Digitized by the Internet Archive
in 2026

https://archive.org/details/lexiconplatonicu0002dfri

(?et) 1B3

FRIDERICUS ASTIUS
(FRIDRICH AST)

LEXICON PLATONICUM SIVE VOCUM PLATONICARUM INDEX

Unveränderter Nachdruck der Ausgabe von 1835 - 1838

Vol. 2 et 3

RUDOLF HABELT VERLAG / BONN

LEXICON PLATONICUM

SIVE

VOCUM PLATONICARUM

INDEX.

CONDIDIT

D. FRIDERICUS ASTIUS.

VOL. II.

LIPSIAE 1836.

IN LIBRARIA WEIDMANNIANA.

184
P7182
A852l
Vol. 2-3

Z.

ζῆτα, τό. Crat. 419. B: *ἐὰν κατὰ τὴν ἀρχαίαν φωνὴν ἀποδῷς ἀντὶ τοῦ ζῆτα δέλτα.* 427. A: *διὰ ... τοῦ σῖγμα καὶ τοῦ ζῆτα, ὅτι πνευματώδη τὰ πράγματα.* 418. C: *νῦν δὲ ἀντὶ μὲν τοῦ ἰῶτα ... ἦτα μεταστρέφουσιν, ἀντὶ δὲ τοῦ δέλτα ζῆτα, ὡς δὴ μεγαλοπρεπέστερα ὄντα.*

ζάλη, ἡ, *turbo*, *procella*. Tim. 43. C: *ζάλη πνευμάτων.* Etiam *imber* (vern. *Regengüsse*). Pol. VI. 496. D: *κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου.*

ζέσις, ἡ, *fervor*. Crat. 419. E: *ἀπὸ τῆς θύσεως καὶ ζέσεως τῆς ψυχῆς.* Tim. 66. B: *ζέσιν τε καὶ ζύμωσιν ἐπίκλην λεχθῆναι* (v. *κληθῆναι*).

ζεύγνυμι, *iungo*; *copulo*. Tim. 22. C: *τὸ ... ἅρμα ζεύξας.* Legg. III. 699. A: *Ἑλλήσποντον ζευγνύμενον.* Pol. VI. 508. A: (*ζυγῷ*) *ἐζύγησαν.* **illigo*, *adstringo*. Menex. 240. C: *Ἀθηναίους ἐν τῇ αὐτῇ ταύτῃ ἀνάγκῃ ζεύξαντας Ἐρετριεῦσιν.* Polit. 302. E: *μοναρχία ... ζευχθεῖσα ... ἐν γράμμασιν ἀγαθοῖς.*

ζεῦγος, τό, *iugum* (vern. *Gespann*), *iumentum* (ut equi, al.). Phaedr. 246. A: *ὑποπτέρου ζεύγους.* Theag. 123. D: *ἡ* (*σοφία*) *ἵππων ἐπιστάμεθα ζεύγους ἄρχειν.* Lys. 208. B: *ἀλλὰ τοῦ ὀρικοῦ ζεύγους ... ἐπιτρέπουσί σοι ἄρχειν.* Ax. 367. C: *τοῦ ζεύγους ὑστερήσαντος.* Legg. IV. 708. D: *τὸ ... καθάπερ ἵππων ζεῦγος καθ᾽ ἕνα εἰς ταὐτὸν ... ξυμφυσῆσαι.* **bigae* vel *trigae* et *quadrigae*. Apol. 36. D: *πολύ γε μᾶλλον ἢ εἴ τις ὑμῶν ἵππῳ ἢ ξυνωρίδι* (*bigis*) *ἢ ζεύγει νενίκηκεν Ὀλυμπιάσιν.* Gorg. 516. E: *οὔκουν οἵ γε ἀγαθοὶ ἡνίοχοι ... οὐκ ἐκπίπτουσιν ἐκ τῶν ζευγῶν.* Legg. X. 905. E: *ἡνίοχοι ... ζευγῶν ἁμιλλωμένων.* 906. E: *πεισθεῖσιν ... ἑτέροισι τὴν νίκην ζεύγεσιν προδοῦναι.*

ζέω, *ferveo*, *ebullio*; trop. *aestuo*. Phaedr. 251. B: *ζεῖ οὖν ἐν τούτῳ ὅλη* (*ἡ ψυχὴ*) *καὶ ἀνακηκίει.* Pol. IV. 440. C: *τί δέ, ὅταν ἀδικεῖσθαί τις ἡγῆται, οὐκ ἐν τούτῳ ζεῖ τε καὶ χαλεπαίνει —;* Legg. VI. 773. D: *οὗ μαινόμενος ... οἶνος ἐγκεχυμένος ζεῖ.* Tim. 85. C: *ζέουσα* (*χολή*). Phil. 46. D: *ὁπόταν ἐντὸς τὸ ζέον ῇ.* Phaed. 113. A: *ζέουσαν* (*λίμνην*) *ὕδατος καὶ πηλοῦ.* Crat. 427. A: *οἷον ... τὸ ζέον καὶ τὸ*

304689

σείεσθαι καὶ ὅλως σεισμόν. Tim. 70. B: *ὅτε ζέσειε τὸ τοῦ θυμοῦ μένος* (v. *γένος*). 85. E: *ζέσασα* (*χολή*).

ζῆλος, ὁ, aemulatio. Menex. 242. A: *ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν* (*τὴν πόλιν*) ... *πρῶτον μὲν ζῆλος, ἀπὸ ζήλου δὲ φθόνος.* Phil. 47. E: *καὶ ἔρωτα καὶ ζῆλον καὶ φθόνον* cet. 50. B. Pol. VIII. 550. E: *εἰς ζῆλον ἰών.* Legg. III. 679. C: *ζῆλοί τε αὖ καὶ φθόνοι οὐκ ἐγγίγνονται.*

ζηλοτυπῶ, aemulatione afficior. Conv. 213. D: *ζηλοτυπῶν.*

ζηλῶ, aemulor vel *studiose imitor*; *felicem praedico* vel *iudico*; unde etiam *invideo.* Gorg. 522. B: *ἐγὼ δὲ οὐδὲ τοὺς πορίζοντας ζηλῶ* cet. 468. E: *οὐδὲ* (*ἂν*) *ζηλοῖς ὅταν ἴδῃς τινὰ ἢ ἀποκτείναντα ὃν ἔδοξεν αὐτῷ* cet. Pol. VIII. 553. A: *ὅταν αὐτοῦ παῖς γενόμενος τὸ μὲν πρῶτον ζηλοῖ τε τὸν πατέρα καὶ τὰ ἐκείνου ἴχνη διώκῃ* cet. Phaedr. 233. B: *ὥστε πολὺ μᾶλλον ἐλεεῖν τοῖς ἐρωμένοις ἢ ζηλοῦν αὐτοὺς προσήκει.* Gorg. 469. A. Pol. VII. 516. D. Prot. 326. A: *ἵνα ὁ παῖς ζηλῶν μιμῆται.* Gorg. 486. C. Conv. 209. D. Theag. 121. D: *οὓς ἐζήλωκε.* Alc. II. 148. B: *τοῦτον* ... *καὶ Λακεδαιμόνιοι τὸν ποιητὴν ἐζηλωκότες* cet. Ion. 530. B: *καὶ μὴν πολλάκις γε ἐζήλωσα ὑμᾶς τοὺς ῥαψῳδοὺς ... τῆς τέχνης.* Pol. VIII. 561. E: *ὃν πολλοὶ ἂν ... ζηλώσειαν τοῦ βίου* cet. D: *κἄν ποτέ τινας πολεμικοὺς ζηλώσῃ, ταύτῃ φέρεται.* Phaedr. 232. A: *ὑπὸ τῶν ἄλλων ζηλοῦσθαι.* Ion. 530. C: *ταῦτα οὖν πάντα ἄξια ζηλοῦσθαι.*

ζηλωτής, ὁ, aemulator. Prot. 343. A: *οὗτοι πάντες ζηλωταὶ καὶ ἐρασταὶ ... ἦσαν τῆς Λακεδαιμονίων παιδείας.*

ζηλωτός, ή, όν, dignus quem studiose sequare vel *expetas*; *felix iudicandus* vel *praedicandus.* Gorg. 469. A: *οὐκ ἔμοιγε* (*ἄθλιος δοκεῖ*), *οὐδὲ μέντοι ζηλωτός.* 473. C: *ζηλωτὸς ὢν καὶ εὐδαιμονιζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων.* Conv. 197. D: *ζηλωτὸς ἀμοίροις.* Gorg. 469. A: *οὐκ ἀμφοτέρως ζηλωτόν ἐστιν;* Legg. V. 730. C: *ὧν οὐδέτερον ζηλωτόν.* Ion. 530. C. Hipp. min. 368. B: *πολλὴν σοφίαν καὶ ζηλωτὴν σαυτοῦ διεξιόντος.*

ζημία, ἡ, castigatio, h. e. *poena*, *multa.* Prot. 325. D: *ἐφ' οἷς οὐκ ἔστι θάνατος ἡ ζημία.* Ib. *ἐφ' ᾧ δὲ ἥ τε ζημία θάνατος αὐτῶν τοῖς παισὶ καὶ φυγαὶ* cet. Legg. IV. 717. D: *διότι κούφων ... λόγων βαρυτάτη ζημία.* VII. 819. A. XI. 926. D. al. Gorg. 480. D: *ἐὰν δὲ ζημίας* (*ἄξια ἠδικηκὼς ᾖ*) cet. Pol. I. 347. C: *τῆς δὲ ζημίας μεγίστη τὸ ὑπὸ πονηροτέρου ἄρχεσθαι.* Legg. VI. 756. D: *τριπλασία τῆς πρώτης ζημίας* (*ζημιοῦσθαι*). E. 767. E: *ἐὰν δὲ μείζονος ἄξιος εἶναι δόξῃ ζημίας* cet. VII. 823. C IX. 862. D: (*μετὰ*) *χρημάτων ζημίας.* XII. 960. A: *ὁ μὲν πειθόμενος ἔστω ζημίας ἐκτός.* V. 742. B: *ζημία* (*ἔνοχος ἔστω*). VI. 756. C: *ἡ ζημιοῦσθαι τὸν μὴ πειθόμενον τῇ δοξάσῃ ζημίᾳ.* Theaet. 176. D: *ἀγνοοῦσι γὰρ ζημίαν ἀδικίας.* Pol. I. 347. A: *ἢ*

ζημίαν (δεῖν ὑπάρχειν), ἐὰν μὴ ἄρχῃ. Ib. τὴν δὲ ζημίαν ἥντινα λέγεις ... οὐ ξυνῆκά πω. C. Legg. II. 662. B: ζημίαν ... ὀλίγου μεγίστην ἐπιτιθείην ἄν. VI. 774. E: τὴν ζημίαν ἐκτίνειν. 790. A: ζημίαν τοῖς μὴ ποιοῦσι γράφωμεν. VIII. 843. E. al. IX. 878. C: μετὰ τῶν ἄλλων ζημιῶν. XII. 948. C. VIII. 847. A: χρημάτων ζημίαις ... κολάζοντες. IX. 857. B. Pol. II. 365. B: πόνους ... καὶ ζημίας φανεράς. Legg. VII. 823. C: ἐπὶ πᾶσι τάξεις καὶ ζημίας ἐπιτιθέντα. VIII. 846. B. IX. 860. E: τῶν ... ἑκουσίων ... ἁμαρτημάτων ... μείζους τὰς ζημίας θήσομεν. 876. C: τάττειν τὰς ζημίας. al. **damnum*, *detrimentum*. Pol. I. 343. E: καὶ εἰ μηδεμία ἄλλη ζημία. III. 392. B: ἡ δὲ δικαιοσύνη ἀλλότριον μὲν ἀγαθόν, οἰκεία δὲ ζημία. De lucri cup. 227. A: κακὸν ἄρα ἡ ζημία. 229. E. Legg. VIII. 846. A: τῆς τοῦ γείτονος ζημίας. De lucri cup. 227. A. E. 226. E: κέρδος δὲ λέγεις ἐναντίον τῇ ζημίᾳ: 227. A. 228. A. 229. E. Legg. VII. 797. C: οὐκ εἶναι ζημίαν μείζω πάσαις πόλεσιν. VIII. 835. B: οὐδ' αὖ ... μέγα τῇ πόλει κέρδος ἢ ζημίαν ἂν φέροι. De lucri cup. 231. B. C. D.

ζημιῶ, *multo*, *punio*. Legg. XI. 928. B: ὁ μὲν ἄρχων ζημιούτω τὸν ἐπίτροπον. IX. 866. C: οἱ νομοφύλακες θανάτῳ ζημιούντων αὐτόν. X. 910. III. 700. C: ζημιοῦν ... τὸν μὴ πειθόμενον. VI. 764. C. VII. 789. E: νόμῳ ζημιοῦντες. IX. 857. B: μηδὲν ὁμοίαις ζημίαις ζημιοῦντα. Legg. VI. 764. C: μέχρι ... μνᾶς αὐτοὺς ζημιοῦντας. 779. C. Pol. I. 344. B: ζημιοῦταί τε καὶ ὀνείδη ἔχει τὰ μέγιστα. Legg. IV. 721. D: ζημιούσθω ... τόσῳ καὶ τόσῳ. VI. 762. D: πλείονι τῶν νέων ζημιούσθω. VIII. 843. E: τὴν δόξασαν ζημίαν τοῖς ἄρχουσι ζημιούσθω. IX. 871. D: ὁ δὲ ὀφλὼν θανάτῳ ζημιούσθω. 881. D. X. 909. A. al. VI. 766. C: ἢ ζημιούσθων ἕκαστος δραχμῇ τῆς ἡμέρας. Gorg. 470. A: τὸ δὲ ζημιοῦσθαι οὐ κακόν; Polit. 297. E: θανάτῳ ζημιοῦσθαι καὶ πᾶσι τοῖς ἐσχάτοις. Legg. IV. 721. B: ζημιοῦσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμίᾳ. VI. 756. C: ἢ ζημιοῦσθαι τὸν μὴ πειθόμενον τῇ δοξάσῃ ζημίᾳ. E. IX. 876. A: τί δεῖ ζημιοῦσθαι ... τὸν ἀδικήσαντα τούτων τι. XI. 936. A: ἢ ζημιοῦσθαι μναῖς τρισὶν cet. 938. C: ἢ θανάτῳ ζημιοῦσθαι. Ax. 368. D: δήμου παίγνιον ... ζημιούμενον. Legg. VI. 764. A: δέκα δραχμαῖς ζημιουμένῳ. IX. 855. B: μέχρι τοσούτου ζημιωθέντα. **damno afficio*, pass. *detrimentum accipio*. Legg. XI. 916. D: ζημιοῦσιν ἑτέρους. VIII. 846. A: ὅπηπερ ἂν ... μηδὲν μηδένα ζημιοῖ. XI. 933. E: ἡλίκα ἂν ἑκάστοτε ζημιώσῃ τίς τινα. Ib. ἐλάττω ... ζημιώσας. 916. D: πολλὰ ζημιοῦνται. De lucri cup. 227. E. Gorg. 490. C: εἰ μὴ μέλλει ζημιοῦσθαι. De lucri cup. 227. A. 229. E. 226. B: ὅτι ζημιωθήσεται. 227. E: βλαβήσεσθαι δὲ λέγεις ζημιώσεσθαι, ἢ ἄλλο τι;

ζημιώδης, ὁ ἡ, *inutilis* (vern. *schädlich*). Crat. 418. A:

ἀλλὰ τὸ ζημιῶδες τί ἂν εἴη; 419. B: τὸ ζημιῶδες ... ἐπονομασθὲν δημιῶδες. Legg. III. 690. E: ὁπόταν ᾖ τὸ μὲν ὅλον λαμβάνειν ζημιῶδες. I. 650. A: ἄνευ μισθοῦ ζημιώδους. Crat. 417. D: ἀλλὰ βλαβερόν γε καὶ ζημιῶδες. 418. B. 395. B: πάντα ταῦτα ζημιώδη καὶ ἀτηρὰ πρὸς ἀρετήν.

ζημίωμα, τό, *multa*. Legg. VI. 764. C: τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἀστυνόμοις ἔστω ζημιώματά τε καὶ κολάσεις ἐν τῇ ἑαυτῶν ἀρχῇ.

ζήτημα, τό, *quaestio*. Soph. 221. C: καὶ μὴν ἐκεῖνό γ' ἦν τὸ ζήτημα πρῶτον, πότερον cet. Crat. 421. A: τοῦτ' ... οὗ τυγχάνει ζήτημα. Pol. II. 368. C: ὅτι τὸ ζήτημα ᾧ ἐπιχειροῦμεν οὐ φαῦλον. Theaet. 191. A: πόρον τινὰ ... τοῦ ζητήματος. Pol. III. 411. D: ἅτε οὔτε μαθήματος γευόμενον οὐδενὸς οὔτε ζητήματος. Legg. I. 630. E: τὸ περὶ νόμους ζήτημα. X. 891. C: ὁπόσοι πώποτε τῶν περὶ φύσεως ἐφήψαντο ζητημάτων.

ζήτησις, ἡ, *indagatio* s. *investigatio; quaestio*. Theaet. 196. D: ὅτι πᾶς ἡμῖν ... ὁ λόγος ζήτησις γέγονεν ἐπιστήμης. Polit. 266. C. 284. B: ἄπορος ἡμῖν ἡ μετὰ τοῦτο ἔσται ζήτησις τῆς βασιλικῆς ἐπιστήμης. Pol. IX. 571. B: ἀσαφεστέρα ἔσται ἡ ζήτησις οὗ ζητοῦμεν. Legg. II. 657. B: ἡ τῆς ἡδονῆς καὶ λύπης ζήτησις ... καινῇ ζητεῖν ἀεὶ μουσικῇ χρῆσθαι. VIII. 832. A: αὕτη ... μία ἡ διὰ τοῦ βίου ἄπληστος ζήτησις. Epin. 974. C: ἡ περὶ σοφίαν ἀπορία καὶ ζήτησις. Charm. 175. D. Crat. 406. A: ἀπὸ τοῦ μῶσθαι ... καὶ τῆς ζητήσεώς τε καὶ φιλοσοφίας τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπωνόμασεν. Legg. XII. 951. C. Hipp. mai. 303. C: ἵνα καὶ ἀπαλλαγῶμεν πλείονος ζητήσεως. Euthyd. 291. B: ὥσπερ ἐν ἀρχῇ τῆς ζητήσεως ἀνεφάνημεν ὄντες. Men. 80. E: καὶ οὐδὲν δεῖ τῷ γε τοιούτῳ ζητήσεως. 89. E. Phaed. 65. A: ἐάν τις αὐτὸ ἐν τῇ ζητήσει κοινωνὸν συμπαραλαμβάνῃ. Soph. 232. B. Polit. 266. D: ἐν τῇ περὶ τὸν σοφιστὴν ζητήσει. Phil. 30. D. Pol. I. 336. E. II. 368. E: ἐν τῇ περὶ τὸ δίκαιον ζητήσει. VII. 528. C. Apol. 29. C: ἐφ' ᾧτε μηκέτι ἐν ταύτῃ τῇ ζητήσει διατρίβειν μηδὲ φιλοσοφεῖν. Lach. 194. A: καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ζητήσει ἐπιμείνωμέν τε καὶ καρτερήσωμεν. Phaedr. 244. C: τὴν ... τῶν ἐμφρόνων ζήτησιν τοῦ μέλλοντος. Phaed. 99. D: ἐπὶ τὴν τῆς αἰτίας ζήτησιν. Polit. 286. D: πρὸς τὴν τοῦ προβληθέντος ζήτησιν. Pol. II. 368. D: δοκεῖ μοι ... τοιαύτην ποιήσασθαι ζήτησιν αὐτοῦ. VII. 531. C: χρήσιμον ... πρὸς τὴν τοῦ καλοῦ τε καὶ ἀγαθοῦ ζήτησιν. Tim. 47. A: περί τε τῆς τοῦ παντὸς φύσεως ζήτησιν ἔδοσαν. Legg. XII. 951. A. Apol. 21. B: ἔπειτα μόγις πάνυ ἐπὶ ζήτησιν αὐτοῦ τοιαύτην τινὰ ἐτραπόμην. Charm. 165. E: σὺ δ' ὡς ὁμοίων οὐσῶν ποιεῖ τὴν ζήτησιν. Men. 96. E: ἀποβλέψας πρὸς τὴν ἄρτι ζήτησιν. Sis. 389. B: περὶ ὧν ἂν τὴν ζήτησιν ποιῶνται. Phaed. 66. D: ἐν ταῖς ζητήσεσιν ... παραπῖπτον (τὸ σῶμα). Charm. 160. A:

ἔν γε ταῖς ζητήσεσι τῆς ψυχῆς. Theaet. 144. E: ὁ δὲ ... ἔρχεται ἐπὶ τὰς μαθήσεις τε καὶ ζητήσεις. Tim. 88. A: ὅταν εἴς τινας μαθήσεις καὶ ζητήσεις ... ἴῃ.

ζητητής, ὁ, *investigator*. Pol. X. 618. C: ὅπως ἕκαστος ἡμῶν ... τούτου τοῦ μαθήματος καὶ ζητητὴς καὶ μαθητὴς ἔσται. Charm. 175. E: ἀλλ' ἐμὲ φαῦλον εἶναι ζητητήν.

ζητητικός, ή, όν, *quaerens, investigans*. Pol. VII. 535. D: μηδὲ φιλήκοος μηδὲ ζητητικός. A. 366. B: ἐπειδὴ ζητητικός εἰμι τῶν πραγμάτων. Pol. VII. 528. B: οἱ περὶ ταῦτα ζητητικοί. Men. 81. E: ὅδε δὲ ἐργατικούς τε καὶ ζητητικοὺς ποιεῖ.

ζητῶ, *quaero, anquiro, requiro; exploro, indago; peto, appeto; postulo, flagito; studeo, cupio, volo*. Apol. 23. B: ταῦτ' ... ἐγὼ μὲν ἔτι καὶ νῦν περιιὼν ζητῶ καὶ ἐρευνῶ κατὰ τὸν θεόν. Charm. 165. B: ἀλλὰ ζητῶ γὰρ μετὰ σοῦ ἀεὶ τὸ προτιθέμενον. Riv. 136. E: οὐδὲν ... ζητῶ ἄλλο ἢ ἀνομολογήσασθαι τὰ εἰρημένα. Prot. 350. A: εἰ τοῦτο ζητεῖς. Phaed. 95. E: οὐ φαῦλον πρᾶγμα ... ζητεῖς. B. Pol. IV. 443. B: ἔτι οὖν ἕτερον ζητεῖς τὴν δικαιοσύνην εἶναι ἢ ταύτην τὴν δύναμιν ἢ cet. Men. 74. B: ὡς σὺ ζητεῖς. Charm. 166. B: σὺ δὲ ὁμοιότητά τινα ζητεῖς αὐτῆς ταῖς ἄλλαις. Prot. 348. D: αὐτίκα περιιὼν ζητεῖ ὅτῳ ἐπιδείξηται. Conv. 191. D: ζητεῖ δὴ ἀεὶ τὸ αὑτοῦ ἕκαστος ξύμβολον. 207. D: ἐνταῦθα ... ἡ θνητὴ φύσις ζητεῖ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀεί τε εἶναι καὶ ἀθάνατος. Pol. III. 388. E: ἰσχυρὰν καὶ μεταβολὴν ζητεῖ τὸ τοιοῦτον. Legg. I. 630. E: τοῦτο ζητεῖ νῦν παραθέμενος. Theaet. 200. C: ὅτι οὐκ ὀρθῶς ψευδῆ δόξαν προτέραν ζητοῦμεν ἐπιστήμης. Pol. II. 375. E: οὐ παρὰ φύσιν ζητοῦμεν τοιοῦτον εἶναι τὸν φύλακα. IV. 420. C: ὃ πάλαι ζητοῦμεν. Charm. 172. C: καὶ ζητοῦμεν αὐτὸ μεῖζόν τι εἶναι ἢ ὅσον ἐστίν. Phaedr. 252. E: Δῖόν τινα εἶναι ζητοῦσι τὴν ψυχὴν τὸν ὑφ' αὑτῶν ἐρώμενον. 253. B: βασιλικὸν ζητοῦσι. Pol. VI. 505. D: ἀλλὰ τὰ ὄντα ζητοῦσι. VII. 531. C. Euthyd. 306. C: τρίτοι ὄντες τῇ ἀληθείᾳ ζητοῦσι πρῶτοι δοκεῖν εἶναι. Phil. 53. D: δύ' ἄλλα ζήτει. Ep. III. 318. B: ἵνα μηδὲ ἐγὼ ζητοίην τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. Prot. 327. E: ὥσπερ ἂν εἰ ζητοῖς τίς διδάσκαλος τοῦ ἑλληνίζειν, οὐδ' ἂν εἷς φανείη. Id. 328. A. Crat. 409. E: εἴ τις ζητοῖ ταῦτα κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν ὡς εἰκότως κεῖται ... οἶσθα ὅτι ἀποροῖ ἄν. Legg. II. 662. E: ζητοῖ που πᾶς ἂν ὁ ἀκούων ... τί ποτ' ... ἀγαθόν τε καὶ καλὸν ὁ νόμος ἐνὸν ἐπαινεῖ. VII. 807. B: εἰ ζητοῖμεν ἄν. Gorg. 503. D: ἀλλ' ἐὰν ζητῇς καλῶς, εὑρήσεις. Theaet. 180. A: κἂν τούτου ζητῇς λόγον λαβεῖν cet. Legg. III. 684. D: ἐάν τις ζητῇ γῆς τε κτῆσιν κινεῖν cet. Pol. VI. 486. D: ἀλλὰ μνημονικὴν αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) ζητῶμεν δεῖν εἶναι. Prot. 338. A: μήτε σὲ τὸ ἀκριβὲς τοῦτο εἶδος τῶν διαλόγων ζητεῖν cet. Theaet. 148. B: καίτοι σύ γέ μοι δοκεῖς τοιοῦτόν τι ζητεῖν. Crat.

436. A: *ζητεῖν καὶ εὑρίσκειν.* Pol. VI. 499. A: *λόγων ... οἵων* (v. *οἷον*) *ζητεῖν ... τὸ ἀληθὲς* cet. 504. C: *οὐδὲν δεῖν περαιτέρω ζητεῖν.* Tim. 29. D: *ὥστε ... πρέπει τούτου μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν.* Legg. II. 667. B: *ζητεῖν ἥτις καλλίστη ταύτης κοινωνεῖν.* III. 701. B: *νόμων ζητεῖν μὴ ὑπηκόοις εἶναι.* VII. 821. A: *τὸν μέγιστον θεὸν ... φαμὲν οὔτε ζητεῖν δεῖν* cet. IX. 870. B: *ὡς οὐ χρὴ πλουτεῖν ζητεῖν τὸν εὐδαίμονα ἐσόμενον.* XI. 935. C: *ἄνευ τοῦ γελοῖα ζητεῖν λέγειν.* Men. 81. D: *τὸ γὰρ ζητεῖν ἄρα καὶ τὸ μανθάνειν ἀνάμνησις ὅλον ἐστίν.* Theag. 127. B: *σὲ μὴ ζητεῖν ἄλλῳ μηδενὶ συγγενέσθαι ἢ Σωκράτει.* Sis. 389. E: *ὅτι τὸ ... ζητεῖν ἐστὶ δήπου ἐπὶ τούτοις οἷς ἂν μὴ ἐπίστηταί τις.* Polit. 299. B: *ἰατρικῆς ἀλήθειαν ζητῶν.* Cral. 436. A: *ζητῶν τὰ πράγματα.* Phil. 46. C: *ζητῶν ... τὸ μὲν ἔχειν, τοῦ δ' ἀπαλλάττεσθαι.* Conv. 174. E: *καὶ χθὲς ζητῶν σε.* 220. C: *εἱστήκει ζητῶν.* Legg. XI. 922. C: *ζητῶν εἶναι κύριος ἁπάντων.* Apol. 19. B: *ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆς καὶ τὰ ἐπουράνια.* Epin. 989. A: *ἄνω ... καὶ κάτω ζητῶν.* Ep. VII. 343. B: *τὸ δὲ τί ζητούσης εἰδέναι τῆς ψυχῆς.* Tim. 80. C: *τῷ κατὰ τρόπον ζητοῦντι.* Apol. 22. A. Men. 90. E: *ζητοῦντα μανθάνειν παρὰ τούτων οἳ* cet. Theaet. 202. D: *ὃ ... πολλοὶ τῶν σοφῶν ζητοῦντες πρὶν εὑρεῖν κατεγήρασαν.* Pol. VI. 510. E: *ζητοῦντες ... αὐτὰ ἐκεῖνα ἰδεῖν.* Theaet. 170. B: *μεστὰ ... ζητούντων διδασκάλους* cet. 210. A: *ζητούντων ἡμῶν ἐπιστήμην.* Legg. I. 631. A: *τῶν εὖ ζητούντων.* Phaedr. 261. E: *τῇδε δοκῶ ζητοῦσι φανεῖσθαι* (versus clausula). Epin. 979. B: *ἡμῖν ... ζητοῦσι περὶ νόμων.* Gorg. 457. D: *φιλονεικοῦντας, ἀλλ' οὐ ζητοῦντας τὸ προκείμενον ἐν τῷ λόγῳ.* Pol. I. 336. E: *δικαιοσύνην ... ζητοῦντας.* Phaedr. 265. A: *ὃ ... ἐζήτουν ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο.* Theaet. 142. A: *καὶ σέ γε ἐζήτουν κατ' ἀγοράν.* Conv. 172. A. Euth. 7. A: *ὡς ἐγὼ ἐζήτουν ἀποκρίνασθαί σε.* Alc. I. 110. A: *πέρυσιν ἐζήτεις —;* Conv. 191. B: *τὸ λειφθὲν ἄλλο ἐζήτει.* Lach. 185. D. Phil. 27. C: *δευτερεῖα ἐζητοῦμεν πότερον ἡδονῆς γίγνοιτ' ἂν ἢ φρονήσεως.* Pol. I. 336. E: *εἰ ... χρυσὸν ἐζητοῦμεν.* III. 392. B: *ἃ πάλαι ἐζητοῦμεν.* Euthyd. 291. A: *ἧς ἕνεκα ἐζητεῖτε.* Prot. 322. B: *ἐζήτουν δὴ ἀθροίζεσθαι.* Men. 99. E: *εἰ ... καλῶς ἐζητήσαμεν.* Charm. 172. C. Euthyd. 291. E: *μετὰ τοῦτο ἔτι τινα* (v. *τίνα*) *ἐζητήσατε τέχνην;* Alc. I. 109. E: *εἰ ζητήσαις.* Apol. 24. B: *ἐὰν ... αὖθις ζητήσητε ταῦτα, οὕτως εὑρήσετε.* Alc. I. 106. D: *ζητῆσαι ἢ μαθεῖν.* 109. E: Men. 80. D: *τίνα τρόπον ζητήσεις ... τοῦτο ὃ* cet. E: *οὐδὲ γὰρ οἶδεν ὅ τι ζητήσει.* Phaed. 107. B: *οὐδὲν ζητήσετε περαιτέρω.* Pol. II. 369. A: *πρῶτον ἐν ταῖς πόλεσι ζητήσομεν ποῖόν τί ἐστιν.* Legg. III. 683. E. Phaedr. 234. A: *οἵτινες ... ἐχθρὰς πρόφασιν ζητήσουσιν.* Alc. I. 107. C: *ζητήσουσιν ἰατρὸν εἶναι τὸν σύμβουλον.* Pol. IV. 427. D: *σὺ γὰρ ὑπέσχου ζητήσειν.* VII. 528. B: *ἀσθενῶς ζητεῖται*

χαλεπὰ ὄντα. Sis. 388. E: οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ζητεῖται τοῦτο ὑπ' αὐτῶν εὑρεθῆναι. Polit. 262. A: ποιήσει ζητεῖσθαι. Soph. 223. B: τὸ νῦν ζητούμενον. Pol. IV. 428. A. Epin. 974. A. Men. 79. D: ἔτι ζητουμένης ἀρετῆς ὅλης ὅ τι ἐστίν. Soph. 235. D: τὴν ... ζητουμένην ἰδέαν. Theaet. 201. A: τάχ' ἂν ... αὐτὸ φήνειε τὸ ζητούμενον. Soph. 224. C. Polit. 261. E. Pol. VII. 528. C: ἐντόνως ζητούμενα. Men. 79. D: διὰ τῶν ἔτι ζητουμένων. Soph. 221. C: ἡ νῦν ἀσπαλιευτικὴ ζητηθεῖσα. Polit. 267. C: τοῦτ' αὐτό ἐστιν ἤδη τὸ ζητηθέν. Crat. 439. B: μαθητέον καὶ ζητητέον. Phil. 58. E: ἤ τιν' ἑτέραν ... ἡμῖν ζητητέον. Pol. III. 401. C: ἀλλ' ἐκείνους ζητητέον τοὺς δημιουργοὺς cet. 413. C. al. Polit. 275. C: ζητητέοι γε μὴν οὐδὲν ἂν εἴησαν (v. ζητητέον ... εἰ ἦσαν) οὔθ' ἧττον οὔτε μᾶλλον. Crat. 415. A: ἀρετὴ γὰρ καὶ κακία ὅ τι βούλεται τὰ ὀνόματα ζητητέα. 438. D.

ζόφος, ὁ, *tenebrae, occidens.* Ion. 539. A. (Hom.).

ζυγόν, τό, et ζυγός, ὁ, *iugum.* Crat. 418. D: καὶ τό γε ζυγὸν οἶσθα ὅτι δυογὸν οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν. Ib. τὸ δὲ τοῖν δυεῖν ἕνεκα τῆς δέσεως ἐς τὴν ἀγωγὴν ἐπωνόμασται δυογὸν δικαίως· νῦν δὲ ζυγόν. — Pars plaustri. Theaet. 207. A: τροχοί, ἄξων ... ζυγόν. — Trop., ut Lat. *iugum servile.* Legg. VI. 770. E: δούλειον ὑπομείνασα ζυγόν. Ep. VIII. 354. D: φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγὸν ὡς ὂν κακόν. In univ. *vinculum.* Pol. VI. 508. A: τιμιωτέρῳ ζυγῷ ἐζύγησαν. * *libra.* Pol. VIII. 550. E: ἐν πλάστιγγι ζυγοῦ κειμένου ἑκατέρου Prot. 356. B: καὶ τὸ ἐγγὺς καὶ τὸ πόρρω στήσας ἐν τῷ ζυγῷ. Tim. 63. B: αἴρων τὸν ζυγόν. De iusto 373. E: τὸ μὲν κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρύ, τὸ δὲ ἄνω κοῦφον.

ζύμωμα, τὸ, *fermentum.* Tim. 74. C: ἐξ ὀξέος καὶ ἁλμυροῦ ξυνθεὶς ζύμωμα.

ζύμωσις, ἡ, in eo ponitur quod velut fermento quodam intumescit. Tim. 66. B: τὰ ... τῆς γεώδους ... ζέσιν τε καὶ ζύμωσιν ἐπίκλην λεχθῆναι (v. κληθῆναι).

ζῶ, *vivo; vigeo;* τὸ ζῆν, *vita* et *victus.* Pol. I. 330. E: ζῇ μετὰ κακῆς ἐλπίδος. VIII. 561. A. Tim. 77. C. Alc. I. 125. C: ὥσπερ ἡμεῖς ζῶμεν ἐν ταῖς πόλεσιν. Legg. VI. 771. A: ζῆτε ἐν αὐτοῖς. Pol. V. 465. D: ὃν (βίον) οἱ ὀλυμπιονῖκαι ζῶσι. VI. 495. C: οὐδ' ἀληθῆ (βίον) ζῶσι. Legg. VII. 806. E: ζῶσι κοσμίως. XII. 952. C: ἰδιώτης ζήτω. Phaedr. 258. E: τίνος ... ἕνεκα κἄν τις ... ζῴη cet. Pol. I. 344. E: ᾗ ἂν διαγόμενος ἕκαστος ἡμῶν λυσιτελεστάτην ζωὴν ζῴη. VI. 490. B: γνοίη τε καὶ ἀληθῶς ζῴη. Tim. 89. D. Legg. I. 636. E. Menex. 248. D: καὶ ζῷεν κάλλιον καὶ ὀρθότερον cet. Epin. 973. C: μέχριπερ ἂν ζῶμεν. Conv. 192. E: ἕως τ' ἂν ζῆτε. Prot. 326. D: κατὰ τούτους (τοὺς νόμους) ζῆν κατὰ παράδειγμα. Gorg. 492. E: τὸ ζῆν ... κατθανεῖν (Eurip.). Phaed. 71. D: οὐκ ἐναντίον ... φὴς τῷ ζῆν τὸ τεθνάναι εἶναι; 77. D: αὐτῇ (τῇ ψυχῇ) εἰς τὸ ζῆν ἰούσῃ.

107. C: *οὐχ ὑπὲρ τοῦ χρόνου τούτου μόνον ἐν ᾧ καλοῦμεν τὸ ζῆν.* Soph. 224. D: *ἐκ τούτου τὸ ζῆν προὐτάξατο.* Crat. 396. A: *αἴτιος ... τοῦ ζῆν.* B. 400. A. Conv. 192. E: *κοινῇ ἀμφοτέρους ζῆν.* Pol. I. 353. D: *τί δ' αὖ τὸ ζῆν; οὐ ψυχῆς φήσομεν ἔργον εἶναι;* II. 369. D: *τοῦ εἶναί τε καὶ ζῆν ἕνεκα.* III. 387. D: *πρὸς τὸ εὖ ζῆν.* Tim. 77. B: *ὅτιπερ ἂν μετάσχῃ τοῦ ζῆν.* Legg. III. 678. A: *σπάνια ... ζῆν* (*ad victum*). VIII. 847. A: *ἀπὸ ταύτης (τῆς τέχνης) ἅμα καὶ τὸ ζῆν κτάσθω.* Crit. 54. B. Ax. 365. D: *ὥσπερ εἰς ἕτερον ζῆν ἀποθανούμενος.* 369. D: *ἡ στέρησις τῶν ἀγαθῶν τοῦ ζῆν.* 371. C: *ἐν τῷ ζῆν.* Pol. I. 354. A: *ὅ γε εὖ ζῶν.* X. 600. A. Legg. III. 689. D: *ὁ κατὰ λόγον ζῶν.* Ax. 368. D: *πρὸς ὄχλον ζῶν.* Phaed. 105. C: *ᾧ ἂν τί ἐγγένηται σώματι ζῶν ἔσται;* Legg. IX. 874. D: *τὰ ... περὶ τροφήν τε ζώσης ψυχῆς καὶ παιδείαν.* Phaed. 71. D: *ἐξ οὖν τοῦ ζῶντος τί τὸ γιγνόμενον;* Crat. 395. D: *ἔτι ζῶντι.* Pol. III. 414. A: *καὶ ζῶντι καὶ τελευτήσαντι.* Id. VI. 503. A. Legg. XII. 959. B. Phaedr. 276. A: *τὸν τοῦ εἰδότος λόγον λέγεις ζῶντα.* Phil. 47. B: *τὸν ἐν αὐταῖς (ταῖς ἡδοναῖς) ὅτι μάλιστ' ἀεὶ ζῶντα.* Pol. II. 362. A: *οὐ πρὸς δόξαν ζῶντα.* V. 468. A: *τὸν ... ζῶντα εἰς τοὺς πολεμίους ἁλόντα.* Legg. VII. 809. D: *ζῶσαν τὴν πόλιν καὶ ἐγρηγορυῖαν παρεχόμεναι.* Phaed. 71. D: *ἐκ τῶν τεθνεώτων ἄρα ... τὰ ζῶντά τε καὶ οἱ ζῶντες γίγνονται.* Theaet. 177. A. Pol. I. 329. A: *τότε μὲν εὖ ζῶντες, νῦν δὲ οὐδὲ ζῶντες.* II. 366. B. V. 465. E. Phaedr. 275. D: *ἕστηκε ... ὡς ζῶντα.* Phaed. 72. D. Legg. IV. 717. B: *γονέων ... τιμαὶ ζώντων.* XII. 946. E. 958. E: *ἀλυπήτως τοῖς ζῶσι.* Menex. 236. E. Conv. 188. C: *περὶ γονέας καὶ ζῶντας καὶ τετελευτηκότας.* Theaet. 164. E: *εἴπερ γε ὁ πατὴρ τοῦ ... μύθου ἔζη.* Pol. III. 406. B: *διὰ βίου ἔζη ἀποκναιόμενος.* Legg. XII. 959. C. Ep. VII. 347. E: *ἐζῶμεν ἐγὼ καὶ Διονύσιος.* Legg. III. 679. C: *ἔζων κατὰ ταῦτα.* Ep. VIII. 354. D: *εὐδαιμόνως ἔζων.* Pol. V. 465. D: *ζήσουσι ... τοῦ μακαριστοῦ βίου ... μακαριώτερον.*

ζωγράφημα, *τό*, *pictura.* Crat. 430. E: *ὥσπερ τὸ ζωγράφημα.* 434. A: *ὃ νῦν δὴ ἐλέγομεν ζωγράφημα ὅμοιόν τῳ τῶν ὄντων.* Phil. 39. D: *τὰ γράμματά τε καὶ ζωγραφήματα.* Hipp. mai. 298. A. Phil. 51. C: *οἷον ζώων ἤ τινων ζωγραφημάτων.* Crat. 430. D: *ἐν ... τοῖς ζωγραφήμασιν.* 431. C. 430. B: *τὰ ζωγραφήματα ... μιμήματα εἶναι πραγμάτων τινῶν.*

ζωγραφία, *ἡ*, *pictura.* Phaedr. 275. D: *τοῦτ' ἔχει γραφὴ καὶ ὡς ἀληθῶς ὅμοιον ζωγραφίᾳ.* Soph. 236. B: *κατὰ τὴν ζωγραφίαν.* Pol. II. 373. A: *ἀλλὰ τήν γε ζωγραφίαν κινητέον καὶ τὴν ποικιλίαν.*

ζωγραφικός, *ή*, *όν*, *pingendi peritus.* Theaet. 145. A: *ἦ οὖν ζωγραφικὸς Θεόδωρος;*

ζωγράφος, *ὁ*, *pictor.* Pol. VI. 501. C: *ὡς τοιοῦτός*

ἐστι πολιτειῶν ζωγράφος. X. 596. E: τῶν τοιούτων ... δημιουργῶν καὶ ὁ ζωγράφος ἐστίν. 597. B: ζωγράφος δή, κλινοποιός, θεός, τρεῖς οὗτοι ἐπιστάται τρισὶν εἴδεσι κλινῶν. 598. B. Legg. XII. 956. B. Theag. 126. E. Gorg. 454. A: ὥσπερ περὶ τοῦ ζωγράφου. Pol. X. 605. A: ἀντίστροφον ... τῷ ζωγράφῳ. Phil. 39. B: ζωγράφον, ὃς μετὰ τὸν γραμματιστὴν τῶν λεγομένων εἰκόνας ἐν τῇ ψυχῇ τούτων γράφει. Pol. V. 472. D. Legg. XI. 934. C. Prot. 312. D: τῶν τί σοφῶν εἰσὶν οἱ ζωγράφοι ἐπιστήμονες; Gorg. 453. D: ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶ ζωγράφοι γράφοντες ἄλλα πολλὰ ζῷα. Crat. 424. D. Pol. VI. 500. E: οἱ τῷ θείῳ παραδείγματι χρώμενοι ζωγράφοι. Prot. 312. C: καὶ περὶ ζωγράφων καὶ περὶ τεκτόνων. Gorg. 453. C. Legg. VI. 769. A. II. 656. E: οὔτε ζωγράφοις cet. Gorg. 503. E: τοὺς ζωγράφους, τοὺς οἰκοδόμους cet. Theag. 126. E.

ζωγραφῶ, *pingo*. Pol. X. 598. B: οἷον ὁ ζωγράφος ... ζωγραφήσει ἡμῖν σκυτοτόμον, τέκτονα cet. Ep. VII. 342. C: τὸ ζωγραφούμενον. Crat. 434. C: ἐξ ὧν ξυντίθεται τὰ ζωγραφούμενα. Phil. 40. A: ἐζωγραφημένον (Cl. c. al. ἐνεζωγραφημένον). B: ἡδοναὶ ... ἐζωγραφημέναι. A: τὰ φαντάσματα ἐζωγραφημένα.

ζωγρῶ, *vivum capio;* etiam *vivere sino*. Legg. IX. 868. B: πλὴν μηδαμῇ μηδαμῶς ζωγροῦντας. Pol. III. 391. B: τὰς τῶν ζωγρηθέντων σφαγὰς εἰς τὴν πυράν.

ζωή, ἡ, *vita*. Alc. I. 115. D: θανάτῳ ... ἐναντιώτατον ζωή. Phaedr. 245. C: παῦλαν ἔχει ζωῆς. Phaed. 71. D: περὶ ζωῆς καὶ θανάτου. 106. D: αὐτὸ τὸ τῆς ζωῆς εἶδος. Pol. VII. 521. A: ζωῆς ἀγαθῆς τε καὶ ἔμφρονος. Legg. IV. 713. C: φήμην ... παραδεδέγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς. VII. 803. B: διὰ τοῦ πλοῦ τούτου τῆς ζωῆς. 805. D. Epin. 982. A. Phaed. 105. D: πότερον δ' ἔστι τι ζωῇ ἐναντίον, ἢ οὐδέν; Legg. X. 904. E. Epin. 984. A: ξυμπάσῃ ζωῇ διαφέροντα. Phaed. 105. D: ἡ ψυχὴ ἄρα ὅ τι ἂν αὐτὴ κατάσχῃ, ἀεὶ ἥκει ἐπ' ἐκεῖνο φέρουσα ζωήν. Soph. 248. E. 249. A. Pol. I. 344. E. Tim. 44. C: χωλὴν τοῦ βίου διαπορευθεὶς ζωήν. 76. E. Legg. XII. 944. C: ζωὴν αἰσχρὰν ἀρνύμενος μετὰ τάχους μᾶλλον, ἢ μετ' ἀνδρείας καλὸν καὶ εὐδαίμονα θάνατον.

ζωμός, ὁ, *ius*. Lys. 209. D: μᾶλλον ἂν ἐπιτρέψειεν ... ὅ τι ἂν βούληται ἐμβαλεῖν εἰς τὸν ζωμόν.

ζώνη, ἡ, *cingulum*. Alc. I. 123. B: ἣν (χώραν) καλεῖν τοὺς ἐπιχωρίους ζώνην τῆς βασιλέως γυναικός. Hipp. min. 368. C: τὴν ζώνην τοῦ χιτωνίσκου ... εἶναι ... οἷαι αἱ Περσικαὶ τῶν πολυτελῶν.

ζωογενής, ὁ ἡ, *animalis*. Polit. 309. C: τὸ ζωογενὲς αὐτῶν (τῆς ψυχῆς μέρος).

ζωογονία, ἡ, *animantium procreatio*. Epin. 980. C: θεογονίαν ... καὶ ζωογονίαν.

ζωοθηρία, ἡ, animalium venatio. Soph. 223. B: ζωοθηρίας.

ζωοθηρικός, ή, όν, ad animalium venationem pertinens; ἡ ζωοθ. *animalium venatio.* Soph. 222. A: ἀπὸ τῆς ζωοθηρικῆς. 220. A: τῶν ἐμψύχων ζώων οὖσαν θήραν, προςειπεῖν ζωοθηρικήν. 221. B: ζωοθηρικόν.

ζῶον (libri plures et scripti et edd. ζῷον), τό, *animal, animans*; in univ. vern. *Geschöpf, Wesen.* Phaedr. 230. A: εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἁπλούστερον ζῶον. 246. B: πῇ ... θνητόν τε καὶ ἀθάνατον ζῶον ἐκλήθη cet. C: ζῶον τὸ ξύμπαν ἐκλήθη. Polit. 269. C: ζῶον ὂν (τὸ πᾶν) cet. 271. E: ἄνθρωποι, ζῶον ὂν ἕτερον θειότερον. Tim. 37. D: ζῶον ἀΐδιον. 77. B: πᾶν ... ὅ τιπερ ἂν μετάσχῃ τοῦ ζῆν, ζῶον ... ἂν ἐν δίκῃ λέγοιτο ὀρθότατα. Legg. II. 668. E: ἀγνοῶν ὅ τί ποτέ ἐστι τὸ μεμιμημένον ζῶον. Epin. 977. C. Ax. 365. E: ἡμεῖς ... ζῶον ἀθάνατον ἐν θνητῷ καθειργμένον φρουρίῳ. Gorg. 506. D: καὶ ψυχῆς αὖ καὶ ζώου παντός. 516. B. Pol. IV. 420. C: ὅτι οὐ τοῖς καλλίστοις τοῦ ζώου τὰ κάλλιστα φάρμακα προςτίθεμεν. VI. 493. C: ἐπὶ ταῖς τοῦ μεγάλου ζώου δόξαις. Ep. XIII. 360. D: ὑπὲρ ἀνθρώπου ... οὐ φαύλου ζώου, ἀλλ' εὐμεταβόλου. Conv. 206. C: τοῦτο (ἡ κύησις) ἐν θνητῷ ὄντι τῷ ζώῳ ἀθάνατον ἔνεστιν. 211. A: οἷον ἐν ζώῳ ἢ ἐν γῇ cet. Tim. 31. B: τῷ παντελεῖ ζώῳ. Legg. XII. 961. D: ὡς ἐν ζώῳ ψυχὴ καὶ κεφαλὴ τό γε μέγιστον πεφύκατον. Phaedr. 249. E: ἢ οὐκ ἂν ἦλθεν εἰς τόδε τὸ ζῶον. Soph. 246. E: θνητὸν ζῶον. Tim. 30. B: τόνδε τὸν κόσμον ζῶον ἔμψυχον ἔννουν τε ... γενέσθαι. D: ζῶον ἓν ὁρατὸν ... ξυνέστησε. 87. E: ζῶον ὃ καλοῦμεν. Epin. 976. D: τὸ ζῶον τὸ τῶν ἀνθρώπων. 981. E: ζῶον γε ἀληθέστατα λέγεσθαι ... τοῦτό γε, ὅταν μία ξυνελθοῦσα σύστασις ψυχῆς καὶ σώματος ἀποτέκῃ μίαν μορφήν. Menex. 238. A: ὡς τῷ ὄντι τοῦτο τὸ ζῶον (τὸν ἄνθρωπον) αὐτὴ γεννησαμένη. Pol. V. 455. D: ἐν ἀμφοῖν τοῖν ζώοιν. Tim. 30. C: οὗ δ' ἔστι τἆλλα ζῶα καθ' ἓν καὶ κατὰ γένη μόρια, τούτῳ cet. 31. A: ὁπόσα νοητὰ ζῶα. Legg. X. 899. B: εἴτε ἐν σώμασιν ἐνοῦσαι (ψυχαί), ζῶα ὄντα, κοσμοῦσι πάντα οὐρανὸν εἴτε cet. Euthyd. 302. D. Prot. 321. B: ζώων ἄλλων βοράν. 334. B: ταῖς τῶν ἄλλων ζώων πλὴν ταῖς τοῦ ἀνθρώπου (θριξί). Gorg. 516. B: πότερον καὶ ὁ ἄνθρωπος ἓν τῶν ζώων ἐστίν, ἢ οὔ; Phaed. 70. D: μὴ ... κατ' ἀνθρώπων ... σκόπει μόνον τοῦτο ... ἀλλὰ καὶ κατὰ ζώων πάντων καὶ φυτῶν καὶ ξυλλήβδην ὅσαπερ ἔχει γένεσιν. 94. A: πᾶσαι ψυχαὶ πάντων ζώων ὁμοίως ἀγαθαὶ ἔσονται cet. Soph. 220. A: τῶν ἐμψύχων ζώων οὖσαν θήραν. 234. A: ζώων ... ποιητήν. Polit. 261. D: τὴν ... τῶν ζώων γένεσιν καὶ τροφήν. Phil. 16. A: ὀλίγου δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζώων, οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων. Conv. 186. A: τοῖς ... σώμασι τῶν πάντων ζώων. Pol. III. 401. B: μήτε ἐν εἰκόσι ζώων

... ἐμποιεῖν. X. 618. A: ζώων ... πάντων βίους. Legg. I. 644. D: ἕκαστον ἡμῶν ... τῶν ζώων. VI. 765. E: τῶν ζώων ἡμέρων καὶ ἀγρίων καὶ ἀνθρώπων. Gorg. 483. D: καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ὅλαις ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς γένεσιν. Phaed. 110. E: ἃ καὶ λίθοις ... καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις τε καὶ φυτοῖς αἶσχη τε καὶ νόσους παρέχει. Phil. 11. B: πᾶσι ζώοις. 31. D: ἁρμονίας ... λυομένης ἡμῖν ἐν τοῖς ζώοις. Conv. 188. A: ἀνθρώποις καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις τε καὶ φυτοῖς. Pol. V. 466. D. Prot. 321. C: ὁρᾷ τὰ μὲν ἄλλα ζῶα ἐμμελῶς πάντων ἔχοντα. Gorg. 453. C: ὁ τὰ ζῶα γράφων. Phaed. 111. A: ζῶα δ' ἐπ' αὐτῆς εἶναι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ἀνθρώπους. Soph. 222. A: τὰν τούτοις ζῶα θηρευσόμενος. 233. E: καὶ πρὸς ἡμῖν τἄλλα ζῶα καὶ δένδρα. 265. B: ζῶα ... πάντα θνητὰ καὶ φυτά cet. Pol. VI. 510. A: τά τε περὶ ἡμᾶς ζῶα καὶ πᾶν τὸ φυτευτὸν cet. VII. 532. A: πρὸς αὐτὰ ... τὰ ζῶα ἐπιχειρεῖν ἀποβλέπειν καὶ πρὸς αὐτὰ ἄστρα cet. B. X. 596. C. E. 620. A: ἄλλα ζῶα μουσικὰ ὡσαύτως. Tim. 19. B: ζῶα καλὰ ... θεασάμενος, εἴτε ὑπὸ γραφῆς εἰργασμένα εἴτε καὶ ζῶντα ἀληθινῶς. 30. C: τὰ ... νοητὰ ζῶα πάντα ἐκεῖνο ἐν ἑαυτῷ περιλαβὸν ἔχει. 69. C: ζῶα ἔχον ἅπαντα ἐν αὐτῷ θνητὰ ἀθάνατά τε. Legg. X. 889. C: καὶ ζῶα αὖ καὶ φυτὰ ξύμπαντα. Euthyd. 302. A: ζῶα ... οὐ ταῦτα καλεῖς ἃ ἂν ψυχὴν ἔχῃ; E. *imago; etiam *picta* vel *pictura*. Polit. 277. C: ὁ λόγος ἡμῖν, ὥσπερ ζῶον, τὴν ἔξωθεν ... περιγραφὴν ἔοικεν ἱκανῶς ἔχειν. Legg. II. 669. A: πάντες μέντ' ἂν ... τὰ καλὰ τῶν ζώων ἐγιγνώσκομεν. VI. 769. A. Crat. 425. A: ὥσπερ ἐκεῖ τὸ ζῶον τῇ γραφικῇ, ἐνταῦθα τὸν λόγον τῇ ὀνομαστικῇ (συστήσομεν). Legg. VI. 769. C: εἴ ποτέ τις ἐπινοήσειε γράψαι ... ὡς κάλλιστον ζῶον. Crat. 430. D: ἐπ' ἀμφοτέροις ... τοῖς μιμήμασι, τοῖς τε ζώοις καὶ τοῖς ὀνόμασιν. 429. A: τὰ ζῶα (καλλίω παρέχονται). Pol. VII. 515. A: ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ζῶα λίθινά τε καὶ ξύλινα καὶ παντοῖα εἰργασμένα.

ζωοτροφία, ἡ, *animalium pastio*. Polit. 261. D: τῆς ζωοτροφίας.

ζωοτροφικός, ή, όν, *animalia pascens*, fem. *animalium pastio*. Polit. 267. A: ζωοτροφική. 263. E: τοῦ ζωοτροφικοῦ γένους.

ζώπυρον, τό, Lat. *igniculus*, *semen*. Legg. III. 677. B: σμικρὰ ζώπυρα τοῦ τῶν ἀνθρώπων διασεσωσμένα γένους.

ζωτικός, ή, όν, *vitalis*; *vegetus*. Def. 411. C: αἰτία κινήσεως ζωτικῆς ζώων. Pol. X. 610. E: πρός γ' ἔτι τῷ ζωτικῷ. Ib. τὸν δ' ἔχοντα (αὐτὴν) καὶ μάλα ζωτικὸν παρέχουσαν (τὴν ἀδικίαν). Tim. 91. B: τῆς ἐκροῆς ζωτικὴν ἐπιθυμίαν ἐμποιήσας. Locr. 100. D: ἃ ... ἀφὰ κρίνει τὰς ζωτικὰς δυνάμιας.

ζώω, i. q. ζῶ. Ax. 367. D. (Hom.).

Η.

ἦτα, τό. Crat. 393. E: τοῦ ἦτα (v. τοῦ ῆ). 407. B. 411. E: ἀντὶ τοῦ ἦτα εἶ ἔδει λέγειν δύο. 414. C. 426. C: οὐ γὰρ ἦτα ἐχρώμεθα, ἀλλὰ εἶ τὸ παλαιόν. 407. C: τὸ ἦτα προςελκυσάμενος. 418. C. 427. C: τῷ μήκει τὸ ἦτα (ἀπέδωκε), ὅτι μεγάλα τὰ γράμματα.

ἤ I. *vel*, *aut*. Phaedr. 235. C: ἤ που Σαπφοῦς ... ἢ Ἀνακρέοντος ... ἢ cet. Conv. 185. C: τυχεῖν δὲ αὐτῷ τινὰ ἢ ὑπὸ πλησμονῆς ἢ ὑπό τινος ἄλλου λύγγα ἐπιπεπτωκυῖαν. 214. D: ἢ θεὸν ἢ ἄνθρωπον ἄλλον. Apol. 41. B: τὸν ἐπὶ Τροίαν ἀγαγόντα τὴν πολλὴν στρατιάν, ἢ Ὀδυσσέα ἢ Σίσυφον ἢ ἄλλους μυρίους cet. — ἤ — ἤ, *aut* — *aut*; etiam *seu* — *seu*. Prot. 313. A: διακινδυνεύοντα ἢ χρηστὸν αὐτὸ (τὸ σῶμα) γενέσθαι ἢ πονηρόν. Ib. ἢ εὖ ἢ κακῶς πράττειν. 323. B: ἢ καταγελῶσιν ἢ χαλεπαίνουσι. Pol. I. 327. C: ἢ ... τούτων κρείττους γένεσθε ἢ μένετ' αὐτοῦ. 350. E: ἢ οὖν ἔα με εἰπεῖν ὅσα βούλομαι ἢ ... ἐρώτα. Crit. 45. D: ἢ γὰρ οὐ χρῆν ποιεῖσθαι παῖδας ἢ ξυνδιαλαιπωρεῖν καὶ τρέφοντα καὶ παιδεύοντα. Polit. 296. D: ἢ κατὰ γράμματα ἢ παρὰ γράμματα. Phaed. 112. D. al. Etiam semel tantum ponitur. Prot. 313. A: χρηστοῦ ἢ πονηροῦ αὐτοῦ γενομένου. 323. D: φύσει ἢ τύχῃ. Polit. 296. D: πλούσιος ἢ πένης. Copulat. Legg. IX. 875. D: τὸν τί τρώσαντα ἢ τίνα ἢ πῶς ἢ πότε λέγεις; Gorg. 483. E: Ξέρξης ... ἢ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ... ἢ ἄλλα μυρία ἄν τις ἔχοι τοιαῦτα λέγειν. * ut Lat. *aut*, est *aliter*, *alioquin* (vern. *sonst* vel *ausserdem*). Prot. 323. A: ἢ μὴ εἶναι πόλεις. C: ἢ μὴ εἶναι ἐν ἀνθρώποις. Phaedr. 237. C: εἰδέναι δεῖ περὶ οὗ ἂν ᾖ ἡ βουλή, ἢ παντὸς ἁμαρτάνειν ἀνάγκη. 239. A: ἢ στέρεσθαι τοῦ παραυτίκα ἡδέος. 245. D. 250. A. Gorg. 494. A. Theaet. 178. E. Crat. 426. A. Conv. 213. D. Pol. III. 401. B. Tim. 52. C. Legg. VII. 820. C. al. Etiam verti potest *nisi*. Pol. VIII. 545. B: ὄνομα γὰρ οὐκ ἔχω λεγόμενον ἄλλο· ἢ τιμοκρατίαν ἢ τιμαρχίαν τινὰ κλητέον. * ut vern. *oder* (Lat. *an*) in oratione interrogativa alteram excipiente ponitur (plerumque ita ut interrogans priorem suam interrogationem corrigat vel ipse ad eam respondeat; vern. *etwa*, *wohl*. Prot. 324. D: πότερον ἔστι τι ἕν, ἢ οὐκ ἔστιν, οὗ cet. Pol. III. 394. E. 401. A: ἆρ' οὖν τοῖς ποιηταῖς ἡμῖν μόνον ἐπιστατητέον ... ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις δημιουργοῖς cet. Phaed. 74. D. 76. D. Prot. 309. E: ἀστῷ, ἢ ξένῳ; 310. B: ἐγρήγορας, ἢ καθεύδεις; Prot. init. πό-

θεν ... φαίνει; ἢ δῆλα δὴ ὅτι ἀπὸ κυνηγεσίου —; Phaedr. 227. B: τίς οὖν δὴ ἦν ἡ διατριβή; ἢ δῆλον ὅτι τῶν λόγων ὑμᾶς Λυσίας εἱστία; Pol. VIII. 565. D. Soph. 243. D. Parm. 137. B: πόθεν ... ἀρξόμεθα καὶ τί πρῶτον ὑποθησόμεθα; ἢ βούλεσθε cet. Conv. 173. A: ἀλλὰ τίς σοι διηγεῖτο; ἢ αὐτὸς Σωκράτης; Pol. VI. 491. E. VII. 526. C: τὸ ποῖον; ἢ γεωμετρίαν ... λέγεις; Men. 71. B: ὃ δὲ μὴ οἶδα τί ἐστι, πῶς ἂν ὁποῖόν γέ τι εἰδείην; ἢ δοκεῖ σοι οἷόν τε εἶναι —; Crit. 43. C: τίνα ταύτην; ἢ τὸ πλοῖον ἀφῖκται ἐκ Δήλου —; Etiam non praecedente interrogatione ponitur. Gorg. 453. A. ἢ ἔχεις τι λέγειν cet. Pol. II. 369. B: γίγνεται ... πόλις, ἐπειδὴ τυγχάνει ἡμῶν ἕκαστος οὐχ αὐτάρκης, ἀλλὰ πολλῶν ἐνδεής. ἢ τίν' οἴει ἀρχὴν ἄλλην πόλιν οἰκίζειν; III. 390. A: εἰ δέ τινα ἄλλην ἡδονὴν παρέχεται, θαυμαστὸν οὐδέν. ἢ πῶς σοι φαίνεται; 400. C: διελέσθαι γὰρ οὐ σμικροῦ λόγου. ἢ σὺ οἴει; 407. E: ἢ οὐχ ὁρᾷς —; ἢ οὐ μέμνησαι ὅτι cet. VI. 492. A. X. 597. B: ἣν (κλίνην) φαῖμεν ἂν ... θεὸν ἐργάσασθαι. ἢ τίν' ἄλλον; Lach. 197. A. II. *quam* (comparativo anteced. vel vocibus in quibus comparationis vel oppositionis significatio inest, velut ἄλλος, ἐναντίος, διαφέρειν, ἴδιος al.). Phaedr. 234. D: σὲ μᾶλλον ἢ ἐμὲ ἐπαΐειν περὶ τῶν τοιούτων. 235. E: ὡς χρὴ μὴ ἐρῶντι μᾶλλον ἢ ἐρῶντι χαρίζεσθαι. Gorg. 453. A: ἐπὶ πλέον τὴν ῥητορικὴν δύνασθαι ἢ πειθὼ ... ποιεῖν; Pol. I. 330. B: βραχεῖ γέ τινι πλείω ἢ παρέλαβον. Prot. 318. E: οὐ περὶ ἄλλου του ἢ περὶ οὗ ἥκει. Gorg. 453. D: εἰ δέ γε μηδεὶς ἄλλος ἢ Ζεῦξις ἔγραφε cet. Conv. 189. C: ἄλλῃ γέ πῃ ἐν νῷ ἔχω λέγειν ἢ ᾗ σύ τε καὶ Παυσανίας εἰπέτην. 220. D: οὐδεὶς ἄλλος ἐμὲ ἔσωσεν ἀνθρώπων ἢ οὗτος. Gorg. 481. C: πάντα τὰ ἐναντία πράττομεν ... ἢ ἃ δεῖ. Phil. 35. A: ὁ κενούμενος ... ἐπιθυμεῖ ἐναντίων ἢ πάσχει. Phaed. 115. D: ἐγγυήσασθε ... τὴν ἐναντίαν ἐγγύην ἢ ἣν οὗτος ... ἠγγυᾶτο. Pol. I. 334. E. Legg. V. 735. B: οὐκ ἄλλως ... ἢ cet. Phaedr. 228. D: οἷς ἔφη διαφέρειν τὰ τοῦ ἐρῶντος ἢ τὰ τοῦ μή. Phaed. 85. B: τέρπονται ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Pol. VII. 538. B: διαφερόντως ἢ πρότερον. Gorg. 481. C: ἀλλά τις ἡμῶν ἴδιόν τι ἔπασχε πάθος ἢ οἱ ἄλλοι. Conv. 173. A: τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ᾗ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν cet. Crit. 44. A. Pol. I. 835. A: κελεύεις ... ἡμᾶς προσθεῖναι (al. ἄλλο προσθεῖναι) τῷ δικαίῳ (*definitionem iusti amplificare* vel *ampliorem reddere*) ἢ ὡς τὸ πρῶτον ἐλέγομεν cet. — Comparativus (ut ap. Lat.) etiam particulam ἢ excipit. Theaet. 144. B: μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι φύονται. Pol. III. 409. D: σοφώτερος ἢ ἀμαθέστερος δοκεῖ εἶναι αὐτῷ τε καὶ ἄλλοις. 410. D: μαλακώτεροι αὖ γίγνονται ἢ ὡς κάλλιον αὐτοῖς. Legg. IV. 704. D: τραχυτέραν αὐτὴν ἢ πεδιεινοτέραν ἂν λέγοις. — Cum comparativo non solum genitivus iungitur particula ἢ suppressa, verum etiam

genitivum excipit part. ἤ. Gorg. 500. C: οὗ τίς ἂν μᾶλλον σπουδάσειέ τις ... ἢ τοῦτο, ὅντινα χρὴ τρόπον ζῆν. Legg. V. 738. D: οὗ μεῖζον οὐδὲν πόλει ἀγαθόν, ἢ γνωρίμους αὑτοὺς εἶναι. VII. 811. D. Crit. 44. C: καίτοι τίς ἂν αἰσχίων εἴη ταύτης δόξα, ἢ δοκεῖν χρήματα περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ἢ φίλους; Theag. 127. B. — Post comparat. ἤ etiam supprimitur. Legg. VI. 759. D: ἔτη δὲ μὴ ἔλαττον ἑξήκοντα ἡμῖν εἴη γεγονὼς ὁ μέλλων cet. IX. 856. D: μὴ ἔλαττον δέκα ἔτη γεγονότες.

ἦ I. *sane, profecto.* Prot. 319. A: ἦ καλὸν ... τέχνημα ἄρα κέκτησαι, εἴπερ κέκτησαι. 327. D: ἦ σφόδρα ... ἀγαπήσαις ἂν cet. Phaedr. 227. D: ἦ γὰρ ἂν ἀστεῖοι ... εἶεν οἱ λόγοι. Gorg. 447. C: ἦ καλῶς λέγεις. Conv. 176. B. Pol. V. 453. E: ἦ γενναία ... ἡ δύναμις τῆς ἀντιλογικῆς τέχνης. VII. 530. C: ἦ πολλαπλάσιον ... τὸ ἔργον ἢ ὡς νῦν ἀστρονομεῖται προστάττεις. VIII. 567. E. — ἦ μήν in forti asseveratione ponitur. Phil. 18. D: ἦ μὴν ἐπ' αὐτῷ γε ἤδη γεγονότες ζητεῖτε ... πάλαι. Pol. IV. 432. D: ἦ μὴν ... βλακικόν γε ἡμῶν τὸ πάθος. Legg. XI. 926. C. Euthyd. 276. E. Etiam in sponsione (Phaed. 115. D: οὗτος μὲν γὰρ ἦ μὴν παραμενεῖν, ὑμεῖς δὲ ἦ μὴν μὴ παραμενεῖν ἐγγυήσασθε. Legg. XI. 937. B. Alc. I. 134. E.) et in iureiurando. Phaedr. 236. E: ὄμνυμι γάρ σοι ... ἦ μὴν ... μηδέποτέ σοι ἕτερον λόγον ... μήτ' ἐπιδείξειν μήτ' ἐξαγγελεῖν. Legg. VI. 784. C: ὀμόσαντες ἦ μὴν ἀδυνατεῖν τὸν καὶ τὸν βελτίω ποιεῖν. XI. 936. E. XII. 954. A. Apol. 22. A: καὶ νὴ τὸν κύνα ... ἦ μὴν ἐγὼ ἔπαθόν τι τοιοῦτον. — ἦ που (quod plerumque ita ponitur ut lenis adsit irrisionis significatio, vern. *gewiss* vel *sicherlich*). Gorg. 448. A: ἦ που ἄρα ῥᾳδίως ἀποκρίνει, ὦ Γοργία. 469. B: ἦ που ὅ γε ἀποθνήσκων ἀδίκως ἐλεεινός ... ἐστιν. Phaed. 84. D: ἦ που χαλεπῶς ἂν τοὺς ἄλλους πείσαιμι ἀνθρώπους ὡς cet. Pol. X. 595. C: ἦ που ἄρ' ... ἐγὼ ξυννοήσω. Euth. 4. A: ἦ που ... ἀγνοεῖται ὑπὸ τῶν πολλῶν ὅπῃ ποτὲ ὀρθῶς ἔχει. Lys. 207. D: ἦ που ... σφόδρα φιλεῖ σε ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ. Euthyd. 299. A: ἀλλ' ἦ που ... πόλλ' ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς ὑμετέρας σοφίας ταύτης ἀπολέλαυκεν ὁ πατὴρ ὁ ὑμέτερος cet. II. interrogat. Prot. 309. B: ἦ παρ' ἐκείνου φαίνει; Gorg. 452. A: ἦ τὸ τῆς σῆς τέχνης ἔργον μέγιστόν ἐστιν ἀγαθόν; Phaed. 74. D: ἦ πάσχομέν τι τοιοῦτον περὶ τὰ ἐν τοῖς ξύλοις —; 93. B: ἦ οὖν ἔστι τοῦτο περὶ ψυχὴν ὥστε cet. Theaet. 145. A: ἦ καὶ ἀστρονομικὸς cet. 149. A: ἦ καὶ τοῦτο ἀκήκοας; Pol. I. 327. E: ἦ καὶ δύναισθ' ἂν ... πεῖσαι μὴ ἀκούοντας; II. 374. B: ἦ οὖν τι σκυτικῆς δεῖ μᾶλλον κήδεσθαι ἢ πολεμικῆς; X. 609. C. al. Subiicitur. Soph. 248. E: ὡς ἀληθῶς κίνησιν ... ἦ ῥᾳδίως πεισθησόμεθα τῷ παντελῶς ὄντι μὴ παρεῖναι —; Pol. II. 396. B: ἵππους χρεμετίζοντας ... καὶ πάντα αὖ τὰ τοιαῦτα ἦ μιμήσονται; V. 469. C. Comites

habet partt. ἀλλά (ἀλλ' ἦ. v. I. p. 102.) et γάρ. Gorg. 469. B: ἦ γὰρ τοῦτο μέγιστον; Pol. X. 607. C: ἦ γὰρ ... οὐ κηλεῖ ὑπ' αὐτῆς καὶ σύ —; Absolute ἦ γάρ; (*nonne?*). Prot. 312. E. 333. E. Phaedr. 263. A. Gorg. 449. D. al. innumer.

ᾗ, *qua* (via vel parte), *ubi*. Phaedr. 229. C: ᾗ πρὸς τὸ τῆς Ἄγρας διαβαίνομεν. 251. D: ᾗ τὸ πτερὸν ὁρμᾷ. 255. C: ᾗ πέφυκεν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἰέναι. Soph. 220. E: οὐχ ᾗ τις ἂν τύχῃ τοῦ σώματος. Pol. II. 359. D: κατὰ τὸν τόπον ᾗ ἔνεμεν. **qua* (ratione), *quomodo, quemadmodum*. Phaedr. 265. E: κατ' ἄρθρα ᾗ πέφυκε. Theaet. 165. A: ᾗ τὸ πολὺ εἰθίσμεθα φάναι τε καὶ ἀπαρνεῖσθαι. 191. A: ᾗ οὖν ἔτι πόρον τινὰ εὑρίσκω τοῦ ζητήματος ἡμῖν, ἄκουε. 209. D. Polit. 276. D: ᾗ τε τὸν θεῖον ἄν που διειλόμεθα νομέα χωρὶς καὶ ἀνθρώπινον ἐπιμελητήν. Crat. 386. E: πρὸς τὴν αὐτῶν οὐσίαν ἔχοντα ᾗπερ πέφυκε. Conv. 189. C: ἄλλῃ γέ πῃ ... ἢ ᾗ cet. Pol. V. 469. A: ταύτῃ θήσομεν, ᾗ ἂν ἐξηγῆται. 471. E: ὡς δυνατὸν καὶ ᾗ δυνατόν. 472. C: ἄνδρα τὸν τελέως δίκαιον (ἐζητοῦμεν) ᾗ γένοιτο. 474. A: ὅτι ἔχει ᾗ σὺ λέγεις. Tim. 27. D: ᾗ ῥᾷστ' ἂν ὑμεῖς ... μάθοιτε. 61. D: ᾗ πῦρ θερμὸν λέγομεν, ἴδωμεν. Legg. IV. 723. B. VIII. 847. E. Crit. 47. B: ταύτῃ ἄρα αὐτῷ πρακτέον ... ᾗ ἂν τῷ ἑνὶ δοκῇ τῷ ἐπιστάτῃ cet. **quatenus; quoad*. Phaed. 64. B: λέληθε ... αὐτοὺς ᾗ τε θανατῶσι καὶ ᾗ ἄξιοί εἰσι θανάτου. 85. C: ᾗ οὐκ ἀποδέχεται τὰ εἰρημένα. Theaet. 179. B. 184. C: ᾗ οὐκ ὀρθή. Parm. 145. E: ᾗ μὲν ἄρα τὸ ἓν ὅλον, ἐν ἄλλῳ ἐστίν, ᾗ δὲ cet. 155. B. 163. A. Crat. 427. B. Pol. II. 376. B: πῇ δή; ᾗ cet. IV. 435. A: ἀνόμοιον ... ταύτῃ, ᾗ ταὐτὸν προσαγορεύεται. VIII. 559. B: ᾗ ... τοῦ σίτου (ἐπιθυμία) κατ' ἀμφότερα ἀναγκαία, ᾗ τε ὠφέλιμος ᾗ τε cet. Legg. XII. 963. D: ᾗ μὲν ... διαφέρετον ... οὐδὲν χαλεπὸν εἰπεῖν, ᾗ δὲ cet. **quo*. Phaed. 82. D: ἐκείνῃ ἑπόμενοι, ᾗ ἐκείνη ὑφηγεῖται. Pol. VI. 492. C: οἰχήσεσθαι φερομένην κατὰ ῥοῦν, ᾗ ἂν οὗτος φέρῃ. Legg. VIII. 844. D: ᾗ δ' ἂν βούληται ἄγειν ... ἀγέτω.

ἥβη, ἡ, *pubertas, iuventus*. Prot. 309. B: χαριεστάτην ἥβην εἶναι τοῦ ὑπηνήτου (Hom.). Pol. III. 386. D. (Hom.). Menex. 238. B: θρεψαμένη ... καὶ αὐξήσασα πρὸς ἥβην.

ἡβῶ, *pubesco, adolesco; in flore aetatis sum*. Pol. V. 468. D: τῷ ἡβῶντί τε καὶ ἀνδρείῳ. VIII. 568. E: υἱὸν ἡβῶντα. Legg. VI. 763. B. Polit. 270. E: τῶν ... ἡβώντων τὰ σώματα ... πάλιν εἰς τὴν τοῦ νεογενοῦς παιδὸς φύσιν ἀπῄει. Legg. XI. 928. C: ἂν ἡβήσῃ τις τῶν ὀρφανῶν. Apol. 41. E: ἐπειδὰν ἡβήσωσι.

ἡγεμονεύω, *praeeo, duco; rego, principatum obtineo*. Prot. 351. E: πότερον ... σὺ βούλει ἡγεμονεύειν τῆς σκέψεως, ἢ ἐγὼ ἡγῶμαι; Phaed. 80. A: ἢ οὐ δοκεῖ σοι τὸ ... θεῖον οἷον ἄρχειν τε καὶ ἡγεμονεύειν πεφυκέναι —; 94. C: ἕπεσθαι ἐκείνοις καὶ οὔποτ' ἂν ἡγεμονεύειν. Pol. V. 474. C:

ἡγεμονεύειν ... ἐν τῇ πόλει. Tim. 70. C. Phaed. 94. C: ἡγεμονεύουσα ... ἐκείνων πάντων ἐξ ὧν φησει τις αὐτὴν εἶναι. Conv. 197. A: ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτος ἡγεμονεύσαντος.

ἡγεμονία, ἡ, *principatus, imperium.* Def. 412. C: ἐλευθερία ἡγεμονία βίου. Locr. 100. A: ἐν ᾧ ἁ ἁγεμονία. Tim. 45. B: μέτοχον ἡγεμονίας τοῦτ' εἶναι τὸ κατὰ φύσιν πρόσθεν. Legg. I. 641. A: εἰ στράτευμα ὀρθῆς ἡγεμονίας τυγχάνοι. IV. 711. C: τῇ τῶν δυναστευόντων ἡγεμονίᾳ. Men. 99. A: τὰ γὰρ ἀπὸ τύχης γιγνόμενα οὐκ ἀνθρωπίνῃ ἡγεμονίᾳ γίγνεται. Critia 120. D: ἡγεμονίαν ἀποδιδόντες τῷ Ἀτλαντικῷ γένει. Epin. 981. C: τούτων δ' ἐν ἡγεμονίαις ἑκάστων ζῶον πολὺ καὶ παντοδαπὸν ἀποτελεῖσθαι. Euthyd. 273. C: τὰς ἡγεμονίας τῶν στρατοπέδων.

ἡγεμονικός, ή, όν, *principatum tenens; imperatorius.* Phaedr. 252. E: εἰ φιλόσοφός τε καὶ ἡγεμονικὸς τὴν φύσιν. Prot. 352. B: οὐκ ἰσχυρὸν οὐδ' ἡγεμονικὸν οὐδ' ἀρχικὸν εἶναι (τὴν ἐπιστήμην). Phil. 55. D: τὰς ... ἡγεμονικὰς διαληπτέον ἑκάστων αὐτῶν χωρίς.

ἡγεμονῶ, i. q. ἡγεμονεύω. Tim. 70. C: τὸ βέλτιστον οὕτως ἐν αὐτοῖς πᾶσιν ἡγεμονεῖν ἐῴη. Legg. I. 631. C: ὃ δὴ πρῶτον αὖ θείων ἡγεμονοῦν ἐστὶν ἀγαθῶν. Tim. 41. C: θεῖον λεγόμενον ἡγεμονοῦν τ' ἐν αὐτοῖς.

ἡγεμών, ὁ et ἡ, *dux; imperator; moderator; princeps.* Phaedr. 246. E: ὁ ... μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεύς. Phaed. 108. B: οὔτε ξυνέμπορος οὐδὲ ἡγεμὼν ἐθέλει γίγνεσθαι. Conv. 193. B: ὧν ὁ Ἔρως ἡμῖν ἡγεμὼν καὶ στρατηγός. 197. D. E. Pol. X. 595. C: ἔοικε ... τῶν καλῶν ἁπάντων τούτων τῶν τραγικῶν πρῶτος διδάσκαλός τε καὶ ἡγεμὼν γενέσθαι (Ὅμηρος). 600. A: ἡγεμὼν παιδείας. Tim. 44. A: οὐδεμία τε ἐν αὐταῖς τότε περίοδος ἄρχουσα οὐδ' ἡγεμών ἐστιν. Alc. I. 120. A: ἡγεμὼν ... τῆσδε τῆς πόλεως. Men. 97. B: δόξα ... ἀληθὴς πρὸς ὀρθότητα πράξεως οὐδὲν χείρων ἡγεμὼν φρονήσεως. 99. A. B. Ep. VII. 332. D. Locr. 104. A: ἁ ταύτας ἁγεμὼν φιλοσοφία. Phaed. 107. D: μετὰ ἡγεμόνος ἐκείνου ᾧ cet. Pol. VIII. 566. E: ἵν' ἐν χρείᾳ ἡγεμόνος ὁ δῆμος ᾖ. Legg. IV. 716. A. Ep. VI. 323. C. Gorg. 527. E: ὥσπερ οὖν ἡγεμόνι τῷ λόγῳ χρησώμεθα τῷ νῦν παραφανέντι. Pol. VIII. 554. B: οὐ γὰρ ἂν τυφλὸν ἡγεμόνα τοῦ χοροῦ ἐστήσατο. X. 598. D: τὸν ἡγεμόνα αὐτῆς (τῆς τραγῳδίας) Ὅμηρον. Critia 118. E: ἄνδρα ἡγεμόνα. 119. A. Legg. III. 688. B: πρὸς πρώτην τὴν τῆς ξυμπάσης ἡγεμόνα ἀρετῆς. XII. 963. A: νοῦν ... πάντων τούτων ἡγεμόνα. (I. 631. D.). Ep. VI. 323. C: τὸν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων. VII. 345. C. Critia 112. D: τῶν δὲ ἄλλων Ἑλλήνων ἡγεμόνες ἑκόντων. Legg. II. 670. D: (ἵνα) τοῖς νεωτέροις ἡγεμόνες ἠθῶν χρηστῶν ἀσπασμοῦ ... γίγνωνται. Lys. 214. A: οὗτοι γὰρ ἡμῖν ὥσπερ πατέρες τῆς σοφίας εἰσὶ καὶ ἡγεμόνες. Menex. 240. D: ἡγε-

μόνες καὶ διδάσκαλοι τοῖς ἄλλοις γενόμενοι. Phaed. 108. A: οὐδὲ γὰρ ἂν ἡγεμόνων ἔδει. Pol. V. 467. E: μετὰ πρεσβυτέρων ἡγεμόνων ἑπόμενοι. Tim. 91. E: ἀλλὰ τοῖς περὶ τὰ στήθη τῆς ψυχῆς ἡγεμόσιν ἕπεσθαι μέρεσιν. Legg. II. 671. D: τοῖς ἡγεμόσι τοῖς τοῦ Διονύσου. III. 681. C. V. 735. E. Pol. V. 467. D: τοὺς ἐμπειρίᾳ τε καὶ ἡλικίᾳ ἱκανοὺς ἡγεμόνας τε καὶ παιδαγωγοὺς εἶναι. VI. 484. B: ποτέρους ... δεῖ πόλεως ἡγεμόνας εἶναι; 485. A. VII. 520. B: ἡγεμόνας τε καὶ βασιλέας. VIII. 546. B. Critia 119. A. Legg. VI. 756. B: τούτους ἡγεμόνας εἶναι πάντων τῶν ἱππευόντων. Alc. I. 119. E: πρὸς τοὺς τῶν ἀντιπάλων ἡγεμόνας ἀποβλέπειν. Menex. 242. C: λαβόντες αὐτῶν τοὺς ἡγεμόνας Λακεδαιμονίους ἐν τῇ Σφαγίᾳ.

ἡγοῦμαι, *praeeo, duco* vel *dux sum*; *moderor*; *rego*; *principatum teneo* (c. genit. et dat.). Phil. 27. A: ἆρ᾽ οὖν ἡγεῖται ... τὸ ποιοῦν ἀεὶ κατὰ φύσιν, τὸ δὲ ποιούμενον ἐπακολουθεῖ γιγνόμενον ἐκείνῳ; Legg. I. 631. C: ὧν ἡγεῖται ... ὑγίεια. V. 730. C: ἀλήθεια ... πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἡγεῖται, πάντων δὲ ἀνθρώποις. Men. 88. E: ὀρθῶς ... ἔμφρων (ψυχὴ) ἡγεῖται. 97. C: ὅτι φρόνησις μόνον ἡγεῖται τοῦ ὀρθῶς πράττειν. Phaedr. 247. A: τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι ... θεοὶ ἄρχοντες ἡγοῦνται cet. Pol. IV. 432. C: ἀλλὰ μόνον ... ἡγοῦ. Men. 97. A: εἴ τις εἰδὼς τὴν ὁδὸν ... βαδίζοι καὶ ἄλλοις ἡγοῖτο, ἄλλο τι ὀρθῶς ἂν καὶ εὖ ἡγοῖτο; B. Crat. 351. E: πότερον ... σὺ βούλει ἡγεμονεύειν τῆς σκέψεως, ἢ ἐγὼ ἡγῶμαι; Conv. 210. A: ἐὰν ὀρθῶς ἡγῆται ὁ ἡγούμενος. Pol. V. 476. C: ἄν τις ἡγῆται ἐπὶ τὴν γνῶσιν αὐτοῦ. Men. 88. A. Euthyd. 281. D: ἐὰν ... αὐτῶν ἡγῆται ἀμαθία. Men. 97. A: ἂν ὀρθῶς ἡμῖν ἡγῶνται τῶν πραγμάτων. Phaed. 93. A: οὐκ ἄρα ἡγεῖσθαί γε προσήκει ἁρμονίαν τούτων ἐξ ὧν ἂν ξυντεθῇ, ἀλλ᾽ ἕπεσθαι. Conv. 178. C: ὃ γὰρ χρὴ ἀνθρώποις ἡγεῖσθαι παντὸς τοῦ βίου τοῖς μέλλουσι καλῶς βιώσεσθαι. Legg. III. 690. B: τὸν ... φρονοῦντα ἡγεῖσθαί τε καὶ ἄρχειν. IV. 716. B: καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὢν ἡγεῖσθαι. VI. 760. C. Polit. 301. C: (ὅταν) ἡ ... τις ἐπιθυμία ... τούτου τοῦ μιμήματος ἡγουμένη. Ep. VII. 346. D: πρῶτος δ᾽ ἦν μοι τῆς βουλῆς ἡγούμενος ὅδε λόγος. Tim. 25. B: τῶν Ἑλλήνων ἡγουμένη. Men. 88. D: ὥσπερ τῇ ἄλλῃ ψυχῇ ἡ φρόνησις ἡγουμένη ὠφέλιμα τὰ τῆς ψυχῆς ἐποίει. E. 98. B. Euthyd. 281. A: τὸ ὀρθῶς πᾶσι τοῖς τοιούτοις χρῆσθαι ἐπιστήμη ἦν ἡγουμένη. Charm. 172. D: ἡ σωφροσύνη ... ἡγουμένη διοικήσεως καὶ οἰκίας καὶ πόλεως. Pol. IX. 573. E: ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ Ἔρωτος, πάσαις ταῖς ἄλλαις ὥσπερ δορυφόροις ἡγουμένου. VI. 490. C: ἡγουμένης ἀληθείας. Men. 96. E. Charm. 172. A. Polit. 269. E: πλὴν τῷ τῶν κινουμένων ... πάντων ἡγουμένῳ. Pol. V. 474. C: ἀκολουθεῖν ... τῷ ἡγουμένῳ. VIII. 564. B: τὸ μὲν ἀνδρειότατον ἡγούμενον αὐτῶν, τὸ δ᾽ ἀνδρότερον ἑπόμενον. Legg.

IX. 875. B: *τὸ μὲν κοινὸν ἡγούμενον τρέφων ἐν τῇ πόλει, τὸ δὲ ἴδιον ἑπόμενον τῷ κοινῷ.* Pol. III. 415. D: *ἡγουμένων τῶν ἀρχόντων.* Alc. I. 125. C: *ἀνθρώπων ἡγουμένων ᾠδῆς.* Legg. VII. 818. D: *τούτων ἡγουμένων τῶν μαθημάτων.* Menex. 239. D: *Πέρσας ἡγουμένους τῆς Ἀσίας.* Pol. VI. 490. A: *ἡγεῖτο δ' αὐτῷ ... πρῶτον μὲν ἀλήθεια.* Men. 99. B: *οὐκ ἄρα σοφίᾳ τινὶ οὐδὲ σοφοὶ ὄντες οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες ἡγοῦντο ταῖς πόλεσιν.* Prot. 353. B: *ἐμὲ ἡγήσασθαι* (sq. *ἕπου*). * ut Lat. *duco*, est *existimo*, *censeo*, *puto*; *sumo*; *iudico*, *sentio*; etiam *aequum* vel *opus esse iudico*. Prot. 317. A: *ἡγοῦμαι ... αὐτοὺς οὔτι διαπράξασθαι ὃ ἐβουλήθησαν.* Gorg. 473. A: *φίλον γάρ σε ἡγοῦμαι.* Pol. III. 408. D: *ἀλλ' οἶσθα οὓς ἡγοῦμαι τοιούτους;* Prot. 312. C: *τί ἡγεῖ εἶναι τὸν σοφιστήν;* 313. A: *ὃ δὲ περὶ πλείονος τοῦ σώματος ἡγεῖ, τὴν ψυχὴν* cet. Soph. 222. B: *ἀνθρώπων ... μηδεμίαν ἡγεῖ θήραν.* Pol. V. 456. D: *ἢ πάντας ὁμοίους ἡγεῖ;* Legg. X. 888. B: *ὃ νῦν οὐδὲν ἡγεῖ σύ.* X. 899. D: *ὅτι ... ἡγεῖ θεούς.* Theaet. 180. C: *τὸν ἕτερον ὁ ἕτερος οὐδὲν ἡγεῖται εἰδέναι.* Phil. 59. A: *εἴτε (εἰ δὲ?) καὶ περὶ φύσεως ἡγεῖταί τις ζητεῖν.* Pol. V. 479. A. Polit. 293. A: *ὥσπερ νῦν ἡγούμεθα.* Phil. 63. E. Apol. 27. D. Conv. 173. D: *καὶ ἴσως αὖ ὑμεῖς ἐμὲ ἡγεῖσθε κακοδαίμονα εἶναι.* Prot. 317. B: *ἡγοῦνται ... τὸν τοιοῦτον πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πανοῦργον εἶναι.* Soph. 243. D: *τί ποθ' οἱ λέγοντες αὐτὸ δηλοῦν ἡγοῦνται.* Pol. VI. 493. A: *οὓς ... ἀντιτέχνους ἡγοῦνται.* 498. A: *μεγάλα ἡγοῦνται.* Legg. XII. 948. C: *ὅτε μέρος μέν τι ... ἀνθρώπων τὸ παράπαν οὐχ ἡγοῦνται θεούς.* Lys. 208. B: *καὶ δοῦλον ... ἡγοῦνται περὶ πλείονος ἢ σὲ τὸν υἱόν.* Lach. 181. B: *ἡγοῦ.* Euth. 9. C: *πάντες αὐτὸ ἡγείσθωσαν θεοὶ ἄδικον.* Pol. I. 340. B: *ὃ ἡγοῖτο ὁ κρείττων αὑτῷ ξυμφέρειν.* 349. B: *πότερον ... ἡγοῖτο δίκαιον εἶναι, ἢ οὐκ ἂν ἡγοῖτο δίκαιον;* III. 412. D. Crat. 406. E: *ἡγούμενοι ... ὀρθῶς ἂν ... ἡγοίμεθα.* Pol. IV. 439. E. Phil. 45. C: *μή με ἡγῇ διανοούμενον ἐρωτᾶν σε εἰ* cet. Pol. I. 334. C: *εἰκὸς ... οὓς ἄν τις ἡγῆται χρηστοὺς φιλεῖν.* V. 476. C. VII. 538. E. VIII. 550. E: *ὅσῳ ἂν τοῦτο τιμιώτερον ἡγῶνται, τοσούτῳ* cet. Prot. 358. E: *ἡγεῖσθαι κακὰ εἶναι.* Gorg. 499. B: *ἐμὲ ... οὐχ ἡγεῖσθαι τὰς μὲν βελτίους ἡδονάς, τὰς δὲ χείρους.* Crat. 397. C: *τούτους μόνους τοὺς θεοὺς ἡγεῖσθαι οὕσπερ* cet. Conv. 210. B: *πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ ἕν τε καὶ ταὐτὸν ἡγεῖσθαι τὸ ἐπὶ πᾶσι τοῖς σώμασι κάλλος.* Pol. IV. 426. E: *αὐτὸν ταῦτα μὴ ἡγεῖσθαι περὶ αὑτοῦ;* VII. 539. C: *ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι ὧνπερ πρότερον.* Apol. 35. D. Pol. I. 338. A: *ἡγούμενος ἔχειν ἀπόκρισιν παγκάλην.* X. 605. C: *τὰ αὐτὰ ... μεγάλα ἡγουμένῳ.* Legg. X. 899. C: *θεοὺς ἡγούμενον.* Tim. 18. E: *τύχην ἡγουμένοις αἰτίαν τῆς ξυλλήξεως.* Legg. X. 899. D: *τοῖς οὐχ ἡγουμένοις θεούς.* Crat. 436. B: *οἷα ἡγεῖτο εἶναι τὰ πράγματα.*

Ib. εἰ ... μὴ ὀρθῶς ἡγεῖτο. Phaedr. 244. B: ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν οἱ τὰ ὀνόματα τιθέμενοι οὐκ αἰσχρὸν ἡγοῦντο οὐδὲ ὄνειδος μανίαν. Soph. 217. A: τί ταῦθ' οἱ περὶ τὸν ἐκεῖ τόπον ἡγοῦντο καὶ ὠνόμαζον. Critia 120. E: σμικρὰ ἡγοῦντο τὰ παρόντα. Tim. 19. E: τὸ ... τῶν σοφιστῶν γένος πολλῶν ... λόγων ... μάλα ἔμπειρον ἥγημαι. Hipp. min. 374. D: βελτίω ἄρα ἥγησαι τῶν σαυτοῦ τὰ ἑκουσίως πονηρὰ ἐργαζόμενα, ἢ τὰ ἀκουσίως; Legg. VIII. 837. C: ὁ ... ἐρῶν τῇ ψυχῇ ... ὕβριν ἥγηται τὴν περὶ τὸ σῶμα τοῦ σώματος πλησμονήν. Clit. 407. C: ἃ δὴ παιδείαν ἀρετῆς εἶναι τελέαν ἥγησθε. Legg. X. 905. B: ἡγήσω. Prot. 346. B: πολλάκις ... καὶ Σιμωνίδης ἡγήσατο καὶ αὐτὸς ἢ τύραννον ἢ ἄλλον τινὰ τῶν τοιούτων ἐπαινέσαι cet. Tim. 33. D. Legg. I. 635. B. Phil. 61. E: ἡγησάμεθα. Alc. II. 141. E: εἰ ... τοῦτο φαῦλον ἡγήσαιο καὶ μὴ μέγα τι. Crat. 395. D: πᾶς ἂν ἡγήσαιτο τοὔνομα ὀρθῶς ... τεθῆναι. Pol. III. 388. D: σχολῇ ἂν ἑαυτόν γέ ... τις ἀνάξιον ἡγήσαιτο τούτων. Epin. 991. D. Crat. 400. A: τούτου ... καταφρονήσαιεν ἂν καὶ ἡγήσαιντο φορτικὸν εἶναι. Phaedr. 266. B: ἐάν τέ τιν' ἄλλον ἡγήσωμαι δυνατὸν εἰς ἓν καὶ ἐπὶ πολλὰ πεφυκόθ' ὁρᾶν cet. Theaet. 191. C: ἐὰν .. ἡγήσωμαι εἴδωλον καὶ μὴ ἀληθές cet. Conv. 210. C: ἵνα τὸ περὶ τὸ σῶμα καλὸν σμικρόν τι ἡγήσηται εἶναι. Polit. 303. A: τὴν ... τῶν μὴ πολλῶν ... ἡγησώμεθα μέσην ἐπ' ἀμφότερα. Legg. I. 644. D. Pol. III. 412. D: ὃ ... ἂν τῇ πόλει ἡγήσωνται ξυμφέρειν. Legg. IX. 864. A. Soph. 253. D: μήτε ταὐτὸν εἶδος ἕτερον ἡγήσασθαι cet. Crat. 427. B. Prot. 317. B: ἡγησάμενος οὐκέτι ἐμὸν ἔργον εἶναι παρεῖναι cet. Tim. 74. A. Apol. 36. B. Conv. 210. B: σμικρὸν ἡγησάμενον. Pol. VI. 511. E. Theaet. 173. E: ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν. Pol. II. 363. D: ἡγησάμενοι κάλλιστον ἀρετῆς μισθὸν μέθην αἰώνιον. VIII. 546. D: παρ' ἔλαττον τοῦ δέοντος ἡγησάμενοι τὰ μουσικῆς. Menex. 244. C. Pol. VI. 508. E: ἄλλο καὶ κάλλιον ἔτι τούτων ἡγούμενος αὐτὸ ὀρθῶς ἡγήσει. III. 387. D: ὅτι ὁ ἐπιεικὴς ἀνὴρ τῷ ἐπιεικεῖ ... τὸ τεθνάναι οὐ δεινὸν ἡγήσεται. VI. 468. B. 494. A. VII. 530. B: οὐκ ἄτοπον ... ἡγήσεται τὸν νομίζοντα —; V. 470. E: οὐδὲ οἰκείαν τὴν Ἑλλάδα ἡγήσονται —; 471. A. VII. 527. E. Crit. 44. C. Pol. II. 361. A: τὸν ἁλισκόμενον δὲ φαῦλον ἡγητέον.

ἠδέ, *et.* Conv. 178. B. (Hes.). Legg. III. 680. C. (Hom.).

ἡδέως, *iucunde; libenter.* Prot. 318. A: ἡδέως ἄν φησι πυθέσθαι. 347. C. 351. B: τὸ ... ἡδέως ζῆν. Gorg. 494. B. D: φημὶ ... καὶ τὸν κνώμενον ἡδέως ἂν βιῶναι. Ib. οὐκοῦν εἴπερ ἡδέως, καὶ εὐδαιμόνως; Phaed. init. ἡδέως γὰρ ἂν ἀκούσαιμι. 89. A: ὡς ἡδέως ... τὸν λόγον ἀπεδέξατο. 108. D. 110. B. Theaet. 161. C: τὰ μὲν ἄλλα μοι πάνυ ἡδέως εἴρηκεν. Conv. 193. E: καὶ γάρ μοι ὁ λόγος ἡδέως ἐῤῥήθη. Pol. I. 328. C: καὶ δὴ καὶ σοῦ ἡδέως ἂν πυθοίμην

ὅ τι σοι φαίνεται τοῦτο. II. 372. B: ἡδέως ξυνόντες ἀλλήλοις. Tim. 19. C. Legg. V. 734. B. Lys. 204. A. Euthyd. 304. C. al. — Etiam in leni ponitur irrisione (*lepide*). Parm. 137. B: ἡδέως γε ... ἓν ταὐτὸν ἅμα πολλαχοῦ ποιεῖς. Hipp. mai. 300. E: ἡδέως γε, ὦ Ἱππία. — Comp. ἥδιον, *iucundius; libentius*. Prot. 335. D: ὡς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἑνὸς ἥδιον ἀκούσαιμι ἢ σοῦ cet. Gorg. 448. D. Soph. 217. C. Pol. IX. 581. E: πρὸς αὐτὸ τὸ ἥδιον (ζῆν). X. 614. A: ὡς οὐ πολλὰ ἀλλ' ἥδιον ἀκούοντι. Euthyd. 279. E. al. — Pol. IV. 426. C: ὃς δ' ἂν σφᾶς οὕτω πολιτευομένους ἥδιστα θεραπεύῃ. IX. 587. B: ὁ ... βασιλεὺς ἥδιστα (βιώσεται). Crit. 43. B: ἵνα ὡς ἥδιστα διάγῃς. Etiam *perlibenter*. Phaed. 99. C: ἐγὼ ... τῆς τοιαύτης αἰτίας ... μαθητὴς ὁτουοῦν ἥδιστ' ἂν γενοίμην. Theaet. 183. D: ἥδιστα μέντ' ἂν ἤκουσα περὶ ὧν λέγω. Legg. II. 658. D. X. 887. D: ὄψεις ... ἃς ἥδιστα ὅ γε νέος ὁρᾷ τε καὶ ἀκούει πραττομένας. Hipp. mai. 285. D. Lach. 189. A. Euthyd. 295. A. Alc. II. 150. D. Clit. 406.

ἤδη, *iam*. Prot. 312. A: ἤδη γὰρ ὑπέφαινέ τι ἡμέρας. 316. C: τοῦτ' οὖν ἤδη σὺ σκόπει. 361. E: νῦν δ' ὥρα ἤδη καὶ ἐπ' ἄλλο τι τρέπεσθαι. Gorg. 486. E: εὖ οἶδ' ὅτι ... ταῦτ' ἤδη ἐστὶν αὐτὰ τἀληθῆ. Phaed. 61. E: ἤδη γὰρ ἔγωγε ... καὶ Φιλολάου ἤκουσα cet. 118. A. Theaet. 201. E. Conv. 204. B: δῆλον δὴ ... τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδὶ ὅτι cet. 206. D: τῷ κυοῦντί τε καὶ ἤδη σπαργῶντι. Pol. I. 330. E. V. 468. C: εἴρηται ἤδη. VI. 493. D: ἤδη πώποτέ του ἤκουσας —; VII. 516. B. 532. A: ἣν ἐλέγομεν πρὸς αὐτὰ ἤδη τὰ ζῶα ἐπιχειρεῖν ἀποβλέπειν cet. Euthyd. 300. E. al. — Cum v. νῦν: Phil. 30. E. Pol. X. 612. B. Legg. VIII. 834. D. (sq. πάντως ἤδη). — Cum v. πᾶς: Soph. 229. D. Pol. II. 363. D: ποιοῦσι τὸν ἅπαντα χρόνον ἤδη διάγειν μεθύοντας. III. 398. C: οὐ πᾶς ἤδη ἂν εὕροι cet. Tim. 79. B. — Cum v. τότε: Prot. 351. E. Theaet. 165. E. Pol. III. 417. B. Legg. VI. 778. B. al. — Cum v. πολλάκις: Gorg. 456. B. Phil. 16. D. Pol. VI. 507. A: ἄλλοτε ἤδη πολλάκις εἰρημένα. — Est fere i. q. *nunc*. Crat. 434. B: ἤδη τοίνυν καὶ οὐ κοινωνεῖ τοῦ λόγου cet. Pol. I. 331. D: δεῖ γάρ με ἤδη τῶν ἱερῶν ἐπιμεληθῆναι. VII. 534. E: ἔχειν ἤδη τέλος τὰ τῶν μαθημάτων. Tim. 69. A. Legg. IX. 876. E: ἐπανελθόντας ἤδη πάλιν ἐπὶ τοὺς νόμους. — Verti potest *tum, dein*. Phaed. 90. D: καὶ ἤδη τὸν λοιπὸν βίον μισῶν ... τοὺς λόγους διατελοῖ. Gorg. 485. D: ὅταν ... πρεσβύτερον ἴδω ἔτι φιλοσοφοῦντα ... πληγῶν μοι δοκεῖ ἤδη δεῖσθαι ... οὗτος ὁ ἀνήρ. Crat. 436. C: εἰ γὰρ τὸ πρῶτον σφαλεὶς ὁ τιθέμενος τἆλλα ἤδη πρὸς τοῦτ' ἐβιάζετο cet. Pol. I. 348. B. V. 458. A. Etiam *tum, demum*. Phaedr. 264. A: ἄρχεται ἀφ' ὧν πεπαυμένος ἂν ἤδη ὁ ἐραστὴς λέγοι πρὸς τὰ παιδικά.

ἥδομαι, *delector, voluptatem percipio, laetor*. Phil. 37. A: ὅ τὸ ἡδόμενον ἥδεται. B: ἐάν τε ὀρθῶς ἐάν τε μὴ ὀρθῶς

ἥδηται. Legg. II. 670. D: (ἵνα) αὐτοί τε ἡδονὰς τὸ παρὰ χρῆμα ἀσινεῖς ἥδωνται. Prot. 337. C: ἡμεῖς τ' αὖ οἱ ἀκούοντες μάλιστ' ἂν οὕτως εὐφραινοίμεθα, οὐχ ἡδοίμεθα. Prot. 337. C: ἥδεσθαι ... (ἔστι) ἐσθίοντά τι ἢ ἄλλο ἡδὺ πάσχοντα αὐτῷ τῷ σώματι. Phaedr. 239. A. Phil. 12. C. D. 32. E: μήτε τι λυπεῖσθαι μήθ' ἥδεσθαι. 37. A. 63. A: πάσας ἡδονὰς ἥδεσθαι διὰ βίου. Prot. 351. C: εἴπερ τοῖς καλοῖς γ' ... ζώη ἡδόμενος. Phil. 21. A: ζῆν ... ἡδόμενος ἡδονὰς τὰς μεγίστας. 48. B: ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας ἡδόμενος. Phil. 37. A: τὸ ἡδόμενον. B. Legg. III. 689. A: τὸ ... λυπούμενον καὶ ἡδόμενον αὐτῆς (τῆς ψυχῆς). Phaed. 78. B: εἴ σοι ἡδομένῳ ἐστίν. Phil. 65. E: ἡδονὰς ... τὰς μεγίστας ὅταν ἴδωμεν ἡδόμενον ὁντινοῦν. Ep. III. 315. B: ἡδόμενον βίοτον ... τυράννου (inscript.). Lach. 187. C: ἐμοὶ ... καὶ Μελησίᾳ τῷδε δῆλον ὅτι ἡδομένοις ἂν εἴη εἰ cet. Prot. 315. B: τοῦτον τὸν χορὸν μάλιστα ἔγωγε ἰδὼν ἥσθην. Gorg. 458. D: οὐκ οἶδ' εἰ πώποτε ἥσθην οὕτως, ὥσπερ νυνί. Phaed. 97. C: ταύτῃ ἤδη τῇ αἰτίᾳ ἥσθην. Pol. III. 367. E. Phaedr. 228. B. ἰδὼν ἥσθη. Tim. 21. C. Riv. 134. B. Euthyd. 300. D. 303. B: ἐνταῦθα δὲ ὀλίγου καὶ οἱ κίονες ... ἥσθησαν. Phaedr. 258. E: ἢ μηδὲ ἡσθῆναι. Phaed. 62. E: ἡσθῆναί τέ μοι ἔδοξε τῇ τοῦ Κέβητος πραγματείᾳ. Legg. VII. 811. D. Phil. 15. D: ἡσθεὶς ὥς τινα σοφίας εὑρηκὼς θησαυρόν. Lys. 213. D: ἐκείνου ἡσθεὶς τῇ φιλοσοφίᾳ. Euthyd. 282. C. Phaedr. 276. D: ἡσθήσεται ... αὐτοὺς θεωρῶν φυομένους ἁπαλούς. 233. E: μάλιστα ἡσθήσονται.

ἡδονή, ἡ, *laetitia*, *iucunditas*; *voluptas*; etiam *amoenitas* et *oblectamentum*. Gorg. 494. A: τῷ ... πληρωσαμένῳ ἐκείνῳ οὐκέτ' ἔστιν ἡδονὴ οὐδεμία. Crat. 419. B: ἡ ... ἡδονή, ἡ πρὸς τὴν ὄνησιν ἔοικε τείνουσα πρᾶξις τοῦτο ἔχειν τὸ ὄνομα. Ib. ἡδονὴ ἀντὶ ἡονῆς καλεῖται. Phil. 32. A: ἡ ... τοῦ ὑγροῦ πάλιν τὸ ξηρανθὲν πληροῦσα δύναμις ἡδονή. Pol. IV. 430. A: ἥ τε ἡδονή, παντὸς χαλαστραίου δεινοτέρα οὖσα τοῦτο δρᾶν καὶ κονίας, λύπη τε καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία. IX. 583. B: ὅτι οὐδὲ παναληθής ἐστιν ἡ τῶν ἄλλων ἡδονὴ πλὴν τῆς τοῦ φρονίμου. Prot. 351. D: τὰ ἡδονῆς μετέχοντα. Phaedr. 233: καὶ τὰ μὴ ἡδονῆς ἄξια. Gorg. 462. C: χάριτός τινος καὶ ἡδονῆς ἀπεργασίας (ἐμπειρία). Theaet. 178. D: περὶ τῆς ἐσομένης ἡδονῆς. Soph. 222. E: διὰ χάριτος καὶ παντάπασι δι' ἡδονῆς τὸ δέλεαρ πεποιημένον. 225. D: οὐ μεθ' ἡδονῆς ἀκουόμενον. Phil. 15. E: ὑφ' ἡδονῆς ἐνθουσιᾷ. 19. B: εἴδη ... ἡδονῆς ... εἴτ' ἔστιν εἴτε μή. 53. C: ὡς ἀεὶ γένεσίς ἐστιν, οὐσία δὲ οὐκ ἔστι τὸ παράπαν ἡδονῆς. Pol. IX. 582. B: τῆς ἀπὸ τοῦ εἰδέναι ἡδονῆς. Tim. 26. B: ἣν μετὰ πολλῆς ἡδονῆς καὶ παιδικῆς τότε ἀκουόμενα. 81. D. Legg. II. 653. E. III. 684. C. al. Phaedr. 238. E: τῷ ... δουλεύοντι ... ἡδονῇ. 250. E: ἡδονῇ παραδούς. Pol. III. 402. E: σωφροσύνῃ καὶ ἡδονῇ ὑπερβαλλούσῃ ἔστι τις

κοινωνία; Crit. 117. A: *ἡδονῇ τε καὶ ἀρετῇ τῶν ὑδάτων ... θαυμαστοῦ πεφυκότος.* Epin. 977. B: *εἴτε κόσμον εἴτε Ὄλυμπον ... ἐν ἡδονῇ τῳ λέγειν.* Prot. 351. D: *(τὰ) ποιοῦντα ἡδονήν.* E: *τὴν ἡδονὴν αὐτὴν ἐρωτῶν εἰ οὐκ ἀγαθόν ἐστιν.* 352. B: *τοτὲ δὲ ἡδονήν, τοτὲ δὲ λύπην.* Phaedr. 232. B: *ἢ δι' ἄλλην τινὰ ἡδονήν.* 251. E: *ἡδονὴν ... ταύτην γλυκυτάτην ἐν τῷ παρόντι καρποῦται.* Gorg. 495. C: *ἡδονὴν καὶ ἐπιστήμην ταὐτόν, ἢ ἕτερον (ἔλεγες);* Soph. 225. D: *δι' ἡδονὴν τῆς περὶ ταῦτα διατριβῆς.* Phil. 11. A: *ἀγαθὸν εἶναι ... τὸ χαίρειν πᾶσι ζώοις καὶ τὴν ἡδονὴν καὶ τέρψιν.* 31. D: *πάλιν ... ἁρμοττομένης (τῆς ἁρμονίας) τε καὶ εἰς τὴν αὑτῆς φύσιν ἀπιούσης ἡδονὴν γίγνεσθαι.* 50. A: *ἡδονὴν ... ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων κακοῖς.* Conv. 176. E: *οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν.* (Pol. IV. 420. E. Ep. VII. 337. A.) Pol. III. 390. A: *εἰ δέ τινα ἄλλην ἡδονὴν παρέχεται* cet. VI. 485. D: *περὶ τὴν τῆς ψυχῆς ... ἡδονὴν αὐτῆς καθ' αὑτὴν εἶεν ἄν.* Tim. 69. D: *ἡδονήν, μέγιστον κακῶν δέλεαρ.* Crit. 116. B: *ἡδονὴν αὐτοῖς ξύμφυτον ἀπονέμοντες.* Legg. VII. 813. A: *ἡδονὴν εὐτυχῆ ταῖς πόλεσι παραδιδόντα.* IX. 863. B: *καὶ μὴν ἡδονήν γε οὐ ταὐτὸν τῷ θυμῷ προσαγορεύομεν.* Gorg. 499. C: *ὅτι ἡδοναί τινές εἰσιν αἱ μὲν ἀγαθαί, αἱ δὲ κακαί.* Pol. I. 328. D: *αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.* Ib. *αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί.* IX. 580. D: *τριῶν ὄντων τριτταὶ καὶ ἡδοναί μοι φαίνονται, ἑνὸς ἑκάστου μία ἰδία.* Hipp. mai. 300. B. Locr. 100. C: *ὁκόσαι ... ἀποκαθίσταντι ἐς αὐτὰν (τὰν φύσιν), ἁδοναὶ ὀνυμαίνονται.* Phaedr. 237. D: *ἡ μὲν ἔμφυτος οὖσα ἐπιθυμία ἡδονῶν.* Gorg. 495. A: *τῶν ἡδονῶν ὁποῖαι ἀγαθαὶ καὶ κακαί.* Phaed. 69. A: *κρατουμένοις ὑφ' ἡδονῶν κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν.* Pol. II. 364. C: *μεθ' ἡδονῶν τε καὶ ἑορτῶν.* E: *διὰ θυσιῶν καὶ παιδιᾶς ἡδονῶν* (v. Annott. in Gorg. p. 256.). III. 389. E: *τῶν περὶ πότους καὶ ἀφροδίσια καὶ περὶ ἐδωδὰς ἡδονῶν.* VIII. 558. D: *βίᾳ δὴ καὶ οὗτος ἄρχων τῶν ἐν αὑτῷ ἡδονῶν, ὅσαι ἀναλωτικαὶ* cet. Soph. 228. B: *θυμὸν (λόγον?) ἡδοναῖς ... καὶ πάντ' ἀλλήλοις ταῦτα διαφερόμενα.* Phil. 40. C: *ψευδέσιν ἄρα ἡδοναῖς τὰ πολλὰ οἱ πονηροὶ χαίρουσιν, οἱ δ' ἀγαθοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀληθέσιν.* Pol. IV. 429. D: *ἔν τε λύπαις ὄντα ... καὶ ἐν ἡδοναῖς καὶ ἐν ἐπιθυμίαις* cet. VII. 519. B: *αἳ ... ἐδωδαῖς τε καὶ τοιούτων ἡδοναῖς τε καὶ λιχνείαις προσφυεῖς γιγνόμεναι* cet. Phaed. 69. A: *ἡδονὰς πρὸς ἡδονὰς καὶ λύπας πρὸς λύπας ... καταλλάττεσθαι.* Polit. 288. C: *πρὸς τὰς ἡδονὰς μόνον ἡμῖν ἀπειργασμένα.* Phil. 21. A: *ἡδόμενος ἡδονὰς τὰς μεγίστας.* 36. C: *πότερον ἀληθεῖς ταύτας τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἢ ψευδεῖς εἶναι λέξομεν;* 43. C: *ὡς αἱ ... μεγάλαι μεταβολαὶ λύπας τε καὶ ἡδονὰς ποιοῦσιν ἡμῖν.* Pol. I. 329. A: *τὰς ἐν τῇ νεότητι ἡδονὰς ποθοῦντες.* VIII. 548. B: *λάθρᾳ τὰς ἡδονὰς καρπούμενοι.* Hipp. mai. 298. E: *οὐδὲ ἡδέα οὐδὲ ἡδονάς.*

ἡδυντικός, ή, όν, *condiendi vim habens.* Soph. 223. A: ἡδυντικήν τινα τέχνην.

ἡδύνω, *condio.* Theaet. 175. E: μηδὲ ὄψον ἡδῦναι. Pol. X. 607. A: εἰ ... τὴν ἡδυσμένην μοῦσαν παραδέξει ἐν μέλεσιν ἢ ἔπεσιν cet.

ἡδύς, εῖα, ύ, *suavis, iucundus; amoenus, gratus; commodus.* Phil. 27. E: ὁ σὸς (βίος) ἡδὺς καὶ ἄμικτος ὤν. Men. 81. D: ἡδὺς ἀκοῦσαι (λόγος). Pol. I. 331. A: τῷ ... μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ξυνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι. VIII. 558. A: ἆρ' οὐ θεσπεσία καὶ ἡδεῖα ἡ τοιαύτη διαγωγὴ ἐν τῷ παραυτίκα; C: ἡδεῖα πολιτεία. X. 607. D. Legg. II. 668. B. Prot. 338. A: εἰ μὴ ἡδὺ Πρωταγόρᾳ. 351. E: (ἐὰν) τὸ αὐτὸ φαίνηται ἡδύ τε καὶ ἀγαθόν. 356. A: τὸ παρὰ χρῆμα ἡδύ. Phaed. 60. C: τὸ ἡδύ. Tim. 81. E: πᾶν γὰρ τὸ μὲν παρὰ φύσιν ἀλγεινόν, τὸ δ' ᾗ πέφυκε γιγνόμενον ἡδύ. Legg. I. 643. A: εἴπερ σοί γε ἡδύ. Hipp. mai. 296. A: τὸ δι' ἀκοῆς τε καὶ ὄψεως ἡδύ. Prot. 356. A: τοῦ εἰς τὸν ὕστερον χρόνον καὶ ἡδέος καὶ λυπηροῦ. Hipp. mai. 298. D: τί ... ἀφωρίσατε τοῦ ἡδέος τὸ ταύτῃ ἡδύ cet. 299. B. Prot. 355. B: ἡδεῖ τε καὶ ἀνιαρῷ καὶ ἀγαθῷ καὶ κακῷ. Pol. III. 398. A: ὡς ἱερὸν καὶ θαυμαστὸν καὶ ἡδύν. VIII. 561. D: ἡδὺν ... καὶ μακάριον καλῶν τὸν βίον τοῦτον. Prot. 337. C: ἐσθίοντά τι ἢ ἄλλο ἡδὺ πάσχοντα. Gorg. 495. A: πότερον φῄς εἶναι τὸ αὐτὸ ἡδὺ καὶ ἀγαθόν. Tim. 64. D: τὸ δ' εἰς φύσιν ἀπιὸν πάλιν ἀθρόον ἡδύ. Hipp. mai. 298. D. 299. A: ὄζειν ἡδὺ μὴ ἡδύ, ἀλλὰ καλόν (εἶναι). Pol. V. 452. B: ὅταν ῥυσοὶ καὶ μὴ ἡδεῖς τὴν ὄψιν ὅμως φιλογυμναστῶσι. Prot. 351. C: καθ' ὃ ἡδέα ἐστί. D. Gorg. 497. D. Legg. II. 663. A. Prot. 351. D: ὅτι ἔστι μὲν ἃ τῶν ἡδέων οὐκ ἔστιν ἀγαθά cet. Gorg. 495. A: ἢ εἶναί τι τῶν ἡδέων, ὃ οὐκ ἔστιν ἀγαθόν. Pol. X. 606. D: περὶ πάντων τῶν ἐπιθυμητικῶν τε καὶ λυπηρῶν καὶ ἡδέων ἐν τῇ ψυχῇ. Tim. 64. A: τὸ τῶν ἡδέων καὶ τῶν ἀλγεινῶν αἴτιον. Ax. 365. D: (ἐπὶ) στερήσει τῶν ἡδέων. Eryx. 387. B: ἀπέχεσθαι σίτων καὶ ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἡδέων δοκούντων εἶναι. Gorg. 497. D: ὅτι οὐ τὰ αὐτὰ γίγνεται ... τἀγαθὰ τοῖς ἡδέσιν οὐδὲ τὰ κακὰ τοῖς ἀνιαροῖς. Legg. II. 659. E: ἐν ἡδέσι τισὶ σιτίοις καὶ πώμασι. Prot. 351. C: ἡδέα ἄττα καλεῖς κακὰ καὶ ἀνιαρὰ ἀγαθά; D: ἡδέα δὲ καλεῖς ... οὐ τὰ ἡδονῆς μετέχοντα ἢ ποιοῦντα ἡδονήν; Phil. 13. A. Pol. III. 387. B: οὐχ ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν. Hipp. mai. 298. B. al. Legg. V. 734. A: ὅθεν ὁ μὲν ἡδίων ἡμῖν τῶν βίων, ὁ δὲ λυπηρότερος cet. VIII. 829. D: μηδ' ἂν ἡδίων ᾖ τῶν Θαμύρου τε καὶ Ὀρφείων ὕμνων. Prot. 347. B: ὁπότερον αὐτῷ ἥδιον. Gorg. 504. C: εἴ σοι ἥδιόν ἐστιν, ἐγὼ ἐρῶ. 514. A. Pol. IX. 583. D: ὡς οὐδὲν ... ἐστὶν ἥδιον τοῦ ὑγιαίνειν. Ib. ὡς οὐδὲν ἥδιον τοῦ παύσασθαι ὀδυνώμενον. Legg. V. 733. A: παρὰ βίον ἡδίω καὶ λυπηρότερον.

734. C. D. Ib. ἡδίους ... τοὺς βίους. Pol. IX. 581. C: τίς τούτων τῶν βίων ἥδιστος. Legg. II. 662. D. Pol. IX. 583. A: τριῶν ... οὐσῶν τῶν ἡδονῶν ἡ τούτου τοῦ μέρους τῆς ψυχῆς ᾧ μανθάνομεν ἡδίστη ἂν εἴη. Prot. 317. C: ὥστε πολύ μοι ἥδιστόν ἐστιν cet. Pol. IX. 583. D: ἥδιστον ὄν. Hipp. mai. 299. A. Gorg. 464. D: τῷ ... ἀεὶ ἡδίστῳ θηρεύεται τὴν ἄνοιαν. Phaedr. 238. E: τὸν ἐρώμενον ὡς ἥδιστον ἑαυτῷ παρασκευάζειν. Legg. II. 662. D: τοὺς τὸν ἥδιστον διαβιοῦντας βίον. E. Soph. 230. C: πασῶν ἀπαλλαγῶν ἀκούειν ... ἡδίστην. Pol. IX. 583. D: τὸ μὴ λυπεῖσθαι καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τοιούτου ἐγκωμιάζουσιν ὡς ἥδιστον. Legg. VI. 783. A: τρέποντα εἰς τὸ βέλτιστον παρὰ τὸ λεγόμενον ἥδιστον (παρὰ τοῦ λεγομένου ἡδίστου?). Phaedr. 240. B: οἷς ... ἡδίστοισιν εἶναι ὑπάρχει. Apol. 38. D: οἷ' ἂν ὑμῖν ... ἥδιστ' ἦν ἀκούειν. — In irrisione est i. q. *lepidus.* Atque leni hac voce Attici utuntur in homine significando *simplice* vel *stolido.* Gorg. 491. E: ὡς ἡδὺς εἶ! τοὺς ἠλιθίους λέγεις σώφρονας. Pol. I. 337. D: ἡδὺς γὰρ εἶ. VII. 527. D: ἡδὺς εἶ ... ὅτι ἔοικας cet. Euthyd. 300. A: οὕτως ἡδὺς εἶ. Theaet. 209. E: ἡδὺ χρῆμ' ἂν εἴη τοῦ καλλίστου τῶν περὶ ἐπιστήμης λόγου. Pol. I. 348. C: εἰκός γ', ἔφη, ὦ ἥδιστε.

ἥδυσμα, τό, *condimentum.* Pol. III. 404. C: οὐδὲ μὴν ἡδυσμάτων ... Ὅμηρος πώποτε ἐμνήσθη. I. 332. D: ἡ τοῖς ὄψοις τὰ ἡδύσματα (ἀποδιδοῦσα τέχνη).

ἥδω, *delecto;* unde τὰ ἥδοντα, *voluptates.* Ax. 366. A: ᾧ τὰ ... ἥδοντα ἀμυχιαῖα. Ib. τῶν ἡδόντων ἄμοιρα.

ἦθος, τό (cogn. cum ἔθος et ἕδος, vern. *Sitz* et *Sitte*), *sedes, domicilium* vel *status solitus.* Tim. 42. E: ἔμενεν ἐν τῷ ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει. Legg. IX. 865. E: ὁρῶν ... τὸν ἑαυτοῦ φονέα ἐν τοῖς ἤθεσι τοῖς τῆς ἑαυτοῦ συνηθείας ἀναστρεφόμενον. **institutum, consuetudo, mos* vel *mores* (vern. *Sitte, Art*). Pol. II. 375. E: ὅτι τοῦτο φύσει αὐτῶν (τῶν κυνῶν) τὸ ἦθος cet. VIII. 549. A: ἔστι γὰρ ... τοῦτο τὸ ἦθος ἐκείνης τῆς πολιτείας. Legg. III. 679. B: σχεδὸν ἐν ταύτῃ (τῇ ξυνοικίᾳ) γενναιότατα ἤθη γίγνοιτ' ἄν. XI. 929. C: τὰ ... τῶν νέων ἤθη πολλὰς μεταβολὰς ἐν τῷ βίῳ μεταβάλλειν ἑκάστοτε πέφυκεν. XII. 963. E. Gorg. 484. D: καὶ συλλήβδην τῶν ἠθῶν παντάπασιν ἄπειροι γίγνονται. Pol. VII. 541. A: ὅσοι ἂν ... τοὺς ... παῖδας αὐτῶν παραλαβόντες ἐκτὸς τῶν νῦν ἠθῶν ... θρέψωνται ἐν τοῖς σφετέροις τρόποις καὶ νόμοις. VIII. 544. D: ἐκ τῶν ἠθῶν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν. Legg. II. 670. E: ἠθῶν χρηστῶν ἀσπασμοῦ προσήκοντος. XII. 967. E: πρὸς τὰ τῶν ἠθῶν ἐπιτηδεύματα καὶ νόμιμα. Pol. VIII. 558. D: υἱὸς ὑπὸ τῷ πατρὶ τεθραμμένος ἐν τοῖς ἐκείνου ἤθεσι. Legg. I. 625. A: ἐπειδὴ ... ἐν τοιούτοις ἤθεσι τέθραφθε νομικοῖς. 636. D: ἔν τε πόλεσι καὶ ἐν ἰδίοις ἤθεσι. II. 656. B: πονηροῖς ἤθεσι ξυνὼν κακῶν ἀνθρώπων. III. 695. E. IV. 708. C. VI. 751. C: τε-

θράφθαι ... ἐν ἤθεσι νόμων. 773. B: ὅθεν ἀνώμαλος ἡ πόλις ὅλη γίγνεται χρήμασί τε καὶ τρόπων ἤθεσιν. XI. 922. D: ἐναντία ... τοῖς τε νόμοις καὶ τοῖς τῶν ζώντων ἤθεσι cet. 928. E. XII. 951. B. al. Pol. VIII. 548. D: πάσας μὲν πολιτείας, πάντα δὲ ἤθη ... διελθεῖν. Legg. II. 669. B: ἤθη κακὰ φιλοφρονούμενος. IV. 704. D: εἰ μὴ πολλά τε ἔμελλεν ἤθη καὶ ποικίλα καὶ φαῦλα ἕξειν τοιαύτη (πόλις). 711. B: τῷ τυράννῳ μεταβαλεῖν βουληθέντι πόλεως ἤθη. VI. 777. E: ὁ περὶ τὰ τῶν δούλων ... ἤθη καὶ πράξεις γιγνόμενος. IX. 855. A: ἐὰν φύγωσι τὰ πατρῷα ἤθη. **indoles*, *ingenium*, *animus* (vern. *Gesinnung*, *Gemüth*, *Charakter*). Pol. VI. 496. B: γενναῖον καὶ εὖ τεθραμμένον ἦθος. X. 604. E: τὸ ... φρόνιμόν τε καὶ ἡσύχιον ἦθος. Critia 121. A: (ἐπεὶ) τὸ ... ἀνθρώπινον ἦθος ἐπεκράτει. Legg. VII. 792. E: κυριώτατον γὰρ οὖν ἐμφύεται πᾶσι τότε τὸ πᾶν ἦθος διὰ ἔθος. VIII. 836. D: τὸ τῆς ἀνδρείας ἦθος. Polit. 308. E: τοὺς ... μὴ δυναμένους κοινωνεῖν ἤθους ἀνδρείου καὶ σώφρονος. Crat. 406. A: πρὸς τὰ μὴ τραχὺ τοῦ ἤθους, ἀλλ' ἥμερόν τε καὶ λεῖον ... κεκλῆσθαι. Conv. 183. E: ὁ ... τοῦ ἤθους χρηστοῦ ὄντος ἐραστής. Pol. III. 401. A: σώφρονός τε καὶ ἀγαθοῦ ἤθους ... μιμήματα. B. Legg. VI. 770. D: τὴν ἀνθρώπῳ προσήκουσαν ἀρετὴν τῆς ψυχῆς ἔχων ἔκ τινος ἐπιτηδεύματος ἤ τινος ἤθους cet. X. 908. E: τοὺς ... ὑπ' ἀνοίας ἄνευ κακῆς ὀργῆς τε καὶ ἤθους γεγεννημένους. Ep. VII. 330. A: κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἤθους συνουσίαν. Phaedr. 279. A: ἤθει γεννικωτέρῳ κεκρᾶσθαι (δοκεῖ μοι). Gorg. 513. C: τῷ αὐτῶν ... ἤθει λεγομένων τῶν λόγων ἕκαστοι χαίρουσι cet. Crat. 407. B: τὴν ἐν τῷ ἤθει νόησιν. Pol. III. 400. D: οὐ τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει ἕπεται; Legg. VII. 793. E: τριετεῖ ... καὶ ἔτι ἑξετεῖ ἤθει ψυχῆς παιδιῶν δέον ἂν εἴη. VIII. 837. C: τιμὴν οὐδεμίαν ἀπονέμων τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει τοῦ ἐρωμένου. IX. 862. B: ἤθει καὶ δικαίῳ τρόπῳ χρώμενος. Ep. IV. 320. D: εἴ τις ἄλλος ... ἔδοξεν ἤθει καὶ πολιτείᾳ διενεγκεῖν. Phaedr. 243. C: πρᾶος τὸ ἦθος. Polit. 310. C: οἱ ... κόσμιοι τὸ σφέτερον αὐτῶν ἦθος ζητοῦσι. 311. B: τὸ τῶν ἀνδρείων καὶ σωφρόνων ἀνθρώπων ἦθος. Conv. 195. E: ἥτινι ἂν (ψυχῇ) σκληρὸν ἦθος ἐχούσῃ ἐντύχῃ. Pol. II. 375. C: πόθεν ἅμα πρᾶον καὶ μεγαλόθυμον ἦθος εὑρήσομεν; III. 400. E: τὴν ὡς ἀληθῶς εὖ τε καὶ καλῶς τὸ ἦθος κατεσκευασμένην διάνοιαν. 409. D: ἀγνοῶν ὑγιὲς ἦθος. VI. 490. C: ὑγιές τε καὶ δίκαιον ἦθος. IX. 577. A: εἰς ἀνδρὸς ἦθος ἐνδύς. X. 605. A: πρὸς τὸ ἀγανακτητικόν τε καὶ ποικίλον ἦθος. Legg. I. 650. A: ἦθος ψυχῆς θεάσασθαι. V. 741. E: ἦθος ἀποτρέπει ἐλεύθερον. VI. 775. D: ὥστ' ... οὐδὲν εὐθύπορον ἦθος οὐδὲ σῶμα ... γεννῷη ποτ' ἄν. X. 901. A. 903. D. Lys. 222. A: κατὰ τὴν ψυχὴν ἢ κατά τι τῆς ψυχῆς ἦθος ἢ τρόπους ἢ εἶδος. Ep. VI. 322. D: φίλων βεβαίων τε καὶ ἦθος ἐχόντων ὑγιές.

X. 358. C: τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον. Polit. 311. A: τὰ ... σωφρόνων ἀρχόντων ἤθη σφόδρα μὲν εὐλαβῆ καὶ δίκαια cet. Conv. 207. E: καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἱ τρόποι, τὰ ἤθη, δόξαι ... τούτων ἕκαστα οὐδέποτε τὰ αὐτὰ πάρεστιν ἑκάστῳ cet. Pol. III. 402. D: ὅτου ἂν ξυμπίπτῃ ἔν τε τῇ ψυχῇ καλὰ ἤθη ἐνόντα cet. VI. 503. C: τὰ βέβαια ... ταῦτα ἤθη καὶ οὐκ εὐμετάβολα. Legg. X. 896. E: τρόποι ... καὶ ἤθη καὶ βουλήσεις cet. Ep. VII. 334. D: σμικρὰ ... καὶ ἀνελεύθερα ψυχῶν ἤθη. Pol. III. 409. A: ἄπειρον αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) καὶ ἀκέραιον δεῖ κακῶν ἠθῶν νέαν οὖσαν γεγονέναι. Legg. II. 659. C: ἀεὶ βελτίω τῶν αὐτῶν ἠθῶν ἀκούοντας. IV. 705. B: εἰς γενναίων καὶ δικαίων ἠθῶν κτῆσιν. V. 735. C: προσαπόλλυσι τὸ τῶν ὑγιῶν καὶ ἀκράτων ἠθῶν τε καὶ σωμάτων γένος. Phaedr. 277. A: ἄλλοι (λόγοι) ἐν ἄλλοις ἤθεσι φυόμενοι. Pol. VIII. 557. C: πᾶσιν ἤθεσι πεποικιλμένη (πολιτεία). Polit. 310. A: τοῖς δ' εὐγενέσι γενομένοις τε ἐξ ἀρχῆς ἤθεσι θρεφθεῖσί τε κατὰ φύσιν cet. Conv. 195. E: ἐν γὰρ ἤθεσι καὶ ψυχαῖς θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὴν οἴκησιν ἵδρυται. Legg. XI. 930. A: μὴ πραέσιν ἤθεσι κεκραμένους. XII. 968. D: τρόπων ἤθεσι καὶ ἔθεσι. Epin. 976. B: δόξης ἤθεσι προσέχοντες τὸν νοῦν, ληθείας δὲ cet. Phaed. 81. E: εἰς τοιαῦτα ἤθη (h. e. ζῶα οιούτοις ἤθεσι χρώμενα), ὁποῖ' ἄττ' ἂν καὶ μεμελετηκυῖαι ύχωσιν ἐν τῷ βίῳ. Polit. 310. E: μηδέποτε ἐᾶν ἀφίστασθαι σώφρονα ἀπὸ τῶν ἀνδρείων ἤθη. Pol. IV. 424. D: ρέμα ὑπορρεῖ πρὸς τὰ ἤθη τε καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. VI. 01. A: λαβόντες ... ὥσπερ πίνακα πόλιν τε καὶ ἤθη ἀνθρώπων. 501. C: ἕως ἂν ὅτι μάλιστα ἀνθρώπεια ἤθη ... θεοφιλῆ ποιήσειαν. VII. 535. B: γενναίους τε καὶ βλοσυροὺς τὰ ἤθη. Legg. IV. 705. A: ἤθη παλίμβολα καὶ ἄπιστα ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουσα. VI. 776. A: κολλᾷ καὶ συνδεῖ πάντα ἤθη. VII. 790. A: γυναικεῖά τε καὶ δούλεια ἤθη τροφῶν. 791. D. XI. 924. D: βλέπων εἰς ἤθη τε καὶ τρόπους. 930. A: πραότερα τρόπων ἤθη. Ep. VI. 323. A.

ἠθῶ, *colo*, pass. *stillo, mano.* Crat. 402. C: τὸ ... διαττώμενον καὶ τὸ ἠθούμενον. Tim. 59. B: χρυσὸς ἠθημένος διὰ πέτρας ἐπάγη. 60. B: τὸ ... ἠθημένον δι' ὕδατος. 59. E: διὰ τῶν ἐκ γῆς φυτῶν ἠθημένα.

ἠΐθεος, ὁ, *intactus connubio; caelebs.* Legg. IX. 877. E: ἠΐθεον ... ἢ καὶ γεγαμηκότα ἄπαιδα τελευτῆσαι. VIII. 840. D: οἱ ... μέχρι μὲν παιδογονίας ἠΐθεοι καὶ ἀκήρατοι γάμων τε ἁγνοὶ ζῶσιν. XII. 947. C: πρώτους ... προϊέναι τοὺς ἠϊθέους.

ἥκιστα, *minime.* Prot. 361. C: καὶ οὕτως ἂν ἥκιστα εἴη διδακτόν. Gorg. 469. C: ἥκιστά γε (resp.). Id. Conv. 202. D. Pol. V. 449. B. al. Conv. 213. C: ὅπου ἐγὼ φαίην ἥκιστά σε ἔσεσθαι. Pol. II. 380. E: οὐκοῦν ... ἥκιστα ἀλλοιοῦταί τε καὶ κινεῖται: IV. 421. A: ἥκιστα κακούργους τῆς

πόλεως. V. 471. D: τῷ ἥκιστα ἀπολείπειν ἀλλήλους. VI. 500. B: ἥκιστα φιλοσοφίᾳ πρέποντα ποιοῦντας. 504. C. Legg. XII. 965. E. al. Cum genit. Phaed. 67. E: τὸ τεθνάναι ἥκιστ' αὐτοῖς ἀνθρώπων φοβερόν. Pol. II. 380. D: πάντων ἥκιστα τῆς ἑαυτοῦ ἰδέας ἐκβαίνειν. Legg. VII. 792. D: ἁπάντων δὲ ἥκιστα εἰς δύναμιν τὸν ἀρτίως νεογενῆ. Crit. 52. A: οὐχ ἥκιστα Ἀθηναίων σέ, ἀλλ' ἐν τοῖς μάλιστα. Alc. I. 130. B: πάντων γε ἥκιστα. Cum negat. est *maxime* vel *potissimum*. Prot. 309. B: οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τῇ νῦν ἡμέρᾳ. 324. C: οἵ τε ἄλλοι ἄνθρωποι ... καὶ οὐχ ἥκιστα Ἀθηναῖοι. Phaed. 117. D: ἐγὼ μέντοι οὐχ ἥκιστα τούτου ἕνεκα τὰς γυναῖκας ἀπέπεμψα, ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν. Theaet. 177. C: ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἐθέλειν διισχυρίζεσθαι, καὶ οὐχ ἥκιστα περὶ τὰ δίκαια, ὡς cet. Conv. 178. A: πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, οὐχ ἥκιστα δὲ κατὰ τὴν γένεσιν. Pol. VII. 525. A: ἀλλὰ μέντοι ... τοῦτό γ' ἔχει οὐχ ἥκιστα ἡ περὶ αὐτὸ ὄψις. X. init. καὶ μὴν ... πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα περὶ αὐτῆς ἐννοῶ ... οὐχ ἥκιστα δὲ ἐνθυμηθεὶς περὶ ποιήσεως λέγω. Legg. VII. 790. C. al.

— **ἥκω**, *venio, accedo, progredior;* etiam *obtingo*. Praes. significatione praeteriti pos. est *veni, adveni;* etiam *adsum*. Prot. 310. E: ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα καὶ νῦν ἥκω παρὰ σέ. Conv. 207. C: ἀλλὰ διὰ ταῦτά τοι ... παρὰ σὲ ἥκω. 212. E: νῦν δὲ ἥκω cet. Theag. 122. A: νῦν οὖν ἥκω ἐπ' αὐτὰ ταῦτα, ἵνα cet. Conv. 174. E: εἰς καλὸν ἥκεις. (Id. Hipp. mai. 286. D.). 213. C: καὶ νῦν τί ἥκεις; Charm. 166. B: ἐπ' αὐτὸ ἥκεις ἐρευνῶν, ὅτῳ διαφέρει ... ἡ σωφροσύνη. Prot. 310. B: Πρωταγόρας ... ἥκει (vern. *ist gekommen* vel *ist da*). C. Phaedr. 248. E: ὅθεν ἥκει ἡ ψυχὴ ἑκάστη. Pol. VII. 517. A. X. 615. D: οὐχ ἥκει. Legg. XII. 800. C: πλῆθος χορῶν ἥκει. De lege 318. D: πόθεν ἥκει; Euthyd. 275. B: σφὼ οὖν ἥκετον εἰς κάλλιστον. Prot. 314. D: οὔτε παρὰ Καλλίαν ἥκομεν οὔτε σοφισταί ἐσμεν. Pol. IX. 588. B: δι' ἃ δεῦρ' ἥκομεν. Prot. 316. B: τί οὖν δή ἐστιν ... οὗ ἕνεκα ἥκετε; Euthyd. 287. A: τίνος διδάσκαλοι ἥκετε; Conv. 174. E: ὅτι καὶ αὐτὸς μετὰ Σωκράτους ἥκοιμι. Pol. III. 371. C: ἂν ... μὴ εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον ἥκῃ τοῖς δεομένοις τὰ παρ' αὐτοῦ ἀλλάξασθαι. VII. 540. B: ὅταν ... τὸ μέρος ἥκῃ. Phaed. 60. C: ἥκειν δὴ φαίνεται ἐπακολουθοῦν τὸ ἡδύ. Conv. 174. D: ἄκλητος ἥκειν. 175. A. C. Pol. X. 614. E. Legg. VII. 800. D. Prot. 313. B: ὄρθριος ἥκων. Phaedr. 249. D: ἔστι ... δεῦρο ὁ πᾶς ἥκων λόγος cet. Theaet. 143. A. Pol. VII. 516. E: ἐξαίφνης ἥκων ἐκ τοῦ ἡλίου. 518. A: ἐκ φανοτέρου βίου ἥκουσα. Conv. 209. B: ἡκούσης τῆς ἡλικίας. Phaed. 67. E: ἥκοντος αὐτῷ τούτου. Critia 113. D: ἤδη ... εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκούσης τῆς κόρης. Pol. X. 619. C: εἶναι ... αὐτὸν τῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡκόντων. 619. D: τοὺς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἥκοντας. I. 327. C: καὶ ὀλίγῳ ὕστερον ὅ τε Πολέμαρ-

χος ἧκε cet. Phaedr. 232. D: ἥξεις αὐτοῖς εἰς διαφοράν. Crit. 53. B: πολέμιος ἥξεις ... τῇ τούτων πολιτείᾳ. Conv. 175. B: ἥξει δὲ αὐτίκα. Pol. VI. 504. D: τοῦ μεγίστου ... μαθήματος ἐπὶ τέλος οὔποτε ἥξει. X. 615. D: οὐδ' ἂν ἥξει (v. ἥξοι) δεῦρο. Tim. 47. B: οὔθ' ἥξει ποτὲ τῷ θνητῷ γένει δωρηθὲν ἐκ θεῶν. Crit. 43. D: ὅτι ἥξει τήμερον. Pol. VIII. 567. D: αὐτόματοι ... πολλοὶ ἥξουσι πετόμενοι. Legg. I. 642. E: ὅτι δέκα ... ἐτῶν οὐχ ἥξουσιν. Pol. VII. 516. D: ἀπομαντευομένῳ τὸ μέλλον ἥξειν. Epin. 986. D: εἰς τόπους ἥξειν προςήκοντας ἀρετῇ. Crit. 43. D. al. Legg. VII. 798. C: ὡς ἥξοντος τοῦ ... μεγίστου κακοῦ. **processi*. Apol. 25. E: ἐγὼ ... εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἥκω ὥστε cet. Euthyd. 294. E: οὕτω πόῤῥω σοφίας ἥκεις; Charm. 157. D: εἰς ὅσον ἡλικίας ἥκει. Gorg. 527. E: εἰς τοσοῦτον ἥκομεν ἀπαιδευσίας. — In eo positum qui iam adfuit vel ex itinere revertitur al., ἥκειν est *redire;* etiam in re ponitur quae aliquo redit vel pertinet. Gorg. 521. E: ὁ αὐτὸς δέ μοι ἥκει λόγος, ὅνπερ πρὸς Πῶλον ἔλεγον. Conv. 187. D: πάλιν ... ἥκει ὁ αὐτὸς λόγος ὅτι cet. Legg. III. 682. E. 688. B. Euth. 15. B. Hipp. mai. 303. E. Alc. I. 110. D: πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν ἥκομεν λόγον. Phil. 43. C: πάλιν ὁ νῦν ῥηθεὶς βίος ἂν ἥκοι. Legg. XII. 952. B: εἴτε καὶ αὐτὸς νενοηκὼς ἄττα (v. ἄττα ἢ) ἥκοι. Crat. 440. E: εἰς αὖθις ... με ... διδάξεις, ἐπειδὰν ἥκῃς. Tim. 21. C: ὅσα εὗρεν ἐνθάδε ἥκων. Theag. 130. A. Eryx. 392. E: τὰ εἰς πλοῦτον ἥκοντα. Charm. init. ἧκον ... ἐκ Ποτιδαίας ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. Alc. I. 114. A: δῆλον ὡς εἰς ταὐτὸν ἥξεις. Lys. 219. C: ἣ (ἀρχὴ) ... ἥξει ἐπ' ἐκεῖνο ὅ cet. Euthyd. 302. B: ὑποπτεύσας ἥξειν τὸν λόγον, ᾗπερ ἐτελεύτησεν. — Cum participio alius verbi ita iungitur ut amplificationem quandam efficiat (v. c. cum part. verbi ducendi verti potest *adducere*, vern. *mitbringen* vel simpl. *bringen*, cum aliis verbb., praecipue pass., est i. q. simplex verbum participio expressum). Gorg. 491. C: νῦν δ' αὖ ἕτερόν τι ἥκεις ἔχων. 518. A: ἥκεις δὲ ὀλίγον ὕστερον λέγων. Phaed. 105. D: ἀεὶ ἥκει ἐπ' ἐκεῖνο φέρουσα ζωήν. Crat. 421. B: πάλιν ... αὖ λοιδορούμενον ἥκει τὸ ἰσχόμενον cet. Conv. 188. A: ἥκει φέροντα εὐετηρίαν τε καὶ ὑγιείαν ἀνθρώποις cet. Tim. 23. A: ὥσπερ νόσημα ἥκει φερόμενον αὐτοῖς ῥεῦμα οὐράνιον cet. De lucri cup. 232. A: οὐ τὸ κερδαλέον ἀγαθὸν αὖ πάλιν τρίτον ... ἥκει ἡμῖν ὁμολογούμενον; Gorg. 518. D: ὅταν δὴ αὐτοῖς ἥκῃ ἡ τότε πλησμονὴ νόσον φέρουσα. Pol. V. 456. B: ἥκομεν ... εἰς τὰ πρότερα περιφερόμενοι (*revolvimur*). Legg. II. 659. C: δοκεῖ ... ὁ λόγος εἰς ταὐτὸν περιφερόμενος ἥκειν. Menex. 240. A: εἶπεν ἥκειν ἄγοντα (*iussit captivos adducere*) Ἐρετριέας καὶ Ἀθηναίους. Phaed. 117. A: ἧκεν ἄγων τὸν μέλλοντα δώσειν τὸ φάρμακον (ubi est: *kam mit dem Manne — zurück*). Prot. 317. E: ἡκέτην ἄγοντε (*adduxerunt*) τὸν Πρόδικον.

ἠλακάτη, ἡ, *scapus* (vern. *Stange*). Pol. X. 616. C: οὗ (ἀτράκτου) τὴν μὲν ἠλακάτην τε καὶ τὸ ἄγκιστρον εἶναι ἐξ ἀδάμαντος. E.

ἤλεκτρον, τό, *electrum*. Locr. 101. E: ἃ ... σικύα καὶ τὸ ἤλεκτρον εἰκόνες ἀναπνοίας ἐντί. 102. A. Tim. 80. C: τὰ θαυμαζόμενα ἠλέκτρων περὶ τῆς ἕλξεως καὶ τῶν Ἡρακλείων λίθων.

ἠλίθιος, α, ον, *stolidus*, *stultus*. Epin. 976. D: ὁ ... λαβὼν οὔτε βάναυσος οὔτ' ἠλίθιος ἔσται. Eryx. 398. C. Charm. 162. A: ἤ τινος ἠλιθίου ἤκουσας τουτὶ λέγοντος —; Phaed. 95. E: εἰ ... μὴ ἀνόητόν τε καὶ ἠλίθιον θάῤῥος θαῤῥήσει. Alc. I. 118. E: τί δ', εἰ τὼ Περικλέους υἱέε ἠλιθίω ἐγενέσθην —; Prot. 346. C: τῶν γὰρ ἠλιθίων ἀπείρων (v. ἄπειρα) γένεθλα (Sim.). Gorg. 491. E: τοὺς ἠλιθίους λέγεις τοὺς σώφρονας. Pol. VIII. 550. A. Alc. II. 140. C: ἠλιθίους τε καὶ ἐμβροντήτους (καλοῦμεν). Hipp. mai. 304. C: ὡς ἠλίθιά τε καὶ σμικρὰ ... πραγματεύομαι.

ἠλιθιότης, ἡ, *stultitia*. Theaet. 176. E: ὑπὸ ἠλιθιότητός τε καὶ τῆς ἐσχάτης ἀνοίας λανθάνουσι cet. Hipp. min. 365. E. Demod. 385. C: ἠλιθιότητος σημεῖον οὐ σμικρὸν εἶναι. Pol. VIII. 560. D: τὴν ... αἰδῶ ἠλιθιότητα ὀνομάζοντες.

ἠλιθίως, *stulte*. Theaet. 180. D: ἠλιθίως οἰόμενοι τὰ μὲν ἑστάναι, τὰ δὲ κινεῖσθαι τῶν ὄντων.

ἡλικία, ἡ, *aetas* (sensu speciali *florens* vel *iuvenilis*, atque etiam *maturior* vel *provecta* s. *senectus*). Phaedr. 255. A: ἥ τε ἡλικία καὶ τὸ χρεὼν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ προέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν. Crit. 43. C. Phaedr. 279. A: προϊούσης τῆς ἡλικίας. (Id. Soph. 234. D. Pol. VI. 498. B.) Gorg. 484. C: πόῤῥω τῆς ἡλικίας (*ultra iuventutem*). Polit. 273. E: τὸ τῆς ἡλικίας αὖ πάλιν ἵστατο. Conv. 209. B: ἡκούσης τῆς ἡλικίας. Pol. I. 328. E: ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἤδη εἶ τῆς ἡλικίας ὃ cet. 329. B: ὅσοι ἐνταῦθα ἦλθον ἡλικίας. Tim. 18. D: ὅσοιπερ ἂν τῆς πρεπούσης ἐντὸς ἡλικίας γίγνωνται. Legg. VII. 802. C: μέχρι τῆς ἑστηκυίας τε καὶ ἔμφρονος ἡλικίας. VIII. 840. D. IX. 879. C: τὸν ... προέχοντα εἴκοσιν ἡλικίας ἔτεσιν. Charm. 157. D: εἰς ὅσον ἡλικίας ἥκει. 162. E. Lach. 180. D: ὑπὸ τῆς ἡλικίας (*propter senectutem*). Ax. 336. D. Gorg. 484. C: ἐν τῇ ἡλικίᾳ. Conv. 206. C: ἐπειδὰν ἐν τινι ἡλικίᾳ γένωνται. Pol. V. 461. B: ἐάν τις ... ἅπτηται τῶν ἐν ἡλικίᾳ γυναικῶν. 467. B: τοὺς ἐμπειρίᾳ τε καὶ ἡλικίᾳ ἱκανοὺς ἡγεμόνας τε καὶ παιδαγωγοὺς εἶναι. VI. 487. A. Legg. XI. 924. E: ἐὰν ἐν ἡλικίᾳ πρὸς ἀλλήλους ὦσιν. Apol. 17. C: οὐδὲ γὰρ ἂν δήπου πρέποι ... τῇδε τῇ ἡλικίᾳ. Alc. I. 121. E: οἱ ἄριστοι δόξαντες ἐν ἡλικίᾳ. Charm. 154. A: οὔπω ἐν ἡλικίᾳ ἦν. Lach. 200. C. Ep. III. 316. C: ἐν ἡλικίᾳ ... ὄντος μέσῃ τε καὶ καθεστηκυίᾳ. Prot. 317. C: καθ' ἡλικίαν. Theaet. 142. D: εἴπερ εἰς ἡλικίαν ἔλθοι. 146.

B: καὶ οὐδ' αὖ συνεθίζεσθαι ἡλικίαν ἔχω. 149. C: ταῖς ... δι' ἡλικίαν ἀτόκοις. Polit. 270. D: ἣν ἡλικίαν ἕκαστον εἶχε τῶν ζώων, αὕτη cet. Parm. 152. E: τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχει. Crat. 440. D: ἔτι γὰρ νέος εἶ καὶ τὴν ἡλικίαν ἔχεις. Pol. I. 329. A: παραπλησίαν ἡλικίαν ἔχοντες. V. 461. B: ὅταν ... τοῦ γεννᾶν ἐκβῶσι τὴν ἡλικίαν. Legg. IV. 715. D: καθ' ἡλικίαν γὰρ ὀξὺ βλέπεις. VII. 793. D: εἰς ... τὴν τοῦ τρί' ἔτη γεγονότος ἡλικίαν cet. Apol. 38. C: ὁρᾶτε γὰρ δὴ τὴν ἡλικίαν ὅτι πόῤῥω ἤδη ἐστὶ τοῦ βίου. Lach. 187. C: ἐπειδὴ οἱ παῖδες ὑμῖν ... ἡλικίαν ἔχουσι παιδεύεσθαι. Lys. 209. A: οὐ γάρ πω ... ἡλικίαν ἔχω. Ib. ἕως ἂν ἡλικίαν ἔχῃς. Euthyd. 306. D. Men. 89. B: ἐπειδὴ ἀφίκοιντο εἰς τὴν ἡλικίαν. Eryx. 396. B: ἐπειδὰν εἰς τὴν ἡλικίαν τάχιστα ἀφίκωνται τοῦ ἤδη φρονεῖν. Def. 413. C: φιλία ... ἐν τοῖς καθ' ἡλικίαν γεγενημένοις. Men. 72. A: καθ' ἑκάστην ... τῶν πράξεων καὶ τῶν ἡλικιῶν. Pol. III. 412. E: δοκεῖ δή μοι τηρητέον αὐτοὺς εἶναι ἐν ἁπάσαις ταῖς ἡλικίαις. Legg. I. 625. B: ταῖς ἡλικίαις πρέπον ἂν ἡμῶν εἴη τὸ διαναπαύεσθαι πυκνὰ ἐν αὐταῖς. II. 665. D. VI. 755. C. XII. 968. D: ὅσοι ἐπιτήδειοι πρὸς τὴν τῆς φυλακῆς φύσιν ἂν εἶεν ἡλικίαις cet. Pol. VI. 502. D: κατὰ ποίας ἡλικίας ἕκαστοι ἑκάστων ἁπτόμενοι. — Sensu qui dicitur concreto etiam homines alicuius aetatis designat. Legg. XII. 959. E: ὅπως ἂν παίδων τε καὶ ἀνδρῶν καὶ πάσης ἡλικίας ἐπιμελούμενοι ζῶσιν.

ἡλικιώτης, ὁ, *aequalis*. Apol. 33. C: ἐμὸς ἡλικιώτης καὶ δημότης. Gorg. 471. B: ἀνεψιὸν αὐτοῦ, σχεδὸν ἡλικιώτην. Soph. 218. B: ἐμὸν ... ἡλικιώτην. Legg. I. 634. E. Prot. 328. C: Παράλου ... ἡλικιῶται. Conv. 183. C: (ἐπειδὰν) ἡλικιῶται ... καὶ ἑταῖροι ὀνειδίζωσιν Legg. II. 658. E: τοὺς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἡλικιωτῶν κριθέντας. Alc. II. 139. C: τῶν σῶν ἡλικιωτῶν. Theag. 121. D. 128. C. Charm. 157. D. Clit. 408. C. Ep. VII. 332. D. Charm. 156. A: ἐν τοῖς ἡμετέροις ἡλικιώταις. Euth. 2. C: τοὺς ἡλικιώτας αὐτοῦ.

ἡλίκος, η, ον, *quantus*. Charm. 154. B: καὶ ἡλίκος καὶ οἷος γέγονε. Ep. VII. 340. D: ὁ πόνος ἡλίκος. 335. B: κακὸν ἡλίκον ἀεὶ μετ' ἀδικήματος ἑκάστου. Pol. IV. 423. B: ἡλίκῃ οὔσῃ ὅσην χώραν ἀφορισάμενος τὴν ἄλλην χαίρειν ἐᾶν. Legg. XI. 933. E: τοσαύτην (ἔκτισιν τινέτω), ἡλίκα ἂν ἑκάστοτε ζημιώσῃ τίς τινα.

ἧλιξ, ὁ ἡ, *qui* vel *quae eiusdem est aetatis*. Phil. 15. E: ἄν τε ἧλιξ ὢν τυγχάνῃ. Legg. IX. 879. E. 880. B. Phaedr. 240. C: ἥλικα ... τέρπειν τὸν ἥλικα. Legg. IX. 879. E. Lach. 180. D: οὔτοι τι ... οἱ ἥλικες καὶ ἐγὼ (Cl. οἱ ἡλίκοι ἐγώ) ἔτι γιγνώσκομεν τοὺς νεωτέρους. Pol. V. 464. E: ἥλιξι ... ἥλικας ἀμύνεσθαι καλὸν καὶ δίκαιόν που φήσομεν. Legg. VII. 794. B: ἥλικας αὐταῖς.

ἡλιοειδής, ὁ ἡ, *soli similis*. Pol. VI. 509. A: φῶς

τε καὶ ὄψιν ἡλιοειδῆ ... νομίζειν ὀρθόν. 508. A: ἀλλ' ἡλιοειδέστατόν γε οἶμαι (ὄμμα) τῶν περὶ τὰς αἰσθήσεις ὀργάνων.

ἥλιος, ὁ, *sol.* Crat. 409. A: ἅλιος ... εἴη ἂν (ἥλιος) κατὰ τὸ ἁλίζειν εἰς ταὐτὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἐπειδὰν ἀνατείλῃ. Conv. 220. D: μέχρι ... ἥλιος ἀνέσχεν. Pol. VI. 508. A: οὐκ ἔστιν ἥλιος ἡ ὄψις οὔτε αὐτὴ οὔτε ἐν ᾧ ἐγγίγνεται, ὃ δὴ καλοῦμεν ὄμμα. B. D. Tim. 38. C: ἥλιος καὶ σελήνη καὶ πέντε ἄλλα ἄστρα. Legg. X. 886. A: γῆ καὶ ἥλιος ἄστρα τε τὰ ξύμπαντα. XI. 915. D: θερινὸς ἥλιος. Def. 411. A: ἥλιος πῦρ οὐράνιον. Gorg. 451. C: περὶ τὴν τῶν ἄστρων φορὰν καὶ ἡλίου καὶ σελήνης. Phaed. 61. E: ἐν τῷ μέχρι ἡλίου δυομῶν χρόνῳ. Theaet. 208. D: ἡλίου πέρι ... ὅτι τὸ λαμπρότατόν ἐστι τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ἰόντων περὶ γῆν. Conv. 190. B: ὅτι τὸ ... ἄῤῥεν ἦν τοῦ ἡλίου τὴν ἀρχὴν ἔκγονον. Pol. V. 473. E: οὐδὲ αὕτη ἡ πολιτεία μήποτε πρότερον ... φῶς ἡλίου ἴδῃ. VI. 498. A: τοῦ Ἡρακλειτείου ἡλίου. VII. 516. E: ἐξαίφνης ἥκων ἐκ τοῦ ἡλίου. Legg. VII. 809. C. al. Phaedr. 239. C: ἐν ἡλίῳ καθαρῷ τεθραμμένον. Pol. IV. 422. C: ἐν ἡλίῳ τε καὶ πνίγει. Phaed. 99. D: οἱ τὸν ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες. Theaet. 153. C: τὴν χρυσῆν σειρὰν ὡς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ἥλιον Ὅμηρος λέγει. Crat. 397. D: ἥλιον καὶ σελήνην καὶ γῆν cet. Pol. VI. 509. A. B: τὸν ἥλιον τοῖς ὁρωμένοις οὐ μόνον ... τὴν τοῦ ὁρᾶσθαι δύναμιν παρέχειν φύσεις, ἀλλὰ καὶ τὴν γένεσιν καὶ αὔξην καὶ τροφήν, οὐ γένεσιν αὐτὸν ὄντα. VII. 532. A: ἐπιχειρεῖν ἀποβλέπειν καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ ἄστρα τε καὶ τελευταῖον δὴ πρὸς αὐτὸν τὸν ἥλιον. B: ἐκ τοῦ καταγείου εἰς τὸν ἥλιον ἐπάνοδος. X. 596. D. Tim. 38. D: ἥλιον ... εἰς τὸν δεύτερον ὑπὲρ γῆς. Legg. X. 886. D: ἥλιόν τε καὶ σελήνην ... ὡς θεοὺς καὶ θεῖα ὄντα (Apol. 26. D.). XII. 950. D: ἥλιον ὄψεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. Epin. 983. A. 990. B. Apol. 26. D: ἐπεὶ τὸν ... ἥλιον λίθον φησὶν εἶναι.

ἡλιῶ, *insolo.* Pol VIII. 556. D: ἰσχνὸς ἀνὴρ πένης, ἡλιώμενος.

ἧλος, ὁ, *clavus.* Phaed. 83. D: ὥσπερ ἧλον ἔχουσα.

ἧμαι, *sedeo.* Pol. III. 389. E. (Hom.).

ἦμαρ, τό, *dies.* Legg. VI. 777. A: δούλιον ἦμαρ (Hom.). Crit. 44. B. et Hipp. min. 370. C: ἤματι ... τριτάτῳ (Hom.).

ἡμαρτημένως, *male.* Legg. II. 670. C: ἡμαρτημένως (ἔχει, oppos. ὀρθῶς ἔχει). Men. 88. E: ἡμαρτημένως δ' (ἡγεῖται) ἡ ἄφρων (ψυχή).

ἡμεδαπός, ή, όν, *nostras.* Theag. 124. D: ὁ ἡμεδαπὸς Ἀμφίλυτος.

ἡμέν — ἠδέ, *e. — et.* Alc. II. 150. D. (Hom.) E.

ἡμέρα, ἡ, *dies.* Crat. 418. D: ὡς δὴ ἡ ἱμέρα ἥμερα ποιεῖ, διὰ ταῦτα ὠνομάσθαι αὐτὴν οὕτως. Def. 411. B. Prot. 318. A: ἑκάστης ἡμέρας ἀεὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδιδό-

ναι. C. Id. Conv. 172. E. Pol. III. 401. C. Phaedr. 229. A: τήνδε τὴν ὥραν ... τῆς ἡμέρας. 240. C: οὔθ' ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἑκὼν ἀπολείπεται. Conv. 203. E: τῆς αὐτῆς ἡμέρας. 223. D: ἤδη ἡμέρας γιγνομένης. Pol. I. 343. B: διὰ νυκτὸς καὶ ἡμέρας. V. 461. D: ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας τις αὐτῶν νυμφίος γένηται. VII. 521. C: ἐκ νυκτερινῆς τινὸς ἡμέρας εἰς ἀληθινὴν ... ἐπάνοδον. IX. 573. D: ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἑκάστης. Legg. VI. 758. A: φυλακῆς ἡμέρας ... καὶ νυκτός. VII. 808. C: ἡμέρας ... ὄρθρου τε ἐπανιόντων. Epin. 978. C: πλὴν τὸ τῆς ἡμέρας γένος. Ep. VII. 326. B: δὶς ... τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν. 349. C. Prot. 309. B: τῇ νῦν ἡμέρᾳ. 318. B: ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐμοὶ συγγένῃ. Theaet. 202. D: τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. Prot. 318. C: καθ' ἡμέραν. Polit. 270. A: καθ' ἡμέραν καὶ νύκτα ἑκάστην. Gorg. 493. E: καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν. Phaedr. 251. E: μεθ' ἡμέραν. Soph. 266. B. Crat. 418. C: οἱ ... ἀρχαιότατοι ἱμέραν τὴν ἡμέραν ἐκάλουν, οἱ δὲ ἑμέραν, οἱ δὲ νῦν ἡμέραν. Conv. 223. C: ἐξέγρεσθαι ... πρὸς ἡμέραν. Pol. VII. 530. A: τὴν ... νυκτὸς πρὸς ἡμέραν ξυμμετρίαν. Tim. 71. A: νυκτός τε καὶ μεθ' ἡμέραν. Critia 117. E. Legg. I. 633. C. al. VI. 767. A: τὴν τόθ' ἡμέραν ἧπερ ἂν κρίνων τὴν δίκην ἀποτελῇ. Hipp. mai. 286. B: εἰς τρίτην ἡμέραν. Pol. IX. 588. A: εἴπερ αὐτοῖς προσήκουσιν ἡμέραι καὶ νύκτες cet. Legg. VII. 800. A: ὁπόταν ἡμέραι μὴ καθαραί τινες, ἀλλὰ ἀποφράδες ὦσι. Charm. 176. B: ὅσαι ἡμέραι (*quotidie*). Menex. 246. B. Alc. I. 105. B: τοῦτο ... ἔσεσθαι μάλα ὀλίγων ἡμερῶν. Polit. 270. E: ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Pol. VIII. 566. D: ταῖς ... πρώταις ἡμέραις. Theaet. 151. A: νύκτας τε καὶ ἡμέρας. Apol. 40. D. Men. 91. E. — Cum artic. et praepos. κατά significat id quod *quotidianum* vel *diurnum* est, etiam *quod in diem* (h. e. in momentum) *durat*. Phaedr. 240. B: οἷς τό γε καθ' ἡμέραν ἡδίστοισιν εἶναι ὑπάρχει. Pol. VIII. 561. C: διαζῇ τὸ καθ' ἡμέραν ἀναγκάζωνται εἶναι. Tim. 83. E. Legg. V. 742. A: ἕνεκα ἀλλαγῆς τῆς καθ' ἡμέραν. VI. 762. E: τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης δεῖ τῆς ταπεινῆς ... γεγευμένον εἶναι. VIII. 831. C: πλὴν τοῦ καθ' ἡμέραν κέρδους. Menex. 238. B: πρὸς ... τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. Locr. 103. B. Ep. VII. 331. B: τὸ καθ' ἡμέραν. D. 340. D τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν. E. XI. 359. A.

ἡμερήσιος, α, ον, *qui unius diei est* (v. c. *iter*). Locr. 97. C: ἐν ἁμερησίῳ χρόνῳ. Pol. X. 616. B: προελθόντας ἡμερησίαν ὁδόν. Alc. I. 123. B: ἐγγὺς ἡμερησίαν ὁδόν.

ἡμερινός, ή, όν, *diurnus*. Pol. V. 508. C: ὧν ἂν τὰς χρόας τὸ ἡμερινὸν φῶς ἐπέχῃ.

ἡμεροδρόμος, ὁ, *cursor* (vern. *Eilbote*). Prot. 335. E: τῶν ἡμεροδρόμων.

ἡμεροθηρικός, ή, όν, *ad animalium venationem pertinens*; fem. *animalium cicurum venatio*. Soph. 222. C.

ἥμερος, ὁ ἡ, *cicur; mansuetus, mitis*; etiam *cultus, stratus* (ut via). Pol. VIII. 549. A: καὶ δούλοις μέν τισιν ἄγριος εἴη ὁ τοιοῦτος ... ἐλευθέροις δὲ ἥμερος. VI. 486. B: εἰ ... δικαία τε καὶ ἥμερος ἢ δυςκοινώνητος καὶ ἀγρία (ψυχή). Legg. VIII. 837. B. XII. 951. B. Soph. 222. C: εἴπερ γέ ἐστιν ἄνθρωπος ἥμερον ζῶον. Polit. 266. A: ὅσον ἥμερον καὶ ἀγελαῖον. Pol. III. 410. E: ἥμερόν τε καὶ κόσμιον. IX. 591. B: τὸ δὲ ἥμερον ἐλευθεροῦται. Soph. 222. B: εἴτε ἥμερον ... λέγεις αὖ τὸν ἄνθρωπον. Crat. 406. A: πρὸς τὸ μὴ τραχὺ τοῦ ἤθους, ἀλλ' ἥμερόν τε καὶ λεῖον. Pol. III. 410. D: τὸ ἥμερον οὐχ ἡ φιλόσοφος ἂν ἔχοι φύσις; Phaed. 82. B: εἰς τοιοῦτον ... πολιτικόν τε καὶ ἥμερον γένος. Soph. 222. C. Pol. IX. 589. D: αἰσχρὰ ... τὰ ὑπὸ τῷ ἀγρίῳ τὸ ἥμερον δουλούμενα. Tim. 45. B: τὸ ... παρέχειν φῶς ἥμερον. Pol. III. 416. C: πρὸς τὸ ἥμεροι εἶναι αὐτοῖς τε καὶ τοῖς φυλαττομένοις ὑπ' αὐτῶν. V. 470. E: οὐκοῦν καὶ ἀγαθοί τε καὶ ἥμεροι ἔσονται; Legg. IV. 713. D: ὅσων ἥμεροί εἰσιν ἀγέλαι. Polit. 264. A: τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα τιθασεύεσθαι (v. τιθασσ.) φύσιν ἥμερα προςείρηται, τὰ δὲ μὴ ἔχοντα ἄγρια. Legg. X. 885. E: παρὰ ... νομοθετῶν φασκόντων εἶναι μὴ ἀγρίων, ἀλλὰ ἡμέρων. Phaedr. 260. B: τῶν ἡμέρων ζώων. Soph. 222. B: τὸ μὲν τῶν ἡμέρων, τὸ δὲ τῶν ἀγρίων. Polit. 265. B. 289. A. B. Legg. VI. 765. E. Critia 118. B: τροφὴν τοῖς πᾶσιν ἡμέροις καὶ ἀγρίοις ἱκανὴν θρέμμασιν. Crat. 418. D: ὡς δὴ ἡ ἡμέρα ἥμερα ποιεῖ. Pol. IX. 589. B: τὰ ... ἥμερα τρέφων καὶ τιθασεύων. X. 620. D: τὰ ... δίκαια εἰς τὰ ἥμερα μεταβάλλοντα. Critia 114. E: ζῶα ... ἥμερα καὶ ἄγρια τρέφουσα. Theaet. 210. C: ἡμερώτερος. Legg. IX. 867. D. Phaedr. 230. A: εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἁπλούστερον ζῶον. Legg. IV. 709. B: ἡμερώτερνο ... τρίτον ξυγχωρῆσαι τούτοις δεῖν ἕπεσθαι τέχνην. 718. D. Prot. 326. B: ἵνα ἡμερώτεροί τε ὦσι cet. Soph. 246. C. Pol. V. 740. E: πολὺ γὰρ ... ἡμερωτέρων αὕτη ἡ διάνοια ἐκείνης. Gorg. 516. B: παραλαβὼν ἡμερώτερα. Soph. 231. A: καὶ γὰρ κυνὶ λύκος, ἀγριώτατον ἡμερωτάτῳ (προςέοικε). Legg. VI. 766. A: ἡμερώτατον ... ζῶον. 761. A: ὅπως ὡς ἡμερώταται ἕκασται (ὁδοὶ) γίγνωνται. — In arboribus et frugibus pos. est *sativus*. Critia 115. A: τὸν ἥμερον καρπόν. Tim. 77. A: ἥμερα δένδρα καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα. Critia 111. C. Tim. 77. B: πρὶν δ' ἦν μόνα τὰ τῶν ἀγρίων γένη, πρεσβύτερα τῶν ἡμέρων ὄντα.

ἡμερότης, ἡ, *mansuetudo*. Pol. III. 410. D: μαλακίας τε καὶ ἡμερότητος.

ἡμεροφανής, ὁ ἡ, *interdiu conspicuus*. Def. 411. A: ἄστρον ἡμεροφανές.

ἡμερῶ, *mansuefacio; mitigo*; pass. et med. *mansuesco* et *mansuetus sum*. Legg. X. 890. C: πειθὼ ... μηδεμίαν ἔχειν ... εἰς δύναμιν ἡμεροῦν. Pol. VIII. 554. D: οὐ πείθων ...

οὐδ' ἡμερῶν λόγῳ. Legg. II. 666. E. Pol. IV. 442. A: *ἡμεροῦσα ἁρμονία τε καὶ ῥυθμῷ.* Legg. XI. 937. D: *δίκη ... ὃ πάντα ἡμέρωκε τὰ ἀνθρώπινα.* Polit. 309. D: *ἀνδρεία ψυχὴ ... ἆρ' οὐχ ἡμεροῦται —;* Pol. VI. 493. B: *οἵας (φωνὰς) αὖ ἄλλου φθεγγομένου ἡμεροῦταί τε καὶ ἀγριαίνει.* IX. 591. B: *τὸ ... θηριῶδες κοιμίζεται καὶ ἡμεροῦται.* Soph. 230. B: *πρὸς ... τοὺς ἄλλους ἡμεροῦνται.* Legg. IV. 720. D: *μετὰ πειθοῦς ἡμερούμενον ἀεὶ παρασκευάζων τὸν κάμνοντα.* X. 906. D: *ἡμερούμενοι τοῖς δώροις.* XI. 935. A: *ὅσον ὑπὸ παιδείας ἡμερώθη ποτέ.*

ἡμέρως, *mansuete.* Legg. IX. 867. D: *τὰ περὶ τὸν φόνον ἀγριωτέρως ἂν πράξειεν, ὁ δὲ ἡμερωτέρως.*

ἡμέτερος, α, ον, *noster.* Crit. 50. E: *ὡς οὐχὶ ἡμέτερος ἦσθα καὶ ἔκγονος καὶ δοῦλος.* Pol. VII. 519. C: *ἡμέτερον δὴ ἔργον ... τῶν οἰκιστῶν ... ἀναγκάσαι* cet. Legg. VIII. 828. A: *σχεδὸν ἴσως ἡμέτερον ἂν νομοθετεῖν* cet. IX. 855. D. Charm. 154. C: *τὸ ... ἡμέτερον τὸ τῶν ἀνδρῶν ἧττον θαυμαστὸν ἦν.* Gorg. 514. B: *ἡμέτερον αὐτῶν (οἰκοδόμημα).* Pol. VII. 530. E: *ἡμεῖς δὲ ... φυλάξομεν τὸ ἡμέτερον.* Legg. VII. 815. D: *ὡς ἀναμφισβητήτως ἡμέτερον ὄν.* Crat. 418. B: *οἱ παλαιοὶ οἱ ἡμέτεροι.* Pol. VIII. 556. D: *ὅτι ἄνδρες ἡμέτεροι εἰσὶν οὐδέν.* Prot. 311. D: *τὰ ἡμέτερα χρήματα.* Lys. 210. B: *ἡμέτερά τε ταῦτα ἔσται.* Hipp. mai. 301. C: *τοιαῦτα ... τὰ ἡμέτερά ἐστιν, οὐχ οἷα βούλεταί τις ... ἀλλ' οἷα δύναται.* — Neutr. est *quod ad nos attinet* et simpl. *nos.* Tim. 27. D: *τὸ δ' ἡμέτερον παρακλητέον ἦ* cet. Legg. VI. 778. D: *τὸ δ' ἡμέτερον ἔτι πρὸς τούτοις γέλωτ' ἂν δικαίως πάμπολυν ὄφλοι.* IX. 860. C: *τὸ ... ἡμέτερον ... πάλιν ἴδωμεν πῶς ... ἔχει τῆς συμφωνίας.*

ἠμί, i. q. *φημί*; unde impf. *ἦν* (*ἦν δ' ἐγώ* Pol. I. 327. C. 328. A. al.) et *ἦ* (*ἦ δ' ὅς* Pol. I. 327. E. *ἦ δ' ἥ* Conv. 205. C. et nomine apposito Phaed. 70. B: *ἦ δ' ὃς ὁ Σωκράτης.* Pol. I. 327. B: *ἦ δ' ὃς ὁ Γλαύκων* al.).

ἡμιγενής, ὁ ἡ, *qui dimidiati* vel *imperfecti est generis.* Tim. 66. D: *τὸ ... τῶν ὀσμῶν πᾶν ἡμιγενές.*

ἡμίθεος, ὁ, *semideus.* Crat. 398. C: *οὐκ οἶσθα ὅτι ἡμίθεοι οἱ ἥρωες;* Apol. 28. C: *τῶν ἡμιθέων ὅσοι ἐν Τροίᾳ τετελευτήκασιν.* 41. A: *ἄλλοι ὅσοι τῶν ἡμιθέων δίκαιοι ἐγένοντο ἐν τῷ ἑαυτῶν βίῳ.* Adiect. Epin. 985. B: *τὸ δὲ ὕδατος πέμπτον ὂν ἡμίθεον ἀπεικάσειεν ἄν τις ... ἐξ αὐτοῦ γεγονέναι.*

ἡμιμναῖον, τό, *dimidia mina.* Legg. VI. 774. D: *ὁ δὲ τριῶν ἡμιμναίων.*

ἡμιμόχθηρος, ὁ ἡ, *ad dimidiam partem malus.* Pol. I. 352. C: *ἡμιμόχθηροι ὄντες* (sq. *παμπόνηροι*).

ἡμιόλιος, ὁ ἡ et *α, ον*, *sesquialter, sequi maior.* Locr. 98. A: *ἡμιόλιος ... τᾶς μέσας ἐᾶσα.* Phaed. 105. A: *οὐδὲ αὖ τὸ ἡμιόλιον (τὴν τοῦ περιττοῦ δέξεται).* Epin. 991. A:

ἐν μέσῳ ... τοῦ ἓξ πρὸς τὰ δώδεκα ξυνέβη τό τε ἡμιόλιον καὶ ἐπίτριτον. Tim. 35. B: τὴν δ' αὖ τρίτην ἡμιολίαν μὲν τῆς δευτέρας. Legg. XII. 956. D: τὴν ἡμιολίαν τοῦ τιμήματος ἀποτινέτω. bis. Tim. 36. A: ἡμιολίων ... διαστάσεων ... γενομένων. 43. D: τὰς τῶν ἡμιολίων καὶ ἐπιτρίτων ... μεσότητας. Theaet. 154. C: ἀστραγάλους ... ἓξ ... πλείους φαμὲν εἶναι τῶν τεττάρων καὶ ἡμιολίους.

ἡμίονος, ὁ, *mulus*. Apol. 27. E: εἴ τις ἵππων ... παῖδας ἡγοῖτο [ἢ] καὶ ὄνων τοὺς ἡμιόνους.

ἡμιπαγής, ὁ ἡ, *ad dimidias concretus*. Tim. 59. E: ἡμιπαγές τε ὂν ἔτι. 60. D: ἡμιπαγεῖ γενομένῳ.

ἡμίσεως, *ad dimidias* (vern. *zur Hälfte*). Pol. X. 601. C: μὴ τοίνυν ἡμίσεως (al. ἐφ' ἡμισέως) αὐτὸ καταλίπωμεν ῥηθέν, ἀλλ' ἱκανῶς ἴδωμεν.

ἥμισυς, εα et εια, υ, *dimidius*. Phaed. 104. A: ὁ ἥμισυς τοῦ ἀριθμοῦ ἅπας. Legg. I. 647. D: ὁστισοῦν οὐδ' ἂν ἥμισυς ἑαυτοῦ γένοιτο πρὸς ἀρετήν. Tim. 83. E: ἡμίσεια τῆς ξυμφορᾶς ἡ δύναμις. Legg. VII. 805. A: σχεδὸν ... ὀλίγου πᾶσα ἡμίσεια πόλις ἀντὶ διπλασίας οὕτως ἔστι τε καὶ γίγνεται ἐκ τῶν αὐτῶν τελῶν καὶ πόνων. Phaed. 77. C: φαίνεται ... ὥσπερ ἥμισυ ἀποδεδεῖχθαι οὗ δεῖ. 105. B: τὸ ἥμισυ. Soph. 221. B: ξυμπάσης ... τέχνης τὸ ... ἥμισυ μέρος. 223. D: σχεδὸν αὐτῆς ἥμισυ μέρος ὄν. Polit. 282. B: τὸ τῆς κερκιστικῆς ἥμισυ. Legg. III. 690. E: ὡς τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς πολλάκις ἐστὶ πλέον. VI. 753. E: ἀρχὴ ... ἥμισυ παντὸς ... ἔργου. Ib. πλέον ἢ τὸ ἥμισυ. Men. 83. C: ἀπὸ τῆς ἡμισέας (nonnulli codd. ἡμισείας) ταυτησὶ τουτί. Conv. 205. E: οὔθ' ἡμίσεός φησιν εἶναι τὸν ἔρωτα οὔθ' ὅλου. Tim. 56. E: κερματισθέντος (ἀέρος) ... ἐκ δυεῖν ὅλοιν καὶ ἡμίσεος (v. ἡμίσεως). Charm. 168. C: ἡμίσεος ... ὄντος ἑαυτοῦ ... διπλάσιον ἂν εἴη. De lucri cup. 231. D: ἢ οὐ πλέον ἐστὶ τὸ διπλάσιον τοῦ ἡμίσεος (v. ἡμίσεως). Phaed. 96. E: διὰ τὸ ἡμίσει αὐτοῦ ὑπερέχειν. Conv. 192. B: ὅταν ... αὐτῷ ἐκείνῳ ἐντύχῃ τῷ αὐτοῦ ἡμίσει. Legg. VII. 806. C: τέλεον ... καὶ οὐδ' (οὐχὶ?) ἥμισυν δεῖν τὸν νομοθέτην εἶναι. XII. 946. A: (ἐὰν) τὸν ἥμισυν ἀριθμὸν πλείω ποιῶσιν. 956. D: τὴν ἡμίσειαν τοῦ τιμήματος ἀποτινέτω. Ep. VII. 347. C: τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας. D. Conv. 190. E: τὸ τοῦ αὐχένος ἥμισυ. 191. A: ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἥμισυ τὸ αὐτοῦ ξυνῄει. 205. D. Pol. V. 466. C: πλέον εἶναί πως ἥμισυ παντός. Critia 120. D. Legg. VI. 767. E: τοῦ βλάβους ... τὸ ἥμισυ τίνειν. VII. 806. C. XI. 937. C. Men. 83. E: τὸ ἥμισυ ταύτης προςληψόμεθα. Legg. VIII. 842. C: οὐ ... μόνον ἡμίσεις αὖ γίγνονται νόμοι μέτριοι. Pol. V. 479. B: τὰ πολλὰ διπλάσια ἧττόν τι ἡμίσεα ἢ διπλάσια φαίνεται; Legg. II. 672. E: τὰ ... τῆς χορείας ἡμίσεα διαπεπεράνθω. XII. 946. A: μέχρι τῶν ἡμισέων. Conv. 191. B: ὁπότε τι ἀποθάνοι τῶν ἡμίσεων. Legg. V. 743. B: ἡμίσεων ... ἀναλω-

μάτων. XI. 928. E. Polit. 262. A: ἐν τοῖς ἡμίσεσιν. Legg. V. 745. A: φανεῖ ... ὁ βουλόμενος ἐπὶ τοῖς ἡμίσεσιν. Theaet. 105. C: ἐλάττους καὶ ἡμίσεις (εἶναι). Legg. VI. 756. E: τοὺς ἡμίσεις τούτων. XII. 946. A. 948. D. Pol. IV. 438. C: τὰ διπλάσια πρὸς τὰ ἡμίσεα. VII. 535. D: τὰ μὲν ἡμίσεα φιλόπονον, τὰ δὲ ἡμίσεα ἄπονον. Legg. II. 672. E: τὰ δ' ἡμίσεα ... περανοῦμεν cet. VIII. 833. C: τὰ τούτων ἡμίσεα. Ep. III. 318. E.

ἡμισφαίριον, τό, *dimidius globus*. Ax. 371. A: οὗ (πόλου) τὸ μὲν ἕτερον ἡμισφαίριον θεοὶ ἔλαχον cet.

ἡμιτετράγωνος, ὁ ἡ, *semiquadrangulus*. Locr. 98. A: ὧν τὸ ... ὀρθογώνιον ἰσοσκελὲς ἡμιτετράγωνον. B. Ib. ἁμιτετράγωνον v. legitur.

ἡμιτρίγωνος, ὁ ἡ, *semitriangulus*. Locr. 98. B: ἁμιτρίγωνόν ἐστιν ἰσοπλεύρῳ τριγώνῳ.

ἤν (ἐάν), *si*. Pol. I. 327. C: τὸ ἢν πείσωμεν ὑμᾶς ὡς cet. Lys. 208. A. al.

ἡνία, ἡ, *habena*. Prot. 338. A: ἐφεῖναι καὶ χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις. Phaedr. 254. C: εἰς τοὐπίσω ἑλκύσαι τὰς ἡνίας. Polit. 266. E: παραδοῦναι τὰς τῆς πόλεως ἡνίας. Pol. X. 601. C: ζωγράφος ... ἡνίας τε γράψει καὶ χαλινόν. Lys. 208. A: λαβὼν τὰς ἡνίας. Ion. 537. B: ἡνία (Hom.).

ἡνίκα, *quum; quando*. Phaedr. 247. B: ἡνίκ' ἂν πρὸς ἄκρῳ γένωνται. Gorg. 509. E: ἡνίκα ὡμολογήσαμεν cet. Theaet. 162. C. Soph. 266. C. Polit. 258. B. Conv. 198. C: τότε ... ἡνίκα ὑμῖν ὡμολόγουν cet. Pol. I. 336. D: ἡνίκα ὑπὸ τοῦ λόγου ἤρχετο ἐξαγριαίνεσθαι. VII. 537. B: ἐν τίνι ... ἡλικίᾳ; Ἡνίκα ... τῶν ἀναγκαίων γυμνασίων μεθίενται. Tim. 68. E. Legg. III. 685. B: ὡς ἔφαμεν, ἡνίκα ἠρχόμεθα πορεύεσθαι. Apol. 40. B. al.

ἡνιοχεία, ἡ, *aurigatio*. Theag. 123. D: οὐκοῦν καὶ ἡ ἡνιοχεία σοφία ἐστίν; Ion. 537. A: περὶ ἡνιοχείας. Gorg. 516. E: ἐν ἡνιοχείᾳ. Legg. VII. 795. A: ἐν ἡνιοχείαις.

ἡνιόχησις, ἡ, *aurigatio*. Phaedr. 246. B: χαλεπὴ ... ἡ περὶ ἡμᾶς ἡνιόχησις.

ἡνιοχικός, ή, όν, *ad aurigationem pertinens, aurigae proprius*. Ion. 538. B: ἡ δὲ ῥαψῳδικὴ τέχνη ἑτέρα ἐστὶ τῆς ἡνιοχικῆς; 540. A. Theag. 123. C: ἆρ' οὐχὶ ἡνιοχικήν (σοφίαν); Phaedr. 253. D: ἡνιοχικὸν ... εἶδος τρίτον. 254. A: ὁ δὲ οὔτε κέντρων ἡνιοχικῶν ... ἐντρέπεται.

ἡνίοχος, ὁ, *auriga*, et in univ. *rector*. Phaedr. 247. E: ὁ ἡνίοχος πρὸς τὴν φάτνην τοὺς ἵππους στήσας. Lys. 208. A. Ion. 537. C. 538. B. Phaedr. 246. A: ζεύγους τε καὶ ἡνιόχου. 248. A. Polit. 266. E: οἷον ἡνίοχον εἰς αὐτὴν ἐνστήσαντα. Critia 116. E: ἓξ ὑποπτέρων ἵππων ἡνίοχον. 119. B. Phaedr. 246. A: θεῶν ... ἵπποι τε καὶ ἡνίοχοι. Gorg. 516. E: οἵ γε ἀγαθοὶ ἡνίοχοι. Legg. X. 905. E. Phaedr.

247. B: τῶν ἡνιόχων. Legg. X. 906. E: ἡνιόχοισί γε ἐν ἁμίλλῃ συντεταγμένοις.

ἡνιοχῶ, *habenas teneo, aurigo, rego.* Phaedr. 246. B: ἡμῶν ὁ ἄρχων ξυνωρίδος ἡνιοχεῖ. 253. D: ἄπληκτος κελεύματι μόνον καὶ λόγῳ ἡνιοχεῖται.

ἧπαρ, τό, *iecur.* Tim. 67. B: περὶ τὴν τοῦ ἥπατος ἕδραν. 71. A: τὴν τοῦ ἥπατος ἰδέαν ξυνέστησε. 72. B: ἡ ... φύσις τοῦ ἥπατος. Locr. 101. A. Tim. 71. B: κατὰ πᾶν ... τὸ ἧπαρ. D: τὴν περὶ τὸ ἧπαρ ψυχῆς μοῖραν κατῳκισμένην. 72. C. Locr. 100. A: τῶ ... ἀλόγω μέρεος ... τὸ ... ἐπιθυματικὸν περὶ τὸ ἧπαρ.

ἤπειρος, ἡ, *continens* (insulis opposita); etiam Graecia vel Europa et Asia (praec. minor). Tim. 25. A: ἡ ... περιέχουσα αὐτὸ (τὸ πέλαγος) γῆ ... ὀρθότατ' ἂν λέγοιτο ἤπειρος. Ib. κρατοῦσα ... πολλῶν ... ἄλλων νήσων καὶ μερῶν τῆς ἠπείρου. Critia 111. A. Phaed. 111. A: ἃς (νήσους) περιῤῥεῖν τὸν ἀέρα, πρὸς τῇ ἠπείρῳ οὔσας. Alc. I. 105. B: ὅσοι (βάρβαροι) ἐν τῇ αὐτῇ ἡμῖν οἰκοῦσιν ἠπείρῳ. Charm. 158. A: οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ λέγεται καλλίων καὶ μείζων ἀνὴρ δόξαι εἶναι. Menex. 240. E: ξυμπάντων τῶν ἐν τῇδε τῇ ἠπείρῳ. 245. B: τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ. C. Tim. 25. A: ἐκ ... τῶν νήσων ἐπὶ τὴν καταντικρὺ πᾶσαν ἤπειρον τὴν περὶ τὸν ἀληθινὸν ἐκεῖνον πόντον. Critia 110. D. Epin. 992. B: εἴτε τις ἐν ἠπείροις εἴτ' ἐν νήσοις μακάριος ὢν ζῇ.

ἤπειτα legitur Legg. IV. 719. A: ῥηΐδίη δ' ἤπειτα πέλει (Hes.), sed scrib. sine dubio δὴ ἔπειτα (v. Matth. Gr. gr. §. 46.). Prot. 340. D. autem, ubi v. scribitur ῥηΐδίην δ' ἔπειτα πέλειν, e Cl. al. δήπειτα exhibentibus repon. videtur δὴ 'πειτα.

ᾗπερ, *sicut, ut.* Phaed. 78. C: διαιρεθῆναι ταύτῃ ᾗπερ ξυνετέθη. Theaet. 157. D: ᾗπερ διελήλυθας. Pol. I. 330. C: κατὰ τὴν χρείαν, ηπερ οἱ ἄλλοι. Tim. 39. E. 82. C: τῶν ... ἄλλων τὰ πλεῖστα ᾗπερ τὰ πρόσθεν. Legg. VI. 752. A. al.

ἤπιος, ὁ ἡ, *lenis, mitis;* etiam *leniens.* Pol. III. 408. A: ἤπια φάρμακ' ἔπασσον (Hom.). Phaedr. 279. B: ἐπειδὴ καὶ τὸ πνῖγος ἠπιώτερον γέγονεν. Tim. 85. A: τὸ ... λευκὸν φλέγμα ... ἠπιώτερον.

ἠρέμα, *tranquille, tacite;* etiam *ita ut non sentias* (vern. *unmerklich*). Crat. 399. E: ἔχε ἠρέμα (Id. Hipp. mai. 296. A.). Conv. 221. B: ἠρέμα παρασκοπῶν. Pol. IV. 424. D: ἠρέμα ὑποῤῥεῖ πρὸς τὰ ἤθη cet. Ax. 372: νυνὶ δὲ ἠρέμα κατ' ἐμαυτὸν ἀναριθμήσομαι τὰ λεχθέντα. Ep. II. 310. E: ἅτε οὐκ ὀλίγην γεγενημένην (τὴν συνουσίαν ἡμῶν) οὐδ' ἠρέμα. **placide, leniter;* etiam *paululum.* Prot. 333. E: ἠρέμα ἠρόμην. Phaedr. 230. C: ἐν ἠρέμα προσάντει. Phaed. 62. A: ἠρέμα ἐπιγελάσας ... ἔφη. 84. D: καὶ ὃς ἀκούσας ἐγέλασέ τε ἠρέμα

καί φησι. 83. A: *ἠρέμα παραμυθεῖται.* Theaet. 152. B: *ὁ μὲν ἠρέμα (ῥιγοῖ), ὁ δὲ σφόδρα.* 154. E. 165. D: *καὶ σφόδρα καὶ ἠρέμα τὸ αὐτό.* Crat. 413. A: *ἐπειδὰν δ' ἠρέμα αὐτοὺς ἐπανερωτῶ* cet. Phil. 24. C: *τὸ σφόδρα ... καὶ τό γε ἠρέμα.* E. 47. A: *ἠρέμα ἀγανακτεῖν ποιεῖ.* Pol. V. 476. E: *πείθειν ἠρέμα.* VI. 494. D: *ἐάν τις ἠρέμα προσελθὼν τἀληθῆ λέγῃ.* VII. 533. D: *ἠρέμα ἕλκει καὶ ἀνάγει ἄνω.* Legg. I. 629. A: *ἠρέμα ἀνερωτᾶν.* VII. 820. A: *εἰ δ' ἔστι μήτε σφόδρα μήτε ἠρέμα δυνατὰ ἔνια.* Ep. XIII. 362. E: *οὐκ ἠρέμα ἂν ἄχθεσθαι εἰ γίγνοιτο.* **tarde.* Pol. X. 617. A: *τοὺς ... ἐντὸς ἑπτὰ κύκλους ... ἠρέμα περιφέρεσθαι, αὐτῶν δὲ τούτων τάχιστα ... ἰέναι τὸν ὄγδοον* cet.

ἠρεμαῖος, α, ον, lenis; moderatus. Polit. 306. E: *τὸ τῆς ἠρεμαίας αὖ γενέσεως εἶδος.* Legg. V. 733. C: *ἐν ᾧ (βίῳ) ὀλίγα ἑκάτερα καὶ σμικρὰ καὶ ἠρεμαῖα.*

ἠρέμησις, ἡ, sedatio. Locr. 104. B: *ἐπιθυμίαν δὲ ἐν ἀρεμήσει (εἶμεν).*

ἠρεμία, ἡ, tranquillitas. Def. 412. A: *ἠρεμία ψυχῆς περὶ τὰ δεινὰ καὶ θαρσαλέα κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον φαινόμενα.*

ἠρεμῶ, quiesco vel *quietus sum*; etiam *taceo.* Legg. X. 891. A: *διότι τὰ περὶ νόμους προστάγματα ἐν γράμμασι τεθέντα ... πάντως ἠρεμεῖ.* XII. 956. D: *ἐὰν δὲ ὁ διώκων ... μὴ ἠρεμῇ.* Locr. 95. D: *καὶ ἀρεμέωσα καὶ κινωμένα (ἁ σφαῖρα).* Ep. VII. 326. C: *πόλις ... οὐδεμία ἂν ἠρεμῆσαι* cet. **stabilis sum* vel *maneo.* Gorg. 527. B: *ἐν τοσούτοις λόγοις τῶν ἄλλων ἐλεγχομένων μόνος οὗτος ἠρεμεῖ ὁ λόγος ὡς* cet. Phaed. 96. B: *λαβούσης (μνήμης καὶ δόξης) τὸ ἠρεμεῖν.* Soph. 248. E: *ὃ δή φαμεν οὐκ ἂν γενέσθαι περὶ τὸ ἠρεμοῦν.*

ἦρι, mane. Hipp. min. 370. B. (Hom.).

ἡρωϊκός, ή, όν, heroicus. Crat. 398. E: *ὥστε ῥητόρων καὶ σοφιστῶν γένος γίγνεται τὸ ἡρωϊκὸν φῦλον.* Legg. XII. 958. E: *μὴ πλείω τεττάρων ἡρωϊκῶν στίχων.*

ἡρῷος, α, ον, herous. Pol. III. 400. B: *καὶ δάκτυλον καὶ ἡρῷόν γε (ῥυθμόν).*

ἥρως, ὁ, heros. Crat. 398. C: *ὁ ἥρως ... τὸ ὄνομα, δηλοῦν τὴν ἐκ τοῦ ἔρωτος γένεσιν.* Pol. VIII. 558. A: *περινοστεῖ ὥσπερ ἥρως.* Legg. VII. 818. C: *οὐκ ἄν ποτε γένοιτο ... θεὸς οὐδὲ δαίμων οὐδὲ ἥρως* cet. Pol. III. 391. B: *Πατρόκλῳ ἥρωϊ* (Hom.). D: *μηδέ τιν' ἄλλον θεοῦ παῖδά τε καὶ ἥρω.* Legg. V. 738. D: *θεὸν ἢ δαίμονα ἤ τινα ἥρωα.* De lege 319. B: *εἰς ἥρω Διὸς υἱόν.* Crat. 398. D: *ὅθεν γεγόνασιν οἱ ἥρωες.* Ib. *οἱ ἥρωες ῥήτορές τινες καὶ ἐρωτητικοὶ συμβαίνουσιν.* Pol. III. 391. D: *(ὡς) ἥρωες ἀνθρώπων οὐδὲν βελτίους.* Men. 81. C: *ἥρωες ἁγνοί* (Pind.). Crat. 397. B: *τὰ ... τῶν ἡρώων καὶ ἀνθρώπων λεγόμενα ὀνόματα.* Conv. 179. C: *μένος ἐμπνεῦσαι ἐνίοις τῶν ἡρώων τὸν θεόν.* 180. A. Pol. III. 404. B: *ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἑστιάσεσιν.* IV. 427.

B: *καὶ ἄλλαι θεῶν τε καὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων θεραπεῖαι.* X. 605. D. Hipp. mai. 285. D: *περὶ τῶν γενῶν ... τῶν τε ἡρώων καὶ τῶν ἀνθρώπων.* 293. B. al. Legg. IV. 717. B: *ἥρωσι ... μετὰ τούτους (τοὺς δαίμονας).* IX. 853. C: *θεῶν παισὶ ... τοῖς ἥρωσιν.* Hipp. mai. 293. B. Crat. 397. D: *δαίμονάς τε καὶ ἥρωας καὶ ἀνθρώπους.* 398. D: *ἤτοι τοῦτο λέγει τοὺς ἥρωας, ἢ ὅτι σοφοὶ ἦσαν καὶ ῥήτορες δεινοὶ καὶ διαλεκτικοί, ἐρωτᾶν ἱκανοὶ ὄντες.* Legg. VII. 801. E. Apol. 28. A.

ἡσυχάζω, *sedo.* Pol. IX. 572. A: *ἡσυχάσας μὲν τὼ δύο εἴδη, τὸ τρίτον δὲ κινήσας.* Neutr. *quiesco.* Crat. 421. B: *τὸ ἀναγκαζόμενον ἡσυχάζειν.* Parm. 162. E: *τὸ δὲ ἡσυχάζον ἑστάναι (ἀνάγκη).*

ἡσυχαῖος, α, ον, *tranquillus, placidus.* Legg. VI. 775. C: *ἀπλανὲς ἡσυχαῖόν τε ... ξυνίστασθαι τὸ φυόμενον (δεῖ).* Polit. 307. A: *ἡσυχαῖά πού φαμεν ἑκάστοτε καὶ σωφρονικά.*

ἡσυχῇ, *quiete, placide.* Phaed. 115. C: *γελάσας ... ἡσυχῇ.* Legg. VII. 797. B: *ἐᾷ καὶ τὰ σπουδῇ κείμενα νόμιμα μένειν ἡσυχῇ.* Hipp. mai. 298. C: *ἔχ' ἡσυχῇ.* **paulatim, lente.* Charm. 159. B: *ἡσυχῇ ἔν τε ταῖς ὁδοῖς βαδίζειν καὶ διαλέγεσθαι* cet. C: *πότερον ... κάλλιστον ... τὰ ὅμοια γράμματα γράφειν ταχύ, ἢ ἡσυχῇ;* Ib. *καὶ τὸ παλαίειν ὀξέως πολὺ κάλλιον τοῦ ἡσυχῇ τε καὶ βραδέως.* D: *τὰ δὲ βραδέως, μόγις τε καὶ ἡσυχῇ (γιγνόμενα) τὰ τοῦ αἰσχροῦ (ἐστί).* E: *ἡσυχῇ καὶ βραδέως (μανθάνειν).* Ib. *διδάσκειν δὲ ἄλλον οὐ ταχέως κάλλιον καὶ σφόδρα μᾶλλον ἢ ἡσυχῇ τε καὶ βραδέως;* 160. C: *τὸ ἡσυχῇ πράττειν* (oppos. *τὸ σφόδρα τε καὶ ταχέως*).

ἡσυχία, ἡ, *quies, tranquillitas* vel *tranquillum.* Theaet. 153. A: (*ὅτι*) *τὸ ... μὴ εἶναι καὶ ἀπόλλυσθαι ἡσυχία (παρέχει).* Pol. VIII. 566. E: (*ὅταν*) *ἡσυχία ἐκείνων γένηται.* IX. 583. E: *ἡ τῆς ἡδονῆς ἡσυχία λυπηρὸν ἔσται.* 584. A. Tim. 45. E: *ἡσυχία γίγνεται.* Charm. 160. A: *ἡ δ' ἀγχίνοια οὐχὶ ὀξύτης τίς ἐστι τῆς ψυχῆς, ἀλλ' οὐχὶ ἡσυχία;* Lys. 207. A: *ἦν γὰρ αὐτόθι ἡσυχία.* Theaet. 153. B: *ἡ τῶν σωμάτων ἕξις οὐχ ὑπὸ ἡσυχίας ... καὶ ἀργίας διόλλυται —;* 180. A: *πρὸς τὸ μηδὲ σμικρὸν ἐνεῖναι τοῖς ἀνδράσιν ἡσυχίας.* Pol. VI. 503. C: *κοσμίως μετὰ ἡσυχίας ... ζῆν.* Menex. 243. D: *ἡσυχίας γενομένης καὶ εἰρήνης πρὸς τοὺς ἄλλους.* Phaedr. 229. A: *εἶτα ... ἐν ἡσυχίᾳ καθιζησόμεθα.* Pol. IX. 575. B: *ἐὰν δ' ἐν εἰρήνῃ τε καὶ ἡσυχίᾳ γένωνται.* Ax. 370. D: *ἀσαλεύτῳ ἡσυχίᾳ εὐδιαζόμενος (βίος).* Pol. IX. 583. C: *ἡσυχίαν τινὰ ... τῆς ψυχῆς (εἶναι).* D: *τὴν ἡσυχίαν τοῦ τοιούτου (τοῦ λυπεῖσθαι) ἐγκωμιάζουσιν ὡς ἥδιστον.* Tim. 70. E: *καθ' ἡσυχίαν.* 71. C. Legg. VII. 790. D: *οὐχ ἡσυχίαν αὐτοῖς προσφέρουσιν, ἀλλὰ τοὐναντίον κίνησιν.* 791. A: *γαλήνην ἡσυχίαν τε ἐν τῇ ψυχῇ φαίνεται ἀπεργασαμένη τῆς ... πηδήσεως.* 816. A. Cum vv. *ἔχειν* et *ἄγειν.* Prot. 356. E: *ἡσυχίαν ἂν ἐποίησεν ἔχειν τὴν ψυχήν.* Gorg. 493. E: *ἀλλ' ἕνεκα*

τούτων ἡσυχίαν ἔχοι. Pol. VI. 496. D: ἡσυχίαν ἔχων. Alc. II. 150. C. Phaed. 117. E: ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε καὶ καρτερεῖτε. Polit. 294. B. Parm. 139. B. Conv. 190. D: (ἐὰν) μὴ ἐθέλωσιν ἡσυχίαν ἄγειν. Pol. I. 336. B: οὐκέτι ἡσυχίαν ἦγεν. X. 604. B: ἡσυχίαν ἄγειν ἐν ταῖς ξυμφοραῖς. 605. D: ἡσυχίαν ἄγειν καὶ καρτερεῖν. Tim. 19. B: ἡσυχίαν ... ἄγοντα (ζῶα). 27. A. 89. A. E: τῶν ἑαυτοῦ κινήσεων ἡσυχίαν ἄγον. Legg. II. 652. D. Apol. 36. B: ὅτι μαθὼν ἐν τῷ βίῳ οὐχ ἡσυχίαν ἦγον. 37. E. Crit. 48. D. Menex. 244. B: ἡσυχίαν ἦγεν ἡ πόλις. Clit. 408. A: τὸ ἄγειν ἡσυχίαν τῇ ψυχῇ καὶ μὴ ζῆν. Ep. II. 312. C: μὴ τιμώμενος δὲ ἡσυχίαν ἄξω. Theaet. 153. C: ὅτι αἱ ... ἡσυχίαι σήπουσι καὶ ἀπολλύασι.

ἡσύχιος, ὁ ἡ, *quietus*, *placidus*; etiam *lentus* (vern. *bedächtig*). Charm. 160. B: οὐδ' ὁ ἡσύχιος ὁ σώφρων βίος. D. 159. D: οὐ τὸ ἡσύχιον, ἀλλὰ τὸ τάχιστον καὶ ὀξύτατον. 160. D: τοῦ μὴ ἡσυχίου (βίου). Pol. X. 604. E: τὸ ... φρόνιμόν τε καὶ ἡσύχιον ἦθος ... οὔτε ῥᾴδιον μιμήσασθαι cet. Charm. 160. C: αἱ ἡσύχιοι πράξεις. D: καλὰ ... οὐχ ἧττον τὰ ταχέα τῶν ἡσυχίων πέφανται. 159. B: τοὺς ἡσυχίους σώφρονας εἶναι.

ἡσυχιότης, ἡ, *lentitudo* (vern. *Bedachtsamkeit*). Charm. 159. B: καί μοι δοκεῖ ... συλλήβδην ἡσυχιότης τις εἶναι ὃ ἐρωτᾷς. D: οὐ τοίνυν κατά γε τὸ σῶμα ἡ ἡσυχιότης ἄν, ἀλλ' ἡ ταχυτὴς σωφρονέστερον εἴη. 160. B. Ib. τὰ τῆς βραδυτῆτός τε καὶ ἡσυχιότητος.

ἡσυχίως, *sedate*, *placide*. Theaet. 179. E: ἡσυχίως ἐν μέρει ἀποκρίνασθαι καὶ ἐρέσθαι.

ἥσυχος, ὁ ἡ, i. q. ἡσύχιος. Polit. 307. E: οἱ ... διαφερόντως ὄντες κόσμιοι τὸν ἥσυχον ἀεὶ βίον ἕτοιμοι ζῆν. 264. B: οὐχ ἡσύχους εὖ διαιροῦντας ἠνυκέναι βραδύτερον. Phil. 24. C: ἀεὶ σφοδρότερον ἡσυχαιτέρου ... ἑκάσταις πράξεσιν ἐμποιοῦντε. Charm. 160. A: οὐχ ὁ ἡσυχώτατος ... καὶ μόγις βουλευόμενός τε καὶ ἀνευρίσκων ἐπαίνου δοκεῖ ἄξιος εἶναι, ἀλλ' ὁ ῥᾷστά τε καὶ τάχιστα τοῦτο δρῶν.

ἡσύχως, *modice*. Eryx. 405. E: εἰ ὁ μὲν τυγχάνοι σφόδρα τε καὶ πολλῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ τε καὶ δεήσει ὤν, ὁ δὲ ὀλίγων τε καὶ ἡσύχως. Charm. 160. A: οὐχ ὡς ἡσυχαίτατα, ἀλλ' ὡς τάχιστα.

ἤτοι, *aut certe* (vern. *oder doch*). Pol. I. 344. E: ἔοικας, ἦν δ' ἐγώ· ἤτοι ἡμῶν γε οὐδὲν κήδεσθαι cet. III. 400. C: ἤτοι ξυναμφότερόν τι. IV. 433. A: τοῦτό ἐστιν ... ἤτοι τούτου τι εἶδος ἡ δικαιοσύνη. — Sq. ἤ est *aut - aut*, *sive - sive*. Prot. 339. D: ὥστε ἤτοι τὸ πρότερον ἢ ὕστερον οὐκ ὀρθῶς λέγει. Phaedr. 242. B: ἤτοι αὐτὸν λέγοντα ἢ ἄλλους ... προσαναγκάζοντα. Gorg. 460. A: ἤτοι πρότερόν γε ἢ ὕστερον μαθόντα παρὰ σοῦ. 467. E: ὃ οὐχὶ ἤτοι ἀγαθόν γ' ἐστὶν ἢ κακὸν ἢ μεταξὺ τούτων. 475. A: ἤτοι ἡδονῇ ἢ

ὠφελείᾳ ἢ ἀμφοτέροις. 478. B. Phaed. 68. C: ἤτοι τὰ ἕτερα τούτων ἢ καὶ ἀμφότερα. Parm. 131. A. Pol. I. 330. E. IV. 437. C. V. 453. D. Legg. X. 898. C. Apol. 27. C. Men. 85. D.

ἦτορ, τό, *cor*, *animus*. Pol. III. 388. C. (Hom.).

ἠτρίον, τό, *textum* (rarum atque tenue). Phaedr. 268. A: εἰ ἄρα καὶ σοὶ φαίνεται διεστηκὸς αὐτῶν τὸ ἠτρίον.

ἦτρον, τό, *venter*. Phaed. 118. A: τὰ περὶ τὸ ἦτρον.

ἧττα, ἡ, *clades*. Lach. 196. A: εἴτε νίκη εἴθ' ἧττα ἢ πολέμου ἢ καὶ ἄλλης τινὸς ἀγωνίας. Menex. 247. A: ἡ δὲ ἧττα, ἐὰν ἡττώμεθα, εὐδαιμονίαν (ἡμῖν φέρει). Pol. III. 386. B: οἴει τινὰ ... ἐν ταῖς μάχαις αἱρήσεσθαι πρὸ ἥττης τε καὶ δουλείας θάνατον: Legg. I. 638. A: νίκην τε καὶ ἧτταν λέγοντες μάχης. B: νίκας ... καὶ ἥττας. — C. genit. est etiam Lat. *succumbere* vel *indulgere*. Legg. I. 648. E: τὴν πάντων ἧτταν φοβούμενος ἀνθρώπων τοῦ πώματος. IX. 869. E: δι' ἥττας ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ φθόνων. X. 902. A: διά τινας ἥττας ἡδονῶν ἢ λυπῶν.

ἧττον, *minus*. Prot. 356. A: καὶ μᾶλλον καὶ ἧττον. Phil. 24. A: τὸ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον. Gorg. 524. B: οὐ πολὺ ἧττον ἑκάτερον αὐτοῖν ἔχει τὴν ἕξιν τὴν αὑτοῦ. Theaet. 179. E: τὸ ... ἐπιμεῖναι τῷ λόγῳ ... ἧττον αὐτοῖς ἔνι ἢ τὸ μηδέν. Phaed. 72. A: οὐδὲν ἧττον ἢ cet. 73. B: οὐδὲν μέντ' ἂν ἧττον ἀκούοιμι νῦν σὺ πῇ ἐπεχείρησας λέγειν. Theaet. 174. D: οὐδὲν ἧττον τῶν νομέων. Soph. 227. A: οὐδὲν ἧττον οὐδέ τι μᾶλλον τυγχάνει μέλον. Tim. 39. D. Polit. 275. C: ζητητέοι ... οὐδὲν ἂν εἴησαν οὐθ' ἧττον οὔτε μᾶλλον. 287. C: τὸ δ' αἴτιον ... οὐχ ἧττον ἔσται καταφανές. Conv. 177. B: τοῦτο μὲν ἧττον καὶ θαυμαστόν. Crat. 413. A: ἐπειδὰν ... αὐτοὺς ἐπανερωτῶ ἀκούσας τοῦτο μηδὲν ἧττον (*nihilo minus*). 432. E: μηδὲν ἧττον ὀνομάζεσθαι τὸ πρᾶγμα. Pol. I. 336. C: ἧττόν τι αὐτὸν οἴει ἀποκρινεῖσθαι τὸ φαινόμενον ἑαυτῷ —; Cum genit. Phaedr. 237. B: ὃς οὐδενὸς ἧττον ἐρῶν ἐπεπείκει τὸν παῖδα ὡς οὐκ ἐρῴη. Tim. 48. D: πειράσομαι μηδενὸς ἧττον εἰκότα ... λέγειν. Men. 85. C: οἶσθ' ὅτι τελευτῶν οὐδενὸς ἧττον ἀκριβῶς ἐπιστήσεται περὶ τούτων.

ἡττῶμαι, *superor* vel *vincor*; hinc *succumbo*, *cedo* vel *resistere nequeo*; etiam *convincor*, *causa cado*. Phil. 12. A: ἡ δὲ (ἡδονὴ) ἡττᾶται. Pol. VIII. 555. A. Charm. 175. B: νῦν δὲ πανταχῇ γὰρ ἡττώμεθα. Phil. 11. D: μῶν οὐκ ... ἡττώμεθα ... τοῦ ταῦτ' ἔχοντος βεβαίως βίου —; Legg. XII. 955. B: ἐάν τε ἡττᾶται ἀγωνιζόμενος ἐάν τε καὶ νικᾷ. Menex. 247. A: ἐὰν ἡττώμεθα. Legg. I. 627. B: ὅπου δ' ἂν ἡττῶνται. Prot. 353. A: ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἡττᾶσθαι. Legg. I. 626. E: τὸ ... ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ. III. 685. E: ἡττᾶσθαι δ' ὑπὸ τούτων ἐκείνους. Eryx. 395. B: δύναιτ' ἂν τοὺς ἀντιπαίζοντας ποιεῖν ἡττᾶσθαι οὕτως ὥστε cet. Prot. 355. B: ὑπὸ τούτων (τῶν ἡδονῶν) ἡττώμενος. C. D.

Phaedr. 233. C: οὐχ ὑπ' ἔρωτος ἡττώμενος. Pol. V. 455. D: οὗ καὶ καταγελαστότατόν ἐστι πάντων ἡττώμενον (τὸ γυναικεῖον γένος). Tim. 48. A: δι' ἀνάγκης ἡττωμένης ὑπὸ πειθοῦς ἔμφρονος. Legg. VII. 822. B: τὸν ἡττώμενον. X. 904. B: νικῶσαν ἀρετήν, ἡττωμένην δὲ κακίαν. I. 635. D: ταὐτὸν πείσονται τοῖς ἡττωμένοις τῶν φόβων. Prot. 352. D: ὑπὸ ἡδονῆς ... ἡττωμένους ἢ λυπῆς. Legg. VIII. 840. C. Euthyd. 300. D: ἀπώλωλέ τε καὶ ἥττηται. Ep. VII. 351. A: ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττημένος. Legg. I. 650. A: ἢ πρὸς τἀφροδίσια ἡττημένης τινὸς ψυχῆς βάσανον λαμβάνειν. Conv. 216. B: ἡττημένῳ τῆς τιμῆς τῆς ὑπὸ τῶν πολλῶν. Soph. 239. B: ἡττημένον (ἐμὲ) ἂν εὕροι περὶ τὸν τοῦ μὴ ὄντος ἔλεγχον. Phaed. 89. A: ὥσπερ πεφευγότας καὶ ἡττημένους. Ep. VII. 333. D: διαμαχόμενος δὲ τοῖς διαβάλλουσιν ἡττήθην. Theaet. 148. C: εἶτα διαθέων τοῦ ἀκμάζοντος ... ἡττήθης. Menex. 243. D: ἡμεῖς δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἐνικήσαμεν καὶ ἡττήθημεν. Legg. XI. 936. E: ἐὰν δὲ ἡττηθῇ. XII. 956. B: ἂν ἡττηθῇ τὸ δεύτερον. D. Phil. 62. C: ἡττηθείς. Legg. IX. 868. A. 880. C: ὁ ... τὴν τοιαύτην δίκην ἡττηθείς. XII. 956. D. Polit. 305. C: μήθ' ὑπό τινος ἄλλης ἔχθρας μηδὲ φιλίας ἡττηθεῖσα. Legg. XI. 926. D: τῷ ... ἡττηθέντι. VIII. 843. B: ἀποτίνειν τὸν ἡττηθέντα. Lys. 223. B: ἡττηθέντες ... αὐτῶν. Legg. IV. 715. A: τοῖς ἡττηθεῖσι. Ep. VII. 337. A.

ἥττων, ὁ ἡ, *minor; inferior; imbecillior; deterior; succumbens, cedens, deditus.* Prot. 316. D: οὐδενὸς ἥττων σοφιστής. Pol. IV. 430. A: ὁ γὰρ ἑαυτοῦ κρείττων καὶ ἥττων δήπου ἂν αὑτοῦ εἴη καὶ ὁ ἥττων κρείττων. Legg. I. 626. E: ἐπειδὴ ... εἷς ἕκαστος ἡμῶν ὁ μὲν κρείττων αὑτοῦ, ὁ δὲ ἥττων ἐστί. IX. 863. D. Men. 75. C: ὅτι εἰμὶ ἥττων τῶν καλῶν. Euthyd. 297. B. Legg. I. 627. C: ὅτι ... ἡ ξυγγένεια αὕτη πᾶσα ἥττων αὑτῆς λέγοιτ' ἄν. Tim. 57. A: ἕως δ' ἂν ... ἧττον ὂν κρείττονι μάχηται. Gorg. 483. D: τὸν κρείττω τοῦ ἥττονος ἄρχειν. Pol. I. 342. C: τὸ τοῦ ἥττονός τε καὶ ἀρχομένου ὑφ' ἑαυτῆς (ξυμφέρον σκοπεῖ). 346. E. Menex. 244. E: ὡς ... τοῦ ἥττονος θεραπίς (ἐστι). Pol. I. 340. B: τοῦτο ποιητέον εἶναι τῷ ἥττονι. 341. B. Prot. 353. C: ἥττω εἶναι τῶν ἡδονῶν. 354. E. 358. C: τὸ ἥττω εἶναι αὑτοῦ. Pol. IV. 431. B. Phaedr. 239. A: ἥττω δὲ καὶ ὑποδεέστερον ἀεὶ ἀπεργάζεται. Legg. I. 633. E: τὸν τῶν λυπῶν ἥττω. Ib. τοῦτον τὸν ἐπονειδίστως ἥττονα ἑαυτοῦ. 645. B. Apol. 18. B: τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν. Alc. I. 104. E: πρὸς ἄνδρα οὔχ ἥττονα ἐραστῶν. Legg. I. 627. A: τὸ κρείττω τε αὑτῆς εἶναι λέγεις τινά (πόλιν), τὴν δ' ἥττω; 633. D. Euthyd. 306. C: ἀμφοτέρων ἥττους εἰσὶ πρὸς ἑκάτερον. Conv. 197. C: εἰ δὲ ἥττους (ἡδοναί), κρατοῖντ' ἂν ὑπ' Ἔρωτος. Legg. V. 726. A: τὰ δ' ἥττω καὶ χείρω δοῦλα. Gorg. 484. C: τὰ τῶν χειρόνων τε καὶ ἡττόνων. Pol. I. 338. D:

ἡμῖν τοῖς ἥττοσιν ἐκείνου. 339. E. Tim. 77. A: οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν ἡμῖν. Pol. I. 340. B: τοὺς ἥττους τε καὶ ἀρχομένους. Legg. VIII. 841. B: οὓς ἥττους αὐτῶν προσαγορεύομεν. De lucri cup. 225. A: ἥττους τοῦ κέρδους. Ep. VII. 337. C: ἂν ... οἱ νενικηκότες ἥττους αὑτοὺς τῶν νόμων μᾶλλον τῶν νενικημένων παρέχωνται.

ἠΰτε, *sicut*. Pol. III. 386. E. (Hom.).

ἠχή, ἡ, *sonus*. Crit. 54. D: καὶ ἐν ἐμοὶ αὕτη ἡ ἠχὴ τούτων τῶν λόγων βομβεῖ. Tim. 37. B: ἄνευ φθόγγου καὶ ἠχῆς. Pol. VII. 531. A: οἱ μέν φασιν ἔτι κατακούειν ἐν μέσῳ τινὰ ἠχήν.

ἠχώ, ἡ, *echo*. Phaedr. 255. C: οἷον πνεῦμα ἤ τις ἠχὼ ἀπὸ λείων τε καὶ στερεῶν ἁλλομένη πάλιν ὅθεν ὡρμήθη φέρεται. Pol. VII. 515. B: εἰ καὶ ἠχὼ τὸ δεσμωτήριον ἐκ τοῦ καταντικρὺ ἔχοι.

ἠχῶ, *sono*. Prot. 329. A: ὥσπερ τὰ χαλκεῖα πληγέντα μακρὸν ἠχεῖ καὶ ἀποτείνει.

ἠώς, ἡ, *diluculum*. Def. 411. A: ἀπ' ἠοῦς μέχρι δείλης. Hipp. min. 371. B: ἅμα τῇ ἠοῖ ἀποπλευσεῖσθαι.

Θ.

θῆτα, τό. Theaet. 207. E: ὅταν ... Θεαίτητον γράφων τις θῆτα καὶ εἶ οἴηταί τε δεῖν γράφειν καὶ γράψῃ.

θᾶκος, ὁ, *sedes*. Polit. 288. A: θᾶκος (v. θάκος) ἀεί τινι γιγνόμενον. Pol. VII. 516. E: εἰ πάλιν ὁ τοιοῦτος καταβὰς εἰς τὸν αὐτὸν θᾶκον (v. θῶκον, al. θάκον) καθίζοιτο.

θάλαττα, ἡ, *mare* (praec. *mediterraneum*). Pol. II. 363. C: θάλασσα (Hom.). Phaed. 113. A: λίμνην ... μείζω τῆς παρ' ἡμῖν θαλάττης. Soph. 234. A: θαλάττης καὶ γῆς cet. Polit. 298. D: ἀνέμων καὶ θαλάττης πέρι. Pol. I. 332. E: πρὸς τὸν τῆς θαλάττης κίνδυνον. Tim. 25. D: κατὰ τῆς θαλάσσης (codd. aliquot θαλάττης) δῦσα. Critia 110. E: πρὸς θαλάττης (v. θαλάττῃ). 113. C: πρὸς θαλάττης (v. θαλάττῃ) ... πεδίον ἦν. 118. A: ἀπότομος ἐκ θαλάττης. Menex. 239. E: τῆς τε θαλάττης ἐκράτει καὶ τῶν νήσων. Euthyd. 279. E: πρὸς τοὺς τῆς θαλάττης (v. θαλάσσης) κινδύνους. Pol. I. 346. B: πλεῖν ἐν τῇ θαλάττῃ. III. 404. C. VII. 529. C. Tim. 22. D: τῶν ποταμοῖς καὶ θαλάττῃ προσοικούντων. Legg. III. 677. C: πόλεις ... πρὸς θαλάττῃ κατοικούσας. 682. C. Hipp. mai. 295. D: τὰ ὀχήματα τά τε πεζὰ καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ. Ion. 540. B. Gorg. 511. E: παρὰ τὴν θάλατταν ... περιπατεῖ. Phaed. 109. B: περὶ τὴν θάλατταν οἰκοῦντας (ἡμᾶς). 111. A. Soph. 222. A. Polit. 289. E: κατὰ θάλατταν (*mari*) καὶ πεζῇ. Pol. II. 371.

A: *ἐὰν ... κατὰ θάλατταν ἡ ἐμπορία γίγνηται.* B: *τῶν ἐπιστημόνων τῆς περὶ τὴν θάλατταν* (edd. c. codd. aliquot *θάλασσαν*) *ἐργασίας.* III. 396. E: *θάλατταν κτυποῦσαν.* Tim. 22. E: *εἰς τὴν θάλατταν φέρονται.* Legg. III. 682. C. XII. 944. B. 952. E. Menex. 240. B: *ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν διαστάντες.* 241. A: *κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.* (Id. Alc. II. 148. D.). 245. B: *τῷ κατὰ θάλατταν πολέμῳ ἀπαγορεύοντας.* Phaed. 112. C: *θαλάττας τε καὶ λίμνας ... ποιεῖ.*

θαλάττιος, α, ον, marinus. Men. 80. A: *ὁμοιότατος ... ταύτῃ τῇ πλατείᾳ νάρκῃ τῇ θαλαττίᾳ.* Pol. X. 611. C: *οἱ τὸν θαλάττιον Γλαῦκον ὁρῶντες.* Phil. 21. C: *τῶν ὅσα θαλάττια μετ' ὀστρεΐνων ἔμψυχά ἐστι σωμάτων.* Euthyd. 298. D: *τῶν ἐχίνων ... τῶν θαλαττίων.*

θάλεια, ἡ, convivium. Pol. IX. 573. D: *ἑορταὶ ... καὶ κῶμοι καὶ θάλειαι* (sic Par. A. c. al. Vulgo *θαλίαι*).

θαλλός, ὁ, frutex. Phaedr. 230. D: *θαλλὸν ἤ τινα καρπὸν προσείοντες.* Praec. *frutex* vel *termes oleae.* Legg. XII. 943. C: *στέφανον δὲ τὸ νικητήριον ἑκάστοις εἶναι θαλλοῦ.* 946. B: *στεφανῶσαι θαλλῷ.*

θάλλω, vireo, pullulo. Crat. 414. A: *αὐτό γε τὸ θάλλειν τὴν αὔξην μοι δοκεῖ ἀπεικάζειν τῶν νέων.* Phaedr. 264. D: *τεθήλῃ* (epigr.). Crat. 414. A: *ὅτι τεθηλέναι ποιεῖ, ὥσπερ τὰ ἀρδόμενα.* Trop. *vigeo, floreo.* Conv. 203. E: *τοτὲ μὲν ... θάλλει καὶ ζῇ* cet. Legg. XII. 945. D: *ἡ πᾶσα οὕτω θάλλει τε καὶ εὐδαιμονεῖ χώρα καὶ πόλις.* Ep. V. 321. E. Tim. 77. D: *ἵνα οὗτος ... ὅτι μάλιστα θάλλοι.*

θάλπος, τό, aestus. Ax. 371. D: *οὔτε θάλπος ἐγγίγνεται.* 366. D: *ἢ περιψυγμὸν ἢ θάλπος ... ὀδυνᾶται.* 368. C.

θαμά, crebro, saepius. Prot. 309. B: *ἐπελανθανόμην ... αὐτοῦ θαμά.* Phaed. 72. E: *ὃν σὺ εἴωθας θαμὰ λέγειν.* 89. E: *θαμὰ προσκρούων.* Parm. 130. A: *θαμὰ εἰς ἀλλήλους βλέποντας.* Crat. 428. D. Pol. I. 330. E: *θαμὰ ἐγειρόμενος δειμαίνει.* Lys. 204. C. al.

θάμβος, τό, horror. Phaedr. 254. C: *ὑπ' αἰσχύνης τε καὶ θάμβους.*

θαμίζω, frequento, ventito. Hipp. mai. 281. B: *διὸ δὴ ... οὐ θαμίζω εἰς τούσδε τοὺς τόπους.* Pol. I. 328. C: *οὐδὲ θαμίζεις ἡμῖν καταβαίνων εἰς τὸν Πειραιᾶ.* Etiam in re ponitur *frequente*, h. e. *quae saepius obvenit* vel *repetitur.* Legg. VIII. 843. B: *βλάβαι πολλαὶ καὶ σμικραὶ γειτόνων γιγνόμεναι, διὰ τὸ θαμίζειν ἔχθρας ὄγκον μέγαν ἐντίκτουσαι, χαλεπὴν ... γειτονίαν ἀπεργάζονται.*

θάμνος, ὁ, fruticetum vel *frutices densi.* Pol. IV. 432. B: *θαμνὸν κύκλῳ περιίστασθαι.*

θανάσιμος, ὁ ἡ, letalis s. mortem afferens. Pol. X. 610. E: *τοῦ θανάσιμος εἶναι.* D. *εἰ θανάσιμος ἔσται* (*ἡ ἀδικία*) *τῷ λαμβάνοντι.* Legg. XI. 933. D: *βλάβη μὴ θανάσιμος.*

Pol. III. 406. B: *παρακολουθῶν ... τῷ νοσήματι θανασίμῳ ὄντι.* X. 610. C: *τὴν ἀδικίαν εἶναι θανάσιμον τῷ ἔχοντι, ὥσπερ νόσον.* Legg. XI. 932. E: *τὰ ... θανάσιμα.* Etiam in eo dicitur *qui prope abest a morte.* Pol. III. 408. C: *πλούσιον ἄνδρα θανάσιμον ἤδη ὄντα ἰάσασθαι.*

θανατηφόρος, ὁ ἡ, *mortifer.* Pol. X. 617. D: *ἀρχὴ ἄλλης περιόδου θνητοῦ γένους θανατηφόρου.*

θάνατος, ὁ, *mors*; etiam *caedes*, *occisio.* Prot. 325. B: *ἐφ' οἷς οὐκ ἔστι θάνατος ἡ ζημία.* Gorg. 524. B: *ὁ θάνατος ... δυοῖν πραγμάτων διάλυσις, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀπ' ἀλλήλοιν.* Phaed. 67. D: *οὐκοῦν τοῦτό γε θάνατος ὀνομάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος;* 91. D: *(μὴ) ἢ αὐτὸ τοῦτο θάνατος, ψυχῆς ὄλεθρος.* 106. B: *ὅταν θάνατος ἐπ' αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) ἴῃ.* 107. C: *εἰ μὲν γὰρ ἦν ὁ θάνατος τοῦ παντὸς ἀπαλλαγή* cet. Tim. 81. E. Ax. 369. B: *ὅτι ὁ θάνατος οὔτε περὶ τοὺς ζῶντάς ἐστιν οὔτε περὶ τοὺς μετηλλαχότας.* Gorg. 511. C: *σώζει ... ἐκ θανάτου τοὺς ἀνθρώπους.* Phaed. 64. B: *οἵου θανάτου (ἄξιοί εἰσι).* 71. E: *περὶ ζωῆς καὶ θανάτου.* 77. D: *ἐκ θανάτου καὶ τοῦ τεθνάναι.* 85. A: *διὰ τὸ αὑτῶν δέος τοῦ θανάτου.* 106. E: *ἐπιόντος θανάτου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον.* Theaet. 142. C: *ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου.* Pol. II. 361. C: *μέχρι θανάτου.* VIII. 558. A. Tim. 41. B: *οὐδὲ τεύξεσθε θανάτου μοίρας.* Critia 120. D: *θανάτου* (*necis*) ... *τὸν βασιλέα τῶν ξυγγενῶν μηδενὸς εἶναι κύριον.* Ep. VIII. 356. D. E. Phaed. 58. E: *ὡς θανάτῳ παρόντα ... ἀνδρὸς ἐπιτηδείου.* Pol. VIII. 566. B: *βιαίῳ ... θανάτῳ ἐπιβουλεύουσιν ἀποκτιννύναι λάθρᾳ.* C: *θανάτῳ δίδοται.* Legg. IX. 871. D: *ὁ δὲ ὄφλων θανάτῳ ζημιούσθω.* Phaed. 68. D: *οἶσθα ... ὅτι τὸν θάνατον ἡγοῦνται πάντες οἱ ἄνθρωποι τῶν μεγίστων* (al. *μεγάλων*) *κακῶν εἶναι.* Ib. *ὑπομένουσι τὸν θάνατον.* 85. A: *θρηνοῦντας τὸν θάνατον.* 88. B: *θάνατον θαῤῥοῦντι.* Conv. 179. D: *ἐποίησαν τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ γυναικῶν γενέσθαι.* Pol. III. 386. A: *οἷα αὐτοὺς ποιῆσαι ἥκιστα τὸν θάνατον δεδιέναι.* 406. B: *μακρὸν ... τὸν θάνατον αὑτῷ ποιήσας.* X. 620. A: *διὰ τὸν ὑπ' ἐκείνων θάνατον.* Legg. V. 735. E: *θάνατον ἢ φυγὴν τῇ τιμωρίᾳ τὸ τέλος ἐπιτιθείς.* IX. 863. A. al. Legg. X. 908. E: *οὐχ ἑνὸς οὐδὲ δυοῖν ἄξια θανάτοιν ἁμαρτάνον.* Theaet. 176. D: *πληγαί τε καὶ θάνατοι.* Phaed. 88. A: *τελευτῷσάν γε ἔν τινι τῶν θανάτων.* Pol. X. 615. B: *οἵτινες πολλῶν θανάτων ἦσαν αἴτιοι.* Tim. 81. E: *ἀπονώτατος τῶν θανάτων.* Legg. VI. 778. D: *ὅσα θανάτων ἄξια ἀδικήματα.* Ax. 368. D: *θανάτων μυρίων χείρω.* Ep. VII. 327. D. 351. C: *οὔτι δι' ὀλιγίστων θανάτων καὶ φυγῶν γιγνομένην.* Pol. VI. 492. D: *ὅτι τὸν μὴ πειθόμενον ἀτιμίαις ... καὶ θανάτοις κολάζουσι.* Legg. X. 904. E: *ἔν τε ζωῇ καὶ ἐν πᾶσι θανάτοις.* Pol. III. 399. A: *εἰς τραύματα ἢ εἰς θανάτους ἰόντος.* Legg. III. 682. D: *ὥστε*

θανάτους τε καὶ σφαγὰς καὶ φυγὰς γενέσθαι παμπόλλας. Crit. 46. C: δεσμοὺς καὶ θανάτους ἐπιπέμπουσα (ἡ τῶν πολλῶν δύναμις). Alc. I. 112. C. 115. B.

θανατῶ (άω), *mori cupio*. Ax. 366. C: ἐξ ἐκείνου θανατᾷ μου ἡ ψυχή. Phaed. 64. B: ὅτι τῷ ὄντι οἱ φιλοσοφοῦντες θανατῶσι.

θανατῶ, (όω), *interficio*. Legg. IX. 872. C: ὁ τῆς πόλεως κοινὸς δήμιος ... θανατωσάτω. 868. C: οἱ δὲ ... θανατωσάντων τὸν δράσαντα. 865. D: ὁ θανατωθεὶς ... βιαίως. 862. C: τὸ θανατωθὲν ἢ τρωθέν.

θάπτω, *sepelio*. Phaed. 115. C: θάπτωμεν δέ σε τίνα τρόπον; E: θάπτειν. Legg. IV. 719. D. IX. 873. D. XII. 959. C. De lege 315. D: ἔθαπτον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοὺς ἀποθανόντας. Hipp. mai. 293. A: τοὺς ... γονέας θάψαι. B: θάψαντι τοὺς προγόνους. Legg. IX. 871. D: μὴ ἐν τῇ τοῦ παθόντος χώρᾳ θαπτέσθω. Pol. X. 614. C: μέλλων θάπτεσθαι. Legg. XII. 959. C: νομίζοντα τὸν αὐτοῦ τοῦτον εἶναι τὸν τῶν σαρκῶν ὄγκον θαπτόμενον. Phaedr. 264. D: τῇδε τέθαπται (epigr.). Crat. 400. C: ὡς τεθαμμένης (τῆς ψυχῆς) ἐν τῷ νῦν παρόντι. Hipp. mai. 291. E: καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ταφῆναι. 292. E. 293. A: ὑπὸ ... τῶν ἐκγόνων ταφῆναι. B.

θαῤῥαλέος, α, ον, *fidens*; *audens*. Legg. II. 671. C: τὸν εὔελπιν καὶ θαῤῥαλέον ἐκεῖνον γιγνόμενον. Phil. 32. C: τίθει ... τὸ μὲν πρὸ τῶν ἡδέων ἐλπιζόμενον ἡδὺ καὶ θαῤῥαλέον. Prot. 350. A: τίνες ... ἀπὸ τῶν ἵππων πολεμεῖν θαῤῥαλέοι εἰσί; C. Legg. I. 649. C: θαῤῥαλέοι ... καὶ θρασεῖς. Prot. 349. E: πότερον τοὺς ἀνδρείους θαῤῥαλέους λέγεις, ἢ ἄλλο τι; 359. B. Lach. 182. C: θαῤῥαλεώτερον καὶ ἀνδρειότερον. Prot. 350. C: θαῤῥαλεώτατοι. In eo quoque ponitur quod quis *audere*, igitur *sine timore subire potest*. Pol. V. 450. E: τἀληθῆ εἰδότα λέγειν ἀσφαλὲς καὶ θαῤῥαλέον. Legg. XII. 959. B: παρὰ θεοὺς ἄλλους ἀπιέναι δώσοντα λόγον ... τῷ μὲν ἀγαθῷ θαῤῥαλέον, τῷ δὲ κακῷ μάλα φοβερόν. Lach. 194. E: τὴν τῶν δεινῶν καὶ θαῤῥαλέων ἐπιστήμην. 196. D. 198. B. 199. B. Prot. 359. C: πότερον οἱ μὲν δειλοὶ ἐπὶ τὰ θαῤῥαλέα ἔρχονται, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐπὶ τὰ δεινά; Lach. 195. B: τὰ ... δεινά τε καὶ θαῤῥαλέα. E. 198. C: θαῤῥαλέα (φαμὲν εἶναι) τὰ μὴ κακὰ ἢ ἀγαθὰ μέλλοντα. 199. B. Def. 412. A: περὶ τὰ δεινὰ καὶ θαρσαλέα.

θαῤῥαλέως, *fidenter*. Apol. 34. E: εἰ ... θαῤῥαλέως ἐγὼ ἔχω πρὸς θάνατον ἢ μή, ἄλλος λόγος. Alc. I. 110. B: μάλα μέγα καὶ θαῤῥ. λέγοντος. Euthyd. 275. B: ἀνδρείως τε καὶ θαῤῥαλέως ... ἔφη. Men. 84. A: θαῤῥ. ἀπεκρίνετο ὡς εἰδώς.

θάῤῥος et θάρσος, τό, *fidentia*, *audacia*; *animus*. Legg. I. 644. C: φόβος μὲν ἡ πρὸ λύπης ἐλπίς, θάῤῥος δὲ ἡ πρὸ τοῦ ἐναντίου. 647. B: θάῤῥος ... πολεμίων (*adversus hostes*).

Men. 88. B: εἰ μὴ ἔστι φρόνησις ἡ ἀνδρεία, ἀλλ' οἷον θάῤῥος τι. Ax. 365. A. Def. 412. A: θάρσος πολεμικόν. C. Conv. 192. A: ὑπὸ θάῤῥους καὶ ἀνδρείας cet. Legg. II. 671. C: εἰσιόντι τῷ μὴ καλῷ θάῤῥει. Prot. 351. A: οὐ ταὐτὸν εἶναι θάρσος τε καὶ ἀνδρείαν. Phaed. 95. C: (εἰ) μὴ ἀνόητόν τε καὶ ἠλίθιον θάῤῥος (libri plures θάρσος) θαῤῥήσει. Tim. 69. D: θάῤῥος καὶ φόβον. Legg. I. 647. A. Ax. 371. E: τὸ θάρσος τῆς ἐκεῖσε πορείας ... ἐναύσασθαι. Prot. 360. B: οὐδὲ αἰσχρὰ θάῤῥη θαῤῥοῦσιν.

θαῤῥῶ, *confido; bono* vel *securo sum animo; bene spero; non metuo* (c. accus.). Conv. 193. E: νῦν δὲ ὅμως θαῤῥῶ. Pol. IX. 574. B: οὐ πάνυ ... ἔγωγε θαῤῥῶ περὶ τῶν γονέων τοῦ τοιούτου. Critia 108. C: ἐπίπροσθεν ἔχων ἄλλον ἔτι θαῤῥεῖς. Euthyd. 275. C: ὥστε ἐπιεικῶς θαῤῥεῖ (v. θάῤῥει) τὸ ἀποκρίνασθαι. Prot. 359. D: ἐπὶ ἅ γε θαῤῥοῦσι πάντες αὖ ἔρχονται. 360. B. Phaedr. 239. D: τὸ ... τοιαῦτον σῶμα ... οἱ ἐχθροὶ θαῤῥοῦσιν. Men. 88. B: ὅταν ... ἄνευ νοῦ θαῤῥῇ ἄνθρωπος. Prot. 314. E: ἀλλὰ θάῤῥει· Πρωταγόραν γάρ τοι δεόμενοι ἰδεῖν ἤλθομεν. Theaet. 148. C: θάῤῥει τοίνυν περὶ σαυτῷ. Euthyd. 275. D: θάῤῥει ... καὶ ἀπόκριναι ἀνδρείως. Lach. 197. C. Menex. 249. E: θάῤῥει, οὐ κατερῶ. Ep. VII. 349. B. Imper. etiam ita interponitur ut cum verbo seq. in unam fere orationem coalescat. Prot. 311. A: ὥστε θάῤῥει (v. ὥστε, θάῤῥει,) καταληψόμεθα αὐτὸν ... ἔνδον. Phaed. 63. E: θαῤῥεῖν μέλλων ἀποθανεῖσθαι. 78. B: θαῤῥεῖν ἢ δεδιέναι ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς. 87. E. 88. B. 114. D. Soph. 261. B. Conv. 221. A. Legg. I. 649. A: τοῦ λίαν θαῤῥεῖν καὶ ἀκαίρως. al. Phaed. 95. C: θαῤῥῶν τε καὶ ἡγούμενος cet. Partic. plerumque ita ponitur ut exprimi possit voce *fidenter* (vern. *getrost* vel *keck*). Phaedr. 243. E: λέγε τοίνυν θαῤῥῶν. Gorg. 527. D: θαῤῥῶν πατάξαι (ἔασον) τὴν ἄτιμον ταύτην πληγήν. Theaet. 145. C: θαῤῥῶν ἔμμενε τῇ ὁμολογίᾳ. 157. D. Soph. 242. B: θαῤῥῶν ἴθι τούτου γε ἕνεκα. Crat. 426. B. 428. A. Pol. I. 352. B. Legg. I. 642. D. Charm. 166. D: θαῤῥῶν ... ἀποκρινόμενος τὸ ἐρωτώμενον cet. Euthyd. 307. C. Phaed. 88. B: θάνατον θαῤῥοῦντι. Soph. 258. B: δεῖ θαῤῥοῦντα ἤδη λέγειν. Legg. II. 657. A. B. VII. 810. E. Epin. 987. A. Men. 86. B. Legg. X. 897. A: θαῤῥοῦσαν, φοβουμένην cet. Phil. 57. D: θαῤῥοῦντες ἀποκρινώμεθα τοῖς δεινοῖς περὶ λόγων ὁλκήν. Pol. I. 376. B. IX. 586. D. Legg. II. 657. C: ἆρ' οὖν θαῤῥοῦντες λέγομεν —; Prot. 350. B: θαῤῥοῦντας ... πρὸς ἕκαστα τούτων. Ib. λίαν γε θαῤῥοῦντας. Theaet. 189. D: ἵνα μὴ μάτην θαῤῥήσῃς. Pol. V. 451. B: ἀλλὰ θαῤῥήσας λέγε. Legg. VII. 797. A: ὅμως ... θαῤῥήσας οὐκ ἀποστήσομαι. Pol. VIII. 566. B: θαῤῥήσαντες ... ὑπὲρ ἑαυτῶν. Phaed. 95. C: (εἰ) μὴ ἀνόητον ... θάῤῥος θαῤῥήσει. Legg. I. 649. B: ὅπως ὅτι μάλιστα θαῤῥήσομεν.

θάτερον (τὸ ἕτερον), *alterum*; etiam *aliud*, *diversum* (sensu philosopho vern. *das Differente*). Soph. 250. E: καθάπερ ἂν αὐτῶν θάτερον ... ἀναφαίνηται, καὶ θάτερον οὕτως ἀναφαίνεσθαι. 255. A: περὶ ... ἀμφότερα θάτερον ὁποτερονοῦν γιγνόμενον αὐτοῖν ἀναγκάζει μεταβάλλειν αὖ θάτερον ἐπὶ τοὐναντίον τῆς αὑτοῦ φύσεως. C: τὸ θάτερον ... ἡμῖν λεκτέον πέμπτον. E: διὰ τὸ μετέχειν τῆς ἰδέας τῆς θατέρου. 257. C: ἡ θατέρου ... φύσις. 258. D: τὴν ... θατέρου φύσιν ἀποδείξαντες οὖσαν. Tim. 35. A: τῆς τε ταὐτοῦ φύσεως ... πέρι καὶ τῆς θατέρου. B. 36. C. 37. A. B. 38. C: ἡ θατέρου περίοδος. 44. A: τοῦ ταὐτοῦ γένους ἢ τοῦ θατέρου. 62. E. al. Soph. 267. E: θατέρῳ τοίνυν χρηστέον. 252. B: οἱ μηδὲν ἐῶντες κοινωνίᾳ παθήματος ἑτέρου θάτερον προσαγορεύειν. 254. E: τί ... οὕτως εἰρήκαμεν τό τε ταὐτὸν καὶ θάτερον. 266. D: κατὰ θάτερον τμῆμα, κατὰ δὲ θάτερον cet. 258. A: πρὸς τὸ μηδέν τι μᾶλλον εἶναι θάτερον θατέρου. Polit. 265. C: τὸ μόριον θάτερον ... ἐπιτετάχθαι, τὸ δὲ ἕτερον cet. Tim. 44. A: ταὐτόν τῳ καὶ θάτερόν του τἀναντία τῶν ἀληθῶν προσαγορεύουσαι. 46. C: θάτερον ἐπὶ θάτερον. Soph. 263. D: περὶ ... σοῦ λεγόμενα ... θάτερα ὡς τὰ αὐτὰ καὶ μὴ ὄντα ὡς ὄντα cet. Legg. I. 631. C: ἤρτηται δ' ἐκ τῶν θείων θάτερα. IV. 719. C. 722. B: οὐ διπλῷ θάτερα τῶν ἑτέρων διάφορα μόνον εἰς ἀρετὴν τῆς χρείας. Tim. 63. E: τὰ δὲ τούτοις ἔχοντα ὡς ἑτέρως θάτερα. Soph. 227. B: θάτερα τῶν ἑτέρων ... οὐδὲν ἡγεῖται γελοιότερα. Hinc ἐπὶ θάτερα, *in alteram* (etiam *contrariam*) *partem*, *ex altera parte*. Theaet. 167. A: μεταβλητέον δ' ἐπὶ θάτερα. Soph. 259. C: τοτὲ μὲν ἐπὶ θάτερα, τοτὲ δ' ἐπὶ θάτερα τοὺς λόγους ἕλκων. Phil. 15. E. Tim. 79. E: ὅταν ... ἐπὶ θάτερα ὁρμήσῃ, θάτερα περιωθεῖ. Critia 118. A: ἐπὶ μὲν θάτερα ... κατὰ δὲ μέσον. Legg. VI. 771. C. VII. 795. C. Prot. 314. E: ἐκ μὲν τοῦ ἐπὶ θάτερα — ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ θάτερα. Vocem θάτερον (*aliud* vel *contrarium*, int. atque conducit) Attici rem tristem nomine mitigantes etiam in *malo* usurpant. Euthyd. 280. E: πλεῖον (al. πλέον) γάρ που ... θάτερόν ἐστιν, ἐάν τις χρῆται ... ἢ ἐὰν ἐᾷ. Phaed. 114. E: πλέον θάτερον ἡγησάμενος ἀπεργάζεσθαι (*magis obesse*, int. quam prodesse). **alterutrum*. Gorg. 475. A: ὅταν ... δυοῖν καλοῖν θάτερον κάλλιον ᾖ. Phaed. 66. E. 76. A: ὥστε ... δυοῖν θάτερον, ἤτοι — ἤ. Apol. 40. C: δυοῖν ... θάτερόν ἐστι τὸ τεθνάναι, ἢ — ἤ. Legg. X. 904. B: γένεσις γὰρ οὐκ ἄν ποτε ἦν ζώων ἀπολομένου τούτοιν θατέρου. Soph. 243. E: οὐ γάρ που (v. πω) τοῖν γε δυοῖν καλοῦντες θάτερον ὂν ἀμφότερα ὁμοίως εἶναι λέγετε. Legg. IX. 854. D: δυοῖν δὲ θάτερον ἀπεργάζεται σχεδόν, ἢ — ἤ. XII. 943. E: ῥάδιον ... οὐδαμῶς διορίσαι τούτων θάτερον. Theaet. 187. B: δυεῖν θάτερα (v. θάτερον), ἢ εὑρήσομεν — ἢ cet. Phil. 43. E: τὸ δὲ μηδέτερα τούτων ἔσθ' ἡμῖν ὅπως θάτερα γένοιτ' ἄν,

χρυσὸς ἢ ἄργυρος; Legg. VI. 765. D: παίδων ... πατήρ, μάλιστα μὲν υἱέων καὶ θυγατέρων, εἰ δὲ μή, θἄτερα. Epin. 984. A: τούτων ἡμῖν θἄτερα θετέα. Legg. VIII. 841. D: τάχα δ' ἂν ... κἂν δυοῖν θἄτερα βιασαίμεθα περὶ ἐρωτικῶν, ἢ — ἤ. Epin. 983. E: δυοῖν τοι θἄτερα θετέον αὐτά, ἢ — ἤ. Crit. 52. A: ἐφιέντων δυεῖν θἄτερα, ἢ — ἤ.

θᾶττον, *citius*. Theaet. 165. A: ἡμεῖς ... θᾶττον ἐκ τῶν ψιλῶν λόγων πρὸς τὴν γεωμετρίαν ἀπενεύσαμεν. 206. D: θᾶττον ἢ σχολαίτερον. Pol. X. 610. D. Tim. 39. A. (sq. βραδύτερον). Legg. IV. 711. C: ἄλλῃ θᾶττον καὶ ῥᾷον μεταβάλλειν ἄν ποτε πόλιν τοὺς νόμους ἢ cet. VI. 773. B: θᾶττον τοῦ δέοντος πρὸς πάσας τὰς πράξεις φερόμενον. Apol. 39. A: θᾶττον γὰρ θανάτου θεῖ (πονηρία). Ax. 364. C. — Cum coniunctt. ἐπειδάν, ἐάν et εἰ est *quum primum, simul atque*. Prot. 325. C: ἐπειδὰν θᾶττον συνιῇ τις τὰ λεγόμενα. Alc. I. 105. A: ἐὰν θᾶττον (*quum primum*) εἰς τὸν Ἀθηναίων δῆμον παρέλθῃς. Ep. VII. 324. B: εἰ θᾶττον ἐμαυτοῦ γενοίμην κύριος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως εὐθὺς ἰέναι.

θάττων (ταχύς), *celerior*; *alacrior*; etiam *brevior* (de via). Legg. IV. 710. B: θάττων γὰρ ταύτης καὶ ἀμείνων πολιτείας διάθεσις οὔτ' ἔστιν οὔτ' ἄν ποτε γένοιτο. Phaed. 71. A: ἐκ βραδυτέρου τὸ θᾶττον. Apol. 39. B: ἅτε δεινοὶ καὶ ὀξεῖς ὄντες ὑπὸ τοῦ θάττονος, τῆς κακίας (ἑάλωσαν). Polit. 265. A: τὴν μὲν θάττω (ὁδόν; oppon. μακροτέραν). Phil. 25. C: πρόσθες ... καὶ θᾶττον καὶ βραδύτερον. Pol. IV. 438. C: καὶ θάττω πρὸς βραδύτερα ... ἆρ' οὐχ οὕτως ἔχει; Legg. VI. 773. C: θάττους ... ἤθεσι πρὸς βραδυτέρους καὶ βραδυτέρους πρὸς θάττους ἀναγκάζειν τῇ τῶν γάμων κοινωνίᾳ πορεύεσθαι. VII. 796. C: θάττους τε καὶ βραδυτέρας ἐν ὀρχήσεσι καὶ ἐν πορείᾳ τὰς ἱκετείας ποιουμένους.

θαῦμα, τό, *miraculum; praestigiae*; in univ. *quod mirum vel admirandum est*. Soph. 233. A: τί ποτ' οὖν ἂν εἴη τὸ σοφιστικῆς δυνάμεως θαῦμα; Pol. VI. 498. D: τὸ ... μὴ .. πείθεσθαι τοῖς λεγομένοις τοὺς πολλοὺς θαῦμα οὐδέν. Critia 113. B: μηδὲν ὑμῖν ἔστω θαῦμα. Legg. II. 656. D: θαῦμα καὶ ἀκοῦσαι. VII. 820. E: θαῦμά γε περὶ ταῦτά ἐστι μέγα. Epin. 988. D: θαῦμα οὐδέν. 990. D: ὃ δὴ θαῦμα οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλὰ γεγονὸς θεῖον φανερὸν ἂν γίγνοιτο τῷ δυναμένῳ ξυννοεῖν. Legg. I. 645. D: προςφέροντες τῷ θαύματι τούτῳ τὴν μέθην ποῖόν τί ποτε αὐτὸ ἀπεργαζόμεθα; X. 899. A: δυνάμεις ... ὑπερβαλλούσας θαύματι. I. 644. D: θαῦμα ... ἕκαστον ἡμῶν ἡγησώμεθα τῶν ζώων θεῖον. VII. 804. B: θαύματα ὄντες τὸ πολύ. I. 645. B: περὶ θαυμάτων ὡς ὄντων ἡμῶν. Pol. VII. 514. B: ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δεικνύασιν. Legg. II. 658. B: θαύματα ἐπιδεικνύς. C: τὸν τὰ θαύματα ἐπιδεικνύντα. **admiratio*. Phil. 36. D: θαῦμα γάρ ἐμέ γ' ἔχει διὰ τέλους ἀεὶ περὶ τὰ αὐτὰ ... ἀπο-

ρήματα. Conv. 221. C: τοῦτο ἄξιον παντὸς θαύματος. Legg. XII. 967. A: θαύματα ... καὶ τότε ὑπεδύετο περὶ αὐτά.

θαυμάζω, *miror; admiror;* etiam *dubito, non capio.* Gorg. 458. E: ἃ θαυμάζω ἐν τοῖς λεγομένοις ὑπὸ σοῦ. Phaed. 97. A: θαυμάζω γὰρ εἰ ... ἓν ἄρ' ἑκάτερον ἦν. Theaet. 161. B: οἶσθ' οὖν ... ὃ θαυμάζω τοῦ ἑταίρου σου Πρωταγόρου; Crat. 428. D: θαυμάζω καὶ αὐτὸς πάλαι τὴν ἐμαυτοῦ σοφίαν. Conv. 175. A: ἀλλὰ θαυμάζω καὶ αὐτὸς ποῦ ἂν εἴη. Legg. I. 628. E. Crit. 43. A: θαυμάζω ὅπως cet. B: σοῦ πάλαι θαυμάζω αἰσθανόμενος ὡς ἡδέως καθεύδεις. Prot. 326. E: θαυμάζεις ... καὶ ἀπορεῖς εἰ διδακτόν ἐστιν ἀρετή; Polit. 301. E: θαυμάζομεν ... ὅσα ξυμβαίνει γίγνεσθαι κακά. Conv. 180. B: μᾶλλον ... θαυμάζουσι ... ὅταν cet. Pol. VIII. 551. A. Conv. 205. B: ἀλλὰ μὴ θαύμαζ', ἔφη. 208. B: μὴ οὖν θαύμαζε εἰ cet. Legg. I. 637. C. Crit. 50. C: μὴ θαύμαζε τὰ λεγόμενα. Prot. 312. C: θαυμάζοιμ' ἂν εἰ οἶσθα. 315. E: οὐκ ἂν θαυμάζοιμι εἰ παιδικὰ Παυσανίου τυγχάνει ὤν. 336. C. Gorg. 452. B. Crat. 428. B. Apol. 24. A. Conv. 208. C: θαυμάζοις ἄν. Pol. IX. 584. E. Crit. 50. C: εἰ ... αὐτῶν θαυμάζοιμεν λεγόντων. Pol. X. 597. A: μηδὲν ἄρα θαυμάζωμεν εἰ cet. Critia 113. A· μὴ ... θαυμάζητε. Theaet. 155. D: μάλα γὰρ φιλοσόφου τοῦτο τὸ πάθος, τὸ θαυμάζειν. Conv. 189. A: ὥστε με θαυμάζειν εἰ cet. Pol. II. 360. A. VIII. 553. D. Alc. I. 103. A: οἶμαί σε θαυμάζειν ὅτι cet. Hipp. mai. 282. E: ὥστε ἐκεῖνον ... θαυμάζειν τε καὶ ἐκπεπλῆχθαι. Legg. I. 637. C: θαυμάζοντι ξένῳ. Pol. VI. 489. A: ἐκεῖνον τὸν θαυμάζοντα ὅτι cet. Conv. 220. C: θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν ὅτι cet. Phaed. 95. A: πάνυ ἐθαύμαζον εἴ τι ἕξει τις χρήσασθαι τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Theaet. 142. A: ἐθαύμαζον ὅτι οὐχ οἷός τ' ἦ εὑρεῖν. Conv. 206. B: οὐ μέντ' ἂν σὲ ... ἐθαύμαζον ἐπὶ σοφίᾳ. Tim. 25. E. Phaedr. 258. B: οὐχ ὡς ὑπερφρονοῦντες τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἀλλ' ὡς τεθαυμακότες. Prot. 329. B: ὃ δ' ἐθαύμασά σου λέγοντος, τοῦτο cet. Phaed. 89. A: ἔγωγε μάλιστα ἐθαύμασα αὐτοῦ (vern. *an illum*) πρῶτον μὲν τοῦτο ὡς cet. Theaet. 142. C: ἐθαύμασα Σωκράτους ὡς μαντικῶς cet. Conv. 208. B. Pol. I. 348. E: ἀλλὰ τόδε ἐθαύμασα εἰ cet. Legg. VII. 819. D: τὸ περὶ ταῦτα ἡμῶν πάθος ἐθαύμασα. Apol. 17. A: μάλιστα ... αὐτῶν ἓν ἐθαύμασα τῶν πολλῶν ὧν ἐψεύσαντο. Epin. 986. C: ὃν (λόγον) ὁ ... εὐδαίμων ... ἐθαύμασε. Euthyd. 279. D. Pol. I. 337. C: οὐκ ἂν θαυμάσαιμι ... εἴ μοι σκεψαμένῳ οὕτω δόξειε. IX. 585. A. Tim. 26. B. Hipp. min. 364. A. Hipp. mai. 282. D: θαυμάσαις ἄν. Conv. 215. A: ἐὰν ... λέγω, μηδὲν θαυμάσῃς. Pol. VII. 517. C: μὴ θαυμάσῃς ὅτι cet. Tim. 29. C. Legg. VII. 804. B. VI. 781. D: θαυμάσητε δὲ μηδὲν ἐὰν ὑμῖν ἄνωθέν ποθεν ἐπιχειρεῖν δόξω. III. 693. B: μὴ θαυμάσωμεν ... εἰ cet. Pol. II. 376. A: ὃ καὶ ἄξιον θαυμάσαι τοῦ θηρίου. Tim. 23. D. Legg.

V. 739. A. Alc. I. 123. C. Phaedr. 257. C: *τὸν λόγον δέ σου πάλαι θαυμάσας ἔχω.* Riv. 132. B: *θαυμάσας αὐτοῦ τὴν ἀπόκρισιν.* Pol. II. 359. D: *ἰδόντα ... καὶ θαυμάσαντα.* Parm. 129. C: *τοῦτο ἤδη θαυμάσομαι.* Euth. 15. B: *θαυμάσει ... ταῦτα λέγων ἐὰν* cet. Pass. Tim. 24. D: *πολλὰ ὑμῶν ... ἔργα θαυμάζεται.* 80. C: *τὰ θαυμαζόμενα ἠλέκτρων περὶ τῆς ἕλξεως* cet. Men. 70. A: *ἐθαυμάζοντο ἐφ' ἱππικῇ τε καὶ πλούτῳ.* Verb. Polit. 302. A: *ἢ ἐκεῖνο ἡμῖν θαυμαστέον μᾶλλον ὡς ἰσχυρόν τι πόλις ἐστὶ φύσει;*

θαυμάσιος, α, ον, *mirus, admirabilis, incredibilis* (etiam in malam partem, ut vern. *wunderlich*, i. q. *seltsam, ungereimt*). Phaedr. 242. A: *θεῖός γ' εἶ περὶ τοὺς λόγους ... καὶ ἀτεχνῶς θαυμάσιος.* Gorg. 496. D: *δύναμίς τε καὶ τυραννὶς θαυμασία.* Euthyd. 288. B. Prot. 361. B: *θαυμάσιον ἔσται μὴ διδακτὸν ὄν.* Gorg. 496. A: *θαυμάσιον γὰρ ... καὶ ἄλογον γίγνεται.* Apol. 40. A: *ἐμοί ... θαυμάσιόν τι γέγονεν.* D: *θαυμάσιον κέρδος ἂν εἴη ὁ θάνατος.* Gorg. 477. D: *κακῷ θαυμασίῳ ὑπερβάλλουσα τἆλλα.* Lys. 204. D: *ὅτι καὶ ᾄδει ... φωνῇ θαυμασίᾳ.* Conv. 177. B: *ἔπαινον θαυμάσιον ἔχοντες πρὸς ὠφέλειαν.* Hipp. min. 372. C: *ἓν ... τοῦτο θαυμάσιον ἔχω ἀγαθὸν ὅ με σώζει.* Conv. 216. C: *τὴν δύναμιν ὡς θαυμασίαν ἔχει.* Pol. X. 620. A. Crat. 391. D: *ἢ οὐκ οἴει αὐτὸν μέγα τι καὶ θαυμάσιον λέγειν* cet. Conv. 217. A: *ἐφρόνουν ... ἐπὶ τῇ ὥρᾳ θαυμάσιον ὅσον.* Theag. 130. A: *θαυμάσιον ἐπιδιδόασιν.* Phaedr. 230. C: *ὦ θαυμάσιε.* 257. C. Gorg. 470. A. 489. D. Crat. 439. C: *ὦ θαυμάσιε Κρατύλε.* Conv. 222. E. Legg. X. 897. C. Euthyd. 271. C: *θαυμάσι' ὦ* (al. *θαυμάσι', ὦ*) *Κρίτων.* al. (Est vero modo amica appellatio, modo admonitio, atque etiam lenis compellatio). Gorg. 518. B: *ὅτι οὗτοι θαυμάσιοι γεγόνασι σωμάτων θεραπευταί.* Theaet. 210. C: *ὅσοι μεγάλοι καὶ θαυμάσιοι ἄνδρες εἰσί τε καὶ γεγόνασι.* Euthyd. 305. B. Legg. I. 625. B: *κυπαρίττων ... ὕψη καὶ κάλλη θαυμάσια.* Euthyd. 283. A: *ὡς ... ἀκουσόμενοι θαυμασίους τινὰς λόγους.* Phaed. 58. D: *ἔγωγε θαυμάσια ἔπαθον παραγενόμενος.* Conv. 220. A: *θαυμάσια εἰργάζετο* cet. 221. C: *πολλὰ οὖν ἄν τις καὶ ἄλλα ἔχοι Σωκράτη ἐπαινέσαι καὶ θαυμάσια.* Pol. V. 474. A: *ὡς θαυμάσια ἐργασομένους.* Apol. 35. A: *θαυμάσια ἐργαζομένους.* De lucri cup. 377. B. Euthyd. 288. A: *θαυμάσιά γε λέγει* cet. Phaed. 117. D: *οἷα ... ποιεῖτε, ὦ θαυμάσιοι;* Phaedr. 260. D: *τί ποτ', ὦ θαυμάσιοι, ληρεῖτε;* Pol. VII. 526. A. Conv. 215. C: *πολύ γε θαυμασιώτερος ἐκείνου.* Euthyd. 299. E: *ὃ θαυμασιώτερόν γε ἔτι, ὅτι* cet. Menex. 235. B: *θαυμασιωτέραν αὐτὴν (τὴν πόλιν) ἡγεῖσθαι εἶναι ἢ πρότερον.* Euth. 6. B: *καὶ ἔτι γε τούτων θαυμασιώτερα.* Pol. II. 364. B: *τούτων δὲ πάντων οἱ περὶ θεῶν τε λόγοι καὶ ἀρετῆς θαυμασιώτατοι λέγονται, ὡς* cet.

θαυμασίως, *admirabiliter* (vern. *ausserordentlich* et *selt-*

sam, sonderbar). Prot. 325. B: σκέψαι ὡς θαυμασίως γίγνονται οἱ ἀγαθοί. Phaed. 60. B: ὡς θαυμασίως πέφυκε πρὸς τὸ δοκοῦν ἐναντίον εἶναι, τὸ λυπηρόν. Theaet. 193. D: ἔοικε ... θαυμασίως ᾧ λέγεις τὸ τῆς δόξης πάθος. Tim. 29. D: τὸ προοίμιον θαυμασίως ἀπεδεξάμεθά σου. Hipp. mai. 291. E: ἦ θαυμασίως τε καὶ μεγάλως ... εἴρηκας. — Sq. ὡς est Lat. *mirum quam*. Gorg. 471. B: νῦν δὲ θαυμασίως ὡς ἄθλιος γέγονεν. Theaet. 157. D: θαυμασίως φαίνεται ὡς ἔχειν λόγον.

θαυμαστός, ή, όν, *admirabilis, mirabilis, incredibilis; praestantissimus*; in malam partem pos. est *pugnans* (vern. *ungereimt*). Theaet. 144. D: πρὸς τὴν τῶν χρημάτων ἐλευθεριότητα θαυμαστός. Soph. 236. C: ὄντως θαυμαστὸς ἀνήρ. Parm. 134. E: ἀλλὰ μὴ λίαν ... ᾖ θαυμαστὸς ὁ λόγος. Conv. 178. A: ὅτι μέγας θεὸς εἴη ὁ Ἔρως καὶ θαυμαστὸς ἐν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς. 186. A. Legg. XII. 957. C: ὁ θεῖος ... καὶ θαυμαστὸς νόμος. Charm. 154. C: θαυμαστὸς ἐφάνη τό τε μέγεθος καὶ τὸ κάλλος. Euthyd. 286. C. De lege 319. C: τοῦτ' ἔστιν ἔπαινος θαυμαστός. Gorg. 502. A: ἡ σεμνὴ αὕτη καὶ θαυμαστὴ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις. Crat. 395. E: θαυμαστὴ ὡς σύμφωνος τῷ ὀνόματι. Conv. 182. D: ὅτι ... ἡ παρακέλευσις ... θαυμαστή. Legg. I. 648. C: γυμνασία ... θαυμαστὴ ῥαστώνης ἂν εἴη. X. 904. A: θαυμαστὴ ῥαστώνη. Apol. 41. A: θαυμαστὴ ἂν εἴη ἡ διατριβὴ αὐτόθι. Prot. 328. C: ὅτι οὐδὲν θαυμαστὸν τῶν ἀγαθῶν πατέρων φαύλους υἱεῖς γίγνεσθαι. Phaedr. 279. A: ὥστε οὐδὲν ἂν γένοιτο θαυμαστὸν ... εἰ cet. Gorg. 517. E. Parm. 129. B: εἰ ... τί θαυμαστόν; Phil. 29. C: θαυμαστὸν καὶ κάλλει καὶ πάσῃ δυνάμει cet. Conv. 177. B: καὶ τοῦτον μὲν ἧττον καὶ θαυμαστόν. Pol. III. 390. A: εἰ ... θαυμαστὸν οὐδέν; VI. 502. B: θαυμαστόν τι καὶ ἀδύνατον; Tim. 19. D. Legg. IV. 712. D: θαυμαστὸν ὡς τυραννικὸν ἐν αὐτῇ γέγονε. VII. 811. C: καί μοι ἴσως οὐδὲν θαυμαστὸν πάθος ἐπῆλθε. Menex. 235. E: καὶ ἐμοὶ μέν γε ... οὐδὲν θαυμαστὸν οἵῳ τ' εἶναι εἰπεῖν. Ep. II. 314. A: ὃ δὲ θαυμαστὸν αὐτοῦ γέγονεν ἄκουσον. Pol. I. 350. D: μετὰ ἱδρῶτος θαυμαστοῦ ὅσου. Phaed. 98. B: ἀπὸ δὴ θαυμαστῆς ... ἐλπίδος ᾠχόμην φερόμενος. Legg. X. 906. A: φυλακῆς θαυμαστῆς δεομένη (μάχη). Epin. 988. C: ὕστερα δὲ τὰ τῆς θαυμαστῆς ψυχῆς. 990. B. Euthyd. 288. A. 303. C. Critia 117. A: ἡδονῇ ... τῶν ὑδάτων ἑκατέρου ... θαυμαστοῦ πεφυκότος. Legg. V. 727. E: ὡς θαυμαστοῦ τούτου κτήματος ἀμελεῖ. I. 646. B: τοῦ θαυμαστοῦ τε καὶ ἀτόπου (ἕνεκα), εἰ cet. Conv. 219. B: τούτῳ τῷ δαιμονίῳ ὡς ἀληθῶς καὶ θαυμαστῷ. Ep. VII. 326. C: οὐχ οὕτω θαυμαστῇ φύσει κραθήσεται. Soph. 225. E: τὸν θαυμαστὸν ... σοφιστήν. Polit. 277. B: θαυμαστὸν ὄγκον ἀράμενοι τοῦ μύθου. 306. B: θαυμαστόν τινα λόγον. Phil. 14. C. Pol. III. 398. A: προσκυνοῖμεν ἂν αὐτὸν ὡς ἱερὸν καὶ θαυμαστὸν καὶ ἡδύν. X. 596. C: δεινόν τινα λέγεις καὶ

θαυμαστὸν ἄνδρα. Ib. πάνυ θαυμαστὸν ... λέγεις σοφιστήν. Tim. 50. C: τρόπον τινὰ δύςφραστον καὶ θαυμαστόν. Epin. 982. C: θαυμαστόν τινα χρόνον ὅσον. Phaed. 110. C: θαυμαστὴν τὸ κάλλος. Phil. 28. D: φρόνησίν τινα θαυμαστήν. Conv. 213. E: τὴν τούτου ταυτηνὶ τὴν θαυμαστὴν κεφαλήν. Legg. VIII. 838. C: ὅτι τὸ τῆς φήμης θαυμαστήν τινα δύναμιν εἴληχεν. Alc. II. 151. A: θαυμαστὴν ὅσην περὶ σὲ προθυμίαν ἔχει. Ep. VII. 340. C: ὁδόν τε ἡγεῖται θαυμαστὴν ἀκηκοέναι. Prot. 318. B: τοῦτο μὲν οὐδὲν θαυμαστὸν λέγεις. Theaet. 150. D: θαυμαστὸν ὅσον ἐπιδιδόντες. Phil. 57. C: εἰς θαυμαστὸν διαφορᾶς μέγεθος ... προεληλύθαμεν. Conv. 204. B: θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθες. 210. E: κατόψεταί τι θαυμαστὸν τὴν φύσιν καλόν. 217. A: εὐτύχημα ἐμὸν θαυμαστόν. Pol. II. 378. B: οὐδὲν ἂν θαυμαστὸν ποιοῖ. Tim. 26. B: τὰ παίδων μαθήματα θαυμαστὸν ἔχει τι μνημεῖον. Legg. II. 657. A: θαυμαστὸν λέγεις. Epin. 983. A: θαυμαστόν τι μέγεθος ἔχει. Hipp. mai. 283. C: τέρας λέγεις καὶ θαυμαστόν. Lach. 184. C: εἰ μή τι θαυμαστὸν ὅσον διαφέρει τῇ ἀρετῇ τῶν ἄλλων. Ep. VII. 325. D: ἐπεδίδου θαυμαστὸν ὅσον. 339. B. Polit. 265. A: ὦ θαυμαστέ. Phaed. 108. C: εἰσὶ δὲ πολλοὶ καὶ θαυμαστοὶ τῆς γῆς τόποι. Polit. 207. D: παθήματα πολλὰ καὶ θαυμαστά. Conv. 198. B: καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐχ ὁμοίως θαυμαστά. 217. A: πάγκαλα καὶ θαυμαστά. Tim. 20. Legg. III. 686. C: θαυμαστά ... ἐργασάμενον. E. Polit. 270. B: ὃ πάντων ... τῶν θαυμαστῶν αἴτιον. Legg. X. 893. D: διὸ ... τῶν θαυμαστῶν ἁπάντων πηγὴ γέγονεν. XII. 967. B: θαυμαστοῖς λογισμοῖς. Gorg. 518. B: ὁ μὲν ἄρτους θαυμαστοὺς παρασκευάζων. Legg. XII. 945. E: διὸ ... δεῖ πάντως τοὺς εὐθύνους θαυμαστοὺς πᾶσαν ἀρετὴν εἶναι. Theaet. 151. A: θαυμαστὰ δρῶντες. 154. B: θαυμαστά γε καὶ γελοῖα ... ἀναγκαζόμεθα λέγειν. 174. E: θαυμαστὰ πλήθει. Conv. 213. D: θαυμαστὰ ἐργάζεται. Critia 115. B: καλά τε καὶ θαυμαστά. Hipp. mai. 282. C: χρήματα ἔλαβε θαυμαστὰ ὅσα. Euthyd. 295. A: ἐγὼ ἐπιδείξω καὶ σὲ ταῦτα τὰ θαυμαστὰ ὁμολογοῦντα. Men. 93. D. Theaet. 142. B: ἀλλὰ πολὺ θαυμαστότερον εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν. Pol. VI. 489. A. Parm. 135. B: ἔτι δὲ θαυμαστοτέρου (ἀνδρός). Polit. 269. B: καὶ τούτων ἔτι θαυμαστότερα. Ep. II. 314. A. Conv. 220. A: ὃ πάντων θαυμαστότατον ἀκοῦσαι, ὅτι cet. — Plur. adverbii instar pos. Conv. 192. B: θαυμαστὰ ἐκπλήττονται φιλίᾳ cet. 220. A: ἠμφιεσμένων τε θαυμαστὰ δὴ ὅσα.

θαυμαστῶς, *mirabiliter*; *insigniter*; *mirifice*. Phaed. 74. B: φῶμεν ... θαυμαστῶς γε. 88. D: θαυμαστῶς γάρ μου ὁ λόγος οὗτος ἀντιλαμβάνεται καὶ νῦν καὶ ἀεί. Theaet. 144. A. οὕτω θαυμαστῶς εὖ πεφυκότα. Parm. 129. E: ἀγαίμην ἂν ἔγωγ', ἔφη, θαυμαστῶς. Conv. 198. A: ὅτι Ἀγάθων θαυμαστῶς ἐροῖ. Tim. 39. D. Critia 108. B: ὅτι θαυ-

μαστῶς ὁ πρότερος εὐδοκίμηκεν ἐν αὐτῷ ποιητής. Legg. I. 633. B: θαυμαστῶς πολύπονος. VI. 780. E: καλῶς καὶ ... θαυμαστῶς καθέστηκεν. 781. D. Epin. 985. A: θαυμαστῶς ἀσπάζεσθαι. Euthyd. 283. C: ὅτι θαυμαστῶς σπουδάζοιμεν. Ep. VII. 330. A. al. — Sq. ὡς est *mirum quam*. Phaed. 92. A: θαυμαστῶς ὡς ἐπείσθην ὑπ' αὐτοῦ. 95. A: θαυμαστῶς μοι εἶπες ὡς παρὰ δόξαν. 96. A. 102. A. Parm. 135. A. Conv. 200. A: ἐμοὶ μὲν γὰρ θαυμαστῶς δοκεῖ ... ὡς ἀνάγκη εἶναι. Pol. I. 331. A: εὖ οὖν λέγει θαυμαστῶς ὡς σφόδρα. Clit. 407. E: θαυμαστῶς ὡς ἐπαινῶ. Ep. VII. 330. A. XII. 359. C.

θαυματοποιία, ἡ, *praestigiatorum ars*. Pol. X. 602. D: ἡ θαυματοποιία καὶ ἄλλαι πολλαὶ τοιαῦται μηχαναί.

θαυματοποιικός, ή, όν, *praestigiatoris proprius*. Soph. 224. A: καὶ γραφικὴν (λέγωμεν) καὶ θαυματοποιικὴν (v. θαυματοποιητικήν). 268. D: ἐν λόγοις τὸ θαυματοποιικόν.

θαυματοποιός, ὁ, *praestigiator*. Soph. 235. B: τοῦ γένους εἶναι τοῦ τῶν θαυματοποιῶν. Pol. VII. 514. B: τοῖς θαυματοποιοῖς.

θαυματουργία, ἡ, *ostentatio ad mirationem spectans*. Legg. II. 675. A: ἀμουσία καὶ θαυματουργία γίγνοιτ' ἂν τῆς χρήσεως.

θαυματουργῶ, *miraculum edo* vel *efficio*. Tim. 80. C: τεθαυματουργημένα ... φανήσεται.

θεά, ἡ, *dea*. Pol. III. 388. A: θεᾶς παῖδα. 391. C. Conv. 180. D: πῶς δ' οὐ δύο τὼ θεά; Alc. I. 108. C: τίνες αἱ θεαὶ ὧν ἡ τέχνη; Conv. 219. C: μὰ θεούς, μὰ θεάς. Tim. 27. C. Epin. 980. C. al.

θέα, ἡ, *spectatio*. Pol. VIII. 545. C: κατὰ λόγον ... ἂν ... οὕτω γίγνοιτο ἥ τε θέα καὶ ἡ κρίσις. Legg. XII. 965. B: σκέψις θέα τ' (v. θετέον). Phaedr. 248. B: ἀτελεῖς τῆς τοῦ ὄντος θέας ἀπέρχονται. Pol. IV. 445. C: ἅ γε δὴ καὶ ἄξια θέας. IX. 582. C: τῆς ... τοῦ ὄντος θέας. Euthyd. 274. C. Pol. V. 466. E: πρὸς ... τῇ θέᾳ. 467. A: ἐμπειρίᾳ τε καὶ θέᾳ τῶν προσηκόντων. Phaedr. 250. B: μακαρίαν ὄψιν τε καὶ θέαν. Soph. 236. B. Pol. V. 467. E: ἀκτέον ἐπὶ τὴν θέαν. VII. 517. B: τὴν ... θέαν τῶν ἄνω. 525. A: ἐπὶ τὴν τοῦ ὄντος θέαν. X. 619. E: ταύτην ... τὴν θέαν ἀξίαν εἶναι ἰδεῖν ὡς cet. Lach. 179. E: ἐλθεῖν ἐπὶ θέαν τἀνδρός. Locr. 100. C. Phaedr. 247. A: πολλαὶ καὶ μακάριαι θέαι ... ἐντὸς οὐρανοῦ. Pol. X. 615. A: θέας ἀμηχάνους τὸ κάλλος.

θέαμα, τό, *spectaculum*. Pol. III. 402. D: τοῦτ' ἂν εἴη κάλλιστον θέαμα τῷ δυναμένῳ θεᾶσθαι. IV. 440. A: ἐμπλήσθητε τοῦ καλοῦ θεάματος. Legg. IV. 711. A. Phaed. 111. A: ὥστε αὐτὴν ἰδεῖν εἶναι θέαμα εὐδαιμόνων θεατῶν. Pol. X. 615. D: καὶ τοῦτο τῶν δεινῶν θεαμάτων. Tim. 87. D: πάντων θεαμάτων ... κάλλιστον καὶ ἐρασμιώτατον. Gorg.

525. C: τοῖς ἀεὶ τῶν ἀδίκων ἀφικνουμένοις θεάματα καὶ νουθετήματα.

θεατής, ὁ, *spectator*. Theaet. 173. C: οὔτε γὰρ δικαστὴς οὔτε θεατὴς cet. Ion. 535. E. Polit. 260. C: καθάπερ τινὰ θεατήν. Legg. II. 659. C: ὥστε αὐτοὶ ἑαυτοὺς οἱ θεαταὶ παιδεύουσι. Gorg. 502. A: ἢ ὅ τι μέλλει χαριεῖσθαι τῷ ὄχλῳ τῶν θεατῶν; Phaed. 111. A: θέαμα εὐδαιμόνων θεατῶν. Legg. II. 659. B. Ion. 535. D. Gorg. 502. B: χαρίζεσθαι τοῖς θεαταῖς μόνον. C. Legg. II. 659. B. 779. D. 658. A: ὃς δ' ἂν τέρψῃ τοὺς θεατὰς μάλιστα. VI. 767. D.

θεατός, ή, όν, *spectabilis* (qui spectari potest et dignus qui spectetur). Conv. 197. D: θεατὸς σοφοῖς. Phaedr. 247. C: μόνῳ θεατὴ (v. θεατῇ) νῷ (v. νῷ χρῆται).

θεατροκρατία, ἡ, *theatri dominatio*. Legg. III. 701. A: (ὅθεν) ἀντὶ ἀριστοκρατίας ... θεατροκρατία τις πονηρὰ γέγονεν.

θέατρον, τό, *theatrum*; etiam, ut Lat. *theatrum*, *spectatores*. Phaedr. 258. B: γεγηθὼς ἀπέρχεται ἐκ τοῦ θεάτρου ὁ ποιητής. Conv. 194. B: θεάτρου μεστόν. Critia 108. B: τὴν τοῦ θεάτρου διάνοιαν. Legg. II. 659. A: οὔτε γὰρ παρὰ θεάτρου δεῖ τόν γε ἀληθῆ κριτὴν κρίνειν μανθάνοντα. C. Conv. 194. B: βλέψαντος ἐναντία τοσούτῳ θεάτρῳ. Critia 108. D. Legg. II. 665. E. Conv. 194. A: διὰ τὸ οἴεσθαι τὸ θέατρον προσδοκίαν μεγάλην ἔχειν. Ax. 370. D: φιλοσόφων οὐ πρὸς ὄχλον καὶ θέατρον. Legg. III. 701. E: ὅθεν δὴ τὰ θέατρα ἐξ ἀφώνων φωνήεντα ἐγένοντο. VI. 779. D. IX. 876. B. Ax. 371. C: θέατρα ποιητῶν. Gorg. 502. D: ἐν τοῖς θεάτροις. Legg. II. 667. B: ἐν τοῖς κοινοῖς θεάτροις. Ep. IV. 321. A. Pol. VI. 492. B: εἰς δικαστήρια ἢ θέατρα. X. 604. E.

θεῖον, τό, *sulphur*. Locr. 99. C: θεῖον, ἄσφαλτον cet.

θεῖος, α, ον, *divinus*; *divinitus accidens*; *mente incitatus*; *eximius*, *praeclarus*, *praestans*; τὸ θεῖον, *divinum*, subst. *divinitas*; etiam *deus* vel *dii*. Prot. 315. E: θεῖος (ἀνήρ). Id. Soph. 216. B. Phil. 18. B: εἴτε τις θεὸς εἴτε καὶ θεῖος ἄνθρωπος. Pol. I. 331. E. Men. 99. D. Phaedr. 238. C: τῷ ὄντι γὰρ θεῖος ἔοικεν ὁ τόπος εἶναι. 242. A: θεῖός γ' εἶ περὶ τοὺς λόγους. Conv. 209. B: θεῖος ὤν. Pol. VI. 500. D: θεῖος εἰς τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ γίγνεται. Legg. IV. 711. D: ὅταν ἔρως θεῖος τῶν σωφρόνων τε καὶ δικαίων ἐπιτηδευμάτων ἐγγένηται μεγάλαις τισὶ δυναστείαις. XII. 957. C: ὁ θεῖος ... καὶ θαυμαστὸς νόμος. Ep. VII. 340. C: ἐὰν ... ὄντως ᾖ φιλόσοφος ... θεῖος ὤν. Phaedr. 256. B: οὔτε σωφροσύνη ἀνθρωπίνη οὔτε θεία μανία. Pol. IX. 592. A: ἐὰν μὴ θεία τις ξυμβῇ τύχη. Apol. 33. C: θεία μοῖρα. Ion. 533. B: θεία ... δύναμις. Phil. 51. E: ἧττον ... τούτων θεῖον γένος ἡδονῶν. Pol. II. 382. E: πάντῃ ἄρα ἀψευδὲς τὸ δαιμόνιόν τε καὶ τὸ θεῖον. Tim. 90.

B: τὸ θεῖον ... ὀρθοῖ πᾶν τὸ σῶμα. Legg. III. 682. A: θεῖον γὰρ οὖν δὴ καὶ τὸ ποιητικὸν ὂν γένος. 696. A: τὸ κατ' ἀρχὰς ἡμῖν θεῖον. IX. 854. B: οὐκ ἀνθρώπινόν σε κακὸν οὐδὲ θεῖον κινεῖ cet. XII. 950. B: θεῖον δέ τι καὶ εὔστοχον ἔνεστι καὶ τοῖσι κακοῖς. Apol. 31. C: ὅτι μοι θεῖόν τι καὶ δαιμόνιον γίγνεται. Ax. 370. C: εἰ μή τι θεῖον ὄντως ἐνῆν πνεῦμα τῇ ψυχῇ. Ep. III. 315. C: πόῤῥω ... ἡδονῆς ἵδρυται καὶ λύπης τὸ θεῖον. Phaed. 85. D: λόγου θείου τινός. Prot. 322. A: ἐπειδὴ ... ὁ ἄνθρωπος θείας μετέσχε μοίρας. Phaedr. 230. A: θείας τινὸς καὶ ἀτύφου μοίρας φύσει μετέχον. 234. D: μετὰ σοῦ, τῆς θείας κεφαλῆς. Pol. VI. 499. B: ἔκ τινος θείας ἐπιπνοίας. Tim. 80. B: διὰ τὴν τῆς θείας ἁρμονίας μίμησιν. Critia 121. A: φύσεως θείας παραμενούσης. Legg. II. 664. D: διὰ θείας φήμης καταλελεῖφθαι. VII. 824: ὅσοις ἀνδρείας τῆς θείας ἐπιμελές. Phaedr. 246. D: κεκοινώνηκε ... μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ θείου. Pol. VI. 486. A: ψυχῇ μελλούσῃ τοῦ ὅλου καὶ παντὸς ἀεὶ ἐπορέξεσθαι θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου. Phaedr. 244. A: διὰ μανίας, θείᾳ μέντοι δόσει διδομένης. Pol. II. 366. C: θείᾳ φύσει δυσχεραίνων τὸ ἀδικεῖν. Legg. III. 691. E: φύσις τις ἀνθρωπίνη μεμιγμένη θείᾳ τινὶ δυνάμει. VI. 759. C: τῇ θείᾳ τύχῃ. IX. 875. C: θείᾳ μοίρᾳ γεννηθείς. X. 904. D: ἀρετῇ θείᾳ προςμίξασα. Ion. 534. C. al. Pol. VI. 500. C: θείῳ ... καὶ κοσμίῳ ὅ γε φιλόσοφος ὁμιλῶν. E: οἱ τῷ θείῳ παραδείγματι χρώμενοι ζωγράφοι. VIII. 546. B: θείῳ ... γεννητῷ. X. 611. E: ὡς ξυγγενὴς οὖσα τῷ τε θείῳ καὶ ἀθανάτῳ καὶ τῷ ἀεὶ ὄντι. Legg. II. 671. D: ὃν αἰδῶ τε καὶ αἰσχύνην θεῖον φόβον ὠνομάκαμεν. Tim. 36. E: θείαν ἀρχὴν ἤρξατο ἀπαύστου καὶ ἔμφρονος βίου. Legg. VII. 798. A: κατά τινα θείαν εὐτυχίαν. Epin. 979. B. Phaedr. 238. C: δοκῶ τι σοί, ὥσπερ ἐμαυτῷ, θεῖον πάθος πεπονθέναι; 242. C: ὥς τι ἡμαρτηκότα εἰς τὸ θεῖον. Phaed. 81. A: τὸ θεῖόν τε καὶ ἀθάνατον καὶ φρόνιμον. Soph. 254. B: πρὸς τὸ θεῖον ἀφορῶντα. Pol. II. 368. A: πάνυ γὰρ θεῖον πεπόνθατε εἰ cet. IX. 590. D: ἔχοντος ἐν αὐτῷ τὸ θεῖον ἄρχον. Tim. 72. D. Legg. IX. 871. C. Alc. I. 134. D: εἰς τὸ θεῖον καὶ λαμπρὸν ὁρῶντες. Theag. 131: αὐτὸ τὸ θεῖον τὸ σοὶ γιγνόμενον. Legg. I. 626. C: ὦ θεῖε. Pol. II. 383. C: εἰ μέλλουσιν ἡμῖν οἱ φύλακες θεοσεβεῖς τε καὶ θεῖοι γίγνεσθαι. Legg. XII. 951. B: εἰσὶ γὰρ ἐν τοῖς πολλοῖς ἄνθρωποι ἀεὶ θεῖοί τινες. Men. 81. B. Legg. VII. 818. B: ὅσαι θεῖαί γε ... τῶν ἀναγκῶν εἰσίν. Conv. 216. E: οὕτω θεῖα καὶ χρυσᾶ cet. Legg. V. 732. E. Pol. VII. 517. D: ἀπὸ θείων ... θεωριῶν ἐπὶ τὰ ἀνθρώπειά τις ἐλθών. Soph. 232. B: περὶ τῶν θείων, ὅσ' ἀφανῆ τοῖς πολλοῖς cet. Tim. 24. C. 69. C. Legg. VII. 809. C. Pol. VII. 540. C: ὡς εὐδαίμοσί τε καὶ θείοις. Legg. II. 666. D: θείοις ἀνδράσιν. VII. 817. A. Conv. 187. E: ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ

τοῖς ἀνθρωπείοις καὶ τοῖς θείοις. Phaedr. 259. D: *(περὶ) λόγους οὖσαι θείους τε καὶ ἀνθρωπίνους.* Pol. V. 469. A: *πῶς χρὴ τοὺς δαιμονίους τε καὶ θείους τιθέναι.* Legg. XII. 945. C: *ὅμως δὲ πειρατέον εὐθυντάς τινας ἀνευρίσκειν θείους.* Men. 99. C. D. Tim. 44. D: *τὰς … θείας περιόδους δύο οὔσας.* Conv. 186. B: *καὶ κατ' ἀνθρώπινα καὶ κατὰ θεῖα πράγματα.* 215. C: *διὰ τὸ θεῖα εἶναι.* Pol. VII. 532. C: *πρὸς φαντάσματα θεῖα.* Tim. 90. C: *φρονεῖν … ἀθάνατα καὶ θεῖα.* Critia 107. D: *ὅτι τὰ … οὐράνια καὶ θεῖα ἀγαπῶμεν.* Legg. VI. 759. C: *τῶν … εἰς τὰ θεῖα ἁμαρτανόντων.* Euth. 5. A. Phaedr. 279. A: *(εἰ) ἐπὶ μείζω … τις αὐτὸν ἄγοι ὁρμὴ θειοτέρα.* Conv. 180. B: *θειότερον γὰρ ἐραστὴς παιδικῶν.* Alc. I. 133. C. Crat. 397. C: *ἴσως δ' ἔνια αὐτῶν καὶ ὑπὸ θειοτέρας δυνάμεως ἢ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἐτέθη.* Pol. VII. 518. E: *θειοτέρου τινὸς … ὃ* cet. Legg. IV. 713. D. Polit. 310. A: *τοῦτον θειότερον εἶναι τὸν ξύνδεσμον ἀρετῆς μερῶν* cet. Phil. 33. B: *εἰ πάντων τῶν βίων ἐστὶ θειότατος.* Epin. 986. C. Legg. V. 726: *πάντων … τῶν αὐτοῦ κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θειότατον.* VI. 766. A: *ἄνθρωπος … θειότατον ἡμερώτατόν τε ζῶον γίγνεσθαι φιλεῖ.* Epin. 981. B. Menex. 244. D: *τό γε θειότατον πάντων.* Tim. 73. A: *ἀνυπήκοον τοῦ θειοτάτου τῶν παρ' ἡμῖν.* Ion. 530. B: *τῷ ἀρίστῳ καὶ θειοτάτῳ τῶν ποιητῶν.* Pol. IX. 589. E: *εἰ … τὸ ἑαυτοῦ θειότατον ὑπὸ τῷ ἀθεωτάτῳ … δουλοῦται.* Tim. 88. B: *διὰ τὸ θειότατον τῶν ἐν ἡμῖν.* Legg. V. 728. B. I. 629. B: *ποιητὰ … θειότατε.* Polit. 269. D: *τὸ κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχειν ἀεὶ καὶ ταὐτὸν εἶναι τοῖς πάντων θειοτάτοις προσήκει μόνοις.* Tim. 85. A: *ἐπὶ τὰς περιόδους … τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ θειοτάτας οὔσας.*

θεῖος, ὁ, patruus et *avunculus.* Legg. XI. 926. A: *τὴν τοῦ θείου θυγατέρα.* Charm. 154. B: *τοῦ ἡμετέρου θείου υἱόν.* 158. A. Gorg. 471. B: *τοῦτον αὐτὸν τὸν δεσπότην καὶ θεῖον.*

θειῶ, consecro. Legg. VI. 771. B: *εὐτυχέστερον ἐθείωσαν τὴν διανομήν.*

θείως, divine. Theaet. 154. D: *εὖ γε … καὶ θείως.*

θέλγω, mulceo. Conv. 197. E: *ἣν ᾄδει θέλγων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα.*

θέλω, v. *ἐθέλω.*

θέμις, ἡ, ius. Conv. 188. D: *ὅσα τείνει πρὸς θέμιν καὶ ἀσέβειαν.* Legg. XI. 925. D: *κατ' ἀγχιστείαν καὶ θέμιν.* III. 680. B: *θέμιστες* (Hom.). Absol. et c. verbo *ἐστί* valet *fas est, licet.* Phaedr. 250. B: *ἣν θέμις λέγειν μακαριωτάτην.* Gorg. 505. D: *οὐδὲ τοὺς μύθους, φασί, μεταξὺ θέμις* (v. *θέμις εἶναι*) *καταλείπειν.* Theaet. 146. C: *οὔτε θέμις … ἀνδρὶ σοφῷ ἐπιτάττοντι νεώτερον ἀπειθεῖν.* 151. D. Soph 258. B: *εἰ θέμις εἰπεῖν.* Polit. 269. E: *κινεῖν δὲ*

τούτῳ ... οὐ θέμις. Conv. 195. A. Pol. III. 398. A. IV. 422. D: οὐδ' ἡμῖν θέμις (χρυσίῳ — χρῆσθαι). V. 480. Tim. 29. A: ὃ μηδ' εἰπεῖν τινὶ θέμις. 30. A: θέμις δὲ οὔτ' ἦν οὔτ' ἔστι τῷ ἀρίστῳ δρᾶν ἄλλο (ἄλλο τι?) πλὴν τὸ κάλλιστον. Legg. IV. 717. B. IX. 875. C: οὐδὲ θέμις ἐστὶ νοῦν οὐδενὸς ὑπήκοον οὐδὲ δοῦλον, ἀλλὰ πάντων ἄρχοντα εἶναι. Epin. 986. B: οἵους οὐδὲ θέμις εἰπεῖν ἡμῶν οὐδενί. Apol. 21. B: οὐ γὰρ θέμις αὐτῷ. Hipp. mai. 304. A.

θεμιστεύω, *ius dico.* Gorg. 526. D. et Legg. III. 680. B. (Hom.).

θεμιτόν, *fas.* Epin. 992. A: ἀμελῆσαι ... οὐ θεμιτόν ἐστι θεῶν. Phaedr. 256. D: ὡς οὐ θεμιτὸν εἶναι λύσαντας εἰς ἔχθραν ποτὲ ἐλθεῖν. Gorg. 497. C: ἐγὼ δ' οὐκ ᾤμην θεμιτὸν εἶναι. Phaed. 61. C: οὐ γάρ φασι θεμιτὸν εἶναι. E. 67. B: μὴ καθαρῷ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ. Apol. 30. C.

θεογονία, ἡ, *deorum origo.* Legg. X. 886. E: θεογονίαν διεξέρχονται. Epin. 980. C: θεογονίαν ... καὶ ζωογονίαν.

θεοειδής, ὁ ἡ, *deo similis, divinus.* Phaed. 95. C: ὅτι ἰσχυρόν τί ἐστιν ἡ ψυχὴ καὶ θεοειδές. Phaedr. 251. A: ὅταν θεοειδὲς πρόσωπον ἴδῃ. Pol. VI. 501. B: ὃ δὴ Ὅμηρος ἐκάλεσεν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον θεοειδές τε καὶ θεοείκελον. Epin. 980. D: θεοειδέστερον.

θεοείκελος, ὁ ἡ, *deo similis.* Pol. VI. 501. B. (Hom.).

θεολογία, ἡ, *ratio de deo dicendi* vel *deum adumbrandi.* Pol. II. 379. A: οἱ τύποι περὶ θεολογίας τίνες ἂν εἶεν; Seq. οἷος τυγχάνει ὁ θεὸς ὢν ἀεὶ δήπου ἀποδοτέον.

θεόμαντις, ὁ, *vates divinus.* Apol. 22. C: ὥσπερ οἱ θεομάντεις καὶ οἱ χρησμῳδοί. Id. Men. 99. C.

θεομαχία, ἡ, *deorum pugna.* Pol. II. 378. D: θεομαχίας ὅσας Ὅμηρος πεποίηκεν οὐ παραδεκτέον εἰς τὴν πόλιν.

θεομισής, ὁ ἡ, *deo invisus; impius.* Pol. X. 612. E: ὁ μὲν θεοφιλὴς ἂν εἴη, ὁ δὲ θεομισής. Euth. 7. A: τὸ δὲ θεομισὲς καὶ ὁ θεομισὴς ἀνόσιος. Legg. IX. 879. C: αἰσχρὸν καὶ θεομισές. Euth. 8. A. 9. C: θεομισὲς ... ἔργον. Clit. 407. D: ὡς αἰσχρὸν καὶ θεομισὲς ἡ ἀδικία. Euth. 8. A: θεομισῆ τε καὶ θεοφιλῆ ταὐτὰ ἂν εἴη. Legg. VIII. 838. B: θεομισῆ ... καὶ αἰσχρῶν αἴσχιστα (ταῦτα εἶναι). XI. 916. E: ὁ μὴ θεομισέστατος ἔσεσθαι μέλλων.

θεονόα, ἡ, i. q. θεοῦ νόησις. Crat. 407. B. (v. ἡ θεονόη).

θεοπολῶ, *rem divinam facio.* Legg. X. 909. D: διὰ τὸ μὴ ἐξεῖναι θεοπολεῖν παρὰ νόμον.

θεός, ὁ et ἡ, *deus* et *dea* (tam universe quam separatim deus singularis, velut Apollo, Minerva al.). Phaedr. 266. B: εἰ ... ὀρθῶς ἢ μὴ προσαγορεύω, θεὸς οἶδε (Id. Pol. VII. 517. B. al.). Phaed. 62. C: πρὶν ἀνάγκην τινὰ ὁ θεὸς ἐπι-

πέμψη. Theaet. 176. C: θεὸς οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἄδικος, ἀλλ' ὡς οἷόν τε δικαιότατος. Pol. II. 379. A: οὐκοῦν ἀγαθὸς ὅ γε θεὸς τῷ ὄντι τε καὶ λεκτέον οὕτως; C: οὐδ' ἄρα ... ὁ θεὸς ... πάντων ἂν εἴη αἴτιος cet. 381. B: ὁ θεός γε καὶ τὰ τοῦ θεοῦ πάντῃ ἄριστα ἔχει. Ib. ταύτῃ ... ἥκιστ' ἂν πολλὰς μορφὰς ἴσχοι ὁ θεός. 382. E: κομιδῇ ἄρα ὁ θεὸς ἁπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ. Legg. I. 642. D: (ἃς) θυσίας ὁ θεὸς ἀνεῖλε (Id. IX. 865. D.). IV. 715. E: ὁ ... θεὸς ... ἀρχήν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἁπάντων ἔχων. 716. C. Phil. 26. B: αὕτη ... ἡ θεός. Tim. 24. C. Pol. VI. 493. A: θεοῦ μοῖραν αὐτὸ σῶσαι. V. 469. A: διαπυθόμενοι ... τοῦ θεοῦ cet. Legg. I. 642. D: κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ μαντείαν. III. 683. C: ἡ ἐκ θερινῶν εἰς τὰ χειμερινὰ τοῦ θεοῦ τρεπομένου (ἡμέρα). VI. 773. D: ὑπὸ νήφοντος ἑτέρου θεοῦ (κολαζόμενος οἶνος). Alc. I. 105. E: μετὰ τοῦ θεοῦ μέντοι. Conv. 181. C: ἔστι γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς θεοῦ νεωτέρας τε οὔσης πολὺ ἢ τῆς ἑτέρας cet. Tim. 23. D: τῆς θεοῦ χάριν. 24. B. Critia 110. B. Legg. VII. 796. C: τὴν τῆς θεοῦ χάριν τιμῶντας. Prot. 317. B: σὺν θεῷ εἰπεῖν. Id. Theaet. 151. B. Legg. IX. 858. B. Pol. II. 381. C: ἀδύνατον ἄρα ... καὶ θεῷ ἐθέλειν αὑτὸν ἀλλοιοῦν. 382. D: ποιητὴς ... ψευδὴς ἐν θεῷ οὐκ ἔνι. Menex. 245. E: σὺν θεῷ (*deo iuvante*) ἄμεινον ἢ τότε ἐθέμεθα τὸν πόλεμον. Pol. I. 327. A: προσευξόμενος ... τῇ θεῷ. 328. A. Legg. XI. 914. B. Phaedr. 246. C: πλάττομεν οὔτε ἰδόντες οὔθ' ἱκανῶς νοήσαντες θεὸν ἀθάνατόν τι ζῷον cet. Phaed. 62. D: τὸ θεόν τε εἶναι τὸν ἐπιμελόμενον ἡμῶν καὶ ἡμᾶς ἐκείνου κτήματα εἶναι. Pol. II. 379. C: τῶν δὲ κακῶν ἄλλ' ἄττα δεῖ ζητεῖν τὰ αἴτια, ἀλλ' οὐ τὸν θεόν. 380. C: μὴ πάντων αἴτιον τὸν θεόν, ἀλλὰ τῶν ἀγαθῶν. D: ἁπλοῦν τε εἶναι (τὸν θεὸν) καὶ πάντων ἥκιστα τῆς ἑαυτοῦ ἰδέας ἐκβαίνειν. 281. C: οὐ γάρ που ἐνδεᾶ γε φήσομεν τὸν θεὸν κάλλους ἢ ἀρετῆς εἶναι. IV. 443. C: κατὰ θεόν τινα (*deo aliquo duce*). Legg. III. 682. A: κατὰ θεόν πως εἰρημένα καὶ κατὰ φύσιν. E: ὥσπερ κατὰ θεόν. IV. 722. C: κατὰ θεόν τινα γεγονός. Epin. 975. B. Euthyd. 272. E. Alc. II. init. ἆρά γε πρὸς τὸν θεὸν προσευξόμενος πορεύει; Ep. VI. 323. C: τὸν τῶν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων. Tim. 21. A: τὴν θεὸν ... ἐγκωμιάζειν. Critia 110. B. Legg. VII. 806. B: μιμήσασθαι τὴν θεόν. Polit. 269. E: μήτ' αὖ δύο τινὲ θεὼ φρονοῦντε ἑαυτοῖς ἐναντία στρέφειν αὐτόν (τὸν κόσμον). Prot. 320. C: ὅτε θεοὶ μὲν ἦσαν, θνητὰ δὲ γένη οὐκ ἦν. D: τυποῦσιν αὐτὰ θεοὶ γῆς ἔνδον cet. Phaedr. 247. A: ὅσοι ἐν τῷ τῶν δώδεκα ἀριθμῷ τεταγμένοι θεοὶ ἄρχοντες. Ax. 371. A: ἐν ᾗ οἱ δύο θεοὶ (Apollo et Diana) ἐγένοντο. Pol. V. 474. E: λευκοὺς ... θεῶν παῖδας εἶναι. VI. 508. A: τίνα ... τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν. II. 378. B: οὐδέ γε ... ὡς θεοὶ θεοῖς πολεμοῦσί τε καὶ ἐπιβουλεύουσι cet.

Legg. VI. 782. C: (ὅτε) *θύματα ... οὐκ ἦν τοῖς θεοῖσι ζῷα*. IX. 879. B: *ἔν τε θεοῖσι καὶ ἐν ἀνθρώποις*. Crat. 397. D: *ἀπὸ ταύτης τῆς φύσεως τῆς τοῦ θεῖν θεοὺς ἐπονομάσαι* (*φαίνονταί μοι*). Phil. 33. B: *οὔκουν εἰκός γε οὔτε χαίρειν θεοὺς οὔτε τὸ ἐναντίον*. Pol. II. 365. D: *ἀλλὰ δὴ θεοὺς οὔτε λανθάνειν οὔτε βιάσασθαι δυνατόν*. Legg. X. 909. E: *ἱερὰ καὶ θεοὺς* (*deorum imagines*) *οὐ ῥάδιον ἱδρύεσθαι*. XII. 950. D: *πᾶσα δ' ἐλπὶς αὐτὴν ... ἥλιον ὄψεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους θεούς*. Epin. 985. D: *τοὺς ... ὄντως ἡμῖν φανεροὺς ὄντας θεούς*.

θεοσέβεια, ἡ, *pietas in deos*, *deorum cultus*. Epin. 985. D: *ἐπὶ θεοσέβειαν ... τρέψαι πόλιν ἑαυτοῦ*. 989. E.

θεοσεβής, ὁ ἡ, *religiosus*, *pius*. Epin. 977. E: *ἐν ᾧ καὶ τὸ θεοσεβὲς γνωρισθήσεται*. Crat. 394. D: *ὅταν ἐξ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ θεοσεβοῦς ἀσεβὴς γένηται*. Legg. XII. 967. D: *οὐκ ἔστι ποτὲ γενέσθαι βεβαίως θεοσεβῆ θνητῶν ἀνθρώπων οὐδένα ὃς ἂν μὴ* cet. VIII. 841. C: *τὸ ... θεοσεβὲς* (*γένος*). Pol. II. 383. C: *εἰ μέλλουσιν ἡμῖν οἱ φύλακες θεοσεβεῖς τε καὶ θεῖοι γίγνεσθαι*. Tim. 41. E: *ζώων τὸ θεοσεβέστατον*. Legg. X. 902. B: *θεοσεβέστατον αὐτό ἐστι πάντων ζώων ἄνθρωπος*.

θεουδής, ὁ ἡ, *pius*. Pol. II. 363. B. (Hom.).

θεοφιλής, ὁ ἡ, *deo carus*; etiam *beatus* vel *felix*. Phil. 39. E: *δίκαιος ἀνὴρ καὶ εὐσεβὴς ... ἆρ' οὐ θεοφιλής ἐστιν*; Pol. II. 382. E: *ἀλλ' οὐδείς ... τῶν ἀνοήτων καὶ μαινομένων θεοφιλής*. X. 612. E. Euth. 7. 8. Menex. 237. C: *ὅτι τυγχάνει οὖσα θεοφιλής* (*ἡ χώρα*). Tim. 69. E: *θεοφιλὲς σῶμα ἐγένετο*. Legg. VII. 822. C. Euth. 7. A. 8. A. al. Conv. 212. A: *ὑπάρχει θεοφιλεῖ γενέσθαι*. Pol. X. 612. E. Legg. III. 690. C: *θεοφιλῆ ... καὶ εὐτυχῆ τινα λέγοντες ἑβδόμην ἀρχήν*. XI. 931. E: *ὥστε ... πάντων πρὸς θεοφιλῆ μοῖραν κυριώτατα ἀγαλμάτων ἂν κεκτῇτο*. Euth. 8. A: *θεομισῆ τε καὶ θεοφιλῆ ταὐτὰ ἂν εἴη*. Pol. VIII. 560. C: *ἐν ἀνδρῶν θεοφιλῶν ... διανοίαις*. Phil. 40. B: *διὰ τὸ θεοφιλεῖς εἶναι*. Pol. II. 383. B: *θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας* (Aesch.). Pol. VI. 501. C: *ἕως ὅτι μάλιστα ἀνθρώπεια ἤθη ... θεοφιλῆ ποιήσειαν*. II. 362. C: *ὥστε καὶ θεοφιλέστερον αὐτὸν εἶναι μᾶλλον προσήκειν ... ἢ τὸν δίκαιον*. Ep. II. 313. E: *θεοφιλεστέραν* (*ἐμπορίαν*).

θεοφιλῶς, *ita* (v. c. agere) *ut dii gratum habeant*. Alc. I. 134. D: *θεοφιλῶς πράξετε*.

θεραπαινίς, ἡ, *ancilla*. Theaet. 174. A: *χαρίεσσα θεραπαινίς*. Legg. VII. 808. A: *δέσποιναν ἐν οἰκίᾳ ὑπὸ θεραπαινίδων ἐγείρεσθαί τινων*.

θεραπεία, ἡ, *ministerium*, *officium*; *curatio* (etiam *sanatio*); *procuratio*; *confectio*; *cultus* (v. c. deorum, ut vern. *Gottesdienst*). Gorg. 501. A: *πρὸς ἣν* (*ἡδονὴν*) *ἡ θεραπεία αὐτῇ ἐστιν ἅπασα*. 517. E: *ἢ δὴ τῷ ὄντι ἐστὶ σώματος θεραπεία*. Soph.

219. A: ὅση περὶ τὸ θνητὸν πᾶν σῶμα θεραπεία. Tim. 90. C: θεραπεία ... παντὶ παντὸς μία. Euth. 13. A: ἡ ... ἱππικὴ ἵππων θεραπεία. Ib. κυνῶν θεραπεία. D: τίς δὴ θεῶν θεραπεία εἴη ἂν ἡ ὁσιότης; Alc. I. 122. A: ἔστι δὲ τοῦτο (μαγεία) θεῶν θεραπεία. Theag. 121. B: θεραπεία τοῦ φύντος πολλὴ καὶ χαλεπὴ ... γίγνεται. Def. 414. B: ἁγνεία ... τῆς θεοῦ τιμῆς κατὰ φύσιν θεραπεία. Prot. 245. A: ἡ τῶν καμνόντων τῆς θεραπείας μάθησις. Phaed. 62. D: ἐκ ταύτης τῆς θεραπείας ἀπιόντας ἐν ᾗ ἐπιστατοῦσιν αὐτῶν cet. Gorg. 464. B: μιᾶς ... οὔσης τῆς τοῦ σώματος θεραπείας. Polit. 281. B. Legg. IV. 723. E: (περὶ) προγόνων ... θεραπείας. VII. 806. A: θεραπείας καὶ παιδοτροφίας. XI. 930. E: περὶ θεῶν θεραπείας. Phaed. 66. D: δουλεύοντες τῇ τούτου (τοῦ σώματος) θεραπείᾳ. Legg. IV. 716. D: προσομιλεῖν ... τοῖς θεοῖς εὐχαῖς ... καὶ ξυμπάσῃ θεραπείᾳ θεῶν. Epin. 988. A: πάσῃ τῇ κατὰ νόμους θεραπείᾳ (χρωμένους). Phaedr. 239. C: τὴν ... τοῦ σώματος ἕξιν τε καὶ θεραπείαν cet. 255. A: ἅτε ... πᾶσαν θεραπείαν ὡς ἰσόθεος θεραπευόμενος. Gorg. 521. A: ἐπὶ ποτέραν ... με παρακαλεῖς τὴν θεραπείαν τῆς πόλεως; Theaet. 149. E: θεραπείαν ... τῶν ἐκ γῆς καρπῶν. Polit. 278. E: τὴν τῶν κατὰ πόλιν θεραπείαν. 280. C: τὴν τῶν ὁλοσχίστων σκεπασμάτων θεραπείαν. 281. B. Pol. IV. 443. E: ἢ περὶ σώματος θεραπείαν. V. 455. C: τὴν τῶν ποπάνων τε καὶ ἑψημάτων θεραπείαν. VII. 533. B: πρὸς θεραπείαν τῶν φυομένων τε καὶ συντιθεμένων. IX. 585. D: τῶν γενῶν ... τῶν περὶ τῆς ψυχῆς θεραπείαν. Euth. 12. E: τὸ περὶ τὴν τῶν θεῶν θεραπείαν. Lach. 185. E: εἴ τις ... τεχνικὸς περὶ ψυχῆς θεραπείαν. Pol. IV. 427. B: καὶ ἄλλαι θεῶν τε καὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων θεραπεῖαι. Euth. 13. A. Prot. 354. A: τὰς ὑπὸ τῶν ἰατρῶν θεραπείας τὰς διὰ καύσεων ... γιγνομένας. Phaed. 64. D: τὰς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας. Polit. 298. E: τὰς τῶν καμνόντων θεραπείας ποιεῖσθαι. Pol. IV. 425. B: γονέων θεραπείας. Tim. 87. C: τὸ περὶ τὰς τῶν σωμάτων καὶ διανοήσεων θεραπείας. Legg. X. 886. C: εἰς ... γονέων ... θεραπείας καὶ τιμάς. Eryx. 406: πρὸς τὰς τοῦ σώματος θεραπείας τῶν ἐνδειῶν.

θεράπευμα, τό, *officium; cultus.* Def. 415. A: θεράπευμα θεοῦ. Legg. IV. 718. A: ὅσα ... ξενικὰ θεραπεύματα. Gorg. 524. B: τὸ ... σῶμα τὴν φύσιν τὴν αὑτοῦ καὶ τὰ θεραπεύματα καὶ τὰ παθήματα (ἔχει), ἔνδηλα πάντα.

θεραπευτής, ὁ, *curator; cultor.* Pol. I. 341. C: τῶν καμνόντων θεραπευτής. Gorg. 517. E: θεραπευτὴν εἶναι σώματος. Pol. II. 369. D: ἤ τιν' ἄλλον τῶν περὶ τὸ σῶμα θεραπευτήν; Legg. V. 740. B: θεραπευτὴν θεῶν καὶ γένους καὶ πόλεως. IX. 878. A: θεραπευτὴν ὁσίων τε καὶ ἱερῶν. Phaedr. 252. C: ὅσοι ... Ἄρεως ... θεραπευταί. Gorg. 518. B: σωμάτων θεραπευταί.

θεραπευτικός, ή, όν, officiosus, colens vel *excolens; fem. curatio.* Ep. IV. 321. B: ὅτι δοκεῖς τισὶν ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι. Def. 412. E: δύναμις θεραπευτικὴ θεῶν ἑκούσιος. 416: παιδεία δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς. Polit. 275. E: ἤ τινα ἀγελαιοκομικὴν ἢ θεραπευτικὴν cet. 282. A: πᾶσαν τὴν περὶ ταῦτα θεραπευτικήν.

θεραπευτός, ὁ ἡ, qui coli vel *excoli potest.* Prot. 325. B: διδακτοῦ δὲ ὄντος καὶ θεραπευτοῦ (τῆς ἀρετῆς).

θεραπεύω, ministro, servio, inservio; colo; observo; instituo, excolo; tracto; curo; sano. Gorg. 501. A: τούτου οὗ θεραπεύει. Legg. IV. 720. D: ὁ ... ἐλεύθερος (ἰατρὸς) ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ τῶν ἐλευθέρων νοσήματα θεραπεύει τε καὶ ἐπισκοπεῖ. Lys. 209. A. Gorg. 513. E: ὃ θεραπεύομεν. Pol. III. 408. E: οὐ γὰρ ... σώματι σῶμα θεραπεύουσιν. Euth. 13. D: ἥνπερ ... οἱ δοῦλοι τοὺς δεσπότας θεραπεύουσιν. Men. 91. A: ἢ ... τοὺς γονέας τοὺς αὑτῶν θεραπεύουσι. Gorg. 501. C: ὅτου ἂν τις τὴν ἡδονὴν θεραπεύῃ. Pol. IV. 426. C: ὃς δ' ἂν σφᾶς ... ἥδιστα θεραπεύῃ. Legg. XI. 915. A. 931. A. Conv. 175. C: νῦν οὖν ... θεραπεύετε. Gorg. 513. D: ἐπὶ τὸ ἕκαστον θεραπεύειν, καὶ σῶμα καὶ ψυχήν. Crat. 440. C: ἐπιτρέψαντα ὀνόμασιν αὑτὸν καὶ τὴν αὑτοῦ ψυχὴν θεραπεύειν. Conv. 184. C: ἐάν τις ἐθέλῃ τινὰ θεραπεύειν. Pol. II. 362. C: θεραπεύειν τοῦ δικαίου πολὺ ἄμεινον τοὺς θεοὺς καὶ τῶν ἀνθρώπων οὓς ἂν βούληται. IV. 426. D: τοὺς ἐθέλοντας θεραπεύειν τὰς τοιαύτας πόλεις. V. 467. A: θεραπεύειν πατέρας τε καὶ μητέρας. Legg. I. 650. B: ἧς (τέχνης) ἐστὶ ταῦτα θεραπεύειν. III. 690. D. Euth. 13. A. Charm. 156. B. Phaedr. 233. B: οὐ τὴν παροῦσαν ἡδονὴν θεραπεύων συνέσομαί σοι. Phaed. 81. B: τοῦτο (τὸ σῶμα) θεραπεύουσα. Tim. 90. C: ἀεὶ θεραπεύοντα τὸ θεῖον. Polit. 293. B: οἱ θεραπεύοντες. Legg. XI. 920. E. Gorg. 464. C: ἀεὶ πρὸς τὸ βέλτιστον θεραπευουσῶν. Legg. VI. 776. B: θεραπεύοντας ἀεὶ θεοὺς κατὰ νόμους. Polit. 281. E: τὰς ... αὐτὰ θεραπευούσας καὶ δημιουργούσας αἰτίας. Clit. 407. B: οὐδέ γ' ἔτι πρότερον ὑμᾶς αὐτοὺς οὕτως ἐθεραπεύσατε. Ep. I. 309. C: ὥστε κομισάμενος ἄλλον τινὰ τῶν ἑταίρων θεράπευσον, ὥσπερ ἐμέ. Legg. V. 735. B: τὰ δὲ θεραπεύσῃ. Gorg. 516. E: ἐπειδὰν ... θεραπεύσωσι τοὺς ἵππους. Prot. 312. C: ὅτι μέλλεις τὴν ψυχὴν τὴν σαυτοῦ παρασχεῖν θεραπεῦσαι ἀνδρὶ ... σοφιστῇ. Polit. 288. E. Charm. 156. C: τὴν κεφαλὴν ... θεραπεῦσαι. Lach. 185. E. Pol. III. 403. D: τὴν διάνοιαν ἱκανῶς θεραπεύσαντες. IV. 429. D: οὐκ ὀλίγῃ παρασκευῇ θεραπεύσαντες (ἔρια). IX. 590. E: τὸ βέλτιστον θεραπεύσαντες. Phaedr. 239. C: οἵαν (θεραπείαν) τε καὶ ὡς θεραπεύσει. Pol. V. 469. A: ὡς δαιμόνων, οὕτω θεραπεύσομέν τε καὶ προσκυνήσομεν αὐτῶν τὰς θήκας. III. 410. A: αἳ τῶν πολιτῶν σοι τοὺς μὲν εὐφυεῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυ-

γὰς θεραπεύσουσι, τοὺς δὲ μὴ cet. Alc. I. 126. B: ἄμεινον θεραπεύεται. 131. B. Pol. III. 410. C: ἵνα τῇ μὲν τὸ σῶμα θεραπεύοιντο, τῇ δὲ τὴν ψυχήν. Legg. I. 649. B: ὅτι δύ' ἔφαμεν ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς δεῖν θεραπεύεσθαι. C. Menex. 249. C: ῥᾷστοι θεραπεύειν τε καὶ θεραπεύεσθαι. Phaed. 255. A: πᾶσαν θεραπείαν ... θεραπευόμενος. Legg. IX. 865. B: ἂν ὁ θεραπευόμενος ὑπ' αὐτῶν ἀκόντων τελευτᾷ. Euth. 13. B: τοῦ θεραπευομένου. C. Pol. I. 345. D: τῷ ἀρχομένῳ τε καὶ θεραπευομένῳ. Legg. XI. 931. E: τὰ ... θεραπευόμενα ὑφ' ἡμῶν ὅσα ἔμψυχα ξυνεύχεται ἑκάστοτε. Polit. 295. C: ἰατρὸν μέλλοντα ... ἀπέσεσθαι τῶν θεραπευομένων συχνόν. 293. C: ἕωςπερ ἂν ... σώζωσιν οἱ θεραπεύοντες ἕκαστοι τὰ θεραπευόμενα. Legg. III. 684. C: ἰᾶσθαι τὰ θεραπευόμενα σώματα. Ep. I. 309. D: κἀγὼ γὰρ ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τεθεράπευμαι. Legg. VI. 763. D: τεθεραπευμένα (ὕδατα). Charm. 157. B: ὃς ἂν μὴ τὴν ψυχὴν πρῶτον παράσχῃ τῇ ἐπῳδῇ ὑπὸ σοῦ θεραπευθῆναι. Lach. 179. B: πῶς ἂν θεραπευθέντες γένοιντο ἄριστοι. Prot. 325. C: μὴ μαθοῦσι μηδὲ θεραπευθεῖσιν εἰς ἀρετήν. Alc. I. 135. E: εἰ ... ὑπὸ τούτου πάλιν θεραπεύσεται. Verb. Pol. III. 408. B: οὐδὲ θεραπευτέον αὐτούς. Tim. 88. C: καὶ τὰ μέρη θεραπευτέον.

θεραπίς, ἡ, *serviens*. Menex. 244. E: ὡς ἀεὶ λίαν φιλοικτίρμων ἐστὶ καὶ τοῦ ἥττονος θεραπίς (ἡ πόλις).

θεράπων, ὁ, *minister*, *servus*. Conv. 203. C: διὸ δὴ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀκόλουθος καὶ θεράπων γέγονεν ὁ Ἔρως. Phaed. 85. A: οὗπερ (θεοῦ) εἰσὶ θεράποντες. Pol. IX. 579. A: (οὐκοῦν) καὶ κόλαξ αὐτὸς ἂν θεραπόντων ἀναφανείη; Legg. I. 633. C: ἄνευ θεραπόντων αὐτοῖς ἑαυτῶν διακονήσεις. Alc. I. 122. C: θεραπόντων πλήθους ἀκολουθίας.

θερίζω, *meto*. Phaedr. 260. D: καρπὸν ... θερίζειν. Alc. I. 125. B: ἀλλὰ θεριζόντων; Theag. 124. A: τῶν θεριζόντων ... καὶ τῶν τρυγώντων cet.

θερινός, ή, όν, *aestivus*. Legg. XI. 915. D: ἐν ᾧ τρέπεται θερινὸς ἥλιος εἰς τὰ χειμερινά. XII. 952. D: θερινὸς ὡς τὰ πολλὰ διατελῶν ταῖς φοιτήσεσι (ξένος). Epin. 987. A: διὰ τὸ κάλλος τῆς θερινῆς ὥρας, ἣν Αἴγυπτός τε καὶ Συρία ἱκανῶς κέκτηται. D: τῆς θερινῆς φύσεως. Phaedr. 230. C: θερινόν τε καὶ λιγυρὸν ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων χορῷ. Epin. 987. D: ἡ δ' ὑστεροῦσα ἡμῖν εἰς τὸ θερινὸν φύσις τοῦ περὶ τὸν ἐκεῖ τόπον. Legg. III. 683. C: ἡ ἐκ θερινῶν εἰς τὰ χειμερινὰ τοῦ θεοῦ τρεπομένου (ἡμέρα). VI. 767. C: μετὰ θερινὰς τροπάς.

θέρμα, ἡ, *calor*. Theaet. 178. C: οἷον θέρμα (sq. ταύτην τὴν θερμότητα).

θερμαίνω, *calefacio*; pass. *calefio*, *incalesco*. Phaedr. 268. A: ὥστε θερμαίνειν τε ... καὶ ψύχειν. Tim. 46. D: ψύχοντα καὶ θερμαίνοντα. 79. E: εἰς τὸ πῦρ ἐμπῖπτον θερ-

μαίνεται. 82. A: θερμαίνεται ... ὅσαπερ ἂν πρότερον ψύχηται. Phaedr. 251. C: (ὅταν) θερμαίνηται. Phaed. 63. D: θερμαίνεσθαι μᾶλλον διαλεγομένους. 71. B: ψύχεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι. Theaet. 186. D. Phil. 46. C: (ὁπόταν) θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχηται. Tim. 84. B: ὑπ' εὐρῶτος θερμαινόμενον (ὀστοῦν). Phaedr. 251. B: ἐθερμάνθη. Ib. θερμανθέντος.

θερμαντικός, ή, όν, *calefaciens*. Tim. 60. A: τὸ ... τῆς ψυχῆς μετὰ τοῦ σώματος θερμαντικὸν οἶνος. 67. E: ὅσα θερμαντικὰ ὄντα δριμέα ἐκαλέσαμεν.

θερμός, ή, όν, *calidus*. Tim. 85. D: θερμὴ καὶ ὑγρὰ ... ἐμπίπτουσα (χολή). Phaed. 96. B: ἐπειδὰν τὸν θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν σηπεδόνα τινὰ λάβῃ. Theaet. 153. A: τὸ ... θερμόν τε καὶ πῦρ ... αὐτὸ γεννᾶται ἐκ φορᾶς καὶ τρίψεως. Tim. 76. B. Locr. 100. E: τὸ ... θερμὸν λεπτομερές τε καὶ διαστατικὸν τῶν σωμάτων. Phaed. 86. B: ὑπὸ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ. Pol. IV. 437. D: δίψα ... θερμοῦ ποτοῦ ἢ ψυχροῦ. E. Critia 117. A: τοῦ θερμοῦ νάματος. Lys. 215. E. Phil. 32. D: καθάπερ θερμῷ καὶ ψυχρῷ. Conv. 186. D. Tim. 74. C: θερμὴν ... νοτίδα ἐντὸς ἑαυτῆς ἔχουσαν. Soph. 242. D: θερμὸν καὶ ψυχρόν. Crat. 413. C: αὐτὸ τὸ θερμὸν τὸ ἐν τῷ πυρὶ ἐνόν. Tim. 50. A. 61. D: ᾗ πῦρ θερμὸν λέγομεν. Locr. 103. A: θερμαὶ ... γιγνόμεναι (κράσιες). Theaet. 171. E: θερμά, ξηρά cet. Conv. 188. A. Pol. IV. 438. C. Tim. 33. A. 67. D: τοῖς περὶ τὴν σάρκα θερμοῖς καὶ ψυχροῖς. Critia 117. B: τοῖς θερμοῖς λουτροῖς. Euthyd. 284. E: τοὺς θερμούς. Legg. VI. 761. C: γεροντικὰ λουτρὰ θερμά. Phil. 24. D: οὐ ... θερμότερον οὐδὲ ψυχρότερον (v. θερμοτέρω — ψυχροτέρω). A: θερμοτέρου καὶ ψυχροτέρου πέρι. B: ἐν ... τῷ θερμοτέρῳ. 25. C: θερμότερον ἐφθεγγόμεθα ... τι καὶ ψυχρότερον. Pol. III. 387. C: μὴ ... θερμότεροι (ἀθυμότεροι? Sic Ang.) καὶ μαλακώτεροι τοῦ δέοντος γένωνται ἡμῖν. Tim. 79. E: τῶν κατὰ τὴν ἑτέραν ἔξοδον θερμοτέρων γιγνομένων.

θερμότης, ἡ, *calor*. Phaedr. 251. B: θερμότης ἀήθης. Phaed. 105. B. 106. B: ἡ ἐν τῷ πυρὶ θερμότης. Pol. IV. 437. D: ἐὰν μέν τις θερμότης τῷ δίψει προσῇ. Charm. 168. E. Theaet. 182. A: τῆς θερμότητος ... γένεσιν. Pol. I. 335. D: οὐ γὰρ θερμότητος ... ἔργον ψύχειν. Tim. 79. E. Locr. 101. D: ὑπὸ τᾶς φυσικᾶς θερμότατος. Tim. 65. E: τῇ τοῦ στόματος θερμότητι. 85. E. Epin. 988. C. Theaet. 178. C: ταύτην τὴν θερμότητα. Tim. 83. C: διὰ θερμότητα. Crat. 432. B: εἴ τις θεῶν ... μαλακότητας καὶ θερμότητας τὰς αὐτὰς ἀποδοίη. Legg. X. 897. A.

θερμῶς, *calide*. Euthyd. 284. E: τοὺς θερμοὺς θερμῶς (λέγουσι);

θέρος, τό, *aestas*. Conv. 220. D: καὶ γὰρ θέρος τότε γε ἦν. Ep. VII. 345. D. Phaedr. 276. B: θέρους. Pol. I. 350. D: ἅτε καὶ θέρους ὄντος. II. 372. A. Tim. 74. C. 76

D: θέρους χειμῶνός τε. Critia 112. C. Legg. XII. 945. E: μετὰ τροπὰς ἡλίου τὰς ἐκ θέρους εἰς χειμῶνα. Ax. 370. C. Critia 112. D: εὐκρὰς οὖσα πρὸς χειμῶνά τε καὶ θέρος. Crat. 410. C: χειμῶνάς τε καὶ θέρη.

θέρω, *calefacio*, pass. *incalesco*. Phil. 46. C: (ὁπόταν τις) ῥιγῶν ... θέρηται καὶ θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχηται.

θέσις, ἡ, *positio*, *dispositio*, *ordo*. Theaet. 206. A: ἵνα μὴ ἡ θέσις σε ταράττοι λεγομένων τε καὶ γραφομένων. Pol. IX. 586. B: ὑπὸ τῆς παρ' ἀλλήλας θέσεως ἀποχραινομέναις (ἡδοναῖς). Conv. 199. B: θέσει ῥημάτων τοιαύτη, ὁποία ἄν τις τύχῃ ἐπελθοῦσα. Pol. I. 333. B: εἰς πεττῶν θέσιν. Ib. εἰς πλίνθων καὶ λίθων θέσιν. V. 479. C: (ἔχεις) ὅποι θήσεις καλλίω θέσιν τῆς μεταξὺ οὐσίας τε καὶ τοῦ μὴ εἶναι; Legg. II. 668. D: ἑκάστων τῶν μερῶν τὰς θέσεις. — In eo dicitur quod *ponitur* (etiam sumitur, definitur), *constituitur*, *imponitur* al. Pol. I. 335. A: καὶ περὶ τοῦ ἐχθροῦ δὲ ἡ αὐτὴ θέσις. IV. 425. D: εἴ που τελῶν τινὲς ἢ πράξεις ἢ θέσεις ἀναγκαῖοί εἰσιν. Legg. X. 889. E: τέχνη δέ, ἧς οὐκ ἀληθεῖς εἶναι τὰς θέσεις. Hinc etiam *in nominibus ac legibus ponendis* vel *imponendis*. Crat. 390. D: κινδυνεύει ... εἶναι οὐ φαῦλον ... ἡ τοῦ ὀνόματος θέσις. 401. B. 397. B: τὴν θέσιν τῶν ὀνομάτων. Legg. VI. 768. C: ἡ δικῶν ἀκριβὴς νόμων θέσις. III. 684. D: εἰς ῥαστώνην τῆς θέσεως τῶν νόμων. IV. 718. C. VIII. 837. E: τέχνην δή τιν' αὖ τούτου τοῦ νόμου τῆς θέσεως ... ἔχω. X. 908. D: τὰ ... νόμων ἄξια θέσεως. III. 690. D: τῶν ἐπὶ νόμων θέσιν ἰόντων. IX. 857. C: τὰ περὶ τὴν τῶν νόμων θέσιν. 864. C: περαίνοντες τὴν θέσιν τῶν νόμων. Epin. 973. B. Denique *in armis ponendis*, h. e. *deponendis*. Legg. VII. 813. E: θέσεως καὶ ἀναιρέσεως ὅπλων ἡμμένας (γυναῖκας).

θεσμός, ὁ, *praescriptio*, *lex*. Phaedr. 248. C: θεσμός τε Ἀδραστείας ὅδε. Ep. VIII. 355. B: καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμενος θεσμὸς νόμος ἂν ὀρθῶς ὑμῖν εἴη κείμενος.

θεσπέσιος, α, ον, *divinus*; *eximius*; etiam *ingens*. Pol. II. 365. B: ἀδίκῳ ... θεσπέσιος βίος λέγεται. VIII. 558. A: ἆρ' οὐ θεσπεσία καὶ ἡδεῖα ἡ τοιαύτη διαγωγὴ ἐν τῷ παραυτίκα; Euthyd. 289. E: καὶ αὐτὴ ἡ τέχνη αὐτῶν θεσπεσία τις καὶ ὑψηλή. Pol. III. 387. A: ἄντρου θεσπεσίοιο (Hom.). Theaet. 151. B: σοφοῖς τε καὶ θεσπεσίοις ἀνδράσι.

θεσπιῳδῶ, *cano*. Ax. 367. D: οἳ ποιήμασι (στόμασι?) θειοτέροις τὰ περὶ τὸν βίον θεσπιῳδοῦσιν.

θέτης, ὁ, *qui ponit* (ut nomina, al.). Crat. 389. D: εἰ μέλλει κύριος εἶναι ὀνομάτων θέτης.

θετός, ή, όν, cum v. ποιεῖσθαι, *adoptare*. Legg. XI. 929. C: ἀποκηρυχθέντα ... ἄν τις ... μὴ ἐπιθυμήσῃ θετὸν υἱὸν ποιήσασθαι.

θέω, *curro*, *incurro*. Phaedr. 251. E: θεῖ ... ποθοῦσα ὅπου ἂν cet. Crat. 410. B: ὅτι ἀεὶ θεῖ περὶ τὸν ἀέρα ῥέων.

Legg. III. 691. C: *τὰ μὲν εἰς νόσους θεῖ* cet. Apol. 39. A: *θᾶττον γὰρ θανάτου θεῖ.* Pol. X. 613. B: *ὅσοι ἂν θέωσιν εὖ ἀπὸ τῶν κάτω, ἀπὸ δὲ τῶν ἄνω μή.* Crat. 397. D: *ἀπὸ ταύτης τῆς φύσεως τῆς τοῦ θεῖν.* 414. B. Conv. 190. A: *ταχὺ ... θεῖν.* Pol. V. 474. A: *θεῖν διατεταμένους* (v. *διατεταγμ.*). Legg. I. 625. D. Charm. 159. C. Hipp. min. 373. D: *οὐ ποιεῖν τί ἐστι τὸ θεῖν;* Ib. *ὁ βραδέως θέων.* E. Alc. II. 147. B. (v. *θεῶν*). Crat. 423. A: *ἵππον θέοντα.* Pol. III. 417. B: *θέοντες ἤδη τότε ἐγγύτατα ὀλέθρου.* Legg. VII. 822. B: *ἐν Ὀλυμπίᾳ θεόντων ἵππων.* Prot. 336. A: *θέουσι τούτοις ἀκολουθεῖν.* Phaed. 61. A: *ὥσπερ οἱ τοῖς θέουσι διακελευόμενοι.* Prot. 336. A: *θέοντας.* Crat. 397. D: *ἅτε ... αὐτὰ ὁρῶντες ... θέοντα.* Charm. 153. B: *ἔθει πρός με.*

θεῶμαι, *specto, contemplor, video; examino; perspicio, cognosco.* Gorg. 524. E: *θεᾶται ἑκάστου τὴν ψυχήν.* Pol. X. 611. C: *ὥσπερ νῦν ἡμεῖς θεώμεθα.* Polit. 298. E: *θεῶ δὴ καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἑπόμενον.* Men. 82. E. Phaed. 110. B: *εἴ τις ἄνωθεν θεῷτο* (*τὴν γῆν*). Pol. X. 598. A: *ἐάν τε ἐκ πλαγίου αὐτὴν θεᾷ ἐάν τε καταντικρύ.* 611. D: *οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν ἡμεῖς θεώμεθα.* V. 466. E: *ἵν' ὥσπερ οἱ τῶν ἄλλων δημιουργῶν θεῶνται ταῦτα ἃ* cet. VI. 500. A. Conv. 211. D: *θεᾶσθαι μόνον καὶ ξυνεῖναι.* Pol. III. 402. D. VI. 511. C. Phaedr. 250. E: *θεώμενος αὐτοῦ τὴν τῇδε ἐπωνυμίαν.* Conv. 190. E. Pol. VII. 529. B: *ἐν ὀροφῇ ποικίλματα θεώμενος.* Legg. XI. 925. A: *γυμνὰς ... θεώμενος τὰς θηλείας.* Phaed. 84. A: *τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ θεῖον ... θεωμένη.* Pol. VII. 518. C. Conv. 212. A: *κἀκεῖνο ᾧ δεῖ θεωμένου.* 211. D: *θεωμένῳ αὐτὸ τὸ καλόν.* Phaedr. 258. C: *θεώμενοι αὐτοῦ τὰ συγγράμματα.* Pol. II. 359. C. X. 602. C: *ἐν ὕδατι ... θεωμένοις.* V. 479. D: *τοὺς ... πολλὰ καλὰ θεωμένους.* Charm. 154. C: *πάντες ὥσπερ ἄγαλμα ἐθεῶντο αὐτόν.* Polit. 264. C: *καὶ ταῦτα τεθέαμαι.* Pol. X. 601. B: *τεθέασαι γάρ που.* Phaedr. 249. E: *πᾶσα ... ἀνθρώπου ψυχὴ φύσει τεθέαται τὰ ὄντα.* Legg. IV. 711. A: *ὑμεῖς δὲ τάχα οὐδὲ τεθέασθε τυραννουμένην πόλιν.* Pol. III. 400. A: *τεθεαμένος ἂν εἴποιμι.* Conv. 221. A: *ἐνταῦθα ... καὶ κάλλιον ἐθεασάμην Σωκράτη.* Legg. I. 637. B. Lach. 181. A. Pol. X. 615. D: *ἐθεασάμεθα ... καὶ τοῦτο τῶν δεινῶν θεαμάτων.* Legg. III. 683. A. 702. A. Lach. 179. E: *ὃν νῦν ὑμεῖς ἐθεάσασθε ἐπιδεικνύμενον.* 183. D. Phaed. 91. B: *θέασαι ὡς πλεονεκτικῶς.* Crat. 418. A. Euth. 5. E. Pol. III. 415. D: *θεασάσθων.* Crat. 411. A: *ἡδέως ἂν θεασαίμην ταῦτα τὰ καλὰ ὀνόματα* cet. Eryx. 399. A: *ἵνα θεάσαιο ὡς* cet. Pol. VII. 516. A: *αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νύκτωρ ἂν ῥᾷον θεάσαιτο.* Legg. III. 686. C. Polit. 299. D: (*εἰ*) *καί τινα ἱπποφορβίαν ... θεασαίμεθα.* Pol. II. 369. A: *εἰ γιγνομένην πόλιν θεασαίμεθα λόγῳ.* Gorg. 495. E: *ὅταν*

αὐτὸς αὐτὸν θεάσηται ὀρθῶς. Soph. 237. B: τοῦτ' ... αὐτὸ πρῶτον θεασώμεθα. 254. B: πρὶν ἂν ἱκανῶς αὐτὸν θεασώμεθα. Polit. 267. E. Legg. IV. 720. E: βούλει δὴ καὶ θεασώμεθα τὸ διπλοῦν τοῦτο cet. De lege 317. D. Prot. 336. A: εἴ τι δέει θεάσασθαι ... θέοντας. Theaet. 154. E: νῦν δὲ ... βουλησόμεθα θεάσασθαι αὐτὰ πρὸς αὐτά. Soph. 236. C. Conv. 210. C. Pol. I. 327. A. al. Prot. 352. A: θεασάμενος ὅτι οὕτως ἔχεις πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἡδύ. Tim. 19. B. Phaedr. 247. E: καὶ τἄλλα ὡςαύτως τὰ ὄντα ὄντως θεασαμένη. Legg. VII. 806. E: θεασαμένους. Pol. I. 328. A: τὴν παννυχίδα θεασόμεθα. VIII. 545. C. Pol. V. 467. E: οὕτω ... κάλλιστά τε θεάσονται τὸ αὑτῶν ἔργον cet. Verb. Phil. 66. D: αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεατέον αὐτὰ τὰ πράγματα. Soph. 245. E. Polit. 260. C. Pol. III. 390. D: θεατέον τε καὶ ἀκουστέον. 413. D. Tim. 48. B. Legg. IX. 862. B: τοῦτό ἐστι τῷ νομοθέτῃ θεατέον. al.

θεώρημα, τό, *id quod spectatur* et in univ. *percipitur.* Legg. XII. 953. A: ὅσα τε Μουσῶν ὠσὶν ἔχεται (v. ὠσὶ δέχεται) θεωρήματα.

θεώρησις, ἡ, *spectatio, spectaculum.* Phil. 48. A: τάς γε τραγικὰς θεωρήσεις.

θεωρητικός, ή, όν, *contemplans, perscrutans.* Def. 414. B: ἐπιστήμη θεωρητικὴ τοῦ ὄντος καὶ μέλλοντος ζώῳ θνητῷ. Ib. ἐπιστήμη θεωρητικὴ τῆς τῶν ὄντων αἰτίας. Ib. θεωρητικὴ τοῦ ἀληθοῦς.

θεωρία, ἡ, *spectatio* (v. c. ludorum sollemnium). Crit. 25. B: οὔτ' ἐπὶ θεωρίαν πώποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξῆλθες. **spectatio, contemplatio*; *ratio* (vern. *wissenschaftliche Erkenntniss*). Pol. VI. 486. A: ᾧ ... ὑπάρχει ... θεωρία παντὸς μὲν χρόνου, πάσης δὲ οὐσίας. Legg. XII. 951. C: ἄνευ ... ταύτης τῆς θεωρίας καὶ ζητήσεως οὐ μένει ποτὲ τελέως πόλις. Phil. 38. B: τῆς ... διαφορᾶς αὐτοῖν ἐπὶ θεωρίαν ἔλθωμεν. Legg. IV. 720. B: (ἐὰν) κατ' ἐπίταξιν ... τῶν δεσποτῶν καὶ θεωρίαν καὶ κατ' ἐμπειρίαν τὴν τέχνην κτῶνται. Pol. VII. 517. D: εἰ ἀπὸ θείων ... θεωριῶν ἐπὶ τὰ ἀνθρώπειά τις ἐλθὼν κακὰ ἀσχημονεῖ cet. *id quod spectaculum hominibus praebet (ut ludi publici; unde θεωρεῖν etiam est *ludis interesse*); praec. *pompa sollemnis* vel *legatio* publico nomine missa ad dies festos concelebrandos, sacra procuranda al. Phaed. 58. B: ἐπειδὰν ... ἄρξωνται τῆς θεωρίας. C. Ib. ἑκάστου ἔτους θεωρίαν ἀπάξειν εἰς Δῆλον, ἣν δὴ ... κατ' ἐνιαυτὸν τῷ θεῷ πέμπουσιν. Legg. XII. 947. A: τῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας κοινῇ θυσιῶν καὶ θεωριῶν. Pol. VIII. 556. C: ἢ κατὰ θεωρίας ἢ κατὰ στρατείας. Etiam ipsi dies festi θεωρία dicuntur. Legg. I. 650. A: ξυγγενόμενον μετὰ τῆς τοῦ Διονύσου θεωρίας.

θεωρός, ὁ, *spectator, speculator.* Legg. XII. 951. C: ὁ θεωρὸς ὁ τοιοῦτος cet. 953. A: ὄμμασιν ὄντως θεωρός.

Epin. 986. D: *θεωρὸς τῶν καλλίστων γενόμενος.* 953. C: *ἂν … ποτέ τις ἔλθῃ τῶν παρ' ἡμῖν θεωρῶν ἀντίστροφος ἐξ ἄλλης χώρας.* Legg. XII. 950. D: *ἢ καί τισι θεωροῖς.* Pol. V. 467. C: *θεωροὺς πολέμου τοὺς παῖδας ποιεῖν.* VII. 537. A. Tim. 57. D. Legg. I. 639. C. XII. 951. A.

θεωρῶ, *specto* (etiam *ludis intersum* vel *adsum*, ut Epp.); *video; contemplor*; *perspicio*, *cognosco*; etiam, ut Lat. *specto*, *iudico*. Phaedr. 247. C: *αἱ δὲ θεωροῦσι τὰ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ.* Pol. V. 467. A. Legg. XII. 951. D: *μηκέτι θεωρείτω.* Pol. X. 607. D: *ὅταν δι' Ὁμήρου θεωρῇς αὐτήν (τὴν μίμησιν).* Legg. III. 695. C: *θεωρῶμεν δὴ ξυνεπόμενοι τῷ λόγῳ.* XII. 951. C: *οὐδ' ἂν κακῶς αὐτὴν (τὴν θεωρίαν) θεωρῶσι.* Pol. V. 467. C: *θεωρεῖν … τὰ περὶ τὸν πόλεμον.* VII. 529. B: *αὐτὸν νοήσει, ἀλλ' οὐκ ὄμμασι θεωρεῖν.* Legg. I. 650. A. Eryx. 399. C: *εἶτα οἴονται δεῖν μὴ αὐτὸν τὸν λόγον θεωρεῖν.* Phaedr. 276. B: *θεωρῶν καλούς.* D: *αὐτοὺς θεωρῶν φυομένους ἁπαλούς.* Conv. 210. D: *θεωρῶν πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους.* Phaedr. 247. C: *θεωροῦσα τἀληθῆ τρέφεται.* Pol. X. 606. B: *ἅτε ἀλλότρια πάθη θεωροῦν.* Gorg. 523. E: *αὐτῇ τῇ ψυχῇ αὐτὴν τὴν ψυχὴν θεωροῦντα.* Ep. VII. 350. B: *Δίωνα καταλαβὼν θεωροῦντα.* Phaed. 99. D: *οἱ τὸν ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες καὶ σκοπούμενοι.* Legg. II. 657. D. Ep. III. 315. B: *ὡς ἤγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες.* Pol. X. 601. A: *τοῖς μὴ ἐπαΐουσιν, ἐκ τῶν χρωμάτων δὲ καὶ σχημάτων θεωροῦσι.* Legg. VI. 772. A: *θεωροῦντας.* Phil. 53. D: *παιδικά που καλὰ κἀγαθὰ τεθεωρήκαμεν ἅμα καὶ ἐραστὰς* cet. Pol. II. 372. E: *εἰ δ' αὖ βούλεσθε καὶ φλεγμαίνουσαν πόλιν θεωρήσωμεν, οὐδὲν ἀποκωλύει.* IX. 579. B: *οὔτε θεωρῆσαι ὅσων … οἱ ἄλλοι ἐλεύθεροι ἐπιθυμηταί εἰσι.* Legg. XII. 951. A. D: *θεωρήσας.* 952. B: *ὁ θεωρήσας τὰ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις νόμιμα.* Pol. I. 327. A: *θεωρήσαντες.* Phaed. 65. E: *ἆρα διὰ τοῦ σώματος αὐτῶν τἀληθέστατον θεωρεῖται —;* Theaet. 177. E: *τὸ πρᾶγμα ὃ ὀνομαζόμενον θεωρεῖται.* Gorg. 474. D: *ἐὰν ἐν τῷ θεωρεῖσθαι χαίρειν ποιῇ τοὺς θεωροῦντας.* Phil. 42. B. Legg. VI. 781. C. Pol. VI. 511. C: *τὸ ὑπὸ τῆς τοῦ διαλέγεσθαι ἐπιστήμης τοῦ ὄντος τε καὶ νοητοῦ θεωρούμενον.* Legg. II. 663. C: *ἐκ μὲν ἀδίκου καὶ κακοῦ … θεωρούμενα ἡδέα, ἐκ δὲ δικαίου* cet. VI. 772. A: *θεωρουμένους.* Eryx. 405. C: *μάλιστα δ' ἂν ἴσως καὶ τοῦτο ὧδε θεωρηθείη, εἴ τις* cet. Legg. VII. 815. B: *τὴν δ' εἰρηνικὴν ὄρχησιν τῇδ' αὖ θεωρητέον ἑκάστων.*

θήκη, *ἡ*, *sepulcrum.* Legg. XII. 947. C: *εἰς τὴν θήκην φέρειν αὐτὴν … τὴν κλίνην* cet. D: *θήκην … ὑπὸ γῆς αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψαλίδα* cet. Pol. IV. 427. B: *τελευτησάντων … θῆκαι.* V. 469. B: *προσκυνήσομεν αὐτῶν τὰς θήκας.* Legg. XII. 947. B. 958. D.

θηλάζω et med. *θηλάζομαι*, *lacto.* Pol. V. 460. D:

αὐτῶν τούτων ἐπιμελήσονται ὅπως μέτριον χρόνον θηλάσονται (αἱ μητέρες. Vulg. θηλάσωνται).

θηλή, ἡ, *mamma*. Crat. 414. A: ἡ ... θηλὴ ... ὅτι τεθηλέναι ποιεῖ. Ib. ἀπὸ τῆς θηλῆς.

θηλυγενής, ὁ ἡ, *muliebris*. Legg. VII. 802. E: θηλυγενέστερον ὡς ὂν παραδοτέον ἔν τε τῷ νόμῳ καὶ λόγῳ.

θῆλυς, εια, υ, *muliebris*; τὸ θῆλυ, *genus muliebre* et *mulieres*. Legg. XII. 958. D: περὶ τελευτήσαντος ... εἴτε τις ἄῤῥην εἴτε τις θῆλυς ᾖ (ἦν?). Pol. V. 453. A: φύσις ἡ ἀνθρωπίνη ἡ θήλεια. Legg. VI. 770. D. al. Hipp. mai. 288. B: θήλεια ... ἵππος. Crat. 414. A: τὸ ... θῆλυ ἀπὸ τῆς θηλῆς τι φαίνεται ἐπωνομάσθαι. Conv. 189. D: ἄῤῥεν καὶ θῆλυ (γένος). 190. B: τὸ ... θῆλυ τῆς γῆς (ἔκγονον ἦν). Pol. V. 471. D. Tim. 91. D: γυναῖκες ... καὶ τὸ θῆλυ πᾶν οὕτω γέγονε. Legg. VI. 781. A. Pol. V. 468. C: ἐάν τίς του τύχῃ ἐρῶν ἢ ἄῤῥενος ἢ θηλείας. Legg. VIII. 839. A: ἀπεχομένους ... ἀρούρας θηλείας πάσης. IX. 872. E. Crat. 431. A: τὸ τοῦ θήλεος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Conv. 181. C: μετεχούσης ἐν τῇ γενέσει καὶ θήλεος καὶ ἄῤῥενος. Pol. V. 466. D. Legg. VIII. 836. E: τοῦ ... εἰς μίμησιν τοῦ θήλεος ἰόντος. I. 636. C: τῇ θηλείᾳ καὶ τῇ τῶν ἀῤῥένων φύσει εἰς κοινωνίαν ἰούσῃ τῆς γεννήσεως. VIII. 840. D. Polit. 262. E: ἄῤῥενι καὶ θήλει. Conv. 191. C: διὰ τοῦ ἄῤῥενος ἐν τῷ θήλει. Legg. II. 665. C: θῆλύν τε καὶ ἄῤῥενα. VII. 792. D: ἄῤῥενα ἢ θῆλυν. XI. 928. A: ὃς ἂν θῆλυν ἢ ἄῤῥενα (ὀρφανὸν) ἐπιτροπεύῃ. Pol. V. 454. D: τῷ τὸ μὲν θῆλυ τίκτειν, τὸ δὲ ἄῤῥεν ὀχεύειν. Legg. VII. 805. C. V. 740. C: πλείους ἐπίγονοι ... θήλεις ἤ τινες ἄῤῥενες. I. 631. D: ὅσοι (παῖδες) τε ἄῤῥενες καὶ ὅσαι θήλειαι. Critia 110. C: πάνθ' ὅσα ξύννομα ζῶα θήλεα καὶ ὅσα ἄῤῥενα. Legg. I. 636. C: θηλείων πρὸς θηλείας. VI. 764. D: θηλειῶν κορῶν. VII. 788. A: γενομένων ... παίδων ἀῤῥένων καὶ θηλειῶν. 802. E. al. VI. 778. A: μήτ' οὖν θηλείαις μήτε ἄῤῥεσιν (οἰκέταις). Pol. V. 451. D: τὰς θηλείας τῶν φυλάκων κυνῶν. Legg. V. 740. C. XI. 924. E: ἐάν τις παῖδας θηλείας καταλίπῃ. 930. B. Pol. V. 461. D: τὰ δὲ θήλεα θυγατέρας (προςερεῖ). Legg. VII. 794. D.

θήρ, ὁ, *fera*, *bellua*. Soph. 235. A: τὸν θῆρα μηκέτ' ἀνεῖναι. Pol. VIII. 559. D: αἴθωσι θηρσὶ καὶ δεινοῖς. Ax. 372. A: θηρσὶ περιλιχμώμενοι.

θήρα, ἡ, *venatio*; trop. *indagatio* et *appetitio*. Soph. 220. B: τοῦ πτηνοῦ ... γένους πᾶσα ... ἡ θήρα. Legg. VII. 823. B: θήρα ... πάμπολύ τι πρᾶγμά ἐστι. Soph. 221. E: τίνος θήρας ἄτερος (θηρευτής); 222. B: τῆς πεζῆς θήρας. Legg. VII. 822. D. 823. D: τῆς περὶ θάλατταν θήρας. E: πτηνῶν θήρας. Theaet. 198. D: τῇ τῶν περιστερῶν κτήσει τε καὶ θήρᾳ. Soph. 222. D: τῇ τῶν ἐρώντων θήρᾳ. Phaed. 66. C: ἐμποδίζουσιν ἡμῶν τὴν τοῦ ὄντος θήραν. Gorg.

500. D: *τὴν μὲν τοῦ ἡδέος θήραν, τὴν δὲ τοῦ ἀγαθοῦ.* Theaet. 198. A: *θήραν ἐπιστημῶν ἀρτίου τε καὶ περιττοῦ παντός.* Soph. 220. B: *τὸ μὲν ἕρκεσιν ... ποιεῖται τὴν θήραν* cet. 222. C: *θήραν ... ἀνθρώπων* (Id. Legg. VII. 823. B.). Ib. *βίαιον θήραν ὁρισάμενοι.* Legg. I. 633. B. VII. 823. E: *ἀργὸν θήραν διαπονουμένοις.* B: *στρατοπέδων θῆραι.* Pol. IV. 412. B: *θήρας τε καὶ κυνηγέσια.* Alc. I. 121. E: *ἐπὶ τὰς θήρας ἄρχονται ἰέναι.*

θήρειος, α, ον et *ὁ ἡ*, *ferinus.* Phaedr. 248. D: *μὴ φυτ·ῦσαι εἰς μηδεμίαν θηρείαν* (sic codd. praestantt. Vulg. *θήρειον*) *φύσιν.* Tim. 42. C: *εἴς τινα τοιαύτην ἀεὶ μεταβαλοῖ* (v. *μεταβαλεῖ*) *θήρειον* (v. *θηρίου*) *φύσιν.*

θήρευμα, τό, *venatio.* Legg. VII. 823. B: *τὸ περὶ τὰ πεζὰ θηρεύματα.*

θήρευσις, ἡ, *venatio*; *aucupium.* Legg. VII. 824: *πεζῶν ... μόνον θήρευσίς τε καὶ ἄγρα λοιπή.* Theaet. 166. C: *εἰ ... ὀνομάτων γε δεήσει θηρεύσεις διευλαβεῖσθαι ἀλλήλων.*

θηρευτής, ὁ, *venator*; *captator.* Soph. 231. D: *νέων καὶ πλουσίων ἔμμισθος θηρευτής.* (Def. 415. C.) Conv. 203. D: *θηρευτὴς δεινός.* Lys. 206. A. 218. C. Soph. 221. D: *θηρευτά τινε καταφαίνεσθον ἄμφω μοι.* Pol. II. 373. B: *οἷον οἵ τε θηρευταὶ* (*qui speciem captant?*) *πάντες οἵ τε μιμηταί* cet. Tim. 24. A: *τὸ τῶν θηρευτῶν τό τε τῶν γεωργῶν* (*γένος*). Legg. VII. 823. E: *θηρευτὰς ὠμοὺς καὶ ἀνόμους.* 824.

θηρευτικός, ή, όν, *venaticus*; fem. et neutr. *ars* vel *peritia venandi.* Epin. 975. C: *οὐδ' ἡ ξύμπασα θηρευτική, πολλή περ καὶ τεχνικὴ γεγονυῖα.* Euthyd. 290. B: *θηρευτική τις ἥδε γέ ἐστι τέχνη ἀνθρώπων.* Soph. 221. B: *χειρωτικοῦ* (*ἥμισυ μέρος ἦν*) *θηρευτικόν.* 223. B: *τέχνης ... θηρευτικῆς.* Polit. 299. D: *ξυμπάσης ἡστινοσοῦν θηρευτικῆς.* Euthyd. 290. B. Soph. 265. A: *ἐν θηρευτικῇ.* Polit. 289. A: *γεωργικῇ ... καὶ θηρευτικῇ.* Soph. 227. B: *τὸν διὰ στρατηγικῆς ... δηλοῦντα θηρευτικήν.* 219. C: *τὸ ... ἀγωνιστικὸν καὶ θηρευτικόν.* E. 223. C. Euthyd. 290. B: *θηρευτικοὶ γάρ εἰσι καὶ οὗτοι.* Pol. V. 459. A: *κύνας θηρευτικούς.*

θηρεύω, *venor*; *aucupor*, *capto*; *capio*; *indago*, *sector.* Gorg. 490. A: *καὶ οὐ ῥήματα* (codd. *ῥήματι*) *θηρεύω.* Phil. 20. D: *ὅτι πᾶν τὸ γιγνῶσκον αὐτὸ θηρεύει.* Polit. 264. A: *ἣν ... θηρεύομεν ἐπιστήμην.* Phaed. 66. A: *αὐτὸ καθ' αὑτὸ εἰλικρινὲς ἕκαστον ἐπιχειροῖ θηρεύειν τῶν ὄντων.* Theaet. 198. A: *ἣν ἂν βούληται τῶν ἐπιστημῶν θηρεύειν.* Polit. 285. D. Legg. I. 627. C: *οὐκ ἂν εἴη γε πρέπον ... τοῦτο θηρεύειν.* XII. 950. C: *τὸν εὔδοξον βίον θηρεύειν.* Gorg. 489. B: *ὀνόματα θηρεύων.* Theaet. 199. B. Phil. 56. A: *τὸ μέτρον ἑκάστης χορδῆς ... θηρεύουσα.* Legg. VII. 823. B. Theaet. 199. E: *τὸν ... θηρεύοντα.* Legg. III. 679. A: *θη-*

ρεύοντες. VII. 824. A: αὐτόχειρες θηρεύοντες. Critia 119. E: ξύλοις καὶ βρόχοις ἐθήρευον. Phaedr. 262. C: δόξας ... τεθηρευκώς (v. τεθηρακώς). Theaet. 200. A: ἐπιστήμην ἄρα οἰήσεται τεθηρευκὼς ἔχειν. Euthyd. 290. D: αὐτὸ ... οὐκ ἐπίστανται χρῆσθαι τούτοις ἃ ἐθήρευσαν. Phil. 65. A: εἰ μὴ μιᾷ δυνάμεθα ἰδέᾳ τὸ ἀγαθὸν θηρεῦσαι. Legg. VII. 824. A. Euthyd. 290. B. 295. D: βουλόμενός με θηρεῦσαι. Theaet. 197. C: ὄρνιθας ἀγρίας ... θηρεύσας. Soph. 221. A: περὶ τὴν κεφαλὴν ... τοῦ θηρευθέντος ἑκάστοτε. 222. E: ὅτι τοῖς θηρευθεῖσι δῶρα προςεπιδιδόασιν. Med. Gorg. 464. D: τῷ ... ἀεὶ ἡδίστῳ θηρεύεται τὴν ἄνοιαν. Euthyd. 290. B: ὃ ἂν θηρεύωνται. Pol. VII. 531. A: οἷον ἐκ γειτόνων φωνὴν θηρευόμενοι. Lys. 218. C: ὃ ἐθηρευόμην. Euthyd. 290. C: ἐπειδὰν ἢ πόλιν τινὰ θηρεύσωνται ἢ στρατόπεδον. D: θηρευσαμένη. Soph. 222. A: τὰν τούτοις ζῶα θηρευσόμενος.

θηρίον, τό, propr. diminut. vocis θήρ, *belliola*. Theaet. 171. E: μὴ πᾶν γύναιον καὶ παιδίον καὶ θηρίον δὲ ἱκανὸν εἶναι ἰᾶσθαι αὐτό cet. Ex usu autem loquendi est i. q. θήρ, *fera*, *bellua* (etiam trop.), et in univ. *animal*, plur. *animantia*. Prot. 324. B: ὅστις μὴ ὥσπερ θηρίον ἀλογίστως τιμωρεῖται. Phaedr. 230. A: εἴτε τι θηρίον τυγχάνω Τυφῶνος πολυπλοκώτερον cet. Pol. I. 336. B: ὥσπερ θηρίον ἧκεν ἐφ' ἡμᾶς ὡς διαρπασόμενος. VII. 535. E: ὥσπερ θηρίον ὕειον. Ep. VII. 335. B: ἁρπάζει πᾶν ... καθάπερ θηρίον. Phaedr. 249. B: ἔνθα καὶ εἰς θηρίου βίον ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἀφικνεῖται. Pol. II. 376. A. IX. 588. C: θηρίου ποικίλου καὶ πολυκεφάλου. Phaedr. 240. B: κόλακι, δεινῷ θηρίῳ. Pol. IX. 590. B: ὅταν τις τὸ αὐτὸ τοῦτο, τὸ θυμοειδές, ὑπὸ τῷ ὀχλώδει θηρίῳ ποιῇ. X. 611. D. Soph. 226. A: ποικίλον εἶναι τοῦτο τὸ θηρίον. Pol. IX. 588. E: τὸ παντοδαπὸν θηρίον εὐωχοῦντι ποιεῖν ἰσχυρόν. Crat. 399. C: ὅτι τὰ μὲν ἄλλα θηρία ... οὐδὲν ἐπισκοπεῖ ... ὁ δὲ ἄνθρωπος cet. Phil. 67: καὶ τἄλλα ξύμπαντα θηρία. Conv. 207. A. Tim. 76. D: ὡς ... ἐξ ἀνδρῶν γυναῖκες καὶ τἄλλα θηρία γενήσοιτο. Prot. 322. B: ἀπώλλυντο ... ὑπὸ τῶν θηρίων. Polit. 262. A: καί μοι δοκεῖ τῶν μὲν ἀνθρώπων ἑτέρα τις εἶναι, τῶν δὲ αὖ θηρίων ἄλλη τροφή. 263. C. Phil. 67: τοὺς θηρίων ἔρωτας. Pol. VIII. 562. E. IX. 571. D: ἄλλῳ τε ὁτῳοῦν ἀνθρώπων καὶ θεῶν καὶ θηρίων. Legg. II. 669. C: θηρίων φωνὰς καὶ ἀνθρώπων. VII. 808. D. 824: τὴν ἄγριον τῶν θηρίων ῥώμην. Menex. 237. D: θηρίων ... ἀγρίων. Clit. 409. D: τὰς τῶν θηρίων (φιλίας). Polit. 272. B: πρὸς τὸ μὴ μόνον ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ θηρίοις διὰ λόγων δύνασθαι συγγίγνεσθαι. 291. B: τοῖς ἀσθενέσι καὶ πολυτρόποις θηρίοις. Conv. 188. B: καὶ τοῖς θηρίοις καὶ τοῖς φυτοῖς. Legg. IV. 710. A: ὅπερ εὐθὺς παισὶ καὶ θηρίοις ... ξύμφυτον ἐπανθεῖ. Polit. 263. D: θηρία καλέσας. 272. C: εἰ ... διε-

λέγοντο πρὸς ἀλλήλους καὶ τὰ θηρία μύθους. Pol. VI. 496. D: *ὥσπερ εἰς θηρία ἄνθρωπος ἐμπεσών.* Menex. 237. D: *θηρία τε καὶ βοτά.*

θηριῶ, *effero.* Legg. XI. 935. A: *θηριούμενος ἐν δυςκολίᾳ ζῶν γίγνεται.*

θηριώδης, ὁ ἡ, *ferinus*; *ferus, immanis.* Pol. IX. 571. C: (*ὅταν*) *τὸ ... θηριῶδές τε καὶ ἄγριον ... σκιρτᾷ* cet. 591. B: *τοῦ κολαζομένου τὸ μὲν θηριῶδες κοιμίζεται καὶ ἡμεροῦται.* Tim. 91. E: *τὸ ... πεζὸν καὶ θηριῶδες.* Legg. II. 669. E: *φωνῆς θηριώδους σφόδρα φίλον.* Pol. IX. 591. C: *τῇ θηριώδει καὶ ἀλόγῳ ἡδονῇ.* Polit. 309. E: *ἀποκλίνει μᾶλλον πρὸς θηριώδη τινὰ φύσιν.* Pol. IV. 430. B: *τήν τε θηριώδη καὶ ἀνδραποδώδη* (*δόξαν*). Crat. 394. E: *τὸ θηριῶδες τῆς φύσεως καὶ τὸ ἄγριον αὐτοῦ ... ἐνδεικνύμενος τῷ ὀνόματι.* Legg. X. 909. A: *ὅσοι δ' ἂν θηριώδεις γένωνται* cet. Pol. IX. 589. D: *τὰ ὑπὸ τῷ θείῳ τὰ θηριώδη ποιοῦντα τῆς φύσεως.*

θής, ὁ, *marcenarius.* Euth. 15. D: *ὑπὲρ ἀνδρὸς θητός.* Polit. 290. A: *οὕς γε ὁρῶμεν μισθωτοὺς καὶ θῆτας πᾶσιν ... ὑπηρετοῦντας.*

θησαυρίζομαι, *repono, congero.* Phaedr. 376. D: *ἑαυτῷ ... ὑπομνήματα θησαυριζόμενος.*

θησαυροποιός, ὁ ἡ, *thesauros colligens.* Pol. VIII. 554. A: *θησαυροποιὸς ἀνήρ.*

θησαυρός, ὁ, *thesaurus.* Menex. 247. B: *εἶναι ... τιμὰς γονέων ἐκγόνοις καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλοπρεπής.* Legg. XI. 913. E: *πλῆθος ... θησαυροῦ παμμέγεθες.* Menex. 247. B: *χρῆσθαι ... καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν θησαυρῷ.* Phil. 15. E: *ὥς τινα σοφίας εὑρηκὼς θησαυρόν.* Legg. XI. 913. A. Pol. VIII. 548. A: *ἅτε κεκτημένοι ταμιεῖα καὶ οἰκείους θησαυρούς.*

θητεύω, *operas do mercenarias.* Pol. II. 359. D: *ποιμένα θητεύοντα παρὰ τῷ τότε Λυδίας ἄρχοντι.* Euth. 9. A: *θητεύων.* Pol. II. 386. C. et VII. 516. D: *θητευέμεν* (Hom.). Euth. 4. C: *ἐθήτευεν ἐκεῖ παρ' ἡμῖν.*

θίασος, ὁ, *turba.* Polit. 303. C: *Κενταυρικὸν ὁρᾶσθαι καὶ Σατυρικόν τινα θίασον.*

θίς, ὁ, *littus.* Pol. III. 388. A. (Hom.).

θλίβω, *constringo.* Tim. 60. C: *σφόδρα ἔθλιψε ... αὐτὸν* (*τὸν τῆς γῆς ὄγκον*). 91. A: *τῷ πνεύματι θλιφθέν.*

θνήσκω, *morior; morte multor* vel *afficior; cado.* Legg. XII. 946. E: *ἁπλῶς θνησκέτω.* Ax. 368. D: *θνῆσκον.* Phaed. 72. C: (*εἰ*) *τὰ ... ζῶντα θνήσκοι.* Ax. 369. C: *οὐ γὰρ τέθνηκας.* E. Apol. 41. B: *τέθνηκεν.* Gorg. 492. E: *καὶ ἡμεῖς ... τέθναμεν.* Legg. XI. 933. E: *τεθνάτω.* 938. C. Gorg. 483. B: *ᾧ κρεῖττόν ἐστι τεθνάναι ἢ ζῆν.* Phaed. 62. A: *οἷς βέλτιον τεθνάναι ἢ ζῆν.* 64. A: *ἀποθνήσκειν τε καὶ τεθνάναι.* 67. E: *τὸ τεθνάναι ἥκιστ' αὐτοῖς ἀνθρώπων φοβερόν.*

77. D: ἐκ θανάτου καὶ τοῦ τεθνάναι. Conv. 179. A. Pol. III. 387. D. Legg. III. 698. E: Δαρεῖος ... τεθνάναι ἐλέχθη. Apol. 30. C: οὐδ' εἰ μέλλω πολλάκις τεθνάναι: Legg. IX. 874. A: ἐὰν ... τεθνεὼς ... τις φανῇ. Euth. 4. B: ὁ τεθνεὼς (v. τεθνειὼς) ὑπὸ τοῦ σοῦ πατρός. Phaed. 71. D: τὸ τεθνηκός. Gorg. 524. C: τεθνεῶτος τὸ σῶμα. Pol. V. 469. D. Phaed. 77. C: τὸ γίγνεσθαι πᾶν τὸ ζῶν ἐκ τοῦ τεθνεῶτος. Tim. 85. D: τεθνεῶτος αἵματος. Gorg. 523. E: τὸν κριτὴν δεῖ γυμνὸν εἶναι, τεθνεῶτα. Pol. V. 469. D: ὅταν περὶ τὸν τεθνεῶτα κυπτάζωσι. Conv. 192. E: κοινῇ τεθνεῶτε. Apol. 40. E: ὡς ... ἐκεῖ εἰσὶν ἅπαντες οἱ τεθνεῶτες. Phaed. 72. C: τὰ τεθνεῶτα. 70. C: ἐκ τῶν τεθνεώτων. 71. D. 72. D: τὰς τῶν τεθνεώτων ψυχὰς εἶναι. Menex. 236. D. Men. 100. A: οἷον ἔφη Ὅμηρος ἐν τοῖς τεθνεῶσι τὸν Τειρεσίαν εἶναι. Ax. 368. B: μήτε ... ἐν τοῖς τεθνηκόσιν ὄντα μήτε ἐν τοῖς βιοῦσιν. Ep. II. 311. C: ὡς ἔστι τις αἴσθησις τοῖς τεθνεῶσι τῶν ἐνθάδε. Gorg. 523. E: τεθνεῶτας ... δεῖ κρίνεσθαι. Phaed. 72. A: τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν ζώντων (γεγονέναι). Legg. X. 909. B. Gorg. 469. D: τεθνήξει (v. τεθνήξεται) οὗτος (v. Annott. in Gorg. p. 175.).

θνητοειδής, ὁ ἡ, *mortali similis, mortalis.* Phaed. 86. A: τὰς χορδὰς θνητοειδεῖς οὔσας.

θνητός, ή, όν, *mortalis.* Conv. 203. D: οὔτε ὡς ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός. 207. D: ἡ θνητὴ φύσις. Legg. IX. 875. B. Phaedr. 246. B: θνητόν τε καὶ ἀθάνατον ζῶον. Phaed. 80. A: τὸ ... θνητόν (opp. τὸ θεῖον). Conv. 208. B. Tim. 70. E. Crat. 398. D: ἐρασθέντος ἢ θεοῦ θνητῆς ἢ θνητοῦ θεᾶς. Pol. III. 416. E: τῇ τοῦ θνητοῦ χρυσοῦ κτήσει. Legg. IX. 873. A: ὁ παρὰ τοῦ θνητοῦ νομοθέτου νόμος. Critia 113. C: ἐκ θνητῆς γυναικὸς γεννήσας. Conv. 202. E: μεταξύ ἐστι θεοῦ τε καὶ θνητοῦ. Pol. IX. 585. C. al. Phaedr. 256. E: σωφροσύνη θνητῇ κεκραμένη. Phaed. 80. A: τὸ δὲ σῶμα τῷ θνητῷ (ἔοικεν). B. Conv. 206. C: τοῦτο ἐν θνητῷ ὄντι τῷ ζώῳ ἀθάνατον ἔνεστιν. Tim. 65. A: τῷ θνητῷ τῆς ψυχῆς. 73. C: παντὶ θνητῷ γένει. Ax. 370. C: οὐδὲ μεμιγμένας θνητῷ σώματι τὰς ἡδονάς. Theaet. 176. A: τὴν ... θνητὴν φύσιν καὶ τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ (τὰ κακά). Legg. X. 889. C: αὐτὴν θνητὴν (τέχνην) ἐκ θνητῶν. Soph. 246. E: θνητὸν ζῶον εἴ φασιν εἶναί τι. Tim. 41. D: ἀθανάτῳ θνητὸν προςυφαίνοντες. 69. D: τὸ θνητὸν γένος ξυνέθεσαν. Prot. 320. C: θνητὰ ... γένη οὐκ ἦν. Tim. 41. B. Legg. X. 902. E: θνητῶν δημιουργῶν φαυλότερον. Tim. 96. C: τῶν ... θνητῶν τὴν γένεσιν. Legg. X. 901. D: θνητοῖς τε καὶ ἀθανάτοις. Tim. 80. B: ἐν θνηταῖς ... φοραῖς. Legg. X. 897. D: ὡς νοῦν ποτὲ θνητοῖς ὄμμασιν ὀψόμενοί τε καὶ γνωσόμενοι ἱκανῶς. Phaedr. 256. E: θνητά τε καὶ φειδωλὰ οἰκονομοῦσα. Soph. 265. C: ζῶα ... πάντα θνητὰ καὶ φυτά. Tim. 42. D: σώματα πλάττειν θνητά. 69. C: ζῶα ἔχον ἅπαντα ἐν αὐτῷ θνητὰ ἀθάνατά τε.

Critia 107. D: (ὅτι) τὰ ... θνητὰ καὶ ἀνθρώπινα ἀκριβῶς ἐξετάζομεν.

θοἱμάτιον, v. *ἱμάτιον*.

θοίνη, ἡ, *epulae*, *pabulum* (etiam trop.). Phaedr. 236. E: πῶς γὰρ ἂν οἷός τ' εἴην τοιαύτης θοίνης ἀπέχεσθαι; Theaet. 178. D: σκευαζομένης θοίνης. Pol. II. 383. B: αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών (Aesch.). Legg. I. 649. A. Phaedr. 247. B: ὅταν ... πρὸς δαῖτα καὶ ἐπὶ θοίνην ἴωσιν. Soph. 251. B: ὅθεν ... τοῖς ... νέοις ... θοίνην παρεσκευάκαμεν. Conv. 174. C: ἄκλητον ... ἐλθόντα ... ἐπὶ τὴν θοίνην. Ib. ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἰέναι θοίνην ἄκλητος.

θολερός, ά, όν, *turbidus*. Phaed. 113. A: θολερὸς καὶ πηλώδης. Tim. 92: εἰς ὕδατος θολερὰν καὶ βαθεῖαν ἔωσαν ἀνάπνευσιν. 58. D: ὁ ... θολερώτατος (ἀὴρ) ὁμίχλη τε καὶ σκότος.

θόλος, ἡ, *aedificium rotundum*, in quo prytanes epulabantur. Apol. 32. D: ἐπειδὴ ἐκ τῆς θόλου ἐξήλθομεν. C: εἰς τὴν θόλον ... ἀγαγεῖν cet.

θοός, ή, όν, *velox*. Crat. 422. E: ἐκ τοῦ θοοῦ. Ib. τὸ ... θοόν.

θόρυβος, ὁ, *tumultus*, *turba*; etiam *strepitus* vel *clamor multitudinis* aliquid probantis (*plausus*) vel improbantis. Phaedr. 238. B: θόρυβος ... καὶ ἅμιλλα καὶ ἱδρὼς ἔσχατος γίγνεται. Gorg. 458. C: τοῦ ... θορύβου ... αὐτοὶ ἀκούετε τούτων τῶν ἀνδρῶν βουλομένων ἀκούειν, ἐάν τι λέγητε. Conv. 223. B: θορύβου μεστὰ πάντα εἶναι. Pol. VIII. 561. B: τοῦ πολλοῦ θορύβου παρελθόντος. Legg. II. 659. A: ἐκπληττόμενον ὑπὸ θορύβου τῶν πολλῶν. III. 700. D: μὴ τολμᾶν κρίνειν διὰ θορύβου. IX. 876. B: θορύβου μεστά, καθάπερ θέατρα ἐπαινοῦντά τε βοῇ καὶ ψέγοντα cet. Pol. VI. 492. B: ὅταν ... ξὺν πολλῷ θορύβῳ τὰ μὲν ψέγωσι τῶν λεγομένων ἢ πραττομένων τὰ δὲ ἐπαινῶσιν, ὑπερβαλλόντως ἑκάτερα. Prot. 339. D: εἰπὼν ... ταῦτα πολλοῖς θόρυβον παρέσχε καὶ ἔπαινον τῶν ἀκουόντων. Phaed. 66. D: θόρυβον παρέχει καὶ ταραχήν. Pol. VI. 492. C: ((ὅταν) αἵ τε πέτραι καὶ ὁ τόπος ... διπλάσιον θόρυβον παρέχωσι τοῦ ψόγου καὶ ἐπαίνου. IX. 571. E: ὅπως ἂν κοιμηθῇ καὶ μὴ παρέχῃ θόρυβον τῷ βελτίστῳ χαῖρον ἢ λυπούμενον. 575. A. Tim. 70. E: θόρυβον καὶ βοὴν ὡς ἐλαχίστην παρέχον. Critia 117. E. Polit. 273. A: θορύβων (v. θορύβου) τε καὶ ταραχῆς ἤδη παυόμενος. Pol. III. 413. D: ὥσπερ τοὺς πώλους ἐπὶ τοὺς ψόφους τε καὶ θορύβους ἄγοντες σκοποῦσιν εἰ φοβεροί.

θορυβῶ, *tumultuor*; *exsulto*; etiam *fremitu* vel *clamore indignationem significo*. Prot. 319. C: καταγελῶσι καὶ θορυβοῦσιν. Apol. 27. B: μὴ ἄλλα καὶ ἄλλα θορυβείτω. 21. A: μὴ θορυβεῖτε (v. θορυβῆτε). 30. C. 17. D: μήτε θαυμάζειν μήτε θορυβεῖν τούτου ἕνεκα. 30. C: μὴ θορυβεῖν ἐφ' οἷς ἂν λέγω. Euthyd. 303. B: ἐφ' ἑκάστοις πᾶσι παγκάλως

ἐθορύβουν cet. 276. D: ἐνταῦθα ... καὶ πάνυ μέγα ἐγέλασάν τε καὶ ἐθορύβησαν οἱ ἐρασταὶ τοῖν ἀνδροῖν. 303. B: ὀλίγου ... καὶ οἱ κίονες ... ἐθορύβησάν τ' ἐπὶ τοῖν ἀνδροῖν καὶ ἥσθησαν. Apol. 20. E: μὴ θορυβήσητε. **conturbo*, *perturbo*; *consterno*. Phaedr. 245. B: μηδέ τις ἡμᾶς λόγος θορυβείτω. Phil. 28. C: ὄντως σε ἐγὼ ... σεμνύνων ἐν τῷ παίζειν ἐθορύβησα. Pol. IV. 438. A: μήτοι τις ... ἀσκέπτους ἡμᾶς ὄντας θορυβήσῃ. Phaedr. 248. A: θορυβουμένη ὑπὸ τῶν ἵππων. Legg. I. 640. B: μηδὲν τὸ παράπαν δεδιότα μηδὲ θορυβούμενον ... στρατηγόν. Euthyd. 275. D: γνοὺς αὐτὸν τεθορυβημένον. Pol. VII. 518. A: ὁπότε ἴδοι θορυβουμένην τινὰ (ψυχήν). Legg. I. 640. A: ὁ ... ἀνδρεῖος τῶν δειλῶν ὑπὸ φόβων ἧττον τεθορύβηται. Lys. 210. E: ἀγωνιῶντα καὶ τεθορυβημένον ὑπὸ τῶν λεγομένων. Charm. 154. C: οὕτως ἐκπεπληγμένοι τε καὶ τεθορυβημένοι ἦσαν. Conv. 215. E: οὐδὲ τεθορύβητό μου ἡ ψυχὴ οὐδ' ἠγανάκτει. Euthyd. 283. D: καὶ ἐγὼ ἀκούσας ἐθορυβήθην. Conv. 194. A: ἵνα θορυβηθῶ διὰ τὸ οἴεσθαι cet. B: εἰ ... νῦν οἰηθείην σε θορυβηθήσεσθαι ἕνεκα ἡμῶν ὀλίγων ἀνθρώπων.

θορυβώδης, ὁ ἡ, *turbulentus*. Legg. II. 671. A: θορυβώδης ... ὁ ξύλλογος ὁ τοιοῦτος ἐξ ἀναγκῆς ... ξυμβαίνει γιγνόμενος. Tim. 42. D: θορυβώδη καὶ ἄλογον ὄντα.

θράσος, τό, *audacia*, *temeritas*. Hipp. mai. 298. A: οὐκ ἂν ... αὐτὸν τοῦ θράσους ἐπίσχοιμεν; Def. 416: ὑπερβολὴ θράσους πρὸς φόβους. Legg. III. 701. B: διὰ θράσος.

θρασύνομαι, *audax sum*; partic. *audacter* vel *insolenter*. Legg. IX. 879. D: ξένον ... ἂν ἀσελγαίνοντα καὶ θρασυνόμενον ἑαυτὸν τύπτοντα οἴηται δεῖν κολασθῆναι. III. 685. C: θρασυνόμενοι τὸν πόλεμον ἤγειραν τὸν ἐπὶ Τροίαν.

θρασυξενία, ἡ, *hospitis insolentia*. Legg. IX. 879. E: θρασυξενίας παυόντων.

θρασύς, εῖα, ύ, *audax*; *temerarius*. Hipp. mai. 298. A: εἰ ἀποκριναίμεθα τῷ θρασεῖ ἐκείνῳ ἀνθρώπῳ. Prot. 360. B: οἱ θρασεῖς καὶ οἱ μαινόμενοι. Legg. I. 630. B: θρασεῖς καὶ ἄδικοι καὶ ὑβρισταὶ cet. 649. C: θαῤῥαλέοι ... καὶ θρασεῖς. V. 728. E: τὰ μὲν γὰρ χαύνους τὰς ψυχὰς καὶ θρασείας ποιεῖ, τὰ δὲ ταπεινάς τε καὶ ἀνελευθέρους. Lach. 197. B: ταῦτα ... ἃ σὺ καλεῖς ανδρεῖα ... ἐγὼ θρασέα καλῶ. Lach. 184. B: θρασύτερος ... δ' αὐτὸ γενόμενος.

θρασύτης, ἡ, *audacia*; *temeritas*. Charm. 155. C: καί μου ἡ πρόσθεν (v. πρώην) θρασύτης ἐξεκέκοπτο. 156. D: καί μοι κατὰ σμικρὸν πάλιν ἡ θρασύτης ξυνηγείρετο. Def. 416: θρασύτης ὑπερβολὴ θράσους cet. Tim. 87. A: θρασύτητός τε καὶ δειλίας (εἴδη). Legg. I. 649. C: θρασύτητος γέμοντας. Lach. 197. B: θρασύτητος ... καὶ τόλμης.

θράττω (ταράττω), *conturbo*, *pungo* vel *stimulo* (de scrupulo). Theaet. 187. C: θράττει μέ πως νῦν τε καὶ ἄλλοτε δὴ πολλάκις. Phaed. 86. E: λέγε τί ἦν ὅ σε αὖ θρατ-

τον ἐπιστίαν παρέχει. Phaedr. 242. C: *ἐμὲ γὰρ ἔθραξε μέν τι καὶ πάλαι λέγοντα τὸν λόγον.* Parm. 130. D: *ἤδη μέντοι ποτέ με καὶ ἔθραξε μή τι ᾖ περὶ πάντων ταὐτόν.*

θραυστός, ή, όν, *fragilis.* Locr. 99. C: *τὸ δὲ θραυστὸν (εἶδος) θεῖον, ἄσφαλτον* cet.

θραύω, *confringo.* Crat. 426. E: *οἷον κρούειν, θραύειν* cet. Phaedr. 248. B: *πολλαὶ ... πολλὰ πτερὰ θραύονται.*

θρέμμα, τό, *quicquid alitur* vel *fovetur* (*alumnus, pullus*; praec. *pecus, animal*, et in univ. *animans*, plur. *animantia*). Phaedr. 260. B: *ὡς παντὸς ἄξιον τὸ θρέμμα οἴκοι τε κεκτῆσθαι* cet. Theaet. 174. B: *εἰ ἄνθρωπός ἐστιν ἤ τι ἄλλο θρέμμα.* Pol. IX. 590. A: *τὸ δεινὸν ... καὶ πολυειδὲς θρέμμα.* Legg. VI. 777. B: *ἐπειδὴ δύςκολόν ἐστι τὸ θρέμμα ἄνθρωπος.* XI. 914. D. Pol. VI. 493. A: *θρέμματος μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ ... τὰς ὀργάς τε καὶ ἐπιθυμίας.* IX. 589. B: *τοῦ πολυκεφάλου θρέμματος ἐπιμελήσεται.* Charm. 155. E. Pol. VIII. 569. B: *οἷον θρέμμα γεννῶν.* Tim. 70. E: *ὡς θρέμμα ἄγριον.* Legg. I. 639. A: *πᾶν θρέμμα ἄναρχον ... ἰδών.* Polit. 268. B: *ἐφ᾽ ὅσον αὐτοῦ τὰ θρέμματα φύσει μετείληφεν.* Tim. 30. D: *ὅσα τε ἄλλα θρέμματα συνέστηκεν ὁρατά.* Legg. XII. 953. E: *καθάπερ ποιοῦσι νῦν θρέμματα Νείλου.* Phaedr. 240. B: *τῶν τοιουτοτρόπων θρεμμάτων τε καὶ ἐπιτηδευμάτων.* Polit. 261. D: *τὴν δὲ κοινὴν τῶν ἐν ταῖς ἀγέλαις θρεμμάτων ἐπιμέλειαν.* Pol. IX. 590. C. Legg. VII. 819. D: *ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλὰ ὑηνῶν τινῶν εἶναι μᾶλλον θρεμμάτων.* XI. 936. E: *ἤ τι τῶν ἄλλων θρεμμάτων.* Polit. 264. A: *ἐπὶ τοῖς ἀγελαίοις ... θρέμμασιν.* 266. A. Critia 118. B: *τροφὴν τοῖς πᾶσιν ἡμέροις καὶ ἀγρίοις ἱκανὴν θρέμμασιν.* Phaedr. 230. D: *ὥσπερ οἱ τὰ πεινῶντα θρέμματα θαλλὸν ... προσείοντες ἄγουσι.* Soph. 222. A: *τὰν τούτοις θρέμματα χειρωσόμενος.* Critia 109. B: *κτήματα καὶ θρέμματα ἑαυτῶν ἡμᾶς ἔτρεφον.* Legg. VII. 789. B: *τρέφουσι ... ὀρνίθων θρέμματα.* 790. D: *περὶ τὰ νεογενῆ παίδων θρέμματα.* Phaedr. 261. A: *πάριτε δή, θρέμματα γενναῖα,* cet.

θρεπτικός, ή, όν, *alendi vim habens.* Polit. 267. B: *τέχνη τῆς ἀκεράτου φύσεως θρεπτική.* 276. B: *μηδεμίαν εἶναι τέχνην ἐν ἡμῖν ἀξίαν τούτου τοῦ θρεπτικοῦ προσρήματος.* C: *τῆς δίποδος ἀγέλης εἶναί τινα θρεπτικὴν τέχνην.*

θρῆνος, ὁ, *lamentatio*; *luctus*; *carmen lugubre.* Phil. 50. C: *θρήνου πέρι καὶ φθόνου* cet. 47. E: *θρῆνον.* 50. B. Pol. III. 398. D: *θρήνων τε καὶ ὀδυρμῶν ἔφαμεν ἐν λόγοις οὐδὲν προςδεῖσθαι.* Legg. XII. 947. B: *θρήνων τε καὶ ὀδυρμῶν χωρὶς γίγνεσθαι.* Phil. 48. A: *τὰς ἐν τοῖς θρήνοις καὶ πόθοις ἡδονάς.* 50. B: *ἐν θρήνοις τε καὶ τραγῳδίαις.* Pol. III. 395. E: (*ἐν*) *πένθεσι καὶ θρήνοις ἐχομένην.* 387. E: *ὀρθῶς ἄρ᾽ ἂν ἐξαιρῶμεν τοὺς θρήνους τῶν ὀνομαστῶν ἀνδρῶν.* 388. D: *πολλοὺς ἐπὶ σμικροῖσι παθήμασι θρήνους*

ἂν ᾄδοι καὶ ὀδυρμούς. IX. 578. A. Legg. III. 700. B: ᾠδῆς ἕτερον εἶδος, θρήνους cet. D: κεραννύντες ... θρήνους τε ὕμνοις cet.

θρηνῶ, *lugeo*, *lamentor*. Tim. 47. B: ὀδυρόμενος ἂν θρηνοῖ μάτην. Legg. XII. 960. A: θρηνεῖν ... καὶ ἔξω τῆς οἰκίας φωνὴν ἐξαγγέλλειν. Menex. 248. C. Apol. 38. D: θρηνοῦντός τέ μου καὶ ὀδυρομένου. Menex. 248. B: οὐ θρηνοῦντες οὐδὲ ὀλοφυρόμενοι. Phaed. 85. A: αὐτοὺς (τοὺς κύκνους) θρηνοῦντας τὸν θάνατον ὑπὸ λύπης ἐξᾴδειν. Ib. ἅ δή φασι διὰ λύπην θρηνοῦντα ᾄδειν.

θρηνώδης, ὁ, ἡ, *lugubris*, *querulus*. Legg. VII. 792. A: ὁ ... δύςκολος ... ἆρ' οὐ δοκεῖ σφῷν θρηνώδης τε εἶναι cet. Pol. X. 606. A: ἀνίησι τὴν φυλακὴν τοῦ θρηνώδους τούτου. III. 398. D: τίνες ... θρηνώδεις ἁρμονίαι; 411. A: τὰς ... θρηνώδεις ἁρμονίας.

θρηνῳδία, ἡ, *lamentatio*. Pol. X. 604. D: ἰατρικῇ τὴν θρηνῳδίαν ἀφανίζοντα.

θριγκός, ὁ, *apex*, *culmen*. Pol. VII. 534. E: ἆρ' οὖν δοκεῖ σοι ... ὥσπερ θριγκὸς τοῖς μαθήμασιν ἡ διαλεκτικὴ ἡμῖν ἐπάνω κεῖσθαι —;

θρίξ, ἡ, *pilus*; *coma* s. *capillus*. Parm. 130. C: οἷον θρὶξ ἢ πηλὸς cet. Tim. 76. C. Alc. I. 120. B: ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη ... τρίχα ἔχοντες ἐν τῇ ψυχῇ. Polit. 270. E: τῶν ... πρεσβυτέρων αἱ λευκαὶ τρίχες ἐμελαίνοντο. Ion. 535. C: ὀρθαὶ αἱ τρίχες ἵστανται ὑπὸ φόβου. Tim. 76. C: τὸ τριχῶν γένος ἐν τῷ δέρματι πέφυκε. 91. D: ἀντὶ τριχῶν πτερὰ φύον. Prot. 321. A: ἀμφιεννὺς αὐτὰ πυκναῖς τε θριξὶ καὶ στερεοῖς δέρμασιν. 334. B: ταῖς θριξὶ πολεμιώτατον ταῖς τῶν ἄλλων ζώων πλὴν ταῖς τοῦ ἀνθρώπου. Conv. 190. E. Phaed. 89. B: ξυμπιέσας τὰς ἐπὶ τῷ αὐχένι τρίχας. Ib. παίζειν ... εἰς τὰς τρίχας. Conv. 207. D: κατὰ τὰς τρίχας καὶ σάρκα cet. Pol. III. 391. B. Tim. 64. C. 76. E: τρίχας ὄνυχάς τε ἐπ' ἄκροις τοῖς κώλοις ἔφυσαν. Lys. 217. D: εἴ τίς σου ξανθὰς οὔσας τὰς τρίχας ψιμυθίῳ ἀλείψειε.

θρόμβος, ὁ, *grumus*. Critia 120. A: θρόμβον ἐνέβαλλον αἵματος.

θρόνος, ὁ, *solium*. Pol. VIII. 553. B: εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν ὠθεῖ ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ φιλοτιμίαν cet. Prot. 315. C: καθήμενον ... ἐν θρόνῳ. Pol. X. 617. B. VIII. 553. C: ἆρ' οὐκ οἴει τὸν τοιοῦτον τότε εἰς ... τὸν θρόνον ἐκεῖνον τὸ ἐπιθυμητικὸν ... ἐγκαθίζειν —; X. 621. A: ἐντεῦθεν ... ὑπὸ τὸν τῆς Ἀνάγκης ἰέναι θρόνον.

θρόνωσις, ἡ, caerimonia dicebatur qua mystae Corybantum sacris initiandum in solio collocabant et circa eum saltabant. Euthyd. 277. D: ὅταν τὴν θρόνωσιν ποιῶσι περὶ τοῦτον ὃν ἂν μέλλωσι τελεῖν.

θρυλλῶ et *θρυλῶ*, *decanto*, *in ore habeo*, *celebro*. Phaed. 65. B: ἢ τά γε τοιαῦτα καὶ οἱ ποιηταὶ ἡμῖν ἀεὶ θρυλοῦσιν

(v. *θρυλλοῦσιν*) ὅτι cet. 76. D: *ἃ θρυλοῦμεν ἀεί.* Ax. 365. B: *τὸ κοινὸν ... καὶ ... θρυλλούμενον.* 364. B: *τὴν ἀεὶ θρυλλουμένην πρὸς σοῦ σοφίαν.*

θρύπτω, *tero, comminuo.* Crat. 426. E: *θρύπτειν, κερματίζειν.* Parm. 165. B: *θρύπτεσθαι ... κερματιζόμενον ἀνάγκη πᾶν τὸ ὄν.* **mollem* vel *delicatum* aliquem *reddo.* Legg. VI. 778. A: *θρύπτοντες.* Locr. 103. B: *θρύπτοισα τὰν ψυχὰν ἢ ῥωννῦσα ποτ' ἀλκάν.* Unde med. *delicatus sum, fastidiosum me praebeo.* Legg. VI. 777. E: *θρύπτεσθαι ποιεῖν.* Phaedr. 228. C: *ἐθρύπτετο, ὡς δὴ οὐκ ἐπιθυμῶν λέγειν.* 236. C.

θυγάτηρ, ἡ, *filia.* Conv. 179. B: *ἡ Πελίου θυγάτηρ Ἄλκηστις.* 180. D: *Οὐρανοῦ θυγάτηρ.* Legg. XI. 925. D. Conv. 199. D: *ἔστιν υἱέος γε ἢ θυγατρὸς ὁ πατὴρ πατήρ.* Pol. III. 393. D. Legg. XI. 924. D: *νυμφίον δ' εἶναι τῇ θυγατρί.* Gorg. 512. C: *τῷ υἱεῖ αὐτοῦ οὔτ' ἂν θυγατέρα ἐθέλοις* cet. Pol. III. 392. E. al. Ep. XIII. 361. C: *εἰσί μοι ἀδελφιδῶν θυγατέρες.* Legg. VI. 765. D: *υἱέων καὶ θυγατέρων.* XI. 924. D. I. 650. A: *αὐτοῦ θυγατέρας τε καὶ υἱεῖς καὶ γυναῖκας.* Ep. XIII. 363. A: *ταῖς Κέβητος θυγατράσι.*

θυηπολῶ, *sacra facio.* Pol. II. 364. E: *καθ' ἃς θυηπολοῦσι.*

θύλακος, ὁ, *saccus.* Theaet. 161. A: *ὅτι με οἴει λόγων τινὰ εἶναι θύλακον.*

θῦμα, τό, *quicquid immolatur* vel *diis offertur*, ut victima; in univ. *sacrificium.* Def. 415. B: *θυσία θεῷ δόμα θύματος.* Pol. II. 378. A: *θυσαμένους οὐ χοῖρον, ἀλλά τι μέγα καὶ ἄπορον θῦμα.* Critia 119. D: *ἐπευξάμενοι τῷ θεῷ τὸ κεχαρισμένον αὐτῷ θῦμα ἑλεῖν.* Legg. VI. 782. C: *θύματα ... οὐκ ἦν τοῖς θεοῖσι ζῶα, πελανοὶ δὲ καὶ μέλιτι καρποὶ δεδευμένοι καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἁγνὰ θύματα.* V. 741. C: *ἐπὶ τοῖς πρώτοις θύμασι καὶ δευτέροις.* VII. 799. A: *ἐπὶ τοῖς τῶν θεῶν θύμασιν ἑκάστοις.* X. 888. C: *θύμασι καὶ εὐχαῖς.* XII. 953. E. Polit. 290. E: *τὰ μέγιστα τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα θύματα ... θύειν.* Critia 120. B: (*ἐπεὶ*) *τὸ πῦρ ἐψυγμένον τὸ περὶ τὰ θύματα εἴη.* Legg. X. 909. E: *τοῖς ἱερεῦσι ... ἐγχειριζέτω τὰ θύματα.* XII. 948. C: *σμικρὰ δεχόμενοι θύματα.*

θυμίαμα, τό, *suffimentum, odores.* Pol. II. 373. A: *μύρα καὶ θυμιάματα.* Legg. VIII. 847. C: *ὅσα περὶ θεοὺς τὰ τοιαῦτ' ἐστὶ ξενικὰ θυμιάματα.* Pol. IX. 573. A: *θυμιαμάτων τε γέμουσαι καὶ μύρων* cet.

θυμιατικός, ή, όν, *ad suffitum idoneus.* Tim. 61. C: *πάντα ὅσα κηροειδῆ καὶ θυμιατικὰ σώματα ξυμπήγνυται.*

θυμικός, ή, όν, *iracundus; τὸ θυμ. iracunda animi pars.* Def. 415. E: *ὀργὴ παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι.*

θυμιῶ, *suffio, suffitus causa incendo*; intr. *vaporo.* Tim. 66. D: *τηκομένων ἢ θυμιωμένων γίγνονταί τινων* (*ὀσμαί*).

θυμοειδής, ὁ ἡ, *animosus; iracundus.* Pol. II. 376. C:

φιλόσοφος ... καὶ θυμοειδὴς cet. V. 456. A: *καὶ θυμοειδής, ἡ δ' ἄθυμος;* IV. 441. A: *τὸ θυμοειδές, ἐπίκουρον ὂν τῷ λογιστικῷ φύσει.* 442. C. Locr. 100. A. Pol. III. 411. C: *ὀργίλοι ἀντὶ θυμοειδοῦς.* IV. 440. E. Def. 413. A: *ἀπάθεια τοῦ θυμοειδοῦς.* Pol. II. 375. E: *πρὸς τῷ θυμοειδεῖ ἔτι προςγενέσθαι καὶ φιλόσοφος τὴν φύσιν.* 375. C: *ἐναντία γάρ που θυμοειδεῖ πραεῖα φύσις.* IV. 441. E: *τῷ ... θυμοειδεῖ (προςήκει) ὑπηκόῳ εἶναι καὶ ξυμμάχῳ τούτου (τοῦ λογιστικοῦ).* VIII. 550. B. II. 375. B: *ὅτι γε θυμοειδῆ (δεῖ τὸν φύλακα εἶναι).* Legg. V. 731. B. D. Pol. III. 411. B: *ἐὰν ... θυμοειδῆ (φύσιν λάβῃ).* Tim. 18. A. Pol. III. 410. B: *πρὸς τὸ θυμοειδὲς τῆς φύσεως βλέπων κἀκεῖνο ἐγείρων.* 411. A: *εἴ τι θυμοειδὲς εἶχεν.* E. IV. 435. E. IX. 581. A: *τὸ θυμοειδὲς οὐ πρὸς τὸ κρατεῖν μέντοι φαμὲν καὶ νικᾶν καὶ εὐδοκιμεῖν ἀεὶ ὅλον ὡρμῆσθαι;* De virt. 378. D: *οἵτινές τε θυμοειδεῖς καὶ ἄθυμοι.* Pol. V. 467. E: *ἐφ' ἵππων ... μὴ θυμοειδῶν μηδὲ μαχητικῶν.* VIII. 547. E: *ἐπὶ ... τοὺς θυμοειδεῖς τε καὶ ἁπλουστέρους ἀποκλίνειν.*

θυμός, ὁ, animus, praec. *commotus;* hinc *excandescentia, iracundia.* Crat. 419. E: *θυμὸς ... ἀπὸ τῆς θύσεως καὶ ζέσεως τῆς ψυχῆς ἔχοι ἂν τοῦτο τὸ ὄνομα.* Pol. II. 375. B: *ὡς ἄμαχόν τε καὶ ἀνίκητον θυμός.* IV. 440. C. Tim. 70. D. Legg. I. 649. D: *θυμός, ἔρως* cet. IX. 863. B: *θυμός, δύςερι καὶ δύςμαχον κτῆμα ἐμπεφυκός.* XI. 929. A: *ὃν ἂν θυμὸς ἐπίῃ μηδαμῶς εὐτυχὴς* cet. Def. 415. E: *θυμὸς ὁρμὴ βίαιος ἄνευ λογισμοῦ.* Prot. 351. A: *ἀπὸ μανίας γε καὶ ἀπὸ θυμοῦ.* Pol. IV. 441. A: *ὅτι θυμοῦ ... εὐθὺς γενόμενα μεστά ἐστι (τὰ παιδία).* IX. 586. D: *πλησμονὴν ... θυμοῦ διώκων.* X. 606. D. Tim. 70. B: *ὅτε ζέσειε τὸ τοῦ θυμοῦ μένος* (v. *γένος*). C: *τῇ τοῦ θυμοῦ ἐγέρσει.* Legg. V. 731. B: *τοῦτο ... ἄνευ θυμοῦ γενναίου ψυχὴ πᾶσα ἀδύνατος δρᾶν.* IX. 869. A: *ἐὰν ... τις εἰς τοσοῦτον ἀκρατὴς θυμοῦ γένηται* cet. XI. 934. D. al. Pol. IX. 586. C: *ὃς ἂν αὐτὸ τοῦτο διαπράττηται ... θυμῷ διὰ δυςκολίαν.* Legg. IX. 866. D: *(ἐὰν) θυμῷ ... ᾖ τὸ πεπραγμένον ἐκπραχθέν.* 867. B: *οἱ τῷ θυμῷ πραχθέντες φόνοι.* D. 868. A. XI. 935. A: *πράγματι ... ἀχαρίστῳ, θυμῷ, χαριζόμενος.* C: *τοὺς θυμῷ, ἑτέρῳ κακῷ, φιλοφρονουμένους.* Prot. 352. B: *τοτὲ μὲν θυμόν, τοτὲ δὲ ἡδονὴν* cet. Crat. 419. E: *τῇ ... ἐπὶ τὸν θυμὸν ἰούσῃ δυνάμει.* Pol. III. 411. B: *ἕως ἂν ἐκτήξῃ τὸν θυμόν.* Ib. *ἀσθενῆ ποιήσας τὸν θυμόν.* V. 465. A: *πληρῶν τὸν θυμόν.* Legg. IX. 867. A: *ὁ ... τὸν θυμὸν φυλάττων* cet. D: *κολάζων τὸν αὑτοῦ θυμόν.* 869. E: *τὰ ... κατὰ τὸν θυμὸν γιγνόμενα περὶ φόνους.* X. 888. A: *σβέσαντες τὸν θυμόν.* Prot. 323. E: *ἐπὶ τούτοις ... οἵ τε θυμοὶ γίγνονται καὶ αἱ κολάσεις* cet. Locr. 102. E: *θυμοὶ βαρεῖς.* Phil. 40. E: *περὶ φόβων τε καὶ θυμῶν.* 47. E: *τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὀργαῖς.* Legg. XI. 934. A: *(ἐν) θυμοῖς δυςιά-*

τοις γιγνομένοις. I. 633. D: *αἳ ... τοὺς θυμοὺς μαλάττουσαι κηρίνους ποιοῦσιν.* 645. D.

θυμοῦμαι, *excandesco*, *irascor*, et in univ. *vehementius commoveor*, *ferveo.* Prot. 323. D: *οὐδεὶς θυμοῦται.* 324. A: *ἔνθα δὴ πᾶς παντὶ θυμοῦται καὶ νουθετεῖ.* Pol. IX. 580. D: *τὸ δὲ ᾧ θυμοῦται (ἄνθρωπος).* Legg. IX. 865. D. Euth. 3. D: *θυμοῦνται.* Pol. IV. 436. A: *θυμούμεθα ... ἄλλῳ τῶν ἐν ἡμῖν.* 439. E. Pol. V. 465. A: *εἴ πού τίς τῳ θυμοῖτο.* Legg. IV. 717. D. X. 888. A: *ὑπὸ τοῦ θυμοῦσθαι τοῖς τοιούτοις.* Ep. VII. 349. A: *οἷα (χρώματα) ἂν θυμούμενος ἀφείη.* Pol. IV. 441. C: *τῷ ἀλογίστως θυμουμένῳ.* 440. B: *λοιδοροῦντά τε αὑτὸν καὶ θυμούμενον τῷ βιαζομένῳ ἐν αὑτῷ.* Legg. III. 692. A: *ἔτι σπαργῶσαν καὶ θυμουμένην τὴν ὀργὴν ὁρῶν.* Tim. 70. C: *οἴδησις ... τῶν θυμουμένων.* Legg. IV. 717. D: *θυμουμένοις ... ὑπείκειν δεῖ.* XI. 936. A: *θυμουμένοισι μὴ ἐξέστω.* Ep. VII. 346. A: *τεθυμωμένοις.* Pol. VII. 536. C: *ὥσπερ θυμωθεὶς τοῖς αἰτίοις.* Legg. XI. 931. B: *θυμωθέντα.* Ep. VII. 348. A: *θυμωθέντες.*

θύρα, *ἡ*, *ianua.* Prot. 314. D: *ἐγκεκλῃμένης* (v. *ἐγκεκλεισμένης*) *τῆς θύρας.* 310. A: *τὴν θύραν τῇ βακτηρίᾳ πάνυ σφόδρα ἔκρουε.* 314. D. Conv. 174. E: *ἀνεῳγμένην καταλαμβάνειν τὴν θύραν.* Lys. 303. B. Charm. 153. E: *ἀποβλέψας πρὸς τὴν θύραν.* Conv. 203. D: *ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος.* Legg. XI. 933. B. Phaedr. 233. E: *ἐπὶ τὰς θύρας ἥξουσι.* 245. A: *ὃς ... Μουσῶν ἐπὶ ποιητικὰς θύρας ἀφίκηται.* Phil. 62. C: *ἀναπετάσας τὰς θύρας.* Conv. 203. B: *ἦν περὶ τὰς θύρας.* 223. B: *κωμαστὰς ἥκειν ... ἐπὶ τὰς θύρας.* Pol. II. 364. B: *ἐπὶ πλουσίων θύρας ἰόντες.* Id. VI. 489. B. C. Legg. XII. 953. D. Alc. II. 143. E: *ἐλθόντα ἐπὶ τὰς θύρας.* Eryx. 398. E.

θύραζε, *foras.* Locr. 102. A: *ῥεῖ ... διὰ τῶ σώματος ἔξω θύραζε τὰ πνεύματα.*

θυραυλία, *ἡ*, in eo dicitur qui *sub dio degit.* Locr. 103. B: *ταὶ ... θυραυλίαι καὶ ἁπλαῖ τροφαὶ* cet.

θυραυλῶ, *sub dio dego.* Legg. III. 695. A: *δυναμένους θυραυλεῖν καὶ ἀγρυπνεῖν.* Polit. 272. A: *γυμνοὶ δὲ καὶ ἄστρωτοι θυραυλοῦντες τὰ πολλὰ ἐνέμοντο.*

θυρίς, *ἡ*, plur. *fores.* Pol. II. 359. D: *ἵππον χαλκοῦν ... θυρίδας ἔχοντα.*

θύρωμα, *τό*, *ianua.* Polit. 280. D: (*περὶ*) *τὰς τῶν θυρωμάτων πήξεις.*

θυρωρός, *ὁ*, *ianitor.* Prot. 314. C: *ὁ θυρωρός, εὐνοῦχός τις.* Phaed. 59. E. Phil. 62. C: *ὥσπερ θυρωρὸς ὑπ' ὄχλου τινὸς ὠθούμενος καὶ βιαζόμενος.* Ep. VII. 347. A.

θυσία, *ἡ*, *sacrificium*; etiam dies festus qui sacris celebratur (vern. *Opferfest*). Phaed. 61. B: *εἰς τὸν θεὸν ... οὗ ἦν ἡ παροῦσα θυσία.* Legg. VII. 800. B: *θυσίας γενομένης.* XII. 949. D: *περὶ θυσίας εἰρηνικῆς.* Alc. II. 150. C. Tim.

26. E: τῇ ... παρούσῃ τῆς θεοῦ θυσίᾳ. Conv. 174. C: θυσίαν ποιουμένου. Legg. VII. 799. A. 800. C. Alc. II. 151. A: τὴν θυσίαν ἀναβάλλεσθαι. Ep. VII. 349. D: ὡς τὰς γυναῖκας ... δέοι θῦσαι θυσίαν τινὰ δεχήμερον. Conv. 188. B: θυσίαι πᾶσαι. Pol. IV. 427. B. Legg. VII. 809. D: θυσίαι καὶ ἑορταί. VIII. 828. A. 835. E. Phil. 290. E: τῷ ... βασιλεῖ φασὶ ... τὰ σεμνότατα καὶ μάλιστα πάτρια τῶν ἀρχαίων θυσιῶν ἀποδεδόσθαι. Pol. II. 364. E: διὰ θυσιῶν καὶ παιδιᾶς ἡδονῶν. V. 461. A: οὐχ ὑπὸ θυσιῶν οὐδ' ὑπὸ εὐχῶν φύς. Legg. V. 738. D: μετὰ θυσιῶν. VI. 772. B: θυσιῶν τε καὶ χορειῶν. Id. VII. 804. A. IX. 871. C: διά τινων ἐπευχῶν καὶ θυσιῶν θεοῖς τισίν. XII. 947. A. 950. E. Conv. 197. D: ἐν θυσίαις γιγνόμενος ἡγεμών. Pol. II. 364. B: θυσίαις τε καὶ ἐπῳδαῖς. III. 394. A: ἐν ἱερῶν θυσίαις. X. 885. B: θυσίαις τε καὶ εὐχαῖς. XI. 935. B: ἔν τισι δημοτελέσι θυσίαις. Ion. 535. D: ἐν θυσίαις καὶ ἑορταῖς. Menex. 244. A: εὐχαῖς καὶ θυσίαις. Conv. 189. C: θυσίας ... ποιεῖν μεγίστας. 202. E: τῶν μὲν (ἀνθρώπων) τὰς δεήσεις καὶ θυσίας. Pol. I. 331. B: μηδ' αὖ ὀφείλοντα ἢ θεῷ θυσίας τινὰς ἢ ἀνθρώπῳ χρήματα. II. 362. C: θεοῖς θυσίας ... θύειν. IV. 419: θυσίας θεοῖς ἰδίας θύοντες. Critia 113. B: ἱερὰ θυσίας τε αὐτοῖς κατασκευάζοντες. Legg. I. 642. D. V. 738. C: θυσίας τελεταῖς συμμίκτους κατεστήσαντο. X. 908. C: καὶ περὶ θυσίας τε καὶ ὅρκους. 909. E: θυσίας εὔχεσθαι. Epin. 985. E: ἑορτάς τε αὐτοῖς γίγνεσθαι ... καὶ θυσίας. Alc. II. 148. E: οἳ πλείστας ... θυσίας καὶ καλλίστας τῶν Ἑλλήνων ἄγομεν. 149. C. 150. A. De lege 315. C: οἵας θυσίας θύουσιν Ἕλληνες ὄντες!

θύσις, ἡ, *fervor*. Crat. 419. E: θυμὸς ... ἀπὸ τῆς θύσεως καὶ ζέσεως τῆς ψυχῆς ἔχοι ἂν τοῦτο τὸ ὄνομα.

θύω, *sacrifico, macto; sacris celebro*. Alc. I. 121. C: βασιλέως γενέθλια ἅπασα θύει καὶ ἑορτάζει ἡ Ἀσία. Legg. VII. 801. A: τοῖς θεοῖς οἷς θύομεν ἑκάστοτε. Alc. II. 149. A: ὥστε καὶ ἀνάπηρα θύουσιν ἑκάστοτε. Phaedr. 251. A: θύοι ἂν ὡς ἀγάλματι καὶ θεῷ τοῖς παιδικοῖς. Legg. VIII. 828. B: ὅπως ἂν μία γέ τις ἀρχὴ θύῃ. VII. 791. A: οἷς ἂν καλλιεροῦντες ἕκαστοι θύωσιν. Polit. 290. E: τὰ μέγιστα ... θύματα ... θύειν. Pol. II. 362. C: θυσίας ... θύειν. Legg. IV. 716. D. al. Euth. 14. C: οὐκοῦν τὸ θύειν δωρεῖσθαί ἐστι τοῖς θεοῖς —; Alc. II. 149. E. De lege 315. B: ἀνθρώπους θύειν. Legg. X. 610: ὡς οὐ καθαρὸς ὢν θύων. Euth. 14. B. Legg. VIII. 828. A: θυούσῃ τῇ πόλει. VII. 803. E: θύοντα καὶ ᾄδοντα cet. Pol. IV. 419: θυσίας θεοῖς ἰδίας θύοντες. Legg. X. 887. D: θυόντων ἐν σπουδῇ τῇ μεγίστῃ τῶν αὐτῶν γονέων. VII. 821. D: εὐφημεῖν ... ἀεὶ θύοντας. VIII. 828. C: θύοντας ... ἔμμηνα ἱερά. Pol. I. 328. C: τεθυκὼς ... ἐτύγχανεν ἐν τῇ αὐλῇ. Lys. 206. E: κατελάβομεν αὐτόθι τεθυκότας ... τοὺς παῖδας. Legg. VII.

800. C: *δημοσίᾳ γάρ τινα θυσίαν ὅταν ἀρχή τις θύσῃ.* Euthyd. 302. A: *θῦσαι.* E. Ep. VII. 349. D. Legg. X. 910: *εἴτ' ἐν δημοσίοις θύσας ἱερὰ θεοῖς οἱστισινοῦν.* VII. 800. D: *τὴν θύσασαν ... πόλιν.* Pol. III. 415. E: *θύσαντες οἷς χρή.* Critia 119. E. Pol. II. 365. A: *μὴ θύσαντας δὲ δεινὰ περιμένει.* Legg. VII. 799. B: *τοῖς ἄλλοις πᾶσι θεοῖς θύσαντας.* X. 909. D: *πρὸς τὰ δημόσια ἴτω θύσων.* Med. *sacra instituo, sacra facienda* vel *mactandum curo.* Legg. I. 642. D: *ὃς ... θυσίας ... ἐθύσατό τινας.* Conv. 201. D: *Ἀθηναίοις θυσαμένοις πρὸ τοῦ λοιμοῦ.* Pol. II. 378. A: *θυσαμένους οὐ χοῖρον, ἀλλά τι ... ἄπορον θῦμα.* — Verb. Pol. II. 365. E: *θυτέον ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων.*

θῶκος, v. *θᾶκος.*

θωπεία, ἡ, adulatio, pl. *blanditiae.* Legg. VI. 762. A: *ταῖς ... θωπείαις ὑπείκοντες.* X. 906. B: *δῆλον ὅτι ... πείθουσι θωπείαις λόγων.* XI. 923. B. Pol. IX. 579. D: *δοῦλος τὰς μεγίστας θωπείας καὶ δουλείας.* Legg. I. 633. D: *πρὸς ... ἡδονὰς καί τινας δεινὰς θωπείας κολακικάς.* XII. 948. C: *σμικρὰ δεχόμενοι θύματα καὶ θωπείας πολλάς.*

θώπευμα, τό, blandimentum. Pol. IX. 590. C: *τὰ θωπεύματα αὐτῶν ... μανθάνειν.*

θωπευτικός, ή, όν, blandus. Legg. I. 634. A: *πρὸς τὰ ... θωπευτικὰ ἀδυνατοῦσαν (ἀντιβαίνειν).*

θωπεύω, blandior, mulceo. Pol. VIII. 563. A: *φοιτητὰς φοβεῖται καὶ θωπεύει.* IX. 579. A: *οὐκοῦν ἀναγκάζοιτο ἄν τινας ἤδη θωπεύειν αὐτῶν τῶν δούλων —;* Crit. 51. B: *θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσαν ἢ πατέρα.* Theaet. 173. A: *ἐπιστάμενοι τὸν δεσπότην λόγῳ ... θωπεῦσαι.* Ep. III. 315. B: *αὐτῷ τούτῳ θωπεύσας τῷ ῥήματι.*

θώραξ, ὁ, thorax (pectus). Tim. 69. E: *διοικοδομοῦσι τοῦ θώρακος αὖ τὸ κύτος.* Ib. *ἐν ... τοῖς στήθεσι καὶ τῷ καλουμένῳ θώρακι.* **lorica.* Ep. XIII. 363. A: *Κρατίνῳ ... θώρακα δωρησόμεθα ὁπλιτικὸν τῶν μάλα καλῶν τῶν πεζῶν.* C: *ἂν τὸν θώρακα ... πέμπῃς.*

θώψ, ὁ, adulator; adi. *blandus.* Theaet. 175. E: *μηδὲ ὄψον ἡδῦναι ἢ θῶπας λόγους.*

I.

ἰῶτα, τό. Crat. 418. C: *νῦν ... ἀντὶ ... τοῦ ἰῶτα ἢ εἶ* (v. *ε*) *ἢ ἦτα μεταστρέφουσιν.* B: *οἶσθα ὅτι οἱ παλαιοὶ οἱ ἡμέτεροι τῷ ἰῶτα καὶ τῷ δέλτα εὖ μάλα ἐχρῶντο.* 426. E: *τῷ δ' αὖ ἰῶτα πρὸς τὰ λεπτὰ πάντα, ἃ δὴ μάλιστα διὰ πάντων ἴοι ἄν (φαίνεταί μοι κατακεχρῆσθαι).* 399. B: *τό τε ἕτερον αὐτόθεν ἰῶτα ἐξείλομεν.* 407. B. 419. A. 421. B.

ἴαμα, τό, *sanatio*; *medela*. Tim. 66. C: προςφιλὲς παντὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον ἴαμα τῶν βιαίων παθημάτων γιγνόμενον. Legg. VI. 771. C: αὕτη δ' ἔχει σμικρότατον ἴαμα. XII. 957. E: θάνατον ἴαμα ταῖς οὕτω διατεθείσαις ψυχαῖς διανέμοντες. VII. 790. D: αἱ περὶ τὰ τῶν Κορυβάντων ἰάματα τελοῦσαι.

ἰαμβεῖον, τό, *iambus*. Euthyd. 291. D: κατὰ τὸ Αἰσχύλου ἰαμβεῖον. Pol. II. 380. A: ἐν οἷς ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα ἔνεστι. X. 602. B: τοὺς ... τῆς τραγικῆς ποιήσεως ἁπτομένους ἐν ἰαμβείοις καὶ ἐν ἔπεσι.

ἴαμβος, ὁ, *iambus*; pl. *carmina iambica*. Pol. III. 400. B: καὶ ... ἴαμβον καί τιν' ἄλλον τροχαῖον ὠνόμαζε. Legg. XI. 935. E: ποιητῇ ... κωμῳδίας ἢ τινος ἰάμβων ἢ (ἢ ἰάμβων ἤ τινος?) Μουσῶν μελῳδίας. Ion. 534. C: ὁ δ' ἔπη, ὁ δ' ἰάμβους (οἷός τε ποιεῖν).

ἰάσιμος, ὁ, ἡ, *sanabilis* (etiam trop.). Gorg. 526. B: ἐάν τε ἰάσιμος ἐάν τε ἀνίατος δοκῇ εἶναι. Legg. IX. 878. C: ἂν τὸ τραῦμα ἰάσιμον ἀποβῇ. XII. 941. E: ὡς ἰασίμῳ ἐκ τῶν εἰκότων ὄντι. Ib. τὸν μὲν ἴσως ἂν ἰάσιμον ἔτ' εἶναι, τὸν δ' ἀνίατον. 957. E: ὅσοις ἰάσιμοι δόξαι τῶν κακῶν. Gorg. 525. B: οἳ ἂν ἰάσιμα ἁμαρτήματα ἁμάρτωσιν. Phaed. 113. E. Legg. V. 731. D: τὸν ... ἰάσιμα (κακὰ) ἔχοντα.

ἴασις, ἡ, *sanatio*; *remedium*. Legg. IX. 862. C: τὸ δὲ τῆς ἰάσεως ἡμῖν τῆς ἀδικίας τῇδε ῥέπειν χρὴ φάναι. Phaedr. 248. D: ἢ περὶ σώματος ἴασίν τινα ἐσομένου. Conv. 188. C: περὶ Ἔρωτος φυλακήν τε καὶ ἴασιν. Pol. VII. 515. C: σκόπει ... αὐτῶν λύσιν τε καὶ ἴασιν τῶν τε δεσμῶν καὶ τῆς ἀφροσύνης. Legg. I. 635. A: ἴασιν ἐξ αὐτοῦ συμβαίνει γίγνεσθαι τῷ μὴ φθόνῳ τὰ λεγόμενα, ἀλλ' εὐνοίᾳ δεχομένῳ. VII. 790. E: καθάπερ αἱ τῶν ἐκφρόνων βακχειῶν ἰάσεις. Phil. 46. A: τὰς τῆς ψώρας ἰάσεις τῷ τρίβειν.

ἴασπις, ἡ, *iaspis*. Phaed. 110. D: σάρδιά τε καὶ ἰάσπιδας cet.

ἰαστί, *dorice*, *dorico modo*. Lach. 188. D: ἀτεχνῶς δωριστί, ἀλλ' οὐκ ἰαστί (ἡρμοσμένος αὐτὸς αὑτοῦ τὸν βίον). Est quoque i. q. ἡ ἰαστί (ἁρμονία). Pol. III. 398. E: ἰαστὶ ... καὶ λυδιστί, αἵτινες (ἁρμονίαι) χαλαραὶ καλοῦνται.

ἰατός, ή, όν, qui *sanari*, etiam qui *sarciri potest*. Legg. XII. 949. D: ἰατὴν εἶναι τὴν πρώτην ἀνάγκην τῆς ζημίας (si sana script.). IX. 862. C: τούτων ὁπόσα ... ἰατά. V. 731. C: ὅσοι ἀδικοῦσι μέν, ἰατὰ δέ.

ἰατρεῖον, τό, *medici officina*. Pol. III. 405. A: ἆρ' οὐ δικαστήριά τε καὶ ἰατρεῖα πολλὰ ἀνοίγεται —; Legg. IV. 720. C: ἐν τοῖς ἰατρείοις περιμένοντες. I. 646. C: τοὺς εἰς τὰ ἰατρεῖα αὐτοὺς βαδίζοντας.

ἰάτρευσις, ἡ, *medicina*. Pol. II. 357. C: ἰάτρευσίς τε καὶ ὁ ἄλλος χρηματισμός.

ἰατρεύω, *sano*, *medeor*; etiam *emendo*. Legg. IX. 857. D:

οὐκ ἰατρεύεις τὸν νοσοῦντα, ἀλλὰ σχεδὸν παιδεύεις. IV. 720. C: *τοὺς ... δούλους σχεδόν τι οἱ δοῦλοι τὰ πολλὰ ἰατρεύουσι περιτρέχοντες* cet. Conv. 188. C: *ἰατρεύειν.* Ep. IV. 320. E: *σὺ φαίνου ἰατρεύων.* Legg. V. 728. C: *ὁ μὲν οὐκ ἰατρευόμενος, ὁ δὲ ... ἀπολλύμενος.* VIII. 843. C. IX. 857. C: *δούλοις ὡς ἰατρευομένοις ὑπὸ δούλων.* — Med. *sanandum me curo.* Gorg. 478. B: *ἆρ᾽ οὖν τὸ ἰατρεύεσθαι ἡδύ ἐστι καὶ χαίρουσιν οἱ ἰατρευόμενοι;* 479. A. Pol. II. 357. C: *τὸ κάμνοντα ἰατρεύεσθαι.* Gorg. 478. B: *ἆρ᾽ οὖν τὸ ἰατρεύεσθαι ἡδύ ἐστι καὶ χαίρουσιν οἱ ἰατρευόμενοι;* 479. A. Pol. II. 357. C: *τὸ κάμνοντα ἰατρεύεσθαι.* Gorg. 478. C: *ἰατρευόμενος.* D. Pol. III. 406. B. C: *οὐδενὶ σχολὴ διὰ βίου κάμνειν ἰατρευομένῳ.* Polit. 296. B: *μὴ πείθων τὸν ἰατρευόμενον.* Pol. IV. 426. A: *ἰατρευόμενοι ... οὐδὲν περαίνουσι.*

ἰατρικός, ή, όν, medicus; ad medendum aptus; medicinae vel *sanandi* atque etiam *curandi* vel *emendandi peritus;* fem. et neutr. *medicina.* Prot. 313. E: *ἐὰν μή τις τύχῃ περὶ τὴν ψυχὴν αὖ ἰατρικὸς ὤν.* Pol. X. 599. C: *εἰ ἰατρικὸς ἦν τις αὐτῶν.* Legg. XII. 963. B: *ἰατρικὸς νοῦς.* Charm. 171. B. Gorg. 449. E: *ἡ ἰατρική.* 478. D: *ἰατρικὴ γίγνεται πονηρίας ἡ δίκη;* 517. E: *ὅτι ἔστι τις ... τέχνη γυμναστική τε καὶ ἰατρική.* Soph. 229. A: *περὶ ... νόσον ἰατρική.* Conv. 186. C: *ἔστι γὰρ ἰατρικὴ ... ἐπιστήμη τῶν τοῦ σώματος ἐρωτικῶν πρὸς πλησμονὴν καὶ κένωσιν.* E. Pol. I. 341. E: *διὰ ταῦτα καὶ ἡ τέχνη ἐστὶν ἡ ἰατρικὴ νῦν εὑρημένη.* 342. A: *αὐτὴ ἡ ἰατρική ἐστι πονηρά —;* 346. A: *οἷον ἰατρικὴ ... ὑγίειαν (παρέχεται).* V. 455. E: *ἔστι ... καὶ γυνὴ ἰατρική, ἡ δ᾽ οὔ.* Charm. 165. C. 171. A: *καὶ ἡ ἰατρικὴ δὴ ἑτέρα εἶναι τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν ὡρίσθη τῷ τοῦ ὑγιεινοῦ εἶναι καὶ νοσώδους ἐπιστήμη.* 174. C. Eryx. 401. C: *ἔστιν ... ἡ ἰατρικὴ τῶν ἐπιστημῶν ἡ πρὸς τοῦτο χρησίμη, πρὸς τὸ νόσους ἀπαλλάττειν.* Crat. 186. C: *καὶ τοῦτό ἐστιν ᾧ ὄνομα τὸ ἰατρικόν.* Tim. 89. B. Pol. I. 350. A: *ἰατρικοῦ ... ἢ ἀνδρὸς ἢ πράγματος.* Prot. 345. A: *ἡμεῖς ... οἱ ἰατρικῆς ἰδιῶται.* Phaedr. 269. A: *τὰ πρὸ ἰατρικῆς.* Soph. 226. E. Polit. 299. B: *ἄν τις ... ἰατρικῆς ἀλήθειαν ... ζητῶν φαίνηται παρὰ τὰ γράμματα.* Conv. 176. D. 186. A. Tim. 24. C. Legg. I. 628. D: *κάμνον σῶμα ἰατρικῆς καθάρσεως ... τυχόν.* Gorg. 464. B: *ἀντίστροφον ... τῇ ἰατρικῇ τὴν δικαιοσύνην (λέγω).* Polit. 289. A. 299. C. Conv. 187. E: *ἐν ἰατρικῇ.* Pol. I. 342. C. III. 406. A: *μίξας γυμναστικὴν ἰατρικῇ.* IV. 454. D: *ἰατρὸν ... καὶ ἰατρικὸν τὴν ψυχὴν ὄντα.* Legg. XII. 963. A: *νοῦν ... ἰατρικόν.* Alc. I. 134. E. Prot. 322. C: *εἷς ἔχων ἰατρικὴν πολλοῖς ἱκανὸς ἰδιώταις.* Gorg. 464. B: *τὴν μὲν γυμναστικήν, τὴν δὲ ἰατρικήν.* Crat. 405. A: *ἰατρικὴν καὶ τοξικήν.* Conv. 197. A. Pol. IV. 438. E. Legg. IV. 709. B. Charm. 158. E. Eryx. 404. E: *τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην.* Polit. 299. C: *οὐδένα ... ἀγνοεῖν τό τε ἰατρικὸν καὶ τὸ ὑγιεινό*

De lege 316. E: *ἰατρικοὶ νόμοι.* Polit. 295. D: *ὡς ταῦτα ὄντα ἰατρικὰ καὶ ὑγιεινά.* Crat. 394. C: *καὶ ἰατρικά γε ἕτερα (ὀνόματα).* De lege 316. E. Pol. X. 599. C: *μιμητὴς ... ἰατρικῶν λόγων.* Polit. 298. C: *καθ' ὅ τι χρὴ ... τοῖς ἰατρικοῖς ὀργάνοις πρὸς τοὺς κάμνοντας χρῆσθαι.* Crat. 405. A: *αἱ τοῖς ἰατρικοῖς φαρμάκοις ... περιθειώσεις.* Tim. 79. E: *τὰ τῶν περὶ τὰς ἰατρικὰς σικύας παθημάτων.* Phaedr. 269. A: *ἀλλ' οὐ τὰ ἰατρικά (ἐπίστασθαι).* Crat. 416. D: *τὸ ... ἰατρικὸν ἰατρικὰ ἐργάζεται.* Hipp. min. 375. B: *οὐχὶ ἡ ἑκοῦσα κακὰ ἐργαζομένη περὶ τὰ σώματα ἰατρικωτέρα;* Conv. 186. D: *οὗτός ἐστιν ὁ ἰατρικώτατος.*

ἰατρός, ὁ, medicus; etiam *qui aliquid emendat* vel *aliqua re liberat.* Prot. 340. E: *καὶ εἰμί τις γελοῖος ἰατρός.* 357. E: *ἧς (ἀμαθίας) Πρωταγόρας ὅδε φησὶν ἰατρὸς εἶναι* cet. Phaedr. 268. B. Crat. 405. B: *ὡς ἰατρὸς ὢν τῶν τοιούτων.* Conv. 189. D: *ἰατρὸς τούτων ὢν* cet. 214. B: *ἰητρὸς ... ἀνήρ* (Hom.). Pol. I. 332. E. 341. C: *ὁ τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ ἰατρός.* Legg. IV. 720. A. X. 903. C.: *πᾶς ... ἰατρὸς καὶ πᾶς ἔντεχνος δημιουργὸς* cet. Charm. 164. A. Ion. 531. E. Pol. III. 406. D: *παρὰ τοῦ ἰατροῦ φάρμακον πιών.* V. 459. C: *ὅτι ἀνδρειοτέρου δεῖ τοῦ ἰατροῦ.* Legg. VI. 761. D. Pol. III. 406. D: *χαίρειν εἰπὼν τῷ τοιούτῳ ἰατρῷ.* Legg. X. 902. D. Charm. 155. B: *ὅτι βούλομαι αὐτὸν ἰατρῷ συστῆσαι περὶ τῆς ἀσθενείας* cet. Phaedr. 252. A: *τὸν τὸ κάλλος ἔχοντα ἰατρὸν εὕρηκε μόνον τῶν μεγίστων πόνων.* Pol. I. 340. D. Legg. IX. 857. D. Pol. III. 408. D: *ἰατροὶ ... δεινότατοι ἂν γένοιντο εἰ* cet. VIII. 567. C. Legg. IV. 720. A. Gorg. 455. A: *ὅταν περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως ᾖ τῇ πόλει σύλλογος.* Crat. 394. A: *τὰ τῶν ἰατρῶν φάρμακα.* Pol. II. 373. D: *οὐκοῦν καὶ ἰατρῶν ἐν χρείαις ἐσόμεθα —;* III. 405. A: *τὸ δεῖσθαι ἰατρῶν καὶ δικαστῶν ἄκρων.* VI. 489. C: *ἀναγκαῖον εἶναι ἐπὶ ἰατρῶν θύρας ἰέναι.* Tim. 88. A: *τῶν λεγομένων ἰατρῶν ἀπατῶσα τοὺς πλείστους.* Legg. IX. 865. B. al. Pol. III. 389. B: *ὅτι τό γε τοιοῦτον ἰατροῖς δοτέον, ἰδιώταις δὲ οὐχ ἁπτέον.* Legg. X. 905. E. 906. E. Theaet. 167. B: *τοὺς σοφοὺς ... κατὰ μὲν σώματα ἰατροὺς λέγω* cet. Legg. IV. 720. A. Charm. 156. E. al.

ἰδανικός, ή, όν, in specie exstans. Locr. 97. D: *τὸν ἰδανικὸν κόσμον.*

ἰδέ, et. Pol. V. 468. E. (Hom.).

ἰδέα, ἡ, species vel *forma sub oculos cadens* (vern. *Gestalt*). Phaedr. 246. A: *περὶ ... τῆς ἰδέας αὐτῆς (τῆς ψυχῆς) ὧδε λεκτέον.* Conv. 196. A: *συμμέτρου δὲ καὶ ὑγρᾶς ἰδέας μέγα τεκμήριον ἡ εὐσχημοσύνη.* Alc. I. 119. C: *ὡς ἀνάξιον τῆς ἰδέας* cet. Charm. 158. A: *τὰ ... ὁρώμενα τῆς ἰδέας ... δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν.* 157. A: *οὐ μόνον τῇ ἰδέᾳ ἐδόκει διαφέρειν.* Prot. 315. E: *τὴν ... ἰδέαν πάνυ καλός.* Phaedr. 251. A: *ἤ τινα σώματος ἰδέαν (θεο-*

ειδῆ). Phaed. 108. D: *τὴν ... ἰδέαν τῆς γῆς ... οὐδέν με κωλύει λέγειν.* Pol. IX. 588. C: *πλάττε ... μίαν ... ἰδέαν θηρίου ποικίλου* cet. D: *μίαν ... ἄλλην ἰδέαν λέοντος, μίαν δὲ ἀνθρώπου.* C: *καὶ ἄλλαι τινὲς συχναὶ λέγονται ξυμπεφυκυῖαι ἰδέαι πολλαὶ εἰς ἓν γενέσθαι.* II. 380. D: *φαντάζεσθαι ἄλλοτε ἐν ἄλλαις ἰδέαις.* Tim. 77. A. Phaed. 109. B: *πολλὰ κοῖλα καὶ παντοδαπὰ καὶ τὰς ἰδέας καὶ τὰ μεγέθη.* Polit. 291. B: *ταχὺ δὲ μεταλλάττουσι* (v. *μεταβάλλουσι*) *τάς τε ἰδέας καὶ τὴν δύναμιν εἰς ἀλλήλους.* i* *forma* in univ. vel *species*, i. q. Lat. *genus* vel *natura* (vern. *Wesen*, *Potenz* vel simile quid); saepius vero ita ponitur ut orationem amplificet (v. Timaei locc. infra poss.). Phaed. 104. D: *ἃ ἂν ἡ τῶν τριῶν ἰδέα κατάσχῃ, ἀνάγκη αὐτοῖς οὐ μόνον τρισὶν εἶναι, ἀλλὰ καὶ περιττοῖς.* Ib. *ἐπὶ τὸ τοιοῦτον ... ἡ ἐναντία ἰδέα ἐκείνῃ τῇ μορφῇ ... οὐδέποτ' ἂν ἔλθοι.* Theaet. 204. A: *μία ἰδέα ἐξ ἑκάστων τῶν συναρμοττόντων στοιχείων γιγνομένη ἡ συλλαβή.* 205. C. D: *εἴπερ μέρη τε μὴ ἔχει καὶ μία ἐστὶν ἰδέα.* Crat. 418. E: *ἀγαθοῦ ... ἰδέα οὖσα τὸ δέον φαίνεται δεσμὸς εἶναι* cet. Pol. VI. 507. E: *οὐ σμικρὰ ... ἰδέα ἡ τοῦ ὁρᾶν αἴσθησις* cet. Parm. 157. D: *μιᾶς τινὸς ἰδέας καὶ ἑνός τινος, ὃ καλοῦμεν ὅλον ... τούτου μόριον ἂν τὸ μόριον εἴη.* Crat. 439. E: *μηδὲν ἐξιστάμενον τῆς αὐτοῦ ἰδέας.* Pol. II. 380. D: *ἢ ἁπλοῦν τε εἶναι καὶ πάντων ἥκιστα τῆς ἑαυτοῦ ἰδέας ἐκβαίνειν.* Legg. VIII. 836. D: *ἢ ... τὸ τῆς σώφρονος ἰδέας γένος* (*ἐμφύσεται*); Pol. II. 369. A: *τὴν τοῦ μείζονος ὁμοιότητα ἐν τῇ τοῦ ἐλάττονος ἰδέᾳ ἐπισκοποῦντες.* Hipp. mai. 297. B: *κινδυνεύει ... ἐν πατρός τινος ἰδέᾳ* (alias *σχήματι*) *εἶναι τὸ καλὸν τοῦ ἀγαθοῦ.* Phaedr. 253. B: *εἰς τὸ ἐκείνου ἐπιτήδευμα καὶ ἰδέαν ἄγουσιν.* Phaed. 104. B: *οὐδὲ ταῦτα ἔοικε δεχομένοις ἐκείνην τὴν ἰδέαν ἣ ἂν τῇ ἐν αὐτοῖς οὔσῃ ἐναντία ᾖ.* Theaet. 184. D: *εἰ ... μὴ εἰς μίαν τινὰ ἰδέαν, εἴτε ψυχὴν εἴτε ὅ τι δεῖ καλεῖν, πάντα ταῦτα ξυντείνει, ἧ διὰ τούτων οἷον ὀργάνων αἰσθανόμεθα ὅσα αἰσθητά.* Polit. 308. C: *ἐκ τούτων ... μίαν τινὰ δύναμιν καὶ ἰδέαν δημιουργεῖ.* Conv. 204. C: *τὸ δὲ ἐρῶν ἄλλην ἰδέαν τοιαύτην ἔχον, οἵαν ἐγὼ διῆλθον.* Pol. VIII. 544. C: *ἤ τινα* (al. *ἢ τίνα*) *ἄλλην ἔχεις ἰδέαν πολιτείας, ἥτις καὶ ἐν εἴδει διαφανεῖ τινὶ κεῖται;* Tim. 49. C: *εἰς ἰδέαν ... ἀπιὸν αὖθις ἀέρος.* 58. D: (*διὰ*) *τὴν τοῦ σχήματος ἰδέαν.* 59. C: *τὴν τῶν εἰκότων μύθων μεταδιώκοντα ἰδέαν.* 70. C: *τὴν τοῦ πλεύμονος ἰδέαν ἐνεφύτευσαν.* 71. A: *αὐτῷ τὴν τοῦ ἥπατος ἰδέαν ξυνέστησε.* Phaedr. 237. D: *ὅτι ἡμῶν ἐν ἑκάστῳ δύο τινέ ἐστον ἰδέα ἄρχοντε καὶ ἄγοντε.* Pol. X. 596. B: *ἰδέαι ... περὶ ταῦτα τὰ σκεύη δύο, μία μὲν κλίνης, μία δὲ τραπέζης.* Phaedr. 238. A: *τούτων τῶν ἰδεῶν ἐκπρεπὴς ἣ ἂν τύχῃ γενομένη.* Tim. 50. D: *ἄμορφον ὂν ἐκείνων ἁπασῶν τῶν ἰδεῶν ὅσας μέλλοι* (v. *μέλλει*) *δέχεσθαί ποθεν.* Polit. 307. C: *οἷον πολεμίας διαλαχούσας στάσιν ἰδέας.*

*sensu philosopho est *forma* vel *species rerum quae ratione et intelligentia continetur*, h. e. *aeterna* et *immutabilis*, *exemplum* (vern. *Urbild, Idee, Wesen an sich.* Cf. *εἶδος* Vol. I. p. 607); et sensu qui dicitur logico est *notio communis* vel *generalis* (quae Platoni non est notio a rebus abstracta, sed ipsa rei natura animo spectata vel cogitata). Parm. 132. A: *μία τις ἴσως δοκεῖ ἰδέα ἡ αὐτὴ* (v. *αὕτη*) *εἶναι ἐπὶ πάντα ἰδόντι, ὅθεν ἓν τὸ μέγα ἡγεῖ εἶναι.* Pol. VI. 505. A: *ὅτι γε ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα μέγιστον μάθημα.* VII. 517. B: *ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα καὶ μόγις ὁρᾶσθαι.* C: *ὡς ... πᾶσι πάντων αὕτη ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία.* Phil. 64. E: *εἰ μὴ μιᾷ δυνάμεθα ἰδέᾳ τὸ ἀγαθὸν θηρεῦσαι.* Euthyd. 6. D: *μιᾷ ἰδέᾳ τά τε ἀνόσια ἀνόσια εἶναι καὶ τὰ ὅσια ὅσια.* Phaedr. 265. D: *εἰς μίαν ... ἰδέαν συνορῶντα ἄγειν τὰ πολλαχῇ διεσπαρμένα.* Soph. 253. D: *μίαν ἰδέαν διὰ πολλῶν ... πάντῃ διατεταμένην ἱκανῶς διαισθάνεται.* Parm. 132. C: *οὐχ ἑνός τινος, ὃ ἐπὶ πᾶσιν ἐκεῖνο τὸ νόημα ἐπὸν νοεῖ, μίαν τινὰ οὖσαν ἰδέαν;* Phil. 16. D. 64. A. Pol. V. 479. A: *ὃς αὐτὸ μὲν καλὸν καὶ ἰδέαν τινὰ αὐτοῦ κάλλους μηδεμίαν ἡγεῖται ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὡσαύτως ἔχουσαν.* VI. 486. D: *ἐπὶ τὴν τοῦ ὄντος ἰδέαν.* 508. E: *τοῦτο τοίνυν τὸ τὴν ἀλήθειαν παρέχον τοῖς γιγνωσκομένοις καὶ τῷ γιγνώσκοντι τὴν δύναμιν ἀποδιδὸν τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέαν φαθὶ εἶναι, αἰτίαν δ' ἐπιστήμης οὖσαν καὶ ἀληθείας* cet. VII. 526. E. 534. B. Tim. 46. C: *τὴν τοῦ ἀρίστου κατὰ τὸ δύνατον ἰδέαν ἀποτελῶν.* Parm. 133. C: *οὐκοῦν ὅσαι τῶν ἰδεῶν πρὸς ἀλλήλας εἰσὶν αἵ εἰσιν, αὐταὶ πρὸς αὑτὰς τὴν οὐσίαν ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν εἴτε ὁμοιώματα εἴτε ὅπῃ δή τις αὐτὰ τίθεται;* Pol. VI. 507. B: *τὰς δ' ... ἰδέας νοεῖσθαι μέν, ὁρᾶσθαι δ' οὔ.* al.

ἰδεῖν, v. *εἶδον* Vol. I. p. 603.

ἰδίᾳ, *proprie*; *separatim* vel *specialiter*; *privatim*. Prot. 343. B: *καὶ τοῦ Πιττακοῦ ἰδίᾳ περιεφέρετο τοῦτο τὸ ῥῆμα* cet. Gorg. 514. C: *πολλὰ καὶ ἰδίᾳ ὑφ' ἡμῶν.* Theaet. 177. B: *ἂν ἰδίᾳ λόγον δέῃ δοῦναι* cet. Soph. 218. B: *καὶ ταῦτα μὲν ἰδίᾳ βουλεύσει* cet. Crat. 385. D: *οὕτω ... καὶ ταῖς πόλεσιν ὁρῶ ἰδίᾳ ἑκάσταις ἐνίοτ' ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς κείμενα ὀνόματα.* E: *ἰδίᾳ αὐτῶν ἡ οὐσία εἶναι ἑκάστῳ.* 413. A. Pol. I. 344. A: *ὅσῳ μᾶλλον ξυμφέρει ἰδίᾳ αὐτῷ ἄδικον εἶναι ἢ δίκαιον.* II. 360. C: *ὡς οὐκ ἀγαθοῦ ἰδίᾳ ὄντος.* IV. 420. A: *ἂν ἀποδημῆσαι βούλωνται ἰδίᾳ.* VI. 507. D: *ἰδίᾳ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο πεφυκός (γένος).* VIII. 556. D: *ὅταν ἰδίᾳ ξυγγίγνωνται.* IX. 575. E: *οὐκοῦν ... οὗτοί γε τοιοίδε γίγνονται ἰδίᾳ καὶ πρὶν ἄρχειν;* X. 605. B. Legg. II. 666. E: *ἱπποκόμον ... ἐπέστησεν ἰδίᾳ.* V. 729. A: *στάσεις ἀπεργάζεται ταῖς πόλεσι καὶ ἰδίᾳ.* VII. 788. A: *ἰδίᾳ ... καὶ κατ' οἰκίας.* 800. B. VIII. 836. B: *ἰδίᾳ καὶ ὅλαις πόλεσι.* XII. 955. E: *ἰδίᾳ τε καὶ ἐν ἱεροῖς.* Apol. 31. B: *ἰδίᾳ ἑκάστῳ προσιόντα.* 36. C. Alc. I. 122. E: *ὅσον ἐν Λακεδαίμονι ἰδίᾳ.* 134. C:

ὃς μέλλει μὴ ἰδίᾳ μόνον αὑτοῦ ... ἄρξειν ... ἀλλὰ πόλεως καὶ τῶν τῆς πόλεως. Menex. 249. B: ἅπερ ἰδίᾳ ἑκάστῳ ἴδια γίγνεται. — Poetis oppos. designat orationis auctores pedestris vel prosae. Pol. II. 363. E: ἄλλο ... εἶδος λόγων ... ἰδίᾳ τε λεγόμενον καὶ ὑπὸ ποιητῶν. — Praecipue inter se opponuntur atque etiam iunguntur ἰδίᾳ et δημοσίᾳ. Prot. 324. C: ὅσοιπερ τιμωροῦνται καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. 325. B: καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. Phaedr. 244. B: ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ. 277. D: ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ. Theaet. 174. B. Soph. 222. D. Pol. II. 362. B. al. Similiter ἰδίᾳ et κοινῇ. Polit. 275. C: οὐ μὴν ἰδίᾳ γε, ἀλλὰ κοινῇ τὴν ἐπιμέλειαν ἔχουσαν. Pol. I. 333. D: καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. Legg. XII. 946. D: τὰ μὲν ἰδίᾳ ἕκαστος, τὰ δὲ καὶ κοινῇ μετ' ἀλλήλων κρίναντες. Hipp. mai. 300. A: ὃ καὶ ἀμφοτέραις αὐταῖς ἔπεστι κοινῇ καὶ ἑκατέρᾳ ἰδίᾳ. Menex. 236. D. al.

ἰδιογενής, ὁ ἡ, *ex proprio genere natus*. Polit. 265. E: πότερα κοινογενοῦς φύσεως, ἢ τινος ἰδιογενοῦς;

ἰδιογονία, ἡ, *propria generatio*. Polit. 265. D: τῇ κοινογονίᾳ τε καὶ ἰδιογονίᾳ.

ἰδιοθηρευτικός, ή, όν, *ad privatam venationem pertinens; ἡ ἰδ. privata venatio*. Soph. 222. D: οὐκοῦν ... τῆς ἰδιοθηρευτικῆς τὸ μὲν μισθαρνευτικόν τί ἐστι, τὸ δὲ δωροφορικόν;

ἰδιοθηρία, ἡ, *venatio privata*. Soph. 223. B: ἰδιοθηρίας.

ἰδιολογοῦμαι, *privatim cum aliquo loquor*. Theag. 121. A: ἐδεόμην ἄττα σοι ἰδιολογήσασθαι.

ἰδιοπραγία, ἡ, *rerum privatarum procuratio*. Legg. IX. 875. B: ἀλλ' ἐπὶ πλεονεξίαν καὶ ἰδιοπραγίαν ἡ θνητὴ φύσις αὐτὸν ὁρμήσει ἀεί.

ἴδιος, α, ον et ὁ ἡ, *proprius; peculiaris* (sq. ἢ verti potest *diversus*); *privatus*; etiam in oratione ponitur prosa. Pol. VII. 535. B: ἴδιος, ἀλλ' οὐ κοινὸς ὢν μετὰ τοῦ σώματος (ὁ πόνος). Prot. 349. B: ἢ ἑκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ὑπόκειταί τις ἴδιος οὐσία —; Pol. IX. 580. D: ἑνὸς ἑκάστου μία ἰδία (ἡδονή). Theaet. 154. A: μεταξύ τι ἑκάστῳ ἴδιον γεγονός. Pol. V. 455. B: ὅτι οὐδέν ἐστιν ἐπιτήδευμα ἴδιον γυναικὶ πρὸς διοίκησιν πόλεως. Legg. V. 739. C: τὸ λεγόμενον ἴδιον. Clit. 409. D: ὅτι τοῦτ' εἴη τὸ τῆς δικαιοσύνης ἴδιον ἔργον ὃ τῶν ἄλλων οὐδεμιᾶς. Ep. XIII. 361. E: ἐὰν δέ τι ἄλλο γίγνηται ἴδιον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα cet. Phaed. 101. C: μετασχὸν τῆς ἰδίας οὐσίας ἑκάστου, οὗ ἂν μετάσχῃ. Polit. 300. A: ἢ (ἕνεκα) χάριτος ἰδίας. Pol. X. 610. A: ἄνευ τῆς ἰδίας πονηρίας. Legg. VII. 790. B. Gorg. 502. E: ἕνεκα τοῦ ἰδίου τοῦ αὑτῶν ὀλιγωροῦντες τοῦ κοινοῦ. Pol. IX. 580. E: ἑνὶ οὐκ ἔχομεν ὀνόματι προσειπεῖν ἰδίῳ αὐτοῦ. Phil. 33. D: καί τινα ὥσπερ σεισμὸν ἐντιθέντα ἴδιόν τε καὶ κοινὸν ἑκατέρῳ. Tim. 83. C: ἔσχε λόγον αὐτῶν ἕκαστον ἴδιον. Gorg. 484. D: ἐπειδὰν ... ἔλθωσιν

εἴς τινα ἰδίαν ἢ πολιτικὴν πρᾶξιν. Soph. 257. C: ἐπωνυμίαν ἴσχει τινὰ ἑαυτῆς ἰδίαν. Polit. 272. C: εἴ τινά τις ἰδίαν δύναμιν ἔχουσα ᾔσθετό τι διάφορον τῶν ἄλλων. 305. B: τὴν αὑτῆς ἰδίαν ἀρετὴν παρεχομένη. Crat. 387. D: αὐτῶν τινὰ ἰδίαν φύσιν ἐχούσαι. Pol. I. 346. A. C. al. Gorg. 481. C: ἀλλά (εἰ) τις ἡμῶν ἴδιόν τι ἔπασχε πάθος ἢ οἱ ἄλλοι. Pol. VIII. 543. B: ἴδιον οὐδὲν οὐδενὶ ἐχούσας, κοινὰς δὲ πᾶσι (οἰκήσεις). 547. D: τὸ δέ τι καὶ αὑτῆς ἕξει ἴδιον. Lys. 205. B: ἴδιον ... μηδὲν ἔχειν λέγειν, ὃ οὐχὶ κἂν παῖς εἴποι. Critia 120. C: νόμοι ... πολλοὶ μὲν ἄλλοι ... ἦσαν ἴδιοι cet. Legg. VI. 768. B: τῶν ἰδίων δικῶν κοινωνεῖν. XII. 961. B: τῶν ἄλλων πράξεων ἰδίων τε καὶ κοινῶν. Pol. VI. 497. A: μετὰ τῶν ἰδίων τὰ κοινὰ σώσει. VII. 521. A: εἰ ... πτωχοὶ καὶ πεινῶντες ἀγαθῶν ἰδίων ἐπὶ τὰ δημόσια ἴασιν. Legg. VIII. 831. C: πλὴν τῶν ἰδίων χρημάτων. Menex. 247. B: ἀπορίᾳ ἰδίων ἑαυτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν. Phaedr. 261. A: ἐν ἰδίοις (συλλόγοις). Soph. 225. B: ἐν ἰδίοις (*inter privatos*). Pol. II. 366. E: οὔτ' ἐν ποιήσει οὔτ' ἐν ἰδίοις λόγοις. Legg. X. 890. B: πόλεσί τε καὶ ἰδίοις οἴκοις. Euthyd. 289. D: οἳ τοῖς ἰδίοις λόγοις οἷς αὐτοὶ ποιοῦσιν οὐκ ἐπίστανται χρῆσθαι. Soph. 232. C: ἔν γε ταῖς ἰδίαις συνουσίαις. Id. Pol. VI. 499. A. Legg. X. 909. D: ἐν ἰδίαις οἰκίαις. Tim. 65. B: τὰ δ' ἐν ἰδίοις μέρεσιν ἡμῶν γιγνόμενα. Legg. I. 636. D: ἔν τε πόλεσι καὶ ἐν ἰδίοις ἤθεσι. VI. 758. B: ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἰδίοισι μένοντας. VII. 796. D: εἴς τε πολιτείαν καὶ ἰδίους οἴκους. Polit. 310. B: περὶ τὰς ἰδίας ἐκδόσεις καὶ γάμους. Pol. IV. 419: θυσίας θεοῖς ἰδίας θύοντες. V. 464. D: ἀλγηδόνας ... ἰδίων ὄντων ἰδίας. VIII. 548. B: ἀτεχνῶς νεοττιὰς ἰδίας. Gorg. 469. E: τὰ δημόσια καὶ τὰ ἴδια. Pol. I. 353. D: καὶ φαῖμεν ἴδια ἐκείνου εἶναι. IV. 443. E: περὶ τὰ ἴδια ξυμβόλαια. VIII. 548. A: αὐτὴ ἑαυτῆς αὖ τὰ πολλὰ τῶν τοιούτων ἴδια ἕξει. Tim. 65. C: ἴδι' ὄντα παθήματα περὶ τὴν γλῶτταν. Legg. III. 681. A: ἔχουσαν ... αὑτῆς ἔθη ἄττα ἴδια. Hipp. mai. 281. D: τά τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια. Lach. 180. B.

ἰδιότης, ἡ, *proprietas*. Polit. 305. D: κατὰ τὴν ἰδιότητα τῶν πράξεων τοὔνομα δικαίως εἴληφεν ἴδιον.

ἰδιοτρόφος, ὁ ἡ, *singulos pascens*. Polit. 261. D: ἀλλ' οὐ μὴν τόν γε πολιτικὸν εὑρήσομεν ἰδιοτρόφον (v. ἰδιότροπον).

ἰδιοῦμαι, *ad me vindico*. Legg. V. 742. B: ἰδιούμενος δ' ἄν τις φαίνηται. Pol. VIII. 547. B: γῆν ... καὶ οἰκίας κατανειμαμένους ἰδιώσασθαι.

ἰδίως, *peculiariter*. Legg. VII. 807. B: (μέχριπερ ἂν) ἰδίως ἅπαντ' ᾖ τὰ τοιαῦτα ἑκάστοις ἡμῶν κατεσκευασμένα.

ἰδίωσις, ἡ, *separatio* vel *disiunctio in aliqua re*. Pol. V. 462. B: ἡ ... τῶν τοιούτων ἰδίωσις διαλύει (antec. ἡ ... ἡδονῆς τε καὶ λύπης κοινωνία).

ἰδιωτεία, ἡ, vita privata. Legg. III. 696. A: *ἰδιωτείᾳ καὶ βασιλείᾳ.* Pol. X. 618. D: *ἰδιωτεῖαι καὶ ἀρχαί.*

ἰδιωτεύω, vitam privatam dego. Pol. IX. 579. C: *ὃς ἂν ... μὴ ὡς ἰδιώτης καταβιῷ.* Apol. 32. A: *ἰδιωτεύειν, ἀλλὰ μὴ δημοσιεύειν.* * *privatim artem aliquam factito* al. Polit. 259. A: *εἴ τῳ τις τῶν δημοσιευόντων ἰατρῶν ἱκανὸς ξυμβουλεύειν ἰδιωτεύων αὐτός.* Gorg. 515. B: *εἴπερ ἔστι τοιόνδε τι ἔργον σὸν ἔτι ἰδιωτεύοντος.* 514. E: *πρὶν ἰδιωτεύοντας πολλὰ ... ποιῆσαι.* * *imperitus s. ignarus sum alicuius rei* (ita ut publice eam exercere nequeam). Prot. 326. E: *ὅτι τούτου τοῦ πράγματος, τῆς ἀρετῆς, εἰ μέλλει πόλις εἶναι, οὐδένα δεῖ ἰδιωτεύειν.*

ἰδιώτης, ὁ, privatus. Gorg. 525. E: *εἴ τις ἄλλος πονηρὸς ἦν ἰδιώτης.* Polit. 259. B: *ἄν τε ἄρχων ἄν τ' ἰδιώτης ὢν τυγχάνῃ.* Crat. 385. A: *καὶ ἐὰν ἰδιώτης καλῇ καὶ ἐὰν πόλις.* Pol. VII. 536. A. Legg. I. 636. E. al. Gorg. 526. C: *ἀνδρὸς ἰδιώτου ἢ ἄλλου τινός.* Theaet. 172. A: *ἐν τούτοις ... οὐδὲν σοφώτερον οὔτε ἰδιώτην ἰδιώτου οὔτε πόλιν πόλεως εἶναι.* Pol. X. 620. C: *βίον ἀνδρὸς ἰδιώτου ἀπράγμονος.* Legg. I. 628. D. Theaet. 168. B: *ἰδιώτῃ τε καὶ πόλει.* Pol. III. 380. C. Legg. V. 742. A. al. Conv. 178. D: *οὔτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην.* Pol. IX. 578. C: *ὃς ἂν ... μὴ ἰδιώτην βίον καταβιῷ.* Apol. 40. D: *μὴ ὅτι ἰδιώτην τινά, ἀλλὰ τὸν μέγαν βασιλέα* cet. Pol. X. 615. D: *ἦσαν ... καὶ ἰδιῶταί τινες τῶν μεγάλα ἡμαρτηκότων.* Legg. IX. 864. A: *πόλις εἴτε ἰδιῶταί τινες.* Alc. I. 121. A. Pol. III. 390. A: *ὅσα ἄλλα τις ... εἴρηκε νεανιεύματα ἰδιωτῶν εἰς ἄρχοντας.* IV. 435. E. VIII. 544. E. Critia 116. E: *ἰδιωτῶν ἀναθήματα.* Legg. VIII. 848. E: *χρείᾳ τινὶ πόλεως ἢ τινος ἰδιωτῶν.* Crit. 50. B. al. Conv. 185. B: *πολλοῦ ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις.* Pol. VIII. 545. B: *ἐν ταῖς πολιτείαις πρότερον σκοπεῖν τὰ ἤθη ἢ ἐν τοῖς ἰδιώταις.* Legg. I. 641. B. Pol. II. 364. E: *πείθοντες οὐ μόνον ἰδιώτας, ἀλλὰ καὶ πόλεις.* VI. 495. B. Legg. X. 909. B. — Poesi oppos., quippe arti quodammodo communi vel publicae, designat prosae orationis scriptorem. Phaedr. 258. D: *ἐν μέτρῳ ὡς ποιητής, ἢ ἄνευ μέτρου ὡς ἰδιώτης.* Conv. 178. B: *οὔτε λέγονται ὑπ' οὐδενὸς οὔτε ἰδιώτου οὔτε ποιητοῦ.* Legg. X. 890. A: *ἀνδρῶν σοφῶν ... ἰδιωτῶν τε καὶ ποιητῶν.* — Voci *δημιουργός* oppos. est *qui artis alicuius imperitus est*, et in univ. *imperitus, rudis.* Phaedr. 236. D: *παρ' ἀγαθὸν ποιητὴν ἰδιώτης αὐτοσχεδιάζων περὶ τῶν αὐτῶν.* Theaet. 178. C. Legg. XI. 933. D: *ἐὰν μὲν ἰατρὸς ὢν τυγχάνῃ ... ἐὰν δὲ ἰδιώτης* cet. 916. B: *ἐὰν δέ τις ἰδιώτῃ τι τῶν τοιούτων ἀποδῶται δημιουργός* cet. Soph. 221. C: *πότερον ἰδιώτην, ἤ τινα τέχνην ἔχοντα θετέον εἶναι τὸν ἀσπαλιευτήν.* Tim. 20. A: *Κριτίαν ... ἴσμεν οὐδενὸς ἰδιώτην ὄντα ὧν λέγομεν.* Prot. 345. A: *ἡμεῖς ... οἱ ἰατρικῆς ἰδιῶται.* Polit. 298. D: *εἴτε τινῶν ἰατρῶν καὶ κυ-*

βερνητῶν εἴτ' ἄλλων ἰδιωτῶν ξυμβουλευόντων. Legg. XI. 921. B. Theag. 124. C: τῶν τε δημιουργῶν καὶ ἰδιωτῶν cet. Prot. 322. C: εἷς ἔχων ἰατρικὴν πολλοῖς ἱκανὸς ἰδιώταις. Pol. III. 389. B: δῆλον ὅτι τό γε τοιοῦτον ἰατροῖς δοτέον, ἰδιώταις δὲ οὐχ ἁπτέον. Prot. 327. C: ὡς πρὸς τοὺς ἰδιώτας καὶ μηδὲν αὐλήσεως ἐπαΐοντας.

ἰδιωτικός, ή, όν, privatus. Pol. I. 345. E: ἔν τε πολιτικῇ καὶ ἰδιωτικῇ ἀρχῇ. VI. 492. C: ἢ ποίαν ἂν αὐτῷ παιδείαν ἰδιωτικὴν ἀνθέξειν ἣν οὐ cet. Phaedr. 258. D: εἴτε πολιτικὸν σύγγραμμα εἴτε ἰδιωτικόν. Soph. 225. E: ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἐρίδων χρηματιζόμενον. Legg. XII. 948. E: ἐν ἄλλαις συνουσίαις τε καὶ ἰδιωτικαῖς συγγενήσεσιν ἑκάστων. Pol. VI. 492. A: διαφθείροντας δέ τινας σοφιστὰς ἰδιωτικοὺς (εἶναι). D: ἰδιωτικοὺς λόγους. Critia 117. B: χωρὶς μὲν βασιλικάς, χωρὶς δὲ ἰδιωτικάς. **ab arte alienus*, in univ. *imperitus, rudis.* Hipp. mai. 287. A: φαῦλον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐμὸν πρᾶγμα καὶ ἰδιωτικόν. Ion. 532. B. Euthyd. 282. D: ἰδιωτικὸν ἴσως καὶ μόλις διὰ μακρῶν λεγόμενον (τὸ ἐμὸν παράδειγμα).

ἰδιωτικῶς, imperite (cum v. *ἔχειν, imperitum esse*); *vulgari modo, leviter.* Crat. 394. A: ὥστε δόξαι ἂν τῷ ἰδιωτικῶς ἔχοντι ἕτερα εἶναι ἀλλήλων τὰ αὐτὰ ὄντα. Alc. I. 119. B. Pol. VII. 525. C: ἀνθάπτεσθαι αὐτῆς (τῆς λογιστικῆς) μὴ ἰδιωτικῶς cet. Legg. VIII. 839. E: εὖ τὸ σῶμα ἔχων καὶ μὴ ἰδιωτικῶς ἢ φαύλως. XII. 966. E. Euthyd. 278. D: ἐὰν ... δόξω ὑμῖν ἰδιωτικῶς τε καὶ γελοίως αὐτὸ ποιεῖν, μή μου καταγελᾶτε.

ἰδνωθείς, incurvatus. Ion. 539. C. (Hom.).

ἰδού, ecce. Pol. IV. 440. A: ἰδοὺ ὑμῖν ... ἐμπλήσθητε τοῦ καλοῦ θεάματος.

ἵδρυμα, τό, templum, sacellum; etiam *statua* vel *imago diis posita.* Legg. XI. 931. A: τοιοῦτον ἐφέστιον ἵδρυμα ἐν οἰκίᾳ ἔχων. IV. 717. B: ἐπακολουθεῖ δ' αὐτοῖς ἱδρύματα ἴδια πατρῴων θεῶν. VI. 778. D. VIII. 848. D.

ἵδρυσις, ἡ, exstructio (praec. *templorum*). Pol. IV. 427. B: ἱερῶν ... ἱδρύσεις. Legg. X. 909. E: ἱδρύσεις ὑπισχνεῖσθαι θεοῖς καὶ δαίμοσι cet.

ἱδρύω, colloco, statuo, constituo. Tim. 66. C: (ὁπόταν) πάνθ' ὅτι μάλιστα ἱδρύῃ κατὰ φύσιν. Pass. *collocor,* perf. *collocatus* vel *situs sum, sedem habeo, sedeo.* Locr. 102. D: ἱδρύεται. Pol. IV. 429. A: ὅπου τῆς πόλεως ἵδρυται. Ep. III. 315. C: πόῤῥω γὰρ ἡδονῆς ἵδρυται καὶ λύπης τὸ θεῖον. Locr. 99. E: ἑκάτερον ... περὶ τὰν κεφαλὰν ἵδρυται. Theaet. 176. A: οὔτ' ἐν θεοῖς αὐτὰ ἱδρύσθαι. Tim. 77. B: ὃ μεταξὺ φρενῶν ὀμφαλοῦ τε ἱδρύσθαι λόγος. Legg. V. 738. B: ἅττα ... ἐν τῇ πόλει ἑκάστοις ἱδρύσθαι δεῖ. 745. B: τὴν πόλιν ἱδρύσθαι δεῖ τῆς χώρας ... ἐν μέσῳ. Euth. 11. D. Legg. VI. 775. E: ἀρχὴ ... καὶ θεὸς ἐν ἀνθρώποις ἱδρυμένη σώζει

πάντα. VII. 801. B: *ὡς οὔτε ἀργυροῦν δεῖ πλοῦτον οὔτε χρυσοῦν ἐν πόλει ἱδρυμένον ἐνοικεῖν.* Epin. 984. A: *οὐδ' ἐν διαφέρουσι τόποις ἱδρυμένα.* Pol. II. 371. D: *ἱδρυμένους ἐν ἀγορᾷ.* Ax. 365. E: *τῆς ψυχῆς εἰς τὸν ἐκεῖνον ἱδρυθείσης τόπον.* — Med. *colloco, statuo; exstruo, aedifico.* Prot. 322. A: *ἐπεχείρει βωμούς τε ἱδρύεσθαι καὶ ἀγάλματα θεῶν.* Legg. X. 909. E: *ἱερὰ καὶ θεοὺς οὐ ῥᾴδιον ἱδρύεσθαι.* 910: *ἱερά τε καὶ βωμοὺς ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱδρυόμενοι.* Ib. *πάσας ... κώμας ἐν ... καθαροῖς ἱδρυομένους ἐμπιπλάναι.* Conv. 195. E: *ἐν ... ἤθεσι καὶ ψυχαῖς θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὴν οἴκησιν ἵδρυται.* Tim. 38. D: *τὰ δ' ἄλλα οἷ δὴ καὶ δι' ἃς αἰτίας ἱδρύσατο.* Euth. 11. B: *ὅπου ἂν ἱδρυσώμεθα αὐτό.* Legg. VIII. 848. D: *ἱερὰ πανταχοῦ ἱδρύσασθαι.* X. 910: *εἴτε ἐν ἰδίοις ἱδρυσάμενος εἴτ' ἐν δημοσίοις.* XI. 919. A: *εἰς ἐρήμους ... τόπους ... ἱδρυσάμενος οἰκήσεις.* 931. A: *ἀγάλματα ἱδρυσάμενοι.*

ἱδρώς, ὁ, sudor. Phaedr. 248. B: *ἱδρὼς ἔσχατος γίγνεται.* 251. A: *ἱδρὼς καὶ θερμότης ἀήθης λαμβάνει.* Tim. 83. D: *ἱδρὼς καὶ δάκρυον.* Pol. I. 350. D: *μετὰ ἱδρῶτος θαυμαστοῦ ὅσου.* Tim. 84. E. Phaedr. 254. B: *ἱδρῶτι πᾶσαν ἔβρεξε τὴν ψυχήν.* Prot. 340. D: *ἱδρῶτα.* Id. Pol. II. 364. D. et Legg. IV. 718. E. (Hes.). Phaedr. 239. C: *ἱδρώτων ξηρῶν ἄπειρον.*

ἱέραξ, ὁ, accipiter. Phaed. 82. A: *εἰς τὰ τῶν ... ἱεράκων καὶ ἰκτίνων γένη.*

ἱερατικός, ή, όν, sacerdotalis; fem. *sacerdotium.* Polit. 290. D: *ὥστε περὶ ... Αἴγυπτον οὐδ' ἔξεστι βασιλέα χωρὶς ἱερατικῆς ἄρχειν.*

ἱέρεια, v. *ἱερεύς.*

ἱερεῖον, τό, victima. Polit. 287. C: *κατὰ μέλη ... αὐτὰς οἷον ἱερεῖον διαιρώμεθα.* Pol. VIII. 565. D: *ἐν ἄλλοις ἄλλων ἱερείων (σπλάγχνοις) ἑνὸς ἐγκατατετμημένου.* Lys. 206. E: *τὰ περὶ τὰ ἱερεῖα ... ἤδη πεποιημένα.* De lege 315. C: *ἱερεῖα ... προσφάττοντες.*

ἱερεύς, ὁ, fem. *ἱέρεια, ἡ, sacerdos.* Phaed. 58. C: *ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος.* Pol. III. 393. D. Tim. 26. D. Ax. 367. C: *οἱ ... τῆς Ἀργείας ἱερείας υἱεῖς.* Pol. III. 393. B: *τὸν ἱερέα.* Tim. 23. D. Pol. II. 381. D: *Ἥραν ... ὡς ἱέρειαν.* V. 461. A: *καὶ ἱέρειαι καὶ ἱερεῖς.* Legg. VII. 800. B. VIII. 828. B. Phaedr. 244. B: *αἵ τ' ἐν Δωδώνῃ ἱέρειαι.* Polit. 290. D: *τὸ ... τῶν ἱερέων σχῆμα.* Crat. 396. E. Conv. 202. E: *ἡ τῶν ἱερέων τέχνη τῶν τε περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς τελετὰς* cet. Tim. 22. A. Critia 108. D. Legg. V. 741. C: *ἱερέων τε καὶ ἱερειῶν εὐχὰς ποιησομένων ἐπὶ τοῖς πρώτοις θύμασι* cet. VI. 759. D. al. X. 909. D: *τοῖς ἱερεῦσί τε καὶ ἱερείαις ἐγχειριζέτω τὰ θύματα.* Polit. 291. D: *ἱερέας καὶ ὑπηρέτας αὐτῶν.* Critia 110. B. Legg. VI. 759. A: *ἱερέας καὶ ἱερείας.* B. VII. 799. B. XII. 947. D.

ἱερόν, v. *ἱερός*.

ἱεροποιός, ὁ, *sacrificulus*, praec. *qui hostias inspicit*. Lys. 207. D: *ἐδόκει γάρ μοι ἱεροποιῶν τυγχάνειν*.

ἱεροπρεπής, ὁ, ἡ, *augustus*. Theag. 122. D: *καλόν γε ... τῷ υἱεῖ τὸ ὄνομα ἔθου καὶ ἱεροπρεπές*.

ἱερός, *ά*, *όν*, *sacer*, *sanctus*, *consecratus*; *ἱερόν*, *templum* vel *sacellum*; plur. *res sacrae*, *mysteria*; *templa*; *sacrificia*; etiam *hostiae*. Phaed. 85. B: *ἱερὸς τοῦ αὐτοῦ θεοῦ*. Critia 115. B: *ἡ τότε ποτὲ οὖσα ὑφ' ἡλίῳ νῆσος ἱερά*. Legg. XII. 955. E: *γῆ ... ἑστία τε οἰκήσεως ἱερὰ πᾶσι πάντων θεῶν*. Phaedr. 230. B: *Νυμφῶν τέ τινων καὶ Ἀχελώου ἱερὸν ... ἔοικεν εἶναι*. 274. C: *οἱ καὶ τὸ ὄρνεον τὸ ἱερὸν* (*ἱερὸν?*) *ὃ* cet. Critia 116. C. Legg. VI. 774. A: *τοῦτο δ' ἔστω τῆς Ἥρας ἱερόν*. XI. 920. D: *Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς ἱερὸν τὸ τῶν δημιουργῶν γένος*. Theag. 122. B: *ἱερὸν χρῆμα*. Tim. 85. B: *νόσημα ... ἱερᾶς ὂν φύσεως ἐνδικώτατα ἱερὸν λέγεται*. Legg. V. 741. C: *ὡς ... τῆς γῆς ἱερᾶς οὔσης τῶν πάντων θεῶν*. 739. A: *καθάπερ πεττῶν* (*φορὰ*) *ἀφ' ἱεροῦ* (v. Animadvv. p. 259 sq.). XI. 916. A: *τῇ καλουμένῃ ἱερᾷ νόσῳ*. Phaedr. 275. B: *ἐν τῷ τοῦ Διὸς ... ἱερῷ*. Critia 119. C. Pol. III. 398. A: *προσκυνοῖμεν ἂν αὐτὸν ὡς ἱερὸν καὶ θαυμαστὸν* cet. Tim. 38. D: *τὸν ἱερὸν Ἑρμοῦ λεγόμενον*. Legg. I. 645. A: *ἀγωγὴν χρυσῆν καὶ ἱεράν*. Prot. 328. B: *ἐλθὼν εἰς ἱερόν* cet. Pol. V. 470. A: *πρὸς ἱερὸν ... ἀπὸ τῶν οἰκείων* (*a cognatis*) *φέρειν*. VIII. 565. C: *περὶ τὸ ... τοῦ Διὸς ... ἱερόν*. Critia 120. B. Legg. I. 625. B. VI. 771. B: *ὡς οὖσαν ἱερὸν θεοῦ δῶρον*. IX. 881. E. Lach. 183. B: *τὴν ... Λακεδαίμονα ... εἶναι ἄβατον ἱερόν*. Pol. V. 458. E: *εἶεν δ' ἂν ἱεροὶ* (*γάμοι*) *οἱ ὠφελιμώτατοι*. Conv. 190. C: *αἱ τιμαὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὰ ἱερὰ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἠφανίζετο*. 209. E: *ὧν καὶ ἱερὰ πολλὰ ἤδη γέγονε διὰ τοὺς τοιούτους παῖδας*. Pol. VIII. 568. D: *ὅταν ... ἱερὰ χρήματα ᾖ ἐν τῇ πόλει*. Legg. VIII. 829. E: *ὅσα ... ἱερὰ κριθέντα ποιήματα ἐδόθη τοῖς θεοῖς*. 841. D: *πλὴν ταῖς μετὰ θεῶν καὶ ἱερῶν γάμων ἐλθούσαις εἰς τὴν οἰκίαν*. Phaedr. 250. A: *ὥστε ... λήθην ὧν τότε εἶδον ἱερῶν ἔχειν*. Gorg. 514. A: *ἢ νεωρίων ἢ ἱερῶν ἐπὶ τὰ μέγιστα οἰκοδομήματα*. Pol. I. 331. D: *δεῖ γάρ με ἤδη τῶν ἱερῶν ἐπιμεληθῆναι*. III. 394. A: *ἐν ἱερῶν θυσίαις*. IV. 427. B: *ἱερῶν ... ἱδρύσεις*. V. 470. E: *οὐδὲ κοινωνήσουσιν ὧνπερ οἱ ἄλλοι ἱερῶν*. Tim. 27. B: *ἡ τῶν ἱερῶν γραμμάτων φήμη*. Legg. VI. 769. E: *ταμίας ... τῶν τε ἱερῶν χρημάτων* cet. VII. 800. B: *ἱερῶν καυθέντων κατὰ νόμον*. IX. 878. A: *θεραπευτὴν ὁσίων τε καὶ ἱερῶν ... γίγνεσθαι*. 881. D: *πάντων ἱερῶν εἰργέσθω*. Euth. 5. D: *περὶ ἱερῶν κλοπάς*. Euthyd. 277. E: *νῦν οὖν νόμισον τὰ πρῶτα τῶν ἱερῶν ἀκούειν τῶν σοφιστικῶν*. Legg. VII. 824: *ἐν λιμέσι καὶ ἱεροῖς ποταμοῖς* cet. Ep. VII. 335. A: *τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λόγοις*. Legg. XI. 936. A:

ζημιοῦσθαι μναῖς τρισὶν ἱεραῖς τοῦ θεοῦ οὗ ἂν ὁ ἀγὼν ᾖ. XII. 950. E: *ἐν ἱεραῖς τε καὶ εἰρηνικαῖς συνουσίαις.* Tim. 23. A: *πάντα γεγραμμένα ἐκ παλαιοῦ τῇδ' ἐστὶν ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ σεσωσμένα.* E. Legg. VII. 824: *ἐν ἱεροῖς ἁγίοις.* XII. 955. A: *νικήσαντα γράφειν ἐν ἱεροῖς οἷς ἂν ἐθέλῃ.* Pol. V. 458. E: *δῆλον ... ὅτι γάμους ... ποιήσομεν ἱεροὺς εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα.* Legg. VI. 759. D: *καθ' ἱεροὺς νόμους ... ἁγιστεύσειν.* VII. 824: *τούτους ... τοὺς ἱεροὺς ὄντως θηρευτάς.* Pol. III. 391. B: *τὰς τοῦ ἑτέρου ποταμοῦ Σπερχειοῦ ἱερὰς τρίχας.* Legg. III. 844. E: *ἱερὰς ... ὀφειλέτω τῷ Διονύσῳ δραχμάς.* Phaed. 111. B: *καὶ θεῶν ἕδη τε καὶ ἱερὰ αὐτοῖς εἶναι.* Conv. 189. C: *μέγιστ' ἂν αὐτοῦ (τοῦ Ἔρωτος) ἱερὰ κατασκευάσαι καὶ βωμούς.* Pol. I. 344. E: *καὶ ἱερὰ καὶ ὅσια.* V. 469. E: *οὐδὲ ... πρὸς τὰ ἱερὰ τὰ ὅπλα οἴσομεν ὡς ἀναθήσοντες.* VI. 495. D. Critia 116. C: *ὡραῖα ... ἀπετέλουν ἱερὰ ἐκείνων ἑκάστῳ.* 117. A: *πρέποντα ... τῷ περὶ τὰ ἱερὰ κόσμῳ.* Legg. VII. 800. A: *παρὰ τὰ δημόσια μέλη τε καὶ ἱερά.* VIII. 828. C: *θύοντας τούτων ἑκάστοις ἔμμηνα ἱερά.* IX. 871. D: *τοῖς τὰ ἱερὰ συλῶσι.* X. 909. D: *ἱερὰ μηδὲ εἰς ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἐκτήσθω.* XII. 956. A: *πρὸς τὰ κοινὰ ἱερά.* — De lege 319. A: *πάντων τούτων ἱερώτατόν ἐστιν ἄνθρωπος ὁ ἀγαθός.* Tim. 45. A: *τὴν τοῦ θειοτάτου καὶ ἱερωτάτου φέρον οἴκησιν ἐπάνωθεν ἡμῶν.* Legg. VI. 755. E: *εἰς χωρίον ὡς ἱερώτατον.* XI. 927. C: *παρακαταθήκην εἶναι μεγίστην ἡγούμενοι καὶ ἱερωτάτην.*

ἱεροσυλία, ἡ, *sacrilegium.* Legg. X. 885. A: *ἱεροσυλία ... εἴρηται ξυλλήβδην ... τί χρὴ πάσχειν.* IX. 869. B: *ἀσεβείας ... καὶ ἱεροσυλίας.* 854. B: *τὸ νῦν ἐπὶ τὴν ἱεροσυλίαν προτρέπον ἰέναι.* Pol. IV. 443. A: *ἱεροσυλιῶν καὶ κλοπῶν.* Phaed. 113. E: *ἱεροσυλίας πολλὰς καὶ μεγάλας ... ἐξειργασμένοι.*

ἱερόσυλος, ὁ ἡ, *sacrilegus.* Legg. IX. 857. A: *προδότῃ καὶ ἱεροσύλῳ.* 860. B: *τὸν ἱερόσυλον.* Pol. I. 344. B: *ἱερόσυλοι καὶ ἀνδραποδισταὶ* cet. VIII. 552. D. Legg. IX. 854. A: *τὸν τῶν ἱεροσύλων πέρι νόμον.* IX. 856. C: *τοῖς ἱεροσύλοις.* VIII. 831. E: *τοὺς ... τοιχωρύχους καὶ ἱεροσύλους.*

ἱεροσυλῶ, *sacra aufero, sacrilegium committo.* Pol. IX. 575. B: *ἱεροσυλοῦσιν, ἀνδραποδίζονται.* Legg. IX. 854. D: *ὃς δ' ἂν ἱεροσυλῶν ληφθῇ.* 859. B: *περὶ τῶν ... ἱεροσυλούντων.*

ἱερουργία, ἡ, *rerum sacrarum actio.* Legg. VI. 774. E: *ἤ τις ἄλλη περὶ τὰ τοιαῦτα ἱερουργία.*

ἱερῶ, *consecro.* Legg. VI. 771. B: *διὸ καὶ πᾶσαν πόλιν ἄγει ... τὸ ξύμφυτον ἱεροῦν αὐτάς (τὰς διανομάς).*

ἱερωσύνη, ἡ, *sacerdotium.* Legg. VI. 759. D: *μὴ μακρότερον (εἶναι) τὴν ἱερωσύνην ἑκάστην.* A: *οἷς μέν εἰσι πάτριαι ἱερωσύναι καὶ αἷς, μὴ κινεῖν.*

ἴεσις, ἡ, *itio*. Crat. 426. C: ὅτι ἴεσις βούλεται εἶναι (κίνησις). Ib. ἴεσις ἂν ὀρθῶς καλοῖτο.

ἵζω et *ἵζομαι*, *consido*; *sedeo*. Tim. 53. A: τὰ ... μανὰ καὶ κοῦφα εἰς ἑτέραν ἵζει φερόμενα ἕδραν. Men. 95. D: ἵζε (Theogn.). Legg. IX. 855. D: ὁ δικαστὴς ... ἐγγύτατα κατὰ πρέσβιν ἱζέσθω. Tim. 25. D: ὃν (πηλὸν) ἡ νῆσος ἱζομένη παρέσχετο.

ἵημι, *iacio*; *mitto*, *fundo*, *edo*. Phaedr. 259. D: αἳ ... ἱᾶσι καλλίστην φωνήν. Theaet. 194. A: οἷον τοξότην φαῦλον ἱέντα παραλλάξαι τοῦ σκοποῦ. Legg. X. 890. D: πᾶσαν ... φωνὴν ἱέντα. Ax. 365. A: στεναγμοὺς ἱέντα. Pol. X. 617. B: φωνὴν μίαν ἱεῖσαν (Σειρῆνα). Legg. XI. 934. D: πολλὴν φωνὴν ἱέντες. VII. 812. D: ἄλλα ... μέλη τῶν χορδῶν ἱεισῶν. Phil. 51. D: τὰς ἕν τι καθαρὸν ἱείσας μέλος. Pol. I. 336. B: συστρέψας ἑαυτὸν ὥσπερ θηρίον ἧκεν ἐφ' ἡμᾶς ὡς διαρπασόμενος. Ep. VII. 349. A: παντοδαπὰ χρώματα ἧκεν. Med. *me proripio*, *impetu feror*. Phaedr. 241. B: ἵεται (v. ἵεται) φυγῇ μεταβαλών. Crat. 427. A: τὸ ἱέναι καὶ τὸ ἵεσθαι (v. ἴεσθαι). 419. E: ὅτι ... ἱέμενος ῥεῖ καὶ ἐφιέμενος τῶν πραγμάτων. Ion. 539. A: ἱεμένων ἔρεβόςδε (Hom.).

ἰητήρ, ὁ (i. q. ἰατρός). Pol. III. 389. D. (Hom.).

ἱκανός, ή, όν, *qui satis est* vel *satis facit*; *satis multus*, *magnus*, *validus* al.; hinc *idoneus*, *accommodatus*, *locuples*, *iustus*; in homine dicitur *qui satis valet ad aliquid faciendum*, qui *par*, *bonus* vel *peritus* est, et in univ. *qui potest*. Vern. est *hinlänglich* vel *genügend*, *fähig* et *tüchtig*. Prot. 322. C: εἷς ... πολλοῖς ἱκανὸς ἰδιώταις. 329. B: ἱκανὸς ... μακροὺς λόγους καὶ καλοὺς εἰπεῖν. Phaedr. 242. C: ὅσον μὲν ἐμαυτῷ μόνον ἱκανός. 258. B: ὅταν ἱκανὸς γένηται ῥήτωρ ... ὥστε ... ἀθάνατος γενέσθαι λογογράφος ἐν πόλει. Gorg. 512. C: ἱκανὸς γὰρ αὐτῷ ὁ λόγος. Phaed. 114. C: οὔτε ὁ χρόνος ἱκανὸς ἐν τῷ παρόντι. Conv. 176. E: ἱκανὸς γὰρ καὶ ἀμφότερα. Pol. II. 361. A: ἱκανὸς καὶ ἐπανορθοῦσθαι. VI. 496. D: οὔτε ἱκανὸς ὢν εἷς πᾶσιν ἀγρίοις ἀντέχειν. Tim. 68. D: (ὅτι) ἀνθρώπων ... οὐδεὶς οὐδέτερα τούτων ἱκανὸς cet. Legg. VI. 764. E: ἱκανὸς ... εἷς ἄρχων αὐτοῖς. IX. 879. B: τύχης γὰρ νομοθέτης οὐδεὶς ἱκανὸς ἄρχειν. Lys. 204. A: ἱκανὸς σοφιστής. Prot. 322. B: ἡ δημιουργικὴ τέχνη αὐτοῖς πρὸς μὲν τροφὴν ἱκανὴ βοηθὸς ἦν. Phaedr. 230. C: ὅτι ... ἱκανὴ πέφυκε κατακλινέντι τὴν κεφαλὴν παγκάλως ἔχειν. Conv. 177. D: γένοιτ' ἂν ἡμῖν ἐν λόγοις ἱκανὴ διατριβή. Pol. II. 373. D: ἡ χώρα ... ἡ τότε ἱκανὴ τρέφειν τοὺς τότε σμικρὰ ... ἐξ ἱκανῆς ἔσται. Legg. I. 625. B: ἡ ... ὁδὸς ... ἱκανή. IX. 875. A: ὅτι φύσις ἀνθρώπων οὐδενὸς ἱκανὴ φύεται ὥστε γνῶναι cet. Gorg. 487. D: ἱκανόν μοι τεκμήριόν ἐστιν ὅτι cet. Phaed. 70. D. Phil. 19. E: πρὶν ἂν τούτων τῶν λόγων πέρας ἱκανὸν γένηταί τι διορισθέντων. Pol. III. 406. E:

ἐὰν ... μὴ ἱκανὸν ᾖ τὸ σῶμα ὑπενεγκεῖν. Tim. 89. D. Critia 113. C. Gorg. 489. A: ἅτε ἱκανοῦ ἀνδρὸς διαγνῶναι ὡμολογηκότος. Soph. 234. D: χρόνου ... ἐπελθόντος αὐτοῖς ἱκανοῦ. Polit. 273. A. Legg. X. 887. E: οὐδὲ ἐξ ἑνὸς ἱκανοῦ λόγου. Phil. 67. A: τῆς τοῦ ἱκανοῦ καὶ τελέου δυνάμεως. Pol. II. 361. B: λέγειν ... ἱκανῷ ὄντι πρὸς τὸ πείθειν. Legg. V. 736. C: ἱκανῷ χρόνῳ διαβασανίσαντες. Hipp. min. 369. C: ἀποδείξω σοι ἱκανῷ λόγῳ cet. Phaedr. 264. B: ὅτι με ἡγεῖ ἱκανὸν εἶναι τὰ ἐκείνου οὕτως ἀκριβῶς διιδεῖν. Soph. 248. C: ἱκανὸν ἔθεμεν ὅρον ... τῶν ὄντων. Polit. 295. A: μή ποθ' ἱκανὸν γενήσεσθαι ... ἑνὶ ἑκάστῳ τὸ προςῆκον ἀποδιδόναι. Pol. II. 376. D. Gorg. 484. A: ἐὰν ... φύσιν ἱκανὴν γένηται ἔχων ἀνήρ. Phil. 20. A: ὧν μὴ δυναίμεθ' ἂν ἱκανὴν ἀπόκρισιν ἐν τῷ παρόντι διδόναι σοι. Conv. 179. B: τούτου ... ἱκανὴν μαρτυρίαν παρέχεται. Critia 113. E. Legg. III. 686. C: εἴς τινα σκέψιν ἱκανήν. Gorg. 480. A: ὡς ἱκανὸν κακὸν ἕξοντα. 485. E: ἐλεύθερον δὲ καὶ μέγα καὶ ἱκανὸν μηδέποτε φθέγξασθαι. Phaed. 96. C: τεκμήριον δέ σοι ἐρῶ ἱκανόν. 101. D: ἕως ἐπί τι ἱκανὸν ἔλθοις. Phil. 52. D: τὸ μέγα καὶ τὸ ἱκανόν. 60. C: τὸ ... ἱκανὸν τελεώτατον ἔχειν. Pol. IV. 427. D. 465. A: ἱκανὼ γὰρ τὼ φύλακε κωλύοντε. Prot. 327. C: αὐληταὶ γοῦν πάντες ἦσαν ἱκανοὶ ὡς πρὸς τοὺς ἰδιώτας cet. Phaedr. 276. E: οἳ (λόγοι) ἑαυτοῖς τῷ τε φυτεύσαντι βοηθεῖν ἱκανοί. Phaed. 101. E: ἱκανοὶ ... ὁμοῦ πάντα κυκῶντες ὅμως δύνασθαι αὐτοὶ αὑτοῖς ἀρέσκειν. Crat. 398. D: ἐρωτᾶν ἱκανοὶ ὄντες. Pol. II. 365. A: ὅσοι εὐφυεῖς καὶ ἱκανοί. III. 415. A: ὅσοι ... ὑμῶν ἱκανοὶ ἄρχειν. Crit. 52. B: ἀλλ' ἡμεῖς σοι ἱκανοὶ ἦμεν. Pol. V. 456. B: ἐπείπερ εἰσὶν ἱκαναί (αἱ γυναῖκες). VII. 540. C: ἱκαναὶ τὰς φύσεις. Phaedr. 228. B: τῷ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἦν ἱκανά. Phil. 61. E. Pol. II. 362. D: ἐμέ γε ἱκανὰ καὶ τὰ ὑπὸ τούτου ῥηθέντα καταπαλαῖσαι cet. Legg. VI. 763. D: ἱκανὰ καὶ καθαρά (ὕδατα). Prot. 329. A: ἢ ἄλλου τινὸς τῶν ἱκανῶν εἰπεῖν. Theaet. 170. B: οἰομένων ... ἱκανῶν μὲν διδάσκειν, ἱκανῶν δὲ ἄρχειν εἶναι. Pol. III. 408. A: ὡς ἱκανῶν ὄντων τῶν φαρμάκων ἰάσασθαι ἄνδρας ... ὑγιεινοὺς cet. Prot. 321. A: ἱκανοῖς (δέρμασιν) ... ἀμῦναι χειμῶνα. Soph. 232. C: ἆρ' ἱκανοὺς ποιοῦσι τοῦτο δρᾶν; Pol. V. 467. D: τοὺς ἐμπειρίᾳ τε καὶ ἡλικίᾳ ἱκανοὺς ἡγεμόνας τε καὶ παιδαγωγοὺς εἶναι. Legg. X. 909. C: παῖδας ... ἂν καταλίπῃ τῇ πόλει ἱκανούς. Pol. III. 415. E: οὐκοῦν τοιαύτας (εὐνάς), οἵας χειμῶνός τε στέγειν καὶ θέρους ἱκανὰς εἶναι; Phaedr. 234. C: ἐγὼ ... ἱκανά μοι νομίζω τὰ εἰρημένα. Pol. II. 371. A: δεῖ ... τὰ οἴκοι μὴ μόνον ἑαυτοῖς ποιεῖν ἱκανά cet. Legg. X. 885. D: τεκμήρια λέγοντες ἱκανά. Soph. 234. C: ὡς ... τοῦτο ἱκανώτατος ὢν ἀποτελεῖν ἔργῳ. Hipp. mai. 282. B. 281. A: ἄγγελον ἱκανώτατον ... τῶν λόγων. Legg. VI. 755. E: εἰς χωρίον ὡς ... ἱκανώτατον καθ-

αἱ γενόμεναι δίκαι μηδὲν ἰσχύωσιν. Polit. 294. A: *τὸ δ' ἄριστον οὐ τοὺς νόμους ἐστὶν ἰσχύειν, ἀλλὰ ἄνδρα τὸν μετὰ φρονήσεως βασιλικόν.*

ἴσχω, vid. *ἔχω.*

ἴσως, *aequaliter*, *eodem modo.* Legg. VII. 805. A: *ἴσως ἀσκεῖται.* Epin. 991. A: *ἴσως ... τοῦ ἐλάττονος πλέον ἐλαττόν τε τοῦ μείζονος.* De lucri cup. 227. B: *ἀλλὰ πάντα τἀγαθὰ ἴσως φιλεῖς.* Legg. V. 744. C: *τὰς τιμάς τε καὶ ἀρχὰς ὡς ἰσαίτατα ... ἀπολαμβάνοντες.* **fortasse.* Prot. 312. D: *ἴσως ἂν ... ἀληθῆ λέγοιμεν.* Phaedr. 234. B: *ἴσως μὲν οὖν ἂν ἔροιό με.* Gorg. 504. B: *ὑγίειαν καὶ ἰσχὺν ἴσως λέγεις.* Theaet. 180. B. Soph. 253. C: *σχεδόν γε ἴσως.* Pol. I. 328. E. Tim. 38. E: *ἴσως τάχ' ἄν.* (Id. Legg. III. 676. C. 686. D. Apol. 31. A. al.). Legg. XII. 965. C: *οὐκ ἴσως, ἀλλ' ὄντως.* al. innum. Dubitans vero illud *ἴσως* Attici urbani etiam in affirmatione frequentant, ut sit modo lenius vern. *wohl*, modo fortius *allerdings*, *in der That*, *unstreitig* al. Prot. 335. C: *ἐπεὶ καὶ ταῦτ' ἂν ἴσως οὐκ ἀηδῶς σου ἤκουον.* Phaedr. 233. E: *ἀλλ' ἴσως προσήκει οὐ τοῖς σφόδρα δεομένοις χαρίζεσθαι* cet. Gorg. 458. B: *ἴσως μέντοι χρῆν ἐννοεῖν καὶ τὸ τῶν παρόντων.* 473. B: *ἀληθῆ γε οἰόμενος ἴσως.* 513. D. (ubi scrib. videtur *ἀλλ' ἴσως ... πεισθήσει*). Phaed. 61. C: *οὐ μέντοι γ' ἴσως βιάσεται αὑτόν.* 67. A: *τοῦτο δ' ἐστὶν ἴσως τἀληθές.* Crat. 394. B: *οὕτω δὲ ἴσως καὶ ὁ ἐπιστάμενος περὶ ὀνομάτων τὴν δύναμιν αὐτῶν σκοπεῖ.* Pol. I. 339. B: *σμικρά γε ἴσως ... προσθήκη.* Legg. I. 640. E: *τάχ' ἂν ὀρθῶς ἴσως μέμφοιτο.* III. 676. C. Euth. 2. D. 8. D. Lach. 184. E. al.

ἰταμότης, ἡ, *audacia*, *temeritas.* Polit. 311. A: *δριμύτητος δὲ καί τινος ἰταμότητος ὀξείας καὶ πρακτικῆς δεῖται.*

ἰταμῶς, *audacter*, *temere.* Legg. VI. 773. B: *ἰταμώτερον ἅμα καὶ θᾶττον τοῦ δέοντος πρὸς πάσας τὰς πράξεις φερόμενον.*

ἴτης, ὁ, *qui intrepide ad aliquid aggreditur*, *audax.* Conv. 203. D: *ἀνδρεῖος ὢν καὶ ἴτης καὶ σύντονος.* Prot. 349. E: *καὶ ἴτας γε ... ἐφ' ἃ οἱ πολλοὶ φοβοῦνται ἰέναι.* 359. C.

ἰχθυόεις, *piscosus.* Hipp. min. 370. B. (Hom.).

ἰχθύς, ὁ, *piscis.* Phaed. 109. E: *οἱ ἐκ τῆς θαλάττης ἰχθύες ἀνακύπτοντες.* Soph. 220. E: *τῶν ἰχθύων.* Tim. 92: *ἰχθύων ἔθνος.* Pol. III. 404. B: *οὔτε ἰχθύσιν αὐτοὺς ἑστιᾷ.* Ion. 538. D. (Hom.). Pol. II. 363. C: *ἰχθῦς* (Hom.).

ἰχνεύω, *investigo*, *indago*; *studeo.* Parm. 128. C: *εὖ μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις τὰ λεχθέντα.* Pol. III. 401. C: *τοὺς εὐφυῶς δυναμένους ἰχνεύειν τὴν τοῦ καλοῦ τε καὶ εὐσχήμονος φύσιν.* Phaedr. 252. E: *ἰχνεύοντες ... παρ' ἑαυτῶν ἀνευρίσκειν τὴν τοῦ σφετέρου θεοῦ φύσιν.* Polit. 263. B: *καθάπερ ἰχνεύοντες* (al. *ἰχνεύομεν*) *μέτιμεν.* Legg. II.

654. E: *καθάπερ κυσὶν ἰχνευούσαις.* V. 728. D: *ἰχνεῦσαι δὲ καὶ ἑλεῖν τὸ πάντων ἄριστον.*

ἴχνιον, τό, vestigium. Phaedr. 266. B. (Hom.).

ἴχνος, τό, vestigium. Polit. 290. D: *ἤδη ... μοι δοκοῦμεν οἷόν γέ τινος ἴχνους ἐφ᾽ ὃ πορευόμεθα προσάπτεσθαι.* Crat. 393. B: *οἰόμενός τινος ὥσπερ ἴχνους ἐφάπτεσθαι τῆς Ὁμήρου δόξης.* Phaedr. 276. D: *παντὶ τῷ ταὐτὸν ἴχνος μετιόντι.* Theaet. 187. E: *ὥσπερ ἴχνος μετελθεῖν.* 193. C. Soph. 226. B. Pol. IV. 432. D: *κινδυνεύομέν τι ἔχειν ἴχνος.* V. 462. A. Legg. XII. 951. B. Ep. VII. 330. E: *τοῖς ... μηδαμῇ ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἴχνος ἰέναι.* Pol. II. 365. D: *ταύτῃ ἰτέον, ὡς τὰ ἴχνη τῶν λόγων φέρει.* Alc. I. 123. A. Gorg. 524. C: *ἴχνη εἶχε τῶν πληγῶν οὐλὰς ἐν τῷ σώματι.* Phaed. 115. B: *ὥσπερ κατ᾽ ἴχνη.* Polit. 301. E: *μεταθέοντας τὰ τῆς ἀληθεστάτης πολιτείας ἴχνη.* Pol. III. 410. B: *κατὰ ταὐτὰ ἴχνη ταῦτα ... διώκων.* VIII. 553. A. Tim. 53. B: *ἴχνη ... ἔχοντα αὐτῶν ἄττα.*

ἰχώρ, ὁ, serum. Tim. 83. C: *ἰχὼρ ... ὁ μὲν αἵματος ὀρὸς* (v. *ὀῤῥὸς*) *πρᾶος* cet. 82. E: *χολὰς καὶ ἰχῶρας καὶ φλέγματα ἴσχει παντοῖα.*

ἰῶμαι, medeor, sano; trop. *libero* (a malo aliquo), *consolor*; etiam *sarcio* (ut damnum). Charm. 164. B: *ἐκείνῳ ὃν ἰῷτο* (codd. plures *ἰῶται*; an *ἰᾶται*?). Ib. *ὅταν ... ὠφελίμως ἰᾶται.* Polit. 293. B: *ἐάν θ᾽ ἑκόντας ἐάν τε ἄκοντας ἡμᾶς ἰῶνται.* Theaet. 171. E: *ἰᾶσθαι αὐτό.* Conv. 190. E: *καὶ τἄλλα ἰᾶσθαι ἐκέλευεν.* Pol. X. 604. D. Legg. IX. 862. C: *τούτων ὁπόσα ... ἰατά, ὡς οὐσῶν ἐν ψυχῇ νόσων, ἰᾶσθαι.* Charm. 156. B: *τοὺς ὀφθαλμοὺς ἰᾶσθαι.* 161. E: *τὸ ἰᾶσθαι ... καὶ τὸ οἰκοδομεῖν* cet. Prot. 341. C: *ἰώμενος μεῖζον τὸ νόσημα ποιῶ.* Pol. I. 346. B. Legg. IV. 720. E. Pol. III. 406. A: *τῷ ἰωμένῳ.* Polit. 299. A: *περὶ τῶν τοὺς κάμνοντας ἰωμένων.* 298. E: *τοὺς κάμνοντας ἰωμένους.* Menex. 247. D: *ἰωμένους καὶ πραΰνοντας.* Phaed. 89. A: *ὡς εὖ ἡμᾶς ἰάσατο.* Hipp. min. 373. A: *ὅτι οὐκ ἄν με ἰάσαιο.* Legg. XI. 933. E: *μέχριπερ ἂν ἰάσηται τὸ βλαβέν.* Conv. 191. D: *ἰάσασθαι τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην.* Pol. III. 406. B. 408. A. C. Hipp. min. 372. E: *μὴ φθονήσῃς ἰάσασθαι τὴν ψυχήν μου.* Conv. 193. D: *ἰασάμενος.* Gorg. 447. B: *ἐγὼ γὰρ καὶ ἰάσομαι.* Pass. Legg. VI. 758. D: *ὅπως ἂν ... ὅτι τάχιστα ... ἰαθῇ τὸ γενόμενον.* Conv. 189. D: *ὧν ἰαθέντων μεγίστη εὐδαιμονία ἂν τῷ ἀνθρωπείῳ γένει εἴη.*

ἱστός, ὁ, tela. Phaed. 84. A: Πηνελόπης τινὰ ἐναντίως ἱστὸν μεταχειριζομένην. Lys. 208. D: περὶ τὸν ἱστόν, ὅταν ὑφαίνῃ.

ἱστουργία, ἡ, textrina (ars). Conv. 197. B: ἱστουργίας.

ἵστωρ, ὁ ἡ, sciens, peritus. Crat. 407. C: ἢ τὸν γενναῖον τὸν φάεος ἵστορα ἐρωτᾷς; 406. B: ἴσως δὲ ἀρετῆς ἵστορα τὴν θεὸν ἐκάλεσεν ὁ καλέσας.

ἰσχάς, ἡ, carica. Ep. XIII. 361. B: ἰσχάδων δὲ ὕστερον ἤλθομεν τῆς ἀποθέσεως.

ἰσχίον, τό, coxa. Tim. 75. A: τὸ περὶ τὴν τῶν ἰσχίων φύσιν. Phaedr. 254. C: ὥστ' ἐπὶ τὰ ἰσχία ἄμφω καθίσαι τὼ ἵππω. E: τὰ σκέλη τε καὶ τὰ ἰσχία πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας.

ἰσχναίνω, emacio, attenuo. De iusto 375. A: καίειν καὶ ἰσχναίνειν. Gorg. 521. E: κάων καὶ ἰσχναίνων. Polit. 293. B: καθαίροντες εἴτε ἄλλως ἰσχναίνοντες.

ἰσχνός, ή, όν, macer. Pol. VIII. 556. D: ἰσχνὸς ἀνὴρ πένης. Legg. II. 665. E: ἰσχνοί τε καὶ ἄσιτοι. Pol. IV. 422. D: κυσὶ ... ἰσχνοῖς.

ἰσχομένως, ita ut retineare vel *cohibeare.* Crat. 415. C: τὸ ἰσχομένως τε καὶ ἐμποδιζομένως πορεύεσθαι.

ἰσχυρίζομαι, valeo, polleo. Gorg. 489. C: τῷ σώματι ἰσχυρίσασθαι. **affirmo, contendo.* Gorg. 495. B: σὺ δὲ τῷ ὄντι ... ταῦτα ἰσχυρίζει; Soph. 249. C: ὃς ἂν ... ἰσχυρίζηται περί τινος ὁπῃοῦν. Theaet. 172. B: ἐν τοῖς δικαίοις ... ἐθέλουσιν ἰσχυρίζεσθαι ὡς οὐκ ἔστι φύσει αὐτῶν οὐδὲν οὐσίαν ἑαυτοῦ ἔχον.

ἰσχυρικός, ή, όν, validus. Theaet. 169. B: ἰσχυρικώτερος (sic codd. Vulgo ἰσχυρότερος) μέντοι ἐγὼ ἐκείνων.

ἰσχυρός, ά, όν, validus, robustus; ingens, acer, vehemens; etiam *stabilis, firmus.* Conv. 200. B: ἆρ' οὖν βούλοιτ' ἄν τις ... ἰσχυρὸς ὢν ἰσχυρός (εἶναι); Pol. II. 376. C: ταχὺς καὶ ἰσχυρός. IX. 591. C. Legg. II. 660. E. Euthyd. 281. C: πότερον δὲ ἀσθενής, ἢ ἰσχυρός; Conv. 185. E: καὶ εἰ πάνυ ἰσχυρά ἐστι. Pol. VIII. 553. D: μεταβολὴ οὕτω ταχεῖά τε καὶ ἰσχυρά. Charm. 153. B: ἤγγελται γε δεῦρο ... ἥ τε μάχη πάνυ ἰσχυρὰ γεγονέναι cet. Men. 72. E: ἐάνπερ ἰσχυρὰ γυνὴ ᾖ. Prot. 352. B: οὐκ ἰσχυρὸν οὐδ' ἡγεμονικὸν οὐδ' ἀρχικὸν εἶναι. Phaed. 95. C: ὅτι ἰσχυρόν τί ἐστιν ἡ ψυχὴ cet. Polit. 302. A: ὡς ἰσχυρόν τι πόλις ἐστὶ φύσει. Pol. IV. 442. A. Soph. 241. B: οὕτως ἰσχυροῦ λόγου. Pol. VI. 493. A: θρέμματος μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ. III. 388. E: ἰσχυρῷ γέλωτι. Lys. 215. D: τὸν ἀσθενῆ τῷ ἰσχυρῷ (φίλον εἶναι). Phaedr. 273. B: ἰσχυρὸν καὶ δειλόν. Crat. 415. C: δεσμὸν ... ἰσχυρόν. Phaedr. 233. C: οὐδὲ διὰ σμικρὰ ἰσχυρὰν ἔχθραν αναιρούμενος. Ib. ἰσχυρὰν φιλίαν. Tim. 87. D: ψυχὴν ἰσχυρὰν καὶ πάντῃ μεγάλην. Legg. X. 904. D.

Phaed. 88. A: *οὕτω ... αὐτὸ φύσει ἰσχυρὸν εἶναι ὥστε* cet. Pol. I. 348. E. X. 606. B: *θρέψαντα ... ἰσχυρὸν τὸ ἐλεεινόν.* VIII. 560. B: *ἄλλαι (ἐπιθυμίαι) πολλαί τε καὶ ἰσχυραὶ ἐγένοντο.* Legg. X. 907. C. Charm. 160. C: *ἢ αἱ ταχεῖαί τε καὶ ἰσχυραί (πράξεις).* Phil. 49. C: *ἄγνοια ... ἡ ... τῶν ἰσχυρῶν ἐχθρά.* Legg. IX. 853. D: *νόμοις ... καίπερ οὕτως ἰσχυροῖς οὖσιν.* Pol. VII. 535. B: *ἐν ἰσχυροῖς μαθήμασιν.* Gorg. 452. B: *καλούς τε καὶ ἰσχυροὺς ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους τὰ σώματα.* Legg. III. 695. A. Conv. 181. A: *φιλίας ἰσχυράς.* Tim. 33. A: *πάνθ' ὅσα δυνάμεις ἰσχυρὰς ἔχει.* Hipp. min. 374. A: *καὶ τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ ἀσθενῆ (ἐργάζεσθαι).* Phaedr. 236. C: *ἰσχυρότερος δ' ἐγὼ καὶ νεώτερος.* Pol. V. 456. A: *ἡ δὲ ἰσχυροτέρα ἐστί.* Gorg. 488. C: *ὡς τὸ ... ἰσχυρότερον καὶ βέλτιον ταὐτὸν ὄν.* Phaed. 87. A. Gorg. 488. C: *τοῦ ἰσχυροτέρου.* Phaed. 71. A. 99. C: *Ἄτλαντα ἰσχυρότερον.* Gorg. 488. C: *ὅτι κρείττους εἰσὶ καὶ ἰσχυρότεραι.* Pol. V. 451. E: *τοῖς δὲ (χρώμεθα) ὡς ἰσχυροτέροις.* Gorg 488. C: *πότερον τοὺς ἰσχυροτέρους κρείττους καλεῖς —;* Pol. VIII. 569. B. Legg. IX. 870. A: *ἰσχυρότατος ἵμερος.* Pol. VI. 489. D: *πολὺ ... μεγίστη καὶ ἰσχυροτάτη διαβολή.* II. 380. E: *τὸ ὑγιέστατον καὶ ἰσχυρότατον.* Crat. 403. C: *τῷ ἰσχυροτάτῳ δεσμῷ.* Pol. IX. 580. E: *ὃ μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον εἶχεν ἐν αὐτῷ.* Legg. VII. 814. B: *μαχομένας πρὸς ὁτιοῦν τῶν ἰσχυροτάτων θηρίων.* Conv. 207. B: *διαμάχεσθαι ... τοῖς ἰσχυροτάτοις.* Pol. IV. 432. A: *τούς τε ἀσθενεστάτους ταὐτὸν καὶ τοὺς ἰσχυροτάτους.*

ἰσχυρῶς, valide; firme. Prot. 332. B: *ἰσχυρῶς πράττεται.* Theaet. 154. A: *ἔχεις τοῦτο ἰσχυρῶς —;*

ἰσχύς, ἡ, robur, vis; potestas. Pol. VI. 491. C: *κάλλος καὶ πλοῦτος καὶ ἰσχὺς σώματος.* Legg. I. 631. C: *τὸ δὲ τρίτον ἰσχὺς εἴς τε δρόμον* cet. Menex. 246. E: *σώματος κάλλος καὶ ἰσχύς.* Men. 72. E. Pol. II. 371. E: *πωλοῦντες τὴν τῆς ἰσχύος χρείαν.* Legg. VIII. 833. A: *σύστασις ἰσχύος καὶ ῥώμης δεομένη.* IX. 863. C. Menex. 349. B. Prot. 332. B: *εἴ τι ἰσχύϊ πράττεται.* Gorg. 457. A. Pol. IV. 432. A. Prot. 320. E: *τοῖς μὲν ἰσχὺν ἄνευ τάχους προσῆπτε.* 351. A: *ἰσχὺν δὲ (γίγνεσθαι) ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν σωμάτων.* Gorg. 496. B: *οὐκοῦν καὶ ἰσχὺν καὶ ἀσθένειαν ὡσαύτως;* Phaed. 99. C: *οὔτε τινὰ οἴονται δαιμονίαν ἰσχὺν ἔχειν.* Phil. 26. B: *κάλλος καὶ ἰσχύν.* Conv. 190. B: *ἦν οὖν τὴν ἰσχὺν δεινὰ καὶ τὴν ῥώμην.* Pol. II. 371. E: *τὴν τοῦ σώματος ἰσχύν.* IX. 591. B: *σῶμα ἰσχύν τε καὶ κάλλος μετὰ ὑγιείας λαμβάνον.* Legg. II. 661. D: *ἰσχὺν διαφέρουσαν.* Apol. 29. D: *πόλεως τῆς ... εὐδοκιμωτάτης εἰς σοφίαν καὶ ἰσχύν.* Pol. X. 618. D: *ἰσχύες καὶ ἀσθένειαι.* Legg. V. 744. B: *μηδὲ κατὰ σωμάτων ἰσχῦς καὶ εὐμορφίας* (v. *ἰσχὺν ... εὐμορφίαν*).

ἰσχύω, valeo, vim habeo. Crit. 50. B: *ἐν ᾗ ἂν (πόλει)*

θείας ... ἵνα μεγαλοπρεπῶς ... ἤρξατο ἡμῖν λέγειν cet. Euthyd. 304. E: καὶ μὴν ... ἄξιόν γ' ἦν ἀκούειν. Τί δέ; ἦν δ' ἐγώ. Ἵνα ἤκουσας ἀνδρῶν διαλεγομένων cet. **ubi*. Soph. 243. B: νῦν δὲ ὁρᾷς ἵν' ἐσμὲν αὐτοῦ πέρι τῆς ἀπορίας. Phil. 61. B: ὀρθῶς, ἵν' οἰκεῖ, πύθοιτ' αὐτοῦ. Etiam i. q. *in quo*. Gorg. 484. E: ἵν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνῃ βέλτιστος ὤν (Eurip.), sq. ὅπου δ' ἂν φαῦλος ᾖ. Alc. II. 146. A. Legg. V. 734. C: ἡ βούλησις τῆς αἱρέσεως τῶν βίων οὐχ ἵνα τὸ λυπηρὸν ὑπερβάλλῃ (ὑπερβάλλει?), ὅπου δ' ὑπερβάλλεται.

ἰνδάλλομαι, *similitudinem* vel *speciem gero*. Legg. XII. 959. A: τὸ δὲ σῶμα ἰνδαλλόμενον ἡμῶν ἑκάστοις ἕπεσθαι. Pol. II. 381. E: ὡς ... θεοί τινες περιέρχονται νύκτωρ πολλοῖς ξένοις καὶ παντοδαποῖς ἰνδαλλόμενοι. **videor*. Theaet. 189. E: τοῦτο γάρ μοι ἰνδάλλεται, διανοουμένη οὐκ ἄλλο τι ἢ διαλέγεσθαι (ἡ ψυχή).

ἴον, τό, *viola*. Conv. 212. E: κιττοῦ τέ τινι στεφάνῳ δασεῖ καὶ ἴων.

ἰός, ὁ, *aerugo*. Tim. 59. C: τὸ δ' ἐκ γῆς αὐτῷ (v αὐτὸ) μιχθὲν ... ἐκφανὲς καθ' αὑτὸ γιγνόμενον ἰὸς λέγεται· Pol. X. 609. A: χαλκῷ δὲ καὶ σιδήρῳ ἰόν (κακόν τε καὶ νόσημα).

ἰοὺ ἰού, exclamatio est *mirantis* (Gorg. 499. B: ἰοὺ ἰού ... ὡς πανοῦργος εἶ cet. Hipp. mai. 291. E: ἰοὺ ἰού ... ἦ θαυμασίως τε καὶ μεγάλως ... εἴρηκας) et *gaudio exsultantis*. Conv. 223. A: ἰοὺ ἰού, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, Ἀλκιβιάδη, οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν ἐνθάδε μείναιμι cet. Pol. IV. 432. D: ἰοὺ ἰού, εἶπον, ὦ Γλαύκων· κινδυνεύομέν τι ἔχειν ἴχνος cet.

ἰπνοπλάθης (i. q. ἰπνοπλάστης), ὁ, *qui fornaces* vel *furnos* (fictiles) *facit*. Theaet. 147. A: πηλὸς ὁ τῶν ἰπνοπλαθῶν (sic, vel ἰπνοπλάθων, codd. Vulgo κοροπλάθων).

ἱππάζομαι, *equitor*, h. e. *curro*. Ion. 540. D: ἔγνως ἂν ἵππους εὖ καὶ κακῶς ἱππαζομένους. E.

ἵππαρχος, ὁ, *magister equitum*. Legg. VIII. 847. D: ἵππαρχοι καὶ στρατηγοὶ τούτων ἔστωσαν κύριοι εἰςαγωγῆς τε καὶ ἐξαγωγῆς. IX. 880. D. VI. 756. A: ἱππάρχων ... κατάστασις ἂν ἡμῖν ἔτι λοιπὴ γίγνοιτο. 760. A. VIII. 834. C: φυλάρχοις τε καὶ ἱππάρχοις δεδομένη κοινὴ κρίσις ἁπάντων τῶν ... δρόμων cet. B. VI. 755. C: ἱππάρχους καὶ φυλάρχους. E.

ἱππασία, ἡ, *equitatio*. Eryx. 396. A: περὶ ἱππασίας, ὅπως ἂν τις ἄριστα ἱππεύοι.

ἱππεύς, ὁ, *eques*. Theag. 126. B: δεινὸς ... ἱππεύς. Ion. 540. E. Pol. VIII. 552. A: μήτε ἱππέα μήτε ὁπλίτην. Men. 93. D: ὅτι Θεμιστοκλῆς ... τὸν υἱὸν ἱππέα ... ἐδιδάξατο ἀγαθόν. De virt. 377. B. Lach. 191. B: σὺ τὸ τῶν Σκυθῶν ἱππέων πέρι λέγεις. Ep. VII. 328. D: οὐδὲ ἱππέων ἐνδεὴς γενόμενος. Theaet. 183. D: ἱππέας εἰς πεδίον προ-

καλεῖ Σωκράτη εἰς λόγους προκαλούμενος. Legg. VI. 755. E: *χωρὶς μὲν τοὺς ὁπλίτας, χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας.* XII. 943. A. Lach. 191. C: *ἀναστρεφομένους ὥσπερ ἱππέας μάχεσθαι.* Men. 94. B.

ἱππεύω, *equito.* Eryx. 396. A: *ὅπως ἂν τις ἄριστα ἱππεύοι.* Pol. V. 467. E: *διδαξαμένους ἱππεύειν.* Legg. I. 643. C. Alc. II. 145. C. Legg. VI. 756. B: *τούτους ἡγεμόνας εἶναι πάντων τῶν ἱππευόντων.* Hipp. min. 375. A: *ἢ ἑκὼν τις κακῶς ἱππεύσει.*

ἱππικός, ή, όν, *equester; rei equestris* vel *equitandi peritus;* fem. *res equestris,* neutr. *equitatus* s. *copiae equestres.* Pol. I. 333. C: *ὁ ἱππικός.* X. 601. C. Euth. 13. A. al. Pol. I. 342. C: *οὐδὲ ἱππικὴ ἱππικῇ, ἀλλ' ἵπποις (τὸ ξυμφέρον σκοπεῖ).* Euth. 13. A: *ἡ ... ἱππικὴ ἵππων θεραπεία.* Lach. 182. A. Legg. VI. 756. A: *φυλάρχους ... πᾶν τὸ ἱππικὸν αἱρείσθω.* Lach. 191. B: *τὸ ... γὰρ ἱππικὸν τὸ ἐκείνων (τῶν Σκυθῶν) οὕτω μάχεται.* Legg. VII. 804. E: *ἱππικῆς.* Euth. 13. B: *οἱ ἵπποι ὑπὸ τῆς ἱππικῆς θεραπευόμενοι.* Lach. 193. B: *τὸν μετ' ἐπιστήμης ... ἱππικῆς καρτεροῦντα ἐν ἱππομαχίᾳ.* Parm. 126. C: *πρὸς ἱππικῇ τὰ πολλὰ διατρίβει.* Pol. I. 335. C: *ἀλλὰ τῇ ἱππικῇ οἱ ἱππικοὶ ἀφίππους* (int. *δύνανται ποιεῖν*); Men. 70. A. Lach. 191. D: *ἐν τῷ ἱππικῷ καὶ ἐν ξύμπαντι τῷ πολεμικῷ εἴδει.* Legg. II. 658. A: *ἱππικόν (ἀγῶνα).* XII. 947. E. Alc. II. 145. D. De lucri cup. 226. A: *ἱππικὸν ἄνδρα.* Eryx. 403. C: *εἴ τις τοῦτον ἱππικὸν ποιήσειεν.* Legg. VII. 813. E: *ὅσα εἰς ἱππικὴν μαθήματα συντείνει.* VIII. 834. C: *τὴν ἱππικὴν παιδιάν.* Hipp. mai. 284. A: *ὁ ... κάλλιστ' ἐπιστάμενος ἱππικὴν παραδιδόναι* cet. Prot. 350. A: *πότερον οἱ ἱππικοί, ἢ οἱ ἄφιπποι;* Pol. I. 335. C. Apol. 25. B. Legg. XII. 949. A: *γυμνικῶν τε καὶ ἱππικῶν ἄθλων.* Apol. 20. B: *ἢ τῶν ἱππικῶν τις ἢ τῶν γεωργικῶν.* Pol. III. 412. B: *γυμνικοὺς ἀγῶνας καὶ ἱππικούς.* Id. Menex. 249. B. Alc. I. 124. E: *παρὰ τοὺς ἱππικοὺς γὰρ ἂν ἦμεν.* Legg. VI. 753. B: *ὁπόσοιπερ ἂν ὅπλα ἱππικὰ ἢ πεζικὰ τιθῶνται.* Apol. 27. B: *ἱππικὰ ... πράγματα.* Alc. I. 124. E: *ἆρα τὰ ἱππικά;* Theag. 126. A: *εἰ τὰ ἱππικὰ ἐτύγχανες ἐπιθυμῶν σοφὸς γενέσθαι.*

ἱπποδρομία, ἡ, *certamen equestre.* Ion. 537. A: *ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ τῇ ἐπὶ Πατρόκλῳ.*

ἱππόδρομος, ὁ, *curriculum equorum.* Critia 117. C: *ἐξῃρημένος ἱππόδρομος ἦν αὐτοῖς.*

ἱπποκόμος, ὁ, *equiso.* Polit. 261. D: *ὥσπερ βοηλάτην ἢ τινα ἱπποκόμον.* Legg. II. 666. E.

ἱππομαχία, ἡ, *pugna equestris.* Lach. 193. B: *ἐν ἱππομαχίᾳ.*

ἱππόμορφος, ὁ ἡ, *speciem equinam habens.* Phaedr. 253. C: *ἱππομόρφω ... δύο τινὲ εἴδη.*

ἵππος, ὁ et *ἡ*, *equus, equa.* Pol. II. 375. A: *ὁ μὴ*

θυμοειδὴς εἴτε ἵππος εἴτε κύων cet. Hipp. mai. 288. B: θήλεια ἵππος. 289. D. Crat. 393. B: τὸν ἵππου ἔκγονον ἵππον (καλεῖν). Conv. 221. A: διὰ τὸ ἐφ' ἵππου εἶναι. Pol. I. 352. E: ἵππου ... ἔργον. Apol. 36. D: εἴ τις ἵππῳ (equo singulari) ἢ ξυνωρίδι ἢ ζεύγει νενίκηκεν Ὀλυμπιάσιν. Phaed. 73. E: ἵππον γεγραμμένον ἰδόντα. Theaet. 190. C: ὡς ἀνάγκη τὸν βοῦν ἵππον εἶναι. Crat. 423. D: ἵππον θέοντα. Conv. 221. A: ἵππον ἔχων (in equo). Pol. II. 359. D: ἵππον χαλκοῦν. Hipp. mai. 295. C: ἵππον καλόν. Crat. 407. D: οἷοι Εὐθύφρονος ἵπποι (Hom.). Phil. 67. Pol. I. 335. B. Hipp. mai. 288. C: πάγκαλαι ... παρ' ἡμῖν ἵπποι γίγνονται. Gorg. 516. A: ὄνων ... ἐπιμελητὴς καὶ ἵππων cet. Pol. I. 328. A: λαμπὰς ... ἀφ' ἵππων. 335. B: εἰς τὴν τῶν ἵππων ἀρετήν. V. 452. C: ἵππων ὀχήσεις. VII. 537. A: ἐπὶ τῶν ἵππων. Critia 116. D: ἐξ ὑποπτέρων ἵππων ἡνίοχον. Legg. VII. 794. C: ἐφ' ἵππων (i. q. ἱππικῆς) διδασκάλους. VIII. 834. D: τοξότης ... ἀφ' ἵππων. Men. 93. D: ἐπέμενε ... ἐπὶ τῶν ἵππων ὀρθὸς ἑστηκώς. Theaet. 184. D: ὥσπερ ἐν δουρείοις ἵπποις. Pol. I. 328. A: ἁμιλλώμενοι τοῖς ἵπποις. Critia 117. B. Legg. XII. 947. C: σὺν τοῖς ἵπποισι ... ἱππέας. Pol. III. 396. B: ἵππους χρεμετίζοντας. Critia 119. A.

ἱπποτροφία, ἡ, *equos nutrire.* Lys. 205. C: πλούτους τε καὶ ἱπποτροφίας.

ἱπποφορβία, ἡ, *equorum pastio.* Polit. 299. D: ἤ καί τινα ἱπποφορβίαν.

ἱπποφορβός, ὁ, *qui equos pascit.* Polit. 261. D: ἱπποφορβῷ ... μᾶλλον προσεοικέναι.

ἴς, ἡ, *fibra.* Tim. 85. D: καιρὸν ... τούτων ἶνες τῇ τῆς φύσεως γενέσει φυλάττουσιν. 82. C: νεῦρον ... ἐξ ἰνῶν διὰ τὴν συγγένειαν (γίγνεται). D. 84. A: τὸ ἐξ ἰνῶν αἷμα (v. ἐξ ἐκείνων ἅμμα) καὶ νεύρων ἀποχωριζόμενον. 85. C: τὸ τῶν ἰνῶν γένος. E: τὰς ἶνας.

ἰσάζω, *aequalis sum.* Legg. VI. 773. A: ἐὰν τἆλλα ἰσάζῃ. Med. *aequiparo.* Tim. 41. C: δι' ἐμοῦ ... ταῦτα γενόμενα καὶ βίου μετασχόντα θεοῖς ἰσάζοιτ' ἄν.

ἰσάκις, *aequaliter.* Theaet. 147. E: τὸν ... δυνάμενον ἴσον ἰσάκις γίγνεσθαι. 148. A. Pol. VIII. 546. C.

ἰσάριθμος, ὁ ἡ, *numero par.* Tim. 41. D: διεῖλε ψυχὰς ἰσαρίθμους τοῖς ἄστροις. Legg. VIII. 845. A: κατὰ ῥᾶγα βοτρύων καὶ σῦκον συκῆς ἰσαρίθμους πληγὰς τούτοις μαστιγούσθω.

ἰσημερία, ἡ, *aequinoctium.* Ax. 370. B: ἰσημερίας τε καὶ τροπὰς διττάς.

ἰσθμός, ὁ, *meatus* vel *trames* (inter duos locos interiectus eosque coniungens). Tim. 69. E: ἰσθμὸν καὶ ὅρον διοικοδομήσαντες τῆς τε κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους, αὐχένα μεταξὺ τιθέντες.

ἴσμεν (Phaedr. 261. D. Soph. 228. C. 263. E.), *ἴστε*, *ἴσασι* (Prot. 323. D. Theaet. 173. C. Pol. X. 599. A. al.) cet., vide *εἶδον* Vol. I. p. 604 sq.

ἰσογονία, ἡ, generis aequalitas. Menex. 239. A: *ἡ ἰσογονία ... ἡ κατὰ φύσιν.*

ἰσόδρομος, ὁ ἡ, parem cursum habens, et in univ. *aequalis.* Tim. 38. D: *εἰς τοὺς τάχει ... ἰσόδρομον ἡλίῳ κύκλον ἰόντας.* Locr. 96. E: *δύο δ' ἰσόδρομοι ἀελίῳ ἐντί.*

ἰσοδυναμία, ἡ, aequalis potestas. Locr. 95. B: *τὰ ... καττὰν ἀρίσταν ἀναλογίαν συντεθέντα ἐν ἰσοδυναμίᾳ.*

ἰσόθεος, ὁ ἡ, deo aequalis. Phaedr. 255. A: *ὡς ἰσόθεος θεραπευόμενος.* 258. C: *ἆρ' οὐκ ἰσόθεον ἡγεῖται αὐτός τε αὑτὸν ἔτι ζῶν —;* Pol. II. 360. C: *ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἰσόθεον ὄντα.* VIII. 568. B: *ὡς ἰσόθεόν γ' ... τὴν τυραννίδα ἐγκωμιάζει.*

ἰσοκρατία, ἡ, aequalis potestas. Locr. 95. C: *μὴ μετ' ἰσοκρατίας* (v. *ἰσοκρατείας*) *ἀμάχανον παντί.*

ἰσομέτρητος, ὁ ἡ, parem magnitudinem vel *staturam habens.* Phaedr. 235. D: *χρυσῆν εἰκόνα ἰσομέτρητον.*

ἰσομήκης, ὁ ἡ, aequalem habens longitudinem. Pol. VIII. 546. C: *τὴν μὲν* (*ἁρμονίαν*) *ἴσην ἰσάκις ... τὴν δὲ ἰσομήκη μὲν ... προμήκη* (v. *τῇ προμήκει*) *δέ.*

ἴσον, aequaliter. Parm. 137. E: *οὗ ἂν τὰ ἔσχατα πανταχῇ ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον ἀπέχῃ.* 145. B. Tim. 33. B: *ἐκ μέσου πάντῃ πρὸς τὰς τελευτὰς ἴσον ἀπέχον.* 62. D. Critia 113. D: *πάντῃ ἴσον ἀφεστῶτας.* Ep. VII. 342. B.

ἰσονομία, ἡ, iuris vel *legum aequabilitas*, et in univ. *aequalis ratio.* Pol. VIII. 563. B: *ἐν γυναιξὶ ... πρὸς ἄνδρας καὶ ἀνδράσι πρὸς γυναῖκας ὅση ἡ ἰσονομία καὶ ἐλευθερία γίγνεται.* Locr. 99. B: *τοὶ λόγοι αὐτῶν ἐν ἰσονομίᾳ ἐντί.* Men. 239. A: *ἡ ἰσογονία ἡμᾶς ἡ κατὰ φύσιν ἰσονομίαν ἀναγκάζει ζητεῖν κατὰ νόμον.* Ep. VII. 336. D.

ἰσονομικός, ή, όν, iuris aequabilitatis studiosus. Pol. VIII. 561. E: *παντάπασιν ... διελήλυθας βίον ἰσονομικοῦ τινὸς ἀνδρός.*

ἰσόνομος, ὁ ἡ, iuris aequabilitate fruens. Ep. VII. 326. D: *δικαίου ... καὶ ἰσονόμου πολιτείας ... μηδ' ὄνομα ἀκούοντας ἀνέχεσθαι.*

ἰσοπαλής, ὁ ἡ, aequalis. Soph. 244. E: *μεσσόθεν ἰσοπαλὲς πάντῃ* (Parm.). Tim. 62. E: *εἰ γάρ τι καὶ στερεὸν εἴη κατὰ μέσον τοῦ παντὸς ἰσοπαλές.*

ἰσόπλευρος, ὁ ἡ, latera aequalia habens. Tim. 54. A: *τὸ ἰσόπλευρον τρίγωνον.* E. 55. E: *τὸ ... ἐπίπεδον ἰσόπλευρον.* Locr. 98. C. Tim. 55. E: *ἰσοπλεύρου.* Theaet. 147. E: *τὸ μὲν* (*ἀριθμὸν*) *... τετράγωνόν τε καὶ ἰσόπλευρον προσείπομεν.* 148. A. Tim. 54. E: *τρίγωνα ... ἰσόπλευρα.* 55. B: *ὑπὸ πέντε ἐπιπέδων τριγώνων ἰσοπλεύρων περιεχο-*

μένης ἑκάστης. Ib. εἴκοσι βάσεις ἔχον ... ἰσοπλεύρους. C. A: κατὰ ... ἰσόπλευρα τρίγωνα.

ἰσοῤῥοπία, ἡ, *aequilibritas.* Phaed. 109. A: τῆς γῆς αὐτῆς τὴν ἰσοῤῥοπίαν.

ἰσόῤῥοπος, ὁ ἡ, *aequilibris, aequalis.* Phaed. 109. A: ἰσόῤῥοπον ... πρᾶγμα. Legg. V. 733. C: δεῖ διανοεῖσθαι τὸν ἰσόῤῥοπον βίον. Tim. 88. B: ἵνα ... γίγνησθον ἰσοῤῥόπω καὶ ὑγιῆ. 52. E: διὰ ... τὸ μήθ' ὁμοίων δυνάμεων μήτ' ἰσοῤῥόπων ἐμπίπλασθαι. Polit. 270. A: ἰσοῤῥοπώτατον.

ἰσοῤῥοπῶ, *aequilibris* vel *aequalis sum.* Legg. V. 733. D: ἐν ᾧ δ' αὖ βίῳ ἰσοῤῥοπεῖ. Tim. 25. E: κατ' οὐδὲν αὐτῆς ἰσοῤῥοπεῖν. Legg. VII. 794. E: τῆς φύσεως ... ἑκατέρων τῶν μελῶν σχεδὸν ἰσοῤῥοπούσης.

ἰσοῤῥόπως, *aequabiliter.* Phaedr. 247. B: ἰσοῤῥόπως ... πορεύεται.

ἴσος, η, ον, *aequalis, par; idem;* etiam *aequus.* Theaet. 148. A: πᾶς (ἀριθμὸς) ὃς ἀδύνατος ἴσος ἰσάκις γίγνεσθαι. Critia 115. E: ἴσος ἐκείνῳ. Legg. VII. 805. A: αἷς ... ὅπλων κοινωνία καὶ τοῖς ἀνδράσιν ἴση προστεταγμένη ἴσως ἀσκεῖται. Phaedr. 238. E: κρεῖττον δὲ καὶ ἴσον ἐχθρόν. Phaed. 74. C: οὐ ταὐτὸν ἄρ' ἐστὶ ... ταῦτά τε τὰ ἴσα καὶ αὐτὸ τὸ ἴσον. 75. B: ἐκείνου ὀρέγεται τοῦ ὅ ἐστιν ἴσον. Phil. 14. A: τὸ ... ἴσον τοῦ σοῦ τε καὶ ἐμοῦ λόγου. Eryx. 405. B: ὅτι ἴσον εἴη πεῖσαι, ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον λίθον ἑψῆσαι. Theaet. 158. D: ἴσου ὄντος τοῦ χρόνου ὃν καθεύδομεν ᾧ ἐγρηγόραμεν. Polit. 257. B: τῶν ἀνδρῶν ἕκαστον θέντος τῆς ἴσης ἀξίας. Phaed. 75. B: αὐτοῦ τοῦ ἴσου. Phil. 25. D: τὴν τοῦ ἴσου καὶ διπλασίου (γένναν). Pol. II. 359. C: ἐπὶ τὴν τοῦ ἴσου τιμήν. Euthyd. 291. C. Parm. 149. B: τῷ ἴσῳ τούτῳ (antec. ᾧ). Tim. 36. A: τὴν ... ἴσῳ μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑπερέχουσαν, ἴσῳ δὲ ὑπερεχομένην. Legg. VI. 757. E: διὸ τῷ τοῦ κλήρου ἴσῳ ἀνάγκη προσχρήσασθαι. Theaet. 147. E: τὸν μὲν (ἀριθμὸν) δυνάμενον ἴσον ἰσάκις γίγνεσθαι. Legg. XII. 957. C: τὸν μέλλοντα δικαστὴν ἴσον (*aequum*) ἔσεσθαι. Pol. VIII. 546. C: τὴν ... ἴσην (ἁρμονίαν). Prot. 337. A: μὴ ἴσον δὲ νεῖμαι ἑκατέρῳ. Gorg. 483. C: ἂν τὸ ἴσον ἔχωσι. Phaed. 74. A: φαμέν πού τι εἶναι ἴσον ... αὐτὸ τὸ ἴσον. Phil. 25. A: τὸ ἴσον καὶ ἰσότητα. Pol. III. 400. B: ἴσον ἄνω καὶ κάτω τιθέντος. VIII. 561. B: εἰς ἴσον δή τι καταστήσας τὰς ἡδονὰς διάγει. Tim. 34. B: ὁμαλὸν πανταχῇ τε ἐκ μέσου ἴσον ... σῶμα ἐποίησε. Legg. III. 694. A: ἐπὶ τὸ ἴσον ἄγοντες. Phaed. 74. B: λίθοι ... ἴσοι. Legg. XII. 946. A: ἐὰν δέ τισιν ἴσαι (ψῆφοι) γίγνωνται. B. Phaed. 74. B: αὐτὰ τὰ ἴσα ἔστιν ὅτε ἄνισά σοι ἐφάνη —; Legg. VI. 774. C: ὡς ἴσα ἀντὶ ἴσων ἐστὶ τῷ μήτε λαμβάνοντι μήτ' ἐκδιδόντι. Phil. 46. D: ἐξ ἴσων ... λυπῶν τε καὶ ἡδονῶν. Pol. I. 343. D: ἀπὸ τῶν ἴσων πλέον εἰςφέρει. VII. 529. E. Pol. VIII. 558. C: ἰσότητά τινα ὁμοίως ἴσοις τε καὶ ἀνίσοις δια-

νέμουσα. Phaed. 74. D: *οἷς νῦν δὴ ἐλέγομεν τοῖς ἴσοις.* Prot. 337. A: *ἴσους* (*ἀκροατὰς*) *δὲ μὴ* (*χρὴ εἶναι*). Phaedr. 240. C: *ἐπ' ἴσας ἡδονὰς ἄγουσα.* Legg. V. 737. C: *τὰς οἰκήσεις ὅτι μάλιστα ἴσας ἐπινεμητέον.* Men. 82. B: *ἴσας ἔχον τὰς γραμμὰς ταύτας πάσας.* Phaed. 75. A: *τὸ πρῶτον ἰδόντες τὰ ἴσα.* Conv. 185. C: *διδάσκουσι γάρ με ἴσα* (*similiter cadentia*) *λέγειν οὑτωσὶ οἱ σοφοί.* 189. E: *σκέλη τὰ ἴσα* (*pari numero*) *ταῖς χερσί.* Pol. IV. 441. C: *ἴσα τὸν ἀριθμόν.* Legg. V. 733. B. — *ἐξ ἴσου* vel adiectivi (*aequalis, similis*) vel adverbii (*aequaliter, pariter*) amplificatio est. Gorg. 517. A: *οὗτοι ... ἀνεφάνησαν ἐξ ἴσου τοῖς νῦν ὄντες.* Parm. 150. A. Conv. 214. C: *μὴ οὐκ ἐξ ἴσου ᾖ.* Pol. X. 599. B: *οὐ γὰρ ἐξ ἴσου ἥ τε τιμὴ καὶ ἡ ὠφέλεια.* Legg. VI. 777. D: *τοὺς ἐξ ἴσου.* XI. 919. D: *τοῖς μὴ ἐξ ἴσου ἑαυτῷ.* Menex. 238. E: *αἰτία ... ἡ ἐξ ἴσου γένεσις.* Crit. 50. E. Soph. 227. B: *τιμᾷ πρὸς τοῦτο ἐξ ἴσου πάσας.* Parm. 150. A: *ἢ ἐξ ἴσου ἂν τῷ ἑνὶ δι' ὅλου αὐτοῦ τεταμένη εἴη.* Pol. VIII. 557. A: (*ὅταν*) *τοῖς ... λοιποῖς ἐξ ἴσου μεταδῶσι πολιτείας τε καὶ ἀρχῶν.* 561. B: *ἐξ ἴσου τρέφων.* C. Legg. XI. 931. C. Similiter *ἐξ ἴσης* Legg. IX. 861. A. — *δι' ἴσου, pari intervallo.* Pol. X. 617. B: *ἄλλας ... καθημένας πέριξ δι' ἴσου τρεῖς.*

ἰσοσκελής, *ὁ ἡ*, *aequalia habens latera* vel *crura.* Euth. 12. D: *ὃς ἂν* (*ἀριθμὸς*) *μὴ σκαληνὸς ᾖ, ἀλλ' ἰσοσκελής.* Tim. 54. A: *τὸ ... ἰσοσκελές* (*τρίγωνον*). B. 55. B. Locr. 98. A. Tim. 54. C: *ἐκ τοῦ ἰσοσκελοῦς τριγώνου ξυναρμοσθέν.*

ἰσότης, *ἡ*, *aequalitas.* Phaedr. 240. C: *ἡ ... χρόνου ἰσότης.* Gorg. 508. A: *ὅτι ἡ ἰσότης ἡ γεωμετρικὴ καὶ ἐν θεοῖς καὶ ἐν ἀνθρώποις μέγα δύναται.* Phaed. 74. B. Legg. VI. 757. A: *ὡς ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται* Def. 411. E: *ἰσότης κοινωνική* (*δικαιοσύνη*). Prot. 357. B: *ἰσότητος ... σκέψις.* Parm. 140. E: *ὅτι ... ἰσότητος χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθέξει.* Legg. VI. 773. D: *τῆς τῶν γάμων ἰσότητος ἀπλήστου χρημάτων οὔσης.* Locr. 102. B: *ἐν ἰσότατι ἀποῤῥοᾶς καὶ ἐπιῤῥοᾶς.* Parm. 149. E: *εἰ ... ἰσότητα ἔχοιεν.* Phil. 25. A: *τὸ ἴσον καὶ ἰσότητα.* Pol. VIII. 558. C: *ἰσότητά τινα ... διανέμουσα.* Legg. III. 684. D: *ἰσότητα ... τινὰ κατασκευάζουσα τῆς οὐσίας.* 695. C: *ἰσότητά τινα κοινὴν εἰςφέρων.* VI. 757. B: *τὴν δὲ ἀληθεστάτην καὶ ἀρίστην ἰσότητα οὐκέτι ῥᾴδιον παντὶ ἰδεῖν.* VIII. 848. B: *τὴν τῆς ὁμοιότητος ἰσότητα ἡ νομὴ πᾶσιν ἀποδιδότω τὴν αὐτήν.* VI. 757. B: *δυοῖν ... ἰσοτήτοιν οὔσαιν.* E: *οὕτω ... χρηστέον ... τοῖν ἰσοτήτοιν ἀμφοῖν.* V. 633. B: *σφοδρότησιν ἰσότησί τε.*

ἰσοῦμαι, *aequalis* vel *similis sum.* Parm. 156. B: *αὐξάνεσθαι ... καὶ ἰσοῦσθαι.* 157. B: *οὔτε ἰσούμενον εἴη ἄν.* Phaedr. 238. E: *οὔτε δὴ κρείττω οὔτε ἰσούμενον ἑκὼν ἐραστὴς παιδικὰ ἀνέξεται.*

ἰσόψηφος, ὁ ἡ, par in suffragiis ferendis, aequalem habens auctoritatem. Legg. III. 692. A: τὴν τῶν ..: γερόντων (δύναμιν) ἰσόψηφον εἰς τὰ μέγιστα τῇ τῶν βασιλέων ποιήσασα δυνάμει.

ἵστημι, sisto, constituo, statuo; perf., plusq. et aor. 2. *sto, consisto* vel *subsisto;* etiam *desino, cesso.* Crat. 437. A: ὅτι ἵστησιν ἡμῶν ἐπὶ τοῖς πράγμασι τὴν ψυχήν. B: ὅτι ἵστησι τὸν ῥοῦν. Theaet. 157. B: οὔτε ἄλλο οὐδὲν ὄνομα ὅ τι ἂν ἱστῇ. Pol. I. 361. B: παρ' αὐτὸν ἱστῶμεν τῷ λόγῳ ἄνδρα ἁπλοῦν καὶ γενναῖον. Crat. 437. B: τὸ πιστὸν ἱστᾶν (pro ἱστάναι) ... σημαίνει (si locus est sanus). Soph. 252. A: τῶν ὡς ἓν ἱστάντων (int. τὸ πᾶν). Menex. 235. A: ἑκάστοτε ἕστηκα ἀκροώμενος. Phaedr. 275. D: ἕστηκε μὲν ὡς ζῶντα. Soph. 250. C: οὔτε ἕστηκεν οὔτε κινεῖται. Conv. 175. A: ἐν τῷ τῶν γειτόνων προθύρῳ ἕστηκε. Pol. IV. 436. D. Legg. X. 893. B. al. Ep. VII. 349. A: τὼ μὲν ἑστάτην σιγῇ δακρύοντε. Pol. IV. 436. D: ὡς οἵ γε στρόβιλοι ὅλοι ἑστᾶσί τε ἅμα καὶ κινοῦνται. Gorg. 468. B: ἕσταμεν, ὅταν ἑστῶμεν. Parm. 132. D: τὰ ... εἴδη ταῦτα ὥσπερ παραδείγματα ἑστάναι ἐν τῇ φύσει. 162. E: τὸ δὲ ἡσυχάζον (ἀνάγκη) ἑστάναι. Pol. IV. 436. C: ἑστάναι ... καὶ κινεῖσθαι. Legg. II. 665. E: ἑστὼς ὀρθός. Men. 93. D: ὀρθὸς ἑστηκώς. (Id. de virt. 377. B.) Parm. 156. C: ὅταν ἑστὸς (sic Cl. c. aliis. Vulgo ἑστὼς) ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι μεταβάλλῃ. D. E. Legg. VII. 802. C: μέχρι τῆς ἑστηκυίας τε καὶ ἔμφρονος ἡλικίας. Parm. 156. D: ἔκ γε τοῦ ἑστάναι ἑστῶτος ἔτι. Prot. 344. C: τὸν ἑστῶτα (opp. τὸν κείμενον). Pol. VIII. 545. A: κατὰ τὴν Λακωνικὴν ἑστῶτα πολιτείαν. Critia 116. D: ἐφ' ἅρματος ἑστῶτα. Theaet. 183. E: οἳ ἓν ἑστὸς (v. ἑστὼς) λέγουσι τὸ πᾶν. Soph. 249. A: ἀκίνητον ἑστὸς εἶναι. C: τὸ πᾶν ἑστηκὸς ἀποδέχεσθαι. Parm. 146. A: μὴ ἑστὸς (sic Cl. al.) δὲ κινεῖσθαι. 156. C. Gorg. 472. A: ὧν οἱ τρίποδες οἱ ἐφεξῆς ἑστῶτές εἰσιν ἐν τῷ Διονυσίῳ. Theaet. 191. A: ἐκτὸς τοῦ γελοίου ἑστῶτες. Legg. X. 893. C: τά τε ἑστῶτα ... καὶ τὰ κινούμενα. Ib. τὴν τῶν ἑστώτων ἐν μέσῳ ... δύναμιν. Crat. 412. D: ὥστε χρῆσθαι ὥσπερ ἑστῶσι τοῖς ἄλλοις. Legg. X. 893. E. Soph. 252. A: οἱ δὲ ὄντως ἑστηκότα εἶναι (λέγοντες). Parm. 159. A: καὶ κινούμενα καὶ ἑστῶτα. Conv. 220. C: αὐτόθι ἕωθέν τι εἱστήκει σκοπῶν. D. Lys. 206. E. Critia 116. E: εἰκόνες ἁπάντων ἕστασαν ἐκ χρυσοῦ. Phaed. 118: καὶ ὃς τὰ ὄμματα ἔστησεν (*fixit oculos*, h. e. *rigidos habuit oculos*). De lucri cup. 228. D: ἔστησεν αὐτοῖς Ἑρμᾶς κατὰ τὰς ὁδούς. Critia 108. C: ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὔπω τρόπαιον ἔστησαν. Theaet. 157. B: ἐάν τί τις στήσῃ τῷ λόγῳ. 183. A: ἵνα μὴ στήσωμεν αὐτοὺς (αὐτὸ?) τῷ λόγῳ. Phaedr. 247. E: ὁ ἡνίοχος πρὸς τὴν φάτνην τοὺς ἵππους στήσας. Menex. 240. D: στήσαντες τρόπαια τῶν βαρβάρων. 242. E. Polit. 270. D: αὕτη

(ἡ ἡλικία) πρῶτον ... ἔστη πάντων. Phil. 24. D. Phaedr. 247. B: ἔστησαν ἐπὶ τῷ τοῦ οὐρανοῦ νώτῳ. Theaet. 153. D: εἰ δὲ σταίη τοῦτο ὥσπερ δεθέν. Legg. X. 895. A: εἰ σταίη πως τὰ πάντα ὁμοῦ γενόμενα. Parm. 130. D: ὅταν ταύτῃ στῶ. Apol. 28. B: οὐδὲν δὲ δεινὸν μὴ ἐν ἐμοὶ στῇ. Legg. VI. 752. D: ὅπως ἂν στῶσιν ὡς ἀσφαλέστατα καὶ ἄριστα. Phaedr. 245. E: πᾶσάν τε γένεσιν συμπεσοῦσαν στῆναι. Prot. 310. B: στὰς παρ᾽ ἐμοί. Phaed. 116. B: στὰς παρ᾽ αὐτόν. Tim. 63. A. Pol. IX. 584. D: ἐν μέσῳ στάντα. Legg. X. 890. B: στάντα ἐν τῇ πόλει. Soph. 231. C: πρῶτον δὴ στάντες οἷον ἐξαναπνεύσωμεν. Legg. VII. 800. C. Phaedr. 247. C: στάσας ... αὐτάς. Conv. 220. D: εἰ καὶ τὴν νύκτα ἑστήξοι. Pass. Phaedr. 236. B: σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι (Horat. *aeneus ut stes*). **in libra pono*, h. e. *pendo*, *pondero*. Tim. 63. B: εἴ τις ... ἱσταίη τιθεὶς (v. ἱστᾷ ἢ τιθεὶς) εἰς πλάστιγγας. Prot. 356. B: ἐὰν ... ἡδέα πρὸς ἡδέα ἱστῇς. Ib. ὥσπερ ἀγαθὸς ἱστάναι ἄνθρωπος. Pol. X. 602. D. Euth. 70. C. De iusto 373. B: οὐχ ἱστάντες; C. Prot. 356. B: τὸ ἐγγὺς καὶ τὸ πόῤῥω στήσας ἐν τῷ ζυγῷ. Pol. X. 602. D: τὸ ... μετρῆσαν ἢ καὶ στῆσαν. — Med. *constituo*; praes. perf. *sto*, *consisto*; *constitutus sum*; etiam (ut Lat. *sto*) *sum*. Phaedr. 242. A: ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται σταθερά; Ion. 535. C: ὀρθαὶ αἱ τρίχες ἵστανται ὑπὸ φόβου. Soph. 252. D: ὅτι κίνησίς τε αὐτὴ παντάπασιν ἵσταιτ᾽ ἂν καὶ στάσις ... κινοῖτο. Parm. 156. C: ὅταν δὲ κινούμενον ... ἵστηται. Theaet. 171. D: ταύτῃ ἂν μάλιστα ἵστασθαι (ut Lat. *stare*) τὸν λόγον. Crat. 417. C: ὅτι ... ἵστασθαι οὐκ ἐᾷ τὰ πράγματα. Legg. VII. 789. E. II. 661. A: ἐγγύθεν ἱστάμενος (Tyrt.). V. 732. C: κατά τε εὐπραγίας ἱσταμένου τοῦ δαίμονος ἑκάστου καὶ κατὰ τύχας. I. 629. E: ἐγγύθεν ἱστάμενοι (Tyrt.). Polit. 273. E: τὸ τῆς ἡλικίας αὖ πάλιν ἵστατο. Pol. VIII. 554. E: οὐ γὰρ ἂν τυφλὸν ἡγεμόνα τοῦ χοροῦ ἐστήσατο. Ep. VIII. 355. E: βασιλέα στήσασθε. Pol. V. 452. E: πρὸς ἄλλον τινὰ σκοπὸν στησάμενος (*se convertens*, h. e. *tendens*) ἢ τὸν τοῦ ἀγαθοῦ. VI. 484. D: τούτους ... φύλακας στησόμεθα. 503. A: στατέον ἄρχοντα.

ἱστίον, τό, *velum*. Parm. 131. B: ἱστίῳ καταπετάσας πολλοὺς ἀνθρώπους. Legg. III. 691. C: πλοίοις ... ἱστία. De lucri cup. 226. B: ἱστία καὶ πηδάλια.

ἱστορία, ἡ, *scientia*, *ratio* (vern. *Wissenschaft*. V. annot. in Phaedr. p. 368.). Crat. 437. B: ἡ ἱστορία αὐτό που σημαίνει ὅτι ἵστησι τὸν ῥοῦν. Phaedr. 244. C: ἅτ᾽ ἐκ διανοίας ποριζομένων ἀνθρωπίνῃ οἰήσει νοῦν τε καὶ ἱστορίαν cet. Phaed. 96. A: τῆς σοφίας, ἣν δὴ καλοῦσι περὶ φύσεως ἱστορίαν.

ἱστορικός, ή, όν, *cum scientia coniunctus*. Soph. 267. E: τὴν δὲ μετ᾽ ἐπιστήμης ἱστορικήν τινα μίμησιν.

παλαιοὶ ἄνθρωποι ... ἀεὶ ἰλιγγιῶσι. Theaet. 175. D: ἰλιγγιῶν. *stupeo, obstupesco. Ly. 216. C: ἀλλὰ τῷ ὄντι αὐτὸς ἰλιγγιῶ ὑπὸ τῆς τοῦ λόγου ἀπορίας. Gorg. 486. B: ἀλλ' ἰλιγγιώης ἂν καὶ χασμῷο οὐκ ἔχων ὅ τι εἴποις. Ep. VII. 325. E: τελευτῶντα ἰλιγγιᾶν. Prot. 339. E: ἐσκοτώθην τε καὶ ἰλιγγίασα εἰπόντος αὐτοῦ ταῦτα. Gorg. 527. A: χασμήσει καὶ ἰλιγγιάσεις.

ἴλιγγος, ὁ, *vertigo*. Legg. X. 892. E: μὴ ... σκοτοδινίαν ἴλιγγόν τε ὑμῖν ἐμποιήσῃ. Pol. III. 407. C: κεφαλῆς τινὰς ἀεὶ διατάσεις καὶ ἰλίγγους ὑποπτεύουσα.

ἰλυσπῶμαι, *repo*. Tim. 92: ἄποδα αὐτὰ καὶ ἰλυσπώμενα ἐπὶ γῆς ἐγέννησαν.

ἱμαντώδης, ὁ ἡ, *lori similis*. Tim. 76. C: ξυγγενὲς ... ἱμαντῶδες ὂν αὐτοῦ.

ἱμάς, ὁ, *caestus* (pugilum). Legg. VIII. 830. B: ἀντὶ ἱμάντων σφαίρας ἂν περιεδούμεθα. Prot. 342. B: ἱμάντας περιειλίττονται.

ἱμάτιον, τό, *vestis, pallium*. Pol. VIII. 557. C: ὥσπερ ἱμάτιον ποικίλον πᾶσιν ἄνθεσι πεποικιλμένον. I. 327. B: καί μου ὄπισθεν ὁ παῖς λαβόμενος τοῦ ἱματίου. IX. 574. D. Charm. 155. D: εἶδον ... τὰ ἐντὸς τοῦ ἱματίου. Phaedr. 288. D: ὑπὸ τῷ ἱματίῳ. Crat. 389. B: λεπτῷ ἱματίῳ ἢ παχεῖ cet. Phaedr. 273. B: ἱμάτιον ἤ τι ἄλλο ἀφελόμενος. Gorg. 469. D: κἂν θοἰμάτιον διεσχίσθαι (δόξῃ μοι). Phaed. 87. B: τεκμήριον ... παρέχοιτο θοἰμάτιον. Theaet. 165. B: εἰ ὁρᾷς τὸ ἱμάτιον τῷ κατειλημμένῳ (ὀφθαλμῷ). Conv. 219. B: ἀμφιέσας τὸ ἱμάτιον τὸ ἐμαυτοῦ τοῦτον. Pol. VI. 495. E: νεουργὸν ἱμάτιον ἔχοντος. Hipp. min. 368. C: καὶ τὸ ἱμάτιον ὑφῆναι καὶ τὸν χιτωνίσκον. Eryx. 393. B: εἰ τυγχάνοι τῷ ἱμάτια ὄντα ... ἔτι πλέονος ἄξια cet. Gorg. 449. D: περὶ τὴν τῶν ἱματίων ἐργασίαν. Phaed. 64. D: οἷον ἱματίων διαφερόντων κτήσεις. Pol. V. 457. A: ἐπείπερ ἀρετὴν ἀντὶ ἱματίων ἀμφιέσονται. Legg. I. 637. E. Alc. I. 122. C: ἱματίων θ' ἕλξεις. Eryx. 402. B: ἱματίοις καὶ στρώμασι cet. Gorg. 517. D: ἱμάτια, στρώματα, ὑποδήματα. Pol. II. 372. A: καὶ ἱμάτια καὶ ὑποδήματα (ποιοῦντες). V. 473. E: οἷον ῥίψαντας τὰ ἱμάτια. Crit. 44. A: λευκὰ ἱμάτια ἔχουσα. Hipp. mai. 294. A: ἱμάτια ... ἢ ὑποδήματα ἁρμόττοντα. Men. 91. D: οἱ ... τὰ ἱμάτια ἐξακούμενοι. E.

ἱματιουργικός, ή, όν, *ad vestium confectionem pertinens*; fem. *vestium confectio*. Polit. 280. A: τῆς ἱματιουργικῆς (v. ἱματουργ.). Ib. οὕτω καὶ νῦν ταύτην προσείπωμεν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἱματιουργικήν (v. ἱματουργ.).

ἱμείρω, *desidero*. Crat. 418. C: ὅτι ... ἀσμένοις τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἱμείρουσιν ἐκ τοῦ σκότους τὸ φῶς ἐγίγνετο.

ἱμέρα, ἡ (i. q. ἡμέρα). Crat. 418. C: οἷον οἱ μὲν ἀρχαιότατοι ἱμέραν τὴν ἡμέραν ἐκάλουν. D.

ἵμερος, ὁ, *desiderium, cupiditas*. Phaedr. 251. C: ἐκεῖ-

θεν μέρη ἐπιόντα καὶ ῥέοντα, ἃ δὴ διὰ ταῦτα ἵμερος καλεῖται (nisi ex interpretatione haec fluxerunt.) Crat. 419. E: *ἵμερος ... τῷ μάλιστα ἕλκοντι τὴν ψυχὴν ῥῷ ἐπωνομάσθη* (Ib. *ὅτι ἱέμενος ῥεῖ*). 420. A. Legg. VII. 823. E: *ἄγρας ... λῃστείας τε ἵμερος*. IX. 870. A: *οὗ πλεῖστός τε καὶ ἰσχυρότατος ἵμερος ὢν τυγχάνει τοῖς πολλοῖς, τῶν χρημάτων*. Phaedr. 251. D: *ἡ δ' ἐντὸς μετὰ τοῦ ἱμέρου ἀποκεκλῃμένη* (*ψυχή*). Conv. 197. D: *ἱμέρου, πόθου πατήρ*. Phaedr. 251. C: *ὅταν ... δεχομένη τὸν ἵμερον ἄρδηται* cet. 255. C: *ἡ τοῦ ῥεύματος ἐκείνου πηγή, ὃν ἵμερον Ζεὺς Γανυμήδους ἐρῶν ὠνόμασε*. Locr. 102. E: *πόθοι ἵμεροί τε ἔκλυτοι*.

ἵνα, *ut* (vern. *damit, um*). I. Cum coniunct. in re praes. eaque cuius certus est finis. Prot. 310. E: *ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα καὶ νῦν ἥκω παρὰ σέ, ἵνα ὑπὲρ ἐμοῦ διαλεχθῇς αὐτῷ*. Gorg. 453. C: *τοῦ λόγου (ἕνεκα), ἵνα οὕτω προΐῃ* cet. 454. B: *ἀλλ' ἵνα μὴ θαυμάζῃς ἐὰν* cet. Ib. *ἵνα μὴ ἐθιζώμεθα* cet. Conv. 174. A: *ταῦτα δὴ ἐκαλλωπισάμην, ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω*. Pol. I. 341. B: *ἀλλ' ἵνα μὴ αὖθις ἡμῖν τοιοῦτον ἐγγένηται, διόρισαι* cet. III. 403. E. IV. 420. E: *ἵνα δὴ ὅλη ἡ πόλις εὐδαιμονῇ*. VI. 507. D: *ἵνα μὴ εἴπω ὅτι οὐδεμιᾷ*. VII. 553. A: *ἵνα καὶ τοῦτο σαφέστερον ἴδωμεν*. X. 610. C: *ἵνα δὴ μὴ ἀναγκάζηται ἀθανάτους τὰς ψυχὰς ὁμολογεῖν*. Legg. II. 655. B: *ἵνα δὴ μὴ μακρολογία πολλή τις γίγνηται περὶ ταῦθ' ἡμῖν*. Euthyd. 286. D. Post *ἵνα τί*, *cur* (plene *ἵνα τί γένηται*) ponitur indicat. Conv. 205. A: *ἵνα τί δὲ βούλεται εὐδαίμων εἶναι ὁ βουλόμενος;* Apol. 26. C: *ἵνα τί ταῦτα λέγεις;* — II. Cum optat. in re praeterita; etiam post praes., si praeteriti significatio in eo inest. Prot. 314. C: *ἵν' οὖν μὴ ἀτελὴς γένοιτο ... στάντες ἐν τῷ προθύρῳ διελεγόμεθα*. Conv. 174. E: *χθὲς ζητῶν σε, ἵνα καλέσαιμι*. Pol. III. 393. E: *ἀπιέναι δὲ ἐκέλευε καὶ μὴ ἐρεθίζειν, ἵνα σῶς οἴκαδε ἔλθοι*. 410. C: *ἆρ' οὖν καὶ οἱ καθιστάντες μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν οὐχ, οὗ ἕνεκά τινες οἴονται, καθιστᾶσιν* (i. q. *instituerunt*), *ἵνα τῇ μὲν τὸ σῶμα θεραπεύοιντο, τῇ δὲ τὴν ψυχήν;* IV. 430. A. Legg. III. 679. B. Apol. 32. C. al. Cum opt. et part. *ἄν*. Epin. 991. C. D. — III. Indicativo praeteriti antecedente, praecipue si indicat fieri aliquid debere vel debuisse, post *ἵνα* indicativus praeteriti sequitur. Prot. 335. C: *σὲ ἐχρῆν ἡμῖν συγχωρεῖν ... ἵνα συνουσία ἐγίγνετο*. Conv. 181. E: *χρῆν ... καὶ νόμον εἶναι μὴ ἐρᾶν παίδων, ἵνα μὴ εἰς ἄδηλον πολλὴ σπουδὴ ἀνηλίσκετο*. Men. 89. B: *οὓς ἡμεῖς ... ἐφυλάττομεν ἂν ἐν ἀκροπόλει ... ἵνα μηδεὶς αὐτοὺς διέφθειρεν*. Crit. 44. D: *εἰ γὰρ ὤφελον ... οἷοί τε εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργάζεσθαι, ἵνα οἷοί τε ἦσαν αὖ καὶ ἀγαθὰ τὰ μέγιστα*. Etiam indic. aorist. sequitur indicans fieri aliquid potuisse. Theaet. 161. C: *ὅτι οὐκ εἶπεν ἀρχόμενος τῆς ἀλη-*

ἴσαι. Ep. VII. 328. A: ἱκανώτατοι ... Διονύσιον συμπαρακαλεῖν.

ἱκανότης, ἡ, ratio idonea, numerus iustus. Legg. XI. 930. C: παίδων ... ἱκανότης ἀκριβὴς ἄῤῥην καὶ θήλεια ἔστω τῷ νόμῳ. Lys. 215. A: ὁ ... ἱκανὸς οὐδενὸς δεόμενος κατὰ τὴν ἱκανότητα.

ἱκανῶς, satis; ita ut par est; plane, recte, perfecte. Prot. 312. D: οὐ μέντοι ἱκανῶς γε (λέγοιμεν). 324. D: ἀποδέδεικταί σοι ... ἱκανῶς. Phaedr. 250. A: διὰ τὸ μὴ ἱκανῶς διαισθάνεσθαι. 261. A: ἐὰν μὴ ἱκανῶς φιλοσοφήσῃ. Gorg. 453. A: ἀλλά μοι δοκεῖς ἱκανῶς ὁρίζεσθαι. 488. A: ἀλλ' ἱκανῶς μοι ἔνδειξαι τί ἐστι τοῦτο. 501. B: εἰ δοκεῖ σοι ἱκανῶς λέγεσθαι. Phaed. 71. D: ἱκανῶς σοι ... ἢ οὔ (λέγω); 96. D: ᾤμην ... ἔγωγε ἱκανῶς μοι δοκεῖν cet. Theaet. 184. A: εἴτε τις ἐν παρέργῳ σκέψεται ... εἴτε ἱκανῶς. Phil. 30. E: ἔχω καὶ μάλ' ἱκανῶς. Conv. 177. E: ἐὰν οἱ πρόσθεν ἱκανῶς καὶ καλῶς εἴπωσιν. Pol. I. 344. C: ἱκανῶς γιγνομένη (ἀδικία). III. 403. D: τὴν διάνοιαν ἱκανῶς θεραπεύσαντες. VI. 486. D: ἐπιλήσμονα ... ψυχὴν ἐν ταῖς ἱκανῶς φιλοσόφοις μή ποτε ἐγκρίνωμεν. Legg. VI. 759. C. Charm. 158. B: εἰ ... καὶ πρὸς σωφροσύνην ... ἱκανῶς πέφυκας cet. Men. 75. B: ἱκανῶς σοι, ἢ ἄλλως πως ζητεῖς; Ep. XI. 358. E: οὐδὲ τῷ σώματι ... ἱκανῶς ἔχω πλανᾶσθαι. Phil. 67. A: μετὰ ταῦτά γε πάντων ἱκανώτατα τούτοιν οὐδέτερον ἱκανὸν ἐφάνη. Pol. V. 477. A. VI. 511. D. Legg. VIII. 838. B. Cum v. ἔχειν est *satis esse.* Soph. 245. E: ὅμως δὲ ἱκανῶς ἐχέτω. Pol. IV. 430. C: πρὸς ... τὴν ἐκείνου ζήτησιν ... ἱκανῶς ἔχει. VI. 504. C. Hipp. mai. 283. B. Etiam *satis bonum* vel *absolutum esse.* Gorg. 486. D: ὅτι ἱκανῶς ἔχω. Menex. 234. A: ὡς ἱκανῶς ἤδη ἔχων. Lys. 217. A: ἱκανῶς γὰρ ἔχει (τὸ ὑγιαῖνον σῶμα). Ep. XII. 359. D: τὰ ... παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα ... ἱκανῶς οὔπω ἔχει. Porro *satis habere, contentum esse.* Gorg. 493. C: τὸν ... τοῖς ἀεὶ παροῦσιν ἱκανῶς καὶ ἐξαρκούντως ἔχοντα βίον. Denique *satis* vel *plane cognitum habere.* Pol. III. 402. A: ὥσπερ ... γραμμάτων πέρι τότε ἱκανῶς εἴχομεν ὅτε cet. V. 477. A: ἱκανῶς ... τοῦτο ἔχομεν ... ὅτι cet. — Cum genit. Theaet. 194. D: ἱκανῶς τοῦ βάθους ἔχοντα. Phil. 62. A: ἆρ' οὖν οὗτος ἱκανῶς ἐπιστήμης ἕξει cet.

ἴκελος, η, ον, similis. Ion. 538. C. (Hom.).

ἱκετεία, ἡ, supplicatio. Apol. 39. A: ἐφ' ἱκετείαν τρεπόμενος τῶν διωκόντων. Legg. X. 887. E: εὐχαῖς ... καὶ ἱκετείαις. XII. 949. B: μήτε ἱκετείαις χρώμενον ἀσχήμοσι. Conv. 183 A: ἱκεταίας τε ταὶ ἀντιβολήσεις ἐν ταῖς δεήσεσι ποιούμενοι. Legg. VII. 796. C.

ἱκετεύω, supplico. Phaed. 114. A: ἱκετεύουσι καὶ δέονται ἐᾶσαι σφᾶς cet. Euthyd. 282. B: δεόμενον καὶ ἱκετεύοντα σοφίας μεταδιδόναι. Ep. VII. 349. B: ἱκέτευε μηδὲν τοιοῦ-

τον ποιεῖν. Apol. 34. C: ἐδεήθη τε καὶ ἱκέτευσε τοὺς δικαστάς. Legg. V. 730. A: ἱκετεύσας.

ἱκέτης, ὁ, *supplex*. Pol. III. 393. D: ἱκέτης τῶν Ἀχαιῶν. Legg. V. 730. A. IX. 854. B. V. 730. A: τὸ περὶ τοὺς ἱκέτας (ἁμάρτημα).

ἰκμάς, ἡ, *humor*. Tim. 76. B: τῆς ἰκμάδος ἔξω δι' αὐτοῦ (τοῦ δέρματος) φερομένης.

ἱκνοῦμαι, *venio*; aor. 2. ἱκόμην, unde ἵκετο (Ax. 368. A. ex Hom.), ἵκοιο (Crit. 44. B. Ap. Hom. ἱκοίμην), ἵκηαι (Legg. IV. 719. A. ex Hes.) et ἱκέσθαι (Ion. 537. B. Hom.). Ab antiquo ἵκω manavit ἱκάνω, unde ἵκανεν (Ion. 538. D. Hom.).

ἴκταρ, *prope*. Pol. IX. 575. C: ταῦτα ... πάντα πρὸς τύραννον ... οὐδ' ἴκταρ βάλλει (*nihil est ad tyrannum*).

ἰκτίν vel ἰκτῖνος, ὁ, *milvus*. Phaed. 82. A: εἰς τὰ τῶν ... ἱεράκων καὶ ἰκτίνων γένη.

ἱλαδόν, *abunde*. Pol. II. 364. C. (Hes.).

ἱλάσκομαι, *placo*. Phaed. 95. A: τί δὲ δὴ τὰ Κάδμου; ... πῶς ἱλασόμεθα καὶ τίνι λόγῳ; (ubi urbane positum est pro: *quomodo convincemus?*).

ἱλεοῦμαι, *placo*. Legg. VII. 804. B: προςπαίζοντές τε καὶ ἱλεούμενοι.

ἵλεως, ὁ, ἡ, *hilaris, comis*. Phaed. 117. B: μάλα ἵλεως. Pol. VI. 496. E: ἵλεώς τε καὶ εὐμενής. Legg. VII. 792. A: ὁ ... δύςκολος οὐδαμῶς τε ἵλεως. Conv. 206. D: διὰ ταῦτα ὅταν ... καλῷ προςπελάζῃ τὸ κυοῦν, ἵλεων ... γίγνεται. Legg. I. 649. A: πιόντα τὸν ἄνθρωπον ... ποιεῖ (ὁ οἶνος) ... ἵλεων εὐθὺς μᾶλλον ἢ πρότερον. VII. 792. B: εὔθυμον μᾶλλόν τε καὶ ἵλεων. D: ὃ νῦν δὴ προςεῖπον ὡς ἵλεων ὀνομάσας. E: τὸ ... ἵλεων καὶ εὐμενὲς πρᾷόν τε τιμῶσι. **placatus, propitius*. Phaedr. 257. A: εὐμενὴς καὶ ἵλεως τὴν ἐρωτικήν μοι τέχνην ... μήτε ἀφέλῃ cet. Conv. 197. D: ἵλεως ἀγαθοῖς. Pol. VIII. 566. E: πᾶσιν ἵλεώς τε καὶ πρᾷος εἶναι προςποιεῖται. Legg. IV 712. B: ὁ δὲ (θεὸς) ... ἵλεως εὐμενής τε ἡμῖν ἔλθοι. Theaet. 168. B: ἵλεῳ τῇ διανοίᾳ ξυγκαθείς. Legg. II. 664. C: τοῖς νέοις ἵλεων μετὰ πειθοῦς γίγνεσθαι ἐπευχόμενος. XI. 924. A: ἵλεων υἱὸν αὐτὸν ποιείσθω ξὺν νόμῳ. Euthyd. 273. E: ἵλεω (dual.) εἴητον. Legg. V. 747. E: τοὺς ἀεὶ κατοικιζομένους ἵλεῳ δεχόμενοι. XI. 923. B: ὑμεῖς ... ἡμῖν ἵλεῴ τε καὶ εὐμενεῖς ὄντες πορεύοισθε cet. Epin. 975. A. Phaed. 95. A: τὰ ... Ἁρμονίας ἡμῖν ... ἵλεά πως ... μετρίως γέγονε. Pol. IV. 427. B: ὅσα τοῖς ἐκεῖ δεῖ ὑπηρετοῦντας ἵλεως αὐτοὺς ἔχειν. Legg. V. 736. C: τοὺς δ' ἀγαθοὺς εἰς δύναμιν εὐμενεῖς ἵλεώς τε προςαγώμεθα. X. 910: λάθ. . τοὺς θεοὺς ἵλεως οἰόμενοι ποιεῖν θυσίαις τε καὶ εὐχαῖς.

ἰλιγγιῶ, *vertigine corripior, titubo*. Phaed. 79. C: ἰλιγγιᾷ ὥσπερ μεθύουσα (ἡ ψυχή). Crat. 411. B: ὅτι οἱ πάνυ

K.

κάππα, τό. Crat. 412. E: *εὐστομίας ἕνεκα τὴν τοῦ κάππα* (v. κ̄) *δύναμιν προςλαβόν.*

κάδος, ὁ, cadus. Pol. X. 616. D: *καθάπερ οἱ κάδοι οἱ εἰς ἀλλήλους ἁρμόττοντες.*

καθαγίζω, consecro. Critia 119. E: *ὅτ' οὖν ... καθαγίζοιεν πάντα τοῦ ταύρου τὰ μέλη.*

καθαιμάσσω, cruento. Phaedr. 254. E: *τήν τε ... γλῶτταν καὶ τὰς γνάθους καθῄμαξε.*

καθαίρεσις, ἡ, eversio, demolitio. Tim. 58. E: *τήκεσθαι ... τὴν τῶν ὄγκων καθαίρεσιν.*

καθαίρω, purgo (etiam de medico), *purum efficio; lustro, expio; lustrando amolior, eiicio.* Soph. 227. C: *ὅσα ἄλλο τι καθαίρει.* Pol. III. 399. E: *καὶ τὰ λοιπὰ καθαίρωμεν.* Polit. 293. D: *ἐὰν ... καθαίρωσιν ἐπ' ἀγαθῷ τὴν πόλιν.* Soph. 227. B: *ὅσαι* (*δυνάμεις*) *σῶμα ... εἰλήχασι καθαίρειν.* Crat. 396. E: *ὅστις τὰ τοιαῦτα δεινὸς καθαίρειν.* 405. B: *ὁ καθαίρων θεός.* Tim. 72. C: *καθαίρουσα.* Soph. 227. A: *εἰ τὸ μὲν σμικρά, τὸ δὲ μεγάλα ἡμᾶς ὠφελεῖ καθαῖρον.* 230. C: *οἱ καθαίροντες αὐτούς.* Tim. 22. D: *τὴν γῆν ὕδασι καθαίροντες.* Polit. 303. D: *τοῖς τὸν χρυσὸν καθαίρουσι.* Legg. VIII. 845. E: *καθηράτω τὰς πηγάς.* XI. 916. C: *τάς τε οἰκίας τοῦ πριαμένου καθηράτω.* V. 735. D: *εἰ καὶ τὸν πραότατον τῶν καθαρμῶν καθήρειεν.* Pol. VIII. 567. C: *ἕως ἂν καθήρῃ τὴν πόλιν.* IX. 573. B: *ἕως ἂν καθήρῃ σωφροσύνης.* Legg. V. 735. B: *καθάρῃ* (Voss. *καθαίρῃ*). D: *καθῆραι.* Pol. VIII. 560. D: *τούτων ... κενώσαντες καὶ καθήραντες τὴν ... ψυχήν.* Pass. *purgor, expior,* med. *me purgo, lustro,* cum v. *καθαρμόν, expiationem adhibeo.* Legg. IX. 868. C: *καθάρσεις ... τὰς αὐτὰς τοῖς ἄλλοις καθαιρέσθω.* 868. E: *καθαίρεσθαι ... τοὺς αὐτοὺς καθαρμούς.* 870. C. Tim. 83. E: *ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα σῶμα τὸ καθ' ἡμέραν χεῖται καθαιρόμενον.* 86. A. Phaed. 113. D: *καθαιρόμενοι τῶν τε ἀδικημάτων διδόντες δίκας.* 69. C: *ὁ ... κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος.* 67. C: *ὃς ἡγεῖταί οἱ παρεσκευάσθαι τὴν διάνοιαν ὥσπερ κεκαθαρμένην.* Legg. IX. 865. D: *τοὺς ... καθαρμοὺς ... καθαρθήτω* cet. Tim. 72. D: *ὅταν καθαρθῇ τὸ σῶμα.* Pol. III. 406. D: *κάτω καθαρθείς.* Legg. IX. 865. B: *καθαρθεὶς κατὰ τὸν ἐκ Δελφῶν κομισθέντα περὶ τούτων νόμον.* VIII. 831. A: *τὸν ἀποκτείναντα κατὰ νόμον καθαρθέντα.* IX. 868. A: *δοῦλον ... ὁ κτείνας ἑαυτοῦ*

... *καθηράσθω*. 881. E: *μήτ' εἰς πόλιν ... (ἔλθῃ) πρότερον ἢ καθήρηται*. Phaedr. 243. A: *ἐμοὶ μὲν οὖν ... καθήρασθαι ἀνάγκη*. Legg. IX. 877. E. 865. D: *καθηράμενος*. Phaed. 114. C: *οἱ φιλοσοφίᾳ ἱκανῶς καθηράμενοι*. Crat. 396. E: *αὔριον ... ἀποδιοπομπησόμεθά τε αὐτὴν καὶ καθαρούμεθα*.

καθαιρῶ, *deiicio, prosterno, destruo;* etiam *deduco*. Prot. 344. C: *τίνα ... ἀμήχανος συμφορὰ καθαιρεῖ ἐν πλοίου ἀρχῇ;* Gorg. 513. A: *τὰς τὴν σελήνην καθαιρούσας*. Prot. 343. C: *εἰ καθέλοι τοῦτο τὸ ῥῆμα ὥσπερ εὐδοκιμοῦντα ἀθλητήν*. 344. C: *καθέλῃ* (Simon.). Menex. 244. C: *τείχη καθελόντες*. Prot. 344. C: *ὁ ... ἰδιώτης ἀεὶ καθῄρηται*.

καθάπερ, *quemadmodum, sicut*. Phaedr. 249. E: *καθάπερ γὰρ εἴρηται*. Soph. 218. A: *οὕτω ... καθάπερ εἶπε Σωκράτης*. Phil. 49. B: *καθάπερ ἁπάντων ἀνθρώπων*, sq. *καὶ τούτων* cet. Pol. IV. 440. E. Legg. III. 684. C: *καθάπερ ἂν εἴ τις γυμνασταῖς ἢ ἰατροῖς προστάττοι* cet. VIII. 836. C. IX. 869. C. al.

καθαπερεί, *sicut; tamquam, quasi*. Polit. 267. A: *καλῶς καὶ καθαπερεὶ χρέος ἀπέδωκάς* (v. *ἀποδέδωκάς*) *μοι τὸν λόγον*. Phil. 22. E: *ἔμοιγε δοκεῖ ... ἡδονή σοι πεπτωκέναι καθαπερεὶ πληγεῖσα ὑπὸ τῶν νῦν δὴ λόγων*. 59. E: *εἴ τις φαίη καθαπερεὶ δημιουργοῖς ἡμῖν*. Tim. 86. C. Legg. IV. 712. A: *ταῦτα ... καθαπερεὶ μῦθός τις λεχθεὶς κεχρησμῳδήσθω*.

καθάπτομαι, *reprehendo*. Crit. 52. A: *ἴσως ἄν μου δικαίως καθάπτοιντο*.

καθαρεύω, *purum me servo* vel *purus sum, me non contamino*. Phaed. 67. A: *(ἐὰν) καθαρεύωμεν ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ σώματος)*. 58. B: *νόμος ἐστὶν αὐτοῖς ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ καθαρεύειν τὴν πόλιν* cet. Legg. XII. 947. D: *ὡς καθαρεύοντι τῷ τάφῳ*. Ep. VIII. 356. E: *καθάπερ ἱερέα, φόνου καθαρεύοντα καὶ δεσμοῦ καὶ φυγῆς*. Legg. VI. 759. C: *ἐκ καθαρευουσῶν οἰκήσεων*.

καθαριότης, *ἡ*, *munditia*. Epin. 984. A: *καθαριότητι καὶ σεμνότητι ... διαφέροντα (ἀγάλματα)*.

καθαρμός, *ὁ*, *purgatio; expiatio;* etiam *prima pars initiationis*. Phaedr. 243. A: *καθαρμὸς ἀρχαῖος*. Phaed. 69. C: *αὐτὴ ἡ φρόνησις μὴ καθαρμός τις ᾖ*. Soph. 226. D: *πᾶσα ἡ τοιαύτη διάκρισις ... λέγεται παρὰ πάντων καθαρμός τις*. Legg. V. 735. C: *καθαρμοῦ τε πέρι καὶ ξυμπασῶν τῶν ἄλλων πράξεων*. Phaed. 82. D: *τῇ ἐκείνης (τῆς φιλοσοφίας) λύσει τε καὶ καθαρμῷ*. Legg. IX. 866. C. Soph. 227. C: *τὸν ... περὶ τὴν διάνοιαν καθαρμόν*. Pol. VIII. 567. C: *καλόν γε ... καθαρμόν*. Legg. V. 735. B. Crat. 405. A: *οἱ καθαρμοὶ καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν καὶ κατὰ τὴν μαντικήν*. Pol. II. 364. E: *ὡς ... λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων ... εἰσί*. Legg. IX. 869. E: *οἱ ... καθαρμοὶ γιγνέ-*

σθωσαν τῷ δράσαντι. Phaedr. 244. E: καθαρμῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα. Legg. V. 735. D. IX. 865. C: καθαρμοῖς ... χρησάσθω μείζοσί τε καὶ πλείοσι cet. D: τοὺς ... καθαρμοὺς τοὺς αὐτοὺς καθαρθήτω τῷ τὸν δοῦλον ἀποκτείναντι. 868. E. 873. D. Epin. 989. C.

καθαρός, ά, όν, *purus*; *limpidus*; *insons, integer*; *sincerus*, *merus*; *vacuus* ab aliqua re; *apertus* (vern. *frei*). Theaet. 177. A: ἐκεῖνος ... ὁ τῶν κακῶν καθαρὸς τόπος. Pol. V. 451. B: καθαρός γε καὶ ἐκεῖ ὁ ἀφεθείς. VI. 496. D: καθαρὸς ἀδικίας τε καὶ ἀνοσίων ἔργων. Legg. IX. 864. E: ἂν ... μὴ καθαρὸς ᾖ τὰς χεῖρας φόνου. 872. A: μὴ καθαρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ φόνου. Crat. 403. E: ἐπειδὰν ἡ ψυχὴ καθαρὰ ᾖ πάντων τῶν περὶ τὸ σῶμα κακῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. Phil. 53. C: ὀλίγη (ἡδονὴ) πολλῆς καθαρὰ λύπης. Legg. IX. 936. C: ὅπως ἡ χώρα τοῦ τοιούτου ζώου καθαρὰ γίγνηται τὸ παράπαν. Phil. 59. C: τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ἀληθές. Pol. V. 460. C. X. 611. C. Locr. 99. C: καθαρὸν καὶ αὖον. Pol. VI. 508. C: ὥσπερ οὐκ ἐνούσης καθαρᾶς ὄψεως. IX. 585. B: καθαρᾶς οὐσίας μετέχειν. Tim. 66. B. Phaedr. 239. C: ἐν ἡλίῳ καθαρῷ. Phaed. 82. B: μὴ φιλοσοφήσαντι καὶ παντελῶς καθαρῷ ἀπιόντι. 109. B. Tim. 85. C: αἵματι καθαρῷ συγκερασθεῖσα. Phaedr. 250. C: ἐν αὐγῇ καθαρᾷ. Phaed. 67. B: μὴ καθαρῷ γὰρ καθαροῦ ἐφάπτεσθαι μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ. Pol. VII. 520. E: οἰκεῖν ἐν τῷ καθαρῷ (vern. *im Freien*). Polit. 268. C: ἕως ἂν ... καθαρὸν μόνον αὐτὸν ἀποφήνωμεν. Crat. 396. C: τὸν καθαρὸν νοῦν. 405. B: καθαρὸν παρέχειν τὸν ἄνθρωπον καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχήν. Pol. V. 451. B: φόνου καθαρόν. Legg. VIII. 831. A: καθαρὸν εἶναι χεῖρας. Phaed. 109. B: αὐτὴν ... τὴν γῆν καθαρὰν ἐν καθαρῷ κεῖσθαι οὐρανῷ. Pol. VI. 501. A: πρῶτον μὲν καθαρὰν ποιήσειαν ἄν. Crat. 396. B: (σημαίνει) τὸ καθαρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκήρατον τοῦ νοῦ. Phil. 51. D: τὰς ἕν τι καθαρὸν ἱείσας μέλος. 52. D: τὸ καθαρόν τε καὶ εἰλικρινές. Pol. IX. 572. A: (ὅπως ἂν) ἐᾷ αὐτὸ (τὸ βέλτιστον) αὐτὸ καθ' αὑτὸ μόνον καθαρὸν σκοπεῖν cet. Tim. 72. C: λαμπρὸν ἀεὶ καὶ καθαρόν. Menex. 245. D: καθαρὸν τὸ μῖσος ... τῆς ἀλλοτρίας φύσεως. Phaed. 67. A: καθαροὶ ἀπαλλαττόμενοι τῆς τοῦ σώματος ἀφροσύνης. 110. E. Legg. VII. 800. D: ὁπόταν ἡμέραι μὴ καθαραί τινες, ἀλλὰ ἀποφράδες ὦσι. Phaedr. 229. C: καθαρὰ καὶ διαφανῆ τὰ ὑδάτια φαίνεται. Legg. VI. 763. D. X. 910: ἐν ... καθαροῖς (*im Freien*). IX. 868. C: καθαροὺς εἶναι. Phil. 52. C: τὰς ... καθαρὰς ἡδονάς. 66. C: καθαρὰς ἐπονομάσαντες τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἐπιστήμας. Pol. X. 614. D: καταβαίνειν ἑτέρας (ψυχὰς) ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καθαράς. II. 372. B: φύλλα καθαρά. Phil. 57. A: καθαρωτέρα ... ἐπιστήμη. Phaed. 111. E: πηλοῦ καὶ καθαρωτέρου καὶ βορβορωδεστέρου. Theaet. 191. C: καθαρωτέρου κηροῦ. Pol. X. 616. B: κα-

θαρώτερον (φῶς). Tim. 82. D: *καθαρώτατον γένος τῶν τριγώνων.* Phil. 55. C. Legg. V. 736. B. Soph. 230. E: *ἃ* (*ad quae*) *καθαρώτατον καὶ κάλλιστον ἔπρεπε τὸν ὄντως ἐσόμενον εὐδαίμονα εἶναι.* Phil. 55. D: (*εἰ*) *δεῖ τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν.*

καθαρότης, ἡ, puritas. Legg. V. 736. B: *κατὰ νοῦν ἡ καθαρότης αὐτῆς* (*τῆς ξυλλογῆς*) *ἔστω ξυμβεβηκυῖα.* Phil. 62. C: *ἣν ... ἔφαμεν ... καθαρότητος ἐνδεῖν.* Legg. VI. 778. C: *εὐερκίας τε καὶ καθαρότητος χάριν.* 779. C. XI. 917. B. Phaed. 111. B: *πρὸς καθαρότητα.*

κάθαρσις, ἡ, purgatio; expiatio. Phaed. 67. C: *κάθαρσις ... τὸ χωρίζειν ὅτι μάλιστα ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχήν* cet. 69. B: *τὸ δ' ἀληθὲς τῷ ὄντι ᾖ κάθαρσίς τις τῶν τοιούτων πάντων.* Crat. 405. A. Def. 415. D: *κάθαρσις ἀπόκρισις χειρόνων ἀπὸ βελτιόνων.* Soph. 227. C: *δύο ... εἴδη καθάρσεως.* Legg. I. 628. D: *κάμνον σῶμα ἰατρικῆς καθάρσεως τυχόν.* V. 736. A. Tim. 52. E: *ὀργάνων τῶν περὶ τὴν τοῦ σίτου κάθαρσιν.* Legg. IX. 872. E: *τοῦ ... κοινοῦ μιανθέντος αἵματος οὐκ εἶναι κάθαρσιν ἄλλην.* Soph. 226. E: *τὰ περὶ τὰ σώματα πολλὰ εἴδη καθάρσεων.* 227. C: *τῶν τῆς ψυχῆς καθάρσεων.* 230. D: *ὡς ... μεγίστη καὶ κυριωτάτη τῶν καθάρσεών ἐστιν* (*ὁ ἔλεγχος*). Tim. 89. A. Legg. IX. 868. C: *καθάρσεις ... τὰς αὐτὰς τοῖς ἄλλοις καθαιρέσθω.*

καθαρτής, ὁ, purgator. Soph. 231. E: *δοξῶν ἐμποδίων μαθήμασι περὶ ψυχὴν καθαρτὴν αὐτὸν εἶναι.*

καθαρτικός, ή, όν, purgandi vim habens; fem. *purgatio.* Soph. 231. B: *ἔστω ... τῆς διακριτικῆς τέχνης καθαρτική.* Tim. 60. D: *τὸ μὲν ἐλαίου καὶ γῆς καθαρτικὸν γένος λίτρον* (v. *νίτρον*). Soph. 231. B: *καθαρτικῆς.*

καθαρῶς, pure; caste; sincere; etiam *plane.* Phaed. 66. D: *εἰ μέλλομέν ποτε καθαρῶς τι εἴσεσθαι.* E: *εἰ γὰρ μὴ οἷόν τε μετὰ τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς γνῶναι.* 68. B: *μηδαμοῦ ἄλλοθι καθαρῶς ἐντεύξεσθαι φρονήσει.* 81. D: *αἱ μὴ καθαρῶς ἀπολυθεῖσαι.* 83. D: *οἵα μηδέποτε καθαρῶς εἰς Ἅιδου ἀφικέσθαι.* 108. C: *ἡ ... καθαρῶς τε καὶ μετρίως τὸν βίον διεξελθοῦσα.* Soph. 253. E: *πλὴν τῷ καθαρῶς τε καὶ δικαίως φιλοσοφοῦντι.* Epin. 980. B: *καθαρώτερον ... διαγαγόντι τὸν βίον.* Crat. 426. A: *μάλιστά τε καὶ καθαρώτατα ... ἔχειν ἀποδεῖξαι.* Phil. 55. A. Pol. VI. 504. E: *ὅπως ὅτι ἀκριβέστατα καὶ καθαρώτατα ἕξει.*

καθέζομαι, consido; unde *ἐκαθεζόμην* (aor.). Euthyd. 272. E: *πάλιν ... ἐκαθεζόμην.* Prot. 310. C: *ἐκαθέζετο παρὰ τοὺς πόδας μου.* Phaed. 116. B: *ἐλθὼν δ' ἐκαθέζετο λελουμένος.* Lys. 211. A. Euthyd. 273. B. Pol. I. 328. C: *ἐκαθεζόμεθα ... παρ' αὐτόν.* Lys. 207. A. Phaed. 61. D: *καθεζόμενος οὕτως ἤδη τὰ λοιπὰ διελέγετο.* Lys. 206. C. Euthyd. 274. B. * *sedeo.* Ax. 371. C: *καθέζονται δικασταί.*

Charm. 155. A: ἵνα παρ' αὐτῷ καθέζοιτο. Theaet. 146. A ὁ δὲ ἁμαρτὼν ... καθεδεῖται ... ὄνος.

καθείργνυμι, *includo*; *coërceo, cohibeo.* Tim. 45. E: καθείργνυσι τὴν τοῦ πυρὸς ... δύναμιν. Gorg. 461. D: τὴν μακρολογίαν ... ἣν καθείρξῃς (v. καθέξῃς). Theaet. 197. E: ἣν δ' ἂν ἐπιστήμην κτησάμενος καθείρξῃ εἰς τὸν περίβολον. 200. B: κηρίνοις πλάσμασι καθείρξας. Tim. 85. C: καθειργνυμένη. Ax. 365. E: ζῶον ἀθάνατον ἐν θνητῷ καθειργμένον φρουρίῳ.

καθέλκω, *deduco.* Legg. IV. 706. D: τὰς ναῦς εἰς τὴν θάλατταν καθέλκειν. Id. Hipp. min. 370. D.

κάθετος, ὁ ἡ, *demissus*; ἡ καθ. (int. γραμμή), *perpendiculum.* Locr. 98. B: δίχα τετμαμένω καθέτῳ ... ἐς ἴσα μέρεα δύο.

καθεύδω, *dormio*; etiam *dormito.* Prot. 310. B: ἐγρήγορας, ἢ καθεύδεις; Conv. 218. C: Σώκρατες, καθεύδεις; Crit. 40. B: ὡς ἡδέως καθεύδεις. Ion. 536. B: καθεύδεις τε καὶ ἀπορεῖς ὅ τι λέγῃς. Soph. 262. B: τρέχει, καθεύδει. Theaet. 158. B: πότερον καθεύδομεν ... ἢ ἐγρηγόραμεν. Pol. IV. 404. A: ὅτι καθεύδουσι ... τὸν βίον. Phaedr. 251. E: οὔτε νυκτὸς δύναται καθεύδειν. Phaed. 71. C: ὥσπερ τῷ ἐγρηγορέναι τὸ καθεύδειν (int. ἐναντίον ἐστί). Ib. ἐκ τοῦ καθεύδειν. Legg. VI. 778. D: τὸ καθεύδειν ἐᾶν ἐν τῇ γῇ κατακείμενα τὰ τείχη. VII. 808. B: καθεύδων γὰρ οὐδεὶς οὐδενὸς ἄξιος. Apol. 40. D. Phaed. 72. B: ἐκ τοῦ καθεύδοντος. Pol. III. 390. B: καθευδόντων τῶν ἄλλων θεῶν. Crat. 421. B: τοῖς καθεύδουσι. Conv. 223. C: τοὺς ... ἄλλους καθεύδοντας. Clit. 408. C: ἀτεχνῶς ὥσπερ καθεύδοντας ἐπεγείρειν ἡμᾶς. Conv. 219. D: οὐδὲν περιττότερον ... ἀνέστην ... ἢ εἰ μετὰ πατρὸς καθηῦδον. 217. D: οὐδεὶς ἐν τῷ οἰκήματι ἄλλος καθηῦδεν ἢ ἡμεῖς. 220. D: ἐν τῷ ψύχει καθηῦδον. Phaedr. 259. D: οὐ καθευδητέον ἐν τῇ μεσημβρίᾳ.

καθηγοῦμαι, *praeeo*; *dux sum* (ut viae); *instituo, exordior.* Ep. II. 312. B: σὺ καθηγοῦ, ἕψομαι δὲ ἐγώ. Theaet. 200. E: ὁ τὸν ποταμὸν καθηγούμενος. Ep. II. 312. C: τούτου καθηγούμενος. Lach. 182. C: ὧν καθηγήσαιτ' ἂν τοῦτο τὸ μάθημα. Conv. 199. C: καὶ μὴν ... καλῶς μοι ἔδοξας καθηγήσασθαι τοῦ λόγου.

κάθημαι, *sedeo*; *sedem habeo, positus sum*; etiam *otiosus sum.* Phaed. 98. C: ὅτι διὰ ταῦτα νῦν ἐνθάδε κάθημαι. Hipp. mai. 301. E. Soph. 263. A: Θεαίτητος κάθηται. Apol. 35. C: οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ κάθηται ὁ δικαστής, ἐπὶ τῷ καταχαρίζεσθαι τὰ δίκαια. Pol. VIII. 555. D: κάθηνται ... οὗτοι ἐν τῇ πόλει κεκεντρωμένοι cet. Theag. 130. E: ὁπότε παρ' αὐτόν σε καθοίμην. Gorg. 468. A: καθῆσθαι καὶ βαδίζειν cet. Phaed. 98. E. Pol. IV. 420. A: ἐν τῇ πόλει φαίνονται καθῆσθαι (v. κεκτῆσθαι) οὐδὲν ἄλλο ἢ φρουροῦντες. X. 614. C: δικαστὰς ... καθῆσθαι. Euthyd. 291. D:

μόνη ἐν τῇ πρύμνῃ καθῆσθαι τῆς πόλεως. Phaedr. 228. B: *ἐξ ἑωθινοῦ καθήμενος.* Phaed. 89. A. Pol. II. 371. C: *καθήμενος ἐν ἀγορᾷ.* IV. 427. C. Charm. 163. B: *ἐπ' οἰκήματος καθημένῳ.* Prot. 315. C: *καθήμενον ... ἐν θρόνῳ.* Theaet. 172. E: *πρὸς δεσπότην καθήμενον.* Charm. 155. B: *τῶν καθημένων.* Conv. 215. A: *τοῖς Σειληνοῖς τούτοις τοῖς ἐν τοῖς ἑρμογλυφείοις καθημένοις.* Pol. X. 617. B: *ἄλλας ... καθημένας* cet. Riv. 132. B: *καθήμην γὰρ παρὰ τὸν ἐραστὴν τοῦ ἑτέρου αὐτοῖν.* Prot. 315. C: *περὶ αὐτὸν δ' ἐκάθηντο* cet. Pol. I. 328. C: *καθῆστο ... ἐπί τινος προσκεφαλαίου τε καὶ δίφρου.* V. 449. B. Euthyd. 271. A.

καθιδρύω, colloco. Soph. 224. D: *αὐτοῦ καθιδρυμένος* (*sedens*) *ἐν πόλει.*

καθιερεύω, macto. Phaedr. 252. C: *ἕτοιμοι καθιερεύειν αὐτούς τε καὶ τὰ παιδικά.*

καθιερῶ, consecro, legibus sancio. Legg. XII. 955. E: *μηδεὶς ... δευτέρως ἱερὰ καθιερούτω θεοῖς.* VII. 799. B: *καθιεροῦν ἑκάστας τὰς ᾠδὰς ἑκάστοις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἄλλων.* X. 909. E: *καθιεροῦν ... τὸ παρόν.* V. 738. C: *καθιέρωσαν ... τοῖς τοιούτοις λόγοις φήμας τε καὶ ἀγάλματα* cet. 745. D: *καθιερῶσαι τὸ λαχὸν μέρος ἑκάστῳ τῷ θεῷ.* VIII. 838. D: *καθιερώσας ταύτην τὴν φήμην παρὰ πᾶσι δούλοις τε καὶ ἐλευθέροις* cet. VII. 816. C: *καθιερώσαντα.* 807. A: *οἷς ἂν τυγχάνῃ θεοῖς ἡ τότε νὺξ τε καὶ ἡμέρα καθιερωμένη.* XI. 914. B: *τὰ ... ὑπὸ τοῦ νόμου τῇ θεῷ καθιερωμένα.* II. 6[illegible]. B: *τὴν καθιερωθεῖσαν χορείαν.* VIII. 839. C: *καθιερωθὲν τοῦτο ... τὸ νόμιμον.* VII. 813. A: *καθιερωθέντα.* 809. B: *καθιερωτέα.*

καθίζω, facio ut quis considat, colloco. Charm. 153. C: *καὶ ἅμα με καθίζει ἄγων παρὰ Κριτίαν* cet. Legg. V. 755. E: *καθίσαι χωρὶς μὲν τοὺς ὁπλίτας, χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας.* **constituo* (vern. *niedersetzen* vel *setzen*). Legg. IX. 873. E: *δικαστὴν αὐτῷ καθιζέτω τῶν γειτόνων τὸν ἐγγύτατα ὁ προσήκων γένει.* Polit. 298. E: *δικαστήρια καθίσαντες* (v. *καθιστάντας*) *ἀνδρῶν.* **facio.* Ion. 535. E: *ἐὰν ... κλαίοντας αὐτοὺς καθίσω.* — Intrans. *consido, procumbo.* Phaedr. 254. C: *ὥστε ἐπὶ τὰ ἰσχία ἄμφω καθίσαι τὼ ἵππω.* **sedeo, assideo.* Legg. II. 659. B: *διδάσκαλος ... θεατῶν μᾶλλον ὁ κριτὴς καθίζει.* Conv. 213. B: *ὡς ἐκεῖνον καθίζειν.* Med. *consido, assido.* Pol. VII. 516. E: *εἰ πάλιν ὁ τοιοῦτος καταβὰς εἰς τὸν αὐτὸν θᾶκον καθίζοιτο.* Eryx. 392. B: *ἀλλὰ βούλεσθ', ἔφη, πρῶτον καθιζώμεθα;* Phaedr. 229. B: *πόα καθίζεσθαι.* Conv. 213. A: *καθίζεσθαι παρὰ τὸν Ἀγάθωνα.* Prot. 310. A: *καθιζόμενος ἐνταυθί* (v. *ἐνταυθοῖ*). Phaedr. 228. E: *ποῦ δὴ βούλει καθιζόμενοι* (al. *καθεζόμενοι*) *ἀναγνῶμεν;* 229. A: *εἶτα ... καθιζησόμεθα* (v. *καθιζώμεθα*). Ib. *ὅπου καθιζησόμεθα.* Euthyd. 278. C: *οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες.* **sedeo.* Legg.

IV. 719. C: ὁπόταν ἐν τῷ τρίποδι τῆς Μούσης καθίζηται. Prot. 317. D: ἵνα καθιζόμενοι διαλέγησθε.

καθίημι, *demitto*. Phaed. 61. C: καθῆκε τὰ σκέλη ἀπὸ τῆς κλίνης ἐπὶ τὴν γῆν. Tim. 78. C. 77. D: ταύτας ... καθῆκαν παρὰ τὴν ῥάχιν. Critia 118. A: ὄρεσι μέχρι πρὸς τὴν θάλατταν καθειμένοις (v. καθημένοις). Intrans. *descendo*. Phaed. 112. E: δυνατὸν δ' ἐστὶν ἑκατέρωσε μέχρι τοῦ μέσου καθιέναι. D: κάτω καθιέντα.

καθικνοῦμαι, *pervenio*, *attingo*. Ax. 369. E: τοῖς δυναμένοις καθικέσθαι τῆς ψυχῆς.

καθίστημι, *colloco*; *constituo*, *condo*; *instituo*, *praeficio* (vern. *einsetzen*, *aufstellen*); *induco* vel *adduco*; etiam *reduco*, *restituo*. Perf., plusq. et aor. 2. *collocatus*, *constitutus sum* (vern. *gesetzt*, *bestimmt sein*, *bestehen*; part. *herkömmlich*, *gewöhnlich*); etiam *consisto*, *exsisto*, *venio*, *sto* vel *sum*. Soph. 238. D: ὅτι καὶ τὸν ἐλέγχοντα εἰς ἀπορίαν καθίστησι τὸ μὴ ὂν cet. Pol. X. 606. D: ἄρχοντα ἡμῖν καθίστησι. Legg. V. 731. A: εἰς ἀθυμίαν καθίστησι. Phaedr. 232. D: εἰς ἐρημίαν φίλων καθιστᾶσιν. Pol. III. 410. C. Legg. XI. 928. D: ἕτερον νομοφύλακα ... καθιστάτω τῇ χώρᾳ. V. 756. A: φυλῶν ... ἡγεμόνας οἱ στρατηγοὶ ἑαυτοῖς καθιστάντων. XI. 924. B Pol. IV. 421. B: καθιστῶμεν. 444. D: καθιστάναι. V. 451. C: ὡς ἀγέλης φύλακας τοὺς ἄνδρας καθιστάναι τῷ λόγῳ. VII. 537. D: εἰς μείζους τιμὰς καθιστάναι. Legg. I. 640. D. V. 735. D: νομοθέτης ... καθιστὰς πολιτείαν καινήν. Apol. 24. C: ῥᾳδίως εἰς ἀγῶνας καθιστὰς ἀνθρώπους. Legg. VI. 766. B: καθιστάντα. Pol. III. 410. B: οἱ καθιστάντες μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν. VI. 494. E: δημοσίᾳ εἰς ἀγῶνας καθιστάντας. Polit. 270. E: αἱ παρειαὶ λεαινόμεναι πάλιν ἐπὶ τὴν παρελθοῦσαν ὥραν ἕκαστον καθίστασαν. Phil. 36. B: ἆρ' οὐκ ἔστι μὲν ὅτε τις ἡμῶν ... ἐν ἐλπίδι φανερᾷ τοῦ πληρωθήσεσθαι καθέστηκε —; Conv. 203. C: ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκε. Legg. VI. 780. E: τὰ ... περὶ τοὺς ἄνδρας ξυσσίτια καλῶς ... καθέστηκεν. 759. B: καθεστήκοι. Pol. VI. 503. B: ὅτι τοὺς πρεσβυτάτους φύλακας φιλοσόφους δεῖ καθεστάναι. Legg. IV. 714. C: ἥτις ἂν καθεστηκυῖα ἡ πολιτεία. X. 893. E. Menex. 249. B: ἐν κληρονόμου καὶ υἱέος μοίρᾳ καθεστηκυῖα. Legg. VII. 794. D: τὸ ... νῦν καθεστὸς (v. καθεστὼς) περὶ τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖται παρὰ πᾶσιν ὀλίγου. Polit. 270. D: τῆς νῦν καθεστηκυίας (τροπῆς). 271. D: τῆς νῦν καθεστ. φορᾶς. Pol. I. 339. A: τὸ τῆς καθεστ. ἀρχῆς ξυμφέρον. III. 407. E: τὸ μὴ δυνάμενον ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ περιόδῳ ζῆν. Ep. III. 316. C: ἐν ἡλικίᾳ δὲ ὄντος μέσῃ τε καὶ καθεστηκυίᾳ. Phaedr. 231. E: εἰ ... τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα (vern. *die bestehende*, h. e. *herrschende Meinung*) δέδοικας. Ep. VII. 331. C: ἐὰν δέ τινα καθεστῶτα ζῶσι βίον. Tim. 46. B: παρὰ τὸ καθεστὸς (v. καθεστὼς) ἔθος τῆς προσβολῆς. Legg. VI. 766. D: ἐν ᾗ

δικαστήρια μὴ καθεστῶτα εἴη κατὰ τρόπον. VII. 798. B: *τό τι κινεῖν τῶν τότε καθεστώτων.* III. 678. B: *εἰς πάντα τὰ νῦν καθεστηκότα προελήλυθε ἅπαντα.* Ep. VIII. 357. A: *κατέστησα ἂν ἥπερ καὶ διενοούμην.* Phil. 16. B: *πολλάκις δέ με ... ἔρημον καὶ ἄπορον κατέστησεν.* Pol. VIII. 569. A. Tim. 34. B: *οὐρανὸν ἕνα μόνον ἔρημον κατέστησε.* Menex. 242. A: *ὃ καὶ τήνδε τὴν πόλιν ἄκουσαν ἐν πολέμῳ τοῖς Ἕλλησι κατέστησε.* Tim. 70. B: *τὴν ... καρδίαν ... εἰς τὴν δορυφορικὴν οἴκησιν κατέστησαν.* 71. E. Ep. XIII. 363. E: *ἔμμισθον ... αὐτὸν κατάστησον.* Legg. XII. 954. B: *ὃν ἂν ἐθέλῃ φύλακα καταστησάτω ... ὁ φωρῶν.* Crat. 432. C: *εἴ τις θεῶν ... τοιαῦτα ἕτερα καταστήσειε πλησίον σου.* Legg. XI. 937. B: *ἐὰν ἐγγυητὴν ἀξιόχρεων ... καταστήσῃ.* Pol. IX. 590. E: *ἕως ἂν ἐν αὐτοῖς ... πολιτείαν καταστήσωμεν.* Legg. VI. 766. D: *μέχριπερ ἂν τοῖς παισὶ καταστήσωσι τὸν ἐπίτροπον.* Euthyd. 305. D: *ἐὰν τούτους εἰς δόξαν καταστήσωσι* cet. Crat. 430. B: *εἰς τὴν τῶν ὀφθαλμῶν αἴσθησιν καταστῆσαι.* Pol. VII. 522. D: *τάς τε τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ.* Legg. IX. 856. E: *κληρονόμον ... καταστῆσαι.* Menex. 246. D: *εἰς ὀνείδη καταστῆσαι.* Soph. 230. D: *εἰς αἰσχύνην καταστήσας.* Phil. 57. B. Conv. 193. D: *καταστήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν.* Pol. VIII. 561. B. Legg. IX. 868. B: *εἰς δίκην καταστήσας.* Epin. 975. A: *τῶν δὲ εἰς τὴν νόμιμον ἐδωδὴν καταστήσασα.* Phaed. 69. C: *οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες.* Tim. 20. B: *εἰς πόλεμον πρέποντα καταστήσαντες τὴν πόλιν.* Legg. III. 681. D: *τοὺς ... ἄρχοντας καταστήσαντες.* VI. 759. C: *καταστήσαντας ἐπ᾽ αὐτοῖς ἐξηγητάς.* Pol. IX. 572. D: *κατέστη εἰς μέσον ἀμφοῖν τοῖν τρόποιν.* Legg. VI. 780. B: *κατέστη ... τρόπῳ τινὶ τοιούτῳ τὸ ἐπιτήδευμα ... τὸ τῶν ξυσσιτίων.* VII. 798. A: *μόγις ποτὲ κατέστη* (*restituuntur*). Ep. VII. 324. C: *τριάκοντα ... πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτοκράτορες.* Gorg. 473. C: *ἐὰν διαφυγὼν τύραννος καταστῇ.* Pol. VIII. 543. B: *ὅταν ... καταστῶσιν οἱ ἄρχοντες.* Legg. VI. 754. C. 760. B. Phaedr. 232. B: *κοινὴν ἀμφοτέροις καταστῆναι τὴν συμφοράν.* Conv. 210. B: *καταστῆναι πάντων τῶν καλῶν σωμάτων ἐραστήν.* Pol. VII. 517. A: *πρὶν καταστῆναι τὰ ὄμματα.* Eryx. 396. C: *εἰς ἔχθραν καταστῆναι.* Legg. XI. 928. A: *ὃς ἂν ἐπιτρόπου φύλαξ τῶν νομοφυλάκων καταστὰς ἐπιμελῆται.* VII. 794. B: *ἡ ... καταστᾶσα ἀρχέτω* cet. Menex. 249. A. 243. A: *εἰς ἀπορίαν τῆς πόλεως καταστάσης.* Pol. VII. 541. A: *πόλιν τε καὶ πολιτείαν ... καταστᾶσαν.* Polit. 308. A: *εἰς ἔχθραν πολλοῖς ... καταστάντες.* Legg. VI. 754. D: *καταστᾶσαι* (*ἀρχαί*). Polit. 298. E: *τοὺς ... καταστάντας ἄρχοντας.* Legg. II. 663. B: *νομοθέτης δ᾽ ἡμῖν δόξαν εἰς τοὐναντίον τούτου καταστήσει.* V. 741. D: *φυλακτήρια τούτων ... καταστήσουσιν.* VI. 753. D. — Pass. *collocor*, *constituor*; med. *con-*

sisto, existo; *influo*; *revertor* al., aor. 1. *instituo, constituo, compono* al. Conv. 222. B: παιδικὰ μᾶλλον αὐτὸς καθίσταται ἀντ' ἐραστοῦ. Pol. VIII. 564. A: οὐκ ἐξ ἄλλης πολιτείας τυραννὶς καθίσταται ἢ ἐκ δημοκρατίας. Tim. 59. A: εἰς ταὐτὸν αὑτῷ καθίσταται. Polit. 307. D: πολλὴν εἰς ἔχθραν ἀλλήλοις ... καθίστανται. Pol. III. 395. D: ὅτι αἱ μιμήσεις ... εἰς ἔθη τε καὶ φύσιν καθίστανται. Phil. 42. D: εἰς ... τὴν αὑτῶν φύσιν ὅταν καθιστῆται. Tim. 44. B: (ὅταν) πάλιν ... αἱ περίοδοι ... καθιστῶνται. Polit. 298. E: ἄρχοντας καθίστασθαι τοῦ πλήθους. 309. A. Legg. III. 684. E: ὥστ' εἰς ἀπορίαν καθίστασθαι πάντα ἄνδρα. VII. 802. A: τὰς δὲ ᾠδάς τε καὶ ὀρχήσεις οὑτωσὶ χρὴ καθίστασθαι. Pol. IX. 591. B: ὅλη ἡ ψυχὴ εἰς τὴν βελτίστην φύσιν καθισταμένη. Apol. 37. C: δουλεύοντα τῇ ἀεὶ καθισταμένῃ ἀρχῇ. Tim. 65. A: καθιστάμενα ... εἰς ταὐτὸν πάλιν ἡδονὰς (ἴσχει). Pol. VI. 491. A: εἰς τὸ ἐπιτήδευμα καθισταμένας αὐτῆς. Legg. VI. 751. A. Pol. VIII. 562. B: δι' οὗ ἡ ὀλιγαρχία καθίστατο. Prot. 315. B: ἀεὶ εἰς τὸ ὄπισθεν καθίσταντο κάλλιστα. Legg. VII. 816. B: δύο ... τῶν ὀρχήσεων τῶν καλῶν εἴδη κατεστήσατο. Hipp. mai. 304. D: λόγον ὅστις καλῶς κατεστήσατο ... ἢ ἄλλην πρᾶξιν ἡντινοῦν. Pol. VIII. 551. B: ἣ ... κατεστήσαντο τὴν τοιαύτην πολιτείαν. Legg. V. 738. C: θυσίας ... κατεστήσαντο. Tim. 47. C: (ἵνα) τὰς ἐν ἡμῖν πεπλανημένας (περιφορὰς) καταστησαίμεθα. Ax. 370. B: καταστήσασθαι ... πολιτείας. Ep. VII. 331. E. 338. A: καταστησάμενος τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφαλέστερον ἑαυτῷ. Menex. 304. A: εὖ καὶ καλῶς λόγον καταστησάμενον ἐν δικαστηρίῳ cet. C. Pol. VIII. 546. D: ὧν καταστήσονται ... τοὺς ἀρίστους οἱ πρότεροι. — Verb. Pol. III. 414. A: τὸν ... ἀκήρατον ἐκβαίνοντα καταστατέον ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ φύλακα. Legg. VI. 759. B.

καθό, *quocirca*. Soph. 267. D: καθὸ ... τῶν ὀνομάτων ἀνάγκη μὴ σφόδρα ἀπορεῖν.

κάθοδος, ἡ, *reditus*. Legg. IX. 867. D: καθόδου ... πέρι. Ep. VII. 333. E: ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας.

καθομολογῶ, *concedo*. Gorg. 499. B: καθομολογῶν. Crit. 49. C.

καθορῶ, *despicio*; *conspicio, adspicio*; *respicio*; in univ. *specto, cerno*; etiam *animadverto, cognosco*. Soph. 226. E: οὐ μὴν ἔγωγε καθορῶ νῦν. Crat. 415. B. Legg. IV. 715. D: πάνθ' ... ἀγαθὰ γιγνόμενα καθορῶ. Theaet. 187. B: εἴ τι μᾶλλον καθορᾷς. Soph. 249. C. Pol. II. 368. E. Phaedr. 247. D: καθορᾷ ... αὐτὴν δικαιοσύνην cet. Pol. I. 330. E. Tim. 39. E. Polit. 266. B: ἕτερον αὖ τι ... ἆρα καθορῶμεν ἡμῖν γεγονὸς ἐν τοῖς διῃρημένοις; Tim. 49. D: ἀεὶ ὃ καθορῶμεν ἄλλοτε ἄλλῃ γιγνόμενον. Pol. VII. 516. A: τὰς σκιὰς ἂν ῥᾷστα καθορῴη. Phaedr. 259. A: καὶ ἅμα μοι δο-

κοῦσιν ... οἱ τέττιγες ... καθορᾶν. Phaed. 66. D: ὥστε μὴ δύνασθαι ὑπ᾽ αὐτοῦ καθορᾶν τἀληθές. Pol. V. 476. D. X. 616. B: ὅθεν καθορᾶν ἄνωθεν ... φῶς εὐθύ. Critia 121. B: Ζεὺς ... ἅτε δυνάμενος καθορᾶν τὰ τοιαῦτα. Polit. 273. D: καθορῶν ἐν ἀπορίαις ὄντα. Phil. 18. C. Phaedr. 248. A: μόγις καθορῶσα τὰ ὄντα. Pol. VII. 516. C: τῷ ὀξύτατα καθορῶντι τὰ παριόντα. Soph. 216. C: καθορῶντες ὑψόθεν τὸν τῶν κάτω βίον. Pol. VI. 495. C: καθορῶντες ... ἄλλοι ἀνθρωπίσκοι κενὴν τὴν χώραν ταύτην γιγνομένην. Legg. II. 670. D: καθορῶντες τάς τε ἁρμονίας καὶ τοὺς ῥυθμούς. Epin. 987. A: φανεροὺς ... ἀστέρας ἀεὶ ... καθορῶντας. Critia 121. A: νήφοντες δὲ ὀξὺ καθεώρων ὅτι καὶ ταῦτα πάντα ... αὐξάνεται. Epin. 986. A: δυνάμεις ... ἀδελφὰς ἀλλήλων ὧν καθεώρακα ἐγώ. Gorg. 457. C: οἶμαι ... καὶ σὲ ... καθεωρακέναι ἐν αὐτοῖς τὸ τοιόνδε ὅτι cet. Conv. 186. A: καθεωρακέναι μοι δοκῶ ἐκ τῆς ἰατρικῆς. Legg. X. 905. C. XII. 967. A: καθεωρακότας ... γιγνόμενα ἀνάγκαις πράγματα cet. Phil. 38. D: τὸ καθορώμενον ἄγαλμα. C: ἰδόντι τινὶ πόῤῥωθεν μὴ πάνυ σαφῶς τὰ καθορώμενα.

καί, *et*, copulat singulas voces (etiam ita ut redundare videatur, velut πολλὰ καὶ κακά, πολλά τε καὶ ἀνόσια, Pol. X. 615. D. al.), orationis partes totasque orationes inter se cohaerentes vel una narratione comprehensas. Phaed. 58. B: ἀεὶ καὶ νῦν ἔτι. Gorg. 523. A: καὶ ἀεὶ καὶ νῦν (vern. *jetzt wie immer*). Phaedr. 254. A: ἀεί τε καὶ τότε. Phil. 60. C: καὶ τότε καὶ νῦν. Phaed. 58. D: καὶ αὐτὸν λέγοντα καὶ ἄλλον ἀκούοντα. Prot. 309. B: ἦ παρ᾽ ἐκείνου φαίνει; καὶ πῶς πρός σε (al. πρὸς σὲ) ὁ νεανίας διάκειται; Phaed. 59. C: ἀεὶ ... εἰώθειμεν φοιτᾶν ... παρὰ τὸν Σωκράτη ... καὶ δὴ καὶ τότε cet. Phaedr. 275. C: ὀρθῶς ἐπέπληξας· καί μοι δοκεῖ περὶ γραμμάτων ἔχειν cet. Crat. 400. B: πάνυ μὲν οὖν· καὶ δοκεῖ γέ μοι cet. Charm. 155. A. al. Novam orditur orationem (ubi nos vel nullam usurpamus particulam vel aliis utimur, velut *dann, darauf*; καὶ — καί, *schon — da, sowie — so*). Prot. 310. C: καὶ ἅμα ἐπιψηλαφήσας τοῦ σκίμποδος ἐκαθέζετο παρὰ τοὺς πόδας μου. Phaed. 59. E: καὶ ἥκομεν, καὶ ἡμῖν ἐξελθὼν ὁ θυρωρὸς ... εἶπε (ubi verti potest *da kam — heraus*). 60. A: Καὶ ὁ Σωκράτης ... ἔφη (vern. *darauf sagte S.*). Theaet. 188. D. Phaedr. 254. B: καὶ πρὸς αὐτῷ τ᾽ ἐγένοντο καὶ εἶδον τὴν ὄψιν cet. (vern. *sowie — so*). Crat. 399. C: ὁ δὲ ἄνθρωπος ἅμα ἑώρακε ... καὶ ἀναθρεῖ καὶ λογίζεται τοῦτο ὃ ὄπωπεν. Conv. 220. E: καὶ ἤδη ἦν μεσημβρία, καὶ ἄνθρωποι ᾐσθάνοντο cet. Euthyd. 273. A. al. Etiam orationem orditur qua ad aliud quid transitur vel antecedentibus aliquid opponitur (ubi nos ponimus *doch* vel *gleichwohl*). Conv. 175. E: Καὶ (sic codd. pro ἀλλὰ) ταῦτα μὲν καὶ ὀλίγον ὕστερον διαδικασόμεθα cet. 201. D: Καὶ σὲ μέν γε ἤδη ἐάσω, τὸν δὲ λόγον cet. Gorg.

519. C: καὶ τούτου τοῦ πράγματος τί ἂν ἀλογώτερον εἴη πρᾶγμα; Apol. 29. A. — Imperativo praepositum verti potest *so*, *nun* vel *doch*. Gorg. 562. B: καί μοι ἀπόκριναι, ὦ Σώκρατες. 449. C. Theaet. 161. B. Soph. 227. B. Euth. 3. A: καί μοι λέγε. al. — Si contrarii quid ponitur vel tale quod ex mente loquentis fieri non debeat, verti potest *sed* (c. neg. οὐ est vern. *nicht aber*). Gorg. 484. C: ἐὰν γὰρ καὶ πάνυ εὐφυὴς ᾖ, καὶ πόῤῥω τῆς ἡλικίας φιλοσοφῇ. 502. B: εἰ δέ τι τυγχάνει ἀηδὲς καὶ ὠφέλιμον. Theaet. 176. B: ἵνα δὴ μὴ κακὸς καὶ ἵνα ἀγαθὸς δοκῇ εἶναι. Prot. 337. B: εὐδοκιμοῖτε καὶ οὐκ ἐπαινοῖσθε. Gorg. 452. E: ὁ δὲ χρηματιστὴς οὗτος ἄλλῳ ἀναφανήσεται χρηματιζόμενος καὶ οὐχ αὑτῷ. 520. C. — Variae autem quas part. καί habere videtur significationes non in ipsa per se insunt, sed ex orationis proficiscuntur conformatione; nam quae part. καί praeposita prioribus annectuntur, modo haec explicant vel accuratius definiunt (ita καί verti potest *und zwar, nehmlich* vel tali modo), modo corrigunt (ita est vern. *oder vielmehr*), modo contrarii quid inferunt (ita verti potest *sed, at*). Gorg. 455. C: ὡς ἐγὼ τινας σχεδὸν καὶ συχνοὺς αἰσθάνομαι. Phaed. 58. D: ἀλλὰ παρῆσάν τινες, καὶ (*u. zwar*) πολλοί γε. Pol. II. 373. A: ἑταῖραι καὶ πέμματα, καὶ (*u. zwar*) ἕκαστα τούτων παντοδαπά. IV. 426. A. Sic praecipue c. pron. ταῦτα. Gorg. 516. C: καὶ ταῦτ' εἰς αὐτόν cet. 527. C: καὶ ταῦτα περὶ τῶν μεγίστων. Legg. I. 630. E. 631. A. al. Participio seq. verti potest *da doch* vel *obgleich* (quod in participio soluto latet). Phaedr. 241. E: ὅτι ἤδη ἔπη φθέγγομαι ... καὶ ταῦτα ψέγων. Gorg. 508. A: καὶ ταῦτα σοφὸς ὤν. 458. C. 492. C. Pol. I. 341. C: νῦν γοῦν ... ἐπεχείρησας, οὐδὲν ὢν καὶ ταῦτα. III. 404. B: καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ὄντας. Simile est Pol. VIII. 549. D: μηδὲ μαχόμενον καὶ λοιδορούμενον (part. soluto *etiamsi conviciis proscindatur*). Prot. 317. B: ἐγὼ ... τούτων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ἐλήλυθα, καὶ ὁμολογῶ (vern. *ich bekenne nehmlich*) cet. 338. A: ὡς οὖν ποιήσετε, καὶ πείθεσθέ μοι ... πρύτανιν ἑλέσθαι. Gorg. 450. E: ὅτι ἡ διὰ λόγου τὸ κῦρος ἔχουσα ῥητορική ἐστιν· καὶ (sic enim scrib. et interpung.) ὑπολάβοι ἄν τις cet. Reddi potest vern. *vielmehr* vel *oder vielmehr*. Gorg. 504. E: ὃ μὴ ὀνήσει αὐτὸ ἔσθ' ὅτε πλέον ἢ τοὐναντίον ... καὶ ἔλαττον. Pol. V. 449. D: μέγα γάρ τι οἰόμεθα φέρειν καὶ ὅλον εἰς πολιτείαν ὀρθῶς ἢ μὴ ὀρθῶς γιγνόμενον. Apol. 23. A: ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ὀλίγου τινὸς ἀξία ἐστὶ καὶ οὐδενός. Etiam reddi potest *also*. Phaed. 58. B: καθαρεύειν τὴν πόλιν καὶ δημοσίᾳ μηδένα ἀποκτιννύναι. — Intendit vocis sq. (ut μάλα, πάνυ al.) vim. Prot. 315. D: ἐν ... σιρώμασι καὶ μάλα πολλοῖς. 333. B: ὡμολόγησε καὶ μάλ' ἀκόντως. Phaed. 64. B: τοὺς μὲν παρ' ἡμῖν ἀνθρώπους καὶ πάνυ. Theaet. 142. C. Polit. 284. C. Pol. VII. 518. B: καὶ μάλα ... μετρίως λέγεις.

VIII. 563. E. — Vocibus σμικρός, ὁστισοῦν al. praepos. verti potest *vel* (vern. *auch nur*). Phaed. 78. D: αὐτὸ τὸ ἴσον ... μή ποτε μεταβολὴν καὶ ἡντινοῦν ἐνδέχεται; Phil. 59. B: πῶς ἄν ποτε βέβαιον γίγνοιθ' ἂν καὶ ὁτιοῦν; Legg. III. 677. C. VII. 816. E: εἴ τις αὖ μέλλει καὶ σμικρὸν ἀρετῆς μεθέξειν. Epin. 985. C: ὅστις νοῦν κέκτηται καὶ τὸν βραχύτατον. Apol. 28. B: ὅτου τι καὶ σμικρὸν ὄφελός ἐστιν. 35. B: τοὺς δοκοῦντας καὶ ὁτιοῦν (v. ὁπητιοῦν) εἶναι. — *Etiam*. Prot. 309. A: καὶ πρώην ἰδόντι (μοι) καλὸς ἐφαίνετο ἀνὴρ ἔτι. B: οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τῇ νῦν ἡμέρᾳ. Saepius repetitur. Phil. 62. E. al. — In variis ponitur orationis conformationibus, ubi lingua germ. alias frequentat particulas, velut *schon*, *eben* vel *gerade*, *denn* al. Verti potest *schon*. Gorg. 498. A: ἀλλ' ἀρκεῖ καὶ τοῦτο. Phaed. 108. E: ἀλλ' ... καὶ ταῦτα ἀρκεῖ. Soph. 220. D. Crat. 429. E: ἀλλ' ἀγαπητὸν καὶ τοῦτο. Apol. 28. A: ἀλλ' ἱκανὰ καὶ ταῦτα. Pol. VI. 506. D. VIII. 548. D. Est vern. *gerade* vel *eben*. Phaedr. 227. C: ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο καὶ κεκόμψευται. Gorg. 511. B: οὐκοῦν τοῦτο δὴ καὶ τὸ ἀγανακτητόν. 520. B. Theaet. 166. D: ἀλλ' αὐτὸν τοῦτον καὶ λέγω σοφὸν ὃς cet. In orat. interrog. reddi potest *denn* (c. part. ποτέ *denn wohl*). Phaedr. 268. A: ταῦτα ... μᾶλλον ἴδωμεν τίνα καί ποτ' (al. καὶ πότ') ἔχει τὴν τῆς τέχνης δύναμιν. Gorg. 455. A: ἴδωμεν τί ποτε καὶ λέγομεν περὶ τῆς ῥητορικῆς. Phaed. 61. E: τί γὰρ ἄν τις καὶ ποιοῖ ἄλλο —; Theaet. 144. B: τίνος δὲ καὶ ἔστι τῶν πολιτῶν; Crat. 407. E: τί καὶ νοεῖ τὸ ὄνομα. Conv. 218. B: Σωκράτη δὲ αὐτὸν τί δεῖ καὶ λέγειν; Pol. IV. 434. D: τί γὰρ καὶ ἐροῦμεν; Euth. 3. A. 6. B. al. — Post vocc. similitudinem vel contrarium indicantes (ut ταὐτόν, τοὐναντίον al.) est Lat. *ac* vel *atque* (vern. *wie*, *als*). Gorg. 491. B: ταὐτὰ σὺ ... καὶ ἐγώ. Phil. 22. C: ταὐτὸν καὶ ἀγαθόν. Pol. VII. 524. A: εἴπερ τὸ αὐτὸ καὶ μαλακὸν λέγει. Legg. III. 683. A: ἣν ὑμεῖς ὀρθῶς ἔφατε κατοικεῖσθαι καὶ Κρήτην ὡς ἀδελφοῖς νόμοις. XII. 967. A: πᾶν ... τοὐναντίον ἔχει νῦν τε καὶ ὅτε ἄψυχα αὐτὰ οἱ διανοούμενοι διενοοῦντο. Ion. 531. D: ἀλλ' οὐχ ὁμοίως πεποιήκασι καὶ Ὅμηρος. Lach. 195. D. — Sermo Graecorum vividus partic. καί saepenumero interponit ubi aliae linguae vel prorsus abstinent particula vel aliam usurpant. Sic post εἴπερ (εἴπερ τις καὶ ἄλλος: Phaed. 58. E. 66. A. Legg. II. 663. D. Parm. 155. D: εἴπερ καὶ νῦν ἡμεῖς περὶ αὐτοῦ πάντα ταῦτα πράττομεν. 159. B. Charm. 166. E.), post ἵνα (Gorg. 467. C: ἵνα καὶ εἰδῶ ὅ τι λέγεις. Theaet. 163. C: ἵνα καὶ αὐξάνῃ. Pol. IV. 450. C: δεῦρο νῦν ... ἵνα καὶ ἴδῃς ὅσα καὶ εἴδη ἔχει ἡ κακία. X. 612. D. Lys. 204. A. Lach. 194. A. al.), in comparatione et post voces comparativas. Gorg. 457. E: εἰ μὲν καὶ σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ὧνπερ καὶ ἐγώ. Phaed. 64. C: ἐὰν ἄρα καὶ σοὶ ξυνδοκῇ ἅπερ καὶ ἐμοί. 76. C: ὥσπερ καὶ ταῦτά ἐστιν, οὕτω

καὶ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν εἶναι. Pol. V. 470. B: *ὥσπερ καὶ ὀνομάζεται δύο ταῦτα ὀνόματα ... οὕτω καὶ εἶναι δύο.* VII. 518. B. Euth. 6. A. 13. A. Apol. 22. D. al. — *καὶ γάρ.* Gorg. 467. B: *καὶ γὰρ νῦν ὁμολογῶ.* 465. B. Pol. V. 468. D. VII. 527. C. al. — *καὶ γὰρ καί.* Prot. 317. C: *καὶ γὰρ καὶ τὰ ξύμπαντα πολλά μοί ἐστιν.* Gorg. 449. C. Conv. 221. D. — *καὶ — γέ* (praec. in respons.). Pol. I. 335. B: *καὶ πάνυ γε ... τούς γε πονηροὺς ... δεῖ βλάπτειν.* III. 394. D: *καὶ καλῶς γ', ἔφη, λέγεις.* — *καὶ δὴ καί*, *atque etiam*, *et vero etiam*. Phaed. 59. D: *καὶ δὴ καὶ τότε πρωϊαίτερον ξυνελέγημεν.* 112. E. Polit. 268. E. Pol. X. 618. A: *ζώων τε γὰρ πάντων βίους καὶ δὴ καὶ τοὺς ἀνθρωπίνους ἅπαντας.* Tim. 21. E. — *καὶ μὲν δή* et *καὶ μὲν δή — γέ*, *quin etiam*, *et vero etiam*. Gorg. 507. B: *καὶ μὲν δὴ καὶ ἀνδρεῖόν γε ἀνάγκη.* Theaet. 155. E: *καὶ μὲν δὴ ... σκληρούς γε λέγεις ... ἀνθρώπους.* Polit. 287. D. Conv. 197. A: *καὶ μὲν δὴ τήν γε τῶν ζώων ποίησιν πάντων τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἔρωτος εἶναι σοφίαν —;* Pol. V. 464. B. VII. 526. D. — *καὶ μήν* et *καὶ μὴν — γέ*, *sane*, *vero*; *at vero*, *atqui*. Phaed. 84. D: *καὶ μὴν ... τἀληθῆ σοι ἐρῶ.* 88. E: *καὶ μὴν ... πολλάκις θαυμάσας Σωκράτη οὐ πώποτε μᾶλλον ἠγάσθην ἢ τότε* cet. Theaet. 143. E: *καὶ μὴν ... ἐμοί τε εἰπεῖν καὶ σοὶ ἀκοῦσαι πάνυ ἄξιον.* Conv. 199. C. Gorg. 471. D: *καὶ μὴν οὐδέν γέ σοι ὁμολογῶ ὧν σὺ φῄς.* Pol. I. 328. D: *καὶ μὴν ... χαίρω γε διαλεγόμενος τοῖς σφόδρα πρεσβύταις.* Alc. I. 130. A. — *εἰ καί*, v. Vol. I. p. 601.

καινός, ή, όν, *novus*, *recens*. Ax. 370. E: *γέγονα καινός* Parm. 133. A: *οὐδέποτε παύσεται ἀεὶ καινὸν εἶδος γιγνόμενον.* Pol. I. 328. A: *καινόν γε τοῦτο.* III. 414. C: *μηδὲν καινόν.* Legg. II. 657. B: *καινῇ ... ἀεὶ μουσικῇ χρῆσθαι.* IV. 704. A: *καινῇ γενομένῃ τῇ πόλει.* VII. 813. D. Conv. 208. A: *πάλιν καινὴν ἐμποιοῦσα ἀντὶ τῆς ἀπιούσης μνήμην.* Legg. V. 735. D: *πολιτείαν καινήν.* Gorg. 448. A: *ὅτι οὐδείς μέ πω ἠρώτηκε καινὸν οὐδὲν πολλῶν ἐτῶν.* Phaed. 100. B: *ὧδε λέγω, οὐδὲν καινὸν, ἀλλ' ἅπερ* cet. Pol. III. 399. E: *οὐδέν γε ... καινὸν ποιοῦμεν.* IV. 424. C: *εἶδος ... καινὸν μουσικῆς μεταβάλλειν εὐλαβητέον.* Legg. III. 677. C. Euthyd. 271. B: *καινοί τινες αὖ οὗτοι ... σοφισταὶ* cet. Polit. 270. D: *παθήματα ... καινά.* Pol. III. 405. D: *καὶ μάλ' ... ὡς ἀληθῶς καινὰ ταῦτα καὶ ἄτοπα νοσημάτων ὀνόματα.* Legg. IV. 708. D: *νόμων καινῶν.* Tim. 81. C: *καινοῖς ἐπικρατεῖ τέμνουσα.* Euth. 3. B: *ὡς καινοὺς ποιοῦντα θεούς.* Phaedr. 267. B: *καινά τε ἀρχαίως (λέγειν ἀνεῦρον).* Tim. 81. B: *καινὰ τὰ τρίγωνα ... ἔτι ἔχουσα.* Legg. II. 660. B: *καινὰ δὲ ἄττα ἀεὶ γιγνόμενα.* Apol. 24. C: *ἕτερα ... δαιμόνια καινά.* 26. B. Alc. I. 113. E: *οἴει ... καίν' ἄττα δεῖν ἀκούειν.* Phaed. 115. B: *ἅπερ ἀεὶ λέγω ... οὐδὲν καινότερον.*

καινοτομία, ἡ, *novitas*; *res novae* (vern. *Neuerung*).

Legg. IV. 715. C: *οὔτι καινοτομίας ὀνομάτων ἕνεκα.* XII. 949. E: *καινοτομίας ἀλλήλοις ἐμποιούντων ξένων ξένοις.*

καινοτομῶ, *novo*; *induco* (aliquid novi). Euth. 16: *ὅτι ... οὐδὲ καινοτομῶ περὶ αὐτά (τὰ θεῖα).* Legg. II. 656. E: *παρὰ ταῦτ' οὐκ ἐξῆν ... καινοτομεῖν.* IV. 709. A. Epin. 985. C: *καινοτομῶν.* Euth. 3. B: *ὡς ... καινοτομοῦντός σου περὶ τὰ θεῖα.* Legg. VII. 797. B: *τόν τι νέον ἀεὶ καινοτομοῦντα.* Euth. 5. A: *καινοτομοῦντα περὶ τῶν θείων ἐξαμαρτάνειν.* Legg. VII. 797. B: *κινούμενα ... τὰ αὐτὰ καὶ καινοτομούμενα.*

καινῶς, *nove*; etiam *ita ut res videatur nova* vel *recens esse.* Phaedr. 267. B: *τά τ' ἐναντία καινῶς (λέγειν).* Theaet. 180. A: *ἑτέρῳ πεπλήξει καινῶς μετωνομασμένῳ.*

καίπερ, *quamvis.* Prot. 318. B: *καίπερ τηλικοῦνος ὤν.* Polit. 302. B: *καίπερ ... πάρεργον λεγόμενον.* Pol. VI. 495. D. Tim. 40. D.

καίριος, α, ον, *tempestivus, opportunus*; *idoneus.* Legg. XII. 961. A: *εἴ τι ... καίριον ἀκοῦσαι.* Phil. 66. A: *τὸ μέτριον καὶ καίριον.* Legg. IX. 855. E: *ὅσα ἂν εἶναι καίρια δοκῇ.* Tim. 51. D: *τοῦτο μάλιστα καιριώτατον γένοιτ' ἄν.*

καιρός, ὁ, *tempus opportunum, opportunitas*; *occasio*; *commodum, utilitas*; etiam in univ. *tempus*; c. praepos. *opportune.* Tim. 38. B: *περὶ ... τούτων τάχ' ἂν οὐκ εἴη καιρὸς πρέπων ἐν τῷ παρόντι διακριβολογεῖσθαι.* Legg. IV. 709. B: *ὡς ... μετὰ θεοῦ τύχη καὶ καιρὸς τἀνθρώπινα διακυβερνῶσι ξύμπαντα.* XII. 945. C. 961. C: *ἡμέτερος ἂν καιρὸς γίγνοιτο ... μηδὲν ἀπολείπειν προθυμίας.* Ax. 364. B: *νῦν ὁ καιρὸς ἐνδείξασθαι τὴν ... σοφίαν.* Legg. III. 687. A: *πῶς ... τοῦ καιροῦ ἂν ... ἔτυχον;* Alc. II. 148. A: *τοῦ καιροῦ τυχεῖν.* Polit. 307. B: *ὀξύτερα ... αὐτὰ γιγνόμενα τοῦ καιροῦ* (*quam par est*). 310. E: *νωθέστερα ... τοῦ καιροῦ.* Theaet. 187. E: *ἴσως ... οὐκ ἀπὸ καιροῦ* (*haud alienum*) *πάλιν ... μετελθεῖν.* Ep. VII. 339. C: *ἄνευ καιροῦ.* Theaet. 207. E: *ἐν τῷ τοιούτῳ καιρῷ.* Legg. IV. 709. C: *καιρῷ ... χειμῶνος.* Soph. 260. A: *ὡς ἐν καιρῷ ... τοῖς τοιούτοις διεμαχόμεθα.* Id. Polit. 307. A. Pol. II. 370. C. Legg. XI. 916. D. Crit. 44. A: *ἐν καιρῷ τινί* (*peropportune*). Phaed. 107. A: *εἰς ὅντινά τις ἂν ἄλλον καιρὸν ἀναβάλλοιτο ἢ τὸν νῦν παρόντα.* Polit. 270. A: *κατὰ καιρὸν ... τοιοῦτον ὥστε* cet. 284. E: *πρὸς τὸ μέτριον καὶ τὸ πρέπον καὶ τὸν καιρὸν* cet. Pol. II. 370. B: *ἐάν τίς τινος παρῇ ἔργου καιρόν.* IV. 421. A. Tim. 85. D. Legg. VI. 772. E: *ἔλαβες ... τοῦ λόγου καιρὸν καὶ μάλ' ἐμοὶ δοκοῦντ' εἶναι σύμμετρον.* Prot. 340. E: *εἰς καιρόν.* Id. Phaedr. 229. A. Legg. XI. 926. E. Polit. 277. A: *παρὰ καιρόν* (*intempestive*). Id. Pol. III. 409. D. VIII. 546. D. Legg. III. 702. B. IV. 708. E: *ἐὰν πρὸς καιρόν τινα λέγωμεν.* Ep. VII. 334. D: *τῶν ... εἰς τὸν παρόντα καιρὸν ἀγα-*

θῶν. Legg. XII. 945. C: πολλοὶ καιροὶ πολιτείας λύσεως εἰσί. I. 636. E: ὁ δ' ἀνεπιστημόνως ἅμα καὶ ἐκτὸς τῶν καιρῶν τἀναντία ἂν ἐκείνῳ ζώῃ. V. 744. B. Ep. IX. 358. A: πολλὰ ... καὶ τοῖς καιροῖς δίδοται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι. 359. B: ἐν τοιούτοις καιροῖς. Phaedr. 272. A: προςλαβόντι καιροὺς τοῦ πότε λεκτέον καὶ ἐπισχετέον. Pol. II. 374. C: οὐ παρεὶς τοὺς καιρούς. Ep. VII. 326. A. 327. E.

καίω, vid. κάω.

κάκη, ἡ, *pravitas*. Phaedr. 247. B: ὁ τῆς κάκης ἵππος μετέχων. Legg. V. 737. B: οὐκ ἀνθρώπινος ἂν εἴη μετὰ κάκης πάσης ἀμαθία. IX. 856. C: δεῖ δεύτερον ἡγεῖσθαι τὸν τοιοῦτον πολίτην κάκῃ. VIII. 840. C: διὰ κάκην ... τὴν τῶν πολλῶν. IX. 880. E: ὥστε μὴ οὐκ ἐπὶ πᾶσαν ἰέναι κάκην. XI. 921. A: διὰ κάκην. * *ignavia*. Legg. XII. 943. A: ἐὰν δέ τις ἐκλείπῃ τινὶ κάκῃ. Menex. 246. B: εἴκοντας κάκῃ. Phaedr. 273. C: ὁ δ' οὐκ ἐρεῖ δὴ τὴν ἑαυτοῦ κάκην. Pol. V. 468. A: διὰ κάκην.

κακηγορία, ἡ, *maledictum*, *convicium*. Legg. XI. 934. E: περὶ κακηγορίας. Phaedr. 243. A: διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν. B: διὰ τὴν τοῦ Ἔρωτος κακηγορίαν.

κακηγόρος, ὁ ἡ, *maledicus*. Phaedr. 254. E: τήν τε κακηγόρον (v. κατήγορον) γλῶτταν cet.

κακηγορῶ, *maledico*, *convicium alicui facio*, *de aliquo detraho*. Conv. 173. D: ἀεὶ ... σαυτόν τε κακηγορεῖς καὶ τοὺς ἄλλους. Legg. XI. 934. E: μηδένα κακηγορείτω μηδείς. Ib. ἀπεχόμενος ... τοῦ κακηγορεῖν. Gorg. 522. B: τοὺς πρεσβυτέρους κακηγορεῖν (v. κατηγορεῖν). Men. 95. A. Pol. III. 395. E: κακηγοροῦντάς τε καὶ κωμῳδοῦντας ἀλλήλους. Ep. II. 310. D: τῶν μετ' ἐμοῦ σε κακηγορούντων (v. κατηγορ.). Pol. II. 368. C: παραγενόμενον δικαιοσύνῃ κακηγορουμένῃ.

κακία, ἡ, *pravitas*. Phaedr. 253. B: τίς ... κακοῦ κακία. 256. B: ᾧ κακία ψυχῆς ἐνεγίγνετο. Crat. 386. D: ἀρετή τε καὶ κακία. 415. B: πᾶν τὸ κακῶς ἰὸν κακία ἂν εἴη. Pol. IV. 444. E: κακία δὲ νόσος τε καὶ αἶσχος καὶ ἀσθένεια. X. 609. D. Legg. VII. 814. A: πολλὴ ... κακία πολιτείας cet. Men. 72. A. al. Phaedr. 248. C: λήθης τε καὶ κακίας πλησθεῖσα. Gorg. 477. B: κακίας ἄρα ψυχῆς ἀπαλλάττεται ὁ δίκην διδούς; Soph. 227. D: δύο ... κακίας εἴδη περὶ ψυχὴν ῥητέον. Phil. 63. E: τὰς ... μετ' ἀφροσύνης καὶ τῆς ἄλλης κακίας ἑπομένας. Conv. 181. E: οἷ τελευτᾷ κακίας καὶ ἀρετῆς ψυχῆς τε πέρι καὶ σώματος. Pol. X. 609. C: ὑπὸ τῆς οἰκείας κακίας. Tim. 42. C. Legg. I. 637. D. al. Phaedr. 248. B: κακίᾳ ἡνιόχων. Pol. IX. 580. B: ἀρετῇ καὶ κακίᾳ. Legg. III. 688. C. Pol. I. 348. C: τὸ μέν που ἀρετὴν αὐτοῖν καλεῖς, τὸ δὲ κακίαν; IV. 444. B: ἀμαθίαν καὶ ξυλλήβδην πᾶσαν κακίαν. VI. 490. D: τοὺς δὲ πολλοὺς κακοὺς πᾶσαν κακίαν. Tim. 86. E. Legg. X. 890. C: ὅσα τε πρὸς ἀρε-

τὴν τείνει καὶ κακίαν. Soph. 251. A: *καὶ κακίας καὶ ἀρετάς.* Tim. 87. D. **ignavia.* Ep. VII. 329. A: *οἴει δόξαν κακίας ἀποφευξεῖσθαί ποτε;* Pol. VIII. 556. D: *κακίᾳ τῇ σφετέρᾳ πλουτεῖν τοὺς τοιούτους.* Crit. 45. E: *κακίᾳ τινὶ καὶ ἀνανδρίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ.*

κακίζω, convicium facio. Phaedr. 254. C: *πολλὰ κακίζων τόν τε ἡνίοχον καὶ τὸν ὁμόζυγα.* Pol. VIII. 560. A: *νουθετούντων τε καὶ κακιζόντων.* Med. *ignavum me exhibeo.* Menex. 247. C: *ἀμελήσαντας δὲ ὑμᾶς καὶ κακισθέντας οὐδεὶς εὐμενῶς ὑποδέξεται.*

κακόβουλος, ὁ ἡ, mala dans consilia. Sis. 391. C: *οὐδεὶς ἂν οὔτ᾽ εὔβουλος οὔτε κακόβουλος εἴη ἀνθρώπων ἔτι.* D: *κακοβούλους.* C: *κακοβουλότερος.*

κακοδαίμων, ὁ ἡ, infelix (vern. *unselig*). Men. 78. A: *ἔστιν οὖν ὅστις βούλεται ἄθλιος καὶ κακοδαίμων εἶναι;* Conv. 173. D: *καὶ ἴσως καὶ ὑμεῖς ἐμὲ ἡγεῖσθε κακοδαίμονα εἶναι.* Pol. IV. 440. A: *ὦ κακοδαίμονες.* Men. 78. A: *τοὺς δὲ ἀθλίους οὐ κακοδαίμονας* (*οἴονται*);

κακοδικία, ἡ, actio (s. *lis*) *male intenta.* Legg. XI. 938. B: *γραφέσθω ... ὁ βουλόμενος αὐτὸν κακοδικίας.*

κακοδοξία, ἡ, mala existimatio. Pol. II. 361. C: *τῷ μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας.*

κακόδοξος, ὁ ἡ, de quo male existimatur. De lege 321. A: *ὅθεν ... κακοδοξότερος γέγονεν.*

κακοήθεια, ἡ, improbitas. Pol. III. 401. A: *κακολογίας καὶ κακοηθείας ἀδελφά.* I. 348. D: *τὴν ἀδικίαν ἄρα κακοήθειαν καλεῖς;*

κακοήθης, ὁ ἡ, malignus. Ep. XIII. 360. C: *οὔτε κακοήθει ἔοικεν.* Pol. III. 401. B: *τὸ κακόηθες τοῦτο καὶ ἀκόλαστον* cet.

κακολογία, ἡ, maledictio. Pol. III. 401. A: *κακολογίας.*

κακός, ή, όν, malus, improbus; pravus; imperitus; ignavus; neutr. *malum;* etiam *maleficium, scelus.* Gorg. 516. A: *ὄνων ... ἐπιμελητὴς ... κακὸς ἂν ἐδόκει εἶναι εἰ* cet. Theaet. 176. B: *ἵνα δὴ μὴ κακὸς ... δοκῇ εἶναι.* Conv. 179. A: *οὐδεὶς οὕτω κακὸς ὄντινα οὐκ* cet. Tim. 86. D: *κακὸς μὲν γὰρ ἑκὼν οὐδείς.* Legg. XI. 932. D: *ἢ κακὸς ἔστω καὶ ὑπόδικος τῷ ἐθέλοντι βλάβης.* Apol. 28. D: *δείσας τὸ ζῆν κακὸς ὤν.* Gorg. 507. A: *κακή* (*ψυχή*). Prot. 340. D: *κακὸν ἄρα μοι εἴργασται.* Pol. VI. 491. D: *ἀγαθῷ γάρ που κακὸν ἐναντιώτερον ἢ τῷ μὴ ἀγαθῷ.* X. 613. A: *εἰ μή τι ἀναγκαῖον αὐτῷ κακὸν ἐκ προτέρας ἁμαρτίας ὑπῆρχε.* Legg. IX. 854. B: *οὐκ ἀνθρώπινόν σε κακὸν οὐδὲ θεῖον κινεῖ τὸ νῦν* cet. Phaedr. 265. E: *κακοῦ μαγείρου τρόπῳ χρώμενον.* Pol. I. 330. E: *ζῇ μετὰ κακῆς ἐλπίδος.* Ep. VII. 329. B: *εἰ ... αἰσχύνης μετέσχον κακῆς.* Pol. IX. 579. B: *ἔτι ἂν ... μᾶλλον ἐν παντὶ κακοῦ εἴη.* X. 610. A: *ὑπ᾽ ἀλλοτρίου κα-*

κοῦ ... ἀπόλλυσθαι. III. 391. E: πᾶς ... ἑαυτῷ ξυγγνώμην ἕξει κακῷ ὄντι. Menex. 246. E: δειλῷ καὶ κακῷ. Pol. X. 608. E: τὸ ... ἀπολλύον καὶ διαφθεῖρον πᾶν τὸ κακὸν εἶναι. Legg. III. 695. D: ὃς τὸ Κύρου κακὸν οὐκ ἔμαθες. V. 731. C: τὸ μέγιστον κακὸν οὐδεὶς ἑκὼν μήποτε λάβῃ. Gorg. 498. C: οἱ δὲ δειλοὶ καὶ ἄφρονες κακοί. Legg. IX. 860. D. Gorg. 495. A: τῶν ἡδονῶν ὁποῖαι ἀγαθαὶ καὶ κακαί. Theaet. 176. A: κακὰ ἐλάττω κατ' ἀνθρώπους εἴη (ἄν). Tim. 86. D: ὡς ἑκόντων ... τῶν κακῶν. Pol. I. 329. B: ὅσων κακῶν σφίσιν αἴτιον. VIII. 552. D: πάντων τῶν τοιούτων κακῶν δημιουργοί. X. 610. D: ἀπαλλαγὴ γὰρ ἂν εἴη κακῶν. Legg. IX. 854. E: οἵας παιδείας ... τυγχάνων οὐκ ἀπέσχετο τῶν μεγίστων κακῶν. Gorg. 497. D: πῶς ... ταὐτὰ ἂν εἴη τὰ ἡδέα τοῖς ἀγαθοῖς ἢ τὰ ἀνιαρὰ τοῖς κακοῖς (v. κακοῖσι); Phil. 48. B: ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας ἡδόμενος ἀναφανήσεται. Pol. VI. 490. D: κακοὺς πᾶσαν κακίαν. Clit. 407. B: οὐδὲν ἧττον κακοὺς γιγνομένους περὶ τὰ χρήματα. Prot. 323. C: ὅσα ... ἡγοῦνται ἀλλήλους κακὰ ἔχειν ἄνθρωποι φύσει ἢ τύχῃ. 345. E: ὅτι πάντες οἱ τὰ αἰσχρὰ καὶ κακὰ ποιοῦντες ἄκοντες ποιοῦσι. Theaet. 176. A: οὔτ' ἀπολέσθαι τὰ κακὰ δυνατόν. Pol. I. 346. E: τὰ ἀλλότρια κακὰ μεταχειρίζεσθαι ἀνορθοῦντα. Legg. V. 731. D: ἐλεεινὸς ... ὁ τὰ κακὰ ἔχων. Hipp. mai. 304. D: ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ... πάντα κακὰ ἀκούω. Legg. X. 904. E: κακίω ... γιγνόμενον πρὸς τὰς κακίους ψυχὰς ... πορευόμενον cet. Pol. III. 396. E: αὑτὸν ἐκμάττειν τε καὶ ἐνιστάναι εἰς τοὺς τῶν κακιόνων τύπους. II. 359. A: μεταξὺ οὖσαν τοῦ μὲν ἀρίστου ὄντος ... τοῦ δὲ κακίστου. VIII. 544. A: τὸν ἄριστον καὶ τὸν κάκιστον ἄνδρα. IX. 576. B. Legg. II. 661. B: ἀδίκοις δὲ κάκιστα ξύμπαντα (κτήματα).

κακόσιτος, ὁ ἡ, *cibos fastidiens.* Pol. V. 475. C: οὐδὲ φιλόσιτον, ἀλλὰ κακόσιτον εἶναι.

κακοσχημόνως, *turpiter.* Legg. V. 728. B: ψυχὴν ... ἀτιμότατα καὶ κακοσχημονέστατα διατιθείς.

κακοτεχνία, ἡ, *mala ars, dolus, falsum.* Legg. XI. 936. D: διαδικαζέσθω ... κακοτεχνιῶν τῷ φάσκοντι βλαβῆναι.

κακότης, ἡ, *pravitas; vitium.* Pol. II. 364. C. et Legg. IV. 718. E. (Hes.). Ax. 366. A: τὰς ἐντὸς κακότητας.

κακούργημα, τό, *maleficium, fraus, scelus.* Legg. XI. 933. E: δίκην ... ἕκαστος πρὸς ἑκάστῳ τῷ κακουργήματι ... προσεκτισάτω. Pol. I. 344. B: οἱ κατὰ μέρη ἀδικοῦντες τῶν τοιούτων κακουργημάτων. IV. 426. E: περὶ τὰ ἐν τοῖς ξυμβολαίοις κακουργήματα. Legg. III. 677. B.

κακουργία, ἡ, *maleficium; fraus.* Pol. IV. 434. C: μεγίστη τε βλάβη τῇ πόλει καὶ ὀρθότατ' ἂν προσαγορεύοιτο μάλιστα κακουργία. Legg. V. 728. B: τὴν ..., λεγομένην δίκην τῆς κακουργίας τὴν μεγίστην. Pol. IV. 422. A: τοῦ δὲ ἀνελευθερίαν καὶ κακουργίαν (v. κακοεργίαν). 434. C:

κακουργίαν δὲ τὴν μεγίστην τῆς ἑαυτοῦ πόλεως οὐκ ἀδικίαν φήσεις εἶναι; Legg. XI. 917. E: *τὰ … κιβδηλεύματά τε καὶ κακουργίας τῶν πωλούντων* cet. Pol. VIII. 554. C.

κακοῦργος, ὁ ἡ, maleficus, fraudulentus; pestifer. Gorg. 465. B: *κακοῦργός τε οὖσα καὶ ἀπατηλή* cet. Lach. 192. B: *βλαβερὰ καὶ κακοῦργος.* Ib. *ὃν κακοῦργόν τε καὶ βλαβερόν.* Pol. VIII. 552. D: *ὅσοι κέκληνται κακοῦργοι.* IV. 421. B: *ἥκιστα κακούργους τῆς πόλεως.* VIII. 552. E. 554. C: *τὰς … κακούργους (ἐπιθυμίας).* Alc. I. 118. A: *τότε κακουργοτάτη καὶ αἰσχίστη (ἡ ἀμαθία).*

κακουργῶ, male vel *improbe facio, fraudem concipio; laedo, noceo.* Polit. 298. B: *καὶ ἕτερα κακουργοῦσιν.* Legg. VI. 761. A: *ἵνα τὴν χώραν μὴ κακουργῇ.* Hipp. min. 375. D: *ἐὰν ἑκοῦσα κακουργῇ τε καὶ ἐξαμαρτάνῃ.* Prot. 326. A: *ὅπως ἂν οἱ νέοι μηδὲν κακουργῶσι.* Pol. III. 416. A: *ὥστε … αὐτοὺς τοὺς κύνας ἐπιχειρῆσαι τοῖς προβάτοις κακουργεῖν.* C: *κακουργεῖν … περὶ τοὺς ἄλλους πολίτας.* Legg. VI. 760. E: *τοὺς ἐπιχειροῦντας ὁτιοῦν τὴν χώραν καὶ τὰ κτήματα κακουργεῖν.* Euth. 3. A: *κακουργεῖν τὴν πόλιν.* Legg. XI. 933. A: *σώμασι σώματα κακουργοῦσά ἐστι κατὰ φύσιν.* Hipp. min. 375. C: *κακουργούσας.* Legg. XI. 934. A: *οὐχ ἕνεκα τοῦ κακουργῆσαι διδοὺς τὴν δίκην.* Ib. *ὁ μὲν ἀνοίᾳ κακουργήσας.* Tim. 17. D: *εἴτε τις … ἴοι κακουργήσων.* * *malitiose facio* vel *premo* (praec. *in disputando;* vern. *chicaniren*). Gorg. 489. B: *ἃ δὴ καὶ ἐγὼ γνοὺς κακουργῶ ἐν τοῖς λόγοις.* 483. A: *κακουργεῖς ἐν τοῖς λόγοις.* Legg. III. 679. E: *εἰς τὸ κακουργεῖν τε ἀλλήλους καὶ ἀδικεῖν.* Pol. I. 341. A: *οὔτε γὰρ ἄν με λάθοις κακουργῶν.* Hipp. min. 373. B: *ἔοικεν ὥσπερ κακουργοῦντι.* Pol. I. 341. A: *ἐν τοῖς λόγοις κακουργοῦντα.* 338. D: *ταύτῃ ὑπολαμβάνεις ᾗ ἂν κακουργήσαις μάλιστα τὸν λόγον.*

κακουχία, ἡ, miseria, calamitas. Pol. X. 615. B: *ἤ τινος ἄλλης κακουχίας μεταίτιοι.*

κακοφυής, ὁ ἡ, qui mala est indole. Pol. III. 410. A: *τοὺς … κατὰ τὴν ψυχὴν κακοφυεῖς.*

κακοφυΐα, ἡ, mala indoles. Def. 416: *κακία ἐν φύσει* cet.

κακοψυχία, ἡ, animi demissio. Legg. VII. 791. C: *εὐψυχίας καὶ κακοψυχίας.*

κακύνω, depravo, corrumpo. Tim. 42. C: *τρόπον ὃν κακύνοιτο.*

κακῶ, affligo, violo, laedo. Legg. XI. 932. C: *(ἐὰν) κακῶσι δέ τινάς τινες.* Polit. 301. D: *ἀποκτιννύναι καὶ κακοῦν ὃν ἂν βουληθῇ ἑκάστοτε ἡμῶν.* Menex. 248. C: *ἑαυτούς τε κακοῦντες* cet. Locr. 102. D: *κακοῦντα τὰ σώματα.* Legg. XI. 932. D: *τῶν κακούντων.* Pol. II. 380. A: *κακῶσαι δῶμα* (Aesch.). Legg. XI. 928. C: *ἀμελείᾳ … δόξας κακῶσαι τὸν ὀρφανόν.* 932. C: *κακούμενος.* D: *κακουμένων.*

κακῶς, *male, perperam; misere;* cum v. λέγειν est *maledicere*, cum v. ποιεῖν *malefacere, damno afficere* al., cum v. πράττειν *male agere*; etiam *infelicem* vel *afflictum esse.* Gorg. 480. E: εἰ ... δεῖ τινὰ κακῶς ποιεῖν. 496. E: κακῶς πράττειν. 497. A: οὐδὲ τὸ ἀνιᾶσθαι κακῶς (πράττειν ἐστίν). 507. C: τὸν δὲ πονηρὸν καὶ κακῶς πράττοντα ἄθλιον (εἶναι). 512. B: κακῶς ... ζῆν. 523. B: κακῶς οὖν αἱ δίκαι ἐκρίνοντο. Pol. I. 327. C: οὐ γὰρ κακῶς δοξάζεις. 334. B: τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας ... κακῶς ποιεῖν. VI. 495. A: ὅτι οὐ κακῶς ἐλέγομεν. IX. 579. C: κακῶς ἐν ἑαυτῷ πολιτευόμενος. Legg. XI. 934. D: οἳ ... κακῶς ἀλλήλους ... λέγουσιν. Euthyd. 284. E: ἵνα μή σε οἱ ἀγαθοὶ κακῶς λέγωσιν. Men. 94. E: κακῶς ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους. Hipp. mai. 304. E: κακῶς ... ὑφ' ὑμῶν ἀκούειν. Ep. III. 318. D: κακῶς πράττοντα διὰ σέ. Pol. VI. 491. D: κάκιον ἀπαλλάττειν. Legg. VIII. 840. A. Menex. 236. A: ὅστις ἐμοῦ κάκιον ἐπαιδεύθη. Pol. IV. 420. B: ἐν τῇ κάκιστα οἰκουμένῃ (πόλει).

κάκωσις, ἡ, *depravatio.* Locr. 102. C: αἱ τᾶς σαρκὸς τακομένας κακώσιες.

κάλαμος, ὁ, *calamus.* Phaedr. 276. C: οὐκ ἄρα σπουδῇ αὐτὰ ἐν ὕδατι γράψει ... διὰ καλάμου. Pol. II. 372. B: μάζας ... ἐπὶ κάλαμόν τινα παραβαλλόμενοι. Soph. 221. A: ῥάβδοις καὶ καλάμοις ἀνασπώμενον.

καλάπους, ὁ, *pedis forma lignea* (vern. *Leisten*). Conv. 191. A: οἷον οἱ σκυτοτόμοι, περὶ τὸν καλάποδα (Cl. c. al. καλόποδα) λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας.

καλλιεποῦμαι, *venuste* vel *ornate dico, verbis lectis utor.* De lucri cup. 225. C: τῶν σοφῶν ῥημάτων ... ὧν οἱ δεξιοὶ περὶ τὰς δίκας καλλιεποῦνται. Pass. Apol. 17. B: κεκαλλιεπημένους γε λόγους ... ῥήμασί τε καὶ ὀνόμασι.

καλλιερῶ, *lito.* Legg. VII. 791. A: οἷς ἂν καλλιεροῦντες ἕκαστοι θύωσι.

καλλίνικος, ὁ, *victor*; etiam adi., ut Lat. *victrix* (v. c. frons). Alc. II. 151. C: βουλοίμην ἂν καλλίνικος γενέσθαι τῶν σῶν ἐραστῶν. B: καλλίνικα στέφη (Eurip.).

καλλιόνως, *pulchrius, rectius.* Theaet. 169. E: διὸ καλλιόνως (sic codd. Vulgo κάλλιον ὡς) ἔχει. Legg. II. 660. D: πότερον αὐτὰ καλλιόνως οὕτως εἶναι φαῖμεν ἄν, ἢ καθάπερ νῦν γίγνεται γιγνόμενα;

καλλίπαις, ὁ ἡ, *pulchros liberos habens* vel *procreans*, h. e. *pulchros ingenii fetus excitans.* Phaedr. 261. A: καλλίπαιδά τε Φαῖδρον πείθετε.

καλλίπολις, vern. *Schönstaat* (vocab. ironice fictum). Pol. VII. 527. C: οἱ ἐν τῇ καλλιπόλει σοι (v. καλλίστῃ πόλει σου) cet.

καλλίῤῥοος, *pulchre fluens*, dicitur Oceanus Crat. 402. B. (ex Orph.).

καλλίφωνος, ὁ ἡ, *pulchra voce praeditus.* Legg. VII. 817. C: καλλιφώνους ὑποκριτὰς εἰςαγαγομένους.

καλλονή, ἡ, *pulchritudo.* Conv. 206. D: Μοῖρα ... καὶ Εἰλείθυια ἡ καλλονή ἐστι τῇ γενέσει. Legg. XII. 953. C: ἀξιῶν τι καλὸν ἰδεῖν τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι διαφέρον ἐν καλλοναῖς.

κάλλος, τό, *pulchritudo; splendor, decus.* Gorg. 474. E: τὸ τῶν μαθημάτων κάλλος. 509. C: κάλλος τοῦ δυνατὸν εἶναι ἐφ' ἕκαστα βοηθεῖν (oppos. αἰσχύνη). Phil. 64. E: μετριότης ... καὶ ξυμμετρία κάλλος ... καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ ξυμβαίνει γίγνεσθαι. Pol. IV. 444. B: ἀρετὴ ... ὑγίειά τέ τις ἂν εἴη καὶ κάλλος καὶ εὐεξία ψυχῆς. VI. 491. C: κάλλος καὶ πλοῦτος cet. Legg. I. 631. C: κάλλος δὲ δεύτερον (ἀγαθόν). Menex. 246. E: σώματος κάλλος καὶ ἰσχύς. Phaedr. 238. C: πρὸς ἡδονὴν ἀχθεῖσα κάλλους. 251. B: δεξάμενος ... τοῦ κάλλους τὴν ἀποῤῥοὴν διὰ τῶν ὀμμάτων. 254. B: πρὸς τὴν τοῦ κάλλους φύσιν ἠνέχθη. Conv. 198. B: τοῦ κάλλους τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων. 201. A: κάλλους ἂν εἴη ἔρως, αἴσχους δ' οὔ. Pol. V. 479. A: ὃς ... ἰδέαν τινὰ αὐτοῦ κάλλους μηδεμίαν ἡγεῖται. Phil. 65. A: κάλλει καὶ ξυμμετρίᾳ καὶ ἀληθείᾳ. Pol. IX. 588. A: εὐσχημοσύνῃ τε βίου καὶ κάλλει καὶ ἀρετῇ. Alc. I. 123. E: κάλλει καὶ μεγέθει καὶ γένει cet. Charm. 157. E: ὡς διαφέρουσα (οἰκία) κάλλει τε καὶ ἀρετῇ καὶ τῇ ἄλλῃ λεγομένῃ εὐδαιμονίᾳ. Phaedr. 250. B: κάλλος ... τότ' ἦν ἰδεῖν λαμπρόν. D: ἐνθένδε ἐκεῖσε φέρεται πρὸς αὐτὸ τὸ κάλλος. Conv. 196. A: χρόας ... κάλλος. 210. D: παιδαρίου κάλλος ἢ ἀνθρώπου τινὸς ἢ ἐπιτηδεύματος ἑνός. Pol. V. 476. C: αὐτὸ ... τὸ κάλλος μήτε νομίζων cet. VI. 509. A: ἀμήχανον κάλλος ... λέγεις. Legg. VII. 789. D. Menex. 246. E: οὔτε γὰρ πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ μετ' ἀνανδρίας cet. Critia 115. D: μεγέθεσι κάλλεσί τε ἔργων. Phaed. 110. A: πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν κάλλη κρίνεσθαι. Pol. X. 618. A. Critia 112. E: κατά τε σωμάτων κάλλη cet.

καλλύνω, *speciosum aliquid reddo ita ut aliud quid ei praetendam* (vern. *beschönigen*). Legg. XII. 944. B: εὐδιάβολον κακὸν καλλύνων. Med. *me iacto.* Apol. 20. C: ἐγὼ ... καὶ αὐτὸς ἐκαλλυνόμην ... εἰ ἠπιστάμην ταῦτα.

καλλωπίζω, *venustum reddo.* Crat. 408. B: καλλωπίζοντες τὸ ὄνομα Ἑρμῆν καλοῦμεν. 409. C: νῦν δὲ ἀστραπὴ καλλωπισθεῖσα κέκληται. Med. *me orno.* Conv. 174. A: ταῦτα δὴ ἐκαλλωπισάμην, ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. Etiam est vern. *sich zieren*, h. e. *spröde thun*, igitur Lat. *fastidire* vel *recusare.* Phaedr. 236. D: παῦσαι πρός με καλλωπιζόμενος. Prot. 333. D: τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐκαλλωπίζετο ἡμῖν ὁ Πρωταγόρας. **superbio, me iacto, vendito aliquid.* Pol. X. 605. D: ὅτι ἐπὶ τῷ ἐναντίῳ καλλωπιζόμεθα. III. 405. B: (ὅταν τις) ἐπ' αὐτῷ ... τούτῳ πεισθῇ καλλωπίζεσθαι. Legg. VI. 762. E.

Theaet. 195. D: καλλωπιζόμενος ὥς τι εὑρηκότων ἡμῶν καλόν. Crit. 52. C: σὺ δὲ τότε μὲν ἐκαλλωπίζου ὡς οὐκ ἀγανακτῶν. Phaedr. 252. A: οἷς πρὸ τοῦ ἐκαλλωπίζετο. Prot. 317. C: καλλωπίσασθαι.

καλλώπισμα, τό, *ornatus*, isque inanis vel speciosus. Gorg. 492. C: τὰ καλλωπίσματα, τὰ παρὰ φύσιν συνθήματα.

καλλωπισμός, ὁ, *ornatus, ornandi studium*; etiam *nimius ornatus* vel *cultus* (corporis), *fucus*. Crat. 414. C: πανταχῇ στρεφόντων (τὰ ὀνόματα) καὶ ὑπὸ καλλωπισμοῦ καὶ ὑπὸ χρόνου. Pol. IX. 572. C: (τὰς) παιδιᾶς τε καὶ καλλωπισμοῦ ἕνεκα γιγνομένας (ἐπιθυμίας). Crat. 426. D: διὰ ... τὸν καλλωπισμὸν στάσις ὠνόμασται. Phaed. 64. D: τοὺς ἄλλους καλλωπισμοὺς τοὺς περὶ τὸ σῶμα.

καλοκἀγαθία, ἡ, *honestas, virtus*. Def. 412. E.

καλός, ή, όν, *pulcher, venustus; honestus, decens; laudabilis, praeclarus; bonus, opportunus; utilis*; etiam Atticae est urbanitatis blandimentum (et saepenumero in irrisione ponitur); cum v. ἀγαθός coni. est fere vern. *wacker, tüchtig*; etiam i. q. Lat. *optimates*. Prot. 309. A: καλὸς ἐφαίνετο ἀνὴρ ἔτι. 319. C: κἂν πάνυ καλὸς ᾖ καὶ πλούσιος καὶ τῶν γενναίων. Theaet. 185. E: ὁ γὰρ καλῶς λέγων καλός τε κἀγαθός. Phil. 11. C: Φίληβος γὰρ ἡμῖν ὁ καλὸς ἀπείρηκεν. Pol. III. 401. E: καὶ γίγνοιτο καλός τε κἀγαθός. VI. 506. B: οὗτος ... ἀνὴρ καλός; Tim. 88. C: ἅμα μὲν καλός, ἅμα δὲ ἀγαθός. Alc. I. 113. B: Ἀλκιβιάδης ὁ καλός. Hipp. mai. init. Ἱππίας ὁ καλός τε καὶ σοφός. Euthyd. 271. B: καλὸς καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. Eryx. 398. D: τότε οὐδὲν ἕτερον εὔχει ἢ καλὸς κἀγαθὸς γενέσθαι. Hipp. mai. 290. C: ἢ καὶ ὁ λίθος ὁ καλὸς καλόν ἐστι; Crat. 418. B: ἡ ... νέα φωνὴ ... ἡ καλὴ αὕτη. Crit. 44. A: γυνὴ ... καλὴ καὶ εὐειδής. Lach. 192. C: ἡ ... μετὰ φρονήσεως καρτερία καλὴ κἀγαθή. Prot. 315. D: μειράκιον ... καλόν τε κἀγαθὸν τὴν φύσιν. Phaedr. 274. A: ἐπιχειροῦντί τοι τοῖς καλοῖς καλὸν καὶ πάσχειν ὅ τι ἄν τῳ ξυμβῇ παθεῖν. Phil. 19. C: καλὸν ... τὸ ξύμπαντα γιγνώσκειν τῷ σώφρονι. Tim. 87. C: πᾶν δὴ τὸ ἀγαθὸν καλόν, τὸ δὲ καλὸν οὐκ ἄμετρον. Legg. VI. 754. C: δὶς ... τό γε καλὸν ῥηθὲν οὐδὲν βλάπτει. XII. 956. E: καλὸν ... τό γε ὀρθὸν καὶ δὶς καὶ τρίς. Lys. 216. C: κινδυνεύει κατὰ τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν τὸ καλὸν φίλον εἶναι. Hipp. mai. 295. C: τοῦτο ... ἔστω ἡμῖν καλὸν ὃ ἂν χρήσιμον ᾖ. Theag. 122. D: τί καλὸν ὄνομα τῷ νεανίσκῳ; Phaedr. 235. C: Σαπφοῦς τῆς καλῆς. Conv. 203. C: Ἀφροδίτης καλῆς οὔσης. Gorg. 492. C: ὑπὸ τοῦ καλοῦ τοῦ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς σωφροσύνης. Soph. 257. D: τῆς τοῦ καλοῦ φύσεως. Conv. 204. E: ἀντὶ τοῦ καλοῦ τῷ ἀγαθῷ χρώμενος. Prot. 362: Καλλίᾳ τῷ καλῷ χαριζόμενος. Phaedr. 279. B: δοίητέ μοι καλῷ γενέσθαι τἄνδοθεν. Conv 206. E: τοῦ τόκου ἐν τῷ καλῷ. Pol. IX. 571. B: οὐκοῦν ... ἔτι ἐν καλῷ

(*opportunum est*); Prot. 328. B: *πρὸς τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν γενέσθαι*. Phaedr. 278. E: *Ἰσοκράτη τὸν καλόν*. Gorg. 470. E: *τὸν ... καλὸν κἀγαθὸν ἄνδρα*. Theaet. 142. B: *καλόν τε καὶ ἀγαθόν* (*ἄνδρα*). Parm. 127. B: *καλὸν δὲ κἀγαθὸν τὴν ὄψιν*. Conv. 186. C: *ὁ διαγιγνώσκων ... τὸν καλόν τε καὶ αἰσχρὸν ἔρωτα*. Gorg. 474. C: *οὐ ταὐτὸν ἡγεῖ σὺ ... καλόν τε καὶ ἀγαθὸν καὶ κακὸν καὶ αἰσχρόν*. 498. E: *καὶ δὶς ... καὶ τρίς φασι καλὸν εἶναι τὰ καλὰ λέγειν τε καὶ ἐπισκοπεῖσθαι*. Phaed. 76. E: *εἰς καλόν γε καταφεύγει ὁ λόγος, εἰς τὸ* cet. Conv. 174. E: *εἰς καλὸν* (*opportune*) *ἥκεις*. Id. Theag. 122. A. Men. 89. E. al. Conv. 204. B: *Ἔρως δ' ἐστὶν ἔρως περὶ τὸ καλόν*. Apol. 21. D: *οὐδὲν καλὸν κἀγαθὸν εἰδέναι*. Lys. 216. D: *τἀγαθὸν καλὸν εἶναι*. Hipp. mai. 290. D: *ὅτι, ὃ ἂν πρέπῃ ἑκάστῳ, τοῦτο καλὸν ποιεῖ ἕκαστον*. Euthyd. 298. B: *ὦ καλὲ παῖ*. Apol. 20. A: *ὃς ἔμελλεν αὐτὼ καλώ τε κἀγαθὼ ποιήσειν τὴν προσήκουσαν ἀρετήν*. Gorg. 518. A: *ὅτι καλοὶ κἀγαθοὶ γεγόνασι πολῖται ἐν τῇ πόλει*. Men. 96. B. Crat. 384. B: *ὅτι χαλεπὰ τὰ καλά ἐστιν ὅπῃ ἔχει μαθεῖν*. Id. Pol. IV. 435. C. 497. D. Hipp. mai. 304. E. Conv. 201. C: *τἀγαθὰ οὐ καὶ καλὰ δοκεῖ σοι εἶναι;* Pol. III. 402. D: *καλὰ ἤθη*. Phaedr. 227. C: *γέγραφε ... πειρώμενόν τινα τῶν καλῶν*. Pol. VIII. 569. A: *ἵνα ὑπὸ τῶν πλουσίων τε καὶ καλῶν κἀγαθῶν λεγομένων ἐν τῇ πόλει ἐλευθερωθείη* (ubi *τῷ δήμῳ* oppos.). X. 595. C: *τῶν καλῶν ἁπάντων τούτων τῶν τραγικῶν πρῶτος*. Theag. 127. A: *οὐ καὶ σὺ τῶν καλῶν κἀγαθῶν εἶ ἀνδρῶν;* Men. 92. E. Pol. X. 607. E: *ὑπὸ τῆς τῶν καλῶν πολιτειῶν τροφῆς*. Conv. 204. D: *ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν τί ἐρᾷ;* Hipp. mai. 282. D: *οὐδὲν γὰρ ... οἶσθα τῶν καλῶν περὶ τοῦτο*. 289. E: *περὶ καλῶν κτημάτων*. Pol. IV. 425. D: *ἀλλ' οὐκ ἄξιον ... ἀνδράσι καλοῖς κἀγαθοῖς ἐπιτάττειν*. Phaedr. 274. A: *ἐπιχειροῦντι τοῖς καλοῖς*. Conv. 178. D: (*τὴν*) *ἐπὶ ... τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν*. Men. 77. B: *χαίρειν τε καλοῖσι καὶ δύνασθαι*. Alc. I. 124. E: *καλοὺς δὲ κἀγαθοὺς λέγεις τοὺς φρονίμους, ἢ τοὺς ἄφρονας;* Hipp. mai. 303. E: *δι' ὅ τι ταύτας* (*τὰς ἡδονὰς*) *καλὰς ὠνομάσατε;* Conv. 178. D: *μεγάλα καὶ καλὰ ἔργα ἐξεργάζεσθαι*. Legg. IX. 854. C: *τὰ καλὰ καὶ τὰ δίκαια*. Alc. II. 148. C: *τὰ καλὰ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ... διδόναι*. Pol. V. 466. A: *ὅσπερ* (*βίος*) *τοῦ γε τῶν ὀλυμπιονικῶν πολύ γε καὶ καλλίων καὶ ἀμείνων φαίνεται*. 465. D: *ἡ ... τῶνδε νίκη καλλίων*. Tim. 60. C. Prot. 309. C: *πῶς δ' οὐ μέλλει ... τὸ σοφώτατον κάλλιον φαίνεσθαι;* Pol. III. 410. D: *μαλακώτεροι αὖ γίγνονται, ἢ ὡς κάλλιον αὐτοῖς*. Legg. VIII. 840. B: *πολὺ καλλίονος ἕνεκα νίκης*. Prot. 309. C: *καλλίονι*. Pol. III. 388. E: *ἕως ἄν τις ἡμᾶς ἄλλῳ καλλίονι* (*λόγῳ*) *πείσῃ*. Phaedr. 253. D: *ἐν τῇ καλλίονι στάσει ὤν*. Phil. 65. E: *ὥστε εἶναι καλλίω νοῦν ἡδονῆς*. Pol. VIII. 543. D: *καλλίω ἔτι ἔχων εἰπεῖν πόλιν τε*

καὶ ἄνδρα. Legg. IX. 854. C: *καλλίω θάνατον σκεψάμενος ἀπαλλάττου τοῦ βίου.* Conv. 209. C: *καλλιόνων ... παίδων.* Phil. 43. D: *καλλίοσιν ἵνα ὀνόμασι χρώμεθα.* Legg. II. 656. E: *(εὑρήσεις) οὔτε τι καλλίονα οὔτ' αἰσχίω.* Conv. 197. C: *Ἔρως ... κάλλιστος καὶ ἄριστος.* 199. A: *ὅπως ἂν φαίνηται ὡς κάλλιστος καὶ ἄριστος.* Hipp. mai. 289. B: *οὐχ ἡ καλλίστη παρθένος αἰσχρὰ φανεῖται;* Pol. III. 402. D: *κάλλιστον θέαμα.* IV. 420. C: *οἱ ... ὀφθαλμοί, κάλλιστον ὄν.* Conv. 195. A: *κάλλιστον ὄντα καὶ ἄριστον.* Hipp. mai. 289. B: *τὴν καλλίστην παρθένον πρὸς θεῶν γένος αἰσχρὰν εἶναι.* Euthyd. 275. B: *σφὼ οὖν ἥκετον εἰς κάλλιστον* (*peropportune*). Conv. 204. B: *ἔστι ... τῶν καλλίστων ἡ σοφία.* Pol. IV. 420. C: *ὅτι οὐ τοῖς καλλίστοις τοῦ ζώου τὰ κάλλιστα φάρμακα προςτίθεμεν.* Conv. 198. E: *τὸ ὡς μέγιστα ἀνατιθέναι τῷ πράγματι καὶ ὡς κάλλιστα.*

καλύπτρα, ἡ, velum (muliebre capitis tegmen). Alc. I. 123. B: *εἶναι δὲ καὶ ἄλλην (χώραν), ἣν αὖ καλεῖσθαι καλύπτραν.*

καλῶ, voco (etiam i. q. *invito*), *invoco; appello* (vern. *anreden*); *nomino* (cum pron., v. c. *τοῦτο, τί* al., int. *τὸ ὄνομα,* est Lat. *ita, quomodo* al.); cum v. *ὄνομα* est *nomen usurpo* vel simpl. *nomino*; pass. *nominari*, c. dat. *nomen dari* vel *imponi.* Pol. IV. 430. B: *τὴν ... τοιαύτην δύναμιν ... ἀνδρείαν ἔγωγε καλῶ καὶ τίθεμαι.* Phaedr. 103. C: *θερμόν τι καλεῖς καὶ ψυχρόν;* Parm. 147. D: *ἕκαστον τῶν ὀνομάτων οὐκ ἐπί τινι καλεῖς;* Crat. 390. C: *τὸν ... ἐρωτᾶν καὶ ἀποκρίνεσθαι δυνάμενον ἄλλο τι σὺ καλεῖς ἢ διαλεκτικόν;* Pol. X. 596. B: *ἀλλ' ὅρα ... καὶ τόνδε τίνα καλεῖς τὸν δημιουργόν.* Phaed. 115. A: *ἐμὲ δὲ νῦν ἤδη καλεῖ ... ἡ εἱμαρμένη.* Menex. 238. C: *καλεῖ δὲ ὁ μὲν αὐτὴν δημοκρατίαν, ὁ δὲ ἄλλο ὃ (v. ᾧ) ἂν χαίρῃ.* Phaed. 105. E: *τί καλοῦμεν;* Soph. 218. C: *τὸ δὲ ἔργον ἐφ' ᾧ καλοῦμεν (τὸ ὄνομα).* Crat. 383. B: *ὅπερ καλοῦμεν ὄνομα ἕκαστον.* Tim. 27. C: *θεὸν ἀεί που καλοῦσιν* (*invocant*). Epin. 990. D: *ὃ καλοῦσι μὲν σφόδρα γελοῖον ὄνομα γεωμετρίαν.* Euthyd. 277. E: *ὅτι οἱ ἄνθρωποι καλοῦσι (int. τὸ μανθάνειν) ... ἐπὶ τῷ τοιῷδε ὅταν* cet. Charm. 155. B: *παῖ, ἔφη, κάλει Χαρμίδην.* Conv. 212. D: *καλεῖτε* (*invitate*). Charm. 163. D: *ὅτι τὰ οἰκεῖά τε καὶ τὰ αὑτοῦ ἀγαθὰ καλοίης.* Crat. 385. A: *ἐὰν ἐγὼ καλῶ ὁτιοῦν τῶν ὄντων.* Phaed. 115. A: *ὅταν ἡ εἱμαρμένη καλῇ.* Legg. VII. 813. B: *πάλιν ... τὸν τὰ πλεῖστα ἕξοντα πράγματα καλῶμεν* cet. Crat. 383. A: *ὃ (ὄνομα) ἄν τινες ... καλῶσι.* Soph. 223. A: *τὸ προςῆκον ὄνομ' ἂν ἡγοῦμαι καλεῖν αὐτόν.* Crat. 385. A: *ὃ ἂν θῇ καλεῖν τις ἕκαστον.* 385. D: *ἐμοὶ μὲν ἕτερον εἶναι* (*licere*) *καλεῖν ἑκάστῳ ὄνομα.* Conv. 213. A: *τὸν Ἀγάθωνα καλεῖν* (*invitasse*) *αὐτόν.* Legg. IV. 704. A: *ὅ τι δεήσει καλεῖν αὐτήν.* Conv. 175. A: *κἀμοῦ καλοῦντος οὐκ ἐθέλει εἰςιέναι.* Ep. IX. 358.

A: καλούσης ... τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά. Pol. II. 371. E: τὴν τιμὴν ταύτην μισθὸν καλοῦντες. Crat. 496. B: ὑπὸ τῶν τοῦτο (int. αὐτήν: ita eam) καλούντων. Pol. VI. 488. C: ναυτικὸν ... καλοῦντας. III. 395. A: ἢ οὐ μιμήματα ἄρτι τούτω ἐκάλεις; Legg. III. 700. B: νόμους δὲ αὐτὸ τοῦτο τοὔνομα ἐκάλουν. Pol. IX. 580. E: ἐπιθυμητικὴν ... αὐτὸ κεκλήκαμεν. V. 477. D: ταύτῃ ἑκάστην αὐτῶν δύναμιν ἐκάλεσα. Conv. 172. A: τῶν ... γνωρίμων τις ... πόῤῥωθεν ἐκάλεσε (με). Legg. III. 700. B. Prot. 317. D: τί οὖν ... οὐ καὶ Πρόδικον ... ἐκαλέσαμεν —; Polit. 279. E: τουτοισὶ δὴ τοῖς ... ἀμυντηρίοις ... τὸ μὲν ὄνομα ἱμάτια ἐκαλέσαμεν cet. Lys. 206. D: καλεσάτω οὖν οὗτος αὐτόν. Conv. 174. E: ἵνα καλέσαιμι (ut te invitarem). Pol. VI. 493. B: οἷόνπερ ἂν εἰ ... σοφίαν τε καλέσειε cet. Crat. 417. C: λυσιτελοῦν καλέσαι (μοι δοκεῖ). Prot. 339. E: καλέσας αὐτόν cet. Charm. 155. A: καλέσας δεῦρο. Tim. 27. C: καλέσαντα (Par. A: ἐπικαλέσαντα) κατὰ νόμον θεούς. Phaed. 114. A: καλέσαντες δ' ἱκετεύουσι cet. Conv. 175. A: οὐκοῦν καλεῖς αὐτὸν καὶ μὴ ἀφήσεις; Charm. 155. A: καλοῦμεν αὐτόν. Phaedr. 249. E: ἐραστὴς καλεῖται. Pol. I. 344. B: ἱερόσυλοι ... καλοῦνται. Legg. IX. 881. B: εἰς προεδρίαν τῶν ἀγώνων καλείσθω. Theaet. 189. C: δικαίως ἂν καλοῖτο ψευδῆ δοξάζων. Phaedr. 238. B: ὃ (v. ἢ) προσήκει καλεῖσθαι. Crat. 392. A: ὅσῳ ὀρθότερόν ἐστι καλεῖσθαι χαλκὶς ... τῷ αὐτῷ ὀρνέῳ. Ep. III. 316. C: καλούμενος εἰς Συρακούσας ὑπό τε σοῦ καὶ Δίωνος. Phaed. 86. D: ἐν τῷ καλουμένῳ (in eo qui dicitur, verd. im sogenannten) θανάτῳ. Phaedr. 243. B: τὴν καλουμένην παλινῳδίαν. Conv. 190. E: ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην. Legg. IV. 720. B: δύο γένη τῶν καλουμένων ἰατρῶν. Phaed. 64. D: περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας τὰς τοιάσδε cet. Crat. 411. E: οὐ γὰρ νόησις τὸ ἀρχαῖον ἐκαλεῖτο. Soph. 220. E: κέκληται. Phaedr. 258. E: διὸ καὶ δικαίως ἀνδραποδώδεις κέκληνται (dicuntur). Conv. 175. B: ἐμὲ ὑφ' ὑμῶν κεκλῆσθαι ἐπὶ δεῖπνον. Legg. V. 744. D: ὃ διάστασιν ἢ στάσιν ὀρθότερον ἂν εἴη κεκλῆσθαι. Conv. 174. D: ὑπὸ σοῦ κεκλημένος (invitatus). Crat. 419. C: ὀδύνη ... ἀπὸ τῆς ἐνδύσεως τῆς λύπης κεκλημένη ἔοικεν. Ib. χαρὰ ... τῇ διαχύσει ... ἔοικε κεκλημένῃ. Phaedr. 238. B: τὸν ἔχοντα ταὐτὸν τοῦτο (int. ὄνομα) κεκλημένον παρέξεται. Pol. VI. 499. B: ἀχρήστοις δὲ νῦν κεκλημένοις. Phaedr. 238. C: ἔρως ἐκλήθη. Crat. 419. E: τῇ ... δυνάμει δῆλον ὅτι τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα. Conv. 187. D: ὃ δὴ παιδεία ἐκλήθη. Crat. 397. C: πῇ ποτὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ ὄνομα οἱ θεοὶ ὀρθῶς ἐκλήθησαν. Legg. II. 665. A: χορεία δὲ τὸ ξυναμφότερον κληθείη. Crat. 416. C: τί οἴει σὺ εἶναι τὸ αἴτιον κληθῆναι (τι?) ἑκάστῳ τῶν ὄντων; Pol. IV. 438. D: ὥστε οἰκοδομικὴ κληθῆναι. Conv. 174. E: κληθεὶς ὑπ' ἐκείνου δεῦρ' ἐπὶ δεῖπνον. Pol. V. 474. D: ὁ ... ἐπίχαρις

κληθείς. Legg. XI. 937. A: ὁ ... εἰς μαρτυρίαν κληθείς. VII. 824: νυκτερεία κληθεῖσα. Soph. 262. A: τὸ μὲν ὀνόματα, τὸ δὲ ῥήματα κληθέν. Legg. III. 682. E: Δωριεῖς ἀντ' Ἀχαιῶν κληθέντες. Tim. 66. B: κληθείσας ὄνομα πομφόλυγας. Legg. III. 681. D: αὐτοὶ ... νομοθέται κληθήσονται. Tim. 42. A: ὃ καὶ ἔπειτα κεκλήσοιτο ἀνήρ. 88. C: εἰ μέλλει δικαίως τις ... καλὸς ... κεκλήσεσθαι. — Med. Legg. XI. 914. C: τὸν ἔχοντα καλείσθω πρὸς τὴν ἀρχήν. 937. A: μὴ ἀπαντῶν ... τῷ καλεσαμένῳ. — Verb. Crat. 393. C: ἄνθρωπος κλητέος. Pol. IV. 428. C: οὐκ ἄρα ... σοφὴ κλητέα πόλις. Soph. 236. B: τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος κλητέον ... εἰκαστικήν. Pol. V. 470. C: πόλεμον τὴν ἔχθραν ταύτην κλητέον. Critia 108. D.

κάλως, ὁ, *rudens*. Prot. 338. A: πάντα κάλων ἐκτείναντα. Sis. 389. C: τὸ λεγόμενόν γε πάντα κάλων ἐφέντες.

καλῶς, *pulchre*, *honeste*, *bene*; *recte*, *rite*. Prot. 319. E: καλῶς καὶ εὖ ἐπαίδευσεν. Phaed. 94. A: ἦ καὶ καλῶς δοκεῖ ... οὕτω λέγεσθαι —; 113. D: οἵ τε καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντες. Parm. 128. B: καὶ τούτων τεκμήρια παρέχει καλῶς τε καὶ εὖ. Conv. 187. A: ἐπεὶ τοῖς γε ῥήμασιν οὐ καλῶς λέγει. Pol. II. 374. A: καλῶς ἐργάζεσθαι τέχνας. Crit. 44. D: καλῶς ἂν εἶχε. Euthyd. 276. B: πρὶν ἀναπνεῦσαι καλῶς τε καὶ εὖ τὸ μειράκιον. Charm. 172. A: ἐν πάσῃ πράξει ... καλῶς καὶ εὖ πράττειν. Menex. 246. D: καλῶς ... τελευτᾶν. Theaet. 161. B: σὺ κάλλιον λέγεις. Pol. VII. 527. C: ὥστε κάλλιον ἀποδέχεσθαι. Hipp. mai. 300. D: οὐδείς σου ... κάλλιον εἴσεται. Phaedr. 274. A: ἔσται μὴν ... καὶ ταῦτα κάλλιστα ἐξ ἐκείνων γιγνόμενα. Soph. 227. C: πάντων κάλλιστα (resp.). Polit. 269. C: κάλλιστ' εἶπες. Phil. 25. B: κάλλιστά γε (resp.). Pol. III. 399. C: αἵτινες (ἁρμονίαι) φθόγγους μιμήσονται κάλλιστα. Legg. II. 667. E: ἣν δὴ κάλλιστά τις ὀνομάσαι ἂν ἡδονήν. Ion. 530. C: κάλλιστ' ἀνθρώπων (vid. I. p. 178.) λέγειν περὶ Ὁμήρου. Men. 94. A.

κάμνω, *laboro*, *molestiam vel negotium habeo*. Pol. V. 458. A: ἵνα μὴ κάμνωσι βουλευόμενοι περὶ τοῦ δυνατοῦ καὶ μή. * *defatigor*, perf. *defatigatus sum*. Eryx. 392. B: κέκμηκα γὰρ χθὲς βαδίσας Μεγαρόθεν. * *cesso*, *recuso*, *cunctor* (ut vern. *nicht müde werden* est i. q. *nicht aufhören*, *nicht unterlassen*). Legg. X. 890. D: δεῖ μηδαμῇ κάμνειν τόν γε ἄξιον καὶ σμικροῦ νομοθέτην. Gorg. 470. C: ἀλλὰ μὴ κάμῃς φίλον ἄνδρα εὐεργετῶν. Alc. I. 126. D: μὴ κάμῃς ἀποκρινόμενος. Med. *desino*. Legg. XI. 921. E: ὁ νόμος αὐτὸν ἐπαινῶν οὔποτε καμεῖται. * *deficio*, *non valeo*, h. e. *aegroto*. Pol. VI. 489. C: ἐάν τε πλούσιος ἐάν τε πένης κάμνῃ. Eryx. 405. A: ὅταν κάμνωμεν. Pol. IX. 583. C: κάμνωσι. Gorg. 477. D: τοῦ πένεσθαι καὶ κάμνειν. Pol. III. 406. C: διὰ βίου κάμνειν ἰατρευομένῳ. Gorg. 478. C: μηδὲ κάμνων ἀρχήν. Pol. III. 406. D. Legg. XI. 916. A: ἀνδράποδον

... κάμνον φθόῃ. Gorg. 504. A: σώματί γε κάμνοντι. Pol. III. 395. E: κάμνουσαν. Legg. I. 628. D: κάμνον σῶμα ἰατρικῆς καθάρσεως τυχόν. Gorg. 456. B: παρά τινα τῶν καμνόντων. Pol. I. 332. E: μὴ κάμνουσί γε μὴν ... ἰατρὸς ἄχρηστος. Gorg. 478. A: τοὺς κάμνοντας τὰ σώματα. Pol. I. 332. D. Hipp. mai. 301. A: εἰ κεκμηκώς τι ἢ τετρωμένος ... ἑκάτερος ἡμῶν εἴη. Pol. III. 408. E: εἰ ... πάσας νόσους κάμοιεν. * *deficio*, h. e. *finior*, *morior* (ut vern. *enden*). Legg. XI. 927. B: τὰς τῶν κεκμηκότων ψυχάς. IV. 718. A: τοῖς κεκμηκόσι.

καμπή, ἡ, *flexio*, *flexus*. Legg. VII. 795. E: καμπῆς τε καὶ ἐκτάσεως. Phaed. 72. B: μηδὲ καμπὴν (*flexum*, h. e. *conversionem*) ποιοῖτο. Ion. 537. A: εὐλαβηθῆναι περὶ τὴν καμπὴν ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ cet. Tim. 74. E: ἐμποδὼν καμπαῖς οὖσαι. 75. C: ἅτε οὐδὲ καμπὰς ἔχουσαν (κεφαλήν).

καμπτός, ή, όν, *flexibilis*. Tim. 44. E: ἐκτατά τε κῶλα καὶ καμπτὰ (v. καμπὰ) ἔφυσε τέτταρα.

κάμπτω, *flecto*, *incurvo*. Prot. 325. D: ὥσπερ ξύλον ... καμπτόμενον, εὐθύνουσιν cet. Med. Phaed. 98. D: χαλῶντα ... τὰ νεῦρα κάμπτεσθαί που ποιεῖ οἷόν τ' εἶναι ἐμὲ νῦν τὰ μέλη. Tim. 74. B: ἵνα ... καμπτόμενον τὸ σῶμα καὶ ἐκτεινόμενον παρέχοι. Sensu transl., ut Lat. *flecto* et *inflecto*, est *commoveo*, pass. *commoveor*, *adducor* (ut cedam, sententiam mutem al.). Prot. 320. B: ἐπειδὴ δέ σου ἀκούω ταῦτα λέγοντος, κάμπτομαι. Lach. 192. E: εἴ τις ἰατρὸς ὢν ... μὴ κάμπτοιτο, ἀλλὰ καρτεροῖ. Pol. VI. 494. E: ἐὰν ... κάμπτηται καὶ ἕλκηται πρὸς φιλοσοφίαν. Menex. 244. E: οὐχ οἵα τε ἐγένετο καρτερῆσαι ... ἀλλὰ ἐκάμφθη καὶ ἐβοήθησε. Legg. XII. 945. B: καμφθεὶς ὑπὸ βάρους ... τῆς ἀρχῆς. Etiam *deflector*, *depravor*. Theaet. 173. A: εὐθὺς ἐπὶ τὸ ψεῦδος ... τρεπόμενοι πολλὰ κάμπτονται καὶ συγκλῶνται.

καμπύλος, η, ον, *curvus*. Pol. X. 602. C: καμπύλα τε καὶ εὐθέα.

κάμψις, ἡ, *flexio*. Tim. 74. A: κάμψεως ἕνεκα.

κἀν, i. e. καὶ ἐν. Phil. 48. A: κἀν τούτοις. Legg. I. 633. C: κἀν ταῖς γυμνοπαιδίαις al.

κἂν I. i. q. καὶ ἄν, vern. *auch wohl*. Cum indic. in orat. quae dicitur hypothet. Pol. I. 329. B: εἰ γὰρ ἦν τοῦτ' αἴτιον, κἂν ἐγὼ τὰ αὐτὰ ἐπεπόνθειν (al. ἐπεπόνθη). Apol. 36. A. Cum optat. Prot. 318. B: ἐπεὶ κἂν σὺ ... βελτίων ἂν γένοιο. Phaed. 79. A: οὐκοῦν τούτων μὲν κἂν ἅψοιο, κἂν ἴδοις cet. Conv. 209. E: ταῦτα ... τὰ ἐρωτικὰ ἴσως ... κἂν σὺ μυηθείης. Pol. X. 596. D. al. Etiam cum infin. (Phaedr. 269. B: κἂν νῷν ἐπιπλῆξαι εἰπόντας cet.) et partic. Legg. VI. 762. C: ὁ ... ἀποσυσσιτήσας κἂν ἡντιναοῦν ἡμέραν (ubi καί ad pron. ἡντιναοῦν et ἄν ad particip. refertur). — κἂν εἰ (proprie *etiam si forte*) cum indic. Prot. 328. A: ἀλλὰ

κἂν εἰ ὀλίγον ἔστι τις ὅστις διαφέρει … ἀγαπητόν. Phaed. 71. B: *κἂν εἰ μὴ χρώμεθα τοῖς ὀνόμασιν ἐνιαχοῦ.* Soph. 256. B. Pol. X. 579. D. Cum optat. Phil. 58. C: *κἂν·εἰ σμικρόν, καθαρὸν δὲ εἴη.* Conv. 185. A: *κἂν εἴ τις … ἐξαπατηθείη.* Pol. X. 612. C. Sine verbo. Soph. 247. A: *κἂν εἰ μόνον εἰς ἅπαξ.* Phil. 58. C. Legg. I. 646. B. — II. i. q. *καὶ ἄν* (*ἐάν*) est 1) *et si* vel *quum*. Phaedr. 253. A: *κἂν ἐκ Διὸς ἀρύτωσιν.* Theaet. 180. A: *κἂν τούτου ζητῇς λόγον λαβεῖν* cet. Polit. 296. D. 2) *etiamsi*. Prot. 319. C: *κἂν πάνυ καλὸς ᾖ καὶ πλούσιος.* Phil. 55. B: *κἂν ᾖ ἄριστος πάντων.* Pol. I. 334. C: *κἂν μὴ δοκῶσι.*

κανηφορία, ἡ, *canistri portatio* (diebus festis Minervae al.). De lucri cup. 229. C: *διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν τῆς κανηφορίας.*

κανθήλιος, ὁ ἡ, *clitellarius* (cum v. *ὄνος* est vern. *Lastesel*). Conv. 221. E: *ὄνους γὰρ κανθηλίους λέγει* cet.

κανών, ὁ, *regula*. Phil. 56. B: *κανόνι γὰρ … καὶ τόρνῳ χρῆται* (*τεκτονική*). 51. C: *τὰ τοῖς κανόσι καὶ γωνίαις* (*γιγνόμενα*). 62. B.

καπηλεία, ἡ, *commercium cauponum, institorum* al. Legg. XI. 918. A: *καπηλεία … κατὰ πόλιν πᾶσα.* Ib. *καπηλείας ἐπιτηδεύματα.* 919. E: *καπηλείας τῆς ἀνελευθέρου.* VIII. 847. D: *καπηλείαν … ἕνεκα χρηματισμοῦ.* 849. D: *οἴνου τε μεταβαλλόμενος καὶ σίτου πρᾶσιν, ὃ δὴ καπηλείαν ἐπονομάζουσιν οἱ πλεῖστοι.* 918. D: *πάντα τὰ περὶ τὴν καπηλείαν καὶ ἐμπορίαν καὶ πανδοκείαν γένη.* I. 643. E: *εἴς τε καπηλείας καὶ ναυκληρίας … μάλα πεπαιδευμένων σφόδρα ἀνθρώπων.* VIII. 849. C.

καπηλευτικός, ή, όν, *cauponius*. Legg. VIII. 842. D: *ἐμπορικῶν καὶ καπηλευτικῶν.*

καπηλεύω, *rebus vendendis quaestum* (eumque sordidum) *facio*. Pol. VII. 525. D: *ἐὰν τοῦ γνωρίζειν ἕνεκά τις αὐτὸ ἐπιτηδεύῃ, ἀλλὰ μὴ τοῦ καπηλεύειν.* Legg. XI. 918. E. Prot. 313. D: *οἱ τὰ μαθήματα περιάγοντες κατὰ τὰς πόλεις καὶ πωλοῦντες καὶ καπηλεύοντες.* Legg. XI. 920. A: *ἢ ξένον ὃς ἂν μέλλῃ καπηλεύσειν.*

καπηλικός, ή, όν, *cauponius*. Soph. 223. D: *τῆς μεταβλητικῆς οὐχ ἡ μὲν κατὰ πόλιν ἀλλαγὴ … καπηλικὴ προσαγορεύεται;* 224. D: *καπηλικόν.*

κάπηλος, ὁ, *caupo*, *institor*. Prot. 313. C: *ἆρ' οὖν … ὁ σοφιστὴς τυγχάνει ὢν ἔμπορός τις ἢ κάπηλος τῶν ἀγωγίμων ἀφ' ὧν ψυχὴ τρέφεται;* 314. A: *σιτία … καὶ ποτὰ πριάμενον παρὰ τοῦ καπήλου καὶ ἐμπόρου.* Legg. XI. 920. C: *τί ποτε τῷ καπήλῳ κέρδος ποιεῖ τὸ μέτριον.* Gorg. 517. D: *τούτων … ποριστικὸν εἶναι ἢ κάπηλον ὄντα ἢ ἔμπορον.* Polit. 260. C: *καθάπερ ἡ τῶν καπήλων τέχνη τῆς τῶν αὐτοπωλῶν διώρισται τέχνης.* Pol. II. 371. D. Legg. XI. 919. C: *τῷ τῶν καπήλων γένει.* Polit. 290. A: *οὓς … ἐμπόρους*

καὶ ναυκλήρους καὶ καπήλους ἐπωνομάκαμεν. Pol. II. 371. D: *ἢ οὐ καπήλους καλοῦμεν τοὺς πρὸς ὠνήν τε καὶ πρᾶσιν διακονουμένους* (v. *διακονοῦντας*) *ἱδρυμένους ἐν ἀγορᾷ* —; VII. 525. C.

καπνός, ὁ, fumus. Phaed. 70. A: *ὥσπερ πνεῦμα ἢ καπνὸς διασκεδασθεῖσα* (*ἡ ψυχή*). Tim. 66. E: *εἰσί τε ὀσμαὶ ξύμπασαι καπνὸς ἢ ὁμίχλη.* Pol. VIII. 569. B: *φεύγων … καπνὸν δουλείας ἐλευθέρων.* IX. 581. D: *καπνὸν καὶ φλυαρίαν* (*ἡγεῖται*).

κάπρος, ὁ, aper. Lach. 196. E: *ταῦτα λέοντα ἢ πάρδαλιν ἤ τινα κάπρον εἰδέναι.* Euthyd. 294. D: *ὥσπερ οἱ κάπροι οἱ πρὸς τὴν πληγὴν ὁμόσε ὠθούμενοι.* Locr. 104. E: *ἐς συῶν ἢ κάπρων μορφάς.*

καρδία, ἡ, cor; animus. Conv. 215. D: *ἡ … καρδία πηδᾷ.* Ion. 535. C. Tim. 70. C: *τῇ … πηδήσει τῆς καρδίας.* Legg. VII. 791. A. Phaed. 118. D: *ἐπειδὰν πρὸς τῇ καρδίᾳ γένηται.* Conv. 218. A: *τὴν καρδίαν … ἢ ψυχὴν ἢ ὅ τι δεῖ αὐτὸ ὀνομάσαι, πληγείς τε καὶ δηχθεὶς* cet. Pol. VI. 492. C: *τὸν νέον τὸ λεγόμενον τίνα οἴει καρδίαν ἴσχειν;* (Lat. *quid illi credis animi esse?*) Tim. 65. D. Locr. 100. A: *τὸ … θυμοειδὲς περὶ τὰν καρδίαν.*

κάρδοπος, ἡ, i. q. *μάκτρα* (vern. *Molde*). Phaed. 99. B: *ὥσπερ καρδόπῳ πλατείᾳ.*

κάρηνον, τό, cacumen. Legg. III. 682. B. (Hom.)

καρκίνος, ὁ, cancer. Euthyd. 297. C: *καρκίνῳ τινὶ ἑτέρῳ σοφιστῇ.*

καρπός, ὁ, fructus, fruges; etiam, ut Lat. *fructus,* quicquid ex aliqua re redundat vel percipitur. Pol. I. 333. A: *πρός γε καρποῦ κτῆσιν.* IV. 428. C. Phaedr. 230. D: *ἤ τινα καρπὸν προσείοντες.* Pol. V. 457. B: *ἀτελῆ … σοφίας δρέπων καρπόν* (Pind.). V. 470. B: *τὸν ἐπέτειον καρπὸν ἀφαιρεῖσθαι.* Critia 115. A: *τὸν ἥμερον καρπόν.* Menex. 238. A: *τὸν τῶν πυρῶν καὶ κριθῶν καρπόν.* Ep. VII. 336. B: *καὶ εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ καρπὸν τοῖς γεννήσασι πικρότατον.* Legg. VI. 782. C: *μέλιτι καρποὶ δεδευμένοι.* Theaet. 149. E: *ξυγκομιδὴν τῶν ἐκ γῆς καρπῶν.* Critia 115. A: *εἴτε ἀνθῶν εἴτε καρπῶν.* Legg. VI. 759. E. Prot. 321. B: *δένδρων καρπούς.* Crat. 410. C: *τοὺς καρποὺς τοὺς ἐκ τῆς γῆς.* Pol. V. 470. D.

καρποῦμαι, fruges colligo; fructum percipio, fruor; in univ. *percipio* et *accipio* (etiam in malam partem). Phaedr. 251. E: *ἡδονὴν … ταύτην γλυκυτάτην ἐν τῷ παρόντι καρποῦται.* Pol. IX. 579. C. Legg. VIII. 844. E: *ἐὰν … ἐκ τῶν οἰκείων λαμβάνῃ* (*τὰ σῦκα*) *… καρπούσθω.* Conv. 183. A: *τὰ μέγιστα καρποῖτ' ἂν ὀνείδη.* Legg. I. 636. D: *οἱ … καρποῦνται καὶ ταύτην τὴν ἡδονήν.* Phaedr. 240. A: *τὸ αὑτοῦ γλυκὺ ὡς πλεῖστον χρόνον καρποῦσθαι ἐπιθυμῶν.* Pol. IX. 587. A: *τὰς ἀληθεστάτας* (*ἡδονὰς*) *καρποῦσθαι.*

Euthyd. 305. E: *καρποῦσθαι τὴν σοφίαν*. Legg. IX. 877. A: *καρπούμενον ἅπασαν τὴν αὐτοῦ κτῆσιν*. Pol. VIII. 548. B: *λάθρᾳ τὰς ἡδονὰς καρπούμενοι*. Critia 111. C: *τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ὕδωρ ἐκαρποῦτο ἐκ Διός*. 118. E: *δὶς ... τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν γῆν ἐκαρποῦντο*. Conv. 187. E: *ὅπως ἂν τὴν ... ἡδονὴν αὐτοῦ καρπώσηται*. Ib. *ὥστ' ἄνευ νόσου τὴν ἡδονὴν καρπώσασθαι*.

κάῤῥων (dor., i. q. att. *κρείττων*), *melior, praestantior*. Locr. 94. C: *ἐπεὶ ... τὸ πρεσβύτερον κάῤῥον ἐστὶ τῶ νεωτέρω*. 96. D: *κράτος ἐχοίσᾳ ἐν κόσμῳ κάῤῥον*. 102. D. 103. A.

κάρτα, *valde*. Tim. 25. D: *πηλοῦ κάρτα βαθέος* (sic Par. A. pro vulg. *καταβραχέος*).

καρτέρημα, *τό*, *toleratio*. Men. 88. C: *πάντα τὰ τῆς ψυχῆς ἐπιχειρήματα καὶ καρτερήματα*.

καρτέρησις, *ἡ*, *patientia*, *toleratio*; etiam *perseverantia*. Lach. 193. D: *ἡ ἄφρων τόλμα τε καὶ καρτέρησις*. 193. D: *τὴν ἄφρονα καρτέρησιν*. Legg. I. 633. C: *κἀν ταῖς γυμνοπαιδίαις δειναὶ καρτερήσεις παρ' ἡμῖν γίγνονται*. 637. B: *καρτερήσεις ... σιτίων τε καὶ ποτῶν καὶ χειμώνων* cet. Conv. 220. A: *πρὸς ... τὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις*. Legg. I. 633. B.

καρτερία, *ἡ*, *tolerantia*, *perseverantia*; etiam *continentia*. Lach. 192. C: *ὅτι οὐ πᾶσά γε ... καρτερία ἀνδρεία σοι φαίνεται*. Ib. *ἡ ... μετὰ φρονήσεως καρτερία*. 193. B. Locr. 104. B: *εὐπείθειά τε καὶ καρτερία*. Crat. 395. A: *ἡ ἐν Τροίᾳ μονὴ τοῦ πλήθους τε καὶ καρτερίας* (*μονή τε καὶ καρτερία*?). Conv. 219. D: *εἰς φρόνησιν καὶ εἰς καρτερίαν*. Alc. I. 122. C: (*εἰς*) *ἀνδρείαν καὶ καρτερίαν*. Lach. 192. D. Pol. III. 390. D: *εἴ πού τινες ... καρτερίαι πρὸς ἅπαντα καὶ λέγονται καὶ πράττονται*.

καρτερικός, *ή*, *όν*, *perseverans*. Def. 412. A: *ῥώμη καρτερικὴ πρὸς ἀρετήν*.

καρτερός, *ά*, *όν*, *robustus*; *validus*. Conv. 217. C: *κατὰ τὸ καρτερόν* (*valide*). Theaet. 169. B: *καρτεροὶ πρὸς τὸ λέγειν*. Ax. 365. C: *οἱ ... καρτεροὶ καὶ περιττοὶ λόγοι*. **pertinax*. Phaed. 77. A: *καρτερώτατος ἀνθρώπων ἐστὶ πρὸς τὸ ἀπιστεῖν τοῖς λόγοις*. **tolerans*. Conv. 220. C: *καρτερὸς ἀνήρ* (Hom.).

καρτερούντως, *fortiter*. Pol. III. 399. B: *καρτ. ἀμυνομένου τὴν τύχην*.

καρτερῶ, *tolero*, *sustineo*; *persevero*. Lach. 193. C: *ἀφρονεστέρως ... οἱ τοιοῦτοι κινδυνεύουσί τε καὶ καρτεροῦσιν*. 192. E: *εἴ τις καρτεροῖ ἀναλίσκων ἀργύριον φρονίμως*. Gorg. 507. B: *ὑπομένοντα καρτερεῖν ὅπου δεῖ*. Soph. 254. A: *τὰ ... τῆς τῶν πολλῶν ψυχῆς ὄμματα καρτερεῖν πρὸς τὸ θεῖον ἀφορῶντα ἀδύνατα*. Crat. 395. A: *διαπονεῖσθαι καὶ καρτερεῖν*. Conv. 220. A. Lach. 193. B. Theaet. 157. D: *ἀλλὰ θαῤῥῶν καὶ καρτερῶν εὖ καὶ ἀνδρείως ἀποκρίνου*.

Legg. V. 727. C. Lach. 193. A: *ἐν πολέμῳ καρτεροῦντα ἄνδρα.* 194. A: *καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ζητήσει ἐπιμείνωμέν τε καὶ καρτερήσωμεν.* *resisto; me contineo, mihi tempero.* Phaed. 82. C: *ἀπέχονται τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν ἁπασῶν καὶ καρτεροῦσι.* 117. E: *ἀλλ' ἡσυχίαν τε ἄγετε καὶ καρτερεῖτε.* Pol. VIII. 556. B: *μαλακοὺς ... καρτερεῖν πρὸς ἡδονάς τε καὶ λύπας.* X. 605. D: *ἂν δυνώμεθα ἡσυχίαν ἄγειν καὶ καρτερεῖν.* Legg. I. 635. C: *ἐν ταῖς ἡδοναῖς καρτερεῖν.* VIII. 836. E. Pol. III. 388. D: *οὐδὲν αἰσχυνόμενος οὐδὲ καρτερῶν.* Conv. 216. A: *ὅτι ... οὐκ ἂν καρτερήσαιμι.* 184. A: *ἐάν τε κακῶς πάσχων πτήξῃ καὶ μὴ καρτερήσῃ.* Menex. 244. E: *οὐχ οἵα τε ἐγένετο καρτερῆσαι.*

κασίγνητος, ὁ, frater (Prot. 340. A. Hom.) et *κασιγνήτη, ἡ, soror* (Crat. 402. C. Orph.).

κατά. I. cum genit. *de* (vern. *von-herab*). Phaedr. 229. C: *αὐτὴν πνεῦμα Βορέου κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν ... ὦσαι.* Legg. X. 909. B: *κατ' ἄκρας ἐξαιρεῖν.* — *sub, in.* Tim. 25. D: *ἔδυ κατὰ γῆς.* Ib. *κατὰ τῆς θαλάττης δῦσα ἠφανίσθη.* — *in* (vern. *in, an, auf, in Beziehung auf*). Phaed. 70. D: *μὴ τοίνυν κατ' ἀνθρώπων ... σκόπει μόνον τοῦτο ... ἀλλὰ καὶ κατὰ ζώων πάντων καὶ φυτῶν.* Soph. 253. B: *καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ... τεχνῶν ... τοιαῦτα εὑρήσομεν ἕτερα.* Pol. III. 398. A: *μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχέαντες.* Critia 120. A: *κατὰ τοῦ πυρὸς σπένδοντες.* Men. 73. A: *εἴπερ ἕν γέ τι ζητεῖς κατὰ πάντων.* Hipp. min. 368. B: *ἐπίσκεψαι κατὰ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν.* — *super,* h. e. *de, in* (praec. c. verbis dicendi). Prot. 323. B: *ἐὰν οὗτος αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τἀληθῆ λέγῃ ἐναντίον πολλῶν.* Phaedr. 260. B: *συντιθεὶς λόγον ἔπαινον κατὰ τοῦ ὄνου.* Phaed. 81. A: *ὥσπερ ... λέγεται κατὰ τῶν μεμυημένων.* Conv. 193. C: *λέγω ... ἔγωγε καθ' ἁπάντων καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.* Pol. II. 362. A. Men. 76. A. Etiam in malam partem (Lat. *in, contra*). Gorg. 472. A: *ἐὰν βούλῃ κατ' ἐμοῦ μάρτυρας παρασχέσθαι ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγω.* B. Apol. 37. B: *πολλοῦ δέω ... κατ' ἐμαυτοῦ ἐρεῖν αὐτὸς ὡς ἄξιός εἰμί του κακοῦ.* 23. D. — II. cum accus. ponitur in motu, loco, tempore al. Est *ad.* Phaedr. 229. A: *κατὰ τὸν Ἰλισσὸν ἴωμεν.* 245. A: *ἐγείρουσα καὶ ἐκβακχεύουσα κατά τε ᾠδὰς καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ποίησιν.* Phaed. 114. A: *ἐπειδὰν ... φερόμενοι γένωνται κατὰ τὴν λίμνην τὴν Ἀχερουσιάδα.* Polit. 284. B: *ἐπειδὴ κατὰ τοῦτο* (*huc*) *διέφυγεν ἡμᾶς ὁ λόγος.* Pol. III. 396. D: *ὅταν γίγνηται κατά τινα ἑαυτοῦ ἀνάξιον.* — *in* (*in, auf, zu,* velut *zu Wasser* al.). Phaed. 114. A: *τοὺς ἀνδροφόνους κατὰ τὸν Κωκυτὸν* (*ἐκβάλλει*). Similiter 112. C: *κατ' ἐκεῖνα τὰ ῥεύματα τῆς γῆς εἰσρεῖ* (ut nobis scribendum videtur). Gorg. 488. A: *εἴ τι μὴ ὀρθῶς πράττω κατὰ τὸν βίον τὸν ἐμαυτοῦ.* Theaet. 142. A: *οὐ γὰρ ἦ κατὰ πόλιν.* Soph. 237. B: *κἀμὲ κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν ἄγε.* Pol. II. 359. D: *κατὰ*

τὸν τόπον ἢ ἔνεμεν. 371. A: ἐὰν ... κατὰ θάλατταν ἡ ἐμπορία γίγνηται. IV. 435. E: οἱ κατὰ τὴν Θρᾴκην τε καὶ Σκυθικὴν cet. Tim. 19. C: κατά τε τὰς ἐν τοῖς ἔργοις πράξεις καὶ κατὰ τὰς ἐν τοῖς λόγοις διερμηνεύσεις. Legg. III. 692. D: κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. 698. B. Cum vv. dividendi. Phaedr. 246. E: κατὰ ἕνδεκα μέρη κεκοσμημένη. 273. E: κατ' εἴδη ... διαιρεῖσθαι τὰ ὄντα. Soph. 220. B. Pol. VII. 532. E. In tempore designando. Polit. 274. C: κατὰ τοὺς πρώτους ... χρόνους. Tim. 40. C. Legg. III. 678. E: κατὰ τὸν τότε χρόνον. 680. A. al. — Verti potest *per* (vern. *durch* vel *hindurch*). Phaedr. 229. A: κατὰ τὸ ὑδάτιον ἰέναι. Theaet. 208. D: τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ἰόντων περὶ γῆν. Pol. X. 614. D: ὁρᾶν ... καθ' ἑκάτερον τὸ χάσμα τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς ἀπιούσας τὰς ψυχάς. Tim. 70. B: τοῦ περιφερομένου κατὰ πάντα τὰ μέλη ... αἵματος. 74. C: κατὰ πᾶν τὸ σῶμα. — In ratione positum valet *ad*, *quod attinet ad* (vern. *in Beziehung* vel *Rücksicht auf*). Prot. 317. A: ἐγὼ ... τούτοις ἅπασι κατὰ τοῦτο εἶναι (*hac in re*) οὐ ξυμφέρομαι. 351. C: καθ' ὃ (*quatenus*) ἡδέα ἐστιν, ἆρα κατὰ τοῦτο οὐκ ἀγαθά —; Similiter καθ' ὅσον (*quatenus* et *quoad*. Prot. 351. C. Pol. IX. 591. E. Alc. I. 131. A.), καθ' ὅ τι (*quatenus* et *quoad*. Polit. 298. C. Lys. 210. B.), κατὰ τί (vern. *in wie fern*. Prot. 335. D. Phaed. 61. E.), κατὰ τοῦτο (*hactenus*. Crat. 435. E. Alc. I. 127. B.) al. — In causa posit. est *per*, *ob* vel *propter*. Prot. 337. D: κατ' αὐτὸ τοῦτο (*hac ipsa de causa*) νῦν συνεληλυθότες cet. 354. B: κατὰ τόδε (*iccirco*) ... ὅτι cet. Phaedr. 229. D: κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, ὅτι δ' cet. Gorg. 457. D: κατὰ φθόνον οἴονται τὸν ἑαυτῶν (*sui obtrectandi causa*) λέγειν. 482. D: ἔγωγε κατ' αὐτὸ τοῦτο οὐκ ἄγαμαι Πῶλον ὅτι cet. Pol. V. 454. C: κατ' ἄλλο τι ... ἢ ὅτι cet. VIII. 559. B. Tim. 76. C: κατὰ ... ταῦτα τὰ πάθη τὸ τριχῶν γένος ἐν τῷ δέρματι πέφυκε. Alc. I. 115. B. — Modum indicat. Gorg. 467. A: ἵνα προςείπω σε κατὰ σέ (vern. *nach deiner Art*). Theaet. 179. E: κατὰ τὰ συγγράμματα (*scriptionum suarum instar*) φέρονται. Conv. 199. A: κατ' ἐμαυτόν, οὐ πρὸς τοὺς ὑμετέρους λόγους. Parm. 126. C: κατὰ τὸν πάππον (*ut avus*). Legg. IX. 859. A: ἢ κατὰ τύραννον καὶ δεσπότην. Apol. 17. B: ὁμολογοίην ἂν ἔγωγε οὐ κατὰ τούτους εἶναι ῥήτωρ. Sic praec. cum pronomm. Phil. 58. A: τὸ κατὰ ταὐτὸν (*eodem modo*) ἀεὶ πεφυκός. Tim. 46. E: κατὰ ταῦτα (*ita*). 40. B: κατ' ἐκεῖνα γέγονε. Similiter κατὰ ταὐτά, *eodem modo* (Soph. 252. A: κατὰ ταὐτὰ ὡςαύτως ἔχοντα. Phil. 19. B. Crat. 436. A. Conv. 187. A: ὅτι κατὰ ταὐτὰ ἔχει τούτοις. Pol. V. 462. C. Tim. 41. D.), κατὰ τί (Soph. 222. C: κατὰ τί λέγοντες;) et καθ' ὅ τι, *quomodo* (Phil. 23. C: καθ' ὅ τι, φράζοις ἄν). Hinc etiam in similitudine et comparatione ponitur. Gorg. 512. B: μή σοι δοκεῖ κατὰ τὸν δικανικὸν εἶ-

ναι; Phil. 12. C: τὸ δ' ἐμὸν δέος ... οὐκ ἔστι κατ' ἄνθρωπον (*perinde atque hominis*). Conv. 211. C: οὐ κατὰ χρυσίον ... δόξει σοι εἶναι. Pol. V. 466. B: μή πη κατὰ τὸν τῶν σκυτοτόμων φαίνεται βίον —; IX. 576. C. Euthyd. 271. C. Sic praec. ἢ κατά (*quam pro*, *quam ut comparari possit*, et simpl. *quam*). Phaedr. 279. A: δοκεῖ μοι ἀμείνων ἢ κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν εἶναι λόγους. Phaed. 94. E: οὔσης αὐτῆς πολὺ θειοτέρου τινὸς πράγματος ἢ καθ' ἁρμονίαν. 108. D: χαλεπώτερόν μοι φαίνεται ἢ κατὰ τὴν Γλαύκου τέχνην. Polit. 275. B. Crat. 392. E: ταῦτα ... ἴσως μείζω ἐστὶν ἢ κατ' ἐμέ τε καὶ σὲ ἐξευρεῖν (i. q. ἢ ὥστε ἐμὲ ... ἐξευρεῖν). 429. D. Pol. II. 359. D: μείζω ἢ κατ' ἄνθρωπον. Tim. 40. D. Legg. IV. 707. E. Apol. 20. E. — *per* (vern. *für*, ut *für sich*, et *an*). Gorg. 505. D: λέγων κατὰ σαυτόν. Phaed. 65. C: (ὅταν) ὅτι μάλιστα αὐτὴ καθ' αὑτὴν γίγνηται (ἡ ψυχή). Theaet. 206. A: αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἕκαστον. Soph. 255. C: αὐτὰ καθ' αὑτά. Phil. 51. C: καλὰ καθ' αὑτά. Conv. 181. A: οὐκ ἔστι τούτων αὐτὸ καθ' αὑτὸ καλὸν οὐδέν. Pol. VI. 485. D: περὶ τὴν τῆς ψυχῆς ... ἡδονὴν αὐτῆς καθ' αὑτὴν εἴεν ἄν. Pol. X. 604. A: μόνος αὐτὸς καθ' αὑτόν. Critia 119. E: ἐν τῷ ... καθ' αὑτὸν μέρει. — *ex*, *a* (ubi originem indicat vel significat ex quo aliquid nominetur al.). Polit. 259. B: πάντως κατά γε τὴν τέχνην αὐτὴν βασιλικὸς ὀρθῶς προσρηθήσεται. Crat. 407. D: οὐκοῦν ... κατὰ τὸ ἄῤῥεν τε καὶ τὸ ἀνδρεῖον Ἄρης ἂν εἴη; 409. A: ἅλιος ... εἴη ἂν κατὰ τὸ ἁλίζειν εἰς ταὐτὸ τοὺς ἀνθρώπους. Conv. 203. D: κατὰ ... τὸν πατέρα ἐπίβουλός ἐστι τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς ἀγαθοῖς. Pol. I. 341. D: οὐ γὰρ κατὰ τὸ πλεῖν κυβερνήτης καλεῖται, ἀλλὰ κατὰ τὴν τέχνην καὶ τὴν τῶν ναυτῶν ἀρχήν. — *e*, h. e. *ad*, *secundum* (vern. *nach*, *gemäss*). Prot. 317. A: οὐδενὸς ὅτου οὐ πάντων ἂν ὑμῶν καθ' ἡλικίαν πατὴρ εἴην. 326. C: κατὰ τούτους (τοὺς νόμους) ζῆν κατὰ παράδειγμα. Gorg. 471. A: κατὰ τὸν σὸν λόγον. 483. E: οὗτοι κατὰ φύσιν τὴν τοῦ δικαίου (i. q. κατὰ τὸ φύσει δίκαιον 488. C.) ταῦτα πράττουσι. Phaed. 97. D: κατὰ νοῦν ἐμαυτῷ. 115. B: ὥσπερ κατ' ἴχνη κατὰ τὰ νῦν ... εἰρημένα ... ζῆν. Theaet. 179. C: ἐξ ὧν αἱ αἰσθήσεις καὶ αἱ κατὰ ταύτας (*his convenientes*) δόξαι γίγνονται. Pol. I. 348. E: κατὰ τὰ νομιζόμενα λέγοντες. Saepius verti potest *ut ait*, *ponit* vel *praecipit*. Phaedr. 227. B: κατὰ Πίνδαρον (*ut P. ait*). E: κατὰ Ἡρόδικον. 229. E: κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα. Crat. 401. D: καθ' Ἡράκλειτον. Conv. 174. C: καθ' Ὅμηρον. Phil. 57. D: ἔστω ταῦτα κατὰ σέ (*ut tu sumis*). Pol. I. 334. B. Hinc κατὰ θεόν est *deo praecipiente* vel *iubente* (Apol. 22. A. 23. B.) et *deo iuvante* vel *divinitus*. Soph. 265. D. Pol. IV. 443. C. Legg. III. 682. A. XII. 946. B. Etiam *forte fortuna*. Euthyd. 272. E: κατὰ θεὸν γάρ τινα ἔτυχον καθήμενος ἐνταῦθα. — In distributione ponitur (ut vv. quae dicuntur

distributivis exprimi oporteat). Phaedr. 273. E: καθ' ἓν ἕκαστον (vern. *jedes einzeln*) περιλαμβάνειν. Soph. 232. D: περὶ πασῶν τε καὶ κατὰ μίαν ἑκάστην τέχνην. Polit. 272. E: πάντες ... οἱ κατὰ τόπους (*suo quisque loco*) συνάρχοντες τῷ μεγίστῳ δαίμονι θεοί. 295. E: ὁπόσαι κατὰ πόλιν ἐν ἑκάσταις (*in singulis civitatibus*) νομεύονται. Pol. IV. 436. B: ἢ ὅλῃ τῇ ψυχῇ καθ' ἕκαστον αὐτῶν πράττομεν. Tim. 30. C: καθ' ἓν καὶ κατὰ γένη. Critia 109. A: καθ' ἕκαστα (*singulas*, int. *gentes*) ἡ τοῦ λόγου διέξοδος ... δηλώσει. Legg. III. 680. D: ἐκ τούτων τῶν κατὰ μίαν οἴκησιν καὶ κατὰ γένος διεσπαρμένων. Alc. I. 114. D: ὅτι ὁ μὲν ἀθρόους πείθει ... ὁ δὲ καθ' ἕνα. Dem. 381. E: καθ' ἕνα ὄντες. (Etiam est *coniunctim*. Legg. IV. 708. D. V. 739. D: pro καθ' ἓν scrib. videtur καθ' ἕνα.) Ep. VI. 323. C: κατὰ δύο (vern. *je zwei*). Similiter κατ' ἐνιαυτόν, *quotannis* (Polit. 298. E.), καθ' ἡμέραν (vid. h. v.), κατὰ ἀγέλας (Lat. *gregatim*. Theaet. 197. D.), κατὰ μέρος (vern. *theilweise*) al. — Orationem amplificat (ita ut genit. vel ablativo Lat. exprimi possit). Gorg. 474. A: τὰ κατὰ τὴν μουσικὴν πάντα. Phaed. 82. C: τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐπιθυμιῶν. Soph. 232. C: ὁπόταν γενέσεώς τε καὶ οὐσίας πέρι κατὰ πάντων λέγηταί τι. Polit. 276. B: κατὰ πάντων ἀνθρώπων ἀρχῆς ... τέχνη. Conv. 188. D: τὰ κατ' ἀνθρώπους ἐρωτικά. Pol. II. 382. E: οὔτε ἄλλους ἐξαπατᾷ οὔτε κατὰ φαντασίας οὔτε κατὰ λόγους cet. Tim. 57. A: τῇ τῶν γωνιῶν καὶ κατὰ τὰς πλευρὰς ὀξύτητι. 64. A: ὧδ' οὖν κατὰ παντὸς αἰσθητοῦ ... τὰς αἰτίας λάβωμεν.

καταβαίνω, *descendo*; *defluo*. Pol. VI. 511. B: (ἵνα) ἐπὶ τελευτὴν καταβαίνῃ. Legg. III. 678. C: εἰς τὰ πεδία καταβαίνειν. Theaet. 142. A: εἰς λιμένα καταβαίνων. Pol. I. 328. C: καταβαίνων εἰς τὸν Πειραιᾶ. Theaet. 121. D: εἰς τὸ ἄστυ καταβαίνοντες. Lach. 193. C: εἰς φρέαρ καταβαίνοντες. Legg. VIII. 834. C: τῶν καταβαινόντων μεθ' ὅπλων. Critia 118. D: τὰ ... ἐκ τῶν ὀρῶν καταβαίνοντα ... ῥεύματα. Pol. I. init. κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ. II. 359. D: καταβῆναι. VII. 516. E: καταβὰς εἰς τὸν αὐτὸν θᾶκον. Phaedr. 278. B: καταβάντε εἰς τὸ Νυμφῶν νᾶμα cet. Soph. 235. B: καταβάντας. Verb. καταβατέον. Pol. VII. 520. C. Legg. VIII. 833. D.

καταβάλλω, *deiicio*, *deturbo*; *prosterno*. Hipp. min. 374. A: αἴσχιον ἐν πάλῃ τὸ πίπτειν, ἢ τὸ καταβάλλειν; Charm. 155. C: ἕως ... τὸν μὲν ἀνεστήσαμεν, τὸν δὲ πλάγιον κατεβάλομεν. Prot. 344. C: ὥσπερ ... τὸν ἑστῶτά ποτε καταβάλοι ἄν τις. Polit. 297. C: ἂν κινήσας τις τοῦτον (v. τοιοῦτον) τὸν λόγον αὐτοῦ καταβάλῃ. Pol. VIII. 566. D: καταβαλὼν ἄλλους πολλούς. Euth. 4. C: καταβαλὼν εἰς τάφρον τινά. 15. E: ἀπ' ἐλπίδος με καταβαλὼν μεγάλης. Pol. X. 616. A: καταβαλόντες καὶ ἐκδείραντες. * *coniicio*, *iniicio*. Phil. 15. E: εἰς ἀπορίαν αὐτὸν ... κατα-

ράλλων. Hipp. mai. 286. C: *εἰς ἀπορίαν με κατέβαλεν.* Ep. VII. 333. B: *οἵ (λόγοι) ... ἡμᾶς εἰς φόβον κατέβαλον.* Pol. VII. 538. D: *(ὅταν) εἰς δόξαν καταβάλῃ.* Phaed. 88. C: *εἰς ἀπιστίαν καταβαλεῖν.* Euthyd. 277. C: *ἔτι δὴ ἐπὶ τὸ τρίτον καταβαλῶν (v. καταβαλὼν) ὥσπερ πάλαισμα ὥρμα ... τὸν νεανίσκον.* Recipr. *me conicio* vel *obiicio.* Ep. VII. 344. C: *πολλοῦ δεῖ μὴ γράψας ... εἰς φθόνον καὶ ἀπορίαν καταβάλῃ (v. καταβαλεῖ).* **depono*, ut in terram, h. e. *sero.* Theaet. 149. E: *εἰς ποίαν γῆν ποῖον φυτόν τε καὶ σπέρμα καταβλητέον.* De pecunia usurp. est vern. *niederlegen* et *erlegen*, h. e. *pendere.* Legg. V. 742. B: *τῇ πόλει αὐτὸ (τὸ νόμισμα ξενικὸν) καταβαλλέτω.* XI. 932. D: *τὸ δημόσιον ὑπὲρ αὐτοῦ τιμὴν τῷ κεκτημένῳ καταβαλλέτω.* Etiam in eis ponitur quae litteris mandata, igitur proposita vel in medium prolata sunt. Soph. 232. D: *δεδημοσιωμένα που καταβέβληται γεγραμμένα τῷ βουλομένῳ μαθεῖν.* *Pono* vel *impendo* verti potest Legg. XII. 960. E: *γελοῖον γὰρ τό γε μάτην πονήσαντα ὁτιοῦν εἰς μηδὲν βέβαιον καταβαλεῖν.* — Med. *iacio* (ut fundamentum al.). Legg. VII. 803. A: *τὰ τροπιδεῖα (v. τροπίδια) καταβάλλεσθαι.* Ib. *οἷον δή τις ναυπηγὸς τὴν τῆς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος.*

καταβάτης, ὁ, *qui de curru descendit et pedester pugnat.* Critia 119. B: *ξυνωρίδα ... καταβάτην (v. καταβάτας) ... σμικρασπίδα ... ἔχουσαν.*

καταβιβάζω, *deduco.* Pol. VII. 539. E: *καταβιβαστέοι ἔσονταί σοι εἰς τὸ σπήλαιον πάλιν ἐκεῖνο.*

καταβιῶ, *vivo*, cum v. *βίον dego.* Pol. IX. 578. C: *ὃς ἂν ... μὴ ἰδιώτην βίον καταβιῷ.* Prot. 355. A: *τὸ ἡδέως καταβιῶναι τὸν βίον ἄνευ λυπῶν.* Alc. I. 104. E.

καταβλάπτω, *laedo.* Legg. IX. 877. B: *εἰ κατέβλαψε τὸν τρωθέντα.* 864. E: *τὴν ... βλάβην ἣν ἄν τινα καταβλάψῃ* cet.

καταβολή, ἡ, *incursus*, ut febris (vern. *Anfall*). Gorg. 519. A: *ὅταν ... ἔλθῃ ἡ καταβολὴ αὕτη τῆς ἀσθενείας.* Hipp. min. 372. E: *νυνὶ ... ἐν τῷ παρόντι μοι ὥσπερ καταβολὴ (schol. κατηβολὴ) περιελήλυθε.*

κατάβορρος, ὁ ἡ, *tutus ab aquilone.* Critia 118. B: *ἀπὸ τῶν ἄρκτων κατάβορρος.*

καταβρίθω, *onero*, perf. *oneratus sum.* Pol. II. 363. B. (Hes.).

καταβρώσκω, *exedo.* Phaed. 110. A: *διεφθαρμένα ... καὶ καταβεβρωμένα.*

κατάγειος, ὁ ἡ, *subterraneus.* Pol. VII. 532. B: *ἐκ τοῦ καταγείου εἰς τὸν ἥλιον ἐπάνοδος.* 514. A: *ἐν καταγείῳ οἰκήσει σπηλαιώδει.* Prot. 320. E: *ἢ κατάγειον οἴκησιν ἔνεμεν.*

καταγέλαστος, ὁ ἡ, *irridendus*, *ridiculus* vel *risum movens.* Gorg. 509. A: *καταγέλαστος εἶναι.* 512. D: *καταγέλαστός σοι ὁ ψόγος γίγνεται.* Conv. 198. C: *καὶ ἐνεγόησα τότε*

... καταγέλαστος ὢν ἡνίκα cet. Pol. VII. 518. B: ἧττον ἂν καταγέλαστος ὁ γέλως αὐτῷ εἴη cet. Legg. VII. 800. B. Apol. 28. D. Gorg. 485. E: καταγέλαστον ... τὸ χρῆμα γίγνεται. Pol. V. 467. A: καταγέλαστον μέντ' ἂν ... εἴη. Hipp. mai. 290. A: καταγελάστῳ εἶναι. Pol. VI. 493. D: λόγον ... οὐ καταγέλαστον. Hipp. mai. 282. A. Apol. 35. B: καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιοῦντος. Theaet. 149. A: ὦ καταγέλαστε. Gorg. 484. D: καταγέλαστοι γίγνονται. Pol. X. 613. D. Lys. 205. B: καὶ γάρ ἐστι καταγέλαστα. Euthyd. 278. E: ἢ τοῦτο ... ἐρώτημα ... ἓν τῶν καταγελάστων; Legg. X. 892. D: μή πῃ ... καταγελάστους ποιήσῃ. Euthyd. 307. B. Conv. 189. B: οὔτι μὴ γελοῖα εἴπω ... ἀλλὰ μὴ καταγέλαστα. Legg. IX. 859. A: ἢ διαφωνοῦντα αὐτοῖς εἶναι καταγέλαστα. Ep. II. 314. A: καταγελαστότερα ἀκούσματα. Polit. 296. D: εἰ μέλλει μὴ καταγελαστότατος εἶναι πάντων. Pol. V. 455. D: καταγελαστότατον. IV. 432. D: ἦμεν καταγελαστότατοι.

καταγελάστως, *ridicule.* Legg. VI. 781. C. Theag. 130. B: καὶ αὐτός γε ... καταγ. ἔχω. Men. 96. E. Ep. VII. 347. B: σὺ παντάπασιν ἔσται μοι καταγ. πεπραγμένα. Soph. 252. B: πάντων καταγελαστότατα.

καταγελῶ, *derideo* vel *irrideo, ludibrio habeo; rideo.* Legg. VIII. 831. C: τῶν δὲ ἄλλων (μαθημάτων) καταγελᾷ. Prot. 323. B: ἢ καταγελῶσιν ἢ χαλεπαίνουσι. Pol. VII. 525. E. Euth. 3. C: ἐμοῦ καταγελῶσιν ὡς μαινομένου. Euthyd. 278. D: μή μου καταγελᾶτε. Alc. I. 116. D: ἄλλο τι ἢ καταγελῴης ἂν αὐτοῦ —; Hipp. mai. 299. A: καταγελῴη. Phaedr. 259. A: δικαίως ἂν καταγελῷεν. Pol. III. 388. D. Prot. 357. D: ἂν ἡμῶν καταγελᾶτε. 361. A: καταγελᾶν. Gorg. 473. E. Legg. X. 908. C: ὡς τῶν ἄλλων καταγελῶν. Gorg. 482. D: καί σου κατεγέλα ... ὀρθῶς τότε. Prot. 357. D: κατεγελᾶτε ἂν ἡμῶν. Legg. III. 686. D: καὶ αὐτὸς ἐμαυτοῦ νῦν δὴ κατεγέλασα. Conv. 219. C: κατεγέλασε τῆς ἐμῆς ὥρας. Charm. 175. D. Conv. 221. E: ὥστε ἄπειρος ... πᾶς ἂν τῶν λόγων καταγελάσειε. Lach. 194. A: ἵνα μὴ καὶ αὐτῶν ἡμῶν αὐτὴ ἡ ἀνδρεία καταγελάσῃ. Conv. 181. D: καταγελάσαντες οἰχήσεσθαι ἐπ' ἄλλον ἀποτρέχοντες. Fut. καταγελάσομαι. Menex. 236. C: ἀλλ' ἴσως μου καταγελάσει. Soph. 239. E: καταγελάσεταί σου τῶν λόγων. Phil. 54. E. Prot. 357. D: καὶ ὑμῶν αὐτῶν καταγελάσεσθε. Conv. 212. E. Pass. Theaet. 175. B: ἐν ἅπασι ... τούτοις ὁ τοιοῦτος ὑπὸ τῶν πολλῶν καταγελᾶται. Pol. VI. 499. C: οὕτω γὰρ ἂν ἡμεῖς δικαίως καταγελῴμεθα. Phil. 49. B: ἀδύνατοι καταγελώμενοι τιμωρεῖσθαι. Pol. I. 330. D: οἱ ... λεγόμενοι μῦθοι ... καταγελώμενοι τέως. Euth. 3. C: τὸ ... καταγελασθῆναι ἴσως οὐδὲν πρᾶγμα.

κατάγελως, ὁ, *exitus ridiculus.* Crit. 45. E: ὥσπερ κατάγελως τῆς πράξεως.

καταγηρῶ, *senesco.* Critia 112. C: καταγηρῶντες.

Theaet. 202. D: ὃ ... πολλοὶ τῶν σοφῶν ζητοῦντες πρὶν εὑρεῖν κατεγήρασαν. Conv. 216. A: ἵνα μὴ αὐτοῦ καθήμενος παρὰ τούτῳ καταγηράσω. Legg. XII. 949. C: οὐ γὰρ καταγηράσουσι cet.

καταγιγνώσκω, *cognosco*, *reperio* (praec. aliquid mali vel adversi) *in aliquo* (vern. *kennen lernen*, *erfahren*). Phaed. 116. C: ὅπερ ἄλλων καταγιγνώσκω. Men. 76. C: καὶ ἅμα ἐμοῦ ἴσως κατέγνωκας ὅτι εἰμὶ ἥττων τῶν καλῶν. Phaed. 116. C: οὐ καταγνώσομαί γε σοῦ (vern. *ich werde von dir nicht das erleben*) ὅπερ τῶν ἄλλων καταγιγνώσκω. Euth. 2. B: οὐ γὰρ ἐκεῖνό γε καταγνώσομαι ὡς σύ γε ἕτερον (int. γράφει, *accusas*). Alc. II. 143. C. **statuo*, *iudico*, *existimo*. Theaet. 206. E: μὴ τοίνυν ῥαδίως καταγιγνώσκωμεν cet. Crat. 440. C: καὶ αὐτοῦ τε καὶ τῶν ὄντων καταγιγνώσκειν ὡς οὐδὲν ὑγιὲς οὐδενός. Tim. 19. D: ἐμαυτοῦ ... αὐτὸς κατέγνωκα μήποτ' ἂν δυνατὸς γενέσθαι ... ἐγκωμιάσαι. Cum accus. rei. Apol. 25. A: πολλήν γ' ἐμοῦ κατέγνωκας δυστυχίαν (vern. *du hältst mich für sehr unglücklich*). Pol. X. 607. B: μὴ καί τινα σκληρότητα ἡμῶν καὶ ἀγροικίαν καταγνῷ. Legg. I. 625. E: ἄνοιαν (ἄγνοιαν?) δή μοι δοκεῖ καταγνῶναι τῶν πολλῶν ὡς οὐ μανθανόντων ὅτι cet. **condemno*. Dem. 382. E: καταγιγνώσκων τοῦ ἀνθρώπου, οὔτε αὐτὸς παραγενόμενος cet.

κάταγμα, *τό*, *tractum laneum*. Polit. 282. E: τῶν περὶ ξαντικὴν ἔργων μηκυνθὲν ... λέγομεν εἶναι κάταγμά τι.

κατάγνυμι, *frango*, *confringo*; etiam *deminuo* (ut caput; vern. *zerschmettern*). Phaedr. 265. E: μὴ ἐπιχειρεῖν καταγνύναι. Men. 79. A: μὴ καταγνύναι μηδὲ κερματίζειν τὴν ἀρετήν. Perf. passivi potestatem habet. Gorg. 469. D: κἄν τινα δόξῃ μοι τῆς κεφαλῆς αὐτῶν κατεαγέναι (v. κατεαγῆναι) δεῖν. Ib. κατεαγὼς ἔσται αὐτίκα μάλα. Crat. 389. C: πρὸς τὴν κατεαγυῖαν (κερκίδα) βλέπων. Gorg. 524. C: κατεαγότα ... εἴ του ἦν μέλη. 515. E: τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων (*ab his qui aures habent contusas*, int. pugnis caestuque) ἀκούεις ταῦτα. Crat. 389. B: ἢν (κερκίδα) κατέαξεν. Phaed. 86. A: ἐπειδὰν ... ἢ κατάξῃ (Par. et Λ a corr. m. κατεάξῃ) τις τὴν λύραν cet. Prot. 342. B: οἱ μὲν ὦτά τε κατάγνυνται (*aures contusas habent*) ... καὶ ἱμάντας περιειλίττονται. Crat. 389. A: ἂν καταγῇ αὐτῷ ἡ κερκὶς ποιοῦντι.

καταγράφω, *scribo*, *consigno*. Legg. V. 741. C: μνήμας εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον καταγεγραμμένας.

κατάγω, *deduco*. Critia 118. D: ᾗ δὴ τήν τ' ἐκ τῶν ὀρῶν ὕλην κατῆγον εἰς τὸ ἄστυ cet. *Filum deduco*, h. e. *neo*. Soph. 226. B: ξαίνειν καὶ κατάγειν cet. **reduco* (in patriam); *recipio*. Pol. VIII. 560. E: ὕβριν ... κατάγουσιν. Ep. III. 317. E: κατάγειν Δίωνα. Menex. 242. B: οἱ δ' ἡμέτεροι ... τοὺς ἀδίκως φεύγοντας δικαίως κατήγαγον. **adduco*, *infero*. Men. 80. E: ὁρᾷς τοῦτον ὡς ἐριστικὸν λόγον κατάγεις; —

Med. *descendo.* Menex. 240. C: τῇ δ' αὐτῇ διανοίᾳ κατηγάγοντο ἐξ Ἐρετρίας εἰς Μαραθῶνα.

καταγωγή, ἡ, *deversorium.* Phaedr. 230. B: καλή γε ἡ καταγωγή.

καταγώγιον, τό, *deversorium.* Phaedr. 259. A: ἀνδράποδα ἄττα σφίσιν ἐλθόντα εἰς τὸ καταγώγιον.

καταδαρθάνω, *obdormisco;* praeter. *dormivi.* Phaed. 71. D: καταδαρθάνειν ... ἀνεγείρεσθαι. 72. B. Conv. 219. C: οὐδὲν περιττότερον καταδεδαρθηκὼς ἀνέστην μετὰ Σωκράτους ἢ εἰ μετὰ πατρὸς καθηῦδον cet. Apol. 40. D: κατέδαρθεν. Conv. 223. B: καταδαρθεῖν πάνυ πολύ. D.

καταδεής, ὁ ἡ, *tenuis, parcus.* Legg. IV. 719. E: φειδωλὸς δ' αὖ τις καὶ πένης ἀνὴρ τὸν καταδεᾶ (τάφον ἐπαινοίη).

καταδείκνυμι, *doceo.* Pol. III. 406. C: ὅτι Ἀσκληπιὸς οὐκ ἀγνοίᾳ ... οὐ κατέδειξεν αὐτό. 407. D: τούτοις ... καὶ ταύτῃ τῇ ἕξει καταδεῖξαι ἰατρικήν.

καταδέομαι, *deprecor.* Apol. 33. E: ὥστε οὐκ ἂν ἐκεῖνός γε αὐτοῦ καταδεηθείη.

κατάδεσις, ἡ, *constrictio magica.* Legg. XI. 933. A: ἐπῳδαῖς καὶ καταδέσεσι λεγομέναις. D.

κατάδεσμος, ὁ, *vinculum magicum.* Pol. II. 364. C: ἐπαγωγαῖς τισὶ καὶ καταδέσμοις τοὺς θεοὺς ... πείθοντές σφισιν ὑπηρετεῖν.

καταδέχομαι, *recipio.* Pol. X. 607. C: ὅτι ἡμεῖς γε ... ἄσμενοι ἂν καταδεχοίμεθα. Tim. 84. B: ὅταν ... μήτε τὴν τροφὴν καταδέχηται cet. Pol. III. 401. E: καταδεχόμενος εἰς τὴν ψυχήν. Critia 111. D: εἰς αὐτὴν καταδεχομένη. Legg. VI. 761. B: τὰ παρὰ τοῦ Διὸς ὕδατα καταδεχόμεναι. Pol. VIII. 561. B: (ἐὰν) μέρη... καταδέξηται τῶν ἐκπεσόντων.

καταδέω, *vincio, defigo, constringo.* Tim. 73. C: ἐν αὐτῷ κατέδει τὰ τῶν ψυχῶν γένη. Ep. II. 313. B: ἔπειτα αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις ... οὐ κατέδησας (Steph. malebat κατέδεισας). Tim. 70. E: κατέδησαν ... τὸ τοιοῦτον ἐνταῦθα ὡς θρέμμα ἄγριον. Phaed. 83. D: οὐκοῦν ἐν τούτῳ τῷ πάθει μάλιστα καταδεῖται ψυχὴ ὑπὸ σώματος;

κατάδηλος, ὁ ἡ, *manifestus, perspicuus.* Polit. 291. A: ὃς ἄρτι κατάδηλος νῦν ἡμῖν γέγονεν. Conv. 178. D: εἴ τι αἰσχρὸν ποιῶν κατάδηλος γένοιτο ἢ πάσχων ὑπό του. 187. A: μουσικὴ... καὶ παντὶ κατάδηλος ... ὅτι κατὰ ταὐτὰ ἔχει τούτοις. Prot. 355. B: ὡς δὲ ταῦτα γελοῖά ἐστι κατάδηλον ἔσται ἐὰν cet. Phaed. 65. C: ἆρ' οὖν οὐκ ἐν τῷ λογίζεσθαι ... κατάδηλον αὐτῇ γίγνεταί τι τῶν ὄντων; Conv. 222. D. Pol. IV. 428. A. Conv. 176. D: ἐμοὶ ... τοῦτό γε οἶμαι κατάδηλον γεγονέναι ἐκ τῆς ἰατρικῆς ὅτι cet. Prot. 342. B: ἵνα μὴ κατάδηλοι ὦσιν ὅτι σοφίᾳ τῶν Ἑλλήνων περίεισιν. Apol. 23. D. Pol. IV. 444. C: οὐκοῦν ... ταῦτα πάντα τυγχάνει ὄντα κατάδηλα ἤδη σαφῶς — ; Gorg. 480. D: καταδήλων τῶν ἀδικημάτων γιγνομένων. Crat. 425. C: γελοῖα

... *οἶμαι φανεῖσθαι ... γράμμασι καὶ συλλαβαῖς τὰ πράγματα μεμιμημένα κατάδηλα γιγνόμενα.*

καταδικάζω, *condemno*. Legg. XII. 958. C: *τὴν ἀρχὴν τὴν καταδικάσασαν.* XI. 937. C: *ἐὰν τῶν τοιούτων ὑπὲρ ἥμισυ μαρτυριῶν καταδικασθῶσί τινες.* XII. 958. C: *καταδικασθείς.* Med. *reum ago*. Legg. XI. 928. C: *τὸ δ' ἥμισυ (γιγνέσθω) τοῦ καταδικασαμένου τὴν δίκην.* IX. 857. A: *ἕως ἂν ἐκτίσῃ ἢ πείσῃ τὸν καταδικασάμενον.*

καταδουλῶ, *servitute opprimo*, et in univ. *subigo, opprimo*. Conv. 219. E: *καταδεδουλωμένος ... ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου.* Euthyd. 303. C: *παντάπασι καταδουλωθεὶς ὑπὸ τῆς σοφίας αὐτοῖν.* Med. Pol. VIII. 563. E: *τοῦτο ... καταδουλοῦται δημοκρατίαν.* IX. 589. D. Gorg. 483. E: *ὥσπερ λέοντας ... καταδουλούμεθα.* Legg. I. 638. A: *ἐπειδὴ ... αἱ μείζους τὰς ἐλάττους πόλεις νικῶσι μαχόμεναι καὶ καταδουλοῦνται.* Menex. 244. C: *καταδουλοῦσθαι τοὺς ἄλλους.* Pol. I. 351. B: *δουλοῦσθαι ἀδίκως καὶ καταδεδουλῶσθαι.* Menex. 240. A: *οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα γένη καταδεδουλωμένη ἦν ἡ Περσῶν ἀρχή.* 245. A: *μέχρι οὗ πάλιν αὐτοὶ αὐτοὺς κατεδουλώσαντο.* Pol. IV. 442. A: *καταδουλώσασθαι καὶ ἄρχειν.* IX. 574. C. VIII. 553. D: *τὸ ... λογιστικὸν ... καταδουλωσάμενος.*

καταδούλωσις, *ἡ*, *subactorum status*. Legg. VI. 776. D: *τῆς τῶν Μαριανδυνῶν καταδουλώσεως.*

καταδοχή, *ἡ*, *restitutio* (vern. *Wiederaufnahme*). Legg. IX. 867. E: *τῆς αἰδοῦς τε πέρι καὶ καταδοχῆς τούτων δικαστὰς γίγνεσθαι.*

καταδρομή, *ἡ*, *incursio*. Pol. V. 472. A: *ὥσπερ καταδρομὴν ἐποιήσω ἐπὶ τὸν λόγον μου.*

καταδύω, *subeo, intro*. Pol. IX. 576. D: *καταδύντες εἰς ἅπασαν (τὴν πόλιν).* VIII. 562. E: *καταδύεσθαι ... εἴς τε τὰς ἰδίας οἰκίας ... τὴν ἀναρχίαν ἐμφυομένην.* Etiam *influo, me insinuo*. Pol. III. 401. D: *ὅτι μάλιστα καταδύεται εἰς τὸ ἐντὸς τῆς ψυχῆς ὅ τε ῥυθμὸς καὶ ἁρμονία.* * *submergor*. Theaet. 171. D: *καταδὺς ἂν οἴχοιτο ἀποτρέχων* (antec. *εἰ ... ἀνακύψειε μέχρι τοῦ αὐχένος*). Polit. 302. A: *καθάπερ πλοῖα καταδυόμενα.* * *me abdo*. Soph. 239. C: *εἰς ἄπορον ὁ σοφιστὴς τόπον καταδέδυκεν.* Pol. IX. 579. B: *καταδεδυκὼς ... ἐν τῇ οἰκίᾳ τὰ πολλὰ ὡς γυνὴ ζῇ.* Gorg. 485. B: *καταδεδυκότι.*

καταζεύγνυμι, *coniungo*. Legg. VI. 753. E: *ταῖς ... οὕτω καταζευγνυμέναις πόλεσιν.*

καταζῶ, *vivo*. Conv. 192. B: *μετ' ἀλλήλων καταζῆν ἀγάμοις.*

" *καταθέω*, *invehor in aliquem*. Theaet. 171. C: *ἄγεν ... τὸν ἑταῖρόν μου καταθέομεν.*

καταθεωρῶ, *perspicio, cognosco*. Gorg. 495. D: (*εἰ*)

μὴ ὑπὸ ταύτης (τῆς ψυχῆς) κατεθεωρεῖτο καὶ διεκρίνετο ἥ τε ὀψοποιικὴ καὶ ἡ ἰατρική.

καταθορυβῶ, *fremitu et clamore aliquem supprimo* vel *ad silentium cogo*. Prot. 319. C: ἕως ἂν ἢ αὐτὸς ἀποστῇ ὁ ἐπιχειρῶν λέγειν καταθορυβηθείς.

καταθραύω, *frango, discerpo*. Polit. 265. D: ταύτην ... καταθραύσαντες. Tim. 56. E: ὅταν ... πῦρ ... νικηθὲν καταθραυσθῇ.

καταίρω, (intrans.) *devenio*. Hipp. mai. init. ὡς διὰ χρόνου ἡμῖν κατῆρας εἰς τὰς Ἀθήνας.

καταισχύνω, *ignominia afficio, dedecoro* (vern. est *einem Schande machen* et *etwas zu Schande machen*). Lach. 187. A: ὅπως μὴ καταισχύνωσι τοὺς αὐτῶν προγόνους. Polit. 268. D: εἰ μὴ μέλλοιμεν (μέλλομεν?) ἐπὶ τῷ τέλει καταισχῦναι τὸν λόγον. Conv. 183. E: πολλοὺς λόγους καὶ ὑποσχέσεις καταισχύνας.

κατακαλύπτω, *obtego, operio*. Crat. 397. E. (Hes.). Men. 76. B: κἂν κατακεκαλυμμένος τις γνοίη. Med. Ep. VII. 340. A: πορεύομαι δὴ τῷ λογισμῷ τούτῳ κατακαλυψάμενος. Etiam *abscondor* (vern. *sich verbergen*). Tim. 40. C: κατὰ χρόνους οὕστινας ἕκαστοι κατακαλύπτονται (seq. πάλιν ἀναφαινόμενοι).

κατακάμπτω, *torqueo, deflecto*. Tim. 71. C: ἐξ ὀρθοῦ κατακάμπτουσα. 36. B: κατέκαμψεν εἰς κύκλον.

κατακάω, *comburo*. Ep. II. 314. C: τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ... κατάκαυσον. Phaed. 86. C: ἕως ἂν ἢ κατακαυθῇ ἢ κατασαπῇ.

κατάκειμαι, *recumbo* vel *discumbo* (ad coenandum, dormiendum al.); *cubo, iaceo* (vern. *sich niederlegen* et *liegen*). Conv. 177. D: ἐπειδὴ καὶ πρῶτος κατάκειται. 213. B: ἵνα ἐκ τρίτων κατακέηται. Phaedr. 230. E: ἐγὼ μέν μοι δοκῶ κατακεῖσθαι (vern. *mich niederzulegen*). Phaed. 117. B. Conv. 185. D: ἐν τῇ κάτω ... αὐτοῦ τὸν ἰατρὸν Ἐρυξίμαχον κατακεῖσθαι. Pol. II. 273. D: ἐπί τε κλινῶν κατακεῖσθαι. Ep. XIII. 360. A: πόῤῥω κατακείμενος ἀπ᾽ ἐμοῦ. Conv. 175. C: τυγχάνειν ... ἔσχατον κατακείμενον μόνον. 177. D: ἡμῖν τοῖς ὑστάτοις κατακειμένοις. Legg. VI. 778. D: τὸ καθεύδειν ἐᾶν ἐν τῇ γῇ κατακείμενα τὰ τείχη. Conv. 219. C: κατεκείμην τὴν νύκτα ὅλην. 213. B: Σωκράτης οὗτος ἐλλοχῶν αὖ με ἐνταῦθα κατέκεισο. Prot. 315. D: ὁ ... Πρόδικος ἔτι κατέκειτο. Conv. 174. E: οὗ κατέκειντο οἱ ἄλλοι. 213. C: διεμηχανήσω ὅπως παρὰ τῷ καλλίστῳ τῶν ἔνδον κατακείσει. 223. B: ὡς κατακεισόμενον παρὰ τῷ Σωκράτει ἀνίστασθαι.

κατακέντημα, *punctio*. Tim. 76. B: λεπτότητα ἴσην ἔχον τῷ κατακεντήματι.

κατακεντῶ, *compungo*. Tim. 76. B: τοῦτο ... πᾶν τὸ δέρμα κύκλῳ κατεκέντει πυρὶ τὸ θεῖον.

κατακερματίζω, *discerpo*, *concido*. Men. 79. C: *καὶ ἐὰν οὐ κατακερματίζῃς αὐτὴν κατὰ μόρια*. Polit. 266. A: *σχεδὸν ... πᾶν ἤδη κατακεκερμάτισται*. Parm. 144. B: *κατακεκερμάτισται ... ὡς οἷόν τε σμικρότατα* cet. Soph. 257. C: *κατακεκερματίσθαι*. Pol. III. 395. B. Soph. 258. D: *κατακεκερματισμένην*. 225. B: *τὸ ... κατακεκερματισμένον ἐρωτήσεσι πρὸς ἀποκρίσεις*.

κατακηλῶ, *delenio*. Crat. 403. D: *κατακεκηλῆσθαι ἐκείνας τε καὶ τοὺς ἄλλους πάντας*.

κατακλάω, *frango* (vern. *rühren*, *erschüttern*). Phaed. 117. D: *οὐδένα ὅντινα οὐ κατέκλασε τῶν παρόντων*.

κατακλίνω, *colloco* vel *discumbere aliquem iubeo*. Pol. II. 363. C: *κατακλίναντες*. IV. 420. E. Med. *recumbo*, *accubo*. Conv. 203. C: *κατακλίνεταί τε παρ' αὐτῷ καὶ ἐκύησε τὸν Ἔρωτα*. 175. A: *παρ' Ἐρυξίμαχον κατακλίνου*. 222. E. 213. A: *κατακλίνεσθαι*. Phaed. 117. E: *κατεκλίθη ὕπτιος*. Phaedr. 229. B: *κατακλιθῆναι*. Conv. 213. C: *τί αὖ ἐνταῦθα κατεκλίνης*; E: *κατεκλίνη*. 222. E: *ἐὰν ... ὑπὸ σοὶ κατακλινῇ Ἀγάθων*. 176. A: *κατακλινέντος τοῦ Σωκράτους*. Phaedr. 230. C: *κατακλινέντι*. Pol. II. 372. B: *κατακλινέντες ἐπὶ στιβάδων* cet. Conv. 222. E: *ἐγὼ παρὰ σὲ ἐλθὼν κατακλινήσομαι*.

κατάκλισις, *ἡ*, *accubitio*. Conv. 175. E: *πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν*. Etiam in eo ponitur qui alteri locum concedit ut accumbat. Pol. IV. 425. B: *καὶ κατακλίσεις καὶ ὑπαναστάσεις* cet.

κατακλύζω, *inundo*; *obruo*. Tim. 22. D: *ὅταν ... οἱ θεοὶ τὴν γῆν ὕδασι καθαίροντες κατακλύζωσιν*. 43. B: *πολλοῦ ... ὄντος τοῦ κατακλύζοντος ... κύματος*. Ep. VII. 351. D: *ὃν ... χειμώνων ... ἐξαίσιον μέγεθος ... κατακλύσειε βίᾳ*. Pol. V. 473. C: *εἰ καὶ μέλλει γέλως ... ἀτεχνῶς ὥσπερ κῦμα ... κατακλύσειν*. 457. B: *ὥστε μὴ παντάπασι κατακλυσθῆναι*. VI. 492. C: *κατακλυσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ τοιούτου ψόγου ἢ ἐπαίνου* cet.

κατακλυσμός, *ὁ*, *eluvio*. Legg. III. 679. D: *τῶν πρὸ κατακλυσμοῦ γεγονότων*. 677. A: *τῷ κατακλυσμῷ*. Tim. 23. B: *ἕνα γῆς κατακλυσμόν*. Legg. III. 682. B. V. 740. E. Tim. 25. C: *κατακλυσμῶν γενομένων*. Critia 111. A. Legg. III. 677. A: *τὸ πολλὰς ἀνθρώπων φθορὰς γεγονέναι κατακλυσμοῖς τε καὶ νόσοις* cet.

κατακοιμίζω, *consopio*. Legg. VII. 790. D: *κατακοιμίζειν τὰ δυςυπνοῦντα τῶν παιδίων*.

κατακοιμῶ, *consopio*. Conv. 223. D: *κατακοιμήσαντ'* (v. *κατακοιμίσαντ'*) *ἐκείνους*.

κατακομίζομαι, *deporto*. Critia 118. E: (*ᾗ*) *τἄλλα ... ὡραῖα πλοίοις κατεκομίζοντο*.

κατακόπτω, *concido*. Euthyd. 301. E: *κατακόπτειν καὶ ἐκδέρειν*. Ib. *κατακόψας*. C: *κατακόψαντα*.

κατακορής, ὁ ἡ, *saturatus*. Tim. 68. C: εἰς μέλαν κατακορὲς ἐμπεσόν. **nimius*, *fastidiosus*. Phaedr. 240. E: παῤῥησίᾳ κατακορεῖ ... χρωμένου.

κατακόσμησις, ἡ, *dispositio*. Polit. 271. E: ἄλλα θ' ὅσα τῆς τοιαύτης ἐστὶ κατακοσμήσεως ἑπόμενα. Tim. 47. D: εἰς κατακόσμησιν.

κατακοσμῶ, *in ordinem adduco*, *dispono*. Tim. 88. E: (ἐὰν) κατὰ ξυγγενείας εἰς τάξιν κατακοσμῇ πρὸς ἄλληλα. Pol. VII. 540. B: καὶ πόλιν καὶ ἰδιώτας καὶ ἑαυτοὺς κατακοσμεῖν ... ἐν μέρει ἑκάστους. Legg. IV. 720. E: κατακοσμήσει. III. 685. D: κατακεκοσμημένη (ἡ τοῦ στρατοπέδου κατασκευή). Pol. VIII. 560. A: κατεκοσμήθη πάλιν. **exorno*. Phaedr. 252. D: οἷον ἄγαλμα τεκταίνεταί τε καὶ κατακοσμεῖ.

κατακούω, *audio*. Soph. 248. B: κατακούεις. Riv. 133. B: ἵν' αὐτοῦ κατακούοι τὰ παιδικά. Pol. VII. 531. A: κατακούειν ... τινὰ ἠχήν. Riv. 132. A: οὐ σφόδρα κατήκουον. Prot. 314. C: ὁ θυρωρὸς ... κατήκουεν ἡμῶν. 330. E: ἆρ' οὐκ ὀρθῶς ὑμῶν κατήκουσα; Pol. V. 449. B: κατηκούσαμεν.

κατακρατῶ, *supero*. Legg. VIII. 840. E: κατακρατεῖν. VII. 789. D: τὰς τῶν σίτων τροφὰς καὶ ποτῶν κατακρατοῦντα.

κατακρούω, *vasis pulsandis allicio*. Legg. VIII. 843. E: ἐὰν ἑσμοὺς ἀλλοτρίους ... κατακρούων οὕτως οἰκειῶται.

κατακρύπτω, *occulto*. Pol. V. 460. C: τὰ δὲ τῶν χειρόνων ... ἐν ἀποῤῥήτῳ τε καὶ ἀδήλῳ κατακρύψουσιν.

κατακτῶμαι, *nanciscor*. Tim. 75. B: τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ... βίον ἂν διπλοῦν ... κατεκτήσατο.

κατακωχή, vid. κατοκωχή.

καταλαβή, ἡ, *comprehensio*. Def. 412. C: καταλαβὴ ἑκουσία τοῦ βελτίστου.

καταλαμβάνω, *comprehendo*, *occupo*, *capio*; *intercipio*. Tim. 38. D: ὅθεν καταλαμβάνουσί τε καὶ καταλαμβάνονται κατὰ ταὐτὰ ὑπ' ἀλλήλων ἥλιός τε καὶ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἑωσφόρος. 80. B. Ib. καταλαμβάνοντες. 39. A: καταλαμβάνοντα. Pol. VIII. 560. B: τελευτῶσαι ... κατέλαβον τὴν τοῦ νέου τῆς ψυχῆς ἀκρόπολιν. Tim. 39. A: καταλαμβάνεσθαι. Legg. XII. 944. C: καταλαμβανόμενος ... ὑπὸ πολεμίων. Pol. VIII. 566. C: ὁ δέ γε ... καταληφθεὶς θανάτῳ δίδοται. VI. 496. B: ἢ που ὑπὸ φυγῆς καταληφθέν (vern. *irgendwo — zurückgehalten*). **comprimo*. Theaet. 165. B: καταλαβὼν τῇ χειρί σου τὸν ἕτερον ὀφθαλμόν. C: εἰ ὁρᾷς τὸ ἱμάτιον τῷ κατειλημμένῳ (int. ὀφθαλμῷ). **cogo*, *impero*. Legg. VII. 814. D: οὕτω γὰρ ἀνάγκη φύσει κατείληφεν. 823. A: τὰ ταῖς ζημίαις ὑπὸ νόμων κατειλημμένα. **corripio*, *incesso* (praec. de subitis periculis, malis al.); in univ. de eo ponitur quod *supervenit* vel *incidit*. Theaet. 172. B: λόγος δὲ ἡμᾶς ... ἐκ λόγου ... καταλαμβάνει. Ep. IX. 358. A: τοῖς

καιροῖς ... τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι. Legg. IX. 873. A: *εἰ δέ τινας οὕτως ἀθλία ξυμφορὰ καταλάβοι.* Pol. III. 387. E: *ὅταν τις αὐτὸν τοιαύτη ξυμφορὰ καταλάβῃ.* Legg. IX. 878. B: *ὁπόταν αὐτὸν καταλάβωσιν αἱ τοιαῦται ξυμφοραί.* VI. 772. C: *εἰ δέ τις ἀνάγκη δόξειέ ποτε καταλαβεῖν.* Tim. 43. C: *εἴτε ζάλη πνευμάτων ... καταληφθείη.* **comprehendo*, h. e. *percipio.* Phaedr. 250. D: *κατειλήφαμεν αὐτὸ διὰ τῆς ἐναργεστάτης αἰσθήσεως τῶν ἡμετέρων.* Phil. 16. D: *ἐὰν ... καταλάβωμεν.* Ax. 370. A: *καταλήψεσθαι δὲ οἴει τὴν οὐκ ἐσομένην αἴσθησιν αἰσθήσει.* **deprehendo, offendo, reperio.* Ax. 365. A: *καταλαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη συνειλεγμένον τὰς ἀφάς* (*receptis viribus*). Conv. 174. D: *ἀνεῳγμένην καταλαμβάνειν τὴν θύραν.* E. Theag. 130. A: *ἥκων δὲ κατελάμβανε μετ' ἐμοῦ διατρίβοντα* cet. Phaed. 59. E: *κατελαμβάνομεν τὸν ... Σωκράτη ἄρτι λελυμένον.* Charm. 153. A: *καὶ αὐτόθι κατέλαβον πάνυ πολλούς.* Ep. V. 322. A: *τὸν δῆμον κατέλαβεν ἤδη πρεσβύτερον.* Prot. 314. E: *κατελάβομεν ... περιπατοῦντα.* Parm. 127. A. Pol. I. 328. B. Legg. IX. 857. C: *εἰ καταλάβοι ... διαλεγόμενον ἰατρόν.* Prot. 311. A: *ἵνα ἔνδον καταλάβωμεν.* Ep. VII. 350. A: *καταλαβὼν θεωροῦντα.* Prot. 311. A: *ὥστε ... καταληψόμεθα αὐτὸν ... ἔνδον.* Apol. 22. B: *ὡς ἐνταῦθα ἐπ' αὐτοφώρῳ καταληψόμενος ἐμαυτὸν ἀμαθέστερον ἐκείνων ὄντα.*

καταλάμπω, *collustro.* Pol. VI. 508. D: *ὧν ὁ ἥλιος καταλάμπει.* Ib. *οὗ καταλάμπει ἀλήθειά τε καὶ τὸ ὄν.*

καταλέγω, *enumero.* Hipp. mai. 285. E: *ἄν τις αὐτοῖς ... τοὺς ἄρχοντας ... καταλέγῃ.* **numero*, h. e. *memoro* (Ep. VII. 327. E: *καταλέγων ... τήν τε ἀρχὴν τῆς Ἰταλίας ... καὶ τὴν αὑτοῦ δύναμιν ἐν αὐτῇ* cet.) et *habeo, existimo.* Legg. V. 742. E: *οὓς γε δὴ πλουσίους οἱ πολλοὶ καταλέγουσι.* **deligo.* Legg. VI. 762. E: *ἐπειδὰν ... καταλεγῶσιν οἱ δώδεκα.* XII. 943. A: *στρατεύεσθαι τὸν καταλεγέντα.* Med. Legg. VI. 760. B: *καταλέξασθαι.* Verb. Legg. XII. 968. C: *καταλεκτέος ... κατάλογος τῶν ὅσοι* cet. * *sumo* (ad cousiderandum). Ax. 368. B: *ἀλλὰ τὸν πλωτικὸν καταλεξώμεθα —;*

καταλείβομαι, *stillo.* Phil. 47. E. (Hom.).

καταλείπω, *derelinquo; relinquo; reliquum facio; omitto.* Conv. 207. D: *ὅτι ἀεὶ καταλείπει ἕτερον νέον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ.* 209. D: *οἷα ἔκγονα ἑαυτῶν καταλείπουσιν.* Pol. IX. 584. B: *λύπην οὐδεμίαν καταλείπουσιν.* Tim. 84. B. Pol. III. 399. A: *κατάλειπε* (v. *κάταλιπε*). Legg. V. 740. B: *καταλειπέτω ἀεὶ ... ἕνα μόνον κληρονόμον τῶν ἑαυτοῦ παίδων.* XI. 923. E. Pol. III. 394. B: *ὅταν τις ... ἀμοιβαῖα καταλείπῃ.* Phaedr. 257. D: *καταλείπειν συγγράμματα ἑαυτῶν.* Gorg. 505. D: *μεταξὺ ... καταλείπειν.* Legg. V. 729. B: *παισὶ δὲ αἰδῶ χρὴ πολλήν, οὐ χρυσὸν καταλείπειν.* XI. 930. B: *καταλείπουσα παῖδας* cet. Soph. 226. D: *τῆς ...*

καταλειπούσης μὲν τὸ βέλτιον διακρίσεως, τὸ δὲ χεῖρον ἀποβαλλούσης ἔχω (ὄνομα). Legg. VI. 773. E: παῖδας παίδων καταλείποντα. Polit. 298. B: καταλείποντες ... ἐρήμους. Theaet. 144. C: οὐσίαν μάλα πολλὴν κατέλιπε. Conv. 191. A. De iusto 375. C: ὃ ... οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον σοφίαν. Legg. VI. 752. A: οὔκουν ... ἂν μῦθον ἀκέφαλον ἑκὼν καταλίποιμι. Pol. I. 330. B: ἐὰν μὴ ἐλάττω καταλίπω τουτοισί. Legg. V. 729. A: ἵνα ὅτι πλουσιωτάτους καταλίπῃ. X. 909. C: παῖδας ... ἂν ... καταλίπῃ τῇ πόλει ἱκανούς. XI. 914. B. Pol. X. 601. C: μὴ ... ἡμίσεως αὐτὸ καταλίπωμεν ῥηθέν. Phaedr. 275. C: τέχνην ... ἐν γράμμασι καταλιπεῖν. Pol. X. 599. B: καταλιπεῖν μνημεῖα. Legg. XI. 924. C: παῖδας καταλιπὼν δεομένους ἐπιτροπῆς. Phaed. 91. D: τὸ τελευταῖον σῶμα καταλιποῦσα (ἡ ψυχή). Gorg. 523. E: καταλιπόντα ἐπὶ τῆς γῆς πάντα ἐκεῖνον τὸν κόσμον. Crit. 43. D: καταλιπόντες ἐκεῖ αὐτό. Legg. VI. 769. C: εἰ μή τινα καταλείψει διάδοχον τοῦ ἐπανορθοῦν cet. V. 729. B: καταλείψειν. IV. 716. A: καταλείπεται ἔρημος θεοῦ. Phil. 55. E: φαῦλον τὸ καταλειπόμενον ἑκάστης ἂν γίγνοιτο. Critia 109. D: κατελείπετο ὄρειον καὶ ἀγράμματον. Tim. 19. E: καταλέλειπται ... τὸ τῆς ὑμετέρας (v. ἡμ.) ἕξεως γένος. Critia 112. D. Legg. II. 664. D: καταλελεῖφθαι. VII. 810. C: καταλελειμμένα (γράμματα). Phaedr. 233. A: ταῦτα μνημεῖα καταλειφθῆναι τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. Legg. IV. 716. B: καταλειφθείς. Tim. 45. E: καταλειφθεισῶν δέ τινων κινήσεων μειζόνων. Hipp. mai. 283. A: καταλειφθέντων ... αὐτῷ πολλῶν χρημάτων. Med. Legg. IV. 721. C: τῷ παῖδας παίδων καταλειπόμενον ... τῆς ἀθανασίας μετειληφέναι. Conv. 209. D: οἵους Λυκοῦργος παῖδας κατελίπετο ἐν Λακεδαίμονι σωτῆρας cet. Pol. X. 599. C. Tim. 73. E: ταύτῃ ... στενὴν διέξοδον κατελίπετο.

κατάλειψις, ἡ, *relictio* (vern. *das Hinterlassen*). Phaedr. 257. E: καταλείψεως συγγραμμάτων.

καταλεύω, *lapidibus obruo.* Ep. VIII. 354. D: οἳ καὶ τοὺς δέκα στρατηγοὺς κατέλευσαν βάλλοντες τοὺς πρὸ Διονυσίου.

κατάληψις, ἡ, *expugnatio.* Gorg. 455. B: χωρίων καταλήψεως (πέρι). Legg. VIII. 830. E: ἐπὶ κατάληψιν χωρίων ἁμιλλωμένους. Pol. VII. 526. D: πρὸς ... καταλήψεις χωρίων.

καταλιμπάνω, *relinquo.* Ep. IX. 358. A: χώραν καταλιμπάνειν.

καταλλάττομαι, *commuto.* Phaed. 69. A: φόβον πρὸς φόβον καταλλάττεσθαι. Ib. ἀνθ' οὗ δεῖ ἅπαντα ταῦτα καταλλάττεσθαι. **reconcilior.* Ep. VII. 350. E: ἢ παντάπασι κατηλλάγη. Pol. VIII. 566. E: ὅταν ... τοῖς μὲν καταλλαγῇ, τοὺς δὲ καὶ διαφθείρῃ.

καταλογάδην, *oratione soluta* s. *prosa.* Conv. 177. B:

ἄλλων ἐπαίνους καταλογάδην συγγράφειν. Legg. VII. 811. E: *γεγραμμένα καταλ.* XII. 975. D. Lys. 204. D: *ἃ ... καταλ. διηγεῖται.* Hipp. min. 368. D.

κατάλογος, ὁ, index, album; series. Legg. XII. 968. C: *καταλεκτέος ... κατάλογος τῶν ὅσοι* cet. Theaet. 175. A: *ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι καταλόγῳ προγόνων σεμνυνομένων.*

κατάλοιπος, ὁ ἡ, reliquus. Tim. 39. E: *τοῦτο ... τὸ κατάλοιπον ἀπειργάζετο αὐτοῦ πρὸς τὴν τοῦ παραδείγματος ἀποτυπούμενος φύσιν.*

κατάλυσις, ἡ, dissolutio. Legg. IX. 864. D: *ἐπὶ καταλύσει τῆς παρούσης πολιτείας.* 856. B: *τὰ περὶ κατάλυσιν τῆς πολιτείας.* Ep. VII. 327. A. **deversorium.* Prot. 315. D: *καὶ τοῦτο ἐκκενώσας ξένοις κατάλυσιν πεποίηκεν.* Legg. XII. 919. A: *καταλύσεσιν ἀγαπηταῖς δεχόμενος.* XII. 953. A: *καταλύσεις.*

καταλύω, dissolvo; finio. Pol. VIII. 562. B: *ἡ τούτου ἀπληστία καὶ ταύτην (τὴν δημοκρατίαν) καταλύει.* Critia 120. C: *τὸ βασιλικὸν καταλύειν ... γένος.* Conv. 182. C: *κατέλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν.* Legg. III. 684. A: *καταλύσειν.* 683. E: *βασιλεία ... καταλύεται.* Ib. *ἢ καί τις ἀρχὴ πώποτε κατελύθη* cet. Apol. 32. D. Legg. IV. 714. C: *ὅπως ἄρξει τε ἀεὶ καὶ μὴ καταλυθήσεται.* **desero.* Legg. VI. 762. C: *καταλελυκότα τὴν φρουράν.* **intermitto, abrumpo.* Gorg. 505. C: *μεταξὺ τὸν λόγον καταλύομεν* (v. *καταλύσομεν*); — Recipr. est *commorari* (vern. *sich aufhalten*) vel *habitare.* Prot. 311. A: *καταλύει ... παρὰ Καλλίᾳ.* Tim. 20. C: *οὗ καὶ καταλύομεν.* Parm. 127. B: *καταλύειν.* Prot. 315. D: *ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν καταλυόντων.* Etiam est Lat. *devertere.* Theaet. 142. C: *ἀτὰρ πῶς οὐκ αὐτοῦ Μεγαροῖ κατέλυεν;*

καταμαλθακίζω, mollem aliquem reddo. Ep. VII. 329. D: *καταμαλθακισθεὶς καὶ ἀποδειλιῶν.*

καταμανθάνω, disco vel *addisco.* Theaet. 198. D: *πάλιν ἔστι καταμανθάνειν ταὐτὰ ταῦτα* cet. **percipio, intelligo, perspicio.* Soph. 265. D: *ἐπειδὴ δέ σου καταμανθάνω τὴν φύσιν.* Parm. 128. A: *οὕτω λέγεις, ἢ ἐγὼ οὐκ ὀρθῶς καταμανθάνω;* Lach. 191. E: *ἢ οὔπω καταμανθάνεις ὃ λέγω;* Pol. VII. 518. C: *τὸ ὄργανον ᾧ καταμανθάνει ἕκαστος.* Legg. III. 689. C: *εἰ ἄρα μου καταμανθάνετε ... ὃ λέγω.* Pol. VII. 529. B: *εἴ τις ... καταμανθάνοι τι.* V. 475. D: *τῷ καταμανθάνειν χαίροντες.* X. 615. E: *καταμανθάνοντες τὸ φθέγμα.* VI. 493. A: *εἰ θρέμματος μεγάλου ... ἐπιθυμίας κατεμάνθανεν.* Polit. 297. C: *οὐδὲ γὰρ ἄρτι ... κατέμαθον τὸ περὶ τῶν μιμημάτων.* Prot. 343. A: *καταμάθοι ἄν τις αὐτῶν τὴν σοφίαν τοιαύτην οὖσαν.* Parm. 136. C: *ἵνα μᾶλλον καταμάθω.* Gorg. 517. D: *ἵνα ῥᾷον καταμάθῃς.* Conv. 199. E. Soph. 235. D: *καταμαθεῖν οὐδέπω μοι δοκῶ νῦν δυνατὸς εἶναι.* Pol. II. 368. E: *ῥᾴων καταμαθεῖν.* VI. 485. A: *τὴν φύσιν αὐτῶν πρῶτον*

δεῖ καταμαθεῖν. Legg. VIII. 837. B. Pol. VI. 493. B: καταμαθὼν ... ταῦτα πάντα. Eryx. 397. C.

καταμεθύσκω, inebrio. Gorg. 471. B: καταμεθύσας.

καταμελετῶ, meditor, excogito. Clit. 410. B: οἷον μὴ ὄντα κυβερνήτην καταμελετῆσαι τὸν ἔπαινον περὶ αὐτῆς. *exerceo. Phil. 55. E: τὰς αἰσθήσεις καταμελετᾶν ἐμπειρίᾳ καί τινι τριβῇ. Legg. I. 649. C: ἐπειδὴ ... τήν τε ἀνδρείαν καὶ τὴν ἀφοβίαν ἐν τοῖς φόβοις δεῖ καταμελετᾶσθαι. Phil. 56. E: τῆς κατὰ φιλοσοφίαν γεωμετρίας τε καὶ λογισμῶν καταμελετωμένων.

καταμελῶ, negligo. Tim. 41. D: ἠναγκάσθη καταμελῆσαι. Hipp. mai. 283. A. Tim. 44. C: καταμελήσας.

καταμέμφομαι, vitupero. Men. 71. B: ἐμαυτὸν καταμέμφομαι ὡς οὐκ εἰδὼς περὶ ἀρετῆς τὸ παράπαν.

καταμένω, maneo. Pol. VII. 519. D: τὸ αὐτοῦ ... καταμένειν. Hipp. min. 370. E: ἀναγκασθεὶς καταμεῖναι.

καταμιαίνω, contamino. Legg. XI. 937. D: αἳ καταμιαίνουσι ... αὐτά.

καταναλίσκω, consumo. Tim. 36. B: τὸ μιχθὲν ... ἤδη πᾶν κατανηλώκει (v. ἀπηναλώκει). Prot. 321. B: τοῖς ... ἀναλισκομένοις ὑπὸ τούτων. Phaed. 72. D: τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντα καταναλωθῆναι εἰς τὸ τεθνάναι;

κατανέμω, distribuo, divido. Critia 113. E: τὴν νῆσον ... δέκα μέρη κατανείμας. Legg. VIII. 848. E: κατανεμηθέντας. Med. Critia 113. B: ὅτι κατενείμαντο γῆν πᾶσαν cet. Pol. VIII. 547. B: κατανειμαμένους.

κατανεύω, adnuo. Lys. 214. D: κατένευσεν. Euthyd. 277. C. Pol. I. 350. E: κατανεύσομαι.

κατανόημα, τό, cognitio. Epin. 987. D: ὕστερον αὐτοῖς παραδέδωκε τὸ τούτων τῶν θεῶν τοῦ κόσμου κατανόημα.

κατανόησις, ἡ, consideratio. Tim. 82. B: δευτέρα κατανόησις νοσημάτων τῷ βουλομένῳ γίγνεται ξυννοῆσαι. Critia 107. D: διὰ τὴν ἀεὶ ξύνοικον κατανόησιν.

κατανομοθετῶ, leges do. Legg. IX. 861. B: κατανομοθετήσει.

κατανοῶ, cognosco, perspicio; intelligo, animadverto. Soph. 233. A: οὐ γάρ πω κατανοῶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον. Phil. 48. A: οὐ πάνυ κατανοῶ. Soph. 264. B: κατανοεῖς οὖν ὅτι cet. Pol. VI. 510. A: εἰ κατανοεῖς. Phil. 40. E: κατανοοῦμεν. Soph. 227. B: πασῶν τεχνῶν τὸ ξυγγενὲς ... κατανοεῖν. Phil. 18. B. Epin 990. B: δεύτερον ... κατανοεῖν δεῖ τὸν ἥλιον. Tim. 25. E: κατανοῶν. 90. D: τὸ κατανοοῦν. Crat. 397. D: κατανοοῦντες. Ep. VII. 327. C: κατενόει. Alc. I. 103. B: κατανενόηκα ... σκοπούμενος cet. Charm. 168. A. 167. E: φόβον ... ἤδη τινὰ κατανενόηκας ὃς ἑαυτὸν ... φοβεῖται —; Prot. 342. E: κατανενοήκασι. Phaed. 90. C: οἴονται ... κατανενοηκέναι μόνοι ὅτι cet. Polit. 291. B: κατανενοηκέναι τοὺς ἄνδρας. Pol. VI. 493. D. Phaedr. 263.

C: *καλὸν ... ἂν εἶδος εἴη κατανενοηκὼς ὁ τοῦτο λαβών.* Soph. 259. C: *ὥς τι χαλεπὸν κατανενοηκώς.* Theaet. 172. C: *πολλάκις ... καὶ ἄλλοτε κατενόησα* cet. Crat. 411. C: *κατενόησας.* Phil. 18. B: *ἐπειδὴ φωνὴν ἄπειρον κατενόησεν εἴτε τις θεὸς εἴτε καὶ θεῖος ἄνθρωπος.* Crat. 418. D: *οὐδ' ἂν κατανοήσαις ὅ τι βούλεται ἡ ἡμέρα.* Apol. 31. B: *ἐνθένδε ἂν κατανοήσαιτε.* Phil. 35. C: *καὶ τόδε περὶ ταὐτὰ ταῦτα κατανοήσωμεν.* Phaedr. 270. C: *ψυχῆς ... φύσιν ... κατανοῆσαι.* Gorg. 455. B: *οὐδ' αὐτός πω δύναμαι κατανοῆσαι ὅ τι λέγω.* Phaed. 90. C: *ὄντος ... λόγου δυνατοῦ κατανοῆσαι.* Soph. 254. A: *κατανοῆσαι χαλεπός.* Conv. 182. D. Tim. 44. D: *κατανοήσαντες ὅτι πασῶν ... μετέχοι.* 90. D: *τῷ κατανοουμένῳ τὸ κατανοοῦν ἐξομοιῶσαι.* Verb. Polit. 305. C: *τόδε ... κατανοητέον.*

κατάντης, ὁ ἡ, declivis. Tim. 77. D: *ἅτ' ἐπὶ κάταντες.*

καταντικρύ, e regione; cum artic. *adversus* vel *e regione positus.* Prot. 315. C: *καθήμενον ἐν τῷ καταντικρὺ προστῴῳ ἐν θρόνῳ.* Phaed. 72. B: *εἰς τὸ καταντικρύ.* 112. D: *ἔνια ... καταντικρὺ ἢ εἰσρεῖ ἐξέπεσεν.* E: *τούτου ... καταντικρὺ καὶ ἐναντίως ῥέων Ἀχέρων.* Id. 113. B. Theaet. 194. B: *καταντικρὺ ... καὶ κατὰ τὸ εὐθύ.* Pol. VII. 515. A. B: *ἐκ τοῦ καταντικρύ.* Tim. 24. E: *ἐπὶ τὴν καταντικρὺ πᾶσαν ἤπειρον* cet. 62. D: *πρὸς τὸ μέσον ἤ τι τῶν καταντικρύ.* Alc. I. 133. A: *ἐν τῇ τοῦ καταντικρὺ ὄψει.* Charm. 169. C: *οἱ τοὺς χασμωμένους καταντικρὺ ὁρῶντες.* Lys. 207. A: *εἰς τὸ καταντικρὺ ἀποχωρήσαντες.* Euthyd. 274. C: *πρῶτος προσέστη ἡμῖν ἐν τῷ καταντικρύ.*

καταντλῶ, effundo in aliquem, obruo. Lys. 204. D: *ἐπειδὰν τὰ ποιήματα ἡμῶν ἐπιχειρήσῃ καταντλεῖν καὶ συγγράμματα.* Pol. I. 344. D: *ὥσπερ βαλανεὺς ἡμῶν καταντλήσας κατὰ τῶν ὤτων ἀθρόον καὶ πολὺν τὸν λόγον.* VII. 536. B: *φιλοσοφίας ἔτι πλείω γέλωτα καταντλήσομεν.*

καταξηραίνω, exsicco. Tim. 75. E: *τῆς ... σαρκοειδοῦς φύσεως οὐ καταξηραινομένης.*

καταξιῶ, dignum iudico et simpl. *existimo.* Tim. 30. C: *τῶν ... ἐν μέρους εἴδει πεφυκότων μηδενὶ* (int. *εἰς ὁμοιότητα συστῆσαι*) *καταξιώσωμεν.*

καταπαλαίω, deiicio, vinco. Pol. II. 362. D: *καίτοι ἐμέ γε ἱκανὰ καὶ τὰ ὑπὸ τούτου ῥηθέντα καταπαλαῖσαι.*

καταπατῶ, conculco, contemno. Gorg. 484. A: *καταπατήσας τὰ ἡμέτερα γράμματα.* Legg. IV. 714. A: *καταπατήσας ... τοὺς νόμους.* Pol. VIII. 558. B: *καταπατήσασ' ἅπαντα ταῦτα.*

καταπαύω, facio ut aliquis desistat. Polit. 294. E: *ἅμα ... καταπαύουσι δρόμου.* **finio*, pass. *finem habeo.* Phil. 66. C: *καταπαύσατε κόσμον ἀοιδῆς* (Orph.). Ib. *κινδυνεύει καὶ ὁ ἡμέτερος λόγος ἐν ἕκτῃ καταπεπαυμένος εἶναι κρίσει.*

καταπετάννυμι, *obtego*. Parm. 131. B: ἱστίῳ καταπετάσας πολλοὺς ἀνθρώπους.

καταπιαίνω, *sagino*. Legg. VII. 807. A: ἀργῷ καὶ ῥᾳθύμως κατιπεπιασμένῳ (v. καταπεπεσμένῳ) ζώῳ.

καταπίμπλημι, *impleo, refercio*. Pol. VI. 496. D: ὁρῶν τοὺς ἄλλους καταπιμπλαμένους ἀνομίας.

καταπίνω, *absorbeo*. Critia 111. D: τὸ καταποθὲν ἐκ τῶν ὑψηλῶν ὕδωρ εἰς τὰ κοῖλα ἀφιεῖσα. **devoro*. Euth. 6. A: ὅτι τοὺς υἱεῖς κατέπινεν οὐκ ἐν δίκῃ.

καταπίπτω, *decido; incido*. Phaed. 88. D: νῦν εἰς ἀπιστίαν καταπέπτωκε (ὁ λόγος). Men. 84. C: πρὶν εἰς ἀπορίαν κατέπεσεν.

καταπιττῶ, *pice oblino*. Gorg. 473. C: (ἐὰν) καταπιττωθῇ.

καταπλέω, *advehor*. Euthyd. 297. C: νεωστὶ ... καταπεπλευκότι.

καταπλοκή, ἡ, *contextus*. Tim. 76. D: ἐν τῇ περὶ τοὺς δακτύλους καταπλοκῇ τοῦ νεύρου cet.

καταποικίλλω, *distinguo*. Tim. 85. A: καταποικίλλει ... τὸ σῶμα. **pingo*. Euth. 6. D: ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν γραφέων τά τε ἄλλα ἱερὰ ἡμῖν καταπεποίκιλται cet.

καταπολεμῶ, *devinco*. Menex. 243. C: οἰομένων ... ἤδη αὐτὴν καταπεπολεμῆσθαι. 245. E: ἐξ ὧν καὶ τὸ πρότερον καταπεπολεμήθημεν. 243. D: μή ποτ' ἂν καταπολεμηθῆναι μηδ' ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων.

καταποντῶ, *demergo*. Gorg. 511. E: οὐκ ἐάσας καταποντωθῆναι.

κατάποσις, *devoratio*. Tim. 80. A: τὰ τῆς καταπόσεως (v. πόσεως) τά τε τῶν ῥιπτουμένων.

καταπραΰνω, *mitigo, placo*. Tim. 67. A: τὸ μὲν τραχῦνον ... τὸ δὲ ταὐτὸν τοῦτο καταραΰνον. Euthyd. 288. B: πάλιν κατεπράϋνον τὸν Κτήσιππον.

κατάρα, ἡ, *imprecatio*. Alc. II. 143. B: τοῦτο ... κατάρα τινί, ἀλλ' οὐκ εὐχῇ ὅμοιον ἂν εἴη.

καταριθμῶ, *numero, enumero, in numerum refero*. Polit. 266. A: τὸ ... τῶν κυνῶν οὐκ ἐπάξιον καταριθμεῖν γένος ὡς ἐν ἀγελαίοις θρέμμασιν. Conv. 215. A: οὐ γάρ τι ῥᾴδιον τὴν σὴν ἀτοπίαν ... καταριθμῆσαι. Soph. 266. E: καταριθμήσομεν. Med. *enumero*. Gorg. 451. E: ἐν ᾧ καταριθμοῦνται ᾄδοντες ὅτι cet. Phil. 56. D. 27. B: ὀρθῶς ... ἔχει ... μνήμης ἕνεκα ἐφεξῆς αὐτὰ καταριθμήσασθαι. Etiam est (ut Lat. *numero*) *existimo, habeo*. Phil. 47. B: τὸν ἐν αὐταῖς ... ἀεὶ ζῶντα εὐδαιμονέστατον καταριθμεῖται.

καταῤῥιζῶ, *radicibus stabilio* et in univ. *stabilio, defigo*. Tim. 73. B: κατεῤῥίζουν τὸ θνητὸν γένος. 77. C: κατεῤῥιζωμένων πέπηγε. Med. *radices ago, me stabilio*. Tim. 76. B: πάλιν ἐντὸς ὑπὸ τὸ δέρμα εἱλλόμενον (v. εἰλούμενον) κατεῤῥιζοῦτο.

καταῤῥοϊκός, ή, όν, vern. *katarrhalisch.* Tim. 85. B: *ὅσα γίγνεται καταῤῥοϊκά (νοσήματα).*

κατάῤῥους, ὁ, *destillatio.* Crat. 440. D: *ὑπὸ ῥεύματός τε καὶ κατάῤῥου πάντα χρήματα ἔχεσθαι.* C: *ἀτεχνῶς ὥσπερ οἱ κατάῤῥῳ νοσοῦντες ἄνθρωποι.* Pol. III. 405. D: *φύσας τε καὶ κατάῤῥους νοσήμασιν ὀνόματα τίθεσθαι.*

καταῤῥυπαίνω, *foedo, contamino.* Legg. XI. 937. D: *αἳ (κῆρες) καταμιαίνουσί τε καὶ καταῤῥυπαίνουσιν αὐτά.* 919. E: *καταῤῥυπαίνειν.*

καταρτύω, *compono, moderor.* Men. 88. B: *μετὰ ... νοῦ καὶ μανθανόμετα καὶ καταρτυόμενα ὠφέλιμα.* Legg. VII. 808. D: *πηγὴν τοῦ φρονεῖν μήπω κατηρτυμένην.*

κατάρχω, *incipio, instituo.* Prot. 351. E: *σὺ γὰρ καὶ κατάρχεις τοῦ λόγου.* Conv. 177. E: *καταρχέτω.* 176. A: *κατάρχειν.* Cum accus. Euthyd. 283. B: *θαυμαστὸν γάρ τινα ... ἀνὴρ κατῆρχε λόγον.* Med. Phaedr. 256. D: *τοῖς κατηργμένοις ἤδη τῆς ἐπουρανίου* (al. *ὑπουρανίου*) *πορείας.*

καταρῶμαι, *exsecror.* Phaed. 116. C: *ὅτι μοι χαλεπαίνουσι καὶ καταρῶνται.* Alc. II. 138. C: *ἕτερα πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι κατηρᾶτο.*

κατασβέννυμι, *exstinguo; deleo, tollo.* Legg. VIII. 838. B: *οὐκοῦν σμικρὸν ῥῆμα κατασβέννυσι πάσας τὰς τοιαύτας ἡδονάς;* Prot. 334. C: *τὴν δυσχέρειαν κατασβέσαι τὴν ... γιγνομένην ἐν τοῖς σιτίοις τε καὶ ὄψοις.* Tim. 45. D: *ἀλλοιοῦταί τε αὐτὸ καὶ κατασβέννυται.* 57. B: *ὅταν ... κατασβεννύηται.* 85. E: *βίᾳ κατασβεννυμένη (χολή).* 68. A: *κατασβεννυμένου.* Pol. III. 411. C: *ἀπὸ σμικρῶν ταχὺ ἐρεθιζόμενόν τε καὶ κατασβεννύμενον (θυμόν).* Tim. 37. B: *πέπαυται κατασβεννύμενα* Phil. 33. D. Tim. 49. C: *κατασβεσθέν.*

κατασημαίνω, *obsigno*; etiam *consigno.* Legg. XI. 937. B: *τὰς δ' ἐπισκήψεις τὰς ἀρχὰς φυλάττειν κατασεσημασμένας ὑπ' ἀμφοῖν.* VI. 756. E: *τὰ κατασημανθέντα ὀνόματα.* Med. Legg. VI. 756. C: *τούτους ... κατασημήνασθαι.* Men. 89. B: *κατασημηνάμενοι πολὺ μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον.*

κατασήπομαι, *putresco.* Ep. XIII. 361. E: *τὰ δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη.* Phaed. 86. C: *ἕως ἂν ... κατασαπῇ.* B: *πρότερον τὰ ξύλα ... κατασαπήσεσθαι.*

κατασιγῶ, *reticeo.* Phaed. 107. A: *εὖ ἔχει μὴ κατασιγῆσαι.*

κατασκεδάννυμι, *dissemino.* Apol. 18. C: *ταύτην τὴν φήμην κατασκεδάσαντες.* De lege 320. D: *κατασκέδασται (ἡ φήμη).*

κατασκευάζω, *adorno, instruo*; *construo* vel *exstruo*; *efficio, fingo.* Phaedr. 261. C: *εἰ μὴ Γοργίαν Νέστορά τινα κατασκευάζεις.* Legg. VII. 795. A: *ὅτι παρὰ φύσιν κατασκευάζουσιν οἱ ἀριστερὰ δεξιῶν ἀσθενέστερα κατασκευάζοντες.*

Pol. VIII. 557. D: πόλιν κατασκευάζειν. Legg. VI. 761. C: γυμνάσια ... κατασκευάζειν. 778. C: τὰ ἱερὰ ... κατασκευάζειν. XII. 968. C: τὸ τὰ τοιαῦτα κατασκευάζον. Critia 113. C: ἱερὰ θυσίας τε αὐτοῖς κατασκευάζοντες. Legg. III. 684. D: ἰσότητα αὐτοῖς τινὰ κατασκευάζουσι τῆς οὐσίας. Pol. II. 372. D: εἰ ... ὑῶν πόλιν ... κατεσκεύαζες. Prot. 317. D: κατεσκευάζομεν (συνέδριον). Theaet. 197. D: ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν κήρινόν τι ἐν ταῖς ψυχαῖς κατεσκευάζομεν ... πλάσμα. Pol. IV. 422. E. Locr. 98. E: ὁ θεὸς τόνδε τὸν κόσμον κατεσκεύαξεν (codd. aliquot κατεσκεύαζεν). Menex. 238. B: οἳ τὸν βίον ἡμῶν κατεσκεύασαν ... παιδευσάμενοι cet. Prot. 317. D: βούλεσθε ... συνέδριον κατασκευάσωμεν —; Conv. 189. C: μέγιστ᾽ ἂν αὐτοῦ ἱερὰ κατασκευάσαι καὶ βωμούς. Legg. XII. 968. A: κατασκευάσας αὐτὴν (τὴν πόλιν) ὀρθῶς. Ep. VII. 332. B: νόμους κατασκευάσας. Locr. 94. D: κατασκευάξας. Pol. II. 363. C: συμπόσιον τῶν ὁσίων κατασκευάσαντες. Legg. X. 908. D: ἐξ ὧν μάντεις ... κατασκευάζονται (*exsistunt*) πολλοί. I. 634. D: εἴπερ καὶ μετρίως κατεσκεύασται τὰ τῶν νόμων. Pol. III. 417. B: οὕτω δεῖν κατεσκευάσθαι τοὺς φύλακας cet. VIII. 547. D: ξυσσίτια ... κατεσκευάσθαι. Legg. VI. 778. A: ὅτε τις οἰκέταις κατεσκευασμένος εἰς δύναμιν εἴη cet. XII. 962. C: κατεσκευασμένον (φυλακτήριον). Charm. 173. C: κατεσκευασμένον ... οὕτω τὸ ἀνθρώπινον γένος ὅτι cet. Legg. IX. 855. A: τοῦ κλήρου κατεσκευασμένου. 856. D. Pol. III. 400. E: τὴν ... εὖ τε καὶ καλῶς τὸ ἦθος κατεσκευασμένην διάνοιαν. Menex. 238. E: αἱ ... ἄλλαι πόλεις ἐκ παντοδαπῶν κατεσκευασμέναι ἀνθρώπων εἰσὶ καὶ ἀνωμάλων. Tim. 23. A: ἄρτι κατεσκευασμένα ... τυγχάνει γράμμασι. Critia 114. D. Pol. VI. 489. A: ἐν ταῖς οὕτω κατεσκευασμέναις ναυσί. Critia 110. B: τοῦ βίου τἀναγκαῖα κατεσκευασμένα. Legg. VIII. 842. A. Critia 117. D: τὰ ... περὶ τὴν τῶν βασιλέων οἴκησιν οὕτω κατεσκεύαστο. Conv. 197. B: ὅθεν ... κατεσκευάσθη τῶν θεῶν τὰ πράγματα. Ep. XI. 359. B: αἱ ἔμπροσθεν πόλεις οὕτω κατεσκευάσθησαν. A: κατασκευασθῆναι. Med. Pol. VIII. 557. B: ὅτι ἰδίαν ἕκαστος ἂν κατασκευὴν ... κατασκευάζοιτο. Legg. III. 685. E: κατασκευάξεσθαι τοὺς τότε. V. 737. B. al. Critia 115. B: κατεσκευάζοντο τά τε ἱερὰ καὶ τὰς βασιλικὰς οἰκήσεις cet. 112. B: ξυσσίτια χειμερινὰ κατεσκευασμένοι. Legg. V. 730. C: ἐρημίαν αὐτῷ πᾶσαν κατεσκευάσατο ἐπὶ τέλει τοῦ βίου. Theaet. 197. C: κατασκευασάμενος περιστερεῶνα. Pol. X. 606. E: κατὰ τοῦτον τὸν ποιητὴν πάντα τὸν αὑτοῦ βίον κατασκευασάμενον ζῆν. Verb. κατασκευαστέον. Legg. XII. 964. D.

κατασκευή, ἡ, *apparatus*; etiam *supellex*, *copia*. Legg. XI. 923. D: (πλὴν) τῆς περὶ τὸν κλῆρον κατασκευῆς πάσης. Gorg. 477. B: ἐν χρημάτων κατασκευῇ. Critia 117. A. Pol.

IV. 419: *ταύταις πρέπουσαν κατασκευὴν κτώμεναι.* **exstructio.* Gorg. 455. E: *ἡ τῶν λιμένων κατασκευή.* B: *(περὶ) λιμένων κατασκευῆς ἢ νεωρίων.* Id. Alc. II. 144. E. **constitutio*; etiam *habitus, ratio.* Legg. VIII. 842. C: *ἡ τοῦ βίου κατασκευή.* V. 739. B: *τῆς τῶν νόμων κατασκευῆς.* Def. 415. B: *πολιτικῆς κατασκευῆς ἄρχων (βασιλεύς).* Gorg. 477. B: *ἐν σώματος κατασκευῇ.* Legg. V. 741. E: *ἐν τῇ τοιαύτῃ κατασκευῇ.* 736. B: *ἐν πάσῃ κατασκευῇ πολιτικῇ.* Pol. V. 449: *περὶ ἰδιωτῶν ψυχῆς τρόπου κατασκευήν.* 462. A: *εἰς πόλεως κατασκευήν.* Legg. V. 741. D: *τὴν ἑπομένην κατασκευὴν προςλαβόν.* VIII. 557. B. Ep. VII. 351. C: *ἐπὶ πολιτείαν ... καὶ νόμων κατασκευήν.* Pol. VIII. 544. E: *αἱ τῶν ἰδιωτῶν κατασκευαὶ τῆς ψυχῆς.*

κατασκηνῶμαι, tendo (vern. *campiren*). Pol. X. 614. E: *οἷον ἐν πανηγύρει κατασκηνᾶσθαι.*

κατασκιάζω, operio. Tim. 74. D: *σαρξὶ πάντα αὐτὰ κατεσκίασεν ἄνωθεν.*

κατασπείρω, insero. Tim. 91. D: *ὡς εἰς ἄρουραν τὴν μήτραν ἀόρατα ... ζῶα κατασπείραντες.* **dissemino.* Legg. X. 891. B: *εἰ μὴ κατεσπαρμένοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι λόγοι ἐν τοῖς πᾶσιν.*

κατάστασις, ἡ, constitutio; institutum (in magistratibus creandis pos. est vern. *Einsetzung*). Pol. III. 414. A: *ἡ ἐκλογὴ ... καὶ κατάστασις τῶν ἀρχόντων τε καὶ φυλάκων.* VIII. 551. B. 557. A: *ἔστι γὰρ ... αὕτη ἡ κατάστασις δημοκρατίας.* Legg. VIII. 832. D: *ἡ τοιαύτη κατάστασις πολιτείας.* Pol. IV. 425. D: *(περὶ) δικαστῶν καταστάσεως.* V. 464. A: *πρὸς τῇ ἄλλῃ καταστάσει.* VI. 492. E: *ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πολιτειῶν.* Legg. V. 736. E. Pol. IV. 426. C: *τὴν ... κατάστασιν τῆς πόλεως ὅλην μὴ κινεῖν.* VI. 502. D: *τὴν τῶν ἀρχόντων κατάστασιν.* VIII. 550. C: *λέγεις δὲ ... τὴν ποίαν κατάστασιν ὀλιγαρχίαν;* Legg. V. 735. A: *ἀρχῶν καταστάσεις.* VI. 751. A. 767. A: *τρόπον δή τινα καὶ τῶν δικαστηρίων αἱ καταστάσεις ἀρχόντων εἰσὶν αἱρέσεις.* 768. D: *αἱ ... περὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς καταστάσεις.* XII. 956. E. III. 684. B: *ταῖς καταστάσεσι τῶν πολιτειῶν.* VI. 759. B. **status, habitus.* Legg. VII. 796. A: *μετὰ φιλονεικίας τε καὶ καταστάσεως (εὐσχήμονος καταστάσεως?* e seqq. *μετ' εὐσχήμονος).* Pol. VIII. 547. B: *τὰς ψυχὰς ἐπὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν ἠγέτην.* **restitutio.* Phil. 46. C: *ἐν τῇ καταστάσει ... ἢ τῇ διαφθορᾷ.* 42. D: *ταύτην ... τὴν κατάστασιν ἡδονὴν ἀπεδεξάμεθα παρ' ἡμῶν αὐτῶν.* (Tim. 58. E: pro *κατάστασιν* sine dubio scrib. *κατάτασιν*). **sedatio.* Def. 412. D: *πραότης κατάστασις κινήσεως τῆς ὑπ' ὀργῆς.*

καταστεγάζω, intego. Critia 115. E: *κατεστέγασαν ἄνωθεν (τοὺς τῆς γῆς τροχούς).*

κατάστεγος, ὁ ἡ, *tectus*. Euthyd. 273. A: ἐν τῷ καταστέγῳ δρόμῳ.

κατάστρωμα, τό, *tabulatum*. Lach. 184. A: βαλόντος τινὸς λίθῳ ... ἐπὶ τὸ κατάστρωμα.

κατασφραγίζω, *obsigno*. Eryx. 400. A: κατεσφραγισμένῳ τούτῳ νομίζουσι.

κατάτασις, ἡ, *deiectio*. Tim. 58. E: τὴν κατάτασιν (v. κατάστασιν) ἐπὶ γῆν (antec. κατατεινόμενον ἐπὶ γῆν).

κατατάττω, *colloco*. Legg. XII. 945. A: μηδ' εἰς τάξιν κατατάξῃ μηδ' ἡντινοῦν.

κατατείνω, *intendo, contendo*. Tim. 84. E: ὅταν (πνεῦμα) ... τούς τε ἐπιτόνους καὶ τὰ ξυνεχῆ νεῦρα οὕτως εἰς τὸ ἐξόπισθεν κατατείνῃ τούτοις. 63. C: ἧττον ... κατατεινόμενον. * *contendo*, h. e. *contente* (continenter et fuse) *dico*. Prot. 329. A: δολιχὸν κατατείνουσι τοῦ λόγου. Pol. II. 358. D: διὸ κατατείνας ἐρῶ τὸν ἄδικον βίον ἐπαινῶν. 367. B: ὡς δύναμαι μάλιστα κατατείνας λέγω. * *deprimo, deiicio*. Tim. 58. E: κατατεινόμενον εἰς γῆν. 92: παντάπασι πρὸς γῆν πᾶν τὸ σῶμα κατατεινομένοις. — Intrans. *intentus*, h. e. *vehemens, sum*. Pol. I. 329. C: ἐπειδὰν ... αἱ ἐπιθυμίαι παύσωνται κατατείνουσαι καὶ χαλάσωσι.

κατατέμνω, *concido, seco*. Hipp. mai. 301. B: τὸ καλὸν καὶ ἕκαστον τῶν ὄντων ἐν τοῖς λόγοις κατατέμνοντες. Tim. 36. B: ἐξ οὗ ταῦτα κατέτεμνεν. Pol. X. 610. B: μηδ' εἴ τις ὅτι σμικρότατα ὅλον τὸ σῶμα κατατέμοι. Est etiam, ut Lat. *concidere*, vern. *niederhauen* vel *umbringen*. Pol. VI. 488. C: τὸν λέγοντα ὡς διδακτὸν ἑτοίμους κατατέμνειν.

κατατετραίνω, *perforo*. Tim. 70. C: κατατετρημένας (σήραγγας).

κατατήκω, *liquefacio*. Tim. 61. A: κατατήκει μόνον πῦρ (int. ἀέρα). 88. A. 65. D: γήϊνα μέρη κατατηκόμενα.

κατατίθημι, *depono*, h. e. *pendo, persolvo*. Legg. XI. 921. D: οὗτος τῇ δραχμῇ ἑκάστου μηνὸς ἐπωβελίαν κατατιθέτω. Prot. 328. C: τοσοῦτον κατέθηκε. 314. B: καταθέντα τὴν τιμήν. Med. Crat. 391. B: χάριτας κατατιθέμενον (ut Lat. *gratias persolvere*). * *pono, colloco*. Pol. II. 369. E: ἕνα ἕκαστον τούτων δεῖ τὸ αὑτοῦ ἔργον ἅπασι κοινὸν κατατιθέναι. Legg. XI. 923. B: τὸ ἑνὸς ἑκάστου κατατιθεὶς ἐν μοίραις ἐλάττοσι δικαίως. Phil. 14. B: κατατιθέντας ... εἰς τὸ μέσον τολμῶμεν cet. Crat. 428. A: εἰ καί τις σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθείη (Hes.). Legg. XII. 946. D: εἰς τὴν ἀγορὰν γράμματα καταθέντες περὶ ἑκάστης ἀρχῆς. Crat. 384. C: εἰς τὸ κοινὸν ... καταθέντας χρὴ σκοπεῖν. Med. *depono*. Theaet. 209. C: πρὶν ἂν ἡ σιμότης αὕτη ... διάφορόν τι μνημεῖον παρ' ἐμοὶ ἐνσημηναμένη καταθῆται. Deponere etiam hic dicitur *qui memoriae aliquid tradit*. Legg. IX. 858. D: ὅσοι ... τὴν αὑτῶν εἰς μνήμην ξυμβουλὴν περὶ βίου κατέθεντο συγγράψαντες. Conv. 208. C: κλέος εἰς τὸν

ἀεὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι. Praec. in eo ponitur *quod conservatum* vel *custoditum volumus*. Legg. XI. 913. C: ἃ μὴ κατέθου, μὴ ἀνέλῃ. VIII. 844. E: τῷ (νόμῳ) μὴ κινεῖν ὅ τι μὴ κατέθετο. XI. 913. C. D. Prot. 320. A: καταθέμενος ἐν Ἀρίφρονος ἐπαίδευε. Legg. XII. 941. D: ὅ τε τὸ μεῖζον κινῶν οὐ καταθέμενος ὅλον ἀδικεῖ. Prot. 314. A: καταθέμενον οἴκαδε. **sepono, removeo*. Tim. 59. C: τοὺς περὶ τῶν ὄντων ἀεὶ καταθέμενος λόγους. Prot. 348. A: καταθεμένους τοὺς ποιητάς.

κατατρέχω, *invehor in aliquem*. Legg. VII. 806. C: τὸν ξένον ἐάσομεν τὴν Σπάρτην ἡμῖν οὕτω καταδραμεῖν;

κατατρίβω, *contero, consumo*. Phaed. 87. B: ἑκάστην τῶν ψυχῶν πολλὰ σώματα κατατρίβειν. C: πολλὰ κατατρίψας τοιαῦτα ἱμάτια. 91. D: πολλὰ ... σώματα κατατρίψασα ἡ ψυχή. 87. D: (εἰ) ἡ ψυχὴ ἀεὶ τὸ κατατριβόμενον ἀνυφαίνοι. Alc. I. 113. E: ὡς τῶν προτέρων οἷον σκευαρίων κατατετριμμένων. Legg. III. 678. D: ταῦτα ... ταχὺ κατατριβέντα ἠφάνιστο. Med. *tero* (ut tempus, vern. *zubringen*). Pol. III. 405. B: ὅταν τις ... τὸ πολὺ τοῦ βίου ἐν δικαστηρίοις φεύγων τε καὶ διώκων κατατρίβηται cet.

καταυλῶ, *tibiae cantu obtundo* vel *demulceo* et in univ. *demulceo*. Legg. VII. 790. E: ἀτεχνῶς οἷον καταυλοῦσι τῶν παιδίων. Pol. III. 411. A: ὅταν ... τις μουσικῇ παρέχῃ καταυλεῖν. VIII. 561. C: μεθύων καὶ καταυλούμενος.

καταφαίνομαι, *appareo, videor, me offero*. Legg. IV. 712. E: ταὐτόν σοι πάθος ... καταφαίνομαι πεπονθέναι. Gorg. 456. A: δαιμονία γάρ τις ἔμοιγε καταφαίνεται cet. Theaet. 217. E: ἄξενόν τι καταφαίνεταί μοι καὶ ἄγριον. Phil. 16. C: ὥς γε καταφαίνεται ἐμοί. Charm. 172. C: ὅτι μοι ἄτοπ᾽ ἄττα καταφαίνεται περὶ σωφροσύνης. Hipp. mai. 300. D: οὕτω μοι σφόδρα καὶ πολλὰ καταφαίνεται. Soph. 268. A: καί μοι διττὼ καταφαίνεσθόν τινε. Dem. 383. C: ἄτοπον ἔφη αὐτῷ καταφαίνεσθαι. Tim. 17. C: οἵα ... ἀρίστη κατεφαίνετ᾽ ἄν μοι γενέσθαι. Alc. II. 140. D. Critia 121. B: καὶ τῷ δυναμένῳ ... ὁρᾶν αἰσχροὶ κατεφαίνοντο. Legg. I. 631. A: οὔτε ὀρθῶς ἔτι μοι κατεφάνης λέγων cet. Soph. 232. B: ἓν γάρ τί μοι μάλιστα κατεφάνη αὐτὸν μηνῦον. Legg. IV. 723. A. VII. 811. D: πάντων μοι μετριώτατοί γε εἶναι κατεφάνησαν.

καταφανής, ὁ ἡ, *manifestus, conspicuus; perspicuus*. Polit. 265. D: ὅ γε βασιλεὺς ἡμῖν ... καταφανὴς ὅτι ... νομεύει. Pol. VI. 506. B: ἦσθα καὶ πάλαι καταφανὴς ὅτι cet. Legg. III. 688. D. Phil. 25. D: καταφανὴς κἀκείνη γενήσεται. Prot. 351. E: ἆρ᾽ οὖν ... τῇδέ πῃ καταφανὲς ἂν ἡμῖν γένοιτο; Gorg. 463. A. Epin. 992. A: καταφανοῦς γενομένης τῆς πάντων αὐτῶν ... φήμης εὐτυχοῖς. Tim. 29. B: τοῦ ... μονίμου καὶ μετὰ νοῦ καταφανοῦς μονίμους (τοὺς λόγους). Prot. 312. A: ὥστε καταφανῆ αὐτὸν γενέσθαι. Gorg

453. C: ὡς μάλιστ' ἂν ἡμῖν καταφανὲς ποιοῖ περὶ ὅτου λέγεται. Pol. VI. 504. B: ἣν περιελθόντι καταφανῆ γίγνοιτο. Legg. I. 632. D. Polit. 289. C: τοὺς ... ἀμφισβητοῦντας τῷ βασιλεῖ καταφανεῖς γενήσεσθαι. Prot. 361. C: καταφανῆ αὐτὰ γενέσθαι. Legg. VII. 812. A: τότε ... τοῦτο αὐτὸ ἔσται καταφανέστερον. Theaet. 186. E: καὶ μάλιστά γε νῦν καταφανέστατον γέγονεν ἄλλο ὂν αἰσθήσεως ἐπιστήμης.

καταφαρμακεύω, *incanto*. Phaedr. 242. E: ὃς διὰ τοῦ ἐμοῦ στόματος καταφαρμακευθέντος ὑπὸ σοῦ ἐλέχθη.

κατάφασις, ἡ, *affirmatio*. Def. 413. C: ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει.

καταφεύγω, *confugio; me converto*. Alc. I. 110. E: οὐκ εἰς σπουδαίους γε διδασκάλους καταφεύγεις. Phaed. 76. E: εἰς καλόν γε καταφεύγει ὁ λόγος, εἰς τὸ cet. Crat. 425. D: ὥσπερ οἱ τραγῳδοποιοὶ ... ἐπὶ τὰς μηχανὰς καταφεύγουσι. Legg. VI. 778. E: εἰς αὐτὸ (τὸ τεῖχος) καταφεύγοντας. Soph. 236. D: ἐπεὶ καὶ νῦν ... εἰς ἄπορον εἶδος διερευνήσασθαι καταπέφευγεν. Phil. 64. E. Soph. 260. C: τὸν ... σοφιστὴν ἔφαμεν ἐν τούτῳ που τῷ τόπῳ καταπεφευγέναι. Phaedr. 244. E: καταφυγοῦσα πρὸς θεῶν εὐχάς τε καὶ λατρείας. Phaed. 99. E: εἰς τοὺς λόγους καταφυγόντα.

καταφθείρω, *deleo*. Legg. III. 697. D: ἀνάστατα ... ἔθνη φίλια πυρὶ καταφθείραντες.

καταφίημι, *demitto*. Lach. 183. E: κατηφίει (v. ἐφίει) τὸ δορὺ διὰ τῆς χειρός.

καταφλέγω, *comburo*. Hipp. min. 371. C. (Hom.).

καταφορά, ἡ, *lapsus*. Ax. 370. C: καταφορὰς ὄμβρων.

καταφορῶ, *defero aliquid in aliquam rem* (ita ut eam copia tamquam unda obruam). Pol. IX. 587. E: ἀμήχανον ... λογισμὸν καταπεφόρηκας τῆς διαφορότητος τοῖν ἀνδροῖν (al. „contentionem vocis ad praelongum vocabulum numeri a Socrate prolati adhibendam" intelligunt).

καταφρόνησις, ἡ, *contemtio*. Pol. VIII. 558. B: καταφρόνησις ὧν ἡμεῖς ἐλέγομεν cet. Ep. VII. 341. E: καταφρονήσεως ... ἐμπλήσειεν ἂν οὐδαμῇ ἐμμελοῦς.

καταφρονητικῶς, *contemtim*. Theaet. 161. C: ἵνα μεγαλοπρεπῶς καὶ πάνυ καταφρ. ἤρξατο ἡμῖν λέγειν.

καταφρονῶ, *despicio, contemno*. Gorg. 512. C: ἀλλὰ σὺ οὐδὲν ἧττον αὐτοῦ καταφρονεῖς καὶ τῆς τέχνης τῆς ἐκείνου. Apol. 26. D. Conv. 216. D: καταφρονεῖ τοσοῦτον ὅσον cet. Clit. 407. C: πῶς οὐ καταφρονεῖτε τῆς νῦν παιδεύσεως —; Alc. II. 150. A: οἱ δὲ ... καταφρονοῦσιν ἁπάντων τούτων. Gorg. 510. C: καταφρονοῖ γὰρ ἂν αὐτοῦ ὁ τύραννος. Pol. VIII. 549. A. Legg. X. 885. C: τῷ καταφρονεῖν ἡμῶν. 900. B. Gorg. 452. B: πάνυ καταφρονῶν ἁπάντων. Legg. VI. 754. E: τῶν νόμων καταφρονῶν. Conv. 220. C: ὡς καταφρονοῦντα σφῶν. Soph. 246. B: καταφρο-

νοῦντες. Ep. II. 312. A: *ὡς σὺ ἐμοῦ ... καταπεφρόνηκας.* B. Lach. 200. A: *ἐπειδὴ ἐμοῦ κατεφρόνησας Σωκράτει ἀποκριναμένου.* Apol. 28. C: *ὃς τοσοῦτον τοῦ κινδύνου κατεφρόνησε ... ὥστε* cet. Crat. 400. A: *τούτου ... καταφρονήσαιεν ἄν.* Conv. 184. B: *ἂν ... μὴ καταφρονήσῃ.* Pol. VII. 540. D: *καταφρονήσωσιν.* Gorg. 527. C: *ἔασόν τινά σου καταφρονῆσαι ὡς ἀνοήτου.* Pol. X. 606. B: *καταφρονήσας ὅλου τοῦ ποιήματος.* Legg. III. 692. C. Phaedr. 252. A: *πάντων καταφρονήσασα.* Legg. III. 695. B: *καταφρονήσαντος.* Theaet. 150. E: *ἐμοῦ ... καταφρονήσαντες.* Ep. VII. 339. B: *εἴ τις ... καταφρονήσει τῆς ἐμῆς φιλοσοφίας.* Pol. VIII. 556. D: (*ὅταν*) *μηδαμῇ ταύτῃ καταφρονῶνται οἱ πένητες ὑπὸ τῶν πλουσίων,* Euthyd. 273. C: *εἰπὼν ... ταῦτα κατεφρονήθην ὑπ᾽ αὐτοῖν.* Phaedr. 239. B: *περίφοβον ὄντα τοῦ καταφρονηθῆναι.* Alc. I. 119. D: *καταφρονηθέντας.* Hipp. mai. 281. C: *τὸν μέλλοντα μὴ καταφρονήσεσθαι.*

καταφυγή, ἡ, refugium. Legg. III. 699. B: *εὕρισκον καταφυγὴν αὐτοῖς εἰς αὐτοὺς μόνους εἶναι καὶ τοὺς θεούς.*

καταχαρίζομαι, gratificor; cum acc. rei *in gratiam alicuius aliquid remitto.* Apol. 35. C: *οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ κάθηται ὁ δικαστής, ἐπὶ τῷ καταχαρίζεσθαι τὰ δίκαια.* Gorg. 513. D: *μὴ καταχαριζόμενον, ἀλλὰ διαμαχόμενον.*

καταχειροτονῶ, damno. Ax. 368. E: *κατεχειροτόνησαν τῶν ἀνδρῶν ἄκριτον θάνατον.*

καταχέω, effundo; perfundo. Pol. III. 411. A: *ὅταν ... τις μουσικῇ παρέχῃ καταυλεῖν καὶ καταχεῖν τῆς ψυχῆς διὰ τῶν ὤτων.* 398. A: *μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχέαντες.* Med. Legg. I. 637. E: *κατὰ τῶν ἱματίων καταχεόμενοι (οἶνον).* Tim. 41. D: *πάλιν ἐπὶ τὸν πρότερον κρατῆρα ... τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα κατεχεῖτο.* **offundo.* Soph. 264. C: *ἔτι μείζων κατεχύθη σκοτοδινία.* Etiam in eo ponitur qui conviciis aliquem obruit, qui famam vel opinionem spargit al. Legg. VII. 800. D: *ἐνίοτε πᾶσαν βλασφημίαν τῶν ἱερῶν καταχέουσι.* 814. D: *δόξαν τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους καταχεῖν.*

καταχρῶμαι, utor, adhibeo. Phil. 51. A: *μάντεσι* (v. *μάρτυσι*) *καταχρώμαι πρὸς τὸ* cet. De virt. 379. D: *πολλαχοῦ ... καὶ Ὅμηρος τῷ αὐτῷ τούτῳ καταχρῆται.* Conv. 205. B: *τὰ δὲ ἄλλα ἄλλοις καταχρώμεθα ὀνόμασιν.* Phaed. 110. B: *οἷς ... οἱ γραφεῖς καταχρῶνται.* Pol. VII. 539. B. 520. A: *ἵνα καταχρῆται αὐτὸς αὐτοῖς ἐπὶ τὸν ξύνδεσμον τῆς πόλεως.* Theaet. 173. B: *καταχρώμεθα.* Gorg. 490. C: (*ἐν τῷ*) *καταχρῆσθαι εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα.* Conv. 187. C: *πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καταχρῆσθαι ῥυθμῷ τε καὶ ἁρμονίᾳ.* Legg. III. 700. B. Tim. 73. E: *καταχρώμενος ... τούτῳ.* Polit. 272. C: *κατεχρῶντο τούτοις ξύμπασιν ἐπὶ φιλοσοφίαν.* Critia 112. C. Ep. VIII. 353. E: *εἰ .. ἡ τυραννὶς οὐκ ὀρθῶς τῇ τῆς πόλεως δωρεᾷ κατακέχρηται.* Crat. 426. E: *διὸ φαίνεται*

μοι τούτῳ πρὸς ταῦτα κατακεχρῆσθαι. Tim. 21. C: εἴ γε ... μὴ παρέργῳ τῇ ποιήσει κατεχρήσατο. 78. B. Phaedr. 273. C: ἐκείνῳ ... καταχρήσασθαι τῷ cet. Critia 113. A: ἐπινοῶν εἰς τὴν αὐτοῦ ποίησιν καταχρήσασθαι τῷ λόγῳ. *[abutor. Menex. 247. A: εἰ παρασκευάσαισθε τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρησόμενοι.]

κ α τ α χ ώ ν ν υ μ ι, *obruo.* Gorg. 512. B: καταχώσειεν ἂν ὑμᾶς τοῖς λόγοις. **obscuro.* Crat. 414. C: ὅτι τὰ πρῶτα ὀνόματα τεθέντα κατακέχωσται ἤδη ὑπὸ τῶν βουλομένων τραγῳδεῖν αὐτά.

κ α τ α ψ ε ύ δ ο μ α ι, *mentior, falsi quid de aliquo confingo* vel *dico.* Euthyd. 283. E: ὅτι (v. ὅ τι) μαθών μου καὶ τῶν ἄλλων καταψεύδει τοιοῦτο πρᾶγμα. Legg. VII. 821. B: καταψευδόμεθα νῦν ... Ἕλληνες πάντες μεγάλων θεῶν. Phaed. 85. A: οἱ ... ἄνθρωποι ... καὶ τῶν κύκνων καταψεύδονται. Pol. III. 391. D: οἷα νῦν καταψεύδονται αὐτῶν. II. 381. D: μηδὲ Πρωτέως ... καταψευδέσθω μηδείς. Menex. 247. E: ἡμῶν τοὺς ἐπαινοῦντας καταψεύδεσθαι. Legg. XII. 941. A: καταψευδόμενος τῆς πόλεως. III. 700. E: μουσικῆς ... καταψευδόμενοι. Ep. III. 319. D: καταψεύσασθαι.

κ α τ α ψ ε υ δ ο μ α ρ τ υ ρ ῶ, *testimonium falsum dico;* pass. ponitur in eo in quem falsum dicitur testimonium. Gorg. 472. A: ἐνίοτε γὰρ ἂν καὶ καταψευδομαρτυρηθείη ὑπὸ πολλῶν καὶ δοκούντων εἶναί τι.

κ α τ α ψ η φ ί ζ ο μ α ι, *condemno;* cum accus. rei cuius aliquis dicitur damnari vel damnatus esse. Apol. 41. D: καίτοι οὐ ταύτῃ τῇ διανοίᾳ κατεψηφίζοντό μου. 35. E: ὅτι ἐμοῦ κατεψηφίσασθε. Gorg. 515. E: οὐδεμίαν αἰσχρὰν δίκην (*criminis turpis* vel *flagitii*) κατεψηφίσαντο αὐτοῦ Ἀθηναῖοι. 516. A: κλοπὴν αὐτοῦ κατεψηφίσαντο. Phaed. 98. E: ἐμοῦ καταψηφίσασθαι. Legg. IX. 878. D: οἱ καταψηφισάμενοι δικασταί. Apol. 39. D: ὑμῖν τοῖς καταψηφισαμένοις. 38. D: πρὸς τοὺς ἐμοῦ καταψηφισαμένους θάνατον. 35. B: καταψηφιεῖσθε. Pass. Polit. 299. A: ὧν δ' ἂν καταψηφισθῇ. Pol. VIII. 558. A: ἀνθρώπων καταψηφισθέντων θανάτου ἢ φυγῆς.

κ α τ α ψ ύ χ ο μ α ι, *rigesco.* Tim. 84. E: τότε ... πᾶν τὸ τοιοῦτον καταψύχεται (A et Θ a pr. m. καταψήχεται).

κ α τ α ψ ῶ, *demulceo.* Phaed. 89. B: καταψήσας ... μου τὴν κεφαλήν.

κ α τ ε γ γ υ ῶ, *vador* vel *vades posco.* Legg. IX. 871. E: κατεγγυάτω τὸν ᾧ ἂν ἐπισκήπτηται. 872. B: κατεγγυᾶν. Med. *vadimonium facio.* Legg. IX. 872. B: ταύτην (τὴν ἐγγύην) ... τοὺς αὐτόχειρας κατεγγυᾶσθαι.

κ α τ έ δ ω, *exedo.* Phaed. 110. E: ὅτι ἐκεῖνοι οἱ λίθοι ... οὐ κατεδηδεσμένοι οὐδὲ διεφθαρμένοι ... ὑπὸ σηπεδόνος καὶ ἅλμης.

κ ά τ ε ι μ ι, *descendo.* Ax. 371. A: κατιόντας εἰς Ἅιδου.

In univ. (ut Lat. *descendo*) *proficiscor, venio*. Prot. 316. C: ξένον ... ἄνδρα καὶ κατιόντα εἰς πόλεις μεγάλας. **revertor, redeo*. Pol. X. 607. D: κατιέναι. Ep. VII. 333. D: κατιὼν οἴκαδε. Polit. 273. E: πάλιν ἀποθνήσκοντα εἰς γῆν κατήει.

κατειπεῖν, *deferre, incusare* vel *accusare*; *prodere*. Ax. 366. C: τοσάδε τοῦ ζῆν κατεῖπεν ὥστε cet. Theaet. 149. A: μὴ μέντοι μου κατείπῃς πρὸς τοὺς ἄλλους. Cognata sunt perf. et fut., tamquam a formis ἐρῶ et ἐρέω ducta. Theaet. 125. A: ἐπειδὴ ἐναντίον ἐμοῦ κατείρηκέ σου (*te accusavit*). Menex. 249. E: οὐ κατερῶ (*te prodam*). Ib. ὅπως μου μὴ κατερεῖς. Pol. X. 595. B: οὐ γάρ μου κατερεῖτε πρὸς τοὺς τῆς τραγῳδίας ποιητάς. — Etiam simpl. est *dicere* (ut vern. *angeben*). Theag. 123. B: ἐναντίον ἐμοῦ κάτειπε τίς ἐστιν αὕτη ἡ σοφία ἧς ἐπιθυμεῖς.

κατελεῶ, *misereor*. Pol. III. 315. C: μηδενὶ τρόπῳ κατελεήσουσιν.

κατέναντι, *contra, adversus*. Charm. 155. D: κατέναντι (codd. plerique κατέναντα) λέοντος νεβρὸν ἐλθόντα.

κατεπᾴδω, *incanto*. Men. 80. A: ἀτεχνῶς κατεπᾴδεις. Gorg. 483. E: κατεπᾴδοντές τε καὶ γοητεύοντες.

κατεπείγω, *impello*; *urgeo*. Theaet. 172. D: κατεπείγει γὰρ ὕδωρ ῥέον. 187. D. Ep. VII. 336. D: κατεπείγουσι ... ἡμᾶς αἱ τῶν στάσεων ... διαφοραί. Legg. VI. 781. E: οὐδὲν ἡμᾶς ἐστὶ τὸ κατεπεῖγον τὸ μὴ cet. Ep. VII. 338. E: ἅμα δ' ἡ φιλοτιμία κατήπειγεν αὐτόν.

κατεργάζομαι, *perficio· efficio*. Legg. VII. 791. A: κατειργάσατο ἀντὶ μανικῶν ἡμῖν διαθέσεων ἕξεις ἔμφρονας. III. 686. E: θαυμάστ' ἂν καὶ πολλὰ κατεργασάμενος εὐδαιμονοῖ. **exerceo* vel *versor in aliqua re*. Tim. 88. C: ἤ τινα ἄλλην σφόδρα μελέτην διανοίᾳ κατεργαζόμενον. **acquiro, potior*. Gorg. 473. D: οὔτε ὁ κατειργασμένος τὴν τυραννίδα ἀδίκως.

κατέρχομαι, *redeo*. Pol. VIII. 566. A: κατέρχεται. Apol. 21. A: μεθ' ὑμῶν κατῆλθε. Legg. III. 682. E: οἳ πάλιν ἐκπεσόντες κατῆλθον μεταβαλόντες ὄνομα. Alc. II. 142. A. Legg. IX. 868. A: φυγὼν μηκέτι κατέλθῃ. Pol. VIII. 566. A: ἐκπεσὼν ... καὶ κατελθών. Ep. VII. 325. B: οἱ τότε κατελθόντες. Legg. IX. 868. D: κατελθόντων ... τῶν κτεινάντων.

κατευθύνω, *dirigo, rego; duco*. Legg. VIII. 807. A: κατευθυνέτω τὰς φύσεις αὐτῶν. 847. A: μέχριπερ ἂν κατευθύνωσιν εἰς τὸν αὑτοῦ δρόμον. Tim. 44. B: αἱ περιφοραὶ κατευθυνόμεναι. Critia 118. C: ὅ τι δ' ἐνελείπετο, κατεύθυντο (sic Par. A. pro vulg. και' εὐθὺ τῷ). **rationem reposco*. Legg. XII. 945. A: κατευθύνειν αὐτοῦ τὸν εὔθυνον.

κατεύχομαι, *imprecor* et simpl. *precor*. Pol. III. 393. A: κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν πρὸς τὸν θεόν. Legg. XI. 934. E. Pol. III. 394. A: κατεύχετο.

κατέχω, *retineo, detineo; cohibeo, reprimo*; etiam *contineo, comprehendo*. Phaedr. 254. A: ἑαυτὸν κατέχει μὴ ἐπιπηδᾶν τῷ ἐρωμένῳ. Pol. VIII. 554. C: κατέχει ἄλλας κακὰς ἐπιθυμίας ἐνούσας. Men. 74. D: ὃ οὐδὲν ἧττον κατέχει τὸ στρογγύλον ἢ τὸ εὐθύ. Pol. VIII. 552. E: οὓς ... βίᾳ κατέχουσιν αἱ ἀρχαί. Crat. 404. A: ὅτι οὕτω μὲν ἂν κατέχοι αὐτοὺς δήσας τῇ περὶ ἀρετὴν ἐπιθυμίᾳ. Tim. 70. A: ἵνα ... βίᾳ τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν κατέχοι γένος. Pol. III. 415. E: ὅθεν τοὺς ... ἔνδον μάλιστ' ἂν κατέχοιεν. Gorg. 458. C: μή τινας αὐτῶν κατέχωμεν βουλομένους τι καὶ ἄλλο πράττειν. Phaed. 117. C: κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν. D: κατέχειν τὰ δάκρυα. Polit. 259. C: εἰς τὸ κατέχειν τὴν ἀρχήν. Pol. X. 606. B: οὐ ῥᾴδιον ἐν τοῖς αὐτοῦ πάθεσι κατέχειν. Lach. 184. A: τὸν γέλωτα κατέχειν. Charm. 162. C: μόγις ... ἑαυτὸν ἐν τῷ πρόσθεν κατέχων. Epin. 982. C: τρεῖς μοῖραι κατέχουσαι. Apol. 39. C: οὓς νῦν κατεῖχον. Theag. 122. A. Pol. X. 606. C: ὃ ... τῷ λόγῳ κατεῖχες ἐν σαυτῷ βουλόμενον γελωτοποιεῖν. Phaedr. 240. E: μόγις κατεῖχε τὴν ... ξυνουσίαν ἐπίπονον οὖσαν φέρειν. Phaed. 104. D: ὅ τι ἂν κατάσχῃ. 105. D. Pol. VI. 496. B: χαλινὸς οἷος κατασχεῖν. Tim. 73. D: ὃ ... τὸ λοιπὸν καὶ θνητὸν τῆς ψυχῆς ἔμελλε καθέξειν. Gorg. 508. E: ταῦτα ... κατέχεται καὶ δέδεται ... ἀδαμαντίνοις λόγοις. Pol. X. 606. A: τὸ βίᾳ κατεχόμενον. VIII. 554. C: κατεχομένας βίᾳ. **teneo, capio*; trop. *perspicio*. Phil. 26. C: τρίτον δὲ οὐ σφόδρα κατέχω τί βούλει φράζειν. Men. 72. D: οὐ μέντοι ὡς βούλομαί γέ πω κατέχω τὸ ἐρωτώμενον. Tim. 63. D: τόπον ἐναντίον ... κατέχειν. Phil. 45. E: ἡ σφοδρὰ ἡδονὴ κατέχουσα. Parm. 148. E: τὴν ἕδραν κατέχον. Theaet. 150. D: αὐτοὶ παρ' αὑτῶν πολλὰ καὶ καλὰ εὑρόντες τε καὶ κατέχοντες. Pol. IX. 572. E: ὅταν ἐλπίσωσιν οἱ δεινοὶ μάγοι ... μὴ ἄλλως τὸν νέον καθέξειν. Pass. est *teneri, capi* vel *corripi*; etiam *mente incitari*. Ion. 536. B: κατέχει ἐξ Ὁμήρου. A: ὁ δὲ ἐξ ἄλλης (Μούσης) ἐξήρτηται· ὀνομάζομεν δὲ αὐτὸ κατέχεται. Conv. 215. D: κατεχόμεθα. Ion. 536. B: πολλοὶ ἐξ Ὁμήρου κατέχονταί τε καὶ ἔχονται. 534. E: ἐξ ὅτου ἂν ἕκαστος κατέχηται. 536. C: ἐξ ὅτου ἂν κατέχωνται. Conv. 215. C: μόνα κατέχεσθαι ποιεῖ. Ion. 536. D: κατεχόμενος καὶ μαινόμενος. Pol. VIII. 560. D: καθήραντες τὴν τοῦ κατεχομένου ὑπ' αὐτῶν ... ψυχήν. Legg. III. 700. D: κατεχόμενοι ὑφ' ἡδονῆς. Ion. 533. E: ἔνθεοι ὄντες καὶ κατεχόμενοι. 534. A: αἱ βάκχαι ... κατεχόμεναι. Men. 99. D: ἐπιπνους ὄντας καὶ κατεχομένους ἐκ τοῦ θεοῦ. Phaedr. 244. E: τῷ ὀρθῶς μανέντι τε καὶ κατασχομένῳ. **obtineo, occupo* vel *potior*. Legg. XI. 932. A: εἰ ... τινὰ κατέχοι φήμη κωφὴ τῶν τοιούτων προοιμίων. Tim. 61. B: μέχριπερ ἂν ὕδωρ αὐτοῦ τὰ τῆς γῆς διάκενα ... κατέχῃ. Ep. VII. 335. E: τὴν ἀρχὴν εἰ κατέσχεν. Pol. VIII. 560. C: κατέσχον τὸν αὐτὸν τόπον τοῦ

τοιούτου. II. 360. B: *τὴν ὀργὴν κατασχεῖν.* Alc. II. 141. E: *κατασχὼν ... τὴν τυραννίδα.* **premo, affligo; adstringo.* Hipp. mai. 304. C: *ἐμὲ δὲ δαιμονία τις τύχη ... κατέχει.* Ep. VIII. 355. C: *ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν.* III. 317. A: *ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν.* Legg. IV. 706. D: *τῶν Ἀχαιῶν τότε ὑπὸ τῶν Τρώων κατεχομένων τῇ μάχῃ.* IX. 858. A: *ὥσπερ κατεχομένοις νομοθέταις ... ὑπὸ μεγάλης τινὸς ἀνάγκης, ... νομοθετεῖν.* (VII. 802. E. pro *κατεχόμενα* scrib. videtur *τὰ ἑπόμενα*).

κατηγόρημα, τό, accusatio. Legg. VI. 765. B: *ἐν ... τῇ δοκιμασίᾳ κατηγόρημα ἐν τοῦτ᾽ ἔστω καὶ ἀπηγόρημα.* IX. 881. E: *τῶν κατηγορημάτων μεγίστων.*

κατηγορία, ἡ, accusatio, criminatio. Apol. 19. A: *τίς ἡ κατηγορία ἐστὶν ἐξ ἧς ἡ ἐμὴ διαβολὴ γέγονεν.* Pol. IV. 420. A: *ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα συχνὰ τῆς κατηγορίας ἀπολείπεις.* VII. 531. B. (ubi in plectro et fidibus pos.). Phaedr. 267. A: *ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ.* 272. E.

κατήγορος, ὁ ἡ, index; subst. *accusator.* Gorg. 486. B: *κατηγόρου τυχὼν πάνυ φαύλου καὶ μοχθηροῦ.* Legg. XII. 943. B: *μηδὲ κατηγόρῳ τούτων πέρι γενέσθαι.* Gorg. 480. D: *αὐτὸν πρῶτον ὄντα κατήγορον καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων οἰκείων.* Ep. VI. 323. B: *δεῦρο παρ᾽ ἐμὲ ... πέμπετε μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν.* Apol. 18. B: *ἐμοῦ ... πολλοὶ κατήγοροι γεγόνασι πρὸς ὑμᾶς.* C. 17. B: *ὑπὸ τῶν ἐμῶν κατηγόρων.* 19. B. 41. D: *τοῖς κατηγόροις οὐ πάνυ χαλεπαίνω.* 18. A: (*πρὸς*) *τοὺς πρώτους κατηγόρους.* D: *διττούς μου τοὺς κατηγόρους γεγονέναι.*

κατηγορῶ, exprobro, reprehendo; queror; criminor, accuso. Gorg. 491. B: *ὡς οὐ ταὐτὰ σύ τ᾽ ἐμοῦ κατηγορεῖς καὶ ἐγὼ σοῦ.* Apol. 24. D. Legg. I. 636. C: *πάντες ... Κρητῶν τὸν περὶ Γανυμήδη μῦθον κατηγοροῦμεν.* Pol. V. 453. E: *ταῦτα ἡμῶν κατηγορεῖτε;* Gorg. 519. C: *κατηγοροῦσι τῶν μαθητῶν ὡς ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς.* Pol. VI. 499. E: *μὴ πάνυ οὕτω τῶν πολλῶν κατηγόρει.* Legg. VI. 767. E: *κατηγορείτω.* Apol. 35. D: *κατηγοροίην ἂν ἐμαυτοῦ ὡς θεοὺς οὐ νομίζω.* Gorg. 521. E: *εἰ αὐτοῦ κατηγοροῖ τις λέγων ὅτι* cet. Menex. 244. E: *ὀρθῶς ἂν κατηγοροίη.* Theaet. 208. B: *ἢ μήπω κατηγορῶμεν.* Prot. 328. C: *τῶνδε δὲ οὔπω ἄξιον τούτου κατηγορεῖν.* Polit. 299. A. Alc. II. 147. B: *ὃ λέγει κατηγορῶν πού τινος.* Gorg. 521. E: *κατηγοροῦντος ὀψοποιοῦ.* De lege 320. E: *εὐλογοῦντες ἢ κατηγοροῦντες.* Apol. 18. E: *κατηγορούντων.* Gorg. 482. C: *ὅπερ Γοργίου κατηγόρει πρὸς σὲ παθεῖν.* Dem. 385. C: *ἄνθρωπόν τις κατηγόρει εὐήθειαν ὅτι ταχέως ... πιστεύοι.* Apol. 18. B: *οἳ ... κατηγόρουν ἐμοῦ οὐδὲν ἀληθές.* Pol. X. 605. C: *οὐ μέντοι πω τό γε μέγιστον κατηγορήκαμεν αὐτῆς.* Apol. 18. C: *πολὺν χρόνον ἤδη κατηγορηκότες.* Menex. 244. E: *εἴ τις βούλοιτο τῆς πόλεως κατηγορῆσαι δικαίως.* Legg. X. 886. E:

οἷον κατηγορήσαντός τινος ἐν ἀσεβέσιν ἀνθρώποις ἡμῶν. Apol. 18. D: τοὺς ἄρτι κατηγορήσαντας. Euth. 2. C: ἔρχεται κατεγορήσων μου ... πρὸς τὴν πόλιν. Apol. 36. A: κατηγορήσοντες ἐμοῦ. Pol. IV. 420. A: ἔστω καὶ ταῦτα κατηγορημένα. Apol. 18. A: πρὸς τὰ πρῶτά μου ψευδῆ κατηγορημένα. Verb. κατηγορητέον. Gorg. 508. B. **dico, indico.* Alc. I. 118. B: ὡς ὁ λόγος σου κατηγορεῖ καὶ σὺ σαυτοῦ. 105. A: νῦν δὲ ἕτερα κατηγορήσω διανοήματα σὰ πρὸς αὐτόν σε. Def. 414. D: τοῦ ... κατηγορουμένου. Theaet. 167. A: οὐδὲ κατηγορητέον ὡς ὁ μὲν κάμνων ἀμαθής ... ὁ δὲ ὑγιαίνων σοφός. — Recipr. (vern. *sich zeigen*) est i. q. impers. *patere.* Phaed. 73. B: ἐνταῦθα σαφέστατα κατηγορεῖ ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει.

κατήκοος, ὁ ἡ, Lat. *audiens* (ut *dicto*), h. e. *obediens.* Tim. 70. A: τοῦ λόγου κατήκοον ὄν. Men. 71. E: κατήκοον οὖσαν τοῦ ἀνδρός. Pol. VI. 499. B: τῇ πόλει κατήκοοι (κατηκόῳ?) γενέσθαι. Critia 120. E: κατήκοοι ... ἦσαν τῶν νόμων. Pol. VIII. 562. D: τοὺς ... τῶν ἀρχόντων κατηκόους προπηλακίζει. **qui audivit*, h. e. *percepit.* Ax. 365. B: ἀνὴρ ... κατήκοος λόγων.

κατηρεφής, ὁ ἡ, *tectus.* Critia 116. B: κατηρεφεῖς (νεωσοίκους) αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.

κατιδεῖν, *spectare, conspicere*; etiam *cognoscere, perspicere.* Euthyd. 271. A: ὑποκύψας ... κατεῖδον. Legg. X. 904. A: ἐπειδὴ κατεῖδεν ἡμῶν ὁ βασιλεὺς ἐμψύχους οὔσας τὰς πράξεις ἁπάσας. Euth. 5. C: ἐμὲ δὲ οὕτως ὀξέως ... κατεῖδεν ὥστε cet. Pol. X. 615. D: ἐκεῖνον ... κατείδομεν ἐξαίφνης. Legg. III. 676. A: πῶν οὐκ ἐνθένδε τις ἂν αὐτὴν ῥᾷστα ... κατίδοι; Pol. II. 372. E: τάχ' ἂν κατίδοιμεν τήν τε δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν. Phaedr. 248. C: ἥτις ἂν ψυχὴ ... κατίδῃ τι τῶν ἀληθῶν. Conv. 210. D: ἕως ἂν ... κατίδῃ τινὰ ἐπιστήμην μίαν τοιαύτην cet. Soph. 260. E: ἵνα ... κατίδωμεν. 236. D: κατιδεῖν παγχάλεπος (ἀνήρ). Conv. 211. E: αὐτὸ τὸ θεῖον ... μονοειδὲς κατιδεῖν. Pol. IV. 445. B. Conv. 172. A: ὄπισθεν κατιδών με. Tim. 63. E: λείου ... παθήματος αἰτίαν ... κατιδών. Epin. 986. E: ὁ πρῶτος ταῦτα κατιδών. Phaed. 82. E: τοῦ εἱργμοῦ τὴν δεινότητα κατιδοῦσα. Tim. 77. C: κατιδόντι. Legg. III. 691. B: εἰς τὸ γεγονὸς παρ' ὑμῖν ... κατιδόντα. Pol. X. 620. B: κατιδοῦσαν. Soph. 260. E: κατιδόντες. Pol. IV. 420. B. Perf. κατειδέναι, quod huc refertur, est *scire.* Legg. VII. 799. C: μὴ σφόδρα κατειδὼς ὁδόν. Soph. 229. C: τὸ μὴ κατειδότα τι δοκεῖν εἰδέναι.

κατισχναίνω, *macero.* Pol. VII. 561. C: ὑδροποτῶν καὶ κατισχναινόμενος.

κατοδύρομαι, *deploro.* Ax. 367. D: ὡς κατοδύρονται τὸ ζῆν. 368. B: κατοδυρομένων.

κατοίκησις, ἡ, *domicilium.* Critia 115. C: ἐν ταύτῃ τῇ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν προγόνων κατοικήσει. Tim. 71. B: εἰς τὴν ἐκείνου κατοίκησιν.

κατοικίζω, *colloco, constituo; domicilium colloco,* etiam *locum domicilio deligo;* pass. *collocor, habito.* Tim. 69. D: χωρὶς ἐκείνου κατοικίζουσιν εἰς ἄλλην τοῦ σώματος οἴκησιν τὸ θνητόν. Pol. IX. 592. B: τῷ βουλομένῳ ... ἑαυτὸν κατοικίζειν. Critia 109. B: κατῴκιζον τὰς χώρας. Tim. 24. B: ταύτην ... ξύμπασαν τὴν διακόσμησιν ... ἡ θεὸς ... κατῴκισεν. Critia 113. C: ἐκγόνους ἑαυτοῦ κατῴκισεν ... ἔν τινι τόπῳ τοιῷδε τῆς νήσου. Tim. 70. A: κατῴκισαν. Pol. IX. 579. A: εἰ καὶ ἄλλους ὁ θεὸς κύκλῳ κατοικίσειε γείτονας πολλοὺς αὐτῷ. Ep. VIII. 357. B: εἰς τὰς ἀρχαίας ... οἰκήσεις κατοικίσας. Critia 109. B: κατοικίσαντες. Pol. VIII. 543. A: κατοικιοῦσιν εἰς οἰκήσεις. Legg. V. 747. E: τοὺς ἀεὶ κατοικιζομένους. Tim. 89. E: ὅτι τρία ψυχῆς τριχῇ ἐν ἡμῖν εἴδη κατῴκισται. 71. D: τὴν περὶ τὸ ἧπαρ ψυχῆς μοῖραν κατῳκισμένην. Epin. 987. A: κατῳκισμένους. Critia 113. D: ἐν ᾧ κατῴκιστο (v. κατῴκισται). Phaedr. 246. C: κατοικισθεῖσα. **deduco colonos,* in loco pos. *incolis frequento.* Legg. VI. 752. D: περὶ τὰς χώρας ἣν νῦν κατοικίζετε. Tim. 24. D: τοῦτον (τὸν τόπον) ἐκλεξαμένη πρῶτον κατῴκισεν. Legg. IV. 707. E: τίς ὁ κατοικιζόμενος ὑμῖν λεὼς ἔσται. III. 683. A: ἔθνος ... κατοικιζόμενον. Ib. κατῳκισμένον. IV. 707. E: εἰς τὴν χώραν κατῳκισμένους. **condo* (ut urbem), *constituo, instruo.* Legg. XI. 919. D: οὓς ὁ θεὸς ἀνορθῶν πάλιν κατοικίζει. III. 683. D: τρεῖς πόλεις κατοικίζειν. Ep. VII. 336. A: πᾶσαν Σικελίαν κατοικίζειν. Legg. IV. 708. C: τῷ κατοικίζοντι καὶ νομοθετοῦντι. VI. 754. A: τὴν κατοικίζουσαν αὐτὴν πόλιν. III. 702. D: κατοικίζοντες. Pol. IV. 433. A: ὅτε τὴν πόλιν κατῳκίζομεν. Ep. VIII. 357. A: Σικελίαν ἂν τὴν ἄλλην ... κατῴκισα. VII. 332. E: εἰ τὰς ἐξηρημωμένας ... πόλεις κατοικίσειε. Pol. II. 370. E: κατοικίσαι ... αὐτὴν τὴν πόλιν εἰς τοιοῦτον τόπον οὗ cet. Ep. VII. 332. B: κατοικίσαντες πολλὰς ... πόλεις. Legg. VI. 751. E: τὴν πόλιν ... κατοικιεῖν. IV. 704. C: διὸ καὶ κατοικίζεται (ἡ πόλις). 708. C: κατοικίζεσθαί τε καὶ νομοθετεῖσθαι. III. 702. A: τὸ Δωρικὸν ἐθεασάμεθα κατοικιζόμενον στρατόπεδον. VI. 752. B: ὡς ἀνδρείως ... ἡ πόλις ἡμῖν ἔσται κατῳκισμένη. Critia 111. E: τὸ δ' ἄστυ κατῳκισμένον ὧδ' ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Legg. III. 682. B: κατῳκίσθη ... Ἴλιον. VI. 754. B: πολλαὶ τῶν κατοικισθεισῶν (πόλεων).

κατοίκισις, ἡ, ponitur *in colonis deducendis* et *in urbe condenda, civitate constituenda* al. Legg. III. 684. E: ἡ κατοίκισίς τε καὶ νομοθεσία. Pol. V. 453. B: ἐν ἀρχῇ τῆς κατοικίσεως. Legg. III. 682. E: ἥκει ... ἐπὶ τὴν εἰς Λακεδαίμονα κατοίκισιν αὐτήν. 702. A: τὴν ἐπὶ θαλάττῃ κατοίκισιν. XII. 969. D: ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως κατοίκισιν. III. 685. B:

κατοικίσειων. Hipp. mai. 285. D. Legg. III. 683. A: *ἀλλήλων ... ταῖς κατοικίσεσιν ἐχομένας (πόλεις)*.

κατοικισμός, ὁ, i. q. *κατοίκισις*. Legg. IV. 704. A. XII. 962. B. Ep. VII. 336. D: *ἐπὶ πάσης Σικελίας κατοικισμόν*. Legg. III. 683. A: *διὰ πολιτειῶν τινῶν καὶ κατοικισμῶν διεξελθόντες*.

κατοικῶ, *incolo, habito; vivo*. Pol. VIII. 560. C: *φανερῶς κατοικεῖ*. Tim. 25. C: *ὅσοι κατοικοῦμεν ἐντὸς ὅρων Ἡρακλείων*. Legg. V. 739. D: *κατοικοῦσι*. Tim. 69. E: *κατοικοῦν*. Ep. VII. 329. A: *Μεγαροῖ ... εἰ κατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν*. Critia 108. E: *τοῖς ... κατοικοῦσι*. Ep. VII. 349. D: *ἐν ᾧ (κήπῳ) κατῴκουν ἐγώ*. Critia 112. D: *τούτῳ ... κατῴκουν τῷ σχήματι*. Legg. II. 666. E: *οὐκ ἐν ἄστει κατῳκηκότων*. Critia 112. B: *κατῳκήκει*. Legg. XII. 969. C: *ἐν ἀκροπόλει τῆς χώρας κατοικήσαντες*. Etiam urbs dicitur *κατοικεῖν*, h. e. *habitari* vel *sita esse*. Legg. III. 677. C: *τὰς ἐν τοῖς πεδίοις πόλεις ... κατοικούσας*. 682. C: *καὶ ἄλλαι γε πόλεις τότε κατῴκουν ... πολλαί*. Pass. est *constitutum esse*. Legg. III. 693. A: *καθάπερ ... κατοικεῖται (τὰ γένη)*. 683. A: *ἣν (Λακεδαίμονα) ὑμεῖς ὀρθῶς ἔφατε κατοικεῖσθαι*.

κατοινῶ, *vino obruo*. Legg. VII. 815. C: *κατῳνωμένους (Σατύρους* cet.).

κατοκωχή, ἡ, *mentis permotio, instinctus afflatusque divinus*. Phaedr. 245. A: *τρίτη ... ἀπὸ Μουσῶν κατοκωχή* (v. *κατοχή*) *τε καὶ μανία*. Ion. 536. C: *θείᾳ μοίρᾳ καὶ κατοκωχῇ* (v. *κατακωχῇ*).

κατόπιν, *post*. Prot. 316. A: *κατόπιν ... ἡμῶν ἐπεισῆλθον* cet. Gorg. 447. A: *ἀλλ' ἦ ... κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν —;*

κατόπισθεν, *post*. Phaedr. 266. B: *τοῦτον διώκω κατόπισθε μετ' ἴχνιον* (ad Homer. ficta). Pol. II. 363. D: *γένος κατόπισθεν λείπεσθαι τοῦ ὁσίου καὶ εὐόρκου*. Tim. 57. D: *πόλλ' ἂν εἴη ἐμποδὼν τῷ κατόπισθεν λογισμῷ*.

κάτοπτρον, τό, *speculum*. Phaedr. 255. D: *ὥσπερ ... ἐν κατόπτρῳ ἐν τῷ ἐρῶντι ἑαυτὸν ὁρῶν λέληθε*. Crat. 414. C. Tim. 71. B: *οἷον ἐν κατόπτρῳ ... κατιδεῖν εἴδωλα παρέχοντι*. 72. C. Alc. I. 133. A. Theaet. 206. D: *εἰς κάτοπτρον ἢ ὕδωρ*. Pol. X. 596. D. Tim. 46. A: *τὸ ... περὶ τὴν τῶν κατόπτρων εἰδωλοποιίαν*. C. Theaet. 193. C: *οἷα τὰ ἐν τοῖς κατόπτροις τῆς ὄψεως πάθη*. Soph. 239. D. Pol. III. 402. B. Legg. X. 905. B: *ὡς ἐν κατόπτροις*. Alc. I. 132. E: *εἰς κάτοπτρά τε καὶ τὰ τοιαῦτα*.

κατορθῶ, *erigo; dirigo, rego*. Euthyd. 281. A: *κατορθοῦσα (ἐπιστήμη) τὴν πρᾶξιν*. Tim. 71. D: *κατορθοῦντες καὶ τὸ φαῦλον ἡμῶν (γένος)*. Alc. I. 121. D: *ἀναπλάττοντας τὰ μέλη τοῦ παιδὸς καὶ κατορθοῦντας*. **rem bene gero* vel *conficio; recte facio; verum assequor*. Legg. VII. 812. A: *εἰ ... τὸ ὅλον κατορθοῦμεν ἢ μή*. Men. 99. C: *οἵτινες ... πολλὰ καὶ μεγάλα κατορθοῦσιν*. Eryx. 393. E: *ὅσοιπερ ...*

τὰ πλεῖστα κατορθοῖεν. Legg. II. 654. C: *ὃς ἂν τῇ ... φωνῇ καὶ τῷ σώματι μὴ πάνυ δυνατὸς ᾖ κατορθοῦν ... τῇ δὲ ἡδονῇ καὶ λύπῃ κατορθοῖ.* Men. 99. D: *ὅταν κατορθῶσι λέγοντες πολλὰ καὶ μεγάλα πράγματα.* Pol. V. 467. B: *ἐν ᾧ βελτίους ἔσονται κατορθοῦντες.* Legg. XII. 952. B: *τιμᾶν ... κατορθοῦντας.* Theaet. 203. B: *τουτὶ ... κατωρθώκαμεν περὶ ἐπιστήμης.* Gorg. 514. E: *πρὶν ἰδιωτεύοντας ... πολλὰ ... κατορθῶσαι.* Phil. 28. A: *ἡμῖν ... κατορθώσασι καὶ μὴ περὶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον.* Legg. II. 653. A: *ἐν τῷ ἐπιτηδεύματι τούτῳ καλῶς κατορθουμένῳ.*

κατορύττω, *defodio; sepelio.* Pol. II. 363. D: *τοὺς δὲ ἀνοσίους ... εἰς πηλόν τινα κατορύττουσιν ἐν Ἅιδου.* Phaed. 115. E: *κατορυττόμενον* (*τὸ σῶμα*). Euthyd. 288. E: *ὅπου τῆς γῆς χρυσίον πλεῖστον κατορώρυκται.* Pol. VII. 533. D: *τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα κατορωρυγμένον.*

κατόψομαι (rad. *ὀπ*), *spectabo; cognoscam, perspiciam.* Pol. II. 376. A: *καὶ τοῦτο ... ἐν τοῖς κυσὶ κατόψει.* VIII. 554. C. Conv. 210. E: *ἐξαίφνης κατόψεταί τι θαυμαστὸν τὴν φύσιν καλόν.* Tim. 78. A: *ὃν κατοψόμεθα ῥᾷον.* Critia 107. C. Legg. VI. 783. B. C. Alc. I. 134. D: *ὑμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὰ ὑμέτερα ἀγαθὰ κατόψεσθέ τε καὶ γνώσεσθε.* Pol. VI. 484. A: *μέλλοντι κατόψεσθαι τί διαφέρει βίος δίκαιος ἀδίκου.* Lys. 207. B. Pass. Pol. IV. 432. B: *τὰ ... τρία ἡμῖν ἐν τῇ πόλει κατῶπται.* Phil. 46. B: *ἂν μὴ κατοφθῶσι.* Legg. VII. 806. B: *ἐν τάξει τινὶ κατοφθείσας.*

καττίτερος, ὁ, *stannum.* Locr. 99. C. Critia 116. B: *καττιτέρῳ περιέτηκον.*

καττύω, *sola suppingo.* Euthyd. 294. B: *καττύειν.*

κάτω, *deorsum.* Pol. VI. 500. B: *κάτω βλέπειν εἰς ἀνθρώπων πραγματείας.* VII. 527. A: *ἃ νῦν κάτω ... ἔχομεν.* IX. 584. E: *εἰ πάλιν ... φέροιτο κάτω.* X. 614. C. Tim. 43. B: *κάτω τε καὶ ἄνω.* 63. C. De iusto 373. E: *τὸ ... κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρύ.* **subter, infra.* Crat. 408. C: *κάτω* (*οἰκοῦν*) *ἐν τοῖς πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων.* Pol. III. 400. B: *ἴσον ἄνω καὶ κάτω τιθέντος.* 406. D: *κάτω καθαρθείς.* IX. 584. D: *εἶναι τὸ μὲν κάτω, τὸ δὲ ἄνω, τὸ δὲ μέσον.* Ax. 372. A: *κάτω* (*apud inferos*) *ἢ ἄνω εὐδαιμονεῖν.* Cum art. *inferior.* Phaedr. 249. D: *τῶν κάτω ... ἀμελῶν.* Phaed. 112. C: *εἰς τὸν τόπον τὸν δὴ κάτω καλούμενον.* Pol. X. 613. B: *ἀπὸ τῶν κάτω* (*ab imo*, h. e. *a carceribus*). Tim. 62. C: *μετὰ τῆς κάτω φύσεως ἄνω δὲ λεγομένης.* Legg. VII. 794. D: *τὰ κάτω τῶν μελῶν.* VIII. 844. C. X. 904. D. Etiam sine art. Tim. 63. A: *ταὐτὸν αὐτοῦ κάτω καὶ ἄνω προσείποι.* D: *τὸ δ᾽ ἐναντίον τούτοις πάθος βαρὺ καὶ κάτω* (*προσειρήκαμεν*). Compar. *inferius.* Phaed. 112. D: *πολὺ κατωτέρω ἢ ἐπηντλεῖτο.* 113. B: *ἐμβάλλει κατωτέρω τοῦ Ταρτάρου.*

κάτωθεν, *ab imo, ex inferiore loco; sursum.* Soph. 221. A: *κάτωθεν ... ἀνασπώμενον.* Crat. 403. A: *ὅτι ἐκ τῆς γῆς*

κάτωθεν ἀνίεται ὁ πλοῦτος. Tim. 22. E: κάτωθεν ἐπανιέναι. *subtus, inferius. Phaedr. 229. C: κάτωθεν ὅσον δύ' ἢ τρία στάδια. Critia 115. E. Cum art. Soph. 221. B: τὸ κάτωθεν τμῆμα ὅλον ἁλιευτικόν. Crat. 408. D: τὰ ... κάτωθεν τραχύς. Tim. 18. D: τοὺς ... εἰς τὸ κάτωθεν ἐκγόνους cet.

καυλός, ὁ, *caulis*. Phaedr. 251. B: ὁ τοῦ πτεροῦ καυλός.

καῦμα, τό, *calor*, *aestus*. Phaedr. 242. A: πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. Tim. 22. E. Phaed. 94. B: καύματος ἐνόντος. Pol. X. 621. A: διὰ καύματός τε καὶ πνίγους δεινοῦ. Tim. 70. D: ἵνα ῥᾳστώνην ἐν τῷ καύματι παρέχοι. Epin. 976. A. Tim. 74. B: προβολὴν ... καυμάτων. Prot. 321. A: καύματα (ἀμῦναι). Polit. 279. D: πρὸς χειμῶνας καὶ καύματα. Tim. 86. A. Legg. VII. 829. B.

καύσιμος, ὁ ἡ, *qui comburi potest*. Legg. VIII. 849. D: ὕλην καύσιμον.

καῦσις, ἡ, *ustio*. Pol. III. 406. D: ἢ καύσει ἢ τομῇ χρησάμενος. IV. 426. B: καύσεις. Prot. 354. A: διὰ καύσεών τε καὶ τομῶν. Tim. 65. B: περὶ τὰς καύσεις καὶ τομὰς τοῦ σώματος. *aestus*. Theaet. 156. B: ψύξεις τε καὶ καύσεις.

καχεξία, ἡ, *malus habitus*. Gorg. 450. A: περὶ εὐεξίαν τε τῶν σωμάτων καὶ καχεξίαν.

καχύποπτος et καχυπότοπος, ὁ ἡ, *suspiciosus*. Pol. III. 409. C: ὁ ... δεῖνος ἐκεῖνος καὶ καχύποπτος. Phaedr. 240. E: φύλακας ... καχυποτόπους (sic codd. plurimi pro v. καχυπόπτους) φυλαττομένῳ.

κάω, *uro*, *comburo*; *incendo*; pass. *uror*, etiam *flagro*, *ardeo*. Gorg. 476. C: εἰ κάει τις. Tim. 58. C. Gorg. 480. C: τέμνειν καὶ κάειν. Tim. 45. B. Charm. 168. E. De iusto 375. A: καίειν (sic libri). Gorg. 521. E: τέμνων τε καὶ κάων. Tim. 85. E: κάουσα. Crat. 413. B: κάοντα (τὸν ἥλιον). Polit. 293. B: τέμνοντες ἢ κάοντες. 298. A. Gorg. 456. B: τεμεῖν ἢ καῦσαι. 479. A: φοβούμενος τὸ κάεσθαι. Tim. 85. B. Legg. VI. 783. A: ὁ περὶ τὴν τοῦ γένους σποράν ὕβρει πλείστῃ καόμενος. Tim. 88. D: καομένου ... καὶ ψυχομένου. Phaed. 113. A: εἰς τόπον μέγαν πυρὶ πολλῷ καόμενον. 115. E: ὁρῶν μου τὸ σῶμα ... καόμενον. Pol. VII. 514. B: φῶς ... πυρὸς ... καόμενον (*splendens*). Legg. VII. 800. B: ἱερῶν καυθέντων κατὰ νόμον. Tim. 68. C: καυθεῖσι.

κέαρ, τό, *cor*. Theaet. 194. D: ὅταν ... λάσιόν του τὸ κέαρ ᾖ. C: εἰς τοῦτο τὸ τῆς ψυχῆς κέαρ, ὃ ἔφη Ὅμηρος cet.

κεδνός, ή, όν, *prudens*. Pol. II. 362. A. (Aesch.).

κεῖμαι, *iaceo*, *proiectus* vel *situs sum*; etiam *positus*, *propositus*, *receptus*, *constitutus sum*; *sto*, *exsto* et *sum* (ita κεῖσθαι participii appositi amplificatio est). Theaet. 173. E: τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ. Polit. 300. E: ὡμολογημένον ἡμῖν κεῖται. 305. B: πάνθ' ὁπόσα κεῖται νόμιμα. Crat. 395. C: ὀρθῶς αὐτῷ τὸ ὄνομα κεῖται. Phil. 22. E:

τῶν ... νικητηρίων πέρι μαχομένη κεῖται. Conv. 182. C: *κακία τῶν θεμένων κεῖται.* Pol. IV. 421. A: *ἐν ᾧ κεῖται τῆς πόλεως (ἀνδρεία).* X. 619. B: *καὶ τελευταίῳ ἐπιόντι ... κεῖται βίος ἀγαπητός.* Tim. 50. C: *ἐκμαγεῖον ... φύσει παντὶ κεῖται.* Legg. I. 634. E: *ὡς πάντα καλῶς κεῖται θέντων θεῶν.* XI. 930. E: *νόμοι ... ἀρχαῖοι κεῖνται παρὰ πᾶσι διχῇ.* XII. 960. B: *εἰρημέναι κεῖνται διὰ νόμων.* Menex. 242. D: *οἳ τοῦτον τὸν πόλεμον πολεμήσαντες ἐνθάδε κεῖνται.* Soph. 250. E: *τοῦτο ... ἐνταῦθα κείσθω διηπορημένον.* Pol. I. 350. D: *τοῦτο ... ἡμῖν οὕτω κείσθω.* Legg. XI. 926. D: *τῷ ... ἡττηθέντι παρὰ τοῦ νομοθέτου ψόγος καὶ ὄνειδος κείσθω.* Pol. V. 477. A: *οὐ μεταξὺ ἂν κέοιτο* cet. Soph. 257. C: *περὶ ἅττ' ἂν κέηται τὰ ... ὀνόματα.* Parm. 148. E: *ἐφεξῆς ... κεῖσθαι ἐκείνῳ οὐ* cet. Pol. VII. 534. E: *ἐπάνω κεῖσθαι.* X. 614. B: *ἐπὶ τῇ πυρᾷ κείμενος.* Legg. X. 909. D: *ὧν ἂν θάνατος ... ζημία ... ᾖ κειμένη.* Phaed. 80. C: *ἐν ὁρατῷ κείμενον.* Conv. 189. E: *ἐν ὀνείδει ὄνομα κείμενον.* Phil. 15. C: *μὴ κινεῖν εὖ κείμενον.* Polit. 300. D: *οἷς ἂν νόμοι κείμενοι τυγχάνωσι.* Crat. 433. C: *τὰ ... καλῶς κείμενα (ὀνόματα).* Legg. IV. 705. D: *τὰ τοιαῦτα νόμιμα κείμενα.* Men. 72. A: *ἀρετῶν παρὰ σοὶ κειμένων.* Legg. VII. 793. B: *τῶν ἐν γράμμασι τεθέντων τε καὶ κειμένων.* Polit. 300. B: *τοὺς νόμους τοὺς ἐκ πείρας πολλῆς κειμένους.* 299. D: *πάτρια ἔθη κείμενα.* Legg. VII. 816. B: *ὡς εὖ καὶ κατὰ φύσιν κείμενα (ὀνόματα).* Euthyd. 303. A: *ἐγὼ ... ἐκείμην ἄφωνος.* Pol. IV. 425. A: *ἐπανορθοῦσα, εἴ τι καὶ πρότερον τῆς πόλεως ἔκειτο.* I. 328. C: *ἔκειντο ... δίφροι τινὲς αὐτόθι κύκλῳ.* V. 451. A: *μὴ ... κείσομαι περὶ ἃ ἥκιστα δεῖ σφάλλεσθαι.* Phaed. 69. C: *ὅτι ... ἐν βορβόρῳ κείσεται.* Pol. I. 345. A: *οὔτοι κακῶς σοι κείσεται ὅ τι ἂν ἡμᾶς ... εὐεργετήσῃς.*

κειμήλιος, ὁ ἡ, repositus (ut thesaurus al.). Legg. XI. 931. A: *πατὴρ ... ὅτῳ καὶ μήτηρ ... ἐν οἰκίᾳ κεῖνται κειμήλιοι.* Neutr. *quod repositum iacet* vel *asservatur.* Legg. XI. 913. A: *ὅν (θησαυρὸν) τις αὑτῷ καὶ τοῖς αὑτοῦ κειμήλιον ἔθετο.*

κεῖνος et *κείνως*, v. *ἐκεῖνος* et *ἐκείνως* I. p. 659.

κείρω, tondeo, h. e. *populor, vasto.* Pol. V. 470. D: *οὐ γὰρ ἄν ποτε ἐτόλμων τὴν τροφόν τε καὶ μητέρα κείρειν.* 471. B. A: *οὐδ' ἄρα τὴν Ἑλλάδα Ἕλληνες ὄντες κεροῦσιν.*

κεκάσθαι, superare. Pol. I. 344. B. (Hom.).

κέλευμα, τό, hortatio. Phaedr. 253. D: *κελεύματι* (v. *κελεύσματι*) *μόνον καὶ λόγῳ ἡνιοχεῖται.*

κελευστής, ὁ, hortator, h. e. *remigum moderator.* Alc. I. 125. C: *ἄρα κελευστῶν χρωμένων ἐρέταις;*

κελευστικός, ή, όν, hortans; fem. *hortandi,* h. e. *moderandi ars.* Polit. 260. D: *εἰς ταὐτὸν μίξωμεν* (v. *μίξομεν*) *βασιλικὴν ... κελευστικῇ —;*

κελεύω, *impello, incito; hortor, suadeo; iubeo; rogo; posco, volo.* Pol. 24. A: ὃ κελεύω σε σκοπεῖν. Prot. 334. D: πῶς κελεύεις με βραχέα ἀποκρίνεσθαι; Pol. I. 327. B: κελεύει ὑμᾶς ... περιμεῖναι. V. 454. E: κελεύομεν. Theaet. 144. D: καί μοι κέλευε αὐτὸν ἐνθάδε παρακαθίζεσθαι. Pol. IX. 577. B: κελεύοιμι. Men. 74. A: εἴ με κελεύοις (λέγειν). Conv. 174. B: οὕτως ὅπως ἂν σὺ κελεύῃς. D: κελεύειν προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν. Legg. III. 690. B: ἕπεσθαι ... κελεῦον (ἀξίωμα). Pol. IV. 439. C: κρατοῦν τοῦ κελεύοντος. Alc. II. 148. C: τὰ καλὰ ... τοὺς θεοὺς διδόναι κελεύοντες ... σφίσιν αὐτοῖς. Pol. III. 396. A: ἐλαύνοντας τριήρεις ἢ κελεύοντας τούτοις. Conv. 220. E: τότε ἐκέλευον σοὶ διδόναι τἀριστεῖα τοὺς στρατηγούς. Pol. III. 393. E: ἀπιέναι ἐκέλευε. Conv. 177. E: ἐκέλευον. Pol. I. 327. B: ἐκέλευσε δραμόντα τὸν παῖδα (int. *nobis dicere*) περιμεῖναί ἑ κελεῦσαι. Euthyd. 286. E: τὸ ... μὴ ὂν πῶς ἄν τις κελεύσαι; Lach. 178. A: ὑμᾶς ἐκελεύσαμεν συνθεάσασθαι cet. Theaet. 143. A: ἀεὶ μέλλων κελεύσειν ἐπιδεῖξαι. Phaedr. 254. B: ποιήσειν τὸ κελευόμενον. Legg. IV. 709. D: κελευόμενοι τὴν αὑτῶν εὐχὴν εἰπεῖν. Pol. I. 340. A: τὸ ... τὰ κελευόμενα ποιεῖν ... ὑπὸ τῶν ἀρχόντων.

κέλης, ὁ, *equus singularis* (vern. *Renner*). Lys. 205. C: τεθρίπποις τε καὶ κέλησι.

κέλομαι, *iubeo.* Legg. IV. 706. D. (Hom.).

κενεαγορία (κεναγορία), ἡ, *vaniloquentia.* Pol. X. 607. B: μέγας ἐν ἀφρόνων κενεαγορίαισι (e poët. aut philos.).

κενός, ή, όν, *vacuus, inanis; expers.* Theaet. 148. E: διὰ τὸ μὴ κενός, ἀλλ' ἐγκύμων εἶναι. Pol. II. 370. E: κενὸς ἂν ἴῃ ὁ διάκονος ... κενὸς ἄπεισιν. VI. 486. C: ἆρ' ἂν οἷός τ' εἴη ἐπιστήμης μὴ κενὸς εἶναι; Legg. XII. 962. B: εἰ δ' ἔσται τοῦ τοιούτου κενή τις πόλις. Tim. 60. C: κενὸν δ' ὑπῆρχεν αὐτῶν οὐδέν. Pol. VI. 494. D: φρονήματος κενοῦ ἄνευ νοῦ ἐμπιπλάμενον. Locr. 101. D: μηδενὸς ... κενεῷ ἐν τᾷ φύσει ἐόντος. Phil. 21. B: κενόν γε ὄντα πάσης φρονήσεως. Prot. 345. C: κενεὰν ... ἐλπίδα (Simon.). Pol. VIII. 560. B: κενὴν μαθημάτων. Tim. 58. A: κενὴν χώραν οὐδεμίαν ἐᾷ λείπεσθαι. Theaet. 197. E: εἶναι τοῦτο τὸ ἀγγεῖον κενόν. Pol. X. 621. A: κενὸν δένδρων (πεδίον). Tim. 79. B: διὰ τὸ κενὸν μηδὲν εἶναι. Legg. III. 683. E: ὥστε οὐ περὶ κενόν τι ζητήσομεν τὸν αὐτὸν λόγον. Tim. 75. A: ὅσα ... κενά ἐστι φρονήσεως. Gorg. 486. C: κενοῖσιν ... δόμοις (Eurip.). Lach. 196. B: κενοῖς λόγοις. Legg. VII. 796. B: κεναῖς χερσὶν οὐκ ᾠήθη δεῖν ἀθύρειν. Conv. 175. D: ὥστ' ἐκ τοῦ πληρεστέρου εἰς τὸν (v. τὸ) κενώτερον ῥεῖν ἡμῶν.

κενότης, ἡ, *vacuitas.* Pol. IX. 585. B: ἄγνοια ... καὶ ἀφροσύνη ἆρ' οὐ κενότης ἐστὶ τῆς περὶ ψυχὴν αὖ ἕξεως; Tim. 58. B: μεγίστην κενότητα ... παραλέλοιπε.

κέντρον, τό, aculeus; stimulus. Phaed. 91. C: *ὥσπερ μέλιττα, τὸ κέντρον ἐγκαταλιπών.* Pol. IX. 573. A: (*ὅταν*) *πόθου κέντρον ἐμποιήσωσι τῷ κηφῆνι.* Phaedr. 251. E: *κέντρων τε καὶ ὠδίνων ἔληξεν.* 254. E: *κέντρων ἡνιοχικῶν.* Pol. IX. 573. E: *ὥσπερ ὑπὸ κέντρων ἐλαυνομένους.* Legg. VI. 777. A: *κέντροις καὶ μάστιξιν.* Pol. VIII. 522. C: *δεινὰ κέντρα ἔχοντας.* 564. B. **centrum.* Locr. 100. E: *τὸ ... κέντρον τᾶς σφαίρας τοῦτό ἐστι τὸ κάτω.* Legg. X. 893. D: *βάσιν ἑνὸς κεκτημένα τινὸς κέντρου.* Pol. IV. 436. D: *ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ πήξαντες τὸ κέντρον περιφέρωνται.* Tim. 54. E. 55. B.

κεντρῶ, aculeo instruo. Pol. VIII. 555. D: *κεκεντρωμένοι.* 552. D: *ἐκ ... τῶν κεκεντρωμένων.*

κεντῶ, pungo, stimulo. Gorg. 456. D: *οὐ τούτου ἕνεκα τοὺς φίλους δεῖ τύπτειν οὐδὲ κεντεῖν.* Pol. VIII. 565. C: *κεντῶν αὐτούς.* Ion. 537. B: *κένσαι* (Hom.). Phaedr. 251. D: *πᾶσα κεντουμένη κύκλῳ ἡ ψυχή.*

κενῶ, vacuo, exhaurio. Conv. 197. C: *οὗτος ... ἡμᾶς ἀλλοτριότητος ... κενοῖ.* Pol. VIII. 560. D: *τούτων ... κενώσαντες τὴν ... ψυχήν.* Phil. 35. B: *κενοῦται γάρ που.* 47. C: *ὁπόταν αὖ κενῶται.* 34. E: *κενοῦσθαι.* 35. E: *ἐν τῷ πληροῦσθαι καὶ κενοῦσθαι.* A: *κενούμενος ... ἐρᾷ πληροῦσθαι.* Tim. 77. A: *κενούμενον ... ἔφθινε.* 81. A: *τὴν τοῦ κενουμένου βάσιν.* B: *τὸ κενωθὲν ... πάλιν ἀνεπλήρωσιν.*

κένωσις, ἡ, vacuitas. Phil. 35. B: *τοῦτο* (*τὸ διψῆν*) *δὲ κένωσις.* Tim. 65. A: *κενώσεως ... ἀναίσθητα* (*γιγνόμενα*). Lys. 215. E: *τὸ πλῆρες ... κενώσεως* (*ἐπιθυμεῖν*). Conv. 186. C: *ἐπιστήμη τῶν τοῦ σώματος ἐρωτικῶν πρὸς πλησμονὴν καὶ κένωσιν.* Pol. IX. 585. A: *οὐχὶ πεῖνα καὶ δίψα ... κενώσεις τινές εἰσι τῆς περὶ τὸ σῶμα ἕξεως;* Phil. 42. C: *πληρώσεσι καὶ κενώσεσι.* Tim. 65. A: *κενώσεις.* Locr. 101. D.

κεραμεία, ἡ, figlina. Prot. 324. E: *οὐδὲ χαλκεία οὐδὲ κεραμεία.* Lach. 187. B: *ἐν πίθῳ ἡ κεραμεία* (v. *κεραμία*) *γιγνομένη.* Gorg. 514. E: *ἐν τῷ πίθῳ τὴν κεραμείαν ἐπιχειρεῖν μανθάνειν.*

κεραμεικός, ή, όν, figlinus; fem. figlina. Polit. 288. A: *τεκτονικῆς καὶ κεραμεικῆς* (sic Γ pro v. *κεραμικῆς*).

κεράμεος (*κεραμοῦς*), *α, ον, fictilis.* Lys. 219. E: *κύλικα κεραμέαν* (v. *κεραμίαν*).

κεραμεύς, ὁ, figulus. Pol. IV. 421. A: *οὔτε ὁ κεραμεὺς κεραμεύς* (*ἔσται*). Lys. 215. C. (Hes.). Hipp. mai. 288. D: *κεραμέως.* Euthyd. 301. C: *κεραμέα.* D. Pol. V. 467. A: *τοὺς τῶν κεραμέων παῖδας.* IV. 420. E: *τοὺς κεραμέας.*

κεραμεύω, figlinam exerceo, ex argilla fingo. Euthyd. 301. D: (*ἐὰν*) *τὸν κεραμέα κεραμεύῃ.* Pol. IV. 420. E: *ὅσον*

ἂν ἐπιθυμῶσι κεραμεύειν. V. 467. A: πρὶν ἅπτεσθαι τοῦ κεραμεύειν. Euthyd. 301. C. Hipp. mai. 288. D: εἴπερ ἡ χύτρα κεκεραμευμένη εἴη ὑπ' ἀγαθοῦ κεραμέως.

κεράμιον, τό, testa. Crat. 440. C: πάντα ὥσπερ κεράμια ῥεῖ.

κεραμίς et κεραμῖτις (γῆ), argilla. Legg. VIII. 844. B: ὀρυττέτω ... μέχρι τῆς κεραμίτιδος (Florr. et Voss. κεραμίδος) γῆς. Critia 111. D: τῇ κεραμίδι στεγούσῃ cet.

κέραμος, ὁ, argilla. Tim. 60. D: ᾧ γένει κέραμον ἐπωνομάκαμεν.

κεράννυμι, misceo, tempero; conflo; etiam *diluo* et *turbo* (vern. *trüben*). Phil. 61. B: κεραννύωμεν. Legg. XII. 949. E: ἤθη κεραννύναι παντοδαπά. Tim. 41. D: ἐν ᾧ τὴν τοῦ παντὸς ψυχὴν κεραννὺς ἔμισγε. Pol. III. 412. A: τὸν κάλλιστ' ... μουσικῇ γυμναστικὴν κεραννύντα. VI. 501. B: ξυμμιγνύντες τε καὶ κεραννύντες ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων τὸ ἀνδρείκελον. Tim. 77. A. Phil. 50. A: κεραννύντας ἡδονὴν φθόνῳ. Soph. 262. C: πρὶν ἄν τις τοῖς ὀνόμασι τὰ ῥήματα κεράσῃ. Phaedr. 265. B: κεράσαντες οὐ παντάπασιν ἀπίθανον λόγον. Critia 120. A: κρατῆρα κεράσαντες. Prot. 320. D: ὅσα πυρὶ καὶ γῇ κεράννυται. Crat. 417. B. Phil. 50. B: λύπας ἡδοναῖς ἅμα κεράννυσθαι. Tim. 68. B: κεραννύμενον αὐτῷ. Phaedr. 279. A: ἤθει γεννικωτέρῳ κεκρᾶσθαι. Pol. III. 397. D: ὁ κεκραμένος (τύπος τῆς λέξεως). Phaedr. 256. E: σωφροσύνῃ θνητῇ κεκραμένη. Pol. VIII. 549. B: λόγου ... μουσικῇ κεκραμένου. III. 397. D: τὸν κεκραμένον. Legg. VI. 773. D: δίκην κρατῆρος κεκραμένην (πόλιν). Pol. VI. 508. D: εἰς τὸ τῷ σκότῳ κεκραμένον. Legg. XI. 930. A: μὴ πραέσιν ἤθεσι κεκραμένους. Critia 111. E: ὥρας μετριώτατα κεκραμένας. Polit. 272. A: τὸ ... τῶν ὡρῶν αὐτοῖς ἄλυπον ἐκέκρατο. Phaed. 86. C: ἐπειδὰν ταῦτα καλῶς καὶ μετρίως κραθῇ πρὸς ἄλληλα. Legg. XII. 961. D: νοῦς μετὰ τῶν καλλίστων αἰσθήσεων κραθείς. E. Pol. X. 618. C: τί κάλλος πενίᾳ ἢ πλούτῳ κραθέν. Tim. 85. A: μετὰ χολῆς ... μελαίνης κερασθέν. Phil. 47. C: τῶν ... ἐντὸς κερασθέντων. Legg. I. 631. C: ἐκ τούτων ... μετ' ἀνδρείας κραθέντων. VIII. 835. B: καθ' ἁρμονίας ῥυθμοῖς κραθείσας καὶ ὀρχήσεσι. Ep. VII. 326. C: οὐχ οὕτω (v. οὐθ' οὕτως) θαυμαστῇ φύσει κραθήσεται. Med. Locr. 95. E: κρᾶμα ... κερασάμενος cet.

κέρας, τό, cornu. Polit. 265. D: κολοβὸν ... κεράτων. Charm. 173. A: διὰ κεράτων. Pol. IX. 586. B: κυρίττοντες ἀλλήλους σιδηροῖς κέρασι.

κερασβόλος, ὁ ἡ, durus, praefractus. Legg. IX. 853. D: μή τις ἐγγίγνηται τῶν πολιτῶν ἡμῖν οἷος κερασβόλος.

κερασφόρος, ὁ ἡ, corniger. Polit. 265. C: ἐπὶ τῷ κερασφόρῳ μέρει. B: κερασφόρον.

12*

κεράτινος, η, ον, corneus. Legg. VII. 795. A: *ἐν … κηρατίνοις πλήκτροις.*

κεραυνός, ὁ, fulmen. Tim. 80. C: *τὰ τῶν κεραυνῶν πτώματα.*

κεραυνῶ, fulmine percutio. Conv. 190. C: *ὥσπερ τοὺς γίγαντας κεραυνώσαντες.* Tim. 22. C: *κεραυνωθείς.* Pol. III. 408. C: *κεραυνωθῆναι.*

κερδαίνω, lucrum facio. Pol. I. 343. E: *ὁ δὲ πολλὰ κερδαίνει.* Legg. VIII. 846. A: *κέρδος … κερδαίνῃ.* Pol. IX. 581. D: *πρὸς τὸ κερδαίνειν.* X. 606. B: *ἐκεῖνο κερδαίνειν ἡγεῖται, τὴν ἡδονήν.* XI. 918. D. De lucri cup. 225. A. Pol. II. 362. B: *καρδαίνοντα.* 366. A: *ἄδικοι … κερδανοῦμεν.* X. 607. D. Phaed. 116. E: *οἴονται … κερδανεῖν ταῦτα ποιήσαντες.*

κερδαλέος, α, ον, qui lucro est. Crat. 417. B: *τὸ … κερδαλέον ἀπὸ τοῦ κέρδους.* Pol. I. 326. D. De lucri cup. 231. E: *τὸ … ἄξιον ἄρα κερδαλέον ἐστίν.* Legg. II. 662. C: *κερδαλέα.* Pol. I. 345. A: *κερδαλεώτερον.* * *astutus.* Pol. II. 365. C: *τὴν … ἀλώπεκα … κερδαλέαν καὶ ποικίλην.*

κέρδος, τό, lucrum. Crat. 417. B. (pr. *κέρνος*, deriv. a v. *κεράννυσθαι*). Conv. 189. B: *τοῦτο … ἂν κέρδος εἴη.* Apol. 40. D: *θαυμάσιον κέρδος ἂν εἴη ὁ θάνατος.* Polit. 300. A: *κέρδους ἕνεκά τινος.* Legg. VIII. 831. C. De lucri cup. 225. A: *ἥττους τοῦ κέρδους.* Pol. IX. 582. D: *πλούτῳ καὶ κέρδει.* Gorg. 487. A: *εἰ … κέρδος ἡγοῖο εἶναι τὸ ἐλέγχεσθαι.* Legg. VIII. 835. B: *οὐδ' αὖ … μέγα τῇ πόλει κέρδος ἢ ζημίαν ἂν φέροι.* 846. A: *κέρδος … κερδαίνῃ.* XI. 921. C: *βραχὺ κέρδος ἀγαπῶν.* Apol. 40. E. Pol. II. 366. A: *τὰ δ' ἐξ ἀδικίας κέρδη ἀπωσόμεθα.* Legg. IX. 862. C. Ep. VII. 334. D: *σμικρὰ … ψυχῶν ἤθη τὰ τοιαῦτα ἁρπάζειν κέρδη φιλεῖ.*

κερκίζω, texo. Crat. 388. A: *ᾧ κερκίζομεν.* Soph. 226. B: *κερκίζειν.* Crat. 387. E. 388. A: *κερκίζοντες … τί δρῶμεν;*

κερκίς, ἡ, radius vel *pecten* (quo texitur). Crat. 388. A: *τί ἦν ὄργανον ἡ κερκίς;* C: *ὑφαντικὸν … ἡ κερκίς;* 389. B: *τὸ τῆς κερκίδος ἔχειν εἶδος.* Lys. 208. D. Polit. 282. C: *κερκίδι.* Crat. 389. C: *τὴν φύσει κερκίδα ἑκάστῳ πεφυκυῖαν* cet. Legg. VII. 805. E: *κερκίδων ἄρχειν.* Polit. 281. E: *κερκίδας.*

κερκιστικός, ή, όν, textrinus; fem. *textrina.* Polit. 282. B: *τὸ τῆς κερκιστικῆς ἥμισυ.*

κέρκος, ἡ, cauda. Phaedr. 254. D: *ἐκτείνας τὴν κέρκον.*

κερματίζω, concido, divido. Pol. VII. 525. E: *ἐὰν σὺ κερματίζῃς αὐτὸ (τὸ ἕν).* Crat. 426. E: *θρύπτειν, κερματίζειν* cet. Men. 79. A: *μηδὲ κερματίζειν τὴν ἀρετήν.* Tim. 62. A: *κατὰ σμικρὰ … τὰ σώματα κερματίζουσα.* Parm.

165. B: κερματιζόμενον. 164. D: πρὸς τὰ κερματιζόμενα ἐξ αὐτοῦ. 144. E: τὸ ἓν ... αὐτὸ κεκερματισμένον ὑπὸ τῆς οὐσίας. Tim. 56. E: κερματισθέντος (ἀέρος). 81. A: κερματισθέντα ἐντὸς παρ' ἡμῖν (τὰ ἔναιμα).

κεύθω, *celo*. Hipp. min. 365. B. 370. A. (Hom.).

κεφάλαιον, *τό*, *caput*, *summa* (vern. *Hauptpunkt*); etiam *id quod summum est*. Gorg. 453. A: ἡ πραγματεία αὐτῆς ἅπασα καὶ τὸ κεφάλαιον εἰς τοῦτο τελευτᾷ. 472. C. 494. E: καὶ τούτων τοιούτων ὄντων κεφάλαιον, ὁ τῶν κιναίδων βίος. Phaedr. 95. B: ἔστι ... τὸ κεφάλαιον ὧν ζητεῖς. Theaet. 190. B: τὸ πάντων κεφάλαιον. Tim. 17. C: τῶν ... λόγων ... ἦν τὸ κεφάλαιον. Legg. II. 664. C. Euth. 14. A. Gorg. 463. E: καλῶ ... αὐτοῦ ἐγὼ τὸ κέφαλαιον κολακείαν. Phaedr. 239. D: ἓν κεφάλαιον ὁρισαμένους. Pol. VIII. 563. B. Legg. I. 643. C: κεφάλαιον ... παιδείας λέγομεν τὴν ὀρθὴν τροφήν. VI. 770. C. X. 615. A. VII. 811. A: οἱ ... ἐκ τούτων κεφάλαια ἐκλέξαντες. Adverbiorum instar (vern. *überhaupt*, *im Allgemeinen* vel *im Ganzen*) usurpantur ἐν κεφαλαίῳ (Phaedr. 267. D. Soph. 232. E. Conv. 186. C: ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν. Pol. VII. 522. C. Tim. 52. D. al.), τὸ κεφάλαιον (Phil. 48. C: ἔστι ... πονηρία μέν τις τὸ κεφάλαιον. Conv. 205. C. Critia 108. E. Euth. 8. E.) et ἐν κεφαλαίοις (Phaedr. 288. D. Tim. 19. A. 26. C.). **caput*, h. e. *sors*. Legg. V. 742. C: ὡς ἐξὸν μὴ ἀποδιδόναι ... τῷ δανεισαμένῳ μήτε τόκον μήτε κεφάλαιον.

κεφαλαιοῦμαι, *summatim definio* vel *describo*. Pol. IX. 576. B: κεφαλαιωσώμεθα ... τὸν κάκιστον.

κεφαλή, *ἡ*, *caput*. Phaedr. 258. E: ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν. Gorg. 469. D: τῆς κεφαλῆς ... κατεαγέναι. Conv. 212. E: ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Pol. III. 407. C: κεφαλῆς τινὰς ... διατάσεις. Tim. 65. E: φερόμενα ... πρὸς τὰς τῆς κεφαλῆς αἰσθήσεις. 70. A. Legg. XII. 942. D: τὴν τῆς κεφαλῆς καὶ ποδῶν δύναμιν. Charm. 155. B: κεφαλῆς φάρμακον. Phaedr. 243. B: γυμνῇ τῇ κεφαλῇ. Phaed. 96. D: μείζων εἶναι αὐτῇ τῇ κεφαλῇ. 100. E. Conv. 212. E: ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχων τὰς ταινίας. Tim. 91. E: ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ ... περιόδοις. Conv. 198. C: Γοργίου κεφαλήν. Pol. III. 406. D: πιλίδια ... περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθείς. VIII. 553. B: ἐπὶ κεφαλὴν ὠθεῖ (*praecipitem deiicit*) ἐκ τοῦ θρόνου ... φιλοτιμίαν. Tim. 44. D: κεφαλήν ... ὃ θειότατόν τ' ἐστὶ καὶ τῶν ἐν ἡμῖν πάντων δεσποτοῦν. 75. B: ἡ περὶ τὴν κεφαλὴν ξύστασις. Charm. 155. B: βαρύνεσθαί τι τὴν κεφαλήν. Euthyd. 283. E: σοὶ εἰς κεφαλήν (*in caput tuum recidat*). Pol. X. 617. C: στέμματα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐχούσας. 600. D: ὥστε μόνον οὐκ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς περιφέρουσιν αὐτοὺς οἱ ἑταῖροι. VII. 514. B: τὰς κεφαλὰς ... ἀδυνάτους περιάγειν. 515. A. Cum adi. Homerica est amplificatio. Phaedr. 234. D: μετὰ σοῦ, τῆς θείας κεφαλῆς. Euthyd.

293. E: *φίλης κεφαλῆς.* Phaedr. 264. A: *Φαῖδρε, φίλη κεφαλή.* Gorg. 513. C: *ὦ φίλη κεφαλή.* Ion. 531. D. **finis, conclusio.* Gorg. 505. D: *ἐπιθέντας κεφαλήν, ἵνα μὴ ἄνευ κεφαλῆς περιίῃ (ὁ λόγος).* Phil. 66. D: *ὥσπερ κεφαλὴν ἀποδοῦναι τοῖς εἰρημένοις.* Tim. 69. A: *τελευτὴν ἤδη κεφαλήν τε ... πειρώμεθα ἐπιθεῖναι τοῖς πρόσθεν.*

κεχαρισμένως, in gratiam. Phaedr. 273. E: *κεχαρισμένως ... πράττειν* cet.

κεχρημένος (*χρέω*), *η, ον, indigens.* Legg. IV. 717. C: *τοῖς παλαιοῖς ἐν τῷ γήρᾳ σφόδρα κεχρημένοις.*

κηδεμονία, ἡ, cura. Pol. V. 463. D: *αἰδοῦς τε πέρι καὶ κηδεμονίας.*

κηδεμών, ὁ, curator. Legg. VII. 808. B: *ὅστις τοῦ ζῆν ἡμῶν καὶ τοῦ φρονεῖν μάλιστά ἐστι κηδεμών.* III. 412. C: *κηδεμόνας τῆς πόλεως.*

κηδεστής, ὁ, affinis. Ep. XIII. 363. C: *Τίσωνος δ' ἐστὶ κηδεστής.* Legg. VI. 773. B: *κοσμίων ... πατέρων ... γίγνεσθαι κηδεστήν.*

κήδευμα, τό, connubium. Legg. VI. 773. B: *ἐπὶ τἀναντία ... κηδεύματα πορεύεσθαι.* XI. 926. B.

κήδομαι, curo, curam pono in aliqua re; rationem habeo, prospicio. Gorg. 462. A: *εἴ τι κήδει τοῦ λόγου τοῦ εἰρημένου.* Charm. 173. A: *εἴ τίς γε αὑτοῦ καὶ σμικρὸν κήδεται.* Crit. 53. B: *ὅσοιπερ κήδονται τῶν αὑτῶν πόλεων.* Hipp. mai. 283. E: *εἴπερ τι τῶν υἱῶν κήδονται.* Phaedr. 276. B: *ὧν σπερμάτων κήδοιτο.* Pol. III. 412. D: *κήδοιτο δέ γ' ἄν τις μάλιστα τούτου ὃ τυγχάνοι φιλῶν.* Gorg. 480. A: *ἄλλος τις ὧν ἂν κήδηται.* Pol. IX. 592. A. Gorg. 487. A: *διὰ τὸ μὴ κήδεσθαί μου, ὥσπερ σύ.* Conv. 210. C. Pol. I. 344. E. Legg. IX. 927. B. Polit. 273. D: *κηδόμενος ἵνα μὴ ... δύῃ.* Pol. IX. 589. B: *κοινῇ πάντων κηδόμενος.* Legg. XI. 935. C: *νόμων ὡς οὐ κηδόμενος.* Apol. 31. A. Prot. 357. E: *κηδόμενοι τοῦ ἀργυρίου.* Gorg. 503. A: *κηδόμενοι τῶν πολιτῶν.* Pol. II. 362. E. Theaet. 143. D: *ἐκηδόμην.*

κῆδος, τό, aegritudo. Pol. X. 605. D: *ὅταν ... οἰκεῖόν τινι ἡμῶν κῆδος γένηται.* Conv. 197. C: *ἐνὶ κήδει* (vers.).

κήλησις, ἡ, oblectatio; mitigatio. Euthyd. 290. A: *ἐχέων ... καὶ νόσων κήλησίς ἐστιν.* Ib. *δικαστῶν ... κήλησίς τε καὶ παραμυθία τυγχάνει οὖσα.* Pol. X. 601. B: *οὕτω φύσει αὐτὰ ταῦτα μεγάλην τινὰ κήλησιν ἔχειν.*

κηλῶ, permulceo, blandior, delenio; allicio; mitigo, placo. Pol. III. 411. B: *ὅταν δ' ἐπέχων μὴ ἀνῇ, ἀλλὰ κηλῇ.* Phaedr. 267. D: *ὠργισμένοις ἐπᾴδων κηλεῖν.* Lys. 206. B: *ᾠδαῖς μὴ κηλεῖν, ἀλλ' ἐξαγριαίνειν.* Prot. 315. A: *κηλῶν τῇ φωνῇ, ὥσπερ Ὀρφεύς.* Polit. 268. B: *κηλῶν πραΰνειν.* Conv. 215. C: *ὁ μέν γε δι' ὀργάνων ἐκήλει τοὺς ἀνθρώπους τῇ ἀπὸ τοῦ στόματος δυνάμει.* Legg. VIII. 840. C: *ἐν μέ-*

λεσιν ἄδοντες ... κηλήσομεν. Pol. X. 607. C: ἢ γὰρ ... οὐ κηλεῖ ὑπ' αὐτῆς καὶ σύ; Menex. 235. A: ἕστηκα ... κηλούμενος. Legg. X. 885. D: ὑπό τινων δώρων ... κηλούμενοι. Pol. X. 607. C: κηλουμένοις ὑπ' αὐτῆς. Phaedr. 259. A: κηλουμένους. Prot. 315. A: οἱ δὲ κατὰ τὴν φωνὴν ἕπονται κεκηλημένοι. Legg. X. 906. E: οὐδέ τισι κυσὶ κεκηλημένοις ὑπὸ λύκων. Pol. II. 358. B: φαίνεται ... ὑπὸ σοῦ ὥσπερ ὄφις κηληθῆναι. Ep. VII. 333. C: ὁ μὲν παιδείᾳ ... τὸν νοῦν κηληθείς. Pol. III. 413. C: ὑφ' ἡδονῆς κηληθέντες.

κηπεία, ἡ, *satio hortensis.* Legg. VIII. 845. D: ὕδωρ ... τὸ περὶ τὰς κηπείας διαφερόντως τρόφιμον.

κῆπος, ὁ, *hortus.* Ep. II. 313. A: ἐν τῷ κήπῳ ὑπὸ ταῖς δάφναις. Conv. 203. B: εἰς τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰςελθών. Critia 112. B. 117. C: πολλοὶ ... κῆποι καὶ γυμνάσια ἐκεχειρούργητο. Ion. 534. A: ἐκ Μουσῶν κήπων τινῶν. De lege 316. E: περὶ κήπων ἐργασίας. Tim. 77. C: οἷον ἐν κήποις ὀχετούς. Phaedr. 276. B: εἰς Ἀδώνιδος κήπους ἀρῶν. D: τοὺς ἐν γράμμασι κήπους ... σπερεῖ. Critia 112. C.

κηπουρικός, ή, όν, *ad horti culturam pertinens.* De lege 317. B: τὸ κηπουρικόν (νόμιμον). 316. E: κηπουρικοὶ ... νόμοι.

κηπουρός, ὁ, *hortulanus.* De lege 316. E: οἱ κηπουροί. Ib. κηπουρῶν (v. κηπωρῶν).

κήρ, ἡ, *fatum funestum, pernicies.* Legg. XI. 937. D: τοῖς πλείστοις αὐτῶν (τῶν καλῶν) οἷον κῆρες ἐπιπεφύκασιν. Locr. 102. B. Pol. II. 379. D: κηρῶν ἔμπλειοι (Hom.). Locr. 95. B: ἀκήρατον τῶν ἐκτὸς κηρῶν ... καὶ τῶν ἐντός.

κῆρ, τό, *cor.* Ax. 368. A. (Hom.).

κήρινος, η, ον, *cereus; mollis, flexibilis.* Theaet. 193. B: ἐν ἐκείνῳ τῷ κηρίνῳ. 191. C: θὲς ... ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐνὸν κήρινον ἐκμαγεῖον. 197. D: κήρινόν τι ... πλάσμα. Legg. VII. 789. E: τὸ γενόμενον ... πλάττειν οἷον κήρινον. Theaet. 200. B: ἐν ... κηρίνοις πλάσμασι. Legg. I. 633. D: αἳ ... τοὺς θυμοὺς μαλάττουσαι κηρίνους ποιοῦσιν. XI. 933. B: κήρινα μιμήματα πεπλασμένα.

κηρίον, τό, *favus.* Pol. VIII. 552. C: ὡς ἐν κηρίῳ κηφὴν ἐγγίγνεται. 564. C: ὅπως ... ξὺν αὐτοῖσι τοῖς κηρίοις ἐκτετμήσεσθον.

κηροειδής, ὁ ἡ, *cerae similis.* Tim. 61. C: πάντα ὅσα κηροειδῆ καὶ θυμιατικὰ σώματα ξυμπήγνυται.

κηρός, ὁ, *cera.* Theaet. 194. C: ὅταν ὁ κηρός που ἐν τῇ ψυχῇ βαθύς cet. 191. C: καθαρωτέρου κηροῦ. 194. C. Pol. IX. 588. D: εὐπλαστότερον κηροῦ. Legg. V. 746. A: πλάττων καθάπερ ἐκ κηροῦ τινὰ πόλιν καὶ πολίτας.

κήρυγμα, τό, *edictum.* Legg. XII. 953. E: μηδὲ κηρύγμασιν ἀγρίοις.

κηρυκεία, ἡ, *legatio.* Legg. V. 742. B: κηρυκείας (ἕνεκα).

κηρυκεύω, *nuntio*. Legg. XII. 941. A: κηρυκεύσας.

κηρυκικός, ή, όν, *praeconius*; fem. *praeconii faciendi ars*, *praeconium* (int. munus). Polit. 260. D: τὸ κηρυκικὸν φῦλον. 290. A: τὸ κηρυκικὸν ἔθνος. 260. E: κηρυκική.

κήρυξ, ὁ, *praeco*. Legg. VIII. 833. A: σταδιοδρόμον δὴ πρῶτον ὁ κήρυξ ἡμῖν ... ἐν τοῖς ἀγῶσι παρακαλεῖ. XII. 941. A: πρεσβύτης τις ἢ κήρυξ. XI. 917. E: ὑπὸ κήρυκος ἐν τῇ ἀγορᾷ κηρύξαντος ὧν ἕνεκα μέλλει τύπτεσθαι. XII. 958. B. Pol. IX. 580. B: μισθωσώμεθα ... κήρυκα. Polit. 271. B: τούτων ... οὗτοι κήρυκες ἐγένονθ' ἡμῖν τῶν λόγων. 260. D: ἀπὸ τοῦ τῶν κηρύκων γένους. Legg. XII. 950. D: κήρυξιν ἢ πρεσβείαις cet.

κηρύττω, *pronuntio*, *proclamo*. Legg. IX. 874. A: ἐν ἀγορᾷ κηρῦξαι. XI. 917. E: κηρύξαντος.

κηφήν, ὁ, *fucus*. Pol. VIII. 552. C: ὡς ἐν κηρίῳ κηφὴν ἐγγίγνεται. 554. D: τὰς τοῦ κηφῆνος ξυγγενεῖς ἐνούσας ἐπιθυμίας. IX. 573. A: (ὅταν) πόθου κέντρον ἐμποιήσωσι τῷ κηφῆνι. 552. C: κηφῆνα ἐγγίγνεσθαι. IX. 573. A: ὑπόπτερον καὶ μέγαν κηφῆνά τινα. 559. D: κηφήνων μέλιτος. 564. E: κηφήνων βοτάνη. B: οὓς ... ἀφωμοιοῦμεν κηφῆσι. E. Legg. X. 901. A: κηφῆσι κοθούροισι (Hes.). Pol. VIII. 552. C: τοὺς ... πτηνοὺς κηφῆνας. 567. D.

κηφηνώδης, ὁ ἡ, *fuci similis*. Pol. VIII. 554. B: κηφηνώδεις ἐπιθυμίας.

κιβδηλεία, ἡ, *adulteratio*. Legg. XI. 920. C: τῆς κιβδηλείας πέρι. 916. D: κιβδηλείαν.

κιβδήλευμα, τό, *adulteratio*. Legg. XI. 917. E: τὰ ... κιβδηλεύματά τε καὶ κακουργίας τῶν πωλούντων.

κιβδηλεύω, *adultero*. Legg. XI. 917. B: πᾶς ... τῶν κατ' ἀγορὰν ὁ κιβδηλεύων τι ψεύδεται. D: πρὸς τῷ στερηθῆναι τοῦ κιβδηλευθέντος. Ib. τὸ κιβδηλευθέν.

κίβδηλος, ὁ ἡ, *adulterinus*, *falsus*. Legg. V. 738. E: ὅπως μήτε αὐτὸς κίβδηλός ποτε φανεῖται ὁτῳοῦν cet. Pol. II. 366. B: μετ' εὐσχημοσύνης κιβδήλου. VI. 507. A: κίβδηλον ἀποδιδοὺς τὸν λόγον τοῦ τόκου. Legg. XI. 916. D: μηδέ τι κίβδηλον ... μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ πράξειεν. V. 728. D: τούτων (τῶν τιμῶν) τίνες ἀληθεῖς καὶ ὅσαι κίβδηλοι. XI. 918. A: κιβδήλοις ... ἐπιτηδεύμασιν.

κιείνησις. Crat. 426. D: ἔδει δὲ κιείνησιν (κίεισιν?) καλεῖσθαι.

κιθαρα, ἡ, *cithara*. Pol. III. 399. D: λύρα ... καὶ κιθάρα λείπεται.

κιθαρίζω, *cithara* vel *fidibus cano*. Alc. I. 129. C: οἷς ὁ κιθαριστὴς κιθαρίζει. Prot. 326. A: ἐπειδὰν κιθαρίζειν μάθωσιν. Alc. I. 106. E. 108. A: κιθαρίζειν ... πρὸς τὴν ᾠδήν. C. Theag. 122. E. Ion. 540. E: τοὺς εὖ κιθαρίζοντας. Sis. 389. C: ὅπως ... κιθαριστέον εἴη αὐτῷ.

κιθάρισις, ἡ, *citharae* vel *fidium cantus*. Prot. 312. E:

περὶ κιθαρίσεως. 325. E. Legg. II. 669. E: ψιλῇ κιθαρίσει. Ion. 533. B.

κιθάρισμα, τό, citharae modi vel *cantus*. Prot. 326. B: εἰς τὰ κιθαρίσματα ἐντείνοντες.

κιθαριστής, ὁ, citharista. Prot. 312. D: ὥσπερ ὁ κιθαριστὴς δεινὸν ποιεῖ λέγειν ... περὶ κιθαρίσεως. Crat. 390. B. Legg. VII. 812. B. Prot. 312. B: ἡ παρὰ τοῦ ... κιθαριστοῦ (μάθησις). Theaet. 206. A: ἐν κιθαριστοῦ (vid. I. p. 700.). Euthyd. 272. C: τῷ κιθαριστῇ. Legg. VII. 812. D: τὸν ... κιθαριστήν. Prot. 326. A: οἵ τ' αὖ κιθαρισταὶ ... σωφροσύνης τε ἐπιμελοῦνται cet. Legg. VII. 812. B: τοῖς κιθαρισταῖς. Theag. 126. E: τοὺς κιθαριστάς.

κιθαριστικός, ή, όν, cithara canendi peritus; fem. *cithara canendi ars*. Pol. I. 333. B: ὥσπερ ὁ κιθαριστικὸς τοῦ δικαίου (ἀμείνων) εἰς κρουμάτων (κοινωνίαν). Ion. 540. D: εἰ ἐτύγχανες ... ὢν ... καθαριστικός. Gorg. 501. E: οἷον ἡ κιθαριστικὴ ἡ ἐν τοῖς ἀγῶσι. Lach. 194. E. Pol. I. 333. B: τοῦ κιθαριστικοῦ. Hipp. min. 375. D: ἡ κιθαριστικωτέρα καὶ αὐλητικωτέρα.

κιθαρῳδία, ἡ, citharae vocisque cantus coniunctus. Ion. 533. B: οὐδὲ ἐν κιθαρίσει οὐδὲ ἐν κιθαρῳδίᾳ. Legg. II. 658. B: κιθαρῳδίαν. VII. 799. E. III. 700. D: αὐλῳδίας ... ταῖς κιθαρῳδίαις μιμούμενοι.

κιθαρῳδικός, ή, όν, citharoedicus; fem. *ad citharam canendi ars*. Gorg. 502. A: ἡ ... κιθαρῳδικὴ ... πᾶσα. Legg. IV. 722. D: κιθαρῳδικῆς ᾠδῆς λεγομένων νόμων ... προοίμια.

κιθαρῳδός, ὁ, citharoedus. Conv. 179. D: ὅτι μαλθακίζεσθαι ἐδόκει ἅτε ὢν κιθαρῳδός. Legg. VI. 764. D: κιθαρῳδῶν.

κιθαρῳδῶ, ad citharae modos cano. Gorg. 502. A: κιθαρῳδεῖν.

κίκι (κῖκι?), τό, cicinum (oleum). Tim. 60. A: πίττα καὶ κίκι (κῖκι?) καὶ ἔλαιον αὐτό.

κικλήσκω, nomino. Crat. 392. A. (Hom.).

κίναιδος, ὁ, cinaedus. Gorg. 494. A: ὁ τῶν κιναίδων βίος.

κινδύνευμα, τό, periculum. Legg. XII. 969. A: τὸ ... κινδύνευμα οὐ σμικρὸν ... ἂν εἴη. Pol. V. 451. A: τοῦτο .. τὸ κινδύνευμα κινδυνεύειν.

κινδυνεύω, periclitor; *periculum subeo* vel *suscipio*; *in discrimen vocor* vel *in discrimine versor*. Apol. 28. B: ἐξ οὗ κινδυνεύεις νυνὶ ἀποθανεῖν. Lach. 193. C: ἀφρονεστέρως γε ... οἱ τοιοῦτοι κινδυνεύουσι. Legg. VIII. 845. C: κινδυνευέτω ἀναγώνιστος γίγνεσθαι περὶ ἀρετῆς. Euthyd. 280. A: ἀσθενῶν μετὰ ποτέρου ἂν ἡδέως κινδυνεύοις; Prot. 314. A: ὅρα ... μὴ περὶ τοῖς φιλτάτοις κυβεύῃς τε καὶ κινδυνεύῃς. Legg. XII. 944. E: ἵνα τὸν ἐπίλοιπον βίον μὴ κινδυνεύῃ. Gorg. 467. B: πλεῖν τε καὶ κινδυνεύειν cet. Pol. IV. 451. A: κινδύνευμα κινδυνεύειν. Legg. III. 697. D. VII. 814. B: πάν-

τας κινδύνους κινδυνεύειν. XII. 968. E. Menex. 246. C. Gorg. 521. D: περὶ τούτων τινὸς κινδυνεύων ὧν σὺ λέγεις. Legg. VI. 758. A: οἰκεῖ κινδυνεύουσα ἁλίσκεσθαι (πόλις). Conv. 179. A: μὴ βοηθῆσαι κινδυνεύοντι. Phaed. 85. D: κινδυνεύοντα διαπλεῦσαι τὸν βίον. Pol. IV. 424. C: ὡς ἐν ὅλῳ κινδυνεύοντα. Legg. X. 909. E. τοῖς ἀσθενοῦσι ... καὶ κινδυνεύουσι. Apol. 28. E: ἔμενον ... καὶ ἐκινδύνευον ἀποθανεῖν. Legg. III. 699. A: οὐδ' ἐκινδύνευσε ξυμμαχόμενος. Phaed. 114. D: τοῦτο ... ἄξιον κινδυνεῦσαι οἰομένῳ οὕτως ἔχειν. Pol. V. 467. B. Crat. 399. A: κινδυνεύσω, ἐὰν μὴ εὐλαβῶμαι, ἔτι τήμερον σοφώτερος τοῦ δέοντος γενέσθαι. Apol. 25. E. Theaet. 164. E: αὐτοὶ κινδυνεύσομεν ... αὐτῷ βοηθεῖν. Ep. V. 322. E: εἰ μὴ μάτην ... κινδυνεύσειν ᾤετο. Lach. 187. B: μὴ οὐκ (v. οὐ) ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος κινδυνεύηται, ἀλλ' ἐν τοῖς υἱέσι cet. Pol. V. 467. B: εἴ που κινδυνευτέον. — Ut Lat. *periculum est ne* (i. q. *vide* vel *vereor ne*), Gr. κινδυνεύειν proprie in eo ponitur quod, quia facile fieri potest, metuimus ne accidat, deinde in univ. in eo quod fieri potest, quod veri simile est, videtur al. Atque Attici urbani hoc verbo etiam in affirmatione utuntur (ut Lat. *haud scio an*), ita ut modo verti possit germ. *wohl* vel *doch wohl*, modo fortius *unstreitig*, *in der That* vel tali modo. Gorg. 485. E: κινδυνεύω (vern. *es scheint dass ich*, ut δῆλός εἰμι pro δῆλόν ἐστιν ὅτι al.) ... πεπονθέναι νῦν ὅπερ cet. Conv. 201. B: κινδυνεύω ... οὐδὲν εἰδέναι ὧν τότε εἶπον. Apol. 20. D: τῷ ὄντι γὰρ κινδυνεύω ταύτην εἶναι σοφός. Men. 71. B: κινδυνεύω σοι δοκεῖν (vern. *ich scheine dir wohl*) μακάριός τις εἶναι cet. Hipp. mai. 300. C: ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ ἴσως κινδυνεύω δοκεῖν μέν τι ὁρᾶν ... ὁρῶ δ' οὐδέν (nos: *aber ich glaube vielleicht nur etwas zu sehen* cet.). Hipp. min. 365. B: νῦν ... κινδυνεύω μανθάνειν cet. Theaet. 151. E: κινδυνεύεις μέντοι λόγον οὐ φαῦλον εἰρηκέναι περὶ ἐπιστήμης. Conv. 205. D: κινδυνεύεις ἀληθῆ λέγειν (nos: *du kannst wohl Recht haben*). Crit. 44. A. Prot. 340. E: κινδυνεύει γάρ τοι ... ἡ Προδίκου σοφία θεία τις εἶναι πάλαι. Pol. VII. 526. A: ὅτι τῷ ὄντι ἀναγκαῖον ἡμῖν κινδυνεύει εἶναι τὸ μάθημα. Men. 99. C: κινδυνεύει οὕτως ἔχειν. Hinc κινδυνεύει in resp. affirmante ponitur: Phaedr. 262. C. Soph. 256. E. Parm. 134. C. Pol. I. 333. D. al. innum. Polit. 257. D: κινδυνεύετον ... ἄμφω ποθὲν ἐμοὶ ξυγγένειαν ἔχειν τινά. Soph. 250. B: κινδυνεύομεν ὡς ἀληθῶς τρίτον ἀπομαντεύεσθαί τι τὸ ὄν. Polit. 301. B: κινδυνεύομεν (resp.). Phil. 36. B. Pol. IV. 443. C. Lys. 218. C: κινδυνεύομεν ὄναρ πεπλουτηκέναι. Phaed. 64. A: κινδυνεύουσι ... λεληθέναι τοὺς ἄλλους ὅτι cet. 69. C. Crat. 401. B. Pol. V. 458. D. Alc. II. 146. E: ὅτε γ' ἔφην κινδυνεύειν τό γε τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν κτῆμα ... ὀλιγάκις ... ὠφελεῖν cet. Conv. 174. C: ἴσως μέντοι κινδυνεύσω καὶ ἐγὼ ... φαῦλος ὢν ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἰέναι θοίνην ἄκλητος.

Ep. VIII. 353. D: *διολέσθαι ... κινδυνεύσει.* VII. 328. C: *μὴ δόξαιμι ... κινδυνεύσειν ... προδοῦναι ... τὴν Δίωνος ξενίαν* cet.

κίνδυνος, *ὁ*, *periculum*, *discrimen*. Prot. 314. A: *πολὺ μείζων κίνδυνος ἐν τῇ τῶν μαθημάτων ὠνῇ ἢ ἐν τῇ τῶν σιτίων.* Ib. *ὥστε ἐν τῇ ὠνῇ οὐ μέγας ὁ κίνδυνος.* Phaed. 107. C: *ὁ κίνδυνος ... δόξειεν ἂν δεινὸς εἶναι.* 114. D: *καλὸς ... ὁ κίνδυνος.* Crat. 436. B: *ὅτι οὐ σμικρὸς κινδυνός* (al. *ὁ κινδ.*) *ἐστιν ἐξαπατηθῆναι.* Phil. 28. A. Pol. V. 467. B: *κίνδυνος ... οὐ σμικρὸς σφαλεῖσιν.* X. 618. B: *ἔνθα δὴ ... ὁ πᾶς κίνδυνος ἀνθρώπῳ.* Legg. V. 736. B. Euthyd. 285. C: *ὥσπερ ἐν Καρὶ ἐν ἐμοὶ ἔστω ὁ κίνδυνος.* Ep. VIII. 353. A: *ὅτε κίνδυνος ἐγένετο ἔσχατος Σικελίᾳ* cet. Pol. V. 467. C: *οὐκ ἄξιον κινδύνου.* Legg. VIII. 836. B: *φάρμακον ... τοῦ τοιούτου κινδύνου.* Apol. 28. C. Theaet. 142. B: *ἐν κινδύνῳ εἶναι.* Pol. VIII. 556. A: *ἐπὶ τῷ αὑτοῦ κινδύνῳ.* Prot. 313. A: *εἰς οἷόν τινα κίνδυνον ἔρχει ὑποθήσων τὴν ψυχήν.* Theaet. 181. B: *εἰς τοσοῦτον προϊέναι κίνδυνον.* Pol. I. 332. E: *πρὸς τὸν τῆς θαλάττης κίνδυνον.* Legg. VII. 811. B. Apol. 34. C: *κινδυνεύων ... τὸν ἔσχατον κίνδυνον.* Alc. II. 142. B: *εἰ ... ἦσαν οἱ κίνδυνοί τε καὶ πόνοι φέροντες εἰς ὠφέλειαν.* Gorg. 486. B: *μηδ' ἐκσῶσαι ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων.* Legg. I. 648. B: *ἄνευ κινδύνων μεγάλων.* VII. 615. B: *ἐκ πόνων τινῶν ... καὶ κινδύνων διαπεφευγότων εἰς ἀγαθὰ* Alc. II. 142. A: *διὰ πολλῶν κινδύνων ἐλθόντες καὶ φόβων.* Euthyd. 305. E: *ἐκτὸς ... ὄντες κινδύνων καὶ ἀγώνων.* Pol. VIII. 556. C: *ἐν αὐτοῖς τοῖς κινδύνοις.* IX. 577. B: *ἐν ... τοῖς δημοσίοις κινδύνοις.* Lach. 191. D: *τοὺς ἐν τοῖς πρὸς τὴν θάλατταν κινδύνοις ἀνδρείους ὄντας.* Theaet. 173. A: *μεγάλους κιδύνους ... ἐπιβάλλουσα.* Conv. 208. C: *κινδύνους ... κινδυνεύειν ... πάντας.* Tim. 25. C: *ἐπὶ τοὺς ἐσχάτους ἀφικομένη κινδύνους.* 89. B: *τὰ ... νοσήματα ὅσα μὴ μεγάλους ἔχει κινδύνους.* Euthyd. 279. E: *πρὸς τοὺς τῆς θαλάττης κινδύνους.*

κίνησις, *ἡ*, *motio*; *agitatio*. Crat. 426. C: *ὅτι* (*ἡ κίνησις*) *ἴεσις βούλεται εἶναι ... ἡ δὲ ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ κίειν.* Pol. IX. 583. E: *τό γε ἡδὺ ἐν ψυχῇ γιγνόμενον καὶ τὸ λυπηρὸν κίνησίς τις ἀμφοτέρω ἐστόν.* Tim. 89. A: *τῶν ... κινήσεων ἡ ἐν ἑαυτῷ ὑφ' ἑαυτοῦ ἀρίστη κίνησις.* Legg. X. 894. A: *ἡ μὲν ἕτερα δυναμένη κινεῖν κίνησις, ἑαυτὴν δὲ ἀδυνατοῦσα.* 897. C: *νοῦ κίνησις.* Phaedr. 245. C: *παῦλαν ἔχον κινήσεως.* D: *οὕτω δὴ κινήσεως ... ἀρχὴ τὸ αὐτὸ αὑτὸ κινοῦν.* Theaet. 181. D: *δύο ... εἴδη κινήσεως.* Tim. 80. D. Legg. VII. 814. D. Tim. 36. C: *τῇ κατὰ ταὐτὰ καὶ ἐν ταὐτῷ περιαγομένῃ κινήσει.* Legg. X. 897. C: *νοῦ κινήσει καὶ περιφορᾷ καὶ λογισμοῖς.* Soph. 250. A: *κίνησιν καὶ στάσιν ἆρ' οὐκ ἐναντιώτατα λέγεις ἀλλήλοις;* Legg. VII. 813. D: *περὶ πᾶσαν τὴν τῶν γυμνασίων κίνησιν.* X. 894. C.

898. A: *τούτοιν ... τοῖν κινήσεοιν τὴν ἐν ἑνὶ φερομένην* (v. *τοῖν ... φερομένοιν*) cet. Parm. 138. C: *αὗται γὰρ μόναι κινήσεις* (*τὸ φέρεσθαι* et *ἀλλοιοῦσθαι*). Tim. 38. A. Theaet. 153. B: *ὑπὸ μαθήσεως ... καὶ μελέτης, κινήσεων ὄντων* (Stob. *οὐσῶν*). Legg. VII. 789. D: *τὰ σώματα πάντα ὑπὸ τῶν σεισμῶν τε καὶ κινήσεων κινούμενα.* 814. D. Phil. 17. D: *ἐν ... ταῖς κινήσεσιν ... τοῦ σώματος.* Legg. V. 747. A: *ἐν ... κινήσεσι ταῖς τε ... τῆς ἄνω καὶ κάτω φορᾶς καὶ τῆς κύκλῳ περιφορᾶς.* X. 896. E: *ἄγει ... ψυχὴ πάντα τὰ κατ' οὐρανὸν ... ταῖς αὑτῆς κινήσεσιν.* Tim. 40. A: *κινήσεις ... δύο προςῆψεν ἑκάστῳ* cet. 43. B: *τὰς ἓξ ἁπάσας κινήσεις ἔχον.* Legg. VII. 815. E.

κινητός, ή, όν, *mobilis.* Tim. 58. D: *κινητὸν αὐτό τε καθ' αὑτὸ καὶ ὑπ' ἄλλου ... γέγονε.* 37. D: *εἰκὼ ... κινητόν τινα αἰῶνος.*

κινῶ, *moveo, agito*; *commoveo* (etiam *attingo; affero* vel *commemoro*); *excito, concito*; *muto*; *turbo* (vern. *beunruhigen, stören*). Phil. 15. E: *πάντα κινεῖ λόγον.* Pol. VIII. 566. E: *πολέμους τινὰς ἀεὶ κινεῖ.* Legg. I. 637. A: *ὁπόσα ... πάσας ἡδονὰς κινεῖ κατὰ δύναμιν.* Ion. 533. D: *θεία δὲ δύναμις* (*ἐστὶν*) *ἥ σε κινεῖ.* Pol. V. 450. A: *ὅσον λόγον πάλιν ... κινεῖτε περὶ τῆς πολιτείας!* 474. D: *ὅτι πάντες οἱ ἐν ὥρᾳ τὸν φιλόπαιδα ... δάκνουσί τε καὶ κινοῦσι.* Legg. VIII. 842. E: *μὴ κινείτω γῆς ὅρια μηδείς.* 843. B. Conv. 175. B: *μὴ οὖν κινεῖτε, ἀλλ' ἐᾶτε.* Tim. 88. D: (*ἐὰν*) *κινῇ* (*τὸ σῶμα*). Ep. VII. 331. A: *ἐὰν κινῇ* (*τὴν πολιτείαν*). Phaed. 111. E: *ταῦτα ... πάντα κινεῖν ἄνω καὶ κάτω ὥσπερ αἰώραν τινα ἐνοῦσαν ἐν τῇ γῇ.* Phil. 15. E: *μὴ κινεῖν εὖ κείμενον.* Pol. IV. 426. C: *τὴν ... κατάστασιν τῆς πόλεως ὅλην μὴ κινεῖν.* Legg. III. 684. D: *μὴ κινεῖν τὰ ἀκίνητα.* XI. 913. B. Lys. 223. A: *ἐν τῷ εἶχον ἄλλον ἤδη τινὰ τῶν πρεσβυτέρων κινεῖν.* Hipp. mai. 284. B: *κινεῖν τοὺς νόμους.* Legg. XII. 941. C: *ὁ ... τὸ μεῖζον κινῶν οὐ καταθέμενος ὅλον ἀδικεῖ.* Pol. VII. 524. E: *κινοῦσα ἐν ἑαυτῇ τὴν ἔννοιαν.* Phaedr. 245. D: *τὸ αὐτὸ αὑτὸ κινοῦν.* Pol. IV. 436. C: *κινοῦντα ... τάς χεῖράς τε καὶ τὴν κεφαλήν.* Legg. X. 894. C: *τὴν ... ἕτερον ἀεὶ κινοῦσαν* (*κίνησιν*). Phaedr. 245. E: *μὴ ἄλλο τι εἶναι τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινοῦν ἢ ψυχήν.* Conv. 198. E: *πάντα λόγον κινοῦντες.* Soph. 249. D: *τῶν ... πανταχῇ τὸ ὂν κινούντων.* Pol. I. 329. D: *βουλόμενος ἔτι λέγειν αὐτὸν ἐκίνουν καὶ εἶπον* cet. Theaet. 163. A: *τούτου χάριν τὰ πολλὰ καὶ ἄτοπα ταῦτα ἐκινήσαμεν.* Legg. XI. 913. B: *μήθ' εὑρὼν κινήσαιμι.* Pol. IV. 445. E: *οὔτε εἷς ἐγγενόμενος κινήσειεν ἂν τῶν ἀξίων λόγου νόμων.* Legg. VIII. 843. B: *ὃς δ' ἂν κινήσῃ* (*γῆς ὅρια*). Polit. 277. D: *ἔοικά γε ... κινήσας* (v. *κινῆσαι*) *τὸ περὶ τῆς ἐπιστήμης πάθος ἐν ἡμῖν.* 297. C: *κινήσας τις τοῦτον τὸν λόγον.* Conv. 218. C: *εἶπον κινήσας αὐτόν.* Riv. 132. B: *κινήσας ... αὐτὸν τῷ ἀγκῶνι.*

Tim. 57. E: τὸ κινῆσον. Ib. ἄνευ τοῦ κινήσοντος. Theaet. 182. A: πάντα δὴ πᾶσαν κίνησιν ἀεὶ κινεῖται. Polit. 269. E: ὅθεν ... ἐν τῷ αὐτῷ κατὰ ταὐτὰ μίαν φορὰν κινεῖται. Pol. IV. 424. C: οὐδαμοῦ ... κινοῦνται μουσικῆς τρόποι ἄνευ πολιτικῶν νόμων τῶν μεγίστων. Legg. X. 894. E: ὅταν ὑπ' ἄλλου κινῆται. Phaedr. 245. E: ᾧ ... ἔξωθεν τὸ κινεῖσθαι. Theaet. 181. C: ἆρα κινεῖσθαι καλεῖς, ὅταν τι χώραν ἐκ χώρας μεταβάλλῃ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ στρέφηται; Pol. IV. 436. C: ἑστάναι ... καὶ κινεῖσθαι. Tim. 34. A: ἐποίησε κύκλῳ κινεῖσθαι στρεφόμενον. Phaedr. 245. C: τὸ ... ὑπ' ἄλλου κινούμενον. E: τοῦ ὑφ' ἑαυτοῦ κινουμένου. Soph. 249. B: καὶ τὸ κινούμενον δὴ καὶ κίνησιν συγχωρητέον ὡς ὄντα. Tim. 30. A: κινούμενον πλημμελῶς. Theaet. 181. E: κινούμενα .. καὶ ἑστῶτα. Legg. VII. 789. D: τὰ σώματα πάντα ὑπὸ τῶν σεισμῶν τε καὶ κινήσεων κινούμενα. X. 896. E: ψυχὴν ... ἐνοικοῦσαν ἐν ἅπασι τοῖς πάντῃ κινουμένοις. Parm. 165. D: κινουμένους πάσας κινήσεις. Legg. VII. 798. B: τὰς παιδιὰς ... κινουμένας τῶν νέων. Tim. 19. B: θεάσασθαι κινούμενα ... αὐτά. Legg. VII. 797. B: κινούμενα ... καὶ καινοτομούμενα. Phaedr. 245. B: ὡς πρὸ τοῦ κεκινημένου (*mente permoti*) τὸν σώφρονα δεῖ προαιρεῖσθαι φίλον. Legg. XII. 969. A: περὶ τῆς παιδείας τε καὶ τροφῆς τῆς νῦν αὖ κεκινημένης τοῖς λόγοις. Pol. IX. 572. A: κεκινημένῳ τῷ θυμῷ. Legg. X. 908. D: περὶ πᾶσαν τὴν μαγγανείαν κεκινημένοι (*agitati*, h. e. *versati*). Soph. 249. D: ὅσα ἀκίνητα καὶ κεκινημένα (*mobilia*). Phaed. 118: ἐκινήθη (Socrates moribundus). 93. A: ἐναντία ... κινηθῆναι. Pol. VIII. 545. D: ἀδύνατον κινηθῆναι (τὴν πολιτείαν). 546. A. Legg. XI. 914. C: τοῦ κινηθέντος. Tim. 37. C: κινηθὲν ... καὶ ζῶν. Phaedr. 245. E: ὅθεν κινηθέντα γενήσεται. Legg. X. 895. A. Tim. 57. E: τὸ ... κινησόμενον ἄνευ τοῦ κινήσοντος ... ἀδύνατον εἶναι. Ib. ἄνευ τοῦ κινησομένου. Pol. VIII. 545. D: πῶς ... ἡ πόλις ἡμῖν κινηθήσεται; Med. κινεῖσθαι (*moveri*, vern. *sich bewegen*) praec. in saltatione ponitur. Legg. VII. 816. A: ὁ μὲν ... ἐμμελῶς ἡμῶν, ὁ δὲ πλημμελῶς ἐν τούτοις πᾶσι κινεῖται. 800. A: παρὰ ... τὴν τῶν νέων ξύμπασαν χορείαν μηδεὶς ... ἐν ὀρχήσει κινείσθω. II. 656. A: αἰσχύνονται ... κινεῖσθαι τῷ σώματι τὰ τοιαῦτα (*corporis motione*, h. e. *saltatione talia exhibere*). — Verb. Riv. 134. A: καί μοι ἔδοξεν ἤδη ... κινητέος εἶναι ὁ φιλογυμναστής. Pol. II. 373. A: τήν τε ζωγραφίαν κινητέον καὶ τὴν ποικιλίαν. Legg. V. 738. D: τούτων νομοθέτῃ ... οὐδὲν κινητέον.

κίρνημι, *misceo*. Locr. 101. C: τἄλλα ... ἐκ κιρναμένων τούτων γεννᾶται.

κιττός, ὁ, *hedera*. Conv. 212. E: ἐστεφανωμένον ... κιττοῦ τέ τινι στεφάνῳ δασεῖ καὶ ἴων.

κίω, κίειν (Lat. *cieo*), *eo*. Crat. 426. C: ἀπὸ τοῦ κίειν ... τοῦτο δ' ἐστὶν ἰέναι. Ib. ἀπὸ ... τοῦ ξενικοῦ τοῦ κίειν.

κίων, ὁ et ἡ, *columna*. Pol. X. 616. B: *φῶς εὐθύ, οἷον κίονα*. Euthyd. 303. B: *ὀλίγου καὶ οἱ κίονες οἱ ἐν τῷ Λυκείῳ ἐθορύβησαν*. Critia 116. D: *τῶν τοίχων τε καὶ κιόνων*.

κλάζω, *clango*. Ion. 539. D. (Hom.).

κλαίω et *κλάω*, *fleo, ploro*. Ax. 366. D: *οὐ ... τὸ νήπιον κλαίει* (sic libri plerique; al. *κλάει*) —; Legg. VII. 792. A: *οὗ δ' ἂν κλαίῃ* (sic libri; al. *κλάῃ*) *καὶ βοᾷ*. Ion. 535. D. Phil. 48. A: *ὅταν ἅμα χαίροντες κλάωσι*. Legg. VII. 791. E: *τῷ κλαίειν*. Phaed. 117. D: *κλαίων καὶ ἀγανακτῶν*. Ax. 368. C: *κλαῖον νυνὶ μὲν αὐχμόν* cet. Pol. III. 388. C: *μηδὲ ἄλλα κλαίοντά τε καὶ ὀδυρόμενον ὅσα* cet. Ion. 535. E: *κλαίοντας*. Pol. X. 614. E: *ὀδυρομένας τε καὶ κλαιούσας* (al. *κλαούσας*).

κλάσις, ἡ, *fractio*. Tim. 43. D: *ὥστε ... πάσας ... κλάσεις καὶ διαφορὰς τῶν κύκλων ἐμποιεῖν*.

κλαυθμυρίζομαι, *vagio*. Ax. 366. D: *κλαυθμυριζόμενον* (*τὸ νήπιον*).

κλαυμονή, ἡ, *vagitus*. Legg. VII. 792. A: *τοῖς ... παιδίοις τὸ δήλωμα ... κλαυμοναὶ καὶ βοαί*.

κλεῖθρον, τό, *claustrum*. Ax. 371. B: *σιδηροῖς κλείθροις*.

κλεινός, ή, όν, *celeber*. Pol. II. 368. A: *κλεινοῦ ... ἀνδρός*. Legg. IV. 721. C: *τὸ ... γενέσθαι κλεινόν*. Soph. 243. A: *κλεινοῖς καὶ παλαιοῖς ἀνδράσιν*.

κλείς, ἡ, *clavis*. Ax. 371. B: *κλεισίν*.

κλείω, *claudo*. Ep. VII. 348. A: *κλείσας τὰς τῆς ἀκροπόλεως πύλας*. Pol. VIII. 560. C: *κλήσαντες* (sic Par. A. pro v. *κλείσαντες*) *τὰς ... πύλας*.

κλέμμα, τό, *furtum*. Legg. XII. 941. D: *ἕνεκα μεγέθους τοῦ κλέμματος*. IX. 857. B: *τὸ κλέμμα ἐκτίσας διπλοῦν*.

κλεμμάδιος, α, ον, *furtivus*. Legg. XII. 955. B: *ἐάν τις κλεμμάδιον ὁτιοῦν ὑποδέχηται*.

κλέος, τό, *celebritas, gloria*. Legg. I. 625. A: *καλόν γε τὸ κλέος*. II. 663. A: *κλέος τε καὶ ἔπαινος πρὸς ἀνθρώπων τε καὶ θεῶν* cet. IX. 855. A. Conv. 208. C: *κλέος ... ἀθάνατον*. Legg. XII. 969. A: *κλέος ἀρεῖ μέγιστον*.

κλέπτης, ὁ, *fur*; etiam *qui furtim aliquid praeripit*. Pol. I. 334. A: *κλέπτης ... τις ὁ δίκαιος ... ἀποπέφανται*. Legg. IX. 857. A: *κλέπτῃ ... εἷς αὖ μόνος κείσθω*. Pol. I. 344. B: *ἀποστερηταὶ καὶ κλέπται*. 347. B. VIII. 552. D. I. 351. C: *λῃστὰς ἢ κλέπτας*.

κλεπτικός, ή, όν, *furax*; fem. *furacitas*. Pol. I. 334. B: *ἔοικεν ... ἡ δικαιοσύνη ... κλεπτική τις εἶναι*.

κλεπτοσύνη, ἡ, *calliditas*. Pol. I. 334. B. (Hom.).

κλέπτω, *furor*; *furtim praeripio*; *occulto, dissimulo*. Prot. 321. D: *ὁ Προμηθεὺς ... κλέπτει Ἡφαίστου ... τὴν ἔντεχνον σοφίαν σὺν πυρί*. Legg. IX. 857. A: *ἐάν τε μέγα ἐάν τε σμικρὸν κλέπτῃ τις*. Gorg. 508. E: *κλέπτειν ... καὶ ἀν-*

δραποδίζεσθαι cet. Pol. I. 334. A. Legg. XI. 933. E: κλέπτων (*clam*) ἢ βιαζόμενος. Id. XII. 941. B. C: σμικρόν τι ... ὁ κλέπτων. IX. 857. B: τῷ κλέπτοντι. XII. 941. D: κλέπτοντα. X. 910: καὶ ταῦτα κλέπτοντες πράξεσιν. IX. 876. B: κλέπτοντα (δικαστήρια) τὰς αὐτῶν δόξας. Parm. 128. D: καί τις αὐτὸ ἔκλεψε γραφέν. Pol. I. 334. A: τὰ τῶν πολεμίων κλέψαι καὶ βουλεύματα καὶ τὰς ἄλλας πράξεις. Prot. 321. E: κλέψας τὴν ... ἔμπυρον τέχνην τὴν τοῦ Ἡφαίστου. Legg. XII. 955. B: τῷ κλέψαντι. IX. 857. A: τὸ ... κλαπέν. Pol. III. 413. B: οὐκοῦν κλαπέντες (*clam*, h. e. *inscientes*) ... ἢ βιασθέντες τοῦτο πάσχουσιν; Ib. κλαπέντας.

κλῄζω, nomino. Ax. 371. B: ὃ κλῄζεται πεδίον ἀληθείας. Locr. 100. D: ποτὶ τὰν ἀφὰν κλῄζεται (codd. κλῄζεται).

κλῆμα, τό, palmes. Pol. I. 353. A: ἀμπέλου κλῆμα.

κληρονόμος, ὁ, haeres. Pol. I. 331. D: οὐκοῦν ... Πολέμαρχος τῶν γε σῶν κληρονόμος; Ib. σὺ ὁ τοῦ λόγου κληρονόμος. Legg. XI. 925. A. Menex. 249. B: ἐν κληρονόμου καὶ υἱέος μοίρᾳ. Legg. XI. 923. E: τῷ κληρονόμῳ τοῦ τὴν διαθήκην διαθεμένου. V. 740. B: ἕνα μόνον κληρονόμον. IX. 856. E. al.

κληρονομῶ, haeres sum. Legg. XI. 923. E: υἱὸν ... αὐτῷ καταλειπέτω γράψας κληρονομεῖν (libri aliquot κληρονόμον).

κλῆρος, ὁ, sors. Pol. V. 461. E: ἐὰν ὁ κλῆρος ταύτῃ ξυμπίπτῃ. Legg. V. 745. C: τὸ πρὸς τῇ πόλει μέρος τῷ πρὸς τοῖς ἐσχάτοις εἰς κλῆρος. Pol. X. 619. D: διὰ τὴν τοῦ κλήρου τύχην. Legg. VI. 755. A. XII. 945. B: κατὰ τύχην κλήρου. VI. 757. B: κλήρῳ ἀπευθύνων εἰς τὰς διανομὰς αὐτήν. XII. 946. B: κλήρῳ διελόντας τὸν νικῶντα καὶ δεύτερον καὶ τρίτον. III. 690. C: εἰς κλῆρόν τινα προάγομεν. Pol. V. 460. A: κλῆροι δή τινες... ποιητέοι κομψοί. VIII. 557. A: ὡς τὸ πολὺ ἀπὸ κλήρων αἱ ἀρχαὶ ἐν αὐτῇ γίγνονται. IX. 855. B. Tim. 18. E: μηχανᾶσθαι κλήροις τισὶν ὅπως cet. Critia 109. B: δίκης κλήροις. Pol. X. 617. D: λαβόντα ... κλήρους τε καὶ βίων παραδείγματα. Legg. V. 745. C. **portio terrae* (sorte assignata); *fundus*. Legg. V. 737. E: γενόμενα ἀνὴρ καὶ κλῆρος ξυννομή (sic Par. A. Vulgo ξὺν νομῇ, al. ξυννομῇ). XI. 923. E. V. 744. D: ἡ τοῦ κλήρου τιμή. 745. A: ἡ ... κτῆσις χωρὶς τοῦ κλήρου. XI. 924. D: πρὸς ... τὴν τοῦ κλήρου σωτηρίαν. Critia 118. E: τὸν κλῆρον ἕκαστον παρέχειν ἄνδρα ἡγεμόνα. Legg. V. 741. B: ὁ νείμας κλῆρον. 744. A: ὁ ... λαχὼν ... τὸν κλῆρον. XI. 924. E: ἐχέτω τὴν θυγατέρα καὶ τὸν κλῆρον τοῦ τελευτήσαντος. Critia 119. A: ξυμπάντων τῶν κλήρων. Ib. εἰς τούτους τοὺς κλήρους ... διενενέμηντο. Legg. V. 745. D. IX. 855. A. Etiam in bonis ponitur haereditariis. Legg.

XI. 925. C: ὧν ὁ κλῆρος γιγνέσθω κυρίως. 923. D: μὴ ἐπί τινι κλήρῳ πεποιημένος (τῶν υἱέων τις). B: ἐπὶ τὸν κλῆρον πορευέσθω. C: τὸν κλῆρον ... οἴκαδε λαβεῖν τοῦ μὴ διαθεμένου. I. 630. E: τὰ περὶ τῶν κλήρων.

κληρουχῶ, *sorte duco.* Critia 109. C: ἄλλοι ... ἄλλους τόπους κληρουχήσαντες θεῶν.

κληρῶ, *sortior.* Legg. VI. 759. C: κληροῦν οὕτω τῇ θείᾳ τύχῃ ἀποδιδόντα. IX. 856. D: κληρῶσαι. Pass. *sorte ducor.* Polit. 298. E: εἴτε ἐκ τοῦ δήμου παντὸς ὃς ἂν κληρούμενος λαγχάνῃ. Med. *sortior.* Legg. V. 741. B: προειπὼν ἐπὶ τούτοις κληροῦσθαι τὸν ἐθέλοντα ἢ μὴ κληροῦσθαι.

κλήρωσις, ἡ, *sortitio.* Phaedr. 249. B: ἀφικνούμεναι ἐπὶ κλήρωσίν τε καὶ αἵρεσιν τοῦ δευτέρου βίου. Legg. XII. 956. D: κληρώσεις ... δικαστηρίων.

κληρωτός, ή, όν, *sorte ductus.* Legg. III. 692. A: ἐγγὺς τῆς κληρωτῆς ἀγαγὼν δυνάμεως. Polit. 291. A: τοὺς κληρωτοὺς βασιλέας. Legg. VI. 759. B: τὰ μὲν αἱρετὰ χρή, τὰ δὲ κληρωτὰ ἐν ταῖς καταστάσεσι γίγνεσθαι.

κλῆσις, ἡ, *appellatio* (vern. *Anrede*). Conv. 172. A: παίζων ἅμα τῇ κλήσει. Ep. III. 315. B. **appellatio*, h. e. *nomen.* Polit. 257. D: τοῦ δ' ἡμῖν ἡ κλῆσις ὁμώνυμος οὖσα cet. 262. D: βάρβαρον μιᾷ κλήσει προσείποντες αὐτό. 287. E: ἀγγεῖον ... μιᾷ κλήσει προσφθεγγόμεθα. 305. E: τοῦ κοινοῦ τῇ κλήσει περιλαβόντες τὴν δύναμιν αὐτῆς. 262. E: διὰ τὴν κλῆσιν.

κλητήρ, ὁ, *testis* vel *subscriptor.* Legg. VIII. 846. B: προσκλήσεων καὶ κλητήρων (πέρι).

κλίνη, ἡ, *lectus.* Pol. X. 597. A: ὃ δή φαμεν εἶναι ὃ ἔστι κλίνη. Prot. 317. E: ἀναστήσαντες ἐκ τῆς κλίνης. Phaed. 61. C: ἀπὸ τῆς κλίνης. Pol. X. 597. D: κλίνης ποιητής. Conv. 217. D: ἐν τῇ ἐχομένῃ ἐμοῦ κλίνῃ. Phaed. 60. B: ἀνακαθιζόμενος ἐπὶ (v. εἰς) τὴν κλίνην. Pol. X. 596. E. II. 373. A: κλῖναί τε προσέσονται καὶ τράπεζαι cet. X. 596. A. Ep. I. 310. A: οὐδ' ἀργύρου κλῖναι (vers.). Prot. 317. D: τῶν βάθρων καὶ τῶν κλινῶν. Pol. II. 372. D: ἐπὶ ... κλινῶν κατακεῖσθαι. Prot. 315. D: παρεκάθηντο ... αὐτῷ ἐπὶ ταῖς πλησίον κλίναις. Pol. X. 596. B: ποιεῖ ὁ μὲν τὰς κλίνας cet. **arca, loculus* (vern. *Sarg*). Legg. XII. 947. B: περιισταμένους τῇ κλίνῃ ἑκατέρους. C: περὶ αὐτὴν τὴν κλίνην. D: θήκην ... ἔχουσαν κλίνας παρ' ἀλλήλας λιθίνας κειμένας.

κλινοποιός, ὁ, *lectorum fabricator.* Pol. X. 596. E: τί δὲ ὁ κλινοποιός; 597. B. D.

κλινουργός, ὁ, i. q. κλινοποιός. Pol. X. 597. A: τὸ τοῦ κλινουργοῦ ἔργον.

κλίνω, *inclino.* Tim. 77. E: τὰς δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίναντες. Phaed. 109. A: οὐχ ἕξει ... οὐδαμόσε κλιθῆναι. Ion. 537. A: κλινθῆναι (Hom.).

κλισία, ἡ, *tentorium.* Hipp. min. 371. C. (Hom.).

κλοπαῖος, α, ον, *furtivus.* Legg. XI. 934. C: τῶν κλοπαίων τε καὶ βιαίων πάντων τὰς ζημίας λεγομένας.

κλοπή, ἡ, *furtum; peculatus.* Legg. XII. 941. B: κλοπὴ ... χρημάτων ἀνελεύθερον. Prot. 322. A: κλοπῆς δίκη. Legg. IX. 857. B. 859. B. IX. 874. B: ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων. Gorg. 516. A: κλοπὴν αὐτοῦ κατεψηφίσαντο. Legg. IX. 857. B. VI. 777. C: παντοδαπὰ κλοπῶν ἔργα τε καὶ παθήματα. VIII. 845. D: ἀποτροπαῖς ἢ καὶ κλοπαῖς. E. Polit. 280. D: περὶ τὰς κλοπὰς (v. πλοκὰς) καὶ τὰς βίᾳ πράξεις. Euth. 5. D: περὶ ἱερῶν κλοπάς.

κλοπικός, ή, όν, *furax.* Crat. 407. E: τὸ ἑρμηνέα εἶναι καὶ τὸ κλοπικόν (v. κλωπικόν).

κλύδων, ὁ, *tempestas*, trop. *res turbulentae.* Legg. VI. 758. A: πόλις ... ἐν κλύδωνι τῶν ἄλλων πόλεων διαγομένη. Alc. II. 151. C.

κλυτός, ή, όν, *inclytus.* Hipp. min. 370. C. (Hom.).

κλώθω, *neo.* Legg. XII. 960. C: τῶν κλωσθέντων.

κλών, ὁ, *surculus.* Prot. 334. B: ἐπὶ ... τοὺς νέους κλῶνας.

κλωπεία, ἡ, *furtum.* Legg. VII. 823. E: κλωπείας ... ἅψασθαι. B: κλωπεῖαι.

κνάπτω, *lanio.* Pol. X. 616. A: ἐπ' ἀσπαλάθων κνάπτοντες (v. κνάμπτοντες).

κνάω, *rado.* Ion. 538. C: κνῆ τυρόν (Hom.). Etiam *titillo.* Conv. 185. E: οἵῳ κνήσαις (v. κινήσαις) ἂν τὴν ῥῖνα. Med. *me scabo.* Gorg. 494. C: ἀφθόνως ἔχοντα τοῦ κνῆσθαι. Ib. et D: κνώμενον.

κνήμη, ἡ, *tibia.* Tim. 74. E: τῶν μηρῶν καὶ κνημῶν. Phaed. 118: τὰς κνήμας (ἐπεσκόπει).

κνῆσις, ἡ, *scabendi actio.* Phil. 46. D: τῇ τρίψει ... καὶ τῇ κνήσει (*scabendo*). 51. D: οὐδὲν ταῖς τῶν κνήσεων (ἡδοναῖς) προσφερεῖς. **scabies*, h. e. *pruritus.* Phaedr. 251. C: κνῆσίς τε καὶ ἀγανάκτησις περὶ τὰ οὖλα.

κνησιῶ, *pruritum sentio.* Gorg. 494. E: εἰ τὴν κεφαλὴν μόνον κνησιῷ (v. κνησιοῖ). C: ψωρῶντα καὶ κνησιῶντα.

κνῆστις, ἡ, *culter.* Ion. 538. C. (Hom.).

κνίσμα, τό, *ramentum.* Hipp. mai. 304. A: κνίσματά τοι ἐστι καὶ περιτμήματα τῶν λόγων.

κνίσσα (ep. κνίσση), ἡ, *nitor.* Pol. II. 364. E. Legg. X. 906. E. al. (Hom.).

κνώδαλον, τό, *lumbricus.* Ax. 365. C: εἰς εὐλὰς καὶ κνώδαλα μεταβάλλων.

κόθουρος, ὁ ἡ, *aculeo carens.* Legg. X. 901. A: κηφῆσι κοθούροισι (Hes.).

κοιλία, ἡ, *venter, alvus.* Tim. 78. A: περὶ τῆς παρ' ἡμῖν κοιλίας. 80. D. Locr. 102. A. Tim. 73. A: τὴν ονο-

μιαζομένην κάτω κοιλίαν. 78. C. 85. E: εἰς τὴν κάτω … ἢ τὴν ἄνω κοιλίαν.

κοῖλος, η, ον, *cavus;* neutr. *cavum* (vern. *die Höhle*). Tim. 78. D: ὅσον κοῖλον (τὸ σῶμα). 72. C: ἅτε κοίλου καὶ ἀναίμου ὑφανθέντος (σπληνός). 66. B: νοτίδος … κοίλης. Pol. X. 616. D: ἐν … σφονδύλῳ κοίλῳ. II. 359. D: ἵππον … κοῖλον. Legg. VI. 761. B: εἰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι νάπας ὅσαι κοῖλαι. Pol. X. 602. C: κοῖλά τε … καὶ ἐξέχοντα (φαίνεται). Critia 116. B: νεωσοίκους κοίλους. Phaed. 109. B: εἶναι … πανταχῇ περὶ τὴν γῆν πολλὰ κοῖλα cet. 110. C: τὰ κοῖλα αὐτῆς (τῆς γῆς). Tim. 66. A: ἕτερα κοῖλα ἀπεργάζεσθαι. E: ὕδατα κοῖλα περιφερῆ τε γενέσθαι. Critia 111. D: εἰς τὰ κοῖλα ἀφιεῖσα.

κοίμησις, ἡ, *cubatio.* Conv. 183. A: κοιμήσεις ἐπὶ θύραις.

κοιμίζω, *sedo.* Legg. IX. 873. A: (πρὶν) πάσης τῆς ξυγγενείας τὸν θυμὸν ἀφιλασαμένη κοιμίσῃ. Pol. IX. 591. B: τὸ … θηριῶδες κοιμίζεται καὶ ἡμεροῦται.

κοιμῶ, *sopio,* trop. *sedo.* Pol. IX. 571. E: ὅπως ἂν κοιμηθῇ (τὸ ἐπιθυμητικόν). Med. *cubo, dormio.* Phaedr. 252. A: κοιμᾶσθαι ὅπου ἂν ἐᾷ τις ἐγγυτάτω τοῦ πόθου. Conv. 203. D: ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος. Ep. VII. 326. B: μηδέποτε κοιμώμενον μόνον νύκτωρ. Pol. X. 621. B: κοιμηθῆναι. Ax. 367. C: κοιμηθέντες οὐκέτ' ἀνέστησαν.

κοινῇ, *communiter; una.* Prot. 330. B: κοινῇ σκεψώμεθα. 336. E: κοινῇ ἀμφοτέρων δεῖσθαι. Gorg. 498. E: συλλόγισαι δὴ κοινῇ μετ' ἐμοῦ. 506. A: ζητῶ κοινῇ μεθ' ὑμῶν. Phaed. 98. B: ἑκάστῳ … αὐτῶν ἀποδιδόντα τὴν αἰτίαν καὶ κοινῇ πᾶσι τὸ ἑκάστῳ βέλτιστον. Theaet. 172. B: τὸ κοινῇ δόξαν. Polit. 260. B: τοῖς γε κοινῇ τι πράττουσιν. Conv. 209. C: κοινῇ μετ' ἐκείνου. Pol. I. 333. D: καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. al. Cum v. ἅμα. Phil. 62. B. Saepius adiectivo potest exprimi. Phaedr. 265. E: ὥσπερ … ἕν τι κοινῇ εἶδος ἐλαβέτην. Polit. 267. E: τὸ τέχνης ἄλλης ὄνομα ἔχων κοινῇ. Legg. III. 692. E: τό τε Ἀθηναίων καὶ τὸ Λακεδαιμονίων κοινῇ διανόημα.

κοινογενής, ὁ ἡ, *promiscue* (h. e. ex communitate generum diversorum) *genitus.* Polit. 265. E: κοινογενοῦς φύσεως.

κοινογονία, ἡ, *communis procreatio* (int. generum diversorum). Polit. 265. D: τῇ κοινογονίᾳ τε καὶ ἰδιογονίᾳ.

κοινός, ή, όν, *communis; omnibus patens; publicus* s. *ad civitatem pertinens; vulgaris;* neutr. subst. *commune* (vern. die *Gemeinde*), *civitas;* etiam *communitas* et *communis salus.* Prot. 358. A: κοινὸς … ἔστω ὑμῖν ὁ λόγος. Pol. VII. 535. B: ἴδιος, ἀλλ' οὐ κοινὸς ὢν (πόνος) μετὰ τοῦ σώματος. IX. 572. B: ὁ τῆς πόλεως κοινὸς δῆμος. Ep. VII. 360. D: κοι-

τὸς ... ὑμῖν εἰμί. Conv. 219. E: στρατεία ἡμῖν ... ἐγένετο κοινή. Legg. VIII. 837. B: κοινὴ (φιλία) διὰ βίου. Crit. 49. D: τούτοις οὐκ ἔστι κοινὴ βουλή. Prot. 319. D: τὸ κοινὸν τῆς πόλεως. Id. Legg. XI. 928. D. Crit. 50. A. Gorg. 505. E: κοινὸν ... ἀγαθὸν ἅπασι. Conv. 189. E: τρίτον (γένος) προσῆν κοινὸν ὂν ἀμφοτέρων τούτων. E: ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε ἄῤῥενος καὶ θήλεος. Legg. III. 687. C: πάντων ἀνθρώπων ἐστὶ κοινὸν ἐπιθύμημα ἕν τι cet. 697. D: οὐδὲν κοινὸν ἐν αὐτοῖς. VII. 802. C: τὸ δ' ἡδὺ κοινὸν πάσαις (Μούσαις). IX. 875. A: τὸ ... κοινὸν ξυνδεῖ. Ax. 365. B: τὸ κοινὸν (*pervulgatum*) ... τοῦτο. Critia 121. A: ἐκ φιλίας τῆς κοινῆς μετὰ ἀρετῆς. Gorg. 502. E: ὀλιγωροῦντες τοῦ κοινοῦ (opp. τοῦ ἰδίου τοῦ αὐτῶν). Theaet. 208. D: ἕως δ' ἂν κοινοῦ τινὸς ἐφάπτῃ. Tim. 89. D. Legg. X. 908. A. XI. 935. B: μήδ' ἐν ξυλλόγῳ κοινῷ μηδενί. Ep. VIII. 354. A: κοινῷ τινὶ δικαίῳ λόγῳ χρώμενος. Legg. VII. 802. D: τραφεὶς ... ἐν τῇ κοινῇ καὶ γλυκείᾳ (Μούσῃ). XI. 936. D. Alc. I. 119. B: κοινῇ βουλῇ (int. *deliberemus*). 124. B. Phil. 31. C: ἐν τῷ κοινῷ ... γένει. Pol. IV. 442. C: ὅλῳ τῷ κοινῷ σφῶν αὐτῶν. Legg. VI. 767. B: τῷ κοινῷ βοηθεῖν. XII. 948. E: τὸν τὰς ἀρχὰς τῷ κοινῷ καθιστάντα. 968. E: ἐν κοινῷ καὶ μέσῳ ἔοικεν ἡμῖν κεῖσθαι. Polit. 311. B: κοινὸν ξυναγαγοῦσα αὐτῶν τὸν βίον. Phil. 33. D: σεισμὸν ... ἴδιόν τε καὶ κοινὸν ἑκατέρῳ. Conv. 205. A: κοινὸν (τὸν ἔρωτα) ... πάντων ἀνθρώπων. Pol. VI. 492. B: ἤ τινα ἄλλον κοινὸν πλήθους ξύλλογον. IX. 871. A. Phaedr. 232. B: κοινὴν ἀμφοτέροις καταστῆναι τὴν συμφοράν. Critia 109. C: κοινὴν ... φύσιν ἔχοντες. Legg. V. 740. A. Theaet. 185. B: τὸ κοινὸν λαμβάνειν περὶ αὐτῶν. C. Crat. 384. C: εἰς τὸ κοινὸν ... καταθέντας. Phil. 30. A: ἄπειρον καὶ κοινόν. Pol. II. 369. E: τὸ αὑτοῦ ἔργον ἅπασι κοινόν. VII. 519. E: τὸ κοινὸν ... ὠφελεῖν. Tim. 83. B: τὸ ... κοινὸν ὄνομα πᾶσι τούτοις. Legg. III. 697. D: τὸ φίλον ἀπώλεσαν καὶ τὸ κοινὸν ἐν τῇ πόλει. VII. 796. E: θέντες εἰς κοινὸν (*in medium*) λέγετε. VIII. 837. B: τὸ κοινὸν οὐ πολλάκις ἔχουσα ἐν ἡμῖν (φιλία). Menex. 242. D: τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων διολλύναι. Pol. V. 460. B: κοιναὶ ... καὶ ἀρχαὶ γυναιξί τε καὶ ἀνδράσι. Phaedr. ad fin. κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. (Id. Pol. V. 449. C. Legg. V. 739. C. Lys. 207. C.) Critia 110. B: ὡς κοινὰ τότ' ἦν τὰ ἐπιτηδεύματα ταῖς τε γυναιξὶ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὰ περὶ τὸν πόλεμον. Legg. VII. 802. A. XII. 949. C: κοινῶν κοσμήσεων. Theaet. 209. A: τῶν κοινῶν τι ... διενοούμην. Tim. 64. A: τῶν κοινῶν περὶ ὅλον τὸ σῶμα παθημάτων. Critia 119. D: περὶ ... τῶν κοινῶν ἐβουλεύοντο. Legg. VI. 763. D: τῶν κοινῶν ἐπιμελεῖσθαι. Phil. 47. C: τῶν (ἡδονῶν) ἐν τοῖς κοινοῖς παθήμασιν αὐτοῦ τοῦ σώματος. Prot. 337. A: κοινοὺς ... εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοιν ἀκροατάς

ἴσους δὲ μή. Pol. V. 457. D: *τοὺς παῖδας ... κοινούς.* Legg. III. 684. A: *κατὰ νόμους ... κοινούς.* Men. 91. B: *ἀποφήναντας αὐτοὺς κοινοὺς τῶν Ἑλλήνων τῷ βουλομένῳ μανθάνειν.* Pol. V. 457. D: *κοινὰς ... τὰς γυναῖκας εἶναι.* Legg. V. 739. C. Pol. IV. 424. A: *ὅτι δεῖ ταῦτα ... πάντα ... κοινὰ τῶν φίλων ποιεῖσθαι.* V. 464. D: *τὰ δ' ἄλλα κοινά (ἐκτῆσθαι).* 497. A: *μετὰ τῶν ἰδίων τὰ κοινὰ σώσει.* Tim. 18. C. Critia 110. C: *ἅπαντα ... πάντων κοινὰ νομίζοντες αὑτῶν.* 112. A: *ὑμῖν τοῖς φίλοις εἶναι κοινά.* Legg. V. 739. C: *κοινὰ ... χρήματα ξύμπαντα.* VI. 780. A: *τὰ δημόσια καὶ κοινὰ ... πράττοντας.* Euth. 14. B: *σώζει ... τὰ κοινὰ τῶν πόλεων.* Hipp. mai. 282. B: *τὰ κοινὰ πράττειν.* Ax. 366. B: *τὰ κοινὰ ταῦτα εἰδέναι.* Ep. VII. 325. A: *ἡ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ ἐπιθυμία.* Epin. 984. A: *οὐ γὰρ μή ποτε φανῇ καλλίω καὶ κοινότερα ξυμπάντων ἀνθρώπων ἀγάλματα.* Legg. IV. 724. B: *προςῆκόν τ' ἐστὶ καὶ κοινότατον* (*omniumque plurimum interest*). — Adverbiorum instar ponuntur *ἐν κοινῷ*, *communiter* vel *in usum communem* (Gorg. 490. B: *ἐὰν ... ἡμῖν ᾖ ἐν κοινῷ πολλὰ σιτία καὶ ποτά.*), *εἰς τὸ κοινόν* (Legg. III. 680. E: *εἰς τὸ κοινὸν ... πλείους συνέρχονται.* 681. C: *εἰς τὸ κοινὸν τοῖς ἡγεμόσι ... φανερὰ δείξαντες.*) et *εἰς κοινόν* (Legg. VIII. 835. A: *εἰς κοινὸν ... συνελθόντων.* X. 885. A: *οἷς ... δοτέον εἰς κοινὸν νόμον ἑκάστοις.* Riv. 132. D.).

κοινότης, ἡ, communitas. Theaet. 208. D: *ἐκείνων πέρι ... ὧν ἂν ἡ κοινότης ᾖ.*

κοινοτροφικός, ή, όν, ad communem pastionem pertinens; fem. abs. *communis pastio.* Polit. 261. E: *κοινοτροφικήν τινα ὀνομάζωμεν;* 264. B: *τὴν κοινοτροφικήν.* D: *τὴν κοινοτρ. ἐπιστήμην.* 267. D: *ἀνθρώπων κοινοτρ. ἐπιστήμην.*

κοινῶ, communico; impertio. Legg. XII. 952. B: *κοινούτω τῷ συλλόγῳ ἅπαντι.* X. 889. D: *ὁπόσαι (τέχναι) τῇ φύσει ἐκοίνωσαν τὴν αὑτῶν δύναμιν.* Pass. *coniungor, commisceor.* Tim. 59. B: *στίλβοντι καὶ ξανθῷ χρώματι κοινωθέν.* Legg. II. 673. D: *κοινωθέντ' ἀλλήλοις χορείαν καὶ παιδιὰν ἑτεκέτην.* Med. *communico cum aliquo*; *aliquem consulo*; etiam *commune aliquid habeo* et *societatem cum aliquo coëo.* Lach. 196. C: *κοινούμεθα γὰρ ἐγώ τε καὶ Λάχης τὸν λόγον.* Legg. IV. 720. D: *τῷ κάμνοντι κοινούμενος αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις.* XI. 930. C: *πρὸς τὰς ... γυναῖκας κοινούμενοι.* Conv. 218. E: *εἰ ... κοινώσασθαί ... μοι ἐπιχειρεῖς.* Menex. 244 C: *κοινωσάμενοι τοῖς βαρβάροις.*

κοινώνημα, τό, communitas, societas. Legg. V. 738. A: *ὅσα ... πρὸς ἅπαντα τὰ ξυμβόλαια καὶ κοινωνήματα.* I. 639. D: *μηδενὶ τῶν τοιούτων κοινωνημάτων.* Pol. I. 333. A: *ξυμβόλαια δὲ λέγεις κοινωνήματα, ἢ ἄλλο τι;*

κοινώνησις, ἡ, communio. Polit. 310. B: *παίδων κοινωνήσεων.*

κοινωνία, ἡ, *communitas; coniunctio; societas.* Gorg. 507. E: *ὅτῳ δὲ μὴ ἔνι κοινωνία, φιλία οὐκ ἂν εἴη.* Phaed. 100. D: *εἴτε παρουσία εἴτε κοινωνία.* Parm. 152. A: *ὥσπερ ... τὸ ἔσται μετὰ τοῦ μέλλοντος οὐσίας ἐστὶ κοινωνία.* Phil. 25. E: *ἡ τούτων ὀρθὴ κοινωνία.* Conv. 188. C: *ἡ περὶ θεούς τε καὶ ἀνθρώπους πρὸς ἀλλήλους κοινωνία.* Pol. V. 461. E: *κοινωνία ... γυναικῶν τε καὶ παίδων τοῖς φύλαξι ... τῆς πόλεως.* 462. B: *ἡ ... ἡδονῆς τε καὶ λύπης κοινωνία.* Legg. IV. 721. A: *ἡ τῶν γάμων σύμμιξις καὶ κοινωνία.* VIII. 828. D: *κοινωνία... ψυχῇ καὶ σώματι διαλύσεως οὐκ ἔστιν ἥ κρεῖττον.* Hipp. min. 374. E: *ὀργάνων ... ἡ κοινωνία.* Phaed. 65. A: *ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος κοινωνίας.* Soph. 251. E. 264. E: *ἐχόμενοι τῆς τοῦ σοφιστοῦ κοινωνίας.* Polit. 276. B: *ἐπιμέλεια ... ἀνθρωπίνης συμπάσης κοινωνίας.* Pol. I. 343. D: *ἐν τῇ διαλύσει τῆς κοινωνίας.* V. 449. C. Tim. 46. A: *ἐκ ... τῆς ἐντὸς ἐκτός τε τοῦ πυρὸς ἑκατέρου κοινωνίας ἀλλήλοις.* Legg. XII. 969. B: *κεφαλῆς νοῦ τε κοινωνίας εἰκόνα τινά πως ξυμμίξαντες.* Lach. 197. E: *τῆς κοινωνίας τοῦ λόγου.* Ep. III. 318. D: *περὶ τὰ πολιτικὰ κοινωνίας τῆς ἐμῆς καὶ σῆς.* Soph. 252. B: *κοινωνίᾳ παθήματος.* Pol. V. 476. A: *τῇ ... τῶν πράξεων καὶ σωμάτων καὶ ἀλλήλων κοινωνίᾳ.* Tim. 87. E: *ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν πόνων.* Legg. VI. 773. C. Gorg. 507. E: *οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν καὶ φιλίαν* cet. Soph. 250. E: *ἀπιδὼν αὐτῶν πρὸς τὴν τῆς οὐσίας κοινωνίαν.* 257. A: *ἐπείπερ ἔχει κοινωνίαν ἀλλήλοις ἡ τῶν γενῶν φύσις.* Polit. 283. D: *κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα μεγέθους καὶ σμικρότητος κοινωνίαν.* Parm. 166. A: *ὅτι τἄλλα τῶν μὴ ὄντων οὐδενὶ ... οὐδεμίαν κοινωνίαν ἔχει.* Conv. 209. C: *ὥστε πολὺ μείζω κοινωνίαν τῆς τῶν παίδων* (*per liberos*) *πρὸς ἀλλήλους οἱ τοιοῦτοι ἴσχουσι.* Pol. V. 466. C: *τὴν τῶν γυναικῶν κοινωνίαν τοῖς ἀνδράσιν.* Legg. III. 694. B: *διὰ ... φιλίαν καὶ νοῦ κοινωνίαν.* V. 729. C: *ξυγγένειαν ... καὶ ὁμογνίων θεῶν κοινωνίαν ἅπασαν ταὐτοῦ φύσιν αἵματος ἔχουσαν τιμῶν τις* cet. IX. 881. D: (*ἐάν τις*) *τινα τοιαύτην ἄλλην κοινωνίαν κοινωνήσῃ.* Ep. III. 316. D. Legg. I. 639. C: *τοὺς ... θεωροὺς τῶν τοιούτων κοινωνιῶν.* D. Pol. VIII. 556. C: *ἐν ὁδῶν πορείαις ἢ ἐν ἄλλαις τισὶ κοινωνίαις.* Tim. 60. D: *ἐν ταῖς κοινωνίαις ταῖς περὶ τὴν τοῦ στόματος* (v. *σώματος*) *αἴσθησιν.* 61. C. Legg. IX. 861. E: *ἐν ταῖς κοινωνίαις τε καὶ ὁμιλίαις.* Conv. 182. C: *οὐδὲ φιλίας ἰσχυρὰς καὶ κοινωνίας.* Legg. I. 632. B: *τὰς πρὸς ἀλλήλους πᾶσι τούτοις κοινωνίας καὶ διαλύσεις.* XI. 921. C: (*ἐάν τις*) *λύῃ μεγάλας κοινωνίας.*

κοινωνικός, ή, όν, *socialis.* Def. 411. E: *ἰσότης κοινωνική* (*δικαιοσύνη*).

κοινωνός, ό, ή, *socius, consors.* Phaedr. 239. C: *κοινωνὸς οὐδαμῇ λυσιτελής.* Pol. I. 333. B: *ἀγαθὸς καὶ χρή-*

οιμος κοινωνὸς εἰς πεττῶν θέσιν. Legg. IX. 868. E: *μηδὲ κοινωνὸς ἱερῶν (γιγνέσθω).* Ep. VII. 325. A: *πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς ἔργων γενέσθαι κοινωνός.* Tim. 20. D: *τῷ τρίτῳ κοινωνῷ.* Pol. V. 450. A: *καὶ ἐμὲ ... κοινωνον τῆς ψήφου ταύτης τίθετε.* Legg. V. 730. E: *τὸν ... μηδενὶ κοινωνὸν διὰ φιλίας γιγνόμενον ἀγαθῶν τινῶν.* X. 891. B: *κοινωνὸν ... τῶν λόγων.* XII. 969. D: *κοινωνὸν ποιητέον ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως κατοίκισιν.* Ep. III. 316. D. Phaed. 65. A: *ἐάν τις αὐτὸ (τὸ σῶμα) ἐν τῇ ζητήσει κοινωνὸν συμπαραλαμβάνῃ.* Legg. IV. 708. C: *κοινωνὸν ἱερῶν ὂν (γένος) καὶ τῶν τοιούτων πάντων.* Pol. II. 370. D: *κοινωνοὶ ἡμῖν τοῦ πολιχνίου γιγνόμενοι.* Legg. VI. 755. C: *πάντες οἱ τοῦ πολέμου κοινωνοὶ γενόμενοι* cet. Ep. VII. 332. C: *κοινωνοῖς ... τῆς τοῦ Μήδου τε καὶ εὐνούχου χειρώσεως.* B. Gorg. 487. C: *κοινωνοὺς γεγονότας σοφίας.* Polit. 303. B: *τοὺς κοινωνοὺς τούτων τῶν πολιτειῶν πασῶν.* Pol. II. 369. C: *πολλοὺς ... κοινωνούς τε καὶ βοηθούς.* Legg. VII. 810. C: *πρὸς ... κοινωνοὺς ὑμᾶς ὄντας περὶ νόμων.* XI. 921. C: *Δία ... καὶ Ἀθηνᾶν κοινωνοὺς πολιτείας ἀτιμάζων.* Lach. 179. E.

κοινωνῶ, *particeps sum*, *partem habeo in aliqua re*, *in partem* vel *communionem alicuius rei venio*, *commune aliquid habeo*, et simpl. *habeo*; c. dat. *societatem cum aliquo ineo*, *socium me alicui adiungo*, *convenio cum aliquo de aliqua re*; etiam *communico*. Crit. 49. D: *πότερον κοινωνεῖς καὶ ξυνδοκεῖ σοι.* Soph. 260. E: *ἐπειδὴ δόξα καὶ λόγος οὐ κοινωνεῖ τοῦ μὴ ὄντος.* Polit. 281. E: *ὁπόσα ἄλλα ὄργανα τῆς περὶ τὰ ἀμφιέσματα γενέσεως κοινωνεῖ.* Def. 411. B: *χρόνος ἐν ᾧ τῶν σωμάτων αἱ σκιαὶ ἐλαχίστου μήκους κοινωνοῦσιν.* Crat. 434. B: *ἤδη ... καὶ σὺ κοινώνει τοῦ λόγου.* Legg. VIII. 844. B: *οὕτω κοινωνείτω τοῖς γείτοσιν ὕδατος.* 845. C. VI. 753. B: *κοινωνούντων.* Phaed. 66. A: *ὅταν κοινωνῇ.* Pol. III. 411. D: *(ἐπειδὰν) μηδὲ κοινωνῇ Μούσης μηδαμῇ.* Legg. VI. 784. E: *ἐὰν ἀλλοτρίᾳ τις περὶ τὰ τοιαῦτα κοινωνῇ γυναικὶ ἢ γυνὴ ἀνδρί.* IX. 859. E. Phaed. 67. A: *ὅταν ὅτι μάλιστα μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν.* Polit. 260. B. Legg. XII. 947. A: *ὅσων ἂν ἑτέρων κοινωνῶσιν ἱερῶν.* Gorg. 507. E: *κοινωνεῖν γὰρ ἀδύνατος.* Soph. 253. A: *ὁποῖα ὁποίοις δυνατὰ κοινωνεῖν.* Polit. 308. E: *κοινωνεῖν ἤθους ἀνδρείου καὶ σώφρονος.* Pol. I. 335. E: *κοινωνεῖν τῆς μάχης.* II. 369. E: *ἄλλοις κοινωνεῖν.* V. 466. D: *ᾗ πεφύκατον πρὸς ἀλλήλω κοινωνεῖν.* Legg. VIII. 844. C: *ἀλλήλοις κοινωνεῖν* (*inter se convenire*). Phaed. 80. E: *ἅτε οὐδὲν κοινωνοῦσα αὐτῷ (τῷ σώματι) ἐν τῷ βίῳ ἑκοῦσα εἶναι.* Polit. 304. A: *βασιλικῇ κοινωνοῦσα ῥητορεία.* Phaedr. 249. E: *τῷ τε ἔχοντι καὶ κοινωνοῦντι αὐτῆς.* Pol. II. 370. A: *ἄλλοις κοινωνοῦντια.* Legg. IX. 856. B: *τὸν ... κοινωνοῦντα ... τῶν τοιούτων μηδενί.* Legg. I. 639. C: *ὀρθῶς αὐτὴν αὐτῇ κοινωνοῦσαν.* X. 889. D: *σμικρόν τι μέρος εἶναι ... κοινωνοῦν φύσει.* Pol. V.

464. A: *τούτου ... κοινωνοῦντες.* Legg. X. 909. A. Alc. I. 125. D: *κοινωνούντων ... πολιτείας.* Legg. XII. 950. E: *κοινωνοῦντας θυσιῶν τε καὶ ἀγώνων τούτοις τοῖς θεοῖς.* Phil. 46. B: *τὰς ἐν τῇ μίξει κοινωνούσας (ἡδονὰς) λέγεις;* Legg. VII. 806. A. Phaedr. 246. D: *κεκοινώνηκε ... μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ θείου (τὸ πτερόν).* Polit. 269. D. Legg. IV. 722. D: *ὅσων φωνὴ κεκοινώνηκε.* Epin. 978. A: *πάνθ' ὁπόσα κακοῦ κεκοινώνηκέ τινος.* Conv. 218. B: *πάντες γὰρ κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου μανίας* cet. Legg. VI. 753. B: *ὁπόσοιπερ ἂν ... πολέμου κεκοινωνήκωσιν.* Soph. 254. B: *τοῖς πᾶσι κεκοινωνηκέναι.* Alc. II. 147. E: *ταύτης (τῆς ἀπορίας) καὶ σύ μοι δοκεῖς κεκοινωνηκέναι.* Conv. 209. C: *ἅτε καλλιόνων ... παίδων κεκοινωνηκότες.* Legg. X. 884: *φυλετῶν ἤ τινων ἄλλων τοιούτων κεκοινωνηκότων.* III. 686. A: *ἅτε κεκοινωνηκότας ... πολλῶν πόνων καὶ κινδύνων ἀλλήλοις.* VI. 753. A: *τί ... οὐ καὶ σύ τε καὶ ὁ Μέγιλλος ... ἐκοινωνησάτην ἡμῖν τῆς πολιτείας;* VI. 752. C: *ἕως ... παῖδες ... τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῇ πόλει πάσῃ κοινωνήσειαν.* Pol. II. 343. D: *ὅπου ἂν ὁ τοιοῦτος τῷ τοιούτῳ κοινωνήσῃ.* Legg. IX. 881. E: *ἤ τινα τοιαύτην ἄλλην κοινωνίαν (ἐὰν) κοινωνήσῃ.* Pol. V. 453. B: *πότερον δυνατὴ φύσις ... ἡ θήλεια τῇ τοῦ ἄῤῥενος γένους κοινωνῆσαι εἰς ἅπαντα τὰ ἔργα ἢ οὐδ' εἰς ἕν.* Legg. VI. 768. A: *ἐὰν δὲ μὴ δύνησθον κοινωνῆσαι τῆς ὁμολογίας αὐτοί* cet. Polit. 309. E: *μὴ κοινωνήσαν ... ὧν λέγομεν.* Pol. IV. 440. B: *ταῖς δ' ἐπιθυμίαις αὐτὸν κοινωνήσαντα.* Tim. 65. E: *τὰ ... τῇ τοῦ στόματος θερμότητι κοινωνήσαντα.* Parm. 158. D: *ἐκ ... τοῦ ἑνὸς καὶ ἐξ ἑαυτῶν κοινωνησάντων.* Pol. V. 464. A: *οὐκοῦν μάλιστα τοῦ αὐτοῦ κοινωνήσουσιν ἡμῖν οἱ πολῖται, ὃ δὴ ἐμὸν ὀνομάσουσι;* VII. 540. C: *εἴπερ ἴσα γε πάντα τοῖς ἀνδράσι κοινωνήσουσιν.* Ep. VII. 324. A: *ἐγὼ ... ξύμφημι κοινωνήσειν.* Legg. I. 640. B: *φίλων ... ἐν εἰρήνῃ πρὸς φίλους κοινωνησόντων φιλοφροσύνης.* VII. 801. E: *ἐγκώμια κεκοινωνημένα* (*coniuncta*) *εὐχαῖς.* Verb. Pol. III. 403. B: *οὐδὲ κοινωνητέον αὐτῆς (τῆς ἡδονῆς) ἐραστῇ* cet.

κοίτη, ἡ, *cubile.* Legg. XII. 942. D: *κοίτης σκληρᾶς.* Conv. 197. C: *κοίτην ὕπνον τε.*

κολάζω, *compesco, coërceo; castigo.* Prot. 323. D: *οὐδὲ κολάζει τοὺς ταῦτα ἔχοντας.* Pol. VIII. 562. D. Gorg. 478. A: *ἆρ' οὖν οὐ δικαιοσύνῃ τινὶ χρώμενοι κολάζουσιν οἱ ὀρθῶς κολάζοντες;* Pol. I. 338. E. VI. 492. D: *ὅτι τὸν μὴ πειθόμενον ... θανάτοις κολάζουσι.* Legg. VI. 784. C: *πληγαῖς ... αὐτὸν κολαζέτω.* VII. 794. C. VI. 775. B: *τὸν ... ἀπειθοῦντα κολαζόντων οἱ νομοφύλακες.* VIII. 847. A: *κολαζόντων ὀνείδεσί τε καὶ ἀτιμίαις.* VII. 808. E: *ἂν ... προστυγχάνων τις μὴ κολάζῃ τῇ δίκῃ.* V. 741. D: (*ἵνα*) *κολάζοσι τὸν ἀπειθοῦντα ἅμα νόμῳ καὶ τῷ θεῷ.* Prot.

324. B: ὁ ... μετὰ λόγου ἐπιχειρῶν κολάζειν. Gorg. 491. E: τὰς ἐπιθυμίας ... μὴ κολάζειν. 505. B: οὐκοῦν τὸ εἴργειν ἐστὶν ἀφ' ὧν ἐπιθυμεῖ κολάζειν. Pol. VIII. 561. C. II. 378. B: οὐδ' αὖ ἀδικοῦντα πατέρα κολάζων παντὶ τρόπῳ. Legg. IX. 867. C: κολάζων τὸν αὑτοῦ θυμόν. Phaed. 94. D: χαλεπώτερον κολάζουσα. Polit. 309. A: ταῖς μεγίσταις κολάζουσα ἀτιμίαις. Legg. IV. 718. B: δίκῃ κολάζουσα. Euth. 5. B: ἐκεῖνον ... νουθετοῦντί τε καὶ κολάζοντι. Legg. VII. 793. E: κολάζοντα μὴ ἀτίμως. Riv. 137. D: τὴν κολάζουσαν ὀρθῶς. Pol. V. 471. A: οὐκ ἐπὶ δουλείᾳ κολάζοντες. Legg. XI. 932. B. Pol. IX. 575. D: ὥσπερ τότε μητέρα καὶ πατέρα ἐκόλαζεν. Lys. 211. C: ἵν' αὐτὸν κολάσῃς. Pol. III. 389. D: κολάσει (ὁ ἄρχων τῆς πόλεως). Legg. IV. 714. D. Critia 120. A: κολάσειν. Gorg. 477. A: εἴπερ δικαίως κολάζεται. Legg. VI. 762. C: κολαζέσθω ... πληγαῖς. XI. 932. C: κολαζέσθωσαν. Lys. 213. A: ὅταν κολάζηται ὑπὸ τῆς μητρὸς cet. Gorg. 479. A: μήτε νουθετεῖσθαι μήτε κολάζεσθαι cet. 507. D: μηδὲν δεῖσθαι τοῦ κολάζεσθαι. Legg. X. 890. C. VI. 773. D: κολαζόμενος (οἶνος) ... ὑπὸ νήφοντος ἑτέρου θεοῦ. Pol. VIII. 559. B: κολαζομένη ἐκ νέων. IX. 591. B: τοῦ ... μὴ λανθάνοντος καὶ κολαζομένου. Gorg. 527. C: κολαζόμενον διδόναι δίκην. Pol. II. 380. B: οἱ δὲ ὠνίναντο κολαζόμενοι. IX. 571. B: κολαζόμεναι ... ὑπὸ τῶν νόμων cet. Legg. IX. 879. D: κολασθῆναι. Prot. 324. B: ὁ τοῦτον ἰδὼν κολασθέντα. Legg. VII. 793. E: τοῖς κολασθεῖσι. Med. Prot. 324. C: τιμωροῦνται ... καὶ κολάζονται ... οὓς ἂν οἴωνται ἀδικεῖν. Menex. 240. D: κολασάμενοι ὑπερηφανίαν ὅλης τῆς Ἀσίας. Pol. IX. 575. D: οὕτω πάλιν τὴν πατρίδα ... κολάσεται. Verb. Gorg. 527. B: κολαστέος ἐστί. 492. D: τὰς ... ἐπιθυμίας φῂς οὐ κολαστέον — ; 507. D. Riv. 138. E: ἀλλ' αὐτὸν κολαστέον (i. q. δεῖ κολάζειν) δικάζοντα ὀρθῶς.

κολακεία, ἡ, *adulatio*. Gorg. 465. B: ἡ ὀψοποιικὴ κολακεία. 466. A: κολακεία δοκεῖ σοι εἶναι ἡ ῥητορική; Conv. 184. C. Pol. IX. 590. B: κολακεία ... καὶ ἀνελευθερία. Gorg. 466. A: κολακείας ... μόριον. Conv. 183. B: κολακείας καὶ ἀνελευθερίας. Pol. V. 465. Legg. VI. 762. A: κολακείας ἕνεκα διδόντων. Gorg. 463. B: κολακείαν. Conv. 184. C.

κολακευτικός, ή, όν, *adulandi peritus*; fem. *adulandi ars*. Gorg. 464. C: ἡ κολακευτικὴ αἰσθομένη cet.

κολακεύω, *adulor*. Pol. VII. 538. D: ἃ κολακεύει ... ἡμῶν τὴν ψυχήν. 539. A: τὸν κολακεύοντα. Ep. VII. 331. C. Pol. VII. 538. B: τοὺς κολακεύοντας. Gorg. 521. B: κολακεύσοντα. Alc. I. 120. B: κολακεύσοντες τὴν πόλιν.

κολακικός, ή, όν, *adulatorius*. Gorg. 522. D: κολακικῆς ῥητορικῆς ἐνδείᾳ. 517. A: οὔτε τῇ κολακικῇ (ῥητορικῇ).

502. D: *κολακικὴν γὰρ αὐτὴν (τὴν ῥητορικὴν) φαμὲν εἶναι.* Soph. 222. E. Legg. I. 633. D: *καί τινας δεινὰς θωπείας κολακικάς.*

κόλαξ, ὁ, adulator. Pol. IX. 597. A: *κόλαξ αὐτὸς ἂν θεραπόντων ἀναφανείη.* D: *κόλαξ τῶν πονηροτάτων.* Phaedr. 240. B: *κόλακι, δεινῷ θηρίῳ καὶ βλάβῃ μεγάλῃ.* Gorg. 466. A: *ὡς κόλακες.* Pol. VII. 538. A: *κόλαξι πολλοῖς.* Ib. *πρὸς ... τοὺς κόλακας.* B.

κόλασις, ἡ, castigatio. Locr. 104. C: *τῷ δ᾽ ἑπέσθω κόλασις* cet. Pol. II. 380. B: *ὅτι ἐδεήθησαν κολάσεως.* Legg. VI. 777. B. Apol. 26. A. Prot. 326. D: *ὄνομα τῇ κολάσει ταύτῃ ... εὐθῦναι.* Legg. VII. 794. B. Locr. 104. E: *ποτὶ κόλασιν.* Prot. 323. E: *αἱ κολάσεις καὶ αἱ νουθετήσεις.* Legg. VI. 764. C. Locr. 103. E: *διὰ κολασίων.* Legg. XI. 932. C: *κολαζέσθωσαν ταῖς αὐταῖς κολάσεσιν.* 881. B: *τὰς ἐνθάδε κολάσεις.*

κολαστής, ὁ, punitor. Legg. IX. 863. A: *κολαστὴν τῶν ἁμαρτημάτων θάνατον ... νέμειν.*

κολαστικός, ή, όν, castigans, puniens. Soph. 229. A: *ἡ κολαστικὴ ... δίκη.*

κολλητός, ή, όν, glutinatus. Polit. 279. E: *τὰ μὲν ὕδασι καὶ γῇ κολλητά.*

κόλλοψ, ὁ, verticillus (in lyra; vern. *Wirbel*). Pol. VII. 531. B: *ἐπὶ τῶν κολλόπων στρεβλοῦντας.*

κολλῶ, agglutino, necto. Tim. 82. D: *τὴν σάρκα κολλᾷ πρὸς τὴν τῶν ὀστῶν φύσιν.* Legg. VI. 776. A: *κολλᾷ καὶ συνδεῖ (πόθος) πάντα ἤθη.* Phaedr. 278. D: *πρὸς ἄλληλα κολλῶν τε καὶ ἀφαιρῶν.* Tim. 75. D: *περὶ τὸν τράχηλον ἐκόλλησεν.*

κολλώδης, ὁ ἡ, glutinosus. Crat. 427. B: *τὸ κολλῶδες.*

κολοβός, ὁ ἡ, mutilus, carens. Polit. 265. D: *κολοβόν τινα ἀγέλην κεράτων* (v. *κολοβῶν ... ἀκεράτων*).

κολούω, deprimo, retundo, laedo (vern. *verkleinern, nicht aufkommen lassen*). Apol. 39. D: *μὴ τοὺς ἄλλους κολούειν.* Legg. V. 731. A: *τοὺς ἄλλους ... οὐ κολούων διαβολαῖς.* Prot. 343. C: *ἐπιβουλεύων κολοῦσαι αὐτό (τὸ ῥῆμα).* Euthyd. 305. D: *ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Εὐθύδημον κολούεσθαι.* Pol. VII. 528. C: *ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀτιμαζόμενα καὶ κολουόμενα.*

κολοφών, ὁ, pr. *apex;* hinc *ultimum* vel *finis;* unde etiam Lat. *colophonem addere* (conf. vern. *die Krone aufsetzen*) dicitur qui *aliquid ad exitum adducit* vel *absolvit.* Legg. II. 674. C: *οὗτος ... κολοφὼν ἐπὶ τῷ περὶ οἴνου λόγῳ ῥηθέντι εἰρήσθω.* Theaet. 153. C: *τὸν κολοφῶνα ... προσβιβάζων.* Legg. II. 673. D: *ἐπὶ ... τῇ τῆς μέθης χρείᾳ τὸν κολοφῶνα πρῶτον ἐπιθῶμεν.* Euthyd. 301. E: *ἤδη κολοφῶνα ἐπιτίθης τῇ σοφίᾳ.* [Ep. III. 318. B: *τὸν κολοφῶνα ... ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁπάσαις νεανικώτατον ἐπέθηκας.*]

κολυμβήθρα, ἡ, aquarium. Pol. V. 453. D: *ἄν τε*

τις εἰς κολυμβήθραν μικρὰν ἐμπέσῃ ἄν τε εἰς τὸ μέγιστον πέλαγος μέσον.

κολυμβητής, ὁ, *urinator*. Prot. 350. A: οἱ κολυμβηταί.

κολυμβητικός, ή, όν, *urinandi peritus*; fem. *urinandi ars*. Soph. 220. A: κατ᾽ ἔνια τῆς κολυμβητικῆς ἄττα μέρη.

κολυμβῶ, *urinor*. Prot. 350. A: οἶσθα ... τίνες εἰς τὰ φρέατα κολυμβῶσι θαῤῥαλέως; Lach. 193. C: κολυμβῶντες.

κόμη, ἡ, *coma*. Pol. III. 391. B: κόμην (Hom.). Phaed. 89. B: αὔριον ... τὰς καλὰς ταύτας κόμας ἀποκερεῖ.

κομήτης, ὁ, *comatus*. Gorg. 524. C: κομήτης τούτου καὶ ὁ νεκρός. Pol. V. 454. C: κομῆται. Ib. κομητῶν et κομήτας.

κομιδῇ, *plane*, *prorsus*. Gorg. 501. A: κομιδῇ ἀτέχνως ἐπ᾽ αὐτὴν ἔρχεται. Theaet. 159. A: ὅταν ᾖ κομιδῇ ἕτερον. Polit. 270. E: κομιδῇ τὸ πάμπαν ἐξηφανίζετο. Crat. 432. E: ἵνα κομιδῇ ᾖ τοιοῦτον οἷόνπερ οὗ ὄνομά ἐστιν. Conv. 215. D: κομιδῇ ... μεθύειν. Pol. II. 382. E: κομιδῇ ἄρα ὁ θεὸς ἁπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ. al. Hinc in resp. affirmante vel asseverante κομιδῇ γε (Pol. IV. 442. A. V. 453. E. VIII. 562. A. al.) et κομιδῇ μὲν οὖν (Theaet. 155. A. Soph. 221. C. Polit. 290. C. Parm. 158. D. al.). κ. ἄλλως Ερ. I. p. 312 C.

κομίζω, *porto*, *adduco*, *affero*, et simpl. *duco*. Phaed. 107. E: δεῦρο πάλιν ἡγεμὼν κομίζει. 113. D: οἷ ὁ δαίμων ἕκαστον κομίζει. Pol. IV. 423. D: ἕνα πρὸς ἓν ἕκαστον ἔργον ... κομίζειν. Crit. 45. B: εἷς ... κεκόμικεν ἐπ᾽ αὐτὸ τοῦτο ἀργύριον ἱκανόν. Phaedr. 242. D: δεινὸν λόγον αὐτός τε ἐκόμισας cet. Polit. 271. C: ὅσους μὴ θεὸς αὐτῶν εἰς ἄλλην μοῖραν ἐκόμισεν (v. ἐκόσμησεν). De lucri cup. 228. B: ὃς ... τὰ Ὁμήρου ἔπη πρῶτος ἐκόμισεν εἰς τὴν γῆν ταυτηνί. C. Ax. 371. A: ἐκόμισαν. Menex. 247. C: ὅταν ὑμᾶς ἡ προσήκουσα μοῖρα κομίσῃ. Ep. VII. 348. C: δεῦρο ... κομίσαι. Pol. II. 371. B: κομίσας ... εἰς τὴν ἀγορὰν τι ὧν ποιεῖ. Critia 113. E: ὕδατα ... ἄνω πηγαῖα κομίσας. Pol. VII. 536. B: ἀρτίφρονας ἐπὶ τοσαύτην ... μάθησιν ... κομίσαντες. II. 370. E: οἳ ἐξ ἄλλης πόλεως αὐτῇ κομίσουσιν (codd. aliquot κομιοῦσιν) ὧν δεῖται. Parm. 127. C: τότε ... αὐτὰ πρῶτον ὑπ᾽ ἐκείνων κομισθῆναι. Pol. X. 614. B: κομισθεὶς ... οἴκαδε. Legg. XII. 944. A: κομισθεὶς ἐπὶ σκηνήν. V. 742. C: τοῦ ξενικοῦ κομισθέντος νομίσματος. IX. 865. B: κατὰ τὸν ἐκ Δελφῶν κομισθέντα ... νόμον. I. 629. B: κομισθέντα ἐκ Λακεδαίμονος. Critia 108. D: τὰ ... δεῦρο ὑπὸ Σόλωνος κομισθέντα. Med. *reporto*, *accipio*, *recipio*, *sumo*; etiam *peto*, *arcesso*. Legg. IX. 868. B: τὸ δ᾽ ἔκτισμα αὐτὸς αὑτῷ κομιζέσθω κατὰ τὸν νόμον. XI. 936. D. IV. 718. A: τὴν ἀξίαν ἂν παρὰ θεῶν ... κομιζοίμεθα. Pol. X. 615. B: (ἵνα) τὴν ἀξίαν κομίζοιντο. 621.

C: ἐπειδὰν τὰ ἆθλα αὐτῆς κομιζώμεθα. II. 370. E: παρ' ὧν ἂν κομίζωνται ὧν ἂν αὐτοῖς χρεία. Legg. VIII. 846. A: κομίζεσθαι. 844. B: ταύτην ἡμέρας ἑκάστης κομιζόμενος. Pol. VIII. 555. E: τόκους ... κομιζόμενοι. VI. 507. A: τοῦτον ... τὸν τόκον ... κομίσασθε. Ep. XIII. 362. B: ὅτι ... μόλις κομίσαιτο. Pol. X. 615. B: (ἵνα) δεκαπλασίας ἀλγηδόνας ὑπὲρ ἑκάστου κομίσαιντο. 612. D: ἵνα καὶ τὰ νικητήρια κομίσηται. Leg. VIII. 849. E. Pol. VI. 507. A: κομίσασθαι. Ep. I. 309. C: κομισάμενον ἄλλον τινὰ τῶν ἑταίρων. Legg. VI. 759. C: ἐκ Δελφῶν ... νόμους ... κομισαμένους. — Verb. Pol. III. 413. D: οὕτω νέους ὄντας εἰς δείματ' ἄττα κομιστέον.

κομμωτικός, ή, όν, *ad corpus comendum* vel *fucandum pertinens*; fem. *fucandi peritia*. Gorg. 465. B: ἡ κομμωτική, κακοῦργός τε οὖσα καὶ ἀπατηλή cet. C. 463. B: τήν γε κομμωτικὴν καὶ τὴν σοφιστικήν.

κομμώτρια, ἡ, *ornatrix*. Pol. II. 373. C: κομμωτριῶν.

κομψεία, ἡ, *argutia*. Phaed. 101. C: τὰς ἄλλας τὰς τοιαύτας κομψείας ἐῴης ἂν χαίρειν.

κομψεύομαι, *scite* vel *argute fingo* (ut alios ludam vel fallam), et in univ. *ludo*, *iocor*. Lach. 197. D: πρέπει ... σοφιστῇ τὰ τοιαῦτα μᾶλλον κομψεύεσθαι ἢ ἀνδρὶ cet. Pol. IV. 436. D: κομψευόμενος ὡς cet. Crat. 400. B: ἔξεστι δὲ καὶ ψυχὴν κομψευόμενον λέγειν. Phaedr. 227. C: ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ κεκόμψευται (signif. med.). Phil. 56. C: καί τινι προσαγωγίῳ κεκομψευμένῳ (*argute invento*, h. e. *scito* vel *lepido*). Pol. VI. 489. C: ὁ τοῦτο κομψευσάμενος ἐψεύσατο.

κομψός, ή, όν, *comtus*, h. e. *concinnus*; *scitus*, *lepidus*, *bellus*; *subtilis*, *exquisitus*. Gorg. 493. A: κομψὸς ἀνήρ. Hipp. mai. 288. D. Lys. 216. A. Pol. VIII. 558. A: ἡ πραότης ἐνίων τῶν δικασθέντων οὐ κομψή; Soph. 259. C: τοῦτο οὔτε τι κομψὸν οὔτε χαλεπὸν εὑρεῖν. Crat. 402. D: τοῦτο μὲν ... κομψόν. Pol. II. 376. A. VII. 525. D. Ep. XIII. 361. A: ἕτερον ... ἔργον ... πάνυ κομψόν. III. 318. B: μηχανὴν ... οὔτε κομψὴν ... εὗρες cet. Phil. 53. C: κομψοὶ ... δή τινες. Crat. 405. D: οἱ κομψοὶ περὶ μουσικὴν καὶ ἀστρονομίαν. Pol. V. 460. A: κλῆροι δή τινες ... ποιητέοι κομψοί. Crat. 426. A: ἐκδύσεις ... μάλα κομψαί. Polit. 285. A: πολλοὶ τῶν κομψῶν λέγουσιν ὡς cet. Pol. III. 405. D: τοὺς κομψοὺς Ἀσκληπιάδας. 408. B. Phaedr. 266. D: ταῦτα λέγεις ... τὰ κομψὰ τῆς τέχνης; Gorg. 521. E: τὰ κομψὰ ταῦτα. Pol. VI. 499. A: τὰ ... κομψά τε καὶ ἐριστικὰ cet. Legg. I. 634. A: πρὸς ... τὰ δεξιὰ καὶ κομψά. III. 689. C. Crat. 429. D: κομψότερος ... ὁ λόγος ἢ κατ' ἐμὲ cet. Pol. IV. 404. A: κομψοτέρας δή τινος ... ἀσκήσεως δεῖ τοῖς πολεμικοῖς ἀθληταῖς. Phaed. 105. C: κομψοτέραν (ἀπόκρισιν). Theaet. 156. A: ἄλλοι δὲ πολὺ κομψότεροι. Pol. IX. 572. C: συγγενόμενος ... κομψοτέροις ἀνδράσι. Phaedr. 230. C: πάν-

των ... κομψότατον (*bellissimum*) τὸ τῆς πόας ὅτι cet. Euth. 11. C: τοῦτό μοι τῆς τέχνης ἐστὶ κομψότατον. Theaet. 171. A: ἔπειτά γε τοῦτ' ἔχει κομψότατον. Pol. VI. 495. D: οἳ ἂν κομψότατοι ὄντες τυγχάνωσι περὶ τὸ αὑτῶν ἀεὶ τεχνίον.

κομψότης, ἡ, *argutia*. Ep. X. 358. C: κομψότητας ... προσαγορεύων.

κομψῶς, *scite*; *argute* vel *callide*. Soph. 236. D: ἐπεὶ ... μάλα εὖ καὶ κομψῶς εἰς ἄπορον εἶδος διερευνήσασθαι καταπέφευγεν. Crat. 399. A: ὡς καὶ νῦν γέ μοι φαίνομαι κομψῶς ἐννενοηκέναι. Conv. 222. C. Theaet. 202. D: ὃ καὶ δοκεῖ λέγεσθαι κομψότατα. Clit. 409. D.

κομῶ, *comam nutrio*. Gorg. 524. C: εἰ ... ἐπετήδευε κομᾶν. Phaed. 89. C: κομήσειν.

κονία, ἡ, *lixivia* (vern. *Lauge*). Pol. IV. 430. B: κονίας.

κονιορτός, ὁ, *turbo pulvereus*. Pol. VI. 496. D: ἐν χειμῶνι κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου.

κόνις, ἡ, *cinis*. Pol. X. 614. D: μεστὰς αὐχμοῦ τε καὶ κόνεως. III. 388. B: κόνιν (Hom.).

κόπος, ὁ, *lassitudo*. Prot. 310. D: ἐκ τοῦ κόπου. Pol. VII. 537. B: κόποι ... καὶ ὕπνοι. Tim. 87. E. πολλοὺς ... κόπους.

κόπρος, ἡ, *fimus*; *coenum*. Prot. 334. A: οἷον καὶ ἡ κόπρος ... ταῖς ῥίζαις ἀγαθὸν παραβαλλομένη. Theaet. 194. A: γῆς ἢ κόπρου. Pol. III. 388. B: κατὰ κόπρον (Hom.).

κοπρώδης, ὁ ἡ, *lutulentus*, *impurus*. Theaet. 194. E: κοπρῶδες. 191. C: κοπρωδεστέρου (κηροῦ).

κόπτω, *caedo*, *concido*; *circumcido*. Ion. 539. C: κόψε (Hom.). Pol. VII. 519. A: ἐκ παιδὸς εὐθὺς κοπτόμενον. Tim. 60. B: τὸ ξυμμιγὲς (v. ξυμπαγὲν) ὕδωρ ὅταν ἐν τῇ ξυμμίξει κοπῇ. Med. *pectus plango*. Pol. X. 619. C: κόπτεσθαί τε καὶ ὀδύρεσθαι τὴν αἵρεσιν. Phaed. 60. A: βοῶσάν τε καὶ κοπτομένην. Pol. X. 605. D: κοπτομένους.

κόρη, ἡ, *puella*; *virgo*. Legg. VII. 796. B: ἡ ... παρ' ἡμῖν κόρη καὶ δέσποινα (Minerva). Pol. X. 617. D: κόρης Λαχέσεως. Critia 113. D: ἤδη δ' εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκούσης τῆς κόρης. Legg. VII. 793. E. VI. 785. A: κόρη. VI. 764. D: θηλειῶν κορῶν. XII. 947. B: κορῶν ... χορόν. Phaedr. 229. B: ἐπιτήδεια (τὰ ὑδάτια) κόραις παίζειν παρ' αὐτά. Legg. VIII. 833. C: κόραις ... ἀνήβοις. VI. 771. E: κόρους καὶ κόρας. VII. 813. E: καὶ κόρας καὶ γυναῖκας. XII. 947. D. **pupa* (s. imaguncula ex cera argillave ficta). Phaedr. 230. B: ἀπὸ τῶν κορῶν τε καὶ ἀγαλμάτων. **pupilla*. Alc. I. 133. A: ὅτι τοῦ ἐμβλέποντος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πρόσωπον ἐμφαίνεται ἐν τῇ τοῦ καταντικρὺ ὄψει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ, ὃ δὴ καὶ κόρην καλοῦμεν.

κοροπλάθος, v. ἱππνοπλάθος.

κόρος, ὁ, *satietas*, *taedium*. Phaedr. 240. C: κόρον γε καὶ ἡ τούτων συνουσία ἔχει.

κόρος, ὁ, puer. Legg. VII. 793. E: *κόρου.* 785. A: *κόρῳ.* 794. C: *κόροι μετὰ κόρων.* VI. 771. E: *κόρους.* VII. 796. C. — A v. *κορεῖν* (*verrere, purgare*) ducitur *κόρος* Crat. 396. B: *κόρον* (v. *κόρος*) ... *σημαίνει* (int. nom. *Κρόνος*), *οὐ παῖδα, ἀλλὰ τὸ καθαρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκήρατον τοῦ νοῦ.*

κόῤῥη, ἡ, tempus vel *tempora, os.* Gorg. 486. C: *ἐπὶ κόῤῥης τύπτοντα.* 508. D. 527. A.

κορυβαντιῶ, Corybantum instar furo (quod in summo fere furore ponitur). Crit. 54. D: *ὥσπερ οἱ κορυβαντιῶντες.* Ion. 533. E. 536. C. Conv. 215. E: *πολύ μοι μᾶλλον ἢ τῶν κορυβαντιώντων ἡ ... καρδία πηδᾷ.*

κόρυδος, ὁ, alauda cristata. Euthyd. 291. B: *ὥσπερ τὰ παιδία τὰ τοὺς κορύδους* (sic Cl. c. al. Vulgo *κορυδοὺς*) *διώκοντα.*

κορυζῶ, mucosus, h. e. *insipiens* vel *stupidus, sum.* Pol. I. 343. A: *ὅτι τοί σε ... κορυζῶντα περιορᾷ καὶ οὐκ ἀπομύττει δεόμενον.*

κορυφαῖος, ὁ, coryphaeus, princeps. Theaet. 173. C: *λέγωμεν ... περὶ τῶν κορυφαίων.*

κορυφή, ἡ, vertex; cacumen; extremum. Phaed. 60. B: *ὥσπερ ἐκ μιᾶς κορυφῆς συνημμένω δύ' ὄντε.* Tim. 67. A: *ὅσον ἡμῶν μεταξὺ κορυφῆς τοῦ τε ὀμφαλοῦ κεῖται.* Locr. 98. B: *ἀπὸ τᾶς κορυφᾶς ἐς τὰν βάσιν.* Critia 116. E: *τῇ κορυφῇ τῆς ὀροφῆς ἐφαπτόμενον.* Legg. XII. 964. E: *οἷον ἐν ἄκρᾳ κορυφῇ ἀπειλημμένους.* Tim. 21. E: *κατὰ κορυφήν.* 76. A. Critia 119. E. Euthyd. 299. E: *τὴν ἑαυτῶν κορυφὴν ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντες,* Legg. III. 677. B: *ἐν κορυφαῖς που σμικρὰ ζώπυρα ... διασεσωσμένα.* Phaed. 60. C: *ξυνῆψεν εἰς ταὐτὸν αὐτοῖς τὰς κορυφάς.* Tim. 91. E: *προμήκεις τε καὶ παντοίας ἔσχον τὰς κορυφάς.* **caput, summa.* Crat. 415. A: *ἔρχομαι ... ἐπὶ τὴν κορυφὴν ὧν εἴρηκα.* Ib. *ἐπὶ τὴν κορυφὴν δεῖ τῶν εἰρημένων ἐλθεῖν.*

κορωνίς, ἡ, in navibus dicitur inflexis. Apol. 28. D. Hipp. min. 370. C. (Hom.).

κόσκινον, τό, cribrum. Gorg. 493. B: *τετρημένῳ κοσκίνῳ.* C. Pol. II. 363. D: *κοσκίνῳ ὕδωρ ... φέρειν.*

κόσμημα, τό, insigne. Legg. XII. 956. A: *πρὸς τὰ πολέμου κοσμήματα.*

κόσμησις, ἡ, ornatus, cultus; apparatus. Critia 117. B: *τὸ πρόσφορον τῆς κοσμήσεως ἑκάστοις ἀπονέμοντες.* Legg. X. 904. A. XII. 949. C: *ἢ τοιούτων τινῶν ἄλλων κοσμήσεων.* Gorg. 504. D: *ταῖς ... τῆς ψυχῆς τάξεσί τε καὶ κοσμήσεσι.*

κοσμητής, ὁ, moderator. Legg. VIII. 843. E: *τὸν μείζω πόλεως κοσμητήν.* VI. 755. C: *τῶν πεζῶν φυλῶν κοσμητὰς τῶν τάξεων.* 772. A.

κοσμητικός, ή, όν, ornandi peritus; fem. *ornandi ars.*

Soph. 227. A: *ξύμπασα κοσμητική.* Polit. 282. A: *πολλῆς οὔσης τῆς κοσμητικῆς ... μόριον.*

κοσμήτωρ, ὁ, moderator. Pol. III. 393. A. (Hom.).

κόσμιος, α, ον, modestus, moderatus, modicus; probus; temperans. Pol. VI. 486. B: *ὁ κόσμιος καὶ μὴ φιλοχρήματος* cet. VI. 500. C. Men. 90. A: *κόσμιος καὶ εὐσταλὴς ἀνήρ.* Gorg. 506. E: *ἥ γε κόσμιον ἔχουσα (ψυχὴ) κοσμία;* Ib. *ἡ ... κοσμία σώφρων;* Phaed. 108. A: *ἡ ... κοσμία τε καὶ φρόνιμος ψυχή.* Ep. VII. 340. E: *δίαιτα ἡ καθ' ἡμέραν ... κοσμία.* Conv. 189. A: *τὸ κόσμιον τοῦ σώματος.* Pol. III. 410. E: *ἥμερόν τε καὶ κόσμιον.* Gorg. 494. A: *τὸν (βίον) τοῦ κοσμίου.* Conv. 188. A: *τοῦ κοσμίου ... ἔρωτος.* Pol. III. 399. E: *βίου ... κοσμίου τε καὶ ἀνδρείου.* 403. A: *κοσμίου τε καὶ καλοῦ ... ἐρᾶν.* Legg. IV. 710. D: *μετὰ ... τυράννου κοσμίου.* Polit. 309. E: *τῆς κοσμίας φύσεως.* Conv. 188. C: *τῷ κοσμίῳ Ἔρωτι.* Pol. VI. 500. C: *θείῳ ... καὶ κοσμίῳ ὅ γε φιλόσοφος ὁμιλῶν.* VIII. 560. D: *κοσμίαν δαπάνην.* Polit. 309. B: *τὰς ... ἐπὶ τὸ κόσμιον (ξυντεινούσας).* Legg. VII. 802. E: *τὸ ... πρὸς τὸ κόσμιον καὶ σῶφρον μᾶλλον ἀποκλῖνον.* Phaedr. 256. B: *ἐγκρατεῖς αὑτῶν καὶ κόσμιοι ὄντες.* Gorg. 504. D: *ὅθεν καὶ νόμιμοι γίγνονται καὶ κόσμιοι.* Phaed. 68. E. Polit. 307. E: *οἱ ... διαφερόντως ὄντες κόσμιοι.* Conv. 193. A: *ἐὰν μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεούς.* Pol. I. 329. D. IX. 587. B: *αἱ βασιλικαί τε καὶ κόσμιαι (ἐπιθυμίαι).* Legg. VI. 773. A: *κοσμίων ... πατέρων.* Polit. 303. B: *κοσμίων ... οὐσῶν (τῶν πολιτειῶν).* Conv. 187. D: *τοῖς κοσμίοις τῶν ἀνθρώπων.* Gorg. 493. D: *τοὺς κοσμίους τῶν ἀκολάστων.* Pol. III. 408. A: *ἄνδρας ... κοσμίους ἐν διαίτῃ.* VII. 539. D: *κοσμίους εἶναι καὶ στασίμους.* Legg. VIII. 831. E. Critia 112. C: *κοσμίας ᾠκοδομοῦντο οἰκήσεις.* Conv. 190. E: *ἵνα ... κοσμιώτερος εἴη ὁ ἄνθρωπος.* Legg. VII. 815. E. Conv. 187. D: *ὡς ἂν κοσμιώτεροι γίγνοιντο οἱ μήπω ὄντες.* Legg. III. 681. B: *κοσμιώτερα.* Pol. VIII. 564. E: *οἱ κοσμιώτατοι φύσει.* Crit. 53. C: *τῶν ἀνδρῶν τοὺς κοσμιωτάτους.*

κοσμιότης, ἡ, modestia, moderatio. Def. 412. D. Polit. 307. A: *τὸ τῆς κοσμιότητος ὄνομα.* Legg. VII. 794. A: *κοσμιότητος ... ἐπιμελεῖσθαι.* Gorg. 508. A: *κοσμιότητα καὶ σωφροσύνην.* Alc. I. 122. A.

κοσμίως, modeste, moderate; etiam *ordine* (vern. *wie es sich gebührt*). Prot. 347. D: *λέγοντάς τε καὶ ἀκούοντας ... κοσμίως.* Gorg. 493. C: *τὸν κοσμίως ... ἔχοντα βίον.* Phaed. 68. C: *τὸ ... ὀλιγώρως ἔχειν καὶ κοσμίως.* Soph. 216. A: *ἥκομεν αὐτοί τε κοσμίως* cet. Conv. 182. A: *κοσμίως γε καὶ νομίμως ὁτιοῦν πρᾶγμα πραττόμενον.* Pol. VI. 503. C: *κοσμίως ... ζῆν.* Legg. VII. 806. E. Charm. 159. B: *τὸ κοσμίως πάντα πράττειν καὶ ἡσυχῇ.* Menex. 248. D: *τοὺς μὲν παιδεύοντες κοσμίως* cet.

κόσμος, ὁ, ordo s. *apta* et *recta dispositio* vel *constitutio*; hinc etiam *ornatus, decus, honor* al. Gorg. 506. E: κόσμος τις ... ἐγγενόμενος ἐν ἑκάστῳ. Phil. 64. B: καθαπερεὶ κόσμος τις ἀσώματος. Conv. 197. E: ξυμπάντων τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων κόσμος. Pol. IV. 430. E: κόσμος πού τις ... ἡ σωφροσύνη ἐστί cet. Legg. VI. 761. D: ταῦτα ... τὰ τοιαῦτα πάντα κόσμος τε καὶ ὠφέλεια τοῖς τόποις γίγνοιτ' ἄν. 769. D. Alc. I. 123. C: ἣ ἔστι κόσμος ἴσως ἄξιος μνῶν πεντήκοντα. Lys. 205. E. Ep. II. 312. C: ἀμφοτέροις κόσμος. Gorg. 504. A: τάξεως ... καὶ κόσμου τυχοῦσα (οἰκία). Legg. VI. 759. A. 764. D: ἐπιμελητὰς κόσμου καὶ παιδεύσεως ἅμα. Conv. 223. B: ἐν κόσμῳ οὐδενί. Pol. VI. 500. C: κόσμῳ ... πάντα καὶ κατὰ λόγον ἔχοντα. Critia 117. B: πρέποντα ... τῷ περὶ τὰ ἱερὰ κόσμῳ. Legg. X. 898. B: μηδ' ἐν κόσμῳ μηδ' ἐν τάξει. Gorg. 506. E: ψυχὴ ... κόσμον ἔχουσα τὸν ἑαυτῆς. 523. E: καταλιπόντα ἐπὶ τῆς γῆς πάντα ἐκεῖνον τὸν κόσμον. Polit. 273. B: πρὶν εἰς τὸν νῦν κόσμον ἀφικέσθαι. 288. C: τὸ περὶ τὸν κόσμον καὶ γραφικήν. Phil. 59. A. 66. C. (Orph.). Pol. II. 373. C: τῶν περὶ τὸν γυναικεῖον κόσμον. Tim. 40. A: κόσμον ἀληθινὸν ... πεποικιλμένον ... καθ' ὅλον. Legg. V. 736. E: κόσμον πολιτικόν. VI. 751. A: περὶ πολιτείας κόσμον. 764. B: τὸν περὶ τὴν ἀγορὰν κόσμον διαταχθέντα ὑπὸ νόμων. VIII. 846. D: τὸν κοινὸν τῆς πόλεως κόσμον σώζων καὶ κτώμενος. Menex. 236. D: λόγῳ ... τὸν λειπόμενον κόσμον ... ἀποδοῦναι τοῖς ἀνδράσι. Prot. 322. C: ἵν' εἶεν πόλεων κόσμοι. Legg. VII. 800. E: οὐ στέφανοι ... οὐδ' ἐπίχρυσοι κόσμοι. Alc. I. 123. C: ὀνόματ' ἔχειν ἑκάστους τῶν τόπων ἀπὸ ἑκάστου τῶν κόσμων. Phaedr. 239. D: ἀλλοτρίοις ... κόσμοις. Phaed. 114. D: ὅστις ... τοὺς κόσμους εἴασε χαίρειν. **mundus, coelum* s. *caelestis descriptio*. Tim. 28. B: ὁ ... πᾶς οὐρανὸς ἢ κόσμος ἢ καὶ ἄλλο ὅ τί ποτε ὀνομαζόμενος. 29. A: εἰ ... καλός ἐστιν ὅδε ὁ κόσμος. 92. Locr. 95. A. Phil. 28. E: τοῦ κόσμου καὶ ἡλίου. Tim. 27. A: ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως. 29. E: ταύτην ... γενέσεως καὶ κόσμου ... ἀρχήν. 32. C: τὸ τοῦ κόσμου σῶμα. Critia 121. C: κατὰ μέσον παντὸς τοῦ κόσμου. Ax. 370. C: τὰ τοῦ κόσμου παθήματα. Locr. 97. C: σὺν κόσμῳ. Phaedr. 246. C: πάντα τὸν κόσμον διοικεῖ. Gorg. 508. A. τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα κόσμον καλοῦσιν. Phil. 29. E. Tim. 30. B: τόνδε τὸν κόσμον ζῶον ἔμψυχον ἔννουν τε τῇ ἀληθείᾳ ... γενέσθαι. C. Epin. 977. B: εἴτε κόσμον ... εἴτε οὐρανὸν ἐν ἡδονῇ τῳ λέγειν.

κοσμῶ, ordino, dispono, constituo, compono; etiam *moderor*. Polit. 273. E: κοσμεῖ. Legg. X. 899. B: εἴτε ἐν σώμασι ἐνοῦσαι (ψυχαὶ) ... κοσμοῦσι πάντα οὐρανόν cet. I. 628. A: τὸν βίον κοσμοῖ (ἄν). Phaed. 97. E: τόν γε νοῦν κοσμοῦντα πάντα κοσμεῖν. Crat. 413. C. Phil. 30. C: κο-

σμοῦσα (*αἰτία*). Legg. III. 700. C: *ῥάβδου κοσμούσης ἡ νουθέτησις*. VII. 794. B. X. 898. C: *ἐπιμελουμένην καὶ κοσμοῦσαν* (*ψυχήν*). Locr. 97. C: *ὃν* (*ἃς*? int. *περιόδους*) *ἐκόσμησεν ὁ θεὸς σὺν-κόσμῳ*. Polit. 273. D: *θεὸς ὁ κοσμήσας αὐτόν*. Tim. 53. A: *ὅτε δ' ἐπεχειρεῖτο κοσμεῖσθαι τὸ πᾶν*. Phaed. 98. A: *ὑπὸ νοῦ αὐτὰ κεκοσμῆσθαι*. Legg. IV. 716. A: *ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος* (*compositus*, h. e. *modestus*). Phaedr. 247. A: *στρατιὰ θεῶν τε καὶ δαιμόνων κατὰ ἕνδεκα μέρη κεκοσμημένη*. Legg. I. 626. B: *κεκοσμημένην* (*πόλιν*). Gorg. 506. E: *τάξει ... τεταγμένον καὶ κεκοσμημένον*. 504. A: *τεταγμένον τε καὶ κεκοσμημένον πρᾶγμα*. Legg. XII. 968. C: *πρὶν ἂν κοσμηθῇ*. VIII. 834. E: *κοσμηθήσονται*. Pol. VI. 506. B: *οὐκοῦν ἡμῖν ἡ πολιτεία παντελῶς κεκοσμήσεται —;* * *orno*, *exorno* (etiam *celebro*), et in univ. (ut Lat. *exorno*) *instruo*. Lach. 197. C: *ὡς εὖ ὅδε ἑαυτὸν ... κοσμεῖ τῷ λόγῳ*. Lys. 196. B: *τί ἄν τις ... κενοῖς λόγοις αὐτὸς αὑτὸν κοσμοῖ;* Legg. VI. 763. D: *ὅπως ... κοσμῇ τε ἅμα καὶ ὠφελῇ τὴν πόλιν*. 761. C: *κοσμῶσι*. IV. 718. B: *τὸν ἑαυτοῦ βίον φαιδρυνάμενον κατὰ νόμον κοσμεῖν δεῖ*. VII. 796. A: *λόγῳ κοσμεῖν*. Menex. 239. C. 246. A. Phaedr. 245. A. *μυρία τῶν παλαιῶν ἔργα κοσμοῦσα*. Legg. VI. 769. B. 761. B: *τὰ ... πηγαῖα ὕδατα ... κοσμοῦντες φυτεύμασι* cet. VIII. 829. C: *τὸν ... ἄριστον δοκοῦντα εἶναι κοσμοῦντας*. Prot. 320. E: *τὰ δ' ἀσθενέστερα τάχει ἐκόσμει*. Critia 109. C: *ἐκεῖνα ἐκόσμουν*. Ion. 530. D: *ὡς εὖ κεκόσμηκα τὸν Ὅμηρον*. Ep. VII. 336. A: *ἐκόσμησε* (*ἂν*) *νόμοις τοῖς προσήκουσι ... τοὺς πολίτας*. Conv. 177. C: *κοσμῆσαι τὸν θεόν*. Menex. 237. C. Phaed. 114. E: *κοσμήσας τὴν ψυχὴν οὐκ ἀλλοτρίῳ, ἀλλὰ τῷ αὐτῆς κόσμῳ*. Menex. 249. A: *πανοπλίᾳ κοσμήσασα*. Pol. IV. 443. D: *κοσμήσαντα*. Hipp. mai. 289. D: *τὸ καλόν, ᾧ καὶ τἄλλα πάντα κοσμεῖται*. Legg. VII. 796. C: *μεθ' ὅπλων τε καὶ ἵππων ... κοσμεῖσθαι*. Menex. 237. C: *ἡ τῶνδε εὐγένεια κοσμουμένη*. Phaedr. 239. D: *ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ κόσμοις ... κοσμούμενον*. Phaed. 110. E: *τὴν ... γῆν αὐτὴν κεκοσμῆσθαι τούτοις τε ἅπασι* cet. Ion. 535. D: *κεκοσμημένος ἐσθῆτι ποικίλῃ καὶ χρυσοῖσι στεφάνοις*. Legg. I. 630. C: *κατὰ καιρὸν κεκοσμημένη τῷ ποιητῇ*. Tim. 90. C: *ἔχοντα ... αὐτὸν εὖ μάλα κεκοσμημένον τὸν δαίμονα ξύνοικον ἐν αὑτῷ*. Menex. 249. B: *ὅπλοις κεκοσμημένον*. Legg. VII. 807. A: *τοῖς ... ταύτῃ κεκοσμημένοις*. XII. 947. A: *τούτους μόνους δάφνης στεφάνῳ ... κεκοσμημένους εἶναι*. Apol. 17. B: *οὐδὲ κεκοσμημένους* (*λόγους*). Critia 115. C: *κεκοσμημένα κοσμῶν*. Legg. VII. 796. C: *πανοπλίᾳ ... παντελεῖ κοσμηθεῖσα*.

κοτέω, *invideo*. Lys. 215. C. (Hes.).

κοτύλη, *ἡ*, idem fere quod Lat. *hemina*. Conv. 214. A: *πλέον ἢ ὀκτὼ κοτύλας χωροῦντα*. Lys. 219. E: *οὐδὲ τρεῖς κοτύλας οἴνου*.

κουρά, ἡ. *tonsura; caesura.* Polit. 288. D: *δρυοτομικὴ καὶ κουρὰ ξύμπασα* (v. *ξύμπαντα*). Pol. IV. 425. B: *κουράς γε καὶ ἀμπεχόνας* cet.

κουρεύς, ὁ, *tonsor.* Pol. II. 373. C: *κουρέων.*

κουφίζω, *sublime fero, tollo.* Phaedr. 248. C: *ᾧ* (*πτερῷ*) *ψυχὴ κουφίζεται.* 249. A: *εἰς τοὐρανοῦ τινὰ τόπον ὑπὸ τῆς δίκης κουφισθεῖσαι.*

κοῦφος, *η*, *ον*, *levis* (etiam trop.). Theaet. 152. D: *κοῦφον* (*φανεῖται*). Pol. VII. 524. A. Tim. 52. C. Ion. 534. B: *κοῦφον γὰρ χρῆμα ποιητής ἐστι* cet. Pol. VII. 524. A: *ἡ τοῦ κούφου* (*αἴσθησις*). Legg. XI. 935. A: *ἐκ λόγων, κούφου πράγματος.* Phil. 14. D: *βαρὺν καὶ κοῦφον τὸν αὐτόν.* Crat. 423. A: *τὸ ἄνω καὶ τὸ κοῦφον.* Pol. VII. 524. A. Tim. 63. D. Pol. V. 479. B: *κοῦφα καὶ βαρέα.* Tim. 53. A. 91. D: *ἐκ τῶν ἀκάκων ἀνδρῶν, κούφων δέ.* Legg. IV. 717. C: *κούφων καὶ πτηνῶν λόγων.* Locr. 104. E: *κούφων ... καὶ μετεώρων.* Theaet. 178. B: *βαρέων, κούφων.* Legg. IX. 863. C: *κούφων ἁμαρτημάτων.* X. 892. B. Legg. II. 671. B: *πᾶς ... αὐτὸς αὑτοῦ κουφότερος αἴρεται.* Tim. 59. C: *κουφότερον.* Charm. 166. B: *κουφοτέρου σταθμοῦ.* Euth. 7. C: *περὶ τοῦ βαρυτέρου τε καὶ κουφοτέρου.* Pol. IV. 438. C: *βαρύτερα πρὸς κουφότερα.*

κουφότης, ἡ, *levitas.* Legg. I. 625. D: *τῶν ... τόξων καὶ τοξευμάτων ἡ κουφότης.* Tim. 65. E: *φερόμενα ... ὑπὸ κουφότητος ἄνω.* Legg. X. 897. A: *κουφότητας.*

κούφως, *leviter.* Menex. 248. C: *κούφως ... καὶ μετρίως* (*φέροντες τὰς συμφοράς*).

κράατα, *capita.* Conv. 195. D. (Hom.).

κραδίη, ἡ (i. q. *καρδία*), *cor.* Pol. III. 389. E. 390. D. IV. 441. B. (Hom.).

κραιπαλῶ, *crapulae plenus sum.* Conv. 176. D: *κραιπαλῶντα ἔτι ἐκ τῆς προτεραίας.*

κραιπνά, *celeriter.* Lach. 191. A. (Hom.).

κραιπνός, *ή*, *όν*, *vehemens.* Men. 81. C. (Pind.).

κρᾶμα, *τό*, *temperatio.* Locr. 95. E: *ὡς ἓν κρᾶμα ἐκ δύο τουτέων εἶμεν.* Ib. *κρᾶμα ... κερασάμενος.*

κρανίον, *τό*, *calva.* Euthyd. 299. E: *ἐν τῷ κρανίῳ.* Conv. 195. E: *οὐδ' ἐπὶ κρανίων* (*βαίνει*). Euthyd. 299. E: *οἳ χρυσίον ... ἐν τοῖς κρανίοις ἔχουσι* cet.

κρᾶσις, ἡ, *temperatio; coniunctio.* Phaed. 59. A: *καί τις ἀήθης κρᾶσις ἀπό τε τῆς ἡδονῆς συγκεκραμένη ὁμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς λύπης.* Phil. 64. E. Pol. IV. 441. E: *μουσικῆς καὶ γυμναστικῆς κρᾶσις.* Theaet. 152. D: *ἐκ ... κράσεως πρὸς ἄλληλα.* Tim. 74. D: *ἐξ ὀστοῦ καὶ σαρκὸς ἀζύμου κράσεως.* Phil. 64. E: *ἐν τῇ κράσει.* Tim. 68. C. Legg. X. 889. C: *τῇ τῶν ἐναντίων κράσει.* Phaed. 86. B: *κρᾶσιν εἶναι καὶ ἁρμονίαν αὐτῶν τούτων τὴν ψυχὴν ἡμῶν.* 111. B: *τὰς ... ὥρας αὐτοῖς κρᾶσιν ἔχειν τοιαύτην ὥστε* cet. Phil. 47. C:

ὥστ' εἰς μίαν ἀμφότερα κρᾶσιν ἰέναι. 63. E: μίξιν καὶ κρᾶσιν. Conv. 188. A: (ἐπειδὰν) ἁρμονίαν καὶ κρᾶσιν λάβῃ σώφρονα. Legg. VII. 818. D. Locr. 103. A: αἱ τῶν σωμάτων κράσιες.

κρατεραύχην, ὁ ἡ, *duram habens cervicem.* Phaedr. 253. E: κρατεραύχην (ἵππος).

κρατήρ, ὁ, *crater.* Critia 120. A: χρυσαῖς φιάλαις ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀρυτόμενοι. Legg. VI. 773. D: ὅτι πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κρατῆρος κεκραμένην. Tim. 41. D: ἐπὶ τὸν πρότερον κρατῆρα ... τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα κατεχεῖτο. Critia 120. A: κρατῆρα κεράσαντες. Phaed. 111. D: ὥσπερ εἰς κρατῆρας.

κρατητικός, ή, όν, *superans.* Def. 414. A: νίκη δύναμις κρατητικὴ περὶ ἀγωνίαν. Etiam *assequens.* Def. 414. A: εὐκρίνεια κρατητικὴ τοῦ λογιζομένου.

κράτιστος, η, ον, *optimus; peritissimus.* Phaedr. 267. D: διαβάλλειν ... κράτιστος. Crat. 425. E: ἆρα καὶ ἡμῖν κράτιστος οὗτος τῶν λόγων; Pol. X. 618. E: ὅτι ζῶντι ... αὕτη κρατίστη αἵρεσις. Phaedr. 228. C: ἐμοὶ ... πολὺ κράτιστόν ἐστιν οὕτως ὅπως δύναμαι λέγειν. Phil. 15. C. Pol. II. 368. C. Euth. 5. A. Polit. 257. A: τοῦ περὶ λογισμοὺς καὶ τὰ γεωμετρικὰ κρατίστου. Tim. 40. A: εἰς τὴν τοῦ κρατίστου φρόνησιν. Locr. 99. A: δεσμῷ κρατίστῳ. Legg. X. 895. B: κρατίστην μεταβολὴν πασῶν. Prot. 352. D: πάντων κράτιστον ... τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. Tim. 70. E. Theag. 122. A: ἡγοῦμαι κράτιστον εἶναι cet. Euthyd. 272. A: κρατίστω ... ἀγωνίσασθαι cet. 305. A: ἐν τοῖς κρατίστοις εἰσὶ τῶν νῦν. Phil. 67: τὰς ἡδονὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῖν εὖ κρατίστας εἶναι.

κράτος, τό, *potestas, imperium; principatus.* Legg. IV. 713. A: τὸ τοῦ δεσπότου ... ἑκάστη (πολιτεία) προσαγορεύεται κράτος. Phaedr. 237. E: τῷ κράτει σωφροσύνη ὄνομα. Polit. 273. A: ἐπιμέλειαν καὶ κράτος ἔχων αὐτὸς ... ἑαυτοῦ. Tim. 36. C: κράτος δ' ἔδωκε τῇ ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου περιφορᾷ. Legg. VI. 757. D. [Menex. 238. D.] Hinc κατὰ κράτος, *per vim, summa vi; omni ope.* Legg. III. 692. D: πολεμοῦσα αὐτῇ κατὰ κράτος. 698. D. [Clit. 407. A: τὰ δὲ φεύξομαι κατὰ κράτος.] Etiam ei tribuitur qui alterum superat vel devincit. Legg. XII. 962. A: νίκην καὶ κράτος πολεμίων. Locr. 140. A.

κρατῶ, *superior* vel *potior sum, praesto; excello; vinco; impero; moderor;* etiam abs. *dominor* et *valeo.* Phaedr. 242. B: τῶν δὲ ἄλλων πάμπολυ κρατεῖς. 272. B: ὁ μὴ πειθόμενος κρατεῖ (vern. *thut recht daran*). Crat. 393. A: ὅτι κρατεῖ ... αὐτοῦ. Phil. 11. E: κρατεῖ ... ὁ τῆς ἡδονῆς (βίος) τὸν τῆς φρονήσεως. Pol. I. 338. D: οὐκοῦν τοῦτο κρατεῖ ἐν ἑκάστῃ πόλει, τὸ ἄρχον; Tim. 54. A. Legg. V. 732. E. Menex. 238. D: κρατεῖ καὶ ἄρχει. Ep. VIII. 355. D: οὔτε κρατεῖτε

ἱκανῶς. Pol. I. 342. C: κρατοῦσιν ἐκείνου οὗπέρ εἰσι τέχναι. VIII. 560. D: αὐτοὶ ... κρατοῦσι μαχόμενοι. Legg. VII. 824. Conv. 196. C: κρατοῖ. Legg. I. 626. B: ἂν μὴ τῷ πολέμῳ ... κρατῇ τις. Phaedr. 231. D: οὐ δύνασθαι αὑτῶν κρατεῖν. Conv. 196. C: τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. Pol. IV. 444. D. Tim. 91. B. Phaedr. 233. C: ἐμαυτοῦ κρατῶν. Conv. 196. C: κρατῶν ... ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. Tim. 25. A: κρατοῦσα ... ἁπάσης τῆς νήσου. Legg. IX. 879. A: ἐπιθυμία κρατοῦσα ψυχῆς. IV. 714. C: τίθεται ... τοὺς νόμους ἐν τῇ πόλει ἑκάστοτε τὸ κρατοῦν. Phaedr. 237. E: δόξης κρατούσης. Tim. 57. B: εἰς τὴν τοῦ κρατοῦντος ἰδέαν. 88. B: αἱ τοῦ κρείττονος κινήσεις κρατοῦσαι. Pol. V. 470. E: τοῖς κρατοῦσι. Menex. 244. A. Prot. 342. C: ὡς δὴ τούτοις κρατοῦντας τῶν Ἑλλήνων τοὺς Λακεδαιμονίους. Pol. VIII. 554. D: ἐπιθυμίας ... ἐπιθυμιῶν ὡς τὸ πολὺ κρατούσας. Conv. 220. A: πάντας ἐκράτει. Menex. 239. E: ναυσὶ ... τῆς τε θαλάττης ἐκράτει καὶ τῶν νήσων. Tim. 43. A: ἐκράτουν. Alc. I. 104. C: κεκράτηκας τῶν ἐραστῶν. Legg. VIII. 840. C: ὧν ἄλλοι κεκρατήκασι τούτων ὄντες χείρονες. Phaedr. 267. C: τῶν ... οἰκτρογόων ... λόγων κεκρατηκέναι τέχνη μοι φαίνεται cet. Tim. 42. B: ὧν εἰ ... κρατήσειαν. Pol. IX. 587. A: ὅταν ... τῶν ἑτέρων τι κρατήσῃ. Alc. I. 135. E. Legg. I. 627. B: ὅταν ... κρατήσωσιν. Tim. 85. E: κρατῆσαι. 42. D: λόγῳ κρατήσας. Legg. VIII. 839. A. Ep. VIII. 357. A: κρατήσας τῶν ἐχθρῶν. Phaedr. 238. B: ἡ ... δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὁρμώσης κρατήσασα ἐπιθυμία. Tim. 25. C: κρατήσασα τῶν ἐπιόντων. 57. B: τῷ κρατήσαντι. Ep. VII. 333. A: κρατήσαντες. Legg. VI. 781. C: πολὺ κρατήσει τοῦ νομοθέτου. Pol. IX. 574. D: κρατήσουσι μετ' ἐκείνου. VI. 492. E: κρατήσειν. V. 455. D: ὅτι πολὺ κρατεῖται ἐν ἅπασιν ... τὸ γένος τοῦ γένους. Ep. VIII. 355. D: κρατεῖσθε. Conv. 196. C: κρατοῖντ' ἂν ὑπὸ τοῦ Ἔρωτος. Pol. IV. 444. D: κρατεῖσθαι. 440. A: κρατούμενος ... ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας. VI. 497. B: σπέρμα ... κρατούμενον. Legg. I. 633. E: τὸν ὑπὸ τῶν ἡδονῶν κρατούμενον. Phaed. 68. E: ἄλλων ἀπέχονται ὑπ' ἄλλων κρατούμενοι. Pol. V. 470. E: τῶν κρατουμένων. Phaed. 69. A: κρατουμένοις ὑφ' ἡδονῶν κρατεῖν ἄλλων ἡδονῶν. Prot. 352. E: ὑπό τινος τούτων κρατουμένους. Pol. III. 388. E: κρατουμένους ὑπὸ γέλωτος. IV. 431. C: κρατουμένας ... τὰς ἐπιθυμίας cet. Tim. 43. A: ἐκρατοῦντο. Menex. 243. D: ἐκρατήθημεν. Alc. I. 104. C: ἐκεῖνοι ... ἐκρατήθησαν. Pol. IV. 431. A: ὅταν ... κρατηθῇ ὑπὸ πλήθους τοῦ χείρονος σμικρότερον τὸ βέλτιον ὄν. Prot. 352. C: μὴ ἂν κρατηθῆναι ὑπὸ μηδενός. Tim. 85. E: κρατηθεῖσα. 88. D: κρατηθὲν διώλετο. Legg. IV. 708. B: κρατηθεῖσα. Tim. 56. E: κρατηθέντος ἀέρος. Polit. 291. E: τὴν ... ὑπ' ὀλίγων γε ... κρατηθεῖσαν πόλιν. Tim. 42. B: κρατηθέντες.

κραυγάζω, *clamo*, *latro*. Pol. X. 607. B: *κραυγάζουσα* (*κύων*).

κραῦρος, *α*, *ον*, *rigidus*. Tim. 60. C: *κραυρότερον ἐκείνου ξυστάν*. 74. B: *κραυροτέραν*.

κρέα, *τά*, *caro*. Pol. I. 338. C: *τὰ βόεια κρέα*. Legg. III. 679. A: *γάλακτος ... καὶ κρεῶν οὐδαμῶς ἐνδεεῖς ἦσαν*. Charm. 155. D. Lys. 209. D. Pol. III. 404. C: *ἑφθοῖς κρέασιν*. V. 468. E. Euthyd. 301. C: *τὰ σμικρὰ* (*σμικρὰ τὰ*?) *κρέα κατακόψαντα ἕψειν καὶ ὀπτᾶν*.

κρείττων, *ὁ ἡ*, *potentior*, *superior*; (de diis, *superi*); *praestantior*, *melior*. Gorg. 456. D: *ὥστε κρείττων εἶναι καὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν*. Polit. 268. B: *οὐκ ἄλλος κρείττων παραμυθεῖσθαι* cet. Pol. I. 338. C. Legg. I. 626. E: *ὁ μὲν κρείττων αὑτοῦ, ὁ δὲ ἥττων*. Phil. 11. D: *τί δ' ἂν ἄλλη τις κρείττων τούτων φανῇ*; Pol. I. 351. B: *ἡ κρείττων γιγνομένη πόλις πόλεως*. Tim. 87. E. Legg. I. 627. A. Ep. VII. 337. D: *τύχη ... τις ἀνθρώπων κρείττων*. Phaedr. 260. C: *ἆρ' οὖν οὐ κρεῖττον γελοῖον ἢ δεινὸν ... εἶναι φίλον*; Pol. IV. 431. B: *κρεῖττον αὑτοῦ* (i. q. *σώφρον*). VII. 527. E: *κρεῖττον ὂν σωθῆναι μυρίων ὀμμάτων*. Legg. I. 627. B: *κρεῖττον τοῦ ἀμείνονος*. Pol. I. 338. C: *τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον*. 339. B. II. 367. C. Legg. IV. 714. C. Phil. 67: *φανέντος ... ἄλλου τρίτου κρείττονος τούτοιν ἑκατέρου*. Tim. 88. B: *αἱ τοῦ κρείττονος κινήσεις*. Legg. IV. 708. B: *ἄρδην κρείττονι κρατηθεῖσα πολέμῳ*. Hipp. min. 364. A. Gorg. 483. D: *τὸν κρείττω τοῦ ἥττονος ἄρχειν καὶ πλέον ἔχειν*. Pol. IV. 430. E: *κρείττω ... αὑτοῦ λέγοντες*. Legg. I. 645. B. Apol. 18. B: *τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιῶν*. Conv. 196. C: *Ἔρωτος ... μηδεμίαν ἡδονὴν κρείττω εἶναι*. Pol. IV. 431. B: *κρείττω ... αὐτὴν αὑτῆς ... προσαγορεύεσθαι* (*τὴν πόλιν*). Legg. I. 627. A. Phil. 16. C: *οἱ ... παλαιοί, κρείττονες ἡμῶν καὶ ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες*. Pol. I. 327. C: *ἢ ... τούτων κρείττους γένεσθε, ἢ μένετ' αὐτοῦ*. III. 416. B: *ἐπειδὴ αὐτῶν κρείττους εἰσίν*. Tim. 77. C: *ταῦτα ... τὰ γένη ... φυτεύσαντες οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν ἡμῖν τροφήν*. Legg. IV. 718. A: *παρὰ θεῶν καὶ ὅσοι κρείττους ἡμῶν*. XI. 917. A. Soph. 216. B: *τῶν κρειττόνων* (*τις*). Legg. XI. 917. A: *ὃς ἂν ἐναντίον τῶν κρειττόνων αὑτοῦ ψεύδηται*. Euthyd. 291. A. Conv. 188. D: *τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν θεοῖς*. Pol. I. 339. E: *τοῖς ἄρχουσί τε καὶ κρείττοσι*. Phaedr. 232. A: *κρείττους αὑτῶν ὄντας*.

κρεμάννυμι, *suspendo*. Legg. VIII. 830. B: *κρεμαννύντες εἴδωλον ἄψυχον*. Pass. *suspensus sum*, *pendeo*. Legg. VIII. 831. C: *ἐξ ὧν κρεμαμένη πᾶσα ψυχὴ πολίτου παντὸς* cet. Theaet. 175. D: *ἀπὸ ὑψηλοῦ κρεμασθείς*.

κρήγυος, *ὁ ἡ*, *bonus*, *verus*. Alc. I. 111. E: *κρήγυοι διδάσκαλοι ... τούτων*.

κρημνός, ὁ, rupes. Legg. XII. 944. A: *κατὰ κρημνῶν ῥιφέντες.*

κρήνη, ἡ, fons. Critia 112. C: *κρήνη ... ἦν μία* cet. Legg. IV. 719. C. Tim. 79. A: *οἷον ἐκ κρήνης ἐπ' ὀχετούς.* Critia 113. E. Legg. IV. 704. A. Phaedr. 259. A: *περὶ τὴν κρήνην εὕδειν.* Phil. 61. C: *κρῆναι.* Critia 111. D: *ἄφθονα κρηνῶν καὶ ποταμῶν νάματα.* Legg. VI. 758. E. Ion. 534. A: *ἀπὸ κρηνῶν μελιῤῥύτων.* Polit. 264. C: *ἐν ... κρήναις.* Critia 117. A. Phaed. 112. C: *ποταμοὺς καὶ κρήνας ποιεῖ.* Legg. VI. 761. B.

κρηπίς, ἡ, fundamentum. Polit. 301. E: *τοιαύτης τῆς κρηπῖδος ὑποκειμένης αὐταῖς (ταῖς πολιτείαις).* Legg. V. 736. E: *ἐπὶ ταύτης οἷον κρηπῖδος μονίμου ἐποικοδομεῖν δυνατὸν ... κόσμον πολιτικόν.*

κριθαί, αἱ, hordeum. Pol. II. 372. B: *ἐκ ... τῶν κριθῶν ἄλφιτα σκευαζόμενοι.* Legg. VIII. 847. E: *οἷον πυρῶν καὶ κριθῶν.* 849. C. Menex. 238. A. Clit. 408. E. Pol. II. 363. C: *πυροὺς καὶ κριθάς* (Hom.).

κρίνω, discerno, secerno; decerno; iudico et *diiudico* (vern. *richten* et *beurtheilen*); etiam *condemno; cognosco; existimo*; c. praep. *πρό* est *praefero.* Pol. IX. 580. B: *ἔγωγε ὥσπερ χοροὺς κρίνω, ἀρετῇ* cet. Gorg. 452. C: *κρίνεις σὺ μέγιστον ἀνθρώποις ἀγαθὸν εἶναι πλοῦτον;* Pol. IX. 576. D. 582. D: *κάλλιστα τῶν ἀνδρῶν κρίνει (κρινεῖ?) οὗτος.* Theaet. 170. D: *ἢ σὲ ἀεὶ κρίνομεν ἀληθῆ δοξάζειν;* Demod. 381. C: *πότερον ... τοὺς εἰδότας ξυμβουλεύειν κρίνετε;* D. Phil. 67: *κρίνουσι.* Pol. IX. 585. C: *ὧδε δὲ κρῖνε.* Legg. XI. 925. A: *ὁ δικαστὴς ... κρινέτω.* II. 658. C: *κρίνοι.* Phaed. 100. A: *ὃν ἂν κρίνω ἐῤῥωμενέστατον εἶναι (λόγον).* Legg. IX. 877. B: *τὸ δικαστήριον ὅπερ ἂν τὴν δίκην κρίνῃ.* Phil. 65. B: *καθ' ἓν ἕκαστον ... τῶν τριῶν πρὸς τὴν ἡδονὴν καὶ τὸν νοῦν κρίνωμεν.* Legg. II. 658. A. Phaedr. 277. A: *νῦν δὴ ἐκεῖνα ... δυνάμεθα κρίνειν.* Theaet. 150. B: *τὸ κρίνειν τὸ ἀληθές τε καὶ μή.* Pol. II. 378. D. Apol. 32. B: *ἀθρόους κρίνειν.* Ep. VIII. 357. B: *ταῦτα ... ὁ κρίνων ἀδύνατα οὐκ εὖ φρονεῖ.* Theaet. 201. B: *ταῦτα τότε ἐξ ἀκοῆς κρίνοντες.* Polit. 286. C: *μὴ πρὸς ἄλληλα τὰ μήκη κρίνοντες.* Pol. III. 399. E: *κρίνοντες τὸν Ἀπόλλω ... πρὸ Μαρσύου τε καὶ τῶν ἐκείνου ὀργάνων.* Gorg. 465. D: *(εἰ) αὐτὸ τὸ σῶμα ἔκρινε.* Crit. 50. C: *οὐκ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔκρινε.* Legg. V. 734. C: *τοῦτον τὸν βίον ἡδίω κεκρίκαμεν.* Pol. IX. 578. B: *τήν γε πόλιν τῶν πόλεων ἀθλιωτάτην ἔκρινας.* 579. C. 580. C: *ὅτι ... τὸν ἄριστον ... εὐδαιμονέστατον ἔκρινε.* Theaet. 201. C: *ἄνευ ἐπιστήμης ἔκριναν.* 179. A: *ὅτι ... οὔτε τις ἄλλος ἄμεινον κρίνειεν ἂν ἢ αὐτὸς ἑαυτῷ.* Phil. 57. E: *εἴ τινα πρὸ αὐτῆς ἄλλην κρίναιμεν.* Pol. VIII. 557. C: *καὶ ἴσως ... καλλίστην ἂν πολλοὶ κρίνειαν.* Polit. 259. E: *τὰ γνωσθέντα κρῖναι.* Pol. II. 360. E. Apol. 35. D: *τῷ θεῷ (ἐπιτρέπω)*

κρῖναι περὶ ἐμοῦ ὅπῃ μέλλει ... ἄριστα εἶναι. Theaet. 170. E: σὺ κρίνας τι παρὰ σαυτῷ. Polit. 260. A: κρίναντι. Legg. V. 753: κρίναντες. VIII. 829. D: μὴ κρινάντων τῶν νομοφυλάκων. VI. 767. E: τοὺς κρίναντας τὴν δίκην. IX. 878. E. Euthyd. 291. D: σὺ κρινεῖς cet. Phaedr. 237. D: τῷ δὴ τὸν ἐρῶντά τε καὶ μὴ κρινοῦμεν; Legg. VII. 814. C. Demod. 381. D: κρινεῖτε. Legg. II. 658. C: κρινοῦσι (victoriam habebunt) τὸν τὰ θαύματα ἐπιδεικνύντα. Pol. III. 409. A: εἰ μέλλει ... κρινεῖν ὑγιῶς τὰ δίκαια. Phaedr. 244. C: ᾗ τὸ μέλλον κρίνεται. Gorg. 523. C: ἀμπεχόμενοι ... οἱ κρινόμενοι κρίνονται· ζῶντες γὰρ κρίνονται. Legg. XI. 919. E: κρινέσθω. Gorg. 521. E: ὡς ἐν παιδίοις ἰατρὸς ἂν κρίνοιτο. Legg. II. 667. D. Pol. II. 361. D: ἵν' ... κρίνωνται πότερος αὐτοῖν εὐδαιμονέστερος. Apol. 35. A. Prot. 327. D: εἰ δέοι αὐτὸν κρίνεσθαι πρὸς ἀνθρώπους οἷς cet. Pol. IX. 582. D. Legg. II. 658. E: δεῖν τὴν μουσικὴν ἡδονῇ κρίνεσθαι. Pol. VII. 523. B: ὡς ἱκανῶς ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως κρινόμενα. Gorg. 523. B: κακῶς ... αἱ δίκαι ἐκρίνοντο. 483. D: ὅτι οὕτω τὸ δίκαιον κέκριται. Legg. X. 907. B: κεκρίσθαι ... κάκιστος ... εἶναι. XII. 946. D: κεκρίσθαι δικαίως. 947. E: πιστεύων τῷ κεκρίσθαι. Pol. X. 612. D: ἐπειδὴ ... κεκριμέναι εἰσίν. Legg. XI. 919. E: πρὸς τοὺς ἀρετῇ πρώτους κεκριμένους. VIII. 821. E: ἐκρίθη. XI. 837. D. XII. 946. D: ἐκρίθησαν. Pol. X. 612. D: ἵνα αὐτὴ δικαιοσύνη πρὸς ἀδικίαν αὐτὴν κριθείη. Legg. II. 658. B: κριθῇ. IX. 864. D. Pol. V. 569. B: ὅσοι ἂν διαφερόντως ἐν τῷ βίῳ ἀγαθοὶ κριθῶσι. IX. 579. D: τοῦ ὑπὸ σοῦ κριθέντος χαλεπώτατα ζῆν. Legg. XII. 947. A: τὸν πρῶτον κριθέντα τῶν ... ἱερέων. Phaedr. 249. A: κριθεῖσαι (αἱ ψυχαί). Legg. VIII. 829. E: ὅσα ... ἱερὰ κριθέντα ποιήματα ἐδόθη τοῖς θεοῖς. II. 658. E: τοὺς ... κριθέντας. VI. 753. C: τὰ ... τῶν πινάκων κριθέντα ἐν πρώτοις. Gorg. 521. E: κρινοῦμαι. Crat. 438. C: οὐ γάρ που κατὰ τὸ ἄρτι λεχθὲν πλήθει κριθήσεται. Pol. IX. 582. A: τὰ μέλλοντα καλῶς κριθήσεσθαι. Lach. 184. E. (ubi v. κρίνεσθαι).

κρίσις, ἡ, *iudicium*, *diiudicatio*; *disceptatio*; *sententia* vel *decretum*. Gorg. 523. E: ἵνα δικαία ἡ κρίσις ᾖ. Theaet. 178. D: ἀκυροτέρα ἡ κρίσις. Pol. IX. 580. B: ῥᾳδία ... ἡ κρίσις. Legg. VI. 757. B: Διὸς ... κρίσις ἐστί. XII. 941. D: ἡ κρίσις γιγνέσθω. Menex. 237. D: ἡ τῶν ἀμφισβητησάντων περὶ αὐτὴν θεῶν ἔρις τε καὶ κρίσις. Phaedr. 249. A: κρίσεως ἔτυχον (*in iudicium vocantur*). Theaet. 170. D: περὶ τῆς σῆς κρίσεως. Pol. X. 620. B: μεμνημένην τῆς τῶν ὅπλων κρίσεως. Legg. II. 663. C: τὴν ... ἀλήθειαν τῆς κρίσεως. VI. 768. A: τῷ πλήθει μεταδιδόναι τῆς κρίσεως. XII. 946. C: ὅσονπερ ἂν ἕπωνται χρόνον τῇ κρίσει. Soph. 242. C: ὅστις ... ἐπὶ κρίσιν ὥρμησε τοῦ τὰ ὄντα διορίσασθαι πόσα τε καὶ ποῖά ἐστιν. Phil. 33. A: πρὸς ... τὴν τῆς ἡδονῆς

κρίσιν. Pol. II. 360. D: *τὴν … κρίσιν αὐτὴν τοῦ βίου πέρι ὧν λέγομεν.* 379. E: *οὐδὲ θεῶν ἔριν τε καὶ κρίσιν* (*disceptationem*) *διὰ Θέμιτός τε καὶ Διός.* Legg. VI. 766. D: *περὶ τὴν τῶν δικαίων κρίσιν.* IX. 856. C: *εἰς κρίσιν ἄγων* cet. 861. D: *μὴ θελήσας κρίσιν ὑποσχεῖν.* XI. 914. D: *τὴν … κρίσιν διαδικάζειν … τοὺς ἄρχοντας.* XII. 943. D: *εἰς τὴν τῶν ἀριστείων κρίσιν.* 948. B: *περὶ τὴν λεγομένην κρίσιν τῶν δικῶν.* Euth. 7. D: *ἐπὶ ἱκανὴν κρίσιν αὐτῶν ἐλθεῖν* cet. Apol. 41. B: *διὰ κρίσιν ἄδικον.* Pol. VIII. 565. C: *κρίσεις καὶ ἀγῶνες.* Polit. 283. E: *διττὰς … ταύτας οὐσίας καὶ κρίσεις τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ θετέον.* Phil. 41. B. Legg. IX. 876. B: *ἐν ᾗ* (*πόλει*) *δικαστήρια … κρύβδην τὰς κρίσεις διαδικάζει.*

κριτήριον, τό, *norma ad quam iudicium dirigitur.* Theaet. 178. B: *ἔχων … αὐτῶν τὸ κριτήριον ἐν ἑαυτῷ.* Pol. IX. 582. A: *ἢ τούτων ἔχοι ἄν τις βέλτιον κριτήριον;* **iudicium*, i. q. *forum.* Legg. VI. 767. B: *δύο … τῶν λοιπῶν ἔστω κριτήρια.*

κριτής, ὁ, *iudex; arbiter.* Theaet. 160. C: *ἐγὼ κριτὴς … τῶν τε ὄντων ἐμοὶ … καὶ τῶν μὴ ὄντων.* 178. E: *πότερον αὐτὸς αὑτῷ ἄριστος κριτὴς* cet. Phil. 65. A: *ἱκανὸς … κριτὴς ἡδονῆς τε πέρι καὶ φρονήσεως.* Pol. IX. 580. B: *ὥσπερ ὁ διὰ πάντων κριτὴς ἀποφαίνεται.* Legg. II. 659. B: *οὐ γὰρ μαθητής, ἀλλὰ διδάσκαλος … θεατῶν μᾶλλον ὁ κριτὴς καθίζει.* X. 888. B: *κριτὴς περὶ τῶν μεγίστων.* II. 659. A: *οὔτε … παρὰ θεάτρου δεῖ τόν γε ἀληθῆ κριτὴν κρίνειν μανθάνοντα* cet. 669. A: *τὸν μέλλοντα ἔμφρονα κριτὴν ἔσεσθαι.* XII. 949. A: *κριτὴν … χορῶν καὶ πάσης μουσικῆς* cet. Ion. 532. B. Phaed. 88. C: *μὴ οὐδενὸς ἄξιοι εἶμεν κριταί.* Pol. VIII. 545. C: *περὶ ὧν προὐθέμεθα ἱκανοὶ κριταὶ γενέσθαι.* Critia 107. D: *χαλεποὶ κριταὶ γιγνόμεθα.* Legg. VI. 765. A: *τούτου … οἱ νομοφύλακες κριταί.* Ep. VII. 345. B: *οἱ περὶ τῶν τοιούτων πάμπολυ … κυριώτεροι ἂν εἶεν κριταί.* Pol. III. 405. B: *ὡς δεσποτῶν τε καὶ κριτῶν.* Legg. II. 659. C: *πρὸς … τὴν τῶν κριτῶν ἡδονήν.* Theaet. 170. D: *κριταῖς.* Legg. II. 659. A: *τοὺς τούτων* (*rerum musicarum*) *κριτάς.* VI. 765. B. VIII. 845. D. al.

κριτικός, ή, όν, *iudicandi vel diiudicandi peritus, ad iudicationem spectans.* Polit. 260. C: *ἆρ' ἐν τῇ κριτικῇ* (*τέχνῃ θετέον*); 292. B: *κριτικήν … τινὰ καὶ ἐπιστατικὴν ἐκ τῶν ἄλλων* (*ἐπιστημῶν*) *προειλόμεθα.* 260. B: *τὸ μὲν ἐπιτακτικὸν μέρος, τὸ δὲ κριτικὸν διαιρούμενοι.* Subst. *grammaticus, poetarum interpres.* Ax. 366. E: *κριτικοί, γεωμέτραι, τακτικοί.*

κρόκη, ἡ, *subtemen.* Polit. 281. A: *τήν γε … στήμονος ἐργασίαν καὶ κρόκης.* 283. A: *εὐθυπλοκίᾳ κρόκης καὶ στήμονος.* B. 282. E: *ταῦτ' ἄρα κρόκην … τὰ νηθέντα … φῶμεν.* Crat. 388. B.

κροκονητικός, ή, όν, ad subtemen texendum pertinens. Polit. 282. E: τὴν δὲ ἐπιτεταγμένην αὐτοῖς εἶναι τέχνην τὴν κροκονητικὴν φῶμεν.

κροκώδης, ὁ ἡ, *subteminis similis.* Polit. 309. B: κατὰ τὴν εἰκόνα κροκώδει διανήματι προςχρωμένας.

κρόμυον, τό, *cepa.* Ion. 538. C. (Hom.).

κρονικός, ή, όν, *vetustus*, h. e. *fatuus, absurdus.* Lys. 205. C: ἔτι τούτων κρονικώτερα (ποιεῖ τε καὶ λέγει).

κρότησις, ἡ, *collisus.* Ax. 365. A: σὺν δακρύοις καὶ κροτήσεσι χειρῶν.

κρότος, ὁ, *plausus, strepitus.* Lach. 184. A: ἦν ... γέλως καὶ κρότος. Legg. III. 700. C: οὐδ' αὖ κρότοι ἐπαίνους ἀποδιδόντες.

κροτῶ, *crepo.* Ax. 369. D: κἂν πιθανωτέρους τούτων λόγους ... κροτήσῃς. **plaudo.* Euthyd. 303. B: κροτοῦντε καὶ χαίροντε. Pol. VI. 492. B: καὶ ἐκβοῶντες καὶ κροτοῦντες. Ax. 368. D: εἰ ... κροτηθείη.

κροῦμα, τό, *pulsus* (chordarum vel lyrae). Pol. I. 333. B: εἰς κρουμάτων (κοινωνίαν). Alc. I. 107. A: ἀλλ' ὅταν περὶ κρουμάτων ἐν λύρᾳ (βουλεύωνται); De lege 317. D: τίς δὲ κρουμάτων ἐπὶ τὰ μέλη ἀγαθὸς νομεύς;

κρούω, *pulso* (ut ianuam, al.), *ferio* (velut in pugilatu). Crat. 426. E: οἷον κρούειν, θραύειν cet. Pol. IV. 422. C: τὸν πρότερον ἀεὶ προςφερόμενον ἀναστέφοντα κρούειν. Lys. 209. B: κρούειν τῷ πλήκτρῳ. Prot. 310. A: τὴν θύραν τῇ βακτηρίᾳ πάνυ σφόδρα ἔκρουε. 314. D: καὶ ἡμεῖς πάλιν ἐκρούομεν. Theaet. 154. E: ἤδη ἂν ... ἀλλήλων τοὺς λόγους τοῖς λόγοις ἐκρούομεν. Prot. 314. D: ἐπειδὴ ... ἐκρούσαμεν τὴν θύραν. Crat. 430. A: ὥσπερ ἂν εἴ τι χαλκεῖον κινήσειε κρούσας. Apol. 31. A: κρούσαντες ἄν με ... ῥαδίως ἂν ἀποκτείναιτε. Conv. 212. C: τὴν αὔλειον θύραν κρουομένην. **pulsando exploro*, in univ. *specto, quaero.* Hipp. mai. 301. B: κρούετε ... ἀπολαμβάνοντες τὸ καλόν.

κρύβδην, *clam.* Legg. VI. 766. B: φερόντων ψῆφον κρύβδην. IX. 876. B.

κρύος, τό, *frigus.* Ax. 368. C.

κρυπτεία, ἡ, *occulta* (Helotum ap. Laced.) *venatio.* Legg. I. 633. B: ἔτι δὲ καὶ κρυπτεία τις ὀνομάζεται cet.

κρυπτός, ή, όν, *occultus.* Legg. VI. 763. B: εἴτε τις κρυπτοὺς (si sana script.) εἴτε ἀγρονόμους ... χαίρει ... προςαγορεύων.

κρύπτω, *abscondo.* Phil. 66. A: ἀφανίζοντες κρύπτομεν ὅτι μάλιστα. Legg. XII. 958. E: τὰ τῶν τελευτησάντων σώματα ... δεχομένη κρύπτειν. Pol. VIII. 548. A: οἱ θέμενοι ἂν αὐτὰ κρύψειαν.

κρύσταλλος, ὁ, *glacies.* Tim. 59. E: τὸ δ' ἐπὶ γῆς (παγὲν) κρύσταλλος. Locr. 99. C. Conv. 220. B: διὰ τοῦ κρυστάλλου ῥᾷον ἐπορεύετο ἢ cet.

κρυφαῖος, α, ον, occultus. Soph. 219. E: τὸ δὲ κρυφαῖον αὐτῆς πᾶν θηρευτικόν (θέντας). Tim. 77. C: ὀχετοὺς κρυφαίους ... δύο φλέβας ἕτερον cet.

κρύψις, ἡ, occultatio (de stellis quae occultantur). Locr. 97. B: φάσιάς τε καὶ κρύψιας.

κτείνω, occido, interficio. Legg. IX. 871. E: ὁ προςτυχὼν πρῶτος ... κτεινέτω. 865. C: ἐὰν ... δοῦλον κτείνῃ. 866. C. D. al. Prot. 322. D: κτείνειν. Legg. VIII. 838. E: μὴ κτείνοντας ... τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. Euth. 4. B: εἴτε ἐν δίκῃ ἔκτεινεν ὁ κτείνας. Legg. IX. 866. E: βουληθέντες κτεῖναι. 869. A. 867. D: μετ᾽ ἐπιβουλῆς ... κτείνας. 868. A. 866. B: τῷ κτείναντι. Pol. II. 383. B: ὁ κτανών (Aesch.).

κτῆμα, τό, possessio; opes, bona; etiam *mancipia* s. *servi*, et in univ. *res.* Phil. 66. A: ὡς ἡδονὴ κτῆμα οὐκ ἔστι πρῶτον οὐδ᾽ αὖ δεύτερον. Pol. VI. 496. C: γευσάμενοι ὡς ἡδὺ καὶ μακάριον τὸ κτῆμα. Legg. VI. 777. B: χαλεπὸν ... τὸ κτῆμα. IX. 863. B: δύςερι καὶ δύςμαχον κτῆμα ἐμπεφυκός (ὁ θυμός). Alc. II. 144. D: τό γε τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν κτῆμα. Conv. 212. B: τούτου τοῦ κτήματος ... συνεργόν cet. Legg. VIII. 847. D: μεταλλευτικοῦ κτήματος ἢ δεσμευτικοῦ. Lach. 185. A. Euthyd. 274. A. Legg. XII. 960. D: ὅπῃ γίγνοιτ᾽ ἂν παντὶ κτήματι τὸ τοιοῦτον. Polit. 288. E: τὸ πρωτογενὲς ἀνθρώποις κτῆμα. Pol. V. 464. B: οὔτε γῆν οὔτε τι κτῆμα (ἴδιον δεῖν εἶναι). Tim. 18. B. Legg. II. 667. A: τέταρτον ἀρετῆς, ἀλλ᾽ οὐ πρῶτον τὴν ἀνδρείαν κτῆμα τιμῶντα. III. 686. D: θαυμαστὸν κτῆμα παραπεσεῖν τοῖς Ἕλλησιν. XI. 913. B: κτῆμα ἀντὶ κτήματος ἄμεινον ἐν ἀμείνονι κτησάμενος. De lucri cup. 231. A. Ion. 534. B. Legg. II. 661. B: ὡς ταῦτά ἐστι ξύμπαντα δικαίοις ... ἀνδράσιν ἄριστα κτήματα. X. 906. A: ἡμεῖς ... κτήματα θεῶν καὶ δαιμόνων. Menex. 246. E: ὅτι τούτου λειπόμενα πάντα καὶ κτήματα καὶ ἐπιτηδεύματα αἰσχρὰ καὶ κακά. Eryx. 400. C. Phaedr. 239. E: τῶν ... θειοτάτων κτημάτων ὀρφανὸν ... εἶναι. Phaed. 62. B: ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἓν τῶν κτημάτων τοῖς θεοῖς εἶναι. Polit. 288. A: τούτων ... τρίτον ἕτερον εἶδος κτημάτων. Phil. 19. C: τί τῶν ἀνθρωπίνων κτημάτων ἄριστον. Critia 121. A: τὸν τοῦ χρυσοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων ὄγκον. Legg. V. 726: πάντων ... τῶν αὐτοῦ κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θειότατον, οἰκειότατον ὄν. 728. E: ἡ τῶν χρημάτων καὶ κτημάτων κτῆσις. Hipp. mai. 289. E: οὐδὲν ἐπαΐει περὶ καλῶν κτημάτων. Menex. 247. B: ἀπορίᾳ ἰδίων ἑαυτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν. Gorg. 484. C: βοῦς καὶ τἄλλα κτήματα. Phaed. 62. D: ἡμᾶς ἐκείνου (θεοῦ) κτήματα εἶναι. Conv. 216. E: ἡγεῖται ... πάντα ταῦτα τὰ κτήματα οὐδενὸς ἄξια ... εἶναι. Tim. 74. B. Critia 109. B: κτήματα καὶ θρέμματα ἑαυτῶν ἡμᾶς ἔτρεφον. Legg. VI. 760. E: τὰ

κτήματα κακουργεῖν. X. 902. B: *θεῶν ... κτήματά φαμεν πάντα εἶναι ὁπόσα θνητὰ ζῶα.*

κτῆνος, τό, pecus. Critia 109. B: *καθάπερ ποιμένες κτήνη πληγῇ νέμοντες.*

κτῆσις, ἡ, comparatio (vern. *Erwerbung*) et *acquirendi studium*; *possessio*; etiam id quod quis possidet, *opes*, bona al. Gorg. 478. C: *κτῆσις (κακοῦ).* Pol. I. 331. B: *ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις.* V. 451. C: *οὐκ ἔστ' ἄλλη ὀρθὴ παίδων τε καὶ γυναικῶν κτῆσίς τε καὶ χρεία ἢ* cet. Legg. V. 728. E: *ἡ τῶν χρημάτων καὶ κτημάτων κτῆσις* 743. A: *ἡ ... ἐκ δικαίου καὶ ἀδίκου κτῆσις.* Euthyd. 288. D: *ἡ ... φιλοσοφία κτῆσις ἐπιστήμης.* Phaedr. 240. A: *οὐσίαν γ' ἔχοντα χρυσοῦ ἤ τινος ἄλλης κτήσεως.* Soph. 251. C: *τῆς περὶ φρόνησιν κτήσεως.* Crat. 384. B: *χρημάτων ἐφιέμενον κτήσεως.* Pol. VI. 502. D: *τὴν ... τῶν γυναικῶν τῆς κτήσεως δυσχέρειαν.* Tim. 68. E: *κτήσεως ἕνεκα εὐδαίμονος βίου.* Legg. IX. 870. A. Gorg. 508. B: *σωφροσύνης κτήσει.* Conv. 205. A: *κτήσει ... ἀγαθῶν οἱ εὐδαίμονες εὐδαίμονες.* Pol. III. 416. E: *τῇ τοῦ θνητοῦ χρυσοῦ κτήσει.* Tim. 92: *νοῦ καὶ ἀνοίας ἀποβολῇ καὶ κτήσει μεταβαλλόμενα.* Alc. I. 122. D: *ἀνδραπόδων κτήσει.* Phaed. 65. A: *περὶ αὐτὴν τὴν τῆς φρονήσεως κτῆσιν.* 66. C: *διὰ ... τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν πάντες οἱ πόλεμοι ἡμῖν γίγνονται.* Theaet. 197. B: *ἐπιστήμης κτῆσιν.* Polit. 290. D: *κτῆσιν ἀγαθῶν κτήσασθαι.* Conv. 180. B: *εἰς ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας κτῆσιν.* Pol. I. 333. A: *πρός γε καρποῦ κτῆσιν.* IV. 443. E: *εἰς ἀρετῆς κτῆσιν φέρει.* VI. 505. B: *πᾶσαν κτῆσιν ἐκτῆσθαι.* Legg. IV. 705. B: *εἰς γενναίων καὶ δικαίων ἠθῶν κτῆσιν.* Lys. 211. E: *πρὸς ... τὴν τῶν φίλων κτῆσιν πάνυ ἐρωτικῶς (ἔχω).* Menex. 238. B: *ὅπλων κτῆσίν τε καὶ χρῆσιν διδαξάμενοι.* Ep. VII. 337. B: *κτῆσιν κεκτημένους ... ἱκανήν.* Polit. 271. E: *οὐδὲ κτήσεις γυναικῶν καὶ παίδων (ἦσαν).* Phaed. 64. D: *οἷον ἱματίων διαφερόντων κτήσεις.* Legg. I. 632. B: *τὰς κτήσεις τῶν πολιτῶν καὶ τὰ ἀναλώματα φυλάττειν.* Epin. 975. A: *διὰ τὰς κτήσεις τῆς φρονήσεώς τε καὶ ἐπιτηδεύσεως.*

κτητικός, ή, όν, ad acquirendum spectans. Soph. 219. C: *τέχνη τις κτητική.* 221. B: *τὸ ... ἥμισυ μέρος κτητικόν.* 222. A: *ἀπὸ τῆς κτητικῆς τέχνης.* 223. C. al. 219. D: *ἐν κτητικῇ.* 265. A: *ποιητικὴν καὶ κτητικὴν τέχνην διαιρούμενοι.*

κτητός, ή, όν, quaesitus, comparatus; etiam *qui acquiri potest.* Pol. VI. 494. D: *τὸ δὲ (νοῦς) οὐ κτητὸν μὴ δουλεύσαντι τῇ κτήσει αὐτοῦ.* Prot. 324. A: *ἐξ ἐπιμελείας καὶ μαθήσεως κτητῆς οὔσης.* 321. D: *ἀμήχανον ... ἄνευ πυρὸς αὐτὴν (τὴν ἔντεχνον σοφίαν) κτητήν τῳ ἢ χρησίμην γενέσθαι.* Legg. VIII. 841. E: *ὠνηταῖς εἴτε ἄλλῳ ὁτῳοῦν τρόπῳ κτηταῖς (γυναιξί).* Polit. 289. D: *τοὺς ὠνητούς τε καὶ τρόπῳ*

τούτῳ κτητούς. *dignus quem acquiras vel acquisitum serves. Conv. 197. D: κτητὸς εὐμοίροις. Hipp. min. 374. E: τὰς δὲ ἑκουσίως (κακὰ ἐργαζομένας αἰσθήσεις) κτητὰς ὡς ἀγαθὰς οὔσας.

κτίζω, *condo.* Prot. 322. B: κτίζοντες πόλεις. Legg. III. 681. E: κτίσσε (Hom.). Hipp. mai. 285. D: ὡς τὸ ἀρχαῖον ἐκτίσθησαν αἱ πόλεις.

κτύπος, ὁ, *strepitus.* Critia 117. E: παντοδαπὸν κτύπον ... παρεχομένων.

κτυπῶ, *strepo.* Pol. III. 396. B: θάλατταν κτυποῦσαν.

κτῶμαι, *acquiro, comparo; adipiscor, accipio; possideo, habeo.* Theaet. 153. B: κτᾶται ... μαθήματα. Tim. 59. D. Legg. I. 631. B. Gorg. 461. C: ἐξεπίτηδες κτώμεθα ἑταίρους καὶ υἱεῖς ἵνα cet. Alc. I. 116. B: κτῶνται δὲ ταῦτα τῷ εὖ καὶ καλῶς πράττειν. Legg. VIII. 847. A: ἀπὸ ταύτης ἅμα καὶ τὸ ζῆν κτάσθω. II. 660. E: ὃς μὴ πάντα τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ μετὰ δικαιοσύνης πράττοι καὶ κτῷτο. V. 729. D. VIII. 841. B: ἀσθενεστέραν ἂν αὐτὴν δέσποιναν κτῷντο. V. 744. E: πλέονα δ' ἄν τις κτᾶται τούτων. IV. 720. B: (ἐὰν) κατ' ἐμπειρίαν τὴν τέχνην κτῶνται. Phaed. 66. C: τὰ ... χρήματα ἀναγκαζόμεθα κτᾶσθαι διὰ τὸ σῶμα. Conv. 218. E: ἀντὶ δόξης ἀλήθειαν καλῶν κτᾶσθαι ἐπιχειρεῖς. Pol. VIII. 555. C: σωφροσύνην ... κτᾶσθαι. Tim. 46. D. Men. 78. A: ἐπιθυμεῖν τε τῶν κακῶν καὶ κτᾶσθαι. Tim. 86. C: πολλὰς ... ἡδονὰς κτώμενος ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις. Legg. VIII. 846. D. Pol. IX. 591. B: σωφροσύνην ... κτωμένη. VIII. 548. B: οὐ φανερῶς κτώμενοι. Theaet. 198. A: ὅτε ἐκτᾶτο. Legg. III. 694. E. Pol. I. 330. B: ὅσην ἐγὼ νῦν οὐσίαν κέκτημαι. Prot. 319. A: ἦ καλὸν ... τέχνημα ... κέκτησαι, εἴπερ κέκτησαι. Pol. I. 330. A. Crat. 393. B: ὅτι ... κέκτηται καὶ ἔχει αὐτό. Phil. 31. A: τίνα ποτὲ δύναμιν κέκτηται. Pol. VI. 505. B: κεκτήμεθα (al. κεκτήμεθα). Legg. II. 666. E: τοὺς νέους κέκτησθε. Polit. 258. E: σύμφυτον τὴν ἐπιστήμην κέκτηνται. Legg. X. 887. E: ὅσοι καὶ σμικρὸν νοῦ κέκτηνται. 909. D: ἱερὰ μηδὲ εἷς ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἐκτήσθω. XI. 914. A: κεκτήσθω. Id. V. 744. A. 731. C: οὐδεὶς ... κεκτῇτο ἄν ποτε. 742. E: ἃ καὶ κακός τις κεκτῇτ' ἄν. VI. 776. B. Theaet. 200. C: ἕωσπερ ἂν κεκτῆται. Legg. XI. 936. B: ἄν τινα ξυμφορὰν πρὸς τούτοις κεκτῆται. Prot. 340. E: τὴν ἀρετὴν ἐκτῆσθαι (codd. nonn. κεκτῆσθαι). Id. Phil. 58. D. (v. κεκτῆσθαι). Pol. V. 464. D. 469. C. VI. 505. B. Men. 97. E. al. Phaedr. 238. A: οὔτε τινὰ καλὴν οὔτε ἐπαξίαν κεκτῆσθαι (ἐπωνυμίαν). 260. B: ὡς παντὸς ἄξιον τὸ θρέμμα ... κεκτῆσθαι. Theaet. 199. A: ἕτερον ... τι τὸ κεκτῆσθαι τὴν ἐπιστήμην; ἕτερον δὲ τὸ ἔχειν. Pol. I. 329. E: διὰ τὸ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι. II. 382. B: ἔχειν τε καὶ κεκτῆσθαι τὸ ψεῦδος. VI. 505. D. Theaet. 175. C: κεκτημένος ... πολὺ χρυσίον. Phil.

21. E: *μνήμην πᾶσαν πάντων κεκτημένος*. Legg. XII. 954. D: *ἐκτημένος*. Pol. IV. 422. A: *ἐπειδὰν χρήματα μὴ κεκτημένη ᾖ*. Polit. 274. B: *τοῦ κεκτημένου καὶ νέμοντος ἡμᾶς δαίμονος*. Legg. IX. 870. C: *αὐτῷ τῷ κεκτημένῳ τὸν φθόνον*. Phaedr. 238. B: *τὸν κεκτημένον* (*τὴν ἐπιθυμίαν*). Legg. VI. 776. E: *τὸν νοῦν κεκτημένον*. V. 742. D: *κεκτημένην … χρυσία* cet. Soph. 247. D: *λέγω … τὸ καὶ ὁποιανοῦν τινὰ κεκτημένον δύναμιν*. Tim. 67. D: *συχνὰ ἐν ἑαυτῷ ποικίλματα κεκτημένον*. Pol. IV. 419: *ἀγροὺς … κεκτημένοι*. Legg. VIII. 829. C: *ὁπόσοι ποίησιν … ἱκανῶς κεκτημένοι ἐν αὑτοῖς εἰσί*. Phaedr. 232. C: *τοὺς … οὐσίαν κεκτημένους*. Conv. 202. C: *τοὺς τἀγαθὰ καὶ τὰ καλὰ κεκτημένους*. Phil. 59. B: *περὶ … τὰ μὴ κεκτημένα βεβαιότητα μηδ' ἡντινοῦν*. Theaet. 198. D: *ἃ πάλαι ἐκέκτητο*. Critia 111. C. Phaedr. 233. D: *οὔτ' ἂν πιστοὺς φίλους ἐκεκτήμεθα*. Legg. III. 699. C: *ὃν* (*φόβον*) … *ἐκέκτηντο*. Lys. 212. A: *καὶ σὺ … τοῦτον οὕτω φίλον ἐκτήσω τάχυ τε καὶ σφόδρα*. Phaedr. 270. A: *ὃ καὶ Περικλῆς … ἐκτήσατο*. Lach. 185. C: *ὅστις … τούτου ἕνεκα διδασκάλους ἐκτήσατο*. Gorg. 519. A: *ὅταν καὶ τὰ ἀρχαῖα προςαπολλύωσι πρὸς οἷς ἐκτήσαντο*. Lach. 189. E: *ὡς ἄν τις αὐτὸ ῥᾷστα καὶ ἄριστα κτήσαιτο*. 190. A. C. Legg. XI. 931. D: *κτησαίμεθα*. Euthyd. 288. D. De lucri cup. 231. A: *πᾶν κτῆμα ὃ ἄν τις κτήσηται*. Euthyd. 290. D. Pol. II. 366. B: *ἣν ἐὰν … κτησώμεθα*. Phaedr. 253. B: *ὅταν κτήσωνται*. Pol. I. 330. C: *οἳ ἂν μὴ αὐτοὶ κτήσωνται*. Phaed. 67. B: *ἐκεῖ ἱκανῶς … κτήσασθαι τοῦτο οὗ ἕνεκα* cet. Theaet. 175. C: *τὸ μὲν κτήσασθαι αὐτοῖν, τὸ δὲ ἀποφυγεῖν*. Soph. 227. A: *τοῦ κτήσασθαι … ἕνεκα νοῦν*. Legg. VIII. 829. A: *τοῦ … μὴ ἀδικεῖσθαι κτήσασθαι δύναμιν παγχάλεπον*. Phaedr. 260. D: *κτησάμενος ἐκεῖνο*. Theaet. 197. E. Men. 90. A: *τῇ αὑτοῦ σοφίᾳ κτησάμενος καὶ ἐπιμελείᾳ*. Phaedr. 260. B: *κτησάμενον ἵππον*. Men. 91. D: *πλείω χρήματα κτησάμενον ἀπὸ ταύτης τῆς σοφίας* cet. Pol. I. 330. C: *οἱ … κτησάμενοι* (*τὰ χρήματα*). Euthyd. 288. D. Pol. VIII. 555. D: *ἐπιβουλεύοντες τοῖς κτησαμένοις τὰ αὐτῶν*. IV. 445. B: *ὅθεν … δικαιοσύνην τε καὶ ἀρετὴν κτήσεται*. De lucri cup. 231. C: *οὐ ζημίαν κτήσεται;* Ep. VII. 331. E: *πιστοὺς φίλους … κτήσεσθαι*. Pol. III. 417. A: *ὁπότε δ' αὐτοὶ γῆν τε ἰδίαν … κτήσονται*. IX. 591. A: *ἐξ ὧν … πλείω … χρήματα ἢ ἄλλην τινὰ δύναμιν κεκτήσεται*. Gorg. 467. A: *οἱ ῥήτορες … οὐδὲν ἀγαθὸν τοῦτο κεκτήσονται*. Verb. Pol. II. 373. A: *χρυσὸν καὶ ἐλέφαντα … κτητέον*. Legg. V. 742. A. Alc. I. 134. C: *αὐτῷ ἄρα σοὶ πρῶτον κτητέον ἀρετήν*.

κύαμος, *faba*. Pol. II. 372. C: *ἐρεβίνθων καὶ κυάμων*.

κυανός, *ὁ*, gemma caerulei coloris (*Lazurstein*). Phaed. 113. B: *χρῶμα … ἔχοντα ὅλον οἷον ὁ κυανός*.

κυανοῦς, *ῆ*, *οῦν*, *caeruleus*. Tim. 68. C: *κυανοῦν*

χρῶμα ἀποτελεῖται. Ib. *κυανοῦ ξανθῷ μεμιγμένου.* Critia 120. B: *ἐνδύντες ὅτι καλλίστην κυανῆν στολήν.*

κυβεία, ἡ, *tesserarum lusus.* Phaedr. 274. D: *πεττείας τε καὶ κυβείας.*

κυβέρνησις, ἡ, *gubernatio.* Pol. VI. 488. B: *στασιάζοντας πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς κυβερνήσεως.*

κυβερνήτης, ὁ, *gubernator; rector.* Polit. 272. E: *τοῦ παντὸς ὁ ... κυβερνήτης.* Pol. I. 341. C: *ὁ ὀρθῶς κυβερνήτης ναυτῶν ἄρχων ἐστίν, ἢ ναύτης;* II. 360. E: *κυβερνήτης ἄκρος.* Legg. I. 640. E: *μεθύων κυβερνήτης.* XII. 961. E. Pol. VI. 488. D: *τοῦ ... ἀληθινοῦ κυβερνήτου πέρι.* Alc. II. 146. E. Phaedr. 247. C: *κυβερνήτῃ ... νῷ.* Pol. I. 342. E: *τὸ τῷ κυβερνήτῃ ξυμφέρον.* Prot. 344. D: *τὸν κυβερνήτην.* Gorg. 512. B. Pol. III. 389. C. al. Legg. X. 905. E: *πλοίων κυβερνῆται.* Polit. 302. A: *διὰ τὴν τῶν κυβερνητῶν καὶ ναυτῶν μοχθηρίαν.* Euthyd. 279. E: *τῶν σοφῶν κυβερνητῶν.* Pol. VI. 489. C: *τοῖς ὡς ἀληθῶς κυβερνήταις.* Legg. X. 902. D. Pol. VIII. 551. C: *εἰ νεῶν οὕτω τις ποιοῖτο κυβερνήτας ἀπὸ τιμημάτων.* Legg. II. 674. B.

κυβερνητικός, ή, όν, *artis gubernandi peritus*; fem. *gubernandi ars.* Pol. I. 346. A: *κυβερνητικὴ ... σωτηρίαν ἐν τῷ πλεῖν (παρέχεται).* Alc. I. 125. C: *κυβερνητικὴ γὰρ αὕτη γε ἀρετή.* Theag. 123. D: *οὐκοῦν καὶ ἡ κυβερνητικὴ σοφία ἐστίν;* Legg. IV. 707. A: *διὰ κυβερνητικῆς.* Alc. I. 135. A: *νοῦ τε καὶ ἀρετῆς κυβερνητικῆς ἐστερημένῳ.* Legg. XII. 961. E: *τὰς αἰσθήσεις τῷ κυβερνητικῷ νῷ συγκερασάμενοι.* Polit. 299. C: *ἐπιτίθεσθαι κυβερνητικῇ καὶ ἰατρικῇ.* Epin. 976. B: *ὃ προσφιλὲς ἁπάσῃ κυβερνητικῇ.* Ion. 537. C. Pol. VI. 488. D: *ναυτικὸν ... καλοῦντας καὶ κυβερνητικὸν καὶ ἐπιστάμενον τὰ κατὰ ναῦν.* E: *τὸν ὡς ἀληθῶς κυβερνητικόν.* Legg. XII. 963. A: *νοῦν ... κυβερνητικόν.* Polit. 299. B: *κυβερνητικὴν καὶ τὸ ναυτικὸν* cet. Pol. VI. 488. E. Legg. IV. 709. B. Clit. 408. B: *τῷ μαθόντι τὴν τῶν ἀνθρώπων κυβερνητικήν, ἣν ... σὺ πολιτικὴν ... ἐπονομάζεις πολλάκις.* Polit. 299. C: *τὸ κυβερνητικὸν καὶ ναυτικόν.* Alc. I. 119. D: *βελτίστῳ εἶναι τὰ κυβερνητικά.* Pol. VIII. 551. C: *εἰ καὶ κυβερνητικώτερος εἴη.*

κυβερνῶ, *guberno; rego.* Pol. I. 331. A: *κυβερνᾷ* (Pind.). Theag. 123. B: *ᾗ οἱ ἄνθρωποι τὰ πλοῖα κυβερνῶσι.* C: *ᾗ τὰ ἅρματα κυβερνῶσιν.* Pol. VI. 488. B: *κυβερνᾶν.* Alc. I. 119. D: *τριήρη ... κυβερνᾶν.* Pol. I. 346. B: *κυβερνῶν.* Euthyd. 291. D: *τῆς πόλεως πάντα κυβερνῶσα.* Polit. 298. E: *κατὰ τὰ γράμματα κυβερνῶντας τὰς ναῦς.* Critia 109. C: *τὸ θνητὸν ἅπαν ἐκυβέρνων.* Polit. 299. E: *ὡς οὐ κατὰ τὰ γράμματα ... ἐκυβέρνησε τὰς ναῦς.* Pol. VI. 488. D: *ὅπως ... κυβερνήσει* cet. Hipp. min. 374. E. Conv. 186. E: *ἡ ... ἰατρικὴ ... πᾶσα διὰ τοῦ θεοῦ τούτου κυβερνᾶται.*

Legg. I. 641. A: ὅ τί ποτ' εἴη τὸ κυβερνώμενον ὑπ' αὐτοῦ. XII. 942. B. Pol. IX. 590. D: κυβερνώμενοι. Sis. 389. D: κυβερνητέον.

κυβευτής, ὁ, *aleator.* Eryx. 405. E: ὅσοι τῶν ἀνθρώπων τυγχάνουσι κυβευταὶ ὄντες.

κυβευτικός, ή, όν, *alea ludendi peritus.* Pol. II. 374. C: κυβευτικός.

κυβεύω, *in aleam do.* Prot. 314. A: μὴ περὶ τοῖς φιλτάτοις κυβεύῃς τε καὶ κινδυνεύῃς.

κυβικός, ή, όν, *cubicus.* Tim. 55. C: τὸ ... σχῆμα ... γέγονε κυβικόν. D: γῇ ... τὸ κυβικὸν εἶδος δῶμεν.

κυβιστῶ, *me roto* vel *rotor* (vern. *sich überschlagen*). Conv. 190. A: ὥσπερ οἱ κυβιστῶντες εἰς ὀρθὸν τὰ σκέλη περιφερόμενοι κυβιστῶσι κύκλῳ. **praecipitem me in aliquid deiicio.* Euthyd. 294. E: ἐς μαχαίρας γε κυβιστᾶν.

κύβος, ὁ, *cubus;* etiam *numerus cubicus.* Sis. 388. E: αὐτὸς ... ὁ κύβος. Ib. ὁ τοῦ κύβου διπλασιασμός. Locr. 98. C: ἐκ ... τῷ τετραγώνω γεννᾶσθαι τὸν κύβον, ἑδραιότατον ... σῶμα. Pol. VII. 528. B: περὶ τὴν τῶν κύβων αὔξην. VIII. 546. C. **tessera.* Pol. X. 604. C: ἐν πτώσει κύβων. Etiam *numerus in tessera,* praec. *unio* (vern. *Eins*). Legg. XII. 968. E: ἢ τρὶς ἓξ ... ἢ τρεῖς κύβους βάλλοντας.

κύημα, τό, *fetus.* Conv. 206. D: ἴσχον τὸ κύημα. Pol. V. 461. C: μηδ' εἰς φῶς ἐκφέρειν κύημα μηδέν.

κύησις, ἡ, *conceptio.* Polit. 274. A: τὸ τῆς κυήσεως καὶ γεννήσεως ... μίμημα. Menex. 238. A: οὐ γὰρ γῆ γυναῖκα μιμεῖται κυήσει καὶ γεννήσει.

κυΐσκω, *gravidum facio.* Theaet. 149. B: αὐτὴ κυϊσκομένη τε καὶ τίκτουσα.

κυκεών, ὁ, *cinnus.* Pol. III. 408. B: κἂν εἰ τύχοιεν ... κυκεῶνα πιόντες. Ion. 538. C.

κύκησις, ἡ, *permixtio.* Tim. 68. A: παντοδαπῶν ἐν τῇ κυκήσει ταύτῃ γιγνομένων χρωμάτων.

κύκλησις, ἡ, *circuitus.* Polit. 271. D: αὐτῆς ... τῆς κυκλήσεως ἦρχεν ... ὁ θεός. Tim. 39. C: ἡ τῆς μιᾶς ... κυκλήσεως περίοδος.

κύκλιος, α, ον, *orbem volvens;* cum v. χορός, *orbis saltatorius* (Cic.). Ax. 371. D: κύκλιοι χοροί.

κύκλος, ὁ, *orbis, circulus;* etiam *circuitus.* Pol. IV. 424. A: ἔρχεται ὥσπερ κύκλος αὐξανομένη. Tim. 37. B: ὁ τοῦ θατέρου κύκλος. C: ὁ ταὐτοῦ κύκλος. Ep. VII. 342. B. Parm. 138. A: κύκλου μὴ μετέχοντος. Phil. 62. A: κύκλου ... καὶ σφαίρας αὐτῆς τῆς θείας. Dat. κύκλῳ, *in orbem* et *circumcirca;* c. art. est i. q. adiect. Phaedr. 251. D: πᾶσα κεντουμένη κύκλῳ ἡ ψυχή. Phaed. 72. B: ὥσπερεὶ κύκλῳ περιιόντα. 111. C: τόπους δ' εἶναι ... κύκλῳ περὶ ὅλην πολλούς. Parm. 138. A. Pol. I. 328. C. Tim. 33. B. Critia 114. A: τὴν κύκλῳ λῆξιν. Legg. V. 747. A: τῆς κύκλῳ πε-

ριφορᾶς. Etiam ἐν κύκλῳ. Prot. 315. B: ἐν κύκλῳ περιόντες. Theaet. 160. E. Polit. 286. E: τὰς ἐν κύκλῳ περιόδους οὐκ ἀποδεχόμενον. Tim. 63. A. Legg. V. 746. A. al. Pol. X. 616. E: πλατύτατον τὸν τοῦ χείλους κύκλον ἔχοντα. Tim. 34. B: κύκλῳ ... κύκλον στρεφόμενον οὐρανὸν ... κατέστησε. 38. D: τάχει ... ἰσόδρομον ἡλίῳ κύκλον ἰόντας. Legg. V. 745. B: κύκλον περιβάλλοντα. X. 893. C. Locr. 96. E: ὁ δ' ἅλιος ... ἐνιαυσίῳ χρόνῳ τὸν αὐτῶ κύκλον ἐκτελεῖ. Pol. VIII. 546. A: ὅταν περιτροπαὶ ἑκάστοις κύκλων περιφορὰς ξυνάπτωσι. Tim. 36. C. Legg. X. 893. C: καθάπερ ἡ τῶν ἑστάναι λεγομένων κύκλων στρέφεται περιφορά. Phil. 62. B: χρώμενος ... καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως κανόσι καὶ τοῖς κύκλοις. Legg. X. 893. D: μεγάλοις καὶ σμικροῖς κύκλοις. Pol. X. 616. D: κύκλους ἄνωθεν τὰ χείλη φαίνοντας. Tim. 36. D. Critia 117. B. Riv. 132. A: κύκλους ... γράφοντες ἐφαινέσθην.

κυκλοτερής, ὁ ἡ, *orbiculatus*. Tim. 58. A: ἡ τοῦ παντὸς περίοδος ... κυκλοτερὴς οὖσα. Conv. 189. E: ἐπ' αὐχένι κυκλοτερεῖ.

κυκλῶ, *volvo*; etiam *circum duco*. Crat. 408. C: ὅτι ὁ λόγος τὸ πᾶν σημαίνει καὶ κυκλεῖ καὶ πολεῖ ἀεί. Phil. 15. E: τοτὲ μὲν ἐπὶ θάτερα κυκλῶν cet. Polit. 270. B: ἐφ' ἃ νῦν κυκλεῖται. Pol. X. 617. A: κυκλεῖσθαι. Tim. 38. A: χρόνου ... κατ' ἀριθμὸν κυκλουμένου. — Cognat. est κυκλῶ (όω), *in orbem* vel *circumcirca duco*. Critia 118. B: περὶ τὸ πεδίον κυκλωθεῖσα (τάφρος).

κύκνος, ὁ, *cycnus*. Pol. X. 620. A: κύκνου βίον αἱρουμένην. Ib. κύκνον. Phaed. 85. B: οὔτε οἱ κύκνοι. 84. E: τῶν κύκνων ... φαυλότερος ... τὴν μαντικήν.

κυκῶ, *confundo*; *conturbo*. Phaed. 101. E: πάντα κυκῶντες. Crat. 439. C: ἀλλ' οὗτοι αὐτοὶ ... ὥσπερ εἴς τινα δίνην ἐμπεσόντες κυκῶνται. Tim. 66. A: ὥστε κινήσαντα περὶ ἄλληλα ποιεῖν κυκᾶσθαι. Ib. κυκώμενα. Legg. II. 669. D: ταῦτα ... ὁρῶσι πάντα κυκώμενα.

κυλίνδησις, ἡ, *volutatio*; trop. in eo ponitur qui multum in aliqua re versatur vel versatus est. Soph. 268. A: διὰ τὴν ἐν τοῖς λόγοις κυλίνδησιν.

κυλινδοῦμαι, *volutor*; *volvor*; *versor*. Phaedr. 275. E: κυλινδεῖται ... πᾶς λόγος ὁμοίως παρὰ τοῖς ἐπαΐουσιν cet. Pol. V. 479. D: ὅτι ... μεταξύ που κυλινδεῖται τοῦ τε μὴ ὄντος καὶ τοῦ ὄντος εἰλικρινῶς. IV. 432. D: πρὸ ποδῶν .. κυλινδεῖσθαι. Tim. 44. D: κυλινδούμενον ἐπὶ γῆς. 59. D (Pol. III. 388. B: κυλινδόμενον. Hom.). Phaed. 81. C: περὶ τὰ μνήματα ... κυλινδουμένη (v. καλ.). Phaedr. 257. A: περὶ γῆν κυλινδουμένην. Phaed. 82. E: ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ κυλινδουμένην. Theaet. 172. C: οἱ ἐν δικαστηρίοις καὶ τοῖς τοιούτοις ἐκ νέων κυλινδούμενοι (v. καλ.). Polit. 309. A: τοὺς ... ἐν ἀμαθίᾳ ... κυλινδουμένους (v. καλ.).

κύλιξ, ἡ, *calix*, *poculum*. Phaed. 117. A: ἐν κύλικι φέροντα. Conv. 214. A: οὔτως οὔτε τι λέγομεν ἐπὶ τῇ κύλικι οὔτ' ἐπᾴδομεν (v. οὔτε τι ᾄδ.); Lys. 219. E: κύλικα κεραμέαν. Conv. 175. D: ἐν ταῖς κύλιξιν.

κῦμα, τό, *unda*, *fluctus*. Phaed. 114. A: ἐνιαυτὸν ἐκεῖ γενομένους ἐκβάλλει τὸ κῦμα. Pol. V. 473. C: ὥσπερ κῦμα ἐκγελῶν. Legg. V. 740. E: ἐὰν ... ἐπέλθῃ ποτὲ κῦμα κατακλυσμὸν φέρον νόσων. Tim. 43. B: πολλοῦ ... ὄντος τοῦ κατακλύζοντος ... κύματος. Pol. V. 473. C: ὃ τῷ μεγίστῳ παρεικάζομεν κύματι. 457. B: τοῦτο ... ἓν ὥσπερ κῦμα φῶμεν διαφεύγειν. Ib. οὐ σμικρὸν κῦμα διαφεύγεις. 472. A: τὼ δύο κύματε ἐκφυγόντι (μοι). X. 611. D: πάντως λελωβῆσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων.

κυμαίνω, *fluctuo*; *ferveo*. Phaed. 112. B: κυμαίνει ἄνω καὶ κάτω. Legg. XI. 930. A: ἐὰν δ' αἱ ψυχαὶ κυμαίνωσι μειζόνως αὐτῶν.

κύμινδις, ὁ, eadem fere avis quae Lat. *accipiter*. Crat. 392. A. (Hom.).

κυνάριον, τό, *catulus*. Euthyd. 298. D: καὶ σὺ ἄρα ἀδελφὸς εἶ ... κυναρίων. E.

κυνῆ, ἡ, *galea*. Pol. X. 612. B: τὴν Ἄϊδος κυνῆν.

κυνηγέσιον, τό, *venatio*; etiam trop. Prot. init. ἀπὸ κυνηγεσίου τοῦ περὶ τὴν Ἀλκιβιάδου ὥραν. Lach. 194. B: βούλει ... καὶ Νικίαν τόνδε παρακαλῶμεν ἐπὶ τὸ κυνηγέσιον; Pol. III. 412. B: θήρας τε καὶ κυνηγέσια. Legg. VI. 763. B: κυνηγέσια καὶ τὴν ἄλλην θήραν.

κυνηγέτης, ὁ, *venator*. Lach. 194. B: οὐκοῦν ... τὸν ἀγαθὸν κυνηγέτην μεταθεῖν χρὴ καὶ μὴ ἀνιέναι; Euthyd. 290. B: οἱ ... κυνηγέται καὶ οἱ ἁλιεῖς. Pol. IV. 432. B: ὥσπερ κυνηγέτας τινάς.

κυνηγετικός, ή, όν, *venandi peritus*; fem. *ars venandi*. Euth. 13. A: ὁ κυνηγετικός. Ib. ἡ γάρ που κυνηγετικὴ κυνῶν θεραπεία. De virt. 378. D. Euth. 13. B: ὑπὸ τῆς κυνηγετικῆς.

κυνηγετῶ, *venor*. Legg. VII. 824: ὅπου καὶ ὅπηπερ ἂν ἐθέλωσι κυνηγετεῖν.

κυνηγῶ, *venor*, *insidior*. Ep. VII. 349. B: ὁ μὲν ἐκυνήγει τὸν Ἡρακλείδην.

κυνίδιον, τό, *catulus*. Euthyd. 298. E: ἔστιν ... αὐτῷ κυνίδια; A: ὁ (πατὴρ) τῶν κυνιδίων.

κυνοκέφαλος, ὁ, *simiarum genus* (caput caninum habens). Theaet. 161. C. 166. C.

κύντερον, *indignius*, *peius*. Phaed. 94. D. et Pol. III. 390. D. (Hom.).

κυπαρίττινος, η, ον, *cupressinus*. Legg. V. 741. C: κυπαριττίνας μνήμας.

κυπάριττος, ἡ, *cupressus*. Legg. IV. 705. C: κυπάριττος ... οὐ πολλή. Eryx. 394. E: τῆς ... κυπαρίττου τῆς

ἐν τῇ οἰκίᾳ. Legg. I. 625. B: κυπαρίττων ... ἐν τοῖς ἄλσεσιν ὕψη καὶ κάλλη θαυμάσια.

κυπτάζω, *incumbo*, *perscrutor* (pr. capite inclinato). Pol. V. 469. D: ὅταν περὶ τὸν τεθνεῶτα κυπτάζωσι. Riv. 137. B: οὐδὲ πολυπραγμονοῦντα κυπτάζοντα ζῆν.

κύπτω, *pronus sum*. Pol. IX. 586. A: κεκυφότες εἰς γῆν καὶ εἰς τραπέζας.

κύρβεις, οἱ vel αἱ, *tabulae* vel *pilae*. Polit. 298. D: γράψαντες ἐν κύρβεσί τισι καὶ στήλαις.

κύριος, α, ον, *qui potestatem, vim* vel *auctoritatem habet*; subst. *auctor, arbiter, dominus*; *qui aliquid efficit* et simpl. *qui potest*; *ratus, certus; verus* vel *iustus*; etiam *praestans*. Phaedr. 239. C: οὗ ἂν γένηται κύριος. Crat. 389. D: εἰ μέλλει κύριος εἶναι ὀνομάτων θέτης. Phil. 12. A: οὐκ ἂν ἔτι κύριος εἴης τῆς πρὸς Σωκράτη ὁμολογίας ἢ καὶ τοὐναντίον. Pol. VIII. 546. C: τοιούτου κύριος (int. ἐστί). IX. 583. A: κύριος ... ἐπαινέτης ὢν ἐπαινεῖ τὸν ἑαυτοῦ βίον ὁ φρόνιμος. Legg. III. 700. D: οὐκ ἦν ... ὁ δῆμός τινων κύριος. VIII. 848. C: κύριος ἔστω τῆς νομῆς. IX. 880. C: ἔστω κύριος (*ratus*) ὁ τιμηθεὶς αὐτῷ χρόνος. XI. 929. D: ὡς ὢν τῶν αὑτοῦ κύριος. Ep. VII. 324. B: εἰ θᾶττον ἐμαυτοῦ γενοίμην κύριος. VIII. 354. C: νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων. Theaet. 178. D: ἡ τοῦ γεωργοῦ δόξα ... κυρία. Pol. VII. 517. C: ἐν ... νοητῷ αὐτὴ κυρία ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρασχομένη. Legg. XI. 924. B: ἡ τῶν ἐπιτρόπων αἵρεσις γιγνέσθω κυρία. Def. 413. D: ἀπόφασις κυρία. Pol. II. 265. C: ἐπειδὴ τὸ δοκεῖν ... κύριον εὐδαιμονίας (int. ἐστί). Legg. V. 739. B: ἑκάστῳ τῷ τῆς συνοικήσεως κυρίῳ. Ep. VI. 323. C: νόμῳ κυρίῳ. Pol. VII. 517. C: τὸν τούτου (τοῦ φωτὸς) κύριον τεκοῦσα. Critia 120. D: θανάτου ... τὸν βασιλέα τῶν ξυγγενῶν μηδενὸς εἶναι κύριον. Legg. VI. 774. E: ἐγγύην ... εἶναι κυρίαν πατρὸς μὲν πρῶτον cet. XI. 922. C: οὕτω κυρίαν εἶναι διαθήκην. I. 638. D: ἀξιοῦμέν τι λέγειν κύριον. VI. 758. D. Pol. IV. 429. B: οὐ γὰρ ... οἵ γε ἄλλοι ἐν αὐτῇ ... κύριοι ἂν εἶεν ἢ τοίαν αὐτὴν εἶναι ἢ τοίαν. Legg. XII. 966. C: ὅσης φαίνονται κύριοι δυνάμεως. Crit. 44. A: οἱ τούτων κύριοι. Legg. VII. 794. B: αἱ τῶν γάμων κύριαι τῆς ἐπιμελείας. XI. 930. A: ταῦτ' ἔστω κύρια. Ep. VI. 323. C. Phil. 67: κυρίους εἶναι μάρτυρας μᾶλλον ἢ cet. Pol. VI. 493. D: κυρίους αὑτοῦ ποιῶν τοὺς πολλούς. VII. 534. C: κυρίους τῶν μεγίστων εἶναι. Legg. VI. 759. E. Theaet. 179. B: ἢ τὰς τῶν ἄλλων δόξας κυρίας ποιεῖ. Legg. XII. 942. E: ἔχον τὰς κυρίας ἁπάσας αἰσθήσεις αὐτοῦ φύσει. Crit. 50. B: τὰς δίκας ... κυρίας εἶναι. Legg. X. 889. E: τότε κύρια ἕκαστα εἶναι. XI. 926. D: κύρια τελοῦντες τὰ τούτων δόγματα. Theaet. 161. D: μήτε τὴν δόξαν κυριώτερος ἔσται ἐπισκέψασθαι ἕτερος τὴν ἑτέρου. Soph. 246. D: τὸ γὰρ ὁμολογηθὲν παρὰ

βελτιόνων που κυριώτερον ἢ τὸ παρὰ χειρόνων. Tim. 41. B: μείζονος ἔτι δεσμοῦ καὶ κυριωτέρου λαχόντες. Conv. 218. D: τούτου δ' οἶμαί μοι συλλήπτορα οὐδένα κυριώτερον εἶναι σοῦ. Theaet. 206. B: κυριωτέραν (τὴν γνῶσιν ἔχειν) τῆς συλλαβῆς. Phil. 58. D. Alc. I. 130. D: οὐ γάρ ... κυριώτερόν γε οὐδὲν ἂν ἡμῶν αὐτῶν φήσαιμεν ἢ τὴν ψυχήν. Ep. VII. 345. B: κυριώτεροι ... κριταί. 311. D: κυριώτερα ... τὰ τῶν θείων ἀνθρώπων μαντεύματα, ἢ τὰ τῶν μή. Soph. 230. D: ὡς ... μεγίστη καὶ κυριωτάτη τῶν καθάρσεών ἐστι. Pol. III. 401. D: κυριωτάτη ἐν μουσικῇ τροφή. VIII. 565. A: ὃ δὴ πλεῖστόν τε καὶ κυριώτατον ἐν δημοκρατίᾳ, ὅτανπερ ἀθροισθῇ. IX. 583. B: κυριώτατον τῶν πτωμάτων. Tim. 90. A: περὶ τοῦ κυριωτάτου παρ' ἡμῖν ψυχῆς εἴδους. Pol. II. 382. A: τῷ κυριωτάτῳ ... ἑαυτῶν ψεύδεσθαι. Conv. 180. B: κυριώτατον (θεῶν) εἶναι εἰς ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας κτῆσιν ἀνθρώποις. Tim. 29. E: ταύτην ... γενέσεως καὶ κόσμου ... ἀρχὴν κυριωτάτην παρ' ἀνδρῶν φρονίμων ἀποδεχόμενος cet. Epin. 989. D: τοῦτο ... τὸ μέρος εἶναί φαμεν φύσει κυριώτατον. Legg. XII. 957. C: πάντων γὰρ μαθημάτων κυριώτατα τοῦ τὸν μανθάνοντα βελτίω γίγνεσθαι τὰ περὶ τοὺς νόμους κείμενα. Pol. II. 382. A: περὶ τὰ κυριώτατα. Tim. 84. C: τὰ μέγιστα καὶ κυριώτατα πρὸς θάνατον τῶν νοσημάτων ἀποτελεῖ. 87. C. Legg. XI. 931. E: πάντων πρὸς θεοφιλῆ μοῖραν κυριώτατα ἀγαλμάτων ἂν κεκτῆτο.

κυρίττω, *cornibus peto* s. *ferio*. Pol. IX. 586. B: κυρίττοντες ἀλλήλους σιδηροῖς κέρασι. Gorg. 516. A: παραλαβὼν μὴ λακτίζοντας αὐτοὺς μηδὲ κυρίττοντας cet.

κυρίως, *iuste* vel *iure*, *legitime*; etiam *vere* vel *ita ut par est*. Parm. 136. C: εἰ μέλλει ... κυρίως διόψεσθαι τὸ ἀληθές. Legg. IX. 871. D: οὕσπερ τοῖς τὰ ἱερὰ συλῶσι διαδικάζειν ἐῤῥήθη κυρίως. X. 896. B: ὄρθως ἄρα καὶ κυρίως ... εἰρηκότες ἂν εἶμεν cet. XI. 915. D. 925. C: ὧν ὁ κλῆρος γιγνέσθω κυρίως. XII. 949. C. Men. 96. B: τοὺς ... οὕτω τεταραγμένους ... φαίης ἂν σὺ κυρίως διδασκάλους εἶναι;

κύρομαι, *incido*. Pol. II. 379. D. (Hom.).

κῦρος, τό, *potestas*, *vis*; etiam *id quod auctoritatem habet*, *rem decernit*. Gorg. 450. E: πᾶσα ἡ πρᾶξις καὶ τὸ κῦρος αὐταῖς διὰ λόγων ἐστί. Legg. III. 700. C: τὸ δὲ κῦρος τούτων γνῶναι ... οὐ σύριξ ἦν cet. Gorg. 450. E: ὅτι ἡ διὰ λόγου τὸ κῦρος ἔχουσα ῥητορική ἐστι. 451. A. B. Crat. 435. C: τὴν σὴν ὁμολογίαν καὶ ξυνθήκην κῦρος ἔχειν ὀνομάτων ὀρθότητος πέρι.

κύρτος, ὁ, *nassa*. Tim. 78. D: τὸ ... ἄλλο κύτος τοῦ κύρτου. 79. D: τῷ τοῦ κύρτου πλέγματι. 78. B: οἷον οἱ κύρτοι. Legg. VII. 823. E: κύρτοις ἀργὸν θήραν διαπονουμένοις. Soph. 220. C: κύρτους.

κυρῶ (*έω*), *adipiscor*. Alc. II. 141. B: *ὡς τῶν μεγίστων ἀγαθῶν κεκυρηκότα*.

κυρῶ (*όω*), *ratum efficio*. Pol. X. 620. E: *κυροῦντα ἣν λαχὼν εἵλετο μοῖραν*. Med. *efficio* vel *perficio*. Gorg. 451. C: *ὅτι καὶ αὕτη λόγῳ κυροῦται τὰ πάντα*. B: *τῶν λόγῳ τὸ πᾶν κυρουμένων*. D.

κύρωσις, *ἡ*, i. q. *κῦρος*. Gorg. 450. B: *πᾶσα ἡ πρᾶξις καὶ ἡ κύρωσις διὰ λόγων ἐστί*.

κύστις, *ἡ*, *vesica*. Tim. 91. A: *εἰς τὴν κύστιν ἐλθὸν* (*τὸ πῶμα*).

κύτος, *τό*, pr. *quod aliquid continet* et *complectitur*; hinc *complexus*, *corpus* (i. q. *totum*); saepenumero vocis appositae est amplificatio. Tim. 74. A: *διὰ παντὸς τοῦ κύτους*. Legg. XII. 964. E: *ὡς αὐτῆς ... τῆς πόλεως οὔσης τοῦ κύτους*. Tim. 44. A: *τὸ τῆς ψυχῆς ἅπαν κύτος*. 45. A: *περὶ τὸ τῆς κεφαλῆς κύτος*. 67. A. 69. E: *διοικοδομοῦσι τοῦ θώρακος αὖ κύτος*. 79. D.

κυῶ, *concipio*. Conv. 203. C: *ἐκύησε τὸν Ἔρωτα*. 209. A: *κυῆσαι*. **gravidus* vel *gravidatus sum*; etiam trop. (ut vern. *schwanger gehn*). Theaet. 184. B: *ὧν κυεῖ περὶ ἐπιστήμης*. 210. B: *ἦ οὖν ἔτι κυοῦμέν τι καὶ ὠδίνομεν ... περὶ ἐπιστήμης* —; Conv. 206. C: *κυοῦσι γὰρ ... πάντες ἄνθρωποι καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχήν*. 209. A: *εἰσὶ γὰρ οὖν ... οἳ ἐν ταῖς ψυχαῖς κυοῦσιν ἔτι μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς σώμασιν, ἃ ψυχῇ προσήκει καὶ κυῆσαι καὶ κυεῖν*. B: *ἅτε κυῶν*. Legg. VII. 792. E: *ἡ κύουσα* (*κυοῦσα?*). Conv. 206. D: *ὅταν ... καλῷ προσπελάζῃ τὸ κυοῦν*. Ib. *τῷ κυοῦντι*. Theaet. 151. B: *ὠδίνειν τι κυοῦντα ἔνδον*. Legg. VII. 789. E: *τὴν ... κύουσαν* (*κυοῦσαν?*) *περιπατεῖν*. Conv. 209. C: *ἃ πάλαι ἐκύει*. Pass. *in utero gestor*. Epin. 973. D: *τὸ μετασχεῖν τῆς τῶν κυουμένων ἕξεως*. Legg. VII. 789. A: *ἦ τοῖς κυουμένοισι φράζεις;*

κύων, *ὁ* et *ἡ*, *canis*. Pol. II. 375. A: *ὁ μὴ θυμοειδὴς εἴτε ἵππος εἴτε κύων ἢ ἄλλο ὁτιοῦν ζῷον*. Legg. XI. 936. E. Pol. X. 607. B: *ἡ λακέρυζα ... κύων ἐκείνη*. Hipp. min. 375. A: *κυνός*. Soph. 231. A: *καὶ γὰρ κυνὶ λύκος, ἀγριώτατον ἡμερωτάτῳ* (*προσέοικε*). Phaedr. 228. B: *νὴ τὸν κύνα*. (Id. Gorg. 466. C. Phaed. 98. E. Pol. III. 399. E. al.) Gorg. 461. A: *μὰ τὸν κύνα*. 482. B: *μὰ τὸν κύνα, τὸν Αἰγυπτίων θεόν*. Euthyd. 298. E: *εἶδον ... αὐτὸν ὀχεύοντα τὴν κύνα*. Pol. I. 335. B: *κύνες βλαπτόμενοι*. VIII. 563. C: *αἵ τε κύνες ... οἷαίπερ αἱ δέσποιναι γίγνονται καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι*. Polit. 266. A: *τὸ ... τῶν κυνῶν γένος*. Pol. I. 335. B: *εἰς τὴν τῶν κυνῶν ἀρετήν*. II. 375. E: *τῶν γενναίων κυνῶν*. III. 397. A: *κυνῶν ... φθόγγους*. 416. A: *ἀντὶ κυνῶν λύκοις ὁμοιωθῆναι*. V. 469. E: *τῶν κυνῶν αἳ τοῖς λίθοις ... χαλεπαίνουσι τοῦ βαλόντος οὐχ ἁπτόμεναι*. Legg. X. 906. B. Pol. II. 376. A: *τοῦτο ... ἐν τοῖς κυσὶ*

κατόψει. IV. 422. D: κυσὶ πολεμεῖν στερεοῖς τε καὶ ἰσχνοῖς. Legg. II. 654. E: καθάπερ κυσὶν ἰχνευούσαις. XII. 967. D: κυσὶ ματαίαις ... χρωμέναισιν ὑλακαῖς. Pol. III. 404. A: οὕς γε ὥσπερ κύνας ἀγρύπνους τε ἀνάγκη εἶναι cet. 416. A: κύνας ἐπικούρους ποιμνίων. V. 459. A: κύνας θηρευτικούς.

κωβιός, ὁ, *gobius* s. *gobio*. Euthyd. 298. D: τῶν κωβιῶν καὶ κυναρίων cet.

κώδιον, τό, *vellus*. Prot. 315. D: ἐγκεκαλυμμένος ἐν κωδίοις τισὶ καὶ στρώμασι καὶ μάλα πολλοῖς.

κῶλον, τό, *pars* (pr. abscisa, vern. *Stück*). Legg. XII. 947. E: πέριξ δένδρων ἄλσος περιφυτεύσουσι πλὴν κώλου ἑνός. **membrum*. Legg. VII. 789. E: μή πῃ βίᾳ ἐπερειδομένων (τῶν νέων) στρέφηται τὰ κῶλα. Tim. 76. E: ἐπ᾽ ἄκροις τοῖς κώλοις. 44. E: ἐκτατά τε κῶλα καὶ καμπτὰ ἔφυσε τέτταρα. 91. E.

κώλυμα, τό, *impedimentum*. Crat. 418. E: κώλυμα φορᾶς.

κώλυσις, ἡ, *impeditio*. Soph. 220. B: ὅσον ἂν ἕνεκα κωλύσεως (*coërcendi causa*) εἴργῃ τι περιέχον.

κωλυτής, ὁ, *qui impedit*. Critia 109. A: νῦν δὲ ὑπὸ δεισμῶν δῦσαν ἄπορον πηλὸν τοῖς ἐνθένδε ἐκπλέουσιν ... ὥστε μηκέτι πορεύεσθαι κωλυτὴν παρασχεῖν.

κωλύω, *impedio; inhibeo; veto;* c. negat. (ut οὐδὲν κωλύει) et interrog. τί (τί κωλύει; Lat. *quidni?*) in eo ponitur *quod fieri potest* vel *licet*. Hipp. mai. 287. A: ἀτὰρ μή τι κωλύω —; Prot. 310. A: εἰ μή σέ τι κωλύει. Phaedr. 268. E: οὐδὲν ... κωλύει μηδὲ σμικρὸν ἁρμονίας ἐπαΐειν τὸν τὴν σὴν ἕξιν ἔχοντα. Gorg. 458. D: τό γ᾽ ἐμὸν οὐδὲν κωλύει (*per me licet*). 508. D. Phaed. 77. B: τί γὰρ κωλύει γίγνεσθαι ... αὐτὴν cet. 108. E: τοὺς τόπους αὐτῆς οὐδέν με κωλύει λέγειν. Theaet. 143. A: ἀλλὰ τί κωλύει νῦν ἡμᾶς διελθεῖν; 208. A: κωλύει οὖν τι ... οὕτως ἔχειν τὸν αὐτόν; Polit. 292. A: τί γὰρ δὴ καὶ κωλύει; Parm. 131. A. Crat. 406. C. Pol. V. 453. B. Euth. 9. D: τί γὰρ κωλύει; Charm. 163. A: ἀλλ᾽ ὅρα μὴ ἐκεῖνον κωλύει ὃς cet. Eryx. 394. B: ὅν γε οὐδὲν κωλύει πτωχεύειν. Lys. 207. E: καὶ μάλα γε πολλὰ κωλύουσι. Legg. VII. 824: τούτους μηδεὶς τοὺς ἱεροὺς ὄντως θηρευτὰς κωλυέτω. Lys. 209. E: ἢ κωλύοι ἄν; Legg. VIII. 837. D: (ὅτι) τοὺς ... δύο ... κωλύοιμεν ἄν. Lys. 209. E: μὴ οὐ τοῦτό σε ... κωλύῃ. Phaed. 88. A: μηδὲν κωλύειν ... ἐνίων ἔτι εἶναι. Soph. 254. B. Legg. XII. 960. A. Hipp. mai. 303. A: τόδε ἔμοιγε δοκεῖ ... κωλύειν ὅτι cet. Legg. XII. 955. A: ὁ κωλύων. Pol. IV. 439. C: τὸ κωλῦον τὰ τοιαῦτα. Legg. VI. 772. D: τὸν κωλύοντα ἀεὶ κατὰ νόμον κρατεῖν. Pol. IV. 439. C: ἐνεῖναι ... τὸ κωλῦον πιεῖν. V. 465. B: ἱκανὼ γὰρ τὼ φύλακε κωλύοντε, δέος τε καὶ αἰδώς. Legg. III. 694. D: κωλύουσαι ... μήτε αὐτοῖς ἐναντιοῦσθαι μηδένα εἰς μηδὲν cet. Eryx. 396. E: τῶν νόμων κωλυόντων. A: εἰ παρὼν μὴ ... ἐκώλυον διαφε-

ρομένους. Crat. 384. B: οὐδὲν ἂν ἐκώλυέ σε αὐτίκα μάλα εἰδέναι τὴν ἀλήθειαν cet. Menex. 244. C: ἀνθ᾽ ὧν ἡμεῖς τἀκείνων ἐκωλύσαμεν πεσεῖν. Ep. VIII. 357. A: εἰ μὴ ξενικαὶ ἐριννύες ἐκώλυσαν. Lys. 210. A: οὐκ ἂν κωλύσειεν. Legg. XII. 954. E: ἐάν τίς τινα δίκῃ παραγενέσθαι κωλύσῃ βίᾳ. Phil. 42. E: διότι τὴν ἐμὴν ἐρώτησιν οὐ κωλύσεις (Cl. c. al. κωλύει ἐμέ. An οὐδὲν κωλύει με?) διερέσθαι σε πάλιν. Charm. 174. C: ἡ δὲ κυβερνητικὴ κωλύσει ἐν τῇ θαλάττῃ ἀποθνήσκειν. Legg. XI. 920. D: ἐὰν ἀπὸ τύχης ἀπροσδοκήτου τις ἄκων κωλυθῇ. VII. 799. E: ἵνα μὴ τὴν ἑπομένην τάξιν τοῖς νόμοις ... διαπεράνασθαι κωλυθῶμεν μάτην. Pol. X. 621. B: αὐτὸς ... τοῦ ... ὕδατος κωλυθῆναι πιεῖν.

κωμάζω, *comissor*. Legg. I. 637. A: κωμάζοντί τινι μετὰ μέθης.

κώμη, ἡ, *vicus*. Legg. I. 626. C: κώμη ... πρὸς κώμην (opp. πόλεσι πρὸς πόλεις). VIII. 848. D: ἐν τῇ κώμῃ ... ἑκάστῃ. I. 627. A: οἰκίαν τε καὶ κώμην καὶ πόλιν ἔχειν ταὐτὸν τοῦτο ἐν αὐταῖς. Pol. V. 475. D: οὔτε τῶν κατὰ πόλεις οὔτε τῶν κατὰ κώμας ἀπολειπόμενοι. Critia 118. B: πολλὰς ... κώμας καὶ πλουσίας περιοίκων ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντα. 119. D. Legg. V. 746. D: φρατρίας καὶ δήμους καὶ κώμας. VII. 794. A: εἰς τὰ κατὰ κώμας ἱερά. VIII. 848. C. X. 910. D. De lege 320. C.

κωμήτης, ὁ, *vici incola*. Legg. XII. 956. C: δεύτεροι ... κωμῆταί τε καὶ φυλέται. VI. 763. A: ἐκ τῶν ἄλλων γεωργῶν τε καὶ κωμητῶν. 762. A: ἐν τοῖς κωμήταις καὶ γείτοσιν.

κῶμος, ὁ, *comissatio*. Theaet. 173. D: δεῖπνα καὶ σὺν αὐλητρίσι κῶμοι. Pol. IX. 573. D: ἑορταὶ γίγνονται παρ᾽ αὐτοῖς καὶ κῶμοι cet.

κωμῴδημα, τό, *cavillatio*, *ludificatio*. Legg. VII. 816. D: τῶν ἐπὶ τὰ τοῦ γέλωτος κωμῳδήματα τετραμμένων (σωμάτων καὶ διανοημάτων).

κωμῳδία, *comoedia*. Pol. III. 394. C: τραγῳδία τε καὶ κωμῳδία. Legg. XI. 935. E: ποιητῇ ... κωμῳδίας ἤ τινος ἰάμβων cet. Theaet. 152. E. Phil. 50. B: (ἐν) τῇ τοῦ βίου ξυμπάσῃ τραγῳδίᾳ καὶ κωμῳδίᾳ. C: τὴν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ μῖξιν. Apol. 19. C: ἐν τῇ Ἀριστοφάνους κωμῳδίᾳ. Conv. 223. D: κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν. Pol. III. 394. D. Legg. VII. 816. E: ὅσα ... περὶ γέλωτά ἐστι παίγνια, ἃ δὴ κωμῳδίαν πάντες λέγομεν. Phil. 48. A: τὴν ... ἐν ταῖς κωμῳδίαις διάθεσιν ἡμῶν τῆς ψυχῆς.

κωμῳδικός, ή, όν, *comicus*. Pol. X. 606. C: ἐν μιμήσει ... κωμῳδικῇ.

κωμῳδοποιός, ὁ, *poëta comicus* et simpl. *comicus* (qui risum concitat). Phaed. 70. B: οὐδ᾽ εἰ κωμῳδοποιὸς εἴη. Pol. X. 606. C: ὥστε κωμῳδοποιὸς γενέσθαι. Apol. 18. D.

Alc. I. 121. D: τὸ τοῦ κωμῳδοποιοῦ. Conv. 223. D: τὸν τέχνῃ τραγῳδοποιὸν ὄντα κωμῳδοποιὸν εἶναι.

κωμῳδός, ὁ, comicus. Phaedr. 236. C: τὸ τῶν κωμῳδῶν φορτικὸν πρᾶγμα ... ποιεῖν. Legg. XI. 935. D: τὴν τῶν κωμῳδῶν προθυμίαν τοῦ γελοῖα εἰς τοὺς ἀνθρώπους λέγειν. Pol. III. 395. A: ἀλλ' οὐδέ τοι ὑποκριταὶ κωμῳδοῖς τε καὶ τραγῳδοῖς οἱ αὐτοί.

κωμῳδῶ, facetiis perstringo. Parm. 128. C: πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας αὐτὸν (τὸν Παρμενίδου λόγον) κωμῳδεῖν. Pol. V. 452. D: ἐξῆν τοῖς τότε ἀστείοις πάντα ταῦτα κωμῳδεῖν. Legg. XI. 935. E: μηδένα τῶν πολιτῶν κωμῳδεῖν. Conv. 193. B: κωμῳδῶν τὸν λόγον. Legg. XI. 935. D: κωμῳδοῦντες. Pol. III. 395. E: κακηγοροῦντάς τε καὶ κωμῳδοῦντας ἀλλήλους. Conv. 193. D: μὴ κωμῳδήσῃς αὐτόν (τὸν λόγον). Legg. VII. 816. D: κεκωμῳδημένα.

κώνειον, τό, cicuta. Lys. 219. E: κώνειον πεπωκότα.

κωφός, ή, όν, hebes. Tim. 75. E: κωφὴν καὶ ἀναίσθητον διὰ τὸν τῶν σαρκῶν ὄχλον. 88. B: τὸ ... τῆς ψυχῆς κωφὸν καὶ δυσμαθὲς ... ποιοῦσαι. 74. E: μήτ' αὖ ... κωφότερα (v. κουφότερα) τὰ περὶ τὴν διάνοιαν ποιοῖεν. * *surdus.* Phaedr. 253. E: κωφός. Gorg. 511. A: εἰ μὴ κωφός γ' εἰμί. Legg. XI. 932. A: εἰ ... τινὰ κατέχοι φήμη κωφὴ τῶν τοιούτων προοιμίων. Pol. III. 411. D: ἀσθενές τε καὶ κωφὸν καὶ τυφλὸν γίγνεται. Phaedr. 270. E: οὐ μὴν ἀπεικαστέον ... τυφλῷ οὐδὲ κωφῷ.

κωφότης, ἡ, surditas. Alc. I. 126. B: κωφότητος ... ἀπογιγνομένης.

Λ.

λάβδα, τό, Crat. 427. B: ὅτι ... ὀλισθάνει μάλιστα ἐν τῷ λάβδα ἡ γλῶττα. 434. C: τὸ ... λάβδα τῷ λείῳ καὶ μαλακῷ (προσέοικεν). D. 435. A.

λαβή, ἡ, ansa ad prehendendum, et in univ. *occasio.* Pol. VIII. 544. B: πάλιν ... ὥσπερ παλαιστής, τὴν αὐτὴν λαβὴν πάρεχε. Legg. III. 682. E: ὁ λόγος ἡμῖν οἷον λαβὴν ἀποδίδωσιν. Phaedr. 236. B: περὶ ... τούτου ... εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς ἐλήλυθας.

λαβρός, ὁ ἡ, vehemens, insanus. Locr. 103. A: (ἐς) λαγνείας λαβροτάτας.

λαβύρινθος, ὁ, labyrinthus. Euthyd. 291. B: ὥσπερ εἰς λαβύρινθον ἐμπεσόντες.

λαγνεία, ἡ, salacitas. Locr. 103. A: λαγνείας.

λάγνος, ὁ ἡ, salax. Locr. 104. E: λάγνων.

λαγχάνω, sorte nanciscor, sorte assignatum accipio, in univ. *nanciscor* (praec. in eo cui provincia evenit); etiam *habeo*; intr. *sorte ducor*, etiam *sors mihi obtingit*; quod ponitur etiam in eo *cuius sors excidit* (vern. *den das Loos trifft*). Legg. III. 696. E: *τὰς ἐφεξῆς τιμὰς λαγχάνον ἕκαστον ὀρθῶς ἂν λαγχάνοι*. VI. 775. E: *τιμῆς ἐὰν τῆς προσηκούσης αὐτῇ παρ' ἑκάστου τῶν χρωμένων λαγχάνῃ*. X. 903. E. VII. 791. A: *τοὺς μὲν ὕπνου λαγχάνειν ποιεῖ* cet. VIII. 835. B: *τάξεως ἐννόμου λαγχάνειν*. Pol. III. 414. A: *τῶν ἄλλων μνημείων μέγιστα γέρα λαγχάνοντα*. Legg. VI. 759. C: *τὸν ἀεὶ λαγχάνοντα*. Critia 109. B: *δίκης ... κλήροις τὸ φίλον* (v. *τὰ φίλων*) *λαγχάνοντες*. Theaet. 149. B: *ὅτι ... τὴν λοχείαν εἴληχε*. Polit. 269. E. Phil. 49. C: *τὴν τῶν γελοίων εἴληχε τάξιν τε καὶ φύσιν*. 55. B: *ὅσ' ἀγαθὰ εἴληχε ψυχή*. Conv. 180. E. Tim. 52. A: *τοῦτο ὃ δὴ νόησις εἴληχεν ἐπισκοπεῖν*. 54. A: *μίαν εἴληχε φύσιν*. Legg. IV. 704. C: *πῶς μέρος ἑκάστων ἡμῖν εἴληχε;* V. 738. A: *πάσας τομὰς εἴληχεν*. VI. 782. A: *ὡς ἡ τῶν ἀνθρώπων γένεσις ἢ τὸ παράπαν ἀρχὴν οὐδεμίαν εἴληχεν οὐδ' ἕξει ποτέ γε τελευτήν* cet. Epin. 992. D: *τούτοισι μόνοις τὰ τοῦ δαιμονίου ξύμπαντα ἱκανῶς εἴληχέ τε καὶ ἔχει*. Critia 109. B: *μίαν ἄμφω λῆξιν τήνδε τὴν χώραν εἰλήχατον*. Soph. 227. B: *ὅσαι σῶμα ... εἰλήχασι καθαίρειν*. Polit. 269. C: *φρόνησιν εἰληχὸς ἐκ τοῦ συναρμόσαντος αὐτὸ κατ' ἀρχάς*. Critia 114. B: *λῆξιν ... ἄκρας τῆς νήσου ... εἰληχότι*. Tim. 92: *ἐσχάτας οἰκήσεις εἰληχότων*. 38. D: *τὴν ... ἐναντίαν εἰληχότας αὐτῷ δύναμιν*. Phaed. 107. D: *ὅσπερ ζῶντα εἰλήχει*. Tim. 23. D: *ἣ τήν τε ὑμετέραν* (*πόλιν*) *καὶ τήνδ' ἔλαχε*. Locr. 104. C: *ὅτῳ ... ὁ δαίμων μοίρας τᾶσδ' ἔλαχε*. Theaet. 210. C: *τὴν ... μαιείαν ταύτην ἐγώ τε καὶ ἡ μήτηρ ἐκ θεοῦ ἐλάχομεν*. Pol. X. 620. D: *ὥσπερ ἔλαχον*. Ax. 371. E: *οὗ τὸ μὲν ἕτερον ἡμισφαίριον θεοὶ ἔλαχον οἱ οὐράνιοι*. Legg. VI. 765. B: *ὃς δ' ἂν εἷς ἐκ προχειροτονηθέντων δέκα λάχῃ*. 760. C: *ὅπως ... ἂν τὸ πρῶτον λάχωσι τὰ μέρη*. II. 669. D: *λαχεῖν ὥραν τῆς τέρψιος* (Orph.). Gorg. 473. E: *βουλεύειν λαχών*. Pol. X. 617. E: *πρῶτος ... ὁ λαχών*. 620. E. *ὃν λαχὼν εἵλετο μοῖραν*. Critia 113. C: *τὴν νῆσον ... λαχών*. Legg. V. 741. B: *ὁ λαχὼν τὸν κλῆρον*. VI. 765. B: *ὁ λαχών* (*sorte ductus*). Pol. X. 620. D: *πρώτη λαχοῦσα*. Polit. 290. E: *τῷ ... λαχόντι βασιλεῖ*. Pol. VIII. 561. B: *τῇ παραπιπτούσῃ ἀεὶ ὥσπερ λαχούσῃ* (*ἡδονῇ*) *τὴν ἑαυτοῦ ἀρχὴν παραδιδούς*. Polit. 300. A: *τὸν χειροτονηθέντα ἢ λαχόντα ἐκ τύχης*. Pol. X. 619. B: *τὸν πρῶτον λαχόντα*. Legg. III. 690. C: *λαχόντα ... ἄρχειν*. V. 740. A: *τὸν λαχόντα τὴν λῆξιν ταύτην*. Pol. X. 620. B: *τὴν ... λαχοῦσαν ψυχὴν ἑλέσθαι λέοντος βίον*. C: *λαχοῦσαν πασῶν ὑστάτην*. Legg. V. 745. E: *καθιερῶσαι τὸ λαχὸν* (*sorte constitutum*) *μέρος ἑκάστῳ τῷ θεῷ*. Tim. 41. B: *μείζονος ἔτι δεσμοῦ ... λαχόντες*. Legg. VI.

765. C: τρεῖς δ' ἔστωσαν οἱ λαχόντες (*sorte ducti*). Ib. λαχόντων. Polit. 299. A: ξύμπαντος ... τοῦ δήμου τοὺς λαχόντας. Pol. X. 617. E: οὐχ ὑμᾶς δαίμων λήξεται, ἀλλ' ὑμεῖς δαίμονα αἱρήσεσθε. — Cum v. δίκην et abs. est *litem intendo*. Legg. VI. 762. B: τούτων πέρι λαγχάνειν ... τὸν ἀδικούμενον. X. 909. C: δίκας ἀσεβείας τῷ ἐθέλοντι λαγχάνειν ὑπεχέτω. XI. 937. A: δίκην λαγχάνειν. XII. 948. D: τὸν λαγχάνοντά τῳ τινα δίκην. Euth. 5. B: ἐκείνῳ τῷ διδασκάλῳ λάχε δίκην πρότερον ἢ ἐμοί. Legg. XI. 928. C: ἔστω δίκην λαχεῖν ἐπιτροπίας. 938. B: μηδενὶ λαχεῖν δίκην.

λάθρα, *clam*. Prot. 342. C: λάθρα ξυγγιγνόμενοι. Conv. 182. D: ὅτι λέγεται κάλλιον τὸ φανερῶς ἐρᾶν τοῦ λάθρα. Pol. I. 344. A: καὶ λάθρα καὶ βίᾳ. 347. B. al.

λαθραῖος, α, ον, *clandestinus*. Legg. VI. 781. A: λαθραιότερον (γένος).

λαθραίως, *clam*. Legg. VIII. 838. C: μιχθέντας λαθραίως. IX. 864. C: λαθραίως γιγνόμενον.

λαιμαργία, ἡ, *gula insatiabilis*. Pol. X. 619. B: ὑπὸ ἀφροσύνης τε καὶ λαιμαργίας. Legg. X. 888. A: ὑπὸ λαιμαργίας ἡδονῆς. Ep. VII. 351. E.

λακέρυζα, ἡ, *latrans*. Pol. X. 607. B: λακέρυζα ... κύων.

λακτίζω, *calcitro*. Pol. IX. 586. B: λακτίζοντες. Gorg. 516. A: μὴ λακτίζοντας.

λακωνίζω, *Lacones imitor*. Prot. 342. E: ὅτι τὸ λακωνίζειν πολὺ μᾶλλόν ἐστι φιλοσοφεῖν ἢ φιλογυμναστεῖν. B: τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι λακωνίζοντας.

λαλιά, ἡ, *loquacitas*. Def. 416: λαλιὰ ἀκρασία λόγου ἄλογος.

λάλος, ὁ ἡ, *loquax*. Gorg. 515. E: Ἀθηναίους ... λάλους (πεποιηκέναι).

λαλῶ, *garrio; loquor*. Euthyd. 287. D: λαλεῖς ... ἀμελήσας ἀποκρίνασθαι. Ax. 369. A: οὕτω λαλεῖς ὡς ἐξ ἀπόπτου θεώμενος. 366. D: λαλῆσαι ... οὔπω δυνάμενον ἃ πάσχει.

λαμβάνω, *capio, prehendo; comprehendo, deprehendo* vel *offendo; complector; accipio, nanciscor* (etiam *incido in aliquem*); *sumo* (etiam *tracto*, ut λάβωμεν); *eligo* (etiam *uxorem duco*); *percipio, perspicio; addisco*. Phaedr. 251. B: θερμότης ἀήθης λαμβάνει (αὐτόν). 260. C: οὕτως ἐμὲ λαμβάνει. Polit. 290. D: δόξαν σεμνὴν λαμβάνει. Phaed. 76. C: εἰ μὴ ... λαμβάνομεν ... ταύτας τὰς ἐπιστήμας. D. Phaedr. 243. A: ἐξ ἐκείνου λαμβάνουσι τὰ ἔθη καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. Pol. VIII. 568. C: μισθοὺς λαμβάνουσι. Phil. 17. A: λάμβανε αὐτὸ ἐν τούτοις cet. Gorg. 520. C: (εἰ) μὴ ... λαμβάνοι τὸ ἀργύριον. De lucri cup. 227. C: εἴ τις ... ὀρθῶς λαμβάνοι τὸν φιλοκερδῆ. Pol. IX. 579. A: εἴ πού τινα τοιοῦτον λαμβάνοιεν. Theaet. 208. D: τὴν διαφορὰν ἑκά-

στου ἂν λαμβάνῃς. Pol. I. 337. B: ἄλλου δ' ἀποκρινομένου (ἵνα) λαμβάνῃ λόγον καὶ ἐλέγχῃ. III. 389. C: ἂν ... ἄλλον τινὰ λαμβάνῃ ψευδόμενον. Tim. 83. E: (ὅταν) ἐξ ἐναντίων τὸν ὄγκον ... λαμβάνῃ. 64. A: τὰς αἰτίας λαμβάνωμεν. Pol. IX. 586. D: ἂν ... λαμβάνωσι (τὰς ἡδονάς). Prot. 355. E: ἀντὶ ἐλαττόνων ἀγαθῶν μείζω κακὰ λαμβάνειν. 358. E: λαμβάνειν ἑκόντα. Gorg. 514. A: χρήματα πολλὰ λαμβάνειν. Theaet. 185. B: οὔτε ... δι' ἀκοῆς οὔτε δι' ὄψεως οἷόν τε τὸ κοινὸν λαμβάνειν περὶ αὐτῶν. Pol. II. 360. B. VII. 533. B: ὁδῷ περὶ παντὸς λαμβάνειν. Legg. VI. 762. A: ἐπιχειροῦντες λαμβάνειν τε καὶ φέρειν τῶν ἐν ταῖς γεωργίαις μὴ πείσαντες. Men. 70. D: λαμβάνειν λόγον καὶ ἐλέγχειν. Ion. 535. E: ἀργύριον λαμβάνων. Phaedr. 234. C: τῷ ... λαμβάνοντι. Gorg. 520. D: λαμβάνοντα ἀργύριον. Theaet. 199. E: τοτὲ μὲν ἐπιστήμην λαμβάνοντα cet. Pol. VII. 534. B: τὸν λόγον ἑκάστου λαμβάνοντα τῆς οὐσίας. Legg. X. 889. D: ἣν ... παρὰ φύσεως λαμβάνουσαν cet. Gorg. 483. E: ἐκ νέων λαμβάνοντες. Pol. I. 347. B: λάθρᾳ αὐτοὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς λαμβάνοντες. X. 612. D: τοὺς τῷ ὄντι λαμβάνοντας αὐτήν (τὴν δικαιοσύνην). Phil. 22. B: παρὰ φύσιν ἂν ... ἐλάμβανεν ἄκων. Tim. 19. D: τὴν αὐτὴν δόξαν εἴληφα καὶ περὶ τῶν πάλαι γεγονότων ... ποιητῶν. Men. 77. B: τὰ ... παραδείγματα παρ' ἐμοῦ εἴληφας. Phaedr. 238. C: παρὰ τὸ εἰωθὸς εὔροιά τίς σε εἴληφεν. Polit. 305. D: τοὔνομα δικαίως εἴληφεν ἴδιον. Phil. 12. C: μορφὰς ... παντοίας εἴληφε. Pol. VI. 497. A. al. Soph. 221. B: τὸν λόγον περὶ αὐτὸ τοὔργον εἰλήφαμεν ἱκανῶς. Crat. 409. D: ὅτι πολλὰ οἱ Ἕλληνες ὀνόματα ... παρὰ τῶν βαρβάρων εἰλήφασι. Legg. VI. 768. D. Polit. 269. C: ὅταν αἱ περίοδοι τοῦ προσήκοντος αὐτῷ μέτρον εἰλήφωσιν ἤδη χρόνου. Phaedr. 263. B: εἰληφέναι τινὰ χαρακτῆρα ἑκατέρου τοῦ εἴδους. Polit. 302. B. Tim. 53. E. Men. 90. A: ὁ ... εἰληφὼς τὰ ... χρήματα. Polit. 289. C: πάντα εἰληφυῖα ἀναφαινεῖται. Soph. 245. D: εἰληφός. C: ἰδίαν ἑκατέρου φύσιν εἰληφότος. 243. C: ταὐτὸν τοῦτο πάθος εἰληφότες ἐν τῇ ψυχῇ. Polit. 295. B: τῶν τὴν βασιλικὴν ... ὄντως ἐπιστήμην εἰληφότων. 302. A. Phaed. 75. B: τυχεῖν ἔδει ... εἰληφότας ἐπιστήμην αὐτοῦ τοῦ ἴσου. Legg. XII. 961. A: τοὺς ... τἀριστεῖα εἰληφότας. Conv. 173. D: ὁπόθεν ποτὲ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβες τὸ μανικὸς καλεῖσθαι. Legg. VI. 772. E: ἔλαβες ... τοῦ λόγου καιρόν. Crat. 419. D: ὅτι ἀπὸ τοῦ εὖ ... ξυμφέρεσθαι τοῦτο ἔλαβε τὸ ὄνομα. Crit. 50. D: δι' ἡμῶν ἔλαβε (Cl. c. al. ἐλάμβανε) τὴν μητέρα σου ὁ πατήρ. 52. B: οὐδ' ἐπιθυμία σε ἄλλης πόλεως ... ἔλαβεν εἰδέναι. Phaedr. 265. E: ὥσπερ ... τὼ λόγω τὸ ... ἄφρον τῆς διανοίας ἕν τι κοινῇ εἶδος ἐλαβέτην. Pol. VII. 528. A: οὐκ ὀρθῶς τὸ ἑξῆς ἐλάβομεν τῇ γεωμετρίᾳ. Epin. 980. D: ἐλάβετε ... καὶ ὑπομνήματα. Phaed. 73. D:

ἐν τῇ διανοίᾳ ἔλαβον τὸ εἶδος τοῦ παιδός. Prot. 323. A: τόδε αὖ λαβὲ τεκμήριον. Theaet. 143. C: λαβὲ τὸ βιβλίον. Soph. 208. D: λαβὲ δὴ οὗ χάριν εἴρηται. Pol. VI. 511. D. 497. E: λαβέτω τέλος ἡ ἀπόδειξις. Euthyd. 275. B: λάβετον πεῖραν τοῦ μειρακίου. Prot. 361. A: εἰ φωνὴν λάβοι. Soph. 238. B: πῶς ... τῇ διανοίᾳ ... λάβοι τὰ μὴ ὄντα ... χωρὶς ἀριθμοῦ; Polit. 300. E. Parm. 135. E: ἃ μάλιστά τις ἂν λόγῳ λάβοι. Phil. 34. C: ἵνα ... τὴν ψυχῆς ἡδονὴν ... ἐναργέστατα λάβοιμεν. Pol. II. 359. C: ἐπ' αὐτοφώρῳ ... λάβοιμεν ἂν τὸν δίκαιον cet. Gorg. 488. A: ἐάν με λάβῃς νῦν μέν σοι ὁμολογήσαντα cet. Soph. 263. D. Phil. 17. C. Gorg. 505. D: ἵνα ἡμῖν ὁ λόγος κεφαλὴν λάβῃ. Theaet. 159. C: ὅταν ... λάβῃ ὑγιαίνοντα Σωκράτη. Parm. 165. B: ὃ ἄν τις λάβῃ τῇ διανοίᾳ. Conv. 188. A: ἐπειδὰν ... ἁρμονίαν καὶ κρᾶσιν λάβῃ σώφρονα. Pol. I. 331. C: ἄν τίς τι παρά του λάβῃ. II. 378. D: ἃ ἂν τηλικοῦτος ὢν λάβῃ ἐν ταῖς δόξαις. Phaedr. 246. D: τὴν αἰτίαν ... λάβωμεν. 265. C: τόδε ... αὐτόθεν λάβωμεν. Soph. 246. C: παρ' ἀμφοῖν ... τοῖν γενοῖν ... λάβωμεν λόγον ὑπὲρ ἧς τίθενται τῆς οὐσίας. Parm. 143. A: ἐὰν αὐτὸ τῇ διανοίᾳ μόνον καθ' αὑτὸ λάβωμεν. Pol. VIII. 559. A: ἵνα τύπῳ λάβωμεν αὐτάς. Legg. X. 898. E: νῷ μόνῳ ... καὶ διανοήματι λάβωμεν αὐτοῦ πέρι τὸ τοιόνδε. Ion. 532. E: λάβωμεν (*tractemus*) γὰρ τῷ λόγῳ. Phaed. 115. C: ἐάνπερ γε λάβητέ με. Phaedr. 265. D: τέχνῃ λαβεῖν. Gorg. 512. C: οὔτ' ἂν αὐτὸς τῷ σαυτοῦ (υἱεῖ) λαβεῖν τὴν ἐκείνου. Theaet. 149. C: λαβεῖν τέχνην. 161. B: λόγον παρ' ἑτέρου σοφοῦ λαβεῖν. 197. C: λαβεῖν καὶ σχεῖν. Crat. 426. B: ἄν τι ἔχῃς βέλτιόν ποθεν λαβεῖν. Pol. III. 402. A: πρὶν καὶ λόγον δυνατὸς εἶναι λαβεῖν. VII. 517. A: εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιντο λαβεῖν. Tim. 26. B: οὐκ ἂν οἶδ' εἰ δυναίμην ἅπαντα ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν. Epin. 980. A: ἑνὶ λαβεῖν ὀνόματι. Apol. 25. E: κακόν τι λαβεῖν ἀπ' αὐτοῦ. Phaedr. 263. C: ὁ τοῦτο λαβών. 276. E: λαβὼν ψυχὴν προσήκουσαν. Phaed. 73. C: ἤ τινα ἄλλην αἴσθησιν λαβών. Phil. 62. D: πάσας λαβὼν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας. Pol. VI. 496. D: ταῦτα πάντα λογισμῷ λαβών. Menex. 239. E: ὧν ... οὔτε ποιητής πω δόξαν ἀξίαν ἐπ' ἀξίοις λαβὼν ἔχει. Ep. VII. 346. C: ἄπιθι λαβὼν τὰ χρήματα ταῦτα. Phaedr. 238. C: ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥώμης ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. 245. A: λαβοῦσα ἁπαλὴν καὶ ἄβατον ψυχήν. Legg. X. 894. A: ἀρχὴ λαβοῦσα αὔξην. Polit. 297. B: τὴν τοιαύτην λαβὸν ἐπιστήμην. Phil. 30. A: πόθεν ... λαβόν —; Theaet. 175. E: ἁρμονίαν λόγων λαβόντος ὀρθῶς. Pol. III. 390. E: δῶρα ... λαβόντι. Prot. 314. B: τὸ μάθημα ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ λαβόντα. Theaet. 198. A: λαβόντα ἴσχειν. Phil. 50. D: λαβόντα ... τοῦτο παρὰ σαυτῷ. Conv. 213. E: λαβόντα τῶν ταινιῶν. Legg. X. 888. C: λαβόντα ἐκ νέου ταύτην

τὴν δόξαν περὶ θεῶν. Crit. 51. D: λαβόντα τὰ αὑτοῦ ἀπιέναι. Phil. 24. D: λαβόντε τὸ ποσόν. Theaet. 201. B: ἀληθῆ δόξαν λαβόντες. Conv. 181. D: ἐν ἀφροσύνῃ λαβόντες ὡς νέον. Tim. 24. A: αὐτὰ τὰ γράμματα λαβόντες. Legg. I. 638. C: πάντες οἱ λόγῳ τι λαβόντες. Phaed. 76. C: πότε λαβοῦσαι αἱ ψυχαὶ ἡμῶν τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν; Pol. V. 474. A: λαβόντας ὅ τι ἑκάστῳ παρέτυχεν ὅπλον. Phaedr. 266. D: ὃ ... τέχνῃ λαμβάνεται. Pol. VII. 524. D: ἢ (εἰ) ἄλλῃ τινὶ αἰσθήσει λαμβάνεται τὸ ἕν. Epin. 983. A: ἀποδείξεσι γὰρ ἱκαναῖς λαμβάνεται. Parm. 165. B: ὄγκος γάρ που ἄνευ ἑνὸς λαμβάνοιτ᾽ ἄν. Tim. 56. E: ἐν πυρὶ λαμβανόμενον τῶν ἄλλων ... τι γένος. Parm. 130. A: ἐν τοῖς λογισμῷ λαμβανομένοις. Euthyd. 302. B: ὥσπερ ἐν δικτύῳ εἰλημμένος. Legg. IX. 876. B: ἐξ ἀνάγκης εἰλημμένον. Parm. 152. C: οὐκ ἄν ποτε ληφθείη ὑπὸ τοῦ νῦν. Gorg. 473. B: ἐὰν ἀδικῶν ἄνθρωπος ληφθῇ τυραννίδι ἐπιβουλεύων. Pol. X. 609. C: ὅταν ληφθῇ ἀδικῶν. Legg. IX. 854. D. XII. 946. B: ληφθῶσιν (v. λειφθῶσιν). Phaedr. 252. C: ὁ ληφθείς (int. ὑπ᾽ Ἔρωτος). Gorg. 521. E: ἐν τούτοις ληφθείς. 473. C. Legg. VIII. 845. C. Pol. II. 374. D: ληφθέν (ὄργανον). Legg. IX. 876. B: ὑπό τινος ἀνάγκης ληφθέντα. Theaet. 181. A: ὑπ᾽ ἀμφοτέρων ληφθέντες. Med. *prehendo, comprehendo; corripio; nanciscor.* Parm. 165. B: διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἑνὸς αὐτῶν ἑκάστου λαμβάνεσθαι. Polit. 309. D: ἀνδρεία ψυχὴ λαμβανομένη τῆς τοιαύτης ἀληθείας. Tim. 44. B: πάλιν ... αἱ περίοδοι λαμβανόμεναι γαλήνης. Phil. 65. B: πρῶτον ... ἀληθείας λαβοῦ. Pol. VI. 491. C. Legg. I. 637. B: ταχὺ γάρ σου λάβοιτ᾽ ἄν τις. Alc. II. 147. C: ὅταν λάβηται ἀνδρὸς φθονεροῦ cet. Prot. 347. E: ἐὰν ... λάβωνται (αἱ συνουσίαι) ἀνδρῶν cet. Conv. 218. A: νέου ψυχῆς μὴ ἀφυοῦς ὅταν λάβωνται. Legg. X. 909. E. Theaet. 155. E: οὐ ἂν δύνωνται ἀπρὶξ τοῖν χεροῖν λαβέσθαι. Pol. VIII. 554. C: ὥστε πολλῆς ἐξουσίας λαβέσθαι τοῦ ἀδικεῖν. Gorg. 486. A: εἴ τις σοῦ λαβόμενος ... εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι. Parm. 126. A: καί μου λαβόμενος τῆς χειρὸς ... ἔφη. Crat. 429. E. al. Legg. IV. 718. D: μὴ παντάπασιν ὠμῆς ψυχῆς λαβόμενα. Futur. med. ad activum pertinet. Theaet. 208. D: λόγον ... λήψει. Soph. 267. D: πόθεν ... ὄνομα ἑκατέρῳ τις αὐτῶν λήψεται πρέπον; Pol. VI. 497. B: εἰ δὲ λήψεται τὴν ἀρίστην πολιτείαν. 501. E: τέλος λήψεται. Phaed. 78. A: πόθεν ... ληψόμεθα —; Soph. 246. C: πῶς ... ληψόμεθα; Pol. IX. 586. D: τὰς ἀληθεστάτας ... λήψονται. Ep. II. 313. D: ἄλλαι σε ἀπορίαι λήψονται. VII. 350. A: εἴ που λήψοιντό με. Theaet. 178. C: αὐτὸν πυρετὸν λήψεσθαι. Pol. VI. 500. A: ἀλλοίαν ... δόξαν λήψεσθαι. VII. 529. E: ὡς τὴν ἀλήθειαν ἐν αὐτοῖς ληψόμενον ἴσων cet. Verb. Soph. 226. A: οὐ τῇ ἑτέρᾳ ληπτέον. Phil. 34. D: πρότερον ἔτι φαίνεται ληπτέον ἐπι-

θυμίαν εἶναι. 61. A: *ἢ καί τινα τύπον αὐτοῦ ληπτέον.* Prot. 356. B: *τὰ μείζω ἀεὶ καὶ πλείω ληπτέα.*

λαμπάδιον, τό, *lampas.* Pol. I. 328. A: *λαμπάδια ἔχοντες διαδώσουσιν ἀλλήλοις.*

λαμπάς, ἡ, *lampas.* Legg. VI. 776. B: *καθάπερ λαμπάδα τὸν βίον παραδιδόντες ἄλλοις ἐξ ἄλλων.* Ax. 372. A: *λαμπάσιν ἐπιμόνως πυρούμενοι.* **certamen cum lampadibus currentium.* Pol. I. 328. A: *ὅτι λαμπὰς ἔσται ... ἀφ' ἵππων τῇ θεῷ.*

λαμπρός, ά, όν, *splendidus, lucidus.* Conv. 175. E: *ἡ δὲ σὴ* (*σοφία*) *λαμπρά.* Tim. 60. A: *ἰδεῖν λαμπρὸν καὶ στίλβον.* 68. B. Phaedr. 250. B: *κάλλος ... τότ' ἦν ἰδεῖν λαμπρόν.* Soph. 254. A: *διὰ τὸ λαμπρὸν ... τῆς χώρας.* Tim. 46. B: *περὶ τὸ λεῖον καὶ λαμπρόν.* 68. A. Alc. I. 134. D: *εἰς τὸ θεῖον καὶ λαμπρὸν ὁρῶντες πράξετε.* Ep. I. 309. B: *τὸ ... χρυσίον τὸ λαμπρόν.* Tim. 59. C: *τῶν λαμπρῶν.* Pol. VIII. 560. E: *λαμπρὰς μετὰ πολλοῦ χοροῦ κατάγουσιν.* Soph. 266. C: *περὶ τὰ λαμπρὰ καὶ λεῖα.* Pol. VII. 518. B: *ἢ ... ὑπὸ λαμπροτέρου* (neutr.) *μαρμαρυγῆς ἐμπέπλησται.* X. 616. B: *λαμπρότερον* (*φῶς*) ... *καὶ καθαρώτερον.* Phaed. 110. C: *πολὺ ἔτι ἐκ λαμπροτέρων.* Theaet. 208. D: *ὅτι τὸ λαμπρότατόν ἐστι τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ἰόντων περὶ γῆν.* Tim. 40. A. Pol. X. 616. E. **illustris, excellens.* Gorg. 484. E: *λαμπρός τ' ἐστιν ἕκαστος ἐν τούτῳ* (ex Eurip.). Hipp. min. 368. D: *ἐν ᾧ σὺ οἴει λαμπρότατος εἶναι.* **clarus* (de sono). Phil. 51. D: *λέγω ... τὰς τῶν φθόγγων* (*ἡδονὰς*) *τὰς λείας καὶ λαμπράς.*

λαμπρῶς, *splendide.* Tim. 27. B: *λαμπρῶς ἔοικα ἀναπολήψεσθαι τὴν τῶν λόγων ἑστίασιν.*

λάμπω, *splendeo.* Phaedr. 250. D: *μετ' ἐκείνων ... ἔλαμπεν ὄν* (v. *ἰόν*). Ep. VII. 335. D: *λάμψασαν ἱκανῶς δόξαν παρέστησε πᾶσι τὴν ἀληθῆ.*

λανθάνω, *lateo*, h. e. *fugio*, *praetereo*; (tam in eo ponitur *quem aliquid fugit*, h. e. *qui aliquid nescit*, quam in eo *qui ipse insciens* vel *aliis inscientibus aliquid dicit* vel *facit;* atque Graeci verbum imperf. cum subiecto verbi seq. contrahentes ponunt v. c. *λανθάνω* pro *λανθάνει ὅτι*). Etiam est Lat. *fallere.* Saepius verti potest *inscius* vel *aliis insciis*, *clam* al. Crat. 393. B: *ἀλλὰ λανθάνω καὶ ἐμαυτὸν οἰόμενος* cet. Prot. 312. B: *ἦ σε λανθάνει;* Parm. 128. C: *ἀλλὰ πρῶτον μέν σε τοῦτο λανθάνει ὅτι* cet. Pol. III. 413. B: *ὅτι τῶν μὲν χρόνος, τῶν δὲ λόγος ἐξαιρούμενος λανθάνει.* X. 612. E: *λανθάνετον.* Theaet. 164. C: *λανθάνομεν ταὐτὰ ἐκείνοις τοῖς δεινοῖς ἀνδράσι ποιοῦντες.* Soph. 255. A: *ἦ τό τε ταὐτὸν τοῦτο καὶ θἄτερον ὡς ἐκείνων τι προσαγορεύοντες λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτούς;* Phil. 43. B. Tim. 37. E. Theaet. 176. E: *ὑπ' ἠλιθιότητος ... λανθάνουσι τῷ μὲν ὁμοιούμενοι* cet. Pol. II. 361. A: *λανθανέτω.* Legg. V. 736. C: *τόδε*

... μὴ λανθανέτω γιγνόμενον ἡμᾶς εὐτύχημα. 747. D. Theaet. 174. A: (ὡς) τὰ ... ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ παρὰ πόδας λανθάνοι αὐτόν. Pol. III. 402. B. Legg. X. 886. B. Conv. 219. A: μή σε λανθάνω οὐδὲν ὤν. Pol. I. 348. D: λυσιτελεῖ ... καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐάνπερ λανθάνῃ. III. 392. B. 401. C: ἵνα μὴ ... ἕν τι ξυνιστάντες λανθάνωσι κακὸν μέγα ἐν τῇ αὐτῶν ψυχῇ. IX. 580. C. Phaedr. 234. C: τοὺς ἄλλους λανθάνειν. 263. C: μὴ λανθάνειν, ἀλλ' ὀξέως αἰσθάνεσθαι. Soph. 234. B: τοὺς ἀνοήτους ... λανθάνειν ὡς ... ἱκανώτατος ὢν cet. Phil. 19. C: μὴ λανθάνειν αὐτὸν αὐτόν. Pol. II. 365. C: ἀεὶ λανθάνειν κακὸν ὄντα. D: θεοὺς οὔτε λανθάνειν οὔτε βιάσασθαι δυνατόν. IX. 591. A: ὁ ... λανθάνων. Legg. VIII. 841. E: μὴ λανθάνων ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας πάσας. Pol. II. 366. E: λανθάνον θεούς τε καὶ ἀνθρώπους. Prot. 342. C: λανθάνοντες τοὺς ξένους. Ep. VII. 327. A: ὅτι τυραννίδος ... κατάλυσιν ἐσομένην μηχανώμενος ἐλάνθανον ἐμαυτόν. Pol. IV. 432. E: ἦ δὴ καὶ ἐλάνθανεν ἴσως ἡμᾶς. Men. 91. E: ἐλάνθανε διαφθείρων τοὺς συγγιγνομένους. Hipp. min. 371. B: ἐλάνθανε τὸν Ὀδυσσέα. Gorg. 463. C: αὐτὸν λέληθα οὔπω ἀποκεκριμένος. Theaet. 149. A: λέληθα ... ταύτην ἔχων τὴν τέχνην. Euthyd. 295. A: εἰ ... λέληθα ἐμαυτὸν σοφὸς ὤν. Soph. 216. A: ἀλλά τινα θεὸν ἄγων ... λέληθας; Alc. 109. D: πότερον σαυτὸν λέληθας ὅτι οὐκ ἐπίστασαι τοῦτο —; Phaedr. 241. A: ἄλλος γεγονὼς λέληθε τὰ παιδικά. 249. D: ἐνθουσιάζων ... λέληθε τοὺς πολλούς. 255. D: ἐν τῷ ἐρῶντι ἑαυτὸν ὁρῶν λέληθε. Gorg. 508. A: λέληθέ σε ὅτι ἡ ἰσότης ... μέγα δύναται. Theaet. 174. B: τὸν τοιοῦτον ... ὁ γείτων λέληθεν, οὐ μόνον ὅ τι πράττει, ἀλλ' ὀλίγου καὶ εἰ ἄνθρωπός ἐστιν cet. Legg. X. 903. C: σὲ δὲ λέληθε περὶ αὐτὸ τοῦτο ὡς cet. Theaet. 180. E: λελήθαμεν ἀμφοτέρων εἰς τὸ μέσον πεπτωκότες. Soph. 249. E: ὅπῃ ... λελήθαμεν οὕτως ἔχοντες. Legg. X. 888. D: λελήθαμεν δ' ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς θαυμαστὸν λόγον ἐμπεπτωκότες. Phaed. 64. A: κινδυνεύουσι ... λεληθέναι τοὺς ἄλλους ὅτι cet. Pol. VII. 539. B: οἶμαι γάρ σε οὐ λεληθέναι ὅτι cet. Legg. V. 746. B: μηδ' αὐτὸν δοκεῖτέ με λεληθέναι τὸ νῦν λεγόμενον ὡς cet. Alc. I. 127. D: κινδυνεύω ... λεληθέναι ἐμαυτὸν αἴσχιστ' ἔχων. Legg. IX. 856. B: λεληθότα ταῦτα αὐτόν. Crat. 328. C: εἴτε καὶ ἄλλη τις μοῦσα πάλαι σε ἐνοῦσα ἐλελήθει. Pol. IX. 583. D: ἀλλὰ σφᾶς ἐλελήθει ... ἥδιστον ὄν. Lach. 183. A. Phaed. 76. D: ἔλαθον ἐμαυτὸν οὐδὲν εἰπών. Phil. 30. E: καίτοι με ἀποκρινάμενος ἔλαθες. Conv. 222. D: ἀλλ' οὐκ ἔλαθες (*non fefellisti*, int. *nos*). Pol. V. 457. E: ἀλλ' οὐκ ἔλαθες ... ἀποδιδράσκων. X. 606. C: ἔλαθες πολλάκις ἐν τοῖς οἰκείοις ἐξενεχθεὶς cet. Alc. I. 109. D. Prot. 321. B: ἔλαθεν αὐτὸν καταναλώσας τὰς δυνάμεις. Gorg. 471. B: ἔλαθεν ἑαυτὸν ἀθλιώτατος γενόμενος. Polit. 275. D: ἡμᾶς

ἔλαθε κατὰ τὴν ὀνομασίαν ἐκφυγών. Men. 96. E: ὡς ἡμᾶς ἔλαθε ... ὅτι cet. Soph. 253. C: ἦ ... ἐλάθομεν εἰς τὴν τῶν ἐλευθέρων ἐμπεσόντες ἐπιστήμην —; Legg. III. 681. C. Phaedr. 259. C: ἔλαθον τελευτήσαντες αὑτούς. Polit. 308. A: ἔλαθον αὑτοὺς γενόμενοι δοῦλοι. Ep. VII. 351. D: καχοὶ ... ὄντες αὐτὸν σφόδρα οὐκ ἔλαθον οἱ σφήλαντες. Pol. I. 341. A: οὔτε γὰρ ἄν με λάθοις κακουργῶν. Legg. V. 747. C: τὴν καλουμένην ἄν τις πανουργίαν ἀντὶ σοφίας ἀπεργασάμενος λάθοι. Charm. 166. D: φοβούμενος μήποτε λάθω οἰόμενος μέν τι εἰδέναι, εἰδὼς δὲ μή. Alc. II. 150. B: ὅπως μὴ λάθης σεαυτὸν εὐχόμενος κακά. Theaet. 160. E: μὴ λάθῃ ἡμᾶς οὐκ ἄξιον ὂν τροφῆς τὸ γιγνόμενον. Pol. I. 344. B: ὅταν τις ἀδικήσας μὴ λάθῃ. Theaet. 169. C: μή που παιδικόν τι λάθωμεν εἶδος τῶν λόγων ποιούμενοι. Alc. I. 127. E. Pol. X. 613. D: καὶ ἐὰν νέοι ὄντες λάθωσιν. Legg. VII. 801. A. Pol. X. 619. C: αὐτὸν λαθεῖν ἐνοῦσαν εἱμαρμένην. Theag. 129. C: βουλόμενός με λαθεῖν. Prot. 321. E: λαθὼν (*clam*) εἰσέρχεται. Ax. 367. B: εἶτα λαθὸν ὑπεισῆλθε τὸ γῆρας. Phaedr. 262. A: μᾶλλον λήσεις ἐλθὼν ἐπὶ τὸ ἐναντίον. Pol. IV. 421. E: ὅπως μήποτε λήσει εἰς τὴν πόλιν παραδύντα. Alc. II. 138. B: ὅπως μὴ λήσει (v. λήσῃ) τις αὐτὸν εὐχόμενος μεγάλα κακά. Id. 148. B. Gorg. 487. D: ὅπως μὴ ... λήσετε διαφθαρέντες. Alc. II. 140. E: οὐκοῦν ... λήσουσιν αὑτοὺς καὶ λέγοντες καὶ πράττοντες ἅττα μὴ δεῖ; Pol. V. 449. C: λήσειν οἰηθῆναι (δοκεῖς) εἰπὼν αὐτὸ φαύλως. Med. *obliviscor*. Phaedr. 252. A: μητέρων τε καὶ ἀδελφῶν ... λέλησται. Ion. 539. C: λήθετο (Hom.).

λαός, ὁ, *populus*, in locc. Homer. Alc. II. 149. E. Ion. 359. B. De lege 321. C.

λάσιος, α, ον, *hirsutus*. Phaedr. 253. E: περὶ ὦτα λάσιος. Theaet. 194. D: ὅταν ... λάσιόν του τὸ κέαρ ῇ. Tim. 76. C: λασίαν ἡμῶν ἀπειργάσατο τὴν κεφαλήν. Theaet. 194. E: οἱ ... λάσιον καὶ τραχὺ ... ἔχοντες (τὸ κέαρ). Crat. 420. E: λάσια ὄντα.

λατρεία, ἡ, *officium*, *cultus*. Apol. 23. C: διὰ τὴν τοῦ θεοῦ λατρείαν. Phaedr. 244. E: καταφυγοῦσα πρὸς θεῶν εὐχάς τε καὶ λατρείας.

λάχανον, τό, *olus*. Pol. II. 372. C: βολβοὺς καὶ λάχανα.

λεαίνω, *expolio*, *laevo*; *mollio*. Tim. 66. C: ὁπόταν ... λεαίνῃ (v. λειαίνῃ, Fl. a. λεαίνῃ, al. λεαίνει) ... τὰ τραχυνθέντα. Conv. 191. A: λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας. Polit. 270. E: αἱ παρειαὶ λεαινόμεναι.

λέγω (vern. aus-*legen*, h. e. *erklären*) *explico*, *describo*, *narro*, et in univ. *dico*, h. e. *loquor*, *eloquor*; *profero*, *recito*; *indico*, *significo*; etiam *intelligo*, *sentio*, *statuo*, *pono* vel *sumo*; *peto*, *iubeo* vel *moneo*. Phaed. 75. C: ὅπερ λέγω (vern. *wie*

gesagt). Pol. X. 609. A. Crat. 426. D: ὥσπερ λέγω. Theaet. 198. A: μαθήσει δ' ἐνθένδε σαφέστερον τί λέγω. Conv. 178. D: λέγω δὲ δὴ τί τοῦτο; Legg. IX. 861. E: σκοπεῖσθε δὲ εἴτε τι λέγω λέγων ἃ μέλλω λέγειν. Phaedr. 265. C: πῶς ... αὐτὸ λέγεις; Phaed. 101. A: ὅτι σὺ ... οὐδὲν ἄλλο λέγεις ἢ ὅτι cet. 118: ἀλλ' ὅρα εἴ τι ἄλλο λέγεις (vern. *ob du uns sonst noch etwas aufzutragen hast*). Parm. 137. C: ἐμὲ γὰρ λέγεις τὸν νεώτατον λέγων. Crat. 399. D: ψυχὴν λέγεις ἐπισκέψασθαι cet. 407. A: τὸ ἕτερον πῶς λέγεις (*explicas*); Conv. 202. B: τῶν μὴ εἰδότων ... πάντων λέγεις (*an vocem* π ά ν τ ω ν *intelligis*, vern. *verstehst du unter* cet.) ἢ καὶ τῶν εἰδότων; Pol. III. 410. D: τίνος δὲ ... πέρι λέγεις; Legg. III. 700. A: ποίοις (νόμοις) δὴ λέγεις; Theaet. 144. D: γεννικὸν λέγεις τὸν ἄνδρα. Soph. 242. C: λέγε σαφέστερον ὃ λέγεις. Prot. 312. C: ὥσπερ τοὔνομα λέγει. Phaed. 94. D: οὗ λέγει τὸν Ὀδυσσέα cet. Theaet. 209. D: εἰ ... προσδοξάσαι λέγει (*iubet*) ... πάνυ γελοία γίγνεται ἡ ἐπίταξις. Crat. 390. D: ἀληθῆ λέγει λέγων cet. Parm. 137. A: ἐπειδὴ καὶ ὁ Ζήνων λέγει (*iubet*). Conv. 221. E: ὄνους ... λέγει (*in ore habet*). Ion. 531. A: λέγετον. Gorg. 455. A: τί ποτε καὶ λέγομεν (i. q. τί ποτέ ἐστιν ὃ λέγ.) περὶ τῆς ῥητορικῆς. Phaed. 79. B: τί οὖν περὶ ψυχῆς λέγομεν; Gorg. 480. B: ἢ πῶς λέγομεν; (affirmandi fere formula, i. q. *nonne hoc nobis ponendum vel statuendum est?*) Theaet. 187. E: τί δὴ καὶ λέγομεν (*ponere possumus*); Pol. II. 373. D: ἢ πῶς λέγομεν; Respons. Οὕτως, ἔφη. 377. E: ἀλλὰ πῶς δὴ λέγομεν καὶ ποῖα; IV. 434. C: πάλιν δὲ ὧδε λέγομεν cet. Soph. 222. D: τῆς ... πιθανουργικῆς διττὰ λέγομεν (*sumimus*) γένη. Legg. I. 626. D: ἢ πῶς ἔτι λέγομεν; VIII. 832. D: ἣν ... λέγομεν (*de qua agimus*). 837. D: ἢ πῶς λέγομεν —; Phaed. 91. E: τί οὖν ... περὶ ἐκείνου τοῦ λόγου λέγετε —; Hipp. mai. 304. C: λέγετε γάρ με ἅπερ καὶ σὺ νῦν λέγεις, ὡς cet. Phaedr. 252. B: λέγουσι ... δύο ἔπη εἰς τὸν Ἔρωτα. Soph. 248. C: οὐκοῦν λέγουσί τι; Legg. XI. 934. E: οἳ ... κακῶς ἀλλήλους βλασφημοῦντες λέγουσιν. Ion. 533. E: πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιήματα. Prot. 312. C: λέγε δή cet. Theaet. 143. C: λέγε (*recita*). Conv. 214. D: μηδὲν λέγε πρὸς ταῦτα. Pol. VI. 507. A: ἀλλὰ μόνον λέγε. Theaet. 177. D: μὴ λεγέτω τὸ ὄνομα, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα cet. Legg. I. 633. A: λέγετε οὖν. Soph. 246. E: λεγόντων. Gorg. 508. B: εἰ σπουδάζων λέγοιμι. Phaedr. 227. C: λέγοις ἄν (vern. *so rede*. Id. Polit. 268. E. al.) Crat. 404. C: εἰ πολλάκις λέγοις τὸ τῆς Ἥρας ὄνομα. Theaet. 177. D: πλὴν εἴ τις τὸ ὄνομα λέγοι. Soph. 239. B: τὸν ... ἐμέ γε τί τις ἂν λέγοι; Phil. 34. A: σωτηρίαν ... λέγων ὀρθῶς ἄν τις λέγοι. Eryx. 395. C: εἰ δύ' ἀνθρώπω περὶ γραμμάτων λεγοίτην. Pol. VI. 484. B: πῶς οὖν λέγοντες ἂν αὐτὸ ... μετρίως λέγοιμεν; I. 336. D: ἐὰν ὕθλους τοιούτους λέγῃς. Soph.

223. C: *δύο εἴδη λέγωμεν.* Euth. 12. E: *ἵνα καὶ Μελίτῳ λέγωμεν μηκέθ' ἡμᾶς ἀδικεῖν.* Euthyd. 284. E: *ἵνα μή σε οἱ ἀγαθοὶ κακῶς λέγωσιν.* Prot. 336. B: *δίκαια λέγειν … ἀξιῶν* cet. Phaedr. 274. B: *ἀκοήν γ' ἔχω λέγειν τῶν προτέρων.* Gorg. 489. D: *τοιοῦτόν τί σε λέγειν τὸ κρεῖττον.* Theaet. 190. C: *εἰ τὸ λέγειν πρὸς ἑαυτὸν δοξάζειν ἐστίν.* Soph. 262. D: *διὸ λέγειν τε αὐτόν, ἀλλ' οὐ μόνον ὀνομάζειν εἴπομεν.* Crat. 404. E: *κινδυνεύεις τι λέγειν* (vern. *Recht haben*). Pol. V. 477. C: *ὃ βούλομαι λέγειν τὸ εἶδος.* VIII. 549. A: *οὐκ ἀπὸ τοῦ λέγειν* (*a dicendi facultate*) *ἀξιῶν ἄρχειν.* Legg. IV. 709. B: *καὶ τόδε ἔστι λέγοντα εὖ λέγειν.* Epin. 976. B: *ἐν τῇ τοῦ λέγειν ῥώμῃ.* Phil. 18. B: *ὡς λόγος … λέγων.* Prot. 320. C: *μῦθον λέγων.* Soph. 242. A: *ε[illegible]τόν που νῦν δὴ λέγων ὡς* cet. Pol. VI. 493. A: *θεοῦ μοῖραν αὐτὸ σῶσαι λέγων οὐ κακῶς ἐρεῖς.* Phaedr. 260. E: *οὐκοῦν δίκαια ἐρεῖ λέγουσα ταῦτα;* Pol. I. 348. E: *κατὰ τὰ νομιζόμενα λέγοντες.* Parm. 128. D: *πρὸς τοὺς τὰ πολλὰ λέγοντας* (*ponentes* s. *sumentes*). Gorg. 468. E: *ἀληθῆ ἄρα ἐγὼ ἔλεγον λέγων ὅτι* cet. Euth. 11. C: *εἰ μὲν αὐτὰ ἐγὼ ἔλεγον* cet. Tim. 25. E: *οὓς ἔλεγες.* Ep. XIII. 360. D: *οὐδεὶς οὐδὲν φλαῦρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα.* Phaedr. 265. A: *ἐλεγέτην.* Pol. II. 377. D. VII. 524. E: *ὥσπερ ἐπὶ τοῦ δακτύλου ἐλέγομεν.* Soph. 217. E: *σοῦ λέξαντος ὡς εἶπες.* Crat. 387. B: *πότερον … ταύτῃ λέγων ὀρθῶς λέξει;* Soph. 258. A: *καὶ τἆλλα δὴ ταύτῃ λέξομεν.* Euth. 290. B: *τί τούτους σὺ λέξομεν;* Phaedr. 272. C: *λέγεται γοῦν … δίκαιον εἶναι* cet. Phaed. 67. C: *ὅπερ πάλαι ἐν τῷ λόγῳ λέγεται* (i. q. praeteritum). 77. D: *ὅπερ λέγεται* (vern. *wie gesagt.* Al. *λέγετε* e Par. E.). Pol. I. 347. B: *ὅτι τὸ φιλότιμόν τε καὶ φιλάργυρον εἶναι ὄνειδος λέγεταί τε καὶ ἔστιν.* Legg. III. 695. C: *καὶ πάλιν εἰς Πέρσας ἐλθεῖν τὴν ἀρχὴν διὰ Δαρείου … λέγεταί που.* Tim. 67. A: *διχῇ … λέγεσθον.* Gorg. 492. E: *οὐκ ἄρα ὀρθῶς λέγονται οἱ μηδενὸς δεόμενοι εὐδαίμονες εἶναι.* Phil. 16. B: *λεγέσθω μόνον.* Tim. 41. B. Crat. 435. C: *ἐπεὶ ἴσως … κάλλιστ' ἂν λέγοιτο, ὅταν ἢ πᾶσιν ἢ ὡς πλείστοις ὁμοίοις* (v. *ὁμοίως*) *λέγηται.* Legg. III. 689. D: *δικαιότατ' ἂν λέγοιτο σοφία.* Soph. 266. A: *μάλιστ' ἂν λεγοίσθην εἰδωλοποιικώ.* Crat. 421. D: *δι' ὧν ἂν λέγηται τοὔνομα.* 432. E: *ὀνομάζεσθαι τὸ πρᾶγμα καὶ λέγεσθαι.* Pol. I. 335. B: *καλῶς λέγεσθαι.* Legg. III. 679. C: *ἡγοῦντο ἀληθέστατα λέγεσθαι.* IV. 713. A: *χρὴ δ' … τὸ … θεοῦ ὄνομα λέγεσθαι* (*a deo denominari*). Theaet. 176. B: *ὁ λεγόμενος* (*qui dicitur*) *γραῶν ὕθλος.* Gorg. 447. A: *τὸ λεγόμενον* (*quod est in proverbio*). 514. E: *τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο.* Phaed. 66. C. 101. D. Theaet. 173. D. 165. B. Soph. 231. A. 261. B: *τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον.* Id. Lach. 187. B. al. Pol. IV. 435. C: *ἴσως … τὸ λεγόμενον ἀληθές, ὅτι χαλεπὰ τὰ καλά.* Tim. 76. A: *τὸ νῦν λεγόμενον δέρμα.*

Eryx. 405. E: ὅτι ἴσον εἴη πεῖσαι, ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον (*ut in proverbio est*) λίθον ἑψῆσαι. Phaedr. 272. B: λεγομένης (vern. *der so genannten*) λόγων τέχνης. Legg. III. 695. A: διεφθαρμένην ... παιδείαν ὑπὸ τῆς λεγομένης εὐδαιμονίας. 701. C: τὴν λεγομένην παλαιὰν Τιτανικὴν φύσιν. Phaedr. 249. B: κατ' εἶδος λεγόμενον. Pol. VIII. 545. B: ὄνομα ... οὐκ ἔχω λεγόμενον ἄλλο. Theaet. 173. D: οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες. Legg. VI. 782. C: Ὀρφικοί τινες λεγόμενοι βίοι. Phil. 41. C: αἱ λεγόμεναι ἐπιθυμίαι. Crat. 397. B: τὰ ... τῶν ἡρώων καὶ ἀνθρώπων λεγόμενα (*quae usurpantur*) ὀνόματα. Pol. IV. 431. C: τῶν ἐλευθέρων λεγομένων ἐν τοῖς πολλοῖς τε καὶ φαύλοις. Tim. 88. A: τῶν λεγομένων ἰατρῶν ἀπατῶσα τοὺς πλείστους. Legg. IX. 880. E: μήτε τῶν ὑπὸ γῆς τιμωριῶν λεγομένων. III. 680. A: τοῖς λεγομένοις πατρίοις νόμοις ἑπόμενοι ζῶσιν. Phil. 45. A: εἰς τὰς ἀκροτάτας καὶ σφοδροτάτας λεγομένας. Theaet. 173. D: ψηφίσματα λεγόμενα ἢ γεγραμμένα. Phil. 51. B: περὶ ... τὰ καλὰ λεγόμενα χρώματα. Tim. 53. C: δι' ὧν ἐνδείκνυσθαι τὰ λεγόμενα (*ea de quibus agitur*) ἀνάγκη. Legg. X. 904. D: εἰς βάθος τά τε κάτω λεγόμενα τῶν τόπων. Apol. 40. C: κατὰ τὰ λεγόμενα. Legg. V. 732. E: λέλεκται σχεδὸν ὅσα θεῖά ἐστι. Tim. 89. D: λελέχθω. Legg. III. 679. E. 689. E: ταῦτα ... λελεγμένα τεθήτω ταύτῃ. Eryx. 395. C: τοῖς ἔμπροσθεν λελεγμένοις. Phil. 24. C: ὃ γὰρ ἐλέχθη νῦν δή. Pol. I. 351. A. Tim. 66. A. Phil. 39. D: ἐλέχθησαν. Legg. II. 668. D: ἀλλ' ὧδε σαφέστερον ἴσως ἂν λεχθείη. Crat. 421. E: δι' ὧν ἂν τὰ ῥήματα λεχθῇ. Phil. 53. E: διὰ τὸ πολλάκις λεχθῆναι. Legg. V. 737. C: ὄγκος ... πλήθους ἱκανὸς οὐκ ἄλλως ὀρθῶς γίγνοιτ' ἂν λεχθεὶς ἢ cet. Phaedr. 238. B: λεχθὲν δὲ ἢ μὴ λεχθὲν πᾶν πως σαφέστερον. Phil. 14. C: θαυμαστὸν λεχθέν. Critia 118. C. Legg. V. 738. C: ἐπιπνοίας λεχθείσης θεῶν. Soph. 246. E: τὸ λεχθὲν παρ' αὐτῶν ἀφερμήνευε. Legg. IV. 723. B: τὼ λεχθέντε. Polit. 287. A: ὡς μακρὰ τὰ λεχθέντα. Phil. 29. D. Legg. XII. 968. E: ἀπόρρητα ... λεχθέντα οὐκ ἂν ὀρθῶς λέγοιτο. Phil. 19. D: ἑκατέρων λεχθέντων. Tim. 48. E: ἐπὶ τοῖς ἔμπροσθεν λεχθεῖσιν. Pol. IV. 437. B: τὰ νῦν δὴ λεχθέντα (εἴδη). Soph. 251. D: ἔστω ... τὰ νῦν ὡς ἐν ἐρωτήσει λεχθησόμενα. Tim. 67. C: ἐν τοῖς ὕστερον λεχθησομένοις. Crat. 433. A: λελέξεταί γε τὸ πρᾶγμα, καλῶς cet. Pol. V. 457. B: κάλλιστα ... τοῦτο καὶ λέγεται καὶ λελέξεται. Phaedr. 259. D: λεκτέον γὰρ οὖν. Soph. 229. C: τί (ὄνομα) ... τῷ τῆς διδασκαλικῆς ... μέρει τῷ τοῦτο ἀπαλλάττοντι λεκτέον; Pol. III. 392. A: οἵους τε λεκτέον καὶ μή. 398. B: ἅ τε ... λεκτέον καὶ ὡς λεκτέον εἴρηται. Tim. 46. D: λεκτέον ψυχήν. Legg. XI. 934. C. Pol. II. 378. A: καὶ οὐ λεκτέοι γ' ... ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. C: τοιαῦτα λεκτέα μᾶλλον πρὸς τὰ παιδία. Tim. 46. E.

λειαίνω, v. λεαίνω.

λείβω, *fluidum reddo.* Pol. III. 411. B: τήκει καὶ λείβει. Med. *fluo.* Tim. 82. D: λειβόμενον ἀπὸ τῶν ὀστῶν καὶ στάζον.

λεῖμμα, v. λέμμα.

λειμών, ὁ, *pratum.* Phaedr. 248. B: ἡ ... προσήκουσα ψυχῆς τῷ ἀρίστῳ νομὴ ἐκ τοῦ ἐκεῖ λειμῶνος τυγχάνει οὖσα. Gorg. 524. A: δικάσουσιν ἐν τῷ λειμῶνι. Pol. X. 616. B. 614. E: εἰς τὸν λειμῶνα ἀπιούσας. Legg. I. 625. C: λειμῶνες ἐν οἷσιν ἀναπαυόμενοι διατρίβοιμεν ἄν. Ax. 371. C. Soph. 222. A: πλούτου καὶ νεότητος οἷον λειμῶνας ἀφθόνους. Critia 118. B.

λεῖος, α, ον, *laevis*; *mollis.* Theaet. 194. C: ὁ κῆρος ... λεῖος. Pol. II. 364. D: λείη ... ὁδός (Hes.). Legg. IV. 718. E: ἡ ... ὁδὸς λεία. Hipp. mai. 288. D: λεία καὶ στρογγύλη (χύτρα). Crat. 408. C: τὸ ... ἀληθὲς αὐτοῦ λεῖον καὶ θεῖον. Tim. 60. A: τὸ ... λεῖον καὶ διακριτικὸν ὄψεως. Critia 118. A: λεῖον καὶ ὁμαλές (πεδίον). Polit. 265. E: τῆς λείας (v. μιᾶς) ἀγέλης. Tim. 63. E: λείου ... καὶ τραχέος παθήματος αἰτίαν. Crat. 414. B: ἐπειδὰν λείου ἐπιλάβωμαι. 434. C: τῷ λείῳ καὶ μαλακῷ. Lys. 216. C. Phaedr. 272. C: λείαν (ὁδόν). Pol. X. 619. E. Tim. 67. B: ὁμαλήν τε καὶ λείαν (φωνήν). 73. E: γῆν ... καθαρὰν καὶ λείαν ἐφύρασε. Polit. 310. E: λεῖον ... ὕφασμα. Crat. 406. A: (πρὸς τὸ) ἥμερόν τε καὶ λεῖον (τοῦ ἤθους). Tim. 33. B: λεῖον ... κύκλῳ πᾶν ἔξωθεν αὐτὸ ἀπηκριβοῦτο. 34. A. al. Pol. VI. 510. A: λεῖα καὶ φανά. Tim. 46. A: πάντα ὅσα ἐμφανῆ καὶ λεῖα. 73. B. Locr. 101. A: λεῖά τε καὶ γλυκέα. Phaedr. 255. C: ἀπὸ λείων τε καὶ στερεῶν ἀλλομένη. Phil. 51. D: τὰς τῶν φθόγγων τὰς λείας (ἡδονάς). Soph. 266. C: περὶ τὰ λαμπρὰ καὶ λεῖα. Polit. 307. A: περὶ φωνὰς γιγνόμενα λεῖα καὶ βαρέα. Soph. 229. E: λειότερον. Legg. VIII. 833. B: λειοτέρας δι' ὁδοῦ διαμιλλώμενοι. Tim. 82. D: λειότατόν τε καὶ λιπαρώτατον. 50. E: ὅτι λειότατον ἀπεργάζονται.

λειότης, ἡ, *laevitas.* Tim. 46. C: ἡ τῶν κατόπτρων λειότης. Gorg. 465. B: λειότητι (sic libri fere omnes; al. cum nonnullis λειότησι) ... ἀπατῶσα. Phaed. 110. D: τήν τε λειότητα καὶ τὴν διαφάνειαν. Tim. 46. A. Locr. 100. D. Tim. 65. C: τραχύτησί τε καὶ λειότησιν.

λειποταξίου (*deserti ordinis*) γραφή. Legg. XII. 943. D: λειποταξίου τούτων εἶναι γραφὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς οἷσπερ τῆς ἀστρατείας.

λείπω, *relinquo*; *reliquum facio*; *desero*; etiam *amitto.* Pol. III. 399. C: ταύτας λεῖπε. Legg. XI. 923. E: ἐὰν ... ἄῤῥενας ... μὴ λείπῃ. Pol. III. 399. C: οὐκ ἄλλας αἰτεῖς λείπειν ἢ ἃς cet. Legg. VI. 770. E: λείπειν φυγῇ τὴν πόλιν. Menex. 246. B. Tim. 36. B: λείπων αὐτῶν ἑκάστου

μόριον. Pol. VI. 495. C: ἔρημον καὶ ἀτελῆ φιλοσοφίαν λείποντες. Polit. 280. E: λελοίπαμεν ... αὐτὴν τὴν ... ἀμυντικὴν χειμώνων. Pol. V. 469. D: ἀποπταμένου τοῦ ἐχθροῦ, λελοιπότος δὲ ᾧ ἐπολέμει. Tim. 23. A: τοὺς ἀγραμμάτους ... ἔλιπεν ὑμῶν. Apol. 29. A: (εἰ) λίποιμι τὴν τάξιν. Pol. VIII. 567. B: ἕως ἂν μήτε φίλων μήτ' ἐχθρῶν λίπῃ μηδένα, ὅτου τι ὄφελος. Legg. XI. 924. E: ἐὰν ὁ μὴ διαθέμενος θυγατέρας λίπῃ. Soph. 227. D: τὸ λιπεῖν ... θάτερον (opp. ἐκβάλλειν). Polit. 279. A: μόνον ἐκεῖνον λιπεῖν. Legg. IX. 872. E: ὑπὸ τῶν γεννηθέντων λιπεῖν τὸν βίον. Conv. 179. A: λιπὼν τάξιν. Legg. XI. 930. C: παῖδας ἱκανοὺς λιπών. Pol. V. 468. A: τὸν λιπόντα τάξιν. Phaedr. 254. C: λιπόντε τὴν τάξιν καὶ ὁμολογίαν. Soph. 264. E: τὴν οἰκείαν λιπόντες φύσιν. Pass. et med. *relinquor* (etiam *destituor*, *careo* et *desum*); *reliquus sum*; *supersum*; *maneo*; etiam *cedo*. Phaedr. 235. C: λείπεται (*relinquitur*, h. e. *superest*) ... πεπληρῶσθαί με. Gorg. 510. C: λείπεται ... ἐκεῖνος μόνος ἄξιος λόγου φίλος τῷ τοιούτῳ ὃς cet. Theaet. 157. E: λείπεται ... ἐνυπνίων τε πέρι καὶ νόσων (*relinquitur — ut de — exponamus*. Id. Conv. 196. D.). 188. A: ἄλλο γ' οὐδὲν λείπεται περὶ ἕκαστον πλὴν εἰδέναι ἢ μὴ εἰδέναι. Conv. 184. B: μία δὴ λείπεται ... ὁδός cet. C. Pol. I. 327. E: οὐκοῦν ἔτι ἓν λείπεται τὸ —; III. 399. D: λύρα δή σοι ... λείπεται. VI. 495. D. al. Ax. 366. D: οὐ λείπεται (*caret*) ... οὐδεμιᾶς ἀλγηδόνος. Legg. VI. 777. C: δύο δὴ λείπεσθον μόνω μηχανά. Phaedr. 250. A: ὀλίγαι δὴ λείπονται αἷς τὸ τῆς μνήμης ἱκανῶς πάρεστιν. Alc. I. 117. E. Lys. 218. A. Riv. 135. E: ἐκεῖνοι τούτων ... λείπονται (*inferiores sunt*). Pol. V. 478. E: ἐκεῖνο δὴ λείποιτ' ἂν ἡμῖν εὑρεῖν. Theaet. 184. A: φοβοῦμαι μὴ ... τί τε διανοούμενος εἶπε πολὺ πλέον λειπώμεθα. Tim. 45. E: οἷαι καὶ ἐν οἵοις ἂν τόποις λείπωνται. Polit. 303. E: λείπεσθαι ... τὰ τίμια. Pol. II. 363. D: γένος κατόπισθεν λείπεσθαι τοῦ ὁσίου. IX. 571. B: ὀλίγαι λείπεσθαι καὶ ἀσθενεῖς. Tim. 58. A: κενὴν χώραν οὐδεμίαν ἐᾷ λείπεσθαι. Legg. IX. 881. B: δεῖ ... τὰς ἐνθάδε κολάσεις ... μηδὲν τῶν ἐν Ἅιδου λείπεσθαι (*cedere*) κατὰ δύναμιν. Phaedr. 266. D: τὸ λειπόμενον τῆς ῥητορικῆς. Legg. VII. 807. A: λειπόμενόν ἐστιν. Menex. 236. D: τὸν λειπόμενον (*qui reliquus est*) κόσμον ... ἀποδοῦναι τοῖς ἀνδράσι. 246. E: ὅτι τούτου λειπόμενα (*destituta*) πάντα καὶ κτήματα καὶ ἐπιτηδεύματα αἰσχρὰ καὶ κακά. C: τοῖς λειπομένοις (*posteris*). Phil. ad fin. ὑπομνήσω δέ σε τὰ λειπόμενα. Ep. VIII. 355. D: οὔτ' ἐλπὶς ἐλείπετ' ἂν οὐδαμῇ οὐδαμῶς. Tim. 61. A: εἴσοδος ... οὐδενὶ πλὴν πυρὶ λέλειπται. Critia 111. B. Legg. III. 695. C. Hipp. min. 363. A: ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ λελείμμεθα. Pol. II. 366. E: ὅσων λόγοι λελειμμένοι μέχρι τῶν νῦν ἀνθρώπων. Critia 111. D: ὧν καὶ νῦν ἔτι ... ἱερὰ λελειμμένα ἐστὶ σημεῖα. Ep. III.

316. D: ἐλείφθης μόνος. Conv. 191. B: (ὁπότε) τὸ δὲ λειφθείη. Lys. 220. C: εἰ ... δύο λειφθείη. Legg. XI. 920. B: ὅσαπερ ἂν αὐτῶν λειφθῇ δόξαντα ... ἐν τῇ πόλει δεῖν εἶναι. (Legg. XII. 946. B. pro λειφθῶσιν scrib. ληφθῶσιν). Polit. 267. D: ἔτι λειφθὲν μόνον. Conv. 191. B: τὸ λειφθὲν ἄλλο ἐζήτει. Critia 111. B: μόνου λειφθέντος. Tim. 36. B: τῆς ... διαστάσεως λειφθείσης. Verb. Pol. III. 400. B: τίνας τοῖς ἐναντίοις λειπτέον ῥυθμούς. Crit. 51. B: οὐδὲ λειπτέον τὴν τάξιν. — Intrans. *deficio, absum.* Legg. V. 728. A: παντὸς μὲν οὖν λείπει. VI. 759. E: τὸν ... λιπόντα.

λειτουργία, ἡ, *munus* vel *officium publicum.* Legg. XII. 949. C: ἢ τοιούτων τινῶν ἄλλων κοινῶν κοσμήσεων ἢ λειτουργιῶν.

λείψανον, τό, *quod reliquum est*, pl. *reliquiae.* Critia 110. E: τὸ ... νῦν αὐτῆς λείψανον. 111. A: λείψανον τῆς τότε γῆς. Phaed. 86. C: τὰ ... λείψανα τοῦ σώματος.

λείως, *leniter.* Theaet. 144. B: οὕτω λείως ... ἔρχεται ἐπὶ τὰς μαθήσεις.

λεκτικός, ή, όν, *dicendi peritus*, fem. *dicendi ars.* Polit. 304. D: τῇ τῆς πειστικῆς ἀρχούσῃ καὶ λεκτικῆς.

λεληθότως, *clam, furtim.* Ax. 365. C: οἱ ... καρτεροὶ ... λόγοι ὑπεκπνέουσι λεληθότως.

λέμμα, τό, *involucrum* (ut cortex, cutis al.). Tim. 76. A: τῆς ... σαρκοειδοῦς φύσεως ... λέμμα (v. λεῖμμα) ... τὸ νῦν λεγόμενον δέρμα.

λέξις, ἡ, *dictio; oratio* (verba). Pol. III. 396. E: ἔσται αὐτοῦ ἡ λέξις μετέχουσα ... ἀμφοτέρων, μιμήσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης διηγήσεως. 397. A. Theaet. 204. C: ἐφ' ἑκάστης λέξεως. Pol. III. 396. B: ἔστι τι εἶδος λέξεώς τε καὶ διηγήσεως cet. 397. B: τὰ δύο εἴδη τῆς λέξεως. C. 400. D: ὁ τρόπος τῆς λέξεως. V. 473. A. Apol. 17. D: ξένως ἔχω τῆς ἐνθάδε λέξεως. 18. A. Hipp. mai. 300. C: τῆς τῶν παρόντων λέξεως λόγων. Polit. 277. C: λέξει καὶ λόγῳ δηλοῦν πᾶν ζῶον. Pol. III. 397. B. 400. D: τὸ ... εὔρυθμον ... τῇ καλῇ λέξει ἕπεται ὁμοιούμενον. Legg. VII. 809. E. XI. 916. D. Charm. 160. C: οὔτε ἐν βαδισμῷ οὔτε ἐν λέξει cet. Pol. III. 396. C: ἐπειδὰν ἀφίκηται ἐν τῇ διηγήσει ἐπὶ λέξιν τινὰ ἢ πρᾶξιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. 398. B: ὃς ἡμῖν τὴν τοῦ ἐπιεικοῦς λέξιν μιμοῖτο. Legg. VII. 795. E: Μούσης λέξιν (*poëticam dictionem*) μιμουμένων. 816. D: κατὰ λέξιν τε καὶ ᾠδὴν καὶ κατὰ ὄρχησιν cet.

λεοντῆ (int. δορά), *leonina pellis.* Crat. 411. A: ἐπειδήπερ τὴν λεοντῆν ἐνδέδυκα.

λεοντώδης, ὁ ἡ, *leoninus.* Pol. IX. 590. A: ὅταν τὸ λεοντῶδές τε καὶ ὀφεῶδες αὔξηται.

λεπτομέρεια, ἡ, in eo ponitur quod ex partibus con-

flatum est tenuibus. Locr. 98. E: διὰ τὰν λεπτομερίαν (v. λεπτομέρειαν).

λεπτομερής, ὁ ἡ, *tenuibus partibus constans.* Locr. 100. E: τὸ ... θερμὸν λεπτομερές. 98. D: λεπτομερέστατον.

λεπτός, ή, όν, *tenuis; macer.* Pol. VII. 523. D: ἐάν τε παχὺς ἐάν τε λεπτός (δάκτυλος). Tim. 59. D: λεπτὸν ὑγρόν τε (ὕδωρ). 92: ἀντὶ λεπτῆς καὶ καθαρᾶς ἀναπνοῆς. Critia 111. B: τοῦ λεπτοῦ σώματος τῆς χώρας μόνου λειφθέντος. Crat. 389. B: λεπτῷ ἱματίῳ ἢ παχεῖ. Riv. 134. B: λεπτὸν (ἄνδρα) ὑπὸ μεριμνῶν. Legg. III. 699. B: λεπτὴν ... καὶ ἄπορον (σωτηρίαν). Tim. 59. B: γῆς μόριον ὀλίγον καὶ λεπτὸν μετασχόν. Crat. 426. E: πρὸς τὰ λεπτὰ πάντα. Tim. 66. E: λεπτότεραι ... ὕδατος (ὀσμαί). 60. D: λεπτοτέρων ... ἐκ γῆς μερῶν. Crat. 412. D: λεπτότατον. Tim. 59. B: ἐκ λεπτοτάτων.

λεπτότης, ἡ, *tenuitas.* Tim. 85. C: λεπτότητος καὶ πάχους. 58. B: ὡς λεπτότητι δεύτερος ἔφυ (ἀήρ). Pol. VII. 523. E: πάχος καὶ λεπτότητα. Tim. 61. E. 76. B. Legg. I. 646. B: σώματος ... εἰς πονηρίαν, λεπτότητά τε καὶ αἶσχος cet.

λεπτουργῶ, *minutatim partior, expono* vel *praecipio.* Polit. 262. B: λεπτουργεῖν οὐκ ἀσφαλές, διὰ μέσων δὲ ἀσφαλέστερον ἰέναι τέμνοντας. 294. D: λεπτουργεῖν ... καθ' ἕνα ἕκαστον.

λεπτῶς, *subtiliter.* Pol. X. 607. C: οἱ λεπτῶς μεριμνῶντες.

λεσχηνεία, ἡ, *loquacitas* (subtilis et inanis sophistarum). Ax. 369. D: σὺ ... ἐκ τῆς ἐπιπολαζούσης τὰ νῦν λεσχηνείας τὰ σοφὰ ταῦτα εἴρηκας.

λεύκη, ἡ, *albugo.* Tim. 85. A: λεύκας ἀλφούς τε ... ἀποτίκτον.

λευκός, ή, όν, *candidus, albus.* Phaedr. 253. D: λευκὸς ἰδεῖν. Pol. VII. 523. D: ἐάν τε λευκὸς ἐάν τε μέλας. Phaed. 110. C: ὅση λευκή. Prot. 331. D: τὸ ... λευκὸν τῷ μέλανι ἔστιν ὅπη προσέοικε. Tim. 85. B. Men. 74. C. Theaet. 181. D: (ὅταν) μέλαν ἐκ λευκοῦ ... γίγνηται. Phil. 53. A. Pol. IX. 585. A: ἀπειρία λευκοῦ. Tim. 68. C. Lys. 217. E: λευκοῦ παρουσία. Phil. 12. E: τῷ λευκῷ. Tim. 68. B. Critia 1[illegible]. A: τὸν μὲν λευκόν (λίθον ἔτεμνο[illegible] cet. Legg. XII. 947. B: λευκὴν ... τὴν στολὴν ἔχειν πᾶσαν. Theaet. 153. D: ὃ δὴ καλεῖς χρῶμα λευκόν. Phil. 53. A. B. Tim. 67. E: τὸ μὲν διακριτικὸν τῆς ὄψεως λευκόν, τὸ δ' ἐναντίον αὐτοῦ μέλαν (προσρητέον). Legg. X. 897. Polit. 270. E: τῶν ... πρεσβυτέρων αἱ λευκαὶ τρίχες ἐμελαίνοντο. Lys. 217. D. E. Legg. XII. 956. A: χρώματα ... λευκὰ πρέποντ' ἂν θεοῖς εἴη καὶ ἄλλοθι καὶ ἐν ὑφῇ. Theaet. 178. B: λευκῶν. Pol. IV. 429. D: τὴν τῶν λευκῶν (φύσιν). V. 474. E: λευκοὺς (*flavos*) ... θεῶν παῖδας εἶναι. Prot. 346. D: εἰ ἔλεγε πάντα τοι λευκά, οἷς μέλανα μὴ μέμικται.

Theaet. 184. B. Tim. 67. E. Crit. 44. A: *λευκὰ ἱμάτια ἔχουσα.* Phaed. 110. C: *γύψου ἢ χιόνος λευκοτέραν.* Phil. 53. B: *λευκότερον.* Pol. X. 617. A: *λευκότατον χρῶμα.*

λευκότης, ἡ, candor. Lys. 217. D: *καὶ μὴν παρείη γ' ἂν αὐταῖς λευκότης.* Theaet. 182. A: *λευκότητος.* D. Lys. 217. D: *παρούσης λευκότητος.* Pol. X. 617. A: *λευκότητι.* Theaet. 156. D: *τὴν λευκότητα.*

λευκῶ, dealbo. Legg. VI. 785. A: *ἐν τοίχῳ λελευκωμένῳ.*

λευχειμονῶ, alba indutus sum veste. Pol. X. 617. C: *λευχειμονούσας* (Μοίρας).

λέων, ὁ, leo. Soph. 262. B: *ὅταν λέγηται λέων* cet. Crat. 393. B: *τὸν λέοντος ἔκγονον λέοντα καλεῖν.* Pol. IX. 590. B: *ἀντὶ λέοντος πίθηκον γίγνεσθαι.* X. 620. B: *λέοντος βίον.* Charm. 155. D. Pol. I. 341. C: *ὥστε ξυρεῖν ἐπιχειρεῖν λέοντα.* IX. 588. E. Alc. I. 123. A. Legg. IV. 707. A: *καὶ λέοντες ἂν ἐλάφους ἐθισθεῖεν φεύγειν.* Polit. 291. A: *πολλοὶ ... λέουσι τῶν ἀνδρῶν εἴξασι.* Gorg. 483. E: *ὥσπερ λέοντας.*

λεώς, ὁ, populus. Legg. IV. 707. E: *τίς ὁ κατοικιζόμενος ὑμῖν λεὼς ἔσται;* Pol. V. 458. D: *πρὸς τὸ πείθειν τε καὶ ἕλκειν τὸν πολὺν λεών.*

λεωφόρος, ἡ (int. *ὁδός*), *via publica.* Legg. VI. 763. C: *τῶν ἐκ τῆς χώρας λεωφόρων εἰς τὴν πόλιν ἀεὶ τεταμένων.*

λήγω, desino, deficio; etiam *defloresco;* c. genit. *desisto* et *liberor;* etiam *amitto.* Phaedr. 245. C: *οὔποτε λήγει κινούμενον.* 255. D: *λήγει ... τῆς ὀδύνης.* Pol. IV. 440. D: *οὐ λήγει τῶν γενναίων πρὶν ἂν* cet. Alc. I. 131. C: *ἐπειδὴ λήγει ἀνθοῦν* (τὸ σῶμα). E: *τὰ δὲ σὰ λήγει ὥρας.* Phaed. 114. B: *λήγουσι τῶν κακῶν.* Pol. VI. 490. B: *καὶ οὕτω λήγοι ὠδῖνος.* 498. B: *ὅταν δὲ λήγῃ ... ἡ ῥώμη.* Conv. 219. A: *ὅταν ἡ τῶν ὀμμάτων* (ὄψις) *τῆς ἀκμῆς λήγειν ἐπιχειρῇ.* Pol. III. 407. C: *ὠδίνοντα μήποτε λήγειν περὶ τοῦ σώματος.* Legg. VI. 758. B: *παραδιδόντας μηδέποτε λήγειν.* Ep. VII. 326. D: *ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ταύτας τὰς πόλεις εἰς τυραννίδας ... μεταβαλλούσας μηδέποτε λήγειν.* Alc. I. 131. D: *λήγοντος τοῦ σώματος.* Conv. 183. E: *ἅμα ... τῷ τοῦ σώματος ἄνθει λήγοντι.* Ep. VII. 337. A: *ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἄν ποτε κακῶν λῆξαι πόλιν ἐν αὑτῇ στασιάσασα.* Phaedr. 254. E: *ὅταν ... ὁ πονηρὸς τῆς ὕβρεως λήξῃ.* Legg. VII. 790. B: *μήπω λήξωμεν τῆς τοιαύτης νομοθεσίας.* III. 701. C: *μὴ λῆξαί ποτε κακῶν.* Phaedr. 240. E: *λήξας ... τοῦ ἔρωτος.* 254. C: *λήξας τῆς ὀδύνης.* Tim. 42. C: *ἀλλάττων τε οὐ πρότερον πόνων λήξοι.* Ep. VII. 326. A: *κακῶν ... οὐ λήξειν τὰ ἀνθρώπινα γένη πρὶν ἂν* cet.

λήθη, ἡ, oblivio. Phil. 33. E: *ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἔξοδος.* Conv. 208. A: *λήθη γὰρ ἐπιστήμης ἔξοδος.* Legg. III. 682. B. Phaedr. 248. C: *λήθης τε καὶ κακίας πλησθεῖσα.*

276. D: εἰς τὸ λήθης γῆρας ἐὰν ἵκηται. Theaet. 144. B: λήθης γέμοντες. Phil. 52. A. Pol. VI. 486. C. Tim. 87. A: λήθης ... καὶ δυςμαθίας. Menex. 248. C: τῆς ... τύχης μάλιστ' ἂν εἶεν ἐν λήθῃ. Phaedr. 250. A: ὥστε ... λήθην ὧν τότε εἶδον ἱερῶν ἔχειν. 275. A: λήθην ... παρέξει. Gorg. 493. D: δι' ἀπιστίαν τε καὶ λήθην. Phaed. 75. D: ἢ οὐ τοῦτο λήθην λέγομεν ... ἐπιστήμης ἀποβολήν; Phil. 63. E: δι' ἀμέλειαν λήθην ἐμποιοῦσαι. Legg. II. 666. B: (ὥστε) δυςθυμίας λήθην γίγνεσθαι. Locr. 103. B: λῆθαι.

λῃΐζομαι, *infesto.* Epin. 976. A: ὅσων (v. ὅσον) ὧραι ψύχει καὶ καύματι ἀκαίρῳ... λῃΐζονται τὴν τῶν ζώων φύσιν.

λήκυθος, ὁ, *ampulla olearia.* Charm. 161. E: λήκυθον. Hipp. min. 368. C.

λῆμμα, τό, *reditus.* Legg. X. 906. B: ψυχαὶ ... ἄδικον λῆμμα (λῆμα?) κεκτημέναι. XI. 920. C: λῆμμά τε τε καὶ ἀνάλωμα. Ib. τὸ γιγνόμενον ἀνάλωμα καὶ λῆμμα.

λῆξις, ἡ, *sortitio* et *portio sortito accepta*, et in univ. *id quod sorte obtingit.* Pol. IV. 425. D: (περὶ) δικῶν λήξεως. Id. Legg. XII. 949. C. Critia 113. B: περὶ τῆς τῶν θεῶν λήξεως. 109. C: οὕτω μίαν ἄμφω λῆξιν τήνδε τὴν χώραν εἰλήχατον ὡς οἰκείαν. 114. A: τὴν κύκλῳ λῆξιν. B. Legg. V. 740. A. VI. 765. D: καθ' ἡντιναοῦν ἀρχῆς λῆξιν καὶ κρίσιν. V. 747. E: ἐν οἷς θεία τις ἐπίπνοια καὶ δαιμόνων λήξεις εἶεν. XII. 956. E: προτέρων τε καὶ ὑστέρων (δικῶν) λήξεις. Critia 116. C: ἐκ πασῶν τῶν δέκα λήξεων. Legg. VIII. 846. B: λήξεων ... πέρι δικῶν. XII. 948. D: ἐν ... λήξεσι δικῶν. Critia 113. B: ὅτι κατενείμαντο γῆν πᾶσαν ... μείζους λήξεις ... καὶ ἐλάττους.

ληπτός, ή, όν, *qui comprehendi potest.* Pol. VII. 529. D: ἃ δὴ λόγῳ ... καὶ διανοίᾳ ληπτά.

λήρημα, τό, *ineptiae.* Gorg. 486. C: εἴτε ληρήματα χρὴ φάναι εἶναι εἴτε φλυαρίας.

λῆρος, ὁ, *nugae, qui* vel *quod pro nihilo est* (vern. *leer,* h. e. *nichtig* vel *nichts*). Legg. III. 698. A: ὅτι λῆρος πρὸς χρυσόν τε καὶ ἄργυρόν ἐστιν ἑκάστοτε τὰ λεγόμενα τίμια καὶ καλὰ κατὰ πόλιν. Phaed. 72. B: ὅτι ... πάντ' ἂν (v. πάντα) λῆρον τὸν Ἐνδυμίωνα ἀποδείξειε. Theaet. 151. C: ἐπειδάν τινα λῆρον αὐτῶν ἀφαιρῶμαι. Charm. 176. A: ἐμὲ ... λῆρον ἡγεῖσθαι εἶναι. Theaet. 176. D: ὅτι οὐ λῆροί εἰσι. Prot. 347. D: ἄνευ τῶν λήρων τε καὶ παιδιῶν τούτων. Hipp. mai. 304. B: λήρους καὶ φλυαρίας ... μεταχειριζόμενος.

ληρῶ, *nugor, nugas ago* vel *dico.* Theaet. 163. D: μὴ οὖν ἐγὼ ληρῶ; Gorg. 497. A: ὅτι ἔχων ληρεῖς. Lach. 195. A: ταῦτά τοι καὶ ληρεῖ. Lys. 205. A: ληρεῖ τε καὶ μαίνεται. Phaedr. 260. D: τί ποτ' ... ληρεῖτε; Theaet. 152. A: εἰκὸς ... σοφὸν ἄνδρα μὴ ληρεῖν. Charm. 173. A. Hipp. mai. 298. B: ληρῶν. Theaet. 171. D: ληροῦντα. Epin. 983. C. Euthyd. 304. E: ληρούντων.

ληρώδης, ὁ ἡ, *nugatorius.* Theaet. 174. D: ληρώδης δοκεῖ εἶναι.

ληστεία, ἡ, *piratica.* Legg. VII. 823. E: ληστείας ... ἵμερος ἐπελθών.

ληστής, ὁ, *latro; pirata.* Gorg. 507. E: ληστοῦ βίον ζῶντα. Legg. VII. 823. B: ληστῶν ... θῆραι. Polit. 298. D: πρὸς τὰς τοῖς λησταῖς ἐντεύξεις. Pol. I. 351. C: ληστὰς ἢ κλέπτας. Legg. VIII. 831. E: τοὺς ... ἀνδρείους ληστὰς cet.

ληστικός, ή, όν, *latrocinalis;* fem. *latrocinatio.* Soph. 222. C: τὴν ... ληστικὴν cet.

λῆψις, ἡ, *acceptio; reditus.* Pol. I. 332. A: ἐάνπερ ἡ ἀπόδοσις καὶ ἡ λῆψις βλαβερὰ γίγνηται. 346. D: ἡ τοῦ μισθοῦ λῆψις. 343. D: ὅταν τε λήψεις (ὦσιν). Alc. I. 123. A: ἐκ ... τῶν τοιούτων μέγισται λήψεις καὶ πλεῖσταί εἰσι τοῖς βασιλεῦσιν.

λίαν, *nimis.* Prot. 310. C: ἔπειτά μοι λίαν πόῤῥω ἔδοξε τῶν νυκτῶν εἶναι. 350. B: καὶ λίαν γε θαῤῥοῦντας. Phaedr. 229. D: λίαν ... δεινοῦ ... ἀνδρὸς (ἡγοῦμαι). Theaet. 173. B: ἵνα μὴ καὶ ... λίαν πολὺ τῇ ἐλευθερίᾳ ... τῶν λόγων καταχρώμεθα. Crat. 415. C: τὸ γὰρ λίαν ἰσχύς τίς ἐστι. Parm. 130. D: μὴ λίαν ἢ ἄτοπον. Phil. 24. E: καὶ τὸ λίαν (δεχόμενα). 26. A: τὸ ... πολὺ λίαν ... ἀφείλετο. Pol. VIII. 549. D: λίαν ἀνειμένος. Legg. IV. 722. A: λίαν εὔηθες. Crit. 44. B: λίαν γε (ἐναργές). Hipp. mai. 293. D. Cum superl. Eryx. 393. E: ὅπως ἂν βέλτιστα λίαν πράττοι τὰ ... πράγματα.

λιβανωτός, ὁ, *thus.* Legg. VIII. 847. B: λιβανωτόν.

λιγυρός, ά, όν, *stridulus, argutus* (vern. *schwirrend*). Phaedr. 230. C: θερινόν τε καὶ λιγυρὸν ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων χορῷ.

λιγύς, εῖα (ion. λίγεια), ύ, *argutus* (v. λιγυρός). Phaedr. 237. A: εἴτε δι' ᾠδῆς εἶδος λίγειαι (in orat. festive poëtica).

λιθίδιον, τό, *lapillus.* Phaed. 110. D: τὰ ἐνθάδε λιθίδια.

λίθινος, η, ον, *lapideus.* Tim. 60. B: σῶμα λίθινον. Critia 116. A: λιθίνῳ ... τείχει. Polit. 288. B: ὅσα γήϊνα περιβλήματα καὶ λίθινα. Legg. XII. 947. D: κλίνας ... λιθίνας. Pol. VII. 515. A: λίθινά τε καὶ ξύλινα (ζῷα). Legg. XII. 958. E: λίθινα ... ἐπιστήματα. Hipp. mai. 290. C.

λιθιῶ, *calculo* (in vesica) *laboro.* Legg. XI. 916. A: ἀνδράποδον ... λιθιῶν (λιθῶν? V. Lob. ad Phryn. p. 80.).

λιθοβόλος, ὁ, *qui lapides iacit* (*Steinschleuderer*). Critia 119. B: γυμνῆτας ... λιθοβόλους καὶ ἀκοντιστάς.

λιθοειδής, ὁ ἡ, *lapidi similis.* Tim. 74. A: λιθοειδεῖ περιβόλῳ.

λιθολόγος, ὁ, *qui lapides lectos componit, e lapidibus*

exstruit (fere vern. *Maurer*). Legg. X. 902. E: *οἱ λιθολόγοι.* XI. 858. B: *λιθολόγοις.*

λίθος, ὁ (etiam *ἡ*, in coticula et lapide Heraclio), *lapis.* Tim. 60. D: *γέγονε τὸ μέλαν χρῶμα ἔχον λίθος.* Hipp. mai. 292. D: *λίθος ... μυλίας.* Ion. 533. D: *αὕτη ἡ λίθος* (int. *Ἡρακλεία*). Gorg. 494. B: *οὐδὲ λίθου* (*βίον λέγεις*). Crat. 395. D. Ion. 533. E: *ἐξ ἐκείνης τῆς λίθου.* 535. E. 536. A. Lach. 184. A: *βαλόντος τινὸς λίθῳ.* Ion. 533. D: *ἐν τῇ λίθῳ* cet. Gorg. 494. A: *τὸ ὥσπερ λίθον ζῆν.* Phaed. 74. A: *οὐδὲ λίθον λίθῳ* (*λέγω ἴσον εἶναι*). Conv. 198. C: *μὴ ... αὐτόν με λίθον τῇ ἀφωνίᾳ ποιήσειε.* Eryx. 405. B: *λίθον ἐψῆσαι.* Gorg. 492. E: *οἱ λίθοι ... ἂν οὕτω γε καὶ οἱ νεκροὶ εὐδαιμονέστατοι εἶεν.* Phaed. 110. A. Gorg. 486. D: *τούτων τινὰ τῶν λίθων, ᾗ* (F. *αἷ.* An *αἷς*?) *βασανίζουσι τὸν χρυσόν, τὴν ἀρίστην.* Pol. I. 333. B: *εἰς πλίνθων καὶ λίθων θέσιν.* Tim. 61. B: *ὅσα ... λίθων χυτὰ εἴδη καλεῖται.* 80. C: *τῶν Ἡρακλείων λίθων.* Legg. VIII. 834. A: *λίθων βολῇ.* XII. 947. D: *λίθων προτίμων.* Pol. V. 469. E: *τῶν κυνῶν αἳ τοῖς λίθοις οἷς ἂν βληθῶσι χαλεπαίνουσι.* Eryx. 400. B: *λίθοις ἐγγεγλυμμένοις.* Gorg. 468. A: *λίθους καὶ ξύλα.* Phaed. 110. D. Critia 116. B: *μιγνύντες τοὺς λίθους.* Legg. VIII. 838. E: *μηδ' εἰς πέτρας τε καὶ λίθους σπείροντες.* De lege 319. A: *λίθους ... εἶναι ἱεροὺς καὶ ξύλα* cet.

λιθοτομίαι, αἱ, lapicidinae (carcer Syracus.). Ep. II. 314. E: *τὸν ἐκ τῶν λιθοτομιῶν* (v. *λατομιῶν*) *εὖ ἐποίησας ἀφείς.*

λιθώδης, ὁ ἡ, lapidosus (vern. *steinig*). Theaet. 194. E: *οἱ ... τραχὺ λιθῶδές τε* (v. *τι*) *... ἔχοντες* (*κέαρ*).

λιμήν, ὁ, portus. Tim. 25. A: *λιμὴν στενόν τινα ἔχων εἴσπλουν.* Critia 117. E: *ὁ μέγιστος λιμήν.* Ib. *λιμένος.* Gorg. 511. E: *ἀποβιβάσασ' εἰς τὸν λιμένα.* Theaet. 142. A: *εἰς λιμένα καταβαίνων.* Legg. IV. 704. B: *λιμένες ἆρ' εἰσὶ —;* Gorg. 455. B: *λιμένων κατασκευῆς* (*πέρι*). 519. A: *λιμένων καὶ νεωρίων* cet. Legg. VI. 758. E. VII. 824: *ἐν λιμέσι.* XII. 952. E. Pol. IV. 425. D: *ἢ κατ' ἀγορὰς ἢ λιμένας.* Critia 115. C. Legg. IX. 871. A.

λίμνη, ἡ, stagnum, palus. Phaed. 113. A: *παρ' ἔσχατα τῆς ... λίμνης.* Ib. *εἰς τὴν λίμνην ἀφικνεῖται τὴν Ἀχερουσιάδα.* D. 114. A. Legg. V. 736. B: *οἷον δέ τινων ξυῤῥεόντων ... εἰς μίαν λίμνην.* Polit. 264. C: *ἐν ταῖς βασιλικαῖς λίμναις.* Legg. VII. 824: (*ἐν*) *ἕλεσι καὶ λίμναις.* Phaed. 112. C: *θαλάττας τε καὶ λίμνας ... ποιεῖ.* Soph. 222. A. Pol. III. 405. D: *ῥευμάτων τε καὶ πνευμάτων ὥσπερ λίμνας ἐμπιπλαμένους.* Critia 114. E: *καθ' ἕλη καὶ λίμνας καὶ ποταμούς.* 118. B.

λιμοκτονία, ἡ, inedia. Prot. 354. A: *διὰ καύσεων ... καὶ λιμοκτονιῶν.*

λιμοκτονῶ, *inedia debilito.* Pol. IX. 588. E: τὸν δὲ ἄνθρωπον λιμοκτονεῖν cet.

λιμός, ὁ, *fames.* Conv. 191. A: ἀπέθνησκον ὑπὸ (v. ὑπὸ τοῦ) λιμοῦ. Pol. III. 416. A. Euth. 4. D. Gorg. 464. D: λιμῷ ἂν ἀποθανεῖν τὸν ἰατρόν. Conv. 207. B: αὐτὰ τῷ λιμῷ παρατεινόμενα. Men. 91. E: ταχὺ ἂν τῷ λιμῷ ἀποθάνοιεν.

λίνον, τό, *linum* (vern. *Linnen*). Euthyd. 298. C: οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις (prov.). Polit. 280. C: τὴν ἐκ τῶν λίνων ... δημιουργίαν πᾶσαν ἀφείλομεν.

λινοῦς, ῆ, οῦν, *linteus.* Crat. 389. B: ἱματίῳ ... λινῷ (v. λίνῳ). Ep. XIII. 363. A: τῶν Σικελικῶν τῶν λινῶν (int. χιτωνίων).

λιπαρής, ὁ, ἡ, *tenax, qui adhaerescit alicui rei.* Crat. 413. A: ἅτε λιπαρὴς ὢν περὶ αὐτοῦ. Hipp. min. 372. A: ὡς λιπαρής εἰμι πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τῶν σοφῶν. 369. D: εὑρήσεις γάρ με λιπαρῆ ὄντα περὶ τὰ λεγόμενα ὑπὸ τούτου.

λιπαρός, ά, όν, *pinguis; nitidus.* Tim. 60. A: στίλβον λιπαρόν τε φανταζόμενον. 82. D: γλίσχρον καὶ λιπαρόν. 84. A: ἐκ λιπαροῦ καὶ λείου cet. Lys. 216. C: λιπαρῷ. Crat. 427. B: τὸ λιπαρὸν καὶ τὸ κολλῶδες (ὠνόμασε). Tim. 82. D: λιπαρώτατον.

λιπαρῶ, *insto, instanter rogo* vel *quaero.* Crat. 391. C: λιπαρεῖν χρὴ τὸν ἀδελφὸν καὶ δεῖσθαι αὐτοῦ cet. Clit. 410. B: λιπαρῶν ἀπείρηκα. Crat. 413. B: λιπαροῦντος ... ἐμοῦ ὅ τι αὖ ἐκεῖνος λέγει. Ion. 541. E: πάλαι ἐμοῦ λιπαροῦντος.

λιπαρῶς, *instanter, assidue.* Legg. XI. 931. C: ἐν εὐχαῖς λιπαρῶς εἰς ἀγαθὰ τοῖς παισὶ παρακαλοῦντος θεούς. Cum v. ἔχειν est *instare* (vern. *auf etwas bestehen*). Prot. 335. B: οὐδ' ἐγὼ λιπαρῶς ἔχω παρὰ τά σοι (al. τὰ σοὶ) δοκοῦντα τὴν συνουσίαν ἡμῖν γίγνεσθαι. Etiam *vehementer cupere.* Prot. 315. E: οὐκ ἐδυνάμην ἔγωγε μαθεῖν ἔξωθεν, καίπερ λιπαρῶς ἔχων ἀκούειν τοῦ Προδίκου.

λίσπαι, αἱ, *tali medii dissecti.* Conv. 193. A: ὥσπερ λίσπαι.

λίσσομαι, *precor; oro.* Pol. II. 366. A: λισσόμενοι (*precibus*) ... πείθοντες cet. 364. E. et III. 393. A. (Hom.).

λιτανεύω, *supplico.* Pol. III. 388. B: λιτανεύοντα.

λίτρον, salis genus quod dicitur alcalinum minerale (*natrum*). Tim. 60. D: τὸ ... ἐλαίου καὶ γῆς καθαρτικὸν γένος λίτρον (sic Par. A. Vulgo νίτρον). 65. D: ἡ τῶν λίτρων δύναμις.

λιτρώδης, ὁ ἡ, *salis lixivii proprius.* Tim. 65. E: τὰ ... ὑποδεέστερα τῆς λιτρώδους (v. νιτρώδους) ἕξεως.

λιχνεία, ἡ, *aviditas* (cibi et potionis). Pol. VII. 519. B: λιχνείαις.

λίχνος, η, ον, *gulosus.* Pol. I. 354. B: ὥσπερ οἱ λίχνοι τοῦ ἀεὶ παραφερομένου ἀπογεύονται ἁρπάζοντες. In univ.

avidus vel *cupidus.* Pol. IX. 579. B: λίχνῳ ... ὄντι αὐτῷ τὴν ψυχήν.

λοβός, ὁ, lobulus qui dicitur (?). Tim. 71. C: λοβόν.

λογίδιον, τό, *oratiuncula.* Eryx. 401. E: ἐτάραττέ γε αὐτὸν ... τὸ λογίδιον.

λογίζομαι, *ratiocinor, reputo; concludo, colligo;* in univ. *cogito, meditor.* Gorg. 524. B: ἐκ τούτων τῶν λόγων τοιόνδε τι λογίζομαι συμβαίνειν. Phaed. 91. A. Gorg. 512. A: λογίζεται ... ὅτι cet. Phaed. 65. C: λογίζεται ... τότε κάλλιστα ὅταν cet. 83. C: οὐ λογίζεται αὐτό. Crat. 399. C: (ὅτι) λογίζεται τοῦτο ὃ ὄπωπεν. Pol. IV. 439. D: τὸ μὲν ᾧ λογίζεται cet. Legg. VII. 798. C: οὐ λογίζονται τόδε ὅτι cet. Theaet. 165. D: ἐξ οὖν τούτων λογίζου τί σοι συμβαίνει. Phaed. 62. D: οὐκ ἂν λογίζοιτο ὅτι οὐ δεῖ cet. Tim. 56. E: ὧδε ... λογιζώμεθα αὐτὰ πάλιν ὡς cet. Gorg. 511. E: λογίζεσθαι ... ἐπίσταται ὅτι cet. Phaed. 65. C: ἐν τῷ λογίζεσθαι. Phil. 21. A: τοῦ ... λογίζεσθαι τὰ δέοντα. Pol. VII. 522. E: λογίζεσθαί τε καὶ ἀριθμεῖν δύνασθαι. Epin. 979. A. Phaed. 97. D: ταῦτα ... λογιζόμενος. Pol. II. 366. A. Tim. 55. C. Phaed. 63. B: λογιζομένη (ἡ ψυχὴ) ὅτι cet. Pol. I. 339. A: τῷ ὀρθῶς λογιζομένῳ. Crit. 46. B: ὃς ἄν μοι λογιζομένῳ βέλτιστος φαίνηται. Lach. 193. A: φρονίμως λογιζόμενον. Tim. 75. B: λογιζομένοις. 69. A: λογιζομένους. Apol. 21. D: πρὸς ἐμαυτὸν ... ἐλογιζόμην ὅτι cet. Phaedr. 246. C: οὐδ' ἐξ ἑνὸς λόγου λελογισμένου. Tim. 34. A: οὗτος ... λογισμὸς ... λογισθείς. 52. D. Phaed. 84. A: ἀλλ' οὕτω λογίσαιτ' ἂν ψυχὴ ἀνδρὸς φιλοσόφου. Tim. 77. C: τῶν αὐτοῦ τι λογίσασθαι κατιδόντι φύσιν οὐ παραδέδωκεν ἡ γένεσις. Phil. 18. C: τοῦτον ... τὸν δεσμὸν αὖ λογισάμενος ὡς ὄντα ἕνα cet. Tim. 30. A. Men. 82. D: λογισάμενος εἰπέ. Epin. 974. A: λογισάμενον τὸν βεβιωμένον ἑαυτῷ βίον. Pol. X. 602. D: τὸ λογισάμενον καὶ μετρῆσαν ἢ καὶ στῆσαν. Polit. 270. B: λογισάμενοι. Tim. 61. E: λογιστέον.

λογικός, ή, όν, *rationis compos* (*rationalis* ap. Quintil. al.); fem. *ratio.* Locr. 99. E: τᾶς ... ἀνθρωπίνας ψυχᾶς τὸ μὲν λογικόν ἐστι καὶ νοερόν cet. 102. E: λογικᾶς δὲ (νόσος) ἀμαθία καὶ ἐκφροσύνα. 99. E: τῷ ... λογικῷ. Ib. ἐν τῷ λογικῷ μέρει.

λογισμός, ὁ, *computatio;* etiam (praecipue plur.) *computandi* vel *numerandi ratio* et *numerus.* Pol. I. 340. D: ὃς ἂν ἐν λογισμῷ ἁμαρτάνῃ. X. 603. A: τὸ μέτρῳ γε καὶ λογισμῷ πιστεῦον. Legg. III. 697. E: ἀπεράντους λογισμῷ (*ad numerum*). Phaedr. 274. C: τοῦτον ... πρῶτον ἀριθμόν τε καὶ λογισμὸν εὑρεῖν καὶ γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν. Pol. VII. 522. C: λέγω δὲ αὐτὸ (τὸ ἓν καὶ τὰ δύο ... διαγιγνώσκειν) ἐν κεφαλαίῳ ἀριθμόν τε καὶ λογισμόν. IX. 587. E: ἀμήχανον ... λογισμὸν καταπεφόρηκας cet. Euth. 7. B: ἐπὶ

λογισμὸν ἐλθόντες. Hipp. min. 367. A: *περὶ λογισμὸν καὶ ἀριθμὸν εἶναί τινα ἄνθρωπον ψευδῆ.* Legg. VII. 817. E: *λογισμοὶ ... καὶ τὰ περὶ ἀριθμοὺς ἓν μάθημα.* Phil. 56. E: *τῆς κατὰ φιλοσοφίαν γεωμετρίας τε καὶ λογισμῶν καταμελετωμένων.* Pol. VII. 526. D. Legg. VII. 809. C: *λύρας πέρι καὶ λογισμῶν.* Hipp. mai. 285. C. al. Legg. XII. 967. B: *ὅπως μήποτ' ἂν ἄψυχα ὄντα οὕτως εἰς ἀκρίβειαν θαυμαστοῖς λογισμοῖς ἂν ἐχρῆτο.* Prot. 318. E: *λογισμούς τε καὶ ἀστρονομίαν καὶ γεωμετρίαν ... διδάσκοντες.* Polit. 257. A: *τοῦ περὶ λογισμοὺς καὶ τὰ γεωμετρικὰ κρατίστου.* B: *τὸ περὶ τοὺς λογισμοὺς ἁμάρτημα.* Pol. VI. 510. C: *οἱ περὶ τὰς γεωμετρίας τε καὶ λογισμοὺς ... πραγματευόμενοι.* VII. 525. C: *τοῦ περὶ τοὺς λογισμοὺς μαθήματος.* Legg. VII. 819. B. Hipp. min. 366. E. **ratiocinatio*, h. e. *reputatio, cogitatio, consideratio; notio* et *conclusio;* in univ. *ratio.* Tim. 34. A: *οὗτος ... πᾶς λογισμὸς ... λογισθείς.* Legg. I. 644. D. Phaed. 66. A: *μήτε τινὰ ἄλλην αἴσθησιν ἐφέλκων μηδεμίαν μετὰ τοῦ λογισμοῦ.* Soph. 248. A: *διὰ λογισμοῦ* (oppos. *δι' αἰσθήσεως*). Phil. 21. C: *λογισμοῦ ... στερόμενον.* Conv. 207. B: *τοὺς ... ἀνθρώπους ... οἴοιτ' ἄν τις ἐκ λογισμοῦ ταῦτα ποιεῖν.* Pol. IX. 586. D: *ἄνευ λογισμοῦ τε καὶ νοῦ.* Tim. 36. E: *λογισμοῦ ... μετέχουσα καὶ ἁρμονίας.* Phaedr. 249. B: *εἰς ἓν λογισμῷ ξυναιρούμενον.* Phaed. 79. A: *τῷ τῆς διανοίας λογισμῷ.* 84. A: *ἑπομένη τῷ λογισμῷ καὶ ἀεὶ ἐν τούτῳ οὖσα.* Parm. 130. A: *ἐν τοῖς λογισμῷ λαμβανομένοις.* Pol. IV. 431. C: *αἳ ... μετὰ νοῦ τε καὶ δόξης ὀρθῆς λογισμῷ ἄγονται.* VI. 496. D: *ταῦτα πάντα λογισμῷ λαβών.* Tim. 52. B: *ἁπτὸν λογισμῷ τινὶ νόθῳ.* 72. A: *πάντα λογισμῷ διελέσθαι.* Men. 98. A: *ἕως ἄν τις αὐτὰς δήσῃ αἰτίας λογισμῷ.* Def. 412. B: *ἀκολούθησις τῷ ὀρθῷ λογισμῷ.* Id. 415. D. Pol. IV. 440. A: *ὅταν βιάζωνταί τινα παρὰ τὸν λογισμὸν ἐπιθυμίαι.* VII. 524. B: *λογισμόν τε καὶ νόησιν ... παρακαλοῦσα.* Tim. 30. B: *διὰ ... τὸν λογισμὸν τόνδε.* Legg. VII. 805. A: *λογισμὸν ... περὶ τούτων τοιόνδε τινὰ ἔχω.* X. 896. C: *λογισμοὶ καὶ δόξαι ἀληθεῖς.* Soph. 254. A: *τῇ τοῦ ὄντος ἀεὶ διὰ λογισμῶν προσκείμενος ἰδέᾳ.* Tim. 47. C: *λογισμῶν κατὰ φύσιν ὀρθότητος μετασχόντες.* Phil. 52. A: *ἐν λογισμοῖς τοῦ παθήματος.* Legg. X. 897. C: *νοῖ κινήσει ... καὶ λογισμοῖς.* Phil. 11. B: *ἀληθεῖς λογισμούς.*

λογιστής, ὁ, ratiocinator [illegible]it. 260. A. Pol. I. 340. D: (*ὅτι*) *ὁ λογιστὴς ἐξήμαρτε.*

λογιστικός, ή, όν, ratiocinandi peritus vel *facultate praeditus;* etiam *rationi consentaneus;* fem. (etiam neutr.) *ratiocinandi* vel *computandi peritia* vel *ars* (eaque vulgaris quae distinguitur ab arithmetica): [illegible] ntr. *ea pars animi quae mentis et consilii est* (Cic.). Theae[illegible]. A: *ἢ καὶ ἀστρονομικὸς καὶ λογιστικὸς* —: Hipp. min. 367. C: *ὁ λογιστικός.* Gorg.

450. D: οἷον ἀριθμητικὴ καὶ λογιστικὴ καὶ γεωμετρικὴ cet. 451. B: τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ ἡ ἀριθμητικὴ ἡ λογιστικὴ ἔχει ... διαφέρει δὲ τοσοῦτον ὅτι cet. Polit. 259. D: λογιστικὴ ... ἣν ... τῶν γνωστικῶν ... τεχνῶν. Pol. VII. 525. A: ἀλλὰ μὴν λογιστική τε καὶ ἀριθμητικὴ περὶ ἀριθμὸν πᾶσα. Charm. 166. A. Def. 414. C: λογιστικὴ φορά (δόξα). Pol. IX. 571. C: ὅσον λογιστικὸν ... καὶ ἄρχον ἐκείνου. Charm. 165. E: τῆς λογιστικῆς τέχνης. 166. A: αὐτῆς τῆς λογιστικῆς. Hipp. min. 366. C: λογισμῶν καὶ λογιστικῆς. Pol. IV. 440. E: τίθεσθαι τὰ ὅπλα πρὸς τοῦ λογιστικοῦ. 441. A. X. 602. E. IX. 587. D: δῆλον ... τῷ γε λογιστικῷ (*ratiocinandi perito*). VII. 525. B. Polit. 260. A: τῇ λογιστικῇ. Pol. IV. 441. A: ἐπίκουρον ὂν τῷ λογιστικῷ φύσει. X. 604. D. I. 340. D: ἢ λογιστικὸν (καλεῖς σὺ) ὃς ἂν ἐν λογισμῷ ἁμαρτάνῃ —; IV. 439. D: τὸ μὲν ... λογιστικὸν προσαγορεύοντες τῆς ψυχῆς. X. 605. B: ἀπόλλυσι τὸ λογιστικόν. Tim. 37. C. Charm. 174. B: ἀλλ' ἡ τὸ λογιστικὸν (i. q. τὴν λογιστικήν; int. οἶδε); Pol. VII. 526. B: ὡς οἱ ... φύσει λογιστικοὶ εἰς πάντα τὰ μαθήματα ... ὀξεῖς φαίνονται. Legg. III. 689. C: ἂν καὶ πάνυ λογιστικοὶ ... ὦσι. Euthyd. 290. B.

λογογραφία, ἡ, *orationum scriptio* et in univ. *librorum confectio*. Phaedr. 257. E: ἐρῶσι λογογραφίας. 258. B.

λογογραφικός, ή, όν, *oratorius*. Phaedr. 264. B: σὺ δ' ἔχεις τινὰ ἀνάγκην λογογραφικήν, ᾗ —;

λογογράφος, ὁ, *orationum* (praec. forensium) *scriptor*. Phaedr. 258. C: ὥστε ... ἀθάνατος γενέσθαι λογογράφος ἐν πόλει. 257. C: διὰ πάσης τῆς λοιδορίας ἐκάλει λογογράφον.

λογοδαίδαλος, ὁ, *dicendi artifex* (vern. *Redekünstler*). Phaedr. 266. C: τόν γε βέλτιστον λογοδαίδαλον.

λογοποιικός, ή, όν, *ad orationes* (forenses) *scribendas pertinens*. Euthyd. 289. C: εἰ τὴν λογοποιικὴν τέχνην μάθοιμεν.

λογοποιός, ὁ, *orationum* (praec. forensium) *scriptor*. Euthyd. 289. E: οἱ ἄνδρες αὐτοὶ οἱ λογοποιοί. D: ἡ τῶν λογοποιῶν τέχνη. Ib. ὁρῶ ... τινὰς λογοποιοὺς οἳ τοῖς ἰδίοις λόγοις οἷς αὐτοὶ ποιοῦσιν οὐκ ἐπίστανται χρῆσθαι.

λόγος, ὁ, I. *oratio*, h. e. *sermo*, *disputatio*, *quaestio* (praec. philosopha); *oratio continua* (velut forensis); *expositio*; *narratio*; *fama*. Definitur Soph. 208. C: διανοίας ἐν φωνῇ ὥσπερ εἴδωλον. 262. D. 263. E. Theaet. 206. D. Crat. 431. B. al. Prot. 347. B: ἔστι ... καὶ ἐμοὶ λόγος περὶ αὐτοῦ εὖ ἔχων. Phaedr. 235. E: περὶ οὗ ὁ λόγος. Gorg. 453. B: περὶ ὅτου ὁ λόγος ἐστί. Phaed. 75. C. Soph. 251. C. Pol. V. 476. B. Apol. 26. B: ὧν (θεῶν) νῦν ὁ λόγος ἐστίν. (Etiam sine artic. Prot. 323. D. Hipp. mai. 293. D. Euth. 5. C. al.). Phaedr. 237. C: ἐπειδὴ σοὶ καὶ ἐμοὶ ὁ λόγος πρόκειται, πότερον cet. Gorg. 512. E: ἱκανὸς γὰρ αὐτῷ ὁ λόγος (*materies ad dicendum*). Phaed. 101. E: ἐκείνοις ... ἴσως

οὐδὲ εἷς περὶ τούτου λόγος οὐδὲ φροντίς. Theaet. 204. B: ὡς ὁ νῦν λόγος. Polit. 272. B: ὃν (βίον) λόγος ἐπὶ Διὸς εἶναι. Phil. 18. B: ὡς λόγος (*ut traditur*). 65. C. Conv. 196. D. Legg. X. 899. A: ὡς λόγος ἐστί τινων. Pol. I. 330. A: τοῖς ... μὴ πλουσίοις ... εὖ ἔχει ὁ αὐτὸς λόγος (*in eis qui —, idem bene* vel *recte dicitur*). II. 366. B: ὡς ὁ τῶν πολλῶν ... λεγόμενος λόγος. Tim. 77. B: ὃ μεταξὺ φρενῶν ὀμφαλοῦ τε ἱδρῦσθαι λόγος (i. q. *dicimus* vel *diximus*). Legg. VIII. 840. A: Κρίσωνα ... ὁ αὐτός που λόγος ἔχει. II. 672. B: λόγος τις ἅμα καὶ φήμη ὑποῤῥεῖ πως ὡς cet. Sermo tamquam persona ipse loquens inducitur. Phaed. 87. A: τί οὖν ἂν φαίη ὁ λόγος ἔτι ἀπιστεῖς —; Soph. 238. B: ὥς φησιν ὁ λόγος. Phaed. 50. A. 51. C: ἀλλ' εὐθύ τι λέγω, φησὶν ὁ λόγος. Legg. I. 644. E. al. Prot. 328. D: ἀνεπαύσατο τοῦ λόγου. Pol. II. 357. A: ᾤμην λόγου (Par. K. τοῦ λόγου) ἀπηλλάχθαι. Phaedr. 242. B: Σιμμίαν ἐξαιρῶ ... λόγου. Id. Conv. 176. B. Pol. VI. 492. E: θεῖον ... ἐξαιρῶμεν (v. ἐξαίρω) λόγου. IX. 588. A: ἐπειδὴ ἐνταῦθα λόγου γεγόναμεν. X. 612. C: τοῦ λόγου ἕνεκα (*ipsius quaestionis causa*). Legg. VI. 781. D: λόγου γ' ἕνεκα. Etiam est Lat. *dicis causa* (vern. *nur zum Scheine*). Crit. 46. D: ὅτι ἄλλως ἕνεκα λόγου ἐλέγετο. Lach. 196. C. Euthyd. 286. D. Prot. 329. C: ταῦτ' οὖν αὐτὰ δίελθέ μοι ἀκριβῶς τῷ λόγῳ. Gorg. 505. E: δίειμι ... τῷ λόγῳ ὅτι cet. Soph. 249. D: περιειληφέναι τῷ λόγῳ τὸ ὄν. Pol. II. 369. C: τῷ λόγῳ ἐξ ἀρχῆς ποιῶμεν πόλιν. 376. D: λόγῳ παιδεύωμεν τοὺς ἄνδρας. V. 472. E. Phaedr. 264. C: δεῖν πάντα λόγον ὥσπερ ζῷον συνεστάναι cet. 276. A: τὸν τοῦ εἰδότος λόγον λέγεις ζῶντα cet. Polit. 285. D: τῆς ὑφαντικῆς ... λόγον (*expositionem*). Pol. I. 344. D: ἀθρόον καὶ πολὺν τὸν λόγον. Epin. 987. B: ὁ ... Ἑωςφόρος ... Ἀφροδίτης εἶναι σχεδὸν ἔχει λόγον (i. q. *dicitur*). 988. B: λόγον πολὺν καὶ καλὸν ἔχει cet. Cum v. ποιεῖσθαι est *colloqui, disserere, exponere*. Prot. 317. C: περὶ τούτων ... τὸν λόγον ποιεῖσθαι. Phaedr. 270. A: ὧν δὴ πέρι τὸν πολὺν λόγον ἐποιεῖτο Ἀναξαγόρας. Phaed. 115. D: ὅτι ... ἐγὼ πάλαι πολὺν λόγον πεποίημαι ὡς cet. Soph. 239. A: ὥς γε πρὸς ἓν τὸν λόγον ἐποιούμην. — Phaedr. 262. C: ἐῤῥήθην τῷ λόγῳ. 272. A: περὶ ἧς τότε ἦσαν οἱ λόγοι. Pol. II. 364. B. Phaedr. 260. D: τὴν τῶν λόγων τέχνην. 270. A. (sine art. 266. C. 267. B. 277. C: τὸ λόγων γένος). Theaet. 143. C: αἱ μεταξὺ τῶν λόγων διηγήσεις. Conv. 172. B: περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγων. Legg. XI. 935. A: ἐκ λόγων, κούφου πράγματος. Phaedr. 262. D: προςπαίζων ἐν λόγοις. Gorg. 458. D: πολλοῖς ἤδη λόγοις παραγενόμενος. Crat. 430. D: ἵνα μὴ μαχώμεθα ἐν τοῖς λόγοις ἐγώ τε καὶ σύ. Pol. IV. 441. E: τρέφουσα λόγοις τε καλοῖς καὶ μαθήμασι. IX. 592: τῇ ἐν λόγοις κειμένῃ (πόλει). Prot. 348. A: πρὸς ἀλλήλους τοὺς λόγους ποιεῖσθαι.

Gorg. 449. D. Phaed. 70. C. Conv. 173. B. Pol. V. 450. E. al. (sine art. Conv. 207. A. Tim. 27. C.). Phaedr. 277. D: τὸ λόγους λέγειν τε καὶ γράφειν. Pol. I. 328. D: αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι. II. 382. E: οὔτε κατὰ φαντασίας οὔτε κατὰ λόγους (ἐξαπατᾷ). Etiam est oratio vel expositio scripta, et in univ. *scriptio, liber.* Phaedr. 275. E: κυλινδεῖται ... πανταχοῦ πᾶς λόγος cet. Parm. 127. D: τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι. Phaedr. 275. D: ταὐτὸν δὲ καὶ οἱ λόγοι. Parm. 127. E. Phaedr. 276. C: μετὰ λόγων ἀδυνάτων ... αὑτοῖς λόγῳ (*viva voce*) βοηθεῖν. Parm. 127. C: τῶν λόγων ἀναγιγνωσκομένων. E. Verti potest *litterae.* Ax. 365. B: κατήκοος λόγων. — Plur. λόγοι ponitur in *arte dicendi* et in *dicendi* vel *scribendi genere.* Phaedr. 278. C: ὅστις ἐν πολιτικοῖς λόγοις νόμους ὀνομάζων συγγράμματα ἔγραψεν. 270. E: ἄν τῳ τις τέχνῃ λόγους διδῷ (*doceat*). 279. A: περὶ αὐτοὺς ... τοὺς λόγους οἷς νῦν ἐπιχειρεῖ. **dictum, effatum.* Legg. VI. 778. D: καλῶς ... καὶ ὁ ποιητικὸς ὑπὲρ αὐτῶν λόγος ὑμνεῖται τὸ cet. Phaed. 85. D: λόγου θείου τινος. Legg. X. 886. D: εἰσὶν ἡμῖν ἐν γράμμασι λόγοι κείμενοι cet. Phaedr. 275. B: δρυὸς λόγους ... μαντικούς. *quicquid ponitur, sumitur cet. (vern. *Satz, Annahme, Behauptung, Ansicht*). Phaed. 88. D: ὁ λόγος οὗτος ... τὸ ἁρμονίαν τινὰ ἡμῶν εἶναι τὴν ψυχήν. Crat. 440. B: ἐκ τούτου τοῦ λόγου. Parm. 128. C: τῷ Παρμενίδου λόγῳ. Phil. 13. A. Phaed. 100. A: ὑποθέμενος ... λόγον. Theaet. 172. B: τὸν Πρωταγόρου λόγον. 183. B: τοῖς τὸν λόγον τοῦτον λέγουσιν. Pol. III. 395. B: εἰ ... τὸν πρῶτον λόγον διασώσομεν. Phaed. 85. C: τὸν ... βέλτιστον τῶν ἀνθρωπείων λόγων λαβόντα. Apol. 26. D: ὅτι τὰ Ἀναξαγόρου βιβλία ... γέμει τούτων τῶν λόγων. Phaed. 100. A: τὸν ἐν τοῖς λόγοις σκοπούμενον τὰ ὄντα. 99. E: εἰς τοὺς λόγους καταφυγόντα ἐν ἐκείνοις σκοπεῖν τῶν ὄντων τὴν ἀλήθειαν. **verbum.* Phaedr. 241. E: ἑνὶ λόγῳ. Id. Gorg. 524. D. Phaed. 65. D. Theaet. 194. A. Crat. 432. C. al. Etiam *nomen.* Theaet. 148. D: τὰς πολλὰς ἐπιστήμας ἑνὶ λόγῳ προσειπεῖν. **proverbium.* Phaedr. 240. C: ἥλικα γὰρ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπειν τὸν ἥλικα. Conv. 195. B: ὁ παλαιὸς λόγος εὖ ἔχει cet. Legg. VI. 757. A. Gorg. 499. C: κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον. *poësi oppos. est *oratio soluta* et *vera* (non ficta) *narratio* vel *expositio.* Prot. 320. C: λόγῳ διεξελθών (opp. μῦθον λέγων). Pol. III. 390. A: ἐν λόγῳ ἢ ἐν ποιήσει. Gorg. 523. A: ὃν σὺ μὲν ἡγήσει μῦθον ... ἐγὼ δὲ λόγον. Legg. VII. 810. B: κατὰ λόγον εἰρημένα μόνον. VIII. 835. A: κατὰ λόγον καὶ κατ᾽ ᾠδάς. VII. 816. A: εἴτ᾽ ἐν ᾠδαῖς εἴτ᾽ ἐν λόγοις. Phaed. 61. B: ποιεῖν μύθους, ἀλλ᾽ οὐ λόγους. Epin. 975. D: κατὰ λόγους καὶ μοῦσαν πᾶσαν. Etiam in poësi et ficta narratione (fabula) ponitur. Phaed. 60. D: ἐντείνας τοὺς τοῦ Αἰσώπου λόγους. Conv. 194. B: μέγ-

λοντος ἐνδείξεσθαι σαυτοῦ λόγους. *Ipsa* quoque *causa* de qua disceptatur vel *quaestio* et in univ. *res* dicitur λόγος. Legg. I. 634. D: λόγος (sic Eus. Vulgo ὁ λόγος) ἂν ἕτερος εἴη. Apol. 34. E: εἰ ... ἄλλος λόγος (vern. *eine andere Sache*). Prot. 314. C: ἐπιστάντες περί τινος λόγου διελεγόμεθα. Gorg. 459. C: ἐάν τι ἡμῖν πρὸς λόγου ᾖ. Phil. 38. C: προθύμως ἀμύνεις τῷ τῆς ἡδονῆς ... λόγῳ (*causae*). Phaed. 88. D: πῇ Σωκράτης μετῆλθε τὸν λόγον. Apol. 18. B: τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιῶν. 19. B. 23. D. Phil. 33. C: ἐὰν πρὸς λόγον τι ᾖ. 42. E. Alc. II. 147. B. Sic praecipue orationem amplificat. Phaed. 85. E: ᾗ ... ἄν τις ... τὸν αὐτὸν λόγον (*idem*) εἴποι. al. sexc. *Oratio* et *res* modo iunguntur modo inter se opponuntur. Legg. I. 647. D: νενικηκὼς μετὰ λόγου καὶ ἔργου cet. Theaet. 173. A: λόγῳ ... καὶ ἔργῳ. Pol. II. 382. A: ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ. E: ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ. VI. 492. D: ἣν ἔργῳ προςτιθέασι λόγῳ cet. 498. E: ἔργῳ τε καὶ λόγῳ. VII. 534. D: οὓς τῷ λόγῳ τρέφεις ... εἴ ποτε ἔργῳ τρέφοις. Tim. 19. E: ἔργῳ καὶ λόγῳ. Legg. X. 885. B. Prot. 325. D: παρ' ἕκαστον καὶ ἔργον καὶ λόγον διδάσκοντες. Pol. VIII. 563. A: καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις. Tim. 19. E: ἔργοις ... λόγοις. Legg. VI. 769. E: ἔργῳ καὶ λόγοις. **explicatio*, *definitio*; hinc etiam *notio*. Pol. I. 343. A: ὁ τοῦ δικαίου λόγος. Legg. X. 895. E: ᾧ δὴ ψυχὴ τοὔνομα, τίς τούτου λόγος; XII. 964. A. Theaet. 191. C: θὲς δή μοι λόγου ἕνεκα (*ut rem explicemus* vel *illustremus*) ... κήρινον ἐκμαγεῖον. 201. C: τὴν ... μετὰ λόγου ἀληθῆ δόξαν ἐπιστήμην εἶναι. 209. E: τοῦ καλλίστου τῶν περὶ ἐπιστήμης λόγου. Legg. XII. 964. A: σὺ παρ' ἐμοῦ ἀπείληφας τῷ λόγῳ. Phaedr. 245. E: ψυχῆς οὐσίαν τε καὶ λόγον τοῦτον αὐτόν τις λέγων οὐκ αἰσχυνεῖται. Phaed. 78. C: ἧς λόγον δίδομεν τοῦ εἶναι. Theaet. 148. D: τῶν τε ἄλλων πέρι καὶ ἐπιστήμης λαβεῖν λόγον. 207. B: τὸν τοῦ Θ. ὀνόματος λόγον (*explicationem*). 208. D: λόγον ... λήψει. Soph. 221. B: οὐ μόνον τοὔνομα, ἀλλὰ καὶ τὸν λόγον ... εἰλήφαμεν. Polit. 271. C: οὕτως ἔχειν τοὔνομα καὶ τὸν λόγον. 267. A: ξυνείρωμεν ... τὸν λόγον τοῦ ὀνόματος τῆς τοῦ πολιτικοῦ τέχνης. Phil. 62. A: σφαίρας αὐτῆς τῆς θείας τὸν λόγον ἔχων. Legg. X. 895. D: τῆς οὐσίας τὸν λόγον. XII. 964. A: τὸν ... λόγον ἀγνοεῖν. Euthyd. 286. A. — II. *ratio* (*Vernunft*); etiam *intelligentia*, *cognitio* et *ratio* (vern. *Grund* et *Grundsatz*). Phaedr. 270. C: ὁ ἀληθὴς λόγος. Id. Tim. 52. C. Phaed. 73. A: ἐπιστήμη ... καὶ ὀρθὸς λόγος. Phil. 35. D: ὁ λόγος αἱρεῖ (v. I. p. 54.). Prot. 324. B: ὁ μετὰ λόγου ἐπιχειρῶν κολάζειν. Pol. III. 402. A: ἐλθόντος ... τοῦ λόγου. IV. 440. D: ὑπὸ τοῦ λόγου τοῦ παρ' αὑτῷ ἀνακληθείς. VII. 532. A: διὰ τοῦ λόγου ἐπ' αὐτὸ ὅ ἐστιν ἕκαστον ὁρμᾷ. Tim. 28. A: τὸ ... νοήσει μετὰ λόγου (i. q. καὶ λόγῳ) περιληπτόν. 51. A: μετὰ ἀληθοῦς λόγου. Phaedr. 238. A: τοῦ λόγου

τοῦ ἀρίστου. 256. A: μετ' αἰδοῦς καὶ λόγου ἀντιτείνει. Theaet. 206. E: πάντες αὐτὸ φανοῦνται μετὰ λόγου ἔχοντες. Polit. 310. C: πράττουσι ... οὐδὲ ἐξ ἑνὸς ὀρθοῦ λόγου. Phaedr. 237. E: δόξης ... ἐπὶ τὸ ἄριστον λόγῳ ἀγούσης. Gorg. 512. C: τίνι δικαίῳ λόγῳ (*quonam iure*) τοῦ μηχανοποιοῦ καταφρονεῖς; Parm. 135. E: ἃ μάλιστά τις ἂν λόγῳ λάβοι. Legg. I. 638. C. Pol. VII. 529. D: ἃ δὴ λόγῳ ... καὶ διανοίᾳ ληπτά. IX. 582. E: φρονήσει καὶ λόγῳ. 586. D: τῇ ἐπιστήμῃ καὶ λόγῳ ἑπόμεναι. Legg. X. 898. B: μηδ' ἐν τάξει μηδὲ ἔν τινι λόγῳ (φερομένη). Prot. 344. A: κατὰ λόγον. Polit. 283. C: ἵνα κατὰ λόγον ἐπαινῶμεν cet. 280. C. Pol. II. 366. B: κατὰ τίνα οὖν ἔτι λόγον (vern. *aus welchem Grunde*) δικαιοσύνην ἂν πρὸ μεγίστης ἀδικίας αἱροίμεθ' ἄν; VI. 500. C: κόσμῳ ... πάντα καὶ κατὰ λόγον ἔχοντα. Tim. 89. D: ᾗ τις ... μάλιστ' ἂν κατὰ λόγον ζώῃ. Legg. III. 689. A: πρὸς τὴν κατὰ λόγον δόξαν. D: ὁ ... κατὰ λόγον ζῶν. Phaed. 93. E: κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον. Soph. 239. B. Phil. 43. E. Tim. 38. A: κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον. Prot. 343. D: οὐδὲ πρὸς ἕνα λόγον (Lat. *nulla ratione*). Legg. II. 659. D: πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου λόγον ὀρθὸν εἰρημένον. Gorg. 509. A: δέδεται ... σιδηροῖς καὶ ἀδαμαντίνοις λόγοις. Legg. III. 696. C: συμφώνους τοῖς ὀρθοῖς λόγοις cet. Cum v. ἔχειν est *intelligentiam habere, cognoscere*, et in univ. *scire*. Gorg. 465. A: ὅτι οὐκ ἔχει λόγον οὐδένα ὧν προσφέρει, ὁποῖ' ἄττα τὴν φύσιν ἐστίν. Pol. V. 475. C: μήπω λόγον ἔχοντα τί τε χρηστὸν καὶ μή. VI. 493. C: ἄλλον δὲ μηδένα λόγον περὶ αὐτῶν. 497. C. 499. C: ὡς ... ἐστὶν ἀδύνατον, ἐγὼ μὲν οὐδένα φημὶ ἔχειν λόγον. VII. 528. C. VIII. 544. A. Etiam Lat. *rationem habere*. Tim. 87. C: δικαιότερον γὰρ τῶν ἀγαθῶν πέρι μᾶλλον ἢ τῶν κακῶν ἴσχειν λόγον. In re pos. valet *consentaneum esse* (vern. *einen Grund haben, vernünftig* vel *recht seyn*). Phaed. 62. D: οὐ μέντοι ἀλλ' ἴσως ἔχει τινὰ λόγον. D: οὐκ ἔχει λόγον. Id. Theaet. 157. D. Soph. 244. D. Parm. 132. C. Pol. II. 378. E. Legg. I. 647. D: οὔκουν τόν γ' εἰκότα λόγον ἂν ἔχοι. Critia 109. B: οὐ γὰρ ἂν ὀρθὸν ἔχοι λόγον θεοὺς ἀγνοεῖν τὰ πρέποντα cet. Etiam in persona dicitur. Apol. 31. B: εἶχον ἄν τινα λόγον. 34. B: τάχ' ἂν λόγον ἔχοιεν βοηθοῦντες. Cum v. διδόναι est Lat. *rationem reddere*; etiam *rationem afferre, rationibus aliquid probare, explicare* cet. Phaed. 95. D: τῷ μὴ εἰδότι μηδ' ἔχοντι λόγον διδόναι ὡς ἀθάνατόν ἐστι. Prot. 336. C: λόγον τε δοῦναι καὶ δέξασθαι. Id. Polit. 286. A. Pol. VII. 531. E. Theaet. 175. C: περὶ τούτων ἁπάντων ὅταν αὖ δέῃ λόγον διδόναι τὸν σμικρὸν cet. 183. D: ὅπως τῶν ἐπιλοίπων Σωκράτει δώσεις λόγον. Soph. 230. A: λόγον ἑαυτοῖς δόντες (*rem secum reputantes*). Sic etiam c. aliis vv. Prot. 338. D: πάλιν οὗτος ἐμοὶ λόγον ὑποσχέτω ὁμοίως. Polit. 285. E: τῷ λόγον αἰτοῦντι περί του. Pol. I. 344. D: παρασχεῖν

τῶν εἰρημένων λόγον. Legg. VI. 774. B: ἐν ταῖς εὐθύναις τοῦ τοιούτου λόγον ὑπεχέτω πᾶς. Soph. 246. C: παρ' ἀμφοῖν ... τοῖν γενοῖν κατὰ μέρος λάβωμεν λόγον ὑπὲρ ἧς τίθενται τῆς οὐσίας. Cum v. λαμβάνειν valet quoque *rationem alicuius rei intelligere* et in univ. *perspicere*. Pol. III. 402. A: πρὶν καὶ λόγον δυνατὸς εἶναι λαβεῖν. VII. 534. B: ἦ καὶ διαλεκτικὸν καλεῖς τὸν λόγον ἑκάστου λαμβάνοντα τῆς οὐσίας; Legg. I. 645. B: τὸν ... λόγον ἀληθῆ λαβόντα ἐν ἑαυτῷ περὶ τῶν ἕλξεων τούτων. II. 653. B: λαβόντων ... τὸν λόγον. * *ratio* (vern. *Verhältniss*). Theaet. 158. D: οὐκοῦν καὶ περὶ νόσων ... ὁ αὐτὸς λόγος —; Parm. 136. B: περὶ ἀνομοίου ὁ αὐτὸς λόγος. Phil. 40. E. Pol. V. 462. D. 476. A. X. 606. C. Tim. 83. C: τὰ δ' ἄλλα ... κατὰ τὴν χρόαν ἔσχε λόγον αὐτῶν ἕκαστον ἴδιον. Phaed. 110. D: ἀνὰ λόγον. Ib. ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Id. Pol. III. 509. D. Tim. 32. B. Pol. VI. 511. E: τάξον αὐτὰ ἀνὰ λόγον. Tim. 29. C: ἀνὰ λόγον ... ἐκείνων (ἐκείνοις?) ὄντας. 37. A. 53. E. (ubi v. ἀνάλογον). Alc. II. 145. D: ἀνὰ λόγον τούτοις. Pol. I. 353. D: τίθεμεν ... καὶ τἆλλα πάντα εἰς τὸν αὐτὸν λόγον. Legg. III. 676. B: κατὰ τὸν αὐτὸν ... τοῦ πλήθους λόγον. * *ratio*, h. e. *modus*. Legg. V. 746. E: κοινῷ λόγῳ ... πρὸς πάντα εἶναι χρησίμους τὰς τῶν ἀριθμῶν διανομάς. Prot. 324. C: κατὰ τοῦτον τὸν λόγον. 350. C. Soph. 265. E. Phil. 22. E. Phaed. 96. D: κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Theaet. 159. B. Crat. 393. C. Conv. 185. A. Pol. X. 610. A. Legg. II. 673. E. Tim. 30. B: κατὰ λόγον τὸν εἰκότα.

λόγχη, ἡ, *hasta*. Lach. 183. E: πρὸς τῇ λόγχῃ.

λοιβή, ἡ, *libatio*. Pol. II. 364. E. (Hom.). Legg. X. 906. D: λοιβῇ ... οἴνου.

λοιδόρησις, ἡ, *convicium*. Legg. XII. 967. C: λοιδορήσεις ... ἐπῆλθον ποιηταῖς.

λοιδορία, ἡ, *reprehensio*, *convicium*. Euthyd. 288. B: μὴ λοιδορία γένηται. Eryx. 397. C. Phaedr. 257. C: διὰ πάσης τῆς λοιδορίας. Legg. XI. 935. C: λοιδορίας ἄρχων. Hipp. min. 371. D: λοιδοροῦντα ... τῇ ἐσχάτῃ λοιδορίᾳ. Pol. IV. 425. D: λοιδοριῶν. Theaet. 174. C: ἐν ... ταῖς λοιδορίαις. Legg. XI. 935. C.

λοιδορῶ, *obiurgo*, *reprehendo*, *probrum obiicio*. Gorg. 485. A: λοιδορεῖ τοῦτο, τὸ δ' ἕτερον ἐπαινεῖ. Legg. I. 640. E. XI. 935. D: τοῦτο λοιδοροῦμεν. Phil. 16. A: ἐὰν ἡμᾶς λοιδορῇς. Lach. 195. A: μὴ λοιδορῶμεν. Conv. 183. D: λοιδορῶσιν. Theaet. 174. C: ἴδιον ἔχει οὐδὲν οὐδένα λοιδορεῖν. Crat. 416. B. Legg. II. 660. C. Apol. 38. C: τὴν πόλιν λοιδορεῖν. Phaedr. 257. C: τοῦτ' αὐτὸ λοιδορῶν ὠνείδιζε. Phaed. 90. D: μισῶν καὶ λοιδορῶν τοὺς λόγους. Pol. IV. 440. B: λοιδοροῦντα ... αὐτόν. Hipp. min. 371. D. Pol. II. 367. D: ἐγκωμιαζόντων καὶ λοιδορούντων. Riv. 132. D: ὃν ἐλοιδόρει. Pol. VIII. 551. E: ὃ πάλαι ἐλοιδοροῦμεν.

Phaedr. 241. E: ὅσα τὸν ἕτερον λελοιδορήκαμεν. 260. D. 254. C: ἐλοιδόρησεν ὀργῇ. 266. A. 268. D: οὐκ ἂν ἀγροίκως γε ... λοιδορήσειαν. Legg. VIII. 839. B. Crat. 421. B: πάλιν ... αὖ λοιδορούμενον ἥκει τὸ ἰσχόμενον. Ep. VII. 324. C: ὑπὸ πολλῶν ... τῆς τότε πολιτείας λοιδορουμένης. Pol. VIII. 549. D: λοιδορούμενον ἰδίᾳ τε ... καὶ δημοσίᾳ. Phaedr. 275. E: οὐκ ἐν δίκῃ λοιδορηθείς. Gorg. 457. D: λοιδορηθέντες. Med. *convicium facio; altercor.* Euthyd. 284. E: σὺ μὲν ... λοιδορεῖ (v. λοιδόρει). Conv. 213. D: λοιδορεῖται. Euthyd. 285. D: λοιδορεῖσθαι. Hipp. min. 370. C: λοιδορούμενος. Pol. I. 329. E: τῷ Σεριφίῳ λοιδορουμένῳ. Phaedr. 257. D: τὸν λοιδορούμενον αὐτῷ. Pol. III. 395. D: ἀνδρὶ λοιδορουμένην (γυναῖκα). Charm. 154. A: λοιδορουμένους ἀλλήλοις.

λοιμός, ὁ, *pestis.* Conv. 201. D: πρὸ τοῦ λοιμοῦ. Legg. X. 906. C: λοιμόν. Conv. 188. B: οἱ ... λοιμοὶ φιλοῦσι γίγνεσθαι ἐκ τῶν τοιούτων. Legg. IV. 709. A: λοιμῶν ... ἐμπιπτόντων.

λοιπός, ή, όν, *reliquus; alter;* etiam de tempore ponitur *postero.* Pol. IX. init. αὐτὸς δὴ λοιπὸς ... ὁ τυραννικὸς ἀνὴρ σκέψασθαι. Legg. VI. 765. D: λοιπὸς δὲ ἄρχων cet. Prot. 324. D: ἔτι δὴ λοιπὴ ἀπορία ἐστὶν ἣν ἀπορεῖς cet. Phil. 47. D. Phaedr. 274. B: λοιπόν (*reliquum est*). Id. Polit. 289. C. Phil. 35. B. Soph. 219. D: τὸ μὲν ... τὸ δὲ λοιπόν (*alterum*). 220. E: τὸ δέ γε λοιπόν ἐστιν ἓν ἔτι μόνον ... εἶδος. 252. D. Soph. 265. B: ἐπειδὴ τὸ λοιπὸν βραχύ. Conv. 189. E: οὐ νῦν ὄνομα λοιπόν. Pol. III. 392. A: οὐκοῦν καὶ περὶ ἀνθρώπων τὸ λοιπὸν ἂν εἴη; IV. 444. E: τὸ δὴ λοιπὸν ἤδη ... ἡμῖν ἐστὶ σκέψασθαι cet. 466. D: οὐκοῦν ... ἐκεῖνο λοῖπον διελέσθαι —; VII. 535. A: διανομὴ ... τὸ λοιπόν σοι. Tim. 85. D: πᾶν τὸ λοιπὸν αἷμα. Epin. 987. C: λοιπὸν (*restant*) δὴ τρεῖς ἀστέρες. Ep. XI. 359. B: τὸ λοιπὸν (*nihil relinquitur nisi ut*) τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι. Phil. 23. B: συχνοῦ ... λόγου τοῦ λοιποῦ cet. Crit. 53. D: σμικροῦ χρόνου τῷ βίῳ λοιποῦ ὄντος. Menex. 246. B: ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ. Legg. III. 688. C: τῇ λοιπῇ ... πάσῃ κακίᾳ διεφθαρμένα. Polit. 262. D: τῷ λοιπῷ ... παντὶ θέμενος ἓν ὄνομα. Pol. V. 469. A: τὸν λοιπὸν δὴ χρόνον. Ep. IX. 358. B: εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον. Soph. 252. E: τὸ λοιπὸν τῶν τριῶν θήσει. Pol. III. 415. A: ἄκουε καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ μύθου. V. 457. E: λοιπὸν ... δή μοι ἔσεσθαι περὶ τοῦ δυνατοῦ καὶ μή. Polit. 287. B: λοιπαὶ δὲ ... αἱ cet. Crat. 414. B: λοιπὰ δὲ ἡμῖν ἔτι συχνά ἐστι τῶν δοκούντων σπουδαίων εἶναι. Phil. 50. E: ὅσα λοιπὰ ἡμῖν. Pol. IV. 430. D. Conv. 193. D: ἵνα καὶ τῶν λοιπῶν ἀκούσωμεν. Pol. VIII. 544. A: τῶν ... λοιπῶν πολιτειῶν. Phaedr. 236. B: τῶν ... λοιπῶν ἕτερα πλείω ... εἰπών. Polit. 289. D: σκεψώμεθα τοὺς λοιπούς. Epin. 986. E: πέντε δ' ἔτι

λοιπάς. Phil. 50. D: ἐπὶ τὰ λοιπά. Pol. I. 352. B: καὶ τὰ λοιπὰ ... τῆς ἑστιάσεως. III. 399. E: καὶ τὰ λοιπὰ καθαίρωμεν. V. 458. A: ἤδη τὰ λοιπὰ διατάττουσι. Legg. IV. 718. C. Adverbiorum instar ponuntur λοιπόν, iam (Prot. 321. C: λοιπὸν δὴ ἀκόσμητον ἔτι αὐτῷ ἦν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος), et τὸ λοιπόν (vern. *dann.* Gorg. 458. D: αἰσχρὸν δὴ τὸ λοιπὸν ... γίγνεται ἐμέ γε μὴ ἐθέλειν. Polit. 268. D. Tim. 41. C. Men. 99. B. Etiam *posthac*, vern. *ferner, weiter.* Phaedr. 256. C: τὸ λοιπὸν ἤδη χρῶνται ... αὐτῇ. Parm. 149. B. Legg. XII. 946. B. C. Alc. I. 103. B.). Sic etiam τοῦ λοιποῦ (Legg. VII. 816. D. Demod. 385. B. Ep. II. 310. D.), τὰ λοιπά (Tim. 27. B.) et ἐκ τῶν λοιπῶν (Legg. IV. 709. E. Ep. III. 316. D.).

λουτρόν, τό, *lavatio, balneum.* Phaed. 115. B: τραπέσθαι πρὸς τὸ λουτρόν. Crat. 405. B: τὰ λουτρὰ τὰ ἐν τοῖς τοιούτοις. Legg. XI. 871. B: τῶν ... ἐπὶ τούτοις λουτρῶν. Critia 117. B: τοῖς θερμοῖς λουτροῖς. Legg. VI. 761. C: γεροντικὰ λουτρὰ θερμά.

λούω, *lavo.* Phaed. 115. A: νεκρὸν λούειν. Pass. et med. *lavor.* Legg. XII. 942. B: γυμνάζεσθαι καὶ λοῦσθαι. Pol. VI. 495. E: ἐν βαλανείῳ ... λελουμένῳ. Conv. 174. A: λελουμένον. Phaed. 116. A: ἐπειδὴ ... ἐλούσατο. 115. A: λουσάμενον. 116. A: ὡς λουσόμενος.

λόφος, ὁ, *collis.* Legg. III. 682. B: ἐπὶ λόφον τινά. C: πιστεύσαντες οὐ σφόδρα ὑψηλοῖς τισὶ λόφοις.

λοχεία, ἡ, *partus curatio.* Theaet. 149. B: ὅτι ... τὴν λοχείαν εἴληχε. Polit. 268. A: περὶ τοὺς τῶν γιγνομένων τόκους καὶ λοχείας.

λόχος. Tim. 71. C. λόχον legebatur pro δοχάς.

λυγίζομαι, *me inflecto* (pr. ut adversarii ictum effugiam). Pol. III. 405. C: ἀποστραφῆναι λυγιζόμενος (v. λογιζόμενος).

λύγξ, ἡ, *singultus* (vern. der *Schlucken*). Conv. 185. D: ἐὰν μέν σοι ἐθέλῃ ... παύεσθαι ἡ λύγξ. Ib. παῦσαί με τῆς λυγγός. 188. E. 185. C: τυχεῖν ... αὐτῷ τινὰ ... λύγγα ἐπιπεπτωκυῖαν.

λυδιστί, *Lydio modo.* Lach. 188. D: οὐδὲ λυδιστί. Etiam in ipsa harmonia quae dicitur Lydia ponitur. Pol. III. 398. E: ἰαστὶ ... καὶ λυδιστί (int. ἁρμονίαι).

λύκος, ὁ, *lupus.* Soph. 231. A: καὶ γὰρ κυνὶ λύκος, ἀγριώτατον ἡμερωτάτῳ (προσέοικε). Pol. III. 415. E: ὥσπερ λύκος. Phaedr. 272. C: καὶ τὸ τοῦ λύκου ἀκούειν. Pol. VIII. 566. A: λύκῳ ἐξ ἀνθρώπου γενέσθαι. Phaedr. 241. D: ὡς λύκοι ἄρν' ἀγαπῶσ', ὣς cet. (vers.) Phaed. 82. A: εἰς τὰ τῶν λύκων ... γένη. Legg. X. 906. E. Pol. III. 416. A: ἀντὶ κυνῶν λύκοις ὁμοιωθῆναι.

λυκοφιλία, ἡ, *amicitia lupina* (h. e. *falsa*). Ep. III. 318. E: τὴν ἐμὴν καὶ σὴν λυκοφιλίαν.

λύμη, ἡ, detrimentum. Legg. XI. 919. C: ὧν διαφθειρομένων οὐκ ἂν γίγνοιτο μεγάλη λύμη τῇ πόλει.

λύπη, ἡ, aegritudo, moeror, dolor. Crat. 419. B: ἡ ... λύπη ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ σώματος ἔοικεν ἐπονομασθῆναι. Phil. 31. C: ἅμα λύπη τε καὶ ἡδονή. A: διάκρισις ... καὶ διάλυσις, ἡ παρὰ φύσιν τοῦ πνίγους πάθη, λύπη. Pol. IV. 430. B: λύπη τε καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία. Phaed. 85. A: ὑπὸ λύπης. Phil. 32. C. Legg. III. 684. C: μετὰ λύπης. IX. 863. E. Ax. 366. D: τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμενον. Phil. 36. A: διπλῇ τινὶ λύπῃ λυπούμενον. Gorg. 477. C: λύπην μεγίστην παρέχον. Pol. IX. 583. C: οὐκ ἐναντίον φαμὲν λύπην ἡδονῇ. 584. B: λύπην ... ἡδονῆς (παῦλαν εἶναι). Legg. I. 644. C. Phil. 37. C: λῦπαί τε καὶ ἡδοναί. 42. D: λῦπαί τε καὶ ... ὀδύναι. 45. E. Conv. 207. E. Legg. IX. 862. D: μεθ' ἡδονῶν ἢ λυπῶν. Pol. IV. 429. C: ἔν τε λύπαις ὄντα ... καὶ ἐν ἡδοναῖς. Legg. XI. 919. C. Prot. 354. C: ἡδονάς τε καὶ λύπας. Gorg. 494. A: ἢ τὰς ἐσχάτας λυποῖτο λύπας. Phil. 36. C. Tim. 69. D: λύπας, ἀγαθῶν φυγάς.

λυπηρός, ά, όν, acerbus, tristis. Phil. 43. E: ἡδὺς ἢ λυπηρός. Pol. IX. 583. E: ἡ τῆς ἡδονῆς ἡσυχία λυπηρὸν ἔσται. Ib. τὸ λυπηρὸν κίνησίς τις. Tim. 67. A. Legg. V. 734. C. Prot. 356. A: καὶ ἡδέος καὶ λυπηροῦ. Phil. 43. C: τὸν δ' αὖ λυπηρόν (βίον). Phaed. 60. B: τὸ λυπηρόν. Pol. IX. 584. E: ὅταν ... ἐπὶ τὸ λυπηρὸν φέρωνται. Legg. V. 733. C: ἐν ᾧ (βίῳ) ... ὑπερβάλλει ... τὰ λυπηρά. Phil. 32. C: πρὸ τῶν λυπηρῶν. Pol. X. 606. D. Legg. V. 734. A: ὁ δὲ (τῶν βίων) λυπηρότερος. Gorg. 475. B: λυπηρότερον. Legg. V. 733. B: παρὰ βίον ἡδίω καὶ λυπηρότερον.

λυπῶ, dolore afficio; molestiam exhibeo, pungo. Ax. 369. D: ἐμὲ δὲ ἡ στέρησις τῶν ἀγαθῶν τοῦ ζῆν λυπεῖ. E. Ep. VII. 341. D: ὅτι γεγραμμένα κακῶς οὐχ ἥκιστ' ἂν ἐμὲ λυποῖ. Phil. 23. A: ἐξελέγχοντα λυπεῖν. B: λυπεῖν ἡδονήν. Crit. 45. C: ὥστε σε μηδένα λυπεῖν τῶν κατὰ Θετταλίαν. Apol. 41. E: ταὐτὰ ταῦτα λυποῦντες, ἅπερ ἐγὼ ὑμᾶς ἐλύπουν. Phaedr. 232. C: πολλὰ ... αὐτούς ἐστι τὰ λυποῦντα. Euthyd. 297. C: ἐπειδὴ αὐτὸν ἐλύπει. Menex. 247. C: οὐ γὰρ τοῦ λυπήσοντος προςδεήσονται. Ax. 370. A: τῶν λυπησόντων. Etiam est *officio.* Crat. 393. E: ὅτι τοῦ ἦτα ... προςτεθέντων οὐδὲν ἐλύπησεν (int. αὐτό, τὸ βῆτα) ὥστε μὴ οὐχὶ τὴν ... φύσιν δηλῶσαι. Pass. *infestor.* Legg. IV. 706. A: (ὅταν) λυπῆται ... ὑπὸ πολεμίων. Med. *doleo, moereo.* Phil. 36. B: λυπεῖταί τε ἅμα καὶ χαίρει. 37. E: περὶ τὸ ἐφ' ᾧ λυπεῖται. Phil. 49. E: λυπούμεθα. Pol. IX. 585. A: τῷ ὄντι λυποῦνται. Gorg. 494. A: ἢ τὰς ἐσχάτας λυποῖτο λύπας. Phaed. 85. A: ἢ (ὅταν) τινα ἄλλην λύπην λυπῆται. Pol. V. 462. B: ὅταν ... παραπλησίως χαίρωσι καὶ λυπῶνται. IX. 583. D. Prot. 354. D: περὶ αὐτοῦ τοῦ

λυπεῖσθαι. Phil. 32. E. Pol. IX. 583. D: *τὸ μὴ λυπεισθαι.* Apol. 21. E: *λυπούμενος.* Menex. 248. A. Legg. II. 659. D: *χαίρουσά τε καὶ λυπουμένη τοῖς αὐτοῖς τούτοις* cet. Gorg. 496. D: *οὐκοῦν ... τὸ μὲν διψῶντα (πίνειν) λυπούμενον* (i. q. *λυπηρὸν*) ... *ἐστί;* Conv. 206. D. Pol. IX. 572. A: *χαῖρον ἢ λυπούμενον.* Legg. III. 689. A: *τὸ ... λυπούμενον καὶ ἡδόμενον αὐτῆς (τῆς ψυχῆς).* Phil. 33. A: A: *τοῦ λυπουμένου.* Gorg. 494. B: *μήτε χαίροντα ἔτι μήτε λυπούμενον.* Phil. 36. A: *διπλῇ τινὶ λύπῃ λυπούμενον.* Alc. II. 142. B: *ὅλον τὸν βίον λυπούμενοι διήγαγον.* Pol. X. 603. C: *ἢ λυπουμένους ἢ χαίροντας.* Phil. 52. B: *ὅταν τις στερηθεὶς λυπηθῇ διὰ τὴν χρείαν.*

λύρα, ἡ, lyra. Pol. III. 399. D: *λύρα δή σοι ... καὶ κιθάρα λείπεται.* Hipp. mai. 288. C: *λύρα καλὴ οὐ καλόν;* Phaed. 85. E: *περὶ ἁρμονίας ... καὶ λύρας τε καὶ χορδῶν.* Conv. 187. A: *ὥσπερ ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας.* Legg. VII. 809. E: *λύρας ... ἅψασθαι.* 812. D: *τοῖς φθόγγοις τῆς λύρας.* 794. E: *λύρα μὲν ἐν ἀριστερᾷ χρώμενον, πλήκτρῳ δὲ ἐν δεξιᾷ.* Alc. I. 107. A: *περὶ κρουμάτων ἐν λύρᾳ.* Clit. 408. A. Gorg. 482. B: *τὴν λύραν μοι ... διαφωνεῖν.* Phaed. 86. A: *ἐπειδὰν ... ἢ κατάξῃ τις τὴν λύραν* cet. Theaet. 144. E: *ἑκατέρου λύραν ... ἡρμόσθαι ὁμοίως.* Pol. I. 349. E. Clit. 407. C: *οὐ διὰ τὴν ἐν τῷ ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἀμετρίαν.* Euthyd. 289. D: *ταῖς λύραις.* *lyrae cantus* (vern. das *Leyerspiel*). Legg. VII. 809. C: *λύρας πέρι καὶ λογισμῶν.* E: *ὡς δ' αὔτως καὶ περὶ λύραν.*

λυροποιικός, ή, όν, lyrarum conficiendarum peritus, fem. *lyr. conf. ars.* Euthyd. 289. C: *ἡ ... λυροποιικὴ καὶ ἡ κιθαριστικὴ* cet.

λυροποιός, ὁ, lyrarum opifex. Crat. 390. B: *τῷ τοῦ λυροποιοῦ ἔργῳ.* Euthyd. 289. D: *οἱ λυροποιοί.* B: *λυροποιοὺς δεινούς.*

λύσιμος, ὁ ἡ, qui solvi potest. Legg. VII. 820. E: *καθάπερ ἐνέχυρα λύσιμα ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας.*

λύσιος, α, ον, expians. Pol. II. 366. A: *οἱ λύσιοι θεοί.*

λύσις, ἡ, solutio; liberatio. Phaed. 67. D: *λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.* Phil. 31. E: *πείνη μέν που λύσις καὶ λύπη.* Pol. VII. 532. B: *ἡ ... λύσις ... ἀπὸ τῶν δεσμῶν.* Tim. 38. B: *ἄν ποτε λύσις τις αὐτῶν γίγνηται.* Legg. XII. 945. C: *πολλοὶ καιροὶ πολιτείας λύσεώς εἰσι.* Phaed. 82. D: *τῇ ἐκείνης (τῆς φιλοσοφίας) λύσει.* 83. B. Phaedr. 244. E: *λύσιν ... τῶν παρόντων κακῶν εὑρομένη.* Phil. 31. D: *λύσιν τῆς φύσεως.* Pol. VII. 515. C: *σκόπει δὴ ... αὐτῶν λύσιν ... τῶν δεσμῶν.* Ax. 371. A: *κατὰ τὴν τοῦ σώματος λύσιν τὴν ψυχὴν εἰς τὸν ἄδηλον χωρεῖν τόπον.* Pol. II. 364. E: *λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων.*

λυσιτελής, ὁ ἡ, fructuosus, utilis. Phaedr. 239. C: *κοινωνὸς οὐδαμῇ λυσιτελής.* Pol. I. 354. A: *οὐδέποτ' ἄρα ...*

λυσιτελέστερον ἀδικία δικαιοσύνης. B. 347. E: τὸν τοῦ δικαίου ... λυσιτελέστερον βίον εἶναι. 348. B: λυσιτελεστέραν. Legg. II. 663. D: ψεῦδος λυσιτελέστερον. Pol. II. 364. A: λυσιτελέστερα ... τῶν δικαίων τὰ ἄδικα ... λέγουσι. I. 344. E: ἣ ἂν διαγόμενος ἕκαστος ἡμῶν λυσιτελεστάτην ζωὴν ζῴη.

λυσιτελούντως, *ita ut fructum capias.* Alc. II. 146. C: ὠφελίμως καὶ λυσιτελούντως.

λυσιτελῶ, *prosum, conduco.* Prot. 327. B: λυσιτελεῖ γὰρ ... ἡμῖν ἡ ἀλλήλων δικαιοσύνη καὶ ἀρετή. Gorg. 478. C. Theaet. 181. B. Pol. I. 354. A. al. Apol. 22. E: ὅτι μοι λυσιτελοῖ ὥσπερ ἔχω ἔχειν. Eryx. 397. A. Pol. I. 348. C: ἀδικίαν ... λυσιτελεῖν. E. II. 359. A. Crat. 419. A: ὠφέλιμον καὶ λυσιτελοῦν. Pol. I. 336. D: τὸ λυσιτελοῦν. 344. C. Polit. 294. E: τοῦ λυσιτελοῦντος τοῖς σώμασι. Crat. 417. C: τὸ ... τῆς φορᾶς λύον τὸ τέλος λυσιτελοῦν καλέσαι. Legg. II. 662. C: λυσιτελοῦντα ... καὶ κερδαλέα. Crat. 416. E: (περὶ) λυσιτελοῦντα καὶ ὠφέλιμα καὶ κερδαλέα. Clit. 409. C. Pol. III. 407. A: ὃ εἰ μὴ πράττοι, οὐκ ἐλυσιτέλει ζῆν. IX. 589. E. Alc. I. 113. D: πολλοῖς δὴ ἐλυσιτέλησεν ἀδικήσασι μεγάλα ἀδικήματα.

λυτός, ή, όν, *dissolubilis.* Tim. 41. A: τὸ ... δεθὲν πᾶν λυτόν. 60. D: λυτῷ (Steph. Vulgo αὐτῷ) πάλιν ὑφ' ὕδατος. 43. D: ἐπειδὴ παντελῶς λυταὶ οὐκ ἦσαν. 60. E: ὕδατι μὲν οὐ λυτά cet.

λύτρον, τό, *pretium redemtionis.* Legg. XI. 919. A: ἀκαθάρτων λύτρων. Pol. III. 393. D: τῆς ... θυγατρὸς λύτρα φέρων.

λυτρῶ, *pretio libero.* Theaet. 165. E: οὗ σε χειρωσάμενος ... ἤδη ἂν τότε ἐλύτρου χρημάτων ὅσων cet.

λύττα, ἡ, *rabies.* Legg. VIII. 839. A: λύττης ... ἐρωτικῆς καὶ μανίας. Locr. 102. E: λύσσαι οἰστρώδεες.

λυττῶ, *furo.* Phaedr. 251. E: ἀποροῦσα λυττᾷ. Tim. 86. C. Legg. VI. 775. C: λυττῶν κατά τε σῶμα καὶ ψυχήν. Pol. I. 329. C: ὥσπερ λυττῶντά τινα (*furiosum*) καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών. IX. 586. C: ὥστε ... ἔρωτας ἑαυτῶν λυττῶντας τοῖς ἄφροσιν ἐντίκτειν.

λυχνίτης λίθος, *Lychnites lapis.* Eryx. 400. E: εἰ τοῦ λυχνίτου λίθου κεκτημένος εἴη τὰ χίλια τάλαντα.

λύχνος, ὁ, *lucerna.* Conv. 218. B: ἐπειδὴ ... ὁ ... λύχνος ἀπεσβήκει.

λύω, *solvo, dissolvo;* (etiam *tollo, everto* et *violo*); *libero; dimitto.* Crat. 417. C: ὅτι ... ἀεὶ λύει αὐτῆς (τέλος). Phil. 20. B: λύει πάντα φόβον. Tim. 33. A. Phaed. 59. E: λύουσι ... οἱ ἕνδεκα Σωκράτη. Tim. 84. E. Pol. IV. 444. A: ἣ ἂν ἀεὶ ταύτην (τὴν ἕξιν) λύῃ. Legg. XI. 921. C: (ἐάν τις) λύῃ μεγάλας κοινωνίας. Phaed. 62. B: (ὡς) οὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης (τῆς φρουρᾶς) λύειν. 83. A: λύειν (τὴν ψυχὴν) ἐπιχειρεῖ. Pol. II. 360. C: ἐκ δεσμῶν λύειν.

Legg. VII. 806. E. XII. 954. C: *λύων καὶ τὰ σεσημασμένα.* Phaed. 84. A: *λυούσης ... ἐκείνης* (*τῆς φιλοσοφίας*). Crat. 417. C: *τὸ ... τῆς φορᾶς λύον τὸ τέλος.* Tim. 60. E: *λύοντα αὐτὴν* (*τὴν γῆν*) *τήκει.* Phaedr. 251. E: *ἔλυσε ... τὰ τότε συμπεφραγμένα.* Tim. 85. E. Legg. IX. 882. B: *παραλαβὼν ... δεδεμένον αὐτὸν μὴ λύσῃ.* Pol. III. 393. E: *τὴν ... θυγατέρα οἱ λῦσαι δεξαμένους ἄποινα.* Legg. IX. 866. D: *ἡ πρώτη προστυχοῦσα ἀρχὴ τῶν ἐν τῇ πόλει λύσασα ... ἐκπεμπέτω ἄσυλον.* Phaedr. 256. D: *ἃς* (*πίστεις*) *... λύσαντας* cet. Gorg. 509. A: *οὓς* (*λόγους*) *σὺ εἰ μὴ λύσεις* cet. Prot. 332. E: *πότερον ... λύσωμεν* (Vat. *λύσομεν*) *τῶν λόγων;* 333. A. Pol. IX. 592: *ὡς δ' ἂν λύσειν τὴν ὑπάρχουσαν ἕξιν* (*ἡγῆται*). Prot. 324. E: *ἐν τούτῳ ... αὕτη λύεται ἡ ἀπορία* cet. Pol. VIII. 556. A: *οὔτε τῇδε αὖ ... τὰ τοιαῦτα λύεται.* Tim. 57. B: *λυόμενα οὐ παύεται.* Phil. 31. D: *τῆς ἁρμονίας ... λυομένης ἡμῖν ἐν τοῖς ζώοις.* Pol. IX. 571. C: *ὡς ἀπὸ πάσης λελυμένον ... αἰσχύνης καὶ φρονήσεως.* VI. 495. E: *νεωστὶ ... ἐκ δεσμῶν λελυμένου.* Ep. VIII. 352. C: *λελυμένης τῆς τυραννίδος.* Crat. 415. D: *λελυμένην τὴν ῥοὴν τῆς ἀγαθῆς ψυχῆς εἶναι ἀεί.* Men. 97. E: *λελυμένον* (oppos. *δεδεμένον*). Pol. IX. 5[illegible]. D: *αἱ νεωστὶ ἐκ δουλείας λελυμέναι.* IV. 437. A: *πάντα ἡμῖν ... λελυμένα ἔσεσθαι.* Lach. 191. E: *ἐπειδὴ δ' ἐλύθησαν αἱ τάξεις τῶν Περσῶν.* Pol. VII. 515. C: *ὁπότε τις λυθείη.* Tim. 38. D: *ἵνα ἅμα γεννηθέντες ἅμα καὶ λυθῶσιν.* Lach. 182. A. Pol. III. 393. E: *πρὶν ... λυθῆναι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα.* Tim. 56. D: *λυθεῖσα.* 81. D. (v. *λαθοῦσα*). Ep. VI. 323. B: *τὸ λυθέν.* Legg. XII. 945. D: *λυθείσης τῆς ... δίκης.* Tim. 54. C: *λυθέντων ... τῶν μειζόνων.* Polit. 273. D: *τὰ νοσήσαντα καὶ λυθέντα.* Pol. VIII. 546. A: *λυθήσεται* (*ἡ τοιαύτη ξύστασις*). Tim. 41. B: *λυθήσεσθε.* Med. Tim. 22. D: *τότε ἐκ ταύτης ἀπορίας σώζει λυόμενος.* Legg. I. 637. B: *οὔτ' ἂν Διονύσια πρόφασιν ἔχοντ' αὐτὸν λύσαιτο* (*impunitum cum dimittant*). Menex. 243. C: *λυσάμενοι ... τοὺς φίλους.* Verb. Gorg. 480. E: *ἢ κἀκεῖνα λυτέον* cet.

λώβη, ἡ, contumelia. Gorg. 473. C: *ἄλλας πολλὰς καὶ μεγάλας ... λώβας ... λωβηθείς.* * *detrimentum, pernicies.* Pol. X. 595. B: *λώβη ἔοικεν εἶναι πάντα τὰ τοιαῦτα τῆς τῶν ἀκουόντων διανοίας.* Men. 91. C: *ἐπεὶ οὗτοί γε φανερά ἐστι λώβη τε καὶ διαφθορὰ τῶν συγγιγνομένων.* Legg. X. 908. C: *τῇ ... τῶν ἄλλων ἀνθρώπων λώβῃ.* VII. 797. C: *τούτου πόλει λώβην οὐκ εἶναι μείζω φαῖμεν ἂν ὀρθότατα λέγοντες.* X. 890. B: *ὅσην λώβην ἀνθρώπων νέων —!* VI. 751. C: *σχεδὸν δὲ βλάβαι καὶ λῶβαι πολὺ μέγισται ταῖς πόλεσι γίγνοιντ' ἂν ἐξ αὐτῶν.*

λωβῶμαι, contumelia afficio; depravo, corrumpo; noceo. Crit. 47. E: *μετ' ἐκείνου ... διεφθαρμένου ᾧ* (Eus. *ὃ*) *τὸ ἄδικον μὲν λωβᾶται, τὸ δὲ δίκαιον ὀνίνησιν.* Prot. 318. D:

οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι λωβῶνται τοὺς νέους. Legg. IX. 870. B. Polit. 298. A: ὃν δ' ἂν λωβᾶσθαι βουληθῶσι, λωβῶνται τέμνοντες cet. 301. D: λωβᾶσθαι ... καὶ ἀποκτιννύναι cet. Pol. X. 605. C. VI. 495. D: ὑπὸ ... τῶν τεχνῶν ... ὥσπερ τὰ σώματα λελώβηνται. X. 611. D: πάντως λελωβῆσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. Gorg. 511. A: μοχθηρῷ ὄντι τὴν ψυχὴν καὶ λελωβημένῳ. Pol. X. 611. B: οὐ λελωβημένον δεῖ αὐτὸ θεάσασθαι ὑπό τε τῆς τοῦ σώματος κοινωνίας καὶ ἄλλων κακῶν. Men. 91. C: λωβηθῆναι (*detrimentum accipere*). Gorg. 473. C: λώβας ... λωβηθείς. Crit. 47. D: διαφθεροῦμεν ἐκεῖνο καὶ λωβησόμεθα ὃ cet.

λώων, neutr. λῷον, *melior*, praestantior. Legg. VIII. 828. A: αἵτινες θυσίαι καὶ θεοῖς οἷστισιν ἄμεινον καὶ λῷον θυούσῃ τῇ πόλει γίγνοιντ' ἄν (v. γίγνοιτ' ἄν). Ep. VII. 336. C: μιμεῖσθαι ... ἐπὶ λῷον. Hipp. min. 370. C: λώϊον (Hom.). Phil. 11. B: τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν ... τῆς γε ἡδονῆς ἀμείνω καὶ λῴω γίγνεσθαι ξύμπασιν. Phaed. 116. D: ἦν ἀνδρῶν λῷστος. Voc. ὦ λῷστε Gorg. 467. B. (ὦ λῷστε Πῶλε). Legg. I. 638. A. VII. 789. A. XII. 968. B. Riv. 134. A.

λωποδύτης, ὁ, *qui vestes furatur* et in univ. *qui spoliat*. Legg. IX. 874. B: ἐὰν λωποδύτην ἀμυνόμενος ἀποκτείνῃ.

λωποδυτῶ, *spolio* vel *vestes furor*. Pol. IX. 575. B: λωποδυτοῦσιν.

λωφῶ, *liber sum*, *requiesco* et *respiro* (c. genit. *ab aliqua re*); in re pos. valet *cesso*, *intermitto*. Phaedr. 251. C: λωφᾷ τε τῆς ὀδύνης καὶ γέγηθεν. Legg. IX. 854. C: ἐὰν μέν σοι δρῶντι ταῦτα λωφᾷ τι τὸ νόσημα. XI. 934. B: ἢ λωφῆσαι ... τῆς τοιαύτης ξυμφορᾶς. Hinc λωφᾶν τινός etiam is dicitur *qui aliquid deponit*. Pol. X. 620. D: φιλοτιμίας λελωφηκυῖαν (τὴν Ὀδυσσέως ψυχήν).

M.

μά, asseverandi et iurandi part. (Lat. *per*), quae quidem negatione vel anteced. vel seq. usurpatur. Conv. 219. C: μὰ θεούς, μὰ θεάς, sq. οὐδὲν cet. Frequentissimi usus est μὰ Δία (Lat. *mehercule* vel *hercle*, vern. *bei Gott*). Prot. 312. E: μὰ Δί' ... οὐκέτι ἔχω σοι λέγειν. Gorg. 456. D: οὐδέ γε μὰ Δία ἐάν τις cet. Theaet. 154. A: μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. Crat. 403. D. Phil. 34. E. Conv. 202. C. Pol. I. 345. B: μὰ Δί' ... μὴ σύ γε. IV. 426. B: οὐ μέντοι μὰ Δία. VIII. 551. D: οὐδὲν μὰ Δί' ... ἔλαττον. Cum art. et negat. praecedente. Theaet. 142. D: οὐ μὰ τὸν Δία, οὔκουν cet. Crat.

401. B. Conv. 173. A. Pol. I. 334. B. II. 378. B. IV. 440. B. al. Similiter Gorg. 489. E: οὐ μὰ τὸν Ζῆθον (v. μὰ τ. Ζ.). Etiam μὰ τόν. Gorg. 466. E: μὰ τὸν οὐ σύ γε (int. φῄς). Cum part. ἀλλά. Pol. I. 334. B: οὐ μὰ τὸν Δί' ... ἀλλ' οὐκέτ' οἶδα ἔγωγε ὅτι ἔλεγον. Etiam praemissa part. Prot. 310. D. Alc. I. 127. D. Euthyd. 293. B. Saepenumero negatio in part. hac adversativa (plene: *nein, sondern*, Lat. *immo*) latet (v. I. p. 100 sq.). Accedente part. ναί asseverat (Lat. *profecto, quin*). Pol. III. 407. B: ναὶ μὰ τὸν Δία ... σχεδόν γέ τι μάλιστα cet. VIII. 564. C: ναὶ μὰ Δία ... παντάπασί γε. De iusto 374. C: ναὶ μὰ Δία σφόδρα γε.

μαγγανεία, ἡ, *praestigiae*. Legg. X. 908. D: περὶ πᾶσαν τὴν μαγγανείαν κεκινημένοι. XI. 933. A: μαγγανείαις τέ τισι καὶ ἐπῳδαῖς cet.

μαγγάνευμα, τό, *praestigiae, veneficium*. Gorg. 484. A: τὰ ἡμέτερα γράμματα καὶ μαγγανεύματα (vern. *Gaukeleien*) καὶ ἐπῳδὰς cet. Legg. XI. 933. C: τά τε αὖ περὶ τὰ μαγγανεύματα.

μαγεία, ἡ, *ars magica* vel *magorum disciplina*. Alc. I. 122. A: μαγείαν ... τὴν Ζωροάστρου.

μαγειρικός, ή, όν, *coquinarius, artis coquinariae peritus*; fem. *ars coquinaria*. Pol. I. 332. C: ἡ ... τίσι τί ἀποδιδοῦσα ... προσῆκον τέχνη μαγειρικὴ καλεῖται; Theaet. 178. D: μὴ μαγειρικοῦ ὄντος. Polit. 289. A: ἰατρικῇ καὶ μαγειρικῇ. Gorg. 500. B: τὴν μαγειρικὴν ἐμπειρίαν. De lege 317. B: ἢ τὸ ἰατρικὸν ἢ τὸ μαγειρικὸν cet. 316. E: μαγειρικοὶ ἄρα νόμοι εἰσίν. Theag. 125. C: τῶν μαγειρικῶν (τῶν τὰ μαγειρικά? int. σοφῶν).

μάγειρος, ὁ, *coquus*. Phaedr. 265. E: κακοῦ μαγείρου τρόπῳ χρώμενον. Euthyd. 301. D: προσήκει ... τὸν μάγειρον κατακόπτειν καὶ ἐκδέρειν. Ib. σφάξας τὸν μάγειρον. Legg. VIII. 849. D: μάγειροι. Theag. 125. C. De virt. 376. B. Pol. II. 373. C: ὀψοποιῶν τε καὶ μαγείρων. De lege 310. E. Gorg. 491. A: κναφέας καὶ μαγείρους. 491. A.

μαγευτικός, ή, όν, *magicus*; fem. *ars magica*. Polit 280. D: τὴν μαγευτικὴν τὴν περὶ τὰ ἀλεξιφάρμακα.

Μαγνῆτις λίθος, *magnes*. Ion. 533. D: ἐν τῇ λίθῳ ἣν Εὐριπίδης μὲν Μαγνῆτιν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ Ἡράκλειαν.

μάγος, ὁ, *magus*. Ax. 371. A: ἀνὴρ μάγος. Pol. IX. 572. E: οἱ δεινοὶ μάγοι.

μάζα, ἡ, *panis hordeaceus*. Pol. II. 372. B: μάζας γενναίας.

μάθημα, τό, *disciplina, doctrina; cognitio; ars*. Conv. 211. C: ὅ ἐστιν οὐκ ἄλλου ἢ αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ καλοῦ μάθημα. Pol. VI. 505. A: ὅτι γε ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα μέγιστον μάθημα. VII. 521. D: τί ἂν οὖν εἴη ... μάθημα ψυχῆς

ὁλκὸν ἀπὸ τοῦ γιγνομένου ἐπὶ τὸ ὄν; Legg. V. 747. B: ἓν οὐδὲν ... παίδειον μάθημα. Alc. I. 126. E: γυναικεῖον γὰρ τοῦτό γε μάθημα. Pol. VI. 504. D: ἢ ... τοῦ μεγίστου ... μαθήματος ἐπὶ τέλος οὔποτε ἥξει. VII. 525. D: τοῦ περὶ τοὺς λογισμοὺς μαθήματος. Legg. XII. 968. E: πρὶν ἐντὸς τῆς ψυχῆς ἑκάστῳ που μαθήματος ἐπιστήμην γεγονέναι. Lach. 182. B: τοῦ ἑξῆς μαθήματος τοῦ περὶ τὰς τάξεις. Men. 90. E. Hipp. mai. 292. D: ἁπάσῃ πράξει καὶ παντὶ μαθήματι. Theaet. 206. B: πρὸς τὸ λαβεῖν τελέως ἕκαστον μάθημα. Pol. VII. 536. E: ὅτι ... οὐδὲν μάθημα μετὰ δουλείας τὸν ἐλεύθερον χρὴ μανθάνειν. Lach. 180. C: ἢ μάθημα ἢ ἐπιτήδευμα καλόν. Tim. 26. B: τὰ παίδων μαθήματα. Legg. VII. 817. E: ἔτι δὴ ... τοῖς ἐλευθέροις ἔστι τρία μαθήματα. Alc. I. 127. A: ἔστιν ἄρα τὰ μὲν γυναικεῖα, τὰ δὲ ἀνδρεῖα μαθήματα. Gorg. 475. A: τὸ τῶν μαθημάτων κάλλος. Pol. VIII. 560. B: αἰσθόμεναι κενὴν μαθημάτων τε καὶ ἐπιτηδευμάτων καλῶν καὶ λόγων ἀληθῶν. Tim. 87. B: προθυμητέον ... δι' ἐπιτηδευμάτων μαθημάτων τε φυγεῖν μὲν κακίαν, τοὐναντίον δὲ ἑλεῖν. Legg. VII. 822. D: τά γε παιδείας μαθημάτων πέρι νόμιμα. VIII. 846. D: τέχνην ... μαθημάτων πολλῶν δεομένην. Riv. 134. E: περὶ μαθημάτων εἰς ψυχὴν φυτεύσεώς τε καὶ σπορᾶς. Prot. 313. C: μαθήμασι δήπου (τρέφεται ψυχή). Pol. IV. 442. A: τρέφουσα λόγοις τε καλοῖς καὶ μαθήμασι. VII. 535. B: ἐν ἰσχυροῖς μαθήμασιν. Prot. 313. D: οἱ τὰ μαθήματα περιάγοντες. Soph. 224. C: περὶ τὰ τῶν ἄλλων τεχνῶν μαθήματα. Phil. 52. A: τὰς περὶ τὰ μαθήματα ἡδονάς. 55. B: τῆς περὶ τὰ μαθήματα ἐπιστήμης. Conv. 211. C: ἐπὶ τὰ καλὰ μαθήματα. Pol. VI. 504. A: ποῖα δὴ λέγεις μαθήματα μέγιστα; VII. 537. C: τὰ ... χύδην μαθήματα παισὶν ἐν τῇ παιδείᾳ γενόμενα. Legg. VII. 810. B: πρὸς ... μαθήματα ἄλυρα ποιητῶν κείμενα ἐν γράμμασι. XII. 967. E: ὃς ἂν ... τά τε πρὸ τούτων ἀναγκαῖα μαθήματα λάβῃ.

μαθηματικός, ή, όν, *disciplinarum studiosus.* Tim. 88. B: τὸν ... μαθηματικὸν ἤ τινα ἄλλην σφόδρα μελέτην διανοίᾳ κατεργαζόμενον.

μαθηματοπωλικός, ή, όν, *disciplinarum mercaturam faciens;* fem. *discipl. mercatura.* Soph. 224. E: μαθηματοπωλικὸν γένος. B: τῆς μαθηματοπωλικῆς.

μάθησις, ή, *cognitio, perceptio; institutio, disciplina, doctrina.* Prot. 345. A: ἡ τούτων (τῶν γραμμάτων) μάθησις. Ib. ἡ τῶν καμνόντων τῆς θεραπείας μάθησις. Gorg. 454. D: μάθησις καὶ πίστις. Phaed. 72. E: ὅτι ἡμῖν ἡ μάθησις οὐκ ἄλλο τι ἢ ἀνάμνησις τυγχάνει οὖσα. Polit. 304. B: μουσικῆς ... μάθησις. Pol. VII. 525. A: ἡ περὶ τὸ ἓν μάθησις. 537. C: μόνη ... ἡ τοιαύτη μάθησις βέβαιος. Legg. VIII. 834. D: μάθησις γυμναστικῆς. Lach. 190. D:

ἡ ἐν τοῖς ὅπλοις μάθησις. Prot. 324. A: *ὡς ἐξ ἐπιμελείας καὶ μαθήσεως κτητῆς οὔσης.* Phaedr. 278. A: *ἐν τοῖς ... μαθήσεως χάριν λεγομένοις.* Theaet. 153. B: *ὑπὸ μαθήσεως ... καὶ μελέτης.* Pol. V. 455. B: *πολλῆς μαθήσεως τυχών.* VI. 492. A: *ἂν ... μαθήσεως προσηκούσης τύχη.* Lach. 120. B: *ὅσα μαθήσεως ἔχεται.* Clit. 408. E: *πῶς ἄρχεσθαι δεῖν φαμὲν δικαιοσύνης πέρι μαθήσεως;* Def. 413. D: *τάχος μαθήσεως.* Theaet. 206. A: *ἐν τῇ τῶν γραμμάτων μαθήσει.* 207. D. Men. 89. C: *ἆρα μαθήσει (οἱ ἀγαθοὶ ἀγαθοὶ γίγνονται);* De virt. 379. B. C. Prot. 312. A: *μὴ οὐ τοιαύτην ὑπολαμβάνεις σου τὴν παρὰ Πρωταγόρου μάθησιν ἔσεσθαι.* Pol. VII. 529. A: *τὴν περὶ τὰ ἄνω μάθησιν.* 535. C: *τοσαύτην μάθησίν τε καὶ μελέτην ἐπιτελεῖν.* Legg. VII. 820. E: *ἄστρων ... τὴν μάθησιν.* Men. 81. D: *ὃ δὴ μάθησιν καλοῦσιν ἄνθρωποι.* Legg. X. 980. C: *οἷς δ' ἂν ... μνῆμαί τε ἰσχυραὶ καὶ μαθήσεις ὀξεῖαι παρῶσι.* Theaet. 144. B: *πρὸς τὰς μαθήσεις.* Pol. III. 407. B. Tim. 88. A.

μαθητής, ὁ, discipulus. Gorg. 455. C: *μαθητής σου ... γενέσθαι.* Phaed. 99. C: *ἐγὼ ... τῆς τοιαύτης αἰτίας ὅπῃ ποτὲ ἔχει μαθητὴς ὁτουοῦν ἥδιστ' ἂν γενοίμην.* Theaet. 180. C. Conv. 197. B: *ὥστε καὶ οὗτος (Ἀπόλλων) Ἔρωτος ἂν εἴη μαθητής.* Pol. X. 618. C: *τούτου τοῦ μαθήματος καὶ ζητητὴς καὶ μαθητὴς ἔσται.* Legg. II. 659. B: *οὐ γὰρ μαθητής, ἀλλὰ διδάσκαλος.* Euth. 5. A: *ὅτι ... μαθητὴς ... γέγονα σός.* Lach. 186. E: *οὔτε ... εὑρετὴς οὔτε μαθητὴς οὐδενὸς περὶ τῶν τοιούτων γεγονέναι.* Euth. 5. A: *κράτιστόν ἐστι μαθητῇ σῷ γενέσθαι.* Legg. XII. 968. D: *οὔτε εὑρεῖν ῥάδιον οὔτε εὑρηκότος ἄλλου μαθητὴν γενέσθαι.* Euthyd. 273. A: *καὶ ἄλλοι μαθηταὶ ἅμα πολλοί.* 278. E: *οἱ μαθηταὶ ὑμῶν.* Men. 89. E: *οὗ μήτε διδάσκαλοι μήτε μαθηταὶ εἶεν.* Menex. 240. E: *μαθηταὶ τῶν Μαραθῶνι γενόμενοι.* Prot. 315. A: *τῶν Πρωταγόρου μαθητῶν.* Crat. 428. B: *ἕνα τῶν μαθητῶν περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων καὶ ἐμὲ γράφου.* Theaet. 152. C: *τοῖς ... μαθηταῖς.* 180. B. Legg. VII. 796. A: *προστακτέον μαθηταῖς τε ἅμα καὶ τοῖς διδάξουσιν* Pol. X. 599. C: *τίνας μαθητὰς ἰατρικῆς κατελίπετο.* Legg. VI. 770. C. VII. 813. E. Apol. 33. A: *οὓς ... φασὶν ἐμοὺς μαθητὰς εἶναι.*

μαθητικός, ή, όν, discendi cupidus, in re pos. *ad disciplinas spectans.* Soph. 219. C: *τὸ ... μαθητικὸν ... εἶδος ὅλον.* Pol. V. 475. E: *ἄλλους τοιούτων τινῶν μαθητικούς.*

μαθητός, ή, όν (etiam *ὁ ἡ*), in eo ponitur *quod disci potest.* De virt. 376. C: *καὶ ταύτην (τὴν ἀρετήν), εἴπερ μαθητός ἐστι* cet. Men. init. *ἢ οὔτε ἀσκητὸν οὔτε μαθητὸν (ἡ ἀρετή) —;* Clit. 407. B: *εἴπερ μαθητόν.* Euthyd. 274. E. Prot. 319. C: *ὅσα ἡγοῦνται μαθητά τε καὶ διδακτὰ εἶναι.*

μαῖα, ἡ, obstetrix. Theaet. 149. A: ὡς ἐγώ εἰμι υἱὸς μαίας cet. 151. B. 150. B: ἅτε σεμναὶ οὖσαι αἱ μαῖαι. 149. C. Ib. ὑπὸ τῶν μαιῶν. 150. A: ταῖς γε ὄντως μαίαις. C.

μαιεία, ἡ, facultas vel ars obstetricia. Theaet. 150. D: τῆς ... μαιείας ὁ θεός τε καὶ ἐγὼ αἴτιος. 210. C: τὴν ... μαιείαν ταύτην.

μαίευμα, τό, quod arte obstetricia in lucem editum est. Theaet. 160. E: σὸν μὲν εἶναι ... παιδίον, ἐμὸν δὲ μαίευμα.

μαίευσις, ἡ, fetus solutio. Theaet. 150. B: τῇ ... ἐμῇ τέχνῃ τῆς μαιεύσεως.

μαιευτικός, ή, όν, obstetricius. Theaet. 210. B: ἡ μαιευτικὴ ... τέχνη. 161. E: τῆς ἐμῆς τέχνης τῆς μαιευτικῆς. Polit. 268. B: μόνος ἐπιστήμων τῆς μαιευτικῆς. Theaet. 184. B: τῇ μαιευτικῇ τέχνῃ.

μαιεύω, fetum (etiam ingenii) *solvo, opem fero obstetriciam.* Theaet. 150. E: τὰ ὑπ' ἐμοῦ μαιευθέντα. Med. Theaet. 157. C: (ὅτι) σὲ ... μαιεύομαι. 149. B: ὅτι οὐδεμία αὐτῶν ... ἄλλας μαιεύεται. C: στερίφαις ... οὐκ ἔδωκε μαιεύεσθαι. 150. B: τῷ ... ἄνδρας, ἀλλὰ μὴ γυναῖκας μαιεύεσθαι. C.

μαίνομαι, insanio, furo; mente incitatus sum. Conv. 173. E: ὅτι ... μαίνομαι καὶ παραπαίω. Euthyd. 283. E: εἰ μὴ μαίνομαί γε. Phaedr. 244. A: διότι ... ὁ μὲν μαίνεται, ὁ δὲ σωφρονεῖ. 268. C: μαίνεται ἄνθρωπος. Legg. II. 672. C. Lys. 205. A: ληρεῖ τε καὶ μαίνεται. Legg. XI. 934. D: μαίνονται ... πολλοὶ πολλοὺς τρόπους. Eryx. 395. E: ἦ γὰρ ἂν μαινοίμην. 403. C. Legg. VII. 817. D: σχεδὸν ... κἂν μαινοίμεθα τελέως ἡμεῖς cet. Pol. II. 379. B: μαίνεσθαι γὰρ ἄν. III. 396. B. Euth. 4. A: ὃν διώκων αὖ δοκῶ μαίνεσθαι. Alc. II. 133. C: τὸ μαίνεσθαι ἆρά γε ὑπεναντίον σοι δοκεῖ τῷ φρονεῖν; Men. 92. A. Pol. IX. 573. C: ὅ γε μαινόμενος καὶ ὑποκεκινηκώς. Legg. VI. 773. D: μαινόμενος ... οἶνος. Ion. 536. D: κατεχόμενος καὶ μαινόμενος. Euth. 3. C: καταγελῶσιν ὡς μαινομένου. Pol. IX. 578. A: ἐν τῷ μαινομένῳ ὑπὸ ἐπιθυμιῶν τε καὶ ἐρώτων. Ax. 368. D: μαινομένῳ δήμῳ συνεξάρχειν. Prot. 323. B: νουθετοῦσιν ὡς μαινόμενον. Theaet. 158. B: οἱ μαινόμενοι ἢ οἱ ὀνειρώττοντες. Pol. I. 329. D: δεσποτῶν ... μαινομένων. II. 382. E: τῶν ἀνοήτων καὶ μαινομένων. Dem. 381. D: ὡς μαινομένοις. Pol. III. 396. A: καὶ μαινομένους καὶ πονηροὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Alc. II. 140. C: τοὺς ... πλεῖστον αὐτῆς (τῆς ἀφροσύνης) μέρος ἔχοντας μαινομένους καλοῦμεν. Legg. XI. 926. B: μαινόμενα κηδεύματα ἀναγκάζοντος λαμβάνειν. II. 672. D: ἵνα μανῶμεν. Pol. I. 341. C: οὕτω μανῆναι ὥστε cet. Legg. X. 888. A. Pol. I. 331. C: εἰ μανεὶς ἀπαιτοῖ. Legg. IX. 864. D. Phaedr. 253. C: ὑπὸ τοῦ δι' ἔρωτα μανέντος φίλου. Tim. 72. A. Phaedr. 244. E: τῷ ὀρθῶς μανέντι. B: ἱέρειαι μανεῖσαι (opp. σωφρονοῦσαι).

μαίομαι, *quaero.* Crat. 421. A: *μαίεσθαι οὖν καλεῖς τί;* ΕΡΜ. *ἔγωγε, τό γε ζητεῖν.*

μάκαρ, ὁ, *beatus; bonus.* De iusto 374. B: *οὐδεὶς ἑκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ* (vers.). Plur. *μάκαρες*, *beati* (Lat. *manes*). Phaed. 115. D: *ἀπιὼν εἰς μακάρων δή τινας εὐδαιμονίας.* Hinc *μακάρων νῆσοι.* Gorg. 523. B: *ἐς μακάρων νήσους ἀπιόντα οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ ἐκτὸς κακῶν.* 524. A. 526. C. Conv. 179. E. 180. B. Pol. VII. 519. C. 540. B. Menex. 235. C: *τέως δὲ οἶμαι μόνον οὐκ ἐν μακάρων νήσοις οἰκεῖν.* Ap. Homer. (Pol. III. 389. A. Alc. II. 149. D.) diis attribuitur.

μακαρία, ἡ, *beatitudo.* Hipp. mai. 293. A: *βάλλ' ἐς μακαρίαν* (Lat. *i in crucem*).

μακαρίζω, *beatum praedico* et in univ. *praedico.* Euthyd. 274. A: *μακαρίζω ἄρ' ὑμᾶς ἔγωγε τοῦ κτήματος* cet. Apol. 20. B: *καὶ ἐγὼ τὸν Εὔηνον ἐμακάρισα.* Conv. 216. E: *τῶν ὑπὸ πλήθους μακαριζομένων* (*τιμῶν*).

μακάριος, α, ον (etiam *ὁ ἡ*), *felix, beatus* (etiam *defunctus*); *eximius.* Pol. I. 354. A: *ὅ γε εὖ ζῶν μακάριός τε καὶ εὐδαίμων.* Legg. II. 660. E. V. 730. C. Hipp. mai. 304. B: *σὺ μὲν μακάριος εἶ ὅτι* cet. Men. 71. A. Soph. 233. A: *μακάριον μέντ' ἂν ἡμῶν ... ἦν τὸ γένος.* Pol. VI. 496. C: *ὡς ἡδὺ καὶ μακάριον τὸ κτῆμα.* IX. 574. C. Legg. IV. 713. C: *τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς.* VII. 803. C: *πάσης μακαρίου σπουδῆς ἄξιον.* Epin. 992. C: *ὅσα μαθήματος ἔχεται μακαρίου.* Pol. II. 358. A: *τῷ μέλλοντι μακαρίῳ ἔσεσθαι.* VIII. 567. C: *ἐν μακαρίᾳ ἄρα ... ἀνάγκῃ δέδεται.* Gorg. 507. C: *τὸν δ' εὖ πράττοντα μακάριόν τε καὶ εὐδαίμονα εἶναι.* Pol. VIII. 561. D: *μακάριον καλῶν τὸν βίον τοῦτον.* IX. 571. A: *τίνα τρόπον ζῇ, ἄθλιον ἢ μακάριον.* Legg. XII. 947. D: *οὐ δὴ τὸν μακάριον γεγονότα θέντες* cet. Epin. 992. B. Charm. 158. B. Phaedr. 250. B: *ὅτε ... μακαρίαν ὄψιν τε καὶ θέαν ... εἶδον.* Legg. IV. 718. B: *τὴν πόλιν ἡμῖν ... μακαρίαν τε καὶ εὐδαίμονα ἀποτελεῖ.* Menex. 249. D: *μακαρίαν γε λέγεις τὴν Ἀσπασίαν εἰ* cet. Pol. VIII. 567. E: *ἦ μακάριον ... λέγεις τυράννου χρῆμα εἰ* cet. Hipp. min. 363. D: *μακάριόν γε ... πάθος πέπονθας εἰ* cet. Voc. *ὦ μακάριε* in blanda usurpatur appellatione, qua mitigatur id quod obiicitur (vern. *mein Lieber* vel *Bester*). Prot. 309. C. Phaedr. 236. D: *ὦ μακάριε Φαῖδρε.* 241. E: *οὐκ ᾔσθου, ὦ μακάριε, ὅτι* cet. Crat. 414. C: *ὦ μακάριε, οὐκ οἶσθ' ὅτι* cet. Pol. I. 341. E. IV. 432. D. Alc. I. 124. A. al. Pol. I. 344. B: *εὐδαίμονες καὶ μακάριοι κέκληνται.* Critia 121. B. Legg. IV. 711. E. Phaedr. 247. A: *πολλαὶ ... καὶ μακάριαι θέαι τε καὶ διέξοδοι ἐντὸς οὐρανοῦ.* Pol. I. 335. D: *ἤ τιν' ἄλλον τῶν σοφῶν τε καὶ μακαρίων ἀνδρῶν.* Polit. 269. D: *πολλῶν ... καὶ μακαρίων ... μετείληφεν* (*οὐρανός*). Theag. 128. B: *οὐδὲν γὰρ τούτων ἐπίστα-*

μαι τῶν μακαρίων τε καὶ καλῶν μαθημάτων. Pol. IV. 419: καὶ πάντα ὅσα νομίζεται τοῖς μέλλουσι μακαρίοις εἶναι. Epin. 992. C. Conv. 193. D: μακαρίους καὶ εὐδαίμονας ποιῆσαι. Pol. IV. 420. E. Euthyd. 303. C: ὦ μακάριοι σφῶ τῆς θαυμαστῆς φύσεως οἳ cet. Pol. V. 465. D: μακαριώτερον (βίον). Legg. II. 662. E: μακαριώτατος. Phaedr. 250. C: τῶν τελετῶν ἣν θέμις λέγειν μακαριωτάτην.

μακαριότης, ἡ, *felicitas*. Legg. II. 661. B: τὸ ... τέλος ἁπάσης μακαριότητος εἶναι τὸ cet. Ep. VII. 327. C: τόν τε αὑτοῦ βίον ... ἀμήχανον ἂν μακαριότητι ξυμβῆναι γενόμενον.

μακαρισμός, ὁ, *praedicatio*. Pol. IX. 591. D: οὐκ ἐκπληττόμενος ὑπὸ τοῦ τῶν πολλῶν μακαρισμοῦ.

μακαριστός, ή, όν, *qui felix praedicatur*. Conv. 204. C: τὸ τῷ ὄντι καλὸν ... καὶ τέλεον καὶ μακαριστόν. Pol. V. 465. D: ζήσουσι ... τοῦ μακαριστοῦ βίου ... μακαριώτερον. Phaedr. 256. C: τὴν ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριστὴν αἵρεσιν εἱλέτην.

μακαρίως, *beate*. Legg. IV. 711. E: μακαρίως ... αὐτὸς ζῇ. V. 733. E: ζῆν ὡς οἷόν τ' ἐστὶν ἄνθρωπον μακαριώτατα.

μακραίων, ὁ ἡ, *longaevus*, *diuturnus*. Epin. 982. A: ἤ τινα μακραίωνα βίον ἔχειν. Pol. II. 383. B. (Aesch.).

μακράν (pr. ὁδόν), *longo circuitu*, *longe*; *procul*. Phaedr. 272. D: μακρὰν περιβαλλόμενος. Theaet. 200. A: μακρὰν περιελθόντες. Legg. III. 683. C: μακρὰν ἂν ἔλθοιμι ἔγωγε VI. 753. A: μακρὰν ἀποικοῦσιν ἑκάτεραι. Ep. VIII. 352. D: οὐ μακρὰν ἐλθόντας ποι.

μακρολογία, ἡ, *ubertas in dicendo*; *copiosa expositio* vel *disputatio*. Legg. II. 655. B: ἵνα δὴ μὴ μακρολογία πολλή τις γίγνηται περὶ ταῦθ' ἡμῖν. Prot. 336. B: μὴ μετεῖναί οἱ μακρολογίας. Gorg. 449. C. Prot. 335. B: καὶ ἐν μακρολογίᾳ καὶ ἐν βραχυλογίᾳ ... συνουσίας ποιεῖσθαι. Gorg. 461. D: τὴν μακρολογίαν ... ἣν καθείρξῃς. Polit. 286. B.

μακρολόγος, ὁ ἡ, *copiosus*. Soph. 268. B: τίνα οὖν ἀποφαινώμεθα τὸν μακρολογώτερον εἶναι;

μακρολογῶ, *copiosus* vel *multus sum*. Theaet. 163. D: μακρολογῶ δὲ ... βουλόμενος ἐρέσθαι εἰ cet. Gorg. 465. B: ἵν' οὖν μὴ μακρολογῶ. Pol. III. 403. E: ἵνα μὴ μακρολογῶμεν. V. 455. C.

μακρόν, *longe*. Prot. 329. A: μακρὸν ἠχεῖ. Tim. 76. B: μακρὸν ἐτείνετο. Pol. VI. 487. D: ὅσοι ἂν ... μακρότερον ἐνδιατρίψωσι. Legg. VI. 759. D. VIII. 833. D. Etiam μακροτέρως, c. gen. i. q. *ultra*. Soph. 258. C: μακροτέρως (Steph. μακροτέρω) τῆς ἀπορρήσεως.

μακρός, ά, όν, *longus*; *diutinus*; *altus*; *magnus*; *copiosus* vel *multus*. Soph. 263. A: μῶν μὴ μακρὸς ὁ λόγος; Critia

119. B: ἃ μακρὸς ἂν χρόνος εἴη λέγειν. Phaedr. 274. A: εἰ μακρὰ ἡ περίοδος. Critia 111. A: μακρὰ προτείνουσα. Prot. 344. B: ἀλλὰ μακρὸν ἂν εἴη αὐτὸ οὕτω διελθεῖν. Id. Ax. 367. C. Pol. IV. 432. E: μακρὸν ... τὸ προοίμιον τῷ ἐπιθυμοῦντι ἀκοῦσαι. Men. 83. A. Phaedr. 241. E: καὶ τί δεῖ μακροῦ λόγου; Pol. VI. 484. A. Critia 113. B. Alc. II. 151. B: ἥξει δ' οὐ διὰ μακροῦ (*non ita multo post*). Phaedr. 246. A: μακρᾶς διηγήσεως. Critia init. οἷον ἐκ μακρᾶς ἀναπεπαυμένος ὁδοῦ. Theaet. 193. C: διὰ μακροῦ (*e longinquo*). Soph. 217. C: μακρῷ λόγῳ διεξιέναι. De lege 315. D. Μακρῷ, ut Lat. *longe*, c. compar. et superl. Theaet. 176. D: μακρῷ ἄριστ' ἔχει. Phil. 58. A: μακρῷ ἀληθεστάτην εἶναι γνῶσιν. 66. E: μακρῷ βέλτιόν τε καὶ ἄμεινον. Pol. V. 461. E. Tim. 49. D. Legg. VI. 768. C: ὀρθότατα γίγνοιτ' ἂν μακρῷ. Pol. III. 406. B: μακρὸν ... τὸν θάνατον αὐτῷ ποιήσας. 407. D: μακρὸν καὶ κακὸν βίον ἀνθρώπῳ ποιεῖν. Hipp. min. 373. A: μακρὸν ... λόγον. Pol. II. 364. D: καί τινα ὁδὸν μακράν. III. 406. D: ἐὰν δέ τις αὐτῷ μακρὰν δίαιταν προστάττῃ. VI. 497. D: μακρὰν ... τὴν ἀπόδειξιν. VII. 514. A. X. 605. D: μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντα. Ep. VII. 339. B: ἐπιστολὴν πάνυ μακράν. Phaedr. 258. A: πάνυ μακρὸν ποιησάμενος σύγγραμμα. Pol. III. 400. B: εἰς βραχύ τε καὶ μακρὸν γιγνόμενον (int. numerum). Legg. XI. 927. A: μακροὶ δ' εἰσὶ περιέχοντες λόγοι. Phaedr. 264. D: δένδρεα μακρά (epigr.). 267. B: δεῖν δὲ οὔτε μακρῶν οὔτε βραχέων (λόγων). Conv. 223. C: ἅτε μακρῶν τῶν νυκτῶν οὐσῶν. Gorg. 449. C: διὰ μακρῶν (*copiose*). Id. Theaet. 172. D. Euthyd. 282. D. Soph. 268. B: μακροῖς λόγοις. Polit. 298. D: μακροῖς πλοίοις. Prot. 329. B: μακροὺς λόγους ... εἰπεῖν. 335. C: ἀποτείνοντι μακροὺς λόγους. Gorg. 465. E. Prot. 334. D: ἐάν τίς μοι μακρὰ λέγῃ. E. 335. C: ἐγὼ δὲ τὰ μακρὰ ταῦτα ἀδύνατος. Legg. X. 890. E. Pol. II. 376. D: οὐδ' εἰ μακροτέρα τυγχάνει οὖσα (ἡ σκέψις). IV. 435. D: μακροτέρα καὶ πλείων ὁδὸς cet. VI. 504. B. Conv. 203. A: μακρότερον μὲν ... διηγήσασθαι. Legg. X. 887. A. I. 627. B: μακροτέρου γὰρ λόγου. XII. 959. A: μὴ μακρότερον χρόνον ... γίγνεσθαι. Polit. 265. B: τὴν μακροτέραν (ὁδὸν) ... ἴωμεν. Pol. VI. 504. C: τὴν μακροτέραν ... περιιτέον τῷ τοιούτῳ. Adverbii partes agit Polit. 263. A: μακροτέραν (v. μακρότερον) τοῦ δέοντος ... πεπλανήμεθα. Clit. 410. B: μακρότερον (*amplius*) δὲ οὐδέν (δύνασθαι). Phaedr. 250. C: δι' ἣν ... νῦν μακρότερα εἴρηται. Lach. 179. B: κἂν ᾖ ὀλίγῳ μακρότερα. Ep. VII. 327. E: εἰ καὶ μακρότερα εἰπεῖν. Phil. 28. C: διὰ μακροτέρων (*uberius*). Phaed. 112. D: μακροτέρους τόπους περιελθόντα. Pol. II. 363. D: ἔτι τούτων μακροτέρους ἀποτείνουσι μισθούς. Legg. VII. 793. D: μακροτέρους ... τοὺς νόμους. Crat. 413. A: δοκῶ μακρότερα τοῦ προσήκοντος

ἐρωτᾶν. Legg. IV. 721. E: τὰ μακρότερ' ἂν ἑλοίμην. Ep. VII. 342. A. Legg. VI. 785. B: τὸν μακρότατον χρόνον ἀφορισμένον. XI. 919. A: τῶν μακροτάτων ... λύτρων.

μάλα, *valde*, *admodum*. Prot. 310. C: μάλα γε ὀψὲ ἀφικόμενος. Phaedr. 230. C: μάλ' ἀμφιλαφής. Theaet. 142. B: μάλα μόγις. Id. Pol. I. 342. C. Soph. 236. D: μάλα εὖ καὶ κομψῶς ... καταπέφευγεν. Parm. 126. B: μάλα φιλόσοφοι. Pol. I. 337. A: ἀνεκάγχασέ τε μάλα σαρδόνιον καὶ εἶπεν. VII. 531. D: εἰ μὴ μάλα γέ τινες ὀλίγοι. Intendit c. part. αὐτίκα iunctum. Prot. 318. B: αὐτίκα μάλα μεταβαλὼν τὴν ἐπιθυμίαν. Pol. I. 338. B: εὖ εἴσει αὐτίκα δὴ μάλα. Ipsum quoque intenditur part. apposita εὖ (vern. *gar sehr* et simpl. *sehr*). Phaed. 92. D: εὖ μάλα ἐξαπατῶσι (λόγοις). Soph. 233. D: προσέχων τὸν νοῦν εὖ μάλα. Polit. 290. D. Parm. 127. B: εὖ μάλα ἤδη πρεσβύτην εἶναι. Crat. 418. B: εὖ μάλα ἐχρῶντο. Conv. 194. A: εὖ καὶ μάλ' ἂν φοβοῖο καί cet. (ubi prius καί ad seq. καί refertur). Pol. III. 411. C: ἂν ... εὐωχῆται εὖ μάλα. Tim. 22. B: εὖ μάλα παλαιόν. 90. C. Euth. 4. A: εὖ μάλα πρεσβύτης. Charm. 154. B. Ordine inverso Theaet. 156. A: μάλ' εὖ ἄμουσοι. 169. B. Eandem intendendi vim habet part. καί. Phaedr. 265. A: καὶ μάλ' ἀνδρικῶς. Polit. 272. D: καὶ τοῦτο ... καὶ μάλ' εὔκριτον. 291. A: καὶ μάλα τινὰς ἀτόπους. Pol. III. 413. C: καὶ μάλ' εἰκότως ὀκνεῖν. VI. 506. D: καὶ γὰρ ἐμοὶ ... καὶ μάλα ἀρκέσει. VII. 518. B: καὶ μάλα ... μετρίως λέγεις. Legg. I. 648. A. Cum v. πάνυ. Phaed. 80. C: καὶ πάνυ μάλα (ἐπιμένει). Acced. part. γέ. Crat. 414. C: καὶ μάλα γε γλίσχρως. Alc. II. 147. al. In responsione μάλα, ut Lat. *admodum* (vern. *allerdings*), affirmat vel confirmat. Atque ita frequentantur μάλα γε (Pol. VIII. 555. D. 564. E. 568. C. al.), καὶ μάλα (Phaedr. 258. B. 263. A. Soph. 256. C. Pol. V. 458. D. Etiam verbo accedente, ut Conv. 189. A: καὶ μάλ' ἐπαύσατο. Pol. I. 334. E: καὶ μάλα ... οὕτω ξυμβαίνει.) et καὶ μάλα γε (Theaet. 148. C. al.). — Compar. *μᾶλλον*, *magis*; *potius*. Prot. 317. B: τὸ ὁμολογεῖν μᾶλλον ἢ ἔξαρνον εἶναι. Crat. 410. E: τάχα μᾶλλον φήσεις. Pol. VII. 520. C: μᾶλλον δυνατοὺς ἀμφοτέρων μετέχειν. Cum art. Phil. 24. C: τῷ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον. Ib. ἐν τῇ τοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον ... ἕδρᾳ. 25. C: τῆς τὸ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον δεχομένης ... φύσεως. 27. E. 41. D. al. Cum vv. εἶναι et γίγνεσθαι est i. q. *altiore gradu*. Prot. 356. A: πλείω καὶ ἐλάττω καὶ μᾶλλον καὶ ἧττον (γιγνόμενα). Phaed. 93. B: μᾶλλόν τε ἂν ἁρμονία εἴη καὶ πλείων. Phil. 41. E: τίς μᾶλλον (int. ἐστὶ) καὶ τίς σφοδροτέρα. Pol. IX. 585. C: τὸ τοῦ ἀεὶ ὁμοίου ἐχόμενον ... μᾶλλον εἶναί σοι δοκεῖ ἢ —; Saepenumero verti potest *nimis* (proprie *magis*, int. *quam par est*, *oportet* al.). Phaed. 63. D: θερμαίνεσθαι μᾶλλον διαλεγομένους. Pol. III. 410. E: μᾶλλον ... ἀνεθέν-

τος αὐτοῦ (τῆς φιλοσόφου φύσεως). Similiter ἔτι μᾶλλον usurpatur. Prot. 346. A: ὥστε ἔτι μᾶλλον (int. *quam alioqui facturi essent*) ψέγειν ... αὐτούς. Euthyd. 283. C: ταῦτ' οὖν διανοηθεὶς ἔτι μᾶλλον εἶπον ὅτι cet. — Etiam comparativo subiicitur μᾶλλον ut eius vim efferat vel, pluribus interpositis, perspicuitatis gratia eum repetat. Gorg. 482. B: καὶ τὴν λύραν μοι κρεῖττον εἶναι ... διαφωνεῖν ... μᾶλλον ἢ ἕνα ὄντα ἐμὲ ἐμαυτῷ ἀσύμφωνον εἶναι. 487. B: αἰσχυντηροτέρω μᾶλλον τοῦ δέοντος. Phaed. 79. E. Theaet. 184. E. Polit. 259. C. Crat. 437. A. Tim. 87. C. Legg. VI. 781. A: λαθραιότερον μᾶλλον (vern. *weit heimlicher*). — μᾶλλον δέ, *vel potius* (quod plerumque ita ponitur ut loquens semet ipsum corrigat). Phaed. 77. E: μᾶλλον δὲ μὴ ὡς ἡμῶν δεδιότων, ἀλλ' cet. Pol. VII. 522. E. X. 595. C: ἄκουε δή, μᾶλλον δὲ ἀποκρίνου. Tim. 57. E: χαλεπόν, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον εἶναι. Phil. 23. C: μᾶλλον δ' εἰ βούλει (vern. *oder wenn du lieber willst*), τριχῇ (διαλάβωμεν). Alc. I. 124. D. Superlativo seq. μᾶλλον simpliciter affirmat vel asseverat. Legg. VI. 775. D: διὸ μᾶλλον μὲν ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν καὶ βίον χρή, μάλιστα δὲ ὁπόσον ἂν γεννᾷ χρόνον εὐλαβεῖσθαι. — ἐπὶ μᾶλλον, *magis magisque.* Legg. II. 671. A. — οὐδὲν et μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis.* Gorg. 464. A. 493. D. Soph. 233. B. Pol. I. 340. B. al. Adiecto τί (οὐδέν vel μηδέν τι μᾶλλον), *nihilo magis*, etiam *nullo modo*, *neutiquam.* Phaed. 87. D. 104. E. Conv. 202. B. Pol. I. 346. B. al. Pronomen τί, leniter illud quidem intendens, etiam simplici μᾶλλον adiicitur. Prot. 327. B. Phaed. 75. C. Theaet. 169. B. Soph. 227. A. Pol. I. 330. E. — πολὺ μᾶλλον, *multo magis.* Phaed. 76. B. Phil. 42. A. Pol. I. 337. A. II. 360. D. Etiam πολλῷ μᾶλλον. Phaed. 80. E. — Superl. μάλιστα, *maxime; potissimum.* Prot. 315. A: ὅσπερ εὐδοκιμεῖ μάλιστα τῶν Πρωταγόρου μαθητῶν. 327. A: ἔχει δὲ μάλιστα πάντων οὕτως. Gorg. 453. D: πάντων μάλιστα πείθει. Soph. 229. A. Phaedr. 277. A: εἰς ὅσον ἀνθρώπῳ δυνατὸν μάλιστα. Gorg. 510. B: ὡς οἷόν τε μάλιστα. Pol. IV. 424. B. Soph. 239. B: ὅ τι μάλιστα δύνασαι. Pol. II. 361. D: ὡς μάλιστ', ἔφη, δύναμαι. Tim. 45. B: ὅλον μέν, μάλιστα δὲ τὸ μέσον ξυμπιλήσαντες τῶν ὀμμάτων. Cum superl. Tim. 92. Eryx. 392. C. — Effertur praemissis vv. ἐν τοῖς (conf. Lat. *in primis*), καί, ὅτι et ὡς (Lat. *vel* et *quam maxime*, etiam *quam maxime quis potest*). Theaet. 186. A: καὶ τούτων μοι δοκεῖ ἐν τοῖς μάλιστα πρὸς ἄλληλα σκοπεῖσθαι τὴν οὐσίαν (ἡ ψυχή). Conv. 173. B: ἐραστὴς ὢν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν τότε. Crit. 52. A. Ep. X. 358. B. Similiter τὰ μάλιστα. Critia 108. D: τούς τε ἄλλους κλητέον, καὶ δὴ καὶ τὰ μάλιστα Μνημοσύνην. Legg. VII. 794. D: καὶ δή τά γε μάλιστα πρὸς τὴν τῶν ὅπλων χρείαν. 811. D. Phaed. 61. D: καὶ μάλιστα πρέπει cet. Pol. III. 404. B.

Gorg. 520. C: (εἰ) μὴ ... ὅτι μάλιστα ἅμα μεταδιδοὺς τοῦ τάχους λαμβάνοι τὸ ἀργύριον. Soph. 267. C: ὅτι μάλιστα ἔργοις τε καὶ λόγοις μιμούμενοι. Conv. 192. D: ἐν τῷ αὐτῷ γενέσθαι ὅτι μάλιστ' ἀλλήλοις. Pol. II. 382. D: ἀφομοιοῦντες τῷ ἀληθεῖ τὸ ψεῦδος ὅτι μάλιστα. Critia 112. D. Legg. X. 887. D. Pol. V. 460. A: ἵν' ὡς μάλιστα διασώζωσι τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν. — In orat. interrogativa ut Lat. *potissimum* ponitur. Gorg. 448. D: τί μάλιστα —; (vern. *wie so denn?*). Theaet. 189. C. Conv. 218. C: Οἶσθα οὖν ἅ μοι δέδοκται; Τί μάλιστα; (vern. *was denn?*). Parm. 126. B: ἀλλὰ τί μάλιστα πυνθάνει; Conv. 218. C. Crit. init. Men. 80. B. — Simpliciter affirmat in resp. (ut Lat. *maxime*). Prot. 311. E. Gorg. 477. C. Cum v. πάντων Phaedr. 262. C. Phil. 11. C. Pol. V. 468. E. Etiam extra respons., ubi aliquid conceditur, ὅτι μάλιστα affirmate ponitur (Lat. *maxime*, vern. *wirklich*). Parm. 135. A: εἴτε ὅτι μάλιστα εἴη, πολλὴ ἀνάγκη αὐτὰ εἶναι τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἄγνωστα. Crat. 435. A: εἰ δ' ὅτι μάλιστα μή ἐστι τὸ ἔθος ξυνθήκη, οὐκ ἂν καλῶς ἔτι ἔχοι cet. Euth. 4. D: εἰ ὅτι μάλιστ' ἀπέκτεινεν. 9. C. Alc. 1. 106. A: εἰ δὲ δὴ ὅτι μάλιστα ταῦτα διανενόημαι. 113. D. Charm. 160. C. Men. 80. C. Eandem affirmationis vim habet μάλιστα in loquendi formula μάλιστα μέν (vern. *ganz*, *wirklich*, c. negat. *gar nicht*) ... εἰ δέ vel ἐὰν δέ, etiam εἰ δὲ μή, ubi nos in altera orationis parte usurpamus *oder* vel *oder doch*, et si negatio in prima accedit, *gar nicht* — *oder wenigstens*. Soph. 246. D: μάλιστα μὲν ... ἔργῳ βελτίους αὐτοὺς ποιεῖν, εἰ δὲ τοῦτο μὴ ἐγχωρεῖ, λόγῳ ποιῶμεν. Pol. II. 378. A: μάλιστα μὲν σιγᾶσθαι, εἰ δὲ ἀνάγκη τις ἦν λέγειν, δι' ἀποῤῥήτων ἀκούειν ὡς ὀλιγίστους. III. 414. C: πεῖσαι μάλιστα μὲν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἄρχοντας, εἰ δὲ μή, τὴν ἄλλην πόλιν. V. 461. C: μάλιστα μὲν μηδ' εἰς φῶς ἐκφέρειν κύημα μηδὲν ... ἐὰν δέ τι βιάσηται, οὕτω τιθέναι ὡς οὐκ οὔσης τροφῆς τῷ τοιούτῳ (vern. *es gar nicht — an das Licht zu bringen, oder wenigstens — es auszusetzen*). 473. B. VIII. 564. C. IX. 590. D. Legg. I. 628. B. Euthyd. 304. A. Menex. 274. A. Aliis locis verti potest *vorzüglich*. Legg. VIII. 835. C: θεοῦ μὲν μάλιστα ἔργον ... νῦν δὲ cet. IX. 853. D: ὧν ἕνεκα μὲν μάλιστα, ὅμως δὲ καὶ cet. — Saepenumero propositioni generali interponitur, comparativo μᾶλλον sequente eoque rem accuratius definiente. Conv. 180. A: ἀλλὰ γὰρ τῷ ὄντι μάλιστα μὲν ταύτην τὴν ἀρετὴν οἱ θεοὶ τιμῶσι τὴν περὶ τὸν ἔρωτα, μᾶλλον μέντοι θαυμάζουσι cet. Eundem generalem sensum habet vox μάλιστα numeris adiuncta et in tempore al. indicando (ut verti possit *ohngefähr*). Parm. 127. B: περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ ἑξήκοντα. Tim. 21. B: ἐγὼ δέ πῃ μάλιστα δεκέτης (ἦν). Critia 112. D: περὶ δύο μάλιστα ὄντες (v. ὄντας) μυριάδας. 118. D. Conv. 175. C: μάλιστα

σφᾶς μεσοῦν δειπνοῦντας. Eryx. 400. A: ὅσον τε (γε?) στατῆρος τὸ μέγεθος μάλιστα.

μαλακία, ἡ, *mollities*. Pol. III. 398. E: μαλακία καὶ ἀργία. 410. D: μαλακίας τε καὶ ἡμερότητος. Gorg. 491. B: διὰ μαλακίαν ψυχῆς. Legg. VIII. 836. E.

μαλακίζομαι, *languesco*, *defatigor*. Soph. 267. A: τὸ δ' ἄλλο πᾶν ἀφῶμεν μαλακισθέντες cet.

μαλακός, ή, όν, *mollis*; etiam *laxus*. Critia 111. B: ὅση πίειρα καὶ μαλακὴ (γῆ). Tim. 59. D: μαλακόν (ὕδωρ). 62. B. Theaet. 181. D: ἐκ μαλακοῦ. Prot. 331. D: τὸ σκληρὸν τῷ μαλακῷ (ἔστιν ὅπῃ προςέοικε). Crat. 434. C: τῷ λείῳ καὶ μαλακῷ. Lys. 216. C. Tim. 70. C: μαλακὴν καὶ ἄναιμον (τὴν τοῦ πλεύμονος ἰδέαν). 74. D. Legg. I. 645. A. Conv. 195. E: μαλακόν (ἦθος ἐχούσῃ). Pol. VII. 524. A: ὡς ταὐτὸν σκληρόν τε καὶ μαλακὸν αἰσθανομένη. Tim. 70. D: οἷον ἅλμα (scribend. videtur e libris ἅμμα, vern. *Binde*) μαλακόν. Legg. X. 897. A. Pol. III. 398. E: τίνες οὖν μαλακαὶ ... τῶν ἁρμονιῶν; Conv. 195. E: ἃ ἐστιν οὐ πάνυ μαλακά. Legg. X. 889. C. VII. 817. D: ὦ παῖδες μαλακῶν Μουσῶν ἔκγονοι. Tim. 50. E: ἔν τισι τῶν μαλακῶν. Legg. X. 892. B. Men. 81. D: τοῖς μαλακοῖς τῶν ἀνθρώπων. Pol. VIII. 556. B: μαλακοὺς ... καρτερεῖν πρὸς ἡδονάς τε καὶ λύπας. Polit. 272. A: μαλακὰς ... εὐνὰς εἶχον. Pol. III. 411. A: τὰς γλυκείας τε καὶ μαλακὰς ... ἁρμονίας. Legg. V. 734. A: μαλακὰς ... ἐπιθυμίας. Polit. 307. A: κατὰ τὰς πράξεις αὖ βραδέα καὶ μαλακά. Soph. 242. E: αἱ ... μαλακώτεραι (τῶν Μουσῶν). Pol. III. 410. E: μαλακώτερον ... τοῦ δέοντος. Legg. II. 666. B: μαλακώτερον ... τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος. V. 735. A. Pol. III. 387. C: μαλακώτεροι τοῦ δέοντος. 410. D. Legg. II. 671. B: τὰς ψυχὰς ... μαλακωτέρας (v. μαλθακ.) γίγνεσθαι καὶ νεωτέρας. Polit. 307. C: τὰ ... βραδύτερα καὶ μαλακώτερα. Conv. 195. E: ἐν τοῖς μαλακωτάτοις τῶν ὄντων καὶ βαίνει καὶ οἰκεῖ (Ἔρως).

μαλακότης, ἡ, *mollities*. Theaet. 186. B: τοῦ μαλακοῦ τὴν μαλακότητα (αἰσθήσεται). Polit. 282. E. Pol. VII. 523. E: μαλακότητα καὶ σκληρότητα. Crat. 432. B: μαλακότητας.

μαλακῶς, *molliter*. Tim. 74. C: σώμασι μαλακῶς καὶ πράως ὑπείκουσαν. 78. D. Etiam *ignave*, *timide* (Ax. 365. B: τὸ ... οὕτω μαλακῶς ... ἔχειν) et *leniter*. Ep. VIII. 357. C: προκαλούμενοι ... μαλακῶς τε καὶ πάντως.

μαλάττω, *emollio*. Legg. I. 633. D: αἳ ... τοὺς θυμοὺς μαλάττουσαι κηρίνους ποιοῦσιν. Pol. III. 411. B: ὥσπερ σίδηρον ἐμάλαξε.

μάλη, ἡ, *brachium* (vern. der *Arm*). Gorg. 469. D: λαβὼν ὑπὸ μάλης ἐγχειρίδιον. Legg. VII. 789. C: λαβόντες

ὑπὸ μάλης ἕκαστος, τοὺς μὲν ἐλάττονας (ὄρνιθας) εἰς τὰς χεῖρας, μείζους δ' ὑπὸ τὴν ἀγκάλην ἐντός.

μαλθακία, ἡ, *mollities*. Pol. IX. 590. B: τρυφὴ ... καὶ μαλθακία.

μαλθακίζομαι, *languesco*. Pol. V. 458. B: ἤδη ... καὶ αὐτὸς μαλθακίζομαι. Phil. 51. D: μήπω ... μαλθακιζώμεθα. Soph. 241. C: ἀποστησόμεθα νῦν μαλθακισθέντες; Etiam *ignave facio* vel *ago*. Conv. 197. D: ὅτι μαλθακίζεσθαι ἐδόκει ἅτε ὢν κιθαρῳδός. Ep. III. 317. C. Alc. I. 124. D: οὐδὲ μαλθακιστέον.

μαλθακός, ή, όν, *mollis*. Conv. 195. D: ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακοῦ. Phaedr. 239. C: μαλθακόν τινα καὶ οὐ στερεὸν διώκων. Etiam *lenis* (Theaet. 149. D: μαλθακωτέρας (τὰς ὠδῖνας) ... ποιεῖν.), *remissior* (Legg. XI. 922. E: μαλθακοὶ ἔμοιγ' ... δοκοῦσιν οἱ πάλαι νομοθετοῦντες γεγονέναι.) et *iners*, *ignavus*. Phaed. 85. C: πάνυ μαλθακοῦ εἶναι ἀνδρός. Conv. 174. C: μαλθακὸν αἰχμητήν. Id. Pol. III. 411. B. Legg. VI. 778. E: πρὸς δέ τινα μαλθακὴν ἕξιν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἐνοικούντων εἴωθε ποιεῖν.

μαλθακῶς, *leniter*. Soph. 230. A: τὰ μὲν χαλεπαίνοντες, τὰ δὲ μαλθακωτέρως παραμυθούμενοι.

μάλιστα et μᾶλλον, vid. μάλα.

μαλλός, ὁ, *lana*. Pol. II. 363. B. (Hes.).

μανδραγόρας, ὁ, *mandragoras* (*Alraun*). Pol. VI. 488. C: μανδραγόρᾳ ἢ μέθῃ ... ξυμποδίσαντες.

μανθάνω, *disco*, *percipio*; *intelligo*, *cognosco*, *perspicio*; *scio* (ut Pol. I. 351. B. VI. 511. B.). Gorg. 447. D: μανθάνω (vern. *ich verstehe*). Theaet. 208. A. Polit. 282. D: ἆρ' οὖν μανθάνω; Parm. 128. A. Pol. VII. 524. D. IX. 592. A. Euthyd. 305. C: ἤδη μανθάνω. Abs. etiam est *intelligo* (sc. cur hoc dicas al.) sq. ὅτι, *quia*. Pol. I. 332. A. III. 402. D. VIII. 568. E. Euth. 3. B. 9. B. Saepius est i. q. *audio* (vern. *gut*, *das wohl*). Gorg. 490. D. 496. C. Phaed. 117. B. Pol. II. 372. E: εἶεν ... μανθάνω. Theaet. 174. B: μανθάνεις γάρ που — ἢ οὔ; Phil. 51. C: εἴ μου μανθάνεις. Men. 84. D: μανθάνεις; Prot. 315. A: ὅσπερ ... ἐπὶ τέχνῃ μανθάνει, ὡς σοφιστὴς ἐσόμενος. Pol. IX. 580. D: τὸ μὲν ... ἦν ᾧ μανθάνει ἄνθρωπος, τὸ δὲ ᾧ θυμοῦται. Legg. IV. 720. D: αὐτὸς μανθάνει τι παρὰ τῶν νοσούντων. Phil. 16. A: μανθάνομεν γὰρ ὃ λέγεις. Pol. IX. 581. B: ᾧ γε μανθάνομεν. Lach. 189. E: ἴσως ... οὐ μανθάνετέ μου ὅ τι λέγω. Pol. VII. 529. C: παρὰ ἃ νῦν μανθάνουσιν. III. 394. B: μάνθανε ... ὅτι cet. VI. 511. B. VII. 529. B: ἐάν ... τις ... τούτων τι μανθάνῃ. Charm. 172. B: ὅ τι ἂν ἄλλο μανθάνῃ. Phaed. 75. E: ἆρ' οὐχ ὃ καλοῦμεν μανθάνειν οἰκείαν ἂν ἐπιστήμην ἀναλαμβάνειν εἴη; Theaet. 145. D: ἆρ' οὐ τὸ μανθάνειν ἐστὶ τὸ σοφώτερον

γίγνεσθαι περὶ ὃ μανθάνει τις; Crat. 413. C: μανθάνειν περὶ τοῦ δικαίου ὅ τί ποτ᾽ ἐστίν. 439. B: μανθάνειν ἢ εὑρίσκειν τὰ ὄντα. Phil. 17. A: τὰ μέν πως ... δοκῶ σου μανθάνειν cet. Pol. V. 475. C: ἀσμένως ἐπὶ τὸ μανθάνειν ἰόντα. X. 606. E: ὡς ... ἄξιος ἀναλαβόντι μανθάνειν (*ediscere*). Euthyd. 277. B: τὸ μανθάνειν οὐκ ἐπιστήμην ἐστὶ λαμβάνειν τούτου οὗ ἄν τις μανθάνῃ; De lege 319. A: χρὴ μανθάνειν διαγιγνώσκειν χρηστοὺς καὶ πονηροὺς ἄνδρας. Pol. VI. 504. D: οὐχ ἧττον μανθάνοντι πονητέον ἢ γυμναζομένῳ. Legg. XII. 949. B: τὸ δίκαιον ... διδάσκοντα καὶ μανθάνοντα. VI. 772. B: ἀπὸ τῆς χρείας μανθάνοντας. Charm. 163. D: εὐθὺς ἀρχομένου σου σχεδὸν ἐμάνθανον τὸν λόγον. Menex. 236. B: ἐμάνθανόν γε τοι παρ᾽ αὐτῆς. Pol. III. 413. E: μουσικῆς ἧς ἐμάνθανε. VI. 488. B: χρόνον ἐν ᾧ ἐμάνθανε. Soph. 265. B: οὔπω μεμάθηκα. Euth. 9. C. Legg. II. 664. E: οὔπω μεμαθήκαμεν. Euth. 14. C: ἱκανῶς (v. ἴσως) ἂν ἤδη παρὰ σοῦ τὴν ὁσιότητα ἐμεμαθήκη (v. ἐμεμαθήκειν). Men. 86. A: ἐμεμαθήκει. Prot. 320. B: πολλὰ ... μεμαθηκέναι. Crat. 428. B: παρ᾽ ἄλλων μεμαθηκέναι. Crat. 438. A: ἐκ ποίων οὖν ὀνομάτων ἢ μεμαθηκὼς ἢ εὑρηκὼς ἦν τὰ πράγματα —; Men. 81. D: ἅτε ... μεμαθηκυίας τῆς ψυχῆς ἅπαντα. Gorg. 454. E: οἵ ... γε μεμαθηκότες πεπεισμένοι εἰσί cet. Euth. 12. E: ὡς ἱκανῶς ἤδη παρὰ σοῦ μεμαθηκότας τά τε εὐσεβῆ cet. Soph. 260. B: οὐκ ἔμαθον (antec. διότι cet.) Phil. 18. D. 26. D. (abs.) 53. E: μόγις ἔμαθον. Pol. VI. 510. B: ταῦτ᾽ ... οὐχ ἱκανῶς ἔμαθον. Prot. 312. B: τούτων ... σὺ ἑκάστην οὐκ ἐπὶ τέχνῃ ἔμαθες. Legg. III. 695. D: ἴσως τὸ Κύρου κακὸν οὐκ ἔμαθες. Epin. 975. C: εἰ δ᾽ ἀληθές, οὐκ ἔμαθεν (*nescit*). Tim. 38. E: (ἐπειδὴ) τὸ προσταχθὲν ἔμαθε (ζῷα). Euthyd. 285. B: ἐμαθέτην. Conv. 182. C: ἔργῳ δὲ τοῦτο ἔμαθον καὶ οἱ ἐνθάδε τύραννοι. Theaet. 166. E: ἀλλὰ ὧδε ἔτι σαφέστερον μάθε τί λέγω. Tim. 41. B: νῦν οὖν ὃ λέγω ... μάθετε. Gorg. 463. D: ἆρ᾽ οὖν ἂν μάθοις ἀποκριναμένου; Pol. I. 353. A: νῦν δὴ ... ἄμεινον ἂν μάθοις ὃ ἄρτι ἠρώτων cet. Phil. 18. C: ὡς οὐδεὶς ἡμῶν οὐδ᾽ ἂν ἓν ... μάθοι. Pol. III. 404. B. Theaet. 192. C: ἐὰν ἄρα ἐξ αὐτῶν τι μᾶλλον μάθω. Pol. I. 338. C. Hipp. mai. 369. D: ἵνα μάθω. Crat. 427. E: ἵνα ἤτοι μάθῃς παρὰ Σωκράτους ἢ διδάξῃς ἡμᾶς ἀμφοτέρους. Gorg. 488. C: οὐδὲ γάρ τοι τότε οἷός τ᾽ ἦ μαθεῖν σου τί ποτε λέγεις. Theaet. 163. B: πρὶν μαθεῖν τὴν φωνὴν (τῶν βαρβάρων). Pol. I. 337. D: μαθεῖν παρὰ τοῦ εἰδότος. III. 413. A: δέομαι μαθεῖν. (Id. Phaed. 73. B.) VII. 525. B: πολεμικῷ ... ἀναγκαῖον μαθεῖν ταῦτα. Legg. VII. 795. B: διαφέρει δὲ πάμπολυ μαθὼν (*qui didicit*) μὴ μαθόντος. Ion. 541. B: καὶ ταῦτά γε ἐκ τῶν Ὁμήρου μαθών. Hipp. mai. 369. E: ἵνα μαθών τι ὠφεληθῶ. — Part. μαθών, *sciens* (vern. *wissentlich*

etiam ponitur ubi alicui exprobramus quod faciat vel dicat quod ipse sciat malum vel falsum esse, et in univ. quod inconsiderate et temere agat vel loquatur. Atque ita ponitur cum part. causali ὅτι (sic enim libri edd. vett. habent, non ὅ τι): proprie: *quod* s. *quia sciens*, i. q. simpl. vern. *dafür dass*, quasi *zur Strafe dafür dass* —. Apol. 36. B: τί ἄξιός εἰμι παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι, ὅτι (libri recentt. ὅ τι) μαθὼν ἐν τῷ βίῳ οὐχ ἡσυχίαν ἦγον —; Euthyd. 283. E: εἶπον ἄν, σοὶ εἰς κεφαλήν, ὅτι (libri edd. ὅ τι) μαθών μου καὶ τῶν ἄλλων καταψεύδει τοιοῦτο πρᾶγμα. 299. A: πολὺ μέντοι ... δικαιότερον τὸν ὑμέτερον πατέρα τύπτοιμι, ὅτι (libri edd. ὅ τι) μαθὼν σοφοὺς υἱεῖς οὕτως ἔφυσεν. Similiter Prot. 353. D: ὅμως δ' ἂν κακὰ ἦν, ὅτι μαθόντα (*cognoscentem.* Conf. C: γιγνώσκοντες ὅτι πονηρά ἐστιν, ὅμως αὐτὰ πράττειν) χαίρειν ποιεῖ καὶ ὁπηοῦν. — Prot. 314. B: τὸ μάθημα ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ λαβόντα καὶ μαθόντα. Pol. VI. 488. B: μήτε μαθόντα πώποτε τὴν τέχνην cet. IV. 442. A: τὰ αὐτῶν μαθόντε. Men. 92. E: παρ' οὐδενὸς μαθόντες. Prot. 325. C: μὴ μαθοῦσι. Menex. 241. C: ὑπὸ μὲν τῶν κατὰ γῆν, ὑπὸ δὲ τῶν κατὰ θάλατταν μαθόντας καὶ ἐθισθέντας μὴ φοβεῖσθαι τοὺς βαρβάρους. Hipp. mai. 286. E: ῥᾳδίως ἄρα μαθήσομαι. Pol. I. 344. A: πάντων δὲ ῥᾷστα μαθήσει ἐὰν cet. Prot. 318. E: μαθήσεται οὐ περὶ ἄλλου του ἢ περὶ οὗ ἥκει. Gorg. 460. A: καὶ ταῦτα παρ' ἐμοῦ μαθήσεται. Phil. 53. E: τάχα δ' ἴσως ... μᾶλλον μαθησόμεθα. Legg. XII. 962. D. Lach. 189. E: ὧδε ῥᾷον μαθήσεσθε. Gorg. 459. E: τὸν μέλλοντα μαθήσεσθαι τὴν ῥητορικήν. Pol. VII. 529. C. Conv. 206. B: αὐτὰ ταῦτα μαθησόμενος. De lege 319. E. Pass. Tim. 87. B: ὅταν ... μαθήματα μηδαμῇ τούτων ἰατικὰ ἐκ νέων μανθάνηται. Men. 88. B: μετὰ μὲν νοῦ ... μανθανόμενα cet. Verb. Crat. 439. B: μαθητέον. Legg. VII. 818. D: πόσα καὶ πότε μαθητέον. 822. C: μαθητέα ... τὰ τοιαῦτα πάντα.

μανία, ἡ, *insania* (etiam *dementia*), *furor*; *concitatio mentis*, *instinctus divinus* (*Begeisterung*). Phaedr. 245. A: τρίτη ... ἀπὸ Μουσῶν κατοκωχή τε καὶ μανία. B. 256. B: οὔτε σωφροσύνη ἀνθρωπίνη οὔτε θεία μανία. Alc. II. 139. B: ἀφροσύνη ἄρα καὶ μανία κινδυνεύει ταὐτὸν εἶναι. Men. 91. C: μηδένα ... τοιαύτη μανία λάβοι ὥστε cet. Prot. 351. A: ἀπὸ μανίας γε καὶ ἀπὸ θυμοῦ. Phaedr. 244. A: διὰ μανίας, θείᾳ μέντοι δόσει διδομένης. 245. B. 251. A: τὴν τῆς σφόδρα μανίας δόξαν. 265. A: μανίας ... εἴδη δύο cet. Theaet. 157. E: νόσων (πέρι), τῶν τε ἄλλων καὶ μανίας. Phil. 45. E: μέχρι μανίας ἡ σφοδρὰ ἡδονὴ κατέχουσα. Conv. 218. B: τῆς φιλοσόφου μανίας τε καὶ βακχείας. Pol. III. 400. B: ὕβρεως ἢ μανίας καὶ ἄλλης κακίας. IX. 573. A: τότε δὴ δορυφορεῖται .... ὑπὸ μανίας. Legg. VIII. 839. A: λύττης ... ἐρωτικῆς καὶ μανίας. Prot. 323. B: μανίαν (opp.

σωφροσύνην). Phaedr. 244. A: τὸ μανίαν κακὸν εἶναι. D: τόσῳ κάλλιον μαρτυροῦσιν οἱ παλαιοὶ μανίαν σωφροσύνης. 265. A: μανίαν γάρ τινα ἐφήσαμεν εἶναι τὸν Ἔρωτα. B: ἐρωτικὴν μανίαν ἐφήσαμεν ... ἀρίστην εἶναι. Crat. 404. A: ἔχοντας ... τὴν τοῦ σώματος πτόησιν (v. πτοίησιν) καὶ μανίαν. Conv. 213. D: τὴν τούτου μανίαν τε καὶ φιλεραστίαν. Pol. II. 382. C: διὰ μανίαν ἤ τινα ἄνοιαν. Tim. 86. B: δύο δ' ἀνοίας γένη, τὸ μὲν μανίαν, τὸ δ' ἀμαθίαν. Alc. II. 139. B: ὑπεναντίον εἶναι μανίαν φρονήσει. Theaet. 158. D: περὶ νόσων τε καὶ μανιῶν. Polit. 310. D: τελευτῶσα ... ἐξανθεῖν παντάπασι μανίαις. Phil. 36. E. Legg. IX. 869. A: μανίαις ὀργῆς (*per insanam iram*). 881. B: μὴ μανίαις ἐχόμενος.

μανικός, ή, όν, *insanus*; *furiosus*. Soph. 242. A: μή ποτε διὰ ταῦτά σοι μανικὸς εἶναι δόξω cet. Conv. 173. D: τὸ μανικὸς (vern. *Enthusiast* vel *exaltirt*) καλεῖσθαι. Charm. 153. B: ἅτε καὶ μανικὸς ὤν. Prot. 343. C: εὐθὺς ... τὸ πρῶτον τοῦ ᾄσματος μανικὸν ἂν φανείη, εἰ cet. Phaedr. 244. C: μανικήν (i. q. μαντικήν). Legg. II. 672. B: πᾶσαν τὴν μανικὴν ... χορείαν. VII. 791. A: τὴν ἐντὸς φοβερὰν οὖσαν καὶ μανικὴν κίνησιν. Pol. III. 403. A: οὐδὲν ... προσοιστέον μανικὸν ... τῷ ὀρθῷ ἔρωτι. Alc. I. 113. C: μανικὸν ... ἐν νῷ ἔχεις ἐπιχείρημα. Legg. VII. 791. A: ἀντὶ μανικῶν ... διαθέσεων. De lucri cup. 227. B: οὐ μανικούς γε ... λέγεις τοὺς φιλοκερδεῖς. Phil. 63. D: διὰ μανικὰς ἡδονάς. Polit. 307. B: ὑβριστικὰ καὶ μανικὰ λέγοντες. Pol. III. 403. A: οὐδέ γε μανικωτέραν (ἡδονήν). Theaet. 144. A: μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι φύονται. Pol. IX. 577. D: τὸ μοχθηρότατον καὶ μανικώτατον δεσπόζειν.

μανικῶς, *insane*; *temere*. Phaedr. 249. D: ὡς μανικῶς διακείμενος. 265. A. Soph. 216. D: ὡς παντάπασιν ἔχοντες μανικῶς. Legg. X. 897. C: εἰ δὲ μανικῶς τε καὶ ἀτάκτως ἔρχεται (ἡ οὐρανοῦ φορά).

μανός, ή, όν, *rarus*, *tenuis*. Tim. 78. D: ὡς ὄντος τοῦ σώματος μανοῦ. 85. C. 75. C: μανῷ ... ὀστῷ. 53. A: τὰ ... μανὰ καὶ κοῦφα εἰς ἑτέραν ἵζει φερόμενα ἕδραν. 79. C: διὰ μανῶν τῶν σαρκῶν. Legg. V. 734. C: μανότερα (v. μανώτερα) ἔχων ἀμφότερα.

μανότης, ἡ, *raritas*. Tim. 72. C: ἡ σπληνὸς ... μανότης. 86. D: ὑπὸ μανότητος ὀστῶν. Legg. VII. 812. D: μανότητι (opp. πυκνότητα).

μαντεία, ἡ, *vaticinatio*; *oraculum*; *divinatio*; etiam *coniectura*. Phil. 66. B: ὡς ἡ ἐμὴ μαντεία. Apol. 22. A. Conv. 206. B: μαντείας ... δεῖται (vern. *errathen muss man*) ὅ τι ποτὲ λέγεις; καὶ οὐ μανθάνω. Legg. VII. 792. D: θεοῦ κατά τινα μαντείας φήμην. Tim. 71. D: μαντείᾳ χρωμένην καθ' ὕπνον. Legg. III. 694. C. Apol. 29. A: ἀπειθῶν τῇ μαντείᾳ. Alc. I. 127. E: εἴ τι δεῖ καὶ τῇ ἐμῇ μαντείᾳ

πιστεύειν. Phaedr. 275. C: τὴν Ἄμμωνος μαντείαν. Crat. 384. A: τὴν Κρατύλου μαντείαν (iron.). Legg. I. 642. D: τὴν τοῦ θεοῦ μαντείαν. VII. 800. C. VIII. 828: μετὰ τῶν ἐκ Δελφῶν μαντειῶν. Apol. 33. C: ἐκ μαντειῶν καὶ ἐξ ἐνυπνίων. Tim. 72. B: ἐπὶ ταῖς ἐνθέοις μαντείαις. Legg. XI. 914. A. Phaed. 111. B: φήμας τε καὶ μαντείας καὶ αἰσθήσεις τῶν θεῶν. Legg. VI. 772. D: πάσας θεῶν μαντείας ἐπελθόντας. Epin. 985. C.

μαντεῖον, τό, *locus ubi oracula eduntur.* Tim. 71. E: κατέστησεν ἐν τούτῳ τὸ μαντεῖον. * *oraculum, vaticinatio.* Apol. 21. C: ὡς ἐνταῦθα ... ἐλέγξων τὸ μαντεῖον. Tim. 72. B: τὰ μαντεῖα ἀμυδρότερα ἔσχε cet.

μάντευμα, τό, *vaticinatio.* Ep. II. 311. D: κυριώτερα δὲ τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν μαντεύματα.

μαντεύομαι, *vaticinor; divino, auguror; coniicio* vel *coniectura informo, suspicor, opinor.* Phaedr. 278. E: ὃ ... μαντεύομαι κατ' αὐτοῦ λέγειν ἐθέλω. Polit. 289. C: ἐν οἷς ... μαντεύομαι ... καταφανεῖς γενήσεσθαι. Pol. III. 394. D. VII. 523. A: εἰ ἔστιν οἷον μαντεύομαι. 531. D. Legg. III. 694. C. Lys. 216. D: πρὸς ἃ ... λέγων μαντεύομαι, ἄκουσον. Pol. I. 349. A: ἀληθέστατα μαντεύει. VI. 506. A: καλῶς γὰρ ... μαντεύει. Conv. 192. D: μαντεύεται ὃ βούλεται. Ep. III. 317. E: ὡς ἡ ἐμὴ δόξα μαντεύεται. II. 311. C: αἱ γὰρ βέλτισται ψυχαὶ μαντεύονται ταῦτα οὕτως ἔχειν. Crat. 411. B: δοκῶ γέ μοι οὐ κακῶς μαντεύεσθαι ὃ καὶ νῦν δὴ ἐνενόησα, ὅτι cet. Legg. VII. 800. A: μαντευόμενος αὐτό. Ep. VII. 340. A. Pol. VII. 538. A: ἦ βούλει ἐμοῦ μαντευομένου ἀκοῦσαι; Epin. 974. B: τῆς ψυχῆς ... μαντευομένης. Tim. 72. B: προφῆται ... μαντευομένων. Phil. 44. C: μαντευομένοις οὐ τέχνῃ cet. Legg. III. 677. E: ὃ λόγῳ μὲν Ἡσίοδος ἐμαντεύετο πάλαι cet. Pol. IV. 431. E: ὅτι ἐπιεικῶς ἐμαντευόμεθα ἄρτι ὡς cet. Phil. 67: τοὺς θηρίων ἔρωτας οἴονται κυρίους εἶναι μάρτυρας μᾶλλον ἢ τοὺς τῶν ἐν Μούσῃ φιλοσόφῳ μεμαντευμένων ἑκάστοτε λόγων (λόγους?). Legg. XII. 959. D: τὸ ... μέτριον νομοθέτης ἂν μαντεύσαιτο οὐκ ἀσχημονέστατα. Pol. VII. 538. A: τοῦτον ἔχεις μαντεύσασθαι πῶς ἂν διατεθείη πρός τε τοὺς κόλακας —; Apol. 21. A. 39. D: ταῦτα ... ὑμῖν ... μαντευσάμενος ἀπαλλάττομαι. Phil. 64. A: τίνα ἰδέαν αὐτὴν εἶναί ποτε μαντευτέον. Etiam est *oraculum peto* et in univ. *sciscitor.* Apol. 21. A: εἰς Δελφοὺς ἐλθὼν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι.

μαντικός, ή, όν, *vaticinandi peritus, praesagiens;* fem. *ars vaticinandi, divinatio.* Alc. I. 114. E: μαντικὸς γὰρ εἶ. Phaedr. 244. D: ὅσῳ ... ἐντιμότερον μαντικὴ οἰωνιστικῆς. Conv. 188. B: οἷς μαντικὴ ἐπιστατεῖ. C: ἔστιν ... ἡ μαντικὴ φιλίας θεῶν καὶ ἀνθρώπων δημιουργός. 202. E: διὰ τούτου (τοῦ Ἔρωτος) καὶ ἡ μαντικὴ πᾶσα χωρεῖ. Apol. 40.

A: ἡ ... εἰωθυῖά μοι μαντικὴ ἡ τοῦ δαιμονίου. Phaedr. 242. C: ὡς δή τοι ... μαντικόν γέ τι καὶ ἡ ψυχή. Tim. 24. C: μέχρι μαντικῆς καὶ ἰατρικῆς. 71. E: οὐδεὶς ... ἔννους ἐφάπτεται μαντικῆς ἐνθέου καὶ ἀληθοῦς. Ib. ὑπὸ τῆς μαντικῆς τε καὶ ἐνθουσιαστικῆς φύσεως. Legg. XI. 932. E: ἄνευ μαντικῆς. Ion. 538. E: τὰ τοῦ μάντεώς τε καὶ μαντικῆς. Phaedr. 244. B: μαντικῇ χρώμενοι ἐνθέῳ. Polit. 260. D. Conv. 188. C. Phaedr. 248. D: μαντικὸν βίον. 244. C: μαντικὴν ἐκάλεσαν (proprie μανικήν). 265. B: μαντικὴν ... ἐπίπνοιαν. Phaed. 84. E: φαυλότερος ... τὴν μαντικήν. 85. B: τὴν μαντικὴν ἔχειν. Polit. 290. C. Conv. 197. A: μαντικὴν Ἀπόλλων ἀνεῦρεν. Tim. 71. E: ὡς μαντικὴν ἀφροσύνῃ θεὸς ἀνθρωπίνῃ δέδωκεν. Charm. 173. C: τὴν μαντικὴν εἶναι ... ἐπιστήμην τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι. Phaed. 85. B: μαντικοί ... εἰσι. Crat. 405. A: αἱ τοῖς ἰατρικοῖς φαρμάκοις καὶ τοῖς μαντικοῖς περιθειώσεις. Phaedr. 275. B: λόγους ... μαντικούς.

μαντικῶς, *divinitus*. Theaet. 142. C: ὡς μαντικῶς ἄλλα τε δὴ εἶπε καὶ περὶ τούτου. Conv. 198. A: τὸ μὲν ἕτερον ... μαντικῶς δοκεῖς μοι εἰρηκέναι cet.

μάντις, ὁ, *vates*. Phaedr. 242. C: εἰμὶ ... μάντις μὲν cet. Theaet. 179. A: οὔτε μάντις οὔτε τις ἄλλος. Legg. I. 634. E. XI. 933. C. Epin. 978. A: οὐκ ἂν ἔτι πᾶς μάντις γνοίη ξύμπαντα ἀριθμόν. Charm. 164. E: αἰνιγματωδέστερον ... ὡς μάντις, λέγει. Men. 92. C: μάντις εἶ ἴσως. Lach. 199. A: τὸν στρατηγὸν τοῦ μάντεως (ἄρχειν). Ion. 538. E. Lach. 195. E: μάντει. Charm. 174. A: τὸν εἰδότα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι πάντα, τὸν μάντιν. Lach. 195. E: ἐπεὶ μάντιν γε τὰ σημεῖα μόνον δεῖ γιγνώσκειν τῶν ἐσομένων cet. Phil. 67: οἷς πιστεύοντες, ὥσπερ μάντεις ὄρνισιν. Pol. II. 364. B: ἀγύρται ... καὶ μάντεις. Legg. VIII. 828. B. Polit. 290. D: τὸ ... τῶν ἱερέων σχῆμα καὶ τὸ τῶν μάντεων. Legg. IX. 871. D: μετ' ἐξηγητῶν καὶ μάντεων. X. 885. D: μάντεων καὶ ἱερέων. Ion. 531. B: τῶν μάντεών τις τῶν ἀγαθῶν. De virt. 379. C: ὥσπερ οἱ θεῖοι τῶν μάντεων καὶ οἱ χρησμολόγοι. Phil. 44. C: ὥσπερ μάντεσι προσχρῆσθαί τισι. Legg. III. 686. A: πολλοῖς μάντεσι κεχρημένους εἶναι τοῖς δὲ ἄλλοις καὶ τῷ Δελφικῷ Ἀπόλλωνι. Euth. 3. E. Ion. 534. C: τούτοις χρῆται (ὁ θεὸς) ... τοῖς χρησμῳδοῖς καὶ τοῖς μάντεσι τοῖς θείοις. Tim. 72. B: οὓς μάντεις ἐπονομάζουσί τινες cet. Men. 99. D: χρησμῳδοὺς καὶ μάντεις.

μαραίνω, *conficio, consumo*. Pol. X. 609. D: ἆρα ... ἀδικία ... φθείρει αὐτὴν (τ. ψυχὴν) καὶ μαραίνει —; Med. *marcesco*. Polit. 270. E: μαραινόμενα ... ἐξηφανίζετο.

μάργος, ὁ ἡ, *insanus*. Legg. VII. 792. E: ὅπως μήτε ἡδοναῖς τισὶ πολλαῖς ἅμα καὶ μάργοις προσχρήσεται ἡ κύουσα (κυοῦσα?). (Alc. II. 148. B: ἀλλὰ μάργον τί μοι

δοκεῖ εἶναι, vide ne scribi oporteat ἀλλὰ μὴν ἔργον, h. e. *difficile*).

μαργότης, ἡ, *insana cupiditas, gula.* Tim. 72. E: διὰ μαργότητα.

μαρμαρυγή, ἡ, *fulgor.* Pol. VII. 518. B: μαρμαρυγῆς. 515. C: διὰ τὰς μαρμαρυγάς. Tim. 68. A. Critia 116. C: μαρμαρυγὰς ἔχοντι πυρώδεις.

μαρτυρία, ἡ, *testimonium.* Legg. XI. 937. B: ὅλῃ τῇ μαρτυρίᾳ. Conv. 179. B: τούτου ... ἱκανὴν μαρτυρίαν παρέχεται. Legg. XI. 937. A: εἰς μαρτυρίαν κληθείς. Eryx. 399. B: τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν μαρτυροῦντες. Legg. XI. 937. C: μαρτυρίαι. Ib. μαρτυριῶν. Phaed. 266. E: μαρτυρίας.

μαρτύριον, τό, *testimonium.* Conv. 196. E: ᾧ δὴ πρέπει ἡμᾶς μαρτυρίῳ χρῆσθαι ὅτι cet. Legg. XII. 943. C: τοῦτον (τὸν στέφανον) ... ἀναθεῖναι μαρτύριον εἰς τὴν τῶν ἀριστείων κρίσιν cet.

μαρτύρομαι, *testor, testem profero.* Phil. 12. B: μαρτύρομαι νῦν αὐτὴν τὴν θεόν. Pol. II. 364. D: οἱ δὲ τῆς τῶν θεῶν ὑπ' ἀνθρώπων παραγωγῆς τὸν Ὅμηρον μαρτύρονται. Gorg. 473. D: ἄρτι δὲ ἐμαρτύρου. In univ. *profero.* Phil. 47. D: ταῦτα δὲ τότε μὲν οὐκ ἐμαρτυράμεθα, νῦν δὲ λέγομεν.

μαρτυρῶ, *testor, testificor, testimonio confirmo* et in univ. *confirmo, probo, affirmo, praedico.* Ep. VI. 323. A: μηνύω καὶ μαρτυρῶ μὴ ῥᾳδίως εὑρήσειν σε cet. Ax. 366. B: σὺ δὲ οὐκ ἔτυμά μοι μαρτυρεῖς. Prot. 344. A: τὰ ἐπιόντα πάντα τούτῳ μαρτυρεῖ ὅτι οὕτως εἴρηται. Gorg. 525. D: μαρτυρεῖ ... τούτοις καὶ Ὅμηρος. Hipp. mai. 295. E. Menex. 237. C: μαρτυρεῖ δὲ ἡμῶν τῷ λόγῳ ἡ ... θεῶν ἔρις cet. Phaedr. 244. D: τόσῳ κάλλιον μαρτυροῦσιν οἱ παλαιοὶ μανίαν σωφροσύνης. Legg. XI. 936. E: μαρτυρείτω. Gorg. 472. C: ἐὰν μὴ ἐγώ σοι μαρτυρῶ εἷς ὢν μόνος. Phaedr. 260. E: ἐὰν οἵ γε ἐπιόντες αὐτῇ λόγοι μαρτυρῶσιν εἶναι τέχνη. Theaet. 145. C: μαρτυρεῖν. Legg. III. 680. D. XI. 937. A. B: φόνου ... μαρτυρεῖν. Gorg. 475. E: καὶ ὁμολογῶν καὶ μαρτυρῶν. Eryx. 399. E: μαρτυροῦντες. Tim. 20. A: πολλῶν μαρτυρούντων. Legg. XI. 937. B: ἐὰν τὰ ψευδῆ φῇ τινὰ μεμαρτυρηκέναι. Polit. 279. B: τάχα ... ἂν ἡμῖν καὶ τοῦτο τὸ μέρος αὐτῆς μαρτυρήσειε ... ὃ βουλόμεθα. Lach. 198. A: μαρτυρήσαιτε. Pol. I. 340. A: ἐὰν σύ γ' ... αὐτῷ μαρτυρήσῃς. Legg. XI. 937. B: τὰ ψευδῆ μαρτυρῆσαι. C. Polit. 269. A: μαρτυρήσας ὁ θεὸς Ἀτρεῖ. Legg. XI. 937. A. Pol. IV. 441. B: ὃ ... εἴπομεν, τὸ τοῦ Ὁμήρου μαρτυρήσει. Apol. 21. A: τούτων πέρι ὁ ἀδελφὸς ὑμῖν ... μαρτυρήσει. Gorg. 472. A: μαρτυρήσουσί σοι. Hipp. mai. 288. A. Gorg. 523. C: μαρτυρήσοντες ὡς δικαίως βεβιώκασιν. Prot. 344. D: ὥσπερ καὶ παρ' ἄλλου ποιητοῦ μαρτυρεῖται τοῦ εἰπόντος cet. Soph. 237. A.

μάρτυς, ὁ, testis. Legg. VIII. 843. A: *τοῦ μὲν γὰρ ὁμόφυλος Ζεὺς μάρτυς* cet. Pol. I. 340. A: *τί ... δεῖται μάρτυρος;* Legg. V. 730. A. Gorg. 474. A: *ἐγὼ ... ὧν ἂν λέγω ἕνα μὲν παρασχέσθαι μάρτυρα ἐπίσταμαι.* Legg. I. 630. A: *ποιητὴν ... καὶ ἡμεῖς μάρτυρα ἔχομεν.* II. 664. C. VIII. 836. C: *μάρτυρα παραγόμενος τὴν τῶν θηρίων φύσιν.* Apol. 20. E. 31. C. Gorg. 523. C: *ἔρχονται αὐτοῖς πολλοὶ μάρτυρες.* Legg. XI. 929. E. Apol. 32. E: *καὶ τούτων ὑμῖν ἔσονται πολλοὶ μάρτυρες.* Legg. XII. 943. C: *μήτε μαρτύρων πιστώσεις λόγων (παρεχόμενον).* 953. E: *ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἔλαττον ἢ τριῶν.* Theag. 123. B: *ὥσπερ ἄνευ μαρτύρων λεγόμενα.* Phil. 51. A: *μάρτυσι (μάντεσι?) καταχρῶμαι* cet. Conv. 175. E: *ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις.* Legg. I. 638. D. Ep. VII. 345. B. Gorg. 471. E: *ἐπειδὰν τῶν λόγων ... μάρτυρας πολλοὺς παρέχωνται καὶ εὐδοκίμους.* 472. A: *ἐὰν βούλῃ κατ᾽ ἐμοῦ μάρτυρας παρασχέσθαι ὡς οὐκ ἀληθῆ λέγω.* Phil. 67: *κυρίους εἶναι μάρτυρας* cet. Conv. 215. B: *μάρτυρας παρέξομαι.* Pol. II. 364. C: *τούτοις ... πᾶσι τοῖς λόγοις μάρτυρας ποιητὰς ἐπάγονται.* Legg. IX. 856. A. Apol. 19. C. Theag. 128. D.

μάσμα, τό, investigatio. Crat. 421. A: *τοῦτο εἶναι ὂν οὗ μάσμα ἐστίν* (v. *τοῦτο εἶναι ὀνόμασμά ἐστιν*).

μαστιγίας, ὁ, verbero. Gorg. 524. C: *μαστιγίας ... εἴ τις ἦν.*

μαστιγῶ, flagello, verberibus caedo. Legg. IX. 872. B: *μαστιγώσας ὁπόσας ἂν ὁ ἑλὼν προστάττῃ.* 882. B. VIII. 845. A: *ἰσαρίθμους πληγὰς τούτοις μαστιγούσθω.* XI. 914. B: *πολλὰς πληγὰς μαστιγούσθω.* Pol. X. 613. D: *μαστιγούμενοι.* Legg. IX. 854. D: *μαστιγωθείς.* Pol. II. 361. E: *μαστιγώσεται.*

μάστιξ, ἡ, flagellum. Phaedr. 254. A: *οὔτε μάστιγος ἔτι ἐντρέπεται.* 253. E: *μάστιγι μετὰ κέντρων μόγις ὑπείκων.* Legg. IX. 879. E: *τύπτειν τῇ μάστιγι.* 881. C. XI. 917. D. Lys. 208. B: *κἂν εἰ βούλοιο λαβὼν τὴν μάστιγα τύπτειν.* Gorg. 524. C: *ὑπὸ μαστίγων.* Legg. VI. 777. A: *κέντροις καὶ μάστιξιν.*

μάταιος, ὁ ἡ, etiam *α, ον, inanis, vanus; irritus;* in homine pos. *stolidus.* Pol. V. 452. D: *ὅτι μάταιος ὃς γελοῖον ἄλλο τι ἡγεῖται ἢ τὸ κακόν.* Tim. 40. D: *μάταιος ἂν εἴη πόνος.* Legg. II. 654. E: *μάταιος ... λόγος ἂν εἴη.* V. 735. B: *ὡς μάταιος ἂν ὁ πόνος εἴη καὶ ἀνήνυτος.* (Ax. 369. C: *μάταιος οὖν ἡ λύπη.* Soph. 231. B: *περὶ τὴν μάταιον δοξοσοφίαν.* Legg. XII. 957. D: *διὰ ξυγχωρήσεων ... μάλα ματαίων.* 967. D: *κυσὶ ματαίαις ... χρωμέναισιν ὑλακαῖς* (e poët.). Pol. VIII. 554. A: *δουλούμενος τὰς ἄλλας ἐπιθυμίας ὡς ματαίους.* Legg. V. 742. E: *οὔτ᾽ ἂν βούλοιτο ματαίας βουλήσεις* cet. Epin. 991. C: *ματαιότατος πόνος ἁπάντων.*

ματαίως, *frustra*. Ep. VII. 331. D: *ματαίως ἐρεῖν*.

μάτην, *frustra; sine causa, temere* (vern. est *fruchtlos* et *grundlos*, i. q. *mit Unrecht*). Phaedr. 272. C: *ἵνα μὴ μάτην πολλὴν* (*ὁδὸν*) *ἀπίῃ καὶ τραχεῖαν*. Theaet. 189. D: *ἵνα μὴ μάτην θαῤῥήσῃς*. Polit. 283. B: *μάτην οὐδὲν ... ἔδοξε ῥηθῆναι*. Crat. 430. A: *μάτην αὐτὸν ἑαυτὸν κινοῦντα*. Tim. 33. D. 47. B. Legg. I. 631. B: *νόμοι οὐκ εἰσὶ μάτην διαφερόντως ἐν πᾶσιν εὐδόκιμοι τοῖς Ἕλλησιν*. IV. 715. B: *τὰ τούτων δίκαια ἅ φασιν εἶναι μάτην εἰρῆσθαι*. Alc. I. 113. C: *ἐμὲ δὲ αἰτιᾷ μάτην*. II. 142. D: *μὴ ὡς ἀληθῶς μάτην θεοὺς ἄνθρωποι αἰτιῶνται*.

μάττω, *subigo*, ut farinam. Pol. II. 372. B: *τὰ δὲ μάξαντες*.

μάχαιρα, *ἡ*, *culter; ensis*. Pol. I. 353. A: *μαχαίρᾳ ἂν ἀμπέλου κλῆμα ἀποτέμοις —;* Euthyd. 294. E: *ἐς μαχαίρας ... κυβιστᾶν*.

μάχη, *ἡ*, *pugna;* in univ. *contentio*. Soph. 246. C: *ἄπλετος ... μάχη τις ... ἀεὶ ξυνέστηκε*. Conv. 220. D: *ὅτε ... ἡ μάχη ἦν*. Pol. VIII. 560. A: *μάχη ἐν αὐτῷ πρὸς αὐτὸν τότε γίγνεται*. Legg. X. 906. A: *μάχη ... ἀθάνατός ἐστιν ἡ τοιαύτη*. XI. 919. B: *ἡ τούτων καὶ περὶ ταῦτα ἐστὶ πρὸς δύο μάχη*. Euthyd. 272. A: *μάχῃ ἀργός*. Ep. VIII. 352. C: *ἔσθ' ὑμῖν ... πᾶσα μάχη περὶ αὐτῶν τούτων*. Gorg. init. *πολέμου καὶ μάχης φασὶ χρῆναι ... οὕτω μεταλαγχάνειν*. Phil. 15. D: *ταύτης ... πολλῆς οὔσης καὶ παντοίας περὶ τὰ ἀμφισβητούμενα μάχης*. Legg. I. 638. A: *ἧτταν λέγοντες μάχης*. IX. 869. C: *ἐν στάσεσι μάχης γενομένης*. Pol. VIII. 556. B: *παραταχθεὶς ἐν μάχῃ πλουσίῳ* cet. Tim. 62. B: *τῇ ... μάχῃ καὶ τῷ σεισμῷ τούτῳ τρόμος ... ἐτέθη*. Legg. VII. 814. D: *τῇ πολεμικῇ μάχῃ*. Pol. II. 368. A: *εὐδοκιμήσαντας περὶ τὴν Μεγαροῖ μάχην*. Legg. VII. 813. E: *πᾶσαν τὴν ἐν ὅπλοις ὄρχησιν καὶ μάχην μεμελετηκυίας*. VIII. 833. D: *τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις μάχην*. Hipp. mai. 294. D: *πάντων μάλιστα ἔριν καὶ μάχην περὶ αὐτῶν εἶναι* cet. Legg. VIII. 829. B: *ὅπως ἂν γίγνωνται μάχαι τινὲς ἑορταστικαί*. IV. 707. C: *περὶ τῶν τότε ... μαχῶν*. Conv. 220. D: *ἐν ταῖς μάχαις*. Pol. III. 386. B. Tim. 19. E: *ἐν πολέμῳ καὶ μάχαις*. Apol. 39. A. Pol. I. 351. D: *μίση καὶ μάχας ἐν ἀλλήλοις παρέχει*. Tim. 88. A: *μάχας ἐν λόγοις ποιουμένη*. Legg. VII. 789. B. VIII. 833. E. Alc. I. 112. C. Menex. 240. E.

μαχητικός, *ή*, *όν*, *pugnax;* fem. et neutr. *pugnandi* vel *contendendi peritia*. Soph. 225. A: *τῆς ... μαχητικῆς*. 226. A. 225. A: *τὸ δὲ μαχητικὸν* (*τιθέντας*). Pol. V. 467. E: *ἐφ' ἵππων ... μὴ θυμοειδῶν μηδὲ μαχητικῶν* (opp. *εὐηνιωτάτων*).

μαχητικῶς, *pugnaciter* vel *repugnanter*. Theaet. 168. B: *οὐ δυσμενῶς οὐδὲ μαχητικῶς* (*σκέψει* cet.).

μάχιμος, η, ον, *militaris; bellicosus.* Tim. 25. D: *τὸ ... μάχιμον* (Lat. *copiae*) *πᾶν ἀθρόον ἔδυ κατὰ γῆς.* Critia 110. C: *τὸ δὲ μάχιμον (ἔθνος) ... ᾤκει χωρίς.* 112. B: *τὸ μάχιμον ... γένος.* Legg. VIII. 830. C: *τὸ τῆς πόλεως ἡμῖν μάχιμον.* Tim. 24. A: *τὸ μάχιμον γένος ᾔσθησαί που τῇδε ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν κεχωρισμένον.* Pol. III. 386. C: *τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι.* Menex. 240. A: *μάχιμα γένη.*

μάχομαι, *pugno, contendo*; etiam *repugno, resisto.* Theaet. 205. A: *ἀνδρικῶς γε ... μάχει.* 155. B: *ταῦτα ... ὁμολογήματα τρία μάχεται αὐτὸ αὑτοῖς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ.* Pol. VIII. 556. E: *αὐτὴ αὑτῇ μάχεται (ἡ πόλις).* X. 603. D. Tim. 62. B. Theag. 123. A: *τοιαῦτα ... καὶ ἕτερα ... πρὸς ἐμὲ μάχεται.* Prot. 345. D: *ἀνάγκῃ δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται* (Simon.). Theaet. 170. D: *ἢ μυρίοι ἑκάστοτέ σοι μάχονται — ;* Soph. 260. D: *ὥστε ... οὐκ ἂν μάχοιτο ἔτι.* Pol. IV. 439. E. V. 471. D: *ὅτι καὶ τοῖς πολεμίοις ἄριστ' ἂν μάχοιντο.* Hipp. mai. 299. A: *πάντες ἂν ἡμῖν μάχοιντο ὡς ἥδιστον ὄν.* Tim. 57. A: *ἕως δ' ἂν ... μάχηται.* B. Lach. 191. A: *ὃς ἂν ... μάχηται τοῖς πολεμίοις.* Crat. 430. D: *ἵνα ... μὴ μαχώμεθα ἐν τοῖς λόγοις ἐγώ τε καὶ σύ.* Pol. III. 407. A: *μηδὲν ... περὶ τούτου αὐτῷ μαχώμεθα.* Prot. 342. B: *τῷ μάχεσθαι καὶ ἀνδρείᾳ περιεῖναι.* Gorg. 456. D: *ἐν ὅπλοις μάχεσθαι.* Pol. I. 342. D: *ἐπεχείρει δὲ περὶ αὐτὰ μάχεσθαι.* IV. 422. B: *ἐὰν δέῃ μάχεσθαι.* Legg. XI. 919. B: *ὡς πρὸς δύο μάχεσθαι καὶ ἐναντία χαλεπόν.* Lach. 191. D: *πρὸς ἐπιθυμίας ἢ ἡδονὰς δεινοὶ μάχεσθαι.* Menex. 239. B: *Ἕλλησιν ὑπὲρ Ἑλλήνων μάχεσθαι.* Pol. IX. 579. D: *ἀγωνιζόμενος πρὸς ἄλλα σώματα καὶ μαχόμενος.* Legg. I. 642. C: *μαχόμενος πρὸς αὐτὰ ὑπὲρ ὑμῶν* cet. VII. 818. B. Phil. 22. E: *τῶν ... νικητηρίων πέρι μαχομένη κεῖται.* Pol. V. 469. D: *μὴ πρὸς τὸν μαχόμενον ἰέναι.* VI. 500. C: *μαχόμενον αὑτοῖς.* Conv. 178. E: *μαχόμενοι ... μετ' ἀλλήλων.* Pol. IX. 574. B: *ἀντεχομένων ... καὶ μαχομένων ... γέροντός τε καὶ γραός.* Tim. 76. A. Theaet. 180. B: *τοὺς ἄνδρας μαχομένους.* Pol. V. 470. C. IX. 589. A: *μαχόμενα ἐσθίειν ἄλληλα.* Menex. 241. B: *τῶν ... Μαραθῶνι μαχεσαμένων.* Pol. II. 375. A: *εἴπερ εὖ μαχεῖται.* V. 467. A. Lach. 193. A: *πρὸς ἐλάττους ... μαχεῖται.* Ep. VII. 345. B. Pol. I. 335. E: *μαχούμεθα ἄρα ... κοινῇ ἐγώ τε καὶ σύ, ἐάν τις ... φῇ* cet. IV. 422. B: *ἆρ' οὐ πλουσίοις ἀνδράσι μαχοῦνται — ;* VII. 521. B. X. 604. A: *τῇ λύπῃ μαχεῖσθαί τε καὶ ἀντιτείνειν.* Legg. VII. 818. E. Apol. 32. A: *τὸν τῷ ὄντι μαχούμενον ὑπὲρ τοῦ δικαίου.* Verb. Soph. 249. C: *πρός γε τοῦτον παντὶ λόγῳ μαχετέον* (sic codd. plurimi: vulg. *μαχητέον*) *ὃς ἂν ... ἰσχυρίζηται* cet.

μάω, rad., unde Homeric. *μεμαῶσιν* (Ion. 539. B.), *μεμαῶτας* (Hipp. min. 370. B.), et med. *μῶσθαι*, *meditari* (vern. *nachsinnen*), *quaerere.* Crat. 406. A: *τὰς ... Μούσας τε*

καὶ ὅλως τὴν μουσικὴν ἀπὸ τοῦ μῶσθαι... τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπωνόμασιν. 408. A: ἐμήσατο φησί (int. Homerus), τοῦτο δὲ μηχανήσασθαί ἐστιν. B: ὃς τὸ εἴρειν ἐμήσατο. A: τὸν λόγον μησάμενον.

μεγαλαυχία, ἡ, *iactantia.* Legg. IV. 716. A: ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας. Lys. 206. A: φρονήματος ἐμπίπλανται καὶ μεγαλαυχίας. Theaet. 174. D: ἔν τε τοῖς ἐπαίνοις καὶ ταῖς τῶν ἄλλων μεγαλαυχίαις.

μεγάλαυχος, ὁ ἡ, *iactans.* Lys. 206. A: ὅσῳ ἂν μεγαλαυχότεροι ὦσι.

μεγαλαυχοῦμαι, *me iacto.* Alc. I. 104. C: μεγαλαυχούμενος. Hipp. min. 368. B: ὡς ἐγώ ποτέ σου ἤκουον μεγαλαυχουμένου. Pol. III. 395. D: μεγαλαυχουμένην.

μεγαλείως, *magnifice.* Theaet. 168. C: μεγαλειότερον ἂν τοῖς αὑτοῦ ἐβοήθησεν.

μεγαλήτωρ, ὁ ἡ, *magnanimus.* Alc. I. 132. A. (Hom.).

μεγαλόθυμος, ὁ ἡ, *animosus, vehemens.* Pol. II. 375. C: ἅμα πρᾶον καὶ μεγαλόθυμον ἦθος.

μεγαλομερής, ὁ ἡ, *magnis constans partibus.* Tim. 62. A: τὰ ... μεγαλομερέστερα εἰσιόντα.

μεγαλόνοια, ἡ, *magnanimitas.* Legg. XI. 935. B: (ὃς οὐ) ... μεγαλονοίας ἀπώλεσε μέρη πολλά.

μεγαλοπρέπεια, ἡ, *magnificentia.* Pol. VI. 486. A: ᾧ ... ὑπάρχει διανοίας μεγαλοπρέπεια. 490. C. 494. B. Men. 74. A. Def. 412. E. Pol. II. 402. C: ἐλευθεριότητος καὶ μεγαλοπρεπείας. Ep. IV. 320. B: μεγαλοπρεπείᾳ. Pol. VII. 536. A: ἀνδρείαν καὶ μεγαλοπρέπειαν. VIII. 560. E: ἀσωτίαν δὲ μεγαλοπρέπειαν (καλοῦντες). Men. 88. A.

μεγαλοπρεπής, ὁ ἡ, *magnificus, splendidus;* etiam *magnanimus, generosus, sublimis.* Pol. VI. 487. A: εἰ μὴ φύσει εἴη ... μεγαλοπρεπής. Legg. IV. 709. E: μεγαλοπρεπὴς φύσει. 710. C. Menex. 247. B: καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλοπρεπής. 234. C: ταφῆς καλῆς τε καὶ μεγαλοπρεποῦς τυγχάνει. Legg. VII. 795. E: τό τε μεγαλοπρεπὲς φυλάττοντας ἅμα καὶ ἐλεύθερον. 802. E. VIII. 837. C: (τὸ) μεγαλοπρεπὲς καὶ τὸ φρόνιμον αἰδούμενος. Epin. 975. C: τό γε μεγαλοπρεπὲς σὺν τῷ σοφῷ οὐκ ἀποδίδωσιν. Pol. VI. 503. C: νεανικοί τε καὶ μεγαλοπρεπεῖς τὰς διανοίας. Conv. 210. D: θεωρῶν πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους καὶ μεγαλοπρεπεῖς. Pol. VI. 495. D: τὸ ἀξίωμα μεγαλοπρεπέστερον λείπεται (φιλοσοφίας). Euthyd. 303. C: ἐν δὲ τοῖς καὶ τοῦτο μεγαλοπρεπέστερον ὅτι cet. Prot. 338. A: ἵνα μεγαλοπρεπέστεροι ... ἡμῖν φαίνωνται (οἱ λόγοι). Crat. 418. C: ὡς δὴ μεγαλοπρεπέστερα ὄντα. Epin. 982. E: χορείαν πάντων χορῶν καλλίστην καὶ μεγαλοπρεπεστάτην χορεύοντα (τὰ ἄστρα). Polit. 211. C: πάντων μεγαλοπρεπέστατον ὑφασμάτων ... ἀποτελέσασα.

μεγαλοπρεπῶς, *magnifice; luculenter; eximie.* Polit.

277. B: *ἵνα ... πρὸς τῷ ταχὺ καὶ μεγαλοπρεπῶς δηλώσαιμεν τὸ ... ἁμάρτημα.* 284. D: *βοηθεῖν μεγαλοπρ.* Conv. 199. C: *ἐπειδὴ καὶ τἄλλα καλῶς καὶ μεγαλοπρ. διῆλθες οἷός ἐστι.* Pol. II. 362. C: *θεοῖς θυσίας ... ἱκανῶς καὶ μεγαλοπρ. θύειν.* Hipp. mai. 291. E: *καλῶς καὶ μεγαλοπρ. ταφῆναι.* Men. 94. A: *οὕτω μεγαλοπρ. σοφὸν ἄνδρα.* De virt. 379. D: *ὅταν τινὰ μεγαλοπρ. ἐπαινῶσι.* *Liberaliter* verti potest (Charm. 175. C: *τοῦτο ... παντάπασι μεγαλοπρ. ξυνεχωρήσαμεν*), et *superbe* vel *animose* (vern. *muthig*, *keck*). Theaet. 161. E: *ἵνα μεγαλοπρ. ἤρξατο ἡμῖν λέγειν.* Pol. VIII. 558. B: *ὡς μεγαλοπρ. καταπατήσας ἅπαντα ταῦτα οὐδὲν φροντίζει* cet. Men. 70. B: *ἀφόβως τε καὶ μεγαλοπρ. ἀποκρίνεσθαι.* Hipp. min. 336. E: *καί μοι ... γενναίως καὶ μεγαλοπρ. ἀποκρίναι.* Lys. 215. E: *ἔτι ἐπεξῄει τῷ λόγῳ μεγαλοπρεπέστερον* cet.

μεγαλοφρονοῦμαι, *superbio.* Pol. VII. 528. B: *οὐκ ἂν πείθοιντο οἱ περὶ ταῦτα ζητητικοὶ μεγαλοφρονούμενοι.*

μεγαλοφρόνως, *superbe*, *cum iactatione.* Euthyd. 293. A: *ἤρξατό γε ... πάνυ μεγαλοφρ. τοῦ λόγου ὧδε.*

μεγαλοφροσύνη, *ἡ*, *animus magnus* vel *celsus.* Conv. 194. B: *τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην.* Alc. I. 122. C.

μεγαλόφρων, *ὁ ἡ*, *magnanimus.* Pol. VIII. 567. B: *τίς ἀνδρεῖος, τίς μεγαλόφρων* cet. Alc. I. 119. D: *ἄνδρα οἰόμενον μεγαλόφρονα εἶναι.* 103. E: *μεγαλοφρόνων.*

μεγαλοψυχία, *ἡ*, *magnanimitas.* Alc. II. 150. C: *διὰ τὴν μεγαλοψυχίαν.* Def. 412. D.

μεγαλόψυχος, *ὁ ἡ*, *magnanimus.* Alc. II. 140. C: *μεγαλοψύχους (κατονομάζουσι).*

μεγάλως, *magnopere*, *magnifice.* Euthyd. 284. E: *ἦ καὶ τοὺς μεγάλους ... μεγάλως λέγουσι —;* Charm. 171. D: *μεγάλως τι* (Steph. mal. *μεγαλωστὶ*) *ἂν ἡμῖν ... ὠφέλιμον ἦν σώφροσιν εἶναι.* Hipp. mai. 291. E: *ἦ θαυμασίως τε καὶ μεγάλως ... εἴρηκας.*

μεγαλωστί, *late.* Pol. VIII. 566. C: *δῆλον δὴ ὅτι μέγας μεγαλωστὶ οὐ κεῖται* (ex Hom.).

μέγας, *άλη*, *α*, *magnus*, *longus*, *adultus*; *amplus*; *insignis*, *praestans*; *illustris*, *potens*, etiam *gravis* (in re quae permagni momenti est); *arduus*, *difficilis*; *vehemens.* Prot. 344. D: *μέγας χειμὼν ἐπιπεσών.* Phaed. 62. B: *ὁ ... ἐν ἀποῤῥήτοις λεγόμενος περὶ αὐτῶν λόγος ... μέγας τέ τίς μοι φαίνεται* cet. 116. B: *εἷς δὲ (υἱὸς) μέγας.* Pol. X. 608. B: *μέγας γάρ ... ὁ ἀγών.* 615. C: *Ἀρδιαῖος ὁ μέγας* (*potens*). Legg. V. 730. D: *ὁ μέγας ἀνὴρ ἐν πόλει ... οὗτος.* Ep. II. 310. C: *νῦν δὲ μέγας ἐγώ εἰμι ἐμαυτὸν παρέχων τῷ ἐμῷ λόγῳ ἑπόμενον.* Pol. I. 339. B: *μεγάλη (προσθήκη).* V. 460. A. VI. 496. B: *ἐν σμικρᾷ πόλει ὅταν μεγάλη ψυχὴ φυῇ.* Phaedr. 287. D: *τὸ μὲν σοφὸν ... καλεῖν ἔμοιγε μέγα* (*nimium*) *εἶναι*

δοκεῖ. Phil. 52. D: τὸ μέγα καὶ τὸ ἱκανόν. Legg. VII. 795. B: ταῦτα δ' ... ὀργάνοις τοιούτοις οὐδὲν μέγα (*nullius est momenti*). Hipp. mai. 287. A: οὐ μέγα (*difficile*) ἐστὶ τὸ ἐρώτημα. Menex. 235. D: οὐδὲν μέγα δοκεῖν εὖ λέγειν. Epin. 977. E: καίτοι μέγα μὲν καὶ τοῦτο. Polit. 268. E: μεγάλου μύθου. Charm. 169. A: μεγάλου δή τινος ... ἀνδρὸς δεῖ ὅστις cet. Prot. 316. B: οἰκίας μεγάλης τε καὶ εὐδαίμονος. Euthyd. 275. D: ἅτε μεγάλου ὄντος τοῦ ἐρωτήματος. Eryx. 397. C: οὕτως ᾤετο μεγάλου τινὸς ἐστερῆσθαι. Apol. 29. E: ἵππῳ μεγάλῳ ... καὶ γενναίῳ. Riv. 133. B: λέγων μεγάλῃ (v. μέγα) τῇ φωνῇ. Phaed. 77. E: ἐν μεγάλῳ τινὶ πνεύματι ἀποθνήσκων. Crat. 427. C: τὸ δ' αὖ ἄλφα τῷ μεγάλῳ ἀπέδωκε. Pol. III. 402. A: (ὅτε) οὔτ' ἐν σμικρῷ οὔτ' ἐν μεγάλῳ ἠτιμάζομεν αὐτά. VII. 537. E: (ἐν) πολλῷ ... καὶ μεγάλῳ γένει. Phil. 14. D: μέγαν καὶ σμικρὸν τιθέμενος. Legg. V. 732. A: τόν γε μέγαν ἄνδρα ἐσόμενον. 747. B: πρὸς πολιτείαν ... ἓν οὐδὲν οὕτω δύναμιν ἔχει παίδειον μάθημα μεγάλην ὡς ἡ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς διατριβή. Prot. 310. B: τῇ φωνῇ μέγα λέγων (*voce magna*, h. e. *clare*). Phaed. 101. C: μέγα ἂν βοῴης. Conv. 212. D: μέγα βοῶντος. Pol. V. 449. B: μέγα ἤδη λέγων. Legg. IX. 854. D: ᾄδειν μέγα. Alc. I. 110. B. Euthyd. 276. C. 300. D. Phaedr. 260. D: τόδε δ' οὖν μέγα λέγω ὡς cet. Phaed. 95. B: μὴ μέγα λέγε (ut Lat. *magna loqui*, h. e. *gloriari*). Soph. 238. A: μήπω μέγ' εἴπῃς. Hipp. mai. 295. A. Phil. 21. E: ἡδονῆς δὲ μετέχων μήτε μέγα μήτε σμικρόν (*nullo modo*. Id. 32. E. 33. B. Legg. X. 900. D. Apol. 19. C. D: ἢ σμικρὸν ἢ μέγα. 21. B. 24. A. 26. B. Charm. 176. B.). Phil. 61. B: μέγα τι δήπου πρὸς τὴν εὕρεσιν ἂν ἔχοι τοῦ ζητουμένου. 66. B: οὐκ ἂν μέγα τι (*non ita multum* vel *longe*) τῆς ἀληθείας παρεξέλθοις. Pol. II. 366. A: αἱ τελεταὶ ... μέγα δύνανται. IV. 423. E: ἐὰν τὸ λεγόμενον ἓν μέγα φυλάττωσι. Legg. I. 741. B: τί μέγα τὴν πόλιν ὀνίνησιν. Apol. 20. E: μηδὲ ἂν δόξω τι ὑμῖν μέγα (*admirabile*) λέγειν. Κατὰ μέγα, *continuo*. Phaedr. 262. A: κατὰ μέγα (opp. κατὰ σμικρὸν μεταβαίνων. Sic etiam κατὰ μεγάλα Tim. 65. A.). Epin. 986. A: καὶ οὐδὲν μέγα διαπέπραγμαι. Crat. 427. C: ὅτι μεγάλα τὰ γράμματα (τὸ ᾱ et η̄). Hipp. mai. 281. C: ὧν ὀνόματα μεγάλα λέγεται ἐπὶ σοφίᾳ. Phaedr. 274. A: μεγάλων γὰρ ἕνεκα περιιτέον. Pol. I. 329. A: ὡς μεγάλων τινῶν ἀπεστερημένοι. II. 365. C: οὐδὲ γὰρ ἄλλο οὐδὲν εὐπετὲς ... τῶν μεγάλων. VIII. 560. E: τελουμένου ψυχὴν μεγάλοισι τέλεσι. Ep. VII. 327. D: μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν cet. Gorg. 497. C: ὅτι τὰ μεγάλα μεμύησαι πρὶν τὰ σμικρά. Soph. 243. A: πλημμελὲς οὕτω μεγάλα κλεινοῖς καὶ παλαιοῖς ἀνδράσιν ἐπιτιμᾶν. Crat. 406. B: μεγάλα ... ἐρωτᾷς. Pol. I. 343. C: τὸν μεγάλα δυνάμενον πλεονεκτεῖν. III. 404. A: (ὅτι) μεγάλα

καὶ σφόδρα νοσοῦσιν οὗτοι οἱ ἀσκηταί. IV. 426. C: *σοφὸς τὰ μεγάλα.* VII. 538. B: *ἧττον ... ἀπειθεῖν τὰ μεγάλα ἐκείνοις ἢ τοῖς κόλαξιν.* Lach. 183. D: *τὰ μεγάλα περὶ αὑτοῦ λέγοντα.* Prot. 314. A: *πολὺ μείζων κίνδυνος* cet. Pol. IV. 424. D: *μείζων ἐκβαίνει (ἡ παρανομία).* De iusto 373. E: *τὸ μὲν μεῖζον ὑπερέχον, τὸ δὲ ἔλαττον ὑπερεχόμενον.* Pol. I. 347. E: *πολὺ δέ μοι δοκεῖ μεῖζον εἶναι ὃ νῦν λέγει Θ.* V. 457. D: *πολὺ ... τοῦτο ἐκείνου μεῖζον πρὸς ἀπιστίαν.* Tim. 40. D: *μεῖζον ἢ καθ' ἡμᾶς.* Pol. II. 373. E: *μείζονος τῆς πόλεως δεῖ.* 368. D: *ἐν μείζονι.* Soph. 245. E: *μείζω ... πλάνην.* Crat. 438. C: *μείζω τινὰ δύναμιν εἶναι ἢ ἀνθρωπείαν* cet. Apol. 20. E: *μείζω τινὰ ἢ καθ' ἄνθρωπον σοφίαν.* Phil. 25. C: *καὶ μεῖζον καὶ σμικρότερον.* Pol. VI. 491. A: *εἰς ... μεῖζον ἑαυτῶν ἀφικνούμεναι ἐπιτήδευμα.* Hipp. min. 372. D: *ἵνα μηδὲν ἐμαυτὸν μεῖζον εἴπω.* Ep. VII. 343. A: *ὁ κύκλος οὔτε τι σμικρότερον οὔτε μεῖζον τῆς ἐναντίας ἐν αὐτῷ φύσεως.* — Adverbii instar ponitur *μεῖζον.* Prot. 334. C: *μεῖζον* (*clarius*) *φθέγγεσθαι.* Id. Legg. VII. 817. C. Conv. 216. C: *ὅτι πολὺ μεῖζον* (*magis*) *ἂν ἀχθοίμην.* — Pol. II. 368. D: *μείζω (γράμματα).* V. 475. A: *κἂν μὴ ὑπὸ μειζόνων καὶ σεμνοτέρων τιμῶνται.* Epin. 980. D: *σμικρῶν καὶ μειζόνων.* Legg. XI. 926. B: *ἐπὶ μείζοσι γάμοις τὴν διάνοιαν ἐπέχων.* Ep. VII. 327. E: *τίνας ... καιροὺς ... μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγονότων —;* Pol. VII. 537. D: *εἰς μείζους ... τιμὰς καθιστάναι.* Legg. XII. 958. E: *λίθινα ... ἐπιστήματα μὴ μείζω ποιεῖν ἢ* cet. Menex. 234. A: *ἐπὶ τὰ μείζω ἐπινοεῖς τρέπεσθαι.* Ep. VII. 345. B: *οὐ καθ' αὑτόν, μείζονα δέ.* Alc. I. 104. A: *οἴει ... εἶναι ... κάλλιστός τε καὶ μέγιστος.* Phil. 58. C: *μεγίστη καὶ ἀρίστη (ἐπιστήμη).* Prot. 330. A: *μέγιστον ... τῶν μορίων.* Pol. II. 377. A: *ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μέγιστον.* Tim. 26. A: *ὅπερ ἐν ἅπασι τοῖς τοιοῖσδε μέγιστον ἔργον.* 29. B. Theaet. 184. A: *καὶ τὸ μέγιστον* (*et quod maximum est*). Soph. 260. A: *τὸ μὲν μέγιστον* (*id quod maximum* vel *gravissimum est*) *φιλοσοφίας ἂν στερηθεῖμεν.* Parm. 133. B: *μέγιστον δὲ τόδε.* Conv. 196. B: *τὸ μὲν μέγιστον ὅτι* (*hoc autem maximum est quod*) cet. Pol. III. 407. B: *τὸ δὲ δὴ μέγιστον ὅτι* cet. Legg. XII. 942. D. Apol. 41. B. Similiter interponitur *τὸ μέγιστον*, *id quod maximum est*, Ep. VII. 336. B. VIII. 355. D. Adverbiorum instar usurpatur *τὸ μέγιστον*, *maximam partem* (Pol. III. 410. C. VII. 528. A.); etiam *maxime* (Legg. XII. 961. D. Sine artic. Menex. 237. C. Ep. VII. 328. C.). Phaed. 61. A: *ὡς φιλοσοφίας ... οὔσης μεγίστης μουσικῆς.* Polit. 292. D: *σχεδὸν τῆς χαλεπωτάτης καὶ μεγίστης κτήσασθαι.* Pol. IX. 578. C: *περὶ γάρ τοι τοῦ μεγίστου ἡ σκέψις.* Soph. 243. D: *περὶ ... τοῦ μεγίστου.* Pol. III. 416. C: *εἰ μέλλουσι τὸ μέγιστον* (*hoc quod maximam vim habet*) *ἔχειν πρὸς*

τὸ ἥμεροι εἶναι αὐτοῖς cet. Adverbii instar ponitur μέγιστον. Alc. I. 105. B: μέγιστον (*plurimum*) δυνήσεσθαι ἐν τῇ πόλει. Euthyd. 300. B: φθεγγόμενα καὶ βοῶντα μέγιστον (*clarissime*) τὰ σιδήρια λέγεται. — Phil. 56. E: δύο τὰ σμικρότατα καὶ τὰ πάντων μέγιστα. Pol. III. 389. D: σωφροσύνης ... οὐ τὰ τοιάδε μέγιστα —; Critia 108. D: τὰ μέγιστα ... τῶν λόγων. Theaet. 201. A: ἡ τῶν μεγίστων εἰς σοφίαν (ἐπιστήμη). Pol. II. 377. E: τὸ μέγιστον καὶ περὶ τῶν μεγίστων ψεῦδος. VII. 534. D: κυρίους τῶν μεγίστων εἶναι. Legg. X. 888. B. VIII. 835. C: ἐναντία λέγων ταῖς μεγίσταισιν ἐπιθυμίαις. X. 900. A: ἐν τιμαῖς ταῖς μεγίσταις. Ep. VII. 351. A. Polit. 302. A: τῶν περὶ τὰ μέγιστα μεγίστην ἄγνοιαν εἰληφότων. 307. D. Crat. 391. D: μέγιστα δὲ καὶ κάλλιστα (λέγει). Conv. 198. E: τὸ ὡς μέγιστα ἀνατιθέναι τῷ πράγματι καὶ ὡς κάλλιστα. Legg. VIII. 842. E: τὰ μέγιστα ἤδη νενομοθετηκὼς περὶ γάμους cet.

μέγεθος, τό, *magnitudo*; *proceritas* et *longitudo*; *potestas*, *vis* et *vehementia*; etiam *gravitas* et *difficultas*. Gorg. 509. C: ὡς ἑκάστου κακοῦ μέγεθος πέφυκεν, οὕτω cet. Pol. X. 602. C: ταὐτὸν ... μέγεθος. Legg. III. 698. B: τὸ μέγεθος τοῦ στόλου. Ep. VII. 351. D: χειμώνων ... ἐξαίσιον ... μέγεθος. Phaed. 107. A: ὑπὸ μέντοι τοῦ μεγέθους περὶ ὧν οἱ λόγοι εἰσί cet. Critia 116. E. Legg. XI. 934. B: τοῦ ... μεγέθους τῆς κολάσεως ἑκάστων ἕνεκα. Apol. 30. E: ὑπὸ μεγέθους ... νωθεστέρῳ (ἵππῳ). Euthyd. 274. A: ὑπὸ ... τοῦ μεγέθους τοῦ ἐπαγγέλματος οὐδὲν θαυμαστὸν ἀπιστεῖν. Prot. 320. E: ἃ ... ηὖξε μεγέθει. Phaed. 100. E. Parm. 151. D: ἴσον μεγέθει. Pol. VI. 488. A: μεγέθει ... καὶ ῥώμῃ. X. 614. A. Tim. 24. E: μεγέθει καὶ ἀρετῇ. Critia 117. A: πρέποντα ... τῷ τῆς ἀρχῆς μεγέθει. Legg. V. 733. B: πλήθει καὶ μεγέθει. IX. 867. D: μεγέθει θυμοῦ. Alc. I. 123. E: κάλλει τε καὶ μεγέθει cet. Gorg. 456. A: δαιμονία ... τις ... τὸ μέγεθος. Polit. 290. D: διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐγχειρημάτων. Phil. 45. C: οἷον μέγεθός με ζητεῖν ἡδονῆς. 57. C: εἰς θαυμαστὸν διαφορᾶς μέγεθος ... προεληλύθαμεν ἐπιστημῶν. Pol. IV. 423. B: ὅσην δεῖ τὸ μέγεθος τὴν πόλιν ποιεῖσθαι. X. 608. C: ἀμήχανόν τι ... λέγεις μέγεθος. Tim. 57. D: μέγεθος ἔχον (τρίγωνον). Critia 112. A. Legg. IV. 715. C: ἰσχὺν ἢ μέγεθος ἤ τι γένος. Charm. 154. C: θαυμαστὸς ἐφάνη τό τε μέγεθος καὶ τὸ κάλλος. Ep. VII. 329. A: τὸ μέγεθος ... τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου ἐπαιτιώμενος. Prot. 356. C: τὰ αὐτὰ μεγέθη. Charm. 168. E. Critia 115. D: μεγέθεσι κάλλεσί τε ἔργων. Legg. IX. 860. B: πλήθει καὶ μεγέθεσι. 861. E. Phaed. 111. D: ἀενάων ποταμῶν ἀμήχανα μεγέθη. Soph. 251. A: τὰ σχήματα καὶ μεγέθη (αὐτῷ ἐπιφέροντες).

μεγεθουργία, ἡ, *rerum magnarum molitio*. Ax. 370.

B: οὐ γὰρ δὴ θνητή γε φύσις τόσον διήρατο μεγεθουργίας ὥστε cet.

μέδομαι, *curo*. Hipp. min. 371. B. (Hom.).

μέθεξις, *ἡ*, *communicatio*, *communitas*. Parm. 132. D: ἡ μέθεξις αὕτη τοῖς ἄλλοις ... τῶν εἰδῶν οὐκ ἄλλη τις, ἢ εἰκασθῆναι αὐτοῖς. 151. E: τὸ ... εἶναι ἄλλο τί ἐστιν ἢ μέθεξις οὐσίας μετὰ χρόνου τοῦ παρόντος —; Soph. 256. A: διὰ τὴν μέθεξιν ταὐτοῦ πρὸς αὐτήν (αὑτήν?). 259. A. Parm. 141. D: χρόνου μέθεξιν.

μέθη, *ἡ*, *potatio* vel *potus immoderatus* et (quae inde exsistit) *ebrietas*. Conv. 176. D: ὅτι χαλεπὸν τοῖς ἀνθρώποις ἡ μέθη ἐστί. Pol. III. 398. E. Legg. II. 671. E. Conv. 176. E: μὴ διὰ μέθης ποιήσασθαι τὴν ... συνουσίαν. Pol. III. 396. D: ὑπὸ μέθης. IX. 571. C: ἢ σίτων ἢ μέθης πλησθέν. Legg. I. 637. A: κωμάζοντί τινι μετὰ μέθης. 637. D: περὶ ἁπάσης μέθης. Ib. μέθης ... αὐτῆς πέρι. II. 666. B: μέθης ... καὶ πολυοινίας. III. 695. B: μαινόμενος ὑπὸ μέθης τε καὶ ἀπαιδευσίας. Pol. VI. 488. C: μανδραγόρᾳ ἢ μέθῃ ... ξυμποδίσαντες. Legg. II. 671. D: μέθῃ διαμάχεσθαι. 674. A: μέθῃ χρῆσθαι. Phaedr. 240. E: εἰς ... μέθην ἰόντος. Pol. II. 363. D: μέθην αἰώνιον. Legg. I. 645. D: προσφέροντες ... τὴν μέθην. VI. 775. B: πίνειν ... εἰς μέθην. De lege 320. A. Phaedr. 256. C: ἐν μέθαις. Legg. III. 682. E: περιπεσόντες μουσικῇ τε καὶ ταῖς μέθαις. Phaedr. 238. B: περὶ ... μέθας τυραννεύσασα. Transfertur ad eum qui tamquam ebrius titubat. Legg. I. 639. B: κἂν δειλὸς ὢν ἐν τοῖς δεινοῖς ὑπὸ μέθης τοῦ φόβου ναυτιᾷ.

μεθημερινός, *ή*, *όν*, *diurnus*. Soph. 220. D: τὸ μεθημερινόν (opp. τὸ νυκτερινόν). Tim. 45. C: μεθημερινὸν (v. μεσημερινὸν) ... φῶς.

μεθιδρύω, *transfero*. Legg. X. 904. E: ἐπὶ τἀναντία μεθιδρύσασα (μεθιδρύσατο?) τὸν αὑτῆς βίον.

μεθίημι, *dimitto*; *missum facio*; *omitto*; *solvo*. Tim. 81. D: μεθιᾶσι τοὺς τῆς ψυχῆς ... δεσμούς. Lach. 187. B: μὴ μεθίει τοὺς ἄνδρας. Legg. XI. 914. E: μεθιέτω ... ὁ ἄγων. IX. 879. E: μεθιέντων ἄμφω. Phil. 286. E: μηδ' εὐθὺς οὕτω μεθιέναι. Pol. V. 450. A. Legg. II. 665. D. VII. 811. E. Tim. 85. E: μεθῆκε ... ἐλευθέραν (τὴν ψυχήν). Phil. 50. D: μεθεῖναί με. 16. E: τὸ ἓν ἕκαστον ... εἰς τὸ ἄπειρον μεθέντα χαίρειν ἐᾶν. 23. B: ὡς οὐδείς πώ σε ἡμῶν μεθήσει. Pol. VII. 537. B: ἡνίκα ... τῶν ἀναγκαίων γυμνασίων μεθίενται. D: ὀμμάτων καὶ τῆς ἄλλης αἰσθήσεως ... μεθιέμενος. Soph. 267. B: τὸ δὲ μεθείσθω. Legg. X. 886. D. VI. 781. A: διὰ ... τούτου μεθειμένου. Tim. 55. D: καὶ τούτων μὲν μεθετέον. **immitto* vel *emitto*; etiam *sino*. Phil. 62. D: μεθιῶ (v. μεθίω) δὴ τὰς ξυμπά-

σας ῥεῖν εἰς τὴν ... ὑποδοχήν; Legg. VIII. 844. C: ὁ ἐπάνω μεθιεὶς εἰκῇ τὰ ῥεύματα. Tim. 79. C: ἔξω μεθιέν. 78. C: τὸ μὲν τῶν ἐγκυρτίων εἰς τὸ στόμα μεθῆκε. 62. E: εἰς ταὐτὸν μεθεῖμεν ἀθρόας. Legg. XII. 951. D: εἰ μέλλει τὸ τῶν νομοφυλάκων δεῖγμα εἰς τὰς ἄλλας μεθήσειν πόλεις. VI. 781. A: τὸ δὲ περὶ τὰς γυναῖκας οὐδαμῶς ὀρθῶς ἀνομοθέτητον μεθεῖται. Phil. 62. D: μεθεῖνται. Legg. I. 636. D: δύο γὰρ αὗται πηγαὶ μεθεῖνται φύσει ῥεῖν. Phil. 62. E: μεθείσθων δή.

μεθίστημι, *converto, muto*. Pol. VIII. 562. C: ἆρ' οὖν ... ἡ τοῦ τοιούτου ἀπληστία ... καὶ ταύτην τὴν πολιτείαν μεθίστησι —; Legg. VII. 797. C: λανθάνειν ... τῶν νέων τὰ ἤθη μεθιστάντα. Ep. III. 315. D: τὴν ἀρχὴν ἀντὶ τυραννίδος εἰς βασιλείαν μεταστήσαντα. 319. D: βασιλείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα (*mutando constituentem*). Pol. II. 380. D: ἢ αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ μεθίστασθαι ἢ ὑπ' ἄλλου. Tim. 82. A: μεθισταμένου. Intrans. et med. *me converto, transeo* vel *migro*; *mutor*; cum praep. ἐκ *prodeo, exsisto*. Pol. VIII. 553. E: ἐξ ἧς ἡ ὀλιγαρχία μετέστη. Ep. VII. 348. D: μεταστῆναι δ' ἐκ τῆς χώρας. Pol. II. 382. E: οὔτε αὐτὸς μεθίσταται (*mutatur*) cet. IX. init. πῶς μεθίσταται ἐκ δημοκρατικοῦ (ὁ τυραννικὸς ἀνήρ). Parm. 162. C: οὐδ' ἂν μεθίσταιτό ποθέν ποι. Legg. VI. 762. B: τῷ μεθίστασθαι ... εἰς ἕτερον ἀεὶ τόπον. Pol. VII. 518. A: ἔκ τε φωτὸς εἰς σκότος μεθισταμένων καὶ ἐκ σκότους εἰς φῶς. Ep. III. 319. E: ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστήσει (v. μετάστηθι). Ax. 372: ἡ ... ἐκ τοῦδε τοῦ χωρίου μετασταθεῖσα (ψυχή). Ep. III. 319. E: ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστήσει (v. μετάστηθι). Ax. 372: ἅτε εἰς ἀμείνω οἶκον μεταστησόμενος.

μέθοδος, ἡ, *investigatio, quaestio*; *via* vel *ratio disputandi, exponendi* et in univ. *secta ratioque* (Cic.); etiam *ratio aliquid ponens* vel *statuens*. Phaedr. 269. D: οὐχ ᾗ Τισίας ... πορεύεται δοκεῖ μοι φαίνεσθαι ἡ μέθοδος. 270. D. Polit. 260. E: τοῦ γὰρ ἄρχοντος ἕνεκα ἡμῖν ἡ μέθοδος ἦν. Pol. VII. 531. C. 533. B. C: οὐκοῦν ... ἡ διαλεκτικὴ μέθοδος μόνη ταύτῃ πορεύεται —; Legg. XII. 965. C: ὄντως ... ταύτης οὐκ ἔστι σαφεστέρα μέθοδος ἀνθρώπων οὐδενί. Phaedr. 270. C: ἄνευ τῆς μεθόδου ταύτης. Phaed. 79. E: ἐκ ταύτης τῆς μεθόδου. 97. B: κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῆς μεθόδου. Soph. 265. A. Pol. X. 596. A: ἐκ τῆς εἰωθυίας μεθόδου. Soph. 227. A: τῇ τῶν λόγων μεθόδῳ ... οὐδέ τι μᾶλλον τυγχάνει μέλον cet. Polit. 266. D: τῇ τοιᾷδε μεθόδῳ τῶν λόγων. Ep. II. 314. D. Theaet. 183. C: κατά γε τὴν τοῦ πάντα κινεῖσθαι μέθοδον (vern. *Annahme*). Soph. 218. D: τὴν μέθοδον (*investigationem*) αὐτοῦ προμελετᾶν. E. 235. C: τὴν τῶν οὕτω δυναμένων μετιέναι ... μέθοδον. 243. D: λέγω ... ταύτῃ (v. ταύτην) δεῖν ποιεῖσθαι τὴν μέθοδον

ἡμᾶς. Polit. 286. D: τὴν μέθοδον ... τοῦ κατ' εἴδη δυνατὸν εἶναι διαιρεῖν. Pol. VI. 510. B: αὐτοῖς εἴδεσι δι' αὐτῶν τὴν μέθοδον ποιουμένη. C: καθ' ἑκάστην μέθοδον. Legg. I. 638. E: ἂν ἄρα δύνωμαι τὴν περὶ ἁπάντων τῶν τοιούτων ὀρθὴν μέθοδον ἡμῖν δηλοῦν. Pol. IV. 435. D: ἐκ τοιούτων μεθόδων, οἵαις νῦν ἐν τοῖς λόγοις χρώμεθα.

μεθόριον, τό, confinium. Legg. IX. 878. B: οἷς ἐστι μεθόριον. Locr. 102. B: ἡ δ' ἀκμὰ μεθόριον τουτέων ἐστί. Euthyd. 305. C: οὓς ἔφη Πρόδικος μεθόρια φιλοσόφου τε ἀνδρὸς καὶ πολιτικοῦ.

μέθυ, τό, vinum. Pol. III. 390. B. (Hom.).

μεθύσκω, ebrium reddo. Legg. I. 649. D: δι' ἡδονῆς ... μεθύσκοντα. Med. *ebrius sum.* Conv. 176. C: περὶ τοῦ μεθύσκεσθαι οἷόν ἐστι τἀληθῆ λέγων.

μεθυστικός, ή, όν, ebriosus. Pol. IX. 573. C: μεθυστικός τε καὶ ἐρωτικὸς cet.

μεθύω, ebrius vel temulentus sum; ut Lat. *madeo*, etiam *repletus sum.* Lys. 222. C: ἐπειδὴ ὥσπερ μεθύομεν ὑπὸ τοῦ λόγου. Conv. 215. D: μεθύειν. Pol. IV. 426. A: μεθύων. VIII. 561. C. Legg. I. 640. D. al. Phaed. 79. C: ἰλιγγιᾷ ὥσπερ μεθύουσα (ἡ ψυχή). Conv. 212. D: σφόδρα μεθύοντος. Ib. μεθύοντα ἄνδρα πάνυ σφόδρα. 214. C. 220. A. Legg. I. 637. B: πᾶσαν ... τὴν πόλιν ... μεθύουσαν. Critia 121. A: οὐ μεθύοντες ὑπὸ τρυφῆς cet. Legg. I. 640. D: μεθυόντων. Pol. II. 363. D: μεθύοντας. III. 395. E: μεθύοντας ἢ καὶ νήφοντας. Conv. 214. A: οὐδὲν μᾶλλον μή ποτε μεθυσθῇ. Pol. VIII. 562. D: (ὅταν) πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου αὐτῆς (τ. ἐλευθερίας) μεθυσθῇ. Conv. 203. B: μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος. IX. 573. B. Legg. I. 646. A. Pol. III. 403. E: μεθυσθέντι.

μειδιῶ, subrideo. Parm. 130. A: μειδιᾶν. Phaed. 86. D: μειδιάσας ... ἔφη. 102. D. Euthyd. 275. E: πάνυ μειδιάσας τῷ προσώπῳ ... ἔφη.

μειζόνως, magis, amplius; vehementius. Polit. 300. B: ἔτι μειζόνως. Crat. 407. B: ἔτι δὲ μειζόνως λέγων θεοῦ νόησιν. Pol. IV. 422. E: μειζόνως (*ampliore nomine*) ... χρὴ προσαγορεύειν τὰς ἄλλας. Tim. 48. E: μειζόνως τῆς πρόσθεν διῃρημένη. Critia 106. C. Legg. III. 693. E: ἀγαπήσασα μειζόνως ἢ ἔδει. V. 740. A. VII. 789. B: μειζόνως ... ἢ δεῖ (*ultra quam par est*). 797. D. IX. 867. B: μειζόνως ... τιμωρητέον (sq. ἐλαττόνως). XI. 930. A: ἐὰν δ' αἱ ψυχαὶ κυμαίνωσι μειζόνως αὐτῶν. 932. A. Ep. VI. 322. E.

μείης, i. q. μείς. Crat. 409. C.

μειράκιον, τό, adolescentulus. Prot. 315. D: νέον τι ἔτι μειράκιον. Parm. 126. C: μειράκιον ... ὢν cet. Conv. 215. D: ἐάν τε ἀνὴρ ἐάν τε μειράκιον. Apol. 34. C: εἷς μὲν μειράκιον ἤδη, δύο δὲ παιδία. Charm. 154. B: νῦν δ' ... εὖ μάλ' ἂν ἤδη μειράκιον εἴη. Theaet. 144. C: τοῦ

μειρακίου. Gorg. 485. A: μειρακίῳ ὄντι. C: παρὰ νέῳ ... μειρακίῳ. Theaet. 142. C. Conv. 223. A. Riv. 132. B: τὼ μειρακίω. 133. A. Gorg. 499. B: ὥσπερ τὰ μειράκια. Pol. VI. 497. E: μειράκια ὄντα ἄρτι ἐκ παίδων. Legg. II. 658. D: τὰ νέα μειράκια. Apol. 18. C: παῖδες ὄντες, ἔνιοι δ' ὑμῶν καὶ μειράκια. Lach. 179. D: ἐπειδὴ μειράκια ἐγενόμεθα. Gorg. 485. D: μετὰ μειρακίων. Theaet. 173. B: ὥστ' ... εἰς ἄνδρας ἐκ μειρακίων τελευτῶσι. Conv. 192. A: βέλτιστοι τῶν παίδων καὶ μειρακίων. Pol. V. 468. B. Lach. 200. D: τοῖς μειρακίοις. Theaet. 168. E: παίζοντες πρὸς μειράκια. Pol. VI. 498. B: μειράκια ... ὄντα καὶ παῖδας. Riv. 135. A.

μειρακίσκος, ὁ, *adolescentulus*. Phaedr. 237. B: ἦν οὕτω δὴ παῖς, μᾶλλον δὲ μειρακίσκος. Theag. 122. C. Pol. VII. 539. B: οἱ μειρακίσκοι.

μειρακιώδης, ὁ ἡ, *puerilis*. Pol. V. 466. B: ἀνόητός τε καὶ μειρακιώδης δόξα ... εὐδαιμονίας πέρι. Gorg. 485. E: μειρακιώδει ... μορφώματι (Eurip.). Pol. VI. 498. B: μειρακιώδη παιδείαν καὶ φιλοσοφίαν.

μείρομαι, *sortior*, *sorte nanciscor*. Locr. 95. A: γᾶς μεμόρακται πυρός τε cet.

μείς, ὁ, *mensis*. Crat. 409. C. Tim. 39. C.

μειῶ, *minuo*, med. *decresco*. Crat. 409. C: ἀπὸ τοῦ μειοῦσθαι.

μείων, *minor*. Locr. 102. B: εἰ ... μείω (ἐπάρδοιτο), φθίσις (λέγεται).

μελαγχολία, ἡ, *atra bilis*. Locr. 103. A: ἐς ... μελαγχολίας ... ἄγοισαι.

μελαγχολικός, ή, όν, *melancholicus*. Pol. IX. 573. C: ὅταν ... μελαγχολικος γένηται.

μελαγχολῶ, *insanio*, *deliro*. Phaedr. 268. E: ὦ μοχθηρέ, μελαγχολᾷς.

μελαίνω, intrans. et med. *nigresco*. Tim. 83. A: μελαίνει ... ὑπὸ παλαιᾶς ξυγκαύσεως. Polit. 270. E: τῶν ... πρεσβυτέρων αἱ λευκαὶ τρίχες ἐμελαίνοντο. Tim. 59. B: μελανθέν.

μελανόμματος, ὁ ἡ, *nigros habens oculos*. Phaedr. 253. D: λευκὸς ἰδεῖν, μελανόμματος cet.

μέλας, αινα, αν, *niger*; neutr. etiam *atramentum*. Pol. VII. 523. D: ἐάν τε λευκὸς ἐάν τε μέλας. II. 363. B: γαῖα μέλαινα (Hom.). Theaet. 181. C: (ὅταν) μέλαν ἐκ λευκοῦ ... γίγνηται. Tim. 83. B: τὸ μέλαν χρῶμα. C: μελαίνης χολῆς. 85. A. 68. C: μέλανος. 83. B. Hipp. min. 371. C: νηΐ μελαίνῃ (Hom.). Prot. 331. D: τὸ λευκὸν τῷ μέλανι ἔστιν ὅπῃ προσέοικε. Phaedr. 276. C: μέλανι σπείρων διὰ καλάμου. Pol. IV. 419. C: μέλανι (ἐναληλιμμένοι). Tim. 68. B. Critia 116. A: τὸν δὲ (λίθον) μέλανα. Pol. IX. 585. A: πρὸς μέλαν φαιὸν ἀποσκοποῦντες. Tim. 67. E: τὸ

μὲν διακριτικὸν τῆς ὄψεως λευκόν, τὸ δ' ἐναντίον αὐτοῦ μέλαν (προσρητέον). Legg. X. 897. A. Lys. 217. D: μέλαιναι (τρίχες). Prot. 346. D: οἷς μέλανα μὴ μέμικται. Theaet. 184. D: λευκῶν τε καὶ μελάνων. Pol. V. 474. E: μέλανας ... ἀνδρικοὺς ἰδεῖν. Theaet. 184. B: τὰ ... μέλανα.

μέλε, ὦ μέλε, blanda est appellatio. Theaet. 178. E: νὴ Δία, ὦ μέλε.

μέλει, curae est (i. q. *curo, specto*; etiam *administro* vel *guberno*); *interest*; *refert*; praeter. etiam valet *tractavi, operam dedi* al. (cum genit. rei vel praep. περί et genit.; etiam c. nomin.). Phaed. 60. D: εἰ οὖν τί σοι μέλει τοῦ ἔχειν ἐμὲ ... ἀποκρίνασθαι. 82. D: οἷς τι μέλει τῆς αὐτῶν ψυχῆς. Theaet. 144. E. 172. D: διὰ μακρῶν ἢ βραχέων μέλει οὐδὲν λέγειν. 199. A: ὅτι τῶν ... ὀνομάτων οὐδὲν ἡμῖν μέλει. Conv. 216. D. Pol. I. 345. D: τῇ ... ποιμενικῇ οὐ δήπου ἄλλου του μέλει ἢ cet. II. 365. D: (εἰ) μηδὲν αὐτοῖς τῶν ἀνθρωπίνων μέλει. VII. 519. E: ὅτι νόμῳ (v. νομοθέτῃ) οὐ τοῦτο (v. τούτου) μέλει ὅπως cet. IX. 581. B: (ὅτι) χρημάτων ... ἥκιστα τούτων τούτῳ μέλει. Legg. I. 637. A: ἐν ἄστεσιν ὅσων Σπαρτιάταις μέλει. II. 660. A: οἷς μέλει τούτων. IX. 871. C. Euth. 3. C: Ἀθηναίοις ... οὐ σφόδρα μέλει ἄν cet. Apol. 32. D. Alc. II. 150. D: ᾧ μέλει περὶ σοῦ. Lach. 182. E: οἷς οὐδὲν ἄλλο μέλει ... ἢ τοῦτο ζητεῖν cet. Ep. VII. 337. E: ᾧ μέλει ἀκούειν. Legg. VIII. 835. D: ἐν ᾗ (πόλει) ... θυσίαι τε καὶ ἑορταὶ καὶ χοροὶ πᾶσι μέλουσι διὰ βίου. Lys. 211. C: μηδενός σοι ... μελέτω. Phaedr. 274. C: ἆρά γ' ἂν ἔθ' ἡμῖν μέλοι τι τῶν ἀνθρωπίνων δοξασμάτων; Ep. III. 319. A. Pol. V. 469. E: ἐάν τι ἡμῖν μέλῃ τῆς ... εὐνοίας. Phaedr. 272. D: οὐδὲν ... τούτων ἀληθείας μέλειν οὐδενί. Pol. VII. 538. C: πατρὸς ... μέλειν τὸ μηδέν. Tim. 24. B: οἷς οὐδὲν ἄλλο πλὴν τὰ περὶ τὸν πόλεμον ὑπὸ τοῦ νόμου προσετάχθη μέλειν. 71. A. Legg. VIII. 849. A: τοῖς ... ἀγορανόμοις τὰ περὶ ἀγορὰν που δεῖ ἕκαστα μέλειν. IX. 875. A: ὅτι πολιτικῇ καὶ ἀληθεῖ τέχνῃ οὐ τὸ ἴδιον, ἀλλὰ τὸ κοινὸν ἀνάγκη μέλειν. XII. 969. A: σοὶ ... τοῦτό γε ... μέλειν παρακελεύομαι. Phaedr. 235. A: ἢ ἴσως οὐδὲν αὐτῷ μέλον τοῦ τοιούτου. Gorg. 501. B: οὔτε μέλον αὐταῖς ἄλλο ἢ χαρίζεσθαι μόνον. Soph. 227. A: τυγχάνει μέλον. Legg. VI. 766. C: οἷς ἦν ... τοῦτο μέλον. Apol. 24. D: μέλον γέ σοι (*quum istud cures*). Crat. 428. B: μεμέληκε ... μοι περὶ αὐτῶν. Apol. 25. C. Men. 81. A. Lach. 187. C: ὅτι μεμεληκέναι ὑμῖν ἡγούμεθα ... περὶ τῶν τοιούτων. 179. B. Prot. 339. B: πάνυ μοι τυγχάνει μεμεληκὸς τοῦ ᾄσματος. Polit. 266. D: ὅτι τῇ τοιᾷδε μεθόδῳ τῶν λόγων οὔτε σεμνοτέρου μᾶλλον ἐμέλησεν ἢ μή. Apol. 24. C: ὧν οὐδὲν τούτῳ πώποτε ἐμέλησεν. 26. B. Alc. II. 149. A. Phaedr. 238. D: ταῦτα ... θεῷ μελήσει. Id. Phaed. 95. B. Legg. XI. 923. B: ἡμῖν δὲ περὶ τῶν ἄλ-

λων τῶν ὑμετέρων μελήσει. Ep. VII. 334. A. Verb. Pol. II. 365. D: οὐδ' ἡμῖν μελητέον τοῦ λανθάνειν.

μελέτη, ἡ, *meditatio; studium, exercitatio.* Phaed. 81. A: ἢ οὐ τοῦτ' ἂν εἴη μελέτη θανάτου; Polit. 286. A: ῥᾴων δ' ἐν τοῖς ἐλάττοσιν ἡ μελέτη παντὸς πέρι μᾶλλον ἢ περὶ τὰ μείζω. Conv. 208. A: μελέτη ... σώζει τὴν ἐπιστήμην. Men. 75. A: ἵνα καὶ γένηταί σοι μελέτη πρὸς τὴν περὶ τῆς ἀρετῆς ἀπόκρισιν. Phaed. 82. A: κατὰ τὰς αὐτῶν ὁμοιότητας τῆς μελέτης. B: ἐξ ἔθους τε καὶ μελέτης γεγονυῖαν. Theaet. 153. B: ὑπὸ μαθήσεως ... καὶ μελέτης. Phil. 56. A. Pol. III. 402. B: ἔστι τῆς αὐτῆς τέχνης τε καὶ μελέτης. V. 455. B. Legg. VII. 804. C: μαθήσεώς τε ἅμα καὶ μελέτης τῶν νέων. Phil. 56. A: μελέτῃ καὶ πόνῳ τὴν ῥώμην ἀπειργασμένας. Legg. I. 648. D: φύσει καὶ μελέτῃ καλῶς παρεσκευάσθαι. II. 673. E: μελέτῃ χρωμένη. Phaedr. 269. D: προσλαβὼν ἐπιστήμην τε καὶ μελέτην. Gorg. 500. D: ἑκατέρου ... αὐτοῖν μελέτην τινὰ εἶναι. Phaed. 81. C: διὰ τὴν πολλὴν μελέτην. Pol. II. 374. D. Tim. 88. C: ἤ τινα ἄλλην σφόδρα μελέτην διανοίᾳ κατεργαζόμενον. Legg. IX. 865. A: κατὰ μελέτην τὴν πρὸς πόλεμον. Pol. III. 407. B: πρὸς μαθήσεις ... καὶ μελέτας.

μελέτημα, τό, *meditatio, studium.* Phaed. 67. D: τὸ μελέτημα αὐτὸ τοῦτό ἐστι τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.

μελετητός, ή, όν, *qui studio et exercitatione percipi potest.* Clit. 407. B: εἰ δὲ μελετητόν τε καὶ ἀσκητόν (ἡ δικαιοσύνη).

μελετῶ, *meditor; studeo, exerceo* vel *colo* (ut *artem*); *contendo, id ago ut* cet. Phaed. 67. E: τῷ ὄντι ἄρα ... οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες ἀποθνήσκειν μελετῶσι. Phaedr. 228. B: ἵνα μελετῴη (nos: *um sie einzuüben*). Pol. VIII. 559. A: εἰ μελετῴη ἐκ νέου. Phaedr. 274. A: οὐ γὰρ ... ὁμοδούλοις δεῖ χαρίζεσθαι μελετᾶν τὸν νοῦν ἔχοντα. Gorg. 511. B: μελετᾶν τὰς τέχνας ταύτας. C. Soph. 218. D. Conv. 208. A: ὃ ... καλεῖται μελετᾶν, ὡς ἐξιούσης ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης. Legg. I. 643. B. VII. 839. C. Phaed. 80. E: ἅτε μελετῶσα ἀεὶ τοῦτο. Pol. III. 407. B: τῷ μὴ μελετῶντι. VII. 526. C: μανθάνοντι καὶ μελετῶντι. 525. C: οὐκ ὠνῆς ... χάριν ... μελετῶντας cet. Gorg. 448. D: ὅτι τὴν καλουμένην ῥητορικὴν μᾶλλον μεμελέτηκεν ἢ διαλέγεσθαι. Theaet. 174. C: ἐκ τοῦ μὴ μεμελετηκέναι. Phaedr. 260. C: δόξας ... πλήθους μεμελετηκώς. Phaed. 81. E: ὁποῖ' ἄττ' ἂν καὶ μεμελετηκυῖαι τύχωσιν ἐν τῷ βίῳ. Pol. III. 409. B: ἀλλοτρίαν (ἀδικίαν) ἐν ἀλλοτρίαις (ψυχαῖς) μεμελετηκότα. Phaed. 81. E: τοὺς ... γαστριμαργίας ... μεμελετηκότας. Legg. VII. 813. E: πᾶσαν τὴν ἐν ὅπλοις ὄρχησιν καὶ μάχην μεμελετηκυίας. Pol. VI. 500. D: μελετῆσαι εἰς ἀνθρώπων ἤθη ... τιθέναι. V. 455. C: οἶσθά τι ... ὑπὸ ἀνθρώπων

μελετώμενον, ἐν ᾧ οὐ cet. Gorg. 527. B: (ὡς) ἀνδρὶ μελετητέον οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι ἀγαθόν, ἀλλὰ τὸ εἶναι. Pol. III. 407. A. Legg. XII. 942. C.

μέλι, τό, *mel.* Pol. VIII. 564. E: πλεῖστον ... μέλι cet. Tim. 60. B: ὅσον ... διαχυτικὸν ... μέλι τὸ κατὰ πάντων μάλιστα πρόσρημα ἔσχε. Locr. 99. C. Gorg. 493. E: μέλιτος. Phil. 61. C. Pol. VIII. 559. D: κηφήνων μέλιτος. 565. A: ἐὰν μὴ μέλιτός τι μεταλαμβάνῃ. Ep. XIII. 361. B. Legg. VI. 782. C: μέλιτι καρποὶ δεδευμένοι. Ion. 534. A: μέλι καὶ γάλα.

μελίγηρυς, ὁ ἡ, *suaviloquens.* Phaedr. 269. A: τὸν μελίγηρυν Ἄδραστον.

μελίῤῥυτος, ὁ ἡ, *mellifluens.* Ion. 534. A: ἀπὸ κρηνῶν μελιῤῥύτων.

μέλιττα, ἡ, *apis.* Phaed. 91. C: ὥσπερ μέλιττα (τὸ κέντρον ἐγκαταλιπών). Men. 72. B: μελίττης πέρι. Ion. 534. B: ὥσπερ αἱ μέλιτται. Phaed. 82. B: μελιττῶν. Polit. 293. D: οἷον σμήνη μελιττῶν. Legg. VIII. 843. D: τῇ τῶν μελιττῶν ἡδονῇ ξυνεπόμενος. Critia 111. C: ἃ νῦν ... ἔχει μελίτταις μόναις τροφήν. Pol. II. 363. B: μελίσσας (Hom.).

μελιττουργός, ὁ, *apiarius.* Pol. VIII. 564. C: σοφὸν μελιττουργόν (al. μελιτουργόν). Legg. VIII. 842. D: νομεῦσι καὶ μελιττουργοῖς.

μελίχλωρος, ὁ ἡ, *instar mellis flavus.* Pol. V. 474. E: μελιχλώρους (v. μελαγχλώρους).

μέλλησις, ἡ, *cunctatio.* Legg. IV. 723. D: μηκέτ' ... διατριβὴν πλείω τῆς μελλήσεως ποιώμεθα.

μέλλω, (cogn. verbo μέλω) pr. est *meditor, cogito* (vern. *gedenken*, h. e. *im Begriffe stehen* vel *bereit seyn*), i. q. *volo, specto, propositum habeo;* in re pos. est vern. *bevorstehen;* atque ponitur non solum in eo quod eventurum vel futurum est, verum etiam in eo quod fieri debere cogitamus (vern. *sollen* et *müssen*). Notione vero eius quod fieri debere cogitatur implicata est notio eius quod fieri potest; iccirco μέλλειν saepenumero est vern. *im Stande seyn.* Theaet. 148. E: οὐδ' ἀπαλλαγῆναι τοῦ μέλλειν (vern. *von dem Gedanken* vel *Vorsatze*). Hipp. mai. 297. E: ἐγώ μοι δοκῶ ... οὐχ οἷός τε σὲ εἶναι περιμένειν μέλλοντα (antec. σκεψάμενος εὖ οἶδ' ὅτι εὑρήσω). In re pos. id quod futurum vel eventurum est designat. Phaedr. 244. C: ᾗ τὸ μέλλον κρίνεται. Prot. 324. B: τοῦ μέλλοντος (ἀδικήματος) χάριν. Parm. 141. E: τοῦ ἔπειτα μέλλοντος. Tim. 72. A: μέλλοντος ... ἢ παρόντος κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ. Theaet. 178. A: περὶ τὸν μέλλοντα χρόνον. Phil. 39. D. Pol. VI. 494. C: τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ δύναμιν. Legg. III. 702. D: εἰς τὴν μέλλουσαν πόλιν. Phaedr. 244. B: εἰς τὸ μέλλον. Theaet. 178. C: τὸ μέλλον ἀποβήσεσθαι.

Parm. 137. A: τρέμοντι τὸ μέλλον (*eventurum*). Phil. 39. C: περὶ ... τῶν μελλόντων. Pol. IX. 572. A. Legg. I. 647. E: φοβεῖσθαι ... τὰ μέλλοντα αὐτῷ πάντα. Cum inf. futuri. Apol. 21. B: μέλλω ... ὑμᾶς διδάξειν cet. Phaedr. 270. B: εἰ μέλλεις ... ῥώμην ἐμποιήσειν. Parm. 148. E: εἰ μέλλει αὐτὸ αὑτοῦ ἅψεσθαι. Phil. 62. B: εἰ μέλλει τις ἡμῶν (nos: *wenn einer im Stande seyn soll*) καὶ τὴν ὁδὸν ἑκάστοτε ἐξευρήσειν οἴκαδε. Pol. II. 376. B. al. Phil. 49. A: εἰ μέλλομεν ... ὄψεσθαι μίξιν. Pol. III. 416. D: εἰ μέλλουσι τοιοῦτοι ἔσεσθαι. IX. 578. E: ὅπου αὐτῷ μηδεὶς τῶν ἐλευθέρων μέλλοι βοηθήσειν. Tim. 70. E. Theaet. 162. B: εἴπερ μέλλοιέν μοι ἐπιτρέψειν. De lege 318. E: ὅταν μέλλῃς ἄνδρα ψέξειν cet. Phaedr. 259. E: εὐθυίαν τἀληθὲς ὧν ἂν ἐρεῖν πέρι μέλλῃ. 325. E: (ἐπειδὰν) μέλλωσι (*im Stande sind*) συνήσειν τὰ γεγραμμένα. Pol. VI. 485. B. I. 141. C: γεγονέναι καὶ μέλλειν ἔσεσθαι. Theaet. 143. B: ἀεὶ μέλλων κελεύσειν ἐπιδεῖξαι. Conv. 198. B: μέλλων λέξειν cet. Pol. II. 376. C: ὁ μέλλων καλὸς κἀγαθὸς ἔσεσθαι φύλαξ πόλεως. Legg. XI. 922. C: μέλλων ἄνθρωπος τελευτήσειν. Theaet. 178. D: τοῦ μέλλοντος ἑστιάσεσθαι. Phaedr. 232. B: ἢ γεγενημένης ἢ μελλούσης ἔσεσθαι τῆς ἐπιθυμίας. Charm. 173. C: τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι. Phaedr. 260. A: τῷ μέλλοντι ῥήτορι ἔσεσθαι. 262. A: τὸν μέλλοντα ἀπατήσειν ... ἄλλον. 271. C: τὸν μέλλοντα ῥητορικὸν ἔσεσθαι. 233. B: τὴν μέλλουσαν ὠφέλειαν ἔσεσθαι. Pol. VII. 516. D: τὸ μέλλον ἥξειν. Conv. 178. C: τοῖς μέλλουσι καλῶς βιώσεσθαι. Phil. 40. D: ἐπὶ τοῖς μηδὲ μέλλουσί ποτε γενήσεσθαι. Pol. VII. 525. B: τοὺς μέλλοντας ἐν τῇ πόλει τῶν μεγίστων μεθέξειν. IX. 582. A: τὰ μέλλοντα καλῶς κριθήσεσθαι. Charm. 173. E: τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι πάντα. Gorg. 486. D: πρὸς ἥντινα ἔμελλον προσαγαγὼν αὐτὴν ... εὖ εἴσεσθαι cet. Crat. 418. B: ὃ ἔμελλόν σοι ἐρεῖν. Conv. 215. D: εἰ μὴ ἔμελλον κομιδῇ δόξειν μεθύειν (vern. *wenn ich nicht — würde*). Apol. 38. B: ὅσα (χρήματα) ἔμελλον ἐκτίσειν. Prot. 334. D: εἴπερ ἔμελλές μοι διαλέξεσθαι. Phaedr. 228. C: τελευτῶν ... ἔμελλε ... βίᾳ ἐρεῖν. Tim. 73. C: ὅσα ἔμελλεν αὖ σχήσειν (εἴδη). Men. 94. D: ὅστις ἔμελλεν (nos: *der im Stande gewesen wäre*) αὐτοῦ τοὺς υἱεῖς ἀγαθοὺς ποιήσειν. Phaed. 75. B: εἰ ἐμέλλομεν (*wenn wir im Stande seyn sollten*) τὰ ἐκ τῶν αἰσθήσεων ἴσα ἐκεῖσε ἀνοίσειν. — Cum inf. praes. Conv. 198. B: πῶς ... οὐ μέλλω ἀπορεῖν καὶ ἐγὼ cet. Alc. I. 114. D: νῦν γοῦν ... μέλλω σε πείθειν τἀναντία cet. Prot. 312. B: ὃ μέλλεις νῦν πράττειν. 324. E: εἴπερ μέλλει πόλις εἶναι (vern. *wenn ein Staat seyn soll*). Phaedr. 271. C: εἰ μέλλει τεχνικῶς ἔχειν. Phaed. 77. C: εἰ μέλλει τέλος ἡ ἀπόδειξις ἔχειν (v. ἕξειν). Parm. 149. A: εἰ μέλλει ἅψις εἶναι. Crat. 432. B: εἰ μέλλει εἰκὼν εἶναι. Pol. II. 370. C: εἰ μέλλει (v. μέλλοι) καλὸν εἶναι. Theaet. 164. C: τί ποτε

μέλλομεν δρᾶν; Polit. 291. C: *εἰ μέλλομεν ἰδεῖν ἐναργῶς τὸ ζητούμενον.* Pol. II. 383. C: *εἰ μέλλουσιν ἡμῖν οἱ φύλακες θεοσεβεῖς ... γίγνεσθαι.* III. 386. A: *εἰ μέλλουσιν εἶναι ἀνδρεῖοι.* Legg. III. 679. D: *ὅτι γενεαὶ ... πολλαὶ ... ἀτεχνότεροι ... μέλλουσιν εἶναι* (vern. *gewesen seyn müssen*) cet. Alc. II. 141. C: *εἰ μέλλοις κακῶς ... χρῆσθαι.* Theag. 128. E: *ὅτι μέλλοι ἀσκεῖν.* Legg. XI. 922. C: *ὅταν ἤδη μέλλειν ἡγώμεθα τελευτᾶν.* Conv. 189. A: *μέλλων λέγειν.* Pol. X. 614. B: *μέλλων θάπτεσθαι.* II. 378. D: *μέλλοντος ... ἀμύνειν.* Soph. 253. A: *τῷ μέλλοντι δρᾶν ἱκανῶς αὐτά.* Pol. VIII. 543. A: *τῇ μελλούσῃ ἄκρως οἰκεῖν πόλει.* Tim. 33. B: *τῷ ... τὰ πάντ᾽ ἐν αὑτῷ ζῷα περιέχειν μέλλοντι ζώῳ.* Phaedr. 263. B: *τὸν μέλλοντα τέχνην ῥητορικὴν μετιέναι.* Pol. IV. 427. D: *τὸν μέλλοντα εὐδαίμονα εἶναι.* X. 615. D: *μέλλοντες ἀνιέναι.* Legg. XI. 922. B: *αἱ ... τῶν τελευτᾶν μελλόντων ἐπιθυμίαι.* Pol. IV. 419: *τοῖς μέλλουσι μακαρίοις εἶναι.* Conv. 174. E: *μέλλοντας δειπνεῖν.* Pol. IX. 591. D: *ἐάνπερ μέλλῃ τῇ ἀληθείᾳ μουσικὸς εἶναι.* Alc. I. 110. B: *τί ἔμελλον ποιεῖν —;* Euthyd. *αὐτὸς ... ἔμελλον* (al. *ἤμελλον*) *λέγειν.* Pol. VIII. 544. B: *ὅπερ τότε ἔμελλες λέγειν.* Soph. 266. D: *τὸ δὲ φανταστικὸν ἔμελλεν εἶναι γένος* (vern. *seyn musste*). Prot. 320. D: *ἐπειδὴ δ᾽ ἄγειν αὐτὰ πρὸς φῶς ἔμελλον* cet. — Cum inf. aor. Critia 108. A: *εἰ μέλλεις αὐτὰ δυνατὸς γενέσθαι παραλαβεῖν.* Gorg. 525. A: *οἷ μέλλει ἐλθοῦσα ἀνατλῆναι τὰ προσήκοντα πάθη.* Pol. VI. 491. A: *εἰ τελέως μέλλει φιλόσοφος γένεσθαι.* Polit. 268. D: *εἰ μὴ μέλλοιμεν* (*μέλλομεν*?) ... *καταισχῦναι τὸν λόγον.* Phaedr. 247. D: *ὅσῃ ἂν μέλλῃ τὸ προσῆκον δέξασθαι* (v. *δέξεσθαι*). Eryx. 396. B: *εἰ ... ἐμέλλετε ... μᾶλλον ἐχθρῶν ἀντὶ φίλων ἀπαλλαγῆναι.* Ep. VII. 326. C: *σώφρων δὲ οὐδ᾽ ἂν μελλήσει ποτὲ γενέσθαι.* — Praec. *μέλλει* ponitur ubi nos verb. *sollen* usurpamus, ita ut infin. ex antecedd. intelligi oporteat. Sic *ἀλλὰ τί μέλλει;* (vern. *warum sollte er nicht?* Pol. I. 349. D. Hipp. min. 373. D.) *πῶς γὰρ οὐ μέλλει;* (Gorg. 506. E. Pol. IX. 583. A.) et *τί δ᾽ οὐ μέλλει;* (Theaet. 159. C. Pol. X. 605. C. VIII. 566. D. 568. A: *τί δ᾽ οὐ μέλλουσιν;*) *cunctor* (proprie vern. *sich bedenken* vel *besinnen*). Legg. IV. 712. B: *ἴωμεν δὴ καὶ μὴ μέλλωμεν ἔτι.* X. 887. C: *μέλλειν ... οὐκέτι ἐγχωρεῖ λέγειν.* Critia 108. E: *μελλητέον οὐδὲν ἔτι.*

μελοποιία, ἡ, cantus compositio. Pol. III. 404. D: *τῇ μελοποιίᾳ.* Conv. 187. D: *ὃ δὴ μελοποιίαν καλοῦσιν.*

μελοποιός, ὁ ἡ, lyricus. Ion. 533. E: *οἱ μελοποιοὶ οἱ ἀγαθοί.* 534. A. Prot. 326. B: *μελοποιῶν.* Ion. 534. A: *τῶν μελοποιῶν ἡ ψυχή.*

μέλος, τό, quod concinit (cum lyra), h. e. *carmen* (praec. lyricum); etiam *cantus* et *modi* (vern. *Melodie*). Pol. III. 398. D: *ὅτι τὸ μέλος ἐκ τριῶν ἐστὶ συγκείμενον, λόγου τε καὶ*

ἁρμονίας καὶ ῥυθμοῦ. Legg. II. 656. C: ῥυθμοῦ ἢ μέλους ἢ ῥήματος ἐχόμενον. III. 700. B: εἰς ἄλλο ... μέλους εἶδος. Ion. 536. C. Defin. 414. D: ἄνευ μέλους. Pol. III. 400. A: ποδί τε καὶ μέλει. X. 607. D: ἐν μέλει ἤ τινι ἄλλῳ μέτρῳ. Gorg. 532. C: εἴ τις περιέλοιτο τῆς ποιήσεως πάσης τό τε μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸ μέτρον. Phil. 51. D: τὰς ἕν τι καθαρὸν ἱείσας μέλος. Legg. II. 654. E: μέλος καὶ ᾠδὴν cet. 669. C: ὥστε ... τὸ σχῆμα γυναικῶν καὶ μέλος ἀποδοῦναι. XII. 947. C: τὸ πάτριον μέλος ἐφυμνεῖν. II. 655. A: ἐν ... μουσικῇ καὶ σχήματα ... καὶ μέλη ἔνεστι. B. 670. D. Gorg. 449. D: περὶ τὴν τῶν μελῶν ποίησιν. Pol. III. 398. C: περὶ ᾠδῆς τρόπου καὶ μελῶν. Legg. II. 670. B. Ion. 534. D: σχεδόν τι πάντων μελῶν κάλλιστον. Conv. 187. D: χρώμενον ὀρθῶς τοῖς πεποιημένοις μέλεσί τε καὶ μέτροις. Pol. II. 379. A: ἐάν τέ τις αὐτὸν ἐν ἔπεσι ποιῇ, ἐάν τε ἐν μέλεσιν, ἐάν τε ἐν τραγῳδίᾳ. 399. C: ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε καὶ μέλεσιν. X. 607. A: ἐν μέλεσιν ἢ ἔπεσιν. Legg. II. 656. A: ἢ σχήμασιν ἢ μέλεσιν. VIII. 840. C: ἐν μέλεσιν ᾄδοντες. II. 656. D: καλὰ ... μέλη. 660. A: ἐν ἁρμονίαις μέλη ποιοῦντα. VII. 800. A: παρὰ τὰ δημόσια μέλη τε καὶ ἱερά. 812. D: ἄλλα ... μέλη τῶν χορδῶν ἱεισῶν. Ion. 534. A. B. De lege 317. D: τίς ... κρουμάτων ἐπὶ τὰ μέλη ἀγαθὸς νομεύς —; Hinc ἐν μέλει, *concinne, recte* (Soph. 227. D: ἐν μέλει φθεγξόμεθα.) et παρὰ μέλος τι εἰπεῖν vel φθέγγεσθαι (propr. *vocem absonam mittere*, h. e. *falsi quid* vel *absurdi dicere*). Phil. 28. B: ἵνα μηδὲν ... ἐξαμαρτάνοντες παρὰ μέλος φθεγξώμεθά τι. Critia 106. B: παρὰ μέλος ... εἴ τι περὶ αὐτῶν ἄκοντες εἴπομεν. Legg. III. 696. D: παρὰ μέλος ... φθέγξασθαι. — Plur. partes inter se concinentes unumque vivum efficientes, h. e. *membra* (comp. vern. *Lied* et *Glied*). Tim. 76. E: πάντ' ... τὰ τοῦ θνητοῦ ζώου ... μέρη καὶ μέλη. Theaet. 209. B: ἓν ἕκαστον τῶν μελῶν. Legg. VII. 794. D. 795. E: τῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ μελῶν καὶ μερῶν. Conv. 190. A: ὀκτὼ ... οὖσι τοῖς μέλεσιν ἀπερειδόμενοι. Phaed. 98. D: κάμπτεσθαι ... τὰ μέλη. Phil. 14. E: ἑκάστου τὰ μέλη τε καὶ ἅμα μέρη διελὼν τῷ λόγῳ. Tim. 70. B. Critia 120. A: πάντα τοῦ ταύρου τὰ μέλη. Alc. I. 121. D.

μελῳδία, ἡ, *cantus* vel *carmen* (lyricum). Legg. XI. 935. E: ποιητῇ ... κωμῳδίας ἢ ἰάμβων ... ἢ ... μελῳδίας. VII. 790. E: μελῳδίαν. 812. D: τοῦ τὴν μελῳδίαν ξυνθέντος ποιητοῦ. 798. E: κατὰ ὀρχήσεις ἢ κατὰ μελῳδίας.

μελῳδός, *cantor* (lyricus). Legg. IV. 723. D: τῷ μελῳδῷ.

μελῳδῶ, *canto*. Legg. II. 655. D: τὰ ῥηθέντα ἢ μελῳδηθέντα.

μεμελημένως, *accurate*. Prot. 344. B: πάνυ γὰρ χαριέντως καὶ μεμελ. ἔχει.

μεμηνιμένως, iracunde. Ep. III. 319. B: σὺ ... μάλα ἀπεκρίνω μεμηνιμένως.

μεμπτός, ή, όν, contemnendus. Theaet. 187. C: καίτοι οὐκ ἂν εἴη μεμπτὸς μισθὸς ὁ τοιοῦτος. Legg. IV. 716. B: ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ.

μέμφομαι, reprehendo, vitupero, exprobro. Conv. 222. A: ἃ μέμφομαι. Crit. 50. D. Gorg. 470. A: διότι μέμφει τὴν τοιαύτην δύναμιν. 491. B: μέμφει μοι. Crit. 50. D. Prot. 339. D: ὅς γε ... τοῦτον μέμφεται. Theag. 126. E: εἰ ... μέμφοιτο σοὶ τῷ πατρὶ ὅτι cet. Legg. I. 642. B: εἴ τι μέμφοιντο. Conv. 213. E: μή μοι μέμφηται ὅτι cet. Gorg. 519. E: μέμφεσθαι τούτῳ ὅτι cet. 520. B: μέμφεσθαι τούτῳ τῷ πράγματι ὃ αὐτοὶ παιδεύουσιν. Apol. 41. E: τοῦτο αὐτοῖς ἄξιον μέμφεσθαι. Euthyd. 305. B: μεμφόμενος τὴν φιλοσοφίαν. Prot. 346. C: ἐκείνους μεμφόμενος. Pol. II. 377. D: τί αὐτῶν μεμφόμενος λέγεις; Id. Legg. III. 685. A. Theag. 123. C: εἰ ... ἐμέμφου τῷ πατρί. Ep. VII. 349. D: ἐμέμφετο Διονυσίῳ. Phaedr. 234. B: τοῖς ... μὴ ἐρῶσιν οὐδεὶς πώποτε ... ἐμέμψατο ὡς cet. Pol. III. 406. A: οὐκ ἐμέμψαντο τῇ δούσῃ πιεῖν. VI. 487. A: οὐδ' ἂν ὁ Μῶμος ... τό γε τοιοῦτον μέμψαιτο. Conv. 220. E: τοῦτό γέ μοι οὔτε μέμψει cet. Pol. VI. 487. A: ἔστιν οὖν ὅπῃ μέμψει τοιοῦτον ἐπιτήδευμα —; VII. 536. B: ἡ ... δίκη ἡμῖν οὐ μέμψεται αὐτή. Legg. X. 910.

μέμψις, ἡ, reprehensio. Legg. III. 684. D: οὐκ ἦν τοῖς νομοθέταις ἡ μεγίστη τῶν μέμψεων cet.

μέν, particula est restringens et affirmans, Lat. *quidem,* vern. *wohl, wenigstens* (saepenumero vero nulla exprimi potest particula). Atque ita ponitur μέν etiam non seq. δέ, siquidem ea orationis pars in qua δέ sequi debebat in particula μέν restringendi et excludendi vim habente latet (ut in vern. *ich wohl* tecte latet *wenn auch nicht die anderen* vel tale quid); saepissime vero μέν simpliciter affirmat. Prot. 312. C: ἐγὼ μὲν ... τοῦτον εἶναι τὸν τῶν σοφῶν ἐπιστήμονα. 343. D. 361. E: τῶν μὲν τηλικούτων καὶ πάνυ. Phaedr. 228. B: ὡς μὲν ἐγὼ οἶμαι. 242. C: ὅσον μὲν ἐμαυτῷ μόνον ἱκανός. Gorg. 460. A: ἀλλ' ἐγὼ μὲν (*equidem*) ... οἶμαι cet. 465. D: ὃ μὲν οὖν ἐγώ φημι τὴν ῥητορικὴν εἶναι ἀκήκοας. E: ἴσως μὲν οὖν ἄτοπον πεποίηκα cet. 503. B. Phaed. 58. A: ναί, ταῦτα μὲν ἡμῖν ἤγγειλέ τις. Theaet. 171. E: ἐκεῖνος μὲν ... ξυγχωρεῖ cet. 201. B: ἀλλὰ πεῖσαι μέν. Soph. 221. A: δοκῶ μὲν ... τοῦτ' αὐτὸ νῦν ἀποτετελέσθαι. 252. D: τοῦτο μὲν οἷός τε κἀγὼ διαλύειν. Crat. 390. B: εἰκὸς μὲν cet. Conv. 174. D: ὡς ἐγὼ μὲν οὐχ ὁμολογήσω ἄκλητος ἥκειν, ἀλλ' ὑπὸ σοῦ κεκλημένος. Pol. IV. 423. B: οἶμαι μὲν ... τόνδε. Apol. 21. D: ἐλογιζόμην ὅτι τούτου μὲν τοῦ ἀνθρώπου ἐγὼ σοφώτερός εἰμι. — In orat. interrogativa affirmandi sensum habet. Theaet. 161. E: τὸ ... ἐπισκοπεῖν ...

οὐ μακρὰ μὲν καὶ διωλύγιος φλυαρία —; Men. 82. B: Ἕλλην μέν ἐστι καὶ ἑλληνίζει; (ubi vern. est *doch*). Charm. 153. C: παρεγένου μὲν ... τῇ μάχῃ. Ad quod respond. Παρεγενόμην. — Partt. μέν et δέ modo copulant (ut ὁ μὲν ... ὁ δέ, ἐνίοτε μὲν — ἐνίοτε δέ, τοτὲ μὲν — τοτὲ δέ, ἔστι μὲν — ἔστι δέ al., ubi vern. nullas usurpat partt.) modo opponendi vim habent (vern. *wohl* — *aber*, velut Theaet. 171. A: εἰ δὲ αὐτὸς μὲν ᾤετο, τὸ δὲ πλῆθος μὴ συνοίεται. Prot. 338. C. Apol. 21. D: οὗτος μὲν ... ἐγὼ δὲ cet. al. innumer.). Partt. μέν et δέ etiam in una eademque orationis parte nectuntur. Crit. 44. B. Etiam aliae partt. in altera orationis parte sequuntur, velut ἀλλά, ἀτάρ, καὶ — αὖ, μέντοι, μήν al. — Part. μέν saepenumero praemittitur voci quam sequi debebat. Phaedr. 263. B: ἐν μὲν ἄρα τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὔ. Theaet. 167. E: (ὅταν τις) ἐν μὲν τῷ παίζῃ ... ἐν δὲ τῷ διαλέγεσθαι σπουδάζῃ. Legg. V. 734. A. Bis ponitur in eodem orationis circuitu. Pol. III. 421. A: εἰ μὲν οὖν ἡμεῖς μὲν φύλακας ὡς ἀληθῶς ποιοῦμεν cet. Apol. 28. E: ὅτε μὲν — τότε μὲν cet. Seq. part. ἄρα. Phaedr. 263. B. Pol. V. 467. D. Cum part. γάρ: μὲν γάρ (Gorg. 523. C: νῦν μὲν γὰρ κακῶς αἱ δίκαι δικάζονται), μὲν γὰρ δή, μὲν γὰρ οὖν, μὲν γάρ που al. Cum part. γε (Conv. 205. D: καὶ λέγεταί μέν γέ τις ... λόγος cet. Pol. III. 406. E.), γέ που (Pol. VIII. 559. B: ἡ μέν γέ που τοῦ σίτου κατ' ἀμφότερα ἀναγκαία. Legg. X. 896. E.) Cum part. δή (Phaedr. 258. E: σχολὴ μὲν δή. Gorg. 470. B: τοῦτο μὲν δὴ ... ὁμολογεῖται.), ἀλλὰ μὲν δὴ — γε (Phaed. 75. A.), καὶ μὲν δή, *sane quidem*, *vero* (Polit. 287. D. Crat. 396. D.); acced. part. γέ (Gorg. 466. B. 507. B. Theaet. 155. E. Conv. 197. A. Pol. VII. 526. B.), οὐ μὲν δή, *neque tamen* (Theaet. 148. E.) et acced. γέ (Phaedr. 259. B. Theaet. 187. A. Phil. 46. B.). Partt. μὲν οὖν affirmandi vim habent. Phaed. 61. D: ἃ μὲν οὖν τυγχάνω ἀκηκοώς, φθόνος οὐδεὶς λέγειν. Pol. X. 604. D: φήσομεν μὲν οὖν. Similiter in dictionn. μάλιστα μὲν οὖν, πάνυ μὲν οὖν al. In resp. corrigit id quod alter dixit, Lat. *imo* (vern. *nein, vielmehr*). Gorg. 466. A: κολακείας μὲν οὖν ἔγωγε εἶπον μόριον. E: ἐγὼ οὔ φημι; φημὶ μὲν οὖν ἔγωγε. 470. B: σὺ μὲν οὖν ... (*du vielmehr*) ἀπόκριναι ταὐτὸ τοῦτο. Conv. 201. C. Crit. 44. B: ὡς ἄτοπον τὸ ἐνύπνιον, ὦ Σώκρατες. ΣΩ. ἐναργὲς μὲν οὖν cet.

μένος, τό, *vis.* Tim. 70. B: τὸ τοῦ θυμοῦ μένος (sic Par. A. pro vulg. γένος). Locc. Homerr. (Crat. 415. A. Conv. 179. B. et Pol. III. 389. E.) est *animus*.

μέντοι affirmandi vel asseverandi vim habet eamque modo fortiorem (vern. *wohl, allerdings, in der That,* ut in resp.) modo leniorem (quam non particula, sed ipso orationis sono exprimimus), praec. in resp. Phaed. 65. D: φάμεν μέντοι

νὴ Δία. 68. B: πολλὴ μέντοι νὴ Δία. 73. D: καὶ ἄλλα που μυρία τοιαῦτ' ἂν εἴη. Μυρία μέντοι νὴ Δί, ἔφη ὁ Σιμμίας. Phaedr. 238. D: τούτων μέντοι σὺ αἴτιος. Gorg. init. τούτων μέντοι ... αἴτιος Χαιρεφῶν ὅδε. Soph. 245. B: ἀληθέστατα μέντοι λέγεις. Conv. 176. B: τοῦτο μέντοι εὖ λέγεις cet. Pol. I. 329. C: ἀσμεναίτατα μέντοι αὐτὸ ἀπέφυγον. 332. A: ἄλλο μέντοι νὴ Δία, ἔφη. Affirmat c. part. καί: καὶ μέντοι et καὶ μέντοι καί (*atque etiam, quin etiam*). Phaedr. 266. B. Theaet. 143. 144. C. Polit. 291. B. Conv. 222. A. Pol. I. 331. D. IX. 588. A. Est etiam *vero*, *autem* (Prot. 309. B: ἄτοπον μέντοι τί σοι ἐθέλω εἰπεῖν. Sic praec. ἀλλὰ μέντοι, v. I. p. 102 sq.), et *tamen*, *attamen* vel *quamquam* (praec. si seq. ὅμως, ut Conv. 207. D.). Prot. init. ἀνὴρ μέντοι. Phaedr. 244. A: θείᾳ μέντοι δόσει διδομένης. Phaed. 228. D. Sic praec. οὐ μέντοι et οὐ μέντοι γε. Prot. 312. D. Phaed. 61. C. 108. D. Crat. 424. C. 433. D: μὴ μέντοι καλῶς γε κεῖσθαι. Pol. I. 329. E: καὶ λέγουσι μέν τι, οὐ μέντοι γε ὅσον οἴονται. 331. E: ἀλλὰ μέντοι ... Σιμωνίδῃ γε οὐ ῥᾴδιον ἀπιστεῖν. II. 375. D: οὐ μέντ' ἂν ἥκιστα cet. III. 408. D. Men. 86. C: οὐ μέντοι ... ἀλλ' (*attamen*) ἔγωγε ἐκεῖνο ἂν ἥδιστα ... σκεψαίμην cet. In orat. interrogativa verti potest germ. *denn* et *doch*. Prot. init. οὐ σὺ μέντοι Ὁμήρου ἐπαινέτης εἶ —; Phaedr. 236. D: τίνα μέντοι, τίνα θεῶν; 261. C: οὐκ ἀντιλέγουσι μέντοι; Theaet. 163. E: μνήμην οὐ λέγεις μέντοι τι; Pol. I. 339. B. VII. 521. D. al.

μένω, *maneo, permaneo, persevero; exspecto; sto, consisto*. Phaedr. 247. A: μένει ... ἐν θεῶν οἴκῳ μόνη. Gorg. 480. B: εἴπερ τὰ πρότερον μένει ἡμῖν ὁμολογήματα. Crat. 440. A: εἰ ... μηδὲν μένει. Conv. 183. E: διὰ βίου μένει. Pol. II. 381. C: μένει ἀεὶ ἁπλῶς ἐν τῇ αὐτοῦ μορφῇ. Legg. XII. 951. C. Ep. VII. 346. C: μένε ἐπὶ τούτοις τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον. X. 358. C: μένε ἐν τοῖς ἤθεσιν, οἷσπερ καὶ νῦν μένεις. Phaedr. 253. D: καὶ νῦν ἔτι ἡμῖν ταῦτα μενέτω. Soph. 248. A. Legg. I. 644. A. Pol. I. 327. C: ἢ μένετ' αὐτοῦ. 328. A: ἀλλὰ μένετε. Apol. 28. D: ἵνα μὴ ἐνθάδε μένω. Legg. X. 894. A: ὁπόταν μένῃ. V. 744. C: ὅταν ... μένωσιν ἐν τῷ αὐτῷ τιμήματι. Conv. 217. D: προσηνάγκασα αὐτὸν μένειν. Tim. 82. B: σῶν καὶ ὑγιὲς μένειν. Legg. VII. 797. B: μένειν ἡσυχῇ. Euth. 11. B: οὐκ ἐθέλει μένειν. Euthyd. 288. A: ἐν ταὐτῷ μένειν. Tim. 37. D: μένοντος αἰῶνος ἐν ἑνί. 83. A: τῷ ... μένοντι κατὰ χώραν. Prot. 356. E: μένουσαν (τὴν ψυχὴν) ἐπὶ τῷ ἀληθεῖ. Crat. 426. E: ἑώρα γὰρ ... τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ ἥκιστα μένουσαν, μάλιστα δὲ σειομένην. Pol. X. 621. C: αὐτοῦ ... μένοντες ἐνθάδε. Euth. 15. B: μὴ μένοντες, ἀλλὰ βαδίζοντες. Lach. 191. E: μένοντες ἢ ἀναστρέφοντες. Pol. VIII. 558. A: οὐδὲν ἧττον αὐτῶν μενόντων. Tim. 83. E. Theaet.

201. A: *μένουσι* (antec. *ἰόντες*) *δὲ δῆλον οὐδέν*. Pol. II. 371. C: *αὐτοῦ ... μένοντας ... περὶ τὴν ἀγοράν*. Legg. IV. 706. C: *μένοντας ἐπιφερομένων πολεμίων*. V. 758. B. Lach. 191. C. Pol. V. 466. C: *κατά τε πόλιν μενούσας* cet. Phaedr. 261. D: *μένοντά τε ... καὶ φερόμενα*. Crat. 437. C. Tim. 42. E: *ἔμενεν ἐν τῷ ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει*. Legg. III. 677. C. Euth. 11. D. Legg. III. 685. A: *τὸ δὲ ἓν μόνον ἔμεινε, τὸ τῆς ὑμετέρας πόλεως*. Conv. 223. A: *οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν ἐνθάδε μείναιμι*. Pol. II. 360. B: *ὃς ἂν μείνειεν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ*. IV. 425. B. Legg. VI. 752. C: *εἰ ... μείναιμέν πως τοσοῦτον χρόνον, ἕως* cet. Phaed. 92. A: *ἐάνπερ μείνῃ ἥδε ἡ οἴησις*. Tim. 57. B. Pol. VII. 539. D: *ἐπὶ λόγων μεταλήψει μεῖναι ἐνδελεχῶς* cet. Legg. VI. 752. B. VIII. 850. C: *μείνας*. Pol. VI. 496. B: *μεῖναν ἐπ' αὐτῇ* (*τῇ φιλοσοφίᾳ*). Legg. VI. 753. B: *μεινάσης τῆς πολιτείας*. X. 888. C: *μείναντα ἐν ταύτῃ τῇ διανοήσει*. Pol. VI. 494. A: *ἐν τῷ ἐπιτηδεύματι μείνασαν*. Legg. III. 682. D: *δέκα ... ἔτη μείναντες*. Phaed. 107. E: *μείναντας ὃν χρὴ χρόνον*. Pol. V. 466. C: *μενεῖ ἐπὶ τούτῳ τῷ βίῳ*. VIII. 546. A. Legg. VIII. 833. C: *μενοῦμεν τούτους, ἕως ἂν ἔλθωσιν*. XI. 937. B: *ἦ μὴν μενεῖν*. Hipp. min. 371. D. Legg. III. 692. A: *τὴν μενοῦσαν* (v. *μὲν οὖσαν*) *μάλιστα ἀρχήν*. Pol. I. 328. B: *ἔοικεν ... μενετέον εἶναι*.

μερίζω, *divido, partior*. Polit. 292. C: *κατὰ τοῦτον ... τὸν τρόπον μερίζοντες*. Locr. 99. D: *μερίξας*. Parm. 131. C: *εἰ αὐτὸ τὸ μέγεθος μεριεῖς*. Ib. *τὸ ἓν εἶδος ἡμῖν τῇ ἀληθείᾳ μερίζεσθαι*. Locr. 100. A. Parm. 144. B: *μεμέρισται*. Locr. 96. D: *μεμερισμένα* (*φορά*). Parm. 144. D: *μεμερισμένον*. Soph. 245. A. Tim. 37. A: *ἀνὰ λόγον μερισθεῖσα*. 56. D: *ὕδωρ ... ὑπὸ πυρὸς μερισθέν*. 81. B: *ἕκαστον τῶν ἐντὸς μερισθέντων*. Polit. 261. C: *μερισώμεθα εἰς δύο τὸ ξύμπαν*. Med. etiam *vindico*. Ep. IX. 358. A: *τῆς γενέσεως ἡμῶν τὸ μέν τι ἡ πατρὶς μερίζεται* cet.

μέριμνα, ἡ, *meditatio*. Riv. 134. B: *λεπτὸν ὑπὸ μεριμνῶν*.

μεριμνῶ, *meditor*. Pol. X. 607. C: *οἱ λεπτῶς μεριμνῶντες* (e poët. vel philos.).

μερίς, ἡ, *pars, portio*. Legg. III. 692. B: *οὐδ' ἡ Ἀριστοδήμου μερὶς ἐσώθη ποτ' ἄν*. Soph. 266. A: *ἀφ' ἑκατέρας τῆς μερίδος*.

μερισμός, ὁ, *partitio*. Legg. X. 903. B: *εἰς μερισμὸν τὸν ἔσχατον*.

μεριστός, ή, όν, *dividuus*, h. e. *divisus* (Parm. 144. D: *τό γε μεριστόν*) et, id quod poster. dixerunt, *divisibilis*. Tim. 35. A: *τῆς ... περὶ τὰ σώματα γιγνομένης μεριστῆς* (*οὐσίας*). Locr. 95. C: *τᾶς μεριστᾶς οὐσίας*. 94. A: *μεριστάν*. Parm. 131. C: *μεριστὰ ... αὐτὰ τὰ εἴδη*.

μέρμερος, ὁ ἡ, *difficilis, is cui aegre satisfacias.* Hipp. mai. 290. E: μέρμερος πάνυ ἐστίν.

μέρος, τό, *pars, portio.* Prot. 322. B: ἧς μέρος πολεμική. Legg. X. 903. B: ὧν καὶ τὸ μέρος ... ἕκαστον τὸ προσῆκον πάσχει καὶ ποιεῖ. Tim. 30. C: τῶν ... ἐν μέρους εἴδει πεφυκότων. Legg. VI. 784. A: μέχρι τρίτου μέρους ὥρας. Pol. I. 344. B: ὧν ἐφ' ἑκάστῳ μέρει ὅταν τις ἀδικήσας μὴ λάθῃ. V. 460. C: ἔν τινι μέρει τῆς πόλεως. VI. 484. D: μηδ' ἐν ἄλλῳ μηδενὶ μέρει ἀρετῆς ὑστεροῦντας. Legg. XII. 943. A: ἐν μέρει τινὶ τεταγμένον. Epin. 991. A: τῷ αὐτῷ μέρει .... ὑπερέχον τε καὶ ὑπερεχόμενον. Vocc. ἐν μέρει etiam ita ponuntur ut accusativi fere amplificatio sint (vern. *für* vel *als*). Theaet. 155. E: οὐκ ἀποδεχόμενοι ὡς ἐν οὐσίας μέρει. Pol. I. 347. A: ὡς ἐν μισθοῦ μέρει εἴρηκας. 348. E: εἰ ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας τίθης μέρει τὴν ἀδικίαν. II. 370: μὴ ἐν παρέργου μέρει. IV. 424. D: ὡς ἐν παιδιᾶς γε μέρει. Cum art. est *pro mea* (*sua* al.) *parte* (Conv. 198. C. 199. A.); etiam *vicissim* (Gorg. 474. A. Soph. 207. E. Phil. 50. E. Men. E.). Ἐν μέρει valet quoque *alternis* vel *unum post alterum.* Prot. 347. D: λέγοντάς τε καὶ ἀκούοντας ἐν μέρει ἑαυτῶν κοσμίως. Gorg. 462. A: ἐν τῷ μέρει ἐρωτῶν τε καὶ ἐρωτώμενος. 496. B: ἀλλ' ἐν μέρει ... ἑκάτερον καὶ λαμβάνει καὶ ἀπολλύει. Theaet. 189. E: ἤτοι ἅμα γε ἢ ἐν μέρει. Soph. 242. E. Polit. 265. A. Legg. VII. 819. B: ἐν μέρει καὶ ἐφεξῆς. Cum v. ἕκαστος est *deinceps singuli, unus post alterum,* etiam *unusquisque.* Crat. 410. D: τὸ ... τὰ φυόμενα καὶ τὰ γιγνόμενα ἐν μέρει ἕκαστον προάγον εἰς φῶς. Conv. 214. B: ἕκαστον ἐν μέρει λόγον περὶ Ἔρωτος εἰπεῖν. Pol. V. 468. B. 520. C. IX. 571. C. X. 617. D. Legg. IX. 876. B. XII. 947. B. — Prot. 338. E: παιδείας μέγιστον μέρος εἶναι cet. Polit. 310. C: πλεῖστον τῇ δυσχερείᾳ μέρος ἀπονέμοντες (Lat. *plurimum — tribuentes.* Id. Alc. II. 146. A.). Pol. I. 331. B: μέγα μέρος εἰς τοῦτο ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις συμβάλλεται. (Id. Legg. VIII. 836. D.) IX. 574. A: ἐὰν τὸ αὐτοῦ μέρος ἀναλώσῃ. Tim. 86. D: κατὰ τὸ πολὺ μέρος (*magna ex parte*). 90. C: τούτου μηδὲν μέρος ἀπολείπειν. Critia 119. D: μέρος ἴσον ἀπονέμοντες. Legg. VI. 757. D: κατά τι μέρος (*ex aliqua parte*). IX. 923. D: πρὸς μέρος. Epin. 978. C: εἰς τὸ τῆς νυκτὸς ... μέρος. Κατὰ μέρος, *singulatim.* Theaet. 157. B: δεῖ ... καὶ κατὰ μέρος οὕτω λέγειν καὶ περὶ πολλῶν ἀθροισθέντων. Soph. 246. C. Polit. 278. E. Legg. VIII. 835. A. Etiam est *ordine, alternis.* Legg. II. 671. C: τὸ κατὰ μέρος σιγῆς καὶ λόγου ... ὑπομένειν. — Theaet. 204. A: οὗ ἂν ᾖ μέρη. Pol. VI. 495. A: αὐτὰ τὰ τῆς φιλοσόφου φύσεως μέρη. Tim. 76. E: μέρη καὶ μέλη. Theaet. 204. A: τῶν πάντων μερῶν. Pol. VIII. 552. A: μηδὲν ὄντα τῶν τῆς πόλεως μερῶν. Legg. VII. 795. E: τῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ μελῶν καὶ μερῶν. Phil. 12. E:

τοῖς μέρεσιν αὐτοῦ. Phaedr. 246. E: κατὰ ἕνδεκα μέρη κεκοσμημένη. Soph. 235. C: ἐὰν ... κατὰ μέρη τῆς μιμητικῆς δύνηταί πῃ. Phil. 14. E: ἑκάστου τὰ μέλη τε καὶ ἅμα μέρη διελών. 30. B: κατὰ μεγάλα μέρη. Pol. X. 611. D: τὰ ... παλαιὰ τοῦ σώματος μέρη cet. Tim. 53. D. 88. C. Legg. I. 633. B: κατὰ μεγάλα μέρη καὶ διαφανῆ λέγων περὶ τῶν ἡδονῶν. XI. 934. B: λωφῆσαι μέρη πολλὰ (*multum*) τῆς τοιαύτης ξυμφορᾶς. 935. B: ἣ μεγαλονοίας ἀπώλεσε μέρη πολλά. Κατὰ μέρη, *per partes* vel *singulatim*. Theaet. 182. B: κατὰ μέρη οὖν ἄκουε. Pol. I. 344. B: οἱ κατὰ μέρη ἀδικοῦντες. Tim. 55. E: κατά τε μέρη καὶ καθ' ὅλον. Legg. VII. 824. XII. 944. A. **pars virilis* vel *partes*. Pol. VII. 540. B: ὅταν ... τὸ μέρος ἥκῃ (nos: *wenn die Reihe sie trifft*). Lach. 180. A: ἤδη οὖν ὑμέτερον μέρος συμβουλεύειν καὶ περὶ τούτου τοῦ μαθήματος. Ep. VII. 328. E: μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γέγονε (*quantum in te fuit*). Conv. 185. D: ἐγὼ ... ἐρῶ ἐν τῷ σῷ μέρει — σὺ δ' ... ἐν τῷ ἐμῷ. Critia 119. C: ἐν ... τῷ καθ' αὑτὸν μέρει. Tim. 17. A: τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀπόντος ἀναπληροῦν μέρος. Phaedr. 256. A: τὸ αὑτοῦ μέρος (*pro sua parte* s. *quantum in ipso est*). Id. Legg. V. 731. B. VI. 762. C. Epin. 985. E. Crit. 45. D: τὸ σὸν μέρος (vern. *von dir aus*), ὅ τι ἂν τύχωσι, τοῦτο πράξουσι. 50. B. 54. C. Ep. VII. 328. E: κατὰ τὸ σὸν μέρος.

μεσεγγυῶ, *apud sequestrem depono*. Legg. XI. 914. D: ἐὰν δὲ τὸ μεσεγγυηθὲν θρέμμα ᾖ.

μεσεύω, *medium quiddam teneo*. Legg. VI. 756. E: ἧς ἀεὶ δεῖ μεσεύειν τὴν πολιτείαν.

μεσημβρία, ἡ, *meridies*. Phaedr. 242. A: ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται ... σταθερά. Conv. 220. D: ἤδη ἦν μεσημβρία. Legg. IV. 722. C: μεσημβρία ... γέγονε. Ax. 372. A: ἐκ μεσημβρίας δὲ παρέσει μοι. Phaedr. 259. A: ἐν μεσημβρίᾳ μὴ διαλεγομένους. D. Legg. X. 897. D: νύκτα ἐν μεσημβρίᾳ ἐπαγόμενοι.

μεσημβριάζω, *meridior*. Phaedr. 259. A: ὥσπερ προβάτια μεσημβριάζοντα περὶ τὴν κρήνην εὕδειν.

μεσόγαια, ἡ, *mediterranea regio* (vern. *Binnenland*). Phaed. 111. A: τοὺς ... ἐν μεσογαίᾳ (v. μεσογείᾳ) οἰκοῦντας.

μεσόγεως, ων (attic. i. q. μεσόγαιος), *media in terra positus*. Legg. X. 909. A: ἐν τῷ τῶν μεσόγεων (sic Vat. et Florr. pro v. μεσογείων) δεσμωτηρίῳ.

μεσόθεν, *e medio*. Locr. 95. D. Soph. 244. E: μεσσόθεν (Parm.).

μέσος, η, ον, *medius*; neutr. *medium* (vern. *die Mitte*). Phil. 43. E: ὁ μέσος βίος. Pol. I. 330. B: μέσος τις γέγονα χρηματιστὴς τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός. VII. 523. C: ὁ μέσος (δάκτυλος). Tim. 62. D: ὁ ... μέσος ἐν αὐτῷ (τ. κόσμῳ) τόπος. Epin. 987. D: ὅτι μέσος ἂν εἴη (ὁ τόπος) χειμώνων τε καὶ τῆς θερινῆς φύσεως. Polit. 303. A: ὥσπερ

ἑνὸς καὶ πλήθους τὸ ὀλίγον μέσον. Parm. 145. B: τό γε μέσον ἴσον τῶν ἐσχάτων ἀπέχει. Pol. IV. 443. D: ὥσπερ ὅρους τρεῖς ἁρμονίας ... νεάτης τε καὶ ὑπάτης καὶ μέσης. Critia 113. D: ἐκ μέσης τῆς νήσου. Gorg. 455. E: περὶ τοῦ διὰ μέσου τείχους. Parm. 138. C: ἐπὶ μέσου βεβηκέναι ἀνάγκη. Pol. V. 474. D: τὸν ... διὰ μέσου τούτων ἐμμετρότατα ἔχειν. Tim. 34. B: ἐκ μέσου ἴσον. Legg. VII. 805. E: τὸ τούτων ... διὰ μέσου. Alc. II. 139. A: ἦ ἔστι τι διὰ μέσου τρίτον πάθος —; Men. 82. C: τὰς διὰ μέσου (γραμμάς). Eryx. 401. E: εἰ ... ἡμῖν τοῦτο ἐκ μέσου ἀναιρεθείη. Ep. III. 316. C: ἐν ἡλικίᾳ ... ὄντος μέσῃ. Phaed. 97. E: ἐν μέσῳ εἶναι. Phil. 35. E: ὅταν ἐν μέσῳ τούτων γίγνηται. Conv. 203. E: σοφίας ... καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστίν. 222. D: ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ. Pol. IV. 427. C: ἐν μέσῳ τῆς γῆς. VIII. 558. A: ἀναστρεφομένων ἐν μέσῳ (*in publico*). IX. 572. E: ταῖς ἐν μέσῳ ταύταις ἐπιθυμίαις. Tim. 32. B: πυρός τε καὶ γῆς ... ἐν μέσῳ θείς. Legg. V. 745. B: τῆς χώρας ... ἐν μέσῳ. XII. 968. E: ἐν κοινῷ καὶ μέσῳ ἔοικεν ἡμῖν κεῖσθαι. Pol. X. 619. A: τὸν μέσον ... τῶν τοιούτων βίον αἱρεῖσθαι. Tim. 36. B: μέσην πρὸς μέσην ἑκατέραν ἀλλήλαις ... προσβαλών. Critia 119. C: κατὰ μέσην τὴν νῆσον. Prot. 337. E: συμβῆναι ... εἰς τὸ μέσον (cf. Pol. VIII. 547. B: εἰς μέσον ὡμολόγησαν). 338. A: μέσον τι ... τεμεῖν (Id. Ep. VIII. 355. D.). Phaedr. 267. A: εἰς μέσον οὐκ ἄγομεν —; Theaet. 162. D: εἰς τὸ μέσον λέγοντες (v. ἄγοντες. Cf. Legg. VII. 817. D.). 180. E: ἀμφοτέρων εἰς τὸ μέσον πεπτωκότες. Soph. 244. E: μέσον τε καὶ ἔσχατα ἔχει. Id. Parm. 137. D. Polit. 284. E: πάνθ᾽ ὁπόσα εἰς τὸ μέσον ἀπῳκίσθη τῶν ἐσχάτων. Parm. 138. C: τὰ περὶ τὸ μέσον φερόμενα. Phil. 14. B: κατατιθέντες ... εἰς τὸ μέσον. 57. A: οὗ δ᾽ ἕνεκα ταῦτα προηνεγκάμεθα εἰς τὸ μέσον. Pol. I. 336. B: ὁ ... εἰς τὸ μέσον φθεγξάμενος ... ἔφη. V. 453. D: ἄν τε εἰς τὸ μέγιστον πέλαγος μέσον (ἐμπέσῃ). VIII. 550. B: εἰς τὸ μέσον ἑλκόμενος. IX. 572. D: κατέστη εἰς μέσον ἀμφοῖν τοῖν τρόποιν. Tim. 34. B: ψυχὴν ... εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ θείς. Critia 112. C: τὸ μέσον ὑπερηφανίας καὶ ἀνελευθερίας μεταδιώκοντες. 113. C: κατὰ ... μέσον πάσης (τῆς νήσου). 121. C: κατὰ μέσον παντὸς τοῦ κόσμου. Legg. II. 664. C: τὰ τοιαῦτα εἰς τὸ μέσον (*in commune*) ᾀδόμενος. IV. 719. A: εἰς τὸ μέσον ... θεῖναι (*in medium proferre*). VI. 756. E: μέσον ἂν ἔχοι μοναρχικῆς καὶ δημοκρατικῆς πολιτείας. XI. 936. A: προφέρειν εἰς τὸ μέσον. Hipp. mai. 298. D: εἰς μέσον παράγοντες. Ep. VIII. 353. E: ἐνεγκὼν εἰς τὸ μέσον. Phil. 17. A: τὰ δὲ μέσα αὐτοὺς ἐκφεύγει. Legg. X. 893. E. Polit. 262. B: διὰ μέσων ... ἰέναι τέμνοντας. Charm. 153. B: ἀναπηδήσας ἐκ μέσων. Legg. VIII. 834. C: τελείων τε καὶ ἀβόλων τοῖς μέσοις. Pol. IV. 432. A: τοὺς μέσους. Phil. 50. D: ἢ μέ-

σας ποιήσεις νύκτας; Legg. I. 634. A: ἄγοντα εἰς μέσας (τὰς λύπας). Prot. 346. D: ὅτι αὐτὸς καὶ τὰ μέσα ἀποδέχεται. Gorg. 485. D: φεύγοντι τὰ μέσα τῆς πόλεως καὶ τὰς ἀγοράς. Phil. 18. C: τὰ φωνήεντα καὶ τὰ μέσα. 31. A. Legg. IV. 715. E: ἀρχήν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἁπάντων ἔχων (ὁ θεός). Hipp. mai. 290. C: τὰ μέσα τῶν ὀφθαλμῶν. Parm. 165. B: ἐν ... τῷ μέσῳ ἄλλα μεσαίτερα τοῦ μέσου. Etiam est *mediocris* (Legg. X. 907. A: ἀνθρώπων μέσων) et, ut Lat. *medius*, qui *nullius est partis*. Legg. XI. 929. E: δώδεκα ... ἄνδρας τῶν νομοφυλάκων ... τοὺς μέσους.

μεσότης, ἡ, *medium*. Locr. 99. A: μία μεσότας ἱκανά ἐστιν. Tim. 32. B: δύο ... μεσότητες συναρμόττουσιν. 36. A: μεσότητας. 43. D: τὰς τῶν ἡμιολίων ... μεσότητας. Legg. V. 746. A.

μεσοτομῶ, *per medium divido*. Polit. 265. A: ὅτι δεῖ μεσοτομεῖν ὡς μάλιστα.

μεστός, ή, όν, *plenus*, *refertus*, *oppletus*. Pol. I. 330. E: ὑποψίας ... καὶ δείματος μεστὸς γίγνεται. IX. 579. B: φόβων καὶ ἐρώτων μεστός. Legg. VIII. 839. B: πολλοῦ σπέρματος μεστός. X. 908. C: παῤῥησίας ... μεστός. Euth. 6. C: ὁ πέπλος μεστὸς τῶν τοιούτων ποικιλμάτων. Phaed. 83. A: ἀπάτης ... μεστὴ ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις. Crat. 415. C: κακίας μεστὴ γίγνεται (ψυχή). Conv. 188. A. Pol. IX. 577. E: ταραχῆς καὶ μεταμελείας μεστὴ ἔσται. Phil. 49. A: μεστὸν ἐρίδων (τὸ πλῆθος). Legg. II. 669. E: ὅτι τὸ τοιοῦτόν γε πολλῆς ἀγροικίας μεστὸν πᾶν. X. 906. A: εἶναι ... τὸν οὐρανὸν πολλῶν μεστὸν ἀγαθῶν. Phil. 12. D: ἐλπίδων μεστόν. Conv. 194. B: θεάτρου μεστόν. Pol. VIII. 556. D: ἄσθματός τε καὶ ἀπορίας μεστόν. 561. E: πλείστων ἠθῶν μεστόν. Legg. VI. 782. E. Gorg. 524. E: οὐλῶν μεστήν (τ. ψυχήν). Phil. 62. C. Pol. VI. 495. D. Alc. II. 146. B: πολλῆς ταραχῆς τε καὶ ἀνομίας μεστὴν εἶναι τὴν τοιαύτην πολιτείαν. Hipp. mai. 290. D: ἔτνους καλοῦ μεστήν (χύτραν). Legg. III. 695. B: τρυφῆς μεστοὶ καὶ ἀνεπιπληξίας. Riv. 134. E: ἀπορίας μεστοὶ ἦμεν ἅπαντες. Theaet. 170. B: πάντα που μεστὰ τἀνθρώπινα ζητούντων διδασκάλους cet. 236. E: μεστὰ ἀπορίας. Pol. VIII. 563. D: μεστὰ ἐλευθερίας. Critia 117. D. Legg. IX. 876. B: θορύβου μεστά, καθάπερ θέατρα. XII. 967. C: μεστὰ ... λίθων καὶ γῆς cet. Ep. VII. 337. D: πάντ' ἔσται σωτηρίας τε καὶ εὐδαιμονίας μεστά. Pol. IX. 572. C: μεστοῖς ὧν ἄρτι διήλθομεν ἐπιθυμιῶν (ἀνδράσι). Ep. VII. 340. B. Phil. 47. E: ἡδονῶν μεστάς. Pol. X. 614. D: μεστὰς αὐχμοῦ τε καὶ κόνεως. Soph. 260. C: φαντασίας πάντα ... μεστὰ εἶναι. Crat. 411. C: μεστὰ εἶναι πάσης φορᾶς cet. Conv. 223. B: θορύβου μεστὰ πάντα εἶναι. Pol. VII. 516. A: αὐγῆς ... ἔχοντα τὰ ὄμματα μεστά. Tim. 84. B: μεστὰ (v. μετὰ) ἅλμης. Ep. VII. 329. B: στάσεως ... μεστὰ ξύμπαντα.

μεστῶ, *repleo.* Legg. I. 649. B: *παῤῥησίας ... μεστοῦται καὶ ἐλευθερίας.* IV. 713. C: *μὴ οὐχ ὕβρεώς τε καὶ ἀδικίας μεστοῦσθαι.*

μεσῶ, *in medio sum, ad medium perveni.* Phaedr. 241. D: *ᾤμην γε μεσοῦν αὐτόν* (*τὸν λόγον*). Conv. 175. C: *ἀλλὰ μάλιστα σφᾶς μεσοῦν δειπνοῦντας.* Polit. 265. B: *κατ' ἀρχὰς ... καὶ μεσοῦσιν ἅμα τῆς πορείας χαλεπὸν ἂν ἦν ἡμῖν τὸ πρόσταγμα.* Etiam *medius sum* vel *medium teneo* (c. genit.). Pol. X. 618. B: *τὰ δὲ καὶ μεσοῦν* (v. *μέσον*) *τούτων.*

μέσως, *mediocriter.* Prot. 346. E: *καὶ εἰ μέσως ἔλεγες ἐπιεικῆ καὶ ἀληθῆ.* Phaed. 113. D: *οἳ ... ἂν δόξωσι μέσως βεβιωκέναι.*

μετά, c. genit. *cum* et *in* (vern. *mit, bei, in*). Prot. 315. B: *οἱ μετ' αὐτοῦ.* 317. E: *τοὺς μετὰ τοῦ Προδίκου.* 325. A: *μετὰ τούτου* (seq. *ἄνευ τούτου*). Phaedr. 252. C: *ὅσοι ... μετ' ἐκείνου περιεπόλουν.* Phaed. 69. B: (*μὴ*) *ἀληθὴς ἀρετὴ ᾖ μετὰ φρονήσεως* (*si cum sapientia coniuncta sit.* Seq. *χωριζόμενα φρονήσεως*). Conv. 179. A: *μαχόμενοι ... μετ' ἀλλήλων.* Pol. I. 330. A: *μετὰ πενίας.* E: *ζῇ μετὰ κακῆς ἐλπίδος.* II. 360. B: *μετ' ἐκείνης ἐπιθέμενον τῷ βασιλεῖ.* IV. 445. B: *οὐ βιωτὸν εἶναι οὐδὲ μετὰ πάντων σιτίων ... καὶ παντὸς πλούτου* cet. Apol. 34. C: *ἱκέτευσε ... μετὰ πολλῶν δακρύων.* — *Per* (vern. *mit Hülfe, durch*). Phaed. 66. E: *εἰ ... μὴ οἷόν τε μετὰ τοῦ σώματος μηδὲν καθαρῶς γνῶναι.* Theaet. 180. C: *μετὰ ποιήσεως ἐπικρυπτομένων τοὺς πολλούς.* Soph. 265. E: *μετὰ λόγου τε καὶ ἐπιστήμης θείας* (*τὴν φύσιν αὐτὰ γεννᾶν*). Phil. 26. D: *ἐκ τῶν μετὰ τοῦ πέρατος ἀπειργασμένων μέτρων.* Pol. VIII. 560. D: *ὑπερορίζουσι μετὰ πολλῶν καὶ ἀνωφελῶν ἐπιθυμιῶν.* IX. 571. B: *κολαζόμεναι ... ὑπό τε τῶν νόμων καὶ τῶν βελτιόνων ἐπιθυμιῶν μετὰ λόγου.* 575. C: *τότε οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν τύραννον γεννῶντες μετὰ δήμου ἀνοίας.* — Saepius exprimi potest praep. *e.* Phaed. 92. C: *ὅδε ... γάρ μοι γέγονεν ... μετὰ εἰκότος τινὸς καὶ εὐπρεπείας.* Phil. 37. E: *ἔοικέ γε ἡδονὴ πολλάκις οὐ μετὰ δόξης ὀρθῆς, ἀλλὰ μετὰ ψεύδους ἡμῖν γίγνεσθαι.* 38. A. Pol. V. 461. B: *ὑπὸ σκότου μετὰ δεινῆς ἀκρατείας* (v. *ἀκρασίας*) *γεγονώς.* — Est *in* vel *inter.* Phaedr. 250. D: *μετ' ἐκείνων* (*φασμάτων*) *ἔλαμπεν ὄν* (v. *ἰόν*). Phaed. 81. A: *μετὰ θεῶν διάγουσα.* Pol. II. 359. E: *καθήμενον ... μετὰ τῶν ἄλλων.* Legg. X. 909. A: *οἰκείτω μετὰ τῶν σωφρόνων.* — Ita ponitur ut adiectivo vel adverbio possit exprimi (proprie: *ita ut sequare* vel *coniunctus cum* —). Phaedr. 249. A: *παιδεραστήσαντος μετὰ φιλοσοφίας* (nos: *philosophisch*). Gorg. 526. C: *ὁσίως βεβιωκυῖαν καὶ μετ' ἀληθείας.* Phaed. 66. B: *μετὰ τοῦ λόγου ἐν τῇ σκέψει* (nos: *bei der vernünftigen Forschung*). Theaet. 173. A: *οὓς* (*κινδύνους καὶ φόβους*) *οὐ δυνάμενοι μετὰ τοῦ δικαίου καὶ ἀληθοῦς* (*ita ut iustitiam et veritatem sequantur*)

ὑποφέρειν. Polit. 294. A: τὸν μετὰ φρονήσεως βασιλικόν. 295. E: ὁ μετὰ τέχνης γράψας. 297. A: τὸ μετὰ νοῦ καὶ τέχνης δικαιότατον ἀεὶ διανέμοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει. 300. E: τὴν τοῦ ἑνὸς μετὰ τέχνης ἄρχοντος πολιτείαν. Conv. 188. A: ὁ μετὰ τῆς ὕβρεως Ἔρως. Pol. VIII. 548. B: διὰ τὸ τῆς ἀληθινῆς Μούσης τῆς μετὰ λόγων τε καὶ φιλοσοφίας ἠμεληκέναι. Tim. 51. E: τὸ μὲν ἀεὶ μετὰ ἀληθοῦς λόγου, τὸ δὲ ἄλογον. — Saepius verti potest *e* (i. q. *secundum*). Apol. 32. B: μετὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου ᾤμην μᾶλλόν με δεῖν διακινδυνεύειν ἢ μεθ' ὑμῶν γενέσθαι (*vobiscum facere*) cet. — Ponitur ita ut copula καί reddi possit. Phaedr. 253. D: τιμῆς ἐραστὴς μετὰ (i. q. καὶ) σωφροσύνης cet. E: μάστιγι μετὰ κέντρων (i. q. καὶ κέντροις) μόγις ὑπείκων. 255. B: (ὅταν) πλησιάζῃ μετὰ τοῦ ἅπτεσθαι. Theaet. 176. B. Pol. VII. 537. D: ἐπ' αὐτὸ τὸ ὂν μετ' ἀληθείας ἰέναι. IX. 591. B: σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην μετὰ φρονήσεως κτωμένη, ἢ σῶμα ἰσχύν τε καὶ κάλλος μετὰ ὑγιείας λαμβάνον. Tim. 28. A: τὸ μὲν ... νοήσει μετὰ λόγου περιληπτόν, τὸ δ' αὖ δόξῃ μετ' αἰσθήσεως ἀλόγου. 60. A: τὸ μὲν τῆς ψυχῆς μετὰ τοῦ σώματος θερμαντικὸν οἶνος. — Pro simpl. genit. Phil. 15. A: ἡ πολλὴ σπουδὴ μετὰ διαιρέσεως (*nimium distinguendi studium*) ἀμφισβήτησις γίγνεται. — Cum accus. est *post*. Polit. 258. B: μετὰ τὸν σοφιστὴν ἀναγκαῖον ... τὸν πολιτικὸν ἄνδρα διαζητεῖν νῷν. Parm. 148. E: ἢ ἂν μετ' ἐκείνην ᾖ ἕδραν cet. Phil. 16. D: μετὰ μίαν δύο ... σκοπεῖν. Pol. VII. 537. B: μετὰ ... τοῦτον τὸν χρόνον. Legg. I. 646. C: μετ' ὀλίγον ὕστερον. Sic praec. ponitur c. pron. demonstr., μετὰ τοῦτο, μετὰ ταῦτα et c. art. τό (ut Tim. 42. D. τὸ δὲ μετὰ τὸν σπόρον): τὸ μ. τοῦτο, τὸ μ. ταῦτα et τὰ μ. ταῦτα, *postea, deinde, deinceps*; etiam *in posterum* (Critia 120. A: τό τε αὖ μετὰ τοῦτο μηδὲν τῶν γραμμάτων ἑκόντες παραβήσεσθαι). Idque etiam instar adiectivi ponitur (Soph. 257. A: οὕτω πειθέτω τὰ μετὰ ταῦτα. Phil. 34. C: λέγωμεν ... ἤδη τὸ μετὰ ταῦτα. Sic etiam 29. D. scribendum videtur ἀλλὰ τῷ μετὰ τοῦτο ἑξῆς ἕπου pro ἀλλὰ τὸ cet.), et c. art. et subst. iungitur. Soph. 244. C: ἡ μετὰ τοῦτ' ... ἀπόκρισις. Legg. I. 646. C: τῆς μετὰ ταῦτα ὠφελείας ἕνεκα. V. 739. A: ἡ δὴ τὸ μετὰ τοῦτο φορὰ ... τῆς τῶν νόμων κατασκευῆς cet. Ep. VII. 346. A: τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρᾳ. — Post praep. μετά etiam simplex nomen pro plena oratione ponitur. Phaed. 61. B: μετὰ δὲ τὸν θεόν (*carmine* s. *hymno in deum contexto*). Polit. 309. C: μετὰ δὲ τὸ θεῖον. Legg. V. 746. D: μετὰ τὴν δόξαν τῆς ... διανομῆς (*quum visum fuerit — distribuere*). VII. 794. C: μετὰ δὲ τὸν ἑξέτη καὶ τὴν ἑξέτιν (h. e. *sexto aetatis anno exacto*). In tempore etiam durante ponitur, ut μεθ' ἡμέραν *interdiu*. Phaed. 251. E. Pol. VII. 516. B. Critia 117. E.

μεταβαίνω, *transeo, transgredior; convertor.* Parm. 162. D: (εἰ) μήτε μεταβαίνει. Crat. 439. E: δῆλον ὅτι οὐδὲν μεταβαίνει. Pol. VIII. 550. D: ὡς μεταβαίνει ... ἐκ τῆς τιμαρχίας εἰς τὴν ὀλιγαρχίαν. Legg. V. 744. C: (ὅταν) μεταβαίνωσιν εἰς τὸ προσῆκον ἕκαστοι ἑαυτοῖς τίμημα. Parm. 162. C: οὐκ ἄρα τῷ γε μεταβαίνειν κινοῖτ' ἄν. Phaedr. 262. A: κατὰ σμικρὸν μεταβαίνων. Legg. III. 676. A: τὴν τῶν πόλεων ἐπίδοσιν ἐπ' ἀρετὴν μεταβαίνουσαν ἅμα καὶ κακίαν. X. 893. D: μεταβαίνοντα εἰς ἕτερον ἀεὶ τόπον. Parm. 165. A: οὐ γὰρ ἂν μετέβαινεν ἐκ μείζονος εἰς ἔλαττον φαινόμενος. Phaedr. 265. C: ὡς ἀπὸ τοῦ ψέγειν πρὸς τὸ ἐπαινεῖν ἔσχεν ὁ λόγος μεταβῆναι. Pol. VIII. 547. C: μεταβᾶσα. Ib. μεταβήσεται μὲν δὴ οὕτω. **excedo*; etiam *digredior.* Parm. 146. A: ἐκ τούτου μὴ μεταβαῖνον. Crat. 438. A: ὅθεν δεῦρο μετέβημεν. Men. 95. E: ὀλίγον μεταβάς (Bekk. conj. καταβάς). **exsisto, prodeo.* Pol. VIII. 569. C: ὡς μεταβαίνει τυραννὶς ἐκ δημοκρατίας. V. 449. B: ὥς μοι ἐφαίνοντο ἕκασται ἐξ ἀλλήλων μεταβαίνειν.

μεταβάλλω, *converto; muto.* Theaet. 167. A: ὁ μὲν ἰατρὸς φαρμάκοις μεταβάλλει, ὁ δὲ σοφιστὴς λόγοις. Pol. II. 381. B: πότερον ... ἐπὶ τὸ βέλτιόν τε καὶ κάλλιον μεταβάλλει ἑαυτόν —; Tim. 58. C: τὴν τῶν τόπων μεταβάλλει στάσιν. Legg. X. 903. D: μεταβάλλει παντοίας μεταβολάς. Crat. 399. A: (ὅτι) τὰς ὀξύτητας μεταβάλλομεν. Pol. II. 381. B: ἀλλ' ἆρα αὐτὸς αὑτὸν μεταβάλλοι ἂν καὶ ἀλλοιοῖ; Theaet. 181. C: ὅταν τι χώραν ἐκ χώρας μεταβάλλῃ. Soph. 234. D: μεταβάλλειν τὰς τότε γενομένας δόξας. Pol. II. 383. A: τῷ μεταβάλλειν ἑαυτούς. Legg. IV. 711. C: μεταβάλλειν ... τοὺς νόμους. VI. 782. A: μεταβάλλειν αὐτῶν ... μεταβολάς. Ep. VIII. 354. C: εἰς βασιλέως ... εἶδος πειρᾶσθαι μεταβάλλειν (τὴν τυραννίδα). Pol. VI. 508. D: ἄνω καὶ κάτω τὰς δόξας μεταβάλλον. Tim. 58. C: μεταβάλλον ... τὸ μέγεθος. Crat. 404. C: μεταβάλλοντες (τὸ ὄνομα). Phil. 46. E. Pol. III. 404. A: πολλὰς μεταβολὰς ἐν ταῖς στρατείαις μεταβάλλοντας. Phaed. 96. A: πολλάκις ἐμαυτὸν ἄνω κάτω μετέβαλον σκοπῶν cet. Polit. 269. A: μετέβαλεν αὐτὸ ἐπὶ τὸ νῦν σχῆμα. Legg. IV. 709. A: μετέβαλε νόμους. Phil. 33. E: τὰ ... ὀνόματα μετάβαλε μόνον. Legg. X. 894. E: ὅταν ἕτερον ἄλλο ἡμῖν μεταβάλῃ. Idem 904. D. repon. videtur. IV. 711. B: μεταβαλεῖν βουληθέντι πόλεως ἤθη. Prot. 318. B: μεταβαλὼν τὴν ἐπιθυμίαν. Soph. 242. D: μεταβαλὼν ἐμαυτὸν ἄνω καὶ κάτω. Legg. XII. 944. E: εἰς γυναῖκα ἐξ ἀνδρὸς μεταβαλοῦσα. D: Καινέα ... ἐκ γυναικὸς μεταβαλόντα (θεὸν) εἰς ἀνδρὸς φύσιν. X. 888. B. Conv. 174. B: μεταβαλόντες. Legg. III. 682. E: μεταβαλόντες ὄνομα. Alc. I. 135. D: μεταβαλεῖν τὸ σχῆμα. Ep. VIII. 354. A. **permutando* vel *vicissim sumo*, et in univ. *sumo, eligo, nancisor*, (ita

tamen ut notio mutationis factae subiecta sit). Pol. IV. 424. C: εἶδος ... καινὸν μουσικῆς μεταβάλλειν εὐλαβητέον. VII. 535. D: χωλὸς δὲ καὶ ὁ τἀναντία τούτου μεταβεβληκὼς τὴν φιλοπονίαν. Legg. X. 904. D: μετέβαλε τόπον ἅγιον ὅλον. Phaedr. 241. A: μεταβαλὼν (al. μεταλαβὼν) ἄλλον ἄρχοντα ἐν αὑτῷ. Crat. 405. D: μεταβαλόντες (v. μεταβάλλοντες) ἀντὶ τοῦ ο̄ ᾱ. Recipr. vel intrans., ut Lat. *verto*, est *me converto, mutor*; hinc etiam c. praep. εἰς *transeo*, c. praep. ἐκ *evado* vel *exsisto*. Ax. 370. C: ὥστε οὐκ εἰς θάνατον, ἀλλ' εἰς ἀθανασίαν μεταβάλλεις. Parm. 156. E: ἐκ ταύτης τὸ ... κινούμενον μεταβάλλει ἐπὶ τὸ ἑστάναι. Pol. VIII. 545. D: ὅτι πᾶσα πολιτεία μεταβάλλει ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔχοντος τὰς ἀρχάς. 553. A: ἆρ' οὖν ὧδε μάλιστα εἰς ὀλιγαρχικὸν ἐκ τοῦ τιμοκρατικοῦ ἐκείνου μεταβάλλει; 555. B: οὐκοῦν ... μεταβάλλει ... τρόπον τινὰ τοιόνδε ἐξ ὀλιγαρχίας εἰς δημοκρατίαν cet. 561. A: ἆρ' οὐχ οὕτω πως ... μεταβάλλει ἐκ τοῦ ἐν ἀναγκαίοις ἐπιθυμίαις τρεφομένου εἰς τὴν τῶν μὴ ἀναγκαίων ... ἡδονῶν ἐλευθέρωσίν τε καὶ ἄνεσιν; 562. A: ὅτι ... ἐκ δημοκρατίας μεταβάλλει (τυραννίς), σχεδὸν δῆλον. Legg. X. 904. C: μεταβάλλει ... πάνθ' ὅσα μέτοχά ἐστι ψυχῆς. Crat. 439. E: πῶς ἂν τοῦτό γε μεταβάλλοι —; Parm. 156. C: ὅταν ἑστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι μεταβάλλῃ. Soph. 255. A: ἀναγκάσει μεταβάλλειν αὖ θάτερον ἐπὶ τοὐναντίον τῆς αὑτοῦ φύσεως. Conv. 186. D: ὁ μεταβάλλειν ποιῶν. Pol. II. 381. E: ἀλλ' ἆρα ... αὐτοὶ μὲν οἱ θεοί εἰσιν οἷοι μὴ μεταβάλλειν —; VIII. 564. A: εἰς δουλείαν μεταβάλλειν. IX. 588. C: δυνατοῦ μεταβάλλειν. Ax. 365. C: εἰς εὐνὰς ... μεταβάλλων. D. Polit. 270. D: μεταβάλλον ... πάλιν ἐπὶ τοὐναντίον. Parm. 156. D: ὡς ἐξ ἐκείνου μεταβάλλον εἰς ἑκάτερον. Legg. X. 894. A: μεταβάλλον ... οὕτω ... γίγνεται πᾶν. Tim. 79. E: μεταβαλλούσης ... τῆς θερμότητος. 66. E: μεταβάλλοντος ... ὕδατος εἰς ἀέρα cet. Pol. X. 620. A: ἰδεῖν ... κύκνον μεταβάλλοντα (*contra se convertentem*) εἰς ἀνθρωπίνου βίου αἵρεσιν. Legg. VI. 760. D: εἰς τὸν εὐώνυμον ἀεὶ μεταβάλλοντες τόπον. X. 904. C: μεταβάλλοντα ... φέρεται cet. Ep. VII. 326. D: εἰς τυραννίδας μεταβαλλούσας μηδέποτε λήγειν. Pol. X. 620. D: τὰ δὲ δίκαια εἰς τὰ ἥμερα μεταβάλλοντα. Polit. 273. E: καὶ τἄλλα τε πάντα μετέβαλλεν. Pol. VIII. 559. E: ὥσπερ ἡ πόλις μετέβαλλε. Polit. 274. B: δι' ἃς αἰτίας μεταβέβληκε. Legg. XII. 948. C: μεταβεβληκυιῶν ... τῶν περὶ θεοὺς δοξῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις. Tim. 60. B: μετέβαλεν εἰς ἀέρος ἰδέαν. Legg. IV. 710. D: τάχιστ' ἂν μεταβαλεῖν εἰς τοῦτο ἐκ τοῦ τοιούτου. Phaedr. 241. A: ἵεται φυγῇ μεταβαλών. Pol. V. 473. B: τίνος σμικροτάτου μεταβαλόντος. Tim. 42. B: εἰς γυναικὸς φύσιν ... μεταβαλοῖ (v. μεταβάλλοι). C. Ep. VIII. 353. E: Φοινίκων ... μεταβαλοῦσα εἴς τινα δυναστείαν καὶ κράτος. — Partt. μεταβάλλων et μεταβαλών etiam adverbii partes agunt,

ut vern. *umgekehrt*, i. q. *ex contrario* vel *contra*; etiam *vicissim*. Parm. 128. A: *μεταβάλλων* (v. *μεταβαλὼν*) ... *ἡμᾶς* (nos: *uns dagegen*) *πειρᾶται ἐξαπατᾶν ὡς ἕτερόν τι λέγων*. Theaet. 166. D: *ὃς ἄν τινι ἡμῶν, ᾧ φαίνεται καὶ ἔστι κακά, μεταβάλλων ποιήσῃ ἀγαθὰ φαίνεσθαί τε καὶ εἶναι* (nos: *dass es ihm umgekehrt als gutes erscheine*). Polit. 307. B: *μεταβάλλοντες ... ψέγομεν*. Phil. 51. A: *ἐγὼ δὴ πειράσομαι μεταβαλὼν σημαίνειν ὑμῖν αὐτάς*. Conv. 204. E: *εἴ τις μεταβαλὼν ἀντὶ τοῦ καλοῦ τῷ ἀγαθῷ χρώμενος πυνθάνοιτο*. Lys. 213. D. Gorg. 480. E: *τοὐναντίον δέ γε αὖ μεταβαλόντα εἰ ἄρα δεῖ τινὰ κακῶς ποιεῖν*. Phil. 21. D: *τὸν ... τοῦ νοῦ μεταβαλόντες* (v. *μεταλαβόντες*) *αὖ βίον ἴδωμεν*. — Pass. et med. *mutor* et *me converto*. Gorg. 481. E: *μεταβαλλόμενος* (*mutata sententia*) *λέγεις* cet. Alc. II. 147. E: *μεταβαλλόμενος ἄνω καὶ κάτω* (*in omnes te partes convertens*). Gorg. 481. E: *ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλομένου*. Legg. X. 894. C: *μεταβαλλομένην ὑφ᾽ ἑτέρου*. Phil. 42. B: *μεταβαλλόμεναι*. Tim. 92: *νοῦ καὶ ἀνοίας ἀποβολῇ καὶ κτήσει μεταβαλλόμενα*. Legg. II. 660. B: *οὐχ ὑπὸ νόμων μεταβαλλόμενα*. 665. C. Ep. III. 318. E: *εἰ μετεβαλόμην*. II. 315. A: *μόνος ... οὐδὲν μετεβάλετο περὶ τῆς σῆς καὶ ἐμῆς συνουσίας*. — Med. est quoque *permuto* (ut merces), *mercaturam facio*. Legg. VIII. 849. D: *οἴνου τε μεταβαλλόμενος καὶ σίτου πρᾶσιν*. Soph. 223. D: *τὴν ... τὰ ἀλλότρια ἔργα μεταβαλλομένην μεταβλητικὴν* (*διαιρούμενοι*). — Verb. Theaet. 167. A: *μεταβλητέον δ᾽ ἐπὶ θἄτερα*. Ib. *ἐπὶ τὴν ἀμείνω* (*ἕξιν*) *μεταβλ*. Pol. III. 413. B.

μετάβασις, *ἡ*, *conversio*, *mutatio*. Pol. VIII. 547. C: *δοκεῖ μοι ... αὕτη ἡ μετάβασις ἐντεῦθεν γίγνεσθαι*. Legg. V. 736. D: *σμικρὰ μετάβασις εὐλαβής*. E: *ταύτης ... σαθρᾶς οὔσης τῆς μεταβάσεως*. III. 676. C: *τὴν πρώτην τῶν πολιτειῶν γένεσιν καὶ μετάβασιν*. X. 894. A: *ὁπόταν ... εἰς τὴν δευτέραν ἔλθῃ μετάβασιν*.

μεταβιβάζω, *transfero*, *traduco*. Phaedr. 262. B: *μεταβιβάζειν κατὰ σμικρόν*. Legg. VII. 795. C: *ὁπόταν αὐτόν τις μεταβιβάζων ἐπὶ θἄτερα ἀναγκάζῃ διαπονεῖν*. **deflecto*, *muto*. Gorg. 517. B: *μεταβιβάζειν τὰς ἐπιθυμίας*. Legg. V. 736. D: *ἐν πολλῷ χρόνῳ σμικρὸν μεταβιβάζουσιν*.

μεταβλητικός, *ή*, *όν*, *ad permutationem spectans*; fem. et neutr. *permutandi ars* vel *permutatio* (vern. *das Umsetzen* vel *Tauschen*). Soph. 219. D: *τὸ ... μεταβλητικὸν ὂν διά τε δωρεῶν καὶ ἀγοράσεων καὶ μισθώσεων*. 223. D: *τὴν ... τὰ ἀλλότρια ἔργα μεταβαλλομένην μεταβλητικήν*. 224. D: *τὸ κτητικῆς ... μεταβλητικόν* cet.

μεταβολή, *ἡ*, *mutatio*, *transitio*; *conversio*. Phaedr. 251. A: *ἰδόντα ... αὐτὸν ... μεταβολή τε καὶ ἱδρὼς καὶ θερμότης ἀήθης λαμβάνει*. Parm. 162. C: *μεταβολὴ δὲ κίνησις*. Pol. IV. 434. B: *ἡ τριῶν ... ὄντων γενῶν ... μεταβολὴ εἰς*

ἄλληλα. VIII. 553. D: *μεταβολὴ ... ἐκ φιλοτίμου νέου εἰς φιλοχρήματον.* Legg. X. 895. A: *ἡ τῆς αὐτῆς αὐτὴν κινησάσης μεταβολή.* Apol. 40. C: *ἡ ... μεταβολή τις τυγχάνει οὖσα (τὸ τεθνάναι).* Ax. 366. B: *κακοῦ τινός ἐστιν εἰς ἀγαθὸν μεταβολή.* Ep. VII. 324. C. Polit. 269. A: *περὶ τῆς μεταβολῆς δύσεώς τε καὶ ἀνατολῆς ἡλίου* cet. D: *μεταβολῆς ἀμοίρῳ γίγνεσθαι.* Crat. 426. C: *ἀπὸ τῆς τοῦ η μεταβολῆς.* Pol. VIII. 565. D: *τίς ἀρχὴ ... μεταβολῆς ἐκ προστάτου ἐπὶ τύραννον.* Legg. III. 676. C. Pol. VI. 503. A: *μήτ' ἐν ἄλλῃ μηδεμιᾷ μεταβολῇ.* Legg. III. 681. D: *ἐν ταύτῃ τῇ μεταβολῇ τῆς πολιτείας οἰκήσουσιν.* Phaed. 78. D: *μή ποτε μεταβολὴν καὶ ἡντινοῦν ἐνδέχεται;* Polit. 271. C: *τὴν ... τῶν ἄστρων τε καὶ ἡλίου μεταβολήν.* Parm. 162. C: *μεταβολὴν ἐκ τοῦ 'εἶναι ἐπὶ τὸ μὴ εἶναι ἔχον.* Pol. III. 388. E: *ἰσχυρὰν καὶ μεταβολὴν ζητεῖ τὸ τοιοῦτον.* VIII. 563. E: *τὸ ἄγαν τι ποιεῖν μεγάλην φιλεῖ εἰς τοὐναντίον μεταβολὴν ἀνταποδιδόναι.* X. 619. D: *μεταβολὴν τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν.* Legg. X. 895. B: *πρεσβυτάτην καὶ κρατίστην μεταβολὴν πασῶν.* Phil. 43. B: *αἱ μεταβολαὶ κάτω τε καὶ ἄνω γιγνόμεναι.* Pol. III. 397. B: *σμικραὶ γὰρ αἱ μεταβολαί.* C: *διὰ τὸ παντοδαπὰς μορφὰς τῶν μεταβολῶν ἔχειν.* Legg. VII. 797. B: *μεταβολαῖς τε ἄλλαις ἀεὶ χρώμενα* cet. Epin. 981. C: *ἐν περιτταῖς τε καὶ ἀρτίαις ἅμα μεταβολαῖς.* Polit. 270. C: *μεγίστας ... μεταβολάς.* Parm. 156. E. Pol. III. 397. B: *τὸ μὲν σμικρὰς τὰς μεταβολὰς ἔχει.* Tim. 82. B: *πάσας πάντῃ μεταβολὰς δέχεται.* Legg. V. 732. D: *τῶν ... νῦν παρόντων ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταβολάς.* VII. 816. A. Cum v. *μεταβάλλειν* (vid. h.).

μεταβουλεύομαι, *consilium muto.* Epin. 982. D: *ἀλλ' οὐ μεταβουλευόμενον ἄνω καὶ κάτω.*

μεταγιγνώσκω, *me poenitet.* Phaedr. 231. A: *τοῖς δὲ οὐκ ἔστι χρόνος ἐν ᾧ μεταγνῶναι προσήκει.*

μεταδίδωμι, *communico*, *participem aliquem facio* (c. genit. rei eoque partitionis indice, vern. *von etwas — mittheilen*, rarius c. accus.). Pol. II. 369. C: *μεταδίδωσι ... ἄλλος ἄλλῳ.* Lys. 211. C: *τί ... ἡμῖν ... οὐ μεταδίδοτον τῶν λόγων;* 204. A: *ὧν ἡδέως ἄν σοι μεταδιδοῖμεν.* Crat. 426. B: *καὶ ἐμοὶ μεταδιδόναι.* Pol. VI. 503. D. VII. 519. E: *ποιῶν μεταδιδόναι ἀλλήλοις τῆς ὠφελείας.* Legg. IV. 715. A: *ὥστε ἀρχῆς μηδ' ὁτιοῦν μεταδιδόναι τοῖς ἡττηθεῖσι.* VI. 768. A: *τῷ πλήθει μεταδιδόναι τῆς κρίσεως.* Alc. I. 134. C: *δύναιτο δ' ἄν τις μεταδιδόναι ὃ μὴ ἔχει* (libri plures *ἔχοι*). Epin. 981. E: *δυοῖν αὐτοῖς μοιρῶν τὴν ἑτέραν χρὴ δόξῃ μεταδιδόναι σχεδόν.* Gorg. 520. C: *μεταδιδοὺς τοῦ τάχους.* Legg. V. 730. E: *τὸν ... μεταδιδόντα.* III. 694. A: *μεταδιδόντες ἀρχομένοις.* Ep. VII. 336. E: *ᾧ καὶ βραχὺ δόξης ὀρθῆς μετέδωκε θεία τις τύχη.* Conv. 213. D: *νῦν δέ μοι ... μετάδος τῶν ταινιῶν.* Phaed. 63. C: *ἢ κἂν ἡμῖν μεταδοίης;*

Men. 89. E: *εἰκότως δ' ἂν μεταδοῖμεν ἄν.* Ib. *ᾧ μεταδῶμεν τῆς ζητήσεως.* Pol. VIII. 557. A: (*ὅταν*) *τοῖς ... λοιποῖς ... ἐξ ἴσου μεταδῶσι πολιτείας τε καὶ ἀρχῶν.* Crit. 51. C: *μεταδόντες ἁπάντων ὧν* cet. Crat. 426. B: *τούτων οὖν σοι μεταδώσω.* Pol. VII. 539. D: *οἷς τις μεταδώσει τῶν λόγων.* Phaedr. 234. A: *οἵτινες πρεσβυτέρῳ γενομένῳ τῶν σφετέρων ἀγαθῶν μεταδώσουσιν.* Pol. II. 371. B. Verb. Alc. I. 134. B: *ἀρετῆς σοι μεταδοτέον τοῖς πολίταις.* Lys. 211. C.

μεταδιώκω, *persequor, sector; consector;* etiam *investigo, inquiro.* Phil. 47. B: *ταύτας ... παντάπασιν ἀεὶ μεταδιώκει* cet. Polit. 307. C: *ἐὰν μεταδιώκωμεν.* Phil. 44. D: *μεταδιώκωμεν δὴ τούτους ὥσπερ ξυμμάχους κατὰ τὸ τῆς δυσχερείας αὐτῶν ἴχνος.* Tim. 46. D: *τὰς τῆς ἔμφρονος φύσεως αἰτίας πρώτας μεταδιώκειν.* Polit. 310. D: *τὴν αὐτοῦ μεταδιῶκον φύσιν.* Phil. 23. E: *μεταδιώκοντι* (*μοι*). Tim. 59. C: *τὴν τῶν εἰκότων μύθων μεταδιώκοντα ἰδέαν.* Critia 112. C: *τὸ μέσον ὑπερηφανίας καὶ ἀνελευθερίας μεταδιώκοντες* (v. *διώκοντες*). Legg. IX. 866. E: *μεταδιώκοντες τὴν τιμωρίαν.* VIII. 835. B: *καθ' ἃ τοὺς δευτέρους δεῖ μεταδιώκοντας νομοθετεῖν.* Soph. 224. E: *τὸ νῦν μεταδιωκόμενον γένος.* Pol. VII. 531. C. Soph. 225. E: *τὸν ... μεταδιωκόμενον ὑφ' ἡμῶν σοφιστήν.* Phil. 32. D: *τὸ νῦν μεταδιωκόμενον.* Tim. 64. B: *μεταδιωκτέον πάντα ὅσα ἐπινοοῦμεν ἑλεῖν.* 72. E.

μεταδοξάζω, *sententiam muto, in sententia fluctuo.* Soph. 265. D: *ἐγὼ μὲν ἴσως διὰ τὴν ἡλικίαν πολλάκις ἀμφότερα μεταδοξάζω.* Pol. III. 413. C: *οἳ ἂν μεταδοξάζωσιν.* B: *μεταδοξάσαι.*

μεταδόρπια, τά, *bellaria.* Critia 115. B: *ὅσα ... παραμύθια πλησμονῆς μεταδόρπια ἀγαπητὰ κάμνοντι τίθεμεν.*

μεταθέω, *persequor, investigo.* Parm. 128. C: *ὥσπερ γε αἱ Λάκαιναι σκύλακες εὖ μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις τὰ λεχθέντα.* Lach. 194. B: *οὐκοῦν ... τὸν ἀγαθὸν κυνηγέτην μεταθεῖν χρὴ καὶ μὴ ἀνιέναι;* Soph. 226. A: *τοιόνδε τι μεταθέοντας ἴχνος αὐτοῦ.* Polit. 301. E: *μεταθέοντας τὰ τῆς ἀληθεστάτης πολιτείας ἴχνη.*

μεταίτιος, ὁ ἡ, subst. *auctor.* Legg. X. 615. B: *ἤ τινος ἄλλης κακουχίας μεταίτιοι.*

μετακαλῶ, *voco.* Ax. ad fin. *ὁπόθεν δεῦρο μετεκλήθην.*

μετάκειμαι, *transpositus sum.* Crat. 394. B: *εἴ τι πρόςκειται γράμμα ἢ μετάκειται* cet.

μετακινῶ, *transpono.* Legg. X. 894. A: *μεταβάλλον ... καὶ μετακινούμενον γίγνεται πᾶν.*

μετακομίζω, *traduco.* Legg. X. 904. D: *μετακομισθεῖσα εἰς ἀμείνω τινὰ τόπον ἕτερον.*

μετακόσμησις, ἡ, *status conversio*. Legg. X. 892. A: (ὡς) μεταβολῆς τε αὐτῶν καὶ μετακοσμήσεως ἁπάσης ἄρχει παντὸς μᾶλλον (ψυχή).

μετακυκλοῦμαι, *conversionem* vel *rotationem muto*. Epin. 982. D: πλανᾶσθαί τε καὶ μετακυκλεῖσθαι (τὰ ἄστρα).

μεταλαγχάνω, *in partem alicuius rei venio*, *particeps fio*. Gorg. init. πολέμου καὶ μάχης ... μεταλαγχάνειν. Pol. IV. 429. A: ᾧ προσήκει ταύτης τῆς ἐπιστήμης μεταλαγχάνειν. Legg. IX. 873. C: μηδὲ αἰσχύνης τινὸς ἀπόρου καὶ ἀβίου μεταλαχών.

μεταλαμβάνω, *commuto*, *post alterum* vel *alterius loco*, etiam *vicissim sumo*; et in univ. *sumo*, *assumo*; etiam *accipio*, *fero* (c. accus.) et *particeps fio*, *in partem venio*, vel *nanciscor* (c. genit.). Phaedr. 248. E: ἀμείνονος μοίρας μεταλαμβάνει. Parm. 131. A: οὐκοῦν ἤτοι ὅλου τοῦ εἴδους ἢ μέρους ἕκαστον τὸ μεταλαμβάνον μεταλαμβάνει; 156. A. Pol. VIII. 565. A. Theaet. 172. D: ὥσπερ ἡμεῖς νυνὶ τρίτον ἤδη λόγον ἐκ λόγου μεταλαμβάνομεν. Prot. 329. E: πότερον ... καὶ μεταλαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι τούτων τῶν τῆς ἀρετῆς μορίων, οἱ μὲν ἄλλο, οἱ δὲ ἄλλο (Steph. coni. ἄλλου). Gorg. 448. C. Polit. 257. C: μεταλάμβανε. Tim. 71. A: εἴ τέ πῃ καὶ μεταλαμβάνοι τινὸς αὖ τῶν αἰσθήσεων cet. Pol. VIII. 565. A: ὅταν μὴ μέλιτός τι μεταλαμβάνῃ. IV. 434. B: (ὅταν) τὰ ἀλλήλων οὗτοι ὄργανα μεταλαμβάνωσι καὶ τὰς τιμάς (ubi est: *si — inter se commutent*). Prot. 356. D: ἐποίει ἄνω τε καὶ κάτω πολλάκις μεταλαμβάνειν ταὐτά. Soph. 248. D: οὐδέτερον οὐδετέρου τούτων μεταλαμβάνειν. 251. D: μεταλαμβάνειν ἀλλήλων. Pol. IV. 421. C: τοῦ μεταλαμβάνειν εὐδαιμονίας. IX. 585. E: τὸ ... τῶν ἧττον ὄντων μεταλαμβάνον. Tim. 51. A: μεταλαμβάνον ... τοῦ νοητοῦ. Prot. 337. C: φρονήσεως μεταλαμβάνοντα. Legg. X. 904. B: ποῖόν τι γιγνόμενον ἀεὶ ποίαν ἕδραν δεῖ μεταλαμβάνον οἰκίζεσθαι. Pol. IV. 434. A: τὰ ὄργανα μεταλαμβάνοντες τἀλλήλων ἢ τιμάς. Phaed. 102. B: τούτων τἄλλα μεταλαμβάνοντα. Parm. 129. A. Soph. 256. B: κἂν εἴ πῃ μετελάμβανεν ... κίνησις στάσεως cet. Prot. 355. C: ἄλλο ... ὄνομα μετείληφεν ἀντὶ τῆς ἡδονῆς τὸ ἀγαθόν. Polit. 268. B: ἐφ᾽ ὅσον αὐτοῦ τὰ θρέμματα φύσει μετείληφεν. Phil. 65. E. Critia 121. C: ὅσα γενέσεως μετείληφε. Legg. IV. 721. B. Soph. 250. E: ἐπειδὴ ... ἐξ ἴσου τό τε ὂν καὶ τὸ μὴ ὂν ἀπορίας μετειλήφατον. Polit. 275. C: παιδείας μετειληφέναι καὶ τροφῆς. Legg. IV. 721. C: τῆς ἀθανασίας μετειληφέναι. Soph. 259. B: τὸ ... ὂν αὖ θατέρου μετειληφός. Epin. 987. C: τῷ καὶ σμικρὰ ξυννοίας ὀρθῆς θείας τε μετειληφότι. Pol. X. 619. D: ἔθει ἄνευ φιλοσοφίας ἀρετῆς μετειληφότα. Legg. X. 904. A: τρίτης γενέσεως μετειληφότα. Phaed. 72. C: ὅσα τοῦ ζῆν μεταλάβοι. Pol. X. 600. E: ἕως ἱκανῶς παιδείας μεταλάβοιεν. Tim. 26.

E: τίν' ἂν ... μᾶλλον ἀντὶ τούτου μεταλάβοιμεν —; Prot. 355. E: μεταλάβωμεν ... τὰ ὀνόματα πάλιν τὸ ἡδύ τε καὶ ἀνιαρὸν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τούτοις. Legg. XII. 948. D: ἐὰν ... ὁ διώκων μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. (X. 904. D. pro μεταλάβῃ scrib. μεταβάλῃ). Phil. 11. C: ὅσαπερ αὐτῶν δυνατὰ μεταλαβεῖν. Legg. III. 693. D. Epin. 986. D: μεταλαβὼν φρονήσεως εἷς ὢν μιᾶς. Apol. 36. B: οὐ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. Polit. 309. E: μὴ μεταλαβοῦσα. Epin. 981. C: μνήμης μεταλαβόντι cet. Polit. 257. C: μεταλαβόντες ... τόνδε Σωκράτη. Parm. 131. A: ὁμοιότητος ... μεταλαβόντα. Polit. 309. D: τοῖς ὀρθῶς μεταλαβοῦσι παιδείας. Parm. 131. E: τίν' οὖν τρόπον ... τῶν εἰδῶν σοι τἄλλα μεταλήψεται —; Pol. VI. 486. E: τῇ μελλούσῃ τοῦ ὄντος ἱκανῶς τε καὶ τελέως ψυχῇ μεταλήψεσθαι. Parm. 163. D: τῷ ἑνὶ ... οὔθ' ἑκτέον ... οὔτε μεταληπτέον οὐσίας οὐδαμῶς.

μετάληψις, ἡ, *communio.* Parm. 131. A: ἦ ἄλλη τις ἂν μετάληψις χωρὶς τούτων γένοιτο; Def. 411. A: μετάληψις οὐσίας. Pol. VII. 539. D: ἐπὶ λόγων μεταλήψει. Etiam *vicissitudo.* Theaet. 173. B: ἵνα μὴ καὶ ... λίαν πολὺ τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ μεταλήψει τῶν λόγων (vid. 172. D.) καταχρώμεθα.

μεταλλαγή, ἡ, *permutatio.* Theaet. 199. C: ἡ τῶν ἐπιστημῶν μεταλλαγή. Crat. 420. B: διὰ τὴν τοῦ ω ἀντὶ τοῦ ου μεταλλαγήν. Tim. 61. C: κοινωνίαις τε καὶ μεταλλαγαῖς εἰς ἄλληλα.

μεταλλάττω, *transfero.* Tim. 19. A: τοὺς ... ἀναξίους εἰς τὴν τῶν ἐπανιόντων χώραν μεταλλάττειν. *permuto, muto. Polit. 291. B: ταχὺ δὲ μεταλλάττουσι (sic Cl. c. al. pro vulg. μεταβάλλουσι) τάς τε ἰδέας καὶ τὴν δύναμιν εἰς ἀλλήλους. Parm. 138. C: ἢ μεταλλάττοι χώραν ἑτέραν ἐξ ἑτέρας. Polit. 292. A: τοὔνομα ... μεταλλάττειν. Legg. VI. 760. C: τοὺς τῆς χώρας τόπους μεταλλάττοντας. 775. C: μεταβολὴν οὐ σμικρὰν βίου μεταλλάττοντας. Crit. 53. D: τὸ σχῆμα τὸ σαυτοῦ μεταλλάξας. Pol. IV. 434. A: πάντα τἄλλα μεταλλαττόμενα. Cum v. βίον est *vitam cum morte commuto*; unde absol. *morior.* Ax. 369. B: οὔτε περὶ τοὺς ζῶντάς ἐστιν οὔτε περὶ τοὺς μετηλλαχότας. 367. C: νυκτὶ μετήλλαξαν.

μεταλλεία, ἡ, *fossio, metallorum investigatio.* Critia 114. E: ὅσα ὑπὸ μεταλλείας ὀρυττόμενα. Legg. VIII. 842. D: μεταλλειῶν. **canalis.* Legg. VI. 761. C: συνάγοντες μεταλλείαις (τὰ πηγαῖα ὕδατα).

μεταλλεῖον, τό, *metallum.* Legg. III. 678. D: σίδηρος γὰρ καὶ χαλκὸς καὶ πάντα τὰ μεταλλεῖα συγκεχυμένα ἠφάνιστο.

μεταλλεύς, ὁ, *metallicus,* subst. (vern. *Bergmann*). Legg. III. 678. D: ἡ τῶν μεταλλέων ... τέχνη.

μεταλλευτικός, ή, όν, *metallicus.* Legg. VIII. 847. D: μεταλλευτικοῦ κτήματος.

μεταλλεύω, *effodio.* Polit. 288. D: καὶ πάνθ' ὁπόσα μεταλλεύεται.

μεταμανθάνω, *meliora edoceor.* Pol. III. 413. A: ἡ ψευδὴς (δόξα) τοῦ μεταμανθάνοντος.

μεταμέλει, *poenitet.* Phaedr. 231. A: ὡς ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει ὧν ἂν εὖ ποιήσωσιν. Apol. 38. E: οὔτε νῦν μοι μεταμέλει οὕτως ἀπολογησαμένῳ. Prot. 356. D: *μεταμέλειν. Phaed. 113. E: μεταμέλον αὐτοῖς (*quum eos poenituerit*). Gorg. 471. B: καὶ οὐ μετεμέλησεν αὐτῷ. Ep. II. 314. B: εὐλαβοῦ μή ποτέ σοι μεταμελήσῃ τῶν νῦν ἀναξίως ἐκπεσόντων. Dem. 382. D: ὅτι οὔτε αὐτοῖς ... πώποτε μεταμελήσει. Med. μεταμέλομαι. Dem. 382. D: μεταμέλεσθαι πολλάκις αὐτοῖς.

μεταμέλεια, ἡ, *poenitentia.* Legg. IX. 866. E: μεταμέλεια ... εὐθὺς τοῦ πεπραγμένου γίγνηται. Pol. IX. 577. E: ταραχῆς καὶ μεταμελείας μεστὴ ἔσται. Legg. V. 727. C: μεταμελείας ἐμπιπλὰς αὐτήν.

μεταμπέχω, *induo*, med. *induor* (vern. *anlegen*). Pol. VIII. 569. C: τὴν χαλεπωτάτην ... δούλων δουλείαν μεταμπισχόμενος.

μετανίσταμαι, *locum* vel *sedem muto.* Conv. 223. A: μεταναστήσομαι

μετανοῶ, *sententiam muto.* Euthyd. 279. C: μετανοήσας εἶπον cet.

μεταξύ, *inter.* Gorg. 467. E: μεταξὺ τούτων. Phaed. 71. B: μείζονος ... πράγματος καὶ ἐλάττονος μεταξὺ αὔξησις καὶ φθίσις. Theaet. 188. A: μεταξὺ τούτων ὡς ὄντα. Parm. 152. C: μεταξὺ τούτων γιγνόμενον. 161. D: μεταξὺ ἄρα τι αὐτοῖν ἀεί ἐστιν. Conv. 202. A: ὅτι ἔστι τι μεταξὺ σοφίας καὶ ἀμαθίας. Pol. VI. 511. D: ὡς μεταξύ τι δόξης τε καὶ νοῦ τὴν διάνοιαν οὖσαν. IX. 583. C: μεταξὺ τούτοιν ἀμφοῖν ἐν μέσῳ ὄν. Tim. 70. A. — Formula μεταξὺ τῶν λόγων utitur qui sermonem interrumpit ut alterum rei alicuius admoneat. Phaedr. 230. A. — Cum art. vel pron. τι est *interiectus, medius.* Gorg. 468. A: τὰ μεταξὺ ταῦτα. Phaed. 58. C: ὁ μεταξὺ τῆς δίκης τε καὶ τοῦ θανάτου (χρόνος). Theaet. 143. C: αἱ μεταξὺ τῶν λόγων διηγήσεις. 154. A: μεταξύ τι ἑκάστῳ ἴδιον γεγονός. Parm. 152. B: τὸν μεταξὺ τοῦ ἦν τε καὶ ἔσται. Pol. III. 393. B: τὰ μεταξὺ τῶν ῥήσεων. V. 450. C: τῆς ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ γιγνομένης γενέσεώς τε καὶ παιδείας. 478. E: τοῖς δὲ μεταξὺ τὰ μεταξὺ ἀποδιδόντες. Tim. 36. A: τιθεὶς εἰς τὸ μεταξὺ τούτων. 50. D: τὴν ... μεταξὺ τούτων φύσιν. 70. D: εἰς τὰ μεταξὺ τῶν τε φρενῶν ... κατῴκισαν. Lys. 220. D: ὑφ' ἡμῶν τῶν μεταξὺ ὄντων τοῦ κακοῦ τε καὶ ἀγαθοῦ. Cum art. pro simpl. μεταξύ. Pol. VI. 498. A: τὸ μεταξὺ οἰκονομίας καὶ

χρηματισμοῦ πλησιάσαντες αὐτοῦ τῷ χαλεπωτάτῳ (si verba μετ. οἰκ. κ. χρημ. genuina sunt). — Cum v. εἶναι *interiectum esse*, cum v. γίγνεσθαι al. *interponi*. Pol. IV. 443. E: εἰ ἄλλα ἄττα μεταξὺ τυγχάνει ὄντα. Tim. 69. E: αὐχένα μεταξὺ τιθέντες. 77. D: τὸν γόνιμον μεταξὺ λαβόντες μυελόν. Lach. 189. C: ἐὰν μεταξὺ ἄλλοι λόγοι γένωνται. — Exprimi potest Lat. *medius* vel *in medio* (vern. *mitten*, v. c. *mitten in der Rede, im Laufe* al.). Prot. 337. E: μὴ μεταξὺ διαλῦσαι τὴν ξυνουσίαν. 348. A. Gorg. 505. C: μεταξὺ τὸν λόγον καταλύομεν. Conv. 214. E: μεταξὺ ἐπιλαβοῦ. Pol. X. 618. A: τὰς δὲ καὶ μεταξὺ διαφθειρομένας (τυραννίδας). — Est etiam *interim*. Lys. 207. D: μεταξὺ ... τις προςελθὼν ἀνέστησε τὸν Μενέξενον. — Cum part. est Lat. *inter* c. gerund. vel *dum* c. modo finito. Phaedr. 234. D: μεταξὺ ἀναγιγνώσκων. Theaet. 256. D: μεταξὺ φερομένων. Pol. I. 336. B: διαλεγομένων ἡμῶν μεταξύ. Tim. 50. B: μεταξὺ τιθεμένου. Legg. IX. 859. B: μεταξὺ νομοθετοῦντες. Apol. 40. B: πολλαχοῦ δή με ἐπέσχε λέγοντα μεταξύ. Theag. 128. E. Lys. 207. A. Euthyd. 275. E.

μεταπείθω, *in aliam sententiam adduco*. Pol. III. 399. B: ἢ διδάσκοντι ἢ μεταπείθοντι. 413. B: τοὺς μεταπεισθέντας.

μετάπειστος, ὁ ἡ, *qui ad aliam traduci potest persuasionem*. Def. 414. C: ὑπόληψις μετάπειστος (v. μετὰ πίστεως) ὑπὸ λόγου. Tim. 51. E: τὸ μὲν ἀκίνητον πειθοῖ, τὸ δὲ μετάπειστον.

μεταπέμπω, *arcesso*. Prot. 319. B: ὁρῶ ... τοὺς οἰκοδόμους μεταπεμπομένους συμβούλους περὶ τῶν οἰκοδημάτων. Med. *arcesso, ad me voco*; etiam *peto*. Ep. VII. 327. D: ἔπεισε μεταπέμπεσθαι Διονύσιον ἐμέ. 337. C. 330. C: μεταπεμπομένου Διονυσίου. De lege 315. D: μεταπεμπόμενοι. Ep. VII. 338. B: μετεπέμπετ' ἐμέ. 348. D: μετεπεμψάμην ... καὶ πρότερον αὐτόν. VII. 349. E: μετεπέμψατο. Conv. 175. C: μεταπέμψασθαι τὸν Σωκράτη. Ep. II. 312. A. Gorg. 471. B: θεῖον μεταπεμψάμενος. Apol. 32. C: μεταπεμψάμενοί με ... εἰς τὴν θόλον. Ep. VII. 337. C: μεταπεμψαμένους. 348. D: μεταπέμψομαι δὲ καὶ νῦν. Pol. VIII. 567. D: πόθεν αὐτοὺς μεταπέμψεται; Ep. III. 317. A: μεταπέμψεσθαι. VII. 338. A.

μετάπεμψις, ἡ, *invitatio* vel *vocatio*. Ep. VII. 339. D: ταύτης ... τοιαύτης γενομένης ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῆς μεταπέμψεως. XIII. 360. B. VIII. 338. B: τῇ μεταπέμψει μὴ ἀπειθεῖν.

μεταπεττεύω, *transfero, muto*. De lege 316. B: ταῦτα μεταπεττευόμενα ὅτι ταῦτά ἐστιν.

μεταπίπτω, *aliter cado*; hinc *convertor* et *mutor*. Crat. 440. A: εἰ μεταπίπτει πάντα χρήματα καὶ μηδὲν μένει. B. Tim. 50. B: ἅ γε μεταξὺ τιθεμένου μεταπίπτει. Legg. VII.

798. D. Gorg. 493. A: μεταπίπτειν ἄνω κάτω. Theaet. 162. D: νῦν δὲ αὖ τοὐναντίον ταχὺ μεταπέπτωκεν (*contra res cecidit*). Ep. VII. 325. A: χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπεσε (*concidit*) τὰ τῶν τριάκοντά τε καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία. Apol. 36. A: εἰ τρεῖς μόναι μετέπεσον τῶν ψήφων. Pol. V. 473. C: ὅτι μεταπέσοι ἄν. Tim. 46. B: ὅταν μεταπέσῃ ξυμπηγνύμενον ᾧ ξυμπήγνυται φῶς. Legg. X. 895. B: ὑπ' ἄλλου γὰρ οὐ μή ποτε ἔμπροσθεν μεταπέσῃ. Phaedr. 241. B: ὀστράκου μεταπεσόντος (*testa conversa*; prov.). Legg. X. 904. D: πλείω δὲ καὶ ἀδικώτερα μεταπεσόντα.— Cum gen. est *excido* (Crat. 440. A: εἰ ... αὐτὸ τοῦτο, ἡ γνῶσις, τοῦ γνῶσις εἶναι μὴ μεταπίπτει), cum praep. εἰς *transeo*. Crat. 440. B: ἅμα τ' ἂν μεταπίπτοι εἰς ἄλλο εἶδος γνώσεως (*in aliam speciem a cognitione diversam*).

μεταπλάττω, *transformo*. Tim. 50. A: εἰ ... τις ... μηδὲν μεταπλάττων παύοιτο ἕκαστα εἰς ἅπαντα. Etiam simpl. *fingo*. Tim. 92: οἱ μεταπλάττοντες.

μεταποιοῦμαι, *mihi arrogo, vindico*. Polit. 289. E: ἥκιστα βασιλικῆς μεταποιουμένους τέχνης. B.

μεταπομπή, ἡ, *vocatio*. Ep. VII. 348. D: ἀπὸ τῆς προτέρας μεταπομπῆς.

μεταπορεύομαι, *traiicio* (me), et in univ. *migro, proficiscor*. Legg. X. 904. C: κατὰ τὸ τῆς χώρας ἐπίπεδον μεταπορεύεται.

μετάπτωσις, ἡ, *mutatio*. Legg. X. 895. B: μηδεμιᾶς γε ἐν αὐτοῖς οὔσης ἔμπροσθεν μεταπτώσεως.

μεταῤῥέω, *transfundo*, h. e. *transfero*. Theaet. 193. C: οἷα τὰ ἐν τοῖς κατόπτροις τῆς ὄψεως πάθη δεξιὰ εἰς ἀριστερὰ μεταῤῥεούσης.

μεταῤῥυθμίζω, *aliter formo, vario; mutata forma fingo*. Tim. 91. D: τὸ δὲ τῶν ὀρνίων φῦλον μετεῤῥυθμίζετο. 46. A: ἑνὸς ... περὶ τὴν λειότητα ἑκάστοτε γενομένου καὶ πολλαχῇ μεταῤῥυθμισθέντος (v. μεταῤῥυθμηθέντος).

μεταρσιολέσχης, ὁ, *qui de rebus caelestibus disputat*. Sis. 389. A: τοὺς ἄλλους τοὺς μεταρσιολέσχας ἅπαντας.

μετασκευωροῦμαι, *muto, emendo*. Polit. 276. C: τοὔνομα μετασκευωρήσασθαι.

μετάστασις, ἡ, *loci vel sedis mutatio, migratio*. Tim. 82. A: τῆς χώρας μετάστασις ἐξ οἰκείας ἐπ' ἀλλοτρίαν γιγνομένη. Legg. IX. 877. A: μετάστασιν ... εἰς τὴν γείτονα πόλιν αὐτῷ γίγνεσθαι διὰ βίου. Ep. VII. 338. B: μὴ φυγὴν αὐτῷ γεγονέναι τότε, μετάστασιν δέ. Etiam *exsilium* (Ep. VIII. 356. E: θανάτου καὶ δεσμοῦ καὶ μεταστάσεως τῶν πολιτῶν) et in univ. *mutatio*. Legg. IX. 856. C: τὸν ἐπιβουλεύοντα βιαίου πολιτείας μεταστάσεως ἅμα καὶ παρανόμου.

μεταστρεπτικός, ή, όν, *convertens*. Pol. VII. 525. A:

τῶν ἀγωγῶν ἂν εἴη καὶ μεταστρεπτικῶν ἐπὶ τὴν τοῦ ὄντος θέαν ἡ περὶ τὸ ἓν μάθησις.

μεταστρέφω, *inverto* vel *perverto*. Pol. II. 367. A: μεταστρέφοντες αὐτοῖν τὴν δύναμιν φορτικῶς. *Inverto* est etiam *usum muto, unum pro altero usurpo*. Crat. 418. C: νῦν δὲ ἀντὶ μὲν τοῦ ἰῶτα ἢ ει ἢ ἦτα μεταστρέφουσιν. **converto*. Conv. 190. E: τό τε πρόσωπον μεταστρέφειν ... πρὸς τὴν τομήν. Ib. ὁ δὲ τό τε πρόσωπον μετέστρεφε cet. **verso* (aliquid ut explorem). Phaedr. 272. B: χρὴ πάντας τοὺς λόγους ἄνω καὶ κάτω μεταστρέφοντα ἐπισκοπεῖν. Theaet. 191. C: ἐν ᾧ ἀνάγκη πάντα μεταστρέφοντα λόγον βασανίζειν. — Part. (ut vern. *umgekehrt*) est *inversa ratione*, i. q. *ex contrario*. Pol. IX. 587. D: ἐάν τις μεταστρέψας ἀληθείᾳ ἡδονῆς τὸν βασιλέα τοῦ τυράννου ἀφεστηκότα λέγῃ. Gorg. 456. E: οἱ δὲ μεταστρέψαντες χρῶνται τῇ ἰσχύϊ καὶ τῇ τέχνῃ οὐκ ὀρθῶς. Med. *me converto* (vern. *sich umkehren* et *sich zu etwas hinwenden*). Pol. VII. 526. E: ὅσα ἀναγκάζει ψυχὴν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον μεταστρέφεσθαι ἐν ᾧ cet. Crat. 428. D: δεῖ δὴ ... θαμὰ μεταστρέφεσθαι ἐπὶ τὰ προειρημένα. Phaed. 116. D: μεταστρεφόμενος ἀπῄει. Polit. 273. A. Conv. 213. B: καὶ ἅμα μεταστρεφόμενον αὐτὸν ὁρᾶν τὸν Σωκράτη. Pol. I. 327. B: καὶ ἐγὼ μετεστράφην cet. VII. 518. D: τίνα τρόπον ὡς ῥᾷστα ... μεταστραφήσεται.

μεταστροφή, ἡ, *conversio*. Pol. VII. 532. B: μεταστροφὴ ἀπὸ τῶν σκιῶν ἐπὶ τὰ εἴδωλα καὶ τὸ φῶς. 525. C: (ἕνεκα) αὐτῆς τῆς ψυχῆς ῥᾳστώνης μεταστροφῆς ἀπὸ γενέσεως ἐπ' ἀλήθειάν τε καὶ οὐσίαν.

μετάσχεσις, ἡ, *communio* (qua quis particeps fit). Phaed. 101. C: τὴν τῆς δυάδος μετάσχεσιν.

μετασχηματίζω, *transformo*. Legg. X. 903. E: μετασχηματίζων τὰ πάντα. **transfero* (unde *translatum*). Legg. X. 906. C: τοῦτο αὖ τὸ ῥῆμα μετεσχηματισμένον.

μετατίθημι, *transfero* (vern. *versetzen*); c. praep. ἀντί *substituo*. Conv. 191. B: μετατίθησιν αὐτῶν τὰ αἰδοῖα εἰς τὸ πρόσθεν. Legg. X. 903. D: μετατιθέναι τὸ μὲν ἄμεινον γιγνόμενον ἦθος εἰς βελτίω τόπον. Conv. 191. C: μετέθηκε ... εἰς τὸ πρόσθεν. Polit. 297. E: ἐπειδὰν τὸ πρῶτόν τις μεταθῇ τὸ νῦν δὴ ῥηθέν. Crat. 432. A: ἐὰν ... μεταθῶμέν τι. Polit. 278. D: μετατιθέμενα ... εἰς τὰς τῶν πραγμάτων μακρὰς ... συλλαβάς. Legg. VIII. 835. B. III. 683. B: ἀντὶ ποίων ποῖα μετατεθέντα εὐδαίμονα τὴν πόλιν ἀπεργάζοιτ' ἄν. Med. *aliter pono* (pr. calculum); hinc *positum* vel *dictum retracto* et *corrigo*; etiam *sententia mutata statuo*. Theag. 122. C: σμικρὸν γάρ τι μετατίθεμαι. Gorg. 493. C: πότερον ... μετατίθεσαι εὐδαιμονεστέρους εἶναι τοὺς κοσμίους τῶν ἀκολάστων —; Crat. 384. D: ὥσπερ τοῖς οἰκέταις ἡμεῖς μετατιθέμεθα (int. τὰ ὀνόματα). Pol. I. 345. B: ἐὰν μετατιθῇ, φανερῶς μετατίθεσο. Lach. 199. D: με-

τατίθεσθαι (sic codd. Vulg. *μετατίθεσαι*). De lege 316. C: *ἄνω κάτω μετατιθέμενοι τοὺς νόμους*. Legg. X. 889. E: *μετατιθεμένους ἀεὶ ταῦτα*. Crat. 384. D: *ἂν αὖθίς γε ἕτερον μεταθῆται*. Theaet. 197. B: *ἡμεῖς τοίνυν σμικρὸν μεταθώμεθα*. Pol. I. 334. E: *ἀλλὰ μεταθώμεθα· κινδυνεύομεν γὰρ οὐκ ὀρθῶς τὸν φίλον καὶ τὸν ἐχθρὸν θέσθαι*. Ib. *νῦν δὲ πῶς ... μεταθώμεθα;* Legg. X. 889. E: *ἃ δ' ἂν μεταθῶνται*. Gorg. 493. C: *ἐάν πως οἷός τε ὦ ... πεῖσαι μεταθέσθαι ἀντὶ* (al. *καὶ ἀντὶ*) *τοῦ ἀπλήστως ... ἔχοντος βίου τὸν κοσμίως ... ἔχοντα βίον ἑλέσθαι* (ut — *statuas* — *vitam eligendam esse*). D: *οὐδέν τι μᾶλλον μεταθήσει;* De lege 317. B: *οὐδὲ μεταθήσονταί ποτε περὶ τῶν αὐτῶν ἕτερα καὶ ἕτερα νόμιμα;* Pass. Legg. X. 904. A: *τῆς μετατιθεμένης κοσμήσεως*. Crat. 384. D: *τὸ μετατεθὲν* (*ὄνομα*). — Verb. Legg. X. 894. D: *ἆρ' οὖν ἡμῖν τῶν νῦν οὐκ ὀρθῶς ῥηθέντων μεταθετέον ἓν ἢ καὶ δύο;*

μεταφέρω, *transfero*. Tim. 73. E: *μεταφέρων ... πολλάκις εἰς ἑκάτερον*. Critia 113. A: *εἰς τὴν αὑτῶν φωνὴν μετενηνοχότας*. Tim. 26. C: *τοὺς ... πολίτας καὶ τὴν πόλιν ... μετενεγκόντες ἐπὶ τἀληθὲς δεῦρο θήσομεν*. 58. B: *πάντ' ἄνω κάτω μεταφέρεται πρὸς τοὺς ἑαυτῶν τόπους*. Prot. 339. A: *μετενηνεγμένον ... εἰς ποίησιν*.

μετάφρενον, *τό*, *dorsum*. Prot. 352. A: *ἀνακαλύψας καὶ τὰ στήθη καὶ τὸ μετάφρενον*.

μεταφύομαι, *post nascor*. Tim. 90. E: *τῶν γενομένων ἀνδρῶν ὅσοι δειλοὶ ... γυναῖκες μετεφύοντο ἐν τῇ δευτέρᾳ γενέσει*.

μεταχειρίζομαι, *attrecto*, *manu tracto*. Parm. 130. D: *ἄλλο αὐτῶν* (*αὖ τῶν?*) *ὧν ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα*. Phaedr. 240. D: *μεταχειρίζεσθαι* (*attrectare*). Pol. III. 417. A: *μεταχειρίζεσθαι καὶ ἅπτεσθαι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου*. *in univ. *tracto* (aliquem et aliquid), *operam do*, *factito* vel *exerceo*; etiam *aggredior*, *suscipio*; *capio* et *adipiscor*. Pol. VII. 529. A: *ὡς ... νῦν αὐτὴν* (τ. *ἀστρονομίαν*) *μεταχειρίζονται οἱ εἰς φιλοσοφίαν ἀνάγοντες*. Men. 81. A: *περὶ ὧν μεταχειρίζονται λόγον οἵοις τ' εἶναι διδόναι*. Gorg. 519. B: *ὅταν ἡ πόλις τινὰ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν μεταχειρίζηται ὡς ἀδικοῦντα*. Pol. I. 346. E: *τὰ ἀλλότρια κακὰ μεταχειρίζεσθαι ἀνορθοῦντα*. VII. 526. A. Legg. II. 656. D: *καλὰ ... σχήματα ... μεταχειρίζεσθαι*. Polit. 268. B: *τὴν τῆς αὑτοῦ ποίμνης ἄριστα μεταχειριζόμενος μουσικήν*. Hipp. mai. 304. B: *λήρους καὶ φλυαρίας ... μεταχειριζόμενος*. Pol. VI. 497. D: *μεταχειριζομένη πόλις φιλοσοφίαν*. Phaed. 84. A: *Πηνελόπης τινὰ ἐναντίως ἱστὸν μεταχειριζομένην*. Legg. IX. 857. C: *τῶν ταῖς ἐμπειρίαις ἄνευ λόγων τὴν ἰατρικὴν μεταχειριζομένων*. Prot. 316. D: *τοὺς ... μεταχειριζομένους αὐτὴν* (τ. *σοφιστικὴν τέχνην*). Epin. 988. C: *οἵας μετεχειρίζοντο πράξεις*. Tim. 20. A: *τὰς μεγίστας ... ἀρχάς τε*

καὶ τιμὰς ἐν (Par. A. τῶν ἐν) τῇ πόλει μετακεχείρισται. Epin. 975. B: φύσει ... πάντες φαινόμεθα γῆν μετακεχειρίσθαι. Legg. II. 670. E: ἀκριβεστέραν ἂν παιδείαν ... εἶεν ἂν μετακεχειρισμένοι. Phaedr. 277. C: τέχνῃ ... μεταχειρισθῆναι τὸ λόγων γένος. Pol. III. 408. D: ὅσοι (ἰατροὶ) πλείστους μὲν ὑγιεινούς, πλείστους δὲ νοσώδεις μετεχειρίσαντο. Legg. XII. 967. A: τοὺς τὰ τοιαῦτα μεταχειρισαμένους. Pol. III. 410. B: οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἀθληταί, ῥώμης ἕνεκα σιτία καὶ πόνους μεταχειριεῖται. Epin. 992. A: εἰ δ᾽ ἄλλως πως ταῦτα μεταχειριεῖταί τις.

μέτειμι, *persequor aliquem* (ut poenas repetam) et *persequor aliquid*, h. e. *expono*, *quaero*; *sequor* (ut ἴχνος); etiam *operam do*, *tracto*, *colo*. Polit. 257. B: καὶ σὲ μὲν ἀντὶ τούτων εἰς αὖθις μέτειμι. 263. B: ταῦτα δὲ εἰς αὖθις κατὰ σχολὴν καθάπερ ἰχνεύοντες (al. ἰχνεύομεν) μέτιμεν. Pol. VII. 530. B: οὕτω καὶ ἀστρονομίαν μέτιμεν. Tim. 50. C. Eryx. 401. A: εἰ πάλιν ὧδε μετίοιμεν. Soph. 252. B: ἔτι τοίνυν ἂν αὐτοὶ πάντων καταγελαστότατα μετίοιεν τὸν λόγον οἱ cet. Conv. 210. A: ἐάν τις ὀρθῶς μετίῃ. Pol. VII. 528. E: ἐὰν αὐτὴν πόλις μετίῃ. Polit. 282. C: μετίωμεν σύμπαντα. Phaedr. 263. B: τὸν μέλλοντα τέχνην ῥητορικὴν μετιέναι. Soph. 235. C: τῶν οὕτω δυναμένων μετιέναι καθ᾽ ἕκαστά τε καὶ ἐπὶ πάντα. Legg. VI. 754. E: τῷ βουλομένῳ μετιέναι (*persequi* vel *accusare*). Prot. 350. D: τούτῳ ... τῷ τρόπῳ μετιών. Phaedr. 276. D: πάντι τῷ ταὐτὸν ἴχνος μετιόντι. 270. E: τόν γε τέχνῃ μετιόντα ὁτιοῦν. Soph. 218. D: περί τινος τῶν φαύλων μετιόντες. Men. 74. D: εἰ ... ὥσπερ ἐγώ, μετήει τὸν λόγον.

μετεκβαίνω, *transeo*. Legg. XI. 935. A: μετεκβαίνειν ... εἰς τό τι γελοῖον ... φθέγγεσθαι. I. 642. A: εἰ ... μετεκβαῖμεν ... εἰς ἕτερόν τινα νόμων πέρι λόγον.

μετενδύομαι, *migro*. Locr. 104. D: ὡς μετενδυομέναν τᾶν ψυχᾶν ... ἐς γυναικέα σκάνεα.

μετέπειτα, *post*. Ep. VIII. 353. C: τὸν μετέπειτα χρόνον.

μετέρχομαι, *persequor* aliquid, h. e. *investigo* et *expono* vel *tracto*. Pol. VII. 528. E: ᾗ σὺ μετέρχει. Phaedr. 252. E: αὐτοὶ μετέρχονται. Phaed. 88. D: πῇ ὁ Σωκράτης μετῆλθε τὸν λόγον; Theaet. 187. E: πάλιν ὥσπερ ἴχνος μετελθεῖν. Pol. VI. 502. E: τὸ ... τῶν ἀρχόντων ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς μετελθεῖν δεῖ. Etiam δίκη dicitur μετελθεῖν. Prot. 322. A: Προμηθέα ... ὕστερον ... κλοπῆς δίκη μετῆλθεν.

μέτεστι, v. c. μοι, *particeps sum* vel *partem habeo*, *ad me pertinet*, *in me cadit*. Phaed. 61. C: ὅτῳ ἀξίως τούτου τοῦ πράγματος (φιλοσοφίας) μέτεστιν. Theaet. 186. E: ᾧ γε ... οὐ μέτεστιν ἀληθείας ἅψασθαι. Soph. 248. C: ὅτι γενέσει ... μέτεστι τοῦ πάσχειν καὶ ποιεῖν δυνάμεως. Parm. 141. D: οὐδὲ ... χρόνου αὐτῷ μέτεστιν. Pol. X. 606. B: λογίζεσθαι γὰρ ... ὀλίγοις τισὶ μέτεστιν ὅτι cet. Tim. 77.

B: ᾧ δόξης ... λογισμοῦ τε καὶ νοῦ μέτεστι τὸ μηδέν. Legg. X. 901. E. Apol. 19. C: ἀλλὰ γὰρ ἐμοὶ τούτων ... οὐδὲν μέτεστι. Pol. VI. 486. B: δειλῇ δὴ καὶ ἀνελευθέρῳ φύσει φιλοσοφίας ἀληθινῆς ... οὐκ ἂν μετείη. Legg. V. 737. B: ὅσοις νοῦ καὶ σμικρὸν μετῇ. Prot. 322. D: ὀλίγοις οἴονται μετεῖναι συμβουλῆς. 336. B: μὴ μετεῖναί οἱ μακρολογίας. Parm. 140. E: ὧν ἐλέγομεν οὐ μετεῖναι τῷ ἑνί. Pol. VI. 490. A. Lach. 197. B. Phil. 22. E: οὔτ' ἂν τῶν πρωτείων οὔτ' αὖ τῶν δευτερείων ἡδονῇ μετὸν ἀληθῶς ἄν ποτε λέγοιτο. Polit. 275. D: τῷ πολιτικῷ ... οὐ μετὸν ἐπηνέγκαμεν τοὔνομα. Legg. X. 900. D: θεοῖς δὲ οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν τῶν τοιούτων μετὸν ἐροῦμεν. Parm. 141. D: τῷ γε ἑνὶ τῶν τοιούτων παθημάτων οὐδὲν μετῆν. 160. E. Pol. VI. 490. B: τούτῳ τι μετέσται ψεῦδος ἀγαπᾶν —;

μετέχω, *particeps* vel *compos sum* vel *fio* (hinc etiam *nanciscor*; *habeo* (unde etiam c. vv. μέρος et μόριον nectitur), *teneo*, (etiam *cognosco*, vern. *inne haben*; etiam *teneor*, vern. *behaftet seyn*); *utor*, *colo*, *exerceo*. Parm. 129. C: πλήθους γὰρ ... μετέχω. Gorg. 448. C: μετέχει τῆς καλλίστης τῶν τεχνῶν. 467. E: ἃ ... μετέχει τοῦ ἀγαθοῦ. Phaed. 100. C: διότι μετέχει ἐκείνου τοῦ καλοῦ. Conv. 208. B: ταύτῃ τῇ μηχανῇ ... θνητὸν ἀθανασίας μετέχει. Pol. V. 455. D. Tim. 58. E: μετίσχει μᾶλλον κινήσεως. Legg. XII. 963. E: οὗ καὶ τὰ θηρία μετέχει. Euthyd. 271. B: μετέχει (*profitetur*) δὲ καὶ οὗτος τῶν λόγων (*artem disserendi*). Soph. 255. B: μετέχετον μὴν ἀμφω ταὐτοῦ καὶ θατέρου. Parm. 134. B: ἐπειδὴ αὐτῆς ἐπιστήμης οὐ μετέχομεν. Tim. 53. C: ἐπεὶ μετέχετε τῶν κατὰ παίδευσιν ὁδῶν. Legg. IV. 712. E: ὄντως γὰρ ... πολιτειῶν μετέχετε. Soph. 216. B: ὁπόσοι μετέχουσιν αἰδοῦς δικαίας. Pol. V. 465. E: ταφῆς ἀξίας μετέχουσι. VII. 520. B: ὅτι ... εἰκότως οὐ μετέχουσι τῶν ἐν αὐταῖς πόνων. Tim. 27. C: ὅσοι καὶ κατὰ βραχὺ σωφροσύνης μετέχουσιν. Euthyd. 306. B: ὧν ἀμφοτέρων μέρος μετέχουσιν. Phil. 54. B: σὺ μέντοι τοῦ λόγου μέτεχε. Legg. IV. 721. D: μὴ μετεχέτω ... τιμῶν. VI. 755. A. Prot. 322. D: πάντες μετεχόντων. Euthyd. 279. E: μετὰ ποτέρου ἂν ἥδιον τοῦ κινδύνου ... μετέχοις; Phaed. 93. E: οὐδὲν πλέον ἀναρμοστίας οὐδὲ ἁρμονίας μετέχοι ἄν. Pol. IV. 432. B: δι' ὃ ἂν ἔτι ἀρετῆς μετέχοι πόλις. Tim. 44. D. Prot. 322. D: εἰ ὀλίγοι αὐτῶν μετέχοιεν. Pol. V. 472. C: ἐὰν ... πλεῖστα τῶν ἄλλων ἐκείνης (τ. δικαιοσύνης) μετέχῃ. Phil. 29. A: μετέχωμεν τοῦ ψόγου. Prot. 322. D: μὴ δυνάμενον αἰδοῦς καὶ δίκης μετέχειν. 323. A: ὡς παντὶ προσῆκον ταύτης γε μετέχειν τῆς ἀρετῆς. Phaedr. 272. D: ἀληθείας μετέχειν. Phaed. 64. E: καθ' ὅσον μὴ πολλὴ ἀνάγκη μετέχειν (*uti*) αὐτῶν. Soph. 256. A: διὰ τὸ μετέχειν τοῦ ὄντος. Pol. VII. 519. D. Phaedr. 247. B: ὁ τῆς κάκης ἵππος μετέχων. 249. E: ταύτης μετέχων τῆς μανίας.

Phil. 21. E. Pol. III. 396. E: ἔσται αὐτοῦ ἡ λέξις μετέχουσα ... ἀμφοτέρων. Tim. 36. E: λογισμοῦ ... μετέχουσα καὶ ἁρμονίας. Epin. 990. B. Phaedr. 230. A: θείας τινὸς ... μοίρας φύσει μετέχον. Polit. 273. B: ὅτι πολλῆς ἦν μετέχον ἀταξίας πρὶν cet. Pol. III. 411. D: οὔτε λόγου μετίσχον. Conv. 197. E: καλῆς ᾠδῆς μετέχοντα. Parm. 133. D: ὧν ἡμεῖς μετέχοντες εἶναι ἕκαστα ἐπονομαζόμεθα. Legg. VII. 804. B: σμικρὰ ... ἀληθείας ἄττα μετέχοντες. Parm. 129. B: τὰ τούτων μετέχοντα ἀμφοτέρων. Pol. III. 402. D: τοῦ αὐτοῦ μετέχοντα τύπου. Euthyd. 306. A: (ὅσα) ἀμφοτέρων τυγχάνει μετέχοντα. Soph. 235. A: τῶν τῆς παιδιᾶς μετεχόντων. Legg. VII. 805. D: μὴ μετεχουσῶν ἀνδράσι γυναικῶν κοινῇ τῆς ζωῆς πάσης. Phil. 56. C: ἐλάττονος ἀκριβείας μετισχούσας. Legg. X. 889. D: παιδιάς τινας ἀληθείας οὐ σφόδρα μετεχούσας. Prot. 351. D: τὰ ἡδονῆς μετέχοντα ἢ ποιοῦντα ἡδονήν. Phil. 18. B: φθόγγου ... μετέχοντά τινος. Pol. V. 476. D. Tim. 69. B: οὔτε τούτων ὅσον μὴ τύχῃ τι μετεῖχεν. 71. D: ἐπειδὴ λόγου ... οὐ μετεῖχε. Ep. VII. 329. B: εἰ ... αἰσχύνης μετέσχον κακῆς. Prot. 322. A: ἐπειδὴ ... ὁ ἄνθρωπος θείας μετέσχε μοίρας. Parm. 143. B: οὐσίας μετέσχεν. Tim. 39. B: ἵνα ... μετάσχοι ... ἀριθμοῦ τὰ ζῶα. Phaed. 101. C: οὗ ἂν μετάσχῃ. Tim. 77. B: ὅτιπερ ἂν μετάσχῃ τοῦ ζῆν. Legg. XI. 919. E: ὃς δ᾽ ἂν καπηλείας τῆς ἀνελευθέρου τέχνῃ τινὶ μετάσχῃ. 929. D: ὅπως ἂν μετάσχωσι τῆς αὐτῆς ἀποικίας ἐμμελῶς. Phaedr. 253. A: καθ᾽ ὅσον δυνατὸν θεοῦ ἀνθρώπῳ μετασχεῖν. Phaed. 114. C: ὥστε ἀρετῆς καὶ φρονήσεως ἐν τῷ βίῳ μετασχεῖν. Phil. 11. C. Tim. 90. C. Pol. X. 603. E: τοιᾶσδε τύχης μετασχών. Soph. 259. A: μετασχὸν τοῦ ὄντος. Tim. 59. B: γῆς μόριον ὀλίγον καὶ λεπτὸν μετασχόν. Legg. IX. 872. E: γενέσθαι ... αὐτὸν θηλείας μετασχόντα φύσεως. Phaed. 101. C: μετασχὸν τῆς ἰδίας οὐσίας ἑκάστου. Soph. 255. B: ἅτε μετασχὸν τοῦ ἐναντίου. Tim. 47. C: λογισμῶν κατὰ φύσιν ὀρθότητος μετασχόντες. Legg. XI. 919. C: αὐτοῖς τοῖς μετασχοῦσι τούτων τῶν ἐπιτηδευμάτων. Soph. 228. C: κινήσεως μετασχόντα. Tim. 41. C: βίου μετασχόντα. Parm. 140. E: ὅτι ... ἰσότητος χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθέξει. Pol. IX. 592. A. Soph. 251. E: οὐκοῦν κίνησίς τε καὶ στάσις οὐδαμῇ μεθέξετον οὐσίας; Pol. VII. 525. B: τοὺς μέλλοντας ἐν τῇ πόλει τῶν μεγίστων μεθέξειν. Legg. VII. 816. E: εἴ τις ... μέλλει καὶ σμικρὸν ἀρετῆς μεθέξειν. Epin. 992. B. Legg. V. 744. D: ἐν πόλει ... τῇ τοῦ μεγίστου νοσήματος οὐ μεθεξούσῃ. IX. 853. B: μεθέξοντα. XII. 966. C: τοῖς ... φυλακῆς μεθέξουσι. Pol. IV. 424. E: οὐκοῦν ... τοῖς ἡμετέροις παισὶν ἐννομωτέρου εὐθὺς παιδιᾶς (v. παιδείας) μεθεκτέον.

μετεωρίζω, *tollo, attollo*. Crat. 406. E: τὸ ... ἢ αὑτὸν ἤ τι ἄλλο μετεωρίζειν ἢ ἀπὸ τῆς γῆς cet. Phaedr. 246. D:

ἄνω μετεωρίζουσα. Tim. 63. C: ῥώμη ... μιᾷ δυοῖν ἅμα μετεωριζομένοιν.

μετεωρολέσχης, ὁ, *rerum superarum speculator.* Pol. VI. 489. C: τοὺς ὑπὸ τούτων ἀχρήστους λεγομένους καὶ μετεωρολέσχας.

μετεωρολογία, ἡ, *rerum sublimium abstrusarumque indagatio.* Phaedr. 270. A: προςδέονται ἀδολεσχίας καὶ μετεωρολογίας φύσεως πέρι. Ib. μετεωρολογίας ἐμπλησθείς.

μετεωρολογικός, ή, όν, *rerum sublimium indagationis studiosus.* Tim. 91. D: μετεωρολογικῶν (ἀνδρῶν).

μετεωρολόγος, ὁ ἡ, *rerum sublimium speculator.* Polit. 299. B: μετεωρολόγον. Crat. 396. C: ὅθεν δὴ καί φασιν ... τὸν καθαρὸν νοῦν παραγίγνεσθαι οἱ μετεωρολόγοι. 401. B: μετεωρολόγοι καὶ ἀδολέσχαι τινές.

μετεωρολογῶ, *res caelestes specto.* Ax. 370. E: καὶ παλαὶ μετεωρολογῶ. Crat. 404. C: μετεωρολογῶν.

μετεωροπορῶ, *sublime versor.* Phaedr. 246. C: μετεωροπορεῖ (v. μετεωροπολεῖ).

μετέωρος, ὁ ἡ, *sublimis; caelestis.* Theaet. 175. D: βλέπων μετέωρος ἄνωθεν. Tim. 80. A: ὅσα ἀφεθέντα μετέωρα καὶ ὅσα ἐπὶ γῆς φέρεται. Locr. 104. E: κούφων τε καὶ μετεώρων. Prot. 315. C: ἐφαίνοντο ... περὶ φύσεως τε καὶ τῶν μετεώρων ἀστρονομικὰ ἄττα διερωτᾶν. Riv. 132. B: ἀδολεσχοῦσι ... οὗτοι περὶ τῶν μετεώρων. Apol. 18. B: τὰ ... μετέωρα φροντιστής. 23. D: τὰ μετέωρα καὶ τὰ ὑπὸ γῆς.

μετεωροσκόπος, ὁ ἡ, *res caelestes spectans* vel *observans.* Pol. VI. 488. E: μετεωροσκόπον τε καὶ ἀδολέσχην.

μετοίκησις, ἡ, *migratio.* Apol. 40. C: μετοίκησις τῇ ψυχῇ τοῦ τόπου τοῦ ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον. Phaed. 117. C: τὴν μετοίκησιν τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε. Legg. VIII. 850. A.

μετοικία, ἡ, *habitatio in aliena urbe.* Legg. VIII. 850. C: τῆς ... μετοικίας ... χρόνος.

μετοίκιον, τό, *tributum inquilinis impositum.* Legg. VIII. 850. B: μετοίκιον μηδὲ σμικρὸν τελοῦντι.

μέτοικος, ὁ ἡ, *inquilinus.* Legg. VIII. 845. A. IX. 866. C. Pol. VIII. 563. A: μέτοικον ... ἀστῷ καὶ ἀστὸν μετοίκῳ ἐξισοῦσθαι. Legg. IX. 866. C. VIII. 850. A: περὶ μετοίκων. C.

μετοικῶ, *migro in alienam urbem in eaque domicilium colloco.* Legg. VIII. 850. A: τῷ βουλομένῳ ... μετοικεῖν. Crit. 51. D. Legg. VIII. 848. A: οἵ τέ τινες ἂν τῶν μετοικούντων ὦσι ξυνοικοῦντες. Menex. 237. B: μετοικοῦντας ἐν τῇ χώρᾳ.

μετονομάζω, *nomen muto.* Theaet. 180. A: καινῶς μετωνομασμένῳ.

μετοχή, ἡ, *communicatio.* Ep. VII. 345. A: ἀγαπῶν δόξαν τὴν τῆς μετοχῆς γενομένην.

μέτοχος, ὁ ἡ, *particeps.* Phaedr. 262. D: οὐ γάρ που

ἔγωγε τέχνης τινὸς τοῦ λέγειν μέτοχος. Legg. III. 689. D. VI. 768. B: *τῆς πόλεως οὐ μέτοχος εἶναι.* Ep. VII. 342. E: *οὔποτε τελέως ἐπιστήμης ... μέτοχος ἔσται.* 344. E. Pol. VII. 522. C: *ὡς πᾶσα τέχνη ... ἀναγκάζεται αὐτῶν μέτοχος γίγνεσθαι.* Soph. 223. B: *οὐ γάρ τι φαύλης μέτοχόν ἐστι τέχνης τὸ νῦν ζητούμενον.* Legg. VIII. 845. C: *τῶν τοιούτων* (int. *ἀπίων, μήλων* cet.) *μέτοχον εἶναι.* Tim. 45. B: *μέτοχον ἡγεμονίας.* Legg. X. 904. C: *πάνθ' ὅσα μέτοχά ἐστι ψυχῆς.* X. 919. D. Epin. 984. C: *πάντων ... μετόχων τοῦ ζῆν γεγονότων.* Legg. II. 659. A: *μετόχους ... φρονήσεως.* VII. 806. A: *κόρας ... γυμνασίων μετόχους οὔσας.*

μέτρησις, ἡ, mensura. Polit. 285. A: *μετρήσεως ... πάνθ' ὁπόσα ἔντεχνα μετείληφε.* Legg. VII. 819. C: *ἐν ταῖς μετρήσεσιν.*

μετρητής, ὁ, mensor. De iusto 373. A. et B: *οἱ μετρηταί.*

μετρητικός, ή, όν, metiendi peritus, fem. *metiendi ars.* De iusto 373. D: *μετρητικός.* Prot. 356. D: *ἡ μετρητικὴ τέχνη.* 357. A: *μετρητική τις.* Polit. 283. D: *μετρητική.* 285. A. Phil. 56. E. Legg. VII. 817. E: *μετρητικὴ ... μήκους καὶ ἐπιπέδου καὶ βάθους.* Prot. 357. D: *μετρητικῆς* (*ἐνδείᾳ*). Polit. 285. C: *δύο γένη ... τῆς μετρητικῆς.* 286. C. De iusto 372: *ἆρ' οὐ μετρητικῇ;* Polit. 284. E: *δῆλον ὅτι διαιροῖμεν ἂν τὴν μετρητικήν.* Phil. 55. E: *ἀριθμητικὴν ... καὶ μετρητικὴν καὶ στατικήν.* Alc. I. 126. D. De iusto 373. C: *οἱ μετρητικοί.* Phil. 57. D: *δύο μετρητικαί.*

μετρητός, ή, όν, sub mensuram cadens. Legg. VII. 819. E: *ἆρ' οὖν οὐ δοκεῖ σοι ταῦτα εἶναι πάντα μετρητὰ πρὸς ἄλληλα;* 820. C: *τὰ τῶν μετρητῶν τε καὶ ἀμέτρων πρὸς ἄλληλα.* Polit. 284. B: *μετρητὰ ... γίγνεσθαι* cet.

μετριάζω, moderate me gero vel *aliquid facio.* Locr. 100. E: *μετριάζοντα ... τᾷ ῥύψει ἁλμυρά* (*φαίνεται*). Legg. VI. 784. E: *μετριαζόντων ... περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν πλειόνων.* Pol. X. 603. E: *μετριάσει δέ πως πρὸς λύπην.* Trans. *moderor, compesco.* Legg. III. 692. B: *ὅρκοις μετριάσαι ψυχὴν νέαν λαβοῦσαν ἀρχήν.*

μέτριος, α, ον et *ὁ ἡ, modicus, moderatus, temperatus; modestus;* etiam *iustus, rectus, consentaneus,* et *qui satis est.* Soph. 265. A: *μέτριος* (*ὁ λόγος*). Phil. 32. A: *εἴ σοι μέτριος ὁ λόγος.* Pol. III. 396. C: *ὁ ... μέτριος ἀνήρ.* V. 460. E: *μέτριος χρόνος.* 466. B: *βίος οὕτω μέτριος καὶ βέβαιος.* Tim. 18. B: *ὅσος* (*μισθὸς*) *σώφροσι μέτριος.* Legg. IV. 719. E. Ep. XIII. 362. E: *τὰ δὲ ἄλλα περὶ σὲ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ μέτριός μοι δοκεῖ εἶναι Δίων.* VIII. 354. E: *μετρία δὲ ἡ θεῷ δουλεία, ἄμετρος δὲ ἡ τοῖς ἀνθρώποις.* Phaedr. 229. B: *πνεῦμα μέτριον.* Legg. III. 690. E: *ὁπόταν ᾖ ... τὸ ἥμισυ* (*λαμβάνειν*) *μέτριον.* IV. 719. E: *τί τὸ μέτριον.* Def. 415. A: *μέτριον τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.* Conv. 197. E: *σπουδῆς μετρίας ..*

μετέχων. Legg. IV. 719. D: τῆς δὲ μετρίας (οὔσης ταφῆς). Polit. 283. E: τὸ τὴν τοῦ μετρίου φύσιν ὑπερβάλλον. 284. A. Tim. 65. D: πέρα ... τοῦ μετρίου τοῦτο δρῶντα. 72. E. Legg. VI. 753. A: τῇ μετρίᾳ δυνάμει βιασάμενοι. Gorg. 511. E: ἐν μετρίῳ σχήματι (*modesto habitu*). Legg. IV. 716. C: ὄντι μετρίῳ. Pol. V. 460. D: μέτριον χρόνον. Legg. VII. 809. E: τὸν μέλλοντα πολίτην ἔσεσθαι μέτριον. XII. 955. E: τὸν μέτριον ἄνδρα. Epin. 974. A: ὃν (χρόνον) πᾶς ἂν ὑπολάβοι μέτριον. Tim. 59. D: μέτριον ἂν ἐν τῷ βίῳ παιδιὰν ... ποιοῖτο. 71. D: διαγωγὴν ἔχουσαν μετρίαν. Prot. 338. B: ὃς ὑμῖν φυλάξει τὸ μέτριον μῆκος τῶν λόγων ἑκατέρου. Phaed. 117. B: ὅσον οἰόμεθα μέτριον εἶναι πιεῖν. Theaet. 181. B: ἂν φανῶσι μηδὲν μέτριον λέγοντες. Crat. 414. E: τὸ μέτριον ... δεῖ φυλάττειν καὶ τὸ εἰκὸς σὲ τὸν σοφὸν ἐπιστάτην. Phil. 66. A: περὶ μέτρον καὶ μέτριον καὶ καίριον cet. Pol. V. 470. D: μέτριον εἶναι τοὺς καρποὺς ἀφαιρεῖσθαι τοῖς κρατοῦσι τῶν κρατουμένων. Tim. 65. E: ἐπὶ τὸ μέτριον ... τῇ ῥύψει χρώμενα. Legg. III. 691. C: παρεὶς τὸ μέτριον. 694. A: ὅτε ... τὸ μέτριον μᾶλλον δουλείας τε καὶ ἐλευθερίας ἦγον. X. 885. E: εἴ τι μέτριον λέγομεν. XI. 920. C: τί ποτε ... κέρδος ποιεῖ τὸ μέτριον. Pol. IV. 423. E: ἐὰν ... εὖ παιδευόμενοι μέτριοι ἄνδρες γίγνωνται. Legg. VIII. 842. C. Riv. 134. A: οἱ μέτριοι πόνοι. Phil. 43. C: αἱ ... μέτριαι (μεταβολαί). Ep. XIII. 361. E: μέτριαι ... αἵται ἡμῖν προῖκες. Legg. IV. 719. B: ἆρ' ἂν τὰ λεχθέντα εἴη μέτρια; VII. 806. D: οἷς τὰ ... ἀναγκαῖα εἴη κατεσκευασμένα μέτρια. Riv. 134. D: καὶ τούτων ἄρα τὰ μέτρια ὠφελεῖ, ἀλλ' οὐ τὰ πολλά; Phaedr. 267. B: μετρίων (λόγων). Pol. V. 450. B. Legg. VII. 816. B: ὄντων δὲ μετρίων αὐτῶν πρὸς τὰς ἡδονάς. Ep. VI. 322. E: μεθ' ἡμῶν μετρίων ὄντων, καὶ οὐ κακῶν. Ax. 364. C: ἀλλ' οὐκ ἀτυχήσεις μου ... οὐδενὸς τῶν μετρίων. Pol. IX. 572. B: καὶ πάνυ δοκοῦσιν ἡμῶν ἐνίοις μετρίοις εἶναι. Legg. II. 666. C: οὐκ ἐν πολλοῖς, ἀλλ' ἐν μετρίοις. Phaed. 82. B: ἄνδρας μετρίους. Pol. VII. 538. D: τοὺς καὶ ὁπηοῦν μετρίους. Legg. VIII. 836. A: πᾶσα ἡ παιδεία μετρίους πρὸς τὰ τοιαῦτ' εἴληφε νόμους. Pol. IV. 431. C: τὰς ... ἁπλᾶς τε καὶ μετρίας (ἐπιθυμίας cet.). Phaed. 87. D: μέτρι' ἄν μοι φαίνοιτο λέγειν. Legg. III. 693. E: οὐδετέρα τὰ μέτρια κέκτηται τούτων. V. 746. A: χρήματά τε ἔχοντες τακτὰ καὶ μέτρια. XI. 918. D: ἐξὸν κερδαίνειν τὰ μέτρια. Charm. 166. E: δοκεῖς γάρ μοι μέτρια λέγειν. Riv. 134. C: τὰ μέτρια γυμνάσια. Soph. 216. B: μετριώτερος τῶν περὶ τὰς ἔριδας ἐσπουδακότων. Pol. VII. 539. C. Legg. VII. 811. D: τῶν ... πλείστων λόγων ... πάντων μοι μετριώτατοί γε εἶναι κατεφάνησαν. — Adverbiorum instar ponuntur μέτριον et μέτρια. Legg. VIII. 846. C: τούτοις ἤδη χρώμενοι μέτριον ἔχουσι. Soph. 237. B: μέτρια βασανισθείς.

μετριότης, ἡ, moderatio. Phil. 64. E. Def. 411. E: *μετριότης τῆς ψυχῆς περὶ τὰς ... ἐπιθυμίας τε καὶ ἡδονάς.* 412. B: *μετριότης ἐν συμβολαίοις.* Phil. 65. B: *κάλλους καὶ ἀληθείας καὶ μετριότητος πέρι λέγεις;* Legg. V. 736. E: *τῆς μετριότητος ἐχομένους.* Pol. VIII. 560. D: *μετριότητα ... καὶ κοσμίαν δαπάνην.* Legg. III. 701. E: *λαβόντες ... μετριότητά τινα.*

μετρίως, modice, moderate; modeste. Phaedr. 265. C: *μετρίως δὲ καὶ εὐφήμως.* Gorg. 484. C: *ἄν τις αὐτοῦ* (*τ. φιλοσοφίας*) *μετρίως ἅψηται ἐν τῇ ἡλικίᾳ.* Phaed. 86. C: *ἐπειδὰν ταῦτα καλῶς καὶ μετρίως κραθῇ πρὸς ἄλληλα.* 108. C: *ἡ ... καθαρῶς τε καὶ μετρίως τὸν βίον διεξελθοῦσα.* Theaet. 191. D: *ἔστι δ' οἷς μετρίως ἔχοντος.* Pol. I. 329. D: *καὶ τὸ γῆρας μετρίως ἐστὶν ἐπίπονον.* II. 372. D: *μετρίως ὑποπίνοντες.* III. 399. B: *σωφρόνως τε καὶ μετρίως ἐν πᾶσι τούτοις πράττοντα.* VI. 504. C: *οὐ πάνυ μετρίως γίγνεται.* Tim. 88. E. Legg. XII. 959. E. Euthyd. 305. D: *μετρίως μὲν γὰρ φιλοσοφίας ἔχειν, μετρίως δὲ πολιτικῶν.* Menex. 243. E: *τόν τε ... πόλεμον ὡς μετρίως ἔθεντο.* 248. C: *κούφως ... καὶ μετρίως* (*φέροντες*). Pol. III. 412. A: *τὸν κάλλιστ' ἄρα μουσικῇ γυμναστικὴν κεραννύντα καὶ μετριώτατα* (vern. *im richtigsten Maasse*) *τῇ ψυχῇ προσφέροντα.* Critia 111. E: *ὥρας μετριώτατα* (v. *μετριώτατον*) *κεκραμένας.* **mediocriter.* Legg. XI. 936. B: *ἐν οἰκουμένῃ καὶ μετρίως πολιτείᾳ τε καὶ πόλει.* Alc. I. 130. C. Ep. III. 316. A. **satis.* Phaedr. 277. B: *δοκεῖ μοι δεδηλῶσθαι μετρίως.* 278. B. Polit. 261. A: *ἐπειδὴ τοῦτο μετρίως ἀφέστηκεν ἀπ' ἐκείνων.* Phil. 52. C. Pol. I. 354. B: *πρὶν τοῦ προτέρου μετρίως ἀπολαῦσαι.* VI. 497. A. Critia 108. D. Legg. IX. 869. E: *τὰ ... βίαια μετρίως εἰρήσθω.* X. 887. A. Ep. VII. 328. B: *ἡλικίας τε ἤδη μετρίως ἔχον.* 352. B: *μετρίως ἂν ἡμῖν καὶ ἱκανῶς εἴη τὰ νῦν εἰρημένα.* **convenienter, ita ut par est, recte* vel *bene.* Phaedr. 236. A: *μετρίως γάρ μοι δοκεῖς εἰρηκέναι.* Phaed. 96. D. Theaet. 179. A: *μετρίως ἄρα ἡμῖν πρὸς τὸν διδάσκαλόν σου εἰρήσεται ὅτι* cet. 180. C: *καὶ μετρίως γε λέγεις.* Polit. 293. E. Crat. 401. A. 433. B. Pol. III. 390. E. VII. 518. B: *καὶ μάλα ... μετρίως λέγεις.* Legg. I. 634. D. VIII. 839. E: *τὸ ταχθὲν ... μετρίως ποιεῖν.* Apol. 39. B: *καὶ οἶμαι αὐτὰ μετρίως ἔχειν.* Pol. X. 597. E: *τοῦτο ... ἔμοιγε δοκεῖ μετριώτατ' ἂν προσαγορεύεσθαι, μιμητὴς* cet. Legg. III. 691. D: *ὡς ... νῦν ἔστι μετριώτατα τοπάσαι.* Crit. 46. C: *πῶς οὖν ἂν μετριώτατα σκοποίμεθα αὐτά;*

μέτρον, τό, mensura; norma; modus; etiam *terminus.* Theaet. 161. C: *ὅτι πάντων χρημάτων μέτρον ἐστὶν ὗς* cet. 178. B. Phil. 25. A: *μέτρον πρὸς μέτρον.* Pol. V. 450. B: *μέτρον ... τοιούτων λόγων ἀκούειν ὅλος ὁ βίος νοῦν ἔχουσιν.* VI. 504. C: *μέτρον τῶν τοιούτων ἀπολεῖπον καὶ ὁτιοῦν*

τοῦ ὄντος οὐ πάνυ μετρίως γίγνεται. Ib. *ἀτελὲς γὰρ οὐδὲν οὐδενὸς μέτρον.* Tim. 39. D: *ἵνα ... εἴη μέτρον ἐναργές τι πρὸς ἄλληλα βραδυτῆτι καὶ τάχει.* Legg. IV. 716. C: *ὁ δὴ θεὸς ἡμῖν πάντων χρημάτων μέτρον ἂν εἴη μάλιστα.* VI. 756. B: *οἷσπερ τῆς χειροτονίας μέτρον ... ἦν.* XII. 947. B: *ὅπως ἂν γίγνηται μέτρον ἀριθμοῦ τοῦ χρόνου.* Phil. 64. D: *μέτρου καὶ τῆς ξυμμέτρου φύσεως μὴ τυχοῦσα.* Pol. X. 621. A: *πλέον πίνειν τοῦ μέτρου.* Legg. VI. 757. A: *εἰ μὴ τυγχάνοι τοῦ μέτρου.* XI. 918. D: *τὸ τοῦ μέτρου ἐχόμενον.* Theaet. 161. E: *μέτρῳ ὄντι αὐτῷ ἑκάστῳ τῆς αὐτοῦ σοφίας.* 179. B. Legg. VI. 757. B: *τὴν μέτρῳ ἴσην καὶ σταθμῷ καὶ ἀριθμῷ.* Theaet. 152. A: *πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπον εἶναι.* (Id. Crat. 385. E.) 168. D: *τὸ πάντων μέτρον.* 183. B: *πάντ' ἄνδρα πάντων χρημάτων μέτρον εἶναι.* Polit. 269. C: *μέτρον ... χρόνου.* 284. B: *τὸ μέτρον* (v. *μέτριον*) *σώζουσαι.* Phil. 56. A: *τὸ μέτρον ἑκάστης χορδῆς τῷ στοχάζεσθαι φερομένης θηρεύουσα.* 66. A: *περὶ μέτρον καὶ τὸ μέτριον.* Pol. X. 621. A: *μέτρον ... τι τοῦ ὕδατος πᾶσιν ἀναγκαῖον εἶναι πιεῖν.* Legg. III. 692. A: *μέτρον ἔχουσα* (*ἡ βασιλεία*). IV. 719. E: *μέτρον ... οὐσίας κεκτημένος.* 744. E: *μέτρον ... αὐτῶν θέμενος ὁ νομοθέτης.* VIII. 836. A: *ταῦτ' οὖν πρὸς μὲν τὰς ἄλλας ἐπιθυμίας ... μέτρον ἔχει* (*modum facit*). 843. E: *ἐὰν ... μὴ ἀπολείπῃ τὸ μέτρον τῶν τοῦ γείτονος χωρίων.* XII. 957. A: *μέτρον ἂν ἔχοι* (*recte habuerint*, int. *τὰ δικαστήρια*). Id. 959. A. D. Parm. 140. B: *τῶν αὐτῶν μέτρων ἔσται ἐκείνῳ* cet. Phil. 26. D. 56. B: *τεκτονικὴν ... πλείστοις μέτροις τε καὶ ὀργάνοις χρωμένην.* Legg. VIII. 848. C: *μέτροις τε καὶ ἀριθμῷ ... χρὴ διανέμεσθαι.* Parm. 140. C: *τῶν ... ἐλαττόνων πλείω μέτρα ἕξει.* Phil. 57. D: *περὶ μέτρα τε καὶ ἀριθμούς.* Tim. 62. D: *τὸ ... μέσον τὰ αὐτὰ μέτρα τῶν ἐσχάτων ἀφεστηκός.* Legg. V. 746. D: *μέτρα ξηρά τε καὶ ὑγρά.* — In musica pos. est Lat. *numeri.* Phil. 56. A: *τὸ ξύμφωνον ἁρμόττουσα οὐ μέτρῳ* cet. 17. D: *ἃ δὴ δι' ἀριθμῶν μετρηθέντα δεῖν ... ῥυθμοὺς καὶ μέτρα ἐπονομάζειν.* **metrum, versus* (vern. *Versmaass*, etiam *Versart*). Pol. III. 393. D: *φράσω δὲ ἄνευ μέτρου.* X. 607. D. Alc. II. 147. D: *ἔξω ... τοῦ μέτρου.* Phaedr. 258. D: *ἐν μέτρῳ ὡς ποιητής, ἢ ἄνευ μέτρου ὡς ἰδιώτης.* 267. A: *ἐν μέτρῳ λέγειν.* 277. E. Pol. II. 380. C. X. 601. A. 607. D: *ἐν μέλει ἢ τινι ἄλλῳ μέτρῳ.* Gorg. 502. C: *εἴ τις περιέλοιτο τῆς ποιήσεως πάσης τό τε μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸ μέτρον.* Soph. 237. A: *μετὰ μέτρων.* Id. Legg. VII. 810. B. 809. B: *ἄνευ ... μέτρων.* 810. E: *πάντων ... τῶν λεγομένων μέτρων.* IX. 858. C. X. 886. C. Conv. 187. D: *μέλεσί τε καὶ μέτροις.* Legg. X. 886. C: *ἔν τισι μέτροις.* Conv. 205. C: *τὸ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰ μέτρα.* Legg. II. 669. D: *λόγους ψιλοὺς εἰς μέτρα τιθέντες.* Etiam versus singuli di-

cuntur *μέτρα*. Lys. 205. A: *οὔτι τῶν μέτρων δέομαι ἀκοῦσαι ... ἀλλὰ τῆς διανοίας.*

μετρῶ, *metior*. Polit. 284. E: *ὁπόσαι τὸν ἀριθμὸν καὶ μήκη ... πρὸς τοὐναντίον μετροῦσι.* Pol. I. 348. A: *ἀριθμεῖν δεήσει τἀγαθὰ καὶ μετρεῖν.* IV. 426. D: *ἀνδρὶ μὴ ἐπισταμένῳ μετρεῖν.* X. 602. D: *τὸ μετρεῖν.* Legg. I. 643. C. VII. 819. E. Euth. 7. C: *ἐπὶ τὸ μετρεῖν ἐλθόντες.* De iusto 373. B: *μετροῦντες.* C. Pol. X. 602. E: *μετρήσαντι.* D: *τὸ λογισάμενον καὶ μετρῆσαν ἢ καὶ στῆσαν* (*ἄρχειν ἐν ἡμῖν*). Polit. 284. D: *μετρεῖσθαι μὴ πρὸς ἄλληλα μόνον* cet. Legg. VII. 820. A: *ὡς δυνατά ἐστι μετρεῖσθαι πρὸς ἄλληλα ἁμωςγέπως.* Phil. 17. D: *δι' ἀριθμῶν μετρηθέντα.* Pol. VII. 531. A: *ᾧ μετρητέον.*

μέχρι, c. gen. *usque ad*, *tenus*. Phaed. 61. E: *ἐν τῷ μέχρι ἡλίου δυσμῶν χρόνῳ.* 109. A: *ἡμᾶς ... τοὺς μέχρι* (v. *μέχρις*) *Ἡρακλείων στηλῶν ἀπὸ Φάσιδος.* Gorg. 500. B: *μέχρι* (v. *μέχρις*) *ἡδονῆς* (*non ultra voluptatem*). Theaet. 143. A: *μέχρι Ἐρινοῦ.* 171. D: *μέχρι τοῦ αὐχένος.* Polit. 267. A: *μέχρι τῆς τελευτῆς.* Crat. 412. C: *ἔοικε μέχρι μέν του* (*aliquatenus*) *ὁμολογεῖσθαι παρὰ πολλῶν.* Phil. 45. E: *μέχρι μανίας.* Pol. II. 361. C: *ἔστω ἀμετάστατος μέχρι θανάτου.* 366. E: *ἀπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἡρώων ἀρξάμενοι ... μέχρι τῶν νῦν ἀνθρώπων.* VI. 498. E: *μέχρι τοῦ δυνάτου.* 511. B: *μέχρι τοῦ ἀνυποθέτου.* 559. A: *ἡ τοῦ φαγεῖν* (*ἐπιθυμία*) *μέχρι ὑγιείας τε καὶ εὐεξίας* cet. Tim. 67. B: *τὴν ... μέχρι ψυχῆς πληγὴν διαδιδομένην.* 89. C: *μέχρι τινὸς χρόνου δυνατὰ ἐξαρκεῖν.* Critia 110. D: *μέχρι τοῦ Κιθαιρῶνος.* Legg. II. 653. B: *εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους.* VI. 764. C: *μέχρι ... μνᾶς.* VII. 807. D: *σχεδὸν ἀρξάμενον ἐξ ἕω μέχρι τῆς ἑτέρας ... ἕω* cet. X. 888. D: *μέχρι γε τοῦ νῦν.* XI. 925. A: *ὀμφαλοῦ μέχρι.* Hipp. mai. 281. C: *μέχρι* (v. *μέχρις*) *Ἀναξαγόρου.* — Cum art. Legg. VII. 810. B: *τὸ μέχρι τοῦ γράψαι τε καὶ ἀναγνῶναι.* Cum pronomm., velut *μέχρι ὁπόσου* (*quoad*. Phaedr. 268. B.), *μέχρι τοσούτου* (*so weit*. Legg. II. 670. E. VII. 814. C. IX. 855. A. Etiam *μέχρι τοσούτου* — *μέχρι τοῦ*, v. c. *δυνατὸν εἶναι.* Legg. II. 670. D. Cum art. *τό.* Legg. VII. 821. C.), *μέχρι οὗ* (*donec*. Menex. 245. A. *Μέχρι οὗπερ* c. part. *ἄν*, *quamdiu*. Prot. 325. C.), *μέχρι τοῦδε*, *adhuc* (Phaedr. 266. B. Id. *μέχρι τούτου* Pol. II. 376. A. Quod etiam valet *hactenus*. Legg. I. 643. D. VII. 822. C.), *μέχρι τούτου*, sq. *ἕως ἄν* (*tamdiu* vel *usque* — *dum*. Phaed. 81. D. Theaet. 169. A. Antec. *ἕως ἄν* Soph. 239. C: *ἕως δ' ἄν τινι ... ἐντυγχάνωμεν, μέχρι τούτου λέγωμεν ὡς* cet.), *μέχρι οὗ ... μέχρι τούτου* Pol. IV. 423. B. et ordine inverso *μέχρι τούτου ... μέχρι οὗ*, *usque* — *dum*. Pol. V. 471. B.), *μέχρι τούτων* (*hactenus*. Theaet. 169. C. Legg. IX. 874. B. Epin. 978. E. Ep. VII. 347. E.). Sine cas. *dum*. (Conv. 220. D: *μέχρι ἕως*

ἐγένετο.), μέχρι ἐνταῦθα, *hactenus*, vern. *in so weit* et *usque eo* (Soph. 222. A. Crat. 412. E. Conv. 210. E.), μέχρι τὰ νῦν (Legg. III. 686. B., ubi Steph. invitis libris dedit μ. τοῦ νῦν). Similiter μέχρι δεῦρο c. genit. Conv. 217. E: μέχρι ... δεῦρο τοῦ λόγου καλῶς ἂν ἔχοι καὶ πρὸς ὁντινοῦν λέγειν. Sine casu Legg. VI. 769. A. VII. 811. C. (vid. I. p. 442. v. δεῦρο. 814. D: τὸ μ. δεῦρ' ἡμῖν εἰρήσθω), μέχρι ὅποι, *quousque*. Gorg. 487. C: μέχρι ὅποι τὴν σοφίαν ἀσκητέον εἴη. Cum praep. πρός. Pol. 586. A: μέχρι πάλιν πρὸς τὸ μεταξὺ φέρονται. Tim. 25. B: μέχρι πρὸς Αἴγυπτον. Critia 118. A: ὄρεσι μέχρι πρὸς τὴν θάλαττον καθειμένοις.

μέχριπερ, *quamdiu*. Critia 120. D: μέχριπερ ἡ τοῦ θεοῦ φύσις αὐτοῖς ἐξήρκει. Cum part. ἄν, *dum* vel *quamdiu* (vern. *so lange* et *bis*). Soph. 259. A: μέχριπερ ἂν ἀδυνατῇ. Polit. 260. B. 278. B. Phil. 16. D. Tim. 56. D. 61. A. Legg. I. 632. B. XI. 930. B. Epin. 973. C: μέχριπερ ἂν ζῶμεν. Cum genit. Legg. VI. 772. A.

μή, *ne*, quae quidem part. ponitur ubi cogitatione aliquid negatur, h. e. ubi aliquid cogitamus non esse vel aliquid non optamus, igitur ubi veremur ne aliquid fiat vel ubi fieri aliquid posse cogitamus quod nolimus, igitur quod vetamus; porro in conditione (quae itidem cogitando ponitur, ut Phaed. 67. B: μὴ καθαρῷ, h. e. *nisi purus sit*. 70. D: μὴ οὖσαι, *nisi essent*. al.). Idcirco etiam particulas conditionem aliquam indicantes excipit, ut εἰ μή, ἐὰν μή, ὅταν μή, ὅτι μή al. Soph. 257. B: τὸ μὴ καὶ τὸ οὔ. Ib. ὅταν εἴπωμέν τι μὴ μέγα. Sic etiam cum verbis et substantt. iungitur. Theaet. 182. E: μὴ ὁρᾶν (προσρητέον). 201. E: μὴ οὐσίαν. Parm. 162. B. Legg. VI. 759. B: δῆμον καὶ μὴ δῆμον. 768. C: οὔθ' ὡς ἀρχὰς οὔθ' ὡς μή. Charm. 167. C: μὴ ὄψεων. D: τῶν μὴ ἀκοῶν. — Sensu vetandi μή iungitur cum imper. praes. Prot. 325. D: τάδε δὲ μὴ ποίει. Phaedr. 236. C: μὴ βούλου με ἀναγκάσαι λέγειν ἐκεῖνο cet. Gorg. 475. D: μὴ ὄκνει ἀποκρίνασθαι. Conv. 175. B: μὴ οὖν κινεῖτε. Pol. I. 336. E: μὴ γὰρ δὴ οἴου cet. III. 414. C: μὴ φοβοῦ. Cum coni. aor. Prot. 320. C: μὴ φθονήσῃς. Phaedr. 238. D: ὥστε ... μὴ θαυμάσῃς. Gorg. 449. B: μὴ ψεύσῃ. Pol. II. 367. B: μὴ οὖν ἡμῖν μόνον ἐνδείξῃ cet. VII. 517. C. Tim. 29. C. Post vv. negandi (ut post ἔξαρνος εἶναι. Lys. 205. A. Hipp. mai. 288. C.), dubitandi, prohibendi al. μή infertur. Phaedr. 251. B: ἃ ... εἶργε μὴ βλαστάνειν. Pol. V. 465. B: μὴ ἅπτεσθαι εἴργουσα. VI. 501. D. VIII. 555. A. Similiter post vv. φείδεσθαι (Pol. IX. 574. B.), ἀφιέναι (Pol. V. 451. B. 472. A.) al. Post vv. *timendi*, *cavendi*, *videndi* al. μή in re praes. cum coniunctivo et in re praeter. c. optat. ponitur. Gorg. 495. B: ἄθρει μὴ οὐ τοῦτο ᾖ τὸ ἀγαθόν. Phaed. 84. B: οὐδὲν δεινὸν μὴ φοβηθῇ ... ὅπως μὴ

... οὐδὲν ἔτι οὐδαμοῦ ᾖ. Soph. 242. B: ἐπισκέψασθαι ... μή πῃ τεταραγμένοι ... ὦμεν περὶ ταῦτα. Crat. 393. C: φύλαττε γάρ με μή πῃ παρακρούσωμαί σε. Pol. X. 609. C: ἐννόει μὴ ἐξαπατηθῶμεν. Prot. 321. A: εὐλάβειαν ἔχων μή τι γένος ἀϊστωθείη. Post praeter. etiam coniunct. sequitur, si quid indicatur quod revera fieri possit vel futurum sit. Prot. 320. A: δεδιὼς περὶ αὐτοῦ μὴ διαφθαρῇ (i. q. τὸ διαφθαρῆναι). Pol. II. 367. A: δεδιὼς μὴ ἀδικῶν τῷ μεγίστῳ κακῷ ξύνοικος ᾖ. Euthyd. 288. B: φοβηθεὶς μὴ λοιδορία γένηται. Opt. et coni. sese excipiunt Phaed. 88. C: ὅτι ... ἡμᾶς πάλιν ἐδόκουν ἀναταράξαι καὶ εἰς ἀπιστίαν καταβαλεῖν ... μὴ οὐδενὸς ἄξιοι εἶμεν κριταὶ ἢ καὶ τὰ πράγματα αὐτὰ ἄπιστα ᾖ (sic libri omnes; εἴη, quod al. habent, Heindorf. coni. est). — Haec autem dictio (ut Lat. *vereor ne*, *vide ne* al.) etiam in leni suspicione usurpatur (ubi nos ponimus *vielleicht*, *wohl* vel *ich glaube*). Quocirca etiam indicat. praes. et praeter. sequitur. Alc. II. 139. D: ἀλλ' ὅρα ... μὴ οὐχ οὕτω ταῦτ' ἔχει. Lach. 196. C: ἀλλ' ὁρῶμεν μὴ Νικίας οἴεται τι λέγειν cet. Theaet. 145. B: ἀλλ' ὅρα μὴ παίζων ἔλεγεν. Lys. 218. D: φοβοῦμαι ... μὴ ... λόγοις τισὶ τοιούτοις ψευδέσιν ἐντετυχήκαμεν περὶ τοῦ φίλου. Futurum si sequitur indicativo ponitur (propterea quod in ipso iam futuro incerti vel dubii notio inest). Phil. 13. A: φοβοῦμαι δὲ μή τινας ἡδονὰς ἡδοναῖς εὑρήσομεν ἐναντίας. Pol. V. 451. A: φοβερόν τε ... μὴ σφαλεὶς τῆς ἀληθείας ... κείσομαι. — Conditione anteced. μή ponitur etiam ita ut verti possit *sin minus* (vern. *sonst*). Pol. III. 393. E: αὖθις μὴ ἐλθεῖν, μὴ αὐτῷ τό τε σκῆπτρον ... οὐκ ἐπαρκέσοι (al. ἐπαρκέσειε). — In optatione c. optat. nectitur. Apol. 19. C: μή πως ἐγὼ ὑπὸ Μελήτου τοσαύτας δίκας φύγοιμι! Sic ὃ μή ποτε γένοιτο Legg. XI. 918. D. — In interrogatione dubitante c. indic. iungitur (Lat. *num* vel *numquid*, vern. *doch nicht* et simpl. *wohl*, *etwa*). Prot. 310. B: μή τι νεώτερον ἀγγέλλεις; 332. C: τούτῳ μή ἐστι τι ἐναντίον ἄλλο πλὴν τὸ βαρύ; 351. C: μὴ καὶ σὺ ... ἡδέα ἄττα καλεῖς κακὰ καὶ ἀνιαρὰ ἀγαθά; Phaed. 64. C: ἆρα μὴ ἄλλο τι (int. ἡγούμεθα τὸν θάνατον εἶναι) ἢ τὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος ἀπαλλαγήν; 78. D. Gorg. 488. B: μή τι ἄλλο λέγεις τὸ δίκαιον εἶναι —; 512. B: μή σοι δοκεῖ κατὰ τὸν δικανικὸν εἶναι; Theaet. 163. D: μὴ οὖν ἐγὼ ληρῶ; Parm. 163. D: μή τι ἄλλο ἦν (v. ᾖ) ἢ cet. Pol. VIII. 552. D: μὴ οὖν οἰόμεθα —; Apol. 28. D: μὴ αὐτὸν οἴει φροντίσαι θανάτου καὶ κινδύνου; Crit. 44. E: ἆρά γε μὴ ἐμοῦ προμηθεῖ cet. Men. 78. C. In interr. obliqua est vern. *ob — etwa* vel *wohl*. Phaedr. 273. A: εἰπέτω ... μή τι ἄλλο λέγει τὸ εἰκὸς ἢ τὸ τῷ πλήθει δοκοῦν. Theaet. 196. B: ἐνθυμοῦ μή τι τότε γίγνεται ἄλλο ἢ cet. Soph. 235. A: ἢ διστάζομεν ἔτι μὴ ... περὶ τοσούτων καὶ τὰς ἐπιστήμας

ἀληθῶς ἔχων τυγχάνει; (sic Cl. c. plurimis codd. Vulgo τυγχάνοι). Lys. 416. C. Etiam extra interrogationem μή ita ponitur ut suspicionem indicet (vern. *vielleicht*, *wohl*). Prot. 312. A: ἀλλ' ἄρα ... μὴ οὐ τοιαύτην ὑπολαμβάνεις σου τὴν παρὰ Πρωταγόρου μάθησιν ἔσεσθαι (nos: *du hältst aber wohl nicht dafür dass* cet.). Men. 89. C: ἀλλὰ μὴ τοῦτο οὐ καλῶς ὡμολογήσαμεν (vern. *aber wir haben vielleicht* cet.). Saepius coniunct. qui dicitur deliberativus in interrog. interponitur. Pol. I. 337. B: μὴ ἀποκρίνωμαι (vern. *ich soll nicht* —) ὧν προεῖπες μηδέν; VIII. 554. B: μὴ φῶμεν ἐγγίγνεσθαι —; Hipp. mai. 301. C: ἢ μὴ εἴπω; — Verbo timendi vel videndi etiam non praegresso μή ponitur ubi nos usurpamus: *es dürfte wohl* et c. negat. *wohl nicht*. Gorg. 462. E: μὴ ἀγροικότερον ᾖ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν. Phaed. 67. B: μὴ οὐ θεμιτὸν ᾖ. 69. A: μὴ γὰρ οὐχ αὕτη ᾖ ἡ ὀρθὴ ἀλλαγὴ (v. πρὸς ἀρετὴν ἀλλαγή) cet. B: μὴ σκιαγραφία τις ᾖ ἡ τοιαύτη ἀρετή. C. Theaet. 188. D: μὴ ἁπλοῦν ᾖ ὅτι cet. Crat. 436. B: ἀλλὰ μὴ οὐχ οὕτως ἔχῃ. Conv. 194. C: ἀλλὰ μὴ οὐχ οὗτοι ἡμεῖς ὦμεν. — In oppositione (etiam ubi intelligenda relinquitur) traiicitur. Pol. VI. 492. A: ἐὰν μὲν ... ἐὰν δὲ μὴ ἐν προσηκούσῃ σπαρεῖσα ... τρέφηται cet. Phaed. 77. E: μὴ ὡς ἡμῶν δεδιότων (ubi antec. ὡς δεδιότων). Legg. XII. 943. A. Crit. 47. D. — Ponitur quasi mimice ita ut verbum anteced. vel dicendi putandive aliquod verbum intelligi oporteat. Sic μή μοι (Prot. 331. C.), ἀλλὰ μὴ οὕτως (Prot. 318. B.), μή μοι οὕτως (Men. 74. D.), μὴ γάρ (Theaet. 177. E. Pol. IX. 584. C. Hipp. mai. 299. D.), μὴ μέντοι (Hipp. mai. 291. C.) al. Porro ponitur ita ut antec. subst., adiect. vel verb. intelligendum sit. Prot. 350. A: οἱ πελταστικοί, ἢ οἱ μή (int. πελταστικοί); Phaedr. 277. B: τὸ ... ἔντεχνον καὶ μὴ cet. Gorg. 509. C: κάλλος τοῦ δυνατὸν εἶναι ἐφ' ἕκαστον βοηθεῖν καὶ αἰσχύνη τοῦ μή. Conv. 184. E: καὶ ἐξαπατωμένῳ αἰσχύνην φέρει καὶ μή. Pol. III. 392. A: οἵους τε λεκτέον καὶ μή. VI. 486. A: ὅταν κρίνειν μέλλῃς φύσιν φιλόσοφόν τε καὶ μή. — μὴ ὅτι (intellecto verbo cogitandi) est *nedum*. Phaedr. 240. D: ἃ καὶ λόγῳ ἐστὶν ἀκούειν οὐκ ἐπιτερπές, μὴ ὅτι δὴ ἔργῳ. Gorg. 512. B: ὃς οὔτε στρατηγοῦ, μὴ ὅτι κυβερνήτου, οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ἐλάττω ἐνίοτε δύναται σώζειν. Pol. III. 398. E: ἄχρηστοι γὰρ καὶ γυναιξὶν ... μὴ ὅτι ἀνδράσιν. Sq. ἀλλά vel ἀλλὰ καί verti potest *non solum*. Prot. 319. D: μὴ ... ὅτι τὸ κοινὸν τῆς πόλεως οὕτως ἔχει, ἀλλ' ἰδίᾳ ἡμῖν οἱ σοφώτατοι ... ταύτην τὴν ἀρετὴν ἣν ἔχουσιν οὐχ οἷοί τε ἄλλοις παραδιδόναι. Conv. 207. E: μὴ ὅτι κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἱ τρόποι cet. Ib. μὴ ὅτι αἱ μὲν γίγνονται, αἱ δὲ ἀπόλλυνται ἡμῖν ... ἀλλὰ καὶ μία ἑκάστη τῶν ἐπιστημῶν ταὐτὸν πάσχει. Pol. IX. 581. E. Apol. 40. D: μὴ ὅτι ἰδιώτην τινά, ἀλλὰ τὸν μέγαν βασιλέα (vern.

nicht bloss — sondern selbst) εὐαριθμήτους ἂν εὑρεῖν αὐτὸν ταύτας πρὸς τὰς ἄλλας ἡμέρας καὶ νύκτας. — μὴ οὐ ponitur post voces negantes, h. e. indicantes aliquid quod fieri non debeat, rationi contrarium sit al., ita ut coni. μή ad negationem in antecedd. latentem referatur. Verti potest *wenn nicht*, Lat. *nisi* c. coni. Prot. 352. D: αἰσχρόν ἐστι καὶ ἐμοὶ σοφίαν ... μὴ οὐχὶ πάντων κράτιστον φάναι εἶναι τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων. Theaet. 151. D: αἰσχρὸν μὴ οὐ παντὶ τρόπῳ προθυμεῖσθαι. Phaed. 85. A: τὸ ... τὰ λεγόμενα περὶ αὐτῶν μὴ οὐχὶ παντὶ τρόπῳ ἐλέγχειν ... πάνυ μαλθακοῦ εἶναι ἀνδρός. Conv. 197. A: τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἔρωτος εἶναι σοφίαν; 210. B: πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ ἕν τε καὶ ταὐτὸν ἡγεῖσθαι τὸ ... κάλλος. Similiter negatione vel interrogatione qua aliquid negatur anteced. ponitur μὴ οὐ (Lat. *quin*). Phaedr. 240. D: τίνας ἡδονὰς διδοὺς ποιήσει ... μὴ οὐχὶ ἐπ' ἔσχατον ἐλθεῖν ἀηδίας; Gorg. 461. B. 509. B. Phaed. 72. D: τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντα καταναλωθῆναι εἰς τὸ τεθνάναι; 87. A: οὐκ ἀνατίθεμαι μὴ οὐχὶ πάνυ χαριέντως ... ἀποδεδεῖχθαι. 88. A. Theaet. 153. A. — Cum art. τὸ μή (vern. *dass nicht*; τό c. infin. est enim i. q. *dass* c. modo finito, v. ad Prot. p. 127. et Phaedr. p. 354.). Phaed. 117. D: τέως μὲν ... οἷοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν. Parm. 147. A. Phil. 15. A. Pariter τὸ μὴ οὐ (vern. propr. *dass* vel *wenn — nicht*). Soph. 219. E: τὴν ... θηρευτικὴν ἄλογον τὸ μὴ οὐ τέμνειν διχῇ. Phil. 13. A: τὸ ... μὴ οὐχ ἡδέα εἶναι τὰ ἡδέα λόγος οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ. Pol. I. 354. B: οὐκ ἀπεσχόμην τὸ (v. τοῦ) μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἀπ' ἐκείνου. Crit. 43. C: οὐδὲν αὐτοὺς ἐπιλύεται ἡ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν τῇ παρούσῃ τύχῃ. Legg. VII. 805. C. X. 891. A.

μηδαμῇ, *nequaquam*. Theaet. 187. C: ὃ μηδαμῇ ἴσμεν. Polit. 311. C: τούτου μηδαμῇ μηδὲν ἐλλείπουσα. Parm. 139. C: αὐτὸ δὲ μηδαμῇ ὂν cet. Pol. III. 411. C: (ἐπειδὰν) μηδὲ κοινωνῇ μούσης μηδαμῇ. Legg. VI. 777. E: μὴ προσπαίζοντας μηδαμῇ μηδαμῶς οἰκέταις. VII. 820. B: εἰ δ' ἔστιν αὖ μηδαμῶς μηδαμῇ δυνατά. X. 891. D: εἰ δὲ ἔστι μηδαμῇ ἑτέρως συμφωνῆσαι τοῖς ... λεγομένοις.

μηδαμόθεν c. ἄλλοθεν, *neutiquam* vel *non aliunde*. Phaed. 70. E: μηδαμόθεν ἄλλοθεν αὐτὸ γίγνεσθαι ἢ ἐκ τοῦ αὐτῷ ἐναντίου. 77. D. Menex. 244. D.

μηδαμόσε c. ἄλλοσε, *nusquam* vel *non alio*. Pol. VI. 499. A: μηδαμόσε ἄλλοσε τείνοντα.

μηδαμοῦ, *nusquam*; etiam *nullo modo*. Phil. 68. A: μηδαμοῦ ἄλλοθι ἐντεύξεσθαι ... ἢ ἐν Ἅιδου. B. Soph. 249. B: νοῦν μηδενὶ περὶ μηδενὸς εἶναι μηδαμοῦ. Parm. 151. B: μηδαμοῦ εἶναι. 162. C: εἰ μηδαμοῦ γέ ἐστι τῶν ὄντων (Lat. *nusquam gentium*). Pol. III. 393. C: εἰ δέ γε μηδαμοῦ ἑαυτὸν ἀποκρύπτοιτο ὁ ποιητής cet. Legg. I. 644. A:

(ὡς) δεῖ ... τὴν παιδείαν μηδαμοῦ ἀτιμάζειν. VII. 824: μηδεὶς μηδέποτε ἐάσῃ μηδαμοῦ θηρεῦσαι. XII. 958. D: θήκας δ' εἶναι τῶν χωρίων ὁπόσα ... ἐργάσιμα μηδαμοῦ. Hipp. mai. 291. D: ὃ μηδέποτε αἰσχρὸν μηδαμοῦ μηδενὶ φανεῖται.

μηδαμῶς, *nequaquam*, *nullo modo*. Soph. 237. B: τὸ μηδαμῶς ὄν. Crat. 440. A. Legg. VI. 771. E: τὸ μὴ σφάλλεσθαι μηδαμῶς ἐν τοῖς τοιούτοις κατὰ τὸ δυνατόν. XI. 915. E: ὡς δικῶν μηδενὶ περὶ τούτων μηδαμῶς ἐσομένων. Charm. 175. C: ἅ τις μὴ οἶδε μηδαμῶς. Cum v. ἄλλως Legg. VIII. 838. D. Clit. 410. E. Ep. VII. 350. B. Cum v. μηδαμῇ (vid. anteced.). Sq. coniunct. Phaedr. 236. D: μηδαμῶς ... βουληθῇς cet. Ib. μηδαμῶς τοίνυν εἴπῃς. Polit. 257. B. Phil. 33. E. Pol. VI. 509. C: καὶ μηδαμῶς γ' ... παύσῃ. Theag. 129. B: μηδαμῶς ... ἀναστῇς. Absolute ponitur (praec. in respons.), ita ut vel verbum antecedens vel aliud quid (velut *hoc fac*, *dic* vel simile quid) intelligi oporteat. Prot. 334. D. Phaedr. 234. E. Gorg. 497. B. Conv. 175. B. Pol. I. 334. C. Legg. X. 890. C. al.

μηδέ, *nec* (vern. *auch nicht*) et *ne — quidem*. Soph. 245. C: πρὸς τῷ μὴ εἶναι μηδ' ἂν γενέσθαι ποτὲ ὄν. Polit. 300. C: ἐᾶν δρᾶν μηδ' ὁτιοῦν. Parm. 163. E: εἰ δὲ μὴ ἀλλοιοῦται, οὐκ ἀνάγκη μηδὲ κινεῖσθαι; Phil. 60. C: φρόνησιν ... ἡδονῆς ... μηδὲ τὸ σμικρότατον ἔχουσαν. Pol. I. 337. B: ὅπως ... μοι ... μὴ ἐρεῖς ὅτι ἔστι τὰ δώδεκα δὶς ἕξ, μηδ' ὅτι ... μηδ' ὅτι. Ib. μηδ' εἰ τούτων τι τυγχάνει ὄν. 338. B: μανθάνειν καὶ τούτων μηδὲ χάριν ἀποδιδόναι. Tim. 90. B: τούτου μηδὲ σμικρὸν ἐλλείπειν. Legg. I. 643. D: μὴ τοίνυν μηδ' ὃ λέγομεν εἶναι παιδείαν ἀόριστον γένηται. Alc. I. 133. D: εἰ μηδ' ἡμᾶς αὐτούς (γιγνώσκομεν). Sq. coniunct. Pol. VI. 509. C: μηδὲ σμικρὸν τοίνυν ... παραλίπῃς. Sq. optat. Alc. I. 131. D: καὶ μηδὲ ἀπέλθοις (v. ἀπέλθῃς). — Saepius verti debet germ. *nicht*, ita ut v. *auch* in altera orationis parte subiiciatur. Parm. 164. B: εἰ γὰρ μηδὲ ἄλλα ἐστίν, οὐκ ἂν περὶ τῶν ἄλλων λέγοιτο. Legg. II. 670. C: ὁ μηδὲ ὅ τί ποτ' ἔχει γιγνώσκων ἆρα ... ὡς ὀρθῶς γε αὐτὸ ἔχει, γνώσεταί ποτε ἐν ὁτῳοῦν; — Verti potest vern. *gar nicht*, cum vv. τὸ παράπαν, ἀρχήν al. *überhaupt nicht*. Prot. 319. B: ὅθεν δὲ αὐτὸ ἡγοῦμαι οὐ διδακτὸν εἶναι μηδ' ὑπ' ἀνθρώπων παρασκευαστὸν ἀνθρώποις. 334. A: ἢ ἃ μηδὲ τὸ παράπαν ὠφέλιμα. (Legg. XII. 962. B.). Phaedr. 258. E: ἢ μηδὲ ἡσθῆναι. Gorg. 478. C: ἰατρευόμενος, ἢ μηδὲ κάμνων ἀρχήν; Pol. V. 466. B: ὥστε μηδὲ φύλαξ εἶναι. — Subiicitur partt. μήτε — μήτε, quippe fortius. Prot. 327. D: οἷς μήτε παιδεία ἐστὶ ... μήτε νόμοι μηδὲ ἀνάγκη μηδεμία (vern. *auch gar kein Bedürfniss*) cet. Men. 96. C. — Interpos. inter μήτε — μήτε. Gorg. 500. A. Soph. 238. B. al.

μηδείς, μηδεμία, μηδέν, nullus; etiam *μηδὲ εἷς* (vern. *auch nicht einer*, et simpl. *niemand*). Atque haec forma diremta praec. ponitur si vel praepositio vel part. *ἄν* accedit, quippe quae inter *μηδέ* et *εἷς* interiiciantur. Conv. 216. E: *τοσοῦτον ὅσον οὐδ' ἂν εἷς οἰηθείη*. Legg. X. 909. A: *μηδεὶς ... ἄλλος*. D: *ἱερὰ μηδὲ εἷς ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἐκτήσθω*. Pol. V. 460. C: *ὅπως μηδεμία τὸ αὑτῆς αἰσθήσεται*. Tim. 77. B: *ᾧ δόξης ... μέτεστι τὸ μηδέν*. Conv. 222. D: *Ἀγάθωνα δὲ ὑπὸ σοῦ ἐρᾶσθαι καὶ μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἄλλου* (i. q. anteced. *μηδενὸς ἄλλου*). Tim. 29. C: *ἐὰν ... μηδενὸς ἧττον παρεχώμεθα εἰκότας*. Alc. I. 122. A: *μηδ' ὑπὸ μιᾶς ἄρχεσθαι τῶν ἡδονῶν*. Phaedr. 245. D: *αὐτὴν* (*ἀρχὴν*) *δὲ μηδ' ἐξ ἑνός* (*γίγνεσθαι*). Theaet. 171. C: *μηδὲ περὶ ἑνὸς οὗ ἂν μὴ μάθῃ*. Pol. X. 610. E: *ὁπότε μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἀπόλλυται κακοῦ*. Legg. IX. 873. D: *μηδὲ μεθ' ἑνὸς ξυντάφου*. Parm. 156. C: *δεῖ ... αὐτό γε μηδ' ἐν ἑνὶ χρόνῳ εἶναι*. Pol. I. 345. D: *μηδενὶ ἄλλῳ τὸ βέλτιστον σκοπεῖσθαι ἢ ἐκείνῳ*. VI. 484. D: *μηδ' ἐν ἄλλῳ μηδενὶ μέρει ἀρετῆς ὑστεροῦντας*. VIII. 553. D: *φιλοτιμεῖσθαι μηδ' ἐφ' ἑνὶ ἄλλῳ ἢ* cet. (praeced *μηδὲν ἄλλο*). Legg. IX. 855. C: *μηδένα ... μηδ' ἐφ' ἑνὶ τῶν ἁμαρτημάτων*. Crat. 414. D: *μηδ' ἂν ἕνα ἀνθρώπων συνεῖναι* cet. Pol. VI. 506. A: *μαντεύομαι δὲ μηδένα* (al. *μηδ' ἂν ἕνα*) *αὐτὸ πρότερον γνώσεσθαι ἱκανῶς*. Hipp. mai. 287. B: *μηδέν' ἀνθρώπων*. Euthyd. 272. A: *μηδ' ἂν ἕνα*. Soph. 251. E: *μηδενὶ μηδὲν μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν κοινωνίας εἰς μηδέν*. Phil. 14. A: *μηδεμίαν ... ἐπιστήμην*. Pol. V. 457. D. Gorg. 521. C: *ὥς μοι δοκεῖς ... πιστεύειν μηδ' ἂν ἓν τούτων παθεῖν*. Theaet. 182. B: *ἓν μηδὲν αὐτὸ καθ' αὑτὸ εἶναι*. Tim. 18. B: *μήτε ἄλλο ... μηδὲν κτῆμα*. Lach. 195. A: *μηδὲν* (*quod pro nihilo est*) *λέγοντα*. *Μηδὲν ἄλλο* sq. *ἤ* Lat. *nihil nisi, tantum*. Theaet. 195. E: *ὃ μηδὲν ἄλλο ἢ διανοεῖταί τις* (v. I. p. 102.). Plur. Euthyd. 303. B: *μηδένας πώποτε ἀνθρώπους* (v. *τῶν ἀνθρώπων*) *ἰδεῖν οὕτω σοφούς*. — Adverbii instar ponitur *μηδέν*, Lat. *nihilo* (ut Soph. 258. A: *πρὸς τὸ μηδέν τι μᾶλλον εἶναι θἄτερον θατέρου*.) et *nihil*, i. e. *non*. Soph. 240. A: *μηδὲν ὑποχωρῶν*. Polit. 277. D: *μηδὲν ἐμοῦ γε ἕνεκα ἀποκνῶν*. 280. A: *μηδὲν διαφέρειν*. Crat. 439. E: *μηδὲν ἐξιστάμενον τῆς αὑτοῦ ἰδέας*. Pol. II. 373. E: *καὶ μηδέν γέ πω λέγωμεν ... μήτ' εἰ* cet. III. 405. C: *μηδὲν δεῖσθαι νυστάζοντος δικαστοῦ*. Tim. 91. E: *ἐκ τῶν μηδὲν προσχρωμένων φιλοσοφίᾳ*. Legg. X. 996. E: *μηδὲν τιθῶμεν*. Sic etiam *μηδὲν ἄγαν* (Prot. 343. B. De lucri cup. 228. E.). Sic praec. ponitur c. imperat. (Pol. V. 450. D: *μηδὲν ... ὄκνει*.) et coniunct. Gorg. 486. A: *καί μοι μηδὲν ἀχθεσθῇς*. Soph. 238. A: *καὶ μηδὲν ἀποκνήσῃς*. Conv. 215. A: *μηδὲν θαυμάσῃς*. Pol. X. 597. A: *μηδὲν ἄρα θαυμάζωμεν εἰ* cet. Legg. VI. 781. D. Etiam *μηδείς* c. coni. iungitur. Epin.

988. A: *τόδε δὲ μηδείς ποτε φοβηθῇ τῶν Ἑλλήνων.* 989. B: *μηδεὶς ἡμᾶς ... πείθῃ.*

μηδέποτε, *nunquam*. Prot. 315. B: *ὡς ... εὐλαβοῦντο μηδέποτε ἐμποδὼν ἐν τῷ ἔμπροσθεν εἶναι Πρωταγόρου.* Parm. 139. B: *τό γε μηδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ὄν.* Pol. III. 403. B: *ὅπως μηδέποτε δόξῃ μακρότερα τούτων ξυγγίγνεσθαι.* VII. 525. B: *ἢ μηδέποτε λογιστικῷ γενέσθαι.* Tim. 88. D: (*ἐὰν*) *τὸ σῶμα μάλιστα ... μηδέποτε ἡσυχίαν ἄγειν ἐᾷ.* Legg. VI. 772. D: *ἄλλως ... μηδέποτε μηδαμῶς.* XII. 942. A. Euthyd. 304. B. Sq. coni. Theaet. 151. D: *μηδέποτ᾽ εἴπῃς.* Polit. 309. D: *μηδέποτε ... προςαγορεύωμεν.* E. Legg. XI. 917. C. al.

μηδέτερος, *έρα*, *ερον*, *neuter*. Euthyd. 286. A: *ὅταν μηδέτερος ... τὸν τοῦ πράγματος λόγον λέγῃ.* Hipp. mai. 300. B: *ὃ μηδετέρα* (*ἡδονὴ*) *πέπονθεν.* De lucri cup. 230. D: *ᾧ μηδέτερον τούτων προςείη* (v. *προςῇ*). Polit. 298. C: *τούτων τῶν τεχνῶν ... μηδετέρᾳ.* Theaet. 193. D: *ὁρᾷ δὲ μηδέτερον.* Phil. 19. A: *τὸ μηδέτερον ἡμῶν δύνασθαι.* Soph. 250. E: *ἐὰν ... μηδέτερον ἰδεῖν δυνώμεθα.* Phil. 67: *μηδ᾽ ἕτερον αὐτοῖν εἶναι.* Legg. V. 733. B: *τὸ δὲ μηδέτερον ... οὐ βουλόμεθα.* Plur. *μηδέτερα* ponitur pro singulari (*neutrum*, vern. *keins von beiden*); etiam absolute. Pol. V. 470. B: *ἐμοὶ ... δοκεῖ τούτων μηδέτερα ποιεῖν.* Parm. 165. D: *γιγνομένους καὶ ἀπολλυμένους καὶ μηδέτερα.* Phil. 43. D: *τὸν δ᾽ ἕνα* (*βίον*) *μηδέτερα* (neque iucundam neque molestam, int. vitam). E: *τρίτον ... μηδέτερα τούτων.* Ib. *τὸ ... μηδέτερα τούτων.* Pol. IX. 583. E: *τὸ μηδέτερα ὄν.* Legg. X. 897. B: *τὸ μηδέτερα κεκτημένον.* Alc. II. 139. A. Lys. 221. B. (ubi est neque *ὠφελίμως* neque *βλαβερῶς*, int. *ἐπιθυμεῖν*).

μηκέτι, *non iam* (vern. *nicht mehr*), *non etiam*; *non amplius* vel *ultra*. Phaedr. 257. B: *ἵνα ... ὁ ἐραστὴς ὅδε αὐτοῦ μηκέτι ἐπαμφοτερίζῃ.* Phaed. 88. A: *δοὺς δὲ ταῦτα* (*εἰ*) *ἐκεῖνο μηκέτι συγχωροίη.* Soph. 235. A: *τὸν θῆρα μηκέτ᾽ ἀνεῖναι.* Crat. 432. D: *μηκέτι αὐτὴν εἰκόνα εἶναι.* Conv. 210. D: *μηκέτι τὸ παρ᾽ ἑνὶ ... ἀγαπῶν.* Pol. IV. 430. D: *εἴπερ μηκέτι ἐπισκεψόμεθα σωφροσύνην.* VI. 508. C. Critia 109. A: *ὥστε μηκέτι πορεύεσθαι.* Apol. 29. C. Cum imperat. (Pol. V. 471. E: *μηκέτι πλείω περὶ αὐτῆς λέγε.* Legg. IX. 937. C. XII. 951. D. Theag. 127. C.) et coniunct. Gorg. 488. B: *μηκέτι ποτέ με νουθετήσῃς ὕστερον.* Legg. IV. 723. D: *μηκέτ᾽ ... διατριβὴν πλείω ... ποιώμεθα.* IX. 868. A: *φυγὼν μηκέτι κατέλθῃ.* Theag. 131. Lys. 204. B.

μῆκος, *τό*, *longitudo*, *proceritas*; etiam *amplitudo*. Crat. 415. A: *τὸ γὰρ μῆκος πρὸς τὸ πολὺ σημαίνει.* Critia 118. C. Legg. I. 645. C: *μῆκος πολὺ λόγων.* VI. 782. A. Theaet. 148. B: *περὶ τοῦ μήκους καὶ τῆς δυνάμεως.* Polit. 283. C.

Pol. IX. 587. D: κατὰ τὸν τοῦ μήκους ἀριθμόν. Legg. III. 676. A: ἀπὸ χρόνου μήκους. VII. 817. E: μετρητικὴ ... μήκους cet. X. 896. D: μήκους σωμάτων καὶ πλάτους cet. Def. 411. B: ἐλαχίστου μήκους. Phaed. 108. D: τῷ μήκει τοῦ λόγου. Theaet. 147. D: ὅτι μήκει οὐ ξύμμετροι τῇ ποδιαίᾳ. Soph. 235. D: ἐν μήκει καὶ βάθει καὶ πλάτει. Polit. 286. E. Crat. 416. B: μήκει τοῦ ὂυ παρῆκται. 427. C. Pol. VIII. 548. D: ἀμήχανον δὲ μήκει ἔργον εἶναι cet. Tim. 51. C: ἐπὶ λόγου μήκει. Men. 84. C: διπλασίαν τὴν γραμμὴν ... μήκει. Prot. 338. B: ὃς ὑμῖν φυλάξει τὸ μέτριον μῆκος τῶν λόγων ἑκατέρου. Gorg. 449. B: τὸ ... μῆκος τῶν λόγων. Soph. 266. A: κατὰ μῆκος (τέμνων). Polit. 286. B: ὡς ἔσχε μῆκος πλέον. Tim. 44. E: ὅθεν ... μῆκος τὸ σῶμα ἔσχεν. Critia 115. D: μῆκος (absol.). 116. C: σταδίου ... μῆκος (ἔχοντος). Legg. VII. 819. E: μῆκος ... πρὸς μῆκος ... δυνατὸν εἶναι μετρεῖν φύσει. Menex. 243. A: διὰ ... μῆκος τοῦ πλοῦ. Soph. 225. B: μήκεσι. Phil. 36. D. Legg. III. 683. A: ἐν χρόνου τινὸς μήκεσιν ἀπλέτοις. V. 747. A: ὅσα ἐν μήκεσι καὶ ἐν βάθεσι ποικίλματα. Prot. 356. D: τὰ ... μεγάλα μήκη καὶ πράττειν καὶ λαμβάνειν (sq. τὰ σμικρὰ φεύγειν cet.). Phaedr. 267. B: ἄπειρα μήκη. Soph. 225. B. Polit. 284. E: μήκη καὶ βάθη cet. Pol. III. 400. B: μήκη δὲ καὶ βραχύτητας προσῆπτε. Critia 109. D: (διὰ) τὰ μήκη τῶν χρόνων. Legg. VII. 788. E: τά γ' ἀνθρώπινα μήκη cet. 819. C: ὅσα ἔχει μήκη καὶ πλάτη καὶ βάθη. XI. 919. A: πανταχόσε μήκη ἔχοντας ὁδῶν (τύπους).

μηκύνω, *produco*; absol. *fusius disputo*, *multus* vel *longus sum*. Phaed. 114. D: διὸ ... ἔγωγε καὶ πάλαι μηκύνω τὸν μῦθον. Phaedr. 244. B: μηκύνοιμεν ἂν δῆλα παντὶ λέγοντες. Ax. 368. A: μή ποτε μηκύνω. Phil. 24. E: ἵνα μὴ πάντ' ἐπεξιόντες μηκύνωμεν. 50. D: μηκύνειν τοὺς λόγους. Pol. IV. 437. A: ἵνα μὴ ἀναγκαζώμεθα ... μηκύνειν. Tim. 90. E. Menex. 244. D: μηκύνειν ... τί δεῖ; Ep. VII. 329. B. Theaet. 151. B: ταῦτα δή σοι ... ἕνεκα τοῦδε ἐμήκυνα. 184. A: μηκυνόμενος (ὁ λόγος). Polit. 282. E: μηκυνθέν τε καὶ σχὸν πλάτος.

μῆλον, τό, *malum* (*der Apfel*). Legg. VII. 819. B: μήλων τέ τινων διανομαί cet. VIII. 845. B: ἀπίων δὲ πέρι καὶ μήλων cet. Μῆλα, *pecudes*. Pol. II. 363. C. (Hom.).

μήν part. affirmans, Lat. *vero*, *sane*, *certe* al. Theaet. 193. D: τοῦτο μὴν ἔλεγον ὅτι cet. Polit. 261. D: τήν γε μὴν τῶν ζώων γένεσιν cet. Parm. 153. A: τόδε γε μὴν ἔχεις λέγειν ὅτι cet. Phil. 17. A. Conv. 197. A. Pol. V. 465. B. Legg. I. 640. A. Cum part. ἀλλά et ἀλλὰ μὴν — γε (v. I. p. 103.), ἦ μήν al. Saepius verti potest *etiam* vel *adeo* (c. negat. vern. *auch nicht*). Phaed. 93. A: οὐδὲ μὴν ποιεῖν τι cet. Pol. III. 395. A. Sic praec. cum part. καί (ut καὶ μήν seq. γέ, καὶ μὴν καί al. vid. h. v.). — Affir-

matur etiam id quod alteri opponitur, ut Lat. *vero;* hinc est *at*, *tamen* vel *attamen*. Phaedr. 244. B: τόδε μὴν ἄξιον ἐπιμαρτύρασθαι ὅτι cet. 274. A. Soph. 217. D. 255. B. Polit. 258. C: δεῖ γε μὴν ... αὐτὸ εἶναι καὶ σόν. 263. E. 264. A. Pol. I. 332. E: μὴ κάμνουσί γε μὴν ... ἰατρὸς ἄχρηστος. Cum negat. est *neque tamen.* Gorg. 526. A. Sq. part. γέ. Pol. I. 344. D. II. 379. A. Legg. III. 680. C. VIII. 833. A. Antec. μέν est *tamen*, c. negat. *neque tamen.* Phaedr. 268. E: ἀνάγκη μὲν καὶ ταῦτ' ἐπίστασθαι ... οὐδὲν μὴν κωλύει cet. Phaed. 104. C. Soph. 216. B. 226. E. Phil. 12. D. Phil. 12. D. Pol. IV. 420. B. Legg. II. 663. E. III. 630. C. al. Antec. negat. sequitur ἀλλὰ — μήν. Soph. 240. B: οὐδαμῶς ἀληθινόν γε, ἀλλ' ἐοικὸς μήν. — οὐ μὴν ἀλλὰ — γε (*verumtamen.* Gorg. 449. C: οὐ μὴν ἀλλὰ πειράσομαί γε ὡς διὰ βραχυτάτων.), ἀλλ' οὐ μήν (Parm. 149. A. Phil. 14. A.), οὐδὲ μὴν — γε (Parm. 164. A.) al. In interrog. ponitur, ut vern. *aber.* Theaet. 142. A: ποῦ μήν; Pol. VII. 523. B: ποῖα μὴν ... λέγεις; Alc. I. 119. C: ἀλλὰ πρὸς τίνας μήν; Hipp. mai. 285. D: ἀλλὰ τί μήν ἐστιν ἃ —; Absol. τί μήν; *quidni?* Polit. 258. B. Alc. I. 126. D. 129. C. al.

μήν, ὁ, *mensis* (μείς. Crat. 409. C.). Legg. XII. 958. B: ἐπειδὰν ... ὁ τῶν δικασίμων μηνῶν ἐχόμενος γένηται μήν. Pol. VII. 530. A: μηνὸς πρὸς ἐνιαυτόν (ξυμμετρίαν). Legg. VI. 760. C: ἑκάστου μηνός. (Id. VIII. 829. B.) 771. D: ξυνόδους ... ποιώμεθα δύο τοῦ μηνός. VIII. 849. B: μηνὸς τῇ νέᾳ. Phaedr. 276. B: ἐν ὀγδόῳ μηνί. Pol. V. 461. D. Legg. VI. 767. C: τῷ ἐπιόντι μηνί. Pol. II. 359. C: κατὰ μῆνα. (Id. Legg. VI. 760. C. VIII. 830. D: κατὰ μῆνα ἕκαστον.). Pol. VII. 530. A. Legg. VIII. 849. B: εἰς πάντα τὸν μῆνα. Epin. 990. B. Pol. IX. 588. A: μῆνες καὶ ἐνιαυτοί. Tim. 47. A. Pol. VII. 527. D: μηνῶν καὶ ἐνιαυτῶν. Legg. VII. 809. D: εἰς μηνῶν περιόδους. X. 899. B. VI. 771. B: ἑπομένην τοῖς μησί. X. 886. A. Prot. 320. A: πρὶν ἓξ μῆνας γεγονέναι. Phil. 30. C: ἐνιαυτούς τε καὶ ὥρας καὶ μῆνας. Tim. 37. D. Legg. VI. 762. B: κατὰ μῆνας. Epin. 979. A.

μήνιμα, τό, *noxa*, *piaculum*. Phaedr. 244. D: παλαιῶν ἐκ μηνιμάτων ποθέν.

μῆνις, ἡ, *ira*. Pol. III. 390. E: ἀπαλλάττεσθαι τῆς μήνιος (v. μήνιδος). Legg. IX. 880. E: μήτε τῶν ἄνω δείσας θεῶν μῆνιν cet. Hipp. mai. 282. A: φοβούμενος δὲ μῆνιν τῶν τετελευτηκότων.

μήνυσις, ἡ, *delatio*. Legg. XI. 932. D: τιμωρούμενος τῆς μηνύσεως ἕνεκα.

μηνυτής, ὁ, *nuncius*, *index*, *testis*; etiam *delator*. Polit. 272. D: ἕως ἂν ἡμῖν μηνυτής τις ἱκανὸς φανῇ. Legg. VII. 809. B. IX. 872. C: φόβῳ ... μὴ μηνυτὴς αἰσχρῶν ἔργων

καὶ κακῶν αὐτοῦ γίγνηται. III. 680. D: λάβωμέν γε αὐτὸν μηνυτὴν ὅτι τοιαῦται πολιτεῖαι γίγνονταί ποτε. IX. 870. D: τοὺς ... τούτων μηνυτὰς ἀναιροῦσι θανάτοις. XI. 917. E.

μηνύω, *indico, significo; declaro; trado.* Ep. VI. 323. A: μηνύω καὶ μαρτυρῶ. Soph. 257. B: ὅτι τῶν ἄλλων τι μηνύει τὸ μή καὶ τὸ οὔ προτιθέμενα τῶν ... ὀνομάτων. Crat. 404. C. 412. A: μηνύει ὡς ... ἑπομένης τῆς ψυχῆς. 413. E. Phil. 50. A. Tim. 55. D. Legg. XII. 962. D. Pol. II. 366. B: οἳ ταῦθ' οὕτως ἔχειν μηνύουσι. Ep. VII. 335. A. Legg. VIII. 843. B: μηνυέτω ... ὁ βουλόμενος τοῖς γεωμόροις. Phaed. 95. C: ταῦτα πάντα μηνύειν ἀθανασίαν μὲν μή, ὅτι δὲ cet. Crat. 418. B. Phil. 35. C. 53. C. Legg. V. 728. D. Crat. 408. C: ὁ πᾶν μηνύων. Legg. V. 730. D: μηνύων τὴν τῶν ἄλλων τοῖς ἄρχουσιν ἀδικίαν. X. 888. B. Ep. VII. 327. A: μηνύων διὰ λόγων. Crat. 404. C: ὥς τι δεινὸν μηνύοντος. Phaedr. 277. C: ὡς ὁ ἔμπροσθεν πᾶς μεμήνυκεν ἡμῖν λόγος. Id. Soph. 226. A. Tim. 48. B: νῦν γὰρ οὐδείς πω γένεσιν αὐτῶν μεμήνυκεν. Menex. 239. B: ποιηταὶ ... εἰς πάντας μεμηνύκασιν. Phil. 19. B: ὡς ὁ παρελθὼν λόγος ἐμήνυσεν. 61. B. Tim. 27. B: οὓς ἐμήνυσεν ἀφανεῖς ὄντας ἡ ... φήμη. Apol. 24. D: μήνυσον αὐτοῖς τίς ἐστιν. Legg. VII. 799. E: τάχα ... ἴσως ... κἂν ἡ διέξοδος αὕτη ... ἱκανῶς ἂν μηνύσειε καὶ τὸ νῦν διαπορούμενον. Tim. 37. C: (ὅταν) ὁ ταὐτοῦ κύκλος ... αὐτὰ μηνύσῃ. Legg. VII. 814. D. XI. 932. D. Phil. 14. B: ἄν πῃ ἐλεγχόμενοι μηνύσωσι. Legg. XI. 914. A: ὁ μηνύσας. Phil. 54. D: τῷ μηνύσαντι τῆς ἡδονῆς περὶ τὸ γένεσιν μέν, οὐσίαν δὲ μηδ' ἡντινοῦν αὐτῆς εἶναι. Polit. 264. B: ἴσως ... καὶ τοῦτο ... ὁ λόγος αὐτός σοι κάλλιον μηνύσει. Pol. II. 361. B: ἐάν τι μηνύηται τῶν ἀδικημάτων. Critia 108. E: ἀφ' οὗ γεγονὼς ἐμηνύθη πόλεμος (*bellum fuisse traditur*) τοῖς ... κατοικοῦσι cet. Pol. V. 452. D: ὑπὸ τοῦ ἐν τοῖς λόγοις μηνυθέντος ἀρίστου.

μήποτε, *nunquam.* Phaedr. 245. E: μήποτε αὖθις ἔχειν ὅθεν κινηθέντα γενήσεται. Pol. III. 407. C: ὠδίνοντα μήποτε λήγειν περὶ τοῦ σώματος. V. 467. B: τὸ μήποτε κινδυνεῦσαι. Μή ποτε (*ne unquam* vel *quando*) scribimus ubi μή coniunctio eminet vel cum indic. futuri (ut Legg. VIII. 838. E. Crit. 44. B.) et praes. in interrog. (Phaed. 78. D: μή ποτε μεταβολὴν καὶ ἡντινοῦν ἐνδέχεται;) vel cum coniunct. iuncta. Phaedr. 260. E: οὔτε μή ποθ' (v. μήποτε) ὕστερον γένηται. 262. B: οὐ μή ποτε (verbo ex antecedd. intelligendo). Polit. 290. A: ἀλλ' οὐ μὴν ... μή ποτε ... εὕρωμεν. Conv. 214. A: οὐδὲν μᾶλλον μή ποτε μεθυσθῇ. Pol. V. 473. D: οὐδὲ αὕτη ἡ πολιτεία μή ποτε πρότερον φυῇ cet. VI. 499. B. X. 610. A: μή ποτε ἀξιῶμεν ... ψυχὴν ἀπόλλυσθαι. Charm. 168. E.

μήπω, *nondum.* Prot. 311. A: μήπω ... ἐκεῖσε ἴωμεν.

Phaedr. 242. A: *μήπω γε, πρὶν ἂν* cet. Soph. 238. A: *μήπω μέγ' εἴπῃς.* Polit. 278. A: *ἐπὶ τὰ μήπω γιγνωσκόμενα.* Crat. 438. B. Phil. 35. E. Pol. V. 475. C. Tim. 83. B. al. Parm. 138. D: *μήτε πω ἐν ἐκείνῳ εἶναι ... μήτ'* cet.

μηρός, ὁ, femur. Tim. 74. E: *τό τε τῶν μηρῶν καὶ κνημῶν* cet.

μήστωρ, ὁ, effector. Lach. 191. B: *μήστωρα φόβοιο* (Hom).

μήτε — μήτε, neque — neque, ut quavis pagina reperitur; *μήτε ... τε* (Pol. V. 469. C.); etiam *μηδέ* tamquam gravius subiicitur (vid. h.).

μήτηρ, ἡ, mater. Crat. 404. B: *διδοῦσα ὡς μήτηρ.* Pol. III. 414. E: *ἡ γῆ ... μήτηρ οὖσα.* Menex. 237. E: *ἡ ἡμετέρα γῆ τε καὶ μήτηρ.* Conv. 179. B: *ὄντων αὐτῷ πατρός τε καὶ μητρός.* Pol. III. 414. E: *ὡς περὶ μητρὸς καὶ τροφοῦ τῆς χώρας.* Menex. 237. B: *τρεφομένους οὐχ ὑπὸ μητρυιᾶς ... ἀλλ' ὑπὸ μητρὸς τῆς χώρας.* 238. E: *μιᾶς μητρὸς πάντες ἀδελφοὶ φύντες.* Pol. II. 378. D: *τῇ μητρί.* IX. 571. C: *μητρὶ ... ἐπιχειρεῖν μίγνυσθαι ... οὐδὲν ὀκνεῖ.* V. 470. D: *τὴν τροφόν τε καὶ μητέρα κείρειν.* Euth. 2. C: *ἔρχεται κατηγορήσων μου ὥσπερ πρὸς μητέρα πρὸς τὴν πόλιν.* Menex. 337. C. Legg. III. 693. D: *εἰσὶ πολιτειῶν οἷον μητέρες δύο τινές.* VII. 789. B: *τοῖς ἐντὸς τῶν αὐτῶν μητέρων τρεφομένοις.* Phaedr. 233. D: *τὰς μητέρας.* Menex. 247. C.

μήτι, c. part. *γέ* et *δή, nedum,* h. e. et *multo magis* et *multo minus.* Demod. 383. D: *οὐδετέρου ἂν δέοι, μήτι γε ἀμφοτέρων.* Ep. IV. 321. A: *ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μήτι δὴ ὑπό γε τῶν φίλων.* Contra *μή τι* (vern. *in etwas,* h. e. *etwa*) est *ob etwa* vel *vielleicht,* velut Parm. 130. D: *ἔθραξε μή τι ᾖ περὶ πάντων ταὐτόν* (vid. *μή*).

μητίομαι, mente concipio. Conv. 178. B. (Parm.).

μήτοι, c. part. *γέ,* fortior negatio (vern. *doch ja nicht, durchaus nicht*). Phil. 67. A: *οὐκοῦν ... καὶ νοῦς ἀπήλλακτο καὶ ἡδονὴ μήτοι τἀγαθόν γε αὐτὸ μηδ' ἕτερον αὐτοῖν εἶναι.* Pol. I. 352. C: *ἢ αὐτοὺς ἐποίει μήτοι καὶ ἀλλήλους γε καὶ ἐφ' οὓς ἦεσαν ἅμα ἀδικεῖν.* III. 388. B: *πολὺ δ' ἔτι τούτων μᾶλλον δεησόμεθα μήτοι θεούς γε ποιεῖν ὀδυρομένους — εἰ δ' οὖν θεούς, μήτοι τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι οὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι ὥστε* cet. (Pol. IV. 438. pro *μήτοι τις ... θορυβήσῃ* scrib. videtur *μή τί τις ... θορ.,* quod in Vat. Θ a pr. m. exstat; sensus enim postulat: *dass nicht etwa*).

μήτρα, ἡ, matrix. Tim. 91. D: *ὡς εἰς ἄρουραν τὴν μήτραν ... ζῷα κατασπείραντες.* B: *αἱ ... ἐν ταῖς γυναιξὶν αὖ μῆτραί τε καὶ ὑστέραι λεγόμεναι.*

μητραλοίας, ὁ, matricida. Legg. IX. 881. A: *μητραλοῖαι.* Phaed. 114. A: *τοὺς ... πατραλοίας καὶ μητραλοίας.*

μητρίς (int. πόλις vel γῆ). Pol. IX. 575. D: τὴν πάλαι φίλην μητρίδα τε, Κρῆτές φασι, καὶ πατρίδα.

μητροκτόνος, ὁ, *matricida*. Legg. IX. 869. B.

μητρόπολις, ἡ, urbs ex qua coloniae deductae (vern. *Mutterstadt*). Critia 115. C: οἵ περὶ τὴν ἀρχαίαν ἦσαν μητρόπολιν.

μητρυιά, ἡ, *noverca*. Menex. 237. B: οὐχ ὑπὸ μητρυιᾶς ... ἀλλ' ὑπὸ μητρὸς τῆς χώρας. Legg. II. 672. B. XI. 930. B: μὴ μητρυιὰν ἐπαγόμενον.

μητρῷος, ῴα, ῷον, *maternus*. Crit. 114. A: τὴν ... μητρῴαν οἴκησιν.

μηχανή, ἡ, *machina*, *apparatus* (praec. scenicus); *artificium*, *fabrica*. Crat. 415. A: μηχανὴ γάρ μοι δοκεῖ τοῦ ἄνειν ἐπὶ πολὺ σημεῖον εἶναι. Ib. ἐξ ἀμφοῖν ... τούτοιν ξύγκειται, μήκους τε καὶ τοῦ ἄνειν, τὸ ὄνομα ἡ μηχανή. Phil. 23. B: φαίνεται δεῖν ἄλλης μηχανῆς. Clit. 407. A: ὥσπερ ἐπὶ μηχανῆς τραγικῆς θεός. Soph. 266. B: δαιμονίᾳ ... μηχανῇ γεγονότα. Gorg. 459. C: μηχανὴν δέ τινα πειθοῦς εὑρηκέναι (δεῖ). Crat. 409. D: ἣν εἰσάγω μηχανὴν ἐπὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. 416. A. Legg. XI. 937. E: εἶναί τινα δικῶν μηχανήν. Clit. 408. E: μηδεμίαν τέχνην μηδὲ μηχανὴν ... ἐξευρίσκειν. Pol. X. 602. D: καὶ ἄλλαι πολλαὶ τοιαῦται μηχαναί. Crat. 425. D: ὥσπερ οἱ τραγῳδοποιοὶ ... ἐπὶ τὰς μηχανὰς καταφεύγουσι θεοὺς αἴροντες. **machinatio*, *dolus*, *insidiae*. Legg. VIII. 831. D: πᾶσαν ... τέχνην καὶ μηχανὴν ... ὑπομένειν. X. 908. D: σοφιστῶν ... μηχαναί. III. 677. B: ἀπείρους εἶναι τεχνῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄστεσι πρὸς ἀλλήλους μηχανῶν εἴς τε πλεονεξίας καὶ φιλονεικίας. Conv. 203. D: ἀεί τινας πλέκων μηχανάς. Pol. VIII. 548. A: δόλους τε καὶ μηχανάς. Ep. VII. 347. B: ἔργοις ἐλέγξαι πειρᾶσθαι τὰς Διονυσίου μηχανάς. **adiumentum*; *ratio* vel *via* (vern. *Mittel*); in univ. *modus*; quocirca etiam in eo ponitur quod fieri potest. Phaed. 72. D: τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ cet. (vern. *wie ist es anders möglich als dass* cet.). 86. A: οὐδεμία γὰρ μηχανὴ εἴη (vern. *denn es sei nicht möglich* cet.) Id. Apol. 28. A. Alc. I. 130. B. al. Theaet. 182. D. Parm. 132. D: ἢ ἔστι τις μηχανὴ τὸ ὅμοιον μὴ ὁμοίῳ ὅμοιον εἶναι; Phil. 16. A: εἴ τις τρόπος ἔστι καὶ μηχανὴ τὴν ... τοιαύτην ταραχὴν ἡμῖν ... ἀπελθεῖν. 41. D: τίς οὖν μηχανὴ ταῦτ' ὀρθῶς κρίνεσθαι; Conv. 178. E: εἰ ... μηχανή τις γένοιτο ὥστε πόλιν γενέσθαι cet. Pol. II. 366. B. Legg. IV. 714. A: οὐκ ἔστι σωτηρίας μηχανή. V. 737. A: τῆς τοιαύτης μηχανῆς διαφυγή (i. e. τῶν τοιούτων διαφυγῆς μηχανή). Conv. 208. B: ταύτῃ τῇ μηχανῇ ... θνητὸν ἀθανασίας μετέχει. Legg. IV. 713. E: πάσῃ μηχανῇ (*omni modo*). Id. V. 728. A. 739. C. Ep. VII. 349. A: ἁπάσῃ μηχανῇ. Legg. VI. 752. C: εἴπερ τινὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ γίγνοιτο ὀρθῶς. Alc. II. 148. E: τίνι χρὴ μηχανῇ

τῶν παρόντων κακῶν ἀποτροπὴν εὑρεῖν. Conv. 190. C: δοκῶ μοι ... ἔχειν μηχανὴν ὡς ἂν εἶέν τε ἄνθρωποι cet. 191. B: ἄλλην μηχανὴν πορίζεται. Pol. III. 415. C: τοῦτον ... τὸν μῦθον ὅπως ἂν πεισθεῖεν, ἔχεις τινὰ μηχανήν; Legg. II. 664. A: τούτου ... πέρι πᾶσαν μηχανὴν εὑρίσκειν. VII. 792. A: πᾶσαν μηχανὴν προσφέρων ὅπως cet. Ep. III. 318 B. Legg. VI. 777. C: δύο ... λείπεσθον μόνω μηχανά. Apol. 39. A: ἄλλαι μηχαναὶ πολλαί εἰσιν ... ὥστε διαφεύγειν θάνατον. Legg. XI. 922. A: πολεμικαῖς μηχαναῖς. XII. 969. C: μηχαναῖς πάσαις κοινωνὸν ποιητέον cet. VI. 779. A: σωτηρίας ... ἕξειν μηχανάς. Cum v. μηχανᾶσθαι vid. h.

μηχάνημα, τό, *artificium, inventum.* Legg. V. 740. E: τὸ παλαιόν που ὑπάρχει μηχάνημα. III. 677. E: τῷ μηχανήματι.

μηχανοποιός, ὁ, *machinator* (machinarum faber). Gorg. 512. B: τὸν μηχανοποιόν. C. Ib. μηχανοποιούς.

μηχανῶμαι, *machinor, molior; quaero, id ago ut —; excogito, reperio; efficio.* Ep. VII. 350. A: μηχανῶμαι δή τινα τοιάνδε σωτηρίαν. Pol. VII. 519. E: ἐν ὅλῃ τῇ πόλει τοῦτο μηχανᾶται ἐγγενέσθαι. Tim. 37. E: τὴν γένεσιν αὐτῶν μηχανᾶται. Legg. V. 731. D: οὗ ... ἀποφυγὴν οὐδεμίαν μηχανᾶται. Ep. VII. 346. A. Tim. 50. E: καθάπερ περὶ τὰ ἀλείμματα ... τέχνῃ μηχανῶνταί πρῶτον τοῦτ' αὐτὸ ὑπάρχον. 77. A: βοήθειαν αὐτῷ θεοὶ μηχανῶνται. Ep. III. 318. C: (ὅτι) πᾶν μηχανῴμην ὅπως οὗτοι μὴ δώσουσι δίκην. Legg. XII. 965. E: πῶς τις τοῦτ' ἂν μηχανῷτο; Phaedr. 239. B: τά τε ἄλλα μηχανᾶσθαι ὅπως ἂν ᾖ πάντ' ἀγνοῶν cet. Pol. IV. 430. A. Tim. 18. E. Legg. VIII. 829. B: καί τινας ἀεὶ παιδιὰς μηχανᾶσθαι. 840. E: δεύτερον νόμον ... μηχανᾶσθαι χρὴ cet. Apol. 39. A. Alc. I. 121. D: ὅπως ὅτι κάλλιστος ἔσται μηχανᾶσθαι. Tim. 73. C: πανσπερμίαν παντὶ θνητῷ γένει μηχανώμενος. Ep. VII. 327. A. Legg. II. 673. E: τοῦ κρατεῖν αὐτῶν (τ. ἡδονῶν) ἕνεκα μηχανωμένη (πόλις). Ep. VII. 326. D: μηχανωμένῳ τινι τῶν κρειττόνων cet. Pol. V. 460. C: πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενοι ὅπως cet. Tim. 70. C: ἐπικουρίαν αὐτῇ μηχανώμενοι. 75. E. Pol. IX. 572. E: ἔρωτά τινα αὐτῷ μηχανωμένους ἐμποιῆσαι cet. Prot. 320. E: ἄλλην τιν' αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο δύναμιν εἰς σωτηρίαν. 321. A: εὐμάρειαν ἐμηχανᾶτο. Tim. 74. B. Legg. V. 739. C: μεμηχάνηται ... καὶ τὰ φύσει ἴδια κοινὰ ἁμηγέπῃ γεγονέναι. X. 904. B: μεμηχάνηται ... τὸ ποῖόν τι γιγνόμενον ἀεὶ ποίαν ἕδραν δεῖ μεταλαμβάνειν οἰκίζεσθαι. I. 649. A: οὔτε αὐτοὶ μεμηχανήμεθα (τοιοῦτον φάρμακον). Tim. 47. A: μεμηχάνηνται μὲν ἀριθμόν, χρόνου δὲ ἔννοιαν. Phil. 30. B: μεμηχανῆσθαι τὴν τῶν καλλίστων ... φύσιν. De virt. 379. A: οἴει ἂν ... οὐκ ἂν πάντα μεμηχανῆσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὥστε

διαγιγνώσκειν αὐτάς; Gorg. 459. D: *πειθὼ ... περὶ αὐτῶν μεμηχανημένος.* Legg. III. 679. D: *λόγοις ἔργοις τε μεμηχανημέναι πάσας μηχανὰς εἰς τὸ κακουργεῖν τε ἀλλήλους καὶ ἀδικεῖν.* Tim. 34. C: *τὴν ... ψυχὴν οὐχ ... οὕτως ἐμηχανήσατο καὶ ὁ θεὸς νεωτέραν.* 40. C. 45. B: *σῶμα ἐμηχανήσατο γίγνεσθαι.* Legg. X. 904. B. Locr. 99. D: *ζώων θνατῶν γέννησιν ἐμαχανάσατο.* Legg. XII. 966. A: *πῶς ἂν μηχανησαίμεθα.* Crat. 408. A: *μηχανήσασθαι.* Tim. 71. B: *πυκνὸν ... μηχανησάμενος.* 44. E: *θεοῦ μηχανησαμένου πορεῖα* cet. Legg. XII. 965. E: *ἁμωσγέπως μηχανησόμεθα ἐν τῇ πόλει ἐγγεγονέναι τοῦθ' ἡμῖν.* Pass. Tim. 54. B: *ἐξ ὧν τό τε τοῦ πυρὸς καὶ τὰ τῶν ἄλλων σώματα μεμηχάνηται.* Legg. VII. 803. C: *ἄνθρωπον ... θεοῦ τι παίγνιον εἶναι μεμηχανημένον.* Verb. Gorg. 481. A: *μηχανητέον ὅπως ἂν διαφύγῃ.* Legg. VII. 798. E: *οὐκοῦν ... ἅπασαν μηχανητέον μηχανὴν ὅπως ἂν* cet.

μιαίνω, *polluo, contamino.* Legg. IX. 868. A: (*ὅστις ἂν*) ... *ἀγοράν τε ... καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ μιαίνῃ.* 881. E. Pol. III. 416. E: *τὴν ἐκείνου κτῆσιν τῇ τοῦ θνητοῦ χρυσοῦ κτήσει ξυμμιγνύντας μιαίνειν.* Tim. 69. D: *σεβόμενοι μιαίνειν τὸ θεῖον.* Legg. VI. 782. C: *οὐδὲ τοὺς τῶν θεῶν βωμοὺς αἵματι μιαίνειν.* IX. 871. A: *μήτε ἱερὰ ... μιαίνων.* Phaed. 81. B: *ἐὰν δέ γε ... μεμιασμένη* (*ἡ ψυχὴ*) *καὶ ἀκάθαρτος τοῦ σώματος ἀπαλλάττηται.* Legg. IX. 872. E: *τοῦ ... κοινοῦ μιανθέντος αἵματος.* 873. A: *τὸ μιανθέν.* Pol. X. 621. C: *καὶ τὴν ψυχὴν οὐ μιανθησόμεθα.*

μιαιφόνος, *ὁ*, *homicida.* Locr. 104. E: *τῶν ... μιαιφόνων.*

μιαιφονῶ, *trucido.* Pol. VIII. 565. E: *ὃς ἂν ... μιαιφονῇ.* IX. 571. D: *μιαιφονεῖν ... ὁτιοῦν.*

μιαρός, *ά*, *όν*, *impurus.* Legg. IV. 716. D: *παρὰ ... μιαροῦ δῶρα ... δέχεσθαι.* Pol. IX. 589. E: *εἰ ... τὸ ἑαυτοῦ θειότατον ὑπὸ τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ μιαρωτάτῳ δουλοῦται.* In univ. *scelestus, improbus.* Pol. VIII. 562. D: *κολάζει αἰτιωμένη ὡς μιαρούς τε καὶ ὀλιγαρχικούς.* Apol. 23. B: *ὡς Σωκράτης τίς ἐστι μιαρώτατος καὶ διαφθείρει τοὺς νέους.* De lege 319. A. Voc. *ὦ μιαρέ* est fere vern. *du Schelm.* Phaedr. 236. E. Theag. 124. E. Charm. 161. B. 174. B.

μίασμα, *τό*, *piaculum, scelus.* Pol. V. 470. A: *φοβηθησόμεθα μή τι μίασμα ᾖ πρὸς ἱερὸν τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τῶν οἰκείων φέρειν.* Legg. IX. 866. B. Euth. 4. C: *ἴσον γὰρ τὸ μίασμα γίγνεται, ἐὰν* cet. Legg. IX. 871. B: *τὸ μίασμα εἰς αὐτὸν ... δέχοιτο.*

μίγνυμι et **μίσγω**, *misceo, commisceo; admisceo; compono, coniungo.* Legg. III. 691. E: *μίγνυσι τὴν ... σώφρονα δύναμιν τῇ ... αὐθάδει ῥώμῃ.* Phil. 63. E: *ταύτας μίγνυ.* 61. D: *ἢ ... ἀκινδυνότερον ἂν μιγνύοιμεν.* 59. E: *μιγνύναι.*

62. D. 25. E: μιγνὺς ταῦτα. Tim. 35. B: μιγνὺς ... μετὰ τῆς οὐσίας. 41. D: μίσγων. 73. C: μιγνὺς ... ἀλλήλοις. Phil. 61. D: πᾶσαν ἡδονὴν πάσῃ φρονήσει μιγνύντες. Pol. VIII. 488. A: τὰ τοιαῦτα μιγνύντες (οἱ γραφεῖς). Critia 116. B: μιγνύντες τοὺς λίθους. Legg. VI. 759. B: μιγνύντας πρὸς φιλίαν ἀλλήλοις δῆμον καὶ μὴ δῆμον. Tim. 41. D: ἐν ᾧ τὴν τοῦ παντὸς ψυχὴν κεραννὺς ἔμισγε. Phaedr. 240. A: ἀλλά τις δαίμων ἔμιξε τοῖς πλείστοις ἐν τῷ παραυτίκα ἡδονήν. Locr. 99. E: ἂν ἐν τῷ λογικῷ μέρει ἔμιξεν. Polit. 260. D: εἰς ταὐτὸν μίξωμεν (v. μίξομεν) βασιλικὴν ἑρμηνευτικῇ —; Pol. III. 406. A: μίξας γυμναστικὴν ἰατρικῇ. Prot. 320. D: ἐκ γῆς καὶ πυρὸς μίξαντες. Phil. 64. B: ᾧ μὴ μίξομεν ἀλήθειαν. Tim. 68. B: λαμπρὸν ... ἐρυθρῷ λευκῷ τε μιγνύμενον. Prot. 346. D: οἷς μέλανα μὴ μέμικται. Phaedr. 246. B. Pol. VIII. 548. C. Phil. 64. E: μεμίχθαι. Pol. X. 618. B. Legg. XI. 921. E: νόμους ... ἐπαίνῳ ... μεμιγμένος. XII. 951. D: οὗτος δ' (ὁ σύλλογος) ἔστω νέων καὶ πρεσβυτέρων μεμιγμένος. III. 691. E: φύσις τις ἀνθρωπίνη μεμιγμένη θείᾳ τινὶ δυνάμει. Phil. 46. C: πικρῷ γλυκὺ μεμιγμένον. Tim. 59. D: τὸ πυρὶ μεμιγμένον ὕδωρ. Phil. 53. B: μεμιγμένου πολλοῦ λευκοῦ. Tim. 68. C. Crat. 413. C: οὐδενὶ μεμιγμένον (νοῦν). Tim. 42. A: ἡδονῇ καὶ λύπῃ μεμιγμένον ἔρωτα. Pol. VIII. 548. C: μεμιγμένην πολιτείαν ἐκ κακοῦ τε καὶ ἀγαθοῦ. Phil. 56. A: ὥστε πολὺ μεμιγμένον ἔχειν τὸ μὴ σαφές. Ep. VII. 329. D: μεμιγμέναι ἀνάγκαις (τῶν τυράννων δεήσεις). Tim. 59. E: τὰ ... πλεῖστα ὑδάτων εἴδη μεμιγμένα ἀλλήλοις. Legg. III. 693. A. Phaedr. 251. D: ἐκ ... ἀμφοτέρων μεμιγμένων. Pol. IX. 586. B: ἡδοναῖς ξυνεῖται μεμιγμέναις λύπαις. Tim. 68. C: μεμιγμένοις. Ax. 370. C: οὐδὲ μεμιγμένας θνητῷ σώματι τὰς ἡδονάς. Legg. VIII. 837. D: ὁ ... μιχθεὶς ἐξ ἀμφοῖν τρίτος ἔρως. Tim. 63. E: σκληρότης ... ἀνωμαλότητι μιχθεῖσα. 59. C: τὸ δ' ἐκ γῆς αὐτῷ μιχθὲν cet. Phil. 61. B: ἐν τῷ μιχθέντι. Legg. VIII. 838. C: ἢ Μακαρέας τινὰς ἀδελφαῖς μιχθέντας (vi med.) λαθραίως. Phil. 46. C: λύπας ἡδοναῖς μιχθείσας. 50. E: μετὰ τὰς μιχθείσας ἡδονάς. Pol. VI. 490. B: ᾧ πλησιάσας καὶ μιγεὶς τῷ ὄντι ὄντως. VIII. 547. A: ὁμοῦ ... μιγέντος σιδήρου ἀργύρῳ. Med. *misceor* (vern. *sich vermischen*); etiam *commercium habeo* et *corpus misceo* vel *consuesco*. Phaed. 113. C: οὐδὲ τὸ τούτου ὕδωρ οὐδενὶ μίγνυται. Soph. 260. B: εἰ δόξῃ τε καὶ λόγῳ μίγνυται. Conv. 203. A: θεὸς δὲ ἀνθρώπῳ ου μίγνυται. Soph. 256. B: τὰ μὲν ἀλλήλοις ἐθέλειν μίγνυσθαι, τὰ δὲ μή. 260. A: ἐὰν ἕτερον ἑτέρῳ μίγνυσθαι. Phil. 62. C. Pol. V. 458. D: ἀτάκτως ... μίγνυσθαι ἀλλήλοις. IX. 571. D: μητρὶ ... ἐπιχειρεῖν μίγνυσθαι. X. 620. D: πάσας μίξεις μίγνυσθαι. Polit. 307. C: οὔτ' ἀλλήλαις μιγνυμένας ἐφευρίσκομεν cet. Tim. 48. A: μικτέον καὶ τὸ τῆς πλανωμένης εἶδος αἰτίας.

μικρός, ά, όν, *parvus; tenuis.* Polit. VI. 498. D: εἰς μικρὸν (codd. aliq. σμικρὸν) γ' ... χρόνον εἴρηκας. 453. D: ἂν ... τις εἰς κολυμβήθραν μικρὰν ἐμπέσῃ. Euthyd. 276. D: πάλιν μικρὸν (Heind. σμικρὸν) πρός με ψιθυρίσας. Plurimis locis codd. inter μικρός et σμικρός fluctuant, permultis Cl. solus μικρ. pro vulgato σμικρ. habet.

μικτός, ή, όν, *mixtus; compositus.* Legg. VIII. 837. B: μικτὴ ... ἐκ τούτων γενομένη (φιλία). Tim. 76. B: τὸ ... μικτὸν (oppos. εἰλικρινές). Parm. 145. B: ἤ τινος μικτοῦ ἐξ ἀμφοῖν (σχήματος). Phil. 22. D: ἐν τῷ μικτῷ ... βίῳ. 61. B. 27. D: τὸν μικτὸν βίον. Pol. X. 616. C. Phil. 27. B: μικτὴν ... οὐσίαν. 25. B: τὸ μικτὸν ἐκ τούτοιν ἀμφοῖν. Pol. VIII. 547. E: μικτοὺς (ἄνδρας; oppos. ἁπλοῦς).

μίμημα, τό, *imitatio; imago expressa, simulacrum* (vern. *Nachbild* et *Ausdruck* vel *Darstellung*). Soph. 267. B: εἰδότων... μίμημα. Polit. 274. A: τὸ τῆς κυήσεως ... μίμημα. 300. E: τοῦτο οὐκ ἔστιν ἔτι μίμημα, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀληθέστατον ἐκεῖνο. Crat. 423. B: μίμημα φωνῇς (*per vocem*) ἐκείνου ὃ μιμεῖται ... ὁ μιμούμενος. 430. E: ἔστι δέ που καὶ τὸ ὄνομα μίμημα, ὥσπερ τὸ ζωγράφημα. 437. A: ὅτι βάσεώς τινός ἐστι καὶ στάσεως μίμημα. Pol. II. 382. B: ἐπεὶ τό γε ἐν τοῖς λόγοις μίμημά τι τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ ἐστὶ παθήματος ... καὶ εἴδωλον. Tim. 48. E: μίμημα ... παραδείγματος. Soph. 235. E: τὴν τοῦ μιμήματος γένεσιν. Polit. 301. C. Legg. II. 668. B: τῷ τοῦ καλοῦ μιμήματι. Crat. 430. A: μίμημα ... τοῦ πράγματος (τὸ ὄνομα). Legg. IV. 713. B: ἧς μίμημα ἔχουσά ἐστιν ἥτις τῶν νῦν ἄριστα οἰκεῖται. X. 898. A: μίμημά τι κύκλων. Polit. 288. C: ὅσα ... μιμήματα τελεῖται. 300. C: μιμήματα ... ἑκάστων ... τῆς ἀληθείας. Crat. 430. B: ὧν μιμήματά ἐστιν. Pol. III. 399. D: αὐλοῦ ... μιμήματα. 400. A: ποῖα δ' ὁποίου βίου μιμήματα, λέγειν οὐκ ἔχω. Tim. 50. C: τῶν ὄντων ἀεὶ μιμήματα. Legg. II. 655. D: ἐπειδὴ μιμήματα τρόπων ἐστὶ τὰ περὶ τὰς χορείας. VII. 798. D. Soph. 241. E: εἴτε εἰκόνων εἴτε μιμημάτων. Polit. 297. C. Tim. 40. D. Legg. VII. 798. E. Pol. X. 599. B: ἐπὶ τοῖς μιμήμασι. Legg. II. 655. D. Epin. 975. D: οὐ πάντως εὐσχήμοσι μιμήμασι. Soph. 234. B: μιμήματα καὶ ὁμώνυμα τῶν ὄντων ἀπεργαζόμενος τῇ γραφικῇ τέχνῃ. 264. D. Polit. 306. D: ὁπόσα μουσικὴ μιμουμένη καὶ ἔτι γραφικὴ μιμήματα παρέχεται. Crat. 430. B. Pol. III. 395. A: ἆρ' οὐ μιμήματα ... τούτω (κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν) ἐκάλεις; Tim. 51. B. Legg. I. 643. C: τῶν ἀληθινῶν (ὀργάνων) μιμήματα. VII. 815. A: πασῶν πληγῶν μιμήματα ἐπιχειροῦσας μιμεῖσθαι. 816. D. XI. 933. B: κήρινα μιμήματα πεπλασμένα.

μίμησις, ἡ, *imitatio* (h. e vern. *Nachahmung* et *Darstellung* vel *Ausdruck*). Soph. 265. A: ἡ ... μίμησις ποίησίς τίς ἐστιν, εἰδώλων μέντοι φαμέν, ἀλλ' οὐκ αὐτῶν ἑκάστων.

267. A: *μίμησις τοῦτο τῆς φανταστικῆς ... κέκληταί που.* Pol. X. 598. B: *φαντάσματος ἢ ἀληθείας οὖσα μίμησις.* 606. D: *ἡ ποιητικὴ μίμησις.* Legg. VII. 816. A: *μίμησις τῶν λεγομένων σχήμασι γενομένη.* Pol. III. 392. D: *διὰ μιμήσεως γιγνομένῃ (διηγήσει).* 394. B: *ἄνευ μιμήσεως ἁπλῆ διήγησις γίγνεται.* Ib. *ὅτι τῆς ποιήσεως ... ἡ μὲν διὰ μιμήσεως ὅλη ἐστίν ... τραγῳδία τε καὶ κωμῳδία.* 396. E: *μιμήσεώς τε καὶ τῆς ἄλλης διηγήσεως.* Legg. II. 668. B: *μιμήσεως ... ὀρθότης.* IV. 706. B: *διὰ μιμήσεως ναυτικῆς.* Pol. X. 606. B: *ἐν μιμήσει ... κωμῳδικῇ.* Phaedr. 248. E: *τῶν περὶ μίμησίν τις ἄλλος (βίος).* Gorg. 511. A: *διὰ τὴν μίμησιν τοῦ δεσπότου.* Crat. 427. B: *πρὸς τὴν μίμησιν τοῦ δεσμοῦ καὶ τῆς στάσεως.* Pol. X. 602. B: *εἶναι παιδιάν τινα καὶ οὐ σπουδὴν τὴν μίμησιν.* 604. D: *οὐκοῦν τὸ μὲν πολλὴν μίμησιν καὶ ποικίλην ἔχει, τὸ ἀγανακτητικόν —;* Tim. 80. D: *διὰ τὴν τῆς θείας ἁρμονίας μίμησιν.* Critia 107. B: *μίμησιν ... καὶ ἀπεικασίαν.* Pol. III. 395. D: *ὅτι αἱ μιμήσεις ... εἰς ἔθη τε καὶ φύσιν καθίστανται.* Crat. 423. D: *περὶ ταύτας μιμήσεις.* Legg. IV. 705. C: *μιμήσεις πονηρὰς μιμεῖσθαι τοὺς πολεμίους μὴ ῥαδίως δύνασθαί τινα πόλιν ἀγαθόν.*

μιμητής, ὁ, *imitator* (etiam in univ. qui aliquid exprimit vel exhibet). Soph. 235. A: *μιμητὴς ὢν τῶν ὄντων.* 268. C: *μιμητὴς ... ὢν τοῦ σοφοῦ.* Pol. X. 597. E: *μιμητὴς οὗ ἐκεῖνοι δημιουργοί.* 599. C: *μὴ μιμητὴς μόνον ἰατρικῶν λόγων.* 602. A: *ὁ δὲ μιμητὴς πότερον ἐκ τοῦ χρῆσθαι ἐπιστήμην ἕξει ὧν ἂν γράφῃ, εἴτε καλὰ καὶ ὀρθὰ εἴτε μή —;* 598. D: *ἐντυχὼν γόητί τινι καὶ μιμητῇ.* Gorg. 513. B: *οὐ γὰρ μιμητὴν δεῖ εἶναι, ἀλλ' αὐτοφυῶς ὅμοιον τούτοις.* Soph. 235. A: *εἰς γόητα ... καὶ μιμητὴν ἄρα θετέον αὐτόν τινα.* 268. A: *εἰρωνικὸν μιμητήν.* Pol. III. 397. D: *τὸν τοῦ ἐπιεικοῦς μιμητὴν ἄκρατον.* X. 597. B. 599. D: *εἰδώλου δημιουργός, ὃν δὴ μιμητὴν ὡρισάμεθα.* II. 373. B: *οἵ τε μιμηταί* cet. X. 598. E: *πότερον μιμηταῖς τούτοις οὗτοι ἐντυχόντες ἐξηπάτηνται.* Polit. 303. C: *μεγίστους ... ὄντας μιμητὰς καὶ γόητας.* Pol. X. 600. E: *οὐκοῦν τιθῶμεν ... πάντας τοὺς ποιητικοὺς μιμητὰς εἰδώλων ἀρετῆς εἶναι —;*

μιμητικός, ή, όν, *imitandi peritus* vel *in imitando versans*; fem. et neutr. *ars quae in imitando versatur.* Pol. III. 395. A: *σχολῇ ἄρα ... ἔσται μιμητικός.* X. 602. A: *ὁ ἐν τῇ ποιήσει μιμητικός.* 605. A: *ὁ ... μιμητικὸς ποιητής.* Soph. 219. B: *ἡ ... μιμητική.* 265. A: *μιμητικὴ ... τέχνη.* Pol. X. 595. A: *αὐτῆς (τ. ποιήσεως) ὅση μιμητική.* 598. B: *πόῤῥω που ἄρα τοῦ ἀληθοῦς ἡ μιμητική ἐστι.* 603. A: *ἡ γραφικὴ καὶ ὅλως ἡ μιμητική.* C: *ἡ τῆς ποιήσεως μιμητική.* Epin. 975. D. Tim. 19. D: *τὸ μιμητικὸν ἔθνος.* Soph. 235. D: *δύο ... εἴδη τῆς μιμητικῆς.* 236. B. Polit. 299. D:

ξυμπάσης μέρος ὁτιοῦν μιμητικῆς. Pol. X. 602. B: τὸν ... μιμητικὸν μηδὲν εἰδέναι ἄξιον λόγου περὶ ὧν μιμεῖται. 605. B: τὸν μιμητικὸν ποιητήν. Soph. 236. C: κατὰ τὴν ξύμπασαν μιμητικήν. Legg. II. 668. A: οὐκοῦν μουσικήν γε πᾶσάν φαμεν εἰκαστικήν τε εἶναι καὶ μιμητικήν; VI. 764. D. Soph. 234. B: τὸ μιμητικὸν (εἶδος). 267. A. Pol. III. 394. E: πότερον μιμητικοὺς ἡμῖν δεῖ εἶναι τοὺς φύλακας ἢ οὔ. X. 595. B: πρὸς τοὺς τῆς τραγῳδίας ποιητὰς καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς μιμητικούς. 602. B.

μιμνήσκομαι, memoro. Ax. 368. A: καὶ ἑτέρων μιμνησκόμενος. Perf. aor. 1. et fut. ducuntur ab ionico μναόμαι. Perf. μέμνημαι, memini, recordor; memoria teneo; etiam memoro vel mentionem facio; expono. Phaedr. 263. D: ἐγὼ γάρ τοι ... οὐ πάνυ μέμνημαι. Parm. 126. B. Pol. I. 350. D. Tim. 21. C: σφόδρα γὰρ οὖν μέμνημαι. Charm. 156. A: μέμνημαι δὲ ἔγωγε καὶ παῖς ὢν Κριτίᾳ τῷδε ξυνόντα σε. Prot. 323. E: μέμνησαι οὖν ὅτι—; Gorg. 460. C: μέμνησαι οὖν λέγων ὀλίγῳ πρότερον ὅτι —; Pol. I. 350. D. Euth. 6. D. Theaet. 163. D: ὅτε μέμνηται μὴ ἐπίστασθαι αὐτὸ τοῦτο ὃ μέμνηται. Soph. 265. B: εἴπερ μεμνήμεθα τὰ κατ' ἀρχὰς λεχθέντα. Parm. 152. A. Pol. V. 480. Tim. 18. D. Legg. I. 633. D: εἰ ... μεμνήμεθα τοὺς ἔμπροσθεν λόγους. X. 896. C. Tim. 23. B: οἳ ... ἕνα γῆς κατακλυσμὸν μέμνησθε. 17. B. Lys. 222. D: ἢ οὐ μέμνησθε; Lach. 181. A: περὶ οὗ ἑκάστοτε μέμνησθε. Phaedr. 234. B: σὺ οὖν τῶν ... εἰρημένων μέμνησο. Apol. 27. B: ὑμεῖς δὲ ... μέμνησθέ μοι μὴ θορυβεῖν. Pol. VII. 518. A: εἰ νοῦν γε ἔχοι τις ... μεμνῆτ' (al. μέμνητ') ἂν ὅτι cet. Polit. 285. C: ἅ φαμεν αὐτ' εἶναι μεμνώμεθα. Phil. 31. A: μεμνώμεθα δὴ καὶ ταῦτα περὶ ἀμφοῖν. Phaed. 58. D: τὸ μεμνῆσθαι Σωκράτους. Phil. 11. B. 33. A: ταύτης (v. ταύτην) προθύμου μεμνῆσθαι. Conv. 223. C. Apol. 33. D. Parm. 137. A: μεμνημένος (mecum recordans). Conv. 209. C. Tim. 29. D: μεμνημένον ὡς cet. Pol. X. 620. B: μεμνημένην τῆς τῶν ὅπλων κρίσεως. Polit. 272. A: οὐδὲν μεμνημένοι τῶν πρόσθεν. Tim. 71. D. Legg. III. 699. A. Menex. 246. D: μεμνημένους τῶν ἡμετέρων λόγων. Theaet. 143. A: ἐμεμνήμην. Crat. 396. C. Conv. 178. A: πάντων ... οὔτε πάνυ ἐμέμνητο cet. Gorg. 485. A: ὁ Εὐριπίδου οὗπερ ἐμνήσθην. Legg. III. 688. A. Conv. 212. C: ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ λέγων ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ λόγου. Pol. III. 404. C: οὐδὲ μὴν ἡδυσμάτων ... Ὅμηρος πώποτε ἐμνήσθη. Phil. 59. E: ἃ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν. Legg. XI. 921. D: ὅτι τὸ παράπαν ἐμνήσθημεν δημιουργῶν. Alc. I. 132. C. Lach. 200. D: ὅταν τι αὐτῷ περὶ τούτου μνησθῶ. Ion. 537. A: ἐὰν μνησθῶ τὰ ἔπη. 532. C: ἐπειδὰν δέ τις περὶ Ὁμήρου μνησθῇ. 536. C. Critia 108. E: μνησθῶμεν. Soph. 250. D: τόδε ... μνησθῆναι δίκαιον ἐπὶ τούτοις. Legg. VI. 781. B: μνησθῆναι περὶ

αὐτοῦ. VIII. 832. D: μνησθῆναι ... περὶ ἁπάντων τῶν ἀγώνων τῶν γυμνικῶν. Ion. 534. D: ὅτου τις ἂν ἀξιώσειε μνησθῆναι. De lege 320. C: μνησθεὶς ... αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος. Critia 108. D: μνησθέντες ... ἱκανῶς. Menex. 241. A: τούτου μνησθήσομαι. Ax. 367. D. Legg. VI. 783. D: πάντως ... μεμνησόμεθά που ὧν τὰ νῦν διακελεύει. Pol. V. 449. D: οἰόμενοί σέ που μνησθήσεσθαι παιδοποιίας ... πέρι. 471. C: ἀλλὰ γάρ μοι δοκεῖς ... οὐδέποτε μνησθήσεσθαι ὃ ἐν τῷ πρόσθεν ... εἴρηκας. Gorg. 495. D: φέρε δὴ ὅπως μεμνησόμεθα ταῦτα ὅτι cet. Polit. 285. C.

μιμοῦμαι, *imitor; exprimo, exhibeo* (vern. *darstellen*); *sequor*. Hipp. min. 370. E: αὐτὸς τὸν Ὀδυσσέα μιμεῖ. Crat. 423. B: ὃ μιμεῖται. 434. B: ἃ μιμεῖται ἡ γραφική. Euthyd. 288. B: τὸν Πρωτέα μιμεῖσθον τὸν Αἰγύπτιον σοφιστήν. Soph. 267. B: ὃ μιμοῦνται Pol. III. 398. B: ὃς ἡμῖν τὴν τοῦ ἐπιεικοῦς λέξιν μιμοῖτο. VII. 532. A. Prot. 326. A: ἵνα ὁ παῖς ζηλῶν μιμῆται. Crat. 427. A: ὅταν ... τὸ φυσῶδες μιμῆται. Tim. 88. D. Euthyd. 288. C: ἡμεῖς ... τὸν Μενέλαον μιμώμεθα. Pol. III. 395. C: ἐὰν δὲ μιμῶνται. Prot. 348. A: τοὺς τοιούτους ... μιμεῖσθαι. Pol. III. 393. C: οὐκοῦν τό γε ὁμοιοῦν ἑαυτὸν ἄλλῳ ἢ κατὰ φωνὴν ἢ κατὰ σχῆμα μιμεῖσθαί ἐστιν ἐκεῖνον ᾧ ἄν τις ὁμοιοῖ; 395. D: δύο μιμήματα ... ἅμα εὖ μιμεῖσθαι. Tim. 19. E: λόγοις εὖ μιμεῖσθαι. Legg. IV. 705. C: μιμήσεις πονηρὰς μιμεῖσθαι τοὺς πολεμίους (i. q. *pravos hostium mores imitari*) cet. VII. 815. A: πασῶν πληγῶν μιμήματα ... μιμεῖσθαι. Alc. I. 108. B: ἀλλὰ πειρῶ ἐμὲ μιμεῖσθαι. Phaedr. 252. D: ἐκεῖνον (τὸν θεὸν) τιμῶν τε καὶ μιμούμενος. Theaet. 148. D: μιμούμενος τὴν περὶ τῶν δυνάμεων ἀπόκρισιν. Pol. III. 396. C: μιμούμενος τὸν ἀγαθὸν ἀσφαλῶς τε καὶ ἐμφρόνως πράττοντα. Polit. 306. D: ὁπόσα μουσικὴ μιμουμένη καὶ ἔτι γραφικὴ μιμήματα παρέχεται. Ep. V. 321. E. Pol. X. 605. C: ἢ καὶ ἄλλου τινὸς τῶν τραγῳδοποιῶν μιμουμένου τινὰ τῶν ἡρώων ἐν πένθει ὄντα. Legg. VII. 814. E: ἐπὶ τὸ σεμνὸν μιμουμένην. Soph. 235. E: πάντες οἱ μιμούμενοί τι. Crat. 423. A: μιμούμενοι αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος. Pol. VII. 539. B. Legg. II. 669. D: ὡς ἕν τι μιμούμεναι. VII. 795. E: μούσης λέξιν μιμουμένων. Crat. 423. C: τοὺς τὰ πρόβατα μιμουμένους. Pol. III. 394. D. Polit. 297. C: τὰς δὲ (πολιτείας) ἐπὶ τὰ αἴσχίω μιμουμένας ταύτην. Pol. VI. 490. E. Riv. 132. B: ἐγκλίσεις τινὰς ἐμιμοῦντο τοῖν χεροῖν ἐπικλίνοντε. Crat. 414. B: οἷόνπερ ... μεμίμηται τῷ ὀνόματι (ὁ νομοθέτης). 427. A. Menex. 238. A: οὐ γὰρ γῆ γυναῖκα μεμίμηται κυήσει καὶ γεννήσει, ἀλλὰ γυνὴ γῆν. Polit. 293. E: τὰς δὲ ἄλλας ἐπὶ τὰ αἰσχίονα μεμιμῆσθαι. Legg. VII. 812. C: τὴν τῶν μελῶν μίμησιν τὴν εὖ καὶ τὴν κακῶς μεμιμημένην. Phil. 40. C: μεμιμημένας ... τὰς ἀληθεῖς (ἡδονὰς) ἐπὶ τὰ γελοιότερα.

Polit. 293. E: *μεμιμημένας ταύτην.* Soph. 267. B: *τὸ … σὸν σχῆμα καὶ σὲ γιγνώσκων ἄν τις μιμήσαιτο.* Pol. III. 388. C: *τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν τολμήσει οὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι ὥστε* cet. X. 598. A: *πότερα πρὸς τὸ ὂν ὡς ἔχει μιμήσασθαι (πεποίηται) —;* 604. E. Ax. 370. E: *μιμησάμενος τοὺς ῥήτορας.* Ep. III. 319. E: *τὴν παλινῳδίαν αὐτοῦ μιμησάμενος.* Crat. 423. B: *μιμησαμένου … τοῦ σώματος ἐκεῖνο* cet. Pol. III. 395. A: *πολλὰ μιμήσεται.* VII. 539. C. VIII. 547. D: *ὅτι τὰ μὲν μιμήσεται τὴν προτέραν πολιτείαν, τὰ δὲ τὴν ὀλιγαρχίαν.* X. 602. B. Tim. 19. D. Polit. 301. A: *εἰ μέλλουσι καλῶς τὴν ἀληθινὴν ἐκείνην … πολιτείαν εἰς δύναμιν μιμήσεσθαι.* Pol. X. 601. D: *μιμησομένην (τέχνην).* Pass. Pol. X. 604. E: *οὔτε μιμούμενον εὐπετὲς καταμαθεῖν.* Crat. 425. D: *γράμμασι καὶ συλλαβαῖς τὰ πράγματα μεμιμημένα.* Legg. II. 668. B: *τὸ μιμηθέν.* Pol. X. 599. A: *τό τε μιμηθησόμενον* (*rem imitatione exprimendam*) *καὶ τὸ εἴδωλον.* — Verb. Pol. III. 396. B: *ἤ τι ἄλλο τῶν περὶ ταῦτα μιμητέον.*

μινυρίζω, *exili voce cantillo; minurio.* Pol. III. 411. A: *μινυρίζων.*

μίξις, ἡ, *permixtio*; etiam in *corporibus* ponitur *commiscendis.* Phil. 47. D: *μίξις μία λύπης τε καὶ ἡδονῆς.* 49. C: *ἡ τῶν ἡδονῶν καὶ λυπῶν μίξις.* Soph. 253. B: *κατὰ ταὐτὰ* (i. q. *ὡςαύτως*) *μίξεως ἔχειν.* Phil. 26. B: *τὴν … τῆς μίξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως.* 64. D. 46. B: *τὰς ἐν τῇ μίξει κοινωνούσας (ἡδονὰς) λέγεις;* Legg. VI. 773. D: *ἐν τῇ τῶν παίδων* (*ad liberos procreandos*) *μίξει.* Soph. 260. B: *μηδεμίαν εἶναι μίξιν μηδενὶ πρὸς μηδέν.* Phil. 50. C: *τὴν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ μίξιν.* 63. E: *μίξιν καὶ κρᾶσιν.* Pol. V. 458. D: *ὑπ' ἀνάγκης … τῆς ἐμφύτου ἄξονται πρὸς τὴν ἀλλήλων μίξιν.* Legg. VIII. 836. C: *πρὸς μίξιν ἀφροδισίων.* Phil. 46. B: *μίξεις.* D. 47. D: *τῶν μίξεων λύπης τε καὶ ἡδονῆς.* Tim. 68. D: *αἷς ἂν ἀφομοιούμενα μίξεσι διασώζοι τὸν εἰκότα μῦθον.* Pol. X. 620. D: *πάσας μίξεις μίγνυσθαι.* Tim. 60. A.

μιξοβάρβαρος, ὁ ἡ, *cum barbaris mixtus.* Menex. 245. D: *αὐτοὶ Ἕλληνες, οὐ μιξοβάρβαροι οἰκοῦμεν.*

μιξολυδιστί (adverb. pro substantivo), *lydia harmonia mixta.* Pol. III. 398. E: *μιξολυδιστὶ … καὶ τοιαῦταί τινες (ἁρμονίαι).*

μισανθρωπία, ἡ, *odium hominum.* Phaed. 89. D: *μισολογία τε καὶ μισανθρωπία.*

μισάνθρωπος, ὁ ἡ, *qui odium hominum habet.* Phaed. 89. D: *ὥσπερ οἱ μισάνθρωποι γιγνόμενοι.* Legg. VIII. 791. D: *ἀνελευθέρους καὶ μισανθρώπους ποιοῦσα.*

μισγάγκεια, ἡ, *convallis* in quam torrentes e montibus deferuntur (pr. miscentur). Phil. 62. D: *εἰς τὴν τῆς Ὁμήρου καὶ μάλα ποιητικῆς μισγαγκείας ὑποδοχήν.*

μίσγω v. *μίγνυμι.*

μισητός, ή, όν, odiosus. Phil. 49. E: *μισητὰ δ' ὁπόσα ἐῤῥωμένα.*

μισθαρνητικός, ή, όν, mercenarius, fem. *opera mercenaria.* Pol. I. 346. D: *ἡ μὲν ἰατρικὴ ὑγίειαν ποιεῖ, ἡ δὲ μισθαρνητικὴ μισθόν.* B: *τὴν ἰατρικὴν μισθαρνητικὴν (καλεῖς), ἐὰν ἰώμενός τις μισθαρνῇ;* Eadem forma Soph. 222. D. pro *μισθαρνευτικόν* repon. videtur *μισθαρνητικόν.*

μισθαρνῶ, operam do mercenariam. Pol. I. 346. B: *ἐὰν ἰωμενός τις μισθαρνῇ.* Ib. *μισθαρνῶν.* VI. 493. A: *ἕκαστος τῶν μισθαρνούντων ἰδιωτῶν.*

μισθοδότης, ὁ, qui mercedem dat. Pol. V. 463. B: *μισθοδότας τε καὶ τροφέας.*

μισθός, ὁ, merces; praemium. Theaet. 187. C: *καίτοι οὐκ ἂν εἴη μεμπτὸς μισθὸς ὁ τοιοῦτος.* Pol. I. 346. D: *ἐὰν δὲ μὴ μισθὸς αὐτῇ προςγίγνηται.* Prot. 328. B: *ἀξίως τοῦ μισθοῦ ὃν πράττομαι.* Pol. I. 346. D: *ἡ τοῦ μισθοῦ λῆψις.* 347. A: *ὡς ἐν μισθοῦ μέρει εἴρηκας (τὴν ζημίαν).* IX. 575. B: *μισθοῦ ἐπικουροῦσιν, ἐάν που πόλεμος ᾖ.* Legg. I. 650. A: *ἄνευ μισθοῦ ζημιώδους.* Pol. X. 614. A: *ἃ ... ζῶντι τῷ δικαίῳ παρὰ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ἆθλά τε καὶ μισθοὶ καὶ δῶρα γίγνεται.* Prot. 311. B: *ἀργύριον τελῶν ἐκείνῳ μισθὸν ὑπὲρ σεαυτοῦ.* 349. A: *πρῶτος τούτου μισθὸν ἀξιώσας ἄρνυσθαι.* Polit. 298. B: *χρήματα μισθὸν λαμβάνοντες.* Pol. I. 345. E: *μισθὸν αἰτοῦσιν.* II. 363. D: *ἡγησάμενοι κάλλιστον ἀρετῆς μισθὸν μέθην αἰώνιον.* 371. E: *τὴν τιμὴν ταύτην μισθὸν καλοῦντες.* IV. 420. A: *οὐδὲ μισθὸν πρὸς τοῖς σιτίοις λαμβάνοντες.* Apol. 31. B. Hipp. mai. 282. C: *ἀργύριον μισθὸν πράξασθαι.* Men. 91. B: *μισθὸν τούτου ταξαμένους τε καὶ πραττομένους.* Theaet. 161. E: *μετὰ μεγάλων μισθῶν.* Pol. II. 357. D. Legg. VIII. 847. B. VII. 804. C: *πεπεισμένους μισθοῖς.* De lucri cup. 228. C: *μεγάλοις μισθοῖς καὶ δώροις πείθων.* Gorg. 519. C: *τοὺς ... μισθοὺς ἀποστεροῦντες.* Pol. I. 347. A. II. 367. D: *μισθοὺς ... καὶ δόξας.* VIII. 568. C: *τούτων μισθοὺς λαμβάνουσι.* Lach. 186. C.

μισθοῦμαι, mercede conduco. Prot. 347. D: *πολλοῦ μισθούμενοι ἀλλοτρίαν φωνὴν τὴν τῶν αὐλῶν.* Legg. III. 697. E. Pol. IX. 580. B: *μισθωσώμεθα ... κήρυκα.* Apol. 20. A: *μισθώσασθαι.* Pol. VIII. 568. C: *καλὰς φωνὰς ... μισθωσάμενοι.* Pass. Legg. VII. 800. E: *οἱ περὶ τοὺς τελευτήσαντας μισθούμενοι.* Ib. *χορούς τινας ἔξωθεν μεμισθωμένους ᾠδούς.*

μισθοφορία, ἡ, stipendium. Gorg. 515. E: *εἰς μισθοφορίαν* (sic codd. Vulgo *μισθοφορὰν*) *πρῶτον καταστήσαντα.*

μισθοφόρος, ὁ ἡ, mercenarius (praec. miles). Theaet. 165. D: *πελταστικὸς ἀνὴρ μισθοφόρος.* Legg. I. 630. B:

τῶν μισθοφόρων εἰσὶ πάμπολλοι cet. Ep. VII. 348. A. 350. A: ἐν τοῖς μισθοφόροις. III. 315. E: πρὸς τοὺς μισθοφόρους ... διεβλήθην.

μίσθωσις, ἡ, *conductio*. Soph. 219. D: μισθώσεων. Legg. VI. 759. E.

μισθωτικός, ή, όν, *mercenarius*; fem. *ars* vel *opera mercenaria*. Pol. I. 346. A: μισθωτική. C: τῇ μισθωτικῇ τέχνῃ. B: τὴν μισθωτικήν.

μισθωτός, ή, όν, *mercenarius*. Legg. X. 918. B: μισθωτὸς καὶ πανδοκεύς. Lys. 208. A: μισθωτῷ μᾶλλον ἐπιτρέπουσιν ἢ σοὶ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούληται περὶ τοὺς ἵππους —; Pol. I. 347. B: μισθωτοί. II. 371. E. IV. 419: ὥσπερ ἐπίκουροι μισθωτοὶ ἐν τῇ πόλει φαίνονται καθῆσθαι. Legg. III. 697. E: ὑπὸ μισθωτῶν καὶ ὀθνείων ἀνθρώπων. V. 742. A: μισθοὺς μισθωτοῖς ... ἀποτίνειν. Polit. 290. A: μισθωτοὺς καὶ θῆτας.

μισοβάρβαρος, ὁ ἡ, *barbarorum odium habens*. Menex. 245. C: τό γε τῆς πόλεως ... φύσει μισοβάρβαρον.

μισόδημος, ὁ ἡ, *populi odium habens*. Pol. VIII. 566. C: μισόδημος εἶναι.

μισολογία, ἡ, *sermonum et disputationum odium*. Phaed. 89. D.

μισολόγος, ὁ ἡ, *sermonum odium habens*. Pol. III. 411. D: μισολόγος ... ὁ τοιοῦτος γίγνεται καὶ ἄμουσος. Lach. 188. C. E: ποιεῖ αὖ δοκεῖν εἶναι μισολόγον. Phaed. 89. C: μὴ γενώμεθα ... μισολόγοι.

μισοπονῶ, *laborem fugio*. Pol. VII. 535. D: (ὅταν τις) ἐν πᾶσι τούτοις μισοπονῇ.

μῖσος, τό, *odium*. Legg. II. 653. B: ἡδονὴ ... καὶ λύπη καὶ μῖσος ἂν ὀρθῶς ἐν ψυχαῖς ἐγγίγνωνται cet. Menex. 245. D: ὅθεν καθαρὸν τὸ μῖσος ἐντέτηκε τῇ πόλει τῆς ἀλλοτρίας φύσεως. Pol. II. 382. C: ὥστε μὴ ἄξιον εἶναι μίσους. IX. 572. C: μίσει τῆς τοῦ πατρὸς φειδωλίας. Legg. XI. 919. E. Pol. I. 351. D: μῖσος ἐμποιεῖν. Legg. III. 691. D: μῖσος ἔχειν (*in odia incurrere*) πρὸς τῶν ἐγγύτατα φίλων. XI. 935. A: μίση τε καὶ ἔχθραι βαρύταται γίγνονται. Ep. VII. 337. B. Pol. I. 351. D: μίση καὶ μάχας ἐν ἀλλήλοις παρέχει.

μισόσοφος, ὁ ἡ, *philosophiae odium habens*. Pol. V. 456. A: φιλόσοφός τε καὶ μισόσοφος;

μισῶ, *odi*, *aspernor*. Phaed. 89. E: μισεῖ ... πάντας. Legg. VII. 792. A: τὸ δήλωμα ὧν ἐρᾷ καὶ μισεῖ. Phil. 46. A: ἃς ... μισοῦσι παντελῶς. Pol. II. 382. A. VIII. 568. A. Euth. 7. E. Pol. III. 402. A: μισοῖ ἔτι νέος ὤν. Phaedr. 232. D: τοὺς μὴ ἐθέλοντας μισοῖεν. Pol. VII. 535. E: ἢ ἂν τὸ ... ἑκούσιον ψεῦδος μισῇ. Legg. II. 654. C. Euth. 9. D: ὃ ... ἂν πάντες οἱ θεοὶ μισῶσιν. Gorg. 457. B: οὐ τὸν διδάξαντα δεῖ μισεῖν. Conv. 195. B. Pol. I. 351. D:

μισεῖν ποιήσει ἀλλήλους. Legg. II. 653. B. Phaed. 90. D: μισῶν τε καὶ λοιδορῶν τοὺς λόγους. Legg. VI. 777. D: μισῶν . . . ὄντως τὸ ἄδικον. Lys. 213. C: (ὅταν) ᾖ καὶ μισοῦν φιλῇ. Legg. VII. 810. A: μηδὲ μισοῦντι. X. 897. A: μισοῦσαν. Pol. III. 417. B: μισοῦντες. Lys. 213. A: μισοῦντα (τὰ παιδία). Theaet. 168. A: μισοῦντας τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἀποφανεῖς. Ep. VII. 350. D: μεμισηκὼς τὴν περὶ Σικελίαν πλάνην καὶ ἀτυχίαν. Phil. 44. C: λίαν μεμισηκότων τὴν τῆς ἡδονῆς δύναμιν. Legg. IX. 862. D: μισῆσαι ... τὴν ἀδικίαν. X. 907. C: ἑαυτοὺς ... μισῆσαι. Crat. 406. B: ὡς τὸν ἄροτον μισησάσης τὸν ἀνδρὸς ἐν γυναικί. Theaet. 168. A: αὑτοὺς ... μισήσουσι. Pol. I. 351. E. II. 382. D: τὸ ... τῷ ὄντι ψεῦδος οὐ μόνον ὑπὸ θεῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπ' ἀνθρώπων μισεῖται. Euth. 8. A: ταὐτὰ ἄρα ... μισεῖταί τε ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ φιλεῖται. Legg. III. 697. D: μισοῦνται. Lys. 212. C: ἐάν τε καὶ μισῆται. Ib. μισεῖσθαι. 213. A: ὁ μισούμενος. B: τοῦ μισουμένου. Pol. VIII. 567. D: ὑπὸ τούτων μισούμενον. III. 417. B: μισούμενοι.

μνᾶ, ἡ, *mina* (sexta pars talenti). Legg. XII. 959. D: μνᾶ ... μέτρον ἂν ἔχοι τῶν ἀναλωμάτων. VI. 754. E: μνᾶς (τίμημα). 762. A: μέχρι μνᾶς. VIII. 844. E: δύο μέρη τῆς μνᾶς (ὀφειλέτω). XI. 934. D. IX. 880. D: μνᾷ (ζημιούσθω). VI. 775. A: μνᾶν. VIII. 844. E. Apol. 38. B: μνᾶν ἀργυρίου. Legg. VI. 754. E: δυεῖν μναῖν. XII. 959. D: τρεῖς μναῖ. Ep. XIII. 361. B. Legg. VI. 754. E: τεττάρων μνῶν. 761. E. Apol. 20. A. Legg. XI. 936. A: ζημιοῦσθαι μναῖς τρισὶν ἱεραῖς τοῦ θεοῦ. XII. 945. A: τρεῖς μνᾶς. 948. B. Alc. I. 119. A: ἑκατὸν μνᾶς τελέσας. Hipp. mai. 282. E.

μνεία, ἡ, *mentio, commemoratio.* Prot. 317. E: περὶ ὧν ... μνείαν ἐποιοῦ πρὸς ἐμὲ ὑπὲρ τοῦ νεανίσκου. Phaedr. 254. A: μνείαν ποιεῖσθαι (*admonere*) τῆς τῶν ἀφροδισίων χάριτος. Menex. 244. A: χρὴ ... καὶ τῶν ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ τελευτησάντων ... μνείαν ἔχειν. Etiam est *recordatio.* Legg. VII. 798. A: ὥστε μηδένα ἔχειν μνείαν μηδὲ ἀκοὴν τοῦ ποτὲ ἄλλως αὐτὰ σχεῖν ἢ καθάπερ νῦν ἔχει.

μνῆμα, τό, *monumentum* (pr. *Denksäule*), etiam, ut Lat. monumentum, *cippus* (tumulo impositus) et in univ. *sepulcrum.* De lucri cup. 229. A: μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου. B. Menex. 242. C: ἐν τῷδε τῷ μνήματι τιμηθέντες ὑπὸ τῆς πόλεως πρῶτοι ἐτέθησαν. Legg. IX. 872. B: πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ ἀποθανόντος. XII. 958. E. 959. A: πρὸς τὸ μνῆμα ἐκφορά. VIII. 844. A: (δι') ἱερῶν τινῶν ἢ καὶ μνημάτων. XI. 933. B: ἐπὶ μνήμασι γονέων αὐτῶν. Phaed. 81. C: περὶ τὰ μνήματά τε καὶ τοὺς τάφους κυλινδουμένη.

μνημεῖον, τό; *monumentum; signum* (quod rem aliquam in memoriam reducit). Theaet. 192. A: ἔχων αὐτοῦ μνημεῖον ἐν τῇ ψυχῇ. 209. C. Conv. 191. A: μνημεῖον εἶναι τοῦ

παλαιοῦ πάθους. Pol. III. 414. A: τάφων τε καὶ τῶν ἄλλων μνημείων μέγιστα γέρα λαγχάνοντα. Theaet. 196. A: ἅ φαμεν (ἃ ἔφαμεν?) ἐκεῖ μνημεῖα ἐν τῷ ἐκμαγείῳ εἶναι. Pol. VII. 540. B: μνημεῖα δ' αὐτοῖς καὶ θυσίας τὴν πόλιν δημοσίᾳ ποιεῖν. X. 599. B: καὶ πειρῷτο ἂν πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα ἑαυτοῦ καταλιπεῖν μνημεῖα. Critia 120. C: μνημεῖα ἀνετίθεσαν. Res quoque dicitur μνημεῖον ἔχειν quae memoria custoditur. Tim. 26. B: ὡς δή τοι ... τὰ παίδων μαθήματα θαυμαστὸν ἔχει τι μνημεῖον. Denique (ut Lat. *monumentum*) in eo ponitur quod de futuro admonet, h. e. nos admonet ad aliquid vel faciendum vel vitandum. Phaedr. 233. A: ταῦτα μνημεῖα καταλειφθῆναι τῶν μελλόντων ἔσεσθαι.

μνήμη, ἡ, *memoria; recordatio;* etiam *mentio.* Crat. 437. B: ἡ μνήμη ... μονή ἐστιν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀλλ' οὐ φορά. Pol. VI. 490. C: εὐμάθεια, μνήμη. Menex. 236. E: ἔργων ... εὖ πραχθέντων λόγῳ ... μνήμη καὶ κόσμος τοῖς πράξασι γίγνεται παρὰ τῶν ἀκουσάντων. Ep. VII. 344. A: τὸν μὴ ξυγγενῆ τοῦ πράγματος οὔτ' ἂν εὐμαθία ποιήσειέ ποτε οὔτε μνήμη. Phaedr. 250. A: αἷς τὸ τῆς μνήμης ἱκανῶς πάρεστιν. 267. A: μνήμης χάριν. 274. E: μνήμης ... φάρμακον. Phil. 33. D: διὰ μνήμης πᾶν ἐστὶ γεγονός. Pol. X. 615. C: οὐκ ἄξια μνήμης. Critia 112. E: μνήμης ἂν μὴ στερηθῶμεν ὧν ... ἠκούσαμεν. Hipp. mai. 302. E: ὡς ἐγὼ μνήμης ἔχω. Phaedr. 249. C: πρὸς γὰρ ἐκείνοις ἀεί ἐστι μνήμη cet. 250. C: ταῦτα ... μνήμη κεχαρίσθω. 253. A: ἐφαπτόμενοι αὐτοῦ (τοῦ θεοῦ) τῇ μνήμῃ. Phil. 19. D: ἐν μνήμῃ παρακείμενα. Pol. X. 620. C: μνήμῃ ... τῶν προτέρων πόνων. Legg. II. 657. D: τοῖς δυναμένοις ἡμᾶς ... εἰς τὴν νεότητα μνήμῃ ἐπεγείρειν. VI. 783. C: φυλάξωμεν ... τῇ μνήμῃ τὰ ... λεχθέντα. VIII. 848. D: μνήμῃ διασεσωσμένων. Tim. 26. B: ἐν μνήμῃ πάλιν λαβεῖν. Epin. 976. B: μνήμῃ καὶ τριβῇ. Phaedr. 251. D: μνήμην ... ἔχουσα (*memoria tenens*) τοῦ καλοῦ. (Id. Theaet. 163. D. Polit. 306. D.) Gorg. 501. A: μνήμην μόνον σωζομένη τοῦ εἰωθότος γίγνεσθαι. Phil. 21. B: νοῦν ... καὶ μνήμην ... μὴ κεκτημένος. 34. A: σωτηρίαν ... αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων ὀρθῶς ἄν τις λέγοι cet. Conv. 208. A: πάλιν καινὴν ἐμποιοῦσα ἀντὶ τῆς ἀπιούσης μνήμην. D: ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς ... ἔσεσθαι. 209. D: ἃ ἐκείνοις ἀθάνατον κλέος καὶ μνήμην παρέχεται. Legg. IV. 717. E: μνήμην ἐνδελεχῆ παρεχόμενον. IX. 858. D: τὴν αὐτῶν εἰς μνήμην. 864. B: ταῦτα εἰς μνήμην ... ἔτι μᾶλλον ἀναληπτέον. Alc. I. 106. E: κατὰ μνήμην τὴν ἐμήν. Legg. X. 896. D: ἐπιμέλειαί τε καὶ μνῆμαι. 908. C: μνῆμαι ... ἰσχυραί. XII. 964. E: παραδιδόναι ... τὰς αἰσθήσεις ταῖς μνήμαις. Phil. 34. C: ἀναμνήσεις καὶ μνήμας που λέγομεν. Legg. I. 645. E: μνήμας καὶ δόξας. Epin. 977. C: περὶ ὧν αἰσθήσεις καὶ μνήμας μόνον εἴη κεκτημένον. **monumentum.* Legg. V.

741. C: *θήσουσι κυπαριττίνας μνήμας εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον καταγεγραμμένας.*

μνημονεύω, memini; memoria custodio. Theaet. 144. D: *μνημονεύω δὲ οὔ.* 197. A. Pol. VIII. 543. B. Prot. 530. C: *οὐ καλῶς μνημονεύεις ... ἃ ἔλεγον* cet. Gorg. 499. E: *εἰ μνημονεύεις.* Theaet. 157. C. Pol. V. 480: *ἢ οὐ μνημονεύομεν ὅτι —;* Legg. I. 649. C: *καλῶς μνημονεύετε.* Soph. 231. D: *μνημονεύειν.* Hipp. min. 368. D: *ὡς ἐγὼ δοκῶ μνημονεύειν.* Pol. VI. 504. A: *μὴ ... μνημονεύων ... τὰ λοιπὰ ἂν εἴην δίκαιος μὴ ἀκούειν.* VII. 516. C: *μνημονεύοντι.* Epin. 976. B: *μάλα ... πολλὰ καὶ ἀσφαλῶς μνημονεύοντα.* Soph. 231. D: *ὀρθῶς ἐμνημόνευσας.* Pol. VIII. 544. B. Menex. 236. B: *ἦ καὶ μνημονεύσαις ἂν ἃ ἔλεγεν ἡ Ἀσπασία;* Theaet. 191. D: *ὅ τι ἂν βουληθῶμεν μνημονεῦσαι ὧν ἂν ἴδωμεν* cet. Ep. II. 314. B. Ax. 366. D: *φράσαιμι ἄν σοι ταῦτα ἃ μνημονεύσω.* Polit. 295. C: *μνημονεύσειν.* Pol. IV. 441. D: *μνημονευτέον ἄρα ἡμῖν ὅτι* cet. E. **memoro, narro; expono.* Legg. I. 646. A: *ἀληθῆ μέντοι μνημονεύεις.* Pol. X. 600. A: *ἀλλὰ δή τις πόλεμος ἐπὶ Ὁμήρου ὑπ' ἐκείνου ἄρχοντος ... εὖ πολεμηθεὶς μνημονεύεται;* Legg. IV. 723. C: *οὐδ' ὀλίγον διαφέρον ἢ σαφῶς ἢ μὴ σαφῶς αὐτὰ μνημονεύεσθαι.*

μνημονικός, ή, όν, memoria valens, memor. Locr. 102. E: *μναμονικᾶς (ψυχᾶς νόσος) ... λᾶθα.* Pol. VI. 486. D: *μνημονικὴν αὐτὴν (τ. ψυχὴν) ζητῶμεν δεῖν εἶναι.* Phaedr. 274. E: *τοῦτο ... τὸ μάθημα ... σοφωτέρους Αἰγυπτίους καὶ μνημονικωτέρους παρέξει.* Neutr. absol. et cum v. *τέχνημα* est *ars* vel *artificium memoriae.* Hipp. min. 369. A: *νυνὶ γὰρ ἴσως οὐ χρὴ τῷ μνημονικῷ τεχνήματι.* Hipp. mai. 285. E: *ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐνενόησα ὅτι τὸ μνημονικὸν ἔχεις.* Hipp. min. 368. D: *καίτοι τό γε μνημονικὸν ἐπελαθόμην σου ... τέχνημα.*

μνημονικῶς, ita ut memoria aliquid bene custodias. Polit. 257. B: *πάνυ μὲν οὖν μνημονικῶς ἐπέπληξάς μοι τὸ περὶ τοὺς λογισμοὺς ἁμάρτημα.*

μνήμων, ὁ ἡ, memor; etiam qui *bona est memoria.* Pol. VI. 487. A: *εἰ μὴ φύσει εἴη μνήμων, εὐμαθής* cet. Legg. IV. 709. E. 710. C. Men. 71. C: *οὐ πάνυ εἰμὶ μνήμων.* Epin. 989. C: *μνήμων οὖσα.* 985. A: *ἅτε γένους ὄντα εὐμαθοῦς τε καὶ μνήμονος.* Pol. III. 413. C: *τὸν ... μνήμονα.* VIII. 535. B. Legg. V. 747. B: *μνήμονα καὶ ἀγχίνουν ἀπεργάζεται.* Theaet. 144. A: *οἱ ... ἀγχίνοι καὶ μνήμονες.* 194. D. Pol. VI. 503. C. Ep. VII. 344. A.

μνησικακῶ, malorum vel *iniuriarum reminiscor; iniuriam obiicio.* Legg. IV. 706. A: *φράσω γὰρ οὔτι μνησικακεῖν βουλόμενος ὑμῖν.* Ep. VII. 336. E: *μνησικακοῦντες.*

μνηστεύω, cum v. *γάμον matrimonium contraho.* Legg.

VI. 773. B: *τὸν ... τῇ πόλει δεῖ συμφέροντα μνηστεύειν γάμον ἕκαστον.*

μνηστήρ, ὁ, procus. Alc. I. 112. B: *τοῖς μνηστῆρσι τοῖς τῆς Πηνελόπης.* Ion. 535. B. Riv. 135. A: *τοὺς μνηστῆρας.* Ion. 538. E.

μόγις, aegre, vix. Phaedr. 248. A: *μόγις καθορῶσα τὰ ὄντα.* Phaed. 108. B: *βίᾳ καὶ μόγις ... οἴχεται ἀγομένη.* Theaet. 160. E: *τοῦτο ... μόγις ποτὲ ἐγεννήσαμεν.* Conv. 213. D: *καὶ τὼ χεῖρε μόγις ἀπέχεται.* Pol. I. 346. C: *ξυνέφη μόγις.* Legg. I. 644. D: *μόγις ... πως ἐφέπομαι.* al.

μοῖρα, ἡ, pars. Phil. 53. A: *ἐν ᾧ χρώματος μηδεμία μοῖρα ἄλλη οὐδενὸς ἂν εἴη.* Critia 121. A: *ἐπεὶ δ' ἡ τοῦ θεοῦ μοῖρα ἐξίτηλος ἐγίγνετο ἐν αὐτοῖς* cet. Polit. 290. C: *ἐν ὑπηρετικῇ μοίρᾳ τινί.* Legg. VI. 771. D. Soph. 235. C: *διαιροῦντες ἀεὶ τὴν ... μοῖραν.* Pol. VII. 533. E: *πρώτην μοῖραν.* Tim. 71. D: *τὴν περὶ τὸ ἧπαρ ψυχῆς μοῖραν κατῳκισμένην.* Charm. 155. D: *μοῖραν αἱρεῖσθαι κρεῶν* (e poët.). Tim. 35. B: *μοίρας ὅσας προσῆκε διένειμεν.* 36. A. Praec. pars divinitus tributa, h. e. *sors, munus;* etiam *fatum.* Phaed. 113. E: *τούτους ... ἡ προσήκουσα μοῖρα ῥίπτει εἰς τὸν Τάρταρον.* (Id. Menex. 247. C.) Apol. 33. C: *παντὶ τρόπῳ ᾧπερ τίς ποτε καὶ ἄλλη θεία μοῖρα ἀνθρώπῳ καὶ ὁτιοῦν προσέταξε πράττειν.* Prot. 322. A: *ἐπειδὴ ... ὁ ἄνθρωπος θείας μετέσχε μοίρας.* Phaedr. 230. A: *θείας τινὸς ... μοίρας φύσει μετέχον.* 248. E: *ἀμείνονος μοίρας μεταλαμβάνει.* Phaed. 58. E: *μηδ' εἰς Ἅιδου ἰόντα ἄνευ θείας μοίρας ἰέναι.* Legg. X. 903. D: *ἵνα τῆς προσηκούσης μοίρας λαγχάνῃ.* Tim. 41. B: *οὐδὲ τεύξεσθε θανάτου μοίρας.* Epin. 985. A: *θεὸν ... τὸν τέλος ἔχοντα τῆς θείας μοίρας.* Ep. VII. 326. B: *ἔκ τινος μοίρας θείας.* Phaedr. 244. C: *ὅταν θείᾳ μοίρᾳ γίγνηται.* Id. Legg. I. 642. C. IX. 875. C. Lach. 128. D. Men. 99. E. 100. B. Ion. 534. C. Ep. VII. 337. E: *ἀγαθῇ πρᾶξαι μοίρᾳ καὶ θείᾳ τινὶ τύχῃ.* Legg. IX. 870. E: *ὑπ' ἄλλου τοιαύτῃ μοίρᾳ τελευτῆσαι τὸν τότε βίον.* XII. 946. B: *τῇ ἀγαθῇ μοίρᾳ καὶ τύχῃ ἐπιτρέψαντες.* Phaedr. 250. D: *νῦν δὲ κάλλος μόνον ταύτην ἔσχε μοῖραν ὥστ' ἐκφανέστατον εἶναι καὶ ἐρασμιώτατον.* Polit. 271. C: *ὅσους μὴ θεὸς αὐτῶν εἰς ἄλλην μοῖραν ἐκόμισεν.* Crat. 398. B: *ὡς, ἐπειδάν τις ἀγαθὸς ὢν τελευτήσῃ, μεγάλην μοῖραν καὶ τιμὴν ἔχει.* Pol. V. 472. D: *τὴν ἐκείνοις μοῖραν ὁμοιοτάτην ἕξειν.* VI. 493. A: *θεοῦ μοῖραν αὐτὸ σῶσαι.* X. 620. E: *κυροῦντα ἣν λαχὼν εἵλετο μοῖραν.* Legg. IX. 873. C: *τὴν τῆς εἱμαρμένης βίᾳ ἀποστερῶν μοῖραν.* XI. 931. E: *πρὸς θεοφιλῆ μοῖραν κυριώτατα.* XII. 959. C: *ἐμπιπλάντα τὴν αὑτοῦ μοῖραν.* Epin. 992. B. *ὅτε θανάτῳ τις ... τὴν αὑτοῦ μοῖραν ἀναπλήσει.* 981. E: *δυοῖν δὲ αὐτοῖς μοιρῶν τὴν ἑτέραν καὶ δόξῃ μεταδιδόναι σχεδόν.* 986. C: *ἐν ἀδελφαῖς μοίραις.* — Ponitur, ut Lat. *numerus*, in eo

quod aestimatur vel simpl. numeratur (v. c. in bonis al.). Phil. 54. C: ἐν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ μοίρᾳ ἐκεῖνό ἐστι (*in bonorum numero habetur*). Crit. 51. B: ἁγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοίρᾳ. Phil. 54. C: εἰς ἄλλην ... μοῖραν θετέον. D: εἰς ἄλλην, ἢ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μοῖραν, αὐτὴν τιθέντες. Legg. XI. 923. B: τὸ ἑνὸς ἑκάστου κατατιθεὶς ἐν μοίραις ἐλάττοσι δικαίως. — In univers. nominis appositi amplificatio quaedam est. Phil. 60. B: μᾶλλον δὲ μέτοχον εἶναι τῆς τοῦ ἀγαθοῦ μοίρας τὴν φρόνησιν ἢ τὴν ἡδονήν. Ep. VII. 329. B: τῆς φιλοσόφου μοίρας ἀνέγκλητον (ἐμαυτὸν) παρέσχον. Legg. II. 656. B: ὡς ἐν παιδιᾶς μοίρᾳ (*quasi per iocum*). Menex. 249. B: ἐν κληρονόμου ... μοίρᾳ καθεστηκυῖα. Phaedr. 255. B: ὅτι ... μοῖραν φιλίας οὐδεμίαν παρέχονται (*nihil amicitiae praestare*) πρὸς τὸν ἔνθεον φίλον. 274. E: τίν᾽ ἔχει μοῖραν βλάβης τε καὶ ὠφελείας τοῖς μέλλουσι χρῆσθαι. Tim. 47. C: μεγίστην ξυμβαλλόμενος εἰς αὐτὰ μοῖραν. Legg. I. 641. D: ὡς εἰς παιδείας μεγάλην μοῖραν τείνουσαν. Epin. 990. D: ὁμοίωσις πρὸς τὴν τῶν ἐπιπέδων μοῖραν ... διαφανής. — Etiam ponitur in eo *quod convenit* vel *par est*, velut ἐν μοίρᾳ, *rite* (Legg. VI. 775. C. XII. 958. D.) et κατὰ μοῖραν (Locr. 96. A.).

μοιχεία, ἡ, *adulterium*. Pol. IV. 443. A: μοιχεῖαι. Legg. VIII. 839. A: μοιχειῶν πασῶν.

μοιχεύτρια, ἡ, *adultera*. Conv. 191. E: ὅσαι αὖ γυναῖκες φίλανδροί τε καὶ μοιχεύτριαι.

μοιχεύω, *stuprum infero*. Eryx. 396. E: εἰ μοιχεύοι τὰς τῶν πέλας γυναῖκας ἐπ᾽ ἀργυρίῳ. Pol. II. 360. B: τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχεύσαντα.

μοιχός, ὁ, *moechus*. Conv. 191. D: οἱ πολλοὶ τῶν μοιχῶν.

μόλις, i. q. μόγις. Euthyd. 282. D: μόλις (sic libri omn.) διὰ μακρῶν λεγόμενον. Ax. 368. B: μόλις ποριζομένους τἀπιτήδεια. Ep. XIII. 362. B. Ceteris locis, ubi libri inter μόγις et μόλις fluctuant, recte μόγις repositum videtur.

μολύβδαινα, ἡ, *pila plumbea*. Ion. 538. C. (Hom.).

μολυβδίς, ἡ, *massa plumbea*. Pol. VII. 519. A: ὥσπερ μολυβδίδας.

μόλυβδος, ὁ, *plumbum*. Locr. 99. C.

μολύνομαι, *volutor*. Pol. VII. 535. E: ἢ ἂν (ψυχὴ) ... εὐχερῶς ὥσπερ θηρίον ὕειον ἐν ἀμαθίᾳ μολύνηται.

μομφή, ἡ, *reprehensio*, *accusatio*. Ep. VI. 323. B: μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν

μοναρχία, ἡ, *unius imperium*. Polit. 291. C. 302. E: μοναρχία ... ἀρίστη πασῶν τῶν ἕξ, ἄνομος δὲ ... βαρυτάτη ξυνοικῆσαι. Polit. 302. D: ἐκ ... τῆς μοναρχίας βασιλικὴν καὶ τυραννικὴν (ποιῶμεν). Ep. V. 321. D. Polit. 291. E:

μοναρχίαν ... προσαγορεύουσιν ὡς δύο παρεχομένην εἴδη δυοῖν ὀνόμασι, τυραννίδι, τὸ δὲ βασιλικῇ. 302. C. Legg. III. 693. D. IV. 711. D.

μοναρχικός, ή, όν, *regius*. Legg. VI. 756. E: μέσον ἂν ἔχοι μοναρχικῆς καὶ δημοκρατικῆς πολιτείας. Neutr. c. art. *dominatus*. Legg. III. 693. E: ἡ μὲν ... τὸ μοναρχικόν, ἡ δὲ τὸ ἐλεύθερον ἀγαπήσασα μειζόνως ἢ ἔδει μόνον.

μόναρχος, ὁ, *qui solus imperat*. Pol. IX. 575. A: ἅτε αὐτὸς ὢν μόναρχος (ὁ Ἔρως). Polit. 301. C: τὸν ἕνα ... μόναρχον. Ep. III. 317. D: τῶν δὲ ἰδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων.

μοναρχῶ, *solus impero*. Polit. 301. B: τὸν μετ' ἐπιστήμης ἢ δόξης κατὰ νόμους μοναρχοῦντα. Pol. IX. 576. B: ὃς ἂν τυραννικώτατος φύσει ὢν μοναρχήσῃ.

μονάς, ἡ, *unitas*. Phaed. 105. C: ᾧ ἂν μονάς (ἐγγένηται). 101. E: μονάδος (δεῖν μετασχεῖν) ὃ ἂν μέλλῃ ἓν ἔσεσθαι. Locr. 96. B: μονάδων οὐσᾶν τεττόρων. Phil. 15. B: μονάδας. 56. D: μονάδας ἀνίσους.

μοναυλία, ἡ, *coelibatus*. Legg. IV. 721. D: ἵνα μὴ δοκῇ τὴν μοναυλίαν οἱ κέρδος καὶ ῥαστώνην φέρειν.

μοναχῇ, *uno modo*. Legg. IV. 720. E: διχῇ τὴν μίαν ἀποτελῶν δύναμιν, ἢ μοναχῇ cet.

μοναχοῦ, *tantummodo*. Conv. 184. E: μοναχοῦ ἐνταῦθα ξυμπίπτει τὸ καλὸν εἶναι cet. 212. A: ὅτι ἐνταῦθα αὐτῷ μοναχοῦ γενήσεται ... τίκτειν cet.

μονή, ἡ, *mansio*. Crat. 395. A: ἡ ἐν Τροίᾳ μονὴ τοῦ πλήθους. 437. B: ὅτι μονή ἐστιν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀλλ' οὐ φορά (ἡ μνήμη). Def. 415. A: ἀΐδιος μονή. Legg. IX. 856. E: περὶ μονῆς ... καὶ ἐξόδου τῆς πατρίδος. VIII. 850. C: διὰ βίου τινὰ μονήν. XII. 957. D.

μόνιμος, ὁ ἡ, *manens, perseverans; stabilis*; etiam *statarius*. Conv. 183. E: οὐδὲ μόνιμός ἐστιν. 184. B: οὐδὲν γὰρ δοκεῖ τούτων οὔτε βέβαιον οὔτε μόνιμον εἶναι. Tim. 77. C. Legg. II. 663. E: καλὸν ... ἡ ἀλήθεια ... καὶ μόνιμον. V. 736. E: ἐπὶ ταύτης οἷον κρηπῖδος μονίμου. Conv. 183. E: ἅτε οὐδὲ μονίμου ἐρῶν πράγματος. Tim. 29. B: τοῦ ... μονίμου καὶ βεβαίου. Pol. VI. 505. E: οὐδὲ πίστει χρήσασθαι μονίμῳ. Conv. 183. E: ἅτε μονίμῳ συντακείς. Polit. 309. E: μόνιμον (δεσμόν). Crat. 411. C: οὐδὲν αὐτῶν μόνιμον εἶναι οὐδὲ βέβαιον. Pol. VII. 537. D: μόνιμοι ... ἐν μαθήμασι cet. Polit. 302. A: ὅμως ἔνιαί τινες αὐτῶν (τῶν πόλεων) μόνιμοί τ' εἰσὶ cet. Men. 98. A. Legg. VII. 793. D: ἄνευ δὲ ἀλλήλων ἑκάτερα τούτων οὐκ ἔστι μόνιμα. Epin. 981. D: ὅσα πορεύσιμα καὶ ὅσα μόνιμα. Legg. IV. 706. C: ἀντὶ πεζῶν ὁπλιτῶν μονίμων (*pro — statariis*). Tim. 29. B: μονίμους καὶ ἀμεταπτώτους (τοὺς λόγους). Legg. VII. 797. A: ἢ μονίμους εἶναι τοὺς τεθέντας (νόμους) ἢ μή. Tim. 49. E: ὅση μόνιμα ὡς ὄντα αὐτὰ ἐνδείκνυται φάσις.

μόνιππος, ὁ, equus singularis (vern. *Rennpferd*). Legg. VIII. 834. B: μονίπποις ... ἆθλα τιθέντες.

μονογενής, ὁ ἡ, unigena, unicus. Tim. 31. B: εἷς ὅδε μονογενὴς οὐρανὸς γεγονὼς ἔστι τε καὶ ἔσται. Ad fin. εἷς οὐρανὸς ὅδε, μονογενὴς ὤν. Legg. III. 691. D: δίδυμον ὑμῖν φυτεύσας τὴν τῶν βασιλέων γένεσιν ἐκ μονογενοῦς. Critia 113. D: μονογενῆ θυγατέρα.

μονοειδής, ὁ ἡ, uniusmodi, simplex. Pol. X. 612. A: εἴτε πολυειδὴς εἴτε μονοειδής (ἡ ἀληθὴς φύσις). Phaed. 78. D: μονοειδὲς ὂν αὐτὸ καθ' αὑτό. Conv. 211. A: αὐτὸ καθ' αὑτὸ μεθ' αὑτοῦ μονοειδὲς ἀεὶ ὄν. Tim. 59. B: μονοειδὲς γένος. Phaed. 83. E: τῆς τοῦ θείου ... καὶ μονοειδοῦς συνουσίας. 80. B: τῷ ... θείῳ ... καὶ μονοειδεῖ cet. Theaet. 205. D: (ἡ αἰτία) τοῦ μονοειδές τι καὶ ἀμέριστον αὐτὸ εἶναι. Conv. 211. E: (εἰ) αὐτὸ τὸ θεῖον καλὸν δύναιτο μονοειδὲς κατιδεῖν.

μονομαχῶ, singulari certamine pugno. Crat. 391. E: ὃς ἐμονομάχει τῷ Ἡφαίστῳ.

μόνον, solum; tantum; ut in dict. οὐ μόνον — ἀλλὰ καί (etiam absolute οὐ μόνον et μὴ μόνον γε ponuntur, ut ex antecedentt. oratio expleri oporteat. Phaed. 107. B. Legg. VI. 752. A. Men. 71. B. al.). Etiam est Lat. *modo* (vern. *nur*), ut post coniunctt. εἰ, ἄν vel ἐάν et c. imperat. (velut Phaedr. 262. D: μόνον δήλωσον ὃ φῄς. Gorg. 494. D: ἀλλ' ἀποκρίνου μόνον. Phaed. 63. E. Soph. 227. C. Pol. IV. 432. C. al. sexc.). Sic etiam c. partic. (quod solvi potest coni. *dummodo* c. modo fin.). Legg. VII. 824: μὴ χρώμενον ὀπῶν ἀναθολώσει μόνον. Est quoque ut verti possit *iam.* Ax. 364. C: ὀφθέντος σου μόνον ... ῥαΐσει. Saepius μόνον ponitur ad verbum spectans, ubi etiam adiect. μόνος, ad subst. relatum, poni poterat. Phaedr. 253. D: κελεύματι μόνον (codd. nonnulli μόνῳ) καὶ λόγῳ ἡνιοχεῖται. Gorg. 455. D: πότερον περὶ δικαίου μόνον (συμβουλεύειν οἷοί τε ἐσόμεθα) καὶ ἀδίκου —; Legg. VII. 824: πεζῶν δὴ μόνον θήρευσις ... λοιπή (ubi seq. μόνη λοιπὴ ... θήρα). Apol. 37. A: μὴ μίαν ἡμέραν μόνον (duo codd. μόνην, quod Bekk. recep.) κρίνειν, ἀλλὰ πολλάς. Seq. negatione est Lat. *tantum non*, h. e. *paene.* Pol. X. 600. D: ὥστε μόνον οὐκ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς περιφέρουσιν αὐτοὺς οἱ ἑταῖροι. Menex. 235. C: τέως δὲ οἶμαι μόνον οὐκ ἐν μακάρων νήσοις οἰκεῖν. Ax. 365. B: μόνον οὐχὶ παιανίζοντας.

μονόξυλος, ὁ ἡ, solo e ligno factus. Legg. XII. 956. A: ξύλον δὲ μονόξυλον ὅ τι ἂν ἐθέλῃ τις ἀνατιθέτω.

μόνος, η, ον, solus. Prot. 316. C: μόνος ... διαλέγεσθαι πρὸς μόνους, ἢ μετ' ἄλλων. 322. A: ζώων μόνον θεοὺς ἐνόμισε (ὁ ἄνθρωπος). Conv. 222. A: νοῦν ἔχοντας ἔνδον μόνους εὑρήσει τῶν λόγων. Tim. 46. D: τῶν ... ὄντων ᾧ νοῦν μόνῳ κτᾶσθαι προσήκει, λεκτέον ψυχήν. Sae-

pius est, ut vern. *einzig*, *eximius* (ad verbum relat. i. q. adverb. *eximie*, *prae ceteris*). Conv. 215. C: μόνα κατέχεσθαι ποιεῖ καὶ δηλοῖ τοὺς τῶν θεῶν τε καὶ τελετῶν δεομένους διὰ τὸ θεῖα εἶναι. De lege 318. B. Cum pron. αὐτός et αὐτοὶ καθ' αὑτούς est vern. *für sich allein*. Tim. 66. E: αὐτὸ μόνον ἕπεται. Charm. 156. B: ὅτι οὐχ οἷόν τε αὐτοὺς μόνους ἐπιχειρεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἰᾶσθαι. Lys. 211. C: τί ὑμεῖς ... αὐτὼ μόνω ἑστιᾶσθον —; Polit. 307. E: αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς μόνοι τὰ σφέτερ' αὐτῶν πράττοντες. Pol. X. 604. A: ὅταν ἐν ἐρημίᾳ μόνος αὐτὸς καθ' αὑτὸν γίγνηται. Tim. 89. D: ἱκανὸν ἂν γένοιτο αὐτὸ καθ' αὑτὸ μόνον ἔργον. Critia 112. B: τὸ μάχιμον αὐτὸ καθ' αὑτὸ μόνον γένος περὶ τὸ ... ἱερὸν ... κατῳκήκει. Similiter αὐτὸ τοῦτο μόνον, *hoc ipsum tantum* (quod saepenumero etiam valet *nihil aliud nisi hoc*). Gorg. 500. B: μέχρι ἡδονῆς, αὐτὸ τοῦτο μόνον παρασκευάζουσαι. Legg. II. 667. B: τοῦτο αὐτὸ μόνον αὐτοῦ τὸ σπουδαιότατον εἶναι. XII. 958. D. Cum v. εἷς v. I. p. 639. Cum praep. κατά nectitur μόνας, *seorsum*, *separatim*. Legg. IX. 873. D: τάφους δ' εἶναι τοῖς οὕτω φθαρεῖσι ... κατὰ μόνας. XII. 942. A: μήτ' ἐν παιδιαῖς αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ τι κατὰ μόνας δρᾶν. Alc. I. 114. B. Pluribus locc. libri edd. μόνον habent ubi e codd. μόνος videtur repon., ut Lys. 212. B: ἐὰν μόνος (v. μόνον) ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον φιλῇ. Euthyd. 298. B. al.

μονοτροφία, ἡ, *pastio solitaria*. Polit. 261. D: μονοτροφίαν (opp. κοινὴν ἐπιμέλειαν).

μονῶ, *solum relinquo*, *defero*, *destituo* (etiam c. genit.); *privo* et (ut Lat. *privo*) *libero*. Legg. IV. 710. B: ὃ καὶ μονούμενον ἔφαμεν τῶν πολλῶν ἀγαθῶν λεγομένων οὐκ ἄξιον εἶναι λόγου. III. 696. D: σωφροσύνη ... ἐν ψυχῇ τινὶ μεμονωμένη. Menex. 245. D: ὅμως δ' ... ἐμονώθημεν πάλιν. Tim. 59. E: ὅταν πυρὸς ἀποχωρισθὲν ἀέρος τε μονωθῇ. Pol. X. 604. A: μονωθεὶς ... πολλὰ ... τολμήσει φθέγξασθαι. Ax. 370. D: μονωθεὶς ἐκ τῆσδε τῆς εἱρκτῆς. Tim. 25. C: αὐτὴ μονωθεῖσα ἐξ ἀνάγκης. 46. E: ὅσαι (αἰτίαι) μονωθεῖσαι φρονήσεως τὸ τυχὸν ... ἐξεργάζονται.

μονῳδία, ἡ, *cantus singularis* (si quis solus cantat vel solus fidibus tibiave canit). Legg. VI. 764. D: τοὺς περὶ μονῳδίαν τε καὶ μιμητικήν. 765. A. B: μονῳδιῶν τε καὶ συναυλιῶν ἀρχέτω.

μόνως, *tantummodo*. Parm. 156. E: μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀμφότερα ποιοῖ. Tim. 72. D: τὸ μὲν ἀληθὲς ... θεοῦ ξυμφήσαντος τότ' ἂν οὕτω μόνως διισχυριζοίμεθα.

μόνωσις, ἡ, status eius qui solus atque unicus est. Tim. 31. B: κατὰ τὴν μόνωσιν.

μόριον, τό, *particula*, *pars*. Gorg. 462. E: τῆς αὐτῆς ἐπιτηδεύσεως μόριον. Polit. 280. A: ὅσον ἐπὶ τῇ τῶν ἱματίων ἐργασίᾳ μέγιστον ἦν μόριον. Conv. 205. C: ἀπὸ ...

πάσης τῆς ποιήσεως ἓν μόριον ἀφορισθὲν ..., τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι προσαγορεύεται. Pol. VII. 526. D: *βραχύ τι ... γεωμετρίας τε καὶ λογισμῶν μόριον.* Legg. III. 696. B: *ἀνδρεία που μόριον ἀρετῆς ἕν.* IV. 708. B: *πόλεώς τι μόριον.* VII. 791. C: *οὐ σμικρὸν μόριον εὐψυχίας καὶ κακοψυχίας.* Euth. 12. C: *μόριον γὰρ αἰδὼς δέους.* Gorg. 463. D: *πολιτικῆς μορίου εἴδωλον.* Phaed. 109. B: *ἡμᾶς οἰκεῖν ... ἐν σμικρῷ τινὶ μορίῳ.* Parm. 154. D: *τῷ ἴσῳ μορίῳ.* Polit. 262. B: *μὴ σμικρὸν μόριον ἓν πρὸς πολλὰ καὶ μεγάλα ἀφαιρῶμεν.* Conv. 205. C: *οἱ ἔχοντες τοῦτο τὸ μόριον τῆς ποιήσεως.* Pol. VII. 526. A: *μόριον ... ἔχον ἐν ἑαυτῷ οὐδέν.* Legg. VII. 791. C: *εἰς ψυχῆς μόριον ἀρετῆς.* Parm. 142. E: *γίγνεται τὸ ἐλάχιστον ἐκ δυοῖν αὖ μορίοιν τὸ μόριον.* Prot. 329. C: *(πότερον) μόρια ... αὐτῆς ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη* cet. D: *ὥσπερ προσώπου τὰ μόρια μόριά ἐστι.* Soph. 257. D. Pol. VII. 525. B: *εὐλαβούμενοι μή ποτε φανῇ τὸ ἓν μὴ ἕν, ἀλλὰ πολλὰ μόρια.* Legg. VI. 760. C: *τὰ μόρια τῆς χώρας.* Prot. 329. E: *τούτων τῶν τῆς ἀρετῆς μορίων.* Parm. 142. D. Tim. 61. E: *τῶν ... μορίων σμικρότητα.* 64. C: *οὐ διαδιδόντων μορίων μορίοις ἄλλων ἄλλοις.* Legg. X. 902. D: *τῶν μορίων δὲ καὶ σμικρῶν ἀμελοῦντι (ἰατρῷ).* Gorg. 464. B: *μιᾶς ... οὔσης τῆς τοῦ σώματος θεραπείας δύο μόρια λέγω.* Soph. 229. B. Phil. 62. D: *τὰ τῶν ἀληθῶν μόρια.* Tim. 42. E: *πυρὸς καὶ γῆς ... ἀπὸ τοῦ κόσμου δανειζόμενοι μόρια.* Legg. VI. 760. B: *δώδεκα ... ἡμῖν ἡ χώρα πᾶσα ... ἴσα μόρια νενέμηται.*

μορμολύκειον, τό, terriculum, formido. Phaed. 77. E: *μὴ δεδιέναι τὸν θάνατον ὥσπερ τὰ μορμολύκεια.*

μορμολύττομαι, terreo. Gorg. 473. D: *μορμολύττει αὖ ... καὶ οὐκ ἐλέγχεις.* Crit. 46. C: *οὐδ' ἂν πλείω τῶν νῦν παρόντων ἡ τῶν πολλῶν δύναμις ὥσπερ παῖδας ἡμᾶς μορμολύττηται, δεσμοὺς ... ἐπιπέμπουσα* cet. Etiam *formido* vel *timeo.* Ax. 364. B: *τοὺς μορμολυττομένους τὸν θάνατον.*

μόρος, ὁ, fors. Alc. II. 142. D: *ὑπὲρ μόρον* (Hom.).

μορφή, ἡ, forma, species. Phaed. 104. D: *ἡ ἐναντία ἰδέα ἐκείνη τῇ μορφῇ ἣ ἂν τοῦτο ἀπεργάζηται.* Pol. II. 381. C: *ἄριστος ὢν ... ἕκαστος αὐτῶν μένει ἀεὶ ἁπλῶς ἐν τῇ αὑτοῦ μορφῇ.* Phaedr. 271. A: *κατὰ σώματος μορφήν.* Phaed. 103. E: (ὃ) *ἔχει ... τὴν ἐκείνου μορφὴν ἀεὶ ὅτανπερ ᾖ.* Phil. 34. D. Tim. 50. B. Epin. 981. A: *ὅταν μία ξυνελθοῦσα σύστασις ψυχῆς καὶ σώματος ἀποτέκῃ μίαν μορφήν.* Phil. 12. C: *μορφὰς ... παντοίας εἴληφε καί τινα τρόπον ἀνομοίους ἀλλήλαις.* Pol. II. 380. D: *ἀλλάττοντα τὸ αὑτοῦ εἶδος εἰς πολλὰς μορφάς.* 381. B: *ταύτῃ μὲν δὴ ἥκιστ' ἂν πολλὰς μορφὰς ἴσχοι ὁ θεός.* III. 397. C: *διὰ τὸ παντοδαπὰς μορφὰς τῶν μεταβολῶν ἔχειν.* Locr. 104. E: *ἐς συῶν ἢ κάπρων μορφάς.*

μόρφωμα, τό, forma species. Gorg. 485. E. (Eurip.).

μόσχος, ὁ, vitulus. Crat. 393. C: οὐ πῶλον κλητέον, ἀλλὰ μόσχον. Apol. 20. A: εἰ μέν σου τὼ υἱέε πώλω ἢ μόσχω ἐγενέσθην.

μοῦσα, ἡ, musa (Μοῦσα et Μοῦσαι tanquam deae, ut Phaedr. 259. B. C. D. al.), h. e. *ars* (praec. musica et poësis; etiam *cantus* et *carmen*) et *doctrina* (praec. philosophia), Lat. *humanitas.* Crat. 409. D: ἡ τοῦ Εὐθύφρονος μοῦσα. 428. C. Pol. VI. 499. D: ὅταν αὕτη ἡ μοῦσα (philosophia) πόλεως ἐγκρατὴς γένηται. Ion. 533. E: οὕτω ... καὶ ἡ Μοῦσα ἐνθέους ποιεῖ αὐτή. Conv. 189. B: τῆς ἡμετέρας μούσης ἐπιχώριον. Pol. III. 411. D: (ἐπειδὰν) μηδὲ κοινωνῇ μούσης μηδαμῇ. VIII. 548. B: διὰ τὸ τῆς ἀληθινῆς μούσης τῆς μετὰ λόγων τε καὶ φιλοσοφίας ἠμεληκέναι. Legg. II. 670. A: τῆς ... χορικῆς μούσης. 671. C: τὸ κατὰ μέρος σιγῆς καὶ λόγου καὶ πόσεως καὶ μούσης ὑπομένειν. III. 700. D: ἀγνώμονες ... περὶ τὸ δίκαιον τῆς μούσης καὶ τὸ νόμιμον. IV. 722. D: πάσης μούσης προοίμια. VII. 795. E: μούσης λέξιν (*poëticam dictionem*) μιμουμένων. 802. C: καὶ μὴ παρατιθεμένης τῆς γλυκείας μούσης. 815. D: τῆς ἀπολέμου μούσης. Ion. 536. A: ὁ μὲν τῶν ποιητῶν ἐξ ἄλλης Μούσης, ὁ δὲ ἐξ ἄλλης ἐξήρτηται. Polit. 309. D: τῇ τῆς βασιλικῆς μούσῃ (*regia arte*). Phil. 67: τῶν ἐν μούσῃ φιλοσόφῳ μεμαντευμένων. Legg. II. 655. C: ἐναντίᾳ ταύτης μούσῃ τινί. VII. 790. E: ταύτῃ τῇ τῆς κινήσεως ἅμα χορείᾳ καὶ μούσῃ χρώμεναι. 802. C: σώφρονι ... μούσῃ καὶ τεταγμένῃ. Polit. 307. A: ὅλην μοῦσαν ἐν καιρῷ βραδυτῆτι προσχρωμένην. Pol. X. 607. A: εἰ δὲ τὴν ἡδυσμένην μοῦσαν παραδέξει ἐν μέλεσιν ἢ ἔπεσιν. Legg. II. 658. E: σχεδὸν ἐκείνην εἶναι μοῦσαν (i. q. antec. μουσικὴν) καλλίστην ἥτις τοὺς βελτίστους καὶ ἱκανῶς πεπαιδευμένους τέρπει. 666. D: ποίαν δὲ ᾄσουσιν (ἥσουσιν?) οἱ ἄνδρες φωνὴν ἢ μοῦσαν; 667. A: εἰ ... ἔχομεν μοῦσαν τῆς τῶν χορῶν καλλίω cet. 668. B: τοῖς τὴν καλλίστην ᾠδήν τε ζητοῦσι καὶ μοῦσαν. VII. 801. C: τῶν περὶ μοῦσαν νόμων. 813. A: ὁ περὶ τὴν μοῦσαν ἄρχων. VIII. 829. C: ποίησιν ... καὶ μοῦσαν ἱκανῶς κεκτημένοι. D: μηδέ τινα τολμᾶν ᾄδειν ἀδόκιμον μοῦσαν. Tim. 47. D: ἡ ... ἁρμονία ... ξύμμαχος ὑπὸ Μουσῶν δέδοται. Legg. IX. 935. E: ποιητῇ ... κωμῳδίας ἤ τινος ἰάμβων ἢ (ἢ ἰάμβων ἤ τινος?) μουσῶν μελῳδίας. XII. 953. A: ὅσα τε μουσῶν ᾠσὶν ἔχεται (v. I. p. 874.) θεωρήματα. Tim. 47. D: τῷ μετὰ νοῦ προσχρωμένῳ μούσαις. Legg. III. 701. A: ὡς ἐπαΐοντα ἐν μούσαις τό τε καλὸν καὶ μή. VIII. 829. D: παῤῥησίαν ἐν μούσαις εἶναι μόνοις. X. 899. E: ἔν τε μούσαις οὐκ ὀρθῶς ὑμνούμεναι ἅμα καὶ ἐν παντοίοις λόγοις. Etiam in eo ponitur *quod decet* vel *convenit.* Legg. VI. 775. B: ὡς ... ἀπαίδευτον (ὄντα) τῶν περὶ τὰς νυμφικὰς μούσας νόμων.

μουσεῖον, τό, museum. Phaedr. 278. B: *εἰς τὸ Νυμφῶν νᾶμά τε καὶ μουσεῖον.* 267. C. Poli inventa e v. *λόγος* composita (ut *διπλασιολογία*, *γνωμολογία* et *εἰκονολογία*) irrisionis gratia *μουσεῖα λόγων* dicuntur.

μουσικός, ή, όν, musicus, musicae peritus; etiam *artium liberalium* (earumque interiorum, ut poësis et philosophiae) *studio excultus*; fem. *musica*, et in univ. *ars* vel *doctrina* (eaque interior, ut philosophia). Phaedr. 243. A: *ἅτε μουσικὸς ὤν* (Stesichorus lyricus, oppos. Homero epico). 268. E. Soph. 253. B: *μουσικός* (opp. *ἄμουσος*). Pol. I. 349. E: *μουσικὸς ἀνὴρ ἁρμοττόμενος λύραν.* IX. 591. D: *ἐάνπερ μέλλῃ τῇ ἀληθείᾳ μουσικὸς εἶναι.* Lach. 188. D: *καὶ κομιδῇ μοι δοκεῖ μουσικὸς ὁ τοιοῦτος εἶναι, ἁρμονίαν καλλίστην ἡρμοσμένος* cet. Gorg. 449. D: *οὐκοῦν καὶ ἡ μουσικὴ περὶ τὴν τῶν μελῶν ποίησιν;* Polit. 306. D: *ὁπόσα μουσικὴ μιμουμένη καὶ ἔτι γραφικὴ μιμήματα παρέχεται.* Crat. 423. D: *ἅπερ ἡ μουσικὴ μιμεῖται.* Conv. 187. C: *καὶ ἔστιν αὖ μουσικὴ περὶ* (*τῶν περὶ*?) *ἁρμονίαν καὶ ῥυθμῶν ἐρωτικῶν ἐπιστήμη.* Pol. II. 376. E: *ἔστι ... ἡ μὲν ἐπὶ σώμασι* (*παιδεία*) *γυμναστική, ἡ δὲ ἐπὶ ψυχῇ μουσική.* VII. 522. A. Phaedr. 248. D: *ἀνδρὸς γενησομένου φιλοσόφου ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινός.* Pol. I. 349. E: *μουσικοῦ ἀνδρός.* Prot. 340. A: *δεῖται ... τῆς σῆς μουσικῆς* (iron.). Phaed. 61. A: *ὡς φιλοσοφίας ... οὔσης μεγίστης μουσικῆς.* Theaet. 206. B: *στοιχεῖα ... μουσικῆς.* Conv. 187. B: *ὑπὸ τῆς μουσικῆς τέχνης.* Pol. II. 376. E: *μουσικῆς ... τίθῃς λόγους, ἢ οὔ;* III. 398. B: *τῆς μουσικῆς τὸ περὶ λόγους τε καὶ μύθους.* 411. C: (*ἂν*) *μουσικῆς ... καὶ φιλοσοφίας μὴ ἅπτηται.* IV. 424. C: *εἶδος ... καινὸν μουσικῆς μεταβάλλειν εὐλαβητέον.* X. 601. B: *γυμνωθέντα ... τῶν τῆς μουσικῆς χρωμάτων τὰ τῶν ποιητῶν.* Tim. 47. D: *ὅσον ... μουσικῆς φωνῆς χρήσιμον.* Legg. VIII. 835. A: *τοὺς μουσικῆς ἀγῶνας.* XII. 955. A: *ἀνταγωνιστὴν γυμναστικῆς ἢ μουσικῆς ἤ τινος ἀγῶνος ἑτέρου.* Menex. 249. B: *ἀγῶνας ... μουσικῆς πάσης.* Ion. 530. A. Crat. 423. C: *καθάπερ τῇ μουσικῇ μιμούμεθα τὰ πράγματα.* Pol. III. 401. D: *κυριωτάτη ἐν μουσικῇ τροφή.* 410. A: *τῇ ἁπλῇ ἐκείνῃ μουσικῇ χρώμενοι, ἣν δὴ ἔφαμεν σωφροσύνην ἐντίκτειν.* 412. A: *τὸν κάλλιστ' ... μουσικῇ γυμναστικὴν κεραννύντα.* Tim. 88. C: *μουσικῇ καὶ πάσῃ φιλοσοφίᾳ προσχρώμενον.* Legg. VI. 764. E: (*ἐν*) *τῇ τάξει τῇ ἁπάσῃ γιγνομένῃ μουσικῇ.* Crit. 50. D: *ἐν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν* (*σε*). Charm. 170. C: *τὸ δ' ἁρμονικὸν μουσικῇ* (*γιγνώσκει*). Menex. 239. B: *ποιηταί τε αὐτῶν ἤδη ἱκανῶς τὴν ἀρετὴν ἐν μουσικῇ ὑμνήσαντες* cet. Crat. 424. A: *ὥσπερ ... τὸν μὲν μουσικὸν ἔφησθα, τὸν δὲ γραφικόν.* Pol. I. 349. E. Legg. II. 658. A: *μήτε μουσικόν* (*ἀγῶνα*). Prot. 316. E: *μουσικὴν ... πρόσχημα ἐποιήσατο.* 318. E: *μουσικὴν διδάσκοντες.* Phaedr.

259. D: *τὴν ἐκείνων μουσικὴν ἀγγέλλουσιν.* Phaed. 60. E: *μουσικὴν ποίει καὶ ἐργάζου.* 61. A: *ταύτην τὴν δημώδη μουσικὴν* (poësin) *ποιεῖν.* Polit. 268. B: *τὴν τῆς αὑτοῦ ποίμνης ἄριστα μεταχειριζόμενος μουσικήν.* Crat. 405. D: *οἱ κομψοὶ περὶ μουσικὴν καὶ ἀστρονομίαν.* 406. A: *τὰς ... Μούσας τε καὶ ὅλως τὴν μουσικὴν ἀπὸ τοῦ μῶσθαι ... καὶ τῆς ζητήσεώς τε καὶ φιλοσοφίας τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπωνόμασεν.* Conv. 196. E: *ὅτι ποιητὴς ὁ Ἔρως ἀγαθὸς ἐν κεφαλαίῳ πᾶσαν ποίησιν τὴν κατὰ μουσικήν.* 205. C: *τὸ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰ μέτρα (μόριον τῆς ποιήσεως).* Legg. II. 658. E: *δεῖν τὴν μουσικὴν ἡδονῇ κρίνεσθαι.* 668. A: *οὐκοῦν μουσικήν γε πᾶσάν φαμεν εἰκαστικήν τε εἶναι καὶ μιμητικήν;* 673. A: *τὰ ... τῆς φωνῆς μέχρι τῆς ψυχῆς πρὸς ἀρετῆς παιδείαν ... ὠνομάσαμεν μουσικήν.* Phaedr. 237. A: *διὰ γένος μουσικὸν τὸ Λιγύων.* Phaed. 105. D: *ὃ ἂν μουσικὸν μὴ δέχηται.* Pol. I. 335. C: *ἆρ' οὖν τῇ μουσικῇ οἱ μουσικοὶ ἀμούσους δύνανται ποιεῖν;* Legg. VIII. 829. D: *ἐὰν καὶ μὴ μουσικὰ πεφύκῃ (τὰ ποιήματα).* Ax. 371. D: *μουσικὰ ἀκούσματα.* Legg. VII. 802. B: *ποιητικοὺς ἅμα καὶ μουσικοὺς ἄνδρας παραλαβόντας.* VIII. 828. C: *ἀγῶνας μουσικούς.* Locr. 101. B: *ἁ ... τεταγμένα (φωνὰ) ποτὶ λόγως μωσικὼς ἐμμελής.* Pol. III. 403. C: *δεῖ ... τελευτᾶν τὰ μουσικὰ εἰς τὰ τοῦ καλοῦ ἐρωτικά.* X. 620. A: *κύκνον ... καὶ ἄλλα ζῶα μουσικὰ ὡσαύτως.* Alc. I. 108. E: *ὅτι μουσικώτερον.* Pol. III. 412. A: *τοῦτον ὀρθότατ' ἂν φαῖμεν εἶναι τελέως μουσικώτατον καὶ εὐαρμοστότατον, πολὺ μᾶλλον ἢ τὸν τὰς χορδὰς ἀλλήλαις ξυνιστάντα.* Etiam est *conveniens, commodus.* Legg. V. 729. A: *ἡ ... τῶν νέων ἀκολάκευτος οὐσία ... πάντων μουσικωτάτη τε καὶ ἀρίστη.*

μουσικῶς, *musice* vel *musico modo.* Alc. I. 108. D: *μουσικῶς μοι δοκεῖ* (int. *γίγνεσθαι*). Etiam *ita ut concinat.* Prot. 333. A: *οὗτοι γὰρ οἱ λόγοι ἀμφότεροι οὐ πάνυ μουσικῶς λέγονται· οὐ γὰρ συνᾴδουσιν οὐδὲ συναρμόττουσιν ἀλλήλοις.* Et in univ. *decenter.* (Pol. III. 403. A: *ὁ δὲ ὀρθὸς ἔρως πέφυκε κοσμίου τε καὶ καλοῦ σωφρόνως τε καὶ μουσικῶς ἐρᾶν*) et *convenienter, commode.* Legg. VII. 816. C: *ὡς ὀρθῶς ἅμα καὶ μουσικῶς ὠνόμασεν.*

μοχθηρία, ἡ, *improbitas, perversitas; prava affectio* vel *conditio.* Gorg. 505. A: *μετὰ μοχθηρίας σώματος ζῆν.* Phaed 82. C: *ἀδοξίαν μοχθηρίας δεδιότες.* Pol. X. 609. E: *ὅτι οὐδ' ὑπὸ τῆς τῶν σίτων μοχθηρίας ... οἰόμεθα δεῖν σῶμα ἀπόλλυσθαι.* Legg. II. 655. C: *οὐδ' ὡς αὐτὸς ... χαίρει τοῖς τῆς μοχθηρίας σχήμασιν.* V. 734. D: *τοῦ τῆς μοχθηρίας ἐχομένου βίου.* IX. 853. B. Phaed. 93. C: *ἡ δὲ (ψυχὴ) ἄνοιάν τε καὶ μοχθηρίαν (ἔχειν λέγεται).* Polit. 302. A: *διὰ τὴν τῶν κυβερνητῶν καὶ ναυτῶν μοχθηρίαν.* Legg. II. 656. B: *(ὅταν τις) ψέγῃ ... αὑτοῦ τὴν μοχθηρίαν.* Apol. 39. B

οὗτοι δ' ὑπὸ τῆς ἀληθείας ὠφληκότες (*convicti* et *condemnati*) μοχθηρίαν καὶ ἀδικίαν.

μοχθηρός, ά, όν, pr. *miser* (Phaedr. 268. E: ὦ μοχθηρέ, μελαγχολᾷς); *pravus*; *improbus*, in univ. *malus*. Men. 92. D: παρ' οὓς ἂν Μένων ἀφικόμενος μοχθηρὸς γένοιτο. Gorg. 504. A: μοχθηρά (οἰκία). 486. B: κατηγόρου τυχὼν πάνυ φαύλου καὶ μοχθηροῦ. Crit. 47. E: μετὰ μοχθηροῦ καὶ διεφθαρμένου σώματος. Gorg. 511. A: μοχθηρῷ ὄντι τὴν ψυχήν. 512. B: τῷ μοχθηρῷ ἀνθρώπῳ. Apol. 25. E: ἐάν τινα μοχθηρὸν ποιήσω τῶν ξυνόντων. Ep. VII. 330. C: δίαιταν διαιτωμένῳ μοχθηρὰν πρὸς ὑγίειαν. Pol. X. 609. B: ᾧ ἔστι μέν τι κακόν, ὃ ποιεῖ αὐτὸ μοχθηρόν. Alc. I. 111. E: ὅτι μοχθηροί εἰσι τούτων διδάσκαλοι. Eryx. 398. D: (εἴπερ) τοῖς ... φαύλοις μοχθηρά (τὰ πράγματα τυγχάνει ὄντα). Polit. 308. C: ἐκ μοχθηρῶν καὶ χρηστῶν τινῶν. Alc. II. 142. B. Pol. X. 605. B: μοχθηροὺς ἐγκρατεῖς ποιῶν. Legg. X. 886. A: φοβοῦμαί γε ... τοὺς μοχθηροὺς ... μή πως cet. Riv. 137. C: γιγνώσκει τοὺς χρηστούς-τε καὶ τοὺς μοχθηρούς. E. Polit. 308. C: τὰ ... μοχθηρὰ ... ἀποβάλλει. Eryx. 397. A: (εἴπερ) βούλεται ... μοχθηρά. 405. E: ἐν μοχθηροτέρᾳ ἕξει εἰσὶ τῶν μηδὲν ... τοιαῦτα πεπονθότων. Gorg. 488. C: κρείττω μὲν εἶναι, μοχθηρότερον δέ. Legg. II. 663. D: αἰσχίω καὶ μοχθηρότερον (βίον). Hipp. min. 374. C: μοχθηροτέραν (φωνὴν) ... τὴν ἀκουσίως (ἀπᾴδουσαν). Men. 91. E: μοχθηροτέρους ἀποπέμπων ἢ παρελάμβανε. Eryx. 406. Men. 91. E: μοχθηρότερα ἀποδιδόντες ἢ παρέλαβον τὰ ἱμάτιά τε καὶ ὑποδήματα. Pol. IX. 589. D: τῷ μοχθηροτάτῳ. 577. D: σμικρὸν δὲ καὶ τὸ μοχθηρότατον ... δεσπόζειν. Ep. II. 311. D: αἱ ... μοχθηρόταται (ψυχαί).

μοχθηρῶς, *prave*, *male*. Gorg. 504. E: σώματι ... μοχθηρῶς διακειμένῳ. 505. A: ζῆν μοχθηρῶς. Pol. I. 343. E: τά γε οἰκεῖα δι' ἀμέλειαν μοχθηροτέρως ἔχειν. Eryx. 406: μοχθηρότατα διακείμενοι.

μυελός, ὁ, *medulla*. Tim. 73. B: αὐτὸς ... ὁ μυελός. Def. 411. C: ὀστοῦν μυελὸς ὑπὸ θερμοῦ παγείς. Tim. 73. B: ἡ τοῦ μυελοῦ γένεσις. 84. C: ἡ τοῦ μυελοῦ φύσις. 75. A: ἐν μυελῷ. 73. C: τὸν μυελὸν ἐξ αὐτῶν ἀπειργάσατο. 74. A: περὶ τὸν διαυχένιον ... καὶ νωτιαῖον μυελόν. 77. D: τὸν γόνιμον μεταξὺ λαβόντες μυελόν. 91. A: εἰς τὸν ἐκ τῆς κεφαλῆς κατὰ τὸν αὐχένα καὶ διὰ τῆς ῥάχεως μυελὸν ξυμπεπηγότα. Locr. 100. B: ὀστέα ... μυελῶν περιφράγματα.

μυθικός, ή, όν, *mythicus*. Phaedr. 265. C: μυθικόν τινα ὕμνον.

μυθολόγημα, τό, *fabula*. Legg. II. 663. E: τὸ ... τοῦ Σιδωνίου μυθολόγημα. Phaedr. 229. C: σὺ τοῦτο τὸ μυθολόγημα πείθει ἀληθὲς εἶναι;

μυθολογία, ἡ, *fabularum narratio*; etiam *ratio in qua*

de diis exponitur (vern. *Götterlehre*). Critia 110. A: μυθολογία ... ἀναζήτησίς τε τῶν παλαιῶν. Polit. 304. C: διὰ μυθολογίας, ἀλλὰ μὴ διὰ διδαχῆς; Pol. III. 394. B: ὅτι τῆς ποιήσεώς τε καὶ μυθολογίας ἡ μὲν διὰ μιμήσεως ὅλη ἐστίν cet. Legg. III. 680. D. Phaedr. 243. A: τοῖς ἁμαρτάνουσι περὶ μυθολογίαν. Hipp. mai. 298. A: οἱ λόγοι καὶ αἱ μυθολογίαι. Pol. II. 382. D: ἐν αἷς νῦν δὴ ἐλέγομεν ταῖς μυθολογίαις (v. ἐλ. μυθ.). **colloquium* s. *sermo*. Legg. VI. 752. A: κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμῖν τὰ νῦν μυθολογίαν.

μυθολογικός, ή, όν, *fabularum fingendarum peritus*. Phaed. 61. B: (ὅτι) αὐτὸς οὐκ ἦν μυθολογικός.

μυθολόγος, ὁ, *fabularum narrator*. Pol. III. 398. B: αὐτοὶ δ' ἂν τῷ αὐστηροτέρῳ ... ποιητῇ χρώμεθα καὶ μυθολόγῳ. 392. D: ὅσα ὑπὸ μυθολόγων ἢ ποιητῶν λέγεται. Legg. XII. 941. B. II. 664. D: τοὺς ... μυθολόγους.

μυθολογῶ, *fabulas narro* vel *fingo*; *in fabulam transfero*, et in univ. *fingo* et *narro*; etiam *expono* vel *dissero*. Pol. VI. 501. E: ἣν (πολιτείαν) μυθολογοῦμεν λόγῳ. Legg. III. 682. E: ταῦτά γε ... πάνθ' ὑμεῖς ... τἀντεῦθεν μυθολογεῖτε. Pol. II. 359. D: ἃ μυθολογοῦσι. Gorg. 493. D: ἂν καὶ πολλὰ τοιαῦτα μυθολογῶ. Phaed. 61. E: διασκοπεῖν τε καὶ μυθολογεῖν περὶ τῆς ἀποδημίας τῆς ἐκεῖ. Pol. II. 379. A: ἐν οἷς δεῖ μυθολογεῖν τοὺς ποιητάς. 392. B: ᾄδειν τε καὶ μυθολογεῖν. Tim. 22. A. Gorg. 493. A: μυθολογῶν κομψὸς ἀνήρ. Phaedr. 276. E: δικαιοσύνης τε καὶ ἄλλων ὧν λέγεις πέρι μυθολογοῦντα. Pol. II. 380. C: μήτε ἐν μέτρῳ μήτε ἄνευ μέτρου μυθολογοῦντα. 376. D: ὥσπερ ἐν μύθῳ μυθολογοῦντές τε καὶ σχολὴν ἄγοντες. III. 415. A. Hipp. mai. 286. A: (ὅτι) χρῶνται (σοι), ὥσπερ ταῖς πρεσβύτισιν οἱ παῖδες, πρὸς τὸ ἡδέως μυθολογῆσαι. Pol. IX. 588. C: οἷαι μυθολογοῦνται παλαιαὶ γενέσθαι φύσεις. III. 378. E: ὅτι κάλλιστα μεμυθολογημένα. II. 378. C: πολλοῦ γε δεῖ γιγαντομαχίας τε μυθολογητέον αὐτοῖς καὶ ποικιλτέον.

μυθοποιός, ὁ, *fabularum fictor*. Pol. II. 377. B: ἐπιστατητέον τοῖς μυθοποιοῖς.

μῦθος, ὁ, *oratio ficta* (pr. sententiam vel cogitationem aliquam similitudine exprimens), *fabula*, *narratio*; etiam in univ. *oratio*, *sermo*, *disputatio*, *effatum*. Gorg. 527. A: τάχα δ' οὖν ταῦτα μῦθός σοι δοκεῖ λέγεσθαι. Theaet. 156. C: τί δὴ οὖν ἡμῖν βούλεται οὗτος ὁ μῦθος ... πρὸς τὰ πρότερα; 164. D: καὶ οὕτω δὴ μῦθος ἀπώλετο ὁ Πρωταγόρειος καὶ ὁ σὸς ἅμα. (Cf. Phil. 14. A. Pol. X. 621. B. Legg. I. 645. B.). Legg. IV. 712. A: ταῦτα ... καθαπερεὶ μῦθός τις λεχθεὶς κεχρησμῳδήσθω. 719. B: παλαιὸς μῦθος. VI. 771. C: κατὰ σχολὴν οὐκ ἂν πολὺς ἐπιδείξειε μῦθος. 773. B: κατὰ παντὸς εἷς ἔστω μῦθος γάμου. VII. 812. A: οὗτός μοι μῦθος ... οὕτω τελευτάτω cet. IX. 872. D: ὁ ... μῦθος ἢ λόγος cet. Epin. 975. A: ὡς ὁ μῦθός ἐστι. Ep. XII. 359. D:

ὡς ὁ παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ. Phaedr. 237. A: *ξύμμοι λάβεσθε τοῦ μύθου.* Theaet. 164. E: *εἴπερ γε ὁ πατὴρ τοῦ ἑτέρου μύθου ἔζη.* Pol. III. 415. A: *ἄκουε καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ μύθου.* Tim. 22. C: *τοῦτο μύθου μὲν σχῆμα ἔχον λέγεται, τὸ δ' ἀληθές ἐστι* cet. Legg. III. 683. D: *ὥς γε λέγεται τὸ τοῦ μύθου.* Polit. 268. E: *τῷ μύθῳ μου πάνυ πρόςεχε τὸν νοῦν, καθάπερ οἱ παῖδες.* Tim. 26. C: *ὡς ἐν μύθῳ.* (Id. Legg. VIII. 841. C.) 69. B: *κεφαλὴν ... τῷ μύθῳ πειρώμεθα ... ἐπιθεῖναι.* Legg. XI. 927. D: *ὁ ... πεισθεὶς τῷ πρὸ τοῦ νόμου μύθῳ.* XII. 944. A: *μύθῳ ... προςχρώμενοι ἅμ' εἴπωμεν.* Prot. 320. C: *πότερον ὑμῖν ... μῦθον λέγων ἐπιδείξω, ἢ λόγῳ διεξελθών;* 324. D: *τούτου ... πέρι ... οὐκέτι μῦθόν σοι ἐρῶ, ἀλλὰ λόγον.* Gorg. 523. A: *ὃν σὺ μὲν ἡγήσει μῦθον ... ἐγὼ δὲ λόγον.* Phaed. 60. C: *μῦθον ἂν συνθεῖναι* (*Αἴσωπον*). Soph. 242. C: *μῦθον ... διηγεῖσθαι.* Tim. 26. E: *μὴ πλασθέντα μῦθον, ἀλλ' ἀληθινὸν λόγον.* 29. D: *τὸν εἰκότα μῦθον ἀποδεχομένους.* Id. 68. D. Legg. I. 636. C: *τὸν περὶ τὸν Γανυμήδη μῦθον.* VI. 752. A: *μῦθον ἀκέφαλον.* Epin. 980. A: *κατὰ τὸν ἡμέτερον μῦθον* (*ex nostra disputatione*). Alc. I. 122. E: *κατὰ τὸν Αἰσώπου μῦθον.* Crat. 408. C: *ἐνταῦθα ... πλεῖστοι οἱ μῦθοί τε καὶ τὰ ψεύδη ἐστί, περὶ τὸν τραγικὸν βίον.* Pol. I. 330. D: *οἱ ... λεγόμενοι μῦθοι περὶ τῶν ἐν Ἅιδου.* Tim. 23. B: *παίδων βραχύ τι διαφέρει μύθων.* 59. C: *τὴν τῶν εἰκότων μύθων μεταδιώκοντα ἰδέαν.* Legg. VII. 790. C: *ὅνπερ* (*τρόπον*) *ἤργμεθα τῶν περὶ τὰ σώματα μύθων λεχθέντων.* IX. 865. D: *παλαιὸν δέ τινα τῶν ἀρχαίων μύθων λεγόμενον μὴ ἀτιμαζέτω.* Pol. II. 377. A: *πρότερον δὲ μύθοις πρὸς τὰ παιδία ἢ γυμνασίοις χρώμεθα.* Legg. II. 664. B: *ἔν τε ᾠδαῖς καὶ μύθοις καὶ λόγοις.* X. 887. D: *πειθόμενοι τοῖς μύθοις οὓς ἐκ νέων παίδων ... ἤκουον.* Phaed. 61. B: *ὅτι τὸν ποιητὴν δέοι ... ποιεῖν μύθους, ἀλλ' οὐ λόγους.* Polit. 272. D: *διελέγοντο πρὸς ἀλλήλους καὶ τὰ θηρία μύθους.* Pol. I. 350. E: *ὥσπερ ταῖς γραυσὶ ταῖς τοὺς μύθους λεγούσαις.* III. 398. B: *τὸ περὶ λόγους τε καὶ μύθοις.* Legg. VII. 804. E: *ἀκούων ... μύθους παλαιοὺς πέπεισμαι.*

μυθώδης, ὁ ἡ, fictus. Pol. VII. 522. A: *ὅσοι μυθώδεις τῶν λόγων καὶ ὅσοι ἀληθινώτεροι ἦσαν.*

μυκτήρ, ὁ, nares. De iusto 374. E: *μυκτῆρα δεξιὸν καὶ ἀριστερόν.* Tim. 66. D: *περὶ ... τὴν τῶν μυκτήρων δύναμιν εἴδη ... οὐκ ἔνι.* 79. C.

μυκῶμαι, mugio. Pol. III. 396. B: *ταύρους μυκωμένους.* X. 615. E: *ἐμυκᾶτο* (*τὸ στόμιον*).

μυλίας, ὁ, molaris. Hipp. mai. 292. D: *εἴ μοι παρεκάθησο λίθος, καὶ οὗτος μυλίας.*

μυριάκις, pr. *decies milles*, in univ. *millies*, ut Lat. Theaet. 196. E: *μυριάκις ... εἰρήκαμεν τὸ γιγνώσκομεν* cet.

200. C. Legg. III. 677. D. IV. 715. A: *γέγονε … μυριάκις ἤδη τὸ τοιοῦτον ἔν τισι πόλεσι.* Men. 80. B.

μυρίανδρος, ὁ ἡ, decem millia virorum continens. Ep. VII. 337. C: *μυριάνδρῳ πόλει.*

μυριάς, ἡ, decem millia; etiam in univ. ponitur in numero infinito. Polit. 262. D: *μυριάδα ἀποτεμνόμενος ἀπὸ πάντων.* Theaet. 175. A: *ὅτι … προγόνων μυριάδες ἑκάστῳ γεγόνασιν ἀναρίθμητοι.* Critia 119. A: *μυριάδες … ἕξ.* Legg. VII. 804. E: *μυριάδες ἀναρίθμητοι γυναικῶν.* III. 698. D: *τοὺς … Ἐρετριέας … εἷλε μυριάσι συγναῖς.* Polit. 272. A: *ὥστε ἀνάπαλιν πορεύεσθαι πολλὰς περιόδων μυριάδας.* Critia 112. D: *περὶ δύο μάλιστα ὄντες μυριάδας.* Legg. III. 697. E: *κεκτημένοι μυριάδας ἀπεράντους λογισμῷ.* Menex. 240. A: *πέμψας μυριάδας … πεντήκοντα ἔν τε πλοίοις καὶ ναυσί.*]

μυριετής, ὁ ἡ, decies millia annorum complectens. Epin. 987. E: *βεβασανισμένα χρόνῳ μυριετεῖ τε καὶ ἀπείρῳ.*

μυρίος, α, ον, innumerabilis, infinitus; etiam immensus, ingens (vern. unsäglich). Ep. VII. 343. A: *μυρίος δὲ λόγος …; περὶ ἑκάστου τῶν τεττάρων.* Epin. 975. E: *βοήθεια γίγνοιτ' ἂν μυρία μυρίοις.* Apol. 23. C: *ἐν πενίᾳ μυρίᾳ εἰμί.* Ep. VII. 351. E: *Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ.* Phil. 13. A: *τὰ δὲ διαφορότητα ἔχοντα μυρίαν που τυγχάνει.* Legg. III. 677. E: *μυρίαν … τινὰ φοβερὰν ἐρημίαν.* Theaet. 169. B: *μυρίοι … Ἡρακλέες* cet. 175. A: *πολλάκις μυρίοι* (ut vern. viele tausende, h. e. unzählige). Polit. 279. A. Legg. VII. 810. E. I. 649. E: *ἐξ ἧς ἀδικίαι μυρίαι γίγνονται.* II. 668. D: *ἀπεικασίαι μυρίαι.* III. 676. B: *μυρίαι … ἐπὶ μυρίαις … πόλεις.* Prot. 334. A: *καὶ ἄλλα μυρία.* Phaed. 70. E. Theaet. 155. C: *καὶ ἄλλα δὴ μυρία ἐπὶ μυρίοις οὕτως ἔχει.* (Id. Soph. 259. B. Legg. I. 638. E.) Gorg. 489. E: *πολλάκις … εἷς φρονῶν μυρίων μὴ φρονούντων κρείττων ἐστί.* Polit. 268. C. Phil. 66. E: *ἄλλων πολλάκις μυρίων.* Legg. II. 658. C. Ax. 368. D: *τὴν ἀπότευξιν … θανάτων μυρίων χείρω.* Pol. VII. 527. E: *κρεῖττον ὂν σωθῆναι μυρίων ὀμμάτων.* Legg. I. 648. B. Theaet. 170. D: *τοῖς … μυρίοις.* Legg. XI. 931. B. Soph. 251. A: *ἐν οἷς πᾶσι καὶ ἑτέροις μυρίοις* cet. Legg. VII. 810. D: *στόμασι … πολλάκις μυρίοις ἐναντία λέγειν.* X. 894. E: *χίλια ἐπὶ μυρίοις.* Apol. 41. C: *ἄλλους μυρίους.* Soph. 245. D: *ἄλλας μυρίας* (v. *ἄλλα μυρία*) *ἀπεράντους ἀπορίας.* Phaedr. 245. A: *μυρία τῶν παλαιῶν ἔργα κοσμοῦσα.* Gorg. 483. E: *ἄλλα μυρία ἄν τις ἔχοι τοιαῦτα λέγειν.* Phaed. 94. B: *ἄλλα … μυρία ὁρῶμεν ἐναντιουμένην τὴν ψυχὴν τοῖς κατὰ τὸ σῶμα.* Polit. 298. B: *μυρία ἕτερα τοιαῦτα ἐργάζονται.* Phil. 26. B. Legg. I. 630. E. al. — Adverbiorum instar ponuntur *μυρίῳ* (Polit. 272. C: *ὅτι τῶν νῦν οἱ τότε μυρίῳ πρὸς εὐδαιμονίαν διέφερον.* Phil. 67: *μυρίῳ … οἰκειότερον.* Pol. VII. 520. C: *μυρίῳ βέλτιον ὄψεσθε.* Tim. 33. B: *μυρίῳ κάλλιον.* Legg. VI. 773. A. al.),

et *μυρίον* (Theaet. 166. D: *μυρίον ... διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου αὐτῷ τούτῳ*). — In numero certo (*decem millia*) scribitur accentu mut. *μύριοι, αι, α*. Legg. III. 677. D: *μυριάκις μύρια ἔτη*. Riv. 135. C: *οὐδ' ἂν μυρίων δραχμῶν* (*πρίαιο ἄν*). Phaedr. 248. E: *οὐκ ἀφικνεῖται ἐτῶν μυριῶν*. Theaet. 174. E: *γῆς ... μύρια πλέθρα ἢ ἔτι πλείω ... κεκτημένος*. Critia 119. A: *εἰς μύρια ἅρματα*.

μυριοστός, ή, όν, cum v. *ἔτος*. Legg. II. 656. E: *τὰ μυριοστὸν ἔτος* (*abhinc annos decies mille*) *γεγραμμένα ἢ τετυπωμένα, οὐχ ὡς ἔπος εἰπεῖν μυριοστόν, ἀλλ' ὄντως*.

μύρμηξ, ὁ, *formica*. Phaed. 82. B: *μυρμήκων*. 109. B: *μύρμηκας*.

μύρον, τό, *unguentum*. Pol. III. 398. E: *μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχέαντες*. 373. A: *μύρα καὶ θυμιάματα*. IX. 573. A: *μύρων* (*γέμουσαι*). Alc. I. 122. C: *μύρων ἀλοιφάς*.

μυῤῥίνη, ἡ, *frons myrtea*. Pol. II. 372. B: *ἐπὶ στιβάδων ἐστρωμένων σμίλακί τε καὶ μυῤῥίναις*.

μύρτον, τό, *myrtum*. Ep. XIII. 361. B: *τὰ δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη*. Pol. II. 372. C: *μύρτα ... σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ*.

μυστήρια, τά, *mysteria*. Men. 76. E: *πρὸ τῶν μυστηρίων*. Theaet. 156. A: *ὧν μέλλω σοι τὰ μυστήρια λέγειν*.

μυχός, ὁ, *imum*. Pol. III. 387. A. (Hom.).

μύω, *comprimo* vel *claudo*; abs. *claudo oculos*. Soph. 239. E: *δόξει σοι μύειν ἢ παντάπασιν οὐκ ἔχειν ὄμματα*. Theaet. 164. A: *ἐὰν μύσῃ*. 163. E: *ἢ καὶ μύσας*; Phaedr. 251. D: *μύσαντα ἀποκλείει τὴν βλάστην τοῦ πτεροῦ*. Gorg. 480. C: *παρέχειν μύσαντα* (*clausis oculis*) *καὶ ἀνδρείως*. Theaet. 164. D.

μυῶ, *initio*. Ep. VII. 333. E: *ἐκ τοῦ ... μυεῖν καὶ ἐποπτεύειν*. Phaedr. 250. C: *εὐδαίμονα φάσματα μυούμενοί τε καὶ ἐποπτεύοντες*. Gorg. 497. C: *ὅτι τὰ μεγάλα* (int. *μυστήρια*) *μεμύησαι πρὶν τὰ σμικρά*. Epin. 986. D: *μεμυημένος ἀληθῶς τε καὶ ὄντως*. Phaed. 81. E: *ὥσπερ ... λέγεται κατὰ τῶν μεμυημένων*. Ax. 371. D: *ἐνταῦθα τοῖς μεμυημένοις ἔστι τις προεδρία*. Conv. 209. E: *ταῦτα ... τὰ ἐρωτικὰ ἴσως ... κἂν σὺ μυηθείης*. Men. 76. E. Ax. 371. E: *μυηθῆναι*.

μύωψ, ὁ, *calcar*. Apol. 30. E: *ἵππῳ ... δεομένῳ ἐγείρεσθαι ὑπὸ μύωπός τινος*.

μωμῶμαι, *vitupero*. Prot. 346. C. (Simon.).

μῶν (pr. *μὴ οὖν*, vern. *doch nicht?*), *an forte, num* (vern. *etwa*). Prot. 310. D: *μῶν τί σε ἀδικεῖ Πρωταγόρας*; Theaet. 142. B: *μῶν ἡ δυσεντερία*; Pol. V. 454. A: *ἀλλὰ μῶν καὶ πρὸς ἡμᾶς τοῦτο τείνει ἐν τῷ παρόντι*; Nectitur cum pron. *τι* (*etwa*), Lat. *numquid*. Polit. 259. B: *μῶν τι πρὸς ἀρχὴν διοίσετον*; E. Men. 84. B. Cum part. *οὖν*. Soph. 250. D: *μῶν οὖν ἐν ἐλάττονί τινι νῦν ἐσμὲν ἀπορίᾳ περὶ τὸ ὄν*; Polit. 292. E. Phil. 23. D. Legg. I. 624. A. Cum

partt. negantt. οὐ (Soph. 234. A: μῶν οὐ παιδιὰν νομιστέον; Polit. 291. D. Phil. 22. B.) et μή (Phaed. 84. C: μῶν μὴ δοκεῖ ἐνδεῶς λελέχθαι; vern. *scheint es vielleicht* —? Soph. 263. A: μῶν μὴ μακρὸς ὁ λόγος; Pol. I. 351. E: μῶν μὴ ἀπολεῖ τὴν αὑτῆς δύναμιν —; VI. 505. C. Lys. 208. C. al.).

μῶνυξ, ὁ ἡ, *solidipes*. Polit. 265. D: τῷ σχιστῷ τε καὶ τῷ καλουμένῳ μώνυχι. Lys. 212. E: μώνυχες ἵπποι (Sol.).

μωρία, ἡ, *stultitia*. Prot. 317. A: πολλὴ μωρία. Legg. VII. 818. D: πολλὴ καὶ (v. ἡ) μωρία τοῦ διανοήματος. Epin. 983. E: πολλή μωρία τε καὶ ἀλογία.

μῶρος, α, ον, *stolidus*. Lach. 197. A: ἄφοβον καὶ μῶρον (καλῶ). Legg. IX. 857. D: ὦ μῶρε.

N.

νῦ, τό. Crat. 414. C: μεταξὺ τοῦ γῖ καὶ τοῦ νῦ cet. 417. B. 427. C: τοῦ δ' αὖ νῦ τὸ εἴσω αἰσθόμενος τῆς φωνῆς, τὰ ἔνδον καὶ τὰ ἐντὸς ὠνόμασεν. 417. B: νῦ ἀντὶ τοῦ δέλτα ἀποδιδόντι.

ναί, *ita*, *vero*, ut in respons. Prot. 330. A. Theaet. 193. A: ναί, ἀληθῆ γε. Soph. 253. D: ναί, φήσομεν. Pol. IV. 422. B: ναὶ τοῦτό γε. Sq. μὰ Δία, v. μά. Saepius unum ita affirmat ut alterum excludat (Lat. *certe* vel *imo*). Prot. 347. B: ναί ... εἰς αὖθίς γε. Soph. 226. E: ναί, κατὰ σχολήν γε ἴσως. Parm. 128. B. Phil. 27. E: ναί, τῶν τὸ μᾶλλον (δεχομένων). Pol. III. 415. E: ναί ... στρατιωτικάς γε, ἀλλ' οὐ χρηματιστικάς. X. 606. A: ναί ... εἰ ἐκείνῃ γ' αὐτὸ σκοποίης.

ναίχι, i. q. ναί. De lucri cup. 232. (resp.).

ναίω, *incolo* (Legg. III. 680. B. Hom.) et *situs sum* (Pol. II. 364. D. Hes.).

νᾶμα, τό, *liquor*; *aqua*, *fons*. Tim. 75. E: τὸ ... λόγων νᾶμα ... κάλλιστον καὶ ἄριστον πάντων ναμάτων. 77. C: ἵν' ὥσπερ ἐκ νάματος ἐπιόντος ἄρδοιτο. Critia 117. A: τοῦ ψυχροῦ ... καὶ τοῦ θερμοῦ νάματος. Phaedr. 278. B: εἰς τὸ Νυμφῶν νᾶμα. Gorg. 493. E: νάματα ... σπάνια. Critia 112. D. (ubi v. ὕδατα). Phaedr. 235. C: ἐξ ἀλλοτρίων ποθὲν ναμάτων διὰ τῆς ἀκοῆς πεπληρῶσθαι. Legg. VIII. 844. A: ἐκ τῶν κοινῶν ναμάτων. Tim. 80. D: τὰ τῆς τροφῆς νάματα. Critia 111. D: ἄφθονα κρηνῶν καὶ ποταμῶν νάματα. 118. E. Legg. VI. 761. B: νάματα καὶ κρήνας ποιοῦσαι. C. VIII. 844. B: τὰ ἐκ Διὸς ἰόντα νάματα.

ναός, ὁ, *templum*. Pol. III. 394. A: ἐν ναῶν οἰκοδομήσεσιν. Legg. V. 738. C: βωμοὺς καὶ ναούς. VII. 814. B.

νάπη, ἡ, *vallis* s. *convallis*. Ion. 534. B: ἐκ Μουσῶν

κήπων τινῶν καὶ ναπῶν. Legg. VI. 761. B: εἰς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι νάπας ὅσαι κοῖλαι.

ναρθηκοφόρος, ὁ ἡ, *ferulam gestans*. Phaed. 69. C (e poët.).

νάρκη, ἡ, *torpedo* (vern. *Krampfroche*). Men. 80. C: ἡ νάρκη. A: δοκεῖς μοι παντελῶς ... ὁμοιότατος εἶναι ... ταύτῃ τῇ πλατείᾳ νάρκῃ τῇ θαλαττίᾳ.

ναρκῶ, *torpeo*. Men. 80. B: ἀληθῶς γὰρ ἔγωγε καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ στόμα (v. σῶμα) ναρκῶ. A: ναρκᾶν ποιεῖ. 84. B. 80. C: ναρκῶσα. 84. C: ναρκήσας.

ναυκληρία, ἡ, *res nautica*. Legg. I. 643. E: εἴς τε καπηλείας καὶ ναυκληρίας.

ναυκληρικός, ή, όν, *navicularius* (adi.). Legg. VIII. 842. D: ναυκληρικῶν ... καὶ ἐμπορικῶν cet.

ναύκληρος, ὁ, *navicularius* (subst.). Prot. 319. D: ἔμπορος, ναύκληρος cet. Ep. VII. 329. E. Pol. VI. 488. C: τῷ ναυκλήρῳ. A: εἴτε πολλῶν νεῶν πέρι εἴτε μιᾶς ναυκλήρου. C: τὸν ... γενναῖον ναύκληρον. Ep. VII. 346. E: αὐτὸς τῶν ναυκλήρων μηδενὶ προστάττων. Polit. 290. A: ἐμπόρους καὶ ναυκλήρους. Legg. VIII. 831. E.

ναυμαχία, ἡ, *pugna navalis*. Legg. III. 698. C: πρὸ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας. Apol. 32. B. Menex. 242. C: νικήσαντες αὐτοὺς ναυμαχίᾳ. Legg. IV. 707. B: τήν γε περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς βαρβάρους γενομένην. Menex. 243. D: ἐνικήσαμεν οὐ μόνον τὴν τότε ναυμαχίαν cet. A: ἐν ταῖς ναυμαχίαις cet.

ναυμαχῶ, *pugnam navalem committo*. Polit. 298. D: ἐὰν ναυμαχεῖν ... δέῃ που μακροῖς πλοίοις πρὸς ἕτερα τοιαῦτα. Alc. I. 120. D: τριήρη ... μέλλουσαν ναυμαχεῖν. Menex. 241. E: οἱ ... ἐπ' Εὐρυμέδοντι ναυμαχήσαντες. B: τῶν τότε ναυμαχησάντων. Ib. τῶν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχησάντων. A: τοῖς ... ναυμαχήσασι.

ναυπηγήσιμος, ὁ ἡ, *ad naves fabricandas aptus*. Legg. IV. 705. C: ναυπηγησίμης ὕλης. 706. B: ναυπηγησίμων ξύλων.

ναυπηγία, ἡ, *navium constructio*. Prot. 319. B: περὶ ναυπηγίας. Phil. 54. B. Legg. VII. 803. A: τὴν τῆς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος. Phil. 56. B: κατὰ ... ναυπηγίαν.

ναυπηγός, ὁ, *faber navalis*. Pol. I. 333. C: ὁ ναυπηγός. Legg. VII. 803. A. Crat. 390. B: τῷ τοῦ ναυπηγοῦ (ἔργῳ). Gorg. 455. B: περὶ ναυπηγῶν (αἱρέσεως). Legg. IV. 705. C: τοῖς ναυπηγοῖς. Euth. 13. D. Prot. 319. B: τοὺς ναυπηγούς. Gorg. 503. E.

ναυπηγῶ, *naves construo*. Alc. I. 107. C: ναυπηγεῖν ... οὐκ ἐπίστασαι. Med. Ib. ὁποίας τινὰς χρὴ αὐτοὺς τὰς ναῦς ναυπηγεῖσθαι. Menex. 245. A: ναυπηγησαμένη.

ναῦς, ἡ, *navis*. Legg. VI. 758. A: ναῦς ... ἐν θα-

λάττῃ πλέουσα. Polit. 296. E: *τὸ τῆς νεὼς καὶ ναυτῶν … ξυμφέρον παραφυλάττων.* Pol. III. 389. D: *πόλεως ὥσπερ νεὼς ἀνατρεπτικόν.* VI. 488. D: *νεὼς ἀρχικός.* Tim. 85. E: *οἷον νεὼς πείσματα.* Pol. I. 341. D: *ὅτι πλεῖ ἐν τῇ νηΐ.* VI. 488. A. Legg. XII. 961. E. Riv. 136. D: *ἐν νηῒ χειμαζομένῃ.* Gorg. 511. E: *παρὰ τὴν θάλατταν καὶ τὴν ναῦν.* Pol. VI. 488. D: *ἐπιστάμενον τὰ κατὰ ναῦν.* A: *πολλῶν νεῶν πέρι.* VIII. 551. C: *νεῶν … κυβερνήτας.* Critia 119. B. Legg. III. 699. A. IV. 706. E: *νηῶν* (Hom.). Ep. VII. 345. D: *ἔκπλοι τῶν νεῶν.* Pol. VI. 489. A: *ἐν ταῖς οὕτω κατεσκευασμέναις ναυσί.* Critia 115. D. Apol. 28. D: *παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν* (ex Hom.). Menex. 240. A: *ἔν τε πλοίοις καὶ ναυσί.* Gorg. 517. C: *ναῦς … καὶ τείχη* cet. Polit. 298. E: *κυβερνῶντας τὰς ναῦς.* Pol. VI. 488. E. Legg. IV. 706. E: *νῆας* (Hom.). Alc. I. 107. C.

ναύτης, ὁ, nauta. Pol. I. 341. C. 342. E: *τῷ ναύτῃ.* Legg. IV. 706. B: *ναῦται γενόμενοι.* Polit. 302. A: *διὰ τὴν τῶν κυβερνητῶν καὶ ναυτῶν μοχθηρίαν.* Pol. I. 341. C. Phaedr. 243. C: *ἐν ναύταις που τεθραμμένον.* Pol. VI. 489. C. 488. B: *τοὺς … ναύτας στασιάζοντας πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς κυβερνήσεως.* Critia 119. B. Legg. X. 906. E: *ἀνατρέπουσι … ναῦς τε καὶ ναύτας.*

ναυτικός, ή, όν, nauticus, rerum nauticarum sciens; neutr. *res nauticae,* pl. *copiae navales.* Legg. IV. 706. B: *διὰ μιμήσεως ναυτικῆς.* C: *ἐκ ναυτικῆς ὁπλιτείας.* Pol. VI. 488. C: *ναυτικὸν … καλοῦντας καὶ κυβερνητικὸν* cet. Legg. I. 638. A: *ἐὰν τὴν ναυτικὴν ἔχῃ ἐπιστήμην μόνον.* IV. 706. B: *ὥστ᾽ εὐμαρῶς ναυτικὴν παρασχέσθαι δύναμιν.* Polit. 299. B: *τὸ ναυτικόν.* Pol. VI. 488. B: *περὶ ναυτικῶν.* Polit. 298. D: *τοῖς ναυτικοῖς ὀργάνοις.* Legg. IV. 706. C: *ναυτικούς.* Alc. I. 124. E: *παρὰ τοὺς ναυτικοὺς γὰρ ἂν ἦμεν.* Legg. IV. 707. A: *αἱ διὰ τὰ ναυτικὰ πόλεων δυνάμεις.* Alc. I. 124. E: *ἀλλὰ τὰ ναυτικὰ λέγεις;*

ναυτιλία, ἡ, navigatio. Alc. I. 125. D: *κοινωνούντων ναυτιλίας.* Pol. VII. 527. D: *οὐδὲ ναυτιλίᾳ προσήκει.* VIII. 551. C: *τὴν ναυτιλίαν.* Legg. IV. 709. B: *περί τε ναυτιλίαν καὶ κυβερνητικὴν* cet.

ναυτίλλομαι, navigo. Pol. VIII. 551. C: *πονηρὰν … τὴν ναυτιλίαν αὐτοὺς ναυτίλλεσθαι.*

ναυτιῶ, nauseo. Legg. I. 639. B: *ἄν τ᾽ οὖν ναυτιᾷ ἄν τε μή.* Theaet. 191. A: *ὡς ναυτιῶντες.*

νάω, fluo. Phaedr. 264. D. (epigr.).

νεαλής, ὁ ἡ, recens, vegetus (non defatigatus). Polit. 265. B: *νεαλέστεροι γὰρ ὄντες ῥᾷον αὐτὴν πορευσόμεθα.*

νεανίας, ὁ, iuvenis. Prot. 309. B. Pol. VIII. 549. B: *ὁ τιμοκρατικὸς νεανίας.* Gorg. 481. E: *πρὸς τὸν Πυριλάμπους νεανίαν τὸν καλόν.* Phaedr. 257. C: *ὦ νεανία.* Riv. 132. C. Pol. III. 403. C: *οἱ νεανίαι.* 389. D: *τοῖς νεανίαις.*

Etiam est *homo iuvenilis*, h. e. *protervus* vel *insolens*. Soph. 239. D: τί τις τῷ νεανίᾳ πρὸς τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρινεῖται.

νεανίευμα, τό, *dictum* aut *factum protervum*. Pol. III. 390. A: ὅσα ἄλλα τις ἐν λόγῳ ἢ ἐν ποιήσει εἴρηκε νεανιεύματα ἰδιωτῶν εἰς ἄρχοντας.

νεανιεύομαι, *me iacto* vel *effero*. Phaedr. 235. A: ἐφαίνετο δή μοι νεανιεύεσθαι ἐπιδεικνύμενος ὡς cet. Gorg. 482. C: δοκεῖς νεανιεύεσθαι ἐν τοῖς λόγοις. 527. D: νεανιεύεσθαι ὥς τι ὄντας.

νεανικός, ή, όν, *validus*. Pol. X. 606. C: νεανικὸν ποιήσας (τὸ βουλόμενον γελωτοποιεῖν). — Etiam *protervus, ferox, superbus*. Gorg. 508. D: τὸ νεανικὸν δὴ τοῦτο τοῦ σοῦ λόγου. 509. A: ἤ σοῦ τις νεανικώτερος. Ep. IV. 320. D: εἰ καὶ νεανικώτερόν ἐστιν εἰπεῖν. — Ut Lat. *superbus*, est etiam *splendidus, excellens, praestans*. Pol. VIII. 563. E: αὕτη ... ἡ ἀρχὴ οὑτωσὶ καλὴ καὶ νεανική. VI. 491. E: οὐκ ἐκ νεανικῆς φύσεως τροφῇ διολομένης (v. διολλυμένης) γίγνεσθαι. Lys. 204. E: ὡς γενναῖον καὶ νεανικὸν τοῦτον τὸν ἔρωτα πανταχῇ ἀνεῦρες! Pol. IV. 425. C: φαῖμεν ἂν εἰς ἕν τι τέλεον καὶ νεανικὸν ἀποβαίνειν αὐτὸ ἢ ἀγαθὸν ἢ καὶ τοὐναντίον. Gorg. 486. A. (Eurip.). Pol. VI. 503. C: νεανικοί τε καὶ μεγαλοπρεπεῖς τὰς διανοίας. II. 363. C: τούτων νεανικώτερα τἀγαθά. Alc. I. 104. A: νεανικωτάτου γένους ἐν τῇ σεαυτοῦ πόλει. Ep. III. 318. B: τὸν κολοφῶνα ... ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁπάσαις νεανικώτατον ἐπέθηκας.

νεανικῶς, *strenue*. Theaet. 168. C: πάνυ γὰρ νεανικῶς τῷ ἀνδρὶ βεβοήθηκας. Etiam *audacter* (vern. *keck*). Ep. VII. 347. D: πάνυ νεανικῶς ἐπώλει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν.

νεανίσκος, ὁ, *iuvenis*. Prot. 317. E: ὑπὲρ τοῦ νεανίσκου. 318. B. Conv. 198. A. Pol. II. 375. A: νεανίσκου εὐγενοῦς. Theag. 122. D: τί καλὸν ὄνομα τῷ νεανίσκῳ; Epin. 990. C: παῖδα ὄντα καὶ νεανίσκον. Legg. X. 904. E: ὦ παῖ καὶ νεανίσκε. Lys. 206. D: ἀναμεμιγμένοι ἐν ταὐτῷ εἰσὶν οἵ τε νεανίσκοι καὶ οἱ παῖδες. Pol. I. 328. D: τοῖσδε ... τοῖς νεανίσκοις. III. 413. E: ἔν τε παισὶ καὶ νεανίσκοις καὶ ἐν ἀνδράσι. Conv. 211. D: τοὺς καλοὺς παῖδάς τε καὶ νεανίσκους.

νεάτη, ἡ, (χορδή), *suprema chorda*. Pol. IV. 443. D: νεάτης (ὅρον).

νεβρός, ὁ, *hinnuleus*. Charm. 155. D: νεβρόν.

νέηλυς, ὁ ἡ, *qui recens advenit*. Legg. IX. 879. D: εἴτε πάλαι ἐνοικοῦντος εἴτε νεήλυδος ἀφιγμένου.

νεῖκος, τό, *discordia*. Soph. 243. A: διὰ νεῖκός τι.

νεκρός, ὁ, *mortuus*; etiam *hominis mortui corpus* s. *cadaver*. Gorg. 524. C: τούτου καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνῃ ὁ νεκρὸς μέγας. Ib. κομήτης τούτου καὶ ὁ νεκρός. Polit. 270. E: τὸ τοῦ νεκροῦ σῶμα. Pol. III. 390. E: τιμὴν ... λαβόντα

νεκροῦ ἀπολύειν. Legg. IX. 873. B: *ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ νεκροῦ βάλλων.* Pol. III. 391. B: *Πατρόκλῳ ... ὄντι.* Phaed. 80. C: *ἐν ὁρατῷ κείμενον (σῶμα), ὃ δὴ νεκρὸν καλοῦμεν.* 115. A: *νεκρὸν λούειν.* C: *οἴεταί με ἐκεῖνον εἶναι ὃν ὄψεται ὀλίγον ὕστερον νεκρόν.* Pol. V. 469. D: *νεκρὸν συλᾶν.* Gorg. 492. E: *οἱ νεκροί.* Pol. X. 614. B: *ἀναιρεθέντων δεκαταίων τῶν νεκρῶν.* Legg. XII. 959. B: *τὰ τῶν νεκρῶν σώματα.* Pol. IV. 639. E: *αἰσθανόμενος νεκροὺς παρὰ τῷ δημίῳ κειμένους.* 440. A.

νεκροσυλία, ἡ, mortuorum spoliatio. Pol. V. 469. E: *ἐατέον ... τὰς νεκροσυλίας.*

νέκταρ, τό, nectar. Conv. 203. B: *μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος.* Phaedr. 247. E: *νέκταρ ἐπότισε.*

νέκυς, ὁ, mortuus, pl. *νέκυες, inferi.* Gorg. 526. D. et Pol. III. 386. C. (Hom.).

νεμεσητός, ή, όν, indignus. Legg. XII. 943. E: *ψεῦδος δὲ αἰδοῖ καὶ δίκῃ νεμεσητὸν κατὰ φύσιν.* Euthyd. 282. B: *οὐδὲ νεμεσητὸν ἕνεκα τούτου ὑπηρετεῖν καὶ δουλεύειν* cet.

νεμεσῶ, indignor, c. dat. *do alicui aliquid crimini.* De lege 319. A: *νεμεσᾷ γὰρ ὁ θεὸς ὅταν τις ψέγῃ τὸν ἑαυτῷ ὅμοιον* cet. Legg. XI. 927. C: *νεμεσῶσι ... μάλιστα αὐτοῖς (αὖ τοῖς?) εἰς ὀρφανὰ καὶ ἔρημα ὑβρίζουσι.*

νέμω, distribuo, divido; tribuo, do (ut nomen), *irrogo* (ut mulctam). Phaedr. 278. D: *τίνας ... τὰς ἐπωνυμίας αὐτῷ νέμεις;* Prot. 320. D: *νέμει.* Legg. VI. 757. C. VIII. 848. B: *νέμομεν.* III. 696. A: *ὅτι πενίᾳ καὶ πλούτῳ ... διαφέρουσαν οὐδ' ἡντινοῦν τιμὴν καὶ τροφὴν νέμετε.* XI. 923. D: *νεμέτω τὰ περιόντα τοῦ κλήρου.* Gorg. 490. C: *νέμειν.* Legg. IX. 863. A: *θάνατον ... νέμειν (irrogare).* Ep. VII. 337. C: *νέμειν πλέον.* Gorg. 484. E: *νέμων τὸ πλεῖστον ... μέρος* (Eurip.). Legg. IV. 718. A: *τὸ μέτριον τοῖς κεκμηκόσι νέμοντα.* Alc. II. 146. A: *νέμοντα τὸ πλεῖστον ... μέρος.* Gorg. 492. C: *μηδὲν πλέον νέμοντες τοῖς φίλοις τοῖς αὑτῶν ἢ τοῖς ἐχθροῖς.* Prot. 320. E: *πτηνὸν φυγὴν ... ἔνεμεν.* Tim. 41. D: *ἔνειμε ... ἑκάστην (ψυχὴν) πρὸς ἕκαστον (ἄστρον).* Menex. 238. A: *ἔνειμε καὶ τοῖς ἄλλοις.* Pol. II. 364. B: *ὡς ... καὶ θεοὶ πολλοῖς ... ἀγαθοῖς δυστυχίας τε καὶ βίον κακὸν ἔνειμαν.* Prot. 322. C: *οὕτω καὶ ταύτας νείμω;* Legg. VI. 771. D: *λόγῳ νείμωμεν ... ταύτην (αὐτὴν?).* Prot. 320. D: *νεῖμαι δυνάμεις ἑκάστοις.* 337. A: *μὴ ἴσον ... νεῖμαι ἑκατέρῳ.* Legg. III. 697. A. V. 741. A: *ὁ νείμας κλῆρον ὢν θεός.* VII. 816. C: *νείμαντα ἐπὶ πάσας ἑορτὰς τῶν θυσιῶν ἑκάστῃ τὸ πρόςφορον οὕτω.* VI. 758. B: *νείμαντας.* VIII. 848. B: *πῶς ... ταῦτα ὀρθότατα νέμοιτ' ἄν;* Ib. *νεμόμενον.* 847. E: *τὰ ἄλλα ὡραῖα νεμόμενα.* Parm. 144. B: *ἐπὶ πάντα ... πολλὰ ὄντα ἡ οὐσία νενέμηται.* D. Legg. VI. 760. B: *δώδεκα ... ἡ χώρα πᾶσα ... ἴσα μόρια νενέμηται.* Prot. 322. C: *ὡς τέχναι*

νενέμηνται. Soph. 267. B: νενεμήσθω. Parm. 144. D: ὡς πλεῖστα μέρη ἡ οὐσία νενεμημένη εἴη. Tim. 53. D: ἀνίσοις ἄνισα μέρη νενεμημένης (γωνίας). Legg. V. 737. E: δύο ... μέρη τοῦ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ πρῶτον νεμηθήτω. Med. Legg. V. 740. A: νεμέσθων. 745. E: δύο νέμεσθαι ἕκαστον οἰκήσεις. 736. E: τὰ δὲ νεμομένους. 741. B: ὃ τὸ πρῶτον ἐνείμασθε. VI. 771. B: ἐνείμαντο. V. 739. E: νειμάσθων ... πρῶτον γῆν τε καὶ οἰκίας. 745. D: νείμασθαι ... καὶ τοὺς ἄνδρας δώδεκα μέρη. — Divido est etiam *seco*; hinc *comminuo* vel *contero*. Legg. VIII. 849. C: πυρῶν ἢ κριθῶν εἰς ἄλφιτα νεμηθέντων. **alimentum do*, h. e. *pasco*: etiam *ago* (pecus) et in univ. *curo*. Pol. II. 373. D: νέμειν τε καὶ ἀροῦν. De leg. 318. A: τὴν ἀνθρωπείαν ἀγέλην ... νέμειν. Polit. 271. E: νέμοντος δ' ἐκείνου (int. θεοῦ) πολιτεῖαι ... οὐκ ἦσαν cet. 274. B. Critia 109. B: καθάπερ ποιμένες κτήνη πληγῇ νέμοντες. Legg. III. 677. E: νέμουσιν. Polit. 271. D: ἑκάστοις ... οἷς αὐτὸς ἔνεμεν. E: θεὸς ἔνεμεν αὐτοὺς αὐτός. Pol. II. 359. D: κατὰ τὸν τόπον ᾗ ἔνεμεν. Med. *pascor*, in univ. c. accus. *capio* et abs. *versor* vel *vivo*. Critia 115. A: ὅσα ἐν τοῖς πεδίοις νέμεται. Alc. I. 122. E. Prot. 320. A: αὐτοὶ περιιόντες νέμονται ὥσπερ ἄφετοι. Pol. VI. 498. C: τότε ἤδη ἀφέτους νέμεσθαι. Tim. 70. E: ἀεὶ νεμόμενον πρὸς φάτνῃ. Pol. III. 401. C: πολλὰ ... ἀπὸ πολλῶν δρεπόμενοί τε καὶ νεμόμενοι. Legg. II. 666. E: ἀθρόους πώλους ἐν ἀγέλῃ νεμομένους. I. 639. A: αἶγας χωρὶς νεμομένας αἰπόλου. Polit. 272. A: θυραυλοῦντες τὰ πολλὰ ἐνέμοντο.

νεογενής, ὁ ἡ, *recens natus* et in univ. *recens*. Soph. 259. D: ἄρτι ... τῶν ὄντων τινὸς ἐφαπτομένου δῆλος νεογενὴς ὤν (ἔλεγχος). Polit. 270. E: εἰς τὴν τοῦ νεογενοῦς παιδὸς φύσιν ἀπῄει. Legg. VII. 791. D: τῷ νεογενεῖ. 792. E: τὸν ἀρτίως νεογενῆ. Theaet. 160. E: σὸν ... εἶναι οἷον νεογενὲς παιδίον. Polit. 273. E: τὰ ... ἐκ γῆς νεογενῆ σώματα πολιὰ φύντα. Legg. VII. 790. D: περὶ τὰ νεογενῆ παίδων θρέμματα.

νεοθνής, ὁ ἡ, *recens mortuus*. Legg. IX. 865. D: νεοθνὴς ὤν.

νεοπρεπής, ὁ ἡ, *iuvenilis*. Legg. X. 892. D: μή πῃ πρεσβύτας ἡμᾶς ὄντας νεοπρεπὴς ὢν (λόγος) παραπείσῃ.

νέος, α, ον, et ὁ ἡ, *novus*, *recens*; *iuvenis* (compar. *iunior* et *minor natu*); etiam *rudis*. Phaedr. 278. E: νέος ἔτι ... Ἰσοκράτης. Theaet. 162. D: νέος γὰρ εἶ, ὦ φίλε παῖ. 183. E: πάνυ νέος. Conv. 182. B: οὔτε νέος οὔτε παλαιός. Pol. III. 402. A: ἔτι νέος ὤν. Crat. 418. B: ἡ ... νέα φωνή (opp. ἡ παλαιά). Tim. 81. B: νέα ... ξύστασις τοῦ παντὸς ζώου. 83. B: νέα ... σάρξ. Legg. III. 691. C. Prot. 315. D: νέον ἔτι μειράκιον. Polit. 294. C: ἄν τι νέον ... τῳ ξυμβαίνῃ βέλτιον παρὰ τὸν λόγον. Crat. 409. B: νέον ... ἀεί ἐστι

περὶ τὴν σελήνην τοῦτο τὸ φῶς. Gorg. 510. D: *εὐθὺς ἐκ νέου* (Lat. *a puero*). Id. Conv. 209. A. Pol. VI. 485. D. IX. 572. C. Apol. 21. A. Similiter Pol. III. 409. A: *ἐκ νέας* (de *ψυχῇ*). Parm. 128. D: *ὑπὸ νέου ὄντος ἐμοῦ ἐγράφη.* Conv. 175. E. Pol. VI. 486. B: *εὐθὺς νέου ὄντος.* Conv. 218. A: *νέου ψυχῆς.* Tim. 83. C: *ἐκ νέας καὶ ἁπαλῆς σαρκός.* Crat. 411. D: *τοῦ νέου ... ἕσις.* Tim. 83. D. Pol. II. 377. A: *νέῳ καὶ ἁπαλῷ ὁτῳοῦν.* Lach. 180. A: *νέῳ ἀνδρί.* Legg. 849. B: *μηνὸς τῇ νέᾳ* (int. *ἡμέρᾳ*). Gorg. 485. C: *παρὰ νέῳ ... μειρακίῳ.* Conv. 195. C: *ἀεὶ νέον.* 210. A: *νέον ὄντα.* Pol. IX. 572. D: *νέον υἱόν.* Legg. III. 692. B: *ψυχὴν νέαν.* Crat. 409. B: *ὅτι ... σέλας νέον τε καὶ ἕνον ἔχει ἀεί* (*ἡ σελήνη*). Conv. 207. D: *ὅτι ἀεὶ καταλείπει ἕτερον νέον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ.* Legg. II. 653. D: *τὸ νέον ἅπαν ... ἡσυχίαν ἄγειν οὐ δύνασθαι.* Prot. 314. B: *ἡμεῖς γὰρ ἔτι νέοι* (vern. *zu jung*) *ὥστε τοσοῦτο πρᾶγμα διελέσθαι.* Phaedr. 244. D: *ἣν νῦν οἰωνιστικὴν ... οἱ νέοι καλοῦσιν.* 275. B: *ὥσπερ ὑμεῖς οἱ νέοι.* Phil. 13. D: *οἱ ... περὶ λόγους ἅμα νέοι.* Pol. III. 401. C: *οἱ νέοι* (*iuvenes*). VI. 487. D: *νέοι ὄντες.* Tim. 22. B: *νέοι ἐστὲ ... τὰς ψυχὰς πάντες.* 23. B: *ὥστε πάλιν ἐξ ἀρχῆς οἷον νέοι γίγνεσθε.* Legg. VIII. 835. D: *νέοι ... νέαι τε.* Gorg. 483. E: *ἐκ νέων* (Lat. *a pueris*). Id. Theaet. 172. C. 173. A: *ἡ ἐκ νέων δουλεία.* C. Pol. II. 367. A. VIII. 559. B. Legg. I. 642. B. X. 887. D: *ἐκ νέων παίδων.* Soph. 234. B: *τοὺς ἀνοήτους τῶν νέων παίδων.* Pol. I. 328. A: *ξυνεσόμεθα ... πολλοῖς τῶν νέων αὐτόθι.* II. 383. C: *ἐπὶ παιδείᾳ ... τῶν νέων.* Legg. VII. 822. E: *περὶ τὴν τῶν σφόδρα νέων παίδων τροφήν.* X. 890. A: *ἀνθρώπων νέων.* Euth. 2. D: *τῶν νέων φυτῶν.* Pol. III. 400. E: *τοῖς νέοις.* Legg. X. 890. A: *ἀνθρώποις ... νέοις* (nos: *jungen Leuten*). Pol. II. 378. A: *πρὸς ἄφρονάς τε καὶ νέους.* VI. 492. B: *καὶ νέους καὶ πρεσβυτέρους.* Theag. 127. E: *νέους ἀνθρώπους.* Legg. VIII. 835. D: *νέους τε καὶ νέας.* Tim. 21. B: *ἅτε ... νέα κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὄντα τὰ Σόλωνος* (*ποιήματα*) ... *ᾔσαμεν.* Prot. 310. E: *ἐγὼ γὰρ ... νεώτερός εἰμι.* Phil. 15. E. Conv. 180. A: *νεώτερος πολύ.* D: *ἡ δὲ νεωτέρα.* Legg. XI. 930. C. Polit. 270. E: *νεώτερον καὶ ἁπαλώτερον ἐφύετο.* Euth. init. *τί νεώτερον ... γέγονεν —;* Conv. 181. C: *ἀπὸ τῆς θεοῦ νεωτέρας ... οὔσης πολὺ ἢ τῆς ἑτέρας.* Phaedr. 227. C: *πρεσβυτέρῳ ἢ νεωτέρῳ.* Legg. XII. 950. D: *νεωτέρῳ ἐτῶν τετταράκοντα.* Pol. II. 380. B: *μήτε νεώτερον μήτε πρεσβύτερον.* Tim. 34. C: *τὴν ... ψυχὴν οὐχ ὡς νῦν ὑστέραν ἐπιχειροῦμεν λέγειν, οὕτως ἐμηχανήσατο καὶ ὁ θεὸς νεωτέραν.* Prot. 310. B: *μή τι νεώτερον ἀγγέλλεις;* Tim. 38. A. Ep. VII. 349. A: *οἶδε πεφόβηνται μή τι σὺ παρὰ τὰ χθὲς ὡμολογημένα ποιήσῃς ... νεώτερον.* Phil. 13. D: *φανούμεθά γε νεώτεροι* (*rudiores*) *τοῦ δέοντος.* Apol. 39. D: *ὅσῳ νεώτεροί εἰσι.* Pol. V. 465. A: *νεωτέρων πάν-*

των ἄρχειν. III. 412. C: νεωτέρους ... τοὺς ἀρχομένους. Legg. VII. 802. B: μὴ νεωτέρους πεντήκοντα ἐτῶν. Parm. 137. B: ἢ ὁ νεώτατος (*minimus natu*); Conv. 195. A: νεώτατος θεῶν. Parm. 137. C: τὸν νεώτατον λέγων. Conv. 195. C: νεώτατον ... θεῶν. Pol. V. 459. B: ἐκ τῶν νεωτάτων ἢ ἐκ τῶν γεραιτάτων cet. Legg. VII. 789. A: τοῖς ἄρτι γεγονόσι καὶ νεωτάτοις. Gorg. 521. E: τοὺς νεωτάτους ὑμῶν διαφθείρει. Pol. V. 467. E: ὡς νεωτάτους.

νεοτελής, ὁ ἡ, *recens initiatus.* Phaedr. 250. E: ὁ ... μὴ νεοτελής.

νεότης, ἡ, *iuventus* (*iuvenilis aetas* et *iuvenes*, ut vern. *die Jugend*). Pol. I. 329. D: καὶ γῆρας ... καὶ νεότης. Soph. 222. A: πλούτου καὶ νεότητος οἷον λειμῶνας ἀφθόνους. Ep. VII. 324. D. Pol. I. 329. A: τὰς ἐν τῇ νεότητι ἡδονὰς ποθοῦντες. Legg. XII. 946. A. II. 657. D: τοῖς δυναμένοις ἡμᾶς ὅτι μάλιστα εἰς τὴν νεότητα μνήμῃ ἐπεγείρειν. XI. 934. A. Ep. VII. 328. A. **temeritas* vel *petulantia* (quippe iuventutis propria). Legg. IV. 716. A: ἅμα νεότητι καὶ ἀνοίᾳ (ἐπαιρόμενος). Apol. 26. E: ὕβρει τινὶ καὶ ἀκολασίᾳ καὶ νεότητι. Phaedr. 252. B: διὰ νεότητα.

νεότμητος, ὁ ἡ, *recens sectus.* Tim. 80. D: νεότμητα ... καὶ ἀπὸ ξυγγενῶν ὄντα (τὰ τῆς τροφῆς νάματα).

νεοττιά, ἡ, *nidus.* Pol. VIII. 548. A: ἀτεχνῶς νεοττιὰς (v. νεοττίας) ἰδίας.

νεοττός, ὁ, *pullus.* Legg. VI. 776. A: οἷον νεοττῶν γέννησιν καὶ τροφήν.

νεουργός, ὁ, ἡ, *recens factus* et in univ. *recens* vel *novus.* Legg. VI. 495. E: νεουργὸν ἱμάτιον ἔχοντος.

νέρθε, *subtus.* Ion. 539. A. (Hom.).

νέρτεροι, οἱ, *inferi.* Locr. 104. D: δυςδαίμοσι νερτέροις.

νεύρινος, η, ον, *e fibris confectus.* Polit. 279. E: τὰ μὲν νεύρινα (περικαλύμματα) φυτῶν ἐκ γῆς.

νεῦρον, τό, *nervus.* Tim. 82. C: νεῦρον ... ἐξ ἰνῶν διὰ τὴν ξυγγένειαν (γίγνεται). Ib. νεύρου. Phaed. 80. D: ὀστᾶ τε καὶ νεῦρα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα. 99. A. Tim. 82. C: κατὰ φύσιν γὰρ σάρκες ... καὶ νεῦρα ἐξ αἵματος γίγνεται. Legg. I. 644. E: οἷον νεῦρα ἢ σμήρινθοί τινες. Phaed. 98. C: ὅτι ξύγκειταί μοι τὸ σῶμα ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων. Tim. 74. B. Legg. XII. 945. C: νεύρων ἐπιτόνους. Tim. 75. C: σαρξὶ ... καὶ νεύροις. Legg. I. 644. E: τοῖς ἄλλοις νεύροις. Phaed. 98. D: χαλῶντα καὶ ξυντείνοντα τὰ νεῦρα. Pol. III. 411. B: ἕως ἂν ... ἐκτέμῃ (τὸν θυμὸν) ὥσπερ νεῦρα ἐκ τῆς ψυχῆς. Tim. 75. C. 84. E. Etiam plantarum *fibrae* νεῦρα dicuntur. Polit. 280. C: ὁπόσα φυτῶν ... νεῦρα κατὰ λόγον εἴπομεν.

νευρορράφος, ὁ, *sutor* (sutor veteramentarius ap. Sueton., vern. *Schuhflicker*). Pol. IV. 421. A: νευρορράφοι (sic

Vind. F. Vulgo *νευροῤῥάφοι*) *γὰρ φαῦλοι γενόμενοι … πόλει οὐδὲν δεινόν.*

νευρορραφῶ, *calceos consuo.* Euthyd. 294. B: *ἦ καὶ νευρορραφεῖν* (sic Cl. Vulgo *νευροῤῥαφεῖν*) *δυνατὼ ἐστον;*

νευρώδης, *ὁ ἡ*, *nervosus.* Tim. 75. B: *νευρώδη … κεφαλήν.*

νεῦσις, *ἡ*, *inclinatio.* Locr. 100. D: *τᾷ εἰς τὸ μέσον καὶ ἀπὸ τῶ μέσω νεύσει.*

νευστικός, *ή*, *όν*, *nans.* Soph. 220. A: *νευστικοῦ ζώου.* 221. E: *νευστικοῦ μέρους.* Ib. *περὶ τὰ νευστικὰ τῶν ἐνύδρων.*

νεύω, *nuto* vel *adnuo* (vern. *winken*). Phaed. 117. A: *ἔνευσε τῷ παιδὶ πλησίον ἑστῶτι.* **inclino*, *tendo.* Legg. XII. 945. D: *οὐκ εἰς ταὐτὸν ἔτι νεύουσαι.*

νέφος, *τό*, *nubes.* Tim. 49. C: *νέφος καὶ ὁμίχλην.* Epin. 987. A: *νεφῶν καὶ ὑδάτων.*

νεφροί, *οἱ*, *renes.* Tim. 91. A: *ὑπὸ τοὺς νεφρούς.*

νέω, *no* vel *nato.* Pol. V. 453. D: *ὅμως γε νεῖ οὐδὲν ἧττον.* Gorg. 511. C: *ἡ τοῦ νεῖν ἐπιστήμη.* Legg. III. 689. D: *ἂν καὶ τὸ λεγόμενον μήτε γράμματα μήτε νεῖν ἐπίστωνται* (v. *ἐπιστῶνται*). Pol. VII. 529. C: *ἐξ ὑπτίας νέων.* V. 453. D: *ἡμῖν νευστέον.*

νέω, *neo.* Polit. 282. E: *τὰ νηθέντα.*

νεωκόρος, *ὁ*, *aedituus.* Legg. VI. 759. B *νεωκόρους γίγνεσθαι τοῖς θεοῖς.* XII. 953. A: *ἱερέας τε καὶ νεωκόρους.*

νεωκορῶ, *templum verro*, h. e. *spolio.* Pol. IX. 574. D: *ἱερόν τι νεωκορήσει.*

νεώρια, *τά*, *navalia.* Gorg. 455. D: *ὅτι τὰ νεώρια ταῦτα … ἐκ τῆς Θεμιστοκλέους συμβουλῆς γέγονε.* 469. E: *τά γε Ἀθηναίων νεώρια.* Critia 117. D: *τὰ … νεώρια τριήρων μεστὰ ἦν.* Gorg. 455. B: *νεωρίων.* 514. A. 519. A. Alc. I. 134. B. Gorg. 517. C: *ναῦς … καὶ νεώρια.* Critia 115. C: *τοὺς λιμένας καὶ τὰ νεώρια* cet.

νεώς, *ὁ* (i. q. *ναός*) *templum.* Critia 116. C: *τοῦ … Ποσειδῶνος αὐτοῦ νεὼς ἦν.* Prot. 343. B: *εἰς τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς.* Critia 116. D. E. Alc. I. 129. A: *εἰς τὸν ἐν Πυθοῖ νεών.* Ax. 367. C.

νεώσοικοι, *οἱ*, *stationes navium*, *navalia.* Critia 116. B: *ἀπειργάζοντο νεωσοίκους κοίλους διπλοῦς ἐντός.*

νεωστί, *nuper*, *non ita pridem.* Prot. 318. B: *τοῦ νῦν νεωστὶ* (ut Lat. *nunc nuper*) *ἐπιδημοῦντος.* Gorg. 523. B: *ἐπὶ Κρόνου καὶ ἔτι νεωστὶ τοῦ Διὸς τὴν ἀρχὴν ἔχοντος.* Crat. 409. A: *ὃ ἐκεῖνος νεωστὶ ἔλεγεν.* Conv. 172. C: *εἰ νεωστὶ ἡγεῖ τὴν συνουσίαν γεγονέναι ταύτην.* Pol. VI. 495. E: *νεωστὶ … ἐκ δεσμῶν λελυμένου.* IX. 574. B: *ἕνεκα νεωστὶ φίλης καὶ οὐκ ἀναγκαίας ἑταίρας γεγονυίας.* Tim. 81. C. Legg. III. 694. E. al. Ut Lat. *nuper*, etiam in tempore ponitur

longiore. Gorg. 503. C: Περικλέα τουτονὶ τὸν νεωστὶ (ante annos plus quam viginti) τετελευτηκότα.

νεωτερίζω, *novo; rebus novis studeo.* Legg. XII. 952. E: φυλάττοντας μή νεωτερίζῃ τίς τι τῶν τοιούτων ξένων. Pol. IV. 424. B: τὸ μὴ νεωτερίζειν περὶ γυμναστικήν τε καὶ μουσικὴν παρὰ τὴν τάξιν. VIII. 565. B: κἂν μὴ ἐπιθυμῶσι νεωτερίζειν. Ep. VII. 347. C: σὲ δὲ νεωτερίζειν μηδέν πω τῶν περὶ ἐκεῖνον. Legg. VII. 798. C: τοὺς παῖδας τοὺς ἐν ταῖς παιδιαῖς νεωτερίζοντας.

νεωτερισμός, ὁ, rerum novarum studium. Pol. VIII. 555. D: νεωτερισμοῦ ἐρῶντες. IV. 422. A: πρὸς τῷ νεωτερισμῷ. Ib. ὡς τοῦ μὲν τρυφὴν ... καὶ νεωτερισμὸν ἐμποιοῦντος cet. Legg. VI. 758. C: τῶν ... νεωτερισμῶν ἕνεκα παντοδαπῶν εἰωθότων ἀεὶ γίγνεσθαι.

νεωτέρως, acrius, vehementius. Legg. X. 907. C: προθυμία ... διὰ ταῦτα νεωτέρως εἰπεῖν ἡμῖν γέγονεν.

νή, Lat. *per*, ut νὴ Δία vel νὴ τὸν Δία (Prot. 312. A. Theaet. 148. C. Crat. 408. B. Pol. I. 332. A. V. 469. E. VII. 534. D. Apol. 39. C. al.), νὴ τὴν Ἥραν (Phaedr. 230. A. Theaet. 154. D. Hipp. mai. 287. A.), νὴ τοὺς θεούς (Prot. 310. B. Gorg. 481. C. Pol. VII. 531. A. Theag. 130. B. Lach. 197. A.). Polit. 257. B: νὴ τὸν ἡμέτερον θεὸν ... τὸν Ἄμμωνα. Pol. III. 399. E: νὴ τὸν κύνα. Id. IX. 592. A.

νηέω, colligo. Hipp. min. 370. B. (Hom.).

νήθω, neo. Polit. 289. C: περὶ τὸ νήθειν τε καὶ ξαίνειν.

νῆμα, τό, filum. Polit. 282. E: τὸ ... στερεὸν νῆμα γενόμενον.

νηνεμία, ἡ, tranquillitas vel *tranquillum.* Phaed. 77. E: ὅταν τύχῃ τις μὴ ἐν νηνεμίᾳ, ἀλλ' ἐν μεγάλῳ τινὶ πνεύματι ἀποθνήσκων. Conv. 197. C: νηνεμίαν. Theaet. 153. C: νηνεμίας τε καὶ γαλήνας.

νήπιος, α, ον, infans. Ax. 366. D: οὐ κατὰ μὲν τὴν πρώτην γένεσιν τὸ νήπιον κλάει —; 365. C: νηπίου δίκην. 367. A: νηπίων ... φόβητρα.

νηπιότης, ἡ, infantia. Legg. VII. 808. E: παιδίας καὶ νηπιότητος χάριν.

νηποινεί, impune. Legg. IX. 874. C: νηποινεὶ (plur. codd. νηποινὶ) τεθνάτω ὑπό τε τοῦ ὑβρισθέντος βίᾳ cet.

νῆσις, ἡ, nendi actio. Pol. X. 620. E: ἐπὶ τὴν τῆς Ἀτρόπου ... νῆσιν.

νῆσος, ἡ, insula. Tim. 24. E: ἡ ... νῆσος. Critia 114. A. 115. B. Tim. 25. A: κρατοῦσα ... ἁπάσης τῆς νήσου. Critia 116. A. Tim. 25. E: ἐν ... τῇ Ἀτλαντίδι νήσῳ ταύτῃ. Critia 117. C. Tim. 24. E: νῆσον ... πρὸ τοῦ στόματος εἶχεν. Critia 113. C. Gorg. 523. B: οἱ ἐκ μακάρων νήσων ἰόντες. Critia 114. C. Menex. 239. E. Phaed. 111. A: ἐν νήσοις. Gorg. 523. B: ἐς μακάρων νήσους. Id. 526. C. Conv. 179. E. 180. B. Pol. VII. 540. B.

νηστικός, ή, όν, nendi peritus; fem. *nendi peritia.* Polit. 282. A: ξαντική γε καὶ νηστική.

νηφαντικός, ή, όν, sobrium reddens. Phil. 61. C: τὴν ... τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον (κρήνην).

νήφω, sobrius sum, trop., ut Lat. *sobrius sum, sapio.* Legg. XI. 918. D: νήφει καὶ πρότερον αἱρεῖται τοῦ πολλοῦ τὸ τοῦ μέτρου ἐχόμενον. Conv. 213. E: δοκεῖτε γάρ μοι νήφειν. 222. C. Phaedr. 240. E: νήφοντος. Legg. I. 640. E: ἄρχοντος νήφοντος χωρὶς πραττόμενον. VI. 773. D: κολαζόμενος ... ὑπὸ νήφοντος ἑτέρου θεοῦ. I. 640. D: οὐκοῦν νήφοντά τε καὶ σοφὸν ἄρχοντα μεθυόντων δεῖ καθιστάναι —; Ep. VII. 340. D: ἥτις ἂν αὐτὸν μάλιστα ... ἐν αὐτῷ νήφοντα ἀπεργάζηται. Critia 121. A: νήφοντες. Legg. II. 672. A. Conv. 214. C: μεθύοντα ... ἄνδρα παρὰ νηφόντων λόγους παραβάλλειν. Legg. II. 672. A: τοῖς μὴ νήφουσιν. Pol. III. 396. A: μεθύοντας ἢ καὶ νήφοντας. Legg. II. 671. E: τοὺς ... νήφοντας τῶν μὴ νηφόντων στρατηγούς.

νίζω, lavo. Ax. 366. C: ἁ ... χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει (Epicharm.).

νίκη, ἡ, victoria (etiam in iudicio al.) Pol. V. 465. D: ἡ ... τῶνδε νίκη καλλίων. Legg. I. 641. A: νίκη πολέμου. Pol. IX. 586. D: πλησμονὴν τιμῆς τε καὶ νίκης ... διώκων. Legg. II. 665. E: οἱ περὶ νίκης χοροὶ ἀγωνιζόμενοι. VIII. 840. C: τῆς τῶν ἡδονῶν νίκης ἐγκρατεῖς ὄντας. Menex. 242. D: μέχρι νίκης ... πολεμεῖν. Pol. IX. 582. E: νίκη καὶ ἀνδρείᾳ. Legg. I. 627. A. Ep. VII. 333. C: μάλα ἀτόπῳ τε καὶ αἰσχρᾷ νίκῃ. Pol. V. 465. D: νίκην ... νικῶσι ξυμπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν. Legg. I. 638. A: νίκην τε καὶ ἧτταν λέγοντες μάχης. 647. B: τὴν ἐν τῷ πολέμῳ νίκην. XI. 937. C: τὴν νίκην τῷ ἑλόντι πεποιηκέναι. I. 641. C: νῖκαι ... ἀνθρώποις πολλαὶ δὴ τοιαῦται γεγόνασί τε καὶ ἔσονται. 626. E: πασῶν νικῶν πρώτη τε καὶ ἀρίστη. 638. B: νίκας ... καὶ ἥττας. 641. C: διὰ πολέμων νίκας. VIII. 834. A: τὰ γέρα καὶ τὰς νίκας διαμένειν. Lys. 205. C.

νικητήριον, τό, palma, praemium. Legg. XII. 943. C: στέφανον δὲ τὸ νικητήριον ἑκάστοις εἶναι θαλλοῦ. Pol. X. 613. B: τὰ ... παρὰ θεῶν τοιαῦτ' ἄττ' ἂν εἴη νικητήρια τῷ δικαίῳ. Phil. 22. C: τῶν ... νικητηρίων πρὸς τὸν κοινὸν βίον οὐκ ἀμφισβητῶ πω ὑπὲρ νοῦ. E: τῶν γὰρ νικητηρίων πέρι μαχομένη κεῖται. Phaedr. 245. A: ἀλλὰ τόδε πρὸς ἐκείνῳ δείξας φερέσθω τὰ νικητήρια. (Legg. II. 657. E: τὰ νικητήρια φέρειν. VII. 800. D. Euthyd. 305. D: τὰ νικητήρια ... οἴσεσθαι.) Pol. X. 612. D: ἵνα καὶ τὰ νικητήρια κομίσηται. Legg. II. 658. A: θεὶς νικητήρια. VIII. 829. C: νικητήρια ... καὶ ἀριστεῖα ἑκάστοισι τούτων δεῖ διανέμειν. 832. E: θετέον ἆθλα νικητήρια (ἆθλα καὶ νικητήρια?). 833. C. XII. 964. B: (ὃς) νικητήρια τούτων αὐτῶν εἴληφεν.

νικηφόρος, ὁ, ἡ, victor (subst. et adiect.). Phil. 27. D:

ὁ νικηφόρος οὗτος βίος. Legg. V. 730. D: ἀναγορευέσθω νικηφόρος ἀρετῇ. Pol. X. 621. D: ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι. Legg. XII. 953. D: τῶν νικηφόρων τινὸς ἐπ' ἀρετῇ.

νικῶ, vinco, supero; superior sum; praesto; pass. *succumbo, cedo.* Polit. 303. B: ἐν δημοκρατίᾳ νικᾷ (*praestat*) ζῆν. Phil. 12. A: νικᾷ ... φρόνησις τὴν ἡδονήν. Pol. IX. 588. A. Legg. VII. 801. A: νικᾷ γὰρ πάσαισι ταῖς ψήφοις οὗτος ὁ νόμος. Pol. V. 465. D: νίκην ... νικῶσι. Legg. I. 627. A. II. 658. C: ἔχομεν εἰπεῖν τίς ἂν νικῷ δικαίως; Conv. 179. A: οἱ τοιοῦτοι νικῷεν ἂν ... πάντας ἀνθρώπους. Pol. III. 397. D: ἐὰν ἡ ἐμὴ νικᾷ. (Id. Legg. IX. 862. B.) Legg. IV. 715. C: ὃς δ' ἂν ... νικᾷ ταύτην τὴν νίκην ἐν τῇ πόλει. X. 890. A: ὅ τί τις ἂν νικᾷ βιαζόμενος. Menex. 247. A: ἂν ... νικῶμεν ὑμᾶς ἀρετῇ. Phil. 12. A: ἐμοὶ μὲν πάντως νικᾶν ἡδονὴ δοκεῖ. 20. C. Pol. IX. 581. A: πρὸς τὸ κρατεῖν ... καὶ νικᾶν cet. Legg. I. 626. E: τὸ νικᾶν αὐτὸν αὑτόν. Phil. 67. A: τῇ τοῦ νικῶντος ἰδέᾳ. Conv. 213. E: νικῶντα ἐν λόγοις πάντας ἀνθρώπους. Legg. IX. 856. C: τὴν πλήθει νικῶσαν (ψῆφον). X. 904. B: νικῶσαν ἀρετήν. Gorg. 456. A: ὅτι οἱ ῥήτορές εἰσιν ... οἱ νικῶντες τὰς γνώμας περὶ τούτων (*quorum sententia vincit*). Legg. I. 634. B: νικῶντας ... ἃ δεῖ νικᾶν. Gorg. 487. C: ὅτι ἐνίκα ἐν ὑμῖν τοιάδε τις δόξα. Menex. 242. E: μεθ' ὧν τότε τοὺς βαρβάρους ἐνίκων κοινῇ. Apol. 36. D: εἴ τις ὑμῶν ἵππῳ ... νενίκηκεν Ὀλυμπίασιν. Phaedr. 256. B: τῶν τριῶν παλαισμάτων ... ἓν νενικήκασιν. Legg. III. 692. D: ὡς οὐ νικῶντές γε οἱ τότε ... καλὰς νενικήκασι μάχας. Theaet. 164. C: πρὶν νενικηκέναι. (Id. Lys. 205. D.) Legg. III. 685. E. Epin. 988. E. Pol. IX. 583. B: δὶς νενικηκώς. Legg. II. 658. D: τίς ... ὀρθῶς ἂν νενικηκὼς εἴη cet. XII. 964. C: τοῦ πᾶσαν ἀρετὴν νενικηκότος. Lys. 205. E: ὥσπερ νενικηκότι. Ep. VII. 330. B: ὁ δ' ἐνίκησεν ἀντιτείνων. Menex. 243. D: ἐνικήσαμεν ... τὴν τότε ναυμαχίαν. Ib. ἡμεῖς ... αὐτοὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἐνικήσαμεν καὶ ἡττήθημεν. Phaed. 89. C: πρὶν ἂν νικήσω. Legg. VIII. 839. A: ἐὰν καὶ περὶ τὰς ἄλλας νικήσῃ δικαίως. XII. 955. A. Pol. V. 469. C: ἐπειδὰν νικήσωσιν. Legg. III. 699. B: τὸ νικῆσαι μαχομένους. Lach. 191. C: οὕτω νικῆσαι τὴν ἐκεῖ μάχην. Phaedr. 238. C: νικήσασα ἀγωγή. Legg. XII. 958. B: τῷ νικήσαντι. 955. A: νικήσαντα γράφειν ἐν ἱεροῖς. Pol. VIII. 557. A: νικήσαντες. Ep. VII. 337. C: μήτε νικήσασι μήτε νικηθεῖσι νέμειν πλέον. Theag. 128. E: ὅτι οὐ νικήσω. Ion. 530. B: ἄγε δὴ ὅπως καὶ τὰ Παναθήναια νικήσομεν. Legg. I. 626. B: πάντα ... τὰ τῶν νικωμένων ἀγαθὰ τῶν νικώντων γίγνεσθαι. Ep. VII. 337. C: τῶν νενικημένων. Legg. XII. 956. D: νικηθείς (*si causam perdiderit*). Tim. 56. E: μαχόμενον καὶ νικηθέν. Legg. XI. 914. D: τὸν νικηθέντα. Tim. 57. B: νικηθέντα.

νίτρον, τό, (v. *λίτρον*). Locr. 99. C.

νοερός, ά, όν, mentis compos. Locr. 99. E: *τὸ μὲν λογικόν ἐστι καὶ νοερόν.* Alc. I. 133. C: *ἔχομεν ... εἰπεῖν ὅ τί ἐστι τῆς ψυχῆς νοερώτερον* (v. *θειότερον*) *ἢ τοῦτο περὶ ὃ τὸ εἰδέναι τε καὶ φρονεῖν ἐστίν;*

νόημα, τό, cogitatio. Parm. 132. B: *μὴ τῶν εἰδῶν ἕκαστον τούτων ᾖ νόημα.* Ib. *νόημα ... οὐδενός.* C: *ὃ ἐπὶ πᾶσιν ἐκεῖνο τὸ νόημα ἐπὸν νοεῖ.* B: *ἓν ἕκαστόν ἐστι τῶν νοημάτων.* C: *ἐκ νοημάτων ἕκαστον εἶναι.* Ib. *νοήματα ὄντα ἀνόητα εἶναι.* **consilium.* Polit. 260. D: *τἀλλότρια νοήματα παραδεχόμενον.* **animus.* Conv. 197. E: *ἣν ᾄδει θέλγων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα.* Etiam *ratio.* Men. 95. E. (Theogn.).

νόησις, ἡ, intelligentia, ratio. Crat. 411. D: *ῥοῦ νόησις.* Ib. *αὐτὸ ἡ νόησις τοῦ νέου ἐστὶν ἕσις.* Pol. VII. 524. C. Tim. 52. A: *τοῦτο ὃ δὴ νόησις εἴληχεν ἐπισκοπεῖν.* Def. 414. A: *νόησις ἀρχὴ ἐπιστήμης.* Pol. VII. 523. B: *νοήσεως ... παρακλητικόν.* 524. D: *οὐκ ἐγερτικὰ τῆς νοήσεως.* 525. C: *τῇ νοήσει αὐτῇ.* 529. B: *ἡγεῖσθαι ἂν αὐτὸν νοήσει, ἀλλ' οὐκ ὄμμασι θεωρεῖν.* Tim. 28. A: *τὸ ... νοήσει μετὰ λόγου περιληπτόν.* Crat. 407. B: *θεοῦ νόησιν.* Ib. *τὴν ἐν τῷ ἤθει νόησιν.* Pol. VI. 511. D: *νόησιν ... ἐπὶ τῷ ἀνωτάτω* (*λαβέ*). VII. 522. E: *τῶν πρὸς τὴν νόησιν ἀγόντων.* B. 524. B: *λογισμόν τε καὶ νόησιν ψυχὴ παρακαλοῦσα.* 534. A: *ξυναμφότερα δ' ἐκεῖνα* (*ἐπιστήμην* et *διάνοιαν*) *νόησιν* (*ἀρέσκει καλεῖν*). Etiam *mens* (Ep. I. 310: *ὁμοφραδμων νόησις.* Ex poëta) et *cogitatio.* Sis. 388. B: *ὥσπερ ἐν νοήσει τινὶ εἶναι τοῦτο* (*τούτου?*).

νοητός, ή, όν, sub intelligentiam cadens; qui ratione intelligitur. Tim. 48. E: *νοητὸν καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὄν.* 92: *εἰκὼν τοῦ νοητοῦ θεοῦ.* Pol. VI. 509. D: *τὸ μὲν νοητοῦ γένους τε καὶ τόπου, τὸ δ' αὖ ὁρατοῦ* (*εἶναι*). 510. B: *τὴν τοῦ νοητοῦ τομήν.* VII. 532. B: *τότε δὴ ἐπ' αὐτῷ γίγνεται τῷ τοῦ νοητοῦ τέλει.* Tim. 51. A. Pol. VI. 508. C: *ἐν τῷ νοητῷ τόπῳ.* Phaed. 80. B: *τῷ ... θείῳ καὶ ἀθανάτῳ καὶ νοητῷ ... ὁμοιότατον εἶναι ψυχήν.* Pol. VII. 517. C: *ἐν ... νοητῷ.* Tim. 39. E: *τῷ τελέῳ καὶ νοητῷ ζώῳ.* Epin. 981. C. Pol. VII. 517. B: *τὴν εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον τιθείς.* 532. A: *ὃν* (*νόμον*) *ὄντα νοητόν.* Phaed. 81. B: *τὸ ... νοητὸν καὶ φιλοσοφίᾳ αἱρετόν.* 83. B: *ὃ δὲ αὐτὴ* (*ἡ ψυχὴ*) *ὁρᾷ νοητόν τε καὶ ἀειδές* (*εἶναι*). Pol. V. 509. D: *ὁρατόν, νοητόν.* 511. A: *νοητὸν ... τὸ εἶδος.* Tim. 51. C: *μάτην ἑκάστοτε εἶναί τί φαμεν εἶδος ἑκάστου νοητόν.* Legg. X. 898. E. Tim. 31. A: *πάντα ὁπόσα νοητὰ ζῶα.* 37. A: *τῶν νοητῶν ἀεί τε ὄντων ὑπὸ τοῦ ἀρίστου ... γενομένη.* Pol. VI. 511. D: *καίτοι νοητῶν ὄντων μετὰ ἀρχῆς* (int. *τῶν ὑποθέσεων*). Soph. 246. B *νοητὰ ἄττα καὶ ἀσώματα εἴδη βιαζόμενοι τὴν ἀληθινὴν οὐσίαν εἶναι.* Tim.

30. C: τὰ ... νοητὰ ζῶα πάντα ἐκεῖνο (τὸ ζῶον) ἐν ἑαυτῷ περιλαβὸν ἔχει.

νόθος, η, ον et ὁ ἡ, *adulterinus; falsus.* Tim. 52. B: ἁπτὸν λογισμῷ τινὶ νόθῳ. Id. Locr. 94. B. Legg. V. 741. A: νόθῃ παιδείᾳ πεπαιδευμένους. Pol. V. 461. B: νόθον ... παῖδα. VII. 536. A: τὸν νόθον τε καὶ τὸν γνήσιον. Apol. 27. D: εἰ ... οἱ δαίμονες θεῶν παῖδές εἰσι νόθοι τινὲς ἢ ἐκ νυμφῶν cet. Pol. IX. 587. B: δυοῖν δὲ νόθοιν (ἡδοναῖν). Ib. τῶν νόθων. VII. 536. A: λανθάνουσι χωλοῖς τε καὶ νόθοις χρώμενοι. 535. D: οὐ γὰρ νόθους ἔδει ἅπτεσθαι, ἀλλὰ γνησίους. VI. 496. A: οὐ νόθα καὶ φαῦλα (γεννᾶν); Legg. VIII. 841. D: νόθα (σπέρματα) μὴ σπείρειν.

νομάς, ὁ, *nomas.* Eryx. 400. B: ἐν ... Σκύθαις τοῖς νομάσιν.

νομεύς, ὁ, *pastor;* in univ. *curator.* Pol. IV. 440. D: ὥσπερ κύων ὑπὸ νομέως ... ἀνακληθείς. Polit. 268. B: ὅταν αὐτὸν νομέα καὶ τροφὸν ἀγέλης ἀνθρωπίνης θῶμεν. 276. D: τὸν θεῖον ... νομέα ... καὶ τὸν ἀνθρώπινον ἐπιμελητήν. 271. D: οἷον νομῆς (v. νομεῖς) θεῖοι. Tim. 22. D: βουκόλοι νομεῖς τε. Critia 109. B: οἷον νομῆς (sic codd. plurimi pro v. νομεῖς) ποίμνια. Legg. III. 677. B: ὄρειοί τινες ... νομῆς (Par. A. al. Vulgo νομεῖς). De lege 321. B: νομεῖς τε καὶ ποιμένες ἀνδρῶν (Hom.). Theaet. 174. D: ἕνα τῶν νομέων ... ἤ τινα βουκόλον. Polit. 267. E: τὸ ... τῶν νομέων πάντων διάφορον καὶ τὸ τῶν βασιλέων θεασώμεθα. 268. B. Tim. 24. A. Legg. X. 906. B. Polit. 267. E: τοῖς περὶ τἀνθρώπινα νομεῦσιν, οὓς πολιτικοὺς ἐκαλέσαμεν. 275. D. Pol. III. 399. D. II. 370. D: εἰ αὐτοῖς βουκόλους τε καὶ ποιμένας τούς τε ἄλλους νομέας προσθεῖμεν. **qui distribuit.* De lege 317. D: ὁ γεωργὸς ἄρα νομεὺς ἀγαθὸς τούτων (τῶν σπερμάτων). Ib. κρουμάτων ἐπὶ τὰ μέλη ἀγαθὸς νομεύς. 321. B. (explic. ἀγαθὸς καὶ νόμιμος, h. e. legis lator). C. D: ὁ ἀγαθὸς νομοθέτης καὶ νομεύς. In univ. *dator.* Legg. XI. 931. D: οὐκ ἄν ποτε δίκαιοι νομεῖς εἶεν ἀγαθῶν.

νομευτικός, ή, όν, *pastoralis.* Polit. 267. B: νομευτικὴν (v. νομευτικῆς) ἐπιστήμην προσαγορεύων. D: τῶν νομευτικῶν ἡμῖν πολλῶν φανεισῶν ... τεχνῶν.

νομεύω, *pasco.* Polit. 265. D: ὅτι ... ἀγέλην ... νομεύει. 271. E: καθάπερ νῦν ἄνθρωποι ... ἄλλα γένη φαυλότερα αὐτῶν νομεύουσι. 295. E: ὁπόσαι (ἀγέλαι) κατὰ πόλιν ἐν ἑκάσταις νομεύονται.

νομή, ἡ, *distributio.* Legg. VIII. 848. B: τὴν τῆς ὁμοιότητος ἰσότητα ἡ νομὴ πᾶσιν ἀποδιδότω τὴν αὐτήν. V. 736. C: νομῆς (γῆς νομῆς?) πέρι. VIII. 848. C: κύριος ἔστω τῆς νομῆς δούλοις τε καὶ ἐλευθέροις. V. 737. E: ἀμυνοῦντες τῇ νομῇ. Prot. 321. C: ἐπισκεψόμενος τὴν νομήν. **pastus, pabulum.* Phaedr. 248. B: ἡ ... προσήκουσα ψυχῆς

τῷ ἀρίστῳ νομὴ ἐκ τοῦ ἐκεῖ λειμῶνος τυγχάνει οὖσα. Critia 114. E: *νομὴ ... τοῖς τε ἄλλοις ζώοις ... παρῆν ἄδην.* Legg. III. 679. A: *νομῆς γὰρ οὐκ ἦν σπάνις.* Tim. 80. E: *νομὴν σαρκῶν καὶ ξύμπαντος τοῦ σώματος.* Critia 111. C: *νομὴν δὲ βοσκήμασιν ἀμήχανον ἔφερε.*

νομίζω, existimo, puto, sentio, statuo. Phaedr. 230. E: *ὡς νομίζω συμφέρειν ἡμῖν γενομένων τούτων.* 234. E: *ἐγὼ ... ἱκανά μοι νομίζω τὰ εἰρημένα.* Apol. 26. C: *καὶ αὐτὸς ἄρα νομίζω εἶναι θεούς.* Parm. 128. E: *οὐ νομίζεις εἶναι αὐτὸ καθ' αὑτὸ εἶδός τι ὁμοιότητος —;* Conv. 202. D: *ὅτι καὶ σὺ Ἔρωτα οὐ θεὸν νομίζεις.* Pol. V. 479. A: *πολλὰ ... τὰ καλὰ νομίζει.* Apol. 24. B: *οὓς (θεοὺς) ἡ πόλις νομίζει.* Menex. 237. D: *ὃ (ζῶον) δίκην καὶ θεοὺς μόνον νομίζει.* Crat. 437. C: *ἃ νομίζομεν ἐπὶ τοῖς κακίστοις ὀνόματα εἶναι.* Legg. X. 885. C: *ἡμῶν ... οἱ μὲν τὸ παράπαν θεοὺς οὐδαμῶς νομίζουσιν, οἱ δὲ μηδὲν ἡμῶν φροντίζειν.* Phaedr. 258. C: *οἱ ἔπειτα γιγνόμενοι ταὐτὰ ταῦτα περὶ αὐτοῦ νομίζουσι.* Legg. X. 886. A: *ὅτι πάντες ... νομίζουσιν εἶναι θεούς.* De lege 316. D: *πότερον ... οἱ ἐπιστήμονες ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν νομίζουσιν, ἢ ἄλλοι ἄλλα;* Gorg. 482. A: *νόμιζε ... καὶ παρ' ἐμοῦ χρῆναι ἕτερα τοιαῦτα ἀκούειν.* Phil. 63. E: *σχεδὸν οἰκείας (ἡδονὰς) ἡμῖν νόμιζε.* Legg. XII. 955. B: *τὸν αὐτὸν φίλον τε καὶ ἐχθρὸν νομιζέτω πᾶς τῇ πόλει.* Polit. 262. D: *ἢ τὸν (ἢ εἰ τὸν?) ἀριθμόν τις αὖ νομίζοι κατ' εἴδη δύο διαιρεῖν* cet. Pol. VII. 515. C: *οἱ τοιοῦτοι οὐκ ἂν ἄλλο τι νομίζοιεν τὸ ἀληθὲς ἢ τὰς τῶν σκευαστῶν σκιάς.* Theaet. 167. C: *ἕως ἂν αὐτὰ* (int. *δίκαια καὶ καλὰ*) *νομίζῃ.* Phaedr. 233. B: *ἀνιαρὰ ποιεῖ νομίζειν.* Polit. 270. C: *μεγίστας ... μεταβολὰς χρὴ νομίζειν γίγνεσθαι τότε* cet. Phil. 55. D: *τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν* cet. Pol. V. 469. D: *γυναικείας ... διανοίας τὸ πολέμιον νομίζειν τὸ σῶμα τοῦ τεθνεῶτος.* Legg. X. 908. C: *τὸ ... μὴ νομίζειν θεούς.* Apol. 18. C. Pol. V. 476. C: *ὁ ... καλὰ μὲν πράγματα νομίζων, αὐτὸ δὲ κάλλος μήτε νομίζων* cet. Legg. IX. 879. C: *νομίζων ὡς πατέρα ἢ μητέρα.* X. 908. E: *τὸ θεοὺς νόμιζον ἀμελεῖν* (*εἶδος*). Gorg. 472. D: *ἄλλο τι ὡς οὕτω σου νομίζοντος διανοώμεθα;* Legg. X. 899. C: *τῷ ... μὴ νομίζοντι θεοὺς ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.* Phaedr. 257. D: *νομίζοντα* (*ita sentientem*, i. q. *serio*) *λέγειν ἃ ἔλεγεν.* Euth. 3. B: *ὡς ... τοὺς ... ἀρχαίους (θεοὺς) οὐ νομίζοντα.* Conv. 175. B: *νομίζοντες καὶ ἐμὲ ὑφ' ὑμῶν κεκλῆσθαι ἐπὶ δεῖπνον* cet. Pol. X. 621. C: *νομίζοντες ἀθάνατον τὴν ψυχήν.* Legg. III. 679. C: *τὰ λεγόμενα ἀληθῆ νομίζοντες.* Euth. 5. E. De lege 320. B: *ἐποίει ... ἄλλα παρ' ἃ ἐνόμιζεν.* Critia 116. E: *τοσαύτας ... ἐνόμιζον αὐτὰς οἱ τότε εἶναι.* Soph. 265. D: *ταύτῃ καὶ αὐτὸς νενόμικα.* 228. A: *νόσον ἴσως καὶ στάσιν οὐ ταὐτὸν νενόμικας.* 227. B: *σεμνότερον δέ τι τὸν ...· δηλοῦντα θηρευτικὴν οὐ-*

δὲν νενόμικεν. Legg. I. 647. B. Polit. 293. B: τοὺς ἰατροὺς ... οὐχ ἥκιστα νενομίκαμεν cet. Legg. I. 637. E: καλὸν ... ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Phil. 44. C: νενομικότων οὐδὲν ὑγιές. Charm. 155. D: ἐνόμισα σοφώτατον εἶναι ... τὰ ἐρωτικά. Prot. 322. A: ζώων μόνον θεοὺς ἐνόμισε. Alc. I. 114. B: ἐμὲ ἐκκλησίαν νόμισον καὶ δῆμον. Riv. 133. B: οὐδ' ἂν ἄνθρωπον νομίσαιμι ἐμαυτὸν εἶναι. Legg. IV. 714. B: μὴ δὴ φαύλου πέρι νομίσῃς εἶναι τὴν νῦν ἀμφισβήτησιν. Epin. 986. B: νομίσῃ. Gorg. 455. C: ἐμὲ νῦν νόμισον καὶ τὸ σὸν σπεύδειν. Euthyd. 277. E. Pol. VII. 518. B: δεῖ ... ἡμᾶς τοιόνδε νομίσαι περὶ αὐτῶν. 529. B: ἐγὼ ... οὐ δύναμαι ἄλλο τι νομίσαι ἄνω ποιοῦν ψυχὴν βλέπειν μάθημα ἢ ἐκεῖνο cet. Gorg. 452. D: νομίσας ... ἐρωτᾶσθαι καὶ ὑπ' ἐκείνων καὶ ὑπ' ἐμοῦ. Pol. VII. 518. A. Tim. 33. B: νομίσας μυρίῳ κάλλιον ὅμοιον ἀνομοίου. Phaedr. 244. C: ὡς καλοῦ ὄντος ... οὕτω νομίσαντες ἔθεντο. Polit. 285. A: ὅμοια νομίσαντες. Pol. V. 463. C: ἢ ὡς ἀδελφῷ ἢ ὡς ἀδελφῇ ... νομιεῖ ἐντυγχάνειν. 469. B: ταὐτὰ δὲ ταῦτα νομιοῦμεν καὶ ὅταν τις γήρᾳ ... τελευτήσῃ. Tim. 18. C: ὅπως ... νομιοῦσι ... πάντες πάντας αὐτοὺς ὁμογενεῖς. Pol. VII. 530. A: νομιεῖν. — Pass. praec. in vulgari communique sententia ponitur, in eo quod iustum vel bonum habetur, quod moris est, consuetudine sancitum est al. Pol. II. 372. D: ἅπερ νομίζεται. IV. 419. Apol. 40. A: (ἃ) νομίζεται ἔσχατα κακῶν εἶναι. Polit. 290. C: ἑρμηνευταὶ γάρ που νομίζονται παρὰ θεῶν ἀνθρώποις. Gorg. 466. A: ἆρ' οὖν δοκοῦσί σοι ... φαῦλοι νομίζεσθαι οἱ ἀγαθοὶ ῥήτορες; Conv. 183. D: αἴσχιστον τὸ τοιοῦτον ἐνθάδε νομίζεσθαι. Ion. 542. B: πολὺ γὰρ κάλλιον τὸ θεῖον νομίζεσθαι. Phaedr. 230. A: πειθόμενος ... τῷ νομιζομένῳ περὶ αὐτῶν. De lege 313. B: τὰ νομιζόμενα (i. q. νόμος). C. De iusto 372. Conv. 176. A: τὰ νομιζόμενα. Pol. I. 348. E: κατὰ τὰ νομιζόμενα λέγοντες. Alc. II. 151. B: τἆλλα πάντα τὰ νομιζόμενα τότε δώσομεν (τοῖς θεοῖς) ὅταν cet. Gorg. 520. E: αἰσχρὸν νενόμισται. Id. Conv. 182. B. 184. A. C. Crat. 401. A: καλῶς ... ἔμοιγε δοκεῖ νενομίσθαι. Pol. I. 347. C: αἰσχρὸν νενομίσθαι. Conv. 182. D: οὐ ... καλὸν ἁπλῶς ἐνομίσθη. Legg. VIII. 841. B: ἔθει καὶ ἀγράφῳ νομισθὲν νόμῳ. Soph. 240. E: λόγος ... ψευδὴς οὕτω κατὰ ταὐτὰ ταῦτα νομισθήσεται τά τε ὄντα λέγειν μὴ εἶναι καὶ τὰ μὴ ὄντα εἶναι. Etiam active νομίζειν is dicitur qui consuetudinem aliquam tenet vel legem sequitur (De lege 315. D: ὡς οὔτε ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ νομίζομεν οὔτε ἀλλήλοις οἱ ἄνθρωποι) et qui aliqua re pro nummo utitur (Eryx. 400. A: κατεσφραγισμένῳ τούτῳ νομίζουσι. B: ἐν ... Λακεδαίμονι σιδηρῷ σταθμῷ νομίζουσι). — Verb. Soph. 230. D: τὸν ἀνέλεγκτον ... νομιστέον ... τὰ μέγιστα ἀκάθαρτον ὄντα. Polit. 293. A: τούτους ... νομιστέον ...

κατὰ τέχνην ἥντινοῦν ἀρχὴν ἄρχοντας. Pol. X. 608. B: *νομιστέα ἅπερ εἰρήκαμεν περὶ ποιήσεως.*

νομικός, ή, όν, *legitimus.* Legg. I. 625. A: *ἐπειδὴ ... ἐν τοιούτοις ἤθεσι τέθραφθε νομικοῖς.* Etiam *qui distribuit.* De lege 317. E: *ὁ νομικώτατος ... ἐν τούτοις.* Ib. *ὅστις περὶ ταῦτα νομικώτατος.*

νόμιμος, ὁ ἡ, *legitimus, iustus, probus;* etiam *lege* vel *consuetudine sancitus* vel *receptus, usitatus;* neutr. *mos* et *lex*, pl. *iusta* (i. q. ultima quae mortuis praestantur officia); etiam *consueta* vel *solita* (Legg. IX. 871. A. 873. B. Ep. VII. 339. B.). De lege 321. B: *ὅτι γε ἀγαθὸς ἦν καὶ νόμιμος (ὁ Μίνως).* Gorg. 504. D: *πᾶς ... τῆς ψυχῆς τάξεσί τε καὶ κοσμήσεσι (ἔμοιγε δοκεῖ ὄνομα εἶναι) νόμιμόν τε καὶ νόμος.* Polit. 290. C: *ὡς τὸ νόμιμόν φησι.* Legg. I. 636. B: *παλαιὸν (i. q. πάλαι) νόμιμον δοκεῖ τοῦτο τὸ ἐπιτήδευμα.* 639. D: *οὐ γὰρ ἐπιχώριον ὑμῖν τοῦτο οὐδὲ νόμιμον.* 641. A: *τὸ περὶ τὰς πόσεις νόμιμον.* VIII. 841. B: *ἔστω νόμιμον.* IX. 861. D: *οὐ γὰρ ἂν νόμιμον οὐδ' ὅσιον ἂν εἴη.* Pol. VII. 539. A: *παράνομος δὴ ... δόξει γεγονέναι ἐκ νομίμου.* IV. 430. B: *τὴν ... τοιαύτην ... σωτηρίαν δόξης ὀρθῆς τε καὶ νομίμου δεινῶν πέρι καὶ μή.* Hipp. mai. 284. D: *νομίμου τε καὶ νόμου ἡμαρτήκασιν.* Pol. IV. 430. B: *δοκεῖς γάρ μοι τὴν ὀρθὴν δόξην ... οὔτε πάνυ νόμιμον ἡγεῖσθαι* cet. Epin. 975. A: *τῶν δὲ εἰς τὴν νόμιμον ἐδωδὴν καταστήσασα.* Phaed. 116. A: *(ὅπως ἂν) μάλιστα ἡγῇ νόμιμον εἶναι.* Pol. II. 359. A: *ὀνομάσαι τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπίταγμα νόμιμόν τε καὶ δίκαιον.* V. 457. A: *ἄριστον πόλει νόμιμον ἐτίθεμεν.* Legg. VIII. 840. D: *τὸ ἡμέτερον νόμιμον.* De lege 317. B: *ὃ ... ἂν ὀρθὸν ᾖ, νόμιμον αὐτὸ φήσομεν ἑκάστῳ εἶναι.* Gorg. 504. D: *ὅθεν καὶ νόμιμοι γίγνονται καὶ κόσμιοι.* De lege 314. C. D. Gorg. 488. D: *τὰ τῶν πολλῶν ... νόμιμα.* Polit. 305. B. *πάνθ' ὁπόσα κεῖται νόμιμα.* Pol. V. 479. D: *τὰ τῶν πολλῶν πολλὰ νόμιμα καλοῦ τε πέρι καὶ τῶν ἄλλων.* Legg. IV. 705. D: *τὰ τοιαῦτα νόμιμα κείμενα.* VI. 784. D: *τὰ αὐτὰ ... καὶ περὶ γυναικὸς ἔστω νόμιμα.* VII. 793. A: *τὰ καλούμενα ὑπὸ τῶν πολλῶν ἄγραφα νόμιμα.* Crit. 53. C: *καὶ τὰ νόμιμα καὶ οἱ νόμοι.* Polit. 303. A: *πασῶν ... νομίμων τῶν πολιτειῶν οὐσῶν τούτων χειρίστη.* Phaedr. 252. A: *νομίμων ... καὶ εὐσχημόνων ... πάντων καταφρονήσασα.* 265. A: *τῶν εἰωθότων νομίμων.* Phaed. 108. A: *ἀπὸ τῶν ὁσίων τε καὶ νομίμων τῶν ἐνθάδε τεκμαιρόμενος.* Pol. V. 456. A: *δικαίων καὶ νομίμων πέρι.* Legg. VI. 772. B: *τῶν τοιούτων νομίμων καὶ ἐπιτηδευμάτων.* De lege 318. C: *τούτων τῶν νομίμων τὰ βέλτιστα πόθεν ἥκει;* Pol. VII. 537. D: *ἐν πολέμῳ καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις.* Legg. XII. 954. A: *προομόσας τοὺς νομίμους θεούς.* Phaedr. 270. B: *ἐπιτηδεύσεις νομίμους.* Theaet. 172. A: *οἷα ἂν ἑκάστη πόλις οἰηθεῖσα θῆται νόμιμα ἑαυτῇ.* Pol. IV. 425. A: *καὶ τὰ*

σμικρὰ ... δοκοῦντα εἶναι νόμιμα ἐξευρίσκουσιν οὗτοι. VI. 484. D: τὰ ἐνθάδε νόμιμα καλῶν τε πέρι καὶ δικαίων καὶ ἀγαθῶν τιθέσθαι. Legg. I. 626. B: τὰ Κρητῶν νόμιμα. III. 681. C: τὰ πάντων ἰδόντες νόμιμα. 688. A: πάντα πολέμου χάριν τὰ νόμιμα τιθέναι. VII. 801. C: παρὰ τὰ τῆς πόλεως νόμιμα. XII. 958. D: τὰ περὶ τὰ θεῖα νόμιμα. Hipp. mai. 294. C: πάντα τῷ ὄντι καλὰ καὶ νόμιμα καὶ ἐπιτηδεύματα. Ep. VII. 327. B: τοῖς περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν. Hipp. mai. 285. A: νομιμώτερόν ἐστιν. 284. E: τὸ ὠφελιμώτερον τοῦ ἀνωφελεστέρου νομιμώτερον ἡγοῦνται ... πᾶσιν ἀνθρώποις. 285. A: ὅτι τὰ ὠφελιμώτερα νομιμώτερά ἐστι.

νομίμως, pr. *lege* (v. c. agere), *iuste, convenienter.* Conv. 182. A: κοσμίως γε καὶ νομίμως ὁτιοῦν πρᾶγμα πραττόμενον. Soph. 246. D: ὑποτιθέμενοι νομιμώτερον αὐτοὺς ἢ νῦν ἐθέλοντας ἂν ἀποκρίνασθαι.

νόμισμα, τό, *nummus; pecunia.* Phaed. 69. A: ἀλλ' ᾖ ἐκεῖνο μόνον τὸ νόμισμα ὀρθὸν ἀνθ' οὗ δεῖ ἅπαντα ταῦτα καταλλάττεσθαι. Pol. II. 371. B: νόμισμα ξύμβολον τῆς ἀλλαγῆς ἕνεκα γενήσεται ἐκ τούτου. Soph. 223. E: διὰ νομίσματος. 234. A: πάνυ σμικροῦ νομίσματος ἀποδίδοται. Polit. 289. B: ἡ τοῦ νομίσματος ἰδέα. Legg. IV. 705. B: νομίσματος ἀργυροῦ καὶ χρυσοῦ. V. 742. C. XI. 918. B: τὴν τοῦ νομίσματος ... δύναμιν. Alc. I. 123. A: τοῦ εἰς Λακεδαίμονα νομίσματος εἰςιόντος ... τὰ ἴχνη cet. Eryx. 399. E: νομίσματι χρῶνται τοιῷδε. Soph. 223. A: μισθὸν ... νόμισμα πραττόμενον. Polit. 289. E: νόμισμά τε πρὸς τἄλλα καὶ αὐτὸ πρὸς αὐτὸ διαμείβοντες. Pol. III. 417. A: διότι πολλὰ καὶ ἀνόσια περὶ τὸ τῶν πολλῶν νόμισμα γέγονε. Legg. VIII. 849. E: ἀλλάττεσθαι νόμισμά τε χρημάτων καὶ χρήματα νομίσματος. Phaed. 69. A: ὥσπερ νομίσματα. Pol. III. 417. A: ὁπότε ... νομίσματα κτήσονται. Legg. V. 746. D.

νομισματοπωλικός, ή, όν, *pecunia vendens*, fem. *ars pecunia vendendi.* Soph. 223. D: νομισματοπωλικῆς (τέχνης).

νομογράφος, ὁ, *legum scriptor.* Phaedr. 278. E: νομογράφον.

νομοθεσία, ἡ, *legum latio* vel *sanctio* (de civitate vel populo). Legg. III. 684. E: ἡ κατοίκισίς τε καὶ νομοθεσία. IV. 708. D: νομοθεσία καὶ πόλεων οἰκισμοί. XII. 960. B. Pol. IV. 427. B: τῆς νομοθεσίας. Legg. III. 683. B: τῇ τῆς νομοθεσίας σκέψει. VI. 751. B: μεγάλου τῆς νομοθεσίας ἔργου ὄντος. IV. 718. C: ἐν ἁπάσῃ ... τῇ νομοθεσίᾳ. X. 890. E. V. 737. D: πρὸς τὴν νομοθεσίαν ὁ λόγος ἴτω. VI. 768. D. Theaet. 179. A: αἱ νομοθεσίαι. Legg. IV. 707. D: νομοθεσιῶν. XII. 962. D. IV. 720. E: ἐν ταῖς νομοθεσίαις. 722. B: πρὸς τὰς νομοθεσίας.

νομοθέτημα, τό, praescriptio, constitutio. Legg. XI. 913. C: οὐδαμῇ ἀγεννοῦς ἀνδρὸς νομοθέτημα. XII. 957. A: ἐπιεικῶν ἀνδρῶν ... νομοθετήματα. Polit. 295. E: γέλως ἂν ὁ μέγιστος γίγνοιτο τῶν τοιούτων νομοθετημάτων. Pol. IV. 427. B: τῷ ... Ἀπόλλωνι τῷ ἐν Δελφοῖς τά τε μέγιστα ... καὶ πρῶτα τῶν νομοθετημάτων. Legg. VIII. 846. C: πρὸς τὰ τῶν πρόσθεν νομοθετήματα ἀπομιμούμενοι σμικρὰ πρὸς μεγάλα.

νομοθέτης, ὁ, legis lator vel *legum conditor.* Pol. IV. 429. C: οἷα ὁ νομοθέτης παρήγγειλεν ἐν τῇ παιδείᾳ. Legg. II. 660. A: ὁ ὀρθὸς νομοθέτης. De lege 318. B: τίς .. ἀγαθὸς γέγονεν ἐν τοῖς αὐλητικοῖς νόμοις νομοθέτης; 321. C. D. Polit. 305. B: νόμιμα παρὰ νομοθέτου βασιλέως παραλαβοῦσα. Pol. VII. 538. D. Legg. XII. 964. B: νομοθέτῃ τε καὶ νομοφύλακι. Epin. 987. B: μάλα Συρίῳ νομοθέτῃ πρέπον. Polit. 309. C: τὸν ... πολιτικὸν καὶ τὸν ἀγαθὸν νομοθέτην. Pol. IV. 427. A: τὸν ἀληθινὸν νομοθέτην. Legg. IV. 709. D: φέρε δή, νομοθέτα cet. Prot. 326. D: ἀγαθῶν καὶ παλαιῶν νομοθετῶν εὑρήματα. Pol. VII. 530. C. Legg. VIII. 835. A. VII. 801. D: οὓς εἰλόμεθα νομοθέτας περὶ τὰ μουσικά. — In dial. Cratyl. νομοθέτης ponitur pro ὀνοματοθέτης; quippe Hermogenes luditur sumens usum, τὸν νόμον, rebus nomina imposuisse, vid. 384. D. Hinc 388. D: ἆρ' οὐχὶ ὁ νόμος δοκεῖ σοι εἶναι ὁ παραδιδοὺς αὐτά (τὰ ὀνόματα); Cf. 388. E. 389. A. D. (ubi v. ὀνομαθέτης, Gud. ὀνοματοθέτης). 390. A. 393. E. 404. B. al. Contra Charm. 175. B. pro v. νομοθέτης codd. quatuor recte dant ὀνοματοθέτης.

νομοθέτησις, ἡ, legum latio. Legg. IX. 876. D: ἐν τῇ τῶν ἔμπροσθεν νομοθετήσει νόμων (III. 701. B. pro νουθέτησιν Bekk. e codd. dedit νομοθέτησιν).

νομοθετικός, ή, όν, legis lationi conveniens; fem. *legum scribendarum ratio.* Gorg. 520. A: ὅσωπερ νομοθετικὴ δικαστικῆς (κάλλιόν ἐστι). Polit. 294. A: ὅτι τῆς βασιλικῆς ἐστὶν ἡ νομοθετική. Gorg. 464. C: τῇ νομοθετικῇ. 465. C: τοῦτο σοφιστικὴ πρὸς νομοθετικήν. Crat. 437. E: τὴν τέχνην τὴν τοῦτο δυναμένην νομοθετικήν (v. νομοθέτης). Legg. II. 657. A: νομοθετικὸν ... καὶ πολιτικὸν ὑπερβαλλόντως (λέγω).

νομοθετῶ, legem do, leges scribo, et in univ. *praescribo;* etiam *lege sancio* et *legibus constituo* vel *instruo.* Epin. 982. B: ἄρχουσα γάρ, ἀλλ' οὐκ ἀρχομένη νομοθετεῖ (ἡ ψυχῆς ἀνάγκη). Legg. IX. 853. C: ἀλλ' ἄνθρωποί τε καὶ ἀνθρώπων σπέρμασι νομοθετοῦμεν τὰ νῦν. VIII. 846. C: νομοθετούντων δ' αὐτὰ οἱ νέοι. I. 628. D: εἰ μὴ χάριν εἰρήνης τὰ πολέμου νομοθετοῖ μᾶλλον ἢ cet. VIII. 834. C: ὀρθῶς ἂν νομοθετοῖμεν. Polit. 294. C: νομοθετεῖν. 295. A: πατρίοις ... ἔθεσι νομοθετῶν. Legg. IV. 708. C: τῷ κατοικίζοντι

καὶ νομοτεθοῦντι. V. 737. E: πάντα ἄνδρα νομοθετοῦντα. Pol. IV. 426. E: οἱ τοιοῦτοι νομοθετοῦντες. V. 456. C: οὐκ ἄρα ἀδύνατά γε ... ἐνομοθετοῦμεν. Legg. III. 684. B: ἐνομοθέτουν. I. 634. A: οὐ ... χωλὴν τὴν ἀνδρείαν νενομοθετήκατον. Pol. III. 417. B: ταῦτα νομοθετήσωμεν, ἢ μή; VII. 525. B: προςῆκον ... τὸ μάθημα ἂν εἴη ... νομοθετῆσαι. Polit. 295. E: ἄγραφα νομοθετήσαντι. Legg. II. 662. C: τοὺς νομοθετήσαντας ὑμῖν ... θεούς. Pol. VII. 534. D: νομοθετήσω. III. 403. B: νομοθετήσεις ... φιλεῖν cet. 409. E: οὐκοῦν καὶ ἰατρικὴν ... κατὰ πόλιν νομοθετήσεις —; V. 463. C. Legg. II. 666. A: νομοθετήσομεν. XII. 962. E: νομοθετοῦνται (*leges habent scriptas*). VIII. 836. D: νομοθετεῖσθαι. III. 701. D: ἡ νομοθετουμένη πόλις. XI. 925. E: ὑπέρ τε νομοθέτου καὶ ὑπὲρ νομοθετουμένου (*pro eo cui leges scribuntur*). III. 684. D: ἥπερ ἐν ἄλλαις νομοθετουμέναις πόλεσι πολλαῖς γίγνεται. IX. 857. C: τοὺς νῦν νομοθετουμένους (*quibus nunc leges scribuntur*. Sic etiam XI. 926. A: τοῖς νομοθετουμένοις). Conv. 182. B: ἁπλῶς νενομοθέτηται καλὸν τὸ χαρίζεσθαι ἐρασταῖς. D. Legg. IX. 874. D: νενομοθετήσθω. II. 656. D: νενομοθετῆσθαι. VIII. 832. E: νομοθετηθῆναι. Pol. IV. 425. B: λόγῳ τε καὶ γράμμασι νομοθετηθέντα. Legg. VII. 823. C: νομοθετηθέντων. Polit. 255. D: μὴ ἐκβαίνειν τὰ ἀρχαῖά ποτε νομοθετηθέντα. Legg. VI. 785. A. — Med. praec. in civitate vel in populo ponitur legem sciscente vel iubente; etiam in univ. est *leges constituo*. Legg. V. 736. C: ἣν νομοθετεῖσθαι ἀναγκασθείσῃ πόλει τῶν ἀρχαίων οὔτε ἐᾶν οἷόν τε ἀκίνητον οὐδὲν cet. IX. 853. C: νομοθετούμενοι τοῖς ἥρωσιν. Theaet. 178. A: ὅταν ... νομοθετώμεθα. 177. E: τούτου στοχάζεται νομοθετουμένη (πόλις). 179. A: νομοθετουμένην πόλιν. Legg. VIII. 832. C: ἣν (πολιτείαν) νομοθετούμενοι λέγομεν. Pol. III. 398. B: ἐν ἐκείνοις τοῖς τύποις οἷς κατ' ἀρχὰς ἐνομοθετησάμεθα. Legg. VII. 818. E: εἰς ἄλλον ... χρόνον ἀκριβέστερον ἂν νομοθετησαίμεθα. VIII. 828. A: τάξασθαι ... καὶ νομοθετήσασθαι ἑορτάς. — Verb. Legg. V. 747. D: οἷς οὐκ ἐναντία νομοθετητέον. Pol. V. 459. E: οὐκοῦν ... ἑορταί τινες νομοθετητέαι —;

νόμος, ὁ, *lex, decretum, institutum*; etiam *mos, consuetudo* et *communis hominum existimatio*, *persuasio publice recepta* (vern. *Grundsatz*, *Maxime*). Prot. 337. D: ὁ ... νόμος, τύραννος ὢν τῶν ἀνθρώπων, πολλὰ παρὰ τὴν φύσιν βιάζεται. Phaedr. 256. D: εἰς ... σκότον ... οὐ νόμος ἐστὶν ἔτι ἐλθεῖν τοῖς κατηργμένοις ἤδη τῆς ὑπουρανίου πορείας. Phaed. 58. B: νόμος ἐστὶν αὐτοῖς ... καθαρεύειν τὴν πόλιν. Crat. 388. D: ἆρ' οὐχὶ ὁ νόμος δοκεῖ σοι εἶναι ὁ παραδιδοὺς αὐτά (τὰ ὀνόματα); 400. E: ὥσπερ ἐν ταῖς εὐχαῖς νόμος ἐστὶν ἡμῖν εὔχεσθαι. Conv. 182. A: ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νόμος. Pol. V. 451. B: ὡς ὁ νόμος λέγει. VII. 532. A: οὗτος ... αὐτός

ἐστιν ὁ νόμος ὃν τὸ διαλέγεσθαι περαίνει. Legg. I. 644. D: ὃς (λογισμὸς) γενόμενος δόγμα πόλεως κοινὸν νόμος ἐπωνόμασται. VII. 795. A: ὁ τῶν Σκυθῶν νόμος (mos). XII. 957. C: ἡ μάτην τοὔνομα νῷ προςῆκον κέκτητ' (κεκτῇτ'?) ἂν ὁ θεῖος ἡμῖν καὶ θαυμαστὸς νόμος. De lege 313. B: νόμος ... τὰ νομιζόμενα. Pol. VII. 531. D: προοίμια ... αὐτοῦ τοῦ νόμου. Tim. 60. E: κατὰ λόγον νόμου. Legg. I. 647. C: μετὰ νόμου τοιοῦτον ἀπεργαζόμεθα. Prot. 337. C: φύσει, οὐ νόμῳ. Gorg. 482. E: ἃ φύσει μὲν οὐκ ἔστι καλά, νόμῳ δέ. Crat. 384. D: νόμῳ καὶ ἔθει. Pol. II. 359. C: νόμῳ ... καὶ βίᾳ. 364. A: δόξῃ ... μόνον καὶ νόμῳ αἰσχρόν. VIII. 555. D: εἴργειν νόμῳ ... μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς cet. Menex. 245. D: φύσει μὲν βάρβαροι ὄντες, νόμῳ δὲ Ἕλληνες. Ep. VIII. 354. C: μήτε σὺν δίκῃ μήτε νόμῳ δεσπότῃ. Prot. 322. D: νόμον γε θὲς παρ' ἐμοῦ cet. Phaedr. 231. E: εἰ ... τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δέδοικας. 250. E: τετράποδος νόμον (ritu. V. νόμῳ). Gorg. 483. E: κατὰ νόμον γε τὸν τῆς φύσεως. Polit. 291. E: νόμον καὶ ἀνομίαν. 308. E: τοῖς κατὰ νόμον παιδευταῖς καὶ τροφεῦσι. Phil. 26. B: νόμον καὶ τάξιν πέρας ἔχοντ' ἔθετο. Conv. 181. D: χρῆν δὲ καὶ νόμον εἶναι μὴ ἐρᾶν παίδων. Pol. IX. 587. C: φυγὼν νόμον τε καὶ λόγον (ὁ τύραννος). Legg. I. 645. A: τῆς πόλεως κοινὸν νόμον ἐπικαλουμένην (τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγὴν χρυσῆν καὶ ἱεράν). II. 674. B: τοῖς νοῦν τε καὶ νόμον ἔχουσιν ὀρθόν. IV. 714. A: τὴν τοῦ νοῦ διανομὴν ἐπονομάζοντας νόμον. X. 904. A: καθάπερ οἱ κατὰ νόμον (ex lege vel necessitate fatali) ὄντες θεοί. De lege 314. B: τὰ δόγματα ταῦτα καὶ ψηφίσματα (νόμον εἶναι). Conv. 186. C: οἱ πόλεως (Vind. 2. πόλεων) βασιλῆς νόμοι. De lege 317. D: οἱ τούτου νόμοι καὶ διανομαί. Pol. IV. 424. C: ἄνευ πολιτικῶν νόμων τῶν μεγίστων. Legg. II. 673. E: μετὰ νόμων καὶ τάξεως. Pol. V. 458. C: αὐτοὺς πειθομένους τοῖς νόμοις. VII. 541. A: θρέψωνται ἐν τοῖς σφετέροις τρόποις καὶ νόμοις. Legg. X. 889. E: οὐ φύσει, ἀλλά τισι νόμοις. Prot. 326. D: ἡ πόλις νόμους ὑπογράψασα. Phaedr. 278. C: ἐν πολιτικοῖς λόγοις νόμους ὀναμάζων. Polit. 302. E: ἐν γράμμασιν ἀγαθοῖς, οὓς νόμους λέγομεν. Pol. I. 338. E: τίθεται ... τοὺς νόμους ἑκάστη ἡ ἀρχὴ πρὸς τὸ αὑτῇ ξυμφέρον. Tim. 83. E: παρὰ τοὺς τῆς φύσεως ... λόγους. Legg. III. 684. A: κατὰ νόμους οὓς ἔθεντο τοῦ τε ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι κοινούς. De lege 317. A: πολιτικὰ ἄρα ταῦτα συγγράμματά ἐστιν, οὓς (v. ἃ) οἱ ἄνθρωποι νόμους καλοῦσι. *modus (musicus), cantus. Crat. 417. E: ὥσπερ τοῦ τῆς Ἀθηναίας νόμου προαύλιον. Legg. IV. 722. D: κιθαρῳδικῆς ᾠδῆς λεγομένων νόμων ... προοίμια. III. 700. B: νόμους ... αὐτὸ τοῦτο τοὔνομα ἐκάλουν, ᾠδὴν ὥς τινα ἑτέραν. VII. 799. E.

νομοφυλακία, ἡ, legum custodia. Legg. XII. 961. A:

εἴ τί που πρὸς τὴν νομοφυλακίαν γίγνοιτο ἐν (ἂν?) καίριον ἀκοῦσαι.

νομοφύλαξ, ὁ, *legum custos*. Legg. VI. 755. A: μὴ πλέον δὲ εἴκοσιν ἐτῶν νομοφύλαξ ἀρχέτω. VII. 811. B: πῶς ... καὶ τί παραινοίης ἂν τῷ νομοφύλακι; D. De lege 320. C: νομοφύλακι ... αὐτῷ (Rhadamantho) ἐχρῆτο ὁ Μίνως κατὰ τὸ ἄστυ. Legg. VI. 770. C: τὸν νομοφύλακά τε καὶ νομοθέτην. VI. 755. C: τούτων ... στρατηγοὺς ... οἱ νομοφύλακες προβαλλέσθων. 762. D: τούτων ... οἱ νομοφύλακες ἐπίσκοποι ἀκριβεῖς ἔστωσαν. 765. A: τούτου ... οἱ νομοφύλακες κριταί. VIII. 847. D: νόμους ... περὶ τούτων νομοφύλακες ... θήσουσι. VI. 772. A: νομοθέτας μετὰ τῶν νομοφυλάκων. 754. E: ἐπεξίτω τῇ δίκῃ ἐν αὐτοῖς τοῖς νομοφύλαξιν. VII. 801. D. II. 671. D: τούτων ... τῶν νόμων εἶναι νομοφύλακας ... τοὺς ἀθορύβους ... στρατηγούς. VI. 752. D. 770. A: νομοθέτας τε καὶ νομοφύλακας. VIII. 840. E: τοὺς νομοφύλακας νομοθέτας γενομένους.

νόσημα, τό, *morbus*; in univ. *malum*, *vitium*. Gorg. 480. B: τὸ νόσημα τῆς ἀδικίας. Theaet. 142. B: τὸ γεγονὸς νόσημα ἐν τῷ στρατεύματι. Pol. VIII. 544. C: τέταρτόν τε καὶ ἔσχατον πόλεως νόσημα. 552. C: κηφὴν ... σμήνους νόσημα. 563. E: ὅπερ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ νόσημα ἐγγενόμενον ἀπώλεσεν αὐτήν. X. 609. A: σχεδὸν πᾶσι ξύμφυτον ἑκάστῳ κακόν τε καὶ νόσημα. Legg. VIII. 854. C: ἐὰν μέν σοι δρῶντι ταῦτα λωφᾷ τι τὸ νόσημα cet. Lys. 220. D: τὸ δὲ κακὸν νόσημα. Legg. V. 744. D: ἐν πόλει ... τῇ τοῦ μεγίστου νοσήματος οὐ μεθεξούσῃ. Lys. 220. D: νοσήματος ... μὴ ὄντος οὐδὲν δεῖ φαρμάκου. Pol. III. 406. B: παρακολουθῶν ... τῷ νοσήματι θανασίμῳ ὄντι. Legg. V. 736. A: τούτοις ὡς νοσήματι πόλεως ἐμπεφυκότι cet. XI. 916. A: ἢ καὶ ἑτέρῳ τινὶ ... νοσήματι μακρῷ καὶ δυσιάτῳ κατὰ τὸ σῶμα ἢ κατὰ τὴν διάνοιαν. Prot. 340. E: ἰώμενος μεῖζον τὸ νόσημα ποιῶ. Polit. 283. B. Legg. III. 691. A: τὸ πολὺ βασιλέων τοῦτο εἶναι νόσημα. X. 906. C: ἐν ... σώμασι νόσημα καλούμενον, ἐν ... ὥραις ἐτῶν ... λοιμόν, ἐν δὲ πόλεσι ... ἀδικίαν. Ep. VIII. 354. D: μή ποτε ... εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα ἐμπέσωσιν. Pol. III. 391. C: ὥστ' ἔχειν ἐν αὐτῷ νοσήματε δύο ἐναντίω ἀλλήλοιν, ἀνελευθερίαν ... καὶ ὑπερηφανίαν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. Legg. XI. 925. E: σωμάτων νοσήματα. Phaedr. 265. A: ὑπὸ νοσημάτων ἀνθρωπίνων. Phil. 46. A: σκόπει δὴ τὰς τῶν τοιῶνδε νοσημάτων ἡδονάς. Pol. III. 405. C: ἤ τινων ἐπετείων νοσημάτων ἐπιπεσόντων. Tim. 82. C. Gorg. 479. A: τοῖς μεγίστοις νοσήμασι συνισχόμενος. 450. A: τούς (λόγους) γε περὶ τὰ νοσήματα. Pol. IV. 426. A. Tim. 84. C. al.

νόσος, ἡ, *morbus*; *vitium*; etiam *malum*, *pestis*. Soph. 228. D: τὸ μὲν πονηρία καλούμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν, νόσος αὐτῆς (τ. ψυχῆς) σαφέστατα ὄν. Polit. 307. D: περὶ δὲ

τὰ μέγιστα νόσος ξυμβαίνει πασῶν ἐχθίστη γίγνεσθαι ταῖς πόλεσι. Pol. X. 609. C: *ἡ σώματος πονηρία νόσος οὖσα.* Prot. 341. B: *δεινῆς νόσου.* Gorg. 495. E: *ὥσπερ περὶ ὑγιείας ἔχει καὶ νόσου.* Pol. X. 609. E: *φήσομεν αὐτὸ (τὸ σῶμα) ... ὑπὸ τῆς αὐτοῦ κακίας, νόσου οὔσης, ἀπολωλέναι.* Legg. III. 691. C: *τῆς μεγίστης νόσου, ἀνοίας, πληρωθεῖσα αὐτῆς τὴν διάνοιαν.* XI. 919. C: *τίς ... τῆς νόσου ταύτης ἀρωγὴ γίγνοιτ' ἂν ἐν νοῦν ἐχούσῃ πόλει;* Lach. 195. C: *ἐκ τῆς νόσου ... μὴ ἀναστῆναι.* Prot. 322. D: *τὸν μὴ δυνάμενον αἰδοῦς ... μετέχειν κτείνειν ὡς νόσον πόλεως.* Gorg. 477. B: *κακίαν ἂν φήσαις ἀσθένειαν εἶναι καὶ νόσον* cet. Pol. X. 610. C: *τὴν ἀδικίαν εἶναι θανάσιμον τῷ ἔχοντι, ὥσπερ νόσον.* Legg. X. 888. B: *ταύτην τὴν νόσον ἔχοντες.* Alc. II. 139. E: *ἑτέραν νόσον νοσεῖν.* Phaed. 66. C: *ἄν τινες νόσοι προςπέσωσιν.* Alc. II. 140. B. Phaedr. 244. D: *νόσων ... καὶ πόνων τῶν μεγίστων ... ἡ μανία ... ἀπαλλαγὴν εὕρετο.* Tim. 83. E: *ταῦτα ... πάντα νόσων ὄργανα γέγονεν.* Legg. X. 905. E: *νόσων πόλεμον εὐλαβουμένοις ἰατροῖς.* XI. 934. D: *ὑπὸ νόσων (μαίνονται).* Phil. 45. A: *περὶ τοὺς κάμνοντας ἐν ταῖς νόσοις.* Pol. III. 408. E: *(εἰ) αὐτοὶ πάσας νόσους κάμνοιεν.* Tim. 81. E: *θάνατος ... ὁ κατὰ νόσους ... γιγνόμενος.* Legg. III. 691. C: *τὰ μὲν εἰς νόσους θεῖ* cet. Ut Lat. *morbus*, etiam est *cupiditas* (vern. *Sucht*). Theaet. 169. B: *ἄριστά γε ... τὴν νόσον μου ἀπείκασας.* Legg. IX. 862. C: *ὡς οὐσῶν ἐν ψυχῇ νόσων.*

νοσοτροφία, ἡ, *corporis aegrotantis cura.* Pol. III. 407. B. VI. 496. C.

νοστῶ, *peregrinor*, cum v. *πορείαν*, *iter facio*, *vagor.* Ep. VII. 335. C: *ὑπὸ γῆς νοστήσαντι πορείαν ἄτιμον* cet.

νοσῶ, *aegroto*, in univ. *laboro* vel *affectus sum* (morbo, cupiditate, seditione, insania al.). Gorg. 495. E: *οὐ γὰρ ἅμα ... ὑγιαίνει τε καὶ νοσεῖ ὁ ἄνθρωπος.* 495. E: *νοσεῖ που ἄνθρωπος ὀφθαλμούς.* Pol. VIII. 556. E: *νοσεῖ τε καὶ αὐτὴ αὑτῇ μάχεται (ἡ πόλις).* III. 404. A: *(ὅτι) μεγάλα καὶ σφόδρα νοσοῦσιν οὗτοι οἱ ἀσκηταί.* Phaedr. 231. D: *νοσεῖν μᾶλλον, ἢ σωφρονεῖν.* 236. B: *τὸ ... τὸν ἐρῶντα τοῦ μὴ ἐρῶντος μᾶλλον νοσεῖν.* Pol. V. 470. C: *νοσεῖν δ' ἐν τούτῳ τὴν Ἑλλάδα καὶ στασιάζειν.* Conv. 186. B: *τὸ ... ὑγιὲς τοῦ σώματος καὶ τὸ νοσοῦν.* Phaedr. 228. E: *τῷ νοσοῦντι περὶ λόγων ἀκοήν.* 238. E: *νοσοῦντι ... πᾶν ἡδὺ τὸ μὴ ἀντιτεῖνον.* Legg. IX. 857. D. Tim. 86. D: *νοσοῦσαν καὶ ἄφρονα ἴσχων ... τὴν ψυχήν.* Conv. 207. B: *νοσοῦντά τε πάντα καὶ ἐρωτικῶς διατιθέμενα.* Polit. 299. C: *τῶν νοσούντων.* Legg. IV. 720. D. Alc. II. 139. D: *νοσοῦντας.* Pol. III. 407. D: *τὰ ... εἴσω διὰ παντὸς νενοσηκότα σώματα.* Tim. 84. A: *ὁπότ' ἂν νοσήσῃ.* Legg. IX. 853. D: *νοσῆσαι ... ταύτην τὴν νόσον.* Menex. 243. E: *πόλιν ... νοσῆσαι.* Phaed. 83. B: *νοσήσας.* Tim. 86. A: *τὸ ... ἐκ πυρὸς ὑπερβολῆς μάλι-*

στα νοσῆσαν σῶμα. Critia 111. B: οἷον νοσήσαντος σώματος ὀστᾶ. Pol. X. 604. D: ἐπανορθοῦν τὸ πεσόν τε καὶ νοσῆσαν. Polit. 273. D: νοσήσαντα καὶ λυθέντα cet.

νοσώδης, ὁ ἡ, *aegrotus*; etiam *morbum afferens* et in univ. *perniciosus*. Pol. III. 406. A: νοσώδης γενόμενος. Polit. 296. B: τὸ νοσῶδες. Pol. IV. 438. E: τοῦτο δ' ἦν ὑγιεινὸν καὶ νοσῶδες. VIII. 556. E: σῶμα νοσῶδες. Legg. V. 734. B: περὶ νοσώδους τε καὶ ὑγιεινοῦ βίου. D. Crit. 47. D: ὑπὸ τοῦ νοσώδους ... διαφθειρόμενον. Charm. 171. A. Conv. 186. B: ἄλλος ... ὁ ἐπὶ τῷ νοσώδει (ἔρως). Charm. 170. E: τὸ ὑγιεινὸν καὶ τὸ νοσῶδες (ἐπαΐει). Pol. III. 408. B: νοσώδη ... φύσει τε καὶ ἀκόλαστο . Legg. V. 733. E: νοσώδη (βίον). Alc. I. 111. E: ὁποῖοι ὑγιεινοὶ ἢ νοσώδεις. Polit. 295. E: νοσώδη τε καὶ οὐκ ἔντεχνα (i. q. οὐκ ἰατρικά). Pol. IV. 444. C: τὰ ... νοσώδη νόσον (ἐμποιεῖ). Legg. VI. 775. D: ὅσα νοσώδη. Pol. IV. 438. E: ὡς ... καὶ τῶν ὑγιεινῶν καὶ νοσωδῶν ἡ ἐπιστήμη ὑγιεινὴ καὶ νοσώδης. 444. C. Conv. 186. C: τοῖς ... κακοῖς καὶ νοσώδεσιν. Charm. 171. B: ἐν τοῖς ὑγιεινοῖς ... καὶ νοσώδεσιν ἐπισκέψεται τὸν ἰατρόν. Pol. III. 408. C: (ὅσοι) πλείστους νοσώδεις μετεχειρίσαντο. Theaet. 171. E: περὶ τὰ ὑγιεινὰ καὶ νοσώδη. Polit. 296. D: ὅτι νοσώδη καὶ ἄτεχνα πέπονθεν ὑπὸ τῶν βιασαμένων ἰατρῶν.

νοτερός, ά, όν, *humidus*. Tim. 60. C: τὸ νοτερὸν πᾶν ἐξαρπασθὲν cet. Locr. 99. C: τὸ δὲ νοτερὸν καὶ ὁμιχλῶδες. Tim. 62. B: ξυνωθοῦντα ἡμῶν τὸ νοτερόν. 82. A: ξηρὰ δὲ ὄντα ἐς ὕστερον γίγνεται νοτερά. 65. D: εἰς τὰ νοτερὰ τῆς σαρκὸς καὶ ἁπαλὰ ἐμπίπτοντα. 66. B.

νοτίζω, *madefacio*. Tim. 74. C: νοτιζομένην (νοτίδα).

νοτίς, ἡ, *humor*. Tim. 76. A: ἡ ... νοτὶς ὑπὸ τὰς ῥαφὰς ἀνιοῦσα cet. Locr. 101. D. Tim. 60. D: νοτίδος ὑπολειφθείσης. 66. A. 68. B. 74. C: θερμὴν ... νοτίδα ἐντὸς ἑαυτῆς ἔχουσαν (τὴν σάρκα). 76. A.

νότος, ὁ, *auster*; etiam *pars* vel *regio australis*. Critia 112. C: πρὸς νότου. 118. B: ὁ ... τόπος οὗτος ... πρὸς νότον ἐτέτραπτο.

νουθέτημα, τό, *admonitio*. Gorg. 525. C: τοῖς ἀεὶ τῶν ἀδίκων ἀφικνουμένοις θεάματα καὶ νουθετήματα.

νουθέτησις, ἡ, *admonitio*. Legg. III. 700. C: παισὶ ... ῥάβδου κοσμούσης ἡ νουθέτησις ἐγίγνετο. VII. 822. D: μεταξύ τι νουθετήσεώς τε πεφυκὸς ἅμα καὶ νόμων. X. 908. E: τὸ δὲ νουθετήσεως ἅμα καὶ δεσμῶν δεόμενον. Pol. III. 399. B: διδαχῇ καὶ νουθετήσει. Id. Legg. VII. 788. A. X. 909. A. III. 701. B: νουθέτησιν (codd. νομοθέτησιν). Prot. 323. E: αἱ κολάσεις καὶ αἱ νουθετήσεις. 325. E: ἐν οἷς (ποιήμασι) πολλαὶ ... νουθετήσεις ἔνεισι. Legg. V. 740. D: νουθετήσεσι (v. νουθετήσει).

νουθετητικός, ή, όν, *admonens*; fem. *admonitio*. Soph.

230. A: τὸ ... ξύμπαν αὐτὸ ὀρθότατα εἴποι τις ἂν νουθετητικήν (sic codd. plurimi c. Ald. et Bass. Vulgo νουθετικήν). Ib. τὸ νουθετητικὸν (v. νουθετικὸν) εἶδος τῆς παιδείας. Legg. V. 740. E: διὰ λόγων νουθετητικῶν (codd. plures νουθετικῶν).

νουθετῶ, *admoneo*; etiam *increpo* et *castigo*. Euthyd. 284. E: νουθετῶ σ' ὡς ἑταῖρον. Gorg. 497. A: ὡς σοφὸς ὤν με νουθετεῖς. Prot. 323. D: οὐδὲ νουθετεῖ οὐδὲ διδάσκει. 324. A. 323. B: οἱ οἰκεῖοι προσιόντες νουθετοῦσιν ὡς μαινόμενον. Phaedr. 234. B. Pol. IV. 420. E: ἀλλ' ἡμᾶς μὴ οὕτω νουθέτει. Gorg. 488. A: ὥσπερ ἤρξω νουθετεῖν με. Legg. IX. 879. D: πληγαῖς τὸν τοιοῦτον νουθετεῖν. Apol. 26. A. Legg. I. 648. B: νουθετῶν. V. 729. C. Phaed. 94. D: τὰ μὲν ἀπειλοῦσα, τὰ δὲ νουθετοῦσα. (cf. Legg. VI. 784. C.). Euth. 5. B: ἐκεῖνον δὲ νουθετοῦντί τε καὶ κολάζοντι. Conv. 183. B: τῶν δὲ νουθετούντων. Pol. VIII. 560. A: νουθετούντων τε καὶ κακιζόντων. Legg. VI. 777. E: νουθετοῦντας. Ep. VII. 333. B: Δίων ἔργῳ τὸν Διονύσιον ἐνουθέτησεν. Legg. VIII. 845. B: νουθετήσαντα καὶ διδάξαντα. Phaedr. 249. D: νουθετεῖται ... ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς παρακινῶν. Gorg. 479. A: ὥστε μήτε νουθετεῖσθαι μήτε κολάζεσθαι cet. 478. E: ὁ νουθετούμενός τε καὶ ἐπιπληττόμενος. Hipp. mai. 301. C: πρὶν ὑπὸ σοῦ ταῦτα νουθετηθῆναι.

νοῦς, ὁ, *ratio, mens*; *intelligentia*. Phaed. 97. C: ὡς ... νοῦς ἐστὶν ὁ διακοσμῶν τε καὶ πάντων αἴτιος. Phil. 28. C: ὡς νοῦς ἐστὶ βασιλεὺς ἡμῖν οὐρανοῦ τε καὶ γῆς. 30. C: σοφία ... καὶ νους ἄνευ ψυχῆς οὐκ ἄν ποτε γενοισθην. Phaedr. 270. A: ἐπὶ φύσιν νοῦ τε καὶ ἀνοίας ἀφικόμενος. Gorg. 510. B: ἐξ ἅπαντος τοῦ νοῦ ... φίλος γενέσθαι. Phil. 21. D: τὸν ... τοῦ νοῦ ... βίον. 58. D: νοῦ τε καὶ φρονήσεως. Pol. IV. 431. C: μετὰ νοῦ τε καὶ δόξης ὀρθῆς. VI. 506. C: οἱ ἄνευ νοῦ ἀληθές τι δοξάζοντες. Tim. 46. D: τὸν ... νοῦ καὶ ἐπιστήμης ἐραστήν. 51. E: νοῦ δὲ θεούς (μετέχειν), ἀνθρώπων δὲ γένος βραχύ τι. Alc. I. 135. A: νοῦ τε καὶ ἀρετῆς κυβερνητικῆς ἐστερημένῳ. Phaedr. 247. C: ψυχῆς κυβερνήτῃ μόνῳ θεατὴ νῷ. D: νῷ τε καὶ ἐπιστήμῃ ἀκηράτῳ τρεφομένη. Phaed. 98. B: τῷ ... νῷ οὐδὲν χρώμενον. Pol. X. 619. B: ξὺν νῷ ἑλομένῳ. Legg. VIII. 836. E: ἔχων γε ἐν τῷ νῷ νόμον ἀληθῆ. XII. 961. E: τὰς αἰσθήσεις τῷ κυβερνητικῷ νῷ συγκερασάμενοι. Crit. 48. C: οὐδενὶ ξὺν νῷ. — Ἐν νῷ ἔχειν est Lat. *in animo habere* (Prot. 311. C. Phaed. 63. C. Conv. 188. E. Pol. I. 344. D. II. 362. C. Legg. IV. 720. B. Apol. 20. B. Alc. I. 104. C.), νῷ ἔχειν, *animo tenere*, h. e. *meminisse*. Pol. VI. 490. A. Euth. 2. B. — Phaedr. 241. E: νοῦν καὶ σωφροσύνην ἀντ' ἔρωτος καὶ μανίας. 244. C: νοῦν τε καὶ ἱστορίαν. Phaed. 97. C: τόν γε νοῦν κοσμοῦντα πάντα κοσμεῖν. (Cf. Crat. 413. C.) Soph. 249. B: ἀκινήτων τε ὄντων (τῶν ὄντων?) νοῦν μηδενὶ περὶ

μηδενὸς εἶναι μηδαμοῦ. Phil. 30. D: βασιλικὸν ... νοῦν. Tim. 30. B: νοῦν ... ἐν ψυχῇ, ψυχὴν δὲ ἐν σώματι ξυνιστὰς τὸ πᾶν συνετεκταίνετο. Legg. XII. 963. A: νοῦν ... πάντων τούτων ἡγεμόνα. — Cum v. ἔχειν (etiam κεκτῆσθαι) est *prudentem esse* vel *sapere*. Phaedr. 241. B: νοῦν ἤδη ἐσχηκὼς καὶ σεσωφρονηκώς. 276. B: ὁ νοῦν ἔχων γεωργός. Gorg. 500. C: καὶ σμικρὸν νοῦν ἔχων ἄνθρωπος. Id. Apol. 27. E. Legg. X. 887. E: ὅσοι καὶ σμικρὸν νοῦ κέκτηνται. Conv. 181. C: τὸ ... νοῦν μᾶλλον ἔχον ἀγαπῶντες. Pol. I. 331. B: ἀνδρὶ νοῦν ἔχοντι. Tim. 89. B. Legg. V. 747. E: ὅ γε νοῦν ἔχων νομοθέτης. X. 905. D: εἰ νοῦν καὶ ὁπωςοῦν ἔχεις. XI. 913. A: νοῦν ἔχων ἔμφρονα. 919. C: ἐν νοῦν ἐχούσῃ πόλει. Etiam est *intelligere* vel *intelligentiam habere*. Pol. VI. 508. D: ἔγνω αὐτὸ καὶ νοῦν ἔχειν φαίνεται. 534. B: νοῦν οὐκ ἴσχειν περὶ αὐτὰ δοκοῦσί σοι, καίτοι νοητῶν ὄντων μετὰ ἀρχῆς. Alc. I. 134. E: νοῦν ἰατρικὸν μὴ ἔχοντι. Lys. 210. B: εἰς ἃ δ' ἂν νοῦν μὴ κτησώμεθα cet. — Ἔχειν τὸν νοῦν cum praep. πρός et dat. vel accus. est *spectare, id agere ut* —. Prot. 324. A. Gorg. 504. D. Προςέχειν τὸν νοῦν abs., c. dat. et praep. πρός est *animum advertere, attendere:* etiam *inclinare ad aliquid.* Phaedr. 235. A. Theaet. 145. A. 198. B. Soph. 222. D. Phil. 31. D. Conv. 191. E. 192. B: πρὸς γάμους ... οὐ προςέχουσι τὸν νοῦν φύσει. Pol. III. 396. B. Legg. VI. 783. E. Euth. 14. D. Alc. I. 105. A. Charm. 154. C. — Cum praep. κατά. Phaed. 97. D: κατὰ νοῦν ἐμαυτῷ (*ex animi sententia*). Soph. 217. D: εἴ τίς σοι κατὰ νοῦν. Polit. 290. C: κατὰ νοῦν ἐκείνοις (τ. θεοῖς). Parm. 135. B. Phil. 11. B. Conv. 193. C: παιδικῶν τυχεῖν κατὰ νοῦν αὐτῷ πεφυκότων. Pol. II. 358. B. Tim. 17. C. Legg. XI. 925. B: (ἂν) ᾖ ... κατὰ νοῦν αὐτῇ (*eique placuerit*) cet. Euth. 3. E: σύ γε κατὰ νοῦν ἀγωνιεῖ τὴν δίκην.

νοῶ, *percipio, animadverto, cognosco, intelligo, scio; cogito* (etiam *in animo* vel *propositum habeo* et, de nomine pos., *significo*). Prot. 319. A: ἅπερ νοῶ. Theaet. 164. D. Gorg. 521. A: ἃ νοεῖς λέγων. Conv. 219. A: τῷ ὄντι χρύσεα χαλκείων διαμείβεσθαι νοεῖς. Pol. IV. 440. D. Parm. 132. C: ὃ ἐπὶ πᾶσιν ἐκεῖνο τὸ νόημα ἐπὸν νοεῖ. Crat. 407. E: τί καὶ νοεῖ τὸ ὄνομα. 418. B. Pol. I. 335. E: (εἰ) τοῦτο ... νοεῖ αὐτῷ. Legg. I. 645. B. VIII. 837. E. Apol. 40. A. Alc. II. 147. C: ὅ τί ποτε νοοῦσιν ἕκαστος αὐτῶν. Lach. 178. A. Phil. 29. B: περὶ πάντων νόει ταὐτόν. Pol. VI. 508. D: οὕτω ... καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὧδε νόει. Crat. 397. E: τί ἂν ποτε νοοῖ τὸ ὄνομα οἱ δαίμονες. 416. A. Euthyd. 287. D: ὅ τί μοι νοοῖ τὸ ῥῆμα. Prot. 347. E: οἱ μὲν ταῦτά φασι τὸν ποιητὴν νοεῖν, οἱ δ' ἕτερα. Crat. 399. D: οἶμαί τι τοιοῦτον νοεῖν τοὺς τὴν ψυχὴν ὀνομάσαντας. Phil. 11. B: τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν cet. Legg. V. 742. D: ᾗ νοῶν εὖ νομο-

θετοῖ. Hipp. min. 365. D: *τί ποτε νοῶν ταῦτα ἐποίησε τὰ ἔπη.* Crat. 407. B: *ὡς τὰ θεῖα νοούσης αὐτῆς.* Parm. 165. C: *ἐγγύθεν ... καὶ ὀξὺ νοοῦντι.* Euthyd. 287. D: *πότερον ... ψυχὴν ἔχοντα νοεῖ τὰ νοοῦντα, ἢ καὶ τὰ ἄψυχα;* Gorg. 482. E: *αἰσχυνθεὶς ἃ ἐνόει εἰπεῖν.* Pol. VII. 524. B. Phaedr. 229. C: *οὐ πάνυ νενόηκα.* Legg. V. 737. E: *νενοηκέναι.* XII. 952. B: *αὐτὸς νενοηκὼς ἄττα.* Pol. VI. 508. D: *ἐνόησέ τε καὶ ἔγνω αὐτό.* Epin. 977. C: *ὅτι καὶ μάλ' ὀρθῶς ἐνοήσαμεν ὡς* cet. Pol. VI. 488. A: *νόησον ... τοιουτονὶ γενόμενον εἴτε πολλῶν νεῶν πέρι εἴτε μιᾶς.* 503. B. Ep. VII. 342. B: *πάντων οὕτω πέρι νόησον.* VIII. 352. C: *νοήσατε δὲ ἃ λέγω νῦν.* Phil. 24. A: *ὅρα πέρας εἴ ποτέ τι νοήσαις ἄν.* Legg. V. 728. D: *πᾶς ἂν τοῦτό γε νοήσειε.* Legg. III. 677. A: *νοήσωμεν μίαν τῶν πολλῶν (φθορῶν)* cet. 679. E. Gorg. 491. B: *ἱκανοὶ ὄντες ἃ ἂν νοήσωσιν ἐπιτελεῖν.* Prot. 328. C: *νοῆσαί τινα πρὸς τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν γενέσθαι.* Phaedr. 245. C: *τἀληθὲς νοῆσαι.* Theaet. 157. A. Conv. 182. A: *ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νόμος ... νοῆσαι ῥάδιος.* Pol. V. 479. C. Phaedr. 271. D: *ταῦτα ἱκανῶς νοήσαντα.* 246. C: *οὐθ' ἱκανῶς νοήσαντες θεόν.* Tim. 42. E. Pol. VII. 524. B: *τά γε δύο κεχωρισμένα νοήσει.* Locr. 102. B: *νοέεται.* Pol. VI. 507. B: *τὰς δ' αὖ ἰδέας νοεῖσθαι μέν, ὁρᾶσθαι δ' οὔ.* Parm. 132. C: *τὸ νοούμενον ἓν εἶναι.* Pol. VI. 509. D: *τὸ τοῦ νοουμένου (γένους).* Tim. 30. D: *τῷ ... τῶν νοουμένων καλλίστῳ* cet. Pol. VI. 508. C: *πρός τε νοῦν καὶ τὰ νοούμενα.* Tim. 51. D: *νοούμενα μόνον.* Ep. VII. 343. A: *τὰ νενοημένα.* Legg. III. 692. C: *τὰ ... νοηθέντα ἂν καλὰ τότε πάντα ἀπέσωσε.* Epin. 991. D: *νοητέον δ' ἐστὶ περὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τόδε ὡς* cet.

νυκτερεία, ἡ, venatio nocturna. Legg. VII. 824: *νυκτερεία κληθεῖσα.*

νυκτερευτής, ὁ, venator nocturnus. Legg. VII. 824.

νυκτερινός, ή, όν, nocturnus. Soph. 220. D: *τῆς ... πληκτικῆς τὸ νυκτερινὸν ... πρὸς πυρὸς φῶς γιγνόμενον.* Legg. X. 909. A: *οἱ τοῦ νυκτερινοῦ ξυλλόγου κοινωνοῦντες.* Pol. VII. 521. C: *ψυχῆς περιαγωγὴ ἐκ νυκτερινῆς τινὸς ἡμέρας εἰς ἀληθινὴν ... ἐπάνοδον.* Legg. XII. 968. A: *τὸν τῶν ἀρχόντων νυκτερινὸν σύλλογον.* Epin. 992. D. Pol. VI. 508. C: *ὧν νυκτερινὰ φέγγη.*

νυκτερίς, ἡ, vespertilio. Pol. V. 479. C: *τῆς βολῆς πέρι τῆς νυκτερίδος.* III. 387. A. (Hom.).

νύκτωρ, noctu. Gorg. 471. B: *νύκτωρ ἐξαγαγὼν ἀπέσφαξε ... ἀμφοτέρους.* Crat. 433. A. Pol. II. 381. E. IX. 574. D. Critia 120. B. Legg. I. 633. C. al.

νυμφευτής, ὁ, nuptiarum conciliator. Polit. 268. A: *αὐτὸς (ὁ βουφορβὸς) οἷον νυμφευτής.*

νύμφη, ἡ, sponsa vel nova nupta. Legg. VI. 783. E: *ἡ νύμφη.* Ib. *προσεχέτω δὴ καὶ ὁ νυμφίος τῇ τε νύμφῃ καὶ*

τῇ παιδοποιίᾳ τὸν νοῦν. 775. B: νύμφην. 779. E. Pol. V. 459. E: ἐν αἷς ξυνάξομεν τάς τε νύμφας καὶ τοὺς νυμφίους. VIII. 546. D.

νυμφικός, ή, όν, *sponsalis*. Legg. VI. 775. B: ἀπαίδευτον τῶν περὶ τὰς νυμφικὰς μούσας νόμων. 783. D: ἔλθωμεν δ' ἐπὶ τὰ νυμφικά.

νυμφίος, ὁ, *sponsus*. Pol. V. 461. D: ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας τις αὐτῶν νυμφίος γένηται. Legg. VI. 783. E. Pol. VI. 495. E: ὡς νυμφίου παρεσκευασμένου. Legg. VI. 775. C: νυμφίον. 779. E. XI. 924. D. Pol. VIII. 546. D: νυμφίοις. V. 459. E: τοὺς νυμφίους. Legg. VI. 780. A.

νυμφόληπτος, ὁ ἡ, *lymphatus*, h. e. *divino afflatu concitatus*. Phaedr. 238. D: ἐὰν ἄρα πολλάκις νυμφόληπτος ... γένωμαι.

νῦν, *nunc* (vern. *nun*, quod similiter tam in tempore, i. q. *jetzt*, quam in conclusione, i. q. *also*, ponitur). Phaed. 77. A: ἣν σὺ νῦν λέγεις. Phil. 18. D: νῦν τε καὶ σμικρὸν ἔμπροσθεν. Conv. 212. B: νῦν τε καὶ ἀεὶ ἐγκωμιάζω τὴν δύναμιν cet. Pol. I. 329. A: τότε μὲν ... νῦν δὲ οὐδὲ ζῶντες. C: καὶ τότε ... καὶ νῦν οὐχ ἧττον. Tim. 20. B: εἰς νῦν. al. Cum praeterito est *modo*. Soph. 241. D: καθάπερ νῦν εἶπες. Polit. 307. C: ἐν πᾶσι ... τούτοις οἷς νῦν εἴπομεν. Pol. V. 473. E: ἣν νῦν λόγῳ διεληλύθαμεν. Legg. IV. 719. E. XII. 962. A: ὃ προςείπομεν ὑγίειαν νῦν. Cum part. γέ. Theaet. 183. B: ὡς νῦν γε πρὸς τὴν αὑτῶν ὑπόθεσιν οὐκ ἔχουσι ῥήματα. Parm. 126. C: ἐπεὶ νῦν γε κατὰ τὸν πάππον ... πρὸς ἱππικῇ τὰ πολλὰ διατρίβει. Pol. I 340. E. Sq. οὕτως, *sic statim*. Phaedr. 272. C: ἀλλ' οὔτι νῦν γ' οὕτως ἔχω. Theaet. 147. C: ῥᾴδιον ... νῦν γε οὕτω φαίνεται. Sine part. γέ. Theaet. 158. B: εἴ τις ἔροιτο νῦν οὕτως ἐν τῷ παρόντι. 202. D. Soph. 218. A. Crat. 396. C: ἣ ἐμοὶ ἐξαίφνης νῦν οὑτωσὶ προςπέπτωκεν ἄρτι. Pol. V. 473. E. Cum part. δέ, *nunc* et *nunc autem* (vern. *so aber*). Prot. 335. C: νῦν δὲ ἐπειδὴ οὐκ ἐθέλεις cet. 342. B. Phaedr. 244. A: νῦν δὲ τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν ἡμῖν γίγνεται διὰ μανίας (anteced. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἁπλοῦν cet.). Gorg. 499. C. Phaed. 63. B. — νῦν δή sq. praeterito est *modo* (vern. *so eben*). Prot. 329. C: ἃ νῦν δὴ ἐγὼ ἔλεγον. 340. B. Phaedr. 230. A. Gorg. 448. A: καὶ γὰρ νῦν δὴ (v. δὴ νῦν) αὐτὰ ταῦτα ἐπηγγελλόμην. Phaed. 61. E: ὅπερ νῦν δὴ σὺ ἤρου. 105. D: τί νῦν δὴ ὀνομάζομεν; Soph. 221. E. Polit. 259. B. Pol. III. 414. B. (v. δὴ νῦν). VI. 491. A: ὅσα προςετάξαμεν νῦν δή. Etiam in re praes. et futura ponitur (*nunc igitur* vel simpl. *nunc*). Phaedr. 277. A: νῦν δὴ ἐκεῖνα ἤδη ... δυνάμεθα κρίνειν. Gorg. 462. B: καὶ νῦν δὴ τούτων ὁπότερον βούλει ποίει. Polit. 287. C: καὶ νῦν δὴ ταὐτὸν μὲν τοῦτο, ἔτι δὲ μᾶλλον ἢ τόθ' ἡμῖν ποιητέον. Soph. 221. C: καὶ νῦν δὴ τοῦτον ἰδιώτην θήσομεν ... ἢ ... ὡς

ἀληθῶς σοφιστήν; Pol. I. 353. A: νῦν δὴ ... ἄμεινον ἂν μάθοις ὃ ἄρτι ἠρώτων cet. Legg. III. 683. E. — Ubi δή voci νῦν praemissum est ad anteced. refertur, velut Soph. 239. A: εἶα δὴ (*agedum*) νῦν ἐν σοὶ σκεψώμεθα. Similiter scrib. videtur Legg. I. 629. B: ἴθι δὴ νῦν (sic unus Vat. Vulgo ἴθι νῦν δὴ) ἀνερώμεθα cet. Tim. 44. D: ὃ δὴ νῦν κεφαλὴν ἐπονομάζομεν. Legg. I. 646. E: τοῦτ' αὐτὸ δὴ νῦν ... ἡμῖν πειρατέον φράζειν (sic νῦν ἤδη nectuntur, Phaedr. 228. C. 277. A. al.) VII. 794. D. Hipp. mai. 291. E. 301. E. Ubi vero δὴ νῦν cohaerent, ita ut νῦν non tempus, sed conclusionem indicet (Lat. *igitur*, *quocirca*), vide ne rectius scribatur δή νυν (ut τοίνυν). Legg. III. 688. E: φαμὲν δή νυν (v. δὴ νῦν) ... τὴν μεγίστην ἀμαθίαν τότε ἐκείνην τὴν δύναμιν ἀπολέσαι. 693. D: ἄκουσον δή νυν (vern. *so vernimm es*). 694. C: μαντεύομαι δή νῦν (v. δὴ νῦν). al. — Cum art. τό (Theaet. 187. B: ὥσπερ τὸ νῦν. Phil. 27. A: καθάπερ τὸ νῦν δή. Pol. VI. 506. E: τὸ νῦν εἶναι. Tim. 48. C. Legg. III. 686. D: τὸ δὲ νῦν γε cet.) et τά (Prot. 309. B: τί οὖν τὰ νῦν; Phaed. 57. A. Soph. 218. A. Phil. 48. D. Pol. VI. 506. E. Tim. 17. A. Legg. III. 686. C: τὰ νῦν δὴ ἡμεῖς cet.). — Articulus etiam ita voci νῦν praemittitur ut participio verbi εἶναι expleri possit. Pol. VII. 518. C: ὁ ... νῦν λόγος. Soph. 256. C: κατὰ τὸν νῦν δὴ λόγον. Pol. VII. 540. D: τῶν νῦν τιμῶν. Sic etiam τὸ νῦν (int. ὄν). Phil. 42. A: ἐναντίον δὴ τὸ νῦν τῷ σμικρὸν ἔμπροσθεν γέγονεν. Parm. 152. C: ἀπὸ τοῦ νῦν. 155. D. Ep. XIII. 361. E: ἐν τῷ νῦν. Similiter οἱ νῦν, *qui nunc sunt* vel *vivunt*. Pol. II. 372. E: ἅπερ καὶ οἱ νῦν ἔχουσι. Prot. 309. C: σοφωτάτῳ ... τῶν γε νῦν. Phaedr. 228. A. Conv. 193. B. Pol. VI. 489. C. Tim. 20. E.

νυνί, i. q. νῦν. Gorg. 458. D: οὕτως ὥσπερ νυνί. Phaed. 115. C: ὁ νυνὶ διαλεγόμενος. Theaet. 151. E: ὥς γε νυνὶ φαίνεται. Polit. 272. B. 297. C. Crat. 440. D. Conv. 173. A. 215. D. Hipp. mai. 291. C. Etiam cum praeterito iungitur. Theaet. 158. C: ἅ τε γὰρ νυνὶ διειλέγμεθα cet. Conv. 193. A: νυνὶ δὲ ... διῳκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Pol. I. 354. C: ὥστε μοι νυνὶ γέγονεν ἐκ τοῦ διαλόγου μηδὲν εἰδέναι. (Phil. 66. E. pro νυνί nunc legitur νῦν δή.) Hipp. min. 372. E. Cum art. Crat. 422. D: πρὸς τὴν νυνί (φωνήν).

νύξ, ἡ, *nox*; etiam plur. ponitur (ut Lat. *noctes*), siquidem pluribus nox continetur partibus. Tim. 39. B: νὺξ ... ἡμέρα τε γέγονεν οὕτω. Critia 112. A. Legg. VII. 807. A. Phaedr. 240. C: οὔθ' ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἑκὼν ἀπολείπεται. 251. E: οὔτε νυκτὸς δύναται καθεύδειν cet. Pol. I. 343. B: διὰ νυκτὸς καὶ ἡμέρας. VII. 530. A: τὴν ... νυκτὸς πρὸς ἡμέραν ξυμμετρίαν. IX. 573. C: ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἑκάστης. Tim. 26. B: τῆς νυκτὸς ἀνέλαβον. 71. B: νυκτός τε καὶ μεθ' ἡμέραν. Critia 117. E: μεθ' ἡμέραν καὶ διὰ

νυκτός. Legg. VII. 790. C: *διὰ πάσης νυκτός τε καὶ ἡμέρας*. Phil. 66. A: *νυκτὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διδόντες*. Tim. 71. D: *ἐν ... τῇ νυκτί*. Ax. 367. C: *νυκτὶ μετήλλαξαν*. Gorg. 493. E: *καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν*. Conv. 219. C: *κατεκείμην τὴν νύκτα ὅλην*. 220. D: *εἰ καὶ τὴν νύκτα ἑστήξοι*. Legg. VI. 762. C. X. 897. D: *νύκτα ἐν μεσημβρίᾳ ἐπαγόμενοι*. Ax. 368. B: *πονουμένους ἐκ νυκτὸς εἰς νύκτα*. Pol. IX. 588. A: *ἡμέραι καὶ νύκτες*. Menex. 246. B. Prot. 310. C: *λίαν πόῤῥω ἔδοξε τῶν νυκτῶν εἶναι*. Conv. 217. D: *διελεγόμην πόῤῥω τῶν νυκτῶν* (*ad multam noctem*). 223. C: *ἅτε μακρῶν τῶν νυκτῶν οὐσῶν*. Theaet. 151. A: *νύκτας τε καὶ ἡμέρας*. Phil. 50. D: *ἢ μέσας ποιήσεις νύκτας*. Pol. X. 621. B: *μέσας νύκτας γενέσθαι*.

νύσσα, *ἡ*, *meta*. Ion. 537. B. (Hom.).

νυστάζω, *dormito*; etiam, ut Lat., trop. Ion. 532. C: *ἀτεχνῶς νυστάζω*. 533. A: *νυστάζει τε καὶ ἀπορεῖ*. Id. B. Conv. 223. D: *νυστάζειν*. Pol. III. 405. C: *μηδὲν δεῖσθαι νυστάζοντος δικαστοῦ*. Legg. V. 747. B: *τὸν νυστάζοντα καὶ ἀμαθῆ φύσει*. Apol. 31. A: *ὥσπερ οἱ νυστάζοντες ἐγειρόμενοι*. Phaedr. 259. A: *νυστάζοντας*.

νώ (al. *νῷ*), nom. et accus. dual. pron. *ἐγώ*. Alc. I. 124. D: *νώ γε καὶ μάλα σφόδρα*. Phaedr. 259. A: *εἰ ... ἴδοιεν καὶ νὼ ... νυστάζοντας* cet.

νώθεια, *ἡ*, *segnitia*. Phaedr. 235. D: *ὑπὸ ... νωθείας ... καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐπιλέλησμαι ὅπως ... ἤκουσα*. Theaet. 195. C: *ὑπὸ νωθείας οὐ δυνάμενος πεισθῆναι*.

νωθής, *ὁ ἡ*, *segnis*. Polit. 310. E: *νωθεστέρα* (*ψυχή*). Apol. 30. E: *ὑπὸ μεγέθους ... νωθεστέρῳ* (*ἵππῳ*). Tim. 86. A: *διὰ τὸ νωθέστερον ἀέρος καὶ πυρὸς αὐτὸ εἶναι*. Ib. *ὃν νωθέστατον τούτων*.

νωθρός, *ά*, *όν*, *segnis*. Theaet. 144. B: *νωθροί πως ἀπαντῶσι πρὸς τὰς μαθήσεις*.

νώμησις, *ἡ*, *perscrutatio*. Crat. 411. D: *δηλοῖ γονῆς σκέψιν καὶ νώμησιν*.

νωμῶ, *animo volvo*, h. e. *perscrutor*. Crat. 411. D: *τὸ γὰρ νωμᾶν καὶ τὸ σκοπεῖν ταὐτόν*.

νῷν, genit. et dat. pron. *ἐγώ*. Phil. 28. A: *ἄλλο τι νῷν* (v. *νῶϊν*) *σκεπτέον ἢ* cet. 41. A. Conv. 219. A. Legg. VI. 781. D. VII. 792. C. al.

νωτιαῖος, *α*, *ον*, *ad dorsum pertinens*. Tim. 74. A: *περὶ τὸν ... νωτιαῖον μυελόν*. 77. D: *δύο φλέβας ἔτεμον νωτιαίας*.

νώτιος, i. q. *νωτιαῖος*. Locr. 100. A: *διὰ τῶν νωτίων* (codd. plur. *νωτείων*) *σπονδύλων*.

νῶτον, *τό*, *dorsum*. Conv. 189. E: *νῶτον καὶ πλευρὰς κύκλῳ ἔχον*. Pol. V. 468. D: *νώτοισιν* (ex Hom.). Etiam,

ut Lat. *dorsum*, est *planum* (vern. *Fläche*, praec. *Oberfläche*). Phaedr. 247. C: *ἔστησαν ἐπὶ τῷ τοῦ οὐρανοῦ νώτῳ.* Pol. X. 616. E: *νῶτον συνεχὲς ἑνὸς σφονδύλου ἀπεργαζομένους περὶ τὴν ἠλακάτην.*

Ξ.

ξαίνω, *carmino*. Soph. 226. B: *ξαίνειν καὶ κατάγειν* cet. Polit. 289. C. 281. A: *τὸ τῆς τοῦ ξαίνοντος τέχνης ἔργον.* 308. D: *τοῖς τε ξαίνουσι καὶ τοῖς τἄλλα προπαρασκευάζουσιν.* Prov. *εἰς πῦρ ξαίνειν.* Legg. VI. 780. C.

ξανθός, ή, όν, *flavus*. Tim. 68. B: *λαμπρόν τε ἐρυθρῷ λευκῷ τε μιγνύμενον ξανθὸν γέγονε.* 83. B: *ξανθὸν χρῶμα.* 68. C: *ξανθοῦ ... κράσει.* 59. B: *στίλβοντι καὶ ξανθῷ χρώματι κοινωθέν.* 74. D. Lys. 217. D: *ξανθὰς ... τὰς τρίχας.* Pol. X. 617. A: *ξανθότερα ἐκείνων.*

ξάντης, ὁ, *qui carminat*. Polit. 281. A: *τὸν ξάντην.*

ξαντικός, ή, όν, *carminandi peritus*; fem. et neutr. *carminandi peritia*. Polit. 282. A: *ξαντικὴ ... καὶ νηστικὴ* cet. B: *τὸ ... ξαντικόν.* 281. A: *τὴν ξαντικήν.* 282. E.

ξεναγῶ, *peregrinum duco*. Phaedr. 230. C: *ἀτεχνῶς ... ξεναγουμένῳ τινὶ καὶ οὐκ ἐπιχωρίῳ ἔοικας.* Ib. *ὥστε ἄριστά σοι ἐξενάγηται.*

ξεναπατία, ἡ, in eo dicitur qui hospitem decipit vel laedit. Ep. VII. 350. C: *ξεναπατίας χάριν.*

ξενηλασία, ἡ, *peregrinorum expulsio*. Legg. XII. 950. B: *ταῖσι λεγομέναις ξενηλασίαις χρωμένους.* Prot. 342. C: *ξενηλασίας ποιούμενοι τῶν τε λακωνιζόντων* cet. Legg. XII. 953. E.

ξενία, ἡ, *peregrinatio*. Crat. 429. E: *εἴ τις ἀπαντήσας σοι ἐπὶ ξενίας ... εἴποι.* **hospitalitas*. Ep. VII. 328. C: *τὴν Δίωνος ξενίαν τε καὶ ἑταιρείαν.* 338. C.

ξένια, v. *ξένιος*.

ξενίζω, *hospitio accipio*; etiam *epulis hospitalibus excipio*. Ep. VII. 333. E: *ἐκ τοῦ ξενίζειν τε καὶ μυεῖν* cet. Gorg. 471. B: *ξενίσας.* Tim. 17. B: *χθὲς ὑπὸ σοῦ ξενισθέντας.*

ξενικός, ή, όν, *peregrinus*, *externus*. Crat. 417. C: *ξενικὸν τοὔνομα.* 419. C. 426. C. Pol. VI. 497. B: *ξενικὸν σπέρμα.* Crat. 426. C: *ἀπὸ ... τοῦ ξενικοῦ τοῦ κίειν.* Legg. V. 742. C: *τοῦ ξενικοῦ ... νομίσματος.* VIII. 841. E: *ὡς ὄντως ὄντα ξενικόν.* XI. 915. D: *εἰς ... ξενικὴν παράδοσιν.* Hipp. mai. 284. C: *ξενικὴν παίδευσιν.* 285. A. Legg. III. 702. C: *μηδὲν ὑπολογιζομένους τὸ ξενικὸν αὐτῶν.* V. 742. B: *νόμισμα ... ξενικόν.* Ep. VIII. 357. A: *εἰ μὴ ξενικαὶ ἐριννύες ἐκώλυσαν.* Legg. IV. 718. A: *ὅσα ... ξενικὰ ... θε-*

ραπεύματα. VIII. 847. C: ξενικὰ θυμιάματα. Ib. ξενικῶν τινῶν εἰςαγωγίμων. III. 680. C: οὐ γὰρ σφόδρα χρώμεθα οἱ Κρῆτες τοῖς ξενικοῖς ποιήμασιν. Pol. VIII. 567. E: κηφῆνας ... ξενικούς. Crat. 401. C: ἐάν τις τὰ ξενικὰ (non Attica) ὀνόματα ἀνασκοπῇ. 412. B: ξενικώτερον. **hospitalis* vel *ad hospites spectans*. Legg. IX. 879. E: τὸν ξενικὸν ... θεὸν εὐλαβούμενοι. Ep. V. 321. C: ξενικὴν καὶ ἱερὰν ξυμβουλὴν λεγομένην συμβουλεύειν. Legg. V. 730. A: ξενικῶν ... καὶ ἐπιχωρίων ἁμαρτημάτων. B: ξενικά τε καὶ ἐπιχώρια ... ὁμιλήματα.

ξενικῶς, *more peregrino*. Crat. 407. B: τῷ ᾱ ξενικῶς ἀντὶ τοῦ η̄ χρησάμενος.

ξένιος, α, ον et ὁ ἡ, *hospitalis*. Legg. V. 729. E: ὁ ξένιος ἑκάστων δαίμων καὶ θεός. VIII. 843. A: ξένιος (Ζεύς). Ep. VII. 329. B: Διὸς ξενίου. Legg. V. 730. A: τῷ ξενίῳ συνεπόμενοι Διί. Soph. 216. B: τὸν ξένιον ... θεόν. Legg. XII. 953. E: τιμῶντας ξένιον Δία. 965. E: νὴ τὸν ξένιον ... θεόν. — Plur. ξένια, *hospitalia* (munera; etiam epulae, trop.). Tim. 27. A: σκόπει δὴ τὴν τῶν ξενίων σοι διάθεσιν. 17. B: ξενισθέντας οἷς ἦν πρέπον ξενίοις. 20. C: ἀνταποδώσειν ... τὰ τῶν λόγων ξένια (*sermones hospitales*). Legg. VIII. 845. A: ξένια δεχόμενος. XI. 919. A: φιλικὰ ... ξένια ἑπόμενα ταῖς ὑποδοχαῖς.

ξενισμός, ὁ, *hospitium quo aliquem accipimus*. Lys. 205. C: τὸν ... τοῦ Ἡρακλέους ξενισμόν.

ξενοδοκῶ, *hospites accipio*. Pol. IV. 419: ξενοδοκοῦντες.

ξένος, ὁ, et ξένη, ἡ, *peregrinus, externus*. Prot. 342. C: ἐάν τις ἄλλος ξένος ὢν ἐπιδημήσῃ. Gorg. 515. A: ἢ ξένος ἢ ἀστός. Legg. V. 729. E: ἔρημος ... ὢν ὁ ξένος ἑταίρων τε καὶ ξυγγενῶν ἐλεεινότερος ἀνθρώποις καὶ θεοῖς. IX. 869. D: (ἐὰν) ξένος ἀστὸν ἀμυνόμενος κτείνῃ. Apol. 17. D. Men. 92. B: εἴτε τις ξένος ... εἴτε ἀστός. Conv. 201. E: ἡ ξένη (Diotima). 211. D: ἡ Μαντινικὴ ξένη. Legg. IX. 865. E: καὶ τῆς τοῦ ξένου χώρας εἰργέσθω. Charm. 157. C: κατὰ τὰς τοῦ ξένου ἐντολάς. Apol. 30. A: καὶ ξένῳ καὶ ἀστῷ. Phaedr. 267. B: τὸν Ἠλεῖον ξένον. Soph. 216. A: τόνδε τινὰ ξένον ἄγομεν. Legg. VII. 794. B: ξένον καὶ ξένην. Ion. 541. C: ξένον ὄντα (non Atheniensem). Crat. 429. E: χαῖρε, ὦ ξένε Ἀθηναῖε. Conv. 204. C: ὦ ξένη. Gorg. 487. A: τὼ ... ξένω τώδε. 472. A: Ἀθηναῖοι καὶ ξένοι. Crat. 406. A: ὡς οἱ ξένοι (Atticis oppos.) καλοῦσι. Legg. XII. 952. D: τέτταρες δ' εἰσὶ ξένοι cet. Gorg. 473. D: ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων. 514. E: μήτε τῶν ξένων μήτε τῶν ἀστῶν. Pol. X. 613. D: ὑπὸ ξένων τε καὶ ἀστῶν. Legg. VIII. 849. D: ἐν ... ταῖς τῶν ξένων ... ἀγοραῖς. Apol. 35. A. Alc. I. 119. A: ἀλλὰ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἢ τῶν ξένων δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἰπέ. Men. 94. D: τῶν ἐπιχωρίων τις ἢ τῶν ξένων. Legg. VII. 816. E: ξένοις

ἐμμίσθοις. Pol. II. 381. D: ξείνοισιν (Hom.). Theaet. 145. B: ξένους τε καὶ ἀστούς. Legg. V. 729. E: τὰ ... εἰς τοὺς ξένους ἁμαρτήματα. Crit. 54. A: ξένους ποιήσας. *hospes. Legg. XII. 953. C: ἱκανῶς εἶναι ξένος cet. Men. 78. D: ὁ τοῦ μεγάλου βασιλέως πατρικὸς ξένος. Ep. III. 316. C: ξένου πάλαι γεγονότος. *novus. Locr. 104. D: τιμωρίαι ξέναι.

ξενοῦμαι, *hospes ad aliquem deverto.* Legg. XII. 953. C: παρ' ὅτῳ τις ἂν αὐτῶν τὴν κατάλυσιν ξενωθεὶς ποιήσηται.

ξενοφόνος, ὁ ἡ, *hospites interficiens.* Ep. VII. 336. D: ξενοφόνων ... ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας.

ξενών, ὁ, *hospitium.* Legg. XII. 953. C: πιστεύων ἱκανῶς εἶναι ξένος τῷ τοιούτῳ ξενῶνι. Tim. 20. C: ἐπειδὴ παρὰ Κριτίαν πρὸς τὸν ξενῶνα ... ἀφικόμεθα.

ξένως, cum v. ἔχω, *peregrinus*, h. e. *imperitus sum.* Apol. 17. D: ἀτεχνῶς οὖν ξένως ἔχω τῆς ἐνθάδε λέξεως.

ξέω, *polio.* Theag. 124. B: τῶν ... ξεόντων.

ξηραίνω, *exsicco.* Tim. 88. D: πάλιν ὑπὸ τῶν ἔξωθεν ξηραινομένου καὶ ὑγραινομένου. Phil. 31. E: τὸ ξηρανθέν.

ξηροβατικός, ἡ, όν, *in sicco gradiens.* Polit. 264. D: ξηροβατικόν (oppos. ἔνυδρον).

ξηρός, ά, όν, *siccus.* Critia 115. E: ὁ ... ξηρός (τροχός). De lucri cup. 230. E: ξηρὰ τροφὴ σώματος. Conv. 186. D: ξηρόν. Phaed. 86. B: ξηροῦ καὶ ὑγροῦ. Critia 115. A: τὸν ... ξηρόν (καρπόν). Legg. VI. 761. C: ὕλην ... αὔην καὶ ξηράν. Soph. 242. D: ὑγρὸν καὶ ξηρόν. Theaet. 171. E: ξηρά. Conv. 188. A. Tim. 82. A. Phaedr. 239. C: ἱδρώτων ξηρῶν ἄπειρον. Legg. VIII. 845. B: ξηρῶν σύκων. Tim. 22. D: ὅσοι ... ἐν ξηροῖς (τόποις) οἰκοῦσι. Polit. 287. E: ξηροῖς καὶ ὑγροῖς. Epin. 975. D: ἐν πολλοῖς ὑγροῖς καὶ ξηροῖς γένεσιν. Legg. V. 746. D: μέτρα ξηρά τε καὶ ὑγρά. X. 889. B. Phil. 25. C: ξηρότερον.

ξηρότης, ἡ, *siccitas.* Locr. 102. C: ξηρότας. Pol. I. 335. D: οὐδὲ ξηρότητος (ἔργον) ὑγραίνειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. Locr. 100. D: ξηρότατα.

ξηροτροφικός, ή, όν, *in sicco vivens.* Polit. 264. D: τὸ δ' ἕτερον ξηροτροφικόν (ὀνομάζοντας). E: τό γε ξηροτροφικὸν τῆς ἀγελαιοτροφίας ... φῦλον.

ξυγγένεια cet. vid. συγγένεια.

ξύλινος, η, ον, *ligneus.* Critia 115. B: ὅσος ξύλινος. Theaet. 146. E: τῶν ξυλίνων σκευῶν. Id. Pol. IV. 428. C. VII. 515. A: ξύλινα. Clit. 409. C.

ξύλον, τό, *lignum.* Alc. I. 111. B: ποῖόν ἐστι λίθος ἢ ξύλον. Hipp. mai. 291. C: ξύλον σύκινον. Legg. XII. 956. A: ξύλον ... μονόξυλον. Crat. 390. B: ἐν ὁποιῳοῦν ξύλῳ. Hipp. mai. 292. D: καὶ λίθῳ καὶ ξύλῳ καὶ ἀνθρώπῳ cet. Prot. 325. D: ὥσπερ ξύλον ... καμπτόμενον. Phaed. 74. A: οὐ ξύλον λέγω ξύλῳ (ἴσον εἶναι). Euthyd. 280. C: ξύλα

ἱκανά. Legg. IV. 706. B: ναυπηγησίμων ξύλων. Charm. 173. E. Pol. X. 609. A: σηπεδόνα ... ξύλοις. Critia 119. E. Gorg. 468. A: οἷον ... λίθους καὶ ξύλα cet. Phaed. 74. B. Euthyd. 281. A. De lege 319. A: ξύλα (εἶναι ἱερά).

ξυλουργικός, ή, όν, ad fabricam lignariam spectans, fem. *fabrica*. Phil. 56. B: ἐν πολλοῖς ἄλλοις τῆς ξυλουργικῆς.

ξύν, i. q. σύν, *cum*. Pol. VI. 492. B: ξὺν πολλῷ θορύβῳ. VII. 518. C: ξὺν ὅλῳ τῷ σώματι. Ib. ξὺν ὅλῃ τῇ ψυχῇ. Legg. III. 682. A: ξύν τισι Χάρισι καὶ Μούσαις. VII. 815. A. XI. 924. A: ξὺν νόμῳ. Crit. 48. C: οὐδενὶ ξὺν νῷ.

ξυρῶ, *tondeo*. Pol. I. 341. C: ὥστε ξυρεῖν ἐπιχειρεῖν λέοντα.

ξυστίς, ή, *trabea*. Pol. IV. 420. E: ξυστίδας ἀμφιέσαντες.

O.

οὖ, τό. Crat. 393. D: πλὴν ... τοῦ οὖ (v. ō). 416. B: μήκει τοῦ οὖ (v. ōυ). 427. C: εἰς ... τὸ γογγύλον τοῦ οὖ (v. ō) δεόμενος σημείου. 420. B: τῷ γὰρ οὖ ἀντὶ τοῦ ω ἐχρώμεθα. 414. B: ἐμβαλόντι ... τὸ οὖ cet.

ὁ, ἡ, τό (vern. *der, die, das*), artic. quem Graeci definitionis et distinctionis causa substantivis tam praemittunt quam subiiciunt (ita ut articulus demonstrandi, h. e. unius quasi e pluribus vel multis eximendi, vim habeat). Prot. init. ἦ δῆλα δὴ ὅτι ἀπὸ κυνηγεσίου τοῦ περὶ τὴν Ἀλκιβιάδου ὥραν. Nomina vero articulo etiam carent ubi generatim, simpliciter vel per se ponuntur (ita ut nulla opus sit definitione), velut θεός, θεοί (vern. *Gott*, ubi divinum per se cogitatur), πατήρ (si quis *suum* designat patrem), βασιλεύς (de rege Persarum qui absolute quasi et eximie ita designatur), καλόν (pulchrum per se spectatum), ἀγαθόν, artium nomina, velut ἰατρική, πολιτική al. (quamquam saepius etiam art. additur). Similiter Gorg. 455. D: τὰ τείχη Ἀθηναίων. 502. D: πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον al. Voce sequente qua antecedens definitur articulus repetitur, v. c. Gorg. 481. E: ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων. Pol. I. 328. D: αἱ ἄλλαι αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί. VIII. 565. D: ὃς περὶ τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερὸν λέγεται. Hipp. mai. 281. D: τὴν ὑμετέραν τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην. Et in univ. iteratur ubi res tanquam notissima vel eximia quaedam (leni adspersa irrisione) effertur. Gorg. 502. B: τί δὲ δὴ ἡ σεμνὴ αὕτη καὶ θαυμαστὴ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις, ἐφ' ᾧ ἐσπούδακε; Conv. 213. E: ἵνα ἀναδήσω καὶ τὴν τούτου ταυτηνὶ τὴν θαυμαστὴν κεφαλήν.

Pol. III. 407. B: *πάντων μάλιστα ἥ γε περαιτέρω γυμναστικῆς ἡ περιττὴ αὕτη ἐπιμέλεια τοῦ σώματος.* Pronomen demonstrativum excipit articulus (velut *οὗτος ὁ ἀνήρ*), nisi pronomen demonstr. per se positum est et subst. sequens praedicati partes agit. Prot. 323. A: *αὕτη … τούτου αἰτία* (non: *diese Ursache*, sed: *dies ist die Ursache davon*). Phaed. 97. A: *αὕτη ἄρα αὐτοῖς αἰτία ἐγένετο δυοῖν γενέσθαι, ἡ ξύνοδος* cet. Gorg. 510. D: *αὕτη … αὐτῷ ὁδός ἐστιν.* Pol. I. 331. D: *οὐκ ἄρα οὗτος ὅρος ἐστὶ δικαιοσύνης ἀληθῆ τε λέγειν* cet. II. 359. A: *εἶναι … ταύτην γένεσίν τε καὶ οὐσίαν δικαιοσύνης.* Apol. 24. B. al. Porro ponitur art. ubi memoratur aliquid in antecedd. iam significatum. Phaed. 88. A: *μὴ οὐ πονεῖν αὐτὴν ἐν ταῖς πολλαῖς γενέσεσι* (quod refertur ad praegr. *πολλάκις γιγνομένην τὴν ψυχὴν ἀντέχειν*). Gorg. 520. E: *ἐπὶ ποτέραν οὖν με παρακαλεῖς τὴν θεραπείαν;* Phil. 11. A. Lys. 203. B. Similiter art. interrogativis solet praefigi, si interrogatio ad antecedd. refertur. Pol. IV. 421. E: *τὰ ποῖα ταῦτα;* (quod refertur ad antecedd. *ἕτερα … τοῖς φύλαξιν εὑρήκαμεν ἃ* cet.). VIII. 550. C: *λέγεις δὲ … τὴν ποίαν κατάστασιν ὀλιγαρχίαν;* Phaed. 78. B: *τῷ ποίῳ τινὶ ἄρα προσήκει τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν … καὶ ὑπὲρ τοῦ ποίου τινὸς δεδιέναι* —; — In re ponitur certa, nota vel consueta. Phaedr. 227. B: *ἢ δῆλον ὅτι τῶν λόγων* (*orationibus, ut consuevit*) *ὑμᾶς Λυσίας εἱστία;* 228. B: *ἀπαντήσας … τῷ νοσοῦντι περὶ λόγων ἀκοήν* (nos: *einem Menschen von dem es bekannt ist dass* cet.). 270. A: *ὧν δὴ πέρι τὸν πολὺν λόγον ἐποιεῖτο Ἀναξαγόρας* (ubi articuli *τόν* vis exprimi potest *ut constat*). Pol. I. 329. E: *τῷ Σεριφίῳ* (*Seriphio illi*, qui Themistoclis gloriae obtrectavisse traditur). — Saepius verti potest vern. *einer* (non infinit. illud, sed certum hominem indicans). Phaedr. 228. B: *ὅτι ἕξει τὸν συγκορυβαντιῶντα* (vern. *einen mit dem er schwärmen könne*). Pol. VII. 524. E: *τοῦ ἐπικρινοῦντος … δέοι ἂν ἤδη.* Lach. 184. C. Menex. 236. B: *ὅτι μέλλοιεν Ἀθηναῖοι αἱρεῖσθαι τὸν ἐροῦντα.* 247. C. — Substantivo anteced. sequens partic. c. artic. reddi potest pron. *qui* cum modo finito. Parm. 135. A: *δεῖ ἀνδρὸς … τοῦ δυνησομένου μαθεῖν* cet. Menex. 235. D. al. — Enuntiationi praemittitur. Phaedr. 273. B: *καταχρήσασθαι τῷ Πῶς δ' ἂν ἐγὼ τοιόςδε τοιῷδε ἐπεχείρησα;* Pol. I. 327. C: *οὐκοῦν … ἔτι ἓν λείπεται τὸ ἢν πείσωμεν ὑμᾶς* —; Etiam post pron. demonstrat. enuntiato quo illud explicatur artic. praeponitur. Conv. 200. D: *οὐκοῦν δὴ τοῦτό γ' ἐστιν ἐκείνου ἐρᾶν ὃ οὔπω ἕτοιμον αὐτῷ ἐστὶν … τὸ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτα εἶναι αὐτῷ σωζόμενα τὰ νῦν παρόντα;* Pol. V. 449. D: *νῦν οὖν … δέδοκται ἡμῖν τοῦτο … τὸ σὲ μὴ μεθιέναι.* VI. 501. A: *τούτῳ … τῷ* cet. Crat. 433. D. Charm. 167. A. Saepius etiam simplex infinitivus sequitur. Gorg. 469. C. 491. D. Phaed. 64. C. 78. C. 80. B. Crit.

45. E. al. — Art. τό cum infinitivo ponitur ubi nos coni. *dass* cum modo finito usurpamus. Prot. 333. A: πότερον ... λύσομεν τῶν λόγων, τὸ (i. q. τοῦτον ὅτι c. indic.) ἓν ἐνὶ εἶναι, ἢ ἐκεῖνον cet. Phaedr. 242. E: ἡ εὐήθεια ... τὸ ... σεμνύνεσθαι ὥς τι ὄντε. Phaed. 62. B: ἀλλὰ τόδε γέ μοι δοκεῖ ... εὖ λέγεσθαι τὸ θεοὺς εἶναι ἡμῶν τοὺς ἐπιμελομένους cet. 88. D: ὁ λόγος οὗτος ... τὸ ἁρμονίαν τινὰ ἡμῶν εἶναι τὴν ψυχήν. 92. A: ἐάνπερ μείνῃ ἥδε ἡ οἴησις τὸ ἁρμονίαν ... εἶναι ξύνθετον πρᾶγμα cet. 94. B. Pol. I. 331. B. Lach. 190. E: ἀλλ᾽ ἴσως ἐγὼ αἴτιος ... τὸ σὲ (nos: *dass du* cet) ἀποκρίνασθαι μὴ τοῦτο cet. (V. Annott. in Phaedr. p. 354.). Similiter in mirandi formula. Phaed. 99. B: τὸ γὰρ μὴ διελέσθαι οἷόν τ᾽ εἶναι ὅτι cet. Conv. 177. C. — Pronominibus personall. praefigitur ita ut efferantur. Phaedr. 258. A: τὸν ἑαυτὸν (vern. *sich selbst*) δὴ λέγων μάλα σεμνῶς καὶ ἐγκωμιάζων. Sic τὸν ἐμέ. Soph. 239. A: τὸν μὲν τοίνυν ἐμέ γε τί τις ἂν λέγοι; Theaet. 166. A. Phil. 20. B. Euthyd. 273. B. — Pronominis (*is*) partes agit relativis praemissum. Phaed. 75. B: ἐκείνου ... ὀρέγεται τοῦ ὅ ἐστιν ἴσον. 92. D. Crat. 435. A: τῇ ἣ φὴς σὺ σκληρότητι. Phil. 37. A: καὶ τό γε (*id*) ᾧ τὸ ἡδόμενον ἥδεται; Prot. 320. D: (ἐκ) τῶν ὅσα πυρὶ καὶ γῇ κεράννυται. Pol. IV. 431. D: ἡ αὐτὴ δόξα ... περὶ τοῦ οὕστινας δεῖ ἄρχειν. V. 469. B. Legg. IX. 873. D. Critia 115. B: καὶ τὸν (καρπὸν) ὅσος ξύλινος. Similiter ante coni. ὅτι. Phaed. 102. C: οὐδὲ ... ὑπὸ Φαίδωνος ὑπερέχεσθαι τῷ ὅτι Φαίδων ὁ Φ. ἐστίν. — Cum genit., v. c. τὸ τοῦ Ὁμήρου (Theaet. 183. E.), τὸ τοῦ Σοφοκλέους (*id quod Sophocles dixit*. Pol. I. 329. C.), τὸ τῶν παίδων (*quod pueri metuunt*. Phaed. 77. C.) al. — Saepenumero τό c. adiect. absolute ita interponitur ut relativo possit exprimi. Gorg. 508. D: ἄν τε τύπτειν βούληται, τὸ νεανικὸν δὴ τοῦτο τοῦ σοῦ λόγου (*quod quidem* —), ἐπὶ κόρρης. Ib. ἐάν τε, τὸ ἔσχατον (*id quod extremum est*), ἀποκτεῖναι. Ita articulus etiam omittitur. Gorg. 494. E: καί, τούτων (al. τὸ τούτων) ... κεφάλαιον, ὁ τῶν κιναίδων βίος cet. Phaed. 96. E: καὶ ἔτι γε τούτων ἐναργέστερα, τὰ δέκα μοι ἐδόκει cet. — Cum genit. substantivi vel adiectivi amplificatio est, ut τὸ τῶν θηρίων (Pol. VIII. 563. C.), τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν (Pol. IX. 571. A.), τὸ τῶν ἀφρόνων (Phil. 45. E.), τὰ περὶ τῆς δίκης (Phaed. init.), τῶν ἐν τῇ πόλει (i. q. τῶν πολιτῶν. Gorg. 466. B.) al. — Pron. demonstrativi vim habet per se positum (Conv. 174. A: καὶ τὸν εἰπεῖν. 213. A: καὶ τὸν ἰέναι cet.), praec. cum partt. δέ et μέν, ut ὁ δέ, *ille* vel *hic vero*, ὁ μὲν ... ὁ δέ (v. I. p. 421. 423.), τὸν καὶ τόν (*hunc et illum*. Legg. VI. 784. C. IX. 874. A. XII. 948. A.), τῇ καὶ τῇ ... ἀτιμίᾳ (Legg. IV. 721. B.), οὔτε τοῖς οὔτε τοῖς (Legg. III. 701. E.), ἐν δὲ τοῖς (Euthyd. 303. C.) al. — Absolute etiam ponuntur τῷ (*eo quod* vel *propterea quod* c. infin. Phaed.

60. B., et *iccirco* c. indic. Theaet. 179. D.), τῇ μὲν — τῇ δέ, *partim* — *partim* (Theaet. 158. E. Polit. 274. E. Conv. 211. A. Legg. I. 635. D. IV. 708. C.), τὰ μὲν — τὰ δέ, *partim* — *partim*. Phaed. 96. D. Pol. V. 458. D. Legg. V. 736. A: ἐκ πολλῶν τὰ μὲν πηγῶν τὰ δὲ χειμάῤῥων. B. VI. 784. C.

ὀαριστής, ὁ, *collocutor*. De lege 319. B. D. (Hom.) E: ὀαριστὴς συνουσιαστής ἐστιν ἐν λόγοις.

ὄαρος, ὁ, *colloquium*. De lege 319. E: οἱ γὰρ ὄαροι λόγοι εἰσί.

ὀβολός, ὁ, *obolus*. Gorg. 511. D: δύ' ὀβολοὺς ἐπράξατο.

ὀβολοστάτης, ὁ, *fenerator*. Ax. 367. B: ὡς ὀβολοστάτις (nonn. codd. ὀβολοστάτης) ἡ φύσις ἐπιστᾶσα ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὄψιν cet.

ὀγδοήκοντα, *octoginta*. Legg. IV. 704. B: εἴς τινας ὀγδοήκοντα σταδίους. VI. 756. E.

ὄγδοος, η, ον, *octavus*. Phaedr. 276. B: ἐν ὀγδόῳ μηνί. 248. E: ὀγδόη (ψυχῇ).

ὄγκος, ὁ, *moles; corpus;* etiam *magnitudo* et *amplitudo*. Polit. 259. B: σμικρᾶς ... πόλεως ὄγκος. Tim. 81. B: ὁ πᾶς ὄγκος. Legg. V. 737. C: ὄγκος ... πλήθους. Theaet. 155. B: μηδὲν τοῦ ἐμοῦ ὄγκου ἀφαιρεθέντος. C: μηδὲν ... ἀπολλὺς τοῦ ὄγκου. Pol. II. 373. B: ὄγκου ἐμπληστέα καὶ πλήθους. Tim. 54. D. Theaet. 155. A: μήτε ὄγκῳ μήτε ἀριθμῷ. Tim. 56. D: εἴτ' ἐν ὕδατος ὄγκῳ. 60. C: τῷ τῆς γῆς ὄγκῳ. Alc. I. 121. B: τῷ ... γένους ὄγκῳ. Phaed. 96. D: τὸν ὀλίγον ὄγκον ὄντα. Polit. 277. B: θαυμαστὸν ὄγκον ἀράμενοι τοῦ μύθου. Pol. IX. 591. D: τὸν ὄγκον τοῦ πλήθους ... ἄπειρον αὐξήσει. Tim. 62. C: ὅσα τινὰ ὄγκον σώματος ἔχει. Critia 121. B: τὸν τοῦ χρυσοῦ ... ὄγκον. Legg. V. 737. C: τὸν αὐτῶν ὄγκον τοῦ ἀριθμοῦ. VIII. 843. B: ἔχθρας ὄγκον μέγαν ἐντίκτουσαι. XII. 959. C: τὸν τῶν σαρκῶν ὄγκον θαπτόμενον. Epin. 983. A: τοσοῦτον ... ὄγκον. Parm. 164. D: οὐκοῦν πολλοὶ ὄγκοι ἔσονται —; Tim. 31. C: εἴτε ὄγκων εἴτε δυνάμεων. 58. E: τὴν τῶν ὄγκων καθαίρεσιν. 60. E: γῆς ὄγκους. Epin. 983. B.

ὀγκώδης, ὁ ἡ, *inflatus*. Men. 90. A: οὐδὲ ὀγκώδης τε καὶ ἐπαχθής.

ὅδε, ἥδε, τόδε, pron. demonstrativ. quod rem vel hominem praesentem (ita ut vern. *hier* exprimi possit) vel rem proxime antecedentem aut sequentem indicat. Prot. 336. B: Σωκράτης ... ὅδε. Gorg. init. Χαιρεφῶν ὅδε (vern. *hier*). Theaet. 164. E: ὧν Θεόδωρος εἷς ὅδε. 183. A. Gorg. 510. A: ἐμοὶ ... δοκεῖ ἥδε· ἢ αὐτὸν ἄρχειν δεῖν cet. Pol. V. 462. A: ἆρ' οὖν οὐχ ἥδε (nos *dieses*) ἀρχὴ ὁμολογίας, ἐρέσθαι cet. Parm. 153. B: τί δὲ τόδε; Polit. 257. C: περὶ Θ. τοῦδε. Tim. 21. A: ὑπὸ τῆσδε τῆς πόλεως. Euthyd. 302. C: ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως. Parm. 135. D: Ἀρ. τῷδε. Lach. 180. D:

τῷδε (*mihi*) τῷ σαυτοῦ δημότῃ. Phaedr. 227. B: ἐν τῇδε τῇ ... οἰκίᾳ. Gorg. 469. D: ἐν τῇδε τῇ πόλει. 513. B: ἐν τῇ πόλει τῇδε. Prot. 320. E: τῷδε αὐτῷ (quod ad anteced. μεγέθει refertur). Theaet. 193. B: ἐν τῷδε ὅταν cet. Soph. init. καὶ τόνδε τινὰ ξένον ἄγομεν. 242. B: τήνδ' ... τὴν ὁδόν cet. (Seq. ποίαν δή;). Prot. 323. A: τόδε ... λαβὲ τεκμήριον· ἐν γὰρ cet. Phil. 28. D: τόδε τὸ καλούμενον ὅλον. Pol. I. 351. D: τόδε δέ μοι λέγε· ἆρα cet. VII. 521. D: τόδε δ' ἐννοῶ λέγων ἅμα· οὐκ ἀθλητὰς cet. 536. C. Men. 84. D: τρίτον τόδε (*hic*). Phaedr. 279. B: παρὰ τῶνδε τῶν θεῶν (in sqq. ὅσοι τῇδε θεοί). Legg. V. 738. B: τῶνδ' ἕνεκα. Pol. I. 328. D: τοῖσδε ... τοῖς νεανίσκοις (v. νεανίαις) ξύνισθι. — Sq. relativo ponitur. Legg. I. 627. E: ἦ ὅδε ὃς cet. Phil. 29. D: περὶ τοῦδε ὃν κόσμον λέγομεν. — Antec. οὗτος pron. ὅδε id indicat quod quis sequitur vel probat, velut Men. 81. D: οὗτος (ὁ λόγος) — ὅδε δὲ cet. — Praec. τάδε in rebus ponitur quae hic sunt (Lat. *citeriora* vocant, nos *das Sinnliche*, vid. I. p. 658.). Phaedr. 250. A. Parm. 130. E. Conv. 211. C: ἀρχόμενον ἀπὸ τῶνδε τῶν καλῶν ἐκείνου ἕνεκα τοῦ καλοῦ ἀεὶ ἐπανιέναι cet. — Adv. τῇδε est 1) *ita, sic*. Prot. 352. A. Phaedr. 261. E. Phaed. 73. C. Theaet. 163. A. Soph. 219. A. Pol. I. 351. A. III. 392. D. al. Etiam *itaque*. Tim. 67. D. 2) *hic*. Phaedr. 247. C: οὔτε τις ... τῶν τῇδε ποιητὴς cet. 249. D: τὸ τῇδε ... κάλλος. Polit. 290. E. Parm. 126. A: εἴ του δέει τῶν τῇδε. Tim. 20. A: πάντες οἱ τῇδ' ἴσμεν. 22. A. Legg. I. 630. C: ὁ τῇδε παρὰ Διὸς νομοθέτης. D: πάντα τά τ' ἐν Λακεδαίμονι καὶ τὰ τῇδε. XII. 958. D: τῶν τε ὑπὸ γῆς θεῶν καὶ τῶν τῇδε. al. Saepius τῇδε ponitur ubi nos pronomen demonstr. usurpamus. Phaed. 79. E: ὅρα δὲ καὶ τῇδε ὅτι cet. 92. E: τί δὲ ... τῇδε; δοκεῖ σοι cet. Parm. 148. E: τί δὲ τῇδε; ἆρ' οὐ cet. Crat. 437. D: τάδε δὲ ἐπισκεψώμεθα εἰ ἡμῖν καὶ τῇδε ὁμολογεῖς εἴτε καὶ οὔ. Phil. 55. A: ἐπεὶ καὶ τῇδε ἔτι λέγωμεν. Pol. IV. 433. E: σκόπει δὴ καὶ τῇδε, εἰ οὕτω δόξει. Apol. 40. C: ἐννοήσωμεν δὲ καὶ τῇδε ὡς πολλὴ ἐλπίς ἐστιν ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι.

ὀδοντοφυῶ, *dentio*. Phaedr. 251. C: ὅπερ τὸ τῶν ὀδοντοφυούντων πάθος περὶ τοὺς ὀδόντας γίγνεται.

ὁδοποιοῦμαι, *viam mihi facio*. Phaed. 112. C: εἰς οὓς ἑκάστους ὁδοποιεῖται.

ὁδός, ἡ, *via; via publica* (vern. *Strasse*); etiam *profectio*. Phaedr. 272. C: εἴ τίς πῃ ῥάων καὶ βραχυτέρα φαίνεται ἐπ' αὐτὴν ὁδός. Soph. 229. E: τραχυτέρα ... ὁδός. Theaet. 208. C: διὰ στοιχείου ὁδὸς ἐπὶ τὸ ὅλον. Phil. 32. A: ἡ κατὰ φύσιν ὁδὸς ἡδονή. Conv. 173. B: ἡ ὁδὸς ἡ εἰς ἄστυ. Pol. II. 364. D: λείη ... ὁδός (Hes.). IV. 435. D: μακροτέρα ... ὁδὸς ἡ ἐπὶ τοῦτο ἄγουσα. Legg. X. 810. C: ἡ ξύμπασα οὐρανοῦ ὁδὸς ἅμα καὶ πορεία. Pol. VII. 532. E: ὥσπερ

ὁδοῦ ἀνάπαυλα. X. 621. B: τῆς ἄνω ὁδοῦ ἀεὶ ἑξόμεθα. Critia 106. A: οἷον ἐκ μακρᾶς ἀναπεπαυμένος ὁδοῦ. Legg. VII. 810. D. Prot. 314. C: κατὰ τὴν ὁδόν (vern. *unterwegs*. Id. Conv. 174. D. Tim. 20. C: καθ' ὅσον). Theaet. 173. C: εἰς ἀγορὰν οὐκ ἴσασι τὴν ὁδόν. Soph. 242. B: τήνδ' ... τὴν ὁδὸν ... τρέπεσθαι. Pol. VI. 506. C: τυφλῶν ... ὁδὸν ὀρθῶς πορευομένων. Tim. 44. B: ὅταν ... αἱ περίοδοι ... τὴν ἑαυτῶν ὁδὸν ἴωσι. Legg. VII. 810. E: τὴν νῦν ... τετμημένην ὁδὸν τῆς νομοθεσίας. Polit. 265. A: δύο τινὲ ... ὁδὼ τεταμένα. Legg. VII. 803. E: καθάπερ ὁδοὶ τέτμηνται. Pol. VIII. 556. C: ἐν ὁδῶν πορείαις. Legg. VI. 758. E: τῆς πόλεως αὐτῆς ὁδῶν. Conv. 203. D: ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος. Legg. XII. 960. A: ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενον. Charm. 159. B. Phaedr. 227. A: κατὰ τὰς ὁδοὺς ποιοῦμαι τοὺς περιπάτους. Pol. VIII. 563. C: κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐμβάλλοντες τῷ ἀεὶ ἀπαντῶντι. Legg. VIII. 845. A: διαπορευόμενος τὰς ὁδούς. De lucri cup. 228. D: ἔστησεν αὐτοῖς Ἑρμᾶς κατὰ τὰς ὁδούς. **via*, h. e. *ratio* (agendi al.), idem fere quod μέθοδος. Conv. 184. B: μία δὴ λείπεται ... ὁδός, εἰ μέλλει cet. Hinc ὁδῷ et καθ' ὁδόν, *ratione* et *via*, h. e. *convenienter*, *recte*. Phaedr. 263. B: ὁδῷ διῃρῆσθαι. Pol. VII. 533. B. Crat. 425. B: οὐ καθ' ὁδόν. Pol. IV. 435. A: καθ' ὁδὸν ... λέγεις. Prot. 317. B: ἐγὼ ... τούτων τὴν ἐναντίαν ἅπασαν ὁδὸν ἐλήλυθα. Soph. 218. D. (ubi antec. τὴν μέθοδον). Pol. X. 600. A: οἳ ... τοῖς ὑστέροις ὁδόν τινα παρέδοσαν βίου Ὁμηρικήν. Ax. 367. A: τίνα τὴν τοῦ βίου ὁδὸν ἐνστήσονται. Tim. 53. C: ἐπεὶ μετέχετε τῶν κατὰ παίδευσιν ὁδῶν δι' ὧν cet. *i. q. διέξοδος. Theaet. 208. B: τὴν ... διὰ τοῦ στοιχείου ὁδὸν (antec. διέξοδον) ἔχων ἔγραψεν, ἣν δὴ λόγον ὡμολογήσαμεν. — Omiss. Lys. 203. A: ἐπορευόμην ... τὴν ἔξω τείχους. Ax. 364. C. Similiter τὴν ἄλλως (v. I. p. 111.).

ὀ δ ο ύ ς, ὁ, *dens*. Phaedr. 254. C: ἐκ τῶν ὀδόντων ... σπάσας τὸν χαλινόν. Legg. II. 663. E: σπαρέντων ποτὲ ὀδόντων. Tim. 75. D: ὀδοῦσι καὶ γλώττῃ cet. Phaedr. 251. C: περὶ τοὺς ὀδόντας. Euthyd. 294. C: ὁπόσους ὀδόντας ἔχει.

ὀ δ ύ ν η, ἡ, *dolor*, *cruciatus*; *moeror*. Crat. 419. C: ὀδύνη ... ἀπὸ τῆς ἐνδύσεως τῆς λύπης κεκλημένη ἔοικεν. Pol. III. 413. B: ὀδύνη τις ἢ ἀλγηδών. Phaedr. 251. C: λωφᾷ ... τῆς ὀδύνης. 254. C: λήξας τῆς ὀδύνης. Phil. 42. D: ἀλγηδόνες καὶ ὀδύναι. Gorg. 525. B: δι' ἀλγηδόνων καὶ ὀδυνῶν. Pol. IX. 579. E: σφαδασμῶν τε καὶ ὀδυνῶν πλήρης. Phaedr. 254. E: ὀδύναις ἔδωκεν. Pol. IX. 574. A: μεγάλαις ὠδῖσί τε καὶ ὀδύναις ξυνέχεσθαι. Prot. 354. B: ὅτι ... ὀδύνας τὰς ἐσχάτας παρέχει. Ax. 366. A.

ὀ δ υ ν η ρ ό ς, ά, όν, *acerbus*. Gorg. 525. C: τὰ ... ὀδυνηρότατα ... πάθη πάσχοντας.

ὀ δ υ ν ῶ μ α ι, *dolorem capio*, *dolore afficior*. Phaedr. 251. D:

οἰστρᾷ καὶ ὀδυνᾶται. Ax. 366. D. Pol. VII. 515. E: ὀδυνᾶσθαί τε ... καὶ ἀγανακτεῖν. IX. 583. D: ὡς οὐδὲν ἥδιον τοῦ παύσασθαι ὀδυνώμενον. (III. 407. C. pro ὀδυνώμενον nunc legitur ὠδίνοντα).

ὀδυρμός, ὁ, *lamentatio*. Pol. III. 398. D: θρήνων τε καὶ ὀδυρμῶν. Legg. VII. 792. A: ὀδυρμῶν ... πλήρης. XII. 947. B. Pol. X. 605. D: μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντα ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς. III. 387. B: τοὺς ὀδυρμοὺς ... καὶ τοὺς οἴκτους cet. 388. D. IX. 578. A. X. 604. D.

ὀδύρομαι, *lamentor; deploro* (c. accus.). Ax. 365. D: ὅτι ... ὀδύρει τὴν ἀναισθησίαν. Pol. III. 329. B: ἔνιοι δὲ καὶ τὰς τῶν οἰκείων προπηλακίσεις τοῦ γήρως ὀδύρονται. 387. D: οὐκ ἄρα ὑπέρ γ' ἐκείνου ὡς δεινόν τι πεπονθότος ὀδύροιτ' ἄν. Ax. 369. C: ὡς εἰ περὶ τῆς Σκύλλης ... τις ὀδύροιτο. Pol. III. 387. C: ὀδύρεσθαι. X. 619. C: ὀδύρεσθαι τὴν αἵρεσιν. Ax. 369. C. Phaed. 91. B: ὀδυρόμενος. Tim. 47. B: ὧν ὁ μὴ φιλόσοφος τυφλωθεὶς ὀδυρόμενος ἂν θρηνοῖ μάτην (ex Eurip.). Apol. 38. D: θρηνοῦντός τέ μου καὶ ὀδυρομένου. Pol. III. 388. B: κλαίοντά τε καὶ ὀδυρόμενον. Ib. θεοὺς ... ποιεῖν ὀδυρομένους. X. 614. E: ὀδυρομένας τε καὶ κλαούσας.

ὄζος, ὁ, *nodus*. Tim. 59. B: χρυσοῦ ... ὄζος ... ἀδάμας ἐκλήθη.

ὄζω, *oleo*. Hipp. mai. 299. A: ὄζειν ἡδὺ μὴ ἡδύ, ἀλλὰ καλόν.

ὅθεν, *unde; quo;* etiam *quare, quamobrem*. Prot. 319. B: ὅθεν δὲ αὐτὸ ἡγοῦμαι μὴ διδακτὸν εἶναι ... δίκαιός εἰμι εἰπεῖν. Phaedr. 239. B: ὅθεν ἂν μάλιστ' ἀνὴρ γίγνοιτο. 245. E: μή ποτε αὖθις ἔχειν ὅθεν κινηθέντα γενήσεται. 248. E: εἰς ... τὸ αὐτό, ὅθεν ἥκει ἡ ψυχὴ ἑκάστη. Gorg. 497. C: ὅθεν ... ἀπέλιπες, ἀποκρίνου. Phaed. 92. D: ὅθεν καὶ τοῖς πολλοῖς δοκεῖ ἀνθρώποις. Polit. 269. A: ὅθεν ... ἀνατέλλει νῦν. Crat. 396. C. Pol. III. 408. C: ὅθεν δὴ καὶ κεραυνωθῆναι αὐτόν. Tim. 31. B. Legg. II. 666. E. al. Cum part. ἂν et coniunct. est *undecunque*. Phaedr. 252. E: ὅθεν ἄν τι δύνωνται (int. μανθάνειν). Legg. IX. 872. B: ὅθεν ἂν ὁρᾷ τὸν τύμβον.

ὁθενδή, *undecunque, quovis modo*. Phaedr. 267. D: διαβάλλειν τε καὶ ἀπολύσασθαι διαβολὰς ὁθενδὴ κράτιστος.

ὁθενοῦν, *undecunque*. Legg. V. 738. C: εἴτ' ἄλλοθεν ὁθενοῦν.

ὅθενπερ, *unde*. Pol. II. 366. D: ὅθενπερ ἅπας ὁ λόγος οὗτος ὥρμησε.

ὅθιπερ, *quo*. Phaed. 108. B: ἀφικομένην ... ὅθιπερ αἱ ἄλλαι (ψυχαί).

ὀθνεῖος, α, ον, *alienigena, alienus*. Legg. I. 629. E: πρὸς τὸν ὀθνεῖόν τε καὶ ἔξωθεν πόλεμον ... ἐπιφανεῖς. Pol. V. 470. B: τὸ δὲ ἀλλότριον καὶ ὀθνεῖον (λέγω). C: τῷ

δὲ βαρβαρικῷ ὀθνεῖόν τε καὶ ἀλλότριον (*το Ἑλληνικὸν γένος φημί*). Prot. 316. C: *καὶ οἰκείων καὶ ὀθνείων.* Legg. III. 697. B: *ὑπὸ μισθωτῶν καὶ ὀθνείων ἀνθρώπων.* Ep. VII. 331. E.

οἷ, pron. reflexiv., *sibi.* Phil. 60. D: *εἴ τις ἄνευ τούτων δέξαιτ' ἄν οἱ καὶ ὁτιοῦν εἶναι ἢ γίγνεσθαι.* Conv. 174. E: *οἷ ... παῖδά τινα ... ἀπαντήσαντα ἄγειν* cet. Pol. III. 393. E: *τὴν δὲ θυγατέρα οἱ λῦσαι* cet. IV. 437. C: *ὃ ἂν βούληταί οἱ γενέσθαι.* X. 614. D. Tim. 21. C. al.

οἷ, *quo, quorsum.* Phaed. 67. B: *ἀφικομένῳ οἷ ἐγὼ πορεύομαι.* 80. D. Parm. 127. C: *οἷ δὴ καὶ ἀφικέσθαι τόν τε Σωκράτη* cet. Conv. 181. E: *οἷ τελευτᾷ κακίας καὶ ἀρετῆς ψυχῆς τε πέρι καὶ σώματος.* Pol. III. 403. C: *οἷ ... δεῖ τελευτᾶν.* VII. 518. D: *οὐδὲ βλέποντι οἷ δεῖ.* Tim. 38. D. Legg. IV. 714. B: *οἷ χρὴ βλέπειν.* al. Etiam i. q. *εἰς ἅ.* De virt. 378. B: *οἷ ... ἔδει δαπανώμενον διδάσκειν.* (Cf. Men. 94. C. D.). Idem est *οἷπερ.* Prot. 362. A: *ἐμοὶ οἷπερ ἔφην ἰέναι πάλαι ὥρα.* Hipp. mai. 283. B.

οἴαξ, ὁ, *ansa gubernaculi; etiam ipsum gubernaculum.* Polit. 272. E: *οἷον πηδαλίων οἴακος ἀφέμενος.* Alc. I. 117. C: *πότερον χρὴ τὸν οἴακα εἴσω ἄγειν ἢ ἔξω.*

οἴδησις, ἡ, *tumor.* Tim. 70. C: *οἴδησις ... τῶν θυμουμένων.*

οἰδῶ, *intumesco.* Gorg. 518. E: *ὅτι ... οἰδεῖ καὶ ὕπουλός ἐστι* (int. *ἡ πόλις*) ... *οὐκ αἰσθάνονται.* Phaedr. 251. B: *ᾤδησε ... ὁ τοῦ πτεροῦ καυλός.*

οἰζυρός, ά, όν, *miser.* Ax. 367. D. (Hom.).

οἴησις, ἡ, *opinio, sententia.* Phaed. 92. A: *ἐάνπερ μείνῃ ἥδε ἡ οἴησις* cet. Crat. 420. B. Alc. I. 120. D. Theaet. 171. A: *περὶ τῆς αὑτοῦ οἰήσεως.* Phaedr. 244. C: *ἀνθρωπίνῃ οἰήσει.* Theaet. 171. A: *τὴν τῶν ἀντιδοξαζόντων οἴησιν.* Alc. I. 120. C: *τὴν οἴησιν ταύτην σκόπει οἵαν ἔχεις.*

οἴκαδε, *domum.* Phaedr. 247. E: *οἴκαδε ἦλθεν.* Theaet. 142. C: *ἠπείγετο οἴκαδε.* Conv. 179. E: *οἴκαδ' ἐλθών.* Pol. I. 327. B: *ἡμᾶς οἴκαδε ὡρμημένους.* al.

οἰκειοπραγία, ἡ, *suarum rerum curatio vel administratio.* Pol. IV. 434. C: *φυλακικοῦ γένους οἰκειοπραγία, ἑκάστου ... τὸ ἑαυτοῦ πράττοντος ἐν πόλει.*

οἰκεῖος, α, ον, *domesticus, familiaris; coniunctus, necessarius, cognatus.* Tim. 20. E: *ἦν ... οἰκεῖος καὶ σφόδρα φίλος ἡμῖν Δρωπίδου τοῦ προπάππου.* Legg. I. 642. D: *ὅς ἦν ἡμῖν οἰκεῖος.* Euth. 4. B: *εἴτε ἀλλότριος εἴτε οἰκεῖος ὁ τεθνεώς.* Lys. 222. A. Ep. XIII. 363. A: *ἀνὴρ πᾶσιν ἡμῖν οἰκεῖός τε καὶ εὔνους.* Pol. V. 464. D: *τοῦ οἰκείου πέρι.* 470. B: *ἐπὶ ... τῇ τοῦ οἰκείου ἔχθρᾳ.* Legg. XI. 925. D: *τῷ τοῦ τελευτήσαντος κατὰ γένος οἰκείῳ.* Alc. I. 115. B: *βοηθήσαντες ἑταίρῳ ἢ οἰκείῳ.* Pol. V. 463. B: *τὸν μὲν ὡς οἰκεῖον, τὸν δὲ ὡς ἀλλότριον.* Ib. *τὸν μὲν οἰκεῖον ὡς ἑαυ-*

τοῦ νομίζει. Pol. VI. 501. D: τὴν φύσιν αὐτῶν οἰκείαν εἶναι τοῦ ἀρίστου. II. 376. B: τό τε οἰκεῖον καὶ τὸ ἀλλότριον. V. 470. B: τὸ μὲν οἰκεῖον καὶ ξυγγενές. VI. 485. C: πᾶν τὸ ξυγγενές τε καὶ οἰκεῖον τῶν παιδικῶν. Prot. 323. B: οἱ οἰκεῖοι προσιόντες νουθετοῦσιν ὡς μαινόμενον. Pol. VI. 494. B: οἵ τε οἰκεῖοι καὶ οἱ πολῖται. Tim. 21. E. Legg. XII. 959. E. Euth. 4. D. Apol. 34. D. Phaed. 116. B: αἱ οἰκεῖαι γυναῖκες (*feminae propinquae* et *familiares*) ἀφίκοντο. Pol. VII. 531. D: ᾗ ἐστὶν ἀλλήλοις οἰκεῖα. Lach. 181. A: ὅτι οἰκεῖα τά τε σὰ ἡμῖν ὑπάρξει καὶ σοὶ τὰ ἡμέτερα. Prot. 316. C: καὶ οἰκείων καὶ ὀθνείων. 320. B: οὔτε τῶν οἰκείων οὔτε τῶν ἀλλοτρίων. Gorg. 456. D: ἢ ἄλλον τινὰ τῶν οἰκείων ἢ τῶν φίλων. Pol. V. 470. A: πρὸς ἱερὸν τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τῶν οἰκείων (*a cognatis*, h. e. Graecis) φέρειν. VIII. 559. E: παρὰ τοῦ πατρὸς ἢ καὶ τῶν ἄλλων οἰκείων. Legg. VII. 806. E. Gorg. 509. B: μήτε τοῖς αὐτοῦ φίλοις τε καὶ οἰκείοις. Legg. II. 666. C: οὐκ ἐν ἀλλοτρίοις, ἀλλ' ἐν οἰκείοις. III. 699. C: τοῖς ἄλλοις οἰκείοις τε ἅμα καὶ φίλοις. VI. 776. A: τοῖς τῆς γυναικὸς οἰκείοις. Prot. 313. A: τούς τε φίλους ... καὶ τοὺς οἰκείους. 337. C: ὑμᾶς συγγενεῖς τε καὶ οἰκείους ... εἶναι φύσει. Pol. I. 328. D: ὡς παρὰ φίλους τε καὶ πάνυ οἰκείους. II. 375. C: πρὸς ... τοὺς οἰκείους (opp. πρὸς ... τοὺς πολεμίους). 376. B: πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ γνωρίμους. Legg. IX. 865. E: πάντας τοὺς οἰκείους τόπους ξυμπάσης τῆς πατρίδος. Phil. 63. E: σχεδὸν οἰκείας ἡμῖν νόμιζε (ἡδονάς). Ep. VII. 332. E: ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας καὶ ἀλλήλαις εἶναι (τὰς πόλεις) πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοηθείας. Polit. 285. B: ξύμπαντα τὰ οἰκεῖα (*cognata*). 307. D. Pol. V. 463. C: τὰ ὀνόματα ... οἰκεῖα. VII. 538. E. Phil. 64. C: εἴθ' ἡδονῇ εἴτε τῷ νῷ ... οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ ξυνέστηκεν. 67. Lys. 210. C: εἴ τι τούτων οἰκειότερόν ἐστιν. Polit. 259. C: τῆς δὴ γνωστικῆς μᾶλλον ἢ τῆς ... πρακτικῆς βούλει τὸν βασιλέα φῶμεν οἰκειότερον εἶναι; Legg. IX. 873. C: τὸν ... πάντων οἰκειότατον καὶ λεγόμενον φίλτατον. X. 898. A: εἶναί τε αὐτὴν (τὴν κίνησιν) τῇ τοῦ νοῦ περιόδῳ ... οἰκειοτάτην τε καὶ ὁμοίαν. Phaed. 89. D: οὓς ἂν ἡγήσαιτο οἰκειοτάτους τε καὶ ἑταιροτάτους. **proprius; peculiaris; privatus.* Gorg. 506. E: κόσμος τις ... ἐγγενόμενος ἐν ἑκάστῳ ὁ ἑκάστου οἰκεῖος. Pol. VII. 521. A: οἰκεῖος ὢν καὶ ἔνδον ὁ τοιοῦτος πόλεμος. Menex. 243. E. Prot. 321. A: στρωμνὴ οἰκεία τε καὶ αὐτοφυὴς ἑκάστῳ. Crat. 420. A. Pol. X. 610. E: ἥ γε οἰκεία πονηρία. Soph. 266. C: φῶς οἰκεῖόν τε καὶ ἀλλότριον. Pol. X. 605. D: οἰκεῖον ... κῆδος. Polit. 266. E: ὡς οἰκείας αὐτῷ ταύτης οὔσης τῆς ἐπιστήμης. Pol. I. 353. E: τῆς οἰκείας ἀρετῆς. Legg. IX. 872. E: ταφῆς τῆς οἰκείας ... τυχεῖν. Gorg. 465. B: τοῦ οἰκείου (κάλλους) ... ἀμελεῖν. Theaet. 197. C: ἐν οἰκείῳ περιβόλῳ. Pol. I. 353. C: τῇ οἰκείᾳ ἀρετῇ.

Phaed. 75. E: *οἰκείαν ... ἐπιστήμην ἀναλαμβάνειν.* Soph. 264. E: *τὴν οἰκείαν λιπόντες φύσιν.* Tim. 34. A: *κίνησιν ... τὴν τοῦ σώματος οἰκείαν.* Theaet. 193. C: *τὸ οἰκεῖον ἑκατέρου σημεῖον ἀποδοὺς τῇ οἰκείᾳ ὄψει.* Conv. 193. D: *εἰς τὸ οἰκεῖον ἄγων.* 205. E. Phaed. 96. D: *τὰ αὐτῶν οἰκεῖα.* Euthyd. 302. C: *ἱερὰ οἰκεῖα.* Prot. 318. E: *περὶ ... τῶν οἰκείων.* Phaedr. 231. A. B: *τὴν τῶν οἰκείων ἀμέλειαν.* 239. D: *χήτει οἰκείων.* Legg. XI. 927. D: *τῶν οἰκείων χρημάτων ἐπιμελούμενοι.* Apol. 23. B: *οὔτε τι τῶν τῆς πόλεως πρᾶξαί μοι σχολὴ γέγονεν ... οὔτε τῶν οἰκείων.* 31. B: *τῶν οἰκείων ἀμελουμένων.* Pol. X. 606. A: *ἐν ταῖς οἰκείαις ξυμφοραῖς.* Menex. 237. C: *κεῖσθαι τελευτήσαντας ἐν οἰκείοις τόποις τῆς τεκούσης* cet. Theag. 126. B: (*οἳ*) *χρῶνται ... καὶ οἰκείοις καὶ ἀλλοτρίοις πολλοῖς.* Pol. VIII. 548. A: *οἰκείους θησαυρούς.* Legg. VII. 811. C. Phil. 51. C: *καί τινας ἡδονὰς οἰκείας ἔχειν.* Tim. 90. E. Theaet. 194. B: *τὰ οἰκεῖα συνάγουσα ἀποτυπώματα.* Pol. I. 343. E: *τά γε οἰκεῖα δι' ἀμέλειαν μοχθηροτέρως ἔχειν.* IV. 443. D: *τὰ οἰκεῖα εὖ θέμενον.* X. 606. B: *ὅτι ἀπολαύειν ἀνάγκη ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων εἰς τὰ οἰκεῖα.* Charm. 163. D: *ὅτι τὰ οἰκεῖά τε καὶ τὰ αὑτοῦ ἀγαθὰ καλοίης.* Pol. VII. 535. B: *οἰκειότερος γὰρ αὐταῖς (ταῖς ψυχαῖς) πόνος, ἴδιος, ἀλλ' οὐ κοινὸς ὢν μετὰ τοῦ σώματος.* IX. 586. E: *εἴπερ τὸ βέλτιστον ἑκάστῳ, τοῦτο καὶ οἰκειότατον.* Legg. V. 726. X. 900. D. * *consentaneus, conveniens*; *similis.* Tim. 66. C: *οἰκεία τῇ τῆς γλώττης ἕξει πεφυκυῖα* (*ἡ ξύστασις*). Lys. 222. B: *εἰ δὲ ταὐτὸν τυγχάνει ὂν ὅμοιόν τε καὶ οἰκεῖον.* Pol. V. 468. D: *ὡς ταύτην οἰκείαν οὖσαν τιμὴν τῷ ἡβῶντί τε καὶ ἀνδρείῳ.* Legg. VI. 772. E: *προοίμιον οἰκεῖον ἑκάστῳ* (*νόμῳ*). Lys. 222. C. D. Pol. VI. 491. C: *πάντα τὰ τούτων οἰκεῖα.* Legg. VII. 797. E: *σάρκας φύσαντα οἰκείας τούτοις.* Theaet. 183. B: *οἰκειοτάτη γοῦν διάλεκτος αὕτη αὐτοῖς.*

οἰκειότης, *ἡ*, *familiaritas.* Phaedr. 256. E: *ἡ ... ἀπὸ τοῦ μὴ ἐρῶντος οἰκειότης.* Def. 413. B: *οἰκειότης ταὐτοῦ γένους κοινωνία.* Conv. 197. C: *οἰκειότητος ... πληροῖ.* Legg. VI. 771. D. Conv. 192. C: *φιλίᾳ τε καὶ οἰκειότητι καὶ ἔρωτι.* Pol. III. 402. A: *δι' οἰκειότητα.* Ep. III. 317. E. * *necessitudo, cognatio.* Pol. VII. 537. C: *εἰς σύνοψιν οἰκειότητος ἀλλήλων τῶν μαθημάτων καὶ τῆς τοῦ ὄντος φύσεως.* Polit. 258. A: *τοῦ δ' ἡμῖν ἡ κλῆσις ὁμώνυμος οὖσα ... παρέχεταί τινα οἰκειότητα.* 280. B. Tim. 26. E: *διὰ τὴν οἰκειότητα.*

οἰκειῶ, *familiarem aliquem reddo* (pass. *familiaris fio*): et in univ. *coniungo*; pass. et med. etiam in eo ponitur *quod se insinuat in familiaritatem alicuius* et in univ. *quod se insinuat* vel *influit* (v. c. in animum). Legg. V. 738. D: *ὅπως ἂν ... οἰκειῶνται.* Prot. 326. B: *τοὺς ῥυθμούς τε καὶ ἁρμονίας ἀναγκάζουσιν οἰκειοῦσθαι.* Ep. VII. 330. B: *οἰκειοῦσθαι καὶ ἐμοὶ συγγίγνεσθαι.* Parm. 128. A: *ὅτι Ζήνων ὅδε οὐ μόνον*

τῇ ἄλλῃ σου (σοι?) φιλίᾳ βούλεται ᾠκειῶσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ συγγράμματι. Tim. 45. C: ἓν σῶμα οἰκειωθὲν ξυνέστη. Ep. III. 317. E: οἰκειωσάμενον. **mihi concilio, vindico.* Legg. VIII. 843. E: ἐὰν ... κατακρούων οὕτως οἰκειῶται. Pol. V. 466. C: διὰ δύναμιν ... ἅπαντα ἐν τῇ πόλει οἰκειοῦσθαι.

οἰκείως, *familiariter, concorditer.* Legg. X. 889. B: ἁρμόττοντα οἰκείως πως. Menex. 243. E: ὡς ἀσμένως καὶ οἰκείως ἀλλήλοις συνέμιξαν οἱ πολῖται ... τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι. Theaet. 127. C: ὡς οἷόν τε οἰκειότατα. **convenienter, rite.* Pol. III. 397. C: εἰ μέλλει αὖ οἰκείως λέγεσθαι.

οἰκειωτικός, ή, όν, *vindicans.* Soph. 223. B: τέχνης οἰκειωτικῆς.

οἰκέτης, ὁ, *familiaris* (vern. *das Gesinde*), h. e. *servus*; etiam *minister.* Conv. 210. D: μηκέτι τὸ παρ' ἑνί (καλόν), ὥσπερ οἰκέτης, ἀγαπῶν. Legg. VIII. 846. D: μηδὲ οἰκέτης ἀνδρὸς ἐπιχωρίου (ἔστω). VI. 777. E: τὴν ... οἰκέτου πρόςρησιν χρὴ σχεδὸν ἐπίταξιν πᾶσαν γίγνεσθαι. IV. 720. D: οἴχεται ἀποπηδήσας πρὸς ἄλλον κάμνοντα οἰκέτην. Theaet. 172. D: κινδυνεύουσιν ... ὡς οἰκέται πρὸς ἐλευθέρους τεθράφθαι. Polit. 298. A: τοῖς δ' ἄλλοις αὐτοί τε καὶ οἱ οἰκέται χρῶνται. Conv. 218. B. Pol. VIII. 549. E. Legg. IX. 853. E: οἰκέται ... τούτων ... καὶ ξένων δοῦλοι. Pol. V. 465. C: διὰ τροφὴν οἰκετῶν ἀναγκαίαν. IX. 578. E: μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας τε καὶ τῶν οἰκετῶν. Legg. VI. 776. D: περὶ κτήσεως οἰκετῶν. 777. A: πολλάκις ἀπεργάζονται δούλας τὰς ψυχὰς τῶν οἰκετῶν. VII. 794. B: διά τινων τῆς πόλεως οἰκετῶν. Euth. 4. C: ὀργισθεὶς τῶν οἰκετῶν τινὶ τῶν ἡμετέρων. Alc. I. 122. B: σοὶ δ' ... ἐπέστησε παιδαγωγὸν τῶν οἰκετῶν τὸν ἀργειότατον. Crat. 384. C: ὥσπερ τοῖς οἰκέταις ἡμεῖς μετατιθέμεθα (ὀνόματα). Pol. IV. 431. C: ἐν πᾶσι ... καὶ γυναιξὶ καὶ οἰκέταις. Legg. VI. 778. A: μὴ προςπαίζοντας ... οἰκέταις. VIII. 848. A: ἓν μὲν μέρος τοῖς ἐλευθέροις, ἓν δὲ τοῖς τούτων οἰκέταις. 849. D: δημιουργοῖς καὶ τούτων οἰκέταις. Pol. V. 463. C: τὰ δὲ πάντως πορισάμενοι θέμενοι παρὰ γυναῖκάς τε καὶ οἰκέτας. VIII. 547. C: δουλωσάμενοι τότε περιοίκους καὶ οἰκέτας ἔχοντες. IX. 578. D. Legg. VI. 763. A: ὡς ... οὐχ ἕξουσιν αὐτοῖς ἄλλους οἰκέτας τε καὶ δούλους. 777. C.

οἰκετικός, ή, όν, *servilis.* Soph. 226. B: τῶν οἰκετικῶν ὀνομάτων καλοῦμεν ἅττα που;

οἴκημα, τό, *cubiculum.* Prot. 315. D: ἦν δὲ ἐν οἰκήματί τινι, ᾧ πρὸ τοῦ μὲν ὡς ταμιείῳ ἐχρῆτο Ἱππόνικος cet. 316. A: ἐν τῷ οἰκήματι. Conv. 217. D: οὐδεὶς ἐν τῷ οἰκήματι ἄλλος καθηῦδεν ἢ ἡμεῖς. Theag. 130. D: ἐν τῷ αὐτῷ οἰκήματι. Phaed. 116. A: ἀνίστατο εἰς οἴκημά τι ὡς λουσόμενος. **officina.* Prot. 321. E: εἰς ... τὸ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ Ἡφαίστου οἴκημα τὸ κοινόν, ἐν ᾧ ἐφιλοτεχνείτην, λα-

θῶν εἰςέρχεται. **lupanar.* Charm. 163. B: *ἐπ' οἰκήματος καθημένῳ.*

οἴκησις, ἡ, habitatio, domus; in univ. *domicilium, sedes* vel *locus*; etiam *civitas.* Legg. IV. 713. B: *λέγεταί τις ἀρχή τε καὶ οἴκησις γεγονέναι ἐπὶ Κρόνου μάλ' εὐδαίμων.* Polit. 259. B: *μεγάλης σχῆμα οἰκήσεως.* Phil. 64. C: *ἐπὶ ... τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ ... προθύροις καὶ τῆς οἰκήσεως ἐφεστάναι τῆς τοῦ τοιούτου* cet. Legg. V. 740. B. XII. 955. E: *ἑστία ... οἰκήσεως.* Pol. VII. 514. A: *οἷον ἐν καταγείῳ οἰκήσει σπηλαιώδει.* 517. B: *τὴν ... ἕδραν τῇ τοῦ δεσμωτηρίου οἰκήσει ἀφομοιοῦντα.* Prot. 320. E: *κατάγειον οἴκησιν ἔνεμεν.* 321. D: *τὴν τοῦ Διὸς οἴκησιν.* Phaed. 108. C: *φέρεται (ἡ ψυχὴ) εἰς τὴν αὐτῇ πρέπουσαν οἴκησιν.* Phil. 61. A: *τὴν οἴκησιν ... ἵν' οἰκεῖ.* Conv. 195. E: *ἐν ... ἤθεσι καὶ ψυχαῖς ... τὴν οἴκησιν ἵδρυται.* Pol. II. 369. C: *πολλοὺς εἰς μίαν οἴκησιν ἀγείραντες κοινωνούς τε καὶ βοηθούς.* Tim. 42. B: *πάλιν εἰς τὴν τοῦ ξυννόμου πορευθεὶς οἴκησιν ἄστρου.* 45. A: *τὴν τοῦ θειοτάτου καὶ ἱερωτάτου φέρον οἴκησιν ἐπάνωθεν ἡμῶν.* 69. D: *κατοικίζουσιν εἰς ἄλλην τοῦ σώματος οἴκησιν τὸ θνητόν.* 70. A: *διορίζοντες οἷον γυναικῶν, τὴν δὲ ἀνδρῶν χωρὶς οἴκησιν.* B: *εἰς τὴν δορυφορικὴν οἴκησιν κατέστησαν.* Critia 114. A: *τὴν ... μητρῴαν οἴκησιν.* 121. C: *ξυνήγειρε θεοὺς πάντας εἰς τὴν τιμιωτάτην αὐτῶν οἴκησιν.* Legg. III. 680. D: *ἐκ ... τῶν κατὰ μίαν οἴκησιν καὶ κατὰ γένος διεσπαρμένων.* Ax. 371. A: *χωρεῖν ... κατὰ τὴν ὑπόγειον οἴκησιν.* Critia 117. C: *δορυφορικαὶ ... οἰκήσεις.* Legg. IV. 712. C: *πόλεων ... οἰκήσεις δεσποζομένων.* VII. 807. B: *οἰκήσεις ... ἴδιαι.* Conv. 209. A: *ἡ περὶ τὰς τῶν πόλεών τε καὶ οἰκήσεων διακοσμήσεις (φρόνησις).* Pol. VIII. 548. A: *περιβόλους οἰκήσεων.* Legg. III. 685. A: *τριῶν γενομένων τῶν οἰκήσεων* (i. q. *πόλεων*). VI. 779. B: *τὰς οἰκοδομίας ... τὰς τῶν ἰδίων οἰκήσεων.* Pol. VIII. 543. B: *πρὸς ... ταῖς τοιαύταις οἰκήσεσι* cet. Prot. 322. A: *οἰκήσεις καὶ ἐσθῆτας* cet. Pol. III. 416. C. V. 471. A: *οὐδὲ οἰκήσεις ἐμπρήσουσιν.* VIII. 543. B: *κατοικιοῦσιν εἰς οἰκήσεις.* Tim. 19. E: *οἰκήσεις ... ἰδίας οὐδαμῇ διῳκηκός.* Critia 115. B: *τὰς βασιλικὰς οἰκήσεις.* Legg. VI. 778. C: *οἰκήσεις τε ἀρχόντων καὶ δικαστηρίων.* — Etiam *gubernatio.* De lege 321. B: *περὶ πόλεως οἰκήσεως.* Ep. VIII. 357. A: *εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατρῴας οἰκήσεις κατοικίσας.*

οἰκητής, ὁ, habitator. Phaed. 111. B: *ἐν οἷς τῷ ὄντι οἰκητὰς θεοὺς εἶναι.* Ep. VIII. 357. A: *τοὺς ... ἔμπροσθεν οἰκητὰς τῶν Ἑλληνικῶν τόπων.*

οἰκία, ἡ, domus, h. e. domicilium vel aedificium, familia et res familiaris (vern. *Hauswesen*). Gorg. 472. B: *ἡ Περικλέους ὅλη οἰκία.* 504. A: *τάξεως ... καὶ κόσμου τυχοῦσα οἰκία χρηστὴ ἂν εἴη.* Legg. I. 627. C. Charm. 157. E: *ἡ ... πατρῴα ὑμῖν οἰκία.* Prot. 316. B: *οἰκίας μεγάλης τε*

καὶ εὐδαίμονος. Pol. II. 370. A: ἐπὶ τῇ τῆς οἰκίας παρασκευῇ διατρίβειν. VIII. 569. A: ἐξ ... οἰκίας ... ἐξελαύνων. Legg. VI. 779. A: μιᾶς οἰκίας σχῆμα ἐχούσης αὐτῆς (τ. πόλεως). XII. 954. B: οἰκίας δεσπότης. 960. A: ἔξω τῆς οἰκίας. Charm. 154. E: τῆς γε ὑμετέρας ὄντα οἰκίας. Men. 94. D: οἰκίας μεγάλης ἦν. Pol. IX. 579. B: καταδεδυκὼς ... ἐν τῇ οἰκίᾳ τὰ πολλὰ ὡς γυνὴ ζῇ. Theag. 130. B: κἂν εἰ ἐν τῇ αὐτῇ μόνον οἰκίᾳ εἴην. Gorg. 520. E: ὅντιν' ἄν τις τρόπον ... ἄριστα τὴν αὑτοῦ οἰκίαν διοικοῖ ἢ πόλιν. Pol. IX. 577. A: παραγεγονότος ἐν ... ταῖς κατ' οἰκίαν πράξεσιν. Legg. I. 627. A: οἰκίαν τε καὶ κώμην καὶ πόλιν. III. 681. A: μίαν οἰκίαν ... κοινὴν καὶ μεγάλην ἀποτελοῦντες. VII. 807. E: περὶ τῶν κατ' οἰκίαν διοικήσεων. 808. A: ὅλην καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν. Lach. 180. D: ἅτε κατ' οἰκίαν (*domi*) τὰ πολλὰ διατρίβοντες ὑπὸ τῆς ἡλικίας. Men. 71. E: ὅτι δεῖ αὐτὴν (τ. γυναῖκα) τὴν οἰκίαν εὖ οἰκεῖν. Lys. 209. D. Legg. VI. 775. E: ταῖν οἰκίαιν ταῖν ἐν τῷ κλήρῳ τὴν ἑτέραν. Charm. 157. E: ποῖαι δύο οἰκίαι συνελθοῦσαι εἰς ταὐτὸν cet. Pol. V. 470. A: οἰκιῶν ἐμπρήσεως. Legg. VII. 808. B: δεσπότας ἐν ἰδίαις οἰκίαις. X. 909. D. Crat. 429. A: οἱ μὲν καλλίους τὰς οἰκίας ἐργάζονται, οἱ δὲ αἰσχίους. Pol. III. 417. A: ὁπότε ... αὐτοὶ γῆν τε ἰδίαν καὶ οἰκίας ... κτήσονται cet. Critia 112. B: οἰκίας κοινάς. Legg. VII. 788. A: ἰδίᾳ ... καὶ κατ' οἰκίας (*domi*). X. 909. B: ἰδιώτας τε καὶ ὅλας οἰκίας καὶ πόλεις.

οἰκίδιον, τό, *domuncula*. Eryx. 394. D: ἐν σμικρῷ καὶ φαύλῳ οἰκιδίῳ.

οἰκίζω, *colloco*. Tim. 72. D: δι' ἃ χωρὶς ᾠκίσθη. **condo*. Pol. V. 470. E: ἣν σὺ πόλιν οἰκίζεις. IV. 419. B: οὐ μὴν πρὸς τοῦτο βλέποντες τὴν πόλιν οἰκίζομεν. Legg. VI. 757. D: ἄλλην ... ἄν ποτέ τις οἰκίζῃ. Pol. II. 369. B: πόλιν οἰκίζειν. IV. 443. B: εὐθὺς ἀρχόμενοι τῆς πόλεως οἰκίζειν. Legg. V. 737. B: καινὴν ... πόλιν οἰκίζειν. Pol. IV. 427. B: οἰκίζοντες ... πόλιν. IV. 434. E: οὕτως ᾠκίζομεν ὡς ἐδυνάμεθα ἀρίστην. V. 453. B: ἣν ᾠκίζετε πόλιν. II. 371. B: ὧν δὴ ἕνεκα ... πόλιν ᾠκίσαμεν. IV. 421. C: οὕτω ξυμπάσης τῆς πόλεως ... καλῶς οἰκιζομένης. III. 403. B: ἐν τῇ οἰκιζομένῃ πόλει. Legg. XII. 950. C. Pol. IV. 427. E: εἴπερ ὀρθῶς γε ᾤκισται. C: ᾠκισμένη ... ἤδη ἄν σοι εἴη ... ἡ πόλις. Legg. VI. 769. E: περὶ τὴν ᾠκισμένην αὐτῷ πόλιν. Pol. IV. 428. E: ὅλη σοφὴ ἂν εἴη κατὰ φύσιν οἰκισθεῖσα πόλις. C: ἐν τῇ ἄρτι ὑφ' ἡμῶν οἰκισθείσῃ. — Med. *migro*. Ax. 371. C: εἰς τὸν τῶν εὐσεβῶν χῶρον οἰκίζονται. Legg. IV. 708. B: (ὅταν μὴ) ἓν γένος ἀπὸ μιᾶς ἰὸν χώρας οἰκίζηται. Etiam *domicilium colloco, habito*. Conv. 195. E: οἰκίζεται (Ἔρως). Legg. X. 904. B: ποίαν ἕδραν δεῖ μεταλαμβάνον οἰκίζεσθαι. Phaed. 114. C: ἐπὶ τῆς γῆς οἰκιζόμενοι.

οἰκίον, τό, i. q. *οἶκος*. Pol. III. 386. D. (Hom.).

οἰκισμός, ὁ, constitutio. Legg. IV. 708. D: *πόλεων οἰκισμοί*.

οἰκιστής, ὁ, conditor. Pol. II. 379. A: *οἰκισταὶ πόλεως*. VII. 519. C: *ἡμέτερον δὴ ἔργον ... τῶν οἰκιστῶν* cet. II. 379. A: *οἰκισταῖς*. Ep. XI. 359. A.

οἰκογενής, ὁ ἡ, verna. Men. 82. B.

οἰκοδόμημα, τό, aedificium; plur. etiam *munimenta* (ut Legg.). Gorg. 514. B: *εἴ τι πώποτε οἰκοδόμημα ᾠκοδομήκαμεν*. Pol. II. 381. A: *οἰκοδομήματα*. Legg. VI. 779. D: *τὰ περὶ ἀγορὰν οἰκοδομήματα*. Critia 116. B: *τῶν οἰκοδομημάτων*. Legg. I. 643. B: *οἰκοδομοῦντά τι τῶν παιδείων οἰκοδομημάτων*. Pol. III. 401. B: *μήτε ἐν οἰκοδομήμασι*. Legg. VI. 760. E. VII. 793. C. XII. 952. E: *δημοσίοις οἰκοδομήμασιν*. Gorg. 514. A: *ἢ τειχῶν ... ἢ ἱερῶν ἐπὶ τὰ μέγιστα οἰκοδομήματα*. C.

οἰκοδόμησις, ἡ, exstructio; *aedificium* et *munimentum*. Gorg. 455. B: *τειχῶν περὶ οἰκοδομήσεως*. Critia 112. B: *δι' οἰκοδομήσεων* (sic Par. A. Vulgo *δι' οἰκοδομῆς ὧν χρεών*). Legg. VI. 778. E: *διά τινων οἰκοδομήσεων εἴρξοντας τοὺς πολεμίους*. Pol. III. 394. A: *ἐν ναῶν οἰκοδομήσεσιν*. Critia 111. C: *εἰς οἰκοδομήσεις τὰς μεγίστας*. 117. A: *περιστήσαντες οἰκοδομήσεις*.

οἰκοδομία, ἡ, aedificatio; exstructio; aedificium. Pol. III. 401. A: *ποικιλία καὶ οἰκοδομία*. Epin. 975. C. Prot. 319. B: *ἐπειδὰν ... περὶ οἰκοδομίας τι δέῃ πρᾶξαι τὴν πόλιν*. Gorg. 520. D. Alc. I. 107. A. II. 144. E: *περὶ τειχῶν οἰκοδομίας*. Polit. 62. A: *ἐν οἰκοδομίᾳ*. Phil. 56. B: *κατ' οἰκοδομίαν*. Eryx. 403. E: *οἷς ... κατεχρῶντο εἰς τὴν οἰκοδομίαν*. Ep. XIII. 361. E: *εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τάφου*. Legg. VII. 804. C: *οἰκοδομίαι ... γυμνασίων* cet. VI. 758. E: *οἰκήσεων καὶ οἰκοδομιῶν*. 759. A. 763. C. 779. B: *τὰς οἰκοδομίας χρὴ τὰς τῶν ἰδίων οἰκήσεων οὕτως ἐξ ἀρχῆς βάλλεσθαι*. VIII. 848. D: *οἰκοδομίας ... περὶ τὰ ἱερὰ ταῦτα*.

οἰκοδομικός, ή, όν, aedificandi peritus; ad architecturam pertinens; subst. *architectus*, fem. *architectura*. Pol. I. 346. D: *ἡ ... οἰκοδομικὴ οἰκίαν* (*ποιεῖ*). IV. 438. D: *ὥστε οἰκοδομικὴ κληθῆναι*. I. 333. B: *τοῦ οἰκοδομικοῦ*. Polit. 288. B: *τέχνης οἰκοδομικῆς ἔργον*. Legg. VI. 778. B: *ξυμπάσης ... τῆς οἰκοδομικῆς πέρι*. Charm. 165. E. Soph. 266. C: *οἰκοδομικῇ*. Polit. 280. C: *ἐν οἰκοδομικῇ*. Gorg. 514. B: *τὴν τέχνην ... τὴν οἰκοδομικήν*. Charm. 105. D: *εἰ ... με ἔροιο τὴν οἰκοδομικήν, ἐπιστήμην οὖσαν τοῦ οἰκοδομεῖν*. 170. C: *τὸ δ' οἰκοδομικὸν οἰκοδομικῇ* (*γιγνώσκει*). Gorg. 514. A: *ἐπὶ τὰ οἰκοδομικά*.[1]

οἰκοδόμος, ὁ, architectus. Pol. II. 369. D: *ὁ οἰκοδόμος*. 370. D. Alc. I. 107. A. Pol. II. 374. B: *οἰκοδόμον*. Legg. I. 643. B. Crat. 429. A: *οἰκοδόμοι*. Pol. II. 370. E.

Euth. 13. E: *οἰκοδόμοις*. Prot. 319. B: *τοὺς οἰκοδόμους*. Gorg. 503. E.

οἰκοδομῶ, *aedifico*, *exstruo*. Charm. 161. E: *τὸ οἰκοδομεῖν*: 165. D. Legg. I. 643. B: *τὸν ... οἰκοδομοῦντά τι τῶν παιδείων οἰκοδομημάτων παίζειν χρή*. IX. 858. B: *ἡμᾶς νῦν τοὺς ἐξ ἀνάγκης οἰκοδομοῦντας*. Gorg. 514. B: *εἴ τι πώποτε οἰκοδόμημα ᾠκοδομήκαμεν*. Lys. 204. A: *παλαίστρα ... νεωστὶ ᾠκοδομημένη*. Gorg. 514. C: *ᾠκοδομημένα*. Legg. VI. 779. B: *ἕως ἂν ... ᾖ τὰ κατ' ἀρχὰς οἰκοδομηθέντα*. — Med. Pol. IV. 419: *οἰκίας οἰκοδομούμενοι καλάς*. Critia 112. C: *κοσμίας ᾠκοδομοῦντο οἰκίας*. Pol. II. 372. A: *οἰκοδομησάμενοι οἰκίας*. — Verb. Pol. IV. 424. D: *τὸ φυλακτήριον ... ἐνταῦθά που οἰκοδομητέον τοῖς φύλαξιν, ἐν μουσικῇ*.

οἴκοθεν, *domo*. Parm. 126. A: *οἴκοθεν ἐκ Κλαζομενῶν*. Conv. 172. A. Apol. 40. A. Hipp. mai. 282. B: *δεῦρο ἀφίκετο ... οἴκοθεν*. Hipp. min. 363. C. Ion. 530. A. Etiam est *domesticus*. Soph. 252. C: *οἴκοθεν τὸν πολέμιον ... ἔχοντες*. Legg. IV. 708. C: *πολιτείας ἄλλας τῶν οἴκοθεν οὐκ εὐπετῶς ἀνέχεται*.

οἴκοι, *domi*. Phaedr. 260. B: *οἴκοι τε κεκτῆσθαι καὶ ἐπὶ στρατείας*. Theaet. 197. C. Polit. 307. E. Conv. ad fin. Pol. V. 471. D. Lach. 180. E. Cum art. est *domesticus*. Pol. II. 371. A: *τὰ οἴκοι*. Legg. I. 634. C: *περὶ τοὺς ἑκάστων οἴκοι νόμους*. III. 682. D. IV. 712. C: *τὴν οἴκοι πολιτείαν*. V. 729. D.

οἰκονομία, *ἡ*, *rerum domesticarum curatio*. Pol. VI. 498. A: *τὸ μεταξὺ οἰκονομίας καὶ χρηματισμοῦ*. Apol. 36. B: *χρηματισμοῦ τε καὶ οἰκονομίας*. Lys. 209. D. Legg. III. 694. C: *οἰκονομίᾳ*. V. 747. A: *πρὸς ... οἰκονομίαν*. VII. 809. C. Pol. III. 407. B: *πρὸς οἰκονομίας*. Legg. VII. 819. C.

οἰκονομικός, *ή*, *όν*, *rei familiaris administrandae peritus*; in re pos. *ad rei famil. administrationem pertinens*; fem. *rei familiaris administratio*. Alc. I. 133. E: *οἰκονομικός*. Riv. 138. C: *οἰκονομική*. Phaedr. 248. D: *ἤ τινος οἰκονομικοῦ ἢ χρηματιστικοῦ*. Polit. 259. C: *εἴτε πολιτικὴν εἴτε οἰκονομικήν τις ὀνομάζει*. Legg. VII. 808. B: *τῶν τε πολιτικῶν μέρη πολλὰ καὶ τῶν οἰκονομικῶν*.

οἰκονόμος, *ὁ*, *rei familiaris curator* vel *administrator*. Polit. 259. B: *ἀλλὰ μὴν οἰκονόμος γε καὶ δεσπότης ταὐτόν*. Riv. 138. C: *οὐκ οἰκονόμος τε καὶ δεσπότης*; Ib. *ἔστιν ἄρα ταὐτὸ ... πολιτικός, οἰκονόμος, δεσπότης* cet. Polit. 258. E: *τὸν πολιτικὸν ... καὶ ἔτ' οἰκονόμον*. Pol. III. 417. A: *οἰκονόμοι ... καὶ γεωργοὶ ἀντὶ φυλάκων ἔσονται*. Legg. X. 902. D: *οὐδ' οἰκονόμοις οὐδ' αὖ τισὶ πολιτικοῖς* cet.

οἰκονομῶ, *administro*. Lys. 209. D: *πότερον οἴει αὐτὸν ἐπιτρέψειν σοι τὴν αὐτοῦ οἰκίαν οἰκονομεῖν*; * *dispenso*, *tribuo*. Phaedr. 256. E: *θνητά τε καὶ φειδωλὰ οἰκονομοῦσα*.

οἰκόπεδον, τό, *aedificium.* Legg. V. 541. C: οἰκοπέδων ἢ γηπέδων.

οἶκος, ὁ, *domus.* Legg. IX. 877. D: οὐδεὶς οἶκος cet. Phaedr. 246. E: μένει γὰρ Ἑστία ἐν θεῶν οἴκῳ μόνη. Legg. IV. 716. B: οἶκον καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε. IX. 877. D. Prot. 325. C: τῶν οἴκων ἀνατροπαί. Legg. V. 740. E. X. 890. A: πόλεσί τε καὶ ἰδίοις οἴκοις. VII. 796. D: χρήσιμοι εἴς τε πολιτείαν καὶ ἰδίους οἴκους. IX. 877. E. Euth. 14. B: σώζει τὰ τοιαῦτα τούς τε ἰδίους καὶ τὰ κοινὰ τῶν πόλεων. Etiam *res familiaris.* Lach. 185. A: πᾶς ὁ οἶκος ὁ τοῦ πατρὸς οὕτως οἰκήσεται, ὁποῖοι ἄν τινες οἱ παῖδες γένωνται. — Omitt. post praeposs. ἐν et εἰς (v. I. p. 638. et 700.).

οἰκουρῶ, *domi me contineo.* Pol. V. 451. D: οἰκουρεῖν ἔνδον.

οἰκοφθορία, ἡ, *rei familiaris iactura.* Phaed. 82. C: οὔτι οἰκοφθορίαν τε καὶ πενίαν φοβούμενοι.

οἰκοφθόρος, ὁ ἡ, *domum* vel *rem familiarem pessum dans.* Legg. III. 689. D: οἰκοφθόρος.

οἰκοφθορῶ, *domum* vel *rem familiarem pessum do* vel *consumo.* Legg. XI. 929. D: (ἐάν τις) οἰκοφθορῇ. XII. 959. C: οἰκοφθορεῖν.

οἰκτείρω, *misereor.* Euthyd. 288. D: ἐλεήσαντέ με καὶ οἰκτείραντε. Legg. II. 653. C: θεοὶ ... οἰκτείραντες τὸ τῶν ἀνθρώπων ἐπίπονον πεφυκὸς γένος.

οἶκτος, ὁ, *miseratio.* Apol. 37. A: περὶ τοῦ οἴκτου καὶ τῆς ἀντιβολήσεως. Polit. 305. B: μήθ' ὑπὸ φόβων μήτε οἴκτων. Legg. VII. 800. D. XII. 949. B: μήτε οἴκτοις γυναικείοις (χρώμενον). Pol. III. 387. D: καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς ...ἐξαιρήσομεν καὶ τοὺς οἴκτους τοὺς τῶν ἐλλογίμων ἀνδρῶν.

οἰκτρόγοος, ὁ ἡ, *misericordiam concitans.* Phaedr. 267. C: οἰκτρογόων ... λόγων.

οἰκτρός, ά, όν, *miserandus; miserabilis, lamentabilis.* Legg. XI. 936. B: οἰκτρὸς δ' οὐχ ὁ πεινῶν ἤ τι τοιοῦτον πάσχων, ἀλλ' cet. Phaed. 90. C: οὐκοῦν ... οἰκτρὸν ἂν εἴη τὸ πάθος, εἰ cet. D. Phaedr. 268. C: οἰκτρὰς (ῥήσεις). Pol. III. 390. B: οἴκτιστον (Hom.).

οἰκῶ, *habito, incolo; vivo, versor, sum.* Etiam urbs dicitur οἰκεῖν, v. c. εὖ, *bene se habere,* h. e. *bene administrari* vel *instituta esse.* Phaedr. 246. D: ᾗ τὸ τῶν θεῶν γένος οἰκεῖ. Parm. 126. C. Conv. 195. E: ἐν τοῖς μαλακωτάτοις τῶν ὄντων καὶ βαίνει καὶ οἰκεῖ. Pol. V. 462. D: τοῦ τοιούτου ἐγγύτατα ἡ ἄριστα πολιτευομένη πόλις οἰκεῖ. Legg. VI. 758. A. Phil. 63. D: τὰς ψυχὰς ἐν αἷς οἰκοῦμεν. Menex. 245. D: αὐτοὶ Ἕλληνες, οὐ μιξοβάρβαροι, οἰκοῦμεν. Ep. VI. 322. C: οἰκεῖτε ... γείτονές τε ὑμῖν αὐτοῖς cet. Conv. 182. B: ὅσοι ὑπὸ βαρβάροις οἰκοῦσι. Pol. VIII. 557. A. Tim. 22. D. Legg. IX. 864. E: οἰκείτω τὸν ἐνιαυτὸν ἐκδη-

μῶν. XII. 946. C: οἰκούντων. III. 702. A: πῶς ποτ᾽ ἂν πόλις ἄριστα οἰκοίη. IX. 880. E: τίνα τρόπον ὁμιλοῦντες ἀλλήλοις ἂν φιλοφρόνως οἰκοῖεν. Pol. IV. 423. A: ἕως ἂν ἡ πόλις σοι οἰκῇ σωφρόνως. Legg. IV. 706. A: ὅταν οἰκῇ ... τις πρὸς θαλάττῃ. Gorg. 523. B: οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ. Phaed. 67. C: οἰκεῖν ... μόνην καθ᾽ αὑτὴν (τὴν ψυχήν). Polit. 301. D: οἰκεῖν ... εὐδαιμόνως. Phil. 63. B: οἰκεῖν μετὰ φρονήσεως πάσης. Pol. IV. 421. A: ὅτι τοῦ εὖ οἰκεῖν καὶ εὐδαιμονεῖν (τὴν πόλιν) μόνοι τὸν καιρὸν ἔχουσιν. VIII. 543. A: τῇ μελλούσῃ ἄκρως οἰκεῖν πόλει. 567. D: μετὰ φαύλων τῶν πολλῶν οἰκεῖν. Legg. I. 626. B: οὕτω κεκοσμημένην οἰκεῖν δεῖν (τὴν πόλιν). Pol. IX. 573. D: ἔνδον οἰκῶν. Hipp. mai. 304. D: ἐν τῷ αὐτῷ οἰκῶν. Charm. 162. A: σωφρόνως γε οἰκοῦσα (πόλις). Crat. 408. C: ἄνω οἰκοῦν ἐν τοῖς θεοῖς. Phil. 24. A. Crat. 409. E: οἱ ὑπὸ τοῖς βαρβάροις οἰκοῦντες. Legg. X. 906. B: ἐν ταῖς τῶν θεῶν ἐμψύχοις οἰκοῦσαι δυνάμεσι. Phil. 16. C: ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες. Pol. III. 401. C. Polit. 270. C: τοῖς ... οἰκοῦσιν. Legg. IX. 872. D: ἐν κακῶς οἰκούσαις καὶ τρεφομέναις ... πόλεσι. Pol. VIII. 551. D: οἰκοῦντας ἐν τῷ αὐτῷ. Legg. IV. 706. A: τοὺς οἰκοῦντας τὴν Ἀττικήν. Ep. VII. 324. B: κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους οἰκοῦντας. Pol. V. 460. C: χωρὶς οἰκούσας ἔν τινι μέρει τῆς πόλεως. Ep. VII. 347. A: ᾤκουν ... ἐν τῷ κήπῳ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν. Critia 111. C: ᾤκει. Menex. 244. C: οὕτως ᾤκει (ἡ πόλις). Tim. 24. D: ᾠκεῖτε. Prot. 322. A: ᾤκουν σποράδην. Critia 112. B. Pol. X. 599. D: τίς τῶν πόλεων διὰ σὲ βέλτιον ᾤκησεν. Phaed. 108. C: ᾤκησε τὸν αὐτῇ ἑκάστη τόπον προσήκοντα. Ep. XI. 359. B: εὖ ᾤκησαν (αἱ πόλεις). Pol. V. 473. A: ὡς ἂν ἐγγύτατα τῶν εἰρημένων πόλις οἰκήσειε. 472. E: ὡς δυνατὸν οὕτω πόλιν οἰκῆσαι ὡς ἐλέγετο. Ep. I. 309. B: οἰκήσεις μόνος. Phaed. 69. C: μετὰ θεῶν οἰκήσει. Pol. VIII. 547. C: πῶς οἰκήσει (αὕτη ἡ πολιτεία); Legg. IV. 709. C: εἰ μέλλει ποτὲ εὐδαιμόνως οἰκήσειν. XII. 947. B: ἕως ἂν ἡ πόλις οἰκῆται. Ep. IV. 320. D: ὥστε τοὺς ἐξ ἁπάσης τῆς οἰκουμένης (*ex universo terrarum orbe*) ... εἰς ἕνα τόπον ἀποβλέπειν. VII. 332. B: οἰκουμένας (πόλεις) παραλαβόντες. Critia 112. A: ᾠκεῖτο ... τὰ μὲν ἔξωθεν cet. **administro, guberno, gero*; pass. praec. in civitatibus ponitur *quae administrantur* vel *constitutae sunt*. Legg. VI. 779. C: ὅσα ἐντὸς πόλεως ἢ ὁπόσα ἔξω πρέπον ἂν οἰκεῖν εἴη. Men. 71. E: τὴν οἰκίαν εὖ οἰκεῖν. Pol. VII. 521. B: δι᾽ ὧν ἄριστα πόλις οἰκεῖται. Legg. IV. 713. B: ἥτις τῶν νῦν ἄριστα οἰκεῖται. Pol. V. 473. B: δι᾽ ὃ οὐχ οὕτως οἰκοῦνται. VII. 520. D: ὡς νῦν αἱ πολλαὶ ὑπὸ ... στασιαζόντων περὶ τοῦ ἄρχειν οἰκοῦνται. Alc. I. 127. B. Riv. 138. B. Gorg. 491. B: ὅντινα ἂν τρόπον εὖ οἰκοῖτο (τὰ τῆς πόλεως πράγματα). Charm. 162. A. Pol. VII. 520. D: ταύτην (τ. πόλιν) ἄριστα ... οἰκεῖσθαι. Legg.

V. 739. A. Alc. I. 127. B: *εὖ οἰκεῖσθαι τὰς πόλεις.* Riv. 138. E: *εἰ μέλλει εὖ οἰκεῖσθαι αὐτοῦ ἡ οἰκία.* Charm. 172. E: *καλῶς οἰκεῖσθαι.* Pol. VII. 521. A: *πόλις εὖ οἰκουμένη.* Charm. 171. E: *ὑπὸ σωφροσύνης οἰκία ... οἰκουμένη.* Pol. IV. 420. B: *ἐν τῇ κάκιστα οἰκουμένῃ (πόλει).* Legg. XI. 936. B: *ἐν οἰκουμένῃ καὶ μετρίως πολιτείᾳ τε καὶ πόλει.* Pol. V. 464. B: *εὖ οἰκουμένην πόλιν.* II. 371. C: *ἐν ... ταῖς ὀρθῶς οἰκουμέναις πόλεσι.* VII. 520. C: *καὶ οὕτως ὕπαρ ἡμῖν καὶ ὑμῖν ἡ πόλις οἰκήσεται.* Lach. 185. A: *πᾶς ὁ οἶκος ... οὕτως οἰκήσεται, ὁποῖοι ἂν τινες οἱ παῖδες γένωνται.* Legg. IX. 853. B: *ἣν (πόλιν) φαμεν οἰκήσεσθαι ... εὖ.*

οἶμαι, vid. *οἴομαι.*

οἶμος, ὁ et *ἡ*, *via.* Legg. IV. 718. E: *οἶμος* (Hes.). Phaed. 108. A: *ἁπλῆν οἶμόν φησιν εἰς Ἅιδου φέρειν.* Pol. III. 420. B: *τὸν αὐτὸν οἶμον ... πορευόμενοι.*

οἰμωγή, ἡ, *gemitus.* Ion. 539. A. (Hom.).

οἰνοβαρής, ὁ ἡ, *vino gravis.* Pol. III. 389. E. (Hom.).

οἶνος, ὁ, *vinum.* Crat. 406. C: *οἶνος δ', ὅτι οἴεσθαι νοῦν ἔχειν ποιεῖ τῶν πινόντων τοὺς πολλοὺς οὐκ ἔχοντας, οἰόνους δικαιότατ' ἂν καλούμενος.* Conv. 203. B: *οἶνος γὰρ οὔπω ἦν.* 217. E: *εἰ μὴ ... οἶνος ἄνευ τε παίδων καὶ μετὰ παίδων ἦν ἀληθής.* Tim. 60. A: *τὸ μὲν τῆς ψυχῆς μετὰ τοῦ σώματος θερμαντικὸν οἶνος.* Legg. VI. 773. D: *οὗ μαινόμενος ... οἶνος ἐγκεχυμένος ζεῖ.* Theaet. 178. C: *περὶ οἴνου γλυκύτητος καὶ αὐστηρότητος μελλούσης ἔσεσθαι.* Pol. II. 372. B: *ἐπιπίνοντες τοῦ οἴνου.* Legg. II. 666. A: *τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι.* VIII. 845. B. Ep. XIII. 361. A: *οἴνου γλυκέος.* Legg. II. 652. A: *τῆς ἐν οἴνῳ συνουσίας.* Prot. 347. E: *κἂν πάνυ πολὺν οἶνον πίωσιν.* Theaet. 159. C. Pol. II. 372. A. V. 475. A: *πάντα οἶνον ἐπὶ πάσης προφάσεως ἀσπαζομένους.* Legg. I. 646. D: *τῆς περὶ τὸν οἶνον ... διατριβῆς.* II. 666. B: *τῆς τοῦ γήρως αὐστηρότητος ἐδωρήσατο τὸν οἶνον φάρμακον.* Pol. IX. 573. A: *οἴνων.* Legg. I. 645. D: *ἡ τῶν οἴνων πόσις.* 641. C: *τὴν ἐν τοῖς οἴνοις κοινὴν διατριβήν.* 645. C.

οἰνόφλυξ, ὁ ἡ, *vinosus.* Eryx. 405. E: *οἱ δὲ οἰνόφλυγες.*

οἰνοχόος, ὁ, *pincerna* vel *qui pocula ministrat.* Pol. III. 390. B: *οἰνοχόος* (Hom.). VIII. 562. C: *κακῶν οἰνοχόων προστατούντων.* Phil. 61. C: *οἰνοχόοις.*

οἴομαι, contr. *οἶμαι*, *arbitror*, *puto*, *opinor*; *iudico.* Prot. 312. C: *οἶμαί γ' ... εἰδέναι.* Gorg. 451. D: *οἴομαι* (codd. nonn. *οἶμαι*) *γάρ σε ἀκηκοέναι* cet. Phaedr. 264. E: *ὡς ἐγῷμαι.* Phil. 21. E. Pol. I. 333. C. Etiam est i. q. *si recte memini.* Prot. 336. D. 349. B. Phaed. 102. A. Ut Lat. *opinor* (vern. *meine ich*), abs. interponitur. Prot. 323. D: *ταῦτα μὲν γὰρ ἴσασιν, οἶμαι, ὅτι* cet. Phaedr. 235. C. Gorg. 483. C: *ἡ δέ γε, οἶμαι, φύσις* cet. Pol. VIII. 564. A:

ἐξ, οἶμαι, τῆς ἀκροτάτης ἐλευθερίας cet. 568. C. Legg. VII. 798. D: πάντων, οἴομαι, μέγιστα cet. Etiam affirmandi vel asseverandi vi (vern. *unstreitig*) interponitur. Legg. VII. 819. E. Hipp. mai. 284. D. al. Sq. pron. μέ vel ἐμέ. Soph. 234. E: οἶμαι δὲ καὶ ἐμὲ τῶν ἔτι πόῤῥωθεν ἀφεστηκότων εἶναι. Conv. 175. E: οἶμαι γάρ με... πληρωθήσεσθαι. Pol. III. 400. B: οἶμαι δέ με ἀκηκοέναι cet. Charm. 173. A. Euthyd. 290. A. Etiam nominativus et indic. subiicitur. Crat. 402. B: οἶμαι δὲ καὶ Ἡσίοδος (int. φησί). Pol. V. 465. A: οἶμαι δ' οὐδ' ἄλλως ἀτιμάσει. VI. 507. D: οἶμαι δέ γε ... οὐδ' ἄλλαις πολλαῖς ... τοιούτου προσδεῖ οὐδενός. X. 608. D: οἶμαι δὲ καὶ σύ (int. ἔχεις). Lys. 206. C: οἶμαι μὲν καὶ αὐτός σοι πρόσεισι. 218. E. Sq. οἴεσθαι. Parm. 131. E: οἶμαί σε ... οἴεσθαι εἶναι. Conv. 173. D: οἴομαι ὑμᾶς ἀληθῆ οἴεσθαι. Similiter οἴει sq. indicat. interponitur. Theaet. 147. A: ἢ οἴει τίς τι συνίησί τινος ὄνομα ὃ μὴ οἶδε τί ἐστιν; Pol. VI. 486. C: οὐκ οἴει ἀναγκασθήσεται —; IX. 590. C: διὰ τί οἴει ὄνειδος φέρει; VII. 520. C. X. 600. C. I. 337. E. εἴ τι καὶ οἴεται περὶ τούτων. Men. 95. C: ἀλλὰ λέγειν οἴεται δεῖν ποιεῖν δεινούς. Conv. 219. D: πόσης οἴεσθε γέμει ... σωφροσύνης; Prot. 323. C: ὅσα ... ἡγοῦνται ἀλλήλους κακὰ ἔχειν ἄνθρωποι φύσει ἢ τύχῃ, οὐδεὶς θυμοῦται. Pol. I. 336. E: μὴ γὰρ δὴ οἴου cet. IV. 420. D. Men. 86. B: εἰ οἰοίμεθα ἃ μὴ ἐπιστάμεθα. Pol. II. 360. C: ἐπεί, ὅπου γ' ἂν οἴηται ἕκαστος οἷός τ' ἔσεσθαι ἀδικεῖν, ἀδικεῖ. Οἴεσθαί γε χρή interrogationem praeced. affirmat (i. q. *ita existimandum est* vel *non est dubium*). Prot. 325. C: οἴεσθαί γε χρή, ὦ Σώκρατες. Phaed. 68. B: οὐκ ἄσμενος εἶσιν αὐτόσε; Οἴεσθαί γε χρή, ἐὰν τῷ ὄντι γ' ᾖ ... φιλόσοφος. Crit. 53. D. 54. B. Accedente ἴσως (*profecto*). Gorg. 522. A. Similiter οἶμαι ἔγωγε. Alc. I. 127. B. Crit. 47. D. Pol. III. 409. C: σοφὸς οἰόμενος εἶναι. I. 336. A: μέγα οἰομένου δύνασθαι. Men. 86. B: οἰόμενοι δεῖν ζητεῖν ἃ μή τις οἶδε. Prot. 319 A: ἐγὼ γὰρ τοῦτο ... οὐκ ᾤμην διδακτὸν εἶναι. Phaedr. 235. A: τοῦτο δὲ οὐδὲ αὐτὸν ᾤμην Λυσίαν οἴεσθαι ἱκανὸν εἶναι. Pol. I. 345. D. C: ὅτι ... τὸν ὡς ἀληθῶς ποιμένα οὐκέτι ᾤου δεῖν ὕστερον ἀκριβῶς φυλάξαι. IX. 572. D: ὡς ᾤετο. Ep. VII. 324. B: ᾠήθην ... ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως εὐθὺς ἰέναι. Legg. X. 905. B: οὓς ... ᾠήθης ἐξ ἀθλίων εὐδαίμονας γεγονέναι. Euthyd. 278. C: ᾠηθήτην. Pol. II. 375. D: οἵας ἡμεῖς οὐκ ᾠήθημεν. IV. 434. D. Apol. 18. E: ᾠήθητε δεῖν πρὸς ἐκείνους πρῶτόν με ἀπολογήσασθαι. Alc. I. 109. E: εἰ οἰηθείης γε μὴ εἰδέναι. Legg. IV. 712. C: ὡς γ' ἡμεῖς ἂν οἰηθεῖμεν (v. οἰηθείημεν). Theaet. 178. C. οἷα ἂν οἰηθῇ ἔσεσθαι. Parm. 130. D: εἶδος δέ τι αὐτῶν οἰηθῆναι εἶναι. Pol. V. 449. C. Alc. II. 144. D. Polit. 262. B: οἰηθείς. Theaet. 172. A: οἰηθεῖσα (πόλις) ... νόμιμα ἑαυτῇ. 177. D. Legg. X. 891. D:

ὡς νομοθεσίας ἐκτὸς οἰήσει βαίνειν. Conv. 215. A: οὗτος μὲν ἴσως οἰήσεται ἐπὶ τὰ γελοιότερα cet. Pol. III. 397. A. V. 454. E: ἔτι οἰησόμεθα δεῖν τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύειν τούς τε φύλακας —; Etiam verti potest *volo* (Alc. I. 126. E: ἐγὼ μὲν οἶμαι φιλίαν τε λέγειν cet. Crit. 26. D: Ἀναξαγόρου οἴει κατηγορεῖν —;) vel *probo, pro vero habeo.* Gorg. 472. C: ὃν (τρόπον) ἐγὼ αὖ οἶμαι.

οἰονοϊστική, ἡ, (vox iocose ex οἴησις, νοῦς et ἱστορία conflata), i. q. οἰωνιστική. Phaedr. 244. C.

οἶος, οἴη, οἶον, solus. Crat. 392. E. et Men. 100. A. (Hom.).

οἷος, οἵα, οἷον, qualis. Crat. 395. A: τοιοῦτός τις ... οἷος cet. Conv. 195. A: οἷος οἵων αἴτιος ὢν τυγχάνει. Pol. VIII. 569. B: γνώσεταί γε ... τότ' ἤδη ὁ δῆμος οἷος οἷον θρέμμα γεννῶν ἠσπάζετο cet. IV. 438. D: ἆρ' οὐ τῷ ποιά τις εἶναι, οἵα ἑτέρα οὐδεμία τῶν ἄλλων; Gorg. 447. C: οὐδὲν οἷον (vern. *das beste ist*) τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν. 481. B: οὐδὲν μέντοι οἷον τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν. Phaed. 75. A: ταῦτ' εἶναι οἷον τὸ ἴσον. Pol. V. 478. D: εἴ τι φανείη οἷον ἅμα ὄν τε καὶ μὴ ὄν. Parm. 161. B: οὐκ ἄν που περὶ τοῦ τοιούτου ὁ λόγος εἴη οἵου τοῦ ἑνός. Soph. 237. C: σχεδὸν εἰπεῖν οἵῳ γε ἐμοὶ (i. e. τοιούτῳ οἷος ἐγώ εἰμι) παντάπασιν ἄπορον. Conv. 219. D: ἀνθρώπῳ τοιούτῳ οἵῳ ἐγὼ οὐκ ἂν ᾤμην ποτὲ ἐντυχεῖν εἰς φρόνησιν cet. Prot. 313. A: οἶσθα εἰς οἷόν τινα κίνδυνον ἔρχει ὑποθήσων τὴν ψυχήν; Theaet. 142. B: οἷον ἄνδρα λέγεις ἐν κινδύνῳ εἶναι! Phaed. 61. C: οἷον παρακελεύει ... τοῦτο ... Εὐηνῷ; Pol. V. 450. A: οἷον ... εἰργάσασθε ἐπιλαβόμενοί μου! 467. B: οἷα δὴ ἐν πολέμῳ φιλεῖ (int. γίγνεσθαι. Cf. Conv. 219. E.). VIII. 565. E. Euthyd. 272. A: λέγειν τε καὶ συγγράφεσθαι λόγους οἵους εἰς τὰ δικαστήρια (i. q. τοιούτους οἳ εἰς τὰ δικ. λέγονταί τε καὶ συγγράφονται. Praepos. εἰς est germ. *für*). Pol. IV. 420. A: οἷα δὴ οἱ εὐδαίμονες δοκοῦντες εἶναι ἀναλίσκουσι. V. 473. A: οἷα τῷ λόγῳ διήλθομεν, τοιαῦτα cet. Euth. 15. E: οἷα ποιεῖς, ὦ ἑταῖρε! — Cum adiect. (praec. superl., plene τοιοῦτος οἷος). Conv. 220. B: καί ποτε ὄντος πάγου οἵου δεινοτάτου (i. q. τοιούτου οἷος δεινότατός ἐστιν). Apol. 23. A: πολλαὶ ... ἀπέχθειαί μοι γεγόνασι καὶ οἷαι χαλεπώταται καὶ βαρύταται. — Est i. q. ὅτι τοιοῦτος. Phaed. 117. C: τὴν ἐμαυτοῦ τύχην (ἀπέκλαιον), οἵου ἀνδρὸς ἑταίρου ἐστερημένος εἴην. Conv. 209. D: ζηλῶν οἷα ἔκγονα ἑαυτῶν καταλείπουσιν. — Cum infinit. οἷος est Lat. *is* vel *talis, eiusmodi qui* c. coniunct., etiam *qui potest* vel *vim habet* (v. c. imperandi). Prot. 352. C: καλόν τε εἶναι ἡ ἐπιστήμη καὶ οἷον ἄρχειν τοῦ ἀνθρώπου. Gorg. 487. D: οἷος γε οἷος παρρησιάζεσθαι. Phaedr. 256. A. Phaed. 80. A: τὸ μὲν θεῖον οἷον ἄρχειν τε καὶ ἡγεμονεύειν πεφυκέναι, τὸ δὲ θνητὸν ἄρχεσθαι cet. Crat. 395. A: τοιοῦτός τις ... οἷος

... διαπονεῖσθαι καὶ καρτερεῖν. Pol. I. 334. D: οἵ γε ἀγαθοὶ δίκαιοί τε καὶ οἷοι μὴ ἀδικεῖν. 339. C. II. 351. E. IV. 438. B: ὅσα γ' ἐστὶ τοιαῦτα οἷα εἶναί του (*eiusmodi quae ad aliquid referantur*). Pol. III. 386. A: ἆρ' οὐ ταῦτά τε λεκτέον καὶ οἷα αὐτοὺς ποιῆσαι ἥκιστα τὸν θάνατον δεδιέναι; 415. E: οὐκοῦν τοιαύτας (εὐνὰς) οἵας χειμῶνός τε στέγειν καὶ θέρους ἱκανὰς εἶναι; VI. 499. A: λόγων ... οἵων ζητεῖν ... τὸ ἀληθὲς cet. Theag. 127. C: μή τινι ἄλλῳ ἐντύγῃ οἵῳ τοῦτον διαφθεῖραι. Cum v. δύνασθαι vel δυνατόν. Charm. 156. B: τοιαύτη οἵα μὴ δύνασθαι τὴν κεφαλὴν μόνον ὑγιᾶ ποιεῖν cet. Hipp. mai. 295. C: οὐχ οἳ ἂν (ὀφθαλμοὶ) δοκῶσι τοιοῦτοι εἶναι οἷοι μὴ δυνατοὶ ὁρᾶν. — Saepius part. τε subiicitur (ut οἷός τέ εἰμι vel γίγνομαι et simpl. οἷός τε). Prot. 314. D: ὡς οἷός τ' ἦν. 336. C: τοῦ ... διαλέγεσθαι οἷός τ' εἶναι (*facultate disserendi*) ... θαυμάζοιμ' ἂν εἴ τῳ ἀνθρώπων παραχωρεῖ. Gorg. 455. D: περὶ τίνων τῇ πόλει συμβουλεύειν οἷοί τε ἐσόμεθα; 458. E: ῥητορικὸν φῂς ποιεῖν οἷός τ' εἶναι. Conv. 210. A: οὐκ οἶδ' εἰ οἷός τ' ἂν εἴης (μυηθῆναι). 220. A. Pol. I. 336. A: ὥστε αὐτῷ οἷός τ' ἐγενόμην ἀποκρίνασθαι. III. 394. B: ὃ (δηλοῦν) ἔμπροσθεν οὐχ οἷός τ' ῆ (v. ἦν). Conv. 178. C: τοῦτο οὔτε ξυγγένεια οἵα τε ἐμποιεῖν οὕτω καλῶς cet. Crat. 395. C: οἷον ... κατ' ἐκείνου λέγεται τοῦ ἀνδρὸς ... οὐδὲν οἷού τε γενέσθαι προνοηθῆναι cet. Sic οἷόν τε et οἷόν τέ ἐστι, *fieri potest*. Theaet. 160. A: εἰ οἷόν τε τὸν αὐτὸν τὸ αὐτὸ μεμνῆσθαι ἅμα καὶ μὴ εἰδέναι. Parm. 160. E: εἶναι ... τῷ ἑνὶ οὐχ οἷόν τε, εἴπερ γε μὴ ἔστι. Pol. V. 478. B: ἢ οἷόν τε αὖ δοξάζειν μέν, δοξάζειν δὲ μηδέν; VI. 486. A: οἷόν τε οἴει τούτῳ μέγα τι δοκεῖν εἶναι τὸν ἀνθρώπινον βίον; Sic praec. ὡς οἷόν τε cum superl. Prot. 349. E: ὅλον που καλὸν ὡς οἷόν τε μάλιστα (*quam maxime*). Parm. 144. B: ὡς οἷόν τε σμικρότατα καὶ μέγιστα. Pol. IV. 445. B. — Neutrum οἷον est *velut* (Prot. 323. D: οἷον τοὺς αἰσχροὺς cet. Gorg. 464. A: οἷον τοιόνδε λέγω. Pol. I. 353. D: οἷον τὸ τοιόνδε.), *sicut, quemadmodum* (Soph. 217. C: οἷόν ποτε καὶ Παρμενίδῃ ... παρεγενόμην cet. Pol. III. 409. A: οἷον κατὰ σῶμα νόσους. Tim. 87. E.), *tanquam, quasi* vel *instar* (Phaedr. 278. A: δεῖν ... τοὺς τοιούτους λόγους αὐτοῦ λέγεσθαι οἷον υἱεῖς γνησίους εἶναι. Theaet. 199. B: τὴν ἐν ἑαυτῷ οἷον φάτταν ἀντὶ περιστερᾶς. Soph. 217. E: οἷον ἐπίδειξιν ποιούμενον. Polit. 277. C. Crat. 396. A: ἀτεχνῶς γάρ ἐστιν οἷον λόγος τὸ τοῦ Διὸς ὄνομα. Pol. V. 473. E. VI. 496. D. X. 616. B.), et *quippe* (Conv. 203. B: οἷον δὴ εὐωχίας οὔσης. Charm. init. οἷον δὲ διὰ χρόνου ἀφιγμένος ἀσμένως ᾖα ἐπὶ τὰς ξυνήθεις διατριβάς. Euth. 2. B.). Similiter οἷα est *velut, verbi gratia* (Pol. IX. 575. B: τὰ ποῖα δὴ λέγεις; Οἷα κλέπτουσι cet.), *sicut* (Menex. 235. B: οἷα τὰ πολλά.) et *quippe* (Critia 112. C: οἷα θέρους. 113. E: οἷα δὴ θεός). Eiusdem

usus est *οἷόςπερ*, *οἷαπερ*, *οἷόνπερ* (adv. *οἷόνπερ*, *quasi* vel *tanquam*. Tim. 21. A. Legg. III. 701. C. XII. 965. D. Etiam *οἱονπερεί*. Theaet. 201. E.).

ὄϊς, *ὁ* et *ἡ*, *ovis*. Pol. II. 363. B. (Hes.).

οἶσις, *ἡ* (a rad. *οἴω*, i. q. *φέρω*, duct.). Crat. 420. B: *οἶσιν* (codd. nonn. *εἶσιν*; an *ἵεσιν*, ut Heind. coni.?) *γὰρ τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὸ πρᾶγμα … δηλούσῃ προςέοικεν*.

οἰστός, *ὁ*, *sagitta*. Legg. VII. 795. A: *ἐν δεξιᾷ … οἰστὸν προςαγόμενος μόνον*. Ion. 535. B: *ἐκχέοντα τοὺς οἰστοὺς πρὸ τῶν ποδῶν*.

οἶστρος, *ὁ*, *stimulus*; *vehemens cupiditas*. Legg. IX. 854. B: *οἶστρος … τις* (*κινεῖ σε*) *ἐμφυόμενος ἐκ παλαιῶν … ἀδικημάτων*. Phaedr. 240. D: *ὑπ᾽ ἀνάγκης τε καὶ οἴστρου ἐλαύνεται*. Pol. IX. 577. E: *ὑπὸ … οἴστρου ἀεὶ ἑλκομένη* (*ψυχή*). Legg. VI. 782. E: *μεστὸν οἴστρου τ᾽ ἐστὶ* cet.

οἰστρῶ, *quasi oestro percussus furo*. Phaedr. 251. D: *ὥστε πᾶσα κεντουμένη κύκλῳ ἡ ψυχὴ οἰστρᾷ*. Pol. IX. 573. A. E: *οἰστρᾶν*. Theaet. 179. E: *οὐδὲν μᾶλλον οἷόν τε διαλέγεσθαι ἢ τοῖς οἰστρῶσιν*.

οἰστρώδης, *ὁ ἡ*, *quasi oestro percitus*, *furiosus*. Locr. 102. E: *λύσσαι οἰστρώδεες*. Tim. 91. B: *δι᾽ ἐπιθυμίας οἰστρώδεις*. Id. Legg. V. 734. A.

οἴχομαι, *feror* (vern. *sich aufmachen*), *proficiscor*; *abeo*; *evanesco* vel *pereo*. Cum partic. alius verbi huius amplificatio quaedam est (vern. *weg* vel *davon*, v. c. *οἴχεται ἄγων*, *er führt weg*). Parm. 130. D: *φεύγων οἴχομαι*. Id. Conv. 216. A. Phaed. 79. D: *ἐκεῖσε οἴχεται εἰς τὸ καθαρόν*. 106. E: *ἀδιάφθορον οἴχεται ἀπιόν*. 108. B: *οἴχεται ἀγομένη*. Parm. 106. C: *ἄρτι … ἐνθένδε οἴκαδε οἴχεται*. Legg. IV. 720. C: *οἴχεται ἀποπηδήσας πρὸς ἄλλον κάμνοντα οἰκέτην*. Alc. I. 131. C: *ἀπιὼν οἴχεται*. Theag. 129. D: *οἴχεται … στρατευσόμενος εὐθὺ Ἐφέσου* cet. Hipp. mai. 296. D: *ἐκεῖνο … τοίνυν οἴχεται τὸ δυνατόν τε καὶ χρήσιμον ἁπλῶς εἶναι καλόν*. Theaet. 171. D: *καταδὺς ἂν οἴχοιτο ἀποτρέχων*. Phil. 14. A: (*εἰ*) *οὗτος ὁ λόγος ὥσπερ μῦθος ἀπολόμενος οἴχοιτο*. Phaed. 70. A: (*μὴ*) *οἴχηται διαπτομένη*. Id. 84. B. Conv. 223. B: *οἴχεσθαι ἀπιόντας*. Men. 71. A: *κινδυνεύει ἐκ τῶνδε τῶν τόπων παρ᾽ ὑμᾶς οἴχεσθαι ἡ σοφία*. Hipp. mai. 304. B: *οἴχεσθαι φέροντα … τὰ μέγιστα τῶν ἄθλων*. Pol. II. 360. A: *διαλέγεσθαι ὡς περὶ οἰχομένου*. Phaed. 80. D: *τὸ εἰς τοιοῦτον τόπον ἕτερον οἰχόμενον*. Conv. 223. C: *οἰχομένους*. Phaed. 98. B: *ἀπὸ … θαυμαστῆς … ἐλπίδος ᾠχόμην φερόμενος*. Conv. 198. C: *ὑπ᾽ αἰσχύνης ὀλίγου ἀποδρὰς ᾠχόμην*. Apol. 32. D: *ᾠχόμην ἀπιὼν οἴκαδε*. Ep. VII. 349. B: *ᾠχόμην ἔξω*. Phaed. 58. A: *ᾤχετο ἄγων*. 106. A: *σῶν ἂν ἀπελθὸν ᾤχετο*. Conv. 217. B: *ᾤχετο ἀπιών*. Theag. 130. A: *ᾤχετο ἐκπλέων*. Lys. 207. D: *ἐκεῖνος … ᾤχετο*. Ep. VII. 349. A: *ᾠχόμεθα οὖν καὶ εἰςήλθομεν παρ᾽*

αὐτόν. Apol. 32. D: ᾤχοντο εἰς Σαλαμῖνα. Menex. 242. B: ᾤχοντο ἀπιόντες. Phaed. 115. D: (ὡς) οἰχήσομαι ἀπιὼν εἰς μακάρων δή τινας εὐδαιμονίας. Crit. 45. D: οὓς ... οἰχήσει καταλιπών. Theaet. 203. D: οὕτως ἡμῖν ὁ καλὸς λόγος ἀποδεδρακὼς οἰχήσεται. Phil. 13. D: ὁ λόγος ἡμῖν ἐκπεσὼν οἰχήσεται. Pol. V. 464. D: ἐγκλήματα πρὸς ἀλλήλους οὐκ οἰχήσεται ἐξ αὐτῶν —; Legg. II. 654. E. Phaed. 115. E: οἰχήσεσθαι ἀπιόντα. Conv. 181. D: καταγελάσαντες οἰχήσεσθαι. Pol. VI. 492. C: οἰχήσεσθαι φερομένην κατὰ ῥοῦν. * *a vita discedo, morior*, et in univ. *intereo*. Legg. XII. 945. C: διαλυθεῖσαν οἴχεσθαι πολιτείαν. 959. C. Phaed. 91. C: ὅπως μὴ ἐγὼ ... οἰχήσομαι. 118. A: ὅτι ... τότε οἰχήσεται.

ὀΐω, i. q. οἴομαι. Legg. VII. 804. A. et Hipp. min. 370. C. (Hom.).

οἰωνιστικός, ή, όν, *auguralis*, fem. *ars augurandi*. Phaedr. 244. D: ἣν νῦν οἰωνιστικὴν ... οἱ νέοι καλοῦσιν.

οἰωνός, ὁ, *augurium, omen*. Menex. 249. B: οἰωνοῦ χάριν. Ep. VII. 336. C. Legg. III. 702. C: οἰωνόν τινα ποιοῦμαι. Alc. II. 151. C: οἰωνὸν τίθεμαι.

ὄκνος, ὁ, *cunctatio; verecundia*. Soph. 242. A: εἰ τοῦτό τις εἴργει δρᾶν ὄκνος. Pol. V. 450. D: διὸ δὴ καὶ ὄκνος τις αὐτῶν ἅπτεσθαι. Legg. II. 672. A: λέγειν ... ὄκνος εἰς τοὺς πολλούς. 665. D: ὄκνου πρὸς τὰς ᾠδὰς μεστός. Pol. V. 473. E: ὃ ἐμοὶ πάλαι ὄκνον ἐντίθησι λέγειν. Legg. VI. 768. E: ἀναβολῶν ... καὶ ὄκνων οὐδὲν ἔτι δεομένη.

ὀκνῶ, *cunctor; vereor* (etiam *timeo*); *recuso*. Phaedr. 257. C: ὥστε ὀκνῶ μή μοι ὁ Λυσίας ταπεινὸς φανῇ. Gorg. 462. E: ὀκνῶ γὰρ Γοργίου ἕνεκα λέγειν. Theaet. 158. A. Pol. III. 391. A. Alc. I. 118. B. Gorg. 515. B: ὀκνεῖς ἀποκρίνασθαι. Lys. 204. C. Pol. IX. 571. D: μητρὶ ... ἐπιχειρεῖν μίγνυσθαι ... οὐδὲν ὀκνεῖ. Gorg. 475. D: μὴ ὄκνει ἀποκρίνασθαι. Pol. V. 450. D: μηδὲν ... ὄκνει. Legg. I. 648. D: εἴτε τις ... μηδὲν ὀκνοῖ cet. Legg. XI. 929. D: ὀκνῇ. Phaed. 84. D: (διὰ τὸ) ὀκνεῖν ... ὄχλον παρέχειν. Conv. 218. C. Pol. III. 414. C. Ib. ὀκνοῦντι. V. 453. D: ὤκνουν ἅπτεσθαι. 472. A. Hipp. min. 364. B. Theaet. 187. B: ὡς τὸ πρῶτον ὤκνεις ἀποκρίνεσθαι. Parm. 127. A: τὸ μὲν πρῶτον ὤκνει. Charm. 159. B. Lys. 207. A. Ep. II. 310. D: ἐγὼ ... τἀληθῆ λέγειν οὔτε ὀκνήσω οὔτε αἰσχυνοῦμαι. Legg. X. 891. D: οὐκ ὀκνητέον.

ὀκρίβας, ὁ, *pulpitum*. Conv. 194. B: ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν.

ὀκτάεδρον, τό, *figura* geom. *octo latera habens*. Locr. 98. D: ὀκτάεδρον, ὀκτὼ μὲν βάσιας, ἓξ δὲ γωνίας ἔχον.

ὀκταέτης, fem. ὀκταέτις, *octo annos habens*. Ep. XIII. 361. D: ἡ δὲ ὀκταέτις.

ὀκτακισχίλιοι, αι, α, *octies mille*. Tim. 23. E: ὀκτακισχιλίων ἐτῶν.

ὀκταπλάσιος, ία, ιον, *octuplus.* Tim. 35. C: ὀκταπλασίαν (μοῖραν).

ὀκτώ, indecl., *octo.* Conv. 214. A: πλέον ἢ ὀκτὼ κοτύλας χωροῦντα. Pol. X. 616. D. Epin. 991. A.

ὀκτωκαίδεκα, *duodeviginti.* Legg. II. 666. A. VIII. 833. D.

ὀκτώπους, ὁ ἡ, *qui octo pedum est.* Men. 82. E: τὸ ὀκτώπουν χωρίον. 83. A. C. 85. B. 83. D: τὴν τοῦ ὀκτώποδος χωρίου γραμμήν. 84. A. 83. B: ὃ φὴς τὸ ὀκτώπουν εἶναι.

ὄλβιος, ὁ ἡ, *beatus; dives.* Lys. 212. E. (Sol.). Prot. 337. D: αὐτῆς τῆς πόλεως εἰς τὸν μέγιστον καὶ ὀλβιώτατον οἶκον τόνδε.

ὀλέθριος, ὁ ἡ, *perniciosus.* Ep. VII. 334. D: ὀλέθριος πάντως ἡ πεῖρα. Pol. III. 389. D: ἐπιτήδευμα ... ὀλέθριον.

ὄλεθρος, ὁ, *interitus; pernicies.* Phaed. 91. D: (μὴ) ἢ αὐτὸ τοῦτο θάνατος, ψυχῆς ὄλεθρος. Pol. VI. 495. A: οὗτος ... ὄλεθρός τε καὶ διαφθορὰ τοσαύτη cet. X. 609. B. Phaed. 95. D: ἀρχὴ ... ὀλέθρου. Pol. III. 417. B: θέοντες ἤδη τότε ἐγγύτατα ὀλέθρου. V. 471. A: οὐδ' ἐπ' ὀλέθρῳ (κολάζοντες). IX. 590. A: πολὺ ἐπὶ δεινοτέρῳ ὀλέθρῳ. X. 610. E: τό γε ἐπ' ἄλλου ὀλέθρῳ τεταγμένον κακόν. Phaed. 88. B: ἢ τῇ ψυχῇ φέρει ὄλεθρον. Phil. 15. B: μήτε γένεσιν μήτε ὄλεθρον προςδεχομένην. Pol. IV. 434. B: ὄλεθρον εἶναι τῇ πόλει. Euthyd. 285. B. Pol. VI. 491. B: τούτων ... τῶν ὀλίγων σκόπει ὡς πολλοὶ ὄλεθροι καὶ μεγάλοι.

ὀλιγάκις, *raro.* Phil. 52. B: πολλάκις καὶ ὀλιγάκις γιγνομένας τοιαύτας. Conv. 174. A: ἃ ἐκεῖνος ὀλιγάκις ἐποίει. Pol. VI. 491. B: ὀλιγάκις ἐν ἀνθρώποις φύεσθαι καὶ ὀλίγας. IX. 574. E. Legg. VIII. 841. B. IX. 868. C. Alc. I. 113. D. al.

ὀλιγανθρωπία, ἡ, *hominum paucitas.* Legg. VI. 780. B: ἐν ὀλιγανθρωπίαις.

ὀλιγαρχία, ἡ, *paucorum administratio civitatis, delectorum quorundam imperium.* Polit. 301. C: ὀλιγαρχία καὶ ἀριστοκρατία cet. Pol. VIII. 544. C: καλουμένη ... ὀλιγαρχία, συχνῶν γέμουσα κακῶν πολιτεία. Legg. IV. 710. E. Apol. 32. C: ἐπειδὴ δὲ ὀλιγαρχία ἐγένετο cet. Pol. VIII. 547. C: ἐν μέσῳ ... ἀριστοκρατίας τε καὶ ὀλιγαρχίας. 555. B. Legg. IV. 710. E. Ep. V. 731. D: ἄλλη δ' ὀλιγαρχίας (φωνή ἐστι). Polit. 291. E: ὀλιγαρχία. Pol. VIII. 563. E. Polit. 301. A: ὁπόταν δὲ τῶν νόμων μὴ φροντίζωσιν (οἱ πλούσιοι), ὀλιγαρχίαν (καλοῦμεν τὴν τοιαύτην πολιτείαν). (302. C: ὀλίγων ἀρχήν). D. Pol. VIII. 550. C: ὀλιγαρχίαν ... τὴν ἀπὸ τιμημάτων ... πολιτείαν, ἐν ᾗ οἱ μὲν πλούσιοι ἄρχουσι, πένησι δὲ οὐ μέτεστιν ἀρχῆς. 553. A. Legg. IV. 712. C. Menex. 238. E: τυραννίδες τε καὶ ὀλιγαρχίαι. Pol. VIII. 548. A:

ὥσπερ οἱ ἐν ὀλιγαρχίαις. 555. D. Ep. VII. 326. D: εἰς ... ὀλιγαρχίας ... μεταβαλλούσας.

ὀλιγαρχικός, ή, όν, *paucorum dominatus studiosus* vel *appetens;* in re pos. *ad paucorum imperium spectans.* Pol. VIII. 553. E: ἆρ' οὖν οὗτος ... ὀλιγαρχικός ἐστιν; 558. C: τοῦ φειδωλοῦ ... καὶ ὀλιγαρχικοῦ cet. 559. D. IX. 572. D: δημοτικὸς ἐξ ὀλιγαρχικοῦ γεγονώς. 587. C. VIII. 551. A: πολιτείας ὀλιγαρχικῆς. 559. E. Ib. τῷ ἐν ἑαυτῷ ὀλιγαρχικῷ. 560. A. 545. A: τὸν ... ὀλιγαρχικὸν ... καὶ δημοκρατικὸν cet. C: ἄνδρα ὀλιγαρχικόν. 559. D: φειδωλόν τε καὶ ὀλιγαρχικόν. IX. 580. B. VIII. 565. B: ὡς ... εἰσὶν ὀλιγαρχικοί. C: ὡς ἀληθῶς ὀλιγαρχικοὶ γίγνονται. 551. E: ὡς ἀληθῶς ὀλιγαρχικοὺς φανῆναι ἐν αὐτῷ τῷ μάχεσθαι. 562. D: αἰτιωμένη ὡς μιαρούς τε καὶ ὀλιγαρχικούς.

ὀλιγαρχικῶς, *ad modum hominis paucorum potestatis studiosi.* Pol. VIII. 555. A: ὀλίγοις τισὶν ἑαυτοῦ πολεμῶν ὀλιγαρχικῶς τὰ πολλὰ ἡττᾶται καὶ πλουτεῖ.

ὀλιγαρχοῦμαι, *paucorum imperio subiectus sum.* Pol. VIII. 552. E: ἡ ὀλιγαρχουμένη πόλις. 556. E: ἐξ ὀλιγαρχουμένης πόλεως. 564. D: ἐν τῇ ὀλιγαρχουμένῃ. 555. A: κατὰ τὴν ὀλιγαρχουμένην πόλιν. 552. B: ἐν ταῖς ὀλιγαρχουμέναις. D.

ὀλιγαχοῦ, *perraro.* Charm. 160. C: ἢ οὐδαμοῦ ἡμῖν ἢ πάνυ που ὀλιγαχοῦ αἱ ἡσύχιοι πράξεις ἐν τῷ βίῳ καλλίους ἐφάνησαν cet.

ὀλίγιστος, vid. ὀλίγος.

ὀλιγογονία, ἡ, *prolis paucitas.* Prot. 321. B: τοῖς μὲν ὀλιγογονίαν προσῆψε cet.

ὀλιγόμισθος, ὁ ἡ, *cui parvum stipendium numeratur.* Ep. VII. 348. A: ὀλιγομισθοτέρους ποιεῖν.

ὀλιγόπαις, ὁ ἡ, *cui pauci sunt liberi.* Legg. XI. 930. A: ἄπαιδες ... ἢ ὀλιγόπαιδες ὄντες.

ὀλίγος, η, ον, *paucus; parvus, exiguus; brevis.* Charm. 156. A: οὐ γάρ τι σου ὀλίγος λόγος ἐστὶν ἐν τοῖς ἡμετέροις ἡλικιώταις. Phil. 53. C: ὡς ... ὀλίγη (ἡδονὴ) πολλῆς καθαρὰ λύπης ἡδίων ... γίγνοιτ' ἄν. Polit. 270. D: τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ὀλίγον τι περιλείπεται. 303. A: ὥσπερ ἑνὸς καὶ πλήθους τὸ ὀλίγον μέσον. Legg. XI. 918. C: σμικρὸν γένος ἀνθρώπων καὶ φύσει ὀλίγον. Gorg. 461. A: οὐκ ὀλίγης συνουσίας ἐστὶν ὥστε ἱκανῶς διασκέψασθαι. Pol. VI. 495. B: ὀλίγης καὶ ἄλλως γιγνομένης (τῆς βελτίστης φύσεως). Soph. 23 . A: ταῦτα ἕτερον ἂν διδάξειεν ὀλίγου (*pretio parvo*). Apol. 22. A: ἔδοξάν μοι ὀλίγου δεῖν τοῦ πλείστου ἐνδεεῖς εἶναι. Hinc ὀλίγου absol., *non multum abest quin,* h. e. *paene.* Prot. 361. C. Phaedr. 258. E. Gorg. 472. A. Phaed. 80. C. Conv. 198. C. Pol. III. 397. B. VIII. 552. D. Apol. 17. A. al. Apol. 23. A: ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη σοφία ὀλίγου τινὸς ἀξία ἐστὶ καὶ οὐδενός. Soph. 234. A: ἐν

ὀλίγῳ χρόνῳ. Apol. 37. A: *ὀλίγον γὰρ χρόνον ἀλλήλοις διειλέγμεθα.* Phaedr. 233. C: *ὀλίγην ὀργὴν ποιούμενος.* 272. C: *ὀλίγην τε καὶ λείαν* (*ὁδόν*). Pol. II. 369. B: *οἶμαι ... οὐκ ὀλίγον ἔργον αὐτὸ εἶναι.* Prot. 322. D: *εἰ ὀλίγοι αὐτῶν μετέχοιεν.* Conv. 179. A: *ὀλίγοι ὄντες.* Pol. IX. 575. A. III. 402. A: *ὀλίγα ὄντα* (*τὰ στοιχεῖα*). Polit. 291. D: *τὴν ὑπὸ τῶν ὀλίγων δυναστείαν.* Phil. 52. B: *τῶν σφόδρα ὀλίγων.* Ep. VII. 351. B: *τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων.* Prot. 322. D: *ὀλίγοις οἴονται μετεῖναι συμβουλῆς.* Pol. VI. 500. A: *ἐν ὀλίγοις τισίν.* Legg. IV. 742. E: *ἐν ὀλίγοις τῶν ἀνθρώπων.* Pol. VIII. 555. A. IV. 420. C: *ὀλίγους ἐν αὐτῇ τοιούτους τινὰς θέντες.* — Neutr. *ὀλίγον* adverbii instar ponitur, *paulum* et *paulo.* Prot. 339. D: *ὀλίγον ... τοῦ ποιήματος εἰς τὸ πρόσθεν προελθών.* (Etiam 317. E. 330. E. pro *ὀλίγῳ* nunc scribitur *ὀλίγον*). Phaedr. 277. D: *τὰ λεχθέντα ὀλίγον ἔμπροσθεν.* Gorg. 454. B: *ὀλίγον ὕστερον.* Theaet. 142. C: *ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου.* Polit. 262. B: *ὀλίγον ... πρότερον.* Phil. 41. B: *ὀλίγον ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.* Pol. V. 477. E. Men. 85. C. Alc. II. 142. D: *ὀλίγον ... ἐπισχόντες.* Etiam *raro.* Legg. IV. 711. D: *ὀλίγον ... τὸ γεγονὸς ἐν τῷ πολλῷ χρόνῳ.* Similiter *ὀλίγῳ.* Gorg. 460. C: *λέγων ὀλίγῳ πρότερον.* 515. C. Pol. I. 327. B: *ὀλίγῳ ὕστερον.* Legg. IX. 860. A: *ὀλίγῳ πρόσθεν.* Conv. 218. E: *οὐκ ὀλίγῳ μου πλεονεκτεῖν διανοεῖ.* Alc. II. 149. A: *οὐκ ὀλίγῳ* (v. *ὀλίγως*) *ἐνδεεστέρως τιμῶσιν ἤπερ ἡμεῖς.* Lach. 182. C. Theag. 128. C: *ὀλίγῳ πρεσβυτέρων.* — *ἐν ὀλίγῳ*, *brevi* (Apol. 22. B.), *κατ' ὀλίγον*, *paulatim* (Tim. 85. D.), *μετ' ὀλίγον*, *brevi* (Legg. XII. 950. D.), *δι' ὀλίγων*, *paucis* (Phil. 31. D: *εἰ δεῖ δι' ὀλίγων περὶ μεγίστων ὅτι τάχιστα ῥηθῆναι.* Legg. VI. 778. C.), *κατ' ὀλίγας* (Theaet. 197. D.) al. — Superl. *ὀλίγιστος, ίστη, ιστον*, *paucissimus*; *minimus*; *brevissimus.* Parm. 153. A: *τὸ ὀλίγιστον ἄρα πρῶτον.* Pol. IV. 428. E: *καὶ τοῦτο ... φύσει ὀλίγιστον γίγνεται γένος.* Ep. XIII. 361. E: *ὡς ὀλίγιστον.* Legg. VII. 792. B: *ὡς ὀλιγίστῃ ... ἀλγηδόνι.* Phil. 65. C: *ὡς ... τῶν ἡδονῶν νοῦν οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον κεκτημένων.* Legg. II. 661. C: *ἂν ὡς ὀλίγιστον ὁ τοιοῦτος χρόνον ἐπιζῇ.* Parm. 158. C: *εἰ ἐθέλομεν ... τῶν τοιούτων ἀφελεῖν ... ὅτι ὀλίγιστον.* Theaet. 143. D: *σοὶ δὴ οὐκ ὀλίγιστοι πλησιάζουσι.* Pol. IV. 428. E. Legg. V. 743. D: *ὅτι σμικρόταται καὶ ὀλίγισται* (*ἀδικίαι*). II. 647. C: *τά γε περὶ οἶνον ... ὀλίγιστα γίγνοιτ' ἄν.* Pol. V. 473. B: *ὅτι ὀλιγίστων τὸν ἀριθμόν.* Tim. 56. B: *ἐξ ὀλιγίστων ξυνεστὸς ... μερῶν.* 74. E: *ὀλιγίσταις ξυνέφραττε σαρξίν.* Legg. VI. 758. A: *ἐπ' ὀλιγίστοις.* Pol. II. 378. A: *δι' ἀποῤῥήτων ἀκούειν ὡς ὀλιγίστους.* Tim. 56. A: *τὸ μὲν ἔχον ὀλιγίστας βάσεις* cet. Gorg. 510. A: *τοῦ μηδὲν ἀδικεῖσθαι ἢ ὡς ὀλίγιστα.* — Neutr. *ὀλίγιστον* et *τὸ ὀλ.*, *minime.* Parm. 149. A: *δύο ἄρα δεῖ τὸ ὀλίγιστον*

εἶναι. Pol. IX. 587. B: ὁ δὲ ὀλίγιστον (ἀφεστήξει). Plur. *rarissime*. Legg. XII. 953. A: ὡς ὀλίγιστα δ' ἐπιχρωμένους. Cum praep. Ep. VII. 351. D: ταὐτὸν δὴ καὶ Δίωνα ἔσφηλε δι' ὀλιγίστων (*aliquantulum*).

ὀλιγότης, ἡ, *paucitas; exiguitas; brevitas.* Theaet. 158. D: πλήθει χρόνου καὶ ὀλιγότητι. Legg. V. 745. D: τῷ πλήθει τε καὶ ὀλιγότητι τῆς διανομῆς. Pol. IX. 591. E: διὰ πλῆθος οὐσίας ἢ δι' ὀλιγότητα. Tim. 75. A: δι' ὀλιγότητα ψυχῆς. Legg. III. 678. C: δι' ὀλιγότητα (*propter paucitatem hominum*).

ὀλιγοχρόνιος, ὁ ἡ, *breve tempus vigens.* Phaed. 87. C: ἐπειδή τό γε ὀλιγοχρονιώτερον οὐκ ἀπόλωλε. D: ὡς ... τὸ ... σῶμα ἀσθενέστερον καὶ ὀλιγοχρονιώτερον.

ὀλιγωρῶ, *non curo, negligo.* Pol. VIII. 563. A: φοιτηταί τε διδασκάλων ὀλιγωροῦσιν. Legg. XI. 933. B: ὀλιγωρεῖν πάντων τῶν τοιούτων. Hipp. min. 370. D. Legg. VI. 779. C: τὸν ὀλιγωροῦντα ζημιοῦντας. Gorg. 502. E: ὀλιγωροῦντες τοῦ κοινοῦ. 501. B: τούτου ὀλιγωροῦσαι. Phaed. 68. C: τοῖς μάλιστα τοῦ σώματος ὀλιγωροῦσι. Euth. 4. D: τοῦ δεδεμένου ὠλιγώρει τε καὶ ἠμέλει. Apol. 28. C: τοῦ ... θανάτου καὶ τοῦ κινδύνου ὠλιγώρησε. Soph. 243. A: ὅτι λίαν τῶν πολλῶν ἡμῶν ὑπεριδόντες ὠλιγώρησαν. Ep. VII. 346. E: ὀλιγωρήσαντος τῶν ἐκείνου ... πραγμάτων. Lach. 180. B: ὀλιγωρεῖσθαι.

ὀλιγώρως, *negligenter.* Phaed. 68. C: ὀλιγώρως ἔχειν καὶ κοσμίως. Alc. II. 149. A: οὕτως ὀλιγώρως διάκεινται πρὸς τοὺς θεούς.

ὀλισθάνω, *labor.* Crat. 427. B: ὅτι ... ὀλισθάνει (v. ὀλισθαίνει) μάλιστα ἐν τῷ λάβδα ἡ γλῶττα. Ib. ὀλισθάνειν et ὀλισθανούσης.

ὀλίσθημα, τό, *lapsus.* Tim. 43. C: ὑγροῖς ... ὀλισθήμασιν ὑδάτων.

ὀλισθηρός, ά, όν, *lubricus.* Soph. 231. A: ὀλισθηρότατον γὰρ τὸ γένος.

ὁλκάς, ἡ, *navis oneraria.* Lach. 184. A: ἐκ τῆς ὁλκάδος. 183. D: προσβαλούσης ... τῆς νεὼς ... πρὸς ὁλκάδα τινά.

ὁλκή, ἡ, *tractus; traductio.* Crat. 435. C: μὴ ... γλίσχρα ᾖ ἡ ὁλκὴ αὕτη τῆς ὁμοιότητος. Tim. 80. C: πάντων τούτων ὁλκὴ ... οὐκ ἔστιν οὐδενί ποτε. Legg. II. 659. D: ὡς ἄρα παιδεία μέν ἐσθ' ἡ παίδων ὁλκή τε καὶ ἀγωγὴ πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου λόγον ὀρθὸν εἰρημένον. Polit. 282. E: πρὸς τὴν τῆς γνάψεως ὁλκήν. Phil. 57. D: τοῖς δεινοῖς περὶ λόγων ὁλκὴν (*in orationibus huc illuc trahendis*).

ὁλκός, ή, όν, *trahens.* Pol. VII. 521. D: τί ἂν οὖν εἴη ... μάθημα ψυχῆς ὁλκὸν ἀπὸ τοῦ γιγνομένου ἐπὶ τὸ ὄν; 524. E: οὐκ ἂν ὁλκὸν εἴη ἐπὶ τὴν οὐσίαν. 527. B: ὁλκὸν ... ψυχῆς πρὸς ἀλήθειαν εἴη ἄν.

ὁλόκληρος, ὁ ἡ, *integer.* Tim. 44. C: ὁλόκληρος ὑγιής

τε παντελῶς. Legg. VI. 759. C: ὁλόκληρον καὶ γνήσιον. Phaedr. 250. C: ὁλόκληροι ... αὐτοὶ ὄντες καὶ ἀπαθεῖς κακῶν cet. Ib. ὁλόκληρα ... φάσματα μυούμενοί τε καὶ ἐποπτεύοντες.

ὀλοός, ή, όν, *perniciosus*, *malus*. Pol. III. 391. A. et Ep. VII. 345. E. (Hom.).

ὅλος, η, ον, *totus*, *universus*; etiam *merus* (vern. *rein*, h. e. *nichts als*); neutr. τὸ ὅλον etiam *rerum universitas*. Theaet. 201. A: τέχνη ... ὅλη. Pol. I. 342. B: ἕωςπερ ἂν ᾖ ἑκάστη ἀκριβὴς ὅλη ἥπερ ἐστί. III. 394. C. Legg. II. 672. E: ὅλη ... χορεία ὅλη παίδευσις ἦν ἡμῖν. Gorg. 519. B: τὸ δὲ ὅλον ψεῦδός ἐστι. Theaet. 204. B: οὐκοῦν διαφέροι ἂν τὸ ὅλον τοῦ παντός —; Soph. 244. E. Parm. 137. C: οὐχὶ οὗ ἂν μέρος μηδὲν ἀπῇ ὅλον ἂν εἴη; Pol. VII. 539. C: τὸ ὅλον φιλοσοφίας πέρι. Tim. 56. E: εἶδος ἓν ὅλον. Ax. 368. C: ἀλλ' οὐχ ὅλον ... ἕλκος —; Conv. 191. B: εἴτε γυναικὸς τῆς ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει. Pol. IX. 577. E: ὡς περὶ ὅλης εἰπεῖν ψυχῆς. Critia 118. A: ὅλης τῆς νήσου. Phaedr. 270. C: ἄνευ τῆς τοῦ ὅλου φύσεως. Theaet. 181. A: οἱ τοῦ ὅλου στασιῶται. Conv. 192. E: τοῦ ὅλου ... τῇ ἐπιθυμίᾳ ... ἔρως ὄνομα. 205. B: τὸ τοῦ ὅλου ἐπιτιθέντες ὄνομα. Pol. VI. 486. A: τοῦ ὅλου καὶ παντὸς ... θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου. Lys. 214. B: οἱ περὶ φύσεώς τε καὶ τοῦ ὅλου διαλεγόμενοι καὶ γράφοντες. Pol. VII. 518. C: ξὺν ὅλῃ τῇ ψυχῇ. 519. E: ἐν ὅλῃ τῇ πόλει. Phaedr. 264. C: πρέποντ' ἀλλήλοις καὶ τῷ ὅλῳ γεγραμμένα. 268. D. Crat. 393. E: ὅλῳ τῷ ὀνόματι. Pol. II. 373. E: ὅλῳ στρατοπέδῳ. IV. 424. C: ὡς ἐν ὅλῳ κινδυνεύοντα. 442. C: ὅλῳ τῷ κοινῷ. VII. 518. C: ξὺν ὅλῳ τῷ σώματι. Legg. X. 901. B: διαφέρον οὐδὲν οἰόμενος εἶναι τῷ ὅλῳ. Pol. III. 411. A: τὸν βίον ὅλον. Phil. 15. B: εἴθ' ὅλην αὐτὴν αὑτῆς χωρίς cet. Conv. 219. C: τὴν νύκτα ὅλην. Pol. I. 344. C: τὴν ὅλην ἀδικίαν ἠδικηκότα. V. 449. D: ὅλην ταύτην ... κοινωνίαν γυναικῶν τε καὶ παίδων. Legg. VII. 808. A: ὅλην καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν. XII. 942. D: ὅλην εὐκολίαν τε καὶ εὐχέρειαν ἐπιτηδεύειν. Men. 77. A: ἐάσας ὅλην καὶ ὑγιᾶ. Prot. 329. E: πρὸς τὸ ὅλον πρόςωπον. Phaedr. 269. C: τὸ ὅλον συνίστασθαι. Gorg. 508. A: τὸ ὅλον τοῦτο διὰ ταῦτα κόσμον καλοῦσι. Theaet. A. 207. C: διὰ στοιχείων τὸ ὅλον περάναντα. Soph. 245. D: τὸ μὴ ὅλον. Crat. 392. C: ὡς τὸ ὅλον εἰπεῖν γένος. Phil. 28. D: τόδε τὸ καλούμενον ὅλον. Pol. VI. 510. A. Tim. 30. B: οὐδὲν ἀνόητον τοῦ νοῦν ἔχοντος ὅλον ὅλου κάλλιον ἔσεσθαί ποτ' ἔργον. 33. A: ἓν ὅλον ὅλων ἐξ ἁπάντων (v. ἓν ὅλον ἐξ ἁπ.) τέλεον ... ἐτεκτήνατο. 35. B. 63. A. Legg. X. 903. C: πρὸς τὸ ὅλον ἀεὶ βλέπων. Conv. 192. E: ὅτι ... ἦμεν ὅλοι. Tim. 56. E: ἐκ δυεῖν (v. δυοῖν) ὅλοιν καὶ ἡμίσει ὕδατος. Soph. 253. C: εἰ δι' ὅλων ἕτερα τῆς διαιρέσεως αἴ[illegible]. Legg. VII. 811. A: ὅλους ποιητὰς ἐκμανθάνοντας.

512. B: πόλεις γὰρ ἔστιν ὅτε ὅλας σώζει. Legg. VII. 819. C: ὅλας (φιάλας) ... διαδιδόντες. Hipp. mai. 301. B: τὰ ... ὅλα τῶν πραγμάτων οὐ σκοπεῖς. — Adverbiorum instar frequentantur ὅλον et τὸ ὅλον, *in universum*, *omnino*. Prot. 361. B: νῦν δὲ εἰ φανήσεται ἐπιστήμη ὅλον (sic codd., v. ὄν). Legg. XII. 941. D: ὅ τε τὸ μεῖζον κινῶν οὐ καταθέμενος ὅλον ἀδικεῖ. 944. C: διαφέρει δὲ ὅλον που καὶ τὸ πᾶν. Alc. I. 109. B: τοῦτό γε διαφέρει ὅλον τε καὶ πᾶν. Men. 81. D: τὸ γὰρ ζητεῖν ἄρα καὶ τὸ μανθάνειν ἀνάμνησις ὅλον ἐστίν. Phaedr. 261. B: ἆρ' οὖν οὐ τὸ μὲν ὅλον ἡ ῥητορικὴ ἂν εἴη τέχνη ψυχαγωγία τις διὰ λόγων —; Men. 79. C: ὅ τι ἀρετή ἐστι τὸ ὅλον. Ion. 532. E. Pol. II. 377. A: ὡς τὸ ὅλον εἰπεῖν. Id. Legg. V. 728. C. — εἰς τὸ ὅλον (Polit. 302. B.), καθ' ὅλον (Pol. III. 392. D. Tim. 40. A. 55. E: κατά τε μέρη καὶ καθ' ὅλον. Etiam καθ' ὅλου. Men. 77. A., nisi scrib. καθ' ὅλον), ὅλῳ (Lys. 215. C: ἆρά γε ὅλῳ τινὶ ἐξαπατώμεθα;), ὅλῳ καὶ παντί (vern. *ganz u. gar*. Phaed. 79. E. Crat. 433. E. Pol. V. 469. C. Legg. VI. 779. B.), etiam τῷ ὅλῳ καὶ παντί (Pol. VII. 527. C: τῷ παντὶ καὶ ὅλῳ. Legg. V. 734. E.).

ὁλόσχιστος, ὁ ἡ, *e toto sectus*. Polit. 279. D: τῶν περικαλυμμάτων δὲ τὰ μὲν ὁλόσχιστα, σύνθετα δὲ ἕτερα. 280. C: τῶν ὁλοσχίστων σκεπασμάτων.

ὀλοφυρμός, ὁ, *lamentatio*. Ax. 368. B: ὀλοφυρμοῦ καὶ δακρύων.

ὀλοφύρομαι, *lamentor*. Pol. III. 388. C: ὀλοφύρεται (Hom.). I. 329. A: ὀλοφύρονται. Menex. 248. B: οὐδὲ ὀλοφυρόμενοι.

ὅλως, *omnino*, *in universum* vel *generatim*. Phaed. 64. E: οὐκοῦν ὅλως δοκεῖ σοι ... ἡ τοῦ τοιούτου πραγματεία οὐ περὶ τὸ σῶμα εἶναι —; Theaet. 175. C: ἀνθρωπίνης ὅλως εὐδαιμονίας (πέρι). Soph. 225. C. Crat. 406. A: τὰς ... Μούσας τε καὶ ὅλως τὴν μουσικὴν cet. Phil. 29. E. Pol. IV. 437. B: διψῆν καὶ πεινῆν καὶ ὅλως τὰς ἐπιθυμίας cet. VIII. 568. A: οὐκ ἐτὸς ... ἥ τε τραγῳδία ὅλως σοφὸν δοκεῖ εἶναι cet. IX. 585. D. X. 595. C. Tim. 33. D. Legg. I. 641. B. al. Etiam verti potest *prorsus*. Phil. 36. A: πότερον ἀλγοῦνθ' ὅλως ἢ χαίροντα;

ὅμαδος, ὁ, *turba*, *copia*. Pol. II. 364. E: βίβλων ... ὅμαδον παρέχονται Μουσαίου cet.

ὁμαλής, ὁ ἡ, *planus*. Critia 118. A: λεῖον καὶ ὁμαλές (πεδίον).

ὁμαλός, ή, όν, *aequalis* et *aequabilis*. Legg. VI. 773. A: τὸ γὰρ ὁμαλὸν καὶ ξύμμετρον ἀκράτου μυρίῳ διαφέρει πρὸς ἀρετήν. Tim. 67. B: ὁμαλήν τε καὶ λείαν (φωνήν). 77. D. Legg. XI. 918. B. Tim. 34. B: λεῖον καὶ ὁμαλὸν ... σῶμα ἐποίησε. 58. E: ἐκ μεγάλων καὶ ὁμαλῶν. 60. C. 57. E: ὁμαλὰ εἶναι. 59. B: ἐκ λεπτοτάτων καὶ ὁμαλωτάτων.

ὁμαλότης, ἡ, *aequalitas* et *aequabilitas*. Tim. 64. A: τὸ δ' ὁμαλότης ... παρέχεται. 58. E: ὑπὸ ὁμαλότητος. 57. E: ἐν μὲν ὁμαλότητι μηδέποτε ἐθέλειν κίνησιν ἐνεῖναι. Ib. οὕτω δὴ στάσιν ἐν ὁμαλότητι ... τιθῶμεν. Legg. VI. 779. B: ὁμαλότητί τε καὶ ὁμοιότησιν. Tim. 58. E: τὴν ὁμαλότητα ἀπολέσαν. 59. A. Legg. VI. 773. D: τὴν τῶν παίδων ὁμαλότητα αὐτῶν αὐτοῖς. XI. 918. C: ὁμαλότητα ταῖς οὐσίαις (ἐξευπορεῖν).

ὁμαλύνω, *aequo*. Tim 45. E: ὁμαλύνει τὰς ἐντὸς κινήσεις. Ib. ὁμαλυνθεισῶν ... ἡσυχία γίγνεται.

ὄμβρος, ὁ, *imber*. Pol. II. 359. D: ὄμβρου ... πολλοῦ γενομένου. Ax. 370. C: καταφορὰς ὄμβρων.

ὁμηρεία, ἡ, *vadimonium*. Polit. 310. E: ὁμηρειῶν ἐκδόσεσιν εἰς ἀλλήλους.

ὅμηρος, ὁ, *pignus*. Theaet. 202. E: ὥσπερ ... ὁμήρους ἔχομεν τοῦ λόγου τὰ παραδείγματα.

ὁμίλημα, τό, *commercium*. Legg. V. 730. B: ξενικά τε καὶ ἐπιχώρια ... ὁμιλήματα.

ὁμιλητικός, ή, όν, *ad usum* vel *commercium spectans*. Def. 415. E: ἕξις ὁμιλητικὴ πρὸς ἡδονήν.

ὁμιλία, ἡ, *consuetudo, commercium; coniunctio; communitas*; etiam *sermo*. Phaedr. 239. E: ἡ τοῦ ἐρῶντος ὁμιλία τε καὶ ἐπιτροπεία. Phaed. 81. C: ὃ αὐτῇ ἡ ὁμιλία τε καὶ ξυνουσία τοῦ σώματος ... ἐποίησε ξύμφυτον. Conv. 203. A: διὰ τούτου πᾶσά ἐστιν ἡ ὁμιλία καὶ ἡ διάλεκτος θεοῖς πρὸς ἀνθρώπους. Def. 411. E: λογιστικὴ ὁμιλία ψυχῆς περὶ καλῶν καὶ αἰσχρῶν. 415. E: ὁμιλία ἡ πρὸς ἡδονήν. Phaedr. 239. E: τῆς ἡδίστης πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας. Theaet. 156. A: ἐκ ... τῆς τούτων ὁμιλίας τε καὶ τρίψεως πρὸς ἄλληλα γίγνεται ἔκγονα ... ἄπειρα. Pol. IV. 431. A. IX. 575. A: ἀπὸ κακῆς ὁμιλίας. X. 613. C. Legg. VI. 771. D: ὁμιλίας ἕνεκα πάσης. Hipp. mai. 304. E. Theaet. 157. A: ἐν τῇ πρὸς ἄλληλα ὁμιλίᾳ πάντα γίγνεσθαι cet. Phaedr. 255. B: εἰς τὸ προςέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν. Legg. X. 904. D: διὰ τὴν αὐτῆς βούλησίν τε καὶ ὁμιλίαν γενομένην ἰσχυράν. Hipp. mai. 283. D: ἆρ' οὖν χρημάτων ἐνδείᾳ ἔφευγον τὴν σὴν ὁμιλίαν; De virt. 376. D: διὰ τὴν τούτων ὁμιλίαν. Phaedr. 250. A: ὑπό τινων ὁμιλιῶν. Pol. X. 611. E: οἵων ἐφίεται ὁμιλιῶν. Ion. 531. C: περὶ ὁμιλιῶν πρὸς ἀλλήλους ἀνθρώπων cet. Pol. VIII. 550. B: (διὰ τὸ) ὁμιλίαις ... ταῖς τῶν ἄλλων κακαῖς κεχρῆσθαι. Legg. I. 631. E: ἐν πάσαις ταῖς τούτων ὁμιλίαις. 640. B: ἐν ἀνδρῶν ὁμιλίαις ἐχθρῶν ἐχθροῖς. IX. 861. E: ἐν ταῖς κοινωνίαις τε καὶ ὁμιλίαις. Soph. 223. A: ὡς ἀρετῆς ἕνεκα τὰς ὁμιλίας ποιούμενον. Pol. VIII. 560. B: οὐκοῦν εἵλκυσάν τε πρὸς τὰς αὐτὰς ὁμιλίας cet. Legg. IV. 718. A. V. 729. D: πρὸς τὰς ἐν βίῳ ὁμιλίας.

ὅμιλος, ὁ, *turba*. Locr. 96. E: πᾶς ὅμιλος. Etiam *agmen*. Ion. 539. D. (Hom.).

ὁμιλῶ, *commercium habeo, utor aliquo* vel *tracto aliquem; etiam tracto aliquid, operam do, versor.* Phaedr. 252. D: καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ πρός τε τοὺς ἐρωμένους καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ὁμιλεῖ τε καὶ προςφέρεται. Pol. VI. 500. C: ὅτῳ τις ὁμιλεῖ ἀγάμενος. Ion. 531. C: ὡς ὁμιλοῦσι. Pol. IV. 428. D: ὄντινα τρόπον αὐτή τε πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις ἄριστ' ἂν ὁμιλοίη. III. 409. C: ὅταν ... ὁμοίοις ὁμιλῇ. VI. 493. D. Lys. 214. C. Phaed. 67. A: ἐὰν ὅτι μάλιστα μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν. Pol. VI. 496. A: ὅταν αὐτῇ πλησιάζοντες ὁμιλῶσι μὴ κατ' ἀξίαν. Gorg. 484. D: οἷς δεῖ χρώμενον ὁμιλεῖν ... τοῖς ἀνθρώποις. 513. D: πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν. Conv. 188. D: ἀλλήλοις δυναμένους ὁμιλεῖν. Pol. III. 403. B. X. 605. A: τῷ πρὸς ἕτερον τοιοῦτον ὁμιλεῖν τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ μὴ πρὸς τὸ βέλτιστον. Legg. I. 645. B: αὐτῇ τε ὁμιλεῖν καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν. Pol. VI. 500. C: θείῳ ... καὶ κοσμίῳ ὅ γε φιλόσοφος ὁμιλῶν. Polit. 272. C: μετ' ἀλλήλων ὁμιλοῦντες. 307. E: οἴκοι ... πρὸς ἅπαντας οὕτως ὁμιλοῦντες. Legg. VIII. 842. A. X. 909. A. Pol. VI. 496. B: τῶν κατ' ἀξίαν ὁμιλούντων φιλοσοφίᾳ. Ion. 531. C. Legg. VIII. 835. D: ὁμιλοῦντας φιλοφρόνως ἀλλήλοις. Ep. III. 317. D. Pol. III. 409. A: ὡμιληκέναι. 408. D: δικασταὶ ... οἱ παντοδαπαῖς φύσεσιν ὡμιληκότες. Legg. X. 886. C: ὡς πρὸς ἀλλήλους ὡμίλησαν. Pol. III. 408. D: εἰ ... ὡς πλείστοις τε καὶ πονηροτάτοις σώμασιν ὁμιλήσειαν. 410. C: οἳ ἂν γυμναστικῇ ... διὰ βίου ὁμιλήσωσι. Gorg. 521. A: πρὸς χάριν ὁμιλήσοντα.

ὁμίχλη, ἡ, *nebula.* Tim. 58. D: ὁ δὲ θολερώτατος (ἀὴρ) ὁμίχλη τε καὶ σκότος. 66. E: καπνὸς ἢ ὁμίχλη. Ib. τὸ ... ἐξ ἀέρος εἰς ὕδωρ ἰὸν ὁμίχλη. Phaed. 109. B: τὴν ὁμίχλην καὶ τὸν ἀέρα. Tim. 49. C: νέφος καὶ ὁμίχλην.

ὁμιχλώδης, ὁ ἡ, *nebulosus.* Locr. 99. C: τὸ δὲ νοτερὸν καὶ ὁμιχλῶδες.

ὄμμα, τό, *oculus; visus.* Theaet. 156. D: ὄμμα καὶ ἄλλο τι τῶν τούτῳ ξυμμέτρων πλησιάσαν. Alc. I. 133. B: τοῦ ὄμματος εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἐν ᾧ τυγχάνει ἡ ὀφθαλμῶν ἀρετὴ ἐγγιγνομένη. 132. D: εἰ ἡμῶν τῷ ὄμματι, ὥσπερ ἀνθρώπῳ, ξυμβουλεύων εἶπεν cet. Pol. VI. 508. A: ὃ δὴ καλοῦμεν ὄμμα. VII. 533. D: τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα κατορωρυγμένον. Soph. 254. A: τὰ ... τῆς τῶν πολλῶν ψυχῆς ὄμματα. Pol. VII. 530. D: ὡς πρὸς ἀστρονομίαν ὄμματα πέπηγεν. Phaedr 243. A: τῶν ... ὀμμάτων στερηθείς. 251. B: διὰ τῶν ὀμμάτων. Theaet. 143. E: τὸ ἔξω τῶν ὀμμάτων. Conv. 219. A: ἡ τῶν ὀμμάτων (ὄψις). Pol. VII. 527. E: κρεῖττον ὂν σωθῆναι μυρίων ὀμμάτων. 537. D: ὀμμάτων καὶ τῆς ἄλλης αἰσθήσεως ... μεθιέμενος. Tim. 33. C: ὀμμάτων ... ἐπεδεῖτο οὐδέν. 47. B: λέγω δὴ τοῦτο ὀμμάτων μέγιστον ἀγαθόν. Charm. 156. B: εἰ μέλλοι καὶ

τὰ τῶν ὀμμάτων εὖ ἔχειν. Pol. VI. 507. D: ἐνούσης ... ἐν ὄμμασιν ὄψεως. VII. 529. B: οὐκ ὄμμασι θεωρεῖν. Legg. X. 897. E: ὡς νοῦν ποτὲ θνητοῖς ὄμμασιν ὀψόμενοί τε καὶ γνωσόμενοι ἱκανῶς. XII. 953. A: ὄμμασιν ὄντως θεωρός cet. Phaed. 118: καὶ ὃς τὰ ὄμματα ἔστησεν. Pol. VII. 515. E: ἀλγεῖν ἂν τὰ ὄμματα. 516. A: αὐγῆς ... ἔχοντα τὰ ὄμματα μεστά. 517. A: διεφθαρμένος ... τὰ ὄμματα. Tim. 45. B: φωσφόρα ... ὄμματα. Legg. V. 739. C. *etiam id quod spectatur, h. e. *species;* praec. in homine ponitur quem laeti spectamus. Phaedr. 253. E: ἰδὼν τὸ ἐρωτικὸν ὄμμα.

ὄμνυμι, *iuro, iureiurando affirmo.* Phaedr. 236. D: ὄμνυμι γάρ σοι cet. Legg. XII. 948. E: δικαστὴν ... ὀμνύναι δικάζειν μέλλοντα. Demod. 383. B: ὀμνύειν. Legg. VI. 755. D: τοῦτ' αὐτὸ ὀμνύς. XI. 917. A: ὅρκους ὀμνὺς ψευδεῖς. Conv. 183. B: ὀμνύντι. Legg. XI. 917. C: τὸν ὀμνύντα. Conv. 183. A: ὅρκους ὀμνύντες. Charm. 157. C: ὀμώμοκα γὰρ αὐτῷ. Phaedr. 236. E: ἐπειδή σύ γε ταῦτα ὀμώμοκας. Apol. 35. C: ὀμώμοκεν ... δικάσειν κατὰ τοὺς νόμους. D: ὀμωμοκότας. Legg. III. 683. D: πάντες ... τούτοις ὤμοσαν οἱ τότε βοηθήσειν. 684. A. Menex. 245. C. Ib. ὀμόσαι. Conv. 215. D: εἶπον ὀμόσας ἂν ὑμῖν cet. Legg. V. 767. C: τὸν θεὸν ὀμόσαντας. 784. C: ὀμόσαντες ἦ μὴν ἀδυνατεῖν cet. Ep. VII. 337. C.

ὁμογενής, ὁ ἡ, *cognatus; qui eiusdem est generis.* Locr. 99. D: λίθοι τοὶ ὁμογενέες. Tim. 18. D: νομιοῦσι δὲ πάντες πάντας αὐτοὺς ὁμογενεῖς. Locr. 95. C: ὁμογενέα σχήματα.

ὁμόγνιος, ὁ ἡ, *gentilicius;* quod praec. in diis ponitur cognationis tutoribus. Legg. IX. 981. D: Διὸς ὁμογνίου καὶ πατρῴου. V. 729. C: ὁμογνίων θεῶν κοινωνίαν ἅπασαν.

ὁμόγονος, ὁ ἡ, *cognatus.* Legg. X. 878. D: ἐὰν ... ὁμόγονος ὁμόγονον ... τρώσῃ. Theaet. 156. B: τὸ δ' αὖ αἰσθητὸν γένος τούτων ἑκάσταις ὁμόγονον.

ὁμοδοξία, ἡ, *consensio.* Pol. IV. 433. C: ἡ ὁμοδοξία τῶν ἀρχόντων τε καὶ ἀρχομένων. Def. 413. E. Clit. 409. E: ὁμοδοξίαν. Ib. ὁμοδοξίαι ἀνθρώπων. Polit. 310. E: ὁμοδοξίαις.

ὁμοδοξῶ, *idem sentio* (atque alter). Pol. IV. 442. D: ὅταν τό τε ἄρχον καὶ τὼ ἀρχομένω τὸ λογιστικὸν ὁμοδοξῶσι δεῖν ἄρχειν. Phaed. 83. D: ἐκ ... τοῦ ὁμοδοξεῖν τῷ σώματι cet.

ὁμόδουλος, ὁ ἡ, *conservus.* Phaed. 85. B: ἐγὼ ... καὶ αὐτὸς ἡγοῦμαι ὁμόδουλός τε εἶναι τῶν κύκνων καὶ ἱερὸς τοῦ αὐτοῦ θεοῦ. Theaet. 172. D: οἱ δὲ λόγοι ἀεὶ περὶ ὁμοδούλου πρὸς δεσπότην καθήμενον. Phaedr. 273. E: οὐ γὰρ δὴ ἄρ' ... ὁμοδούλοις δεῖ χαρίζεσθαι μελετᾶν τὸν νοῦν ἔχοντα ... ἀλλὰ δεσπόταις ἀγαθοῖς τε καὶ ἐξ ἀγαθῶν.

ὁμόδρομος, ὁ ἡ, *eundem cursum conficiens.* Epin. 987. B: ὁμόδρομος ἡλίῳ.

ὁμοδρομῶ, *eundem cursum teneo.* Locr. 97. A: διὰ τὸ ὁμοδρομῆν (v. ὁμοδρομεῖν) ἀλίῳ.

ὁμόζυξ, ὁ ἡ, *iugi socius.* Phaedr. 256. A: ὁ ... ὁμόζυξ.

ὁμοήθης, ὁ ἡ, *qui eisdem moribus est.* Gorg. 510. C: ὁμοήθης ὤν.

ὁμοθυμαδόν, *uno consensu.* Legg. VII. 805. A.

ὁμοιοπαθής, ὁ ἡ, *similiter affectus* et in univ. *similis.* Tim. 45. C: ὁμοιοπαθὲς ... πᾶν γενόμενον. Pol. III. 409. B: ἅτε οὐκ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς παραδείγματα ὁμοιοπαθῆ τοῖς πονηροῖς.

ὅμοιος, α, ον, *similis, aequalis, par; idem;* sq. καί (*ac* vel *atque*). Gorg. 510. B: ὁ ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ (φίλος). Conv. 173. D: ἀεὶ ὅμοιος εἶ. 216. A. Pol. VIII. 554. B: ἢ οὐχ οὗτος ἂν εἴη ὁ τῇ τοιαύτῃ πολιτείᾳ ὅμοιος; Crit. 48. B: οὗτός τε ὁ λόγος ... ἔμοιγε δοκεῖ ἔτι ὅμοιος εἶναι καὶ πρότερον (al. τῷ καὶ πρότερον. Vulg. τῷ προτέρῳ). Charm. 170. A. Phaedr. 271. A: πότερον ἓν καὶ ὅμοιον πέφυκεν. Theaet. 154. A: ἄλλῳ ἀνθρώπῳ ἆρ' ὅμοιον καὶ (*atque*) σοὶ φαίνεται ὁτιοῦν; Parm. 139. E: ὅτι τὸ ταὐτόν που πεπονθὸς ὅμοιον. Conv. 195. B: ὡς ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει. Pol. IV. 425. C: ἢ οὐκ ἀεὶ τὸ ὅμοιον ὂν ὅμοιον παρακαλεῖ; Men. 73. A: ἔμοιγέ πως δοκεῖ ... τοῦτο οὐκέτι ὅμοιον εἶναι τοῖς ἄλλοις τούτοις. Pol. I. 349. C: ὁ δίκαιος τοῦ μὲν ὁμοίου οὐ πλεονεκτεῖ. D: τοῦ τε ὁμοίου καὶ τοῦ ἀνομοίου. VII. 541. B: (περὶ) τοῦ ὁμοίου ταύτῃ (τ. πόλει) ἀνδρός. Polit. 274. A: ὑπὸ τῆς ὁμοίας ἀγωγῆς. Pol. VIII. 559. E. IX. 585. C: τὸ τοῦ ἀεὶ ὁμοίου ἐχόμενον. Epin. 990. D: ἑτέρᾳ τέχνῃ ὁμοίᾳ ταύτῃ. Pol. VIII. 559. E: ὁμοίῳ (μέρει). 544. E: τὸν ... τῇ ἀριστοκρατίᾳ ὅμοιον διεληλύθαμεν ἤδη. 553. A. Prot. 331. E: τὰ ὅμοιόν τι ἔχοντα. Phaedr. 275. D: δεινὸν ... τοῦτ' ἔχει γραφὴ καὶ ὡς ἀληθῶς ὅμοιον ζωγραφίᾳ. Soph. 252. C: κομιδῇ λέγεις ὅμοιόν τε καὶ ἀληθές. Conv. 192. A: τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ἀσπαζόμενοι. Pol. III. 408. D: σὺ ... οὐχ ὅμοιον πρᾶγμα τῷ αὐτῷ λόγῳ ἤρου. VII. 531. A: ὡς ὅμοιον ἤδη φθεγγομένων. Tim. 80. A: εἰς ὅμοιον ἐληλυθυίας (κινήσεις). Lys. 214. B: ὅτι τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ἀνάγκη ἀεὶ φίλον εἶναι. Men. 97. A: τοῦτο ὅμοιοί ἐσμεν οὐκ ὀρθῶς ὡμολογηκόσιν. Prot. 331. E: ὡς ἅπαντά ἐστιν ὅμοια ἀλλήλοις. Phaedr. 243. D: ἐκ τῶν ὁμοίων (v. I. p. 649.). Epin. 990. D: τῶν οὐκ ὄντων ... ὁμοίων ἀλλήλοις. Pol. III. 409. C: ὅταν ... ὁμοίοις ὁμιλῇ. Tim. 18. E: ταῖς ὁμοίαις. Legg. IX. 857. B: ὁμοίαις ζημίαις. Pol. III. 415. A: ὁμοίους ἂν ὑμῖν αὐτοῖς γεννῷτε. V. 456. D: ἢ πάντας ὁμοίους ἡγεῖ; Phaedr. 236. B: εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς ἐλήλυθας. Phil. 13. D: ἀνιόντες εἰς τὰς ὁμοίας. Conv. 190. A: ὅμοια πάντῃ (πρόσωπα). B: διὰ τὸ τοῖς γονεῦσιν ὅμοια εἶναι. Pol. II. 377. E. VIII. 549. E: ὅμοια ἑαυταῖς. Charm. 159. C: τὰ ὅμοια γράμματα γρά-

φειν. Phaed. 79. B: ὁμοιότερον ἄρα ψυχὴ σώματός ἐστι τῷ ἀειδεῖ. Ib. ποτέρῳ ... ὁμοιότερον τῷ εἴδει φαῖμεν ἂν εἶναι καὶ ξυγγενέστερον τὸ σῶμα; Pol. V. 472. D: ὃς ἂν ἐκείνοις ὅτι ὁμοιότατος ᾖ. Prot. 331. B: ὅτι ὁμοιότατον. Phil. 13. D. 65. D. Conv. 215. A: ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς Σειληνοῖς cet. Pol. V. 472. D: τὴν ἐκείνοις μοῖραν ὁμοιοτάτην ἕξειν. Gorg. 485. A: ἔγωγε ὁμοιότατον πάσχω πρὸς τοὺς φιλοσοφοῦντας ὥσπερ πρὸς cet. 518. E: σὺ ... ὁμοιότατον τούτῳ ἐργάζει. Phaedr. 253. A: ποιοῦσιν ὡς δυνατὸν ὁμοιότατον τῷ σφετέρῳ θεῷ. — Adverbii instar frequentatur ὅμοιον sq. ὡς εἰ (*perinde ac si*). Legg. I. 628. D. Ax. 369. C.

ὁμοιότης, ἡ, *similitudo; aequalitas.* Theaet. 158. C: ἄτοπος ἡ ὁμοιότης τούτων ἐκείνοις. Def. 413. D: ἐργασίας ὁμοιότης cet. Theaet. 144. E: εἴ τι μέλει ἡμῖν τῆς τῶν προσώπων ὁμοιότητος. Parm. 128. E: οὐ νομίζεις εἶναι αὐτὸ καθ' αὑτὸ εἶδός τι ὁμοιότητος —; 140. E: ἰσότητος χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθέξει. Legg. VIII. 848. B: τὴν τῆς ὁμοιότητος ἰσότητα ἡ νομὴ πᾶσιν ἀποδιδότω τὴν αὐτήν. Pol. VIII. 555. A: ὁμοιότητι (cum praep. κατά, ut IX. 576. C.). Tim. 75. D: τὰ δὲ νεῦρα ... κύκλῳ περὶ τὸν τράχηλον ἐκόλλησεν ὁμοιότητι (*aequaliter*). Ep. VII. 342. D: ξυγγενείᾳ καὶ ὁμοιότητι. Phaedr. 253. B: εἰς ὁμοιότητα αὑτοῖς καὶ τῷ θεῷ ... πᾶσαν πάντως ... πειρώμενοι ἄγειν. 273. D: δι' ὁμοιότητα τοῦ ἀληθοῦς. Phaed. 109. A: τὴν ὁμοιότητα τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ ἑαυτῷ πάντῃ. Theaet. 149. C: τιμῶσα τὴν αὑτῆς ὁμοιότητα. 177. A: ἐνθάδε ... τὴν αὑτοῖς ὁμοιότητα τῆς διαγωγῆς ἀεὶ ἕξουσι. Parm. 161. B: ἆρ' οὐκ ἀνάγκη ἑαυτοῦ (*secum*) ὁμοιότητα αὐτῷ εἶναι; Crat. 435. B: τὴν ὁμοιότητα δήλωμα εἶναι. Pol. II. 369. A: τὴν τοῦ μείζονος ὁμοιότητα ἐν τῇ τοῦ ἐλάττονος ἰδέᾳ ἐπισκοποῦντες. IX. 577. C. Tim. 30. C: τίνι τῶν ζώων αὐτὸν εἰς ὁμοιότητα ὁ ξυνιστὰς ξυνέστησε. 42. C: κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς τοῦ τρόπου γενέσεως. 81. D: τέμνειν εἰς ὁμοιότητα ἑαυτοῖς. Legg. II. 668. B: ἐκείνην (μουσικὴν) τὴν ἔχουσαν τὴν ὁμοιότητα τῷ τοῦ καλοῦ μιμήματι. V. 741. A: τὴν ὁμοιότητα καὶ ἰσότητα ... τιμῶντες κατὰ φύσιν. VIII. 836. E: τὴν τῆς εἰκόνος ὁμοιότητα. Charm. 166. B: σὺ δὲ ὁμοιότητά τινα ζητεῖς αὐτῆς ταῖς ἄλλαις. Hipp. mai. 290. C: ὡς οἷόν τ' ἦν ὁμοιότητα τοῦ λίθου τῷ ἐλέφαντι ἐξευρεῖν. Legg. VI. 779. B: ὁμαλότητί τε καὶ ὁμοιότησιν εἰς τὰς ὁδοὺς πασῶν τῶν οἰκήσεων ἐχουσῶν εὐέρκειαν. Phaed. 82. A: κατὰ τὰς αὐτῶν ὁμοιότητας τῆς μελέτης. Soph. 231. A. Critia 107. D: τῷ μὴ πάσας πάντως τὰς ὁμοιότητας ἀποδιδόντι.

ὁμοιότροπος, ὁ ἡ, *similis.* Alc. II. 142. C: τούτων τε καὶ ἑτέρων πολλῶν ὁμοιοτρόπων τούτοις.

ὁμοιῶ, *similem efficio* vel *exhibeo, assimilo*; pass. *similis fio, ad similitudinem alicuius accedo*; perf. *similis sum.* Pol. III. 393. C: ὁμοιοῖ. Phaedr. 261. E: πᾶν παντὶ ὁμοιοῦν τῶν

δυνατῶν καὶ οἷς δυνατόν. Pol. III. 393. C: *οὐκοῦν τό γε ὁμοιοῦν ἑαυτὸν ἄλλῳ ἢ κατὰ φωνὴν ἢ κατὰ σχῆμα μιμεῖσθαί ἐστιν ἐκεῖνον ᾧ ἄν τις ὁμοιοῖ;* Parm. 148. B: *κατὰ τοὐναντίον πάθος τῷ ὁμοιοῦντι πάθει.* Pol. VIII. 546. B: *ὁμοιούντων τε καὶ ἀνομοιούντων (ἀριθμῶν).* Parm. 148. B: *ὅμοιον δέ που τὸ ἕτερον.* Tim. 90. D: *ὁμοιώσαντα.* Theaet. 177. A: *ζῶντες τὸν εἰκότα βίον ᾧ ὁμοιοῦνται.* Parm. 156. B: *ὁμοιοῦσθαί τε καὶ ἀνομοιοῦσθαι.* Pol. X. 613. B: *ἐπιτηδεύων ἀρετὴν εἰς ὅσον δυνατὸν ἀνθρώπῳ ὁμοιοῦσθαι θεῷ.* Legg. II. 656. B. V. 728. B. Parm. 157. A: *οὔτε ὁμοιούμενον* cet. Pol. III. 400. D: *τὸ εὔρυθμον ... τὸ μὲν τῇ καλῇ λέξει ἕπεται ὁμοιούμενον.* Legg. V. 728. B: *ὁμοιούμενον (τοῖς κακοῖς ἀνδράσι) ... τοὺς ἀγαθοὺς φεύγειν ἄνδρας.* Theaet. 159. A: *ὁμοιούμενον ... ταὐτὸν φήσομεν γίγνεσθαι.* 176. E: *τῷ μὲν ὁμοιούμενοι* cet. Pol. IV. 431. E: *ὡς ἁρμονίᾳ τινὶ ἡ σωφροσύνη ὡμοίωται.* VI. 498. E: *ἄνδρα ... ἀρετῇ παρισωμένον καὶ ὡμοιωμένον.* Ib. *ῥήματα ἐξεπίτηδες ἀλλήλοις ὡμοιωμένα.* 510. A: *οὕτω τὸ ὁμοιωθὲν πρὸς τὸ ᾧ ὡμοιώθη.* Crat. 432. D: *εἰ πάντα πανταχῇ αὐτοῖς ὁμοιωθείη.* Tim. 57. C: *φέρεται ... πρὸς τὸν ἐκείνων οἷς ἂν ὁμοιωθῇ τόπον.* Pol. III. 416. A: *ἀντὶ κυνῶν λύκοις ὁμοιωθῆναι.* VI. 510. A: *τὸ ὁμοιωθέν.* Legg. XII. 964. D: *ἢ τίνα τρόπον τῇ τῶν ἐμφρόνων κεφαλῇ τε καὶ αἰσθήσεσιν ὁμοιωθήσεται ἡμῖν ἡ πόλις —;*

ὁμοίωμα, τό, *simulacrum; similitudo.* Phaedr. 250. A: *ὅταν τι τῶν ἐκεῖ ὁμοίωμα ἴδωσιν.* Soph. 266. D: *τὸ δὲ ὁμοιωμάτων τινῶν γέννημα.* Phaedr. 250. B: *οὐκ ἔνεστι φέγγος οὐδὲν ἐν τοῖς τῇδε ὁμοιώμασιν.* Parm. 132. D: *τὰ δὲ ἄλλα τούτοις ἐοικέναι καὶ εἶναι ὁμοιώματα.* 133. D. Legg. VII. 812. C: *τὰ ... τῆς ἀγαθῆς (ψυχῆς) ὁμοιώματα* cet. Locr. 94. A: *δεξαμέναν ... τὰ ὁμοιώματα ἐς ἑαυτάν.*

ὁμοίως, *similiter, aequaliter, aeque* (sq. *καί, aeque* vel *perinde atque*). Prot. 319. D: *ὁμοίως μὲν τέκτων, ὁμοίως δὲ χαλκεύς* (Id. Soph. 252. B. Conv. 181. B. al.). 335. D: *οὐχ ὁμοίως ἡμῖν ἔσονται οἱ διάλογοι.* Phaed. 63. C: *οὐχ ὁμοίως ἀγανακτῶ.* Conv. 198. B. Phaedr. 234. A: *τοῖς ὁμοίως διὰ παντὸς τοῦ βίου φίλοις ἐσομένοις.* 275. E: *ὁμοίως παρὰ τοῖς ἐπαΐουσιν, ὡς δ' αὔτως παρ' οἷς οὐδὲν προσήκει.* Theaet. 205. E: *ὁμοίως μὲν συλλαβή, ὡσαύτως δὲ στοιχεῖον ἄλογόν τε καὶ ἄγνωστον.* Sq. *καί.* Phaed. 77. A: *εἰς τὸ ὁμοίως εἶναι τήν τε ψυχὴν ἡμῶν πρὶν γενέσθαι ἡμᾶς καὶ τὴν οὐσίαν* cet. Phil. 13. B: *τί ... ταὐτὸν ἐν ταῖς κακαῖς ὁμοίως καὶ ἐν ἀγαθαῖς ἐνόν* cet. Sq. *ὥσπερ.* Parm. 162. A. Pol. VII. 529. D. Apol. 27. D. Cum dat. Theaet. 169. A: *ὁμοίως σοί* (*aeque ac tu*). Pol. II. 364. C: *ὁμοίως δίκαιον ἀδίκῳ βλάψαι.* — Etiam *convenienter* vel *congruenter.* Polit. 305. A: *εἴπερ τοῖς ἔμπροσθέν γε ὑπολη-ψόμεθα ὁμοίως.* Pol. VIII. 555. B: *ὁμοίως γοῦν ἂν ... ἡμῖν αὐτοῖς πορευοίμεθα.* —

Etiam ponitur ubi *ὅμως* exspectabas. Men. 78. D: *κἂν ἀδίκως τις αὐτὰ πορίζεται, ὁμοίως σὺ αὐτὰ (αὐτὸ?) ἀρετὴν καλεῖς;* — Superl. Ep. VII. 335. C: *τρόπον τινὰ ὁμοιότατα καὶ Διονυσίῳ.*

ὁμοίωσις, ἡ, *similitudo.* Epin. 990. D: *τῶν οὐκ ὄντων ... ὁμοίων ἀλλήλοις φύσει ἀριθμῶν ὁμοίωσις πρὸς τὴν τῶν ἐπιπέδων μοῖραν ... διαφανής.* Pol. V. 454. C: *ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῆς ἀλλοιώσεώς τε καὶ ὁμοιώσεως* cet. Etiam *studium ad similitudinem alicuius accedendi.* Theaet. 176. B: *φυγὴ ... ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν.*

ὁμοκέλευθος, ὁ ἡ, *comes viae.* Crat. 405. D: *ὥσπερ ... τὸν ὁμοκέλευθον ... ἀκόλουθον ... ἐκαλέσαμεν.*

ὁμοκλέω, *clamore incito.* Ion. 537. B. (Hom.).

ὁμόκοιτις, ἡ, *tori socia.* Crat. 405. D: *ὥσπερ ... ὁμόκοιτιν ... ἄκοιτιν ἐκαλέσαμεν.*

ὁμολόγημα, τό, *confessio, concessio; id quod inter disserentes convenit.* Phaed. 93. D: *τοῦτο δ' ἔστι τὸ ὁμολόγημα* cet. Gorg. 480. B: *εἴπερ τὰ πρότερον μένει ἡμῖν ὁμολογήματα.* Theaet. 155. B: *ταῦτα ... ὁμολογήματα τρία μάχεται αὐτὰ αὑτοῖς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ.* Pol. V. 462. E: *ὥρα ἂν εἴη ... τὰ τοῦ λόγου ὁμολογήματα σκοπεῖν ἐν αὐτῇ (τ. πόλει).*

ὁμολογία, ἡ, *consensus* et *assensus;* etiam *id quod conceditur* vel *concessum est.* Gorg. 487. E: *ἡ ἐμὴ καὶ σὴ ὁμολογία τέλος ἤδη ἕξει τῆς ἀληθείας.* Conv. 187. B: *συμφωνία δὲ ὁμολογία τις.* Charm. 175. C: *φησὶν ... ἡ ἡμετέρα ὁμολογία.* Gorg. 461. C: *ἐκ ταύτης ... τῆς ὁμολογίας ἐναντίον τι συνέβη ἐν τοῖς λόγοις.* Theaet. 169. E: *νῦν δὲ τάχ' ἄν τις ἡμᾶς ἀκύρους τιθείη τῆς ὑπὲρ ἐκείνου ὁμολογίας.* Phil. 12. A: *τῆς πρὸς Σωκράτη ὁμολογίας.* Pol. V. 462. A. Legg. VI. 768. A: *κοινωνῆσαι τῆς ὁμολογίας.* Phaedr. 237. C: *ὁμολογίᾳ θέμενοι ὅρον.* Lys. 219. C: *εἴπερ ἀκολουθήσει τῇ πρόσθεν ὁμολογίᾳ.* Prot. 350. E: *ὡς κατὰ τὴν σὴν ὁμολογίαν ἡ σοφία ἐστὶν ἰσχύς.* Theaet. 170. A: *λάβωμεν τὴν ὁμολογίαν.* Conv. 187. B: *ὁμολογίαν ... ἐκ διαφερομένων, ἕως ἂν διαφέρωνται, ἀδύνατον εἶναι.* C. Pol. VII. 533. C: *τίς μηχανὴ τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν ποτὲ ἐπιστήμην γενέσθαι;* Epin. 991. E: *τῆς ... τῶν ἄστρων περιφορᾶς τὴν ὁμολογίαν οὖσαν μίαν ἁπάντων.* Crit. 49. A: *αἱ πρόσθεν ὁμολογίαι.* Pol. I. 340. B: *ἐκ ... τούτων τῶν ὁμολογιῶν* cet. Legg. VIII. 840. E: *ἐμμένοντες βεβαίως ταῖς πρώταις τῆς φιλίας ὁμολογίαις.* Prot. 360. A: *διαφθεροῦμεν τὰς ἔμπροσθεν ὁμολογίας.* Theaet. 164. C: *πρὸς τὰς τῶν ὀνομάτων ὁμολογίας ἀνομολογησάμενοι.* **promissio* vel *promissum; conventus, pactio* vel *pactum.* Crat. 384. D: *ξυνθήκη καὶ ὁμολογία.* Legg. XI. 920. D: *δίκας εἶναι ... ἀτελοῦς ὁμολογίας.* Epin. init.: *πρὸς ... τὸ τῆς ὁμολογίας ἥκομεν ἅπαντες ὀρθῶς* cet. Theaet. 145. C: *ἀλλὰ θαρρῶν ἔμμενε*

τῇ ὁμολογίᾳ. Phaedr. 254. D: ὡς δειλίᾳ ... λιπόντε τὴν τάξιν καὶ ὁμολογίαν. Soph. init. κατὰ τὴν χθὲς ὁμολογίαν ... ἥκομεν cet. Crat. 435. C: τὴν σὴν ὁμολογίαν καὶ ξυνθήκην. Legg. XI. 921. C: κατὰ τὴν ἔννομον ὁμολογίαν. Crit. 52. A: ὅτι ... ἐγὼ αὐτοῖς ὡμολογηκὼς τυγχάνω ταύτην τὴν ὁμολογίαν. Ep. III. 317. E: κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιστολῶν. Crit. 52. E: (εἰ) μηδὲ δίκαιαι ἐφαίνοντό σοι αἱ ὁμολογίαι εἶναι. Legg. V. 730. A: ἔτυχεν ὁμολογιῶν. Theaet. 183. D: ὁμολογίας παραβαίνοντας. Pol. IV. 443. A: ἢ κατὰ ὅρκους ἢ κατὰ τὰς ἄλλας ὁμολογίας. Critia 106. B: κατὰ τὰς ὁμολογίας. Id. Legg. XI. 920. D. Crit. 52. D: παρὰ τὰς ξυνθήκας τε καὶ ὁμολογίας. 54. C: τὰς σαυτοῦ ὁμολογίας τε καὶ ξυνθήκας τὰς πρὸς ἡμᾶς παραβάς. Ep. III. 317. A: οὐ κατὰ τὰς ὁμολογίας.

ὁμολογουμένως, *ut inter omnes convenit* vel *constat; plane, manifesto.* Theaet. 157. E: ὅτι ἐν πᾶσι τούτοις ὁμολογουμένως ἐλέγχεσθαι δοκεῖ ὃν ἄρτι διῆμεν λόγον. Conv. 186. B: τὸ ... ὑγιὲς τοῦ σώματος καὶ τὸ νοσοῦν ὁμολ. ἕτερόν τε καὶ ἀνόμοιόν ἐστι. 196. A. Pol. VI. 510. D. Lach. 186. B: τίνες ... δι' ἐκεῖνον ὁμολ. ἀγαθοὶ γεγόνασιν. Menex. 243. C: ἄνδρες γενόμενοι ὁμολ. ἄριστοι. 245. A. *Constanter* verti potest Legg. VII. 797. B: μήτε ἐν τοῖς ἄλλοις σκεύεσιν ὁμολ. αὐτοῖς ἀεὶ κεῖσθαι τό τ' εὔσχημον καὶ ἄσχημον.

ὁμολογῶ, *consentio; assentior; convenio, paciscor; concedo, confiteor; profiteor, testor; affirmo; convenio, paciscor, promitto;* in re pos. *convenio, concino, consentaneus sum.* Prot. 317. B: ἐγὼ ... ὁμολογῶ τε σοφιστὴς εἶναι καὶ παιδεύειν ἀνθρώπους. Conv. 195. B: ἐγὼ ... τοῦτο οὐχ ὁμολογῶ. Pol. I. 339. B. Gorg. 476. D: εἰ ὁμολογεῖς ὃ ἄρτι ἔλεγον περὶ πάντων. Crat. 430. B. Prot. 336. A: Σωκράτης ... ὅδε ὁμολογεῖ μὴ μετεῖναί οἱ μακρολογίας. Gorg. 487. D: ὁ λόγος ... ὁμολογεῖ σοι. 470. B: ἄλλο τι ὁμολογοῦμεν ἐνίοτε μὲν ἄμεινον εἶναι ταῦτα ποιεῖν —; Pol. VI. 487. E: οὓς (φιλοσόφους) ἀχρήστους ὁμολογοῦμεν αὐταῖς (τ. πόλεσιν) εἶναι. Legg. IX. 859. C. Phaedr. 231. D: αὐτοὶ ὁμολογοῦσι νοσεῖν μᾶλλον ἢ σωφρονεῖν. 237. C: οὔτε γὰρ ἑαυτοῖς οὔτε ἀλλήλοις ὁμολογοῦσιν. Soph. 246. E: τοῦτο δὲ οὐ σῶμα ἔμψυχον ὁμολογοῦσιν; Alc. I. 111. E: ἐπειδὴ οὐδὲν ὁμολογοῦσιν ἑαυτοῖς περὶ αὐτῶν. Apol. 17. B: ὁμολογοίην ἂν ἔγωγε οὐ κατὰ τούτους εἶναι ῥήτωρ. Legg. I. 629. E: φαίη ταῦτ' ἄν που καὶ ὁμολογοῖ; Phaed. 95. A: οὔτε γὰρ ἂν ... Ὁμήρῳ ... ὁμολογοῖμεν οὔτε αὐτοὶ ἡμῖν αὐτοῖς. Epin. 977. A: πάντες ἂν ὁμολογοῖμεν. Conv. 215. B: ἐὰν ... μὴ ὁμολογῇς. Pol. III. 392. B. Legg. XII. 946. D: ἥτις δ' ἂν τῶν ἀρχῶν μὴ ὁμολογῇ κεκρίσθαι δικαίως. Soph. 242. C: (μή πῃ) ῥᾳδίως ... ἀλλήλοις ὁμολογῶμεν. Crit. 52. D: ἄλλο τι ἢ ὁμολογῶμεν; Prot. 317. B: τὸ ὁμολογεῖν μᾶλλον ἢ ἔξαρνον εἶναι. Gorg. 506. A: ἐὰν δέ τῳ ὑμῶν

μὴ τὰ ὄντα δοκῶ ὁμολογεῖν ἐμαυτῷ cet. Crat. 436. D: *ὁμολογεῖν ἀλλήλοις* (*inter se concinere*). Pol. X. 610. C: *ἵνα δὴ μὴ ἀναγκάζηται ἀθανάτους τὰς ψυχὰς ὁμολογεῖν.* Conv. 195. B: *Φαίδρῳ πολλὰ ἄλλα ὁμολογῶν.* 187. B: *διαφερόμενον ... καὶ μὴ ὁμολογοῦν.* Pol. II. 364. B: *ὁμολογοῦντες αὐτοὺς ἀμείνους εἶναι τῶν ἑτέρων.* III. 402. D: *ὁμολογοῦντα ἐκείνοις καὶ ξυμφωνοῦντα.* Conv. 198. C: *ἡνίκα ὑμῖν ὡμολόγουν ἐν τῷ μέρει μεθ' ὑμῶν ἐγκωμιάσεσθαι τὸν Ἔρωτα.* Gorg. 497. D: *ὡς σὺ ὡμολόγεις.* Pol. I. 340. C. Theaet. 143. C: *οὐχ ὡμολόγει.* Conv. 173. B: *καί μοι ὡμολόγει καθάπερ ἐκεῖνος διηγεῖτο.* Crat. 437. E: *οὐκ ἀρτίως ὡμολογοῦμεν νομοθέτας εἶναι —;* Pol. I. 350. C. Pol. V. 453. B: *αὐτοὶ ... ὡμολογεῖτε δεῖν κατὰ φύσιν ἕκαστον ἕνα ἓν τὸ αὑτοῦ πράττειν.* Charm. 163. A: *ἐγὼ ... τοῦθ' ὡμολόγηκα ὡς* cet. Euthyd. 299. D. Phaed. 72. A: *ὅτι οὐδ' ἀδίκως ὡμολογήκαμεν.* Conv. 207. C. Pol. X. 597. E: *τὸν ... μιμητὴν ὡμολογήκαμεν* (*de imitatore inter nos convenit*). Legg. X. 901. E. Pol. III. 392. B: *φήσω σε ὡμολογηκέναι ἃ πάλαι ἐζητοῦμεν.* Crit. 51. E. Charm. 172. D. Crit. 52. A: *ὅτι ... ἐγὼ αὐτοῖς ὡμολογηκὼς τυγχάνω ταύτην τὴν ὁμολογίαν.* Men. 97. A: *ὡμολογηκόσιν.* Clit. 409. E: *τὴν ... φιλίαν ἀγαθὸν ὡμολογήκει ... εἶναι.* Conv. 174. A: *ὡμολόγησα δ' εἰς τήμερον παρέσεσθαι.* 199. A. Pol. II. 367. C: *ἐπειδὴ ... ὡμολόγησας τῶν μεγίστων ἀγαθῶν εἶναι δικαιοσύνην.* I. 342. D: *ἐπειδὴ ... ὡμολόγησεν.* Prot. 346. B: *ἃ ὡμολογησάτην πρὸς ἀλλήλω Πρωταγόρας καὶ Σωκράτης.* Euthyd. 294. D. Phaed. 77. C: *ὃν* (*λόγον*) *πρὸ τούτου ὡμολογήσαμεν.* Crat. 439. A. (v. *ὡμολογήκαμεν*). Pol. V. 464. B: *μέγιστόν γε πόλει αὐτὸ ὡμολογήσαμεν ἀγαθόν.* VIII. 547. B: *εἰς μέσον ὡμολόγησαν.* Gorg. 486. D: *εἴ μοι ὁμολογήσειεν ἐκείνη* (*ἡ λίθος*) *καλῶς τεθεραπεῦσθαι τὴν ψυχήν.* Alc. I. 109. C. Gorg. 486. E: *ἃ ἄν μοι σὺ ὁμολογήσῃς περὶ ὧν ἡ ἐμὴ ψυχὴ δοξάζει.* Conv. 196. C: *ἃ δ' ἂν* (v. *ἄν τις*) *ἑκὼν ἑκόντι ὁμολογήσῃ.* Legg. XI. 920. D. Crit. 49. E: *ἃ ἄν τις ὁμολογήσῃ τῳ δίκαια ὄντα ποιητέον ἢ ἐξαπατητέον;* Pol. VI. 485. A: *ἐὰν ἐκείνην* (*ι. φύσιν*) *ἱκανῶς ὁμολογήσωμεν.* Phaed. 115. B: *κἂν μὴ νῦν ὁμολογήσητε.* Ib. *οὐδ' ἐὰν πολλὰ ὁμολογήσητε ἐν τῷ παρόντι καὶ σφόδρα.* Pol. VI. 502. A: *ἵνα ... αἰσχυνθέντες ὁμολογήσωσι.* Prot. 338. E: *ὁμολογῆσαι ἐρωτήσειν.* Conv. 199. E: *ὁμολογῆσαι καὶ τοῦτο.* Tim. 32. C: *τὸ τοῦ κόσμου σῶμα ἐγεννήθη δι' ἀναλογίαν ὁμολογῆσαν.* Phaedr. 254. B: *ὁμολογήσαντε ποιήσειν τὸ κελευόμενον.* Legg. X. 896. C: *ὁμολογήσαντες ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ὡς* cet. Conv. 187. B: *ἐκ διαφερομένων πρότερον ... ἔπειτα ὕστερον ὁμολογησάντων.* C. Gorg. 500. D: *ὁμολογήσαντας ἀλλήλοις.* Conv. 174. D: *ὡς ἐγὼ ... οὐχ ὁμολογήσω ἄκλητος ἥκειν.* De lucri cup. 227. B. Gorg. 472. B: *οὔ σοι ὁμολογήσει Καλλικλῆς.* Pol. VI. 491. A:

τόδε ... πᾶς ἡμῖν ὁμολογήσει cet. Pol. III. 390. E: οὐδ' ὁμολογήσομεν cet. Hipp. mai. 294. C. Pol. V. 471. A: οὐδὲ ὁμολογήσουσιν ἐν ἑκάστῃ πόλει πάντας ἐχθροὺς αὐτοῖς εἶναι. 475. E: σὲ δὲ οἶμαι ὁμολογήσειν μοι τὸ τοιόνδε. Phaed. 72. A: ὁμολογεῖται ἄρα ἡμῖν καὶ ταύτῃ τοὺς ζῶντας ἐκ τῶν τεθνεώτων γεγονέναι cet. Conv. 202. B: ὁμολογεῖταί γε παρὰ πάντων μέγας θεὸς εἶναι. Pol. V. 478. A: δῆλον ὅτι ἕτερον ἐπιστήμης δόξα ὁμολογεῖται ἡμῖν. VI. 499. D: χαλεπὰ δὲ καὶ παρ' ἡμῶν ὁμολογεῖται. Charm. 173. E: οὐχ ὁμολογοῦνται παρὰ σοῦ εὐδαίμονες εἶναι. Pol. IV. 434. A: ταύτῃ ... ἡ τοῦ οἰκείου τε καὶ ἑαυτοῦ ἕξις τε καὶ πρᾶξις δικαιοσύνη ἂν ὁμολογοῖτο. Legg. II. 665. C. Pol. IV. 434. D: ἐὰν ἡμῖν ... ὁμολογῆται. Gorg. 497. D: οἶμαι γάρ σοι οὐδὲ ταύτῃ ὁμολογεῖσθαι. Crat. 412. C: ἔοικε ... ὁμολογεῖσθαι παρὰ πολλῶν. Pol. VIII. 569. B: τοῦτο δὴ ὁμολογουμένη (i. q. *quam posuimus*) ἂν ἤδη τυραννὶς εἴη. Legg. IX. 860. A: κατὰ τοσοῦτον γίγνεσθαι καλὸν ὁμολογούμενον. De lucri cup. 232. A: ἥκει ἡμῖν ὁμολογούμενον. Pol. V. 470. D: ἐν τῇ νῦν ὁμολογουμένῃ στάσει. Men. 96. B: οἱ ... ὁμολογούμενοι αὐτοὶ καλοὶ κἀγαθοί. Gorg. 476. D: τούτων ... ὁμολογουμένων. Phil. 28. E: τοῖς ἔμπροσθεν ὁμολογουμένοις. 12. A: ταῦθ' οὕτως ὁμολογούμενά φατε, ἢ πῶς; Prot. 358. E: ἃ ... δέδοικεν, ὡμολόγηται ἡγεῖσθαι κακὰ εἶναι. Gorg. 477. D: αἴσχιστον ... ἀδικία ... νῦν δὴ ὡμολόγηται ἡμῖν. Phaed. 105. D: ὡς ἐκ τῶν πρόσθεν ὡμολόγηται. Conv. 213. E: ὡμολόγηται γὰρ ταῦθ' ἡμῖν. Pol. VI. 485. A: τοῦτο ... τῶν φιλοσόφων φύσεων πέρι ὡμολογήσθω ἡμῖν. Gorg. 461. D: εἴ τί σοι δοκεῖ μὴ καλῶς ὡμολογῆσθαι. Phil. 50. A: τὸν ... φθόνον ὡμολογῆσθαι λύπην τῆς ψυχῆς ἡμῖν πάλαι. Pol. V. 457. C: τὸν λόγον αὐτὸν αὑτῷ ὡμολογῆσθαι. Polit. 300. E: ὡμολογημένον ἡμῖν κεῖται. Prot. 358. E: ἢ ἀδύνατον ἐκ τῶν ὡμολογημένων; Phaedr. 277. A: τούτων ὡμολογημένων. Gorg. 477. C. Conv. 200. B. Hipp. min. 368. E: ἐκ τῶν ὡμολογημένων ἐμοί τε καὶ σοί. Crit. 53. A: νῦν ... οὐκ ἐμμενεῖς τοῖς ὡμολογημένοις; Euthyd. 289. B. Prot. 332. B: ἀναλογισώμεθα τὰ ὡμολογημένα ἡμῖν. Euthyd. 280. B. Ep. VII. 349. A: παρὰ τὰ χθὲς ὡμολογημένα. Crit. 50. C: ἦ καὶ ταῦτα ὡμολόγητο ἡμῖν τε καὶ σοί —; Alc. II. 140. D. Ep. III. 316. E: ὅμως δ' ὡμολογήθη νῷν πλεῦσαι ... οἴκαδε ἐμέ. Phaed. 106. D: ὁ ... θεὸς ... παρὰ πάντων ἂν ὁμολογηθείη μηδέποτε ἀπόλλυσθαι. Crat. 431. E: ἐάνπερ τὰ ἔμπροσθεν ἐκεῖνα ὁμολογηθῇ ἡμῖν. Legg. I. 644. A: ὁ νῦν δὴ λόγος ἡμῖν ὁμολογηθεὶς μενέτω. Soph. 246. D: τὸ ... ὁμολογηθὲν παρὰ βελτιόνων που κυριώτερον ἢ τὸ παρὰ χειρόνων. 241. A: τὰ πρὸ τούτων ὁμολογηθέντα. E: μήθ' ὁμολογηθέντων. Legg. XI. 921. C: ἐν χρόνοις τοῖς ὁμολογηθεῖσι. IX. 854. A: προοίμια κατὰ τὸν ἔμπροσθεν λόγον ὁμολογηθέντα. — Med.

convenio, consentio; etiam in eo ponitur *quod convenit, consentaneum est* cet. Gorg. 480. E: *τοῖς μέντοι ἔμπροσθεν ἴσως σοι ὁμολογεῖται.* Crat. 416. B: *καὶ τοῦτο γὰρ τοῖς ἔμπροσθεν ὁμολογεῖται.* Prot. 339. C: *δοκεῖ ... σοι ... ταῦτα ἐκείνοις ὁμολογεῖσθαι;* Crat. 387. D: *εἴπερ τι τοῖς ἔμπροσθεν μέλλει ὁμολογούμενον εἶναι.* Phaedr. 265. D: *τὸ αὐτὸ αὑτῷ ὁμολογούμενον.* Legg. V. 741. A: *τὸ ταὐτὸν καὶ ὁμολογούμενον τιμῶντες κατὰ φύσιν.* 746. C: *τὸ ὁμολογούμενον αὐτὸ αὑτῷ δεῖ ... ἀπεργάζεσθαι* cet. Tim. 29. C: *αὐτοὺς αὑτοῖς ὁμολογουμένους ... λόγους.* Legg. X. 893. D: *τάχη ὁμολογούμενα πορεύουσα.* Crat. 439. B: *ἀγαπητὸν δὲ καὶ τοῦτο ὁμολογήσασθαι ὅτι* cet. Pol. IV. 436. C: *ἔτι ... ἀκριβέστερον ὁμολογησώμεθα.* VIII. 544. A: *ὁμολογησάμενοι τὸν ἄριστον καὶ τὸν κάκιστον ἄνδρα.* — Verb. Phil. 37. E: *τὴν δόξαν ... οὐκ ὀρθὴν ὁμολογητέον.* Tim. 51. E. 79. D. Legg. IX. 860. D.

ὁμομήτριος, *α, ον, eadem matre natus.* Prot. 314. E: *ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ ὁμομήτριος.* Legg. XI. 924. E: *ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ ἢ ... ὁμομήτριος.* Euthyd. 297. E. Parm. 126. B: *τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν τῷ ὁμομητρίῳ.*

ὁμομήτωρ, *ὁ ἡ, eadem matre natus.* Crat. 402. C. (Orph.).

ὁμονοητικός, *ή, όν, concors.* Pol. VIII. 554. E: *ὁμονοητικῆς ... τῆς ψυχῆς ἀληθὴς ἀρετή.* Phaedr. 256. B: *ὁμονοητικὸν τὸν ἐνθάδε βίον διάγουσιν.*

ὁμονοητικῶς cum v. *ἔχειν consentire.* Phaedr. 263. A: *περὶ μὲν ἔνια τῶν τοιούτων ὁμονοητικῶς ἔχομεν, περὶ δ᾽ ἔνια στασιαστικῶς.*

ὁμόνοια, *ἡ, consensus, concordia.* Alc. I. 127. A: *οὐκ ἄρα ἔν γε τούτοις ἐστὶν ὁμόνοια γυναιξὶ πρὸς ἄνδρας.* Ib. *εἴπερ φιλία ὁμόνοια ἦν.* Clit. 410. A: *καὶ ἡ ἰατρικὴ ὁμόνοιά τις ἐστι καὶ ἅπασαι αἱ τέχναι.* Def. 411. D: *ὁμόνοια ψυχῆς πρὸς αὑτήν.* 413. E. Alc. I. 127. B: *ὁμονοίας μὴ ἐγγιγνομένης.* Polit. 311. B: *ὁμονοίᾳ καὶ φιλίᾳ.* Conv. 186. E: *ἔρωτα ... καὶ ὁμόνοιαν.* 187. C. Pol. I. 351. D: *ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν.* 432. A: *ταύτην τὴν ὁμόνοιαν σωφροσύνην εἶναι.* Alc. I. 126. C. E. 127. D. Clit. 409. E: *τὴν δὲ ὄντως καὶ ἀληθῶς φιλίαν εἶναι σαφέστατα ὁμόνοιαν.*

ὁμόνομος, *ὁ ἡ, eisdem legibus utens.* Legg. IV. 708. C: *τὸ ... ἕν τι εἶναι γένος ὁμόφωνον καὶ ὁμόνομον.*

ὁμονοῶ, *consentio, concors sum.* Alc. I. 126. C: *διὰ τίνα ... τέχνην ἕκαστος αὐτὸς αὑτῷ ὁμονοεῖ περὶ σπιθαμῆς —;* E. Phaedr. 237. E: *τούτω ... ἐν ἡμῖν τότε μὲν ὁμονοεῖτον* cet. Men. 86. C: *ἐπειδὴ ὁμονοοῦμεν ὅτι ζητητέον* cet. Alc. I. 126. C: *διὰ τίνα ... τέχνην ὁμονοοῦσιν αἱ πόλεις περὶ ἀριθμούς;* Polit. 260. B: *τοῖς γε κοινῇ τι πράττουσιν ἀγαπητὸν ὁμονοεῖν.* Alc. I. 126. E. 127. A. Legg. VI. 759. B: *ὁμονοῶν.* Pol. VIII. 545. D: *ὁμονοοῦντος*

(τοῦ ἔχοντος τὰς ἀρχάς). I. 352. A: στασιάζοντα καὶ οὐχ ὁμονοοῦντα αὐτὸν ἑαυτῷ. Ep. II. 311. B: τὰ μὲν ὁμονοοῦντας, τὰ δὲ διαφερομένους ᾄδουσι.

ὁμοπαθής, ὁ ἡ, *aequaliter* vel *una affectus*. Pol. V. 464. D: πάντας εἰς τὸ δυνατὸν ὁμοπαθεῖς λύπης τε καὶ ἡδονῆς εἶναι.

ὁμοπάτριος, ὁ ἡ, *uno patre natus*. Euthyd. 297. E: ὁμομήτριός γε, οὐ μέντοι ὁμοπάτριος. Legg. VI. 774. E: ἀδελφῶν ὁμοπατρίων.

ὁμοπάτωρ, ὁ ἡ, i. q. antec. Legg. XI. 924. E: ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ.

ὁμοπολῶ, *una converto*. Crat. 405. D: ὁμοπολῶν αὐτὰ πάντα. Ib. οὕτω καὶ Ἀπόλλωνα ἐκαλέσαμεν, ὃς ἦν ὁμοπολῶν. 496. A: ὁμοπολοῦντος.

ὁμόπτερος, ὁ ἡ, *una pennatus*. Phaedr. 256. E: ὁμοπτέρους ... γενέσθαι.

ὁμόσε, *cominus*; c. verbo eundi est *cominus ire*, h. e. *aggredi*, *adoriri* vel *instare* (*entgegen treten*). Theaet. 165. E: ὁμόσε ... χωρήσεται καταφρονῶν ἡμῶν cet. Pol. X. 610. C: ἐὰν δέ γέ τις ... ὁμόσε τῷ λόγῳ τολμᾷ ἰέναι cet. Euth. 3. C: ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν χρὴ φροντίζειν, ἀλλ' ὁμόσε ἰέναι. Euthyd. 294. D: τὼ δὲ ἀνδρειότατα ὁμόσε ᾔτην (v. I. p. 628, 20.) τοῖς ἐρωτήμασιν.

ὁμοτέρμων, ὁ ἡ, *conterminus*. Legg. VIII. 842. E: μήτε οἰκείου πολίτου γείτονος μήτε ὁμοτέρμονος.

ὁμότεχνος, ὁ ἡ, *eandem artem factitans*. Theag. 125. E: ὅστις τυγχάνει ὁμότεχνος ὢν Καλλικρήτῃ cet. Charm. 171. C: τὸν αὑτοῦ ὁμότεχνον. Prot. 328. A: οἱ τοῦ πατρὸς φίλοι ὄντες ὁμότεχνοι. Lach. 186. E: τίνες ἄλλοι ὁμότεχνοι αὐτοῖς.

ὁμότοιχος, ὁ ἡ, *communem parietem habens*. Legg. VIII. 844. C: ὁμότοιχον οἰκοῦντα.

ὁμότονος, ὁ ἡ, *aequaliter intentus*. Phil. 17. C: δύο δὲ θῶμεν, βαρὺ καὶ ὀξύ, καὶ τρίτον ὁμότονον.

ὁμοτράπεζος, ὁ ἡ, *mensae socius*. Legg. IX. 868. E: μηδὲ ὁμοτράπεζος γιγνέσθω ποτέ. Euth. 4. B: συνέστιος ... καὶ ὁμοτράπεζος.

ὁμότροπος, ὁ ἡ, *qui eisdem est moribus*. Phaed. 83. D: ὁμότροπος ... γίγνεσθαι.

ὁμότροφος, ὁ ἡ, *qui eisdem rebus pascitur* vel *idem appetit*. Phaed. 83. D: ὁμότροφος γίγνεσθαι (de animo).

ὁμοῦ, *una*, *simul*. Polit. 303. D: τῷ ξυγγενές θ' ὁμοῦ τ' εἶναι μᾶλλον τῷ βασιλικῷ γένει καὶ δυσκαταμαθητότερον. Crat. 405. C. Phil. 51. A. Pol. V. 458. C: ὁμοῦ δὴ ἔσονται. D: ὁμοῦ ... ἀναμεμιγμένων. VIII. 547. A: ὁμοῦ ... μιγέντος σιδήρου ἀργύρῳ cet. Tim. 66. B: ὁμοῦ κινουμένης τε καὶ αἰρομένης. Legg. X. 895. A: εἰ σταίη πως τὰ πάντα

ὁμοῦ γενόμενα. *prope. Theag. 129. D: *ὁμοῦ τι τούτῳ ἐλᾶν* (v. I. p. 675, 28.).

ὁμοφράδμων, ὁ ἡ, *concors.* Ep. I. 310. A. (e poët.).

ὁμοφυής, ὁ ἡ, *eandem naturam habens, consimilis.* Pol. IV. 439. E: *ἡ τούτων ποτέρῳ* (*alterutri*) *ἂν εἴη ὁμοφυές;* Phaed. 86. A: *τὴν τοῦ θείου τε καὶ ἀθανάτου ὁμοφυᾶ* (v. *ὁμοφυῆ*). Pol. V. 458. C: *καὶ τὰς γυναῖκας ἐκλέξας παραδώσεις ... ὁμοφυεῖς.*

ὁμόφυλος, ὁ ἡ, *gentilis; cognatus.* Legg. VIII. 843. A: *τοῦ μὲν γὰρ ὁμόφυλος Ζεὺς μάρτυς.* Menex. 244. A: *φιλίαν βέβαιον καὶ ὁμόφυλον ... παρεχομένη.* Tim. 81. A: *πρὸς ἕκαστον εἶδος τὸ ὁμόφυλον.* Menex. 242. D: *ἡγούμενοι πρὸς μὲν τὸ ὁμόφυλον μέχρι νίκης δεῖν πολεμεῖν.*

ὁμόφωνος, ὁ ἡ, *eadem lingua utens.* Legg. IV. 708. C: *τὸ ... ἕν τι εἶναι γένος ὁμόφωνον καὶ ὁμόνομον.*

ὁμόχροια, ἡ, *superficies, summa cutis.* Ax. 369. D: *οὐδὲ ἅπτεται ταῦτα τῆς ὁμοχροίας.*

ὀμφαλητομία, ἡ, *umbilici sectio.* Theaet. 149. D: *ἐπὶ τῇ ὀμφαλητομίᾳ* (sic Cl. c. al. Vulgo *ὀμφαλοτομίᾳ*).

ὀμφαλός, ὁ, *umbilicus; medium* (sedes lapidea in templo Delphico). Pol. IV. 427. C: *ἐν μέσῳ τῆς γῆς ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ καθήμενος.* Tim. 67. A: *μεταξὺ κορυφῆς τοῦ τε ὀμφαλοῦ.* 77. B. Legg. XI. 925. A: *γυμνὰς ... ὀμφαλοῦ μέχρι θεώμενος τὰς θηλείας.* Conv. 190. E: *κατὰ μέσην τὴν γαστέρα, ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι.* 191. A: *περὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα καὶ τὸν ὀμφαλόν.* Tim. 70. E.

ὁμώνυμος, ὁ ἡ, *cognominis; aequalis.* Pol. I. 330. B: *ὁ ... πάππος τε καὶ ὁμώνυμος ἐμοί.* Polit. 257. A: *τοῦ δ' ἡμῖν ἡ κλῆσις ὁμώνυμος οὖσα ... παρέχεταί τινα οἰκειότητα.* Crat. 405. D: *ὅτι ὁμώνυμον ἐγίγνετο τῷ χαλεπῷ ὀνόματι.* Theaet. 147. C: *τῷ σῷ ὁμονύμῳ τούτῳ Σωκράτει.* Prot. 311. B: *παρὰ τὸν σαυτοῦ ὁμώνυμον ἐλθών.* Phaedr. 266. A: *ὁμώνυμον ... ἐκείνῳ* (*ἔρωτα*). Soph. 218. B: *τὸν Σωκράτους ... ὁμώνυμον.* Parm. 126. C. Phil. 57. B: *ἆρ' οὔ τινα τέχνην ὡς ὁμώνυμον φθεγξάμενος ... πάλιν ... ἐπανερωτᾷ* cet. Tim. 41. C: *ἀθανάτοις ὁμώνυμον.* 52. A. Legg. VI. 757. B: *ὁμωνύμοιν* (*ἰσοτήτοιν*). Phaedr. 266. A: *ὥσπερ ... σώματος ἐξ ἑνὸς διπλᾶ καὶ ὁμώνυμα πέφυκε.* Parm. 133. D: *τὰ ... παρ' ἡμῖν ταῦτα, ὁμώνυμα ὄντα ἐκείνοις.* Soph. 234. B: *μιμήματα καὶ ὁμώνυμα τῶν ὄντων ἀπεργαζόμενος.*

ὅμως, *tamen.* Prot. 338. E: *πάνυ μὲν οὐκ ἤθελεν, ὅμως δὲ ἠναγκάσθη ὁμολογῆσαι ἐρωτήσειν.* Phaedr. 240. B: *οἷον κόλακι, δεινῷ θηρίῳ καὶ βλάβῃ μεγάλῃ, ὅμως ἐπέμιξεν ἡ φύσις ἡδονήν τινα οὐκ ἄμουσον.* Gorg. 464. C. Phaed. 68. E: *ἀλλ' ὅμως αὐτοῖς συμβαίνει* cet. Phaed. 68. E: *καίτοι φαμέν γέ που ἀδύνατον εἶναι, ἀλλ' ὅμως αὐτοῖς συμβαίνει* cet. Theaet. 145. D. Pol. I. 334. C. Apol. 34. D.

Phil. 12. B: ἀλλὰ δὴ τὰ μετὰ ταῦτα ἑξῆς ... ὅμως ... πειρώμεθα περαίνειν. Conv. 193. E: νῦν δὲ ὅμως θαῤῥῶ. Ellipt. Parm. 137. A: ὅμως δέ (int. *faciendum videtur* vel tale quid). — Cum part. μήν (Polit. 297. D: ὅμως μὴν πειρώμεθα λαβεῖν αὐτό. Legg. VI. 766. A.), μέντοι (Crit. 54. D: ὅμως μέντοι ... λέγε. Men. 92. E.) al. Participio (i. q. *quamvis* vel *licet* cum modo finito) subiicitur. Prot. 353. C: γιγνώσκοντες ὅτι πονηρά ἐστιν, ὅμως αὐτὰ πράττειν. Phaed. 101 E. 104. E: ποῖα οὐκ ἐναντία τινὶ ὄντα ὅμως οὐ δέχεται αὐτὸ τὸ ἐναντίον. Phil. 15. B. Pol. VI. 487. D. 499. B. VII. 528. C. Etiam participio praemittitur. Phaed. 91. C: φοβεῖται μὴ ἡ ψυχὴ ὅμως καὶ θειότερον καὶ κάλλιον ὂν τοῦ σώματος προαπολλύηται cet. Pol. VI. 495. D: ὅμως γὰρ δὴ πρός γε τὰς ἄλλας τέχνας καίπερ οὕτω πραττούσης φιλοσοφίας τὸ ἀξίωμα μεγαλοπρεπέστερον λείπεται. Lys. 213. A: ὅμως καὶ μισοῦντα ... πάντων μάλιστά ἐστι τοῖς γονεῦσι φίλτατα.

ὁμῶς, *perinde ut*. Hipp. min. 370. A. (Hom.).

ὄναρ, τό, *somnium*; etiam *visum* et *species* (vero oppos.; hinc etiam *id quod pro nihilo est*); *opinio*, *cogitatio*. Conv. 175. E: ἡ ... ἐμὴ φαύλη τις ἂν εἴη καὶ ἀμφισβητήσιμος, ὥσπερ ὄναρ οὖσα. Men. 85. C: νῦν ... αὐτῷ ὥσπερ ὄναρ ἄρτι ἀνακεκίνηνται αἱ δόξαι αὗται. Polit. 278. E: ἵνα ὕπαρ ἀντ' ὀνείρατος ἡμῖν γίγνηται. (Id. Ep. III. 319. B.). Soph. 266. C: οἷον ὄναρ ἀνθρώπινον ἐγρηγορόσιν ἀπειργασμένην. Theaet. 201. D: ἄκουε δὴ ὄναρ ἀντὶ ὀνείρατος. Legg. XII. 969. B: οὐ σμικρῷ πρόσθεν ὀνείρατος ὡς τῷ λόγῳ ἐφηψάμεθα. Pol. VIII. 563. D: τὸ ἐμόν γ' ... ἐμοὶ λέγεις ὄναρ. Apol. 40. D: ὥστε μηδ' ὄναρ ἰδεῖν. Charm. 173. A: ἄκουε δὴ ... τὸ ἐμὸν ὄναρ. — Absolute ponitur ὄναρ, ut sit *per somnium*, etiam *specie* et *cogitatione*, oppos. ὕπαρ, *vere*; et coniunct. cum v. ὕπαρ est i. q. *omni modo* vel *prorsus*, in orat. neg. *nullo omnino modo*. Phaedr. 277. E: τὸ ... ἀγνοεῖν ὕπαρ τε καὶ ὄναρ δικαίων τε καὶ ἀδίκων πέρι cet. Theaet. 173. D: οὐδὲ ὄναρ (ut vern. *nicht einmal im Traume*) πράττειν προσίσταται αὐτοῖς. 208. B: ὄναρ δὴ ... ἐπλουτήσαμεν cet. (Id. Lys. 218. C.) 158. B: περὶ τοῦ ὄναρ τε καὶ ὕπαρ. Polit. 277. D: κινδυνεύει γὰρ ἡμῶν ἕκαστος οἷον ὄναρ εἰδὼς ἅπαντα πάντ' αὖ πάλιν ὥσπερ ὕπαρ ἀγνοεῖν. Phil. 20. B: ὄναρ ἢ καὶ ἐγρηγορώς. 36. E: οὔτε δὴ ὄναρ οὔθ' ὕπαρ (i. q. *nullo prorsus modo*) ... οὐδεὶς ἔσθ' ὅστις ποτὲ δοκεῖ μὲν χαίρειν, χαίρει δὲ οὐδαμῶς cet. 65. E: οὐδεὶς πώποτε οὔθ' ὕπαρ οὔτ' ὄναρ αἰσχρὸν οὔτε εἶδεν οὔτε ἐπενόησεν οὐδαμῇ οὐδαμῶς. Pol. V. 476. C: ὄναρ ἢ ὕπαρ δοκεῖ σοι ζῆν; Id. VII. 520. C: καὶ οὕτως ὕπαρ ἡμῖν ... ἡ πόλις οἰκήσεται, ἀλλ' οὐκ ὄναρ. IX. 574. D: αἳ πρότερον μὲν ὄναρ ἐλύοντο ἐν ὕπνῳ. E: οἷος ὀλιγάκις ἐγίγνετο ὄναρ, ὕπαρ τοιοῦτος ἀεὶ γενόμενος cet. 576. B: ἔστι δέ που, οἷον ὄναρ (*cogita-*

tione) διήλθομεν, ὃς ἂν ὕπαρ τοιοῦτος ᾖ. Tim. 71. E: τὰ ... ῥηθέντα ... ὄναρ ἢ ὕπαρ ὑπὸ τῆς μαντικῆς ... φύσεως. — Plur. ὀνείρατα. Legg. III. 695. C: ὧν καὶ νῦν ἔτι σμικρὰ ὀνείρατα (i. q. *umbrae*) λέλειπται. Ep. VIII. 357. C: οἷον ὀνείρατα θεῖα ἐπιστάντα ἐγρηγορόσιν. Pol. III. 414. D: ὡς ... ὥσπερ ὀνείρατα ἐδόκουν ταῦτα πάντα πάσχειν cet. Legg. V. 746. A: πάντῃ (πάντα?) σχεδὸν οἷον ὀνείρατα λέγων ἢ πλάττων.

ὀνειδίζω, *exprobro, obiicio, reprehendo; obiurgo* (c. accus. pers.). Gorg. 526. E: ὀνειδίζω σοι ὅτι cet. 508. C: ἃ σὺ ἐμοὶ ὀνειδίζεις. 515. A. De lucri cup. ad fin. εἴ τίς τῳ ὀνειδίζει φιλοκερδεῖ εἶναι. Pol. I. 344. C: ὀνειδίζουσιν οἱ ὀνειδίζοντες τὴν ἀδικίαν. Apol. 41. E: ὀνειδίζετε αὐτοῖς. Phaedr. 258. C: ὀνειδίζειν. Pol. VI. 495. C. Legg. XII. 944. A. Apol. 38. C. 30. E: ὀνειδίζων ἕνα ἕκαστον. Theaet. 168. C: ὀνειδίζοντος ἡμῖν. Pol. VI. 505. C: ὀνειδίζοντές γε ὅτι οὐκ ἴσμεν τὸ ἀγαθόν. Legg. I. 643. D: ὀνειδίζοντες ἐπαινοῦντές θ᾽ ἑκάστων τὰς τροφάς. Conv. 183. B: τῶν μὲν ὀνειδιζόντων κολακείας καὶ ἀνελευθερίας. Hipp. mai. 286. D: ἐμαυτῷ τε ὠργιζόμην καὶ ὠνείδιζον. Phaedr. 257. C: καὶ γάρ τις αὐτὸν ... τοῦτ᾽ αὐτὸ λοιδορῶν ὠνείδιζε, Clit. 408. E. Theaet. 150. C: ὅπερ ἤδη πολλοί μοι ὠνείδισαν. 169. D: (μὴ) ... τις πάλιν ἡμῖν αὐτὸ ὀνειδίσῃ. Euthyd. 272. C. Legg. IX. 879. E: ὀνειδίσαντες τῷ ἀπαγαγόντι. Apol. 29. E: ὀνειδιῶ. Hipp. mai. 293. C: ταῦτά μοι καὶ τοιαῦτα ὀνειδιεῖ δικαίως, ἐὰν αὐτῷ οὕτως ἀποκρίνωμαι. Tim. 86. D: οὐκ ὀρθῶς ὀνειδίζεται. Hipp. mai. 304. E: ὀνειδίζεσθαι. Legg. III. 689. C: ὡς ἀμαθέσιν ὀνειδιστέον.

ὄνειδος, τό, *opprobrium, probrum; dedecus* (ut dedecori esse, fieri al.). Phaedr. 231. E: μὴ πυθομένων τῶν ἀνθρώπων ὄνειδός σοι γένηται. 277. D: ὅπῃ γιγνόμενον ἐν δίκῃ λέγοιτ᾽ ἂν ὄνειδος ἢ μή. Pol. I. 347. B: ὅτι τὸ φιλότιμόν τε καὶ φιλάργυρον εἶναι ὄνειδος λέγεταί τε καὶ ἔστιν. Tim. 86. D. Legg. XI. 926. D: τῷ ... ἡττηθέντι παρὰ τοῦ νομοθέτου ψόγος καὶ ὄνειδος κείσθω. XII. 952. D: ὄνειδος ἀποκείσθω τοῖς ἄρχουσιν εἰς τὴν τῶν ἀριστείων διαδικασίαν. VI. 773. E: δι᾽ ὀνείδους ἀποτρέπειν τὸν περὶ τὰ χρήματα ἐν τοῖς γάμοις ἐσπουδακότα. Ep. VII. 334. B: ὥστε οὐκ ἀξίω ὀνείδους γεγόνατον τῇ πόλει τὼ Δίωνα ἀποκτείναντε. 339. E. Gorg. 512. C: ὡς ἐν ὀνείδει ἀποκαλέσαις ἂν μηχανοποιόν. Theaet. 176. D: ἀγάλλονται ... τῷ ὀνείδει. Conv. 189. E: ἐν ὀνείδει ὄνομα κείμενον. Pol. IV. 431. A: τοῦτο ... ὡς ἐν ὀνείδει ψέγειν cet. Legg. V. 742. B: ἀρᾷ καὶ ὀνείδει ... ἔνοχος ἔστω. VII. 808. E: ὀνείδει ... ἐνεχέσθω ... τῷ μεγίστῳ. XII. 944. E: ὀνείδει ξυνεχόμενος. Phaedr. 244. B: οὐκ αἰσχρὸν ἡγοῦντο οὐδὲ ὄνειδος μανίαν. 277. A: ὅπως τὸ Λυσίου τε ὄνειδος ἐξετάσαιμεν τῆς τῶν λόγων γραφῆς πέρι. Conv. 182. A: οἱ ... τὸ ὄνειδος πε-

πεποιηκότες ὥστε cet. Pol. IX. 590. C: βαναυσία ... διὰ τί ... ὄνειδος φέρει; Legg. XII. 943. E: ὡς αἰσχρὰς αὐτὰς εἰς ὄνειδος τιθείς. Riv. 137. B: ὄνειδος εἶναι τοῦτο. Charm. 163. B. C: καὶ ποίημα ... γίγνεσθαι ὄνειδος ἐνίοτε. Euthyd. 272. C: μὴ ... ὄνειδος τοῖν ξένοιν περιάψω. Legg. VIII. 847. A: κολαζόντων ὀνείδεσί τε καὶ ἀτιμίαις. XI. 918. D: ἐν αἰσχροῖς γέγονεν ὀνείδεσιν. XII. 944. B: ἐν τοῖς ὀνείδεσιν. Conv. 183. A: τὰ μέγιστα καρποῖτ' ἂν ὀνείδη. Pol. I. 344. B: ὀνείδη ἔχει τὰ μέγιστα. VI. 495. C: ὀνείδη περιῆψαν. Legg. VI. 762. A: ὀνείδη φερέσθωσαν ἐν πάσῃ τῇ πόλει. C: ὀνείδη ... ἐχέτω τὴν πολιτείαν ὡς προδιδοὺς τὸ ἑαυτοῦ μέρος. IX. 856. C: πατρὸς ὀνείδη καὶ τιμωρίας. Epin. 974. E: ὀνείδη ... ἴσχει μᾶλλον ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης. Menex. 246. D: πρὶν ὑμᾶς ... εἰς ὀνείδη καταστῆσαι.

ὀνείρατα, vid. ὄναρ.

ὀνειροπολία, ἡ, *somnium*. Epin. 985. C: ἢ καθ' ὕπνον ἐν ὀνειροπολίᾳ προστυχόντες.

ὀνειροπολῶ, *somnio*. Tim. 52. B: πρὸς ὃ ... καὶ ὀνειροπολοῦμεν βλέποντες. Legg. X. 904. D: ὀνειροπολοῦσι ζῶντες διαλυθέντες τε τῶν σωμάτων. Pol. VII. 534. C: τὸν νῦν βίον ὀνειροπολοῦντα καὶ ὑπνώττοντα.

ὄνειρος, ὁ, *somnium*. Legg. X. 910: ἐν ὀνείροις.

ὀνείρωξις, ἡ, *somnium*. Tim. 52. B: ὑπὸ ταύτης τῆς ὀνειρώξεως.

ὀνειρώττω, *somnio*; etiam *auguror* (pr. in eo cui tanquam somnianti aliquid obversatur; etiam qui quod ipsi videtur pro vero habet, qui res confundit). Pol. VII. 533. C: ὁρῶμεν ὡς ὀνειρώττουσι ... περὶ τὸ ὄν. V. 476. C: τὸ ὀνειρώττειν ... οὐ τόδε ἐστίν cet. Legg. II. 636. B: ὀνειρώττων. Theaet. 158. B: οἱ μαινόμενοι ἢ οἱ ὀνειρώττοντες. Legg. VII. 800. A: οἷόν πού τις ... ὠνείρωξε μαντευόμενος αὐτό.

ὀνησίμως, *utiliter*. Legg. V. 747. C: τῶν μελλόντων αὐτὰ ἱκανῶς τε καὶ ὀνησίμως κτήσεσθαι.

ὀνησίπολις, ὁ ἡ, *urbes adiuvans*. Prot. 346. C: ὀνησίπολιν (v. ὀνήσει πόλιν, quod G. Hermann. correxit) δίκαν (Sim.).

ὄνησις, ἡ, *utilitas*, *fructus*; etiam *id quod adiuvat*. Legg. VI. 761. C: ἐπ' ὀνήσει καμνόντων ... νόσοις. Soph. 230. C: μὴ πρότερον αὐτὴν ἕξειν τῶν προςφερομένων μαθημάτων ὄνησιν πρὶν ἂν cet. Crat. 411. D: εἴη δ' ἂν καὶ ὄνησιν ὑπολαβεῖν φορᾶς. 419. B: ἡ πρὸς τὴν ὄνησιν ἔοικε τείνουσα πρᾶξις τοῦτο ἔχειν τὸ ὄνομα (ἡδονήν)

ὀνίνημι, *prosum*, *iuvo* (c. accus.); med. *iuvor*, *utilitatem capio*. Hipp. mai. 301. C: σὺ ἡμᾶς ὀνίνης ἀεὶ νουθετῶν. Conv. 193. D: ὃς ... ἡμᾶς πλεῖστα ὀνίνησιν εἰς τὸ οἰκεῖον ἄγων. Pol. II. 367. D: ὃ αὐτὴ δι' αὑτὴν τὸν ἔχοντα ὀνίνησι. Legg. I. 641. B: τί μέγα τὴν πόλιν ὀνίνησιν. Crit. 47. E.

Phil. 58. C: *σμικρὰ ὀνινᾶσα* (v. *ὀνίνασα*). Apol. 27. C: *ὡς ὤνησας ὅτι μόγις ἀπεκρίνω* cet. Euthyd. 288. E: *ἆρ᾽ οὖν ἡμᾶς ἄν τι ὀνήσειεν —;* Gorg. 512. A. Theaet. 169. C: *σαυτόν τε ἅμα καὶ ἐμὲ ὀνῆσαι.* Pol. VI. 496. D: *πρίν τι τὴν πόλιν ἢ φίλους ὀνῆσαι.* X. 600. D: *εἴπερ οἷός τ᾽ ἦν πρὸς ἀρετὴν ὀνῆναι* (v. *ὀνίναι*, al. *ὀνῆσαι*) *ἀνθρώπους.* Hipp. min. 373. A: *πάνυ ὀνήσεις.* Men. ad fin. Gorg. 504. E: *ὃ μὴ ὀνήσει αὐτὸ ἔσθ᾽ ὅτε πλέον ἢ τοὐναντίον* cet. Pol. IV. 426. B: *οὐδὲν ὀνήσει.* Legg. IX. 854. E: *τοὺς ... ἄλλους παράδειγμα ὀνήσει γενόμενος ἀκλεής.* Charm. 172. D. Lach. 182. A. Pol. VII. 541. A: *πόλιν τε καὶ πολιτείαν ... τὸ ἔθνος ... πλεῖστα ὀνήσειν.* Legg. VII. 789. D: *ὅτι τὰ σώματα πάντα ὑπὸ τῶν σεισμῶν ... κινούμενα ἄκοπα ὀνίναται.* Gorg. 525. C: *ἄλλοι ... ὀνίνανται οἱ τούτους ὁρῶντες* cet. Phaedr. 264. E: *πρὸς ἅ τις βλέπων ὀνίναιτ᾽ ἄν.* Euthyd. 281. B: *ἀρά γε ὀνίναιτ᾽* (Cl. c. al. *ἂν ὄναιτο*) *ἄνθρωπος πολλὰ κεκτημένος —;* Gorg. 525. B: *βελτίονι γίγνεσθαι καὶ ὀνίνασθαι.* Pol. II. 380. B: *οἱ δὲ ὠνίναντο κολαζόμενοι.* Men. 84. C: *ὤνητο ἄρα ναρκήσας.* Theaet. 151. B: *οἷς ἂν ξυγγενόμενοι ὄναιντ᾽ ἄν.* Pol. VII. 528: *εἴ τίς τι δύναιτο ἀπ᾽ αὐτῶν ὄνασθαι.* Charm. 175. E: *μηδὲν ὀνήσει ἀπὸ ταύτης τῆς σωφροσύνης.* Ep. V. 322. A. Lys. 210. B: *ὀνησόμεθα γὰρ ἀπ᾽ αὐτῶν.* C: *οὐδὲν ... ἀπ᾽ αὐτῶν ὀνησόμεθα.* Apol. 30. C: *ὀνήσεσθε ἀκούοντες.* Alc. I. 120. D: *μεγάλα ὀνήσεσθαι* (opp. *βλαβήσεσθαι*). Charm. 164. B: *ὅταν ... μέλλῃ ὀνήσεσθαι ἀπὸ τοῦ ἔργου οὗ ἂν πράττῃ.*

ὄνομα, τό, *nomen* (sensu gramm. verbo oppos.); *verbum, vocabulum, dictio; existimatio* (tam bona quam mala), *fama; gloria.* Prot. 312. C: *ὥσπερ τοὔνομα λέγει.* 326. D: *ὄνομα τῇ κολάσει ταύτῃ ... εὐθῦναι.* 335. A: *οὐδ᾽ ἂν ἐγένετο Πρωταγόρου ὄνομα ἐν τοῖς Ἕλλησιν.* Gorg. 504. C: *ἔμοιγε δοκεῖ ταῖς ... τοῦ σώματος τάξεσιν ὄνομα εἶναι ὑγιεινόν.* Crat. 383. B: *αὐτῷ πότερον Κρατύλος τῇ ἀληθείᾳ ὄνομα, ἢ οὔ.* 388. A: *ὄργανον ἄρα τί ἐστι καὶ τὸ ὄνομα.* 419. E: *τῇ ... ἐπὶ τὸν θυμὸν ἰούσῃ δυνάμει δῆλον ὅτι τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα.* 421. A: *ὅτι τοῦτ᾽ ἐστὶν ὂν οὗ τυγχάνει ζήτημα, τὸ ὄνομα.* 423. B: *ὄνομα ἄρα ἐστὶν ... μίμημα φωνῆς ἐκείνου ὃ μιμεῖται καὶ ὀνομάζει ὁ μιμούμενος τῇ φωνῇ ὃ ἂν μιμῆται.* 426. C: *ξενικὸν ... τοὔνομα.* Men. 74. E: *τί ... τοῦτο οὗ τοῦτό ὄνομά ἐστι τὸ σχῆμα;* Soph. 262. E: *δι᾽ ὀνόματος καὶ ῥήματος.* Pol. V. 458. C: *εἴπερ ἔσονται οἱ ἄρχοντες ἄξιοι τούτου τοῦ ὀνόματος.* VII. 533. D: *δέονται ... ὀνόματος ἄλλου.* Soph. 301. B: *οὐ διορίζομεν ὀνόματι τὸν μετ᾽ ἐπιστήμης ἢ δόξης κατὰ νόμους μοναρχοῦντα.* Conv. 179. C: *ὀνόματι μόνον προσήκοντας.* Legg. III. 695. E: *πλήν γε ὀνόματι.* Apol. 21. C: *ὀνόματι ... οὐδὲν δέομαι λέγειν.* Euthyd. 285. A: *καὶ μὴ ὀνόματι διαφέρεσθαι.* Prot. 311. D: *τί ὄνομα ἄλλο γε λεγόμενον περὶ Πρωταγόρου*

ἀκούομεν —; 315. E: *ὄνομα αὐτῷ εἶναι Ἀγάθωνα.* Soph. 229. C: *τούτῳ ... μόνῳ τῆς ἀγνοίας ἀμαθίαν τοὔνομα προσρηθῆναι.* 237. C: *ποῖ χρὴ τοὔνομ' ἐπιφέρειν τὸ μὴ ὄν.* 262. A. Polit. 279. E: *τουτοισὶ ... τοῖς ... ἀμυντηρίοις ... τὸ μὲν ὄνομα ἱμάτια ἐκαλέσαμεν.* 280. E: *ὄνομα ... ὑφαντικὴν λεχθεῖσαν.* Cf. 301. B. Soph. 261. C. Crat. 383. E: *ὅπερ καλοῦμεν ὄνομα ἕκαστον* (*quo quemque nuncupamus nomine*). 385. D: *ἐμοὶ μὲν ἕτερον εἶναι* (*licere*) *καλεῖν ἑκάστῳ ὄνομα.* Pol. V. 454. A: *κατ' αὐτὸ τὸ ὄνομα διώκειν τοῦ λεχθέντος τὴν ἐναντίωσιν.* Tim. 68. B: *τὸ ... τούτων αὖ μεταξὺ πυρὸς γένος ... τοὔνομα ἐρυθρὸν λέγομεν.* Legg. II. 654. A: *χορούς τε ὠνομακέναι παρὰ τῆς χαρᾶς ἔμφυτον ὄνομα.* V. 736. A: *τούτοις ... ὄνομα ἀποικίαν τιθέμενος.* VIII. 842. E: *νόμοι ... λεγόμενοι τοὔνομα γεωργικοί.* XII. 956. C: *διαιτηταὶ δικαστῶν τοὔνομα μᾶλλον πρέπον ἔχοντες.* Apol. 20. D: *ὃ ἐμοὶ πεποίηκε τό τε ὄνομα καὶ τὴν διαβολήν.* Ib. *ἐγὼ γὰρ ... δι' οὐδὲν ἀλλ' ἢ διὰ σοφίαν τινὰ τοῦτο τὸ ὄνομα ἔσχηκα.* 23. A: (*ὥστε*) *ὄνομα ... τοῦτο λέγεσθαι σοφὸς εἶναι.* 34. E: *τοῦτο τοὔνομα ἔχοντα.* 38. C: *ὄνομα ἕξετε καὶ αἰτίαν* cet. Hipp. mai. 282. A: *ἀφ' ὧν τοὔνομ' ἔσχε.* Euthyd. 297. E: *παραπλήσιον ... τοὔνομα* (int. *ἀνὴρ*) *Ἰφικλῆς.* Ep. II. 312. C: *ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα οὐ καλὸν ἔχει.* Soph. 261. E: *τὸ μὲν ὀνόματα, τὸ δὲ ῥήματα κληθέν.* Crat. 425. A. Pol. V. 470. B: *ὥσπερ καὶ ὀνομάζεται δύο ταῦτα ὀνόματα.* Hipp. mai. 281. C: *ὧν ὀνόματα μεγάλα λέγεται ἐπὶ σοφίᾳ.* Theaet. 168. B: *ἐκ συνηθείας ῥημάτων τε καὶ ὀνομάτων.* 206. D. Soph. 263. D. Parm. 147. D: *ἕκαστον τῶν ὀνομάτων οὐκ ἐπί τινι καλεῖς;* Crat. 426. A: *τῶν πρώτων ὀνομάτων τὴν ὀρθότητα.* Conv. 198. B: *τοῦ κάλλους τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων* (nos: *der Worte u. Gedanken*). Pol. I. 344. B: *ἀντὶ τούτων τῶν αἰσχρῶν ὀνομάτων.* VI. 495. C: *καλῶν ... ὀνομάτων καὶ προσχημάτων μεστήν.* Charm. 163. D: *Προδίκου μυρία τινὰ ἀκήκοα περὶ ὀνομάτων διαιροῦντος.* Phaedr. 234. C: *οὐχ ὑπερφυῶς τά τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν εἰρῆσθαι* (*φαίνεται*)*;* 257. A: *τοῖς ὀνόμασιν ... ποιητικοῖς τισί.* Phaed. 71. B: *κἂν εἰ μὴ χρώμεθα τοῖς ὀνόμασιν ἐνιαχοῦ.* Conv. 199. B: *ὀνόμασι ... καὶ θέσει ῥημάτων τοιαύτῃ* cet. Pol. X. 601. A. Apol. 17. C: *εἰκῇ λεγόμενα τοῖς ἐπιτυχοῦσιν ὀνόμασι.* Hipp. mai. 286. A: *ἄλλως εὖ διακείμενος* (*λόγος*) *καὶ τοῖς ὀνόμασι.* Prot. 322. A: *φωνὴν καὶ ὀνόματα ταχὺ διηρθρώσατο τῇ τέχνῃ.* Gorg. 489. B: *οὐκ αἰσχύνει ... ὀνόματα θηρεύων —;* E: *ὅτι σὺ αὐτὸς ὀνόματα λέγεις, δηλοῖς δὲ οὐδέν.* Conv. 221. E: *τοιαῦτα καὶ ὀνόματα ἔξωθεν περιαμπέχοντα: Σατύρου ἄν τινα ὑβριστοῦ δοράν.* Pol. III. 387. B: *τὰ ... ὀνόματα ... τὰ δεινά τε καὶ φοβερά.* 405. D: *φύσας τε καὶ κατάρρους νοσήμασιν ὀνόματα τίθεσθαι.* VIII. 544. C: *αἵπερ καὶ ὀνόματα ἔχουσιν.* — Omittitur.

Theaet. 157. B: ᾧ δὴ ἀθροίσματι ἄνθρωπόν τε (i. q. ὄνομα ἄνθρωπον) τίθενται καὶ λίθον cet. Crat. 392. D: τὸν Ἀστυάνακτα ἄρα ὀρθότερον ᾤετο κεῖσθαι τῷ παιδὶ ἢ τὸν Σκαμάνδριον. 402. B: ὁ τιθέμενος τοῖς τῶν ἄλλων θεῶν προγόνοις Ῥέαν τε καὶ Κρόνον. — Praec. pronomina ita ponuntur ut intelligi possit ὄνομα, quippe quod in verbo appellandi lateat. Phaedr. 238. B: ταὐτὸν τοῦτο (*eodem nomine*) κεκλημένον παρέξεται. Ib. ὃ προσήκει καλεῖσθαι. 252. B: θεοὶ ... ὃ καλοῦσιν ἀκούσας. 266. C: εἰπὲ τί χρὴ καλεῖν. Gorg. 448. B: τί ἂν αὐτὸν ὀνομάζοιμεν δικαίως; Conv. 212. C: ὅ τι καὶ ὅπῃ χαίρεις ὀνομάζων, τοῦτο ὀνόμαζε. 218. A. Pol. V. 483. A: τί ὁ ἐν ταῖς ἄλλαις δῆμος τοὺς ἄρχοντας προσαγορεύει; Tim. 28. B: ἢ καὶ ἄλλο ὅ τί ποτε ὀνομαζόμενος μάλιστ' ἂν δέχοιτο, τοῦθ' ἡμῖν ὠνομάσθω. Menex. 238. C: καλεῖ δὲ ὁ μὲν αὐτὴν δημοκρατίαν, ὁ δὲ ἄλλο ὃ ἂν χαίρῃ.

ὀνομάζω, *nomino*, *nuncupo*: etiam *indico* vel *significo*; cum v. ὄνομα et absol. *nomen usurpo*. Soph. 262. D: οὐκ ὀνομάζει μόνον. Crat. 417. B: τὸ γὰρ ἀγαθὸν κατ' ἄλλον τρόπον ὀνομάζει. Phaedr. 250. C: ὃ νῦν σῶμα περιφέροντες ὀνομάζομεν. Phil. 40. A: ἃς ἐλπίδας ὀνομάζομεν. Crat. 402. D: τὸ ἕτερον ὄνομα ὃ ὀνομάζουσιν αὐτόν. Conv. 212. C: τοῦτο ὀνόμαζε. Pol. VI. 493. C: (εἰ) ὀνομάζοι ... πάντα ταῦτα (*si omnibus his nominibus uteretur*) ἐπὶ ταῖς τοῦ μεγάλου ζώου δόξαις. Alc. I. 135. C: ἵνα μὴ ὀνομάζωμεν αὐτὸ ἐπὶ καλῷ ἀνδρί. Crat. 387. C: οὐκοῦν τοῦ λέγειν μόριον τὸ ὀνομάζειν; Hipp. mai. 288. D: ὃς οὕτω φαῦλα ὀνόματα ὀνομάζειν τολμᾷ ἐν σεμνῷ πράγματι. Phaedr. 278. C: νόμους ὀνομάζων. Crat. 427. A: ὥσπερ γε διὰ τοῦ φῖ καὶ τοῦ ψῖ ..., ὅτι πνευματώδη τὰ γράμματα, πάντα τὰ τοιαῦτα μεμίμηται αὐτοῖς (*his litteris*) ὀνομάζων. Conv. 212. C: ὅ τι καὶ ὅπῃ χαίρεις ὀνομάζων. Alc. I. 108. A: ἐπειδὴ βέλτιον ..., ὀνόμαζες ἐπ' ἀμφοτέροις. Pol. III. 400. B: ἴαμβον καί τιν' ἄλλον τροχαῖον ὠνόμαζε. IV. 428. D: οὓς νῦν δὴ τελέους φύλακας ὠνομάζομεν. Soph. 219. B: ὃ δὴ σκεῦος ὠνομάκαμεν. Tim. 37. D. Legg. II. 671. D. 654. A: χοροὺς ... ὠνομακέναι cet. Pol. I. 332. C: τοῦτο δὲ ὠνόμασεν ὀφειλόμενον. Ion. 533. D. Legg. II. 673. A: τὰ ... τῆς φωνῆς ... ὠνομάσαμεν μουσικήν. Prot. 330. C: τὸ πρᾶγμα ὃ ὠνομάσατε ἄρτι. Legg. II. 667. E: ἣν ... κάλλιστά τις ὀνομάσαι ἂν ἡδονήν. Epin. 976. B: ἣν φύσιν ἂν οἱ πολλοὶ μᾶλλον ἢ σοφίαν ὀνομάσειαν. Theaet. 201. E: αὐτὸ ... καθ' αὑτὸ ἕκαστον ὀνομάσαι μόνον εἴη. Crat. 401. B: τί ... ἄν τις φαίη διανοούμενον τὸν ὀνομάσαντα Ἑστίαν ὀνομάσαι; Conv. 218. A: ἢ ὅ τι δεῖ αὐτὸ ὀνομάσαι. Pol. II. 359. A. Legg. VII. 792. D: ἵλεων ὀνομάσας. Pol. V. 471. A: οὐδὲ ὀνομάσουσι πόλεμον. Crat. 423. D: οὔ μοι δοκοῦμεν ὀνομάσειν. Parm. 133. D: ὅσα αὖ ὀνομάζεται οὕτως. Pol. V.

470. B: *ὥσπερ καὶ ὀνομάζεται δύο ταῦτα ὀνόματα.* Legg. XII. 944. B: *ῥίψασπις ... οὐκ ἐν πᾶσιν ὀνομάζοιτ' ἂν δικαίως.* Theaet. 202. B: *ὀνομάζεσθαι μόνον.* Phaed. 68. B: *ἡ ὀνομαζομένη ἀνδρεία.* Theaet. 177. E: *τὸ πρᾶγμα ὃ ὀνομαζόμενον θεωρεῖται.* Crat. 400. B: *γελοῖον μέντοι φαίνεται ὡς ἀληθῶς ὀνομαζόμενον* (*si revera ita usurpatur*) *ὡς ἐτέθη.* Phaedr. 238. A: *τὴν αὐτῆς ἐπωνυμίαν ὀνομαζόμενον τὸν ἔχοντα παρέχεται.* 266. A: *ὀνομαζόμενον σκαιόν τινα ἔρωτα.* Pol. IX. 572. E: *ὀνομαζομένην ... ὑπὸ τῶν ἀγόντων ἐλευθερίαν ἅπασαν.* Phaed. 103. B: *ὧν ἐνόντων ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν τὰ ὀνομαζόμενα.* Pol. III. 387. C: *ἄλλα ὅσα τούτου τοῦ τύπου ὀνομαζόμενα φρίττειν ... ποιεῖ* cet. Tim. 65. E: *πικρὰ πάνθ' οὕτως ὠνόμασται.* 28. B: *τοῦθ' ἡμῖν ὠνομάσθω.* Soph. 262. B: *ὅσα τε ὀνόματα τῶν τὰς πράξεις αὖ πραττόντων ὠνομάσθη.* Tim. 63. A: *ὅθεν ... ὠνομάσθη ταῦτα* cet. Critia 111. C: *τὰ Φελλέως νῦν ὀνομασθέντα πεδία.* — Cum v. *εἶναι*, vid. I. p. 625, 11 a fin. — Verb. Crat. 387. D: *οὐκοῦν καὶ ὀνομαστέον ᾗ πέφυκε τὰ πράγματα ὀνομάζειν τε καὶ ὀνομάζεσθαι* cet.

ὀνομασία, ἡ, appellatio. Polit. 275. D: *ἡμᾶς ἔλαθε κατὰ τὴν ὀνομασίαν ἐκφυγών.*

ὀνομαστικός, ή, όν, nominum dandorum peritus; fem. *ars nominum rebus imponendorum.* Crat. 424. A: *οὗτος ἂν εἶναι ὁ ὀνομαστικός* (*ἔμοιγε δοκεῖ*). 423. D: *ἡ τέχνη ὀνομαστική.* 425. A: *τῇ ὀνομαστικῇ ἢ ῥητορικῇ* cet.

ὀνομαστός, ή, όν, nominatus; nobilis, clarus. Pol. I. 330. A: *οὔτ' ἂν αὐτὸς Σερίφιος ὢν ὀνομαστὸς ἐγένετο οὔτ' ἐκεῖνος Ἀθηναῖος.* Alc. I. 124. B: *τοῦ ὀνομαστὸς γενέσθαι ἀπολειφθήσει ἐν Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις.* Crat. 421. A: *μᾶλλον δ' ἂν αὐτὸ γνοίης ἐν ᾧ λέγομεν τὸ ὀνομαστόν* cet. Conv. 208. C: *ἔρωτι τοῦ ὀνομαστοὶ γενέσθαι.* Lach. 183. C. Theaet. 155. D: *ἀνδρῶν ὀνομαστῶν.* Pol. III. 387. E. Ep. VII. 337. B: *προγόνους αὐτῶν ... ὀνομαστούς.* Tim. 21. D: *περὶ μεγίστης ... καὶ ὀνομαστοτάτης πασῶν ... πράξεως οὔσης.* Critia 112. E: *ὀνομαστότατοι πάντων τῶν τότε.*

ὀνοματοθέτης, ὁ, qui nomen imponit. Charm. 175. B: *ἐφ' ὅτῳ ποτὲ τῶν ὄντων ὁ ὀνοματοθέτης* (v. *νομοθέτης*) *τοῦτο τοὔνομα ἔθετο.* (Crat. 389. D. al. libri edd. et codd. nonn. *ὀνομαθέτης* et *ὀνοματοθέτης* scribunt pro *νομοθέτης*, quod vid.).

ὀνοματουργός, ὁ, qui nomen fingit. Crat. 388. E: *οὐκ ἄρα παντὸς ἀνδρὸς ... ὄνομα θέσθαι ἐστίν, ἀλλά τινος ὀνοματουργοῦ.*

ὄνος, ὁ, asinus. Theaet. 146. A: *καθεδεῖται ... ὄνος.* Phaedr. 260. C: *μὴ περὶ ὄνου σκιᾶς ὡς ἵππου τὸν ἔπαινον ποιούμενος.* Legg. III. 701. D: *ἀπό τινος ὄνου πεσεῖν* (prov.). Pol. VIII. 563. C: *καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι.* Gorg. 516. A: *ὄνων ... ἐπιμελητής.* Polit. 265. D: *ὅτι τὸ ... τῶν ἵπ-*

πων καὶ ὄνων πέφυκεν ἐξ ἀλλήλων γεννᾶν. Apol. 27. E: *εἴ τις ἵππων ... παῖδας ἡγοῖτο καὶ ὄνων τοὺς ἡμιόνους.* Conv. 221. E: *ὄνους ... κανθηλίους λέγει.* Apol. 27. E.

ὄντως, vere, revera, reapse. Soph. 254. D: *τὸ μὴ ὂν λέγουσιν (ἡμῖν) ὡς ἔστιν ὄντως μὴ ὄν.* Phil. 32. D: *εἴπερ ὄντως ἔστι τὸ λεγόμενον.* Tim. 25. A: *ἐκεῖνο δὲ πέλαγος ὄντως (ἂν λέγοιτο).* Pol. VII. 530. C. Legg. II. 655. E: *οὐχ ὡς ἔπος εἰπεῖν μυριοστόν, ἀλλ' ὄντως.* 668. C. al. — Cum part. verbi *εἶναι.* Phaedr. 247. C: *ἡ ... ἀχρώματος ... οὐσία ὄντως οὖσα ψυχῆς.* E: *τὴν ἐν τῷ ὅ ἐστιν ὂν ὄντως ἐπιστήμην οὖσαν.* Soph. 266. E: *εἰ τὸ ψεῦδος ὄντως ὂν ψεῦδος ... φανείη πεφυκός.* Pol. X. 597. D: *βουλόμενος εἶναι ὄντως κλίνης ποιητὴς ὄντως οὔσης.* — Etiam sine partic. verbi *εἶναι.* Phaedr. 260. A: *τὰ ὄντως ἀγαθὰ ἢ καλά.* Theaet. 150. A: *ταῖς γε ὄντως μαίας.* Soph. 268. C: *αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν παντάπασιν ὄντως σοφιστήν.* Polit. 300. C: *τὸν ὄντως πολιτικόν.* Pol. VI. 490. A: *ὅ γε ὄντως φιλομαθής.* Legg. X. 894. C: *καλουμένην δὲ ὄντως* (i. q. *veram*) *τῶν ὄντων πάντων μεταβολὴν καὶ κίνησιν.* XII. 953. A: *ὄμμασιν ὄντως θεωρὸς* cet. — Cum v. *ἀληθῶς.* Soph. 263. D: *ἡ τοιαύτη σύνθεσις ... ὄντως τε καὶ ἀληθῶς γίγνεσθαι λόγος ψευδής.* Clit. 409. E: *τὴν δὲ ὄντως καὶ ἀληθῶς φιλίαν εἶναι σαφέστατα ὁμόνοιαν.*

ὀνυμαίνω, i. q. *ὀνομάζω.* Locr. 100. D: *ὀνυμαίνεται.* 102. B. 100. C: *ἁδοναὶ ὀνυμαίνονται.*

ὄνυξ, ὁ, unguis. Tim. 76. E: *τῆς τῶν ὀνύχων χρείας.* Ib. *τὴν τῶν ὀνύχων γένεσιν.* Ion. 539. C: *ὀνύχεσσι* (Hom.). Tim. 76. E: *τρίχας ὄνυχάς τε ἐπ' ἄκροις τοῖς κώλοις ἔφυσαν.*

ὀξέως, acriter, celeriter; strenue. Phaedr. 250. E: *οὐκ ὀξέως ἐνθένδε ἐκεῖσε φέρεται πρὸς αὐτὸ τὸ κάλλος.* 263. C: *ὀξέως αἰσθάνεσθαι.* Phaed. 89. A. Theaet. 162. D: *τῆς ... δημηγορίας ὀξέως ὑπακούεις καὶ πείθει.* 175. E: *τορῶς τε καὶ ὀξέως διακονεῖν.* Pol. VIII. 567. B: *ὀξέως ... δεῖ ὁρᾶν αὐτὸν τίς ἀνδρεῖος* cet. X. 613. B: *τὸ μὲν πρῶτον ὀξέως ἀποπηδῶσι.* Legg. VI. 758. B: *πλῆθος δὲ οὐ δυνατὸν ὀξέως οὐδέποτε οὐδὲν τούτων πράττειν.* Charm. 159. C: *τὸ παλαίειν ὀξέως.*

ὀξύ, acute; acriter. Parm. 165. C: *ἐγγύθεν δὲ καὶ ὀξὺ νοοῦντι.* Conv. 219. A: *ὀξὺ βλέπειν.* Pol. II. 368. C. VI. 484. C: *ὀξὺ ὁρῶντα.* Legg. I. 631. C. IV. 715. D: *καθ' ἡλικίαν ... ὀξὺ βλέπεις.* XI. 927. B: *ὀξὺ ... ἀκούουσι.* C. Euthyd. 281. D. Theaet. 190. A: *εἴτε βραδύτερον εἴτε καὶ ὀξύτερον* (*acrius,* h. e. *celerius*) *ἐπαΐξασα.* Soph. 232. E: *τάχα γὰρ ἂν ὑμεῖς ... ὀξύτερον οἱ νέοι πρὸς αὐτὸ βλέποιτε.* Pol. VII. 519. A: *ὅσῳ ἂν ὀξύτερον βλέπῃ.* III. 401. E: *ὀξύτατ' ἂν αἰσθάνοιτο* cet. VII. 516. C: *τῷ ὀξύτατα καθορῶντι τὰ παριόντα.* 519. B. Legg. IV. 715. E. Etiam *ὀξύτατον.* Legg. V. 741. D: *ἥτις ἂν ὀξύτατον ὁρᾶν δοκῇ.* Epin. 984. D.

ὀξυήκοος, ὁ ἡ, acute percipiens. Tim. 75. B: ὀξυήκοον αἴσθησιν.

ὀξύῤῥοπος, ὁ ἡ, praeceps. Pol. III. 411. B: ὀξύῤῥοπον (τὸν θυμὸν) ἀπειργάσατο. Theaet. 144. A: πρὸς τὰς ὀργὰς ὀξύῤῥοποί εἰσι.

ὀξύς, εῖα, ύ, acutus; acer, (etiam *acidus*); *vehemens; velox* et *praeceps.* Gorg. 463. E: Πῶλος δὲ ὅδε νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς. Tim. 72. E: ἵν' οὖν μὴ φθορὰ διὰ νόσους ὀξεῖα γίγνοιτο cet. Locr. 101. B: ὀξεῖα (φωνά). Prot. 332. C: ἔστι τι ὀξὺ ἐν φωνῇ; Tim. 61. E: ὅτι … ὀξύ τι τὸ πάθος. 83. C: ὀξὺ φλέγμα. 85. B. Lys. 215. E: τὸ δὲ ὀξὺ ἀμβλέος (ἐπιθυμεῖν). Polit. 311. A: δριμύτητος δὲ καί τινος ἰταμότητος ὀξείας καὶ πρακτικῆς ἐνδεῖται. Crat. 399. B: ἀντὶ ὀξείας … συλλαβῆς. Tim. 83. C: χολῆς ὀξείας. Conv. 187. B: τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος. Tim. 74. C: ἐξ ὀξέος καὶ ἁλμυροῦ ξυνθεὶς ζύμωμα. Legg. II. 665. A. Phil. 26. A: ἐν … ὀξεῖ καὶ βαρεῖ. Pol. II. 375. A: ὀξύν τέ που δεῖ ἑκάτερον εἶναι πρὸς αἴσθησιν cet. Legg. V. 734. A: ἀκόλαστον δὲ (βίον θήσει) ὀξὺν ἐπὶ πάντα. Tim. 66. B: ὀξεῖαν (φωνήν). Polit. 306. E: ὀξὺ καὶ ἀνδρεῖόν πού φαμεν. Phil. 17. C: βαρὺ καὶ ὀξύ. Tim. 66. B. Locr. 102. C: ἐπὶ τὸ ὀξὺ ἢ ἁλμυρὸν cet. Theaet. 144. A: οἵ τε ὀξεῖς … καὶ ἀγχίνοι cet. Pol. VI. 503. C. VII. 526. B: ὡς οἵ τε φύσει λογιστικοὶ εἰς πάντα τὰ μαθήματα … ὀξεῖς φαίνονται, οἵ τε βραδεῖς cet. Tim. 80. A: ὅσοι φθόγγοι … ὀξεῖς τε καὶ βαρεῖς φαίνονται. Apol. 39. B: δεινοὶ καὶ ὀξεῖς ὄντες. Legg. X. 908. C: μαθήσεις ὀξεῖαι. Locr. 103. A: ὀξεῖαι (τῶν σωμάτων κράσιες). Soph. 253. A: περὶ τοὺς τῶν ὀξέων καὶ βαρέων φθόγγους. Tim. 86. E: οἱ τῶν ὀξέων καὶ τῶν ἁλυκῶν φλεγμάτων … χυμοί. 82. E: ὀξείαις καὶ ἁλμυραῖς δυνάμεσι. 53. D: ὀξείας (γωνίας). Theaet. 184. B: τῷ τὰ ὀξέα καὶ βαρέα ἀκούει. Pol. III. 403. A: μείζω δέ τινα καὶ ὀξυτέραν ἔχεις εἰπεῖν ἡδονὴν τῆς περὶ τὰ ἀφροδίσια; Tim. 67. E: τὴν … ὀξυτέραν φοράν. Pol. VII. 526. B: εἴς γε τὸ ὀξύτεροι αὐτοὶ αὑτῶν γίγνεσθαι cet. Polit. 307. B: ὀξύτερα … αὐτὰ γιγνόμενα τοῦ καιροῦ. Legg. VI. 783. A: ἔρως ὀξύτατος. Phaedr. 250. D: ὄψις … ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος ἔρχεται αἰσθήσεων. 268. D: ὡς οἷόν τε ὀξυτάτην καὶ βαρυτάτην χορδὴν ποιεῖν. Pol. V. 460. E: ἐπειδὰν τὴν ὀξυτάτην δρόμου ἀκμὴν παρῇ. Tim. 56. A: τὸ … ὀξύτατον αὖ πυρί (ἀπονέμοντες).

ὀξύτης, ἡ, acies; etiam *acerbitas;* trop. *intentio, vehementia* et *celeritas.* Legg. VIII. 832. E: ἔστι … πάντων πολεμικώτατον ἡ σώματος ὀξύτης πάντως. Charm. 160. A: ἡ δ' ἀγχίνοια οὐχὶ ὀξύτης τίς ἐστι τῆς ψυχῆς, ἀλλ' οὐχὶ ἡσυχία; Def. 412. E: ὀξύτης νοῦ. Pol. VI. 503. C: ὑπὸ ὀξύτητος φέρονται ὅπῃ ἂν τύχωσι. Tim. 56. D: γῆ … διαλυθεῖσα … ὑπὸ τῆς ὀξύτητος αὐτοῦ (τοῦ πυρός). Charm.

160. B: *τοῦ τάχους τε καὶ τῆς ὀξύτητος.* Tim. 57. A: (*ὅταν*) *κατὰ τὰς πλευρὰς ὀξύτητι τέμνηται.* Polit. 306. C: *ὀξύτητα καὶ τάχος.* Tim. 61. E: *τὴν ... τῶν γωνιῶν ὀξύτητα.* 83. B: *καὶ τοτὲ μὲν ἀντὶ τῆς πικρότητος ὀξύτητα ἔσχε τὸ μέλαν χρῶμα.* Legg. XII. 964. E: *ὀξύτητας ἐν πάσῃ τῇ ψυχῇ ἔχοντας περὶ ὅλην κύκλῳ τὴν πόλιν ὁρᾶν.* **vox* vel *sonus acutus.* Phil. 17. C: *ὀξύτητός τε πέρι καὶ βαρύτητος.* Theaet. 163. B: *τῶν δὲ τὴν ὀξύτητα καὶ βαρύτητα ἀκούειν τε ἅμα καὶ εἰδέναι.* Legg. VII. 812. D. Crat. 399. A: *τὰς ὀξύτητας μεταβάλλομεν.*

ὄον, τό, sorbum (*Arlesbeere*). Conv. 190. D: *ὥσπερ οἱ τὰ ὄα* (libri *ᾠὰ*) *τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύειν.*

ὀπαδός, ὁ, comes. Phil. 63. E: *καθάπερ θεοῦ ὀπαδοί.* Phaedr. 252. C: *τῶν ... Διὸς ὀπαδῶν.*

ὀπάζω, do. Pol. III. 391. B. (Hom.).

ὅπῃ, qua via vel *ratione*, quod in motu positum valet *quo*, in ratione *quomodo* et in loco *ubi.* I. *quo.* Gorg. 456. B: *εἰς πόλιν ὅπῃ* (al. *ὅποι*) *βούλει ἐλθόντα* (v. Annott. p. 64 sq.). Theaet. 168. C: *ὅπῃ ἂν τύχωσιν ἕλκοντες.* 169. C: *ἀλλ' ἄγε ὅπῃ ἐθέλεις.* Phil. 43. D: *λέγ' ὅπῃ* (*διανοεῖ φεύγειν*). Pol. III. 394. D: *ὅπῃ ἂν ὁ λόγος ὥσπερ πνεῦμα φέρῃ, ταύτῃ ἰτέον.* 415. D: *τοῦτο μὲν δὴ ἕξει ὅπῃ ἂν αὐτὸ ἡ φήμη ἀγάγῃ.* VII. 520. A: *οὐχ ἵνα ἀφιῇ τρέπεσθαι ὅπῃ ἕκαστος βούλεται.* VIII. 556. A: *εἴργοντας τὰ αὑτοῦ ὅπῃ τις βούλεται τρέπειν.* IX. 589. A: *ὥστε ἕλκεσθαι ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὁπότερον ἄγῃ.* Tim. 43. B: *ἀτάκτως ὅπῃ τύχοι προϊέναι.* Legg. II. 667. A: *ὁ λόγος ὅπῃ φέρει, ταύτῃ πορευώμεθα.* Euthyd. 14. C: *ὅπῃ ἂν ἐκεῖνος ὑπάγῃ.* II. *quomodo; quatenus* vel *quantum.* Phaedr. 259. E: *ὅπῃ καλῶς ἔχει λέγειν τε καὶ γράφειν καὶ ὅπῃ μή.* Phaed. 85. E: *ἀλλὰ λέγε ὅπῃ δὴ οὐχ ἱκανῶς* (*φαίνεται εἰρῆσθαι*). Soph. 222. B: *θὲς δὲ ὅπῃ χαίρεις.* 238. B: *λέγε ὅπῃ.* 257. D. Parm. 162. E: *ὅπῃ γὰρ ἄν τι κινηθῇ, κατὰ τοσοῦτον οὐκέθ' ὡσαύτως ἔχει ὡς εἶχεν.* Phil. 50. E: *ὅπῃ σοι φίλον.* Conv. 199. B: *ὅπῃ αὐτὸς οἴοιτο δεῖν εἰπεῖν, ταύτῃ* (*λέγειν*). Pol. II. 372. E: *ὅπῃ ποτὲ ταῖς πόλεσιν ἐμφύονται.* Legg. IX. 859. C. Euth. 3. E: *τοῦτ' ἤδη ὅπῃ ἀποβήσεται* (Id. Lys. 206. A. Charm. 166. E: *ὅπῃ ποτὲ ἐκβήσεται.*) *ἄδηλον* cet. Apol. 35. D. Lach. 198. D: *ὅπῃ ἂν κάλλιστα γένοιτο.* Etiam est *quomodocunque, quovis modo.* Legg. V. 737. A: *εἰ καὶ μὴ ἐξεφεύγομεν, ὅπῃ ποτ' ἂν ἐποιούμεθα αὐτῆς τὴν φυγήν.* 738. C: *ὅπῃ δή τινας πείσαντες.* Epin. 985. C: *ὅπῃ τινὲς ἐνέτυχον ἡμῶν.* Ep. VII. 338. A: *ἔπεισα ὅπῃ* (v. *ὅποι*) *δή ποτ' ἐδυνάμην Διονύσιον ἀφεῖναί με.* — Cum v. *ὅπως.* Phaed. 100. D: *εἴτε ὅπῃ δὴ καὶ ὅπως προσγενομένη.* Pol. X. 612. A: *εἴτε ὅπῃ ἔχει καὶ ὅπως.* 621. B. Tim. 37. A. Legg. II. 652. A. VIII. 834. B. X. 899. A: *εἴθ' ὅπως εἴθ' ὅπῃ.* B: *εἴτε ὅπῃ τε καὶ ὅπως.* III. *ubi.* Phaed. 113. B: *ὅπῃ ἂν τύ-*

γῶσι τῆς γῆς (*wo es nur welche giebt*). Pol. III. 407. C: ὥστε ὅπῃ αὕτη (ἡ ἐπιμέλεια τοῦ σώματος), ἀρετῇ ἀσκεῖσθαι καὶ δοκιμάζεσθαι πάντῃ ἐμπόδιος. Tim. 74. E: ὅπῃ μή τινα ἀνάγκην ὁ λόγος ἀπέφαινε δεῖν αὐτὰς εἶναι. 91. E. — *Ubiubi.* Phil. 51. E: ὅπῃ τοῦτο καὶ ἐν ὅτῳ τυγχάνει γεγονὸς ἡμῖν.

ὁπηλίκος, η, ον, *quantus.* Legg. V. 737. C: καθ' ὁπόσα μέρη πλήθει καὶ ὁπηλίκα (v. πηλίκα) διαιρετέον αὐτοῖς.

ὁπηνίκα, *quando.* Legg. VI. 772. D. Alc. I. 105. D: ὃν (θεὸν) ἐγὼ περιέμενον ὁπηνίκα ἐάσει.

ὁπηοῦν, *ullo modo, utcunque.* Prot. 353. D: ὅτι μαθόντα χαίρειν ποιεῖ καὶ ὁπηοῦν. Theaet. 187. D: εἴπερ γε καὶ ὁπηοῦν φαίνεται δεῖν; Soph. 248. C: ὃς ἂν ... ἰσχυρίζηται περί τινος καὶ ὁπηοῦν. Conv. 194. D: οὐδὲν ἔτι διοίσει αὐτῷ ὁπηοῦν τῶν ἐνθάδε ὁτιοῦν γίγνεσθαι. Pol. II. 381. C. VII. 538. D: τοὺς καὶ ὁπηοῦν μετρίους. X. 598. A. Cum neg. est *nullo modo.* Pol. V. 454. B: ἐπεσκεψάμεθα δὲ οὐδ' ὁπηοῦν τί εἶδος ... ὡριζόμεθα τότε cet. Etiam est *quocunque* vel *aliquo.* Legg. XII. 950. A: ὅταν ἐπιθυμήσῃ τις ἀποδημίας ὁπηοῦν καὶ ὁπότε.

ὅπηπερ, *quomodo,* c. ἂν *quomodocunque* vel *utcunque.* Soph. 251. A: τὸν ... λόγον ὅπηπερ ἂν οἷοί τε ὦμεν εὐπρεπέστατα διωσόμεθα (διωξόμεθα?) οὕτως ἀμφοῖν ἅμα. Tim. 56. C: ὅπηπερ ἡ τῆς ἀνάγκης ... φύσις ὑπεῖξε, ταύτῃ cet. 89. A: ὅπηπερ ἂν ὀχήσεις ἄκοποι γίγνωνται. Legg. IV. 711. B: ταύτῃ ὅπηπερ ἂν ἐθελήσῃ ... προτρέπεσθαι cet. VII. 824: ὅπου καὶ ὅπηπερ ἂν ἐθέλωσι κυνηγετεῖν. VIII. 845. E. IX. 864. A. X. 890. C. — Etiam est *ubicunque* c. part. ἄν. Tim. 45. C: ὅπηπερ ἂν ἀντερείδῃ τὸ προσπῖπτον ἔνδοθεν cet. Legg. VIII. 846. A: ὅπηπερ ἂν ᾖ μηδὲν μηδένα ζημιοῖ cet. X. 908. A.

ὄπισθεν, *pone, post.* Prot. 315. A: τούτων ... οἱ ὄπισθεν ἠκολούθουν. Conv. 172. A: ὄπισθεν (Coisl. ὄπισθε) κατιδών με. 174. E: ὄπισθεν ἐμοῦ ἄρτι εἰσήει. Pol. I. 327. B: ὄπισθεν προσέρχεται. V. 471. D. VII. 514. B: πόῤῥωθεν καόμενον ὄπισθεν αὐτῶν. Charm. 154. A. Euthyd. 273. A. — Cum artic. Tim. 45. A: τοῦ τ' ὄπισθεν τὸ πρόσθεν τιμιώτερον ... νομίζοντες θεοὶ ταύτῃ τὸ πολὺ τῆς πορείας ἡμῖν ἔδοσαν. Pol. X. 614. C: ἐν τῷ ὄπισθεν (*a tergo*). Prot. 315. B: περιιόντες ἀεὶ εἰς τὸ ὄπισθεν (Vat. Θ. ὄπισθε) καθίσταντο κάλλιστα. Soph. 261. B: ἢ πάλιν εἰς τοὔπισθεν ἀπωσθείς. Pol. IV. 436. E. Tim. 43. B. Parm. 129. C: ἕτερα δὲ τὰ ὄπισθεν. Charm. 154. C: ἐν τοῖς ὄπισθεν εἵποντο.

ὀπισθότονος, ὁ, *dolor inflexibilis* (Plin.). Tim. 84. E: τέτανοί τε καὶ ὀπισθότονοι (νοσήματα).

ὀπίσω, *retro.* Phaedr. 254. E: ὀπίσω σπάσας τὸν χαλινόν. Crat. 428. D: βλέπειν ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσω (ex

Hom.). Cum art. et praep. *εἰς*. Phaedr. 254. B: *εἰς τοὐπίσω ἑλκύσαι τὰς ἡνίας*. Pol. VII. 528. A. Menex. 246. B.

ὁπλή, ἡ, ungula. Pol. IX. 586. B: *λακτίζοντες ... ὁπλαῖς*. Prot. 321. B.

ὁπλίζω, armo. Euthyd. 299. C: *ἢ καὶ τὸν Γηρυόνην ἂν ... οὕτω σὺ ὁπλίσαις;* Pol. III. 415. D: *τούτους τοὺς γηγενεῖς ὁπλίσαντες*. Tim. 24. B: *οἷς ἡμεῖς πρῶτοι ... ὡπλίσμεθα*. Pol. VIII. 551. D: *χρωμένους τῷ πλήθει ὡπλισμένῳ*. Legg. VIII. 833. B: *ὃν ἀφήσομεν πρῶτον ὡπλισμένον*. Critia 110. B: *ὡπλισμένην τὴν θεόν*.

ὅπλισις, ἡ, armatura. Tim. 24. B: *ἡ τῆς ὁπλίσεως αὐτῶν σχέσις*.

ὅπλισμα, τό, armatura. Polit. 279. D: *τὰ μὲν πρὸς τὸν πόλεμον ὁπλίσματα* cet.

ὁπλιτεία, ἡ, militia. Legg. IV. 706. C: *ἐκ ναυτικῆς ὁπλιτείας*.

ὁπλίτης, ὁ, gravis armaturae miles (pedes). Pol. VII. 552. A: *μήτε ἱππέα μήτε ὁπλίτην*. Legg. VIII. 833. B: *βαρύτερον ὁπλίτην ἐπονομάζοντες*. IV. 706. B: *ἀντὶ πεζῶν ὁπλιτῶν μονίμων*. Ep. VII. 328. D: *οὐχ ὁπλιτῶν δεόμενος*. Legg. IV. 707. A: *ὁπλίταις ... μαχομένοις*. VIII. 833. C. Critia 119. B: *ὁπλίτας ... καὶ τοξότας*. Legg. II. 663. E: *ὁπλίτας ἐξ αὐτῶν φῦναι*. VI. 755. E. XII. 947. C: *σὺν ... ὅπλοις ὁπλίτας*.

ὁπλιτικός, ή, όν, militis gravis armaturae proprius; fem. et neutr. *armis gravibus pugnandi ars;* neutr. etiam *armati* vel *milites gravis armaturae*. Lach. 191. B: *τὸ ... ὁπλιτικὸν τό γε τῶν Ἑλλήνων ὡς ἐγὼ λέγω (μάχεται)*. Pol. II. 374. D: *ὁπλιτικῆς ἤ τινος ἄλλης μάχης ... ἀγωνιστής*. Alc. I. 126. E: *περὶ ὁπλιτικῆς*. Lach. 191. D: *μὴ μόνον τοὺς ἐν τῷ ὁπλιτικῷ ἀνδρείους*. Ep. XIII. 363. A: *θώρακα ... ὁπλιτικόν*. Pol. I. 333. D: *τὴν ὁπλιτικήν*. Lach. 182. D: *καὶ τὸ ὁπλιτικὸν τοῦτο, εἰ μέν ἐστι μάθημα ... χρὴ αὐτὸ μανθάνειν*. 183. C: *οὐδεὶς ... ἀνὴρ τῶν τὰ ὁπλιτικὰ ἐπιτηδευσάντων*.

ὁπλομάχης, ὁ, gravibus armis pugnans. Euthyd. 299. C: *ἅτε ὁπλομάχην ὄντα*.

ὁπλομαχία, ἡ, pugna qua graviter armati decertant. Legg. VII. 813. E: *πάσης ὁπλομαχίας*. VIII. 833. E: *τοὺς περὶ ὁπλομαχίαν ἄκρους*.

ὅπλον, τό, pl. *ὅπλα, arma*. Pol. V. 474. A: *ὅ τι ἑκάστῳ παρέτυχεν ὅπλον*. III. 414. D: *καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν*. Polit. 288. B: *τῶν ὅπλων τὸ πόλυ*. Pol. II. 374. D: *ἤ τι ἄλλο τῶν πολεμικῶν ὅπλων τε καὶ ὀργάνων* V. 452. C: *περὶ τὴν τῶν ὅπλων σχέσιν*. VIII. 551. B: *ταῦτα ... ἢ βίᾳ μεθ᾽ ὅπλων διαπράττονται* cet. 557. A: *ἐάν τε καὶ δι᾽ ὅπλων γένηται* cet. X. 620. B: *μεμνημένην τῆς τῶν ὅπλων κρίσεως*. Legg. I. 625. C: *τὴν τῶν ὅπλων*

ἕξιν. VII. 794. D: πρὸς τὴν τῶν ὅπλων χρείαν. VIII. 834. C: ψιλοῖς ... ὅπλων. XII. 943. E: τῆς τῶν κατὰ πόλεμον ὅπλων ἀποβολῆς. 944. A. Menex. 238. D: ὅπλων κτῆσίν τε καὶ χρῆσιν διδαξάμενοι. Gorg. 456. D: ἐν ὅπλοις μάχεσθαι. E. Crat. 406. D: ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς ὅπλοις ὀρχήσεως. (Legg. VII. 813. E.). Legg. VII. 763. A: σὺν τοῖς ὅπλοις. VIII. 833. D: τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις μάχην. Lach. init. τὸν ἄνδρα μαχόμενον ἐν ὅπλοις. 179. E. al. Menex. 249. B: ὅπλοις κεκοσμημένον. Phil. 58. B: τὰ ὅπλα ... βουληθεὶς εἰπεῖν (ἑλεῖν?). Conv. 179. A: ὅπλα ἀποβαλών (Id. Pol. V. 468. A.) 221. E: οὗτος δὲ ὅπλα (ἔχων). Pol. IV. 440. E: τίθεσθαι τὰ ὅπλα πρὸς τοῦ λογιστικοῦ. Critia 120. C: μήτε ποτὲ ὅπλα ἐπ' ἀλλήλους οἴσειν cet. Legg. I. 625. D: ἐλαφρα ... τὰ ὅπλα ... κεκτῆσθαι καὶ μὴ βάρος ἔχοντα. 638. A: ὅταν ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας λάβωμεν. VI. 753. B: ὁπόσοιπερ ἂν ὅπλα ἱππικὰ ἢ πεζικὰ τιθῶνται. Apol. 39. A: ὅπλα ἀφείς. Euthyd. 299. C.

ὁπλοποιικός, ή, όν, fem. *armorum fabricandorum ars.* Polit. 280. D: τήν τε ὁπλοποιικὴν (sic Cl. c. al. Vulg. ὁπλοποιητικὴν) ἀπετεμόμεθα.

ὁποδαπός, ή, όν, *cuiatis.* Phaedr. 275. C: τίς ὁ λέγων καὶ ὁποδαπός.

ὁπόθεν, *unde; quo;* etiam *undecunque.* Prot. 358. A: εἴτε ὁπόθεν καὶ ὅπως χαίρεις τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. (Euthyd. 288. B.) Phaedr. 273. D: ὁπόθεν χαίρει ὀνομαζόμενος. Polit. 263. C: τὸ τῆς ἀποπλανήσεως ὁπόθεν ἡμᾶς δεῦρο ἤγαγεν. Crat. 396. D: οὐκ οἶδ' ὁπόθεν. Phil. 35. A: ἔστιν ὁπόθεν ... πληρώσεως ἐφάπτοιτ' ἄν —; Conv. 173. A: ὁπόθεν ποτὲ ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβες τὸ μανικὸς καλεῖσθαι οὐκ οἶδα ἔγωγε. Pol. IV. 445. B: πλὴν τοῦτο ὁπόθεν κακίας ... ἀπαλλαγήσεται. VIII. 553. D. Apol. 37. C: οὐ γὰρ ἔστι μοι χρήματα ὁπόθεν ἐκτίσω. Legg. IX. 864. C: ἐκεῖσε ὁπόθεν ἐξέβημεν δεῦρο. XII. 958. B: ἐὰν ... μὴ ἔχωσιν ὁπόθεν. Theag. 127. D. Lys. 218. C. Cum part. ἄν, *undecunque.* Theaet. 180. C: ὁπόθεν ἂν τύχῃ ἕκαστος αὐτῶν ἐνθουσιάσας. Pol. II. 362. B: ὁπόθεν ἂν βούληται. III. 401. C. X. 613. D.

ὁποθενοῦν, *undecunque.* Gorg. 512. A: ἄν τε ἄλλοθεν ὁποθενοῦν σώζῃ.

ὅποι, *quo,* c. part. ἂν *quocunque.* Phaedr. 230. E: ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλῃ. Gorg. 487. C: μέχρι ὅποι. Parm. 135. B: οὐδὲ ὅποι τρέψει τὴν διάνοιαν ἕξει. Conv. 174. A: ὅποι ἴοι. Pol. V. 479. C: ὅποι θήσεις καλλίω θέσιν τῆς μεταξὺ οὐσίας τε καὶ τοῦ μὴ εἶναι. Legg. VI. 770. B: ὅποι ... βλέποντες δράσετε τὸ τοιοῦτον. Apol. 37. D: ὅποι ἂν ἔλθω. Theag. 125. A: ἔχων ὅποι πέμψας αὐτὸν δημιουργὸν ἂν ἐποίησας τῆς σοφίας ἧς ἐπιθυμεῖ. 126. E: ὅποι πέμποις

ἄλλοσε. Men. 97. B: ὅποι βούλει ἄλλοσε. Hipp. mai. 297. D: ἐγὼ μέν γε οὐκ ἔτι ἔχω ... ὅποι τράπωμαι.

ὁποῖος, οἵα, οἷον, *qualis*; in interrogatione suspensa vel indirecta *quis*. Gorg. 463. C: ἀπόκριναι, ὁποῖον μόριον. Pol. III. 400. A: ποῖα δ' ὁποίου βίου μιμήματα, λέγειν οὐκ ἔχω. Alc. I. 110. C: ἐν ὁποίῳ χρόνῳ ἐξευρών; Pol. III. 414. D: καίτοι οὐκ οἶδα ὁποίᾳ τόλμῃ ἢ ποίοις λόγοις χρώμενος ἐρῶ. Phaedr. 230. E: ἐν ὁποίῳ σχήματι οἴει ῥᾷστα ἀναγνώσεσθαι, τοῦθ' ἑλόμενος ἀναγίγνωσκε. Gorg. 463. C: ὁποῖόν φημι ἐγὼ τὴν ῥητορικὴν κολακείας μόριον εἶναι. Tim. 49. B. 40. C: ὁποῖοι τῶν θεῶν κατ' ἀλλήλους γιγνόμενοι cet. Legg. VI. 767. C: λεκτέον δ' ὁποῖοί εἰσι καὶ τίνες οἱ κριταί. Alc. I. 111. E: μὴ μόνον ποῖοι ἄνθρωποί εἰσιν, ἀλλ' ὁποῖοι ὑγιεινοὶ ἢ νοσώδεις —; Riv. 134. C. Gorg. 495. A: ὃς ἂν ... μὴ διορίζηται τῶν ἡδονῶν ὁποῖαι ἀγαθαὶ καὶ κακαί. 500. A: ποῖα ἀγαθὰ τῶν ἡδέων ἐστὶ καὶ ὁποῖα κακά. Theaet. 158. E: ἀλλά τι ἄλλο ἔχεις σαφῶς ἐνδείξασθαι ὁποῖα τούτων τῶν δοξασμάτων ἀληθῆ; Soph. 253. A: ὁποῖα ὁποίοις δυνατὰ κοινωνεῖν. Phil. 19. B: ὁπόσ' ἐστὶ καὶ ὁποῖα. Legg. II. 668. E: ὁποῖα παρ' ὁποῖα αὐτῶν κείμενα τὴν προσήκουσαν τάξιν ἀπείληφε. Hipp. mai. 286. C: πόθεν ... σὺ οἶσθα ὁποῖα καλὰ καὶ αἰσχρά; Pol. VIII. 558. B: οὐδὲν φροντίζει ἐξ ὁποίων ἄν τις ἐπιτηδευμάτων ἐπὶ τὰ πολιτικὰ ἰὼν πράττῃ. Legg. VII. 803. E: ὁποῖα ... ᾄδων ἄν τίς καὶ ὀρχούμενος ἀμφότερα ταῦτα πράττοι. — Cum pron. τίς, *qualis* et *qualiscunque* (*wie nur immer*). Prot. 327. A: ὁποῖός τις ἐδύνατο ἕκαστος. Gorg. 512. D: ὄντα ὁποῖός τις ἔτυχε. Conv. 194. E: ὁποῖος δέ τις αὐτὸς ὢν ταῦτα ἐδωρήσατο, οὐδεὶς εἴρηκεν. 199. C. Legg. VIII. 829. C. X. 904. C: ὁποῖός τις ὢν τὴν ψυχήν. Phil. 37. C: ὁποία τις ἑκατέρα, σκεπτέον φῂς τοῦτ' εἶναι. Crat. 440. A: ὁποῖόν γέ τί ἐστιν ἢ πῶς ἔχον. Pol. I. 351. A. Lach. 180. A: ὁποῖόν τι (*quid*) ποιήσετε. Theaet. 171. D: χρῆσθαι ἡμῖν αὐτοῖς ὁποῖοί τινές ἐσμεν. Gorg. 465. A: ὁποῖ' ἄττα τὴν φύσιν ἐστίν. Alc. I. 107. C: ὁποίας τινὰς χρὴ αὐτοὺς τὰς ναῦς ναυπηγεῖσθαι. — Cum οὖν (ὁποιοσοῦν) est *qualiscunque*. Theaet. 182. D: τί δὲ περὶ αἰσθήσεως ἐροῦμεν ὁποιασοῦν —; Polit. 299. D. Parm. 143. D: ἑνὸς ὁποιουοῦν. Crat. 390. B: ἐν ὁποιῳοῦν ξύλῳ. Soph. 247. D: λέγω ... τὸ καὶ ὁποιανοῦν τινὰ κεκτημένον δύναμιν. Theaet. 152. D: οὐδ' ἄν τι προσείποις ὀρθῶς οὐδ' ὁποιονοῦν τι. Tim. 50. A. Crat. 390. A: ἐν ὁποιαισοῦν συλλαβαῖς.

ὁποίποτε, *alicubi*. Ax. 365. C: εἰ ... ὁποίποτε κείσομαι σηπόμενος.

ὀπός, *opium* vel *laserpitium* (v. Plin.). Tim. 60. B: τὸ δὲ τῆς σαρκὸς διαλυτικὸν ... ἀφρῶδες γένος ... ὀπὸς ἐπωνομάσθη. Legg. VII. 824: μὴ χρώμενον ὀπῶν ἀναθολῶσαι μόνον.

ὁποσάκις c. ἄν, *quotiescunque.* Theaet. 197. D.

ὁπόσος, η, ον, et ὁπόσοσπερ, *quantus* (c. ἄν *quantuscunque*); *quot, quotquot* et *quicunque.* Hipp. min. 366. C: ὁπόσος ἐστὶν ἀριθμός. Sis. 388. E. Phil. 25. D: ὁπόση (γέννα) παύει πρὸς ἄλληλα τἀναντία διαφόρως ἔχοντα. Sis. 388. E: ὁπόση τίς ἐστι μέτρῳ πρὸς τὰς πλευρὰς τῶν χωρίων. Legg. II. 669. E: ὁπόσον τάχους ... σφόδρα φίλον. Soph. 245. D: ὁπόσον ἂν ᾖ, τοσοῦτον ὅλον ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι. Legg. XI. 917. D: ὁπόσης ἂν τιμῆς ἀξιώσῃ τὸ πωλούμενον. Lach. 180. D: ὁπόσου βούλει ἄξιον συνδιατρίβειν τηλικούτοις νεανίσκοις. Pol. IX. 578. E: ἐν ποίῳ ἄν τινι καὶ ὁπόσῳ φόβῳ οἴει γενέσθαι αὐτὸν —; Legg. VI. 775. D: ὁπόσον ἂν γεννᾷ χρόνον. Conv. 214. A: ὁπόσαν ... ἄν κελεύῃ τις, τοσοῦτον ἐκπιὼν οὐδὲν μᾶλλον μή ποτε μεθυσθῇ. Soph. 243. D: ὁπόσοι θερμὸν καὶ ψυχρὸν ... τὰ πάντ' εἶναί φατε, τί ποτε ... φθέγγεσθε cet. Legg. VI. 753. B: ὁπόσοιπερ ἂν ὅπλα ... τιθῶνται. XI. 929. C. Theaet. 146. E: ὁπόσαι τινές (ἐπιστῆμαι). Polit. 288. D: ὁπόσαι τῶν τεχνῶν νῦν εἴρηνται. Soph. 231. C: ὁπόσα (*quot in formis*) ἡμῖν ὁ σοφιστὴς πέφανται. Polit. 19. C: πάνθ' ὁπόσα τοιαῦτά ἐστι. 24. E: ὁπόσ' ἂν ἡμῖν φαίνηται μᾶλλόν τε καὶ ἧττον γιγνόμενα cet. Tim. 31. A: τὸ ... περιέχον πάντα ὁπόσα νοητὰ ζῷα. Legg. VIII. 846. C: εἶτ' ἐφ' ὁπόσων δεῖ καλεῖσθαι. Tim. 23. A: ἅπασιν ὁπόσων πόλεις δέονται. C: πασῶν ὁπόσων ... ἀκοὴν παρεδεξάμεθα. Legg. I. 648. C: κατ' ὀλίγους καὶ καθ' ὁπόσους τις ἀεὶ βούλοιτο. Euthyd. 294. C: ὁπόσους ὀδόντας ἔχει. Legg. VI. 784. A: ὁπόσας ἂν (γυναῖκας) δοκῇ προστάττειν. Gorg. 461. D: οὐκ ἐξέσται μοι λέγειν ὁπόσ’ ἂν βούλωμαι; Crat. 385. D: ἦ καὶ ὁπόσα ἂν φῇ τις ἑκάστῳ ὀνόματα εἶναι, τοσαῦτα ἔσται; Pol. IX. 587. C: ὁπ[illegible] ἐλαττοῦται οὐδὲ πάνυ ῥᾴδιον εἰπεῖν. Legg. I. 642. D: θαῤῥῶν ... λέγοις ἂν τοσαῦτα ὁπόσα σοι φίλον. III. 677. B: ὁπόσ' ἄλλα κακουργήματα πρὸς ἀλλήλους ἐπινοοῦσιν. V. 746. E: πάντα ὁπόσ' ἂν σκεύη κτῶνται. — Adverbii instar ponitur ὁπόσῳ. Legg. I. 647. E: ὁπόσῳ πλέον ... τοσούτῳ μᾶλλον cet. 649. B: ὁπόσῳ ... πλέον αὐτοῦ γεύηται, τοσούτῳ πλειόνων ἐλπίδων ἀγαθῶν πληροῦται. — Cum part. οὖν, *quantuscunque.* Soph. 245. D: οὐδ' ὁποσονοῦν τι δεῖ τὸ μὴ ὅλον εἶναι.

ὁπόστος, η, ον, *quotus.* Pol. X. 617. E: ὁπόστος εἰλήχειν (sic Par. A. Vulg. εἴληφε, al. εἴληχε).

ὁπόταν, *quando; quoties.* Polit. 300. C: ὁπόταν ἀλλ' αὐτῷ βελτίω δόξῃ cet. 309. C: ὁπόταν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐγγίγνηται. Crat. 385. D: τότε ὁπόταν φῇ. Phil. 15. A. Tim. 39. C. (ubi v. περιέλθοι). 66. C. E. 78. E. Legg. III. 690. E. VII. 842. A. — Cum optat. (opt. anteced.), si [illegible] id fieri posse cogitatur. Alc. II. 146. A: φαίης γε ἄν, ὁπότ[illegible] [illegible] ἕνα ἕκαστον αὐτῶν φιλοτιμούμενον cet.

ὁπότε, *quando; si.* Prot. 356. E: ὁπότε τὸ πλέον ὀρθῶς ἔδει ἑλέσθαι καὶ ὁπότε τὸ ἔλαττον. Phaedr. 268. B: ὁπότε ἕκαστα τούτων ποιεῖν (δεῖ). Polit. 301. D: ὁπότε οὐκ ἔστι γιγνόμενος. Parm. 139. D: ὁπότε τι ταὐτὸν ἐγίγνετο. Pol. I. 354. C: ὁπότε γὰρ τὸ δίκαιον μὴ οἶδα ὅ ἐστι. III. 417. A: ὁπότε δ' αὐτοὶ γῆν τε ἰδίαν ... κτήσονται, οἰκονόμοι μὲν ... ἔσονται cet. X. 610. E. Tim. 37. B. — Lat. *si* (*ob*). Alc. I. 119. E: ὁπότε ἐκείνων βελτίων γέγονας (v. γένοιο) σκοποῦντα. — Cum optat. nectitur in eo quod ponitur vel cogitatur tantummodo, in consilio declarando et in actione praeterita saepiusque repetita (ita ut ὁπότε sit *quoties*). Theaet. 143. C: ἵνα ... μὴ παρέχοιεν πράγματα αἱ μεταξὺ τῶν λόγων διηγήσεις περὶ αὑτοῦ τε ὁπότε λέγοι ὁ Σωκράτης cet. Soph. 243. B: ὁπότε τις εἴποι τὸ μὴ ὄν, ἀκριβῶς ᾤμην ξυνιέναι. Conv. 190. A: ὁπότε ταχὺ ὁρμήσειε θεῖν. 191. B: ὁπότε τι ἀποθάνοι τῶν ἡμίσεων. 207. A: ταῦτα ..., πάντα ἐδίδασκέ με ὁπότε περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγους ποιοῖτο. 219. E. (ubi v. ὁπόταν). 220. A: ὁπότε ἀναγκασθείη, πάντας ἐκράτει. Pol. I. 332. A: ἀποδοτέον ... οὐδ' ὁπωστιοῦν τότε ὁπότε τις μὴ σωφρόνως ἀπαιτοῖ. III. 396. C. X. 615. E. Tim. 42. A. 70. A. Apol. 41. B. Riv. 133. A: ὁπότε (*si*) ... τὸ φιλοσοφεῖν αἰσχρὸν ἡγησαίμην εἶναι, οὐδ' ἂν ἄνθρωπον νομίσαιμι ἐμαυτὸν εἶναι cet. — Cum v. πρῶτον. Hipp. mai. 286. D: ὁπότε πρῶτον ὑμῶν τῳ τῶν σοφῶν ἐντύχοιμι. — Ut Lat. *quando*, etiam est *quum* et *quoniam*. Legg. X. 895. B: ὁπότε ... ἐνταῦθά ἐσμεν τοῦ λόγου, τόδε ἀποκρινώμεθα. Euthyd. 297. D.

ὁπότερος, έρα, ερον, *uter; utervis* vel *utercunque* (praec. c. part. ἄν). Pol. II. 361. D: ὁπότερος αὐτοῖς εὐδαιμονέστερος. Legg. VI. 755. D: ὁπότερος δ' ἂν δόξῃ cet. XI. 914. D. Lys. 212. C: ὁπότερος οὖν αὐτῶν ποτέρου φίλος ἐστίν; (similiter ποῖος et ὁποῖος nectuntur). Hipp. min. 370. D. Prot. 347. B: ὁπότερον αὐτῷ ἥδιον. Crat. 432. D: ὁπότερόν ἐστι τὸ μὲν αὐτό, τὸ δὲ ὄνομα. Pol. IX. 581. C: ὁπότερον ἂν τύχῃ. Polit. 264. E: οὐ ζητήσομεν ὁποτέρας ἐστὶ τῆς τέχνης. Pol. II. 375. C: τούτων γε ὁποτέρου ἂν στέρηται cet. Legg. XII. 955. D: ὁποτέρᾳ (εἰςφορᾷ) τὸ δημόσιον ἂν χρῆσθαι βούληται. Soph. 235. D: ἐν ὁποτέρῳ ποθ' ἡμῖν οὖσα τυγχάνει. Parm. 149. E: ὁποτέρῳ ... τῷ εἴδει μέγεθος προςείη. Men. 87. B: ὁποτέρῳ ἂν τῷ ὀνόματι χρώμεθα. Gorg. 456. B: ὁπότερον δεῖ αἱρεθῆναι, ῥήτορα ἢ ἰατρόν. IV. 432. A: ὁπότερον δεῖ ἄρχειν cet. Soph. 264. C: εἰς ὁποτέραν θήσομεν. Euthyd. 271. A: ὁπότερον καὶ ἐρωτᾷς —; Pol. VI. 484. B: ὁπότεροι ἂν ... δυνατοὶ φαίνωνται φυλάξαι νόμους cet. Crat. 438. D: ὁπότερα τούτων ἐστὶ τἀληθῆ. Euthyd. 275. D: ἀπόκριναι ... ὁπότερά σοι φαίνεται. Alc. I. 113. D: ὁπότερα συνοίσει πράξασιν. Men. 82. B: ὁπότερ' ἄν σοι φαίνηται, ἢ ἀναμιμνησκόμενος ἢ μανθάνων παρ'

ἐμοῦ. Legg. II. 656. B: ὁποτέροις ἂν χαίρῃ. Prot. 348. B: οὐδὲν ἀπεσάφει ... ὁπότερα ποιήσοι. Soph. 222. B. Phil. 46. E: εἰς ὁπότερ᾽ ἂν ῥέψῃ. Crat. 437. D: ὁπότερα ἂν (*utrumcunque*, int. τὸ ἰέναι ἢ τὸ μένειν) πλείω φαίνηται τὰ ὀνόματα σημαίνοντα, ταῦτα δὴ ἔσται τἀληθῆ; — Ὁπότερον pro πότερον sq. ἢ (*utrum* — *an*). Eryx. 396. C: ὁπότερον κακὸν ἢ ἀγαθόν. 399. D. 405. C. — Ὁπότερα, *utrocunque modo*. Gorg. 469. A: ὁπότερ᾽ ἂν (δικαίως ἢ ἀδίκως) ποιῇ, οὐκ ἀμφοτέρως ζηλωτόν ἐστιν; — Cum part. οὖν, ὁποτεροσοῦν, *utercunque*. Soph. 255. A: περὶ ... ἀμφότερα θἄτερον ὁποτερονοῦν γιγνόμενον. Men. 98. D. Phil. 22. E: ἐκείνων ὁποτερονοῦν (βίον). 14. C: τῷ τούτων ὁποτερονοῦν τιθεμένῳ. Legg. III. 696. D. **alteruter*. Legg. IX. 868. A: ἐὰν δ᾽ αὖθίς ποτε κατελθὼν ὁπότερος αὐτοῖν ... πράξῃ ταὐτὸν τοῦτο cet. Pol. IX. 589. A: ὅπῃ ἂν ἐκείνων ὁπότερον ἄγῃ. VI. 509. A: ἀγαθὸν δὲ ἡγεῖσθαι ὁπότερον αὐτῶν οὐκ ὀρθόν. Tim. 86. B: πᾶν ... ὅ τι πάσχων τις πάθος ὁπότερον αὐτῶν ἴσχει, νόσον προσρητέον.

ὁποτέρως, *utro modo*, c. ἂν *utrocunque modo*. Prot. 320. C: ὁποτέρως βούλοιτο. Pol. I. 348. B: ὁποτέρως οὖν σοι ... ἀρέσκει. Legg. XI. 933. B: ὁποτέρως ἄν τις ἐπιχειρῇ φαρμάττειν. 937. D. Ep. VII. 339. E.

ὁποτέρωσε, *utramcunque in partem*. Conv. 190. A: ὁποτέρωσε βουληθείη.

ὅπου, *ubi*, c. ἂν *ubicunque*. Phaedr. 251. E: ὅπου ἂν οἴηται ὄψεσθαι τὸν ἔχοντα τὸ κάλλος. 252. A. Gorg. 507. B: καρτερεῖν ὅπου δεῖ. Theaet. 173. C: οὐδὲ ὅπου δικαστήριον cet. Conv. 213. C. Pol. I. 327. B: ὅπου αὐτὸς εἴη. 343. D. al. Cum genit. Prot. 342. E: ὅπου ἂν τύχῃ τῶν λεγομένων. Pol. III. 403. E: μὴ εἰδέναι ὅπου γῆς ἐστί. 415. D: τῆς πόλεως ὅπου κάλλιστον στρατοπεδεύσασθαι. IV. 429. A: ὅπου τῆς πόλεως ἵδρυται. Euthyd. 288. E: ὅπου τῆς γῆς χρυσίον πλεῖστον κατορώρυκται. — Etiam *quando* (Tim. 86. E.) et *quo*, c. ἂν *quocunque*. Euth. 11. B: ὅπου ἂν ἱδρυσώμεθα αὐτό. C: ὅπου ἄν τις αὐτὰ θῇ.

ὁπουοῦν, *alicubi*. Crat. 403. C: ὥστε μένειν ὁπουοῦν. De lege 317. B. Cum v. ἄλλοθι, *usquam alibi*. Crat. 390. A: τὸν ὁπουοῦν ἄλλοθι (νομοθέτην).

ὅπουπερ, *ubicunque*. Legg. XI. 927. B: ὅπουπερ πόλις εὐνομοῦσα εὐδαιμονεῖ.

ὀπτός, ή, όν, *assus*. Pol. III. 404. C: οὔτε ἑφθοῖς κρέασιν, ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς.

ὀπτῶ, *asso*. Euthyd. 301. C: τὰ ... κρέα ... ἕψειν καὶ ὀπτᾶν. D: ἄν τις σφάξας τὸν μάγειρον ... ἑψήσῃ καὶ ὀπτήσῃ. **coquo* (vern. *brennen*). Hipp. mai. 288. D: καλῶς ὠπτημένη (χύτρα).

ὀπυίω, *in matrimonium duco*. Crat. 402. C. (Orph.).

ὄπωπα (poët.), *vidi.* Crat. 399. C: ἑώρακε (τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ὄπωπε). Ib. ἀναθρῶν ἃ ὄπωπεν.

ὀπώρα, ἡ, *fructus autumnales* (ut uva, ficus et in univ. poma). Legg. VIII. 837. C: τῆς ὥρας καθάπερ ὀπώρας πεινῶν. 844. D: ὀπώρας ... κοινωνίαν ποιεῖσθαι. Ib. ὃς ἂν ἀγροίκου ὀπώρας γεύσηται, βοτρύων εἴτε καὶ σύκων. 845. A. Ib. τὴν γενναίαν ὀπώραν ὀπωριζέτω.

ὀπωρίζω, *fructus decerpo* vel *colligo.* Legg. VIII. 845. A: τὴν γενναίαν ὀπώραν ὀπωριζέτω. 844. E: ὀπωρίζειν.

ὅπως, I. *quomodo; sicut, quoad,* c. ἂν *quomodocunque* et simpl. *sicut, quoad* cet. Prot. 336. B: ὅπως βούλεται. Ib. ὅπως ἂν αὖ σὺ βούλῃ. Phaedr. 228. C: οὕτως ὅπως δύναμαι λέγειν. 241. A: οὔθ' ὅπως τὰ ... ὁρκωμόσια ... ἐμπεδώσει ἔχει. Gorg. 481. D: ὅπως ἂν φῇ ἔχειν. Phaed. 115. C: ὅπως ἂν ... βούλησθε. 116. A. Theaet. 151. C: προθυμοῦ, ὅπως οἷός τ' εἶ, οὕτως ἀποκρίνασθαι. Conv. 201. A: ὅπως ἂν δύνωμαι. Pol. II. 376. B: οὐδαμῶς .... ὅπως οὔ. VIII. 545. D: εἰπεῖν ἡμῖν, ὅπως δὴ πρῶτον στάσις ἐνέπεσε. Legg. II. 672. E: ὅπως ἂν ἔτι δοκῇ. VIII. 844. E: ὅπως ἂν ἐθέλῃ. XI. 934. C: λεκτέον ὅπως ἂν (*quoad*) ἡμῖν παρείκωσι θεοὶ ... νομοθετεῖν. — Post v. ἔχω et οὐκ ἔχω cum coniunct. ponitur. Pol. II. 368. B: οὔτε γὰρ ὅπως βοηθῶ ἔχω — οὔτ' αὖ ὅπως μὴ βοηθήσω ἔχω. Euth. 11. B: οὐκ ἔχω ἔγωγε ὅπως σοι εἴπω ὃ νοῶ. Men. 91. D: ἐγὼ ... οὐκ ἔχω ὅπως σοι πιστεύσω. Similiter scrib. Prot. 319. B: οὐκ ἔχω ὅπως (v. ὅπως ἂν) ἀπιστῶ. Phaedr. 241. A: οὔθ' ὅπως ... ἐμπεδώσῃ (sic Cl. c. plur. al. Vulg. ἐμπεδώσει) ἔχει. — Cum optat. in rei praeteritae narratione vel in eo quod fieri posse cogitatur. Prot. 318. E: περὶ τῶν οἰκείων ὅπως ἂν ἄριστα τὴν αὑτοῦ οἰκίαν διοικοῖ. Conv. 219. D: ὥστε οὔθ' ὅπως οὖν ὀργιζοίμην εἶχον cet. Pol. III. 393. D: ὅτι οὐκ αὖ μανθάνεις ὅπως ἂν τοῦτο γένοιτο. 415. C: τοῦτον ... τὸν μῦθον ὅπως ἂν πεισθεῖεν ἔχεις τινὰ μηχανήν; X. 621. B: ὅπῃ ... καὶ ὅπως εἰς τὸ σῶμα ἀφίκοιτο, οὐκ εἰδέναι. Legg. VI. 770. C. — Cum genit. Gorg. 470. E: οὐ γὰρ οἶδα παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης. Pol. III. 389. C: ὅπως ἢ αὐτὸς ... πράξεως ἔχει. IV. 421. C: ὅπως ἑκάστοις τοῖς ἔθνεσιν ἡ φύσις ἀποδίδωσι τοῦ μεταλαμβάνειν εὐδαιμονίας. Charm. 166. A. — In tempore ponitur ut germ. *wie* (i. q. *sobald als*). Legg. VI. 755. A: ὅπως ἂν τις πλέον ὑπερβὰς ἑβδομήκοντα ζῇ. II. *ut* (proprie vern. *wie*, i. q. *dass*) cum coniunct. praes. et aor. et cum ind. futuri etiam ponitur ubi nos infinitivum usurpamus; et absolute frequentatur, ut germ. *dass*, ita ut verbum videndi vel curandi intelligi possit. Gorg. 495. E: φέρε δὴ ὅπως μεμνησώμεθα ὅτι cet. 515. C: ὅπως ὅτι βέλτιστοι οἱ πολῖται ὦμεν. Conv. 174. E: εἰς καλὸν ἥκεις ὅπως συνδειπνήσῃς (sic libri; al. συνδειπνήσεις. In aor. significatio eius inest quod fieri oportet). 193. A: φόβος

... ἔστιν ... ὅπως μὴ αὖθις διασχισθησόμεθα. Pol. I. 345. D: ὅπως τούτῳ τὸ βέλτιστον ἐκποριεῖ. III. 403. B: οὕτως ὁμιλεῖν ... ὅπως μηδέποτε δόξει (v. δόξῃ) μακρότερα τούτων ξυγγίγνεσθαι. VI. 488. D: ὅπως ἄρξουσιν (v. ἄρξωσιν). Ib. ὅπως ... κυβερνήσει. VII. 527. C: μάλιστα προστακτέον ὅπως οἱ ἐν τῇ καλλιπόλει σοι μηδενὶ τρόπῳ γεωμετρίας ἀφέξονται. VIII. 549. E. Legg. I. 632. C: ὅπως πάντα ταῦτα ξυνδήσας ὁ νοῦς ἑπόμενα σωφροσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ ἀποφήνῃ. III. 701. D: ὅπως ἡ ... πόλις ἐλευθέρα τε ἔσται ... καὶ νοῦν ἕξει. VI. 763. D: ὅπως ... καθαρὰ πορευόμενα (τὰ ὕδατα) κοσμῇ τε ἅμα καὶ ὠφελῇ τὴν πόλιν. 764. B: ὅπως μηδὲν ἀδικῇ μηδείς. Cum indic. fut. Prot. 325. C: περὶ τούτου διαμάχονται ὅπως ὡς βέλτιστος ἔσται ὁ παῖς. Gorg. 502. B: ὅπως τοῦτο μὲν μὴ ἐρεῖ cet. 503. A. Phil. 14. B. Pol. I. 336. D: καὶ ὅπως μοι μὴ ἐρεῖς ὅτι τὸ δέον ἐστί cet. V. 460. C: πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενοι ὅπως μηδεμία τὸ αὑτῆς αἰσθήσεται. 504. E: ὅπως ὅτι ἀκριβέστατα ... ἕξει. VIII. 549. E: διακελεύονται ὅπως ... τιμωρήσεται. Tim. 18. E: μηχανᾶσθαι ... ὅπως ... ταῖς ὁμοίαις ἑκάτεροι ξυλλήξονται. Legg. III. 684. C: προστάττουσι τοῖς νομοθέταις ὅπως τοιούτους θήσουσι νόμους cet. V. 736. B: φυλάττειν ὅπως ὅτι καθαρώτατον ἔσται ... τὸ ὕδωρ. VI. 779. C: ὅπως ἰδιώτης μηδεὶς μηδὲν τῶν τῆς πόλεως ... ἐπιλήψεται. XII. 962. D: ὅπως ἄρξουσί τινες ἐν τῇ πόλει. Alc. II. 138. B: ὅπως μὴ λήσει (v. λήσῃ) τις αὐτὸν εὐχόμενος μεγάλα κακά. Men. 77. A: ἀλλ' ὅπως μὴ οὐχ οἷός τ' ἔσομαι πολλὰ τοιαῦτα λέγειν. — Cum optat. in consilio declarando. Prot. 321. A: ὅπως ὑπάρχοι τὰ αὐτὰ ταῦτα στρωμνὴ οἰκεία cet. Pol. IV. 430. A: μηδὲν οἴου ἄλλο μηχανᾶσθαι ἢ ὅπως ἡμῖν ὅτι κάλλιστα τοὺς νόμους ... δέξοιντο. Tim. 77. E: ὅπως δεσμὸς ... τῇ κεφαλῇ πρὸς τὸ σῶμα εἴη. Cum part. ἄν. Prot. 326. A: ἐπιμελοῦνται ... ὅπως ἂν οἱ νέοι μηδὲν κακουργῶσι. Phaedr. 239. B: τά τε ἄλλα μηχανᾶσθαι ὅπως ἂν ᾖ πάντ' ἀγνοῶν. Gorg. 481. A: μηχανητέον ὅπως ἂν διαφύγῃ καὶ μὴ δῷ (v. δώῃ) δίκην. 504. E: ὅπως ἂν αὐτοῦ τοῖς πολίταις δικαιοσύνη ... ἐν ταῖς ψυχαῖς γίγνηται. 523. D: τοῦτο ... εἴρηται τῷ Προμηθεῖ ὅπως ἂν παύσῃ αὐτῶν (v. αὐτὸ αὐτῶν). Phaed. 59. E: παραγγέλλουσιν ὅπως ἂν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τελευτήσῃ (v. τελευτᾷ). Conv. 187. E: ὅπως ἂν τὴν ... ἡδονὴν αὐτοῦ καρπώσηται. 199. A: ὅπως ἂν φαίνηται ὡς κάλλιστος καὶ ἄριστος. Pol. III. 411. E: ὅπως ἂν ἀλλήλοιν ξυναρμοσθῆτον. IV. 423. D: ὅπως ἂν ... εἷς γίγνηται. 424. B: ὅπως ἂν αὐτοὺς μὴ λάθῃ διαφθαρέν. VI. 488. C: ὅπως ἄν σφισι τὸ πηδάλιον ἐπιτρέψῃ. 494. E: ὅπως ἂν μὴ πεισθῇ. VIII. 567. A: ὅπως ἂν τούτους μετὰ προφάσεως ἀπολλύῃ. Legg. V. 738. D: ὅπως ἂν ξύλλογοι ... εὐμάρειαν παρασκευάζωσι. 746. C. al. — Ὅπως μὴ cum coniunct. praes. et aoristi et indicat. futuri; absol. (ut

intelligi possit ὅρα) est Lat. *vide* (i. q. *cura* vel *cave*) *ne*. Prot. 313. C: *ὅπως γε μὴ … ὁ σοφιστὴς … ἐξαπατήσῃ* (sic libri omnes; Bekker. *ἐξαπατήσει*) *ἡμᾶς*. Gorg. 480. A: *φυλάττειν ὅπως μὴ ἀδικήσῃ* (sic libri omn. Bekker. *ἀδικήσει*). 487. D: *ὅπως μὴ … λήσετε διαφθαρέντες*. 489. A: *καὶ ὅπως μὴ ἀλώσει ἐνταῦθα σὺ αἰσχυνόμενος*. 513. A: *ὅπως μὴ … πεισόμεθα* (v. *πεισώμεθα*) *ὅπερ φασὶ* cet. Phaed. 91. E: *εὐλαβούμενοι ὅπως μὴ ἐγὼ … ἐξαπατήσας … οἰχήσομαι*. Crat. 430. D: *ἀλλ' ὅπως μὴ … ἐν μὲν τοῖς ζωγραφήμασιν ᾖ τοῦτο* cet. 439. B: *τόδε σκεψώμεθα ὅπως μὴ ἡμᾶς τὰ πολλὰ ταῦτα ὀνόματα … ἐξαπατᾷ*. Pol. IV. 422. E: *ἃ … φυλακτέον ὅπως μή ποτε αὐτοὺς λήσει* (v. *λήσῃ*) *εἰς τὴν πόλιν παραδύντα*. VI. 406. D: *ἀλλ' ὅπως μὴ οὐχ οἷός τ' ἔσομαι*. VIII. 564. C: *ὅπως μὴ ἐγγενήσεσθον* (sic Par. A. c. al. Vulg. *ἐγγένησθον*). Legg. IV. 715. B: *παραφυλάττοντες ἀλλήλους … ὅπως μή ποτέ τις … ἐπαναστῇ* cet. — De vv. *ἔστιν ὅπως* v. I. p. 625. — In re praet. optativus sequitur. Pol. I. 339. A: *καίτοι ἔμοιγε ἀπηγόρευες ὅπως μὴ τοῦτο ἀποκρινοίμην*. — Cum indicat. Legg. XII. 967. B: *ὑπωπτεύετο … ὅπως μήποτ' ἂν ἄψυχα ὄντα οὕτως εἰς ἀκρίβειαν θαυμαστοῖς ἂν ἐχρῆτο νοῦν μὴ κεκτημένα*. Euthyd. 296. E: *τὰ μὲν γὰρ ἄλλα οὐκ ἔχω ὑμῖν πῶς* (*πῶς ἂν*?) *ἀμφισβητοίην … ὅπως οὐ πάντα ἐγὼ ἐπίσταμαι*. De lucri cup. 229. D: *ἐγὼ γὰρ ὅπως οὐ σὺ ἐμὲ ἐξαπατᾷς … οὐ δύναμαι πεισθῆναι*. (Cf. Matth. Gr. gr. §. 623. 3.).

ὁπωςδή, *quomodocunque*. De lucr. cup. 232. *εἴτε ὁπωςδὴ ἔχεις*.

ὁπωςοῦν, *quocunque modo*. Theaet. 188. D: *κἂν ὁπωςοῦν ἄλλως τὰ τῆς διανοίας ἔχῃ*. Phil. 40. D: *τῷ τὸ παράπαν ὁπωςοῦν καὶ εἰκῇ χαίροντι*. 62. C: *εἴπερ γε ἡμῶν ὁ βίος ἔσται καὶ ὁπωςοῦν ποτὲ βίος*. 64. D. Legg. II. 655. D. XI. 922. C. Men. 86. E: *εἴτε διδακτόν ἐστιν εἴτε ὁπωςοῦν*.

ὁπωςτιοῦν, *quomodocunque*. Phaedr. 238. C: *ὅστις καὶ ὁπωςτιοῦν δύςνους Λυσίᾳ*. Legg. I. 649. E: *ἂν καὶ ὁπωςτιοῦν μετ' εὐλαβείας γίγνηται*. X. 905. D. — **Οὐδ' ὁπωςτιοῦν**, *nullo pacto*. Gorg. 496. A. Phaed. 61. C. 110. A. Conv. 194. B. Pol. I. 332. A. al. sexc. Similiter *οὐδ' ὅπως*. Theaet. 183. B.

ὅραι, i. q. *ὧραι*. Crat. 410. C.

ὁρατός, *ή*, *όν*, *qui sub adspectum cadit*. Tim. 28. B: *ὁρατὸς γὰρ ἁπτός τέ ἐστι* (*ὁ οὐρανὸς ἢ κόσμος*). Phaed. 80. C: *τὸ … ὁρατὸν αὐτοῦ τὸ σῶμα*. Conv. 212. A: *ὁρῶντι ᾧ ὁρατὸν τὸ καλόν*. Tim. 30. A: *πᾶν ὅσον ἦν ὁρατόν*. 31. B: *χωρισθὲν … πυρὸς οὐδὲν ἄν ποτε ὁρατὸν γένοιτο*. Pol. VI. 509. D: *ὁρατοῦ* (*γένους τε καὶ τόπου*). VII. 532. B: *ἐπὶ τῷ τοῦ ὁρατοῦ* (*τέλει*). VI. 508. C: *ἐν τῷ ὁρατῷ* (*τόπῳ*).

VII. 532. D. Phaed. 80. C: *ἐν ὁρατῷ κείμενον.* Pol. VII. 517. C. Tim. 32. B: *οὐρανὸν ὁρατὸν καὶ ἁπτόν.* Phaed. 79. A: *τὸ μὲν ὁρατόν, τὸ δὲ ἀειδές (θῶμεν).* Pol. VI. 509. D: *ὁρατόν, νοητόν.* Tim. 31. B. 46. D: *σώματα ... ὁρατὰ γέγονε.* Locr. 101. B: *ὁρατὰ δὲ λέγεται.* Tim. 40. D: *περὶ θεῶν ὁρατῶν καὶ γεννητῶν.* 30. B: *ἐκ τῶν κατὰ φύσιν ὁρατῶν.* Phaed. 79. B: *τὰ ὁρατά (λέγομεν).* Pol. VII. 525. D: *ὁρατὰ ἢ ἁπτὰ σώματα.* Tim. 30. D: *θρέμματα ... ὁρατά.* Epin. 984. B.

ὀργάζω, subigo. Theaet. 194. C: *ὅταν ... ὁ κηρὸς ... μετρίως ὠργασμένος* (libri scripti et edd. *εἰργασμένος*; sed v. Ruhnk. ad Tim. p. 150. ed. II.) *ᾖ.*

ὄργανον, τό, instrumentum (etiam *musicum*). Theaet. 185. D: *ὄργανον ἴδιον.* Crat. 388. A: *ὄργανον ἄρα τί ἐστι καὶ τὸ ὄνομα.* B: *διδασκαλικόν τι ... ὄργανον.* 426. C: *τὸ ρ ἔμοιγε φαίνεται ὥσπερ ὄργανον εἶναι πάσης τῆς κινήσεως.* D. Pol. IX. 582. D: *λόγοι δὲ τούτου μάλιστα ὄργανον.* Legg. III. 678. D. Pol. IX. 582. D: *δι' οὗ γε δεῖ ὀργάνου κρίνεσθαι.* Tim. 33. C. Crat. 388. B: *ὀργάνῳ ὄντι τῷ ὀνόματι.* Legg. IX. 865. B: *εἴτε τῷ ἑαυτοῦ σώματι ψιλῷ εἴτε ὀργάνῳ.* Polit. 287. D: *ὅσαι ... σμικρὸν ἢ μέγα τι δημιουργοῦσι κατὰ πόλιν ὄργανον.* Crat. 389. C: *τὸ φύσει ἑκάστῳ πεφυκὸς ὄργανον ἐξευρόντα.* E: *τοῦ αὐτοῦ ἕνεκα ποιῶν τὸ αὐτὸ ὄργανον.* Conv. 191. A: *ἔχων τι τοιοῦτον ὄργανον οἷον οἱ σκυτοτόμοι.* Pol. VII. 518. C: *τὸ ὄργανον ᾧ καταμανθάνει ἕκαστος.* Polit. 281. E: *ὁπόσα ἄλλα ὄργανα τῆς περὶ τὰ ἀμφιέσματα γενέσεως κοινωνεῖ.* Tim. 42. D: *εἰς τἄλλα ὅσα ὄργανα χρόνου.* 83. E: *ταῦτα ... πάντα νόσων ὄργανα γέγονεν.* Legg. VIII. 847. D: *ὅσα περὶ τὸν πόλεμον ἅπαντα ὄργανα.* XII. 956. A: *σίδηρος δὲ καὶ χαλκὸς πολέμων ὄργανα.* Hipp. mai. 295. D: *τά γε ὄργανα πάντα τά τε ὑπὸ τῇ μουσικῇ καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς ἄλλαις τέχναις.* Phaedr. 250. B: *δι' ἀμυδρῶν ὀργάνων.* Soph. 235. B: *τῶν ἐν τοῖς λόγοις περὶ τὰ τοιαῦτα ὀργάνων.* Polit. 268. B: *μετά τε ὀργάνων καὶ ψιλῷ τῷ στόματι.* Conv. 215. C: *ὁ μὲν ... δι' ὀργάνων ἐκήλει τοὺς ἀνθρώπους.* Ib. *ἄνευ ὀργάνων ψιλοῖς λόγοις.* Pol. II. 374. D: *ἤ τι ἄλλο τῶν πολεμικῶν ὅπλων τε καὶ ὀργάνων.* III. 397. A: *πάντων ὀργάνων φωνάς.* 399. C: *πάντων ὀργάνων ὅσα πολύχορδα καὶ πολυαρμόνια.* VI. 508. B: *τῶν περὶ τὰς αἰσθήσεις ὀργάνων.* Tim. 45. B: *τῶν δὲ ὀργάνων πρῶτον μὲν φωσφόρα ξυνετεκτήναντο ὄμματα.* Legg. II. 669. D: *θηρίων φωνὰς καὶ ἀνθρώπων καὶ ὀργάνων.* Lys. 208. D. Polit. 298. C: *τοῖς ἰατρικοῖς ὀργάνοις.* D: *τοῖς ναυτικοῖς ὀργάνοις.* Phil. 56. B: *πλείστοις μέτροις τε καὶ ὀργάνοις χρωμένην.* Legg. VII. 795. A. Theaet. 185. C: *πᾶσι ποῖα ἀποδώσεις ὄργανα, δι' ὧν αἰσθάνεται ἡμῶν τὸ αἰσθανόμενον ἕκαστον;* Conv. 192. D: *ἔχων τὰ ὄργανα (ὁ Ἥφαιστος).* Pol. II. 370. D: *οὐδὲ*

τἄλλα ὄργανα ὅσα περὶ γεωργίαν. IV. 421. D. 434. A: τὰ ὄργανα μεταλαμβάνοντες τἀλλήλων ἢ τιμάς. Tim. 41. E: σπαρείσας αὐτὰς εἰς τὰ προσήκοντα ἑκάστοις ἕκαστα ὄργανα χρόνου (v. χρόνων). 45. A. Lach. 188. D: οὐ λύραν οὐδὲ παιδιᾶς ὄργανα. Menex. 249. A: ὄργανα τῆς πατρῴας ἀρετῆς διδοῦσα.

ὀργανοποιία, ἡ, *instrumentorum confectio.* Tim. 101. E.

ὀργή, ἡ, *indoles, mores*; praec. *animus commotus*, h. e. *ira.* Phaed. 113. E: ὑπ' ὀργῆς βίαιόν τι πράξαντες. Phil. 50. C. Legg. IX. 869. A: μανίαις ὀργῆς. X. 908. E: ἄνευ κακῆς ὀργῆς τε καὶ ἤθους. XI. 922. C: μεθ' ὀργῆς λέγειν. Id. Apol. 34. C. Phaedr. 254. C: ἐλοιδόρησεν ὀργῇ. Legg. IX. 867. C: ὀργῇ τινί. 868. A: ἡττηθεὶς ὀργῇ. Phaedr. 233. C: διὰ μεγάλα βραδέως ὀλίγην ὀργὴν ποιούμενος. 257. A: δι' ὀργήν. Phil. 47. D: ὀργὴν καὶ φόβον cet. Pol. VI. 493. D: τὴν τῶν πολλῶν ... ξυνιόντων ὀργὴν καὶ ἡδονὰς κατανενοηκέναι. Legg. VII. 793. E: ὀργὴν ἐμποιεῖν ... τοῖς κολασθεῖσι. IX. 879. C: ῥαθύμως ὀργὴν ὑποφέρειν. XI. 935. A: ἐμπιπλὰς ὀργὴν κακῶν ἑστιαμάτων. Epin. 976. A: οὐδὲ γὰρ ἂν εἰδείη τις πνεύματος ὀργὴν οὐδὲ φιλίαν. Menex. 242. D: δι' ὀργὴν ἰδίαν. Locr. 102. E: ὀργαί τε σύντονοι καὶ θυμοὶ βαρεῖς cet. Legg. I. 632. A: ἐν ὀργαῖς τε ... καὶ ἐν φόβοις. IX. 867. A: ταῖς ὀργαῖς ... χρώμενος. Theaet. 144. A: πρὸς τὰς ὀργὰς ὀξύῤῥοποί εἰσι. Pol. VI. 493. A: τὰς ὀργὰς ... καὶ ἐπιθυμίας. IX. 572. A: μή τισιν εἰς ὀργὰς ἐλθών. Euth. 7. B: ἔχθραν ... καὶ ὀργάς.

ὀργιάζω, *rem divinam facio, operor sacris*; etiam *sacris honoribus aliquem prosequor.* Legg. X. 910: τὸν ... φανέντα κεκτημένον ἕτερα (ἱερὰ) καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια. Phaedr. 250. C: ἣν (τελετὴν) ὠργιάζομεν (v. ὀργιάζομεν). 252. D: ὡς τιμήσων τε καὶ ὀργιάζων. — Med. Legg. IV. 717. B: μετὰ θεοὺς ... καὶ τοῖς δαίμοσιν ὅ γ' ἔμφρων ὀργιάζοιτ' ἄν. **consecro.* Legg. IV. 717. B: ἱδρύματα ἴδια πατρῴων θεῶν κατὰ νόμον ὀργιαζόμενα.

ὀργίζω, *iram concito, irrito.* Eryx. 392. C: τούτους ἐάν τις ... ὀργίσῃ. Phaedr. 267. C: ὀργίσαι ... πολλοὺς ἅμα δεινὸς ἀνὴρ γέγονε. Eryx. 392. C: ὑπὸ ... τῶν σμικρῶν τούτων ἂν μᾶλλον ὀργίζοιντο. — Pass. *ira incendor*, med. *irascor.* Pol. II. 366. C: οὐκ ὀργίζεται τοῖς ἀδίκοις. Apol. 23. C: ἐμοὶ ὀργίζονται. Conv. 219. D: ὅπως ... ὀργιζοίμην. Ep. VII. 335. C. Euth. 7. C: ὀργιζοίμεθα. Pol. IV. 440. C: ὀργίζεσθαι. Euth. 7. B: ὀργίζεσθαι ἀλλήλοις. Hipp. mai. 286. D: ἐμαυτῷ ... ὠργιζόμην. Phaedr. 267. D: ὠργισμένοις ἐπᾴδων κηλεῖν. Prot. 346. B: ἐάν τι ὀργισθῶσι τοῖς γονεῦσιν ἢ πατρίδι ἀδικηθέντες. Charm. 162. D: ὀργισθῆναι αὐτῷ. Apol. 34. C: ὀργισθεὶς αὐτοῖς τούτοις. Euth. 4. C. Hipp. mai. 295. A: ὀργισθὲν ἡμῖν.

ὀργίλος, η, ον, *iracundus*. Pol. III. 405. C: ὀργίλοι.

ὀρέγω, *porrigo*. Phaed. 117. B: ὤρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει. Med. *appeto, concupisco; studeo;* etiam *adorior*. Phaed. 75. A: ὅτι ὀρέγεται ... πάντα ταῦτ' εἶναι οἷον τὸ ἴσον. Ib. ὅτι πάντα ... ὀρέγεται ἐκείνου τοῦ ὃ ἔστιν ἴσον. Pol. IV. 439. B: τούτου ὀρέγεται καὶ ἐπὶ τοῦτο ὁρμᾷ. Ep. II. 312. E: ἡ ... ἀνθρωπίνη ψυχὴ περὶ αὐτὰ ὀρέγεται μαθεῖν ποῖ' ἄττα ἐστί. Prot. 326. A: (ἵνα) ὀρέγηται τοιοῦτος γενέσθαι. Phaed. 65. C: (ὅταν) ὀρέγηται τοῦ ὄντος. Legg. II. 661. A: θηρίων τοιοῦτος ὢν ὀρέγοιτο (e Tyrt.). Pol. VI. 485. D: πάσης ἀληθείας ... ὀρέγεσθαι. IX. 572. A. Legg. VII. 807. C: τοῦ Πυθιάδος ... νίκης ὀρεγομένου (βίου). VI. 757. C: οὗ ... ἡμᾶς ὀρεγομένους δεῖ ... τὴν νῦν φυομένην κατοικίζειν πόλιν.

ὀρεινός, ή, όν, *montanus*. Crat. 394. E: τὸ ὀρεινὸν (τῆς φύσεως) ἐνδεικνύμενος τῷ ὀνόματι.

ὄρειος, α, ον, *montanus*. Critia 109. D: κατελείπετο ὄρειον (γένος). Legg. III. 677. B: ὄρειοί τινες ... νομῆς.

ὀρειχάλκινος, η, ον, *ex aurichalco exstructus*. Critia 119. C: ἐν στήλῃ ... ὀρειχαλκίνῃ.

ὀρείχαλκος, ὁ, *aurichalcum*. Critia 114. E: τὸ γένος ἐκ γῆς ὀρυττόμενον ὀρειχάλκου (v. ὀρείχαλκον). 116. B. et D: ὀρειχάλκῳ.

ὄρεξις, ἡ, *appetitio*. Def. 413. C: ὄρεξις εὔλογος. 414. B: φιλοσοφία τῆς τῶν ὄντων ἀεὶ ἐπιστήμης ὄρεξις.

ὀρεοκόμος, ὁ, *mulio*. Lys. 208. B: τῷ ὀρεοκόμῳ (al. ὀρεωκόμῳ).

ὄρθιος, α, ον, *arduus*. Legg. IV. 718. E: ὄρθιος οἶμος (Hes.).

ὀρθογώνιος, ὁ ἡ, *rectos angulos habens*. Locr. 98. A: ὀρθογώνιον (τρίγωνον). B: ὀρθογώνια.

ὀρθοέπεια, ἡ, *recta (propria?) dictio*. Phaedr. 267. C: ὀρθοέπειά γέ τις.

ὀρθολογία, ἡ, *recta expositio*. Soph. 239. B: ὥστε ... μὴ σκοπῶμεν τὴν ὀρθολογίαν περὶ τὸ μὴ ὄν.

ὀρθός, ή, όν, *erectus; rectus; verus*. Phaedr. 253. D: τὸ ... εἶδος ὀρθός. Phaed. 73. A: ἐπιστήμη ... καὶ ὀρθὸς λόγος. Legg. II. 660. A: ὁ ὀρθὸς νομοθέτης. 665. E: ἑστὼς ὀρθός. Men. 93. D: ὀρθὸς ἑστηκώς. (Id. De virt. 377. B.) Ib. ἠκόντιζεν ἀπὸ τῶν ἵππων ὀρθός. Soph. 231. C: ὀρθὴ γὰρ ἡ παροιμία. Pol. VIII. 544. A: εἰ αὕτη (πόλις) ὀρθή. Tim. 53. C: ἡ ... ὀρθὴ τῆς ἐπιπέδου βάσεως (φύσις). Lach. 181. B: ὀρθὴ ἂν ἡμῶν ἡ πόλις ἦν καὶ οὐκ ἂν ἔπεσε ... τὸ τοιοῦτόν πτῶμα. Phaedr. 261. B: καὶ οὐδὲν ἐντιμότερον τό γε ὀρθὸν περὶ σπουδαῖα ἢ περὶ φαῦλα γιγνόμενον; Conv. 190. A: ἐπορεύετο ... ὀρθόν. Critia 118. C: τετράγωνον ... ὑπῆρχε τὰ πλεῖστ' ὀρθὸν καὶ πρόμηκες. Legg. VII. 815. A. B. Pol. III. 416. B: ὅτι δεῖ αὐτοὺς τῆς ὀρθῆς τυχεῖν

παιδείας. Id. Legg. VI. 766. A. VII. 796. A: τὰ ... ἐξ ὀρθῆς πάλης. Ep. VII. 330. E: τοῖς ... ἔξω ... βαίνουσι τῆς ὀρθῆς πολιτείας. Tim. 71. C: ἐξ ὀρθοῦ κατακάμπτουσα. Ep. VII. 330. D: κατὰ τρόπον ὀρθῇ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας. Critia 109. B: οὐ γὰρ ἂν ὀρθὸν ἔχοι λόγον θεοὺς ἀγνοεῖν τὰ πρέποντα ἑκάστοις αὐτῶν. Legg. X. 890. D: κατὰ λόγον ὀρθόν. Polit. 293. A: τὴν ... ὀρθὴν ἀρχὴν ... ζητεῖν. Pol. X. 601. E: πίστιν ὀρθὴν ἕξει περὶ κάλλους τε καὶ πονηρίας. Tim. 53. D: μίαν ... ὀρθὴν ἔχοντος ἑκατέρου γωνίαν. Legg. I. 638. E: ὀρθὴν μέθοδον. Phaedr. 238. B: δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὁρμώσης. Conv. 190. A: εἰς ὀρθὸν τὰ σκέλη περιφερόμενοι. Pol. V. 464. E: τόδε ὀρθὸν ἔχει ... οὗτος ὁ νόμος. VII. 540. D: τὸ ... ὀρθὸν περὶ πλείστου ποιησάμενοι. Tim. 44. B: κατ' ὀρθόν (*recte*). Id. Sis. 391. A. Etiam i. q. adiect. Legg. II. 652. A: ἐν τῇ κατ' ὀρθὸν χρείᾳ. Theaet. 173. C: σμικροὶ ... καὶ οὐκ ὀρθοὶ (*erecti*, h. e. *celsi*) τὰς ψυχάς. Conv. 190. D: βαδιοῦνται ὀρθοὶ ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν. Ion. 535. C: ὀρθαὶ αἱ τρίχες ἵστανται ὑπὸ φόβου. Ep. VII. 327. B: ἣν (διάνοιαν) αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὀρθῶν λόγων ἔσχεν. Pol. VII. 517. C: ὡς ἄρα πᾶσι πάντων αὕτη ὀρθῶν τε καὶ καλῶν αἰτία. Tim. 55. B: εἰς τὸ κέντρον τὰς ὀρθὰς γωνίας ξυνάγον. C. 71. D: πάντα ὀρθὰ ... ἀπευθύνουσα. Conv. 180. C: ὀρθότερόν ἐστι ... προῤῥηθῆναι ὁποῖον δεῖ ἐπαινεῖν. Pol. II. 362. A: τὸ ... τοῦ Αἰσχύλου πολὺ ἦν ἄρα ὀρθότερον λέγειν κατὰ τοῦ ἀδίκου. Gorg. 485. A: τὸ ὀρθότατόν ἐστιν ἀμφοτέρων μετασχεῖν. Polit. 294. C: ἐπειδήπερ οὐκ ὀρθότατον ὁ νόμος. Crat. 424. B: ἆρα οὐκ ... ὀρθότατόν ἐστι διελέσθαι τὰ στοιχεῖα πρῶτον —; Pol. III. 414. A. Legg. II. 667. C: τοῦτ' αὐτὸ εἶναι ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀρθότατον.

ὀρθότης, ἡ, *recta* vel *vera ratio*. Crat. 422. D: ὅτι ... μία γέ τις ἡ ὀρθότης παντὸς ὀνόματος. 428. E: ὀνόματος ... ὀρθότης ἐστὶν αὕτη ἥτις ἐνδείξεται οἷόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. 432. B. Phil. 37. D: ἂν ὀρθότης ... προσγίγνηται. Pol. X. 601. D: κάλλος καὶ ὀρθότης ἑκάστου σκεύους καὶ ζῴου καὶ πράξεως. Polit. 294. A: τὸ περὶ τῆς τῶν ἄνευ νόμων ἀρχόντων ὀρθότητος. Crat. 384. A: περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. 394. E: ἐάνπερ τῆς ὀρθότητος τυγχάνῃ τὰ ὀνόματα. Tim. 47. C: λογισμῶν κατὰ φύσιν ὀρθότητος μετασχόντες. Legg. I. 627. D: ὀρθότητός τε καὶ ἁμαρτίας πέρι νόμων. 642. A: ἄνευ μουσικῆς ὀρθότητος. IX. 853. B. Crit. 46. B: εἰ μετά τινος ὀρθότητος εἴη. Charm. 172. A: ὀρθότητος ... ἡγουμένης ἐν πάσῃ πράξει. Hipp. min. 368. D. Gorg. 506. D: τάξει καὶ ὀρθότητι cet. Crat. 411. A: τίνι ποτὲ ὀρθότητι κεῖται (τὰ ὀνόματα). Phil. 37. D. Legg. V. 734. D. Polit. 293. D: κατ' οὐδεμίαν ὀρθότητα. Crat. 383. A: ὀρθότητά τινα τῶν ὀνομάτων πεφυκέναι καὶ Ἕλλησι καὶ βαρβάροις τὴν αὐτὴν ἅπασιν. 385. D. Legg. II. 665. C: μου-

σικῆς ὀρθότητα εἶναι τὴν ἡδονὴν ταῖς ψυχαῖς πορίζουσαν δύναμιν. 657. A: μέλη τὰ τὴν ὀρθότητα φύσει παρεχόμενα. IV. 721. A: πρὸς ὀρθότητα. VIII. 841. B: ὀρθότητα ἔχον δευτέραν. Euthyd. 282. A: τὴν ... ὀρθότητα καὶ εὐτυχίαν ἐπιστήμη ἡ παρέχουσα (int. ἐφάνη vel ἐστί). Men. 97. B: πρὸς ὀρθότητα πράξεως.

ὄρθριος, α, ον, *matutinus.* Prot. 313. B: ὄρθριος ἥκων. Legg. XII. 961. B: δεῖν δὲ ὄρθριον εἶναι τὸν σύλλογον.

ὄρθρος, ὁ, *diluculum.* Crit. 43. A: ὄρθρος βαθύς. Prot. 310. A: ἔτι βαθέος ὄρθρου. Legg. VII. 808. C. XII. 951. D: ἀπ' ὄρθρου μέχριπερ ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ. Locr. 97. A: ποτ' ὄρθρον.

ὀρθῶ, *erigo, attollo; servo* vel *salvum praesto.* Lach. 181. A: ὅτι ὀρθοῖς τὸν πατέρα. Tim. 90. B: ὀρθοῖ πᾶν τὸ σῶμα. Men. 99. C: ᾗ (εὐδοξίᾳ) οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες χρώμενοι τὰς πόλεις ὀρθοῦσιν. Legg. XII. 957. D: ἃ δεῖ κεκτημένον ἐν αὐτῷ ... τὸν ἀγαθὸν δικαστὴν αὐτόν τε ὀρθοῦν καὶ τὴν πόλιν. Lach. 181. B: τὴν πατρίδα ὀρθοῦντα. Phaedr. 244. B: ὅσοι ... ὤρθωσαν.

ὀρθῶς, *recte; bene; vere.* Prot. 316. C: ὀρθῶς ... προμηθεῖ ... ὑπὲρ ἐμοῦ. 338. B: οὐκ ὀρθῶς ἂν ἔχοι τὸν χείρω τῶν βελτιόνων ἐπιστατεῖν. Pol. I. 331. D: ὀρθῶς ... λέγεις. Tim. 88. C: εἰ μέλλει δικαίως τις ἅμα μὲν καλὸς ἅμα δὲ ἀγαθὸς ὀρθῶς κεκλῆσεσθαι. — In resp. absol. ὀρθῶς et ὀρθῶς γε (Prot. 359. E. Pol. VII. 539. D. al.). — Absolute ponitur ita ut verbum ex antecc. repeti oporteat. Pol. I. 339. C: τὸ δὲ ὀρθῶς (int. ex antecc. τιθέναι) ἄρα τὸ τὰ ξυμφέροντά ἐστι τίθεσθαι ἑαυτοῖς —; Legg. III. 697. B: ἔστι δὲ ὀρθῶς (int. τιμάς τε καὶ ἀτιμίας διανέμειν) ἄρα τιμιώτατα ... τὰ περὶ τὴν ψυχὴν ἀγαθὰ κεῖσθαι. Euth. 2. C: ὀρθῶς (int. τῶν πολιτικῶν ἄρχεσθαι) γάρ ἐστι cet. De lucri cup. 227. C. Similiter Pol. V. 449. C: τὸ ὀρθῶς τοῦτο. — Instar adiectivi ponitur (omisso videlicet verbi εἶναι participio). Phaed. 67. B: τοὺς ὀρθῶς φιλομαθεῖς. Pol. I. 341. C: ὁ ὀρθῶς κυβερνήτης. — Pol. VII. 515. D: ὅτι ... ὀρθότερα βλέπει. Phil. 49. C: ὀρθότατα λέγεις. Pol. II. 382. B. Tim. 25. A. al. In resp. absol. Phaedr. 275. D. Phil. 65. A. al.

[ὀριγνῶμαι, *appeto.* Ax. 366. A: τῆς ἐκεῖσε διαίτης καὶ χορείας ὀριγνωμένη (sic Par. A. c. al. Vulg. ὀρεγομένη).]

ὁρίζω, *definio; termino; secerno; statuo.* Theaet. 146. E: οὐκοῦν ... τοῦτο ὁρίζεις; Locr. 100. D: λόγος δ' ὁρίζει τὰ εἰς τὸ μέσον καὶ ἀπὸ τῶ μέσω νεύσει. Crat. 410. C: διὰ τὸ ὁρίζειν χειμῶνάς τε καὶ θέρη cet. Tim. 53. A: τὰ ... ἀνομοιότατα πλεῖστον αὐτὰ ἀφ' αὐτῶν ὁρίζειν (*secernere*). Legg. XII. 944. A: ὁρίζειν ... κατὰ μέρη. VIII. 843. A: σμικρὸν λίθον (κινεῖν) ὁρίζοντα φιλίαν τε καὶ ἔχθραν ἔνορκον παρὰ θεῶν. Crat. 410. C: ὁρίζουσαι. Legg. IX. 864. E: ὃν (χρό-

νον) ὁ νόμος ὥρισεν. Phaedr. 238. D: εἴρηται τε καὶ ὥρισται. Conv. 182. A: ἁπλῶς ... ὥρισται (ὁ νόμος). Pol. IV. 439. E: ταῦτα ... δύο ἡμῖν ὡρίσθω εἴδη ἐν ψυχῇ ἐνόντα. Legg. XI. 916. D. Charm. 171. A. Euth. 9. D: ἆρ' οὕτω βούλει ἡμῖν ὡρίσθαι νῦν περὶ τοῦ ὁσίου καὶ τοῦ ἀνοσίου; C: οὐ τούτῳ ἐφάνη ἄρτι ὡρισμένα τὸ ὅσιον καὶ μή. Charm. 171. A: καὶ ἡ ἰατρικὴ ... ἑτέρα εἶναι τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν ὡρίσθη τῷ τοῦ ὑγιεινοῦ εἶναι καὶ νοσώδους ἐπιστήμη. Tim. 51. D: εἰ δέ τις ὅρος ὁρισθεὶς μέγας διὰ βραχέων φανείη. Phaedr. 265. D: ὃ ἔστιν ὁρισθέν. Theaet. 158. D: πλήθει χρόνου καὶ ὀλιγότητι τὸ ἀληθὲς ὁρισθήσεται. — Med. *definio*; etiam *existimo*; *pono*, *statuo* vel *constituo*. Gorg. 470. B: εἰπὲ τίνα ὅρον ὁρίζει. Phaed. 105. A: εἰ οὕτως ὁρίζει. Theaet. 187. C: τὴν ἀληθῆ δόξαν ἐπιστήμην ὁρίζει; Pol. VIII. 562. B: ὃ δημοκρατία ὁρίζεται ἀγαθόν. Charm. 173. A: οὖσα οἵαν νῦν ὁριζόμεθα. Phaedr. 277. B: κατ' αὐτὸ ... πᾶν ὁρίζεσθαι. Gorg. 453. A. Parm. 135. C. Pol. IV. 436. B. Phaedr. 265. D: ἕκαστον ὁριζόμενος. Gorg. 475. A: ἡδονῇ τε καὶ ἀγαθῷ ὁριζόμενος τὸ καλόν. Pol. I. 345. C. II. 376. B: συνέσει τε καὶ ἀγνοίᾳ ὁριζόμενον τό τε οἰκεῖον καὶ τὸ ἀλλότριον. Theaet. 158. E: οἱ τὰ ἀεὶ δοκοῦντα ὁριζόμενοι τῷ δοκοῦντι εἶναι ἀληθῆ. Soph. 246. A: ταὐτὸν σῶμα καὶ οὐσίαν ὁριζόμενοι. Pol. VI. 505. C: οἱ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ὁριζόμενοι. Gorg. 491. C: τότε ... τοὺς βελτίους τε καὶ κρείττους τοὺς ἰσχυροτέρους ὡρίζου. Pol. V. 455. C. Gorg. 513. D: οὐ ταῦτα ἦν ἃ τότε ὡριζόμεθα; Pol. V. 454. B. Phaedr. 263. D: εἰ ὡρισάμην ἔρωτα. Menex. 239. E: μέχρι Σκυθῶν τὴν ἀρχὴν ὡρίσατο. Theaet. 148. A: μῆκος ὡρισάμεθα. Soph. 263. C. Pol. VI. 490. D. Charm. 163. E: σαφέστερον ὅρισαι. Phaed. 104. C: βούλει οὖν ... ὁρισώμεθα ὁποῖα ταῦτ' ἐστίν; Pol. VIII. 558. D. Legg. I. 643. A. Phaed. 104. E: ὃ ... ἔλεγον ὁρίσασθαι. Phaedr. 277. B: ὁρισάμενος. Soph. 222. C: τὴν ... λῃστικὴν ... βίαιον θήραν ὁρισάμενοι. Phil. 66. C. Phaedr. 239. D: ἓν κεφάλαιον ὁρισαμένους. Theaet. 190. D: εἴ τις ὁριεῖται δόξαν εἶναι ψευδῆ τὸ ἑτεροδοξεῖν. 208. B. Parm. 135. A. B. Legg. V. 737. D: ὁριούμεθα ἔργῳ καὶ λόγοις. I. 632. A: ὁριστέον τό τε καλὸν καὶ μή.

ὁρίζων, ὁ, *orbis finiens* (Cic.). Locr. 97. A: ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα. D: κατ' ἀποτομὰς τῶν ὁριζόντων.

ὀρικός, ή, όν, *mularis*. Lys. 208. B: ἀλλὰ τοῦ ὀρικοῦ ζεύγους ... ἐπιτρέπουσί σοι ἄρχειν.

ὅριον, τό, *terminus*, *finis*. Legg. X. 909. C: ἔξω τῶν ὁρίων ἐκβάλλειν ἄταφον. IX. 873. D: ἐν τοῖς τῶν δώδεκα ὁρίοισι μερῶν. VIII. 842. E: μὴ κινείτω γῆς ὅρια μηδεὶς ... Id. 843. B. IX. 873. B: εἰς τὰ τῆς χώρας ὅρια φέροντες. Menex. 240. B: ἐπὶ τὰ ὅρια ἐλθόντες τῆς Ἐρετρικῆς οἱ στρατιῶται αὐτοῦ cet.

ὅριος, ὁ, Lat. *Terminus* (terminorum praeses et custos). Legg. VIII. 842. E: Διὸς ὁρίου ... νόμος.

ὁρισμός adhuc legeb. Polit. 282. E. pro διορισμός, quod Cl. ΔΞ al. praestiterunt.

ὅρκος, ὁ, *iusiurandum*. Phaedr. 236. D: ὁ δέ μοι λόγος ὅρκος ἔσται. Critia 119. E. Legg. XI. 917. C: ἔπαινος δὲ ὅρκος τε περὶ παντὸς τοῦ πωλουμένου ἀπέστω. Legg. III. 691. A: ὃ λόγῳ τε καὶ ὅρκῳ ἐπῄνεσαν. Conv. 183. B: ἐκβάντι τὸν ὅρκον (v. τῶν ὅρκων). Legg. XII. 948. C: διδοὺς ... ὅρκον τοῖς ἀμφισβητοῦσιν. Phaedr. 240. E: μετὰ πολλῶν ὅρκων τε καὶ δεήσεων. Pol. II. 379. E. Legg. III. 701. C. 692. B: ὅρκοις μετριάσαι ψυχὴν νέαν λαβοῦσαν ἀρχήν. Conv. 183. A: ὅρκους ὀμνύντες. Pol. IV. 443. A: κατὰ ὅρκους ἢ κατὰ τὰς ἄλλας ὁμολογίας. Legg. X. 908. C. XI. 917. A: ὅρκους ὀμνὺς ψευδεῖς. XII. 949. B: δέχεσθαί τε ὅρκους παρ᾽ ἀλλήλων ... καὶ διδόναι κυρίως. Menex. 243. A.

ὁρκωμόσιον, τό, *iusiurandum*. Phaedr. 241. A: ὅπως τὰ τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὁρκωμόσιά τε καὶ ὑποσχέσεις ἐμπεδώσῃ (sic pro vulg. ἐμπεδώσει Cl. c. plur. al.). Critia 120. B: ἐπὶ τὰ τῶν ὁρκωμοσιῶν καύματα χαμαὶ καθίζοντες (ubi e Vat. ὁρκωμοσίων scrib. videtur; ὁρκωμόσια, int. ἱερά, *hostia*, h. l. *hostia combusta*).

ὁρμαθός, ὁ, *series*, *catena*. Ion. 533. E: ὥστ᾽ ἐνίοτε ὁρμαθὸς μακρὸς ... σιδηρίων καὶ δακτυλίων ἐξ ἀλλήλων ἤρτηται. Ib. ἐνθουσιαζόντων ὁρμαθός. 536. A. Etiam *turba*. Pol. III. 387. A. (Hom.).

ὁρμή, ἡ, *impetus* (animi impet., h. e. *motus* vel *instinctus*); *susceptio*; *conatus*; *appetitio*, *studium*. Phaedr. 279. A: (εἰ) ἐπὶ μείζω ... τις αὐτὸν ἄγοι ὁρμὴ θειοτέρα. Parm. 135. D: καλὴ ... καὶ θεία ... ἡ ὁρμὴ ἣν ὁρμᾷς ἐπὶ τοὺς λόγους. Phil. 35. C: ἡ ... ὁρμὴ ... ἐπὶ τοὐναντίον ἄγουσα. Def. 415. E: ὁρμὴ βίαιος ἄνευ λογισμοῦ (θυμός). Parm. 130. B: τῆς ὁρμῆς τῆς ἐπὶ τοὺς λόγους. Pol. X. 611. E: ὑπὸ ταύτης τῆς ὁρμῆς ἐκκομισθεῖσα ἐκ τοῦ πόντου. Legg. IX. 866. E: παρὰ χρῆμα τῆς ὁρμῆς γενομένης. Ep. VII. 325. D: πολλῆς μεστὸν ὄντα ὁρμῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινά. Tim. 25. B: μιᾷ ... ἐπεχείρησεν ὁρμῇ δουλοῦσθαι. 27. C: ἐπὶ παντὸς (v. πάσῃ) ὁρμῇ ... πράγματος. Legg. III. 698. E. Soph. 228. C: κατ᾽ ἑκάστην ὁρμήν. Polit. 273. A: ἐναντίαν ὁρμὴν ὁρμηθείς. 305. D: γιγνώσκουσαν τὴν ἀρχήν τε καὶ ὁρμὴν τῶν μεγίστων ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγκαιρίας τε πέρι καὶ ἀκαιρίας. Crat. 412. B: τὴν ... ταχεῖαν ὁρμήν. Phil. 35. D: ψυχῆς ξύμπασαν τήν τε ὁρμὴν καὶ ἐπιθυμίαν. 57. D: αἱ (τέχναι) περὶ τὴν τῶν ὄντως φιλοσοφούντων ὁρμήν. Pol. V. 451. C: κατ᾽ ἐκείνην τὴν ὁρμὴν ἰοῦσιν. VI. 506. E. Locr. 103. E: ἐγείροισαι τὰν ὁρμάν. Pol. VI. 511. B: οἷον ἐπιβάσεις τε καὶ ὁρμάς. Locr. 103. A.

ὁρμητικός, *ή*, *όν*, *appetens*, cum v. *δύναμις*, *facultas appetendi* vel *cupiditas*. Locr. 102. E: *ὁρμητικάς*.

ὅρμος, *ὁ*, *monile*. Pol. IX. 390. A: *Ἐριφύλη ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς ψυχῇ τὸν ὅρμον δεξαμένη*.

ὁρμῶ, *impello*, *incito*. Phaedr. 255. D: *τὰς διόδους τῶν πτερῶν ἄρδει τε καὶ ὥρμησε πτεροφυεῖν*. Ion. 534. C: *ἐφ' ὃ ἡ Μοῦσα αὐτὸν ὥρμησεν*. Pol. V. 466. B: (*ὥστε*) *ἀνόητος ... δόξα ἐμπεσοῦσα εὐδαιμονίας πέρι ὁρμήσει αὐτὸν ... ἐπὶ τὸ ἅπαντα τὰ ἐν τῇ πόλει οἰκειοῦσθαι*. Legg. IX. 875. B: *ἐπὶ πλεονεξίαν ... ἡ θνητὴ φύσις αὐτὸν ὁρμήσει ἀεί*. Conv. 181. D: *τοὺς ... ὑπὸ τούτου τοῦ ἔρωτος ὡρμημένους*. — Intrans. (act. et med.) est vern. *ausgehen*, h. e. *aufbrechen* (*proficisci*), *hervorbrechen* (*progredi*, *erumpere*), *von etwas ausgehen* (h. e. *egredi*), *auf etwas* vel *auf einen ausgehen* et *losgehen* (h. e. *contendere*, *appetere*; *aggredi*, *adoriri*) et i. q. *unternehmen*, *sich vorsetzen*, *beginnen*. Parm. 135. D: *θεία ... ἡ ὁρμὴ ἣν ὁρμᾷς ἐπὶ τοὺς λόγους*. Phaedr. 251. D: *ᾗ τὸ πτερὸν ὁρμᾷ*. Pol. IV. 439. B: *ἐπὶ τοῦτο ὁρμᾷ*. Alc. I. 111. B: *ἆρ' οὐ ... ἐπὶ ταὐτὰ ὁρμῶσιν —;* Phaedr. 238. B: *δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὁρμώσης*. Ion. 535. B: *ἢ Ἀχιλλέα ἐπὶ τὸν Ἕκτορα ὁρμῶντα*. Pol. I. 336. B: *ὥρμα ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ λόγου*. Euthyd. 277. C. Polit. 264. E: *ἐφ' ὅ γε μέρος ὥρμηκεν ἡμῖν ὁ λόγος*. 274. B: *οὗ ... ἕνεκα ὁ λόγος ὥρμηκε πᾶς*. Pol. IX. 582. C. Legg. I. 641. D: *ὡρμήκαμεν*. III. 694. C. Phaed. 100. A: *ταύτῃ γε ὥρμησα*. Phaedr. 251. B: *ὥρμησε φύεσθαι ἀπὸ τῆς ῥίζης ὁ τοῦ πτεροῦ καυλός*. Soph. 242. C: *ὅστις ... ἐπὶ κρίσιν ὥρμησε* cet. Pol. II. 366. D: *ὅθενπερ ἅπας ὁ λόγος οὗτος ὥρμησε*. Legg. III. 692. C: *οὐκ ἄν ποτε ὁ Περσικὸς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ... στόλος ὥρμησε*. Prot. 314. B: *ὥσπερ ὡρμήσαμεν, ἴωμεν*. Pol. V. 451. C: *ἥνπερ* (*ὁρμὴν*) *τὸ πρῶτον ὡρμήσαμεν*. 452. B: *ἐπείπερ ὡρμήσαμεν λέγειν*. III. 391. D: *ὡς ... ὥρμησαν οὕτως ἐπὶ δεινὰς ἁρπαγάς*. Conv. 190. A: *ὁπότε ταχὺ ὁρμήσειε θεῖν*. Legg. VII. 799. D. Apol. 21. A. Phaed. 112. B: *ὅταν εἰς τὸ ἐπ' ἐκεῖνα τῆς γῆς ὁρμήσῃ*. Pol. IV. 424. A: *πολιτεία ἐάνπερ ἅπαξ ὁρμήσῃ εὖ*. 425. B: *ὅπῃ ἄν τις ὁρμήσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ ἑπόμενα εἶναι*. Tim. 79. E: *ὅταν ... ἐπὶ θἄτερα ὁρμήσῃ*. Pol. IV. 436. B: *ὅταν ὁρμήσωμεν*. VI. 510. D: *οὐ ἂν ἐπὶ σκέψιν ὁρμήσωσι*. I. 354. B: *ὁρμῆσαι ἐπὶ τὸ σκέψασθαι* cet. Conv. 185. E: *ὁρμήσας ἐπὶ τὸν λόγον καλῶς*. Pol. IX. 572. C: *ὁρμήσας εἰς ὕβριν* cet. Ep. II. 313. B: *θείᾳ μοίρᾳ κατὰ τοῦθ' ὁρμήσας*. VII. 332. D: *ἐπὶ ταῦτα ὁρμήσαντα φίλους ἄλλους αὐτῷ κτήσασθαι*. Pol. VI. 487. C: *ἐπὶ φιλοσοφίαν ὁρμήσαντες*. Legg. VI. 783. A: *ἔρως ὀξύτατος ὕστατος ... ὁρμᾶται*. X. 886. B: *ἐπὶ τὸν ἀσεβῆ βίον ὁρμᾶσθαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν*. Theag. 129. B: *αὖθις ὡρμᾶτο ἰέναι*. Soph. 228. C: *ἐπ' ἀλήθειαν ὁρμωμένης ψυχῆς*. Gorg. 502. C: *ὅτι πρὸς τὴν ἡδονὴν μᾶλλον*

ὥρμηται (ἡ τῶν τραγῳδιῶν ποίησις). Theaet. 184. A: οὗ ἕνεκα ὁ λόγος ὥρμηται. Pol. IX. 581. A: τὸ θυμοειδὲς οὐ πρὸς τὸ κρατεῖν ... φαμὲν ... ἀεὶ ὅλον ὡρμῆσθαι; Charm. 156. E: πάντα ... ἔφη ἐκ τῆς ψυχῆς ὡρμῆσθαι καὶ τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ τῷ σώματι καὶ παντὶ τῷ ἀνθρώπῳ. Legg. XII. 962. E: τῶν δ' ἡ προθυμία πρὸς τὸν ἐλεύθερον δὴ βίον ὡρμημένη. Ep. VII. 347. A: ταύτης ὡρμημένον ἐκ Διονυσίου οἰκίας. Phaed. 101. E: περί τε τῆς ἀρχῆς διαλεγόμενος καὶ τῶν ἐξ ἐκείνης ὡρμημένων. Legg. III. 682. B: ποταμοὺς ... ἄνωθεν ἐκ τῆς Ἴδης ὡρμημένους. Phaedr. 255. C: πάλιν ὅθεν ὡρμήθη φέρεται. Polit. 273. A: ἐναντίαν ὁρμὴν ὁρμηθείς. Legg. VI. 765. E: ἡ πρώτη βλάστη καλῶς ὁρμηθεῖσα. Tim. 24. E: ἔξωθεν ὁρμηθεῖσαν (δύναμιν) ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. Phaed. 101. D: τὰ ἀπ' ἐκείνης (τῆς ὑποθέσεως) ὁρμηθέντα.

ὄρνεον, τό, *avis*. Phaedr. 274. C: οὗ καὶ τὸ ὄρνεον τὸ ἱερὸν cet. Phaed. 85. A: ὅτι οὐδὲν ὄρνεον ᾄδει, ὅταν πεινῇ cet. Crat. 392. A: τῷ αὐτῷ ὀρνέῳ. Pol. III. 397. A: ὀρνέων φθόγγους. Tim. 91. D: τὸ ... τῶν ὀρνέων φῦλον. De lege 319. A: ξύλα καὶ ὄρνεα (ἱερὰ εἶναι).

ὀρνιθευτής, ὁ, *auceps*. Legg. VII. 824: τὸν ὀρνιθευτήν.

ὀρνιθευτικός, ή, όν, in re pos. *ad aucupium pertinens*; fem. *aucupium*. Soph. 220. B: τοῦ πτηνοῦ ... γένους πᾶσα ἡμῖν ἡ θήρα λέγεταί πού τις ὀρνιθευτική (sic Cl. c. al. Vulg. ὀρνιθοθηρευτική).

ὄρνις, ὁ et ἡ, *avis*. Ep. VII. 348. A: καθάπερ ὄρνις ποθῶν ποθὲν ἀναπτέσθαι. Phaedr. 249. D: ὄρνιθος δίκην βλέπων ἄνω. Crat. 392. A. Legg. III. 680. E: οἷς ἑπόμενοι καθάπερ ὄρνιθες ἀγέλην μίαν ποιήσουσι. XII. 956. A: ὄρνιθές τε καὶ ἀγάλματα. Phaedr. 244. C: διὰ ... ὀρνίθων ποιουμένην (τὴν ζήτησιν τοῦ μέλλοντος). Pol. V. 459. A: τῶν γενναίων ὀρνίθων μάλα συχνούς. B. Legg. VII. 789. B: ὀρνίθων θρέμματα. XII. 952. E: καθάπερ οἱ τῶν ὀρνίθων διαπορευόμενοι. Theaet. 197. C: ὄρνιθας ἀγρίας ... θηρεύσας. Legg. VII. 814. B. *augurium*. Ep. VII. 336. C: ὡς δὲ ὀρνίθων τὰς ἐκείνου βουλήσεις πειρᾶσθαι ἀποτελεῖν. Phil. 67: οἷς πιστεύοντες, ὥσπερ μάντεις ὄρνισιν.

ὀρός, ὁ, *serum*. Tim. 83. C: ὁ ... αἵματος ὀρὸς (sic Par. A. c. al. Vulg. ὀῤῥὸς) πρᾶος. D: φλέγματος ... ὀρός.

ὄρος, τό, *mons*. Critia 113. C: ἦν ὄρος βραχὺ πάντῃ. Eryx. 400. A: ἐκ τοῦ ὄρους. Theaet. 174. E: ἐν ὄρει. Critia 118. B: τὰ ... περὶ αὐτὸν ὄρη. 111. C: τῶν ... ὀρῶν ἔστιν ἃ cet. 118. D. 119. A. Legg. III. 680. B: ὀρέων (Hom.). IV. 704. C: πεδίων τε καὶ ὀρῶν cet. VIII. 833. B: δι' ὀρῶν. Phaed. 116. E: ἔτι ἥλιον εἶναι ἐπὶ τοῖς ὄρεσι. Tim. 22. D: οἱ ... ἐν ὄρεσι ... βουκόλοι. Critia 111. C. Legg. III. 678.

D. Phaed. 110. D: τὰ ὄρη ... καὶ τοὺς λίθους. Tim. 22. D: κατ' ὄρη. Critia 107. C. 114. E.

ὅρος, ὁ, *terminus*, *finis*; *definitio*, *descriptio*; etiam *distinctio*; *modus*, *ratio* (vern. *Verhältniss*); *praescriptum*, *norma* (iudicandi al.). Gorg. 488. C: ἢ ὁ αὐτὸς ὅρος ἐστὶ τοῦ βελτίονος καὶ τοῦ κρείττονος; Phil. 56. D: οὐ σμικρὸς ὅρος. Pol. I. 331. D: οὐκ ἄρα οὗτος ὅρος ἐστὶ δικαιοσύνης ἀληθῆ τε λέγειν cet. VIII. 551. C. Tim. 51. D. Legg. V. 744. D: πενίας ... ὅρος. VI. 772. B: ἕως ἂν ὅρος ἱκανὸς δόξῃ τῶν τοιούτων νομίμων ... γεγονέναι. IX. 878. B: ἔστι δὲ οὐ πάντων ... τῶν ὄντων ὅρος ὅρῳ προσμιγνύς. XII. 954. C: τῶν ἀμφισβητησίμων χρόνου ὅρος. Lys. 209. C: τῷ γείτονι ἆρ' οὐχ ὁ αὐτὸς ὅρος ὥσπερ τῷ πατρὶ περὶ σοῦ; Hipp. mai. 283. B: τούτου δ' ὅρος ἐστὶν ἄρα ὃς ἂν (i. q. *si quis*) πλεῖστον ἀργύριον ἐργάσηται. Menex. 238. D: εἷς ὅρος cet. Locr. 97. D: ὅρος τε ὄρφνας καὶ ἁμέρας. Def. 414. D: ὅρος λόγος ἐκ διαφορᾶς καὶ γένους συγκείμενος. Tim. 70. E: εἰς τὰ μεταξὺ τῶν τε φρενῶν καὶ τοῦ πρὸς τὸν ὀμφαλὸν ὅρου. Phaedr. 237. C: ὁμολογίᾳ θέμενοι ὅρον. Gorg. 470. B: εἰπὲ τίνα ὅρον ὁρίζει. Soph. 247. E: τίθεμαι ... ὅρον, τὰ ὄντα ὡς ἔστιν οὐκ ἄλλο τι πλὴν δύναμις. 248. C. Polit. 266. E: ἐπὶ τὸν τοῦ βασιλέως ὅρον. 293. C: τοῦτον ὅρον ὀρθὸν εἶναι μόνον ἰατρικῆς καὶ ἄλλης ἡστινοσοῦν ἀρχῆς. Pol. II. 373. D: ὑπερβάντες τὸν τῶν ἀναγκαίων ὅρον (*modum*). VIII. 551. A: ὅρον πολιτείας ὀλιγαρχικῆς ταξάμενοι πλῆθος χρημάτων. Tim. 69. E: ἰσθμὸν καὶ ὅρον διοικοδομήσαντες τῆς τε κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους. Legg. I. 626. B: ὃν ... ὅρον ἔθου τῆς εὖ πολιτευομένης πόλεως. 638. A: διὸ φανερὸν ὅρον τοῦτον οὐκ ἄν ποτε λέγοιμεν ... περὶ καλῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ μή. IV. 714. C: τὸν φύσει ὅρον τοῦ δικαίου λέγεσθαι κάλλισθ' οὕτως. VI. 785. B: γάμου ... ὅρον εἶναι κόρῃ cet. Soph. 231. A: οὐ γὰρ περὶ σμικρῶν ὅρων τὴν ἀμφισβήτησιν οἴομαι γενήσεσθαι cet. Tim. 25. C: ἐντὸς ὅρων Ἡρακλείων. Legg. VI. 778. E: τῶν ὅρων τῆς χώρας ... ἐπιβαίνειν. IX. 878. B: ἐν μέσῳ ὅρων. Polit. 292. A: τούτοις τοῖς ὅροις ὁρισθεῖσαν. 293. E: κατὰ τοὺς τοιούτους ὅρους. Phil. 17. C: τοὺς ὅρους τῶν διαστημάτων. Pol. IV. 443. D: ὥσπερ ὅρους τρεῖς ἁρμονίας. Tim. 36. B. Critia 110. D. Legg. VIII. 843. C: ὑπερβαίνων τοὺς ὅρους. 849. E: ἐν οἷς ἂν νομοφύλακες ... ὅρους θῶνται τῶν ὠνίων. IX. 855. A: ὑπὲρ τοὺς τῆς χώρας ὅρους ἀφανισθείς. X. 899. C: τῷ ... μὴ νομίζοντι θεοὺς ... εἰπόντες ὅρους ἀπαλλαττώμεθα. XI. 916. D: ἢ μείζους ἢ ἐλάττους ὅρους ἀεὶ δεῖ διασαφεῖν.

ὀροφή, ἡ, *lacunar* (vern. *Decke*). Critia 116. E: τῇ κορυφῇ τῆς ὀροφῆς ἐφαπτόμενον. Pol. VII. 529. B: ἐν ὀροφῇ ποικίλματα θεώμενος. Critia 116. D: τὴν ... ὀροφὴν ἐλεφαντίνην ... πᾶσαν ... πεποικιλμένην.

ὄροφος, ὁ, *tectum.* Pol. III. 417. A: οὐδ' ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὄροφον ἰέναι.

ὀῤῥωδῶ, *metuo.* Conv. 213. D: ὡς ἐγὼ τὴν τούτου μανίαν ... πάνυ ὀῤῥωδῶ. Euth. 3. A: ἀλλ' ὀῤῥωδῶ μὴ τοὐναντίον γένηται. Alc. I. 135. E.

ὀρτυγοθήρας, ὁ, *coturnicum venator.* Euthyd. 290. D: οἱ ὀρτυγοθῆραι.

ὀρτυγοτρόφος, ὁ, *qui coturnices alit.* Euthyd. 290. D: τοῖς ὀρτυγοτρόφοις.

ὄρτυξ, ὁ, *coturnix.* Lys. 211. E: τὸν ἄριστον ἐν ἀνθρώποις ὄρτυγα. Hipp. mai. 295. D.

ὄρυγμα, τό, *fossa.* Legg. VI. 779. C: ὀρύγμασιν.

ὀρύττω, *fodio.* Legg. VIII. 844. B: ὀρυττέτω. Euthyd. 288. E: ἄνευ ... τοῦ ὀρύττειν τὴν γῆν. Critia 114. E: τὸ γένος ἐκ γῆς ὀρυττόμενον. Ib. ὑπὸ μεταλλείας ὀρυττόμενα. 118. C: πλέθρου ... βάθος ὀρώρυκτο. Ib. ὀρυχθεῖσα.

ὀρφανία, ἡ, *orbitas.* Legg. XI. 927. E: ἡ παρ' ἡμῖν ὀρφανία. V. 741. A: δι' ὀρφανίας. XI. 926. E: ἡ τῆς ὀρφανίας τύχη. Menex. 249. A: ὀρφανίαν. Crit. 45. D: ἐν ταῖς ὀρφανίαις.

ὀρφανικός, ή, όν, *pupillaris.* Legg. XI. 928. A: τὸν τῆς ὀρφανικῆς μετειληφότα τύχης. 922. A: πλήν γε ὀρφανικῶν (ξυμβολαίων).

ὀρφανός, ή, όν, *orbus* (pr. et trop., ut Lat.). Alc. II. 147. A: ὀρφανὸς ... ὢν ταύτης τῆς ἐπιστήμης. Phaedr. 239. E: τῶν φιλτάτων ... ὀρφανόν. Theaet. 164. E. Legg. V. 730. D: παίδων ... ὀρφανὸν αὐτῷ γενέσθαι τὸν βίον. Pol. VI. 495. C: ὥσπερ ὀρφανὴν ξυγγενῶν. Phaed. 116. A: ἡγούμενοι ... διάξειν ὀρφανοὶ τὸν ἔπειτα βίον. Pol. VIII. 554. C: εἰς τὰς τῶν ὀρφανῶν ἐπιτροπεύσεις. Legg. VI. 766. C: ὀρφανῶν ἐπίτροπος. IX. 877. C. al. Legg. XI. 926. C: τοῖς ὀρφανοῖς καὶ ὀρφαναῖς. D. E. 927. D: ἐπιτρόποισι ... περὶ ὀρφανούς. C: αὐτοῖς (αὖ τοῖς?) εἰς ὀρφανὰ καὶ ἔρημα ὑβρίζουσι. Crit. 45. D.

ὄρφνη, ἡ, *nox.* Locr. 97. C: ὄρφνας καὶ ἁμέρας. Id. D.

ὄρφνινος, η, ον, *fuscus.* Tim. 68. C: ὄρφνινον (χρῶμα).

ὄρχησις, ἡ, *saltatio.* Legg. II. 654. B: χορεία ... ὄρχησίς τε καὶ ᾠδὴ τὸ ξύνολόν ἐστιν. VII. 795. D: τὰ ... γυμναστικῆς αὖ δύο, τὸ μὲν ὄρχησις, τὸ δὲ πάλη. Crat. 406. D: ὑπὸ τῆς ἐν τοῖς ὅπλοις ὀρχήσεως. Legg. II. 654. D. VII. 813. A: ὀρχήσεώς τε πέρι καὶ ὅλης τῆς περὶ τὸ σῶμα γυμναστικῆς. 800. A: μηδ' ἐν ὀρχήσει κινείσθω. II. 654. E: ᾠδὴν καὶ ὄρχησιν. 673. A: ἃ παιζόντων ὄρχησιν εἴπομεν. D. VII. 813. E: τὴν ἐν ὅπλοις ὄρχησιν. 815. B: τὴν ... εἰρηνικὴν ὄρχησιν. II. 654. A: ὀρχήσεσιν. VI. 764. E. VII. 796. C. II. 660. B: περὶ ... τὰς ὀρχήσεις. VII. 798. E: κατὰ ὀρχήσεις ἢ κατὰ μελῳδίας. 802. A.

ὀρχηστής, ὁ, *saltator*. Legg. VII. 813. B: ὀρχησταί. Euthyd. 276. D: ὥσπερ οἱ ἀγαθοὶ ὀρχησταί.

ὀρχηστικός, ή, όν, *saltatorius*. Legg. VII. 816. A: τὴν ὀρχηστικὴν ... τέχνην ξύμπασαν.

ὀρχήστρα, ἡ, *orchestra*. Apol. 26. E: ἐκ τῆς ὀρχήστρας.

ὀρχηστρίς, ἡ, *saltatrix*. Legg. VII. 813. B: ὀρχηστρίδες. Prot. 347. D: οὔτε ὀρχηστρίδας.

ὀρχοῦμαι, *salto, saltando exprimo* vel *exhibeo*. Legg. II. 654. B: καλῶς ὀρχεῖται. Ib. καλὰ ὀρχεῖται. Euthyd. 277. E: οἷον ὀρχεῖσθον παίζοντε. Crat. 407. A: τὸ ... αὐτὸν ... μετεωρίζειν ... ὀρχεῖσθαι καλοῦμεν. Legg. II. 654. B. VII. 813. B. Euthyd. 294. D. Legg. VII. 803. E: ὁποῖα ... ᾄδων ἄν τις καὶ ὀρχούμενος ἀμφότερα ταῦτα πράττοι. Ib. τίνας δὴ παιδιὰς ... ᾄδοντα καὶ ὀρχούμενον cet. II. 653. E: οἷον ὀρχούμενα μεθ' ἡδονῆς. VII. 791. A: ὀρχουμένους.

ὁρῶ, *video, intueor; animadverto; considero*. Prot. 319. B: ὁρῶ ... τοὺς οἰκοδόμους μεταπεμπομένους συμβούλους περὶ τῶν οἰκοδομημάτων. Phaedr. 229. A: ὁρᾷς ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον; Pol. I. 327. C: ὁρᾷς οὖν ἡμᾶς ... ὅσοι ἐσμέν; In interrogatione ponitur, ut vern. *siehst du* —? Gorg. 491. B. 510. A. Conv. 202. D. Apol. 24. D. al. Extra interrog. ὁρᾷς et ἀλλ' ὁρᾷς enuntiationi ita praemittitur ut cum seqq. coniunctum sit germ. *offenbar*. Prot. 336. B: ἀλλ' ὁρᾷς ... δίκαια δοκεῖ λέγειν Πρωταγόρας cet. Men. 80. E. De lucri cup. 227. D. 228. A. Etiam orationi interiicitur. Theag. 125. A. Pol. VI. 507. C: τῷ οὖν ὁρῶμεν ἡμῶν αὐτῶν τὰ ὁρώμενα; Legg. III. 699. E: ὁρᾶτε γάρ· ἐπειδὴ cet. Prot. 313. E: ὅρα ... μὴ ... κινδυνεύῃς. 331. B: ἀλλ' ὅρα εἰ διακωλύεις ἀποκρίνασθαι. Phaed. 118: ἀλλ' ὅρα εἴ τι ἄλλο λέγεις. Crat. 410. A. Conv. 189. A: ὅρα τι ποιεῖς. 213. D. 192. E: ἀλλ' ὁρᾶτε εἰ τούτου ἐρᾶτε. Theag. 130. E: ὁπότε ἄλλοσε ὁρῴην. Phaedr. 276. A: ἄλλον ὁρῶμεν λόγον. Legg. X. 895. C: ὁπόταν ψυχὴν ἔν τισιν ὁρῶμεν. Phaedr. 266. B: εἰς ἓν καὶ ἐπὶ πολλὰ ... ὁρᾶν. Pol. VI. 507. C: τὴν τοῦ ὁρᾶν τε καὶ ὁρᾶσθαι δύναμιν. VII. 514. B: εἰς ... τὸ πρόσθεν μόνον ὁρᾶν. VIII. 567. B: ὀξέως ... ὁρᾶν ... τίς ἀνδρεῖος cet. Legg. V. 741. D: ἥτις ἂν ὀξύτατον ὁρᾶν δοκῇ. Euth. 5. C: σὲ μὲν οὐδὲ δοκεῖ ὁρᾶν. Pol. VI. 488. B: ὁρῶντα ... βραχύ τι. X. 596. A: ἀμβλύτερον ὁρῶντες. Alc. I. 134. D: εἰς τὸ θεῖον ... ὁρῶντες πράξετε. Theaet. 174. E: ἐπὶ σμικρὸν ὁρώντων. Pol. VI. 500. C: εἰς τεταγμένα ἄττα ... ὁρῶντας καὶ θεωμένους. Ep. III. 317. C: ἑώρων. Crat. 426. E: ἑώρα ... τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ ἥκιστα μένουσαν. Pol. VII. 515. D. 524. C. IV. 432. D: οὐχ ἑωρῶμεν ἄρ' αὐτό. VI. 516. C: ἑώρων. Legg. III. 678. C. 699. B. Prot. 310. E: οὐδὲ ἑώρακα Πρωταγόραν cet. Alc. I. 112. B: εἰ μὴ ἑώρακας. Lach. 185. E. Pol. VI. 499. A: οὐ πώποτε ἑωράκασιν. VII. 515. A: ἑωρακέναι. 520. C.

VI. 493. C: *μήτε ἑωρακὼς εἴη.* Legg. I. 639. A. Epin. 985. E. Men. 81. C: *ἑωρακυῖα (ἡ ψυχή).* Pol. I. 328. C: *διὰ χρόνου γὰρ καὶ ἑωράκειν* (Par. A. et Venet. in ultima correcti *ἑωράκη*) *αὐτόν.* 336. D. Ep. VII. 345. D. Pol. VI. 508. B: *ὁρᾶται ὑπ' αὐτῆς ταύτης.* VII. 524. D. 523. D: *ἐάν τε ἐν μέσῳ ὁρᾶται ἐάν τ' ἐν ἐσχάτῳ.* VI. 507. B: *τὰ μὲν δὴ ὁρᾶσθαί φαμεν, νοεῖσθαι δ' οὔ.* 508. A. 509. D: *τό τε τοῦ ὁρωμένου γένους καὶ τὸ τοῦ νοουμένου.* Parm. 130. A: *ἐν τοῖς ὁρωμένοις* (*in rebus sub adspectum venientibus*). 135. E. Pol. VI. 510. D: *ὅτι τοῖς ὁρωμένοις εἴδεσι προςχρῶνται.* 508. C: *πρός τε ὄψιν καὶ τὰ ὁρώμενα.* Tim. 53. E. Charm. 158. A: *τὰ ... ὁρώμενα τῆς ἰδέας.* Def. 411. A: *ὁραθῆναι.*

ὅς, ἥ, ὅ, qui, quae, quod; ὃς ἄν, quicunque et *si quis.* Etiam est i. q. *qualis.* Phaedr. 243. E: *ἕωσπερ ἂν ᾖς ὃς εἶ.* Gorg. 473. E: *ὅταν τοιαῦτα λέγῃς ἃ οὐδεὶς ἂν φήσειεν ἀνθρώπων.* 511. E: *εἰδὼς ὅτι οὐδὲν αὐτοὺς βελτίους ἐξεβίβασεν ἢ οἵ* (sic Cl. c. plur. al. Vulgo *οἷοι*) *ἐνέβησαν.* Theaet. 197. A: *ὤν γε ὅς εἰμι.* Pol. VII. 529. A: *οὐκ ἀγεννῶς μοι δοκεῖς τὴν περὶ τὰ ἄνω μάθησιν λαμβάνειν παρὰ σαυτῷ ἥ ἐστι.* VIII. 554. A: *οὓς δὴ καὶ ἐπαινεῖ τὸ πλῆθος.* 559. A: *παράδειγμα ἑκατέρων αἵ εἰσι.* Euthyd. 283. D: *οὐκοῦν ὃς μὲν οὐκ ἔστι, βούλεσθε αὐτὸν γενέσθαι, ὃς δ' ἔστι νῦν, μηκέτι εἶναι.* — Ponitur eo casu quo demonstrativum omissum ponendum erat. Gorg. 457. E: *οὐδὲ σύμφωνα οἷς* (i. q. *τούτοις* vel *ἐκείνοις ἃ*) *τὸ πρῶτον ἔλεγες.* Phaed. 61. C: *ἐξ ὧν* (i. q. *ἐκ τούτων ἃ*) *ἐγὼ ἥσθημαι.* 94. C: *ἐναντία ᾄδειν οἷς* (i. q. *τούτοις ἃ*, h. e. *καθ' ἃ* vel *ὡς*) *ἐπιτείνοιτο* cet. — Substantivo vel adiect. subiicitur. Phaedr. 238. A: *τούτων τῶν ἰδεῶν ἐκπρεπὴς ἣ ἂν τύχῃ γενομένη.* Pol. II. 363. A: *τοῖς ὁσίοις ἅ φασι θεοὺς διδόναι.* — Ponitur ita ut coni. *ὅτι* in eo lateat. Conv. 204. B: *ὃν* (i. q. *ὅτι τοῦτον* vel *τοιοῦτον*) *δὲ σὺ ᾠήθης Ἔρωτα εἶναι, θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθες.* De lege 321. A: *ἀνθ' ὧν* (i. q. *ἀντὶ τούτων ὅτι*) *ἡμᾶς ἠνάγκασε τοὺς δασμοὺς τελεῖν ἐκείνους.* — Semel ponitur ita ut in altero orationis membro alio casu e priori repeti oporteat. Prot. 313. B: *ὃν οὔτε γιγνώσκεις ... οὔτε διείλεξαι οὐδὲ πώποτε.* Phaed. 65. A: *ᾧ μηδὲν ἡδὺ τῶν τοιούτων μηδὲ μετέχει αὐτῶν.* 82. D: *οἷς τι μέλει τῆς αὑτῶν ψυχῆς, ἀλλὰ μὴ σώματα πλάττοντες* (*σώματι πράττοντες*?) *ζῶσι.* Conv. 201. A: *οὗ ἐνδεὴς ἐστι καὶ μὴ ἔχει.* Pol. V. 466. A. VIII. 559. A. — Etiam pronominis personalis eiusque ad pronominis demonstrativi vim accedentis partes agit, ut in *ἦ δ' ὅς, ἦ δ' ἥ.* Pariter Prot. 310. D: *καὶ ὃς γελάσας ... ἔφη.* 312. A: *καὶ ὃς εἶπεν ἐρυθριάσας.* Phaed. ad fin. *καὶ ὃς τὰ ὄμματα ἔστησεν.* Theag. 129. B: *καὶ ὃς ἐπέσχε.* Conv. 201. E: *καὶ ἣ ... ἔφη.* 202. B: *καὶ ἣ γελάσασα ... ἔφη.* — Pron. possessiv. Pol. III. 394. A: *τὰ ἃ δάκρυα* (ex Hom.).

ὁσάκις, *quoties*. Theaet. 143. A: *ὁσάκις Ἀθήναζε ἀφικοίμην*. Charm. 158. A.

ὁσαχῇπερ, *quotiescunque*. Tim. 43. E: *ὁσαχῇπερ ἦν δυνατόν*.

ὁσημέραι, *quotidie*. Legg. VIII. 849. D: *πᾶσαν ... ὕλην καύσιμον ὁσημέραι ξένος ὁ βουληθεὶς ὠνείσθω* cet.

ὅσιος, α, ον (etiam ὁ ἡ), *sacer*; *fas* (*quod sine piaculo fieri licet*); voci *ἱερόν* oppos., *id quod etiam in profanos usus adhiberi fas est*; in hom. *sanctus*, *pius*. Prot. 325. D: *τόδε ... ὅσιον*. Phaed. 62. A: *εἰ τούτοις τοῖς ἀνθρώποις μὴ ὅσιόν ἐστιν αὐτοὺς ἑαυτοὺς εὖ ποιεῖν*. Pol. II. 368. B: *δέδοικα γὰρ μὴ οὐδ' ὅσιον ᾖ ... μὴ βοηθεῖν* (*δικαιοσύνῃ*). V. 458. E: *οὔτε ὅσιον ἐν εὐδαιμόνων πόλει*. Legg. X. 891. A. Euth. 6. E: *ἔστι ... τὸ μὲν τοῖς θεοῖς προςφιλὲς ὅσιον, τὸ δὲ μὴ προςφιλὲς ἀνόσιον*. Def. 415. A. Pol. II. 363. D: *τοῦ ὁσίου καὶ εὐόρκου*. Legg. II. 663. D: *τοῦ δικαίου ... καὶ ὁσίου βίου*. Euth. 4. E: *τοῦ ὁσίου τε πέρι καὶ τοῦ ἀνοσίου*. Prot. 325. A: *σωφροσύνη καὶ τὸ ὅσιον εἶναι*. Theaet. 176. B: *δίκαιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι*. Legg. II. 663. B: *ζῆν τὸν ὅσιον καὶ δίκαιον βίον*. VIII. 831. D: *πρᾶξιν πράττειν ὁσίαν τε καὶ ἀνόσιον καὶ πάντως αἰσχράν*. III. 697. C: *οὔθ' ὅσιον οὔτε πολιτικὸν ἂν δρῴη πρᾶγμα*. VIII. 821. A: *οὐ γὰρ οὐδ' ὅσιον εἶναι*. Pol. X. 615. B: *δίκαιοι καὶ ὅσιοι*. III. 391. E: *οὔθ' ὅσια ταῦτα οὔτ' ἀληθῆ*. 416. E. Legg. XI. 914. E. Pol. II. 363. C: *συμπόσιον τῶν ὁσίων κατασκευάσαντες*. Ep. VII. 335. D: *ὁσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων*. Phaed. 108. A: *ἀπὸ τῶν ὁσίων τε καὶ νομίμων* (ubi sunt *sacra quae inferis et manibus fieri solent*) *τῶν ἐνθάδε τεκμαιρόμενος λέγω*. Pol. V. 479. A: *τῶν ὁσίων* (*μῶν τι ἔστιν*) *ὃ οὐκ ἀνόσιον*; Legg. IX. 857. B: *ἐξ ἱερῶν ἢ ὁσίων*. 878. A. Pol. II. 363. A: *τοῖς ὁσίοις ἅ φασι θεοὺς διδόναι*. Legg. IV. 717. A. Pol. III. 395. C: *μιμεῖσθαι ... σώφρονας, ὁσίους* cet. Ax. 371. D: *τὰς ὁσίους* (sic Par. A. c. al. Vulg. *ὁσίας*) *ἁγιστείας κἀκεῖσε συντελοῦσι*. Gorg. 507. B: *περὶ δὲ θεοὺς* (int. *τὰ προςήκοντα πράττων*) *ὅσια* (*ἂν πράττοι*). Polit. 301. D: *τὰ δίκαια καὶ ὅσια διανέμειν ὀρθῶς πᾶσι*. Pol. I. 344. A: *ἱερὰ καὶ ὅσια* (*ἀφαιρεῖται*). II. 380. C: *ὡς οὔθ' ὅσια ἂν λεγόμενα, εἰ λέγοιτο* cet. V. 463. D. Legg. VIII. 838. B. Ax. 364. C: *ἐφ' ὅσια παρακαλῶν*. Crit. 54. B: *οὐδὲ ὁσιώτερον*. Legg. XII. 959. B: *ὅπως ὅτι δικαιότατος ὢν καὶ ὁσιώτατος ἔζη* cet. IX. 877. E: *ὡς ὁσιωτάτους* (*οἴκους*).

ὁσιότης, ἡ, *sanctitas*, *pietas*. Prot. 329. C: *ἡ δικαιοσύνη ... καὶ ὁσιότης*. 330. B. E: *εἰ μὴ αὐτή γε ἡ ὁσιότης ὅσιον ἔσται*. Euth. 14. E: *ἐπιστήμη ἄρα αἰτήσεως καὶ δόσεως θεοῖς ἡ ὁσιότης ἂν εἴη ἐκ τούτου τοῦ λόγου*. Lach. 199. D: *ὁσιότητος*. Euth. 14. C: *τὴν ὁσιότητα*. Men. 78. D.

ὁσίως, *sancte*, *pie*. Gorg. 526. C: *ὁσίως βεβιωκυῖαν*. Phaed. 113. D: *οἵ τε καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντες*. 114. B.

Pol. I. 331. A: δικαίως καὶ ὁσίως. Legg. VII. 799. B: ὁσίως ἐξείργειν καὶ κατὰ νόμον. VIII. 840. D: (οἳ) ὁσίως καὶ δικαίως ζῶσιν. VI. 767. D: (ὃς ἂν) ὁσιώτατα τὰς δίκας ... φαίνηται διακρίνειν. Men. 81. B: ὡς ὁσιώτατα διαβιῶναι τὸν βίον.

ὀσμή, ἡ, *odor.* Locr. 101. A: ὀσμᾶς ... εἴδεα ... οὐ διώρισται. Tim. 66. D: πρὸς τό τινα σχεῖν ὀσμήν. Men. 76. D. Tim. 66. E: εἰσί τε ὀσμαὶ ξύμπασαι καπνὸς ἢ ὀμίχλη. Phil. 51. B: (περὶ) τῶν ὀσμῶν τὰς πλείστας. Tim. 66. D. E: τὸ πνεῦμα τῶν ὀσμῶν. Crat. 394. A: χρώμασιν ἢ ὀσμαῖς πεποικιλμένα (φάρμακα). Phil. 51. E: τὸ ... περὶ τὰς ὀσμὰς ἧττον μὲν τούτων θεῖον γένος ἡδονῶν. Pol. IX. 584. B: τὰς περὶ τὰς ὀσμὰς ἡδονάς.

ὅσος, η, ον, *quantus; quot; quotquot; quicunque.* Phaed. 110. C: τὴν δὲ (γῆν) ὅση λευκή. Soph. 219. A: ὅση περὶ τὸ θνητὸν πᾶν σῶμα θεραπεία. Pol. X. 595. A: τὸ μηδαμῇ παραδέχεσθαι αὐτῆς ὅση μιμητική. Phaedr. 269. D: ὅσον δὲ αὐτοῦ τέχνη. Theaet. 157. E: ὅσον ἐλλεῖπον αὐτοῦ. Soph. 227. D: ὅσον ἂν ᾖ πού τι φλαῦρον (ubi est *quicquid*). Crat. 422. C: ὅσον γε δυνάμεως παρ' ἐμοί ἐστι. Pol. VII. 526. C: ὅσον ... πρὸς τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ τείνει. Tim. 68. B: ὅσον μέτρον ὅσοις. Crat. 432. D: ὅσου ἐνδέουσιν αἱ εἰκόνες cet. Theaet. 172. B: ὅσον ἂν δοκῇ χρόνον. Pol. IV. 423. B: ὅσην δεῖ τὸ μέγεθος τὴν πόλιν ποιεῖσθαι. Conv. 176. E: ὅσον ἂν ἕκαστος βούληται. Pol. IV. 420. E: ὅσον ἂν ἐπιθυμῶσι κεραμεύειν. Conv. 182. B: ὅσοι ὑπὸ βαρβάροις οἰκοῦσι. Pol. I. 327. C: ὁρᾷς οὖν ἡμᾶς ... ὅσοι ἐσμέν; III. 388. A: ὅσοι κακοὶ τῶν ἀνδρῶν. V. 466. E: τῶν παίδων ... ὅσοι ἁδροί. 468. C: τῶν νέων ὅσοι ἀγαθοί. 467. D: τῶν στρατειῶν ὅσαι τε καὶ μὴ ἐπικίνδυνοι. Soph. 232. C: ὅσα φανερὰ γῆς τε καὶ οὐρανοῦ cet. Phil. 46. A: καὶ ὅσα τοιαῦτα. Pol. VII. 533. E: οἷς τοσούτων πέρι σκέψις ὅσων ἡμῖν πρόκειται. 522. D: οὐδ' ὅσους πόδας εἶχεν εἰδότος. Phil. 55. B: ἤ τι τῶν ἄλλων ὅσ' ἀγαθὰ εἴληχε ψυχή. Pol. VI. 526. D: ὅσα δὴ ἄλλα σχηματίζουσι τὰ στρατόπεδα. — Ponitur ita ut coni. ὅτι in eo lateat. Pol. I. 329. B: τὸ γῆρας ὑμνοῦσιν ὅσων (i. q. ὅτι τοσούτων) κακῶν σφίσιν αἴτιον. — Adiectivo subiicitur. Phaed. 80. D: ὅλον μένει ἀμήχανον ὅσον χρόνον. Pol. IX. 588. A: ἀμηχάνῳ δὴ ὅσῳ πλεῖον (al. πλέονι) νικήσει cet. Legg. V. 782. A: ἀμήχανον ἂν χρόνον ὅσον γεγονὸς ἂν εἴη. Hipp. mai. 282. C: χρήματα ἔλαβε θαυμαστὰ ὅσα. — Adverbiorum instar frequentantur ὅσῳ, ὅσον, καθ' ὅσον et ὅσα. Sic ὅσῳ cum compar. Phaedr. 263. D. 276. A. Phil. 55. B. Pol. V. 472. A. VIII. 568. A. Apol. 39. D. al. Sq. τοσούτῳ (Pol. II. 368. B: ὅσῳ δὲ μᾶλλον πιστεύω, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπορῶ ὅ τι χρήσωμαι. VII. 519. A.) et τόσῳ (Phaedr. 244. D. Legg. II. 665. E.). Praegresso compar. cum v. τοσούτῳ. Euth. 11. D. Etiam c.

superl. Pol. VI. 507. C. VIII. 551. C. — Ὅσον, *quantum, quo magis; quatenus, quoad, pro eo quod* (ut Polit. 280. A.). Pol. I. 328. D: ὅσον αἱ ἄλλαι ... ἡδοναὶ ἀπομαραίνονται, τοσοῦτον αὔξάνονται cet. *Tantum.* Gorg. 485. A: ὅσον παιδείας χάριν. Pol. III. 403. E: (εἰ) ἡμεῖς ... ὅσον τοὺς τύπους ὑφηγησαίμεθα. Addita v. μόνον. Phaedr. 242. C: ὅσον μὲν ἐμαυτῷ μόνον ἱκανός. Pol. X. 607. A: ὅτι ὅσον μόνον ὕμνους θεοῖς ... ποιήσεως παραδεκτέον εἰς πόλιν. Legg. VI. 778. C: νῦν δὲ μόνον ὅσον τινὰ τύπον αὐτῶν δι' ὀλίγων ἐπεξέλθωμεν. Etiam *admodum* vel *circiter.* Phaedr. 229. C: ὅσον δύ' ἢ τρία στάδια. — Cum praep. εἰς (Phaedr. 277. A: εἰς ὅσον ἀνθρώπῳ δυνατὸν μάλιστα.), ἐφ' ὅσον (Polit. 268. B.) et καθ' ὅσον, *quantum, quatenus* (Prot. 351. C. Gorg. 476. B. Soph. 248. E. Polit. 274. A. Conv. 187. E. Pol. VII. 534. B. Tim. 51. B.). Cum negat. *nisi si* (Phaed. 64. D: καθ' ὅσον μὴ πολλὴ ἀνάγκη μετέχειν αὐτῶν) et *nisi quod.* Euthyd. 273. A: ὅσον μὴ (sic Cl. c. al. Vulgo ὅσον μὲν) ὑβριστὴς (v. ὑβρ. δὲ) διὰ τὸ νέος εἶναι. Sq. infin. (vern. *nur* vel *so viel*, etiam *dass*, cum v. μόνον, *nur um*). Prot. 334. C: ὅσον μόνον τὴν δυσχέρειαν κατασβέσαι τὴν ... γιγνομένην. Theaet. 145. A: ὅσον γέ με εἰδέναι. 161. B: ὅσον λόγον παρ' ἑτέρου σοφοῦ λαβεῖν. Pol. III. 416. E: μισθὸν τοσοῦτον, ὅσον μήτε περιεῖναι αὐτοῖς ... μήτε ἐνδεῖν. Similiter ὅσα. Pol. V. 467. C: ὅσα ἄνθρωποι (v. I. p. 178.). Simile Crit. 46. E: ὅσα γε τἀνθρώπεια. Ep. VII. 350. E: ὅσα γε δὴ τἀνθρώπινα.

ὅσοςπερ, *quantus quidem* et simpl. *quantus; quot; quicunque.* Tim. 49. E: πᾶν ὅσονπερ ἂν ἔχῃ γένεσιν. Pol. VIII. 568. C: ὅσοιπέρ γε αὐτῶν κομψοί. Soph. 257. A: ὅσαπέρ ἐστι τὰ ἄλλα, τοσαῦτα οὐκ ἔστι. Pol. VIII. 544. D: εἴδη τοσαῦτα ... ὅσαπερ καὶ πολιτειῶν. Parm. 140. D. C: ὅσωνπερ μέτρων, τοσούτων καὶ μερῶν ἂν εἴη. 127. E: ὅσουςπερ λόγους γέγραφας. — ὅσῳπερ, *quanto.* Gorg. 458. A: μεῖζον ... αὐτὸ ἀγαθὸν ἡγοῦμαι, ὅσῳπερ μεῖζον ἀγαθόν ἐστιν αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι κακοῦ τοῦ μεγίστου. 508. C: ὅσῳπερ αἴσχιον, τοσούτῳ κάκιον. Parm. 154. B: ὅσῳπερ ἂν τὸ πρῶτον διενέγκῃ. Legg. X. 902. E: ὅσῳπερ — τόσῳ.

ὅςπερ, cet., *qui quidem* et simpl. *qui* (quod quavis fere pagina reperitur). Adverbii partes agit ᾗπερ, *sicut, quemadmodum.* Prot. 322. A: ᾗπερ λέγεται. Phaedr. 275. C. al.

ὄσπριον, τό, *legumen.* Critia 115. A: καλοῦμεν ... αὐτοῦ τὰ μέρη ξύμπαντα ὄσπρια.

ὀστεΐνος (an ὀστινος scrib.?), η, ον, *osseus.* Tim. 74. A: τῆς ὀστεΐνης φύσεως. 73. E: σφαῖραν ... ὀστεΐνην. 75. E. 73. E: στέγασμα ... ὀστεΐνον.

ὅστις, ἥτις, ὅ τι, *quisquis, quicunque,* et simpl. *qui* et *qui quidem.* Phaedr. 273. C: ὅστις δή ποτ' ὢν τυγχάνει. Gorg. 508. D: ὁ δὲ δὴ ἐμὸς (λόγος) ὅστις πολλάκις μὲν ἤδη

εἴρηται cet. 509. B: *ἄρ᾽ οὐ ταύτην ἥτις ἀποτρέψει τὴν μεγίστην ἡμῶν βλάβην;* Pol. III. 416. C: *τῆς ὀρθῆς τυχεῖν παιδείας, ἥτις ποτὲ ἐστιν.* V. 462. C: *ἥτις (πόλις) δὴ ἐγγύτατα ἑνὸς ἀνθρώπου ἔχει.* Prot. 312. C: *ὅ τι δέ ποτε ὁ σοφιστής ἐστι, θαυμάζοιμ᾽ ἂν εἰ οἶσθα.* 313. D: *οὔτε αὐτοὶ ἴσασιν ὅ τι χρηστὸν* cet. Theaet. 160. E: *ὅ τι δή ποτε καὶ τυγχάνει ὄν.* Pol. VI. 492. A: *ὅ τι καὶ ἄξιον λόγου.* Gorg. 453. B: *περὶ ὅτου ὁ λόγος ἐστί.* C: *περὶ ὅτου λέγεται.* Pol. I. 334. A: *ὅτου τις ... δεινὸς φύλαξ, τούτου καὶ φὼρ δεινός.* Prot. 312. C: *οὐδὲ ὅτῳ παραδίδως τὴν ψυχὴν οἶσθα.* Pol. VI. 485. D: *ὅτῳ* sq. *τούτῳ.* Alc. II. 143. C: *ὅτῳδὴ ὁπωσοῦν ἔχοντι.* Pol. V. 462. C: *ἐν ᾗτινι δὴ πόλει πλεῖστοι ... τοῦτο λέγουσι* cet. Legg. IX. 864. E: *τὴν ... βλάβην ἣν ἄν τινα καταβλάψῃ* cet. XI. 919. D: *μήτε διακονίαν μηδ᾽ ἥντινα κεκτημένος.* Phaedr. 274. B: *πάσχειν ὅ τι ἄν τῳ ξυμβῇ παθεῖν.* Theaet. 184. D: *εἴτε ὅ τι* (*quocunque nomine*) *δεῖ καλεῖν.* Soph. 239. B: *ὅ τι μάλιστα δύνασαι.* Ep. XI. 359. A: *ὑπὸ νόμων θέσεως καὶ ὧντινων.* VII. 347. E: *οἷστισι.* al. — Etiam (ut *ὁποῖος* al.) in interrogatione suspensa ponitur, praec. ubi interrogatio a responsuro repetitur (ut Euth. 2. B. anteced. *τίνα γραφήν σε γέγραπται* seq. in respons. *ἥντινα;* int. *quaeris*). Phil. 22. A: *μανθάνομεν οὖν ὅ τι νῦν ἡμῖν ἐστὶ τὸ ξυμβαῖνον ἐν τοῖς παροῦσι λόγοις;* Pol. I. 328. E: *καὶ σοῦ ἡδέως ἂν πυθοίμην ὅ τι σοι φαίνεται τοῦτο ... ὃ* cet. Apol. 23. D: *ἐπειδάν τις αὐτοὺς ἐρωτᾷ, ὅ τι ποιῶν καὶ ὅ τι διδάσκων* (int. *διαφθείρει τοὺς νέους*), *ἔχουσι μὲν οὐδὲν εἰπεῖν* cet. Men. 74. D: *ὅ τι ἔστι τοῦτο ὃ* (*dic quid hoc sit quod*) cet. Alc. II. 148. E. Etiam in directa quae dicitur interrogatione. Euthyd. 287. B: *τὸ γὰρ οὐκ ἔχω ὅ τι χρῶμαι ὅ τί ποτε* (al. *τί ποτε*) *λέγεις, ὦ Διονυσόδωρε;* — Cum negat. *μή* est *nisi forte* et *nisi si* (vern. *er* vel *es müsste denn*). Prot. 324. B: *ὅστις μὴ ὥσπερ θηρίον ἀλογίστως τιμωρεῖται.* Gorg. 522. E: *αὐτὸ ... τὸ ἀποθνήσκειν οὐδεὶς φοβεῖται ὅστις μὴ παντάπασιν ... ἄνανδρός ἐστι.* Pol. III. 410. B. Tim. 42. E. — *ὅστισπερ* cet. Soph. 255. A: *ὅ τιπερ ἂν κοινῇ προσείπωμεν ... τοῦτο* cet. Parm. 153. E. Pol. VI. 492. E. Tim. 77. B. al.

ὁστισοῦν cet., *quicunque, quivis* (vern. *irgend wer* vel *einer, jeder*). Conv. 198. B: *καὶ ἄλλος ὁστισοῦν.* Pol. I. 350. A: *εἴ τις ... ἐπιστήμων ὁστισοῦν.* Euth. 5. E: *μηδ᾽ ἂν ὁστισοῦν τυγχάνῃ ὤν.* Prot. 313. E: *παρ᾽ ἄλλου ὁτουοῦν.* Parm. 143. D: *ἡτινιοῦν συζυγίᾳ.* Conv. 210. A: *τὸ κάλλος τὸ ἐπὶ ὁτῳοῦν σώματι.* Pol. IV. 432. A: *ἄλλῳ ὁτῳοῦν τῶν τοιούτων.* Prot. 323. A: *ἄλλην ἡντινοῦν τέχνην.* Legg. VI. 762. C: *κἂν ἡντιναοῦν ἡμέραν.* Polit. 297. B: *πλῆθος οὐδ᾽ ὡντινωνοῦν.* Phil. 43. D: *τριῶν ... ὄντων ἡμῖν ὡντινωνοῦν βούλει τίθει* cet. Praec. cum part. *καί* (*καὶ ὁτιοῦν, auch nur* vel *irgend etwas*) et negat. (vern. *gar nichts, gar keiner* al.).

Phaed. 78. D: μή ποτε μεταβολὴν καὶ ἡντινοῦν ἐνδέχεται; Phil. 59. B: πῶς ἄν ποτε βέβαιον γίγνοιθ' ἡμῖν καὶ ὁτιοῦν; 60. D: εἴ τις ἄνευ τούτων δέξαιτ' ἂν οἱ καὶ ὁτιοῦν εἶναι ἢ γίγνεσθαι. Pol. VII. 522. E: εἰ καὶ ὁτιοῦν μέλλει τάξεων ἐπαΐειν. Apol. 36. B: τοὺς δοκοῦντας καὶ ὁτιοῦν εἶναι. Phil. 59. B: τὰ μὴ κεκτημένα βεβαιότητα μηδ' ἡντινοῦν (nos: *nicht die mindeste*). 60. E: (εἰ) μήτ' αὖ μνήμην τοῦ πάθους μηδ' ὁντινοῦν χρόνον ἔχοι. Pol. VI. 497. B: οὐδ' ἡντιναοῦν. Alc. II. 147. B: ἐμοὶ ... οὐδ' ὁτιοῦν δοκεῖ πρὸς λόγον εἰρηκέναι. Euthyd. 287. D: καὶ νῦν οὐδ' ἂν ὁτιοῦν ἀποκρίνει.

ὀστοῦν, τό, *os.* Tim. 84. B: ὅταν ὀστοῦν ... μήτε τὴν τροφὴν καταδέχηται cet. 74. D: ἐξ ὀστοῦ καὶ σαρκὸς ἀζύμου κράσεως. 76. D. 75. C: μανῷ ... ὀστῷ. 84. A. 73. E: τὸ δὲ ὀστοῦν ξυνίστησιν ὧδε. 75. B. Phaed. 80. D: ὀστᾶ τε καὶ νεῦρα. 99. A. Tim. 75. A. Locr. 100. B: ὀστέα δὲ μυελῶν περιφράγματα. Phaed. 98. C: ὅτι ξύγκειταί μοι τὸ σῶμα ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων. Tim. 73. A. Locr. 102. D: ἐξ ὀστέων. Phaed. 96. D: ὀστοῖς δὲ ὀστᾶ (antec. ἐπειδὰν προςγένωνται). Tim. 84. A. Phaed. 99. A: ἄνευ τοῦ τὰ τοιαῦτα ἔχειν καὶ ὀστᾶ καὶ νεῦρα cet. Conv. 207. D. Tim. 64. C. 74. D. Critia 111. B.

ὄστρακον, τό, *testa.* Phaedr. 241. B: ὀστράκου μεταπεσόντος (de repentina nec opinata rei conversione). Pol. VII. 521. C: τοῦτο δή ... οὐκ ὀστράκου ἂν εἴη περιστροφή, ἀλλὰ ψυχῆς περιαγωγή.

ὀστρεΐνος, η, ον, *testaceus.* Phil. 21. C: τῶν ὅσα θαλάττια μετ' ὀστρεΐνων (sic codd. V. ὀστρείων) ἔμψυχά ἐστι σωμάτων.

ὄστρεον, τό, *ostrea* vel *ostreum*, *testa.* Phaedr. 250. C: ὀστρέου τρόπον δεδεσμευμένοι. Tim. 92: τὸ τῶν ὀστρέων (ἔθνος). Pol. X. 611. D: ὄστρεά τε καὶ φύκια καὶ πέτρας. * *ostrum.* Crat. 424. D: ὥσπερ οἱ ζωγράφοι ... ἐνίοτε μὲν ὄστρεον μόνον ἐπήνεγκαν. Etiam ὄστρειον. Pol. IV. 420. C: οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ ... οὐκ ὀστρείῳ ἐναληλιμμένοι εἶεν.

ὀσφραίνομαι, *olfacio.* Phaed. 96. B: τοῦ ... ὁρᾶν καὶ ὀσφραίνεσθαι. Theaet. 165. D. 186. D.

ὄσφρησις, ἡ, *olfactus.* Phaed. 111. B: ἀκοῇ καὶ ὀσφρήσει. Theaet. 156. B: ὀσφρήσεις.

ὅταν, c. coni. *quando.* Pol. I. 333. B: ὅταν δέῃ ἀργυρίου κοινῇ πρίασθαι ἢ ἀποδόσθαι ἵππον. Theaet. 166. A. sexc. al. * *Quum.* Soph. 241. A: ἤ τίς μηχανὴ συγχωρεῖν τινὶ ... ὅταν ἄφθεγκτα ... προδιωμολογημένα ᾖ τὰ πρὸ τούτων ὁμολογηθέντα; Cum v. πρῶτον, ut Lat. *quum primum.* Lys. 211. B. * *si, ut* (vern. *wenn anders, wenn ja, im Falle dass*). Prot. 360. B: οὐκοῦν ... οἱ ἀνδρεῖοι οὐκ αἰσχροὺς φόβους φοβοῦνται, ὅταν φοβῶνται —; Phaedr. 256. E: ὁμοπτέρους ... ὅταν γένωνται, γενέσθαι. Phaed. 68. C:

ὅταν ὑπομένωσιν. Hoc sensu ὅταν orationi ei quam nos praemittimus subiicitur. Gorg. 468. A: πότερον ... τὰ μεταξὺ ταῦτα ἕνεκεν τῶν ἀγαθῶν πράττουσιν, ὅταν πράττωσιν —; (nos: *wenn man dieses mittlere thut, thut man es des Guten wegen?*) B: βαδίζομεν, ὅταν βαδίζωμεν ... ἕσταμεν, ὅταν ἑστῶμεν (nos: *wenn wir gehen — so gehen wir* cet.). Phaed. 68. D: οὐκοῦν φόβῳ μειζόνων κακῶν ὑπομένουσιν αὐτῶν οἱ ἀνδρεῖοι τὸν θάνατον, ὅταν ὑπομένωσιν; Phil. 31. A. Pol. I. 347. C: ἣν δείσαντές μοι φαίνονται ἄρχειν, ὅταν ἄρχωσιν, οἱ ἐπιεικεῖς. II. 373. E. Euth. 7. D. — Ὅταν τε — καὶ ὅταν, *sive — sive.* Legg. V. 744. C. — ὅτανπερ, *quandocunque, quotiescunque.* Phaed. 103. E: (ὃ) ἔχει ... τὴν ἐκείνου μορφὴν ἀεὶ ὅτανπερ ᾖ. Soph. 262. E: ὅτανπερ ᾖ. Parm. 152. E. Pol. III. 565. A. D: ὅτανπερ φύηται τύραννος.

ὅτε, c. ind. et opt. (in re praeterita aut cogitata), *quum, quando.* Prot. 310. E: ὅτε τὸ πρότερον ἐπεδήμησεν. 320. C: ὅτε θεοὶ μὲν ἦσαν, θνητὰ δὲ γένη οὐκ ἦν. 322. B: ὅτ' οὖν ἀθροισθεῖεν, ἠδίκουν ἀλλήλους. Theaet. 150. B: ἐνίοτε ... ἔστι δ' ὅτε. Pol. I. 340. C: ὅτε τοὺς ἄρχοντας ὡμολόγεις οὐκ ἀναμαρτήτους εἶναι. Tim. 70. B: ἵνα, ὅτε ζέσειε cet. Legg. III. 698. B. al. **quandoquidem, quum.* Phaed. 84. E: ὅτε γε μηδ' ὑμᾶς δύναμαι πείθειν. Soph. 254. B: ὅτ' οὖν δὴ ... ὡμολόγηται cet. Pol. IX. 581. E. Legg. X. 886. E.

ὅτι, *quod* (vern. *dass*, pr. idem quod *das* et relat. *was*, ut gr. ὅ τι et ὅτι, lat. relat. *quod*). Gorg. 488. A: εὖ ἴσθι τοῦτο ὅτι οὐχ ἑκὼν ἐξαμαρτάνω. — Ut Lat. *quod*, est etiam *quia.* Pol. I. 343. A: ὅτι τοί σε ... κορυζῶντα περιορᾷ cet. Crat. 405. D: ἡ δὴ συμφωνία καλεῖται, ὅτι ταῦτα πάντα ... ἁρμονίᾳ τινὶ πολεῖ ἅμα πάντα. 414. A. Pol. IV. 426. D: ὅσοι ... οἴονται τῇ ἀληθείᾳ πολιτικοὶ εἶναι, ὅτι ἐπαινοῦνται ὑπὸ τῶν πολλῶν. Euth. 10. A: ἆρα τὸ ὅσιον, ὅτι ὅσιόν ἐστι, φιλεῖται ὑπὸ τῶν θεῶν, ἤ, ὅτι φιλεῖται, ὅσιόν ἐστι; B. Charm. 161. C. — Verti potest *quatenus.* Prot. 333. B: ἆρά τί σοι δοκεῖ ἀδικῶν ἄνθρωπος σωφρονεῖν, ὅτι ἀδικεῖ; D: τὸ δ' εὖ φρονεῖν εὖ βουλεύεσθαι (int. λέγεις), ὅτι ἀδικοῦσιν; Parm. 155. E. Crat. 414. A. — Absolute praemittitur voci τί (*cur*). Pol. I. 343. A: ὅτι δὴ τί μάλιστα; V. 449. C: ὅτι ἐγὼ ... τί μάλιστα; Charm. 161. C: ὅτι δὴ τί γε; — Post verba dicendi orationi rectae praeponitur. Prot. 317. E: καὶ ἐγὼ εἶπον ὅτι Ἡ αὐτή μοι ἀρχή ἐστιν cet. Gorg. 521. A: λέγω ... ὅτι ὡς διακονήσοντα (quod ex antecedd. explendum). Crat. 431. A: αὐτῷ εἰπεῖν ὅτι Τουτί ἐστι σὸν ὄνομα cet. Conv. 172. B. sexc. al. — Pro modo finito etiam infinitivus coni. ὅτι excipit (duabus fere conflatis constructionibus). Phaed. 63. C: ὅτι μέντοι παρὰ θεοὺς δεσπότας πάνυ ἀγαθοὺς ἥξειν (quod respondet praegressis ὅτι παρ' ἄνδρας τε ἐλπίζω ἀφίξεσθαι ἀγαθούς). Legg.

X. 892. D. Charm. 164. D. — Superlativum exaggerat, ut ὅτι μάλιστα, *quam maxime*. Prot. 331. B: ὅτι ὁμοιότατον. Phaedr. 237. A: ἵνα ὅτι τάχιστα διαδράμω τὸν λόγον. Gorg. 515. C: ὅπως ὅτι βέλτιστα οἱ πολῖται ὦμεν. Conv. 218. D. Pol. IV. 421. B: ὅπως ὅτι πλείστη αὐτοῖς εὐδαιμονία ἐγγενήσεται. V. 459. E. al. — Saepenumero ὅτι ita ponitur ut sensus plenus sit: *quod ad hoc attinet quod* —. Prot. 330. E: τὰ μὲν ἄλλα ὀρθῶς ἤκουσας, ὅτι δὲ καὶ ἐμὲ οἴει εἰπεῖν τοῦτο, παρήκουσας. Phaed. 115. D: ὅτι δὲ ἐγὼ πάλαι πολὺν λόγον πεποίημαι... ταῦτά μοι δοκῶ αὐτῷ ἄλλως λέγειν. Crat. 384. C. Legg. III. 688. B. — Absolute ponitur ut δῆλον ὅτι, εὖ ἴσθι ὅτι (Theaet. 149. A.) al.; etiam ita ut posterior orationis pars intelligenda relinquatur. Parm. 128. A. Pol. I. 352. B. V. 471. C. — Cum neg. μή est *nisi* vel *nisi si* (vern. *wofern nicht*). Phaedr. 274. A: ὅτι (al. ὅ τι) μὴ πάρεργον. Phaed. 67. A: ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη. Id. Tim. 69. D. Pol. III. 396. E: ὅτι (al. ὅ τι) μὴ παιδιᾶς χάριν. IX. 581. D: ὅτι μὴ μάθημα τιμὴν φέρει. Etiam *praeterquam*. Crit. 52. B: ὅτι μὴ ἅπαξ εἰς Ἰσθμόν.

ὄττα, ἡ, *omen*. Legg. VII. 800. C: κακὴν ὄτταν.

οὐ (οὐκ ante voc., οὐχ ante litt. adspir.), partic. vere (quod philosophi dicunt obiective) negans, *non*, interrog. *nonne*. Cum partt. οὐκ ἄρα οὐδέ (Alc. I. 134. B.), οὐ γὰρ ἀλλά, *imo vero* (Phaedr. 276. C. Phaed. 84. A.), οὐ γάρ τοι ἀλλά, *sane quidem* (Euthyd. 284. C. 305. E.), οὐ γὰρ δή sq. γέ (Phil. 76. C. 92. B.), οὐ γὰρ δήποτε (Phaedr. 255. B.), οὐ γὰρ δήπου (Prot. 309. C. Cum part. γέ Pol. VI. 509. A.), οὐ γάρ που (Phaedr. 258. E. Phaed. 62. D. Sq. part. γέ. Conv. 199. A. Euth. 13. A. 14. E.), οὐ γὰρ οὖν (Parm. 134. B. 138. B.), οὐ γὰρ οὖν δή (Theaet. 205. D. Pol. III. 389. A.), οὐ μέντοι ἀλλά (Phaed. 62. B. Crat. 436. D. Sq. γέ. Conv. 173. B.), οὐ μὴν ἀλλά (Gorg. 449. C. Sq. γέ. Polit. 263. B.) al. — Οὐ μή et μή ποτε (i. q. οὐδὲν δεινὸν μή, *haud est periculum, non est cogitandum*, h. e. *nullo pacto*). Phaed. 227. D: ὥστ᾽ ... οὐ μή σου ἀπολειφθῶ. Phaedr. 273. E: ταῦτα δὲ οὐ μή ποτε κτήσηται (al. κτήσεται. Coniunct. aor. gravior est futuro) ἄνευ πολλῆς πραγματείας. Gorg. 494. D: σὺ δὲ οὐ μὴ ἐκπλαγῇς cet. Phaed. 66. B: ὅτι ... οὐ μή ποτε κτησώμεθα (duo libri κτησόμεθα) ἱκανῶς οὗ ἐπιθυμοῦμεν. 105. D: οὐ μή ποτε δέξηται. Theaet. 160. A: οὐ μή ποτ᾽ ... γένηται. Phil. 48. D: οὐ γὰρ μὴ δυνατὸς ὦ. Pol. I. 341. B: ἀλλ᾽ οὐ μὴ οἷός τ᾽ ᾖς. IV. 435. D: τοῦτο ... οὐ μή ποτε λάβωμεν. X. 609. B: οὐ γὰρ τό γε ἀγαθὸν μή ποτέ τι ἀπολέσῃ. Legg. III. 696. A. V. 735. B: πᾶσαν ἀγέλην ποιμὴν ... παραλαβὼν οὐκ ἄλλως μή ποτε ἐπιχειρήσῃ (v. ἐπιχειρήσειε; nonnulli libri ἐπιχειρήσει) θεραπεύειν. — οὐχ ὅπως — ἀλλά, (vern. *nicht dass*, h. e. *ich sage nicht dass*), cum neget. *non modo non* — *sed nec* vel *ne* —

quidem. Pol. IX. 591. C: τὴν τοῦ σώματος ἕξιν ... οὐχ ὅπως τῇ θηριώδει ... ἡδονῇ ἐπιτρέψας ἐνταῦθα τετραμμένος ζήσει, ἀλλ' οὐδὲ cet. Men. 96. A. — οὐχ ὅτι (plene: *es ist nicht darauf zu gehen dass*, h. e. *wenn auch*, Lat. *quamquam*). Prot. 336. D: οὐχ ὅτι παίζει καί φησιν ἐπιλήσμων εἶναι. Gorg. 450. E: οὐχ ὅτι τῷ ῥήματι οὕτως εἶπες ὅτι cet. Theaet. 157. B. Lys. 220. A: οὐχ ὅτι πολλάκις λέγομεν ὡς cet. — Parti. οὐχ ὥσπερ frequentantur ubi nos usurpamus *dagegen*. Prot. 341. A: σὺ δὲ ... ταύτης ἄπειρος εἶναι φαίνει, οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ἔμπειρος cet. Gorg. 522. A. Conv. 179. E. 189. C.

οὗ, genit. pronom. reflexivi quod dicitur. Conv. 174. D: περιμένοντος οὗ. Pol. III. 393. E: μετὰ οὗ.

οὗ, *ubi; in quo, quo* et *quapropter*. Phaedr. 248. B: οὗ δὴ ... πολλαὶ μὲν χωλεύονται cet. Theaet. 172. B: ἐκεῖ οὗ λέγω. 177. A: οὗ δὴ τίνουσι δίκην ζῶντες τὸν εἰκότα βίον ᾧ ὁμοιοῦνται. Conv. 194. A: εἰ δὲ γένοιο οὗ νῦν ἐγώ εἰμι. Pol. VIII. 552. D: ἐν πόλει οὗ ἂν ἴδῃς πτωχούς. Alc. I. 122. D: ἐάν πως αἴσθῃ οὗ εἶ (nos: *wie es mit dir steht*). Menex. 243. D: οὗ δὴ καὶ ἐκφανὴς ἐγένετο ἡ τῆς πόλεως ῥώμη τε καὶ ἀρετή. Etiam ponitur ubi οἷ (quo) exspectabas (status enim et motus notiones copulantur). Men. 84. A: ἐννοεῖς αὖ ... οὗ ἐστιν ἤδη βαδίζων ὅδε τοῦ ἀναμιμνήσκεσθαι; 94. C: οὗ ... ἔδει δαπανώμενον διδάσκειν. D.

οὐδαμῇ et οὐδαμῶς, *nullo modo, neutiquam*; utrumque etiam nectitur, ut vern. *auf keine Art und Weise*, h. e. *nullo omnino modo*. Gorg. 481. B: ὡς ἔν γε τοῖς πρόσθεν οὐδαμῇ ἐφάνη οὖσα. Phaed. 78. D: καὶ οὐδέποτε οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἀλλοίωσιν οὐδεμίαν ἐνδέχεται; Theaet. 176. C: θεὸς οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἄδικος. Phil. 29. B: οὐδαμῇ οὐδαμῶς εἰλικρινὲς ὄν. Pol. I. 347. D: τοῦτο ... ἔγωγε οὐδαμῇ συγχωρῶ Θρασυμάχῳ. Etiam *nullam in partem*. Pol. IV. 436. E: οὐδαμῇ γὰρ ἀποκλίνειν.

οὐδαμόθεν, *non aliunde; a nullo*. Prot. 319. D: οὐδαμόθεν μαθών. Phaed. 70. D: ὅτι οὐδαμόθεν ἄλλοθεν γίγνονται οἱ ζῶντες ἢ ἐκ τῶν τεθνεώτων. Phil. 30. A.

οὐδαμόσε, *nusquam* (*nirgendshin*). Phaed. 108. A: οὐ γάρ πού τις ἂν διαμάρτοι οὐδαμόσε μιᾶς ὁδοῦ οὔσης. 109. A: οὐδαμόσε κλιθῆναι. Soph. 250. C. Pol. IX. 579. B.

οὐδαμοῦ, *nusquam; nulla ratione, neutiquam*. Prot. 350. E: ἐγὼ δὲ οὐδαμοῦ οὐδ' ἐνταῦθα ὁμολογῶ cet. Theaet. 206. E: καὶ οὐδαμοῦ ἔτι ὀρθὴ δόξα χωρὶς ἐπιστήμης γενήσεται. Conv. 174. E: οὐδαμοῦ ὁρῶ Σωκράτη ἑπόμενον. Pol. I. 343. D. VII. 523. D: οὐδαμοῦ γὰρ ἡ ὄψις αὐτῇ ἅμα ἐσήμηνε τὸν δάκτυλον τοὐναντίον ἢ δάκτυλον εἶναι. Legg. IX. 875. D: νῦν δὲ οὐ γάρ ἐστιν οὐδαμοῦ οὐδαμῶς. Cum genit. Pol. IX. 592. B: ἐπεὶ γῆς γε οὐδαμοῦ οἶμαι αὐτὴν εἶναι. — Cum v. ἄλλοθι est etiam germ. *auf keine andere Weise.*

Prot. 324. E: ἄλλοθι οὐδαμοῦ (λύεται ἡ ἀπορία). Conv. 184. E: μοναχοῦ ἐνταῦθα ... ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ. — Cum vv. εἶναι et φαίνεσθαι, pr. *nusquam esse, ne apparere quidem* (Cic.), est *pro nihilo habendum esse, nihil omnino esse.* Gorg. 456. C: οὐδαμοῦ ἂν φανῆναι τὸν ἰατρόν. Phaed. 70. A: μὴ ... οὐδαμοῦ ἔτι ᾖ. Ib. οὐδὲν ἔτι οὐδαμοῦ ᾖ. 72. C: (ὅτι) οὐδαμοῦ ἂν φαίνοιτο.

οὐδαμῶς v. οὐδαμῇ.

οὖδας, τό, *solum.* Conv. 195. D: ἐπ' οὔδεος (Hom.).

οὐδέ, *nec* et *ne — quidem*, ut quavis fere pagina reperitur. Saepenumero particulis τέ et οὔτε subiicitur οὐδέ, quippe fortius (vern. *noch auch*). Phaedr. 255. D: καὶ οὔθ' ὅ τι πέπονθεν οἶδεν οὐδ' ἔχει φράσαι. Pol. VI. 499. B: ὅτι οὔτε πόλις οὔτε πολιτεία οὐδέ γε ἀνὴρ ὁμοίως μή ποτε γένηται τέλεος. Theaet. 148. E. Legg. I. 637. A. Apol. 19. D. Similiter Polit. 271. E: πόλεμός τε οὐκ ἐνῆν οὐδὲ στάσις τὸ παράπαν. Apol. 19. D. Bis pos. Phaedr. 278. E: οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὸν σὸν ἑταῖρον δεῖ παρελθεῖν. Theag. 124. A: οὐδέ γε ... οὐ ταύτην λέγεις. Alc. II. 141. A: ὥσπερ οὐδ' ηὔχετο, οὐδ' ᾤετο.

οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, *nullus* cet.; part. ἄν vel praepositione interposita dirimitur, significatione non mutata. Prot. 328. A: οὐδ' ἂν εἷς φανείη. Phaedr. 246. C: οὐδ' ἐξ ἑνὸς λόγου λελογισμένου. Phaed. 100. C: οὐδὲ δι' ἓν ἄλλο (vern. *durch nichts anderes*) καλὸν εἶναι ἢ διότι μετέχει ἐκείνου τοῦ καλοῦ. — Neutr. οὐδέν, *nihil*, h. e. *quod nihil est;* velut οὐδὲν εἶναι, οὐδὲν λέγειν, οὐδὲν πρός (ut Lat. *nihil ad*), οὐδὲν ἀλλ' ἤ (v. I. p. 102.). Etiam ut Lat. *nihil*, particulae instar ponitur (vern. *in nichts*, h. e. *gar nicht*), ut Phaedr. 272. D. Gorg. 491. D. Soph. 238. D. al. sexc. Etiam adverbii loco (Lat. *nihilo*) usurpatur, ut οὐδὲν ἧττον (*nihilo minus*), οὐδέν et οὐδέν τι μᾶλλον. al. innum. — Diversum ab hoc est οὐδενός (masc.) c. compar. Prot. 316. D: ὁ νῦν ἔτι ὢν οὐδενὸς ἥττων (*nulli cedens*) σοφιστής. 324. D: οὐδενὸς βελτίους ποιοῦσι. Cf. de virt. 377. C. D. E: ἱππέας ... ἐδίδαξεν οὐδενὸς χείρους Ἀθηναίων. al. — Οὐδεὶς ὅστις οὐ (pr. οὐδείς ἐστι vel ἦν ὅστις οὐ) in unam coalescit dictionem (*nemo non*); quocirca οὐδείς pronominis ὅστις casum adsciscit. Prot. 317. C: οὐδενὸς ὅτου οὐ πάντων ἂν ὑμῶν καθ' ἡλικίαν πατὴρ εἴην. 323. C. Gorg. 491. E. Phaed. 110. E: ἐκεῖ δὲ οὐδὲν ὅ τι οὐ τοιοῦτον εἶναι. 117. D: Ἀπολλόδωρος δὲ ... οὐδένα ὅντινα οὐ κατέκλασε τῶν παρόντων. Theaet. 170. A. Pol. X. 598. C: ἀνθρώπῳ ... οὐδὲν ὅ τι οὐχὶ ἀκριβέστερον ὁτουοῦν ἐπισταμένῳ. — Plur. Tim. 20. B: εἰδὼς ὅτι τὸν ἑξῆς λόγον οὐδένες ἂν ὑμῶν ἐθελόντων ἱκανώτερον ἀποδοῖεν. Alc. II. 148. E: ὡς οὐδένες ἄλλοι. Euthyd. 305. D: οὐδένας ἄλλους ἢ cet. Ep. VII. 344. A.

οὐδενία, ἡ, in eo dicitur *qui pro nihilo est.* Theaet.

176. C: οὐδενία τε καὶ ἀνανδρία (ἀνδρός). Phaedr. 234. E: ἐπεὶ ἐμέ γε ἔλαθεν ὑπὸ τῆς ἐμῆς οὐδενίας (v. οὐδενείας).

οὐδέποτε, *nunquam* (c. praes. et fut.). Gorg. 473. B: τὸ γὰρ ἀληθὲς οὐδέποτε ἐλέγχεται. Soph. 261. C. Parm. 133. A: οὐδέποτε παύσεται. Phil. 37. B: τό γε ὄντως ἥδεσθαι δῆλον ὡς οὐδέποτε ἀπολεῖ. Conv. 209. B: ἐν τῷ γὰρ αἰσχρῷ οὐδέποτε γεννήσει. Pol. I. 340. E: οὐδέποτε ἁμαρτάνει. V. 471. C: οὐδέποτε μνησθήσεσθαι (μοι δοκεῖς) cet. VI. 502. B: ὡς ... τῶν πάντων οὐδέποτ' οὐδ' ἂν εἷς σωθείη, ἔσθ' ὅστις ἀμφισβητήσει; X. 610. A. Tim. 29. E. Legg. VI. 776. E. Apol. 29. B.

οὐδέπω, *nondum* et *necdum*. Phaed. 92. B: ἐκ τῶν οὐδέπω ὄντων. Soph. 235. D: τὴν δὲ ζητουμένην ἰδέαν ... καταμαθεῖν οὐδέπω μοι δοκῶ νῦν δυνατὸς εἶναι. Conv. 172. E: (ὅτι) οὐδέπω τρία ἔτη ἐστί. Alc. I. 123. D. Hipp. mai. 293. C: καὶ οὐδέπω καὶ τήμερον ... οἷός τ' εἶ cet.

οὐδεπώποτε, germ. *noch niemals* (c. praet.). Prot. 313. B: οὔτε διείλεξαι οὐδεπώποτε. Conv. 175. B: ὃ ἐγὼ οὐδεπώποτε ἐποίησα. Apol. 25. C. Alc. II. 149. A: Λακεδαιμονίοις δὲ ... οὐδεπώποτ' ἐμέλησεν οὐδὲν τούτων. Ion. 533. B.

οὐδέτερος, έρα, ερον, *neuter*. Phil. 21. E: οὐδέτερος ὁ βίος ... ἔμοιγε τούτων αἱρετός. Lys. 212. C: ἢ οὐδέτερος αὖ ἐν τῷ τοιούτῳ οὐδετέρου φίλος ἐστίν —; Phil. 20. B: ὡς οὐδέτερον αὐτοῖν ἐστὶ τἀγαθόν. Gorg. 468. A: (ἃ) ἐνίοτε δὲ οὐδετέρου (μετέχει). Theaet. 160. E: σοφώτερον ... τούτων οὐδέτερον δεῖ ποιῆσαι. Soph. 248. D: ἢ παντάπασιν οὐδέτερον οὐδετέρου τούτων μεταλαμβάνειν; Pol. V. 470. D: οὐδέτεροι αὐτῶν φιλοπόλιδες. Apol. 35. C. Prot. 334. A: τὰ δὲ ἀνθρώποις μὲν οὐδέτερα (nec utilia nec inutilia). Phaedr. 228. A: ἀλλὰ γὰρ οὐδέτερά ἐστι τούτων. Pol. I. 349. D: ὁ δὲ δίκαιος οὐδέτερα (neque φρόνιμος neque ἀγαθός). VII. 528. A: ἢ οὐ πρὸς οὐδετέρους, ἀλλὰ σαυτοῦ ἕνεκα τὸ μέγιστον ποιεῖ τοὺς λόγους. Phil. 43. C: αἱ ... μέτριαι (μεταβολαὶ) ... τὸ παράπαν οὐδέτερα τούτων (ποιοῦσιν ἡμῖν). Pol. II. 365. E: οἷς ἢ ἀμφότερα ἢ οὐδέτερα πειστέον. Tim. 68. D: (ὅτι) ἀνθρώπων δὲ οὐδεὶς οὐδέτερα τούτων ἱκανὸς οὔτε ἔστι cet. — Adverbii fere instar frequentatur οὐδέτερα (sicut ἀμφότερα). Theaet. 184. A: δεῖ δὲ οὐδέτερα (neque ἐν παρέργῳ neque ἱκανῶς). Polit. 258. A: Σωκράτους δὲ οὐδέτερα.

οὐδετέρως, *neutram in partem*. Legg. X. 902. B: οὐδετέρως γὰρ τοῖς κεκτημένοις ἡμᾶς ἀμελεῖν ἂν εἴη προσῆκον.

οὐδός, ὁ, *limen* (trop. i. q. *extremum*). Pol. I. 328. E: ὃ δὴ ἐπὶ γήραος οὐδῷ φασὶν εἶναι οἱ ποιηταί. II. 379. D: ἐν Διὸς οὔδει (Hom.). Ion. 535. B: τὸν Ὀδυσσέα ... ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἐφαλλόμενον. Ax. 368. A. (Hom.).

οὐκέτι, *iam non* (vern. *nicht mehr* et *nicht weiter*). Prot. 312. E: οὐκέτι ἔχω σοι λέγειν. Phaed. 235. B: τοῦτο ἐγώ

σοι οὐκέτι οἷός τε ἔσομαι πείθεσθαι. Conv. 205. A: *οὐκέτι προςδεῖ ἐρέσθαι.* Pol. V. 468. B: *ἀλλὰ τόδ' ... οὐκέτι σοι δοκεῖ.* Legg. VIII. 849. E: *ὡς οὐκέτι δίκης οὔσης τῶν τοιούτων πέρι συναλλάξεων.*

οὔκουν, *non*, *non sane*, et *οὐκοῦν* interrog. *nonne*, extra interrog. *ergo*, *itaque*, *sane*. Phaedr. 258. C: *οὔκουν εἰκός γε ἐξ ὧν σὺ λέγεις.* Contra Ib. A: *οὐκοῦν ... γεγηθὼς ἀπέρχεται ἐκ τοῦ θεάτρου ὁ ποιητής —;* Pol. VIII. 559. A: *οὐκοῦν* (*sane*) *χρή.* al. innum. (Vid. Annott. in Gorg. p. 83 sq.).

οὖλα, *τά*, *gingiva*. Phaedr. 251. C: *ἀγανάκτησις περὶ τὰ οὖλα.*

οὐλή, *ἡ*, *cicatrix*. Gorg. 524. C: (*εἰ*) *ἴχνη εἶχε τῶν πληγῶν οὐλὰς ἐν τῷ σώματι.*

οὖν, *ergo*, *igitur*, *iccirco*. Prot. 314. C: *ἵν' οὖν μὴ ἀτελὴς γένοιτο* cet. Gorg. 457. E: *φοβοῦμαι οὖν διελέγχειν σε μὴ* cet. Phaedr. 259. D: *πολλῶν δὴ οὖν ἕνεκεν λεκτέον τι.* Theaet. 143. B: *ἵν' οὖν ... μὴ παρέχοιεν πράγματα αἱ μεταξὺ τῶν λόγων διηγήσεις* cet. Pol. I. 332. C: *ὅταν οὖν τί δέῃ ἀργυρίῳ ... κοινῇ χρῆσθαι, ὁ δίκαιος χρησιμώτερος τῶν ἄλλων;* 337. C: *εἰ δ' οὖν καὶ μὴ ἔστιν ὅμοιον* cet. Tim. 24. C: *ταύτην οὖν δὴ τότε ξύμπασαν τὴν διακόσμησιν ἡ θεὸς ... κατῴκισεν.* Legg. VIII. 832. C. — *Iam* (*nun* vel *so*). Phaed. 80. C: *ἐννοεῖς οὖν ... ὅτι —;* Prot. 314. E: *εἰςάγγειλον οὖν.* — Ut Lat. *igitur*, orationem interruptam redintegrat. Conv. 201. D: *ὃν οὖν ἐκείνη ἔλεγε λόγον* cet. Lys. 223. B. Euthyd. 285. B. — Etiam affirmandi sensu (*sane*, *certe*) ponitur (praec. in resp., ut *κομιδῇ μὲν οὖν*, *πάνυ μὲν οὖν*, c. negat. *οὐ γὰρ οὖν*). Phaedr. 242. E: *εἰ δ' ἔστιν, ὥσπερ οὖν ἔστι, θεὸς* cet. (ubi simpl. verti potest *auch*, ut Pol. III. 388. C: *εἰ δ' οὖν θεούς, μήτοι τόν γε μέγιστον* cet.). Apol. 21. D: *ἐγὼ δέ, ὥσπερ οὖν οὐκ οἶδα, οὐδὲ οἴομαι.* — Saepius est Lat. *utut est* (vern. *auf jeden Fall*). Pol. I. 330. E: *ὑποψίας δ' οὖν ... μεστὸς γίγνεται* (antec. *ἤτοι ... ἢ καί*). — De *οὖν δὴ* et *δὴ οὖν* v. I. p. 449.

οὔποτε, *nunquam*, ut Phaedr. 245. C: *οὔποτε λήγει κινούμενον.*

οὔπω, *nondum*. Prot. 322. B: *πολιτικὴν γὰρ τέχνην οὔπω εἶχον.* Phaedr. 229. E: *οὐ δύναμαί πω ... γνῶναι ἐμαυτόν.* Pol. I. 253. C: *οὐ γάρ πω τοῦτο ἐρωτῶ.* Tim. 61. C. al.

οὐράνιος, *α*, *ον*, etiam *ὁ ἡ*, *caelestis*. Conv. 185. B: *οὐράνιος* (*ἔρως*). 187. D. Ax. 372: *ὁ οὐράνιος* (*λόγος*). Crat. 396. C: *οὐρανία* (*ὄψις*), *ὁρῶσα τὰ ἄνω.* Tim. 23. B: *ῥεῦμα οὐράνιον.* 39. E: *οὐράνιον θεῶν γένος.* Conv. 181. C: *ὁ δὲ τῆς οὐρανίας.* Ax. 366. A: *ἡ ψυχὴ ... τὸν οὐράνιον ποθεῖ ... αἰθέρα.* Phaedr. 247. B: *ἄκραν ὑπὸ* (v. *ἐπὶ*) *οὐράνιον ἁψῖδα πορεύονται.* Conv. 180. D: *ἣν δὴ καὶ οὐρανίαν ἐπονομάζομεν.* Pol. X. 619. E: *λείαν τε καὶ οὐρα-*

νίαν (πορείαν πορεύεσθαι). Tim. 90. A: οὐράνιον (φυτόν). Ax. 361. B: θεοὶ ... οἱ οὐράνιοι. Ion. 531. C: περὶ τῶν οὐρανίων παθημάτων. Legg. VIII. 828. C: ὅσους αὖ θεοὺς οὐρανίους ἐπονομαστέον. Critia 107. D: ὅτι τὰ ... οὐράνια καὶ θεῖα ἀγαπῶμεν καὶ σμικρῶς εἰκότα λεγόμενα. Hipp. mai. 285. C: τὰ περὶ τὰ ἄστρα τε καὶ τὰ οὐράνια πάθη.

οὐρανός, ὁ, *caelum*. Tim. 28. B: ὁ ... πᾶς οὐρανὸς ἢ κόσμος ἢ καὶ ἄλλο ὅ τί ποτε ὀνομαζόμενος μάλιστ' ἂν δέχοιτο. 31. B: εἷς ὅδε μονογενὴς οὐρανὸς γεγονὼς ἔστι τε καὶ ἔσται. 92. Phaedr. 247. A: ἐντὸς οὐρανοῦ. C: ἐπὶ τῷ τοῦ οὐρανοῦ νώτῳ. Ib. τὰ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ. Soph. 232. C: γῆς τε καὶ οὐρανοῦ. 246. A: ἐξ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀοράτου. Pol. VI. 488. D: καὶ οὐρανοῦ καὶ ἄστρων. 509. D: τὸ δ' αὖ ὁρατοῦ, ἵνα μὴ οὐρανοῦ εἰπὼν δόξω σοι σοφίζεσθαι περὶ τὸ ὄνομα. Phaedr. 246. E: ὁ ... μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεύς. Theaet. 174. A: τὰ ... ἐν οὐρανῷ. Phil. 30. B: ἐν ὅλῳ ... οὐρανῷ. Conv. 211. A. Pol. VI. 508. A: τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν. IX. 592. B. Phaedr. 245. E: πάντα τε οὐρανὸν πᾶσάν τε γένεσιν cet. 246. B: πάντα ... οὐρανὸν περιπολεῖ. Polit. 269. D: ὃν ... οὐρανὸν καὶ κόσμον ἐπωνομάκαμεν. Crat. 423. A: ἤρομεν ἂν πρὸς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρα. Conv. 190. B: εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν. Tim. 31. A: ἕνα οὐρανόν. 32. B: ξυνεστήσατο οὐρανὸν ὁρατὸν καὶ ἁπτόν. Legg. X. 905. A: οὐδ' ... εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναπτήσει. Epin. 977. B: εἴτε κόσμον ... εἴτε οὐρανὸν ἐν ἡδονῇ τῳ λέγειν. Euthyd. 296. D: πρὶν οὐρανὸν καὶ γῆν γενέσθαι. Ep. VII. 326. C: τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων.

οὐρία, ἡ, *ventus secundus*. Prot. 338. A: οὐρίᾳ ἐφέντα.

οὖς, τό, *auris*. Euthyd. 275. E: προςκύψας μοι σμικρὸν πρὸς τὸ οὖς. Prot. 329. D: ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα. Pol. I. 353. C. Alc. I. 126. B. Pol. I. 353. B: ὤτων ἦν τι ἔργον; III. 411. A: διὰ τῶν ὤτων. Theaet. 184. B: ὄμμασί τε καὶ ὠσίν. Conv. 218. B: πύλας πάνυ μεγάλας τοῖς ὠσὶν ἐπίθεσθε. Pol. I. 342. E. Legg. XII. 953. A. Phaedr. 253. E: περὶ ὦτα λάσιος. 260. B: μέγιστα ἔχον ὦτα. Crat. 396. D: παρεῖχον τὰ ὦτα. Conv. 216. A: ἐπισχόμενος τὰ ὦτα. Pol. VII. 531. A: παραβάλλοντες τὰ ὦτα. X. 613. C: τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες. Hipp. mai. 292. D: μήτε ὦτα μήτ' ἐγκέφαλον ἔχων.

οὐσία, ἡ, *natura* (vern. *Wesen* h. e. *das wahrhafte Seyn*, et *die Wirklichkeit*, *das Daseyn*); *res*; *status*. Prot. 349. B: ἢ ἑκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ὑπόκειταί τις ἴδιος οὐσία —; Phaedr. 247. C: ἡ ... ἀχρώματος ... οὐσία ὄντως οὖσα ψυχῆς. Phaed. 78. C: αὐτὴ ἡ οὐσία ἧς λόγον δίδομεν τοῦ εἶναι. 92. D: ἡ οὐσία ἔχουσα τὴν ἐπωνυμίαν τὴν τοῦ ὃ ἔστιν. Parm. 135. A: ὡς ἔστι γένος τι ἑκάστου καὶ οὐσία αὐτὴ καθ' αὑτήν. Tim. 29. C: ὅ τι ... πρὸς γένεσιν οὐσία cet Legg. X. 903. C: ὅπως ᾖ ἡ τῷ τοῦ παντὸς βίῳ ὑπάρχουσα

εὐδαίμων οὐσία. Phaed. 65. D: τῶν ἄλλων ... ἁπάντων τῆς οὐσίας (πέρι), ὃ τυγχάνει ἕκαστον ὄν. 101. C. Theaet. 160. C: τῆς ... ἐμῆς οὐσίας ἀεί ἐστι (ἡ ἐμὴ αἴσθησις). Soph. 232. C: γενέσεώς τε καὶ οὐσίας πέρι. Polit. 286. B: περὶ τῆς τοῦ μὴ ὄντος οὐσίας. Parm. 162. A: τὸ δὲ μὴ ὂν μὴ (μετέχον) οὐσίας ... τοῦ μὴ εἶναι μὴ ὄν. Pol. IX. 585. B: καθαρᾶς οὐσίας μετέχειν. Tim. 35. A: τῆς ἀμερίστου καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ἐχούσης οὐσίας. Legg. XII. 950. B: ὅσον οὐσίας ἀρετῆς ἀπεσφαλμένοι τυγχάνουσιν οἱ πολλοί, τοσοῦτον cet. Ep. XII. 344. B: τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὅλης οὐσίας. Polit. 285. B: πρὶν ἂν ξύμπαντα τὰ οἰκεῖα ... γένους τινὸς οὐσίᾳ περιβάληται. Hipp. mai. 302. C. Phaedr. 237. C: ὅτι οὐκ ἴσασι τὴν οὐσίαν ἑκάστου. 245. E: ψυχῆς οὐσίαν τε καὶ λόγον (vern. *Wesen u. Begriff*). 270. E. Theaet. 172. B: ὡς οὐκ ἔστι φύσει αὐτῶν οὐδὲν οὐσίαν ἑαυτοῦ ἔχον. 185. C: οὐσίαν (i. q. τὸ εἶναι) λέγεις καὶ τὸ μὴ εἶναι. 202. B: λόγου οὐσίαν. Soph. 219. B: ὃ μὴ πρότερόν τις ὂν ὕστερον εἰς οὐσίαν ἄγῃ. 245. D: οὔτε οὐσίαν οὔτε γένεσιν. 246. B: νοητὰ ἄττα καὶ ἀσώματα εἴδη βιαζόμενοι τὴν ἀληθινὴν οὐσίαν εἶναι. 248. A: πρὸς τὴν ὄντως οὐσίαν, ἣν ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὡσαύτως ἔχειν φατέ. 262. C: οὐδὲ οὐσίαν ὄντος οὐδὲ μὴ ὄντος δηλοῖ τὰ φωνηθέντα. Polit. 283. D: κατὰ τὴν τῆς γενέσεως ἀναγκαίαν οὐσίαν. Crat. 401. C: ἐοίκαμεν ... καὶ ἡμεῖς τὸ παλαιὸν ἐσίαν καλεῖν τὴν οὐσίαν. Pol. II. 359. A: εἶναι ... ταύτην γένεσίν τε καὶ οὐσίαν δικαιοσύνης. VI. 509. B: τὸ εἶναί τε καὶ τὴν οὐσίαν. VII. 525. C: ἐπ' ἀλήθειάν τε καὶ οὐσίαν. Legg. X. 895. D: ἓν μὲν οὐσίαν, ἓν δὲ τῆς οὐσίας τὸν λόγον, ἓν δὲ ὄνομα. XII. 966. E: ὧν κίνησις γένεσιν παραλαβοῦσα ἀέναον οὐσίαν ἐπόρισεν. Euth. 11. A: κινδυνεύεις ... τὴν μὲν οὐσίαν μοι αὐτοῦ (τοῦ ὁσίου) οὐ βούλεσθαι δηλῶσαι cet. *res familiaris, opes, census* (vern. *Anwesen* et in univ. *Vermögen*). Pol. VIII. 551. B: ᾧ ἂν μὴ ᾖ οὐσία εἰς τὸ ταχθὲν τίμημα. Ep. VII. 347. B: ἡ Δίωνος οὐσία. Legg. V. 729. A: ἡ ... τῶν νέων ἀκολάκευτος οὐσία, τῶν δ' ἀναγκαίων μὴ ἐνδεής. Phaedr. 252. A: οὐσίας δι' ἀμέλειαν ἀπολλυμένης. Conv. 218. C. Pol. II. 374. A: ὑπὲρ τῆς οὐσίας ἁπάσης. IX. 573. E: τῆς οὐσίας παραιρέσεις. Legg. III. 684. D: ἰσότητα ... τινὰ ... τῆς οὐσίας. Tim. 20. A: οὐσίᾳ καὶ γένει οὐδενὸς ὕστερος ὢν τῶν ἐκεῖ. Legg. XI. 913. B. Phaedr. 232. C: τοὺς ... οὐσίας κεκτημένους. 241. C: βλαβερῷ ... πρὸς οὐσίαν. Gorg. 486. C: περισυλᾶσθαι πᾶσαν τὴν οὐσίαν. Theaet. 144. C: οὐσίαν μάλα πολλὴν κατέλιπε. Pol. I. 329. E: διὰ τὸ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι. VIII. 553. B: τὴν οὐσίαν ἅπασαν ἀποβαλόντα. (Id. Crit. 44. E.) Legg. III. 697. B: τρίτα τὰ περὶ τὴν οὐσίαν καὶ χρήματα λεγόμενα (ἀγαθά). VIII. 850. B: τὴν αὑτοῦ λαβόντα οὐσίαν ἀπιέναι. XII. 955. D: τετιμῆσθαι ... ἕκαστον τὴν οὐσίαν ... χρεών. Polit.

291. E: τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων. Pol. II. 361. B. VIII. 566. A. Legg. V. 737. A. Ep. III. 317. C. VII. 351. A.

οὔτε, *neque*. Phaedr. 241. C: οὔτε ἀνθρώποις οὔτε θεοῖς ... οὔτε ἔστιν οὔτε ποτὲ ἔσται. 260. E: οὔτ᾽ ἔστιν οὔτε μή ποθ᾽ ὕστερον γένηται. Phil. 15. E. Pol. X. 597. C: οὔτε ἐφυτεύθησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ οὔτε μὴ φυῶσι. Legg. XII. 942. C..al. — Sq. voc. τέ. Prot. 309. B: οὔτε προςεῖχον τὸν νοῦν, ἐπελανθανόμην τε αὐτοῦ θαμά. Polit. 307. C. Crat. 410. A. Pol. VIII. 566. E. — Etiam particulae οὔτε subiicitur οὐδέ, quippe fortius, vid. οὐδέ.

οὔτι, *neutiquam*, *haudquaquam* (τί enim negationem intendit); etiam simpl. *non*. Prot. 317. A: ἡγοῦμαι γὰρ αὐτοὺς οὔτι διαπράξεσθαι ὃ ἐβουλήθησαν. Phaedr. 242. D: οὔτι ὑπό γε Λυσίου. 272. C: ἀλλ᾽ οὔτι νῦν γ᾽ οὕτως ἔχω. Gorg. 501. A: οὔτε τι τὴν φύσιν σκεψαμένη τῆς ἡδονῆς οὔτε τὴν αἰτίαν. Phaed. 81. D: καὶ οὔτι (v. οὔτε) γε τὰς τῶν ἀγαθῶν ταύτας εἶναι. Theaet. 156. E: καὶ ἐγένετο οὔτι (*non*) ὄψις, ἀλλὰ ὀφθαλμὸς ὁρῶν. 161. B. Crat. 393. B: οὔτι λέγω ἐὰν cet. Phil. 52. A: οὔτι φύσει γε. Pol. I. 331. A: οὔτι (sic Par. A. c. al. Vulg. οὔτοι) παντὶ ἀνδρί, ἀλλὰ τῷ ἐπιεικεῖ. 351. A: ἀλλ᾽ οὔτι οὕτως ἁπλῶς. V. 450. E. Tim 19. D. Legg. IV. 704. A. al. — Cum partt. μὲν δή est *neque tamen*. Theaet. 186. E. Tim. 41. B. — In interrog. c. part. πού rectius, ni fallor, scribitur οὔ τί που (τί enim, vern. *etwa*, non ad negat., sed ad totam orationem pertinet: *doch nicht etwa?* Theaet. 146. A: οὔ τί που ... ἐγὼ ὑπὸ φιλολογίας ἀγροικίζομαι —; Pol. II. 362. D: οὔ τί που οἴει ... ἤδη ἱκανῶς εἰρῆσθαι περὶ τοῦ λόγου; Alc. I. 113. E. Lys. 208. D.

οὔτοι, *non vero*, *haud sane*, *neque tamen*. Prot. 360. E: οὔτοι ... ἄλλου ἕνεκα ἐρωτῶ πάντα ταῦτα cet. Phaedr. 271. B: οὔτοι μὲν οὖν ... ἄλλως ἐνδεικνύμενον ἢ λεγόμενον τέχνῃ ποτὲ λεχθήσεται cet. Gorg. 450. E: ἀλλ᾽ οὔτοι τούτων γε οὐδεμίαν οἶμαί σε βούλεσθαι ῥητορικὴν καλεῖν. Crat. 438. C: οὔτοι δὴ δίκαιόν γε. Pol. I. 344. E: οὔτοι κακῶς σοι κείσεται cet. IV. 423. D. Legg. II. 656. C: οὔτοι δὴ τοῦτό γε λόγον ἔχει. Euth. 2. A. Crit. 43. D: οὔτοι δὴ ἀφῖκται. Alc. I. 124. D: οὔτοι δὴ πρέπει γε. Euthyd. 273. D.

οὗτος, αὕτη, τοῦτο et οὑτοσί, αὑτηί, τουτί, *hic*, *haec*, *hoc*. Divers. a pron. ἐκεῖνος (v. I. p. 657. sq.); coni. cum pron. ἐκεῖνος (p. 658.). Etiam ad remotius refertur. Prot. 320. B: ἀπέδωκε τούτῳ (sc. Pericli; quod quidem subiectum remotius est). Polit. 276. D: ἔπειτα ταύτην (τὴν ἐπιμέλειαν, non τὴν τροφήν, quod proxime antecedit) τέμνειν. — In appellando ponitur (Lat. *heus*). Prot. 310. B: Ἱπποκράτης ... οὗτος, μή τι νεώτερον ἀγγέλλεις; Conv. init. Ὁ Φαληρεὺς ... οὗτος Ἀπολλόδωρος, οὐ περιμενεῖς; Pol. VI. 506. B: οὗτος ... ἀνὴρ καλός, ἦσθα καὶ πάλαι κα-

ταφανής cet. — Cum subst. sine art. (v. art.). — In homine vel re nota et celebrata dicitur. Gorg. 472. A: οὗ ... ἔστιν ἐν Πυθοῖ τοῦτο τὸ καλὸν ἀνάθημα. 502. A: ἡ σεμνὴ αὕτη καὶ θαυμαστὴ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις. Phaed. 69. C: οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες. Pol. VIII. 544. C: ἡ Κρητική τε καὶ Λακωνικὴ αὕτη. — Etiam cum contemtionis significatione ponitur. Gorg. 494. E: ὁ τῶν κιναίδων βίος οὗτος cet. 452. E: ὁ χρηματιστὴς οὗτος. 468. E: ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Conv. 181. E: τούτους τοὺς πανδήμους ἐραστάς. Pol. III. 403. B: αὕτη ἡ ἡδονή. VI. 492. D: οὗτοι οἱ παιδευταί τε καὶ σοφισταί. Crit. 45. A: τούτους τοὺς συκοφάντας (vern. *die berüchtigten Syk.*). — Saepius οὗτος (ut ὅδε) ponitur ubi nos usurpamus *der da* vel simpl. *da* et, si ad remotius refertur, *dort*. Prot. 342. A: ὃ σὺ λέγεις τοῦτο (*was du dort*, i. q. *oben, gesagt hast*). Gorg. 467. B: οὗτος ἀνήρ. 489. B: οὑτοσὶ ἀνὴρ οὐ παύσεται φλυαρῶν. 505. C: οὗτος ἀνὴρ οὐχ ὑπομένει ὠφελούμενος. Phaed. 61. C: οἷον παρακελεύει ... τοῦτο ... Εὐηνῷ; Pol. I. 327. B: οὗτος ... ὄπισθεν προσέρχεται. Similiter Gorg. 452. D: τί οὖν δὴ τοῦτο λέγεις (nos: *was sagst du da?*). — Ubi nos neutro (*dieses*) utimur, graeci pronomen demonstr. ad substantivi genus accommodant. Prot. 323. A: αὕτη (nos: *dieses*) ... τούτου αἰτία. Phaed. 97. A. — Saepius ponitur ut nobis videatur redundare (subiectum vero vel res de qua agitur ita iterando effertur). Prot. 343. C: εἰς ... τοῦτο τὸ ῥῆμα καὶ τούτου ἕνεκα τούτῳ ἐπιβουλεύων κολοῦσαι αὐτό. 350. C: οὗτοι ... οἱ οὕτω θαῤῥαλέοι. Ib. καὶ ἐκεῖ αὖ οἱ σοφώτατοι οὗτοι καὶ θαῤῥαλεώτατοί εἰσι —; Gorg. 469. C: ἐξεῖναι ἐν τῇ πόλει, ὃ ἂν δοκῇ αὐτῷ, ποιεῖν τοῦτο. Phaed. 107. D: ὁ ἑκάστου δαίμων ... οὗτος. Theaet. 172. B: τὸ κοινῇ δόξαν τοῦτο cet. Sic loco illo ad mimicum vigorem insignissimo. Conv. 219. B: οὐδὲ ἐπιτρέψας τούτῳ εἰπεῖν οὐδὲν ἔτι, ἀμφιέσας τὸ ἱμάτιον τὸ ἐμαυτοῦ τοῦτον ... ὑπὸ τὸν τρίβωνα κατακλινεὶς τὸν τουτουΐ, περιβαλὼν τὼ χεῖρε τούτῳ τῷ δαιμονίῳ cet. — Ad sensum ponitur ταῦτα, ut sit i. q. τοῦτο. Prot. 314. C: δόξαν ἡμῖν ταῦτα. Phaedr. 233. A: οἱ ... ταῦτα ἔπραξαν. Gorg. init. τούτων ... αἴτιος cet. 504. D. Phaed. 62. D: ἀνόητος ... ἄνθρωπος τάχ' ἂν οἰηθείη ταῦτα, φευκτέον εἶναι cet. 70. D: τοῦτο ἱκανὸν τεκμήριον τοῦ ταῦτ' εἶναι. 76. E: ὥσπερ καὶ ταῦτα ἔστιν. Ib. εἰ δὲ μὴ ἔστι ταῦτα. 85. C: εἰ ταῦτα ἀδύνατον. 118. A: ἀλλὰ ταῦτα ... ἔσται (*hoc fiet*). Phil. 26. E: χωρὶς τούτων (al. τούτου). Apol. 19. D: ἐκ τούτων (v. τούτου) γνώσεσθε. — Absolute ponuntur τοῦτο et ταῦτα, *iccirco, hanc ob causam*. Conv. 204. A: αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία τὸ cet. Legg. III. 686. C. Prot. 310. E: ἀλλ' αὐτὰ ταῦτα καὶ νῦν ἥκω. Conv. 174. A: ταῦτα δὴ ἐκαλλωπισάμην ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. Legg. IV. 714. D. Etiam *hac ratione, ita*. Legg.

III. 700. C. — De dict. *καὶ ταῦτα* v. II. p. 123. — *ἐν τούτοις* est *tum* (Conv. 220. B: *οὗτος δ' ἐν τούτοις ἐξῄει ἔχων ἱμάτιον ... τοιοῦτον* cet. Tim. 42. C: *μὴ παυόμενος δὲ ἐν τούτοις ἔτι κακίας*, vern. *auch dann noch nicht*) et *hic* (vern. *hier*). Phaed. 101. C: *καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἔχεις ἄλλην τινὰ αἰτίαν τοῦ δύο γενέσθαι* cet.

οὕτω, οὕτως et *οὑτωσί*, *ita*, *sic*, *tam*, *adeo* (sq. adiect., ut Pol. III. 391. D: *οὕτως ἐπὶ δεινὰς ἁρπαγάς*. VI. 500. A: *χαλεπὴν οὕτω φύσιν γίγνεσθαι*. VIII. 563. E: *οὑτωσὶ καλή*). Etiam ante cons. *οὕτως* ponitur, quod pluribus locis libri servarunt, ut Prot. 318. B. 320. C. 341. A. 351. B. Phaedr. 259. D. Gorg. 449. D. 460. D. 469. A. 489. C. 522. C. — Affirmat. Pol. V. 472. C: *οὕτως, ἔφη· ἀγαπήσομεν*. VIII. 551. B: *οὕτω μὲν οὖν* (resp.). — Ut Lat. *ita*, est *tum*. Phaed. 67. A: *οὕτως ... ἐγγυτάτω ἐσόμεθα τοῦ εἰδέναι, ἐὰν* cet. — *Sic*, vern. *so*, etiam *nur so*, i. e. *ganz*. Conv. 176. E: *ἀλλ' οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν* (nos: *nur so*, h. e. *bloss*, *nach Belieben*). Sic praec. cum adverbiis. Gorg. 503. D: *ἴδωμεν δὴ οὑτωσὶ* (al. *οὑτωσὶν*) *ἀτρέμα σκοπούμενοι*. 506. D: *οὕτως εἰκῇ*. Crat. 390. E: *οὕτως ἐξαίφνης*. Pol. II. 378. A: *ῥᾳδίως οὕτω*. Sic *ἁπλῶς οὕτως* vel *οὕτως ἁπλῶς* (v. I. p. 226.). — *Sic* est etiam *sic statim*, h. e. *nulla praegressa meditatione*. Phaedr. 237. C: *νῦν μὲν οὕτως οὐκ ἔχω εἰπεῖν*. 272. C. Gorg. 464. B: *μίαν μὲν οὕτως ὀνομάσαι οὐκ ἔχω σοι*. Theaet. 158. B: *εἴ τις ἔροιτο νῦν οὕτως ἐν τῷ παρόντι*. Legg. IV. 712. D: *οὐκ ἔχω σοι φράζειν οὕτως ἥντινα προςαγορεύειν αὐτὴν δεῖ*. E: *οὕτω νῦν ἐξαίφνης ... ἐρωτηθείς* cet. — Etiam *primo adspectu* (nos: *ohne es genauer zu betrachten* vel *zu prüfen*). Gorg. 509. A: *ὡς γοῦν ἂν δόξειεν οὑτωσί* (libri aliquot *οὑτωσίν*). Phaed. 62. B: *καὶ γὰρ ἂν δόξειεν ... οὕτω γ' εἶναι ἄλογον*. Pol. IV. 432. B: *ὥς γε οὑτωσὶ δόξαι*. Similiter *ὡς οὕτω γ' ἀκοῦσαι* al. (v. I. p. 82. 4. a fin.) — In orationis conclusione (apodosi) ponitur, ut vern. *so*. Gorg. 461. A: *ἐπειδὴ δὲ ὀλίγον ὕστερον ἔλεγες ὅτι ὁ ῥήτωρ τῇ ῥητορικῇ κἂν ἀδίκως χρῷτο, οὕτω θαυμάσας ... ἐκείνους εἶπον τοὺς λόγους ὅτι* cet. Alc. I. 103. B: *νῦν δ' ἐπειδὴ οὐκέτι ἐναντιοῦται, οὕτω προςελήλυθα*. — In narratione. Phaedr. 237. B: *ἦν οὕτω δὴ παῖς* (nos: *es war einmal*). — Participio explicatur ubi nos ponimus *so dass* vel *wenn* cum modo finito. Gorg. 478. C: *ἆρ' οὖν οὕτως ἂν περὶ σῶμα εὐδαιμονέστατος ἄνθρωπος εἴη, ἰατρευόμενος ἢ μηδὲ κάμνων ἀρχήν*; 485. A: *ᾧ ἔτι προςήκει διαλέγεσθαι οὕτω, ψελλιζόμενον* (nos: *so*, *nehmlich stammelnd*) *καὶ παῖζον*. Phaed. 59. A: *καὶ πάντες οἱ παρόντες σχεδόν τι οὕτω διεκείμεθα, τοτὲ* (v. *ποτὲ*, Cl. *ὁτὲ*) *μὲν γελῶντες, ἐνίοτε δακρύοντες*. — Participio subiicitur (ubi nos coni. *nachdem*, *wenn* vel *weil* cum verbo finito ponimus). Prot. 310. D: *εὐθὺς ἀναστὰς οὕτω δεῦρο ἐπορευόμην*. 314. C:

(ἵνα) διαπερανάμενοι οὕτως εἰςίοιμεν. Gorg. 457. C: ὅτι οὐ ῥαδίως δύνανται ... διδάξαντες ἑαυτοὺς οὕτω διαλύεσθαι τὰς συνουσίας. Crat. 425. B: διελομένους ... οὕτω θεᾶσθαι. Phil. 44. E: πότερον εἰς τὰ σκληρότατα ἀποβλέποντες οὕτως ἂν μᾶλλον ξυννοήσαιμεν (*utrum magis perspiciamus si durissima consideremus*). Pol. V. 464. A: τούτου δὲ κοινωνοῦντες οὕτω δὴ λύπης ... μάλιστα κοινωνίαν ἕξουσι; Tim. 30. A: βουληθεὶς ... ὁ θεὸς ἀγαθὰ ... πάντα (εἶναι) ... οὕτω δὴ πᾶν ... εἰς τάξιν ... ἤγαγεν. 71. D: μεμνημένοι ... οὕτω δὴ ... κατέστησαν ἐν τούτῳ τὸ μαντεῖον. Legg. XI. 914. E. Lys. 213. D. — Etiam cum verbo coniunctum subiicitur ubi ex nostra loquendi consuetudine praemitti debebat. Prot. 325. A: μετὰ τούτου πάντ' ἄνδρα, ἐάν τι καὶ ἄλλο βούληται μανθάνειν ἢ πράττειν, οὕτω πράττειν (*ita agere ut cum hoc agat*). Gorg. 507. D: πάντα εἰς τοῦτο ... συντείνοντα ... οὕτω πράττειν (*ita agere ut omnia ad hoc referat*, h. e. *in omnibus hoc spectet*). Phaed. 67. E: οὐκοῦν ... γελοῖον ἂν εἴη ἄνδρα παρασκευάζονθ' ἑαυτὸν ἐν τῷ βίῳ ὅτι ἐγγυτάτω ὄντα τοῦ τεθνάναι οὕτω ζῆν ... κἄπειθ' ... ἀγανακτεῖν; (*virum ita vivere ut sese morti quam proximum exhibeat*, h. e. *virum in vita id agere ut quam possit proxime ad mortem accedat*). 84. B: γαλήνην τούτων παρασκευάζουσα ... ζῆν τε οἴεται οὕτω δεῖν cet. (*ita sibi censet vivendum esse ut eorum sibi quietem comparet*). — Praemissum participio reperitur Phaed. 98. A: καὶ δὴ καὶ περὶ ἡλίου οὕτω παρεσκευάσμην ὡςαύτως πευσόμενος (ubi οὕτω nectendum cum v. παρεσκευάσμην et part. futuri cum part. ὡσαύτως infinitivi loco positum est.). — Saepius est *itaque*. Phaed. 61. B: οὕτω δὴ πρῶτον μὲν εἰς τὸν θεὸν ἐποίησα cet. — οὕτω δὲ καί, praec. post ὥσπερ (Prot. 313. D. Soph. 258. C. Crat. 394. B. 425. C.), οὕτω δή, οὕτω δὴ ἤδη et οὕτως ἤδη (Phaed. 61. D. 86. E. Crat. 424. C. Conv. 194. D. Pol. VI. 484. C. 504. B.). — οὕτως — ὡς c. infin. Pol. V. 477. A: εἰ δὲ δή τι οὕτως ἔχει ὡς εἶναί τε καὶ μὴ εἶναι cet. Sq. partic. Legg. VIII. 831. A: καί τινος ἀποθανόντος οὕτως ὡς ἀκουσίου τοῦ φόνου γενομένου. — οὕτως ... ὥσπερ, *perinde atque*. Phaed. 92. D: ἐῤῥήθη γάρ που οὕτως ἡμῶν εἶναι ἡ ψυχὴ ... ὥσπερ αὐτῆς ἐστὶν (al. ἔστιν) ἡ οὐσία cet. Theaet. 159. B: καὶ ἕτερον ἄρα οὕτως ὥσπερ ἀνόμοιον; — Praegresso ὥσπερ subiicitur οὕτως, etiam in media oratione. Prot. 329. A: ὥσπερ τὰ χαλκεῖα πληγέντα μακρὸν ἠχεῖ καὶ ἀποτείνει ... καὶ οἱ ῥήτορες οὕτω cet. Pol. I. 354. B. IX. 585. A. al.

ὀφειλέτης, ὁ, *debitor*. Legg. V. 736. D: κεκτημένων ... καὶ ὀφειλέτας αὐτοῖς πολλούς.

ὀφείλημα, τό, *debitum*. Legg. IV. 717. B: ἀποτίνειν τὰ πρῶτά τε καὶ μέγιστα ὀφειλήματα.

ὀφείλω, *debeo* et, ut Lat. *debeo*, *acceptum refero*; etiam *convictus* vel *damnatus sum* (cum v. δίκην). Polit. init. ἦ πολ-

λὴν χάριν ὀφείλω σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως cet. Phaed. 118. A: τῷ Ἀσκληπίῳ ὀφείλομεν ἀλεκτρυόνα. Legg. VI. 774. B: δεκαπλάσιον ὀφειλέτω. D. VIII. 844. E. X. 909. A: (ἐὰν) ὀφείλῃ ... αὖθις τὴν τοιαύτην δίκην. Pol. I. 332. A: τοῖς ... φίλοις οἴεται ὀφείλειν τοὺς φίλους ἀγαθὸν ... μέν τι δρᾶν, κακὸν δὲ μηδέν. VII. 520. B: μηδενὶ τροφὴν ὀφεῖλον. I. 331. B: μηδ' αὖ ὀφείλοντα ἢ θεῷ θυσίας τινὰς ἢ ἀνθρώπῳ χρήματα. VIII. 549. E. Legg. IV. 717. B. Pol. VIII. 555. D: ὀφείλοντες χρέα. IV. 432. C: εἰ γὰρ ὤφελον (*utinam possem*, int. πρότερος ἰδεῖν). Crit. 44. D: εἰ γὰρ ὤφελον ... οἷοί τε εἶναι οἱ πολλοὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐξεργάζεσθαι cet. Pol. I. 332. B: ὀφείλεται ... παρά γε τοῦ ἐχθροῦ τῷ ἐχθρῷ ὅπερ καὶ προςήκει, κακόν τι. 335. E: τοῖς μὲν ἐχθροῖς βλάβην ὀφείλεσθαι παρὰ τοῦ δικαίου ἀνδρός, τοῖς δὲ φίλοις ὠφέλειαν. 331. E: ὀφειλόμενόν πού ἐστι τοῦτο ὃ παρακατέθετο. 332. B: ὅ τι ἂν τύχῃ ὀφειλόμενον. C: τοῦτο (τὸ προςῆκον) ... ὠνόμασεν ὀφειλόμενον. D. Crat. 400. C: ἕως ἂν ἐκτίσῃ τὰ ὀφειλόμενα (ἡ ψυχή). Pol. I. 331. E: τὰ ὀφειλόμενα ... ἀποδιδόναι. 332. A. 335. E. X. 614. A: ἵνα ... ἑκάτερος αὐτῶν ἀπειλήφῃ τὰ ὑπὸ τοῦ λόγου ὀφειλόμενα ἀκοῦσαι.

ὄφελος, τό, *utilitas*; etiam instar adiectivi ponitur in eo *quod prodest* vel *conducit*. Gorg. 504. E: τί γὰρ ὄφελος σώματί γε κάμνοντι ... σιτία πολλὰ διδόναι —; 513. E: οὐδὲν ὄφελος ἄλλην εὐεργεσίαν οὐδεμίαν προςφέρειν. Pol. VI. 505. A: οἶσθ' ὅτι οὐδὲν ἡμῖν ὄφελος. E: ἀποτυγχάνει καὶ τῶν ἄλλων εἴ τι ὄφελος ἦν. VIII. 552. B. Legg. I. 626. B: ὡς τῶν ἄλλων οὐδενὸς οὐδὲν ὄφελος ὄν. 641. B: ἑνὸς μὲν βραχύ τι τῇ πόλει γίγνοιτ' ἂν ὄφελος. IV. 710. A. Epin. 989. B: μέγιστον δὲ ὄφελος, ἂν γίγνωνται. 991. D. Apol. 36. C: οἷ ἐλθὼν μήτε ὑμῖν μήτε ἐμαυτῷ ἔμελλον μηδὲν ὄφελος εἶναι. Lach. 182. A: μέγιστον μέντοι αὐτοῦ ὄφελος, ὅταν cet. Lys. 208. E. Euthyd. 281. B: ὄφελός τι τῶν ἄλλων κτημάτων ἄνευ φρονήσεως καὶ σοφίας; 289. A: οὐδὲν ὄφελος αὐτὸ ἐφάνη ὄν. B: οὐδὲ ταύτης ἔοικεν ὄφελος οὐδέν. Charm. 155. E. Pol. II. 365. B: τὰ λεγόμενα δικαίῳ μὲν ὄντι μοι, ἐὰν μὴ καὶ δοκῶ, ὄφελος οὐδέν φασιν εἶναι. Ep. VII. 341. D: τοῖς ... ἀνθρώποις μέγα ὄφελος (*ad magnam hominum utilitatem*) γράψαι. Etiam in *homine* dicitur *frugi* vel eo *qui praestat*. Pol. VI. 489. C: οὗ ἂν τῇ ἀληθείᾳ τι ὄφελος ᾖ. VII. 530. C: ἐάν τι ἡμῶν ὡς νομοθετῶν ὄφελος ᾖ. VIII. 567. B: ὅτου τι ὄφελος. Legg. I. 630. C: οὗ καὶ σμικρὸν ὄφελος. Id. 647. A. II. 663. D. IX. 856. C. Apol. 28. B. Euth. 4. E: οὐδὲν γὰρ ἄν μου ὄφελος εἴη ... εἰ μὴ cet. Crit. 54. A: εἴπερ γέ τι ὄφελος αὐτῶν ἐστὶ τῶν σοι φασκόντων ἐπιτηδείων εἶναι. Charm. 175. B: εἴ τι ἐμοῦ ὄφελος ἦν πρὸς τὸ καλῶς ζητεῖν.

ὀφεώδης, ὁ ἡ, *anguinus*. Pol. IX. 590. B: ὅταν τὸ λεοντῶδές τε καὶ ὀφεῶδες αὔξηται.

ὀφθαλμία, ἡ, *lippitudo*. Gorg. 496. A: νοσεῖ που ἄνθρωπος ὀφθαλμούς, ᾧ ὄνομα ὀφθαλμία; Alc. II. 139. E. 140. A. Phaedr. 255. D: οἷον ἀπ' ἄλλου ὀφθαλμίας ἀπολελαυκώς. Gorg. 496. A: ὅταν τῆς ὀφθαλμίας ἀπαλλάττηται. Pol. X. 609. A: ὀφθαλμίαν.

ὀφθαλμιῶ, *lippio*. Alc. II. 140. A: οὐδέ γε ὀφθαλμιῶσιν. 139. E: ὀφθαλμιᾶν.

ὀφθαλμός, ὁ, *oculus*. Prot. 330. A: οὐκ ἔστιν ὀφθαλμὸς οἷον τὰ ὦτα. Theaet. 156. E: ὀφθαλμὸς ὁρῶν (ἐγένετο). De iusto 372: ὀφθαλμὸς ... ᾧ ὁρῶμεν. Alc. I. 132. E: τῷ ὀφθαλμῷ ᾧ ὁρῶμεν. Euthyd. 299. E: ἐν ἑκατέρῳ τὠφθαλμῷ (v. τῷ ὀφθ.). Alc. I. 133. A: ὀφθαλμὸς ... ὀφθαλμὸν θεώμενος. Conv. 221. B: τὠφθαλμὼ παραβάλλων. Pol. II. 361. E: ἐκκαυθήσεται τὠφθαλμώ. Prot. 329. D: ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα. Pol. IV. 420. C: οἱ ... ὀφθαλμοί, κάλλιστον ὄν. Ion. 535. C. Crat. 430. E: τὸ δὲ δεῖξαι λέγω εἰς τὴν τῶν ὀφθαλμῶν αἴσθησιν καταστῆσαι. Pol. I. 353. B: ἀρετὴ ὀφθαλμῶν. Tim. 67. E. Hipp. min. 374. D: πονηρία ὀφθαλμῶν. Theaet. 174. C: περὶ τῶν παρὰ πόδας καὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς διαλέγεσθαι. Pol. I. 352. E. V. 452. D: τὸ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ... γελοῖον. VII. 518. C: τυφλοῖς ὀφθαλμοῖς. Charm. 155. C. Gorg. 473. C: (ἐὰν) τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκάηται. 496. A: νοσεῖ που ἄνθρωπος ὀφθαλμούς. Pol. IV. 440. A: διελκύσας τοὺς ὀφθαλμούς. Alc. I. 116. E. Charm. 156. B: τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀλγῶν.

ὀφθῆναι (tanquam ab οπτω ductum), *visum* vel *conspectum esse* et *conspici*. Phaed. 81. D: περὶ ἃ δὴ καὶ ὤφθη ἄττα ψυχῶν σκιοειδῆ φαντάσματα (al. σκοτοειδῆ φάσματα). Pol. IX. 577. B: ἐν οἷς μάλιστα γυμνὸς ἂν ὀφθείη τῆς τραγικῆς σκευῆς. Conv. 178. E: ὅταν ὀφθῇ ἐν αἰσχρῷ τινὶ ὤν. Tim. 72. A. Phaedr. 232. A: ὅταν ὀφθῶσι διαλεγόμενοι ἀλλήλοις. Polit. 285. B. Soph. 254. A: οὐδαμῶς εὐπετὴς ὀφθῆναι. Conv. 179. A. Pol. VII. 517. B: ὀφθεῖσα. Ax. 364. C: ὀφθέντος σου μόνον ... ῥαΐσει. Tim. 47. A: ἡμέρα τε καὶ νὺξ ὀφθεῖσαι. Legg. VIII. 838. C: ὀφθέντας. Phaedr. 239. C: ὀφθήσεται ... μαλθακόν τινα ... διώκων. — Med. Phaed. 115. C: ὃν ὄψεται ὀλίγον ὕστερον νεκρόν. Pol. VI. 507. E. Alc. I. 133. A: οὐκ ὄψεται ἑαυτόν. Charm. 168. D. Polit. 307. C: διαφερομένους ἀλλήλοις ὀψόμεθα. Phil. 42. C. (ubi v. ὀψώμεθα). Pol. II. 377. C. VII. 520. C: ὄψεσθε. Phaedr. 521. E: ὅπου ἂν οἴηται ὄψεσθαι τὸν ἔχοντα τὸ κάλλος. Phaed. 68. A. Pol. VII. 516. A. Legg. XII. 950. D. Parm. 163. B: ὀψόμενοι. Legg. X. 897. E.

ὄφις, ὁ, *anguis*. Pol. II. 358. B: ὥσπερ ὄφις κηληθῆναι. Phaed. 112. D: ὥσπερ οἱ ὄφεις. De leg. 319. A: ὄρνεα καὶ ὄφεις.

ὀφλισκάνω (tempora formantur ab ὄφλω), *commereo* (vern. *ich mache mich schuldig, ziehe mir zu*); praec. cum v. γέλωτα in eo dicitur *cui risus debetur* (nos: *der sich lächerlich macht*). Theaet. 161. E: ὅσον γέλωτα ὀφλισκάνομεν. Legg. VI. 778. E: γέλωτ᾽ ἂν δικαίως πάμπολυν ὄφλοι. Hipp. mai. 282. A: γέλωτ᾽ ἂν ὄφλοι πρὸς ὑμᾶς. Conv. 199. B: ἵνα μὴ γέλωτα ὄφλω. Pol. V. 451. A: οὔτι γέλωτα ὀφλεῖν (v. ὄφλειν). Legg. VII. 790. A. Alc. I. 121. B: πόσον ἂν οἴει γέλωτα ὀφλεῖν (v. ὄφλειν); Pol. VI. 506. D: γέλωτα ὀφλήσω. Phaed. 117. A: γέλωτα ὀφλήσειν παρ᾽ ἐμαυτῷ. — Cum v. δίκην et absol. (etiam c. accus. et genit.) ὀφλεῖν est *convictum esse, multa* vel *poena teneri*. Legg. VI. 755. A: γεγράφθω ... ὠφληκώς. IX. 874. B: τῷ ... ὠφληκότι φόνου. Apol. 39. B: ὠφληκότες μοχθηρίαν καὶ ἀδικίαν. 36. A: ὅτι ... ἂν ὦφλε χιλίας δραχμάς. Legg. VI. 754. E: ἐὰν δ᾽ ὁ φεύγων ὄφλῃ. VIII. 843. B: ἣν δέ τις ὄφλῃ τὴν τοιαύτην δίκην. 845. E: ἂν δέ τις ὄφλῃ φαρμακείαις τισὶ βλάπτων. IX. 857. A. B. 873. B: ἐὰν δέ τις ὄφλῃ φόνου τοιούτου. 877. B: (ἐὰν) ὄφλῃ τραύματος ἐκ προνοίας. 878. B. Crat. 433. A: ἵνα μὴ ὄφλωμεν (*ne poena teneamur*). Legg. XI. 933. D. IX. 856. D: ἐάν τινι πατὴρ ... καὶ πάππου πατὴρ ἐφεξῆς ὄφλωσι θανάτου δίκην. V. 745. A: ὁ δὲ ὀφλὼν (v. ὄφλων) ἄλλο τοσοῦτον μέρος ἀποτίσει τῆς αὐτοῦ κτήσεως. VI. 767. E. VIII. 844. D. Apol. 39. B: θανάτου δίκην ὀφλὼν (v. ὄφλων). Legg. IX. 866. B: τῷ ὀφλόντι (v. ὄφλοντι). 872. A: 877. E: φόνου ὀφλόντα (v. ὄφλοντα) ἑκουσίου. XI. 916. B: τὸν ... ὀφλόντα τὴν δίκην. 873. E: τὸ ... ὀφλόν (v. ὄφλον). 874. A. 876. C: τῶν ὀφλόντων πέρι cet.

ὄφρα, *ut* (Crat. 407. D. ex Hom. Alc. II. 150. D. Hom. Ep. VII. 345. E.) et *dum* (Phaedr. 264. D. epigr.).

ὀχεταγωγία, ἡ, *aquae ductus*. Legg. VIII. 844. A: πλὴν αὐτῆς τῆς ὀχεταγωγίας.

ὀχετεύω, *derivo, infundo*. Legg. II. 666. A: ὡς οὐ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν εἴς τε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν.

ὀχετός, ὁ, *canalis*. Tim. 43. D: μετὰ τοῦ ῥέοντος ἐνδελεχῶς ὀχετοῦ. Phaed. 112. C: ῥεῖ διὰ τῶν ὀχετῶν. Critia 117. B. Locr. 101. D: οἷον δι᾽ ὀχετῶν ἀγομένας. Tim. 70. D: τῆς ἀρτηρίας ὀχετούς. 77. C: οἷον ἐν κήποις ὀχετούς. 78. C. 79. A.

ὀχεύω, *ineo, salio*. Pol. V. 454. D: τὸ μὲν θῆλυ τίκτειν, τὸ δὲ ἄῤῥεν ὀχεύειν. Euthyd. 298. E: ἔγωγέ τοι εἶδον ... αὐτὸν ὀχεύοντα τὴν κύνα. Pol. IX. 586. A: ὀχεύοντες.

ὄχημα, τό, *vehiculum* (navigium et currus). Polit. 289. B: ὄχημά cet. Phaed. 85. D: ἐπὶ βεβαιοτέρου ὀχήματος, λόγου (v. ἢ λογ.) θείου τινός, διαπορευθῆναι (antec. ἐπὶ σχεδίας). Polit. 288. A: ὄχημα αὐτό που λέγομεν (v. λεγόμενον). Tim. 41. E: ἐμβιβάσας ὡς εἰς ὄχημα. 44. E: ὄχημ᾽ αὐτῷ τοῦτο καὶ εὐπορίαν ἔδοσαν. 69. C: ὄχημα ... πᾶν τὸ

σῶμα ἔδοσαν. Phaedr. 247. B: τὰ ... θεῶν ὀχήματα (currus) ... ῥᾳδίως πορεύεται. Phaed. 113. D: ἀναβάντες ἃ δὴ αὐτοῖς ὀχήματά (*navigia*) ἐστιν. Epin. 986. B: εἴτε φερομένους ἐν ὀχήμασι. Hipp. mai. 295. D: τὰ ὀχήματα τά τε πεζὰ καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πλοῖα cet.

ὄχησις, ἡ, *vectura*. Tim. 89. A: ὅπηπερ ἂν ὀχήσεις ἄκοποι γίγνωνται. **equitatio*. Pol. V. 452. C: (περὶ) ἵππων ὀχήσεις.

ὀχληρός, ά, όν, *turbulentus*. Pol. VIII. 569. A: μετὰ ὀχληρῶν ξυμποτῶν. **molestus*. Hipp. mai. 295. B: οὐκ ὀχληρός ἔσομαί σοι πυνθανόμενος.

ὄχλος, ὁ, *turba*, *copia*; *multitudo hominum* vel *coetus*; *vulgus* (*volgus*, germ. *Volk*). Pariter vern. *die Menge* est et copia et vulgus. Phaedr. 229. D: ἐπιρρεῖ ... ὄχλος τοιούτων Γοργόνων καὶ Πηγάσων. 277. E: οὐδὲ ἂν ὁ πᾶς ὄχλος αὐτὸ ἐπαινέσῃ. Pol. X. 607. C: ὁ τῶν ... σοφῶν ὄχλος (e poët.). Legg. II. 670. B: γελοῖος ... ὅ γε πολὺς ὄχλος ἡγούμενος cet. V. 734. B: ὁ πᾶς ἀνθρώπινος ὄχλος. VII. 819. B. Euthyd. 271. A. Polit. 304. C: τὸ πειστικὸν ... πλήθους τε καὶ ὄχλου. Phil. 62. C: ὥσπερ θυρωρὸς ὑπ᾽ ὄχλου τινὸς ὠθούμενος καὶ βιαζόμενος. Legg. IV. 707. E: ὡς ὄχλου τινὸς ἐν ταῖς πόλεσιν ἑκάσταις γεγενημένου πλείονος ἢ κατὰ τὴν ἐκ τῆς γῆς τροφήν. Gorg. 458. E: ὥστ᾽ ἐν ὄχλῳ πιθανὸν εἶναι. 502. A: ὅ τι μέλλει χαριεῖσθαι τῷ ὄχλῳ τῶν θεατῶν. Theaet. 174. C. Pol. III. 397. D: τῷ πλείστῳ ὄχλῳ. VI. 494. A. Lach. 183. D: ἐν τοσούτῳ ὄχλῳ. Gorg. 502. C: οὐκοῦν πρὸς πολὺν ὄχλον καὶ δῆμον οὗτοι λέγονται οἱ λόγοι; Polit. 291. A: καί τινα ἕτερον πάμπολυν ὄχλον σκεπτέον. Conv. 174. A: φοβηθεὶς τὸν ὄχλον. Pol. VIII. 565. E. Tim. 75. E: διὰ τὸν τῶν σαρκῶν ὄχλον. Legg. IV. 722. B. Charm. 154. A: ἄλλον ὄχλον ὄπισθεν ἑπόμενον. Ax. 368. D: πρὸς ὄχλον ζῶν. 370. D: φιλοσοφῶν οὐ πρὸς ὄχλον καὶ θέατρον. Gorg. 455. A: δικαστηρίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὄχλων. Id. Euthyd. 290. A. Gorg. 454. B: ἐν τοῖς ἄλλοις ὄχλοις. E. Pol. VIII. 568. C: ξυλλέγοντες τοὺς ὄχλους. **molestia*. Alc. I. 103. A: ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι δι᾽ ὄχλου ἐγένοντό σοι διαλεγόμενοι. Phaed. 84. D: ὄχλον παρέχειν. Pol. V. 450. B: μὴ παράσχοι πολὺν ὄχλον.

ὀχλώδης, ὁ ἡ, *turbas excitans*. Pol. IX. 590. B: ὑπὸ τῷ ὀχλώδει θηρίῳ.

ὀχυρῶ, *munio*. Ax. 371. B: τὰ ... πρόπυλα τῆς εἰς Πλούτωνος ὁδοῦ σιδηροῖς κλείθροις ... ὠχύρωται.

ὀχῶ, *veho*; *duco*. Crat. 400. B: τῇ δυνάμει ταύτῃ ἣ φύσιν ὀχεῖ καὶ ἔχει. Tim. 87. D: ὅτι ψυχὴν ἰσχυρὰν ... ἔλαττον εἶδος ὅταν ὀχῇ. Crat. 400. A: τὴν φύσιν παντὸς τοῦ σώματος ... τί σοι δοκεῖ ἔχειν τε καὶ ὀχεῖν ἄλλο ἢ ψυχή; Med. *vehor*. Lys. 208. A: ἣν ἐπιθυμήσῃς ἐπί τινος τῶν τοῦ πατρὸς ἁρμάτων ὀχεῖσθαι. Legg. VII. 789. D: ἐφ᾽ ἵππων

ὀχουμένων (ὀχούμενα?). Etiam trop. *confido* (pr. alicui re tamquam navi me committo). Phaed. 85. D: ἐπὶ τούτου (τοῦ λόγου) ὀχούμενον. Legg. III. 699. B: ἐπὶ ... τῆς ἐλπίδος ὀχούμενοι ταύτης.

ὀψέ, *sero*. Prot. 310. C: μάλα γε ὀψὲ ἀφικόμενος ἐξ Οἰνόης. Phaed. 116. E: πάνυ ὀψὲ πίνοντας. Crat. 433. A: νύκτωρ περιιόντες ὀψέ. (Id. Pol. IX. 574. D.) Conv. 217. D: ὅτι ὀψὲ εἴη. Pol. IV. 441. B: ὀψέ ποτε. Legg. VII. 819. D. Ep. VII. 322. A. Crat. 433. A: ὀψιαίτερον τοῦ δέοντος. Prot. 326. C: ὀψιαίτατα ἀπαλλάττονται.

ὀψιμαθής, ὁ ἡ, *qui sero discere coepit* vel *cognovit*. Pol. III. 409. B: ὀψομαθῆ γεγονότα τῆς ἀδικίας οἷόν ἐστιν. Soph. 251. B: τῶν γερόντων τοῖς ὀψιμαθέσι.

ὄψις, ἡ, *visus*, h. e. *sensus* vel *videndi vis*; *acies*; etiam *oculus*. Phaedr. 250. D: ὄψις ... ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος ἔρχεται αἰσθήσεων. Theaet. 164. A. Conv. 219. A: ἡ ... τῆς διανοίας ὄψις. Pol. VI. 508. D. Tim. 47. A: ὄψις ... αἰτία τῆς μεγίστης ὠφελείας γέγονεν ἡμῖν. Legg. XII. 961. D. Alc. I. 133. B: ἐν ᾧ (τοῦ ὄμματος τόπῳ) τυγχάνει ἡ ὀφθαλμοῦ ἀρετὴ ἐγγιγνομένη· ἔστι δὲ τοῦτό που ἡ ὄψις. De lege 313. D: ἄλλο μὲν ὄψις, ἄλλο δὲ τὰ ὁρώμενα. Def. 411. C. Theaet. 156. D: τῆς ... ὄψεως πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν. E: ὀφθαλμὸς ... ὄψεως ἔμπλεως ἐγένετο. 185. A. Phil. 39. B. Pol. I. 353. C: τυφλότητα γὰρ ἴσως λέγεις ἀντὶ τῆς ὄψεως. VI. 507. C: ἐνούσης ... ἐν ὄμμασιν ὄψεως. VII. 532. A: ἡ τῆς ὄψεως δύναμις. Tim. 45. C: πρὸς τὸ τῆς ὄψεως ῥεῦμα. Phaed. 111. B: ὄψει καὶ ἀκοῇ cet. Theaet. 206. A. Phil. 41. E. Pol. VI. 507. C. VII. 529. D. Tim. 67. C. Alc. I. 133. A: ἐν τῇ τοῦ καταντικρὺ ὄψει. Hipp. mai. 299. B. Men. 76. D. Definitur de lege 314. A. Pol. III. 401. C: ἢ πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ἀκοήν. VI. 508. A: οὗ ἡμῖν τὸ φῶς ὄψιν ... ποιεῖ ὁρᾶν. VII. 519. B: τὴν τῆς ψυχῆς ὄψιν. X. 603. B: ἡ κατὰ τὴν ὄψιν (μιμητική). Tim. 47. B. 67. D: ἐμπίπτοντα ... εἰς τὴν ὄψιν. Theaet. 156. B: ὄψεις τε καὶ ἀκοαὶ cet. Charm. 167. C: (ἢ) ἑαυτῆς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὄψεων ὄψις ἐστί. Theaet. 156. B: ὄψεσι ... χρώματα παντοδαποῖς παντοδαπά (ὁμόγονα). Charm. 167. D: αὐτὴν δὲ καὶ τὰς ἄλλας ὄψεις (ὁρᾷ). **spectatio* (etiam interior vel arcana), *contemplatio*; *adspectus* vel *conspectus*. Crat. 396. B: ἡ ... ἐς τὰ ἄνω ὄψις. Phaed. 74. C: ὅταν ... ἄλλο ἰδὼν ἀπὸ ταύτης τῆς ὄψεως ἄλλο ἐννοήσῃς. Soph. 266. C. Phil. 28. E: τῆς ὄψεως τοῦ κόσμου καὶ ἡλίου cet. Phaedr. 250. B: ὅτε ... μακαρίαν ὄψιν τε καὶ θέαν ... εἶδον. D: εἰς ὄψιν ἰόν. Tim. 80. E: οἵαν ὄψιν διεληλύθαμεν. Ep. VII. 344. B: ὄψεις τε καὶ αἰσθήσεις. Legg. X. 887. D: ὄψεις (*spectacula*) ὁρῶντες ἑπομένας αὐτοῖς. *ut vern. *Gesicht*, est etiam *species*, *facies* et *visum* (velut *Traumgesicht*). Phaed. 60. E: ἄλλοτ' ἐν ἄλλῃ ὄψει φαινόμενον. Theaet. 193. C: τὸ

οἰκεῖον ἑκατέρου σημεῖον ἀποδοὺς τῇ οἰκείᾳ ὄψει. Phaedr. 240. D: *ὁρῶντι ... ὄψιν πρεσβυτέραν καὶ οὐκ ἐν ὥρᾳ.* 254. B: *εἶδον τὴν ὄψιν τὴν τῶν παιδικῶν ἀστράπτουσαν.* Theaet. 193. C. Parm. 127. B: *καλὸν δὲ κἀγαθὸν τὴν ὄψιν.* (Id. Euthyd. 271. B.). Pol. II. 376. B: *ᾗ ... ὄψιν οὐδενὶ ἄλλῳ φίλην καὶ ἐχθρὰν διακρίνει ἢ* cet. V. 452. B: *μὴ ἥδεις τὴν ὄψιν.* D. Tim. 50. E. Epin. 985. B. Lys. 207. A: *τὴν ὄψιν διαφέρων.* Pol. IX. 572. B: (*ὅτι*) *ἥκιστα παράνομοι τότε αἱ ὄψεις φαντάζονται τῶν ἐνυπνίων.* Legg. X. 910: *ὄψεις πολλὰς ἀπομνημονεύοντας.*

ὄψον, τό, *opsonium.* Pol. II. 372. C: *ἄνευ ὄψου ... ποιεῖς τοὺς ἄνδρας ἑστιωμένους.* VIII. 559. A: *σίτου τε καὶ ὄψου.* B. IX. 585. B. Alc. I. 117. C: *περὶ ὄψου σκευασίας.* Id. Lys. 209. E. De lege 316. E. Hipp. mai. 290. E: *ἄνευ ὄψου πάνυ γενναίου.* Gorg. 518. B: *ὁ δὲ ὄψον* (*παρασκευάζων*). Theaet. 175. E: *μηδὲ ὄψον ἡδῦναι.* Pol. II. 372. C: *ὅτι καὶ ὄψον ἕξουσιν.* 373. A: *ὄψα ... καὶ μύρα* cet. III. 404. D: *Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψων ... οὐκ αἰνεῖς.* Prot. 334. C: *ἐν τοῖς σιτίοις τε καὶ ὄψοις.* Pol. I. 332. D: *ἡ τοῖς ὄψοις τὰ ἡδύσματα* (*ἀποδιδοῦσα*). II. 372. E: *ὄψα ... καὶ τραγήματα.*

ὀψοποιία, ἡ, *ars coquinaria.* Gorg. 462. D: *ὀψοποιία ἥτις μοι δοκεῖ τέχνη εἶναι.* E. 465. D: *ἀντίστροφον ὀψοποιίας ἐν ψυχῇ, ὡς ἐκεῖνο ἐν σώματι.* 518. B: *ὁ τὴν ὀψοποιίαν συγγεγραφὼς τὴν Σικελικήν.*

ὀψοποιικός, ή, όν, *ad coquinariam artem pertinens,* fem. *ars coquinaria.* Gorg. 463. B: *ἡ ὀψοποιική* (v. *ὀψοποιητική*). 464. D. 465. B: *ἡ ὀψοποιικὴ κολακεία.* C: *τοῦτο ὀψοποιικὴ πρὸς ἰατρικήν.* D: *ἥ τε ὀψοποιικὴ καὶ ἰατρική.* 500. E: *ὅτι ἡ μὲν ὀψοποιικὴ οὔ μοι δοκεῖ τέχνη εἶναι.* Conv. 187. E: *ταῖς περὶ τὴν ὀψοποιικὴν τέχνην ἐπιθυμίαις.* Gorg. 465. D: *ἀκρίτων ὄντων τῶν τε ἰατρικῶν καὶ ὑγιεινῶν καὶ ὀψοποιικῶν.*

ὀψοποιός, ὁ, *coquus.* Gorg. 521. E: *κατηγοροῦντος ὀψοποιοῦ.* Theaet. 178. D: *τοῦ ὀψοποιοῦ.* Gorg. 464. D: *ὀψοποιόν τε καὶ ἰατρόν.* 517. E: *σιτοποιὸν ἢ ὀψοποιόν.* Pol. II. 373. C: *ὀψοποιῶν τε καὶ μαγείρων.* Euthyd. 290. B: *τοῖς ὀψοποιοῖς.*

LEXICON PLATONICUM

SIVE

VOCUM PLATONICARUM

INDEX.

CONDIDIT

D. FRIDERICUS ASTIUS.

VOL. III.

LIPSIAE 1838.
IN LIBRARIA WEIDMANNIANA.

Fotomechanischer Nachdruck:
G. Menden, Bonn

Π.

πῖ, τό, Crat. 403. A: *προςκεῖται ... τὸ πῖ* cet.

παγγέλοιος, ὁ ἡ, *perridiculus*. Phaedr. 260. C: *παγγέλοιόν γ' ἂν ἤδη εἴη*. Pol. VII. 522. C: *παγγέλοιον ... στρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγῳδίαις Παλαμήδης ἑκάστοτε ἀποφαίνει*.

πάγη, ἡ, *laqueus*. Legg. VII. 824: *ἄρκυσί τε καὶ πάγαις*.

πάγιος, α, ον, *firmus*. Epin. 984. D: *πάγιον ἐχέτω τοῦτον τὸν λόγον*.

παγίως, *certo*, *definite*. Theaet. 157. A: *ἐπεὶ καὶ τὸ ποιοῦν εἶναί τι καὶ τὸ πάσχον αὖ τι ἐπὶ ἑνὸς νοῆσαι ... οὐκ εἶναι* (v. *ἔστι*) *παγίως*. Pol. IV. 434. D: *μηδέν ... πω πάνυ παγίως αὐτὸ λέγωμεν*. V. 479. C: *οὔτ' εἶναι οὔτε μὴ εἶναι οὐδὲν αὐτῶν δυνατὸν παγίως νοῆσαι*. Tim. 49. D: *παγίως διισχυριζόμενος*.

πάγκακος, ὁ ἡ, *prorsus malus* vel *inutilis* (vern. *schädlich*). Legg. V. 743. B: *τοτὲ δέ ποτε καὶ πάγκακος*. Ib. *ὁ δὲ πάγκακος ὡς τὰ πολλὰ ὢν ἄσωτος μάλα πένης*. Prot. 334. B: *ἐπεὶ καὶ τὸ ἔλαιον τοῖς μὲν φυτοῖς ἅπασίν ἐστι πάγκακον* cet. Ep. VIII. 354. E. Legg. XI. 928. E: *ἐν παγκάκων ἤθεσιν ἀνθρώπων*.

πάγκαλος, η, ον, *oppido pulcher; perbonus*. Conv. 204. B: *διὰ ταῦτά σοι ... πάγκαλος ἐφαίνετο ὁ Ἔρως*. Legg. III. 686. D. Hipp. mai. 286. A: *πάγκαλος λόγος*. De lege 319. C: (*ὅτι*) *ἡ τέχνη αὕτη παγκάλη ἐστί*. Phaed. 85. E: *ὡς ἡ μὲν ἁρμονία ... πάγκαλόν τι καὶ θεῖόν ἐστιν ἐν τῇ ἡρμοσμένῃ λύρᾳ* cet. Euth. 13. E. Legg. IV. 722. C: *ἐν ταύτῃ παγκάλῃ ἀναπαύλῃ τινὶ γεγόναμεν*. Phaedr. 276. D: *παγκάλην λέγεις παρὰ φαύλην παιδιάν ... τοῦ ἐν λόγοις δυναμένου παίζειν*. Pol. I. 338. A: *ἡγούμενος ἔχειν ἀπόκρισιν παγκάλην*. Gorg. 520. B: *σὺ δὲ ... τὸ μὲν πάγκαλόν τι οἴει εἶναι, τὴν ῥητορικήν* cet. Conv. 183. B: *ὡς πάγκαλόν τι πρᾶγμα διαπραττομένου*. C. Euthyd. 288. C. Critia 121. B: *τότε δὴ μάλιστα πάγκαλοι μακάριοί τε ἐδοξάζοντο εἶναι*. Hipp. mai. 288. C: *πάγκαλαι γὰρ παρ' ἡμῖν ἵπποι γίγνονται*. D. Conv. 216. E: *καί μοι ἔδοξεν οὕτω θεῖα ... καὶ πάγκαλα καὶ θαυμαστὰ* (*τὰ ἐντὸς ἀγάλματα*) *ὥστε* cet.

Phaedr. 269. A: *τῶν παγκάλων τεχνημάτων.* Pol. VII. 540. C: *παγκάλους ... τοὺς ἄρχοντας ... ἀπείργασαι.* Legg. IX. 859. D. Phil. 26. B: *καὶ ἐν ψυχαῖς αὖ πάμπολλα ἕτερα καὶ πάγκαλα (ἐπιλείπω λέγειν).* Hipp. mai. 286. B.

παγκάλως, *perbelle, perbene, praeclare.* Phaedr. 230. C: *ὅτι ... ἱκανὴ πέφυκε κατακλινέντι τὴν κεφαλὴν παγκάλως ἔχειν.* 271. C: *εἰδότες ψυχῆς πέρι παγκάλως.* 274. A: *παγκάλως ἔμοιγε δοκεῖ λέγεσθαι.* Theaet. 160. D: *παγκάλως ἄρα σοι εἴρηται ὅτι* cet. Crat. 395. E. Pol. I. 331. C. Legg. V. 747. E. Epin. 991. D. Apol. 31. D: *καὶ παγκάλως γέ μοι δοκεῖ ἐναντιοῦσθαι.* Euth. 7. A. al.

πάγκαρπος, *ὁ ἡ*, *omnigenus.* Ax. 371. C: *ἔνθα ... ὧραι παγκάρπου γονῆς βρύουσι.*

παγκρατιάζω, *pancratium exerceo.* Gorg. 456. D: *ὅτι ἔμαθε πυκτεύειν τε καὶ παγκρατιάζειν καὶ ἐν ὅπλοις μάχεσθαι.* Charm. 159. C.

παγκρατιαστής, *ὁ*, *pancratiastes* (qui et lucta et pugilatu certat). Pol. I. 338. C: *Πολυδάμας ... ὁ παγκρατιαστής.* Euthyd. 271. C: *ὅ τι εἶεν οἱ παγκρατιασταί.* Legg. VIII. 830. A: *εἰ πύκτας ἢ παγκρατιαστὰς ἐτρέφομεν* cet.

παγκρατιαστικός, *ή*, *όν*, *pancratiastae proprius.* Euthyd. 272. A: *νῦν δὲ τέλος ἐπιτεθείκατον παγκρατιαστικῇ τέχνῃ.*

παγκράτιον, *τό*, *pancratium.* Legg. VIII. 834. A: *τῇ τοῦ παγκρατίου μάχῃ.* VII. 795. B: *ὁ τελέως παγκράτιον ἠσκηκώς.*

πάγος, *ὁ*, *collis.* Ax. 367. A: *τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς.* Pol. III. 391. E: *κατ' Ἰδαῖον πάγον* (Hom.).

πάγος, *ὁ*, *frigus glaciale.* Conv. 220. B: *καί ποτε ὄντος πάγου οἵου δεινοτάτου* cet. Tim. 74. C: *τὸν ... περιστάμενον πάγον.*

παγχάλεπος, *ὁ ἡ*, *perdifficilis.* Soph. 236. D: *κατιδεῖν παγχάλεπος (ἀνήρ).* Crat. 409. D: *ἢ τοῦτό τι παγχάλεπον εἶναι (κινδυνεύει).* Phil. 16. C: *χρῆσθαι ... παγχάλεπον.* Legg. II. 669. E. IV. 708. D. Alc. I. 129. A. Polit. 291. C: *καίπερ παγχάλεπον ὄντα ἀφαιρεῖν.* Phaed. 85. C: *ἢ ἀδύνατον εἶναι ἢ παγχάλεπόν τι.* Legg. VIII. 839. D: *ταῦτα εἶναι παγχάλεπα μεῖναι κατὰ νόμον.*

πάθη, *ἡ*, *quod quis patitur, quo afficitur* vel *afflictatur; affectio.* Phil. 32. A: *ἡ παρὰ φύσιν τοῦ πνίγους πάθη.* Legg. V. 728. C: *τιμωρία δέ, ἀδικίας ἀκόλουθος πάθη.* X. 903. B: *ἐπὶ τὸ σμικρότατον ἀεὶ πάθης καὶ πράξεως.* Epin. 983. D: *τὸ δὲ ἀναίτιον πάσης πάθης.* Tim. 80. B: *μίαν ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας (φορᾶς) ξυνεκεράσαντο πάθην.* Legg. IX. 865. E: *διὰ τὴν βίαιον πάθην.* 866. B: *εἰς αὐτὸν ... τοῦ παθόντος προστρεπομένου τὴν πάθην.*

πάθημα, *τό*, *quod quis patitur* vel *quo afficitur* (hinc *morbus, affectio, perturbatio*); etiam *quod alicui accidit;* unde

casus, malum, calamitas; etiam *status, conditio*; in univ. *quod fit vel geritur*. Prot. 353. A: εἰ μὴ ἔστι τοῦτο τὸ πάθημα, ἡδονῆς ἡττᾶσθαι. Gorg. 483. B: οὐδὲ γὰρ ἀνδρὸς τοῦτό γ' ἐστὶ τὸ πάθημα, τὸ ἀδικεῖσθαι. Phaed. 79. D: καὶ τοῦτο αὐτῆς (τῆς ψυχῆς) τὸ πάθημα φρόνησις κέκληται. Phil. 52. A: ἔν τισι λογισμοῖς τοῦ παθήματος. Pol. II. 382. B: μίμημά τι τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ ... παθήματος. Phaed. 103. A: ᾗ ἀπόλλυται ἐν τούτῳ τῷ παθήματι. Legg. IX. 866. B. Polit. 274. A: ξυνακολουθοῦντα τῷ τοῦ παντὸς παθήματι. Pol. X. 602. D. Gorg. 481. D: οὐκ ἂν ἦν ῥᾴδιον ἐνδείξασθαι τῷ ἑτέρῳ τὸ ἑαυτοῦ πάθημα. Soph. 248. B: πάθημα ἢ ποίημα. D. Alc. I. 109. B: τί ἐγκαλοῦντες ἀλλήλοις πάθημα ἐρχόμεθα ἐπὶ τὸ πολεμεῖν. Soph. 228. C: περὶ δύο παθήματε τούτω. Theaet. 186. C: ὅσα διὰ τοῦ σώματος παθήματα ἐπὶ τὴν ψυχὴν τείνει. Polit. 270. D. Tim. 43. B: τὰ τῶν προςπιπτόντων παθήματα ἑκάστοις. 65. B. Legg. III. 681. D: πάντα εἴδη καὶ παθήματα πολιτειῶν καὶ ἅμα πόλεων. VI. 777. C: ἔργα τε καὶ παθήματα. IX. 859. E. Phaed. 98. A: τροπῶν καὶ τῶν ἄλλων παθημάτων. Parm. 141. D: ἀλλὰ μὴν τῷ γε ἑνὶ τῶν τοιούτων παθημάτων οὐδὲν μετῆν. Phil. 33. D: τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἑκάστοτε παθημάτων. Conv. 222. B: ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθημάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι. Pol. III. 389. C: περὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ σώματος παθημάτων μὴ τἀληθῆ λέγειν. 393. B: περί τε τῶν ἐν Ἰλίῳ ... καὶ ὅλῃ τῇ Ὀδυσσείᾳ παθημάτων. IV. 437. B: εἴτε ποιημάτων εἴτε παθημάτων. 439. D: διὰ παθημάτων τε καὶ νοσημάτων. Tim. 66. C: πᾶν τὸ τοιοῦτον ἴαμα τῶν βιαίων παθημάτων. Ion. 531. C: περὶ τῶν οὐρανίων παθημάτων. Phaed. 94. B: πότερον ξυγχωροῦσαν τοῖς κατὰ τὸ σῶμα παθήμασιν, ἢ καὶ ἐναντιουμένην; Phil. 47. C: τῶν ἐν τοῖς κοινοῖς παθήμασιν αὐτοῦ τοῦ σώματος (ἡδονῶν). Pol. III. 388. D: πολλοὺς ἐπὶ σμικροῖσι παθήμασι θρήνους ἂν ᾄδοι. Legg. III. 687. E. 695. E: παραπλήσια ἀπετέλεσε τοῖς Καμβύσου παθήμασι. IV. 708. B: ἤ τισιν ἄλλοις τοιούτοις παθήμασιν ἀναγκασθείς. VII. 812. C: ἐν τοῖς παθήμασιν ὅταν ψυχὴ γίγνηται. X. 894. C: πᾶσι μὲν ποιήμασι, πᾶσι δὲ παθήμασι (ἐναρμόττουσαν). Phaedr. 271. B: τὰ λόγων τε καὶ ψυχῆς γένη καὶ τὰ τούτων παθήματα. Gorg. 524. B: τό τε σῶμα τὴν φύσιν τὴν αὐτοῦ καὶ τὰ θεραπεύματα καὶ τὰ παθήματα (ἔχει). Polit. 270. E: ταὐτὰ ταῦτα πάσχον παθήματα. Parm. 157. B: ταῦτα δὴ τὰ παθήματα πάντ' ἂν πάσχοι τὸ ἕν, εἰ ἔστιν. Conv. 189. D: τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τὰ παθήματα αὐτῆς. Pol. VI. 511. D: τέτταρα ταῦτα παθήματα ἐν τῇ ψυχῇ γιγνόμενα λαβέ, νόησιν cet. X. 610. B. Tim. 65. C: ἴδι' ὄντα παθήματα περὶ τὴν γλῶτταν. 88. E: μετρίως σείων τά τε περὶ τὸ σῶμα πλανώμενα παθήματα cet. Ax. 370. C: τὰ τοῦ κόσμου πα-

θήματα. Ep. VII. 342. D· περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ξύμπαντα.

παθητικός, ή, όν, *perturbationibus subiectus.* Locr. 102. E: παθητικᾶς (ψυχᾶς) ... ἄγρια πάθεα cet.

πάθος, τό, *quod quis patitur* vel *quo afficitur, affectus, affectio, perturbatio* (tam corporis quam animi); *status, conditio, ratio;* etiam *quod alicui accidit, evenit* (unde *casus, calamitas, sors, malum, poena*); in univ. *quod fit* vel *geritur.* Prot. 352. A: ὅ ἐστιν αὐτοῖς τὸ πάθος, ὅ φασιν ὑπὸ τῶν ἡδονῶν ἡττᾶσθαι. Phaedr. 250. A: ὃ δ' ἔστι τὸ πάθος ἀγνοοῦσι. 252. C: τὸ πάθος τῶν ἐρώντων. Polit. 273. D: μᾶλλον καὶ δυναστεύει τὸ τῆς παλαιᾶς ἀναρμοστίας πάθος. Phil. 15. D: ἔστι τὸ τοιοῦτον ... τῶν λόγων αὐτῶν ἀθάνατόν τι ... πάθος ἐν ἡμῖν. Pol. II. 376. A: ἀλλὰ μὴν κομψόν γε φαίνεται τὸ πάθος αὐτοῦ τῆς φύσεως καὶ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον. IV. 432. D: ἦ μὴν ... βλακικόν γε ἡμῶν τὸ πάθος. IX. 879. D: οὐκοῦν ... παντελῶς τὸ πάθος ἄθλιον —; Tim. 78. E: πᾶν ... τό τ' ἔργον καὶ τὸ π'θος τοῦθ' ἡμῶν τῷ σώματι γέγονεν cet. Legg. VII. 801. B: γελοῖον ... τὸ πάθος ... τοῦτ' ἂν γίγνοιτο εὐχῆς τοιαύτης γενομένης. 811. C: καί μοι ἴσως οὐδὲν θαυμαστὸν πάθος ἐπῆλθε ... μάλα ἡσθῆναι. Phaedr. 251. D: τῇ ἀτοπίᾳ τοῦ πάθους. Polit. 269. B: ταῦτα ... ἔστι μὲν ξύμπαντα ἐκ ταὐτοῦ πάθους. Conv. 191. A: μνημεῖον ... τοῦ παλαιοῦ πάθους. Pol. X. 604. E: ἀλλοτρίου ... πάθους ἡ μίμησις αὐτοῖς γίγνεται. Legg. IX. 876. D: προσάπτειν ἑκάστῳ τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀξίαν τοῦ πάθους τε καὶ πράξεως. Crat. 419. C: ἣν ἐν τούτῳ τῷ πάθει (ἐν τῇ λύπῃ) ἴσχει τὸ σῶμα. Tim. 43. E. Phaedr. 265. B: τὸ ἐρωτικὸν πάθος ἀπεικάζοντες. Gorg. 480. C: (εἰ) τις ἡμῶν ἴδιόν τι ἔπασχε πάθος ἢ οἱ ἄλλοι. 482. C: ταὐτὸν παθόντος Πώλου πάθος ὅπερ cet. 513. C: πέπονθα δὲ τὸ τῶν πολλῶν πάθος. Soph. 228. E: τὸ ... τῆς πολλῆς καὶ παντοδαπῆς ἀγνοίας πάθος αἶσχος θετέον. 243. C: καὶ κατὰ τὸ ὂν ταὐτὸν τοῦτο πάθος εἰληφότες ἐν τῇ ψυχῇ. 245. C: διὰ τὸ πεπονθέναι τὸ ὑπ' ἐκείνου πάθος. 248. D: ποίημα ἢ πάθος. Polit. 277. D: τὸ περὶ τῆς ἐπιστήμης πάθος ἐν ἡμῖν. Crat. 411. C: αἰτιῶνται δὴ οὐ τὸ ἔνδον τὸ παρὰ σφίσι πάθος αἴτιον εἶναι ταύτης τῆς δόξης. Legg. I. 639. B: ἄν γε πρὸς τῇ τέχνῃ ἔχῃ καὶ τοῦτο τὸ πάθος (*malum*) ὃ λέγεις. VII. 819. D: καὶ αὐτὸς ... τὸ περὶ ταῦτα ἡμῶν πάθος ἐθαύμασα. X. 900. B: εἰς τοῦτο νῦν τὸ πάθος ἐλήλυθας ὥστ' εἶναι μὲν δοκεῖν αὐτούς (τ. θεούς) cet. Apol. 22. C: τοιοῦτόν τί μοι ἐφάνησαν πάθος καὶ οἱ ποιηταὶ πεπονθότες. Alc. I. 118. B: οἷον πάθος πέπονθας! Hipp. min. 363. D: μακάριόν γε ... πάθος πέπονθας εἰ cet. Ep. VII. 351. D. Pol. II. 380. A: τὰ τῆς Νιόβης πάθη ἢ τὰ Πελοπιδῶν. Tim. 52. D: ὅσα τούτοις ἄλλα πάθη ξυνέπεται πάσχουσαν. Legg.

IX. 879. B: *βίαια ... πάνθ' ἡμῖν τὰ προειρημένα πάθη.* Phil. 32. B: *ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἑκατέροις.* Pol. X. 606. B: *ἐν τοῖς αὐτοῦ πάθεσι.* Critia 111. B: *ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις καὶ πάθεσιν.* Phaedr. 245. E: *ψυχῆς φύσεως πέρι θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης ἰδόντα πάθη τε καὶ ἔργα.* Phaed. 96. A: *ἐγὼ οὖν σοι δίειμι περὶ αὐτῶν ... τά γ' ἐμὰ πάθη.* C: *τὰ περὶ τὸν οὐρανόν τε καὶ τὴν γῆν πάθη.* Parm. 129. C: *τἀναντία ταῦτα πάθη πάσχοντα.* Pol. II. 378. A: *τὰ ... τοῦ Κρόνου ἔργα καὶ πάθη ὑπὸ τοῦ υἱέος* cet. X. 606. B: *ἅτε ἀλλότρια πάθη θεωροῦν.* 612. A: *τὰ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ πάθη τε καὶ εἴδη.* Legg. V. 741. C: *τὰ ἐπὶ τούτοις πρέποντα πάσχειν πάθη.* X. 888. C: *τὰ δύο ... πάθη περὶ θεοὺς μεῖναι πολλοῖσι μὲν οὔ* cet. Apol. 41. B: *ἀντιπαραβάλλοντα τὰ ἐμαυτοῦ πάθη πρὸς τὰ ἐκείνων.* Hipp. mai. 285. C: *τὰ οὐράνια πάθη.*

Παιάν, ὁ, *Paean* s. *Apollo.* Critia 108. C: *τὸν Παιᾶνά* (codd. nonn. *Παίωνά*) *τε καὶ τὰς Μούσας ἐπικαλούμενον.* Legg. II. 664. C: *τόν τε Παιᾶνα ἐπικαλούμενος μάρτυρα τῶν λεγομένων ἀληθείας πέρι.*

παιανίζω, ουσ. Ax. 364. B: *ὅτι δεῖ ... εὐθύμως μόνον οὐχὶ παιανίζοντας* (germ. *mit Frohlocken*) *εἰς τὸ χρεὼν ἀπιέναι.*

παίγνιον, τό, *lusus; oblectamentum, ludibrium* (*Spielwerk*). Polit. 288. C: *παίγνιον ... λέγεται.* 289. B. Ax. 368. D: *δήμου παίγνιον.* Legg. I. 644. D: *εἴτε ὡς παίγνιον ἐκείνων εἴτε ὡς σπουδῇ τινὶ ξυνεστηκός.* VII. 803. C: *ἄνθρωπον ... θεοῦ τι παίγνιον εἶναι μεμηχανημένον.* 816. E: *ὅσα ... περὶ γέλωτά ἐστι παίγνια, ἃ δὴ κωμῳδίαν πάντες λέγομεν.* VII. 797. B: *παίζειν τε καὶ εὐθυμεῖσθαι τοῖς αὐτοῖς παιγνίοις ἐᾷ.* 796. B: *Κουρήτων ἐνόπλια παίγνια.*

παιδαγωγία, ἡ, *institutio;* in univ. *rectio.* Pol. VI. 491. E: *κακῆς παιδαγωγίας τυχούσας* (*τὰς ψυχάς*). Tim. 89. D: *ὅτι κάλλιστον καὶ ἄριστον εἰς τὴν παιδαγωγίαν εἶναι.*

παιδαγωγικός, ή, όν, *fovens.* Pol. III. 406. A: *ὅτι τῇ παιδαγωγικῇ τῶν νοσημάτων ταύτῃ τῇ νῦν ἰατρικῇ πρὸ τοῦ Ἀσκληπιάδαι οὐκ ἐχρῶντο.*

παιδαγωγός, ὁ, *praedagogus.* Lys. 208. C: *ἀλλ' ἄρχει τίς σου; Ὅδε παιδαγωγός, ἔφη.* Ib. *ἄγων ... εἰς διδασκάλου.* Conv. 183. C: (*ἐπειδὰν*) *τῷ παιδαγωγῷ ταῦτα προςτεταγμένα ᾖ.* Pol. III. 390. E: *τὸν τοῦ Ἀχιλλέως παιδαγωγὸν Φοίνικα.* Legg. VII. 808. E: *τὸν παιδαγωγὸν καὶ τὸν διδάσκαλον.* Alc. I. 122. B. Lys. 223. A: *οἱ παιδαγωγοὶ ... παρεκάλουν καὶ ἐκέλευον αὐτοὺς οἴκαδ' ἀπιέναι· ἤδη γὰρ ἦν ὀψέ.* Ax. 366. D. Pol. II. 373. C: *παιδαγωγῶν, τιτθῶν, τροφῶν* cet. VIII. 563. A. Legg. VII. 808. D: *οὐδὲ ... παῖδας ἄνευ τινῶν παιδαγωγῶν* (*βιωτέον*). Pol. III. 397. D: *παισί τε καὶ παιδαγωγοῖς.* Legg. III. 700. C. VII. 808. E. Conv. 183. C: *ἐπειδὰν ... παιδαγωγοὺς ἐπιστήσαντες οἱ πα-*

τέρες τοῖς ἐρωμένοις μὴ ἐῶσι διαλέγεσθαι τοῖς ἐρασταῖς. Pol. V. 467. D: τοὺς ἐμπειρίᾳ τε καὶ ἡλικίᾳ ἱκανοὺς ἡγεμόνας τε καὶ παιδαγωγοὺς εἶναι. Alc. I. 121. E: οὓς ἐκεῖνοι βασιλείους παιδαγωγοὺς ὀνομάζουσιν.

παιδαγωγῶ, *instituo*, *moderor*. Legg. X. 897. B: ὀρθὰ καὶ εὐδαίμονα παιδαγωγεῖ πάντα. Theaet. 167. C: ὁ σοφιστὴς τοὺς παιδευομένους οὕτω δυνάμενος παιδαγωγεῖν. Tim. 89. C: διὸ παιδαγωγεῖν δεῖ διαίταις πάντα τὰ τοιαῦτα. D: τὸ ... παιδαγώγησον αὐτό. Legg. I. 641. B: παιδὸς ἑνὸς ἢ καὶ χοροῦ παιδαγωγηθέντος. Ib. συμποσίου ... ὀρθῶς παιδαγωγηθέντος. VI. 752. C: ἀσφάλειαν ... τοῦ μεῖναι τὴν παιδαγωγηθεῖσαν οὕτω πόλιν. **assidue prosequor* vel *sector*. Pol. X. 600. E: αὐτοὶ ἂν ἐπαιδαγώγουν ὅπῃ ᾖεσαν. Alc. I. 135. D: οὐ γάρ ἐστιν ὅπως οὐ παιδαγωγήσω σε ἀπὸ τῆσδε τῆς ἡμέρας, σὺ δ' ὑπ' ἐμοῦ παιδαγωγήσει.

παιδάριον, τό, *puer*. Conv. 207. D: οἷον ἐκ παιδαρίου ὁ αὐτὸς λέγεται, ἕως ἂν πρεσβύτης γένηται. 210. D: παιδαρίου κάλλος.

παιδαριώδης, ὁ ἡ, *puerilis*. Phil. 14. D: παιδαριώδη καὶ ῥᾴδια.

παιδεία, ἡ, *institutio*, *disciplina*; *eruditio*; *humanitas* (*Bildung*). Prot. 327. D: οἷς μήτε παιδεία ἐστὶ μήτε δικαστήρια cet. Conv. 187. D: χρώμενον ὀρθῶς τοῖς πεποιημένοις μέλεσί τε καὶ μέτροις, ὃ δὴ παιδεία ἐκλήθη. Pol. II. 376. E: ἔστι δέ που ἡ μὲν (παιδεία) ἐπὶ σώμασι γυμναστική, ἡ δ' ἐπὶ ψυχῇ μουσική. Legg. I. 641. C: παιδεία ... φέρει καὶ νίκην. II. 659. D: ὡς ἄρα παιδεία μέν ἐσθ' ἡ παίδων ὁλκή τε καὶ ἀγωγὴ πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου λόγον ὀρθὸν εἰρημένον. Def. 416: παιδεία δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς. Prot. 338. E: παιδείας μέγιστον μέρος εἶναι περὶ ἐπῶν δεινὸν εἶναι. 343. A: μαθηταὶ ... τῆς Λακεδαιμονίων παιδείας. Gorg. 470. E: παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης. 485. A: ὅσον παιδείας χάριν. Phaed. 107. D: οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἔχουσα εἰς Ἅιδου ἡ ψυχὴ ἔρχεται πλὴν τῆς παιδείας τε καὶ τροφῆς. (Id. Polit. 275. C. Pol. III. 412. B. Legg. IX. 854. E.) Theaet. 145. A: ὅσα παιδείας ἔχεται. Pol. III. 416. C: ὅτι δεῖ αὐτοὺς τῆς ὀρθῆς τυχεῖν παιδείας. Legg. I. 643. C: κεφάλαιον ... παιδείας λέγομεν τὴν ὀρθὴν τροφήν. VII. 822. D: τά γε παιδείας μαθημάτων πέρι νόμιμα. Ep. VII. 328. A: φιλοσοφίας τε καὶ παιδείας. 334. B: διὰ ... ἐλευθέρας παιδείας κοινωνίαν. Prot. 312. B: ἐπὶ παιδείᾳ (ἔμαθες), ὡς τὸν ἰδιώτην καὶ τὸν ἐλεύθερον πρέπει. Pol. II. 383. C: ἐπὶ παιδείᾳ ... τῶν νέων. IV. ad fin. τροφῇ τε καὶ παιδείᾳ χρησάμενος. Legg. V. 741. A: νόθῃ παιδείᾳ πεπαιδευμένους. Phil. 55. D: περὶ παιδείαν καὶ τροφήν. Pol. VI. 492. C: ποίαν ἂν παιδείαν ἰδιωτικὴν ἀνθέξειν cet. 498. B: παῖδας (δεῖ) μειρακιώδη παιδείαν καὶ φιλοσοφίαν μεταχειρίζεσθαι. X. 606. E: πρὸς διοίκησίν τε καὶ παιδείαν τῶν ἀνθρωπίνων

πραγμάτων. Legg. I. 643. E: τὴν ... πρὸς ἀρετὴν ἐκ παίδων παιδείαν. II. 653. B: παιδείαν ... λέγω τὴν παραγιγνομένην πρῶτον παισὶν ἀρετήν. 656. C: τὴν περὶ τὰς Μούσας παιδείαν τε καὶ παιδιάν. (Cf. VII. 803. D. VIII. 832. D.) Ep. VII. 345. B: πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευθέρας. Legg. II. 653. C: τούτων ... τῶν ὀρθῶς τεθραμμένων ἡδονῶν καὶ λυπῶν παιδειῶν οὐσῶν. III. 695. E: ἅτε τῶν αὐτῶν παιδειῶν γενόμενος ἔκγονος. Epin. 988. A: παιδείαις τε καὶ ἐκ Δελφῶν μαντείαις χρωμένους. Legg. VII. 804. D: ἐῶντα τὰς παιδείας.

παίδειος, ὁ ἡ, *puerilis*. Legg. V. 747. B: ἓν οὐδὲν ... παίδειον μάθημα. VII. 810. A: ἄτιμος τῶν παιδείων ἔστω τιμῶν. I. 643. B: τὸν μὲν οἰκοδομοῦντά τε τῶν παιδείων οἰκοδομημάτων παίζειν χρή cet.

παιδεραστής, ὁ, *puerorum amator*. Conv. 192. B: ὁ τοιοῦτος παιδεραστής τε καὶ φιλεραστὴς γίγνεται. Id. ὁ παιδεραστὴς καὶ ἄλλος πᾶς.

παιδεραστία, ἡ, *puerorum amor*. Conv. 181. C: ἐν αὐτῇ τῇ παιδεραστίᾳ. 184. C: τόν τε περὶ τὴν παιδεραστίαν καὶ τὸν περὶ τὴν φιλοσοφίαν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετήν (νόμον).

παιδεραστῶ, *pueros amo*. Conv. 192. A: ἐπειδὰν δὲ ἀνδρωθῶσι, παιδεραστοῦσι. Phaedr. 249. A: πλὴν ἡ τοῦ φιλοσοφήσαντος ἀδόλως ἢ παιδεραστήσαντος μετὰ φιλοσοφίας (ψυχή).

παίδευμα, τό, *institutio*, *disciplina*. Legg. V. 747. C: καλὰ τὰ παιδεύματα καὶ προσήκοντα γίγνοιτ' ἄν. VIII. 834. D: ἐξ αὐτῶν τῶν ἔμπροσθεν παιδευμάτων εἰς ἔθος ἰόντων. Sensu qui dicitur concreto *qui institutus est*, *alumnus*. Tim. 24. D: γεννήματα καὶ παιδεύματα θεῶν ὄντας.

παίδευσις, ἡ, *institutio*, *disciplina*; *doctrina* vel *eruditio*. Pol. IV. 424. A: τροφὴ ... καὶ παίδευσις χρηστὴ σωζομένη φύσεις ἀγαθὰς ἐμποιεῖ. Legg. II. 672. E: ὅλη μέν που χορεία ὅλη παίδευσις ἦν ἡμῖν. Def. 416: παίδευσις παιδείας παράδοσις. Prot. 349. A: παιδεύσεως καὶ ἀρετῆς διδάσκαλον. Pol. VI. 496. A. Legg. XI. 936. A: τῷ τῆς παιδεύσεως ὅλης ἐπιμελητῇ τῶν νέων. Menex. 234. A: ὅτι παιδεύσεως καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ τέλει ἡγεῖ εἶναι. Prot. 342. D: ἄνδρες ἐπὶ παιδεύσει μέγα φρονοῦντες. Phaedr. 241. C: πολὺ δὲ βλαβερωτάτῳ πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς παίδευσιν. Conv. 184. E: ὁ δὲ δεόμενος εἰς παίδευσιν καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν κτᾶσθαι. Tim. 53. C: ἐπεὶ μετέχετε τῶν κατὰ παίδευσιν ὁδῶν. Critia 110. C: πάντα εἰς τροφὴν καὶ παίδευσιν τὰ προσήκοντα ἔχον. Hipp. mai. 284. C: ἀλλὰ ξενικὴν παίδευσιν οὐ νόμιμον αὐτοῖς παιδεύειν. E. Legg. XI. 926. E: τροφαὶ καὶ παιδεύσεις.

παιδευτής, ὁ, *praeceptor*. Pol. VI. 493. C: τοιοῦτος ... ὢν ... οὐκ ἄτοπος ἄν σοι δοκεῖ (al. δοκοῖ) εἶναι παι-

δευτής; Legg. VII. 812. E. VIII. 835. A: (ὑπὸ) τοῦ παιδευτοῦ τῶν νέων. VII. 811. D: τῷ ... νομοφύλακί τε καὶ παιδευτῇ. XII. 964. C: παιδευτὴν νέων. Pol. VI. 492. D: οὗτοι οἱ παιδευταί τε καὶ σοφισταί. Polit. 308. E: πᾶσι τοῖς κατὰ νόμον παιδευταῖς καὶ τροφεῦσι.

παιδευτικός, ή, όν, ad institutionem pertinens; fem. *instituendi ars*. Soph. 231. B: διδασκαλικῆς ... παιδευτική (ἔστω), τῆς δὲ παιδευτικῆς cet. Locr. 103. E: ταὶ ... παιδευτικαὶ τᾶν ψυχᾶν.

παιδευτός, ή, όν, institutione comparandus. Prot. 324. B: παιδευτὴν εἶναι ἀρετήν.

παιδεύω, instituo, doceo; erudio, excolo. Hipp. min. 364. D: εἰ ἄλλους ... αὐτὰ ταῦτα παιδεύω. Pol. VII. 534. D: οὓς τῷ λόγῳ τρέφεις τε καὶ παιδεύεις. Legg. IX. 857. D. Prot. 320. A: οὔτε αὐτὸς παιδεύει οὔτε τῳ ἄλλῳ παραδίδωσιν. Phaedr. 245. A: τοὺς ἐπιγιγνομένους παιδεύει. Legg. IX. 857. E: παιδεύει τοὺς πολίτας, ἀλλ' οὐ νομοθετεῖ. Gorg. 520. B: ὃ αὐτοὶ παιδεύουσιν. Legg. II. 659. C: ὥστε αὐτοὶ αὑτοὺς οἱ θεαταὶ παιδεύουσιν. Eryx. 402. D: οἵτινες μουσικὴν παιδεύουσιν ἢ γράμματα cet. Pol. VII. 536. B: ἐὰν ... ἀρτιμελεῖς ... παιδεύωμεν. Prot. 317. B: ὁμολογῶ ... παιδεύειν ἀνθρώπους. Gorg. 519. E: τῶν φασκόντων παιδεύειν ἀνθρώπους εἰς ἀρετήν. Polit. 308. E: ταῦτα ... μόνα παρακελεύεσθαι παιδεύειν. Pol. III. 398. B: ὅτε τοὺς στρατιώτας ἐπεχειροῦμεν παιδεύειν. VI. 493. A: μὴ ἄλλα παιδεύειν ἢ ταῦτα τὰ τῶν πολλῶν δόγματα. Legg. VII. 811. E. Apol. 24. E: τοὺς νέους παιδεύειν ... καὶ βελτίους ποιεῖν. Legg. V. 730. B: ἔπαινος παιδεύων καὶ ψόγος. Pol. VII. 522. A: ἔθεσι παιδεύουσα τοὺς φύλακας. Menex. 248. D: τοὺς μὲν παιδεύοντες κοσμίως. Pol. III. 414. D: ἃ ἡμεῖς αὐτοὺς ἐτρέφομέν τε καὶ ἐπαιδεύομεν. IV. 430. A: ὅτε ... ἐπαιδεύομεν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ. X. 606. E: ὡς τὴν Ἑλλάδα πεπαίδευκεν οὗτος ὁ ποιητής. Men. 96. D: πεπαιδευκέναι. Tim. 23. D: ἣ τήν τε ὑμετέραν καὶ τήνδ' ἔλαχε καὶ ἔθρεψε καὶ ἐπαίδευσε. Legg. VII. 809. A: τοῦτον δὲ αὐτὸν ... πῶς ἂν ἡμῖν ὁ νόμος αὐτὸς παιδεύσειεν ἱκανῶς; Hipp. mai. 283. D: μῶν μὴ Λακεδαιμόνιοι σοῦ βέλτιον ἂν παιδεύσειαν τοὺς αὑτῶν παῖδας; Crit. 54. A: ἵνα αὐτοὺς ἐκθρέψῃς καὶ παιδεύσῃς. Lach. 186. C: παιδεῦσαι ἄνθρωπον. Euthyd. 306. E. Crit. 51. C: ἐκθρέψαντες, παιδεύσαντες cet. Pol. VII. 540. B: καὶ οὕτως ἄλλους ἀεὶ παιδεύσαντας τοιούτους. Crit. 54. A: παιδεύσεις. Euthyd. 272. D: οἶδ' ὅτι καὶ ἡμᾶς παιδεύσουσιν. Alc. II. 150. D: τίς ὁ παιδεύσων; Ep. XI. 359. B. Epin. 973. D: τὸ τρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι. Theag. 130. E. Pol. III. 409. D: φύσεως παιδευομένης. IV. 423. E: εὖ παιδευόμενοι. Theaet. 167. C: τοὺς παιδευομένους οὕτω δυνάμενος παιδαγωγεῖν. Legg. III. 695. A: τὴν πατρῴαν οὐ παιδευομένους τέχνην. Pol.

VII. 521. D: γυμναστικῇ ... καὶ μουσικῇ ἔν γε τῷ πρόσθεν ἐπαιδεύοντο ἡμῖν. Gorg. 487. B: πεπαίδευσαι ... γὰρ ἱκανῶς. Phil. 17. B: ἐν τούτοις οἶσπερ καὶ πεπαίδευσαι. Prot. 342. D: (ὅτι) Λακεδαιμόνιοι πρὸς φιλοσοφίαν καὶ λόγους ἄριστα πεπαίδευνται. Legg. XI. 920. A: ὅσοι γενέσει καὶ τροφαῖς εὖ πεπαίδευνται, Theag. 122. E: ἅπερ ἐνθάδε οἱ ἄλλοι πεπαίδευνται. Gorg. 471. D: ὅτι μοι δοκεῖς πρὸς τὴν ῥητορικὴν πεπαιδεῦσθαι. Crat. 384. B: ἣν ἀκούσαντι ὑπάρχει περὶ τοῦτο πεπαιδεῦσθαι. Pol. VI. 487. C. 492. E: ἦθος πρὸς ἀρετὴν ... πεπαιδευμένον. X. 606. A. Prot. 342. E: τελέως πεπαιδευμένου ἐστὶν ἀνθρώπου. Legg. II. 654. D: ἴσμεν καὶ τὸν πεπαιδευμένον τε καὶ ἀπαίδευτον ὀρθῶς. Prot. 347. D: ὅπου δὲ καλοὶ κἀγαθοὶ συμπόται πεπαιδευμένοι (v. καὶ πεπαιδ.) εἰσίν cet. Pol. VIII. 548. B. Legg. I. 644. A. II. 658. D: αἵ τε πεπαιδευμέναι τῶν γυναικῶν cet. Tim. 27. B: παρὰ σοῦ ... πεπαιδευμένους διαφερόντως αὐτῶν τινάς. Legg. V. 741. A: νόθῃ παιδείᾳ πεπαιδευμένους. De lege 320. B: ἐπεπαίδευτο ... οὐχ ὅλην τὴν βασιλικὴν τέχνην. Crit. 50. D: ἐν ᾗ (παιδείᾳ) καὶ σὺ ἐπαιδεύθης. E. Menex. 236. A: ὅστις ἐμοῦ κάκιον ἐπαιδεύθη. Pol. VII. 526. B: ἂν ἐν τούτῳ παιδευθῶσι. Legg. XII. 969. B. Alc. I. 118. B: πρὶν παιδευθῆναι. 124. C. Menex. 241. C. Legg. III. 695. D: τρυφώσῃ ... παιδευθεὶς παιδείᾳ. Menex. 236. A: μουσικὴν ὑπὸ Λάμπρου παιδευθείς. Ep. III. 319. C: οὐκοῦν παιδευθέντα ... γεωμετρεῖν; Pol. IV. 442. A: τούτω ... οὕτω τραφέντε ... καὶ παιδευθέντε. Legg. I. 641. B: παιδευθέντες ... εὖ. Ib. εἰ δ' ὅλως ἐρωτᾷς παιδείαν τῶν παιδευθέντων. Theaet. 167. C: ἄξιος πολλῶν χρημάτων τοῖς παιδευθεῖσι. Pol. IV. 431. C. V. 456. D: τῇ σκυτικῇ παιδευθέντας. Legg. III. 695. A. II. 376. C: παιδευθήσονται τίνα τρόπον; De lege 319. C: παιδευθησόμενον. De lucri cup. 228. E: (ἵνα) φοιτῷεν ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ παιδευθησόμενοι. Ep. XI. 359. B. Med. Pol. VIII. 546. B: οὓς ἡγεμόνας πόλεως ἐπαιδεύσασθε. Menex. 238. B: τέχνας πρώτους παιδευσάμενοι. **institui curo* (act. et med.). Crit. 50. D: παραγγέλλοντες τῷ πατρὶ τῷ σῷ σε ἐν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ παιδεύειν. Prot. 320. A: ἐν Ἀρίφρονος ἐπαίδευε. 319. E: ἃ μὲν διδασκάλων εἴχετο, καλῶς καὶ εὖ ἐπαίδευσεν cet. Theag. 122. E: οὐκ ἐδιδάξατό σε ὁ πατὴρ καὶ ἐπαίδευσεν —; Men. 93. E: ἆρ' οὖν ταῦτα μὲν οἰόμεθα βούλεσθαι αὐτὸν τὸν αὑτοῦ υἱὸν παιδεῦσαι —; D: ἃ ἐκεῖνος αὐτὸν ἐπαιδεύσατο. — Verb. Pol. II. 376. E: παιδευτέον δ' ἐν ἀμφοτέροις. III. 402. C: οὓς φαμεν ἡμῖν παιδευτέον εἶναι τοὺς φύλακας. Legg. VII. 804. D. Pol. VII. 526. C: ἀλλ' οἱ ἄριστοι τὰς φύσεις παιδευτέοι ἐν αὐτῷ.

παιδιά, ἡ, *ludus; iocus; oblectatio*. Polit. 307. D: παιδιὰ (codd. παιδεία) τοίνυν αὕτη γέ τις ἡ διαφορὰ τούτων ἐστὶ τῶν εἰδῶν. Phil. 30. E: ἀνάπαυλα ... τῆς σπουδῆς ...

γίγνεται ἐνίοτε ἡ παιδιά. Legg. III. 671. E. VI. 769. A: ἡ πρεσβυτῶν ἔμφρων παιδιά. Epin. 975. D: παιδιά (codd. παιδία) τις ἂν λείποιτο ... οὐδαμῇ σπουδαία. Crit. 46. D: ἦν δὲ παιδιὰ καὶ φλυαρία ὡς ἀληθῶς. Euthyd. 278. B: ταῦτα δὴ τῶν μαθημάτων παιδιά ἐστι. Phaedr. 276. B: παιδιᾶς τε καὶ ἑορτῆς χάριν. Polit. 268. B: παιδιᾶς καὶ μουσικῆς. Phil. 19. D: ἡμεῖς σοι μετὰ παιδιᾶς ἠπειλήσαμεν ὡς cet. Conv. 197. E: τὰ μὲν παιδιᾶς, τὰ δὲ σπουδῆς μετρίας ... μετέχων. Pol. II. 364. E: διὰ θυσιῶν καὶ παιδιᾶς ἡδονῶν (*per ludicras oblectationes*). IV. 424. D: ὡς ἐν παιδιᾶς γε μέρει cet. Critia 115. B: παιδιᾶς ... ἕνεκα καὶ ἡδονῆς. Legg. II. 656. B: ὡς ἐν παιδιᾶς μοίρᾳ. VI. 761. D: μετὰ παιδιᾶς οὐδαμῇ ἀχαρίστου. Phaedr. 265. C: ἐμοὶ μὲν φαίνεται τὰ μὲν ἄλλα τῷ ὄντι παιδιᾷ πεπαῖσθαι cet. Polit. 308. D: ὅτι παιδιᾷ πρῶτον βασανιεῖ. Crat. 406. C: Διδοίνυσος ἐν παιδιᾷ καλούμενος. Pol. VII. 539. B: ὅτι ... ὡς παιδιᾷ αὐτοῖς καταχρῶνται. Legg. II. 657. C: τὴν τῇ μουσικῇ καὶ τῇ παιδιᾷ μετὰ χορείας χρείαν. VII. 796. B: τῇ τῆς χορείας παιδιᾷ. Ep. VI. 323. C: τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδιᾷ (v. παιδείᾳ). Phaedr. 277. E: ὁ ... παιδιάν τε ἡγούμενος πολλὴν ἀναγκαῖον εἶναι. Soph. 234. A: παιδιὰν λέγεις τινά. Parm. 137. B: ἐπειδήπερ δοκεῖ πραγματειώδη παιδιὰν παίζειν. Pol. X. 602. B: ἀλλ' εἶναι παιδιάν τινα καὶ οὐ σπουδὴν τὴν μίμησιν. Tim. 59. D: μέτριον ἂν ἐν τῷ βίῳ παιδιὰν καὶ φρόνιμον ποιοῖτο. Legg. II. 656. C: τὴν περὶ τὰς Μούσας παιδείαν τε καὶ παιδιάν. III. 673. D: χορείαν καὶ παιδιάν. II. 659. E: παιδιαί τε καὶ ᾠδαὶ καλεῖσθαι καὶ πράττεσθαι. Prot. 347. D: ἄνευ τῶν λήρων τε καὶ παιδιῶν τούτων. Legg. I. 635. B: τῶν μεγίστων ἡδονῶν καὶ παιδιῶν ἐπέταξεν ἀπέχεσθαι. VII. 793. E. Phaedr. 276. D: ὅταν ἄλλοι παιδιαῖς ἄλλαις χρῶνται. Legg. I. 647. D: ἔν τε παιδιαῖς καὶ ἐν σπουδαῖς. VII. 798. C: τοὺς παῖδας τοὺς ἐν ταῖς παιδιαῖς νεωτερίζοντας. V. 732. D: κατά τε παιδιὰς καὶ σπουδάς. VI. 771. E: τὰς παιδιὰς ποιεῖσθαι. 803. C: παίζοντα ὅτι καλλίστας παιδιάς. VIII. 829. B: καί τινας ἀεὶ παιδιὰς μηχανᾶσθαι καλὰς ἅμα θυσίαις. X. 889. D: παιδιάς (v. παιδείας) τινας ἀληθείας οὐ σφόδρα μετεχούσας.

παιδία, ἡ, *pueritia* s. *puerilis aetas*. Polit. 268. E: καθάπερ οἱ παῖδες· πάντως οὐ πολλὰ ἐκφεύγεις παιδίας (sic duo Parr. et unus Vind. pro παιδιᾶς) ἔτη. Legg. VII. 808. E: παιδίας (Ald. Bass. c. codd. aliquot παιδιᾶς) καὶ νηπιότητος ἕνεκα. IX. 864. D: ἢ γήρᾳ ὑπερμέτρῳ ξυνεχόμενος ἢ παιδίᾳ (*puerili imprudentia*. Ald. Bass. cum Flor. a. παιδείᾳ) χρώμενος.

παιδικά, τά, *amatus*, *dilectus*, *deliciae*. (quod tam in uno quam in pluribus, etiam in re, dicitur). Prot. 315. E: οὐκ ἂν θαυμάζοιμι, εἰ παιδικὰ Παυσανίου τυγχάνει ὤν.

Gorg. 481. D: ὁπόσ' ἂν φῇ σου τὰ παιδικά. Phaed. 73. D. Conv. 178. C. Pol. III. 402. E. De lege 318. B: τὰ παιδικὰ αὐτοῦ Ὄλυμπος ὁ Φρύξ. Phaedr. 236. B: ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην. Gorg. 481. E: τοὺς ... τῶν παιδικῶν βουλεύμασί τε καὶ λόγοις. Conv. 178. E: στρατόπεδον ἐραστῶν τε καὶ παιδικῶν. Pol. III. 403. B: ἅπτεσθαι ὥσπερ υἱέος παιδικῶν ἐραστήν. Lys. 205. E: ὅτι τοιούτων παιδικῶν ἔτυχες. Phaedr. 279. B: ταῦτα ... ἐγὼ ... ὡς ἐμοῖς παιδικοῖς Ἰσοκράτει ἐξαγγελῶ. Conv. 217. B. Pol. III. 403. B: ἐραστῇ τε καὶ παιδικοῖς ἐρῶσί τε καὶ ἐρωμένοις. Phaedr. 239. A: οὔτε δὴ κρείττω οὔτε ἰσούμενον ἑκὼν ἐραστὴς παιδικὰ ἀνέξεται. B. 240. A: ἄγαμον ... ἄοικον ὅτι πλεῖστον χρόνον παιδικὰ ἐραστὴς εὔξαιτ' ἂν γενέσθαι. Gorg. 482. A: εἰ μή τις παύσει τὰ σὰ παιδικὰ τούτων τῶν λόγων. Ib. τὴν φιλοσοφίαν, τὰ ἐμὰ παιδικά, παῦσον ταῦτα λέγουσαν. Parm. 127. B: καὶ λέγεσθαι αὐτὸν (τὸν Ζήνωνα) παιδικὰ τοῦ Παρμενίδου γεγονέναι. Phil. 53. D: παιδικά που καλὰ κἀγαθὰ τεθεωρήκαμεν ἅμα καὶ ἐραστὰς ἀνδρείους αὐτῶν. Conv. 211. D. Lys. 204. D.

παιδικός, ή, όν, *puerilis*. Legg. II. 664. C: ὁ Μουσῶν χορὸς ὁ παιδικός. Pol. V. 451. A: παιδικὸν γὰρ τοῦτό γε. Tim. 26. B: ἣν ... μετὰ πολλῆς ἡδονῆς καὶ παιδικῆς τότε ἀκουόμενα. Epin. 974. A: ὅστις μὴ τυγχάνει παιδικῆς δόξης μεστὸς ὤν. Pol. X. 608. A: εἰς τὸν παιδικόν τε καὶ τὸν τῶν πολλῶν ἔρωτα. Legg. II. 653. A: λέγω ... τῶν παίδων παιδικὴν εἶναι πρώτην αἴσθησιν ἡδονὴν καὶ λύπην. Theaet. 169. C: μή που παιδικόν τι λάθωμεν εἶδος τῶν λόγων ποιούμενοι. Legg. VIII. 833. C: ἓν μὲν (ἄθλημα) παιδικόν. Ax. 367. A: παιδικὰ ... φόβητρα. **iocosus*. Crat. 406. C: τὸν ... παιδικὸν (τρόπον τῶν ὀνομάτων) οὐδὲν κωλύει διελθεῖν. Phil. 49. A: τὸν παιδικὸν ... φθόνον.

παιδικῶς, *pueriliter* s. *puerorum modo*. Lys. 211. A: μάλα παιδικῶς καὶ φιλικῶς ... ἔφη. **iocose*. Crat. 406. C: ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ σπουδαίως εἰρημένος ὁ τρόπος τῶν ὀνομάτων τούτοις τοῖς θεοῖς καὶ παιδικῶς.

παιδίον, τό, *puerulus*; etiam in univ. *liberi*. Theaet. 166. A: παιδίον τι ἐρωτηθέν. Gorg. 485. B: ὅταν ... παιδίον ἴδω ... ψελλιζόμενον καὶ παῖζον. Phaed. 60. A: ἔχουσάν τε τὸ παιδίον αὐτοῦ cet. Theaet. 160. E: φῶμεν τοῦτο σὸν μὲν εἶναι νεογενὲς παιδίον —; 171. E: μὴ πᾶν γύναιον καὶ παιδίον καὶ θηρίον δὲ ἱκανὸν εἶναι ἰᾶσθαι αὐτό. Crat. 392. C: τὸ παιδίον τὸ τοῦ Ἕκτορος. Conv. 203. B: ἡ ... Πενία, ἐπιβουλεύουσα ... παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου. Phaed. 116. B: ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδία (δύο γὰρ αὐτῷ υἱεῖς σμικροὶ ἦσαν, εἷς δὲ μέγας). Legg. II. 658. C: εἰ ... τὰ πάνυ σμικρὰ κρίνοι παιδία. Apol. 34. D: εἷς μὲν μειράκιον ἤδη, δύο δὲ παιδία. Lys. 213. A: τὰ νεωστὶ γεγονότα παιδία. Euthyd. 291. B: ὥσπερ τὰ παιδία τὰ τοὺς

κορυδοὺς διώκοντα. Theaet. 197. E: παιδίων ... ὄντων. Legg. X. 910: ἀσεβήσας μὴ παιδίων, ἀλλ᾽ ἀνδρῶν ἀσέβημα ἀνοσίων. Gorg. 521. E: ὡς ἐν παιδίοις ἰατρὸς ἂν κρίνοιτο. Pol. II. 377. A: ὅτι πρῶτον τοῖς παιδίοις μύθους λέγομεν. IV. 441. A. Theaet. 151. C: ὥσπερ αἱ πρωτοτόκοι περὶ τὰ παιδία. Pol. II. 381. E: μηδ᾽ αὖ ... αἱ μητέρες τὰ παιδία ἐκδειματούντων. V. 467. D. Legg. VII. 789. E. Apol. 34. C: παιδία ... αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος.

παιδογονία, ἡ, *liberorum procreatio*. Conv. 208. E: διὰ παιδογονίας ἀθανασίαν ... αὑτοῖς ... πορίζόμενοι. Legg. VI. 779. D. VIII. 838. E: χρῆσθαι τῇ τῆς παιδογονίας συνουσίᾳ. VIII. 840. D. Pol. VI. 502. D: παιδογονίαν.

παιδοποίησις, ἡ, *liberorum procreatio*. Legg. XII. 947. D: ὅσαι τ᾽ ἂν γυναῖκες τῆς παιδοποιήσεως ἀπηλλαγμέναι τυγχάνωσι.

παιδοποιία, ἡ, *liberorum procreatio*. Legg. VI. 784. B: ἡ ... παιδοποιία ... δεκέτις ἔστω. Pol. IV. 423. E: γάμων καὶ παιδοποιίας. V. 449. D. Tim. 18. C. 91. C: ζῶον ἐπιθυμητικὸν ἐνὸν τῆς παιδοποιίας. Legg. VI. 183. E: προσεχέτω ... ὁ νυμφίος τῇ τε νύμφῃ καὶ τῇ παιδοποιίᾳ τὸν νοῦν. Theag. 121. C: ἡ τοῦ υἱέος τουτουΐ, εἴτε φυτείαν εἴτε παιδοποιίαν δεῖ αὐτὴν ὀνομάζειν cet. Pol. V. 459. A: τοῖς τούτων γάμοις τε καὶ παιδοποιίαις. D. Conv. 192. A: πρὸς γάμους καὶ παιδοποιίας οὐ προσέχουσι τὸν νοῦν φύσει.

παιδοποιοῦμαι, *liberos procreo*. Legg. VI. 784. A: τῶν παιδοποιουμένων. B. E: παιδοποιουμένοις ἔτι. IX. 868. D: μήποτ᾽ ἔτι κοινῇ παιδοποιήσασθαι. Pol. V. 449. D: πῶς παιδοποιήσονται.

παιδοσπορῶ, *genero*, et in univ. *corpus misceo*. Phaedr. 249. E: βαίνειν ἐπιχειρεῖ καὶ παιδοσπορεῖν.

παιδοτρίβης, ὁ, *palaestrae magister*. Gorg. 452. A: παιδοτρίβης καὶ χρηματιστής. Theaet. 178. D. Pol. III. 406. A. Crit. 47. B: ὃς ἂν τυγχάνῃ ἰατρὸς ἢ παιδοτρίβης ὤν. Prot. 312. B: οἵαπερ ἡ παρὰ τοῦ γραμματιστοῦ ἐγένετο ... καὶ παιδοτρίβου (μάθησις). 326. B: εἰς παιδοτρίβου πέμπουσιν. Lach. 184. E: ὅστις τυγχάνει ὑπὸ παιδοτρίβῃ ἀγαθῷ πεπαιδευμένος καὶ ἠσκηκώς. Gorg. 520. C: οἷον ταχὺς γενόμενος διὰ παιδοτρίβην. Pol. III. 389. C. Riv. 134. E. Gorg. 504. A: οἱ περὶ τὸ σῶμα παιδοτρίβαι τε καὶ ἰατροί. De virt. 378. E. Alc. I. 131. A: τῶν παιδοτριβῶν. Gorg. 456. E: τοὺς παιδοτρίβας καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὅπλοις διδάσκοντας μάχεσθαι.

παιδοτροφία, ἡ, *liberorum educatio*. Pol. V. 465. C: ἐν παιδοτροφίᾳ (al. ἐν παιδοτροφίαις). Legg. II. 666. E: πάντα προσήκοντα ἀποδιδοὺς τῇ παιδοτροφίᾳ. VII. 806. A: παιδοτροφίας.

παιδουργία, ἡ, *liberorum procreatio*. Legg. VI. 775. C: δεῖ μὴ τῶν σωμάτων διακεχυμένων ὑπὸ μέθης γίγνεσθαι τὴν παιδουργίαν.

παίζω, *ludo; pueriliter facio; iocor; ludens aliquid tracto.* Hipp. mai. 300. D: εἴτε παίζω εἴτε μή. Men. 79. A: εἶτα ... παίζεις πρός με. Prot. 336. D: οὐχ ὅτι παίζει καί φησιν ἐπιλήσμων εἶναι. Gorg. 481. A: σπουδάζει ταῦτα Σωκράτης, ἢ παίζει; Euthyd. 283. B: πότερον παίζετε ταῦτα λέγοντες cet. Alc. I. 110. B: ὁπότε ἀστραγαλίζοις ἢ ἄλλην τινὰ παιδιὰν παίζοις. Pol. VIII. 558. B: εἰ μὴ παῖς ὢν εὐθὺς παίζοι ἐν καλοῖς. Hipp. mai. 300. D: ἐνθυμοῦμαι ... μὴ παίζῃς πρός με. Theaet. 167. E: (ὅταν τις) ἐν μὲν τῷ (ἀγωνίζεσθαι) παίζῃ τε καὶ σφάλλῃ cet. Phaedr. 229. B: ἐπιτήδεια κόραις παίζειν παρ' αὐτά. 234. D: δοκῶ γάρ σοι παίζειν καὶ οὐχὶ ἐσπουδακέναι; 276. E: τοῦ ἐν λόγοις δυναμένου παίζειν. Gorg. 500. B: μήτε αὐτὸς οἴου δεῖν πρὸς ἐμὲ παίζειν cet. Phaed. 89. B: εἰώθει γὰρ ... παίζειν μου εἰς τὰς τρίχας. Phil. 28. C: σεμνύνων ἐν τῷ παίζειν. Legg. I. 643. B. VII. 792. E. 797. B: τὰ αὐτὰ ... ἀεὶ τοὺς αὐτοὺς παίζειν. Menex. 236. C: ἄν σοι δόξω πρεσβύτης ὢν ἔτι παίζειν. Phaedr. 276. D: οἷς λέγω παίζων διάξει. Theaet. 145.B D: ἀλλ' ὅρα μὴ παίζων ἔλεγεν. Conv. init. παίζων ἅμα τῇ κλήσει. Legg. III. 688. B. Apol. 27. A: καίτοι τοῦτό ἐστι παίζοντος. Gorg. 485. C: (ὅταν τις ἄνδρα) παίζοντα ὁρᾷ. Pol. VII. 539. C: τὸν παιδιᾶς χάριν παίζοντα. Legg. I. 636. C: εἴτε παίζοντα εἴτε σπουδάζοντα. VII. 803. C. Phaedr. 229. C: αὐτὴν πνεῦμα Βορέου ... παίζουσαν ὦσαι. Gorg. 485. B: παιδίον ... ψελλιζόμενον καὶ παῖζον. Theaet. 168. E: παίζοντες πρὸς μειράκια. 181. A: διὰ γραμμῆς παίζοντες. Legg. IV. 723. D: οἷόν φασιν οἱ παίζοντες. Pol. IV. 422. E: τὸ τῶν παιζόντων. IX. 573. C. Legg. VI. 780. C. Gorg. 485. B: ὥσπερ πρὸς τοὺς ψελλιζομένους καὶ παίζοντας. Pol. VII. 536. E: παίζοντας τρέφε. Legg. III. 685. A. Euth. 3. E: παίζοντας καὶ γελῶντας. Pol. VIII. 545. D: ὡς πρὸς παῖδας ἡμᾶς παιζούσας καὶ ἐρεσχηλούσας. VII. 536. C: ἐπελαθόμην ... ὅτι ἐπαίζομεν. Lys. 206. E: οἱ μὲν ... πολλοὶ ἐν τῇ αὐλῇ ἔπαιζον ἔξω cet. Euthyd. 278. C: δεῖν παῖξαι (sic Cl. c. al. Vulgo παῖσαι) πρός σε. Phaedr. 278. B: οὐκοῦν ἤδη πεπαίσθω μετρίως ἡμῖν τὰ περὶ λόγων. Euthyd. 278. D: ταῦτα ... πεπαίσθω τε ὑμῖν cet. Phaedr. 265. C: ἐμοὶ μὲν φαίνεται τὰ μὲν ἄλλα τῷ ὄντι παιδιᾷ πεπαῖσθαι.

παῖς, ὁ et ἡ, *puer* (etiam *rudis, imperitus*), *puella; filius, filia*; plur. *liberi, proles*; etiam (ut Lat. *puer*, Germ. *Bursch*) *servus* vel *pedisequus*. Prot. 510. C: ὁ γάρ τοι παῖς με ὁ Σάτυρος ἀπέδρα. E: ἔτι γὰρ παῖς ἦ, ὅτε τὸ πρότερον ἐπεδήμησεν. 325. D: ὅπως ὡς βέλτιστος ἔσται ὁ παῖς. Gorg. 470. C: οὐχὶ κἂν παῖς σε ἐλέγξειεν ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγεις; Phaed. 77. E: ἴσως ἔνι τις καὶ ἐν ἡμῖν παῖς ὅστις τὰ τοιαῦτα φοβεῖται. 117. A: ὁ παῖς ἐξελθὼν cet. Theaet. 143. B: ὁ παῖς ἀναγνώσεται παῖς ὤν. Euthyd. 279. D: τοῦτο δὲ κἂν παῖς γνοίη. Prot. 342. E: ὥστε φαίνεσθαι τὸν προςδιαλεγόμενον

παιδὸς μηδὲν βελτίω. Pol. II. 374. C: μὴ αὐτὸ τοῦτο ἐκ παιδὸς ἐπιτηδεύων. VII. 519. A: ἐκ παιδὸς εὐθύς. IX. 574. D: ἃς πάλαι εἶχε δόξας ἐκ παιδός. 582. B: ἐκ παιδὸς ἀρξαμένῳ. X. 608. C: οὗτός γε ὁ ἐκ παιδὸς μέχρι πρεσβύτου χρόνος. Legg. IX. 854. E. Lys. 211. D. Phaed. 117. A: ἔνευσε τῷ παιδὶ πλησίον ἑστῶτι. Conv. 204. B: δῆλον ... τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδὶ ὅτι cet. Prot. 310. A: ἐξαναστήσας τὸν παῖδα τουτονί. 325. A: καὶ παῖδα καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα. Gorg. 497. E: παῖδα ἀνόητον χαίροντα ἤδη εἶδες; Conv. 174. E: παῖδά τινα ἔνδοθεν ἀπαντήσαντα. 175. A: ἓ ... ἀπονίζειν τὸν παῖδα. Pol. V. 457. D: μήτε παῖδα γονέα (εἰδέναι). Legg. VI. 771. D: θεὸν ἢ θεῶν παῖδα ἐπιφημίσαντες. Alc. I. 122. C: παῖδα ἂν ἡγήσαιο σαυτὸν πᾶσι τοῖς τοιούτοις. Euthyd. 301. B: ἔγωγε οὐδ᾽ ἂν παῖδα ᾤμην τοῦτο ἀπορῆσαι. Voc. ὦ παῖ blanda est appellatio. Phaedr. 267. C. Theaet. 151. E. Soph. 237. A. Phil. 15. A. Legg. X. 888. A. Theaet. 143. C: ἀλλά, παῖ, λαβὲ τὸ βιβλίον καὶ λέγε. Conv. 175. A: οὐ σκέψει, ἔφη, παῖ —; Charm. 155. A: παῖ ... κάλει Χαρμίδην. Menex. 85. B: ὦ παῖ Μένωνος. Polit. 307. E: αὐτοὶ καὶ παῖδες. Conv. 218. B: ἐπειδὴ ... οἱ παῖδες ἔξω ἦσαν. Pol. II. 366. A: ἢ αὐτοὶ ἢ παῖδες παίδων. Tim. 22. B: Ἕλληνες ἀεὶ παῖδές ἐστε, γέρων δὲ Ἕλλην οὐκ ἔστιν. Legg. VIII. 840. B: οἱ ... ἡμέτεροι παῖδες. XI. 927. B: οἱ παῖδες παίδων. Prot. 325. C: ἐκ παίδων σμικρῶν ἀρξάμενοι. Pol. III. 408. D: ἐκ παίδων ἀρξάμενοι. Simpliciter ἐκ παίδων. Pol. III. 403. C. VI. 498. A. VII. 514. A. al. Pol. III. 386. A: εὐθὺς ἐκ παίδων. Id. III. 395. C. 401. D. Legg. I. 643. B. III. 694. D: ἐκ τῶν παίδων εὐθύς. Gorg. 480. B: ἢ γονέων ... ἢ παίδων. Phaedr. 279. A: εἰ ... πλέον ἢ παίδων διενέγκοι τῶν πώποτε ἁψαμένων λόγων. (Id. Ep. IV. 320. C.). Phaed. 77. D: δεδιέναι τὸ τῶν παίδων. Theaet. 177. B: ὥστε παίδων μηδὲν δοκεῖν διαφέρειν. (Crit. 49. B.) Soph. 234. B: τοὺς ἀνοήτους τῶν νέων παίδων. Conv. 173. A: παίδων ἡμῶν ὄντων ἔτι. 209. C: ἅτε καλλιόνων καὶ ἀθανατωτέρων παίδων κεκοινωνηκότες. 217. E: ἄνευ τε παίδων καὶ μετὰ παίδων. Pol. V. 468. B: ὑπὸ τῶν ... μειρακίων τε καὶ παίδων. Tim. 23. B: παίδων βραχύ τι διαφέρει μύθων. Critia 113. E: παίδων ... ἀῤῥένων πέντε γενέσεις ... γεννησάμενος. Legg. VI. 772. D: εἰς παίδων κοινωνίαν. VII. 806. E: παίδων ... θηλειῶν. Gorg. 464. D: ἐν παισὶ διαγωνίζεσθαι. Tim. 40. D: θεῶν παισίν. Legg. IX. 853. C. X. 910. Hipp. mai. 283. E: τοῖς ἑαυτῶν παισίν. Conv. 209. C: καὶ πᾶς ἂν δέξαιτο ἑαυτῷ τοιούτους παῖδας μᾶλλον γεγονέναι ἢ τοὺς ἀνθρώπους. D: οἵους Λυκοῦργος παῖδας κατελίπετο ἐν Λακεδαίμονι σωτῆρας τῆς Λακεδαίμονος cet. E: διὰ τοὺς τοιούτους παῖδας. 211. D: τοὺς καλοὺς παῖδάς τε καὶ νεανίσκους. Pol. I. 330. C: (ὥσπερ) οἱ πατέρες τοὺς παῖδας ἀγαπῶσι. II. 363.

D: παῖδας ... παίδων φασὶ καὶ γένος κατόπισθεν λείπεσθαι τοῦ ὁσίου. V. 457. D: παῖδας ... κοίνους. (Id. Legg. V. 739. C.) 461. D: τὰ τούτων ἔκγονα παίδων παῖδας (προςερεῖ). Legg. II. 674. B: παῖδας ποιεῖσθαι. Id. VI. 783. D. al. Apol. 27. E: εἴ τις ἵππων μὲν παῖδας ἡγοῖτο καὶ ὄνων τοὺς ἡμιόνους. Conv. 175. B: ἀλλ' ἡμᾶς, ὦ παῖδες, τοὺς ἄλλους ἑστιᾶτε. 212. C: παῖδες, φάναι, οὐ σκέψεσθε; Pol. II. 368. A: ὦ παῖδες ἐκείνου τοῦ ἀνδρός. Legg. VI. 752. E: ὦ παῖδες Κρητῶν. VII. 817. D: ὦ παῖδες μαλακῶν Μουσῶν ἔκγονοι. Lys. 217. A. Παῖδες dicuntur etiam *posteri, discipuli* (germ. *Jünger*); saepius autem orationis tantum amplificatio est. Pol. III. 407. E: οἱ παῖδες αὐτοῦ (τοῦ Ἀσκληπιοῦ). Legg. VI. 769. B: οἱ ζωγράφων παῖδες (i. q. *pictores*). Pol. III. 408. B: Ἀσκληπιοῦ παῖδας.

παίω, *caedo, verbero*. Legg. IX. 872. C: παιόμενος. Alc. II. 139. D.

παιών et παίων, ὁ, *paean* (carmen laudes Apollinis aliusve dei celebrans eique grates agens). Pol. II. 383. B: παιῶν' (al. παιᾶν', vulgo παιὼν) ἐπευφήμησεν (Aesch.). Ion. 534. D: ὃς ἄλλο μὲν οὐδὲν πώποτ' ἐποίησε ποίημα ... τὸν δὲ παίωνα (Vat. παιᾶνα). Ep. VII. 348. B: παιῶνά (codd. aliquot παιᾶνά) τινα ἀναβοήσαντες ... πολεμικόν. Legg. III. 700. B: παίωνες (unus Vat. παιᾶνες) ἕτερον (ᾠδῆς εἶδος). Conv. 177. A: ἄλλοις μέν τισι θεῶν ὕμνους καὶ παίωνας (codd. παίονας et παιᾶνας. Vulg. παιῶνας) εἶναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιημένους. Legg. III. 700. D: παίωνας (Vat. unus παιᾶνας) διθυράμβοις (κεραννύντες).

πάλαι, *olim, dudum*: etiam *paulo ante* vel *supra* (germ. *schon längst, schon lange* et *vorhin*). Prot. 362. A: καὶ γὰρ ἐμοὶ οἵπερ ἔφην ἰέναι πάλαι ὥρα. Phaedr. 231. B: ἡγοῦνται πάλαι τὴν ἀξίαν ἀποδεδωκέναι χάριν τοῖς ἐρωμένοις. 257. C: τὸν λόγον δέ σου πάλαι θαυμάσας ἔχω. 273. D: ὅτι ... πάλαι ἡμεῖς ... τυγχάνομεν λέγοντες ὡς ἄρα cet. Gorg. 456. A: ταῦτα καὶ θαυμάζων ... πάλαι ἐρωτῶ cet. 458. B: πάλαι ... ἐγὼ τοῖς παροῦσι πολλὰ ἐπεδειξάμην. Phaed. 63. D: πάλαι μοι λέγει ὁ μέλλων σοι δώσειν τὸ φάρμακον. E: ἀλλά μοι πάλαι πράγματα παρέχει. 79. C: οὐκοῦν καὶ τόδε πάλαι λέγομεν ὅτι cet. 114. D: διὸ δὴ ἔγωγε καὶ πάλαι μηκύνω τὸν λόγον. Theaet. 142. A: ἄρτι ... ἢ πάλαι ἐξ ἀγροῦ; Soph. 218. C: δέδοκται πᾶσι καὶ πάλαι. 239. B: καὶ γὰρ πάλαι καὶ τὰ νῦν ἡττημένον ἂν εὕροι cet. 244. A: δῆλον γὰρ ὡς ὑμεῖς μὲν ταῦτα πάλαι γιγνώσκετε. Crat. 424. A: ὃ πάλαι ζητοῦμεν. Phil. 15. D: καὶ πάλαι καὶ νῦν. 20. B: λόγων ποτέ τινων πάλαι ἀκούσας. Conv. 209. C: ἃ πάλαι ἐκύει. Pol. I. 336. B: τίς ... ὑμᾶς πάλαι φλυαρία ἔχει —; VI. 506. B: ᾖσθα καὶ πάλαι καταφανὴς ὅτι cet. IX. 574. D. Tim. 72. A. Cum art. τό est *antiquitus* vel *olim*. Phaedr. 251. B: πᾶσα γὰρ ἦν τὸ πάλαι πτερωτή. Pol. IX. 573. B. Legg.

III. 693. E. Cum art. et part. verti potest *antiquitus* vel *olim*, c. substant. *pristinus*. Prot. 342. E: *καὶ τῶν νῦν εἰσὶν ... καὶ τῶν πάλαι*. Tim. 19. D: *περὶ τῶν πάλαι γεγονότων καὶ τῶν νῦν ὄντων ποιητῶν*. Critia 110. A: *τῶν ... πάλαι ποτὲ γεγονότων ἠμέλουν*. Polit. 268. E: *τῶν πάλαι λεχθέντων*. 273. B: *τὸ τῆς πάλαι ποτὲ φύσεως ξύντροφον*. Conv. 189. D: *ἡ ... πάλαι ἡμῶν φύσις*. Pol. IX. 574. B: *τὴν πάλαι φίλην καὶ ἀναγκαίαν μητέρα*. 575. D. Legg. VIII. 848. D: *τούτοις ἀποδιδόντας τὰς τῶν πάλαι τιμὰς ἀνθρώπων*. Ep. VII. 349. C: *ἡ πάλαι ἐπιβουλή*.

παλαιός, ά, όν, *vetus*, *priscus*, *pristinus*. Phaedr. 240. C: *καὶ ὁ παλαιὸς λόγος*. Phaed. 70. C: *παλαιὸς ... ἐστί τις λόγος οὗτος οὗ μεμνήμεθα, ὡς* cet. Conv. 195. B. Prot. 421. D: *ἡ παλαιὰ φωνή*. Pol. X. 607. B: *παλαιὰ ... τις διαφορὰ φιλοσοφίᾳ τε καὶ ποιητικῇ*. Legg. III. 698. B: *ἡμῖν ... πολιτεία τε ἦν παλαιά* cet. Tim. 85. D: *χολὴ φύσει παλαιὸν αἷμα γεγονυῖα*. Legg. I. 636. B: *παλαιὸν νόμιμον*. V. 740. E: *τὸ παλαιὸν ... μηχάνημα*. De lege 320. E: *ἡ ... τραγῳδία ἐστὶ παλαιὸν ἐνθάδε*. Polit. 273. C: *τὸ τῆς παλαιᾶς ἀναρμοστίας πάθος*. Pol. X. 607. C: *παλαιᾶς ἐναντιώσεως τούτων*. Tim. 20. D: *ἐκ παλαιᾶς ἀκοῆς*. Conv. 191. A: *μνημεῖον εἶναι τοῦ παλαιοῦ πάθους*. 207. D: *ὅτι ἀεὶ καταλείπει ἕτερον νέον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ*. Tim. 23. A: *ἐκ παλαιοῦ* (Locr. 104. D: *ἐκ παλαιᾶς*.). Legg. II. 659. B: *τῷ παλαιῷ ... νόμῳ*. Gorg. 499. C: *κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον*. Tim. 21. A: *παλαιὸν ἀκηκοὼς λόγον*. Prot. 316. D: *τὴν σοφιστικὴν τέχνην ... εἶναι παλαιάν*. Crat. 398. D: *κατὰ τὴν Ἀττικὴν τὴν παλαιὰν φωνήν*. Pol. I. 329. A: *διασώζοντες τὴν παλαιὰν παροιμίαν* (Legg. V. 741. D.). Tim. 22. B: *παλαιὰν δόξαν*. Legg. V. 738. B. Crat. 426. C: *τὸ παλαιὸν ... ὄνομα*. Phaedr. 235. B: *παλαιοὶ ... καὶ σοφοὶ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες*. 244. D: *οἱ παλαιοί*. (Id. Phil. 16. C.). Crat. 411. B: *οἱ πάνυ παλαιοὶ ἄνθρωποι οἱ τιθέμενοι τὰ ὀνόματα*. 418. B: *οἱ παλαιοὶ οἱ ἡμέτεροι*. Legg. III. 677. A: *οἱ παλαιοὶ λόγοι*. V. 738. C. Pol. IX. 588. C: *οἷαι μυθολογοῦνται παλαιαὶ γενέσθαι φύσεις*. Tim. 20. E: *ὅτι μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τῆσδ' εἴη παλαιὰ ἔργα τῆς πόλεως*. Legg. V. 737. B. Prot. 316. D: *τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν*. 326. D: *ἀγαθῶν καὶ παλαιῶν νομοθετῶν εὑρήματα*, Phaedr. 244. B: *καὶ τῶν παλαιῶν οἱ τὰ ὀνόματα τιθέμενοι*. 245. A: *μυρία τῶν παλαιῶν ἔργα κοσμοῦσα*. 274. C: *γενέσθαι τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινὰ θεῶν*. Conv. 221. C: *μήτε τῶν παλαιῶν μήτε τῶν νῦν ὄντων*. Pol. X. 599. C: *ποιητής τις τῶν παλαιῶν ἢ τῶν νέων*. Legg. VII. 802. A: *πολλὰ ἔστι παλαιῶν παλαιὰ ... ποιήματα*. IX. 872. E: *ἐκ παλαιῶν ἱερέων εἴρηται σαφῶς*. Pol. II. 382. D: *ὅπῃ τἀληθὲς ἔχει περὶ τῶν παλαιῶν*. Critia 110. A: *ἀναζήτησις ... τῶν παλαιῶν*. Legg. VII. 816. B: *τῶν παλαιῶν ὀνομάτων*. IX. 881. A: *καταφρονῶν τῶν παλαιῶν*

καὶ ὑπὸ πάντων εἰρημένων παρανομεῖ. Soph. 243. A: *παλαιοῖς ἀνδράσιν.* Tim. 23. B: *ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις.* Ep. VII. 335. A: *τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λόγοις.* Gorg. 470. C: *οὐδέν γέ σε δεῖ παλαιοῖς πράγμασιν ἐλέγχειν.* Critia 108. C: *τοὺς παλαιοὺς πολίτας ἀγαθοὺς ὄντας.* Legg. VII. 804. E: *ἀκούων ... μύθους παλαιούς.* Hipp. mai. 282. A: *τοὺς παλαιούς τε καὶ προτέρους ἡμῶν.* Legg. IV. 717. C: *ὠδῖνας παλαιὰς ... ἀποδιδόντα.* Polit. 299. A: *οὐδὲ κατὰ τὰ παλαιὰ τῶν προγόνων ἔθη.* Crat. 402. A: *παλαί' ἅττα σοφὰ λέγοντα.* Conv. 195. C: *τὰ παλαιὰ πράγματα περὶ θεούς.* Pol. II. 382. D: *διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τὰ παλαιά.* X. 611. D: *τὰ ... παλαιὰ τοῦ σώματος μέρη.* Tim. 21. E: *τὰ παλαιὰ ἀνερωτῶν.* Men. 91. D: *οἱ ... τὰ ὑποδήματα ἐργαζόμενοι τὰ παλαιά.* Prot. 341. A: *καὶ ἔτι παλαιοτέρα (ἡ σοφία).* Epin. 980. D: *ὃ ... ἄμεινον καὶ παλαιότερον* cet. Euthyd. 286. C: *οἱ ἔτι παλαιότεροι.* Tim. 81. C: *τῶν αὐτῆς τριγώνων παλαιότερα ὄντα.* 83. A: *παλαιότατον ὂν τῆς σαρκός.* Legg. X. 886. C: *οἱ ... παλαιότατοι.* Tim. 22. E: *ὅθεν ... τἀνθάδε σωζόμενα λέγεται παλαιότατα.* De lege 318. C: *τίνες παλαιοτάτοις νόμοις χρῶνται τῶν Ἑλλήνων.* D. 321. B. — Adverbii instar ponitur *τὸ παλαιόν*, *antiquitus*, *olim*. Crat. 401. C. 410. C. 420. B: *τό γε παλαιόν.* Euthyd. 288. A: *ὥσπερ τὸ παλαιόν.* Crat. 409. A: *ἔοικε δηλοῦντι παλαιότερον, ὃ ἐκεῖνος νεωστὶ ἔλεγεν, ὅτι* cet. **provectus aetate*. Conv. 182. B: *οὔτε νέος οὔτε παλαιός.* Tim. 22. B: *τινὰ ... τῶν ἱερέων εὖ μάλα παλαιόν* (v. *παλαιῶν*). Legg. IV. 717. C: *παλαιοῖς ἐν τῷ γήρᾳ σφόδρα κεχρημένοις.*

παλαιότης, ἡ, *vetustas*. Pol. X. 609. E: *εἴτε παλαιότης εἴτε σαπρότης ... οὖσα.* Crat. 421. D: *ὑπὸ παλαιότητος.* 425. E.

παλαιοῦμαι, *inveteror*. Conv. 208. B: *τῷ τὸ ἀπιὸν καὶ παλαιούμενον ἕτερον νέον ἐγκαταλείπειν.* Tim. 59. C: *παλαιουμένῳ.*

πάλαισμα, τό, *luctatio*, *certamen*. Euthyd. 277. C: *ἔτι δὴ ἐπὶ τὸ τρίτον καταβαλῶν* (v. *καταβαλὼν*) *ὥσπερ πάλαισμα ὥρμα ὁ Εὐθύδημος τὸν νεανίσκον.* Phaedr. 256. B: *τῶν τριῶν παλαισμάτων τῶν ὡς ἀληθῶς Ὀλυμπιακῶν.* Alc. I. 107. A: *περὶ παλαισμάτων.*

παλαιστής, ὁ, *luctator*. Pol. VIII. 544. B: *πάλιν τοίνυν, ὥσπερ παλαιστής, τὴν αὐτὴν λαβὴν πάρεχε.* Hipp. min. 374. A. Theag. 125. C: *παλαισταί.* Legg. VII. 819. B: *πυκτῶν καὶ παλαιστῶν ἐφεδρείας.* Riv. 135. E: (*πρὸς*) *τοὺς παλαιστάς.*

παλαίστρα, ἡ, *palaestra*. Lys. 204. A: *παλαίστρα ... νεωστὶ ᾠκοδομημένη.* Charm. 155. D: *οἱ ἐν τῇ παλαίστρᾳ ἅπαντες.* Gorg. 456. D: *εἰς παλαίστραν φοιτήσας.* Legg. VII. 814. D. Lys. 206. E. Theaet. 181. A: *ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς παλαίστραις διὰ γραμμῆς παίζοντες.* Pol. V. 452. A.

Theaet. 162. B: *εἰς Λακεδαίμονα ἐλθὼν ... πρὸς τὰς παλαίστρας.*

παλαίω, *luctor*. Prot. 350. E: *οἱ ἐπιστάμενοι παλαίειν.* Alc. I. 106. E: *ἔμαθες ... σύ γε ... παλαίειν.* Theaet. 122. E: *παλαίειν καὶ τὴν ἄλλην ἀγωνίαν.* Charm. 159. C: *τὸ παλαίειν ὀξέως.* Men. 94. C. Legg. VIII. 833. E: *τί τοῦ καλῶς παλαίοντος ἔργον καὶ μὴ καλῶς.* Men. 94. C: *ἐπάλαισαν κάλλιστα Ἀθηναίων.* De virt. 378. A.

παλαμναῖος, ὁ, *scelerum vindex*. Locr. 105: *σὺν δαίμοσι παλαμναίοις χθονίοις τε.*

πάλη, ἡ, *lucta*. Legg. VII. 795. D: *τὰ δὲ γυμναστικῆς αὖ δύο (μαθήματα), τὸ μὲν ὄρχησις, τὸ δὲ πάλη.* Soph. 232. D: *περί τε πάλης καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν.* Polit. 294. E: *δρόμου καὶ πάλης.* Legg. VII. 796. A: *τὰ δὲ ἀπ' ὀρθῆς πάλης* cet. VIII. 840. B. 833. E: *ἐν τῇ πάλῃ.* VII. 795. B: *ὁ τελέως παγκράτιον ἠσκηκὼς ἢ πυγμὴν ἢ πάλην.* VIII. 833. E. Hipp. mai. 295. C: *τὸ δὲ (σῶμα) πρὸς πάλην (λέγομεν καλὸν εἶναι).*

παλίμβολος, ὁ ἡ, *versutus*. Legg. IV. 705. A: *ἤθη παλίμβολα καὶ ἄπιστα ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουσα.*

πάλιν, *retro*. (cum vv. eundi et ducendi est *redire, reducere*). Prot. 318. E: *ἄκοντας πάλιν αὖ ἄγοντες ἐμβάλλουσιν εἰς τέχνας.* Theaet. 142. C: *ἀπιὼν πάλιν.* Soph. 225. E: *πάλιν ἐκεῖνον ἥκειν αὖ νῦν* cet. Ep. VII. 329. E: *ὃς οὐκ ἂν ... παρὰ Διονύσιον πάλιν ἀπήγαγεν.* **contra; vicissim*. Gorg. 482. D: *νῦν δὲ πάλιν αὐτὸς ταὐτὸν τοῦτο ἔπαθε.* Polit. 276. E: *νῦν δὲ πάλιν ἐπανορθούμενοι* cet. Phil. 19. A: *τὸ ἐμὲ ... σοὶ πάλιν τοῦτο προστάττειν.* Pol. VI. 507. B: *ἃ τότε ὡς πολλὰ ἐτίθεμεν, πάλιν αὖ κατ' ἰδέαν μίαν ἑκάστου ... τιθέντες.* X. 612. D: *ἐγὼ πάλιν ἀπαιτῶ ὑπὲρ δικαιοσύνης* cet. Lach. 193. D: *νῦν δ' αὖ πάλιν φαμὲν ἐκεῖνο τὸ αἰσχρόν* cet. Ep. VII. 329. E: *διηγγελμένον ἤδη ποτὲ τοὐναντίον ἢ τὸ πρότερον πάλιν.* **rursus; iterum*. Prot. 322. B: *ὥστε πάλιν σκεδαννύμενοι διεφθείροντο.* Theaet. 199. E: *πάλιν ἐπίσκεψαι.* Polit. 261. A: *τοῦτ' αὐτὸ πάλιν αὖ διαιρεῖν ἀναγκαῖον.* Phil. 14. D: *Πρώταρχον ἕνα γεγονότα φύσει πολλοὺς εἶναι πάλιν.* Conv. 190. D: *πάλιν αυ ... τεμῶ δίχα.* 192. D. Pol. X. 619. E: *τὴν ἐνθένδε ἐκεῖσε καὶ δεῦρο πάλιν πορείαν.* Critia 113. A. Alc. I. 116. C. — Cum v. *αὖθις* iunct. vid. I. p. 307.

παλιναίρετος, ὁ ἡ, *dirutus*. Tim. 82. E: *παλιναίρετα γὰρ πάντα γεγονότα καὶ διεφθαρμένα τό τε αἷμα αὐτὸ πρῶτον διόλλυσι.*

παλινῳδία, ἡ, *carmen priori contrarium* (in quo poëta se ipse revocat). Phaedr. 257. A: *αὕτη σοι ... ἐκτέτισται παλινῳδία.* 243. B: *ποιήσας ... πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινῳδίαν.* Ib. *πειράσομαι αὐτῷ ἀποδοῦναι τὴν παλιν-*

ῳδίαν. Ep. III. 319. E: τὴν παλινῳδίαν αὐτοῦ (τ. Στησιχόρου) μιμησάμενος.

παλινῳδῶ, *recanto, me revoco.* Alc. II. 142. D: ἐνίοτε παλινῳδοῦσιν, ἀνευχόμενοι ἅττ' ἂν τὸ πρῶτον εὔξωνται. 148. B: παλινῳδῇ.

παλλακή, ἡ, *pellex.* Ion. 538. C: ἡ Νέστορος παλλακή. Legg. VIII. 841. D: ἄθυτα ... παλλακῶν σπέρματα καὶ νόθα μὴ σπείρειν.

πάλλω, *vibro.* Crat. 407. A: τὸ ... ἢ αὑτὸν ἤ τι ἄλλο μετεωρίζειν ... πάλλειν τε καὶ πάλλεσθαι ... καλοῦμεν. Med. *vibro* (recipr.), *mico.* Crat. 407. A: πάλλεσθαι. Ax. 368. C: χαρὰν ... φλεγμονῆς δίκην παλλομένην.

πάμμαχος, ὁ ἡ, *in quovis certaminis genere excellens* vel *victor.* Euthyd. 271. C: τούτω γάρ ἐστον κομιδῇ παμμάχω.

παμμέγας, γάλη, γα, *permagnus.* Phaedr. 273. A: δοκεῖ δὲ τοῦτο πάμμεγα εἶναι τοῖς περὶ ταῦτα. Tim. 26. E: τό τε ... ἀληθινὸν λόγον εἶναι πάμμεγά που.

παμμεγέθης, ὁ ἡ, *permagnus.* Parm. 164. D: ἀντὶ σμικροτάτου παμμέγεθες (φαίνεται). Legg. XI. 913. D: πλῆθος ... θησαυροῦ παμμέγεθες. Parm. 128. B: τεκμήρια ... καὶ αὐτὸς πάμπολλα καὶ παμμεγέθη παρέχεται.

παμμήκης, ὁ ἡ, *admodum longus* vel *copiosus.* Polit. 286. E: παμμήκης λεχθείς (λόγος). Soph. 217. E: τυγχάνει λόγου παμμήκους ὄν. Legg. I. 642. A: παμμήκη λόγον ἀνακαθαιρόμενος. Phaedr. 268. C: περὶ σμικροῦ πράγματος ῥήσεις παμμήκεις ποιεῖν.

παμπάλαιος, ὁ ἡ, *pervetustus.* Theaet. 181. B: παμπαλαίους ... ἄνδρας.

πάμπαν, *penitus, prorsus.* Polit. 308. A: πάμπαν διώλεσαν. Legg. I. 645. E: ἢ πάμπαν ἀπολείπει ταῦτα αὐτόν. VIII. 841. D. Cum art. τό. Polit. 270. E: κομιδῇ τὸ πάμπαν ἐξηφανίζετο. Tim. 41. B: οὐδ' ἄλυτοι τὸ πάμπαν. 64. E.

παμπήδην, i. q. πάμπαν. Pol. II. 380. A. (Aesch.)

παμπληθής, ὁ ἡ, *permultus.* Theaet. 156. B: παμπληθεῖς ... αἱ ὠνομασμέναι (ἡδοναί cet.). Alc. II, 140. B: καὶ ἑτέρους παμπληθεῖς. Legg. VI. 782. B: παμπληθεῖς μεταβολάς. Critia 111. A: παμπληθῆ (v. παμπληθεὶ) ταῦτα ἔφερε.

παμπλούσιος, ὁ ἡ, *perdives.* Legg. V. 743. C: ὡς οὐκ εἰσὶν οἱ παμπλούσιοι ἀγαθοί.

παμποίκιλος, ὁ ἡ, *admodum varius.* Tim. 82. B: ἀλλοιότητας παμποικίλας ... παρέξεται.

πάμπολυς, παμπόλλη, πάμπολυ, *permultus; permagnus* et *perlongus.* Critia 111. C: χρόνος δ' οὐ πάμπολυς ὅτε cet. Legg. VI. 751. B. 769. C: πόνος ... πάμπολυς. VII. 819. A: πάμπολυς ... παίδων ὄχλος. Ion. 536. A. Legg. IX. 861. A: παμπόλλη τις ... ταραχή. IV. 711. B: οὐδέ τινος

παμπόλλου χρόνου (δεῖ). VII. 821. E. Critia 108. B: *ὥστε τῆς συγγνώμης δεήσει τινός σοι παμπόλλης.* Legg. III. 678. B: *ἐν παμπόλλῳ τινὶ χρόνῳ.* I. 640. D: *παμπόλλη (τύχη χρῷτ' ἄν).* Polit. 291. A: *καί τινα ἕτερον πάμπολυν ὄχλον σκεπτέον.* Tim. 26. B: *ἃ πάμπολυν χρόνον διακήκοα.* Legg. VI. 778. E: *γέλωτ' ἂν ... πάμπολυν ὄφλοι.* Gorg. 511. D: *ἐὰν πάμπολυ* (int. *πράττηται*). Pol. VII. 531. D: *πάμπολυ ἔργον λέγεις.* IX. 589. E: *οὐδ' ἂν πάμπολυ ἐπὶ τούτῳ λαμβάνειν* (v. *λαμβάνοι*). Legg. III. 677. E: *γῆς δ' ἀφθόνου πλῆθος πάμπολυ.* Pol. X. 600. C: *καὶ ἄλλοι πάμπολλοι.* Legg. I. 630. B. VII. 810. E. Pol. IV. 422. E: *ἑκάστη γὰρ αὐτῶν πόλεις εἰσὶ πάμπολλαι.* Men. 72. A: *καὶ ἄλλαι πάμπολλαι ἀρεταί εἰσιν.* Phaed. 105. A: *καὶ ἄλλα πάμπολλα.* Legg. I. 642. A: *ταῦτα δὲ παμπόλλων ἐστὶ λόγων.* Pol. II. 373. D: *δεήσει δὲ καὶ τῶν ἄλλων βοσκημάτων παμπόλλων.* Lys. 206. E: *ἠρτίαζον ἀστραγάλοις παμπόλλοις.* Legg. III. 678. D: *παμπόλλαις τισίν (γενεαῖς).* Prot. 320. B: *καὶ ἄλλους σοι παμπόλλους ἔχω λέγειν οἳ* cet. Conv. 215. E. Legg. VII. 789. C: *σταδίους παμπόλλους.* Critia 114. C: *ἐπὶ γενεὰς παμπόλλας ᾤκουν.* Legg. III. 682. E: *φυγὰς γενέσθαι παμπόλλας.* VIII. 830. A. Polit. 283. B: *πάμπολλα διοριζόμενοι μάτην.* Parm. 128. B. Legg. II. 674. B: *καὶ ἄλλα δὲ πάμπολλα ἄν τις λέγοι.* Euth. 8. C: *ἀδικοῦντες ... πάμπολλα.* **late patens.* Soph. 236. B: *οὐκοῦν πάμπολυ ... τοῦτο τὸ μέρος ἐστί —;* Legg. VII. 823. B: *θήρα γὰρ παμπολύ τι πρᾶγμά ἐστι.* Soph. 234. B: *πάμπολυ ... εἴρηκας εἶδος ... καὶ σχεδὸν ποικιλώτατον.* Polit. 288. A. — Adverbii instar usurpatur *πάμπολυ*, *permultum, magno opere, longe.* Phaedr. 242. B: *τῶν δὲ ἄλλων πάμπολυ κρατεῖς.* Theaet. 179. D: *ἐπιδίδωσι πάμπολυ (μάχη).* Soph. 255. D: *εἴ γε τὸ ὂν καὶ τὸ θἄτερον μὴ πάμπολυ διεφερέτην.* Polit. 275. A: *ταύτῃ ... πάμπολυ παρηνέχθημεν.* Pol. V. 453. B. Legg. I. 630. A: *ἀμείνονα ἐκείνου πάμπολυ γίγνεσθαι.* II. 658. D: *ῥαψῳδὸν ... νικᾶν ἂν φαῖμεν πάμπολυ.* IV. 713. B: *ἔτι προτέρα τούτων πάμπολυ λέγεταί τις ἀρχὴ ... γεγονέναι* cet. VII. 820. D. Theag. 130. A.

παμπόνηρος, ὁ ἡ, *prorsus pravus.* Pol. I. 352. C: *οἵ γε παμπόνηροι.* VI. 489. D: *ὡς παμπόνηροι οἱ πλεῖστοι τῶν ἰόντων ἐπ' αὐτήν* (τ. *φιλοσοφίαν*). 487. D: *ἵνα μὴ παμπονήρους εἴπωμεν.*

πάμφορος, ὁ ἡ, *frugum omnis generis fertilis.* Legg. IV. 704. C: *πότερα πάμφορος (ἡ χώρα);* D. 705. A. B: *δῆλον ὡς οὐκ ἂν πολύφορός τε εἴη καὶ πάμφορος ἅμα.* Critia 110. E: *τῷ πάμφορον εὔκαρπόν τε εἶναι.*

πάμφυλος, ὁ ἡ, *ex omnibus generibus conflatus.* Polit. 291. A: *πάμφυλόν τι γένος αὐτῶν.*

πανάγαθος, ὁ ἡ, *prorsus bonus.* Ep. VIII. 354. E: *ἔμμετρος ... οὖσα (δουλεία καὶ ἐλευθερία) πανάγαθον.*

παναληθής, ὁ ἡ, *prorsus verus.* Pol. IX. 583. B: ὅτι οὐδὲ παναληθής ἐστιν ἡ τῶν ἄλλων ἡδονὴ πλὴν τῆς τοῦ φρονίμου.

πανάμωμος, ὁ ἡ, *plane integer.* Prot. 345. C. et 346. D: πανάμωμον ἄνθρωπον (Sim.).

παναρμόνιος, α, ον, *omnibus harmoniis constans, ad omnes harmonias concinnus* (neutr. in instrumento musico ponitur ad omnes harmonias exhibendas composito). Pol. III. 399. C: οὐκ ἄρα ... πολυχορδίας γε οὐδὲ παναρμονίου ἡμῖν δεήσει ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε καὶ μέλεσιν. 404. D: τῇ μελοποιίᾳ τε καὶ ᾠδῇ τῇ ἐν τῷ (v. τῇ) παναρμονίῳ καὶ ἐν πᾶσι ῥυθμοῖς πεποιημένῃ. 399. D: ἢ οὐ ... αὐτὰ τὰ παναρμονία αὐλοῦ τυγχάνει ὄντα μιμήματα; Phaedr. 277. C: ποικίλῃ μὲν ποικίλους ψυχῇ καὶ παναρμονίους διδοὺς λόγους, ἁπλοῦς δὲ ἁπλῇ.

πάνδεινος, ὁ ἡ, *admodum gravis* vel *horribilis.* Pol. X. 605. C: πάνδεινόν που. 610. D: οὐκ ἄρα πάνδεινον φανεῖται ἡ ἀδικία, εἰ θανάσιμον ἔσται τῷ λαμβάνοντι. **admodum versatus* vel *callidus.* Polit. 290. B: πόλλ' ἄττα ἕτερα περὶ τὰς ἀρχὰς διαπονεῖσθαί τινες ἕτεροι πάνδεινοι.

πανδεχής, ὁ ἡ, *omnia in se recipiens.* Tim. 51. A: πανδεχές (εἶδος).

πανδημεί, *omni armatorum copia* (germ. *in Masse*). Legg. VII. 814. A: πανδημεὶ πάσῃ τῇ δυνάμει ... ἔξω στρατεύεσθαι.

πανδημία, ἡ, *universus populus.* Legg. VIII. 829. B: ὅταν ὡς πανδημίαν ἐξάγειν δόξῃ τοῖς ἄρχουσι.

πάνδημος, ὁ ἡ, *vulgaris.* Conv. 181. A: ὁ ... της πανδήμου Ἀφροδίτης ὡς ἀληθῶς πάνδημός ἐστι. 183. E: πονηρὸς δ' ἔστιν ἐκεῖνος ὁ ἐραστὴς ὁ πάνδημος. 187. E: ὁ πάνδημος (ἔρως). 185. C: τῆς πανδήμου. 180. E: ἀναγκαῖον ... Ἔρωτα τὸν μὲν τῇ ἑτέρᾳ συνεργὸν πάνδημον ὀρθῶς καλεῖσθαι, τὸν δὲ οὐράνιον. Ib. ἣν (Ἀφροδίτην) ... πάνδημον καλοῦμεν. 181. E: τοὺς πανδήμους ἐραστάς.

πανδοκεία, ἡ, *cauponis negotium.* Legg. XI. 918. D: πάντα τὰ περὶ τὴν καπηλείαν καὶ ἐμπορίαν καὶ πανδοκείαν (v. πανδοκίαν) γένη.

πανδοκεύς, ὁ, *caupo,* et in univ. *qui hospitio accipit* et *fovet.* Legg. XI. 918. B: μισθωτὸς καὶ πανδοκεύς. Pol. IX. 580. A: πάσης κακίας πανδοκεῖ τε καὶ τροφεῖ.

πανδόκευσις, ἡ, i. q. πανδοκεία. Legg. VIII. 842. D: πανδοκεύσεων.

πανδοκεύω, *rem cauponiam exerceo.* Legg. XI. 918. E: πανδοκεῦσαι τοὺς πανταχῇ ἀρίστους ἄνδρας ... ἢ καπηλεύειν cet.

πανήγυρις, ἡ, *publicus festusque coetus.* Pol. IV. 421. B: ὥσπερ ἐν πανηγύρει, ἀλλ' οὐκ ἐν πόλει ἑστιάτορας εὐδαίμονας. X. 604. E. 614. E: οἷον ἐν πανηγύρει κατασκηνᾶσθαι. Tim. 21. A. Hipp. min. 363. C: Ὀλυμπίαζε ...

εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων πανήγυριν ... ἐπανιών. Legg. XII. 947. A: *ἐν ταῖς πανηγύρεσι πάσαις.*

παννυχίς, ἡ, nocturna pervigilatio. Pol. I. 328. A: *παννυχίδα ποιήσουσιν.* Ib. *τὴν παννυχίδα θεασόμεθα.*

πανοικί, cum omni sobole, funditus. Eryx. 392. C: *ἕως τις αὐτοὺς ἐπιθέμενος πανοικὶ ἐξέλῃ.*

πανοπλία, ἡ, plena armatura. Legg. VII. 796. B: *πανοπλίᾳ ... παντελεῖ κοσμηθείσῃ.* Menex. 249. A: *πανοπλίᾳ κοσμήσασα.*

πανουργία, ἡ, calliditas, malitia. Menex. 247. A: *πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, οὐ σοφία, φαίνεται.* Theaet. 176. D: *δεινῷ ὑπὸ πανουργίας εἶναι.* Hipp. min. 368. E: *ἐν ᾗτινι βούλει σοφίᾳ τοῦτο σκέψαι ἢ πανουργίᾳ* cet. Legg. V. 747. C: *τὴν καλουμένην ἄν τις πανουργίαν ἀντὶ σοφίας ἀπεργασάμενος λάθοι.*

πανοῦργος, ὁ ἡ, vafer. Gorg. 499. B: *ὡς πανοῦργος εἶ.* Pol. III. 409. C: *ὁ ... πανοῦργός τε καὶ σοφὸς οἰόμενος εἶναι.* Euthyd. 300. D. Men. 81. E. Prot. 317. B: *πανούργον.* Phaedr. 271. C: *πανοῦργοί εἰσι.* Theaet. 177. A: *ὡς δεινοὶ καὶ πανοῦργοι.* De lucri cup. 225. A: *πανούργους καὶ πονηρούς.*

πανούργως, callide. Soph. 239. C. Eryx. 398. B.

πανσέληνος, ἡ (ὥρα), plenilunium. Epin. 990. B: *ἄγουσα μῆνα καὶ πανσέληνον πρώτην.*

πάνσμικρος, ὁ ἡ, valde pusillus. Legg. X. 903. C: *καίπερ πάνσμικρον ὄν (τὸ μόριον)*, ac fortasse Crit. p. 210 C: καὶ πάνσμικρον ἄν.

πάνσοφος, ὁ ἡ, persapiens, mirifica sapientia praeditus. Euthyd. 287. C: *ὅτι οὐ νῦν πάνσοφός τις ἡμῖν ἀφῖξαι περὶ λόγους.* Lys. 216. A: *οὗτοι οἱ πάνσοφοι ἄνδρες.* Euthyd. 271. C. (pr. B. *πάσσοφοι*). Aliis locis libri MSS. (ut Cl. Vatt. ΘΔ al.) formam *πάσσοφος* praestant. Prot. 315. E: *πάσσοφος* (v. *πάνσ.*) *γάρ μοι δοκεῖ ἀνὴρ εἶναι καὶ θεῖος.* Theaet. 152. C. Pol. X. 598. D: *ὥστε ἔδοξεν αὐτῷ πάσσοφος* (sic Par. A. Ven. Vat. al.) *εἶναι.* Soph. 251. C: *καὶ δή τι καὶ πάσσοφον* (sic Cl. Δ et pr. Π) *οἰομένοις τοῦτ' αὐτὸ ἀνευρηκέναι.* Theaet. 149. D: *ὡς πάσσοφοι οὖσαι.* 181. B: *πασσόφους* (sic optimi et plerimi libri) *ἄνδρας ἀποδεδοκιμακότες.*

πανσπερμία, ἡ, seminum omnis generis cinnus. Tim. 73. C: *πανσπερμίαν παντὶ θνητῷ γένει μηχανώμενος.*

παντάπασι, prorsus, plane, omnino et omni modo. Prot. 328. A: *παντάπασι ῥᾴδιον.* Phaedr. 278. B: *παντάπασι μὲν οὖν ἔγωγε βούλομαί τε καὶ εὔχομαι ἃ λέγεις.* Gorg. 501. A: *ἄλογος ... παντάπασιν ... τριβὴ καὶ ἐμπειρία.* Phaed. 88. A: *παντάπασιν ἀπόλλυσθαι.* Soph. 216. D: *ὡς παντάπασιν ἔχοντες μανικῶς.* 227. A: *παντάπασι μὲν οὖν.* Polit. 293. A: *περὶ ἕνα τινὰ καὶ δύο καὶ παντάπασιν ὀλίγους.* Pol. I. 332. B. al.

παντα χῇ, *omni modo*, *omnino*, *omnibus partibus* vel *in omnes partes*. Prot. 322. B: διὰ τὸ πανταχῇ αὐτῶν ἀσθενέστεροι εἶναι. Phaed. 67. E: εἰ γὰρ διαβέβληνται ... πανταχῇ τῷ σώματι. 85. C: πανταχῇ σκοπῶν. Soph. 249. D: τῶν ... πανταχῇ τὸ ὂν κινούντων. Parm. 137. E: οὗ ἂν τὰ ἔσχατα πανταχῇ ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον ἀπέχῃ. Crat. 395. C: πανταχῇ ὀρθῶς αὐτῷ τὸ ὄνομα κεῖται. 432. D: εἰ πάντα πανταχῇ αὐτοῖς ὁμοιωθείη. Pol. V. 465. B: πανταχῇ ... εἰρήνην ... ἄξουσι. Legg. XI. 918. E: τοὺς πανταχῇ ἀρίστους ἄνδρας. Charm. 175. B: νῦν δὲ πανταχῇ γὰρ ἡττώμεθα. Lys. 204. E. Ep. VII. 335. C: ἀθλίαν πάντως πανταχῇ. **ubique* et *undique*. Phaed. 109. B: εἶναι πανταχῇ περὶ τὴν γῆν πολλὰ κοῖλα. Pol. VI. 491. A: πανταχῇ καὶ ἐπὶ πάντας δόξαν ... φιλοσοφίᾳ προσῆψαν. X. 596. D: περιφέρειν πανταχῇ (κάτοπτρον) Legg. VI. 761. C: πανταχῇ ... ἐν τοῖς τοιούτοις γυμνάσια χρὴ κατασκευάζειν τοὺς νέους. **quoquoversus*. Theaet. 173. E: πανταχῇ φέρεται. Crat. 414. C: πανταχῇ στρεφόντων. 421. D.

πανταχόθεν, *undique*. Phaed. 67. C: πανταχόθεν ἐκ τοῦ σώματος συναγείρεσθαι. Theaet. 180. B: παντ. ἐκβάλλουσιν. Conv. 190. E: συνέλκων παντ. τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην. Pol. IX. 574. A: ἀναγκαῖον δὴ παντ. φέρειν. Legg. V. 739. C.

πανταχόσε, *quoquoversus*. Pol. VII. 539. E: ἑλκόμενοι πανταχόσε. Legg. III. 698. D: πρεσβευομένοις αὐτοῖς πανταχόσε. XI. 919. A. Epin. 987. A: ὅθεν καὶ πανταχόσε καὶ δεῦρ' ἐξήκει.

πανταχοῦ, *ubique*, *usquequaque*; *plane*. Phaedr. 273. D: ὅτι πανταχοῦ ὁ τὴν ἀλήθειαν εἰδὼς κάλλιστα ἐπίσταται εὑρίσκειν. 275. E: κυλινδεῖται ... πανταχοῦ πᾶς λόγος. Phaed. 66. D: πανταχοῦ παραπῖπτον. 111. A: πανταχοῦ τῆς γῆς; Parm. 128. B: σὺ ... τὴν ἀλήθειαν τοῦ συγγράμματος οὐ πανταχοῦ ᾔσθησαι. Pol. I. 343. D: ὅτι δίκαιος ἀνὴρ ἀδίκου πανταχοῦ ἔλαττον ἔχει. V. 476. D: πανταχοῦ φανταζόμενα. VI. 503. A: τὸν ... πανταχοῦ ἀκήρατον ἐκβαίνοντα. Legg. II. 667. A: ἀεὶ καὶ πανταχοῦ. Id. VIII. 838. C. Hipp. mai. 291. D: ἀεὶ καὶ παντὶ καὶ πανταχοῦ κάλλιστον εἶναι ἀνδρί. Charm. 160. A: ἄλλοθι πανταχοῦ.

πανταχῶς, *omni modo*, *omnino*. Parm. 143. C: οὐκοῦν ... καὶ οὕτω πανταχῶς ἐφ' ἑκάστου (v. ἕκαστον) ἄμφω λέγω;

παντελής, ὁ ἡ, *absolutus*, *perfectus*; *plenus*. Legg. III. 698. A: ἡ παντελὴς ... ἐλευθερία. Menex. 244. B: παντελοῦς εἰρήνης ἡμῖν γενομένης. Legg. VII. 796. B: πανοπλίᾳ ... παντελεῖ. Tim. 31. B: τῷ παντελεῖ ζώῳ. Phil. 66. D: τἀγαθὸν ... ἡμῖν ἡδονὴν εἶναι πᾶσαν καὶ παντελῆ. Ax. 365. D: εἰς παντελῆ μεταβάλλων ἀναισθησίαν. Pol. III. 414. B: φύλακας παντελεῖς.

παντελῶς, *omnino*, *prorsus*; *plane*. Phaed. 82. B: παν-

τελῶς καθαρῷ ἀπιόντι. 94. A: οὖσα παντελῶς ψυχή. Soph. 248. E: τῷ παντελῶς ὄντι. Polit. 299. E: ὅτι πᾶσαι αἱ τέχναι παντελῶς ἂν ἀπόλοινθ' ἡμῖν. Parm. 157. C: παντελῶς ἂν ἓν εἴη. Phil. 21. A: εἰ τοῦτ' ἔχοις παντελῶς. Pol. III. 398. B: παντελῶς διαπεπεράνθαι. 414. E: ἐπειδὴ ... παντελῶς ἐξειργασμένοι ἦσαν. V. 477. A: ὅτι τὸ μὲν παντελῶς ὂν παντελῶς γνωστόν. VI. 502. D: εἰ καὶ παντελῶς ἀληθής. Tim. 25. A: παντελῶς ἀληθῶς ὀρθότατ' ἂν λέγοιτο ἤπειρος. Legg. VII. 791. C: τὴν τῶν παντελῶς παίδων γυμναστικήν. IX. 863. C: ὡς εἰδὼς παντελῶς περὶ ἃ μηδαμῶς οἶδε. In resp. παντελῶς γε (Pol. II. 379. B. VI. 485. D.) et παντελῶς μὲν οὖν. Parm. 155. C. Pol. III. 401. A. VI. 496. A. IX. 572. B: παντελῶς μὲν οὖν ... οἶμαι οὕτως.

πάντῃ (Cl. πάντηι; vulg. πάντη) *omnibus partibus; omnino* vel *prorsus; usquequaque; undique;* etiam *quoquoversus.* Phaedr. 246. A: πάντῃ πάντως θείας εἶναι καὶ μακρᾶς διηγήσεως. Phaed. 109. B: τὴν ὁμοιότητα τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ ἑαυτῷ πάντῃ. Theaet. 148. C: τῶν πάντῃ ἀκριβῶν (v. ἄκρων). 194. A: πάντῃ ταύτῃ ψεύδεται ἡ διάνοια. Soph. 253. D: πάντῃ διατεταμένην. Parm. 160. B: τοῦ ἑνός γε πάντῃ πάντως στερομένοις. Phil. 60. C: ᾧ παρείη τοῦτ' ἀεὶ τῶν ζώων διὰ τέλους πάντως καὶ πάντῃ. Conv. 195. E: καὶ ποσὶ καὶ πάντῃ. 196. A: πάντῃ περιπτύσσεσθαι. Pol. II. 381. B: ὁ θεός γε ... πάντῃ ἄριστα ἔχει. V. 466. D: πάντα πάντῃ ... κοινωνεῖν. 471. D: ὅτι ταύτῃ πάντῃ ἄμαχοι ἂν εἶεν. Tim. 29. C: πάντῃ πάντως ... αὐτοῖς ὁμολογουμένους ... λόγους. 56. A: ὀξύτατον ὂν πάντῃ πάντων. 82. B: πάσας πάντῃ μεταβολὰς δέχεται. 91. C: πλανώμενον πάντῃ κατὰ τὸ σῶμα. Critia 113. D: πάντῃ ἴσον ἀφεστῶτας. 120. E: τὰ ... φρονήματα ἀληθινὰ καὶ πάντῃ μεγάλα ἐκέκτηντο. Legg. II. 669. A: ἐν γραφικῇ καὶ ἐν μουσικῇ καὶ πάντῃ. VI. 781. E: τὸ μὴ πάντῃ πάντως σκοπεῖν τὰ περὶ τοὺς νόμους. VII. 821. C: πάντῃ πλανωμένους. IX. 872. D: φόνων τῶν πάντῃ ἀνοσιοτάτων. X. 898. E: καθάπερ ἡμᾶς ἡ παρ' ἡμῖν ψυχὴ πάντῃ περιφέρει. Epin. 974. C: διὰ λόγων πάντων καὶ πάντῃ λεγομένων. Ep. VII. 325. E: φερόμενα ὁρῶντα πάντῃ πάντως. VIII. 354. E.

παντοδαπός, ή, όν, *omnis generis, multiplex.* Ion. 541. E: (ὃς) παντοδαπὸς γίγνει στρεφόμενος ἄνω καὶ κάτω. Prot. 334. B: οὕτω ... ποικίλον τί ἐστι τὸ ἀγαθὸν καὶ παντοδαπὸν ὥστε cet. Soph. 228. E: τὸ ... τῆς πολλῆς καὶ παντοδαπῆς ἀγνοίας πάθος. Conv. 198. B: μετὰ καλὸν καὶ παντοδαπὸν οὕτω λόγον ῥηθέντα. Pol. III. 398. A: ἄνδρα ... δυνάμενον ὑπὸ σοφίας παντοδαπὸν γίγνεσθαι. Tim. 52. D: παντοδαπὴν ... ἰδεῖν φαίνεσθαι. Pol. IX. 588. E: τὸ παντοδαπὸν θηρίον εὐωχοῦντι. Gorg. 490. B: (ἐὰν) ὦμεν ... παντοδαποί. Pol. VIII. 557. B. IV. 428. B: πολλαὶ ... καὶ παντοδαπαὶ ἐπιστῆμαι ἐν τῇ πόλει εἰσί. Phaed.

112. E: *ἄλλα πολλὰ ... καὶ παντοδαπὰ ῥεύματα.* Theaet. 156. B: *χρώματα ... παντοδαπά.* Pol. II. A: *ἕκαστα τούτων παντοδαπά.* Gorg. 489. C: *δούλων καὶ παντοδαπῶν ἀνθρώπων.* Phaed. 66. C: *εἰδώλων παντοδαπῶν.* Pol. II. 373. B. Pol. II. 381. E: *πολλοῖς ξένοις καὶ παντοδαποῖς ἰνδαλλόμενοι.* X. 604. E. Hipp. mai. 282. C: *ἐν παντοδαποῖς ἀνθρώποις.* Theaet. 156. B: *ὄψεσι ... παντοδαπαῖς.* Pol. III. 408. D: *οἱ παντοδαπαῖς φύσεσιν ὡμιληκότες.* Legg. VI. 758. A: *παντοδαπαῖσιν ἐπιβουλαῖς ... ἁλίσκεσθαι.* Pol. II. 381. E: *παντοδαποὺς φαίνεσθαι.* Tim. 85. A: *παντοδαποὺς ὄντας (τόπους).* Gorg. 473. C: *ἄλλας πολλὰς ... καὶ παντοδαπὰς λώβας.* Theaet. 168. C: *ἀπορίας ἀλλήλοις παντοδαπὰς παρέχουσι.* Pol. II. 378. C: *ἄλλας ἔχθρας πολλὰς καὶ παντοδαπάς.* III. 399. E: *μηδὲ παντοδαπὰς βάσεις (διώκειν).* Tim. 91. C: *νόσους παντοδαπὰς ἄλλας παρέχεται.* Phaed. 109. B: *πολλὰ κοῖλα καὶ παντοδαπά.* Conv. 193. E: *διὰ τὸ πολλὰ καὶ παντοδαπὰ εἰρῆσθαι.* Tim. 80. E: *παντοδαπὰ ... χρώματα ἴσχει διὰ τὴν ξύμμιξιν.* 87. A: *παντοδαπὰ νοσήματα ψυχῆς ἐμποιοῦσι.* Legg. VI. 782. A: *πωμάτων ... ἐπιθυμήματα παντοδαπὰ ... γεγονέναι.* XII. 949. E: *ἤθη κεραννύναι παντοδαπά.* Epin. 981. E: *ζῶα .. παντοδαπά.* Lys. 222. B: *ὑπὸ τῆς ἡδονῆς παντοδαπὰ ἠφίει χρώματα.* Ep. VII. 349. A: *παντοδαπὰ χρώματα ἧκεν.*

παντοδαπῶς, *variis* vel *multis modis, multipliciter.* Parm. 129. E: *τὴν αὐτὴν ταύτην ἀπορίαν ἐν αὐτοῖς τοῖς εἴδεσι παντοδαπῶς πλεκομένην.* Legg. VIII. 842. C: *βίος ... ἄλλαις ... πόλεσι παντοδαπῶς* (v. *παντοδαπὸς*) *ἂν καὶ πολλαχόθεν εἴη.*

πάντοθεν, *undique.* Soph. 244. E. (Parm.) Critia 117. E: *ἐμπόρων ἀφικνουμένων πάντοθεν.*

παντοῖος, οία, οἷον, *omnis generis, varius.* Tim. 82. E: *αἷμα πολύ τε καὶ παντοῖον.* Polit. 280. D: *μεγάλης καὶ παντοίας ... τμῆμα οὖσαν δυνάμεως.* Phil. 15. D: *πολλῆς οὔσης καὶ παντοίας ... μάχης.* Legg. VIII. 833. B: *δι' ὀρῶν τε καὶ παντοίας χώρας ἁμιλλώμενον.* Phil. 30. B: *πᾶσαν καὶ παντοίαν σοφίαν ἐπικαλεῖσθαι.* Conv. 209. E. Critia 112. E: *κατὰ τὴν τῶν ψυχῶν παντοίαν ἀρετήν.* 113. E. Soph. 216. C: *παντοῖοι φανταζόμενοι* (ad Homer. Cf. Pol. II. 381. D.). Ax. 371. C: *παντοῖοι ... λειμῶνες.* Legg. IV. 709. A: *ξυμφοραὶ παντοῖαι πίπτουσαι.* Locr. 101. B: *χρώματα ... παντοῖα.* Polit. 273. A: *ζώων παντοίων.* Legg. II. 665. E: *ἐν θεάτρῳ ... καὶ παντοίοις ἀνθρώποις.* X. 899. E: *ἐν παντοίοις λόγοις.* 887. E: *ἐν συμφοραῖς παντοίαις ἐχομένων.* XI. 922. D: *ἐν γήρᾳ καὶ ἄλλαις παντοίαισι τύχαις.* Polit. 270. C: *μεταβολὰς ... παντοίας.* Phil. 12. C: *μορφὰς ... παντοίας εἴληφε.* Legg. VI. 782. A: *στροφὰς ὡρῶν παντοίας.* Theaet. 157. A: *πάντα γίγνεσθαι καὶ παντοῖα ἀπὸ τῆς κινήσεως.* Phil. 47. A: *παντοῖα μὲν χρώματα ...*

ἀπεργαζόμενον. Pol. VII. 515. A: παντοῖα εἰργασμένα (ζῶα). Tim. 85. B: παντοῖα ὀνόματα εἴληφεν. Legg. V. 747. D: διὰ πνεύματα παντοῖα. VI. 782. A: ἐπιτηδεύματα παντοῖα.

παντοίως, *vario modo*. Pol. VIII. 559. D: ποικίλας καὶ παντοίως ἐχούσας (ἡδονάς). Legg. IV. 709. A: τύχαι ... παντοίως νομοθετοῦσι τὰ πάντα ἡμῖν.

παντοπώλιον, τό, *nundinae*. Pol. VIII. 557. D: ὥσπερ εἰς παντοπώλιον ἀφικομένῳ πολιτειῶν.

πάντως, *omni modo* (c. negat. *nullo modo*, ut Phaedr. 266. D.); *omnino*; *prorsus*; etiam *profecto* (germ. *allerdings*, *gewiss* vel *wirklich*). Prot. 313. B: ὅτι πάντως συνεστέον Πρωταγόρᾳ. Phaedr. 228. C: ὅπερ τάχα πάντως ποιήσει. Gorg. 495. B: τὸ πάντως χαίρειν. Theaet. 161. A: ἢ σὺ οἴει πάντως δεῖν τό γε σὸν τρέφειν —; Soph. 240. E: οὐ καὶ μηδαμῶς εἶναι τὰ πάντως ὄντα δοξάζεται; Crat. 411. B: πάντως φέρεσθαι. Conv. 192. B. Pol. V. 478. D: τοῦ εἰλικρινῶς ὄντος τε καὶ τοῦ πάντως μὴ ὄντος. VI. 504. E: πάντως (nos *gewiss*) αὐτὸ οὐκ ὀλιγάκις ἀκήκοας, νῦν δὲ ἢ οὐκ ἐννοεῖς ἢ cet. X. 611. D: πάντως (*ganz*) λελωβῆσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. Tim. 26. D: πάντως ἁρμόσουσι. Critia 107. D: τῷ μὴ πάσας πάντως τὰς ὁμοιότητας ἀποδιδόντι. Legg. V. 727. D: ἡ τῆς ψυχῆς ὄντως καὶ πάντως ἀτιμία. IX. 881. D: πάντως ὡς ἂν ἐθέλωσι. Apol. 35. C: ἄλλως τε πάντως ... μάλιστα μέντοι cet. In respons. πάντως (Pol. IX. 574. B. Legg. VII. 819. E. al.), πάντως δήπου (Gorg. 460. B. Phaed. 75. D. Pol. III. 398. C. Alc. I. 112. B.) et πάντως που (Polit. 275. C. 300. E. Crat. 416. C. Pol. I. 339. C. al.). Cum v. πάντῃ, vid. h. **omnino* (germ. *überhaupt*, *im Allgemeinen*). Phaedr. 272. E: καὶ πάντως λέγοντα τὸ δὴ εἰκὸς διωκτέον εἶναι. Pol. V. 454. C: ὅτι τότε οὐ πάντως τὴν αὐτὴν καὶ τὴν ἑτέραν φύσιν ἐτιθέμεθα, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ εἶδος ... μόνον ἐφυλάττομεν cet. Legg. V. 727. C: τὸ ζῆν πάντως ἀγαθὸν εἶναι. — In affirmatione ponitur ita ut verti possit *wenigstens*. Gorg. 497. B: πάντως οὐ σή αὕτη ἡ τιμή (nos: *wenigstens wirst du nichts darunter leiden*). Theaet. 146. C: πάντως γάρ, ἄν τι καὶ ἁμάρτω, ἐπανορθώσετε. 162. A: πάντως καὶ νῦν δὴ μάλ' ἐμμελῶς σοι ἐφαίνετο ὑπακούειν. 169. C. Ponitur quoque ubi nos part. *ja* vel *ja auch* usurpamus. Theaet. 143. A: πάντως ἔγωγε καὶ ἀναπαύσασθαι δέομαι. Polit. 268. E: καθάπερ οἱ παῖδες· πάντως οὐ πολλὰ ἐκφεύγεις παιδιᾶς ἔτη. Conv. 173. B: πάντως δὲ (al. πάντως) ἡ ὁδὸς ἡ εἰς ἄστυ ἐπιτηδεία πορευομένοις καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν. Legg. I. 625. A. Apol. 33. D: πάντως δὲ πάρεισιν αὐτῶν πολλοὶ ἐνταυθοῖ οὓς ἐγὼ ὁρῶ cet. Hipp. min. 368. B. Simili vi c. imperat. nectitur (ubi nos usurpamus part. *nur*). Conv. 175. B: πάντως παρατίθετε ὅ τι ἂν βούλησθε.

πάνυ, *omnino*, *prorsus*, *plane*; etiam *valde*. Prot. 338. E: πάνυ μὲν οὐκ ἤθελεν, ὅμως δὲ cet. Phaedr. 229. C: οὐ

πάνυ νενόηκα. D: οὐ πάνυ εὐτυχοῦς ἀνδρός. Phaed. 57. A: οὐδεὶς πάνυ τι ἐπιχωριάζει τὰ νῦν Ἀθήναζε. Theaet. 144. A: καὶ πάνυ πολλοῖς πεπλησίακα. 150. C: οὐ πάνυ τι σοφός. Phil. 51. A: οὐ πάνυ πως πείθομαι. Conv. 198. D: καὶ πάνυ δὴ μέγα ἐφρόνουν ὡς εὖ ἐρῶν. Pol. I. 330. A: ὅτι οὔτ' ἂν ὁ ἐπιεικὴς πάνυ τι ῥᾳδίως γῆρας ... ἐνέγκοι. IV. 419. A: μὴ πάνυ τι εὐδαίμονας ποιεῖν τούτους τοὺς ἄνδρας. V. 474. D: οὐ γὰρ πάνυ γε ἐννοῶ. In resp. πάνυ γε, καὶ πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν et οὐ πάνυ frequentantur. Traiect. Hipp. mai. 282. E: ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πάνυ. Euthyd. 305. C: δοκεῖν πάνυ παρὰ πολλοῖς. D: πάνυ ἐξ εἰκότος λόγου.

παπαῖ, lat. *papae* (in admiratione). Legg. IV. 704. B: παπαῖ (v. παπαί), οἷον λέγεις!

πάππος, ὁ, *avus*. Pol. I. 130. B: ὁ ... πάππος τε καὶ ὁμώνυμος. Legg. IX. 856. D: πάππος καὶ πάππου πατήρ. Ib. πάππος ὁ πρὸς πατρὸς ἢ μητρός. Pol. I. 330. B: μέσος τις γέγονα χρηματιστὴς τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός. Parm. 126. C: κατὰ τὸν πάππον τε καὶ ὁμώνυμον. Theaet. 175. A: ὅτι πάππων καὶ προγόνων μυριάδες ἑκάστῳ γεγόνασιν ἀναρίθμητοι. 174. E: πάππους πλουσίους ἔχων. Pol. V. 461. D.

παππῷος, ῴα, ῷον, *avitus*. Lach. 179. A: παππῷον ... ὄνομ' ἔχει.

παρά, I. c. genit. *a*; *per*. Prot. 309. B: ἦ παρ' ἐκείνου φαίνει —; 322. D: νόμον γε θὲς παρ' ἐμοῦ. Phaedr. 235. C: ὅτι ... παρά γε ἐμαυτοῦ οὐδὲν αὐτῶν ἐννενόηκα εὖ οἶδα. 269. C: αὐτοὺς δεῖν παρ' ἑαυτῶν τοὺς μαθητάς σφων πορίζεσθαι ἐν τοῖς λόγοις. Gorg. 489. A: ἵν' ... βεβαιώσωμαι ἤδη παρὰ σοῦ. Theaet. 150. D: αὐτοὶ παρ' αὐτῶν πολλὰ καὶ καλὰ εὑρόντες τε καὶ κατέχοντες. Conv. 179. B: τοῦτο ὁ Ἔρως τοῖς ἐρῶσι παρέχει γιγνόμενον παρ' αὐτοῦ. 199. B: ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ. 202. E: τὰ παρ' ἀνθρώπων καὶ ... τὰ παρὰ θεῶν. Pol. I. 332. B: ὀφείλεται ... παρά γε τοῦ ἐχθροῦ τῷ ἐχθρῷ ὅπερ καὶ προσήκει, κακόν τι. VI. 499. D: χαλεπὰ δὲ καὶ παρ' ἡμῶν ὁμολογεῖται. Menex. 236. E: ἔργων ... εὖ πραχθέντων ... μνήμη καὶ κόσμος τοῖς πράξασι γίγνεται παρὰ τῶν ἀκουσάντων. **apud* (propr. *von Seite*). Phaedr. 232. A: τῆς παρὰ τῶν ἀνθρώπων (δόξης). Pol. X. 612. D: ὥσπερ ἔχει δόξης καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων. Cum pron. person. est i. q. pronomen possess. Soph. 265. D: ἄνευ τῶν παρ' ἡμῶν λόγων. Conv. 197. E: οὗτος ... ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος. 219. A: τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ ... ταῦτ' ἐστίν. Tim. 48. C: τό γε παρ' ἡμῶν. 85. E: τῇ παρ' αὐτῆς θερμότητι κρατήσασα τὰς ἶνας. II. cum dat. *in*, *apud*; *iuxta*. Prot. 337. B: εὐδοκιμεῖν μὲν γὰρ ἔστι παρὰ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκουόντων. Phaedr. 243. E: οὗτος παρὰ σοὶ μάλα πλησίον ἀεὶ πάρεστιν. Gorg. 510. E: καὶ παρὰ τούτῳ μέγα δυνήσεται. Theaet. 170. D: κρίνας τι παρὰ σαυτῷ. Soph.

251. D: *ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν λόγοις.* Phil. 29. E: *τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα.* Conv. 223. A: *ὥστε παρ' ἑαυτῷ τουτονὶ κατακεῖσθαι.* Pol. II. 364. B: *ὡς ἔστι παρὰ σφίσι δύναμις ἐκ θεῶν ποριζομένη* cet. III. 413. C: *τίνες ἄριστοι φύλακες τοῦ παρ' αὐτοῖς δόγματος.* VII. 523. A: *ἃ ... διαιροῦμαι παρ' ἐμαυτῷ ἀγωγά τε εἶναι* cet. Ion. 535. B: *παρὰ τοῖς πράγμασιν οἴεταί σου εἶναι ἡ ψυχὴ οἷς λέγεις ἐνθουσιάζουσα.* III. cum accus. *ad; iuxta, prope.* Prot. 311. E: *ὡς τίς γενησόμενος ἔρχει παρὰ τὸν Πρωταγόραν;* Phaedr. 229. B: *παίζειν παρ' αὐτά.* Gorg. 511. E: *παρὰ τὴν θάλατταν ... περιπατεῖ.* Phaed. 116. B: *ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδία.* Ib. *αὐτὸς ... ἧκε παρ' ἡμᾶς.* Soph. 230. B: *τιθέασι παρ' ἀλλήλας.* Conv. 175. C: *δεῦρ' ... παρ' ἐμὲ κατάκεισο.* Pol. VII. 514. A: *τὴν εἴσοδον ἐχούσῃ μακρὰν παρ'* (*längs*) *ἅπαν τὸ σπήλαιον.* VIII. 550. A: *ὁρῶν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐγγύθεν παρὰ τὰ τῶν ἄλλων.* Tim. 88. E: *ἐχθρὸν παρ' ἐχθρὸν τιθέμενον.* Legg. XII. 947. D: *κλίνας παρ' ἀλλήλας ... κειμένας.* Etiam *in.* Prot. 325. D: *παρ' ἕκαστον καὶ ἔργον καὶ λόγον διδάσκοντες* cet. Parm. 144. E: *δυ' ὄντε ἀεὶ παρὰ πάντα.* Pol. IV. 424. B: (*ὅπως ἂν*) *παρὰ πάντα αὐτὸ φυλάττωσι.* — *Ad* (in comparatione. germ. *gegen*, h. e. in *Vergleichung mit*). Phaedr. 276. E: *παγκάλην λέγεις παρὰ φαύλην παιδιάν.* Pol. IV. 435. A: *παρ' ἄλληλα σκοποῦντες.* IX. 584. A: *φαίνεται ... παρὰ τὸ ἀλγεινὸν ἡδύ.* Saepius contentionis habet significationem. Phaedr. 236. D: *γελοῖος ἔσομαι παρ' ἀγαθὸν ποιητὴν* (*ita cum eo contendam*) *ἰδιώτης αὐτοσχεδιάζων περὶ τῶν αὐτῶν.* Conv. 214. C: *μεθύοντα ... ἄνδρα παρὰ νηφόντων λόγους παραβάλλειν μὴ οὐκ ἐξ ἴσου ᾖ.* — *Prae* (i. q. *plus* vel *potius quam*). Pol. V. 468. C: (*ὅτι*) *αἱρέσεις τῶν τοιούτων πολλάκις παρὰ τοὺς ἄλλους ἔσονται.* Apol. 28. C: *ὃς τοσοῦτον τοῦ κινδύνου κατεφρόνησε παρὰ τὸ αἰσχρόν τι ὑπομεῖναι ὥστε* cet. Theag. 128. B: *τοῦτο ... τὸ μάθημα παρ' ὁντινοῦν ποιοῦμαι δεινὸς εἶναι.* Lach. 183. C: *οὗτοι ... παρὰ τοὺς ἄλλους οὕτω σφόδρα εἰς τοῦτο δεδυστυχήκασιν.* Ion. 539. E. — *Praeter.* Phaedr. 235. C: *αἰσθάνομαι παρὰ ταῦτα ἂν ἔχειν εἰπεῖν ἕτερα μὴ χείρω.* Phaed. 24. A: *παρὰ πάντα ταῦτα ἕτερόν τι.* 107. A: *οὔκουν ἔγωγε ... ἔχω παρὰ ταῦτα ἄλλο τι λέγειν.* Theaet. 167. A: *οὔτε ἄλλα παρ' ἃ ἂν πάσχῃ.* Legg. III. 693. B. VII. 788. B: *ἕτερα παρὰ τὰς τοῦ νομοθέτου ξυμβουλὰς παραγενόμενα.* Etiam *contra.* Prot. 335. B: *παρὰ τὰ σοὶ δοκοῦντα.* Phaedr. 233. A: *παρὰ τὸ βέλτιστον.* Polit. 295. C: *παρὰ δόξαν.* D: *παρὰ τὴν ἐλπίδα.* 296. D: *ἢ κατὰ γράμματα ἢ παρὰ γράμματα.* Pol. V. 466. D: *παρὰ φύσιν.* Legg. XI. 941. A: *παρὰ νόμον.* Etiam *aliter* vel *contra atque.* Crat. 391. A: *τοσοῦτον ... ἤδη φαίνεται παρὰ τὰ πρότερα.* Pol. VII. 529. C: *δεῖν ἀστρονομίαν μανθάνειν παρὰ ἃ νῦν μανθάνουσιν.* — Etiam verti potest *in* vel *ad*, ut Polit. 296. B: *τὸ παρὰ τὴν τέχνην λε-*

γόμενον ἁμάρτημα. C: τὸ παρὰ τὴν πολιτικὴν τέχνην ἁμάρτημα. — *Per* (in tempore vel re durante). Phaed. 116. D: παρὰ πάντα μοι τὸν χρόνον προςήει (Id. Menex. 249. C.). Pol. III. 412. D: παρὰ πάντα τὸν βίον. Id. Legg. IV. 717. C. Eryx. 396. B: παρ' ὅλον τὸν βίον. — *In* (ut in dies). Legg. IV. 705. A: τὸ μὲν παρ' ἑκάστην ἡμέραν ἡδύ, μάλα γε μὴν ὄντως ἁλμυρὸν ... γειτόνημα. — Cum v. ὀνομάζειν est Lat. *a*. Crat. 399. A: παρ' ἃ βουλόμεθα ὀνομάζοντες. — Cum adiect. Pol. VIII. 546. D: παρ' ἔλαττον τοῦ δέοντος ἡγησάμενοι τὰ μουσικῆς. Apol. 36. A: οὐ γὰρ ᾤμην ἔγωγε οὕτω παρ' ὀλίγον ἔσεσθαι, ἀλλὰ παρὰ πολύ. — Πάρα, i. e. πάρεστι. Charm. 165. A: πάρα δ' ἄτη.

παραβαίνω, *migro*, *violo*. Crit. 52. D: ἄλλο τι οὖν ... ἢ ... ὁμολογίας παραβαίνεις; Critia 119. D: εἴ τίς τι παραβαίνοι. Legg. IV. 714. D: ὃς ἂν ταῦτα τὰ τεθέντα παραβαίνῃ. Critia 120. C: παραβαίνειν. Theaet. 183. D: ὁμολογίας παραβαίνοντας. Critia 120. A: εἴ τίς τι πρότερον παραβεβηκὼς εἴη. Crit. 53. A: ταῦτα παραβάς. E: νόμους τοὺς μεγίστους παραβάς. 54. C. Critia 120. A: μηδὲν τῶν γραμμάτων ... παραβήσεσθαι.

παραβάλλω, *adiicio*, h. e. *appono*, *proiicio* et *iniicio*. Phaedr. 247. E: παρέβαλεν ἀμβροσίαν. Prot. 334. B: οἷον ... ἡ κόπρος πάντων τῶν φυτῶν ταῖς μὲν ῥίζαις ἀγαθὸν παραβαλλομένη. Med. Pol. II. 372. B: μάζας γενναίας ... ἐπὶ κάλαμόν τινα παραβαλλόμενοι. **admoveo*, *intendo* vel *figo* (ut Lat. *animum*, *oculos* al. *adiicere*, germ. *hinrichten* vel *auf etwas richten*.). Conv. 221. C: τὠφθαλμὼ παραβάλλων (*oculos figens*, germ. *starren Blickes*). Pol. VII. 531. A: παραβάλλοντες τὰ ὦτα. Phaed. 103. A: παραβαλὼν τὴν κεφαλὴν καὶ ἀκούσας. — Intrans. est *accedo* (Lys. 203. B: οὐ παραβάλλεις;), *occurro* (Pol. VIII. 556. C: ὅταν παραβάλλωσιν ἀλλήλοις οἵ τε ἄρχοντες καὶ οἱ ἀρχόμενοι ἢ ἐν ὁδῶν πορείαις ἢ ἐν ἄλλαις τισὶ κοινωνίαις) et in re pos. *accido*. Pol. VI. 499. B: πρὶν ἂν τοῖς φιλοσόφοις τούτοις ... ἀνάγκη τις ἐκ τύχης παραβάλῃ. **compono*, *comparo*. Conv. 214. C: μεθύοντα ... ἄνδρα παρὰ νηφόντων λόγους παραβάλλειν (i. e. *ebrium virum cum sobriis componere ut dicendo cum eis contendat*). Eryx. 405. C: εἴ τις αὐτὸν πρὸς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον παραβάλλων σκοποῖτο cet. Polit. 278. B: παραβάλλοντας. Pol. II. 375. D: ἐν ᾧ (i. q. ἐν τούτῳ ὃ) ἡμεῖς παρεβάλλομεν τῷ φύλακι. Gorg. 472. C: παραβαλόντες οὖν παρ' ἀλλήλους σκεψώμεθα cet. 475. E: ὁ ἔλεγχος παρὰ τὸν ἔλεγχον παραβαλλόμενος. Demod. 383. A: τοὺς ... λόγους παραβαλλομένους ... ἄμεινον κρίνεσθαι.

παραβλαστάνω, *adnascor*. Pol. IX. 573. D: ἆρ' οὖν οὐ πολλαὶ καὶ δειναὶ παραβλαστάνουσιν ἐπιθυμίαι —;

παραβοηθεία, ἡ, *adiumentum*. Legg. VI. 778. A: ἐπιτηδειότητι πρὸς ἑκάστας τὰς τῶν ἔργων παραβοηθείας.

παραβοηθῶ, *iuxta* vel *ex altera parte adiuvo.* Pol. IX. 572. E: τοὺς δ' αὖ παραβοηθοῦντας (antec. βοηθοῦντα).

παραβολή, ἡ, *comparatio.* Phil. 33. B: ἐν τῇ παραβολῇ τῶν βίων. **occursus* vel *concursio.* Tim. 40. C: χορείας ... τούτων αὐτῶν καὶ παραβολὰς ἀλλήλων.

παραγγέλλω, *nuntio, denuntio, indico; praecipio, iubeo; admoneo; constituo cum aliquo* (germ. *sich verabreden*). Critia 108. B: ταὐτὸν ... κἀμοὶ παραγγέλλεις ὅπερ τῷδε. Polit. 286. B: δεύτερον ... ὁ λόγος ἀγαπᾶν παραγγέλλει. Pol. III. 415. B: τοῖς ... ἄρχουσι καὶ πρῶτον καὶ μάλιστα παραγγέλλει ὁ θεὸς ὅπως cet. VII. 524. A. Phaed. 59. E: παραγέλλουσιν ὅπως ἂν ... τελευτήσῃ. Pol. VIII. 556. D: ἄλλον ἄλλῳ παραγγέλλειν ... ὅτι cet. Legg. V. 732. C: παραγέλλειν δὲ (χρὴ) παντὶ πάντ' ἄνδρα. IX. 860. A: οἱ γὰρ ... νόμοι πάντων ἐναντιώτατα παραγγέλλειν δόξειαν ἂν τοῖς νῦν λεγομένοις. Crit. 50. D: παραγγέλλοντες τῷ πατρὶ τῷ σῷ σε ἐν μουσικῇ ... παιδεύειν. Pol. IV. 442. C: ὃ ... ταῦτα παρήγγελλεν. Ep. VII. 350. B. Pol. IV. 429. C: ἅ τε καὶ οἷα ὁ νομοθέτης παρήγγειλεν ἐν τῇ παιδείᾳ. Phaed. 59. E: παρηγγείλαμεν ... ἀλλήλοις ἥκειν ὡς πρωϊαίτατα εἰς τὸ εἰωθός. 116. C: ἐπειδὰν αὐτοῖς παραγγείλω πίνειν τὸ φάρμακον. Legg. VI. 764. A: ἐὰν μή τι παραγγείλωσιν οἱ ἄρχοντες πᾶσιν ἔκ τινος ἀνάγκης ξυνιέναι. Tim. 70. B: τοῦ λόγου παραγγείλαντος ὥς τις (v. εἴ τις) ἄδικος περὶ αὐτὰ γίγνεται πρᾶξις. Conv. 180. C: τὸ ἁπλῶς οὕτως παρηγγέλθαι ἐγκωμιάζειν Ἔρωτα. Phaed. 116. E: ἐπειδὰν παραγγελθῇ αὐτοῖς. Pol. IV. 442. C: ὅταν αὐτοῦ τὸ θυμοειδὲς διασώζῃ ... τὸ ὑπὸ τοῦ λόγου παραγγελθὲν δεινόν τε καὶ μή. Tim. 90. E: τὰ νῦν ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς παραγγελθέντα διεξελθεῖν.

παράγγελσις, ἡ, *imperatum* (*Parole*). Legg. XII. 942. B: εἴς τε φυλακὰς καὶ παραγγέλσεις.

παραγίγνομαι, *adsum, intersum; insum; praesto sum.* Legg. II. 653. A: ἐν οἷς ἀρετὴ ψυχῇ καὶ κακία παραγίγνεται πρῶτον. Phaed. 60. B: τῷ ἅμα μὲν αὐτὼ μὴ ἐθέλειν παραγίγνεσθαι τῷ ἀνθρώπῳ. 90. D: διὰ τὸ παραγίγνεσθαι τοιούτοις τισὶ λόγοις cet. Soph. 247. B: τό γε δυνατόν τῳ παραγίγνεσθαι καὶ ἀπογίγνεσθαι. Pol. X. 604. C. Alc. I. 126. A: τινος παραγιγνομένου ἢ ἀπογιγνομένου; Phaedr. 271. E: παραγιγνόμενον ... διαισθανόμενος. Legg. II. 653. B: τὴν παραγιγνομένην πρῶτον παισὶν ἀρετήν. Pol. V. 456. E: μουσική τε καὶ γυμναστικὴ παραγιγνόμεναι. Prot. 337. A: τοὺς ἐν τοιοῖσδε λόγοις παραγιγνομένους. Lach. 183. C: οὐ πάνυ ὀλίγοις ἐγὼ τούτων παραγέγονα ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ. Legg. III. 702. B: σὺ ... παραγέγονας cet. Pol. IX. 577. A: παραγεγονότος ἐν ... ταῖς κατ' οἰκίαν πράξεσιν. Conv. 173. B: παραγεγόνει δ' ἐν τῇ συνουσίᾳ. Soph. 217. C: οἷόν ποτε καὶ Παρμενίδῃ ... παρεγενόμην. Pol. I. 329.

B. Charm. 153. C. Phaed. init. *αὐτὸς ... παρεγένου Σωκράτει —;* Conv. 172. B: *σὺ αὐτὸς παρεγένου τῇ συνουσίᾳ ταύτῃ ἢ οὔ;* Charm. 153. C: *παρεγένου μὲν ... τῇ μάχῃ.* Legg. II. 653. A: *εὐτυχὴς ὅτῳ καὶ πρὸς τὸ γῆρας παρεγένετο.* Lach. 189. E. Phaed. 59. C: *παρεγένοντο.* Pol. VI. 507. C: *ὃ ἐὰν μὴ παραγένηται τρίτον* cet. Euthyd. 301. A: *ἐὰν ... παραγένηταί σοι βοῦς.* Phaed. 59. C: *σχεδόν τι οἶμαι τούτους παραγενέσθαι.* Conv. 172. C. Pol. X. 615. C: *παραγενέσθαι ἐρωτωμένῳ ἑτέρῳ ὑπὸ ἑτέρου.* Gorg. 458. D: *πολλοῖς ἤδη λόγοις παραγενόμενος.* Phaed. 58. E. Theaet. 199. D: *ἐπιστήμης παραγενομένης.* Gorg. 506. C: *τοῦτο οὗ παραγενομένου ἡδόμεθα.* Pol. II. 368. B: *παραγενόμενον δικαιοσύνῃ κακηγορουμένῃ.* Theaet. 199. D: *ἄγνοιαν παραγενομένην.* Legg. I. 644. B: *ὡς πρῶτον τῶν καλλίστων τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσι παραγιγνόμενον.* Phaed. 58. C: *τίνες οἱ παραγενόμενοι τῶν ἐπιτηδείων τῷ ἀνδρί;* Polit. 311. B: *τούτοιν μὴ παραγενομένοιν ἀμφοῖν.* Conv. 172. B: *τῶν τότε ἐν τῷ συνδείπνῳ παραγενομένων.* Epin. 985. C: *δόξαις παραγενομέναις.* Euthyd. 301. E: *ἆρά μοί ποτε αὕτη παραγενήσεται ὥστε μοι οἰκεία γενέσθαι;* **accido, contingo; evenio; obtingo.* Pol. IV. 439. D: *ἆρ᾿ οὖν οὐ ... τὰ ... ἄγοντα καὶ ἕλκοντα διὰ παθημάτων τε καὶ νοσημάτων παραγίγνεται;* Men. 71. A: *εἴθ᾿ ὅτῳ τρόπῳ παραγίγνεται (ἀρετή).* 100. B: *οἷς παραγίγνεται.* Theaet. 186. C: *τὰ δὲ περὶ τούτων ἀναλογίσματα ... μόγις ... διὰ πολλῶν πραγμάτων καὶ παιδείας παραγίγνεται, οἷς ἂν καὶ παραγίγνηται.* De virt. 379. B: *κινδυνεύει οὔτε φύσει οὔτε μαθήσει ἡ ἀρετὴ τοῖς ἀνθρώποις παραγίγνεσθαι.* Men. 99. E: *θείᾳ μοίρᾳ παραγιγνομένη (ἀρετή) ἄνευ νοῦ.* 86. D: *ἢ ὥς τίνι ποτὲ τρόπῳ παραγιγνομένης τοῖς ἀνθρώποις τῆς ἀρετῆς.* Crat. 396. C: *ὅθεν δὴ καί φασιν ... τὸν καθαρὸν νοῦν παραγίγνεσθαι οἱ μετεωρολόγοι.* Epin. 978. C: *πολλοῖς δὲ ἄλλοις αὖ τῶν ζώων οὐδ᾿ εἰς αὐτὸ τοῦθ᾿ ἡ φύσις παραγέγονεν ὥστε μαθεῖν* cet. Theaet. 197. C: *δύναμιν ... αὐτῷ περὶ αὐτὰς παραγεγονέναι.* Legg. X. 888. B: *τόδε ... σοι παραγεγονὸς αὐτῶν πολλοῖς φράζοιμ᾿ ἄν.* Ep. VII. 327. E: *τίνας γὰρ καιροὺς ... μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγονότων θείᾳ τινὶ τύχῃ;* Theag. 130. C: *ἡνίκα δέ σοι παρεγένετο* cet. Alc. II. 141. D: *σπουδάσαντες τοῦτ᾿ αὐτοῖς παραγενέσθαι.* Legg. VII. 788. B: *ῥᾳδίως ὑπὸ τῆς ἑκάστων λύπης τε καὶ ἡδονῆς ... ἕτερα παρὰ τὰς τοῦ νομοθέτου ξυμβουλὰς παραγενόμενα.* Soph. 234. E: *ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς πράξεσιν ἔργων παραγενομένων.* Legg. V. 732. D: *ἀεὶ πάνθ᾿ αὐτοῖς παραγενήσεσθαι μετ᾿ ἀγαθῆς τύχης.*

παραγράφω, adscribo. Legg. VI. 785. A: *παραγεγράφθω (ὁ πρῶτος ἐνιαυτὸς) δ᾿ ἐν τοίχῳ λελευκωμένῳ* cet.

παράγω, adduco; induco; profero. Phaedr. 261. A: *δεῦρο αὐτοὺς παράγων ἐξέταζε.* Alc. II. 147. D: *παράγων*

τὸ κακῶς ... ἀντὶ τοῦ κακοῦ. Hipp. mai. 298. D: μηδὲν τὸ τῶν νόμων εἰς μέσον παράγοντες. Legg. IV. 713. B: διὸ καὶ παρήγαγον αὐτὴν εἰς τὸ μέσον τοῖς λόγοις. VI. 757. B: τὴν μὲν ἑτέραν εἰς τὰς τιμὰς πᾶσα πόλις ἱκανὴ παραγαγεῖν καὶ πᾶς νομοθέτης. Pol. II. 359. C: νόμῳ δὲ καὶ βίᾳ παράγεται (ἡ φύσις) ἐπὶ τὴν τοῦ ἴσου τιμήν. Med. Legg. VIII. 836. C: μάρτυρα παραγόμενος τὴν τῶν θηρίων φύσιν. **de-flecto*; *perduco*, *flecto* (ut animum). Pol. II. 365. E: ὡς εἰσὶν οἷοι θυσίαις ... παράγεσθαι. VIII. 550. D: τοὺς νόμους ἐπὶ τοῦτο παράγουσιν. Legg. X. 885. C: εὐχαῖς παράγεσθαι. Alc. II. 149. E: οὐ γὰρ ... τοιοῦτόν ἐστι τὸ τῶν θεῶν ὥστε ὑπὸ δώρων παράγεσθαι οἷον κακὸν τοκιστήν. Legg. X. 885. B: θυσίαις τε καὶ εὐχαῖς παραγομένους. **in fraudem induco*. Phaedr. 262. D: ὡς ἂν ὁ εἰδὼς τὸ ἀληθὲς προσπαίζων ἐν λόγοις παράγοι τοὺς ἀκούοντας. Pol. II. 383. A: μήτε ἡμᾶς ψεύδεσι παράγειν ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ. VI. 487. B: παρ' ἕκαστον τὸ ἐρώτημα σμικρὸν παραγόμενοι. **flecto* (ut nomen), *muto*. Crat. 400. C: οὐδὲν δεῖν παράγειν οὐδὲ γράμμα. Gorg. 493. A: παράγων τῷ ὀνόματι. Crat. 407. C: παραγαγὼν ... ὕστερον ἐπὶ τὸ κάλλιον. 398. C: σμικρὸν γὰρ παρῆκται αὐτῶν τὸ ὄνομα. 416. B: μήκει τοῦ οὐ παρῆκται. 398. D: σμικρὸν παρηγμένον ἐστὶν ὀνόματος χάριν. 419. D: ὑπὸ χρόνου δὲ τερπνὸν παρηγμένον.

παραγωγή, ἡ, in eo ponitur *qui deflectitur* vel *perducitur*. Pol. II. 364. D: τῆς τῶν θεῶν ὑπ' ἀνθρώπων παραγωγῆς. **delictum*, *peccatum*. Legg. V. 741. D: ἵν' αἱ παρὰ ταῦτα ἑκάστοτε παραγωγαὶ γιγνόμεναι μὴ λανθάνωσιν αὐτούς.

παράδειγμα, τό, *argumentum* vel *documentum*; *exemplum*; *exemplar* (*Vorbild*). Polit. 277. D: παραδείγματος ... αὖ μοι καὶ τὸ παράδειγμα αὐτὸ δεδέηκεν. Pol. IX. 592. B: ἀλλ' ... ἐν οὐρανῷ ἴσως παράδειγμα ἀνάκειται τῷ βουλομένῳ ὁρᾶν. Legg. II. 663. E: καίτοι μέγα γ' ἐστὶ νομοθέτῃ παράδειγμα τοῦ πείσειν cet. IX. 854. E: τοὺς δὲ ἄλλους παράδειγμα ὀνήσει γενόμενος ἀκλεὴς cet. 862. E: παράδειγμα ... τοῦ μὴ ἀδικεῖν τοῖς ἄλλοις γενόμενοι. Soph. 235. D: κατὰ τὰς τοῦ παραδείγματος συμμετρίας. Pol. V. 472. C: παραδείγματος ... ἕνεκα ἐζητοῦμεν αὐτό τε δικαιοσύνην οἷόν ἐστι cet. Tim. 29. B: περί τε εἰκόνος καὶ περὶ τοῦ παραδείγματος. 48. E: ἓν μὲν ὡς παραδείγματος εἶδος ὑποτεθέν. Prot. 330. B: εἴπερ τῷ παραδείγματί γε ἔοικεν. Gorg. 525. B: παραδείγματι ἄλλοις γίγνεσθαι. Polit. 278. E: ἐν σμικρῷ ... ἄλλῳ παραδείγματι. Pol. VI. 500. E: οἱ τῷ θείῳ παραδείγματι χρώμενοι ζωγράφοι. Tim. 28. B: γεννητῷ παραδείγματι προσχρώμενος. Prot. 326. D: κατὰ τούτους ζῆν κατὰ παράδειγμα. Theaet. 154. C: σμικρὸν λαβὲ παράδειγμα. Soph. 218. D: βούλει ... πειραθῶμεν παράδειγμα αὐτὸ θέσθαι τοῦ μείζονος; 251. A: παράδειγμα εἰπέ. V. 472. D: γράψας παράδειγμα οἷον ἂν εἴη ὁ κάλλιστος ἄν-

θρωπος. Ib. οὐ καὶ ἡμεῖς ... παράδειγμα ἐποιοῦμεν λόγῳ ἀγαθῆς πόλεως; Legg. VII. 801. B: τίνος οὖν ποτὲ παράδειγμα εἰρῆσθαι φῶμεν τοῦτον τὸν λόγον; Apol. 23. A: ἐμὲ παράδειγμα ποιούμενος. Ep. VII. 332. B: ἔδειξε ... παράδειγμα οἷον χρὴ τὸν νομοθέτην ... ἀγαθὸν γίγνεσθαι. Gorg. 525. D: ἐκ τούτων τὰ παραδείγματα γίγνεται. Polit. 278. B: παραδείγμαθ' οὕτω γιγνόμενα. Theaet. 176. E: παραδειγμάτων ... ἐν τῷ ὄντι ἑστώτων. Legg. XII. 961. E: οὐδὲν ... πολλῶν δεῖ τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα παραδειγμάτων. Polit. 277. D: χαλεπὸν ... μὴ παραδείγμασι χρώμενον ἱκανῶς ἐνδείκνυσθαί τι τῶν μειζόνων. Pol. VII. 529. D. Phaedr. 262. C: οὐκ ἔχοντες ἱκανὰ παραδείγματα. Theaet. 202. E: ὥσπερ γὰρ ὁμήρους ἔχομεν τοῦ λόγου τὰ παραδείγματα. Parm. 132. D: τὰ ... εἴδη ταῦτα ὥσπερ παραδείγματα ἑστάναι ἐν τῇ φύσει. Pol. III. 409. B: ἅτε οὐκ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς παραδείγματα ὁμοιοπαθῆ τοῖς πονηροῖς. VIII. 561. E: παραδείγματα πολιτειῶν τε καὶ τρόπων πλεῖστα ἐν αὑτῷ ἔχοντα. X. 617. D: βίων παραδείγματα. Legg. IX. 876. E: δοῦναι τὰ παραδείγματα τοῖσι δικασταῖς τοῦ μήποτε βαίνειν ἔξω τῆς δίκης. Men. 77. B: τὰ ... παραδείγματα παρ' ἐμοῦ εἴληφας.

παραδείκνυμι, *exhibeo*, *repraesento*. Legg. VIII. 829. E: χρὴ ... ἀναφέρειν παραδεικνῦντα ἑαυτῷ τὸν νομοθέτην τῷ λόγῳ.

παραδέχομαι, *suscipio*. Charm. 162. E: παραδέχομαι (τὸν λόγον). Ib. (εἰ) παραδέχει τὸν λόγον. Polit. 260. D: ἔργα ἀλλότρια παραδεχόμενοι. **recipio*, *admitto*. Pol. VIII. 552. A: ὅρα δὴ τούτων πάντων τῶν κακῶν εἰ τόδε μέγιστον αὕτη πρώτη παραδέχεται. Pol. X. 605. B: καὶ οὕτως ἤδη ἂν ἐν δίκῃ οὐ παραδεχοίμεθα εἰς μέλλουσαν εὐνομεῖσθαι πόλιν. Legg. XI. 935. D: τὴν τῶν κωμῳδῶν προθυμίαν τοῦ γελοῖα εἰς τοὺς ἀνθρώπους λέγειν ἢ παραδεχώμεθα —; Pol. X. 595. A: τὸ μηδαμῇ παραδέχεσθαι αὐτῆς ὅση μιμητική. Legg. II. 672. A: (ὡς) εἰς πόλιν οὐκ ἀξία παραδέχεσθαι. Phaedr. 275. C: ὁ παραδεχόμενος. Pol. III. 399. D: αὐλοποιοὺς ... παραδέξει εἰς τὴν πόλιν; Euthyd. 304. B: παραδέξεσθον. Theaet. 155. C: εἴπερ καὶ ταῦτα παραδεξόμεθα. Pol. III. 394. D: εἴτε παραδεξόμεθα τραγῳδίαν τε καὶ κωμῳδίαν εἰς τὴν πόλιν, εἴτε καὶ οὔ. VIII. 568. B. X. 595. A: παντὸς γὰρ μᾶλλον οὐ παραδεκτέα νῦν (ποίησις μιμητική). II. 378. D: θεομαχίας ... οὐ παραδεκτέον εἰς τὴν πόλιν. X. 607. A. **accipio*; *percipio*. Legg. IV. 713. C: φήμην ... παραδεδέγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς. Ep. II. 310. E: τοιοῦτοι (τοσοῦτοι?) οἱ παραδεδεγμένοι εἰσὶν αὐτήν (τ. συνουσίαν). Tim. 23. D: ὁπόσων ... ἡμεῖς ἀκοὴν παρεδεξάμεθα.

παραδίδωμι, *trado* (etiam *aliquem instituendum* et, ut Lat. trado, *praecipio*, *doceo*), *praebeo*; *committo*; *dedo* (recipr.

dedo me). Pol. I. 331. D: παραδίδωμι ὑμῖν τὸν λόγον. Euthyd. 285. C: παραδίδωμι ἐμαυτὸν Διονυσοδώρῳ τούτῳ. Prot. 312. C: οὐδὲ ὅτῳ παραδίδως τὴν ψυχὴν οἶσθα. Critia 106. B: παραδίδομεν ... Κριτίᾳ τὸν ἑξῆς λόγον. Prot. 320. A: οὔτε τῳ ἄλλῳ παραδίδωσιν. Crat. 388. D: τίς παραδίδωσιν ἡμῖν τὰ ὀνόματα οἷς χρώμεθα. Phil. 51. B: ὅσα ... τὰς πληρώσεις ... καθαρὰς λυπῶν παραδίδωσιν. Phaed. 82. C: οὐ παραδιδόασιν αὐταῖς (τ. ἐπιθυμίαις) ἑαυτούς. Alc. I. 117. E: ἄλλοις παραδιδόασιν. Euthyd. 290. C. D. Legg. XII. 958. B: τῷ νικῶντι τὰ τοῦ ὄφλοντος παραδιδότω χρήματα. IX. 866. C: τῷ τοῦ παθόντος ἐγγύτατα γένει παραδιδόντων (τὴν οὐσίαν). Charm. 172. D: (εἰ) ἃ ... μὴ ἐπίσταιντο, ἄλλοις παραδιδοῖεν τοῖς ἐπισταμένοις. Pol. X. 605. B: ὅταν τις μοχθηροὺς ἐγκρατεῖς ποιῶν παραδιδῷ τὴν πόλιν. Tim. 88. D. Legg. VI. 765. D: ὁπόσ' ἂν αὐτοῖς πέμπωσι καὶ παραδιδῶσιν οἱ φρουροῦντες τεθεραπευμένα. Prot. 319. E: ταύτην τὴν ἀρετὴν ... οὐχ οἷοί τε ἄλλοις παραδιδόναι. Phaedr. 268. D: διδάσκων αὐτὰ τραγῳδίας ποίησιν οἴεται παραδιδόναι. Phaed. 84. A: αὑτὴν (τ. ψυχήν) παραδιδόναι ταῖς ἡδοναῖς ... ἑαυτὴν πάλιν αὖ ἐγκαταδεῖν. Legg. VII. 811. E: τοὺς νέους αὐτοῖς παραδιδόναι διδάσκειν τε καὶ παιδεύειν. XII. 964. E: φρουροῦντας ... παραδιδόναι (*mandare*) ... τὰς αἰσθήσεις ταῖς μνήμαις. Euthyd. 291. C: παραδιδόναι ἄρχειν τῶν ἔργων cet. Crat. 388. D: ὁ παραδιδοὺς αὐτά (τὰ ὀνόματα). Pol. VIII. 561. B: τῇ παραπιπτούσῃ ἀεὶ ... τὴν ἑαυτοῦ ἀρχὴν παραδιδούς. Critia 114. D. Pol. VII. 522. A: κατὰ ... ἁρμονίαν εὐαρμοστίαν τινά, οὐκ ἐπιστήμην, παραδιδοῦσα. Theaet. 198. B: καλοῦμέν γε παραδιδόντα μὲν διδάσκειν, παραλαμβάνοντα δὲ μανθάνειν. Legg. VII. 813. A: ἡδονὴν εὐτυχῆ ταῖς πόλεσι παραδιδόντα ὠφελεῖν. VI. 758. B: διαδεχομένους ἀεὶ καὶ παραδιδόντας. 776. B: καθάπερ λαμπάδα τὸν βίον παραδιδόντας ἄλλοις ἐξ ἄλλων. Pol. VI. 501. C: ὅτι τὰς πόλεις αὐτῷ παρεδίδομεν. Critia 112. C: ἐν οἷς ... καταγηρῶντες ἄλλοις ὁμοίοις τὰς αὐτὰς ἀεὶ παρεδίδοσαν. Tim. 77. C: τῶν αὐτοῦ τι λογίσασθαι κατιδόντι φύσιν οὐ παραδέδωκεν ἡ γένεσις. Epin. 987. D. Gorg. 457. B: ἐκεῖνος ... ἐπὶ δικαίᾳ χρείᾳ παρέδωκεν. Pol. VIII. 550. B: τὴν ἐν ἑαυτῷ ἀρχὴν παρέδωκε τῷ μέσῳ cet. Tim. 42. D: τοῖς νέοις παρέδωκε θεοῖς σώματα πλάττειν. Critia 119. C: ὡς ὁ νόμος αὐτοῖς παρέδωκε. Legg. VII. 805. E: πάντα χρήματα παρέδομεν ταῖς γυναιξὶ διαταμιεύειν. Gorg. 456. E: ἐκεῖνοι ... παρέδοσαν ἐπὶ τῷ δικαίως χρῆσθαι τούτοις (τ. ὅπλοις) πρὸς τοὺς πολεμίους cet. Phil. 16. C: ταύτην φήμην παρέδοσαν ὡς cet. E: οἱ ... θεοὶ ... οὕτως ἡμῖν παρέδοσαν σκοπεῖν καὶ μανθάνειν καὶ διδάσκειν ἀλλήλους. Pol. X. 600. B: τοῖς ὑστέροις ὁδόν τινα παρέδοσαν βίου Ὁμηρικήν. Tim. 44. D. Gorg. 474. A: ἐμοὶ ἐν τῷ μέρει παράδος (ἔλεγχον).

Legg. IX. 871. E: *τοῖς ἄρχουσι ... κτεῖναι παραδότω.* 879. A. XI. 936. D. IX. 882. A: *οἱ προςτυγχάνοντες ... παραδόντων τῷ ἀδικουμένῳ.* Phaedr. 273. C: *τάχ' ἂν ἐλεγχόν πῃ παραδοίη τῷ ἀντιδίκῳ.* Pol. III. 403. D: *εἰ τὴν διάνοιαν ἱκανῶς θεραπεύσαντες παραδοῖμεν αὐτῇ τὰ περὶ τὸ σῶμα ἀκριβολογεῖσθαι.* Legg. IX. 871. B: *ὅσων ἂν ἑτέρων ὁ θεὸς περὶ ταῦτα νόμιμα παραδῷ.* Menex. 91. C: *ὅτι ἄν τις αὐτοῖς παραδῷ.* Polit. 266. E: *παραδοῦναι τὰς τῆς πόλεως ἡνίας.* Legg. XII. 948. D. Euthyd. 272. B: *ἐγὼ ... ἐν νῷ ἔχω τοῖν ἀνδροῖν παραδοῦναι ἐμαυτόν.* Euthyd. 287. A: *ἢ οὐκ ἄρτι ἔφατε ἀρετὴν κάλλιστ' ἂν παραδοῦναι ἀνθρώπων τῷ ἐθέλοντι μανθάνειν.* Men. 93. B. Phaedr. 250. E: *ἡδονῇ παραδούς.* Legg. III. 694. D: *ταῖς γυναιξὶ παραδοὺς τοὺς παῖδας τρέφειν.* XI. 915. D: *παραδόντα ἄλλῳ κυρίως.* Pol. V. 465. C: *ταμιεύειν παραδόντες.* Tim. 41. C: *ἐγὼ παραδώσω.* Pol. V. 458. C: *καὶ τὰς γυναῖκας ἐκλέξας παραδώσεις ... ὁμοφυεῖς.* II. 372. D: *τελευτῶντες ἄλλον τοιοῦτον βίον τοῖς ἐκγόνοις παραδώσουσι.* V. 460. D: *τὸν ἄλλον πόνον τιτθαῖς τε καὶ τροφοῖς παραδώσουσι.* Phaedr. 270. B: *εἰ μέλλεις ... πειθὼ ἣν ἂν βούλῃ καὶ ἀρετὴν παραδώσειν.* Gorg. 513. A: *εἰ δέ σοι οἴει ὁντινοῦν ἀνθρώπων παραδώσειν τέχνην τινὰ τοιαύτην* cet. Legg. XI. 914. D: *ὡς παραδώσων ἐκείνῳ.* Epin. 992. D: *τὰς μεγίστας ἀρχὰς παραδίδοσθαι δεῖν.* Charm. 157. E: *ἡ ... πατρῴα ὑμῖν οἰκία ... ὑπ' ἄλλων πολλῶν ποιητῶν ἐγκεκωμιασμένη παραδέδοται ἡμῖν.* Ep. XII. 359. D: *ὡς ὁ παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ.* Legg. VII. 806. D: *τὰ ... τῶν τεχνῶν ἄλλοις παραδεδομένα.* IV. 715. A: *ποτέροις τισὶν ἡ πόλις ἡμῖν ἐστὶ παραδοτέα.* VII. 802. E: *θηλυγενέστερον ὡς ὂν παραδοτέον ἔν τε τῷ νόμῳ καὶ λόγῳ.* Alc. I. 132. C: *σωμάτων δὲ καὶ χρημάτων τὴν ἐπιμέλειαν ἑτέροις παραδοτέον.*

παράδοξος, ὁ ἡ, *admirabilis, insolens.* Legg. VII. 821. A: *παράδοξον ... τὸ λεγόμενον.* Pol. V. 471. A: *οὕτω παράδοξον λόγον λέγειν.* Polit. 221. A: *παράδοξόν τε καὶ ψεῦδος ὄνομα λέγει.*

παράδοσις, ἡ, *traditio.* Def. 416: *παιδείας παράδοσις.* Legg. XI. 915. D: *εἰς ... ξενικὴν παράδοσιν.* **praescriptio.* Legg. VII. 803. A: *τούτων ... αὐτῶν διδασκαλία καὶ παράδοσις.*

παραδοτός, ή, όν, *quod tradi,* h. e. *doceri potest.* Men. 93. B: *ἢ οὐ παραδοτὸν τοῦτο ἀνθρώπῳ.*

παραδῦναι et med. παραδύεσθαι, *irrepere, influere.* Pol. IV. 421. E: *εἰς τὴν πολιν παραδύντα.* 424. D: *ἡ ... παρανομία ... ῥᾳδίως αὕτη λανθάνει παραδυομένη.*

παραζώννυμι, *accingo.* Pol. VIII. 553. C: *ἀκινάκας παραζωννύντα.*

παραθαῤῥύνω, *animum facio, excito.* Pol. V. 450. D:

ἤ που βουλόμενός με παραθαῤῥύνειν λέγεις; Critia 108. C: παραμυθουμένῳ ... καὶ παραθαῤῥύνοντί σοι πιστέον.

παραθέω, *currendo sequor* s. *comitor*. Lach. 183. E: τέως ... παρέθει ἐν τῇ νηῒ ἀντεχόμενος τοῦ δόρατος. **praetervehor, praetereo*. Theaet. 171. C: ἄδηλον εἰ καὶ παραθέομεν τὸ ὀρθόν.

παραθεῶμαι, *comparo*. Ep. II. 313. C: παραθεώμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων.

παραθραύω, *infringo*. Legg. VI. 757. E: τὸ ... ἐπιεικὲς καὶ ξύγγνωμον τοῦ τελέου καὶ ἀκριβοῦς παρὰ δίκην τὴν ὀρθήν ἐστι παρατεθραυμένον (sic Par. A. et pr. Ω. Vulg. παρατεθραυσμένον), ὅταν γίγνηται.

παραίνεσις, ἡ, *admonitio*. Def. 413. C: συμβούλευσις παραίνεσις ἑτέρῳ ... τίνα δεῖ τρόπον πράττειν.

παραινῶ, *admoneo, suadeo; praecipio*. Phaedr. 234. B: εἰ ἅπασί σοι παραινῶ ... χαρίζεσθαι. Gorg. 521. E: οὐκ ἐθέλων ποιεῖν ἃ σὺ παραινεῖς. Eryx. 396. B: οἱ ... πατέρες τουτὶ πρῶτον τοῖς σφετέροις υἱέσι παραινοῦσιν. Legg. VII. 811. B: τί παραινοίης ἂν τῷ νομοφύλακι; VI. 773. A: οἵ σοι παραινοῖεν ἂν μὴ φεύγειν τὸν τῶν πενήτων ... γάμον. IV. 718. D: περὶ ὧν ἂν παραινῇ. Polit. 259. A: ὅστις βασιλεύοντι χώρας ἀνδρὶ παραινεῖν δεινὸς cet. Legg. V. 741. A. XI. 933. B. Alc. I. 107. B: ὁ παραινῶν. Ion. 537. A. 540. D: στρατιώταις παραινοῦντι. Menex. 236. E: τοῖς δὲ ζῶσιν εὐμενῶς παραινέσεται.

παραίρεσις, ἡ, *deminutio*. Pol. IX. 573. E: τῆς οὐσίας παραιρέσεις.

παραισθάνομαι, *falso sentio* vel *percipio*. Theaet. 157. E: ὅσα ... παρορᾶν ἤ τι ἄλλο παραισθάνεσθαι λέγεται.

παραίτησις, ἡ, *petitio*. Critia 107. A: παραίτησιν εὖ μάλα φιλότιμον ... παραιτεῖσθαι. **venia, concessio*. Legg. XI. 915. C: μηδεμία τῆς μονῆς παραίτησις ἔτι τούτῳ παρ' ἀρχόντων γιγνέσθω.

παραιτητός, ή, όν, *exorabilis, placabilis*. Legg. X. 905. D: τίνα τρόπον παραιτητοὶ γίγνοιντ' ἂν ἡμῖν (θεοί) —; Ib. παραιτητοὺς ... θεοὺς εἶναι τοῖσιν ἀδικοῦσι δεχομένους δῶρα. 906. D. 908. E. 909. A.

παραιτοῦμαι, *precor; peto*. Soph. 241. D: τόδε τοίνυν ἔτι μᾶλλον παραιτοῦμαί σε. Critia 106. C: ταὐτὸν καὶ νῦν ἐγὼ τοῦτο παραιτοῦμαι. Prot. 320. D: Προμηθέα δὲ παραιτεῖται Ἐπιμηθεὺς αὐτὸς νεῖμαι. Critia 107. A: παραίτησιν ... παραιτεῖσθαι. Apol. 27. A: ὅπερ κατ' ἀρχὰς ὑμᾶς παρῃτησάμην. Soph. 242. A: τρίτον ... ἔτι σε σμικρόν τι παραιτήσομαι. Pol. III. 387. B: παραιτησόμεθα Ὅμηρον ... μὴ χαλεπαίνειν cet. Critia 108. A: παραιτήσεσθαι. **deprecor* (germ. *sich verbitten*). Prot. 358. A: τὴν δὲ Προδίκου τοῦδε διαίρεσιν τῶν ὀνομάτων παραιτοῦμαι.

παρακαθέζομαι, v. παρακαθίζω.

παρακάθημαι, *assideo*. Crat. 43. A: (πῶς) σίγα παρακάθησαι; Polit. 295. A: ἀεὶ διὰ βίου παρακαθήμενος. Theaet. 169. A: σοὶ παρακαθημένον. Phaed. 60. A: παρακαθημένην. Prot. 320. C: πολλοὶ ... τῶν παρακαθημένων. Pol. I. 336. B. II. 360. A: ἀφανῆ αὐτὸν γενέσθαι τοῖς παρακαθημένοις. Hipp. mai. 292. D: εἴ μοι παρεκάθησο λίθος. Prot. 315. D: παρεκάθηντο ... αὐτῷ ἐπὶ ταῖς πλησίον κλίναις Παυσανίας cet.

παρακαθίζω, *iuxta colloco*. Pol. VIII. 553. D: τὸ ... λογιστικόν τε καὶ θυμοειδὲς χαμαὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν παρακαθίσας ὑπ' ἐκείνῳ. Med. *assideo*. Theaet. 144. D: καί μοι κέλευε αὐτὸν ἐνθάδε παρακαθίζεσθαι. Lys. 207. B: ᾔει παρακαθιζησόμενος. Aor. 2. *παρεκαθεζόμην*. Men. 89. E: εἰς καλὸν ἡμῖν αὐτὸς ὅδε παρεκαθέζετο. Euthyd. 273. B. Charm. 153. C: παρακαθεζόμενος ... ἠσπαζόμην τόν τε Κριτίαν καὶ τοὺς ἄλλους. Conv. 213. B: παρακαθεζόμενον.

παρακαλύπτομαι, *me velo*, *obvolvo* (ut caput al.); etiam trop. Pol. IV. 439. E: (ὡς) τέως μὲν μάχοιτό τε καὶ παρακαλύπτοιτο. VI. 503. A: παρεξιόντος καὶ παρακαλυπτομένου τοῦ λόγου.

παρακαλῶ, *advoco*; *invoco*; *voco*, *invito*; *excito*, *impello*. Gorg. 526. D: παρακαλῶ δὲ καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἀνθρώπους. Gorg. 500. C: ἐπὶ ὃν σὺ παρακαλεῖς ἐμέ. 521. B: κολακεύσαντα ἄρα με ... παρακαλεῖς. Pol. IV. 425. C: ἢ οὐκ ἀεὶ τὸ ὅμοιον ὂν ὅμοιον παρακαλεῖ; Lach. 182. B. 199. B: παρακαλεῖτον. Legg. II. 670. C: οὓς νῦν παρακαλοῦμεν ... καὶ ἀναγκάζομεν ᾄδειν. Phaed. 89. C: τὸν Ἰόλεων παρακάλει. Pol. IV. 427. D. Ep. VII. 350. D: ἄλλους παρακαλεῖτε. Hipp. min. 373. A: δικαίως δ' ἂν καὶ σὲ παρακαλοίην. Gorg. 527. E: τοὺς ἄλλους παρακαλῶμεν. Lach. 194. B. Prot. 340. A: δοκῶ οὖν μοι ἐγὼ παρακαλεῖν σέ. 349. A: παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν τούτων σκέψιν. Legg. II. 666. B: Διόνυσον παρακαλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παιδιάν. XI. 917. B: τοὺς θεοὺς παρακαλῶν. Pol. VII. 524. B: λογισμὸν ... παρακαλοῦσα (ψυχή). Legg. IX. 854. A: ὃν ἐπιθυμία κακὴ παρακαλοῦσα ... ἐπι τι τῶν ἱερῶν ἄγει συλήσοντα. XI. 931. C: εἰς ἀγαθὰ τοῖς παισὶ παρακαλοῦντος θεούς. Pol. V. 450. B: ἃ ... παρακαλοῦντες (*excitantes*) cet. VII. 523. A: τὰ ... οὐ παρακαλοῦντα τὴν νόησιν εἰς ἐπίσκεψιν. Ep. VII. 329. A: ἐφ' ἃ σε παρεκάλουν. Prot. 313. A: εἰς συμβουλὴν τούς τε φίλους ἂν παρεκάλεις καὶ τοὺς οἰκείους. Gorg. 514. A: εἰ ... παρεκαλοῦμεν ἀλλήλους ... ἐπὶ τὰ οἰκοδομικά. D. Lys. 223. A: οἱ παιδαγωγοὶ ... παρεκάλουν καὶ ἐκέλευον αὐτοὺς οἴκαδ' ἀπιέναι. Ep. VII. 324. D: παρεκάλουν εὐθὺς ὡς ἐπὶ προσήκοντα πράγματά με. Lach. 186. A: ἐπειδὴ ... εἰς συμβουλὴν παρεκαλεσάτην ἡμᾶς περὶ τοῖν υἱέοιν. 187. C: ὅτι εἰς συμβουλὴν ... ὑμᾶς παρακαλέσαιμεν. Prot. 314. A: παρακαλέσαντα τὸν ἐπαΐοντα.

Legg. VIII. 833. A: *σταδιοδρόμιον .... πρῶτον ὁ κήρυξ ἡμῖν ... παρακαλεῖ* (fut.). III. 692. E: *παρακαλουμένη ἀμύνειν τὸν βάρβαρον.* Pol. VI. 498. A: *παρακαλούμενοι.* Tim. 27. C: *τὰ ... περὶ τῶν θεῶν ταύτῃ παρακεκλήσθω.* Legg. X. 893. B: *ἐπί γε ἀπόδειξιν ὡς εἰσὶ τὴν αὐτῶν σπουδῇ πάσῃ παρακεκλήσθων* (*θεοί*). XII. 952. A: *τῶν παρακεκλημένων* (*τις*). Verb. Tim. 27. D: *τὸ δ' ἡμέτερον παρακλητέον* (*nos autem provocandi sumus*). Legg. X. 893. B: *θεὸν εἴ ποτε παρακλητέον ἡμῖν.*

παρακατάβασις, ἡ, ea fere causae defensio quam nos dicimus *Duplik.* Legg. XII. 956. E: *ἀποκρίσεών τε ἀνάγκας καὶ παρακαταβάσεων.*

παρακαταθήκη, ἡ, depositum. Def. 415. D: *παρακαταθήκη δόμα μετὰ πίστεως.* Pol. IV. 442. E: *παρακαταθήκην χρυσίου ἢ ἀργυρίου δεξάμενος.* Legg. XI. 913. B: *ἀνελεῖν τὴν γῇ* (v. *γε*) *παρακαταθήκην.* 927. C: *παρακαταθήκην εἶναι μεγίστην ἡγούμενοι καὶ ἱερωτάτην* (*ὀρφανούς*).

παρακατάκειμαι, iuxta accubo. Ep. XIII. 360. B: *τῷ παρακατακειμένῳ.*

παρακατατίθεμαι, depono, depositum trado. Legg. V. 742. C: *μηδὲ νόμισμα παρακατατίθεσθαι ὅτῳ μή τις πιστεύει.* Pol. I. 332. A: *ὃ παρακατέθετο.* 333. C: *παρακαταθέσθαι.* 331. E: *παρακαταθεμένου* (*τινός*). 332. A: *ὃς ἄν τῳ χρυσίον ἀποδῷ παρακαταθεμένῳ.*

παράκειμαι, appositus vel *iuxta positus,* etiam *propositus sum.* Tim. 69. A: *ὅτ' οὖν δὴ τὰ νῦν οἷα τέκτοσιν ἡμῖν ὕλη παράκειται τὰ τῶν αἰτίων γένη διυλασμένα.* Phil. 41. D: *ἅμα παρακεῖσθαι λύπας τε καὶ ἡδονάς.* 59. E. Tim. 72. C: *ἕτοιμον ἀεὶ παρακείμενον ἐκμαγεῖον.* Phil. 19. D: *ἐν μνήμῃ παρακείμενα ἑκάτερα.*

παρακεκινδυνευμένως, periculose. Legg. VI. 752. B: *ἀνδρείως καὶ παρακεκινδ.*

παρακέλευμα, τό, exhortatio; praescriptum. Pol. III. 407. B: *τὸ ... Φωκυλίδου παρακέλευμα* (codd. nonn. *παρακέλευσμα*). Legg. III. 688. A: *ὅτι τὸ μὲν σφῶν ἦν παρακέλευμα* (v. *παρακέλευσμα*) *ὡς* cet. XII. 950. C: *διὸ καλὸν ταῖς πολλαῖς πόλεσι τὸ παρακέλευμά* (sic Par. A. c. al. Vulg. *παρακέλευσμά*) *ἐστι προτιμᾶν τὴν εὐδοξίαν πρὸς τῶν πολλῶν.* V. 729. B: *ἐκ τοῦ νῦν παρακελεύματος* (v. *παρακελεύσματος*). Ep. VII. 328. A: *τὰ ... παρακελεύματα* (codd. nonn. *παρακελεύσματα*) *ἦν ταῦτά τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα πάμπολλα.*

παρακελεύομαι, adhortor, cohortor; admoneo; suadeo. Conv. 212. B: *τοῖς ἄλλοις παρακελεύομαι.* 221. A: *παρακελεύομαι ... αὐτοῖν θαῤῥεῖν.* Legg. V. 727. A. Lach. 186. D: *ἐγὼ ... παρακελεύομαί σοι μὴ ἀφίεσθαι Λάχητος* cet. Phaed. 61. C: *οἷον παρακελεύει τοῦτο ... Εὐηνῷ;* Legg. XII. 960. E: *ὀρθῶς παρακελεύει.* Conv. 184. A: *τοῖς μὲν διώκειν παρακελεύεται* cet. Legg. VIII. 837. C: *ἐμπλησθῆναι*

παρακελεύεται ἑαυτῷ. Pol. II. 362. E: παρακελεύονται πατέρες ... υἱέσι cet. Legg. V. 729. B: τοῖς πρεσβυτέροις ἂν μᾶλλον παρακελεύοιτο αἰσχύνεσθαι τοὺς νέους. Menex. 248. D: καὶ ἐὰν μὴ ἡμεῖς παρακελευώμεθα. Phaed. 60. E: τοῦτο ὑπελάμβανον αὐτό μοι παρακελεύεσθαί τε καὶ ἐπικελεύειν. Conv. 193. A: πάντ' ἄνδρα χρὴ ἅπαντα παρακελεύεσθαι εὐσεβεῖν περὶ θεούς. Pol. II. 367. C. Charm. 164. E: οὐδὲ δεῖν τοῦτο παρακελεύεσθαι ἀλλήλους. Phil. 45. E: τὸ μηδὲν ἄγαν παρακελευόμενος. Legg. I. 648. B. Apol. 29. D: ὑμῖν παρακελευόμενος. Phaed. 83. A: αὐτὴν ... εἰς αὑτὴν ξυλλέγεσθαι ... παρακελευομένη. Theaet. 151. D: σοῦ γε οὕτω παρακελευομένου. Euthyd. 283. A: παρακελευόμενοι τῷ νεανίσκῳ σοφίαν τε καὶ ἀρετὴν ἀσκεῖν. Apol. 31. B: (εἰ) μισθὸν λαμβάνων ταῦτα παρεκελευόμην. Menex. 248. D: τῇ δὲ πόλει παρεκελευόμεθ' ἂν ὅπως cet. Gorg. 487. C: εὐλαβεῖσθαι παρεκελεύεσθε ἀλλήλοις. Ep. III. 315. C: ἐγὼ δὲ οὐδὲ ἀνθρώπῳ ... παρακελευσαίμην ἂν δρᾶν τοῦτο. Euthyd. 275. E: ὥστε οὐδὲ παρακελεύσασθαί μοι ἐξεγένετο εὐλαβηθῆναι τῷ μειρακίῳ. Pass. Ep. VII. 333. A: ταῦτα ἦν τὰ λεγόμενα καὶ παρακελευόμενα ὑφ' ἡμῶν.

παρακέλευσις, ἡ, *adhortatio*. Theaet. 209. E: τυφλοῦ ... παρακέλευσις ἂν καλοῖτο δικαιότερον. Conv. 182. D: ὅτι ... ἡ παρακέλευσις τῷ ἐρῶντι παρὰ πάντων θαυμαστή. Apol. 36. D: ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρακελεύσει. Tim. 70. B: τῶν τε παρακελεύσεων καὶ ἀπειλῶν αἰσθανόμενον.

παρακέλευσμα, v. παρακέλευμα.

παρακελευστικός, ή, όν, *adhortans*. Euthyd. 283. B: ὅτι παρακελευστικὸς ὁ λόγος ἦν ἐπ' ἀρετήν.

παρακινδυνευτικός, ή, όν, *periculosus*, *audacter susceptus*, Soph. 242. B: τίνα ἀρχὴν τις ἂν ἄρξαιτο παρακινδυνευτικοῦ λόγου;

παρακινδυνευτικῶς, *audacter*. Pol. VI. 497. E: ὡς προθύμως καὶ παρακινδ. μέλλω λέγειν.

παρακινδυνεύω, *temere periculum subeo*, et in univ. *periclitor*. Legg. XII. 967. B: καί τινες ἐτόλμων τοῦτό γε αὐτὸ παρακινδυνεύειν καὶ τότε. Euth. 15. D: ἀλλὰ καὶ τοὺς θεοὺς ἂν ἔδεισας παρακινδυνεύειν μὴ οὐκ ὀρθῶς αὐτὸ ποιήσοις (*etiam deos timens refugisses periculum ne* —). Alc. II. 151. A: παρακινδυνεύειν τοσοῦτον κίνδυνον. Euthyd. 285. C: ὡς ἐγὼ ... παρακινδυνεύειν ἕτοιμος. Theaet. 204. B: παρακινδυνεύων λέγω ὅτι ἕτερον. Legg. VII. 810. E: μεθ' ὧν διακελεύει με παρακινδυνεύοντά τε καὶ θαῤῥοῦντα τὴν ... ὁδὸν τῆς νομοθεσίας πορεύεσθαι. Ep. VII. 325. A: πᾶν δὲ παρακινδύνευσε παθεῖν πρὶν cet.

παρακινῶ, *permoveo*, *turbo*. Pol. IX. 591. E: φυλάττων μή τι παρακινῇ αὐτοῦ τῶν ἐκεῖ διὰ πλῆθος οὐσίας cet. Intrans. *permoveor*, *perturbor*. Pol. VII. 540. A: βασανιστέοι εἰ ἐμμενοῦσιν ἑλκόμενοι πανταχόσε ἤ τι καὶ παρακινήσουσι.

παράκλησις, ἡ, cohortatio. Def. 415. E: *ὀργὴ παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι.*

παρακλητικός, ή, όν, cohortans, excitans. Pol. VII. 523. D: *οὐκοῦν ... εἰκότως τό γε τοιοῦτον νοήσεως οὐκ ἂν παρακλητικὸν οὐδ' ἐγερτικὸν εἴη.* 524. D: *ὡς τὰ μὲν παρακλητικὰ τῆς διανοίας ἐστί, τὰ δὲ οὔ.* Ib. *παρακλητικὰ ὁριζόμενος* cet.

παρακλίνω, deflecto, immuto. Crat. 400. B: *ἂν μὲν καὶ σμικρόν τις παρακλίνῃ.* 410. A: *σμικρόν τι παρακλίνοντες.*

παρακοή, ἡ, auditio. Ep. VII. 341. B: *διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παρακοάς.*

παρακολουθῶ, comitor; subsequor; sequor. Theaet. 158. C: *πάντα γὰρ ὥσπερ ἀντίστροφα τὰ αὐτὰ παρακολουθεῖ.* Legg. II. 667. C: *καὶ τῇ μαθήσει παρακολουθεῖν ... τό γε τῆς χάριτος.* Pol. III. 406. B: *παρακολουθῶν ... τῷ νοσήματι.* Soph. 266. C: *αὐτό τε καὶ τὸ παρακολουθοῦν εἴδωλον ἑκάστῳ.*

παράκουσμα, τό, auditio (sensu qui dicitur concreto). Ep. VII. 338. D: *παρακουσμάτων τινῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν.* 340. B: *ἄλλως τε καὶ τοῖς τῶν παρακουσμάτων μεστοῖς.*

παρακούω, non recte audio. Theaet. 195. A: *παρορῶσί τε καὶ παρακούουσι.* 157. E: *παρακούειν.* Prot. 330. E: *ὅτι δὲ καὶ ἐμὲ οἴει εἰπεῖν τοῦτο, παρήκουσας.* **subausculto* (germ. *abhorchen*). Euthyd. 300. D: *παρ' αὐτῶν τούτων αὐτὰ ταῦτα παρακηκόει* (v. *παρηκηκόει*). **audio.* Ep. VII. 339. E: *νέον ἄνθρωπον παρακούοντα* (sic codd. Vulg. *παρακούσαντα*) *ἀξίων λόγου πραγμάτων ... πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου.*

παρακρούω, decipio (pr. in ponderando, germ. *schnellen*), *in errorem induco* vel *a recta ratione abduco.* Crit. 47. A: *οὐκ ἄν σε παρακρούοι ἡ παροῦσα ξυμφορά.* Lys. 215. C: *ἄθρει δὴ ... πῇ παρακρουόμεθα.* Theaet. 168. A: *τὰ σφάλματα ἃ αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν προτέρων συνουσιῶν παρεκέκρουστο.* Med. Crat. 393. C: *φύλαττε γάρ με μή πῃ παρακρούσωμαί* (Vat. l. *παρακρούσομαί*) *σε.*

παραλαμβάνω, accipio, suscipio, etiam *percipio; sumo, assumo; nanciscor; reperio* (germ. *finden* et *vorfinden*). Alc. I. 121. E: *τὸν παῖδα παραλαμβάνουσιν οὓς ἐκεῖνοι βασιλείους παιδαγωγοὺς ὀνομάζουσιν.* Legg. VII. 796. B: *παραλαμβάνειν ἐν χάρισιν.* XII. 968. D: *ἐν οἷς* (*χρόνοις*) *δεῖ παραλαμβάνειν ἕκαστα.* Pol. II. 369. B: *παραλαμβάνων ἄλλος ἄλλον ἐπ' ἄλλου.* Epin. 991. D: *τῷ παραλαμβάνοντι κατὰ τρόπον.* Theaet. 198. B: *παραλαμβάνοντα δὲ μανθάνειν* (*καλοῦμεν*). Apol. 18. B: *οἳ ὑμῶν τοὺς πολλοὺς ἐκ παίδων παραλαμβάνοντες ἔπειθον* cet. Pol. V. 460. B: *τὰ ἀεὶ γιγνόμενα ἔκγονα παραλαμβάνουσαι αἱ ἐπὶ τούτων ἐφεστηκυῖαι*

ἀρχαί. Legg. X. 897. A. Critia 109. D: διὰ τὰς τῶν παραλαμβανόντων φθοράς. Tim. 68. E: ταῦτα ... πάντα ... ὁ δημιοῦργος ... ἐν τοῖς γιγνομένοις παρελάμβανεν. Lach. 197. D: ὅτι ὅδε ταύτην τὴν σοφίαν παρὰ Δάμωνος ... παρείληφεν. Theaet. 180. C: τὸ ... πρόβλημα ἄλλο τι παρειλήφαμεν παρὰ ... τῶν ἀρχαίων —; Crat. 425. E. Legg. III. 698. E: νέος ... ὁ υἱὸς αὐτοῦ παρειληφέναι τὴν ἀρχὴν (ἐλέχθη). Pol. I. 330. B: βραχεῖ γέ τινι πλείω ἢ παρέλαβον. A: ὧν κέκτησαι τὰ πλείω παρέλαβες, ἢ ἐπεκτήσω; Gorg. 516. B: ἀγριώτερα ἢ παρέλαβε. Lach. 178. B: οὕτω παρελάβομεν ἐπὶ τὴν συμβουλήν. Gorg. 523. A: ἐπειδὴ παρὰ τοῦ πατρὸς παρέλαβον (τὴν ἀρχήν). Men. 91. B. Legg. XII. 959. E: ὃν ἂν οἱ τοῦ τετελευτηκότος ἐπίσκοπον οἰκεῖοι παραλάβωσιν. Epin. 987. E. Pol. VI. 501. A: παραλαβεῖν καθαρὰν (πόλιν) ἢ αὐτοὶ ποιῆσαι. Critia 108. B. Legg. IX. 875. C. Euthyd. 304. C: παραλαβεῖν ... τὴν ... σοφίαν. Phaedr. 228. B: παραλαβὼν τὸ βιβλίον. Gorg. 516. A: παραλαβὼν μὴ λακτίζοντας αὐτούς. Pol. I. 330. B: ὅσην ἐγὼ νῦν οὐσίαν κέκτημαι παραλαβών. Tim. 30. A: πᾶν ὅσον ἦν ὁρατὸν παραλαβών. Legg. I. 627. E. Phaed. 82. D: παραλαβοῦσα αὐτῶν τὴν ψυχὴν ἡ φιλοσοφία ἀτεχνῶς διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι. 83. A. Polit. 305. B: πάνθ' ὁπόσα κεῖται νόμιμα παρὰ νομοθέτου βασιλέως παραλαβοῦσα. Pol. V. 456. D: ἄλλως τε καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν παραλαβοῦσα. Tim. 23. E: ἐκ Γῆς τε καὶ Ἡφαίστου τὸ σπέρμα παραλαβοῦσα ὑμῶν. Legg. I. 645. B: παρὰ τούτου τοῦ γνόντος ταῦτα λόγον παραλαβοῦσαν (πόλιν). IX. 871. E. Pol. VII. 541. A: τοὺς ... παῖδας αὐτῶν παραλαβόντες. Tim. 69. C: παραλαβόντες ἀρχὴν ψυχῆς ἀθάνατον. Legg. III. 695. B. Ep. VII. 332. B: οἰκουμένας (πόλεις) παραλαβόντες. Theaet. 180. C: αὐτοὺς δὲ δεῖ παραλαβόντας ὥσπερ πρόβλημα ἐπισκοπεῖσθαι. Legg. VII. 802. B: ποιητικοὺς ἅμα καὶ μουσικοὺς ἄνδρας παραλαβόντας. IX. 856. A: μάρτυρας ἱκανῶς παραλαβόντας. Soph. 218. B: τόνδε παραληψόμεθα Σωκράτη.

παραλανθάνω, *lateo.* Hipp. mai. 298. B: ταῦτα δ' ἴσως ... κἂν παραλάθοι τὸν ἄνθρωπον.

παραλείπω, *relinquo; omitto* vel *praetermitto.* Conv. 188. E: ἴσως ... ἐγὼ τὸν Ἔρωτα ἐπαινῶν πολλὰ παραλείπω. Pol. V. 471. C: ἃ σὺ παραλείπεις. Polit. 289. B: παραλείπομεν δὲ εἴ τι μὴ μέγα λέληθεν. Pol. IV. 423. E: ὅσα νῦν ἡμεῖς παραλείπομεν. Legg. IV. 706. A: παραλείπῃ. XI. 924. D. Euthyd. 279. C: μή τι παραλείπωμεν τῶν ἀγαθῶν. Legg. IV. 717. E: τῷ δὲ μὴ παραλείπειν μνήμην ἐνδελεχῆ παρεχόμενον cet. VII. 809. B: δεῖ δὲ εἰς δύναμιν μηδὲν παραλείπειν αὐτῷ. Men. 97. B: ὁ νῦν δὴ παρελείπομεν ἐν τῇ περὶ τῆς ἀρετῆς σκέψει. Phaedr. 235. B: οὐδὲν παραλέλοιπεν. Tim. 58. B: τὰ ... ἐκ μεγίστων μερῶν γεγονότα μεγίστην

κενότητα ἐν τῇ ξυστάσει παραλέλοιπε. Conv. 221. D: *τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις παρέλιπον.* Legg. III. 677. D: *τὸν φίλον ὅτι παρέλιπες.* Pol. VI. 509. C: *μηδὲ σμικρὸν ... παραλίπῃς.* Polit. 261. C: *τὸ μὲν τοίνυν αὐτῶν παραλίπωμεν.* Euthyd. 279. C: *παραλιπεῖν.* Legg. XII. 957. A: *πρεσβύτου νομοθέτου παραλιπόντος.* Pol. VI. 502. D: *τὴν ... τῶν γυναικῶν τῆς κτήσεως δυσχέρειαν ἐν τῷ πρόσθεν παραλιπόντι.* VIII. 548. D: *παραλιπόντα.* Legg. VII. 793. C: *μήτε μέγα μήτε σμικρὸν παραλιπόντας εἰς δύναμιν.* Pol. VI. 486. B: *οὐδὲ τόδε παραλείψεις.* Legg. VI. 770. B: *πάμπολλα παραλείψομεν.* Pol. V. 471. D: *οἴκοι γε ἃ παραλείπεται ἀγαθά.* Legg. VI. 769. D: *ὅτι πάμπολλα ἀνάγκη παραλείπεσθαι τοιαῦτα.* Pol. VII. 528. E: *ὡς ὑπαρχούσης τῆς νῦν παραλειπομένης.* Legg. VIII. 828. B: *ἐπιγνώμονας τοῦ παραλειπομένου.* Critia 107. D: *ὀξέως αἰσθανόμενοι τὸ παραλειπόμενον.* Theaet. 193. E: *παρελείπετο ... τὸ νῦν λεγόμενον.* Phaedr. 234. C: *ἡγούμενος παραλελεῖφθαι.* Legg. VI. 769. C: *τὸ παραλειφθὲν ὑπὸ τῆς ἀσθενείας τῆς ἑαυτοῦ.* — Ut Lat. *relinquere*, est etiam *negligere* et *errare* (germ. *versehen* et *verfehlen*). Legg. XII. 951. C: *τὰ δ' ἐπανορθούμενον, εἴ τι παραλείπεται.* VI. 772. C: *τὸ παραλειπόμενον τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἐπανορθοῦσθαι.* Pol. III. 401. E: *ὅτι ... τῶν παραλειπομένων καὶ μὴ καλῶς δημιουργηθέντων ... ὀξύτατ' ἂν αἰσθάνοιτο ὁ ἐκεῖ τραφεὶς ὡς ἔδει.*

παραληπτός, ή, όν, qui accipi vel *percipi potest.* Men. 93. B: *ἢ οὐ παραδοτὸν τοῦτο ἀνθρώπῳ οὐδὲ παραληπτὸν ἄλλῳ παρ' ἄλλου.*

παραληρῶ, deliro, nugas dico. Euthyd. 288. B: *ὡς οὐδὲν ὑμῖν μέλει τοῦ παραληρεῖν.* Theaet. 169. A: *ἐγὼ ἄρτι παρελήρησα φάσκων* cet. Crat. 422. C: *μή τι παραληρήσω λέγων* cet. Hipp. mai. 295. C: *μὴ παραληρήσω.*

παραλλαγή, ἡ, permutatio. Theaet. 196. C: *διανοίας πρὸς αἴσθησιν παραλλαγήν.*

παραλλάξ, alternis. Locr. 95. C: *πάλιν καὶ παραλλάξ.*

παράλλαξις, ἡ, declinatio. Tim. 22. D: *τῶν περὶ γῆν καὶ κατ' οὐρανὸν ἰόντων παράλλαξις.* Polit. 269. E: *ὅτι σμικροτάτην τῆς αὐτοῦ κινήσεως παράλλαξιν.*

παραλλάττω, permuto. Theaet. 194. D: *οὐ παραλλάττουσι τῶν αἰσθήσεων τὰ σημεῖα.* Intrans. *deflecto, aberro.* Pol. VII. 530. B: *γίγνεσθαί τε ταῦτα ἀεὶ ὡσαύτως καὶ οὐδαμῇ οὐδὲν παραλλάττειν.* Theaet. 194. A: *παραλλάξαι τοῦ σκοποῦ καὶ ἁμαρτεῖν.* 193. C: *παραλλάξας.* Etiam *desipio* (Tim. 27. C: *εἰ μὴ παντάπασι παραλλάττομεν*) et *mente permoveor.* Tim. 71. E: *ἢ διὰ νόσον ἤ τινα ἐνθουσιασμὸν παραλλάξας.* **differo.* Legg. XII. 957. B: *ὅσα παραλλάττει τῶν τῶν πολλῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι δικαίων.* Impers. *παραλλάττει, interest.* Theaet. 169. E: *οὐ γάρ τι σμικρὸν παραλλάττει οὕτως ἔχον ἢ ἄλλως.*

παραλυπῶ, *afficio*. Phaed. 65. C: ὅταν μηδὲν τούτων αὐτὴν παραλυπῇ, μήτε ἀκοὴ μήτε ὄψις cet.

παραλύω, *solvo*, *removeo*. Legg. VII. 793. E: τρυφῆς ... ἤδη παραλυτέον. **nervos resolvo*, *debilito*. Ax. 367. B: παρέλυσεν, ἐλωβήσατο cet.

παραμείβομαι, *praetereo*. Lach. 183. E: ἐπεὶ ... παρημείβετο ἡ ναῦς τὴν ναῦν.

παραμελῶ, *non curo*, *negligo*. Pol. VIII. 555. D: παραμελοῦντες. Sis. 387. B: ἀσχολία ... μοί τις ἐγένετο ἀναγκαιοτέρα, ὥστε μὴ παραμελῆσαι αὐτῆς. Pol. X. 620. C: παρημελημένον (βίον) ὑπὸ τῶν ἄλλων.

παραμένω, *maneo* (c. dat. *apud aliquem*); *duro*. Men. 97. D: παραμένει (opp. δραπετεύει). E. Menex. 235. B: καί μοι αὕτη ἡ σεμνότης παραμένει ἡμέρας πλείω ἢ τρεῖς. Legg. XI. 915. E: παραμενέτω κατὰ πόλιν ... δέκα ἡμέρας. Men. 97. E: ὅσον ἂν χρόνον παραμένωσι. Phaed. 62. E: ὅτι μάλιστα παραμένειν. 86. C: τὰ δὲ λείψανα τοῦ σώματος ἑκάστου πολὺν χρόνον παραμένειν. Alc. I. 131. D: παραμένων. Phaed. 98. E: παραμένοντα ὑπέχειν τὴν δίκην cet. Legg. VI. 782. C: τὸ ... θύειν ἀνθρώπους ἀλλήλους ἔτι καὶ νῦν παραμένον ὁρῶμεν πολλοῖς. Crit. 48. D: παραμένοντας. Prot. 362. A: παρέμεινα. Apol. 39. E: ἀλλά μοι ... παραμείνατε τοσοῦτον χρόνον. Crit. 51. E: ὃς δ' ἂν ὑμῶν παραμείνῃ. Prot. 335. C. D: παραμεῖναι ὑμῖν. Phaed. 115. D: (ὅτι) οὐκέτι ὑμῖν παραμενῶ. Legg. VI. 769. C: σμικρόν τινα χρόνον αὐτῷ πόνος παραμενεῖ πάμπολυς.

παραμετροῦμαι, *metior*. Theaet. 154. A: ᾧ παραμετρούμεθα ἢ οὗ ἐφαπτόμεθα. B: τὸ παραμετρούμενον.

παραμίγνυμι, *admisceo*. Pol. III. 415. C: ὅ τι αὐτοῖς τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς παραμέμικται.

παραμόνιμος, ὁ, ἡ, *permanens*. Theag. 130. A: βέβαιον ἔχουσι καὶ παραμόνιμον τὴν ὠφέλειαν.

παραμυθία, ἡ, *consolatio*. Ax. 365. A: πάνυ ἐνδεᾶ παραμυθίας. Etiam *oblectatio*. Soph. 224. A: τὰ μὲν παραμυθίας, τὰ δὲ σπουδῆς χάριν ἀχθέντα καὶ πωλούμενα. **adhortatio*. Pol. V. 450. D: καλῶς εἶχεν ἡ παραμυθία. **persuasio*; *confirmatio*. Euthyd. 290. A: ἡ δὲ δικαστῶν ... καὶ τῶν ἄλλων ὄχλων κήλησίς τε καὶ παραμυθία τυγχάνει οὖσα. Phaed. 70. B: τοῦτο ... ἴσως οὐκ ὀλίγης παραμυθίας δεῖται καὶ πίστεως. Legg. IV. 720. A: παραμυθίας ... καὶ πειθοῦς.

παραμύθιον, τό, *solatium*, *levamen*. Phaedr. 240. D: ποῖον παραμύθιον ἢ τίνας ἡδονὰς διδοὺς ποιήσει τὸν ... συνόντα μὴ οὐχὶ ἐπ' ἔσχατον ἐλθεῖν ἀηδίας; Legg. IV. 704. D: νῦν δὲ παραμύθιον ἔχει τὸ τῶν ὀγδοήκοντα σταδίων. 705. A: παραμύθιον ... πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πάμφορος εἶναι κέκτηται. Euthyd. 272. B: ἱκανὸν τεκμήριον ἔχω καὶ παρα-

μύθιον τοῦ μὴ φοβεῖσθαι. Pol. I. 329. E: *τοῖς γὰρ πλουσίοις πολλὰ παραμύθιά φασιν εἶναι.* Legg. I. 632. E: *παραμύθια ποιήσασθαι τῆς ὁδοῦ.* Etiam id quo quid excitatur (germ. *Reizmittel*). Critia 115. B: *ὅσα τε παραμύθια πλησμονῆς μεταδόρπια ἀγαπητὰ κάμνοντι τίθεμεν.* **adhortatio.* Legg. X. 885. B: *τὸ παραμύθιον ὑποθεμένῳ ῥητέον ἃ δεῖ πάσχειν.* VI. 773. E: *περὶ γάμων δὴ ταῦτ' ἔστω παραμύθια λεγόμενα.* XI. 923. C. 880. A: *ἐὰν μέν τις τοιούτοις παραμυθίοις εὐπειθὴς γίγνηται.*

παραμυθοῦμαι, consolor; sedo, levo (etiam *oblecto*); *persuadeo, adhortor, admoneo;* germ. *zureden* (h. e. *trösten* et *ermahnen*). Pol. V. 451. A: *ὥστε οὐκ εὖ με παραμυθεῖ.* Phaed. 83. A: *ὅτι ... ἡ φιλοσοφία ... ἠρέμα παραμυθεῖται.* Euthyd. 288. C: *δεώμεθα καὶ παραμυθώμεθα.* Prot. 346. B: *αὐτοὺς ἑαυτοὺς παραμυθεῖσθαι.* Polit. 268. B: *παραμυθεῖσθαι καὶ κηλῶν πραΰνειν.* Pol. V. 476. D: *ἕξομέν τι παραμυθεῖσθαι αὐτὸν καὶ πείθειν ἠρέμα —;* Menex. 247. C: *πατέρας ... χρὴ παραμυθεῖσθαι ὡς ῥᾷστα φέρειν τὴν ξυμφοράν.* Phaed. 115. D: *παραμυθούμενος ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δ' ἐμαυτόν.* Pol. VI. 499. E. Legg. XII. 944. B: *μυρί' ἂν ἔχοι τις τοιαῦτα παραμυθούμενος ἐπᾴδειν.* Euthyd. 277. D. Pol. IV. 442. A: *παραμυθουμένη.* Critia 108. C: *παραμυθουμένῳ ... καὶ παραθαῤῥύνοντί σοι πειστέον.* Soph. 230. A: *τὰ μὲν χαλεπαίνοντες, τὰ δὲ μαλθακωτέρως παραμυθούμενοι.* Legg. I. 625. B: *λόγοις ... ἀλλήλους παραμυθουμένους.* Ep. VII. 329. D: *αὐτὸν ἐμὲ παρεμυθεῖτο.* Legg. II. 666. A: *πῶς οὖν αὐτοὺς παραμυθησόμεθα προθύμους εἶναι πρὸς τὰς ᾠδάς;* X. 899. D: *τὸν ... ἡγούμενον μὲν θεοὺς εἶναι ... παραμυθητέον.*

παραναγιγνώσκω, scripta recognosco et *inter se confero.* Theaet. 172. E: *ὑπογραφὴν παραναγιγνωσκομένην.*

παράνοια, ἡ, dementia. Phaedr. 266. A: *τὸ τῆς παρανοίας ... εἶδος.* Legg. XI. 928. E: *παρανοίας γράφεσθαι.* 929. D: *τὴν τῆς παρανοίας γράφεσθαι δίκην.*

παρανομία, ἡ, legum violatio, insolentia. Pol. IV. 424. D: *ἡ γοῦν παρανομία ... ῥᾳδίως αὕτη λανθάνει παραδυομένη.* Legg. III. 701. A. Pol. VII. 537. E: *παρανομίας ... ἐμπίπλανται.* Legg. III. 700. D: *ἄρχοντες ... τῆς ἀμούσου παρανομίας.* E: *τοῖς πολλοῖς ἐνέθεσαν παρανομίαν εἰς τὴν μουσικὴν καὶ τόλμαν.*

παράνομος, ὁ, ἡ, legum contrarius; perversus; nefarius. Pol. VII. 539. A: *παράνομος δὴ ... δόξει γεγονέναι ἐκ νομίμου.* IV. 424. E: *παρανόμου γιγνομένης αὐτῆς* (*τ. παιδιᾶς*). Legg. IX. 856. C. Pol. IX. 572. D: *οὔτε παράνομον βίον ζῇ.* VII. 810. A: *διατριβὴν ποιεῖσθαι παράνομον.* Polit. 302. E: *τὸ παράνομον καὶ ἔννομον.* Pol. VIII. 538. B: *παράνομόν τι δρᾶσαι ἢ εἰπεῖν.* IX. 571. B: *παράνομοι* (*ἡδοναί τε καὶ ἐπιθυμίαι*). IX. 572. A: *παράνομοι αἱ ὄψεις*

... τῶν ἐνυπνίων. Polit. 303. A: παρανόμων δ' οὐσῶν (τῶν πολιτειῶν). Phaed. 113. E: φόνους ... παρανόμους. Legg. VIII. 838. A. Hipp. mai. 285. B. Phaedr. 254. A: ὡς δεινὰ καὶ παράνομα ἀναγκαζομένω. Apol. 31. E: διακωλύων πολλὰ ἄδικα καὶ παράνομα ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι.

παρανομῶ, *contra legem facio, leges perrumpo.* Legg. IX. 881. A: ὅστις ... παρανομεῖ. Hipp. mai. 285. A: παρανομοῦσιν ἄρα Λακεδαιμόνιοι cet. Legg. IX. 856. B: ὃς ἂν ... παρανομῇ. VII. 788. B: παρανομεῖν. Pol. I. 338. E: ὡς παρανομοῦντά τε καὶ ἀδικοῦντα. Riv. 137. D: τοὺς ... παρανομοῦντας. Legg. IX. 864. E: παρανομῆσαι.

παρανόμως, *contra leges.* Polit. 302. E: τό γε κατὰ νόμους ἄρχειν καὶ παρανόμως (v. παρανομεῖν). Legg. IX. 866. C: ἐὰν δ' ἔλθῃ παρανόμως. 881. E. XII. 941. B: ὅστις δρᾷ τοιοῦτον παρανόμως. Apol. 32. B.

παρανοῶ, *falso cogito.* Theaet. 195. A: παρακούουσι καὶ παρανοοῦσι πλεῖστα.

παραπαίω, *deliro, insanio.* Conv. 173. E: ὅτι ... μαίνομαι καὶ παραπαίω.

παράπαν (τό), *in universum, omnino; prorsus.* Prot. 334. A: ἃ μηδὲ τὸ παράπαν ὠφέλιμα. Gorg. 450. D: καὶ τὸ παράπαν πᾶσα ἡ πρᾶξις ... αὐταῖς διὰ λόγων ἐστί. Phaed. 89. E: οὐδενὸς οὐδὲν ὑγιὲς εἶναι τὸ παράπαν. Theaet. 189. A: ὅ γε μηδὲν δοξάζων τὸ παράπαν οὐδὲ δοξάζει. Crat. 429. C: ὅτι ψευδῆ λέγειν τὸ παράπαν οὐκ ἔστιν —; Pol. II. 378. B. Legg. I. 637. D: λέγω δ' οὐκ οἴνου περὶ πόσεως τὸ παράπαν ἢ μή. Apol. 26. C: καὶ οὐκ εἰμὶ τὸ παράπαν ἄθεος. al. sexc.

παραπείθω, *falso persuadeo, decipio.* Legg. X. 892. D: μή πῃ πρεσβύτας ἡμᾶς ὄντας ... παραπείσῃ (ὁ λόγος).

παραπέτασμα, τό, *integumentum;* etiam trop. Polit. 279. D: τῶν φραγμάτων τὰ μὲν παραπετάσματα, τὰ δὲ ... ἀλεξητήρια. Prot. 316. E: ταῖς τέχναις ταύταις παραπετάσμασιν ἐχρήσαντο.

παραπήγνυμαι, *in tabulis describo.* Ax. 370. C: τὰ τοῦ κόσμου παθήματα παραπήξασθαι.

παραπίπτω, *incido, intervenio; offeror, obtingo.* Pol. V. 466. A: εἴ που παραπίπτοι. Phaed. 66. D: ἐν ταῖς ζητήσεσιν αὖ πανταχοῦ παραπῖπτον (τὸ σῶμα). Pol. VIII. 561. B: τῇ παραπιπτούσῃ ἀεὶ (ἡδονῇ) τὴν ἑαυτοῦ ἀρχὴν παραδιδούς. Legg. VIII. 842. A: ὁπόταν γε δή μοι δόξῃ τις παραπεπτωκέναι καιρός. 832. B: τῷ παραπεπτωκότι λόγῳ. IX. 857. C: ὥς γε ἐν τῷ νῦν παραπεπτωκότι λέγειν. Ep. VII. 324. C: καί μοι τύχαι τινὲς τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων τοιάδε παρέπεσον. Legg. III. 686. D: θαυμαστὸν κτῆμα παραπεσεῖν τοῖς Ἕλλησιν. IV. 709. C: τὸν νομοθέτην ἀληθείας ἐχόμενον τῇ τοιαύτῃ παραπεσεῖν ἑκάστοτε πόλει δεῖν. Polit. 14. C: τὸν νῦν δὴ παραπεσόντα (λόγον) λέγω.

παράπλειος, ὁ, ἡ, *plenus*. Pol. III. 390. A: ὅταν παράπλειαι (v. παραπλεῖαι) ὦσι τράπεζαι σίτου cet. (Hom. παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι).

παραπλέω, *praetervehor*. Phaedr. 259. A: παραπλέοντας σφᾶς ὥσπερ Σειρῆνας ἀκηλήτους.

παραπλήσιος, ία, ιον, *similis*, *aequalis*. Crat. 437. B: ἡ ἀμαθία καὶ ἡ ἀκολασία παραπλησία τούτοις φαίνεται. Gorg. 520. A: ταὐτόν ... ἐστὶ σοφιστὴς καὶ ῥήτωρ, ἢ ἐγγύς τι καὶ παραπλήσιον. Crat. 393. A: παραπλήσιόν τι ... τῷ Ἀστυάνακτι. Pol. X. 604. A: τὸ ... ἡσύχιον ἦθος παραπλήσιον ὂν ἀεὶ αὐτὸ αὑτῷ. III. 397. C: ἐν ῥυθμῷ ὡσαύτως παραπλησίῳ τινί. Crat. 414. A: ἐπὶ παραπλησίῳ τινὶ τούτῳ ἐστί. Pol. I. 329. A: παραπλησίαν ἡλικίαν ἔχοντες. V. 451. D: τὴν γένεσιν καὶ τροφὴν παραπλησίαν ἀποδιδόντες. Alc. II. 148. C: παραπλησίαν εὐχὴν εὔχονται. Hipp. min. 370. E: ἀμφοτέρω γὰρ καὶ κατὰ τοῦτο παραπλησίω ἐστόν. Prot. 349. D: παραπλήσια ἀλλήλοις. Soph. 217. B: λόγων ἐπελάβου παραπλησίων ὧν ... διερωτῶντες αὐτὸν ἐτυγχάνομεν. Tim. 18. C: ὡς τὰς φύσεις τοῖς ἀνδράσι παραπλησίας εἴη ξυναρμοστέον. Prot. 359. A: τὰ μὲν τέτταρα ἐπιεικῶς παραπλήσια ἀλλήλοις εἶναι. Pol. II. 363. B. Tim. 29. E. Legg. III. 695. E: παραπλήσια ἀπετέλεσε τοῖς Καμβύσου παθήμασι. Alc. II. 149. C: ἕτερα παραπλήσια τούτοις εἰρημένα.

παραπλησίως, *similiter*. Phaedr. 255. E: ἐπιθυμεῖ δὲ ἐκείνῳ παραπλησίως μέν, ἀσθενεστέρως δὲ ὁρᾶν cet. Gorg. 498. C: παραπλησίως ἄρα χαίρουσι καὶ λυποῦνται οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ κακοί. Pol. V. 462. B. Apol. 37. A: παραπλησίως δοκῶ λέγειν ὥσπερ περὶ τοῦ οἴκου cet. Ep. IV. 321. A: τὰ δ᾽ ἐνθάδε παραπλησίως ἔχει καθάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. Polit. 275. C: παραπλησιαίτερον παιδείας μετειληφέναι καὶ τροφῆς.

παραποδίζω, *implico*. Ep. VII. 330. B: φοβούμενος ... μή πῃ παραποδισθείη. **deludo*. Legg. II. 652. B: μή πῃ παραποδισθῶμεν ὑπ᾽ αὐτοῦ.

παραποδύομαι. *iuxta me exuo* (ut in certamen descendam). Theaet. 162. B: παραποδυόμενος.

παραπρεσβεύομαι, *legationem male gero*. Legg. XII. 941. A: ἐὰν ὡς πρεσβευτής τις ἢ κῆρυξ καταψευδόμενος τῆς πόλεως παραπρεσβεύηται πρός τινα πόλιν.

παραρθρῶ, *luxo*. Ax. 367. B: παρήρθρησεν.

παραῤῥέω, *dilabor*. Legg. V. 781. A: πολλὰ ὑμῖν παρέῤῥει (v. παραῤῥεῖ).

παρασημαίνομαι, *iuxta obsigno*. Legg. XII. 954. B: τὰ ... σεσημασμένα παρασημηνάσθω.

παρασιτῶ, *cum aliquo coeno*. Lach. 179. C: καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ.

παρασκευάζω, *apparo*; *praeparo*; *comparo*; *efficio*; *praesto* vel *praebeo*; *instruo*, *instituo*; etiam *curo*. Prot. 353. D: ὅτι ...

ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ παρασκευάζει. Conv. 188. D: πᾶσαν ἡμῖν εὐδαιμονίαν παρασκευάζει. Pol. VIII. 562. C: παρασκευάζει (τὴν πολιτείαν) τυραννίδος δεηθῆναι. Legg. IV. 720. C. Polit. 281. D: ὅσαι ... ταῖς ... δημιουργούσαις ὄργανα παρασκευάζουσιν. Phaed. 63. E: ἀλλὰ μόνον τὸ ἑαυτοῦ παρασκευαζέτω ὡς καὶ δὶς δώσων ... καὶ τρίς. Legg. VII. 792. C: εἴ τις πολλὰς ἡδονὰς αὐτῷ παρασκευάζοι. II. 669. D: γέλωτ' ἂν παρασκευάζοιεν τῶν ἀνθρώπων. Prot. 354. C: (ὅταν) λύπας μείζους παρασκευάζῃ τῶν ἐν αὐτῷ ἡδονῶν. Legg. VIII. 831. A: (ὅπως) τὴν πόλιν ὅλην εἰς τὸν ἀληθινὸν ἀγῶνα διὰ βίου παρασκευάζῃ χρησίμην. V. 738. D: ὅπως ἂν ... εὐμάρειαν παρασκευάζωσι. Phaedr. 238. E: ἀνάγκη ... τὸν ἐρώμενον ὡς ἥδιστον ἑαυτῷ παρασκευάζειν. Gorg. 503. A: τὸ παρασκευάζειν ὅπως ὡς βέλτισται ἔσονται τῶν πολιτῶν αἱ ψυχαί. 510. D: ἐθίζειν αὑτὸν ... καὶ παρασκευάζειν ὅπως cet. Soph. 233. B: τοῖς νέοις δόξαν παρασκευάζειν ὡς cet. Pol. II. 369. E: τὸν γεωργὸν ἕνα ὄντα παρασκευάζειν σιτία τέτταρσι. III. 405. C: τὸ παρασκευάζειν τὸν βίον αὑτῷ μηδὲν δεῖσθαι νυστάζοντος δικαστοῦ. Legg. VII. 803. E: ὥστε τοὺς ... θεοὺς ἵλεως αὑτῷ παρασκευάζειν δυνατὸν εἶναι. Apol. 39. D: ἑαυτὸν παρασκευάζειν ὅπως ἔσται ὡς βέλτιστος. Gorg. 518. C: ὁ μὲν ἄρτους θαυμαστοὺς παρασκευάζων. Legg. IV. 720. D: παρασκευάζων τὸν κάμνοντα. Alc. I. 122. A: ἀδεᾶ παρασκευάζων. Phaed. 84. A: γαλήνην τούτων παρασκευάζουσα. Ep. I. 309. C: ἀδοξίαν ... πλείστην ... τῷ διδόντι σοι παρασκευάζον. Phaed. 67. D: ἄνδρα παρασκευάζονθ' ἑαυτὸν ἐν τῷ βίῳ ... οὕτω ζῆν cet. Gorg. 500. B: αὐτὸ τοῦτο μόνον παρασκευάζουσαι. Epin. 990. C: ἐπὶ ... ταῦτα παρασκευάζοντας φύσεις. Soph. 251. B: ὅθεν γε ... τοῖς νέοις ... θοίνην παρεσκευάκαμεν. Pol. II. 361. A: τὴν μεγίστην δόξαν αὑτῷ παρεσκευακέναι εἰς δικαιοσύνην. Legg. V. 735. E: ὅσοι ... ἑτοίμους αὑτοὺς ἐνδείκνυνται παρεσκευακότες ἕπεσθαι. XI. 919. B: τὰς διαβολὰς παρεσκευακότα. Tim. 77. E: τὴν ὑδραγωγίαν παρεσκεύασαν τρόπῳ τινὶ τοιῷδε cet. Legg. VIII. 829. E: τὴν πόλιν ὅλην παρασκευάσας. Ep. VII. 346. A: αὐτός μοι πομπὴν παρασκευάσειν ἔφη. Lys. 220. A: οὗ ἕνεκα πάντα τὰ τοιαῦτα παρασκευάζεται. Ib. πάντα τὰ παρασκευαζόμενα. Legg. III. 699. A: οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πᾶν τοῦτο ᾤοντο ἐπὶ σφᾶς αὐτοὺς παρασκευάζεσθαι. Pol. VI. 496. B: Θεάγει τὰ μὲν ἄλλα πάντα παρεσκεύασται πρὸς τὸ ἐκπεσεῖν φιλοσοφίας cet. Menex. 248. A: τούτῳ ἄριστα παρεσκεύασται ζῆν. Gorg. 448. D: καλῶς γε ... φαίνεται Πῶλος παρεσκευάσθαι εἰς λόγους. 479. A: ὥσπερ σὺ φῂς Ἀρχέλαον παρεσκευάσθαι καὶ τοὺς ἄλλους τυράννους cet. 502. B: ποτέρως σοι δοκεῖ παρεσκευάσθαι ἡ τῶν τραγῳδιῶν ποίησις; Phaed. 67. C: ὃς ἡγεῖταί οἱ παρεσκευάσθαι τὴν διάνοιαν ὥσπερ κεκαθαρμένην. Pol. III. 416. C: δεῖν ...

καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν τοιαύτην αὐτοῖς παρεσκευάσθαι ἥτις cet. Legg. I. 648. D. Phaed. 91. B: παρεσκευασμένος ... οὑτωσὶ ἔρχομαι ἐπὶ τὸν λόγον. Pol. IV. 422. B: ὡς οἷόν τε κάλλιστα ἐπὶ τοῦτο παρεσκευασμένος. VI. 495. E: ὡς νυμφίου παρεσκευασμένου. II. 365. B: ἀδίκῳ ... δόξαν δικαιοσύνης παρεσκευασμένῳ. Alc. I. 120. C: πᾶσαν παρασκευὴν παρεσκευασμένον. Tim. 72. C: οἷον κατόπτρῳ παρεσκευασμένον ... ἐκμαγεῖον. Legg. VI. 751. B: πόλιν εὖ παρεσκευασμένην. Prot. 322. A: οὕτω ... παρεσκευασμένοι (ἄνθρωποι). Conv. 181. D: παρεσκευασμένοι ... εἰσὶν ... ὡς τὸν βίον ἅπαντα ξυνεσόμενοι. Pol. III. 416. B: οὐκοῦν τὴν μεγίστην τῆς εὐλαβείας παρεσκευασμένοι ἂν εἶεν εἰ τῷ ὄντι καλῶς πεπαιδευμένοι εἰσίν; Euthyd. 280. C: εἰ αὐτοῖς εἴη πάντα τὰ ἐπιτήδεια παρεσκευασμένα cet. Legg. X. 890. B: οὕτω τούτων πάλαι παρεσκευασμένων. XII. 953. A: καταλύσεις ... φιλοξενίαις ἀνθρώπων παρεσκευασμένας. Pol. I. 341. E: ἐπὶ τούτῳ παρεσκευάσθη ἡ τέχνη. Med. *me paro* vel *comparo*; *mihi propono; instituo; statuo*; c. accus. *mihi comparo aliquid.* Theaet. 183. D: ἀλλὰ παρασκευάζου ὅπως ... δώσεις λόγον. Conv. 222. D. Ep. IV. 320. D: παρασκευάζου τόν τε Λυκοῦργον ἐκεῖνον ἀρχαῖον ἀποδείξων cet. Gorg. 511. B: ἢ οἴει δεῖν τοῦτο παρασκευάζεσθαι ἄνθρωπον ὡς πλεῖστον χρόνον ζῆν —; Legg. XII. 950. C. Euthyd. 282. A: δεῖ ... ἅπαντα ἄνδρα τοῦτο παρασκευάζεσθαι ὅπως ὡς σοφώτατος ἔσται. Legg. I. 648. D: πῶμα μόνον ἀντὶ μυρίων πραγμάτων παρασκευαζόμενος. Gorg. 479. C: χρήματα παρασκευαζόμενοι. Alc. II. 150. E: ὡς ἐγὼ παρεσκεύασμαι μηδὲν ἂν φυγεῖν τῶν ὑπ' ἐκείνου προσταττομένων. Crat. 440. E: ὥςπερ παρεσκεύασαι (*quod tibi propositum erat*). De lucri cup. 226. B: κυβερνήτην μηδενὸς ἄξια ἱστία καὶ πηδάλια τῇ νηῒ παρεσκευασμένον. Menex. 234. E: ἐκ πολλοῦ χρόνου λόγους παρεσκευασμένων οἳ cet. Phaed. 97. E: παρεσκευάσμην ὡς cet. 98. A. Menex. 247. A: εἰ παρασκευάσαισθε τῇ τῶν προγόνων δόξῃ μὴ καταχρησόμενοι. Gorg. 509. D: ἐὰν δύναμιν παρασκευάσηται τοῦ μὴ ἀδικεῖσθαι. Phaed. 65. E: ὃς ἂν μάλιστα ἡμῶν ... παρασκευάσηται αὐτὸ ἕκαστον διανοηθῆναι. Gorg. 509. E: ἐπὶ τοῦτο δεῖ δύναμίν τινα καὶ τέχνην παρασκευάσασθαι ὡς cet. Conv. 176. B: τὸ παντὶ τρόπῳ παρασκευάσασθαι ῥαστώνην τινὰ τῆς πόσεως. Theag. 121. B. Gorg. 509. C: τί οὖν ἂν παρασκευασάμενος ἄνθρωπος βοηθήσειεν αὐτῷ —; Legg. VIII. 830. C. — Verb. Gorg. 480. E: παντὶ τρόπῳ παρασκευαστέον καὶ πράττοντα καὶ λέγοντα ὅπως μὴ δῷ δίκην cet. 510. A: ἐπὶ ... τοῦτο ... αρασκευαστέον ἐστὶ δύναμίν τινα καὶ τέχνην ὅπως cet. ol. V. 467. B: παρασκευαστέον τὸ μή ποτε κινδυνεῦσαι. im. 89. D. Etiam a medio (παρασκευάζεσθαι, *se parare*) icitur. Gorg. 507. D: παρασκευαστέον μάλιστα μὲν μηδὲν εἶσθαι τοῦ κολάζεσθαι cet.

παρασκευαστής, ὁ, *qui parat.* Gorg. 518. C: ἐπιθυμιῶν παρασκευαστὰς ἀνθρώπους.

παρασκευαστός, ή, όν, *qui parari* vel *comparari potest.* Prot. 319. B: μηδ' ὑπ' ἀνθρώπων παρασκευαστὸν ἀνθρώποις. 324. A: παρασκευαστὸν εἶναι ἀρετήν. C.

παρασκευή, ἡ, *apparatio* et *apparatus; comparatio* et *praeparatio* vel *instructio.* Pol. II. 369. D: ἡ τῆς τροφῆς παρασκευὴ τοῦ εἶναί τε καὶ ζῆν ἕνεκα. VI. 495. A: πλοῦτοί τε καὶ πᾶσα ἡ τοιαύτη παρασκευή. Epin. 975. C: ξυμπάντων ὀργάνων παρασκευή. Gorg. 510. A: τίς ... τέχνη τῆς παρασκευῆς τοῦ μηδὲν ἀδικεῖσθαι —; Lach. 193. A: μετὰ τῆς τοιαύτης φρονήσεως καὶ παρασκευῆς καρτεροῦντα. Ep. VII. 326. A: ἄνευ παρασκευῆς θαυμαστῆς τινὸς μετὰ τύχης. Pol. II. 369. E: ἐπὶ σίτου παρασκευῇ. 370. A: ἐπὶ τῇ τῆς οἰκίας παρασκευῇ. IV. 429. D: οὐκ ὀλίγῃ παρασκευῇ θεραπεύσαντες. II. 361. B: διὰ παρασκευὴν φίλων καὶ οὐσίας. 369. D: πῶς ἡ πόλις ἀρκέσει ἐπὶ τοσαύτην παρασκευήν; Legg. XII. 951. A: τοῖς περὶ τὸν πόλεμον ἀντίστροφον ἀποδιδόντες δόξης παρασκευήν. XII. 962. A: ὑγιείας σώματι παρασκευήν. Legg. III. 698. E: παρασκευαὶ ... μεγάλαι λεγόμεναι. Pol. II. 370. C: ἐπὶ τὰς παρασκευὰς ὧν ἐλέγομεν. **institutum, ars; via* et *ratio.* Gorg. 510. E: πᾶν τοὐναντίον οὑτωσὶ ἡ παρασκευὴ ἔσται αὐτῷ ἐπὶ τὸ οἵῳ τε εἶναι ὡς πλεῖστα ἀδικεῖν cet. 500. D: ἑκατέρου ... αὐτοῖν μελέτην τινὰ καὶ παρασκευὴν τῆς κτήσεως. Polit. 307. E: περὶ ὅλην ... τὴν τοῦ ζῆν παρασκευήν. Gorg. 500. A: ὅτι εἶεν παρασκευαὶ αἱ μὲν μέχρι ἡδονῆς, αὐτὸ τοῦτο μόνον παρασκευάζουσαι. 513. D: ὅτι δύ' ἔφαμεν εἶναι τὰς παρασκευὰς ἐπὶ τὸ ἕκαστον θεραπεύειν καὶ σῶμα καὶ ψυχήν.

παρασκοπῶ, *oculos coniicio in aliquem* (germ. *hinblicken*). Conv. 221. C: ἠρέμα παρασκοπῶν (al. περισκοπῶν libris invitis) καὶ τοὺς φιλίους καὶ τοὺς πολεμίους.

παρασπείρω, *diffundo.* Ax. 366. A: ἅτε παρεσπαρμένη (ἡ ψυχὴ) τοῖς πόροις.

παρασπῶμαι, *detraho mihique vindico.* Soph. 241: C: ἀγαπήσεις ἐάν πῃ καὶ κατὰ βραχὺ παρασπασώμεθα οὕτως ἰσχυροῦ λόγου;

παράστασις, ἡ, *relegatio.* Legg. IX. 855. D: παραστάσεις ... ἐπὶ τὰ τῆς χώρας ἔσχατα.

παραστάτης, ὁ, *adiutor.* Conv. 197. E: παραστάτης τε καὶ σωτὴρ ἄριστος.

παραστρέφω, *muto.* Crat. 418. A: σμικρὰ πάνυ παραστρέφοντες.

παρασφάλλομαι, *aberro.* Epin. 976. B: ἀληθείας ... τῶν ὄντως δικαίων ἐκτὸς παρεσφαλμένοι.

παρατάττω, *iuxta colloco.* Pol. VIII. 556. D: παραταχθεὶς ἐν μάχῃ πλουσίῳ cet. Med. *reluctor.* Prot. 333. E: ἀγωνιᾶν καὶ παρατετάχθαι.

παρατείνω, *iuxta tendo*, (figuram aliquam ad lineam rectam applico); *produco*. Pol. VII. 527. A: τετραγωνίζειν τε καὶ παρατείνειν. Men. 87. A: παρὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτοῦ γραμμὴν παρατείναντα. Ib. οἷον ἂν αὐτὸ τὸ παρατεταμένον ᾖ. **distendo*; unde pass. *enecor*. Conv. 207. B: καὶ αὐτὰ τῷ λιμῷ παρατεινόμενα. Lys. 204. C: παραταθήσεται ὑπὸ σοῦ ἀκούων θαμὰ λέγοντος. (Euthyd. 303. B. pro v. παρετάθησαν Vat. scribit παρείθησαν.)

παρατεταγμένως, *ita ut reluctere* vel *obsistas*. Pol. III. 399. B: ἐν πᾶσι τούτοις παρατεταγμένως καὶ καρτερούντως ἀμυνομένου τὴν τύχην.

παρατίθημι, *appono; adiungo, do, trado*. Theaet. 157. C: τούτου ἕνεκα … παρατίθημι ἑκάστων τῶν σοφῶν ἀπογεύσασθαι. Prot. 325. E: παρατιθέασιν αὐτοῖς … ἀναγιγνώσκειν ποιητῶν ἀγαθῶν ποιήματα. Conv. 175. B: πάντως παρατίθετε ὅτι ἂν βούλησθε. Phil. 47. A: ὁμοῦ λύπας ἡδοναῖς παρατιθέναι. Legg. VI. 761. C: ὕλην παρατιθέντας αὔην. Pol. II. 372. C: τραγήματά που παραθήσομεν αὐτοῖς τῶν τε σύκων cet. Phil. 40. B: τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὡς τὸ πολὺ τὰ γεγραμμένα παρατίθεσθαι ἀληθῆ. 54. C: γενέσεως ἕνεκα φάρμακά τε … παρατίθεσθαι πᾶσιν. Legg. VII. 802. C: μὴ παρατιθεμένης τῆς γλυκείας μούσης. Polit. 278. B: πᾶσι τοῖς ἀγνοουμένοις τὰ δοξαζόμενα ἀληθῶς παρατιθέμενα. Legg. IX. 858. B: τὰ μὲν παρατιθεμένους cet. C: τὰ δ' ὡς παρατιθέμενα. IV. 722. B: τὸ τῶν διττῶν ἰατρῶν γένος ὀρθότατα παρετέθη. Med. *appono, adiicio, adhibeo; propono, profero*. Phaed. 65. E: μήτε τὴν ὄψιν παρατιθέμενος ἐν τῷ διανοεῖσθαι cet. Phil. 46. B: οὐ μὲν δὴ Φιλήβου γε ἕνεκα παρεθέμην τὸν λόγον. Polit. 275. B: διὰ ταῦτα μὴν καὶ τὸν μῦθον παρεθέμεθα. Phil. 44. D: ἵνα … τὴν δύναμιν αὐτῆς παραθώμεθα πρὸς τὴν κρίσιν. Tim. 47. E: δεῖ δὲ καὶ τὰ δι' ἀνάγκης γιγνόμενα τῷ λόγῳ παραθέσθαι. Legg. V. 735. C. Epin. 974. D: πειρώμεθα ἐκείνας (ἐπιστήμας) ὧν δεόμεθα παραθέσθαι. Polit. 279. A: παράδειγμα … σμικρότατον παραθέμενος. Legg. I. 630. D: τοῦτο ζητεῖ νῦν παραθέμενος. Epin. 974. D: παραθέμενοι. Pol. IV. 420. E: τὸν τροχὸν παραθεμένους.

παρατρέπω, *deflecto, averto; flecto, perduco*. Legg. V. 736. B: τὰ δ' ἀποχετεύοντας καὶ παρατρέποντας. Ep. VII. 327. E: ἐπ' ἄλλον βίον αὐτὸν τοῦ βελτίστου παρατρέψαι. Legg. X. 885. D: ὅτι κρείττους (οἱ θεοὶ) ἢ παρὰ τὸ δίκαιον ὑπό τινων δώρων παρατρέπεσθαι κηλούμενοι. 906. E: λοιβῇ … οἴνου κνίσσῃ τε παρατρεπομένοις αὐτοῖς.

παρατρωπάω, i. q. παρατρέπω. Pol. II. 364. E. (Hom.).

παρατυγχάνω, *forte adsum, offeror* (germ. *sich darbieten*(et in univ. *adsum* Legg. X. 881. C: ἐὰν δ' ἐπιχώριος ὁ παρατυγχάνων ᾖ. 907. D. XI. 917. C: ὁ παρατυγχάνων τῶν ἀστῶν. Prot. 340. E: εἰς καιρόν γε παρατετύχηκεν ἡμῖν ἐν

τοῖς λόγοις Πρόδικος ὅδε. Pol. V. 474. A: ὅ τι ἑκάστῳ παρέτυχεν ὅπλον. Legg. VI. 769. B: ἐν τῷ νῦν παρατυχόντι περὶ αὐτῆς ἡμῖν λόγῳ.

παραυτίκα, *illico*. Alc. I. 105. E: οὐδὲν ὅ τι οὐ παραυτίκα δυνήσεσθαι. — ἐν τῷ παραυτίκα, *in praesentia* (nos: *für den Augenblick*, *momentan*). Phaedr. 240. B: ἀλλά τις δαίμων ἔμιξε τοῖς πλείστοις ἐν τῷ παραυτίκα ἡδονήν. Pol. VIII. 558. A: ἆρ' οὐ θεσπεσία καὶ ἡδεῖα ἡ τοιαύτη διαγωγὴ ἐν τῷ παραυτίκα; — Cum art. et adi. Phaedr. 239. A: ἢ στέρεσθαι τοῦ παραυτίκα ἡδέος.

παραφαίνομαι, *appareo*. Theaet. 199. C: δεινότερον μέντοι πάθος ἄλλο παραφαίνεσθαί μοι δοκεῖ. Theag. 122. A: σὺ οὖν ἡμῖν εἰς καλὸν παρεφάνης. Soph. 231. B: ἐν τῷ νῦν λόγῳ παραφανέντι.

παραφέρω, *praeter aliquid fero* vel *porto*. Pol. VII. 515. A: τοὺς δὲ σιγῶντας τῶν παραφερόντων. B: τί δὲ τῶν παραφερομένων; **affero*. Ep. VII. 311. A: χαίρουσι τὴν Σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες. **appono*: Pol. I. 354. B: τοῦ ἀεὶ παραφερομένου ἀπογεύονται ἁρπάζοντες. — Pass. *abripior*, *aberro* (a vero). Legg. X. 893. A: παραφερόμενος. Phaedr. 265. B: ἴσως μὲν ἀληθοῦς τινὸς ἐφαπτόμενοι, τάχα δ' ἂν καὶ ἄλλοσε παραφερόμενοι. Polit. 275. A: τοιαύτῃ μὲν πάμπολυ παρηνέχθημεν. Phil. 60. D: εἰ ... παρηνέχθημέν τι τότε. 38. D: παρενεχθείς.

παραφθέγγομαι, *ita loquor ut aliquid adiiciam*. Euthyd. 296. A: οὐκ αὖ ... παύσει παραφθεγγόμενος;

παράφθεγμα, τό, *adiectio*. Euthyd. 296. B: ἥκει τὸ αὐτὸ παράφθεγμα.

παράφορος, ὁ, ἡ, *aberrans*. Soph. 228. C: παραφόρου ξυνέσεως (*ab intelligentia*) γιγνομένης (ψυχῆς). C: παράφορα αὐτοῦ γίγνεται καὶ ἀποτυγχάνει. **vacillans*. Legg. VI. 775. D: σπείρειν παράφορος ἅμα καὶ κακὸς ὁ μεθύων.

παραφορότης, ἡ, *pravitas*. Tim. 87. E: διὰ τὴν παραφορότητα πτώματα παρέχον.

παραφοροῦμαι, *colligo*. Legg. IX. 858. B: παραφορήσασθαι χύδην cet.

παράφραγμα, τό, *tabulatum* (*Verschlag*). Pol. VII. 514. B: ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρόκειται τὰ παραφράγματα.

παραφρονῶ, *demens sum*. Legg. X. 899. C: οὐκ ἔστιν οὕτως ... παραφρονῶν οὐδείς.

παραφροσύνη, ἡ, *aberratio mentis* (a vero); *amentia*. Soph. 228. D: τὸ ἀγνοεῖν ἐστὶν ... οὐδὲν ἄλλο πλὴν παραφροσύνη. Ep. VII. 331. C: μὴ νόσῳ παραφροσύνης ἐχομένους. Locr. 103. B: παραφροσύναι.

παράφρων, ὁ ἡ, *demens*. Legg. I. 649. D: πάνθ' ὅσα δι' ἡδονῆς αὖ μεθύσκοντα παράφρονας ποιεῖ.

παραφυλάττω, *observo*; *prospicio*. Legg. I. 628. A: παρα-

φυλάττειν ... ὥστε εἶναι φίλους. Polit. 297. A: τὸ τῆς νεὼς καὶ ναυτῶν ἀεὶ ξυμφέρον παραφυλάττων. Legg. I. 632. A: ξυμπάντων τε ἐρώτων τὰς σπουδὰς ἐπεσκεμμένον καὶ παραπεφυλαχότα. **caveo*. Polit. 284. A: ὡς ὂν χαλεπὸν περὶ τὰς πράξεις παραφυλάττουσι. Legg. IV. 715. A: παραφυλάττοντες δ' ἀλλήλους ζῶσιν ὅπως μή ποτε cet.

παραχρῆμα (rectius παρὰ χρῆμα), *statim*, *confestim*, *e vestigio*. Phaedr. 243. B: παρὰ χρῆμα ἀνέβλεψεν. Tim. 25. E. Legg. VII. 800. D. IX. 865. A. 866. E. Theag. 129. E: τάχυ γὰρ παρὰ χρῆμα ἐπιδιδόασι. 131. al. Cum art. est *praesens* et *in praesentia*. Crat. 395. D: τὸ ἐγγὺς μόνον ὁρῶν καὶ τὸ παρὰ χρῆμα. Legg. II. 670. D: (ἵνα) ἡδονὰς τὸ παρὰ χρῆμα ἀσινεῖς ἥδωνται. Cum art. et subst. est i. q. adiect. *augenblicklich* vel *momentan*. Prot. 353. D: κατὰ τὴν αὐτῆς τῆς ἡδονῆς τῆς παρὰ χρῆμα ἐργασίαν. 355. B: διὰ τὰς παρὰ χρῆμα ἡδονάς. — ἐκ τοῦ παρὰ χρῆμα, *subito* s. *ex tempore*. Crat. 399. D: ἐκ τοῦ παρὰ χρῆμα λέγειν. Conv. 185. C. Critia 107. E. Etiam *e vestigio*, *illico*. Legg. VI. 768. B. IX. 867. A: ἐκ τοῦ παρὰ χρῆμα ἐξαίφνης. Euthyd. 303. E. — ἐκ τῷ παρα χρῆμα, *in praesentia* (germ. *in dem Augenblicke* et *für den Augenblick*); etiam *illico* et *subito*. Prot. 353. D: ὅτι τὴν ἡδονὴν ταύτην ἐν τῷ παρὰ χρῆμα παρέχει. Polit. 310. C: τὴν ἐν τῷ παρὰ χρῆμα διώκοντες ῥαστώνην. Phil. 21. C: τῆς ... ἐν τῷ παρὰ χρῆμα ἡδονῆς προςπιπτούσης. Pol. III. 408. B: κἂν εἰ τύχοιεν ἐν τῷ παρὰ χρῆμα κυκεῶνα πιόντες. V. 455. A: ὅτι ἐν μὲν τῷ παρὰ χρῆμα (*subito*) ἱκανῶς εἰπεῖν οὐ ῥάδιον, ἐπισκεψαμένῳ δὲ οὐδὲν χαλεπόν. Legg. VII. 799. D. XI. 915. D: δεχόμενον ἐν τῷ παρὰ χρῆμα (*illico*) τιμήν. Menex. 235. A. B. — εἰς τὸ παρὰ χρῆμα, *in praesentia*. Legg. I. 646. C: ὡς ἀσθενεῖς εἰς τὸ παρὰ χρῆμα γίγνονται.

παραχωρῶ, *cedo; locum do* (alicui). Prot. 336. B: παραχωρεῖ Πρωταγόρα. B: εἴ τῳ ἀνθρώπων παραχωρεῖ. **locum facio* (alicui). Conv. 213. A: παραχωρῆσαι ... τὸν Σωκράτη ὡς ἐκεῖνον καθίζειν. **locum do* s. *concedo*. Apol. 34. A: νῦν παρασχέσθω, ἐγὼ παραχωρῶ. Polit. 260. E: ὄνομα ἕτερον αὐτοῖς παραχωρήσαντες θέσθαι τινά. **obsequor*. Legg. XII. 959. E: τῷ δὲ πολιτικῷ νόμῳ νομοθετοῦντι παραχωρεῖν χρὴ τὰ τοιάδε.

παράψογος, ὁ, *reprehensio subseciva*. Phaedr. 267. A: παραψόγους.

πάρδαλις, ἡ, *pardus* s. *pardalis*. Lach. 196. E: λέοντα ἢ πάρδαλιν cet.

παρεγγράφω, *adscribo*. Legg. VI. 753. C: παρεγγράφειν ... καὶ τὸ αὐτοῦ ... ὄνομα.

παρειαί, αἱ, *genae*. Polit. 270. E: τῶν γενειώντων αἱ παρειαί. Ion. 539. A. (Hom.).

παρεικάζω, *comparo*. Pol. V. 473. C: ὃ τῷ μεγίστῳ

παρεικάζομεν κύματι. Polit. 260. E: *ἢ βούλει ... καὶ τοὔνομα παρεικάσωμεν —;*

παρείκω, *concedo, permitto.* Theaet. 150. D: *οἷσπερ ἂν ὁ θεὸς παρείκῃ.* Pol. II. 374. E: *ὅσον γ᾽ ἂν δύναμις παρείκῃ.* Theag. 131. Legg. XI. 934. C: *ὅπως ἂν ἡμῖν παρείκωσι θεοὶ ... νομοθετεῖν.* Impers. *παρείκει*, *licet, fieri potest.* Conv. 187. E: *καθ᾽ ὅσον παρείκει* (*quoad eius fieri potest*). Legg. V. 734. B: *τόν γε βουλόμενον ἡδέως ζῆν οὐκέτι παρείκει ἑκόντα γε ἀκολάστως ζῆν.* Ep. VI. 323. C: *ὅσον ἂν δυνώμεθα καὶ ἑκάστῳ παρείκῃ.*

πάρειμι, *adsum; adveni* vel *veni; intersum;* etiam dicitur in eo *quod paratum* est vel *suppetit, quod quis habet* al. Parm. 126. A: *πάρειμί γε ἐπ᾽ αὐτὸ τοῦτο.* Tim. 20. C. Phaedr. 243. E: *οὗτος παρὰ σοὶ μάλα πλησίον ἀεὶ πάρεστιν.* 250. A: *αἷς τὸ τῆς μνήμης ἱκανῶς πάρεστιν.* Gorg. 498. D. Pol. I. 331. A: *τῷ ... μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ξυνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι.* Charm. 158. E: *εἴ σοι πάρεστι σωφροσύνη.* Gorg. 447. B: *ἐπ᾽ αὐτό γέ τοι τοῦτο πάρεσμεν.* Id. Euthyd. 274. A. Theaet. 200. D: *πάλιν ἐπὶ τὴν πρώτην πάρεσμεν ἀπορίαν.* Prot. 317. E: *ἐπειδὴ καὶ οἵδε πάρεισι.* Apol. 33. D. Phil. 60. C: *ᾧ παρείη τοῦτ᾽ ἀεὶ τῶν ζώων* cet. Pol. II. 362. D: *ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη.* Lys. 217. D: *καὶ μὴν παρείη γ᾽ ἂν αὐταῖς λευκότης.* Euthyd. 280. B: *εἰ ἡμῖν ἀγαθὰ πολλὰ παρείη.* Parm. 127. A: *ὧν ἕνεκα παρεῖμεν.* Conv. 200. E: *ὧν ἂν ἔνδεια παρῇ αὐτῷ.* Soph. 264. A. Prot. 335. B: *παρεῖναι ἐν ταῖς συνουσίαις.* Theaet. 166. B: *μνήμην παρεῖναί τῳ ὧν ἔπαθε.* Pol. VI. 509. B. Legg. III. 681. A. Polit. 272. B: *τόνδε* (*βίον*) *... τὸν νυνὶ παρὼν αὐτὸς ᾔσθησαι.* Tim. 17. B. Legg. III. 699. C: *φόβος ὁ τότε παρών.* XI. 917. A: *ὅθεν ὁ νῦν παρὼν ἡμῖν λόγος ἐλήλυθε.* Phaedr. 272. A: *νῦν ἔργῳ παροῦσά οἱ* (*ἡ φύσις*). Legg. III. 683. C: *ἡ νῦν παροῦσα ἡμέρα.* Charm. 160. D. Legg. IX. 857. E: *εὐτυχὲς δὲ ἡμῶν τὸ παρὸν γέγονεν.* X. 900. B: *τὸ νῦν παρὸν δόγμα.* Phaedr. 244. A: *παρόντος ἐραστοῦ.* Parm. 141. E: *τοῦ νῦν παρόντος* (*χρόνου*). Conv. 217. C. Polit. 272. B: *παρούσης αὐτοῖς οὕτω πολλῆς σχολῆς καὶ δυνάμεως* cet. Pol. VI. 507. D: *παρούσης ... χρόας αὐτοῖς.* Conv. 200. E: *τοῦ μὴ παρόντος* (*ἐπιθυμεῖ*). Tim. 72. A: *παρόντος κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ.* Phaed. 59. A: *παρόντι πένθει.* Tim. 26. E: *τῇ ... παρούσῃ τῆς θεοῦ θυσίᾳ.* Crit. 43. C: *τῇ παρούσῃ τύχῃ.* Phaed. 67. C: *ἐν τῷ νῦν παρόντι καὶ ἐν τῷ ἔπειτα.* Theaet. 158. B: *νῦν οὕτως ἐν τῷ παρόντι.* Conv. 176. E: *τὴν ἐν τῷ παρόντι συνουσίαν.* Menex. 240. C: *ἀγαπῶντες τὴν ἐν τῷ παρόντι σωτηρίαν.* Phaedr. 244. E: *πρός τε τὸν παρόντα καὶ τὸν ἔπειτα χρόνον.* Tim. 90. D. 48. C: *κατὰ τὸν παρόντα τρόπον τῆς διεξόδου.* Legg. VI. 752. C: *καὶ μετὰ τὸν τότε παρόντα χρόνον.* Pol. VI. 506. E: *κατὰ τὴν παροῦσαν ὁρμήν.* Legg. VI. 752. A: *κατὰ τὴν*

παροῦσαν ἡμῖν τὰ νῦν μυθολογίαν. Gorg. 499. C: τὸ παρὸν (*quod est*) εὖ ποιεῖν. Legg. XII. 959. C: τὸ δὲ παρὸν δεῖν εὖ ποιεῖν (*prudenter esse agendum*). Phil. 59. B: εἰς τὸ νῦν παρόν. Pol. VI. 487. C: εἰς τὸ παρὸν ἀποβλέψας. 503. B: πεφοβημένου κινεῖν τὸ νῦν παρόν. Legg. V. 736. A: πρὸς τὸ παρόν. VII. 799. D: καὶ τὸ παρὸν (*in praesentia, nunc*) ἡμῖν ὡσαύτως ποιητέον. Cf. III. 693. B. IV. 708. A. Pol. I. 344. D: οἱ παρόντες. Gorg. 458. B: τὸ τῶν παρόντων. Legg. VII. 810. E: ἐκ τῶν παρόντων λόγων. Conv. 193. C: τῶν νῦν παρόντων τὸ τούτου ἐγγυτάτω ἄριστον εἶναι. Pol. V. 467. B: παρόντων ὧν ἂν τέκῃ. Phil. 66. A: παροῦσι φράζων. Legg. VII. 799. E: τοῖς νόμοις τοῖς νῦν ἡμῖν παροῦσι. Gorg. 493. C: τοῖς ἀεὶ παροῦσιν ἱκανῶς καὶ ἐξαρκούντως ἔχοντα βίον ἑλέσθαι. Ax. 368. A: τοῖς παροῦσι χαλεπανεῖ. Phaed. 108. A: οὐκ ἀγνοεῖ τὰ παρόντα (*praesentem conditionem* vel *statum*). Theaet. 186. A: τὰ γεγονότα καὶ τὰ παρόντα πρὸς τὰ μέλλοντα. Critia 120. E: σμικρὰ ἡγοῦντο τὰ παρόντα. Gorg. 432. B: παρῆσθα ... καὶ αὐτὸς λεγομένοις. Ep. VII. 348. E. Prot. 321. C: ἤδη ... καὶ ἡ εἱμαρμένη ἡμέρα παρῆν. Theaet. 197. A. Critia 115. A: ξύμπασι παρῆν ἄδην. Legg. III. 679. B: ὃ τότε ἐν ἐκείνοις παρῆν. Conv. 194. C: παρῆμεν. 176. A: παρῆτε γὰρ χθές. Hipp. mai. 286. C: ἀλλ' ὅπως παρέσει καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλους ἄξεις. Ax. 372. Parm. 144. D: οὐδαμῶς ἅμα ἅπασι τοῖς τῆς οὐσίας μέρεσι παρέσται. Alc. II. 150. D: πότε ... παρέσται ὁ χρόνος οὗτος —; Conv. 174. A: ὡμολόγησα δ' εἰς τήμερον παρέσεσθαι. Sis. 387. B. — Impers. πάρεστι, *licet*. Gorg. 448. A: πάρεστι τούτου πεῖραν ... λαμβάνειν.

πάρειμι, *intro, ineo*. Phaed. 59. E: μὴ πρότερον παριέναι ἕως ἂν αὐτὸς κελεύσῃ. Legg. VIII. 830. C: εἰς τὸν μέγιστον τῶν ἀγώνων ἑκάστοτε τολμήσει παριέναι. *procedo. Alc. I. 106. C: διανοεῖ ... παριέναι συμβουλεύσων Ἀθηναίοις cet. *praetereo. Pol. VIII. 546. B: ἀλλὰ πάρεισιν (sensu futuri) αὐτοὺς (εὐγονία τε καὶ ἀφορία). VII. 515. B: τὴν παριοῦσαν σκιάν. De lucri cup. 228. E: παριόντες ἄνω καὶ κάτω. Eryx. 392. D. Pol. VII. 515. B: ὁπότε τις τῶν παριόντων φθέγξαιτο. D. X. 616. A: τοῖς ἀεὶ παριοῦσι σημαίνοντες. VII. 516. C: τῷ ὀξύτατα καθορῶντε τὰ παριόντα. Lach. 183. E: ἡ δὲ ναῦς τὴν ναῦν παρῄει. *praetermitto. Legg. VI. 776. D: παριὼν τῷ λόγῳ.

παρεμβάλλω, *interpono*. Legg. V. 741. A: ἑκόντας ... οὐ δεῖ πολίτας παρεμβάλλειν νόθῃ παιδείᾳ πεπαιδευμένους.

παρεμπίπτω, *obrepo*. Charm. 173. D: παρεμπίπτουσαν τὴν ἀνεπιστημοσύνην.

παρεμφαίνω, *simul ostendo*. Tim. 50. E: τὴν αὑτοῦ παρεμφαῖνον ὄψιν.

πάρεξ, *praeter*. Epin. 976. E: ἑτέραν (ἐπιστήμην) πάρεξ τῶν εἰρημένων εὑρεῖν.

παρέξειμι, *praetereo*, *omitto*. Pol. VI. 503. A: παρεξιόντος καὶ παρακαλυπτομένου τοῦ λόγου.

παρεξέρχομαι, *discedo*. Phil. 66. B: οὐκ ἂν μέγα τι τῆς ἀληθείας παρεξέλθοις.

παρέπαινος, ὁ, *laudatio subseciva*. Phaedr. 267. A: παρεπαίνους.

παρεπιδημία, ἡ, *peregrinatio*. Ax. 365. B: ὅτι ... παρεπιδημία τίς ἐστιν ὁ βίος.

παρέπομαι, *sequor*, *comitor*, *adhaereo*. Theaet. 186. A: τοῦτο ... μάλιστα ἐπὶ πάντων παρέπεται. Soph. 266. B: τούτων ... ἑκάστων εἴδωλα ... παρέπεται. Alc. II. 145. C: ἐὰν ... παρέπηται ἡ τοῦ βελτίστου ἐπιστήμη. 146. B. Phaed. 89. A: πρὸς τὸ παρέπεσθαι. Legg. II. 667. B: ξυμπάσῃ τροφῇ παρέπεσθαι ... τὴν χάριν. D: παρεπόμενον ἐὰν γίγνηται. Theag. 128. D: θείᾳ μοίρᾳ παρεπόμενον ἐμοὶ ἐκ παιδὸς ἀρξάμενον δαιμόνιον.

πάρεργος, ὁ ἡ, *subsecivus*; praec. neutr. πάρεργον in eo ponitur quod *ad ipsum opus* vel *institutum non pertinet*; etiam in eo quod *operis subsecivis* s. *obiter tractamus*, *leviter transimus* al. Tim. 38. D: ὁ λόγος πάρεργος ὢν πλέον ἂν ἔργον ὧν ἕνεκα λέγεται παράσχοι. Phaedr. 274. A: ὅ τι μὴ πάρεργον. Id. Pol. III. 411. E. VI. 498. C. Phaed. 91. A: εἰ μὴ εἴη πάρεργον. Polit. 286. D: πλὴν εἰ μὴ πάρεργόν τι. 302. B: καίτοι πρός γε τὸ νῦν προτεθὲν ἡμῖν πάρεργον λεγόμενον. Pol. II. 374. C: μὴ ἐν παρέργου μέρει. Theaet. 184. A: εἴτε τις ἐν παρέργῳ σκέψεται. Conv. 222. D: ὡς ἐν παρέργῳ δὴ λέγων. Pol. II. 374. C: παρέργῳ χρώμενος. Tim. 21. C: εἴ γε ... μὴ παρέργῳ τῇ ποιήσει κατεχρήσατο. Legg. VIII. 846. D: οὐκ ἐν παρέργῳ δεόμενον ἐπιτηδεύειν. VI. 766. A: ὧν ἕνεκα οὐ δεύτερον οὐδὲ πάρεργον δεῖ τὴν παίδων τροφὴν τὸν νομοθέτην ἐᾶν γίγνεσθαι. VIII. 837. C: ὁ ... πάρεργον ... τὴν τοῦ σώματος ἐπιθυμίαν ἔχων. Pol. VI. 498. A: πάρεργον οἰόμενοι αὐτὸ δεῖν πράττειν. Tim. 51. C: οὔτ' ἐπὶ λόγου μήκει πάρεργον ἄλλο μῆκος ἐπεμβλητέον. Legg. VII. 807. C: πάρεργον γὰρ οὐδὲν δεῖ τῶν ἄλλων ἔργων διακώλυμα γίγνεσθαι cet. Ep. VI. 323. A: μὴ πάρεργον ἡγουμένῳ. Theaet. 177. B: ἐπειδὴ καὶ πάρεργα τυγχάνει λεγόμενα. Pol. VII. 527. C: καὶ γὰρ τὰ πάρεργα αὐτοῦ (τῆς γεωμετρίας) οὐ σμικρά. Euthyd. 273. D: εἰ τηλικαῦτα πράγματα πάρεργα ὑμῖν τυγχάνει ὄντα. Ep. VII. 330. C: ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὡς ἔργα μοι ξυμβαίνῃ λεγόμενα. Euthyd. 273. D: παρέργοις αὐτοῖς χρώμεθα.

παρέργως, *leviter*, *negligenter*. Legg. VII. 793. E: ταῦτα εἴ τις ἀκριβῶς ἀποτελοῖ καὶ μὴ παρέργως τοῖς εἰρημένοις χρῷτο.

παρέρχομαι, *praetereo*, *antecedo*. Parm. 152. A: μετὰ τοῦ παρεληλυθότος (χρόνου). Prot. 324. B: οὐ τοῦ παρεληλυθότος ἕνεκα ἀδικήματος τιμωρεῖται. Phaed. 100. B: ἐν

τῷ παρεληλυθότι λόγῳ. Pol. VI. 499. C: ἐν τῷ ἀπείρῳ τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ. Soph. 235. C: κατὰ τὸν παρεληλυθότα τρόπον τῆς διαιρέσεως. Lach. 183. A: ὅντινα τὸν παρεληλυθότα βίον βεβίωκεν. Pol. VII. 534. A: οἱ παρεληλυθότες (λόγοι). Tim. 47. E: τὰ ... παρεληλυθότα τῶν εἰρημένων. Phaedr. 231. B: οὔτε τοὺς παρεληλυθότας πόνους ὑπολογίζεσθαι. Phil. 36. D: εἰ πρὸς τὰ παρεληλυθότα ... προσήκοντα. Theag. 129. D. Phaedr. 242. A: μήπω γε ... πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. Parm. 152. C: εἰ ... ἀνάγκη μὴ παρελθεῖν τὸ νῦν πᾶν τὸ γιγνόμενον. Phil. 19. B: ὡς ὁ παρελθὼν λόγος ἐμήνυσεν. Pol. VIII. 561. B: τοῦ πολλοῦ θορύβου παρελθόντος. Prot. 310. A: τῆς παρελθούσης νυκτὸς ταυτησί. Tim. 72. A: παρελθόντος ... κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ. Phaed. 60. E: ἐν τῷ παρελθόντι βίῳ. Id. 67. B. Polit. 270. E: πάλιν ἐπὶ τὴν παρελθοῦσαν ὥραν ἕκαστον καθίστασαν. **praetereo*, *praetermitto*; *negligo*. Alc. I. 130. C: ὃ νῦν δὴ παρήλθομεν διὰ τὸ πολλῆς εἶναι σκέψεως. Phaed. 278. E: οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὸν σὸν ἑταῖρον δεῖ παρελθεῖν. Pol. X. 620. B: οὐ δύνασθαι παρελθεῖν, ἀλλὰ λαβεῖν. **transeo*. Euthyd. 300. B: εἴ γε (codd. ἥγε et ἦγε) ἐγὼ ... παρέρχομαι ἐν τοῖς χαλκείοις. Alc. I. 123. B: ὅς ἔφη παρελθεῖν χώραν πάνυ πολλὴν καὶ ἀγαθήν. **accedo*; *prodeo* vel *procedo*. Alc. I. 105. A: ἐὰν θᾶττον εἰς τὸν Ἀθηναίων δῆμον παρέλθῃς. Phaedr. 273. D: πρὶν καὶ σὲ παρελθεῖν. Alc. I. 105. B: παρελθών. Cum v. εἴσω est *intro*. Alc. II. 144. A: παρελθὼν εἴσω.

παρέχω, *praebeo*, *affero*, *iniicio*, *excito*; *exhibeo*; *adhibeo*; *dedo*; *suppedito*; etiam *admitto*. Apol. 33. B: καὶ πλουσίῳ καὶ πένητι παρέχω ἐμαυτὸν ἐρωτᾶν. Prot. 349. E: ὡς καλοῦ ὄντος αὐτοῦ σὺ διδάσκαλον σαυτὸν παρέχεις; 353. D: ὅτι τὴν ἡδονὴν ταύτην ἐν τῷ παραχρῆμα παρέχει. Phaedr. 233. B: ἃ μὴ λύπην τοῖς ἄλλοις παρέχει. Phaed. 66. C: πολέμους καὶ στάσεις καὶ μάχας οὐδὲν ἄλλο παρέχει ἢ τὸ σῶμα cet. Theaet. 174. C: γέλωτα παρέχει ... καὶ τῷ ἄλλῳ ὄχλῳ. Soph. 246. A: ὃ παρέχει προσβολὴν καὶ ἐπαφήν τινα. Conv. 179. B: τοῦτο ὁ Ἔρως τοῖς ἐρῶσι παρέχει γιγνόμενον παρ' αὐτοῦ. Legg. IV. 718. E: ὡς ἡ ... ἐπὶ τὴν κακότητα ὁδὸς λεία καὶ ἀνιδιτὶ παρέχει πορεύεσθαι. Menex. 248. B: ἡμᾶς αὐτοὺς νῦν παρέχομεν τοιούτους. Pol. VIII. 544. B: πάλιν ... τὴν αὐτὴν λαβὴν πάρεχε. Legg. VI. 760. B: φυλὴ δὲ μία ... παρεχέτω πέντε οἷον ἀγρονόμους cet. IX. 865. C: ἀβλαβῆ παρεχέτω. XII. 954. B: τὰ μὲν ἀσήμαντα παρεχόντων οἱ ἐνοικοῦντες ἐρευνᾶν. Tim. 71. C: λύπας ... παρέχοι. Legg. X. 904. B. Theaet. 143. B: ἵνα ... ἐν τῇ γραφῇ μὴ παρέχοιεν πράγματα αἱ μεταξὺ τῶν λόγων διηγήσεις. Tim. 84. D: ὅταν ... πλεύμων μὴ καθαρὰς παρέχῃ τὰς διεξόδους cet. Pol. VIII. 562. D: ἂν μὴ ... πολλὴν παρέχωσι τὴν ἐλευθερίαν. Phaedr. 228. E: ἐμαυτόν σοι ἐμμελετᾶν παρέχειν (nos: *mich herzugeben*) οὐ πάνυ δέδοκται. Phaed.

115. A: *μὴ πράγματα ταῖς γυναιξὶ παρέχειν.* Conv. 217. A: *εἰ ἐθέλοιμι παρέχειν τὰ ὦτα.* Legg. VII. 799. B: *δίκας ἀσεβείας ... τῷ ἐθελήσαντι παρέχειν.* Euth. 3. D: *σὺ μὲν δοκεῖς σπάνιον σεαυτὸν παρέχειν.* Menex. 247. B: *παρέχειν ἑαυτὸν τιμώμενον μὴ δι' ἑαυτόν, ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων.* Men. 95. A: *παρέχειν αὐτοὺς διδασκάλους τοῖς νέοις.* Prot. 312. A: *εἰς τοὺς Ἕλληνας σαυτὸν* (v. *αὑτὸν*) *σοφιστὴν παρέχων.* Pol. III. 413. E: *εὐάρμοστον ἑαυτὸν ἐν πᾶσι τούτοις παρέχων.* Men. 70. C: *αὐτὸς παρέχων αὑτὸν ἐρωτᾶν τῶν Ἑλλήνων τῷ βουλομένῳ* cet. Tim. 73. A: *παρέχουσα ἀπληστίαν.* Euthyd. 291. B: *εἰ αὕτη εἴη ἡ τὴν εὐδαιμονίαν παρέχουσα.* Gorg. 477. C: *λύπην μεγίστην παρέχον.* Soph. 266. C: *ὄψεως ἐναντίαν αἴσθησιν παρέχον.* Tim. 87. E: *πολλὰ ... σπάσματα ... παρέχον.* Polit. 288. D: *τὸ ... πᾶσι τούτοις σώματα παρέχον.* Pol. VI. 508. E: *τὸ τὴν ἀλήθειαν παρέχον τοῖς γιγνωσκομένοις.* VII. 540. A: *τὸ πᾶσι φῶς παρέχον.* Tim. 71. B: *οἷον ἐν κατόπτρῳ ... κατιδεῖν εἴδωλα παρέχοντι.* Legg. VI. 761. C: *λουτρὰ θερμὰ παρέχοντας.* Crat. 396. D: *παρεῖχον τὰ ὦτα.* Phaedr. 250. D: *δεινοὺς γὰρ ἂν παρεῖχεν ἔρωτας* cet. Tim. 43. B: *ὃ τὴν τροφὴν παρεῖχεν.* Legg. VII. 788. D: *ὥστε καὶ ἔριν πολλοῖς παρέσχηκε μὴ γίγνεσθαι τά γ' ἀνθρώπινα μήκη διπλάσια* cet. Hipp. mai. 295. A: *ὅσα πράγματα ἡμῖν ἤδη παρέσχηκε.* Ep. VII. 329. B: *τῆς φιλοσόφου ἀνέγκλητον μοίρας παρέσχον* (*ἐμαυτόν*). Prot. 339. E: *πολλοῖς θόρυβον παρέσχε καὶ ἔπαινον τῶν ἀκουόντων.* Pol. IV. 433. B: *ὃ πᾶσιν ἐκείνοις τὴν δύναμιν παρέσχεν.* Ion. 530. C: *ἐμοὶ γοῦν τοῦτο πλεῖστον ἔργον παρέσχε τῆς τέχνης.* Tim. 80. B: *ὅθεν ἡδονὴν ... τοῖς ἄφροσιν ... παρέσχον.* Pol. V. 450. B: *μὴ παράσχοι πολὺν ὄχλον.* VII. 517. A: *ἆρ' οὐ γέλωτ' ἂν παράσχοι —;* Tim. 38. E. Legg. XI. 919. A: (*ὁπόταν*) *οὐχ ὡς ἑταίρους δεξάμενος φιλικὰ παράσχῃ ξένια.* Charm. 157. B: *ὃς ἂν μὴ τὴν ψυχὴν πρῶτον παράσχῃ τῇ ἐπῳδῇ ὑπὸ σοῦ θεραπευθῆναι.* Prot. 312. C: *ὅτι μέλλεις τὴν ψυχὴν τὴν σαυτοῦ παρασχεῖν θεραπεῦσαι ἀνδρί.* Theaet. 169. C: *οὐ μέντοι περαιτέρω γε ὧν προτίθεσαι οἷός τ' ἔσομαι παρασχεῖν ἐμαυτόν σοι.* Pol. I. 344. D: *παρασχεῖν τῶν εἰρημένων λόγον.* III. 405. C: *ὥστε μὴ παρασχεῖν δίκας.* Critia 109. A: *ἄπορον πηλὸν ... κωλυτὴν παρασχεῖν.* Legg. VII. 806. B: *φόβον ... πολεμίοισι ... παρασχεῖν.* Charm. 157. C. Legg. XI. 919. A: *εὐδιεινὴν γαλήνην παρασχών.* IX. 854. E: *τὸν τὴν δίκην παρασχόντα.* Phaedr. 275. A: *λήθην ... ἐν ψυχαῖς παρέξει.* Legg. IX. 869. B: *παρέξει νόμος οὐδεὶς κτεῖναι τὸν πατέρα ἢ μητέρα.* Menex. 247. E: *ὑποψίαν παρέξουσιν.* Tim. 74. C: *ψῦχος κατὰ πᾶν τὸ σῶμα παρέξειν οἰκεῖον.* Menex. 245. C: *εἰ μέλλοι χρήματα παρέξειν.* Ax. 370. A: *ἐπὶ τῷ μὴ παρέξοντι γνῶσιν.* Med. *affero, praebeo, adhibeo; excito;* etiam *mihi comparo.* Apol. 19. D: *μάρτυρας ... παρ-*

ἔχομαι. 31. C. Parm. 128. B: *τούτων τεκμήρια παρέχει καλῶς τε καὶ εὖ.* Pol. V. 474. B: *ἐπειδὴ καὶ σὺ οὕτω μεγάλην ξυμμαχίαν παρέχει.* Phaed. 112. B: *δεινούς τινας ἀνέμους ... παρέχεται.* Soph. 242. D: *γάμους τε καὶ τόκους ... παρέχεται.* Polit. 258. A: *ἡ πρόσρησις παρέχεταί τινα οἰκειότητα.* Parm. 128. B: *τεκμήρια δὲ καὶ αὐτὸς πάμπολλα ... παρέχεται.* Conv. 193. D: (*ὃς*) *εἰς τὸ ἔπειτα ἐλπίδας μεγίστας παρέχεται.* Pol. VIII. 559. B: *εἴ πή τινα ὠφέλειαν πρὸς εὐεξίαν παρέχεται.* Euthyd. 291. E: *τί ἔργον παρέχεται;* Phaedr. 255. B: *ὅτι οὐδ' οἱ ξύμπαντες ἄλλοι φίλοι ... μοῖραν φιλίας οὐδεμίαν παρέχονται πρὸς τὸν ἔνθεον φίλον.* Phaed. 81. D: *οἷα παρέχονται αἱ τοιαῦται ψυχαὶ εἴδωλα.* Pol. II. 364. E. Phaed. 87. B: *τεκμήριον ... παρέχοιτο θοιμάτιον.* Pol. III. 410. D. Legg. X. 890. C: *ὃς δ' ἂν μὴ παρέχηται ἑαυτὸν τοῖς νόμοις εὐπειθῆ.* Tim. 29. C: *ἐὰν ἄρα μηδενὸς ἧττον παρεχώμεθα εἰκότας.* Gorg. 471. E: *ἐπειδὰν ... μάρτυρας πολλοὺς παρέχωνται.* Phaed. 110. C: *χρώματός τι εἶδος παρέχεσθαι* cet. Parm. 127. E: *τοσαῦτα τεκμήρια παρέχεσθαι.* Pol. IV. 421. D: *ὄργανά γε μὴ ἔχων παρέχεσθαι* (*sibi comparare*) *ὑπὸ πενίας* cet. VIII. 554. A: *τὰ δὲ ἄλλα ἀναλώματα μὴ παρεχόμενος.* Polit. 259. E: *παρεχόμενος ... γνῶσιν.* Theaet. 174. C: *δόξαν ἀβελτερίας παρεχομένη.* Soph. 227. A: *ὧν γναφευτικὴ ... τὴν ἐπιμέλειαν παρεχομένη* cet. Polit. 305. B. Gorg. 454. E: *τὸ μὲν πίστιν παρεχόμενον ἄνευ τοῦ εἰδέναι, τὸ δ' ἐπιστήμην.* Tim. 60. B: *ταύτῃ τῇ δυνάμει γλυκύτητα παρεχόμενον.* Polit. 291. E: *ὡς δύο παρεχομένην εἴδη δυοῖν ὀνόμασι.* Legg. IX. 859. B: *ἀλλ' οὖν τό γε πρόθυμον παρεχόμενοι.* Tim. 83. D: *τὸν ὄγκον παρεχομένων ὁρατόν.* Pol. X. 614. A: *πρὸς ... τοῖς ἀγαθοῖς οἷς αὐτὴ παρείχετο ἡ δικαιοσύνη.* Critia 114. E. Polit. 287. C: *ὁπόσαι παρείχοντο ὄργανα περὶ τὴν ὑφαντικήν.* Legg. III. 694. B. Phil. 59. D: *ἅ γε εἰς τὴν κρίσιν ἐγὼ τότε παρεσχόμην.* 26. D: *πολλά γε καὶ τὸ ἄπειρον παρέσχετο γένη.* Tim. 86. A: *καὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα πάντα παρέσχετο.* Critia 107. B: *πολλὴν εὐπορίαν παρέσχεσθον τῷ μέλλοντι λέγειν* cet. Tim. 60. A: *τὰ ... ἄλλα πολλὰ ἀνώνυμα γένη παρέσχοντο.* Apol. 34. A: *νῦν παρασχέσθω* (*μάρτυρα*). Legg. VI. 776. C: *πλείστην ἀπορίαν παράσχοιτ' ἂν καὶ ἔριν* cet. Soph. 216. D: *τοτὲ δ' ἔστιν οἷς δόξαν παράσχοιντ' ἂν ὡς παντάπασιν ἔχοντες μανικῶς.* Legg. I. 642. A: *σκοπῶ δὴ μὴ δόξαν ὑμῖν παράσχωμαι περὶ σμικροῦ πολλὰ λέγειν.* Gorg. 472. A: *ἐὰν βούλῃ κατ' ἐμοῦ μάρτυρας παρασχέσθαι.* 474. A. Legg. IV. 706. B: *ὥστ' εὐμαρῶς ναυτικὴν παρασχέσθαι δύναμιν.* Apol. 34. A. Gorg. 472. B: *ψευδομάρτυρας κατ' ἐμοῦ πολλοὺς παρασχόμενος.* Pol. VII. 517. C: *ἀλήθειαν καὶ νοῦν παρασχομένη.* II. 374. D: *μήτε τὴν μελέτην ἱκανὴν παρασχομένῳ.* Apol. 31. B: *παρασχόμενοι μάρτυρα.* Conv. 215. B: *μάρτυρας παρέξομαι.* Apol.

20. D. Phaedr. 238. B: *τὸν ἔχοντα ταὐτὸν τοῦτο κεκλημένον παρέξεται.* 239. E: *τίνα ἡμῖν ὠφέλειαν ἢ τίνα βλάβην ... παρέξεται.* 262. C: *λόγων ἄρα τέχνην ... ἄτεχνον παρέξεται.* Tim. 82. B: *νόσους φθοράς τε ἀπείρους παρέξεται.* Crit. 45. C: *ἀσφάλειάν σοι παρέξονται.* Legg. XII. 949. C. — Recipr. *me dedo* vel *trado.* Charm. 176. B: *ἣν ἐπᾴδειν παρέχῃς Σωκράτει.* Pol. III. 411. A: *ὅταν ... τις μουσικῇ παρέχῃ καταυλεῖν* cet. Prot. 348. A: *ἕτοιμός εἰμί σοι παρέχειν ἀποκρινόμενος.* Gorg. 480. C: *παρέχειν μύσαντα καὶ ἀνδρείως, ὥσπερ τέμνειν καὶ κάειν ἰατρῷ.* 475. D: *γενναίως τῷ λόγῳ ὥσπερ ἰατρῷ, παρέχων ἀποκρίνου.* Prot. 348. A: *σὺ ἐμοὶ πάρασχε* (codd. plures *παράσχες*). Gorg. 456. B: *ἢ τεμεῖν ἢ καῦσαι παρασχεῖν τῷ ἰατρῷ.* Theaet. 191. A: *τῷ λόγῳ παρέξομεν ... πατεῖν τε καὶ χρῆσθαι ὅ τι βούληται.* **efficio; reddo.* Crat. 417. C: *παρέχει ἄπαυστον καὶ ἀθάνατον αὐτήν* (*τὴν φοράν*). Phaedr. 230. E: *ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον.* Pol. IV. 434. C: *τὴν πόλιν δικαίαν παρέχοι.* Tim. 74. B. Phil. 52. E: *ἵνα ... ῥᾴω παρέχῃ τὴν κρίσιν.* Phaedr. 277. A: *ἄλλοι ... τοῦτ' ἀεὶ ἀθάνατον παρέχειν ἱκανοί.* Crat. 405. B: *καθαρὸν παρέχειν τὸν ἄνθρωπον.* Phil. 11. D: *τὸν βίον εὐδαίμονα παρέχειν.* Legg. VIII. 832. A: *παρέχουσα ἄσχολον ἕκαστον.* Epin. 976. D: *τίς ... ἐπιστήμη ... μὴ παραγενομένη ... ἀνοητότατον ἂν ... παράσχοι τὸ ζῷον τὸ τῶν ἀνθρώπων.* Phaedr. 274. E: *τοῦτο ... τὸ μάθημα ... σοφωτέρους Αἰγυπτίους ... παρέξει.* Pol. V. 486. E. Tim. 88. E. Phaedr. 238. A: *τὴν αὐτῆς ἐπωνυμίαν ὀνομαζόμενον τὸν ἔχοντα παρέχεται.* Crat. 429. A: *οὐκοῦν οἱ μὲν ἀμείνους τὰ αὑτῶν ἔργα καλλίω παρέχονται, τὰ ζῷα, οἱ δὲ φαυλότερα;* Prot. 317. B: *πολὺ δυσμενεστέρους παρέχεσθαι ἀνάγκη τοὺς ἀνθρώπους.* Legg. VII. 809. D: *ζῶσαν τὴν πόλιν καὶ ἐγρηγορυῖαν παρεχόμεναι.* Pol. IV. 432. A: *ἡ δὲ ἀνδρείαν τὴν πόλιν παρείχετο.* Tim. 25. D: *ὃν* (*πηλὸν*) *ἡ νῆσος ἱζομένη παρέσχετο.*

παρηγορῶ, adhortor. Ax. 364. C: *παρηγόρησον αὐτὸς ὡς εἴωθας.*

παρήκω, pertineo. Alc. II. 148. C: *εἰς τὸ παρῆκον τοῦ χρόνου* (Lat. *usque adhuc*).

παρθένος, ἡ, virgo. Phaedr. 264. D: *χαλκῆ παρθένος* (epigr.). Legg. XII. 943. E. Hipp. mai. 287. E: *παρθένος καλὴ καλόν.* 289. B: *οὐχ ἡ καλλίστη παρθένος αἰσχρὰ φανεῖται;* 297. D: *τὴν ... παρθένον ... εἶναι τὸ καλόν.* Legg. VII. 794. C: *παρθένοι.* Hipp. mai. 289. A: *τὸ τῶν παρθένων γένος.* B. Legg. VIII. 834. D: *παῖδας ἢ παρθένους.*

παρίημι, praetermitto; transmitto; etiam *negligo, negligentius dico.* Pol. VI. 504. D: *τὴν τελεωτάτην ἀπεργασίαν μὴ παριέναι.* II. 374. C: *οὐ παριεὶς τοὺς καιρούς.* V. 450. B: *ὃν ... ἐγὼ παρῆκα τότε.* Euthyd. 301. C: *τοῦτο μὲν ἑκὼν παρῆκας* (*negligentius dixisti*). Pol. VI. 503. E: *ὃ τότε παρεί-*

μεν (codd. aliquot παρῆμεν). V. 449. C: μὴ οὖν παρῇς ὅντινα σὺ λέγεις. II. 370. B: ἐάν τίς τινος παρῇ ἔργου καιρόν. V. 460. E: ἐπειδὰν τὴν ὀξυτάτην δρόμου ἀκμὴν παρῇ. Legg. VI. 754. A: μὴ ... παρῶμεν αὐτὸ ἄῤῥητον. Conv. 180. C: οὓς παρεὶς cet. Legg. III. 691. C: παρεὶς τὸ μέτριον. Phaedr. 235. E: παρέντα τοῦ μὲν τὸ φρόνιμον ἐγκωμιάζειν. Legg. VIII. 796. E: παρέντας ταῦτα. Med. Ep. VII. 334. A: τὸ ... αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον οὔτε παρίεμαι ἔγωγε οὔτε τι λέγω. Legg. VII. 796. A: ταῦτ' εἰς πάντα ὄντα χρήσιμα οὐ παρετέον. B. **permitto*; *sino*; *relinquo*. Conv. 199. C: ἀλλὰ παρίημι. 214. E: τά γε ἀληθῆ παρίημι καὶ κελεύω λέγειν. Pol. V. 458. B. Conv. 214. E: ὅρα εἰ παρίῃς. Pol. V. 458. B: εἴπερ παρίῃς. Ib. ἄν μοι παρίῃς (Bekk. παριῇς). Conv. 199. B: πάρες μοι Ἀγάθωνα σμίκρ' ἄττα ἐρέσθαι. Pol. II. 367. D: μισθοὺς ... πάρες ἄλλοις λέγειν. Phaed. 101. C: παρεὶς ἀποκρίνασθαι τοῖς σεαυτοῦ σοφωτέροις. Soph. 267. A: παρέντες ἑτέρῳ συναγαγεῖν ... εἰς ἕν. Legg. VI. 776. A: μητρὶ καὶ πατρὶ ... παρέντας ... τὰς αὑτῶν οἰκήσεις. Pol. II. 377. B: ἆρ' οὖν ῥᾳδίως οὕτω παρήσομεν τοὺς ... μύθους ... ἀκούειν τοὺς παῖδας —; **recipio*, *admitto*. Pol. VIII. 560. D: οὔτε αὐτὴν τὴν ξυμμαχίαν παριᾶσιν. Phaed. 90. D: (τοῦτο) μὴ παρίωμεν (sic codd. Steph. παριῶμεν) εἰς τὴν ψυχήν. Pol. VIII. 561. B: λόγον ... ἀληθῆ οὐ προσδεχόμενος οὐδὲ παριεὶς εἰς τὸ φρούριον. — Pass. praeter. *remissus*, *solutus* vel *fractus sum*. Legg. XI. 931. D: πατρὸς καὶ προπάτορος παρειμένων γήρᾳ. Euthyd. 303. B: χαίροντε ὀλίγου παρείθησαν (sic Vat. Vulgo παρετάθησαν). — Med. *precor* et *deprecor* (germ. *sich ausbitten*); *veniam peto*. Pol. I. 341. B: οὐδέν σου παρίεμαι. Apol. 17. C: τοῦτο ὑμῶν δέομαι καὶ παρίεμαι. Legg. V. 742. B: παρέμενος (v. παραιτησάμενος) ... τοὺς ἄρχοντας ἀποδημείτω. XII. 951. A: τοὺς νομοφύλακας παρεμένους.

παρίστημι, *propono*, *exhibeo*, *affero*; trop. *persuadeo*. Pol. X. 600. C: Πρωταγόρας ... καὶ ἄλλοι πάμπολλοι δύνανται τοῖς ἐφ' ἑαυτῶν παριστάναι ... ὡς οὔτε οἰκίαν οὔτε πόλιν τὴν αὑτῶν διοικεῖν οἷοί τ' ἔσονται, ἐὰν μὴ cet. Ep. VII. 335. D: δόξαν παρέστησε πᾶσι τὴν ἀληθῆ. Perf. et aor. 2. *adsto*, *adsum*, *praesto sum* (perf. part. *praesens*); etiam *accedo*. Phaedr. 232. B: εἴ σοι δέος παρέστηκεν ἡγουμένῳ cet. Legg. III. 678. A: ὧν νῦν ὁ λόγος ἡμῖν παρέστηκεν. Phil. 61. C: καθάπερ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶ παρεστᾶσι κρῆναι. Legg. XII. 962. D: ὡς ὁ νῦν παρεστηκὼς ἡμῖν λόγος μηνύει. Crit. 43. B: ἐν τῇ νυνὶ παρεστώσῃ ξυμφορᾷ. Pol. V. 452. B: ὥς γε ἐν τῷ παρεστῶτι. X. 615. E: ἄνδρες ... παρεστῶτες. Ep. VII. 334. A: τοῖς φονεῦσι παρεστῶτες ἐπίκουροι. Legg. IV. 707. A: τριήρεις ὁπλίταις παριστῶσαι μαχομένοις. Gorg. 451. E: ὅτι σοι αὐτίκα ἂν παρασταῖεν οἱ δημιουργοὶ τούτων ὧν cet. Phaed. 96. D: ἄνθρωπος παραστὰς μέγας

σμικρῷ. Legg. VII. 800. B: εἴ τῴ τις ... ἰδίᾳ παραστὰς τοῖς βωμοῖς τε καὶ ἱεροῖς ... βλασφημοῖ cet. VIII. 839. B. — Etiam in eo ponitur *quod occurrit* vel *in mentem venit*; abs. *cogitatio animum subit*. Phaedr. 233. C: εἰ δ' ἄρα σοι τοῦτο παρέστηκεν ὡς οὐχ οἷόν τε ἰσχυρὰν φιλίαν γενέσθαι. Alc. II. 143. E: εἴ σοι αὐτίκα μάλα παρασταίη cet. 144. A: παραστῆναί ποτε δόξαν ὥστε οἰηθῆναι cet. Phaed. 58. E: ὥστ' ἔμοιγ' ἐκεῖνον παρίστασθαι μηδ' εἰς Ἅιδου ἰόντα ἄνευ θείας μοίρας ἰέναι. 66. B: παρίστασθαι δόξαν τοιάνδε τινὰ τοῖς γνησίως φιλοσόφοις ὥστε cet. — Med. *adduco*; *affero*; etiam *offero*. Legg. IV. 706. A: Μίνως ... τοὺς οἰκοῦντας τὴν Ἀττικὴν παρεστήσατο εἰς χαλεπήν τινα φορὰν δασμοῦ. Pol. VIII. 555. B: ἵνα ... παραστησώμεθ' αὐτὸν εἰς κρίσιν. Alc. II. 149. C: χρυσόκερως βοῦς παραστησάμενοι.

παρισῶ, *aequo*. Pol. VI. 498. E: ἄνδρα ... ἀρετῇ παρισώμενον καὶ ὡμοιωμένον cet.

παροικοδομῶ, *iuxta exstruo*. Pol. VII. 514. B: παρ' ἣν ἰδὲ τείχιον παρῳκοδομημένον.

παροιμία, ἡ, *proverbium*. Soph. 231. C: ὀρθὴ γὰρ ἡ παροιμία τὸ cet. Crat. 384. A: παλαιὰ παροιμία ὅτι cet. Phil. 59. E: εὖ δ' ἡ παροιμία δοκεῖ ἔχειν τὸ cet. De iusto 374. A. Menex. 248. A: μάλιστα πείσεται τῇ παροιμίᾳ. Soph. 261. B: τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον. Polit. 264. B: τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν πάθος. Conv. 174. B: ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθείρωμεν μεταβαλόντες ὡς cet. 222. B: κατὰ τὴν παροιμίαν. Id. Pol. IV. 424. al. I. 329. A: διασώζοντες τὴν παλαιὰν παροιμίαν. Legg. V. 741. D: κατὰ τὴν παλαιὰν παροιμίαν. Lys. 216. C. Legg. VI. 753. E: ἐν ταῖς παροιμίαις.

παροιμιάζω, *proverbium facio*. Phil. 45. D: ὁ παροιμιαζόμενος λόγος. Med. *proverbio utor*. Theaet. 162. C: φασὶν οἱ παροιμιαζόμενοι. Hipp. mai. 301. C: φασὶν ἄνθρωποι ἑκάστοτε παροιμιαζόμενοι. Cum acc. *proverbium in aliquem fingo*. Legg. VII. 818. A: ὁ τὸν θεὸν πρῶτον παροιμιασάμενος.

παροινῶ, *per ebrietatem insolentius me gero*. Euth. 4. C: παροινήσας ... καὶ ὀργισθείς.

παρολιγωρῶ, *negligo*. Epin. 991. D: μηδέποτε λήθῃ μηδὲ ἀμελείᾳ τῶν κρειττόνων ἡμᾶς παρωλιγωρῆσθαι.

παροξύνω, *stimulo*. Ep. IV. 321. A: ἐγὼ ... καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους.

παρορῶ, *male video, in videndo erro*. Hipp. mai. 300. C: πάνυ ἑτοίμως παρορᾷς. Hipp. min. 374. D: οἷς ἑκὼν ἄν τις ... παρορῴη cet. Theaet. 157. E: παρακούειν ἢ παρορᾶν.

παρουσία, ἡ, *praesentia*; etiam in eo dicitur *quod alicui est* vel *adest*. Phaed. 100. D: ἡ ἐκείνου τοῦ καλοῦ εἴτε παρουσία εἴτε κοινωνία cet. Lys. 217. E: αὕτη ... ἡ παρουσία

ἀγαθοῦ. Gorg. 497. E: ἀγαθῶν παρουσίᾳ. 498. D. al. Soph. 247. A: δικαιοσύνης ἕξει καὶ παρουσίᾳ. Pol. IV. 437. E: διὰ πλήθους παρουσίαν. Lys. 217. B: διὰ κακοῦ παρουσίαν. 218. C.

παροχετεύω, *traduco*. Legg. VIII. 844. A: νόμοι ... οὐκ ἄξιοι παροχετεύειν λόγοις.

παῤῥησία, ἡ, *licentia; libertas* (*Freimüthigkeit*). Gorg. 487. B: ἐνδεεστέρω ... παῤῥησίας. Pol. VIII. 557. B: ἐλευθερίας ἡ πόλις μεστὴ καὶ παῤῥησίας γίγνεται. Legg. II. 671. B: παῤῥησίας ἐμπίπλαται. VII. 806. D: διδομένης ... αὐτῷ παῤῥησίας. VIII. 829. E: τῆς ἐν ποιήσεσι παῤῥησίας. Lach. 189. A: ἄξιον ὄντα λόγων καλῶν καὶ πάσης παῤῥησίας. Phaedr. 240. E: παῤῥησίᾳ κατακορεῖ καὶ ἀναπεπταμένῃ χρωμένου. Conv. 222. C: γέλωτα γενέσθαι ἐπὶ τῇ παῤῥησίᾳ αὐτοῦ. Ep. VIII. 354. A: πάσῃ παῤῥησίᾳ ... χρώμενος. Gorg. 487. A: εὔνοιαν καὶ παῤῥησίαν. Legg. III. 694. B: διδόντος ... παῤῥησίαν. VIII. 829. D: παῤῥησίαν ἐν μούσαις εἶναι μόνοις. 835. C. Clit. 406. A: εἰ δέ μοι δίδως παῤῥησίαν.

παῤῥησιάζομαι, *libere loquor*. Gorg. 487. D: ὅτι γε οἷος παῤῥησιάζεσθαι. Pol. VIII. 567. B. Lach. 178: ἡγούμεθα γὰρ χρῆναι πρός γε ὑμᾶς παῤῥησιάζεσθαι. Gorg. 491. E: ὃ ἐγώ σοι νῦν παῤῥησιαζόμενος λέγω. 492. D. Legg. VII. 811. A: παῤῥησιαζόμενον ἀποφαίνεσθαι. Charm. 156. A: μᾶλλον γάρ σοι παῤῥησιάσομαι περὶ τῆς ἐπῳδῆς οἵα τυγχάνει οὖσα. Ep. XIII. 362. C. Lach. 179. C: παῤῥησιασόμεθα πρὸς ὑμᾶς.

παρωθοῦμαι, *reiicio*. Pol. V. 471. C: ὃ ἐν τῷ πρόσθεν παρωσάμενος πάντα ταῦτα εἴρηκας.

παρωνύμιον, τό, *denominatio*. Soph. 268. C: δῆλον ὅτι παρωνύμιον αὐτοῦ τι λήψεται. Adi. *quod ab alio denominatur*. Legg. VI. 757. D: ἀναγκαῖον ... καὶ τούτοις παρωνυμίοισί ποτε προσχρήσασθαι πόλιν ἅπασαν.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, quisque; totus, universus*. Prot. 324. A: ἔνθα δὴ πᾶς παντὶ θυμοῦται. Pol. X. 608. C: πᾶς ... οὗτός γε ... χρόνος. Phaed. 245. C: ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος. 249. E: πᾶσα ... ἀνθρώπου ψυχὴ φύσει τεθέαται τὰ ὄντα. Pol. II. 381. A: πᾶν ... τὸ καλῶς ἔχον. VII. 523. D: πᾶν ὅ τι τοιοῦτον. Tim. 62. C: τοῦ ... παντὸς οὐρανοῦ σφαιροειδοῦς ὄντος. Phil. 48. C: τῆς ... πάσης πονηρίας ἐστὶ τὸ ἐναντίον (v. τοὐναντίον) πάθος ἔχον ἢ cet. Phaedr. 235. E: ὡς Λυσίας τοῦ παντὸς ἡμάρτηκε. Theaet. 204. B: οὐκοῦν διαφέροι ἂν τὸ ὅλον τοῦ παντός —; Phil. 19. B: κατὰ παντὸς ἑνὸς (*de unoquoque*). Tim. 40. B: περὶ τὸν διὰ παντὸς πόλον τεταμένον. — παντὸς μᾶλλον, *omni modo, prorsus*. Prot. 344. B. Phaedr. 228. D. Gorg. 527. B. Phaed. 67. B: παντός γε μᾶλλον (resp.) al. παντός et τοῦ παντός cum v. ἄξιος. Soph. 216. C. Phil. 64. B. Legg.

XII. 951. B. Alc. I. 105. E. Euthyd. 307. A. — Soph. 250. D: πάσῃ συνεσχόμεθα ἀπορίᾳ. Conv. 194. A: ἐν παντὶ (*in summa consilii inopia*) εἴης (ἄν). Pol. IX. 579. B: ἔτι ἂν μᾶλλον ἐν παντὶ κακοῦ εἴης. Euthyd. 301. A: κἀγὼ ἐν παντὶ ἐγενόμην ὑπὸ ἀπορίας. Tim. 83. A: παντὶ χαλεπὸν προςπίπτει τοῦ σώματος. Theaet. 147. E: τὸν ἀριθμὸν πάντα δίχα διελάβομεν. Pol. V. 475. A: πάντα οἶνον ἐπὶ πάσης προφάσεως ἀσπαζομένους. Phaedr. 253. C: εἰς ὁμοιότητα ... πᾶσαν πάντως ... πειρώμενοι ἄγειν. Apol. 20. D: πᾶσαν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν ἐρῶ. Phaedr. 251. E: ὑπὸ πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος. 273. E: κεχαρισμένως ... πράττειν τὸ πᾶν εἰς δύναμιν. Theaet. 175. A: οὐ δυναμένων εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ (*in totum quodque*) βλέπειν. Pol. VIII. 562. E: ἐπὶ πᾶν τὸ τῆς ἐλευθερίας ἰέναι. Phaedr. 258. E: πᾶσαι αἱ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναί. Theaet. 204. B: τὰ πάντα καὶ τὸ πᾶν ἔσθ' ὅ τι διαφέρει; Tim. 23. C: πολιτεῖαι ... κάλλισται πασῶν. Prot. 330. A: πάντων μάλιστα. Pol. I. 344. A: πάντων δὲ ῥᾷστα μαθήσει ἐὰν cet. Conv. 186. C: (ἐν) τοῖς ... σώμασι τῶν πάντων ζώων. Pol. VIII. 567. A: πάντων τούτων ἕνεκα. Legg. VII. 801. A: νικᾷ ... πάσαισι ταῖς ψήφοις οὗτος ὁ νόμος. Pol. VII. 523. D: ἐν πᾶσι ... τούτοις. VIII. 566. D: ἀσπάζεται πάντας ᾧ ἂν (nos: *jeden, dem*) περιτυγχάνῃ. Pol. V. 475. A: πάσας φωνὰς ἀφίετε. Prot. 361. C: ὀλίγου πάντα μᾶλλον φανῆναι αὐτὸ ἢ δικαιοσύνην. Theaet. 204. A: ὅτι οὗ ἂν ᾖ μέρη, τὸ ὅλον ἀνάγκη τὰ πάντα μέρη εἶναι. — τὸ πᾶν, *universum* vel *rerum universitas*. Polit. 270. B: τὴν τοῦ παντὸς φοράν. 272. E: τοῦ παντὸς ... ὁ κυβερνήτης. 286. B. Crat. 436. E: ὡς τοῦ παντὸς ἰόντος τε καὶ φερομένου. Tim. 28. C: τὸν ... ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦδε τοῦ παντός. Phil. 23. C: πάντα τὰ νῦν ὄντα ἐν τῷ παντί. 29. C. Crat. 412. D: τὸ πᾶν εἶναι ἐν πορείᾳ. Conv. 202. E: ὥστε τὸ πᾶν αὐτὸ αὑτῷ ξυνδεδέσθαι. Tim. 30. B: τὸ πᾶν ξυνετεκταίνετο. 69. C: ἐκ τούτων πᾶν τόδε ξυνεστήσατο. al. — Ponitur ubi nos adverb. (v. c. *durchaus*) usurpamus. Phaedr. 240. A: πᾶσα ἀνάγκη. 243. D. Phaed. 67. A. al. Similiter πᾶν τοὐναντίον (nos: *ganz das Gegentheil*). Prot. 332. A. Phil. 43. B. Conv. 214. D. al. Etiam πᾶν et τὸ πᾶν, *prorsus, omnino*. Soph. 247. B: τοῦτο οὐκέτι κατὰ ταὐτὰ ἀποκρίνονται πᾶν. Phil. 55. C: πᾶν περικρούωμεν. Legg. IV. 718. B: πᾶν ἀγαπητόν. Tim. 72. B: τὸ πᾶν ἠγνοηκότες ὅτι cet. Legg. XII. 959. A: ψυχὴν σώματος εἶναι τὸ πᾶν διαφέρουσαν. — διὰ παντός (germ. *durchgängig*), *usquequaque, omnino*, in temp. pos. *semper*. Phaedr. 240. E: φυλακάς τε ... φυλαττομένῳ διὰ παντός. Polit. 294. C: τὸ διὰ παντὸς γιγνόμενον ἁπλοῦν. Crat. 416. B. Pol. III. 407. D: τὰ ... εἴσω διὰ παντὸς νενοσηκότα σώματα. IV. 430. B: τὴν ... τοιαύτην ... σωτηρίαν διὰ παντὸς δόξης ὀρθῆς cet. VIII. 561. D. Tim. 18. B. Legg. VIII. 836. C: ὃ διὰ παντός φαμεν

δεῖν τὸν νομοθέτην διατηρεῖν. Alc. I. 108. B: *τὸ διὰ παντὸς ὀρθῶς ἔχον.* Similiter *διὰ πάντων* (Soph. 254. B.) i. q. *κατὰ πάντων* (Tim. 60. B: *μέλι τὸ κατὰ πάντων μάλιστα πρόσρημα ἔσχε*). Pariter fem. Pol. IV. 432. A: *διὰ πασῶν* (quasi *χορδῶν*) *παρεχομένη ξυνᾴδοντας* ces. — *τῷ παντὶ καὶ ὅλῳ* (vid. h.). — *ἐπὶ πᾶν*, *in universum* (Euthyd. 279. E: *ὡς ἐπὶ πᾶν εἰπεῖν*), c. art. *omnia.* Legg. IX. 875. D: *ἃ ... τὸ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὁρᾷ καὶ βλέπει, τὸ δ' ἐπὶ πᾶν ἀδυνατεῖ.* — *κατὰ πάντα*, *omnibus partibus*, *prorsus.* Tim. 30. D: *τῷ ... καλλίστῳ καὶ κατὰ πάντα τελέῳ.* Epin. 985. A.

πάσσοφος, v. *πάνσοφος.*

πάσσω, *spargo.* Pol. III. 408. A. (Hom.).

πάσχω, *patior* (etiam de poena corporis), in univ. *affligor* (etiam *morte afficior*); *afficior* vel *affectus* (etiam *animatus*) *sum*, *me habeo* vel *comparatus sum*; *πάσχειν* etiam is dicitur *cui aliquid accidit*, *usu venit*, etiam *in quem aliquid cadit.* Gorg. 485. A: *ἔγωγε ὁμοιότατον πάσχω πρὸς τοὺς φιλοσοφοῦντας ὥσπερ πρὸς τοὺς ψελλιζομένους καὶ παίζοντας.* Conv. 222. E: *οἷα αὖ πάσχω ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου!* Phil. 35. A: *ὁ κενούμενος ... ἐπιθυμεῖ τῶν ἐναντίων ἢ πάσχει.* Tim. 64. B: *πάσχει μόνον.* Phaed. 74. D: *ἦ πάσχομέν τι τοιοῦτον περὶ τὰ ἐν τοῖς ξύλοις —;* Pol. III. 409. B: *σφόδρα γε αὐτὸ πάσχουσιν.* Legg. IX. 867. C: *πασχέτω.* 868. A. Polit. 299. A: *δικαιότατ' ἂν ὁτιοῦν πάσχοι καὶ ἀποτίνοι.* Parm. 128. D: *ὡς ἔτι γελοιότερα πάσχοι ἂν αὐτῶν ἡ ὑπόθεσις.* Menex. 246. C: *εἴ τι πάσχοιεν* (ut Lat. *si quid eis accidisset*, nos: *wenn sie fallen sollten*). Phil. 46. C: *ὁπόταν ... τἀναντία ἅμα πάθη πάσχῃ.* Polit. 262. A: *μὴ μέντοι τοῦτό γε ἐς αὖθις ... πάσχωμεν.* Phaedr. 241. E: *ὅ τι πάσχειν προσήκει αὐτῷ.* Menex. 235. B: *καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ταὐτὰ ταῦτα δοκοῦσί μοι πάσχειν καὶ πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τὴν ἄλλην πόλιν.* Conv. 184. B: *κακῶς πάσχων.* Pol. IV. 440. C: *καὶ ἄλλο ὁτιοῦν τῶν τοιούτων πάσχων ὑπ' ἐκείνου ὃν ἂν* cet. Tim. 33. C: *πάντα ἐν ἑαυτῷ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ πάσχον καὶ δρῶν ἐκ τέχνης γέγονεν.* Prot. 337. C: *ἢ ἄλλο ἡδὺ πάσχοντα αὐτῷ τῷ σώματι.* Crit. 49. D: *κακῶς πάσχοντα.* Gorg. 476. B: *ἀνάγκη τι εἶναι καὶ πάσχον ὑπὸ τούτου τοῦ ποιοῦντος;* Pol. III. 410. A: *αὐτοῖς τοῖς πάσχουσι.* Conv. 215. E: *τοιοῦτον δ' οὐδὲν ἔπασχον.* Gorg. 481. C: (*εἰ*) *τις ἡμῶν ἴδιόν τι ἔπασχε πάθος ἢ οἱ ἄλλοι.* Theaet. 166. B. Phil. 34. B. Gorg. 513. B: *πέπονθα ... τὸ τῶν πολλῶν πάθος.* Theaet. 148. E: *ὃ μέντοι πέπονθα λέγω.* Conv. 215. D: *οἷα δὴ πέπονθα αὐτὸς ὑπὸ τῶν τούτου λόγων.* Alc. I. 118. B: *οἷον πάθος πέπονθας* (*qualis tua est conditio!*). Hipp. min. 363. D: *μακάριόν γε ... πάθος πέπονθας εἰ* cet. Phaedr. 251. C: *ταὐτὸν ... πέπονθεν ἡ ... ψυχή.* 255. D: *οὐδ' ὅ τι πέπονθεν οἶδεν.* Phaed. 104. A: *οἷον καὶ ἡ τριὰς πέπονθε* (*quale in — cadit*). Parm. 146. B: *εἴπερ καὶ τὰ πρόσθεν πέπονθεν.* 148. A: *ᾗ ... τὸ*

ἓν ἕτερον τῶν ἄλλων πέπονθεν εἶναι. Pol. I. 345. B. Men. 74. A: πάλιν ... ταὐτὸν πεπόνθαμεν. Hipp. mai. 300. E. Pol. II. 368. A: πάνυ γὰρ θεῖον πεπόνθατε εἰ μὴ πέπεισθε cet. Apol. 17. A: ὅτι ... ὑμεῖς ... πεπόνθατε ὑπὸ τῶν ἐμῶν κατηγόρων οὐκ οἶδα. Soph. 247. D: εἰ ... τι τοιοῦτον πεπόνθασι. Pol. VI. 488. A. Euth. 8. D: οὐκοῦν ταὐτά γε ταὐτὰ καὶ οἱ θεοὶ πεπόνθασιν —; Alc. II. 141. A: οἳ τἀναντία τούτων πεπόνθασιν. Eryx. 399. C: ἴσως ... καὶ οἱ παρόντες τοιοῦτόν τι πεπόνθασι πρὸς σὲ καὶ Πρόδικον. Parm. 140. A: πλείω ἂν εἶναι πεπόνθοι ἢ ἕν. Hipp. mai. 301. A: οὐ καὶ ἀμφότεροι αὖ ἂν τοῦτο πεπόνθοιμεν; Pol. II. 376. A: κἂν μηδὲν πώποτε ὑπ' αὐτοῦ ἀγαθὸν πεπόνθῃ. Phaedr. 238. C: δοκῶ τί σοί, ὥσπερ ἐμαυτῷ, θεῖον πάθος πεπονθέναι; Phaed. 98. C: καί μοι ἔδοξεν ὁμοιότατον πεπονθέναι ὥσπερ ἂν εἴ τις cet. Parm. 160. A. Pol. VII. 516. D: ἢ τὸ τοῦ Ὁμήρου ἂν πεπονθέναι. Legg. IV. 712. E. Tim. 19. B: οἷόν τι πρὸς αὐτὴν πεπονθὼς τυγχάνω (*quomodo in eam animatus sim*). Legg. VII. 810. D. Apol. 42: δίκαια πεπονθὼς ἐγὼ ἔσομαι ὑφ' ὑμῶν cet. Alc. I. 127. D. Phaedr. 264. D: ποῖον τοῦτο (τὸ ἐπίγραμμα) καὶ τί πεπονθός; Parm. 148. A: τὸ ... ταὐτὸν πεπονθὸς ὅμοιον. Pol. III. 387. D: ὡς δεινόν τι πεπονθότος. Hipp. mai. 300. B: μηδετέρας (ἡδονῆς) πεπονθυίας τι τῶν ὄντων ὁτιοῦν. Charm. 171. D ἄλλον ταὐτὸν τοῦτο πεπονθότα. Eryx. 405. E: οἱ ... πλεῖστα τούτων πεπονθότες ἄνθρωποι. Soph. 253. A: σχεδὸν οἷον τὰ γράμματα πεπονθότ' ἂν εἴη (*eadem ferme eorum quae litterarum ratio erit*). Hipp. mai. 300. D: τοῦτ' ἀμφοτέρους ἡμᾶς πεπονθότας. Conv. 198. C: ὥστε ἀτεχνῶς τὸ τοῦ Ὁμήρου ἐπεπόνθη (Cl. ἐπεπόνθει. Vulg. ἐπεπόνθειν). Pol. I. 329. B. (v. ἐπεπόνθειν). Apol. 33. D: ἐπεπόνθεσαν. Phaed. 58. E: ἔγωγε θαυμάσια ἔπαθον παραγενόμενος. Apol. 21. C: πρὸς ὃν ἐγὼ σκοπῶν τοιοῦτόν τι ἔπαθον. 22. A. Conv. 204. C: θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθες. Theaet. 166. B: μνήμην ... ὧν ἔπαθε. Phil. 23. A: τὰ γὰρ αὐτὰ ἔπαθεν ἄν. Euth. 4. D: ὅπερ οὖν καὶ ἔπαθεν. Menex. 244. B: συγγνώμην ἀλλήλοις ἔχομεν ὧν τ' ἐποιήσαμεν ὧν τ' ἐπάθομεν. Riv. 133. A: ὅ τι ... οἱ ἐρασταὶ ἔπαθον οὐκ οἶδα. Ax. 369. C: εἴ τι πάθοις. Crat. 432. D: γελοῖα ... ὑπὸ τῶν ὀνομάτων πάθοι ἂν ἐκεῖνα ὧν ὀνόματά ἐστι τὰ ὀνόματα. Legg. V. 730. C. Apol. 36. B: ἢ μὴ πάθω τοῦτο cet. Crat. 432. A: ἐάν τι τούτων πάθῃ. Pol. X. 619. A. Ep. II. 312. D: ἄν τι ἡ δέλτος ... πάθῃ (nos: *wenn ... verloren gehen sollte*). Pol. V. 451. B: ἐάν τι πάθωμεν πλημμελὲς ὑπὸ τοῦ λόγου. Phaedr. 233. A: ἐξ ὧν ἂν εὖ πάθωσιν. 235. E: τοῦτο ... οἶμαι οὐδ' ἂν τὸν φαυλότατον παθεῖν συγγραφέα. 270. D: τίνα (δύναμιν πέφυκεν ἔχον) εἰς τὸ παθεῖν ὑπὸ τοῦ; Polit. 299. A: ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίνειν (Id. Legg. VI. 767. E. IX. 875. D. Apol. 36. B.).

Conv. 174. E: *καί τι ἔφη γελοῖον παθεῖν.* Pol. I. 337. D: *τί ἀξιοῖς παθεῖν;* VII. 356. B: *γελοῖον δ' ἔγωγε καὶ ἐν τῷ παρόντι ἔοικα παθεῖν.* Phaedr. 254. E: *ταὐτὸν πάθος παθών.* Pol. II. 362. A: *πάντα κακὰ παθών.* Tim. 59. E: *τὸ ... παθὸν ταῦτα.* Legg. V. 730. A: *φύλαξ ... τοῦ παθόντος* (*afflicti*). IX. 871. D: *μὴ ἐν τῇ τοῦ παθόντος* (h. e. *interfecti*) *χώρᾳ θαπτέσθω.* 874. B. Gorg. 520. E: *τὸν εὖ παθόντα.* Conv. 222. B: *παθόντα γνῶναι* (prov.). Legg. IX. 878. C: *τὸν παθόντα* (*vulnere afflictum*). Tim. 52. D: *πάθη ... πάσχουσαν.* 64. C: *τὸ παθόν.* Gorg. 519. C: *εὖ παθόντες ὑπ' αὐτῶν.* Menex. 244. B: *παθόντες ὑπ' αὐτῆς κακῶς.* Prot. 318. D: *οὐ πείσεται ἅπερ ἂν ἔπαθεν ἄλλῳ τῳ συγγενόμενος τῶν σοφιστῶν.* Parm. 138. B: *οὐ γὰρ ὅλον γε ἄμφω ταὐτὸν ἅμα πείσεται καὶ ποιήσει.* Crit. 47. C: *ἆρα οὐδὲν κακὸν πείσεται;* Gorg. 513. A: *ὅπως μὴ ... πεισόμεθα ὅπερ* cet. Phil. 13. E: *ἆρ' οὐ ταὐτὸν πείσονται τοῦτο ὅπερ ὁ σὸς λόγος;* Legg. I. 635. D. Crat. 436. B: *τί οἴει ἡμᾶς ... πείσεσθαι;* Pol. VII. 530. A. Apol. 35. A. Legg. XI. 929. A: *τὸν ταῦτα πεισόμενον ἐν δίκῃ.* — *πάσχειν* etiam dicitur *qui coactus est*, igitur *invitus aliquid facit*, et in univ. *agit.* Euthyd. 302. D: *ὡμολόγηκα, ἔφην· τί γὰρ πάθω;* (nos: *denn musste ich nicht?* vel: *konnte ich anders?*) Similiter Legg. VI. 799. C: *πάθωμεν.*

πατάσσω, *ferio*, *verbero.* Legg. IX. 879. E: *ὅσας ἂν αὐτὸς πατάξῃ.* Gorg. 527. D: *σύ γε θαῤῥῶν* (int. *ἔασον*) *πατάξαι* (Steph. et F. a rec. m. *πάταξαι*). Pol. I. 333. E: *ὁ πατάξαι δεινότατος ἐν μάχῃ.* Legg. IX. 879. E.

πατήρ, ὁ, *pater*; *parens.* Prot. 317. C: *οὐδενὸς ὅτου οὐ πάντων ἂν ὑμῶν καθ' ἡλικίαν πατὴρ εἴην.* Pol. I. 330. B: *τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός.* Legg. III. 680. E: *διὰ τὸ τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς γεγονέναι.* VI. 772. E: *ἀγαθῶν πατέρων φύντι.* 773. A. XI. 926. E: *ἔρημον πατέρων γενομένην.* **auctor*; *inventor.* Phaedr. 275. E: *πατὴρ ὢν γραμμάτων.* Theaet. 165. E: *εἴπερ γε ὁ πατὴρ τοῦ ἑτέρου μύθου ἔζη.* Conv. 177. D: *πατὴρ τοῦ λόγου.* Tim. 37. C: *ὁ γεννήσας πατήρ.* 41. C. Phaedr. 275. E: *τοῦ πατρὸς ἀεὶ δεῖται βοηθοῦ.* Polit. 273. B: *τὴν τοῦ δημιουργοῦ καὶ πατρὸς ... διδαχήν.* Pol. VI. 506. E. Phaedr. 257. B: *Λυσίαν τὸν τοῦ λόγου πατέρα αἰτιώμενος.* Tim. 28. C: *τὸν ... ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦδε τοῦ παντός.* Lys. 214. A: *οὗτοι γάρ ἡμῖν ὥσπερ πατέρες τῆς σοφίας εἰσὶ καὶ ἡγεμόνες.* Menex. 240. E: *ἐγὼ ... ἐκείνους τοὺς ἄνδρας φημὶ οὐ μόνον τῶν σωμάτων τῶν ἡμετέρων πατέρας εἶναι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐλευθερίας* cet. **sors* (germ. *Capital*). Pol. VIII. 555. E: *τοῦ πατρὸς ἐκγόνους τόκους πολλαπλασίους κομιζόμενοι.*

πατραλοίας, ὁ, *parricida.* Soph. 241. D: *μή με οἷον πατραλοίαν ὑπολάβῃς γίγνεσθαί τινα.* Pol. VIII. 569. B:

πατραλοίαν ... λέγεις τύραννον. Phaed. 144. A: *τοὺς ... πατραλοίας καὶ μητραλοίας.*

πατρικός, ή, όν, paternus. Lach. 180. E: *καὶ γὰρ πατρικὸς ἡμῖν φίλος τυγχάνεις ὤν.* Men. 78. D: *ὁ τοῦ μεγάλου βασιλέως πατρικὸς ξένος.* Soph. 242. A: *τολμητέον ἐπιτίθεσθαι τῷ πατρικῷ λόγῳ.* Men. 92. D: *τὸν πατρικὸν τόνδε ἑταῖρον.*

πάτριος, ία, ιον, patrius; a maioribus traditus vel *institutus;* neutr. *patrium institutum, mos.* Pol. IV. 427. C: *πάτριος ἐξηγητής* (Apollo). Legg. XII. 959. B: *καθάπερ ὁ νόμος ὁ πάτριος λέγει.* Soph. 229. B: *τὸ μὲν ἀρχαιοπρεπές τι πάτριον.* Hipp. mai. 284. B: *οὐ γὰρ πάτριον ... Λακεδαιμονίοις κινεῖν τοὺς νόμους.* Pol. IV. 427. C: *τῷ πατρίῳ (ἐξηγητῇ).* Legg. XII. 947. C: *τὸ πάτριον μέλος ἐφυμνεῖν.* VI. 759. A: *πάτριαι ἱερωσύναι.* II. 680. A: *ἔθεσι καὶ τοῖς λεγομένοις πατρίοις νόμοις ἑπόμενοι ζῶσιν.* Polit. 295. A: *πατρίοις ... ἔθεσι νομοθετῶν.* Legg. VII. 793. A: *οὓς πατρίους νόμους ἐπονομάζουσιν.* Polit. 290. E: *τὰ σεμνότατα καὶ μάλιστα πάτρια τῶν ἀρχαιῶν θυσιῶν.* 296. C: *παρὰ τὰ γεγραμμένα καὶ πάτρια.* 298. D. 301. A. Pol. VII. 538. D: *ἐκεῖνα τιμῶσι τὰ πάτρια.* Legg. II. 656. E. VII. 793. B: *οἷον πάτρια καὶ παντάπασιν ἀρχαῖα νόμιμα.* Ep. VII. 336. C: *ζῆν κατὰ τὰ πάτρια.*

πατρίς, ἡ, patria. Crat. 395. D: *ἡ πατρὶς αὐτοῦ ὅλη ἀνετράπετο.* Crit. 51. C: *ἃ ἂν κελεύῃ ἡ πόλις καὶ ἡ πατρίς.* Ep. IX. 358. A: *τῆς γενέσεως ἡμῶν τὸ μέν τι ἡ πατρὶς μερίζεται* cet. Gorg. 480. B: *(ὑπὲρ) πατρίδος ἀδικούσης.* Legg. V. 739. B. Ep. IX. 358. A: *καλούσης ... τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά.* Prot. 346. B: *τοῖς γονεῦσιν ἢ πατρίδι.* Pol. IX. 592. A. Legg. I. 642. B. Menex. 237. B: *τῷ ὄντι ἐν πατρίδι οἰκοῦντας καὶ ζῶντας.* Pol. IX. 575. D: *οὕτω πάλιν τὴν πατρίδα ... κολάσεται.* Legg. IX. 856. D: *εἰς τὴν αὐτῶν ἀρχαίαν ἐκπεμπέσθω πατρίδα καὶ πόλιν.* Lach. 181. B: *τὴν πατρίδα ὀρθοῦντα.* Polit. 308. A: *τὰς αὐτῶν πατρίδας.*

πατριώτης, ὁ, qui eiusdem est patriae vel *civitatis.* Legg. VI. 777. D: *μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας ῥᾷον δουλεύσειν* cet.

πατρόθεν, a vel *ex patre,* cum v. *ὄνομα* i. q. *πατρός.* Legg. VI. 753. C: *γράψαντα τοὔνομα πατρόθεν καὶ φυλῆς καὶ δήμου.* Lys. 204. E: *ἀλλ' ἔτι πατρόθεν ἐπονομάζεται.* Lach. 187. D: *δοκεῖς μοι ... Σωκράτη πατρόθεν γιγνώσκειν μόνον.*

πατρονομική, ἡ, gubernatio paterna. Legg. XI. 927. E: *οὐ πολὺ διαφέρον ἡ παρ' ἡμῖν ὀρφανία κέκτηται τῆς πατρονομικῆς.*

πατρονομοῦμαι, gubernatione paterna fruor. Legg. III. 680. E: *πατρονομούμενοι καὶ βασιλείαν πασῶν δικαιοτάτην βασιλευόμενοι.*

πατροφόνος, *parricida*. Legg. IX. 869. B: τὸν πατροφόνον. XII. 960. B: περὶ πατροφόνων.

πατρῷος, ῴα, ῷον, *paternus*, *a patre acceptus* vel *relictus* (unde τὰ πατρῷα *bona paterna*, *patrimonium*); *patrius*, ut θεοὶ πατρῷοι, *dii patrii* al.). Euthyd. 302. B: ἔστι σοι Ζεὺς πατρῷος; C. Ib. Ἀπόλλων πατρῷος διὰ τὴν τοῦ Ἴωνος γένεσιν. D: Ζεὺς δ' ἡμῖν πατρῷος οὐ καλεῖται cet. Charm. 157. E: ἡ ... πατρῴα ὑμῖν οἰκία. Pol. III. 391. E: Διὸς πατρῴου (Hom.). Legg. IX. 881. D: Διὸς ὁμογνίου καὶ πατρῴου. XI. 923. D: πλὴν τοῦ πατρῴου κλήρου. Menex. 249. A: ὄργανα τῆς πατρῴας ἀρετῆς διδοῦσα. Legg. III. 695. A: τὴν πατρῴαν οὐ παιδευομένους τέχνην. XI. 919. E: τὴν ... πατρῴαν ἑστίαν. Ep. VII. 332. E: τὴν πατρῴαν ἀρχήν. Legg. IV. 717. B: ἱδρύματα ἴδια πατρῴων θεῶν. Crat. 391. C: ἐπειδὴ ... οὐκ ἐγκρατὴς εἶ τῶν πατρῴων. Pol. VIII. 568. E: δῆλον ... ὅτι ἐκ τῶν πατρῴων θρέψεται αὐτός τε cet. IX. 574. A: ἀπονειμάμενος τῶν πατρῴων. (XI. 913. A. pro πατρῴων nunc scrib. πατέρων). Legg. VI. 785. A: ἐν ἱεροῖσι πατρῴοις. Ep. VIII. 357. B: εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατρῴας οἰκήσεις κατοικίσας. Legg. IX. 855. A: ἐὰν φύγωσι τὰ πατρῷα ἤθη. Alc. II. 138. C: χαλκῷ διελέσθαι τὰ πατρῷα τοὺς υἱεῖς.

πατῶ, *conculco*. Theaet. 191. A: τῷ λόγῳ παρέξομεν ... πατεῖν. Phaedr. 248. A: πατοῦσαι ἀλλήλας. **tracto*. Phaedr. 273. A: τόν γε Τισίαν αὐτὸν πεπάτηκας ἀκριβῶς.

παῦλα, ἡ, *requies*; *finis*. Pol. V. 473. D: οὐκ ἔστι κακῶν παῦλα. VI. 501. E: ὅτι ... οὔτε πόλει οὔτε πολίταις κακῶν παῦλα ἔσται. Ep. VII. 336. E. Phaedr. 245. C: παῦλαν ἔχον τῆς κινήσεως παῦλαν ἔχει ζωῆς. Phil. 51. A: λυπῶν εἶναι παῦλαν πάσας τὰς ἡδονάς. Pol. IX. 584. B: ἡδονὴν ... παῦλαν λύπης εἶναι.

παῦρος, α, ον, pl. *pauci*. Phaed. 69. C: βάκχοι δέ τε παῦροι (e poët.).

παύω, *desinere facio*; *sedo*, *sano*, etiam *comprimo*; *libero*; intrans. *desino*. Phil. 25. D: ὁπόση παύει πρὸς ἄλληλα τἀναντία διαφόρως ἔχοντα. Phaedr. 228. E: παῦε (nos: *hör' auf*.). 257. B: Λυσίαν ... παῦτε τῶν τοιούτων λόγων. Legg. VI. 784. C: τὰ δὲ καὶ ἀπειλοῦσαι παυόντων αὐτοὺς τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀμαθίας. IX. 879. E. Eryx. 396. A: αὐτὸς ἂν ὑμᾶς ἐπειρώμην παύειν τῆς διαφορᾶς. 402. B: παύειν τὰς τοῦ σώματος ἐνδείας. 404. D: τὸν νοσοῦντα παύειν. 396. D: ἔπαυσα (ἂν) τῆς διαφορᾶς. Tim. 24. E: ὅσην ἡ πόλις ὑμῶν ἔπαυσέ ποτε δύναμιν cet. Gorg. 482. A: τὴν φιλοσοφίαν ... παῦσον ταῦτα λέγουσαν. Menex. 241. B: ὅτι ... ἔπαυσαν φοβουμένους πλῆθος νεῶν τε καὶ ἀνδρῶν. Gorg. 523. D: τοῦτο ... ὅπως ἂν παύσῃ αὐτῶν. Conv. 185. D: δίκαιος εἶ παῦσαί με τῆς λυγγός. Pol. VIII. 559. B: ἥ τε παῦσαι ζῶντα δυνατή. Hipp. min. 372. E: ἀμαθίας

παύσας τὴν ψυχήν. Gorg. 523. C: ἀλλ' ἐγὼ ... παύσω τοῦτο γιγνόμενον. 481. E: εἰ μή τις παύσει τὰ σὰ παιδικὰ τούτων τῶν λόγων. Clit. 407. C: οἵτινες ὑμᾶς παύσουσι ταύτης τῆς ἀμουσίας. Pol. III. 416. C: ἥτις μήτε τοὺς φύλακας ὡς ἀρίστους εἶναι παύσοι cet. Med. *desino*, *desisto*; *depono*; *finem facio*; *mitto*; etiam verti potest *liberor* (abs., cum genit. et cum partic.). Pol. VII. 531. B: παύομαι τῆς εἰκόνος. Gorg. 491. A: μαγείρους λέγων ... οὐδὲν παύει. Alc. II. 147. E. Gorg. 497. C: εἰ οὐχ ἅμα παύεται διψῶν ἕκαστος ἡμῶν καὶ ἡδόμενος. D: τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν οὐχ ἅμα παύεται. 517. C: οὐδὲν παυόμεθα εἰς τὸ αὐτὸ ἀεὶ περιφερόμενοι. De lege 316. B. Euth. 8. C: οὐδὲν ... παύονται ταῦτ' ἀμφισβητοῦντες. Legg. XI. 920. A: τοὺς δεσμοὺς μὴ παυέσθω διπλασιάζων. Crat. 422. A: πότε οὖν ἀπειπὼν ὁ ἀπαγορεύων δικαίως παύοιτ' ἄν; Phil. 35. E. Conv. 185. D: ἐὰν μέν σοι ἐθέλῃ ... παύεσθαι ἡ λύγξ. Lach. 187. E. Tim. 42. C: μὴ παυόμενος ... κακίας. Polit. 273. A: θορύβων τε καὶ ταραχῆς ἤδη παυόμενος. Phaedr. 234. A: παυόμενοι τῆς ἐπιθυμίας (si locus sanus). Crat. 396. C: οὐκ ἂν ἐπαυόμην διεξιών. Legg. II. 662. E: ἀεὶ διακελευόμενος οὐδὲν ἐπαύου ζῆν με ὡς δικαιότατα. Phaed. 100. B: ἅπερ ... οὐδὲν πέπαυμαι λέγων. Conv. 188. E: ἐπειδὴ καὶ τῆς λυγγὸς πέπαυσαι. Phaed. 79. D: πέπαυται ... τοῦ πλάνου. Tim. 57. A: πέπαυται τεμνόμενον. Legg. III. 686. B. Prot. 328. D: ὅτι τῷ ὄντι πεπαυμένος εἴη. Alc. I. 103. A: τῶν ἄλλων πεπαυμένων. Ep. VII. 331. B: οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπαυσάμην. Pol. I. 354. A: ἐπειδὴ ... χαλεπαίνων ἐπαύσω. Polit. 270. D: ἐπαύσατο ... ἐπὶ τὸ γεραίτερον ἰδεῖν πορευόμενον. Phil. 24. D: προϊὸν ἐπαύσατο. Prot. 348. A: περὶ ὧν μεταξὺ ἐπαυσάμεθα διεξιόντες. Phaedr. 262. E: παῦσαι. Gorg. 486. C: παῦσαι ... ἐλέγχων. Phil. 19. E. Alc. I. 104. E: εἰ ... οὕτω μόγις καὶ παυσαίμην. Hipp. mai. 287. B: ἐπειδὴ παύσαιο λέγων. Alc. II. 142. C: ὅστις ... παύσαιτ' ἂν εὐχόμενος. Euth. 7. C: ταχὺ παυσαίμεθ' ἂν τῆς διαφορᾶς. Conv. 190. C: ὡς ἂν ... παυσαιντο τῆς ἀκολασίας. 185. D: ἕως ἂν ἐγὼ παύσωμαι. Ib. ἐπειδὰν παύσῃ. Pol. VI. 509. C. IV. 426. A: πρὶν ἂν μεθύων ... παύσηται. Phaedr. 231. A: ἐπειδὰν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται. Id. 232. E. 264. A. Ep. VII. 336. E. Theaet. 180. D: ἵνα ... παύσωνται ἠλιθίως οἰόμενοι cet. Pol. I. 329. C: ἐπειδὰν ... αἱ ἐπιθυμίαι παύσωνται κατατείνουσαι. IX. 583. D: τοῦ παύσασθαι ὀδυνώμενον. Ep. VIII. 356. C: ἐὰν ἐθέλῃ τὸ γένος ὑμῖν τὸ Διονυσίου ... παύσασθαι τῶν νῦν παρόντων κακῶν. Parm. 130. A: παυσαμένου αὐτοῦ. Conv. 185. C: Παυσανίου παυσαμένου. Riv. 133. A: παυσαμένω τῆς ἔριδος. Phaedr. 234. A: παυσάμενοι τῆς ὥρας (si locus sanus). Pol. IX. 584. B: παυσάμεναι (abs.). Euth. 9. B: ἐγκωμιάζων σε ἐπὶ σοφίᾳ οὐδέποτε παύσομαι. Apol. 26. A. Gorg. 482. A:

ὅτι ... οὐδὲ σὺ παύσει ποτὲ ταῦτα λέγων. Euthyd. 296. A. Gorg. 489. B: οὑτοσὶ ἀνὴρ οὐ παύσεται φλυαρῶν. Crat. 421. E: τοῦτο οὐ παύσεται ποιῶν. Conv. 185. E: παύσεται (ἡ λύγξ). Men. 95. A: παύσεται χαλεπαίνων. Hipp. min. ad fin. εἰ μηδὲ παρ' ὑμᾶς ἀφικόμενοι παυσόμεθα τῆς πλάνης. Pol. VI. 487. E: ὅτι οὐ πρότερον κακῶν παύσονται αἱ πόλεις. — Verb. Gorg. 523. D: παυστέον ἐστὶ προειδότας αὐτοὺς τὸν θάνατον. Pol. III. 391. E: ὧν ἕνεκα παυστέον τοὺς τοιούτους μύθους.

παχέως, *dense*, *generatim*. Polit. 295. A: ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καί πως οὑτωσὶ παχυτέρως ἑκάστοις τὸν νόμον θήσει. Idem παχύτερον. 294. E.

πάχνη, ἡ, *pruina*. Tim. 59. E: τὸ δ' ἐπὶ γῆς ξυμπαγὲν ἐκ δρόσου γενόμενον πάχνη λέγεται. Locr. 99. C. Conv. 188. B: πάχναι καὶ χάλαζαι.

πάχος, τό, *crassitudo*. Tim. 85. C: λεπτότητος ... καὶ πάχους. Pol. VII. 523. E: πάχος καὶ λεπτότητα.

παχυμερής, ὁ ἡ, *crassus*. Locr. 100. E: τὸ δὲ ψυχρὸν παχυμερέστερον ... ἐστί.

παχύνω, *sagino*. Pol. I. 343. B: παχύνειν αὐτούς. Gorg. 518. C: παχύναντες τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων.

παχύς, εῖα, ύ, *crassus; pinguis*. Gorg. 524. C: εἰ παχύς, παχὺς καὶ ἀποθανόντος. Pol. VII. 523. D: ἐάν τε παχὺς ἐάν τε λεπτός. Crat. 389. B: λεπτῷ ἱματίῳ ἢ παχεῖ. Prot. 356. C: τὰ παχέα. Polit. 299. E: εἴτε ἐν βάθεσιν εἴτε ἐν πάχεσιν (v. τάχεσιν) οὐσάν που. Tim. 45. C: ὅσον παχύτερον. 66. E: παχύτεραι δὲ ὀσμαὶ ξύμπασαι γεγόνασιν ἀέρος.

παχύτης, ἡ, *crassitudo*. Polit. 284. E: ὁπόσαι ... καὶ πλάτη καὶ παχύτητας (v. ταχυτῆτας) πρὸς τοὐναντίον μετροῦσι.

πέδη, ἡ, *pedica*, *vinculum*. Legg. IX. 882. B: δήσας ἐν πέδαις.

πεδιάς, ἡ (γῆ), *planum*. Legg. I. 624. D: ὡς οὐκ ἔστι ... πεδιάς.

πεδινός, ή, όν, *planus*. Legg. IV. 704. D: πεδινωτέραν ἂν λέγοις.

πεδίον, τό, *planum; solum; campus*. Critia 113. C: κατὰ δὲ μέσον πάσης πεδίον ἦν. 118. A: τὸ ... περὶ τὴν πόλιν πᾶν πεδίον. 113. C: πρὸς τῷ πεδίῳ. Phaedr. 248. B: τὸ ἀληθείας ἰδεῖν πεδίον οὗ ἐστίν. Theaet. 183. D: ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ cet. Pol. X. 621. A: εἰς τὸ τῆς Λήθης πεδίον. Critia 118. C. D. 113. C: πάντων πεδίων κάλλιστον. Legg. IV. 704. C: πεδίων τε καὶ ὀρῶν cet. Critia 115. A: ὅσα ἐν τοῖς πεδίοις νέμεται. Legg. III. 677. C: τὰς ἐν τοῖς πεδίοις πόλεις. Polit. 264. C: περὶ τὰ Θετταλικὰ πεδία. Legg. III. 678. C: ἐκ ... τῶν ὑψηλῶν εἰς τὰ πεδία καταβαίνειν cet.

π ε δ ῶ, *constringo; impedio.* Tim. 43. D: τὴν ... ταὐτοῦ (περίοδον) ἐπέδησαν ἐναντία αὐτῇ ῥέουσαι. 71. E: καθ' ὕπνον τὴν τῆς φρονήσεως πεδηθεὶς δύναμιν.

π ε ζ ι κ ό ς, ή, όν, *pedester.* Legg. VI. 753. B: ὅπλα ἱππικὰ ἢ πεζικά.

π ε ζ ο θ η ρ ι κ ό ς, ή, όν, *ad venationem terrestrem pertinens.* Soph. 220. A: τὰ μὲν πεζοῦ γένους ... πεζοθηρικόν.

π ε ζ ο ν ο μ ι κ ό ς, ή, όν, *ad animalium terrestrium pastionem pertinens;* subst. *animalium terrestrium pastio.* Polit. 267. B: πεζονομικόν. 265. C: τῆς πεζονομικῆς ἐπιστήμης. 267. B: τοῦ ... πεζονομικοῦ. 264. E: τὴν πεζονομικήν. 265. C.

π ε ζ ό ς, ή, όν, *pedester; terrester;* pl. *pedites.* Tim. 40. A: πεζὸν ... καὶ χερσαῖον (εἶδος) τέταρτον. 91. E. Soph. 222. B: τῆς πεζῆς θήρας ... δύο ... μέρη. 220. A: πεζοῦ γένους. 221. E. Polit. 264. E: τῷ πτηνῷ τε καὶ πεζῷ διορισάμενος. Legg. IV. 707. C: τὴν πεζὴν μάχην τὴν ἐν Μαραθῶνι γενομένην. Soph. 221. E: τὸ δὲ πεζὸν εἰάσαμεν ἄσχιστον. Polit. 266. E. 288. A: πεζὸν καὶ ἔνυδρον. Legg. III. 679. D: ὅσαι τε πεζαὶ καὶ ὅσαι κατὰ θάλατταν γίγνονται τὰ νῦν. Polit. 265. B: τὰ πεζὰ ... τῶν ἡμέρων. Conv. 207. A: τὰ πεζὰ καὶ τὰ πτηνὰ (θηρία). Legg. IV. 706. B: ἀντὶ πεζῶν ὁπλιτῶν μονίμων. VI. 756. B: ἐναντίον ὁρώντων τῶν πεζῶν. Ep. XIII. 363. A: θώρακα ... ὁπλιτικὸν τῶν μάλα καλῶν τῶν πεζῶν. Legg. VII. 824. A: πεζῶν ... θήρευσις. Polit. 276. A: πεζοῖς. Pol. VIII. 552. C: τοὺς πεζοὺς (κηφῆνας). Legg. VII. 823. B: περὶ τὰ πεζὰ θηρεύματα. Hipp. mai. 295. D: τὰ ὀχήματα τά τε πεζὰ καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πλοῖα cet. — π ε ζ ῇ est *pedibus* (Legg. I. 625. D: πρὸς τὴν τῶν πεζῇ δρόμων ἄσκησιν), *terra* (Polit. 289. E: κατὰ θάλατταν καὶ πεζῇ. Menex. 239. E: πεζῇ μὲν ... ναυσὶ δὲ cet.) et *oratione pedestri* s. *soluta* (Soph. 237. A: πεζῇ τε ... καὶ μετὰ μέτρων).

π ε ι θ α ρ χ ί α, ἡ, *obedientia* vel *obtemperatio.* Def. 413. E: πειθαρχία νόμων σπουδαίων. Pol. VII. 538. E: τιμῆς τε πέρι καὶ πειθαρχίας.

π ε ι θ α ρ χ ῶ, *obtempero.* Pol. VII. 538. D: ἐκείνοις πειθαρχοῦσιν. C: πειθαρχοῦντες.

π ε ί θ ω, *persuadeo; perduco; suadeo; doceo;* etiam *veniam peto* et *impetro.* Gorg. 453. A: ὡς ἐμαυτὸν πείθω. Id. Phaed. 92. E. 97. B: οὐδέ γε ... ὡς ἐπίσταμαι ἔτι πείθω ἐμαυτόν. Apol. 37. A: ὑμᾶς τοῦτο οὐ πείθω. Alc. I. 105. A. Phaed. 108. D: οὐ μέντοι ταῦτα ἅ σε πείθει (*quae tibi probantur*). Pol. I. 345. A: ὅμως ἐμέ γε οὐ πείθει ὡς cet. III. 390. E: δῶρα θεοὺς πείθει (e poët.). Alc. I. 114. C: ὥσπερ ὁ γραμματιστὴς ἕνα τέ που πείθει περὶ γραμμάτων καὶ πολλούς. Pol. II. 364. B: ἀγύρται ... πείθουσιν ὡς cet. Ep. VII. 341. A: ἔνιοι ... αὐτῶν πείθουσιν αὐτοὺς ὡς cet. Men. 100. B: πεῖθε καὶ τὸν ξένον τόνδε Ἄνυτον. Soph. 257. A: πειθέτω.

Legg. IV. 710. C: πῶς ... ἄν τις ὀρθῶς λέγειν αὐτὸν πείθοι; Prot. 310. D: (ἂν) πείθῃς ἐκεῖνον. 311. D: (ἂν) τούτοις πείθωμεν αὐτόν. Pol. I. 348. A. Gorg. 452. E: τὸ πείθειν ... οἷόν τ' εἶναι τοῖς λόγοις ... δικαστὰς cet. Phil. 58. A: ἡ τοῦ πείθειν (τέχνη). De lucri cup. 228. C: μεγάλοις μισθοῖς καὶ δώροις πείθων. Legg. XI. 913. A: ἐμὲ μηδαμῇ μηδαμῶς πείθων (*venia a me ... data*). Polit. 304. A: ῥητορεία πείθουσα τὸ δίκαιον. Pol. III. 399. B: τινά τι πείθοντος. II. 364. C: καταδέσμοις τοὺς θεοὺς ... πείθοντές σφισιν ὑπηρετεῖν. Apol. 37. D. Pol. II. 367. A: (εἰ) ἐκ νέων ἡμᾶς ἐπείθετε. Euthyd. 272. C: ἐγὼ ... ἐκεῖσε μὲν ἄλλους πέπεικα συμμαθητάς μοι φοιτᾶν πρεσβύτας. De lucr. cup. 232: ἠνάγκακε ... μᾶλλον ἐμὲ γε ἢ πέπεικεν. Ax. 372. Pol. III. 414. C: ὥς φασιν οἱ ποιηταὶ καὶ πεπείκασιν. II. 357. A: πεπεικέναι. Intrans. πεποιθέναι est *confidere*. Menex. 248. A: διὰ τὸ αὐτῷ πεποιθέναι. Epin. 974. B: τῆς ... ψυχῆς σφόδρα πεποιθυίας. Legg. V. 738. C: ἔπεισαν. Pol. I. 345. B: πεῖσον οὖν ... ἱκανῶς ἡμᾶς. I. 330. D: ὃ ... ἴσως οὐκ ἂν πολλοὺς πείσαιμι λέγων. 345. B: πῶς ... σε πείσω; III. 388. E: ἕως ἄν τις ἡμᾶς ἄλλῳ καλλίονι πείσῃ. Legg. X. 884: ἐὰν μὴ πείσῃ τὸν κεκτημένον (i. q. *nisi concesserit possessor*). Pol. I. 327. C: τὸ ἢν πείσωμεν ὑμᾶς ὡς χρὴ ἡμᾶς ἀφεῖναι. Theaet. 148. E: οὔτ' αὐτὸς δύναμαι πεῖσαι ἐμαυτὸν ὡς ἱκανῶς τι λέγω. 201. B: τὸ πεῖσαι δ' οὐχὶ δοξάσαι λέγεις ποιῆσαι; Pol. II. 357. B. Legg. VIII. 844. E: μὴ πείσας (*venia non impetrata*). 857. B: πείσας τὴν πόλιν. X. 885. A. XI. 813. C. Phaedr. 232. D: πείσαντες ... ἀπέχεσθαί σε τούτων. Legg. V. 738. C. Pol. IV. 436. E: οὐδὲ μᾶλλόν τι πείσει ὡς cet. Alc. I. 105. C. Pol. II. 377. C: τοὺς ... ἐγκριθέντας πείσομεν τὰς τροφούς τε καὶ μητέρας λέγειν τοῖς παισί. Legg. II. 661. C: τοὺς παρ' ὑμῖν ποιητὰς ... πείσετε καὶ ἀναγκάσετε. Pol. II. 378. C: εἴ πως μέλλομεν πείσειν ὡς cet. Legg. VIII. 850. B. Menex. 235. D: ἀγαθοῦ ἂν ῥήτορος δέοι τοῦ πείσοντος. Verb. Pol. IV. 421. C: τοὺς ... ἐπικούρους τούτους ... πειστέον. Pass. et med. *persuadeor, adduci et perduci me patior; assentior; credo;* etiam *obtempero, obsequor*. Prot. 329. B: καὶ σοὶ πείθομαι. Gorg. 513. C: οὐ πάνυ σοι πείθομαι. Phaedr. 229. C: σὺ τοῦτο τὸ μυθολόγημα πείθει ἀληθὲς εἶναι; Prot. 352. D: ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐμοί τε καὶ σοὶ οὐ πείθονται. Phil. 45. E: ᾧ πείθονται. Crit. 44. B: ἔτι καὶ νῦν ἐμοὶ πείθου. Prot. 338. A: πείθεσθέ μοι ῥαβδοῦχον ... ἑλέσθαι. 329. B: εἴπερ ἄλλῳ τῳ ἀνθρώπων πειθοίμην ἄν. Pol. VIII. 563. C: οὐκ ἄν τις πείθοιτο ἄπειρος. Legg. X. 885. E: καὶ τάχα πειθοίμεθ' ἂν ἴσως ὑμῖν. Pol. VII. 528. B: οὐκ ἂν πείθοιντο. Legg. X. 888. C: ἂν ἐμοὶ πείθῃ. Prot. 325. D: ἐὰν ... ἑκὼν πείθηται. Pol. IV. 420. E: ἄν σοι πειθώμεθα. IX. 584. B. Hipp. mai. 284. B: ταῦτα πειθώμεθα —; Euthyd.

304. A: ἄν γ' ἐμοὶ πείθεσθε. Phaedr. 235. B: τοῦτο ἐγώ σοι οὐκέτι οἷός τε ἔσομαι πείθεσθαι. Pol. I. 339. B: πείθεσθαι ... τοῖς ἄρχουσι. III. 415. E: τοῖς νόμοις πείθεσθαι. Phaedr. 227. A: πειθόμενος Ἀκουμενῷ. 230. A: πειθόμενος ... τῷ νομιζομένῳ περὶ αὐτῶν. 272. B: ὁ μὴ πειθόμενος κρατεῖ. Pol. I. 343. C: τοῦ πειθομένου τε καὶ ὑπηρετοῦντος βλάβη. VI. 502. B: πόλιν ἔχων πειθομένην. Phaedr. 228. B: ὁ δὲ ἐπείθετο προθύμως. Theaet. 144. E: ἐπειθόμεθ' ἄν. Tim. 42. E: ἐπείθοντο αὐτῇ (τῇ τάξει). Legg. III. 679. C. Prot. 328. E: νῦν δὲ πέπεισμαι. Phaed. 108. D: οἵαν πέπεισμαι εἶναι. Conv. 212. B. Pol. I. 345. B: εἰ γὰρ οἷς νῦν δὴ ἔλεγον μὴ πέπεισαι. Men. 100. B: ἅπερ αὐτὸς πέπεισαι. Pol. II. 368. A: εἰ μὴ πέπεισθε ἀδικίαν δικαιοσύνης ἄμεινον εἶναι. 368. A: δοκεῖτε δή μοι ὡς ἀληθῶς οὐ πεπεῖσθαι. VI. 501. E. Gorg. 454. D: οἱ ... μεμαθηκότες πεπεισμένοι εἰσί. Pol. VI. 502. A: οὗτοι ... τοῦτο πεπεισμένοι ἔστων. IV. 424. C: καὶ ἐμὲ ... θὲς τῶν πεπεισμένων. Legg. II. 659. D: τοῖς ὑπὸ τοῦ νόμου πεπεισμένοις. VII. 804. C: διδασκάλους ἑκάστων πεπεισμένους μισθοῖς. Conv. 217. D: ὅμως δ' οὖν χρόνῳ ἐπείσθη. Legg. VII. 801. B: οὐκοῦν ἡμεῖς ... τῷ λόγῳ ἐπείσθημεν ὡς —; Apol. 37. B: ἐπείσθητε ἄν. Pol. III. 415. C: τοῦτον οὖν τὸν μῦθον ὅπως ἂν πεισθεῖεν ἔχεις τινὰ μηχανήν; 405. B: (ὅταν τις) ὑπὸ ἀπειροκαλίας ἐπ' αὐτῷ δὴ τούτῳ πεισθῇ καλλωπίζεσθαι. Crat. 391. A: οὕτως ἐξαίφνης πεισθῆναι. Pol. III. 408. C: ὑπὸ ... χρυσοῦ πεισθῆναι πλούσιον ἄνδρα ... ἰάσασθαι. De lege 316. C: οὐ δύναμαι πεισθῆναι. Phaedr. 245. A: πεισθεὶς ὡς ἄρα ἐκ τέχνης ἱκανὸς ποιητὴς ἐσόμενος. Legg. VIII. 843. A: ὁ ... πεισθεὶς τῷ νόμῳ. Tim. 56. C: ὅπηπερ ἡ τῆς ἀνάγκης ἑκοῦσα πεισθεῖσά τε φύσις ὑπεῖξε. Legg. VIII. 836. D: ἐν τῇ τοῦ πεισθέντος ψυχῇ. Theaet. 150. E: ὑπ' ἄλλων πεισθέντες. 201. C: ὀρθὰ πεισθέντες. Pol. IV. 430. A. Legg. X. 906. E: πεισθεῖσιν ὑπὸ δωρεᾶς. Conv. 193. E: ἀλλὰ πείσομαί σοι. Theaet. 184. A: εἴ τις αὐτοῖς πείσεται. Menex. 248. A: οὗτος ... μάλιστα πείσεται τῇ παροιμίᾳ. Pol. III. 408. C: ἡμεῖς δὲ ... οὐ πεισόμεθα αὐτοῖς ἀμφότερα. V. 468. D. E. Apol. 38. A: ταῦτα δ' ἔτι ἧττον πείσεσθέ μοι λέγοντι. Crit. 44. C: οὐ γὰρ πείσονται οἱ πολλοὶ ὡς cet. Theaet. 183. D: ἀλλά μοι δοκῶ ... οὐ πείσεσθαι αὐτῷ. Critia 120. A: μηδὲ ἄρξειν μηδὲ ἄρχοντι πείσεσθαι. Pol. VI. 498. C: οὐδ' ὁπωστιοῦν πεισομένους. Soph. 248. E: ὡς ἀληθῶς κίνησιν ... ἦ ῥᾳδίως πεισθησόμεθα τῷ παντελῶς ὄντι μὴ παρεῖναι; Verb. πειστέον, *credendum et obtemperandum*. Phil. 28. B: αὐτῷ πειστέον. Pol. II. 365. E: οἷς ἢ ἀμφότερα ἢ οὐδέτερα πειστέον. III. 388. E. Tim. 40. D. Legg. I. 634. C. Apol. 19. A: τῷ ... νόμῳ πειστέον.

πειθώ, ἡ, *persuasio*; etiam *confirmatio, probatio*. Legg. X. 890. D: εἴπερ τυγχάνει γε οὖσα καὶ σμικρὰ πειθώ τις περὶ

τὰ τοιαῦτα. Gorg. 453. A: ὅτι πειθοῦς δημιουργός ἐστιν ἡ ῥητορική. E. 454. A: ποίας δὴ πειθοῦς καὶ τῆς περὶ τί πειθοῦς ἡ ῥητορική ἐστι τέχνη. 454. E: δύο εἴδη ... πειθοῦς. Soph. 265. D: μετὰ πειθοῦς ἀναγκαίας. Pol. II. 365. D: εἰσί τε πειθοῦς διδάσκαλοι cet. III. 414. C: πεῖσαι δὲ συχνῆς πειθοῦς. VIII. 548. B: οὐχ ὑπὸ πειθοῦς, ἀλλ' ὑπὸ βίας πεπαιδευμένοι. Tim. 48. A: ὑπὸ πειθοῦς ἔμφρονος. Legg. IV. 720. A. Pol. III. 411. D: πειθοῖ ... διὰ λόγων οὐδὲν ἔτι χρῆται. Legg. IV. 718. B: τὰ ... μὴ ὑπείκοντα πειθοῖ τῶν ἠθῶν. 722. B: πειθοῖ καὶ βίᾳ. XI. 934. A: ἀλλοτρίᾳ πειθοῖ. Ep. VII. 332. A: πειθοῖ καὶ διδαχῇ cet. Phaedr. 270. D: εἰ μέλλεις ... πειθὼ ἣν ἂν βούλῃ καὶ ἀρετὴν παραδώσειν. 271. A: πειθὼ ... ἐν τούτῳ ποιεῖν ἐπιχειρεῖ. 272. A: ἐπὶ τὴν τῶνδε πειθώ. Phaed. 96. A: πρὸς τὴν πειθὼ (*ad ea probanda*) περὶ ὧν λέγεις χρήσει. Legg. IV. 711. C: τῷ τὴν τοιαύτην πειθὼ καὶ ἅμα βίαν εἰληφότι. X. 887. C: εἰς πειθὼ τῶν τοιούτων λόγων.

πεῖνα et πείνη, ἡ, *fames*. Phil. 31. E: πείνη μέν που λύσις καὶ λύπη. Pol. IX. 585. A: πεῖνα καὶ δίψα. Lys. 221. A: ἡ πείνη μὴν ἔσται —; Phaed. 94. B: πείνης ἐνούσης. Phil. 34. D: πείνην τε καὶ δίψος. Pol. IV. 437. D: πεῖναν. Ut Lat. *sitis*, est *vehemens cupiditas*. Phil. 52. A: διὰ μαθημάτων πείνην. Ib. πείνας ... μὴ ἔχειν τοῦ μανθάνειν.

πεινῶ, *esurio*. Pol. IV. 439. D: τὸ δὲ ᾧ ἐρᾷ τε καὶ πεινῇ καὶ διψῇ cet. Eryx. 401. D: (εἰ) μὴ πεινῷ μηδὲ διψῷ. Gorg. 517. D: ἐὰν ... πεινῇ τὰ σώματα ἡμῶν. Phaed. 85. A. Gorg. 496. C: αὐτὸ λέγω τὸ πεινῆν. D. Phil. 35. D. Pol. IV. 437. B. Legg. XI. 936. B: ὁ πεινῶν ἤ τι τοιοῦτον πάσχων. Gorg. 494. B: πεινῶντα ἐσθίειν. Phil. 54. E: μὴ ... πεινῶντες. Legg. VIII. 832. A: πεινῶσι. Phaedr. 230. D: τὰ πεινῶντα θρέμματα. * *inopia laboro*. Pol. VII. 521. A: εἰ ... πεινῶντες ἀγαθῶν ἰδίων ἐπὶ τὰ δημόσια ἴασιν. Hinc *vehementer concupisco* vel *appeto*. Legg. VIII. 837. C: τῆς ὥρας καθάπερ ὀπώρας πεινῶν ἐμπλησθῆναι. Ep. VIII. 354. C: ἀπλήστως πεινώντων εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων. Pol. X. 606. A: τὸ ... πεπεινηκὸς τοῦ δακρῦσαί τε καὶ ... ἀποπλησθῆναι.

πεῖρα, ἡ, *conatus*; *periculum* (cum v. λαμβάνειν *periculum facere*, *experiri*); *exploratio*. Pol. VII. 537. C: καὶ μεγίστη γε ... πεῖρα διαλεκτικῆς φύσεως καὶ μή. Ep. VII. 334. D: ὀλέθριος πάντως ἡ πεῖρα. 341. A: ἡ ... πεῖρα αὕτη γίγνεται ἡ σαφής τε καὶ ἀσφαλεστάτη cet. Phaedr. 272. C: ἕνεκα μὲν πείρας ἔχοιμ' ἄν. Polit. 304. A. Pol. VI. 498. D: πείρας ... οὐδὲν ἀνήσομεν. Ax. 369. A: ἡμεῖς ... οἱ διὰ πείρας ἰόντες. Prot. 342. A: εἰ βούλει λαβεῖν μου πεῖραν ὅπως ἔχω cet. 348. A: πεῖραν ἀλλήλων λαμβάνοντες καὶ διδόντες. Gorg. 448. A: πάρεστι τούτου πεῖραν ... λαμβάνειν. Legg. I. 650. B: μὴ οὐ πεῖράν τε ἀλλήλων ἐπιεικῆ ταύτην εἶναι cet.

Theag. 129. D: *πεῖραν δ' ἔξεστι νυνὶ λαβεῖν τοῦ σημείου εἰ ἄρα τι λέγει.* Charm. 171. A. Lach. 189. B: *ἢ ... ἔδωκας σαυτοῦ πεῖραν ἀρετῆς.*

πειράζω, *experior; cognosco.* Lach. 188. E: *πρότερον ... τῶν ἔργων ἐπειράσθην.*

πειρῶ, *tento.* Phaedr. 227. C: *γέγραφε ... πειρώμενόν τινα τῶν καλῶν.* Med. *conor, studeo; experior, exploro;* praet. *expertus sum, novi* (c. genit., infin., etiam c. partic.). Conv. 212. B: *πειρῶμαι καὶ τοὺς ἄλλους πείθειν.* Theaet. 186. B: *κρίνειν πειρᾶται ἡμῖν.* Phaedr. 272. C: *πειρῶ λέγειν.* Gorg. 455. C. Theaet. 148. D. Pol. I. 349. B. al. Menex. 247. A: *πᾶσαν ... προθυμίαν πειρᾶσθε ἔχειν.* Legg. I. 633. B: *ἔγωγε πειρῴμην ἂν λέγειν.* II. 662. B. Pol. X. 599. B: *πειρῷτο ἂν πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα ἑαυτοῦ καταλιπεῖν μνημεῖα.* Phil. 51. D: *πειρῶμαι.* Phaed. 95. B: *πειρώμεθα εἰ ἄρα τι λέγεις.* Phil. 12. B: *πειρώμεθα περαίνειν.* 21. A: *οὐκοῦν ἐν σοὶ πειρώμεθα βασανίζοντες ταῦτα;* Pol. V. 471. E. Phil. 64. A: *ἐν ταύτῃ μαθεῖν πειρᾶσθαι.* Crat. 426. B: *πειρᾶσθαι* (pro imperat.) *καὶ ἐμοὶ μεταδιδόναι.* Conv. 186. A. Pol. VII. 517. A. Phaedr. 233. C: *τὰ δὲ ἑκούσια πειρώμενος ἀποτρέπειν.* Soph. 238. E. Legg. I. 638. E: *πειρώμενος ἂν ἄρα δύνωμαι* cet. V. 739. A: *πειρωμένῳ* (*experienti*). VI. 769. D: *τῶν δοξάντων ἔργῳ πειρώμενον* (*si reapse experiatur*). Conv. 182. B: *λόγῳ πειρώμενοι πείθειν τοὺς νέους.* Apol. 21. C: *ἐπειρώμην αὐτῷ δεικνύναι ὅτι* cet. Ep. VI. 323. A: *πεπειράμενος* (*qui novi*) *Ἐράστου καὶ Κορίσκου πλέονα ἢ σύ.* Phaed. 118. ad fin. *τῶν τότε ὧν ἐπειράθημεν* (*quos novimus*) *ἀρίστου.* Phil. 60. C: *οὐκοῦν τῷ λόγῳ ἐπειράθημεν χωρὶς ἑκάτερον ἑκατέρου θέντες εἰς τὸν βίον ἑκάστων —;* Soph. 239. B: *πειράθητι ... φθέγξασθαί τι περὶ αὐτοῦ.* Phil. 51. D. Phaed. 63. B: *φέρε δή ... πειραθῶ πρὸς ὑμᾶς πιθανώτερον ἀπολογήσασθαι* cet. Theaet. 190. E: *πρὶν ἂν πανταχῇ πειραθῶ σκοπῶν.* Legg. VIII. 839. D. Soph. 225. D: *πειραθῶμεν εἰπεῖν.* Pol. VI. 489. E: *πειραθῶμεν δεῖξαι.* Theaet. 147. D: *πειραθῆναι ξυλλαβεῖν εἰς ἕν.* Legg. X. 892. E. Euth. 3. D: *οὐ πάνυ ἐπιθυμῶ πειραθῆναι* (*experiri*). Gorg. 474. A: *πείρασαι* (*nosce*) *τοῦ ἐλέγχου οἷον ἐγὼ οἶμαι δεῖν εἶναι.* Prot. 323. C: *τοῦτό σοι ... πειράσομαι ἀποδεῖξαι.* Phaedr. 243. B. Conv. 174. A. al. Legg. IV. 718. C: *δῆλον ὅτι πειράσεται τοῦτο ὁ νομοθέτης ... ποιεῖν.* Hipp. mai. 292. A. Phil. 13. C: *πειρασόμεθα* (*experiemur*) *δὲ καὶ ἐροῦμεν.* Verb. Pol. VIII. 545. C: *πειρασόμεθα ... ἱκανοὶ κριταὶ γενέσθαι.* Legg. I. 622. E. Phaedr. 246. B: *πειρατέον εἰπεῖν.* Polit. 262. C. Pol. V. 453. D. al. Legg. VI. 770. B: *ἀλλ' οὖν πειρατέα γε καὶ προθυμητέα.*

πεῖσμα, τό, *rudens.* Legg. X. 893. B: *ἐχόμενοι ... ὥς τινος ἀσφαλοῦς πείσματος ἐπιβαίνωμεν εἰς τὸν νῦν λόγον.* Tim. 85. E: *ἔλυσε ... οἷον νεὼς πείσματα.*

πειστικός, ή, όν, *persuadendi vim habens*, fem. *ars persuadendi*. Polit. 304. D: τῇ τῆς πειστικῆς ἀρχούσῃ καὶ λεκτικῆς. C: τίνι τὸ πειστικὸν ... ἀποδώσομεν ἐπιστήμῃ πλήθους τε καὶ ὄχλου διὰ μυθολογίας —; Legg. IV. 723. A: πειστικὸν λεχθὲν ὑπὸ τοῦδε, ὄντως μὲν εἶναι πειστικόν cet.

πέλαγος, τό, *pelagus, mare*; trop. *immensitas*. Tim. 24. E: τότε ... πορεύσιμον ἦν τὸ ἐκεῖ πέλαγος. 25. A. D. Critia 114. A. Phaed. 109. C: ἐν μέσῳ τῷ πυθμένι τοῦ πελάγους οἰκῶν. Tim. 24. E: ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. Conv. 197. C: πελάγει. Prot. 338. A: φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων. Conv. 210. D: ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαγος τετραμμένος τοῦ καλοῦ. Pol. V. 453. D: εἰς τὸ μέγιστον πέλαγος μέσον (ἄν τις ἐμπέσῃ). Critia 114. C: πολλῶν ἄλλων κατὰ τὸ πέλαγος νήσων. Polit. 298. B: σφάλματα ποιοῦντες ἐν τοῖς πελάγεσιν. Ax. 370. B: διαπεραιώσασθαι ... πελάγη.

πελάζω, *appropinquo*. Conv. 195. B: ὡς ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει.

πέλανος, ὁ, *libum*. Legg. VI. 782. C: πέλανοι ... καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἁγνὰ θύματα.

πελαργός, ὁ, *ciconia*. Alc. I. 135. E: πελαργοῦ ἄρα ὁ ἐμὸς ἔρως οὐδὲν διοίσει.

πέλας, *prope*. Crat. 395. D: τοῦτο (τὸ ἐγγὺς) δ' ἐστὶ πέλας. Cum art. *vicinus* et in univ. *alter*. Legg. X. 884: μηδ' αὖ χρῆσθαι μηδενὶ τῶν τοῦ πέλας. Phil. 48. B: ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας ἡδόμενος. Legg. II. 671. B. XI. 936. E. Phil. 49. C: βλαβερὰ ... καὶ τοῖς πέλας (ἡ ἄγνοια τῶν ἰσχυρῶν).

πελάτης, ὁ, *mercenarius*. Euth. 4. C: πελάτης τις ἦν ἐμός.

πελταστής, ὁ, *cetratus*. Ep. VII. 348. E: περιθέουσι πελτασταὶ λαβεῖν Ἡρακλείδην ζητοῦντες. B: τῶν πελταστῶν. 350. A: ὅτι διαβεβλημένος εἴην ἐν τοῖς πελτασταῖς. 349. C: πελταστὰς διώκειν ἐκέλευε.

πελταστικός, ή, όν, *pelta pugnandi peritus*; fem. *pelta pugnandi ars*. Theaet. 165. D: πελαστικὸς ἀνήρ. Legg. VII. 813. D: πελταστικῆς καὶ πάσης ὁπλομαχίας. VIII. 834. A: πελταστικὴν ... ὅλην. Prot. 350. A: οἱ πελταστικοί.

πέλτη, ἡ, *pelta* s. *cetra*. Legg. VIII. 834. A: τόξοις καὶ πέλταις. Prot. 350. A: τίνες δὲ πέλτας ἔχοντες;

πέλω, *sum*. Legg. IV. 719. A: πέλει (Hes.). Prot. 340. D: πέλειν (Hes.). Soph. 244. E: πελέναι (Parm.).

πέλωρος, η, ον, *immanis*. Ion. 539. C. (Hom.).

πέμμα, τό, pl. *bellaria*. Pol. II. 373. A: ἑταῖραι καὶ πέμματα. III. 404. D: Ἀττικῶν πεμμάτων.

πεμπάς, ἡ, *numerus quinarius*. Prot. VIII. 546. C: ἀπὸ διαμέτρων ῥητῶν πεμπάδος. Ib. πεμπάδι συζυγείς.

πεμπτάς, ἡ, numerus quinarius. Phaed. 104. A: ἡ πεμπτάς (codd. nonn. πεντάς).

πεμπτημόριον, τό, quinta pars. Legg. XII. 936. C: ὁ ... φεύγων ... τὸ πεμπτημόριον ἀποτινέτω τοῦ τιμήματος τῆς γραφείσης δίκης.

πέμπτος, η, ον, quintus. Phaedr. 248. D. Soph. 231. D. Tim. 35. B. al.

πέμπω, mitto. Prot. 322. C: Ζεὺς ... Ἑρμῆν πέμπει ἄγοντα εἰς ἀνθρώπους αἰδῶ cet. 357. E: πέμπετε. Phaed. 58. A: ὃ εἰς Δῆλον Ἀθηναῖοι πέμπουσιν. Ep. VI. 323. B: δεῦρο παρ' ἐμὲ ... πέμπετε ... ἐπιστολήν. Theag. 126. E: ὅποι πέμποις ἄλλοσε. Alc. 111. D: οὐκοῦν ... ὀρθῶς ἂν αὐτὸν πέμποιμεν εἰς διδασκαλίαν τούτων τῶν πολλῶν; Men. 90. D. Theag. 127. A: ὅποι πέμπῃ (v. πέμποι). Legg. VI. 763. D: ὁπόσ' ἂν αὐτοῖς πέμπωσι. IX. 867. E: πέμπειν. XII. 950. E. Phil. 66. A: ὑπό τε ἀγγέλων πέμπων (nos: *sagen lassend*) καὶ παροῦσι φράζων. Legg. XI. 932. B: εἴτε αὐτὸς εἴτε τινὰ πέμπων. Prot. 325. D: εἰς διδασκάλων πέμποντες. Men. 90. C. D. Theag. 125. A: ὅτι σε οὐκ ἔπεμπεν cet. Men. 90. C: καλῶς ἂν ἐπέμπομεν. Pol. I. 327. A: ἣν (πομπὴν) οἱ Θρᾷκες ἔπεμπον. Ep. II. 312. D: ὑπὲρ οὗ σὺ πέπομφας ἀπορούμενος. Eryx. 392. C: πεπόμφασι ... καὶ νῦν ὡς ἡμᾶς πρέσβεις. Ep. II. 314. C: ὅτι οὐ πέμψαιμί σοι. Prot. 329. C: ὅτι ὁ Ζεὺς τὴν δικαιοσύνην ... πέμψειε τοῖς ἀνθρώποις. Conv. 198. C: Γοργίου κεφαλὴν ... ἐπὶ τὸν ἐμὸν λόγον πέμψας. Theag. 125. A: ὅποι πέμψας αὐτὸν δημιουργὸν ἂν ἐποίησας τῆς σοφίας cet. Menex. 240. A. Legg. III. 698. C: πέμψαντος Δαρείου. Ep. II. 310. D: γράμματα πέμψαντα. Pol. IV. 422. D: πρεσβείαν πέμψαντες εἰς τὴν ἑτέραν πόλιν. Alc. II. 148. E: πέμψαντας πρὸς Ἄμμωνα. Ep. II. 313. D: πέμψεις οὖν αὖθις ... παρ' ἐμὲ τὸν Ἀρχέδημον. Legg. XII. 941. A: ἐφ' αἷς (πρεσβείαις) πέμπεται. IX. 856. E: τῶν ... λαχόντων τὰ ὀνόματα εἰς Δελφοὺς πεμφθέντων. Ep. VII. 347. A: μὴ πεμφθείσης αὐτῷ τινὸς ἐπιστολῆς παρὰ Διονυσίου. Ax. 371. A: πεμφθέντα εἰς Δῆλον.

πενεστικός, ή, όν, servilis. Legg. VI. 776. D: τὸ Θετταλῶν ... πενεστικὸν ἔθνος.

πένης, ὁ, pauper; c. genit. carens. Prot. 319. D: πλούσιος, πένης. Pol. VIII. 556. D: ἰσχνὸς ἀνὴρ πένης. IX. 579. E: πένης τῇ ἀληθείᾳ φαίνεται. Legg. IV. 719. E: φειδωλὸς ... τις καὶ πένης ἀνήρ. Ep. VII. 332. C: πένης γὰρ ἦν ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν. 335. A: ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν ψυχήν. Conv. 185. A: ἀναφανέντος τοῦ ἐραστοῦ πένητος. Phaedr. 227. C: πένητι μᾶλλον ἢ πλουσίῳ. Pol. VIII. 551. C. Apol. 36. D: ἀνδρὶ πένητι εὐεργέτῃ. Pol. VIII. 551. A: τὸν δὲ πένητα ἀτιμάζουσι. 552. A: πένητα

καὶ ἄπορον κεκλημένον. Lys. 215. D. Polit. 293. B: *πένητες.* Pol. II. 364. B. Legg. III. 679. B. Pol. IV. 422. E: *ἡ μὲν (πόλις) πενήτων, ἡ δὲ πλουσίων.* VIII. 550. C: (*ἐν ᾗ*) *πένησι ... οὐ μέτεστιν ἀρχῆς.* 556. C: *τοὺς πένητας.*

πένθος, τό, *dolor, luctus.* Phaed. 59. A: *παρόντι πένθει.* Pol. X. 605. D: *ἐν πένθει ὄντα.* Ep. VII. 351. E: *Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ.* Pol. III. 395. D: *ἐν ξυμφοραῖς τε καὶ πένθεσι.*

πενθῶ, *maereo, lugeo.* Phaedr. 258. B: *πενθεῖ αὐτός τε καὶ οἱ ἑταῖροι.* Pol. X. 606. B: *εἰ ἄλλος ἀνὴρ ... ἀκαίρως πενθεῖ.*

πενία, ἡ, *paupertas; inopia.* Pol. IV. 421. D: *πλοῦτος ... καὶ πενία.* Conv. 203. B: *ἡ Πενία.* Prot. 341. B: *δεινῆς πενίας.* Soph. 251. C: *ὑπὸ πενίας τῆς περὶ φρόνησιν κτήσεως.* Pol. IV. 421. D: *ὑπὸ πενίας.* E. Legg. IV. 709. A: *πενίας χαλεπῆς ἀπορία.* Polit. 292. A: *καὶ πλούτῳ καὶ πενίᾳ.* Pol. X. 613. A: *ἐάν τ' ἐν πενίᾳ γίγνηται* cet. Legg. III. 696. A. Apol. 23. C: *ἐν πενίᾳ μυρίᾳ εἰμί.* Phaedr. 267. C: *ἐπὶ γῆρας καὶ πενίαν ἑλκομένων λόγων.* Phaed. 82. C. Polit. 291. E: *καὶ πενίαν καὶ πλοῦτον.* Pol. VI. 495. E: *διὰ πενίαν.* Legg. V. 736. E: *πενίαν ἡγουμένους εἶναι ... τὸ τὴν ἀπληστίαν πλείω (ποιεῖν).* XI. 919. B. Apol. 31. C. Pol. X. 618. B: *πλούτοις καὶ πενίαις.* Legg. X. 890. C: *πενίαις κολάζεσθαι.* Prot. 353. D: *ὅτι ... νόσους τε ποιεῖ καὶ πενίας* cet. Pol. X. 618. A: *εἰς πενίας τε καὶ φυγὰς ... τελευτώσας (τυραννίδας).* Euth. 12. B. Lach. 191. D: *ὅσοι πρὸς πενίας ... ἀνδρεῖοί εἰσι.*

πενιχρός, ά, όν, *pauper.* Pol. IX. 578. A: *ψυχὴν ... τυραννικὴν πενιχρὰν καὶ ἄπληστον ἀνάγκῃ ἀεὶ εἶναι.*

πένομαι, *pauper sum.* Pol. X. 607. C: *ὅτι ... πένονται.* Gorg. 477. D: *τοῦ πένεσθαι καὶ κάμνειν.* Pol. IX. 577. E: *πλουσίαν ... ἢ πενομένην ἀνάγκῃ τὴν τυραννουμένην πόλιν εἶναι;* VIII. 547. B: *ἅτε οὐ πενομένω.* Polit. 293. A: *ἐὰν πλουτοῦντες ἢ πενόμενοι.* C.

πενταετής, ὁ, *quintum annum agens.* Legg. VII. 793. E: *πενταετεῖ ... ἤθει ψυχῆς.*

πένταθλος, ὁ, *quinquertio.* Riv. 136. A: *ἀπεικάσας αὐτὸν (τὸν φιλόσοφον) τῷ πεντάθλῳ.* 138. D: *πένταθλον αὐτὸν δεῖν εἶναι καὶ ὕπακρον.* 135. E: *οἷον (οἷοι?) ἐν τῇ ἀγωνίᾳ εἰσὶν οἱ πένταθλοι πρὸς τοὺς δρομέας* cet.

πεντακισχίλιοι, αι, α, *quinquies mille.* Legg. V. 737. E: *πεντάκις ... μὲν χίλιοι ἔστωσαν* cet. 738. A: *πεντακισχιλίων.* 740. D. al.

πέντε, *quinque.* Theaet. 147. A: *τὰ πέντε.* 204. B: *τέτταρα, πέντε.* Pol. VII. 539. E: *πέντε θές.*

πεντεκαίδεκα, *quindecim.* Pol. VII. 540. A: πεντεκαίδεκα ἔτη. Legg. VIII. 850. C.

πεντεκαιεικοστός, ή, όν, *quintus et vicesimus.* Theaet. 175. A.

πεντεκαιπεντηκονταέτης, ὁ, *quinquagesimum quintum annum agens.* Pol. V. 460. E: μέχρι πεντεκαιπεντηκονταέτους (Vat. r. πεντεκαιπεντηκονταετοῦς. Vulg. πέντε καὶ πεντηκ.).

πεντεκαιτριακοντούτης, ὁ, *annum agens quintum tricesimum.* Legg. VI. 774. A: (ἂν τις) ἄγαμος ὢν γένηται πεντεκαιτριακοντούτης.

πεντέπους, ὁ ἡ, *quinque pedes habens.* Theaet. 147. D: περὶ δυνάμεων ... τῆς τε τρίποδος πέρι καὶ πεντέποδος.

πεντήκοντα, *quinquaginta.* Pol. IX. 578. E. Tim. 36. B. Legg. II. 665. B. al.

πεντηκοντάδραχμος, ὁ ἡ, *qui quinquaginta drachmarum est.* Crat. 384. B: τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν.

πεντηκονταετής, ὁ ἡ, *quinquaginta annos natus.* Alc. I. 127. E: εἰ ... αὐτὸ ᾔσθου πεπονθὼς πεντηκονταετής (Vind. 1. πεντηκονταέτης).

πεντηκονταρχία, ἡ, *gubernatio navis quinquaginta remorum.* Legg. IV. 707. A: (διὰ) πεντηκονταρχίας.

πεντηκόντορος, ἡ (ναῦς), *navis quinquaginta remorum.* De lucri cup. 228. C: πεντηκόντορον στείλας.

πεντηκοντούτης, ὁ, *quinquaginta annos natus.* Pol. VII. 540. A: γενομένων ... πεντηκοντουτῶν (v. πεντηκοντούτων). Legg. II. 670. A: τοὺς πεντηκοντούτας (sic codd. pro vulg. πεντηκοντούτεις).

πεντηκοστός, ή, όν, *quinquagesimus.* Theaet. 175. B: ὁ πεντηκοστὸς ἀπ᾽ αὐτοῦ.

πεπλασμένως, *ficte s. specie.* Pol. VI. 485. D: εἰ μὴ πεπλασμένως, ἀλλ᾽ ἀληθῶς φιλόσοφός τις εἴη.

πέπλος, ὁ, *peplum.* Euth. 6. C: ὁ πέπλος μεστὸς τῶν τοιούτων ποικιλμάτων.

πεπνῦσθαι, *sapere.* Pol. III. 386. D. et Men. 100. A. (Hom.).

πέρ, part. enclitica, quae pronominibus (v. c. ὅσπερ, *quicunque*), coniunctionibus (velut ἄνπερ, *siquidem*, ὥσπερ) al. plerumque ita subiicitur ut affirmandi eis vim adspergat.

πέρα, *ultro, ulterius.* Phaed. 112. E: πέρα δ᾽ οὔ. Pol. IV. 423. B: πέρα δὲ μή. VIII. 561. A. Tim. 29. D: μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν. Cum art. Phaedr. 241. D: οὐκέτ᾽ ἂν τὸ πέρα ἀκούσαις ἐμοῦ λέγοντος. Cum genit. Gorg. 487. D: πέρα τοῦ δέοντος σοφώτεροι γενόμενοι. Id. Pol. IX. 590. A. Phil. 12. C: πέρα τοῦ μεγίστου φόβου. VI. 493. D: πέρα τῶν ἀναγκαίων. VIII. 559. B: ἡ πέρα τούτων ... ἐπιθυμία.

Tim. 65. D: *πέρα ... τοῦ μετρίου τοῦτο δρῶντα.* Critia 110. D: *πέρα ... ἱκανῆς τροφῆς* cet. Legg. II. 670. A: *τῶν πεντήκοντα πέρα γεγονότας.*

περαίνω, finio; termino; ad exitum adduco, absolvo. Pol. VII. 532. A: *ὃν (νόμον) τὸ διαλέγεσθαι περαίνει.* Legg. IV. 716. A: *ὁ ... θεὸς ... περαίνει* cet. Men. 76. A: *εἰς ὃ τὸ στερεὸν περαίνει.* Soph. 243. A: *περαίνουσι τὸ σφέτερον αὐτῶν ἕκαστοι.* Prot. 353. A: *πέραινε ὥσπερ ἤρξω.* Gorg. 506. C. Tim. 29. D: *τὸν ... λόγον ἡμῖν ἐφεξῆς πέραινε.* Gorg. 454. C: *(ἵνα) σὺ τὰ σαυτοῦ ... ὅπως ἂν βούλῃ περαίνῃς.* Theaet. 207. B: *πρὶν ἂν ... ἕκαστον περαίνῃ τις.* Pol. II. 369. B: *ἐπιχειρῆσαι περαίνειν.* Legg. III. 694. A. Phaed. 100. C: *οὐκ ἂν φθάνοις περαίνων* (nos: *führe es nur aus*). Legg. IV. 713. B: *τὸν ... ἑξῆς περαίνων ... μῦθον.* XII. 959. C: *περαίνοντα καὶ ἐμπιπλάντα τὴν αὐτοῦ μοῖραν.* IX. 864. C: *περαίνοντες τὴν θέσιν τῶν νόμων.* Gorg. 522. E: *ἐπείπερ γε καὶ τἄλλα ἐπέρανας.* Prot. 360. D: *αὐτὸς ... πέρανον.* Theaet. 187. E: *πολὺ μὴ ἱκανῶς περᾶναι.* Legg. II. 672. E: *περανοῦμεν.* Gorg. 450. C: *τὸ τῆς τέχνης περαίνοιτο ἂν καὶ διὰ σιγῆς.* Legg. VI. 783. B: *ὁ ... νόμος ἡμῖν ἕκαστος περαίνοιτο εἰς τοὔμπροσθεν ἐπὶ ξυσσίτια.* V. 737. D: *ἵνα περαίνηται.* Gorg. 454. C: *τοῦ ἑξῆς ἕνεκα περαίνεσθαι τὸν λόγον ἐρωτῶ.* Legg. IV. 722. D: *πρὸς τὸ μέλλον περαίνεσθαι.* Pol. VI. 502. E: *τὰ ... τῶν γυναικῶν τε καὶ παίδων πεπέρανται.* Alc. I. 132. B. Legg. V. 736. B: *πεπεράνθω ... ἡμῖν ἡ ξυλλογή.* Gorg. 472. B: *οὐδὲν οἶμαι ἄξιον λόγου μοι πεπεράνθαι περὶ ὧν ἂν ἡμῖν ὁ λόγος ᾖ.* Men. 75. E: *σύ γέ που καλεῖς πεπεράνθαι τι καὶ τετελευτηκέναι.* Parm. 144. A: *πεπερασμένον ἂν εἴη κατὰ τὸ ὅλον τὸ ἕν.* 145. A: *καὶ πεπερασμένον καὶ ἄπειρον πλήθει.* 158. E: *πεπερασμένα.* Gorg. 501. C: *ἵνα σοι καὶ περανθῇ ὁ λόγος.* Gorg. 497. D: *ἵνα περανθῶσιν οἱ λόγοι.* Phil. 11. C: *τἀληθὲς ... περανθῆναι.* Theaet. 183. C: *τούτων ... περανθέντων.* **efficio, proficio; assequor.* Soph. 262. D: *ἀλλά τι περαίνει συμπλέκων τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασι.* Pol. IV. 426. A: *ἰατρευόμενοι ... οὐδὲν περαίνουσι.* I. 346. A: *ἵνα τι καὶ περαίνωμεν.* Theaet. 180. A: *περανεῖς δὲ οὐδέποτε οὐδὲν πρὸς οὐδένα αὐτῶν.* Conv. 217. C: *ὥς τι ἐνταῦθα περανῶν.* **persequor;* cum v. *λόγος* (*oratio*) est *dico* s. *ago.* Polit. 266. D: *ἀεὶ ... καθ' αὐτὴν περαίνει τἀληθέστατον.* Pol. III. 392. D: *ἆρα οὖν οὐχὶ ἤτοι ἁπλῇ διηγήσει ... περαίνουσι;* Polit. 272. D: *ἵνα τὸ μετὰ τοῦτο εἰς τὸ πρόσθεν περαίνωμεν.* Legg. I. 645. C. Phil. 12. B: *περαίνειν.* Menex. 246. B: *τῷ τὰ πάντα μέλλοντι περαίνειν.* Hipp. mai. 304. C: *λόγον ... περαίνειν.* Menex. 236. B: *περαινούσης ἐπιτάφιον λόγον.* Legg. IV. 723. E: *οὐ τὸν τυχόντα λόγον περαίνοντες.* Theaet. 207. C: *διὰ στοιχείων τὸν ὅλον περάναντα.*

περαιοῦμαι, *traïcio.* Ax. 368. B: τὸν πλωτικὸν ... περαιούμενον διὰ τοσῶνδε κινδύνων.

περαιτέρω, *ulterius; amplius.* Phaedr. 239. D: περαιτέρω προβαίνειν. Gorg. 484. C: ἐὰν ... περαιτέρω τοῦ δέοντος ἐνδιατρίψῃ. Phaed. 107. B: οὐδὲν ζητήσετε περαιτέρω. Pol. III. 407. B: ἥ γε περαιτέρω γυμναστικῆς ... ἐπιμέλεια τοῦ σώματος.

πέραν, *ultra, ulterius.* Tim. 89. C: εἰς τὸ πέραν. Critia 108. E: ἐπὶ τὸ πέραν (sic Heusd. coni. pro πᾶν) πέλαγος.

πέρας, τό, *finis; terminus; exitus;* sensu philosopho *finitum.* Phaedr. 254. B: ὅταν μηδὲν ᾖ πέρας κακοῦ. Soph. 261. B: καὶ πέρας ... οὐδὲν φανήσεταί ποτε. Parm. 137. D: τελευτή γε καὶ ἀρχὴ πέρας ἑκάστου. 145. A: τό γε περιέχον πέρας ἂν εἴη. Phil. 19. E: πρὶν ἂν τούτων τῶν λόγων πέρας ἱκανὸν γενηταί τι διορισθέντων. Men. 75. E. Parm. 158. D: πέρατος μετέχει. Phil. 25. D. Soph. 252. B: εἰς πέρας ἔχοντα στοιχεῖα. Parm. 158. D. 165. A: ἄπειρά τε καὶ πέρας ἔχοντα. Phil. 26. C: τὸ πέρας ἐν τοῖς οὖσι. 30. A: πέρας καὶ ἄπειρον. 31. C. Pol. IV. 426. E: οἰόμενοί τι πέρας εὑρήσειν περὶ τὰ ... κακουργήματα. Tim. 55. C: πότερον ἀπείρους χρὴ κόσμους εἶναι λέγειν ἢ πέρας ἔχοντας. Legg. VIII. 834. E. Men. 76. A: στερεοῦ πέρας σχῆμα εἶναι. Locr. 101. D: ἐπὶ τὰ πέρατα φέρον. 103. D.

περατοειδής, ὁ, ἡ, *finitus.* Phil. 25. D: τὴν τοῦ περατοειδοῦς (γένναν).

περί I. cum genit. *de, quod attinet ad* —; etiam *propter, causa.* Prot. 312. B: τοῦ πέρι; 318. A: περὶ ὧν ἀφικόμην. 320. A: δεδιὼς περὶ αὐτοῦ μὴ cet. Phaedr. 247. C: περὶ ἀληθείας λέγοντα. 259. E: τἀληθὲς ὧν ἂν ἐρεῖν πέρι μέλλῃ. Phil. 49. A: σοφίας πέρι (*propter sapientiam*). Pol. IX. 574. B: οὐ πάνυ ... ἔγωγε θαῤῥῶ περὶ τῶν γονέων τοῦ τοιούτου. Legg. X. 886. E: φεύγουσι περὶ (*propter*) τῆς νομοθεσίας. Absol., ut Lat. *de.* Phaedr. 250. C: περὶ δὲ κάλλους (*quod ad pulchrit. attinet*). 274. B: λόγων πέρι. Gorg. 467. D: ἄλλο τι οὖν οὕτω καὶ περὶ πάντων; Theaet. 179. E. Pol. VII. 538. E. Tim. 20. A. Legg. IX. 865. B. al. — Vocis appositae amplificatio est. Prot. 360. E: πῶς ποτ' ἔχει τὰ περὶ τῆς ἀρετῆς. Phaed. 67. B: τὰ περὶ τῆς δίκης. Phaedr. 261. B: τέχνας ... περὶ λόγων. Gorg. 472. C: περὶ ὧν (i. q. ἃ) εἰδέναι τε κάλλιστον, μὴ εἰδέναι τε αἴσχιστον. Phaed. 95. E: περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τὴν αἰτίαν. 97. D: διδάσκαλον τῆς αἰτίας περὶ τῶν ὄντων. Tim. 27. A: περὶ φύσεως τοῦ παντὸς εἰδέναι. Cum adi., ut περὶ πολλοῦ, περὶ πλείονος et περὶ πλείστου εἶναι et ποιεῖσθαι (Theaet. 150. E Crat. 404. D. Conv. 180. A. Pol. II. 374. C. Euthyd. 285. A. Euth. 5. A. al.) II. cum dat. *circum* (germ. *um* vel *an*); etiam *de, pro.* Prot. 313. E: μὴ περὶ τοῖς φιλτάτοις κυβεύῃς cet. 322. C: δείσας περὶ τῷ γένει ἡμῶν. Phaed. 114. D:

θαῤῥεῖν χρὴ περὶ τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ ἄνδρα ὅστις cet. Theaet. 148. C: θάῤῥει τοίνυν περὶ σαυτῷ. Pol. II. 359. D: περὶ ... τῇ χειρὶ χρυσοῦν δακτύλιον (ἔχειν). Euthyd. 275. B: φοβούμεθα ... περὶ αὐτῷ (v. αὐτοῦ). III. cum accus. *circum*. Prot. 315. C: περὶ αὐτὸν δ' ἐκάθηντο cet. Phaedr. 257. A: περὶ γῆν κυλινδουμένην. Phaed. 109. B: πέρι τὴν θάλατταν οἰκοῦντας. Ib. περὶ τὴν γῆν. Theaet. 208. D: τῶν ... ἰόντων περὶ γῆν. Tim. 40. A: νείμας περὶ πάντα κύκλῳ τὸν οὐρανόν. Etiam *circa* vel *apud, ad, in* (germ. *bei* vel *an*). Phaedr. 259. A: περὶ τὴν κρήνην εὕδειν. 274. C: περὶ Ναύκρατιν ... γενέσθαι τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινὰ θεῶν. Phaed. 81. C: περὶ τὰ μνήματα ... κυλινδουμένη. Theaet. 179. D: περὶ ... τὴν Ἰωνίαν καὶ ἐπιδίδωσι πάμπολυ. E: τοῖς περὶ τὴν Ἔφεσον. Pol. VIII. 544. B: εὕροι δ' ἄν τις αὐτὰς οὐκ ἐλάττους περὶ τοὺς βαρβάρους ἢ τοὺς Ἕλληνας. In numero est *circiter* (germ. *bei*). Parm. 127. B: περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ ἑξήκοντα. Pol. X. 602. C: οὐ περὶ τρίτον ... ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας; — Οἱ περί cum accus. dicuntur prop. quos quis circa se habet, h. e. discipuli, qui rationem alicuius sequuntur cet. Crat. 440. C: οἱ περὶ Ἡράκλειτον. Phil. 44. C: οἱ περὶ Φίληβον. Pol. VIII. 566. E: γῆν διένειμε δήμῳ τε καὶ τοῖς περὶ ἑαυτόν. 567. E: τῶν περὶ ἑαυτὸν δορυφόρων ποιήσασθαι. IX. 575. A. al. **ad* (i. e. *quod attinet ad, ratione habita*); *erga*. Prot. 313. D: ὅ τι χρηστὸν ἢ πονηρὸν περὶ τὸ σῶμα. Phaedr. 261. C: περὶ πάντα τὰ λεγόμενα μία τις τέχνη. Gorg. 705. A: ὅ γε σώφρων τὰ προσήκοντα πράττοι ἂν καὶ περὶ θεοὺς καὶ περὶ ἀνθρώπους. Phaed. 65. A: τί δὲ δὴ περὶ αὐτὴν τὴν τῆς φρονήσεως κτῆσιν —; Conv. 193. B: εὐσεβεῖν περὶ θεούς. Pol. V. 449. A: κακὰς ... τὰς ἄλλας ... περί τε πόλεως διοικήσεις cet. Legg. X. 903. D: τὸ περὶ σὲ ἄριστον. Etiam verti potest *propter, ob* vel *per*. Prot. 316. D: οὐ γὰρ σμικροὶ περὶ αὐτὰ φθόνοι τε γίγνονται καὶ ἄλλαι δυσμένειαι cet. Theaet. 142. B: ἐγκωμιαζόντων αὐτὸν περὶ τὴν μάχην. 151. C: μὴ ἀγρίαινε, ὥσπερ αἱ πρωτοτόκοι περὶ τὰ παιδία. Soph. 225. D: περὶ δὲ τὴν λέξιν ... οὐ μεθ' ἡδονῆς ἀκουόμενον. Phil. 51. A: ὀδυνῶν τῶν μεγίστων πέρι τε σώματος καὶ ψυχῆς ἀπορίας. Pol. III. 416. E: διότι πολλὰ καὶ ἀνόσια περὶ τὸ τῶν πολλῶν νόμισμα γέγονε. Legg. XII. 948. B: Ῥαδαμάνθυος ... περὶ τὴν λεγομένην κρίσιν τῶν δικῶν ἄξιον ἄγασθαι. Saepenumero περί c. accus. est i. q. genitivus vel adiectivum. Phaedr. 246. B: ἡ περὶ ἡμᾶς ἡνιόχησις. D: μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα (*eorum quae corporea sunt*). 279. A: κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν λόγους. Gorg. 505. B: περὶ δὲ ψυχὴν — οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος; Soph. 251. C: ὑπὸ πενίας τῆς περὶ φρόνησιν κτήσεως. Polit. 310. D: τὸ περὶ τὴν ἀνδρείαν γένος (i. q. τὸ ἀνδρεῖον γένος). Phil. 52. A: τὰς περὶ τὰ μαθήματα ἡδονάς. Pol. I. 328. D: αἱ ἄλλαι αἱ κατὰ τὸ σῶμα

ἡδοναί. II. 369. D: ἤ τιν᾽ ἄλλον τῶν περὶ τὸ σῶμα θεραπευτήν. VII. 525. A: ἡ περὶ τὸ ἓν μάθησις. *de (i. q. περί c. genit.). Gorg. 490. C: περὶ σιτία σὺ λέγεις καὶ ποτά cet. Phaed. 109. C: τοὺς πολλοὺς τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα εἰωθότων λέγειν. Soph. 232. B: πρῶτόν τι τῶν περὶ τὸν σοφιστὴν εἰρημένων. Polit. 277. E: (ὅτι) τἀληθῆ φράζειν περὶ ἐκεῖνα δυνατοὶ γίγνονται. — Cum v. εἶναι vel γίγνεσθαι est *in aliqua re versari, aliquid tractare.* Phaedr. 259. D: περί τε οὐρανὸν καὶ λόγους οὖσαι θείους τε καὶ ἀνθρωπίνους. Gorg. 450. B: ἢ ἂν ᾖ περὶ λόγους. C. Tim. 37. B: λόγος ... περί τε θἄτερον ὢν καὶ περὶ τὸ ταὐτόν. Hinc οἱ περί τι (int. ὄντες), *qui in aliqua re versantur* vel *versati sunt, qui aliquid tractant.* Phaedr. 272. C: ὃν (λόγον) τῶν περὶ ταῦτά τινων ἀκήκοα. 273. A: τοῖς περὶ ταῦτα. Phaed. 69. C: φασὶν οἱ περὶ τὰς τελετάς. Soph. 220. D: ὑπ᾽ αὐτῶν τῶν περὶ τὴν θήραν. Etiam *spectare* vel *pertinere ad aliquid, cadere in aliquid.* Phaedr. 261. D: οὐκ ἄρα μόνον περὶ δικαστήριά τέ ἐστιν ἡ ἀντιλογικὴ καὶ περὶ δημηγορίαν cet. Theaet. 179. A: οὐκοῦν καὶ αἱ νομοθεσίαι καὶ τὸ ὠφέλιμον περὶ τὸ μέλλον ἐστί —; Parm. 155. E: καὶ ὅσαπερ καὶ περὶ τἄλλα τῶν τοιούτων τυγχάνει ὄντα, καὶ περὶ τὸ ὂν ἔσται. Crat. 408. A: περὶ λόγου δύναμίν ἐστι πᾶσα αὕτη ἡ πραγματεία. Conv. 180. B: ταύτην τὴν ἀρετὴν ... τὴν περὶ τὸν ἔρωτα. Pol. II. 370. D: ὅσα (ὄργανα) περὶ γεωργίαν.

περιαγείρομαι, *circumeo munuscula colligens.* Pol. X. 621. D: ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι.

περιάγω, *circumduco; circumago, circumfero.* Phaedr. 247. C: στάσας ... αὐτὰς περιάγει ἡ περιφορά. Legg. X. 898. D: εἴπερ ψυχὴ περιάγει πάντα. Pol. VII. 514. B: κύκλῳ ... τὰς κεφαλὰς ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν. 515. C: περιάγειν τὸν αὐχένα. Legg. X. 893. C: περιάγουσα. 898. C: ἐπειδὴ ψυχὴ μέν ἐστιν ἡ περιάγουσα ἡμῖν πάντα. Prot. 313. D: οἱ τὰ μαθήματα περιάγοντες κατὰ τὰς πόλεις. Tim. 36. C: τὴν ... ταὐτοῦ κατὰ πλευρὰν ἐπὶ δεξιὰ περιήγαγε. Phil. 19. A: κύκλῳ πως περιαγαγὼν ἡμᾶς. Tim. 34. A. Pol. II. 359. C: τυχεῖν τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου περιαγαγόντα πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὸ εἴσω τῆς χειρός. Phaedr. 230. D: σὺ ... τήν τε Ἀττικὴν φαίνει περιάξειν ἅπασαν cet. Polit. 269. C: τὸ δὲ πάλιν αὐτόματον εἰς τἀναντία περιάγεται. Tim. 79. B: οἷον τροχοῦ περιαγομένου. 36. C: τῇ κατὰ ταὐτὰ καὶ ἐν ταὐτῷ περιαγομένῃ κινήσει. Lach. 187. E: μὴ παύεσθαι ὑπὸ τούτου περιαγόμενον τῷ λόγῳ πρὶν ἂν cet. Pol. VII. 518. C: οὕτω ξὺν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ἐκ τοῦ γιγνομένου περιακτέον εἶναι.

περιαγωγή, ἡ, *conversio.* Pol. VII. 518. D: τῆς περιαγωγῆς. Polit. 269. E: μήτ᾽ αὖ ὅλον ἀεὶ ὑπὸ θεοῦ στρέφεσθαι διττὰς καὶ ἐναντίας περιαγωγάς.

περιαθρῶ, *contemplor.* Ax. 370. D: περιαθρῶν τὴν φύσιν

περιαιρῶ, *detraho; adimo; tollo.* Polit. 288. E: δέρματα σωμάτων περιαιροῦσα. 281. D: πρὶν ἂν καὶ ταύτας αὐτῆς πάσας περιέλωμεν. Soph. 264. E: αὐτοῦ τὰ κοινὰ πάντα περιελόντες. Phaedr. 231. B: περιῃρημένων τοσούτων κακῶν. Med. Conv. 213. A: περιαιρούμενον ἅμα τὰς ταινίας. Gorg. 502. C: εἴ τις περιέλοιτο τῆς ποιήσεως πάσης τό τε μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν cet. Pol. II. 359. E: ὃν (δακτύλιον) περιελόμενον ἐκβῆναι. Menex. 244. C: τάς τε ναῦς περιελόμενοι cet.

περιαλγής, ὁ ἡ, *magno dolore affectus.* Pol. V. 462. B: ὅταν οἱ μὲν περιαλγεῖς, οἱ δὲ περιχαρεῖς γίγνωνται cet.

περιαλγῶ, *graviter aliquid fero.* De lucri cup. 229. D: περιαλγήσαντας ταύτῃ τῇ ἀτιμίᾳ.

περιαλείφω, *obduco.* Critia 116. D: πάντα ... ἔξωθεν περιήλειψαν τὸν νεὼν ἀργύρῳ.

περιαμπέχω, *circumdo.* Phaed. 98. D: περιαμπέχοντα τὰ ὀστᾶ μετὰ τῶν σαρκῶν καὶ δέρματος. Med. *amicior* trop. (ut germ. *sich umhüllen*). Conv. 221. E: τοιαῦτα καὶ ὀνόματα καὶ ῥήματα ἔξωθεν περιαμπέχονται Σατύρου ἄν τινα ὑβριστοῦ δοράν.

περιαμύττω, *pungo.* Ax. 365. D: δέος τι ποικίλως περιαμύττον τὸν νοῦν.

περιαμφιέννυμι, *circumdo.* Tim. 76. A: κύκλῳ περιημφιέννυ τὴν κεφαλήν.

περίαπτον, τό, *amuletum.* (Plin.). Pol. IV. 426. B: οὐδ᾽ αὖ ἐπῳδαὶ οὐδὲ περίαπτα οὐδὲ ἄλλο τῶν τοιούτων οὐδὲν ὀνήσει.

περιάπτω, *affigo; adspergo.* Apol. 35. A: αἰσχύνην τῇ πόλει περιάπτειν. Pol. VI. 495. C: ὀνείδη περιῆψαν. Ep. VII. 334. B: ὡς αἰσχύνην οὗτοι περιῆψαν τῇ πόλει. Euthyd. 272. C: μὴ ... ὄνειδος τοῖν ξένοιν περιάψω. Pol. X. 614. C: σημεῖα περιάψαντας τῶν δεδικασμένων ἐν τῷ πρόσθεν. III. 417. A: οὐδὲ περιάψασθαι οὐδὲ πίνειν ἐξ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ.

περιαρμόζω, *adapto, affigo.* Ax. 366. A: τὸ δὲ σκῆνος τουτὶ πρὸς κακοῦ περιήρμοσεν ἡ φύσις.

περιβάλλω, *circumiicio; coniicio;* absol. *amplector.* Phaedr. 256. A: περιβάλλει τὸν ἐραστήν. Legg. V. 745. B: κύκλον περιβάλλοντα. Conv. 191. A: περιβάλλοντες τὰς χεῖρας. 219. B: περιβαλὼν τὼ χεῖρε τούτῳ τῷ δαιμονίῳ cet. Ep. VII. 351. E: Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ. Pass. *cingor.* Critia 116. C: περιβόλῳ χρυσῷ περιβεβλημένον. Med. (mihi) *circumdo, amicior; cingo.* Critia 116. A: ταύτην (τὴν νῆσον) ... ἔνθεν καὶ ἔνθεν λιθίνῳ περιεβάλλοντο τείχει. Conv. 216. D: τοῦτο γὰρ οὗτος ἔξωθεν περιβέβληται. Theaet. 174. E: σηκὸν ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον (antec. τὸν τοιοῦτον). **complector.* Polit. 285. B: πρὶν ἂν ξύμπαντα τὰ οἰκεῖα ... γένους τινὸς οὐσίᾳ περιβάληται. **verborum ambitu*

utor (ut velem quod sentio). Conv. 222. C: οὐ γὰρ ἄν ποθ' οὕτω κομψῶς κύκλῳ περιβαλλόμενος ἀφανίσαι ἐνεχείρεις οὗ ἕνεκα ταῦτα πάντα εἴρηκας. Et in univ. *ambages facio* (nos: *Umwege* et *Umstände machen*). Phaed. 272. D: οὐδὲν οὕτω ταῦτα δεῖν σεμνύνειν οὐδ' ἀνάγειν ἄνω μακρὰν περιβαλλόμενος.

περιβλέπω, *intueor*. Eryx. 395. C: περιβλέψας ... πρὸς τοὺς παρόντας.

περίβλημα, τὸ, *tegmentum*. Polit. 288. B: πάντα ... ὅσα γήϊνα περιβλήματα καὶ λίθινα.

περιβόητος, ὁ ἡ, act. *qui insanos clamores edit.* Phil. 45. E: τὸ δὲ τῶν ἀφρόνων τε καὶ ὑβριστῶν μέχρι μανίας ἡ σφοδρὰ ἡδονὴ κατέχουσα περιβοήτους ἀπεργάζεται.

περιβολή, ἡ, *quicquid induitur.* Polit. 280. B: περιβολῇ χωρίζοντες καὶ ὑποβολῇ.

περίβολος, ὁ, *septum*, *ambitus.* Theaet. 197. C: ἐν οἰκείῳ περιβόλῳ. Tim. 74. A: λιθοειδεῖ περιβόλῳ. Critia 116. C: περιβόλῳ χρυσῷ περιβεβλημένον. Legg. VI. 759. A: ἐν αὐτῷ ... τῷ τῆς πόλεως περιβόλῳ καὶ προαστείῳ. Theaet. 197. E: εἰς τὸν περίβολον. Crat. 400. C: τοῦτον δὲ περίβολον ἔχειν (τὴν ψυχήν), ἵνα σώζηται, δεσμωτηρίου εἰκόνα. Lys. 203. B. Pol. VIII. 548. A: περιβόλους οἰκήσεων. Legg. III. 680. E.

περιγίγνομαι, *supersum* et *superstes sum.* Legg. XI. 923. C: ἐὰν ... περιγίγνηταί τις τῶν υἱέων αὐτῷ. Tim. 76. A: περιγιγνόμενον. Legg. III. 678. D: εἰ γάρ πού τι καὶ περιγεγονὸς ἦν ὄργανον ἐν ὄρεσι. V. 742. B: νόμισμα ... περιγενόμενον (*reliquum*). Tim. 23. C: διὰ τὸ τοὺς περιγενομένους ἐπὶ πολλὰς γενεὰς γράμμασι τελευτᾶν ἀφώνους. 73. A: τῇ τοῦ περιγενησομένου πώματος ἐδέσματός τε ἕξει. **supersum*, *redundo.* Legg. V. 745. A: τὰ περιγιγνόμενα τῇ πόλει ... ἀπονέμων. 740. D: τί χρὴ χρῆσθαι τοῖς περιγενομένοις ἢ ἐλλείπουσι (*liberis*). **supero*, *vinco.* Pol. II. 362. B: περιγίγνεσθαι καὶ πλεονεκτεῖν τῶν ἐχθρῶν. Apol. 22. C: τῷ αὐτῷ οἰόμενος περιγεγονέναι, ᾧπερ καὶ τῶν πολιτικῶν. Conv. 219. C: οὗτος τοσοῦτον περιεγένετό τε καὶ κατεφρόνησε ... τῆς ἐμῆς ὥρας cet. Prot. 343. C: (εἰ) περιγένοιτο αὐτοῦ. Alc. I. 124. B: ὧν ἄλλῳ μὲν οὐδ' ἂν ἑνὶ περιγενοίμεθα, εἰ μὴ ἐπιμελείᾳ cet. Theaet. 146. A: ὃς δ' ἂν περιγένηται ἀναμάρτητος. Alc. I. 119. D: ὧν ... περιγενέσθαι σε δεῖ τοσοῦτον ὥστε cet. Ep. VII. 351. C: ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν τοῦ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν. Theaet. 164. C: τοιούτῳ τινὶ περιγενόμενοι τοῦ λόγου. Menex. 242. E: στασιασάσης τῆς Ἑλλάδος περιγενόμενοι τῷ πολέμῳ. — Ut Lat. *superare*, est etiam *praeterire* vel *effugere*. Legg. X. 905. A: ταύτης τῆς δίκης οὔτε σὺ ... οὔτε ἄλλος ... ἐπεύξεται (v. ἐπεύξηται) περιγενέσθαι θεῶν.

περιγραφή, ἡ, *adumbratio.* Legg. VI. 768. C: οἷον

περιγραφή τις ἔξωθεν περιγεγραμμένη. 770. B: καθάπερ τινὶ περιγραφῇ. Polit. 277. C: ὁ λόγος ὥσπερ ζῶον τὴν ἔξωθεν μὲν περιγραφὴν ἔοικεν ἱκανῶς ἔχειν cet. Legg. IX. 876. D: περιγραφήν τε καὶ τοὺς τύπους τῶν τιμωριῶν εἰπόντας.

περιγράφω, *circumscribo.* Locr. 97. E: ὡς τᾷ ὄψει καὶ τᾷ ἀποτομᾷ τᾶς γᾶς περιγραφόμενα. **adumbro.* Legg. VI. 768. C: οἷον περιγραφή τις ἔξωθεν περιγεγραμμένη. Pol. II. 365. C: σκιαγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον.

περιδεής, ὁ ἡ, *perterritus.* Ep. VII. 348. B: οὐ δὴ περιδεὴς Διονύσιος γενόμενος ἅπαντα συνεχώρησε.

περιδέω, *circumligo.* Med. Legg. VIII. 830. B: ἀντὶ ἱμάντων σφαίρας ἂν περιεδούμεθα.

περίδινος, ὁ, *pirata.* Legg. VI. 777. C: τὰ τῶν λεγομένων περιδίνων τῶν περὶ τὴν Ἰταλίαν γιγνομένων ... ἔργα cet.

περιδινῶ, *circumago.* Locr. 97. C: περιδινεύμενος ... ὑπὸ τᾶς τῶν ἀπλανέων σφαίρας.

περίδρομος, ὁ, *circuitus.* Critia 116. B: τοῦ ... τείχους χαλκῷ περιελάμβανον πάντα τὸν περίδρομον.

περιειλίττω, *circumligo.* Med. Prot. 342. B: ἱμάντας περιειλίττονται (Vat. r et corr. Σ περιελίττονται).

περίειμι, *supersum, supero* (intrans.). Pol. III. 416. E: ὅσον μήτε περιεῖναι αὐτοῖς εἰς τὸν ἐνιαυτὸν μήτε ἐνδεῖν. Crat. 403. E: οὕτω πολλὰ αὐτῷ τὰ περιόντα ἐκεῖ ἐστί. Legg. XI. 923. D: πρὸς μέρος ὁ πατὴρ ... νεμέτω τὰ περιόντα τοῦ κλήρου. **supero, praesto, antecello.* Prot. 342. B: ὅτι σοφίᾳ τῶν Ἑλλήνων περίεισιν. Ib. ᾧ περίεισι. Conv. 222. E: οἴεταί μου δεῖν πανταχῇ περιεῖναι. Alc. II. 149. E: ἀξιοῦντες Λακεδαιμονίων ταύτῃ περιεῖναι. Riv. 136. A. Conv. 219. E: τοῖς πόνοις οὐ μόνον ἐμοῦ περιῆν cet. 221. A: ὅσον περιῆν Λάχητος τῷ ἔμφρων εἶναι. Alc. I. 119. C: ὅτι τούτων τῇ γε φύσει πάνυ πολὺ περιέσομαι. Hipp. min. 371. D: αὐτοῦ αὐτῷ τούτῳ ... περιέσεσθαι.

περίειμι, *circumeo; ambulo; oberro.* Conv. 193. A: περίιμεν. Gorg. 505. D: ἵνα μὴ ἄνευ κεφαλῆς περιίῃ. 490. D: κάλλιστα ἀμπεχόμενον περιιέναι. Phaed. 117. A. Crat. 400. A. Prot. 348. D: περιιὼν ζητεῖ ὅτῳ ἐπιδείξηται. Crat. 409. B: κύκλῳ ... ἀεὶ αὐτὴν (τὴν σελήνην) περιιὼν (ὁ ἥλιος). Apol. 23. B. Pol. IV. 436. D: ἢ καὶ ἄλλο τι κύκλῳ περιιόν. I. 338. B: περιιόντα. X. 620. C: ζητεῖν περιιοῦσαν ... βίον cet. Prot. 311. A: περιιόντες αὐτοῦ διατρίψωμεν. 315. B: ἐν κύκλῳ περιιόντες. Crat. 433. A. Pol. VIII. 568. C: εἰς ... τὰς ἄλλας περιιόντες πόλεις. Phaed. 72. B: ὥσπερεὶ κύκλῳ περιιόντα. Euth. 15. B: κύκλῳ περιιόντας ποιῶν. Lach. 183. B: κύκλῳ περιιόντας αὐτὴν (τὴν Λακεδαίμονα). Conv. 219. E: περιῇα. Tim. 39. A: τὰ δὲ τὸν μείζω (κύ-

κλον) βραδύτερον περιήειν (sic Par. A. Vulg. περιϊόντα). De lege 320. C: ὁ Τάλως τρὶς περιήει τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας. Prot. 311. A: περιῇμεν (v. περιήειμεν). Verb. Phaedr. 274. A: μεγάλων γὰρ ἕνεκα περιιτέον. Pol. VI. 504. C: τὴν μακροτέραν ... περιιτέον τῷ τοιούτῳ.

περιελαύνω, *circumago*. Tim. 79. B: πᾶν περιελαυνόμενον. C: περιελαυνομένου.

περιελίττομαι, *circumvolvor, circumfluo*. Phaed. 113. B: περιελιττόμενος. C. B: περιελιχθεὶς ... πολλάκις ὑπὸ γῆς. 112. D: πλεονάκις περιελιχθέντα περὶ τὴν γῆν ὥσπερ οἱ ὄφεις.

περιέλκω, *huc illuc traho*. Charm. 174. B: πάλαι με περιέλκεις κύκλῳ. Prot. 352. C: περιελκομένης ὑπὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων.

περιεργάζομαι, *temere ago* s. *insipienter facio*. Apol. 19. B: Σωκράτης ... περιεργάζεται ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆς καὶ τὰ ἐπουράνια.

περιεργία, ἡ, *curiositas*. Sis. 387. D: ἀλλὰ μὴ ἐμὴ περιεργία ᾖ καὶ τὸ ἐρωτῆσαί σε περὶ τούτου.

περίεργος, ὁ ἡ, *ad rem non pertinens*. Pol. 286. C: δείσας μὴ περίεργα ἅμα καὶ μακρὰ λέγοιμεν.

περιέρχομαι, *circumeo; obambulo, peragro;* etiam *circumagor* et *recido* vel *redeo*. Apol. 30. A: οὐδὲν γὰρ ἄλλο πράττων ἐγὼ περιέρχομαι ἢ πείθων cet. Theaet. 147. C: περιέρχεται ἀπέραντον ὁδόν. Euth. 11. B: περιέρχεται γάρ πως ἡμῖν ἀεὶ ὃ ἂν προθώμεθα. Pol. II. 381. E: ὡς ... θεοί τινες περιέρχονται νύκτωρ. Hipp. min. 372. E: νυνὶ ... ἐν τῷ παρόντι μοι ὥσπερ καταβολὴ περιελήλυθε. Legg. IX. 866. B: ὡς εἰς αὐτὸν περιεληλυθός (τὸ μίασμα). Euthyd. 273. A: οὔπω τούτω δύ' ἢ τρεῖς δρόμους περιεληλυθότε ἤστην. Polit. 283. B: περιήλθομεν ἐν κύκλῳ. Tim. 39. C: ὁπόταν ἥλιος τὸν ἑαυτοῦ περιέλθῃ κύκλον. Phaed. 113. C: κύκλῳ περιελθών. 117. E. Tim. 39. C: σελήνη περιελθοῦσα τὸν ἑαυτῆς κύκλον. Legg. VI. 760. D: περιελθόντος ... τοῦ ἐνιαυτοῦ. Pol. VI. 504. B: περιελθόντι. Theaet. 200. A: μακρὰν περιελθόντες. Phaed. 112. D: τὰ μὲν μακροτέρους τόπους περιελθόντα. Ib. κύκλῳ περιελθόντα.

περιεσκεμμένως, v. περισκέπτομαι.

περιέχω, *complector, contineo; circumdo; cingo*. Men. 87. D: εἰ δὲ μηδέν ἐστιν ἀγαθὸν ὃ οὐκ ἐπιστήμη περιέχει (*quin scientia contineatur*). Tim. 33. B: τῷ ... τὰ πάντ' ἐν αὐτῷ ζῶα περιέχειν μέλλοντι ζώῳ. Parm. 150. A: περιέχουσα αὐτό. Tim. 25. A: ἡ ... περιέχουσα αὐτὸ γῆ. Soph. 220. C: πᾶν ὅσον ἂν ... εἴργῃ τι περιέχον. Parm. 145. A: τό γε περιέχον πέρας ἂν εἴη. Tim. 31. A: τὸ περιέχον πάντα ὁπόσα νοητὰ ζῶα. Critia 118. A. Parm. 138. B: περιέχοντι. Tim. 31. A. Legg. XI. 927. A: ταῦτα δὲ ἀληθεῖς μέν, μακροὶ δ' εἰσὶ περιέχοντες λόγοι. Men. 85. A: περιέχουσαι

(γραμμαὶ) τουτὶ τὸ χωρίον. Parm. 151. B: περιέχοντα αὐτό. 145. B: πάντα ... τὰ μέρη ὑπὸ τοῦ ὅλου περιέχεται. 138. A: κύκλῳ που ἂν περιέχοιτο ὑπ' ἐκείνου ἐν ᾧ ἐνείη (v. ἂν εἴη). B: τὸ περιεχόμενον. Critia 118. A: αὐτὸ (τὸ πεδίον) ... κύκλῳ περιεχόμενον ὄρεσι cet. Tim. 55. B: ὑπὸ πέντε ἐπιπέδων τριγώνων ... περιεχομένης ἑκάστης. Soph. 250. B: ὡς ὑπ' ἐκείνου τήν τε στάσιν καὶ τὴν κίνησιν περιεχομένην. 233. D: πολλὰς ἑτέρας ἀλλήλων (ἰδέας) ὑπὸ μιᾶς ἔξωθεν περιεχομένας.

περιηγοῦμαι, *describo, adumbro.* Legg. VI. 770. B: τοῦτο δὲ δεήσει συμπληροῦν ὑμᾶς τὸ περιηγηθέν.

περιθείωσις, ἡ, *lustratio.* Crat. 405. A: αἱ τοῖς ἰατρικοῖς φαρμάκοις καὶ τοῖς μαντικοῖς περιθειώσεις.

περιθέω, *circumcurro, ambio.* Critia 115. E: ὁ περὶ αὐτὴν τὴν ἐν μέσῳ νῆσον περιθέων. **discurro.* Pol. V. 475. D: (οἳ) περιθέουσι τοῖς Διονυσίοις. Ep. VII. 348. E: νῦν ... περιθέουσι πελτασταὶ λαβεῖν Ἡρακλείδην ζητοῦντες.

περιθύμως, cum v. ἔχειν, *ira efferri.* Tim. 87. E: ὅταν ... ψυχὴ ... περιθύμως ἴσχῃ.

περιιδεῖν, *non videre; negligere* vel *committere* s. *sinere.* Legg. III. 695. A: διεφθαρμένην ... παιδείαν ... περιεῖδεν ὑπὸ γυναικῶν τε καὶ εὐνούχων παιδευθέντας αὐτοῦ τοὺς υἱεῖς. Ep. VII. 329. E: οὐδ' ἂν εἷς περιεῖδέ με μόνον ἐκπορευόμενον, ὃς οὐκ ἂν cet. Pol. VII. 538. B: ἧττον ... ἂν περιιδεῖν ἐνδεεῖς τινός.

περιίστημι, *circumpono* vel *circumiicio; circumdo, cingo;* tempp. intrans. et med. *circumsto, circumiectus* vel *circumfusus sum.* Tim. 33. C: πνεῦμα ... οὐκ ἦν περιεστὸς δεόμενον ἀναπνοῆς. 76. B: ὑπὸ τοῦ περιεστῶτος ἔξωθεν πνεύματος. 85. D. Lys. 223. A: οἱ περιεστῶτες. Tim. 81. A: τὰ ... περιεστῶτα ἐκτὸς ἡμᾶς τήκει cet. Euthyd. 271. A: ἡ πολὺς ὑμᾶς ὄχλος περιειστήκει. Lys. 206. E: τούτους ... περιέστασαν ἄλλοι θεωροῦντες. Tim. 78. C: λαβὼν αὐτὸ περιέστησε τῷ πλασθέντι ζῴῳ. 70. D: περὶ τὴν καρδίαν αὐτὸν περιέστησαν. 75. D: ἐπ' ἐσχάτην τὴν κεφαλὴν περιστήσας. Critia 117. A: περιστήσαντες οἰκοδομήσεις. Euthyd. 206. E: καὶ οἱ ἄλλοι ... περιέστησαν ἡμᾶς. Tim. 66. B: περιστῆναι. 84. E: περὶ τὰ νεῦρα καὶ τὰ ταύτῃ φλέβια περιστάν. Pol. IV. 431. B: θάμνον κύκλῳ περιίστασθαι. Tim. 74. C: τὸν προσφερόμενον ἔξωθεν καὶ περιιστάμενον πάγον. Euthyd. 274. B: οἱ δὲ ἐτύγχανον ἡμᾶς ἤδη περιιστάμενοι. Legg. XII. 947. B: περιισταμένους τῇ κλίνῃ ἑκατέρους (χορούς). Tim. 33. A: περιιστάμενα ἔξωθεν. **evado, evenio.* Men. 70. C: ἐνθάδε δὲ ... τὸ ἐναντίον περιέστηκεν. Pol. I. 343. A: ὅτι ὁ τοῦ δικαίου λόγος εἰς τοὐναντίον περιειστήκει. Menex. 244. D: ὥστε περιστῆναι αὐτῷ μηδαμόθεν ἄλλοθεν τὴν σωτηρίαν γενέσθαι cet. Vi trans. (*redigo*). Ax. 370. D:

εἰς τοὐναντίον με τῷ λόγῳ περιέστακας (vid. *Schaefer.* ad Dion. Hal. de comp. verb. p. 331.).

περικαθαίρω, *lustro.* Critia 120. A: περικαθήραντες τὴν στήλην.

περικαθαρμός, ὁ, *lustratio.* Legg. VII. 815. C: περικαθαρμούς (v. περὶ καθαρμούς) τε καὶ τελετάς τινας ἀποτελούντων.

περικάλυμμα, τό, *vestimentum.* Polit. 279. D: περικαλύμματα. Ib. τῶν περικαλυμμάτων.

περικαλύπτω, *obvelo, circumfundo;* etiam *complector* et *tueor.* Polit. 275. E: ἐξῆν περικαλύπτειν καὶ τὸν πολιτικὸν ἅμα τοῖς ἄλλοις. Tim. 34. B: ἔξωθεν τὸ σῶμα αὐτῇ περιεκάλυψε. 36. E: κύκλῳ ... αὐτὸν ἔξωθεν περικαλύψασα. Legg. VII. 793. C: ἃ ... πάσῃ σωτηρίᾳ περικαλύψαντα ἔχει τοὺς τότε γραφέντας νόμους.

περικαλυφή, ἡ, *integumentum.* Legg. XII. 942. D: τῇ τῶν ἀλλοτρίων σκεπασμάτων περικαλυφῇ.

περικάμπτω, *circumflecto,* intrans. *revertor.* Euthyd. 291. B: περικάμψαντες πάλιν ὥσπερ ἐν ἀρχῇ τῆς ζητήσεως ἀνεφάνημεν ὄντες.

περικατάλαμψις, ἡ, in stellis dicitur adverso fulgore collucentibus. Locr. 97. B: περικαταλάμψιας (v. περὶ καταλάψιας) ποιεύμενοι.

περικόπτω, *circumcido.* Pol. VII. 519. A: τοῦτο ... τὸ τῆς τοιαύτης φύσεως εἰ ... περιεκόπη τὰ τῆς γενέσεως ξυγγενῆ.

περικρούω, *percutiendo exploro.* Phil. 55. C: γενναίως δὲ ... πᾶν περικρούωμεν. * *circumcirca decutio.* Pol. X. 611. E: περικρουσθεῖσα πέτρας τε καὶ ὄστρεα.

περικτίοντες, οἱ, *vicini.* De lege 320. D. (Hes.).

περικυλινδοῦμαι, *circumvolvor.* Legg. X. 893. E: τῷ περικυλινδεῖσθαι.

περιλαμβάνω, *comprehendo, complector, contineo; circumdo.* Theaet. 148. A: μείζων δὲ καὶ ἐλάττων ἀεὶ πλευρὰ αὐτὸν περιλαμβάνει. Pol. VIII. 546. B: ἣν (περίοδον) ἀριθμὸς περιλαμβάνει τέλειος. Phaedr. 273. E: μιᾷ ἰδέᾳ ... περιλαμβάνειν. Polit. 282. A. Soph. 246. A: ταῖς χερσὶν ἀτεχνῶς πέτρας καὶ δρῦς περιλαμβάνοντες. Critia 116. B: τοῦ ... τείχους χαλκῷ περιελάμβανον πάντα τὸν περίδρομον. Soph. 265. A: ἐπειδὴ μιμητικὴ περιείληφεν αὐτὸν τέχνη. Polit. 299. E. Soph. 235. B: σχεδὸν γὰρ αὐτὸν περιειλήφαμεν ἐν ἀμφιβληστρικῷ τινὶ τῶν ἐν τοῖς λόγοις. 249. D: ἆρ' οὐκ ἐπιεικῶς ἤδη φαινόμεθα περιειληφέναι τῷ λόγῳ τὸ ὄν; Tim. 39. E. Critia 112. A: περιειληφυῖα ἐντὸς τὴν Πνύκα cet. Tim. 33. B: σχῆμα τὸ περιειληφὸς ἐν αὐτῷ πάντα ὁπόσα σχήματα. Polit. 276. A: τήν τε νῦν καὶ τὴν ἐπὶ Κρόνου βασιλείαν περιειληφότες ἂν ἦμεν ὁμοίως ἐν τῷ λόγῳ. Theaet. 148. E: ὥσπερ ταύτας πολλὰς οὔσας

ἑνὶ εἴδει περιέλαβες. Critia 116. D: *ὀρειχάλκῳ περιέλαβον.* Ep. VII. 344. E: *ἐὰν ἅπαξ τῇ ψυχῇ περιλάβῃ.* Soph. 226. E: *πολλὰ εἴδη ... ἑνὶ περιλαβεῖν ὀνόματι.* Polit. 294. A: *τό τε ἄριστον καὶ τὸ δικαιότατον ἀκριβῶς πᾶσιν ἅμα περιλαβών.* Tim. 30. C: *τὰ ... νοητὰ ζῶα πάντα ἐκεῖνο ἐν ἑαυτῷ περιλαβὸν ἔχει.* Legg. VIII. 837. A: *ἓν ὄνομα περιλαβόν* (*uno nomine comprehensum*). 841. C: *περιλαβὸν τὰ τρία γένη.* IV. 718. C: *ἐν ἑνὶ περιλαβόντα εἰπεῖν.* Polit. 305. E: *τοῦ κοινοῦ τῇ κλήσει περιλαβόντες τὴν δύναμιν αὐτῆς.* Tim. 56. E: *πῦρ ὕδατί τε ἤ τινι γῇ περιλαμβανόμενον.* 57. A: *πολλοῖς περιλαμβανόμενα ὀλίγα.* 81. C: *τὰ ... περιλαμβανόμενα ἐν αὐτῇ τρίγωνα.* 77. E: *ἐπειδὴ νεύροις οὐκ ἦν κύκλῳ κατὰ κορυφὴν περιειλημμένη.* Legg. VII. 823. B: *περιειλημμένον ὀνόματι νῦν σχεδὸν ἑνί.* 81. A: *περιειλημμένα ὥσπερ ὑπ' οὐρανοῦ ξυνεστῶτος ἑκάστου τοῦ ζώου.* Polit. 288. C: *δικαίως δ' ἂν ὀνόματι περιληφθέντα ἑνί.*

περίλειμμα, τό, pl. *reliquiae.* Menex. 236. B: *περιλείμματ' ἄττ' ἐξ ἐκείνου συγκολλῶσα.*

περιλείπω, *relinquo.* Polit. 270. D: *τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος περιλείπεται.* Critia 109. D: *τὸ περιλειπόμενον ἀεὶ γένος.* Legg. III. 677. E: *εἴ τί που αἰγῶν περιλειφθὲν ἐτύγχανε γένος.* Tim. 23. D: *περιλειφθέντος ποτὲ σπέρματος βραχέος.*

περιληπτός, ή, όν, *qui comprehendi potest.* Tim. 28. A: *τὸ μὲν ... νοήσει μετὰ λόγου περιληπτόν.* 52. A. 29. A: *πρὸς τὸ λόγῳ καὶ φρονήσει περιληπτόν.* 28. B: *δόξῃ περιληπτὰ μετὰ αἰσθήσεως.*

περιλιπής, ὁ ἡ, *superstes.* Legg. III. 702. A: *τοὺς πρώτους ... τοὺς περιλιπεῖς γενομένους τῆς φθορᾶς.*

περιλιχμῶ, *circumlambo.* Ax. 372. A: *θηρσὶ περιλιχμώμενοι.*

περιμάχητος, ὁ ἡ, in eo ponitur *quod certatim expetitur.* Pol. I. 342. D: *ἐπεὶ κινδυνεύει ... περιμάχητον ἂν εἶναι τὸ μὴ ἄρχειν.* VII. 521. A: *περιμάχητον ... τὸ ἄρχειν γιγνόμενον.* IX. 586. B: *ὥσπερ τὸ τῆς Ἑλένης εἴδωλον ὑπὸ τῶν ἐν Τροίᾳ ... περιμάχητον.* Legg. IV. 715. A: *ἀρχῶν περιμαχήτων γενομένων.* Pol. IX. 586. C: *περιμαχήτους εἶναι.* Etiam id de quo consequendo certandum vel laborandum est. Legg. III. 678. E: *ἔπειτα οὐ περιμάχητος ἦν αὐτοῖς ἡ τροφή.*

περιμένω, *maneo; exspecto;* etiam *sustineo* et *cunctor.* Phaed. 116. A: *οὕτω περιμένει τὴν εἰς Ἅιδου πορείαν.* Theaet. 173. C: *ἕκαστος αὐτῶν (τῶν λόγων) περιμένει ἀποτελεσθῆναι ὅταν ὑμῖν δοκῇ.* Pol. II. 365. A: *μὴ θύσαντας δὲ δεινὰ περιμένει.* X. 614. A: *ἃ τελευτήσαντα ἑκάτερον περιμένει.* Legg. VI. 779. D. Pol. V. 449. D: *ὡς ἡμεῖς πάλαι περιμένομεν οἰόμενοι* cet. Phil. 24. A: *τὸ δὲ πέρας ἔχον ἡμᾶς περιμενέτω.* Pol. I. 327. B: *ἀλλὰ περιμένετε.*

Men. 76. E: *περιμένοιμ' ἂν ... εἴ μοι πολλὰ τοιαῦτα λέγοις.* Phaed. 62. A: (*εἰ*) *ἄλλον δεῖ περιμένειν εὐεργέτην.* 59. D: *εἶπε περιμένειν* (v *ἐπιμένειν*). 116. A. Pol. I. 347. C: *μὴ ἀνάγκην περιμένειν.* Ep. VII. 326. A: *περιμένειν αἰεὶ καιρούς.* Conv. 174. D: *περιμένοντος οὗ.* Legg. IV. 720. C: *ἐν τοῖς ἰατρείοις περιμένοντες.* Alc. I. 105. D: *ὃν ἐγὼ περιέμενον ὁπηνίκα ἐάσει.* Phaed. 59. D: *περιεμένομεν ... ἑκάστοτε ἕως ἀνοιχθείη τὸ δεσμωτήριον.* 116. A. Conv. 172. A: *κἀγὼ ἐπιστὰς περιέμεινα.* Legg. X. 890. E: *περὶ μέθης ... οὕτω μακρὰ λέγοντας ἡμᾶς αὐτοὺς περιεμείναμεν* (*sustinuimus*). Apol. 38. C: *εἰ ... περιεμείνατε ὀλίγον χρόνον.* Legg. X. 888. B: *περίμεινον ... εἰς τότε κριτὴς περὶ τῶν μεγίστων γίγνεσθαι.* Men. 76. E: *εἰ περιμείναις τε καὶ μυηθείης.* Ep. VII. 347. A: *ἂν δὲ περιμείνω* (v. *μείνω*) *τὸν ἐνιαυτόν.* Prot. 329. B: *περιμεῖναί τε καὶ ἀποδέξασθαι τὴν ἀπόκρισιν.* Pol. I. 327. B. Phaedr. 242. A: *περιμείναντες.* Conv. 172. A: *οὐ περιμενεῖς;* Legg. X. 888. C. Pol. I. 327. B: *ἀλλὰ περιμενοῦμεν.* Crit. 46. A: *εἰ δέ τι περιμενοῦμεν* (*cunctabimur*). Ep. VII. 327. E: *τίνας ... καιροὺς ... μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγονότων —;* Pol. II. 375. C: *οὐ περιμενοῦσιν ἄλλους σφᾶς διολέσαι.* Alc. I. 104. D: *ὡς ... περιμενοῦντι λέγω.*

περίνοια, ἡ, intelligentia. Ax. 370. C: *δι' οὗ τὴν τῶν τηλικῶνδε περίνοιαν καὶ γνῶσιν ἔσχεν.*

περινοστῶ, obambulo. Pol. VIII. 558. A: *περινοστεῖ ὥσπερ ἥρως.*

πέριξ, circumcirca. Pol. X. 617. B: *καθημένας πέριξ.* Tim. 36. C: *πέριξ αὐτὰς ἔλαβε.* 62. D: *ὁ ... πέριξ* (*τόπος*). 73. A. Legg. VI. 778. C. XII. 947. E.

περίοδος, ἡ, circuitus (germ. *Umweg* et *Umlauf*); *conversio; orbis;* etiam *certus temporis cursus* (ut saeculum al.) et *vitae cursus.* Phaedr. 274. A: *εἰ μακρὰ ἡ περίοδος.* Pol. VI. 504. D: *ὅτι ... αὐτὰ κατιδεῖν ἄλλη μακροτέρα εἴη περίοδος.* VIII. 546. B. Tim. 39. C: *ἡ τῆς μιᾶς καὶ φρονιμωτάτης κυκλήσεως περίοδος.* 58. A: *ἡ τοῦ παντὸς περίοδος.* Phaedr. 248. C: *μέχρι ... τῆς ἑτέρας περιόδου.* Polit. 274. E: *τὸν ἐκ τῆς ἐναντίας περιόδου ποιμένα.* Pol. X. 617. D: *ἀρχὴ ἄλλης περιόδου θνητοῦ γένους θανατηφόρου.* Legg. III. 680. A: *τοῖς ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς περιόδου γεγονόσιν.* VII. 817. E: *τῆς τῶν ἄστρων περιόδου πρὸς ἄλληλα πῶς πέφυκε πορεύεσθαι.* Phaedr. 247. D: *ἐν ... τῇ περιόδῳ* (i. q. *περιφορᾷ*). 249. A: *τρίτῃ περιόδῳ τῇ χιλιετεῖ.* Polit. 273. E: *ἐν τῇ ... προτέρᾳ περιόδῳ.* Pol. III. 407. E: *τὸν μὴ δυνάμενον ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ περιόδῳ ζῆν.* Tim. 42. C: *τῇ ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου περιόδῳ.* Legg. X. 898. A: *τῇ τοῦ νοῦ περιόδῳ.* Tim. 34. A: *ἐπὶ ... τὴν περίοδον ταύτην ... ἄπουν αὐτὸ ἐγέννησεν.* 47. D: *ἐπὶ τὴν γεγονυῖαν ἐν ἡμῖν ἀνάρμοστον ψυχῆς περίοδον.* Polit. 269. C: *ὅταν αἱ περίοδοι τοῦ*

προσήκοντος αὐτῷ μέτρον εἰλήφωσιν ἤδη χρόνου. Tim. 47. A: ἐνιαυτῶν περίοδοι. Legg. XI. 924. C: ἕως ἂν αἱ πέντε περίοδοι γίγνωνται κύκλῳ. Polit. 270. A: πορεύεσθαι πολλὰς περιόδων μυριάδας. Tim. 83. A: τῶν κατὰ φύσιν ... περιόδων. 76. A. Phaed. 107. E: ἐν πολλαῖς χρόνου καὶ μακραῖς περιόδοις. Tim. 47. D: ταῖς ἐν ἡμῖν τῆς ψυχῆς περιόδοις. 86. A: ἐν τετραπλασίαις περιόδοις χρόνου. 91. E: ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ ... περιόδοις. Legg. VII. 809. C. Polit. 286. E: τὰς ἐν κύκλῳ περιόδους οὐκ ἀποδεχόμενον. Tim. 43. A: τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουν εἰς ... σῶμα. 44. D: τὰς ... θείας περιόδους δύο οὔσας ... εἰς σφαιροειδὲς σῶμα ἐνέδησαν. 47. B: τὰς ἐν οὐρανῷ κατιδόντες τοῦ νοῦ περιόδους. 85. A: ἐπὶ τὰς ... περιόδους ... τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ θειοτάτας οὔσας. Legg. VII. 809. D: εἰς μηνῶν περιόδους. Epin. 990. A: τὸν τῶν ὀκτὼ περιόδων τὰς ἑπτὰ περιόδους (ἐσκεμμένον).

περίοικος, ὁ, *accola*. Critia 110. E: στρατόπεδον πολὺ τὸ τῶν περιοίκων (al. πολὺ περὶ τὴν γῆν ἀργὸν ἔργων). 118. B: πολλὰς ... κωμὰς καὶ πλουσίας περιοίκων ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντα. Pol. VIII. 547. C: δουλωσάμενοι τότε περιοίκους τε καὶ οἰκέτας ἔχοντες.

περιόπτεσθαι, v. περιορῶ.

περιορίζω. Pol. III. 392. A. λόγων περιοριζομένοις legebatur pro eo quod nunc e codd. receptum est: λόγων πέρι ὁριζομένοις.

περιορύττω, *circumcirca duco*. Critia 118. C: τάφρου κύκλῳ περιορυχθείσης.

περιορῶ, *negligo; sino* vel *permitto*. Pol. I. 343. A: ὅτι τοί σε ... κορυζῶντα περιορᾷ. Alc. I. 118. E: διότι σε οὕτως ἔχοντα περιορᾷ. Legg. XI. 934. D: ἐάν τ' οὖν δοῦλον ἐάν τ' οὖν καὶ ἐλεύθερον περιορᾷ. VI. 781. B: τὸ περὶ τὰς γυναῖκας ἀκοσμήτως (i. e. ita ut ἀκόσμητον exsistat) περιορώμενον. Med. Eryx. 396. D: ἐγὼ ... οὐ περιόψομαι ὑμᾶς αὐτοὺς αὑτοῖς διαφερομένους. Legg. V. 744. E: ὃν (κλῆρον) ἄρχων οὐδεὶς οὐδενί ποτε περιόψεται ἐλάττω γιγνόμενον.

περιουσία, ἡ, *abundantia*. Def. 515. D: (πλοῦτος) περιουσία χρημάτων εἰς εὐδαιμονίαν συντεινόντων. Theaet. 154. D: ἐκ περιουσίας (pr. *zum Ueberflusse*, i. q. *zum Zeitvertreibe*) ἀλλήλων ἀποπειρώμενοι. Gorg. 487. E: οὔτε σοφίας ἐνδείᾳ οὔτ' αἰσχύνης περιουσίᾳ. Pol. VIII. 554. A: ἀπὸ παντὸς περιουσίαν ποιούμενος (germ. *sich bereichernd*). Eryx. 397. B: πολλὴν περιουσίαν εἶναι τῶν ἐπιτηδείων.

περίπατος, ὁ, *ambulatio*. Phaedr. 227. A: πορεύομαι ... πρὸς περίπατον ἔξω τείχους. D: ἐὰν ποίῃ τὸν περίπατον Μέγαράδε. 228. B: εἰς περίπατον ἥει. 227. A: κατὰ τὰς ὁδοὺς ποιοῦμαι τοὺς περιπάτους.

περιπατῶ, *ambulo*. Gorg. 511. E: περιπατεῖ ἐν μετρίῳ σχήματι. 490. E: περιπατεῖν. Legg. VII. 789. E. Ep.

VII. 348. C: *ἔτυχον δ' ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐγὼ τότε περιπατῶν.* Prot. 314. E: *περιπατοῦντα.* Legg. VII. 789. C: *περιπατοῦντες.* Eryx. init. Euthyd. 273. A: *περιεπατείτην ἐν τῷ καταστέγῳ δρόμῳ.*

περιπέττω, *crusta obduco*, h. e. *decoro, speciosum aliquid reddo* (germ. *beschönigen*). Legg. X. 886. E: *λόγοισι ... ταῦτα εὖ πως εἰς τὸ πιθανὸν περιπεπεμμένα.*

περιπίπτω, *incido.* Tim. 66. A: *κυκώμενα ... περιπίπτειν.* Legg. IX. 877. C: *ἄπαις ... ὅστις ἂν τοιαύταις ξυμφοραῖς περιπέσῃ.* III. 682. E: *περιπεσόντες μουσικῇ τε καὶ ταῖς μέθαις.*

περιπλάττω, *affingo.* Pol. IX. 588. D: *περίπλασον ... αὐτοῖς ἔξωθεν ἑνὸς εἰκόνα.* E: *περιπέπλασται.*

περιπλέκω, *implico.* Polit. 265. C: *ἔσται σοι περιπεπλεγμένον μᾶλλον τοῦ δέοντος.*

περιπλευμονία, ἡ, *pulmonis inflammatio.* Lach. 192. E: *περιπλευμονίᾳ* (sic Cl. c. al. Vulg. *περιπνευμονίᾳ*) *τοῦ υἱέος ἐχομένου.*

περιπλήθω, *impleo.* Theaet. 156. E: *λευκότητος περιεπλήσθη.*

περιποίησις, ἡ, *conservatio.* Def. 415. C: *σωτηρία περιποίησις ἀβλαβής.*

περιποιῶ, *conservo.* Def. ad fin. *σώζειν τὸ περιποιεῖν ἀβλαβῆ.*

περιπολῶ, *peragro.* Phaedr. 246. B: *πάντα ... οὐρανὸν περιπολεῖ (πᾶσα ἡ ψυχή).* Theaet. 176. A: *τὴν δὲ θνητὴν φύσιν καὶ τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης.* Phaedr. 252. C: *ὅσοι ... μετ' ἐκείνου περιεπόλουν.* Etiam *volvor.* Tim. 41. A: *πάντες ὅσοι ... περιπολοῦσι φανερῶς.*

περιπορεύομαι, *peragro.* Legg. IV. 716. A: *περιπορευόμενος.*

περιπτύσσομαι, *circumfundor, amplector.* Conv. 196. A: *πάντῃ περιπτύσσεσθαι.*

περίπτωμα, τό, *casus, calamitas.* Prot. 345. B: *ὑπὸ νόσου ἢ ὑπὸ ἄλλου τινὸς περιπτώματος.*

περίῤῥανσις, ἡ, *adspersio.* Crat. 405. A: *αἱ περιῤῥάνσεις.*

περιῤῥέω, *circumfluo.* Phaed. 111. A: *ἃς περιῤῥεῖν τὸν ἀέρα.* Critia 111. B: *ἀεί τε κύκλῳ περιῤῥέον.* Tim. 61. A: *περιῤῥέοντα.* Charm. 155. D: *οἱ ἐν τῇ παλαίστρᾳ ἅπαντες περιεῤῥέον ἡμᾶς κύκλῳ κομιδῇ.* Critia 111. B: *περιεῤῥυηκυίας τῆς γῆς ὅση πίειρα καὶ μαλακή.*

περιῤῥήγνυμι, *circumcirca abrumpo.* Critia 113. D: *τὸν γήλοφον ... περιῤῥήγνυσι κύκλῳ.*

περιῤῥοή, ἡ, *circuitus aquae fluentis.* Phaed. 111. E: *ὧν ἂν ἑκάστοις τύχῃ ἑκάστοτε ἡ περιῤῥοὴ γιγνομένη.*

περισκέπτομαι, *circumspicio; reputo, considero.* Prot. 318. A: *πολλὰ ἂν περιεσκέψω εἴτ' ἐπιτρεπτέον εἴτε οὔ.* Ax.

365. B: οὐκ ἐπιλογιεῖ τὴν φύσιν περιεσκεμμένος (libri περιεσκεμμένως) —;

περισκοπῶ, *circumspicio*. Theaet. 155. E: ἄθρει δὴ περισκοπῶν. Ax. 364. A: ὡς δὲ ἐπιστραφεὶς περιεσκόπουν ὁπόθεν εἴη. (Conv. 221. B: pro παρασκοπῶν Bekk. περισκοπῶν).

περιστέλλω, *compono, sepelio*. Hipp. mai. 291. D: τοὺς αὑτοῦ γονέας τελευτήσαντας καλῶς περιστείλαντι.

περιστερά, ἡ, *columba*. Theaet. 198. D: τῇ τῶν περιστερῶν κτήσει. 197. C: περιστεράς.

περιστερεών, ὁ, *columbarium*. Theaet. 198. B: ἐν περιστερεῶνι ἐκείνῳ. 197. C: οἴκοι κατασκευασάμενος περιστερεῶνα. D: ἐν ἑκάστῃ ψυχῇ ποιήσωμεν περιστερεῶνά τινα παντοδαπῶν ὀρνίθων. 200. B: ἐν ἑτέροις τισὶ γελοίοις περιστερεῶσιν.

περιστρέφω, *converto; circumverto* s. *circumago*. Crat. 411. B: ὑπὸ τοῦ πυκνὰ περιστρέφεσθαι. Pol. VII. 519. B: ὧν εἰ ἀπαλλαγὲν περιεστρέφετο εἰς τἀληθῆ. Polit. 303. C: κινδυνεύει τοῦτο εἰς τοὺς πολιτικοὺς λεγομένους περιεστράφθαι τὸ ῥῆμα ὀρθότατα. Med. *me converto*. Lys. 207. A: περιστρεφόμενος ... ὁ Λύσις θαμὰ ἐπεσκοπεῖτο ἡμᾶς. (Ax. 364. A. pro περιστραφεὶς e codd. nunc scribitur ἐπιστραφείς).

περιστροφή, ἡ, *conversio*. Pol. VII. 521. C: τοῦτο ... οὐκ ὀστράκου ἂν εἴη περιστροφή cet.

περισυλῶ, *spolio*. Gorg. 486. B: ὑπὸ ... τῶν ἐχθρῶν περισυλᾶσθαι πᾶσαν τὴν οὐσίαν.

περισχίζομαι, *discedo* (*circa aliquem*). Prot. 315. B: εὖ πως καὶ ἐν κόσμῳ περιεσχίζοντο ... ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

περιτείνω, *circumtendo, circumduco*. Tim. 66. A: περιτεινόμενα τοῖς εἰσιοῦσιν. B: ἃ δὴ νοτίδος περὶ ἀέρα κοίλης περιταθείσης.

περιτήκω, *liquefacio*. Critia 112. A: περιτήξασα. **obduco*. Critia 116. B: τοῦ δ' ἐντὸς (τείχους περίδρομον) καττιτέρῳ περιέτηκον.

περιτίθημι, *circumpono, circumdo; impono*. Phaed. 99. B: ὁ μέν τις δίνην περιτιθεὶς τῇ γῇ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Pol. III. 406. D: πιλίδια ... περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθείς. Critia 117. B: τὰς ... χειμερινὰς τοῖς θερμοῖς λουτροῖς ὑποστέγους περιτιθέντας. Pol. IV. 420. E: χρυσὸν περιθέντες. Alc. II. 151. A: τουτονὶ τὸν στέφανον ... σοὶ περιθήσω. **appono, addo; attribuo*. Ax. 370. A: τῇ ... στερήσει περιτίθης ψυχήν. Crat. 393. E: τοῖς ... ἄλλοις φωνήεσί τε καὶ ἀφώνοις ... περιτιθέντες ἄλλα γράμματα. 414. C: περιτιθέντων γράμματα. — Med. *mihi induo* vel *induor*. Pol. II. 360. B: εἰ τὸν μὲν (δακτύλιον) ὁ δίκαιος περιθεῖτο. Crit. 53. D: σκευήν τέ τινα περιθέμενος cet.

περίτμημα, τό, *praesegmen*. Hipp. mai. 304. A: κνίσματά τοί ἐστι καὶ περιτμήματα τῶν λόγων.

περιτορνεύω, *circum aliquid torno* et in univ. *fabricor*.

Tim. 73. E: περὶ ... τὸν ἐγκέφαλον αὐτοῦ σφαῖραν περιετόρνευσεν ὀστεΐνην. 69. C: θνητὸν σῶμα αὐτῇ (v. αὐτοὶ) περιετόρνευσαν.

περιτρέπω, *profligo*, *everto* (germ. *schlagen*, *zu nichte machen*). Ax. 370. A: νῦν δὲ περιτρέπεις σεαυτόν (nos: *nun aber schlägst du dich selbst*). Phaed. 95. B: μή τις ἡμῶν βασκανία περιτρέψῃ τὸν λόγον τὸν μέλλοντα λέγεσθαι (ubi est *zu nichte machen*). **converto*, seq. infin. *ita immuto ut* —. Crat. 418. B: ὅτι ἡ ... νέα φωνὴ ἡμῖν ... καὶ τοὐναντίον περιέτρεψε μηνύειν τὸ δέον καὶ τὸ ζημιῶδες.

περιτρέχω, *circumcurso*; *oberro*; etiam *occurro*. Phil. 15. D: ταὐτὸν ἓν καὶ πολλὰ ὑπὸ λόγων γιγνόμενα περιτρέχειν πάντῃ cet. Conv. 173. A: πρὸ τοῦ περιτρέχων ὅπῃ τύχοιμι. Legg. IV. 720. C: περιτρέχοντες. Theaet. 207. A: ταῦτα ... περιτρέχοντα. 160. E: ἐν κύκλῳ περιθρεκτέον τῷ λόγῳ. Ponitur etiam in eo quod ubique reperitur; unde part. *vulgaris*. Ep. VII. 333. E: ἐκ τῆς περιτρεχούσης ἑταιρείας ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων. **revolvor*, *redeo*. De lucri cup. 231. C: ὡς πάλιν αὖ περιτρέχεις εἰς τὸ αὐτό. Theaet. 200. C: εἰς ταὐτὸν περιτρέχειν. Clit. 410. A: ὅτι περιδεδράμηκεν εἰς ταὐτὸν ὁ λόγος τοῖς πρώτοις.

περιτροπή, ἡ, *conversio*. Theaet. 209. D: ἡ ... σκυτάλης ... περιτροπή. Pol. VIII. 546. A: ὅταν περιτροπαὶ ἑκάστοις κύκλων περιφορὰς ξυνάπτωσι.

περιττάκις, *impariter*. Parm. 143. E: περιττὰ περιττάκις (ἂν εἴη). 144. A.

περιττεύω, *redundo*. Legg. IX. 855. A: ἂν ᾖ τι τῶν τοῦ κλήρου κατεσκευασμένου περιττεῦον.

περιττός, ή, όν, *modum excedens*, *nimius*; etiam *supervacaneus*. Pol. III. 407. B: ἡ περιττὴ αὕτη ἐπιμέλεια τοῦ σώματος. Legg. I. 645. C: μῆκος πολὺ λόγων περιττὸν εἰρημένον. Unde ἐκ περιττοῦ, germ. *überflüssig*, *unnöthig*. Prot. 338. B: ὥστε ἐκ περιττοῦ ᾑρήσεται. Soph. 265. E: χρόνος γὰρ ἐκ περιττοῦ γίγνοιτ' ἄν. Etiam est *praeterea* vel *insuper* (Legg. V. 734. D.) et germ. *sonst*. Legg. VII. 802. D. **subtilis*, *reconditus*. Ax. 370. E: ἵνα τι κἀγὼ μιμησάμενος τοὺς ῥήτορας περιττὸν εἴπω. 365. C: οἱ ... καρτεροὶ καὶ περιττοὶ λογοὶ ὑπεκπνέουσι λεληθότων. 366. B: τοσοῦτον ἀποδέω τῶν περιττῶν. **impar*. Hipp. mai. 302. A: οὐκοῦν εἴπερ εἷς, καὶ περιττὸς ἂν εἴη ἑκάτερος ἡμῶν. Phaed. 103. E: τὸ περιττόν. Prot. 356. E: ἐν τῇ τοῦ περιττοῦ καὶ ἀρτίου αἱρέσει. Gorg. 460. E. Charm. 166. A. Polit. 282. C: εἰ τὸν μὲν ἀριθμὸν ἀρτίῳ καὶ περιττῷ τις τέμνοι. Critia 119. D. Gorg. 451. C: ὅτι ... ἐπισκοπεῖ τὸ περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον ἡ λογιστική. Theaet. 185. D. Pol. VI. 510. C. Hipp. mai. 302. A: ἢ οὐ τὸ ἓν περιττὸν ἡγεῖ; Parm. 143. D: τρία ... οὐ περιττά —; 164. E. Legg. XII. 946. A: περιττοὶ δὲ ἐὰν ὦσιν. Hipp. mai. 302. A. Sis. 307. E: οὐδὲν ἐπιστάμε-

νοι ... περὶ τῶν ἀρτίων τε καὶ περιττῶν ὧν ἂν ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς αὑτῶν ἔχωσιν. Epin. 981. C: ἐν περιτταῖς τε καὶ ἀρτίαις ἅμα μεταβολαῖς. Legg. IV. 717. B: τὰ περιττά (νέμων). VII. 818. C. Compar. περιττότερον est *aliud* (Apol. 20. C: οὐδὲν τῶν ἄλλων περιττότερον πραγματευομένου. Eryx. 399. E: οὐδέν τι περιττότερον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τὸ πλουτεῖν λέγω εἶναι) et *aliter*. Conv. 219. C: οὐδὲν περιττότερον καταδεδαρθηκὼς ἀνέστην μετὰ Σωκράτους ἢ εἰ μετὰ πατρὸς καθηῦδον cet.

περιτυγχάνω, *incido, offendo; occurro*. Conv. 221. A: ἐγὼ περιτυγχάνω. Pol. VIII. 566. D: ᾧ ἂν περιτυγχάνῃ. Legg. VII. 801. E: ἂν ἄρα που περιτυγχάνῃ ποιητῶν ... ποιήματα διεξιὼν cet. Prot. 320. A: ἐάν που αὐτόματοι περιτύχωσι τῇ ἀρετῇ. Tim. 44. A. Phaedr. 268. C: περιτυχὼν φαρμακίοις. Tim. 43. C: περιτυχόν. Legg. III. 683. E: τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις. Ib. περιτυχόντες ... ἔργοις γενομένοις.

περιφανής, ὁ, ἡ, *manifestus*. Legg. XI. 930. D: (ἐὰν) περιφανὲς τοῦτ' ᾖ. Phil. 31. E: τὰ δημόσιά που καὶ περιφανῆ.

περιφανῶς, *insigniter*. Men. 91. D: ὃς οὕτω περιφανῶς καλὰ ἔργα εἰργάζετο. **manifesto*. Ep. VII. 346. A: ἐπειδὴ περιφανῶς ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἠδικούμην δέ.

περιφέρεια, ἡ, *circumferentia*. Locr. 100. E: ἄχρι τᾶς περιφερείας ἄνω.

περιφερής, ὁ, ἡ, *globosus, orbiculatus*. Phaed. 108. E: περιφερὴς οὖσα (ἡ γῆ). Parm. 137. E: οὔτε ... εὐθὺ οὔτε περιφερές ἐστιν. Ep. VII. 342. B: ᾧπερ στρογγύλον καὶ περιφερὲς ὄνομα καὶ κύκλος. Parm. 137. A: εἴτ' εὐθέος σχήματος εἴτε περιφεροῦς μετέχοι. Tim. 55. A. Legg. X. 898. E: ἐνοῦσα ἐντὸς τῷ περιφερεῖ τούτῳ φαινομένῳ σώματι. Phil. 51. C: εὐθύ τι λέγω ... καὶ περιφερές. Pol. IV. 436. E. Tim. 44. D. Conv. 190. B: περιφερῆ ... ἦν καὶ αὐτὰ cet. Tim. 66. B: ὕδατα κοῖλα περιφερῆ τε γενέσθαι. 73. C.

περιφέρω, *circumfero* (etiam ut Lat. *circumferri*, in eo ponitur quod *celebratur, vulgatur* al.); *circumago, huc atque illuc fero* vel *duco* et simpl. *fero* vel *duco*. Legg. X. 898. E: καθάπερ ἡμᾶς ἡ παρ' ἡμῖν ψυχὴ πάντῃ περιφέρει. Pol. X. 600. D: ὥστε μόνον οὐκ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς περιφέρουσιν αὐτοὺς οἱ ἑταῖροι. X. 695. D: εἰ θέλεις λαβὼν κάτοπτρον περιφέρειν πανταχῇ. Epin. 983. A: τοσοῦτον περιφέρειν ὄγκον. 988. D. Phaedr. 250. C: ὃ νῦν σῶμα περιφέροντες ὀνομάζομεν. Soph. 252. C. Parm. 138. C: ἤτοι ἐν τῷ αὐτῷ ἂν περιφέροιτο κύκλῳ. Pol. IV. 436. D: ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ πήξαντες τὸ κέντρον περιφέρωνται. Crat. 411. B: κἄπειτα αὐτοῖς φαίνεται περιφέρεσθαι τὰ πράγματα. Pol. X. 617. A. Legg. IX. 854. B: οἶστρος ... περιφερόμενος ἀλιτηριώδης. Parm. 138. C: κύκλῳ ... περιφερόμενον. Pol. IV. 436. E. Tim. 70. B: πηγὴν τοῦ περιφερομένου κατὰ πάντα

τὰ μέλη σφοδρῶς αἵματος. Pol. X. 617. A: ἐν ... τῷ ὅλῳ περιφερομένῳ. Apol. 19. C: Σωκράτη τινὰ ἐκεῖ περιφερόμενον (*modo huc modo illuc* in corbe pensili *portatum*). Tim. 49. E: τὸ ... ἀεὶ περιφερόμενον. Conv. 190. A: εἰς ὀρθὸν τὰ σκέλη περιφερόμενοι. Pol. III. 402. A: ἐν ἅπασιν οἷς ἐστὶ περιφερόμενα (*in quibus obiiciuntur*, int. τὰ στοιχεῖα). C: ὅσα τούτων ἀδελφὰ ... πανταχοῦ περιφερόμενα γνωρίζωμεν. Prot. 343. B: τοῦ Πιττακοῦ ἰδίᾳ περιεφέρετο τοῦτο τὸ ῥῆμα cet. Demod. 383. C: καίτοι οὐκ ἂν οὕτω τοῦτο περιεφέρετο (*celebraretur*), εἰ μὴ καλῶς ἐλέγετο καὶ ὡς προςήκει. **reduco, revoco, revolvo*, pass. et med. *revolvor*, *redeo*. Lach. 180. E: περιφέρει δέ τίς με καὶ μνήμη (*memoria me reducit* int. *ad aliquid*, h. e. *mihi aliquid revocat*) ἄρτι τῶνδε λεγόντων. Phaedr. 247. D: ἕως ἂν κύκλῳ ἡ περιφορὰ εἰς ταὐτὸν περιενέγκῃ. Legg. II. 659. C: δοκεῖ μοι ... ὁ λόγος εἰς ταὐτὸν περιφερόμενος ἥκειν. Gorg. 517. C: οὐδὲν παυόμεθα εἰς τὸ αὐτὸ ἀεὶ περιφερόμενοι. Pol. V. 456. B: ἥκομεν ... εἰς τὰ πρότερα περιφερόμενοι.

περιφεύγω, *effugio*. Legg. III. 677. B: οἱ τότε περιφυγόντες τὴν φθοράν.

περίφοβος, ὁ, ἡ, *pertimescens*. Phaedr. 239. B: περίφοβον ὄντα τοῦ καταφρονηθῆναι.

περιφορά, ἡ, *conversio; circuitus*. Phaedr. 247. C: στάσας ... αὐτὰς περιάγει ἡ περιφορά. Legg. X. 893. C: καθάπερ ἡ τῶν ἑστάναι λεγομένων κύκλων στρέφεται περιφορά. Polit. 274. A: τὸν ἐκ τῆς νῦν περιφορᾶς καὶ γεννέσεως βασιλέα καὶ πολιτικόν. Phil. 28. E: πάσης τῆς περιφορᾶς. Legg. V. 747. A: τῆς κύκλῳ περιφορᾶς. VII. 818. C: τῶν ἄλλων ἄστρων περιφορᾶς. Epin. 991. E. Polit. 271. A: οἳ τελευτώσῃ ... τῇ προτέρᾳ περιφορᾷ τὸν ἑξῆς χρόνον ἐγειτόνουν. Pol. VII. 528. A: ἐν περιφορᾷ ὂν ... στερεόν. Tim. 36. D: τῇ ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου περιφορᾷ. Legg. X. 893. C. Locr. 98. E: τᾷ περιφορᾷ τῶ παντός. Phaedr. 248. A: συμπεριηνέχθη τὴν περιφοράν. Pol. X. 617. C: τοῦ ἀτράκτου τὴν ἔξω περιφοράν. Legg. X. 898. C: τὴν ... οὐρανοῦ περιφοράν. Tim. 90. D: αἱ τοῦ παντὸς διανοήσεις καὶ περιφοραί. Pol. VIII. 546. A: ὅταν περιτροπαὶ ἑκάστοις κύκλων περιφορὰς ξυνάπτωσι. Tim. 47. B: ἐπὶ τὰς περιφορὰς τὰς τῆς παρ' ἡμῖν διανοήσεως. Ax. 370. B: περιφορὰς ἄστρων. **orbis coeli* vel *mundi* (germ. *Weltkreis*). Theaet. 153. D: ἕως ... ἂν ἡ περιφορὰ ᾖ κινουμένη καὶ ὁ ἥλιος. Pol. X. 616. C: οὕτω πᾶσαν ξυνέχον τὴν περιφοράν.

περίφραγμα, τό, *septum, munimentum*. Locr. 100. B: ὀστέα ... μυελῶν περιφράγματα.

περιφράττω, *munio*. Pol. II. 365. B. (Pind.).

περιφρονῶ, *admodum sapiens sum*. Ax. 365. C: οὐ περιφρονοῦσαν ἡλικίαν ἔχει. **contemno*. Ax. 372. ἤδη περιφρονῶ τοῦ ζῆν.

περιφυτεύω, *planto*. Legg. XII. 947. E: πέριξ δένδρων ἄλσος περιφυτεύουσι.

περιφύω, trans. *circumiicio*; intrans. (perf.) *adhaereo*. Pol. X. 612. A: ἃ νῦν αὐτῇ ... περιπέφυκεν. Legg. X. 898. D: τὸ γένος ἡμῖν ἀναίσθητον πάσαις ταῖς τοῦ σώματος αἰσθήσεσι περιπεφυκέναι. Tim. 78. D: τὸ δ' ἄλλο κύτος τοῦ κύρτου περὶ τὸ σῶμα ὅσον κοῖλον ἡμῶν περιέφυσε.

περιχάρεια, ἡ, *laetitia gestiens*. Phil. 65. D: ἡδονῆς ... καὶ περιχαρείας. Legg. V. 732. C: ὅλην περιχάρειαν ... ἀποκρυπτόμενον.

περιχαρής, ὁ, ἡ, *laetitia exsultans*. Tim. 86. B: περιχαρὴς ... ἄνθρωπος ὤν. Legg. XI. 931. C: περιχαρεῖ σφόδρα γενομένῳ. Alc. II. 141. B: περιχαρῆ γενόμενον. Pol. V. 462. B: περιχαρεῖς.

περιχέω, *circumfundo*, pass. et med. *circumfundor*, *circumdo*. Pol. VI. 488. C: αὐτοὺς ... αὐτῷ ἀεὶ τῷ ναυκλήρῳ περικεχύσθαι δεομένους cet. Polit. 268. C: τοὺς περικεχυμένους αὐτῷ. Tim. 60. C: περιχυθεὶς τῷ τῆς γῆς ὄγκῳ.

περιψυγμός, ὁ, *frigus*. Ax. 366. D: ἢ περιψυγμὸν ἢ θάλπος ... ὀδυνᾶται.

περιωδυνία, ἡ, *dolor vehemens*. Pol. IX. 583. D: τῶν περιωδυνίᾳ τινὶ ἐχομένων. Legg. V. 732. C: περιχάρειαν ... καὶ περιωδυνίαν.

περιώδυνος, ὁ, ἡ, *peracerbus*. Legg. IX. 873. C: μήτε περιωδύνῳ ... προσπεσούσῃ τύχῃ ἀναγκασθείς.

περιωθῶ, *repello*. Tim. 79. C: εἴσω τὴν ἀναπνοὴν περιωθεῖ. E. 80. C: περιωθεῖν ... εἰς ἄλληλα. 79. E: τὸ ... περιωσθέν.

περιωπή, ἡ, *specula*. Polit. 272. E: εἰς τὴν αὑτοῦ περιωπὴν ἀπέστη.

πέρυσι, *superiore anno*. Prot. 327. D. Gorg. 473. E. Alc. I. 110. A. al.

περυσινός, ή, όν, *anni superioris*. Legg. IX. 855. C: τὸ τῶν περυσινῶν ἀρχόντων ... δικαστήριον. Ep. VIII. 356. D.

πέτομαι, *volo*, *advolo*; etiam *celeriter aufugio*. Legg. XII. 952. E: ἔτους ὥρᾳ πέτονται πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις. Euth. 4. A: πολλοῦ γε δεῖ πέτεσθαι cet. Ib. πετόμενόν τινα διώκεις; Theaet. 158. B: (ὅταν) ὡς πετόμενοι ἐν τῷ ὕπνῳ διανοῶνται. Pol. V. 467. D: ἵν', ἄν τι δέῃ, πετόμενοι ἀποφεύγωσι. VIII. 567. D: αὐτόματοι ... πολλοὶ ἥξουσι πετόμενοι. Legg. XII. 952. E. Ion. 534. B. Theaet. 197. D: ἐνίας δὲ μόνας ... πετομένας. Pol. III. 386. D: πταμένη (Hom.).

πέτρα, ἡ, *petra*, *saxum*. Tim. 60. C: ξυνωσθεῖσα ... ὑπ' ἀέρος ἀλύτως ὕδατι γῆ ξυνίσταται πέτρα. Phaedr. 275. B: δρυὸς καὶ πέτρας ἀκούειν. Pol. III. 387. A: ἐκ πετρῆς (Hom.). VIII. 544. D: ἢ οἴει ἐκ δρυός ποθεν ἢ ἐκ πέτρας τὰς πολιτείας γίγνεσθαι —; Apol. 34. B. (Hom.). Critia 116. B: κατηρεφεῖς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ. Phil. 38. C: τὸ παρὰ τὴν

πέτραν τοῦθ' ἑστάναι φανταζόμενον. Phaedr. 229. C: κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν ... ὦσαι. Soph. 246. A: ταῖς χερσὶν ἀτεχνῶς πέτρας καὶ δρῦς περιλαμβάνοντες. Pol. X. 611. D: ὄστρεά τε καὶ φύκια καὶ πέτρας (προςπεφυκέναι). Legg. VIII. 838. B: μηδ' εἰς πέτρας τε καὶ λίθους σπείροντας cet. Euthyd. 288. E: οὐδ' εἰ τὰς πέτρας χρυσᾶς ἐπισταίμεθα ποιεῖν.

πέτρος, ὁ, *lapis*, *saxum*. Ax. 371. E: Σισύφου πέτρος ἀνήνυτος. Legg. VIII. 843. A: πέτρον ... κινεῖν τὸν μέγιστον cet.

πετρώδης, ὁ, ἡ, *saxosus*. Pol. X. 612. A: γεηρὴ καὶ πετρώδη πολλὰ καὶ ἄγρια.

πεττεία, ἡ, *calculorum* (ap. Lat. *duodecim scriptorum*) *lusus*. Legg. VII. 820. E. Pol. VI. 487. C: ὑπὸ πεττείας ... ταύτης τινὸς ἑτέρας. Legg. VII. 820. C: διατριβὴν τῆς πεττείας. Eryx. 395. B: ὥσπερ ἐν τῇ πεττείᾳ εἶναι τοὺς πεττούς. Polit. 299. E: πεττείαν. Phaedr. 274. D: πεττείας τε καὶ κυβείας.

πεττευτής, ὁ, *qui calculis ludit*. Polit. 292. E: ἄκροι πεττευταί. Etiam deus omnia disponens πεττευτὴς dicitur. Legg. X. 903. D: οὐδὲν ἄλλο ἔργον τῷ πεττευτῇ λείπεται πλὴν μετατιθέναι cet.

πεττευτικός, ή, όν, *calculis ludendi peritus*; fem. *calculis ludendi ars*, neutr. *calculorum lusus* et ad *calc. lus. pertinens*. Pol. I. 333. B: ὁ πεττευτικός. II. 374. C. Gorg. 450. D: οἷον ἡ ἀριθμητικὴ ... καὶ πεττευτική γε καὶ ἄλλαι πολλαὶ τέχναι. Charm. 174. B: ἦ τὸ πεττευτικὸν (οἶδε); Alc. I. 110. E: οὔκουν τὰ πεττευτικά γε καὶ τὰ μὴ (ἱκανοὶ διδάξαι οὗτοι).

πεττεύω, *calculis ludo*. Pol. VI. 487. B: ὑπὸ τῶν πεττεύειν δεινῶν. Alc. I. 110. E. De lucri cup. 229. E: ὥσπερ πεττεύων ἐθέλω σοι ἐν τοῖς λόγοις ἀναθέσθαι ὅ τι βούλει τῶν εἰρημένων.

πεττός, ὁ, *calculus*. Pol. I. 333. B: εἰς πεττῶν θέσιν. Legg. V. 739. A: καθάπερ πεττῶν ἀφ' ἱερῶν (φορά). Eryx. 395. B: πεττούς.

πέττω, *coquo*. Pol. II. 372. B: τὰ μὲν πέψαντες, τὰ δὲ μάξαντες.

πεύκη, ἡ, *picea*. Legg. IV. 705. C: οὔτε τις ἐλάτη ... οὔτ' αὖ πεύκη.

πέψις, ἡ, *coctio*. Locr. 101. A: πέψεσι.

πῇ, *quomodo*, *quatenus* vel *quorsum*. Protag. 353. C: πονηρὰ δὲ αὐτὰ πῇ φατὲ εἶναι; Phaedr. 246. B: πῇ δὴ οὖν θνητόν τε καὶ ἀθάνατον ζῶον ἐκλήθη πειρατέον εἰπεῖν. Phaed. 76. B: πῇ σοι δοκεῖ περὶ αὐτοῦ; Phil. 41. E: πῇ δὴ καὶ πῶς; Pol. VII. 537. E: πῇ μάλιστ'; ἔφη. Tim. 49. B: πῶς ... καὶ πῇ cet. Legg. III. 686. B: πῶς οὖν καὶ πῇ διώλετο; 693. B: πῇ δὴ οὖν ποτὲ ἀπώλετο —; al. — Cum vv. motum significantibus est *quo* (pr. *qua via*). Polit. 258. E:

μᾶλλον δέ μοι δεῦρο ἕπου. ΣΩ. Πῇ; ΞΕ. Τῇδε. 292. B: *τῇδε ἑπόμενος.* ΣΩ. Πῇ; Parm. 135. C: *πῇ τρέψει ἀγνοουμένων τούτων;* Pol. II. 365. B: *πῇ* (codd. nonnulli *ποῖ*) *πορευθεὶς τὸν βίον ὡς ἄριστα διέλθοι.* Legg. IX. 862. C: *τῇδε ῥέπειν χρὴ φάναι.* ΚΛ. Πῇ; Enclit. *πῄ*, *aliqua ratione; quodammodo.* Phaedr. 246. D: *κεκοινώνηκε δέ πη μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ θείου.* Theaet. 191. B: *ἀλλά πη δυνατόν.* Parm. 163. D: *οὐδέ πη μετέχει οὐσίας.* Tim. 51. A: *μεταλαμβάνον ... ἀπορώτατά πη τοῦ νοητοῦ* cet. 71. *ἵνα ἀληθείας πη προςάπτοιτο.* al. — Cum v. *ἄλλῃ* est *alio quo pacto.* Crat. 427. E: *ἢ ἔχεις πη ἄλλῃ κάλλιον λέγειν;* Conv. 189. C: *ἄλλῃ γέ πη ἐν νῷ ἔχω λέγειν ᾗ ᾗ σύ* cet. Pol. V. 459. B. al. — Post coniunctt. *εἰ*, *ἐάν* al. est *qua* (ut Lat. *si qua*), germ. *etwa.* Prot. 354. E: *εἴ πη ἔχετε ἄλλο τι φάναι εἶναι τὸ ἀγαθὸν ἢ τὴν ἡδονήν.* Phaedr. 272. C: *εἴ τινά πη βοήθειαν ἔχεις.* Theaet. 180. E: *ἂν μή πη ἀμυνόμενοι διαφύγωμεν.* Soph. 242. B: *μή πη τεταραγμένοι ὦμεν περὶ ταῦτα.* al. Cum pronomm. verti potest *fere.* Phil. 32. D: *ὅτι ταύτῃ πη δεῖ διαθηρευθῆναι τὸ νῦν μεταδιωκόμενον.* Pol. IV. 433. E: *καὶ ταύτῃ ἄρα πη ... ἂν ὁμολογοῖτο.* I. 351. A: *τῇδέ πῃ σκέψασθαι* al.

πηγαῖος, α, ον, *fontanus.* Legg. VIII. 845. E: *πηγαῖον* (*ὕδωρ*). Critia 113. E: *ὕδατα ... πηγαῖα.* Id. Legg. VI. 761. B.

πηγή, ἡ, *fons;* trop. i. q. *origo, causa.* Phaedr. 230. B: *ἥ τε αὖ πηγὴ χαριεστάτη ... ῥεῖ* cet. 245. C: *τοῦτο πηγὴ καὶ ἀρχὴ κινήσεως.* 255. C: *ἡ τοῦ ῥεύματος ἐκείνου πηγή* cet. Tim. 85. B: *πηγὴ πάντων νοσημάτων.* Legg. X. 893. D: *διὸ δὴ τῶν θαυμαστῶν ἁπάντων πηγὴ γέγονεν.* Crat. 402. C: *πηγῆς ὄνομα ἐπικεκρυμμένον.* D: *πηγῆς ἀπείκασμα.* Phil. 62. D: *ἐπὶ τὴν τῶν ἡδονῶν πηγὴν ἰτέον.* Tim. 70. A: *πηγὴν τοῦ ... αἵματος.* 79. D: *οἷον ἐν ἑαυτῷ πηγήν τινα ἐνοῦσαν πυρός.* Legg. III. 690. D: *νῦν ... στάσεων πηγήν τινα ἀνευρήκαμεν ἡμεῖς.* VII. 808. D: *πηγὴν τοῦ φρονεῖν.* X. 891. C: *οἷον πηγήν τινα ἀνοήτου δόξης.* Legg. I. 636. D: *δύο ... αὗται πηγαὶ μεθεῖνται φύσει ῥεῖν.* Ax. 371. C: (*ἔνθα*) *πηγαὶ ... ὑδάτων καθαρῶν ῥέουσι.* Legg. V. 736. A: *ἐκ πολλῶν ... πηγῶν.* Critia 111. D: *ἐπὶ ταῖς πηγαῖς ταῖς πρότερον οὔσαις.* Legg. VIII. 844. A: *πηγὰς φανεράς.* 845. E. Menex. 237. E: *ἐὰν μὴ ἔχῃ πηγὰς τροφῆς τῷ γεννωμένῳ.*

πήγνυμι, *pango, compingo; figo, infigo* et *defigo;* intrans. et pass. *concresco; congelo; rigeo, obrigesco.* Tim. 62. B: *πήγνυσι.* 46. D: *πηγνύντα τε καὶ διαχέοντα.* Pol. VII. 530. D: *ὡς πρὸς ἀστρονομίαν ὄμματα πέπηγεν* (*oculos defixos habet*) cet. X. 605. A: (*ὅτι οὐ*) *ἡ σοφία αὐτοῦ τούτῳ ἀρέσκειν πέπηγεν* (*in eo defixa est ut huic placere studeat*). Tim. 77. C: *μόνιμον ... πέπηγε* (*obriguit*). 58. E: *τὸ ... πεπηγός.* 59. A. Pol. IV. 436. D: *ἐν τῷ αὐτῷ πήξαντες τὸ κέντρον.* Legg. VII. 817. C: *σκηνάς τε πήξαντας κατ' ἀγοράν* cet. Polit.

287. E: οὐ γὰρ ἐπὶ γενέσεως αἰτίᾳ πήγνυνται (v. αἰτίαι πήγνυνται). Tim. 82. D. 85. D. Phaed. 118: ὅτι ψύχοιτό τε καὶ πήγνυτο (Cl. πήγνῦτο). Tim. 85. E: πηγνυμένη. 49. B: πηγνύμενον (ὕδωρ). 59. B: τὸ μὲν (γένος) ... χρυσὸς ... ἐπάγη. Pol. VII. 530. D: ὡς πρὸς ἐναρμόνιον φορὰν ὦτα παγῆναι. Def. 411. C: μυελὸς ὑπὸ θερμοῦ παγείς. Phaedr. 246. C: ψυχὴ καὶ σῶμα παγέν. Tim. 59. E. 82. D: παγέντος. 87. A: οὕτω κακῶς παγέντων.

πηδάλιον, τό, *gubernaculum.* Hipp. min. 374. E: οἷον πηδάλιον cet. Crat. 390. D: ποιῆσαι πηδάλιον, ἐπιστατοῦντος κυβερνήτου. Pol. VI. 488. C: ὅπως ἂν σφίσι (al. ἄν σφισι) τὸ πηδάλιον ἐπιτρέψῃ. Polit. 272. E: οἷον πηδαλίων οἴακος ἀφέμενος. 273. D. De lucri cup. 226. B: ἱστία καὶ πηδάλια. Clit. 408. B: καθάπερ πλοίου, παραδόντι (v. παραδιδόναι) τὰ πηδάλια τῆς διανοίας ἄλλῳ.

πήδησις, ἡ, *trepidatio.* Legg. VII. 791. A: γαλήνην ... τῆς περὶ τὰ τῆς καρδίας χαλεπῆς γενομένης ἑκάστων πηδήσεως. Tim. 70. C: τῇ πηδήσει τῆς καρδίας.

πηδῶ, *salio; mico; trepido.* Conv. 215. E: ἡ ... καρδία πηδᾷ. Id. Ion. 535. C. Legg. II. 672. C: ἀτάκτως ... πηδᾷ. 664. E: (ὡς ἡ φύσις ... τῶν νέων) φθέγγοιτο ... ἀεὶ ἀτάκτως καὶ πηδῷ. 673. C: τὸ κατὰ φύσιν πηδᾶν εἰθίσθαι πᾶν ζῶον. Phaedr. 251. D: πηδῶσα οἷον τὰ σφύζοντα. Tim. 70. D: πηδῶσα εἰς ὑπεῖκον. Ep. VII. 341. C: οἷον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς.

πηκτίς, ἡ, *instrumentum musicum.* Pol. III. 399. C: τριγώνων ... καὶ πηκτίδων ... δημιουργοὺς οὐ θρέψομεν.

πηκτός, ἡ, όν, *concretus.* Locr. 99. C: ὕδωρ ... τὸ μὲν ῥυτόν, τὸ δὲ πακτόν. Ib. πακτῷ. Tim. 59. C: τῶν λαμπρῶν πηκτῶν τε ... ὑδάτων.

πηλίκος, η, ον, *quantus.* Men. 82. D: πηλίκη τις ἔσται ἐκείνου ἡ γραμμὴ ἑκάστη. 85. A: πηλίκον τί ἐστι τοῦτο τὸ χωρίον. 83. E: πηλίκην τινὰ φῂς αὐτὴν εἶναι.

πηλός, ὁ, *lutum, coenum.* Phaed. 110. A: πηλὸς ἀμήχανος. Theaet. 147. A: πηλὸς ὁ τῶν χυτρέων cet. Parm. 130. C: πηλὸς καὶ ῥύπος cet. Phaed. 111. D: ὑγροῦ πηλοῦ. 113. A. Theaet. 147. A. Tim. 25. D. Pol. II. 363. D: εἰς πηλόν τινα κατορύττουσιν ἐν Ἅιδου. Critia 108. E.

πηλώδης, ὁ ἡ, *lutulentus.* Phaed. 113. B: χωρεῖ ... θολερὸς καὶ πηλώδης.

πῆμα, τό, *pernicies.* Ion. 538. D. (Hom.).

πημαίνω, *damno afficio.* Legg. IX. 862. A: εἴ τίς τινά τι πημαίνει μὴ βουλόμενος. XI. 932. E: ὅσα τις ἄλλος ἄλλον πημαίνει φαρμάκοις. 933. E: ὅσα τις ἂν ἕτερος ἄλλον πημήνῃ. Pol. II. 364. C: ἐάν τέ τιν' ἐχθρὸν πημῆναι ἐθέλῃ. Legg. XI. 933. E: τῷ πημανθέντι.

πηνίκα, *qua hora, quam mane.* Crit. init. πηνίκα μάλιστα;

πῆξις, ἡ, solidatio. Polit. 280. D: *τὰς τῶν θυρωμάτων πήξεις.* **concretio.* Phil. 32. A: *ῥίγους ἡ μὲν παρὰ φύσιν τοῦ ζώου τῆς ὑγρότητος πῆξις λύπη.*

πηρῶ, debilito. Phaedr. 257. A: *τὴν ἐρωτικήν μοι τέχνην … μήτε ἀφέλῃ μήτε πηρώσῃς δι' ὀργήν.*

πήρωσις, ἡ, mutilatio. Legg. IX. 874. E: *πηρώσεις ἐκ τραυμάτων.* XI. 925. E: *σωμάτων νοσήματα καὶ πηρώσεις.*

πηχυαῖος, α, ον, cubitalis. Phaed. 96. E: *τὸ δίπηχυ τοῦ πηχυαίου μεῖζον εἶναι* cet. 101. B.

πῆχυς, ὁ, cubitus. Tim. 75. A: *τά τε τῶν βραχιόνων ὀστᾶ καὶ τὰ τῶν πήχεων.* **cubitum (Elle).* Alc. I. 126. D: *περὶ σταθμῆς καὶ πήχεως ὁπότερον μεῖζον.*

πιαίνω, sagino. Legg. VII. 807. A: (*ἆρα*) *ἐν τρόπῳ βοσκήματος ἕκαστον πιαινόμενον αὐτῶν δεῖ ζῆν;*

πιέζω, premo. Phaed. 117. E: *σφόδρα πιέσας αὐτοῦ τὸν πόδα.* **firme comprehendo* vel *teneo.* Legg. XII. 965. D: *οἷόνπερ σφόδρα πιέσαντες μὴ ἀνῶμεν.* — Ut Lat. *premo* est etiam *refello* vel *redarguo.* Crat. 409. A: *τοῦτο … τὸ ὄνομα φαίνεται τὸν Ἀναξαγόραν πιέζειν.*

πίειρα, adj. fem., *pinguis.* Critia 111. B: *τῆς γῆς ὅση πίειρα καὶ μαλακή.* C: *πεδία πλήρη γῆς πιείρας.*

πιθανολογία, ἡ, probabilitas. Theaet. 162. E: *εἰ ἀποδέξεσθε πιθανολογίᾳ τε καὶ εἰκόσι περὶ τηλικούτων λεγομένους λόγους.*

πιθανός, ή, όν, persuadens; fidem habens; in re pos. *ad persuadendum accommodatus; probabilis, verisimilis.* Phaed. 88. D: *σφόδρα πιθανὸς ὤν, ὃν ὁ Σωκράτης ἔλεγε λόγον.* Legg. II. 663. B. Critia 110. D: *τὸ περὶ τῆς χώρας ἡμῶν πιθανὸν καὶ ἀληθὲς ἐλέγετο.* Legg. III. 677. A: *πανὺ μὲν οὖν πιθανὸν τὸ τοιοῦτον πᾶν παντί.* Phaedr. 269. D: *τὴν τοῦ τῷ ὄντι ῥητορικοῦ τε καὶ πιθανοῦ τέχνην.* 272. D. Legg. VIII. 836. C: *τάχ' ἂν χρῷτο πιθανῷ λόγῳ.* Gorg. 458. E: *ὥστ' ἐν ὄχλῳ πιθανὸν εἶναι.* Conv. 223. A: *ὡς … πιθανὸν λόγον εὗρεν ὥστε* cet. Legg. VII. 791. B: *ταῦτα … πιθανὸν λόγον ἔχει τινά.* Ep. VII. 346. A. Gorg. 493. A: *διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πιστικόν.* Theaet. 178. E. Polit. 287. D: *εἰρηκέναι τι πιθανόν.* Legg. X. 886. E: *εἰς τὸ πιθανὸν περιπεπεμμένα.* VI. 782. D: *πιστεύεσθαι πιθανά.* Pol. VIII. 568. C: *καλὰς φωνὰς … καὶ πιθανὰς μισθωσάμενοι.* Gorg. 457. A: *ὥστε πιθανώτερος εἶναι ἐν τοῖς πλήθεσιν ἐμβραχὺ περὶ ὅτου ἂν βούληται.* 459. A. Phaed. 69. E: *εἴ τι … ὑμῖν πιθανώτερός εἰμι ἐν τῇ ἀπολογίᾳ ἢ τοῖς Ἀθηναίων δικασταῖς, εὖ ἂν ἔχοι.* Epin. 981. A: *τό γε πρῶτον … πιθανώτερον ἂν εἴη σχεδὸν ὑπηργμένον.* Crat. 399. E: *δοκῶ … μοί τι καθορᾶν πιθανώτερον τούτου τοῖς ἀμφὶ Εὐθύφρονα.* De lege 318. E: *καίτοι γε πιθανώτεροί εἰσιν ἢ σύμπαντες οἱ τραγῳδοποιοί.* Ax. 369. D: *κἂν πιθανωτέρους τούτων λόγους … κροτήσῃς.* Legg. II. 665. D: *τὸ*

ἄριστον τῆς πόλεως ... φρονήσει (*prudentia*) πιθανώτατον ὂν τῶν ἐν τῇ πόλει. Gorg. 479. C: ὅπως ἂν ὦσιν ὡς πιθανώτατοι λέγειν.

πιθανότης, ἡ, *probabilitas*. Legg. VIII. 839. D: βούλεσθε ὑμῖν πειραθῶ τινὰ λόγον ἐχόμενον πιθανότητος εἰπεῖν τινός; XII. 949. B: πιθανότητος χάριν. Crat. 402. A: οἶμαι μέντοι τινὰ πιθανότητα ἔχον. Legg. X. 887. B.

πιθανουργικός, ή, όν, *persuadendi vim habens*. Soph. 222. D: τῆς ... πιθανουργικῆς. C: πιθανουργικήν τινά μίαν τέχνην προςειπόντες.

πιθανῶς, *ad persuadendum apposite; probabiliter*. Phaedr. 269. C: τὸ δ' ἕκαστα τούτων πιθανῶς λέγειν cet. Apol. 17. A: οὕτω πιθανῶς ἔλεγον. 23. E. Gorg. 456. C: οὐ γὰρ ἔστι περὶ ὅτου οὐκ ἂν πιθανώτερον εἴποι ὁ ῥητορικὸς ἢ ἄλλος cet. Phaed. 63. B: πιθανώτερον ἀπολογήσασθαι ἢ cet.

πίθηκος, ὁ, *simia*. Hipp. mai. 289. B: ὅτι ἀνθρώπων ὁ σοφώτατος πρὸς θεὸν πίθηκος φανεῖται καὶ σοφίᾳ καὶ κάλλει cet. Pol. IX. 590. B: ἀντὶ λέοντος πίθηκον γίγνεσθαι. X. 620. C: πίθηκον ἐνδυομένην. Lach. 196. E.

πίθος, ὁ, *dolium*. Gorg. 493. B: ὡς τετρημένος εἴη πίθος. Lach. 187. B: ἐν πίθῳ ἡ κεραμεία γιγνομένη. Gorg. 493. A: τοῦτο ... ὠνόμασε πίθον. B: εἰς τὸν τετρημένον πίθον. D: εἰ δυεῖν ἀνδροῖν ἑκατέρῳ πίθοι πολλοὶ εἶεν. Pol. II. 379. D. (Hom.).

πικραίνομαι, *exacerbor*. Legg. V. 731. D: μὴ ... πικραινόμενον διατελεῖν.

πικρός, ά, όν, *amarus*; trop. *acerbus*, *molestus*. Gorg. 485. B: πικρόν τί μοι δοκεῖ χρῆμα εἶναι. Conv. 186. D. Tim. 83. A: πικρὸν ὂν παντὶ χαλεπὸν προςπίπτει τοῦ σώματος. Legg. IV. 705. A: ἁλμυρὸν καὶ πικρὸν γειτόνημα. Tim. 83. B: τοῦ πικροῦ. Phil. 46. C: τὸ ... λεγόμενον πικρῷ γλυκὺ μεμιγμένον. Theaet. 159. E: πικρόν (οἶνον). Legg. III. 691. A: διὰ ... ἀμουσίαν τὴν πικράν. VIII. 843. C: χαλεπὴν καὶ σφόδρα πικρὰν γειτονίαν. XI. 935. A: πικρὰν τοῦ θυμοῦ χάριν ἀποδεχόμενος. Lys. 215. E: τὸ ... πικρὸν γλυκέος (ἐπιθυμεῖν). Tim. 86. E: πικροὶ καὶ χολώδεις χυμοί. Theaet. 166. E: ὅτι τῷ ... ἀσθενοῦντι πικρὰ φαίνεται ἃ ἐσθίει καὶ ἔστι. Tim. 65. D. Gorg. 522. B: λέγοντα πικροὺς λόγους. Ep. VII. 336. B: εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ καρπὸν τοῖς γεννήσασι πικρότατον. Pol. VIII. 569. C: τὴν χαλεπωτάτην τε καὶ πικροτάτην δούλων δουλείαν μεταμπισχόμενος. Gorg. 522. A: πικρότατα πώματα διδούς.

πικρότης, ἡ, *amaritudo*. Tim. 83. B: ἡ πικρότης ... βαφεῖσα αἵματι. Theaet. 159. E: αἴσθησιν πικρότητος. Tim. 65. E: ἄνευ πικρότητος τραχείας. 71. B. C. 83. B. Theaet. 159. E: πικρότητα. Tim. 82. E: χρώμασι καὶ πικρότησι (v. πυκνότησι) ποικιλλόμενον.

πίλησις, ἡ, *densatio*, *coarctatio*. Tim. 58. B: ἡ ... τῆς

πιλήσεως ξύνοδος τὰ σμικρὰ εἰς τὰ τῶν μεγάλων διάκενα ξυνωθεῖ. 76. C: πυκνότερον τῇ πιλήσει τῆς ψύξεως. Sensu concr. *quod e lana coacta confectum est.* Legg. VIII. 849. C: ἢ καὶ πάσης ἐσθῆτος ἢ πλοκῆς ἢ πιλήσεως ἤ τινων ἄλλων τοιούτων.

πιλητικός, ή, όν, fem. *lanae cogendae ars.* Polit. 280. C: τὴν ... πιλητικήν.

πιλητός, ή, όν, *e lana coacta factus.* Tim. 74. B: τὰ πιλητὰ ... κτήματα.

πιλίδιον, τό, *pileolus* vel *pileus* (germ. *Filzhut*). Pol. III. 406. D: πιλίδια ... περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθείς.

πίλναμαι, *accedo.* Conv. 195. D. (Hom.).

πῖλος, ὁ, pr. *pilus*; in univ. *quod coactum est* (germ. *Filz*). Legg. XII. 942. D: τὴν τῶν οἰκείων ἀπολλύντας πίλων τε καὶ ὑποδημάτων (int. *pilos* et *callum*) γένεσιν καὶ φύσιν. Conv. 220. A: ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους καὶ ἀρνακίδας.

πίμπλημι, *impleo.* Gorg. 493. E: πιμπλάναι αὐτά. Pol. IX. 586. B: οὐδὲ τὸ στέγον ἑαυτῶν πιμπλάντες. IV. 442. A: τῷ πίμπλασθαι τῶν περὶ σῶμα καλουμένων ἡδονῶν. Ep. VII. 335. B. Pol. X. 606. A: τοῦτο τὸ ὑπὸ τῶν ποιητῶν πιμπλάμενον καὶ χαῖρον. Phaedr. 248. C: λήθης τε καὶ κακίας πλησθεῖσα. Pol. IX. 571. C: ἢ σίτων, ἢ μέθης πλησθέν.

πινάκιον, τὸ, *tabula.* Legg. VI. 753. C: εἰς πινάκιον γράψαντα. Ib. τῶν πινακίων. Ib. pro v. πινάκων Par. A. c. al. πινακίων.

πίναξ, ὁ, *tabula.* Critia 120. C: ἐν χρυσῷ πίνακι γράψαντες. Pol. VI. 501. A: λαβόντες ... ὥσπερ πίνακα πόλιν τε καὶ ἤθη ἀνθρώπων.

πίνω, *bibo.* Conv. 212. D: ὅτι οὐ πίνομεν. Euthyd. 299. E: ὅτι καὶ πίνουσιν ἐκ τῶν ἑαυτῶν κρανίων κεχρυσωμένων. Men. 95. D: πῖνε (Theogn.). Conv. 176. B: τίνι τρόπῳ ἂν ὡς ῥᾷστα πίνοιμεν. Euthyd. 280. C. Theaet. 159. C: ὅταν ... οἶνον πίνω ὑγιαίνων. Gorg. 494. C: διψῶντα πίνειν. Conv. 176. C: ὑμεῖς οἱ δυνατώτατοι πίνειν. 211. D: μήτε ἐσθίειν μήτε πίνειν. Pol. III. 417. A: οὐδὲ πίνειν ἐξ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ. Legg. VI. 775. B: πίνειν ... εἰς μέθην. Gorg. 467. C: οἱ τὰ φάρμακα πίνοντες παρὰ τῶν ἰατρῶν. Legg. VI. 761. B: πίνουσαι. Crat. 406. C: τῶν πινόντων τοὺς πολλούς. Conv. 176. E: οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν. Pol. VI. 488. C. Phaed. 117. C: ὡς ... εἴδομεν πίνοντά τε καὶ πεπωκότα. Lys. 219. E: κώνειον πεπωκότα. Prot. 347. E: κἂν πάνυ πολὺν οἶνον πίωσιν. Gorg. 456. B: φάρμακον πιεῖν. 503. A: διψῶντα πιεῖν. Pol. III. 406. A: τῇ δούσῃ πιεῖν. X. 621. A. III. 406. D: παρὰ τοῦ ἰατροῦ φάρμακον πιών. Critia 120. B. Prot. 314. A: πιόντα ἢ φαγόντα. Pol. X. 621. A. III. 408. B: κυκεῶνα πιόντες. Phaed. 116. E: δειπνήσαντάς τε καὶ πιόντας εὖ μάλα. —

Verb. Legg. II. 674. B: ἐν οἷς ... οὐ ποτέος οἶνος. Prot. 314. A: ὅ τι τε ἐδεστέον ἢ ποτέον est. Conv. 213. E. Crit. 47. B.

πιπράσκω, *vendo*. Soph. 224. A: πιπρασκομένην (μουσικήν). Phaed. 69. B: μετὰ τούτου ὠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα. Legg. VIII. 849. B: ὧν δεῖ πραθῆναι τὸ μέρος cet. 850. A: τὸ ... ὠνηθὲν ἢ πραθέν. Ep. VII. 347. D: πραθείσης. Legg. XI. 915. E: περὶ τῶν μὴ πραθέντων κατὰ τὰ νῦν λεγόμενα. — Verb. Legg. VIII. 849. C: ὅσα πρατέα ἑκάστοις ἢ ὠνητέα ... τοῖς δεομένοις.

πίπτω, *cado, decido*, etiam *incido; labor, ruo*. Pol. X. 619. E: (εἰ) ὁ κλῆρος αὐτῷ τῆς αἱρέσεως μὴ ἐν τελευταίοις πίπτοι. Phaed. 83. D: ὥστε ταχὺ πάλιν πίπτειν εἰς ἄλλο σῶμα. Euthyd. 288. A: πίπτειν (ὁ λόγος). Hipp. min. 374. A: ἐν πάλῃ τὸ πίπτειν. Ib. ὁ ἑκὼν πίπτων (παλαιστής). Legg. IV. 709. A: ξυμφοραὶ παντοῖαι πίπτουσαι. Def. 416: τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος κατά τινα διαφορὰν πιπτόντων. Locr. 100. B: τὰς ... ὑπ' ἀντίλαψιν μὴ πιπτούσας (κινάσιας). Phil. 22. E: ἔμοιγε δοκεῖ νῦν ... ἡδονή σοι πεπτωκέναι (*prostrata esse*). Pol. X. 604. C: πρὸς τὰ πεπτωκότα (*prout talia ceciderint*) τίθεσθαι τὰ αὑτοῦ πράγματα. Lach. 181. B: ὀρθὴ ἂν ἡμῶν ἡ πόλις ἦν καὶ οὐκ ἂν ἔπεσε τότε τὸ τοιοῦτον πτῶμα. Legg. VIII. 840. D: διὰ κάκην ... τὴν τῶν πολλῶν εἰς ἀπορίαν ἐπέσομεν. Phaedr. 248. C: (ὅταν) ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ. Phaed. 100. E: τούτου ἐχόμενος ἡγοῦμαι οὐκ ἄν ποτε πεσεῖν. 109. E: πρὸς τὸ μὴ πεσεῖν. Legg. III. 701. D: ἀπό τινος ὄνου πεσεῖν. Menex. 244. C: ἀνθ' ὧν ἡμεῖς τἀκείνων ἐκωλύσαμεν πεσεῖν. Pol. III. 399. B: ἢ εἴς τινα ἄλλην ξυμφορὰν πεσόντος. Theaet. 174. A: πεσόντα εἰς φρέαρ. Pol. X. 617. E: τὸν ... παρ' αὐτὸν πεσόντα (κλῆρον). Legg. IX. 862. B: τὸ πεσὸν ὑπό του πάλιν ἐξορθοῦντα. Phaedr. 250. A: αἳ δεῦρο πεσοῦσαι ἐδυστύχησαν. Euth. 14. D: ὥστε οὐ χαμαί ποτε πεσεῖται ὅτι ἂν εἴπῃς. Sensu activo positum, ut verti possit *iacere* (i. q. *spargere*), reperitur. Polit. 272. E: τοσαῦτα εἰς γῆν σπέρματα πεσούσης (τῆς ψυχῆς).

πιστευτικός, ή, όν, *fidem efficiens*. Gorg. 455. A: ἡ ῥητορικὴ ... πειθοῦς δημιουργός ἐστι πιστευτικῆς, ἀλλ' οὐ διδασκαλικῆς cet.

πιστευτικῶς cum v. ἔχειν, *confidere*. Hipp. min. 364. A: εἴ τις ... οὕτως ἀφόβως τε καὶ πιστευτικῶς ἔχων τῷ σώματι ἔρχεται αὐτόσε ἀγωνιούμενος.

πιστεύω, *fidem habeo; credo; confido*. Phaedr. 243. E: τοῦτο μὲν πιστεύω cet. Gorg. 524. A: ἃ ἐγὼ ἀκηκοὼς πιστεύω ἀληθῆ εἶναι. Pol. IV. 439. E. Polit. 264. C: πιστεύεις εἶναι. Crat. 399. A: τῇ τοῦ Εὐθύφρονος ἐπιπνοίᾳ πιστεύεις. 425. B: οὐ πιστεύεις σαυτῷ οἷός τ' ἂν εἶναι ταῦτα οὕτω διελέσθαι; Conv. 207. C. Legg. V. 742. C: ὅτῳ μή τις πιστεύει. Alc. I. 123. E: τί οὖν ποτ' ἔστιν ὅτῳ πιστεύει τὸ μειράκιον; Legg. VII. 798. D: τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις πι-

στεύομεν —; VI. 777. A: *οἱ μὲν πιστεύουσί τε οὐδὲν γένει οἰκετῶν* cet. Phil. 13. A: *ὥστε τούτῳ γε τῷ λόγῳ μὴ πίστευε* cet. Demod. 385. C: *ὅτι ταχέως καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀνθρώποις λέγουσι πιστεύοι.* Legg. VIII. 850. B: *(ἐὰν) πιστεύῃ πείσειν βουλὴν καὶ ἐκκλησίαν.* Phaed. 83. A: *πιστεύειν ... μηδενὶ ἄλλῳ ἀλλ' ἢ αὐτὴν αὑτῇ.* Parm. 141. E: *εἰ δεῖ τῷ τοιῷδε λόγῳ πιστεύειν.* Legg. VI. 776. E. Gorg. 527. E: *ᾧ σὺ πιστεύων ἐμὲ παρακαλεῖς.* Legg. XI. 915. E: *πιστεύων πρὸς ὃν ἂν ἀλλάττηται.* Alc. I. 123. C. Pol. X. 603. A: *τὸ μέτρῳ γε καὶ λογισμῷ πιστεῦον.* V. 450. D: *πιστεύοντος ... ἐμοῦ ἐμοὶ εἰδέναι ἃ λέγω* cet. Phil. 57. D: *σοὶ ... πιστεύοντες.* Demod. 382. E: *διότι ἐπίστευε τῷ κατηγοροῦντι.* Theaet. 144. E: *πότερον εὐθὺς ἂν ἐπιστεύομεν —;* Lach. 186. D: *εἰ μὴ αὐτοῖς ἐπίστευον ἱκανῶς εἰδέναι.* Prot. 348. E: *οὕτω πεπίστευκας σαυτῷ ὥστε* cet. Gorg. 454. D: *πεπιστευκέναι.* Legg. I. 635. E. Crat. 440. C: *πεπιστευκότα ἐκείνοις.* Alc. II. 146. A: *ἅτε ... ἄνευ νοῦ δόξῃ πεπιστευκότα.* Gorg. 454. E: *οἱ πεπιστευκότες.* Demod. 383. A: *ἐπίστευσε.* Apol. 18. C: *ἐν ᾗ (ἡλικίᾳ) ἂν μάλιστα ἐπιστεύσατε.* Alc. II. 147. E: *πιστεύσαιμεν.* Men. 91. D: *ἐγὼ ... οὐκ ἔχω ὅπως σοι πιστεύσω.* Pol. X. 603. B: *μὴ ... τῷ εἰκότι μόνον πιστεύσωμεν ἐκ τῆς γραφικῆς.* Phaed. 89. D: *ἐκ τοῦ σφόδρα τινὶ πιστεῦσαι ἄνευ τέχνης.* Pol. VII. 527. D: *χαλεπὸν πιστεῦσαι.* Epin. 983. A: *πιστεῦσαι ἄξιον.* 980. C: *πιστεύσας τοῖς θεοῖς.* Ep. VII. 332. A: *οὐκ ἀδελφοῖς πιστεύσας.* Gorg. 512. E: *πιστεύσαντα ταῖς γυναιξίν.* Phaed. 87. E. Legg. III. 682. C: *πιστεύσαντες οὐ σφόδρα ὑψηλοῖς τισὶ λόφοις.* VI. 771. C. Phaed. 88. C: *τίνι οὖν ἔτι πιστεύσομεν λόγῳ;* Legg. VI. 782. D: *πιστεύεσθαι πιθανά.* Lach. 181. B: *ὑπ' ἀνδρῶν ἀξίων πιστεύεσθαι.* Ep. I. 309. A: *διοικῶν τὴν ἡμετέραν ἀρχὴν πεπιστευμένος πάντων μάλιστα* (*prae reliquis omnibus mihi commissum*, int. imperium). Legg. I. 636. D: *ἐπειδὴ παρὰ Διὸς αὐτοῖς οἱ νόμοι πεπιστευμένοι ἦσαν γεγονέναι.* — Verb. Tim. 40. E: *τῷ νόμῳ πιστευτέον.* Demod. 386.

πιστικός, ή, όν, *fidei faciendae peritus*. Gorg. 455. A: *οὐδ' ἄρα διδασκαλικὸς ὁ ῥήτωρ ἐστὶ ... ἀλλὰ πιστικὸς μόνον.*

πίστις, ἡ, *fides; fiducia;* etiam *promissum*. Gorg. 454. D: *μάθησις καὶ πίστις.* Def. 415. D: *δόμα μετὰ πιστέως.* Phaedr. 275. A: *διὰ πίστιν γραφῆς.* Critia 117. D: *τοῖς ... πάντων διαφέρουσι πρὸς πίστιν.* Legg. XII. 966. C: *τὸ πᾶσαν πίστιν λαβεῖν τῶν οὐσῶν περὶ θεῶν.* D: *ὅτι δύ' ἐστον τὼ περὶ θεῶν ἄγοντε εἰς πίστιν.* III. 701. C: *ὅρκων καὶ πίστεων.* Phaedr. 256. D: *πίστεις τὰς μεγίστας ἡγουμένω ἀλλήλοιν δεδωκέναι τε καὶ δεδέχθαι.* Critia 119. D: *πίστεις ἀλλήλοις τοιάσδε ἐδίδοσαν πρότερον.* **probatio* (id quo aliquid probabile redditur). Phaed. 70. B: *τοῦτο ... ἴσως οὐκ ὀλίγης παραμυθίας δεῖται καὶ πίστεως.* Phil. 59. C: *πίστεως*

χάριν. **fides*, fere i. q. *persuasio* (germ. *Glaube*). Pol. VI. 505. E: οὐδὲ πίστει χρήσασθαι μονίμῳ. 511. E: τῷ τρίτῳ ... πίστιν ἀπόδος. VII. 534. A: δευτέραν δὲ διάνοιαν, τρίτην δὲ πίστιν καὶ εἰκασίαν τετάρτην. Ib. (τοῦτο) ἐπιστήμην πρὸς πίστιν καὶ διάνοιαν πρὸς εἰκασίαν. Tim. 29. C: ὅτι ... πρὸς γένεσιν οὐσία, τοῦτο πρὸς πίστιν ἀλήθεια. 37. B: δόξαι καὶ πίστεις γίγνονται βέβαιοι καὶ ἀληθεῖς. Etiam verti potest *informatio* (germ. *Vorstellung*). Pol. X. 601. E: ὁ ... ποιητὴς πίστιν ὀρθὴν ἕξει περὶ κάλλους τε καὶ πονηρίας ... ὁ δὲ χρώμενος ἐπιστήμην.

πιστός, ή, όν, *fidus, fidelis; certus.* Legg. I. 630. A: πιστὸς ἀνήρ (Theogn.). B: πιστὸς ... καὶ ὑγιὴς ἐν στάσεσιν. V. 730. C. Crat. 437. B: τὸ πιστὸν ἱστᾶν παντάπασι σημαίνει. Tim. 49. B: ὥστε τινὶ πιστῷ καὶ βεβαίῳ χρήσασθαι λόγῳ. Phaed. 89. D: πιστὸν τὸν ἄνθρωπον. Tim. 52. B: μόγις πιστόν. Ep. VII. 336. D: μήτε οἴεσθαι πιστὸν ἄν τι καὶ ὑγιὲς πρᾶξαί ποτε. X. 358. C: τὸ ... βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές. Pol. VIII. 567. D: τίνες οὖν οἱ πιστοί; Ep. VII. 325. D: ἄνευ φίλων ἀνδρῶν καὶ ἑταίρων πιστῶν. Pol. VIII. 568. A: εἰ τοιούτοις φίλοις τε καὶ πιστοῖς ἀνδράσι χρῆται. VI. 503. C: οἷς (ἤθεσιν) ἄν τις μᾶλλον ὡς πιστοῖς χρήσαιτο. Phaedr. 233. D: οὔτ' ἂν πιστοὺς φίλους ἐκεκτήμεθα. Demod. 386: πιστοὺς νομίζειν. Pol. VIII. 567. D: τοσούτῳ πλειόνων καὶ πιστοτέρων δορυφόρων δεήσεται. Critia 117. D: τοῖς ... πιστοτέροις. Pol. VIII. 567. E: ἐπεί τοι καὶ πιστότατοι αὐτῷ οὗτοί εἰσιν. **probabilis, credibilis.* Critia 111. A: πῶς ... τοῦτο πιστόν —; Phaed. 107. B: εἰ πισταὶ ὑμῖν εἰσίν (αἱ ὑποθέσεις). Demod. 386: πῶς οὐχ ὁμοίως τὰ λεγόμενα πιστὰ εἴη ἂν ἢ ἄπιστα; Ib. οἱ δ' οὐ πιστὰ ἡγήσονται. Ep. II. 314. B: πιστότατα. **confidens.* Legg. VII. 824: νυκτερευτὴν ... κυσὶ (ἄρκυσι?) καὶ πλέκταις (πλεκταῖς?) πιστόν.

πιστότης, ἡ, *fides.* Legg. I. 630. C: πιστότης ἐν τοῖς δεινοῖς (Theogn.).

πιστῶς, *certo.* Epin. 983. E: πιστῶς θεῖα φαίνεσθαι γεγονέναι τὰ τοιαῦτα ξύμπαντα.

πίστωσις, ἡ, *confirmatio.* Legg. XII. 943. C: μήτε μαρτύρων πιστώσεις λόγων.

πίττα, ἡ, *pix.* Tim. 60. A. Locr. 99. C: πίσσα.

πίτυς, ἡ, *pinus.* Legg. IV. 705. C: πίτυν.

πίων, ὁ, ἡ, *pinguis.* Polit. 309. B: πίονί τε καὶ μαλακῷ ... διανήματι προσχρωμένας. Pol. IV. 422. C: πλουσίοιν δὲ καὶ πιόνοιν. D: προβάτοις πίοσί τε καὶ ἁπαλοῖς.

πλάγιος, α, ον, *obliquus, transversus.* Pol. X. 598. A: ἐάν τε ἐκ πλαγίου αὐτὴν θεᾷ ἐάν τε καταντικρὺ cet. Ion. 536. A. Charm. 155. C: τὸν δὲ πλάγιον κατεβάλομεν. Tim. 39. A: κατὰ τὴν θατέρου φορὰν πλαγίαν οὖσαν. 63.

E: *πλάγια καὶ πάντως διάφορα πρὸς ἄλληλα.* 43. E: *τοτὲ δὲ πλαγίας, τοτὲ δ' ὑπτίας.* Critia 118. E. Theaet. 194. B: *εἰς πλάγια δὲ καὶ σκολιά.* Critia 112. B: *ὑπ' αὐτὰ τὰ πλάγια αὐτῆς (τῆς ἀκροπόλεως).*

πλάζομαι, erro. Locr. 97. A: *πολλοὶ ... τῶν πλαζομένων* (antec. *τῶν ἀπλανέων, inerrantium,* int. *stellarum*). Id. 99. E.

πλάνη, ἡ, error. Phaed. 81. A: *πλάνης καὶ ἀνοίας ... ἀπηλλαγμένη.* Pol. VI. 505. C: *μῶν μή τι ἐλάττονος πλάνης ἔμπλεοι τῶν ἑτέρων;* Hipp. min. ad fin. *εἰ μηδὲ παρ' ὑμᾶς ἀφικόμενοι παυσόμεθα τῆς πλάνης.* Soph. 245. E: *μείζω καὶ χαλεπωτέραν φέρον ... πλάνην.* Pol. IV. 444. B: *τὴν τούτων ταραχὴν καὶ πλάνην εἶναι.* X. 602. C: *διὰ τὴν περὶ τὰ χρώματα αὖ πλάνην τῆς ὄψεως.* Tim. 40. B: *τὰ ... τρεπόμενα καὶ πλάνην τοιαύτην ἴσχοντα.* Apol. 22. A. Ep. VII. 350. D: *τὴν περὶ Σικελίαν πλάνην καὶ ἀτυχίαν.* Tim. 39. C: *οὐκ ἴσασι χρόνον ὄντα τὰς τούτων πλάνας.* **digressio, libera expositio* vel *disputatio.* Parm. 136. E: *ἄνευ ταύτης τῆς διὰ πάντων διεξόδου τε καὶ πλάνης.* Legg. III. 683. A: *νῦν οὖν τοσόνδε πλεονεκτοῦμεν τῇ πλάνῃ τοῦ λόγου.* Parm. 135. E: *ὅτι οὐκ εἴας ἐν τοῖς ὁρωμένοις οὐδὲ περὶ ταῦτα τὴν πλάνην ἐπισκοπεῖν.*

πλανήτης, ὁ, peregrinator. Pol. II. 371. D: *τοὺς δὲ πλανήτας ἐπὶ τὰς πόλεις ἐμπόρους (καλοῦμεν).*

πλανητός, ή, όν, errans, vagans. Pol. V. 479. D: *τῇ μεταξὺ δυνάμει τὸ μεταξὺ πλανητὸν ἁλισκόμενον.* Tim. 19. E: *ἅτε πλανητὸν ὂν κατὰ πόλεις οἰκήσεις τε ἰδίας.* 38. C: *ἐπίκλην ἔχοντα πλανητά* (sic Par. A. al. Vulg. *πλάνητες*). Epin. 986. B: *μία δὲ τῶν πλανητῶν* (sic Par. A. al. Vulg. *πάντων*) *ἄστρων.* Legg. VII. 821. B: *ἐπονομάζοντες πλανητὰ αὐτά.*

πλάνος, ὁ, error. Phaed. 79. D: *πέπαυται ... τοῦ πλάνου.* **digressio, expositio.* Ep. VII. 344. D: *τούτῳ ... τῷ μύθῳ τε καὶ πλάνῳ ὁ ξυνεπισπόμενος εὖ εἴσεται* cet.

πλανῶ, in errorem induco, decipio. Legg. II. 655. D: *τόδε δὲ μᾶλλον εἰκὸς πλανᾶν ἡμᾶς.* Prot. 356. D: *ἢ αὕτη μὲν ἡμᾶς ἐπλάνα —;* Legg. II. 655. C: *τὸ πεπλανηκὸς ἡμᾶς.* Med. *vagor; aberro* et *oberro; fallor* et *fluctuo.* Hipp. mai. 304. C: *ὅστις πλανῶμαι μὲν καὶ ἀπορῶ ἀεί.* Hipp. min. 372. D: *πλανῶμαι περὶ ταῦτα.* 376. C. Alc. I. 112. D: *περὶ ὧν οὕτω πλανᾷ.* 117. A. C. Phaed. 79. C: (*ὅτι*) *αὐτὴ πλανᾶται καὶ ταράττεται* cet. 108. B. Legg. VII. 822. A: *ὡς ... πλανᾶταί ποτε (τὰ ἄστρα).* Alc. I. 117. B: *ἢ καὶ πλανᾶταί σου ἡ δόξα περὶ ταῦτα;* Phaedr. 263. B: *ἐν οἷς πλανώμεθα.* Pol. IX. 586. A: *ταύτῃ πλανῶνται διὰ βίου.* Phaed. 81. D: *αἳ (ψυχαὶ) περὶ τὰ τοιαῦτα ἀναγκάζονται πλανᾶσθαι.* Legg. XII. 962. D: *ὅτι θαυμαστὸν οὐδὲν πλανᾶσθαι τὰ τῶν πόλεων νόμιμα.* Alc. I. 117. A. Menex. 248. A. Tim. 91. C: *πλανώμενον πάντῃ κατὰ τὸ σῶμα.*

Pol. VI. 485. B: *τῆς ἀεὶ οὔσης (οὐσίας) καὶ μὴ πλανωμένης ὑπὸ γενέσεως καὶ φθορᾶς.* Tim. 48. A: *τὸ τῆς πλανωμένης εἶδος αἰτίας.* Pol. VI. 484. B: *ἐν πολλοῖς καὶ παντοίως ἴσχουσι πλανώμενοι οὐ φιλόσοφοι.* Tim. 43. B: *πάντῃ ... πλανώμενα.* Soph. 230. B: *ἅτε πλανωμένων τὰς δόξας ῥᾳδίως ἐξετάζουσι.* Legg. I. 633. C: *νύκτωρ ... πλανωμένων.* VII. 821. E: *πάντῃ πλανωμένους.* Tim. 88. E: *τὰ ... περὶ τὸ σῶμα πλανώμενα παθήματα.* Lys. 213. E: *ὅτι ... οὐκ ἄν ποτε οὕτως ἐπλανώμεθα.* Polit. 264. C: *εἰ καὶ μὴ πεπλάνησαι περὶ τὰ Θετταλικὰ πεδία.* 263. A: *ἡμεῖς ... ἀπὸ τοῦ προτεθέντος λόγου πεπλανήμεθα.* Tim. 47. C: *(ἵνα) τὰς ἐν ἡμῖν πεπλανημένας (περιφορὰς) καταστησαίμεθα.* Polit. 263. A: *σὺ δὲ ἔτι πλέον ἡμᾶς κελεύεις πλανηθῆναι.* Ep. IV. 320. C. Tim. 86. E: *κατὰ τὸ σῶμα πλανηθέντες (χυμοί).* Hipp. min. 376. C: *εἰ δὲ καὶ ὑμεῖς πλανήσεσθε οἱ σοφοί, τοῦτ' ἤδη καὶ ἡμῖν δεινόν.*

πλάσμα, τό, fictio; imago ficta. Theaet. 197. D: *κήρινόν τι ... πλάσμα.* Hipp. mai. 298. A: *τὰ πλάσματα τέρπει ἡμᾶς ὁρῶντας.* Theaet. 200. B: *κηρίνοις πλάσμασι.* Soph. 239. E: *ἐὰν ἐν κατόπτροις ἢ πλάσμασι λέγῃς τι.*

πλάστης, ὁ, fictor. Pol. IX. 588. C: *δεινοῦ πλάστου ... τὸ ἔργον.* Legg. II. 671. C: *τὸν πλάστην.*

πλάστιγξ, ἡ, lanx (librae). Pol. VIII. 550. E: *ἐν πλάστιγγι ζυγοῦ κειμένου ἑκατέρου.* Tim. 63. B: *τιθεὶς εἰς πλάστιγγας.*

πλαστικός, ή, όν, ad fingendum pertinens, fem. *fingendi ars.* Legg. III. 679. A: *αἱ πλαστικαὶ ... καὶ ὅσαι πλεκτικαὶ τῶν τεχνῶν* cet. Epin. 975. C: *πλαστικῶν καὶ πλεκτικῶν καὶ ἔτι ξυμπάντων ὀργάνων παρασκευή.* **compactus, solidus.* Tim. 55. E: *τῶν σωμάτων* (v. *σωματικῶν*) *πλαστικωτάτη (γῆ).*

πλαστός, ή, όν, fictus. Soph. 219. A: *περὶ τὸ ξύνθετον καὶ πλαστόν, ὃ δὴ σκεῦος ὠνομάκαμεν.*

πλαστῶς, ficte, simulate vel *specie.* Soph. 216. C: *οἱ μὴ πλαστῶς, ἀλλ' ὄντως φιλόσοφοι.* Legg. I. 642. D: *ἀληθῶς καὶ οὔτι πλαστῶς εἰσὶν ἀγαθοί.* VI. 777. D: *διάδηλος ... ὁ φύσει καὶ μὴ πλαστῶς σέβων τὴν δίκην.*

πλάτανος, ἡ, platanus. Phaedr. 230. B: *ἡ ... πλάτανος αὕτη μάλ' ἀμφιλαφής τε καὶ ὑψηλή.* 229. A: *ὁρᾷς ... ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον;* 236. E. Legg. IV. 705. C: *πλάτανον ὀλίγην ἂν εὕροι τις.*

πλάτος, τὸ, latitudo. Critia 118. C: *τὸ ... βάθος καὶ πλάτος* cet. Legg. X. 896. D: *πλάτους καὶ βάθους* cet. Soph. 235. D: *ἐν μήκει καὶ βάθει καὶ πλάτει.* 266. A: *κατὰ πλάτος τέμνων.* Polit. 282. E: *μηκυνθέν τε καὶ σχὸν πλάτος.* Critia 115. D: *διώρυχα ... τρίπλεθρον τὸ πλάτος.* E. 117. C: *σταδίου τὸ πλάτος ἔχων.* Legg. VII. 819. E. 820. A. Polit. 284. E: *πλάτη.* Legg. VII. 819. C.

πλάττω, fingo, formo (etiam i. q. *instituo*, ut germ. *bil-*

den); *effingo*; *efficio*; etiam *confingo*, *comminiscor*. Phaedr. 246. C: πλάττομεν οὔτε ἰδόντες οὔθ' ἱκανῶς νοήσαντες θεόν. Soph. 235. E: ὅσοι γε τῶν μεγάλων πού τι πλάττουσιν ἔργων ἢ γράφουσιν. Pol. IV. 420. C: τὴν εὐδαίμονα (πόλιν) πλάττομεν. VI. 510. E: ἃ πλάττουσί τε καὶ γράφουσιν. Legg. X. 903. E: εἰ ... πρὸς τὸ ὅλον ἀεὶ βλέπων πλάττοι τις μετασχηματίζων τὰ πάντα. Pol. V. 466. A: (ὅτι) οὐκ ... τοῦτο εὔδαιμον πλάττοιμεν. II. 377. C: πλάττειν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τοῖς μύθοις πολὺ μᾶλλον ἢ τὰ σώματα ταῖς χερσίν. VI. 500. D: μὴ μόνον ἑαυτὸν πλάττειν. Tim. 42. D: σώματα πλάττειν θνητά. Legg. II. 671. E: παιδεύειν τε καὶ πλάττειν. IV. 712. B: πλάττειν τῷ λόγῳ τοὺς νόμους. VII. 789. E: τὸ γενόμενον ... πλάττειν οἷον κήρινον. Epin. 984. B: ψυχὴν δ' ἐξ αὐτοῦ τιθῶμεν πλάττειν ζῶα δύναμιν ἔχοντα ... τῆς αὐτοῦ φύσεως. C: ἐξ ἀέρος πλάττειν τὴν ψυχὴν γένος ἕτερον ζώων. Pol. III. 415. A: ὁ θεὸς πλάττων ... χρυσὸν ἐν τῇ γενέσει ξυνέμιξεν αὐτοῖς. Legg. V. 746. A: πλάττων καθάπερ ἐκ κηροῦ τινὰ πόλιν καὶ πολίτας. Apol. 17. C: πλάττοντι λόγους. Tim. 88. C: τὸν ... σῶμα ἐμμελῶς πλάττοντα. Gorg. 483. E: ὃν (νόμον) ἡμεῖς τιθέμεθα πλάττοντες τοὺς βελτίστους cet. Phaed. 82. D: σώματα πλάττοντες (σώματι πράττοντες?). Crat. 414. D: τὸ ... στόμα πλάττοντες (*emollientes*). Pol. II. 374. A: ἡνίκα ἐπλάττομεν τὴν πόλιν. Tim. 50. A: πάντα ... σχήματα πλάσας ἐκ χρυσοῦ. 73. C. Pol. IX. 588. B: εἰκόνα πλάσαντες τῆς ψυχῆς λόγῳ. II. 377. B: μάλιστα ... τότε πλάττεται καὶ ἐνδύεται τύπος. Epin. 981. B: σώματι (προςήκει) ... πλάττεσθαι καὶ γίγνεσθαι καὶ ὁρᾶσθαι. Pol. III. 414. D: ἦσαν ... τότε τῇ ἀληθείᾳ ὑπὸ γῆς ἐντὸς πλαττόμενοι. IX. 588. D: πεπλάσθω. Legg. II. 668. E: τὸ γεγραμμένον ἢ τὸ πεπλασμένον. X. 933. B: κήρινα μιμήματα πεπλασμένα. Tim. 26. E: μὴ πλασθέντα μῦθον, ἀλλ' ἀληθινὸν λόγον. 78. C: τῷ πλασθέντι ζώῳ. Pol. II. 377. B: ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων μύθους πλασθέντας. Med. Legg. VII. 800. B: καθάπερ ἐκμαγεῖ αὐτοῖσι ... πλάσασθαι τῷ λόγῳ. Polit. 297. E: κατίδωμεν ... δή τι σχῆμα ἐν τούτοις αὐτοῖς πλασάμενοι.

πλατύς, εῖα, ύ, *latus*. Phaed. 97. D: πότερον ἡ γῆ πλατεῖά ἐστιν ἢ στρογγύλη. 99. B: ὥσπερ καρδόπῳ πλατείᾳ. Men. 80. A: ταύτῃ τῇ πλατείᾳ νάρκῃ τῇ θαλαττίᾳ. Phaed. 111. D: πλατυτέρους. Pol. X. 616. E: πλατύτατον τὸν τοῦ χείλους κύκλον ἔχειν.

πλατυώνυχος, ὁ, ἡ, *ungues latos habens*. Def. 415. E: ζῶον ... πλατυώνυχον.

πλέγμα, τό, *textura*; *contextus*. Tim. 78. B: πρὸς τὰ ἔσχατα τοῦ πλέγματος. Soph. 262. D: τῷ πλέγματι τούτῳ τὸ ὄνομα ἐφθεγξάμεθα λόγον. Polit. 311. C: (ὁπόταν) τούς τ' ἄλλους ἐν ταῖς πόλεσι πάντας ... συνέχῃ τούτῳ τῷ πλέ-

γματι. Tim. 79. D: τῷ τοῦ κύρτου πλέγματι. Polit. 283. A: ὅταν ... ἀπεργάζηται πλέγμα. 289. C: τοὺς περὶ αὐτὸ τὸ πλέγμα (πρᾶγμα?) ἀμφισβητοῦντας τῷ βασιλεῖ. Tim. 78. B: πλέγμα ἐξ ἀέρος καὶ πυρὸς οἷον οἱ κύρτοι ξυνυφηνάμενος. D. Legg. V. 734. E: καθάπερ ... δή τινα ξυνυφὴν ἢ καὶ πλέγμ' ἄλλ' ὁτιοῦν cet.

πλεθριαῖος, α, ον, centum pedes longus vel *latus.* Critia 116. A: τὴν γέφυραν πλεθριαίαν τὸ πλάτος οὖσαν.

πλέθρον, τό, sexta pars stadii (idem fere quod Lat. *iugerum*). Theaet. 204. D: ὁ τοῦ πλέθρου ἀριθμὸς καὶ τὸ πλέθρον ταὐτόν. Critia 118. C: πλέθρου ... βάθος ὀρώρυκτο. Alc. I. 123. C: γῆς πλέθρα ... οὐδὲ τριακόσια. Critia 116. D: τρισὶ πλέθροις. Theaet. 174. E: γῆς ... μύρια πλέθρα.

πλειστάκις, plurimum, saepissime. Phil. 40. D: πολλάκις δὲ καὶ ἴσως πλειστάκις. Legg. IX. 863. E. Hipp. mai. 283. B. al. Cum part. ὡς. Pol. V. 459. D.

πλεῖστος, η, ον, plurimus; maximus. Prot. 342. A: φιλοσοφία γάρ ἐστι παλαιοτάτη τε καὶ πλείστη τῶν Ἑλλήνων ἐν Κρήτῃ cet. Pol. VIII. 564. A: δουλεία πλείστη. IV. 442. A: ὃ δὴ πλεῖστον τῆς ψυχῆς (nect. ὃ τῆς ψυχῆς) ἐν ἑκάστῳ ἐστί. Conv. 196. C: σωφροσύνης πλείστης μετέχει. Pol. I. 331. A: πλείστου ἀξίαν εἶναι. II. 374. C: πότερον οὐ περὶ πλείστου ἐστὶν εὖ ἀπεργασθέντα; III. 397. D: τῷ πλείστῳ ὄχλῳ. Id. Legg. III. 700. C. Soph. 249. E: ὅτι νῦν ἐσμὲν ἐν ἀγνοίᾳ τῇ πλείστῃ περὶ αὐτοῦ. Gorg. 481. B: ὅπως ὡς πλεῖστον χρόνον βιώσεται τοιοῦτος ὤν. Pol. IX. 575. D: ὃς ἂν αὐτῶν μάλιστα ... μέγιστον καὶ πλεῖστον ἐν τῇ ψυχῇ τύραννον ἔχῃ. Phil. 60. D: ὡς πλείστην (ἡδονήν). Crat. 427. C: τοῦτο πλεῖστον αὐτῷ εἰς τὸ ὄνομα ἐνεκέρασε. Conv. 222. A: ἐπὶ πλεῖστον τείνοντας. Pol. II. 383. C: καθ' ὅσον ἀνθρώπῳ ἐπὶ πλεῖστον οἷόν τε. Legg. IV. 718. A: ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς διάγοντες τὸ πλεῖστον τοῦ βίου. Epin. 981. D: τὸ ... πλεῖστον πυρὸς ἔχει. Prot. 342. B: σοφισταὶ πλεῖστοι γῆς ἐκεῖ εἰσίν. Pol. V. 460. B: ὡς πλεῖστοι τῶν παίδων. Polit. 288. B: ἐν ᾧ τὰ πλεῖστά ἐστι τῶν πάλαι ῥηθέντων. Tim. 88. A: τῶν λεγομένων ἰατρῶν ἀπατῶσα τοὺς πλείστους. Conv. 193. D: ὃς ... ἡμᾶς πλεῖστα ὀνίνησιν. 222. A: πλεῖστα ἀγάλματα ἀρετῆς ἐν αὐτοῖς ἔχοντας. Pol. VII. 541. A: τὸ ἔθνος ... πλεῖστα ὀνήσειν. Epin. 975. E: ἡ ... μεγίστη καὶ εἰς πλεῖστα (*ad plurima pertinens*) ... στρατηγικὴ τέχνη. Adverbiorum partes agunt *πλεῖστον, longissime* (Pol. X. 587. A: ἃ πλεῖστον φιλοσοφίας ... ἀφέστηκε. B.) et *maxime* (Pol. V. 453. E: πλεῖστον κεχωρισμένην φύσιν ἔχοντας. Theag. 130. D.); *τὸ πλεῖστον, maximam partem* (Polit. 288. B. Pol. VII. 528. A. Tim. 64. C. Legg. III. 679. A. IV. 720. D: ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον); c. genit. (Tim. 86. C: ἐμμανὴς τὸ πλεῖστον γιγνόμενος τοῦ βίου); *πλεῖστα* (Hipp. mai. 281. B.) et *τὰ πλεῖστα* (Critia 118. C.).

πλείων (et πλέων), ὁ ἡ, maior; longior. Tim. 54. B: διότι δέ, ὁ λόγος πλείων. Apol. 40. E: οὐδὲν πλείων ὁ πᾶς χρόνος cet. Phaedr. 231. D: ὥστε πολὺ πλείων ἐλπὶς cet. Pol. IV. 435. D: μακροτέρα καὶ πλείων ὁδὸς ἡ ἐπὶ τοῦτο ἄγουσα. Legg. VIII. 830. B: ἀπορία πλείων. Parm. 154. D: ἆρα τῷ ἴσῳ μορίῳ διοίσει τὸ πλέον τοῦ ἐλάττονος ἢ σμικροτέρῳ; Critia 114. E: τότε ... πλέον ὀνόματος ἦν τὸ γένος cet. Lach. 190. C: πλέον γὰρ ἴσως ἔργον. Tim. 75. C: τοῦ πλείονος βίου. Legg. VII. 807. C: διπλασίας τε καὶ ἔτι πολλῷ πλέονος ἀσχολίας ἐστὶ γέμων ὁ ... βίος. Hipp. mai. 303. C: ἵνα καὶ ἀπαλλαγῶμεν πλείονος ζητήσεως. Legg. XI. 921. B: μὴ πλέονος τιμᾶν διαπειρώμενον. Ep. XIII. 361. E: οὐδὲν αὖ πλείονος ἢ δέκα μνῶν δέοι ἂν cet. Theaet. 196. B: ἐν πλείονι ἀριθμῷ. Parm. 154. D: πλειόνι καὶ ἐλάττονι χρόνῳ. Soph. 250. E: ἐν πλείονι (ἀπορίᾳ) φαινόμεθα. Pol. II. 358. E: πλέονι ... κακῷ ὑπερβάλλειν τὸ ἀδικεῖσθαι cet. IX. 588. A: ἀμηχάνῳ ... ὅσῳ πλέονι νικήσει εὐσχημοσύνῃ τε βίου cet. Legg. VI. 762. D: πλείονι τῶν νέων ζημιούσθω. Parm. 154. C: πλείω που χρόνον γέγονεν ἢ τἄλλα. Pol. VII. 536. B: φιλοσοφίας ἔτι πλείω γέλωτα καταντλήσομεν. IX. 576. B: ὅσῳ ἂν πλείω χρόνον ἐν τυραννίδι βιῷ. Legg. XII. 946. A: (ἐὰν) τὸν ἥμισυν ἀριθμὸν πλείω ποιῶσιν. Pol. I. 330. B: βραχεῖ γέ τινι πλείω (τὴν οὐσίαν) ἢ παρέλαβον. VIII. 556. C: οὐδὲν πλείω ἐπιμέλειαν πεποιημένους ἀρετῆς ἢ τοὺς πένητας. Theaet. 161. B: εἰ ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐπίσταμαι πλέον πλὴν βραχέος, ὅσον cet. Soph. 244. B: ὅσοι πλεῖον ἑνὸς λέγουσι τὸ πᾶν εἶναι. Phil. 24. C: τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον ἀπεργάζεσθον. Pol. V. 466. C: πλέον εἶναι ... ἥμισυ παντός. Hipp. mai. 282. E: πλέον ἢ εἴκοσι μνᾶς. Alc. II. 148. C: πλεῖον δ' οὐδεὶς ἂν ἐκείνων εὐξαμένων ἀκούσειε. — Cum v. εἶναι est *plus valere* vel *efficere* et simpl. *prodesse*. Phaedr. 275. C: πλέον τι οἰόμενος εἶναι λόγους γεγραμμένους τοῦ τὸν εἰδότα ὑπομνῆσαι cet. Crat. 387. A: πλέον τι ἡμῖν ἔσται. Conv. 217. C: οὐδὲν γάρ μοι πλέον ἦν (germ. *es half mir nichts*). Pol. VI. 505. B. Legg. III. 697. D: ἄν τι καὶ σμικρὸν πλέον ἑκάστοτε ἡγῶνται ἔσεσθαί σφισιν. VI. 751. B. Alc. I. 106. A. al. Etiam cum v. γίγνεσθαι. Conv. 222. D: μηδὲν πλέον αὐτῷ γένηται. — Cum v. ἔχειν, *plus habere*, i. q. πλεονεκτεῖν. Gorg. 483. C. D. 488. B: πλεῖον (recentt. πλέον) ἔχειν. Pol. I. 343. D. 349. B. C. IX. 574. B. Cum v. ποιεῖν, *proficere*. Phaed. 115. C: οὐδὲν πλέον ποιήσετε. Theaet. 200. C: οὐδὲν πλέον ποιοῦντες. Crat. 387. C. 428. A. Legg. III. 689. B: ὁπόταν καλοὶ ἐν ψυχῇ λόγοι ἐνόντες μηδὲν ποιῶσι πλέον. Apol. 19. A: πλέον τί με ποιῆσαι ἀπολογούμενον. — Pol. VII. 540. D: ἢ πλείους ἢ εἷς. Legg. IX. 878. A: παῖδες ... πλείους. Soph. 245. B: πλέονα ... τὰ πάντα ἑνὸς ἔσται. Pol. II. 370. C: ἐκ ... τούτων πλείω ... ἕκαστα γίγνεται cet. IV. 438. B:

τὰ πλείω ... πρὸς τὰ ἐλάττω. Pol. II. 371. A: πλειόνων ... γεωργῶν ... δεῖ ἡμῖν τῇ πόλει. Phil. 46. D: ἐκ τῶν ἑτέρων πλειόνων. Pol. VI. 491. D: τοσούτῳ πλειόνων ἐνδεῖ τῶν πρεπόντων. Legg. XI. 932. C: δέκα πλείοσιν ἔτεσιν κολαζέσθων cet. Conv. 190. D: διὰ τὸ πλείους τὸν ἀριθμὸν γεγονέναι. Pol. IV. 422. C. Phil. 45. D: μείζους ἡδονάς, οὐ πλείους λέγω. 65. D: πότερον ἡδονὴ ἢ φρόνησις πλείω (int. μετριότητος) κέκτηται. Conv. 199. E: ἀπόκριναι ὀλίγῳ πλείω. Apol. 17. D: ἔτη γεγονὼς πλείω ἑβδομήκοντα. Hipp. mai. 282. E: πλείω χρήματα εἰργάσθαι ἢ cet. — Adverbiorum instar frequentatur πλέον vel πλεῖον, *plus, amplius, ulterius.* Soph. 258. C: πλεῖον ἢ 'κεῖνος ἀπεῖπε σκοπεῖν ἡμεῖς εἰς τὸ πρόσθεν ἔτι ζητήσαντες ἀπεδείξαμεν αὐτῷ. Polit. 262. C. Conv. 175. E: ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις. Legg. VI. 766. C: πλεῖον ἢ τριάκοντα ἐπιδεομένην (τὴν ἀρχὴν) ἡμερῶν. Men. 91. E: πλέον ἢ τετταράκοντα ἔτη. Euthyd. 300. D: ἐγένετο πλεῖον (v. πλείων) ἢ δεκαπλάσιος. — De dict. ἐπὶ πλέον vid. I. p. 768. Cum v. εἶναι et δύνασθαι est *plus valere* vel *latius patere.* Euthyd. 290. B: οὐδεμία ... τῆς θηρευτικῆς αὐτῆς ἐπὶ πλέον ἐστίν, ἢ ὅσον θηρεῦσαι (*nulla — ipsa venandi arte latius patet*, sc. *quam ut venetur*). Gorg. 453. A: ἢ ἔχεις τι λέγειν ἐπὶ πλέον τὴν ῥητορικὴν δύνασθαι ἢ —; Polit. 305. B: ἆρ' οὖν ἐπὶ πλέον τι δύναται τοῦ περὶ τὰ ξυμβόλαια ... κρίνειν —; Euth. 12. C: ἐπὶ πλέον γὰρ ... δέος αἰδοῦς. — Similiter πλείω usurpatur. Phil. 45. C: εἰ πλείω χαίρουσιν οἱ σφόδρα νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων. Pol. III. 417. B: πολὺ πλείω καὶ μᾶλλον δεδιότες τοὺς ἔνδον ἢ τοὺς ἔξωθεν πολεμίους. Menex. 235. B: παραμένει ἡμέρας πλείω ἢ τρεῖς. Ep. VI. 323. A: πεπειραμένος Ἐράστου ... πλέονα ἢ σύ. Cum art. est *saepius.* Alc. II. 144. D: ὀλιγάκις μὲν ὠφελεῖν, βλάπτειν δὲ τὰ πλείω τὸν ἔχοντα αὐτά. 146. B: βλάπτεσθαι τὰ πλείω μᾶλλον ἢ ὠφελεῖσθαι. E. Clit. 409. D: συνέβαινε γὰρ αὐτῷ τὰ πλείω τὰς τοιαύτας βλαβεράς, ἢ ἀγαθὰς εἶναι.

πλεκτή, ἡ, *rete.* Legg. VII. 824: νυκτερευτὴν ... πλεκταῖς (v. πλέκταις) πιστόν.

πλεκτικός, ή, όν, *textorius*, fem. *ars texendi* vel *contexendi.* Polit. 288. D: τεκτονικῇ καὶ πλεκτικῇ. 283. B: πλεκτικὴν εἶναι κρόκης καὶ στήμονος ὑφαντικήν. Legg. III. 679. A: αἱ πλαστικαὶ ... καὶ ὅσαι πλεκτικαὶ τῶν τεχνῶν cet. Epin. 975. C: τῶν τεκτονικῶν ... καὶ πλεκτικῶν ... ὀργάνων παρασκευή.

πλέκω, *texo, contexo; implico;* in univ. *compono.* Hipp. min. 369. B: ἀεὶ σύ τινας τοιούτους πλέκεις λόγους. Conv. 203. D: ἀεί τινας πλέκων μηχανάς. Hipp. min. 368. C: ταύτην (τὴν ζώνην) ... αὐτὸς πλέξαι. Tim. 77. E: δι' ἀλλήλων ἐναντίας πλέξαντες. Pol. III. 400. A: ἐξ ὧν αἱ βάσεις πλέκονται. Parm. 129. E: τὴν αὐτὴν ταύτην ἀπορίαν ἐν

αὐτοῖς τοῖς εἴδεσι παντοδαπῶς πλεκομένην. Theaet. 202. B: ὥσπερ αὐτὰ πέπλεκται. Soph. 240. C: κινδυνεύει τοιαύτην τινὰ πεπλέχθαι συμπλοκὴν τὸ μὴ ὂν τῷ ὄντι. Tim. 79. D. Polit. 283. A: τὸ … πλεχθὲν ξύμπαν ἐσθῆτα ἐρεᾶν (προςαγορεύομεν).

πλέξις, ἡ, *textura*. Polit. 308. D: ὅσα πρὸς τὴν πλέξιν αὐτῆς (τ. ὑφαντικῆς).

πλέον vid. πλείων.

πλεονάζω, *abundo*. Locr. 102. B: αἴ κα πλεονάζοιεν ἢ ἐλλείποιεν ταὶ ἁπλαὶ δυνάμιες. 103. A: τὸ … πλεονάζειν ἐν ταύταις cet.

πλεονάκις, *pluries, saepius*. Phaed. 112. D: ἢ ἅπαξ ἢ καὶ πλεονάκις περιελιχθέντα περὶ τὴν γῆν. Theaet. 148. A: (ὃς ἀριθμὸς) ἢ πλείων ἐλαττονάκις ἢ ἐλάττων πλεονάκις γίγνεται. Parm. 147. D. Pol. III. 409. D: πλεονάκις … πονηροῖς ἢ χρηστοῖς ἐντυγχάνων. Legg. IV. 706. B. Ep. VII. 345. A.

πλεοναχῇ, *plures* vel *varias in partes*. Pol. V. 477. A: κἂν εἰ πλεοναχῇ σκοποῖμεν.

πλεονέκτημα, τό, *lucrum*. Legg. IV. 709. C: καιρῷ … χειμῶνος ξυλλαβέσθαι κυβερνητικὴν ἢ μή, μέγα πλεονέκτημα ἔγωγ' ἂν θείην.

πλεονεκτικῶς, *ita ut commodis meis serviam*. Phaed. 91. B: λογίζομαι γάρ … καὶ θέασαι ὡς πλεονεκτικῶς.

πλεονεκτῶ, *plus habeo* et *habere cupio*; *plus arrogo* vel *appeto*; etiam *lucro aliquem praeverto* (germ. *übervortheilen*). Gorg. 491. A: περὶ τίνων ὁ κρείττων … πλέον ἔχων δικαίως πλεονεκτεῖ. Pol. I. 349. C. Euth. 15. A: ἢ τοσοῦτον αὐτῶν πλεονεκτοῦμεν κατὰ τὴν ἐμπορίαν ὥστε —; Gorg. 483. C: ὡς αἰσχρὸν καὶ ἄδικον τὸ πλεονεκτεῖν. 490. E: τοῦτον … ἴσως δεῖ πλεονεκτεῖν τῶν σπερμάτων. Conv. 218. E: οὐκ ὀλίγῳ μου πλεονεκτεῖν διανοεῖ. Pol. I. 344. A: λέγω … τὸν μεγάλα δυνάμενον πλεονεκτεῖν. 349. B: τοῦ … ἀδίκου πότερον ἀξιοῖ ἂν πλεονεκτεῖν —; II. 362. B: πλεονεκτεῖν τῶν ἐχθρῶν. II. 365. D: τὰ δὲ βιασόμεθα ὡς πλεονεκτοῦντες δίκην μὴ διδόναι. Legg. X. 906. C: πλεονεκτοῦσι. Pol. I. 350. A: ὁ ἀνεπιστήμων οὐχὶ ὁμοίως μὲν ἐπιστήμονος πλεονεκτήσειεν ἄν, ὁμοίως δὲ ἀνεπιστήμονος; 349. C: οὐκοῦν καὶ ἀδίκου ἀνθρώπου τε καὶ πράξεως ὁ ἄδικος πλεονεκτήσει —; Gorg. 490. C: οὐ πλεονεκτητέον. Etiam *maiorem auctoritatem arrogo*. Legg. III. 691. A: ὡς πρῶτον τοῦτο οἱ τότε βασιλεῖς ἔσχον τὸ πλεονεκτεῖν τῶν τεθέντων νόμων. **lucror, proficio*. Legg. III. 683. A: νῦν οὖν τοσόνδε πλεονεκτοῦμεν τῇ πλάνῃ τοῦ λόγου cet. Lach. 192. E: εἰδὼς ὅτι ἀναλώσας πλεονεκτήσεται. **supero, praesto*. Parm. 149. B: τῷ ἴσῳ τούτῳ καὶ ὁ ἔπειτα ἀριθμὸς πᾶς πασῶν τῶν ἅψεων πλεονεκτεῖ. Lach. 182. B: πανταχῇ ἂν ταύτῃ πλεονεκτοῖ. 183. A: πλεονεκτοῖεν τῶν ἄλλων περὶ τὸν πόλεμον. Legg.

VII. 802. D: ὥστε ... τό γε τῆς ἡδονῆς ἢ ἀηδίας περὶ ἑκατέρας οὐδὲν πεπλεονέκτηκεν. Parm. 149. B: ᾧ ... τὰ πρῶτα δύο ἐπλεονέκτησε τῶν ἅψεων εἰς τὸ πλείω εἶναι τὸν ἀριθμὸν ἢ τὰς ἅψεις.

πλεονεξία, ἡ, *abundantia*. Tim. 82. A: τούτων ἡ παρὰ φύσιν πλεονεξία καὶ ἔνδεια. **plus habendi* vel *lucri cupiditas*; etiam *potentiae aviditas* et in univ. *incontinentia*. Conv. 188. B: ἐκ πλεονεξίας καὶ ἀκοσμίας περὶ ἄλληλα τῶν τοιούτων γίγνεται ἐρωτικῶν. Pol. IX. 586. B. Critia 121. B: πλεονεξίας ἀδίκου καὶ δυνάμεως ἐμπιπλάμενοι. Conv. 182. C: τῶν ... ἀρχόντων πλεονεξία. Gorg. 508. A: σὺ δὲ πλεονεξίαν οἴει δεῖν ἀσκεῖν. Pol. II. 359. C: διὰ τὴν πλεονεξίαν. Legg. X. 906. C. III. 677. B: τῶν ἐν τοῖς ἄστεσι πρὸς ἀλλήλους μηχανῶν εἴς τε πλεονεξίας καὶ φιλονεικίας.

πλεύμων, ὁ, *pulmo*. Tim. 84. D: ὁ τῶν πνευμάτων τῷ σώματι ταμίας ὁ πλεύμων (v. πνεύμων). 70. C: τὴν τοῦ πλεύμονος (sic Par. A. c. al. Vulg. πνεύμονος) ἰδέαν ἐνεφύτευσαν. 79. C. 91. A. 70. D: ἐπὶ τὸν πλεύμονα (v. πνεύμονα) ἔτεμον. 78. C. **pulmo marinus*. Phil. 21. C: ζῆν δὲ οὐκ ἀνθρώπου βίον, ἀλλά τινος πλεύμονος.

πλευρά, ἡ, *latus*. Theaet. 148. A: μείζων ... καὶ ἐλάττων ἀεὶ πλευρὰ αὐτὸν περιλαμβάνει. Men. 82. C. Pol. III. 388. A: ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενον (ad Hom.). Tim. 36. C: κατὰ πλευρὰν ἐπὶ δεξιὰ περιήγαγε. 61. E: τὴν ... λεπτότητα τῶν πλευρῶν καὶ γωνιῶν. Legg. VII. 796. A. Tim. 53. D: γωνίας ὀρθῆς πλευραῖς ἴσαις διῃρημένης. Conv. 189. E: νῶτον καὶ πλευρὰς κύκλῳ ἔχον. Tim. 54. C: ἐξ ἑνὸς (τριγώνου) τοῦ τὰς πλευρὰς ἀνίσους ἔχοντος. 57. A. Sis. 388. E: πρὸς τὰς πλευρὰς τῶν χωρίων. Locr. 98. C.

πλέω, *navigo*. Pol. I. 341. D: ὅτι πλεῖ ἐν τῇ νηΐ. Legg. VII. 813. D: πάντα ἡμῖν κατ᾽ ὀρθὸν πλεῖ. Gorg. 467. D: πλέουσι. Alc. I. 117. C: εἰ ἐν νηῒ πλέοις. Gorg. 468. A: τρέχειν καὶ πλεῖν. Pol. I. 346. A: σωτηρίαν ἐν τῷ πλεῖν. B: πλεῖν ἐν τῇ θαλάττῃ. Critia 113. E: πλοῖα γὰρ καὶ τὸ πλεῖν οὔπω τότ᾽ ἦν. Alc. II. 146. E: τὸν ἀσφαλῶς μέλλοντα πλεῖν. Legg. VI. 758. A: ναῦς ... ἐν θαλάττῃ πλέουσα. Gorg. 467. D: οἱ πλέοντες. Pol. I. 332. E: μὴ πλέουσι. Legg. VII. 790. C: οἷον ἀεὶ πλέοντας. Menex. 243. A: ἔπλευσαν εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους. Ep. III. 316. E: πλεῦσαι ... οἴκαδε ἐμέ. C. Menex. 240. B: πλεύσας εἰς Ἐρέτριαν ἐπ᾽ ἄνδρας cet. E: οἱ εἰς Αἴγυπτον πλεύσαντες.

πλέως, α, ων, *plenus*. Pol. III. 391. C: ὡς Ἀχιλλεὺς ... τοσαύτης ἦν ταραχῆς πλέως ὥστ᾽ cet. VI. 486. C: λήθης ὢν πλέως. Ion. 539. A: πλείη (Hom.). Epin. 991. D: τὸ θεῶν εἶναι πάντα πλέα.

πληγή, ἡ, *plaga*, *ictus*; pl. *verbera*. Soph. 220. E: τὸ τῆς ἐναντίας ταύτῃ πληγῆς (*ictus*). Legg. IX. 877. B: εἰ ἐτελεύτησεν ἐκ τῆς πληγῆς τοῦ τραύματος. Soph. 220. B:

πληγῇ. Critia 109. B: *πληγῇ νέμοντες.* Gorg. 527. D: *πάταξαι (ἔασον) τὴν ἄτιμον ταύτην πληγήν.* Tim. 67. B: *τὴν δι' ὤτων ... μέχρι ψυχῆς πληγὴν διαδιδομένην.* Euthyd. 294. D: *ὥσπερ οἱ κάπροι οἱ πρὸς τὴν πληγὴν ὁμόσε ὠθούμενοι.* Theaet. 176. D: *πληγαί τε καὶ θάνατοι.* Legg. VIII. 830. B. Gorg. 480. C: *ἐὰν ... πληγῶν ἄξια ἠδικηκὼς ᾖ.* 485. C. D: *πληγῶν μοι δοκεῖ ἤδη δεῖσθαι.* Pol. VII. 531. B: *πλήκτρῳ ... πληγῶν γιγνομένων.* VII. 815. A: *πασῶν πληγῶν μιμήματα ἐπιχειροῦσας μιμεῖσθαι.* IX. 881. A: *ἀνόσιοι πληγῶν τόλμαι.* XII. 949. C: *μήτ' ... πληγῶν ἄξια.* Prot. 325. D: *ἀπειλαῖς καὶ πληγαῖς.* Pol. IX. 574. C: *πληγαῖς ... δοῦναι.* Legg. VII. 824: *πληγαῖς καὶ βολαῖς.* X. 890. C: *πληγαῖς καὶ δεσμοῖς.* XI. 932. B. IX. 855. C: *δεσμοὺς ἢ πληγάς.* XI. 914. B: *πολλὰς πληγὰς μαστιγούσθω.* 917. E. Menex. 236. B: *ὀλίγου πληγὰς ἔλαβον.* Intellig. Legg. IX. 854. D. 879. E.

πλῆθος, τό, multitudo, copia, turba (*Schwall*); *numerus* et *summa*; etiam, ut Lat. *multitudo, populus* et *vulgus.* Phaedr. 279. C: *τὸ ... χρυσοῦ πλῆθος εἴη μοι ὅσον* cet. Polit. 292. A: *ἐὰν ... τὸ πλῆθος ἄρχῃ.* 297. B. Parm. 144. A: *πλῆθος ἄπειρον τῶν ὄντων.* Pol. VI. 494. A: *φιλόσοφον ... πλῆθος ἀδύνατον εἶναι.* VIII. 554. B: *οὓς δὴ καὶ ἐπαινεῖ τὸ πλῆθος.* Legg. III. 689. B: *ὅπερ δῆμός τε καὶ πλῆθος πόλιώς ἐστιν.* VII. 800. C: *χορὸς οὐχ εἷς, ἀλλὰ πλῆθος χορῶν ἥκει.* Menex. 238. D: *ἐγκρατὲς ... τῆς πόλεως τὰ πολλὰ τὸ πλῆθος.* 240. D: (*ὅτι*) *πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλοῦτος ἀρετῇ ὑπείκει.* Prot. 315. D: *ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν καταλυόντων.* Phaedr. 256. E: *ἀνελευθερίαν ὑπὸ πλήθους ἐπαινουμένην ὡς ἀρετήν.* (Cf. Conv. 216. E.). Gorg. 451. C: *πῶς ἔχει πλήθους* (Id. Charm. 166. A.). Polit. 291. D: *ἡ τοῦ πλήθους ἀρχή.* 303. A: *ὥσπερ ἑνὸς καὶ πλήθους τὸ ὀλίγον μέσον.* 304. C: *τὸ πειστικὸν ... πλήθους τε καὶ ὄχλου διὰ μυθολογίας.* Pol. IV. 437. E: *διὰ πλήθους παρουσίαν.* VI. 492. B: *ἤ τινα ἄλλον κοινὸν πλήθους ξύλλογον.* VIII. 563. B: *τῆς ἐλευθερίας τοῦ πλήθους.* Tim. 84. E: *μετὰ πλήθους ἱδρῶτος* (*cum multo sudore*). Legg. III. 700. C: *ἄμουσοι βοαὶ πλήθους.* 737. C: *ὄγκος πλήθους.* Phaedr. 229. D: *ἀμηχάνων πλήθει* (al. *πλήθη*) *... φύσεων.* 260. A: *τὰ δόξαντα ... πλήθει.* Theaet. 156. A: *πλήθει ... ἄπειρον ἑκάτερον.* 174. E: *θαυμαστὰ πλήθει.* Soph. 256. E. Parm. 145. A. Phil. 17. B. al. Pol. III. 389. D: *ὡς πλήθει* (*summatim*; al. *populo*). IV. 434. B: *ἢ πλούτῳ ἢ πλήθει* cet. VIII. 551. D: *χρωμένους τῷ πλήθει ὡπλισμένῳ.* X. 614. A: *οὐδέν ἐστι πλήθει οὐδὲ μεγέθει πρὸς ἐκεῖνα* cet. Tim. 39. D: *πλήθει ... ἀμηχάνῳ χρωμένας.* Legg. II. 659. B: *τῷ πλήθει τῶν θεατῶν.* VI. 768. A. Men. 90. B: *ὡς δοκεῖ Ἀθηναίων τῷ πλήθει.* Prot. 314. C: *διὰ τὸ πλῆθος τῶν σοφιστῶν.* Polit. 300. C: *μήτε ἕνα μήτε πλῆθος.* Phaedr.

275. B: ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος (*maximam partem*). Id. Pol. II. 364. A. Soph. 239. B: μήτε πλῆθος ἀριθμοῦ προςτιθεὶς τῷ μὴ ὄντι. Parm. 132. B: ἄπειρα τὸ πλῆθος. Pol. VII. 525. A. Parm. 137. A: διανεῦσαι τοιοῦτόν τε καὶ τοσοῦτον πλῆθος λόγων. Pol. V. 460. A: τὸ ... πλῆθος (*numerum*) τῶν γάμων ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι ποιήσομεν. VIII. 551. B: ὅρον ... ταξάμενοι πλῆθος χρημάτων. IX. 591. E: διὰ πλῆθος οὐσίας ἢ δι' ὀλιγότητα. Critia 117. A: πλῆθος ... ἄφθονον ἐχούσαις. 118. B: τὰ ... ὄρη τότε ὑμνεῖτο πλῆθος καὶ μέγεθος ... παρὰ πάντα τὰ νῦν ὄντα γεγονέναι. Legg. II. 670. E: τῆς ἐπὶ τὸ πλῆθος φερούσης (παιδείας). III. 677. E: γῆς ... ἀφθόνου πλῆθος πάμπολυ. XI. 913. D: πλῆθος ... θησαυροῦ παμμέγεθές τι. Apol. 31. C: (ὅτι) οὐ τολμῶ ἀναβαίνων εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ξυμβουλεύειν τῇ πόλει. Ep. III. 315. E: εἰς τὸ Συρακουσίων πλῆθος διεβλήθην. Parm. 158. C: οὐκοῦν πλήθη ὄντα, ἐν οἷς τὸ ἓν οὐκ ἔστι; Tim. 57. C: τοῦ γένους ἑκάστου τὰ πλήθη. Legg. XI. 918. D: τὰ ... τῶν ἀνθρώπων πλήθη πᾶν τοὐναντίον ἔχει τούτοις. Charm. 168. E: μεγέθη ... καὶ πλήθη· cet. Polit. 285. B: ὅταν ἐν πλήθεσιν ὀφθῶσι. Critia 115. B: πλήθεσιν ἄπειρα. Gorg. 452. E: πείθειν τὰ πλήθη. Soph. 268. B: τὸν ... μακροῖς λόγοις πρὸς πλήθη δυνατὸν εἰρωνεύεσθαι. Legg. III. 699. E: ἐπὶ πᾶσαν ἐλευθερίαν προτρέπουσι τὰ πλήθη. X. 890. E: οὕτω εἰς πλήθη (*in vulgus*) λεγόμενα. **longitudo, longinquitas*. Theaet. 158. D: πλήθει χρόνου καὶ ὀλιγότητι. Polit. 269. B: διὰ ... χρόνου πλῆθος. Legg. III. 676. B.

πληθύς, ἡ, i. q. πλῆθος. Ax. 366. B: καθάπερ Ἀθηναίων ἡ πληθύς.

πληθύω, *incresco; increbresco*. Legg. III. 678. B: πληθύοντος δ' ἡμῶν τοῦ γένους. 682. C: πληθυόντων τῶν ἀνθρώπων. Pol. III. 405. A: ἀκολασίας ... καὶ νόσων πληθυουσῶν. Tim. 83. E: ὅταν αἷμα μὴ ἐκ τῶν σιτίων καὶ ποτῶν πληθύσῃ (sic Par. A. pro vulg. ἢ πληθύον) κατὰ φύσιν.

πλήθω, *frequens sum* s. *frequentor*. Gorg. 469. D: ἐν ἀγορᾷ πληθούσῃ (vid. I. p. 16.).

πληκτικός, ή, όν, in piscatu ponitur qui ictu peragitur. Soph. 221. B: ἁλιευτικῆς δὲ πληκτικόν. 220. E: τῆς πληκτικῆς. 221. B. 200. C: πληκτικὴν ... θήραν. (Phil. 56. A. pro αὐλητική scrib. videtur αὖ πληκτική).

πλῆκτρον, τό, *plectrum*. Pol. VII. 531. B: πλήκτρῳ ... πληγῶν γιγνομένων. Legg. VII. 794. E. Lys. 209. B: κρούειν τῷ πλήκτρῳ. Legg. VII. 795. A: ἐν ... κερατίνοις πλήκτροις.

πλημμέλεια, ἡ, *stultitia; nequitia*. Apol. 22. D: αὐτῶν αὕτη ἡ πλημμέλεια ἐκείνην τὴν σοφίαν ἀπέκρυπτεν. Tim. 92: ὡς τὴν ψυχὴν ὑπὸ πλημμελείας πάσης ἀκαθάρτως ἐχόντων. Legg. III. 691. A: διὰ πλημμέλειαν καὶ ἀμουσίαν

τὴν πικράν. Clit. 407. C: διά γε ταύτην τὴν πλημμέλειαν καὶ ῥαθυμίαν.

πλημμελής, ὁ ἡ, *inconcinnus; vitiosus, malus.* Phaed. 115. E: οὐ μόνον εἰς αὐτὸ τοῦτο (τὸ μὴ καλῶς λέγειν) πλημμελές. Soph. 243. A: χαλεπὸν καὶ πλημμελὲς ... ἐπιτιμᾶν. Crit. 43. B: καὶ γὰρ ἂν πλημμελὲς εἴη ἀγανακτεῖν τηλικοῦτον ὄντα. Lys. 222. C: τὸ δὲ ἄχρηστον φίλον ὁμολογεῖν πλημμελές. Legg. V. 731. D: τῷ ... ἀπαραμυθήτως πλημμελεῖ καὶ κακῷ. Pol. V. 451. B: ἐάν τι πάθωμεν πλημμελὲς ὑπὸ τοῦ λόγου. Legg. III. 689. B: ταύτας πάσας ἀμαθίας τὰς πλημμελεστάτας ἔγωγ' ἂν θείην πόλεώς τε καὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πολιτῶν.

πλημμελῶ, *a vero aberro, delinquo* vel *committo; inepte facio;* pass. *male tractor.* Phil. 27. C: τετάρτην λέγων ἄρα (v. ἆρα μὴ) πλημμελοίην ἄν τι; Soph. 224. C: τί τις ἂν ἄλλο ὄνομα εἰπὼν οὐκ ἂν πλημμελοίη πλὴν cet. Polit. 278. E: οὐδὲν δὴ πλημμελοῖμεν ἂν ἐγώ τε καὶ σύ. Phaed. 117. D: ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν. Soph. 242. B: μηδὲν πλημμελεῖν. Legg. I. 635. A. VII. 813. C: βουλήσεται μὴ πλημμελεῖν εἰς ταῦτα. XII. 943. E: πλημμελεῖν εἰς δίκην. VII. 795. B: ἐφέλκεται πλημμελῶν. XII. 941. B. Critia 106. B: δίκη δὲ ὀρθὴ τὸν πλημμελοῦντα ἐμμελῆ ποιεῖν. Pol. VI. 491. A: πολλαχῇ πλημμελοῦσαι. Tim. 82. B: ὃ δ' ἂν πλημμελήσῃ τι τούτων ἐκτὸς ἀπιὸν ἢ προσιόν. Soph. 244. B: ταῦτα ... λέγοντες ... μῶν τι πλημμελήσομεν; Pol. V. 480: μὴ οὖν τι πλημμελήσομεν ... καλοῦντες —; Phaedr. 275. E: πλημμελούμενος ... καὶ οὐκ ἐν δίκῃ λοιδορηθεὶς (ὁ λόγος).

πλημμελῶς, *haud concinne; perperam.* Tim. 30. A: κινούμενον πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως. Legg. VII. 793. C. 816. A: ὁ μὲν οὖν ἐμμελῶς ἡμῶν, ὁ δὲ πλημμελῶς ἐν τούτοις πᾶσι κινεῖται. IX. 859. E: σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλημμελῶς δέξειε λέγειν.

πλήμνη, ἡ, *modiolus* (germ. *die Nabe des Rades*). Ion. 537. B. (Hom.).

πλήν, *praeter, quam* (c. genit.). Phaed. 107. D: οὐδεμία ἂν εἴη αὐτῇ ἄλλη ἀποφυγὴ κακῶν ... πλὴν τοῦ ὡς βελτίστην ... γενέσθαι. Theaet. 158. D: πλὴν τοῦ χρόνου, ὅτι οὐχὶ ἴσος. Polit. 303. B: πλὴν τῆς ἑβδόμης (*septima excepta*). Crat. 438. D: ὅτι ἄλλ' ἄττα ζητητέα πλὴν ὀνομάτων. Pol. V. 469. C: σκυλεύειν ... τοὺς τελευτήσαντας πλὴν ὅπλων. X. 617. E: πλὴν οὗ. Tim. 47. E. al. Adv. *praeter, excepto,* post v. ἄλλο *quam.* Prot. 334. B: πλὴν ταῖς τοῦ ἀνθρώπου (θριξί). Phaedr. 249. A: πλὴν ἡ τοῦ φιλοσοφήσαντος cet. Pol. VII. 529. A: ἴσως παντὶ δῆλον πλὴν ἐμοί. Tim. 37. C: ἄν ποτέ τις αὐτὸ ἄλλο πλὴν ψυχὴν εἴπῃ. Saepius verti potest *praeterquam* vel *nisi quod, tantummodo.* Prot. 328. E: πλὴν σμικρόν τί μοι ἐμποδών. Gorg. 489. C:

ἀνθρώπων μηδενὸς ἀξίων πλὴν ἴσως τῷ σώματι ἰσχυρίσασθαι. Phaed. 57. B: πλήν γε δὴ ὅτι φάρμακον πιὼν ἀποθάνοι. Theaet. 183. A: πλήν γε ... ὅτι οὕτω τε εἶπον καὶ οὐχ οὕτω. Critia 109. B: πλὴν οὐ σώμασι σώματα βιαζόμενοι. Sq. εἰ. Theaet. 177. D: πλὴν εἴ τις τὸ ὄνομα λέγοι. Polit. 286. D: πλὴν εἰ μή πάρεργόν τι. Pol. II. 366. C: πλὴν εἴ τις ... ἀπέχεται αὐτοῦ. Sq. ὅσον et ὅσα. Pol. V. 456. A: πλὴν ὅσα ἀσθενεστέρα, ἡ δὲ (v. ἡ) ἰσχυροτέρα ἐστί. Legg. II. 670. A: πλὴν ὅσον ὑπὸ ὄρχησίν τε καὶ ᾠδήν. IX. 856. D.

πλῆξις, ἡ, *ictus*. Locr. 101. A: φωνὰ δ' ἐστὶ ... πλᾶξις ἐν ἀέρι cet.

πλήρης, ὁ ἡ, *plenus*, *refertus*. Theaet. 210. C: βελτιόνων ἔσει πλήρης. Pol. IX. 579. E: σφαδασμῶν τε καὶ ὀδυνῶν πλήρης. Legg. VII. 792. B. Polit. 310. D: ἡ ... αἰδοῦς γε αὖ λίαν πλήρης ψυχή. Pol. III. 400. E: ἔστι ... πλήρης μὲν γραφικὴ αὐτῶν cet. Eryx. 394. C: (εἰ) πλήρης εἴη χρυσίου καὶ ἀργυρίου ἡ οἰκία. Tim. 79. C: διὸ ... τὸ τῶν στηθῶν ... τὸ πνεῦμα ... γίγνεται πλῆρες. Hipp. mai. 283. D: τί δῆτ' ἂν εἴη ὅτι ... οὐ πλήρη σε ἀργυρίου ἀπέπεμψαν; Legg. IV. 706. B: τὴν χώραν πλήρη ναυπηγησίμων ξύλων. Phaedr. 235. C: πλῆρές πως ... τὸ στῆθος ἔχων. Legg. X. 897. B: τὸ φρόνιμον καὶ ἀρετῆς πλῆρες. Lys. 215. E: τὸ πλῆρες ... κενώσεως (ἐπιθυμεῖν). Locr. 98. E: ἅπαντα ... πλήρη ἐντί, οὐδὲν κενεὸν ἀπολείποντα. Gorg. 493. D: πλήρεις (πίθοι). Critia 111. C: πεδία πλήρη γῆς πιείρας. Legg. X. 899. B: μὴ θεῶν εἶναι πλήρη πάντα. Conv. 175. D: ὥστ' ἐκ τοῦ πληρεστέρου εἰς τὸν κενώτερον ῥεῖν ἡμῶν. Ib. ἐκ τῆς πληρεστέρας (κύλικος).

πληρῶ, *impleo*, *repleo*; etiam *compleo*. Phaed. 112. A: πληροῖ αὐτὰ ὥσπερ οἱ ἐπαντλοῦντες. Conv. 197. D: οἰκειότητος (ἡμᾶς) ... πληροῖ. Tim. 39. D: ὡς ὅ γε τέλεος ἀριθμὸς χρόνου τὸν τέλεον ἐνιαυτὸν πληροῖ τότε. Legg. IX. 866. A: (ἐὰν) τοὺς χρόνους ἐθέλῃ πληροῦν ἀποξενούμενος τοὺς εἰρημένους. Phil. 31. E: τὸ ξηρανθὲν πληροῦσα δύναμις ἡδονή. Tim. 80. D: τὰς φλέβας ... πληροῦντος. Pol. IX. 573. B: (ἕως ἂν) μανίας ... πληρώσῃ ἐπακτοῦ. Polit. 290. D: φρονήματος πληροῦται. Pol. IX. 585. D. Legg. VI. 757. A: διὰ ... ἀμφότερα ταῦτα στάσεων αἱ πολιτεῖαι πληροῦνται. Pol. IX. 585. B: οὐκοῦν πληροῖτ' ἂν ὅτε τροφῆς μεταλαμβάνων καὶ ὁ νοῦν ἴσχων; E. Phaed. 111. E: ὧν ... ἑκάστους τοὺς τόπους πληροῦσθαι. Phil. 35. A: κενούμενος ... ἐρᾷ πληροῦσθαι. Pol. IX. 585. D. Tim. 72. C: πληρούμενος τῶν ἀποκαθαιρομένων. Pol. VIII. 550. D: τὸ ταμιεῖον ... ἑκάστῳ χρυσίου πληρούμενον. Phil. 35. E: πεπλήρωται δὲ μήπω. Phaedr. 235. C: ἐξ ἀλλοτρίων ποθὲν ναμάτων ... πεπληρῶσθαί με δίκην ἀγγείου. Legg. IX. 865. E: φόβου ... πεπληρωμένος. Pol. IX. 586. A: οὐδὲ τοῦ

ὄντος τῷ ὄντι ἐπληρώθησαν. Legg. III. 691. D: πληρωθεῖσα. Phil. 52. A: μαθημάτων πληρωθεῖσιν (v. πληρωθεισῶν). 36. A: τοῦ πληρωθήσεσθαι. Conv. 175. E. Pol. VI. 494. C: πληρωθήσεσθαι ἀμηχάνου ἐλπίδος. Med. Gorg. 493. E: πληρωσάμενος. 494. A: τῷ ... πληρωσαμένῳ ἐκείνῳ. *expleo, satio. Gorg. 507. E: ταύτας ἐπιχειροῦντα πληροῦν. Pol. V. 465. A: πληρῶν τὸν θυμόν. Gorg. 494. C: δυνάμενον πληροῦντα (τὰς ἐπιθυμίας) χαίροντα εὐδαιμόνως ζῆν. Polit. 286. A: ἱκανῶς πληρώσει (τὴν τοῦ πυνθανομένου ψυχήν). Gorg. 503. C: αἳ ... τῶν ἐπιθυμιῶν πληρούμεναι βελτίω ποιοῦσι τὸν ἄνθρωπον. Pol. VIII. 561. B: ἕως ἂν πληρωθῇ.

πλήρωμα, τό, *complementum*. Pol. II. 371. E: πλήρωμα ... πόλεως εἰσιν ... καὶ μισθωτοί. Critia 119. B: εἰς πλήρωμα ... νεῶν.

πλήρωσις, ἡ, *expletio*. Gorg. 496. E: τὸ δὲ πίνειν πλήρωσίς τε τῆς ἐνδείας καὶ ἡδονή; Phil. 31. E. Pol. IX. 585. B. Phil. 35. A: πληρώσεως. B: ὁ δὲ ἐπιθυμεῖ πληρώσεως. 36. B: τεύξεσθαι πληρώσεως. Tim. 65. A. Pol. IX. 585. A: σφόδρα ... οἴονται πρὸς πληρώσει τε καὶ ἡδονῇ γίγνεσθαι. Gorg. 492. A: αὐτοὶ οὐ δυνάμενοι ἐκπορίζεσθαι ταῖς ἡδοναῖς πλήρωσιν. D: πλήρωσιν αὐταῖς ... ἑτοιμάζειν. Pol. IV. 439. D: πληρώσεών τινων καὶ ἡδονῶν ἑταῖρον. Phil. 42. C: πληρώσεσι καὶ κενώσεσι. 51. B: ὅσα ... τὰς πληρώσεις αἰσθητὰς ... παραδίδωσιν. Tim. 65. A: τὰς ... πληρώσεις ἀθρόας καὶ κατὰ μεγάλα. Ep. VII. 331. C: πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐκπορίζοντα. Etiam in eo ponitur quod completur. Legg. XII. 956. E: πληρώσεις (δικαστηρίων).

πλησιάζω, *appropinquo*, *propius accedo* et *prope absum*; etiam *coniunctus sum* et *utor aliquo* (germ. *mit einem umgehen*) vel *congregor* (*sich gesellen*). Conv. 181. D: τοῦτο δὲ πλησιάζει τῷ γενειάσκειν. Lach. 197. D: ὁ δὲ Δάμων τῷ Προδίκῳ πολλὰ πλησιάζει. Theaet. 143. D: σοὶ ... οὐκ ολίγιστοι πλησιάζουσι. Phaedr. 255. B: (ὅταν) πλησιάζῃ. Lach. 187. E. Phaedr. 255. A: ὡς αἰσχρὸν ἐρῶντι πλησιάζειν. Conv. 195. B: οὐδ᾽ ἐντὸς πολλοῦ πλησιάζειν. Lach. 188. A: χαίρω ... τῷ ἀνδρὶ πλησιάζων. Men. 80. A: τὸν ἀεὶ πλησιάζοντα καὶ ἁπτόμενον. Pol. VI. 496. A: ὅταν αὐτῇ πλησιάζοντες ὁμιλῶσι μὴ κατ᾽ ἀξίαν. Theaet. 156. C: πρὸς τὰ πλησιάζοντα. Phaed. 76. A: ᾧ τοῦτο ἐπλησίαζεν. Theaet. 144. A: καὶ πάνυ πολλοῖς πεπλησίακα. Ep. VII. 342. D: τούτων ... ἐγγύτατα ... ξυγγενείᾳ ... τοῦ πέμπτου νοῦς πεπλησίακε. Lach. 187. E: εἴ που ... ἐπλησίασέ σοι. Phaed. 97. A: ἐπεὶ δ᾽ ἐπλησίασαν ἀλλήλοις. Pol. III. 409. C: ὅταν ... ἀγαθοῖς καὶ πρεσβυτέροις ἤδη πλησιάσῃ. VI. 490. B: ᾧ πλησιάσας καὶ μιγεὶς τῷ ὄντι ὄντως. Theaet. 156. D: ὄμμα καὶ ἄλλο τι τῶν τούτῳ ξυμμέτρων πλησιάσαν. Pol. VI. 498. A: πλησιάσαντες αὐτῷ τῷ χαλεπωτάτῳ.

πλησίον, *prope*; *iuxta*: Phaedr. 243. E: οὗτος παρά

σοι μάλα πλησίον ἀεὶ πάρεστιν. Phaed. 59. D: πλησίον γὰρ ἦν τοῦ δεσμωτηρίου. 97. A: ἡ ξύνοδος τοῦ πλησίον ἀλλήλων τεθῆναι. Critia 112. B: ὅσοι πλησίον ἐγεώργουν. Legg. IV. 704. C: γείτων δὲ αὐτῆς πόλις ἄρ' ἔσται τις πλησίον; VI. 785. A: γεγράφθαι πλησίον. Riv. 132. C: πλησίον ... καθήμενος ἐτύγχανεν αὐτοῦ. Ax. 364. D: πλησίον ... ᾤκει τῶν πυλῶν. Cum art. *propinquus*, *vicinus*. Prot. 315. D: ἐν ταῖς πλησίον κλίναις. Phaedr. 229. C: κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν. Theaet. 174. B: ὁ ... πλησίον καὶ ὁ γείτων. Pol. II. 373. D: τῆς τῶν πλησίον χώρας. VII. 539. B: σπαράττειν τῷ λόγῳ τοὺς πλησίον ἀεί. Tim. 59. A: ὁ πλησίον ἀήρ. Legg. X. 894. A. Apol. 25. E: τοὺς μάλιστα πλησίον ἑαυτῶν. Charm. 155. C: τὸν πλησίον ὤθει.

πλησιόχωρος, ὁ ἡ, *vicinus*. Legg. V. 737. C: (πρὸς) τὰς τῶν πλησιοχώρων πόλεις.

πλησμονή, ἡ, *expletio*, *satietas*. Gorg. 518. D: ὅταν ... αὐτοῖς ἥκῃ ἡ τότε πλησμονὴ νόσον φέρουσα. Conv. 191. C: (ἵνα) πλησμονὴ γοῦν γίγνοιτο τῆς συνουσίας. Phaedr. 233. E: τοὺς δεομένους πλησμονῆς. 241. C: χάριν πλησμονῆς. Critia 115. B: παραμύθια πλησμονῆς. Legg. VI. 776. A: ὑπερβολαῖς πλησμονῆς. Pol. IX. 571. E. μήτε ἐνδείᾳ δοὺς μήτε πλησμονῇ. Conv. 186. C: πρὸς πλησμονὴν καὶ κένωσιν. Pol. IX. 586. C: πλησμονὴν τιμῆς τε καὶ νίκης cet. Legg. VIII. 831. E: ἀφροδισίων πᾶσαν ... παρασχεῖν πλησμονήν. 837. C: τὴν περὶ τὸ σῶμα ... πλησμονήν. Phil. 26. B: πλησμονῶν.

πλήττω, *verbero*, *percutio*; *prosterno*. Phaed. 94. D: στῆθος ... πλήξας (Hom.). Id. Pol. III. 390. D. al. Hipp. mai. 301. A: πεπληγμένος. Pol. V. 462. C: ὅταν που ἡμῶν δάκτυλός του πληγῇ. Prot. 339. E: ὡσπερεὶ ὑπὸ ἀγαθοῦ πύκτου πληγείς. Conv. 218. A: τὴν καρδίαν ... πληγεὶς cet. Euthyd. 303. A: ὥσπερ πληγεὶς ὑπὸ τοῦ λόγου. Ep. VII. 347. D: πληγεὶς ... τῷ λεχθέντι. Phil. 22. E: καθαπερεὶ πληγεῖσα ὑπὸ τῶν νῦν δὴ λόγων. Pol. X. 604. C: ἐχομένους τοῦ πληγέντος. Legg. IX. 880. B. Prot. 329. A: ὥσπερ τὰ χαλκεῖα πληγέντα. Legg. IX. 879. C: νέῳ ... ὑπὸ γέροντος πληγέντι. 882. C: τὸν πληγέντα. Theaet. 180. A: ἑτέρῳ (ῥηματισκίῳ) πεπλήξει.

πλίνθος, ἡ, *later*. Pol. I. 333. B: εἰς πλίνθων καὶ λίθων θέσιν. Eryx. 403. E: πλίνθους.

πλινθουργός, ὁ, *laterarius*. Theaet. 147. A: πηλὸς ὁ τῶν πλινθουργῶν.

πλοῖον, τό, *navigium*; *ratis*. Phaed. 58. A: τοῦτό ἐστι τὸ πλοῖον cet. 59. E. Prot. 344. C: ἐν πλοίου ἀρχῇ. Phaed. 58. C: τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου. Pol. I. 333. C: ὅταν γε πλοῖον (δέῃ πρίασθαι ἢ ἀποδόσθαι). Ep. VII. 329. C: σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας. Gorg. 469. E: τὰ πλοῖα πάντα (Ἀθηναίων). Theaet. 144. A: ὥσπερ τὰ ἀνερμάτιστα πλοῖα.

Polit. 302. A: *καθάπερ πλοῖα καταδυόμενα.* Critia 113. E. Polit. 208. D: *εἰς τὴν τῶν πλοίων χρείαν.* 299. C: *ἄρχειν τῶν πλοίων.* Phil. 54. B. Legg. X. 905. E: *πλοίων κυβερνῆται.* Polit. 298. D: *μακροῖς πλοίοις.* Critia 118. E. Legg. I. 639. A. Menex. 240. A: *ἔν τε πλοίοις καὶ ναυσί.* Ep. VII. 346. A: *ἐν τοῖς ἀποστόλοις πλοίοις ἐμβὰς ... πλεῖν.* Legg. IV. 706. B: *οἱ δ' οὔτε πω πλοῖα ἐκέκτηντο* cet. Theag. 123. B: *ᾗ οἱ ἄνθρωποι τὰ πλοῖα κυβερνῶσι.* Hipp. mai. 295. D: *τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πλοῖά τε καὶ τριήρεις.*

πλόκανον, τό, textum. Tim. 78. B: *τὰ ... ἔνδον ... τοῦ πλοκάνου ἅπαντα.* **vannus* s. *cribrum.* Tim. 52. E: *ὥσπερ τὰ ὑπὸ τῶν πλοκάνων ... σειόμενα.*

πλοκή, ἡ, textile. Legg. VIII. 849. C: *πάσης ἐσθῆτος ἢ πλοκῆς ἢ πιλήσεως* cet.

πλοῦς, ὁ, navigatio. Polit. 300. B: *δεύτερος πλοῦς* (v. in Phaed. p. 744 sq.) *τὸ* cet. Id. Phil. 19. C. Ep. VII. 337. E: *ἡ ... ὑστέρα πορεία τε καὶ πλοῦς.* Legg. VII. 803. B: *διὰ τοῦ πλοῦ τούτου τῆς ζωῆς.* Menex. 243. A: *διὰ ... μῆκος τοῦ πλοῦ.* Phaed. 99. D: *τὸν δεύτερον πλοῦν ἐπὶ τὴν τῆς αἰτίας ζήτησιν ᾗ πεπραγμάτευμαι.* Polit. 298. D. Legg. IX. 866. D: *πλοῦν ἐπιφυλαττέτω.* Tim. 89. A: *κατὰ ... τοὺς πλοῦς.*

πλούσιος, ία, ιον, opulentus, dives. Prot. 319. D: *πλούσιος, πένης.* Pol. VI. 489. C. Pol. I. 336. A: *πλουσίου ἀνδρός.* Phaedr. 279. C: *πλούσιον δὲ νομίζοιμι τὸν σοφόν.* Pol. IV. 422. A: *πρὸς μεγάλην τε καὶ πλουσίαν (πόλιν) ... πολεμεῖν.* Legg. V. 742. D. VIII. 547. B: *φύσει ὄντε πλουσίω.* Pol. IV. 422. B: *πλουσίοιν ... καὶ πιόνοιν.* Theaet. 175. A: *πλούσιοι καὶ πτωχοί.* Pol. VIII. 521. A: *οἱ τῷ ὄντι πλούσιοι, οὐ χρυσίου, ἀλλ' ... ζωῆς ἀγαθῆς τε καὶ ἔμφρονος.* Polit. 298. E: *εἴτε ἐκ τῶν πλουσίων εἴτε ἐκ τοῦ δήμου παντός.* Legg. III. 694. E: *νεωστὶ γεγονυιῶν πλουσίων.* Pol. I. 329. E: *τοῖς γὰρ πλουσίοις πολλὰ παραμύθιά φασιν εἶναι.* IV. 422. B. Theaet. 174. E: *ἑπτὰ πάππους πλουσίους ἔχων.* Legg. V. 742. E. Polit. 261. E: *πλουσιώτερος εἰς τὸ γῆρας ἀναφανήσει φρονήσεως.* Phil. 48. E: *πλουσιώτερον ἢ κατὰ τὴν αὐτῶν οὐσίαν.* Pol. III. 408. B: *οὐδ' εἰ Μίδου πλουσιώτεροι εἶεν.* Legg. I. 629. B: *οὐδ' εἴ τις πλουσιώτατος ἀνθρώπων εἴη.* Pol. VIII. 555. B: *τοῦ ὡς πλουσιώτατον δεῖν γίγνεσθαι.* Prot. 326. C: *οἱ πλουσιώτατοι.* Pol. VIII. 564. E. Eryx. 395. D: *ὡς οἱ σοφώτατοι ἡμῖν πλουσιώτατοι.* Legg. V. 729. A: *ἵνα ὅτι πλουσιωτάτους καταλίπῃ.*

πλοῦτος, ὁ, divitiae; abundantia. Crat. 403. A: *ὅτι ἐκ τῆς γῆς κάτωθεν ἀνίεται ὁ πλοῦτος.* Conv. 178. D: *οὔτε τιμαὶ οὔτε πλοῦτος.* Pol. IV. 421. D: *πλοῦτος ... καὶ πενία.* VI. 491. C: *κάλλος καὶ πλοῦτος* cet. Legg. I. 631. C: *τέταρτον ... πλοῦτος, οὐ τυφλός, ἀλλ' ὀξὺ βλέπων.* Prot. 341. B:

δεινοῦ πλούτου. Gorg. 452. C: ἐάν σοι πλούτου φανῇ τι μεῖζον ἀγαθὸν ὂν ἢ cet. 467. D: πλούτου γὰρ ἕνεκα πλέουσι. Crat. 403. A: κατὰ τὴν τοῦ πλούτου δόσιν. Pol. IV. 445. A: (μετὰ) παντὸς πλούτου. VIII. 562. B: ἡ πλούτου ... ἀπληστία. Euth. 12. A: τρυφᾶς ὑπὸ πλούτου τῆς σοφίας. Polit. 292. A: πλούτῳ καὶ πενίᾳ. Pol. IX. 582. D. Legg. I. 632. Polit. 291. E: πενίαν καὶ πλοῦτον. Conv. 200. C: πλοῦτον κεκτημένος. Legg. III. 687. B: πλοῦτον μέγαν. VII. 801. B: ὡς οὔτε ἀργυροῦν δεῖ πλοῦτον οὔτε χρυσοῦν ἐν πόλει ἱδρυμένον ἐνοικεῖν. Prot. 354. B: πλοῦτοι. Pol. VI. 495. A. X. 619. A: ὑπὸ πλούτων τε καὶ τῶν τοιούτων κακῶν. 618. B: πλούτοις καὶ πενίαις. Gorg. 523. C: γένη καὶ πλούτους. Alc. I. 122. B. Lys. 205. C.

πλουτῶ, *dives sum* vel *fio; abundo.* Conv. 203. E: ὥστε οὔτε ἀπορεῖ Ἔρως ποτὲ οὔτε πλουτεῖ. Pol. VIII. 555. A. Menex. 246. E: ἄλλῳ γὰρ ὁ τοιοῦτος πλουτεῖ, καὶ οὐχ ἑαυτῷ. Legg. II. 660. E: ἐὰν πλουτῇ καὶ μή. Gorg. 451. E: τὸ πλουτεῖν ἀδόλως. Conv. 200. C. Pol. VII. 521. A: οὗ δεῖ τὸν εὐδαίμονα πλουτεῖν. Legg. IX. 870. B: δικαίως πλουτεῖν καὶ σωφρόνως. Euthyd. 279. A: ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀγαθόν. Eryx. 395. E. Conv. 200. C: πλουτῶν. Alc. I. 107. B: εἰδότος ... περὶ ἑκάστου ἡ συμβουλή, ἀλλ' οὐ πλουτοῦντος. Pol. IV. 422. E: ὅρα μὴ κίνδυνον φέρῃ τῇ μὴ πλουτούσῃ (πόλει). Polit. 293. A: ἐὰν πλουτοῦντες ἢ πενόμενοι. Lys. 218. C: κινδυνεύομεν ὄναρ πεπλουτηκέναι. Legg. VIII. 837. A: φίλον δ' αὖ καὶ τὸ δεόμενον τοῦ πεπλουτηκότος. Theaet. 208. B: ὄναρ δὴ ... ἐπλουτήσαμεν. Pol. I. 330. A: ὁ μὴ ἐπιεικὴς πλουτήσας. IV. 421. D. Alc. I. 134. B. Legg. XII. 962. E: ὅπως πλουτήσουσιν.

πλυντικός, ή, όν, *ad lavandum pertinens*, fem. *lavandi peritia.* Polit. 282. A: πλυντικὴν cet.

πλύνω, *lavo.* Charm. 161. E: τὸ ἑαυτοῦ ἱμάτιον ἕκαστον ... πλύνειν.

πλύσις, ἡ, *lavatio.* Pol. IV. 429. E.

πλωΐζω, *navigo.* Pol. III. 388. A: πλωΐζοντ' (πλωΐσοντ'?).

πλωτήρ, ὁ, *vector.* Pol. VI. 489. A: ὑπὸ τῶν ... πλωτήρων.

πλωτικός, ή, όν, *ad rem nauticam pertinens*, subst. *nauta.* Ax. 368. B: ἀλλὰ τὸν πλωτικὸν καταλεξώμεθα —;

πνεῦμα, τό, *spiritus, anhelitus; aër, flatus, ventus.* Phaedr. 229. B: πνεῦμα μέτριον. 255. C: οἷον πνεῦμα ἤ τις ἠχὼ cet. Phaed. 70. A: ὥσπερ πνεῦμα ἢ καπνὸς διασκεδασθεῖσα. Crat. 410. B: ἢ ὅτι πνεῦμα ἐξ αὐτοῦ (τοῦ ἀέρος) γίγνεται ῥέοντος; Pol. III. 394. D: ὅπῃ ἂν ὁ λόγος ὥσπερ πνεῦμα φέρῃ. Tim. 79. B: τὸ δὲ πνεῦμα φέρεται παρ' ἡμῶν ἔξω. Ax. 370. C: εἰ μή τι θεῖον ὄντως ἐνῆν πνεῦμα τῇ ψυχῇ. Locr. 101. A. Pol. VI. 496. D: ὑπὸ πνεύματος φερομένου; Tim. 91. C: τὰς τοῦ πνεύματος διεξόδους ἀποφράττον. Legg.

IX. 865. B: στερήσει πνεύματος (*aëre intercepto*). Epin. 976. A: πνεύματος ὀργήν. Phaed. 77. E: ἐν μεγάλῳ τινὶ πνεύματι. Tim. 77. A. al. Phaedr. 229. B: πνεῦμα Βορέου. Theaet. 152. B: πότερον ... τὸ πνεῦμα ψυχρὸν ἢ οὐ ψυχρὸν φήσομεν; Tim. 49. C: πνεῦμα καὶ ἀέρα. 66. E. al. Pol. III. 405. D: ῥευμάτων τε καὶ πνευμάτων ... ἐμπιπλαμένους. VI. 488. D: ἄστρων καὶ πνευμάτων. Tim. 43. C: ζάλη πνευμάτων ὑπ' ἀέρος φερομένων. 84. D: ὁ τῶν πνευμάτων τῷ σώματι ταμίας πλεύμων. Legg. VII. 797. D: ἐν ὥραις πάσαις, ἐν πνεύμασιν cet. Phil. 47. A: παντοῖα ... πνεύματα (*anhelitus*) ἀπεργαζόμενον (v. ἀπεργαζόμενα). Crat 410. B: οἱ γὰρ ποιηταί που τὰ πνεύματα ἀήτας καλοῦσιν. C: χειμῶνάς τε καὶ θέρη καὶ πνεύματα. Legg. V. 747. D: διὰ πνεύματα παντοῖα. VIII. 845. D.

πνευματόρροους, ὁ ἡ, *a ventis agitatus*. Crat. 410. B: ὥσπερ ἂν εἰ εἴποι πνευματόρρουν.

πνευματώδης, ὁ ἡ, *adspiratus*. Crat. 427. A: ὅτι πνευματώδη τὰ γράμματα.

πνέω, *spiro*, *flo*. Theaet. 152. B: πνέοντος ἀνέμου. Pol. III. 389. E: μένεα πνείοντες (Hom.).

πνῖγος, τό, *aestus*, *calor*. Phaed. 279. B: ἐπειδὴ καὶ τὸ πνῖγος ἠπιώτερον γέγονεν. Phil. 32. A: ἡ παρὰ φύσιν τοῦ πνίγους πάθη. Pol. X. 621. A: διὰ καύματός τε καὶ πνίγους δεινοῦ. Legg. I. 633. C: τῇ τοῦ πνίγους ῥώμῃ διαμαχομένων. Phaedr. 258. E: ὡς ἐν τῷ πνίγει. Pol. IV. 422. C: ἐν ἡλίῳ τε καὶ πνίγει. Phil. 26. A: ἔν γε χειμῶσι καὶ πνίγεσιν. Legg. XI. 919. A: πνίγεσιν ἀναψυχὴν (παρασχών).

πνίγω, *suffoco*. Gorg. 522. A: πνίγων ἀπορεῖν ποιεῖ.

πνοή, ἡ, *flatus*. Crat. 419. D: πνοῇ ἀπεικασθέν. Ion. 539. D: πνοιῇς ἀνέμοιο (Hom.).

πόα, ἡ, *gramen*. Phaedr. 229. B: πόα καθίζεσθαι. 230. C: πάντων ... κομψότατον τὸ τῆς πόας ὅτι cet. Polit. 272. A: ἀναφυομένης ἐκ γῆς πόας ἀφθόνου.

ποδαγρῶ, *podagra laboro*. Alc. II. 140. A: οὐδὲ ποδαγρῶσιν (sic Cl. c. al. Vulgo ποδαγριῶσιν). 139. E: ποδαγρᾶν.

ποδαπός, ή, όν, *cuias*. Phaedr. 275. C: τίς ὁ λέγων καὶ ποδαπός. Apol. 20. B: τίς ... καὶ ποδαπός; Prot. 309. C: ποδαπῷ; Euthyd. 271. C: ποδαποί;

ποδηγῶ, *duco*. Legg. X. 899. A: ἢ ... αὐτὴ (ἡ ψυχὴ) ψιλὴ σώματος οὖσα ... ποδηγεῖ (ἥλιον). Ep. VII. 340. C: ὥστε αὐτὸς αὑτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος μὴ ἀδύνατος εἶναι ποδηγεῖν.

ποδιαῖος, α, ον, *pedalis*. Theaet. 147. D: ὅτι μήκει οὐ ξύμμετροι τῇ ποδιαίᾳ (δυνάμει).

ποδώκης, ὁ ἡ, *velox*. Pol. V. 467. E: (ἐφ' ἵππων) ὅτι ποδωκεστάτων.

ποθεινός, ή, όν, *desideratus*. Legg. XI. 932. A: ἀπιόν-

τες νέοι σφόδρα ποθεινοί. Lys. 215. B: *οἵ μήτε ἀπόντες ποθεινοὶ ἀλλήλοις* cet.

πόθεν, *unde*. Prot. init. *πόθεν … φαίνει;* Phaedr. init. *ποῖ δὴ καὶ πόθεν;* 269. D: *πῶς καὶ πόθεν ἄν τις δύναιτο πορίσασθαι;* Phaed. 77. E: *πόθεν … τῶν τοιούτων ἀγαθὸν ἐπῳδὸν ληψόμεθα —;* Parm. 137. A: *πόθεν οὖν δὴ ἀρξόμεθα —;* Pol. III. 543. C: *ἀναμνησθῶμεν πόθεν δεῦρο ἐξετραπόμεθα.* Legg. III. 676. A. Euthyd. 288. D. al. — Cum v. *εὑρίσκειν* ita nectitur ut duae notiones (germ. *woher nehmen* et *wo finden*) copulentur. Pol. II. 375. C: *πόθεν ἅμα πρᾶον καὶ μεγαλόθυμον ἦθος εὑρήσομεν;* Tim. 26. E: *πῶς γὰρ καὶ πόθεν ἄλλους ἀνευρήσομεν* (v. *εὑρήσομεν*) *ἀφέμενοι τούτων;* Euthyd. 273. E. 291. A. — Etiam negandi vim habet (ut germ. *woher denn? wie?*) Crat. 398. E: *πόθεν … ἔγω* (nos: *wie sollte ich das wissen?*) Conv. 172. A: *πόθεν —;* (nos: *wie könnte das seyn?*). Gorg. 471. D. Lys. 208. B. 211. C. Hipp. mai. 285. E. Menex. 235. C. — Enclit. *ποθέν*, *alicunde* (post *εἰ*, *ἐάν* al. *sicunde*, velut Pol. X. 618. C.). Soph. 218. D: *εἰ μή σύ ποθεν εὐπετεστέραν ἔχεις εἰπεῖν ἄλλην ὁδόν.* Crat. 246. B: *σὺ δ' ἄν τι ἔχῃς βέλτιόν ποθεν λαβεῖν* cet. Pol. IV. 427. D. Tim. 33. C. Legg. VI. 758. B: *ἰόντι τέ τινί ποθεν ἄλλοθεν* cet. Particulis motum indicantibus ita adiungitur ut fere redundet, ut Phaedr. 229. B: *ἐνθένδε … ποθέν.* 270. A: *ἐντεῦθέν ποθεν.* Id. Pol. VII. 524. C. Euthyd. 271. C. Etiam est *nescio quid* vel *quo* et simpl. *aliquid* (c. subst. vel adiect.). Phaedr. 244. D: *παλαιῶν ἐκ μηνιμάτων ποθέν.* 268. C: *ἐκ βιβλίου ποθὲν ἀκούσας.* Soph. 246. B: *ἄνωθεν ἐξ ἀοράτου ποθὲν ἀμύνονται.* Polit. 257. D: *κινδυνεύετον … ἄμφω ποθὲν ἐμοὶ συγγένειαν ἔχειν τινά.* Phil. 16. C: *ποθὲν ἐκ θεῶν ἐῤῥίφη* cet. 44. D: *ἀρχομένους ποθὲν ἄνωθεν* (nos: *von etwas höherem ausgehend*). Pol. VIII. 544. D: *ἢ οἴει ἐκ δρυός ποθεν … τὰς πολιτείας γίγνεσθαι —;* 559. E: *ἢ ποθεν παρὰ τοῦ πατρὸς* cet.

πόθος, *ὁ*, *desiderium*. Crat. 420. A: *καὶ μὴν πόθος αὖ καλεῖται (ὁ ἵμερος) σημαίνων οὐ παρόντος εἶναι, ἀλλὰ τοῦ ἄλλοθί που ὄντος καὶ ἀπόντος.* Legg. VI. 776. A: *ἐν … ταῖς φιλίαις ἐὰν … πόθος ἐνῇ τις.* Phaedr. 253. E: *ὅταν … πόθου κέντρων ὑποπλησθῇ.* Conv. 197. D: *ἱμέρου, πόθου πατήρ.* Pol. IX. 573. A: *πόθου κέντρον.* Phaedr. 250. C: *πόθῳ τῶν τότε.* Phil. 36. A: *προσδοκίας τινὶ πόθῳ.* Conv. 197. D: *ἐν πόθῳ.* Legg. VI. 776. A: *οὐκ ἴσχουσα τὸν διὰ χρόνου πόθον.* IX. 870. A: *ψυχῆς ἐξηγριωμένης ὑπὸ πόθων.* Phil. 48. A: *τὰς ἐν τοῖς θρήνοις καὶ πόθοις ἡδονάς.* Legg. I. 633. D: *πρὸς πόθους τε καὶ ἡδονὰς* cet.

ποθῶ, *desidero*, *desiderio teneor*. Prot. 352. A: *καὶ ἐγὼ τοιοῦτόν τι ποθῶ πρὸς τὴν σκέψιν.* Pol. IX. 571. A: *οἶσθ' οὖν … ὃ ποθῶ ἔτι;* Phaedr. 255. D: *κατὰ ταὐτὰ αὖ ποθεῖ καὶ ποθεῖται.* Conv. 204. D: *ἔτι ποθεῖ … ἡ ἀπόκρισις ἐρώ-*

τησιν τοιάνδε. Ax. 366. A: *τὸν οὐράνιον ποθεῖ καὶ σύμφυλον αἰθέρα.* Tim. 19. A: *ἢ ποθοῦμεν ἔτι τι τῶν ῥηθέντων ... ἀπολειπόμενον;* Legg. X. 896. C. Prot. 327. D: *ποθῶν τὴν τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων πονηρίαν.* Legg. IX. 855. E. Ep. VII. 348. A: *ποθῶν ποθὲν ἀναπτέσθαι.* Phaedr. 251. E: *θεῖ ... ποθοῦσα (ἡ ψυχή).* Conv. 191. A: *ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἥμισυ τὸ αὑτοῦ.* Pol. I. 329. A: *τὰς ἐν τῇ νεότητι ἡδονὰς ποθοῦντες.* Legg. II. 657. D. Men. 84. C: *(πρὶν) ἐπόθησε τὸ εἰδέναι.* Phaedr. 255. D: *ποθεῖται.* (Phaed. 98. A: pro *ὑποθησόμενος* recentt. scribunt *ποθεσόμενος;* sed scrib. videtur *προσησόμενος*, quod v.).

ποῖ, quo; quorsum. Phaedr. init. *ποῖ δὴ καὶ πόθεν:* (Lys. 203. A.) Gorg. 478. A: *ποῖ ἄγομεν καὶ παρὰ τίνας τοὺς κάμνοντας τὰ σώματα;* Phaed. 82. A: *ἢ ποῖ ἂν ἄλλοσε φαῖμεν τὰς τοιαύτας ἰέναι;* Crat. 389. A: *ποῖ βλέπων ὁ νομοθέτης τὰ ὀνόματα τίθεται.* Pol. II. 359. C: *θεώμενοι ποῖ ἡ ἐπιθυμία ἑκάτερον ἄξει.* Legg. I. 630. B: *ποῖ δὴ τελευτᾷ νῦν ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος —;* Crit. 47. C: *ποῖ τείνει —;* Euthyd. 290. A: *ποῖ οὖν ... τραποίμεθ' ἂν ἔτι;* al. Enclit. *ποί, aliquo.* Prot. 335. C: *ἐλθεῖν γάρ ποί με δεῖ.* Polit. 293. D: *ἐκπέμποντές ποι.* Parm. 162. C: *οὐδ' ἂν μεθίσταιτό ποθέν ποι.* Pol. IV. 420. A: *ἄν ποι βούλωνται ἄλλοσε.* 432. E: *πόῤῥω δέ ποι ἀπεσκοποῦμεν.* VI. 486. D: *ἀλλ' οὐ μὴν ... ἄλλοσέ ποι ἂν φαῖμεν ἕλκειν ἢ εἰς ἀμετρίαν.* VII. 525. D: *ὡς σφόδρα ἄνω ποι ἄγει τὴν ψυχήν.* Tim. 52. A: *οὔτε αὐτὸ εἰς ἄλλο ποι ἰόν.* Legg. IV. 705. D: *ὅτι ... εἰς ἀρετήν ποι βλέποι τὰ τοιαῦτα νόμιμα κείμενα.* Euth. 15. E: *νῦν γὰρ σπεύδω ποι.* Crit. 52. B. al.

ποίημα, τό, actio; effectio. Legg. IX. 859. E: *ποίημα ... ὅπερ ἂν ᾖ δίκαιον ... καὶ τοῦ καλοῦ μετέχον ἐστίν.* Soph. 248. B: *πάθημα ἢ ποίημα ἐκ δυνάμεώς τινος ... γιγνόμενον.* Charm. 163. C: *ποίημα ... μὲν γίγνεσθαι ὄνειδος ἐνίοτε, ἔργον δὲ* cet. Pol. IV. 437. B: *εἴτε ποιημάτων εἴτε παθημάτων.* Legg. IX. 859. E: *ὡς ... τῶν πάντων τοι καὶ τὰ παθήματα ἡμῖν ἐστὶ σχεδὸν τοῖς ποιήμασιν ἴσα.* X. 894. C: *ἐναρμόττουσαν πᾶσι μὲν ποιήμασι, πᾶσι δὲ παθήμασι.* Ep. VII. 342. D: *περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ξύμπαντα.* **opus*, et in univ. *quod fictum est.* Pol. V. 474. E: *μελιχλώρους ... καὶ τοὔνομα οἴει τινὸς ἄλλου ποίημα εἶναι ἢ —;* Legg. II. 668. B: *ὅτι πάντα τὰ περὶ αὐτὴν (τὴν μουσικὴν) ἐστὶ ποιήματα μίμησίς τε καὶ ἀπεικασία.* Men. 97. E: *τῶν ἐκείνου* (Daedali) *ποιημάτων λελυμένον ... ἐκτῆσθαι οὐ πολλῆς τινὸς ἄξιόν ἐστι τιμῆς* cet. **poëma, carmen;* etiam *versus.* Lys. 221. D: *ὥσπερ ποίημα μακρὸν συγκείμενον.* Hipp. min. 363. B: *ὅτι ἡ Ἰλιὰς κάλλιον εἴη ποίημα τῷ Ὁμήρῳ ἢ ἡ Ὀδύσσεια.* Pol. X. 606. B: *καταφρονήσας ὅλου τοῦ ποιήματος.* Tim. 21. C: *πολλῶν ... καὶ πολλὰ ἐλέχθη ποιητῶν ποιήματα.* Legg. VII. 802. A. Phaed. 60. C: *περὶ ... τῶν*

ποιημάτων ὧν πεποίηκας cet. Legg. VII. 802. B: *τῶν παλαιῶν ποιημάτων.* Parm. 128. A: *ἐν τοῖς ποιήμασιν.* Pol. II. 381. D. Legg. VII. 811. D. Prot. 325. E: *ποιητῶν ἀγαθῶν ποιήματα.* Pol. I. 330. C: *τὰ αὑτῶν ποιήματα.* III. 398. A: *τὰ ποιήματα βουλόμενος ἐπιδείξασθαι.* Legg. VII. 811. E. Hipp. min. 368. C.

ποίησις, ἡ, *confectio; procreatio.* Soph. 265. B: *ἡ … μίμησις ποίησίς τίς ἐστιν, εἰδώλων μέντοι.* Conv. 205. B: *ἡ … ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὂν ἰόντι ὁτῳοῦν αἰτία πᾶσά ἐστι ποίησις.* Epin. 975. B: *ἡ … ἀλφίτων τε καὶ ἀλεύρων ποίησις.* Soph. 266. D: *θείας ἔργα ποιήσεως.* 268. D. Gorg. 449. D: *οὐκοῦν καὶ ἡ μουσικὴ περὶ τὴν τῶν μελῶν ποίησιν;* Soph. 233. D: *τίνα δὴ λέγων τὴν ποίησιν;* Conv. 197. A: *τὴν … τῶν ζώων ποίησιν.* Charm. 163. B: *ποίησιν πράξεως καὶ ἐργασίας ἄλλο ἐνόμιζε.* E: *τὴν τῶν ἀγαθῶν πρᾶξιν ἢ ποίησιν.* Conv. 205. C: *ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ πάσαις ταῖς τέχναις ἐργασίαι ποιήσεις εἰσί.* Charm. 163. C: *ἐργασίας τε καὶ πράξεις τὰς τοιαύτας* (i. e. *καλὰς*) *ποιήσεις* (*ἐκάλει*). D: (*ὅτι*) *τὰς τῶν ἀγαθῶν ποιήσεις πράξεις* (*καλοίης*). **poësis*, h. e. *carminum ars condendorum* et *carmen;* etiam musica quam dicimus compositio. Gorg. 502. A: *ἡ τῶν διθυράμβων ποίησις.* B: *ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις.* Conv. 205. C: *ποίησις … τοῦτο μόνον καλεῖται.* Theaet. 152. E: *οἱ ἄκροι τῆς ποιήσεως ἑκατέρας* (tragoediae et comoediae). Pol. III. 394. B. X. 603. C. Legg. VII. 802. B. Pol. II. 366. E: *οὔτ' ἐν ποιήσει οὔτ' ἐν ἰδίοις λόγοις.* III. 394. C: *ἐν … τῇ τῶν ἐπῶν ποιήσει.* Tim. 20. E: *καθάπερ λέγει … καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει.* Prot. 316. D: *τοὺς μὲν ποίησιν* (*προκαλύπτεσθαι*) cet. Phaedr. 245. A: *κατά τε ᾠδὰς καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ποίησιν.* 278. C: *εἴ τις ἄλλος … ποίησιν ψιλὴν ἢ ἐν ᾠδῇ συντέθεικε.* Conv. 196. E: *ὅτι ποιητὴς ὁ Ἔρως ἀγαθὸς … πᾶσαν ποίησιν τὴν κατὰ μουσικήν.* Pol. VI. 493. D: *ἐπιδεικνύμενος ἢ ποίησιν* cet. X. 603. B: *ἡ κατὰ τὴν ἀκοὴν* (*μιμητική*) *ἣν δὴ ποίησιν ὀνομάζομεν.* Critia 113. A: *εἰς τὴν αὑτοῦ ποίησιν.* Apol. 22. C. Ion. 531. D: *περὶ ὧν Ὅμηρος τὴν ποίησιν πεποίηκεν.* Menex. 239. C. Legg. VIII. 829. E: *τῆς ἐν ποιήσεσι παῤῥησίας* (*πέρι*). Ep. II. 310. E.

ποιητής, ὁ, *effector, fabricator; opifex; conditor, auctor.* Pol. X. 597. D: *βουλόμενος εἶναι ὄντως κλίνης ποιητὴς ὄντως οὔσης.* 601. E. Def. 415. B: *νομοθέτης ποιητὴς νόμων* cet. Pol. X. 601. D: *ἄγγελον γίγνεσθαι τῷ ποιητῇ οἷα ἀγαθὰ ἢ κακὰ ποιεῖ ἐν τῇ χρείᾳ ᾧ χρῆται.* Soph. 234. A: *ζώων … ποιητήν.* Tim. 28. C: *τὸν … ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦδε τοῦ παντός.* Euth. 3. B: *φησὶ γάρ με ποιητὴν εἶναι θεῶν.* **poëta.* Prot. 327. D: *ὁ ποιητής.* Pol. II. 382. D: *ποιητὴς … ψευδὴς ἐν θεῷ οὐκ ἔνι.* Ion. 534. B: *κοῦφον … χρῆμα ποιητής ἐστι καὶ πτηνὸν καὶ ἱερόν.* Pol. I. 329. B: *Σοφοκλεῖ … τῷ ποιητῇ.* Legg. XI. 935. E: *ποιητῇ … κωμῳδίας* cet.

Phaedr. 278. E: *ποιητὴν ἢ λόγων συγγραφέα*. Phaed. 61. B: *ὅτι τὸν ποιητὴν δέοι, εἴπερ μέλλει ποιητὴς εἶναι, ποιεῖν μύθους, ἀλλ' οὐ λόγους*. Conv. 205. C: *οἱ ἔχοντες τοῦτο τὸ μόριον τῆς ποιήσεως ποιηταί* (*καλοῦνται*). Pol. I. 328. E. Prot. 325. E: *ποιητῶν ἀγαθῶν ποιήματα*. Conv. 177. A. Legg. X. 890. A: *ἰδιωτῶν τε καὶ ποιητῶν*. Lys. 213. E: *σκοποῦντα κατὰ τοὺς ποιητάς*. In *musico* dictum. Legg. II. 670. E. VII. 812. D: *τοῦ τὴν μελῳδίαν ξυνθέντος ποιητοῦ*. *Etiam orationis prosae auctor s. scriptor *ποιητὴς* dicitur. Euthyd. 305. B: *ποιητὴς τῶν λόγων οἷς οἱ ῥήτορες ἀγωνίζονται*. Phaedr. 234. E: *ὡς τὰ δέοντα εἰρηκότος τοῦ ποιητοῦ*. 236. D: *παρ' ἀγαθὸν ποιητὴν ἰδιώτης αὐτοσχεδιάζων περὶ τῶν αὐτῶν*. Legg. IX. 858. C: *τοῖς ... τῶν ἄλλων συγγράμμασι ποιητῶν* cet.

ποιητικός, ή, όν, *poëticus*, *poëta*; fem. *ars poëtica*, *poësis*; etiam *efficiens*, fem. *ars efficiendi*. Phaedr. 248. E: *ποιητικός* (*βίος*). Pol. III. 393. D: *οὐ γάρ εἰμι ποιητικός*. Legg. VI. 778. D: *ὁ ποιητικὸς ... λόγος*. Charm. 155. A: *φιλόσοφος ... πάνυ ποιητικός*. Gorg. 502. D: *δημηγορία ἄρα τίς ἐστιν ἡ ποιητική*. Pol. X. 606. D: *ἡ ποιητικὴ μίμησις*. 607. C: *ἡ πρὸς ἡδονὴν ποιητικὴ καὶ ἡ μίμησις*. Alc. II. 147. B: *ἔστι ... φύσει ποιητικὴ ἡ ξύμπασα αἰνιγματώδης*. Def. 411. D: *ἕξις ποιητικὴ εὐνομίας*. Ib. *δύναμις ποιητικὴ ... τῆς ἀνθρώπου εὐδαιμονίας*. 416: *ἐπιστήμη ποιητική*. Legg. III. 682. A: *θεῖον ... καὶ τὸ ποιητικὸν ὂν γένος*. Def. 411. C: *δύναμις τὸ καθ' αὑτὸ ποιητικόν*. Soph. 219. C: *κτητικῆς ... καὶ ποιητικῆς ξυμπασῶν οὐσῶν τῶν τεχνῶν*. 265. B: *ποιητικῆς ... δύο ἔστω γένη*. (E: *τὸ μὲν ἀνθρώπινον εἶναι, τὸ δὲ θεῖον*). 266. D: *τῆς ἡμετέρας ... ποιητικῆς πράξεως*. Phil. 62. D. De lege 320. E: *ἀνδρὶ ποιητικῷ μηδενί*. Pol. X. 607. B: *ὅτι παλαιὰ ... τις διαφορὰ φιλοσοφίᾳ τε καὶ ποιητικῇ*. 608. B. 601. A: *τὸν ποιητικόν*. Legg. II. 606. A. Soph. 265. A: *ποιητικὴν καὶ κτητικὴν τέχνην*. B: *ποιητικὴν ... πᾶσαν ἔφαμεν εἶναι δύναμιν, ἥτις ἂν αἰτία γίγνηται τοῖς μὴ πρότερον οὖσιν ὕστερον γίγνεσθαι*. Tim. 19. D: *οὔτι τὸ ποιητικὸν ἀτιμάζων γένος*. Pol. X. 607. D: *ὅσοι μὴ ποιητικοί*. Legg. III. 700. D: *ποιηταὶ ἐγίγνοντο φύσει μὲν ποιητικοί* cet. Pol. III. 387. B: *οὐχ ὡς οὐ ποιητικά*. Legg. II. 656. C: *τοῖς ποιητικοῖς* (*poëtis*). Phaedr. 257. A: *τοῖς ὀνόμασιν ... ποιητικοῖς τισί*. Pol. X. 600. A: *πάντας τοὺς ποιητικοὺς μιμητάς*. Legg. VII. 802. B: *ποιητικοὺς ἅμα καὶ μουσικοὺς ἄνδρας παραλαβόντας*. Men. 99. D: *μάντεις καὶ τοὺς ποιητικοὺς ἅπαντας*. Phaedr. 245. A: *ὃς δ' ἂν ἄνευ μανίας Μουσῶν ἐπὶ ποιητικὰς θύρας ἀφίκηται*. Pol. III. 387. B: *ὅσῳ ποιητικώτερα*. X. 607. A: *Ὅμηρον ποιητικώτατον εἶναι*.

ποιητικῶς, *poëtarum more*. Pol. I. 332. B: *ᾐνίξατο ... ποιητικῶς τὸ δίκαιον ὃ εἴη*.

ποιητός, *ή*, *όν*, *affabre factus*. Ion. 537. B. (Hom.). Etiam in eo ponitur quod reddi vel tradi potest. Men. 95. E. (Theogn.). **adoptatus*. Legg. XI. 923. E: *εἴτε γεννητὸς ὢν εἴτε ποιητός*. IX. 878. E: *οἷς ἂν παῖδες μὴ ποιητοί, ἀληθινοὶ δὲ ὦσιν*.

ποικιλία, *ἡ*, *varietas*. Pol. III. 404. E: *οὐκοῦν ἐκεῖ ... ἀκολασίαν ἡ ποικιλία ἐνέτικτεν —*; X. 611. B: *ὥστε πολλῆς ποικιλίας ... γέμειν* cet. Phaed. 110. D: *στίλβοντα ἐν τῇ τῶν ἄλλων χρωμάτων ποικιλίᾳ*. Pol. VII. 529. D: *τῇ περὶ τὸν οὐρανὸν ποικιλίᾳ*. III. 404. D: *Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψων*. Tim. 57. D: *διὸ ... τὴν ποικιλίαν ἐστὶν ἄπειρα*. Legg. II. 665. C: *πάντως παρεχόμενα ποικιλίαν*. VII. 812. D: *τὴν ... ἑτεροφωνίαν καὶ ποικιλίαν τῆς λύρας*. Tim. 50. D: *ποικίλου πάσας ποικιλίας*. **ars acu pingendi*. Pol. III. 401. A: *πλήρης ... ὑφαντικὴ καὶ ποικιλία καὶ οἰκοδομία* cet. II. 373. A: *τήν τε ζωγραφίαν κινητέον καὶ τὴν ποικιλίαν*.

ποικίλλω, *vario; varietate distinguo* et simpl. *distinguo*. Crat. 404. A: *ὅτι ποικίλλει ἰὼν τὰ γιγνόμενα ἐκ τῆς γῆς*. Tim. 87. A: *ποικίλλει ... εἴδη δυςκολίας καὶ δυςθυμίας παντοδαπά*. Crat. 394. A: *ποικίλλειν δὲ ἔξεστι ταῖς συλλαβαῖς*. Epin. 977. B: *ποικίλλων αὐτόν*. Menex. 235. A: *κάλλιστά πως τοῖς ὀνόμασι ποικίλλοντες*. Legg. XI. 927. E: *ποικίλλοντας ἐπιτηδεύμασιν ἰδίοις τὸν τῶν ὀρφανῶν βίον*. V. 747. A: *ὅσα ... αὐτοὶ ἐν αὑτοῖς ποικίλλονται* (*οἱ ἀριθμοί*). Tim. 82. E: *αἷμα ... χρώμασι καὶ πικρότησι ποικιλλόμενον*. Pol. VII. 529. C: *ἐπείπερ ἐν ὁρατῷ πεποίκιλται*. VIII. 557. C: *πᾶσιν ἤθεσι πεποικιλμένη* (*πολιτεία*). Ib. *ὥσπερ ἱμάτιον ποικίλον πᾶσιν ἄνθεσι πεποικιλμένον*. Tim. 40. A: *κόσμιον ... πεποικιλμένον*. Critia 116. D: *χρυσῷ ... πεποικιλμένην*. Crat. 394. A: *χρώμασιν ἢ ὀσμαῖς πεποικιλμένα* (*τὰ τῶν ἰατρῶν φάρμακα*). Tim. 61. C: *τὰ ... σχήμασι κοινωνίαις τε καὶ μεταλλαγαῖς εἰς ἄλληλα πεποικιλμένα εἴδη*. 39. D: *πεποικιλμένας ... θαυμαστῶς* (*τὰς πλάνας*). **depingo*. Pol. II. 378. C: *πολλοῦ γε δεῖ γιγαντομαχίας τε μυθολογητέον αὐτοῖς καὶ ποικιλτέον* cet. **artificiose*, h. e. *obscure* vel *ambigue* (non *clare* ac *simpliciter*) *loquor*. Conv. 218. C: *ἔδοξέ μοι χρῆναι μηδὲν ποικίλλειν πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ἐλευθέρως εἰπεῖν ἅ μοι ἐδόκει*. Legg. IX. 863. E: *τό τε δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον ... σαφῶς ἂν διορισαίμην οὐδὲν ποικίλλων*.

ποίκιλμα, *τό*, *varietas*. Tim. 67. A: *δύ' οὖν ταῦτα ἀνώνυμα τὰ τούτων ποικίλματα γέγονεν*. Legg. V. 747. A: *ὅσα ἐν μήκεσι καὶ ἐν βάθεσι ποικίλματα*. Tim. 67. C: *συχνὰ ἐν ἑαυτῷ ποικίλματα κεκτημένον*. Legg. VII. 812. E: *παντοδαπὰ ποικίλματα προςαρμόττοντας τοῖσι φθόγγοις τῆς λύρας*. **pictura*, h. e. figura vel imago tam coloribus expressa quam acu picta; in univ. *imago* vel *signum* (ut coeli signa). Hipp. mai. 298. A: *καὶ τὰ ποικίλματα πάντα καὶ τὰ ζωγραφήματα καὶ τὰ πλάσματα τρέπει ἡμᾶς ὁρῶντας*. Epin. 975. D:

ὅσων γραφικὴ μήτηρ, πολλῶν καὶ παντοίων ποικιλμάτων ἀποτελουμένων ἐν πολλοῖς ὑγροῖς καὶ ξηροῖς γένεσιν. Euth. 6. C: ὁ πέπλος μεστὸς τῶν τοιούτων ποικιλμάτων. Pol. VII. 529. B: ἐν ὀροφῇ ποικίλματα θεώμενος. 529. C: τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ποικίλματα.

ποικίλος, η, ον, *variis coloribus distinctus*, *versicolor*. Phaed. 110. B: ποικίλη, χρώμασι διειλημμένη (ἡ γῆ). Pol. VIII. 558. C: πολιτεία ... ποικίλη. VIII. 557. C: ἱμάτιον ποικίλον. Ion. 535. D: ἐσθῆτι ποικίλῃ. Pol. VIII. 561. E: τὸν καλόν τε καὶ ποικίλον ... τοῦτον τὸν ἄνδρα εἶναι. X. 616. E. Phaed. 110. D: ἕν τι εἶδος ξυνεχὲς ποικίλον. Pol. VIII. 557. C: τὰ ποικίλα θεώμενοι. **varius*, *multiplex*. Prot. 334. B: οὕτω δὲ ποικίλον τί ἐστι τὸ ἀγαθὸν καὶ παντοδαπόν. Phil. 12. C. Pol. IX. 588. C: θηρίου ποικίλου καὶ πολυκεφάλου. Tim. 50. D. Phaedr. 277. C: ποικίλῃ ... ψυχῇ. Pol. X. 604. D: οὐκοῦν τὸ μὲν πολλὴν μίμησιν καὶ ποικίλην ἔχει —; Soph. 226. A: τὸ ποικίλον εἶναι τοῦτο τὸ θηρίον. Pol. X. 605. A: πρὸς τὸ ἀγανακτητικόν τε καὶ ποικίλον ἦθος. Legg. IX. 857. B: ποικίλοις οὖσιν. Ax. 371. C: παντοῖοι ... λειμῶνες ἄνθεσι ποικίλοις ἐαριζόμενοι. Phaedr. 277. C: ποικίλους ... καὶ παναρμονίους διδοὺς λόγους. Pol. III. 399. C: ποικίλους (ῥυθμούς). VIII. 559. D: παντοδαπὰς ἡδονὰς καὶ ποικίλας. Theaet. 146. D: πολλὰ δίδως καὶ ποικίλα ἀνθ᾽ ἁπλοῦ. Critia 116. B: τὰ δὲ ποικίλα ὕφαινον (τῶν οἰκοδομημάτων). Legg. IV. 704. D: πολλά τε ... ἤθη καὶ ποικίλα. Pol. IV. 426. A: πλήν γε ποικιλώτερα καὶ μείζω ποιοῦσι τὰ νοσήματα. Locr. 101. E: πολυειδέστατον καὶ ποικιλώτατον (γένος). Soph. 234. B: σχεδὸν ποικιλώτατον (εἶδος). **multiplex*, h. e. *abstrusus*, *perplexus*, *difficilis perspectu* et in univ. *difficilis*. Conv. 182. B: ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νόμος ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πόλεσι νοῆσαι ῥᾴδιος ... ὁ δ᾽ ἐνθάδε ... ποικίλος. Gorg. 491. D: οὐδὲν ποικίλον. Id. Crat. 393. D. Phil. 53. E: οὐδέν τι ποικίλον. Tim. 59. C. Soph. 223. C: οὐ γάρ τι φαύλης μέτοχόν ἐστι τέχνης τὸ νῦν ζητούμενον, ἀλλ᾽ εὖ μάλα ποικίλης. Men. 75. E: τὸ τοιοῦτον βούλομαι λέγειν, οὐδὲν ποικίλον. Etiam est *argutus* vel *subtilis* (Phaedr. 236. B: εἰπεῖν παρὰ τὴν ἐκείνου σοφίαν ἕτερόν τι ποικιλώτερον) et *versutus* (Pol. II. 365. C: ἀλώπεκα ... κερδαλέαν καὶ ποικίλην).

ποίκιλσις, ἡ, *varietas*. Legg. V. 747. A: τὰς τῶν ἀριθμῶν διανομὰς καὶ ποικίλσεις.

ποικίλως, *vario modo*. Ax. 365. C: δέος τι ποικίλως περιαμύττον τὸν νοῦν.

ποιμαίνω, *pasco*. Theaet. 174. D: ποιμαίνειν τε καὶ βδάλλειν. Pol. I. 345. C: ποιμαίνειν ... τὰ πρόβατα. Legg. VII. 805. E: βουκολεῖν καὶ ποιμαίνειν. **curo*. Lys. 209. A: ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἄλλος ποιμαίνει καὶ θεραπεύει.

ποιμενικός, ή, όν, pastoralis, fem. *past. ars.* Pol. I. 345. D: *τοῦ ποιμενικὴ εἶναι.* Ib. *τῇ ... ποιμενικῇ.*

ποιμήν, ὁ, pastor, et in univ. *curator.* Pol. I. 345. C: *καθ' ὅσον ποιμήν ἐστιν.* Legg. V. 735. A: *ποιμὴν καὶ βουκόλος* cet. VII. 808. D: *ἄνευ ποιμένος ... οὔτε πρόβατα οὔτ' ἄλλο οὐδέν πω βιωτέον.* De lege 318. A. Polit. 274. E: *τὸν ἐκ τῆς ἐναντίας περιόδου ποιμένα τῆς τότε ἀνθρωπίνης ἀγέλης.* Pol. I. 343. A: *ὅς γε αὐτῇ οὐδὲ πρόβατα οὐδὲ ποιμένα γιγνώσκεις.* 345. C: *τὸν ὡς ἀληθῶς ποιμένα.* II. 359. D. De lege 321. C: *ποιμένα λαῶν* (ex Hom.). Critia 109. B: *καθάπερ ποιμένες κτήνη πληγῇ νέμοντες.* De lege 321. B: *νομεῖς τε καὶ ποιμένες ἀνδρῶν.* Polit. 275. B: *ποιμένων τε καὶ βουκόλων.* Phil. 38. D. Pol. IV. 440. D: *τῶν ἀρχόντων ὥσπερ ποιμένων πόλεως.* Legg. III. 695. A. Pol. II. 359. E: *τοῖς ποιμέσιν.* III. 416. A. I. 343. A: *τοὺς ποιμένας ἢ τοὺς βουκόλους.* II. 370. D. Legg. III. 695. A.

ποίμνη, ἡ, grex; armentum. Polit. 268. B: *τὴν τῆς αὑτοῦ ποίμνης ἄριστα μεταχειριζόμενος μουσικήν.* 267. B: *ἐπὶ ποίμνῃ δίποδι.* Pol. III. 415. E: *ὥσπερ λύκος ἐπὶ ποίμνην τις ἴοι.*

ποίμνιον, τό, grex. Pol. V. 459. E: *εἰ μέλλει τὸ ποίμνιον ὅτι ἀκρότατον εἶναι.* III. 416. A: *κύνας ἐπικούρους ποιμνίων.* Legg. X. 906. A: *ποιμνίων ἐπιστάταις.* IV. 713. D: *οἷον νῦν ἡμεῖς δρῶμεν τοῖς ποιμνίοις.* Pol. II. 359. E: *τὰ περὶ τὰ ποίμνια.* Critia 109. B. Legg. III. 694. E: *ποίμνια ... καὶ πρόβατα* cet.

ποινή, ἡ, poena. Men. 81. B. (Pind.).

ποῖος, ποία, ποῖον, qualis; quis. Soph. 263. A: *ποῖος;* Pol. II. 465. A: *ποῖός τις ἂν ὢν ... τὸν βίον ὡς ἄριστα διέλθοι.* I. 328. E: *πυνθάνεσθαι ... ποία τίς ἐστι.* Phaedr. 264. D: *ποῖον τοῦτο καὶ τί πεπονθός;* Theaet. 147. D: *τὸ ποῖον δή;* Soph. 220. E: *τὸ ποῖον;* Polit. 270. B. Phil. 34. B. Pol. II. 369. A: *ζητήσομεν ποῖόν τί ἐστιν.* Prot. 312. D: *ποίας ἐργασίας ἐπιστάτης;* Pol. X. 618. D: *μετὰ ποίας τινὸς ψυχῆς ἕξεως κακὸν ἢ ἀγαθὸν ἐργάζεται.* Phaed. 78. B: *ὑπὲρ τοῦ ποίου τινὸς δεδιέναι (προσήκει).* Ib. *τῷ ποίῳ τινὶ ... προσήκει τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν.* Phaedr. 260. C: *ποῖόν τινα οἴει ... καρπὸν ... θερίζειν;* Soph. 263. B. Phil. 14. C: *τὸν ποῖον δή;* 21. D. Theaet. 149. D: *ποίαν χρὴ ποίῳ ἀνδρὶ συνοῦσαν ὡς ἀρίστους παῖδας τίκτειν.* Polit. 259. D: *φράζε ποίαν (διαφυήν).* Pol. VIII. 550. C: *λέγεις δὲ ... τὴν ποίαν κατάστασιν ὀλιγαρχίαν:* Phaedr. 265. A: *τὸ ποῖον δὴ λέγεις;* 279. A: *τὸ ποῖον δή;* Phaed. 89. C. Theaet. 144. D: *ποῖόν τι ἔχω τὸ πρόσωπον.* 187. C. Soph. 240. C: *πῇ καὶ τὸ ποῖόν τι φοβούμενος οὕτω λέγεις;* Polit. 262. C. Legg. III. 677. A: *ποῖοι δή (λόγοι);* Pol. II. 374. E: *τίνες τε καὶ ποῖαι φύσεις ἐπιτήδειαι εἰς πόλεως φυλακήν.* Crat. 395. D: *τὰ ποῖα ταῦτα;* Pol. V. 468. A: *λέγ', ἔφη, ποῖ' ἄν* (v. *ποῖον*).

Polit. 280. B: ποίων, εἰπέ, ξυγγενῶν; Pol. VII. 526. A: περὶ ποίων ἀριθμῶν διαλέγεσθε —; Crat. 438. A: ἐκ ποίων οὖν ὀνομάτων ἢ μεμαθηκὼς ἢ εὑρηκὼς ἦν τὰ πράγματα —; Pol. III. 414. D: ὁποίᾳ τόλμῃ ἢ ποίοις λόγοις χρώμενος ἐρῶ. Legg. VII. 799. A: χορείαις ποίαισι γεραίρειν (δεῖ) τὴν τότε θυσίαν. Gorg. 449. E: ποίους τούτους; Pol. VI. 502. D: κατὰ ποίας ἡλικίας ἕκαστοι ἑκάστων ἁπτόμενοι. Legg. VII. 799. Gorg. 453. C: ὁ τὰ ποῖα τῶν ζώων γράφων καὶ ποῦ; Phaed. 81. E: τὰ ποῖα δὴ ταῦτα λέγεις —; Soph. 217. A: τὰ ποῖα δή; 250. A: ποῖα; Phil. 13. D: τὰ ποῖα δὴ λέγεις; 20. C. Pol. III. 398. C: ποῖ' ἄττα δεῖ ἡμᾶς λέγειν. VI. 496. A: ποῖ' ἄττα οὖν εἰκὸς γεννᾶν τοὺς τοιούτους; Etiam ita ponitur ut cum irrisione quadam neget (germ. *wie?*). Euthyd. 291. A: ποῖος Κτήσιππος; (nos: *wie denn* Kt.?). Charm. 174. B: ποῖον ... πεττευτικόν; Euthyd. 304. E: ποῖον ... χαρίεν —; Lach. 194. D: ποίαν ... σοφίαν; Riv. 132. B: ποῖον ... μέγα καὶ καλόν; Men. 80. D: ποῖον γὰρ ὢν οὐκ οἶσθα προθέμενος ζητήσεις; Phil. 63. C: ποίων, φαῖεν ἂν ἴσως, ἡδονῶν; Hipp. mai. 285. D: περὶ ποίων ... ἁρμονιῶν καὶ γραμμάτων; Gorg. 490. D: ποίων ἱματίων; Theaet. 180. B: ποίοις μαθηταῖς —; Gorg. 490. E: ποῖα ὑποδήματα; Pol. I. 330. A: ποῖ' ἐπεκτησάμην (germ. *wie sollte ich*—); — Enclit. ποιός, Lat. *qualis* (germ. *irgend wie beschaffen, irgend einer*). Pol. IV. 438. D: τῷ ποιά τις εἶναι. E: ποιὰ δή τις συνέβη καὶ αὐτὴ γενέσθαι. Legg. VI. 770. D: (ἐκ) ποιᾶς κτήσεως. Crat. 432. B: τοῦ δὲ ποιοῦ τινὸς καὶ ξυμπάσης εἰκόνος μὴ οὐχ αὕτη ᾖ ὀρθότης cet. Pol. IV. 438. E: τοῦ ποιοῦ τινὸς προσγενομένου. 439. A: οὐκοῦν ποιοῦ μέν τινος πώματος ποιόν τι καὶ δίψος —; Legg. X. 904. B. Ep. VII. 343. B: δυοῖν ὄντοιν, τοῦ δὲ ὄντος καὶ τοῦ ποιοῦ τινός. Soph. 262. E: οὐκοῦν καὶ ποιόν τινα αὐτὸν (τὸν λόγον) εἶναι δεῖ; Theaet. 182. A: τὸ δὲ ποιοῦν ποιόν τι (γίγνεσθαι). Phil. 37. C: (εἰ) ἡδονὴ ... καὶ λύπη μόνον ἅπερ ἐστί, ποιώ τινε δὲ οὐ γίγνεσθον. Def. 414. C: διάθεσις ψυχῆς καθ' ἣν ποιοί τινες λεγόμεθα. Phil. 37. C: εἰ ... τὰ μέν ἐστι ποί' ἄττα cet. Pol. IV. 438. B: τὰ μὲν ποί' ἄττα ποιοῦ τινός ἐστιν. E: τῶν δὲ ποιῶν τινῶν ποιὰ ἄττα. Theaet. 182. B: τὰ μὲν ποιὰ ἄττα γίγνεσθαι.

ποιότης, ἡ, *qualitas*. Theaet. 182. A: τὸ δὲ ποιοῦν ποιόν τι, ἀλλ' οὐ ποιότητα.

ποιπνύω, *sedulo ministro*. Pol. III. 389. A. (Hom.).

ποιῶ, *facio, reddo, efficio; excito;* etiam *afficio* (ut εὖ al.); *ago; factito* (v. c. artem); *constituo* vel *instituo* al. Theaet. 149. A: (ὅτι) ποιῶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπορεῖν. Parm. 131. B: ἡδέως γε ... ἓν ταὐτὸν ἅμα πολλαχοῦ ποιεῖς. Prot. 310. D: (ὅτι) ἐμὲ ... οὐ ποιεῖ (σοφόν). 353. D: ὅτι ... νόσους τε ποιεῖ καὶ πενίας cet. Pol. III. 407. C: κάμνειν ... οἴεσθαι ποιεῖ ἀεί. VI. 503. D: πρὸς τὰς μαθήσεις αὖ ποιεῖ ταὐτόν.

VII. 530. D: ἢ πῶς ποιοῦμεν; Crit. 50. A: πότερον κακῶς τινὰς ποιοῦμεν — ἢ οὔ; Pol. V. 474. D: ἢ οὐχ οὕτω ποιεῖτε πρὸς τοὺς καλούς; Prot. 326. C: καὶ ταῦτα ποιοῦσιν οἱ μάλιστα δυνάμενοι. Phaedr. 252. E: πᾶν ποιοῦσιν ὅπως τοιοῦτος ἔσται. (Id. Gorg. 479. C.) 267. A: τὰ μεγάλα σμικρὰ φαίνεσθαι ποιοῦσι διὰ ῥώμην λόγου. Phil. 43. C: ὡς αἱ ... μεγάλαι μεταβολαὶ λύπας τε καὶ ἡδονὰς ποιοῦσιν ἡμῖν. Pol. II. 363. D: ἐστεφανωμένους ποιοῦσι τὸν ἅπαντα χρόνον ἤδη διάγειν μεθύοντας. Euth. 8. C: πάντα ποιοῦσι καὶ λέγουσι φεύγοντες τὴν δίκην. Ib. πᾶν ποιοῦσι. Phaed. 60. E: μουσικὴν ποίει καὶ ἐργάζου. Conv. 214. D: ἀλλ' οὕτω ποίει. Pol. I. 338. A: μὴ οὖν ἄλλως ποίει. De lucri cup. 228. B: οὐ μέντ' ἂν καλῶς ποιοίην. Men. 80. B: εἰ ... ξένος ἐν ἄλλῃ πόλει τοιαῦτα ποιοῖς. Lach. 184. E. Pol. II. 360. C: οὕτω ... δρῶν οὐδὲν ἂν διάφορον τοῦ ἑτέρου ποιοῖ. Lach. 184. D: τί γὰρ ἄν τις καὶ ποιοῖ —; Pol. III. 403. E: ὀρθῶς ἂν ποιοῖμεν. IX. 590. B: ὅταν τις ... τὸ θυμοειδὲς ὑπὸ τῷ ὀχλώδει θηρίῳ ποιῇ. Hipp. mai. 297. E: ὃ ἂν χαίρειν ἡμᾶς ποιῇ. Phaed. 70. B: τί δὴ ποιῶμεν; Pol. V. 461. E: ἢ πῶς ποιῶμεν (v. ποιοῦμεν. Cf. VII. 530. D.). Gorg. 480. E: εἰ ἄρα δεῖ τινὰ κακῶς ποιεῖν. 499. C: τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν (*id quod est bene ponere*, h. e. *eo sapienter uti.* Id. Legg. XII. 959. C.). Phaedr. 268. B: ἐμεῖν ποιεῖν. Phaed. 60. E: ταύτην τὴν μουσικὴν ... ποιεῖν. 62. A: αὐτοὺς ἑαυτοὺς εὖ ποιεῖν. Theaet. 166. D: οὐ καλῶς ποιῶν. Pol. I. 351. D: ἀλλ' εὖ γε σὺ ποιῶν. Apol. 39. A: πᾶν ποιῶν. Pol. II. 367. B: τί ποιοῦσα ἑκατέρα τὸν ἔχοντα cet. Theaet. 160. C: τὸ ἐμὲ ποιοῦν (*quod me afficit*). Phil. 26. E: ἡ τοῦ ποιοῦντος φύσις. Pol. II. 380. D: ποιοῦντα περὶ αὐτοῦ τοιαῦτα δοκεῖν. Polit. 298. B: σφάλματα ποιοῦντες ἐν τοῖς πελάγεσιν. Pol. VI. 488. C: πάντα ποιοῦντες ὅπως ἂν cet. Theaet. 159. A: τὰ ποιοῦντα (opp. τὰ πάσχοντα). Pol. VIII. 589. D: τὰ μὲν καλὰ τὰ ὑπὸ τῷ ἀνθρώπῳ, μᾶλλον δὲ ἴσως τὰ ὑπὸ τῷ θείῳ τὰ θηριώδη ποιοῦντα τῆς φύσεως cet. Conv. 174. A: ἃ ἐκεῖνος ὀλιγάκις ἐποίει. Pol. I. 352. Hipp. mai. 294. D: μὴ μόνον καλὰ ἐποίει εἶναι, ἀλλὰ καὶ φαίνεσθαι. Legg. VII. 805. B: πεποίηκάς τ' ἐμὲ ... αὐτὸν ἐμαυτῷ ἐπιπλήττειν ὅτι ταῦτα εἴρηκα. Conv. 222. B: οὐκ ἐμὲ μόνον ταῦτα πεποίηκεν (*ita affecit*). Apol. 20. D: ὃ ἐμοὶ πεποίηκε τό τε ὄνομα καὶ τὴν διαβολήν. Legg. III. 702. B: εἰ ... δή τι πεποιήκαμεν προὔργου. Id. Men. 84. B. Conv. 183. C: πᾶσαν ἐξουσίαν πεποιήκασι τῷ ἐρῶντι. Ep. VII. 332. A: ἐκ πενήτων πλουσίους ἐπεποιήκει διαφερόντως. Phaedr. 242. B: μηδένα πλείους (λόγους) ἢ σὲ πεποιηκέναι γεγενῆσθαι. Legg. XI. 937. C: τὴν νίκην τῷ ἑλόντι πεποιηκέναι. Men. 80. A: σὺ δοκεῖς μοι νῦν ἐμὲ τοιοῦτόν τι πεποιηκέναι. Gorg. 519. B: πολλὰ καὶ ἀγαθὰ τὴν πόλιν πεποιηκότες. Legg. IX. 880. E: οὗτοι τοὺς μέλλοντας λόγους ῥηθήσεσθαι

πεποιηκότες ἂν εἶεν. II. 660. C: εἰ μὴ σαφῶς λέγων ἃ διανοοῦμαι τοῦτο ἐποίησα καὶ ἔπαθον. Phaed. 60. C: εὖ γ' ἐποίησας ἀναμνήσας με (nos: *gut dass du mich daran erinnerst*). Theaet. 185. E: εὖ ἐποίησάς με μάλα συχνοῦ λόγου ἀπαλλάξας. Pol. I. 330. B: πολλάκις τοσαύτην ἐποίησε (τὴν οὐσίαν). III. 411. B: χρήσιμον ἐξ ἀχρήστου ... ἐποίησεν. Charm. 155. B: ἐποίησε γέλωτα πολύν. Gorg. 516. D: Θεμιστοκλέα ταὐτὰ ταῦτα ἐποίησαν. Tim. 45. B: ἐποίησαν ... ῥεῖν. Euthyd. 285. B: φρόνιμον ποιησάντων. Legg. V. 739. A: τάχ' ἂν θαυμάσαι τὸν ἀκούοντα τὸ πρῶτον ποιήσειεν. Pol. IV. 435. A: τάχ' ἂν ... ἐκλάμψαι ποιήσαιμεν τὴν δικαιοσύνην. Apol. 25. E: ἐάν τινα μοχθηρὸν ποιήσω τῶν ξυνόντων. Conv. 173. E: μὴ ἄλλως ποιήσῃς. Pol. III. 413. B: οὓς ἂν ὀδύνη τις ... μεταδοξάσαι ποιήσῃ. Phaedr. 231. E: μεταμέλει ὧν ἂν εὖ ποιήσωσιν. Pol. III. 416. B: μὴ τοιοῦτον ἡμῖν οἱ ἐπίκουροι ποιήσωσι πρὸς τοὺς πολίτας. Prot. 344. C: ὥστε κείμενον ποιῆσαι. Theaet. 146. A: προθυμούμενος ἡμᾶς ποιῆσαι διαλέγεσθαι. Conv. 190. C: ἐβουλεύοντο ὅ τι χρὴ αὐτοὺς ποιῆσαι. Pol. III. 393. B. Gorg. 520. E: εὖ ποιήσας. Men. 84. B: ἀπορεῖν ... αὐτὸν ποιήσαντες. Pol. I. 358. B: οὑτωσὶ οὖν ποιήσω. Phil. 50. D: πότερα ἀφίης με ἢ μέσας ποιήσεις νύκτας (ubi est germ. *werden lassen*); Pol. I. 337. C: ἄλλο τι ... καὶ σὺ οὕτω ποιήσεις; Prot. 310. D: ποιήσει καὶ σὲ σοφόν. Phaed. 117. B: καὶ οὕτως αὐτὸ ποιήσει (nos: *so wird es von selbst wirken*). Pol. I. 352. A: καὶ ἐν ἑνὶ ... ἐνοῦσα ταῦτα πάντα ποιήσει. Charm. 170. D: ἡ σωφροσύνη οὐ ποιήσει αὐτὸν γιγνώσκειν. Pol. III. 397. D: τί οὖν ποιήσομεν; V. 460. A: τὸ ... πλῆθος τῶν γάμων ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι ποιήσομεν. VII. 519. D: ποιήσομεν χεῖρον ζῆν. Phaedr. 231. C: τούτους κακῶς ποιήσουσι. Gorg. 518. D: τούτους ... κακόν τι ποιήσουσι. Pol. I. 327. A: τίνα τρόπον ποιήσουσιν (τὴν ἑορτήν). 328. A: παννυχίδα ποιήσουσιν. V. 469. B: πρὸς τοὺς πολεμίους πῶς ποιήσουσιν ἡμῖν οἱ στρατιῶται; I. 337. A: (ὅτι) πάντα μᾶλλον ποιήσοις ἢ ἀποκρινοῖο. Crit. 54. D: εἴ τι οἴει πλέον ποιήσειν. Pol. X. 601. D: ποιήσουσαν (τέχνην). Soph. 219. B: τὸ ... ἀγόμενον ποιεῖσθαί πού φαμεν. Phil. 26. E: τὸ ... ποιούμενον ... καὶ τὸ γιγνόμενον. Pol. X. 598. B: πρὸς πότερον ἡ γραφικὴ πεποίηται περὶ ἕκαστον; Gorg. 512. D: ὅσαι (τέχναι) τοῦ σώζειν ἕνεκα πεποίηνται. Pol. X. 601. D: πρὸς ἣν ἂν ἕκαστον ἦ πεποιημένον ἢ πεφυκός. Legg. XII. 947. B: οἷον ὕμνον πεποιημένον ἔπαινον εἰς τοὺς ἱερέας. Lys. 206. E: τὰ περὶ τὰ ἱερεῖα σχεδόν τι ἤδη πεποιημένα. Med. *facio*, *ago* al. Saepenumero cum subst. vel adiect. verbi est amplificatio, velut λόγους ποιεῖσθαι i. q. λέγειν. Phaedr. 227. A: κατὰ τὰς ὁδοὺς ποιοῦμαι τοὺς περιπάτους. Theaet. 157. C: ὅτι ... οὔτε ποιοῦμαι τῶν τοιούτων οὐδὲν ἐμόν. Prot. 313. B: περὶ ... τούτου οὐδένα λόγον οὐδὲ συμβουλὴν ποιεῖ εἴτε

χρὴ cet. Phil. 58. B: πάντα ... ὑφ' αὑτῇ δοῦλα ... ποιοῖτο. Pol. VIII. 551. C: εἰ νεῶν ... τις ποιοῖτο κυβερνήτας ἀπὸ τιμημάτων. Conv. 173. C: ὅταν μέν τινας περὶ φιλοσοφίας λόγους ... ποιῶμαι. Phaedr. 257. B: (ἵνα) ... μετὰ φιλοσόφων λόγον τὸν βίων ποιῆται. Legg. XII. 955. C. Pol. I. 348. D: πόλεις τε καὶ ἔθνη δυνάμενοι ἀνθρώπων ὑφ' ἑαυτοὺς ποιεῖσθαι. X. 619. D: τὰς αἱρέσεις ποιεῖσθαι. Legg. VI. 776. A: τὸν γάμον ... ποιεῖσθαι cet. Phaedr. 233. C: ὀλίγην ὀργὴν ποιούμενος. Hipp. min. 372. C: ἐμαυτοῦ ποιούμενος τὸ μάθημα εἶναι ὡς εὕρημα. Pol. VI. 510. B: αὐτοῖς εἴδεσι δι' αὐτῶν τὴν μέθοδον ποιουμένη. Tim. 88. A: διδαχάς τ' αὖ καὶ μάχας ἐν λόγοις ποιουμένη. Theaet. 169. C: παιδικόν τι ... εἶδος τῶν λόγων ποιούμενοι. Pol. II. 372. C: οὐχ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν ποιούμενοι τοὺς παῖδας. VII. 527. A: πράξεως ἕνεκα πάντας τοὺς λόγους ποιούμενοι. Critia 115. C: ὁδὸν ποιούμενοι. Epin. 975. B: τῶν ποιουμένων αὐτῶν δυσχέρειαν ἀπεργάζοιτ' ἄν. Pol. VII. 536. D: οὐχ ὡς ἐπάναγκες μαθεῖν τὸ σχῆμα τῆς διδαχῆς ποιουμένους. Conv. 173. C: τοὺς λόγους περὶ αὐτῶν ἐποιούμεθα. Prot. 328. B: τὸν τρόπον τῆς πράξεως τοῦ μισθοῦ τοιοῦτον πεποίημαι. Conv. 172. C: ἀφ' οὗ ... ἐπιμελὲς πεποίημαι (*sedulo id ago ut*) ἑκάστης ἡμέρας εἰδέναι ὅ τι ἂν λέγῃ ἢ πράττῃ. Legg. I. 628. E: εἰ τά τε παρ' ἡμῖν νόμιμα ... μὴ πᾶσαν τὴν σπουδὴν τούτων ἕνεκα πεποίηται. Soph. 222. E: τὸ ... δι' ἡδονῆς τὸ δέλεαρ πεποιημένον. Tim. 27. A: περὶ φύσεως τοῦ παντὸς εἰδέναι μάλιστα ἔργον πεποιημένον. Pol. VIII. 556. C: οὐδὲν πλείω ἐπιμέλειαν πεποιημένους ἀρετῆς ἢ τοὺς πένητας. Theag. 123. B: νυνὶ ... ἐμὲ ποίησαι μάρτυρα. Pol. III. 415. E: εὐνὰς ποιησάσθων. Crat. 428. B: ἴσως ἂν σε ποιησαίμην μαθητήν. Legg. X. 897. E: μὴ ... ἐξ ἐναντίας ... ποιησώμεθα τὴν ἀπόκρισιν. Conv. 203. B: παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου. Pol. VIII. 567. E: τῶν περὶ ἑαυτὸν δορυφόρων ποιήσασθαι. Phaedr. 258. A: πάνυ μακρὸν ποιησάμενος σύγγραμμα. Pol. II. 371. B: κοινωνίαν ποιησάμενοι. VI. 510. C: ποιησάμενοι ὑποθέσεις αὐτά. Ion. 530. E: ἐγὼ ἔτι ποιήσομαι σχολὴν ἀκροάσασθαί σου. Pol. II. 370. C: ὁ ... γεωργὸς ... οὐκ αὐτὸς ποιήσεται ἑαυτῷ τὸ ἄροτρον. V. 471. B: μέχρι τούτου ποιήσονται τὴν διαφορὰν μέχρι οὗ cet. Legg. VIII. 835. A: μετὰ τίνων τοὺς ἀγῶνας ποιήσονται περὶ ἁπάντων χορῶν καὶ χορείας. **facio*, h. e. *exhibeo*, *fingo* (germ. *darstellen*, *bilden*, *dichten* et *componiren*). Phaedr. 253. D: ποιεῖ εὐθύς. Hipp. min. 364. E. Pol. IV. 421. A: εἰ ... ἡμεῖς ... φύλακας ὡς ἀληθῶς ποιοῦμεν. X. 599. A: φαντάσματα γάρ, ἀλλ' οὐκ ὄντα ποιοῦσιν. 600. E. Legg. II. 659. C: πρὸς ... τὴν τῶν κριτῶν ἡδονὴν ποιοῦσιν. Apol. 22. C: ὅτι οὐ σοφίᾳ ποιοῖεν ἃ ποιοῖεν. Pol. II. 379. A: ἐάν τέ τις αὐτὸν ἐν ἔπεσι ποιῇ ἐάν τε ἐν μέλεσι cet. X. 598. E: εἰ μέλλει περὶ ὧν ἂν ποιῇ

καλῶς ποιήσειν. II. 369. C: τῷ λόγῳ ἐξ ἀρχῆς ποιῶμεν πόλιν. 379. A: παρ' οὓς ἐὰν ποιῶσιν (οἱ ποιηταί). Phaed. 61. B: ποιεῖν μύθους. Crat. 389. D: πάντα τὰ ὀνόματα ποιεῖν. Conv. 223. D: κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν. Pol. II. 383. A: ἐν ᾧ (τύπῳ) δεῖ περὶ θεῶν καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν. X. 598. E. Lys. 205. A: μὴ ποιεῖν εἰς τὰ παιδικά. Tim. 76. C: ὁ ποιῶν (*opifex mundi*). Conv. 187. D: ἢ ποιοῦντα, ὃ δὴ μελοποιίαν καλοῦσιν. Legg. II. 660. A: ἐν ἁρμονίαις μέλη ποιοῦντα. Euth. 3. B: ὡς καινοὺς ποιοῦντα (*fingentem*) θεούς. Crat. 393. E: ὀνόματα ποιοῦντες. Pol. III. 395. A: οἷον κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν ποιοῦντες. Ion. 534. B: ἅτε ... οὐ τέχνῃ ποιοῦντες. Pol. V. 472. E: οὐ καὶ ἡμεῖς ... παράδειγμα ἐποιοῦμεν λόγῳ ἀγαθῆς πόλεως; Phaed. 60. D: περὶ ... τῶν ποιημάτων ὧν πεποίηκας. Gorg. 525. D: βασιλέας ... πεποίηκε τοὺς ἐν Ἅιδου ... τιμωρουμένους. Phaed. 94. E: οἷόν που καὶ Ὅμηρος πεποίηκεν. Pol. IV. 441. B. Ion. 531. B: οὐχ ὁμοίως πεποιήκασι καὶ Ὅμηρος. Crat. 407. B: τὸν ποιητήν φασι τὴν Ἀθηνᾶν αὐτὸν νοῦν τε καὶ διάνοιαν πεποιηκέναι. Conv. 177. B. Hipp. min. 369. C: Ὅμηρον Ἀχιλλέα πεποιηκέναι ἀμείνω Ὀδυσσέως. 364. C. E: τὸν Ὀδυσσέα ... ὅτι πεποιηκὼς εἴη ὁ ποιητὴς πολυτροπώτατον. Apol. 22. B: περὶ ὧν αὐτοὶ ἐπεποιήκεσαν (al. πεποιηκ.). Phaed. 61. B: εἰς τὸν θεὸν ἐποίησα. Ib. τούτους (al. τούτων) ἐποίησα (*versibus inclusi*). Pol. II. 368. A: οὐ κακῶς ... τὴν ἀρχὴν τῶν ἐλεγείων ἐποίησεν ὁ Γλαύκωνος ἐραστής. Hipp. min. 365. D: τί ποτε νοῶν ταῦτα ἐποίησε τὰ ἔπη. Pol. II. 359. B: εἰ τοιόνδε ποιήσαιμεν τῇ διανοίᾳ. 377. C: ὃν ... ἂν καλὸν μῦθον ποιήσωσιν. Phaed. 94. E: ἆρ' οἴει αὐτὸν (τὸν Ὅμηρον) ταῦτα ποιῆσαι διανοούμενον cet. Phaedr. 243. C: ποιήσας ... πᾶσαν τὴν ... παλινῳδίαν. Phaed. 60. D: πρότερον οὐδὲν πώποτε ποιήσας. Conv. 174. B: ποιήσας ... τὸν Ἀγαμέμνονα διαφερόντως ἀγαθὸν ἄνδρα τὰ πολεμικά. Tim. 38. C: ποιήσας ὁ θεός. Legg. VII. 801. C. Euth. 12. A. Legg. II. 669. C: ῥήματα ἀνδρῶν ποιήσασαι (αἱ Μοῦσαι). Prot. 339. A: ἅ τε ὀρθῶς πεποίηται καὶ ἃ μή. Alc. II. 151. B: ὥσπερ ... ὁ Κρέων Εὐριπίδῃ πεποίηται cet. Hipp. min. 363. B: τὸ μὲν (ποίημα) εἰς Ὀδυσσέα ἔφη πεποιῆσθαι. 364. D. Pol. III. 404. E: τῇ μελοποιίᾳ τε καὶ ᾠδῇ τῇ ἐν τῷ παναρμονίῳ καὶ ἐν πᾶσι ῥυθμοῖς πεποιημένῃ. Conv. 187. D: χρώμενον ὀρθῶς τοῖς πεποιημένοις μέλεσί τε καὶ μέτροις. 177. A: ὕμνους ... εἶναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιημένους. Pol. II. 378. D: οὔτ' ἐν ὑπονοίαις πεποιημένας (θεομαχίας) οὔτ' ἄνευ ὑπονοιῶν. *ut Lat. *facio*, est *pono*, *sumo*, *statuo*; etiam *puto*, *existimo*. Theaet. 179. B: ἢ τὰς τῶν ἄλλων δόξας κυρίας ποιεῖ. Phil. 17. A: ἓν ... καὶ πολλὰ θᾶττον καὶ βραδύτερον ποιοῦσι τοῦ δέοντος. Ep. VIII. 355. B: τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἐντιμοτάτην ποιοῦντες. Theaet. 197. D: ἐν

ἑκάστῃ ψυχῇ ποιήσωμεν περιστερεῶνά τινα παντοδαπῶν ὀρνίθων. Pol. VI. 498. A: *οἱ φιλοσοφώτατοι ποιούμενοι.* VII. 538. C: *τῶν ἄλλων ποιουμένων οἰκείων.* VIII. 573. B: *δόξας ἢ ἐπιθυμίας ... ποιουμένας χρηστάς.* IX. 574. D: *ἃς πάλαι εἶχε δόξας ... τὰς δικαίας* (sic Par. A. Vulg. *τὰς δίκας*) *ποιουμένας.* Theaet. 197. E: *πεποιήσθω δή* (*positum — esto*). Med. Legg. III. 702. C: *ἀλλὰ καὶ πρὸς* (*insuper*) *οἰωνόν τινα ποιοῦμαι.* Theag. 128. B: *τοῦτο ... τὸ μάθημα παρ' ὀντινοῦν ποιοῦμαι δεινὸς εἶναι.* Pol. IX. 581. D: *τὸν δὲ φιλόσοφον ... ποιώμεθα τὰς ἄλλας ἡδονὰς νομίζειν ... τῆς ἡδονῆς οὐ πάνυ πόῤῥω —;* Gorg. 489. C: *ἕρμαιον τοῦτο ποιούμενος.* Legg. XI. 932. C: *ἀπόῤῥητον μηδὲν ποιούμενοι* cet. Sic praecipue cum praepos. *περί* et adiect. Prot. 328. D: *πολλοῦ* (*περὶ πολλοῦ?*) ... *ποιοῦμαι ἀκηκοέναι ἃ ἀκήκοα Πρωταγόρου.* Crit. 48. E: *ὡς ἐγὼ περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι πεῖσαί σε* cet. Phaedr. 232. C: *ἃ περὶ πλείστου ποιεῖ.* Pol. X. 603. E: *ἤ τι ἄλλο ὧν περὶ πλείστου ποιεῖται.* Apol. 30. A: *ὅτι τὰ πλείστου ἄξια περὶ ἐλαχίστου ποιεῖται.* Crit. 54. B: *μήτε παῖδας περὶ πλείονος ποιοῦ.* Phaedr. 231. C: *τοὺς ἐρῶντας περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι.* Pol. VIII. 554. A: *τῷ χρήματα περὶ πλείστου ποιεῖσθαι.* Legg. VI. 771. E: *περὶ παντὸς ποιούμενον ... τὸ μὴ σφάλλεσθαι* cet. Crat. 494. D: *εὐστομίαν περὶ πλείονος ποιούμενοι τῆς ἀληθείας.* Euth. 5. A: *ὅτι ἔγωγε ... τὰ θεῖα περὶ πολλοῦ ἐποιούμην εἰδέναι.* Apol. 32. E. Conv. 180. A: *ὅτι τὸν ἐραστὴν οὕτω περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο.* Euthyd. 283. D: *οἵτινες τὰ παιδικὰ περὶ παντὸς ἂν ποιήσαιντο ἐξολωλέναι.* Theaet. 150. E: *ψευδῆ καὶ εἴδωλα περὶ πλείονος ποιησάμενοι τοῦ ἀληθοῦς.* Phaedr. 231. C: *ὅτι ... ἐκείνους αὐτῶν περὶ πλείονος ποιήσονται.* Pol. III. 386. A: (*τοῖς*) *τὴν ... ἀλλήλων φιλίαν μὴ περὶ σμικροῦ ποιησαμένοις.* **adopto.* Legg. XI. 923. C: *ὃν ἂν* (*τῶν παίδων*) ... *ἑτέρῳ ποιεῖσθαι διδῷ δεχομένῳ.* 929. C. 923. D: *μὴ ἐπί τινι κλήρῳ πεποιημένος.* 924. A: *τὰ ... ἄλλα παραδιδοὺς πάντα τῷ ποιηθέντι.* 929. C: *ἄν τις ... μὴ ἐπιθυμήσῃ θετὸν υἱὸν ποιήσασθαι.* — Verb. Pol. I. 361. C: *ποιητέος ἐναντίως διακείμενος τῷ προτέρῳ.* Conv. 217. A: *ὥστε ποιητέον εἶναι ... ὅ τι κελεύοι Σωκρ.* Pol. I. 341. A: *τοῦτο ... τῷ ἀρχομένῳ ποιητέον.* II. 378. E: *περὶ παντὸς ποιητέον.* Crit. 49. E. Pol. V. 459. E: *θυσίαι καὶ ὕμνοι ποιητέοι τοῖς ἡμετέροις ποιηταῖς* cet.

πολεμικός, ή, όν, *bellicus; bellicosus; rei bellicae* s. *militaris peritus;* fem. *ars bellica.* Pol. II. 374. C: *ὥστε καὶ γεωργῶν τις ἅμα πολεμικὸς ἔσται.* VII. 525. B: *ὁ ... ἡμέτερος φύλαξ πολεμικός τε καὶ φιλόσοφος τυγχάνει ὤν.* Legg. VIII. 829. A: *πολεμικὸς* (*βίος*) ... *ἔξωθέν τε καὶ ἔνδοθεν.* Prot. 322. B: *ἧς* (*πολιτικῆς τέχνης*) *μέρος πολεμική.* Id. Pol. VII. 522. C. Polit. 304. E: *πᾶσα ἡ πολεμικὴ πρᾶξις.* Pol. V. 455. E: *πολεμικὴ* (*γυνή*). Def. 415. C: *πολεμικὴ ἐμπειρία*

πολέμου. Phaedr. 248. D: πολεμικοῦ καὶ ἀρχικοῦ. IX. 583. A. Legg. XII. 943. A: πολεμικοῦ βίου. Polit. 305. B: ξυμπάσης τῆς πολεμικῆς. Pol. II. 374. B. Crat. 407. D: πολεμικῷ θεῷ. Pol. VII. 522. E: πολεμικῷ ἀνδρί. III. 397. E: πρὸς τῇ πολεμικῇ. Legg. VII. 814. D: τῇ πολεμικῇ μάχῃ. Lach. 191. D: ἐν ξύμπαντι τῷ πολεμικῷ εἴδει. Pol. III. 397. E: τὸν πολεμικόν. Legg. I. 643. C. Ep. VII. 348. B: παιῶνά τινα ... πολεμικόν. Soph. 222. C: ξύμπασαν τὴν πολεμικήν. Legg. I. 639. B: ἐὰν τὴν πολεμικὴν ἔχῃ ἐπιστήμην. VIII. 832. D: παιδιὰν πολεμικήν. IX. 865. B: τὴν πολεμικὴν πρᾶξιν. XII. 947. C: τὴν πολεμικὴν σκευὴν ἐνδεδυκότας. VII. 816. B: τὸ ... πολεμικὸν (εἶδος) πυῤῥίχην. Pol. III. 399. A: ἐπὶ πολεμικῶν ἀνδρῶν. Legg. V. 729. D: ἀγώνων πολεμικῶν τε καὶ εἰρηνικῶν. XII. 943. C: εἰς τὰ τῶν πολεμικῶν θεῶν ἱερά. 949. D: πολεμικῶν εἰςφορῶν εἵνεκα. Pol. II. 374. D: ἤ τι ἄλλο τῶν πολεμικῶν ὅπλων τε καὶ ὀργάνων. VIII. 549. A: ἀπὸ ἔργων τῶν ... πολεμικῶν. Legg. XI. 922. A: εἴτε ἀνδρείαις εἴτε πολεμικαῖς μηχαναῖς. Pol. III. 404. A: τοῖς πολεμικοῖς ἀθληταῖς. VII. 521. D. Legg. VIII. 828. D: πολεμικοῖς ἀνθρώποις. Pol. V. 467. C: τοὺς ἄνδρας πολεμικοὺς ἐσομένους. Legg. XII. 943. A: πρὸς τοὺς πολεμικοὺς ἄρχοντας. V. 746. D: τὰς πολεμικὰς τάξεις τε καὶ ἀγωγάς. IX. 878. D. Conv. 174. C: ἀγαθὸν ἄνδρα τὰ πολεμικά. Pol. VII. 526. D. VIII. 549. A: τῶν (ἔργων) περὶ τὰ πολεμικά. Legg. I. 628. D: πρὸς τὰ ἔξωθεν πολεμικὰ ἀποβλέπων μόνον. IV. 706. B: πλοῖα ... πολεμικά. XII. 944. E: ὅπλα πολεμικά. II. 667. A: ὃν ... εἴπομεν ... εἶναι πολεμικώτερον. VIII. 832. E: ἔστι ... πάντων πολεμικώτατον ἡ σώματος ὀξύτης πάντως.

πολέμιος, α, ον, *bellicus; hostilis*, subst. *hostis; inimicus, perniciosus.* Pol. III. 415. E: εἰ πολέμιος ὥσπερ λύκος ἐπὶ ποίμνην τις ἴοι. Crit. 53. B: πολέμιος ἥξεις. Pol. VIII. 567. C: ὥστε τούτοις ἅπασιν ἀνάγκη αὐτῷ ... πολεμίῳ εἶναι. (Legg. XII. 943. A. pro ἐν πολεμίᾳ scrib. videtur ἐμπολέμια.) Soph. 252. C: τὸν πολέμιον καὶ ἐναντιωσόμενον. Legg. IX. 860. B: τὸν τῶν εὖ κειμένων νόμων πολέμιον. Soph. 243. A: πολέμιον αὐτὸ αὑτῷ διὰ νεῖκός τι. Pol. V. 469. D: τὸ πολέμιον νομίζειν τὸ σῶμα τοῦ τεθνεῶτος. IV. 422. E: δύο ... πολεμία ἀλλήλαιν. V. 471. A: σωφρονισταὶ ὄντες, οὐ πολέμιοι. VII. 537. B: κόποι γὰρ καὶ ὕπνοι μαθήμασι πολέμιοι. I. 334. A: τὰ τῶν πολεμίων κλέψαι ... βουλεύματα cet. III. 414. B: τῶν τε ἔξωθεν πολεμίων τῶν τε ἐντὸς φιλίων. Legg. IV. 706. A. Pol. IV. 423. A: πολεμίοις. Legg. VII. 806. B: πολεμίοισι. Phaedr. 260. A: τοὺς πολεμίους ἀμύνειν. Phil. 44. B: τοὺς πολεμίους Φιλήβου τοῦδε. Conv. 221. B: τοὺς φιλίους καὶ τοὺς πολεμίους. Pol. III. 417. B: τοὺς ἔξωθεν πολεμίους. V. 470. C: πολεμίους φύσει εἶναι. Legg. VI. 760. E. Polit. 307. C: πο-

λεμίας ... ἰδέας. Tim. 83. A: *τῷ ... μένοντι κατὰ χώραν πολέμια.* Prot. 334. B: *ἐπεὶ καὶ τὸ ἔλαιον ... ταῖς θριξὶ πολεμιώτατον* cet. Legg. IX. 856. B: *τοῦτον ... διανοεῖσθαι δεῖ πάντων πολεμιώτατον ὅλῃ τῇ πόλει.* Lys. 215. C: *ὅτι ... οἱ ἀγαθοὶ τοῖς ἀγαθοῖς πολεμιώτατοι εἶεν.*

πολεμιστήριος, α, ον, bellicus; neutr. *res* (apparatus) *bellicae.* Critia 119. B: *τὰ ... πολεμιστήρια οὕτω διετέτακτο τῆς βασιλικῆς πόλεως.* A: *ἁρμάτων πολεμιστηρίων* (codd. *πολεμιστήριον.* Fl. X. *ἅρματος πολεμιστηρίου*).

πόλεμος, ὁ, bellum; etiam trop. Polit. 271. E: *πόλεμός τε οὐκ ἐνῆν οὐδὲ στάσις τὸ παράπαν.* Conv. 196. A: *ἀσχημοσύνῃ ... καὶ Ἔρωτι πρὸς ἀλλήλους ἀεὶ πόλεμος.* Pol. V. 470. B: *πόλεμός τε καὶ στάσις.* Ib. *ἐπὶ ... τῇ τοῦ ἀλλοτρίου* (*ἔχθρᾳ*) *πόλεμος* (*κέκληται*). VII. 521. A: *οἰκεῖος ὢν καὶ ἔνδον ὁ τοιοῦτος πόλεμος.* Legg. I. 625. E. Prot. 341. E: *δεινοῦ πολέμου.* Gorg. init. *πολέμου καὶ μάχης ... μεταλαγχάνειν.* Pol. IV. 422. B: *πολέμου ἀθληταί.* Conv. 221. B: *ἐν τῷ πολέμῳ.* Pol. VIII. 543. A: *ἐν πολέμῳ τε καὶ εἰρήνῃ.* Prot. 322. B: *πρὸς ... τὸν τῶν θηρίων πόλεμον.* 359. E: *εἰς τὸν πόλεμον οἱ μὲν ἐθέλουσιν ἰέναι.* Pol. II. 374. D: *ἤ τινος ἄλλης μάχης τῶν κατὰ πόλεμον ἱκανὸς ἔσται ἀγωνιστής.* V. 453. A: *τὸ περὶ τὸν πόλεμον.* 470. C: *πόλεμον τὴν ἔχθραν ταύτην κλητέον.* VIII. 547. A: *ἀεὶ τίκτει πόλεμον καὶ ἔχθραν.* 567. A: *πόλεμον ταράττειν.* Legg. I. 626. A: *πόλεμον ἀκήρυκτον.* III. 702. D: *οὐ πόλεμόν γε ἐπαγγέλλεις* (i. q. *bene nuntias*). X. 905. E: *νόσων πόλεμον εὐλαβουμένοις ἰατροῖς.* Phaed. 66. C: *διὰ ... τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν πάντες οἱ πόλεμοι ἡμῖν γίγνονται.* Legg. V. 741. A: *νόσων ἢ πολέμων φθορά.* Prot. 326. C: *ἐν τοῖς πολέμοις.* Phaed. 66. C: *πολέμους καὶ στάσεις καὶ μάχας.* Pol. V. 460. A: *πρὸς πολέμους τε καὶ νόσους ... ἀποσκοποῦντες.* VIII. 566. E: *πολέμους τινὰς ἀεὶ κινεῖ.* Tim. 88. E: *πολέμους ἐντίκτειν τῷ σώματι καὶ νόσους.*

πολεμῶ, bellum gero, pugno. Soph. 242. C: *πολεμεῖ ... ἀλλήλοις ἐνίοτε αὐτῶν ἄττα πῃ.* Theaet. 180. B: *τούτῳ* (*adversus hoc*) ... *πάνυ πολεμοῦσι.* Pol. II. 378. B: *ὡς θεοὶ θεοῖς πολεμοῦσι.* Euth. 8. A. Prot. 350. A: *ἀπὸ τῶν ἵππων πολεμεῖν.* Pol. IV. 440. A: *τὸν θυμὸν πολεμεῖν ἐνίοτε ταῖς ἐπιθυμίαις.* VIII. 551. D: *πόλεμόν τινα πολεμεῖν.* Tim. 19. C: *ἐν τῷ πολεμεῖν.* Pol. VIII. 555. A: *ὀλίγοις τισὶν ἑαυτοῦ πολεμῶν.* 548. A: *πολεμοῦσα.* Legg. III. 686. B: *πρὸς τὰ δύο μέρη πολεμοῦν.* Alc. I. 120. A: *ἡμῶν τὴν πόλιν ... τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ πολεμοῦσαν ἑκάστοτε.* Pol. I. 332. E: *τοῖς μὴ πολεμοῦσιν.* Phaed. 60. C: *βουλόμενος αὐτὰ διαλλάξαι πολεμοῦντα.* Pol. V. 469. D: *ᾧ ἐπολέμει.* De lege 320. E: (*ὁ Μίνως*) *πολεμήσας τῇδε τῇ πόλει.* Menex. 242. D: *τοῦτον τὸν πόλεμον πολεμήσαντες.* Pol. II. 373. E: *πολεμήσομεν.* V. 466. E: *ὃν τρόπον πολεμήσουσι.*

470. E: οὐκ ἀεὶ πολεμησόντων. Menex. 243. E: ὁ οἰκεῖος ἡμῖν πόλεμος οὕτως ἐπολεμήθη. Pol. X. 600. A: εὖ πολεμηθείς (πόλεμος). Polit. 304. E: ὡς πολεμητέον ἑκάστοις cet.

πόλησις, ἡ, *conversio*. Crat. 405. C: τὴν ὁμοῦ πόλησιν καὶ περὶ τὸν οὐρανὸν ... καὶ περὶ τὴν ἐν τῇ ᾠδῇ ἁρμονίαν.

πολιανομῶ, *civitati praesum*. Ep. XIII. 363. C: ὃς τότε ... ἐπολιανόμει.

πολίζω, *urbem condo*. Legg. III. 681. E. (Hom.).

πολιορκία, ἡ, *oppugnatio*. Alc. II. 142. A: πολιορκίαν.

πολιορκῶ, *oppugno*; trop. *premo*, *urgeo*. Legg. III. 682. D: τῶν πολιορκούντων. Pol. V. 453. A: ἵνα μὴ ἔρημα τὰ τοῦ ἑτέρου λόγου πολιορκῆται. Prot. 340. A: τὸν Σκάμανδρον πολιορκούμενον ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως. Alc. II. 142. A: ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν πολιορκούμενοι πολιορκίαν cet. Legg. III. 682. D: ὃν (χρόνον) τὸ Ἴλιον ἐπολιορκεῖτο. IV. 708. B: στενοχωρίᾳ τινὶ πολιορκηθὲν γῆς.

πολιός, ά, όν, *canus*; *senilis*. Parm. 127. B: σφόδρα πολιόν (Παρμενίδην). Tim. 22. B: οὐδὲ μάθημα χρόνῳ πολιὸν οὐδέν (ἔχετε). Polit. 273. E: σώματα πολιὰ φύντα.

πολιοῦχος, *urbis custos* s. *servator*. Legg. XI. 921. C: Δία ... πολιοῦχον.

πόλις, ἡ, *urbs*; *civitas* (etiam *cives*); *res publica* (*Staat*). Polit. 302. A: ὡς ἰσχυρόν τι πόλις ἐστὶ φύσει. Pol. IV. 422. E: ἑκάστη ... αὐτῶν πόλεις εἰσὶ πάμπολλαι, ἀλλ' οὐ πόλις. Legg. VI. 766. D: πᾶσα ... πόλις ἄπολις ἂν γίγνοιτο cet. Prot. 318. E: τὰ τῆς πόλεως ... καὶ πράττειν καὶ λέγειν. Gorg. 491. A: οἳ ἂν εἰς τὰ τῆς πόλεως πράγματα φρόνιμοι ὦσιν. Polit. 259. B: σμικρᾶς ... πόλεως ὄγκος. Crit. 50. A: τὸ κοινὸν τῆς πόλεως. Phaedr. 261. D: τῇ πόλει δοκεῖν τὰ αὐτὰ τοτὲ μὲν ἀγαθά, τοτὲ δ' αὖ τἀναντία. Gorg. 469. E: ἐν τῇδε τῇ πόλει (intell. *Athenas*). Id. 517. A. 521. C. Etiam ἐν τῇ πόλει. 518. B. al. Pol. VIII. 543. A: τῇ μελλούσῃ ἄκρως οἰκεῖν πόλει. IX. 592. A: ἐν ᾗ νῦν δὴ διήλθομεν οἰκίζοντες πόλει λέγεις τῇ ἐν λόγοις κειμένῃ. Theaet. 142. A: οὐ γὰρ ἦ κατὰ πόλιν. Conv. 178. D: οὔτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην. Pol. II. 369. C: ταύτῃ τῇ ξυνοικίᾳ ἐθέμεθα πόλιν ὄνομα. Legg. II. 666. E: πόλιν ... καὶ ἄστη δυνάμενος διοικεῖν. VI. 773. C: ὅτι πόλιν εἶναι δεῖ δίκην κρατῆρος κεκραμένην. Euth. 2. C: ἔρχεται κατηγορήσων μου ὥσπερ πρὸς μητέρα πρὸς τὴν πόλιν. Prot. 354. B: τῶν πόλεων σωτηρίαι. Conv. 209. A: ἡ περὶ τὰς τῶν πόλεών τε καὶ οἰκήσεων διακοσμήσεις. Pol. I. 338. D. 339. A: ὃ λέγω ἐν ἁπάσαις ταῖς πόλεσι ταὐτὸν εἶναι δίκαιον. Theag. 126. C: καὶ Ἑλληνίσι προσομιλοῦντας πόλεσι καὶ βαρβάροις. Pol. I. 348. D: πόλεις τε καὶ ἔθνη ... ἀνθρώπων. V. 475. D: οὔτε τῶν (Διονυσίων) κατὰ πόλεις οὔτε τῶν κατὰ κώμας ἀπολειπόμενοι. al. Intellig. Alc. III. 142. A: ἐπειδὴ εἰς τὴν ἑαυτῶν κατῆλθον. Euthyd. 279. B: τιμαὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ.

πολιτεία, ἡ, *civitas* et *civitatis forma*; *status* vel *administratio*; *res publica*. Polit. 297. A: ὀρθὴ γίγνοιτ' ἂν πολιτεία. Pol. V. 471. C: ὡς δυνατὴ αὕτη ἡ πολιτεία γενέσθαι. VI. 499. B: ὅτι οὔτε πόλις οὔτε πολιτεία οὐδέ γ' ἀνὴρ ὁμοίως μή ποτε γένηται τέλεος πρὶν ἂν cet. 501. E: (ὅτι) οὐδὲ ἡ πολιτεία ... ἔργῳ τέλος λήψεται. VIII. 558. C: εἴη ἂν ... ἡδεῖα πολιτεία cet. 562. A: ἡ καλλίστη ... πολιτεία (τυραννίς). Legg. III. 698. B: πολιτεία ... ἣν παλαιά. VII. 817. B: πᾶσα ... ἡμῖν ἡ πολιτεία ξυνέστηκε μίμησις τοῦ καλλίστου καὶ ἀρίστου βίου. Menex. 238. C: πολιτεία ... τροφὴ ἀνθρώπων ἐστί, καλὴ μὲν ἀγαθῶν, ἡ δὲ ἐναντία κακῶν. Ax. 368. C: ἡ πολυτίμητος πολιτεία. Gorg. 510. A: τῆς ὑπαρχούσης πολιτείας ἑταῖρον εἶναι. Pol. VI. 497. A: μὴ τυχὼν πολιτείας προσηκούσης. 501. A: τὸ σχῆμα τῆς πολιτείας. VII. 502. B: ἀκούσης τῆς ἐν ἑκάστῃ (πόλει) πολιτείας. X. 608. B: περὶ τῆς ἐν αὑτῷ πολιτείας δεδιότι. Critia 109. D: τὴν τῆς πολιτείας τάξιν. Legg. III. 678. C: πόλεως ... καὶ πολιτείας πέρι καὶ νομοθεσίας cet. IV. 710. E: ἐκ βασιλικῆς πολιτείας. VI. 756. E: μοναρχικῆς καὶ δημοκρατικῆς πολιτείας. XII. 965. C: τοὺς τῆς θείας πολιτείας ἡμῖν φύλακας. Ep. VII. 326. D: δικαίου ... καὶ ἰσονόμου πολιτείας ... μηδ' ὄνομα ἀκούοντας ἀνέχεσθαι. Gorg. 512. E: ἆρα ἐξομοιῶν αὑτὸν τῇ πολιτείᾳ ταύτῃ —; Pol. VIII. 564. B: ἐν πάσῃ πολιτείᾳ ἐγγιγνομένῳ. X. 619. C: ἐν τεταγμένῃ πολιτείᾳ ... βεβιωκότα. Critia 112. B: πάντα ὅσα πρέποντα ἦν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ. Crit. 53. B: πολέμιος ἥξεις ... τῇ τούτων πολιτείᾳ. Polit. 301. A: τότε ἀριστοκρατίαν καλοῦμεν τὴν τοιαύτην πολιτείαν. Pol. VI. 497. B: εἰ ... λήψεται τὴν ἀρίστην πολιτείαν. VII. 536. B: τήν τε πόλιν καὶ πολιτείαν σώσομεν. VIII. 550. C: τὴν ἀπὸ τιμημάτων ... πολιτείαν. IX. 590. E: ἕως ἂν ἐν αὐτοῖς ὥσπερ ἐν πόλει πολιτείαν καταστήσωμεν. X. 605. B: ταὐτὸν καὶ τὸν μιμητικὸν ποιητὴν φήσομεν κακὴν πολιτείαν ἰδίᾳ ἑκάστου τῇ ψυχῇ ἐμποιεῖν. Legg. II. 666. E: στρατοπέδου γὰρ πολιτείαν ἔχετε. VI. 796. D: χρήσιμοι εἴς τε πολιτείαν καὶ ἰδίους οἴκους. Polit. 271. E: πολιτεῖαι ... οὐκ ἦσαν. Tim. 23. C: πολιτεῖαι ... κάλλισται. Menex. 238. E: ὥστε αὐτῶν ἀνώμαλοι καὶ αἱ πολιτεῖαι. Pol. IV. 445. C: πέντε (τρόποι) ... πολιτειῶν. VI. 492. E: ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πολιτειῶν. Legg. III. 693. D: εἰσὶ πολιτειῶν οἷον μητέρες δύο τινές cet. Ep. V. 321. D: ἔστι ... τις φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἑκάστης, καθαπερεί τινων ζώων cet. E. VII. 332. E: νόμοις τε ... καὶ πολιτείαις. Pol. VIII. 544. B: τίνας ἔλεγες τὰς τέτταρας πολιτείας. Ax. 370. B: καταστήσασθαι ... πολιτείας.

πολίτευμα, τό, *administratio civilis*. Legg. XII. 945. D: λυθείσης τῆς τὰ πάντα πολιτεύματα ξυνεχούσης εἰς ἓν δίκης.

πολιτεύομαι, *civis sum*, *civem me gero* et in univ. *vivo*; *institutis* vel *legibus utor*; *res publicas gero*; pass. *administror* vel

regor. Pol. VIII. 561. D: *πολλάκις δὲ πολιτεύεται.* Legg. III. 701. E: *ποτέρα τούτων ὀρθῶς πολιτεύεται.* Menex. 238. C: *ἐν ᾗ νῦν ... πολιτευόμεθα.* Pol. VIII. 568. B: *ὅσοι ἡμῶν ἐγγὺς πολιτεύονται.* Gorg. 515. B: *ὅντινά ποτε τρόπον οἴει δεῖν πολιτεύεσθαι ἐν ἡμῖν.* Crit. 52. C: *ὡμολόγεις καθ' ἡμᾶς πολιτεύεσθαι.* D: *καθ' ἃς (ὁμολογίας) ἡμῖν ξυνέθου πολιτεύεσθαι.* Ep. VII. 331. C. Pol. IX. 579. C: *κακῶς ἐν ἑαυτῷ πολιτευόμενος.* V. 462. D: *τοῦ τοιούτου ἐγγύτατα ἡ ἄριστα πολιτευομένη πόλις οἰκεῖ.* Charm. 171. E. Legg. I. 626. B: *ὃν ... ὅρον ἔθου τῆς εὖ πολιτευομένης πόλεως.* Pol. IV. 427. A: *οὔτ' ἐν κακῶς οὔτ' ἐν εὖ πολιτευομένῃ πόλει.* VIII. 549. C. IV. 426. B: *ὅσαι (πόλεις) κακῶς πολιτευόμεναι* cet. Legg. III. 676. B: *ἀφ' οὗ πόλεις τ' εἰσὶ καὶ ἄνθρωποι πολιτευόμενοι.* I. 635. E: *(ἐν) ταῖς τῶν εἰκῇ πολιτευομένων (πολιτείαις).* XII. 950. A: *τοῖς εὖ πολιτευομένοις διὰ νόμων ὀρθῶν.* Pol. IV. 426. B: *σφᾶς οὕτω πολιτευομένους.* Legg. III. 676. B: *πεπολιτευμέναι ... πάσας πολιτείας.* 693. E: *ὡς οὐκ ἄν ποτε τούτων πόλις ἄμοιρος γενομένη πολιτευθῆναι δύναιτ' ἂν καλῶς.*

πολίτης, ὁ, fem. *πολῖτις, ἡ, civis* (germ. *Bürger* et *Mitbürger, Landsmann*). Prot. 339. E: *σὸς μέντοι Σιμωνίδης πολίτης.* Gorg. 517. C: *ὅπερ μόνον ἔργον ἐστὶν ἀγαθοῦ πολίτου.* De lucri cup. 228. B: *πολίτῃ ... ἐμῷ τε καὶ σῷ.* Legg. I. 629. A: *τῶνδε ... πολίτην γενόμενον.* 630. A: *πολίτην τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγαρέων.* Prot. 315. C: *πολῖται αὐτοῦ Ἀθηναῖοι, οἱ σοὶ πολῖται.* Gorg. 517. B: *ὅθεν ἔμελλον ἀμείνους ἔσεσθαι οἱ πολῖται.* Pol. V. 462. B. Apol. 37. C: *ὑμεῖς ... ὄντες πολῖταί μου.* Phaedr. 57. A: *τῶν πολιτῶν Φλιασίων.* Pol. I. 344. B. Tim. 23. D: *τὰ περὶ τῶν πάλαι πολιτῶν.* Pol. VI. 501. E: *οὔτε πόλει οὔτε πολίταις.* Men. 71. B: *τοῖς πολίταις τούτου.* Polit. 293. D: *πολίτας ποιοῦντες.* Pol. V. 463. A. Legg. VII. 814. C: *πάντας τοὺς πολίτας καὶ τὰς πολίτιδας.*

πολιτικός, ή, όν, civilis; rerum civilium studiosus vel *peritus, in rebus publ. versatus;* fem. *ratio civilis.* Gorg. 452. E: *ὅστις ἂν πολιτικὸς ξύλλογος γίγνηται.* 513. B: *ὡς ἐπιθυμεῖς πολιτικὸς εἶναι.* Legg. I. 628. D. Alc. I. 133. E: *ἀνὴρ πολιτικός.* Def. 415. C: *πολιτικὸς ἐπιστήμων πόλεως κατασκευῆς.* Polit. 267. D: *ἡ πολιτική.* Pol. V. 473. D: *δύναμίς τε πολιτικὴ καὶ φιλοσοφία.* Euthyd. 291. C: *ἔδοξε ... ἡμῖν ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ βασιλικὴ τέχνη ἡ αὐτὴ εἶναι.* 306. B: *ἡ πολιτικὴ πρᾶξις.* Polit. 267. C: *ἅμα βασιλικὸν ταὐτὸν κληθὲν καὶ πολιτικόν.* Legg. VII. 815. D: *ὡς οὐκ ἔστι πολιτικὸν τοῦτο τῆς ὀρχήσεως τὸ γένος.* Phaedr. 258. A: *ἀνδρὸς πολιτικοῦ.* Pol. VII. 521. B: *βίον ἀμείνω τοῦ πολιτικοῦ.* Legg. V. 642. D: *τοῦ νοῦν ἔχοντος πολιτικοῦ.* Euthyd. 305. C: *οὓς ἔφη Πρόδικος μεθόρια φιλοσόφου τε ἀνδρὸς καὶ πολιτικοῦ.* Polit. 303. E: *πολιτικῆς ἐπιστήμης.*

304. E: *κεχωρίσθαι πολιτικῆς τὸ ῥητορικόν*. Legg. I. 650. B. Apol. 20. B: *τῆς ἀνθρωπίνης τε καὶ πολιτικῆς* (*ἀρετῆς*). Legg. XII. 959. E: *τῷ ... πολιτικῷ νόμῳ νομοθετοῦντι παραχωρεῖν χρὴ τὰ τοιάδε*. Gorg. 521. D: *ἐπιχειρεῖν τῇ ὡς ἀληθῶς πολιτικῇ τέχνῃ*. Legg. V. 736. B: *ἐν πάσῃ κατασκευῇ πολιτικῇ*. Men. 99. B: *ἐν πολιτικῇ πράξει*. Soph. 217. A: *σοφιστήν, πολιτικόν, φιλόσοφον*. Polit. 257. A. B: *τὸν πολιτικὸν ἄνδρα*. Legg. XII. 962. A: *τὸν σκοπὸν ... πολιτικόν*. Prot. 319. A: *τὴν πολιτικὴν τέχνην*. 321. D: *τὴν ... πολιτικὴν* (*σοφίαν*). Gorg. 464. B: *τὴν ... ἐπὶ τῇ ψυχῇ* (*τέχνην*) *πολιτικὴν καλῶ*. Phaed. 82. A: *τὴν δημοτικήν τε καὶ πολιτικὴν ἀρετήν*. Polit. 276. E: *προςειπόντες πολιτικήν*. Phaedr. 258. D: *εἴτε πολιτικὸν σύγγραμμα εἴτε ἰδιωτικόν*. Phaed. 82. B: *εἰς τοιοῦτον ... πολιτικόν τε καὶ ἥμερον γένος*. Pol. IV. 443. E: *περὶ πολιτικόν τι*. Legg. III. 697. C: *οὔθ' ὅσιον οὔτε πολιτικὸν ἂν δρῴη πρᾶγμα*. Alc. II. 145. E: *πολιτικὸν φύσημα φυσώντων*. Ax. 368. D: *'Αξίοχε πολιτικέ*. Gorg. 519. C: *ὅσοι τε πολιτικοὶ προςποιοῦνται εἶναι καὶ ὅσοι σοφισταί*. Soph. 216. C: *τοτὲ μὲν πολιτικοὶ φαντάζονται* cet. Pol. IV. 426. D. Gorg. 473. E: *οὐκ εἰμὶ τῶν πολιτικῶν*. Pol. IV. 424. C: *ἄνευ πολιτικῶν νόμων τῶν μεγίστων*. Tim. 19. E. Apol. 21. C. Conv. 184. A: *ὑπὸ πολιτικῶν δυνάμεων ἁλῶναι*. Pol. VII. 521. B: *πολιτικῶν ἀρχῶν*. Hipp. mai. 281. C: *ἀπεχόμενοι τῶν πολιτικῶν πράξεων*. Legg. VII. 808. B: *πράττειν τῶν τε πολιτικῶν μέρη πολλὰ καὶ τῶν οἰκονομικῶν*. Phaedr. 278. C: *ἐν πολιτικοῖς λόγοις νόμους ὀνομάζων*. Legg. III. 693. A: *τοῖς τε πάλαι πολιτικοῖς λεγομένοις ... καὶ τοῖς νῦν*. Theaet. 176. C: *ἐν ... πολιτικαῖς δυναστείαις*. Legg. XII. 950. E: *ἐν ἐκδημίαις πολιτικαῖς*. Gorg. 527. D: *ἐπιθησόμεθα τοῖς πολιτικοῖς*. Polit. 267. E: *τοῖς περὶ τἀνθρώπινα νομεῦσιν, οὓς πολιτικοὺς ἐκαλέσαμεν*. 303. C: *ὡς οὐκ ὄντας πολιτικούς, ἀλλὰ στασιαστικούς*. Pol. VI. 489. C: *τοὺς νῦν πολιτικοὺς ἄρχοντας*. Legg. IV. 722. E. Menex. 249. E: *λόγους ... πολιτικούς*. Conv. 184. B: *εἰς διαπράξεις πολιτικάς*. Prot. 324. C: *συμβουλεύοντος τὰ πολιτικά*. Gorg. 521. D: *πράττειν τὰ πολιτικά*. Pol. III. 407. D: *ἵνα μὴ τὰ πολιτικὰ βλάπτοι* (*ut ne rei publicae commodis officeret*). Apol. 31. D: *πράττειν τὰ πολιτικὰ πράγματα*. Theag. 126. A: *ὅσοι τὰ πολιτικὰ δεινοὶ γεγόνασιν*. Ep. VII. 325. B: *ἡ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ ἐπιθυμία*. D: *τὰ πολιτικὰ διοικεῖν*. 326. A: *τά τε πολιτικὰ δίκαια καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν πάντα κατιδεῖν*.

πολιτοφθόρος, ὁ ἡ, *civitati perniciosus*. Legg. IX. 854. C: *ὅσα ἀνόσια ἔργα καὶ πολιτοφθόρα*.

πολίχνιον, τό, *oppidulum*. Pol. II. 370. D: *κοινωνοὶ ἡμῖν τοῦ πολιχνίου γιγνόμενοι*.

πολλάκις, *compluries* vel *pluries* (germ. *mehr als einmal*).

Theaet. 175. A: πολλάκις μυρίοι. Crat. 404. C: εἰ πολλάκις λέγοις τὸ τῆς Ἥρας ὄνομα. Conv. 179. A: πρὸ τούτου τεθνάναι ἂν πολλάκις ἕλοιτο. Pol. I. 330. B: πολλάκις τοσαύτην ἐποίησε. Legg. IV. 706. C: οὐκ ἄξια ἐπαίνων πολλάκις μυρίων. al. Etiam *multis modis*. Polit. 290. B: ὅσοι ... περὶ γράμματα σοφοὶ γίγνονται πολλάκις ὑπηρετήσαντες. Critia 121. A: πολλῷ τῷ θνητῷ καὶ πολλάκις ἀνακεραννυμένη. In tempore pos. est *saepe*, *frequenter*. Prot. 327. C: πολλάκις ... ἀγαθοῦ αὐλητοῦ (υἱὸς) φαῦλος ἂν ἀπέβη. Phaed. 88. E: πολλάκις θαυμάσας Σωκράτη cet. Phil. 40. D: πολλάκις δὲ καὶ ἴσως πλειστάκις ἐπὶ τοῖς μηδὲ μέλλουσί ποτε γενήσεσθαι. Conv. 215. E: πολλάκις ... οὕτω διετέθην. Pol. I. 329. A: πολλάκις ... συνερχόμεθα cet. al. Quia vero quod frequenter fit id facile iterum fieri suspicamur, etiam in eo ponitur quod ne fiat veremur vel cautum volumus; germ. *vielleicht*, *etwa*, lat. *forte*; praec. post coniunctt. ἄν, εἰ, μή. Prot. 361. C: μὴ πολλάκις ἡμᾶς ... σφήλῃ. Pol. IV. 424. C: μὴ πολλάκις τὸν ποιητήν τις οἴηται cet. IX. 584. B: μὴ πολλάκις οἰηθῇς cet. Critia 112. E. Alc. I. 127. E. Theag. 122. A: ἵνα μὴ πολλάκις ... διαφθαρῇ. B: μὴ γὰρ πολλάκις ἐγὼ μὲν ἄλλο τι αὐτὸ ὑπολαμβάνω cet. Amplificatur part. ἄρα adiuncta. Phaedr. 238. C: ἐὰν ἄρα πολλάκις νυμφόληπτος ... γένωμαι. Phaed. 60. E: εἰ ἄρα πολλάκις ταύτην τὴν μουσικήν μοι ἐπιτάττοι ποιεῖν. 61. A. Polit. 264. B: εἴ τινων πολλάκις ἄρα διακήκοας. 283. B: ἂν ἄρα πολλάκις ὕστερον ἐπίῃ. Lach. 179. B. 194. A: εἰ ἄρα πολλάκις αὐτὴ ἡ καρτέρησίς ἐστιν.

πολλαπλάσιος, α, ον, *multo maior*, pl. *multo plures* et simpl. *plures*; *multiplicatus*. Ep. VII. 333. A: οὐ διπλασίαν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν μόνον ποιήσοι (v. ποιήσει), πολλαπλασίαν δὲ ὄντως. Polit. 300. B: ἁμαρτήματος ἁμάρτημα πολλαπλάσιον ἀπεργαζόμενος. Pol. VII. 530. C: ἢ πολλαπλάσιον ... τὸ ἔργον ἢ ὡς νῦν ἀστρονομεῖται προστάττεις. 534. A: ἵνα μὴ ἡμᾶς πολλαπλασίων λόγων ἐμπλήσῃ ἢ ὅσων οἱ παρεληλυθότες. VIII. 555. E: τοῦ πατρὸς ἐκγόνους τόκους πολλαπλασίους κομιζόμενοι. IV. 423. B: δοκούσας ... πολλὰς καὶ πολλαπλασίας τῆς τηλικαύτης (πόλεως).

πολλαπλασιῶ, *multiplico*. Pol. VII. 525. E: ἐκεῖνοι πολλαπλασιοῦσιν.

πολλαπλασίωσις, ἡ, *multiplicatio*. Pol. IX. 587. E: τελεωθείσῃ τῇ πολλαπλασιώσει.

πολλαπλοῦς, ῆ, οῦν, *multiplex*. Pol. III. 397. E: ὅτι οὐκ ἔστι διπλοῦς ἀνὴρ παρ' ἡμῖν οὐδὲ πολλαπλοῦς. Etiam *multo longior*. Tim. 75. B: βίον ... διπλοῦν καὶ πολλαπλοῦν καὶ ὑγιεινότερον cet.

πολλαχῇ, *multis modis* vel *partibus*, etiam *multis de causis*; *omni modo*, *prorsus*. Prot. 346. D: γελοῖον γὰρ ἂν εἴη πολλαχῇ. (Id. Theaet. 158. E.) 354. E: τίνος ... ἕνεκα πολλὰ

περὶ τούτου λέγεις καὶ πολλαχῇ. Phaedr. 265. D: τὰ πολλαχῇ διεσπαρμένα. Theaet. 179. C: πολλαχῇ ... ἄλλῃ. Parm. 138. A: ἀδύνατον πολλαχῇ κύκλῳ ἅπτεσθαι. Conv. 178. A: πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, οὐχ ἥκιστα δὲ κατὰ τὴν γένεσιν. Pol. IV. 491. A: πολλαχῇ πλημμελοῦσαι. VII. 525. D: πολλαχῇ χρήσιμον ἡμῖν πρὸς ὃ βουλόμεθα. 538. D: πολλάκις καὶ πολλαχῇ ἐλέγχων. X. 596. D: πολλαχῇ καὶ ταχὺ δημιουργούμενος. Legg. III. 678. E. Lach. 181. E. al.

πολλαχόθεν, *multis ex partibus* vel *locis*. Conv. 178. C: οὕτω πολλαχόθεν ὁμολογεῖται ὁ Ἔρως ἐν τοῖς πρεσβύτατος εἶναι. Legg. VIII. 842. C: βίος ... ἄλλαις μὲν πόλεσι παντοδαπῶς (v. παντοδαπὸς) ἂν καὶ πολλαχόθεν εἴη. Ep. VII. 333. A: ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοιοῦτοι λόγοι.

πολλαχόσε, *in multa loca* vel *regiones*. Menex. 241. E: οἱ εἰς Αἴγυπτον πλεύσαντες καὶ ἄλλοσε πολλαχόσε.

πολλαχοῦ, *multis locis, passim; saepius*. Prot. 329. C: πολλαχοῦ ἐν τοῖς λόγοις ἐλέγετο ὑπὸ σοῦ cet. Gorg. 483. D: δηλοῖ ... ταῦτα πολλαχοῦ ὅτι οὕτως ἔχει. Crat. 408. A: οἷον καὶ Ὅμηρος πολλαχοῦ λέγει. Conv. 209. E: καὶ ἄλλοι ἄλλοθι πολλαχοῦ ἄνδρες. Pol. III. 414. C: ἤδη πολλαχοῦ γεγονός. Tim. 20. E. Legg. I. 639. D. Apol. 31. C: ὃ ὑμεῖς ἐμοῦ πολλάκις ἀκηκόατε πολλαχοῦ λέγοντος ὅτι cet. Crit. 45. C: πολλαχοῦ ... καὶ ἄλλοσε ὅποι ἂν ἀφίκῃ ἀγαπήσουσί σε cet. Alc. I. 132. D.

πολλοστός, ή, όν, *minimus*. Legg. X. 896. B: ὁπόσων ἀριθμῶν βούλοιτο ἄν τις ἀριθμεῖν αὐτὴν πολλοστήν, τοσούτων (πολλοστή). Phil. 44. E: οὐκ εἰς τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποβλεπτέον. Ib. πρὸς τὰ πολλοστὰ σκληρότητι (*ea quae minima sunt duritia*).

πόλος, ὁ, *axis*. Tim. 40. B: περὶ τὸν διὰ παντὸς πόλον τεταμένον. Crat. 405. C: οὓς δὴ πόλους καλοῦσι. Etiam *orbis* (Epin. 986. C: ἐν ᾧ διεξέρχεται τὸν αὑτοῦ πόλον) et *caelum* (Ax. 371. B: τοῦ ... πόλου ὄντος σφαιροειδοῦς).

πολυάρατος, ὁ ἡ, *exoptandus*. Theaet. 165. E: τὴν πολυάρατον (πολυάῤῥατον? Buttm. coni. πολύκροτον) σοφίαν.

πολυβορος, ὁ ἡ, *vorax*. Critia 115. A: πολυβορωτάτῳ (ζώῳ).

πολύγηρως, ὁ ἡ, *admodum senex*. Ax. 367. B: ἄλλοι πολυγήρως (sic codd. pro vulg. πολὺ γῆρως. An πολυγήρῳ?) ἀκμάζουσι.

πολυγνώμων, ὁ ἡ, *admodum intelligens*. Phaedr. 275. A: πολυγνώμονες εἶναι δόξουσιν.

πολυγονία, ἡ, *prolis ubertas*. Prot. 321. B: τοῖς δ' ἀναλισκομένοις ὑπὸ τούτων πολυγονίαν (προσῆψε).

πολυδικῶ, *multas actiones intendo*. Legg. XI. 938. B: παρὰ καιρὸν πολυδικεῖν.

πολυειδής, ὁ ἡ, *multiformis, varius*. Pol. X. 612. A: εἴτε πολυειδὴς εἴτε μονοειδής. Phaedr. 238. A: πολυειδές.

270. D: ἁπλοῦν ἢ πολυειδές ἐστιν. Soph. 221. E. Phaed. 80. B: (τῷ) πολυειδεῖ ... ὁμοιότατον αὖ εἶναι τὸ σῶμα. Pol. IX. 590. A: τὸ δεινὸν ... καὶ πολυειδὲς θρέμμα. Locr. 101. B: πολυειδέστατον καὶ ποικιλώτατον (γένος).

πολυειδία, ἡ, *varietas*. Pol. IX. 580. D: διὰ πολυειδίαν.

πολυήκοος, ὁ ἡ, *qui multa audivit* vel *legit*, *multarum rerum gnarus*. Phaedr. 275. A: πολυήκοοι ... γενόμενοι ἄνευ διδαχῆς. Legg. VII. 810. E: πολυηκόους τ' ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι ποιοῦντας καὶ πολυμαθεῖς.

πολυθεάμων, ὁ ἡ, *qui multa spectavit*. Phaedr. 251. A: ὁ τῶν τότε πολυθεάμων.

πολυθρύλητος, ὁ ἡ, *multum celebratus*, *notissimus*. Pol. VIII. 566. B: τὸ ... τυραννικὸν αἴτημα τὸ πολυθρύλητον (sic Par. A. c. al. Vulgo πολυθρύλλητον). Phaed. 100. B: εἶμι πάλιν ἐπὶ τὰ πολυθρύλητα (v. πολυθρύλλητα).

πολύκαρπος, ὁ ἡ, *fecundus*. Tim. 86. C: πολυκαρπότερον (σπέρμα).

πολυκέφαλος, ὁ ἡ, *multa habens capita*. Soph. 240. C: ὁ πολυκέφαλος σοφιστής. Pol. IX. 588. C: θηρίου ποικίλου καὶ πολυκεφάλου. 589. B: τοῦ πολυκεφάλου θρέμματος.

πολύκλαυτος, ὁ ἡ, *multum defletus*. Phaedr. 264. D. (epigr.).

πολυλογία, ἡ, *loquacitas*. Legg. I. 641. E: πολυλογίαν.

πολυλόγος, ὁ ἡ, *loquax*. Legg. I. 641. E: πολυλόγος (Par. A. c. al. πολύλογος).

πολυμάθεια, vid. πολυμαθία.

πολυμαθής, ὁ ἡ, *multarum rerum peritus*. Legg. VII. 810. E: πολυηκόους ... καὶ πολυμαθεῖς.

πολυμαθία, ἡ, *multarum rerum cognitio*. Legg. VII. 819. A: ἡ πολυπειρία καὶ πολυμαθία. Riv. 139. A. (v. φιλομάθεια). Legg. VII. 811. A: ἐκ ... πολυμαθίας. B: τὴν πολυμαθίαν. Alc. II. 147. A: ὁ ... τὴν καλουμένην πολυμαθίαν (sic codd. fere omnes. Vulgo πολυμάθειαν) ... κεκτημένος. Riv. 133. C: εἰ τὴν φιλοσοφίαν πολυμαθίαν ἡγοῖτο εἶναι. E.

πολυμελής, ὁ ἡ, *multa habens membra*. Phaedr. 238. A: πολυμελὲς γὰρ καὶ πολυειδές.

πολυμερής, ὁ ἡ, *multis constans partibus*. Locr. 98. D: ὕδατος στοιχεῖον πολυμερέστατον.

πολυμήχανος, ὁ ἡ, *versutus*. Hipp. min. 365. A. (Hom.).

πολύνοια, ἡ, *intelligentiae copia*. Legg. I. 641. E: τὴν δὲ (Κρήτην) πολύνοιαν μᾶλλον ἢ πολυλογίαν ἀσκοῦσαν.

πολυοινία, ἡ, *vinolentia*. Legg. II. 666. B: μέθης ... καὶ πολυοινίας.

πολυπειρία, ἡ, *multarum rerum peritia*. Legg. VII. 819. A: ἡ πολυπειρία καὶ πολυμαθία. 811. A: ἐκ πολυπειρίας.

πολυπίδακος, ὁ ἡ, *fontibus scaturiens*. Legg. III. 681. E. (Hom.).

πολυπλανής, ὁ ἡ, *pervagans*. Polit. 288. A: πολυπλανές (εἶδος).

πολύπλοκος, ὁ ἡ, *admodum contextus*. Phaedr. 230. A: Τυφῶνος πολυπλοκώτερον.

πολυπονία, ἡ, *laboris copia*. Riv. 133. E: ἆρ' οὖν καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις τὴν πολυπονίαν φιλογυμναστίαν ἡγεῖ εἶναι;

πολύπονος, ὁ ἡ, *laboriosus*. Legg. I. 633. B: κρυπτεία τις ὀνομάζεται θαυμαστῶς πολύπονος πρὸς τὰς καρτερήσεις.

πολύπους, ὁ ἡ, *multipes*. Tim. 92. A: τετράπουν τε τὸ γένος αὐτῶν ... ἐφύετο καὶ πολύπουν. Epin. 981. D: πάντα ... ὅσα πολύποδα καὶ ἄποδα.

πολυπραγμονῶ, *aliena negotia* vel *res nihil ad me pertinentes curo* vel *gero*. Pol. IV. 433. A: τὸ τὰ αὑτοῦ πράττειν καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν. 443. D. VIII. 551. E. Legg. XII. 952. D: πολυπραγμονῶν τι περὶ τὴν παιδείαν καὶ τοὺς νόμους. Apol. 31. C. Riv. 137. B: οὐδὲ πολυπραγμονοῦντα κυπτάζοντα ζῆν. Pol. IV. 433. D: ὅτι τὸ αὑτοῦ ἕκαστος εἷς ὢν ἔπραττε καὶ οὐκ ἐπολυπραγμόνει. Charm. 161. D: ἢ οὖν ἐπολυπραγμονεῖτε —; Gorg. 526. C: φιλοσόφου τὰ αὑτοῦ πράξαντος καὶ οὐ πολυπραγμονήσαντος. **curiosius aliquid expendo; curiose me gero* (germ. *vorwitzig seyn*). Parm. 137. B: ἥκιστα γὰρ ἂν πολυπραγμονοῖ. Theaet. 184. E: ἐμὲ ὑπὲρ σοῦ πολυπραγμονεῖν. Legg. VII. 821. A: οὔτε πολυπραγμονεῖν (δεῖν) τὰς αἰτίας ἐρευνῶντας.

πολυπραγμοσύνη, ἡ, *rerum alienarum curatio* vel *tractatio*. Pol. IV. 434. B: ἡ τριῶν ... ὄντων γενῶν πολυπραγμοσύνη. 444. B: πολυπραγμοσύνην καὶ ἀλλοτριοπραγμοσύνην.

πολύς, πολλή, πολύ, *multus, multiplex, varius; largus; amplus, late patens; magnus* et *vehemens; longus;* c. art. *plurimus, maximus* (etiam noti vel iam significati quid indicat, ita ut part. germ. *so* exprimi possit); pl. οἱ πολλοί *plurimi, plerique;* etiam *multitudo, vulgus*. Phaedr. 274. E: ἃ λόγος πολὺς ἂν εἴη διελθεῖν. Theaet. 194. C: βαθύς τε καὶ πολύς (ὁ κηρὸς ἐν τῇ ψυχῇ). Legg. VI. 761. C: οὐκ ἂν πολὺς ἐπιδείξειε μῦθος. Phaedr. 253. E: πολύς, εἰκῇ συμπεφορημένος (ubi est *crassus;* oppos. ὀρθὸς καὶ διηρθρωμένος). 248. B: οὗ δ' ἕνεχ' ἡ πολλὴ σπουδή cet. 255. C: ἡ ... πηγὴ πολλὴ φερομένη πρὸς τὸν ἐραστήν. Phaed. 67. E: οὐ πολλὴ ἂν ἀλογία εἴη —; 78. A: πολλὴ ... ἡ Ἑλλάς. Phil. 15. A: ἡ πολλὴ σπουδὴ ... ἀμφισβήτησις γίγνεται. Conv. 206. D: ὅθεν ... τῷ κυοῦντι ... πολλὴ ἡ πτόησις γέγονε περὶ τὸ καλόν. Gorg. 465. D: τὸ τοῦ Ἀναξαγόρου ἂν πολὺ ἦν. Soph. 256. E: περὶ ἕκαστον τῶν εἰδῶν πολὺ μέν ἐστι τὸ ὄν cet. Polit. 288. B: τῶν ὅπλων τὸ πολύ. Phil. 26. A: τὸ πολὺ λίαν

10*

καὶ ἄπειρον ἀφείλετο. 30. C: ἄπειρον ... πολύ. Conv. 205. B: οἶσθ' ὅτι ποίησίς ἐστί τι πολύ. Pol. VII. 530. D: ἐπειδὴ πολὺ τὸ ἔργον. II. 376. E: τῆς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ χρόνου εὑρημένης. VIII. 560. E: λαμπρὰς μετὰ πολλοῦ χοροῦ κατάγουσιν ἐστεφανωμένας. Phaedr. 275. C: πολλῆς ἂν εὐηθείας γέμοι. Soph. 228. E: τὸ ... τῆς πολλῆς καὶ παντοδαπῆς ἀγνοίας πάθος. Polit. 282. A: πολλῆς οὔσης τῆς κοσμητικῆς. Phil. 15. D: ταύτης ... πολλῆς οὔσης καὶ παντοίας ... μάχης. 58. C: τοῦ πολλοῦ καὶ μὴ τοιούτου (καθαροῦ) διαφέρειν. Conv. 203. C: πολλοῦ δεῖ. Phil. 41. A: μεγάλη ... ἄλλη καὶ πολλῇ ξυμπιπτούσας πονηρίᾳ. Pol. VII. 537. E: (ἐν) πολλῷ ... καὶ μεγάλῳ γένει (εἴ τις τραφείη). Phaedr. 270. A: ὧν ... πέρι τὸν πολὺν λόγον ἐποιεῖτο Ἀναξαγόρας (germ. *worüber An. so viel gesprochen hat*). Phaed. 115. D: ὅτι ... ἐγὼ πάλαι πολὺν λόγον πεποίημαι. Crat. 436. D: δεῖ ... περὶ τῆς ἀρχῆς παντὸς πράγματος παντὶ ἄνδρι τὸν πολὺν λόγον εἶναι καὶ τὴν πολλὴν σκέψιν. Conv. 212. C: πολὺν ψόφον παρασχεῖν. Pol. V. 458. D: πρὸς τὸ πείθειν τε καὶ ἕλκειν τὸν πολὺν λεών. Phaedr. 272. C: πολλὴν (ὁδόν). Polit. 308. B: πολλὴν ... καὶ τὴν μεγίστην ἴσχειν ἔχθραν καὶ στάσιν. Tim. 67. C: μεγάλην ... τὴν πολλὴν (φωνήν). Phaedr. 228. A: πολὺ χρυσίον. Parm. 136. D: πολὺ ἔργον ... προςτάττεις ὡς τηλικῷδε. Crat. 412. D: τὸ ... πολὺ αὐτοῦ ὑπολαμβάνουσι τοιοῦτόν τι εἶναι. Conv. 210. C: πρὸς πολὺ ... τὸ καλόν. D: ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαγος τετραμμένος τοῦ καλοῦ. Pol. VII. 526. D: τὸ δὲ πολὺ αὐτῆς καὶ πορρωτέρω προϊὸν σκοπεῖσθαι δεῖ. Tim. 45. A: ταύτῃ τὸ πολὺ τῆς πορείας ἡμῖν ἔδοσαν. Legg. I. 633. B: τὸ ... πολὺ παρ' ἡμῖν γιγνόμενον. Euthyd. 273. E: ὡς τὸ πολὺ τοῦτο δεινοῖν ὄντοιν (*vos huius rei tam late patentis peritos esse*). Prot. 314. C: καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ σοφοί. Phil. 67: οἷς πιστεύοντες ... οἱ πολλοὶ κρίνουσι cet. Pol. II. 379. C: ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν. Prot. 317. A: ἐπεὶ οἵ γε πολλοὶ ... οὐδὲν αἰσθάνονται. Gorg. 483. B: οἱ ἀσθενεῖς ἄνθρωποι ... καὶ οἱ πολλοί. Pol. III. 416. E: διότι πολλὰ καὶ ἀνόσια ... γέγονε. Phaedr. 249. D: νουθετεῖται ... ὑπὸ τῶν πολλῶν cet. Gorg. 475. D: ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. Polit. 306. A: πρὸς τὰς τῶν πολλῶν δόξας. Conv. 216. B: ἡττημένῳ τῆς τιμῆς τῆς ὑπὸ τῶν πολλῶν. Euth. 5. A: οὔτε τῳ ἂν διαφέροι ... τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. Polit. 269. E: πολλῶν καὶ μακαρίων ... μετείληφεν. Tim. 54. A: τιθέμεθα ... τῶν πολλῶν τριγώνων κάλλιστον ἕν. Phaed. 65. A: δοκεῖ ... τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις cet. Pol. I. 328. A: ξυνεσόμεθα ... πολλοῖς τῶν νέων αὐτόθι. V. 467. D: παρὰ δόξαν πολλὰ πολλοῖς δὴ ἐγένετο. Legg. X. 888. C: πολλοῖσι. Phaed. 88. A: μὴ οὐ πονεῖν αὐτὴν ἐν ταῖς πολλαῖς γενέσεσι. Pol. VI. 490. A: οὐκ ἐπιμένοι ἐπὶ τοῖς δοξαζομένοις εἶναι πολλοῖς ἑκάστοις. Conv. 176. A: ὑμῶν τοὺς πολλούς. Pol.

I. 369. E: οἶμαί σου τοὺς πολλοὺς ... οὐκ ἀποδέχεσθαι. Legg. III. 694. E: ἀγέλας ἀνδρῶν τε καὶ ἄλλων πολλῶν πολλὰς ἐκτᾶτο. Prot. 309. B: πολλὰ ὑπὲρ ἐμοῦ εἶπε. Phaedr. 244. B: πολλὰ ... καὶ καλὰ ... εἰργάσαντο. 261. D: καὶ ἓν καὶ πολλά. Pol. X. 599. B: πολλὰ καὶ ἔργα. 615. D: ἄλλα ... πολλά τε καὶ ἀνόσια εἰργασμένος. Conv. 184. A: ὃς (χρόνος) δὴ δοκεῖ τὰ πολλὰ καλῶς βασανίζειν. — Compar. πλείων et superl. πλεῖστος v. p. 111 sq. — Adverbiorum instar ponuntur πολύ, *multum* (ut Alc. I. 119. C: πάνυ πολὺ περιέσομαι), *valde* (Phil. 34. E: οὕτω πολὺ διαφέροντα. 58. A. Pol. VI. 484. D: οὐ πόλυ τι διαφέρειν). Etiam *diu* (Conv. 223. B: καταδαρθεῖν πάνυ πολύ); *crebro* (Pol. VIII. 562. C: λέγεται γὰρ δὴ ... καὶ πολὺ τοῦτο τὸ ῥῆμα); *longe* (Legg. X. 886. C: προϊόντες ... τῆς ἀρχῆς οὐ πολύ). Cum compar. *multo*, ut Prot. 314. A: πολὺ μείζων κίνδυνος. Conv. 180. A: νεώτερος πολύ. Crat. 413. C: πολὺ ἐν πλείονι ἀπορίᾳ εἰμί. Pol. IX. 590. A: πολὺ ἐπὶ δεινοτέρῳ ὀλέθρῳ. Legg. V. 741. A: ἐλάττους δὲ πολύ cet. Euth. 14. B: ἦ πολύ μοι διὰ βραχυτέρων ... εἶπες ἂν τὸ κεφάλαιον cet. Lys. 204. C: πολὺ ἔτι μᾶλλον ἠρυθρίασεν. Sic etiam πολλῷ. Phaed. 80. E: πολλῷ μᾶλλον ὧδε ἔχει. Polit. 274. E: πολλῷ μεῖζον. 288. B. Legg. VII. 807. C. al. Cum superl. *longe*. Prot. 317. C: ὥστε πολύ μοι ἥδιστόν ἐστιν. Phaedr. 228. C: πολὺ κράτιστόν ἐστιν. Conv. 209. C: πολὺ ... μεγίστη cet. Hinc respons. πολύ γε anteced. compar. vel superlat. Gorg. 477. C. Pol. III. 387. E. IV. 421. D. V. 456. E: καὶ τοῦτο ... πολύ (i. q. καὶ τοῦτο ἔσται, πολὺ βέλτισται ἔσονται). VIII. 556. B: καὶ πολύ γε, ἔφη. — Cum praep. ἐπὶ πολύ, *longe*. Crat. 415. A: τοῦ ἄνειν ἐπὶ πολύ (germ. *weit kommen*). Cum art. (τὸ πολύ), *magnam* vel *maximam partem*. Prot. 315. A: τὸ μὲν πολὺ ξένοι ἐφαίνοντο. Theaet. 165. A: ἦ τὸ πολὺ εἰθίσμεθα φάναι cet. Pol. III. 415. A: τὸ μὲν πολὺ ὁμοίους ἂν ὑμῖν αὐτοῖς γεννῷτε. VII. 540. B. al. Similiter ὡς τὸ πολύ (Soph. 227. B: ὡς τὸ πολὺ χαυνότερον. Polit. 307. C. Crat. 427. A. Pol. I. 330. C. VIII. 554. E.). Cum praepos. ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Polit. 294. E. 295. A. Pol. II. 377. B. Legg. VII. 792. B. IX. 875. D. — πολλά, *multum; valde; saepe* et *diu*. Prot. 313. A: πολλὰ ἂν περιεσκέψω. Phaedr. 272. E: πολλὰ εἰπόντα χαίρειν τῷ ἀληθεῖ. Phaed. 61. C: πολλὰ ... ἤδη ἐντετύχηκα τῷ ἀνδρί. Theaet. 164. E: ἦ πολλὰ ἂν ἤμυνε. 173. A: πολλὰ κάμπτονται. 178. A: ἦ οὖν καὶ τυγχάνει ἀεί, ἢ πολλὰ καὶ διαμαρτάνει ἑκάστη; Crat. 396. D: ἕωθεν γὰρ πολλὰ αὐτῷ συνῆν. Pol. III. 411. C: ἂν ... γυμναστικῇ πολλὰ πονῇ. Legg. IV. 709. A. XI. 916. D: πολλὰ ζημιοῦνται. Cum praep. Soph. 254. B: τὰ μὲν ἐπ᾽ ὀλίγον, τὰ δ᾽ ἐπὶ πολλά. — τὰ πολλά, *maximam partem, plerumque*. Prot. 311. A: καὶ γὰρ τὰ πολλὰ Πρωταγόρας ἔνδον διατρίβει. Phaed. 59. D: τὰ πολλὰ διημερεύομεν

μετ᾽ αὐτοῦ. 86. D: ὥσπερ τὰ πολλὰ εἰώθει. Theaet. 184. C. Pol. II. 372. A. Tim. 25. E. Legg. I. 639. E. Menex. 235. B: οἷα δὴ τὰ πολλὰ ἀεὶ μετ᾽ ἐμοῦ ξένοι τινὲς ἕπονται (germ. *wie gewöhnlich, folgen mir immer* cet.). Idem fere est ὡς τὰ πολλά. Gorg. 482. E: ὡς τὰ πολλὰ ... ταῦτα ἐναντία ἀλλήλοις ἐστίν. 505. A: ὑγιαίνοντα ... ἐῶσιν οἱ ἰατροὶ ὡς τὰ πολλά. Theaet. 144. A. Legg. V. 743. B. XII. 952. D.

πολύστροφος, ὁ ἡ, *versatilis*. Pol. I. 331. A. (Pind.).

πολυτελής, ὁ ἡ, *sumtuosus*, *pretiosus*. Hipp. min. 368. C: οἷαι αἱ Περσικαὶ τῶν πολυτελῶν (ζωνῶν). Ep. XIII. 363. A: μὴ τῶν πολυτελῶν τῶν Ἀμοργίνων (χιτωνίων). Alc. II. 149. C: τὰς πολυτελεῖς ταυτασὶ πομπάς τε καὶ θυσίας. 150. A. Pol. VI. 507. C: ὅσῳ πολυτελεστάτην τὴν τοῦ ὁρᾶν τε καὶ ὁρᾶσθαι δύναμιν ἐδημιούργησεν. Alc. II. 148. E: πομπὰς ... πολυτελεστάτας.

πολυτεχνία, ἡ, *multarum artium peritia*. Alc. II. 147. A: ὁ ... τὴν καλουμένην πολυμαθίαν τε καὶ πολυτεχνίαν κεκτημένος.

πολυτίμητος, ὁ ἡ, *qui magno est honore*. Ax. 368. C: ἡ πολυτίμητος πολιτεία. Euthyd. 396. D: ὦ πολυτίμητε (v. πολύτιμε) Εὐθύδημε.

πολύτροπος, ὁ ἡ, *callidus*, *versutus*. Hipp. min. 364. E: ὁ Ἀχιλλεὺς οὐ πολύτροπος τῷ Ὁμήρῳ πεποίηται; 365. C: τὸν πολύτροπον ψευδῆ λέγεις. E: πολύτροποι. Polit. 291. B: τοῖς ἀσθενέσι καὶ πολυτρόποις θηρίοις. Hipp. min. 364. C: πολυτροπώτατον. E.

πολύυδρος, ὁ ἡ, *aqua affluens*. Legg. VI. 761. B: πολυύδρους (τόπους).

πολύφορος, ὁ ἡ, *abunde ferens*. Legg. IV. 705. B: ὡς οὐκ ἂν πολύφορός τε εἴη καὶ πάμφορος ἅμα.

πολύφρων, ὁ ἡ, *valde prudens*. Phil. 47. E. (Hom.).

πολυχορδία, ἡ, *chordarum multitudo*. Pol. III. 399. C: οὐκ ἄρα ... πολυχορδίας γε οὐδὲ παναρμονίου ἡμῖν δεήσει.

πολύχορδος, ὁ ἡ, *multas chordas habens*; etiam *multos sonos edens*. Pol. III. 399. D: ὅσα πολύχορδα καὶ πολυαρμόνια. Ib. ἢ οὐ τοῦτο (tibia) πολυχορδότατον —;

πολυχρόνιος, ὁ ἡ, *diuturnus*. Phaed. 95. C: ὅτι ... πολυχρόνιόν τέ ἐστι ψυχή. Theaet. 194. D: πολυχρόνια ... γίγνεται. Phaed. 87. A: ὡς οὐκ ... πολυχρονιώτερον ψυχὴ σώματος. D. Tim. 75. B: πολυχρονιώτερον ... γένος.

πολυψήφις, ὁ ἡ, *lapidosus*. Pol. VIII. 566. C. (ex orac.).

πολυώνυμος, ὁ ἡ, *multa habens nomina*. Phaedr. 238. A: ὕβρις ... πολυώνυμον.

πολῶ, *verto*. Crat. 405. D: ὅτι ... ἁρμονίᾳ τινὶ πολεῖ ἅμα πάντα. 408. C. Ib. ὁ πᾶν μηνύων καὶ ἀεὶ πολῶν.

πόμα, v. πῶμα.

πόμπευσις, ἡ, *pompa*. Legg. XII. 949. C: (περὶ) πομπεύσεων.

πομπή, ἡ, *missio.* Pol. II. 343. A: τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπήν. 382. E: οὔτε κατὰ σημείων πομπάς. **transvectio.* Ep. VII. 345. E: αὐτός μοι πομπὴν παρασκευάσειν ἔφη. **pompa.* Pol. I. 327. A: ἡ τῶν ἐπιχωρίων πομπή. 327. C: ὡς ἀπὸ τῆς πομπῆς. Legg. VII. 796. C: πομπὰς ποιουμένους. Alc. II. 148. E. Trop., ut Lat. *pompa.* Ax. 369. D: εἰς ... πομπὴν καὶ ῥημάτων ἀγλαϊσμὸν ἀνύτει.

πομφόλυξ, ἡ, *bulla.* Tim. 83. D: πομφολύγων ξυστασῶν ἐκ τοῦ πάθους τούτου. 85. A: διὰ τὸ τῶν πομφολύγων πνεῦμα. 66. B: κληθείσας ὄνομα πομφόλυγας.

πονηρία, ἡ, *pravitas;* in animo pos. *improbitas.* Soph. 228. D: τὸ μὲν (κακὸν) πονηρία καλούμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν, νόσος αὐτῆς (τ. ψυχῆς) σαφέστατα ὄν. III. 409. D: πονηρία ... ἀρετήν τε καὶ αὑτὴν οὔποτ' ἂν γνοίη. X. 609. A. C: ἡ σώματος πονηρία νόσος οὖσα. 610. A. Hipp. min. 374. C: χωλεία δὲ ποδῶν οὐχὶ πονηρία καὶ ἀσχημοσύνη ἐστί; D: πονηρία ὀφθαλμῶν. Gorg. 478. D: ἰατρικὴ γίγνεται πονηρίας ἡ δίκη. Phaed. 90. A: εἰ πονηρίας ἀγὼν προτεθείη. Pol. V. 449. A: ἐν τέτταρσι πονηρίας εἴδεσιν οὔσας. X. 609. C. E: ὑπὸ τῆς τῶν σιτίων πονηρίας. Legg. II. 656. A: τῷ χαίροντι πονηρίας ἢ σχήμασιν ἢ μέλεσιν. Euth. 12. C: δόξαν πονηρίας. Phil. 45. E: ἔν τινι πονηρίᾳ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρετῇ. Pol. IX. 575. C: πονηρίᾳ τε καὶ ἀθλιότητι πόλεως. Prot. 326. C: διὰ τὴν πονηρίαν τῶν σωμάτων. 327. D: ποθῶν τὴν τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων πονηρίαν. Gorg. 477. B: οὐκοῦν καὶ ἐν ψυχῇ πονηρίαν ἡγεῖ τινὰ εἶναι; Theaet. 176. B: πονηρίαν μὲν φεύγειν, ἀρετὴν δὲ διώκειν. Soph. 228. B: νόσον τῆς ψυχῆς (τὴν τῆς ψυχῆς?) πονηρίας λέγοντες. Pol. I. 342. B: ἐπὶ τὴν αὑτῆς πονηρίαν. Legg. I. 646. B: τί δὲ σώματος ... εἰς πονηρίαν; Apol. 39. A.

πονηρός, ά, όν, *pravus, malus, male affectus; falsus; inutilis (schädlich); improbus.* Phaedr. 254. E: ὁ πονηρὸς (ἵππος). Conv. 183. D: πονηρὸς δ' ἐστιν ἐκεῖνος ὁ ἐραστὴς ὁ πάνδημος. Pol. I. 334. D: πονηρὸς ... ὁ λόγος. 335. A: ἐχθρὸς δὲ ὁ πονηρός. Euthyd. 298. D: μάλα πονηρός (κύων). Gorg. 457. A: οὔτε πονηρὰ (ἡ τέχνη) ... ἐστίν. Legg. III. 701. B: ἡ πονηρὰ ἀναισχυντία. 735. B: πονηρὰ τροφή. Hipp. min. 376. A: ἡ ... πονηρά (ψυχή). Prot. 313. D: ὅ τι χρηστὸν ἢ πονηρὸν περὶ τὸ σῶμα. Pol. I. 341. E: ὅτι σῶμά ἐστι πονηρόν. Gorg. 516. A: ὡς πονηροῦ ὄντος. Pol. IV. 425. E: οὐκ ἐθέλοντας ... ἐκβῆναι πονηρᾶς διαίτης. Ep. VII. 343. C: ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς. Conv. 183. D: πονηρῷ ... χαρίζεσθαι. Lys. 214. B. Theaet. 167. A: πονηρᾷ ψυχῆς ἕξει. Gorg. 469. E: τὸν ... ἄδικον καὶ πονηρὸν ἄθλιον (εἶναί φημι). Legg. I. 639. B. Hipp. mai. 291. E: πονηρόν γ' ... γέλωτα. Theaet. 150. E: διὰ πονηρὰν ξυνουσίαν. Phil. 37. D: πονηρὰν ... δόξαν, πονηρὰν ... καὶ ἡδονήν. Pol.

VIII. 551. C: *πονηρὰν ... τὴν ναυτιλίαν αὐτοὺς ναυτίλλεσθαι.* Tim. 86. D: *διὰ ... πονηρὰν ἕξιν τινὰ τοῦ σώματος.* Prot. 313. A: *ἢ χρηστὸν αὐτὸ (τὸ σῶμα) γενέσθαι ἢ πονηρόν.* Pol. X. 609. A: *πονηρόν τε ποιεῖ ᾧ προςεγένετο* cet. Phil. 40. C: *ψευδέσιν ... ἡδοναῖς τὰ πολλὰ οἱ πονηροὶ χαίρουσιν.* Pol. I. 334. E: *πονηροὶ γὰρ αὐτοῖς εἰσί.* Legg. XII. 950. B: *οἱ πονηροὶ καὶ ἄχρηστοι.* Gorg. 599. E: *αἱ δὲ (λῦπαι) πονηραί.* Prot. 334. A: *ταῖς δὲ βλάσταις πονηρά* (opp. *ἀγαθά*). Conv. 205. E: *ἐὰν αὐτοῖς δοκῇ τὰ ἑαυτῶν πονηρὰ εἶναι.* De lege 314. E: *τὰ δὲ πονηρά (δόγματα).* Pol. VII. 519. A: *τῶν λεγομένων πονηρῶν μέν, σοφῶν δέ.* X. 601. E: *περὶ χρηστῶν καὶ πονηρῶν αὐλῶν.* Legg. I. 627. C: *νικώντων .. τῶν πονηρῶν.* Theaet. 167. B: *ἀντὶ πονηρῶν αἰσθήσεων.* Pol. VIII. 561. C: *τῶν πονηρῶν (ἐπιθυμιῶν).* Gorg. 464. D: *περὶ τῶν χρηστῶν σιτίων καὶ πονηρῶν.* Pol. VI. 499. B: *τοῖς φιλοσόφοις τούτοις τοῖς ὀλίγοις καὶ οὐ πονηροῖς.* III. 409. A: *ἐν πονηραῖς ψυχαῖς τεθράφθαι.* I. 334. C: *οὓς δ' ἂν πονηροὺς (ἡγῆται).* III. 396. A: *πονηροὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας.* Crat. 431. D: *πονηράς (εἰκόνας).* Phil. 40. E: *πονηρὰς δόξας καὶ χρηστάς.* Hipp. min. 374. E. B: *ὅταν κατὰ τὸ σῶμα πονηρὰ ἐργάζηται.* Ib. *τὰ αἰσχρὰ καὶ πονηρὰ σχήματα σχηματίζειν.* Pol. IX. 591. A: *ἐξ ὧν πονηρότερος ... ἔσται.* B. Hipp. min. 375. B: *ψυχὴ ... ἀκουσίως ἁμαρτάνουσα πονηροτέρα ἢ ἑκουσίως.* C. Pol. I. 347. C: *τὸ ὑπὸ πονηροτέρου ἄρχεσθαι.* Hipp. min. 272. E: *πονηροτέρους.* Pol. IV. 421. D: *τὰ ... ἔργα πονηρότερα ἐργάσεται.* IX. 576. B: *ὃς ἂν φαίνηται πονηρότατος.* Legg. I. 646. A. Gorg. 520. A: *ὡς πονηροτάτης (τῆς πόλεως).* Pol. IX. 579. E: *κόλαξ τῶν πονηροτάτων.* III. 408. D: (*ὡς*) *πονηροτάτοις σώμασιν.*

πονηρῶς, male, improbe. Conv. 183. D: *πονηρῷ τε καὶ πονηρῶς χαρίζεσθαι.*

πόνος, ὁ, labor; aerumna; molestia; contentio. Phaedr. 247. B: *ἔνθα δὴ πόνος τε καὶ ἀγὼν ἔσχατος ψυχῇ πρόκειται.* Pol. VII. 535. B. Tim. 40. D: *μάταιος ἂν εἴη πόνος.* Legg. IV. 717. A: *μάτην ... περὶ θεοὺς ὁ πολύς ἐστι πόνος τοῖς ἀνοσίοις.* Epin. 991. C: *ματαιότατος πόνος ἁπάντων.* Soph. 230. A: *μετὰ ... πολλοῦ πόνου.* Ep. VII. 329. A: *τὸ μέγεθος ... τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου.* Phil. 56. A: *μελέτη καὶ πόνῳ.* Conv. 197. D: *ἐν πόνῳ, ἐν φόβῳ* cet. Tim. 81. D. Phaedr. 248. B: *πολὺν ἔχουσαι πόνον.* Pol. III. 369. E: *χρόνον τε καὶ πόνον ἀναλίσκειν ἐπὶ σίτου παρασκευῇ.* VII. 526. C: *ἅ γε μείζω πόνον παρέχει μανθάνοντι.* Conv. 210. E: *οἱ ἔμπροσθεν πάντες πόνοι.* Pol. VII. 536. D: *νέων ... πάντες οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πολλοὶ πόνοι.* Legg. IX. 881. A: *οἱ ... ἐν Ἅιδου τούτοισι λεγόμενοι πόνοι.* Alc. II. 142. B: *οἱ κίνδυνοί τε καὶ πόνοι.* Phaedr. 239. C: *πόνων ... ἀνδρείων ... ἄπειρον.* 244. D: *νόσων ... καὶ πόνων*

τῶν μεγίστων. Polit. 294. E: πάντων τῶν κατὰ τὰ σώματα πόνων. Pol. X. 619. D: ἅτε πόνων ἀγυμνάστους. Legg. II. 653. D: ἀναπαύλας ... τῶν πόνων. VIII. 835. D: πόνων ... σφοδρῶν καὶ ἀνελευθέρων ... ἀργοί. Epin. 973. D: διὰ πόνων μυρίων ταῦτα γίγνεσθαι ξύμπαντα. Menex. 238. A: πόνων ἀρωγήν. Ep. VIII. 353. C: ἄνευ μεγάλων κινδύνων καὶ πόνων. Conv. 219. E: τοῖς πόνοις οὐ μόνον ἐμοῦ περιῆν cet. Pol. VI. 503. A: μήτ' ἐν πόνοις μήτ' ἐν φόβοις cet. E. Legg. II. 654. E. Phaedr. 231. B: οὔτε τοὺς παρεληλυθότας πόνους ὑπολογίζεσθαι. Conv. 208. D: πόνους πονεῖν οὑστινασοῦν. Pol. II. 365. B: πόνους δὲ καὶ ζημίας φανεράς. III. 410. B: αὐτὰ ... τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς πόνους. VIII. 561. A: ἀναλίσκων καὶ χρήματα καὶ πόνους καὶ διατριβάς. Legg. I. 646. C: τοὺς ἐπὶ τὰ γυμνάσια καὶ πόνους ἰόντας. Apol. 22. A: ὥσπερ πόνους τινὰς πονοῦντος. Ax. 366. D: πολλοὺς πόνους διαντλῆσαν.

πόντος, ὁ, *mare*. Pol. X. 611. E: ἐκκομισθεῖσα ἐκ τοῦ πόντου. Ep. II. 312. D. Tim. 25. A: ἐπὶ τὴν ... ἤπειρον τὴν κατὰ τὸν ἀληθινὸν ἐκεῖνον πόντον.

πονῶ, *laboro; sustineo* vel *exantlo*; etiam *affligor, conficior, fatisco*. Pol. VII. 531. A: ἀνήνυτα ... πονοῦσι. III. 411. C: ἂν ... γυμναστικῇ πολλὰ πονῇ. Phaed. 88. A: μὴ οὐ πονεῖν αὐτὴν ἐν ταῖς πολλαῖς γενέσεσι. Conv. 208. C: πόνους πονεῖν. Soph. 218. A: ἂν δ' ἄρα τι τῷ μήκει πονῶν ἄχθῃ. Pol. VI. 486. C. Tim. 70. D: πονοῦσα ἧττον. Pol. V. 462. D: πονοῦντος μέρους. Ib. μέρους πονήσαντος. III. 410. B: αὐτὰ ... τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς πόνους ... πονήσει cet. VII. 531. D: οὐκ ἀνόνητα πονεῖσθαι. 536. E: οἱ ... τοῦ σώματος πόνοι βίᾳ πονούμενοι. Phaedr. 232. A: ὅτι οὐκ ἄλλως αὐτοῖς πεπόνηται. Med. *elaboro, operam do*. Phil. 58. E: ὅσαι περὶ ταῦτα πεπόνηνται. — Verb. Pol. VI. 504. D: οὐχ ἧττον μανθάνοντι πονητέον ἢ γυμναζομένῳ.

πόπανον, τὸ, *libum*. Pol. V. 455. C: τὴν τῶν ποπάνων ... θεραπείαν.

πόποι (ὦ), exclamatio. Pol. III. 386. D. (Hom.).

ποππύζω, *blandior, faveo*. Ax. 368. D: εἰ ποππυσθείη καὶ κροτηθείη.

πορεία, ἡ, *profectio, migratio; cursus; iter, via*. Phaed. 107. E: ἔστι ... ἡ πορεία οὐχ ὡς ... λέγει. Crat. 437. C: ἡ ... τοῦ ἅμα θεῷ ἰόντος πορεία φαίνεται. Ep. VII. 337. E: ἡ ... ὑστέρα πορεία. Def. 411. B: ἡλίου πορεία. Phaedr. 256. D: τῆς ὑπουρανίου πορείας. Phaed. 107. D: ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκεῖσε πορείας. Polit. 265. B: μεσοῦσιν ἅμα τῆς πορείας. 274. A: αὐτοκράτορα εἶναι τῆς αὐτοῦ πορείας (de mundo). Pol. VII. 532. E: τέλος τῆς πορείας. X. 614. E: ὥσπερ ἐκ πολλῆς πορείας φαίνεσθαι ἥκειν. Legg. VII. 799. D: τὴν σκέψιν τῆς πορείας ὅπῃ ποτὲ φέρει. Phaedr. 270. E: ἔοικοι ἂν ὥσπερ τυφλοῦ πορείᾳ. Crat. 412. D: τὸ πᾶν εἶναι ἐν

πορείᾳ. 420. E: τῇ κατὰ τὰ ἄγκη πορείᾳ. Pol. X. 615. A: ἐν τῇ ὑπὸ γῆς πορείᾳ. 612. D: ἐν τῇ χιλιετεῖ πορείᾳ. Phaedr. 256. D: (εἰς) τὴν ὑπὸ γῆς πορείαν. Phaed. 115. A: οὕτω περιμένει τὴν εἰς Ἅιδου πορείαν. Pol. VII. 532. B: οὐ διαλεκτικὴν ταύτην τὴν πορείαν καλεῖς; X. 615. A: εἶναι ... τὴν πορείαν χιλιετῆ. Legg. I. 625. A: κατὰ τὴν πορείαν. Epin. 982. E: πορείαν ... καὶ χορείαν. Menex. 236. D. Pol. VII. 526. D: ἐν αὐταῖς τε ταῖς μάχαις καὶ πορείαις. VIII. 556. C: ἐν ὁδῶν πορείαις. Ep. XI. 358. E. **incessus.* Conv. 190. B: ἡ πορεία αὐτῶν. Tim. 45. A: θεοὶ ταύτῃ τὸ πολὺ τῆς πορείας ἡμῖν ἔδοσαν. Polit. 266. B: εἰς τὴν πορείαν.

πορεῖον, τὸ, *vehiculum.* Legg. III. 678. C: πορεία ... ὥστ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλους τότε πορεύεσθαι κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν ... πάντα σχεδὸν ἀπολώλει. Tim. 44. E: θεοῦ μηχανησαμένου πορεῖα (v. πορείαν) cet.

πορεύσιμος, ὁ ἡ, *navigabilis.* Tim. 24. E: τότε ... πορεύσιμον ἦν τὸ ἐκεῖ πέλαγος. Act. *qui proficisci* vel *meare potest.* Epin. 981. D: ὅσα πορεύσιμα καὶ ὅσα μόνιμα.

πόρευσις, ἡ, *progressio.* Def. 411. A: πόρευσις εἰς τὸ εἶναι.

πορεύω, *traduco.* Phaed. 107. E: ᾧ ... προςτέτακται τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖσε πορεῦσαι. Intrans. *procedo.* Legg. X. 893. D: ἅμα μεγάλοις καὶ ... σμικροῖς κύκλοις βραδυτῆτάς τε καὶ τάχη ὁμολογούμενα πορεύουσα. Med. *proficiscor, migro; feror; pergo; procedo, progredior; incedo*; etiam *discedo; aggredior.* Phaedr. 227. A: πορεύομαι ... πρὸς περίπατον ἔξω τείχους. Phaed. 67. B: οἷ ἐγὼ πορεύομαι. Alc. II. init. ἆρά γε πρὸς τὸν θεὸν προσευξόμενος πορεύει; Phaedr. 246. E: πρῶτος πορεύεται. Crat. 412. C: ἐπειδὴ ... πορεύεται τὰ ὄντα. Phaedr. 254. B: πορεύεσθον ἀγομένω. Soph. 222. A. Polit. 290. D: ἐφ᾽ ὃ πορευόμεθα. Legg. XI. 923. B: πορεύεσθε. Phaed. 82. D: οὐ κατὰ ταὐτὰ πορεύονται αὐτοῖς. Soph. 252. C. Legg. VII. 789. C. Menex. 236. D: ὧν τυχόντες πορεύονται τὴν εἱμαρμένην πορείαν. Crat. 440. E: νῦν δὲ ... πορεύου εἰς ἀγρόν. Legg. XII. 952. B: πορευέσθω. Tim. 63. A: εἰ καὶ περὶ αὐτὸ πορεύοιτό τις ἐν κύκλῳ. Polit. 259. D: οὐκοῦν πορευοίμεθ᾽ ἂν ἑξῆς —; Pol. VIII. 555. B. Legg. XI. 923. B: ὑμεῖς ... πορεύοισθε. Tim. 82. C: ὅταν ἀνάπαλιν ἡ γένεσις τούτων πορεύηται. Phil. 31. B: ταύτῃ πορευώμεθα. Legg. VI. 779. D: πορευώμεθα ἐπὶ τὰ μετὰ τοὺς γάμους. XII. 965. C. Pol. V. 458. A: ὅταν μόνοι πορεύωνται. Phaedr. 279. B: πορεύεσθαι (*discedere*). Gorg. 448. C: πορεύεσθαι κατὰ τέχνην. Soph. 246. A: πορεύεσθαι ... ἐπὶ τούτους. 253. B: διὰ τῶν λόγων πορεύεσθαι. Polit. 270. A: ὥστε ἀνάπαλιν πορεύεσθαι πολλὰς περιόδων μυριάδας. Crat. 415. C: τῷ ἰέναι καὶ πορεύεσθαι. Legg. VII. 812. A: ἐκτὸς πορεύεσθαι τῶν ὑποτεθέντων λόγων.

Pol. VIII. 563. B: εἰς ἀγρὸν πορευόμενος. Ep. VII. 330. D: κατὰ τρόπον ὀρθῇ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας. Phil. 23. B: ἐπὶ τὰ δευτερεῖα ὑπὲρ νοῦ πορευόμενον. Polit. 269. C: τὸ πᾶν τόδε ... πορευόμενον. Tim. 24. E: δύναμιν ὕβρει πορευομένην ... ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν. Pol. IV. 420. B: τὸν αὐτὸν οἶμον ... πορευόμενοι. Tim. 53. D: κατὰ τὸν μετ' ἀνάγκης εἰκότα λόγον πορευόμενοι. 39. D: δι' οὐρανοῦ πορευόμενα (ἄστρα). Legg. VI. 763. D: εἰς τὰς κρήνας ἱκανὰ καὶ καθαρὰ πορευόμενα. Pol. VI. 506. C: ὁδὸν ὀρθῶς πορευομένων. Phaedr. 256. D: μετ' ἀλλήλων πορευομένους. Prot. 310. D: δεῦρο ἐπορευόμην. Phaedr. 228. B: ἐπορεύετο δ' ἐκτὸς τείχους. Conv. 190. A: ἐπορεύετο ... ὀρθόν. Prot. 314. C: ἐπορευόμεθα. Polit. 266. C: ξύνδρομα πεπορευμένος τῷ τῶν ἀνδρῶν ... πρὸς τὸν εὐχερῆ βίον ἄριστα γεγυμνασμένῳ. Legg. XI. 924. E: ὡσαύτως ... τὸ γένος ἀεὶ πορευέσθω κατ' ἀγχιστείαν. Tim. 69. A: ταχύ τε εἰς ταὐτὸν πορευθῶμεν. Polit. 265. A: ταύτην (ὁδὸν) πορευθῆναι. Tim. 84. E: ἔξω πορευθῆναι. Legg. V. 730. A. Pol. II. 365. B: πῇ πορευθεὶς τὸν βίον ὡς ἄριστα διέλθοι. Tim. 21. E: οἳ ... πορευθεὶς cet. 42. B. Phaed. 113. D: πορευθέντες ἐπὶ τὸν Ἀχέροντα. Clit. 410. C: διὰ ταῦτα ... καὶ πρὸς Θρασύμαχον ... πορεύσομαι καὶ ἄλλοσε cet. Phaed. 115. A: ὑμεῖς ... πορεύσεσθε. Conv. 190. D: ὥστ' ἐφ' ἑνὸς πορεύσονται σκέλους. Phaed. 115. A: ὡς πορευσόμενος. — Verb. Pol. V. 452. C: πορευτέον πρὸς τὸ τραχὺ τοῦ νόμου. Legg. XII. 968. B: ταύτῃ πορευτέον ᾗπερ καὶ ὁ θεὸς ἡμᾶς σχεδὸν ἄγει. Epin. 992. A.

πορθμεύω, *transvehor*. Ax. 371. B: οὓς (ποταμοὺς) χρὴ πορθμεύσαντας ἀχθῆναι ἐπὶ Μίνω cet.

πορθμός, ὁ, *fretum*. Ep. VII. 345. D: εἰς τὸν πορθμὸν τὸν περὶ τὴν Σκύλλαν.

πορθῶ, *vasto*. Legg. VII. 806. B: ὡς πορθουμένης ... τῆς πατρίδος.

πορίζω, *suppedito*, *praebeo*, *comparo*; *efficio*, *procreo*. Phaedr. 275. A: σοφίας ... τοῖς μαθηταῖς δόξαν, οὐκ ἀλήθειαν πορίζεις. Legg. I. 631. B: ἅπαντα γὰρ τὰ ἀγαθὰ πορίζουσι. V. 740. D: ποριζέτω μηχανὴν ὅτι μάλιστα ὅπως cet. VI. 752. D: εἴ πῃ τινα πόρον ἱκανὸν πορίζοιμεν ἂν κατὰ τάδε. Phaedr. 273. A: τοῦτο ... τὴν ἅπασαν τέχνην πορίζειν. Legg. III. 679. B. Charm. 157. B. Prot. 321. B: σωτηρίαν τῷ γένει πορίζων. Conv. 197. D: πρᾳότητα ... πορίζων. Legg. III. 695. D. II. 655. D: μουσικῆς ὀρθότητα εἶναι τὴν ἡδονὴν ταῖς ψυχαῖς πορίζουσαν δύναμιν. Phil. 56. B: τὰ πολλὴν ἀκρίβειαν αὐτῇ πορίζοντα. Gorg. 522. B: τοὺς πορίζοντας (ἡδονάς). Phil. 30. D: τῇ ... ἐμῇ ζητήσει πεποριχὼς ἀπόκρισιν. Legg. XII. 966. E: ὧν κίνησις γένεσιν παραλαβοῦσα ἀέναον οὐσίαν ἐπόρισεν. Phaedr. 256. B: πορίσαι ἀνθρώπῳ. Gorg. 522. B: οἷς πορίζεται. Pol. II. 364.

B: ὡς ἔστι παρὰ σφίσι δύναμις ἐκ θεῶν ποριζομένη. Conv. 203. E: τὸ ... ποριζόμενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ. Eryx. 404. D: εἴπερ διὰ τῆς ἰατρικῆς τὸ ἀκούειν ποριςθείη. Pol. IV. 437. C: καθ' ὅσον ἐθέλει τί οἱ ποριςθῆναι. Med. *mihi comparo; nanciscor, reperio*; etiam *subministro*. Gorg. 501. A: ᾧ δὴ καὶ πορίζεται τὰς ἡδονάς. Conv. 191. B: ἄλλην μεχανὴν πορίζεται. Men. 78. D: κἂν ἀδίκως τις αὐτὰ πορίζηται. Phaedr. 269. C: αὐτοὺς δεῖν παρ' ἑαυτῶν τοὺς μαθητάς σφων πορίζεσθαι ἐν τοῖς λόγοις. Gorg. 493. E: δυνατὰ ... πορίζεσθαι. Lach. 199. E: τἀγαθὰ πορίζεσθαι. Conv. 208. E: ἀθανασίαν ... αὑτοῖς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον πάντα ποριζόμενοι. Phaedr. 244. C: ἅτ' ἐκ διανοίας ποριζομένων ἀνθρωπίνῃ οἰήσει νοῦν τε καὶ ἱστορίαν. Ax. 368. B: μόλις ποριζομένους τἀπιτήδεια. Crat. 421. C: ἓν ... ἄρτι που ἐποριςάμεθα. Tim. 47. A: ἐξ ὧν ἐποριςάμεθα φιλοσοφίας γένος. Eryx. 404. D: εἰ τὴν ἰατρικὴν ἀντὶ χρημάτων ποριςαίμεθα. Phaedr. 269. D: τὴν τοῦ τῷ ὄντι ῥητορικοῦ τε καὶ πιθανοῦ τέχνην πῶς καὶ πόθεν ἄν τις δύναιτο πορίσασθαι; Eryx. 404. E. Pol. IV. 427. D: φῶς ποθὲν ποριςάμενος ἱκανόν. Legg. X. 898. E: ἤ ποθεν ἔξωθεν σῶμα ... ποριςαμένη πυρὸς ἤ τινος ἀέρος. Pol. V. 465. C: τὰ δὲ πάντως ποριςάμενοι. Ep. VII. 350. A: πρόφασίν τινα πρεςβείας ποριςάμενοι. Eryx. 404. A: οἷς ταῦτα ποριεῖται ἅ γε δὴ ὑπάρχοι.

πόριμος, ὁ ἡ, *copiis* et *remediis affluens*. Conv. 203. D: πόριμος (ὁ Ἔρως).

ποριστικός, ή, όν, *subministrans*. Gorg. 517. D: τούτων ... ποριστικὸν εἶναι cet.

πόρκος, ὁ, *verriculum*. Soph. 220. C: βρόχους καὶ πόρκους.

πόρος, ὁ, *meatus*, *iter*. Epin. 982. B: τὸ ... ἐν τάξει τε καὶ οὐρανῷ πόρον ἔχον. **meatus*, i. q. *fistula*. Locr. 101. A: ὧν τοὶ πόροι διήκοντι ἄχρις ἥπατος χωρέοντες. Men. 76. C: τῶν ... ἀποῤῥοῶν τὰς μὲν ἁρμόττειν ἐνίοις τῶν πόρων cet. Locr. 101. A: διὰ ... στενῶν πόρων διαθεῖσθαι. Ax. 366. A: ἅτε παρεσπαρμένη τοῖς πόροις. Men. 76. C: πόρους, εἰς οὓς καὶ δι' ὧν αἱ ἀποῤῥοαὶ πορεύονται. Locr. 100. E: τᾷ ἐς τὼς πόρως διαδύσει. **via* s. *ratio* (aliquid inveniendi vel consequendi). Theaet. 191. A: ἢ ... ἔτι πόρον τινὰ εὑρίσκω τοῦ ζητήματος ἡμῖν ἄκουε. Legg. VI. 752. D: εἴ πῃ τινα πόρον ἱκανὸν πορίζοιμεν ἂν κατὰ τάδε. E: τίνα ... ἐπὶ τούτῳ πόρον καὶ λογον ἀνευρίσκομεν; Etiam *comparatio* (i. q. τὸ πορίζεσθαι). Men. 78. E: ὁ πόρος τῶν τοιούτων ἀγαθῶν. D: τούτῳ τῷ πόρῳ.

πόῤῥω, *longe* et *longius*, *amplius*; *procul*; c. genit. *procul a*. Prot. 356. E: εἴτ' ἐγγὺς εἴτε πόῤῥω εἴη. Phaedr. 238. D: τὰ νῦν ... οὐκέτι πόῤῥω διθυράμβων φθέγγομαι. Gorg. 458. B: νῦν ἴσως πόῤῥω ἀποτενοῦμεν. Phaed. 96. E: πόῤῥω που ... ἐμὲ εἶναι τοῦ οἴεσθαι περὶ τούτων του τὴν αἰτίαν

εἰδέναι. Theaet. 151. C: πόῤῥω ὄντες τοῦ εἰδέναι ὅτι cet. Soph. 234. C: ἔτι πόῤῥω τῶν πραγμάτων τῆς ἀληθείας ἀφεστῶτας. Conv. 176. D: πόῤῥω ... πιεῖν. 219. A: σὺ δὲ τούτων ἔτι πόῤῥω. Pol. I. 343. C: οὕτω πόῤῥω εἶ περί τε τοῦ δικαίου ... ὥστε ἀγνοεῖς cet. III. 395. D: ἐὰν ἐκ νέων πόῤῥω διατελέσωσιν (αἱ μιμήσεις). IV. 432. E: πόῤῥω δέ ποι ἀπεσκοποῦμεν. VI. 499. C: πόῤῥω που ἐκτὸς ὄντι τῆς ἡμετέρας ἐπόψεως. VIII. 554. E: ἡρμοσμένης τῆς ψυχῆς ἀληθὴς ἀρετὴ πόῤῥω ποι ἐκφεύγοι ἂν αὐτόν. IX. 581. E: τῆς ἡδονῆς οὐ πάνυ πόῤῥω. 620. C: πόῤῥω δ' ἐν ὑστάτοις ἰδεῖν cet. Legg. VII. 800. C: στάντες οὐ πόῤῥω τῶν βωμῶν. IX. 879. D: ἵνα πόῤῥω γίγνηται τοῦ ... τολμῆσαι cet. Ep. XIII. 360. A: πόῤῥω κατακείμενος ἀπ' ἐμοῦ. Cum artic. Crat. 395. C: οὐδὲν ... τῶν πόῤῥω τῶν εἰς τὸ πᾶν γένος. Legg. I. 630. D: τὸν νομοθέτην ἡμῶν ἀποβάλλομεν εἰς τοὺς πόῤῥω νομοθέτας. V. 745. C: τοῦ τ' ἐγγὺς καὶ τοῦ πόῤῥω μετέχοντα. Cum genit. etiam est germ. *weit*, *zu weit* vel *zu weit hinein*. Prot. 310. C: ἔπειτά μοι λίαν πόῤῥω ἔδοξε τῶν νυκτῶν εἶναι. Gorg. 484. C: (ἐὰν) πόῤῥω τῆς ἡλικίας φιλοσοφῇ. 486. A: τοὺς πόῤῥω ἀεὶ φιλοσοφίας ἐλαύνοντας. (Cf. Crat. 410. E. Euth. 4. A.). Conv. 217. D: διελεγόμην πόῤῥω τῶν νυκτῶν Legg. II. 660. C: πόῤῥω προβεβηκότα ἁμαρτίας. Apol. 38. C: ὅτι πόῤῥω ἤδη ἐστὶ τοῦ βίου. Lys. 204. B: πόῤῥω ἤδη εἶ πορευόμενος τοῦ ἔρωτος. Euthyd. 294. E: οὕτω πόῤῥω σοφίας ἥκεις; Theag. 122. C: (μὴ) πόῤῥω που τῆς συνουσίας αἰσθώμεθα γελοῖοι ὄντες. — Comp. Phil. 22. E: ποῤῥωτέρω δέ ἐστι τῶν τριτείων. Pol. VII. 526. D: τὸ ... ποῤῥωτέρω προϊόν. VIII. 562. D: ποῤῥωτέρω τοῦ δέοντος. Legg. XI. 932. C: ποῤῥωτέρω τούτων τῶν ἐτῶν ὄντες. Alc. I. 131. A. C. Eryx. 397. C: μὴ ποῤῥωτέρω τις λοιδορία ... γένοιτο. Tim. 70. E: ὅτι ποῤῥωτάτω τοῦ βουλευομένου κατοικοῦν.

πόῤῥωθεν, *eminus; procul; longe*. Prot. 356. C: φαίνεται ... τὰ αὐτὰ μεγέθη ἐγγύθεν μὲν μείζω, πόῤῥωθεν δὲ ἐλάττω. Phaedr. 239. B: πόῤῥωθεν εἴργειν. Theaet. 191. B: πόῤῥωθεν ... ὁρῶν ἄλλον. 208. E: ἕως ... ἀφεστήκη πόῤῥωθεν. Soph. 234. B: πόῤῥωθεν τὰ γεγραμμένα ἐπιδεικνύς. Parm. 133. B: πολλὰ καὶ πόῤῥωθεν πραγματευομένου τοῦ ἐπιδεικνυμένου. Phil. 41. E. Conv. 224. B: δῆλος ὢν παντὶ καὶ πάνυ πόῤῥωθεν. Pol. II. 368. D: γράμματα σμικρὰ πόῤῥωθεν ἀναγνῶναι. VI. 499. A: τὰ δὲ κομψὰ ... πόῤῥωθεν ἀσπαζομένων (i. e. *etiam atque etiam valere iubentium*). Legg. II. 663. B: τὸ πόῤῥωθεν ὁρώμενον. Charm. 153. B: εὐθὺς πόῤῥωθεν ἠσπάζοντο ἄλλος ἄλλοθεν. 155. A: τοῦτο ... πόῤῥωθεν ὑμῖν τὸ καλὸν ὑπάρχει ἀπὸ τῆς Σόλωνος συγγενείας.

πορφύρα, ἡ, *purpura*. Legg. VIII. 847. C: πορφύραν καὶ ὅσα βαπτὰ χρώματα. Demod. 383. B.

ποσάκις, *quoties*. Ep. VIII. 353. D: ποσάκις ἐν ἐλπίδι ἑκάτεροι γεγόνατε cet.

ποσαπλάσιος, ία, ιον, *quam multiplex*, *quanto maior*. Men. 83. B: ἀλλὰ ποσαπλάσιον; Resp. τετραπλάσιον. 84. E: τὸ ὅλον τόδε ποσαπλάσιον τοῦδε γίγνεται;

ποσάπους, ὁ ἡ, *quot pedes habens*. Men. 85. B: τόδε ... ποσάπουν γίγνεται;

ποσίδεσμος, *pedes cohibens*. Crat. 402. E: ὡς ποσίδεσμον ὄντα.

πόσις, ἡ, *potio*. Theaet. 159. E: ἡ τοῦ οἴνου πόσις. Legg. I. 645. D. VI. 782. E: ἐδωδὴ ... καὶ πόσις. Conv. 176. B: ῥαστώνην τινὰ τῆς πόσεως. 213. E: ἄρχοντα ... τῆς πόσεως. Legg. I. 637. D. II. 671. A: προϊούσης τῆς πόσεως. C. Pol. I. 350. A: ἐν τῇ ἐδωδῇ ἢ πόσει. Legg. II. 667. B. Pol. IX. 580. E: τῶν περὶ τὴν ἐδωδὴν ἐπιθυμιῶν καὶ πόσιν. Legg. I. 648. E: πρὸς ... τὴν ἐσχάτην πόσιν ... πρὶν ἀφικνεῖσθαι. VI. 783. C. I. 641. A: τὸ περὶ τὰς πόσεις νόμιμον.

πόσος, η, ον, *quantus*, pl. *quot*. Theaet. 198. C: πόσος τις ἀριθμὸς τυγχάνει ὤν. Men. 83. B: πόσον οὖν γίγνεται; Conv. 216. D: πόσης οἴεσθε γέμει ... σωφροσύνης. Legg. VIII. 850. A: πόσου προςγενομένου cet. Apol. 20. B: πόσου διδάσκει; 41. A: ἐπὶ πόσῳ ἄν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν; Id. Alc. 115. D. 112. E: πόσῳ (πλείω); Pol. VII. 540. A: χρόνον ... πόσον τοῦτον τίθης; Legg. V. 737. C: πόσον εἶναι χρεὼν (τὸν ὄγκον τοῦ ἀριθμοῦ) VI. 767. B: πόσοι ἐφ' ἕκαστον. Men. 82. D. Theaet. 196. A: πόσα ποτ' ἐστί. Phil. 17. B. Men. 82. C: πόσων ἂν εἴη ποδῶν τὸ ὅλον; Legg. III. 578. D: γενεαῖς ... πόσαις ... οἰόμεθα τοῦθ' οὕτω γεγονέναι; V. 737. D: ὁπόση πόσους σώφρονας ὄντας ἱκανὴ τρέφειν. Accentu mutato ποσός; unde ποσόν, *quod quantitate aliqua est*, c. art. *quantitas*. Soph. 245. D: ποσόν τι ... ὄν. Phil. 24. C: οὐκ ἐᾶτον εἶναι ποσὸν ἕκαστον. Ib. τὸ ... ποσὸν ἀφανίζετον. D: λαβόντε τὸ ποσόν. Ib. τὸ ... ποσὸν ἔστη.

ποταμός, ὁ, *fluvius*; in univ. *flumen*. Legg. VI. 761. B: ἐάν τέ τις ποταμὸς ἐάν τε καὶ κρήνη ᾖ. Crat. 402. A: ποταμοῦ ῥοῇ ἀπεικάζων τὰ ὄντα. Legg. IV. 704. A. Phaedr. 242. A: τὸν ποταμὸν τοῦτον διαβάς. Theaet. 200. E: ὁ τὸν ποταμὸν καθηγούμενος. Pol. X. 621. C: τὸν τῆς Λήθης ποταμὸν εὖ διαβησόμεθα. Tim. 43. A: εἰς ποταμὸν (*flumen*) ἐνδεθεῖσαι πολύν. Legg. X. 900. C. Phaed. 111. D: ἀενάων ποταμῶν ἀμήχανα μεγέθη. Critia 111. D: ἄφθονα κρηνῶν καὶ ποταμῶν νάματα. Tim. 22. D: τῶν ποταμοῖς καὶ θαλάττῃ προςοικούντων. Legg. VII. 824: (ἐν) ἱεροῖς ποταμοῖς. Phaed. 111. D: πυρὸς μεγάλους ποταμούς. Soph. 222. A. Critia 107. C. Legg. III. 682. B.

πότε, *quando*. Phaedr. 268. A: πότ' ἔχει τὴν τῆς τέχνης δύναμιν. 272. A: τοῦ πότε λεκτέον. Phaed. 76. C: πότε λαβοῦσαι αἱ ψυχαὶ ἡμῶν τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν; Phil. 42. D. Pol. VI. 492. B: πότε δή; al. Enclit. ποτέ, *aliquando* (etiam i. q. *quandoque*), *olim*; *unquam*. Prot. 320. C: ἦν γάρ

ποτε χρόνος. Phaedr. 243. C: πρότερόν ποτε ἐρασθείς. 249. B: ὅς ποτε ἄνθρωπος ἦν. Phaed. 66. D: εἰ μέλλομέν ποτε καθαρῶς τι εἴσεσθαι. 76. C: ἅ ποτε ἔμαθον. Theaet. 198. C: ἦ οὖν ὁ τοιοῦτος ἀριθμοὶ ἄν ποτέ τι —; Parm. 155. E: οὐσίας μετέχειν ποτέ. 156. A: ἐὰν μή ποτε καὶ λαμβάνῃ αὐτὸ καὶ ἀφίῃ. Pol. IV. 439. E: ἀλλ' ... ποτὲ ἀκούσας τι πιστεύω τούτῳ. VI. 500. E: ὡς οὐκ ἄν ποτε ἄλλως εὐδαιμονήσειε πόλις. VII. 530. E. X. 620. A: τήν ποτε Ὀρφέως γενομένην ψυχήν. Tim. 23. C: ἦν γὰρ δή ποτε ... ἡ νῦν Ἀθηναίων οὖσα πόλις ἀρίστη cet. Critia 115. B: ἡ τότε ποτὲ οὖσα ... νῆσος. Ut Lat. *aliquando*, etiam est *tandem* et *tandem aliquando*. Prot. 314. E: μόγις οὖν ποτὲ ἡμῖν ἄνθρωπος ἀνέῳξε τὴν θύραν. Theaet. 160. E: τοῦτο ... μόγις ποτὲ ἐγεννήσαμεν. Legg. VII. 798. A. VIII. 832. D: μνησθῆναί ποτε περὶ ἁπάντων τῶν ἀγώνων τῶν γυμνικῶν. Saepius est i. q. *fere*. Riv. 133. A: ἀεὶ γάρ ποτε ὑπὸ τῶν νέων τε καὶ καλῶν ἐκπλήττομαι. Vocibus interrog. relat. subiectum est germ. *wohl* vel *denn* (Lat. *tandem* et *cunque*). Prot. 324. A: τί ποτε δύναται. Gorg. 450. B: τί οὖν δή ποτε τὰς ἄλλας τέχνας οὐ ῥητορικὰς καλεῖς —; Theaet. 160. E: ὅ τι δή ποτε (*qualecunque*) καὶ τυγχάνει ὄν. Phil. 37. B: τῷ ποτὲ ... τρόπῳ δόξα ψευδὴς ... ἡμῖν φιλεῖ γίγνεσθαι —; — Ποτὲ μὲν — ποτὲ δέ, *modo — modo*. Theaet. 170. C: ἢ ποτὲ μὲν ἀληθῆ, ποτὲ δὲ καὶ ψευδῆ. Pro altero ποτὲ δέ etiam aliae frequentantur particulae. Phaed. 59. A: ποτέ (al. ὁτὲ) μὲν γελῶντες, ἐνίοτε δὲ δακρύοντες. Id. Phil. 46. C. Theaet. 192. D: καὶ ἅπτομαί ποτ' αὐτῶν, τοτὲ δ' οὔ. Pol. VIII. 560. A: καὶ ποτὲ μὲν — αὖθις δὲ cet.

πότερος, έρα, ερον, *uter*. Gorg. 464. D: πότερος ἐπαΐει περὶ τῶν χρηστῶν σιτίων ... ὁ ἰατρὸς ἢ ὁ ὀψοποιός. Crat. 403. C: πότερος (δεσμὸς) ἰσχυρότερός ἐστιν, ἀνάγκη ἢ ἐπιθυμία; Legg. VII. 793. A. Lys. 207. B. Crat. 439. A: ποτέρα ἂν εἴη καλλίων ... ἡ μάθησις; Phaed. 78. B: πότερον ψυχή ἐστι. Phaedr. 263. C: ποτέρου ὂν τυγχάνει τοῦ γένους. Soph. 236. C: ἐν ποτέρᾳ τὸν σοφιστὴν θετέον. Polit. 260. C. Phaed. 79. B: ποτέρῳ ... ὁμοιότερον τῷ εἴδει φαῖμεν ἂν εἶναι ... τὸ σῶμα; Pol. I. 349. E: πότερον φρόνιμον καὶ πότερον ἄφρονα (λέγεις); Gorg. 521. A: ἐπὶ ποτέραν ... με παρακαλεῖς τὴν θεραπείαν τῆς πόλεως; Legg. II. 663. C: ποτέραν κυριωτέραν εἶναι φῶμεν; Pol. IV. 427. D: πότερον δεῖ κεκτῆσθαι τὸν μέλλοντα εὐδαίμονα εἶναι. Gorg. 498. A: πότεροι ... μᾶλλον χαίρουσι ... οἱ φρόνιμοι ἢ οἱ ἄφρονες; Theaet. 186. A: ποτέρων οὖν τίθης τὴν οὐσίαν; Pol. VII. 524. D. Hipp. mai. 303. A: ποτέρων ... δοκεῖ σοι τὸ καλὸν εἶναι; Pol. IV. 431. E: ἐν ποτέροις ... φήσεις τῶν πολιτῶν τὸ σωφρονεῖν ἐνεῖναι —; Legg. IV. 715. A: ποτέροις τισὶν ἡ πόλις ἡμῖν ἐστὶ παραδοτέα. Phaedr. 263. B: ἐν ποτέροις μεῖζον δύναται; Pol. VI. 484. B: ποτέρους δὴ δεῖ πόλεως

ἡγεμόνας εἶναι; 527. E: σκόπει ... πρὸς ποτέρους διαλέγει. Theaet. 196. C: τούτων πότερα αἱρεῖ; *alteruter. Lach. 181. D: τί οὖν λέγει πότερος ὑμῶν; Soph. 252. A: ἔσται πότερον αὐτῶν οὐσίας μὴ προςκοινωνοῦν; 264. D: ὅτι γ' ἦν ὁ σοφιστὴς τούτων πότερον. Phil. 20. E. 60. C. Theaet. 145. A: εἰ ποτέρον τὴν ψυχὴν ἐπαινοῖ πρὸς ἀρετήν cet. 178. C: κατὰ τὴν ποτέρου δόξαν φῶμεν τὸ μέλλον ἀποβήσεσθαι. Polit. 284. D: μὴ ... ὄντος ποτέρου τούτων. Pol. IV. 439. E: ἢ τούτων ποτέρῳ ἂν εἴη ὁμοφυές; Legg. II. 673. B: τί ποτε οἴει σοι πότερον ἡμῶν ἀποκρινεῖσθαι —; Soph. 259. D: ὅ φησι τούτων πεπονθέναι πότερον. Polit. 22. D. Charm. 171. B: τούτων ποτέροις ἐπακολουθῆσαι. Pol. VI. 499. C: τούτων ... πότερα γενέσθαι ἢ ἀμφότερα ὡς ἄρα ἐστὶν ἀδύνατον cet. — Neutrum πότερον particulae interrogantis (Lat. *utrum*) instar frequentatur. Prot. 316. B: πότερον ... μόνῳ βουλόμενοι διαλεχθῆναι, ἢ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων; Soph. 228. C: πότερον αὐτὰ φήσομεν ὑπὸ ξυμμετρίας ... ἢ τοὐναντίον ὑπ' ἀμετρίας αὐτὰ πάσχειν; Crat. 436. A. Pol. I. 328. E. II. 374. C. V. 473. A. al. innum. Simpliciter interrogat (non sequente ἤ, Lat. *an*). Soph. 228. A: πότερον ἄλλο τι στάσιν ἡγούμενος ἢ τὴν ... διαφοράν; Polit. 284. B: πότερον ... προςαναγκαστέον —; Pol. VI. 501. D: πότερον μὴ τοῦ ὄντος ... ἐραστὰς εἶναι τοὺς φιλοσόφους; Etiam simpliciter ponitur ἤ pro pleno illo πότερον — ἤ. Phaedr. 270. D: ἁπλοῦν ἢ πολυειδές ἐστιν cet. Theaet. 151. E. 161. D: ὀρθὴ ἢ ψευδής. 203. A. Phil. 27. E: ἡδονὴ καὶ λύπη πέρας ἔχετον, ἢ τῶν τὸ μᾶλλόν τε καὶ ἧττον δεχομένων ἐστόν; Legg. II. 670. B: ὀρθῶς ἢ μή; IX. 859. A. — Similiter pl. πότερα. Phaedr. 276. B: πότερα — ἢ cet. Gorg. 509. D: πότερα δύναμιν, ἢ βούλησιν; Polit. 258. E. 281. B. Phil. 40. B: πότερα φῶμεν — ἢ μὴ φῶμεν; Pol. I. 331. C. V. 451. D. Legg. I. 626. C: πότερ' οὖν δὴ πόλεσι μὲν πρὸς πόλεις ὀρθὸν τοῦτ' ἐστί, κώμῃ δὲ πρὸς κώμην ἕτερον; II. 663. C. IV. 704. C. Apol. 22. E. al.

ποτέρωθι, *utra in parte.* Phaedr. 263. B: ποτέρωθι ... εὐαπατητότεροί ἐσμεν —;

ποτέρως, *utro modo.* Gorg. 502. B: ποτέρως σοι δοκεῖ παρεσκευάσθαι ἡ τῶν τραγῳδιῶν ποίησις; Crat. 435. E: ποτέρως οἴει; Pol. I. 341. B: ποτέρως λέγεις τὸν ἄρχοντα cet. 347. E. Alc. I. 120. C: ποτέρως ἂν οἴει σαυτοῦ μᾶλλον ἐπιμεληθῆναι, φοβούμενος ... ἢ μή; Etiam indirecte interrogantis est (germ. *ob.* Polit. 272. D: ἕως ἂν ἡμῖν μηνυτής τις ἱκανὸς φανῇ, ποτέρως οἱ τότε τὰς ἐπιθυμίας εἶχον περί τε ἐπιστημῶν cet.) et *quomodo.* Pol. II. 368. C: περὶ τῆς ὠφελείας αὐτοῖν τἀληθὲς ποτέρως ἔχει.

ποτηνός, ή, όν, *alatus.* Phaedr. 252. B. (e vers.).

ποτίζω, *do bibere.* Phaedr. 247. E: νέκταρ ἐπότισε.

πότιμος, ὁ ἡ, potabilis, dulcis. Phaedr. 243. D: ποτίμῳ λόγῳ οἷον ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι.

πότμος, ὁ, mors. Apol. 28. C. (ex Hom.).

ποτόν, τό, potio, potus. De lucri cup. 231. A: ὅτι τῇ τοῦ σώματος ὑγρᾷ τροφῇ ... τοῦτο τὸ ὄνομά ἐστι, ποτόν. Pol. IV. 437. D: θερμοῦ ποτοῦ ἢ ψυχροῦ. 438. A: χρηστοῦ ποτοῦ. IX. 585. B. Prot. 334. A: σιτία καὶ ποτά. Eryx. 404. A. Phaedr. 259. C: ἠμέλησαν σίτων τε καὶ ποτῶν. Soph. 224. A. Pol. II. 380. E. Tim. 70. D. Legg. VII. 797. E: πᾶσι ... ποτοῖς. Eryx. 402. B. Prot. 314. A: σιτία ... καὶ ποτά. Pol. I. 332. C. Tim. 78. A.

πότος, ὁ, potatio, compotatio. Prot. 347. C: ἀλλήλοις ... συνεῖναι ἐν τῷ πότῳ. Conv. 176. A: τρέπεσθαι πρὸς τὸν πότον. Pol. I. 329. A: περὶ πότους τε καὶ εὐωχίας. III. 389. E. Ep. VII. 326. D.

ποῦ, ubi. Phaedr. 228. E: ἀλλὰ ποῦ δὴ βούλει καθεζόμενοι ἀναγνῶμεν; Theaet. init. ποῦ μήν; Conv. 175. A: θαυμάζω καὶ αὐτὸς ποῦ ἂν εἴη. Pol. II. 371. E. al. innum. Etiam *quorsum, quam in partem, qua ratione.* Gorg. 453. C: ὁ τὰ ποῖα τῶν ζώων γράφων καὶ ποῦ. Polit. 307. C: ποῦ δὴ λέγεις; ΞΕ. Ἐν πᾶσι ... τούτοις cet. Pol. IX. 584. B: ποῦ δὴ ... καὶ ποίας (ἡδονὰς) λέγεις; — Enclit. πού est *alicubi* (ἐάν που, *sicubi.* Prot. 320. A. Pol. VII. 537. A. al.), *uspiam.* Phaed. 72. A: εἶναί που. E. 86. B: ὡς ἀνάγκη ἔτι που εἶναι αὐτὴν τὴν ἁρμονίαν. al. Saepius est *fere, ni fallor, opinor* (germ. *etwa, wohl, doch*), et fortius *sane, haud dubie.* Prot. 313. D: καὶ γὰρ οὗτοί που ... οὔτε αὐτοὶ ἴσασιν cet. Phaedr. 229. C: καί πού τις ἔστι βωμὸς αὐτόθι Βορέου. 266. D: καλόν πού τι ἂν εἴη ὃ cet. Phaed. 62. E: ὁ δὲ νοῦν ἔχων ἐπιθυμοῖ που ἂν ἀεὶ εἶναι παρὰ τῷ αὑτοῦ βελτίονι. Phil. 64. D: οὐδείς που τοῦτο ἀνθρώπων ἀγνοεῖ. Pol. II. 372. A: εἰ μή που ἐν αὐτῶν τούτων χρείᾳ τινὶ τῇ πρὸς ἀλλήλους. IV. 425. E: τὰ πολλὰ ... αὐτῶν ... ῥᾳδίως που εὑρήσουσι. IX. 582. D: διὰ λόγων που ἔφαμεν δεῖν κρίνεσθαι· ἢ γάρ; Traiectum. Phaedr. 258. A: ἔδοξέ πού φησι (int. ἀνὴρ πολιτικὸς) τῇ βουλῇ cet. Legg. IV. 710. B: ἔχετε γὰρ ὃ λέγω που.

πούς, ὁ, pes (etiam metricus). Polit. 270. A: ἐπὶ σμικροτάτου βαῖνον ποδός. Alc. I. 128. C. Men. 82. C: ἑνὸς ποδός. Pol. III. 400. A: ποδί τε καὶ μέλει. Lach. 183. B: οὐδὲ ἄκρῳ ποδὶ ἐπιβαίνοντας. Soph. 243. E: κατὰ πόδα γε (*e vestigio*) ... ὑπέλαβες. Legg. XI. 918. A: ἕπεται κατὰ πόδα. Soph. 242. A: παρὰ πόδα μεταβαλὼν ἐμαυτὸν ἄνω καὶ κάτω. Pol. III. 400. A: τὸν πόδα ... καὶ τὸ μέλος. Men. 82. C: εἰ ... εἴη αὕτη ἡ πλευρὰ δυοῖν ποδοῖν. 83. D. 82. D: πόσοι ... εἰσὶν οἱ δύο δὶς πόδες; 83. E. Prot. 321. B: ὑπὸ ποδῶν. Gorg. 507. D: ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν. Pol. IV. 432. D: πρὸ ποδῶν ... κυλινδεῖσθαι. Tim. 33. D.

Critia 115. D: ἑκατὸν ... ποδῶν βάθος. 118. D. Men. 82. D. Ion. 535. B: ἐκχέοντα τοὺς ὀϊστοὺς πρὸ τῶν ποδῶν. Theaet. 175. B: τὰ ... ἐν ποσὶν ἀγνοῶν. Phaed. 117. E: ἐπεσκόπει τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη. Theaet. 174. A: τὰ ... παρὰ πόδας. C. Conv. 205. E: πόδας καὶ χεῖρας. 220. B. Pol. VII. 522. D: οὐδ' ὅσους πόδας εἶχεν εἰδότος. X. 615. E. Alc. I. 128. C.

πρᾶγμα, τό, *res; negotium; molestia; id quod nostra interest* vel *refert*, pl. *res, rerum status;* saepissime orationis est amplificatio. Prot. 309. C: καὶ τί ἂν γεγονὸς εἴη περὶ σὲ κἀκεῖνον τοσοῦτον πρᾶγμα; Gorg. 447. B: οὐδὲν πρᾶγμα (germ. *das macht nichts, hat nichts zu bedeuten* s. *es liegt nichts daran*). Crat. 393. D: εἰ ... ἐν ἑτέραις συλλαβαῖς ἢ ἐν ἑτέραις τὸ αὐτὸ σημαίνει, οὐδὲν πρᾶγμα. Conv. 198. E: πρᾶγμα οὐδένι 182. A: κοσμίως ... ὁτιοῦν πρᾶγμα πραττόμενον. 217. C: ἰστέον ἤδη τί ἐστι τὸ πρᾶγμα. Legg. IV. 708. E: ἐὰν πρὸς καιρόν τινα λέγωμεν, πρᾶγμα οὐδὲν γίγνοιτ' ἂν ἔτι. VII. 794. E: πρᾶγμα οὐδέν. Euth. 3. D: τὸ ... καταγελασθῆναι ἴσως οὐδὲν πρᾶγμα. 4. D. Hipp. mai. 286. E: φαῦλον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐμὸν πρᾶγμα (nos: *es stände ja sonst schlecht mit mir*). 291. A: ἐμοὶ οὐδὲν πρᾶγμα φύρεσθαι πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Apol. 20. C: τὸ σὸν τί ἐστι πρᾶγμα (nos: *wie steht es mit dir?*). Phaedr. 232. E: φιλίαν ... ἐκ τοῦ πράγματος ... γενήσεσθαι. Phaed. 61. C: ὅτῳ ἀξίως τούτου τοῦ πράγματος (i. e. φιλοσοφίας) μέτεστιν. Pol. 353. A: καί μοι δοκεῖ τοῦτο ἑκάστου πράγματος ἔργον εἶναι. Prot. 312. C: οὔτ' εἰ ἀγαθῷ οὔτ' εἰ κακῷ πράγματι (germ. *etwas gutem oder bösem*). Gorg. 520. B: μέμφεσθαι τούτῳ τῷ πράγματι (germ. *das zu tadeln was* cet.) ὃ αὐτοὶ παιδεύουσιν. Legg. I. 640. C: ὡς οὐδενί γε πράγματι (antec. τούτοις ἄρχοντος δεῖ). Gorg. 512. B: σεμνύνων τὸ πρᾶγμα. 517. C: πρᾶγμα ... γελοῖον ποιοῦμεν ... ἐν τοῖς λόγοις. 519. B: ἀνόητον πρᾶγμα ... ὁρῶ γιγνόμενον. Theaet. 168. B: ἀντὶ φιλοσόφων μισοῦντας τοῦτο τὸ πρᾶγμα (i. e. τὴν φιλοσοφίαν) ἀποφανεῖς. Soph. 262. E: συνθεὶς πρᾶγμα πράξει. Polit. 308. C: εἴ τις τῶν ... ἐπιστημῶν πρᾶγμα ὁτιοῦν τῶν αὐτῆς ἔργων (germ. *irgend eins ihrer Werke*) ... ξυνίστησιν. Pol. VII. 531. C: δαιμόνιον ... πρᾶγμα λέγεις. Legg. III. 697. C. Crit. 53. C: ἄσχημον ἂν φανεῖσθαι τὸ τοῦ Σωκράτους πρᾶγμα. Euthyd. 274. E: τὸ πρᾶγμα, τὴν ἀρετήν. Lach. 200. A: οὐδὲν ... ἔτι πρᾶγμα εἶναι. Phaed. 71. A: ἐξ ἐναντίων τὰ ἐναντία πράγματα (i. q. simpl. τὰ ἐναντία). Apol. 41. C: οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου πράγματα. Prot. 387. D: τὴν ... φύσιν τῶν πραγμάτων εἰδέναι. 341. D: (ὃ ἂν) διὰ πολλῶν πραγμάτων γίγνηται. Phaedr. 230. E: περὶ ... τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι. Gorg. 451. D: τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων ... καὶ ἄριστα. Theaet. 186. C: διὰ πολλῶν πραγμάτων ... πα-

ῥαγίγνεται. Polit. 285. E: μὴ μετὰ πραγμάτων. Pol. III. 406. E: τελευτήσας πραγμάτων ἀπηλλάγη. Alc. I. 107. C: ὅταν περὶ τῶν ἑαυτῶν ... πραγμάτων (σκοπῶνται). Euthyd. 288. E: ἄνευ πραγμάτων. Crat. 390. D: φύσει τὰ ὀνόματα εἶναι τοῖς πράγμασι. Alc. I. 105. C: οὐδὲ (ἐξέσται) ἐπιθέσθαι τοῖς ἐκεῖ πράγμασιν. Cum v. ἔχειν est germ. *geplagt sein*, cum v. παρέχειν *plagen*. Phaedr. 254. A: πάντα πράγματα παρέχων τῷ σύζυγι cet. Gorg. 467. D: τίς γὰρ βούλεται ... πράγματ' ἔχειν; Phaed. 63. E: ἀλλά μοι πάλαι πράγματα παρέχει. 115. A. Theaet. 143. C. 174. B: πράγματ' ἔχει διερευνώμενος. Crat. 427. D. Conv. 186. B: καὶ κατ' ἀνθρώπινα καὶ κατὰ θεῖα πράγματα. Pol. I. 347. D: ἄλλον ὠφελῶν πράγματα ἔχειν. V. 476. C: ὁ ... καλὰ μὲν πράγματα νομίζων cet. VII. 531. B: τοὺς ταῖς χορδαῖς πράγματα παρέχοντας. VIII. 549. C: ὥστε πράγματα μὴ ἔχειν. X. 604. C: πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὑτοῦ πράγματα. Apol. 31. D: πράττειν τὰ πολιτικὰ πράγματα. Hipp. mai. 285. E: πράγματ' ἂν εἶχες ἐκμανθάνων. 295. A: ὅσα πράγματα ἡμῖν ἤδη παρέσχηκε. Sis. 387. E: πολλά τε καὶ καλὰ ἐπιδεικνυμένου πράγματα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ.

πραγματεία, ἡ, *negotium, inceptum; studium; occupatio, tractatio* (praec. sedula). Gorg. 453. A: (ὅτι) ἡ πραγματεία αὐτῆς ἅπασα ... εἰς τοῦτο τελευτᾷ. Theaet. 517. D. Phaed. 64. E: ἡ τοῦ τοιούτου (int. φιλοσόφου) πραγματεία. 67. B: οὗ ἕνεκα ἡ πολλὴ πραγματεία ἡμῖν ... γέγονεν. Crat. 408. A: περὶ λόγου δύναμίν ἐστι πᾶσα αὕτη ἡ πραγματεία. Pol. VII. 532. C: πᾶσα αὕτη ἡ πραγματεία τῶν τεχνῶν ... ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν cet. Legg. VI. 769. A: ζωγράφων ... ἡ πραγματεία. Riv. 139. A: ἡ περὶ τὰς τέχνας πραγματεία. Ep. II. 313. B. Phaedr. 273. E: ταῦτα ... οὐ μή ποτε κτήσεται (al. κτήσηται) ἄνευ πολλῆς πραγματείας. Polit. 275. E. Theag. 129. E: περὶ ... πραγματείας τῆς ἄλλης (*de reliquo incepto*) πάνυ φοβοῦμαι. Ep. *II. 314. A: μετὰ πολλῆς πραγματείας. Phaed. 63. A: ἡσθῆναί τέ μοι ἔδοξε τῇ τοῦ Κέβητος πραγματείᾳ. Phil. 58. C. Gorg. 518. A: περὶ σώματος πραγματείαν. Polit. 279. A. Parm. 136. C: ἀμήχανον ... λέγεις ... πραγματείαν. Pol. VII. 528. D: τὴν ... τοῦ ἐπιπέδου πραγματείαν γεωμετρίαν ἐτίθης. 531. D. Eryx. 401. E. Gorg. 501. B: εἶναί τινες καὶ περὶ ψυχὴν τοιαῦται ἄλλαι πραγματεῖαι. Pol. VI. 500. C: κάτω βλέπειν εἰς ἀνθρώπων πραγματείας.

πραγματειώδης, ὁ ἡ, *operosus*. Parm. 137. B: ἐπειδήπερ δοκεῖ πραγματειώδη παιδιὰν παίζειν.

πραγματεύομαι, *operam pono in aliqua re, sedulo aliquid tracto, pertracto, ago, anquiro, compono*. Prot. 361. D: πάντα ταῦτα πραγματεύομαι. Hipp. mai. 304. C: ὡς ... οὐδενὸς ἄξια πραγματεύομαι. Ep. VII. 333. E: ἣν (ἑταιρείαν) ἐκ τοῦ ξενίζειν ... πραγματεύονται. Crat. 437. C:

εἰ πραγματεύοιτο. Theaet. 187. A: ὅταν αὐτὴ καθ' αὑτὴν πραγματεύηται περὶ τὰ ὄντα. Pol. IV. 430. D: ἵνα μηκέτι πραγματευώμεθα περὶ σωφροσύνης. 427. A: τὸ τοιοῦτον εἶδος ... πραγματεύεσθαι. Epin. 988. A: ὡς οὐ χρὴ περὶ τὰ θεῖά ποιε πραγματεύεσθαι θνητοὺς ὄντας. Parm. 130. D: περὶ ἐκεῖνα πραγματευόμενος διατρίβω. 133. B: πάνυ πολλὰ καὶ πόῤῥωθεν πραγματευομένου. Apol. 20. C. Pol. VI. 506. D: τοσοῦτον χρόνον περὶ ταῦτα πραγματευόμενον. 310. C: οἱ περὶ τὰς γεωμετρίας ... πραγματευόμενοι. Phaed. 99. D: τὸν δεύτερον πλοῦν ... ᾗ πεπραγμάτευμαι. 100. B: τῆς αἰτίας τὸ εἶδος ὃ πεπραγμάτευμαι. Parm. 129. E: ταῦτα ... ἀνδρείως ... πάνυ ἡγοῦμαι πεπραγματεῦσθαι (pass.). Apol. 22. B: ἅ (ποιήματα) μοι ἐδόκει μάλιστα πεπραγματεῦσθαι αὐτοῖς (pass.). Eryx. 398. E: μηδὲν ἄλλο πραγματευσαμένῳ. A: πρὸς ... αὐτὰ ἐκεῖνα μηδὲν πραγματευσάμενον. Ep. III. 315. E.

πρακτικός, ή, όν, *in agendo occupatus, rebus gerendis aptus; efficax, agilis; in agendo positus* (in re). Polit. 259. C: τῆς ... πρακτικῆς (oppos. τῆς γνωστικῆς). 311. A: λαμπρότητος ὀξείας καὶ πρακτικῆς ἐνδεῖται. Def. 413. E: προαιρέσεως πρακτικῆς. Polit. 258. E: τὴν μὲν (ἐπιστήμην) πρακτικὴν προσειπών, τὴν δὲ μόνον γνωστικήν. Legg. X. 894. D: τίνα (τίν' ἂν? int. κίνησιν) προκρίναιμεν ... πρακτικὴν διαφερόντως (εἶναι); Pol. V. 476. A: οὓς νῦν δὴ ἔλεγες φιλοθεάμονάς τε καὶ φιλοτέχνους καὶ πρακτικούς.

πρᾶξις, ἡ, *actio; res gerenda* et *gesta; effectio* et *confectio*. Prot. 344. E: τίς ... εἰς γράμματα ἀγαθὴ πρᾶξίς ἐστι; Gorg. 450. D: πᾶσα ἡ πρᾶξις ... αὐταῖς διὰ λόγων ἐστί. Polit. 304. E: πᾶσα ἡ πολεμικὴ πρᾶξις. Conv. 180. E: πᾶσα ... πρᾶξις ὧδ' ἔχει cet. Pol. IV. 433. E: ἡ τοῦ οἰκείου τε καὶ ἑαυτοῦ ἕξις τε καὶ πρᾶξις δικαιοσύνη ἂν ὁμολογοῖτο. Legg. IV. 716. C: τίς ... πρᾶξις φίλη καὶ ἀκόλουθος θεῷ: V. 737. A: πολιτικὴ πρᾶξις. Id. Euthyd. 306. B. Soph. 266. D: τῆς ἡμετέρας ... ποιητικῆς πράξεως. Pol. I. 349. B: τῆς δικαίας πράξεως. Tim. 21. D: περὶ μεγίστης πράξεως ... ἣν ἥδε ἡ πόλις ἔπραξε cet. Legg. IX. 876. D: τὴν ἀξίαν τοῦ πάθους τε καὶ πράξεως. 903. B: πάθης καὶ πράξεως. Charm. 163. B: ποίησιν πράξεως καὶ ἐργασίας ἄλλο ἐνόμιζε. Gorg. 527. C: τῇ ῥητορικῇ οὕτω χρηστέον ... καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ πράξει. Conv. 181. A: ἐν τῇ πράξει, ὡς ἂν πραχθῇ, τοιοῦτον (int. καλὸν) ἀπέβη. Pol. II. 370. B: ἄλλος ἐπ' ἄλλου ἔργου πράξει. III. 399. A: ἐν ... πολεμικῇ πράξει ὄντος ἀνδρείου. B. Alc. I. 117. D: τὰ ἁμαρτήματα ἐν τῇ πράξει. Men. 99. B: ἐν πολιτικῇ πράξει. Prot. 356. B: ταύτην τὴν πρᾶξιν πρακτέον. Legg. VIII. 831. D: πρᾶξιν πράττειν ὅσιόν τε καὶ ἀνόσιον. IX. 871. C: ὑπέχειν τὴν τῆς δίκης πρᾶξιν (i. q. τὴν τῆς πράξεως δίκην) κατὰ νόμον. Charm. 163. E: τὴν ... τῶν ἀγαθῶν πρᾶξιν σωφροσύνην

εἶναι σαφῶς σοι διορίζομαι. Menex. 237. B: τὴν τῶν ἔργων πρᾶξιν ἐπιδείξωμεν. Crat. 387. A: κατὰ τὴν αὐτῶν ... φύσιν καὶ αἱ πράξεις πράττονται. Legg. X. 892. B: τὰ μεγάλα καὶ πρῶτα ἔργα καὶ πράξεις. XII. 960. B: ταφαὶ εἴτε καὶ ἄταφοι πράξεις. Polit. 258. D: ψιλαὶ τῶν πράξεών εἰσι (τέχναι). Pol. V. 476. A: τῇ ... τῶν πράξεων ... κοινωνίᾳ. Critia 120. D: τὰ δόξαντα περὶ πολέμου καὶ τῶν ἄλλων πράξεων. Hipp. mai. 281. C: ἀπεχόμενοι τῶν πολιτικῶν πράξεων. Phaedr. 271. E: αὐτὰ ἐν ταῖς πράξεσιν (nos: *im Handeln*, h. e. *in der Wirklichkeit*) ὄντα. Pol. IX. 577. A: ἐν ... ταῖς κατ᾽ οἰκίαν πράξεσιν. Legg. II. 655. D: ἐν πράξεσι ... παντοδαπαῖς γιγνόμενα. Lach. 192. A: ἐν ταῖς τῶν χειρῶν πράξεσιν ἢ σκελῶν cet. Ep. VII. 343. A: κύκλος ἕκαστος τῶν ἐν ταῖς πράξεσιν (germ. *wirklich*) γραφομένων. Gorg. 450. B: περὶ χειρουργίας τε καὶ τοιαύτας πράξεις. Theaet. 177. A: διὰ τὰς ἀδίκους πράξεις. Polit. 280. D: τὰς βίᾳ πράξεις. Tim. 19. C: κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἔργοις πράξεις καὶ κατὰ τὰς ἐν τοῖς λόγοις διερμηνεύσεις. Legg. X. 904. A: ἐμψύχους οὔσας τὰς πράξεις ἁπάσας. Charm. 163. C: ἐργασίας τε καὶ πράξεις. D: τὰς τῶν ἀγαθῶν ποιήσεις πράξεις (ὅτι καλοίης). **exactio*. Prot. 328. B: τὸν τρόπον τῆς πράξεως τοῦ μισθοῦ τοιοῦτον πεποίημαι. Pol. IV. 425. D: τελῶν τινὲς ... πράξεις.

πρᾶος (πραΰς, unde fem. πραεῖα al.), *mitis, clemens, humanus*. Phaedr. 243. C: πρᾶος τὸ ἦθος. Pol. I. 354. A: ἐπειδή μοι πρᾶος ἐγένου. VIII. 566. E: πᾶσιν ἵλεώς τε καὶ πρᾶος εἶναι προσποιεῖται. Tim. 53. C: ὁ μὲν αἵματος ὀρὸς πρᾶος. Pol. II. 375. C: πραεῖα φύσις. Euthyd. 303. D: τόδε ... ἕτερον δημοτικόν τι καὶ πρᾶον ἐν τοῖς λόγοις ὅτι cet. Legg. I. 645. A: ἅτε ... τοῦ λογισμοῦ ... πράου ... καὶ οὐ βιαίου (ὄντος). Theaet. 144. A: πρᾶον ... εἶναι διαφερόντως. Pol. VI. 500. A. Legg. VII. 792. E: τὸ ... εὐμενὲς πρᾶόν τε τιμῶσα. Pol. II. 375. C: ἅμα πρᾶον καὶ μεγαλόθυμον ἦθος. VIII. 562. D: ἂν μὴ πάνυ πρᾶοι ὦσι. Tim. 18. A. Legg. X. 888. A: ἐν πραέσι λόγοις. XI. 930. A: μὴ πραέσιν ἤθεσι κεκραμένους. Pol. II. 375. C: πράους (opp. χαλεπούς). VI. 501. E. Legg. V. 735. E: ὁ πραότερος ... τῶν καθαρμῶν. Men. 100. B: ἵνα πραότερος ᾖ. Tim. 85. A: πραότερον (τὸ λευκὸν φλέγμα). Legg. I. 629. D: πολὺ πραότερον (πολέμου γένος) ἐκείνου. VII. 815. E: πραοτέρας τὰς ἡδονὰς κεκτημένον ἐκείνων. IX. 867. B: πραοτέρας (τὰς τιμωρίας). XI. 930. A: πραότερα τρόπων ἤθη. Crit. 49. B: πραότερα (πάσχειν). Pol. VI. 493. B: ὁπότε χαλεπώτατον ἢ πραότατον ... γίγνεται (θρέμμα). Phaed. 116. C: πραότατον ... ἄνδρα. Legg. IV. 720. A: τὸν πραότατον ... τρόπον. V. 735. D. Pol. II. 375. E: ὡς οἷόν τε πραοτάτους εἶναι. Legg. IX. 863. D.

πραότης, ἡ, *mansuetudo, clementia*. Pol. VIII. 558. A:

ἡ πραότης ἐνίων τῶν δικασθέντων οὐ κομψή; Def. 412. D. Theaet. 144. B: μετὰ πολλῆς πραότητος. Crat. 406. A: ἀπὸ τῆς πραότητος τῆς θεοῦ. Tim. 71. C: πραότητός τις ἐκ διανοίας ἐπίπνοια. Critia 120. E: πραότητι μετὰ φρονήσεως ... χρώμενοι. Conv. 197. D: πραότητα μὲν πορίζων, ἀγριότητα δ' ἐξορίζων.

πράσιμος, ὁ ἡ, *venalis.* Legg. VIII. 847. E: ὅσα ζῶα ξύμπαντα πράσιμα cet.

πράσιος, ὁ ἡ, *viridis.* Tim. 68. C: πράσιον (χρῶμα).

πρᾶσις, ἡ, *venditio.* Legg. VIII. 849. B: τῶν ζώων ἔστω πρᾶσις. C. Soph. 224. A: τῆς τῶν σιτίων καὶ ποτῶν πράσεως. Pol. VII. 525. C. Legg. VIII. 850. B. XI. 915. D. Soph. 223. D: ὠνῇ καὶ πράσει. 224. B: πρᾶσιν. Pol. II. 371. D. Legg. VIII. 849. B: πρᾶσιν ... ποιείσθωσαν. D. XI. 915. E.

πρατήρ, ὁ, *venditor.* Legg. XI. 915. D: ἀναγέτω ... ὁ ἔχων εἰς πρατῆρα.

πράττω, *facio; ago, perago; gero; perficio, impetro;* cum adv., v. c. εὖ, *rem bene gero, bene mecum agitur.* Conv. 216. A: (ὅτι) τὰ ... Ἀθηναίων πράττω. Pol. III. 397. E: ἐπειδὴ ἕκαστος ἓν πράττει. V. 463. E: ὅτι τὸ ἐμὸν εὖ πράττει. VI. 505. E: τούτου ἕνεκα πάντα πράττει. Apol. 28. B: πότερον δίκαια ἢ ἄδικα πράττει. Alc. I. 116. B: ὅστις καλῶς πράττει, οὐχὶ καὶ εὖ πράττει; Pol. IV. 436. B: ἢ ὅλῃ τῇ ψυχῇ καθ' ἕκαστον αὐτῶν πράττομεν. Prot. 333. D: εἰ εὖ πράττουσιν ἀδικοῦντες. Conv. 193. B: ᾧ μηδεὶς ἐναντία πραττέτω. Pol. III. 407. A: ὃ εἰ μὴ πράττοι. Euthyd. 281. C. Charm. 173. D: ὅτι ... ἐπιστημόνως ἂν πράττοντες εὖ ἂν πράττοιμεν καὶ εὐδαιμονοῖμεν. Euthyd. 280. C: ἆρ' ἂν οὗτοι εὖ πράττοιεν διὰ τὴν κτῆσιν —; Polit. 301. B: ὅταν μήτε κατὰ νόμους ... πράττῃ τις εἷς ἄρχων. Pol. X. ad fin. (ἵνα) εὖ πράττωμεν. Prot. 326. D: ἵνα μὴ ... εἰκῇ πράττωσιν. Alc. I. 127. B: ὅταν τὰ αὑτῶν ἕκαστοι πράττωσιν. C. Prot. 313. A: τὰ σὰ ἢ εὖ ἢ κακῶς πράττειν. 317. A: τοὺς δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι πράττειν (*aliquid perficere*). 319. A: τὰ τῆς πόλεως ... πράττειν καὶ λέγειν. Phaed. 82. D: οὐ δεῖν ἐναντία φιλοσοφίᾳ πράττειν. Conv. 173. A: δεῖν πάντα μᾶλλον πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν. Pol. I. 352. A: ἀδύνατον αὐτὸν πράττειν ποιήσει στασιάζοντα cet. Legg. I. 628. D: ἄριστα πράττειν τότε. Apol. 31. D: τὰ πολιτικὰ πράττειν. Charm. 163. B: οὐ ταὐτὸν καλεῖς τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πράττειν; B: ἐργάζεσθαι καὶ πράττειν. Euthyd. 284. C: λέγειν ἄρα πράττειν τε καὶ ποιεῖν ἐστίν; Phaedr. 247. A: πράττων ἕκαστος αὐτῶν τὸ αὑτοῦ. Crit. 47. B: τοῦτο πράττων (*sedulo agens*). Epin. 982. D: τοτὲ μὲν ἕτερα, ἄλλοτε δὲ ἄλλα πρᾶττον. Pol. V. 463. E: ἑνός τινος ἢ εὖ ἢ κακῶς πράττοντος. Polit. 301. E: μὴ μετὰ ἐπιστήμης πραττούσης τὰς πράξεις. Pol. VI. 495. D: καίπερ οὕτω πραττούσης φι-

λοσοφίας. Ep. III. 318. D: κακῶς πράττοντα διὰ σέ. Polit. 307. E: τὰ σφέτερ' αὐτῶν πράττοντες. Pol. VII. 527. A: ὡς ... πράττοντές τε καὶ πράξεως ἕνεκα πάντας τοὺς λόγους ποιούμενοι cet. Critia 111. E: πραττόντων αὐτὸ τοῦτο. Charm. 172. A: τοὺς ... εὖ πράττοντας εὐδαίμονας εἶναι. Pol. IV. 433. D: ὅτι τὸ αὑτοῦ ἕκαστος εἷς ὢν ἓν ἔπραττε. 435. B. Lach. 179. D: (ὅτι) τὰ ... τῶν ἄλλων πράγματα ἔπραττον. Pol. X. 603. C: ἐκ τοῦ πράττειν ἢ εὖ οἰομένους ἢ κακῶς πεπραγέναι. Apol. 33. A: εἴ πού τι ἔπραξα. Phaedr. 232. D: (ὅσοι) δι' ἀρετὴν ἔπραξαν (*impetrarunt*) ὧν ἐδέοντο. 233. A. Pol. V. 353. D: ὃ ἄλλῳ τῶν ὄντων οὐδ' ἂν ἑνὶ πράξαις. IX. 592. B: πράξειεν. Prot. 319. B: ἐπειδὰν ... περὶ οἰκοδομίας τι δέῃ πρᾶξαι τὴν πόλιν. Pol. I. 351. C. III. 412. E. Gorg. 514. A: δημοσίᾳ πράξαντες τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Legg. I. 642. E. Pol. VII. 519. E: ὅπως ἕν τι γένος ἐν πόλει διαφερόντως εὖ πράξει. II. 366. B: πράξομεν κατὰ νοῦν. Crit. 45. D: (οἵ) ὅ τι ἂν τύχωσι τοῦτο πράξουσι (*ea conditione erunt quae forte eis obveniet*). Phaed. 58. E: εὖ πράξειν. 95. C. Pol. I. 346. E: ὁ μέλλων καλῶς τῇ τέχνῃ πράξειν. V. 466. D: τὰ ... βέλτιστα πράξειν. VII. 517. C: τὸν μέλλοντα ἐμφρόνως πράξειν. Alc. II. 141. D: ὡς ἀγαθόν τι πράξοντες. Prot. 357. E: ὅτι ἀμαθίᾳ πράττεται. Pol. V. 473. B: τί ποτε νῦν κακῶς ἐν ταῖς πόλεσι πράττεται cet. Legg. VI. 785. A: ταύτῃ πραττέσθω. Charm. 173. B: ἄλλο τι κατὰ τὰς ἐπιστήμας ἂν πράττοιτο. Conv. 182. A: ὁτιοῦν πρᾶγμα πραττόμενον. Pol. II. 370. B: τὸ πραττόμενον (*id quod geritur* et *gerendum est*). Legg. II. 660. B: ἃ σὺ νῦν λέγεις οὐκ οἶδα πραττόμενα (*fieri*). Ep. II. 311. D: εἴ τι ... μὴ καλῶς πέπρακται. IV. 321. A. Legg. IX. 866. D: θυμῷ ... πέπρακται. XII. 960. B: πεπρᾶχθαι. Euth. 8. E. Crit. 44. C. Pol.. 267. C: πεπραγμένον. Legg. IX. 866. D. E. XI. 937. E: πεπραγμένα. Ep. VII. 341. D: τί τούτου κάλλιον ἐπέπρακτ' ἂν ἡμῖν cet. Tim. 23. E: τῶν ἔργων αὐτοῖς ὃ κάλλιστον ἐπράχθη. Crit. 44. C: ὥσπερ ἂν πραχθῇ. Pol. V. 473. A: ἆρ' οἷόν τέ τι πραχθῆναι ὡς λέγεται —; Legg. XII. 960. B. Prot. 324. B: οὐ γὰρ ἂν τό γε πραχθὲν ἀγένητον θείη. Tim. 21. A: πραχθὲν ὄντως ὑπὸ τῆσδε τῆς πόλεως. Legg. IX. 867. C. B: οἱ τῷ θυμῷ πραχθέντες φόνοι. Euth. 4. E: τούτων οὕτω πραχθέντων ὡς σὺ λέγεις. Menex. 236. E: ἔργων ... εὖ πραχθέντων. Conv. 218. B: τοῖς ... τότε πραχθεῖσι. Phaedr. 241. A: ὑπομιμνήσκων τὰ πραχθέντα καὶ λεχθέντα. 272. E. Pol. V. 452. A: εἰ πράξεται ἢ λέγεται. Verb. Prot. 356. B: ταύτην τὴν πρᾶξιν πρακτέον. Pol. V. 457. A: καὶ οὐκ ἄλλα πρακτέον. Demod. 381. E: ἃ πρακτέον ἐστί. Prot. 356. C: οὐ πρακτέα. Demod. 381. E: ποῖα πρακτέα ἐστὶν ὑμῖν. — Med. *exigo* (proprie germ. *eintreiben*, dein in univ. *fordern*). Prot. 328. B: ἀξίως τοῦ μισθοῦ ὃν πράττομαι. Apol. 19. D:

ὡς ἐγὼ ... χρήματα πράττομαι. Legg. VI. 762. B: τὴν διπλασίαν πραττέσθω τὸν ὑποφεύγοντα. 774. B. Men. 91. D: τούτων φανερῶς χρήματα ἀξιοῦσι πράττεσθαι. Soph. 222. E: (τὸ) τὸν μισθὸν πραττόμενον τροφὴν ἑαυτῷ μόνον. 223. A: (τὸ) μισθὸν ... νόμισμα πραττόμενον. Pol. I. 347. B: φανερῶς πραττόμενοι ... μισθόν. Eryx. 402. D. Men. 90. D: τοὺς μισθὸν πραττομένους. E. 91. B. Apol. 31. C: ὥς ἐγώ ποτέ τινα ἢ ἐπραξάμην μισθὸν ἢ ᾔτησα. Gorg. 511. D: δύ' ὀβολοὺς ἐπράξατο. E. Hipp. mai. 282. C: ἀργύριον μισθὸν πράξασθαι. Etiam activ. (Legg. VI. 774. D: πραττόντων ... οἱ ταμίαι τούτοιν τοῖν θεοῖν.) et pass. Legg. XI. 921. C: ὃς ἂν ... μισθοὺς μὴ ἀποδιδῷ ... διπλοῦν πραττέσθω.

πραΰνω, *mitigo*; *sedo*, *restinguo*. Polit. 268. B: κηλῶν πραΰνειν. Legg. V. 731. D: ἀνείργοντα τὸν θυμὸν πραΰνειν. Menex. 247. D: ἰωμένους καὶ πραΰνοντας. Pol. IX. 572. A: τὸ θυμοειδὲς πραΰνας. VI. 501. C: ἔτι μᾶλλον ... πραΰνονται. IV. 440. D: πρὶν ἂν ... πραϋνθῇ.

πράως, *mansuete*, *clementer*; etiam *aequo animo*, *aeque*. Phaed. 88. E: (πότερον) πράως ἐβοήθει τῷ λόγῳ. Soph. 217. D: πάντες ... ὑπακούσονταί σοι πράως. Pol. IX. 589. C: πείθωμεν ... αὐτὸν πράως. Tim. 17. D: δικάζοντας ... πράως τοῖς ἀρχομένοις ὑπ' αὐτῶν. 74. C. Legg. I. 634. C: μὴ χαλεπῶς, ἀλλὰ πράως ἀποδεχώμεθα ἀλλήλων. X. 888. A: λέγωμεν πράως. Crit. 43. B: ὡς ῥαδίως αὐτὴν καὶ πράως φέρεις. Lys. 211. E: ἐγὼ ... πρὸς μὲν ταῦτα πράως ἔχω (nos: *ich bin — gleichgültig*). Phaedr. 268. E: ἅτε μουσικὸς ὢν πραότερον (εἴποι ἄν). Gorg. 489. D: πραότερόν με προδίδασκε. Phaed. 94. D: τὰ δὲ πραότερον (κολάζουσα). Men. 75. D. Menex. 249. C. Pol. III. 387. E: φέρειν ... ὡς πραότατα.

πρεπόντως, *decenter*, *pulchre*; *convenienter*. Crit. 439. B: εἰ πρεπόντως εἴργασται. Conv. 198. A: ὡς πρεπόντως τοῦ νεανίσκου εἰρηκότος. Pol. III. 399. A. Tim. 19. C. Legg. III. 699. D: σαυτῷ τε καὶ τῇ πατρίδι πρεπόντως. VII. 815. B: ἐν χορείαις πρεπόντως εὐνόμων ἀνδρῶν. VIII. 835. B: πρεπόντως ἑκάστοις θύμασιν. IX. 861. C: τό τε πρεπόντως τεθὲν ... καὶ τὸ μή. Menex. 239. C: ἐς ᾠδὰς ... αὐτὰ θεῖναι πρεπόντως τῶν πραξάντων.

πρέπω, *decorus sum*, *convenio*; impers. *decet*, *convenit*, *consentaneum est* vel *accommodatum* (cum dat. vel cum accus. et inf.). Prot. 312. B: ὡς ... τὸν ἐλεύθερον (int. ἐπὶ παιδείᾳ μανθάνειν) πρέπει. Phaed. 61. C: μάλιστα πρέπει μέλλοντα ἐκεῖσε ἀποδημεῖν διασκοπεῖν cet. 92. C. 114. D: τὸ ... ταῦτα διϊσχυρίσασθαι οὕτως ἔχειν ... οὐ πρέπει νοῦν ἔχοντι ἀνδρί. Conv. 196. E: ᾧ δὴ πρέπει ἡμᾶς μαρτυρίῳ χρῆσθαι. Pol. V. 474. D: ἀνδρὶ ... ἐρωτικῷ οὐ πρέπει ἀμνημονεῖν ὅτι cet. Tim. 29. D. Legg. VI. 775. B. Alc. I. 135.

C: *πρέπει ἄρα τῷ κακῷ δουλεύειν*. Lach. 197. D: *πρέπει ... σοφιστῇ* cet. Theaet. 146. B: *τοῖσδε δὲ πρέποι ... ἂν τοῦτο*. Soph. 219. C: *πρέποι γὰρ ἄν*. Crat. 407. D. Epin. 976. C: *ὅτι γιγνόμενον ἂν πρέποι*. Apol. 17. C: *ἀγαθὸν τοιοῦτον ὅτι ἂν πρέποι μοι*. Hipp. mai. 290. C: *ὅταν γε μὴ πρέπῃ*. D: *ὅτι, ὃ ἂν πρέπῃ ἑκάστῳ, τοῦτο καλὸν ποιεῖ ἕκαστον*. Phaedr. 278. D: *θεῷ μόνῳ πρέπειν* (*ἔμοιγε δοκεῖ*). Gorg. 485. C: *πρέπειν μοι δοκεῖ*. Pol. I. 327. A. Legg. VII. 821. A. Tim. 38. B: *ταχ᾽ ἂν οὐκ εἴη καιρὸς πρέπων ... διακριβολογεῖσθαι*. Legg. XII. 945. B: *λόγος ἂν εἴη πρέπων*. Hipp. mai. 290. C. Gorg. 485. B: *πρέπον* (*μοι φαίνεται*) *τῇ τοῦ παιδίου ἡλικίᾳ*. Tim. 17. B: *ξενισθέντας οἷς ἦν πρέπον ξενίοις*. Legg. I. 625. A. VI. 779. C: *ὅσα ... πρέπον ἂν οἰκεῖν εἴη*. Phaedr. 268. D: *τὴν τούτων σύστασιν, πρέπουσαν ἀλλήλοις τε καὶ τῷ ὅλῳ συνισταμένην*. Phaed. 108. C: *εἰς τὴν αὐτῇ πρέπουσαν οἴκησιν*. Pol. III. 397. B. Gorg. 503. E: *τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ πρέπον τε εἶναι καὶ ἁρμόττειν*. Soph. 225. A: *εἰκὸς καὶ πρέπον ὄνομα* cet. Polit. 284. E: *πρὸς τὸ μέτριον καὶ τὸ πρέπον* cet. Legg. VIII. 828. C: *κατὰ τὸ πρέπον προσνέμοντες* cet. Pol. I. 342. E: *τὸ ἐκείνῳ ξυμφέρον καὶ πρέπον ... λέγει καὶ ποιεῖ* cet. V. 459. E: *ὕμνοι ... πρέποντες τοῖς γιγνομένοις γάμοις*. III. 400. B: *τίνες ... πρέπουσαι βάσεις*. Menex. 246. E: *οὔτε σώματος κάλλος καὶ ἰσχὺς ... πρέποντα φαίνεται*. Critia 112. B. Pol. VI. 491. D: *τοσούτῳ πλειόνων ἐνδεῖ τῶν πρεπόντων*. Critia 117. A: *δένδρων φυτεύσεις πρέπουσας ὕδασι*. Phaedr. 264. C: *πρέποντ᾽ ἀλλήλοις*. Pol. VI. 500. B: *ἥκιστα φιλοσοφίᾳ πρέποντα ποιοῦντας*. Soph. 230. E: *ἃ καθαρώτατον ... ἔπρεπε τὸν ὄντως ἐσόμενον εὐδαίμονα εἶναι*. Pol. V. 474. D: *ἄλλῳ ... ἔπρεπεν ... λέγειν ἃ λέγεις*. Charm. 158. C: *τὸ αἰσχυντηλὸν αὐτοῦ τῇ ἡλικίᾳ ἔπρεψεν*. Polit. 269. C: *εἰς ... τὴν τοῦ βασιλέως ἀπόδειξιν πρέψει ῥηθέν*. 288. C: *τοῦτο ... τούτοις ἓν ὄνομα ἅπασι πρέψει προσαγορευθέν*.

πρεπώδης, ὁ ἡ, *decens*. Alc. I. 135. B: *τὸ δὲ κάλλιον πρεπωδέστερον;*

πρεσβεία, ἡ, in eo ponitur qui aetate et dignitate superior est. Pol. VI. 509. B: *ἔτι ἐπέκεινα τῆς οὐσίας πρεσβείᾳ καὶ δυνάμει ὑπερέχοντος*. * *legatio*; etiam *nuntius* (*Botschaft*). Ep. VII. 350. A: *πρόφασίν τινα πρεσβείας πορισάμενοι* cet. Pol. V. 422. D: *πρεσβείαν πέμψαντες εἰς τὴν ἑτέραν πόλιν*. Legg. V. 742. A: *πρεσβειῶν*. XII. 941. A: (*ἐὰν*) *μὴ τὰς οὔσας πρεσβείας ἐφ᾽ αἷς πέμπεται ἀπαγγέλλῃ*. Etiam *legatus*. Legg. XII. 950. D: *κήρυξιν ἢ πρεσβείαις ἢ καί τισι θεωροῖς*.

πρεσβεῖον, τό, *munus honorarium*. Gorg. 524. A: *Μίνῳ ... πρεσβεῖα δώσω ἐπιδιακρίνειν* cet.

πρεσβευτής, ὁ, *legatus.* Legg. XII. init. Hipp. mai. 281. A: πρεσβευτήν.

πρεσβεύω, *aetate superior sum.* Legg. XII. 951. E: τῶν νομοφυλάκων τοὺς ἀεὶ πρεσβεύοντας δέκα. In univ. *superior sum, dignitate antecello.* Legg. VI. 752. E: διὰ τὸ πρεσβεύειν τῶν πολλῶν πόλεων. **colo, honoro.* Crit. 46. B: τοὺς αὐτοὺς πρεσβεύω καὶ τιμῶ. Conv. 188. C: (ἐὰν) μηδὲ τιμᾷ τε αὐτὸν καὶ πρεσβεύῃ ἐν παντὶ ἔργῳ. 186. B: ἵνα καὶ πρεσβεύωμεν τὴν τέχνην. Legg. IV. 718. A: τούτῳ μάλιστ' ἀεὶ πρεσβεύειν. Pol. IX. 591. C: οὐδὲ τοῦτο πρεσβεύων. Legg. IX. 879. B: τὸ πρεσβύτερον ὡς οὐ σμικρῷ τοῦ νεωτέρου ἐστὶ πρεσβευόμενον ἔν τε θεοῖσι καὶ ἐν ἀνθρώποις. **legatus sum* vel *legatus mittor.* Charm. 158. A: ὁσάκις ἢ παρὰ μέγαν βασιλέα ... πρεσβεύων ἀφίκετο. Hipp. mai. 282. B: δεῦρο ἀφίκετο δημοσίᾳ οἴκοθεν πρεσβεύων. Ep. III. 315. D: λέγειν σὲ πρός τινας τῶν παρὰ σὲ πρεσβευόντων. Hipp. mai. 281. B: πολλάκις ... καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἐπρέσβευσα. Med. *legationem mitto.* Legg. III. 698. D: πρεσβευομένοις αὐτοῖς πανταχόσε βοηθεῖν οὐδεὶς ἤθελε cet.

πρέσβις, ἡ, *senectus.* Legg. IX. 855. D: ὁ δικαστὴς ἑξῆς ... κατὰ πρέσβιν ἱζέσθω. XI. 924. C.

πρέσβυς, unde comp. πρεσβύτερος, *senior, natu maior, antiquior,* et superl. πρεσβύτατος, *natu maximus.* Prot. 320. C: ὡς πρεσβύτερος νεωτέροις. Phil. 15. E. Pol. VII. 539. C. Conv. 180. D: ἡ μὲν ... πρεσβυτέρα. Legg. IX. 879. B: τὸ πρεσβύτερον. Parm. 128. E: ὑπὸ πρεσβυτέρου. Conv. 219. D: ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου. Phaedr. 227. C: πρεσβυτέρῳ. Pol. V. 465. A. II. 380. C: μήτε νεώτερον μήτε πρεσβύτερον. Legg. IX. 879. C: τὸν ἑαυτοῦ πρεσβύτερον. I. 631. E: ἐπὶ τὸ πρεσβύτερον ἰόντων. Gorg. 461. C: πρεσβύτεροι γιγνόμενοι. Pol. X. 613. D. Tim. 77. A: πρεσβύτερα τῶν ἡμέρων ὄντα. Prot. 314. B: ταῦτα ... σκοπώμεθα καὶ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων ἡμῶν. Polit. 270. E. Soph. 251. C: πρεσβυτέροις ἀνθρώποις. Pol. III. 412. C: ὅτι ... πρεσβυτέρους τοὺς ἄρχοντας δεῖ εἶναι cet. V. 452. B: οὐ μόνον τὰς νέας (γυναῖκας), ἀλλὰ καὶ ἤδη τὰς πρεσβυτέρας. Conv. 178. C: ἐν τοῖς πρεσβύτατος εἶναι. Critia 114. D: βασιλεὺς ... ὁ πρεσβύτατος. Lys. 204. E: ὁ πρεσβύτατος υἱός. Locr. 97. E: πρεσβίστα (v. πρεσβύστα) ἐντί (γᾶ). Critia 114. D: τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν ἐκγόνων. Phaedr. 259. D: τῇ ... πρεσβυτάτῃ Καλλιόπῃ. Conv. 178. B: τὸ ... ἐν τοῖς πρεσβύτατον εἶναι τὸν θεόν. Legg. VI. 754. C: τοὺς πρεσβυτάτους τε καὶ ἀρίστους. — Ut Lat. *antiquius,* est etiam id *quod potius ducimus, magis colimus* vel *curamus.* Conv. 218. D: ἐμοὶ ... οὐδέν ἐστι πρεσβύτερον τοῦ ὡς ὅτι βέλτιστον ἐμὲ γενέσθαι. Locr. 104. B: ἁ πρεσβίστα (v. πρεσβύστα) φιλοσοφία. Legg. IV. 717. B: χρεῶν πάντων πρεσβύτατα. — Plur. *legati.* Eryx. 392. D: οἱ Συρακούσιοι πρέσβεις. Ep. XIII. 363. B:

οἱ πρέσβεις καὶ ἐδέοντο ἐπιστέλλειν σοι. Pol. VIII. 560. D: οὔτε πρέσβεις (*tanquam legatos missos*) πρεσβυτέρων λόγους ἰδιωτῶν εἰςδέχονται. Eryx. 392. C: πεπόμφασι ... ὡς ἡμᾶς πρέσβεις. Ep. VIII. 356. C.

πρεσβυτέρως, *potius*. Pol. VIII. 548. C: πρεσβυτέρως γυμναστικὴν μουσικῆς τετιμηκέναι.

πρεσβύτης, ὁ, fem. πρεσβῦτις, *senex*. Conv. 207. D: ἕως ἂν πρεσβύτης γένηται. Pol. I. 328. B. Soph. 217. C: μάλα ... τότε ὄντος πρεσβύτου. Pol. X. 608. C: ὁ ἐκ παιδὸς μέχρι πρεσβύτου χρόνος. Epin. 992. D: εἰς πρεσβύτου τέλος ἀφικομένοις. Theaet. 183. E: πάνυ πρεσβύτῃ. Parm. 127. B: εὖ μάλα ἤδη πρεσβύτην εἶναι. Pol. IX. 574. C: τὸν ... πρεσβύτην πατέρα. Legg. III. 687. C: παῖδές τε ὄντες καὶ ἄνδρες καὶ πρεσβῦται. XI. 917. A. Pol. I. 328. D: τοῖς σφόδρα πρεσβύταις. Hipp. mai. 286. A: χρῶνται ὥσπερ ταῖς πρεσβύτισιν οἱ παῖδες πρὸς τὸ ἡδέως μυθολογῆσαι. Polit. 271. B: τοὺς πρεσβύτας.

πρεσβυτικός, ή, όν, *senilis*. Legg. III. 685. B: παίζοντας παιδιὰν πρεσβυτικὴν σώφρονα.

πρηνής, ὁ ἡ, *pronus*. Pol. III. 388. A. (Hom.).

πρηστήρ, ὁ, *fulgur*. Ax. 370. C: πρηστήρων ἐξαισίους συρμούς.

πρίασθαι, *emere; conducere*. Riv. 135. B: τέκτονα ... ἂν πρίαιο πέντε ἢ ἓξ μνῶν ἄκρον. Pol. I. 333. B: ὅταν δέῃ αργυρίου κοινῇ πρίασθαι ἢ ἀποδόσθαι ἵππον. II. 371. D. Eryx. 394. E. Theaet. 197. B: ἱμάτιον πριάμενός τις cet. Legg. XI. 916. C: τῷ πριαμένῳ. Prot. 314. A: ποτὰ πριάμενον. Legg. V. 741. C. Pol. VIII. 563. B: τῶν πριαμένων. Apol. 26. E: δραχμῆς ἐκ τῆς ὀρχήστρας πριαμένοις. Ep. XIII. 361. A: ἐπριάμην ... αὐτὸ (τὸ ἔργον). Ib. vulgo scrib. τὸν ... Ἀπόλλω ἐπριάμην, sed codd. ἐποιησάμην.

πρίζω, *serro*. Theag. 124. A: τῶν πριζόντων.

πρίν, *prius, ante*. Pol. VIII. 547. C: τοὺς ... πρὶν φυλαττομένους ὑπ' αὐτῶν. Cum art. τὸ πρίν. Conv. 196. E. (ex Eurip.). Critia 112. A. — Cum indic. Phaedr. 266. A: οὐκ ἐπανῆκε, πρὶν ... ἐφευρὼν ... σκαιόν τινα ἔρωτα ἐλοιδόρησε cet. Men. 84. C: πρὶν εἰς ἀπορίαν κατέπεσεν. 86. D. — Cum optat. Pol. III. 402. B: ὡς οὐ πρότερον ἐσόμενοι γραμματικοὶ πρὶν οὕτως ἔχοιμεν. VII. 515. E: (εἰ) μὴ ἀνείη πρὶν ἐξελκύσειεν εἰς τὸ τοῦ ἡλίου φῶς. Tim. 42. C. Legg. III. 678. D. — Cum part. ἂν et coniunct. (negatione vel antec. vel seq.). Phaedr. 228. C: οὐδαμῶς ... ἀφήσειν πρὶν ἂν εἴπω ἁμωςγέπως. 242. A: μήπω γε ... πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. 271. C. Gorg. 463. C. Phaed. 58. B. 85. C. Theaet. 200. D. Soph. 262. C. Pol. III. 402. B. VI. 501. E. al. Ubi ἂν deest, librariorum vitio videtur excidisse, ut Phaed. 62. C. Theaet. 169. B. Tim. 57. B. — Sq. infin. *antequam*. Prot. 320. A: πρὶν ἓξ μῆνας γεγονέναι.

350. A: *πρὶν μαθεῖν*. Phaedr. 273. D: *πρὶν καὶ σὲ παρελθεῖν*. Gorg. 458. B. Phaed. 72. E. Crat. 438. B. Conv. 214. B. Pol. I. 344. D. V. 459. D. Tim. 52. D. Alc. I. 118. B. al. Acced. part. *γέ*. Conv. 189. A. Praegr. *πρόιερον*. Phaed. 104. C. (ubi v. *πρινή*). Soph. 261. A.

πρό, *ante*. Phaedr. 248. B: *ἑτέρα πρὸ τῆς ἑτέρας πειρωμένη γενέσθαι* (ubi *πρὸ ... γενέσθαι* est i. q. *anteverrtere*). 268. E: *τὰ ... πρὸ ἁρμονίας ἀναγκαῖα μαθήματα*. 269. B. Theaet. 142. C: *ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου* cet. Crat. 401. D: *πρὸ πάντων θεῶν τῇ Ἑστίᾳ πρώτῃ προθύειν*. Phil. 32. C: *τὸ ... πρὸ τῶν ἡδέων ἐλπιζόμενον ἡδύ*. Conv. 201. D: *πρὸ τοῦ λοιμοῦ*. Pol. IV. 432. D: *πρὸ ποδῶν*. Euth. 5. 8. al. **prae, potius quam*. Phaedr. 237. B: *ὡς μὴ ἐρῶντι πρὸ τοῦ ἐρῶντος δέοι χαρίζεσθαι*. 245. B. Phaed. 99. A: *κάλλιον εἶναι πρὸ τοῦ φεύγειν ... ὑπέχειν τῇ πόλει τὴν δίκην ἥντιν᾽ ἂν τάττῃ*. Polit. 266. D: (*ὅτι*) *τὸν ... σμικρότατον, οὐδὲν ἠτίμακε πρὸ τοῦ μείζονος*. Phil. 57. E: *εἴ τινα πρὸ αὐτῆς ἄλλην κρίναιμεν*. Conv. 179. A: *πρὸ τούτου τεθνάναι ἂν πολλάκις ἕλοιτο*. Pol. II. 361. E: *τοὺς ἐπαινοῦντας πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν*. X. 595. C: *οὐ ... πρό γε τῆς ἀληθείας τιμητέος ἀνήρ*. Apol. 28. D: *μήτε ἄλλο μηδὲν* (*ὑπολογιζόμενον*) *πρὸ τοῦ αἰσχροῦ*. Crit. 48. D: *οὔτε ἄλλο ὁτιοῦν πάσχειν πρὸ τοῦ ἀδικεῖν*. Menex. 249. E: *πρό γε ἄλλων πολλῶν χάριν ἔχω τῷ εἰπόντι*. — Cum art. (neutr.) *πρὸ τοῦ*, germ. *vordem*. Prot. 315. D: *ᾧ πρὸ τοῦ ... ὡς ταμιείῳ ἐχρῆτο*. Phaedr. 252. A: *οἷς πρὸ τοῦ ἐκαλλωπίζετο*. Phaed. 96. C: *ἃ πρὸ τοῦ ᾤμην εἰδέναι*. Soph. 244. A: *ἡμεῖς ... πρὸ τοῦ μὲν ᾠόμεθα, νῦν δ᾽ ἠπορήκαμεν*. Conv. 172. C. Pol. III. 406. A. VI. 498. D: *οὐδὲ πρὸ τοῦ ἐχθροὺς ὄντας*. al. Similiter *πρὸ τούτου* et *τούτων* (germ. *zuvor, vorher*). Pol. III. 394. C: *τὸ πρὸ τούτου δὴ ἀναμνήσθητι ὅτι* cet. VIII. 551. B: *πρὸ τούτου φοβήσαντες κατεστήσαντο τὴν τοιαύτην πολιτείαν*. Tim. 44. C: *τὰ ... πρὸ τούτων*. 48. B: *τὰ πρὸ τούτου πάθη*. 53. A: *τὸ ... πρὸ τούτου*. Alc. I. 110. A: *τό γε πρὸ τούτου παῖς ἦσθα*.

προαγορεύω, *edico, indico; denuntio*. Crit. 51. D: *προαγορεύομεν ... ἐξεῖναι* cet. Pol. IV. 426. C: *ὅσοι ... προαγορεύουσι τοῖς πολίταις ... μὴ κινεῖν*. Legg. IX. 871. B: *μὴ προαγορεύων εἴργεσθαι* cet. X. 907. D. IX. 878. B: *τὸν ... προαγορεύοντα τὸν φόνον*. Ep. VII. 330. E: *προαγορεύουσι ... τῷ ξυμβούλῳ τὴν ... πολιτείαν ἐᾶν* cet.

προάγω, *produco, profero; adduco*. Legg. III. 690. C: *θεοφιλῆ ... τινὰ λέγοντες ἑβδόμην ἀρχὴν εἰς κλῆρόν τινα προάγομεν*. Pol. III. 415. D: *ἡμεῖς ... τούτους τοὺς γηγενεῖς ὁπλίσαντες προάγωμεν*. Legg. XII. 960. A: *τὸν νεκρὸν εἰς τὸ φανερὸν προάγειν τῶν ὁδῶν κωλύειν*. III. 697. B: *εἰς τιμὰς ... χρήματα προάγουσα*. Crat. 410. D: *τὸ ... τὰ φυόμενα ... προάγον εἰς φῶς*. Polit. 262. C: *σμικρῷ πλέον*

... προαγαγεῖν εἰς τὸ πρόσθεν (*paullo ulterius producere*). Ep. VII. 341. D: τὴν φύσιν εἰς φῶς πᾶσι προαγαγεῖν. * *incito, impello*. Legg. II. 666. C: εἰς ... τὸ προάγειν αὐτοὺς μετέχειν ... ᾠδῆς. Tim. 22. A: προαγαγεῖν βουληθεὶς αὐτοὺς περὶ τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους. — Intrans. *procedo, antecedo*. Phaedr. 227. C: πρόαγε δή. Id. 229. A. 228. B: προάγειν ἐκέλευσε. Legg. IV. 719. A: ὁ ... προάγων λόγος ὅ γέ μοι ἀπείργασται. Phaed. 90. B: σοῦ ... προάγοντος ἐγὼ ἐφεσπόμην. Locr. 97. A: αἴκα προαγέηται τῶ ἁλίω.

προαγωγεία, ἡ, *lenocinium*. Theaet. 150. A: διὰ τὴν ἄδικον ... ξυναγωγὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ᾗ δὴ προαγωγεία ὄνομα.

προαγών, ὁ, *certaminis prolusio* vel *praelusio*. Legg. VII. 796. D: ἀγῶνας ... καὶ προαγῶνας.

προαγωνίζομαι, *certaminis praelusionem instituo*. Legg. VII. 796. D: προαγωνιστέον.

προαίρεσις, ἡ, *electio*; etiam *secta* s. *ratio*. Def. 413. A: προαίρεσις βίου τοῦ αὐτοῦ. Ib. περὶ προαιρέσεως καὶ πράξεως. E: ἐμφανισμὸς προαιρέσεως πρακτικῆς. Parm. 143. C: ἐν ἑκάστῃ τῇ προαιρέσει.

προαιρετικός, ή, όν, *eligens*. Def. 411. E: προαιρετικὸς ... τῶν φαινομένων αὐτῷ δικαίων. 412. E: ἕξις προαιρετικὴ τῶν βελτίστων.

προαιροῦμαι, *praefero, malo; eligo, sumo; statuo* vel *constituo*. Polit. 257. C: εἴτε τὸν φιλόσοφον προαιρεῖ. Soph. 255. D: ἐν τοῖς εἴδεσιν ... ἐν οἷς προαιρούμεθα. Parm. 143. C. Legg. VI. 759. E: τὸν ... λιπόντα προαιρείσθωσαν αἱ ... φυλαὶ cet. Lach. 200. E: τί οὖν ἄν τις ἡμῶν τινὰ προαιροῖτο; Parm. 136. C: ὅ τι ἂν προαιρῇ ἀεί. Phaedr. 245. B: ὡς πρὸ τοῦ κεκινημένου τὸν σώφρονα δεῖ προαιρεῖσθαι φίλον. Soph. 251. D. Theaet. 147. D: κατὰ μίαν ἑκάστην προαιρούμενος. Lys. 206. E: ἐκ φορμίσκων τινῶν προαιρούμενοι. Crit. 52. E: σὺ δὲ οὔτε Λακεδαίμονα προῃροῦ cet. Eryx. 393. D: προῃρεῖτο. Phil. 28. B: οὐκοῦν ὑπὲρ ἐμοῦ σὺ ... προῄρησαι λέγειν; Tim. 54. C: ἐκ τῶν τριγώνων ὧν προῃρήμεθα. Tim. 54. B: προῃρήσθω ... δύο τρίγωνα. Legg. VI. 771. C: προῃρῆσθαι. Gorg. 517. A: προείλου τούτους τοὺς ἄνδρας. Polit. 281. C: οὗ προειλόμεθα μέρους. 292. B: ἐπιστατικὴν ἐκ τῶν ἄλλων προειλόμεθα. Hipp. mai. 299. D: οὐκοῦν ... προείλεσθε ταύτας τὰς ἡδονὰς ἐκ τῶν ἄλλων ἡδονῶν. Lach. 190. D: τί οὖν ἂν προελοίμεθα τῶν τῆς ἀρετῆς μερῶν; Parm. 136. C: ὅ τι ἂν προέλῃ. Def. 412. C: οὗ ἂν προέληται. Polit. 279. B: βούλει ... τὴν ὑφαντικὴν προελώμεθα; 304. E: οἷς ἂν προελώμεθα πολεμεῖν. Parm. 143. B. Prot. 327. A: ἄλλο τῶν ἐπιτηδευμάτων ὁτιοῦν ... προελόμενος. Phil. 45. E: τούτων τινὰς προελόμενον. Legg. V. 733. D. Soph. 254. C: προελόμενοι τῶν μεγίστων λεγομένων ἄττα. Phil. 52. E.

Demod. 381. B: *οὐ γὰρ δὴ ἔμπειροι ὄντες προαιρήσονται ξυμβουλεύειν μὴ ὀρθῶς.* Pol. VII. 535. A: *τοὺς ... βεβαιοτάτους ... προαιρετέον.* Tim. 54. A.

προαίσθησις, v. *προήσθησις.*

προακούω, *ante audio.* Legg. VII. 797. A: *προακηκοότες ... καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν.*

προαμείβομαι, *ante occupo*, *praecipio.* Legg. XI. 921. C: *προαμειψάμενος ἔργον.* E.

προανατέλλω, *prius orior.* Locr. 97. A: (*αἴκα*) *προανατέλλῃ ποτ᾽ ὄρθρον.*

προαπέρχομαι, *ante abeo.* Legg. XII. 943. D: (*ἐὰν*) *οἴκαδε προαπέλθῃ τοῦ χρόνου.*

προαποθνήσκω, *ante* (tempus) *mortem occumbo.* Conv. 208. D: *προαποθανεῖν τὸν ὑμέτερον Κόδρον ὑπὲρ τῆς βασιλείας τῶν παίδων.*

προαποκάμνω, *ante fatigor et desisto* (v. c. quaerere). Euth. 11. E: *μὴ προαποκάμῃς.*

προαπόλλυμαι, *ante* vel *prius intereo.* Phaed. 91. D: *μὴ ἡ ψυχὴ ... προαπολλύηται.* Pol. VI. 496. D: *πρίν τι τὴν πόλιν ἢ φίλους ὀνῆσαι προαπολόμενος.*

προαποροῦμαι, *prius addubito* et *dubitanter dissero.* Tim. 49. B: *διότι προαπορηθῆναι περὶ πυρὸς ... ἀναγκαῖον.*

προαποφαίνομαι, *ante declaro.* Hipp. mai. 288. D: *ἔγωγε προαποφαίνομαι.* Prot. 340. B: *σὺ ... προαπόφηναι τὴν σὴν γνώμην.*

προαρπάζω, *praeripio.* Gorg. 454. C: *προαρπάζειν ἀλλήλων τὰ λεγόμενα.*

προάστειον, *τό*, *suburbium.* Legg. VI. 759. A: *ἐν αὐτῷ τε τῷ τῆς πόλεως περιβόλῳ καὶ προαστείῳ.*

προαύλιον, *τό*, *praeludium.* Crat. 417. E: *τοῦ ... νόμου προαύλιον.*

προαφίστημι, a. 2. et med. *prius desisto.* Conv. 175. D: *οὐ γὰρ ἂν προαπέστης.* Crat. 411. B: *οὐ δοκεῖ ἡμᾶς προαποστῆναι.* Phaed. 85. C: *μὴ προαφίστασθαι πρὶν ἂν* cet. Polit. 285. B. Lach. 194. A.

προβαίνω, *procedo*, *progredior*; *proficio.* Phaedr. 239. D: *οὐκ ἄξιον περαιτέρω προβαίνειν.* Pol. VIII. 604. B: (*ὡς*) *οὔτε εἰς τὸ πρόσθεν οὐδὲν προβαῖνον τῷ χαλεπῶς φέροντι* cet. Ep. VII. 325. C: *ὅσῳ μᾶλλον ... εἰς τὸ πρόσθεν προὔβαινον* (*aetate progrediebar*). Legg. VIII. 839. C: *εἰς τοῦτο προβέβηκε νῦν ὥστ᾽* (*eo res nunc processit ut* —) cet. Hipp. mai. 296. B: *ἐπεὶ νῦν γέ σοι ὁ λόγος παγκάλως προβέβηκε.* Theaet. 187. A: *τοσοῦτόν γε προβεβήκαμεν* (*tantum profecimus*) *ὥστε* cet. Phil. 57. A: *δοκεῖ ... ἔμοιγε οὗτος ὁ λόγος ... ἐνταῦθα προβεβηκέναι σκοπῶν* cet. Pol. VIII. 566. B: *οἱ εἰς τοῦτο προβεβηκότες.*

προβάλλω, *obiicio*; *oppono.* Phaedr. 241. E: *αἷς με σὺ προὔβαλες ἐκ προνοίας.* Soph. 261. A: *ὧν ἐπειδάν τι προ-*

βάλῃ. Ib. ἕτερον ... προβέβληται. Ib. τὸ ... προβληθέν. **propono* (germ. *aufgeben* et *angeben*). Hipp. mai. 290. D: αὐτός μοι προβάλλει ἐρωτῶν cet. Crat. 407. D: πρόβαλλέ μοι. Pol. VII. 536. D: τὰ ... λογισμῶν ... παισὶν οὖσι χρὴ προβάλλειν. Legg. VII. 820. C: προβάλλοντα ... ἀλλήλοις ἀεί. Soph. 245. B: χαλεπὴν προβέβληκας αἵρεσιν. Phil. 65. D: εὔσκεπτόν γε καὶ ταύτην σκέψιν προβέβληκας. Charm. 162. B: αἴνιγμα αὐτὸ προὔβαλεν. Polit. 285. D: περὶ πάντα τὰ προβαλλόμενα. Conv. 180. C: οὐ καλῶς μοι δοκεῖ ... προβεβλῆσθαι ἡμῖν ὁ λόγος. Polit. 285. D: ἑνὸς ἕνεκα ... τοῦ προβληθέντος. 286. D: πρὸς τὴν τοῦ προβληθέντος ζήτησιν. Med. *eligendum propono* vel *designo*. Legg. VI. 755. D: ἀνθ' ὅτου ὅντινα προβάλλεται. 763. D: προβαλλέσθω ... ἀστυνόμον. 755. C: τούτων ... στρατηγοὺς ... ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως ταύτης οἱ νομοφύλακες προβαλλέσθων. 756. A. 755. D: αὐτοῖσι προβάλλεσθαι cet. 756. A: οἵπερ καὶ τοὺς στρατηγοὺς προὐβάλλοντο. XI. 916. B: οὓς ἂν κοινῇ προβαλόμενοι ἕλωνται. Pass. Legg. VI. 755. C: τῶν μὴ προβεβλημένων. 755. C: ἐκ τῶν προβληθέντων. D. **profero* (tanquam auctorem, testem al.). Lacn. 201. B: τὸν Ὅμηρον δοκεῖ μοι χρῆναι προβάλλεσθαι.

προβάτιον, τό, *ovicula* (iron.). Phaedr. 259. A: ὥσπερ προβάτια μεσημβριάζοντα περὶ τὴν κρήνην εὕδειν.

πρόβατον, τό, *ovis*, in univ. *pecus*. Euthyd. 302. A: οἷον βοῦς καὶ πρόβατον (v. πρόβατα). Pol. I. 343. B: τὸ τῶν προβάτων ... ἀγαθὸν σκοπεῖν. III. 397. A: κυνῶν καὶ προβάτων καὶ ὀρνέων φθόγγους. De lege 318. A. Pol. IV. 422. D: προβάτοις πίοσί τε καὶ ἁπαλοῖς. Crat. 423. C: τοὺς τὰ πρόβατα μιμουμένους. Pol. I. 343. A: ὅς γε αὐτῇ οὐδὲ πρόβατα οὐδὲ ποιμένα γιγνώσκεις. B. 345. C: ποιμαίνειν ... τὰ πρόβατα. Legg. III. 694. E: ποίμνια ... καὶ πρόβατα.

προβιβάζω, *proveho, incito*. Prot. 328. B: προβιβάσαι εἰς ἀρετήν.

πρόβλημα, τό, *propugnaculum; munimentum, tegmentum*. Polit. 288. E: δικαιότατ' ἂν ὅλον προσαγορεύοιτο πρόβλημα. 289. B. 280. E: ἐρεοῦ προβλήματος ἐργαστικήν. Tim. 74. B: πρόβλημα ... χειμώνων (*adversus frigus*). Polit. 279. D: τὰ δὲ (τῶν ἀμυντηρίων) προβλήματα. 288. B: ὅσα γήϊνα προβλήματα καὶ λίθινα. 279. D: τῶν ... προβλημάτων τὰ μὲν πρὸς τὸν πόλεμον ὁπλίσματα, τὰ δὲ φράγματα. **propositum* (*Aufgabe*), *quaestio* (praec. geometrica). Theaet. 180. C: αὐτοὺς ... δεῖ παραλαβόντας ὥσπερ πρόβλημα ἐπισκοπεῖσθαι. Ib. τὸ ... πρόβλημα ... παρειλήφαμεν cet. Soph. 261. A: φαίνεται ... προβλημάτων γέμειν. Pol. VII. 530. B: προβλήμασιν ... χρώμενοι. 531. C: οὐκ εἰς προβλήματα ἀνίασιν.

προβληματουργικός, ή, όν, *ad propugnacula conficienda*

pertinens. Polit. 280. D: *παντοίας τῆς προβληματουργικῆς τμῆμα οὖσαν δυνάμεως.*

προβολή, ἡ, munimentum, tegumentum. Polit. 288. B: *προβολῆς ... ἕνεκα.* Tim. 74. B: *προβολὴν ... καυμάτων (adversus aestum).* *designatio s. creatio.* Legg. VI. 765. A: *τὴν προβολὴν ... τὸν αἱρούμενον ἐκ τῶν ἐμπείρων ποιητέον.*

προγίγνομαι, ante accido; antecedo; superior sum. Phil. 39. D: *ὡς πρὸ τῶν διὰ τοῦ σώματος ἡδονῶν καὶ λυπῶν προγίγνοιντ' ἄν.* 45. B: *ὧν ἂν καὶ ἐπιθυμίαι μέγισται προγίγνωνται* (v. *προσγίγνωνται*). Conv. 219. E: *ταῦτα ... μοι ἅπαντα προὐγεγόνει.* Legg. III. 699. E: *οἱ προγεγονότες ἡμῖν ἔμπροσθεν λόγοι.* Theag. 128. B: *καὶ τῶν προγεγονότων ἀνθρώπων καὶ τῶν νῦν.* Locr. 97. A: *πρὸ ἁλίου προγενόμενος.*

προγιγνώσκω, praenosco. Theaet. 203. D: *προγιγνώσκειν τὰ στοιχεῖα.* Pol. IV. 426. C: *προγιγνώσκων τὰς σφετέρας βουλήσεις.* Tim. 70. C: *προγιγνώσκοντες ὅτι* cet. Def. 414. E: *διὰ προγιγνωσκομένων.*

πρόγονος, ὁ, progenitor; generator; pl. *parentes* et *maiores.* Conv. 186. E: *ὁ ἡμέτερος πρόγονος Ἀσκληπιός.* Lys. 205. C. Euth. 11. B: *τοῦ ἡμετέρου προγόνου ... Δαιδάλου.* Legg. I. 642. E: *οἱ πρόγονοι ἡμῶν.* XI. 932. A: *πρόγονοι γηραιοί.* Crit. 50. E: *οἱ σοὶ πρόγονοι.* Menex. 238. B: *οἱ τῶνδε πρόγονοι.* Euthyd. 302. D: *πρόγονοι ... καὶ δεσπόται (οὗτοι οἱ θεοί).* Theaet. 173. D: *κακὸν ... ἐκ προγόνων γεγονός.* 175. A: *πάππων καὶ προγόνων μυριάδες.* Polit. 271. A: *ὑπὸ τῶν ἡμετέρων προγόνων τῶν πρώτων.* 299. A: *κατὰ τὰ παλαιὰ τῶν προγόνων ἔθη.* Pol. II. 364. C. X. 618. B. Critia 115. C. Menex. 336. E: *εἴ τινες τῶν ἄνωθεν ἔτι προγόνων λείπονται.* Ep. XII. 259. D: *ἄξιος ἐκείνων τῶν πάλαι προγόνων.* Crat. 402. B: *τοῖς τῶν ἄλλων θεῶν προγόνοις.* Pol. V. 463. C. Legg. III. 683. D: *τοῖς προγόνοις ὑμῶν.* Crat. 396. C: *τίνας ἔτι τοὺς ἀνωτέρω προγόνους λέγει τούτων.* Tim. 18. D: *γονέων προγόνους.* 26. D: *τοὺς ἀληθινοὺς εἶναι προγόνους ἡμῶν.*

πρόδηλος, ὁ ἡ, manifestus. Phaedr. 238. B: *ὃ προσήκει καλεῖσθαι, πρόδηλον.*

προδηλωτικός, ή, όν, ante indicans. Def. 414. B: *ἐπιστήμη προδηλωτικὴ πράξεως.*

προδιδάσκω, edoceo. Gorg. 489. D: *πρᾳότερόν με προδίδασκε.* Hipp. mai. 291. B. Euthyd. 302. C: *μὴ χαλεπῶς με προδίδασκε.* Epin. 990. C: *προδιδάσκοντα.*

προδίδωμι, prodo, desero, derelinquo. Pol. X. 607. C: *τὸ δοκοῦν ἀληθὲς οὐχ ὅσιον προδιδόναι.* Crit. 45. C: *καὶ τοὺς υἱεῖς τοὺς σαυτοῦ ἔμοιγε δοκεῖς προδιδόναι.* Legg. VI. 762. C: *τὴν πολιτείαν ὡς προδιδοὺς τὸ ἑαυτοῦ μέρος.* Ep. VII. 334. B: *προὔδωκε.* A: *οὐ μόνον τὸν ἑταῖρον καὶ ξένον προὔδοσαν.* Legg. X. 907. A: *οἳ τὸ δίκαιον οὐκ ἄν ποτε προδοῖεν ἕνεκα δώρων* cet. 906. E: *πεισθεῖσιν ὑπὸ δω-*

ρεῦς ἑτέροισι τὴν νίκην ζεύγεσι προδοῦναι. Crit. 45. C: σαυτὸν προδοῦναι, ἐξὸν σωθῆναι. Ep. III. 318. D. VII. 328. C. Pol. X. 615. B: πόλεις προδόντες. V. 474. A: ἀλλά τοί σε οὐ προδώσω. Ep. VII. 328. E: φιλοσοφία ... πῶς οὐ προδέδοται —; Theaet. 203. E: οὐ προδοτέον οὕτως ἀνάνδρως μέγαν ... λόγον.

προδιομολογοῦμαι, *ante cum altero convenio* vel *pono*. Soph. 241. A: ὅταν ἄφθεγκτα ... προδιωμολογημένα ἢ τὰ πρὸ τούτων ὁμολογηθέντα. Tim. 78. A. προδιομολογησάμενοι τὸ τοιόνδε.

προδοκεῖ, *ante videtur* s. *placet*. Phaed. 88. D: ὅτι καὶ αὐτῷ μοι ταῦτα προὐδέδοκτο.

προδοξάζω, *ante iudico*. Theaet. 178. E: (πότερον) βέλτιον ἂν προδοξάσαις ἢ cet.

προδοσία, ἡ, *proditio*. Legg. XI. 917. C: προδοσίας τῶν νόμων. Menex. 245. E: προδοσίᾳ. Prot. IV. 443. A: κλοπῶν καὶ προδοσιῶν.

πρόδοσις, ἡ, *proditio*. Legg. IX. 856. E: προδόσεως αἰτίαν ἐπιφέρων.

προδότης, ὁ, *proditor*. Legg. IX. 857. A: προδότη. 864. D: τὰ περὶ τῶν προδοτῶν.

προδρομή, ἡ, *praecursio*. Alc. I. 114. A: χαίρειν ἐάσας τὰς σὰς προδρομὰς τοῦ λόγου.

πρόδρομος, ὁ, *praecursor*. Charm. 154. A: πρόδρομοι.

προεδρία, ἡ, *honoratior sedes* vel *sedendi locus*, et in univ. *honos praecipuus*. Ax. 371. D: ἐνταῦθα τοῖς μεμυημένοις ἔστι τις προεδρία. Legg. IX. 881. B: εἰς προεδρίαν τῶν ἀγώνων καλείσθω. XII. 946. E: τοῖς ... ἀριστείων ἠξιωμένοις προεδρίαι τ' ἐν ταῖς πανηγύρεσι πάσαις ἔστωσαν cet.

πρόεδρος, ὁ, *praeses*. Legg. XII. 949. A: ἐν δίκῃ τοὺς προέδρους cet. Ax. 368. E.

προειδέναι, *ante* vel *prius cognoscere* vel *percipere*. Gorg. 459. E: ἐὰν μὴ προειδῇ περὶ τούτων τὴν ἀλήθειαν. Phaed. 74. E: προειδέναι τὸ ἴσον πρὸ ἐκείνου τοῦ χρόνου ὅτε cet. Ib. προειδότα. Crat. 433. E: προειδόσι ... τὰ πράγματα. Gorg. 533. D: προειδότας ... τὸν θάνατον. — *προϊδεῖν*, *providere*. Crat. 395. C. Legg. III. 691. B: εἰ ... προϊδεῖν ἦν τότε. Ib. ὁ προϊδών. IV. 709. A: ταῦτα ... πάντα προϊδών τις cet.

προεικάζω, v. προσεικάζω.

πρόειμι, *progredior*; *procedo*. Gorg. 497. A: πρόϊθί γε ἔτι εἰς τοὔμπροσθεν. Charm. 169. D: ἵνα ὁ λόγος προΐοι. Gorg. 453. C: ἵνα οὕτω προΐῃ (ὁ λόγος) ὡς cet. Soph. 250. A: ἵνα ἅμα τι καὶ προΐωμεν. Pol. IV. 437. A. Theaet. 181. B: εἰς τοῦτον προϊέναι κίνδυνον. Soph. 261. B: εἰς τὸ πρόσθεν ἀεὶ προϊέναι. Crat. 412. B. Conv. 174. D. Critia 108. C: προϊέναι ἐπὶ τὸν λόγον. Phaed. 98. B: προϊὼν καὶ ἀναγιγνώσκων (*porro legens*). Phil. 20. C. Legg. VII. 812. E.

Parm. 152. C: *προϊόν.* Phil. 24. D. Phaedr. 238. D: *προϊόντος* (nos: *im Fortgange* vel *Verlaufe*) *τοῦ λόγου.* (Id. Soph. 218. B.) 255. A: *προϊόντος ... τοῦ χρόνου.* Id. Polit. 273. C. Legg. III. 678. B. Phaedr. 279. A: *προϊούσης τῆς ἡλικίας* (Id. Soph. 234. D. Pol. VI. 498. B.). Theaet. 150. D: *προϊούσης τῆς ξυνουσίας.* Legg. II. 671. A: *προϊούσης τῆς πόσεως.* Prot. 339. C: *προϊόντος τοῦ ᾄσματος.* Phaedr. 227. B: *προϊόντι (σοι).* Legg. I. 625. B. Pol. VII. 526. D: *τὸ ... πορρωτέρω προϊὸν σκοπεῖσθαι δεῖ εἰ* cet. Theaet. 180. E: *κατὰ σμικρὸν ... προϊόντες.* Pol. IV. 436. C. VIII. 550. E: *προϊόντες εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ χρηματίζεσθαι.* Legg. VII. 818. A. VI. 755. B: *προϊόντων ... εἰς τοὔμπροσθεν τῶν νόμων.* 783. B: *προϊόντων τῶν λόγων.* Theaet. 187. B: *προϊοῦσιν.* Polit. 287. B. Tim. 43. B: *πλανώμενα προήειν.*

προειπεῖν, *praedicere; edicere, pronuntiare;* etiam simpl. *dicere* vel *proferre.* Euth. 3. C: *οὐδὲν ... ὧν προεῖπον.* Polit. I. 337. B: *μὴ ἀποκρίνωμαι ὧν προεῖπες μηδέν;* III. 398. D: *προείπομεν.* VIII. 543. B: *οἵας προείπομεν.* I. 337. B: (*εἰ*) *ἐρόμενος προείποις αὐτῷ Ὅπως* cet. Legg. II. 658. A: *προείποι.* Pol. III. 393. C: *ὃν ἂν προείπῃ ὡς ἐροῦντα.* Crat. 417. E: *τοῦτο τὸ ὄνομα προειπὼν τὸ* cet. Legg. III. 698. C: *θανατὸν αὐτῷ προειπὼν μὴ πράξαντι ταῦτα.* V. 741. B. XI. 916. B: *τἀληθὲς ... προειπών.* Hipp. min. 370. A: *προειπὼν ... ταῦτα τὰ ἔπη ἅπερ καὶ σὺ εἶπες ἄρτι.* Crat. 401. A: *ὥσπερ προειπόντες τοῖς θεοῖς ὅτι* cet. 425. B. Pol. VIII. 551. B: *προειπόντες ἀρχῶν μὴ μετέχειν.* Phil. 59. E: *τάδε προειποῦσι* cet. — Ab alia forma ducta sunt perf. *προείρηκα*, *praedixi, ante* vel *supra memoravi*, *προείρηται, προῤῥηθῆναι* cet. Polit. 292. D: *ὡς ὁ λόγος ἡμῖν προείρηκεν.* Tim. 56. C: *προειρήκαμεν.* Pol. VII. 539. D: *προείρηται.* 517. D: *κατὰ τὴν προειρημένην εἰκόνα.* VI. 491. C: *οὐκ ἄτοπα δόξει τὰ προειρημένα περὶ αὐτῶν.* VII. 539. D. Legg. IX. 879. B: *βίαια ... πάνθ' ἡμῖν τὰ προειρημένα πάθη.* Hipp. min. 373. B. Phaed. 75. B: *ἀνάγκη ἐκ τῶν προειρημένων.* Soph. 243. C. Pol. IV. 435. D. Tim. 51. B. al. Pol. III. 398. C: *τοῖς προειρημένοις.* Crat. 428. D: *ἐπὶ τὰ προειρημένα.* Pol. III. 408. C: *κατὰ τὰ προειρημένα.* Phil. 41. C: *προεῤῥήθη ταῦτα.* Conv. 198. E: *προυῤῥήθη ... ὅπως* cet. 180. C: *πρότερον προῤῥηθῆναι.* Pol. VI. 504. A: *τὸ προῤῥηθὲν αὐτῶν.* Polit. 287. B: *τῆς προῤῥηθείσης ὑφαντικῆς.* 282. D. Legg. VII. 823. D: *τούτων ... προῤῥηθέντων.* X. 906. D. Pol. X. 619. C: *οὐκ ἐμμένοντα τοῖς προῤῥηθεῖσιν ὑπὸ τοῦ προφήτου.* Legg. XII. 968. E: *προῤῥηθέντα.* IX. 854. E: *προῤῥητέον.* 874. E.

προεπίσταμαι, *ante scio* vel *perceptum habeo.* Gorg. 459. E: *προεπιστάμενον ταῦτα.*

προερύω, *traho.* Hipp. min. 370. B. (Hom.).

προέρχομαι, *progredior; procedo; praetereo* (in tempore).

Parm. 152. A: εἴπερ προέρχεται κατὰ χρόνον. Theaet. 187. B: ἐπειδὴ ἐνταῦθα προελήλυθας. Legg. III. 678. B: οὐκοῦν ... εἰς πάντα τὰ νῦν καθεστηκότα προελήλυθεν ἅπαντα; Polit. 292. C: δεῦρ' ἀεὶ προεληλύθαμεν. Phil. 57. C. Legg. III. 682. A: εἰς ... τὸ πρόσθεν προέλθωμεν cet. Crat. 402. E: οὐκέτι εἴασε προελθεῖν. Polit. 273. A: προελθόντος ἱκανοῦ χρόνου. Id. Legg. VI. 753. B. Phil. 53. E: προελθόντος τοῦ λόγου. Prot. 339. E: ὀλίγον ... τοῦ ποιήματος εἰς τὸ πρόσθεν προελθών. Phaedr. 237. C: προελθόντες. — Cum v. ὁδόν est *viam conficere*. Pol. I. 328. E: ὥσπερ τινὰ ὁδὸν προεληλυθότων. X. 616. B: προελθόντας ἡμερησίαν ὁδόν.

προετικός, ή, όν, *effundens*. Def. 416: ἕξις ψυχῆς προετικὴ πάσης δαπάνης ἄνευ λογισμοῦ.

προέχω, *praecedo*. Legg. IX. 879. C: τὸν ... προέχοντα εἴκοσιν ἡλικίας ἔτεσιν. E: προέχοντα ἡλικίᾳ ἑαυτοῦ. **praesto*. Pol. VI. 484. D: τούτῳ ... αὐτῷ σχεδόν τι τῷ μεγίστῳ ἂν προέχοιεν.

προήσθησις, ἡ, *laetitia praecepta*. Pol. IX. 584. C: αἱ πρὸ μελλόντων τούτων ἐκ προσδοκίας γιγνόμεναι προησθήσεις (v. προαισθήσεις) τε καὶ προλυπήσεις.

προθεραπεύω, *ante praeparo*. Pol. IV. 429. E: ταῦτα μὴ προθεραπεύσας.

πρόθεσις, ἡ, *collocatio mortui* (in vestibulo). Legg. XII. 959. E: πρόθεσις. 947. B: προθέσεις. 958. E.

προθεσμία (ἡμέρα), ἡ, *dies* et in univ. *tempus praestitutum, terminus constitutus*. Legg. XII. 954. D: τριετῆ τὴν προθεσμίαν εἶναι. E: μηδεμίαν εἶναι προθεσμίαν τῆς ἐπιλήψεως.

προθέω, *praecurro*. Crat. 412. A: οὔτε ἀπολειπομένης οὔτε προθεούσης (τῆς ψυχῆς).

προθυμία, ἡ, *animus propensus; studium, conatus*; etiam *desiderium*. Phaedr. 253. C: προθυμία ... τῶν ἀληθῶς ἐρώντων cet. Theaet. 204. B. Legg. X. 907. C. XII. 962. E: τῶν δ' ἡ προθυμία πρὸς τὸν ἐλεύθερον δὴ βίον ὡρμημένη. Phaed. 91. C: ὑπὸ προθυμίας. Theaet. 148. D. Conv. 210. A: ἐγὼ ... προθυμίας οὐδὲν ἀπολείψω. Pol. VII. 533. A. Tim. 20. C. Legg. III. 697. D: μετὰ προθυμίας τοῦ ἐθέλειν κινδυνεύειν cet. XII. 961. C. Men. 77. A. Pol. III. 412. E: πάσῃ προθυμίᾳ ποιεῖν. Ep. VIII. 353. E. Prot. 327. B: εἰ ... πᾶσαν προθυμίαν ... εἴχομεν ἀλλήλους διδάσκειν. 361. C: ἐγὼ ... πᾶσαν προθυμίαν ἔχω cet. Pol. IV. 497. E. Tim. 23. D: πᾶσαν προθυμίαν σχεῖν. Legg. XI. 934. D. Alc. II. 151. A: θαυμαστὴν ὅσην περὶ σὲ προθυμίαν ἔχει. Menex. 274 [247]. A. Ep. VII. 339. B: τὴν ... Δίωνος προθυμίαν τοῦ ἐμὲ πλεῖν καὶ εἰς Συρακούσας ἐλθεῖν.

πρόθυμος, ὁ ἡ, *promtus; studiosus, cupidus*. Prot. 338. D. Euth. 14. B: οὐ πρόθυμός με εἶ διδάξαι. Legg. IX. 859. B: ἀλλ' οὖν τό γε πρόθυμον παρεχόμενοι. Pol. VII. 520. D:

ᾗ ἥκιστα πρόθυμοι ἄρχειν οἱ μέλλοντες ἄρξειν. Legg. II. 666. A: *προθύμους εἶναι πρὸς τὰς ᾠδάς.* III. 694. A: *προθύμους αὐτοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις παρείχοντο.* Conv. 220. E: *αὐτὸς προθυμότερος ἐγένου ... ἐμὲ λαβεῖν* cet. Pol. V. 468. C: *ἵνα ... προθυμότερος ᾖ πρὸς τὸ τἀριστεῖα φέρειν.* Ep. XIII. 363. D: *ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι προθυμότεροι ... ὦσιν ἡμῖν ὑπηρετεῖν.* Legg. X. 890. D: *ὦ προθυμότατε Κλεινία.*

προθυμοῦμαι, *promtus, paratus sum; studeo, contendo, enitor; cupio, appeto.* Theaet. 145. D: *προθυμοῦμαί γε δή* (resp.). Polit. 264. B: *τοῦτο ὃ σὺ προθυμεῖ.* Pol. V. 459. A. Phaed. 75. B: *ὅτι προθυμεῖται μὲν πάντα τοιαῦτα εἶναι οἷον ἐκεῖνο* cet. Pol. V. 460. D: *ὃ προθυμούμεθα.* Euthyd. 282. A: *ἐπειδὴ εὐδαίμονες ... εἶναι προθυμούμεθα πάντες.* Prot. 338. C: *ὃ προθυμεῖσθε.* Phaedr. 253. C: *ὃ προθυμοῦνται.* Phaed. 67. D: *λύειν ... αὐτὴν ... προθυμοῦνται* cet. 91. A: *ὅπως ... ταῦτα δόξει τοῖς παροῦσι, τοῦτο προθυμοῦνται.* Lys. 207. E. Theaet. 151. C: *προθυμοῦ ... ἀποκρίνασθαι.* Phil. 16. B. Pol. I. 344. E. al. X. 599. B: *εἶναι προθυμοῖτ' ἂν μᾶλλον ὁ ἐγκωμιαζόμενος ἢ ὁ ἐγκωμιάζων.* Epin. 973. C. Gorg. 487. C: *μὴ προθυμεῖσθαι εἰς τὴν ἀκρίβειαν φιλοσοφεῖν.* Phaed. 62. A: *ἀλλὰ προθυμεῖσθαι χρή.* 64. A: *προθυμεῖσθαι ... μηδὲν ἄλλο ἢ τοῦτο.* Pol. V. 461. C. X. 613. A: *ὃς ἂν προθυμεῖσθαι ἐθέλῃ δίκαιος γίγνεσθαι.* Legg. III. 676. C: *προθυμεῖσθαι δεῖ σὲ μὲν ... ἀποφαινόμενον* cet. Phaedr. 249. D: *προθυμούμενος ἀναπτέσθαι.* Theaet. 146. A. Pol. VI. 506. D. Riv. 136. B: *προθυμούμενος σαφῶς εἰδέναι ὅ τι λέγοι.* Theaet. 181. B: *σοῦ ... οὕτω προθυμουμένου.* Crat. 383. B. Pol. IX. 582. B: *μᾶλλον δὲ καὶ προθυμουμένῳ οὐ ῥᾴδιον.* Apol. 28. C. Lach. 186. A: *προθυμούμενοι αὐτοῖν ὅτι ἀρίστας γενέσθαι τὰς ψύχας.* Pol. IV. 426. D: *τοὺς ... προθυμουμένους.* Crat. 395. D: *ἡνίκα προεθυμεῖτο λαβεῖν ... τὸν ... γάμον.* Ep. VII. 386. A: *προὐθυμεῖτ' ἂν πρᾶξαι.* Pol. III. 402. B: *προὐθυμούμεθα.* Phaed. 64. A: *ὃ πάλαι προὐθυμοῦντό τε καὶ ἐπετήδευον.* 69. D: *ὧν ... παντὶ τρόπῳ προὐθυμήθην γενέσθαι.* 58. D: *προθυμήθητι.* Theaet. 148. C. Conv. 185. B: *ὅτι ... πᾶν ἂν παντὶ προθυμηθείη.* Demod. 381. C: *οὔτε οἱ ἔμφρονες ἂν τοιαῦτα προθυμηθεῖεν.* Theaet. 193. C: (*ὅταν*) *προθυμηθῶ* cet. Pol. V. 472. E: *εἰ ... καὶ τοῦτο προθυμηθῆναι δεῖ σὴν χάριν.* X. 596. A: *οὐδ' ἂν προθυμηθῆναι οἷός τε εἴην εἰπεῖν.* Men. 82. A: *ἐθέλω προθυμηθῆναι.* Theaet. 183. D: *προθυμηθεῖσιν* (*ἡμῖν*) *ἀποδεῖξαι ὅτι πάντα κινεῖται.* Phaed. 91. A: *οὐ γὰρ ὅπως τοῖς παροῦσιν ἃ ἐγὼ λέγω δόξει ἀληθῆ εἶναι προθυμήσομαι.* Polit. 262. A. Men. 74. B. Phaed. 115. C: *ταῦτα ... προθυμησόμεθα ... οὕτω ποιεῖν.* Alc. II. 146. D: *εἴπερ γε μᾶλλον προθυμήσονται πράττειν ... ταῦτα ἅττ' ἂν* cet. — Verb. Phaed. 90. E: *προθυμητέον ὑγιῶς ἔχειν.* Crat. 421. D.

Phil. 61. C. Tim. 53. E: τοῦτ' οὖν προθυμητέον (seq. infin.). Legg. VI. 770. B: ἀλλ' οὖν πειρατέα γε καὶ προθυμητέα.

προθύμως, promte, propense; strenue, confestim; studiose; libenter. Prot. 314. D: τὴν θύραν πάνυ προθύμως ὡς οἷός τ' ἦν (nos: so schnell er konnte) ἐπήραξε. 327. B: διὰ ταῦτα πᾶς παντὶ προθύμως λέγει καὶ διδάσκει cet. Phaedr. 228. B: ὁ δὲ ἐπείθετο προθύμως. Theaet. 145. B: προθύμως ἑαυτὸν ἐπιδεικνύναι. 204. B: προθύμως ἀποκρίνασθαι. Polit. 263. C: ὅθεν ἐρωτηθεὶς ... εἶπες μάλα προθύμως cet. Conv. 176. C: προθύμως ἔχειν πρὸς τὸ ... πίνειν. Pol. I. 338. B: ὡς ... προθύμως τοῦτο δρῶ cet. Tim. 20. B: προθύμως ἐχαριζόμην. 26. C: προθύμως με διδάσκοντος. Legg. VI. 763. B. Euth. 11. B: εἰπὲ προθύμως cet. Alc. I. 104. D: ἀκούσει ... προθύμως. Euthyd. 274. D: συνέφη μάλα προθύμως. Ep. XIII. 363. C. Pol. VI. 498. C: προθυμότερον ἔτι ἀντιτείνειν. Legg. V. 729. E: βοηθεῖ προθυμότερον. Polit. 262. A: παντάπασί γε προθυμότατα ... διηρῆσαι. Lach. 201. B. Menex. 248. E: ἐγὼ ὡς δύναμαι προθυμότατα ἀπαγγέλλω.

πρόθυρον, τό, vestibulum; etiam trop. Prot. 314. C: ἐπειδὴ ... ἐν τῷ προθύρῳ ἐγενόμεθα. Conv. 175. A: ἐν τῷ τῶν γειτόνων προθύρῳ. Phil. 64. C: ἐπὶ τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ ... προθύροις. Conv. 175. D. Pol. II. 365. C: πρόθυρα ... καὶ σχῆμα ... σκιαγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον.

προθύω, ante vel prius sacrifico. Crat. 401. D: τὸ ... πρὸ πάντων θεῶν τῇ Ἑστίᾳ πρώτῃ προθύειν εἰκὸς ἐκείνους.

προΐεμαι, effundo (simpl. fundo, h. e. edo. Locr. 100. C: οὐδὲ λόγον ἔτι προέσθαι δυνάσεται); sine mercede (ac temere fere) trado, tribuo, confero al. Gorg. 520. C: εἰ πρόοιτο (al. προοῖτο) αὐτῷ ὁ παιδοτρίβης (int. τὴν εὐεργεσίαν). Ib. προέσθαι ... τὴν εὐεργεσίαν ἄνευ μισθοῦ. Phaedr. 231. E: τοιοῦτον πρᾶγμα προέσθαι. Gorg. 232. B: προεμένου ... σοῦ ἃ περὶ πλείστου ποιεῖ. Etiam trado vel credo ante pretii numerationem (Legg. VIII. 849. E: μὴ προϊέμενον ... τὴν ἀλλαγήν. Ib. ὁ ... προέμενος ὡς πιστεύων cet.) et commodo. Demod. 384. C: οὐ μὲν ... χρήσασθαι ἐθέλων, ὁ δέ σοι μὴ προέσθαι. Ib. ἐκεῖνος ὁ μὴ προέμενος. *praetermitto, sino. Legg. VI. 780. A: προέμενος ... τὰ ἴδια ἀνομοθέτητα.

προῖκα, gratis. Pol. I. 346. E: ὅταν προῖκα ἐργάζηται. Legg. XI. 921. A: πάλιν ἐξ ἀρχῆς προῖκα ἐξεργαζέσθω. Apol. 19. E. Theag. 127. A: ὅς σοι προῖκα συνέσται. 128. A. Ax. 366. C.

προίξ, ἡ, dos. Legg. VI. 774. C: περὶ ... προικὸς εἴρηται ... καὶ πρότερον. V. 742. C: μήτ' οὖν διδόναι μήτε δέχεσθαι προῖκα cet. XII. 944. A. Ep. XIII. 361. E: μέτριαι ... αὗται ἡμῖν προῖκες.

προΐστημι, praepono, praeficio; perf. et aor. 2. act.

praesum, praefectus sum; etiam *praesto* vel *antecello.* Lach. 197. D: ἣν ἡ πόλις ἀξιοῖ αὑτῆς προϊστάναι. Gorg. 520. A: οἱ φάσκοντες προεστάναι τῆς πόλεως καὶ ἐπιμελεῖσθαι. Pol. VIII. 565. E: δήμου προεστώς. Ep. VII. 351. B: μεγάλης προεστὼς πόλεως. Pol. VIII. 564. D: τὸ προεστὸς αὐτῆς. IV. 428. E: τῷ προεστῶτι καὶ ἄρχοντι. VIII. 565. A: οἱ προεστῶτες. Menex. 242. E: τοὺς προεστῶτας τῶν ἄλλων Ἑλλήνων χειρωσάμενοι. Ep. VII. 324. C: προὔστησαν ἄρχοντες. Tim. 25. B: πάντων ... προστᾶσα εὐψυχίᾳ καὶ τέχναις cet. Pol. VIII. 569. A: ἐκείνου προστάντος. IV. 442. A: τούτω ... προστήσετον (Bekk. malebat προστατήσετον, Schneid. προστήσεσθον) τοῦ ἐπιθυμητικοῦ. Med. *praeficio, propono; assumo.* Pol. VIII. 565. C: οὐκοῦν ἕνα τινὰ ἀεὶ ὁ δῆμος εἴωθε διαφερόντως προΐστασθαι ἑαυτοῦ —; Legg. I. 629. A: προστησώμεθα ... Τύρταιον. Pol. X. 599. A: τοῦτο προστήσασθαι τοῦ ἑαυτοῦ βίου ὡς βέλτιστον ὄν. **antepono.* Pol. VII. 531. B: ἀμφότεροι, ὦτα τοῦ νοῦ προστησάμενοι. Legg. IX. 875. C: ἐπίπροσθεν ... προστήσεται (v. συστήσεται).

προκάθημαι, *praesideo.* Legg. VI. 758. D: τὸ προκαθήμενον τῆς πόλεως.

προκαλοῦμαι, *provoco* et simpl. *voco* vel *invito; admoneo, hortor.* Conv. 217. C: προκαλοῦμαι ... αὐτὸν πρὸς τὸ συνδειπνεῖν. Theaet. 183. D: ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ. Pol. V. 451. C: ἐπειδὴ σὺ οὕτω προκαλεῖ. IX. 576. E: ἀλλ' ὀρθῶς ... προκαλεῖ. Legg. II. 655. B. X. 885. E: εἰπεῖν ἃ προκαλούμεθα. Pol. IX. 576. E: περὶ τῶν ἀνδρῶν τὰ αὐτὰ ταῦτα προκαλούμενος ὀρθῶς ἂν προκαλοίμην. 577. B: ὀρθότατ' ἂν ... καὶ ταῦτα προκαλοῖο. Euth. 5. A: αὐτὰ ταῦτα προκαλεῖσθαι αὐτόν. Ep. VIII. 356. A. Legg. VII. 812. C: προκαλούμενος ἑκάστους ... ἕπεσθαι cet. VI. 778. E: προκαλούμενον εἰς αὐτὸ καταφεύγοντας μὴ ἀμύνεσθαι τοὺς πολεμίους cet. Ep. VIII. 357. C: προκαλούμενοι φίλους cet. Conv. 217. B: συγγυμνάζεσθαι προὐκαλούμην αὐτόν. Euth. 5. B: ἃ προὐκαλούμην αὐτόν. Id. Charm. 169. C. Ep. VII. 346. E: ἃ προὐκαλεῖτό με δρᾶν. Euth. 294. B: μόλις ὑμᾶς προὐκαλεσάμην (v. παρακαλεσάμην) σπουδάζειν.

προκάλυμμα, τό, *involucrum.* Locr. 100. B.

προκαλύπτω, *obtego, obduco.* Gorg. 523. D: πρὸ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτῶν ὀφθαλμοὺς καὶ ὦτα καὶ ὅλον τὸ σῶμα προκεκαλυμμένοι. Med. *praetendo.* Prot. 316. D: πρόσχημα ποιεῖσθαι καὶ προκαλύπτεσθαι τοὺς μὲν ποίησιν cet.

προκαταλαμβάνω, *praeoccupo; praevenio.* Legg. IX. 853. B: προκαταλαμβάνοντα καὶ ἀπειλοῦντα. Pol. VI. 494. C: προκαταλαμβάνοντες καὶ προκολακεύοντες τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ δύναμιν.

πρόκειμαι, *propositus, in medio positus sum; insto.* Phaedr. 237. C: ἐπειδὴ σοὶ καὶ ἐμοὶ ὁ λόγος πρόκειται. 247. B: ἔνθα ... πόνος τε καὶ ἀγὼν ἔσχατος ψυχῇ πρόκειται. Pol.

VII. 533. E: οἷς τοσούτων πέρι σκέψις ὅσων ἡμῖν πρόκειται. Legg. IV. 722. D: προοίμια ... πρόκειται. Epin. 975. A: οἷς ἀγὼν πρόκειται τοῦ δοκεῖν cet. Id. Lach. 182. A. Euthyd. 279. D: ὃ πάλαι πρόκειται. Theaet. 172. D: τοῦ προκειμένου (λόγου). Pol. III. 406. D: τῆς ... προκειμένης ἐργασίας ἀμελοῦντα. VIII. 555. B: δι' ἀπληστίαν τοῦ προκειμένου ἀγαθοῦ. Lach. 184. C. Gorg. 457. D: οὐ ζητοῦντας τὸ προκείμενον ἐν τῷ λόγῳ. Theaet. 206. C. Pol. III. 407. A: ὁ ... πλούσιος ... οὐδὲν ἔχει τοιοῦτον ἔργον προκείμενον. Tim. 27. D: περὶ τῶν προκειμένων. Pol. X. 608. C: προκείμενα ἆθλα. Etiam *obiectus sum.* Pol. VII. 514. B: ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρόκειται τὰ παραφράγματα.

προκολακεύω, *ante adulor.* Pol. VI. 494. C: προκαταλαμβάνοντες καὶ προκολακεύοντες (*blandimentis praeoccupantes*) τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ δύναμιν.

προκρίνω, *iudico.* Locr. 100. D: βαρὺ ... καὶ κοῦφον ἀφὰ ... προκρίνει. Legg. IX. 870. B: πρῶτον ... τῶν ἀγαθῶν αὐτὸ προκρίνοντες. X. 894. C: τῶν ... δέκα ... κινήσεων τίνα (τίν' ἂν?) προκρίναιμεν ὀρθότατα πασῶν ἐῤῥωμενεστάτην τε εἶναι —; **antepono, praefero.* Apol. 35. B: οὓς αὐτοὶ ἑαυτῶν ἔν τε ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις τιμαῖς προκρίνουσιν. **eligo.* Legg. VI. 765. E: ὁ προκρίνων. Ep. VII. 337. B: προκρῖναι. Legg. VI. 765. E: ὁ προκριθείς. Pol. VII. 537. B: ἐκ τῶν εἴκοσι ἐτῶν οἱ προκριθέντες. Legg. XII. 946. A: τῶν προκριθέντων. VI. 753. D: τοὺς ... τὸ δεύτερον ἐξ αὐτῶν προκριθέντας. Med. Pol. VII. 537. D: τούτους ... ἐκ τῶν προκρίτων προκρινάμενον.

πρόκρισις, ἡ, *electio.* Polit. 298. E: πλουσίων (δικαστήρια) ἐκ προκρίσεως.

πρόκριτος, ὁ ἡ, *electus.* Pol. VII. 537. B: ἐκ τῶν προκρίτων. Legg. XII. 945. B.

προκύλισις, ἡ, *supplicatio.* Legg. X. 887. E: προκυλίσεις ... καὶ προσκυνήσεις.

προλέγω, *praedico.* Critia 108. B: προλέγω ... σοι τὴν τοῦ θεάτρου διάνοιαν. Euthyd. 275. E. Hipp. min. 373. A. Euth. 3. C: περὶ τῶν θείων προλέγων αὐτοῖς τὰ μέλλοντα. Pol. I. 337. A: ταῦτ' ἐγὼ ἤδη ... καὶ τούτοις προὔλεγον ὅτι cet.

προλείπω, *desero.* Theag. 130. C: πότερον ... ἐξαίφνης σε προὔλιπεν αὕτη ἡ δύναμις, ἢ κατὰ σμικρόν; Pol. X. 601. B: ὅταν αὐτὰ τὸ ἄνθος προλίπῃ.

προλεπτύνω, *attenuo.* Tim. 66. A: τῶν ... αὐτῶν προλελεπτυσμένων ... ὑπὸ σηπεδόνος.

προλύπησις, ἡ, *dolor praeceptus.* Pol. IX. 584. C: προλυπήσεις.

προλυποῦμαι, *ante dolore afficior.* Phil. 39. D: τὸ

προχαίρειν τε καὶ προλυπεῖσθαι. Phaedr. 258. E: *ὧν προλυπηθῆναι δεῖ.* Pol. IX. 584. B: *οὐ προλυπηθέντι.*

προμανθάνω, *praedisco.* Legg. I. 643. C: *τῶν μαθημάτων ὅσα ἀναγκαῖα προμεμαθηκέναι προμανθάνειν.*

προμελετῶ, *praemeditor.* Soph. 218. D: *πρότερον ἐν ἄλλῳ ῥᾴονι τὴν μέθοδον αὐτοῦ προμελετᾶν.*

προμήθεια, *ἡ*, *providentia*, *prudentia.* Legg. V. 730. A: *ᾧ καὶ σμικρὸν προμηθείας ἔνι.* Alc. II. 138. B. Lach. 197. B. Gorg. 501. B: *προμήθειάν* (Cl. et Vat. A. *προμηθίαν*) *τινα ἔχουσαι* (*prospicientes*) *τοῦ βελτίστου περὶ τὴν τέχνην.* Pol. IV. 441. E: *ἔχοντι τὴν ὑπὲρ ἁπάσης τῆς ψυχῆς προμήθειαν.* Lach. 185. A. (ubi v. *προμηθίαν*). De lege 318. E: *πάνυ πολλὴν χρὴ προμήθειαν ποιεῖσθαι ἀεὶ ὅταν* cet.

προμηθής, *ὁ ἡ*, *prudens.* Lach. 188. B: *εἰς τὸν ἔπειτα βίον προμηθέστερον ἀνάγκη εἶναι τὸν ταῦτα μὴ φεύγοντα.*

προμηθία, v. *προμήθεια.*

προμηθοῦμαι, *provideo*, *prospicio*; *curo.* Crit. 45. A: *καὶ ταῦτα προμηθοῦμαι ... καὶ ἄλλα πολλά.* Prot. 316. C: *ὀρθῶς ... προμηθεῖ ... ὑπὲρ ἐμοῦ.* Crit. 44. E: *ἆρά γε μὴ ἐμοῦ προμηθεῖ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων μὴ —;* Lach. 198. E: *ὅτι ἡ στρατηγία κάλλιστα προμηθεῖται τά τε ἄλλα καὶ περὶ τὸ μέλλον ἔσεσθαι.* Prot. 361. D: *προμηθούμενος ὑπὲρ τοῦ βίου τοῦ ἐμαυτοῦ παντός.*

προμήκης, *ὁ ἡ*, *oblongus*; in numero est *ex altera parte longior.* Tim. 54. A: *τὸ ... πρόμηκες* (*τρίγωνον*). Critia 118. A: *πρόμηκες ... πᾶν* (*τὸ πεδίον*). C. Theaet. 148. A: *τῷ προμήκει ... σχήματι ἀπεικάσαντες.* Pol. VIII. 546. C. Theaet. 148. A: *προμήκη ἀριθμὸν ἐκαλέσαμεν.* Legg. XII. 947. D: *ψαλίδα προμήκη.* Tim. 91. E: *προμήκεις ... τὰς κορυφάς.* 73. D: *ἅμα στρογγύλα καὶ προμήκη διῃρεῖτο σχήματα.*

προμνηστικός, *ή*, *όν*, *nuptias concilians*, fem. *pronubarum ars.* Theaet. 150. A: *φεύγουσι καὶ τὴν προμνηστικήν.*

προμνήστρια, *ἡ*, *pronuba*, *lena.* Theaet. 149. D: *ὅτι καὶ προμνήστριαί εἰσι δεινόταται.*

προμνῶμαι, *nuptias concilio* et in univ. *concilio.* Theaet. 151. B: *ἐνίοτε ... πάνυ εὐμενῶς προμνῶμαι.* 150. A: *προμνήσασθαι ὀρθῶς.* **commendo*, *suadeo.* Menex. 239. C: *προμνώμενον ἄλλοις ἐς ᾠδὰς ... αὐτὰ θεῖναι.*

προνεύω, *proclinor.* Euthyd. 274. B: *προνενευκὼς εἰς τὸ πρόσθεν.*

πρόνοια, *ἡ*, *providentia*, *prudentia.* Def. 414. A: *πρόνοια, παρασκευὴ πρὸς μέλλοντά τινα.* Phaedr. 241. E: *ἐκ προνοίας* (*consulto*, *dedita opera*). Id. Legg. IV. 721. C. VIII. 838. E. al. Phaedr. 254. E: *ἕπεται ... τῇ τοῦ ἡνιόχου προνοίᾳ.* Tim. 45. A: *πάσῃ τῇ τῆς ψυχῆς προνοίᾳ.* 30. C: *διὰ τὴν τοῦ θεοῦ ... πρόνοιαν.* 44. C: *δι' ἃς τε αἰτίας καὶ προνοίας γέγονε θεῶν.*

προνοῶ, *praecogito*, *prospicio.* Clit. 408. E: *μηδὲν προ-*

νοοῦντας ὁρῶν, καθάπερ παῖδας. Med. Crat. 395. C: οὐδὲν οἷόν τε γενέσθαι προνοηθῆναι οὐδὲ προϊδεῖν cet.

πρόξενος, ὁ ἡ, hospes (is cui cum aliquo hospitium intercedit). Legg. I. 642. B: ὅτι τυγχάνει ἡμῶν ἡ ἑστία τῆς πόλεως οὖσα ὑμῶν πρόξενος. Ib. ὅτι τινός εἰσι πόλεως πρόξενοι. Ib. τῶν προξένων.

προξενῶ, concilio, commendo. Lach. 180. C: ἄνδρα προὐξένησε τῷ υἱεῖ διδάσκαλον μουσικῆς. Alc. I. 109. D: ἵν' αὐτῷ φοιτητὴν προξενήσῃς καὶ ἐμέ.

προοιμιάζομαι, praefationem dico. Lach. 178. B: περὶ οὗ πάλαι τοσαῦτα προοιμιάζομαι. Legg. IV. 723. C: προοιμιάζεσθαι. E. D: προοιμιαζόμενος. VI. 774. A. IV. 724. A: προοιμιασάμεθα. XI. 926. E: προοιμιασάμενοι.

προοίμιον, τό, prooemium; exordium; initium. Pol. II. 357. A: τὸ δ' ἦν ἄρα ... προοίμιον. IV. 432. E: μακρὸν ... τὸ προοίμιον cet. Legg. IV. 723. A. E. V. 734. E. Pol. VII. 531. D: τοῦ προοιμίου. Legg. IV. 723. A. Phaedr. 266. D: προοίμιον ... πρῶτον ὡς δεῖ τοῦ λόγου λέγεσθαι ἐν ἀρχῇ. Pol. VII. 532. D. Tim. 29. D. Legg. IV. 722. E. al. Pol. VII. 531. D: προοίμια ... αὐτοῦ τοῦ νόμου. Legg. IV. 722. D. Ib. πάσης μούσης προοίμια. IX. 870. D. IV. 723. B: μὴ ἀμοίρους αὐτοὺς (τ. νόμους) προοιμίων ποιεῖν. XI. 932. A. IX. 854. A: προοίμια ... τούτοισι ... προῤῥητέον ἅπασιν. C. Ep. III. 316. A. Etiam *hymnus*. Phaed. 60. D: τὸ εἰς τὸν Ἀπόλλω προοίμιον.

προομαλύνω, ante aequo. Tim. 50. E: προομαλύνοντες ... ὅτι λειότατον ἀπεργάζονται.

προόμνυμι, ante iuro. Legg. XII. 954. A: προομόσας τοὺς νομίμους θεοὺς ἢ μὴν ἐλπίζειν εὑρήσειν.

προομολογῶ, ante concedo, confiteor. Pol. V. 479. D: προωμολογήσαμεν ... δοξαστὸν αὐτὸ ... δεῖν λέγεσθαι. Phaed. 93. D: προωμολόγηται cet. Theaet. 159. C: ἐκ τῶν προωμολογημένων.

προορῶ, provideo, prospicio. Theaet. 166. A: διὰ τὸ μὴ δύνασθαι προορᾶν. Pol. V. 453. D: ἃ ἐγὼ πάλαι προορῶν ἐφοβούμην. Legg. III. 691. D: τὰ μέλλοντα προορῶν. 692. C. Med. Pol. VI. 499. B: ταῦτα προορώμενοι. Tim. 73. A.

προπαιδεία, ἡ, institutio antecedens, disciplinae ante docendae. Pol. VII. 536. D: τὰ ... λογισμῶν ... καὶ πάσης τῆς προπαιδείας, ἣν τῆς διαλεκτικῆς δεῖ προπαιδευθῆναι.

προπαιδεύω, ante instituo vel *doceo*. Pol. VII. 536. D. (v. praeced.).

πρόπαππος, ὁ, proavus. Tim. 20. E: τοῦ προπάππου.

προπαρασκευάζω, praeparo. Pol. IV. 429. D: ὅτι ... προπαρασκευάζουσιν cet. 308. D: τοῖς τἄλλα προπαρασκευάζουσιν.

προπάροιθεν, ante. Pol. II. 364. D. et Legg. IV. 718. E. (Hes.).

προπάσχω, *ante patior.* Pol. II. 376. A: οὐδὲν ... κακὸν προπεπονθώς.

προπάτωρ, ὁ, *progenitor,* plur. *maiores.* Legg. XI. 931. D: πατρὸς καὶ προπάτορος. IV. 717. E: οἱ προπάτορες. V. 726: περὶ θεῶν τε ... καὶ τῶν φίλων προπατόρων.

προπέμπω, *comitor, prosequor, deduco.* Legg. VII. 800. E: οἷον οἱ ... μισθούμενοι προπέμπουσι τοὺς τελευτήσαντας. Theaet. 143. B: μέχρι Ἐρινοῦ ... προὔπεμψα. 142. C: προπέμψας αὐτόν. Crat. 440. E: προπέμψει δέ σε καὶ Ἑρμογένης ὅδε. Menex. 236. D: προπεμφθέντες κοινῇ μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων.

προπέρυσι, *abhinc annis tribus.* Euthyd. 272. B: πέρυσι ... ἢ προπέρυσιν.

προπετής, ὁ ἡ, *proclivis.* Legg. VII. 792. D: μήτ᾽ ... αὐτὸν προπετῆ πρὸς τὰς ἡδονὰς γιγνόμενον ὅλως cet.

προπετῶς, *inconsiderate, temere.* Phil. 45. A: μὴ προπετῶς ἀποκρινόμενοι πταίσωμεν. Demod. 383. A: οὐδ᾽ αὖ ... οὕτω προπετῶς ἐπίστευσε τῷ κατηγοροῦντι. C.

προπηλακίζω, *conculco, contumelia vexo.* Pol. VIII. 562. D: τοὺς ... τῶν ἀρχόντων κατηκόους προπηλακίζει. Theaet. 164. E: νῦν δὲ ὀρφανὸν αὐτὸν ἡμεῖς προπηλακίζομεν. Pol. VIII. 560. D: προπηλακίζοντες. Gorg. 427. C: προπηλακίσαι. Hipp. mai. 304. C: λόγῳ ... ὑπὸ ὑμῶν προπηλακίζομαι. Pol. X. 613. D: ὅτι ... προπηλακίζονται ὑπὸ ξένων τε καὶ ἀστῶν. Gorg. 483. B: προπηλακιζόμενος. Pol. IX. 590. B: προπηλακιζόμενον. Ep. VII. 345. E: Δίωνος οὕτω προπεπηλακισμένου. Pol. VII. 536. C: ἰδὼν προπεπηλακισμένην (φιλοσοφίαν). Legg. IX. 866. E: προπηλακισθέντες λόγοις ἢ καὶ ἀτίμοις ἔργοις. Gorg. 527. A: πάντως προπηλακιεῖ.

προπηλάκισις, ἡ, *contumelia.* Pol. I. 329. B: ἔνιοι δὲ καὶ τὰς τῶν οἰκείων προπηλακίσεις τοῦ γήρως ὀδύρονται.

προπηλακισμός, ὁ, *ignominia.* Legg. IX. 855. B: καί τισι προπηλακισμοῖς κολάζειν.

προπολεμῶ, *propugno* et simpl. *pugno.* Pol. IV. 429. B: ὃ προπολεμεῖ τε καὶ στρατεύεται ὑπὲρ αὐτῆς. IV. 442. B: τὸ προπολεμοῦν. VIII. 547. D. IV. 423. A: τῶν προπολεμούντων. Tim. 17. C: τοῦ (γένους) τῶν προπολεμησόντων.

πρόπυλον, τό, *vestibulum.* Ax. 371. B: τὰ ... πρόπυλα τῆς εἰς Πλούτωνος ὁδοῦ.

προπωλῶ, *emtionem concilio.* Legg. XII. 954. A: ὁ προπωλῶν.

πρόῤῥησις, ἡ, *pronuntiatio, edictum; interdictio.* Legg. X. 888. A: ἴτω ... πρόῤῥησις τοιάδε τις ἄθυμος τοῖς οὕτω τὴν διάνοιαν διεφθαρμένοις. II. 658. B: ἐκ ταύτης τῆς προῤῥήσεως. IX. 871. C: τὴν πρόῤῥησιν προαγορεύων. 873. A: προῤῥήσεις. 874. A.

πρός, I. c. genit. *a; a partibus; secundum (convenienter); apud.* Prot. 336. D: Καλλίας ... δοκεῖ μοι μάλα πρὸς Πρω-

ταγόρου εἶναι. Gorg. 459. C: ἐάν τι ἡμῖν πρὸς λόγου ᾖ (*si pertinet* vel *conducit ad* —). Theaet. 156. D: φερομένων τῆς ... ὄψεως πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν cet. Soph. 266. A: δύο μὲν (μέρη) τὰ πρὸς ἡμῶν ἀνθρώπεια, δύο δ' αὖ τὰ πρὸς θεῶν, θεῖα. Pol. IV. 440. E: τίθεσθαι τὰ ὅπλα πρὸς τοῦ λογιστικοῦ. V. 463. D: ἢ μήτε πρὸς θεῶν μήτε πρὸς ἀνθρώπων αὐτῷ ἄμεινον ἔσεσθαι. Legg. II. 663. A: ἔπαινος πρὸς ἀνθρώπων τε καὶ θεῶν. IV. 712. E: πρὸς πάντων ἀνθρώπων ... λεγομένη. IX. 856. D: πάππος ὁ πρὸς πατρὸς ἢ μητρός. Hipp. mai. 285. B: πρὸς ἐμοῦ (*e re mea*). Etiam *versus*. Critia 110. E: πρὸς θαλάττης (v. θαλάττῃ). 112. C: τὰ ... πρὸς νότου. 118. D. In obtestando est *per*. Phaedr. 229. C: εἰπὲ πρὸς Διός. Theaet. 161. A: ἀλλὰ πρὸς θεῶν εἰπέ. Pol. V. 459. A: ὦ πρὸς Διός. al. II. c. dat. *ad, praeter*. Prot. 317. B: ἡγοῦνται ... τὸν τοιοῦτον πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ πανοῦργον εἶναι. 326. A: πρὸς ... τούτοις. 333. A: πρὸς τῷ ἕτερον εἶναι καὶ ἀνόμοια. Phaedr. 240. B: πρὸς τῷ βλαβερῷ καὶ ... πάντων ἀηδέστατον. Phaed. 106. C: ψυχὴ ἂν εἴη πρὸς τῷ ἀθάνατος εἶναι καὶ ἀνώλεθρος. Theaet. 185. E: πρὸς ... τῷ καλῷ (*praeterquam quod pulcher es*). Conv. 195. C. Pol. X. 610. E. al. **ad, in, prope* (germ. *bei, an*). Phaedr. 249. C: πρὸς ... ἐκείνοις ἀεί ἐστι μνήμῃ. D: πρὸς τῷ θείῳ γιγνόμενος. 263. C: πρὸς ἑκάστῳ γιγνόμενον. 254. B: πρὸς αὐτῷ ... ἐγένοντο. Pol. X. 567. A: πρὸς τῷ καθ' ἡμέραν ... εἶναι. Polit. 276. C: ὅτι πρὸς αὐτῷ δὴ τῷ τέλει συχνὸν αὖ διημαρτάνετο. Pol. VI. 500. B: τῷ ... πρὸς τοῖς οὖσι τὴν διάνοιαν ἔχοντι. Legg. III. 677. C: πρὸς θαλάττῃ κατοικούσας. IV. 706. A. 722. B: πρὸς τούτῳ (v. τοῦτο) ... οὐδεὶς ἔοικε διανοηθῆναι πώποτε τῶν νομοθετῶν. Abs. *praeterea*. Prot. 321. D: πρὸς δὲ καὶ αἱ Διὸς φυλακαὶ φοβεραὶ ἦσαν. Gorg. 469. B: καὶ ἐλεεινόν γε πρός. Soph. 234. A. Pol. I. 328. A: καὶ πρός γε παννυχίδα ποιήσουσιν. V. 466. E. Legg. V. 746. D. Men. 90. E. al. — III. c. accus. *ad* (etiam *quod attinet ad*), *erga; coram, apud; inter; secundum*. Prot. 318. C: πρὸς γραφικὴν (βελτίω ἔσεσθαι). 335. A: τῷ ἑτέρῳ χρῶ τρόπῳ πρός με. 351. D: πρὸς πάντα τὸν ἄλλον βίον τὸν ἐμόν (ἀσφαλέστερον εἶναι ἀποκρίνασθαι). Phaedr. 232. A: ἐπιδείκνυσθαι πρὸς ἅπαντας. 234. A: οὐδὲ οἳ ... πρὸς τοὺς ἄλλους φιλοτιμήσονται. 257. B: ἵνα ... πρὸς Ἔρωτα ... τὸν βίον ποιῆται. 263. D: τεχνικωτέρας ... πρὸς λόγους. Gorg. 464. C: πρὸς τὸ βέλτιστον θεραπευουσῶν. 469. D: εἰ ... λέγοιμι πρός σε (al. πρὸς σέ). Phaed. 75. A: ταὐτὸν γάρ ἐστιν ... πρός γε ὃ βούλεται δηλῶσαι ὁ λόγος. Theaet. 154. C: ἐὰν ... τὸ δοκοῦν πρὸς τὴν νῦν ἐρώτησιν ἀποκρίνωμαι. 183. B: ὡς νῦν γε πρὸς τὴν αὐτῶν ὑπόθεσιν οὐκ ἔχουσι ῥήματα. Soph. 231. C: πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαλογισώμεθα. 260. A: πρὸς δὴ τί; Polit. 306. A: μάλ' εὐεπίθετον πρὸς τὰς τῶν πολλῶν δόξας. Crat. 404. E:

τὸ δέ γ' ἐστὶ ... κάλλιστα κείμενον πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ. Conv. 193. D: ἡμῶν παρεχομένων πρὸς θεοὺς εὐσέβειαν. 199. B: οὐ πρὸς τοὺς ὑμετέρους λόγους (ἐθέλω εἰπεῖν). Pol. V. 466. D: ᾗ πεφύκατον πρὸς ἀλλήλω κοινωνεῖν. Alc. I. 120. E: τελέους ... πρὸς ἀρετήν. Lys. 211. A: σμικρὸν πρός με λέγων. *adversus, contra. Prot. 345. C: ταῦτα ... πάντα πρὸς τὸν Πιττακὸν εἴρηται. Phaed. 95. A: τὸν λόγον τὸν πρὸς τὴν ἁρμονίαν. Theaet. 179. A. Soph. 225. A. Conv. 214. A: πρὸς ... Σωκράτη ... τὸ σόφισμά μοι οὐδέν. Pol. II. 382. C. al. *ad, prope, sub. Conv. 223. C: ἐξέγρεσθαι ... πρὸς ἡμέραν. Polit. 328. A: πρὸς ἑσπέραν. IV. 420. E: κατακλίναντες ... πρὸς τὸ πῦρ. In comparat. est ad, prae. Phaedr. 255. A: ὅτι ... μοῖραν φιλίας οὐδεμίαν παρέχονται πρὸς τὸν ἔνθεον φίλον. Gorg. 471. E: οὗτος ... ὁ ἔλεγχος οὐδενὸς ἄξιός ἐστι πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Phaed. 60. B: ὡς θαυμασίως πέφυκε πρὸς τὸ δοκοῦν ἐναντίον εἶναι. 110. A: πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν κάλλη κρίνεσθαι οὐδ' ὁπωστιοῦν ἄξια. Hipp. mai. 281. D: φαύλους πρὸς ὑμᾶς. *propter. Conv. 177. B: ἔπαινον θαυμάσιον ἔχοντες πρὸς ὠφέλειαν. Sic πρὸς τοῦτο (Gorg. 474. D. Pol. I. 331. A.) et πρὸς ταῦτα (germ. darum). Apol. 30. B. Charm. 176. C.

προςαγγέλλω, *indico*. Ep. XIII. 362. C: οἱ προςαγγέλλοντες ... σοι cet.

προςαγορεύω, *appello; saluto*. Charm. 164. E: οὕτω ... ὁ θεὸς προςαγορεύει τοὺς εἰςιόντας εἰς τὸ ἱερὸν διαφέρον τι ἢ οἱ ἄνθρωποι. Ep. III. 315. B: ὥσπερ εἴωθα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους προςαγορεύειν. Phil. 16. B: ὥς φησιν ὑμᾶς προςαγορεύων Φίληβος. Legg. VII. 823. D: προςαγορεύοντες δι' εὐχῆς τοὺς νέους. *admoneo. Legg. IV. 719. E: πότερον ... μηδὲν τοιοῦτον προςαγορεύοι (ἂν?) ἐν ἀρχῇ τῶν νόμων —; *appello, h. e. nomino, nuncupo. Prot. 325. A: καὶ συλλήβδην ἓν αὐτὸ προςαγορεύω εἶναι. Phaedr. 266. B: εἰ ... ὀρθῶς ἢ μὴ προςαγορεύω, θεὸς οἶδε. Soph. 216. C: πάντας ... ἐγὼ τοὺς φιλοσόφους τοιούτους (i. q. ita) προςαγορεύω. Phil. 12. C: ὅπῃ ἐκείνῃ φίλον, ταύτῃ προςαγορεύω. Euthyd. 273. E: ἀτεχνῶς γὰρ ἔγωγε σφὼ ὥσπερ θεὼ προςαγορεύω. Gorg. 474. E: οὐκοῦν καὶ τἆλλα πάντα ... καλὰ προςαγορεύεις; Pol. IV. 428. D: τί τὴν πόλιν προςαγορεύεις; V. 463. A: τί ὁ ἐν ταῖς ἄλλαις δῆμος τοὺς ἄρχοντας προςαγορεύει; Soph. 251. A: καθ' ὅντινά ποτε τρόπον πολλοῖς ὀνόμασι ταὐτὸν τοῦτο ἑκάστοτε προςαγορεύομεν. Pol. I. 340. D: καθ' ὅσον τοῦτ' ἐστὶν ὃ προςαγορεύομεν αὐτόν. Legg. X. 895. E: μῶν ... οὐ ταὐτὸν ἑκατέρως προςαγορεύομεν —; Polit. 291. E: μοναρχίαν ... προςαγορεύουσιν ὡς δύο παρεχομένην εἴδη δυοῖν ὀνόμασι. Soph. 235. C: ἆρ' οὐ φανταστικὴν ὀρθότατ' ἂν προςαγορεύοιμεν; Polit. 305. E. Theaet. 152. D: ἐὰν ὡς μέγα προςαγορεύῃς. Prot. 335. B: (ἐὰν) δυοῖν καὶ ὀνόμασι προςαγορεύωμεν αὐτά. Pol. V.

478. E. Theag. 122. D: τί αὐτὸν προςαγορεύωμεν; Phaed. 99. B: ὃ ... φαίνονται ... οἱ πολλοὶ ... ὡς αἴτιον αὐτὸ προςαγορεύειν. Soph. 220. C: μῶν ἄλλο τι πλὴν ἕρκη χρὴ προςαγορεύειν; Crat. 397. D: τοὺς ἄλλους πάντας ... τούτῳ τῷ ὀνόματι προςαγορεύειν. Pol. IV. 422. E: μειζόνως ... χρὴ προςαγορεύειν τὰς ἄλλας. Legg. IX. 872. D: ἢ ὅ τι χρὴ προςαγορεύειν αὐτόν. Legg. VII. 814. E: ἧς τὸ πλεῖστον μέρος ὄρχησίν τινά τις προςαγορεύων ὀρθῶς ἂν φθέγγοιτο. XII. 963. D: τί ποτε ἓν προςαγορεύοντες ἀρετὴν cet. Theaet. 147. D: εἰς ἕν, ὅτῳ πάσας ταύτας προςαγορεύσομεν τὰς δυνάμεις. Soph. 223. D: καπηλικὴ προςαγορεύεται. Phil. 54. A: τοῦτο ὃ προςαγορεύεται οὐσία. Conv. 205. C: τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι προςαγορεύεται. Legg. IV. 713. A: τὸ τοῦ δεσπότου ... ἑκάστη προςαγορεύεται κράτος (*e dominatoris potestate*). Soph. 219. B: ξύμπαντα ταῦτα δικαιότατ' ἂν ἑνὶ προςαγορεύοιτ' ὀνόματι. Legg. II. 665. A: τῇ ... τῆς φωνῆς (τάξει) ... ἁρμονία ὄνομα προςαγορεύοιτο. Soph. 232. A: (ὅταν) μιᾶς ... τέχνης ὀνόματι προςαγορεύηται. Parm. 143. D: ὢ δ' ἂν ἄμφω ὀρθῶς προςαγορεύησθον cet. Polit. 259. A: ἆρ' οὐκ ἀναγκαῖον αὐτῷ προςαγορεύεσθαι τοὔνομα τῆς τέχνης ταὐτὸν ὅπερ cet. Pol. X. 597. E: τοῦτο ἔμοιγε δοκεῖ μετριώτατ' ἂν προςαγορεύεσθαι, μιμητὴς οὗ ἐκεῖνοι δημιουργοί. Legg. XII. 965. D: ὃ δή φαμεν ... ἑνὶ δικαίως ἂν ὀνόματι προςαγορεύεσθαι. Pol. VIII. 562. A: ὡς δημοκρατικὸς ὀρθῶς ἂν προςαγορευόμενος. V. 478. E: οὐδέτερον εἰλικρινὲς ὀρθῶς ὂν προςαγορευόμενον. Phaed. 104. A: ἆρα οὐ δοκεῖ σοι τῷ τε αὐτῆς ὀνόματι ἀεὶ προςαγορευτέα εἶναι καὶ τῷ τοῦ περιττοῦ —; Simpl. i. q. λέγειν vel εἰπεῖν. Legg. VI. 771. A: τὰ δ' ἄλλα ἐπιτηδεύματα ... χαίρειν χρὴ προςαγορεύειν.

προςάγω, *adduco, admoveo; accommodo;* etiam *affero.* Legg. VII. 799. B: ἂν ... παρ' αὐτά τίς τω θεῶν ἄλλους ὕμνους ἢ χορείας προςάγῃ. Soph. 234. E: ὡς ἐγγύτατα προςάγειν. Legg. VII. 798. E: μήτε τις αὐτοὺς πείσῃ προςάγων παντοίας ἡδονάς. Gorg. 486. D: πρὸς ἥντινα (λίθον) ... προςαγαγὼν αὐτήν (τὴν ψυχήν). Critia 119. E: πρὸς τὴν στήλην προςαγαγόντες. Polit. 276. D: πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν μᾶλλον προςαγαγόντας (int. τοὔνομα) ἢ τὴν τροφήν. Pol. VII. 537. A: προςακτέον ἐγγύς. Epin. 991. C: τὸ καθ' ἓν τῷ κατ' εἴδη (*singula quaeque ad genera*) προςακτέον. Med. *adduco, attraho* vel *ad me traho, adscisco;* etiam *mihi concilio.* Legg. V. 736. C: τοὺς δ' ἀγαθοὺς εἰς δύναμιν εὐμενεῖς ἵλεώς (v. ἵλεῴ) τε προςαγώμεθα. Pol. IV. 437. B: τὸ προςάγεσθαι τῷ ἀπωθεῖσθαι. C: προςάγεσθαι τοῦτο ὃ ἂν βούληταί οἱ γενέσθαι. Legg. III. 695. D: χρήμασι καὶ δωρεαῖς τὸν Περσῶν δῆμον προςαγόμενος. VII. 795. A: ἐν δεξιᾷ ... οἰστὸν προςαγόμενος μόνον. Pol. IV. 439. B: ὅτι ἄλλη μὲν ἡ ἀπωθοῦσα χείρ, ἑτέρα δὲ ἡ προςαγομένη. V. 449. B:

ἐκεῖνον ... προςηγάγετο. Conv. 219. D: *οὔθ' ὅπῃ προςαγαγοίμην αὐτὸν εὐπόρουν.*

προςαγώγιον, τό, instrumentum fabrile quo ligna curva diriguntur (germ. *Klammer* vel *Schraube*). Phil. 56. C: *καί τινι προςαγωγίῳ κεκομψευμένῳ.*

προςαγωγός, ὁ ἡ, adducens, alliciens. Def. 414. E: *ἑκούσιον τὸ αὑτοῦ προςαγωγόν.*

προςᾴδω, cantum sequor, concino. Phaed. 86. E: *ἐάν τι δοκῶσι προςᾴδειν.* Legg. III. 670. B: *ὅσοι προςᾴδειν ... γεγόνασι διηναγκασμένοι.*

προςαιροῦμαι, eligo. Legg. VI. 754. C: *προςελομένους τῶν εἰς τὴν ἀποικίαν ἀφικομένων τοὺς πρεσβυτάτους τε καὶ ἀρίστους εἰς δύναμιν.*

προςαιτῶ, peto, mendico. Phaedr. 233. E: *τοὺς προςαιτοῦντας.* Conv. 203. B: *προςαιτήσουσα, οἷον δὴ εὐωχίας οὔσης, ἀφίκετο ἡ Πενία.*

προςαναγκάζω, cogo. Gorg. 503. E: *προςαναγκάζει τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ πρέπον ... εἶναι.* Conv. 181. E: *προςαναγκάζομεν.* Pol. III. 391. D: *προςαναγκάζωμεν τοὺς ποιητὰς* cet. Conv. 223. D: *προςαναγκάζειν τὸν Σωκράτη ὁμολογεῖν αὐτοὺς* cet. 181. E: *χρῆν ... καὶ τούτους τοὺς πανδήμους ἐραστὰς προςαναγκάζειν τὸ τοιοῦτον.* Pol. VII. 526. B: *προςαναγκάζον.* Prot. 346. B: *προςαναγκάζοντας ἑαυτοὺς φιλεῖν τοὺς ἑαυτῶν καὶ ἐπαινεῖν.* Legg. VI. 779. C. Riv. 134. C: *ἔτι δὲ κἀγὼ προςηνάγκαζον αὐτὸν ὁμολογεῖν καὶ τἄλλα πάντα* cet. Soph. 260. A: *προςηναγκάζομεν.* Conv. 217. D: *προςηνάγκασα αὐτὸν μένειν.* Legg. XI. 918. D: *εἴ τις ... προςαναγκάσειε πανταδεῦσαι τοὺς πανταχῇ ἀρίστους ἄνδρας* cet. Pol. III. 401. B: *προςαναγκαστέον.* **convinco, rationibus* vel *argumentis evinco; probo; contendo.* Phil. 13. B: *τοῖς λόγοις εἴ τίς σε προςαναγκάζοι.* Legg. IV. 710. A: *φρόνησιν προςαναγκάζων εἶναι τὸ σωφρονεῖν.* Polit. 284. B: *καθάπερ ἐν τῷ Σοφιστῇ προςηναγκάσαμεν εἶναι τὸ μὴ ὄν.* Ib. *προςαναγκαστέον.*

προςαναγορεύω, praeterea pronuntio. Pol. IX. 580. C: *προςαναγόρευε* (v. *προςαγόρευε*). Ib. *ἢ οὖν προςαναγορεύω —;*

προςαναιρῶ, praeterea respondeo vel *suadeo.* Pol. V. 461. E: (*ἐὰν*) *ἡ Πυθία προςαναιρῇ.*

προςαναλίσκω, praeterea insumo vel *erogo.* Prot. 311. D: *καὶ τὰ τῶν φίλων προςαναλίσκοντες.*

προςαναπληροῦμαι, addo complendi causa. Men. 84. D: *οὐκοῦν προςαναπληρωσαίμεθ' ἂν τὸ ἐν τῇ γωνίᾳ τόδε;*

προςανατρίβομαι, cum aliquo exerceor (disputando). Theaet. 169. C: *προςανατριψάμενος.*

προςανερωτῶ, praeterea interrogo. Men. 74. C: *καὶ εἴ γε προςανηρώτα ὁποῖα, ἔλεγες ἄν;*

προςάντης, ὁ ἡ, acclivis. Phaedr. 230. C: *ἐν ἠρέμα προςάντει.* **adversus* vel *aversus.* Legg. V. 746. C: *τί πρός-*

αντες εἴρηται τῆς νομοθεσίας. *incommodus. Legg. III. 702. D: εἰ μή τι Μεγίλλῳ πρόσαντες.

προςαποδείκνυμι, *praeterea probo.* Phaed. 77. C: δεῖ δὲ προςαποδεῖξαι ὅτι cet.

προςαποκρίνομαι, *respondeo ita ut aliquid addam.* Euthyd. 296. A: οὗτος αὖ ... προςαποκρίνεται τοῖς ἐρωτωμένοις.

προςαπολαύω, *insuper aufero.* Alc. II. 150. C: (ἵνα) καὶ ἕτερόν τι προςαπολαύσῃς.

προςαπόλλυμι, *insuper perdo.* Legg. V. 735. C: προςαπόλλυσι τὸ τῶν ὑγιῶν ... ἠθῶν τε καὶ σωμάτων γένος. Gorg. 519. A: ὅταν καὶ τὰ ἀρχαῖα προςαπολλύωσι πρὸς οἷς ἐκτήσαντο. C: προςαπολοῦσιν (v. προςαπολλύουσιν) αὐτῶν καὶ τὰς ἀρχαίας σάρκας.

προςαποτίνω, *praeterea solvo.* Legg. XII. 845. A: προςαποτισάτω μισθόν.

προςαποφαίνω, *praeterea ostendo* vel *probo.* Polit. 287. A: προςαποφαίνειν.

προςάπτομαι, *attingo.* Tim. 71. E: ἵνα ἀληθείας πῃ προςάπτοιτο. Legg. IX. 881. E: (ἐὰν) μόνον ἐντυγχάνων που προςάπτηται ἑκών. Polit. 290. D: ἤδη ... μοι δοκοῦμεν οἷόν γέ τινος ἴχνους ἐφ' ὃ πορευόμεθα προςάπτεσθαι. Tim. 71. E. Soph. 254. A: τριβῇ προςαπτόμενος αὐτῆς (τῆς τοῦ μὴ ὄντος σκοτεινότητος).

προςάπτω, *apto, affigo,* in univ. *adiungo, attribuo;* etiam *infero.* Soph. 252. A: πάντες ... οὗτοι τό γε εἶναι προςάπτουσιν. 231. A: μὴ μεῖζον αὐτοῖς προςάπτωμεν γέρας. 251. D. 241. B: τῷ ... μὴ ὄντι τὸ ὂν προςάπτειν. Pol. IV. 420. D: μὴ ἀνάγκαζε ἡμᾶς τοιαύτην εὐδαιμονίαν τοῖς φύλαξι προςάπτειν. Tim. 33. D. Legg. VII. 822. B: τοῖς δρομεῦσιν ... τὰ ἐγκώμια προςάπτειν. IX. 876. D: προςάπτειν ἑκάστῳ τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀξίαν τοῦ πάθους τε καὶ πράξεως. X. 890. C: προςάπτοντα (πείθω). Polit. 293. B: ἤ τιν' ἄλλην ἀλγηδόνα προςάπτοντες. Prot. 320. E: τοῖς μὲν ἰσχὺν ἄνευ τάχους προςῆπτε cet. Pol. III. 400. C. Soph. 217. A: (πότερον) καθ' ἓν ὄνομα ... ἑκάστῳ προςῆπτον; Prot. 321. B: τοῖς μὲν ὀλιγογονίαν προςῆψε cet. Tim. 40. A: κινήσεις ... δύο προςῆψεν ἑκάστῳ. Legg. II. 670. B. Pol. VI. 491. A: οἷαι οὖσαι φύσεις ... δόξαν οἵαν λέγεις φιλοσοφίᾳ προςῆψαν. Crat. 410. A: τοῦτο ... οὔτε ῥᾴδιον προςάψαι ἐστὶν Ἑλληνικῇ φωνῇ. Pol. VI. 504. B. Legg. VI. 768. E: τὴν ἀρχὴν ... τελευτῇ προςάψας. Tim. 80. B: προςάψαντες. Pol. VII. 517. A: ταύτην ... τὴν εἰκόνα ... προςαπτέον ἅπασαν τοῖς ἔμπροσθεν λεγομένοις.

προςαρμόζω et προςαρμόττω, *apto, accommodo.* Phaedr. 271. B: προςαρμόττων ἕκαστον ἑκάστῳ. Polit. 286. A. Soph. 238. C: μὴ ὄντι προςαρμόττειν. Legg. II. 669. C: ῥυθμοὺς δούλων καὶ ἀνελευθέρων προςαρμόττειν. VII. 802. E. IV. 712. A: προςαρμόττοντες. VII. 812. E. Tim. 36. E:

μέσον μέση ξυναγαγὼν προςήρμοττεν. Crat. 414. D: *πᾶς ἂν παντί τις ὄνομα πράγματι προςαρμόσειεν.* Theaet. 194. A: (*ὅταν*) *τὸ … τῆς ἀπούσης αἰσθήσεως τῇ παρούσῃ προςαρμόσῃ.* 193. C: *προςαρμόσαι εἰς τὸ ἑαυτῆς ἴχνος.* Intrans. *convenio, accommodatus sum.* Phaedr. 277. B: *τὸ προςαρμόττον ἑκάστῃ φύσει εἶδος ἀνευρίσκων.*

προςαρτῶ, *apto, adiungo.* Phil. 58. A: *ὅσοις νοῦ καὶ σμικρὸν προςήρτηται.* Locr. 95. D: *ποτάρτηται.*

προςάρχομαι, *attribuo, affero.* Theaet. 168. C: *ταῦτα … τῷ ἑταίρῳ σου εἰς βοήθειαν προςηρξάμην κατ' ἐμὴν δύναμιν.*

προςβαίνω, *accedo.* Phaedr. 227. E: *προςβὰς τῷ τείχει.*

προςβάλλω, *admoveo, accommodo.* Theaet. 193. C: (*ὅταν*) *προςβάλω τὴν ἑκατέρου ὄψιν πρὸς τὸ ἀλλότριον σημεῖον.* Tim. 36. B: *μέσην πρὸς μέσην ἑκατέραν ἀλλήλαις οἷον χῖ προςβαλών.* 43. E: (*ὅταν*) *τοὺς … πόδας ἄνω προςβαλὼν ἔχῃ πρός τινι.* **infero.* Legg. IX. 878. C: (*ἐὰν*) *αἰσχύνην … μεγάλην τινὰ προςβάλλῃ τῷ τρωθέντι καὶ ἐπονείδιστον.* Intrans. *incurro; irruo.* Tim. 64. E: *ὅσων ἂν αὐτή πῃ προςβάλλουσα ἐφάπτηται.* Theaet. 153. E: *οὔτε τὸ προςβάλλον οὔτε τὸ προςβαλλόμενον* (*id in quod incurritur*) *ἔσται.* Legg. IX. 878. B. Pol. III. 401. C: *ὁπόθεν ἐν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν καλῶν ἔργων ἢ πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ἀκοήν τι προςβάλῃ.* Lach. 183. B: *προςβαλούσης … τῆς νεὼς … πρὸς ὁλκάδα τινά.* Theaet. 153. E: *προςβαλλόμενον.*

προςβιάζομαι, *cogo, vim adhibeo; urgeo.* Ep. VII. 331. B: *μὴ ἐθέλοντά γε προςβιαζοίμην.* Crat. 410. A: *οὐ … δεῖ ταῦτα προςβιάζεσθαι.* Legg. VI. 731. C. Ep. VII. 331. C.

προςβιβάζω, *adduco, admoveo;* etiam *redigo.* Theaet. 153. C: *τὸν κολοφῶνα … προςβιβάζων.* Crat. 427. C: *καὶ τἄλλα οὕτω φαίνεται προςβιβάζειν καὶ κατὰ γράμματα καὶ κατὰ συλλαβάς* (*in litteras et syll. redigere*). Men. 74. B: *ἐγὼ προθυμήσομαι … ἡμᾶς προςβιβάσαι* (*eo adducere*). Phaedr. 229. E: *εἴ τις … προςβιβᾷ κατὰ τὸ εἰκὸς ἕκαστον.*

προςβλέπω, *adspicio.* Pol. I. 336. D: *προςβλέπων αὐτόν.* VII. 516. A. I. 336. D: *προςέβλεψα αὐτὸν πρότερος.* Conv. 213. D: *προςβλέψαι.*

προςβολή, *ἡ*, *admotio, appulsus.* Theaet. 153. E: *ἐκ τῆς προςβολῆς τῶν ὀμμάτων πρὸς τὴν προςήκουσαν φοράν.* Tim. 36. C: *ἐν τῷ καταντικρὺ τῆς προςβολῆς.* 46. B. Legg. IX. 865. B: *πυρὸς ἢ χειμῶνος προςβολῇ.* Soph. 246. A: *ὃ παρέχει προςβολὴν καὶ ἐπαφήν τινα.*

πρόςγειος, *ὁ ἡ*, *qui prope est a terra.* Locr. 96. D: *σελάνα ποτιγειοτάτα ἐᾶσα*

προςγελῶ, *arrideo.* Pol. VIII. 566. D: *ἆρ' οὖν οὐ … προςγελᾷ τε καὶ ἀσπάζεται πάντας ᾧ ἂν περιτυγχάνῃ;*

προςγίγνομαι, *accido, obtingo; accedo;* etiam *praeterea*

sum. Parm. 149. B: *καὶ οὕτω δὴ ἀεὶ ἑνὸς προςγιγνομένου μία τις καὶ ἅψις προςγίγνεται.* Tim. 86. E: *παντὶ ... ταῦτα ἐχθρὰ ... προςγίγνεται.* Legg. XII. 946. C: *τρεῖς ἀεὶ ... προςγιγνέσθων.* Parm. 153. E: *ὅ τιπερ ἂν προςγίγνηται ὁτῳοῦν.* Phil. 37. D. Pol. I. 346. D: *ἐὰν δὲ μὴ μισθὸς αὐτῇ προςγίγνηται.* Legg. VII. 789. A: *ὅταν ἡ πλείστη τροφὴ προςγίγνηται τοῖς σώμασιν.* Theaet. 210. A: *μετ' ἀληθοῦς δόξης λόγος προςγιγνόμενος.* Tim. 82. B: *ἀνὰ λόγον προςγιγνόμενον καὶ ἀπογιγνόμενον.* Pol. IV. 437. E: *τὰ προςγιγνόμενα.* Gorg. 469. D: *ἐμοὶ δύναμίς τις .. θαυμασία ἄρτι προςγέγονεν.* Pol. X. 609. A: *ᾧ προςεγένετο.* Soph. 238. A: *τῷ ... ὄντι που προςγένοιτ' ἄν τι τῶν ὄντων ἕτερον.* Parm. 149. A: *ἐὰν ... τοῖν δυοῖν ... τρίτον προςγένηται ἑξῆς.* Pol. X. 609. A. Legg. X. 908. B. Phaed. 96. D: *ἐπειδὰν ... ἐκ τῶν σιτίων ταῖς μὲν σαρξὶ σάρκες προςγένωνται* cet. Pol. II. 375. E: *πρὸς τῷ θυμοειδεῖ ἔτι προςγενέσθαι καὶ φιλόσοφος τὴν φύσιν.* Tim. 42. E. Crat. 421. B: *τὸ ψῖ ... προςγενόμενον.* Ep. VI. 322. D: *χρυσοῦ προςγενομένου.* Men. 88. C: *προςγενομένης ... φρονήσεως ἢ ἀφροσύνης.* Pol. IV. 438. E: *τοῦ ποιοῦ τινὸς προςγενομένου ἰατρικὴν (καλεῖσθαι).* Legg. VIII. 850. A. Theaet. 206. C: *μετὰ δόξης ἀληθοῦς λόγον προςγενόμενον.*

προςγράφω, adscribo. Ep. III. 316. A: *χωρὶς ὧν σὺ προςέγραψας.*

προςγυμνάζω, in aliqua re exerceo. Legg. I. 647. C: *ἀναισχυντίᾳ ξυμβάλλοντας αὐτὸν καὶ προςγυμνάζοντας.*

προςδεής, ὁ ἡ, indigens. Tim. 33. D: *προςδεὲς ἄλλων.*

προςδεῖ, praeterea opus est et simpl. *opus est.* Phil. 64. B: *εἴ τινος ἔτι προςδεῖ τῇ ξυγκράσει ταύτῃ.* Conv. 205. A: *οὐκέτι προςδεῖ ἐρέσθαι.* Pol. VI. 504. C: *τούτου ... τοῦ παθήματος ἥκιστα προςδεῖ φύλακι πόλεώς τε καὶ νόμων.* Legg. V. 737. D: *γῆς ... πλείονος οὐδὲν προςδεῖ.* Phil. 21. A: *ἆρ' οὖν ἔτι τινὸς ἂν σοι προςδεῖν ἡγοῖο —;* 23. D: *τέταρτον μοι γένους αὖ προςδεῖν φαίνεται.* Legg. XI. 918. A: *ἐὰν δέ τι προςδεῖν δοκῇ.* Phil. 23. D: *μῶν οὖν σοι καὶ πέμπτου προςδεήσει —;* Pol. II. 370. E: *προςδεήσει ... ἔτι καὶ ἄλλων οἳ* cet. 373. C.

προςδέομαι, indigeo, opus est mihi; requiro. Crat. 419. D: *εὐφροσύνη ... οὐδὲν προςδεῖται τοῦ διότι ῥηθῆναι.* Pol. I. 341. D: *οὐ προςδεῖται.* 342. A: *ἔσθ' ὅ τι προςδεῖταί τινος ἀρετῆς —;* Eryx. 401. E: *ὅσων τὸ σῶμα ἐνδεὲς γιγνόμενον προςδεῖται.* Phil. 63. C: *ἆρ' ἡδονῶν τι προςδεῖσθε ἐν τῇ ξυγκράσει;* D. Phaedr. 269. D: *πᾶσαι (τέχναι) προςδέονται ἀδολεσχίας* cet. Gorg. 450. D: *αἳ ... ἔργου ... ἢ οὐδενὸς προςδέονται* cet. Pol. III. 416. E. Eryx. 404. A: *ἆρ' ἄν τι προςδέοιτο χρυσίου —;* Phil. 20. E: *δεῖ γὰρ ... μηδὲν μηδενὸς ἔτι προςδεῖσθαι.* Pol. II. 375. E. Legg. X. 903. B. Euthyd. 280. B. Tim. 34. B: *οὐδενὸς ἑτέρου προς-*

δεόμενον. Pol. II. 371. B: συχνῶν καὶ ἄλλων προσδεήσεται cet. Polit. 286. D: οὔτε γὰρ πρὸς τὴν ἡδονὴν μήκους ἁρμόττοντος οὐδὲν προσδεησόμεθα cet. Phil. 20. C: τῶν ... εἰς τὴν διαίρεσιν εἰδῶν ἡδονῆς οὐδὲν ἔτι προσδεησόμεθα. Pol. II. 373. C. Menex. 247. C: οὐ γὰρ τοῦ λυπήσοντος προσδεήσονται. Impers. *opus est.* Demod. 384. B: ἦ προσδεῖται τοῦ ἀντεροῦντος, εἰ μέλλει τις γνώσεσθαι πότερον ὀρθῶς λέγει; Alc. II. 138. B: οὐκοῦν δοκεῖ σοι πολλῆς προμηθείας γε προσδεῖσθαι ὅπως μὴ λήσει τις —;

προσδέχομαι, *accipio, admitto; suscipio.* Tim. 75. A: ἡ ... φύσις οὐδαμῇ προσδέχεται πυκνὸν ὀστοῦν cet. Euthyd. 295. D: μή με σκαιὸν ἡγησάμενος φοιτητὴν μὴ προσδέχοιτο. Pol. VII. 535. B: ἣ ἂν ... τὸ ... ἀκούσιον εὐκόλως προσδέχηται. Phaed. 102. D: προσδέχεσθαι τὸ σμικρόν. Pol. VI. 485. C: τὸ ἑκόντας εἶναι μηδαμῇ προσδέχεσθαι τὸ ψεῦδος. VIII. 561. B: λόγον ... ἀληθῆ οὐ προσδεχόμενος. Tim. 52. A: φθορὰν οὐ προσδεχόμενον. Phil. 15. B: μήτε ὄλεθρον προσδεχομένην. Legg. V. 739. A: τάχα δ' οὐκ ἄν τις προσδέξαιτο αὐτὴν cet. Polit. 285. C: ἕτερον (λόγον) προσδεξώμεθα. Legg. IV. 710. E: προσδέξασθαι. VI. 752. C. Euthyd. 272. C: τάχα με οὐκ ἂν ἐθέλοιεν προσδέξασθαι. Legg. IV. 708. A: μάλιστά μοι φαίνονται τοὺς ἀπὸ Πελοποννήσου προσδέξεσθαι ξυνοίκους. Tim. 89. B: ἄλλως δὲ οὐδαμῶς τῷ νοῦν ἔχοντι προσδεκτέον. **exspecto, timeo.* Legg. X. 906. A: γεωργοῖς περὶ φυτῶν γένεσιν εἰωθυίας ὥρας χαλεπὰς διὰ φόβων προσδεχομένοις.

προσδιαλέγομαι, *colloquor; respondentis personam teneo.* Theaet. 161. B: παρὰ τοῦ ἐμοὶ προσδιαλεγομένου. Soph. 217. C: τῷ ... εὐηνίως προσδιαλεγομένῳ. Prot. 342. E: τὸν προσδιαλεγόμενον. Theaet. 167. E. Soph. 268. B. **alloquor.* Legg. X. 887. E: ὡς ὅτι μάλιστα οὖσι θεοῖς εὐχαῖς προσδιαλεγομένων καὶ ἱκετείαις.

προσδιανοοῦμαι, *praeterea cogito* vel *statuo.* Legg. IX. 857. E: εἰ προσδιανοοῖτό γε ὡς cet. V. 740. B: τάδε προσδιανοητέον.

προσδιατρίβω, *versor cum aliquo, colloquor.* Theaet. 168. A: οἱ προσδιατρίβοντές σοι.

προσδιδάσκω, *praeterea doceo.* Charm. 173. D: σμικρὸν ... με ... ἔτι προσδίδαξον.

προσδίδωμι, *adiicio.* Legg. IV. 720. A: παραμυθίας ... τοῖς νομοθετουμένοις μηδὲ ἓν προσδιδῷ.

προσδόκημα, τό, *exspectatio.* Phil. 36. B: προσδοκίας τινὶ πόθῳ. 32. B: προσδόκημα.

προσδοκία, ἡ, *exspectatio, spes,* (in malo) *metus.* Pol. IX. 584. C: αἱ ... ἐκ προσδοκίας γιγνόμεναι προησθήσεις τε καὶ προλυπήσεις. Tim. 70. C: ἐν τῇ τῶν δεινῶν προσδοκίᾳ. Def. 412. A: ἐπὶ θανάτου προσδοκίᾳ. Prot. 358. D: προσδοκίαν τινὰ λέγω κακοῦ τοῦτο. Soph. 264. B: κατὰ τὴν

προσδοκίαν ἣν ἐφοβήθημεν ἄρτι μὴ cet. Phil. 32. C: αὐτῆς τῆς ψυχῆς διὰ προσδοκίαν γιγνόμενον. Conv. 194. A: προσδοκίαν μεγάλην ἔχειν. Lach. 198. B: δέος ... εἶναι προσδοκίαν μέλλοντος κακοῦ. Phil. 36. C: προσδοκίαι ἀληθεῖς ἢ μή.

προσδοκῶ, *existimo, arbitror; suspicor, exspecto, metuo.* Gorg. 521. D: διότι ταῦτα προσδοκῶ. Pol. II. 376. D. Legg. VII. 810. C: καὶ μάλα ἀπορήσειν αὐτὸν προσδοκῶ. Crat. 438. E: διὰ τίνος ἄλλου ... ἔτι προσδοκᾷς ἂν αὐτὰ μαθεῖν; Pol. VI. 486. C. Soph. 234. C: ἆρ' οὐ προσδοκῶμεν εἶναί τινα ἄλλην τέχνην —; Polit. 262. D: προσδοκῶσιν. 275. A: δεῖ ... οὕτω τελέως τὸν πολιτικὸν ἡμῖν εἰρῆσθαι προσδοκᾶν. Phil. 20. B: δεινὸν ... ἔτι προσδοκᾶν οὐδὲν δεῖ τὸν ἐμέ. Legg. VII. 803. E: προσδοκῶντα καὶ τὸν ποιητὴν εὖ λέγειν τὸ cet. I. 646. E: προσδοκῶντες γενήσεσθαι. Theaet. 170. B: σωτῆρας σφῶν προσδοκῶντας. Ep. III. 319. C: τὸν ἔκπλουν ὃν προσεδόκων. Legg. III. 699. B: ταὐτὸν ... προσεδόκων καὶ τότε γενήσεσθαι τό γε κατὰ γῆν. Apol. 17. C: μηδεὶς ὑμῶν προσδοκησάτω ἄλλως. Legg. IX. 872. D: ἐν ῇ μήποτέ τις ἂν προσδοκήσειε χώρα. XII. 966. E: τὸ προσδοκώμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν. III. 686. A: ταῦτα ... τὰ μεγάλα οὕτω προσδοκώμενα. Lach. 198. B.

προσδοξάζω, *praeterea iudico s. animo complector.* Theaet. 209. D: εἰ ... προσδοξάσαι λέγει ᾗ διαφέρει τι τῶν ἄλλων.

προσειδέναι, *praeterea scire.* Apol. 20. A: καὶ χάριν προσειδέναι.

προσεικάζω, *simile aliquid efficio.* Tim. 40. A: τῷ ... παντὶ προσεικάζων εὔκυκλον ἐποίει. **comparo.* Pol. V. 473. C: ὃ τῷ μεγίστῳ προσῃκάζομεν (v. παρεικάζομεν) κύματι. Tim. 79. D: ὃ ... προσῃκάζομεν (v. προσεικάζομεν) τῷ τοῦ κύρτου πλέγματι. 50. D: προσεικάσαι πρέπει τὸ ... δεχόμενον μητρί.

πρόσειμι, *adsum; insum, adiunctus sum;* etiam de eo quod in aliquem cadit. Phaedr. 227. D: ὅσα ἄλλα ἐμοί τε πρόσεστι καὶ τοῖς πολλοῖς ἡμῶν. 247. D: οὐχ ᾗ γένεσις πρόσεστιν. Theaet. 150. A: οὐ γὰρ πρόσεστι γυναιξὶν ἐνίοτε μὲν εἴδωλα τίκτειν cet. Parm. 144. D: ἑκάστῳ τῷ τῆς οὐσίας μέρει πρόσεστι τὸ ἕν. Pol. I. 339. A. Parm. 149. E: ὁποτέρῳ ... τῷ εἴδει μέγεθος προσείη. Epin. 977. D. Crat. 432. D: ἐάν τι ἀπῇ ἢ προσῇ. Pol. IV. 437. D: ἐὰν ... τις θερμότης τῷ δίψει προσῇ. I. 347. B: δεῖ ... αὐτοῖς ἀνάγκην προσεῖναι. VI. 509. B: τὴν οὐσίαν ὑπ' ἐκείνου αὐτοῖς προσεῖναι. Charm. 154. D: εἰ ἔτι αὐτῷ ἓν δὴ μόνον τυγχάνει προσὸν σμικρόν τι. Crat. 394. B: οὐκ ἐκπλήττεται ὑπὸ τῶν προσόντων. Theaet. 150. B: εἰ γὰρ προσῆν (*si hoc in eas caderet*). Conv. 189. E: τρίτον (γένος) προσῆν κοινὸν ὂν ἀμφοτέρων τούτων. Hipp. mai. 294. D: εἰ ... τὸ φαίνεσθαι αὐτοῖς προσῆν. Pol. II. 373. A: κλῖναι ... προσέσονται.

πρόςειμι, *adeo*, *accedo*; *occurro*. Soph. 265. D: *ὅτι ... αὐτὴ πρόςεισιν ἐφ᾽ ἅπερ νῦν ἕλκεσθαι φῄς*. Lys. 206. C: *αὐτός σοι πρόςεισι*. D. Tim. 42. A: (*ὁπότε*) *τὸ μὲν προςίοι* cet. Phaed. 102. E: *ὅταν αὐτῷ προςίῃ τὸ ἐναντίον*. Lys. 214. B: *ὅσῳ ἂν ἐγγυτέρω προςίῃ*. Phaedr. 254. D: *οὐκ ἐθέλοντας προςιέναι*. Pol. X. 620. D: *προςιέναι πρὸς τὴν Λάχεσιν*. Legg. X. 909. C. Charm. 154. A: *προςιών*. Tim. 82. B: *ἀπιὸν ἢ προςιόν*. Phaed. 103. D: *προςιόντος τοῦ θερμοῦ*. Apol. 31. B: *ἰδίᾳ ἑκάστῳ προςιόντα*. Theaet. 163. C: *ὅρα ... τόδε ἄλλο προςιόν*. Prot. 323. B: *οἱ οἰκεῖοι προςιόντες νουθετοῦσιν ὡς μαινόμενον*. Euthyd. 275. C. Phaedr. 260. E: *ὥσπερ ... ἀκούειν δοκῶ τινῶν προςιόντων*. Gorg. 498. B. Theaet. 144. C. Phaed. 116. D: *παρὰ πάντα μοι τὸν χρόνον προςῄει*. Tim. 33. C: *οὐδὲ προςῄειν* (sic Par. A. Vulgo *προςῄει*) *αὐτῷ ποθὲν οὐδέν*. Critia 114. D. Prot. 316. B: *προςῆμεν πρὸς τὸν Πρωταγόραν*. Theaet. 179. C: *προςιτέον οὖν ἐγγυτέρω*.

προςειπεῖν, *appellare*, h. e. *alloqui*, et *nuncupare*, *dicere*. Soph. 250. B: *οὕτως εἶναι προςεῖπας ἀμφότερα*. Alc. I. 115. E. Legg. VII. 792. D: *ὃ νῦν δὴ προςεῖπον*. Alc. I. 103. A: (*ὅτι*) *ἐγὼ ... τοσούτων ἐτῶν οὐδὲ προςεῖπον*. 116. A: *προςεῖπες*. Ep. III. 315. B. Pol. VII. 533. D: *ἃς ἐπιστήμας ... πολλάκις προςείπομεν διὰ τὸ ἔθος*. Tim. 68. A. Legg. II. 673. A. XII. 962. A. Theaet. 152. D: *οὐδ᾽ ἄν τι προςείποις ὀρθῶς οὐδ᾽ ὁποιονοῦν τι*. Crat. 429. E: *ἢ προςείποι ἂν οὕτω σὲ μὲν οὔ* cet. Phil. 38. A: *τὴν δ᾽ ἡδονὴν αὐτὴν οὐδεὶς ἄν ποτε προςείποι ψευδῆ*. Pol. V. 476. B: *οὓς μόνους ἄν τις ὀρθῶς προςείποι φιλοσόφους*. Tim. 63. A. Polit. 260. B: *εἰ τὸ μὲν ἐπιτακτικὸν μέρος ... προςείποιμεν* cet. Legg. II. 667. B. Gorg. 467. B: *ἵνα προςείπω σε κατὰ σέ* (*ut tuo te more appellem*). Soph. 264. A: *πλὴν δόξης ἔχεις ὅ τι προςείπῃς αὐτό*. 219. B: *ποιητικὴν ... προςείπωμεν*. 255. A: *ὅ τιπερ ἂν κοινῇ προςείπωμεν κίνησιν καὶ στάσιν* cet. 258. B: *τίν᾽ οὖν αὐτὴν προςείπωμεν*; Polit. 280. A. Theaet. 148. D: *τὰς πολλὰς ἐπιστήμας ἑνὶ λόγῳ προςειπεῖν*. 182. D: *ἆρά ποτε οἷόν τέ τι προςειπεῖν χρῶμα* —; Soph. 220. C: *ἑνὶ λόγῳ προςειπεῖν* (*nuncupare*) *τὴν χρεών*. 268. C. Crat. 429. E: *οὐδὲ εἰπεῖν οὐδὲ προςειπεῖν* (*alloqui*). Pol. V. 463. C: *προςειπεῖν ὡς ἀλλότριον*. IX. 580. E: *τὸ ... τρίτον ... ἑνὶ οὐκ ἔσχομεν ὀνόματι προςειπεῖν ἰδίῳ αὐτοῦ*. Phil. 18. D: *προςειπών*. Soph. 222. D: *πιθανουργικήν τινα μίαν τέχνην προςειπόντες*. 226. C: *τίνα προςειπόντες*; 267. A. — Ab alia forma (vid. I. p. 633 sq.) ducuntur perf. *προςείρηκα*, fut. *προςερῶ* cet. Tim. 31. A: *πότερον ... ὀρθῶς ἕνα οὐρανὸν προςειρήκαμεν* —; 63. D. Soph. 224. B: *ταὐτὸν προςερεῖς ὄνομα*. E: *ἀεὶ σὺ προςερεῖς σοφιστικόν*. Pol. V. 461. D: *ταῦτα πάντα προςερεῖ τὰ μὲν ἄῤῥενα υἱεῖς* cet. Soph. 227. B: *τί προςεροῦμεν*

ὄνομα ξυμπάσας δυνάμεις. Parm. 142. D. Legg. X. 895. C: εἰ ζῆν αὐτὸ προσεροῦμεν. Phaed. 60. A: ὕστατον δὴ σὲ προσεροῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι καὶ σὺ τούτους. Pol. V. 463. A: πολίτας ... πάντες οὗτοι ἀλλήλους προσεροῦσι. Polit. 264. A: ἡμέρα προσείρηται. Crat. 403. A: τὸ ἀειδὲς προσειρῆσθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ. 421. B. Tim. 59. A: τὴν ... ξύνοδον ἐκείνου ἀπελθόντος πεπηγὸς εἶναι γένος προσεῤῥήθη. Soph. 229. C: τούτῳ γε οἶμαι μόνῳ τῆς ἀγνοίας ἀμαθίαν τοὔνομα προσρηθῆναι. Tim. 66. B: ὀξὺ προσρηθῆναι. Polit. 259. B: βασιλικὸς ὀρθῶς προσρηθήσεται. 301. B. Pol. V. 479. B. Phil. 19. D: τὸ προσρηθησόμενον ὀρθῶς ἄμεινον ἡδονῆς γε ἀγαθὸν εἶναι νοῦν. Legg. VII. 812. B: ἆρ' οὖν οὐ μετὰ τὸν γραμματιστὴν ὁ κιθαριστὴς ἡμῖν προσρητέος; Pol. IV. 428. C: εὔβουλος ἡ πόλις προσρητέα. Soph. 223. B: προσρητέον ... σοφιστική. 224. C: ἄλλῳ (ὀνόματι) προσρητέον. Pol. IV. 431. D: καὶ ταύτην (τὴν πόλιν) προσρητέον (int. αὐτὴν αὑτῆς). Tim. 50. B: ταὐτὸν αὐτὴν ἀεὶ προσρητέον. 67. E: οὕτως οὖν αὐτὰ προσρητέον. 86. B: πᾶν ... νόσον προσρητέον. Legg. III. 689. D: τοὺς δὲ τοὐναντίον ἔχοντας τούτους ὡς σοφούς τε προσρητέον cet.

προσείω, *quatio, ostento aliquid ita ut subinde quatiam.* Phaedr. 230. D: ὥσπερ ... οἱ τὰ πεινῶντα θρέμματα θαλλὸν ἤ τινα καρπὸν προσείοντες (v. προσιόντες) ἄγουσι.

προσεκτίνω, *praeterea solvo.* Legg. XI. 933. E: δίκην ... προσεκτισάτω.

προσέλκομαι, *attraho; assumo.* Pol. IV. 439. B: ὅτι αὐτοῦ ἅμα αἱ χεῖρες τὸ τόξον ἀπωθοῦνταί τε καὶ προσέλκονται. Crat. 407. C: τὸ ἦτα προσελκυσάμενος.

προσεμβάλλω, *una iniicio.* Crat. 439. C: ἡμᾶς ἐφελκόμενοι προσεμβάλλουσι.

πρόσεξις, ἡ, *attentio.* Def. 413. D. Pol. III. 407. B: ἐμπόδιον τῇ προσέξει τοῦ νοῦ.

προσεοικέναι, *simile esse, similitudinem habere.* Prot. 331. D: προσέοικέ τι δικαιοσύνη ὁσιότητι. Theaet. 143. E: προσέοικε δὲ σοὶ τήν τε σιμότητα cet. Soph. 224. E. Crat. 420. C: οἷσιν ... τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὸ πρᾶγμα .. δηλούσῃ προσέοικεν. Pol. IV. 430. E. Tim. 19. B. Legg. IV. 704. C. Phaed. 74. E: ᾧ φησὶν αὐτὸ προσεοικέναι. Phil. 38. E. Legg. IV. 712. D. Polit. 261. D: ἱπποφορβῷ ... μᾶλλον προσεοικότα.

προσεπιδίδωμι, *insuper do vel affero.* Soph. 222. E: ὅτι τοῖς θηρευθεῖσι δῶρα προσεπιδιδόασιν.

προσεπιλαμβάνομαι, *apprehendo.* Tim. 65. D: πέρα ... τοῦ μετρίου τοῦτο δρῶντα καὶ προσεπιλαμβανόμενα cet.

προσεπιμελοῦμαι, *praeterea curo.* Legg. VI. 755. B: ὥντινων αὐτοὺς δεῖ πρὸς τοῖς νῦν εἰρημένοις προσεπιμελεῖσθαι.

προσεπίσταμαι, *praeterea scio.* Phaedr. 268. B: εἰ προσεπίσταται καὶ οὕστινας δεῖ καὶ ὁπότε ἕκαστα τούτων

ποιεῖν. Charm. 170. B: *ἐὰν μὴ προςεπίστηταί τις τὸ ὑγιεινὸν καὶ τὸ δίκαιον* cet.

προςερέσθαι, praeterea interrogare et simpl. *interrogare.* Prot. 311. E: *εἰ οὖν καὶ τοῦτό τίς σε προςέροιτο.* Demod. 382. C: *εἴ τις προςέροιτο ὑμᾶς.* Tim. 50. A: *προςερομένου (τινός).*

προςέρπω, accedo. Locr. 97. C: *ποθέρπων.*

προςέρχομαι, accedo; advento; congredior. Conv. 195. B: *θᾶττον γοῦν τοῦ δέοντος ἡμῖν προςέρχεται.* Pol. I. 327. B: *οὗτος ... ὄπισθεν προςέρχεται.* Ep. IX. 358. B: *οἱ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προςέρχονται.* Alc. I. 103. B: *οὕτω προςελήλυθα.* Eryx. 392. A: *προςηλθέτην ἡμῖν* cet. Ep. VII. 348. E. Lys. 207. B: *προςῆλθον δὴ καὶ οἱ ἄλλοι.* Men. 82. B: *δεῦρο πρόςελθε.* Charm. 156. B: *ἐπειδὰν τις αὐτοῖς προςέλθῃ.* Phaedr. 254. D: *προςελθεῖν τοῖς παιδικοῖς ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς λόγους.* Pol. VI. 493. B: *ὅπῃ ... προςελθεῖν χρή.* Alc. I. 131. E. Phaedr. 268. A: *προςελθὼν τῷ ἑταίρῳ σου Ἐρυξιμάχῳ.* Pol. IV. 420. C. Apol. 20. A: *ἔτυχον ... προςελθὼν ἀνδρὶ* cet. Crit. 44. A: *γυνὴ προςελθοῦσα* cet. Pol. X. 614. D: *ἑαυτοῦ ... προςελθόντος.* Phaed. 102. E. Theaet. 169. B: *τὸν ... προςελθόντα οὐκ ἀνίης.* Crat. 430. E: *προςελθόντα ἀνδρί τῳ.* Polit. 289. D: *προςελθόντες ἐγγύθεν.* Lys. 223. A.

προςερωτῶ, praeterea rogo. Theaet. 165. D: *εἴ τίς σε προςηρώτα* cet.

προςεταιρίζομαι, obsequor. Ax. 369. B: *ὁ ... τούτῳ προςεταιριζόμενος.*

προςέτι, praeterea. Phil. 30. B. Pol. VIII. 568. C. Legg. I. 639. D. al.

προςεύχομαι, preces adhibeo, precor. Critia 106. A: *τῷ ... θεῷ γεγονότι προςεύχομαι ... σωτηρίαν ἡμῖν ... αὐτῶν διδόναι.* Euthyd. 288. C. Ib. *προςευχώμεθα αὐτοῖν ἐκφανῆναι.* Eryx. 398. E: *προςευχόμενος.* Conv. 220. D: *προςευξάμενος τῷ ἡλίῳ.* Critia 106. B: *προςευξάμενοι.* Pol. I. 327. A: *προςευξόμενος ... τῇ θεῷ.* Alc. II. 132. A.

προςέχω, praeterea habeo. Pol. VII. 521. D: *δεῖ ... καὶ τοῦτο προςέχειν τὸ μάθημα* cet. Cum v. *νοῦν* et abs. est Lat. *animum advertere* et abs. *advertere, attendere;* etiam *intentum esse, observare, cogitare de aliqua re.* Alc. I. 122. D: *εἰ ... τι καὶ πλούτῳ προςέχεις.* Crit. 47. B: *πότερον παντὸς ἀνδρὸς ἐπαίνῳ ... τὸν νοῦν προςέχει —;* Polit. 259. D: *πρόςεχε ... τὸν νοῦν.* Phil. 31. D. Ep. III. 319. A: *πρόςεχε.* Conv. 217. B: *προςέχετε τὸν νοῦν.* Legg. VI. 783. E: *προςεχέτω ... τὸν νοῦν.* I. 628. D: *μηδὲ προςέχοι τὸν νοῦν.* Soph. 262. E: *προςέχωμεν τὸν νοῦν ἡμῖν αὐτοῖς.* Legg. VI. 783. E: *ἡνίκα ... ἂν προςέχωσιν αὐτοῖς τε καὶ τῇ πράξει τὸν νοῦν.* Phaedr. 272. E: *ὦ δεῖν προςέχειν τὸν μέλλοντα τέχνῃ ἐρεῖν.* Gorg. 508. A: *σὺ ... μοι δοκεῖς οὐ*

προςέχειν τὸν νοῦν τούτοις. Conv. 210. D. Legg. I. 628. B: τοῖς ἔξωθεν πολεμίοις προςέχειν τὸν νοῦν. Theaet. 165. A: μὴ προςέχων (sic Cl. c. al. Vulg. προσχὼν) τοῖς ῥήμασι τὸν νοῦν. Phil. 32. E. Conv. 187. A: καὶ σμικρὸν προςέχοντι τὸν νοῦν. 174. D: ἑαυτῷ πως προςέχοντα τὸν νοῦν (*secum aliquid meditantem*). Id. Pol. VIII. 549. D. III. 406. D: νοσήματι τὸν νοῦν προςέχοντα. IV. 432. B: προςέχοντας τὸν νοῦν μὴ cet. Prot. 309. B: οὔτε προςεῖχον τὸν νοῦν. Euthyd. 272. D: ὅτι οὐ προςεῖχον τὸν νοῦν αὐτοῖν. Pol. V. 459. A: ἆρ' οὖν ... προςέσχηκάς τι τοῖς τούτων γάμοις —; Men. 97. B. Pol. VIII. 554. B: οὐ γὰρ ... παιδείᾳ ὁ τοιοῦτος προςέσχηκεν. Lach. 179. B: εἰ ... μὴ προςεσχήκατε τὸν νοῦν τῷ τοιούτῳ. Legg. III. 694. C: οἰκονομίᾳ τε οὐδὲν τὸν νοῦν προςεσχηκέναι. Pol. II. 376. A: οὐ πάνυ ... προςέσχον τὸν νοῦν. Soph. 222. D: τῇ τῶν ἐρώντων θήρᾳ τὸν νοῦν ... οὔπω προςέσχες. (Demod. 384. E: εἴ σοι μὴ προςέσχε (*si te non audivit*) κακῶς χρωμένῳ.) Theaet. 198. B: τῷ δὴ ἐντεῦθεν ἤδη πρόςσχες (v. πρόσχες) τὸν νοῦν. Lys. 219. B: πρόςσχωμεν (v. πρόσχωμεν) τὸν νοῦν μὴ ἐξαπατηθῶμεν. Polit. 306. C: σκοπῶμεν δὴ προςσχόντες (v. προσχόντες) τὸν νοῦν εὖ μάλα. Men. 96. D: προςεκτέον τὸν νοῦν ἡμῖν αὐτοῖς. (Demod. 384. E: ὅτι τοῖς κακῶς χρωμένοις οὐ προςεκτέον ἐστίν.)

προςζημιῶ, *praeterea mulcto*. Gorg. 516. D: φυγῇ προςεζημίωσαν.

προςήγορος, ὁ ἡ, *affabilis*, *coniunctus*. Theaet. 146. A: φίλους τε καὶ προςηγόρους ἀλλήλοις γίγνεσθαι. *Congruens* verti potest Pol. VIII. 546. B: πάντα προςήγορα καὶ ῥητὰ πρὸς ἄλληλα ἀπέφηναν.

προςηκόντως, *convenienter*. Legg. II. 659. B: τοῖς τὴν ἡδονὴν μὴ προςηκόντως μηδὲ ὀρθῶς ἀποδιδοῦσι θεαταῖς.

προςήκω, *pertineo*, *convenio*, *accommodatus sum*; etiam impers. προςήκει μοι, *pertinet ad me*, *cadit in me*, *mihi convenit*; absol. (c. accus. et infin.) *convenit*, *decet*, *par est*, *oportet*; etiam c. genit. rei. Phaedr. 231. A: ἐν ᾧ μεταγνῶναι προςήκει. 233. A: βελτίονί σοι προςήκει γενέσθαι cet. Gorg. 485. B: ᾧ ἔτι προςήκει διαλέγεσθαι οὕτω. 491. D: τούτους ... προςήκει τῶν πόλεων ἄρχειν. Phaed. 68. C: ἆρ' οὖν ... οὐ καὶ ἡ ... ἀνδρεία τοῖς οὕτω διακειμένοις μάλιστα προςήκει; Ib. ἆρ' οὐ τούτοις μόνοις προςήκει (ἡ σωφροσύνη) —; 88. B: οὐδενὶ προςήκει (*in neminem cadit*) ... μὴ οὐ cet. Parm. 138. D: ᾧ ... μήτε μέσου μήτε μερῶν προςήκει. Crat. 429. C: εἰ μή τι αὐτῷ Ἑρμοῦ γενέσεως προςήκει. Critia 117. D: σκευῶν ὅσα τριήρεσι προςήκει. Lys. 301. C: τίνα χαλκεύειν προςήκει, οἶσθα; Pol. IV. 443. A: μοιχεῖαι ... παντὶ ἄλλῳ μᾶλλον ... προςήκουσι. Parm. 157. B: προςήκοι. 132. B: προςήκῃ. Gorg. 479. E: τούτῳ προςήκειν ἀθλίῳ εἶναι cet. Phaed. 92. E. Polit. 276. B: πολλοῖς πρότερον αὐτῆς καὶ

μᾶλλον προςήκειν, ἤ τινι τῶν βασιλέων. Pol. II. 362. C. Legg. X. 900. D: τῶν μὲν προςήκειν ἡμῖν cet. Pol. VII. 539. D: ὡς νῦν ὁ τυχὼν καὶ οὐδὲν προςήκων (*haud idoneus*) ἔρχεται ἐπ' αὐτό. Phaedr. 227. C: προςήκουσά γέ σοι ἡ ἀκοή. Phaed. 113. E: ἡ προςήκουσα μοῖρα. Prot. 323. A: ὡς παντὶ προςῆκον ταύτης γε μετέχειν τῆς ἀρετῆς. Theaet. 196. E: ὡς προςῆκον (*quasi conveniat*) αὐτοῖς χρῆσθαι. Crat. 397. B: οὐδὲν προςῆκον (absol.) ἐνίοις. Pol. VI. 500. B. Tim. 48. B. Crat. 413. A: μακρότερα τοῦ προςήκοντος ἐρωτᾶν. Pol. III. 412. A: ἐπιτεινομένῳ ... μέχρι τοῦ προςήκοντος. Legg. III. 697. C: μᾶλλον τοῦ προςήκοντος. VII. 803. B: εἴ πως διὰ προςήκοντός τινος αὐτὸ πράττοιμεν. Phaed. 108. C: ᾤκησε τὸν αὐτῇ ἑκάστη τόπον προςήκοντα. Tim. 42. B: ὁ ... εὖ τὸν προςήκοντα βιοὺς χρόνον. Phaed. 276. E: λαβὼν ψυχὴν προςήκουσαν. Theaet. 153. E. Critia 110. C: τὴν προςήκουσαν ἀρετὴν ἑκάστῳ γένει. Phaedr. 247. D: ὅση ἂν μέλλῃ τὸ προςῆκον δέξασθαι. Soph. 223. A: τὸ προςῆκον ὄνομ' ἂν ἡγοῦμαι καλεῖν αὐτόν. Polit. 295. B: προστάττειν τὸ προςῆκον. Phil. 36. D: τῶν παρὰ τὸ προςῆκον λεγομένων. Pol. I. 332. C: τὸ προςῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι. Tim. 62. E: τὸ μηδὲν προςῆκον ὄνομα λέγειν. Legg. VII. 812. B: τὸ προςῆκον νείμας τῆς ... διδασκαλίας cet. Phil. 36. D: εἰ πρὸς τὰ παρεληλυθότα ... προςήκοντα, τοῦτο σκεπτέον. Legg. VII. 811. D: προςήκοντες (λόγοι) τὰ μάλιστα ἀκούειν νέοις. Ep. VII. 332. D: συνουσιῶν τῶν προςηκουσῶν. Phaed. 70. C: (ὡς) οὐ περὶ προςηκόντων (*de rebus nihil ad me pertinentibus*) τοὺς λόγους ποιοῦμαι. Pol. V. 467. A: θέᾳ τῶν προςηκόντων. VI. 488. D: πάντων τῶν τῇ τέχνῃ προςηκόντων. Legg. VIII. 835. B: ἐν χρόνοις προςήκουσι. XII. 952. C: τιμαῖς ... προςηκούσαις. I. 643. B: ἐν τοῖς τοῦ πράγματος ἑκάστοις προςήκουσιν (*in omnibus ad rem pertinentibus*). VI. 783. C: μᾶλλόν τε τοὺς προςήκοντας αὐτοῖς ... νόμους ἂν θείημεν. Epin. 985. D: τιμὰς μὴ δεχομένους τὰς προςηκούσας αὐτοῖς. Gorg. 507. A: τὰ προςήκοντα πράττοι ἂν καὶ περὶ θεοὺς καὶ περὶ ἀνθρώπους. 526. C: τὰ προςήκοντα πάσχει. Soph. 235. D: χρώματα ἀποδιδοὺς τὰ προςήκοντα ἑκάστοις. Pol. VI. 496. A: ὡς ἀληθῶς προςήκοντα ἀκοῦσαι (*digna quae dicantur*) σοφίσματα. Legg. III. 699. D: εἴ τι πρὸς τὴν νομοθεσίαν προςήκοντα λέγομεν. Gorg. 471. A: ᾧ γε προςῆκε ... ἀρχῆς οὐδέν. Tim. 35. B: μοίρας ὅσας προςῆκε διένειμεν. Legg. II. 670. B: ᾧ προςῆκεν ... τοῦ δωριστὶ καὶ τοῦ ῥυθμοῦ cet. III. 688. C: οὓς προςῆκεν ἄρχεσθαι. — Part. προςήκων, substantivi fere partes agens, est *necessarius*, *cognatus* vel *genere proximus* (c. genit. et dat.). Legg. IX. 871. B: πρὸς ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν προςήκων τῷ τελευτήσαντι. 874. A: ὁ προςήκων γένει. XII. 947. C: οἱ προςήκοντες τοῦ τελευτήσαντος. Apol. 34. B: οἱ τούτων προςήκοντες. Legg. IX. 868. B: τῶν προς-

ηκόντων τῷ τελευτήσαντι. C: τοῖς προςήκουσι τοῦ τελευτήσαντος. Phaedr. 231. B: τὰς πρὸς τοὺς προςήκοντας διαφοράς. Conv. 179. C: ὀνόματι μόνον προςήκοντας. Legg. IX. 868. B: τοὺς προςήκοντας τοῦ τελευτήσαντος. XII. 959. B: πάντας τοὺς προςήκοντας. Apol. 33. D: πατέρας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἄλλους τοὺς προςήκοντας.

προςηλῶ, *affigo*. Phaed. 83. D: ὅτι ἑκάστη ἡδονὴ καὶ λύπη ὥσπερ ἧλον ἔχουσα προςηλοῖ αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) πρὸς τὸ σῶμα.

πρόσθεν, praep. *ante*. Gorg. 467. B: τούτου πρόσθεν. Phil. 62. E: πρόσθεν τῶν ἡδονῶν. Pol. X. 618. A: εἰς τὸ πρόσθεν σφῶν θεῖναι ἐπὶ τὴν γῆν. Legg. XI. 917. E: πρόσθε τοῦ ἀγορανομίου θέντων cet. Adv. *ante, antea; supra*. Soph. 242. D: ἀπὸ Ξενοφάνους τε καὶ ἔτι πρόσθεν ἀρξάμενον. 259. C: ὃ καὶ πρόσθεν εἴρηται. Conv. 194. E: οἱ πρόσθεν εἰρηκότες. Pol. V. 464. C: τὰ ... πρόσθεν εἰρημένα. Legg. XII. 969. B: σμικρῷ πρόσθεν. Cum v. ποιεῖσθαι. Legg. V. 732. B: μηδεμίαν αἰσχύνην ἐπὶ τῷ τοιούτῳ πρόσθεν ποιούμενον. — Cum art. est *prior, superior*. Phaedr. 241. A: πράττων ταὐτὸν τῷ πρόσθεν (*priori*). Sic ἐν τῷ πρόσθεν βίῳ, λόγῳ, χρόνῳ al., neutr. ἐν τῷ πρόσθεν et ἐν τοῖς πρόσθεν, *ante, supra*, τὰ πρόσθεν, *priora, praeterita, antecedentia* (v. c. Phaedr. 238. B: ἧς δ' ἕνεκα πάντα τὰ πρόσθεν εἴρηται. Polit. 272. A: οὐδὲν μεμνημένοι τῶν πρόσθεν. Parm. 146. B: εἴπερ καὶ τὰ πρόσθεν πέπονθεν). — εἰς τὸ πρόσθεν, *ulterius*. Prot. 339. D: ὀλίγον ... τοῦ ποιήματος εἰς τὸ πρόσθεν προελθών. 357. D. Soph. 258. C: εἰς τὸ πρόσθεν ἔτι ζητήσαντες. Pol. IV. 437. A: εἰς τὸ πρόσθεν προΐωμεν. Etiam *prorsum* vel *prorsus* (Conv. 174. D: προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν); *ante*, vern. *vorwärts* (Tim. 40. B: τὴν ... εἰς τὸ πρόσθεν, int. κίνησιν. 43. B: εἰς ... τὸ πρόσθεν καὶ ὄπισθεν ... προήειν.) et *in priore loco* (Legg. III. 697. C: ἤ τι τῶν ὑστέρων εἰς τὸ πρόσθεν τιμαῖς τάττουσα). — Pro πρόσθεν pluribus locis libri optimi scribunt πρόσθε (ut Gorg. 504. B. 508. E. Theaet. 164. A. Polit. 286. C. al.); etiam libri edd. Legg. XI. 917. E. Ep. VII. 326. D. Cf. *Schneider*. ad Plat. Civit. I. p. 125 sq.

πρόςθεσις, ἡ, *additio, adiectio*. Def. 412. D: πρόςθεσις ... οὐσίας. Phaed. 97. A: διὰ τὴν πρόςθεσιν τοῦ ἑτέρου τῷ ἑτέρῳ. 101. B. C: τὰς ... προςθέσεις.

προςθήκη, ἡ, *additio, adiectio*. Pol. I. 339. B: σμικρά γε ἴσως ... προςθήκη. Legg. III. 696. E: μετὰ τῆς προςθήκης. Lach. 182. C: προςθήσομεν δ' αὐτῷ οὐ σμικρὰν προςθήκην.

πρόςθιος, α, ον, *anterior*. Tim. 91. E: τά τε πρόσθια (Par. A. et Vat. 𝔟 ἐμπρόσθια) κῶλα.

προςίεμαι, *admitto, accipio; probo*; etiam *cupio, volo, sustineo*. Phaed. 97. B: τοῦτον (τὸν τρόπον τῆς μεθόδου) ...

οὐδαμῇ προςίεμαι. Legg. X. 908. B: οὔτε τὰς τοιαύτας πράξεις προςίενται πράττειν. Ep. VII. 346. A: οὐδέν με τοῦ καταμένειν προςιέμενον. Phaedr. 255. A: τὸ χρεὼν ἤγαγεν εἰς τὸ προςέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν. B: προεμένου. Phaed. 98. A. pro ὡς οὐκέθ' ὑποθησόμενος (αἰτίας ἄλλο εἶδος) scrib. videtur ὡς οὐκέτι προςησόμενος (v. in Phaed. p. 733).

προςίζω, *assideo, sedeo.* Pol. VIII. 564. D: περὶ τὰ βήματα προςίζον.

προςίστημι, tempp. intrans. et med. *adsto.* Lys. 270. B: οὕτω προςεστὼς ἠκροᾶτο. 210. E. 207. B: προςέστη. Euthyd. 274. C: προςέστη ἡμῖν. 304. D: προςστάς (v. προστάς). Etiam in eo ponitur quod *offertur, occurrit* vel *in mentem venit.* Theaet. 173. D: οὐδὲ ὄναρ πράττειν προςίσταται αὐτοῖς. Conv. 175. D: ὅ σοι προςέστη ἐν τοῖς προθύροις. **aggredior.* Phil. 41. B: προςιστώμεθα δὴ καθάπερ ἀθληταὶ πρὸς τοῦτον αὖ τὸν λόγον.

προςκάθημαι, *obsideo.* Pol. X. 609. C: τῷ προςκαθῆσθαι καὶ ἐνεῖναι. D.

προςκαθίζω, intrans. et med. *assideo.* Apol. 31. A: τὴν ἡμέραν ὅλην πανταχοῦ προςκαθίζων (ubi est fere *obsidens* et *urgens*). Eryx. 397. D: προςκαθιζόμενον.

προςκαθορῶ, *conspicio.* Charm. 172. B: ἅτε πρὸς ἑκάστῳ ᾧ ἂν μανθάνῃ προςκαθορῶντι τὴν ἐπιστήμην.

προςκαλῶ, *advoco.* Men. 82. A: ἀλλά μοι προςκάλεσον τῶν πολλῶν ἀκολούθων ... ἕνα. Med. *ad testimonium voco.* Legg. XI. 936. E: προςκαλεῖσθαι τὸν δεόμενον (*testimonio indigentem*). Ib. ὁ ... προςκληθείς.

προςκατατίθημι, *insuper persolvo.* Theag. 128. A: προςκατατιθέντας ἀργύριον πάνυ πολὺ μισθόν.

πρόςκειμαι, *additus sum.* Crat. 393. D: εἰ πρόςκειταί τι γράμμα ἢ ἀφῄρηται. 394. B. Dicitur etiam in eo quod impositum est alicui ita ut eum premat et urgeat. Phaedr. 240. E: ἀνάγκης ἀεὶ προςκειμένης μεταχειρίζεσθαι. Apol. 30. E: προςκείμενον τῇ πόλει ὑπὸ τοῦ θεοῦ. **intentus, defixus sum.* Soph. 254. A: τῇ τοῦ ὄντος ἀεὶ διὰ λογισμῶν προςκείμενος ἰδέᾳ.

προσκέπτομαι, *ante quaero.* Pol. IV. 435. D: τῶν ... προειρημένων τε καὶ προεσκεμμένων (*quae supra diximus et quaesivimus*) ἀξίως.

προςκεφάλαιον, τό, *pulvinar.* Pol. I. 328. C: καθῆστο ... ἐπί τινος προςκεφαλαίου τε καὶ δίφρου.

πρόςκλησις, ἡ, *vocatio* (in ius). Legg. VIII. 846. B: προςκλήσεων. IX. 855. D: προςκλήσεις.

προςκοινωνῶ, *partem habeo, particeps sum.* Soph. 252. A: ἔσται πότερον αὐτῶν οὐσίας μὴ προςκοινωνοῦν; Legg. VI. 757. D: εἰ μέλλει στάσεων ἑαυτῇ μὴ προςκοινωνήσειν κατά τι μέρος.

προςκολλῶ, *agglutino*; med. *adhaeresco*. Legg. V. 728. B: τοῖς δὲ προςκολλᾶσθαι διώκοντα κατὰ τὰς ξυνουσίας. Phaed. 82. E: διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι καὶ προςκεκολλημένην.

προςκρούω, *offendo*, *incido*. Tim. 43. C: ὅτε πυρὶ προςκρούσειε. Etiam *offendo in aliqua re* vel *offendor*. Phaed. 90. E: θαμὰ προςκρούων μισεῖ τε πάντας cet.

προςκτῶμαι, *acquiro*. Legg. III. 695. D: αὐτῷ τὰ στρατεύματα μετ᾽ εὐνοίας προςεκτήσατο χώρας cet.

προςκύνησις, ἡ, *adoratio*. Legg. X. 887. E: προςκυνήσεις ἀκούοντές τε καὶ ὁρῶντες.

προςκυνῶ, *adoro*, *veneror*; *saluto*. Pol. V. 451. A: προςκυνῶ ... Ἀδράστειαν ... χάριν οὗ μέλλω λέγειν. III. 398. A: προςκυνοῖμεν ἂν αὐτὸν ὡς ἱερὸν καὶ θαυμαστὸν καὶ ἡδύν. V. 469. B: θεραπεύσομέν τε καὶ προςκυνήσομεν αὐτῶν τὰς θήκας.

προςκύπτω, *caput inclino* vel *admoveo*. Pol. V. 449. B: ἔλεγεν ἄττα προςκεκυφώς. Euthyd. 275. E: προςκύψας μοι σμικρὸν πρὸς τὸ οὖς.

προςλαμβάνω, *assumo*, *adiungo*; etiam *mecum duco*. Ep. VII. 333. D: ἀδελφὼ δύω προςλαμβάνει Ἀθήνηθεν. Tim. 82. A: τὸ μὴ προςῆκον ... προςλαμβάνειν. Legg. VII. 813. C. XII. 951. E: τὸν ἀρέσκοντα αὐτῷ προςλαμβάνων. Theaet. 207. C: λόγον ... προςειληφέναι τῇ ἀληθεῖ δόξῃ. 209. A: ἐὰν ... προςλάβω τὸν σὸν λόγον. 208. E: ὃς ... ἂν μετ᾽ ὀρθῆς δόξης ... τὴν διαφορὰν τῶν ἄλλων προςλάβῃ. Lach. 196. D. Theaet. 209. D: τὸ ... προςλαβεῖν λόγον τῇ ὀρθῇ δόξῃ. E. Phaedr. 269. D: προςλαβὼν ἐπιστήμην τε καὶ μελετήν. Legg. IV. 716. B. X. 897. B: νοῦν ... προςλαβοῦσα. Crat. 412. E: τὴν τοῦ κάππα δύναμιν προςλαβόν. Legg. V. 741. D. Phaedr. 272. A: προςλαβόντι καιροὺς τοῦ πότε λεκτέον cet. Theaet. 202. C: προςλαβόντα λόγον. 207. C. Med. Pol. VIII. 556. E: ὥσπερ σῶμα νοσῶδες μικρᾶς ῥοπῆς ἔξωθεν δεῖται προςλαβέσθαι πρὸς τὸ κάμνειν. Men. 83. E: τὸ ἥμισυ ταύτης προςληψόμεθα. **opem fero*. Legg. X. 697. D: διὸ ... καὶ ἐμὲ τῆς ἀποκρίσεως ὑμῖν δίκαιον τὰ νῦν προςλαμβάνειν.

προςλάμπω, *affulgeo*. Pol. X. 617. A: τὸ χρῶμα ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου ἔχειν προςλάμποντος.

πρόςληψις, ἡ, *assumtio*. Theaet. 210. A: λόγου ... πρόςληψις τοῦτ᾽ ἂν εἴη κατ᾽ ἐκεῖνον.

προςμάχομαι, *pugno cum aliquo*. Legg. I. 647. C: τῇ ... διαίτῃ τῇ ἐν αὐτῷ προςμαχόμενον. VIII. 830. A: οὐδενὶ ... προςμαχόμενοι.

προςμηχανῶμαι, *comparo*. Pol. V. 467. C: προςμηχανᾶσθαι δ᾽ αὐτοῖς ἀσφάλειαν.

προςμίγνυμι, intrans. *contingo*. Legg. IX. 878. B: ἔστι δὲ οὐ πάντων ... τῶν ὄντων ὅρος ὅρῳ προςμιγνύς. **accedo*

appropinquo. Polit. 290. C: ἔτι ... προςμίξωμεν ἐγγύτερον ἐπὶ τοὺς μήπω βεβασανισμένους. Legg. VI. 783. B: προςμίξαντες αὐτοῖς ἐγγύθεν. **adhaeresco.* Legg. X. 904. D: ἀρετῇ θείᾳ προςμίξασα.

προςνέμω, *attribuo.* Legg. VIII. 828. C: τοὺς ... γυμνικοὺς (ἀγῶνας) κατὰ τὸ πρέπον προςνέμοντας τοῖς τε θεοῖς cet.

πρόςοδος, ἡ, *aditus* (ad deorum templa, altaria ,. Legg. VII. 796. C: πᾶσι θεοῖς προςόδους τε καὶ πο, πὰς ποιουμένους. **reditus.* Legg. XII. 955. E: τῆς γενομένης ἐπ' ἐνιαυτὸν ἑκάστοτε προςόδου. Pol. IX. 573. D: ἐάν τινες ὦσι πρόςοδοι. **lucrum.* Legg. VIII. 846. E: διὰ τὸ τὴν πρόςοδον ἐκεῖθεν αὐτῷ πλείω γίγνεσθαι τῆς αὐτοῦ τέχνης.

προςοικοδομῶ, *adstruo.* Tim. 69. C: ἄλλο τε εἶδος ἐν αὐτῷ ψυχῆς προςῳκοδόμουν τὸ θνητόν.

πρόςοικος, ὁ ἡ, *vicinus.* Legg. IV. 705. A: πρόςοικος ... θάλαττα χώρᾳ τὸ μὲν παρ' ἑκάστην ἡμέραν ἡδὺ cet.

προςοικῶ, *accolo.* Tim. 22. D: τῶν ποταμοῖς καὶ θαλάττῃ προςοικούντων.

προςομιλητικός, ή, όν, *ad sermocinandum aptus*, fem. *sermocinandi ars.* Soph. 222. C: τὴν ... προςομιλητικήν.

προςομιλῶ, *utor aliquo* (germ. *mit einem* vel *mit etwas umgehen*), *sermocinor* vel *colloquor*; etiam *tracto*, *ago cum aliquo.* Pol. X. 603. B: πόῤῥω δ' αὖ φρονήσεως ὄντι τῷ ἐν ἡμῖν προςομιλεῖ. C. Gorg. 502. A: ἢ καὶ οὗτοι ... ὥσπερ παισὶ προςομιλοῦσι τοῖς δήμοις —; 463. A: φύσει δεινῆς προςομιλεῖν τοῖς ἀνθρώποις. Legg. IV. 716. D: προςομιλεῖν ... τοῖς θεοῖς. Alc. I. 130. D: ἐμὲ καὶ σὲ προςομιλεῖν ἀλλήλοις. Phaedr. 250. E: ὕβρει προςομιλῶν. Soph. 222. E: τὸ ... προςομιλοῦν διὰ χάριτος. Tim. 88. C: γυμναστικῇ προςομιλοῦντα (*tractantem*). Pol. VI. 494. A: ὅσοι προςομιλοῦντες ὄχλῳ ἀρέσκειν αὐτῷ ἐπιθυμοῦσι. Theag. 126. C: καὶ Ἑλληνίσι προςομιλοῦντας πόλεσι καὶ βαρβάροις. Demod. 384. D: εἰ προςωμίλησας αὐτῷ ὡς προςήκει.

προςόμοιος, ὁ ἡ, *assimilis.* Soph. 267. A: ὅταν ... τὸ σὸν σχῆμά τις τῷ ἑαυτοῦ χρώμενος σώματι προςόμοιον ... ποιῇ. Pol. IX. 578. D: οὗτοι γὰρ τοῦτό γε προςόμοιον ἔχουσι τοῖς τυράννοις, τὸ πολλῶν ἄρχειν. Polit. 310. C: τῷ τοὺς ... προςομοίους αὐτοῖς ἀσπάζεσθαι.

προςομοίως, *similiter.* Legg. VII. 811. C: ἔδοξαν ... μοι παντάπασι ποιήσει τινὶ προςομοίως εἰρῆσθαι.

προςομολογῶ, *praeterea concedo* et simpl. *concedo*, *confiteor.* Soph. 248. D: εἰ προςομολογοῦσι τὴν ... ψυχὴν γιγνώσκειν cet. Men. 75. D: δι' ἐκείνων ὧν ἂν προςομολογῇ εἰδέναι ὁ ἐρωτώμενος (ἐρόμενος?). De lucri cup. 227. D: ὅτι καὶ τόδε αὐτῷ προςωμολογήσαμεν. Gorg. 461. B: ὅτι ... ᾐσχύνθη σοι μὴ προςομολογῆσαι cet.

προςορῶ, *adspicio.* Phaedr. 250. E: προςορῶν. 251. A.

προςπαίζω, ludo, ludum facio; etiam *iocor* (τινί, *cum aliquo*). Euthyd. 278. B: διὸ καί φημι ἐγώ σοι τούτους προςπαίζειν. Ib. προςπαίζειν ... τοῖς ἀνθρώποις. Phaedr. 262. D: προςπαίζων ἐν λόγοις. Riv. 135. A. Legg. II. 653. E: οἷον ὀρχούμενα μεθ' ἡδονῆς καὶ προςπαίζοντα. VII. 804. B: οἷστισί τε καὶ ὁπότε ἕκαστα ἑκάστοις προςπαίζοντες (*ludos quosque facientes*) cet. VI. 777. E: μὴ προςπαίζοντας ... οἰκέταις. X. 885. C. Euthyd. 283. B: διὰ ταῦτα προςεπαισάτην τε καὶ οὐκ ἐσπουδασάτην. Ut Lat. *ludere*, est etiam idem fere quod *irridere* (c. accus.). Menex. 235. C: ἀεὶ σὺ προςπαίζεις ... τοὺς ῥήτορας. Euthyd. 285. A: προςέπαιζον ... τὸν Κτήσιππον (sic Cl. c. al. pro vulg. τῷ Κτησίππῳ). Ut Lat. *alludere*, est etiam *blandiri, colere* (vern. *huldigen*) vel *celebrare*. Phaedr. 265. C: προςεπαίσαμεν μετρίως τε καὶ εὐφήμως τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν δεσπότην Ἔρωτα. Epin. 980. B: θεοὺς προςπαίσαντι.

προςπαλαίω, luctor cum aliquo. Theaet. 162. B: τῷ ... νεωτέρῳ ... ὄντι προςπαλαίειν. Alc. I. 107. E: τίσι χρὴ προςπαλαίειν. 108. B. Conv. 217. C: προςεπάλαιε. Theaet. 169. D: ἐν τοῖς λόγοις προςπαλαῖσαι.

προςπαραγράφω, adscribo. Phaedr. 257. E: ὥστε προςπαραγράφουσι πρώτους οἳ ἂν cet.

προςπαρέχομαι, affero; adiungo. Pol. IV. 437. E: τὴν τοῦ ψυχροῦ ἐπιθυμίαν προςπαρέχοιτ' ἄν. Legg. VII. 808. C: ἀνδρείαν ἄν τινα προςπαρέχοιτο ταῖς ψυχαῖς cet.

προςπάσχω, praeterea patior (etiam in eo quod alicui usu venit, vid. πάσχω). Phaed. 47. A: τόδε προςπάσχειν, ἐννοεῖν cet.

προςπελάζω, appropinquo. Conv. 206. D: ὅταν ... καλῷ προςπελάζῃ τὸ κυοῦν.

προςπεριβάλλω, circumiicio, cingo. Critia 112. B: οἷον μιᾶς οἰκίας κῆπον ἑνὶ περιβόλῳ προςπεριβεβλημένοι (προςπεριβεβλημένον?).

προςπερονῶ, affigo. Phaed. 83. D: προςπερονᾷ.

προςπίπτω, accido (ad pedes vel genua alicuius). Ep. VII. 349. A: προςπεσὼν δ' αὐτῷ ὁ Θεοδότης ... ἱκέτευε cet. **accido, incido* (etiam *reperio* vel *nanciscor*); *accedo; ingruo, incesso.* Tim. 83. A: παντὶ χαλεπὸν προςπίπτει τοῦ σώματος. Legg. I. 632. A. 637. A: μεγίσταις προςπίπτουσιν ἡδοναῖς cet. Tim. 65. E: ὁπόσοις ἂν προςπίπτῃ. Legg. IX. 854. B: ὅταν σοι προςπίπτῃ τι τῶν τοιούτων δογμάτων. Menex. 242. A: ὃ ... φιλεῖ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὖ πράττουσι προςπίπτειν. Pol. VII. 523. C: εἴτ' ἐγγύθεν προςπίπτουσα εἴτε πόῤῥωθεν. Tim. 45. C: τὸ προςπῖπτον ἔνδοθεν. Phil. 21. C: τῆς ... ἐν τῷ παραχρῆμα ἡδονῆς προςπιπτούσης μνήμην. Pol. VIII. 561. C: χαριζόμενος τῇ προςπιπτούσῃ ἐπιθυμίᾳ. Legg. X. 906. B: πρὸς τὰς τῶν φυλάκων ψυχὰς ... προςπίπτουσαι. Tim. 33. A: προςπίπτοντα ἀκαίρως. Legg. VI.

758. D: τῶν ... ἐξαίφνης προςπιπτουσῶν (διαλύσεων) τῇ πόλει. Tim. 43. B: τὰ τῶν προςπιπτόντων παθήματα. Soph. 234. D: τοῖς ... οὖσι προςπίπτοντας ἐγγύθεν. Pol. VI. 515. A: τὰς σκιὰς τὰς ὑπὸ τοῦ πυρὸς εἰς τὸ καταντικρὺ αὐτῶν τοῦ σπηλαίου προςπιπτούσας. Legg. VII. 791. C: τὸ νικᾶν τὰ προςπίπτονθ' ἡμῖν δείματά τε καὶ φόβους. Crat. 396. C: ἥ (σοφία) ἐμοὶ ἐξαίφνης νῦν οὑτωσὶ προςπέπτωκεν ἄρτι. Pol. VII. 535. C: ἡ ἀτιμία φιλοσοφίᾳ διὰ ταῦτα προςπέπτωκεν. Crat. 396. D: προςπεπτωκέναι. Phaed. 66. C: ἄν τινες νόσοι προςπέσωσιν. Legg. X. 908. C: οἷς δ' ἂν πρὸς τῇ δόξῃ ... ἀκράτειαί τε ἡδονῶν καὶ λυπῶν προςπέσωσι. Phaedr. 270. A: προςπεσὼν ... τοιούτῳ ὄντι Ἀναξαγόρᾳ. Legg. V. 747. C: χαλεπὴ τύχη προςπεσοῦσα. Theaet. 154. B: ἄλλῳ τῳ προςπεσόν. 157. A. Legg. IX. 873. E: ὅσα τινὸς προςπεσόντος ... κτείνῃ τινά. C: ἀφύκτῳ προςπεσούσῃ τύχῃ ἀναγκασθείς. Tim. 44. A: αἰσθήσεις ... προςπεσοῦσαι.

προςποθῶ, *praeterea desidero* vel *scire cupio*. Charm. 174. A: τόδε δὴ ἔτι προςποθῶ τίς cet.

προςποίησις, ἡ, in eo ponitur qui sibi aliquid arrogat. Lach. 184. B: ἐπίφθονος γὰρ ἡ προςποίησις τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης.

προςποιητικός, ή, όν, *sibi arrogans*. Def. 416: ἕξις προςποιητικὴ ἀγαθοῦ ἢ ἀγαθῶν τῶν μὴ ὑπαρχόντων.

προςποίητος, η, ον, *simulatus*, *fictus*. Lys. 222. A: τῷ γνησίῳ ἐραστῇ καὶ μὴ προςποιήτῳ.

προςποιήτως, *simulate*. Theaet. 174. D: οὐ προςποιήτως, ἀλλὰ τῷ ὄντι γελῶν.

προςποιοῦμαι, *mihi arrogo*; *profiteor*. Alc. I. 108. E: οὐ προςποιεῖ ... ἰατρὸς εἶναι. Polit. 267. E: εἴ τις ... κοινῇ τῆς ἀγέλης ξύντροφος εἶναι φησὶ καὶ προςποιεῖται. Ep. VII. 322. A: Πλάτων ... προςποιεῖται ... τὰ δημοκρατίᾳ ξυμφέροντα εἰδέναι. Gorg. 519. C: ὅσοι τε πολιτικοὶ προςποιοῦνται εἶναι καὶ ὅσοι σοφισταί. Theaet. 179. E: ὅσοι προςποιοῦνται ἔμπειροι εἶναι. Polit. 292. D. Men. 90. E: οἳ μήτε προςποιοῦνται διδάσκαλοι εἶναι cet. Lach. 184. B: εἴτε μὴ ὂν φασὶ καὶ προςποιοῦνται αὐτὸ εἶναι μάθημα. Polit. 301. B: (ὅταν) προςποιῆται ... ὥσπερ ὁ ἐπιστήμων. Legg. XII. 952. C: προςποιούμενος εἶναι σοφός. Prot. 323. B: ἢ μαίνεσθαι τὸν μὴ προςποιούμενον δικαιοσύνην. Charm. 170. E. Phaedr. 273. A: οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοὶ προςποιούμενοι εἶναι. Pol. III. 405. A: τοὺς ἐν ἐλευθέρῳ σχήματι προςποιουμένους τεθράφθαι. Riv. 132. D: ὅτι οὐδ' αὐτὸς προςεποιεῖτο περὶ λόγων ἔμπειρος εἶναι. Polit. 281. C: προςποιήσασθαι. **simulo*, *fingo*. Gorg. 464. C: προςποιεῖται εἶναι τοῦτο ὅπερ ὑπέδυ. D: προςποιεῖται τὰ βέλτιστα σιτία τῷ σώματι εἰδέναι. Pol. VIII. 566. E. Epin. 991. C: προςποιοῦνται. Apol. 26. E: (ἐὰν) προςποιῆται ἑαυτοῦ εἶναι. Soph. 239. E: προςποιούμενος οὔτε κάτοπτρα οὔτε ὕδατα γιγνώ-

σκειν. Crat. 384. A. Apol. 24. C. Phaedr. 254. D: ἀμνημονεῖν προσποιουμένῳ. Apol. 23. D: προσποιούμενοι μὲν εἰδέναι, εἰδότες δὲ οὐδέν. Pol. I. 338. A: προσεποιεῖτο ... φιλονεικεῖν πρὸς τὸ cet. Ep. VII. 329. D. Pol. IX. 577. B: βούλει ... προσποιησώμεθα ἡμεῖς εἶναι τῶν δυνατῶν ἂν κρῖναι —; Charm. 155. B: προσποιήσασθαι πρὸς αὐτὸν ἐπίστασθαί τι κεφαλῆς φάρμακον. Pol. IV. 421. A: προσποιησάμενοι εἶναι, μὴ ὄντες (νευρορράφοι).

προσπολεμῶ, *pugno adversus aliquem.* Pol. I. 332. E: ἐν τῷ προσπολεμεῖν (codd. aliquot προπολεμεῖν). Menex. 243. A: οἱ ἔχθροι καὶ προσπολεμήσαντες.

προσπταίω, *offendo.* Pol. X. 604. C: ἀλλὰ μὴ προσπταίσαντας, καθάπερ παῖδας ... ἐν τῷ βοᾶν διατρίβειν.

πρόσρημα, τό, *appellatio, salutatio.* Charm. 164. E: ὡς τούτου ... οὐκ ὀρθοῦ ὄντος τοῦ προσρήματος. **nomen.* Phaedr. 238. B: δῆλον οὗ τεύξεται προσρήματος. Polit. 275. B. 276. B: τούτου τοῦ θρεπτικοῦ προσήματος. Tim. 60. B: μέλι τὸ κατὰ πάντων μάλιστα πρόσρημα ἔσχε. Legg. XII. 960. C: τὰ τῶν Μοιρῶν προσρήματα.

πρόσρησις, ἡ, *appellatio, salutatio.* Charm. 164. D: ὡς δὴ πρόσρησις οὖσα τοῦ θεοῦ τῶν εἰσιόντων ἀντὶ τοῦ χαῖρε. Ep. III. 315. B: τῆς βελτίστης προσρήσεως. C. Legg. VI. 777. E: τὴν ... οἰκέτου πρόσρησιν. Charm. 165. A: οὐ τῶν εἰσιόντων ἕνεκεν (an delend.?) ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρόσρησιν. **appellatio, nomen.* Polit. 258. A: καὶ ἡ πρόσρησις παρέχεταί τινα οἰκειότητα. Crat. 423. D: ὅσα ἠξίωται ταύτης τῆς προσρήσεως τοῦ εἶναι. Polit. 306. E: μιᾷ χρώμενοι προσρήσει τῇ τῆς ἀνδρείας. Soph. 239. A: κατὰ ταύτην ... τὴν πρόσρησιν.

πρόσταγμα, τό, *mandatum.* Polit. 265. B: χαλεπὸν ἂν ἦν ἡμῖν τὸ πρόσταγμα. Pol. IV. 423. C: οὐκοῦν καὶ τοῦτο αὖ ἄλλο πρόσταγμα τοῖς φύλαξι προστάξομεν cet. Legg. VI. 755. B: τὰ ... περὶ τῶν νομοφυλάκων ταῦτα εἰρήσθω προστάγματα τρία. X. 891. A. XI. 926. A: ὡς τὰ τοῦ νομοθετοῦντος εἰκότως ἐνίοτε οὐ δύνανται προστάγματα τελεῖν.

πρόσταξις, ἡ, *praescriptum.* Legg. II. 673. C: πρόσταξις διαπεράνασθαι τὰ περὶ γυμναστικῆς. I. 631. D: τὰς ἄλλας προστάξεις τοῖς πολίταις ... εἶναι διακελευστέον. VI. 761. E: προστάξεις ... προστάττοντες ἀνίσους.

πρόστασις, ἡ, *apparatus, pompa.* Pol. IX. 577. A: ὃς ... μὴ καθάπερ παῖς ἔξωθεν ὁρῶν ἐκπλήττεται ὑπὸ τῆς τῶν τυραννικῶν προστάσεως.

προστάτης, ὁ, *praefectus; curator.* Gorg. 519. B: προστάτης ... πόλεως. Pol. VIII. 565. D. 573. B: οὗτος ὁ προστάτης τῆς ψυχῆς. 565. D: μεταβολῆς ἐκ προστάτου ἐπὶ τύραννον. 566. D: τύραννος ἀντὶ προστάτου ἀποτετελεσμένος. Phaedr. 241. A: μεταβαλὼν ἄλλον ἄρχοντα ἐν αὑτῷ καὶ προστάτην. Pol. IX. 572. E. Legg. VI. 766. B:

τοῦτον ... αὐτοῖς καθιστάντα προστάτην καὶ ἐπιμελητήν. Pol. X. 607. D: τοῖς προστάταις αὐτῆς. Polit. 303. C: εἰδώλων μεγίστων προστάτας ὄντας.

προστατικός, ή, όν, *ad praefecturam pertinens*. Pol. VIII. 565. D: ἐκ προστατικῆς ῥίζης ... ἐκβλαστάνει.

προςτάττω, *iniungo, mando; praescribo, iubeo, posco; impono, praeficio*. Polit. 263. A: οὐ φαῦλον προςτάττεις. Parm. 136. D: πολὺ ἔργον ... προςτάττεις ὡς τηλικῷδε. Pol. VII. 530. C. Phaed. 80. A: τῷ μὲν δουλεύειν καὶ ἄρχεσθαι ἡ φύσις προςτάττει cet. Pol. VIII. 567. D: ᾗ (ἀνάγκῃ) προςτάττει αὐτῷ ἢ ... οἰκεῖν cet. Legg. III. 702. C. Pol. IV. 423. D: ταῦτα πολλὰ καὶ μεγάλα αὐτοῖς προςτάττομεν. Legg. III. 684. B: τοῦτο ... οἱ πολλοὶ προςτάττουσι τοῖς νομοθέταις. Ep. XIII. 363. D: πρόςταττε τοῖς τε ἄλλοις cet. Legg. X. 910: οἱ δὲ προςταττόντων cet. Ep. III. 315. C: προςτάττοιμ' ἂν cet. Phaed. 61. A: εἰ ἄρα πολλάκις μοι προςτάττοι τὸ ἐνύπνιον ταύτην τὴν δημώδη μουσικὴν ποιεῖν. Legg. IV. 723. C: εἰ ὁμοίως παροιμιάζεσθαι προςτάττοιμεν. Pol. III. 406. D: ἐὰν δέ τις αὐτῷ μακρὰν δίαιταν προςτάττῃ. Legg. IX. 872. B: ὁπόσας ἂν ὁ ἑλὼν προςτάττῃ. Pol. I. 339. D: ἃ δ' ἂν προςτάττωσιν οἱ ἄρχοντες cet. Polit. 260. A: προςτάττειν ... ἑκάστοις τῶν ἐργατῶν τό γε πρόςφορον. Pol. III. 407. D. Legg. VI. 784. A: τοῖς ἄρχουσιν ὁπόσας ἂν δοκῇ προςτάττειν (*praeficere*). Polit. 308. D: προςτάττουσα καὶ ἐπιστατοῦσα αὐτή. 294. E: τὸ προςῆκον ἑκάστῳ προςτάττοντες. Pol. I. 339. D: τοὺς ἄρχοντας τοῖς ἀρχομένοις προςτάττοντας ποιεῖν ἄττα. Ep. III. 318. E: πᾶν δρᾶν ὅπῃ σὺ προςέταττες. VII. 349. D: προςέταττε ... μεῖναι. Pol. III. 408. A: προςέταττον. Theaet. 149. C: ταῖς δὲ δι' ἡλικίαν ἀτόκοις προςέταξε (*id muneris iniunxit*) Pol. II. 368. D. VI. 491. A: ὅσα προςετάξαμεν νῦν δή. Prot. 320. D: προςέταξαν Προμηθεῖ cet. Pol. I. 339. E. Legg. I. 627. E: προςτάξειεν. V. 745. A: οἷς ἂν ὁ νόμος προςτάξῃ. I. 636. A: προςτάξαι τι πρὸς ἓν σῶμα ἓν ἐπιτήδευμα. Pol. IV. 433. E: ἆρα τοῖς ἄρχουσιν ... τὰς δίκας προςτάξεις δικάζειν; I. 342. E: προςτάξει. V. 455. E: ἦ οὖν ἀνδράσι πάντα προςτάξομεν, γυναικὶ δὲ οὐδέν; Legg. VII. 789. A. Pol. III. 392. B: προςτάξειν ᾄδειν τε καὶ μυθολογεῖν. VII. 530. C. Legg. V. 746. A: ἑτέρων ὧν δῆλος ὁ νομοθέτης προςτάξων ἐστὶν cet. Pol. I. 339. E: προςτάττεται ... ποιεῖν. Legg. V. 743. E: τῶν προςταττομένων ... νόμων. Polit. 290. E: ταῖς μεγίσταις ἀρχαῖς τὰ μέγιστα ... θύματα εὕροι τις ἂν προςταττόμενα θύειν. Legg. IX. 873. D: κατὰ τὰ προςταττόμενα. Phaed. 107. D: ᾧ ... προςτέτακται τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖσε πορεῦσαι. Conv. 188. C. Pol. I. 353. B: ᾧπερ καὶ ἔργον τι προςτέτακται. Apol. 33. C: ἐμοὶ δὲ τοῦτο ... προςτέτακται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Phaed. 67. C: ἡ ... ἀποδημία ἡ νῦν ἐμοὶ προςτεταγμένη. Polit. 281. E: τὸ προςτεταγμένον

ἑκάστῃ τῶν τεχνῶν. Phaed. 108. B: ὑπὸ τοῦ προςτεταγμένου δαίμονος. Legg. X. 903. B: τούτοις δ' εἰσὶν ἄρχοντες προςτεταγμένοι ἑκάστοις. Conv. 183. C: (ἐπειδὰν) τῷ παιδαγωγῷ ταῦτα προςτεταγμένα ᾖ. Legg. VII. 812. E: προςτεταγμένα μαθήματα. Polit. 274. A: καθάπερ τῷ κόσμῳ προςετέτακτο αὐτοκράτορα εἶναι τῆς αὐτοῦ πορείας. Tim. 24. B: οἷς οὐδὲν ἄλλο πλὴν τὰ περὶ τὸν πόλεμον ὑπὸ τοῦ νόμου προςετάχθη μέλειν. Tim. 38. E: τὸ ... προςταχθὲν ἔμαθεν. Polit. 272. E: ὅσα ἦν ἑκάστῃ προςταχθέντα. Legg. V. 738. D: κατὰ χρόνους .... τοὺς προςταχθέντας. Polit. 305. D: τὰ προςταχθέντα δρᾶν. Legg. VII. 823. D. Pol. V. 465. A: πρεσβυτέρῳ ... νεωτέρων πάντων ἄρχειν τε καὶ κολάζειν προςτετάξεται. Med. Legg. VII. 818. E: χαλεπὸν δὲ αὐτὰ προςταξάμενον τούτῳ τῷ τρόπῳ νομοθετεῖν. Verb. Pol. VII. 527. C: προςτακτέον ὅπως cet. Legg. VII. 796. A.

προστατῶ, *praesum, rego*. Gorg. 519. C: ἧς (πόλεως) προστατεῖ. Lach. 197. E: τῶν μεγίστων προστατοῦντι. Pol. VIII. 562. C: ὅταν ... πόλις ... κακῶν οἰνοχόων προστατούντων τύχῃ.

προςστέλλω, *adstringo*; unde part. perf. pass. *adstrictus* et sensu qui dicitur morali *modestus*. Gorg. 511. D: αὕτη (ἡ τοῦ νεῖν ἐπιστήμη) ... προςεσταλμένη ἐστὶ καὶ κοσμία.

προστίθημι, *appono, adiicio* vel *adiungo, addo; attribuo*; etiam absol. ponitur (ita ut intelligi possit τί: *addere aliquid eoque rem auctiorem reddere*, germ. *erweitern, vermehren*). Pol. V. 468. B: καὶ προςτίθημί γε τῷ νόμῳ. Legg. II. 661. D. Pol. I. 339. B: σὺ δὲ προςτίθης (absol.). Men. 78. D. Pol. IV. 420. C: ὅτι οὐ τοῖς καλλίστοις τοῦ ζώου τὰ κάλλιστα φάρμακα προςτίθεμεν. VI. 492. D: ἣν ἔργῳ προςτιθέασι λόγῳ. Euthyd. 296. C: προςτίθει ... ὅ τι βούλει. Crat. 431. D: ἐὰν σμικρὰ ἐλλείπῃ ἢ προςτιθῇ ἐνίοτε. Parm. 154. D: ἐὰν ... προςτιθῶμεν τὸν ἴσον χρόνον. Soph. 237. C: πλῆθος ... ἀριθμοῦ προςτιθέναι. Pol. VII. 527. A. Soph. 239. B: μήτε οὐσίαν ... προςτιθεὶς τῷ μὴ ὄντι. Euth. 3. D: προςτιθεὶς ἂν ἡδέως. Phaedr. 231. B: ὃν εἶχον πόνον προςτιθέντες. Crat. 418. A: προςτιθέντες γράμματα καὶ ἐξαιροῦντες. Pol. I. 349. A: ἃ ἡμεῖς τῷ δικαίῳ προςετίθεμεν. Legg I. 636. D: τοῦτον τὸν μῦθον προςτεθεικέναι κατὰ τοῦ Διός. Apol. 30. E: οἷον δή μοι δοκεῖ ὁ θεὸς ἐμὲ τῇ πόλει προςτεθεικέναι τοιοῦτόν τινα ὃς cet. Phil. 25. C: πρόςθες ... ξηρότερον καὶ ὑγρότερον αὐτοῖς. Legg. IV. 704. A: προςθείη. Alc. II. 141. B. Pol. II. 370. D: εἰ αὐτοῖς βουκόλους ... προςθεῖμεν. Men. 84. D. Alc. II. 143. C: προςθείημεν. Legg. V. 742. D: προςθεῖεν δ' ἂν καὶ ὡς cet. Phaed. 95. E: ἵνα ... προςθῇς ἢ ἀφέλῃς. 96. E: ἐπειδὰν ἑνί τις προςθῇ ἕν. Crat. 432. A: ἐάν τι ἀφέλωμεν ἢ προςθῶμεν cet. Phil. 51. E. Phaed. 96. E: προςθεῖναι. Phil. 33. C: ἐὰν μὴ πρὸς τὰ πρωτεῖα δυνώμεθα προςθεῖναι.

Pol. I. 335. A: *κελεύεις δὴ ἡμᾶς προσθεῖναι τῷ δικαίῳ, ἢ* (i. q. *πλέον θεῖναι ἢ*) *ὡς τὸ πρῶτον ἐλέγομεν —;* Polit. 267. A: *προσθεὶς τὴν ἐκτροπὴν* cet. Parm. 160. C. Theaet. 147. A: *προσθέντες.* Legg. IV. 707. D: *προσθήσω.* Pol. I. 348. E: *προσθήσεις.* IX. 591. E: *προσθήσει καὶ ἀναλώσει τῆς οὐσίας καθ' ὅσον ἂν οἷός τ' ᾖ.* Polit. 304. D: *τοῦτ' αὖ ποίᾳ προσθήσομεν ἐπιστήμῃ;* Phil. 33. C. Theaet. 202. A: *οἷς προστίθεται.* 155. A: *ᾧ μήτε προστίθοιτο* (v. *προστιθοῖτο*) *μήτε ἀφαιροῖτο.* 202. A: *οὐσίαν ... αὐτῷ προστίθεσθαι.* Parm. 154. B: *ἀνίσοις .., ἴσα προστιθέμενα.* Phaed. 97. B: *προσετίθετο ἕτερον ἑτέρῳ.* 96. E: *ᾧ προσετέθη.* Tim. 75. C: *προσετέθη κεφαλὴ σώματι.* Parm. 131. D: *ᾧ δ' ἂν προστεθῇ τὸ ἀφαιρεθέν.* Phaed. 96. E: *τὸ προστεθέν.* 101. B: *ἑνὶ ἑνὸς προστεθέντος.* Crat. 393. E: *προστεθέντων.* Med. Prot. 346. D: *ὥστε ... ἔχθρας ἑκουσίους πρὸς ταῖς ἀναγκαίαις προστίθεσθαι.* — Abs. (ita ut intelligi possit *ψῆφον*) *assentior, comprobo.* Legg. II. 674. A: *ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ... προσθείμην ἂν τῷ Καρχηδονίων νόμῳ.* — Verb. Conv. 206. A: *προσθετέον.*

προστιμῶ, aestimo. Legg. VI. 767. E: *προστιμᾶν τοὺς κρίναντας τὴν δίκην ὅ τι χρὴ πρὸς τούτῳ παθεῖν αὐτὸν* cet. XII. 943. B.

προστρέπομαι, converto. Legg. IX. 866. B: *τὸ μίασμα ὡς εἰς αὐτὸν περιεληλυθὸς τοῦ παθόντος προστρεπομένου τὴν πάθην.*

προστρέχω, accurro. Pol. IV. 440. A: *προσδραμὼν πρὸς τοὺς νεκρούς.*

προστυγχάνω, forte incido, obvenio, occurro, offendo; attingo. Polit. 262. B: *καὶ μᾶλλον ἰδέαις ἄν τις προστυγχάνοι.* Legg. VIII. 844. B: *ἐὰν ... μηδαμῶς ὕδατι προστυγχάνῃ.* VII. 808. E: *πᾶς ὁ προστυγχάνων.* IX. 880. B. al. XI. 914. B: *ὑπὸ τοῦ προστυγχάνοντος ... πολλὰς πληγὰς μαστιγούσθω.* IX. 882. A: *οἱ προστυγχάνοντες.* X. 893. E: *προστυγχάνοντα ... ἑκάστοτε ἑκάστοις.* Soph. 246. B: *ἤδη γὰρ καὶ ἐγὼ τούτων συχνοῖς προσέτυχον.* Ep. VII. 327. B: *ὡς οὐδεὶς πώποτε ὧν ἐγὼ προσέτυχον νέων.* Legg. IX. 871. D: *ὁ προστυχὼν πρῶτος τῶν οἰκείων τοῦ ἀποθανόντος.* X. 900. A: *αὐτὸς αὐτόπτης προστυχών.* IX. 866. D: *ἡ πρώτη προστυχοῦσα ἀρχή.* Tim. 61. E: *τὸ προστυχόν.* Alc. II. 147. B: *οὐ τοῦ προστυχόντος* (i. q. *ἐπιτυχόντος*, vid. I. p. 806.) *ἀνδρὸς γνωρίσαι.* Tim. 34. C: *ἡμεῖς πολὺ μετέχοντες τοῦ προστυχόντος.* Alc. II. 144. C: *οὐδ' ἐκεῖνος τὴν προστυχοῦσαν γυναῖκα ... διενοεῖτο ἀποκτεῖναι.* Critia 109. A: *ἡ τοῦ λόγου διέξοδος ... τὸ προστυχὸν ἑκασταχοῦ* (*ubi cuiusque mentio incidet*) *δηλώσει.* Legg. XII. 962. C: *εἰ πράξει τὸ προστυχὸν ἑκάστοτε* (*quidquid obvenerit*) *ἐν ἑκάσταις τῶν πράξεων.* Epin. 985. C: *ἢ καθ' ὕπνον ἐν ὀνειροπολίᾳ προστυχόντες* cet.

προστυχής, ὁ ἡ, forte occurrens vel *incidens;* cum v.

γίγνεσθαι *obvenire*; etiam *attingere, experiri, nosse.* Polit. 264. C: οὐ γὰρ δὴ προστυχὴς γε αὐτὸς οἶδ' ὅτι γέγονας ταῖς ἐν τῷ Νείλῳ τιθασσείαις τῶν ἰχθύων cet. Legg. XII. 954. D: (ἐὰν) μὴ προστυχὴς ... ἐν πέντε ἔτεσι γένηταί τις. Epin. 973. B: πολλοὶ ... προστυχεῖς τῷ βίῳ γιγνόμενοι. 990. D: οἱ προστυχεῖς αὐτῇ (τῇ γεωμετρίᾳ) γεγονότες. 985. C: ἢ καὶ τελευτῇ βίου προστυχέσι γενομένοις ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ δόξαις παραγενομέναις.

πρόστωον, τό, *porticus* s. *peristylum.* Prot. 314. E: ἐν τῷ προστώῳ (v. προστόῳ) περιπατοῦντα. 315. C.

προσυπακούω, *praeterea percipio.* Legg. X. 898. D: τόδε δὲ προσυπάκουσον ἔτι.

προσυφαίνω, *attexo.* Tim. 41. D: ἀθανάτῳ θνητὸν προσυφαίνοντες.

προσφάττω, *ante macto.* De lege 315. C: ἱερεῖα ... προσφάττοντες πρὸ τῆς ἐκφορᾶς τοῦ νεκροῦ.

προσφερής, ὁ ἡ, *similis.* Pol. VI. 494. B: ἐὰν τὸ σῶμα φυῇ προσφερὴς τῇ ψυχῇ. Legg. XII. 969. A: τὸ ... κινδύνευμα οὐ σμικρὸν οὐδ' ἑτέροις τισὶ προσφερὲς ἂν εἴη. Pol. X. 616. B: μάλιστα τῇ ἴριδι προσφερῆ (v. προσφερές). Legg. X. 905. E: ἀλλ' ἄρα τίσι προσφερεῖς τῶν ἀρχόντων; 904. E: ἃ προσῆκον δρᾶν ἐστὶ τοῖς προσφερέσι τοὺς προσφερεῖς. Phil. 51. D: οὐδὲν ταῖς τῶν κινήσεων προσφερεῖς (ἡδονάς). Tim. 24. D: προσφερεστάτους αὐτῇ ... ἄνδρας.

προσφέρω, *affero, offero, confero; apporto; adhibeo; adiicio.* Gorg. 465. A: ὅτι οὐκ ἔχει λόγον οὐδένα ὧν προσφέρει. 503. E: ἃ προσφέρει πρὸς τὸ ἔργον τὸ αὐτοῦ. Legg. VII. 790. D: οὐχ ἡσυχίαν αὐτοῖς προσφέρουσιν, ἀλλὰ ... κίνησιν. Conv. 187. E: οἷς ἂν προσφέρῃ. Legg. VII. 790. E: ὅταν ... τις προσφέρῃ τοῖς τοιούτοις πάθεσι σεισμόν. Phaedr. 268. A: σώματι προσφέρειν. Gorg. 513. E: οὐδὲν ὄφελος ἄλλην εὐεργεσίαν οὐδεμίαν προσφέρειν. Phaed. 63. D: δεῖν δὲ οὐδὲν τοιοῦτον προσφέρειν τῷ φαρμάκῳ. Theaet. 202. A: δεῖν δὲ οὐδὲν προσφέρειν (*adiicere*). Soph. 238. B: μήτε τὸ ἓν πρὸς τὸ μὴ ὂν προσφέρειν. Legg. XII. 956. A: βάμματα δὲ μὴ προσφέρειν ἀλλ' ἢ πρὸς τὰ πολέμου κοσμήματα. Ep. VII. 331. D: βίαν ... πατρίδι πολιτείας μεταβολῆς μὴ προσφέρειν. Phaedr. 270. B: τῷ μὲν (τῷ σώματι) φάρμακα καὶ τροφὴν προσφέρων. Legg. VII. 792. B: πᾶσαν μηχανὴν προσφέρων ὅπως cet. Theaet. 205. C: οὐδὲ τὸ εἶναι περὶ αὐτοῦ ὀρθῶς ἔχοι προσφέροντα (*adiicientem*) εἰπεῖν. Phil. 23. A: τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῇ προσφέροντα βάσανον. Pol. IV. 442. E: τὰ φορτικὰ αὐτῷ προσφέροντες. Legg. I. 645. C: προσφέροντες τῷ θαύματι τούτῳ τὴν μέθην. Theaet. 154. C: ἂν ... τέτταρας αὐτοῖς προσενέγκῃς. Phaedr. 260. B: προσενεγκεῖν ... σκευήν. Crat. 430. B. Charm. 157. C: προσοίσω τὸ φάρμακον τῇ κεφαλῇ. Phaedr. 270. E: πρὸς ὃ τοὺς λόγους προσοίσει. Gorg. 504. D. Legg. XII. 968. A: εἰ καὶ

τοῦτον προςοίσομεν. B. Theaet. 202. A: ταῦτα... περιτρέχοντα πᾶσι προςφέρεσθαι (*adiici*). Legg. VII. 791. A: ἡ τῶν ἔξωθεν ... κίνησις προςφερομένη. Soph. 230. C: τῆς προςφερομένης τροφῆς. Legg. VII. 792. A: οὗ ... ἂν προςφερομένου σιγᾷ. Soph. 230. C: τῶν προςφερομένων μαθημάτων. Legg. II. 667. C. Riv. 134. D: τὰ ἄμετρα τῶν προςφερομένων. Ib. τῶν προςφερομένων ψυχῇ. Conv. 189. A: πρίν γε τὸν πταρμὸν προςενεχθῆναι αὐτῇ. Verb. προςοιστέον. Phaedr. 272. A. Theaet. 402. A. Pol. III. 403. A. Lach. 185. D. Med. *affero*. Pol. VIII. 563. D: κἂν ὁτιοῦν δουλείας τις προςφέρηται. **me infero, invado* vel *irruo*. Pol. IV. 422. B: τὸν πρότερον ἀεὶ προςφερόμενον ἀναστρέφοντα κρούειν. Tim. 74. C: τὸν προςφερόμενον ἔξωθεν ... πάγον ἀμύνεσθαι μετρίως. 80. B: προςφερόμενοι. 71. B: προςενεχθεῖσα ἀπειλῇ. Etiam verti potest *accedo*. Legg. VII. 809. E: πότερον εἰς ἀκρίβειαν τοῦ μαθήματος ἰτέον τὸν μέλλοντα πολίτην ἔσεσθαι μέτριον, ἢ τὸ παράπαν οὐδὲ προςοιστέον. Ib. προςοιστέον τοίνυν φαμέν. **ago cum aliquo, tracto, utor aliquo; me gero*. Charm. 165. B: σὺ μὲν ὡς φάσκοντος ἐμοῦ εἰδέναι περὶ ὧν ἐρωτῶ προςφέρει πρός με. Lys. 205. B: τίνα τρόπον προςφέρει πρὸς τὰ παιδικά. Phaedr. 252. D: τούτῳ τῷ τρόπῳ πρός τε τοὺς ἐρωμένους ... ὁμιλεῖ τε καὶ προςφέρεται. Theaet. 151. B: προςφέρου ... πρός με ὡς πρὸς μαίας υἱὸν καὶ αὐτὸν μαιευτικόν. Pol. X. 604. D: ὀρθότατα γοῦν ἄν τις ... πρὸς τὰς τύχας οὕτω προςφέροιτο. IV. 423. A: αἷς ἐὰν ... ὡς μιᾷ προςφέρῃ. Ep. I. 310: ἵνα πρὸς τοὺς ἄλλους βέλτιον προςφέρῃ. Pol. V. 471. B: οὕτω δεῖν πρὸς τοὺς ἐναντίους τοὺς ἡμετέρους πολίτας προςφέρεσθαι. Alc. I. 104. E. Lys. 223. B: ἄποροι ... προςφέρεσθαι (*difficiles tractatu*). Clit. 407. C: πόλεις πόλεσιν ἀμέτρως ... προςφερόμεναι στασιάζουσι.

προςφθέγγομαι, *appello, nuncupo*. Polit. 287. E: ἀγγεῖον ὃ ... μιᾷ κλήσει προςφθεγγόμεθα.

προςφιλής, ὁ ἡ, *carus; gratus, acceptus*. Gorg. 507. E: οὔτε γὰρ ἂν ἄλλῳ ἀνθρώπῳ προςφιλὴς ἂν εἴη ὁ τοιοῦτος οὔτε θεῷ. 513. A: εἰ μέλλεις τούτῳ (τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων) προςφιλὴς εἶναι. Lys. 206. C: τί πράττων προςφιλὴς παιδικοῖς γένοιτο. Legg. I. 642. C: καί μοι νῦν ἥ τε φωνὴ προςφιλὴς ὑμῶν cet. Tim. 66. C: ἡδὺ καὶ προςφιλὲς παντὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον ἴαμα cet. Legg. IX. 872. C. Epin. 976. B. Euth. 6. E: τὸ ... τοῖς θεοῖς προςφιλὲς ὅσιον. Legg. VII. 810. D: ἴσως δ' οὐκ ἐλάττοσιν ἑτέροις προςφιλοῦς (ὁδοῦ). IV. 716. C: τὸν ... τῷ τοιούτῳ προςφιλῆ γενησόμενον. Phil. 64. C: τοῦ πᾶσι γεγονέναι προςφιλῆ τὴν τοιαύτην διάθεσιν. Euth. 8. B: εἰ τοῦτο δρῶν τῷ μὲν Διὶ προςφιλὲς ποιεῖς. Menex. 249. C: τοῖς ... τελευτήσασι καὶ τοῖς ζῶσιν οὕτως ἂν προςφιλέστατοι εἴητε.

προςφιλῶς, *ita ut gratum alicui facias*. Legg. VII. 822.

B: οὔτε ὀρθῶς ἂν οὔτ' οἶμαι προςφιλῶς τοῖς δρομεῦσιν ἡμᾶς ἂν τὰ ἐγκώμια προςάπτειν cet. Menex. 248. D: ζῷεν (ἂν) ... ὀρθότερον καὶ ἡμῖν προςφιλέστερον.

προςφορά, ἡ, *oblatio*. Legg. VII. 792. A: ἐν τῇ προςφορᾷ. Etiam *adhibendi ratio* vel *usus* (germ. *Anwendung*, *Gebrauch*). Legg. I. 638. C: μὴ διαπυθόμενος αὐτοῦ (τοῦ πυροῦ; an τοῦ τυροῦ?) μήτε τὴν ἐργασίαν μήτε τὴν προςφοράν, ὄντινα τρόπον ... προςφέρειν δεῖ.

πρόςφορος, ὁ ἡ, *conveniens*, *accommodatus*; *utilis*. Legg. XII. 944. D: ζημία ... τίς ... γίγνοιτ' ἂν πρόςφορος; Critia 109. C: ὡς οἰκείαν καὶ πρόςφορον ἀρετῇ καὶ φρονήσει πεφυκυῖαν (χώραν). Phaedr. 270. A: ἐντεῦθεν εἵλκυσεν ἐπὶ τὴν τῶν λόγων τέχνην τὸ πρόςφορον αὐτῇ. Polit. 260. A: προςτάττειν ... ἑκάστοις τῶν ἐργατῶν τό γε πρόςφορον. Tim. 17. C. Critia 117. B. Legg. VII. 816. D. Epin. 975. C: δήμῳ τὸ πρόςφορον ἔχουσα. Legg. V. 745. B: τἄλλα ὅσα πρόςφορα πόλει. VI. 784. B: περὶ τῶν ἑκατέροις πρεπόντων καὶ προςφόρων. Ep. VII. 330. D. Legg. VI. 771. A: τομὰς προςφόρους. Pol. VII. 535. B: ἃ τῇδε τῇ παιδείᾳ τῆς φύσεως πρόςφορα ἐκτέον αὐτοῖς. Legg. VI. 784. B. VIII. 848. E: τὰ πρόςφορα γεωργοῖσι γένη τῶν δημιουργῶν. IX. 858. B. XII. 961. C. Locr. 104. A: τὰ ποτίφορα ποττὰ ἔργα.

προςφυής, ὁ ἡ, *natura adhaerens* vel *coniunctus*. Ep. VII. 344. A: ὁπόσοι τῶν δικαίων ... μὴ προςφυεῖς εἰσὶ καὶ ξυγγενεῖς. Pol. VII. 519. B: ἐδωδαῖς καὶ τοιούτων ἡδοναῖς ... προςφυεῖς γιγνόμεναι. Phil. 64. C: εἴθ' ἡδονῇ εἴτε τῷ νῷ προςφυέστερον (v. προςφυές τε) καὶ οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ ξυνέστηκεν. 67. A: οἰκειότερον καὶ προςφυέστερον ... τῇ τοῦ νικῶντος ἰδέᾳ.

προςφύω, perf. aor. 2. et med. *accresco*, *inolesco*; *adhaereo* et *adhaeresco*. Pol. X. 611. D: ἄλλα ... προςπεφυκέναι. Legg. V. 728. B: προςπεφυκότα ... τοῖς τοιούτοις. Tim. 45. A: σκέλη ... χεῖρές τε ταύτῃ καὶ διὰ ταῦτα πᾶσι προςέφυ. 42. C: ὕστερον προςφύντα ἐκ πυρὸς cet. Ep. II. 313. D: νῦν σοι ταῦτά τε ... προςφύσεται (*haec tibi accrescent*, h. e. *contingent*).

πρόσχημα, τό, *involucrum* et in univ. *id quod praetenditur alicui rei*. Prot. 316. D: πρόσχημα ποιεῖσθαι καὶ προκαλύπτεσθαι τοὺς μὲν ποίησιν cet. E. 317. A: ὧνπερ ἕνεκα ταῦτ' ἐστὶ τὰ προσχήματα. Etiam est id quod orationi praetexitur (*Einkleidung*). Hipp. mai. 286. A: πρόσχημα δέ μοί ἐστι καὶ ἀρχὴ τοιάδε τις τοῦ λόγου. *decus vel *decora species*, *ostentatio*. Pol. VI. 495. C: καλῶν ... ὀνομάτων καὶ προσχημάτων μεστὴν (τὴν χώραν).

πρόςχορδος, ὁ ἡ, *consonus*. Legg. VII. 812. D: ἀποδιδόντας πρόςχορδα τὰ φθέγματα τοῖς φθέγμασι.

προςχρῶμαι, *utor*, *adhibeo*, *accommodo ad* vel *in aliquam rem*; etiam, ut Lat. *utor*, i. q. *habeo*. Phil. 51. A: τοῖς ...

φάσκουσι ... μάρτυσι (μάντεσι?) καταχρῶμαι πρὸς τὸ cet. Critia 115. A: ὅσοις χάριν τοῦ σίτου προσχρώμεθα. Pol. VI. 510. D: ὅτι τοῖς ὁρωμένοις εἴδεσι προσχρῶνται. VII. 522. C. Crat. 435. C: τῷ φορτικῷ τούτῳ προσχρῆσθαι. Polit. 44. C: ὥσπερ μάντεσι προσχρῆσθαί τισι. Pol. I. 346. C: ἀπὸ τοῦ προσχρῆσθαι τῇ μισθωτικῇ τέχνῃ. Legg. II. 670. A. Pol. VI. 511. B: αἰσθητῷ παντάπασιν οὐδενὶ προσχρώμενος. Tim. 28. A. 88. C: μουσικῇ καὶ πάσῃ φιλοσοφίᾳ προσχρώμενον. Polit. 307. A: ὅλην μοῦσαν ἐν καιρῷ βραδυτῆτι προσχρωμένην. Phaed. 99. B: ἀλλοτρίῳ ὀνόματι προσχρώμενοι. Polit. 293. D: τῷ δικαίῳ προσχρώμενοι. Pol. I. 346. C. Tim. 49. E. Polit. 288. C: ὅσα ταύτῃ προσχρώμενα (per hanc) ... μιμήματα τελεῖται. Tim. 91. E: ἐκ τῶν μηδὲν προσχρωμένων φιλοσοφίᾳ. Polit. 261. A: ἐπιτάξει προσχρωμένους. Phil. 55. E. Tim. 50. A: τῷ τόδε προσχρωμένους ὀνόματι. Legg. VI. 783. A. Polit. 309. B: κροκώδει διανήματι προσχρωμένας (habentes). Critia 112. C: τούτοις ... οὐδὲν οὐδαμόσε προσεχρῶντο. Apol. 23. A: προσκεχρῆσθαι ... τῷ ἐμῷ ὀνόματι (φαίνεται). Phil. 44. D: τούτοις ... ταῦτ' (ad haec) ἂν προσχρήσαιο. Theag. 125. B: τί οὖν ἄν, εἰ Εὐριπίδῃ τι προσχρησαίμεθα —; Polit. 268. D: συχνῷ ... μέρει δεῖ μεγάλου μύθου προσχρήσασθαι. Legg. VI. 757. D. X. 900. B. Pol. VI. 505. A: ἢ δίκαια (ita Par. A. c. al. Vulg. καὶ δίκαια) καὶ τἄλλα προσχρησάμενα χρήσιμα ... γίγνεται. Legg. VII. 792. B: ὅπως τὸ τρεφόμενον ἡμῖν ὡς ὀλιγίστῃ προσχρήσεται ἀλγηδόνι cet. E. Verb. Legg. IV. 713. A: ἆρ' οὖν μύθῳ σμικρά γ' ἔτι προσχρηστέον —;

προσχώρησις, v. προχώρησις.

πρόσχωρος, ὁ ἡ, vicinus. Legg. V. 737. D: τοὺς προσχώρους.

προσχωροῦμαι, me dedo. Pol. VII. 539. A: ἔστι πρὸς ὁποῖον βίον ἄλλον ἢ τὸν κολακεύοντα εἰκότως προσχωρήσεται;

πρόσω, prorsus. Crat. 428. D: βλέπειν ἅμα πρόσσω (v. πρόσω) καὶ ὀπίσσω (Hom.).

προσῳδία, accentus. Pol. III. 399. A: φθόγγους τε καὶ προσῳδίας.

πρόσωπον, τό, vultus, facies. Crat. 439. D: εἰ πρόσωπόν τί ἐστι καλόν. Conv. 211. A: οἷον πρόσωπόν τι. Alc. I. 132. E. Prot. 329. D: προσώπου τὰ μόρια. 330. A. Polit. 257. D: κατὰ τὴν τοῦ προσώπου φύσιν. Tim. 75. D: ὑπὸ τὴν φύσιν τοῦ προσώπου. Legg. IX. 854. D: ἐν τῷ προσώπῳ καὶ ταῖς χερσὶ γραφεὶς τὴν συμφοράν. Euthyd. 275. E: πάνυ μειδιάσας τῷ προσώπῳ. Prot. 329. E: πρὸς τὸ ὅλον πρόσωπον. Phaedr. 251. A: ὅταν θεοειδὲς πρόσωπον ἴδῃ. Theaet. 144. D: ποῖόν τι ἔχω τὸ πρόσωπον. Conv. 190. E. Tim. 45. A. Theaet. 144. E: τῆς τῶν προς-

ώπων ὁμοιότητος. Pol. X. 601. B: τοῖς τῶν ὡραίων προσώποις. Conv. 189. E: πρόσωπα δύο.

προτάττομαι, *propono*, *sumo*. Soph. 218. E: τί δῆτα προταξαίμεθ' ἂν εὔγνωστον μὲν καὶ σμικρόν, λόγον δὲ μηδενὸς ἐλάττονα ἔχον τῶν μειζόνων; Etiam *mihi propono*. Soph. 224. D: εἴ τις ... ἐκ τούτου τὸ ζῆν προὐτάξατο.

προτείνω, *praetendo*, *ostento*. Phaedr. 230. D: λόγους ... προτείνων ἐν βιβλίοις. Pol. II. 382. A: ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ φάντασμα προτείνων. Ep. VII. 343. C: ἐξαρκεῖ ... τὸ προταθὲν (sic A. c. al. Vulgo προτεθὲν, al. προστεθὲν) τῶν εἰδώλων. Ib. προτεῖνον, libri vero nonnulli dant πρότερον. — Etiam *protendo* (Pol. V. 449. B: προτείνας ἑαυτόν) et intrans. *protendor*. Critia 111. A: πᾶσα ἀπὸ τῆς ἄλλης ἠπείρου μακρὰ προτείνουσα (*longe protensa*) εἰς τὸ πέλαγος οἷον ἄκρα κεῖται. — Med. *praetendo* (excusationis causa). Ep. III. 317. C: τὴν θ' ἡλικίαν αὐτοῖς προὐτεινόμην. **propono*, *profero* vel *in medium affero*. Gorg. 518. B: δοκεῖς μοι ὁμοιοτάτους προτείνεσθαι ἀνθρώπους περὶ τὰ πολιτικά. Pol. VII. 525. D: ὁρατὰ ἢ ἁπτὰ σώματα ἔχοντας ἀριθμοὺς προτεινόμενος. Legg. X. 895. D: τοὔνομα προτεινόμενον. Ib. τὸν λόγον αὐτὸν προτεινόμενον. Soph. 247. D: προτεινομένων ἡμῶν ἆρ' ἐθέλοιεν ἂν δέχεσθαι cet. Phaedr. 266. A: θεῖον ... τιν' ἔρωτα ἐφευρὼν καὶ προτεινάμενος.

προτέλεια, τά (ἱερά), *sacra ante nuptias fieri solita*. Legg. VI. 774. E: προτέλεια γάμων.

προτεραῖος, α, ον, *antecedens*. Conv. 176. D: κραιπαλῶντα ἔτι ἐκ τῆς προτεραίας. Phaed. 58. A: τῇ προτεραίᾳ τῆς δίκης. C. 59. D: τῇ ... προτεραίᾳ ἡμέρᾳ. Theag. 130. B. Charm. 153. A.

πρότερον, *prius*, *ante*; etiam *potius*. Prot. 317. E: περὶ ὧν ὀλίγον πρότερον μνείαν ἐποιοῦ. Phaedr. 232. E: πολλοὶ πρότερον τοῦ σώματος ἐπεθύμησαν ἢ τὸν τρόπον ἔγνωσαν. Soph. 264. B: πρότερον ... ἢ κατὰ τὴν προσδοκίαν. Critia 112. A: πρὸ τῆς ἐπὶ Δευκαλίωνος φθορᾶς τρίτον πρότερον ὕδατος ἐξαισίου γενομένου. Legg. I. 642. D: ἐλθὼν ... πρὸ τῶν Περσικῶν δέκα ἔτεσι πρότερον. Lys. 211. E: μᾶλλον ἢ τὸ Δαρείου χρυσίον κτήσασθαι δεξαίμην πολὺ πρότερον (*multo potius*) ἑταῖρον. Part. πρίν antecedente vel seq. Phaedr. 277. C. Lach. 180. E. Euthyd. 295. C. Cum art. Crat. 436. E: ἃ τὸ πρότερον διήλθομεν. Pol. VII. 522. A. Euth. 6. D. Similiter ὁ πρότερον, *prior*. Prot. 319. D: τούτοις οὐδεὶς τοῦτο ἐπιπλήττει, ὥσπερ τοῖς πρότερον. Pol. IV. 425. A: ἃ οἱ πρότερον ἀπώλλυσαν πάντα.

πρότερος, έρα, ερον, *prior*; *superior*; etiam *praestantior*. Critia 108. B: ὁ πρότερος ... ποιητής. Crat. 409. B: τὸ τοῦ προτέρου μηνός. Pol. X. 620. A: τοῦ προτέρου βίου. Alc. I. 121. B: τοῦ ἔτι προτέρου. Pol. I. 354. B: πρὶν τοῦ προτέρου μετρίως ἀπολαῦσαι. Phaedr. 241. A: τὰ τῆς προτέρας

ἀνοήτου ἀρχῆς ὁρκωμόσια. Pol. II. 361. C: *ἐναντίως διακείμενος τῷ προτέρῳ.* X. 619. A: *ἐν τῷ προτέρῳ βίῳ.* Polit. 273. E: *ἐν τῇ ... προτέρᾳ περιόδῳ.* Pol. III. 409. D: *οὐ τοιοῦτον χρὴ ... ζητεῖν ... ἀλλὰ τὸν πρότερον.* VIII. 547. D: *τὴν προτέραν πολιτείαν.* Conv. 202. D: *ὥσπερ τὰ πρότερα.* Phaedr. 274. B: *ἀκοήν γ' ἔχω λέγειν τῶν προτέρων.* Pol. X. 620. C: *τῶν προτέρων πόνων.* Menex. 239. B: *τῶν ἔτι προτέρων.* Crat. 417. A: *ἐκ τῶν προτέρων* (v. *πρότερον*) *ἐπισκοπῶν.* Hipp. mai. 282. B: *τοὺς παλαιούς τε καὶ προτέρους ἡμῶν.* Lach. 183. B: *πολλοὺς σφῶν προτέρους εἶναι πρὸς τὰ τοῦ πολέμου.* Ponitur ubi nos adverb. usurpamus. Gorg. 523. A: *πρότερος ἢ ὑμεῖς ἐποιησάμην δικαστὰς* cet. Phil. ad fin. *πρότερος ἡμῶν.* Pol. I. 336. D. IV. 432. C. Legg. IV. 712. C. Critia 113. E: *τῷ προτέρῳ γενομένῳ.* Phaed. 86. B: *προτέραν τοῦ θνητοῦ ἀπολομένην.* Theaet. 200. C: *ὅτι οὐκ ὀρθῶς ψευδῆ δόξαν προτέραν ζητοῦμεν ἐπιστήμης.* Pol. X. 596. A: *ἐπεὶ πολλά τοι ... πρότεροι εἶδον.* VII. 516. C: *ὅσα τε πρότερα αὐτῶν καὶ ὕστερα εἰώθει καὶ ἅμα πορεύεσθαι.* Hipp. mai. 282. B: *προτέρους τε καὶ μᾶλλον ἐγκωμιάζειν.* Phil. 31. B: *οὕτω καὶ ταῦτα πρότερα.* Pol. V. 458. B: *ταῦτα πειράσομαί σοι πρότερα συνδιασκοπεῖσθαι, ὕστερα δ' ἐκεῖνα.*

προτίθημι, propono. Euthyd. 279. D: *τοῦτο πάλιν προτιθέναι.* Crit. 51. E: *προτιθέντων ἡμῶν καὶ οὐκ ἀγρίως ἐπιταττόντων ποιεῖν ἃ ἂν κελεύωμεν.* Soph. 226. C: *παραδείγματα προθεὶς ταῦτα.* Charm. 165. C: *ζητῶ ... ἀεὶ τὸ προτιθέμενον.* Phil. 22. B: *ὅτι γε τρεῖς μὲν βίοι προὐτέθησαν.* Polit. 263. A: *ἀπὸ τοῦ προτεθέντος λόγου πεπλανήμεθα.* Soph. 264. D: *σχίζοντες δίχῃ τὸ προτεθὲν γένος.* Polit. 267. C. Legg. III. 693. B: *τὰ ... προτεθέντα.* X. 907. B. Tim. 44. C. **propono*, i. q. *constituo.* Phaed. 90. B: *εἰ πονηρίας ἀγὼν προτεθείη.* Tim. 90. D: *τοῦ προτεθέντος ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἀρίστου βίου.* Etiam i. q. *permitto, do.* Theaet. 196. C: *ἄπορον αἵρεσιν προτίθης.* **praepono.* Legg. IV. 723. C: *ὅτι ... χρὴ προτιθέναι παντὸς τοῦ λόγου τὸ πεφυκὸς προοίμιον ἑκάστοις.* VI. 772. E. Soph. 257. B: *τί μηνύει τὸ μή καὶ τὸ οὔ προτιθέμενα τῶν ἐπιόντων ὀνομάτων;* — Med. *propono, pono, profero;* etiam *mihi propono* vel *proposui.* Phil. 23. E: *ἃ προτίθεμαι.* Theaet. 169. C: *περαιτέρω ... ὧν προτίθεσαι.* Legg. IX. 858. A: *γελοίαν ... προτιθέμεθα τὴν αἵρεσιν.* I. 630. E: *οὐδ' ἅπερ οἱ τῶν νῦν εἴδη προτιθέμενοι ζητοῦσιν.* Phaedr. 259. E: *ὅπερ νῦν προὐθέμεθα.* Soph. 221. A. Phil. 36. E: *ἃ νῦν δὴ προὐθέμεθα ἀπορήματα.* Pol. I. 352. D: *ὅπερ τὸ ὕστερον προὐθέμεθα σκέψασθαι.* II. 375. D. Legg. I. 635. E. Theaet. 183. D: *ὥσπερ ἄρτι προὔθεσθε.* Pol. VIII. 562. B: *ὃ προὔθεντο* (v. *προὔθετο*) ... *ἀγαθόν.* X. 603. C: *ὧδε δὴ προθώμεθα.* Euth. 11. B: *ὃ ἂν προθώμεθα* (v. *ὑποθώμεθα*).

Men. 80. D: *προθέμενος*. Theaet. 196. A: *μὴ ἀνθρώπους ἑπτὰ καὶ πέντε προθέμενον σκοπεῖν*. Legg. I. 638. C: (*πάντες οἱ*) *προθέμενοι ψέγειν αὐτὸ ἢ ἐπαινεῖν* cet. III. 693. B: *πολλάκις ἤδη προθέμενοι ἄττα*. Pol. III. 413. C: *τηρητέον ... εὐθὺς ἐκ παίδων προθεμένοις ἔργα*. Etiam in mortuo dicitur ad aedium vestibula collocando. Phaed. 115. E: *ὡς ... προτίθεται Σωκράτη*.

πρότιμος, ὁ ἡ, *pluris faciendus, praestans*. Legg. XII. 947. D: *λίθων προτίμων*. Eryx. 393. D: *εἰ μὴ προτιμότερον ἡγεῖτο εἶναι τῶν χρημάτων*.

προτιμῶ, *praefero, antepono, prae ceteris expeto*; etiam *magis curo* vel *prospicio*. Lys. 219. D: *οἷόνπερ ἐνίοτε πατὴρ υἱὸν ἀντὶ πάντων τῶν ἄλλων χρημάτων προτιμᾷ*. Legg. V. 727. D: *πρὸ ἀρετῆς ὁπόταν αὖ προτιμᾷ τις κάλλος*. IV. 721. E: *τὸ τὰ βραχύτερα ἀεὶ προτιμᾶν*. X. 887. B: *ὡς οὐδὲν ... δεῖ προτιμᾶν βραχυλογίαν μᾶλλον ἢ μῆκος*. XII. 950. C: *προτιμᾶν τὴν εὐδοξίαν πρὸς τῶν πολλῶν*. VI. 770. D: *προτιμῶν*. 777. D: *μὴ μόνον ἐκείνων ἕνεκα, πλέον δὲ αὑτῶν προτιμῶντας*. Eryx. 393. C: *ὅστις οὐχὶ προτιμήσειεν ὑγιαίνειν ... μᾶλλον ἢ ... νοσεῖν*. 400. E. Legg. XI. 913. B: *δίκην ἐν τῇ ψυχῇ πλούτου προτιμήσας* cet. Ep. VII. 351. C: *προτιμήσας τὸ πάσχειν ἀνόσια τοῦ δρᾶσαι πρότερον*. Critia 109. A: *προτιμητέον εἰπεῖν*. Legg. V. 726. A: *τῶν ... αὑτοῦ τὰ δεσπόζοντα ἀεὶ προτιμητέα τῶν δουλευόντων*.

προτρεπτικός, ή, όν, *exhortandi vim habens*. Clit. 410. D: *τῷ προτρεπτικῷ λόγῳ*. Euthyd. 282. D: *οἷον ἐπιθυμῶ τὸν προτρεπτικὸν λόγον εἶναι*. 278. C: *τὴν προτρεπτικὴν σοφίαν*. Clit. 410. D: *τῶν προτρεπτικῶν λόγων*. 408. B: *προτρεπτικωτάτους*.

προτρέπω, *adhortor, impello; adduco*. Apol. 31. D: (*ἣ*) *προτρέπει ... οὔποτε*. (Id. Theag. 128. D.) Euthyd. 307. A: *ὥστε οὐκ ἔχω ὅπως προτρέπω τὸ μειράκιον ἐπὶ φιλοσοφίαν*. Legg. IX. 863. E: *προτρέπειν ... εἰς τἀναντία*. 920. B: *πρὸς τὸ προτρέπειν κακοὺς γίγνεσθαι*. Conv. 181. A: *ὁ καλῶς προτρέπων ἐρᾶν*. Legg. IX. 854. B: *προτρέπον*. Ep. VII. 328. D: *ἀνθρώπους νέους ἐπὶ τἀγαθὰ ... προτρέποντα*. Clit. 408. E: *τὸν ταῦθ' ἡμᾶς προτρέποντα*. Euthyd. 278. D: *προτρέποντε τὸ μειράκιον*. Legg. III. 699. E: *ἡμῖν ... ἐπὶ πᾶσαν ἐλευθερίαν προτρέπουσι τὰ πλήθη*. I. 647. D: *προτρεπούσαις* (*ἐπιθυμίαις*) *ἀναισχυντεῖν καὶ ἀδικεῖν*. Clit. 408. E: *εἴ τις ἡμᾶς προὔτρεπε τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι*. Prot. 328. D: *ὅτι προὔτρεψάς με ὧδε ἀφικέσθαι*. Phaed. 89. A: (*ὡς*) *προὔτρεψε πρὸς τὸ παρέπεσθαι*. Euthyd. 274. E: *ὑμεῖς ... τῶν νῦν ἀνθρώπων κάλλιστ' ἂν προτρέψετε* (sic Cl. c. al. Vulg. *προτρέψαιτε*) *εἰς φιλοσοφίαν καὶ ἀρετῆς ἐπιμέλειαν*. Prot. 348. C: *μόγις προὔτρέπετο εἰς τὸ διαλέγεσθαι*. Clit. 410. D: *εἰ περὶ γυμναστικῆς προτετραμμένος ἢ* (v. *ἧς*) *τοῦ σώματος δεῖν μὴ ἀμελεῖν*. E:

προτετραμμένῳ. Legg. XI. 919. C: τὴν δὲ (πενίαν) λύπαις προτετραμμένην (v. προςτετρ.) εἰς ἀναισχυντίαν αὐτήν. Clit. 408. D: τοὺς μήπω προτετραμμένους προτρέπειν. Med. *impello, adduco; excito.* Legg. IX. 871. B: ὡς ἡ τοῦ νόμου ἀρὰ τὴν φήμην προτρέπεται. Ep. XIII. 363. C: τοὺς ἄλλους προτρέπου τοὺς νεωτέρους. Legg. IV. 711. B: πρὸς ἀρετῆς ἐπιτηδεύματα προτρέπεσθαι τοὺς πολίτας.

προτροπάδην, *concitato cursu.* Conv. 221. C: τοὺς προτροπάδην φεύγοντας.

προτροπή, ἡ, *cohortatio.* Legg. XI. 920. B: ἃ προτροπὴν ἔχει τινὰ ἰσχυρὰν πρὸς τὸ προτρέπειν cet. Clit. 408. D: τὴν Σωκράτους προτροπὴν ἡμῶν ἐπ' ἀρετήν. Locr. 103. E: διὰ προτροπᾶν ἐγείροισαι τὰν ὁρμάν.

προϋπάρχω, *antea sum, praesto sum.* Eryx. 405. A: εἰ μὴ ταῦτα προϋπάρχοι. Prot. 317. D: ἐκεῖ γὰρ προϋπῆρχε τὰ βάθρα.

προὔργου (πρὸ ἔργου) dicitur in eo *quod ad rem facit, quod utile est* vel *prodest.* Theaet. 197. A: φαίνεται γάρ μοι προὔργου τι ἂν γενέσθαι. Crat. 428. A: προὔργου εἶναι. Pol. II. 376. C: ἆρά τι προὔργου ἡμῖν ἐστὶν αὐτὸ σκοποῦσι πρὸς τὸ κατιδεῖν cet. D: προὔργου εἶναι εἰς τοῦτο ταύτην τὴν σκέψιν. VI. 498. D: (ἕως ἂν) προὔργου τι ποιήσωμεν εἰς ἐκεῖνον τὸν βίον. Legg. III. 702. B: εἰ δὲ δή τι πεποιήκαμεν προὔργου cet. IV. 718. D. Alc. II. 149. E: ὥστε οὐδὲν αὐτοῖς ἦν προὔργου θύειν cet. Men. 84. B: προὔργου ... τι πεποιήκαμεν ... πρὸς τὸ ἐξευρεῖν cet. 87. A: ὥσπερ ... τινὰ ὑπόθεσιν προὔργου οἶμαι ἔχειν πρὸς τὸ πρᾶγμα τοιάνδε. Demod. 380. C: τί ὑμῖν προὔργου τῆς ξυνόδου ταύτης εἴη ἂν μὴ δυναμένων γε βουλεύεσθαι; 381. B: ἃ οὐδὲν προὔργου ἂν γένοιτο. Comp. προὐργιαίτερον, *quod magis expedit.* Gorg. 458. C: ὥστε ... προὐργιαίτερόν τι γενέσθαι ἄλλο πράττειν.

προφαίνομαι, *appareo, prodeo.* Charm. 172. E: ἄτοπα ... ἔφην μοι προφαίνεσθαι. Pol. VIII. 545. B: τῷ νῦν προφαινομένῳ λόγῳ. Charm. 173. A: τό γε προφαινόμενον ἀναγκαῖον σκοπεῖν. **obversor.* Hipp. mai. 300. C: πολλά γέ μοι προφαίνεται τοιαῦτα πρὸ τῆς ψυχῆς. 303. C: ἃ ... ἐγὼ ἔφην ἐμοὶ προφαίνεσθαι. 300. D: τὰ προφαινόμενά σοι ταῦτα.

προφανής, ὁ ἡ, *conspicuus.* Pol. VII. 530. D: ἃ ... καὶ ἡμῖν προφανῆ.

προφασίζομαι, *praetendo.* Pol. V. 474. E: πάσας προφάσεις προφασίζεσθε. Phaedr. 231. B: προφασίζεσθαι. **censor, criminor.* Menex. 240. A: Σάρδεσιν ἐπιβουλεῦσαι προφασιζόμενος.

πρόφασις, ἡ, *praetextus.* Menex. 245. B: ἵν' αὐτῷ πρόφασις εἴη τῆς ἀποστάσεως. Pol. V. 460. B: μετὰ προφάσεως. Id. VIII. 567. A. V. 475. A: ἐπὶ πάσης προφάσεως.

Phaedr. 234. A: *οἵτινες ... ἔχθρας πρόφασιν ζητήσουσιν.* Pol. V. 469. C: *ἢ οὐ πρόφασιν ... τοῖς δειλοῖς ἔχει μὴ πρὸς τὸν μαχόμενον ἰέναι —;* Legg. I. 637. B: *Διονύσια πρόφασιν ἔχοντα.* Ep. III. 318. C: *ταύτην λαβὼν ὡς ἱκανὴν πρόφασιν.* VII. 349. D: *πρόφασιν ... ταύτην ἄλλην τῆς πρὸς ἐμὲ διαφορᾶς ποιούμενος.* 350. A: *πρόφασίν τινα πρεσβείας πορισάμενοι.* Pol. V. 474. E: *πάσας προφάσεις προφασίζεσθε.* Legg. IV. 706. C. **excusatio.* Crat. 421. D: *οὐ μέντοι μοι δοκεῖ προφάσεις ἀγὼν δέχεσθαι.* Legg. VI. 571. D. 772. A: (*μετὰ*) *ἡλικίας τινὸς ἐχούσης εἰκυίας προφάσεις.* **causa.* Tim. 20. C: *οὔτ᾽ ἔστιν οὐδεμία πρόφασις ἡμῖν τοῦ μὴ δρᾶν ταῦτα.* Pol. VIII. 556. E: *ἀπὸ σμικρᾶς προφάσεως.* Tim. 66. B: *ξύμπασι ... πάθος ἐναντίον ἀπ᾽ ἐναντίας ἐστὶ προφάσεως.* 92. Critia 120. D: *ἔκ τινος τοιᾶσδε ... προφάσεως.* Phaedr. 255. D: *πρόφασιν εἰπεῖν οὐκ ἔχει.* Ax. 368. C: *ἀεὶ λύπης πρόφασιν εὑρισκόμενον.* Tim. 76. E: *ταῖς προφάσεσι ταύταις* (*his de causis*) *δέρμα ... ἔφυσαν.* Ep. VII. 352: *προφάσεις πρὸς τὰ γενόμενα ἱκανὰς ἔχειν ἔδοξέ τῳ.*

προφερής, ὁ ἡ, *procerus* (ita ut aetate aliquis provectior esse videatur; germ. *aufgeschossen*). Euthyd. 271. B: *οὗτος δὲ προφερὴς* cet.

προφέρω, act. et med., *profero, propono.* Legg. XI. 936. A: *προφέρειν εἰς τὸ μέσον.* VII. 812. C: *προφέρων εἰς μέσον.* Soph. 259. D: *τἀναντία ἀεὶ προφέροντα ἐν τοῖς λόγοις.* Legg. X. 886. D: *ταῦτα αὐτὰ προφέροντες* (v. *προςφ.*). IV. 718. B: *δεῖγμα προενεγκόντα* (v. *προςενεγκόντα*) *αὐτῷ* cet. Phil. 57. A: *οὗ δ᾽ ἕνεκα ταῦτα προηνεγκάμεθα εἰς τὸ μέσον ἆρ᾽ ἐννοεῖς;*

προφητεύω, *vaticinor.* Phaedr. 244. D: *ἡ μανία ... προφητεύσασα.*

προφήτης, ὁ, *vates, interpres;* etiam is *qui verba praeit.* Alc. II. 150. A: *ὁ θεὸς καὶ* (*καὶ ὁ?*) *θεῶν προφήτης.* Pol. X. 619. D: *τοῖς προῤῥηθεῖσιν ὑπὸ τοῦ προφήτου.* 617. D: *προφήτην ... τινά.* 619. B. Phil. 28. B: *αὐτόν σε ἡμῖν γενέσθαι προφήτην.* Alc. II. 149. B. Phaedr. 262. D: *οἱ τῶν Μουσῶν προφῆται οἱ ὑπὲρ κεφαλῆς ᾠδοί.* Pol. II. 366. B: *προφῆται τῶν θεῶν γενόμενοι.* Tim. 72. B: *προφῆται ... μαντευομένων.* Alc. II. 149. B. Tim. 72. A: *τὸ τῶν προφητῶν γένος.* Fem. *προφῆτις.* Phaedr. 244. A.

προφθάνω, *anteverto.* Pol. VI. 500. A: *ἐγὼ ... σὲ προφθάσας λέγω ὅτι* cet.

προχαίρω, *ante gaudeo.* Phil. 39. D: *τὸ προχαίρειν* cet.

προχειρίζω, *suscipio, instituo.* Legg. I. 643. A: *τὸν προκεχειρισμένον ἐν τῷ νῦν λόγον ὑφ᾽ ἡμῶν.*

πρόχειρος, ὁ ἡ, *paratus, in promptu positus; obvius, consuetus.* Soph. 251. B: *εὐθὺς ... ἀντιλαβέσθαι παντὶ πρόχειρον ὡς* cet. Legg. IX. 875. D. Euth. 7. C. De lege 313.

B: εἰ οὖν σοι πρόχειρον, εἰπέ. Theaet. 198. D: (ἦν) πρόχειρον ... οὐκ εἶχε τῇ διανοίᾳ. Polit. 279. B: εἰ μή τι πρόχειρον ἕτερον ἔχομεν. Phil. 45. A: αἱ πρόχειροι (ἡδοναί). Theaet. 147. A: τῶν φαύλων τι καὶ προχείρων. Phaed. 61. B: οὓς προχείρους εἶχον (μύθους). Theaet. 200. C: καὶ ἐὰν μὴ προχείρους ἔχῃ ἐν τῇ ψυχῇ. Legg. IX. 857. D: τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀεὶ προχείρους ὄντας τοῖς... ἰατροῖς. Apol. 23. D: τὰ κατὰ πάντων τῶν φιλοσοφούντων πρόχειρα ταῦτα λέγουσιν.

προχειροτονῶ, *ante* vel *primum designo*. Legg. VI. 765. B: εἷς ἐκ προχειροτονηθέντων. C.

προχείρως, *promte, statim*. Conv. 204. D: οὐ πάνυ ἔφην ἔτι ἔχειν ἐγὼ πρὸς ταύτην τὴν ἐρώτησιν προχείρως ἀποκρίνασθαι. Alc. II. 144. D: ὃ ἂν προχειροτέρως μέλλωμεν ἢ λέγειν ἢ πράττειν.

προχόω, *exaggero*. Critia 111. B: τὸ τῆς γῆς ... ἐκ τῶν ὑψηλῶν ἀποῤῥέον οὔτε χῶμα... προχοῖ λόγου ἄξιον cet.

προχώρησις, ἡ, *antecessio*. Tim. 40. C: προχωρήσεις (v. προσχ.).

προχωρῶ, *progredior*. Phil. 24. D: προχωρεῖ γὰρ καὶ οὐ μένει τό τε θερμότερον ἀεὶ cet. **succedo*. Conv. 220. C: ἐπειδὴ οὐ προὐχώρει αὐτῷ.

προωθῶ, *impello*. Phaed. 84. D: πάλαι... ἡμῶν ἑκάτερος ἀπορῶν τὸν ἕτερον προωθεῖ καὶ κελεύει ἐρέσθαι.

πρύμνα, ἡ, *puppis*. Phaed. 58. A: ἔτυχε ... ἡ πρύμνα ἐστεμμένη τοῦ πλοίου cet. Euthyd. 291. D: ἐν τῇ πρύμνῃ ... τῆς πόλεως (ex Aesch.). Phaed. 58. C: τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου.

πρυτανεῖον, τό, *prytaneum*. Apol. 36. D: ἐν πρυτανείῳ σιτεῖσθαι. 37. A. **domicilium, caput* (germ. *Hauptsitz* vel *Mittelpunkt*). Prot. 337. D: συνεληλυθότας τῆς τε Ἑλλάδος εἰς αὐτὸ τὸ πρυτανεῖον τῆς σοφίας cet.

πρυτανεύω, *senatui praesideo*. Apol. 32. B: ἔτυχεν ἡμῶν ἡ φυλὴ Ἀντιοχὶς πρυτανεύουσα. Gorg. 473. E: ἐπειδὴ ἡ φυλὴ ἐπρυτάνευε.

πρύτανις, ὁ, *prytanis*; in univ. *praeses*. Prot. 338. A: ἐπιστάτην καὶ πρύτανιν ἑλέσθαι. 319. C: κελευόντων τῶν πρυτάνεων. Legg. VI. 760. A. 766. B: πλὴν βουλῆς καὶ πρυτάνεων. XII. 953. C. Apol. 32. B. Legg. VI. 755. E: πρὶν πρυτάνεις τε καὶ βουλὴν ᾑρῆσθαι.

πρῴ, *mane*. Prot. 311. A: πρῲ γάρ ἐστιν. Phaed. 59. D: ἀνεῴγετο ... οὐ πρῴ. Crit. 43. A: ἢ οὐ πρῲ ἔτι ἐστίν; C: τί δὴ οὕτω πρῲ ἀφῖξαι; Etiam *mature* et *praemature*. Parm. 135. C: πρῲ ... πρὶν γυμνασθῆναι ... ὁρίζεσθαι ἐπιχειρεῖς cet. — Comp. Phaed. 59. D: τότε πρωϊαίτερον ξυνελέγημεν. Theaet. 150. E: ἀπῆλθον πρωϊαίτερον τοῦ δέοντος. Id. Pol. II. 358. B. Superl. Prot. 326. C: πρωϊαίτατα

... τῆς ἡλικίας. Phaed. 59. E: ἥκειν ὡς πρωϊαίτατα εἰς τὸ εἰωθός.

πρωΐζά, *nudius tertius*. Alc. II. 141. D: ἔνιά γε χθιζά τε καὶ πρωΐζά (h. e. *non ita pridem*) γεγενημένα (Homerica locutio).

πρωτεῖα, τά, *palma*, *primae* (partes) vel *principatus*. Phil. 22. E: τῶν πρωτείων. 33. C: ἐὰν μὴ πρὸς τὰ πρωτεῖα δυνώμεθα προσθεῖναι.

πρωτεύω, *primas teneo*. Legg. III. 692. D: ἡ ... πρωτεύουσα (πόλις) ἐν τοῖς τότε χρόνοις cet.

πρωτογενής, ὁ ἡ, *primitivus*. Polit. 289. A: τὸ πρωτογενὲς εἶδος. 288. E: ἓν ... αὐτὸ προσαγορεύωμεν πᾶν τὸ πρωτογενὲς ἀνθρώποις κτῆμα.

πρῶτος, η, ον, *primus* (quod Graeci etiam ponunt ubi nos adverbio utimur); etiam *praecipuus*, *praestans* al. Conv. 177. D: ἐπειδὴ καὶ πρῶτος κατάκειται. 197. C: οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ ... Ἔρως πρῶτος αὐτὸς ὢν κάλλιστος ... μετὰ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἄλλων τοιούτων αἴτιος εἶναι. Polit. 303. B: πολὺ πρῶτόν τε καὶ ἄριστον. Cum art. *initium*. Prot. 343. C: εὐθὺς ... τὸ πρῶτον τοῦ ᾄσματος μανικὸν ἂν φανείη. (Similiter Pol. III. 392. E: ἐπίστασαι τῆς Ἰλιάδος τὰ πρῶτα —; Conv. 221. D: τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις παρέλιπον.) Conv. 177. D: ἄρχειν δὲ Φαῖδρον πρῶτον. Phil. 64. D: ὅτι ... ξύγκρασις πᾶσα ... ἀπόλλυσι τά τε κεραννύμενα καὶ πρώτην ἑαυτήν. Polit. 287. B: ἃς πρώτας ἀπ' ἀλλήλων διαιρετέον. Phil. 62. E: πρώτας τὰς ἀληθεῖς ἀφεῖναι. Phil. 44. E: πρὸς τὰ πρῶτα μεγέθει. Superl. πρώτιστον Conv. 178. B. (Parm.). Adverbiorum partes agunt πρῶτον, *primo* (germ. *anfangs*) et *primum* (germ. *erst*, i. q. *zuvor*, *erstens*, *zuerst* s. *vor allem* et *zum ersten Mal*). Phaed. 89. C: πρῶτον εὐλαβηθῶμέν τι πάθος μὴ πάθωμεν. Soph. 217. D: τὸ νῦν πρῶτον συγγενόμενον ὑμῖν. 263. D: ἂν πρῶτον λάβῃς τί cet. Parm. 127. C: τότε ... αὐτὰ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων κομισθῆναι. Phil. 15. D: ὁ ... πρῶτον αὐτοῦ γευσάμενος ἑκάστοτε τῶν νέων. Pol. I. 338. C: ἐὰν μάθω γε πρῶτον ... τί λέγεις. Vocem πρῶτον excipiunt partt. ἔπειτα (ut Prot. 322. A. Pol. I. 337. E. VIII. 545. B. al.), εἶτα (Phil. 15. B.), αὖ (Legg. XI. 935. A.), ἔτι δέ (Tim. 23. B.) et simpl. δέ (Phaed. 113. B. C. Phil. 60. B. Critia 110. D. E. al.). Etiam abs. ponitur, ut Lat. *primum*. Tim. 45. B. Legg. XI. 933. B. Crit. 46. C. Alc. I. 120. E. al. — Cum art. est germ. *anfangs* (Prot. 333. D: τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐκαλλωπίζετο ἡμῖν ὁ Πρωταγόρας. 336. A. Gorg. 457. E. Theaet. 187. B. Pol. X. 613. B.) et *das erste Mal* (Conv. 217. D: ἐπειδὴ ... ἀφίκετο τὸ πρῶτον. Phil. 35. A. al.). Cum coniunct., ut Lat. *ubi primum* (Lys. 211. B: ὅταν ἐντύχῃς πρῶτον) et c. praeposs., velut ἐν πρώτοις, *inprimis*, *ante omnia* (Pol. VII. 522. C: ὃ καὶ παντὶ ἐν πρώτοις ἀνάγκη μανθά-

νειν.); κατὰ πρώτας, *initio* (Polit. 292. B: τῷ ῥηθέντι κατὰ πρώτας πότερον ἐμμενοῦμεν —;). Eodem modo plur. πρῶτα. Phil. 55. D: διανοηθῶμεν πρῶτα εἰ cet. Conv. 175. E: νῦν δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον πρῶτα τρέπου al.

πρωτοτόκος, in muliere ponitur quae primum peperit. Theaet. 161. A: σοῦ ὡς πρωτοτόκου. 151. C: ὥσπερ αἱ πρωτοτόκοι περὶ τὰ παιδία.

πρωτουργός, ὁ ἡ, *primarius*. Legg. X. 897. A: πρωτουργοὶ κινήσεις τὰς δευτερουργοὺς ... παραλαμβάνουσαι κινήσεις σωμάτων.

πταίρω, *sternuo*. Conv. 185. E: πτάρε.

πταίω, *allido, offendo; labor, erro*. Theaet. 160. D: μὴ πταίων τῇ διανοίᾳ περὶ τὰ ὄντα cet. Ep. VII. 351. C: ὅμως ἔπταισεν (v. ἔπεσεν). Phil. 45. A: εὐλαβηθῶμεν ... μὴ προπετῶς ἀποκρινόμενοι πταίσωμεν. Pol. VIII. 553. A: (ὅταν) αὐτὴν ἴδῃ ἐξαίφνης πταίσαντα ὥσπερ πρὸς ἕρματι πρὸς τῇ πόλει.

πταρμός, ὁ, *sternutamentum*. Conv. 189. A: τοιούτων ψόφων καὶ γαργαλισμῶν, οἷον καὶ ὁ πταρμός ἐστι. Ib. τὸν πταρμόν.

πτερόν, τό, *penna, ala*. Phaedr. 246. D: ἡ πτεροῦ δύναμις. 248. C. 246. D: τῆς τῶν πτερῶν ἀποβολῆς. 248. B: πολλαὶ ... πολλὰ πτερὰ θραύονται. Tim. 91. D: ἀντὶ τριχῶν πτερὰ φύον

πτερορρυῶ, *pennas amitto*. Phaedr. 248. C: (ὅταν) βαρυνθεῖσα ... πτερορρυήσῃ. 246. C: πτερορρυήσασα.

πτερόφοιτος, ὁ ἡ, *inconstanter* et *insane vagans*. Phaedr. 252. C: διὰ πτερόφοιτον ἀνάγκην (vers.).

πτεροφυής, ὁ ἡ, *pinnatus*. Polit. 266. E: τῷ ψιλῷ καὶ τῷ πτεροφυεῖ τέμνειν.

πτεροφυῶ, *pennas gigno*. Phaedr. 251. C: ἡ τοῦ πτεροφυεῖν ἀρχομένου ψυχή. 255. D.

πτερῶ, *pennis induo, alatum reddo* (etiam trop.). Pol. V. 467. D: πτεροῦν χρὴ παιδία ὄντα εὐθύς. Phaedr. 248. E: οὐ γὰρ πτεροῦται (ἡ ψυχὴ) πρὸ τοσούτου χρόνου. 249. C. 256. D: ὡρμηκότες ... πτεροῦσθαι. 246. C: ἐπτερωμένη. 249. A: πτερωθεῖσαι.

πτέρωμα, τό, *penna* (germ. *Gefieder*). Phaedr. 246. E: τούτοις ... τρέφεταί τε καὶ αὔξεται μάλιστα τὸ τῆς ψυχῆς πτέρωμα.

πτερώνυμος, ὁ ἡ, *a pennis denominatus*. Phaedr. 252. C: τὸ τοῦ πτερωνύμου ἄχθος.

Πτέρως, i. q. Ἔρως. Phaedr. 252. C.

πτερωτός, ή, όν, *pinnatus*. Phaedr. 251. B: πᾶσα (ἡ ψυχὴ) ... ἦν τὸ πάλαι πτερωτή.

πτηνός, ὁ ἡ, *alatus, volatilis*. Phaed. 109. E: πτηνὸς γενόμενος. Tim. 40. A: πτηνὸν καὶ ἀεροπόρον (γένος). Ion. 534. B: πτηνὸν καὶ ἱερὸν (χρῆμα ποιητής ἐστι). Soph.

220. B: τοῦ πτηνοῦ ... γένους. Polit. 264. E: τῷ πτηνῷ τε καὶ πεζῷ διορισάμενος. 266. E. Prot. 320. E: πτηνὸν φυγήν. Phaedr. 246. A: ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα. Soph. 220. A: πτηνὸν φῦλον. Theaet. 158. B: (ὅταν) οἱ δὲ πτηνοί τε καὶ ὡς πετόμενοι ἐν τῷ ὕπνῳ διανοῶνται. Conv. 207. B: καὶ τὰ πεζὰ καὶ τὰ πτηνά. Legg. VII. 823. B: πολλὴ ... ἡ (θήρα) τῶν πτηνῶν. E. Pol. VIII. 522. C: τοὺς ... πτηνοὺς κηφῆνας. Trop. (ut germ. *flüchtig*). Ax. 366. A: ᾧ τὰ ... ἥδοντα ... πτηνά. Legg. IV. 717. C: κούφων καὶ πτηνῶν λόγων.

πτήσσω, *me submitto*. Conv. 184. B: ἐάν τε κακῶς πάσχων πτήξῃ cet.

πτοεῖσθαι, *insana fere cupiditate* vel *studio ad aliquid ferri* (germ. *hingerissen werden*, perf. *gefesselt seyn*). Pol. IV. 439. D: ᾧ ἐρᾷ ... καὶ περὶ τὰς ἄλλας ἐπιθυμίας ἐπτόηται. Phaed. 68. C: τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι. 108. A: περὶ ἐκεῖνο πολὺν χρόνον ἐπτοημένη.

πτόησις et πτοίησις, ἡ, *insana fere cupiditas* vel *studium*, *aestus*. Conv. 206. D: ὅθεν ... τῷ κυοῦντι ... πολλὴ ἡ πτόησις (v. ποίησις, al. πτοίησις) γέγονε περὶ τὸ καλὸν cet. Prot. 310. D: γιγνώσκων αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν πτοίησιν (sic libri fere omnes). Crat. 404. A: ἔχοντας ... τὴν τοῦ σώματος πτόησιν καὶ μανίαν.

πτοία, ἡ, *insana cupiditas*. Locr. 103. B: παραφροσύναι τε καὶ πτοῖαι.

πτόρθος, ὁ, *germen*. Prot. 334. B: ἐπὶ τοὺς πτόρθους καὶ τοὺς νέους κλῶνας.

πτύρομαι, *consternor*, *timeo*. Ax. 370. A: οὐκ ἂν ποτε πτυρείης τὸν θάνατον.

πτυχή, ἡ, *vorago*. Ep. II. 312. D: ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς.

πτῶμα, τὸ, *casus*; *lapsus*; etiam *iactus*. Phaedr. 254. C: ὑπὸ ... τοῦ πτώματος. Lach. 181. B: οὐκ ἂν ἔπεσε τότε τὸ τοιοῦτον πτῶμα. Tim. 80. C: τὰ τῶν κεραυνῶν πτώματα. Pol. IX. 583. B: τοῦτ' ἂν εἴη μέγιστόν τε καὶ κυριώτατον τῶν πτωμάτων. Tim. 74. B. 87. E: διὰ τὴν παραφορότητα πτώματα παρέχον.

πτῶσις, ἡ, *iactus*. Pol. X. 604. C: ὥσπερ ἐν πτώσει κύβων

πτωχεία, ἡ, *mendicitas*. Legg. XI. 936. B: ὥστ' εἰς πτωχείαν τὴν ἐσχάτην ἐλθεῖν. Pol. X. 618. A: εἰς πενίας τε καὶ φυγὰς καὶ εἰς πτωχείας τελευτώσας (τυραννίδας).

πτωχεύω, *mendico*. Eryx. 394. B: πτωχεύειν.

πτωχικός, ή, όν, *mendicus*. Pol. VIII. 554. B: πτωχικάς (ἐπιθυμίας).

πτωχός, ή, όν, *mendicus*, *pauper*. Legg. XI. 936. C: πτωχὸς μηδεὶς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει γιγνέσθω. Lys. 215. C: πτωχὸς πτωχῷ (Hes.). Pol. VIII. 556. A: πολλὸν τὸν κηφῆνα

καὶ πτωχὸν ἐμποιοῦσι τῇ πόλει. Ep. I. 309. B. Theaet. 175. A: πλούσιοι καὶ πτωχοί. Pol. VII. 521. A. VIII. 552. C. D: ἐν πόλει οὗ ἂν ἴδῃς πτωχούς. Ib. ἐν ταῖς ὀλιγαρχουμέναις πόλεσι πτωχοὺς οὐχ ὁρᾷς ἐνόντας;

πυγμή, ἡ, *pugilatus*. Legg. VII. 795. B: πυγμὴν (ἠσκηκώς).

πυθμήν, ὁ, *fundus*, *fundamentum*. Phaed. 109. C: ἐν μέσῳ τῷ πυθμένι τοῦ πελάγους οἰκῶν. 112. B: ὅτι πυθμένα οὐκ ἔχει οὐδὲ βάσιν τὸ ὑγρὸν τοῦτο. Tim. 83. E: μενόντων ... τῶν πυθμένων. **radix* (numeri). Pol. VIII. 546. C: ἐπίτριτος πυθμήν.

πυκνά, *crebro*, *frequenter*. Crat. 411. B: ὑπὸ τοῦ πυκνὰ περιστρέφεσθαι ζητοῦντες. Pol. VI. 501. B: πυκνὰ ἂν ἑκατέρωσ' ἀποβλέποιεν cet. Legg. I. 625. B: τὸ διαναπαύεσθαι πυκνὰ ἐν αὐταῖς. IV. 706. C. Pol. I. 328. D: νῦν δὲ σὲ χρὴ πυκνότερον δεῦρο ἰέναι. Etiam *dense*. Crat. 420. D: πυκνότερα (v. πυκνότερον) ἐπάγειν.

πυκνός, ή, όν, *spissus*; *densus*. Tim. 45. B: λεῖον καὶ πυκνόν (πῦρ). 71. B. 75. A: πυκνὸν ὀστοῦν. 74. E: πολλαὶ καὶ πυκναί. Pol. VI. 510. A: ὅσα πυκνά τε καὶ λεῖα. Tim. 52. E: τὰ ... πυκνὰ καὶ βαρέα. Critia 117. E: ὑπὸ πολλῶν καὶ πυκνῶν οἰκήσεων. Prot. 321. A: πυκναῖς ... θριξί. Tim. 59. B: χρυσοῦ πυκνότερον ὄν. 76. C. 59. B: τὸ μὲν ... πυκνότατον γιγνόμενον. 74. E: πυκνοτάταις (σαρξίν). Trop. *prudens* (ut ap. Hom.). Pol. VIII. 568. A: ὅτι καὶ τοῦτο πυκνῆς διανοίας ἐχόμενον ἐφθέγξατο. **creber*, *frequens*. Apol. 40. A: ἡ ... εἰωθυῖά μοι μαντικὴ ἡ τοῦ δαιμονίου ... πάνυ πυκνὴ ἀεὶ ἦν. Legg. VII. 798. D: ὅσα ... πυκνὰ μεταπίπτει. Tim. 43. A: πυκνοῖς γόμφοις ξυντήκοντες. Legg. VII. 788. B: ἐν τοῖς σμικροῖς καὶ πυκνοῖς ἐθισθέντων τῶν ἀνθρώπων παρανομεῖν. Pol. IX. 573. E: πυκνάς τε καὶ σφοδρὰς ἐννενεοττευμένας (ἐπιθυμίας). Legg. VII. 807. E: πολλὰ ... καὶ πυκνὰ καὶ σμικρὰ λέγων (νομοθέτης τις).

πυκνότης, ἡ, *densitas*. Tim. 59. B: πυκνότητι μὲν χρυσοῦ πυκνότερον ὄν. 64. A. 59. B: διὰ πυκνότητα. 62. C. 82. D. Legg. V. 734. A: πλήθει καὶ πυκνότησιν. **frequentia*. Legg. VII. 788. B: διὰ σμικρότητα αὐτῶν καὶ πυκνότητα. 812. D: πυκνότητα μανότητι ... ξύμφωνον ... παρεχομένους.

πύκνωμα, τό, *sonorum quaedam* (in parvo intervallo) *condensatio*. Pol. VII. 531. A: πυκνώματ' ἄττα ὀνομάζοντες.

πυκτεύω, *pugnis certo*. Gorg. 456. D: πυκτεύειν τε καὶ παγκρατιάζειν. Alc. II. 145. C. Charm. 159. C.

πύκτης, ὁ, *pugil*. Gorg. 460. D: ἐὰν ὁ πύκτης τῇ πυκτικῇ μὴ καλῶς χρῆται. Pol. IV. 422. B. Prot. 339. E: ὥσπερεὶ ὑπὸ ἀγαθοῦ πύκτου πληγείς. Pol. IV. 422. B: δυοῖν μὴ πύκταιν. Legg. VIII. 830. A: πύκται ... ὄντες.

819. B: *πυκτῶν καὶ παλαιστῶν.* 830. A: *εἰ πύκτας ἢ παγκρατιαστὰς ἐτρέφομεν.*

πυκτικός, ή, όν, *luctandi peritus* et *ad luctationem spectans*, fem. *ars luctandi.* Gorg. 456. D: *πυκτικὸς γενόμενος.* Pol. IV. 422. C: *πυκτικῆς ... μετέχειν.* Gorg. 460. D: *τῇ πυκτικῇ.* Pol. I. 333. E: *ἐν μάχῃ ... πυκτικῇ.* Alc. II. 145. D: *κατὰ τὴν πυκτικὴν πυκτικόν.*

πύλαι, αἱ, *fores, portae.* Ax. 364. D: *πλησίον ... ᾤκει τῶν πυλῶν.* Legg. VI. 779. A: *τείχεσι ... πύλαις ... φραχθέντας.* Conv. 218. B: *πύλας πάνυ μεγάλας τοῖς ὠσὶν ἐπίθεσθε.* Pol. VIII. 560. C: *κλήσαντες ... τὰς τοῦ βασιλικοῦ τείχους ... πύλας.* Critia 116. A. Ep. VII. 348. B. Etiam pars iecoris ita nominatur Tim. 71. C.

πυλίς, ἡ, *portula.* Lys. 203. A: *ἐπειδὴ δ' ἐγενόμην κατὰ τὴν πυλίδα* cet.

πυνθάνομαι, *sciscitor, quaero; audio, comperio, cognosco.* Hipp. min. 372. C: *πυνθάνομαι καὶ ἐρωτῶ.* Soph. 226. B: *ἀτὰρ ποῖα δὴ τῶν πολλῶν πυνθάνει;* Parm. 126. B: *τί μάλιστα πυνθάνει;* Legg. I. 635. B: *ὑμῖν ... μόνοις Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ὧν ἡμεῖς πυνθανόμεθα* (*quos novimus*). Conv. init. *περὶ ὧν πυνθάνεσθε.* Theag. 125. B: *πυνθάνου δή.* Lach. 187. B: *ταῦτ' ... παρ' αὐτῶν πυνθάνου.* Ep. XIII. 363. C: *νῦν δὲ Λεπτίνου πυνθάνου.* Gorg. 463. C: *πυνθανέσθω.* Soph. 216. A: *τοῦ ... ξένου ἡμῖν ἡδέως ἂν πυνθανοίμην ... τί* cet. Pol. V. 476. E: *ἢ βούλει ὧδε πυνθανώμεθα παρ' αὐτοῦ* cet. Legg. XII. 952. A: *ἐὰν ἄλλοθι πυνθάνωνταί τι περὶ τῶν τοιούτων διαφέρον.* Gorg. 455. C: *εὖ ἔχει τὰ τῆς σῆς τέχνης παρὰ σοῦ πυνθάνεσθαι.* Pol. I. 328. E. X. 614. E. Legg. X. 888. C: *πυνθανόμενος παρά τε τῶν ἄλλων* cet. Soph. 237. C: *τῷ πυνθανομένῳ δεικνύναι.* Polit. 272. C: *πυνθανόμενοι παρὰ πάσης φύσεως.* Pol. X. 599. D: *δίκαιόν που ἐρωτᾶν αὐτὸν πυνθανομένους.* Riv. 136. B: *ἐπυνθανόμην αὐτοῦ τοὺς ἀγαθοὺς* cet. Euthyd. 280. B. Prot. 310. B: *σὺ δὲ ἄρτι πέπυσαι;* Gorg. 462. C. Polit. 264. C. Gorg. 463. C: *οὐ γάρ πω πέπυσται* cet. Charm. 153. C: *οὐ γάρ τί πω πάντα σαφῶς πεπύσμεθα.* Crat. 413. B: *ἱκανῶς γάρ μέ φασι πεπύσθαι.* Conv. 179. E: *πεπυσμένος παρὰ τῆς μητρὸς ὡς* cet. Charm. 153. B: *ἣν (μάχην) ἄρτι ἦσαν οἱ τῇδε πεπυσμένοι.* Theaet. 209. E: *τί οὖν δὴ ὡς ἐρῶν ἐπύθου;* Phaed. 59. E: *ἐπυθόμεθα ὅτι* cet. Theaet. 143. E: *ἡδέως ἂν πυθοίμην.* Crat. 399. C. Pol. I. 328. E: *καὶ δὴ καὶ σοῦ ἡδέως ἂν πυθοίμην* cet. Alc. I. 104. D: *ἥδιστ' ἂν πυθοίμην.* Phil. 61. B: *ὀρθῶς ... πύθοιτ' αὐτοῦ.* Euthyd. 295. C: *οὐ τοίνυν ... ἀποκρινοῦμαι ... πρότερον πρὶν ἂν πύθωμαι.* Lach. 196. C: *αὐτοῦ οὖν σαφέστερον πυθώμεθα τί ποτε νοεῖ.* Pol. I. 344. C: *ὅσοι ἂν πύθωνται αὐτὸν τὴν ὅλην ἀδικίαν ἠδικηκότα.* Gorg. 447. C: *βούλομαι ... πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ τίς* cet. Soph.

248. C: ὅτι δεόμεθα παρ' αὐτῶν ἔτι πυθέσθαι σαφέστερον εἰ cet. Pol. II. 358. D: μάλιστα δ' οἶμαι ἂν σοῦ πυθέσθαι. Euth. 9. A: πρὶν ... παρὰ τῶν ἐξηγητῶν πυθέσθαι τί χρὴ ποιεῖν. Legg. VI. 762. D: ὁ ... αἰσθόμενός τε καὶ πυθόμενος. XI. 932. D. X. 907. E: τῶν ... ἀρχόντων οἱ πρῶτοι πυθόμενοι. XI. 917. E. Phaedr. 231. E: πυθομένων ἀνθρώπων. 227. B: πεύσει. Alc. I. 103. B: οὐ σὺ τὴν δύναμιν καὶ ὕστερον πεύσει (cognosces). Crat. 421. E: ἐκεῖνα πεύσεται. Pol. VII. 530. E: οὐκοῦν ... ἐκείνων πευσόμεθα πῶς λέγουσι περὶ αὐτῶν cet. Critia 113. A: τὸ γὰρ αἴτιον αὐτῶν πεύσεσθε. Euthyd. 286. C: οἶμαι δὲ αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν παρὰ σοῦ κάλλιστα πεύσεσθαι. Phaed. 98. A: πευσόμενος. Euth. 4. C: πέμπει ... ἄνδρα πευσόμενον τοῦ ἐξηγητοῦ ὅ τι χρὴ ποιεῖν. Verb. Soph. 244. B: παρὰ τῶν ἓν τὸ πᾶν λεγόντων ἆρ' οὐ πευστέον ... τί ποτε λέγουσι τὸ ὄν;

πυππάξ, *papae!* Euthyd. 303. A: πυππὰξ (v. πύπαξ) ὦ Ἡράκλεις ... καλοῦ λόγου! Ib. πότερον οὖν ... ὁ Ἡρακλῆς πυππάξ ἐστιν, ἢ ὁ πυππὰξ Ἡρακλῆς;

πῦρ, τό, *ignis*. Theaet. 153. A: τὸ ... θερμόν τε καὶ πῦρ. Crat. 410. A: ὅρα τοίνυν καὶ τοῦτο τοὔνομα τὸ πῦρ μή τι βαρβαρικὸν ᾖ. Phil. 29. B: πῦρ ἔστι μέν που παρ' ἡμῖν, ἔστι δ' ἐν τῷ παντί. Prot. 320. D: ἐκ γῆς καὶ πυρὸς μίξαντες. Phaed. 103. D: ἕτερόν τι πυρὸς τὸ θερμόν. Soph. 220. D: τὸ ... νυκτερινὸν ... πρὸς πυρὸς φῶς γιγνόμενον. Pol. VII. 515. A: τὰς σκιὰς τὰς ὑπὸ τοῦ πυρὸς εἰς τὸ καταντικρὺ ... προσπιπτούσας. Critia 120. A: κατὰ τοῦ πυρὸς σπένδοντες. Legg. IX. 865. B: πυρὸς ἢ χειμῶνος προσβολῇ. Ep. VII. 340. B: ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας, ὥσπερ πυρός. Polit. 303. E: πυρὶ μόνον ἀφαιρετά. Phil. 16. C: ἅμα φανοτάτῳ τινὶ πυρί. Pol. III. 413. E: βασανίζοντες πολὺ μᾶλλον ἢ χρυσὸν ἐν πυρί. Id. VI. 503. A. Legg. III. 697. D: πυρὶ καταφθείραντες. Phil. 29. C: πάσῃ δυνάμει τῇ περὶ τὸ πῦρ οὔσῃ. Pol. II. 372. C: πρὸς τὸ πῦρ. VIII. 569. B: φεύγων ἂν καπνὸν δουλείας ... εἰς πῦρ ... δεσποτείας ἂν ἐμπεπτωκὼς εἴη. Legg. II. 666. A: ὡς οὐ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν cet. C: καθάπερ εἰς πῦρ σίδηρον ἐντεθέντα. VI. 780. C: εἰς πῦρ ξαίνειν. X. 889. B: πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα φύσει πάντα εἶναι καὶ τύχῃ φασί. C: πῦρ καὶ ὕδωρ ... πρῶτα ... τῶν πάντων εἶναι.

πυρά, ἡ, *rogus*. Pol. X. 614. C: ἐπὶ τῇ πυρᾷ κείμενος. 621. B. III. 391. B: τὰς τῶν ζωγρηθέντων σφαγὰς εἰς τὴν πυράν.

πυραμίς, ἡ, *pyramis*. Locr. 98. D: ἐξ ὧ ἁ πυραμὶς ... συντίθεται. Tim. 56. B: ἔστω ... τὸ ... τῆς πυραμίδος στερεὸν γεγονὸς εἶδος πυρὸς στοιχεῖόν τε καὶ σπέρμα

πύργος, ὁ, *turris*. Critia 116. A: πύργους καὶ πύλας ἐπὶ τῶν γεφυρῶν ... ἐπιστήσαντες.

πυρεῖα, τά, ligna e quibus inter se contritis ignis eli-

citur. Pol. IV. 435. A: τάχ' ἂν ... τρίβοντες, ὥσπερ ἐκ πυρείων, ἐκλάμψαι ποιήσαιμεν τὴν δικαιοσύνην.

πυρετός, ὁ, *febris*. Phaed. 105. C: ᾧ ἂν πυρετὸς (ἐγγένηται). Pol. X. 610. B: ὑπὸ πυρετοῦ. Theaet. 178. C: αὐτὸν πυρετὸν λήψεσθαι. Tim. 84. E: πυρετοί. 86. A: πυρετοὺς ... ἀμφημερινούς, τριταίους cet. Ib. τεταρταίους.

πυρέττω, *febricito*. Alc. II. 139. E: πυρέττειν. Theaet. 178. C: πυρέττων. Phil. 45. B: οἱ πυρέττοντες. Alc. II. 140. A.

πυρευτικός, ή, όν, in eo ponitur quod ad ignem peragitur. Soph. 220. D: πυρευτικὴν (θήραν).

πυρίκαυτος, ὁ ἡ, *urens*, *inflammatus*. Tim. 85. C: πυρίκαυτα νοσήματα πολλὰ ἐμποιεῖ.

πυροειδής, ὁ ἡ, *igneus*. Legg. X. 895. C: ἐν τῷ γηΐνῳ ἢ ἐνύδρῳ ἢ πυροειδεῖ.

πυροί, οἱ, *triticum*. Legg. VII. 847. E: πυρῶν καὶ κριθῶν. 849. C. Menex. 238. A: τὸν τῶν πυρῶν καὶ κριθῶν καρπόν. Clit. 408. E. (Legg. I. 638. C. pro πυρούς scrib. videtur τυρούς.)

πυῤῥίχη, ἡ, *saltatio militaris* vel *armatorum*. Legg. VII. 815. A: πυῤῥίχην ἄν τις ὀρθῶς προςαγορεύοι. 816. B: τὸ μὲν πολεμικὸν (τῶν ὀρχήσεων εἶδος) πυῤῥίχην (κατεστήσατο).

πυῤῥός, ά, όν, *ruber*, *rufus*. Tim. 68. C: πυῤῥὸν ... ξανθοῦ τε καὶ φαιοῦ κράσει γίγνεται. Ib. πυῤῥοῦ.

πυρῶ, *uro*, *inflammo*. Tim. 52. D: τὴν ... γενέσεως τιθήνην ὑγραινομένην καὶ πυρουμένην. Ax. 372. A: λαμπάσιν ἐπιμόνως πυρούμενοι. Tim. 51. B: πῦρ ... ἑκάστοτε αὐτοῦ τὸ πεπυρωμένον μέρος φαίνεσθαι.

πυρώδης, ὁ ἡ, *igneus*. Critia 116. C: μαρμαρυγὰς ἔχοντι πυρώδεις.

πύστις, ἡ, *percontatio*. Lach. 196. C: κοινὴ γὰρ ἔσται ἡ πύστις ὑπὲρ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ.

πώ, *unquam*, *adhuc*, c. negat. *nondum* (Phil. 58. B.) et *necdum*, ut οὐδείς πω (*nondum quisquam*. Gorg. 448. A: ὅτι οὐδείς μέ πω ἠρώτηκε καινὸν οὐδέν. Phil. 23. B. Pol. II. 358. D: οὐδενός πω ἀκήκοα ὡς βούλομαι. Theaet. 144. A: ὅτι ... οὐδένα πω ᾐσθόμην cet. Pol. V. 454. E: οὐδέν τί πω φήσομεν μᾶλλον ἀποδεδεῖχθαι. al.). Similiter οὔτε πω (Parm. 141. B: οὔτε εἶναί πω διάφορον. Critia 114. D.), οὐδέ πω (Theaet. 207. E: οὐδέ γέ πω ἡγοῦμαι ἐπίστασθαι τοὺς οὕτως ἔχοντας. Pol. II. 382. A: οὐδὲ νῦν πω ... μανθάνω. al.). Praec. nectitur cum part. ποτέ. Theaet. 144. A: ὧν δὴ πώποτε ἐνέτυχον ... οὐδένα cet. 196. A: ταῦτα αὐτὰ εἴ τις ἀνθρώπων ἤδη πώποτε ἐσκέψατο cet. Pol. I. 352. C. VI. 493. D: ἤδη πώποτέ του ἤκουσας —; Acced. negatt. οὐ, μή, οὐδέ al. Pol. VI. 498. D: οὐ γὰρ πώποτε εἶδον γενόμενον τὸ νῦν λεγόμενον. VII. 517. E: ὑπὸ τῶν αὐτὴν δικαιοσύνην μὴ πώποτε ἰδόντων. Prot. 310. E: ἅμα δὲ

οὐδὲ ἑώρακα Πρωταγόραν πώποτε. Phaedr. 234. B: (ὅτι) οὐδεὶς πώποτε τῶν οἰκείων ἐμέμψατο cet.

πώγων, ὁ, *barba*. Prot. init. πώγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος. Theaet. 168. E: πολλῶν ... μεγάλους πώγωνας ἐχόντων.

πωλητικός, ή, όν, *vendens*. Soph. 224. D. ὡς τὸ ... περὶ λόγους καὶ μαθήματα ἀρετῆς πωλητικὸν δεύτερον ἀνεφάνη σοφιστική.

πῶλος, ὁ, *pullus*. Crat. 393. C: οὐ πῶλον κλητέον, ἀλλὰ μόσχον. Apol. 20. A: εἰ μέν σου τὼ υἱέε πώλω ἢ μόσχω ἐγενέσθην cet. Legg. VIII. 834. C: πώλοις ... ἀβόλοις. Pol. III. 413. D: ὥσπερ τοὺς πώλους ἐπὶ τοὺς ψόφους τε καὶ θορύβους ἄγοντες. Legg. II. 666. E: οἷον ἀθρόους πώλους ἐν ἀγέλῃ νεμομένους.

πωλῶ, *vendo*. Prot. 313. C: ἐπαινῶν ἃ πωλεῖ. Pol. 260. D: πωλοῦσι πάλιν οἱ κάπηλοι. Legg. VIII. 849. C: μήτε τις πωλείτω. XI. 917. C: τιμὰς ὧν ἂν πωλῇ. V. 741. B: τῷ πωλεῖν πρὸς ἀλλήλους. VIII. 848. A. Soph. 224. D: πωλῶν. Legg. XI. 917. B. D. Soph. 223. E: πωλοῦν διὰ νομίσματος ἀλλάττεται. Legg. XII. 954. A: τοῦ μὴ ἐνδίκως πωλοῦντος. XI. 917. D: τὸν ... κίβδηλόν τι πωλοῦντα. Prot. 313. C: πωλοῦντες καὶ καπηλεύοντες. Pol. II. 371. B: πωλοῦντες καὶ ὠνούμενοι. E. Ep. VII. 347. D: ἐπώλει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν. III. 318. B: φάσκων οὐ πωλήσειν ἄνευ τοῦ πείθειν. VII. 347. D. Legg. XI. 917. C: περὶ παντὸς τοῦ πωλουμένου. Soph. 224. A: ἀχθέντα καὶ πωλούμενα. Polit. 260. D: πωληθέντα ... πρότερον ἔργα ἀλλότρια.

πῶμα, τό, *potus*. Pol. III. 406. A: ἄτοπόν γε τὸ πῶμα (v. πόμα) οὕτως ἔχοντι. Tim. 91. A. Legg. I. 649. A. Phaed. 117. B: περὶ τοῦδε τοῦ πώματος (libri fere omnes πόματος). Phil. 34. E: πώματος (sic Cl. c. al. Vulg. πόματος). 35. A. Pol. IV. 437. D. E: αὐτοῦ πώματος. 439. A. Tim. 73. A. Legg. I. 648. C: μηδὲν ἄλλο ἐγκαλῶν τῷ πώματι. Tim. 70. C: τὸ πῶμα δεχομένη. Legg. VI. 773. D: ἀγαθὸν πῶμα καὶ μέτριον ἀπεργάζεται. 782. A: πωμάτων ... καὶ βρωμάτων ἐπιθυμήματα παντοδαπά. VIII. 844. B: τῶν ἀναγκαίων πωμάτων. I. 659. E: ἐν ἡδέσι τισὶ σιτίοις καὶ πώμασι. XI. 932. E. Critia 115. B: πώματα καὶ βρώματα ... φέρων.

πώποτε, vid. πώ.

πῶς, *quomodo*, *qui* et *cur* (ut πῶς γὰρ οὐ μέλλει: Phaed. 78. B. Phil. 50. C: πῶς γὰρ οὐ μανθάνομεν; Pol. VIII. 556. A. Similiter πῶς δῆτα; Gorg. 469. B. al.). Phaedr. 231. C: πῶς εἰκός ἐστι τοιοῦτον πράγμα προέσθαι —: 269. D: πῶς καὶ πόθεν ἄν τις δύναιτο πορίσασθαι; Theaet. 152. C: πῶς δὴ ... τοῦτο λέγεις; Conv. 174. A: πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐθέλειν ἂν ἰέναι —; 214. A: πῶς οὖν ... ποιοῦ-

μεν; Pol. I. 334. E: νῦν δὲ πῶς ... μεταθώμεθα; 345. B: καὶ πῶς σε πείσω; Cum gen. Gorg. 451. C: πῶς ἔχει πλήθους. Ib. πῶς πρὸς ἄλληλα τάχους ἔχει. Abs. πῶς δή; (germ. *wie denn?*). Phaed. 83. D. Crat. 403. B. 404. E. Pol. IV. 421. D. — πῶς δ' οὔ; (*quidni?*). Polit. 309. E. Parm. 162. C. Pol. V. 457. A. Similiter πῶς γὰρ οὔ; (sensu affirmandi). Gorg. 487. B. Crat. 422. D. Pol. I. 327. C. V. 453. B. Praec. ita ponitur ut neget, velut πῶς γάρ; (germ. *wie denn? h. e. wie wäre das möglich?*). Soph. 263. C. Polit. 309. E. Parm. 162. C. Pol. II. 379. B. Similiter πῶς γὰρ ἄν; Soph. 237. C. Parm. 149. E. Legg. III. 696. C. Enthyd. 284. A. Pariter καὶ πῶς; (Theaet. 163. D. Phil. 21. D. 60. D.) et καὶ πῶς ἄν; Theaet. 185. C. Pol. I. 353. C. Cum interrog. τί (ut coarctata sit duplex interrogatio). Theaet. 208. E: πῶς τί τοῦτο; Soph. 261. E: πῶς τί τοῦτ' εἶπες; Phil. 58. A: σὺ δὲ τί πῶς τοῦτο (sic Cl. c. al.) ... διακρίνοις ἄν; Hipp. mai. 298. A: πῶς τί ἄρ' ἂν ἀγωνιζοίμεθα; — Enclit. πώς, *quodammodo, nescio quomodo, fere* (ut οὕτω πως, οὑτωσί πως al.) et *forte* (ut εἴ πως, μή πως al.). Attici vero urbani particula etiam utuntur ubi leniter aliquid intendunt. Prot. 315. B: εὖ πως καὶ ἐν κόσμῳ περιεσχίζοντο cet. 328. D: μόγις πως ἐμαυτὸν ὡσπερεὶ συναγείρας εἶπον. al.

Ρ.

ῥῶ, τό. Crat. 426. C: τὸ ῥῶ ἔμοιγε φαίνεται ὥσπερ ὄργανον εἶναι πάσης τῆς κινήσεως. D. 434. D: ὅτι τὸ ῥῶ τῇ φορᾷ καὶ κινήσει καὶ σκληρότητι προσέοικεν. 426. E: πάντα ταῦτα τὸ πολὺ ἀπεικάζει διὰ τοῦ ῥῶ.

ῥάβδος, ἡ, *virga*. Legg. III. 700. C: ῥάβδου κοσμούσης ἡ νουθέτησις ἐγίγνετο. Ax. 367. A: γυμνασιαρχία καὶ ῥάβδοι. Soph. 221. A: ἄνω ῥάβδοις καὶ καλάμοις ἀνασπώμενον.

ῥαβδοῦχος, ὁ, *ludorum praeses*. Prot. 388. A: ῥαβδοῦχον ... ἑλέσθαι.

ῥᾴδιος, α, ον, *facilis*. Critia 114. D: ὅσος (πλοῦτος) ... οὔτε ποτὲ ὕστερον γενέσθαι ῥᾴδιος. Pol. I. 328. E: ῥᾳδία καὶ εὔπορος (ὁδός). Phaedr. 250. A: ἀναμιμνήσκεσθαι ... ἐκεῖνα οὐ ῥᾴδιον ἁπάσῃ (ψυχῇ). Theaet. 199. E: οὐ ῥᾴδιόν γε ... μὴ ἐπαινεῖν σε. Pol. I. 331. E: Σιμωνίδῃ γε οὐ ῥᾴδιον ἀπιστεῖν. II. 365. C. Phil. 23. B: οὐδὲ ῥᾳδίου

(λόγου) πάνυ τι νῦν. Prot. 328. A: οὐ ῥᾴδιον ... εἶναι ... τούτων διδάσκαλον φανῆναι. Legg. III. 685. A: οὐ πάνυ ῥᾴδιον ἐρωτᾷς. Phaedr. 272. B: εἴ τις ... ῥᾴων καὶ βραχυτέρα φαίνεται ἐπ' αὐτὴν ὁδός. Pol. II. 368. E: ῥᾴων καταμαθεῖν (δικαιοσύνη). Soph. 216. C: οὐ πολύ τι ῥᾷον ... εἶναι διακρίνειν (κινδυνεύει). Pol. I. 336. C: ὅτι ῥᾷον ἐρωτᾶν ἢ ἀποκρίνεσθαι. II. 370. A. IX. 588. D: ταῦτα ... ῥᾴω. Legg. IV. 708. C: ταῦτ' οὖν πάντ' ἐστὶ τῇ μὲν ῥᾴω κατοικίζεσθαι cet. Polit. 292. E: ῥᾴστη μέντ' ἂν οὕτω γ' εἴη πασῶν τῶν τεχνῶν. Phaedr. 229. A: ῥᾷστον οὖν ἡμῖν κατὰ τὸ ὑδάτιον ... ἰέναι. Soph. 218. C: οὐ πάντων ῥᾷστον συλλαβεῖν τί ποτ' ἐστίν. 244. C. Conv. 201. E. Pol. VI. 497. D: ἐπεὶ καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πάντως ῥᾷστον διελθεῖν. Legg. IV. 712. A: πάντων τάχιστόν τε καὶ ῥᾷστον μακρῷ. Polit. 302. C: χαλεπὴν ... ἅμα καὶ ῥάστην γίγνεσθαι (τριῶν οὐσῶν, int. τῶν πολιτειῶν). Legg. VIII. 839. B. Menex. 249. C: ῥᾷστοι θεραπεύειν τε καὶ θεραπεύεσθαι. Polit. 277. E: ἐν ταῖς βραχυτάταις καὶ ῥάσταις τῶν συλλαβῶν.

ῥᾳδίως, *facile, nullo negotio; aequo animo;* etiam *sine ulla dubitatione, temere* (germ. *ohne weiteres, ohne sich zu bedenken*). Phaedr. 275. B: ῥᾳδίως σὺ Αἰγυπτίους ... λόγους ποιεῖς. Gorg. 522. E: εὖ οἶδα ὅτι ῥᾳδίως ἴδοις ἄν με φέροντα τὸν θάνατον. Phaed. 62. C: τὸ τοὺς φιλοσόφους ῥᾳδίως ἂν ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. 63. A: ὅτι οὕτω ῥᾳδίως φέρεις καὶ ἡμᾶς ἀπολείπων cet. Theaet. 206. E: μὴ ... ῥᾳδίως καταγιγνώσκωμεν τὸ μηδὲν εἰρηκέναι cet. Pol. I. 321. C: τοῦ ῥᾳδίως πορεύεσθαι πρὸς τὸ ἄστυ. 329. E: ῥᾳδίως τὸ γῆρας φέρειν. II. 377. B: ἆρ' οὖν ῥᾳδίως οὕτω παρήσομεν cet. 378. B: ῥᾳδίως οὕτω λέγεσθαι. III. 390. B: τούτων πάντων ῥᾳδίως ἐπιλανθανόμενον cet. Critia 120. E: ῥᾳδίως ἔφερον οἷον ἄχθος τὸν τοῦ χρυσοῦ ... ὄγκον. Legg. III. 690. D: πρός τινα παίζοντες τῶν ἐπὶ νόμων θέσιν ἰόντων ῥᾳδίως. VII. 799. D. XI. 917. B: θεῶν ὀνόματα μὴ χραίνειν ῥᾳδίως (i. q. vern. *leichtsinnig*). Apol. 24. C: ῥᾳδίως εἰς ἀγῶνας καθιστὰς ἀνθρώπους. Charm. 172. D: ὅτι ... ῥᾳδίως ὡμολογήσαμεν cet. Men. 94. E: ῥᾳδίως μοι δοκεῖς κακῶς λέγειν ἀνθρώπους.

ῥᾳθυμία, ἡ, *socordia; temeritas.* Phaed. 99. B: πολλὴ ἂν καὶ μακρὰ ῥᾳθυμία εἴη τοῦ λόγου. Legg. X. 901. E: ῥᾳθυμία δὲ ἀργίας καὶ τρυφῆς (ἔκγονος). Def. 413. A: ῥᾳστώνη ψυχῆς. Legg. VI. 779. A: ἐκ ῥᾳθυμίας. X. 901. C: ῥᾳθυμίᾳ καὶ τρυφῇ. E: ἀργίᾳ ... καὶ ῥᾳθυμίᾳ. Pol. VI. 504. C: καὶ μάλ' ... συχνοὶ πάσχουσιν αὐτὸ διὰ ῥᾳθυμίαν. Clit. 407. C: διὰ ταύτην τὴν πλημμέλειαν καὶ ῥᾳθυμίαν. Ep. III. 317. D.

ῥᾴθυμος, ὁ ἡ, *inconsideratus, levis.* Theaet. 166. A: ὦ ῥᾳθυμότατε Σώκρατες. Crit. 45. D: σὺ δ' ἐμοὶ δοκεῖς τὰ ῥᾳθυμότατα αἱρεῖσθαι.

ῥᾳθυμῶ, *segnitor ago.* Legg. X. 903. B: δειλόν τινα διὰ πόνους ῥαθυμοῦντα.

ῥᾳθύμως, *segniter, negligenter; inconsiderate;* etiam *aequo animo.* Pol. VIII. 549. D: ῥαθύμως πάντα τὰ τοιαῦτα φέροντα. Legg. II. 659. B: ἀποφαίνεσθαι ῥαθύμως τὴν κρίσιν. VII. 807. A: ἀργῷ καὶ ῥαθύμως κατεπεπιασμένῳ ζώῳ. IX. 879. C: ἔοικε ... νέῳ παντὶ ὑπὸ γέροντος πληγέντι ῥαθύμως ὀργὴν ὑποφέρειν.

ῥαΐζω, *melius me habeo, revalesco.* Pol. V. 462. D: ῥαΐζοντος (oppos. πονοῦντος μέρους). Ax. 364. C: ῥαΐσει.

ῥάξ, ἡ, *acinus.* Legg. VIII. 845. A: κατὰ ῥᾶγα βοτρύων.

ῥᾷον, *facilius.* Gorg. 517. D: ἵνα ῥᾷον καταμάθῃς. Phaed. 70. D: εἰ βούλει ῥᾷον μαθεῖν. Pol. II. 370. C: καὶ κάλλιον καὶ ῥᾷον (γίγνεται). VI. 510. C. al.

ῥᾷστα, *facillime; commodissime;* etiam *aequissimo animo.* Phaedr. 230. E: ἐν ὁποίῳ σχήματι οἴει ῥᾷστα ἀναγνώσεσθαι. Soph. 260. B: ἀλλ' ἴσως τῇδ' ἑπόμενος ῥᾷστ' ἂν μάθοις. Conv. 176. A: τίνα τρόπον ῥᾷστα πιόμεθα; B: τίνι τρόπῳ ἂν ὡς ῥᾷστα πίνοιμεν. Pol. I. 344. A: πάντων ... ῥᾷστα μαθήσει ἐὰν cet. VII. 516. A. X. 603. E: ὅτι ῥᾷστα οἴσει τῶν ἄλλων. Tim. 19. D: ὡς ... ταῦτα μιμήσεται ῥᾷστα καὶ ἄριστα. Legg. III. 676. A: μῶν οὐκ ἐνθένδε τις ἂν αὐτὴν ῥᾷστά τε καὶ κάλλιστα κατίδοι; IV. 710. D. Menex. 247. C: ὡς ῥᾷστα φέρειν τὴν ξυμφοράν.

ῥᾳστώνη, ἡ, *facilitas; commoditas;* etiam *levatio* (germ. *Erleichterung* et *Erholung*) et *quies.* Gorg. 459. C: οὐκοῦν πολλὴ ῥᾳστώνη ... γίγνεται, μὴ μαθόντας τὰς ἄλλας τέχνας ... μηδὲν ἐλαττοῦσθαι τῶν δημιουργῶν; Legg. IV. 711. A: ῥᾳστώνη τῆς μεταβολῆς γίγνεσθαι φιλεῖ. X. 903. E: ῥᾳστώνη ἐπιμελείας θεοῖς τῶν πάντων. Epin. 983. B. Polit. VII. 525. C: (ἕνεκα) αὐτῆς τῆς ψυχῆς ῥᾳστώνης μεταστροφῆς ἀπὸ γενέσεως ἐπ' ἀλήθειαν cet. Critia 107. B: ῥᾳστώνης τε πέρι καὶ χαλεπότητος. Legg. I. 625. B: μετὰ ῥᾳστώνης (Cf. Ep. VII. 325. D.). 648. C. IV. 713. D: διὰ πολλῆς ... αὐτοῖς ῥᾳστώνης. VI. 779. A: ἐκ ῥᾳστώνης (*ex otio*) ... τῆς αἰσχρᾶς. Epin. 991. C: ῥᾳστώνῃ (*facile*) παραλαβεῖν. Polit. 310. C: τὴν ἐν τῷ παραχρῆμα διώκοντες ῥᾳστώνην. Conv. 176. B: τὸ παντὶ τρόπῳ παρασκευάσασθαι ῥᾳστώνην τινὰ τῆς πόσεως. Pol. V. 460. D: πολλὴν ῥᾳστώνην ... λέγεις τῆς παιδοποιίας ταῖς τῶν φυλάκων γυναιξί. Tim. 70. C: (ἵνα) ἀναπνοὴν καὶ ῥᾳστώνην ἐν τῷ καύματι παρέχοι. Legg. III. 684. D: οὐ σμικρὸν εἰς ῥᾳστώνην τῆς θέσεως τῶν νόμων. IV. 720. C: ῥᾳστώνην οὕτω τῷ δεσπότῃ παρασκευάζει τῶν καμνόντων τῆς ἐπιμελείας. VI. 779. A: ἀγνοοῦντας ... τὴν ῥᾳστώνην (*quietem*) ὡς ὄντως ἐστὶν ἐκ τῶν πόνων. D: εἰς ... τὴν τῆς φυλακῆς ῥᾳστώνην. X. 902. C: πρὸς ῥᾳστώνην καὶ χαλεπότητα.

ῥαφή, ἡ, *sutura*. Polit. 280. C: τὴν τρήσει καὶ ῥαφῇ χρωμένην σύνθεσιν. Tim. 76. A: τὸ ... τῶν ῥαφῶν παντοδαπὸν εἶδος. Ib. ἡ ... νοτὶς ὑπὸ τὰς ῥαφὰς ἀνιοῦσα.

ῥάχις, ἡ, *spina* (dorsi). Tim. 91. A: διὰ τῆς ῥάχεως. 77. D: ταύτας ... καθῆκαν παρὰ τὴν ῥάχιν.

ῥαψῳδία, ἡ, *carminum* (praec. epicorum) *pronuntiatio*. Tim. 21. B: ἆθλα ... ἡμῖν οἱ πατέρες ἔθεσαν ῥαψῳδίας. Ion. 533. B: οὐδὲ ἐν ῥαψῳδίᾳ. Etiam *carmen epicum* s. *rhapsodia*. Legg. II. 658. B: τὸν μέν τινα ἐπιδεικνύναι, καθάπερ Ὅμηρος, ῥαψῳδίαν, ἄλλον δὲ κιθαρῳδίαν cet.

ῥαψῳδικός, ἡ, όν, *carminum recitatoris proprius*, fem. abs. et cum v. τέχνη *carminum recitandorum ars*. Ion. 538. B: ἡ ... ῥαψῳδικὴ τέχνη ἑτέρα ἐστὶ τῆς ἡνιοχικῆς; 540. A: ἡ ῥαψῳδική. D: ἡ ῥαψῳδικὴ τέχνη. 538. C: ῥαψῳδικῆς. 539. E: τῆς τέχνης τῆς ῥαψῳδικῆς. 540. A: τὴν ῥαψῳδικὴν τέχνην. 541. A: τὴν ῥαψῳδικήν.

ῥαψῳδός, ὁ, *qui carmina* (praec. epica vel Homeri) *memoriter pronuntiat*. Ion. 530. C: οὐ γὰρ ἂν γένοιτό ποτε ῥαψῳδός, εἰ μὴ συνείη τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. 535. D. 540. C. 533. C: τοῦ Ἰθακησίου ῥαψῳδοῦ. 539. E: τῷ ῥαψῳδῷ. Legg. II. 658. D: ῥαψῳδόν. Ion. 530. C: τὸν ... ῥαψῳδὸν ἑρμηνέα δεῖ τοῦ ποιητοῦ τῆς διανοίας γίγνεσθαι τοῖς ἀκούουσι. Pol. II. 373. B: ποιηταί τε καὶ τούτων ὑπηρέται, ῥαψῳδοί cet. III. 395. A. Ion. 532. D: ἀλλὰ σοφοὶ μέν πού ἐστε ὑμεῖς οἱ ῥαψῳδοὶ cet. 535. A. Legg. VI. 764. D: οἷον ῥαψῳδῶν καὶ κιθαρῳδῶν cet. VIII. 834. E. Ion. 530. A: ῥαψῳδῶν ἀγῶνα. Eryx. 403. D: ὥσπερ τῶν ῥαψῳδῶν οἳ τὰ Ὁμήρου ἔπη ᾄδουσιν. De lucri cup. 228. B: τοὺς ῥαψῳδούς.

ῥαψῳδῶ, *carmina* (praec. epica) *continua pronuntio* vel *recito* (quod nos dicimus *declamiren*, vid. in Phaedr. p. 608 sq.). Ion. 541. B: τί δή ποτ' οὖν ... ῥαψῳδεῖς μὲν περιιὼν τοῖς Ἕλλησι —; 633. C: ἅ τε εὖ ῥαψῳδεῖ καὶ ἃ μή. Pol. X. 600. D: Ὅμηρον ... ἢ Ἡσίοδον ῥαψῳδεῖν ἂν περιιόντας εἴων. Phaedr. 277. E: ὡς οἱ ῥαψῳδούμενοι (λόγοι) ... πειθοῦς ἕνεκα ἐλέχθησαν (quae ex interpretatione videntur fluxisse).

ῥέζω, *facio*. Legg. I. 642. C: ὡς ἡ πόλις ὑμῶν ... ἡμᾶς οὐ καλῶς ἢ καλῶς ἔῤῥεξε. Homerica sunt ἔρεξε (Conv. 220. C.) et ῥέξας (Hipp. min. 370. B.).

ῥέθη, τά, *membra*, h. e. *corpus*. Pol. III. 386. D. (Hom.).

ῥέπω, *vergo*, *inclino*; etiam trop. *inclino*, *propensus sum*. Pol. VI. 485. D: ὅτῳ γε εἰς ἕν τι αἱ ἐπιθυμίαι σφόδρα ῥέπουσιν. Legg. IX. 862. C: τῇδε ῥέπειν. Phaedr. 247. B: ἐπὶ τὴν γῆν ῥέπων. Tim. 79. E: ἐκείνῃ ῥέπον. De iusto 373. E: τὸ ... κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρύ. Legg. VII. 802. E: τὸ πρὸς τὴν ἀνδρείαν ῥέπον. Pol. VIII. 550. E: ὥσπερ ἐν πλάστιγγι ζυγοῦ κειμένου ἑκατέρου ἀεὶ τοὐναντίον ῥέποντε (v. εἰς τοὐναντίον ῥέποντος). Polit. 308. A: οἱ πρὸς τὴν ἀνδρείαν μᾶλλον ῥέποντες. Ep. VII. 328. B: ὅθεν

μοι σκοπουμένῳ ... ἔῤῥεψε δεῖν cet. Phil. 46. E: εἰς ὁπότερ' ἂν ῥέψῃ. Pol. VIII. 544. E: ἃ (v. οἳ) ἂν ὥσπερ ῥέψαντα (v. ῥεύσαντα) τἄλλα ἐφελκύσηται.

ῥεῦμα, τό, fluxio; (etiam *corporis affectio*, vern. *Fluss*); *flumen, fluvius.* Theaet. 144. B: οἷον ἐλαίου ῥεῦμα ἀψοφητὶ ῥέοντος. Soph. 163. E: τὸ ... ἀπ' ἐκείνης (τ. ψυχῆς) ῥεῦμα διὰ τοῦ στόματος. Pol. VI. 485. D: ὥσπερ ῥεῦμα ἐκεῖσε ἀπωχετευμένον. Tim. 21. E: τὸ τοῦ Νείλου ῥεῦμα. 23. A: ῥεῦμα οὐράνιον. 44. B: τὸ τῆς αὔξης καὶ τροφῆς ... ῥεῦμα. Def. 414. C: φωνὴ ῥεῦμα διὰ στόματος ἀπὸ διανοίας. Phaedr. 255. C: ἡ τοῦ ῥεύματος ἐκείνου πηγή. Crat. 440. D: ὑπὸ ῥεύματός τε καὶ κατάῤῥου πάντα χρήματα ἔχεσθαι. Tim. 45. C: περὶ τὸ τῆς ὄψεως ῥεῦμα. Critia 112. D: ἄφθονον ῥεῦμα. Theaet. 180. D: Ὠκεανός τε καὶ Τηθὺς ῥεύματα. Tim. 80. C: τὰ τῶν ὑδάτων πάντα ῥεύματα. Polit. 280. C: ὅσαι ... ῥευμάτων στεκτικαὶ γίγνονται. Pol. III. 405. D: ῥευμάτων τε καὶ πνευμάτων ὥσπερ λίμνας ἐμπιπλαμένους. Tim. 84. D: ὑπὸ ῥευμάτων φραχθείς. Legg. X. 892. D: πολλῶν ἔμπειρος ῥευμάτων. Phaed. 112. B: εἰςρεῖν πάντα τὰ ῥεύματα. Theaet. 160. D: οἷον ῥεύματα κινεῖσθαι τὰ πάντα. Tim. 79. A: τὰ τῶν φλεβῶν ... ῥεύματα. 88. A: ῥεύματα ἐπάγουσα. Legg. VIII. 844. C: μεθιεὶς ... τὰ ῥεύματα.

ῥευματίζομαι, fluxionibus tentor. Locr. 103. A: ῥευματιζόμενά τινα μέρεα.

ῥέω, fluo, mano; effundor; feror; etiam *mutor, diffluo.* Phaedr. 230. B: ἡ ... πηγὴ ... ῥεῖ. Theaet. 182. C: κινεῖται καὶ ῥεῖ ... τὰ πάντα. Crat. 440. C: (ὡς) πάντα ὥσπερ κεράμια ῥεῖ. Ax. 371. C: (ἔνθα) πηγαὶ ... ὑδάτων καθαρῶν ῥέουσι. Phaed. 87. D: εἰ ... ῥέοι τὸ σῶμα καὶ ἀπολλύοιτο ἔτι ζῶντος τοῦ ἀνθρώπου. Crat. 411. C: ῥεῖν καὶ φέρεσθαι (τὰ πράγματα). 426. D: ἐν αὐτῷ τῷ ῥεῖν καὶ ῥοῇ. Phil. 62. E. Conv. 175. D. Tim. 75. E: τὸ ... λόγων νᾶμα ἔξω ῥέον. Theaet. 144. B: ἐλαίου ... ῥέοντος. Tim. 43. D: ἐναντία αὐτῇ ῥέουσαι. Crat. 439. C: ὡς ἰόντων ἁπάντων ἀεὶ καὶ ῥεόντων. 411. C: ὡς φερομένοις τε καὶ ῥέουσι. Theaet. 181. A: τοὺς ῥέοντας (*qui omnia fluere ponunt*). Legg. III. 682. C: ποταμοὺς ... ἐκ τῶν ὑψηλῶν ῥέοντας. Pol. VI. 485. D: ᾧ ... πρὸς τὰ μαθήματα ... ἐῤῥυήκασι (αἱ ἐπιθυμίαι. VIII. 544. E. pro ῥεύσαντα nunc scrib. ῥέψαντα). Tim. 84. C: πάσης ἀνάπαλιν τῆς τοῦ σώματος φύσεως ... ῥυείσης. Pol. VI. 495. B: οἳ ἂν ταύτῃ τύχωσι ῥυέντες.

ῥήγνυμι, rumpo, pass. *rumpor, discedo.* Pol. II. 359. D: ῥαγῆναί τι τῆς γῆς.

ῥηΐδιος, i. q. ῥᾴδιος. Prot. 340. D. Legg. IV. 719. A. (Hes.).

ῥῆμα, τό, dictum; dictio, propositio, sententia verbis expressa (germ. *Spruch, Ausspruch, Satz*). Prot. 341. E: τὸ μετὰ τοῦτο

ῥῆμα. 343. B: καὶ τοῦ Πιττακοῦ ἰδίᾳ ἐφέρετο τοῦτο τὸ ῥῆμα cet. Polit. 303. C. Pol. I. 336. A: οὔ μοι δοκεῖ εἶναι τὸ ῥῆμα, τὸ φάναι cet. VIII. 562. C: λέγεται ... καὶ πολὺ τοῦτο τὸ ῥῆμα. Legg. VIII. 838. B: σμικρὸν ῥῆμα. Crat. 399. C: ἵνα ἀντὶ ῥήματος (int. Διὶ φίλος) ὄνομα (Δίφιλος) ἡμῖν γένηται. Pol. V. 464. A: μετὰ τούτου τοῦ δόγματός τε καὶ ῥήματος. Legg. VII. 797. C. Soph. 265. C: ἢ τῷ τῶν πολλῶν δόγματι καὶ ῥήματι χρώμενοι; Prot. 342. E: ἐνέβαλε ῥῆμα ἄξιον λόγου βραχύ. Phaedr. 269. B: ῥῆμά τι εἰπεῖν ἀπαίδευτον. Theaet. 190. C. Pol. V. 463. E: ὃ νῦν δὴ ἐλέγομεν τὸ ῥῆμα τὸ ὅτι τὸ ἐμὸν εὖ πράττει cet. 473. E: τοιοῦτον ἐκβέβληκας (ἐμβέβλ.?) ῥῆμά τε καὶ λόγον cet. Legg. VIII. 839. B. Conv. 198. B: τοῦ κάλλους τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων (nos: *der Wörter u. Sätze*). Pol. X. 601. A: τοῖς ὀνόμασι καὶ ῥήμασιν. Legg. VIII. 840. C: ἐν ῥήμασι καὶ ἐν μέλεσιν ᾄδοντες. Apol. 17. B: κεκαλλιεπημένους γε λόγους ... ῥήμασί τε καὶ ὀνόμασιν. Prot. 342. E: τοιαῦτα ... ῥήματα φθέγγεσθαι. Conv. 221. E: τοιαῦτα καὶ ὀνόματα καὶ ῥήματα ἔξωθεν περιαμπέχονται cet. Pol. VI. 498. E. Legg. II. 669. C: ῥήματα ἀνδρῶν ποιήσασαι. De lucri cup. 228. E: (ἵνα) τὰ Ἱππάρχου ῥήματα μᾶλλον σοφὰ ἡγοῖντο. **verbum*, *vox* vel *vocabulum* (*Wort* vel *Ausdruck*). Legg. II. 656. C: ῥήματος ἐχόμενον. Euthyd. 305. A: (οἳ) παντὸς ... ῥήματος ἀντέχονται. Ep. III. 319. C. Gorg. 450. E: οὐχ ὅτι τῷ ῥήματι (vern. *wörtlich*) οὕτως εἶπες. 489. B: ἐάν τις ῥήματι (nos: *im Ausdrucke*) ἁμάρτῃ. Theaet. 166. D: τὸν ... λόγον ... μὴ τῷ ῥήματί μου δίωκε. Soph. 257. B: τότε μᾶλλόν τί σοι φαινόμεθα τὸ σμικρὸν ἢ τὸ ἴσον δηλοῦν τῷ ῥήματι; Crat. 421. B: τούτῳ τῷ ῥήματι, τῇ ἀληθείᾳ. Pol. I. 340. D: λέγομεν τῷ ῥήματι οὕτως ὅτι cet. Tim. 49. E: τῷ ῥήματι τῷ τόδε καὶ τοῦτο προσχρώμενοι. Lys. 220. B. Soph. 237. D: τὸ τὶ ... ῥῆμα. Legg. X. 906. C. I. 627. D: εὐσχημοσύνης τε καὶ ἀσχημοσύνης ῥημάτων ἕνεκα. II. 669. E: μέλος ... καὶ ῥυθμὸν ἄνευ ῥημάτων. De lucri cup. 225. C: τῶν σοφῶν ῥημάτων. Ion. 536. C. Phaed. 102. B: οὐχ ὡς τοῖς ῥήμασι λέγεται, οὕτω καὶ τὸ ἀληθὲς ἔχειν. Theaet. 165. A: μὴ προσσχὼν τοῖς ῥήμασι τὸν νοῦν. Legg. II. 660. A: ἐν τοῖς καλοῖς ῥήμασι ... πείσει. VI. 783. C: ἃ τοῖς τρισὶ διωριζόμεθα ῥήμασι. VII. 800. D. Phaedr. 228. D: τά γε ῥήματα οὐκ ἐξέμαθον. 271. C: αὐτὰ ... τὰ ῥήματα εἰπεῖν οὐκ εὐπετές. Theaet. 183. B: ὡς ... πρὸς τὴν αὐτῶν ὑπόθεσιν οὐκ ἔχουσι ῥήματα. Crat. 421. E. Pol. V. 462. C: ὅταν μὴ ... φθέγγωνται ... τὰ τοιάδε ῥήματα, τό τε ἐμὸν καὶ τὸ οὐκ ἐμόν. Hipp. mai. 292. C: ἵνα μὴ πρὸς σὲ λέγω ῥήματα ... χαλεπά τε καὶ ἀλλόκοτα. — Sensu grammatico est *verbum*, vern. *Zeitwort* (propr. declaratio eius quod de homine aliquo vel re praedicatur). Soph. 262. E: συνθεὶς

πρᾶγμα πράξει δι' ὀνόματος καὶ ῥήματος. A: τὸ ... ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ὂν δήλωμα ῥῆμά που λέγομεν. Ib. τὸ μὲν ὀνόματα, τὸ δὲ ῥήματα κληθέν. Crat. 425. A: ἐξ ὧν τά τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα συντίθεται (v. συντίθενται). Theaet. 168. B: ἐκ συνηθείας (*ex usu*) ῥημάτων τε καὶ ὀνομάτων. 184. C. 206. D. Soph. 263. D. Ep. VII. 342. B: λόγος ... ἐξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων συγκείμενος. 343. B. Crat. 431. B: εἰ ... ῥήματα καὶ ὀνόματα ἔστιν οὕτω τιθέναι cet.

ῥηματίσκιον, τό, *vocula*. Theaet. 180. A: ῥηματίσκια αἰνιγματώδη ... ἀποτοξεύουσι.

ῥῆσις, ἡ, *oratio*, *verba*. Gorg. 506. B: τὴν τοῦ Ἀμφίονος ῥῆσιν. Pol. III. 393. B: ὅταν γέ τινα λέγῃ ῥῆσιν ὥς τις ἄλλος ὤν. X. 605. D: μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντα ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς. III. 393. B: τὰ μεταξὺ τῶν ῥήσεων. 394. B. Phaedr. 268. C: ὡς ἐπίσταται περὶ σμικροῦ πράγματος ῥήσεις παμμήκεις ποιεῖν. Pol. III. 393. B: ὅταν τὰς ῥήσεις ... λέγῃ. Legg. VII. 811. A: καί τινας ὅλας ῥήσεις εἰς ταὐτὸ ξυναγαγόντες ἐκμανθάνειν φασὶ δεῖν cet.

ῥητορεία, ἡ, *oratoria*. Polit. 303. E: ὅση ... ῥητορεία πείθουσα τὸ δίκαιον ξυνδιακυβερνᾷ τὰς ἐν ταῖς πόλεσι πράξεις.

ῥητορεύω, *oro*. Gorg. 502. D: ἢ οὐ ῥητορεύειν δοκοῦσί σοι οἱ ποιηταὶ ἐν τοῖς θεάτροις;

ῥητορικός, ή, όν, *rhetoricus*, *eloquens*; fem. *oratoria*, subst. *rhetor*, *orator*. Phaedr. 260. C: ὁ ῥητορικός. Gorg. 455. B. 456. C. Phaedr. 261. A: ἆρ' οὖν οὐ ... ἡ ῥητορικὴ ἂν εἴη τέχνη ψυχαγωγία τις διὰ λόγων —; 269. B: τί ποτ' ἐστὶ ῥητορική. Gorg. 449. D: ἡ ῥητορική. E. 502. D: οὐκοῦν ῥητορικὴ δημηγορία ἂν εἴη; Theaet. 177. B. Phaedr. 266. C: τὸ ... ῥητορικὸν δοκεῖ μοι διαφεύγειν ἔθ' ἡμᾶς. Polit. 304. E: τοῦτο μὲν ἔοικε ταχὺ κεχωρίσθαι πολιτικῆς τὸ ῥητορικόν, ὡς ἕτερον εἶδος ὄν. Phaedr. 239. A: ἀδύνατος εἰπεῖν ῥητορικοῦ (ἥττων). 266. D: τὸ λειπόμενον τῆς ῥητορικῆς. 270. B: τέχνης ῥητορικῆς. Gorg. 455. B: τί ποτε καὶ λέγομεν περὶ τῆς ῥητορικῆς. 449. B: ῥητορικῆς ... φὴς ἐπιστήμων τέχνης εἶναι. Menex. 235. E: διδάσκαλος ... περὶ ῥητορικῆς. 236. A. Gorg. 456. B: τῇ ῥητορικῇ. 461. A. Crat. 425. A: ῥητορικῇ. Phaedr. 269. D: εἰ μέν σοι ὑπάρχει φύσει ῥητορικῷ εἶναι. 235. A: τῷ ῥητορικῷ αὐτοῦ μόνῳ τὸν νοῦν προσεῖχον. 272. D: τὸν μέλλοντα ἱκανῶς ῥητορικὸν ἔσεσθαι. Gorg. 458. E: ῥητορικὸν φὴς ποιεῖν οἷός τ' εἶναι. 461. B: τὸν ῥητορικὸν ἄνδρα. Pol. VIII. 548. E. Phaedr. 260. C: τὴν ῥητορικήν. 269. B: διδάσκοντας ὡς ῥητορικὴν τέχνην. C: ῥητορικὴν δεδιδάχθαι. Gorg. 448. D: τὴν καλουμένην ῥητορικήν. 502. D: ῥητορικήν τινα πρὸς δῆμον τοιοῦτον οἷον παίδων cet. 455. C: οἱ ῥητορικοί. Alc. II. 145. E: ἀνδρῶν ῥητορικῶν πολιτικὸν φύσημα

φυσώντων. Gorg. 450. B: *τί οὖν δή ποτε τὰς ἄλλας τέχνας οὐ ῥητορικὰς καλεῖς —;*

ῥητορικῶς, more rhetorico s. *rhetorum.* Gorg. 471. E: *ῥητορικῶς γάρ με ἐπιχειρεῖς ἐλέγχειν.*

ῥητός, ή, όν, dictus, constitutus; unde *ἐπὶ ῥητοῖς conditione* vel *conditionibus.* Conv. 213. A: *ἐπὶ ῥητοῖς (ea quam dixi conditione) εἰςίω, ἢ μή;* Legg. VIII. 850. A: *ἰέναι ... τὸν βουλόμενον εἰς τὴν μετοίκησιν ἐπὶ ῥητοῖς (certis conditionibus). *quod verbis enuntiari* vel *oratione explicari potest.* Theaet. 205. E: *συλλαβὴν ... γνωστὸν καὶ ῥητόν.* D: *αἱ ... συλλαβαὶ γνωσταὶ καὶ ῥηταὶ καὶ τὰ στοιχεῖα.* 202. B: *τὰς ... συλλαβὰς γνωστάς τε καὶ ῥητὰς καὶ ἀληθεῖ δόξῃ δοξαστάς. *quod enuntiari* vel *in medium proferri potest.* Ep. VII. 341. C: *ῥητὸν ... οὐδαμῶς ἐστὶν ὡς τἄλλα μαθήματα.* E: *ῥητά.* Legg. VII. 817. D: *εἴτε ῥητὰ καὶ ἐπιτήδεια πεποιήκατε λέγειν εἰς τὸ μέσον εἴτε μή.* — Mathematicis dicuntur *ῥητά rationalia.* Pol. VIII. 546. C: *πάντα προςήγορα καὶ ῥητὰ πρὸς ἄλληλα ἀπέφηναν.* Hipp. mai. 303. B: *ἀῤῥήτων ἑκατέρων ὄντων τάχα μὲν ῥητὰ τὰ συναμφότερα εἶναι, τάχα δ' ἄῤῥητα.*

ῥήτωρ, ὁ, orator, et in univ. *qui de aliqua re disserit* vel *exponit; rhetor* (eloquentiae praeceptor). Phaedr. 258. B: *ὅταν ἱκανὸς γένηται ῥήτωρ ἢ βασιλεὺς ὥστε* cet. 269. D: *ἔσει ῥήτωρ ἐλλόγιμος.* Apol. 17. B. Conv. 215. D: *πάνυ ἀγαθοῦ ῥήτορος.* Pol. III. 396. E: *οἷόν γε ἀνάγκη τὸν τύπον εἶναι τοῦ τοιούτου ῥήτορος.* Apol. 18. A: *ῥήτορος (ἀρετὴ) ... τἀληθῆ λέγειν.* Alc. I. 114. C: *τοῦ ἐν τῷ δήμῳ ῥήτορος.* Phaedr. 260. A: *τῷ μέλλοντι ῥήτορι ἔσεσθαι.* Pol. VII. 536. C: *ἀλλ' ὡς ἐμοὶ ... ῥήτορι.* Legg. IV. 723. D. Gorg. 449. A: *ῥήτορα ἄρα χρή σε καλεῖν;* Prot. 329. A: *καὶ οἱ ῥήτορες οὕτω σμικρὰ ἐρωτηθέντες δολιχὸν κατατείνουσι τοῦ λόγου.* Theaet. 172. C: *γελοῖοι φαίνονται ῥήτορες.* Crat. 398. D: *ῥήτορες δεινοί.* Pol. I. 348. B: *ἅμα αὐτοί τε δικασταὶ καὶ ῥήτορες ἐσόμεθα.* Euthyd. 284. B: *οἱ ῥήτορες ὅταν λέγωσιν ἐν τῷ δήμῳ.* 305. B: *οἷς (λόγοις) οἱ ῥήτορες ἀγωνίζονται.* Conv. 215. E: *Περικλέους ... ἀκούων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν ῥητόρων.* Legg. X. 885. D: *τῶν λεγομένων ἀρίστων εἶναι ποιητῶν τε καὶ ῥητόρων.* Apol. 24. A. Theaet. 167. C: *τοὺς ... σοφούς τε καὶ ἀγαθοὺς ῥήτορας ταῖς πόλεσι τὰ χρηστὰ ἀντὶ τῶν πονηρῶν δίκαια δοκεῖν εἶναι ποιεῖν.* 201. A: *οὓς δὴ καλοῦσι ῥήτοράς τε καὶ δικανικούς.* Menex. 235. C: *ἀεὶ σὺ προςπαίζεις ... τοὺς ῥήτορας.* Ax. 370. E: *ἵνα τι κἀγὼ μιμησάμενος τοὺς ῥήτορας περιττὸν εἴπω.*

ῥῖγος, τό, rigor, frigus. Tim. 62. B: *τρόμος καὶ ῥῖγος.* Phil. 32. A: *ῥίγους.* Euth. 4. D: *ὑπὸ ... λιμοῦ καὶ ῥίγους.*

ῥιγῶ, frigeo, algeo. Theaet. 152. B: *ἆρ' οὐκ ἐνίοτε πνέοντος ἀνέμου τοῦ αὐτοῦ ὁ μὲν ἡμῶν ῥιγοῖ —;* Phil. 45. B: *ῥιγοῦσι.* Gorg. 517. D: *ἐὰν δὲ ῥιγῷ (τὰ σώματα ἡμῶν).*

Phaed. 85. A: (ὅταν) ῥιγοῖ (sic libri omnes). Pol. IV. 440. C: διὰ τὸ ῥιγοῦν. Phil. 46. C: ῥιγῶν. Pol. IV. 440. C.

ῥίζα, *radix*. Tim. 81. C: ἡ ῥίζα τῶν τριγώνων. Locr. 97. E: ῥίζα πάντων καὶ βάσις τῶν ἄλλων. Phaedr. 251. B: ἀπὸ τῆς ῥίζης. Pol. VIII. 565. D: ἐκ προστατικῆς ῥίζης ... ἐκβλαστάνει. Tim. 90. B: τὴν κεφαλὴν καὶ ῥίζαν ἡμῶν. Soph. 265. C: ὅσα ... ἐκ σπερμάτων καὶ ῥιζῶν φύεται. Tim. 84. B. Critia 115. B. Prot. 334. A: τοῦ δένδρου ταῖς ... ῥίζαις. Epin. 981. D: διειλημμένα ῥίζαις. Prot. 321. B: ῥίζας.

ῥιζῶ, pass. *radices ago* (trop., ut vern. *einwurzeln*). Ep. VII. 336. B: ἐξ ἧς πάντα κακὰ πᾶσιν ἐῤῥίζωται καὶ βλαστάνει. Legg. VIII. 839. A: ῥιζωθέν.

ῥίπτω, *iacio*, *coniicio*; etiam *deiicio* vel *demitto*. Phaed. 113. E: τούτους ... ἡ προσήκουσα μοῖρα ῥίπτει εἰς τὸν Τάρταρον. Legg. VII. 795. C: βέλη ῥίπτειν. Ax. 368. C: αὐτὸν εἰς τὸ πέλαγος ἔῤῥιψεν. Pol. X. 617. E: ῥῖψαι ἐπὶ πάντας τοὺς κλήρους. Phil. 16. B: ποθὲν ἐκ θεῶν ἐῤῥίφη διά τινος Προμηθέως. Legg. XII. 944. A: κατὰ κρημνῶν ῥιφέντες. **abiicio*. Legg. XII. 944. C: (ἐὰν) ῥίψῃ (τὰ ὅπλα). Pol. V. 473. E: οἷον ῥίψαντας τὰ ἱμάτια. Legg. XII. 944. D: ῥιφθέντων (ὅπλων).

ῥιπτῶ, *iacto*. Tim. 80. A: τῶν ῥιπτουμένων.

ῥίς, ἡ, *nasus*, plur. ut Lat. *nares*, h. e. *nasus*. Prot. 329. D: στόμα τε καὶ ῥίς cet. Tim. 78. C: κατὰ τοὺς ὀχετοὺς τῆς ῥινός. Theaet. 209. B: ὃς ἂν ... ἔχῃ ῥῖνα. Conv. 185. E. Prot. 334. C: διὰ τῶν ῥινῶν. Locr. 102. A: ταῖς ῥισίν. Conv. 193. A: διαπεπρισμένοι κατὰ τὰς ῥῖνας. Tim. 79. E: κατὰ τὸ στόμα καὶ τὰς ῥῖνας. Hipp. min. 374. D.

ῥίψασπις, ὁ, *qui scutum abiecit*. Legg. XII. 944. B. C. D: ἀνδρὶ ῥιψάσπιδι.

ῥῖψις, ἡ, *iaculatio*. Legg. VII. 813. D: τοξικῆς τε καὶ πάσης ῥίψεως. **deiectus*. Pol. II. 378. D: Ἡφαίστου ῥίψεις ὑπὸ πατρός.

ῥόα, ἡ, *malum Punicum*. Legg. VIII. 845. B: μήλων καὶ ῥοῶν.

ῥοή, ἡ, *fluxio*; *flumen*. Crat. 413. E: ἡ ἐναντία ῥοή. 420. A. Theaet. 152. E: ἔκγονα ῥοῆς τε καὶ κινήσεως. Crat. 416. A: τὸ ... ἴσχον τῆς ῥοῆς τὰ ὄντα. 402. A: ποταμοῦ ῥοῇ ἀπεικάζων τὰ ὄντα. 414. A: τῇ ἄνω ῥοῇ. 426. D: ἐν αὐτῷ τῷ ῥεῖν καὶ ῥοῇ. Theaet. 182. E: ὥστε καὶ αὐτοῦ τούτου εἶναι ῥοήν. 206. D: εἰς τὴν διὰ τοῦ στόματος ῥοήν. Crat. 413. E: τὴν ἐναντίαν ῥοήν. 415. D: λελυμένην τὴν ῥοὴν τῆς ἀγαθῆς ψυχῆς εἶναι ἀεί. Tim. 58. E.

ῥοπή, ἡ, *nutus*. Locr. 97. E: ἁ γᾶ ἐρήρεισται ἐπὶ τᾶς αὐτᾶς ῥοπᾶς. 100. D: ῥοπᾷ. **momentum*, *impulsus*. Pol. VIII. 556. E: ὥσπερ σῶμα νοσῶδες μικρᾶς ῥοπῆς ἔξωθεν δεῖται προσλαβέσθαι πρὸς τὸ κάμνειν.

ῥοῦς, ὁ, *fluxio*, *flumen*. Crat. 411. D: φορᾶς ... καὶ

ῥοῦ νόησις. 419. E: τῷ μάλιστα ἕλκοντι τὴν ψυχὴν ῥῷ. 416. B: τῷ ἀεὶ ἴσχοντι τὸν ῥοῦν. 437. B: ὅτι ἵστησι τὸν ῥοῦν. Pol. VI. 492. C: οἰχήσεσθαι φερομένην κατὰ ῥοῦν ᾗ ἂν οὗτος φέρῃ.

ῥύαξ, ὁ, *flumen igneum*, quod dicimus *Lavastrom*. Phaed. 111. E: ὥσπερ ἐν Σικελίᾳ οἱ πρὸ τοῦ ῥύακος πηλοῦ ῥέοντες ποταμοὶ καὶ αὐτὸς ὁ ῥύαξ. 113. B: οὗ καὶ οἱ ῥύακες ἀποσπάσματα ἀναφυσῶσιν.

ῥυθμίζω, *tempero*, *compono*. Phaedr. 253. B: τὰ παιδικὰ πείθοντες καὶ ῥυθμίζοντες. Locr. 103. D: δεῖ ... καὶ τὰν ψυχὰν ῥυθμίζεσθαι ποτὶ τὰς ἀναλόγως ἀρετάς.

ῥυθμικός, ή, όν, *concinnus*. Polit. 307. A: πᾶσαν ῥυθμικὴν κίνησιν.

ῥυθμός, ὁ, *motus temperatio*, *numerus* (germ. *Takt*, *taktmässige Bewegung*). Conv. 187. B: ὥσπερ γε καὶ ὁ ῥυθμὸς ἐκ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος διενηνεγμένων πρότερον, ὕστερον δὲ ὁμολογησάντων γέγονε. Pol. III. 400. D. Tim. 47. D. Legg. II. 665. A: τῇ ... τῆς κινήσεως τάξει ῥυθμὸς ὄνομα εἴη. Conv. 187. C: ἐν ... αὐτῇ τῇ συστάσει ἁρμονίας τε καὶ ῥυθμοῦ. Pol. III. 398. D: ὅτι τὸ μέλος ἐκ τριῶν ἐστὶ συγκείμενον, λόγου τε καὶ ἁρμονίας καὶ ῥυθμοῦ. Legg. II. 656. C. Conv. 187. D: ῥυθμῷ τε καὶ ἁρμονίᾳ. Pol. III. 397. C. X. 601. A: ἐν μέτρῳ καὶ ῥυθμῷ καὶ ἁρμονίᾳ. Legg. II. 670. B: βαίνειν ἐν ῥυθμῷ. Gorg. 502. C: εἴ τις περιέλοιτο τῆς ποιήσεως πάσης τό τε μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν καὶ τὸ μέτρον cet. Conv. 187. C: περὶ ἁρμονίαν καὶ ῥυθμόν. Pol. III. 397. B: ἐάν τις ἀποδιδῷ πρέπουσαν ἁρμονίαν καὶ ῥυθμὸν τῇ λέξει. Legg. II. 655. A: περὶ ῥυθμὸν καὶ ἁρμονίαν οὔσης τῆς μουσικῆς. 669. D. Ion. 534. A. Pol. III. 400. A: οἵτινες δ' ἂν εἶεν οὗτοι οἱ ῥυθμοί, σὸν ἔργον ... φράσαι. Legg. II. 672. E: τὸ δέ γε κατὰ τὴν τοῦ σώματος κίνησιν ῥυθμὸν ... κοινὸν τῇ τῆς φωνῆς εἶχε κινήσει. Pol. III. 397. B: πάντων ... ῥυθμῶν. Legg. II. 670. B. D: ταῖς ... βάσεσι τῶν ῥυθμῶν. VII. 810. B: ἄνευ ῥυθμῶν τμημάτων. Hipp. mai. 285. D. Crat. 424. C: οἱ ἐπιχειροῦντες τοῖς ῥυθμοῖς. Pol. III. 404. D: ἐν πᾶσι ῥυθμοῖς πεποιημένη (ᾠδῇ). Legg. II. 660. A: ἔν τε ῥυθμοῖς σχήματα καὶ ἐν ἁρμονίαις μέλη ποιοῦντα ὀρθῶς ποιεῖν. VII. 800. D. VIII. 835. A: καθ' ἁρμονίας ῥυθμοῖς κραθείσας καὶ ὀρχήσεσι. Prot. 326. B: τοὺς ῥυθμούς τε καὶ τὰς ἁρμονίας. Phil. 17. D. Pol. III. 400. B. Legg. II. 669. C: ῥυθμοὺς δούλων καὶ ἀνελευθέρων προςαρμόττειν. **ratio*, *proportio*. Locr. 95. C: ῥυθμῷ δίκαν. Legg. V. 728. E: κατὰ τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν ἔχει.

ῥυμβῶ, *vibro*. Crat. 426. E: ῥυμβεῖν (v. ῥέμβειν).

ῥύμη, ἡ, *impetus*, *motus*. Soph. 236. D: ἤ σε οἷον ῥύμη τις ὑπὸ τοῦ λόγου ... συνεπεσπάσατο πρὸς τὸ ταχὺ ξυμφῆσαι; Epin. 985. B: ἐλαφρᾷ φερόμενα ῥύμῃ. 983. C: ῥύμας ... εἴ τις αἰτίας τινὰς ἐρεῖ σωμάτων ἢ φύσεις cet.

ῥύμμα, τό, *remedium purgans* (velut nitrum, lixivia al.). Pol. IV. 430. B: παντὸς ἄλλου ῥύμματος (δεινοτέρα οὖσα). 429. E: ἡ πλύσις οὔτ' ἄνευ ῥυμμάτων οὔτε μετὰ ῥυμμάτων δύναται αὐτῶν τὸ ἄνθος ἀφαιρεῖσθαι. 430. A: (διὰ τὸ) μὴ αὐτῶν ἐκπλῦναι τὴν βαφὴν τὰ ῥύμματα ταῦτα.

ῥύπος, ὁ, *sordes*. Parm. 130. C: πηλὸς καὶ ῥύπος.

ῥυπτικός, ή, όν, *purgans*. Tim. 65. D: τὰ ... ῥυπτικά.

ῥύπτω, *purgo*. Locr. 100. E: ῥύπτοντα τὰν γλῶτταν.

ῥύσις, ἡ, *fluxus*. Legg. XII. 944. B: ὑποδεξαμένης αὐτοὺς ἐξαίφνης πολλῆς ῥύσεως ὕδατος.

ῥυσός, ή, όν, *rugosus*. Tim. 71. C: ξυνάγουσα ... πᾶν ῥυσὸν (Par. A. c. al. Vulg. ῥυσσὸν) καὶ τραχὺ ποιοῖ. Pol. V. 452. B: ὅταν ῥυσοὶ (v. ῥυσσοὶ) καὶ μὴ ἡδεῖς τὴν ὄψιν ὅμως φιλογυμναστῶσι.

ῥυτίς, ἡ, *ruga*. Conv. 190. E: τὰς ... ἄλλας ῥυτίδας τὰς πολλὰς ἐξελέαινε. 191. A: λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας.

ῥυτός, ή, όν, *fluidus*. Locr. 99. C: ὕδωρ ... τὸ μὲν ῥυτόν, τὸ δὲ πακτόν.

ῥύψις, ἡ, *purgatio*. Tim. 65. E: ἐπὶ τὸ μέτριον ... τῇ ῥύψει χρώμενα. Locr. 100. E: μετριάζοντα ... τᾷ ῥύψει.

ῥυώδης, ὁ ἡ, *abundans*. Tim. 86. C: τὸ ... σπέρμα ὅτῳ πολὺ καὶ ῥυῶδες περὶ τὸν μυελὸν γίγνεται. D: διὰ τὴν ἑνὸς γένους ... ῥυώδη καὶ ὑγραίνουσαν.

ῥωμαλέος, α, ον, *robustus*. Ax. 365. A: τῷ σώματι ῥωμαλέον.

ῥώμη, ἡ, *robur*, *vis* et *vires*; etiam *animi firmitas*, *constantia*. Crat. 420. E: ἕως ... πάρεστιν ἡ ῥώμη. Pol. VI. 498. B: ὅταν ... λήγῃ ... ἡ ῥώμη. Legg. IV. 710. E. Menex. 243. C: ἐκφανὴς ἐγένετο ἡ τῆς πόλεως ῥώμη τε καὶ ἀρετή. Def. 412. A: ῥώμη καρτερικὴ πρὸς ἀρετήν. Prot. 311. B: ἀποπειρώμενος τοῦ Ἱπποκράτους τῆς ῥώμης. Phaedr. 238. C: ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥώμης ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. Legg. VII. 796. A: μετ' εὐσχήμονος ῥώμης. VIII. 833. A: ἰσχύος καὶ ῥώμης δεομένη. Id. IX. 863. C. Pol. VI. 488. A: μεγέθει ... καὶ ῥώμῃ. Tim. 25. B: ἀρετῇ τε καὶ ῥώμῃ. Legg. I. 633. C: τῇ τοῦ πνίγους ῥώμῃ διαμαχομένων. III. 692. A: τῇ κατὰ γένος αὐθάδει ῥώμῃ. IV. 711. E: τῇ τοῦ λέγειν ῥώμῃ. VII. 805. A: τὸ μὴ πάσῃ ῥώμῃ πάντας ... ἐπιτηδεύειν ἄνδρας γυναιξὶ ταὐτά. 814. A: ἔξωθεν πολεμίους εἰσπεσόντας ῥώμῃ τινὶ μεγάλῃ καὶ βίᾳ. X. 892. E: σχεδὸν ἴσως ἄβατος ὡς τῇ σφῷν ῥώμῃ. Ep. IV. 320. B: ἀνδρείᾳ ... καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ διενεγκεῖν cet. Phaedr. 267. A: διὰ ῥώμην λόγου. 270. B: εἰ μέλλεις ... ὑγίειαν καὶ ῥώμην ἐμποιήσειν. Polit. 259. C: πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς σύνεσιν καὶ ῥώμην. 297. A: τὴν τῆς τέχνης ῥώμην τῶν νόμων παρεχομένων κρείττω. 305. C: τὴν τῶν δικαστῶν ... ῥώμην. Phil. 49. B: ῥώμην ... καὶ δύναμιν. 56. A: μελέτῃ καὶ πόνῳ τὴν

ῥώμην ἀπειργασμένας. Conv. 190. B: ἦν ... τὴν ἰσχὺν δεινὰ καὶ τὴν ῥώμην. Pol. II. 361. B: διὰ ... ἀνδρείαν καὶ ῥώμην. Legg. III. 686. E: δύναμιν ἔχον πολλὴν καὶ ῥώμην. VII. 789. D: ὑγίειαν καὶ κάλλος καὶ τὴν ἄλλην ῥώμην ... παραδιδόναι. 824: τὴν ἄγριον τῶν θηρίων ῥώμην. VIII. 839. D: διὰ τὴν τῆς ἀπιστίας ῥώμην. 841. A: τὴν τῶν ἡδονῶν ῥώμην. Alc. I. 135. E: τὴν τῆς πόλεως ὁρῶν ῥώμην. Locr. 103. D: ποτὶ ῥώμαν καὶ ἰσχύν.

ῥώννυμι, *corroboro*, *firmo*, pass. *corroboratus*, etiam *robustus* vel *potens sum*, *valeo*. Locr. 103. E: ῥωννύουσι γὰρ διὰ προτροπᾶν ἐγείροισαι τὰν ὁρμάν. B: ῥωννῦσά ποτ' ἀλκάν. Conv. 176. B: οὐδ' αὐτὸς ἔῤῥωμαι (πίνειν). Ib. πρὸς τὸ ἐῤῥῶσθαι πίνειν. Pol. VI. 491. C: ξυγγένεια ἐῤῥωμένη. VIII. 564. D: ἀγύμναστον καὶ οὐκ ἐῤῥωμένον γίγνεται. Locr. 104. A: ἐῤῥωμέναι ταὶ δυνάμιες αἵματος καὶ πνεύματος. Phil. 49. E: μισητὰ δ' ὁπόσα ἐῤῥωμένα. Conv. 210. D: ἐνταῦθα ῥωσθεὶς καὶ αὐξηθείς. Phaedr. 238. C: ἐῤῥωμένως ῥωσθεῖσα. Etiam qui *valere iubet* hoc verbo utitur. Ep. I. 310. A: ἔῤῥωσο (*vale*). II. 314. C. X. 358. C. al. Phaed. 61. B: Εὐηνῷ φράζε καὶ ἐῤῥῶσθαι cet.

Σ.

σῖγμα, τό. Theaet. 203. B: τὸ ... σῖγμα τῶν ἀφώνων ἐστί, ψόφος τις μόνον οἷον συριττούσης τῆς γλώττης. Crat. 402. E: ἀντὶ τοῦ σῖγμα. 427. A. Theaet. 203. D: τὸ σῖγμα ... γιγνώσκει. Crat. 407. B: τὸ σῖγμα ἀφελών. Eryx. 395. C.

σαγηνεύω, *velut indagine cingo* et *capio*. Legg. III. 698. D: (ὡς) συνάψαντες ... τὰς χεῖρας σαγηνεύσαιεν πᾶσαν τὴν Ἐρετρικὴν οἱ στρατιῶται τοῦ Δάτιδος.

σαθρός, ά, όν, *puter* et in univ. *vitiosus* (vern. *schadhaft*). Euth. 5. C: εὕροιμ' ἂν ... ὅπῃ σαθρός ἐστι (nos: *wo es ihm fehlt*). Legg. I. 736. E: ταύτης ... σαθρᾶς οὔσης τῆς μεταβάσεως. Gorg. 479. B: σαθρᾷ (ψυχῇ). Theaet. 179. D: εἴτε ὑγιὲς εἴτε σαθρὸν φθέγγεται (ἡ φερομένη οὐσία). Phil. 55. C: εἴ πῄ τι σαθρὸν ἔχει (ἠχεῖ?), πᾶν περικρούωμεν. Gorg. 493. E: τὰ δ' ἀγγεῖα τετρημένα καὶ σαθρά.

σαλεύω, *agito*, *iacto*, intrans. *iactor*. Legg. XI. 923. B: ἐν νόσοις ἢ γήρᾳ σαλεύοντας. Tim. 79. E: κύκλον (sic Par. A. Vulg. κύκλῳ) οὕτω σαλευόμενον.

σάλπιγξ, ἡ, *tuba*. Pol. III. 397. A: σαλπίγγων.

σαόφρων, i. q. σώφρων. Men. 96. A. (Theogn.).

σαπρότης, ἡ, *putredo*. Pol. X. 609. E: *εἴτε παλαιότης εἴτε σαπρότης*.

σαρδάνιον ridere dicitur qui in damno alterius cavillatur. Pol. I. 337. A: *ἀνεκάγχασε ... μάλα σαρδάνιον* (sic Par. A. c. al. Vulg. *σαρδόνιον*).

σάρδιον, τό, *sarda*. Phaed. 110. D: *σάρδιά τε καὶ ἰάσπιδας* cet.

σάρκινος, η, ον, *carnosus*. Legg. X. 906. C: *ἐν ... σαρκίνοις σώμασι νόσημα καλούμενον*.

σαρκοειδής, ὁ ἡ, *carnosus*. Tim. 75. E: *τῆς ... σαρκοειδοῦς φύσεως*.

σαρκώδης, ὁ ἡ, *carnosus*. Tim. 75. B: *σαρκώδη ἔχον ... κεφαλήν*.

σάρξ, ἡ, *caro*. Tim. 62. B: *σκληρὸν ... ὅσοις ἂν ἡμῶν ἡ σὰρξ ὑπείκῃ*. 82. E. 60. B: *τὸ ... τῆς σαρκὸς διαλυτικόν*. 61. C. 74. B: *τὸ τῆς σαρκὸς γένος*. 84. A: *σαρκί*. Conv. 207. D: *κατὰ τὰς τρίχας καὶ σάρκα* cet. Tim. 67. D: *τοῖς περὶ τὴν σάρκα θερμοῖς καὶ ψυχροῖς*. 82. C: *σάρκες καὶ νεῦρα ἐξ αἵματος γίγνεται*. Gorg. 518. D: *τῶν ἀρχαίων σαρκῶν*. Phaed. 98. D: *μετὰ τῶν σαρκῶν καὶ δέρματος*. Conv. 211. E: *ἀνάπλεων σαρκῶν ... ἀνθρωπίνων*. Legg. VI. 782. C: *σαρκῶν δ' ἀπείχοντο* cet. XII. 959. C: *τὸν τῶν σαρκῶν ὄγκον θαπτόμενον*. Phaed. 96. D: *ἐπειδὰν ... ἐκ τῶν σιτίων ταῖς ... σαρξὶ σάρκες προςγένωνται*. Tim. 74. D. E. Gorg. 518. D: *οἳ ... προςαπολοῦσιν ... καὶ τὰς ἀρχαίας σάρκας*. Pol. VIII. 556. D: *πολλὰς ἔχοντι σάρκας ἀλλοτρίας*. Tim. 83. E. Legg. VII. 797. E: *σάρκας φύσαντα οἰκείας τούτοις*.

σαφήνεια, ἡ, *perspicuitas; claritas*. Polit. 264. C: *σαφηνείας ἕνεκα*. Pol. VI. 511. E: *οὕτω ταῦτα σαφηνείας ἡγησάμενος μετέχειν*. Legg. VII. 812. D: *σαφηνείας ἕνεκα τῶν χορδῶν*. Soph. 254. C: *εἰ μὴ πάσῃ σαφηνείᾳ δυνάμεθα λαβεῖν*. Pol. V. 478. C: *ὑπερβαίνουσα ἢ γνῶσιν σαφηνείᾳ ἢ ἄγνοιαν ἀσαφείᾳ*. V. 509. D. Phaedr. 277. D: *μεγάλην τινὰ ἐν αὐτῷ βεβαιότητα ἡγούμενος καὶ σαφήνειαν*. Phil. 57. C: *εἰς σαφήνειαν*. Pol. VII. 524. C.

σαφής, ὁ ἡ, *perspicuus, manifestus, clarus, evidens; certus*. Legg. VI. 757. A: *διὰ τὸ μὴ σφόδρα σαφὴς εἶναι* (*ἰσότης*). XII. 957. D: *βάσανος ... σαφής*. Ep. VII. 341. A: *ἡ ... πεῖρα αὕτη γίνεται ἡ σαφὴς* cet. Phaedr. 239. E: *σαφὲς ... τοῦτό γε παντὶ μὲν ... ὅτι* cet. Phaed. 107. B: *κἂν τοῦτο αὐτὸ σαφὲς γένηται*. Soph. 234. E. Legg. XI. 921. B: *σαφεῖ τε καὶ ἀψευδεῖ ... πράγματι*. Phaedr. 265. D: *τὸ ... σαφὲς ... διὰ ταῦτ' ἔσχεν εἰπεῖν ὁ λόγος*. 275. C: *ὥς τι σαφὲς καὶ βέβαιον ἐκ γραμμάτων ἐσόμενον* (*εἰσόμενον*?). Gorg. 451. D: *οὐδέν πω σαφές* (*τοῦτο λέγεις*). Phaed. 57. B: *σαφές τι ἀγγεῖλαι*. 69. D: *ἐκεῖσε ἐλθόντες τὸ σαφὲς εἰσόμεθα*. Phil. 56. A: *ὥστε πολὺ μεμιγμένον ἔχειν τὸ μὴ σαφές*.

Conv. 172. D: *οὐδὲν εἶχε σαφὲς λέγειν.* Legg. IX. 855. B: *σκοποῦντες τὸ σαφές.* X. 888. C: *τὸ ... σαφὲς ἂν γενόμενόν σοι περὶ αὐτῶν ... δόγμα ... περιμενεῖς.* Phaedr. 234. E: *ὅτι σαφῆ ... ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται.* Legg. V. 745. A: *ὅπως ἂν αἱ δίκαι περὶ πάντων ... ῥάδιαί τε ὦσι καὶ σφόδρα σαφεῖς.* XI. 917. E: *νόμους ... μηνυτὰς σαφεῖς.* Crat. 439. A: *ποτέρα ἂν εἴη καλλίων καὶ σαφεστέρα ἡ μάθησις;* Legg. XII. 965. C: *ταύτης οὐκ ἔστι σαφεστέρα μέθοδος ἀνθρώπων οὐδενί.* Phaedr. 238. B: *λεχθὲν ... ἢ μὴ λεχθὲν πᾶν πως σαφέστερον.* Pol. II. 362. E: *ἵν' ᾖ σαφέστερον ὅ μοι δοκεῖ βούλεσθαι Γλαύκων.* Legg. I. 626. D: *τὸν ... λόγον ... σαφέστερον ἐποίησας.* Phil. 57. B: *σαφεστέραν (τέχνην) ... ἄλλην ἄλλης.* Soph. 233. D: *λάβωμεν ... σαφέστερόν τι παράδειγμα περὶ τούτων.* Pol. VI. 511. C: *σαφέστερον εἶναι τὸ ... τοῦ ὄντος τε καὶ νοητοῦ θεωρούμενον ἢ* cet. Ep. III. 319. D: *σαφεστέρους ... λόγους.* Pol. VII. 515. E: *νομίζειν ταῦτα ... σαφέστερα τῶν δεικνυμένων.* Legg. III. 691. B: *τὸ ... σαφέστατον ἂν εἴη τὸ τοιόνδε.* Pol. VII. 532. C: *τοῦ σαφεστάτου ἐν σώματι.*

σαφῶς, *perspicue, manifesto, plane; accurate; certo, sine dubio.* Prot. 361. B: *σαφῶς οὐκ ἂν ἦν διδακτόν.* Phaedr. 241. E: *ὅτι ὑπὸ τῶν Νυμφῶν ... σαφῶς ἐνθουσιάσω.* 242. C: *σαφῶς οὖν ἤδη μανθάνω τὸ ἁμάρτημα.* Gorg. 453. B: *σαφῶς ... εὖ ἴσθ' ὅτι οὐκ οἶδα.* 485. B: *ὅταν ... σαφῶς διαλεγομένου παιδαρίου ἀκούσω.* Soph. 217. B: *διορίσασθαι σαφῶς.* Crat. 384. A: *σαφῶς εἰπεῖν.* Pol. I. 336. D: *σαφῶς μοι καὶ ἀκριβῶς λέγε ὅ τι ἂν λέγῃς.* VI. 508. D: *σαφῶς ὁρῶσι.* Tim. 40. D: *σαφῶς δέ που τούς γε αὐτῶν προγόνους εἰδόσιν.* Legg. IV. 723. C. Crit. 44. B: *οἳ ἐμὲ καὶ σὲ μὴ σαφῶς ἴσασιν.* Prot. 352. A: *ἵνα ἐπισκέψωμαι σαφέστερον.* Phaedr. 263. A: *ἔτι δ' εἰπὲ σαφέστερον.* Gorg. 464. B: *σαφέστερον ἐπιδείξω.* Theaet. 169. E: *σαφέστερον περὶ τούτου αὐτοῦ διομολογήσασθαι.* Pol. I. 338. D. VII. 523. A: *ἵνα καὶ τοῦτο σαφέστερον ἴδωμεν.* Tim. 50. A. Lach. 196. C: *αὐτοῦ οὖν σαφέστερον πυθώμεθα τί ποτε νοεῖ.* Hipp. mai. 300. E: *ἀλλά μου σαφέστερον ἄκουσον ὃ βούλομαι λέγειν.* Phaed. 58. D: *ὡς σαφέστατα ... ἀπαγγεῖλαι.* Soph. 228. D: *νόσος αὐτῆς σαφέστατα ὄν.* Polit. 302. B. Phil. 35. A. Pol. I. 340. A. Tim. 62. C. Legg. VII. 822. A: *πειρῶ ... φράζειν ὡς σαφέστατα.*

σβέννυμι, *exstinguo, comprimo.* Legg. VIII. 835. D: *οἳ μάλιστα ὕβριν σβεννύασιν.* VI. 783. D: *σβεννύναι τὴν αὔξην τε καὶ ἐπιῤῥοήν.* X. 888. A: *σβέσαντες τὸν θυμόν.*

σέβω et σέβομαι, *vereor; revereor, veneror, colo.* Legg. I. 647. A: *ἆρ' οὖν οὐκ ... τοῦτον τὸν φόβον ἐν τιμῇ μεγίστῃ σέβει —;* VI. 777. D: *ὁ φύσει καὶ μὴ πλαστῶς σέβων τὴν δίκην.* Phaedr. 250. E: *ὥστ' οὐ σέβεται προσορῶν.* 251. A: *ὡς θεὸν σέβεται.* Legg. VII. 798. B: *σέβεται καὶ φοβεῖ-*

ται πᾶσα ἡ ψυχὴ τό τι κινεῖν τῶν τότε καθεστώτων. Phaedr. 252. A: πρὸς ... τῷ σέβεσθαι. Legg. V. 729. C: τιμῶν τις καὶ σεβόμενος. VIII. 837. C: τὸ σῶφρον ... αἰδούμενος ἅμα καὶ σεβόμενος. XI. 917. B: οὔτε θεοὺς σεβόμενος. IX. 877. A: τὴν ... οὐ παντάπασι κακὴν τύχην αὐτοῦ σεβόμενον καὶ τὸν δαίμονα. Tim. 69. D: σεβόμενοι μιαίνειν τὸ θεῖον. Legg. VII. 813. D: τοὺς σφόδρα φιλομαντευτὰς σεβόμενοι. Ep. VII. 344. D: ὁμοίως γὰρ ἂν αὐτὰ ἐσέβετο ἐμοί. Pol. III. 393. E: οἱ μὲν ἄλλοι ἐσέβοντο cet. Phaedr. 254. B: σεφθεῖσα (*venerabunda*).

σειληνώδης, ὁ ἡ, *Silenorum similis*. Conv. 216. D: σειληνῶδες (τὸ σχῆμα).

σειρά, ἡ, *catena*. Theaet. 153. C: τὴν χρυσῆν σειρὰν ὡς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ἥλιον Ὅμηρος λέγει.

σεισμός, ὁ, *concussio*, *motus* (etiam *terrae*). Pol. II. 359. D: ὄμβρου ... πολλοῦ γενομένου καὶ σεισμοῦ. Tim. 62. B: τῇ ... μάχῃ καὶ τῷ σεισμῷ τούτῳ. Polit. 273. A: σεισμὸν πολὺν ἐν ἑαυτῷ ποιῶν. Crat. 427. A. Phil. 33. D: καί τινα ὥσπερ σεισμὸν ἐντιθέντα ἴδιόν τε καὶ κοινὸν ἑκατέρῳ. Pol. X. 621. B: βροντήν τε καὶ σεισμὸν γενέσθαι. Tim. 53. A: σεισμὸν παρέχοντος. 57. C. Legg. VIII. 790. E: ὅταν ... ἔξωθέν τις προσφέρῃ τοῖς τοιούτοις πάθεσι σεισμόν. Phil. 33. E: τῶν σεισμῶν τῶν τοῦ σώματος. Tim. 25. C: σεισμῶν ἐξαισίων καὶ κατακλυσμῶν γενομένων. Critia 108. E: ὑπὸ σεισμῶν δῦσαν. 112. A. D. Legg. VII. 790. D: ὑπὸ τῶν σεισμῶν τε καὶ κινήσεων κινούμενα (τὰ σώματα πάντα). Tim. 88. D: σεισμοὺς ἀεί τινας ἐμποιῶν αὐτῷ (τ. σώματι).

σείω, *concutio*, *agito*. Crat. 403. A: ἴσως ... ἀπὸ τοῦ σείειν ὁ σείων ὠνόμασται. Tim. 52. E. 88. E: μετρίως σείων τὰ ... περὶ τὸ σῶμα πλανώμενα παθήματα καὶ μέρη. 43. D: σφοδρῶς σείουσαι τὰς τῆς ψυχῆς περιόδους. Crat. 427. A: τὸ σείεσθαι. Tim. 52. E. Crat. 426. E: μάλιστα ... σειομένην (τὴν γλῶτταν). Tim. 52. E: ὥσπερ τὰ ὑπὸ τῶν πλοκάνων ... σειόμενα. 53. A. Etiam i. q. *incito*, *vexo*. Eryx. 397. D: ἔσειεν αὐτόν.

σελαναία, i. q. σελήνη. Crat. 409. B. Ib. σελαενονεοάεια (v. σελαεννεοάεια).

σέλας, τό, *splendor*. Crat. 409. B: τὸ ... σέλας καὶ τὸ φῶς ταὐτόν.

σελήνη, ἡ, *luna*. Crat. 409. A: ὅτι ἡ σελήνη ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἔχει τὸ φῶς. Conv. 190. B: ὅτι καὶ ἡ σελήνη ἀμφοτέρων (*utriusque generis*) μετέχει. Tim. 38. C. Epin. 990. B: σελήνη ... περίοδον τὴν αὑτῆς τάχιστα διέξεισιν. Gorg. 451. C: σελήνης. Crat. 408. D. Conv. 190. B: τῆς σελήνης (ἔκγονον). Pol. VII. 516. B: τὸ ... σελήνης φῶς. Legg. X. 889. B. Gorg. 513. A: τὰς τὴν σελήνην καθαιρούσας, τὰς Θετταλίδας. Crat. 397. D: ἥλιον καὶ σελήνην cet. Tim. 38. C. Legg. X. 886. D.

σεμνός, ή, όν, augustus, venerandus; amplus; dignus; gravis. Gorg. 502. A: *ἡ σεμνὴ καὶ θαυμαστὴ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις.* Ax. 368. D: *οὐ γάρ ἐφαίνετό μοι σεμνὸν μαινομένῳ δήμῳ συνεξάρχειν.* Euthyd. 279. A: *ἢ οὐ χαλεπὸν οὐδὲ σεμνοῦ ἀνδρὸς πάνυ τι οὐδὲ τοῦτο ἔοικεν εἶναι εὐπορεῖν;* Hipp. mai. 288. D: *ὃς οὕτω φαῦλα ὀνόματα ὀνομάζειν τολμᾷ ἐν σεμνῷ πράγματι.* Theaet. 203. E: *μέγαν τε καὶ σεμνὸν λόγον.* Soph. 249. A: *σεμνὸν καὶ ἅγιον νοῦν.* Polit. 290. D: *δόξαν σεμνὴν λαμβάνει.* Crat. 392. A: *οὐκ οἴει τοῦτο σεμνόν τι εἶναι γνῶναι —;* Pol. II. 382. B: *οἴει γάρ τί με ... σεμνὸν λέγειν.* Legg. VII. 814. E: *ἐπὶ τὸ σεμνὸν μιμουμένην.* Theaet. 150. A: *ἅτε σεμναὶ αὗται αἱ μαῖαι.* Legg. I. 633. D: *τῶν σεμνῶν οἰομένων εἶναι.* Euthyd. 303. C. Ep. VII. 341. E: *ὡς σέμν' ἄττα μεμαθηκότας.* Menex. 235. B: *σεμνότερος.* Crit. 51. A: *ὅτι ... τιμιώτερόν ἐστι πατρὶς καὶ σεμνότερον καὶ ἁγιώτερον.* Polit. 266. D: *σεμνοτέρου.* Sis. 390. D: *ὀνόματι σεμνοτέρῳ μόνον κεχρημένον τούτῳ.* Soph. 227. B: *σεμνότερον δέ τι τὸν διὰ στρατηγικῆς ἢ φθειριστικῆς δηλοῦντα θηρευτικὴν οὐδὲν νενόμικεν.* Pol. V. 475. A: *κἂν μὴ ὑπὸ μειζόνων καὶ σεμνοτέρων τιμῶνται.* Legg. V. 729. D: *σεμνοτέρας τὰς ἐκείνων ὑπηρεσίας εἰς αὑτὸν ἡγούμενος.* Def. 412. E: *κατὰ λογισμὸν ὀρθὸν τὸν σεμνότατον.* Phaedr. 257. D: *οἱ μέγιστον δυνάμενοί τε καὶ σεμνότατοι ἐν ταῖς πόλεσιν.* Alc. II. 148. E: *σεμνοτάτας (πομπάς).* Polit. 290. A: *τὰ σεμνότατα καὶ μάλιστα πάτρια τῶν ἀρχαίων θυσιῶν ἀποδεδόσθαι.*

σεμνότης, ἡ, maiestas, gravitas. Menex. 235. B: *καί μοι αὕτη ἡ σεμνότης παραμένει* cet. Def. 413. E: *σχῆμα σεμνότητος.* Epin. 984. A: *σεμνότητι ... διαφέροντα.*

σεμνύνω, extollo, effero, honore afficio. Phil. 28. A: *σεμνύνεις γὰρ ... τὸν σαυτοῦ θεόν.* Phaedr. 272. D: *οὐδὲν οὕτω ταῦτα δεῖν σεμνύνειν.* Gorg. 512. B: *σεμνύνων τὸ πρᾶγμα.* Phil. 28. C. Legg. IV. 710. A. Polit. 263. B: *σεμνῦνον αὐτὸ ἑαυτό.* Phaedr. 244. D: *τὸ ῷ* (al. *τῷ ῷ*) *σεμνύνοντες,* Phil. 28. C: *ἑαυτοὺς ὄντως σεμνύνοντες.* Pol. VIII. 558. B. Med. *me iacto, glorior.* Gorg. 511. D: *οὐ σεμνύνεται ἐσχηματισμένη ὥς ὑπερήφανόν τι διαπραττομένη.* Parm. 128. C: *ὅτι οὐ παντάπασιν οὕτω σεμνύνεται τὸ γράμμα.* Pol. III. 405. A: (*ἆρ' οὐ*) *δικανική τε καὶ ἰατρικὴ σεμνύνονται —;* Phaedr. 242. E: *σεμνύνεσθαι ὥς τι ὄντε.* Gorg. 512. B. Theag. 130. B: *Θουκυδίδην ... ἀκούω ... σεμνύνεσθαι ἄττα πρὸς σέ.* Theaet. 175. A: *ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι καταλόγῳ προγόνων σεμνυνομένων.*

σεμνῶς, superbe, in re pos. *splendide.* Phaedr. 258. A: *ἑαυτὸν δή λέγων μάλα σεμνῶς καὶ ἐγκωμιάζων.* 275. D: *σεμνῶς πάνυ σιγᾷ.* Conv. 199. A: *καὶ καλῶς γ' ἔχει καὶ σεμνῶς ὁ ἔπαινος.* Pol. VIII. 563. C: *πάνυ ἐλευθέρως καὶ σεμνῶς εἰθισμένοι πορεύεσθαι.*

σηκός, ὁ, stabulum. Theaet. 174. E: σηκὸν ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον. Pol. V. 460. C: εἰς τὸν σηκὸν οἴσουσι. Ib. ἐπὶ τὸν σηκὸν ἄγοντες.

σῆμα, τό, signum. Crat. 400. C: διότι ... τούτῳ σημαίνει ἃ ἂν σημαίνῃ ἡ ψυχή, καὶ ταύτῃ σῆμα ὀρθῶς καλεῖσθαι. **sepulcrum.* Gorg. 493. A: (ὡς) τὸ ... σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα. Phaedr. 264. D: ἐπὶ σήματι (epigr.). Crat. 400. B: σῆμά τινές φασιν αὐτὸ (τὸ σῶμα) εἶναι τῆς ψυχῆς. Pol. III. 391. B: περὶ τὸ σῆμα τὸ Πατρόκλου.

σημαίνω, significo, indico; ostendo, declaro. Soph. 250. B: ἀλλ' ἑστάναι σημαίνεις λέγων αὐτὰ ἀμφότερα εἶναι; Phaedr. 275. D: ἕν τι σημαίνει μόνον ταὐτὸν ἀεί. Gorg. 511. B: ὡς ὁ λόγος σημαίνει. 527. C: ὡς ὁ σὸς λόγος σημαίνει. E. Id. Phaed. 66. E. Theaet. 160. C. Pol. I. 334. A. al. Soph. 262. B: ὅσα πράξεις σημαίνει ῥήματα. Crat. 393. A: ὁ γὰρ ἄναξ καὶ ὁ ἕκτωρ σχεδόν τι ταὐτὸν σημαίνει. Pol. VII. 524. A: εἰ τό τε βαρὺ κοῦφον καὶ τὸ κοῦφον βαρὺ σημαίνει. Legg. I. 626. E: ταῦτα ... ὡς πολέμου ἐν ἑκάστοις ἡμῶν ὄντος πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς σημαίνει. IV. 722. E. Soph. 255. B: εἰ τὸ ὂν καὶ τὸ ταὐτὸν μηδὲν διάφορον σημαίνετον. Crat. 400. C: ἃ ἂν σημαίνῃ ἡ ψυχή. Soph. 244. A: τί ποτε βούλεσθε σημαίνειν. Parm. 141. D. Crat. 437. C: μένοντα τὰ πράγματα σημαίνειν. 420. A: σημαίνων οὐ παρόντος εἶναι cet. Legg. X. 907. D: σημαίνων πρὸς ἄρχοντας. Soph. 258. B: οὐκ ἐναντίον ἐκείνῳ σημαίνουσα. Crat. 437. A: μᾶλλον ἔοικε σημαίνοντι ὅτι cet. Pol. X. 602. E. Crat. 405. E: φοβοῦνται αὐτὸ ὡς σημαῖνον φθοράν τινα. Pol. X. 616. A: τοῖς ἀεὶ παριοῦσι σημαίνοντες ὧν ἕνεκά τε ταῦτα πάσχοιεν cet. Polit. 275. E: ἐπειδὴ δεῖν τοῦτ' ἐσήμαινεν ὁ λόγος. Crat. 437. D. (ubi v. ἐσήμανε). Pol. III. 388. E. VII. 523. D: οὐδαμῶς γὰρ ἡ ὄψις αὐτῇ ἅμα ἐσήμηνε (sic Par. A. c. al. Vulg. ἐσήμαινε) τὸν δάκτυλον τοὐναντίον ἢ δάκτυλον εἶναι. Legg. III. 682. A: τάχα γὰρ ἂν σημήνειέ τι τῆς ἡμετέρας περὶ βουλήσεως. Phaed. 62. C: μὴ σημήναντος σου ὅτι βούλει αὐτὸ τεθνάναι. **obsigno.* Legg. XII. 954. A: τά τε σεσημασμένα καὶ τὰ ἀσήμαντα. B. C. Med. Legg. XII. 954. C: σημηνάσθω. — Intrans. *patere.* Epin. 989. A: ὡς ἄρτι σημαίνειν ἐκ τῶν εἰρημένων μοι σφόδρα δοκεῖ.

σημάντωρ, ὁ, dux. Pol. III 389. E. (Hom.).

σημεῖον, τό, signum (etiam sigillum), indicium; ostentum. Phaedr. 242. B: τὸ δαιμόνιον ... σημεῖον. Soph. 262. A: τὸ ... σημεῖον τῆς φωνῆς ... ὄνομα. Crat. 415. A: μηχανὴ γάρ μοι δοκεῖ τοῦ ἄνειν ἐπὶ πολὺ σημεῖον εἶναι. Apol. 40. B: τὸ τοῦ θεοῦ σημεῖον. C. 41. D. Theag. 129. B: τὸ εἰωθὸς σημεῖον τὸ δαιμόνιον. D. Def. 414. D: σημεῖόν τι κοινὸν ἑρμηνευτικόν. Crat. 427. C: τοῦ οὐ δεόμενος σημείου. Theag. 129. D. Theaet. 192. B. ἔχει τὸ σημεῖον κατὰ τὴν αἴσθησιν. 208. C: τὸ ἔχειν τι σημεῖον εἰπεῖν ᾧ τῶν

ἁπάντων διαφέρει τὸ ἐρωτηθέν. Polit. 268. E: τὸ περὶ τῆς χρυσῆς ἀρνὸς ἴσως σημεῖον φράζεις. Crat. 427. C: ἑκάστῳ τῶν ὄντων σημεῖόν τε καὶ ὄνομα ποιῶν. Phil. 24. E. Pol. VI. 496. C: τὸ δαιμόνιον σημεῖον. Theaet. 194. C: καθαρὰ τὰ σημεῖα ἐγγιγνόμενα. Pol. X. 607. C: ἄλλα μυρία σημεῖα παλαιᾶς ἐναντιώσεως τούτων. Legg. VII. 792. A: σημεῖα οὐδαμῶς εὐτυχῆ. Phaedr. 244. C: διά τε ὀρνίθων ... καὶ τῶν ἄλλων σημείων. Pol. II. 382. E: οὔτε κατὰ σημείων πομπάς. Theaet. 191. D: ὥσπερ δακτυλίων σημεῖα ἐνσημαινομένους. Soph. 262. D: περὶ τὰ τῆς φωνῆς ... σημεῖα. Pol. X. 614. C: σημεῖα περιάψαντας τῶν δεδικασμένων ἐν τῷ πρόσθεν. Tim. 40. C: σημεῖα τῶν μετὰ ταῦτα γενησομένων ... πέμπουσι. 72. B: σημεῖα ἐναργέστερα ἔχει. Legg. IX. 856. A: γράμμασι σημεῖα ἐπιβάλλοντας πάντων τῶν δικαστῶν. **signum*, i. e. *argumentum*. Gorg. 520. E: ὥστε καλὸν δοκεῖ τὸ σημεῖον εἶναι εἰ cet. Crat. 395. A: σημεῖον δ' αὐτοῦ ἡ ἐν Τροίᾳ μονὴ cet. Pol. II. 368. B: σημεῖον δέ μοι ὅτι cet. Tim. 71. E: ἱκανὸν δὲ σημεῖον ὡς μαντικὴν ἀφροσύνῃ θεὸς ἀνθρωπίνῃ δέδωκεν· οὐδεὶς γὰρ cet. De lege 321. B: ὅτι γε ἀγαθὸς ἦν ... τοῦτο μέγιστον σημεῖον ὅτι cet. Theaet. 153. A: ἐπεὶ καὶ τάδε τῷ λόγῳ σημεῖα ἱκανὰ ὅτι cet.

σηπεδών, ἡ, *putredo*. Phaed. 110. E: οὐδὲ διεφθαρμένοι ... ὑπὸ σηπεδόνος καὶ ἅλμης. Tim. 66. A. Phaed. 96. B: ἐπειδὰν τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν σηπεδόνα τινὰ λάβῃ. Pol. X. 609. A: σηπεδόνα ... ξύλοις.

σήπω, *putrefacio*; σήπομαι, *putresco*. Tim. 84. D: τὰ ... οὐ τυγχάνοντα ἀναψυχῆς σήπει. Theaet. 153. C: ὅτι αἱ ... ἡσυχίαι σήπουσι καὶ ἀπολλύασι. Ax. 365. C: (εἰ) ἀειδὴς ... κείσομαι σηπόμενος. Tim. 66. D: σηπομένων. Phaed. 80. D: καὶ ἐὰν σαπῇ. 87. E: ταχὺ σαπὲν διοίχοιτο.

σῆραγξ, ἡ, *rupes*. Phaed. 110. A: σήραγγες ... καὶ ἄμμος cet. **hiatus*, *cavum*. Tim. 70. C: σήραγγας ἐντὸς ἔχουσαν οἷον σπόγγου κατατετρημένας.

σῆψις, ἡ, *putredo*. Locr. 102. C: ὑγρῶν σάψιες. Ax. 365. D: ἀλγεῖς ἐπὶ σήψεσι. Locr. 101. A: σάψεσι.

σθένος, τό, *vis*. Phaedr. 267. C: τὸ τοῦ Χαλκηδονίου σθένος. Legg. I. 646. A: ὡς χρὴ γεύεσθαι καὶ μὴ φεύγειν παντὶ σθένει (*omni ope*) κατὰ τὸ δυνατόν. IX. 854. B: εὐλαβεῖσθαι ... παντὶ σθένει. Men. 81. C. (Pind.). Prot. 340. A: σθένος ἀνέρος (Hom.).

σιαγών, ἡ, *maxilla*. Tim. 75. D: τὰς σιαγόνας ἄκρας αὐτοῖς ξυνέδησεν ὑπὸ τὴν φύσιν τοῦ προσώπου.

σιγή, ἡ, *silentium*. Phaed. 84. B: σιγὴ ... ἐγένετο. Legg. XI. 938. A: πειθομένοις μὲν σιγή, ἀπειθοῦσι δὲ φωνὴ νόμου ἥδε. Gorg. 450. C: διὰ σιγῆς. Soph. 264. A: μετὰ σιγῆς. Id. Legg. III. 700. C. II. 671. C: σιγῆς καὶ λόγου cet. III. 696. E: ἀλλά τινος μᾶλλον ἀλόγου σιγῆς ἄξιον ἂν

εἴη. Theaet. 190. A: σιγῇ (*tacite*) πρὸς αὑτόν. Pol. III. 394. A: ἀπῄει σιγῇ. Legg. VI. 785. A: ἀνομοθέτητα σιγῇ κείσθω. IX. 854. C. Crit. 43. B. Crat. 435. B: τὴν γὰρ σιγήν σου ξυγχώρησιν θήσω. Legg. VII. 790. D: οὐ σιγήν, ἀλλά τινα μελῳδίαν (προςφέρουσιν). XII. 957. B: ὅσα ... περὶ σιγὴν δικαστῶν cet. Pol. IV. 425. A: σιγὰς ... τῶν νεωτέρων παρὰ πρεσβυτέροις.

σιγῶ, *sileo, taceo*; c. accus. *silentio praetereo*. Theaet. 161. E: τὸ ... ἐμὸν ... σιγῶ. Apol. 24. D: ὁρᾷς ... ὅτι σιγᾷς καὶ οὐκ ἔχεις εἰπεῖν; Euthyd. 300. C: οὐ πάντα σιγᾷς; Hipp. min. init. σὺ ... τί σιγᾷς —; Phaedr. 275. D: σεμνῶς πάνυ σιγᾷ. Euthyd. 300. C. Theaet. 146. A: τί σιγᾶτε; Legg. VII. 792. A: οὗ ... ἂν προςφερομένου σιγᾷ. Phaedr. 276. A: σιγᾶν πρὸς οὓς δεῖ. Legg. VII. 788. C. Apol. 37. E: σιγῶν ... καὶ ἡσυχίαν ἄγων. Alc. I. 106. A. Legg. IX. 876. B: μηδὲ σιγῶντα, ἀλλὰ θορύβου μεστά. Pol. VII. 515. A: τοὺς δὲ σιγῶντας. Euthyd. 300. B: οὐ σιγῶντα λέγεις; Prot. 360. D: ἐσίγα. Riv. 139. A: ὁ ... σοφὸς ... ἐσίγησεν. Lys. 222. A. Euthyd. 286. B. Riv. 133. A: τὼ μειρακίω ἐσιγησάτην. Pol. X. 616. A: σιγήσαντος. Ep. II. 310. D: οὔτε ἡ συνουσία ἡμῶν σιγᾶται. Pol. II. 378. A: σιγᾶσθαι. Ep. II. 310. E: ὅτι οὐδ᾽ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον σιγηθήσεται. 311. B: ὅτι οὐκ ... καὶ οἱ λόγοι οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σεσιγήσονται.

σιδήριον, τό, *ferramentum*. Euthyd. 300. B: βοῶντα μέγιστον τὰ σιδήρια λέγεται. Ib. ξύλα καὶ σιδήρια.

σίδηρος, ὁ, *ferrum*. Pol. III. 415. C: ὅταν αὐτὴν (τὴν πόλιν) ὁ σίδηρος ἢ ὁ χαλκὸς φυλάξῃ. Legg. XII. 956. A: σίδηρος ... καὶ χαλκὸς πολέμων ὄργανα. Phaedr. 263. A: ὅταν τις ὄνομα εἴπῃ σιδήρου cet. Pol. VIII. 547. A: μιγέντος σιδήρου ἀργύρῳ. Critia 119. E. Legg. III. 678. E: ὅσαιπερ (τέχναι) σιδήρου δέονται. Conv. 219. E: σιδήρῳ. Pol. X. 609. A. Soph. 267. E: τὸν δοξομιμητὴν ... σκοπώμεθα ὥσπερ σίδηρον. Pol. III. 411. B: ὥσπερ σίδηρον ἐμάλαξε. Legg. II. 666. C: καθάπερ εἰς πῦρ σίδηρον ἐντεθέντα. 671. B.

σιδηροῦς, ᾶ, οῦν, *ferreus*. Pol. VIII. 547. B: τὸ ... σιδηροῦν (γένος). Eryx. 400. A: σιδηρῷ σταθμῷ νομίζουσι. Crat. 398. A: ὅτι καὶ ἡμᾶς φησὶ σιδηροῦν εἶναι γένος. Pol. VIII. 547. A. Gorg. 509. A: σιδηροῖς ... λόγοις. Pol. IX. 586. B: σιδηροῖς κέρασί τε καὶ ὁπλαῖς. Legg. VII. 795. B. Ax. 371. B: σιδηροῖς κλείθροις καὶ κλεισίν. Ion. 533. D: τοὺς δακτυλίους ... τοὺς σιδηροῦς. Legg. I. 685. A: σκληρὰς καὶ σιδηρᾶς (ἀγωγάς). VI. 778. D: σιδηρᾶ (τὰ τείχη).

σικύα, ἡ, *cucurbitula*. Locr. 102. A: ἃ ... σικύα ... ἐφέλκεται τὸ ὑγρόν. Tim. 79. E: τὰ τῶν περὶ τὰς ἰατρικὰς σικύας παθημάτων αἴτια.

σιμοπρόςωπος, ὁ ἡ, *simum habens nasum*. Phaedr. 253. E.

σιμός, ή, όν, *simus.* Pol. V. 474. D: ὅτι σιμός. Theaet. 209. C: τὸν σιμόν τε καὶ ἐξόφθαλμον.

σιμότης, ἡ, *forma nasi simi.* Theaet. 209. C: ἡ σιμότης αὕτη. 133. E: προςέοικε δὲ σοὶ τήν τε σιμότητα cet. 209. C: τῶν ἄλλων σιμοτήτων.

σίνομαι, *laedo.* Legg. XI. 936. E: ἐὰν ὑποζύγιον ... σίνηταί τι τῶν πέλας.

σισύρα, ἡ, *vestis e pellibus villosis confecta.* Eryx. 400. E: σισύραν (al. σίσυραν) δερματίνην.

σίτησις, ἡ, *victus.* Apol. 37. A: ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως. Pol. III. 404. D: ὅλην ... τὴν τοιαύτην σίτησιν.

σιτίον, τό, *cibus*, plur. *esculenta.* De lucri cup. 230. A: σιτίον ἔστιν ἀγαθόν τε καὶ κακόν. Phaedr. 241. C: σιτίου τρόπον. Pol. I. 338. C: τοῦτο τὸ σιτίον. Gorg. 490. B: πολλὰ σιτία καὶ ποτά. De lucri cup. 230. B. Prot. 314. A: ἐν τῇ τῶν σιτίων (ὠνῇ). Gorg. 490. D. Soph. 224. A. Pol. II. 380. E. Legg. XII. 942. D. (ubi v. σιτῶν). Prot. 334. C: ἐν τοῖς σιτίοις τε καὶ ὄψοις. Pol. IV. 420. A. Legg. II. 659. E: ἐν ἡδέσι τισὶ σιτίοις καὶ πώμασι. Prot. 334. A: σιτία καὶ ποτὰ cet. Gorg. 464. D: προςποιεῖται τὰ βέλτιστα σιτία τῷ σώματι εἰδέναι. 517. D. Pol. II. 369. E: παρασκευάζειν σιτία. V. 475. C: τὸν περὶ τὰ σιτία δυςχερῆ. Tim. 79. A.

σιτοποιός, ὁ, *pistor.* Gorg. 517. D: σιτοποιὸν ἢ ὀψοποιὸν cet.

σῖτος, ὁ, pl. σῖτα, τά, *frumentum.* Tim. 52. E: περὶ τὴν τοῦ σίτου κάθαρσιν. Legg. VIII. 849. B. D. Pol. X. 609. A: σίτῳ ... ἐρυσίβην. Legg. VIII. 849. B: σῖτον. **panis* et in univ. *cibus.* Pol. II. 369. E: ἐπὶ σίτου παρασκευῇ. IV. 438. A: χρηστοῦ σίτου. VIII. 559. A. Critia 115. A. Legg. IX. 865. B: πώματος ἢ σίτου δόσει. Pol. II. 372. A: σῖτον ... ποιοῦντες. Prot. 353. C: ὑπὸ σίτων καὶ ποτῶν. Phaedr. 259. C. Pol. III. 403. E. IX. 571. C: ἢ σίτων ἢ μέθης πλησθέν. Tim. 70. D. Legg. VII. 789. D: τὰς τῶν σίτων τροφὰς καὶ ποτῶν.

σιτοῦμαι, *cibum capio.* Legg. XII. 942. B: λοῦσθαι καὶ σιτεῖσθαι. Apol. 36. D: ἐν πρυτανείῳ σιτεῖσθαι.

σιτουργός, ὁ, *pistor.* Polit. 267. E: οἱ ... σιτουργοί.

σιωπῇ, *tacite.* Pol. III. 389. E. (Hom.).

σιωπῶ, *taceo* (fut. med.). Phaedr. 234. A: οἵτινες αἰσχυνόμενοι πρὸς ἅπαντας σιωπήσονται.

σκαιός, ά, όν, *sinister.* Phaedr. 266. A: ὀνομαζόμενον σκαιόν τινα ἔρωτα. Ib. σκαιά, τὰ δὲ δεξιὰ κληθέντα. **ineptus.* Euthyd. 295. D: μή με σκαιὸν ἡγησάμενος φοιτητὴν μὴ προςδέχοιτο.

σκαιότης, ἡ, *perversitas, inepta ratio.* Pol. III. 411. E: ἐν ἀμαθίᾳ καὶ σκαιότητι ... ζῇ.

σκαληνός, ή, όν, *inaequalis.* Euth. 12. D: ὃς (ἀρι-

θμὸς) ἂν μὴ σκαληνὸς ᾖ, ἀλλ' ἰσοσκελής. Locr. 98. B: σκαληνὸν (v. σκολιὸν) ... τοῦτο μὲν καλείσθω cet.

σκάμμα, τό, *fossa*. Legg. VIII. 845. E: σκάμμασιν.

σκάπτω, *fodio*, *fossam facio*. De iusto 375. B: ἐν τῷ δέοντι σκάπτειν καὶ ἀροῦν. Legg. VI. 778. E: σκάψοντας. Crat. 413. A: ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἅλλεσθαι (i. q. *propositum egredi* s. *excedere*).

σκεδάννυμι, *dissipo*. Prot. 322. B: ὥστε πάλιν σκεδαννύμενοι διεφθείροντο. Conv. 221. A: ἐσκεδασμένων ἤδη τῶν ἀνθρώπων. Legg. III. 699. D: σκεδασθείς.

σκεδαστός, ή, όν, in eo ponitur quod dispergi vel dividi potest. Tim. 37. A: ὅταν οὐσίαν σκεδαστὴν ἔχοντός τινος ἐφάπτηται καὶ ὅταν ἀμέριστον.

σκέλος, τό, *crus; pes*. Conv. 190. D: ὥστ' ἐφ' ἑνὸς πορεύσοντας σκέλους ἀσκωλιάζοντες. Phaed. 60. C: ἐν τῷ σκέλει. B: συνέκαμψε ... τὸ σκέλος. Conv. 190. D: βαδιοῦνται ὀρθοὶ ἐπὶ δυοῖν σκέλοιν. Tim. 45. A: σκέλη ... χεῖρές τε. Lach. 192. A: ἐν ταῖς τῶν χειρῶν πράξεσιν ἢ σκελῶν cet. Phaed. 117. A: ἐν τοῖς σκέλεσι. Phaedr. 254. E: τὰ σκέλη τε καὶ τὰ ἰσχία πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας. Phaed. 61. C: καθῆκε τὰ σκέλη ἀπὸ τῆς κλίνης ἐπὶ τὴν γῆν. 117. E: ἐπεσκόπει τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη. Conv. 189. E: σκέλη τὰ ἴσα ταῖς χερσί (εἶχε). Pol. VII. 514. A: τὰ σκέλη καὶ τοὺς αὐχένας.

σκέμμα, τό, *consideratio*. Crit. 48. C: μὴ ... σκέμματα ᾖ τῶν ῥᾳδίως ἀποκτιννύντων. **quaestio*. Pol. IV. 445. A: γελοῖον ἔμοιγε φαίνεται τὸ σκέμμα γίγνεσθαι ἤδη εἰ cet. De lege 315. E: ἐὰν ... κοινὸν τεθῇ τὸν σκέμμα. Pol. IV. 435. C: εἰς φαῦλόν γε αὖ ... σκέμμα ἐμπεπτώκαμεν περὶ ψυχῆς εἴτε cet.

σκέπασμα, τό, *tegumentum*. Polit. 279. D: σκεπάσματα. Ib. τῶν σκεπασμάτων. 280. C. Legg. XII. 942. D: τῇ τῶν ἀλλοτρίων σκεπασμάτων περικαλυφῇ. Polit. 279. E: σκεπάσμασι.

σκέπη, ἡ, *tegumentum*. Tim. 76. D: ἱκανὸν σκιὰν καὶ σκέπην παρέχειν. Locr. 100. B.

σκέπτομαι, *circumspicio*, *prospicio*; *specto*; *considero*, *perpendo*; *quaero*, *exploro*; etiam *existimo*. Lach. 185. B: περὶ οὗ βουλευόμεθα καὶ σκεπτόμεθα. Alc. II. 140. A: σύν τε δύο σκεπτομένω cet. Prot. 317. B: καὶ ἄλλας πρὸς ταύτῃ (εὐλαβείᾳ) ἔσκεμμαι (*prospexi*). 339. B: ἔσκεμμαι (*perpendi*) ἱκανῶς. Euthyd. 283. C. Gorg. 501. A: ὅτι ... τὴν φύσιν ἔσκεπται καὶ τὴν αἰτίαν ὧν πράττει. Crat. 411. E: σωτηρία οὖ νῦν δὴ ἐσκέμμεθα. Pol. II. 371. E. IV. 433. B. Crat. 428. B: δοκεῖς γάρ μοι αὐτός τε ἐσκέφθαι τὰ τοιαῦτα καὶ παρ' ἄλλων μεμαθηκέναι. Apol. 20. B. Menex. 236. B: τὰ δὲ πρότερον ἐσκεμμένη (διῄει). [Gorg. 501. B: ἐσκεμμέναι ... τὴν ἡδονὴν μόνον τῆς ψυχῆς. Legg. IX. 867. E: ἐσκεμμέ-

νους ... ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ τὰς τῶν φευγόντων πράξεις ἔτι σαφέστερον. Soph. 251. E: τί οὖν οὐ ... τὰ ξυμβαίνοντα ἐσκέψω; Theaet. 196. A: ταῦτα αὐτὰ εἴ τις ἀνθρώπων ἤδη πώποτε ἐσκέψατο —; Pol. VIII. 558. C: ὥσπερ τὴν πολιτείαν ἐσκεψάμεθα. Men. 86. D. Prot. 316. B: αὐτὸς σκέψαι. 325. B: σκέψαι ὡς θαυμασίως γίγνονται οἱ ἀγαθοί. Phaedr. 264. C. Pol. I. 353. D: μετὰ ταῦτα τόδε σκέψαι. Legg. IV. 719. D. Apol. 21. A: σκέψασθε δὲ ὧν ἕνεκα ταῦτα λέγω. Lach. 187. D. Hipp. mai. 295. A: εἰ ... σκεψαίμην πρὸς ἐμαυτόν. Charm. 165. C: ἀλλ' ἐπίσχες ἕως ἂν σκέψωμαι. Prot. 330. B: κοινῇ σκεψώμεθα ποῖόν τι αὐτῶν ἐστὶν ἕκαστον. Theaet. 151. E. Soph. 239. B: ἐν σοὶ σκεψώμεθα. Polit. 289. D: σκεψώμεθα τοὺς λοιπούς. Pol. I. 333. E. Phaedr. 259. E. σκέψασθαι τὸν λόγον ὅπῃ καλῶς ἔχει λέγειν τε καὶ γράφειν καὶ ὅπῃ μή. Gorg. 514. A: πότερον ἔδει ἂν ἡμᾶς σκέψασθαι ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἐξετάσαι. Theaet. 185. B. Conv. 175. B: εἰ δὲ βούλει αὖ σκέψασθαι τοὺς χρηστοὺς σοφιστάς cet. Pol. I. 352. D. IX. init. αὐτὸς δὴ λοιπὸς ... ὁ τυραννικὸς ἀνὴρ σκέψασθαι. Gorg. 496. C: καὶ εὖ μάλα σκεψάμενος ἀποκρίνου. Phaed. 95. E: πρὸς ἑαυτόν τι σκεψάμενος. Legg. IX. 854. C: καλλίω θάνατον σκεψάμενος (*existimans*). Gorg. 501. A: οὔτε τι τὴν φύσιν σκεψαμένη τῆς ἡδονῆς οὔτε τὴν αἰτίαν. Tim. 20. B: κοινῇ σκεψάμενοι πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. Pol. V. 458. B: σκέψομαι. Conv. 175. A: οὐ σκέψει, παῖ —; Pol. I. 342. B: ἥτις αὐτῇ τὸ ξυμφέρον σκέψεται. Crat. 401. A: ὅτι περὶ αὐτῶν οὐδὲν ἡμεῖς σκεψόμεθα. Pol. I. 347. E. Conv. 212. D: παῖδες ... οὐ σκέψεσθε; Crat. 391. A: (ὅτι) σκεψοίμην μετὰ σοῦ. Pol. I. 342. A: τῆς τὸ ξυμφέρον εἰς αὐτὰ ταῦτα σκεψομένης. Crat. 424. C: ἔρχονται ἐπὶ τοὺς ῥυθμοὺς σκεψόμενοι. Epin. 978. B. Pass. Pol. II. 369. B: ἔσκεπται. III. 392. C: ἡμῖν ἅ τε λεκτέον καὶ ὡς λεκτέον παντελῶς ἐσκέψεται (*exploratum erit*). — Verb. Theaet. 188. C: ἆρ' οὖν οὐ ταύτῃ σκεπτέον ὃ ζητοῦμεν —; Soph. 254. E. Pol. I. 352. D: ὅμως δ' ἔτι βέλτιον σκεπτέον. Tim. 28. B.

σκευάζω, *paro*; *apparo*. Crat. 424. E: ὅταν ἀνδρείκελον σκευάζωσιν. Pol. VIII. 559. D: παντοδαπὰς ἡδονὰς ... δυναμένοις σκευάζειν. Alc. I. 117. C. Parm. 127. A: χαλινόν τινα χαλκεῖ ἐκδιδόντα σκευάσαι (nos: *zum machen*). Theaet. 178. D: σκευαζομένης θοίνης. Med. Pol. II. 372. B: ἄλφιτα σκευαζόμενοι.

σκευάριον, τό (σκευή), *vestimentum*. Alc. I. 113. E: ὡς τῶν προτέρων οἷον σκευαρίων κατατετριμμένων.

σκευασία, ἡ, in eo ponitur quod paratur. Alc. I. 117. C: περὶ ὄψου σκευασίας. Id. Lys. 209. E. De lege 316. E.

σκευαστός, ή, όν, *paratus*, *factus* (opp. naturali). Pol. VI. 510. A: πᾶν τὸ φυτευτὸν καὶ τὸ σκευαστὸν ὅλον γένος. Ep. VII. 342. D: περὶ σώματος ἅπαντος σκευαστοῦ τε καὶ

κατὰ φύσιν γεγονότος. Pol. VII. 515. C: *τὰς τῶν σκευαστῶν σκιάς.*

σκευή, ἡ, *apparatus; vestimentum.* Pol. III. 414. D: *τὰ ὅπλα αὐτῶν καὶ ἡ ἄλλη σκευὴ δημιουργουμένη.* IX. 577. B: *γυμνὸς ... τῆς τραγικῆς σκευῆς.* Legg. XII. 947. C: *τὴν πολεμικὴν σκευὴν ἐνδεδυκότας ἑκάστους.* Crit. 53. D: *σκευήν τέ τινα περιθέμενος* cet.

σκεῦος, τό, quidquid paratum vel factum est, ut instrumentum, supellex, utensilia, vasa, etiam armamenta. Hipp. mai. 288. E: *καλὸν ... καὶ τοῦτο τὸ σκεῦός ἐστι (ἡ χύτρα) καλῶς εἰργασμένον.* Gorg. 506. D: *σκεύους καὶ σώματος* cet. Pol. X. 596. B. 601. D: *ἑκάστου σκεύους καὶ ζώου.* Soph. 219. A: *τὸ ... περὶ τὸ ξύνθετον καὶ πλαστόν, ὃ δὴ σκεῦος ὠνομάκαμεν.* Pol. II. 373. A: *κλῖναί τε ... καὶ τράπεζαι καὶ τἄλλα σκεύη.* 381. A: *τὰ ... ξύνθετα πάντα σκεύη.* Theaet. 146. E: *τῶν ξυλίνων σκευῶν.* Id. Pol. IV. 428. C. II. 373. B: *σκευῶν ... παντοδαπῶν δημιουργοί.* III. 401. A. Critia 117. D: *σκευῶν ὅσα τριήρεσι προσήκει.* Legg. III. 679. A: *σκευῶν* (*vasorum*) *ἐμπύρων τε καὶ ἀπύρων.* VIII. 849. E. VII. 797. B: *μήτε ἐν τοῖς ἄλλοις σκεύεσιν.* Lach. 183. E: *ἐνέσχετό που ἐν τοῖς τῆς νεὼς σκεύεσι.* Phaedr. 260. C: *προσενεγκεῖν δυνατὸν σκεύη.* Pol. VII. 514. B: *φέροντας ἀνθρώπους σκεύη ... παντοδαπά.* X. 596. B. C: *σκεύη ποιῆσαι.* E. Legg. V. 746. E. Charm. 173. B.

σκευουργία, ἡ, *utensilium* vel *vasorum confectio.* Polit. 299. D: *ξυνόλης ὁποιασοῦν σκευουργίας.*

σκέψις, ἡ, *consideratio, deliberatio, cogitatio; quaestio, exploratio.* Prot. 537. B: *ἰσότητος πρὸς ἀλλήλας σκέψις.* Gorg. 487. E: *ἡ σκέψις ... περὶ τούτων* cet. Phaed. 83. A: *ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων σκέψις.* Phil. 26. E: *κοινὴ δ' ἡ σκέψις.* Pol. VII. 533. E: *οἷς τοσούτων πέρι σκέψις ὅσων ἡμῖν πρόκειται.* VIII. 545. A: (*ἵνα*) *ἡμῖν τελέα ἡ σκέψις ᾖ.* IX. 578. C: *περὶ γάρ τοι τοῦ μεγίστου ἡ σκέψις.* Legg. I. 636. D: *πᾶσά ἐστιν ἡ σκέψις περί τε τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς λύπας* cet. Phaedr. 237. C: *ἐν ἀρχῇ τῆς σκέψεως.* Theaet. 201. A: *οὐκοῦν τοῦτό γε βραχείας σκέψεως.* Crit. 48. E: *ὅρα ... τῆς σκέψεως τὴν ἀρχὴν ἐάν σοι ἱκανῶς λέγηται.* Alc. I. 130. D: *διὰ τὸ πολλῆς εἶναι σκέψεως.* Euthyd. 282. C: *ἀπαλλάξας με σκέψεως πολλῆς περὶ τούτου αὐτοῦ.* Prot. 339. E: *ἵνα μοι χρόνος ἐγγένηται τῇ σκέψει τί λέγοι ὁ ποιητής.* Soph. 236. D: *ὄντως ... ἐσμὲν ἐν παντάπασι χαλεπῇ σκέψει.* Pol. I. 336. E: *ἐν τῇ τῶν λόγων σκέψει.* Legg. III. 683. C: *τῇ τῆς νομοθεσίας σκέψει.* Men. 97. B: *ἐν τῇ περὶ τῆς ἀρετῆς σκέψει.* Prot. 349. A: *ἐπὶ τὴν τούτων σκέψιν.* Phaedr. 237. D: *τὴν σκέψιν ποιώμεθα.* Theaet. 175. C. Phil. 65 D: *εὔσκεπτόν γε καὶ ταύτην σκέψιν προβέβληκας.* Pol. IV. 434. D: *νῦν δ' ἐκτελέσωμεν τὴν σκέψιν.* VI. 510. D: *οὗ ἂν ἐπὶ σκέψιν ὁρμήσωσι.* Legg. VII. 799. D: *πρίν πῃ βεβαιώσαιτο τὴν*

σκέψιν τῆς πορείας ὅπῃ ποτὲ φέρει. IX. 855. E: ἰόντα εἰς τὴν τῶν λεχθέντων σκέψιν ἱκανήν. XI. 924. E: (ἐὰν) τοῦτο ... παραλείπῃ διὰ τὴν ἀδύνατον σκέψιν. Pol. IX. 571. D: ἑστιάσας λόγων καλῶν καὶ σκέψεων (*cogitationum*). Crit. 48. C: ἃς ... σὺ λέγεις τὰς σκέψεις περί τε χρημάτων ἀναλώσεως καὶ δόξης καὶ παίδων τροφῆς.

σκηνή, ἡ, *tentorium*. Legg. XII. 944. B: κομισθεὶς ἐπὶ σκηνήν. **scena*. Legg. VII. 817. C: σκηνὰς ... πήξαντας κατ' ἀγοράν.

σκῆνος, τό, *domicilium; corpus*. Locr. 100. A: καθάπερ ὑπάτῳ τῶ σκάνεος ἅπαντος. 101. E. Ax. 366. A: τὸ δὲ σκῆνος τουτὶ πρὸς κακοῦ περιήρμοσεν ἡ φύσις. Locr. 101. C: τρέφεσθαι ... τὸ σκᾶνος τῶν ἐναερίων ζώων cet. 103. C: ἁ γὰρ φύσις οἷον ὄργανον ἁρμόξατο τὸ σκᾶνος. 104. D: ἐς γυναικέα σκάνεα.

σκηνῶμαι, *tendo, commoror*. Pol. X. 621. C: σκηνᾶσθαι ... παρὰ τὸν Ἀμέλητα ποταμόν. 610. E: οὕτω πόῤῥω που ... ἐσκήνωται (*habitat*, i. e. *est*) τοῦ θανάσιμος εἶναι. Legg. IX. 866. D: σκηνησάμενος ἐν θαλάττῃ.

σκήπτομαι, *praetexo*. Theaet. 145. C: σκηπτόμενος παίζοντα λέγειν τόνδε. Conv. 217. D: σκηπτόμενος ὅτι ὀψὲ εἴη. Soph. 217. B: ὁ δὲ ταῦτα ... καὶ τότε ἐσκήπτετο πρὸς ἡμᾶς. **defendo*. Legg. IX. 864. D: ἀναφέροντος τοῦ δράσαντος ἢ τοῦ σκηπτομένου ὑπὲρ τοῦ ποιήσαντος.

σκῆπτρον, τό, *sceptrum*. Pol. III. 393. E: τό τε σκῆπτρον καὶ τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα. Gorg. 526. C: ἔχων χρυσοῦν σκῆπτρον. De lege 319. D. 320. D.

σκιά, ἡ, *umbra*. Phaedr. 229. B: ἐκεῖ σκιά τ' ἐστὶ cet. Soph. 266. B. Phaedr. 260. C: μὴ περὶ ὄνου σκιᾶς ὡς ἵππου τὸν ἔπαινον ποιούμενος. 239. C: ὑπὸ συμμιγεῖ σκιᾷ. Phaed. 101. D: σὺ δὲ δεδιὼς ἂν ... τὴν σαυτοῦ σκιὰν καὶ τὴν ἀπειρίαν cet. Pol. VII. 515. B: τὴν παριοῦσαν σκιάν. Tim. 76. D: ἱκανὸν σκιὰν καὶ σκέπην παρέχειν. (Phil. 30. B. pro σῶμα σκιὰν nunc scrib. σωμασκίαν). Pol. VI. 510. E: ὧν καὶ σκιαὶ καὶ ἐν ὕδασιν εἰκόνες εἰσί. VII. 517. D: περὶ των τοῦ δικαίου σκιῶν. 532. B. VI. 510. A: λέγω ... ἂς εἰκόνας πρῶτον μὲν τὰς σκιάς cet. VII. 532. C: (πρὸς) σκιὰς τῶν ὄντων, ἀλλ' οὐκ εἰδώλων σκιὰς δι' ἑτέρου τοιούτου φωτὸς ... ἀποσκιαζομένας. Men. 100. A: ὥσπερ παρὰ σκιὰς ἀληθὲς ἂν πρᾶγμα εἴη πρὸς ἀρετήν.

σκιαγράφημα, τό, pictura ita adumbrata ut e longinquo eam spectari oporteat. Theaet. 208. E: ἐπειδὴ ἐγγὺς ὥσπερ σκιαγραφήματος γέγονα τοῦ λεγομένου.

σκιαγραφία, ἡ, *pictura verum simulans, adumbratio; adumbrata imago*. Phaed. 69. B: μὴ σκιαγραφία ... τις ᾖ ἡ τοιαύτη ἀρετή. Pol. X. 602. D: ᾧ ... ἡμῶν τῷ παθήματι τῆς φύσεως ἡ σκιαγραφία ἐπιθεμένη γοητείας οὐδὲν ἀπολείπει.

Critia 107. C: σκιαγραφία ... ἀσαφεῖ καὶ ἀπατηλῷ χρώμεθα περὶ αὐτά. Pol. II. 365. C: σκιαγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον.

σκιαγραφῶ, *in speciem pingo, adumbro, simulo.* Pol. IX. 583. B: ἐσκιαγραφημένη τις (ἡ τῶν ἄλλων ἡδονή). Parm. 165. C: οἷον ἐσκιαγραφημένα ... ὅμοια εἶναι (δόξει). Legg. 663. C: ὡς ἐσκιαγραφημένα τὰ δίκαιά ἐστι καὶ ἄδικα. Pol. IX. 586. B: ἐσκιαγραφημέναις (ἡδοναῖς). VII. 523. B: τὰ πόῤῥωθεν ... φαινόμενα δῆλον ὅτι λέγεις καὶ τὰ ἐσκιαγραφημένα.

σκιαμαχῶ, *simulate* (nemine adversante) vel *inaniter pugno.* Legg. VIII. 830. C: ἆρά γε οὐκ ἐτολμήσαμεν ἂν αὐτοὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς σκιαμαχεῖν ὄντως; Apol. 18. D: ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ σκιαμαχεῖν ἀπολογούμενόν τε καὶ ἐλέγχειν μηδενὸς ἀποκρινομένου. Pol. VII. 520. C: ὑπὸ σκιαμαχούντων ... πρὸς ἀλλήλους.

σκιαρός, ά, όν, *umbrosus.* Legg. I. 625. B: ἀνάπαυλαι ... ἐν τοῖς ὑψηλοῖς δένδρεσίν εἰσι σκιαραί.

σκιατροφῶ, *vitam dego umbratilem, molliter vivo.* Pol. VIII. 556. D: πλουσίῳ ἐσκιατροφηκότι (v. ἐσκιατραφ.).

σκίμπους, ὁ, *grabatus.* Prot. 310. C: ἐπιψηλαφήσας τοῦ σκίμποδος.

σκιοειδής, ὁ ἡ, *umbrae similis.* Phaed. 81. D: σκιοειδῆ (al. σκοτοειδῆ) φαντάσματα (al. φάσματα).

σκιρτῶ, *salio, exsulto.* Legg. IV. 716. B: σκιρτᾷ ταράττων πάνθ' ἅμα. Pol. IX. 571. C: (ὅταν) τὸ ... θηριῶδές τε καὶ ἄγριον ... σκιρτᾷ. Phaedr. 254. A: σκιρτῶν ... βίᾳ φέρεται. Legg. II. 653. E: ἁλλόμενα καὶ σκιρτῶντα.

σκληρός, ά, όν, *aridus; durus, rigidus* (etiam trop., *obstinatus*, vern. *starr*). Conv. 196. A: εἰ σκληρὸς ἦν. 203. C: σκληρὸς καὶ αὐχμηρὸς cet. Locr. 104. C: εἰ δέ κά τις σκλαρὸς καὶ ἀπειθής. Prot. 331. D: τὸ σκλῆρὸν τῷ μαλακῷ (ἁμηγέπῃ προσέοικε). Pol. III. 410. D. Tim. 62. B: σκληρὸν ... ὅσοις ἂν ἡμῶν ἡ σὰρξ ὑπείκῃ. Legg. XII. 942. D: κοίτης σκληρᾶς. Theaet. 186. B: τοῦ ... σκληροῦ. Conv. 195. D: ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακοῦ. Pol. III. 411. B. Legg. III. 695. A: οὖσαν ... σκληρὰν (τέχνην). Crat. 407. D: κατὰ τὸ σκληρόν τε καὶ ἀμετάστροφον. Conv. 195. E: ἥτινι ἂν (ψυχῇ) σκληρὸν ἦθος ἐχούσῃ ἐντύχῃ. Pol. VII. 524. A. Charm. 175. D: οὕτως ἡμῶν εὐηθικῶν τυχοῦσα ἡ ζήτησις καὶ οὐ σκληρῶν. Soph. 230. C: τῶν περὶ αὑτοὺς μεγάλων καὶ σκληρῶν δοξῶν ἀπαλλάττονται. Legg. X. 892. B: σκληρῶν καὶ μαλακῶν. Theaet. 155. E: σκληρούς γε λέγεις καὶ ἀντιτύπους ἀνθρώπους. Legg. I. 645. A: τὰς δ' ἄλλας (ἀγωγὰς) σκληρὰς καὶ σιδηρᾶς. X. 889. C: μαλακὰ πρὸς σκληρά. Tim. 76. C: σκληρότερον. Theaet. 191. C: σκληροτέρου (κηροῦ). Legg. II. 666. B. Tim. 59. B: ὥστε σκληρότερον εἶναι. Polit. 307. B:

σκληρότερα φαινόμενα. Tim. 59. B: *διὰ πυκνότητα σκληρότατον ὄν.* Phil. 44. E: *εἰς τὰ σκληρότατα ἀποβλέποντες.*

σκληρότης, ἡ, *duritia; asperitas.* (Crat. 434. C: *σκληρότηρ*). Tim. 63. E: *σκληρότης ... ἀνωμαλότητι μιχθεῖσα.* Phaedr. 251. B: *ὑπὸ σκληρότητος.* Crat. 434. D. Pol. III. 410. D. Crat. 434. C: *σκληρότητι.* Theaet. 186. B: *τὴν σκληρότητα.* Pol. VII. 523. E. X. 607. B: *μή καί τινα σκληρότητα ἡμῶν καὶ ἀγροικίαν καταγνῷ.*

σκληρῶς, *aspere.* Legg. I. 629. A: *σκληρῶς ... διαμάχεσθαι.* X. 885. D: *πρὶν ἀπειλεῖν ἡμῖν σκληρῶς.*

σκληφρός, ά, όν, *macer, attenuatus* (vern. *schmächtig*). Euthyd. 271. B: *ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν σκληφρός* (ita ut iunior videatur esse quam revera est), *οὗτος δὲ προφερὴς* cet.

σκολιόν, τό (*μέλος* vel *ᾆσμα*), *carmen convivale.* Gorg. 451. E: *ὥς φησιν ὁ ποιητὴς τοῦ σκολιοῦ.* Ib. *οἶμαι γάρ σε ἀκηκοέναι ἐν τοῖς συμποσίοις ᾀδόντων ἀνθρώπων τοῦτο τὸ σκολιόν* (marg. cod. Meerm. et schol. Bekk. p. 340. *σκόλιον*). 452. A: *ὁ τὸ σκολιὸν ποιήσας.*

σκολιός, ά, όν, *obliquus;* trop. *pravus, perversus.* Phaedr. 253. E: *ὁ δ' αὖ σκολιός.* Legg. XII. 945. B: *ἄν τίς τι εἴπῃ σκολιὸν αὐτῶν ἢ πράξῃ.* Pol. II. 365. B: *σκολιαῖς ἀπαταῖς* (Pind.). Gorg. 525. A: *πάντα σκολιὰ ὑπὸ ψεύδους καὶ ἀλαζονείας.* Theaet. 173. A: *πράττειν σκολιά.* 194. B: *εἰς πλάγια ... καὶ σκολιά* (*τυποῦσα*). Pol. VI. 506. C: *τυφλά τε καὶ σκολιά.*

σκολύθριον, τό, *scabellum.* Euthyd. 278. B: *ὥσπερ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες χαίρουσι καὶ γελῶσιν.*

σκοπιά, ἡ, *specula.* Pol. IV. 445. C: *ὥσπερ ἀπὸ σκοπιᾶς.*

σκοπός, ὁ, *meta; finis; propositum.* Gorg. 507. D: *οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ ὁ σκοπὸς εἶναι πρὸς ὃν βλέποντα δεῖ ζῆν.* Legg. III. 693. C: *ὡς ἔσθ' οὗτος ὁ σκοπὸς οὐχ ἕτερος, ἀλλ' ὁ αὐτός.* IV. 717. A: *σκοπὸς ... ἡμῖν οὗτος οὗ δεῖ στοχάζεσθαι.* Sis. 391. A: *εἰ ... σκοπὸς μηδεὶς εἴη κείμενος αὐτοῖς τοῦ τοξεύειν.* Theaet. 179. C: *οὐκ ἀπὸ σκοποῦ* (v. I. p. 228.) *εἴρηκεν* cet. (Id. Tim. 25. E.) 194. A: *οἷον τοξότην φαῦλον ἱέντα παραλλάξαι τοῦ σκοποῦ καὶ ἁμαρτεῖν.* Legg. IV. 717. A: *τοῦ τῆς εὐσεβείας σκοποῦ τυγχάνοι.* V. 744. A: *ἢ καὶ ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ;* Hipp. min. 375. A: *ἥτις ... ἁμαρτάνει τοῦ σκοποῦ.* Sis. 391. A: *ἐπὶ σκοποῦ τινὸς τοξεύειν.* Soph. 228. C: *σκοπόν τινα θέμενα.* Phil. 60. A: *τὴν ἡδονὴν σκοπὸν ὀρθὸν πᾶσι ζώοις γεγονέναι.* Pol. V. 452. E. VII. 519. C: *ὅτι σκοπὸν ἐν τῷ βίῳ οὐκ ἔχουσιν ἕνα οὗ στοχαζομένους δεῖ ἅπαντα πράττειν.* Legg. XII. 961. E: *τίνα θέμενοι ... σκοπὸν* cet. 962. A. B.

σκοπῶ, *circumspicio; specto, video; curo; considero, reputo, respicio; quaero, exploro; inquiro.* Phaedr. 230. A: *σκοπῶ*

οὐ ταῦτα, ἀλλ' ἐμαυτόν εἴτε cet. Gorg. 526. D: σκοπῶ ὅπως ἀποφανοῦμαι τῷ κριτῇ ὡς ὑγιεστάτην τὴν ψυχήν. Pol. I. 351. B: τόδε περὶ αὐτοῦ σκοπῶ. Euth. 9. C: πρὸς ἐμαυτὸν σκοπῶ. Charm. 175. A: ὅτι οὐδὲν χρηστὸν περὶ σωφροσύνης σκοπῶ. Legg. XII. 963. B: σὺ ... ποῖ σκοπεῖς; Phaed. 65. E: περὶ οὗ σκοπεῖ. Pol. I. 342. D: οὐδὲ ἰατρὸς οὐδεὶς ... τὸ τῷ ἰατρῷ ξυμφέρον σκοπεῖ. Phaed. 64. D: περὶ ὧν σκοποῦμεν. Pol. II. 372. E. III. 413. D: ὥσπερ τοὺς πώλους ... σκοποῦσιν εἰ φοβεροί. Gorg. 452. C: σκόπει ... ἐάν σοι φανῇ τι μεῖζον ἀγαθὸν ὂν ᾗ cet. Conv. 219. A: ἄμεινον σκόπει. Tim. 24. A: τοὺς ... νόμους σκόπει πρὸς τοὺς τῇδε. Pol. II. 369. B: σκοπεῖτε οὖν; X. 606. A: εἰ ἐκείνῃ γ' αὐτὸ σκοποίης. Crat. 397. D: τί οὖν ἂν μετὰ τοῦτο σκοποῖμεν; Pol. V. 477. A: κἂν εἰ πλεοναχῇ σκοποῖμεν. Crat. 398. D: ἐὰν ... σκοπῇς καὶ τοῦτο κατὰ τὴν Ἀττικὴν τὴν παλαιὰν φωνήν. Soph. 239. B: ὥστε ἐν ἔμοιγε λέγοντι ... μὴ σκοπῶμεν τὴν ὀρθολογίαν περὶ τὸ μὴ ὄν. Crat. 401. A. Pol. I. 348. B: ἂν ... πρὸς ἀλλήλους σκοπῶμεν. Phaedr. 250. A: τὰ ἀλλότρια σκοπεῖν. 265. C: περὶ λόγων σκοπεῖν. 270. C: σκοπεῖν εἰ συμφωνεῖ. Gorg. 458. C: σκοπεῖν ... χρὴ καὶ τὸ τούτων, μὴ cet. Phil. 22. C: ὁρᾶν καὶ σκοπεῖν χρὴ ... τί δράσομεν. Legg. IX. 858. A: τὸ βέλτιστον σκοπεῖν. Prot. 352. A: εἴ τις ἄνθρωπον σκοπῶν ἐκ τοῦ εἴδους ἢ πρὸς ὑγίειαν cet. Phaedr. 232. D: τὸ σεαυτοῦ σκοπῶν. Gorg. 526. D: τὴν ἀλήθειαν σκοπῶν. Phaed. 99. D: τὰ ὄντα σκοπῶν. Legg. XI. 925. A. Polit. 305. B: κρίνειν εἰς ἐκεῖνα σκοποῦσα. Pol. I. 346. E: τὸ ἐκείνου ξύμφερον ... σκοποῦσα. Epin. 978. E: τὸ καθ' ἓν αὐτὸ καθ' αὑτὸ σκοποῦν. Gorg. 456. A: οὕτω σκοποῦντι. Pol. IV. 435. A: παρ' ἄλληλα σκοποῦντες καὶ τρίβοντες. Tim. 61. D: ἴδωμεν ὧδε σκοποῦντες. Lach. 198. A: ὡς μέρος ἀρετῆς σκοποῦντες (τὴν ἀνδρείαν). Pol. II. 376. C: ἡμῖν ... σκοποῦσι. Gorg. 514. D: κἂν ἐγὼ ... περὶ σοῦ ἕτερα τοιαῦτα ἐσκόπουν. Theaet. 189. C: ἁμαρτάνων οὗ ἐσκόπει. Pol. I. 354. B: ὃ τὸ πρῶτον ἐσκοποῦμεν. Tim. 20. C. Lach. 198. A. Med. Legg. I. 627. D: σκοπούμεθα πρὸς τὸν τῶν πολλῶν λόγον. II. 670. A. Crat. 404. C: μεταβάλλοντες σκοποῦνται τὴν Φερσεφόνην. Men. 86. E: ὥσπερ οἱ γεωμέτραι πολλάκις σκοποῦνται. Conv. 176. B: σκοπεῖσθε οὖν τίνι τρόπῳ ἂν ὡς ῥᾶστα πίνοιμεν. Legg. IX. 861. E: σκοπεῖσθε ... εἴτε τι λέγω cet. Crit. 46. C: πῶς οὖν ἂν μετριώτατα σκοποίμεθα αὐτά; Theaet. 196. B: ἐὰν ... ἐν πλείονι ἀριθμῷ τις σκοπῆται. Lach. 185. C. Prot. 314. B: ταῦτα ... σκοπώμεθα καὶ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων ἡμῶν. Alc. I. 107. C: ὅταν ... περὶ τίνος σκοπῶνται, τότε —; Prot. 353. A: τί δὲ ... δεῖ ἡμᾶς σκοπεῖσθαι τὴν τῶν πολλῶν δόξαν ἀνθρώπων —; Crat. 440. D: σκοπεῖσθαι ... χρὴ ἀνδρείως τε καὶ εὖ. Pol. I. 343. D: σκοπεῖσθαι ... οὑτωσὶ χρή.

345. D: μηδενὶ ἄλλῳ τὸ βέλτιστον σκοπεῖσθαι ἢ ἐκείνῳ. Phil. 17. E: ταύτῃ σκοπούμενος Legg. I. 645. D: πρὸς τί ... σκοπούμενος αὐτὸ ἐπανερωτᾷς; VI. 772. D: σκοπῶν καὶ σκοπούμενος (vern. *prüfen lassend*) ὑπ᾽ ἄλλων. Phaed. 73. B: ἐὰν τῇδέ πῃ σκοπουμένῳ συνδόξῃ. Crat. 394. B: ἅτε τὴν δύναμιν τῶν φαρμάκων σκοπουμένῳ. Pol. IX. 589. C: πρὸς ... ἡδονὴν ... σκοπουμένῳ. Phaed. 100. A: τὸν ἐν τοῖς λόγοις σκοπούμενον τὰ ὄντα. 99. D: ὅπερ οἱ τὸν ἥλιον ἐκλείποντα θεωροῦντες καὶ σκοπούμενοι. Theaet. 160. E: σκοπουμένους μὴ λάθῃ ἡμᾶς οὐκ ἄξιον ὂν τροφῆς τὸ γιγνόμενον.

σκορπίος, ὁ, *scorpio*. Euthyd. 290. A: φαλαγγίων καὶ σκορπίων cet.

σκοτεινός, ή, όν, *obscurus*; trop. *difficilis intellectu*. Conv. 197. A: σκοτεινός (opp. ἐλλόγιμος καὶ φανός). Pol. IV. 432. C: σκοτεινὸς καὶ δυςδιερεύνητος (ὁ τόπος). Legg. VI. 781. C: εἰθισμένον ... δεδυκὸς καὶ σκοτεινὸν ζῆν. Soph. 254. A: διὰ τὸ σκοτεινὸν τοῦ τόπου. Alc. I. 134. E: εἰς τὸ ἄθεον καὶ σκοτεινὸν βλέποντες. Critia 109. E: εἰ μὴ σκοτεινὰς περὶ ἑκάστων τινὰς ἀκοάς. Pol. VII. 520. C: τὰ σκοτεινὰ θεάσασθαι. Phil. 48. B: ὅσῳ σκοτεινότερόν ἐστιν.

σκοτεινότης, ἡ, *obscuritas*. Soph. 254. A: ὁ ... ἀποδιδράσκων εἰς τὴν τοῦ μὴ ὄντος σκοτεινότητα.

σκοτεινῶς, *obscure*. Pol. VIII. 558. D: ἵνα μὴ σκοτεινῶς διαλεγώμεθα.

σκοτοδινία, ἡ, *tenebrae* vel *vertigo oculorum animique*. Soph. 264. C: ἔτι μείζων κατεχύθη σκοτοδινία. Legg. X. 892. E: μὴ ... σκοτοδινίαν ἴλιγγόν τε ὑμῖν ἐμποιήσῃ.

σκοτοδινιῶ, *caligine offundor, vertigine corripior*. Theaet. 155. C: ἐνίοτε ὡς ἀληθῶς βλέπων εἰς αὐτὰ σκοτοδινιῶ. Legg. II. 663. B: σκοτοδινιᾶν ... τὸ πόρρωθεν ὁρώμενον πᾶσι ... παρέχει.

σκοτοειδής vid. σκιοειδής.

σκότος, ὁ et τό, *tenebrae, caligo*. Soph. 266. B: ὅταν ἐν τῷ πυρὶ σκότος ἐγγίγνηται. Tim. 58. D: ὁμίχλη τε καὶ σκότος. Critia 120. B. Legg. V. 738. E. VII. 788. C. Def. 411. B: σκότος τοὐναντίον ἡμέρα. Crat. 418. C: ἱμείρουσιν (τοῖς ἀνθρώποις) ἐκ τοῦ σκότους τὸ φῶς ἐγίγνετο. Pol. V. 461. B: ὑπὸ σκότου. Id. VIII. 548. A. VII. 516. E: ἆρ᾽ οὐ σκότους ἀνάπλεως σχοίη τοὺς ὀφθαλμοὺς —; 518. A: ἐκ σκότους (v. σκότου) εἰς φῶς (μεθισταμένων). Legg. IX. 864. C: τὸ ... μετὰ σκότους καὶ ἀπάτης λαθραίως γιγνόμενον. Phaed. 99. B: ὥσπερ ἐν σκότει. Pol. VI. 508. D: εἰς τὸ τῷ σκότῳ κεκραμένον. VII. 517. D: τῷ παρόντι σκότῳ. Phaedr. 256. D: εἰς ... σκότον καὶ τὴν ὑπὸ γῆς πορείαν. Pol. VII. 518. A: ἐκ φωτὸς εἰς σκότος μεθισταμένων. Legg. II. 663. B: τὸ σκότος ἀφελών. VIII. 837. A: πᾶσαν ἀπο-

ρίαν καὶ σκότον ἀπεργάζεται. IX. 875. C: σκότος ἀπεργαζομένη ἐν αὐτῇ.

σκοτῶ, *caligine obduco, occaeco*. Pol. VII. 518. A: πότερον ἐκ φανοτέρου βίου ἥκουσα ὑπὸ ἀηθείας ἐσκότωται. VI. 506. A: ἐσκωτῶσθαι. Theaet. 209. E: πάνυ γενναίως ἔοικεν ἐσκοτωμένῳ. Prot. 339. E: ἐσκοτώθην τε καὶ ἰλιγγίασα.

σκοτώδης, ὁ ἡ, *tenebricosus; obscurus*. Phaed. 81. B: τὸ ... τοῖς ὄμμασι σκοτῶδες καὶ ἀειδές. Pol. VII. 518. C: πρὸς τὸ φανὸν ἐκ τοῦ σκοτώδους. Crat. 412. B: σκοτωδέστερον ... τοῦτο καὶ ξενικώτερον. Pol. V. 478. C. 479. C: σκοτωδέστερα. Legg. XII. 952. A.

σκυθρωπάζω, *frontem contraho*. Alc. II. init. φαίνει ... ἐσκυθρωπακέναι.

σκυθρωπός, ὁ ἡ, *tristis*. Conv. 206. D: σκυθρωπόν τε καὶ λυπούμενον συσπειρᾶται.

σκυλάκιον, τὸ, *canicula*. Pol. VII. 539. B: χαίροντες ὥσπερ σκυλάκια τῷ ἕλκειν τε καὶ σπαράττειν τῷ λόγῳ τοὺς πλησίον ἀεί.

σκύλαξ, ὁ et ἡ, *canis*. Pol. II. 375. A: φύσιν γενναίου σκύλακος. Parm. 128. C: ὥσπερ αἱ Λάκαιναι σκύλακες. Pol. V. 451. D: διὰ τὸν τῶν σκυλάκων τόκον τε καὶ τροφήν. VII. 537. A: τοὺς σκύλακας.

σκυλεύω, *spolio*. Pol. V. 469. C: σκυλεύειν ... τοὺς τελευτήσαντας πλὴν ὅπλων ... ἢ καλῶς ἔχει;

σκυτάλη, ἡ, *baculus, clava*. Theaet. 209. D: σκυτάλης ... περιτροπή.

σκυτεύς, ὁ, *sutor*. Pol. X. 601. C: ὁ σκυτεύς. Gorg. 491. A: σκυτέας.

σκυτική, ἡ (τέχνη), *sutrina*. Alc. I. 128. B: σκυτική. Charm. 174. C: ἡ ... σκυτική. Pol. II. 374. B: ἵνα δὴ ἡμῖν τὸ τῆς σκυτικῆς ἔργον καλῶς γίγνοιτο. Alc. I. 128. C. Pol. V. 456. D: τῇ σκυτικῇ παιδευθέντας. Alc. I. 128. C. Theaet. 146. D: ὅταν λέγῃς σκυτικήν. 147. B. Euthyd. 294. B.

σκυτόδεψος, ὁ, *coriarius*. Gorg. 517. E: σκυτόδεψον (sic Cl. et Δ. Vulg. σκυτοδεψόν).

σκῦτος, τό, *corium*. Conv. 191. A: τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας. Charm. 173. D: ἢ σκυτῶν τομῆς;

σκυτοτομία, ἡ, *sutrina*. Pol. X. 601. A: οὐκ ἐπαΐων περὶ σκυτοτομίας. III. 397. E: πρὸς τῇ σκυτοτομίᾳ.

σκυτοτομικός, ή, όν, *ad sutrinam pertinens*; ὁ, *sutor*, ἡ, *sutrina*. Theaet. 146. C: σκυτοτομική. Polit. 280. C. 288. E. Pol. I. 333. A: καὶ μὴν καὶ σκυτοτομικὴ (χρήσιμον); Ναί. Πρός γε ὑποδημάτων ἂν .... φαίης κτῆσιν; IV. 443. C: τὸν ... σκυτοτομικόν. Euthyd. 292. C: σκυτοτομικήν τε καὶ τεκτονικὴν cet.

σκυτοτόμος, ὁ, *qui e coriis* vel *loris aliquid conficit*, praec. *sutor*. Prot. 319. D: σκυτοτόμος. Gorg. 447. D. (antec. ὑποδημάτων δημιοῦργος). Pol. II. 370. D: ὁ σκυτοτό-

μος. X. 601. C: ποιήσει ... σκυτοτόμος (int. ἡνίας; quocirca σκυτοτόμος h. l. est quem nos vocamus *Riemer*). Alc. I. 129. C. Prot. 324. C: σκυτοτόμου. Pol. IV. 434. A. Gorg. 490. E: τὸν σκυτοτόμον ἴσως μέγιστα δεῖ ὑποδήματα καὶ πλεῖστα ὑποδεδεμένον περιπατεῖν. Pol. III. 397. E. Theaet. 180. D: οἱ σκυτοτόμοι. Conv. 191. A. Pol. V. 466. B: κατὰ τὸν τῶν σκυτοτόμων ... βίον. Theag. 126. D. Gorg. 491. A: οὐ σκυτοτόμους λέγω. Conv. 221. E.

σκυτοτομῶ, *sutrinam facio*; cum v. ὑπόδημα est simpl. *conficio*. Alc. I. 129. D: σκυτοτομεῖ. Pol. V. 454. C: ἐὰν φαλακροὶ σκυτοτομῶσι. IV. 443. C: σκυτοτομεῖν. Charm. 161. E: ὑποδήματα σκυτοτομεῖν. Pol. II. 374. C: σκυτοτομῶν. Charm. 163. B: σκυτοτομοῦντι. Hipp. min. 368. C: ὑποδήματα ... σκυτοτομῆσαι.

σκῶμμα, τό, *cavillatio*, *dictum* (germ. *Witz*). Theaet. 174. A: ταὐτὸν ... ἀρκεῖ σκῶμμα ἐπὶ πάντας ὅσοι ἐν φιλοσοφίᾳ διάγουσι. 177. D. Euth. 11. C: ἄλλου δή τινος δεῖ σκώμματος. Ib. τοῦ αὐτοῦ σκώμματος. Pol. V. 452. B: οὐ φοβητέον τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα.

σκώπτω, *cavillor*, *irrideo*, *ludo*. Phaedr. 264. E: σκώπτεις τὸν λόγον ἡμῶν. Pol. VI. 487. E: εἶεν ... σκώπτεις —; Theag. 125. E: πάλαι ... σκώπτεις καὶ παίζεις πρός με. Conv. 173. A: μὴ σκῶπτ', ἔφη cet. Crat. 384. C: ὥσπερ ὑποπτεύω αὐτὸν σκώπτειν. Pol. I. 349. A. Eryx. 399. C: εἰ καὶ σκώπτων λέγεις. Men. 77. A: οἱ σκώπτοντες. 80. A: εἰ δεῖ τι καὶ σκῶψαι. Euthyd. 294. C: ἡγουμένω ... σκώπτεσθαι.

σμάραγδος, ὁ, *smaragdus*. Phaed. 110. D: σμαράγδους.

σμερδαλέος, α, ον, *terribilis*. Pol. III. 386. D. (Hom.).

σμῆνος, τό, *examen* (apum) et *alveare*; in univ. *turba* (vern. *Schwarm*). Pol. IX. 574. D: τὸ τῶν ἡδονῶν σμῆνος. VIII. 552. C: σμήνους νόσημα (κηφήν). Crat. 401. C: ἐννενόηκά τι σμῆνος σοφίας. Men. 72. A: εἰ σμῆνός τι ἀνεύρηκα ἀρετῶν παρὰ σοὶ κειμένων. Legg. XI. 933. D: βοσκημάτων ... ἢ σμηνῶν. Polit. 301. D: βασιλεὺς οἷον ἐν σμήνεσιν. Pol. VII. 520. B. Polit. 293. D: οἷον σμήνη μελιττῶν ἐκπέμποντές ποι. Men. 72. A.

σμήρινθος, ἡ, *funiculus*. Legg. I. 644. E: οἷον νεῦρα ἢ σμήρινθοί τινες ἐνοῦσαι.

σμίκρασπις, ὁ ἡ, *clypeo parvo armatus*. Critia 119. B: καταβάτην ... σμικράσπιδα (v. καταβάτας τ' ἐς μικρασπίδα).

σμικρολογία, ἡ, *rerum minutarum consectatio*; *animus pusillus*. Pol. VI. 486. A: ἐναντιώτατον ... σμικρολογία ψυχῇ μελλούσῃ τοῦ ὅλου καὶ παντὸς ἀεὶ ἐπορέξεσθαι θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου. VIII. 558. B. Theaet. 175. A: ἄτοπα αὐτῷ καταφαίνεται τῆς σμικρολογίας. Legg. V. 746. E: δείσαντα τὴν δόξασαν ἂν γίγνεσθαι σμικρολογίαν. Etiam *res minutae*. Hipp. mai. 304. B: χαίρειν ἐάσαντα τὰς σμικρολογίας ταύτας.

σμικρολόγος, ὁ ἡ, pusillus. Conv. 210. D: *φαῦλος ... καὶ σμικρολόγος.*

σμικρομερής, ὁ ἡ, minutis ex partibus constans. Tim. 60. E: *σμικρομερέστερα.* 78. B: *πῦρ ... πάντων γενῶν σμικρομερέστατον.*

σμικρός, ά, όν, parvus vel *exiguus; minutus, levis, pusillus;* etiam *paucus* et *brevis.* Crat. 436. B: *ὅτι οὐ σμικρὸς κίνδυνός ἐστι ἐξαπατηθῆναι* Phil. 56. D: *οὐ σμικρὸς ὅρος.* Conv. 173. B: *σμικρός* (de statura). Gorg. 511. C: *εἰ δ' αὕτη (ἡ τοῦ νεῖν ἐπιστήμη) σοι δοκεῖ σμικρὰ εἶναι.* Pol. I. 339. B: *σμικρά γε ἴσως ... προςθήκη.* VI. 495. B: *σμικρὰ ... φύσις οὐδὲν μέγα οὐδέποτε οὐδένα ... δρᾷ.* 507. E: *οὐ σμικρὰ ἄρα ἰδέα ἡ τοῦ ὁρᾶν αἴσθησις* cet. Prot. 328. E: *πλὴν σμικρόν τί μοι ἐμποδών.* Phaedr. 272. B: *οὐ σμικρόν γε φαίνεται ἔργον.* Crat. 384. B: *οὐ σμικρὸν τυγχάνει ὂν μάθημα.* Phil. 58. A: *ὅσοις νοῦ καὶ σμικρὸν προςήρτηται.* Pol. III. 400. C: *διελέσθαι ... οὐ σμικροῦ λόγου.* Polit. 259. B: *σμικρᾶς ... πόλεως ὄγκος.* V. 469. D: *γυναικείας τε καὶ σμικρᾶς διανοίας τὸ* cet. Phaedr. 268. C: *περὶ σμικροῦ πράγματος ῥήσεις παμμήκεις ποιεῖν.* Pol. III. 386. A: *μὴ περὶ σμικροῦ ποιησομένοις.* Legg. VIII. 832. C: *σμικροῦ* (*propemodum*). Tim. 88. A: *σμικρᾷ ... διανοίᾳ.* Crat. 428. A: *εἰ καί τις σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθείη.* Theaet. 175. C: *τὸν σμικρὸν ἐκεῖνον τὴν ψυχήν.* Conv. 192. C: *οὐδὲ σμικρὸν χρόνον.* Apol. 27. E: *καὶ σμικρὸν νοῦν ἔχοντα.* Theaet. 180. A: *τὸ μηδὲ σμικρὸν ἐνεῖναι τοῖς ἀνδράσιν ἡσυχίας.* Conv. 210. C: *ἐὰν ... καὶ σμικρὸν ἄνθος ἔχῃ.* Lys. 211. A: *σμικρὸν πρός με λέγων.* Theaet. 173. A: *σμικροὶ ... καὶ οὐκ ὀρθοὶ τὰς ψυχάς.* Gorg. 472. C: *οὐ πάνυ σμικρὰ ὄντα.* Pol. III. 411. B: *ἀπὸ σμικρῶν ταχὺ ἐρεθιζόμενον.* VI. 487. B. Legg. X. 900. A. Pol. III. 402. C: *μήτε ἐν σμικροῖς μήτε ἐν μεγάλοις.* Phaedr. 268. C: *περὶ μεγάλου (πράγματος) πάνυ σμικράς (ῥήσεις ποιεῖν).* Prot. 323. D: *τοὺς αἰσχροὺς ἢ σμικροὺς* cet. Pol. III. 397. B: *σμικρὰς τὰς μεταβολὰς ἔχει.* Phaedr. 233. C: *οὐδὲ διὰ σμικρὰ ἰσχυρὰν ἔχθραν ἀναιρούμενος.* 267. D: *σμικρά γε καὶ οὐκ ἄξια λέγειν.* Gorg. 497. C: *πρὶν τὰ σμικρά (μεμυῆσθαι).* Theaet. 168. C: *σμικρὰ ἀπὸ σμικρῶν.* 173. E: *ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ οὐδέν.* Soph. 227. A: *κατὰ σμικρά* (*minutis in rebus*). Polit. 259. C: *ὡς βασιλεὺς ἅπας χερσὶ ... σμίκρ' ἄττα εἰς τὸ κατέχειν τὴν ἀρχὴν δύναται.* 298. A: *ὧν σμικρὰ ... καὶ οὐδὲν ἀναλίσκουσι.* Phil. 20. C: *σμικρὰ ἄττα ... διομολογησώμεθα.* Pol. II. 368. D: *γράμματα σμικρὰ πόῤῥωθεν ἀναγνῶναι.* Tim. 62. A: *κατὰ σμικρὰ ... τὰ σώματα κερματίζουσα.* Hipp. mai. 304. C: *σμικρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια.* Lach. 182. C: *εἰ καί τῳ σμικρότερον δοκεῖ εἶναι.* Critia 117. D: *ἐν τῷ σμικροτέρῳ τροχῷ.* Legg. V. 731. B: *σμικροτέραν* (*inferiorem*) *αὐτὴν (τὴν πόλιν) πρὸς εὐ-*

δοξίαν ... ἀπεργάζεται. Phil. 25. C: πρόσθες ... καὶ μεῖζον καὶ σμικρότερον. Legg. IX. 880. B: δεδέσθω μηδὲν ἐνιαυτοῦ σμικρότερον. Ep. VII. 343. A: ὁ κύκλος οὔτε τι σμικρότερον οὔτε μεῖζον τῆς ἐναντίας ἔχει ἐν αὑτῷ φύσεως. Polit. 270. E: σμικρότερα ... γιγνόμενα (τὰ σώματα). Legg. V. 732. B: ἃ ... σμικρότερα (*leviora*) τούτων cet. Pol. V. 475. B: ὅτι ... ὑπὸ σμικροτέρων (nos: *von geringeren*) καὶ φαυλοτέρων τιμώμενοι ἀγαπῶσιν. III. 395. B: εἰς σμικρότερα κατακεκερματίσθαι. VII. 523. C: ὁ ... σμικρότατος (δάκτυλος). Tim. 56. A: τὸ ... σμικρότατον σῶμα. Legg. III. 689. D: πῶς ... γένοιτ' ἂν φρονήσεως καὶ τὸ σμικρότατον εἶδος; Pol. V. 473. B: τίνος ... σμικροτάτου μεταβαλόντος cet. Prot. 334. C: ὅτι σμικροτάτῳ (ἐλαίῳ χρῆσθαι). Phaed. 93. B: καὶ κατὰ τὸ σμικρότατον (nos: *auch nur im mindesten*). Gorg. 466. D: δύνασθαι ... σμικρότατον. Soph. 247. D: εἰς τὸ παθεῖν καὶ σμικρότατον ὑπὸ τοῦ φαυλοτάτου. Phil. 60. C: ἡδονῆς ... μηδὲ τὸ σμικρότατον ἔχουσαν. Legg. V. 738. C: τούτων νομοθέτῃ τὸ σμικρότατον ἁπάντων οὐδὲν κινητέον. VI. 771. C: αὕτη δ' ἔχει τὸ σμικρότατον ἴαμα. Pol. V. 473. B: ὅτι ὀλιγίστων τὸν ἀριθμὸν καὶ σμικροτάτων τὴν δύναμιν. X. 610. B: εἴ τις ὅτι σμικρότατα ὅλον τὸ σῶμα κατατέμοι. — Adverbiorum instar frequentantur σμικρῷ, *paulo* (Polit. 262. C: σμικρῷ πλέον. Legg. III. 698. B: οὐ σμικρῷ χείρων. IV. 719. B: σμικρῷ ... πρόσθεν. IX. 872. D: τὸν ἔμπροσθεν σμικρῷ ῥηθέντα λόγον. Apol. 21. D: σμικρῷ τινὶ ... σοφώτερος.); σμικρόν, *paulum* vel *paululum* (Gorg. 462. D. Theaet. 197. B: ἡμεῖς ... σμικρὸν μεταθώμεθα. Soph. 261. B. Crat. 395. B: σμικρὸν παρακλίνει. 410. A: σμικρόν τι παρακλίνοντες. Legg. VI. 751. B: σμικρὸν ... ἐπισχόντες. al.) et *paulo* (ut σμικρὸν ἔμπροσθεν. Soph. 238. E. Phil. 18. D. 42. A: ἐναντίον ... τὸ νῦν τῷ σμικρὸν ἔμπροσθεν γέγονεν. Legg. IV. 718. D: ὥστε ... σμικρὸν ... εὐμαθέστερον ἀπεργάσεται); κατὰ σμικρόν, *paulatim* (Phaedr. 262. A. Theaet. 180. E. Pol. III. 401. C. 407. D. Legg. III. 678. B. Theag. 130. C.), *paululum* (Soph. 241. C: καὶ κατὰ σμικρόν, vel *paululum*. Crat. 400. B. Pol. IV. 487. B.) et *minutatim* vel *singulatim* (Prot. 338. E: κατὰ σμικρὸν ἀποκρινόμενος. 217. D: κατὰ σμικρὸν ἔπος πρὸς ἔπος ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν. Pol. I. 344. A: ἣ οὐ κατὰ σμικρὸν τἀλλότρια ... ἀφαιρεῖται ... ἀλλὰ ξυλλήβδην. VIII. 553. C. Hipp. min. 369. C.). Sic etiam σμικρά (*paululum* (Prot. 316. A: σμίκρ' ἄττα διατρίψαντες. Pol. III. 404. A: καὶ ἐὰν σμικρὰ ἐκβῶσι τῆς τεταγμένης διαίτης. VII. 527. A: ὅσοι καὶ σμικρὰ γεωμετρίας ἔμπειροι. Legg. IV. 713. A: ἆρ' οὖν μύθῳ σμικρά γ' ἔτι προσχρηστέον —;) et *parum* (Ep. VII. 329. C: σμικρὰ δ' οἷός τ' ἦν, int. ἀμύνειν). Etiam κατὰ σμικρά (Legg. III. 699. D. al.).

σμικρότης, ἡ, *parvitas*. Parm. 149. E: ᾧ ... σμικρότης

(προςείη). 150. A. al. Phaed. 102. D: τῆς σμικρότητος. Polit. 273. E: ὑπὸ σμικρότητος. Id. Tim. 91. D. Prot. 329. E: ἢ μεγέθει καὶ σμικρότητι. Phaed. 100. E. 102. B: μέγεθος καὶ σμικρότητα. C. E. Parm. 150. D. Pol. VII. 523. E. Tim. 83. D: ἀοράτων διὰ σμικρότητα. Etiam *paucitas.* Legg. VII. 788. B: διὰ σμικρότητα αὐτῶν καὶ πυκνότητα.

σμικρῶς, *paulum, aliquantulum.* Critia 107. D: σμικρῶς εἰκότα λεγόμενα.

σμῖλαξ, ὁ, *taxus.* Pol. II. 372. B: ἐπὶ στιβάδων ἐστρωμένων σμίλακί τε καὶ μυῤῥίναις.

σμίλη, ἡ, *scalprum.* Pol. I. 333. A: σμίλη. Alc. I. 129. C.

σμινύη, ἡ, *ligo.* Pol. II. 370. D: οὐδὲ σμινύην.

σός, σή, σόν, *tuus* cet. Hipp. mai. 294. B: ὡς ὁ σὸς λόγος. Lys. 204. A: σὸς ἑταῖρος. Soph. 233. B: τὸ σὸν δὴ τοῦτο (*id quod tu dixisti*). Id. Conv. 221. B. Gorg. 455. C: τὰ τῆς σῆς τέχνης. 468. A: εὐνοίᾳ γὰρ ἐρῶ τῇ σῇ (*erga te*). Pol. I. 334. D: κατὰ τὸν σὸν λόγον. Gorg. 455. C: ἐμὲ νῦν νόμισον καὶ τὸ σὸν σπεύδειν. Euth. 9. D: σὺ ... τὸ σὸν σκόπει. Crit. 50. B: τὸ σὸν μέρος. 54. C. Polit. 258. B: οὐ τὰ σὰ (i. q. σὺ) κωλύειν φαίνεται. Crit. 54. B: οὔτε ... σοὶ ... οὐδὲ ἄλλῳ τῶν σῶν οὐδενί. Pol. I. 331. D: οὐκοῦν ... τῶν γε σῶν κληρονόμος;

σοφία, ἡ, *sapientia; intelligentia, cognitio; prudentia, calliditas; sollertia; ars;* etiam iron. ponitur. Prot. 329. E: ἔστι καὶ ταῦτα μόρια τῆς ἀρετῆς ... σοφία τε καὶ ἀνδρεία. 360. D: ἡ τῶν δεινῶν καὶ μὴ δεινῶν σοφία. Crat. 412. B: ἡ ... σοφία φορᾶς ἐφάπτεσθαι σημαίνει. Pol. I. 338. B: αὕτη ... ἡ Σωκράτους σοφία ... παρὰ τῶν ἄλλων περιιόντα μανθάνειν cet. Legg. III. 689. D: ἡ καλλίστη καὶ μεγίστη τῶν ξυμφωνιῶν μεγίστη δικαιότατ' ἂν λέγοιτο σοφία. Lach. 123. B: τίς ἐστιν αὕτη ἡ σοφία ἧς ἐπιθυμεῖς. D: οὐκοῦν καὶ ἡ ἡνιοχεία σοφία ἐστίν; Phaed. 96. A: θαυμαστῶς ὡς ἐπεθύμησα ταύτης τῆς σοφίας ἣν δὴ καλοῦσι περὶ φύσεως ἱστορίαν. Conv. 175. E: οἶμαι γάρ με παρὰ σοῦ πολλῆς καὶ καλῆς σοφίας πληρωθήσεσθαι. Pol. III. 398. A: ἄνδρα ... δυνάμενον ὑπὸ σοφίας παντοδαπὸν γίγνεσθαι. 406. B: δυςθανατῶν ... ὑπὸ σοφίας εἰς γῆρας ἀφίκετο. Legg. III. 677. C: πολιτικῆς ἢ καὶ σοφίας τινὸς ἑτέρας. 701. A: ἡ πάντων εἰς πάντα σοφίας δόξα. Apol. 22. C: οὐ σοφίᾳ ... ἀλλὰ φύσει τινί. Ep. VI. 322. D: πρὸς τῇ τῶν εἰδῶν τῇ σοφίᾳ τῇ καλῇ ταύτῃ. Prot. 321. D: κλέπτει τὴν ἔντεχνον σοφίαν σὺν πυρί. Ib. τὴν ... περὶ τὸν βίον σοφίαν. Phaedr. 236. B: παρὰ τὴν ἐκείνου σοφίαν ἕτερόν τι ποικιλώτερον. Conv. 184. E: ὁ ... δεόμενος εἰς παίδευσιν καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν κτᾶσθαι. 197. A: τὴν ... τῶν ζώων ποίησιν πάντων τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἔρωτος εἶναι σοφίαν ᾗ γίγνεταί τε καὶ φύεται πάντα τὰ ζῶα; Pol. II. 365. D: σοφίαν δη-

μηγορικήν τε καὶ δικανικὴν διδόντες. IV. 429. A: ᾧ προςήκει ταύτης τῆς ἐπιστήμης μεταλαγχάνειν ἣν μόνην δεῖ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν σοφίαν καλεῖσθαι. 443. E: σοφίαν (ὀνομάζοντα) ... τὴν ἐπιστατοῦσαν ταύτῃ τῇ πράξει ἐπιστήμην. X. 602. A: χαριεὶς ἂν εἴη ἐν τῇ ποιήσει μιμητικὸς πρὸς σοφίαν περὶ ὧν ἂν ποιῇ. Legg. I. 644. A: τὴν (παιδείαν) ... εἰς χρήματα τείνουσαν ... ἢ καὶ πρὸς ἄλλην τινὰ σοφίαν ἄνευ νοῦ καὶ δίκης βάναυσόν τ' εἶναι cet. Lach. 123. C: ταύτην τὴν σοφίαν ... ᾗ τὰ ἅρματα κυβερνῶσιν. Men. 93. E. Ion. 542. A: ὡς δεινὸς εἶ τὴν περὶ Ὁμήρου σοφίαν. De iusto 375. C: κινδυνεύει ἄρα, ὃ μὲν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον σοφίαν, δικαιοσύνη εἶναι cet. Epin. 979. D: παρὰ πάσας τὰς πρόσθεν σοφίας. Ep. X. 358. C: τὰς ... ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινοτάτας κομψότητας οἶμαι προςαγορεύων ὀρθῶς ὀνομάζειν.

σοφίζομαι, *sapientiae studeo.* Hipp. mai. 283. A: οὕτως αὐτὸν ἀνόητα σοφίζεσθαι. **argute* vel *argutiarum aliquid profero* vel *comminiscor.* Gorg. 497. A: οὐκ οἶδ' ἅττα σοφίζει. Pol. VI. 509. D: ἵνα μὴ ... δόξω σοι σοφίζεσθαι περὶ τὸ ὄνομα. Phaedr. 229. C: εἶτα σοφιζόμενος φαίην cet. Polit. 299. B: σοφιζόμενος ὁτιοῦν περὶ τὰ τοιαῦτα.

σόφισμα, τό, quidquid argute vel callide excogitatum est; *argutiae, machina* vel *dolus.* Conv. 214. A: πρὸς μὲν Σωκράτη ... τὸ σόφισμά μοι οὐδέν. Lach. 183. D: τὸ ... σόφισμα τὸ τοῦ δρεπάνου τοῦ πρὸς τῇ λόγχῃ οἷον ἀπέβη. Ax. 369. E: τὰ δὲ παθήματα σοφισμάτων οὐκ ἀνέχεται. Pol. VI. 496. A: ἆρ' οὐχ ὡς ἀληθῶς προςήκοντα ἀκοῦσαι σοφίσματα (γεννᾶν φῶμεν) —;

σοφιστής, ὁ, *sophistes,* h. e. *qui sapientiam profitetur, qui* (ostentationis quaestusque causa) *doctrinarum* et praec. *virtutis se magistrum venditat.* Prot. 313. C: ἆρ' οὖν ... ὁ σοφιστὴς τυγχάνει ὢν ἔμπορός τις ἢ κάπηλος τῶν ἀγωγίμων ἀφ' ὧν ψυχὴ τρέφεται; Gorg. 520. A: ταὐτόν ... ἐστι σοφιστὴς καὶ ῥήτωρ ἢ ἐγγύς τι καὶ παραπλήσιον. Soph. 231. D: νέων καὶ πλουσίων ἔμμισθος θηρευτής (ὁ σοφιστὴς εὑρέθη). Ib. ἔμπορός τις περὶ τὰ τῆς ψυχῆς μαθήματα. Conv. 203. D: δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστής. De lege 319. C: ὅτι ... ὁ Ζεὺς σοφιστής ἐστι καὶ ἡ τέχνη αὕτη παγκάλη ἐστί. Ib. παιδευθησόμενον ὡς ὑπὸ σοφιστοῦ ὄντος τοῦ Διός. Prot. 312. C: ἀνδρὶ ... σοφιστῇ. Polit. 284. B: ἐν τῷ σοφιστῇ (dialogo). Prot. 312. A: σὺ δὲ ... οὐκ ἂν αἰσχύνοιο εἰς τοὺς Ἕλληνας σαυτὸν (v. αὐτὸν) σοφιστὴν παρέχων; C: σοφιστὴν ... εἶναι τὸν τῶν σοφῶν ἐπιστήμονα. Soph. 268. D: τὸν ὄντως σοφιστήν. Pol. X. 596. D: πάνυ θαυμαστὸν ... λέγεις σοφιστήν (ubi fere est vern. *Tausendkünstler*). Eryx. 399. C: τὸν μὲν (Πρόδικον) σοφιστήν καὶ ἀλάζονα ἡγοῦντο εἶναι, σὲ δὲ πολιτικόν τε ἄνδρα καὶ πολλοῦ ἄξιον. Phaedr. 257. D: δόξαν φοβούμενοι τοῦ ἔπειτα χρόνου μὴ

σοφισταὶ καλῶνται. Gorg. 519. C: φάσκοντες ... ἀρετῆς διδάσκαλοι εἶναι (οἱ σοφισταί). Conv. 208. C: ὥσπερ οἱ τέλεοι σοφισταί, Εὖ ἴσθι, ἔφη. Men. 85. B: καλοῦσι ... ταύτην διάμετρον οἱ σοφισταί (h. e. *artis magistri.*) Tim. 19. E: τὸ ... τῶν σοφιστῶν γένος ... ἅτε πλανητὸν ὂν κατὰ πόλεις. Legg. X. 908. D: σοφιστῶν ... ἐπικαλουμένων μηχαναί. Lach. 186. C: τοῖς ... σοφισταῖς οὐκ ἔχω τελεῖν μισθούς, οἵπερ μόνοι ἐπηγγέλλοντό με οἷοί τ' εἶναι ποιῆσαι καλόν τε κἀγαθόν. Polit. 303. C: μεγίστους γίγνεσθαι τῶν σοφιστῶν σοφιστάς. Pol. VI. 492. B. Conv. 177. B: τοὺς χρηστοὺς σοφιστάς. Men. 91. B: ὅτι οὗτοί εἰσιν οἵους οἱ ἄνθρωποι καλοῦσι σοφιστάς.

σοφιστικός, ή, όν, *sophisticus*, fem. *sophistica.* Phaedr. 248. E: σοφιστικὸς ἢ δημοκοπικός (βίος). Soph. 223. B: νέων, πλουσίων καὶ ἐνδόξων γιγνομένη θήρα ... σοφιστική. 224. D. 231. B: ἡ γένει γένναια σοφιστική. 233. A: τὸ τῆς σοφιστικῆς δυνάμεως θαῦμα. 268. B: σοφὸν ἢ σοφιστικὸν (ἐροῦμεν); Prot. 316. D: τὴν σοφιστικὴν τέχνην ... εἶναι παλαιάν. Gorg. 463. B: ταύτης (τῆς κολακείας) μόριον καὶ τὴν ῥητορικὴν ἐγὼ καλῶ καὶ τήν γε κομμωτικὴν καὶ τὴν σοφιστικήν. Soph. 224. C: τὸ σοφιστικὸν γένος. E. Euthyd. 277. E: νῦν ... νόμισον τὰ πρῶτα τῶν ἱερῶν ἀκούειν τῶν σοφιστικῶν. — Femin. σοφίστρια. Euthyd. 297. C: σοφιστρίᾳ οὔσῃ (τῇ Ὕδρᾳ).

σοφιστικῶς, *more sophistico.* Theaet. 154. D: ξυνελθόντες σοφιστικῶς εἰς μάχην τοιαύτην.

σοφός, ή, όν, *peritus, doctus; sapiens;* etiam iron. *callidus, argutus;* unde τὸ σοφόν etiam est *artificium, dolus,* pl. *argutiae.* Phil. 17. C: ἀλλ' οὔπω σοφὸς ἂν εἴης τὴν μουσικὴν εἰδὼς ταῦτα μόνα. Conv. 203. A: ὁ ... περὶ τὰ τοιαῦτα σοφός. Ib. ὁ ... ἄλλο τι σοφὸς ὤν. Pol. I. 331. A: σοφὸς γὰρ καὶ θεῖος ἀνήρ (Σιμωνίδης). IV. 426. C: σοφὸς τὰ μεγάλα. Apol. 19. C: εἴ τις περὶ τῶν τοιούτων σοφός ἐστι. 20. D: ταύτην (τὴν σοφίαν) σοφός. Theag. 126. C: τὰ πολιτικὰ ... σοφός. Conv. 201. D: ἣ ταῦτά τε σοφὴ ἦν καὶ ἄλλα πολλά. Pol. IV. 427. E: ὅτι σοφή τ' ἐστὶ καὶ ἀνδρεία cet. VI. 502. D: οὐδὲν ... τὸ σοφόν (*machinatio*) μοι ἐγένετο cet. Euthyd. 293. D: (ἆρα) τοῦτό ἐστι τὸ σοφόν; Phaedr. 235. C: Ἀνακρέοντος τοῦ σοφοῦ. Legg. VI. 761. D: ἰατροῦ ... μὴ πάνυ σοφοῦ. Conv. 175. C: ἵνα καὶ τοῦ σοφοῦ ἀπτόμενός σου ἀπολαύσω ὃ cet. Phaedr. 278. D: τὸ ... σοφὸν ... καλεῖν ἔμοιγε μέγα εἶναι δοκεῖ καὶ θεῷ μόνῳ πρέπειν. 279. C: πλούσιον δὲ νομίζοιμι τὸν σοφόν. Soph. 230. A: σοφὸν τούτων ὧν οἴοιτο πέρι δεινὸς εἶναι. Legg. III. 696. C: τεχνικὸν μὲν καὶ περὶ ταῦτα σοφόν, ἄδικον δέ; Euth. 5. A: σοφὸν ... τὰ τοιαῦτα. Gorg. 483. A: ὃ ... σὺ τοῦτο τὸ σοφὸν κατανενοηκὼς κακουργεῖς ἐν τοῖς λόγοις. Phaedr. 273. B: τοῦτο ... σοφὸν εὑρὼν ... ἔγραψεν ὡς cet. Epin.

973. D: *λέγω δ' οὐδὲν σοφόν, ἀλλ' ὅπερ ἅπαντες... γιγνώσκομεν* cet. Euthyd. 297. D. Prot. 329. E: *ἐπεὶ πολλοὶ ἀνδρεῖοί εἰσι ... σοφοὶ δὲ οὔ.* Phaedr. 266. C: *σοφοὶ ... λέγειν.* Soph. 233. C: *πάντ' ἄρα σοφοὶ τοῖς μαθηταῖς φαίνονται.* Polit. 290. B: *ὅσοι ... περὶ γράμματα σοφοὶ γίγνονται.* Conv. 182. B: *οὐ μὴ σοφοὶ λέγειν.* 185. C: *διδάσκουσι γάρ με ἴσα λέγειν οὑτωσὶ οἱ σοφοί.* Lys. 222. E: *ὥσπερ οἱ σοφοὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις.* Hipp. min. 365. A: *σοφοὶ μὲν οὖν αὐτά γε ταῦτα, ἐξαπατᾶν.* De virt. 376. A: *οἱ σοφοὶ μάγειροι.* Ib. *οἱ σοφοὶ τέκτονες.* Pol. VII. 519. A: *τῶν λεγομένων πονηρῶν μέν, σοφῶν δέ.* Theag. 125. C: *τῶν τί σοφῶν συνουσίᾳ φῂς σοφοὺς εἶναι τοὺς τυράννους;* D: *τῶν τί σοφῶν λέγεις —;* Men. 75. C: *τῶν σοφῶν ... καὶ ἐριστικῶν τε καὶ ἀγωνιστικῶν.* Prot. 312. C: *τὸν τῶν σοφῶν ἐπιστήμονα.* D: *τῶν τί σοφῶν* (int. *ἐπιστήμων*). Theaet. 157. C: *παρατίθημι ἑκάστων τῶν σοφῶν ἀπογεύσασθαι.* De lucri cup. 225. C: *ἵνα τι καὶ ἡμεῖς τῶν σοφῶν ῥημάτων ἐμβάλωμεν ὧν* cet. Hipp. min. 366. A: *ἐπιστήμονας καὶ σοφοὺς εἰς ἅπερ ψευδεῖς.* De virt. 377. E: *πολὺ πρότερον ἂν τὴν αὑτοῦ ἀρετὴν σοφοὺς ἐποίησεν ἤ* cet. Phaed. 100. C: *τὰς ἄλλας αἰτίας τὰς σοφὰς ταύτας.* Crat. 402. A: *τὸν Ἡράκλειτόν μοι δοκῶ καθορᾶν παλαί' ἄττα σοφὰ λέγοντα.* Euthyd. 286. E. Prot. 309. C: *πῶς δ' οὐ μέλλει ... τὸ σοφώτερον κάλλιον φαίνεσθαι;* Pol. I. 352. B: *ὅτι ... καὶ σοφώτεροι καὶ ἀμείνους ... οἱ δίκαιοι φαίνονται.* Prot. 309. D: *σοφωτάτῳ ... τῶν γε νῦν.* Prot. 310. E: *σοφώτατον ... λέγειν.* Pol. I. 339. E: *ὦ σοφώτατε Θρασύμαχε.* Soph. 233. B: *ὡς εἰσὶ πάντα πάντων αὐτοὶ σοφώτατοι.*

σπάθη, ἡ, *spatha* (germ. *Spatel*). Lys. 208. D: *τῆς σπάθης ἢ τῆς κερκίδος* cet.

σπάνιος, α, ον, *rarus; paucus.* Legg. XII. 953. C: *τέταρτος ἄν ποτέ τις ἀφίκηται, σπάνιος μὲν* cet. Alc. II. 142. C: *σπάνιον εὑρεῖν ὅστις* cet. Euthyd. 304. B: *τὸ γὰρ σπάνιον ... τίμιον.* Ep. XIII. 370. C. Legg. VIII. 841. A: *σπανίῳ ... τῷ τοιούτῳ δι' αἰσχύνην χρώμενοι.* Euth. 3. D: *ἴσως ... σὺ μὲν δοκεῖς σπάνιον σεαυτὸν παρέχειν.* Pol. VI. 503. D: *οὐκοῦν σπάνιον αὐτὸ οἴει ἔσεσθαι;* V. 476. B: *ἆρα οὐ σπάνιοι ἂν εἶεν;* Gorg. 493. E: *νάματα ... σπάνια ... εἴη.* Legg. III. 677. E: *σπάνια καὶ ταῦτα νέμουσιν εἶναι ζῆν τότε κατ' ἀρχάς.* Phaed. 90. A: *οἴει τι σπανιώτερον εἶναι ἢ —;* Crat. 389. A: *ὃς (νομοθέτης) ... τῶν δημιουργῶν σπανιώτατος ἐν ἀνθρώποις γίγνεται.* Ep. I. 310. Adv. *σπανίᾳ,* *raro.* Phaedr. 256. C.

σπάνις, ἡ, *inopia.* Legg. III. 679. A: *νομῆς ... οὐκ ἦν σπάνις.* Ep. I. 310. A: *χρυσίου ... σπάνει.* Legg. III. 678. D: *δρυοτομίας τε εἶχον σπάνιν.*

σπαράττω, *vellico.* Pol. VII. 539. B: τῷ ἕλκειν τε καὶ σπαράττειν τῷ λόγῳ τοὺς πλησίον ἀεί.

σπαργανῶ, *fasciis involvo.* Legg. VII. 782. E: τὸ γενόμενον ... σπαργανᾶν.

σπαργῶ, *tumeo* vel *turgeo* (ut lacte); deinde *cupiditate* (v. c. pariendi) *flagro* et in univ. *exsulto, ferveo.* Pol. V. 460. C: ὅταν σπαργῶσι (int. lacte). Phaedr. 256. A: σπαργῶν (*Venere tumens*). Conv. 206. D: τῷ κυοῦντί τε καὶ ἤδη σπαργῶντι. Legg. III. 692. A: ἔτι σπαργῶσαν καὶ θυμουμένην τὴν ἀρχὴν ὁρῶν.

σπάρτον, τό, *spartum* vel *funis sparteus.* Polit. 280. C: ἐκ τῶν λίνων καὶ σπάρτων.

σπαρτός, ή, όν, *satus.* Soph. 247. C: οἵ γε αὐτῶν σπαρτοί τε καὶ αὐτόχθονες.

σπάσμα, τό, *convulsio.* Tim. 87. E: πολλὰ δὲ σπάσματα ... παρέχον.

σπείρω, *spargo* (etiam *dispergo*), *sero*; *gigno.* Legg. VI. 775. D: σπείρειν ... παράφορος ἅμα καὶ κακὸς ὁ μεθύων. 777. E: σπείρειν εἰς ἀρετῆς ἔκφυσιν. VIII. 841. D: ἄθυτα ... παλλακῶν σπέρματα καὶ νόθα μὴ σπείρειν. Theag. 124. A: (τῶν) σπειρόντων. Legg. VIII. 838. E: μηδ' εἰς πέτρας τε καὶ λίθους σπείροντας. Phaedr. 260. D: ὃν (καρπὸν) ἔσπειρε. 276. B: ὅσα ἔσπειρε. Tim. 42. D: ἔσπειρε τοὺς μὲν εἰς γῆν, τοὺς δ' εἰς σελήνην cet. Phaedr. 276. B: σπείρας εἰς τὸ προσῆκον. Tim. 41. C: σπείρας καὶ ὑπαρξάμενος. D: τοὺς ... ἐν γράμμασι κήπους ... σπερεῖ τε καὶ γράψει. Pol. V. 460. B: ἵνα ... ὡς πλεῖστοι τῶν παίδων ἐκ τῶν τοιούτων σπείρωνται. VI. 497. B: ὥσπερ ξενικὸν σπέρμα ἐν γῇ ἄλλῃ σπειρόμενον cet. Phaed. 83. D: ὥσπερ σπειρομένη ἐμφύεσθαι. Legg. III. 693. A: κακῶς ἐσπαρμένα (*dispersa*). Pol. VI. 492. A: σπαρεῖσά τε καὶ φυτευθεῖσα. Legg. VIII. 839. A: τὸ σπαρέν. II. 663. E: σπαρέντων ποτὲ ὀδόντων. Tim. 41. E: σπαρείσας αὐτὰς εἰς τὰ προσήκοντα ἑκάστοις ἕκαστα ὄργανα χρόνου (v. χρόνων).

σπένδω, *libo.* Legg. VII. 799. B: σπένδοντας. 806. E: σπείσαντας.

σπέος, τό, *specus.* Legg. III. 680. B. (Hom.).

σπέρμα, τό, *semen.* Pol. VI. 497. B: ξενικὸν σπέρμα. Tim. 56. B: πυρὸς στοιχεῖόν τε καὶ σπέρμα. 86. C: τὸ ... σπέρμα ὅτῳ πολὺ καὶ ῥυῶδες περὶ τὸν μυελὸν γίγνεται. Pol. VI. 491. D: παντὸς ... σπέρματος πέρι ἢ φυτοῦ cet. Tim. 23. B: περιλειφθέντος ποτὲ σπέρματος βραχέος. Legg. VIII. 839. B: ἀνὴρ σφοδρὸς καὶ νέος, πολλοῦ σπέρματος μεστός. Gorg. 490. E: ὡς πλείστῳ σπέρματι χρῆσθαι εἰς τὴν αὐτοῦ γῆν. Phaedr. 277. A: ἔχοντες σπέρμα, ὅθεν ἄλλοι ... φυόμενοι cet. Theaet. 149. E. Tim. 73. C: τὴν ... τὸ θεῖον σπέρμα ... μέλλουσαν ἕξειν ἐν αὐτῇ. Locr. 100. A: ἐξ ὧ εἰς σπέρμα καὶ γόνον μερίζεσθαι. Polit. 274. D: σπέρματα

... *καὶ φυτά.* Tim. 77. A. Phaedr. 276. B: *ὧν σπερμάτων κήδοιτο.* Soph. 265. C: *ὅσα τ' ἐπὶ γῆς ἐκ σπερμάτων καὶ ῥιζῶν φύεται* cet. Riv. 134. E: *περὶ σπερμάτων σπορᾶς.* Polit. 272. E: *τοσαῦτα εἰς γῆν σπέρματα πεσούσης.* Legg. VIII. 841. D: *ἄθυτα ... παλλακῶν σπέρματα ... μὴ σπείρειν.* De lege 317. D: *διανεῖμαι ἐπὶ γῇ τὰ σπέρματα.* **proles.* Legg. IX. 853. C: *ἄνθρωποί τε καὶ ἀνθρώπων σπέρμασι νομοθετοῦμεν τὰ νῦν.*

σπεύδω, festino, propero; operam do, studeo (efficere, probare al.); *contendo.* Euth. 15. E: *νῦν γὰρ σπεύδω ποι.* Prot. 361. B: *νῦν σεαυτῷ τἀναντία σπεύδεις.* Ib. *ὡς σὺ σπεύδεις* (*ut tu contendis*). Crit. 45. C: *τοιαῦτα σπεύδεις περὶ σεαυτὸν γενέσθαι ἅπερ* cet. Theag. 122. A: *οἷ σπεύδει.* Gorg. 455. C: *καὶ ἐμὲ νῦν νόμισον καὶ τὸ σὸν σπεύδειν.* Legg. III. 687. E: *τοῦτο ... καὶ πόλιν καὶ ἕνα ἡμῶν ἕκαστον καὶ εὔχεσθαι δεῖν καὶ σπεύδειν, ὅπως νοῦν ἕξει.* Pol. VII. 528. D: *σπεύδων ... ταχὺ πάντα διεξελθεῖν.* Tim. 86. B. Prot 361. C: *νῦν τοὐναντίον ἔοικε σπεύδοντι* (*contrarium videtur contendere*). Gorg. 480. A: *σπεύδοντα ὅπως μὴ* cet. Polit. 277. A: *παρὰ καιρὸν ἐνίοτε σπεύδοντες.* Crit. 45. C: *ἅπερ ἂν καὶ οἱ ἐχθροί σου σπεύσαιέν τε καὶ ἔσπευσαν σὲ διαφθεῖραι βουλόμενοι.* Polit. 264. A: *μηδὲ σπεύσαντες, ἵνα δὴ ταχὺ γενώμεθα πρὸς τῇ πολιτικῇ.*

σπήλαιον, τό, spelunca. Pol. VII. 515. A: *εἰς τὸ καταντικρὺ ... τοῦ σπηλαίου.* 514. A: *παρ' ἅπαν τὸ σπήλαιον.* 539. E.

σπηλαιώδης, ὁ ἡ, speluncae similis. Pol. VII. 514. A: *οἷον ἐν καταγείῳ οἰκήσει σπηλαιώδει.*

σπιθαμή, ἡ, dodrans (germ. *Spanne*). Alc. I. 126. C: *περὶ σπιθαμῆς καὶ πήχεως.*

σπλάγχνον, τό, viscus. Pol. VIII. 565. D: *ὁ γευσάμενος τοῦ ἀνθρωπίνου σπλάγχνου.* Tim. 72. C: *ἕδρα σπλάγχνου.* Ax. 371. E: *Τιτυοῦ σπλάγχνα.*

σπλήν, ὁ, splen. Tim. 72. C: *ἡ σπληνὸς ... μανότης.*

σπογγιστικός, ή, όν, spongia purgans, fem. *spongia purgandi peritia.* Soph. 227. A: *σπογγιστικῆς.*

σπόγγος, ὁ, spongia. Tim. 70. C: *σήραγγας ... οἷον σπόγγου κατατετρημένας.*

σποδίζω, torreo (sub cinere). Pol. II. 372. C: *μύρτα καὶ φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ.*

σπονδή, ἡ, libatio. Conv. 176. A: *σπονδάς τε σφᾶς ποιήσασθαι* cet. **induciae.* Pol. II. 379. E: *τὴν ... τῶν ὅρκων καὶ σπονδῶν σύγχυσιν.*

σπόνδυλος (attic. *σφόνδυλος*), *ὁ, vertebra.* Locr. 100. A: *διὰ τῶν νωτίων σπονδύλων.*

σπορά, ἡ, satus; procreatio. Riv. 134. E: *περὶ σπερμάτων σπορᾶς.* Ib. *περὶ μαθημάτων εἰς ψυχὴν φυτεύσεώς τε καὶ σπορᾶς.* Legg. V. 729. C: *εἰς παίδων αὑτοῦ σποράν.*

VI. 783. A: ὁ περὶ τὴν τοῦ γένους σπορὰν ὕβρει πλείστῃ χρώμενος.

σποράδην, *sparsim.* Prot. 322. A: κατ' ἀρχὰς ἄνθρωποι ᾤκουν σποράδην (Lat. *sparsi*).

σπόρος, ὁ, *satio.* Tim. 42. D: τὸ ... μετὰ τὸν σπόρον.

σπουδάζω, *seria ago* vel *serio loquor; serium studium ad aliquid confero* et in univ. *studium confero, incumbo*; etiam *studeo, colo.* Ep. VII. 341. C: περὶ ὧν ἐγὼ σπουδάζω. Gorg. 481. B: σπουδάζει ταῦτα Σωκράτης, ἢ παίζει; Pol. V. 452. E. Legg. V. 743. E: περὶ ἃ πᾶς ἄνθρωπος σπουδάζει. Tim. 69. A: ἐφ' οἷς σπουδάζομεν. Pol. I. 330. C: περὶ τὰ χρήματα σπουδάζουσιν ὡς ἔργον ἑαυτῶν. Lach. 183. A. Polit. 310. B: τί καί τις ἂν ὡς ἄξια λόγου σπουδάζοι μεμφόμενος; Pol. III. 403. B: πρὸς ὅν τις σπουδάζοι. Theag. 127. D. Theaet. 167. E: (ὅταν τις) ἐν ... τῷ διαλέγεσθαι σπουδάζῃ. Pol. III. 405. A: ὅταν ... καὶ ἐλεύθεροι πολλοὶ καὶ σφόδρα περὶ αὐτὰ σπουδάζωσιν. Gorg. 481. B: ἐμοὶ μὲν δοκεῖ ... ὑπερφυῶς σπουδάζειν. Polit. 261. E: κἂν διαφυλάξῃς τὸ μὴ σπουδάζειν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι. Pol. I. 336. E. Gorg. 508. B: εἰ σπουδάζων λέγοιμι. 481. C: σπουδάζοντα, ἢ παίζοντα. Pol. VIII. 549. D: μὴ σφόδρα περὶ χρήματα σπουδάζοντα. X. 605. D: (ὅτι) σπουδάζοντες ἐπαινοῦμεν ὡς ἀγαθὸν ποιητήν, ὃς ἂν cet. Legg. I. 629. A: ὡς μάλιστα περὶ ταῦτα ἡμῶν ... σπουδαζόντων. Phaedr. 234. A: τοῖς ὀλίγον χρόνον σπουδάζουσιν. Prot. 311. D: οὕτω σφόδρα σπουδάζοντας. Phaedr. 236. B: ἐσπούδακας. Ep. II. 312. A: (ὡς σὺ) ἄλλα ... ἐσπούδακας. Phaedr. 276. B: ἐφ' οἷς ... ἐσπούδακε (*quae serio tractat*). 278. D. Gorg. 502. B. Soph. 259. C: οὐκ ἄξια πολλῆς σπουδῆς ἐσπούδακεν. Legg. I. 629. A: ὃς δὴ μάλιστα ἀνθρώπων περὶ ταῦτα ἐσπούδακεν. XI. 928. A. Phaedr. 234. D: δοκῶ γάρ σοι παίζειν καὶ οὐχὶ ἐσπουδακέναι; Phaed. 64. D: ἐσπουδακέναι περὶ τὰς ἡδονὰς καλουμένας cet. Conv. 217. A. Pol. X. 608. C. Tim. 90. B: τῷ ... περὶ φιλομάθειαν ... ἐσπουδακότι. Legg. VI. 773. E: τὸν περὶ τὰ χρήματα ἐν τοῖς γάμοις ἐσπουδακότα. Riv. 132. B: καὶ μάλ' ἐσπουδακότε. Soph. 216. C: τῶν περὶ τὰς ἔριδας ἐσπουδακότων. 251. C: ἐντυγχάνεις ... πολλάκις τὰ τοιαῦτα ἐσπουδακόσιν. Riv. 137. B: τοὺς περὶ τὰς τέχνας ἐσπουδακότας. Tim. 21. C: (εἰ) ἐσπουδάκει καθάπερ ἄλλοι. Phaed. 114. E: (ὅστις) τὰς ... περὶ τὸ μανθάνειν (ἡδονὰς) ἐσπούδασε. Euthyd. 283. C: διὰ ταῦτα προςεπαισάτην τε καὶ οὐκ ἐσπουδασάτην. Gorg. 500. C: οὗ τί ἂν μᾶλλον σπουδάσειέ τις —; 510. C: οὐκ ἄν ποτε ὡς πρὸς φίλον σπουδάσειε. Pol. X. 599. B. Euthyd. 288. D: ἐάν πως ... καὶ αὐτὼ σπουδάσητον. Theaet. 168. D: (ὅτι) σπουδάσαι ἡμᾶς διεκελεύσατο περὶ τὸν αὐτοῦ λόγον. Euthyd. 293. A: παντὶ τρόπῳ σπουδάσαι. Conv. 216. E: σπουδάσαντος ... αὐτοῦ. Ep. III. 316. A: περὶ τὰ τῶν νόμων προοίμια

σπουδάσαντα μετρίως. Alc. II. 141. D: *σπουδάσαντες τοῦτ' αὐτοῖς παραγενέσθαι.* Euthyd. 293. A: *σπουδάσαντες ἐπιδεῖξαι τίς ποτ' ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη.* Euth. 3. E: *εἰ δὲ σπουδάσονται* (*si serio agent*) cet. Pass. Pol. VI. 485. E: *ὧν … ἕνεκα χρήματα μετὰ πολλῆς δαπάνης σπουδάζεται.* Eryx. 396. C: *εἰ … σπουδάζεται … οὑτωσὶ σφόδρα.* Legg. V. 743. E: *ἡ τῶν χρημάτων ὀρθῶς σπουδαζομένη σπουδή.* Hipp. mai. 284. A: *καὶ ἄλλοθι ὅπου τοῦτο σπουδάζοιτο.* Crat. 397. B: *ἐσπουδάσθαι γὰρ ἐνταῦθα μάλιστα πρέπει τὴν θέσιν τῶν ὀνομάτων.* Lys. 219. E: *πᾶσα ἡ τοιαύτη σπουδὴ οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ἐσπουδασμένη* cet. Legg. II. 659. E: *πρὸς τὴν τοιαύτην … συμφωνίαν ἐσπουδασμέναι* (*ἐπῳδαί*). IV. 722. D: *πάσης μούσης προοίμια θαυμαστῶς ἐσπουδασμένα* (*elaborata*) *πρόκειται.* Ep. VII. 344. C: *εἰ δὲ ὄντως αὐτῷ ταῦτ' ἐσπουδασμένα ἐν γράμμασιν ἐτέθη* (*serio studio — consignata*). Verb. Pol. X. 608. A: *ὡς οὐ σπουδαστέον ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ποιήσει ὡς ἀληθείας τε ἁπτομένῃ καὶ σπουδαίᾳ.*

σπουδαῖος, α, ον, *serius, gravis; probus, probatus, praestans*; in re *studio dignus.* Phaedr. 242. C: *εἰμὶ δὴ οὖν μάντις μέν, οὐ πάνυ δὲ σπουδαῖος.* Pol. IV. 423. D. (opp. *φαῦλος*). Ep. VII. 344. C: *πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος.* Def. 415. D: *σπουδαῖος ὁ τελέως ἀγαθός.* Pol. X. 603. C: *ἴδωμεν, φαῦλον ἢ σπουδαῖόν ἐστιν.* Lach. 182. E: *μὴ μέντοι τι πάνυ σπουδαῖον* (*μάθημα*). Legg. XI. 935. B: *τοῦ σπουδαίου τρόπου.* Ep. XIII. 363. B: *τῆς … σπουδαίας ἐπιστολῆς θεὸς ἄρχει.* Legg. VII. 814. E: *τοῦ σπουδαίου* (opp. *τοῦ φαύλου*). Pol. X. 608. A: *ὡς … σπουδαίᾳ* (*ποιήσει*). Crat. 406. C: *τὸν μὲν σπουδαῖον* (*τρόπον τῶν ὀνομάτων*) *ἄλλους τινὰς ἐρώτα* (opp. *τὸν παιδικόν*). Legg. II. 668. A: *ζητητέον ἥκιστα ταύτην* (*τὴν μουσικὴν*) *ὡς σπουδαίαν.* VII. 803. C: *φημὶ χρῆναι τὸ μὲν σπουδαῖον σπουδάζειν, τὸ δὲ μὴ σπουδαῖον μή.* X. 889. D: *εἴ τι καὶ σπουδαῖον … γεννῶσι.* VI. 757. A: *φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι.* IV. 707. B: *οὐ πάνυ σπουδαίων ἀνθρώπων.* VII. 817. A: *τῶν … σπουδαίων … τῶν περὶ τραγῳδίαν ἡμῖν ποιητῶν.* XII. 966. B. Def. 413. E: *νόμων σπουδαίων.* Crat. 414. B: *λοιπὰ … ἡμῖν συχνά ἐστι τῶν δοκούντων σπουδαίων εἶναι.* Ep. VII. 344. C: *τῶν ὄντων σπουδαίων πέρι.* Pol. III. 387. E: *οὐδὲ ταύταις* (*ταῖς γυναιξὶ*) *σπουδαίαις.* Euthyd. 300. E: *ἐπὶ σπουδαίοις οὕτω πράγμασι καὶ καλοῖς.* Pol. IV. 425. A: *σπουδαίους … ἄνδρας.* Alc. 110. E: *οὐκ εἰς σπουδαίους γε διδασκάλους καταφεύγεις εἰς τοὺς πολλοὺς ἀναφέρων.* Phaedr. 261. B: *οὐδὲν ἐντιμότερον τό γε ὀρθὸν περὶ σπουδαῖα ἢ περὶ φαῦλα γιγνόμενον.* Crat. 437. B. Legg. VII. 816. D: *ἄνευ γὰρ γελοίων τὰ σπουδαῖα* (*seria*) *… μαθεῖν μὲν οὐ δυνατόν.* Euthyd. 278. C. De virt. 378. E: *πότερον … σπουδαιότερόν ἐστι ταῖς πόλεσιν ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοὶ … ἢ ἄνδρες ἀγαθοί;* Pol. VII. 519. D: *εἴτε φαυλότεραι εἴτε*

σπουδαιότεραι (τιμαί). Alc. I. 110. E: τὰ ... σπουδαιότερα (οἷοί τε διδάσκειν); Ib. σπουδαιότερα τοῦ πεττεύειν. Legg. II. 667. B: τοῦτο αὐτὸ μόνον αὐτοῦ τὸ σπουδαιότατον εἶναι. VII. 803. D. Ep. VII. 344. C: ὡς οὐκ ἦν τούτῳ ταῦτα σπουδαιότατα.

σπουδαιότης, ἡ, *probitas, integritas.* Def. 412. E: ἤθους σπουδαιότης.

σπουδαίως, *serio.* Crat. 406. B: ἔστι ... καὶ σπουδαίως εἰρημένος ὁ τρόπος τῶν ὀνομάτων τούτοις τοῖς θεοῖς καὶ παιδικῶς. Pol. VII. 536. C: σπουδαιότερον εἰπεῖν (μοι δοκῶ) ἃ εἶπον. **probe, insigniter.* Legg. III. 677. C: εἴ τι τέχνης ἦν ἐχόμενον σπουδαίως (v. σπουδαίας) εὑρημένον.

σπούδασμα, τὸ, *studium, contentio.* Phaedr. 249. D: ἐξιστάμενος ... τῶν ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων.

σπουδαστικός, ή, όν, *seria agens.* Pol. V. 452. E: εἴτε τις φιλοπαίσμων εἴτε σπουδαστικὸς ἐθέλει ἀμφισβητῆσαι.

σπουδαστός, ή, όν, *serio studio dignus, magni faciendus.* Hipp. mai. 297. B: ὅτι τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ τὸ ἔκγονον σπουδαστόν ἐστι, τὸ ἀγαθόν.

σπουδή, ἡ, *serium studium* et in univ. *studium, contentio.* Phaedr. 248. B: οὗ δ' ἕνεχ' ἡ πολλὴ σπουδὴ τὸ ἀληθείας ἰδεῖν πεδίον οὗ ἐστίν cet. 276. E: πολὺ ... καλλίων σπουδὴ περὶ αὐτὰ γίγνεται ὅταν τις cet. Gorg. 502. B. Phil. 15. A: ἡ πολλὴ σπουδὴ μετὰ διαιρέσεως. Conv. 181. D. Legg. V. 735. C: τῶν ἄλλων ζώων ἐλάσσων ... σπουδή. 743. E: ἡ τῶν χρημάτων ὀρθῶς σπουδαζομένη σπουδή. VI. 770. D. Phaedr. 277. E: μεγαλῆς ἄξιον σπουδῆς (λόγον). Id. Soph. 218. E. 259. C. Polit. 309. E. Pol. X. 604. C: οὔτε τι τῶν ἀνθρωπίνων ἄξιον ὂν μεγάλης σπουδῆς. Id. Legg. VII. 803. B. C. Soph. 224. A: τὰ μὲν παραμυθίας, τὰ δὲ καὶ σπουδῆς χάριν ἀχθέντα καὶ πωλούμενα. Polit. 288. C: οὐ ... σπουδῆς ... χάριν, ἀλλὰ παιδιᾶς ἕνεκα πάντα δρᾶται. Phil. 30. E: ἀνάπαυλα ... τῆς σπουδῆς ... γίγνεται ἐνίοτε ἡ παιδία. Conv. 192. C: οὕτως ἐπὶ μεγάλης σπουδῆς. 197. E: τὰ μὲν παιδιᾶς, τὰ δὲ σπουδῆς μετρίας ... μετέχων. Legg. X. 887. D: μετά τε παιδιᾶς καὶ μετὰ σπουδῆς λεγομένους. Charm. 175. E: εἰ ... αὐτὴν μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἔμαθον. Legg. II. 656. A: μετὰ σπουδῆς (*serio*). Dat. σπουδῇ est *propere* (Eryx. 398. E: σπουδῇ βαδίζων εἰς πόλιν. Ep. VII. 348. E: προςηλθέτην μοι σπουδῇ.); *serio* (Phaedr. 260. B. Theaet. 190. C. Pol. III. 388. D. Legg. VIII. 828. D: σπουδῇ λέγων.); *de industria* (Apol. 24. C: ὅτι σπουδῇ χαριεντίζεται. Charm. 155. C: ἕκαστος ... ἡμῶν ... τὸν πλησίον ὤθει σπουδῇ); *studiose* (Phaed. 98. B: πάνυ σπουδῇ λαβὼν τὰς βίβλους cet. Legg. XII. 952. A: πάσῃ σπουδῇ μανθάνειν. Pariter σὺν σπουδῇ. VII. 818. C.); etiam *attente* (ut audire). Legg. IX. 855. D: ἐπήκοοι ἔστωσαν σπουδῇ τῶν τοιούτων δικῶν. Sis. 390. C. Critia 121. A: τῇ ... τούτων σπουδῇ

καὶ τιμῇ φθίνει ταῦτά τε αὐτὰ cet. Legg. I. 644. D: *εἴτε ὥς σπουδῇ τινὶ ξυνεστηκός.* VI. 752. E: *αἱρεῖσθαι ... ἁπάσῃ σπουδῇ.* VIII. 838. C: *ἐν γελοίοις τε ἅμα ἐν πάσῃ τε σπουδῇ τραγικῇ.* Epin. 975. D: *σπουδῇ τῇ μεγίστῃ δημιουργοῦντα.* Ep. VII. 323. C: *σπουδῇ ... μὴ ἀμούσῳ καὶ τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδιᾷ.* Conv. 177. C: *τὸ ... τοιούτων μὲν πέρι πολλὴν σπουδὴν ποιήσασθαι* cet. 179. D: *τὴν περὶ τὸν ἔρωτα σπουδήν τε καὶ ἀρετήν.* Pol. X. 602. B: *εἶναι παιδιάν τινα καὶ οὐ σπουδὴν τὴν μίμησιν.* Legg. II. 659. E: *διὰ ... τὸ σπουδὴν μὴ δύνασθαι φέρειν τὰς τῶν νέων ψυχάς.* VII. 810. E: *οἱ μὲν ἐπὶ σπουδήν, οἱ δ' ἐπὶ γέλωτα ὡρμηκότες.* Riv. 136. C: *περὶ οὗ σὺ σπουδὴν μεγάλην ἔχεις.* Euthyd. 304. E: *περὶ οὐδενὸς ἀξίων ἀναξίαν σπουδὴν ποιουμένων.* 306. D: *τὸ ἕνεκα τῶν παίδων ἄλλων μὲν πολλῶν σπουδὴν τοιαύτην ἐσχηκέναι* cet. Theaet. 173. D: *σπουδαὶ ... ἑταιρειῶν ἐπ' ἀρχάς.* Legg. IV. 740. D: *σπουδαὶ πλήθους γεννημάτων.* VII. 796. D: *καὶ παιδιαὶ καὶ σπουδαί.* I. 647. D: *ἔν τε παιδιαῖς καὶ ἐν σπουδαῖς.* 632. A: *ξυμπάντων ... ἐρώτων τὰς σπουδὰς ἐπεσκεμμένον.* V. 732. D: *κατά τε παιδιὰς καὶ σπουδάς.* VIII. 834. B: *ὥστε ἀναγκαῖον καὶ τὰς σπουδὰς ἐλάττους γίγνεσθαι τάς τε ἐν τῇ τροφῇ καὶ τὰς περὶ ἀγωνίαν αὐτῶν.*

σπῶ, *traho.* Legg. I. 646. E: *ὅτι ταῦτα τὰ πάθη ἐν ἡμῖν οἷον νεῦρα ... σπῶσί τε ἡμᾶς* cet. Phaedr. 264. E: *ἐκ τῶν ὀδόντων βίᾳ ὀπίσω σπάσας τὸν χαλινόν.* Legg. II. 666. E: *παρὰ τῶν ξυννόμων σπάσας.*

σταγών, ἡ, *stannum* (?). Locr. 99. C: *μόλυβδος, σταγών.*

σταδαῖος, α, ον, *statarius.* Locr. 98. C: *σταδαῖον παντᾷ σῶμα.*

σταδιοδρόμος, ὁ, *cursor in stadio.* Legg. VIII. 833. A: *σταδιοδρόμον δὴ πρῶτον ὁ κῆρυξ ἡμῖν ... ἐν τοῖς ἀγῶσι παρακαλεῖ.*

σταδιοδρομῶ, *in stadio curro.* Theag. 129. A: *ὁ σταδιοδρομῶν.*

στάδιον, τό, et στάδιος, ὁ, *stadium* (mensura). Theaet. 204. D: *ὁ τοῦ σταδίου (ἀριθμός).* Critia 116. C: *σταδίου ... μῆκος.* 117. C. Critia 115. E: *δυοῖν σταδίοιν πλάτος.* Critia 115. D: *σταδίων.* Legg. VIII. 833. B. Phaedr. 228. C: *ὅσον δύ' ἢ τρία στάδια.* Critia 119. A. 113. C: *σταδίους.* 117. E. 118. D. Legg. IV. 704. B. VII. 789. C. **cursus* qui stadii terminis continetur (Legg. VIII. 833. C: *στάδιον καὶ δίαυλον* cet.) et in univ. *cursus in stadio* vel *certamen cursus.* Legg. VIII. 833. A: *ὁ τὸ στάδιον ἁμιλλησόμενος.* Theag. 128. E: *μέλλων ἀσκήσειν στάδιον εἰς Νεμέαν.*

στάζω, *stillo.* Tim. 82. D: *λειβόμενον ἀπὸ τῶν ὀστῶν καὶ στάζον.*

σταθερός, ά, όν, *consistens* vel *subsistens*, dicitur in eo quod ad medium vel summum pervenit, velut in meridie

summo, h. e. ferventissimo. Phaedr. 242. A: ἢ οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν μεσημβρία ἵσταται ἤδη (sic Cl. c. al. Vulgo ἡ δὴ) καλουμένη (?) σταθερά;

στάθμη, ἡ, linea (Richtschnur). Charm. 154. B: ἀτεχνῶς ... λευκὴ στάθμη (ut Lat. *linea alba*) εἰμὶ πρὸς τοὺς καλούς. Phil. 56. B: διαβήτῃ καὶ στάθμῃ (χρῆται).

στα θμητός, ή, όν, dicitur in eo ad quod aliquid exigi oportet. Charm. 154. B: ἐμοὶ μὲν οὖν ... οὐδὲν σταθμητόν (nos: *nach mir darf man sich freilich nicht richten*).

σταθμός, ὁ (pl. σταθμά), *pondus.* De iusto 373. C: σταθμὸς γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Charm. 166. B: τοῦ βαρυτέρου καὶ κουφοτέρου σταθμοῦ. Alc. I. 126. D. Legg. VI. 757. B: σταθμῷ καὶ ἀριθμῷ. De iusto 373. A. Legg. V. 746. E: σταθμά. **pondus* vel *libra* (vern. *Pfund*). Eryx. 400. B: σιδηρῷ σταθμῷ νομίζουσι. De lucri cup. 231. C: χρυσίου σταθμὸν ἥμισυν ἀναλώσας. Eryx. 400. B: ὁ πολὺν σταθμὸν σιδήρου τοῦ τοιούτου κεκτημένος πλούσιος δοκεῖ εἶναι. E: χίλια τάλαντα σταθμόν.

σταθμῶμαι, *pondero; metior.* Legg. I. 643. C: μετρεῖν ἢ σταθμᾶσθαι. Gorg. 465. D: (εἰ) αὐτὸ τὸ σῶμα ἔκρινε σταθμώμενον ταῖς χάρισι ταῖς πρὸς αὐτό. **aliquo loco habeo* vel *curo.* Lys. 205. A: τούτων δέ τι ... σταθμᾷ ... ὧν ὅδε λέγει;

σταχτός, ή, όν, *liquidus.* Critia 115. A: χυλῶν σταχτῶν.

σταμνίον, τό, *amphora.* Ep. XIII. 361. A: οἴνου γλυκέος δώδεκα σταμνία.

στασιάζω, *in seditione sum; dissideo.* Pol. VIII. 556. E: ὥσπερ σῶμα νοσῶδες ... στασιάζει αὐτὸ αὑτῷ. X. 603. D. Phaedr. 237. E: τούτω ... ἐν ἡμῖν τοτὲ μὲν ὁμονοεῖτον, ἔστι δὲ ὅτε στασιάζετον. Pol. V. 464. E: ὅσα γε διὰ χρημάτων ... κτῆσιν ἄνθρωποι στασιάζουσι. Euth. 7. B: ὅτι στασιάζουσιν οἱ θεοί. 8. D: εἴπερ στασιάζουσι περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων (οἱ θεοί). Pol. IV. 442. D: ὅταν ... τὸ λογιστικὸν ὁμοδοξῶσι δεῖν ἄρχειν καὶ μὴ στασιάζωσιν αὐτῷ. I. 351. D: στασιάζειν (ποιήσει). V. 470. C. VIII. 566. A: οὗτος δὴ ... ὁ στασιάζων γίγνεται πρὸς τοὺς ἔχοντας τὰς οὐσίας. IX. 586. E: μὴ στασιαζούσης (τῆς ψυχῆς). I. 352. A: στασιάζοντα καὶ οὐχ ὁμονοοῦντα αὐτὸν ἑαυτῷ. IV. 440. B: ὥσπερ δυοῖν στασιαζόντοιν. V. 465. B: τούτων ... ἐν ἑαυτοῖς μὴ στασιαζόντων. VI. 488. B: στασιάζοντας πρὸς ἀλλήλους. X. 605. D: ὥσπερ κατὰ τὴν ὄψιν ἐστασίαζε (ἄνθρωπος). Euth. 7. E: οὐ γὰρ ἄν που ἐστασίαζον ἀλλήλοις. Legg. IV. 708. C: τὸ δ' ἐνίοτε πονηρίᾳ νόμων ἐστασιακός. Menex. 243. E: εἴπερ εἱμαρμένον εἴη ἀνθρώποις στασιάσαι. Ep. VII. 337. A: πόλις ἐν αὑτῇ στασιάσασα. Tim. 85. E: ἐκ πόλεως στασιασάσης. Menex. 242. E: στασιασάσης τῆς Ἑλλάδος. Crat. 438. D: ὀνομάτων ... στασιασάντων. Ep. VII. 336. E: τοῖς στασιάσασι. Pol. VIII. 545. D: πῇ στασιάσου-

σιν οἱ ἐπίκουροι καὶ οἱ ἄρχοντες πρὸς ἀλλήλους τε καὶ πρὸς ἑαυτούς.

στασιαστικός, ή, όν, *seditiosus*. Prot. 303. C: ὡς οὐκ ὄντας πολιτικούς, ἀλλὰ στασιαστικούς.

στασιαστικῶς cum v. ἔχειν, *dissidere*. Phaedr. 263. A: ὅτι περὶ μὲν ἔνια ὁμονοητικῶς ἔχομεν, περὶ δ' ἔνια στασιαστικῶς.

στάσιμος, ὁ ἡ, *stabilis*. Soph. 256. B: στάσιμον αὐτὴν (τὴν κίνησιν) προσαγορεύειν. Theaet. 180. B: ἡγούμενοι ... αὐτὸ στάσιμον εἶναι. Pol. VII. 539. D: τὸ τὰς φύσεις κοσμίους εἶναι καὶ στασίμους. Tim. 58. E: στασιμώτερον ... ἐκείνου.

στασίμως, *stabiliter*. Tim. 55. E: στασιμωτέρως ... βέβηκε.

στάσις, ἡ, *status* (germ. das *Stehen*) et *stabilitas*. Crat. 426. D: ἡ δὲ στάσις ἀπόφασις τοῦ ἰέναι βούλεται εἶναι. Soph. 250. C. 254. D. Soph. 249. B: χωρὶς στάσεως (*sine stabilitate*). Parm. 136. B. Crat. 437. A: ὅτι βάσεώς τινός ἐστι καὶ στάσεως μίμημα, ἀλλ' οὐ φορᾶς. Soph. 251. D: κινήσει καὶ στάσει. 250. A: κίνησιν καὶ στάσιν ἆρ' οὐκ ἐναντιώτατα λέγεις ἀλλήλοις; Parm. 129. E. Crat. 438. C: τὰ ἐπὶ τὴν στάσιν ἄγοντα, ἢ τὰ ἐπὶ τὴν φοράν. Tim. 57. E: οὕτω δὴ στάσιν μὲν ἐν ὁμαλότητι ... τιθῶμεν. 58. C: τῶν τόπων μεταβάλλει στάσιν. Legg. IX. 855. C: ἤ τινας ἀμόρφους ἕδρας ἢ στάσεις. Etiam *status*, i. q. *conditio*. Phaedr. 253. D: ἐν τῇ καλλίονι στάσει ὤν. **seditio*. Polit. 271. E: πόλεμός τε οὐκ ἐνῆν οὐδὲ στάσις τὸ παράπαν. Pol. V. 470. B: ἐπὶ ... τῇ τοῦ οἰκείου ἔχθρᾳ στάσις κέκληται. VIII. 560. A: στάσις δὴ καὶ ἀντίστασις καὶ μάχη ἐν αὐτῷ πρὸς αὐτὸν τότε γίγνεται. Legg. I. 628. B. [Ep. VII. 329. B: στάσεως ... μεστὰ ξύμπαντα.] Pol. IV. 440. E: ἐν τῇ τῆς ψυχῆς στάσει. V. 470. D. Soph. 228. A: πότερον ἄλλο τι στάσιν ἡγούμενος ἢ τὴν τοῦ φύσει ξυγγενοῦς ... διαφοράν; Polit. 306. B: ἔχθραν καὶ στάσιν. Pol. V. 470. D: στάσιν τὴν τοιαύτην ἔχθραν κλητέον. Legg. I. 629. D: ὃ καλοῦμεν ἅπαντες στάσιν, ὅς δὴ πάντων πολέμων χαλεπώτατος. V. 744. D. III. 679. D: οὐ ... στάσεις λεγόμεναι. 690. D: στάσεων πηγήν τινα ἀνευρήκαμεν. VI. 757. A. Apol. 36. B. Legg. I. 630. B: ἐν στάσεσιν. IV. 708. B. Phaed. 66. C: πολέμους καὶ στάσεις. Pol. I. 351. D. V. 465. A. Tim. 82. A: στάσεις καὶ νόσους παρέχει. Legg. III. 682. D: περὶ τὰς στάσεις τῶν νέων. V. 729. A.

στασιωτεία, ἡ, *factio* (seditiosa). Legg. VIII. 832. C: τούτων ... πολιτεία μὲν οὐδεμία, στασιωτεῖαι δὲ πᾶσαι λέγοιντ' ἂν ὀρθότατα. IV. 715. B: στασιωτείας, ἀλλ' οὐ πολιτείας τούτους φαμέν.

στασιώτης, ὁ, festive dicitur qui rerum στάσιν ponit,

h. e. qui omnia stare et immutabilia esse sumit. Theaet. 181. A: οἱ τοῦ ὅλου στασιῶται (opp. τοῖς ῥέουσι).

στατήρ, ὁ, *stater*. Eryx. 400. A: ὅσον ... στατῆρος τὸ μέγεθος μάλιστα. Euthyd. 299. E: στατῆρα ... χρυσοῦ.

στατικός, ή, όν, *ponderandi peritus*, fem. *ponderandi ars*. De iusto 373. E: στατικός. Charm. 166. B: ἡ στατικὴ τοῦ βαρυτέρου τε καὶ κουφοτέρου σταθμοῦ ἐστί. Ib. ἕτερον δέ ἐστι τὸ βαρύ τε καὶ τὸ κοῦφον τῆς στατικῆς αὐτῆς. De iusto 373. A: τῇ στατικῇ. Phil. 55. E: μετρητικὴν καὶ στατικήν. De iusto 373. C: οἱ στατικοί.

σταφυλή, ἡ, *uva*. Legg. VIII. 844. E: τὴν γενναίαν νῦν λεγομένην σταφυλήν.

στεγανός, ή, όν, *tectus* (ita ut aliquid contineat nec effluere sinat). Gorg. 493. B: τὸ ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ οὐ στεγανόν.

στέγασμα, τό, *tegumentum*. Tim. 73. D: στέγασμα ... αὐτῷ ... ξυμπηγνύς. 76. C. Polit. 279. D: τῶν ... ἀλεξητηρίων τὰ μὲν στεγάσματα, τὰ δὲ σκεπάσματα. 280. C: τῶν στεγασμάτων. **tectum*. Critia 111. C: στεγάσματ' ἐστὶν ἔτι σᾶ.

στέγω, *tego*. Pol. III. 415. E: οὐκοῦν τοιαύτας (εὐνὰς) οἵας χειμῶνός τε στέγειν καὶ θέρους ἱκανὰς εἶναι; **contineo* (praec. ita ut nihil effluat). Gorg. 493. C: ἅτε οὐ δυναμένην στέγειν (ψυχήν). Pol. X. 621. A: οὐ τὸ ὕδωρ ἀγγεῖον οὐδὲν στέγει. Tim. 45. C. Critia 111. D: τῇ κεραμίδι στεγούσῃ cet. Legg. IV. 714. A: στέγουσαν ... οὐδέν (ψυχήν). Pol. X. 586. A: ἅτε οὐχὶ τοῖς οὖσιν οὐδὲ τὸ ὂν οὐδὲ (v. οὔτε) τὸ στέγον ἑαυτῶν πιμπλάντες (ubi, ni fallor, est vern. *noch auch den Theil ihres Wesens, der das wahrhaft Seyende festhält u. bewahrt*). **retineo*, *cohibeo*. Tim. 78. A: ὅτι πάντα ὅσα ἐξ ἐλαττόνων ξυνίσταται στέγει τὰ μείζω, τὰ δ' ἐκ μειζόνων τὰ σμικρότερα οὐ δύναται. Ib. ὅτι σιτία μὲν καὶ ποτὰ ... στέγει (ἡ κοιλία), πνεῦμα δὲ καὶ πῦρ ... οὐ δύναται. Crat. 412. D: εἰ μὴ λεπτότατόν τε ἦν, ὥστε αὐτὸ μηδὲν στέγειν cet. Tim. 78. A: ὅθεν δι' ὕδατος καὶ γῆς ... διαχωρεῖ (τὸ πῦρ) καὶ στέγειν οὐδὲν αὐτὸ δύναται.

στείχω, *vado*. De lucri cup. 229. A: στεῖχε (vers.).

στεκτικός, ή, όν, *arcens*, fem. *arcendi ars*. Polit. 280. C: ὅσαι τε ἐν οἰκοδομικῇ καὶ ὅλῃ τεκτονικῇ ... ῥευμάτων στεκτικαὶ γίγνονται.

στέλλω, *instruo*, *adorno*. Legg. VIII. 833. D: πρεπούσῃ ... στολῇ ταύτας ἐσταλμένας. **instituo*, *suscipio*. Ep. II. 313. E: οὐ μὴ γάρ ποτε τῆς ἐμπορίας ταύτης οὔτε σὺ στείλῃς ... καλλίω cet. **mitto*. De lucri cup. 228. C: ἐπ' Ἀνακρέοντα ... πεντηκόντορον στείλας. — Med. *pergo*, *aggredior*. Soph. 230. B: ταύτης τῆς δόξης ἐπὶ ἐκβολὴν ἄλλῳ τρόπῳ στέλλονται. Legg. X. 892. D: οὐκοῦν τὰ μετὰ ταῦτα ἐπ' αὐτὸ δὴ τοῦτο στελλώμεθα; Phil. 50. E: τὰ νῦν δὲ

... βούλομαι στέλλεσθαι πρὸς τὴν κρίσιν ἣν Φίληβος ἐπιτάττει.

στέμμα, τό, *corona, infula.* Pol. III. 393. E: τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα. X. 617. C: στέμματα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐχούσας.

στεναγμός, ὁ, *gemitus.* Pol. IX. 578. A: ὀδυρμοὺς ... καὶ στεναγμοὺς cet. Ax. 365. A: στεναγμοὺς ἱέντα.

στενός, ή, όν, *angustus;* etiam trop., ut Lat. *angustus.* Ep. III. 319. C: μή μοι στενὸς (ὁ ἔκπλους) γίγνοιτο ἀντ' εὐρυχωρίας. Legg. V. 737. A: οὔτ' εὐρεῖα οὔτε στενὴ ... διαφυγή. Tim. 25. A: στενόν τινα ἔχων εἴςπλουν. 73. E: ταύτῃ δὲ στενὴν διέξοδον κατελίπετο. Locr. 101. A: διὰ ... στενῶν πόρων. Tim. 66. A: εἰς ... τὰς στενὰς φλέβας ἐνδυομένων. Gorg. 497. C: ἐρώτα δὴ σὺ τὰ σμικρά τε καὶ στενὰ ταῦτα. Tim. 66. D: στενώτεραι (φλέβες). Phaed. 111. D: κατὰ στενώτερα (sic Cl. ex emend. Venet. al. Vulgo στενότερα) καὶ εὐρύτερα.

στενοχωρία, ἡ, *angustia.* Theaet. 195. A: ὑπὸ στενοχωρίας. Legg. IV. 708. B: στενοχωρίᾳ τινὶ πολιορκηθὲν γῆς.

στενωπός, ὁ ἡ, *angustus;* neutr. *angustia.* Tim. 70. B: διὰ πάντων τῶν στενωπῶν.

στέργω, *diligo, amo.* Legg. VI. 754. B: καθάπερ παῖς ... στέργει τε καὶ στέργεται ὑπὸ τῶν γεννησάντων. X. 908. C: τοὺς δικαίους στέργουσιν. Pol. VI. 485. C: τὴν δ' ἀλήθειαν στέργειν. Legg. II. 653. C. V. 732. A. Pol. V. 474. C: πᾶν στέργοντα. Legg. X. 897. A: στέργουσαν. Pol. VI. 486. C: ἢ προςδοκᾷς ποτέ τινά τι ἱκανῶς ἂν στέρξαι, ὃ πράττων ἂν ἀλγῶν τε πράττοι —; Legg. IX. 862. D. X. 907. C. **acquiesco, contentus sum.* Legg. VIII. 849. E: στεργέτω. Hipp. mai. 295. B: στέρξω ... ἐγὼ τῇ ἐμῇ τύχῃ.

στερέμνιος, α, ον, *solidus.* Epin. 981. D: τῆς στερεμνίας φύσεως.

στερεοειδής, ὁ ἡ, *solidus.* Tim. 32. B: νῦν δὲ στερεοειδῆ (v. στερεὸν) γὰρ αὐτὸν (v. αὐτὸ) προςῆκεν εἶναι.

στερεός, ά, όν, *durus; firmus; solidus;* in numero est *cubicus.* Tim. 31. D: στερεὸν δὲ οὐκ ἄνευ γῆς. 55. A. 56. B. Men. 76. A: εἰς ὃ τὸ στερεὸν περαίνει. Phaedr. 246. C: ἕως ἂν στερεοῦ τινὸς ἀντιλάβηται. Tim. 31. B: ἄνευ τινὸς στερεοῦ. Men. 76. A: στερεοῦ πέρας σχῆμα εἶναι. Epin. 990. D: στερεᾷ φύσει ὁμοίους (ἀριθμούς). Tim. 43. C: στερεῷ γῆς (ὅτε προςκρούσειε τὸ σῶμά τινος). Phaedr. 239. C: μαλθακόν τινα καὶ οὐ στερεὸν διώκων. Tim. 54. E: μίαν στερεὰν γωνίαν ποιεῖ. 55. A. Polit. 282. E: τὸ ... στερεὸν νῆμα γενόμενον. 309. B: τὸ στερεὸν ἦθος. Pol. VII. 528. A: μετὰ ἐπίπεδον ... ἐν περιφορᾷ ὂν ἤδη στερεὸν λαβόντες. Men. 76. A. Phaed. 98. C: (ὅτι) τὰ μὲν ὀστᾶ ἐστὶ στερεὰ (Ven. Ξ et Bas. 2. στεῤῥὰ) cet. Critia 114. E. Tim. 55. B: στερεῶν ... γωνιῶν. Phaedr. 255. C: ἀπὸ λείων τε καὶ στε-

ρεῶν ἀλλομένη. Pol. IV. 422. D: κυσὶ πολεμεῖν στερεοῖς (opp. προβάτοις ἁπαλοῖς). Prot. 321. A: στερεοῖς δέρμασιν. Tim. 55. B: γωνίας ὀκτὼ στερεὰς ἀπετέλεσε. Theaet. 148. B: καὶ περὶ τὰ στερεὰ (*in numeris cubicis*) ἄλλο τοιοῦτον. Phil. 51. C: τά τε τοῖς τόρνοις γιγνόμενα ἐπίπεδά τε καὶ στερεὰ cet. Tim. 32. B. Epin. 981. B: στερεὰ ... σώματα. Pol. I. 348. E: τοῦτο ... ἤδη στερεώτερον (*durius*, h. e. *difficilius*).

στερεότης, ἡ, *duritia*. Tim. 74. E: διὰ στερεότητα.

στέρησις, ἡ, *privatio*, *amissio*. Ax. 369. D: ἐμὲ δὲ ἡ στέρησις τῶν ἀγαθῶν τοῦ ζῆν λυπεῖ. Def. 411. B: ἡλίου στέρησις. Ax. 370. A: ὁ δ' οὐκ ὢν οὐδὲ τῆς στερήσεως ἀντιλαμβάνεται. Legg. IX. 865. B: στερήσει πνεύματος. Ax. 365. D: (ἐπὶ) στερήσει τῶν ἡδέων. 369. E: τῇ στερήσει τῶν ἀγαθῶν. 370. A.

στερίσκω, *privo*. Pol. III. 413. A: ἀληθοῦς δόξης στερίσκεσθαι. Locr. 100. C: στερισκόμενος.

στέριφος, η, ον, *sterilis*. Theaet. 149. B: στερίφαις ... οὐκ ἔδωκε μαιεύεσθαι.

στέρομαι, *privatus* vel *orbatus sum; careo; amitto*. Parm. 157. C: οὐδὲ μὴ στέρεταί γε παντάπασι τοῦ ἑνὸς τἄλλα. Legg. I. 631. C. Theaet. 196. E: εἴπερ στερόμεθα ἐπιστήμης. Legg. XII. 948. A: στερέσθω τῆς ἀρχῆς cet. Pol. II. 375. C: τούτων γε ὁποτέρου ἂν στέρηται. IV. 433. E: (ὅπως ἂν) μήτε τῶν αὑτῶν στέρωνται. Phaedr. 239. A: ἢ στέρεσθαι τοῦ παραυτίκα ἡδέος. 239. E. Pol. III. 413. A. Epin. 977. D: στερόμενος ... ἀληθοῦς λόγου. Pol. I. 353. E: στερομένη (ψυχὴ) τῆς οἰκείας ἀρετῆς. Legg. IV. 707. B. Soph. 245. C: ἑαυτοῦ στερόμενον οὐκ ὂν ἔσται τὸ ὄν. Phil. 21. C: λογισμοῦ ... στερόμενον. Legg. V. 746. A: χρυσοῦ στερόμενοι. Parm. 160. A: τοῦ ἑνός γε στερομένοις.

στεῤῥός, ά, όν, i. q. στερεός. Locr. 101. A: στεῤῥοτέρων ὄντων ἢ ὡς συνάγεσθαι cet.

στερῶ, *privo*. Legg. XII. 958. E: μήτε ζῶν μήτε τις ἀποθανὼν στερείτω τὸν ζῶνθ' ἡμῶν (*ne privato*, sc. terrae frugibus). IX. 873. E: ἐὰν ... ἄψυχόν τι ψυχῆς ἄνθρωπον στερήσῃ. Pass. *privor*, *orbor*; *careo*; etiam *amitto*. Tim. 77. C: διὰ τὸ τῆς ὑφ' ἑαυτοῦ κινήσεως ἐστερῆσθαι. Crit. 44. B. Phaed. 117. D: οἵου ἀνδρὸς ἑταίρου ἐστερημένος εἴην. Lys. 205. E. Alc. I. 135. A: νοῦ τε καὶ ἀρετῆς κυβερνητικῆς ἐστερημένῳ. Pol. VI. 484. C: οἱ τῷ ὄντι τοῦ ὄντος ἑκάστου ἐστερημένοι τῆς γνώσεως. Phaed. 99. C: ἐπειδὴ ... ταύτης ἐστερήθην. Menex. 245. E: ἀνδρῶν ... ἀγαθῶν καὶ ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ἐστερήθημεν. Phaed. 90. D: (εἰ) τῶν ... ὄντων τῆς ἀληθείας τε καὶ ἐπιστήμης στερηθείη. Soph. 260. A: φιλοσοφίας ἂν στερηθεῖμεν. Critia 112. E: μνήμης ἂν μὴ στερηθῶμεν ὧν ... ἠκούσαμεν. Prot. 345. B: ἐπιστήμης στερηθῆναι. Phaed. 68. E: ἑτέρων ἡδονῶν στερηθῆναι. Pol. III. 387. E. Legg. XI. 917. D. Crit. 53. B:

στερηθῆναι τῆς πόλεως. Phaedr. 243. A: τῶν ... ὀμμάτων στερηθείς. Phil. 23. A: τῶν ... δευτερείων στερηθεῖσα ἡδονή. Tim. 72. B: στερηθὲν ... τοῦ ζῆν. Phaed. 116. A: ὥσπερ πατρὸς στερηθέντες. Soph. 260. A. Ax. 365. C: εἰ στερήσομαι τοῦδε τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγαθῶν. Phil. 66. E: (ὡς) ἡδονὴ ... καὶ δευτερείων στερήσοιτο. Ax. 370. A: δειματούμενος στερήσεσθαι τῆς ψυχῆς.

στέφανος, ὁ, *corona, sertum.* Conv. 212. E: κιττοῦ τέ τινι στεφάνῳ δασεῖ καὶ ἴων. Legg. XII. 947. A: δάφνης στεφάνῳ. Ion. 530. D: χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι. Legg. XII. 943. C: στέφανον ... θαλλοῦ. VII. 800. E: στέφανοι. Pol. IX. 573. A: στεφάνων. Legg. VII. 819. B. Ion. 535. D: χρυσοῖσι στεφάνοις. Alc. II. 151. A: στεφάνους.

στεφανῶ, *corono, redimio.* Legg. XII. 946. B: στεφανῶσαι θαλλῷ. Pol. X. 613. C: τά τε ἆθλα λαμβάνουσι καὶ στεφανοῦνται. Ep. XIII. 361. D: ὅτ' ἐγὼ οὐκ ἐστεφανούμην. Pol. I. 328. C: καθῆστο ... ἐστεφανωμένος. Lys. 207. A. Ion. 541. C: χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφανωμένου. Conv. 212. D: ἐστεφανωμένον ... στεφάνῳ. Pol. II. 372. B: ἐστεφανωμένοι. 363. C: ἐστεφανωμένους. VIII. 560. E: ἐστεφανωμένας (ὕβριν καὶ ἀναρχίαν cet.). V. 468. B: στεφανωθῆναι. Ion. 530. D: χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι.

στέφος, τό, *corona.* Alc. II. 151. B: τὰ στέφη (Eurip.).

στέφω, *corono, redimio.* Phaed. 58. C: ἐπειδὰν ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος στέψῃ τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου. Pol. III. 398. A: ἐρίῳ στέψαντες. Phaed. 58. A: ἐστεμμένη.

στῆθος, τό, *pectus*; etiam *animus.* Tim. 69. E: ὅρον ... τῆς τε κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους. Phaedr. 236. C: ἃ ἔφησθα ἐν τῷ στήθει ἔχειν. 235. C: πλῆρες ... τὸ στῆθος ἔχων. Tim. 79. C: τὸ τῶν στηθῶν καὶ τὸ τοῦ πλεύμονος ... τὸ πνεῦμα. 69. E: ἐν ... τοῖς στήθεσι καὶ τῷ καλουμένῳ θώρακι. Prot. 352. A: τὰ στήθη καὶ τὸ μετάφρενον ἐπίδειξον. Conv. 191. A. Tim. 91. E: τοῖς περὶ τὰ στήθη τῆς ψυχῆς ἡγεμόσιν ἕπεσθαι μέρεσιν.

στήλη, ἡ, *columna.* Critia 119. C: ἐν στήλῃ γεγραμμένα. 120. A: κατὰ τοὺς ἐν τῇ στήλῃ νόμους. Legg. XI. 917. E. Critia 119. E: πρὸς τὴν στήλην προςαγαγόντες. 114. B: πρὸς Ἡρακλείων στηλῶν. Tim. 24. E: ὃ καλεῖτε ... Ἡρακλέους στήλας. Critia 108. E: ὑπὲρ Ἡρακλείας στήλας. Etiam *monumentum* vel *cippus.* Ax. 365. A: πρὸς τῇ Ἀμαζονίδι στήλῃ. Legg. IX. 873. D: μήτε στήλαις μήτε ὀνόμασι δηλοῦντας τοὺς τάφους.

στημονονητικός, ή, όν, *staminis ducendi peritus.* Polit. 282. E: τέχνην ... στημονονητικήν (sic codd. Vulg. στημονικήν).

στημονοφυής, ὁ ἡ, *staminis similis.* Polit. 309. B: οἷον στημονοφυὲς ... αὐτῶν εἶναι τὸ στερεὸν ἦθος.

στήμων, ὁ, *stamen.* Polit. 281. A: τὴν ... τοῦ στή-

μονος ἐργαστικὴν καὶ κρόκης. 282. E: τὸ ... ἀτράκτῳ ... στραφὲν καὶ στερεὸν νῆμα γενόμενον στήμονα ... φαθὶ τὸ νῆμα. Legg. V. 734. E: τὸν στήμονα ἀπεργάζεσθαι. Polit. 282. D: ἡ ... ἐν ἐρίοις τε καὶ στήμοσι διακριτική. Crat. 388. B: οὐ τὴν κρόκην καὶ τοὺς στήμονας συγκεχυμένους διακρίνομεν;

στιβάς, ἡ, *stramen.* Pol. II. 372. B: ἐπὶ στιβάδων ἐστρωμένων σμίλακί τε καὶ μυῤῥίναις.

στίλβω, *fulgeo, splendeo.* Tim. 60. A: ἰδεῖν λαμπρὸν καὶ στίλβον. 68. B. 59. B: στίλβοντι καὶ ξανθῷ χρώματι κοινωθέν. Phaedr. 250. D: στίλβον ἐναργέστατα. Tim. 68. A: λαμπρόν τε καὶ στίλβον. Phaed. 110. C: στίλβοντα ἐν τῇ τῶν ἄλλων χρωμάτων ποικιλίᾳ.

στίχος, ὁ, *series.* Phaed. 104. B: ἅπας ὁ ἕτερος αὖ στίχος τοῦ ἀριθμοῦ. **versus.* Legg. XII. 958. E: μὴ πλείω τεττάρων ἡρωϊκῶν στίχων.

στλεγγίς, ἡ, *strigilis.* Hipp. min. 368. C: στλεγγίδα.

στοά, ἡ, *porticus.* Eryx. init. ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Διὸς τοῦ ἐλευθερίου. Theaet. 210. D: εἰς τὴν τοῦ βασιλέως στοάν. Euth. 2. A. Theag. 121. A.

στοιχεῖον, τό, *elementum, principium,* pl. *elementa* (naturae, etiam litterarum). Crat. 426. D: τὸ ... ῥῶ τὸ στοιχεῖον. Tim. 56. B: πυρὸς στοιχεῖόν τε καὶ σπέρμα. Locr. 98. C: τοῦτο ... στοιχεῖον τῶν ἄλλων σωμάτων ἐστί. Def. 414. E: στοιχεῖον φωνῆς φωνὴ ἀσύνθετος. Theaet. 203. B: καὶ πῶς τοῦ στοιχείου τις ἐρεῖ στοιχεῖα; Crat. 393. E. 422. B: ἐπὶ στοιχείῳ ... ἤδη εἶναι. Theaet. 203. C: τὸ μὴ γνωστὸν εἶναι τὸ στοιχεῖον. Legg. VII. 790. C: λάβωμεν ... τοῦτο οἷον στοιχεῖον ἐπ' ἀμφότερα σώματός τε καὶ ψυχῆς τῶν πάνυ νέων. Theaet. 201. E: ὅτι τὰ ... πρῶτα οἱονπερεὶ στοιχεῖα ... λόγον οὐκ ἔχοι. 202. D: ὡς τὰ μὲν στοιχεῖα ἄγνωστα, τὸ δὲ τῶν συλλαβῶν γένος γνωστόν. C. Crat. 422. A: ἃ (ὀνόματα) ὡσπερεὶ στοιχεῖα τῶν ἄλλων ἐστὶ καὶ λόγων καὶ ὀνομάτων. 434. B: ἔστι δὲ ἐξ ὧν συνθετέον (τὰ ὀνόματα) στοιχεῖα. Pol. III. 402. A. Crat. 433. A: ἐν τοῖς τῶν στοιχείων ὀνόμασι. Polit. 277. E. Tim. 57. C: τῶν στοιχείων ... ξύστασιν. Crat. 424. D: ὥσπερ ἐν τοῖς στοιχείοις. Soph. 252. B: εἴτε εἰς πέρας ἔχοντα στοιχεῖα διαιρούμενοι. Polit. 278. C: περὶ τὰ τῶν πάντων στοιχεῖα. Crat. 393. D: ὥσπερ τῶν στοιχείων οἶσθα ὅτι ὀνόματα λέγομεν, ἀλλ' οὐκ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα. 434. A: ἀναγκαῖον πεφυκέναι τὰ στοιχεῖα ὅμοια τοῖς πράγμασιν. Tim. 48. B: λέγομεν ἀρχὰς αὐτὰ τιθέμενοι στοιχεῖα τοῦ παντός.

στολή, ἡ, *palla* et in univ. *vestitus.* Legg. VII. 800. E. VIII. 833. D: πρεπούσῃ ... στολῇ ... ἐσταλμένας. Critia 120. B: ἐνδύντες ὅτι καλλίστην κυανῆν στολήν. Legg. VIII. 833. B: πᾶσαν τοξικὴν ἔχοντα στολήν. XII. 947. B: λευκὴν ... τὴν στολὴν ἔχειν πᾶσαν. Critia 120. C: μετὰ τῶν στολῶν.

στόλος, ὁ, copiae (tam terrestres quam maritimae), igitur *exercitus* et *classis*. Legg. III. 692. C: *οὐκ ἄν ποτε ὁ Περσικὸς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς ἂν στόλος ὥρμησε.* 698. B: *τὸ μέγεθος τοῦ στόλου κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν γενόμενον.* Eryx. 392. C: *εἰ μή τις ... σφόδρα μεγάλῳ στόλῳ ἥξει ἐκεῖσε.* Legg. I. 642. E: *τὸν Περσικὸν ... στόλον.* III. 686. D. 698. C: *Περσικὸν στόλον ἄγων.*

στόμα, τό, os; ostium. Prot. 329. D: *στόμα τε καὶ ῥὶς* cet. Phaedr. 242. E: *διὰ τοῦ ἐμοῦ στόματος.* Soph. 263. E: *διὰ τοῦ στόματος ἰόν.* Conv. 215. C: *τῇ ἀπὸ τοῦ στόματος δυνάμει.* Tim. 24. E: *νῆσον πρὸ τοῦ στόματος εἶχεν.* 25. B. 75. D: *τὴν ... τοῦ στόματος ... δύναμιν.* Cum praeposs. *ἐξ ἑνὸς στόματος, uno ore* (Pol. II. 364. A. Legg. I. 634. E.), *ἀπὸ στόματος, memoriter* (Theaet. 142. D.), et *διὰ τοῦ στόματος, ore* (Soph. 238. B.). Crat. 423. B: *γλώττῃ καὶ στόματι.* Pol. VIII. 565. E: *στόματι ἀνοσίῳ γενόμενος φόνου ξυγγενοῦς.* Conv. 190. E: *ἓν στόμα ποιῶν.* Pol. VIII. 563. C: *ἐροῦμεν ὅ τι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα.* Tim. 78. C. Critia 115. D: *διελόντες στόμα ναυσὶ ταῖς μεγίσταις ἱκανὸν εἰςπλεῖν.* 117. E. Legg. III. 701. C: *καθάπερ ἀχάλινον κεκτημένον τὸ στόμα.* Cum praep. *κατὰ* est *a fronte*. Legg. IX. 855. D: *κατὰ τὸ στόμα τοῦ διώκοντός τε καὶ φεύγοντος* (*adversus accusanti ac reo*) *ὁ δικαστὴς ... ἱζέσθω.* Phaedr. 251. D: *τὰ τῶν διεξόδων στόματα.* Pol. V. 463. E: *εἰ ἄνευ ἔργων οἰκεῖα ὀνόματα διὰ τῶν στομάτων μόνον φθέγγοιντο.* Legg. VII. 810. D: *στόμασι ... πολλάκις μυρίοις ἐναντία λέγειν οὐδαμῶς εὔπορον.* Euthyd. 303. E: *ἀτεχνῶς ... τῷ ὄντι ξυῤῥάπτετε τὰ στόματα τῶν ἀνθρώπων.* **vox*. Crat. 414. D: *τὸ ... στόμα πλάττοντες* (*vocem mollientes*).

στομαυλῶ, ore tanquam tibia cano vel *pronuntio*. Crat. 417. E: *καὶ γὰρ νῦν μοι ἔδοξας ὥσπερ τοῦ τῆς Ἀθηναίας νόμου προαύλιον στομαυλῆσαι.*

στόμιον, τό, ostium. Pol. X. 615. E: *οὓς ... οὐκ ἐδέχετο τὸ στόμιον.* D: *ἐπειδὴ ἐγγὺς τοῦ στομίου ἦμεν.* Locr. 101. D: *διὰ τῶν ἀοράτων στομίων.*

στοχάζομαι, collineo, tendo, peto; specto; appeto. Gorg. 465. A: *ὅτι τοῦ ἡδέος στοχάζεται ἄνευ τοῦ βελτίστου.* Theaet. 177. E. Legg. XII. 961. E: *στοχάζοιτ' ἄν.* IV. 705. E: *ὃς ἂν δίκην τοξότου ἑκάστοτε στοχάζηται τούτου* cet. Phil. 60. A: *δεῖν πάντας τούτου στοχάζεσθαι.* Legg. III. 693. C: *πρὸς ὅ τι ... δεῖν στοχάζεσθαι* cet. XI. 934. B. Pol. V. 462. A: *οὗ δεῖ στοχαζόμενον τὸν νομοθέτην τιθέναι τοὺς νόμους.* Legg. III. 701. D: *τριῶν στοχαζόμενον.* XII. 962. D: *πρὸς πολλὰ στοχαζόμενον.* Gorg. 502. E: *τούτου στοχαζόμενοι.* Pol. VII. 519. C: *οὗ (σκοποῦ) στοχαζομένους δεῖ ἅπαντα πράττειν.* Euthyd. 277. B: *πάλιν ἐστοχάζετο τοῦ μειρακίου.* **coniicio; coniectura assequor.* Phil. 56. A:

τὸ μέτρον ἑκάστης χορδῆς τῷ στοχάζεσθαι φερομένης θηρεύουσα. Legg. I. 635. A: τῆς τότε διανοίας τοῦ τεθέντος αὐτὰ νῦν ἐπιεικῶς μοι δοκεῖς ἐστοχάσθαι. Gorg. 464. C: οὐ γνοῦσα λέγω, ἀλλὰ στοχασαμένη. *me accommodo. Lach. 178. B: στοχαζόμενοι τοῦ συμβουλευομένου ἄλλα λέγουσι παρὰ τὴν ἑαυτῶν δόξαν.

στόχασις, ἡ, *coniectura.* Phil. 62. C: στοχάσεως ... μεστὴν οὖσαν (μουσικήν).

στοχασμός, ὁ, *coniectura.* Phil. 56. A: τὸ ξύμφωνον ἁρμόττουσα οὐ μέτρῳ, ἀλλὰ μελέτης στοχασμῷ.

στοχαστικός, ή, όν, *coniiciens* et *coniectura assequens.* Def. 412. E: καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστιν ἑκάστῳ τοῦ δέοντος. 413. A: στοχαστικὸς ... τοῦ ἰδίου τέλους. Gorg. 463. A: ψυχῆς ... στοχαστικῆς.

στραγγουρία, ἡ, *stillicidia urinae.* Ep. XI. 358. E: ἐστὶ περὶ ἀσθένειαν τὴν τῆς στραγγουρίας.

στραγγουριῶ, *stillicidiis urinae laboro.* Legg. XI. 916. A: στραγγουριῶν.

στρατεία, ἡ, *expeditio; militia.* Conv. 219. E: στρατεία ἡμῖν εἰς Ποτίδαιαν ἐγένετο κοινή. Theag. 130. A. Phaedr. 260. B: οἴκοι τε ... καὶ ἐπὶ στρατείας (Lat. *domi* et *militiae*). Conv. 220. A: οἷα δὴ ἐπὶ στρατείας. Pol. IV. 404. B. (v. στρατιᾶς). V. 468. B. (Ib. ἕως ἂν ἐπὶ ταύτης ὦσι τῆς στρατείας). Charm. 156. D. (ubi v. στρατιᾶς). Legg. XII. 943. C: αὐτῆς ... περὶ τῆς στρατείας τῆς τότε γενομένης αὐτοῖς. Theag. 129. D: ἐπὶ ... τῇ ἐπὶ στρατείαν ἐξορμῇ Σαννίωνος cet. Ax. 367. A: στρατεῖαι ... καὶ τραύματα cet. Pol. V. 467. C: γνωμονικοὶ τῶν στρατειῶν ὅσαι τε καὶ μὴ ἐπικίνδυνοι. VI. 498. C: (ὅταν) πολιτικῶν ... στρατειῶν ἐκτὸς γίγνηται. Legg. V. 742. A. Theaet. 170. A: ἐν στρατείαις. Pol. III. 404. A: ἐν ταῖς στρατείαις. Legg. IX. 878. C: πρὸς ... ταῖς αὑτοῦ στρατείαις (*praeter suam ipse militiam* cet.). Prot. 354. A: τὰς στρατείας. Pol. VIII. 556. C: κατὰ στρατείας. Legg. XII. 950. D: τὰς ... κατὰ πόλεμον καὶ στρατείας ἀποδημίας.

στράτευμα, τό, *exercitus.* Legg. I. 641. A: εἰ στράτευμα ὀρθῆς ἡγεμονίας τυγχάνοι. Theaet. 142. B: τὸ γεγονὸς νόσημα ἐν τῷ στρατεύματι. Legg. III. 683. D: τρίχῃ τὸ στράτευμα διανείμαντας. 695. D: στρατεύματα.

στρατεύω, *expeditionem suscipio; bellum infero.* Gorg. 483. D: ἐπεὶ ποίῳ δικαίῳ χρώμενος Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευσεν —; Menex. 241. E: οἱ εἰς Κύπρον στρατεύσαντες. *milito. Legg. XII. 943. C: ἐὰν ... στρατεύσῃ μέν τις cet. A: τοὺς στρατεύσαντας ἑκάστους. Med. Pol. IV. 429. B: ὃ ... στρατεύεται ὑπὲρ αὐτῆς. Legg. IX. 878. D: καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀδυνατοῦντος στρατευέσθω. I. 625. E: ὅταν στρατεύωνται. III. 694. C: ἔοικεν ἐκ νέου στρατεύεσθαι διὰ βίου. 695. A. VII. 814. A: ἔξω στρατεύεσθαι. Euthyd. 279.

E: *στρατευόμενος.* Pol. V. 466. E: *ὅτι κοινῇ στρατεύσονται.* Crit. 52. B: *εἰ μή ποι στρατευσόμενος.* Theag. 129. D.

στρατηγία, ἡ, munus imperatoris; ars imperatoria. Polit. 303. E: *στρατηγία καὶ δικαστική* cet. Lach. 198. E. Euthyd. 307. A: *ῥητορικὴ καὶ στρατηγία.* Pol. X. 601. A: *ἐάν τε περὶ στρατηγίας (λέγῃ)* cet. Alc. II. 141. E: *στρατηγίας ἐπιθυμήσαντες.* 142. C. Pol. VII. 527. D: *στρατηγίᾳ.* Alc. II. 142. A. Pol. X. 599. C: *πολέμων τε πέρι καὶ στρατηγιῶν* cet. Apol. 36. B. Lach. 182. B: *ταῦτα λαβὼν ... ἐπὶ πᾶν ἂν τὸ περὶ τὰς στρατηγίας ὁρμήσειε.* Ion. 541. D: *οὓς ἥδε ἡ πόλις ... καὶ εἰς στρατηγίας καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἄγει.*

στρατηγικός, ή, όν, rei imperatoriae peritus vel *ad eam idoneus;* fem. *ars imperatoria.* Ion. 540. D: *ἴσως γὰρ εἶ καὶ στρατηγικός.* E. Polit. 304. E: *ἡ στρατηγική.* Epin. 975. E: *ἡ ... μεγίστη τε καὶ εἰς πλεῖστα πολεμικὴ κληθεῖσα στρατηγικὴ τέχνη.* Charm. 174. C. Euthyd. 290. A. Soph. 227. B: *διὰ στρατηγικῆς.* Polit. 299. D. Euthyd. 290. D: *ἄλλην δέ τινα ... ζητητέον ἀντὶ τῆς στρατηγικῆς.* Legg. XII. 963. A: *νοῦν ... στρατηγικόν.* Phil. 56. B: *κυβερνητικὴν καὶ στρατηγικὴν* (sic Cl. c. al. Vulgo *στρατηγητικὴν*) *ὡσαύτως εὑρήσομεν ἐχούσας.* Legg. IV. 709. B. Gorg. 455. C: *οἱ στρατηγικοὶ τότε συμβουλεύσουσιν, οἱ ῥητορικοὶ δὲ οὔ.*

στρατηγός, ὁ, dux, imperator; etiam trop. Conv. 193. B: *ὧν ὁ Ἔρως ἡμῖν ἡγεμὼν καὶ στρατηγός.* Legg. XII. 944. E: *μήτ᾽ οὖν τις στρατηγὸς μήτ᾽ ἄλλος ποτὲ τῶν κατὰ πόλεμον ἀρχόντων.* Gorg. 512. B: *στρατηγοῦ.* Ion. 540. C: *ἀνδρὶ ... στρατηγῷ στρατιώτας παραινοῦντι.* Theaet. 153. A: *πρός γε τοσοῦτον στρατόπεδον καὶ στρατηγὸν Ὅμηρον.* Crat. 394. C. Pol. VII. 522. D. Lach. 199. A: *τὸν στρατηγὸν τοῦ μάντεως (ἄρχειν ὁ νόμος τάττει).* De lege 321. C: *ποιμένα λαῶν εἶναι τὸν ἀγαθὸν στρατηγόν.* Conv. 220. D: *οἱ στρατηγοί.* Gorg. 455. B: *στρατηγῶν αἱρέσεως πέρι.* Polit. 305. A: *τὴν τῶν στρατηγῶν ἐπιστήμην.* Legg. VI. 760. A. III. 694. A: *στρατηγοῖς.* Conv. 220. E: *τοὺς στρατηγούς.* Legg. VI. 755. B: *στρατηγοὺς αἱρεῖσθαι.* Apol. 32. B.

στρατηγῶ, exercitum duco. Ion. 541. B: *στρατηγεῖς.* Sis. 389. D: *στρατηγεῖν.* Alc. II. 142. B: *ἐστρατηγηκέναι.* Pol. V. 475. A: *ἂν μὴ στρατηγῆσαι δύνωνται.* VIII. 553. B: *στρατηγήσαντα ἤ τιν᾽ ἄλλην μεγάλην ἀρχὴν ἄρξαντα.* Sis. 389. D: *στρατηγητέον.* Pass. *imperio* vel *ductui subiectus sum.* Ion. 541. C: *ἡ ... ἡμετέρα ... πόλις ἄρχεται ὑπὸ ὑμῶν καὶ στρατηγεῖται.*

στρατιά, ἡ, exercitus; agmen. Phaedr. 246. E: *στρατιὰ θεῶν τε καὶ δαιμόνων κατὰ ἕνδεκα μέρη κεκοσμημένη.* De lucri cup. 226. C. Pol. VII. 526. D: *ἐκτάσεις στρατιᾶς.* Hipp. min. 370. D: *ἐναντίον τῆς στρατιᾶς ἁπάσης.* Apol. 41. B: *τὸν ἐπὶ Τροίαν ἀγαγόντα τὴν πολλὴν στρατιάν.*

στρατιώτης, ὁ, miles. Legg. II. 666. E: ὅθεν οὐ μόνον ἀγαθὸς ἂν στρατιώτης εἴη cet. XII. 944: τούτῳ μήτ' οὖν τις στρατηγὸς ... ὡς ἀνδρὶ στρατιώτῃ χρήσηται. Conv. 220. B: οἱ ... στρατιῶται. Pol. V. 470. A. Legg. III. 694. A. Alc. I. 119. E: εἰ τῶν στρατιωτῶν βελτίων εἶ. Pol. III. 404. C: στρατιώταις. 398. B: ὅτε τοὺς στρατιώτας ἐπεχειροῦμεν παιδεύειν. IV. 429. E.

στρατιωτικός, ή, όν, militaris. Pol. III. 415. E: στρατιωτικάς γε (οἰκήσεις). Ion. 540. E: ἐπειδὴ ... τὰ στρατιωτικὰ γιγνώσκεις.

στρατοπεδεύομαι, castra pono. Pol. III. 416. E: ὥσπερ ἐστρατοπεδευμένους. 415. D: ὅπου κάλλιστον στρατοπεδεύσασθαι. E: στρατοπεδευσάμενοι.

στρατοπέδευσις, ἡ, castrorum locatio. Legg. VII. 813. E: στρατοπεδεύσεων. Pol. VII. 526. D: πρὸς ... τὰς στρατοπεδεύσεις.

στρατόπεδον, τό, castra; exercitus; et in univ. *turba* (vern. *Schaar*). Theaet. 204. D: τὸ στρατόπεδον. Conv. 221. A. Theaet. init. ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. Pol. I. 333. E. III. 394. A: ἀποχωρήσας ... ἐκ τοῦ στρατοπέδου. Legg. II. 666. D: στρατοπέδου γὰρ πολιτείαν ἔχετε, ἀλλ' οὐκ ἐν ἄστεσι κατῳκηκότων. 674. A: ἐπὶ στρατοπέδου. XII. 943. A: ὅταν ἔλθωσιν ἀπὸ στρατοπέδου. Charm. init. Pol. I. 351. E: εἴτε πόλει ... εἴτε στρατοπέδῳ. II. 373. E: ὅλῳ στρατοπέδῳ. VII. 522. D: τὰς ... τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ. Legg. I. 640. B: ἐπιστῆσαι στρατοπέδῳ στρατηγόν. Theaet. 153. A: πρός γε τοσοῦτον στρατόπεδον. Pol. I. 351. C. VIII. 568. D: ἐκεῖνο τὸ τοῦ τυράννου στρατόπεδον, τὸ καλόν τε καὶ πολὺ cet. Critia 110. E. Legg. III. 687. A: τάξαι τὸ στρατόπεδον. IV. 708. A: πόθεν ἔσεσθαι φῂς στρατόπεδον τῶν πολιτῶν τὰ νῦν; Pol. V. 469. D: πολλὰ ... στρατόπεδα. VII. 526. D. Legg. I. 639. B: τί δ' ἄρχων στρατοπέδων; VII. 813. E: ἁπάσης πορείας στρατοπέδων. 819. C: εἰς ... τὰς τῶν στρατοπέδων τάξεις. 823. B: στρατοπέδων θῆραι (Cf. Euthyd. 290. D.). Euthyd. 273. C: τὰς ἡγεμονίας τῶν στρατοπέδων. Phil. 56. D: στρατόπεδα δύο. Pol. VI. 492. B.

στρεβλῶ, torqueo, vexo. Pol. VII. 531. B: ἐπὶ τῶν κολλόπων στρεβλοῦντας (τὰς χορδάς). Gorg. 473. C: ἐὰν ... ληφθεὶς στρεβλῶται. Pol. II. 361. E: μαστιγώσεται, στρεβλώσεται. X. 613. E: εἶτα στρεβλώσονται.

στρεπτικός, ή, όν, torquens. Polit. 282. D: καὶ λέγωμέν γε αὐτῆς (τῆς ὑφαντικῆς) τὸ μὲν εἶναι στρεπτικόν, τὸ δὲ συμπλεκτικόν. Ib. δοκεῖς γάρ μοι τὸ περὶ τὴν τοῦ στήμονος ἐργασίαν λέγειν στρεπτικόν.

στρεπτός, ή, όν, flexibilis. Pol. II. 364. D. (Hom.).

στρεπτός, ὁ, torquis vel *torques.* Pol. VIII. 553. C: τιάρας τε καὶ στρεπτοὺς καὶ ἀκινάκας παραζωννύντα.

στρέφω, *verto; converto; torqueo* et *contorqueo*; trop. *verso, ango.* Gorg. 511. A: *οὐκ οἶδ' ὅπῃ στρέφεις ἑκάστοτε τοὺς λόγους ἄνω καὶ κάτω.* Id. De lucri cup. 228. A. Pol. I. 330. D: *οἱ ... μῦθοι ... στρέφουσιν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν μὴ ἀληθεῖς ὦσι.* VII. 519. B: *αἱ ... περὶ τὰ κάτω στρέφουσι τὴν τῆς ψυχῆς ὄψιν.* Polit. 269. E: *αὐτὸ ... ἑαυτὸ στρέφειν ἀεί.* 270. A. Pol. VII. 518. C: *ὄμμα ... στρέφειν πρὸς τὸ φανόν.* Phaedr. 278. D: *ἄνω κάτω στρέφων.* Epin. 977. B: *τὰ ἐν αὐτῷ στρέφων ἄστρα.* Tim. 39. A: *πάντας ... τοὺς κύκλους αὐτῶν στρέφουσα* cet. Crat. 414. C: *πανταχῇ στρεφόντων* (*τὰ ὀνόματα*). Euthyd. 276. D: *ὥσπερ οἱ ἀγαθοὶ ὀρχησταί, διπλᾶ ἔστρεφε τὰ ἐρωτήματα περὶ τοῦ αὐτοῦ.* Pol. II. 360. A: *στρέψαι ἔξω τὴν σφενδόνην.* Tim. 43. D: *πάσας ... στρέψαι στροφάς.* Polit. 273. E: *λυθέντα ἐν τῇ καθ' αὑτὸν προτέρᾳ περιόδῳ στρέψας.* 269. E: *μήτ' αὖ ὅλον ἀεὶ ὑπὸ θεοῦ στρέφεσθαι διττὰς καὶ ἐναντίας περιαγωγάς.* Crat. 421. D: *διὰ ... τὸ πανταχῇ στρέφεσθαι τὰ ὀνόματα.* Polit. 273. E: *στρεφθέντος ... αὖ τοῦ κόσμου τὴν ἐπὶ τὴν νῦν γένεσιν ὁδόν.* 282. E: *τὸ ... ἀτράκτῳ ... στραφέν.* Etiam *luxor.* Legg. VII. 789. E: *μή πῃ βίᾳ ἐπερειδομένων στρέφηται τὰ κῶλα.* — Med. *me verto* vel *converto; volvor* (in sideribus al.); *versor.* Phaed. 90. C: (*ὅτι*) *πάντα τὰ ὄντα ... ἄνω καὶ κάτω στρέφεται.* Theaet. 194. B: *ἐν αὐτοῖς τούτοις στρέφεται καὶ ἑλίττεται ἡ δόξα.* Parm. 162. D: *μήτε ἐν ταὐτῷ στρέφεται* cet. Ib. *οὐδὲ μὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἂν στρέφοιτο.* Theaet. 181. C: (*ὅταν τι*) *ἐν τῷ αὐτῷ στρέφηται.* Parm. 162. D: *στρέφεσθαι.* Pol. X. 617. B. Tim. 36. E: *αὐτὴ ἐν αὑτῇ στρεφομένη.* Epin. 990. E: *περὶ τὸ διπλάσιον ἀεὶ στρεφομένης τῆς δυνάμεως.* Ep. VII. 335. B: *ἐπὶ ... γῇ στρεφομένῳ.* Pol. X. 617. A: *κυκλεῖσθαι ... στρεφόμενον τὸν ἄτρακτον.* Tim. 34. A: *κύκλῳ κινεῖσθαι στρεφόμενον.* 40. B: *ἐν ταὐτῷ στρεφόμενα ἀεὶ μένει.* Euthyd. 302. D. Tim. 77. B: *στραφέντι ... αὐτῷ ἐν ἑαυτῷ περὶ ἑαυτό.* **callida flexione* (Lat. stropha) *eludere conor; tergiversor* (germ. *ausweichen* et *sich sträuben*). Phaedr. 236. E: *τί δῆτα ἔχων στρέφει;* (nos: *warum sträubst du dich so?*). Lach. 196. B: *στρέφεται ἄνω καὶ κάτω ἐπικρυπτόμενος τὴν αὑτοῦ ἀπορίαν.* Pol. III. 405. C: *πάσας ... στροφὰς στρέφεσθαι.* Lach. 196. B: *τοιαῦτα στρέφεσθαι.* Ion. 541. E: *στρεφόμενος ἄνω καὶ κάτω.* Euthyd. 302. B: *ἄπορόν τινα στροφὴν ... ἐστρεφόμην ἤδη.*

στρόβιλος, ὁ, *turbo.* Pol. IV. 436. D: *ὡς οἵ γε στρόβιλοι ὅλοι ἑστᾶσί τε ἅμα καὶ κινοῦνται.*

στρογγύλος, η, ον, *rotundus; globosus.* Phaed. 97. D: *πότερον ἡ γῆ πλατεῖά ἐστιν ἢ στρογγύλη.* Hipp. mai. 288. D: *στρογγύλη* (*χύτρα*). Conv. 189. E: *ὅλον ἦν ἑκάστου τοῦ ... ὤπου τὸ εἶδος στρογγύλον.* Ep. VII. 342. B: *ἐκείνου ... στρογγύλον καὶ περιφερὲς ὄνομα καὶ κύκλος.* Parm.

137. E: στρογγύλου (σχήματος). Men. 75. A: τί ἐστιν ἐπὶ τῷ στρογγύλῳ καὶ εὐθεῖ cet. 74. D: ὃ οὐδὲν ἧττον κατέχει τὸ στρογγύλον ἢ τὸ εὐθύ. Ib. τὸ στρογγύλον σχῆμα. Phaedr. 234. E: ὅτι σαφῆ καὶ στρογγύλα ... ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται. Tim. 73. D: ἅμα στρογγύλα καὶ προμήκη διῃρεῖτο σχήματα. Ep. VII. 343. B.

στρογγυλότης, ἡ, *rotunditas*. Men. 74. B: στρογγυλότης. 73. E: στρογγυλότητος πέρι.

στροφή, ἡ, *flexio*. Euthyd. 302. B: ἄπορόν τινα στροφὴν ... ἐστρεφόμην ἤδη. Pol. III. 405. C: πάσας ... στροφὰς στρέφεσθαι. Tim. 43. D: πάσας ... στρέψαι στροφάς. * *conversio*. Legg. VI. 782. A: στροφὰς ὡρῶν παντοίας.

στρόφιγξ, ὁ, *cardo*. Tim. 74. A: σφονδύλους πλάσας ὑπέτεινεν οἷον στρόφιγγας. C: ἵνα ... περὶ τοὺς στρόφιγγας καμπτόμενον τὸ σῶμα καὶ ἐκτεινόμενον παρέχοι.

στρυφνός, ὁ ἡ, *acerbus*. Locr. 101. C: τὸ ... στρυφνὸν συνάγεν τὰν γεῦσιν (πέφυκε). Tim. 65. D: τραχύτερα ... ὄντα στρυφνὰ (φαίνεται). Locr. 100. E. Tim. 67. D: τοῖς περὶ τὴν γλῶτταν στρυφνοῖς.

στρῶμα, τό, *vestis stragula*, *stratum*. Eryx. 393. B: ἱμάτια ... ἢ στρώματα. Polit. 280. B: τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν. Prot. 315. D: ἐγκεκαλυμμένος ἐν κωδίοις τισὶ καὶ στρώμασι καὶ μάλα πολλοῖς. Eryx. 402. B. Gorg. 517. D: ἱμάτια, στρώματα, ὑποδήματα.

στρωματόδεσμος, ὁ, *saccus in quem vestes stragulae constipantur*. Theaet. 175. E: οἷον στρωματόδεσμον μὴ ἐπιστάμενος συσκευάσασθαι (Lat. *sarcinas colligere*, germ. *einpacken*).

στρωμνή, ἡ, i. q. στρῶμα. Prot. 321. A: ὅπως ὑπάρχοι τὰ αὐτὰ ταῦτα στρωμνὴ οἰκεία τε καὶ αὐτοφυὴς ἑκάστῳ. Legg. III. 679. A: στρωμνῆς. Prot. 322. A: στρωμνάς.

στρώννυμι, *sterno*. Pol. II. 372. B: ἐστρωμένων σμίλακί τε καὶ μυῤῥίναις.

στυγῶ, *odi*. Pol. III. 386. D. (Hom.).

στυπτηρία, ἡ, *alumen*. Locr. 99. D: ἅλες, στυπτηρία.

στύραξ, ὁ, *hastile* (pars ima hastae, vern. *Schaft*). Lach. 183. E: ἕως ἄκρου τοῦ στύρακος ἀντελάβετο.

στωμύλος, ὁ ἡ, *garrulus*. Eryx. 397. D: μειράκιον ... στωμύλον.

σύ, *tu*; σοῦ, σοί cet.

συβώτης, ὁ, *subulcus*. Theaet. 174. D: συβώτην. Pol. II. 373. C: συβωτῶν.

συγγένεια (et ξυγγ.), ἡ, *affinitas*, *cognatio*; etiam *gens* vel *familia*. Gorg. 472. B: ἡ Περικλέους ὅλη οἰκία ἢ ἄλλη συγγένεια. Conv. 178. C: οὔτε ξυγγένεια ... οὔτε τιμαὶ cet. Pol. VI. 491. C: ξυγγένεια ἐῤῥωμένη ἐν πόλει. Legg. I. 627. C: ἥ τε οἰκία καὶ ἡ ξυγγένεια αὕτη πᾶσα. X. 899. D: συγγένειά τις ἴσως σε θεία πρὸς τὸ ξύμφυτον ἄγει. Ep. VIII. 353. A: νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολεμίοις σχεδὸν ... συγγέ-

νεια ἄρχει μία διὰ τέλους. Tim. 91. E: *ἑλκόμενα ὑπὸ ξυγγενείας.* Legg. IX. 873. A: *πρὶν (πρὶν ἂν?) ... πάσης τῆς ξυγγενείας τὸν θυμὸν ... κοιμίσῃ.* 874. A: *ὑπὲρ αὑτοῦ τε καὶ ὑπὲρ τῆς συγγενείας ὅλης.* XI. 925. B: *ἔξω τῆς συγγενείας.* 929. A: *τοῦτον ... ἀπαλλάξαι τῆς αὑτοῦ ξυγγενείας.* Charm. 155. A: *ἀπὸ τῆς Σόλωνος συγγενείας.* Ep. VII. 334. B: *ξυγγενείᾳ ψυχῶν καὶ σωμάτων.* Prot. 322. A: *διὰ τὴν τοῦ θεοῦ συγγένειαν.* Polit. 257. D: *κινδυνεύετον ... ἄμφω ποθὲν ἐμοὶ ξυγγένειαν ἔχειν τινά.* 307. D: *κατὰ ... τὴν αὑτῶν ἑκατέροις ξυγγένειαν.* Pol. VII. 531. D: *ἐὰν ... ἐπὶ τὴν ἀλλήλων κοινωνίαν ἀφίκηται καὶ ξυγγένειαν.* Legg. I. 627. E: *παραλαβὼν συγγένειαν μίαν διαφερομένην.* Lys. 205. C: *διὰ τὴν τοῦ Ἡρακλέους ξυγγένειαν.* Ep. VII. 332. A: *εὐεργεσίαις καὶ ξυγγενείαις.* Tim. 88. E: *κατὰ ξυγγενείας.*

συγγενής (et *ξυγγ.*), *ὁ ἡ*, *cognatus*, *propinquus*; *similis* (c. genit. et dat.). Phil. 31. A: *ὅτι νοῦς ... αἰτίας ἦν ξυγγενής.* Pol. VI. 487. A: *φίλος τε καὶ ξυγγενὴς ἀληθείας.* Alc. I. 105. E: *οὔτ' ἐπίτροπος οὔτε συγγενὴς* cet. Phaed. 79. D: *ὡς συγγενὴς οὖσα αὐτοῦ.* Pol. X. 611. E: *ὡς ξυγγενὴς οὖσα (ἡ ψυχὴ) τῷ τε θείῳ καὶ ἀθανάτῳ* cet. Legg. VII. 814. D: *τῇ πολεμικῇ μάχῃ ... ξυγγενής.* Prot. 337. D: *τὸ γὰρ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ φύσει συγγενές ἐστιν.* Conv. 210. C: *ὅτι πᾶν αὐτὸ αὑτῷ ξυγγενές ἐστιν.* Pol. VI. 566. E: *γενόμενος φόνου ξυγγενοῦς.* Men. 81. C: *ἅτε ... τῆς φύσεως ἁπάσης συγγενοῦς οὔσης.* Soph. 228. A: *τὴν τοῦ φύσει ξυγγενοῦς ... διαφοράν.* Tim. 71. B: *μέρει ... ξυγγενεῖ.* Ep. VII. 344. A: *τὸν μὴ ξυγγενῆ τοῦ πράγματος.* Pol. VI. 486. D: *ἀλήθειαν ... ἀμετρίᾳ ἡγεῖ ξυγγενῆ εἶναι, ἢ ἐμμετρίᾳ;* Tim. 77. A: *τῆς ... ἀνθρωπίνης ξυγγενῆ φύσεως φύσιν ἄλλαις ἰδέαις ... κεραννύντες.* Phaed. 84. B: *εἰς τὸ ξυγγενὲς ... ἀφικομένη.* Soph. 227. B: *πασῶν τεχνῶν τὸ ξυγγενὲς καὶ τὸ μὴ ξυγγενὲς κατανοεῖν πειρωμένη.* Polit. 309. C: *κατὰ τὸ ξυγγενές.* Pol. III. 403. A: *οὐδὲ ξυγγενὲς ἀκολασίας.* VI. 494. D: *(διὰ) τὸ ξυγγενὲς τῶν λόγων.* Eryx. 396. D: *φίλω τε ὄντε καὶ συγγενέε.* Ep. VII. 344. A: *ὁπόσοι τῶν δικαίων ... μὴ προσφυεῖς εἰσὶ καὶ ξυγγενεῖς.* Polit. 258. D: *καί τινες ἕτεραι ταύτῃ συγγενεῖς τέχναι.* Legg. X. 897. A: *ὅσαι τούτων ξυγγενεῖς (κινήσεις).* Phaed. 86. A: *τοῦ θνητοῦ ξυγγενῆ.* Legg. X. 892. A: *τὰ ψυχῆς συγγενῆ.* Phaedr. 239. E: *ξυγγενῶν καὶ φίλων.* Gorg. 523. E: *ἔρημον πάντων τῶν συγγενῶν.* Phaedr. 238. C: *ὑπὸ ... τῶν ἑαυτῆς συγγενῶν ἐπιθυμιῶν ... ῥωσθεῖσα.* Soph. 264. B: *τούτων τῷ λόγῳ ξυγγενῶν ὄντων ... ἔνια.* Polit. 260. E: *πολλαῖς ἑτέραις τουτων τέχναις συγγενέσιν.* Prot. 337. C: *ὑμᾶς συγγενεῖς τε καὶ οἰκείους ... εἶναι φύσει, οὐ νόμῳ.* Pol. II. 378. C: *πρὸς συγγενεῖς τε καὶ οἰκείους αὑτῶν.* Legg. XI. 929. B: *συλλεξάτω τοὺς αὑτοῦ ξυγγενεῖς.* Tim. 47. D: *ξυγγενεῖς ἔχουσα φορὰς ταῖς ἐν ἡμῖν τῆς ψυχῆς περιόδοις.* Phil.

11. B: τὰ τούτων ... ξυγγενῆ. Tim. 85. A: τὰ τούτων ξυγγενῆ νοσήματα ἀποτίκτον. Ep. II. 312. E: βλέπουσα (ἡ ψυχὴ) εἰς τὰ αὐτῆς συγγενῆ. Phil. 22. D: τούτῳ ξυγγενέστερον καὶ ὁμοιότερον. 65. B: τοῦ ἀρίστου ξυγγενέστερον. Phaed. 79. B: ποτέρῳ ... ὁμοιότερον τῷ εἴδει φαῖμεν ἂν εἶναι καὶ ξυγγενέστερον τὸ σῶμα; Legg. V. 746. C: ὅ τι ... ξυγγενέστατον ἔφυ τῶν προσηκόντων πράττειν. Locr. 100. C: διὸ καὶ συγγενεστάταν τῷ λόγῳ ταύταν αἴσθασιν φαντὶ εἶναι.

συγγένησις, ἡ, *congressus*. Legg. XII. 948. E: καὶ ἐν ἄλλαις συνουσίαις τε καὶ ἰδιωτικαῖς συγγενήσεσιν ἑκάστων.

συγγεννήτωρ (ξυγγ.), ὁ, *qui una genitor est*. Legg. IX. 874. C: ξυγγεννήτορι τέκνων.

συγγεννῶ (ξυγγ.), *una procreo*. Theaet. 156. E: τὸ ... ξυγγεννῆσαν τὸ χρῶμα λευκότητος περιεπλήσθη.

συγγενῶς (ξυγγ.), *similiter*. Legg. X. 897. C: ξυγγενῶς ἔρχεται.

συγγίγνομαι (ξυγγ.), *una sum*, *congredior*, *convenio* et *audio* (aliquem docentem); etiam *consuesco* vel *rem habeo*. Ep. II. 310. E: ταὔτ᾽ ἄλληλ᾽ ἀεὶ διώκει ... καὶ ξυγγίγνεται (v. ξυγγίνεται). Phil. 45. B: μᾶλλον ... ἐνδείᾳ ξυγγίγνονται. Legg. X. 909. A: μηδεὶς τῶν πολιτῶν αὐτοῖς ἄλλος συγγιγνέσθω cet. VIII. 841. D: εἴ τις συγγίγνοιτό τινι πλὴν ταῖς μετὰ θεῶν καὶ ἱερῶν γάμων ἐλθούσαις εἰς τὴν οἰκίαν. XI. 930. D: ἐὰν ... τις ἐλευθέρα δούλῳ συγγίγνηται. Pol. VIII. 556. D: ὅταν ἰδίᾳ ξυγγίγνωνται. Theaet. 143. D: οἷς ἂν ὁρῶ τοὺς νέους ἐθέλοντας ξυγγίγνεσθαι. Polit. 272. B: διὰ λόγων ξυγγίγνεσθαι. Pol. I. 329. C: γυναικὶ συγγίγνεσθαι. III. 390. C: αὐτοῦ βουλόμενον χαμαὶ ξυγγίγνεσθαι (*consuescere*; int. cum Iunone). V. 459. D: δεῖ ... τοὺς ἀρίστους ταῖς ἀρίσταις συγγίγνεσθαι ὡς πλειστάκις. 461. B: συγγίγνεσθαι ᾧ ἂν ἐθέλωσι. Tim. 34. B: δι᾽ ἀρετὴν ... αὐτὸν αὐτῷ δυνάμενον ξυγγίγνεσθαι. Legg. II. 674. A: ὑδροποσίαις ξυγγίγνεσθαι τοῦτον τὸν χρόνον ἅπαντα. De lege 319. C: συγγίγνεσθαι ... τῷ Διὶ ἐν λόγοις. Theaet. 174. B: ἰδίᾳ τε συγγιγνόμενος ὁ τοιοῦτος ἑκάστῳ καὶ δημοσίᾳ. Pol. X. 603. B: φαύλη ... φαύλῳ ξυγγιγνομένη φαῦλα γεννᾷ ἡ μιμητική. Theaet. 150. D: οἱ ... ἐμοὶ ξυγγιγνόμενοι. Pol. VIII. 560. B: λάθρᾳ ξυγγιγνόμεναι. Theaet. 182. B: ἐξ ἀμφοτέρων πρὸς ἄλληλα συγγιγνομένων cet. Legg. XII. 948. E: ἐν ξυσσιτίοις ... ἀλλήλοις εὐχερῶς συγγιγνομένους. Men. 91. E: τοὺς συγγιγνομένους (*discipulos*). Conv. 217. B: συνεγιγνόμην ... μόνος μόνῳ. Gorg. 470. D: οὐ γάρ πω συγγέγονα τῷ ἀνδρί. Men. 92. B. Theaet. 180. B: εἰρηνεύουσι δὲ οὐ συγγέγονας. Ep. XIII. 360. C: ξυγγέγονε. Lach. 186. E: τίνι ... δεινοτάτῳ συγγεγόνατον περὶ τῆς τῶν νέων τροφῆς. Alc. I. 118. C: λέγεται ... πολλοῖς καὶ σοφοῖς συγγεγονέναι. Lach. 187. D. Prot. 309. D: ἄρτι ... ἐκείνῳ συγ-

γεγονὼς ἥκεις; Phaed. 61. D: περὶ τῶν τοιούτων Φιλολάῳ συγγεγονότες. Theag. 128. C: ἐπειδὴ δὲ συνεγένοντο τούτῳ. Prot. 316. C: εἰ σοὶ συγγένοιτο. 329. A. Hipp. min. 372. B: ἐπειδὰν συγγίνωμαί τῳ ὑμῶν τῶν εὐδοκιμούντων ἐπὶ σοφίᾳ. Euthyd. 306. D: ὅταν σοι ξυγγένωμαι. Prot. 318. A: ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐμοὶ συγγένῃ. Pol. VIII. 559. D: (ὅταν) ξυγγένηται αἴθωσι θηρσὶ καὶ δεινοῖς. I. 330. C: χαλεποὶ οὖν καὶ ξυγγενέσθαι εἰσίν. Apol. 41. A: Ὀρφεῖ ξυγγενέσθαι cet. - Theag. 130. B: πρὶν σοὶ συγγενέσθαι. Gorg. 470. D: συγγενόμενος ἂν γνοίης —; Theaet. 142. C: συγγενόμενός τε καὶ διαλεχθείς. Pol. IX. 572. C. Legg. X. 897. B: ἀνοίᾳ ... ξυγγενομένη. II. 672. A: κατὰ νόμους ... πᾶσαν τὴν ξυνουσίαν ξυγγενόμενοι. Phaed. 116. E: συγγενομένους γ' ἐνίους ὧν ἂν τύχωσιν ἐπιθυμοῦντες. *insum vel *adsum*. Epin. 978. A: ὅσης ἡμῖν δυνάμεως αἴτιος ἂν εἴη ξυγγιγνόμενος (ὁ ἀριθμός).

συγγιγνώσκω (ξυγγ.), *agnosco*. Legg. IV. 717. D: ξυγγιγνώσκοντα ὡς εἰκότως μάλιστα πατὴρ υἱεῖ δοξάζων ἀδικεῖσθαι θυμοῖτ' ἂν διαφερόντως. *concedo, veniam do; ignosco*. Pol. IV. 426. D: οὐ συγγιγνώσκεις ... τοῖς ἀνδράσιν; VII. 537. A: οὐ ξυγγιγνώσκεις; VIII. 568. B: οἱ ... ποιηταὶ συγγιγνώσκουσιν (v. συγγιν.) ἡμῖν. Phaedr. 230. D: συγγίγνωσκέ μοι. Euthyd. 296. A. Phaedr. 269. B: οὐ χρὴ χαλεπαίνειν, ἀλλὰ συγγιγνώσκειν. Critia 107. E. Legg. XII. 956. C: τοῖς ... πλείστοις τῶν κατὰ πόλιν ξυγγιγνώσκειν (*veniam dare*) τῇ φήμῃ μόνον τῶν νόμων συνακολουθοῦσι. Euthyd. 306. C: συγγιγνώσκειν ... αὐτοῖς χρὴ τῆς ἐπιθυμίας καὶ μὴ χαλεπαίνειν. Menex. 244. B: τοῖς μὲν βαρβάροις συγγιγνώσκουσα ... τοῖς δὲ Ἕλλησιν ἀγανακτοῦσα. Apol. 17. D: ὥσπερ οὖν ἂν ... ξυνεγιγνώσκετε δήπου ἄν μοι εἰ cet. Legg. VII. 804. B: μὴ θαυμάσῃς ... ἀλλὰ ξύγγνωθί μοι. Med. Phil. 23. D: ξυγγνώσει πού μοι σὺ μεταδιώκοντι πέμπτον τι. Conv. 218. B: συγγνώσεσθε γὰρ τοῖς τε τότε πραχθεῖσι καὶ τοῖς νῦν λεγομένοις. A: ὡς μόνοις γνωσομένοις τε καὶ συγγνωσομένοις εἰ cet. — Verb. Phaedr. 236. A: συγγνωστέα λέγοντι.

συγγνώμη (ξυγγ.), ἡ, *venia*. Theaet. 197. A: τούτων ... μὴ ἀπεχομένῳ σοι ἔσται πολλὴ συγγνώμη. Pol. VIII. 558. A. Hipp. min. 372. A: οἷς πολλὴ δοκεῖ συγγνώμη εἶναι ἐὰν cet. Pol. VII. 539. A: πολλῆς συγγνώμης ἄξιον. Critia 107. A: ὅτι ... τὰ ῥηθησόμενα πλείονος συγγνώμης δεῖται χαλεπώτερα ὄντα cet. Legg. IX. 863. D: συγγνώμης πλείστης ἐχομένους (νόμους). Phil. 65. C: τὸ ἐπιορκεῖν συγγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν. Critia 106. B: συγγνώμην αἰτούμενος ὡς περὶ μεγάλων μέλλων λέγειν. Cum v. ἔχειν est *ignoscere*. Phaedr. 233. C: τῶν ... ἀκουσίων συγγνώμην ἔχων. Gorg. 465. E. Phaed. 88. C: συγγνώμην γε ἔχω ὑμῖν. Pol. II. 365. C: πολλὴν ... συγγνώμην ἔχει καὶ οὐκ ὀργίζεται

τοῖς ἀδίκοις. III. 391. E: πᾶς ... ἑαυτῷ συγγνώμην (al. ξυγγ.) ἕξει κακῷ ὄντι. V. 472. A: πάνυ συγγνώμην ἕξεις, ὅτι εἰκότως cet. (ubi est *agnosces* et *ignosces*). Legg. XI. 925. E. 926. A. (ubi Florr. plures ξυγγ.). Menex. 244. B: συγγνώμην ἀλλήλοις ἔχομεν ὧν cet.

συγγνώμων (ξυγγ.), ὁ ἡ, *ignoscens*, *indulgens*. Legg. VI. 757. D: τὸ ... ἐπιεικὲς καὶ ξύγγνωμον. XI. 921. A: ὡς οἰκεῖον συγγνώμονα εἶναι θεόν. X. 906. C: ὡς εἰσὶ συγγνώμονες ἀεὶ θεοὶ τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀδίκοις. VI. 770. C: ξυγγνώμονας.

σύγγραμμα (ξύγγ.), τό, *scriptio* vel *scriptum; liber*. De lege 316. C: οἶσθα οὖν τίνος τέχνης τοῦτό ἐστι τὸ σύγγραμμα; Ep. II. 314. C: οὐδ' ἔστι σύγγραμμα Πλάτωνος οὐδὲν οὐδ' ἔσται. VII. 341. C. Gorg. 462. B: ἐν τῷ συγγράμματι ὃ ἐγὼ ἔναγχος ἀνέγνων. Parm. 128. A. Phaedr. 258. A: πάνυ μακρὸν ποιησάμενος σύγγραμμα. 277. D: σύγγραμμα πολιτικὸν γράφων. Legg. VII. 810. B: συγγράμματα κατὰ λόγον εἰρημένα μόνον (*soluta tantum oratione exposita*). De lege 316. E. Phaedr. 257. E: καταλείψεως συγγραμμάτων. Legg. IX. 858. C: τοῖς ... τῶν ἄλλων συγγράμμασι. Lys. 214. B. Phaedr. 257. D: καταλείπειν συγγράμματα ἑαυτῶν. 278. C: ὅστις ... συγγράμματα ἔγραψεν. Theaet. 179. E: κατὰ τὰ συγγράμματα. Lys. 204. D: τὰ ποιήματα ... καὶ συγγράμματα. De lege 317. A. Ep. VII. 344. C. **praescriptio; lex*. De lege 316. E: ἰατρικοὶ νόμοι ταῦτα τὰ συγγράμματά ἐστι τὰ τῶν ἰατρῶν. Ib. συγγράμματα καὶ νόμιμα. 317. A. Polit. 300. B: τῶν ξυγγραμμάτων. 297. D: τοῖς ταύτης (τῆς πολιτείας) συγγράμμασι χρωμένας. 299. D: κατὰ συγγράμματα. 300. A. B: τοῖς περὶ ὁτουοῦν νόμους καὶ ξυγγράμματα τιθεμένοις. 301. E: δεῖ ... συνελθόντας ξυγγράμματα γράφειν.

συγγραφεύς, ὁ, *scriptor, scriptionis prosae auctor*. Phaedr. 258. A: ὁ συγγραφεύς (*rogationis auctor*). 272. B: φήσει ἴσως ὁ συγγραφεύς (*artis scriptor*). 235. E: οὐδ' ἂν τὸν φαυλότατον ... συγγραφέα. 278 E: λόγων συγγραφέα. 235. C: ἢ καὶ συγγραφέων τινῶν (poëtis oppos.).

συγγραφή, ἡ, *syngrapha* (germ. *Urkunde*). Legg. XII. 953. E: τὴν πρᾶξιν πᾶσαν διομολογούμενος ἐν συγγραφῇ.

συγγραφικῶς (ξυγγ.), *ita ut in syngrapha fit*, h. e. *quam accuratissime*. Phaed. 102. D: ἔοικα ... καὶ ξυγγραφικῶς (ita codd. pro vulg. συγγρ.) ἐρεῖν.

συγγράφω, *conscribo, scribo, condo*. Phaedr. 258. C: τοῦτο ὅτι συγγράφει. De lege 316. D: οὐκοῦν καὶ οἱ ἰατροὶ συγγράφουσι περὶ ὑγιείας —; Phaedr. 258. B: ἄμοιρος ... τοῦ ἄξιος εἶναι συγγράφειν. Conv. 177. B: ἐπαίνους καταλογάδην συγγράφειν. Lys. 205. A: μὴ ποιεῖν εἰς τὰ παιδικὰ μηδὲ συγγράφειν. Gorg. 518. B: ὁ τὴν ὀψοποιίαν συγγεγραφώς. Legg. IX. 858. C: ὅσοι ... ξυμβουλὴν περὶ βίου

κατέθεντο συγγράψαντες. De lege 317. B: συγγράψουσι (v. συγγράφουσι). Phaedr. 258. A: λόγος συγγεγραμμένος. Med. Euthyd. 272. A: συγγράφεσθαι λόγους οἵους εἰς τὰ δικαστήρια (*orationes iudiciis accommodatas*). Praec. in eis dicitur qui rogationem ad populum concipiunt. Gorg. 451. B: ὥσπερ οἱ ἐν τῷ δήμῳ συγγραψόμενοι.

συγγυμνάζομαι, *cum aliquo exerceor*. Conv. 217. B: συγγυμνάζεσθαι προὐκαλούμην αὐτόν. C: συνεγυμναζόμην.

συγγυμναστής, ὁ, *exercitationis socius*. Soph. 218. B: ἐμὸν ... ἡλικιώτην καὶ συγγυμναστήν. Polit. 257. C. Legg. VIII. 830. B: συγγυμναστῶν. C.

συγκαθεύδω, *concubo*. Legg. VIII. 838. B: μήτε φανερῶς μήτε λάθρᾳ συγκαθεύδοντα.

συγκαθίημι (ξυγγ.), *demitto*, recipr. *me demitto*, vel *accommodo*. Theaet. 174. A: εἴς τι τῶν ἐγγὺς οὐδὲν αὐτὴν συγκαθιεῖσα. Pol. VIII. 563. A: οἱ ... γέροντες ξυγκαθιέντες (v. συγκαθίζοντες) τοῖς νέοις. Prot. 336. A: τούτου δέου συγκαθεῖναι. Theaet. 168. B: ξυγκαθείς.

συγκαθίστημι (ξυγκ.), *adiuvo aliquem ut imperium obtineat*. Pol. VIII. 567. B: τῶν ξυγκαταστησάντων.

συγκαίω (ξυγκ.), *comburo*. Tim. 22. C: τὰ ... ἐπὶ γῆς ξυνέκαυσε. 49. C: συγκαυθέντα ... ἀέρα.

συγκαλύπτω, *obvolvo*. Pol. V. 452. D: ἐπειδὴ ... ἄμεινον τὸ ἀποδύεσθαι τοῦ συγκαλύπτειν πάντα τὰ τοιαῦτα ἐφάνη.

συγκαλῶ, *convoco*. Legg. VI. 775. A: φίλους ... συγκαλεῖν.

συγκάμπτω, *inflecto*. Phaed. 60. B: συνέκαμψε ... τὸ σκέλος. 98. D: συγκαμφθεὶς ... κάθημαι.

συγκαταγήρασις, ἡ, *senectus una degenda*. Legg. XI. 930. B: τῆς συγκαταγηράσεως ἕνεκα.

συγκατάγω (ξυγκ.), *una reduco in patriam*. Ep. VII. 333. E: τούτω τὼ ξυγκαταγαγόντε αὐτὸν φίλω.

συγκατάκειμαι, *cubo cum aliquo*. Phaedr. 255. E: φιλεῖν, συγκατακεῖσθαι. 256. A: ὅταν ... συγκατακέωνται. Conv. 191. E: συγκατακείμενοι.

συγκαταμίγνυμι (ξυγκ.), *immisceo*. Polit. 288. E: εἰς τὸ σῶμα συγκαταμιγνύμενα.

συγκατασκευάζω (ξυγκ.), *instruo*. Polit. 274. D: πάνθ' ὁπόσα τὸν ἀνθρώπινον βίον συγκατεσκεύακεν. Legg. XI. 920. D: οἳ τὸν βίον ἡμῖν ξυγκατεσκευάκασι τέχναις.

συγκατατίθεμαι, c. dat., *alicui assentior*. Gorg. 501. C: σὺ ... πότερον συγκατατίθεσαι ἡμῖν περὶ τούτων τὴν αὐτὴν δόξαν, ἢ ἀντίφῃς;

συγκατέχω, *una cohibeo*. Crat. 404. A: συγκατέχειν.

σύγκαυσις (ξύγκ.), ἡ, *exustio*. Tim. 83. A: ὑπὸ παλαιᾶς ξυγκαύσεως.

σύγκειμαι (ξύγκ.), *compositus, conflatus sum, consto;*

etiam *coniunctus sum.* Phaed. 98. C: ὅτι ξύγκειταί μοι τὸ σῶμα ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων. Crat. 402. D: τὸ ὄνομα ξύγκειται. 425. A: ἧπερ σύγκειται. Theaet. 201. E: ἐξ ὧν (στοιχείων) ἡμεῖς τε συγκείμεθα καὶ τἆλλα. Phaed. 93. A: ἐκεῖνα ... ἐξ ὧν ἂν συγκέηται. 92. A: ψυχὴν ... ἁρμονίαν τινὰ ἐκ τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἐντεταμένων ξυγκεῖσθαι. Crat. 422. A. Hipp. mai. 286. A: ἔστι ... μοι περὶ αὐτῶν πάγκαλος λόγος συγκείμενος. Phaed. 92. B: ὡς πρότερον ἦν ἁρμονία συγκειμένη cet. Pol. III. 398. D: ὅτι τὸ μέλος ἐκ τριῶν ἐστὶ συγκείμενον. Lys. 221. D: ὥσπερ ποίημα μακρὸν συγκείμενον. Def. 412. D: ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμενον. Phaed. 110. C: ἐκ τῶν ἄλλων χρωμάτων συγκειμένην. Theaet. 202. B: τὰ ... ἐκ τούτων ... συγκείμενα. Hipp. min. 368. D: πολλοὺς λόγους ... συγκειμένους. Crat. 433. D: τὸ εἶναι τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν ἐκ προτέρων συγκείμενα, τὰ δὲ πρῶτα. Phil. 29. D: εἰς ἓν συγκείμενα ἰδόντες. **positus* vel *constitutus sum.*' Crat. 433. E: ὥσπερ νῦν ξύγκειται (τὰ ὀνόματα). Legg. VII. 822. C: καὶ ταῦτα ἡμῖν οὕτω ξυγκείσθω;

συγκεράννυμι (ξυγκ.), *commisceo, conflo, tempero.* Phil. 50. A: λύπῃ τὴν ἡδονὴν ξυγκεραννύναι. Tim. 58. D. Crat. 424. D: συγκεραννύντα πολλὰ ἑνί. Pol. III. 397. C: ξυγκεραννύντες. Crat. 424. E: πολλὰ συγκεράσαντες. Parm. 129. E: ἐν ἑαυτοῖς ταῦτα δυνάμενα συγκεράννυσθαι καὶ διακρίνεσθαι. Soph. 243. B: θερμὸν ... ψυχρῷ συγκεραννύμενον. Tim. 83. B: ξυγκεραννυμένου. Pol. X. 618. D: ξυγκεραννύμενα πρὸς ἄλληλα. Legg. II. 665. A: τοῦ τε ὀξέος ἅμα καὶ βαρέος συγκεραννυμένων. Soph. 253. B: τοὺς συγκεραννυμένους (φθόγγους). Phaed. 59. A: κρᾶσις ... συγκεκραμένη. Phil. 50. D: συγκεκραμένης ἡδονῆς λυπαῖς. 61. E: ταῦτα ξυγκεκραμένα. Legg. X. 889. C: ὁπόσα τῇ τῶν ἐναντίων κράσει ... συνεκεράσθη. Tim. 68. C: ὅταν ... μᾶλλον συγκραθῇ μέλαν. 37. A: συγκραθεῖσα. Phil. 46. E: ἡδονὰς ξυγκερασθείσας (v. συγκ.). Med. Tim. 35. A: τρίτον ἐξ ἀμφοῖν ἐν μέσῳ συνεκεράσατο οὐσίας εἶδος. Ib. συνεκεράσατο εἰς μίαν πάντα ἰδέαν. 80. B: μίαν ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας συνεκεράσαντο πάθην. 69. D: ξυγκερασάμενοι ... αὐτά. Legg. XII. 961. A. — Verb. Phil. 62. B: συγκρατέον. 63. A: πάσας ξυγκρατέον.

συγκερκίζω (ξυγκ.), *contexo.* Polit. 310. E: ξυγκερκίζοντα ... ὁμοδοξίαις cet.

συγκεφαλαιοῦμαι, *generatim amplector, una comprehensione* vel *uno nomine complector.* Phil. 11. B: βούλει συγκεφαλαιωσώμεθα ἑκάτερον; Soph. 219. B: ποιητικὴν ... αὐτὰ συγκεφαλαιωσάμενοι προσείπωμεν.

συγκεφαλαίωσις, ἡ, *summa.* Def. 415. B: συγκεφαλαίωσις λόγου.

συγκινδυνεύω, una periculum subeo. Phil. 29. A: *συγκινδυνεύωμεν.* Legg. XII. 969. A: *ἐγὼ δ' ὑμῖν συγκινδυνεύσω τῷ φράζειν* cet.

συγκίρνημι, i. q. *συγκεράννυμι.* Locr. 96. A: *ἃ ... οὐκ ἐκ τῶ ῥάστω* (*non ita facile*) *συνεκίρνατο.*

σύγκλεισις (*ξύγκ.*), *ἡ*, *compactio.* Tim. 81. B: *ἰσχυρὰν ... τὴν ξύγκλεισιν αὐτῶν πρὸς ἄλληλα κέκτηται.*

συγκλείω, *concludo.* Tim. 71. C: *τὰ δ' ἐμφράττουσα συγκλείουσά τε.* 76. A: *συνέκλειεν αὐτὸ ἐπὶ τὴν κορυφήν.* Critia 117. E.

συγκληρῶ, *una sorte complector.* Legg. V. 745. C: *συγκληρῶσαι δύο τμήματα.*

σύγκλυς (*ξύγκ.*), *ὁ ἡ*, *casu* et *temere congregatus*; unde *σύγκλυδες colluvies* vel *turba* (hominum), vern. *Gesindel.* Ax. 369. A: *ἐκ συγκλύδων* (sic Ald. Bas. 1. 2. al. Vulgo *σύγκλυδος.* Par. A. c. al. *συγκλύδωνος*, quod natum videtur e scriptura *συγκλύδων*) *ὄχλου καὶ βιαίων φλυάρων* (cohaerent *συγκλύδων καὶ βιαίων φλυάρων*). Pol. VIII. 569. A: *τότε ... τρέφοι ἐκεῖνόν τε καὶ τοὺς δούλους μετὰ ξυγκλύδων ἄλλων.*

συγκλῶ, *confringo.* Theaet. 173. A: *πολλὰ κάμπτονται καὶ συγκλῶνται.* Pol. VI. 495. E: *τὰς ψυχὰς συγκεκλασμένοι ... τυγχάνουσιν.*

συγκοίμησις (*ξυγκ.*), *ἡ*, *concubitus.* Pol. V. 460. B: *τῆς τῶν γυναικῶν ξυγκοιμήσεως* (*ἐξουσία*). Phaedr. 255. E: *ἐν ... τῇ συγκοιμήσει.*

συγκολάζω (*ξυγκ.*), *una castigo.* Legg. V. 730. D: *ὁ ... ξυγκολάζων εἰς δύναμιν τοῖς ἄρχουσιν.*

συγκολλῶ (*ξυγκ.*), *conglutino*, *conflo.* Menex. 236. B: *περιλείμματ' ἄττ' ἐξ ἐκείνου συγκολλῶσα.* Tim. 43. A: *εἰς ταὐτὸ τὰ λαμβανόμενα ξυνεκόλλων.*

συγκομιδή (*ξυγκ.*), *ἡ*, in frugibus ponitur colligendis. Theaet. 149. E: *ἄλλην* (*τέχνην*) *ξυγκομιδῆς.* Legg. VIII. 845. E: *περὶ ... ξυγκομιδῆς τῶν ὡραίων ἁπάντων.* Theaet. 149. E: *ξυγκομιδὴν τῶν ἐκ γῆς καρπῶν.*

συγκόπτω (*ξυγκ.*), *contundo.* Theaet. 169. B: *μυρίοι ... μάλ' εὖ ξυγκεκόφασιν* (nos: *haben mich tüchtig geklopft*). Phaedr. 273. B: *ἰσχυρὸν καὶ δειλὸν συγκόψας.* Ib. *συγκεκόφθαι.*

συγκορυβαντιῶ, *una bacchor.* Phaedr. 228. B: *ὅτι ἕξει τὸν συγκορυβαντιῶντα* (v. II. p. 408.).

σύγκρασις (*ξύγκ.*), *ἡ*, *mixtio*, *temperatio.* Phil. 64. D: *ἡτισοῦν καὶ ὁπωσοῦν ξύγκρασις πᾶσα.* Polit. 273. B: *τῆς συγκράσεως αἴτιον.* Phil. 61. C: *εἴθ' ὅστις θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως.* Polit. 277. C: *τῇ συγκράσει τῶν χρωμάτων.* Phil. 64. B. Polit. 308. E: *πρὸς τὴν αὐτῆς ξύγκρασιν.* 278. D: *τῶν συγκράσεων.*

συγκρίνω (*ξυγκ.*), *coniungo*, *conflo*, *contraho*; pass. et med. *coniungor*, *concresco.* Locr. 101. C: *τὸ ... μέλαν συγκρί-*

νει (τὰν ὄψιν). Tim. 67. D: τὰ μὲν συγκρίνοντα, τὰ δὲ διακρίνοντα cet. 58. B: τῶν ... μειζόνων ἐκεῖνα συγκρινόντων. Parm. 157. A: οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται. Legg. X. 893. E. Phaed. 72. C: εἰ ξυγκρίνοιτο μὲν πάντα, διακρίνοιτο δὲ μή. 71. B: συγκρίνεσθαι. Parm. 156. B. Tim. 80. C: συγκρινόμενα. Legg. X. 893. E: συγκρινόμενα ... αὐξάνεται. Tim. 49. C: συγκριθέν.

σύγκρισις, ἡ, *concretio*; *contractio*. Ax. 365. E: τῆς συγκρίσεως ... διαλυθείσης. Tim. 64. E: (τῇ) συγκρίσει. Locr. 100. E. Legg. X. 897. A: (εἰς) σύγκρισιν. Tim. 65. C: διὰ συγκρίσεών τέ τινων καὶ διακρίσεων γίγνεσθαι (ταῦτα). Phil. 42. C: συγκρίσεσι. Soph. 243. B: συγκρίσεις. Legg. X. 894. B.

συγκριτικός, ή, όν, *coniungens* vel *coagmentans*, fem. *coagmentandi ars*. Polit. 282. B: ἡ συγκριτική τε καὶ διακριτική. C: συγκριτικῆς μόριον. 283. A. 282. C: συγκριτικῷ τμήματι. Ib. τὸ συγκριτικὸν ... μόριον.

συγκροτῶ, *conflo*, *contraho*. Crat. 416. B: νῦν δὲ συγκροτήσαντες αἰσχρὸν καλοῦσι. 415. D: συγκεκρότηται (codd. aliquot ξυγκ.) δὲ καὶ καλεῖται ἀρετή. 409. C: συγκεκροτημένον ... σελαναία κέκληται. 421. A: ἔοικε ... ἐκ λόγου ὀνόματι συγκεκροτημένῳ.

συγκυκλῶ, *una volvo*. Polit. 269. C: τὸ ... πᾶν τόδε τοτὲ μὲν αὐτὸς ὁ θεὸς ... συγκυκλεῖ cet.

συγκυκῶ, *confundo*. Legg. II. 669. D: ποιηταὶ ... ἀνθρώπινοι σφόδρα τὰ τοιαῦτα ἐμπλέκοντες καὶ συγκυκῶντες ἀλόγως cet.

συγχαίρω, *una gaudeo*. Epin. 988. B: οὐ συγχαῖρον ... ἀγαθῷ γενομένῳ.

συγχέω, *confundo*, *perturbo* (etiam trop.). Phil. 46. E: τὰ διακεκριμένα συγχεῖν. Pol. II. 379. E: ἣν ὁ Πάνδαρος συνέχεεν (*violavit*). Theaet. 194. E: ὑπὸ τοῦ συγχεῖσθαι. Ep. VII. 346. D: μάλα συγκεχυμένος (*perturbatus*). Pol. VII. 524. B: συγκεχυμένον τι (ἑώρα). Legg. III. 678. D: πάντα τὰ μεταλλεῖα συγκεχυμένα ἠφάνιστο. Crat. 388. B: τοὺς οὐ ... στήμονας συγκεχυμένους διακρίνομεν; Pol. VII. 524. C: οὐ συγκεχυμένα, ἀλλὰ διωρισμένα (ἰδεῖν).

συγχορευτής, ὁ, *saltationis socius*. Legg. II. 653. E: οὓς εἴπομεν τοὺς θεοὺς συγχορευτὰς δεδόσθαι. 665. A.

σύγχυσις, ἡ, *violatio*. Pol. II 379. E: τὴν ... τῶν ὅρκων καὶ σπονδῶν σύγχυσιν.

συγχωρῶ (ξυγχ.), *concedo*, *cedo*; *permitto*; *assentior* (germ est *nachgeben* et *zugeben*, h. e. *permittere* et *consentire*, s. *assentiri* vel *confiteri*). Phaed. 100. C: συγχωρῶ. Ib. τῇ τοιᾷδε αἰτίᾳ συγχωρεῖς; Pol. II. 383. A: συγχωρεῖς ἄρα ... τοῦτον δεύτερον τύπον εἶναι —; Epin. 979. C: ξυγχωρεῖ πᾶς παντί. Theaet. 183. B: οὔπω συγχωροῦμεν αὐτῷ πάντ' ἄνδρα πάν-

των χρημάτων μέτρον εἶναι. Polit. 294. B: *ταῦτα δὴ συγχωροῦμέν που;* Pol. VI. 502. A: *καὶ ἡμεῖς ξυγχωροῦμεν.* Lach. 189. A: *συγχωρείτω.* Pol. VII. 540. D: *ξυγχωρεῖτε* cet. Legg. V. 743. A: *συγχωροίην.* Phil. 45. A: *πᾶς ἄν σοι ταύτῃ συγχωροίη τὰ νῦν.* Legg. I. 649. B: *πᾶς ἡμῖν ... ταῦτ' ἂν συγχωροῖ.* Soph. 249. A: *δεινὸν ... ἂν ... λόγον συγχωροῖμεν.* Legg. II. 662. A. Soph. 250. B: *ὅταν εἶναι συγχωρῇς.* Legg. VIII. 836. D: *ἐὰν συγχωρῶμεν* cet. VII. 794. C: *ἐὰν δέ πῃ ξυγχωρῶσι* (*nisi repugnent*). Prot. 335. C: *σὲ ἐχρῆν ἡμῖν συγχωρεῖν τὸν ἀμφότερα δυνάμενον.* Soph. 247. C: *εἰ γάρ τι καὶ σμικρὸν ἐθέλουσι τῶν ὄντων συγχωρεῖν ἀσώματον.* Charm. 155. B: *ξυγχωρῶν* (*loco cedens*). Phaed. 94. B: *πότερον συγχωροῦσαν τοῖς κατὰ τὸ σῶμα παθήμασιν, ἢ καὶ ἐναντιουμένην;* Legg. IV. 705. E: *τὸ δ' ὅτι πρὸς μέρος* (*βλέποι*) ... *οὐ πάνυ ξυνεχώρουν.* Lys. 218. C: *συνεχωρείτην.* Legg. XII. 963. A: *ξυνεχωροῦμεν.* X. 906. A: *ἐπειδὴ ... συγκεχωρήκαμεν ἡμῖν αὐτοῖς εἶναι* cet. Charm. 175. B. Pol. VI. 489. D: *ἐγὼ συνεχώρησα ἀληθῆ σε λέγειν.* Gorg. 487. E: *οὐ γὰρ ἄν ποτε αὐτὸ συνεχώρησας.* Phil. 19. E. Prot. 333. D: *συνεχώρησεν ἀποκρίνεσθαι.* Phaedr. 254. D: *μόγις συνεχώρησε.* Gorg. 482. D: *ὅτι σοι συνεχώρησε τὸ ἀδικον αἴσχιον εἶναι.* Pol. I. 388. A: *τελευτῶν ... ξυνεχώρησε* (ita Par. A. c. al. Vulgo *συνεχ.*). Theaet. 169. E: (*εἰ*) *μὴ ἡμεῖς ... συνεχωρήσαμεν.* Pol. VIII. 543. B: *καὶ τάδε ξυνεχωρήσαμεν ὡς* cet. Charm. 164. D: *συγχωρήσαιμ' ἂν* cet. Euth. 13. C: *καὶ σὺ τοῦτο ξυγχωρήσαις ἂν ὡς* cet. Legg. VII. 811. B: *ὃ καὶ πᾶς ἂν μοι συγχωρήσειε.* Phil. 13. D: *ἴσως ἂν πως ἀλλήλοις συγχωρήσαιμεν.* Legg. II. 662. A: *συγχωρήσαιτε.* Crit. 46. C: *εὖ ἴσθι ὅτι οὐ μή σοι ξυγχωρήσω.* Charm. 169. D: *νῦν μὲν τοῦτο ξυγχωρήσωμεν.* Phaedr. 263. C: *ἢ οἴει ἄν σοι συγχωρῆσαι εἰπεῖν ἃ* cet. Theaet. 151. D: *ψεῦδος ... ξυγχωρῆσαι.* Phil. 58. E: *χαλεπὸν ... συγχωρῆσαι.* Apol. 33. A: *οὐδενὶ πώποτε ξυγχωρήσας οὐδὲν παρὰ τὸ δίκαιον.* Phil. 15. A: *τὸ τοιοῦτον ἓν ... συγκεχώρηται τὸ μὴ δεῖν ἐλέγχειν.* 14. E: *μήπω συγκεχωρημένα.* D. Pol. IV. 422. C: *συγχωρήσομαί σοι.* Legg. XI. 923. B: *ξυγχωρήσομαι ἑκών.* Theaet. 191. B: *ἴσως πῃ ἡμῖν συγχωρήσεται, ἴσως δὲ ἀντιτενεῖ.* Soph. 256. B: *εἴπερ τῶν γενῶν συγχωρησόμεθα τὰ μὲν ἀλλήλοις ἐθέλειν μίγνυσθαι, τὰ δὲ μή.* 257. B. Pol. IV. 434. D. Tim. 53. E. Legg. X. 901. D: *συγχωρήσονται.* Phil. 13. B: *οἴει γάρ τινα συγχωρήσεσθαι —; —* Verb. Phaedr. 234. E: *συγχωρητέον χάριν σήν.* Soph. 249. B: *τὸ κινούμενον ... καὶ κίνησιν συγχωρητέον ὡς ὄντα.* Tim. 86. B: *νόσον ... ψυχῆς ἄνοιαν συγχωρητέον.* Legg. II. 664. C. X. 895. A: *συγχωρητέα ... τούτοις.*

συγχώρησις (*ξυγχ.*), *ἡ*, *concessio; assensio.* Legg. VI. 770. C: *ἣν δὲ ἡ συγχώρησις ἓν ἔχουσα κεφάλαιον ὅπως* cet. Crat. 435. B: *τὴν ... σιγήν σου συγχώρησιν θήσω.* Legg.

VIII. 837. E: *δέχεσθαι ... τὴν τῷ λόγῳ συγχώρησιν.* XII. 957. D: *διὰ ξυγχωρήσεων.*

συζεύγνυμι, copulo. Pol. VIII. 546. C: *πεμπάδι συζυγείς.*

σύζευξις, ἡ, copulatio; coniugium. Legg. XI. 930. B: *τὴν διάζευξίν τε καὶ σύζευξιν ποιεῖσθαι χρεών.* Pol. VI. 508. A: *τῶν ἄλλων συζεύξεων* (Par. A. c. al. *ξυζ.*).

συζητῶ, una quaero vel *exploro.* Crat. 384. C: *συζητεῖν ... ἕτοιμός εἰμι.* Men. 90. B: *σὺ οὖν ἡμῖν ... συζήτησον.*

συζυγία, ἡ, par (subst.). Parm. 143. D: *συντεθέντος ἑνὸς ὁποιουοῦν ἡτινιοῦν συζυγίᾳ.* Phaed. 71. C: *τὴν ... ἑτέραν συζυγίαν ... ἐρῶ.*

σύζυξ, ὁ ἡ, iugi socius. Phaedr. 254. A: *τῷ σύζυγι.*

συζῶ, una vel *in aliquo* (velut in civitate) *vivo.* Polit. 302. B: *τίς ... τῶν οὐκ ὀρθῶν πολιτειῶν τούτων ἥκιστα χαλεπὴ συζῆν;* Ep. VII. 341. C: (*ἐκ*) *τοῦ συζῆν.*

συθῆναι (verb. poët.), *properare.* Crat. 412. B: *ἐσύθη φασί* (*οἱ ποιηταί*).

συκῆ, ἡ, ficus (arbor) et *lignum ficulneum.* Legg. VIII. 845. A: *συκῆς.* Hipp. mai. 291. C: *ἡ ἐκ τῆς συκῆς εἰργασμένη* (*τορύνη*).

σύκινος, η, ον, ficulneus. Hipp. mai. 290. D: *συκίνη* (*τορύνη*). 291. B. C: *ξύλον σύκινον.* 290. E: *τὴν συκίνην* (*τορύνην*). 291. B.

σῦκον, τό, ficus (fructus). Legg. VIII. 845. A: (*κατὰ*) *σῦκον συκῆς.* Pol. II. 372. C: *τραγήματα ... τῶν τε σύκων* cet. Legg. VIII. 844. D. 845. B: *ξηρῶν σύκων.* 844. E: *τὰ γενναῖα σῦκα ἐπονομαζόμενα.*

συκοφάντης, ὁ, sycophanta. Pol. I. 340. D: *συκοφάντης γὰρ εἶ ... ἐν τοῖς λόγοις.* Crit. 44. E: *μὴ ... οἱ συκοφάνται ἡμῖν πράγματα παρέχωσιν ὡς σὲ ἐνθένδε ἐκκλέψασι.* Pol. VIII. 553. B: *βλαπτόμενον ὑπὸ συκοφαντῶν.* Alc. II. 142. A. Crit. 45. A: *οὐχ ὁρᾷς τούτους τοὺς συκοφάντας ὡς εὐτελεῖς —;*

συκοφαντῶ, calumnior (vern. *chicaniren*). Pol. I. 341. B: *πρὸς ταῦτα κακούργει καὶ συκοφάντει.* A: *εἶεν ... δοκῶ σοι συκοφαντεῖν;* C.

σύλησις, ἡ, spoliatio. Legg. IX. 853. D: *ἱερῶν περὶ συλήσεως.*

συλλαβή, ἡ, syllaba. Theaet. 203. C: *ἀμφότερά ἐστιν ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος.* 204. A. Tim. 48. B: *οὐδ᾽ ὡς ἐν συλλαβῆς εἴδεσι.* Theaet. 203. A: *τὴν πρώτην συλλαβήν.* 203. A: *ἆρ᾽ αἱ μὲν συλλαβαὶ λόγον ἔχουσι, τὰ δὲ στοιχεῖα ἄλογα;* 202. D: *τὸ ... τῶν συλλαβῶν γένος γνωστόν.* Crat. 431. D. 423. E: *γράμμασί τε καὶ συλλαβαῖς.* Theaet. 202. B: *τὰς ... συλλαβὰς γνωστὰς* cet. Polit. 278. D. Crat. 390. E: *εἴς τε τὰ γράμματα καὶ τὰς συλ-*

λαβάς. 424. E: συλλαβὰς ... συντιθέντες, ἐξ ὧν τά τε ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα συντίθενται (al. συντίθεται).

συλλαγχάνω (ξυλλ.), *sorte iungor.* Polit. 266. C: τἀνθρώπινον ἡμῶν ... γένος ξυνειληχὸς ... γένει τῷ τῶν ὄντων γενναιοτάτῳ cet. E: τἀνθρώπινον ἔτι μόνῳ τῷ πτηνῷ ξυνειληχός. Tim. 18. E: ὅπως οἱ κακοὶ χωρὶς οἵ τ' ἀγαθοὶ ταῖς ὁμοίοις ἑκάτεροι ξυλλήξονται (v. ξυλλέξ.).

συλλαμβάνω (ξυλλ.), *comprehendo* (ut manibus; germ. *ergreifen, erfassen*). Polit. 275. D: τὸν ... πολιτικὸν οὐδαμοῦ συνελάβομεν ... ἀλλ' ἡμᾶς ἔλαθε ... ἐκφυγών. Soph. 235. B: συλλαβεῖν αὐτόν (τὸν σοφιστήν). Lach. 194. B: διέφυγεν ὥστε μὴ ξυλλαβεῖν τῷ λόγῳ αὐτήν. Ep. VII. 329. E: συλλαβών. **comprehendo* (animo), i. e. *percipio* (germ. *begreifen, erfassen*). Polit. 278. C: οὐκοῦν τοῦτο ... ἱκανῶς συνειλήφαμεν ὅτι cet. Soph. 218. C: τὸ δὲ φῦλον ... οὐ πάντων ῥᾷστον συλλαβεῖν τί ποτ' ἐστίν, ὁ σοφιστής. **comprehendo*, i. q. *complector.* Theaet. 147. D: ξυλλαβεῖν εἰς ἕν. Soph. 234. B: εἰς ἓν πάντα ξυλλαβών. Men. 76. A: ὅπερ ἂν συλλαβὼν εἴποιμι cet. Gorg. 456. A: ὅτι ... ἁπάσας τὰς δυνάμεις συλλαβοῦσα ὑφ' αὑτῇ ἔχει. Polit. 263. D: τὰ ... ἄλλα μετὰ τῶν ἀνθρώπων ξυλλαβὸν εἰς ταὐτό. **comprimo.* Phaed. 118: συνέλαβε τὸ στόμα. **una suscipio* (vern. *mit anfassen*), h. e. *adiuvo, opitulor.* Legg. XII. ad fin. ξυλλάμβανε. X. 905. C: καλῶς ἄν σοι ὁ θεὸς αὐτὸς ξυλλαμβάνοι. Pol. IV. 427. E: χρὴ δὲ καὶ ὑμᾶς ξυλλαμβάνειν. VI. 488. D. Eryx. 396. E: ἕτοιμός εἰμι συλλαμβάνειν. Ep. VII. 327. C: ξυλλαμβανόντων θεῶν (*diis iuvantibus*). Med. Phaedr. 237. A: ξύμ μοι λάβεσθε τοῦ μύθου. Theag. 129. E: οἷς δ' ἂν συλλάβηται τῆς συνουσίας ἡ τοῦ δαιμονίου δύναμις. Legg. IV. 709. C: ξυλλαβέσθαι κυβερνητικήν. XII. ad fin. ξυλλήψομαι. VI. 752. A: ξυλλήψεσθαι. — Verti potest *obsequi* vel *sequi.* Legg. I. 645. A: δεῖν ... τῇ καλλίστῃ ἀγωγῇ τῇ τοῦ νόμου ἀεὶ ξυλλαμβάνειν.

συλλέγω (ξυλλ.), *colligo; convoco.* Legg. V. 741. E: ἐκ τῶν τοιούτων ξυλλέγειν χρήματα. Pol. VIII. 568. C: ξυλλέγοντες τοὺς ὄχλους. Legg. XI. 929. B: συλλεξάτω τοὺς αὑτοῦ ξυγγενεῖς. Polit. 298. C: συλλέξαι ... ἐκκλησίαν ἡμῶν αὐτῶν. Legg. III. 682. E: τὸν συλλέξαντα ... τὰς τότε φυγάς. VI. 755. E: συλλέξαντας εἰς χωρίον cet. Pass. est *congregari*, h. e. *convenire.* Legg. XII. 961. A: εἰς ταὐτὸ συλλέγεσθαι τούτοις. 951. D: ἑκάστης ... ἡμέρας συλλεγόμενος (σύλλογος). Phaed. 59. D: συλλεγόμενοι ἕωθεν εἰς τὸ δικαστήριον. Critia 119. D. Legg. VI. 784. A: πρὸς τὸ ... ἱερὸν ἑκάστης ἡμέρας ξυλλεγόμεναι. X. 908. A: περὶ τὸν τῶν νύκτωρ συλλεγομένων ξύλλογον. XII. 952. C: ἡ τῶν συλλεγομένων ... δύναμις. Pol. X. 604. E: παντοδαποῖς ἀνθρώποις εἰς θέατρα ξυλλεγομένοις. Critia 119. D: οἱ ... συνελέγοντο. Pol. IX. 574. D: (ὅταν) πολὺ ... ἤδη ξυνει-

λεγμένον ἐν αὐτῷ ἢ τὸ τῶν ἡδονῶν σμῆνος. Phaed. 59. D: τότε πρωιαίτερον συνελέγημεν. Ep. VII. 348. A: ξυνελέγησαν ἀθρόοι. Gorg. 489. C: ἐὰν συρφετὸς συλλεγῇ δούλων cet. Prot. 319. B: ὅταν συλλεγῶμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Legg. VI. 784. A: συλλεχθεῖσαι cet. Ep. VII. 348. B: τοῖς τότε συλλεχθεῖσι τῶν πελταστῶν. Phaed. 107. D: τοὺς ξυλλεγέντας. Med. *me colligo*. Phaed. 83. A: αὐτὴν ... εἰς αὐτὴν ξυλλέγεσθαι. Ax. 370. E: ἐκ ... τῆς ἀσθενείας ἐμαυτὸν συνείλεγμαι. 365. A: συνειλεγμένον (germ. *gefasst*). Etiam (mihi) *colligo*. Pol. VIII. 553. C: ἐργαζόμενος χρήματα ξυλλέγεται. Legg. XI. 936. C: βίον ... ξυλλεγόμενος.

συλλήβδην (ξυλλ.), *in summa, in universum*. Prot. 323. E: ἡ ἀσέβεια καὶ συλλήβδην πᾶν τὸ ἐναντίον τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς. 325. C: καί, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ξυλλήβδην τῶν οἴκων ἀνατροπαί. 329. C: ὡς ἕν τι εἴη συλλήβδην. Gorg. 476. D: συλλήβδην ... ὅρα εἰ cet. Phaed. 69. B. Conv. 188. D. Pol. I. 344. A: ἣ οὐ κατὰ σμικρὸν τἀλλότρια ... ἀφαιρεῖται ... ἀλλὰ ξυλλήβδην. IV. 444. B. al.

σύλληξις, ἡ, *comparatio* (pugilum) *sortito facta*. Legg. VII. 819. B: πυκτῶν ... συλλήξεως.

συλλήπτωρ (ξυλλ.), ὁ, *adiutor*. Phaed. 82. E: ὡς ἂν μάλιστα αὐτὸς ὁ δεδεμένος ξυλλήπτωρ εἴη τῷ (τοῦ?) δεδέσθαι. Legg. XII. 968. B: ξυλλήπτωρ ... τούτου γε ὑμῖν καὶ ἐγὼ γιγνοίμην ἂν προθύμως. Conv. 218. D: τούτου ... συλλήπτορα.

συλλογή (ξυλλ.), ἡ, *collectio*. Legg. V. 736. B: πεπεράνθω ... ἡμῖν ἡ ξυλλογή.

συλλογίζομαι, *colligo*, h. e. *computo, rationem subduco*; etiam *reputo*. Tim. 87. C: ξυμμετριῶν ... τὰ μὲν σμικρὰ ξυλλογιζόμεθα, τὰ δὲ κυριώτατα ... ἀλογίστως ἔχομεν. Legg. II. 670. C: ὅτι ... δρῶσι ταῦτα ἀγνοοῦντες αὐτῶν ἕκαστα, οὐ συλλογίζονται. Pol. VII. 531. D: (ἐὰν) ξυλλογισθῇ (int. ἡ μέθοδος. Alii pass. accipiunt) ταῦτα ᾗ ἐστὶν ἀλλήλοις οἰκεῖα. Polit. 280. A: τὸ μετὰ τοῦτο ... συλλογισώμεθα ὅτι cet. Locr. 96. B: ταύτας ... τριπλασίαν ῥᾷον ξυλλογίσασθαι cet. Charm. 160. E: πάντα ταῦτα συλλογισάμενος εἰπὲ cet. Pol. X. 618. D: συλλογισάμενον αἱρεῖσθαι. Legg. VII. 799. A: συλλογισαμένους (nos: *berechnend*) εἰς τὸν ἐνιαυτόν, ἅστινας (ἑορτὰς) ... γίγνεσθαι χρεών. XII. 957. B. **colligo*, *concludo*. Phil. 41. C: συλλογίζου δὴ τὸ γιγνόμενον ἐν τούτοις. Pol. VII. 516. B: μετὰ ταῦτ' ἂν ἤδη συλλογίζοιτο περὶ αὐτοῦ ὅτι cet. Gorg. 498. E: συλλόγισαι δὴ κοινῇ μετ' ἐμοῦ τί ἡμῖν συμβαίνει ἐκ τῶν ὡμολογημένων. 479. C: ἢ βούλει συλλογισώμεθα αὐτά; Pol. II. 365. A: συλλογίσασθαι ἐξ αὐτῶν ποῖός τις ἂν ὢν cet. — Verb. Pol. VII. 517. C: ὀφθεῖσα δὲ (ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα) συλλογιστέα εἶναι ὡς cet.

συλλογισμός, ὁ, *conclusio*. Crat. 412. A: σύνεσις ...

δόξειεν ἂν ὥσπερ συλλογισμὸς εἶναι. Iudicium verti potest Theaet. 186. D: *ἐν μὲν ... τοῖς παθήμασιν οὐκ ἔνι ἐπιστήμη, ἐν δὲ τῷ περὶ ἐκείνων συλλογισμῷ.*

συλλογιστικός, ή, όν, concludens. Def. 414. E: *ἀπόδειξις λόγος συλλογιστικὸς ἀληθής.*

σύλλογος (ξύλλ.), ὁ, conventus; coetus; concilium. Gorg. 452. E: *ὅστις ἂν πολιτικὸς ξύλλογος γίγνηται.* 455. B: *ὅταν περὶ ἰατρῶν αἱρέσεως ᾖ τῇ πόλει σύλλογος.* Legg. II. 671. A: *θορυβώδης ... ὁ ξύλλογος ὁ τοιοῦτος* cet. XII. 969. B: *ἐάν γε ... οὗτος ἡμῖν ὁ θεῖος γένηται ξύλλογος.* Pol. II. 359. E: *συλλόγου ... γενομένου τοῖς ποιμέσιν εἰωθότος.* Legg. X. 909. A: *οἱ τοῦ νυκτερινοῦ ξυλλόγου κοινωνοῦντες.* Gorg. 452. E: *ἐν ἄλλῳ ξυλλόγῳ παντί.* Legg. XI. 935. B: *μηδ' ἐν ξυλλόγῳ κοινῷ μηδενί.* Lach. 187. E: *ἢ ἐν ἄλλῳ τῳ συλλόγῳ τῶν δημοτῶν.* Pol. VI. 492. B: *ἤ τινα ἄλλον κοινὸν πλήθους ξύλλογον.* Legg. VI. 764. A: *ἴτω δ' εἰς ἐκκλησίαν καὶ τὸν κοινὸν ξύλλογον ὁ βουλόμενος.* XII. 968. A: *τὸν τῶν ἀρχόντων νυκτερινὸν σύλλογον.* Phaedr. 261. A: *ὅσοι ἄλλοι δημόσιοι σύλλογοι.* Legg. V. 738. D. VI. 758. D: *ξυλλόγων.*

συλλυποῦμαι (ξυλλ.), una doleo. Pol. V. 462. E: *ἢ ξυνησθήσεται ἅπασα ἢ ξυλλυπήσεται.*

συλῶ, spolio et in univ. *privo.* Pol. V. 469. D: *νεκρὸν συλᾶν.* Legg. XII. 942. A: *πατρίδα συλῶν.* IX. 864. D: *περὶ ... τῶν συλώντων ... τοὺς θεούς.* 871. D: *τοῖς τὰ ἱερὰ συλῶσι.* 869. B: *τὴν τοῦ γεννήτου ψυχὴν συλήσας.* 854. A: *συλήσοντα.*

συμβαίνω (ξυμβ.), convenio, i. q. *consentio* vel *controversiam compono.* De lege 315. E: *οὐδὲν μήποτε ξυμβῶμεν.* Prot. 337. E: *συμβουλεύω ... συμβῆναι ὑμᾶς.* In re pos. est *convenire* vel *consentaneum esse.* Legg. X. 903. D: *ὅπῃ τὸ περὶ σὲ ἄριστον τῷ παντὶ ξυμβαίνει* cet. Crat. 426. C: *εἰ ... τις τὸ παλαιὸν αὐτῆς εὕροι ὄνομα εἰς τὴν ἡμετέραν φωνὴν συμβαῖνον.* Praec. ponitur in eo quod *evenit,* h. e. *concluditur* (velut e concessis) et in univ. quod *sequitur* vel *consequitur;* etiam simplic. est *evenire, usu venire; obtingere, accidere, fieri* (cum nominativo substantivi et, impers., c. accus. et infin.). Gorg. 459. B: *τοῦτο συμβαίνει, ἢ ἄλλο τι;* 498. E: *τί ἡμῖν συμβαίνει ἐκ τῶν ὡμολογημένων.* Phaed. 74. A: *ἆρ' οὖν οὐ ... συμβαίνει τὴν ἀνάμνησιν εἶναι* cet. 92. B: *ὅτι ταῦτά σοι ξυμβαίνει λέγειν, ὅταν φῇς* cet. Theaet. 170. C: *ἐξ ἀμφοτέρων ... ξυμβαίνει μὴ αἰεὶ ἀληθῆ ... αὐτοὺς δοξάζειν.* Soph. 223. B: *ὡς ὁ νῦν λόγος συμβαίνει ἡμῖν.* Crat. 396. B: *συμβαίνει ... ὀρθῶς ὀνομάζεσθαι.* 412. A: *ταὐτὸν ... τῷ ἐπίστασθαι συμβαίνει λεγόμενον.* Menex. 237. C: *συμβαίνει ... κοσμουμένη.* Polit. 270. C: *φθοραὶ ... ἐξ ἀνάγκης τότε μέγισται ξυμβαίνουσι* cet. Pol. VII. 515. C: *εἰ φύσει τοιάδε (λύσις) ξυμβαίνοι αὐτοῖς.* Legg. VI. 751. B: *οὐδ'*

ὅτι γέλως ἂν πάμπολυς ξυμβαίνοι. VII. 795. D: τὰ ... μαθήματά που διττὰ ... χρῆσασθαι ξυμβαίνοι ἄν. Polit. 261. E: ὁπότερον ἂν ἐν τῷ λόγῳ ξυμβαίνῃ. 311. A: οὗ ... ἂν ἑνὸς ἄρχοντος χρεία ξυμβαίνῃ. Ep. VII. 330. C: ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὡς ἔργα μοι ξυμβαίνῃ λεγόμενα. Gorg. 480. E: οὐκοῦν ... τάδε ἀνάγκη συμβαίνειν; Parm. 136. B: τί χρὴ συμβαίνειν. Gorg. 496. E: αἰσθάνει οὖν τὸ συμβαῖνον ὅτι —; Legg. III. 702. C: οὐ γὰρ ἀποκρύψομαι σφῷ τὸ νῦν ἐμοὶ ξυμβαῖνον. Gorg. 495. B: ταῦτα ... πολλὰ καὶ αἰσχρὰ φαίνεται συμβαίνοντα, εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει. 508. B: σκεπτέον τί τὰ συμβαίνοντα. Polit. 295. C: ξυμβαινόντων ἄλλων βελτιόνων τοῖς κάμνουσι. Critia 120. E: πρὸς ... τὰς ἀεὶ ξυμβαινούσας τύχας. Gorg. 479. C: ἆρ' αἰσθάνει τὰ συμβαίνοντα ἐκ τοῦ λόγου; Soph. 251. E. Tim. 77. A: (ἐπεὶ) τὴν ... ζωὴν ἐν πυρὶ καὶ πνεύματι ξυνέβαινεν ἐξ ἀνάγκης ἔχειν αὐτῷ (τῷ ζώῳ. Vulg. αὐτό). Legg. VIII. 830. B: εἴ ... τις ἡμῖν συγγυμναστῶν συνέβαινεν ἀπορία πλείων. Theaet. 177. B: ἓν ... τι αὐτοῖς συμβέβηκεν ὅτι cet. Soph. 220. D: πυρευτικὴν ῥηθῆναι συμβέβηκε. Phil. 35. C: μανθάνομεν οὖν ὃ συμβέβηχ' ἡμῖν ἐκ τούτων τῶν λόγων; Tim. 61. B: τῷ ... σώματι ῥεῖν μόνα αἴτια ξυμβέβηκε. Legg. V. 736. B: κατὰ νοῦν ἡ καθαρότης αὐτῆς (τῆς ξυλλογῆς) ἔστω ξυμβεβηκυῖα. A: ἐστὶ συμβεβηκότα νῦν. Parm. 128. C: σὺ μὲν εἶπες τῶν συμβεβηκότων τι. Apol. 32. A: τὰ ἐμοὶ ξυμβεβηκότα. Legg. III. 699. E: ἐπειδὴ ... ταὐτὸν ἡμῖν ξυμβεβήκει πάθος ὅπερ Πέρσαις. Ep. VII. 332. C: αὐτῷ ξυνεβεβήκει οὕτως ἀνομιλήτῳ γεγονέναι. Gorg. 461. B: ἐκ ταύτης ἴσως τῆς ὁμολογίας ἐναντίον τι συνέβη ἐν τοῖς λόγοις. Phaed. 58. A: τύχη τις αὐτῷ ... συνέβη. Pol. II. 378. A: ὅπως ὅτι ἐλαχίστοις συνέβη ἀκοῦσαι. Alc. II. 141. B: εἴπερ τοιαῦτα ξυμβαίη αὐτῷ. Prot. 346. A: ὅταν τοιοῦτόν τι αὐτοῖς συμβῇ. Phaedr. 274. B: ὅ τι ἂν τῳ ξυμβῇ παθεῖν. Pol. IX. 592. A: ἐὰν μὴ θεία τις ξυμβῇ τύχη. Legg. VI. 766. B: ᾧ ... ἂν πλεῖσται ψῆφοι ξυμβῶσι. Prot. 346. A: ἀνδρὶ πολλάκις συμβῆναι μητέρα ἢ πατέρα ἀλλόκοτον cet. Euth. 3. A: ὥς γε τὸ εἰκὸς συμβῆναι ἐκ τοιαύτης ἀρχῆς ἀρξαμένῳ. Phaedr. 238. E: τίς ὠφέλεια ἢ βλάβη ἀπό τε ἐρῶντος καὶ μὴ τῷ χαριζομένῳ ἐξ εἰκότος συμβήσεται. Theaet. 154. D: Εὐριπίδειόν τι ξυμβήσεται. Parm. 136. B: τί συμβήσεται καὶ τῷ ἑνὶ καὶ τοῖς πολλοῖς cet. Pol. I. 334. D: πολλοῖς ἄρα ... ξυμβήσεται ... δίκαιον εἶναι τοὺς μὲν φίλους βλάπτειν cet. Legg. III. 688. D: καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον οὐκ ἄλλως συμβήσεται. Alc. I. 135. A: τί τὸ συμβησόμενον; Etiam est i. q. *reperiri* et simpl. *esse* (praec. c. adi. vel part., ut Lat. *accidere*), etiam *exstare* (ut Crat. 398. B: ἔν γε τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ αὐτὸ συμβαίνει τὸ ὄνομα.). Gorg. 479. C: ἆρ' οὖν συμβαίνει μέγιστον κακὸν ἡ ἀδικία καὶ τὸ ἀδικεῖν. Soph. 248. E: (ὡς) τὸ γιγνωσκόμενον ἀναγ-

καῖον αὖ ξυμβαίνει πάσχειν. Pol. I. 229. D: καὶ γῆρας ... καὶ νεότης χαλεπὴ τῷ τοιούτῳ ξυμβαίνει. Crat. 398. E: ἐν τῇ Ἀττικῇ φωνῇ λεγόμενοι οἱ ἥρωες ῥήτορές τινες καὶ ἐρωτητικοὶ συμβαίνουσιν. Legg. II. 655. E: οἷς δ' ἂν τὰ ... τῆς φύσεως ὀρθὰ ξυμβαίνῃ cet. 671. B: ὥστε εὐαγώγους ξυμβαίνειν τῷ δυναμένῳ ... παιδεύειν. Alc. I. 130. C: λείπεται μηδὲν ἄλλο τὸν ἄνθρωπον συμβαίνειν ἢ ψυχήν. Pol. VI. 490. C: ὅτι ξυνέβη προςῆκον τούτοις ἀνδρεία cet. Epin. 991. A: ἐν μέσῳ ... ξυνέβη τό τε ἡμιόλιον καὶ ἐπίτριτον. Lys. 213. B: οὐκοῦν ταὐτὰ ἡμῖν συμβήσεται ἀναγκαῖον εἶναι ὁμολογεῖν ὅπερ ἐπὶ τῶν πρότερον —; — Cum vv. εἶναι et γίγνεσθαι, ὄν et γιγνόμενον. Phaed. 67. C: κάθαρσις ... εἶναι ἆρα οὐ τοῦτο ξυμβαίνει ... τὸ χωρίζειν cet. Soph. 257. E: εἶναι συμβαίνει τὸ μὴ καλόν. Polit. 301. E: ὅσα ξυμβαίνει γίγνεσθαι κακά. Phil. 42. D: ξυμβαίνει γιγνόμενα. 64. E: μετριότης ... καὶ ξυμμετρία κάλλος ... καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ ξυμβαίνει γίγνεσθαι. 55. A: πολλή τις ... ἀλογία ξυμβαίνει γίγνεσθαι, ἐάν τις cet. Tim. 86. B: τὰ μὲν νοσήματα ταύτῃ ξυμβαίνει γιγνόμενα. Legg. I. 635. A: ἴασιν ἐξ αὐτοῦ συμβαίνει γίγνεσθαι. Phil. 39. A: λόγοι ἀπ' αὐτοῦ ξυμβαίνουσιν ἀληθεῖς ἐν ἡμῖν γιγνόμενοι. Parm. 134. A: τῶν παρ' ἡμῖν ὄντων ἑκάστου ἂν ἐπιστήμη συμβαίνοι εἶναι. Polit. 292. A: (οἰόμεθα) καὶ μετὰ γραμμάτων καὶ ἄνευ νόμων ξυμβαίνουσαν γίγνεσθαι; Pol. IV. 438. E: ποιὰ δή τις συνέβη καὶ αὐτὴ γενέσθαι. Critia 118. C: συνέβαινεν εἶναι cet. Legg. III. 682. D: κακὰ πολλὰ ξυνέβαινε γιγνόμενα. VIII. 850. B: ἐὰν ... αὐτῷ ξυμβῇ λόγου ἀξίῳ ... γεγονέναι. XII. 946. C: ξυμβῇ γενόμενα. Conv. 184. D: εἰ μέλλει ξυμβῆναι καλὸν γενέσθαι τὸ cet. Legg. V. 745. E: ὥστε ξυμβῆναι κατὰ λόγον οὕτω ξύμπαντα γενόμενα. Ep. VII. 328. A: ἄρχοντας ... ξυμβῆναι γενομένους. Soph. 244. D: συμβήσεται τὸ ὄνομα ὀνόματος ὄνομα μόνον, ἄλλου δὲ οὐδενὸς ὄν. Tim. 32. A: πάνθ' οὕτως ἐξ ἀνάγκης ταὐτὰ εἶναι ξυμβήσεται. Legg. XI. 919. D. **succedo*. Legg. V. 744. A: εἴ μοι ξυμβαίνει τοῦτο, ἢ καὶ ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ;

συμβακχεύω, *una bacchor*. Phaedr. 234. D: συνεβάκχευσα μετὰ σοῦ, τῆς θείας κεφαλῆς.

συμβάλλω (ξυμβ.), *coniicio, coniungo*. Polit. 285. A: συμβάλλουσιν ... εἰς ταὐτὸν ὅμοια νομίσαντες. 273. A: συμβάλλων (i. q. *coniunctim* vel *simul*) ... ἐναντίαν ὁρμὴν ὁρμηθείς. Conv. 184. C: ξυμβαλεῖν εἰς ταὐτό. **committo*. Legg. I. 647. C: ἀναισχυντίᾳ ξυμβάλλοντας αὐτόν. De pugnantibus. Menex. 242. A: συνέβαλον ... Λακεδαιμονίοις μαχόμενοι (*proelium cum L. commiserunt*). **contraho* (ut negotium). Pol. IV. 425. C: ἃ (ξυμβόλαια) πρὸς ἀλλήλους ξυμβάλλουσιν. Legg. XI. 922. A. Pol. VIII. 556. B: ἐὰν ... τὰ πολλά τις τῶν ἑκουσίων ξυμβολαίων προςτάττῃ ξυμβάλλειν. Alc. I. 125. C:

τῶν ... συμβαλλόντων ἑαυτοῖς. D: *συμβαλλόντων πρὸς ἀλλήλους.* **comparo.* Hipp. mai. 289. B: *τὸ τῶν παρθένων γένος θεῶν γένει ἄν τις συμβάλλῃ.* A: *ὡς ... πιθήκων ὁ κάλλιστος αἰσχρὸς ἄλλῳ* (*ἀνθρώπων* Bekk. coni.) *γένει συμβάλλειν.* Theaet. 186. B: *ξυμβάλλουσα πρὸς ἄλληλα.* Hipp. mai. 289. B: *τὸ τῶν χυτρῶν (γένος) τῷ τῶν παρθένων συμβαλλόμενον.* **coniicio; coniectura assequor; perspicio.* Crat. 384. A: *εἰ ... πῃ ἔχεις συμβαλεῖν τὴν Κρατύλου μαντείαν.* 412. C: *ῥᾴδιον συμβαλεῖν.* 416. A. Med. Pol. III. 398. C: *οὔκουν ἱκανῶς γε ἔγω ἐν τῷ παρόντι ξυμβαλέσθαι ποῖα ἄττα δεῖ ἡμᾶς λέγειν, ὑποπτεύω μέντοι.* **affero; profero.* Phil. 47. C: (*ἡ*?) *σώματι τἀναντία ξυμβάλλεται.* Legg. VIII. 836. B: *βοήθειαν ... οὐ σμικρὰν ξυμβάλλονται τιθεῖσι νόμους.* Riv. 135. D: *ξυμβάλλεσθαι γνώμην.* 138. D. Ion. 533. A: *οὐκ ἔχει ὅ τι συμβάληται.* Polit. 298. C: *περὶ νόσων γνώμην ξυμβαλέσθαι.* Ion. 532. C: (*ὅτι*) *ἀδυνατῶ ... καὶ ὁτιοῦν συμβαλέσθαι λόγου ἄξιον.* 533. C. **confero;* etiam *adiuvo.* Conv. 185. C: *ταῦτά σοι ... περὶ Ἔρωτος συμβάλλομαι.* Pol. I. 331. B: *μέγα μέρος εἰς τοῦτο ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις συμβάλλεται.* Legg. X. 905. B: *ὅπῃ ποτὲ τῷ παντὶ ξυμβάλλεται.* VIII. 836. D: *τί μέρος ἡμῖν ξυμβάλλοιτ᾽ ἂν πρὸς ἀρετήν;* Crat. 435. B: *ξυνθήκην τι καὶ ἔθος ξυμβάλλεσθαι πρὸς δήλωσιν ὧν διανοούμενοι λέγομεν.* Conv. 184. D: *ὁ μὲν δυνάμενος εἰς φρόνησιν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ξυμβάλλεσθαι.* Legg. VII. 791. C: *μέγα ἡμῖν φῶμεν ξυμβάλλεσθαι.* X. 905. C: *οὐδὲ λόγον ξυμβάλλεσθαι περὶ βίου δυνατὸς ἂν γένοιτο εἰς εὐδαιμονίαν* cet. Tim. 47. C: *μεγίστην ξυμβαλλόμενος* (v. *ξυμβαλόμενος*) *εἰς αὐτὰ μοῖραν.* — Ut vern. *beitragen,* est etiam *causam afferre* (vern. *Ursache sein*). Apol. 36. A: *τὸ ... μὴ ἀγανακτεῖν ... ἄλλα τέ μοι πολλὰ ξυμβάλλεται* cet.

σύμβασις (*ξύμβ.*), *ἡ*, *casus.* Ep. XI. 359. B: *ὑπὸ ξυμβάσεων πραγμάτων μεγάλων ... γενομένων.*

συμβιβάζω (*ξυμβ.*), *compono,* h. e. *concilio.* Prot. 337. E: *ὥσπερ ὑπὸ διαιτητῶν ἡμῶν συμβιβαζόντων εἰς τὸ μέσον.* **comparo* et *comparando excutio,* in univ. *perpendo.* Hipp. min. 369. D: *ἐπανασκοπῶ καὶ συμβιβάζω τὰ λεγόμενα, ἵνα μάθω.* Pol. VI. 504. A: *ὅτι τριττὰ εἴδη ψυχῆς διαστησάμενοι ξυνεβιβάζομεν δικαιοσύνης ... πέρι ... ὃ ἕκαστον εἴη.*

συμβιῶ, *convivo.* Conv. 181. D: (*ὡς*) *κοινῇ συμβιωσόμενοι.*

συμβόλαιον (*ξυμβ.*), *τό*, *pactum,* plur. *pacta et conventa.* Legg. V. 729. E: *ὡς ἁγιώτατα ξυμβόλαια ὄντα.* XI. 913. Polit. 294. E: *τῶν πρὸς ἀλλήλους ξυμβολαίων* (*πέρι*). Pol. VIII. 556. B: *τῶν ἑκουσίων ξυμβολαίων.* Gorg. 484. D: *ἐν τοῖς συμβολαίοις.* Pol. I. 343. D. IV. 426. E: *περὶ τὰ ἐν τοῖς ξυμβολαίοις κακουργήματα.* Soph. 225. B: *περὶ τὰ ξυμβόλαια.* Polit. 305. B. Pol. I. 333. A: *ξυμβόλαια δὲ*

λέγεις κοινωνήματα, ἤ τι ἄλλο; IV. 424. D. Legg. I. 649. E: *ἰόντα εἰς τὰ ξυμβόλαια.* V. 738. A: *πρὸς ἅπαντα τὰ ξυμβόλαια καὶ κοινωνήματα.* XII. 958. C: *ἀνδρὶ ... ξυμμίξαντι ξυμβόλαια μετρίως.*

συμβολή (*ξυμβ.*), *ἡ*, *commissura.* Phaed. 98. D: *αἰωρουμένων ... τῶν ὀστῶν ἐν ταῖς αὐτῶν ξυμβολαῖς.* Tim. 74. E: *κατὰ τὰς ξυμβολὰς τῶν ὀστῶν.*

σύμβολον (*ξύμβ.*), *τό*, *pars dissecta et dimidiata tesserae hospitalis*, in univ. *dimidium.* Conv. 191. D: *ἕκαστος ... ἡμῶν ἐστὶν ἀνθρώπου ξύμβολον.* Ib. *ζητεῖ δὴ ἀεὶ τὸ αὑτοῦ ἕκαστος ξύμβολον.* **signum constitutum*, et in univ. *signum.* Pol. II. 371. B: *ἀγορὰ ... ἡμῖν καὶ νόμισμα ξύμβολον τῆς ἀλλαγῆς ἕνεκα γενήσεται ἐκ τούτου.* Ep. XIII. init. *ἀρχή σοι τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἅμα ξύμβολον ὅτι παρ᾽ ἐμοῦ ἐστί.* 363. A: *περὶ ... τοῦ ξυμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολάς.* **symbola* (vern. *Beitrag*). Ep. XIII. 362. D: *τοῦτο ... οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸς δόξαν σοι δοκεῖ ξύμβολον εἶναι.*

συμβούλευσις, *ἡ*, *consilium.* Def. 413. C: *συμβούλευσις παραίνεσις ἑτέρῳ πρὸ πράξεως* cet.

συμβουλευτής (*ξυμβ.*), *ὁ*, *suasor, auctor.* Legg. XI. 921. A: *ξυμβουλευτὴς νόμος ... προστάττει* cet.

συμβουλευτικός (*ξυμβ.*), *ή*, *όν*, *suadens.* Legg. XI. 921. A: *ξυμβουλευτικός, οὐ βιαστικός* (*νόμος*). 930. B.

συμβουλεύω (*ξυμβ.*), *consilium do; suadeo, auctor sum.* Prot. 337. E: *ἐγὼ ... δέομαι καὶ συμβουλεύω ... συμβῆναι ὑμᾶς.* Apol. 31. C: *ὅτι ... ἐγὼ ... ταῦτα συμβουλεύω.* Polit. 257. C: *ἢ πῶς συμβουλεύεις;* Legg. IX. 860. E: *τί συμβουλεύεις ἡμῖν περὶ τῆς νομοθεσίας —;* Prot. 319. D: *συμβουλεύει αὐτοῖς ... περὶ τούτων* cet. Legg. XI. 929. E: *οἱ δὲ ... ξυμβουλευόντων ἐάν τε δέῃ γράφεσθαι καὶ ἐὰν μὴ τὴν γραφήν.* Ep. VII. 331. D: *ὑμῖν ... ἂν ξυμβουλεύοιμι.* Alc. I. 107. E: *σὺ ἄμεινον ἂν συμβουλεύοις, ἢ ὁ παιδοτρίβης;* Menex. 234. B: *ἐὰν σὺ ... συμβουλεύῃς ἄρχειν.* Prot. 322. D: *ἐάν τις ... συμβουλεύῃ.* Gorg. 520. D: *συμβουλὰς συμβουλεύειν.* Legg. III. 694. B: *τοὺς εἴς τι δυναμένους συμβουλεύειν.* XI. 933. B: *παραινεῖν καὶ συμβουλεύειν.* Prot. 324. C: *συμβουλεύοντος τὰ πολιτικά.* Gorg. 487. D: *ἐπειδὴ οὖν σου ἀκούω ταῦτα ἐμοὶ συμβουλεύοντος* cet. Theaet. 142. E: *ἐπεὶ ἔγωγ᾽ ἐδεόμην καὶ συνεβούλευον.* Legg. XI. 921. B: *ἅπερ τῷ πωλοῦντι ξυνεβούλευε* (*νόμος*). Ep. VII. 332. C: *ἃ ... καὶ Διονυσίῳ ξυνεβουλεύομεν ἐγὼ καὶ Δίων.* Alc. II. 151. A: *ἐπειδή μοι δοκεῖς καλῶς συμβεβουλευκέναι.* Apol. 33. D: *ὅτι νέοις οὖσιν αὐτοῖς ἐγὼ κακὸν πώποτέ τι ξυνεβούλευσα.* Ep. V. 321. C. Conv. 176. D: *οὔτε ἄλλῳ συμβουλεύσαιμι* (*ἄν*). Pol. IV. 426. A: *ἐάν τις φάρμακον συμβουλεύσῃ.* Legg. XI. 929. E: *ἐὰν ... ξυμβουλεύσωσι.* Lach. 180. D: *εἴ τι καὶ σὺ ... ἔχεις τῷδε τῷ σαυτοῦ δημότῃ ἀγαθὸν συμβουλεῦσαι.* Ep. VII. 330. C:

ὑμῖν ... ξυμβουλεύσας ἃ χρὴ ποιεῖν cet. Alc. I. 108. E: *συμβουλεύσεις ἀνιστάμενος.* Gorg. 455. B: *συμβουλεύσει.* Euthyd. 304. B: *τὰ αὐτὰ ... ταῦτα ... καὶ τοῖς μαθηταῖς συμβουλεύσετε.* Gorg. 455. C: *οἱ στρατηγικοὶ τότε συμβουλεύσουσιν.* Alc. I. 113. B: *συμβουλεύσειν Ἀθηναίοις.* Ep. VIII. 352. B. Alc. I. 106. C: *συμβουλεύσων Ἀθηναίοις.* 107. A. Med. *delibero* et *consulo* vel *in consilium adhibeo.* Ep. VII. 331. A: *ὅταν τίς μοι ξυμβουλεύηται περί τινος τῶν μεγίστων* cet. Lach. 178. B: *στοχαζόμενοι τοῦ συμβουλευομένου* (*ad consulentis arbitrium se accommodantes*). A: *ἐάν τις αὐτοῖς συμβουλεύσηται.* Prot. 314. A: *ἔξεστι συμβουλεύσασθαι παρακαλέσαντα τὸν ἐπαΐοντα.* Theag. 122. A: *ᾧ ἂν ἐγὼ μάλιστ' ἐβουλόμην περὶ τῶν τοιούτων ... συμβουλεύσασθαι.* Pass. Ep. VII. 330. D: *εἰ ... ξυμβουλεύοιτό τι τῶν προςφόρων.*

συμβουλή (*ξυμβ.*), *ἡ*, *consultatio* et *consilium.* Phaedr. 260. D: *εἴ τις ἐμὴ ξυμβουλή* (sic Vind. 3. Vulg. *ἐμῇ ξυμβουλῇ*). Gorg. 455. C: *ὅταν στρατηγῶν αἱρέσεως περὶ ... συμβουλὴ ᾖ.* Legg. XII. 942. A: *στρατειῶν ... ἕνεκα πολλὴ μὲν ξυμβουλή, πολλοὶ δὲ νόμοι γίγνονται κατὰ τρόπον.* Alc. I. 107. B: *εἰδότος ... περὶ ἑκάστου ἡ συμβουλή.* Theag. 122. B: *λέγεταί γε συμβουλὴ ἱερὸν χρῆμα εἶναι.* Prot. 322. D: *ὀλίγοις οἴονται μετεῖναι συμβουλῆς.* Gorg. 455. E: *ἐκ τῆς Θεμιστοκλέους συμβουλῆς.* Alc. I. 145. A. Dem. 380. C: (*εἰ*) *οὗτοι ... ξυμβουλῆς δέονται.* Ep. V. 322. B: *τῇ ἐκείνου ξυμβουλῇ.* Prot. 313. A: *εἰς συμβουλὴν τούς τε φίλους ἂν παρεκάλεις* cet. B: *περὶ ... τούτου οὐδένα λόγον οὐδὲ συμβουλὴν ποιεῖ.* Legg. IX. 858. D: *ὅσοι ... τὴν αὑτῶν εἰς μνήμην ξυμβουλὴν περὶ βίου κατέθεντο συγγράψαντες.* XI. 918. A: *συμβουλὴν ... δόντες.* Lach. 178. B. Ep. V. 321. C: *ἱερὰν ξυμβουλὴν λεγομένην.* Gorg. 520. D: *συμβουλὰς συμβουλεύειν.* Legg. VII. 788. B: *ἕτερα παρὰ τὰς τοῦ νομοθέτου ξυμβουλὰς παραγενόμενα.* Charm. 165. A: *συμβουλὰς χρησίμους* Ep. VII. 331. A: *τὸν ... ὑπομένοντα ξυμβουλὰς τοιαύτας.*

συμβουλία (*ξυμβ.*), *ἡ*, *consilium.* Legg. XII. 965. A: *ὑπηρέταις χρωμένους μετὰ ξυμβουλίας τοῖς νέοις.* Dem. 381. E: *ὡς δεομένους ξυμβουλίας.* 382. E: *ἀπὸ ... τῆς ἐκείνων ξυμβουλίας.*

συμβούλομαι (*ξυμβ.*), *consentio.* Crat. 414. E: *ἐγώ σοι ξυμβούλομαι.* Lach. 189. A: *συμβούλομαι τἀνδρί.* Euthyd. 298. B: *οὐκ ἂν συμβουλοίμην.* Legg. IV. 718. B: *ξυμβουληθέντων θεῶν.* (Euthyd. 296. D. pro *συμβουληθείη* Cl. et al. dant *βουληθείη*).

σύμβουλος (*ξύμβ.*), *ὁ* et *ἡ*, *consiliarius*, *auctor.* Legg. XI. 930. E: *γονέων ... ἀμελεῖν οὔτε θεὸς οὔτε ἄνθρωπος ... ξύμβουλός ποτε γένοιτ' ἂν οὐδεὶς οὐδενί.* Alc. I. 106. D: *περὶ ὧν ἄρ' εἰδὼς τυγχάνεις, ἀγαθὸς ξύμβουλος εἶ.* Soph.

217. D: *συμβούλῳ ... ἐμοὶ χρώμενος*. Id. Pol. V. 466. C. Prot. 323. C: *περὶ ταύτης τῆς ἀρετῆς σύμβουλον*. Theaet. 172. A: *ἐνταῦθ' ... ὁμολογήσει σύμβουλον ... συμβούλου διαφέρειν*. Tim. 69. D: *ἄφρονε ξυμβούλω*. Legg. I. 644. C: *δύο ... κεκτημένον ἐν αὑτῷ ξυμβούλω ἐναντίω τε καὶ ἄφρονε*. Lach. 189. E: *τοῦτο οὐ πέρι σύμβουλοι ἂν γενοίμεθα*. 190. B. Polit. 300. B: *ξυμβούλων ἕκαστα χαριέντως ξυμβουλευσάντων*. Dem. 382. B: (*ὡς*) *ξυμβούλων δεομένων*. Legg. XII. 965. E: *ἐάν γε ἡμῖν ξυμβούλοις πειθώμεθα*. Prot. 319. B: *συμβούλους περὶ τῶν οἰκοδομημάτων*. Legg. VI. 772. D: *πείσας ... τὰς ἀρχὰς ... ξυμβούλους ... ἐπελθόντας*. Lach. 179. E: *ἅμα ... συμβούλους τε καὶ κοινωνούς*.

συμμαθητής, ὁ, *condiscipulus*. Euthyd. 272. C: *ἄλλους ... συμμαθητάς μοι*.

συμμάρτυρ, ὁ ἡ, *qui attestatur*. Ep. II. 311. E: *βουλόμενος ... συμμάρτυρα λαβεῖν σε*. Phil. 12. B: *καὶ ἡμεῖς σοι τούτων γε αὐτῶν συμμάρτυρες ἂν εἶμεν* (v. *ἦμεν*).

συμμαρτυρῶ (*ξυμμ.*), *attestor*. Legg. III. 680. D: *ξυμμαρτυρεῖ*. Hipp. mai. 282. B: *συμμαρτυρῆσαι δέ σοι ἔχω ὅτι ἀληθῆ λέγεις*.

συμμαχία (*ξυμμ.*), ἡ, *auxilium* et *copiae auxilio missae*. Pol. VIII. 559. E: *ἐὰν ... ἀντιβοηθήσῃ τις τῷ ἐν ἑαυτῷ ὀλιγαρχικῷ ξυμμαχία*. 560. C. Def. 415. C: *συμμαχία κοινωνία πολέμου*. Pol. VIII. 559. E: *βοηθησάσης τῷ ἑτέρῳ μέρει ξυμμαχίας ἔξωθεν*. Ep. VI. 322. B: *οὔτε ἄλλης πολεμικῆς συμμαχίας*. Pol. V. 474. B: *ἐπειδὴ καὶ σὺ οὕτω μεγάλην ξυμμαχίαν παρέχει*. VIII. 555. A: *ξυμπαρακαλεῖν ἐπὶ ξυμμαχίαν τε καὶ φιλονεικίαν*. 556. E: *ἔξωθεν ἐπαγομένων ... ξυμμαχίαν*.

συμμάχομαι (*ξυμμ.*), *in bello iuvo*. Legg. VIII. 699. A: *οὐδ' ἐκινδύνευσε ξυμμαχόμενος*.

σύμμαχος (*ξύμμ.*), ὁ ἡ, *auxiliaris*; subst. *belli socius* et in univ. *adiutor*, *socius*. Phil. 30. D: *ἔστι ... ξύμμαχος ἐκείνοις*. Pol. IX. 590. E: *πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει ξύμμαχος ὤν*. Tim. 47. D. Legg. V. 741. B: *οὔτε γὰρ ὁ ... θεὸς ὑμῖν ξύμμαχος*. Ep. VII. 333. D: *σύμμαχος αὐτῷ πρὸς τὸν τύραννον*. Pol. IV. 441. E: *ξυμμάχῳ τούτου*. 440. B: *ξύμμαχον τῷ λόγῳ γιγνόμενον*. IX. 589. B: *ξύμμαχον ποιησάμενος τὴν τοῦ λέοντος φύσιν*. Legg. IX. 865. E: *μνήμην ξύμμαχον ἔχων*. X. 906. A: *ξύμμαχοι δὲ ἡμῖν θεοί τε ἅμα καὶ δαίμονες*. Pol. III. 416. B: *αντὶ ξυμμάχων εὐμενῶν*. Lach. 179. C. De virt. 378. B: *Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων*. Pol. IV. 423. A: *ξυμμάχοις μὲν ἀεὶ πολλοῖς χρήσει, πολεμίοις δ' ὀλίγοις*. Menex. 245. B. Phil. 44. D: *μεταδιώκωμεν ... τούτους, ὥσπερ ξυμμάχους*. Legg. VI. 754. B.

συμμαχῶ (*ξυμμ.*), *pugnando adiuvo* et in univ. *auxilior*. Pol. IV. 440. C: (*οὐ*) *ξυμμαχεῖ τῷ δοκοῦντι δικαίῳ* —: Phil. 14. B: *τῷ δ' ἀληθεστάτῳ δεῖ που συμμαχεῖν ἡμᾶς*

ἄμφω. Menex. 245. B: εἰ μέλλοι συμμαχήσειν ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις.

συμμένω, *permaneo, duro.* Phaedr. 232. B: χαλεπὸν εἶναι φιλίαν συμμένειν.

συμμεταίτιος (ξυμμ.), ὁ ἡ, *una efficiens;* neutr. *causa adiuvans.* Tim. 46. E: τὰ ... τῶν ὀμμάτων ξυμμεταίτια πρὸς τὸ σχεῖν τὴν δύναμιν ἣν νῦν εἴληχεν εἰρήσθω.

συμμετέχω, *partem habeo, socium me adiungo.* Theaet. 181. C: συμμέτεχε καὶ σύ.

συμμετρία (ξυμμ.), ἡ, *convenientia; moderatio; proportio.* Phil. 64. E: μετριότης ... καὶ ξυμμετρία κάλλος δήπου καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ ξυμβαίνει γίγνεσθαι. Tim. 66. D: εἴδει ... οὐδενὶ ξυμβέβηκε συμμετρία πρὸς τό τινα σχεῖν ὀσμήν. 87. D. Soph. 228. C: ὑπὸ συμμετρίας τῆς πρὸς ἄλληλα. Pol. VII. 530. A. Phil. 65. A: κάλλει καὶ συμμετρίᾳ καὶ ἀληθείᾳ. Soph. 235. E: τὴν τῶν καλῶν ἀληθινὴν συμμετρίαν. Pol. VII. 530. A: τὴν ... νυκτὸς πρὸς ἡμέραν ξυμμετρίαν. Tim. 66. A: ἀέρος ξυμμετρίαν ἔχοντα. Legg. XI. 925. A: τὴν ... τοῦ τῶν γάμων χρόνου συμμετρίαν τε καὶ ἀμετρίαν. Tim. 87. D: ἀξύμμετρον γὰρ ταῖς μεγίσταις ξυμμετρίαις. Soph. 235. D: κατὰ τὰς τοῦ παραδείγματος συμμετρίας. 236. A: οὐ τὰς οὔσας συμμετρίας. Tim. 69. B.

σύμμετρος (ξύμμ.), ὁ ἡ, *conveniens, congruens; accommodatus; moderatus.* Legg. I. 625. D: πρὸς τὴν τῶν πεζῇ δρόμων ἄσκησιν μᾶλλον σύμμετρος. Men. 76. D: ὄψει σύμμετρος (ἀποῤῥοή). Parm. 140. B: οἷς μὲν ἂν σύμμετρον ᾖ. C. Legg. II. 668. A. VI. 773. A: τὸ ... ὁμαλὸν καὶ ξύμμετρον ἀκράτου μυρίον διαφέρει πρὸς ἀρετήν. VII. 803. B. Phil. 64. D: τῆς ξυμμέτρου φύσεως μὴ τυχοῦσα. Tim. 86. C: δένδρον πολυκαρπότερον τοῦ ξυμμέτρου. Legg. V. 744. C: τῷ ἀνίσῳ, ξυμμέτρῳ δέ. VI. 772. E: σύμμετρον (καιρόν). Epin. 991. B: σύμμετρον (χρείαν). Phil. 26. A: τὸ ... σύμμετρον ἀπειργάσατο. 66. B: περὶ τὸ σύμμετρον καὶ καλὸν cet. Tim. 87. C. Critia 116. D: ὕψος ... σύμμετρον ἰδεῖν. Theaet. 147. D: ὅτι μήκει οὐ ξύμμετροι τῇ ποδιαίᾳ. Tim. 69. B: ἀνάλογα καὶ σύμμετρα. Legg. VII. 788. D: πόνων χωρὶς πολλῶν καὶ συμμέτρων. Theaet. 156. D: ἄλλο τι τῶν τούτῳ ξυμμέτρων. 148. A: ὡς μήκει ... οὐ ξυμμέτρους ἐκείναις. Tim. 90. A: ὅπως ἂν ἔχωσι τὰς κινήσεις πρὸς ἄλληλα συμμέτρους (v. συμμέτρως). Phil. 25. E: ὁπόση ... σύμμετρα ... καὶ σύμφωνα ... ἀπεργάζεται. Tim. 67. C: ὄψει σύμμετρα μόρια ἔχουσαν πρὸς αἴσθησιν. Locr. 101. B: μέσα δ' ἃ συμμετροτάτα (φωνά).

συμμετροῦμαι, *commetior.* Tim. 39. C: οὔτε πρὸς ἄλληλα συμμετροῦνται.

συμμέτρως, *moderate.* Tim. 85. C: ἵνα συμμέτρως λεπτότητος ἴσχοι καὶ τάχους.

συμμιγής (ξυμμ.), ὁ ἡ, *commixtus.* Phaedr. 239. C:

ὑπὸ συμμιγεῖ σκιᾷ (ubi, ἐν ἡλίῳ καθαρῷ oppos., est germ. *dumpfig*). Legg. X. 895. C: κεχωρισμένῳ ἢ καὶ ξυμμιγεῖ.

συμμίγνυμι et συμμίσγω (ξυμμ.), *commisceo*, *misceo*; *immisceo*; *conflo*, *compono*. Tim. 59. A: αὐτὸν αὐτῷ (τῷ πυρὶ) ξυμμίγνυσιν. Phil. 25. D: συμμίγνυ (sic Cl. al. Vulgo συμμίγνυε) ... εἰς αὐτὴν ... τὴν ... τοῦ πέρατος γένναν. Men. 95. D: συμμίσγῃς (Theogn.). Phil. 61. C: συμμιγνύναι. Legg. III. 678. C: ξυμμίσγειν ἀλλήλοις. Polit. 311. A: τούτων μέρος ἑκατέρων ξυμμιγνύντα. Pol. III. 416. E: ξυμμιγνύντας. 415. A: χρυσὸν ἐν τῇ γενέσει συνέμιξεν αὐτοῖς. Conv. 222. A: συμμίξας. Tim. 74. C: ὕδατι ... συμμίξας καὶ συναρμόσας. Phil. 61. E: ξυμμίξαντες. Legg. XII. 969. B: εἰκόνα τινά πως ξυμμίξαντες. Soph. 259. A: ὅτι συμμίγνυταί τε ἀλλήλοις τὰ γένη cet. Tim. 83. C: ὅταν ξυμμιγνύηται ... ἁλμυρᾷ δυνάμει. Soph. 252. E: τὰ δὲ μὴ συμμίγνυσθαι. 253. C. Phaed. 113. B: οὐ ξυμμιγνύμενος τῷ ὕδατι. Phil. 23. C: ἐξ ἀμφοῖν τούτοιν ἕν τι ξυμμισγόμενον. Theaet. 159. A: ἄλλο ἄλλῳ συμμιγνύμενον. Soph. 254. E: ξυμμιγνυμένω ... ἐκείνοις ἐξ ἀνάγκης ἀεί. Tim. 57. D: συμμιγνύμενα αὐτά τε πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα. Phil. 51. E: τὸ ... μὴ συμμεμίχθαι ἐν αὐταῖς ἀναγκαίας λύπας. Polit. 303. D: ξυμμεμιγμένα τὰ ξυγγενῆ τοῦ χρυσοῦ. Phil. 47. A: ὁπόταν ... πλείων ἡδονὴ κατὰ τὰ τοιαῦτα πάντα ξυμμιχθῇ.' Legg. XII. 969. B: ἐὰν ... ἡμῖν οἵ τε ἄνδρες ἀκριβῶς ξυμμιχθῶσι cet. Phil. 22. A: ἐξ ἀμφοῖν συμμιχθείς. Tim. 76. D: συμμιχθὲν ἐκ τριῶν. Phil. 26. B: συμμιχθέντων. Theaet. 194. E: γῆς ἢ κόπρου συμμιγείσης. Phil. 62. E: συμμικτέον καὶ ταύτας. Legg. VIII. 828. C. **convenio*, *congredior*. Polit. 258. A: Θεαιτήτῳ ... αὐτός τε συνέμιξα χθὲς διὰ λόγων cet. Menex. 243. E: ὡς ἀσμένως καὶ οἰκείως ἀλλήλοις συνέμιξαν οἱ πολῖται. **negotium contraho*. Legg. XII. 958. C: ξυμμίξαντι ξυμβόλαια μετρίως. **corpus misceo*, *concumbo*. Legg. XI. 930. D: δούλη ... ἐὰν συμμίξῃ δούλῳ cet. Critia 113. D: αὐτῆς ... εἰς ἐπιθυμίαν ... ἐλθὼν συμμίγνυται. Conv. 207. B: περὶ τὸ ξυμμιγῆναι ἀλλήλοις.

σύμμικτος, ὁ ἡ, *commixtus*, *compositus* vel *temperatus*. Legg. III. 692. A: ἡ βασιλεία ... ἐξ ὧν ἔδει σύμμικτος γενομένη. Phil. 46. A: σύμμικτον (sic Cl. c. al. Vulg. ἔμμικτον) τοῦτό γε ... ἔοικε γίγνεσθαί τι κακόν. Tim. 61. A: τὰ ... τῶν ξυμμίκτων ἐκ γῆς τε καὶ ὕδατος σωμάτων. Legg. V. 738. C: θυσίας τελεταῖς συμμίκτους κατεστήσαντο.

συμμιμοῦμαι, *imitor*. Polit. 274. D: ᾧ συμμιμούμενοι καὶ ξυνεπόμενοι cet.

σύμμιξις (ξύμμ.), ἡ, *permixtio*; *coniunctio*. Soph. 252. B: εἴπερ μηδεμία ἐστὶ ξύμμιξις. 264. B: σύμμιξις αἰσθήσεως καὶ δόξης. Legg. IV. 721. A: ἡ τῶν γάμων σύμμιξις καὶ κοινωνία. Phil. 23. D: τῆς συμμίξεως τούτων πρὸς ἄλληλα τὴν αἰτίαν ὅρα. Tim. 60. D: ἐκ ξυμμίξεως ὕδατος.

Phil. 64. C: ἐν τῇ ξυμμίξει. Tim. 60. B. Polit. 309. B: δέξασθαι ξύμμιξιν πρὸς ἀλλήλας. Legg. VI. 771. E: πρὸς ... τὴν τῶν γάμων κοινωνίαν καὶ ξύμμιξιν. **concubitus*. Legg. VIII. 839. A: περὶ τὰς τῶν γονέων συμμίξεις.

συμμύω (ξυμμ.), *me contraho* vel *claudo*; praet. *clausus* vel *compressus sum*. Pol. VIII. 529. B: ἄνω κεχηνὼς ἢ κάτω συμμεμυκώς (*ore deorsum clauso*). Phaedr. 251. B: ὑπὸ σκληρότητος συμμεμυκότα. Tim. 45. E: ὅταν ταῦτα (τὰ βλέφαρα) ξυμμύσῃ.

συμπαγής (ξυμπ.), *compactus*, *concretus*. Tim. 45. C: ὅμοιον πρὸς ὅμοιον ξυμπαγὲς γενόμενον. 56. E: εἶδος ἓν ὅλον ἔσται ξυμπαγές. 46. B: τοῦ ... πυρὸς τῷ περὶ τὴν ὄψιν πυρὶ ... ξυμπαγοῦς γιγνομένου (v. ξυμπαγεῖ γιγνομένῳ).

συμπαιστής, ὁ, *collusor*. De lege 319. E: συμπότην καὶ συμπαιστὴν ... τοῦ Διός.

συμπαρακαθίζομαι, *una consido*. Lys. 207. B: συμπαρεκαθέζετο μετὰ τοῦ Μενεξένου.

συμπαρακαλῶ (ξυμπ.), *simul exhortor* vel *excito*. Pol. VIII. 555. A: ξυμπαρακαλεῖν ἐπὶ ξυμμαχίαν cet. Ep. VII. 328. A.

συμπαρακολουθῶ (ξυμπ.), *subsequor*. Polit. 308. D: καθάπερ ὑφαντικὴ τοῖς τε ξαίνουσι ... ξυμπαρακολουθοῦσα προςτάττει cet. 271. C: καλῶς τῷ λόγῳ συμπαρηκολούθηκας.

συμπαραλαμβάνω (ξυμπ.), *una assumo* et simpl. *assumo*. Phaed. 65. A: ἐάν τις αὐτὸ (τὸ σῶμα) ἐν τῇ ζητήσει κοινωνὸν συμπαραλαμβάνῃ. 84. D: ξυμπαραλαβεῖν. Lach. 179. E.

συμπαρέπομαι (ξυμπ.), *consequor*; *accedo*. Legg. II. 667. B: ὅσοις συμπαρέπεταί τις χάρις. E: τοῦ ξυμπαρεπομένου τοῖς ἄλλοις (*quod ad reliqua accedit*).

σύμπας (ξύμπ.) et *σύναπας*, ασα, αν, *universus*, *totus*; etiam *quilibet*; pl. *omnes ad unum* et simpl. *omnes*. Pol. VII. 425. A: ξύμπας ἀριθμός. Gorg. 477. C: σύμπασα ψυχῆς πονηρία. Phil. 53. B: ξύμπασα ἡδονή. Pol. IV. 423. D: ξύμπασα ἡ πόλις. Phaedr. 246. C: ζῶον τὸ ξύμπαν ἐκλήθη. Soph. 219. D: τὸ ... λοιπὸν ... ξύμπαν. 221. B: ξυμπάσης ... τέχνης τὸ μὲν ἥμισυ μέρος κτητικὸν ἦν. Crat. 432. B: ξυμπάσης (*cuiuslibet*) εἰκόνος. Phil. 64. D: ξυμπάσης ... μίξεως ... τὴν αἰτίαν. Pol. IV. 421. C: ξυμπάσης τῆς πόλεως αὐξανομένης. Legg. I. 630. B: ἄνευ ξυμπάσης ἀρετῆς. Tim. 80. E: ξύμπαντος τοῦ σώματος. Legg. II. 656. E: οὔτ' ἐν μουσικῇ συμπάσῃ. Pol. X. 609. A: σύμπαντι τῷ σώματι. IV. 442. B: ξύμπαντα τὸν βίον. Tim. 36. E: πρὸς τὸν ξύμπαντα χρόνον. Soph. 224. A: μουσικὴν ... ξυνάπασαν. 229. A: περὶ ξύμπασαν ἄγνοιαν. 236. C: κατὰ τὴν ξύμπασαν μιμητικήν. Theaet. 186. E: ξύμπαν ἄρ' αὐτὸ καλεῖς αἴσθησιν; Soph. 230. A: τὸ ... ξύμπαν

αὐτὸ ὀρθότατα εἴποι τις ἂν νουθετητικήν. Conv. 207. E: (κατὰ) ξύμπαν τὸ σῶμα. Phaedr. 255. B: οὐδ' οἱ ξύμπαντες ἄλλοι φίλοι cet. De lege 318. E: σύμπαντες οἱ τραγῳδοποιοί. Phil. 13. E: αἱ ξυνάπασαι ἐπιστῆμαι. Tim. 43. C: συνάπασαι. Prot. 317. C: τὰ ξύμπαντα (ἔτη) πολλά μοί ἐστιν. Soph. 228. B: ξυγγενῆ ... ξύμπαντα γέγονε. Conv. 197. E: ξυμπάντων τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων κόσμος. Tim. 83. D: ξυναπασῶν. Legg. V. 735. C: ξυμπασῶν τῶν ἄλλων πράξεων (πέρι). Phil. 27. D: ξυμπάντων ἀπείρων. Tim. 48. D: περὶ ἑκάστων καὶ ξυμπάντων λέγειν. Legg. X. 909. D: ἔστω ... νόμος ὅδε τοῖς ξύμπασι κείμενος ἁπλῶς. Polit. 306. C: ἐν τοῖς ξύμπασι χρὴ ζητεῖν cet. Phil. 18. C: ἑνί τε ἑκάστῳ καὶ ξύμπασι. 52. E: ξυνάπασι τοῖσδε. Legg. III. 690. B: ἐν ξύμπασι τοῖς ζώοις. Phil. 58. A: ξύμπαντας ὅσοις cet. Pol. X. 616. D: τοὺς ξύμπαντας σφονδύλους. Legg. XII. 949. A: ξύμπαντας τοὺς ἐπικαλοῦντας ἀλλήλοις. Soph. 227. B: ξυμπάσας δυνάμεις. Polit. 305. C: ξυναπάσας τὰς εἰρημένας ἐπιστήμας. Soph. 228. E: δειλίαν ... καὶ ἀδικίαν ξύμπαντα (i. q. *has omnes*) ἡγητέον νόσον ἐν ἡμῖν. 233. D: ξυνάπαντα. 259. B: καθ' ἕκαστον ... καὶ ξύμπαντα! Abs. est *omnino*. Legg. III. 679. E: καὶ ξύμπαντα δικαιότεροι.

συμπάσχω (ξυμπ.), *eodem modo afficior*. Pol. X. 605. D: ὅτι ... ἑπόμεθα συμπάσχοντες. Etiam *idem mihi accidit*. Charm. 169. C: ὥσπερ οἱ τοὺς χασμωμένους καταντικρὺ ὁρῶντες ταὐτὸν τοῦτο ξυμπάσχουσι.

συμπείθω (ξυμπ.), *simul persuadeo*. Legg. IV. 720. D: πρὶν ἂν πῃ ξυμπείσῃ.

συμπέμπω (ξυμπ.), *una mitto*. Pol. X. 620. D: τοῦτον φύλακα ξυμπέμπειν τοῦ βίου.

συμπένομαι, *in eadem sum inopia*. Men. 71. B: συμπένομαι τοῖς πολίταις τούτου τοῦ πράγματος.

συμπεραίνω (ξυμπ.), *conficio* et *perficio*. Ep. IV. 320. A: εἰς τὸ ξυμπερανθῆναι. Tim. 39. D: τὰ πρὸς ἄλληλα ξυμπερανθέντα τάχη.

συμπεριαγωγός, ὁ ἡ, *una convertens*. Pol. VII. 532. D: συμπεριαγωγοῖς χρωμένη αἷς διήλθομεν τέχναις.

συμπεριδινοῦμαι, *circumvolvor*. Locr. 96. D: συμπεριδινέεται ... τᾷ ταὐτῶ φορᾷ.

συμπεριλαμβάνω (ξυμπ.), *una complector* vel *comprehendo*. Tim. 58. A: ἐπειδὴ συμπεριέλαβε τὰ γένη. 74. D: οἷς ξυμπεριλαβὼν ὁ θεὸς ὀστᾶ καὶ μυελὸν cet. 83. D: τούτου ... ξυμπεριληφθέντος ὑπὸ ὑγρότητος.

συμπεριπατῶ, *una ambulo*. Prot. 314. E: ἑξῆς δ' αὐτῷ συμπεριεπάτουν cet.

συμπεριφέρω (ξυμπ.), *mecum circumfero*. Pol. III. 404. C: ἀγγεῖα ξυμπεριφέρειν. Pass. *una circumferor*. Crat. 437. A: ὅτι ξυμπεριφέρεται (ἡ ψυχή). Phaedr. 248. A: ξυμπεριφέρονται. Crat. 417. A: ἀπὸ τοῦ συμπεριφέρεσθαι. Pol.

X. 617. B: *συμπεριφερομένην.* Phaedr. 248. A: *συμπεριηνέχθη τὴν περιφοράν.*

συμπήγνυμι (*ξυμπ.*), *compingo*, perf. et med. *coalesco.* Tim. 85. D: *μετὰ τοῦ ... ψύχους ξυμπηγνύασι.* 73. D: *στέγασμα ... αὐτῷ ... ξυμπηγνύς.* 81. B: *ξυμπέπηγε ... ὁ πᾶς ὄγκος αὐτῆς ἁπαλός.* 91. A: *μυελὸν ξυμπεπηγότα.* 46. B: *ᾧ ξυμπήγνυται φῶς.* Ib. *ξυμπηγνύμενον.* 87. D: *ὅταν αὖ τοὐναντίον ξυμπαγῆτον τούτω.* 59. E: *τὸ ... ἐπὶ γῆς ξυμπαγέν.* 60. B. 82. C: *μυελοῦ ... ἐξ ἐκείνων ὀστοῦ ... ξυμπαγέντος.* 55. B: *ἐξ ... τοιαῦτα συμπαγέντα.* Ib. *ξυμπαγέντων.*

συμπιέζω (*ξυμπ.*), *comprimo, comprehendo.* Soph. 247. C: *πᾶν ὃ μὴ δυνατοὶ ταῖς χερσὶ συμπιέζειν εἰσὶν* cet. Phaed. 89. B: *ξυμπιέσας τὰς ἐπὶ τῷ αὐχένι τρίχας.*

συμπίεσις, ἡ, *compressio.* Crat. 427. A: *τῆς τοῦ δέλτα ... συμπιέσεως.*

συμπιλητικός, ή, όν, *compingens.* Locr. 100. E: *τὸ δὲ ψυχρὸν ... συμπιλατικὸν πόρων ἐστί.*

συμπιλῶ (*ξυμπ.*), *compingo.* Tim. 45. B: *μάλιστα ... τὸ μέσον ξυμπιλήσαντες τῶν ὀμμάτων.* 49. C: *ἐκ ... τούτων ἔτι μᾶλλον ξυμπιλουμένων.* 61. B: *βίᾳ ξυμπεπιλημένα.* Polit. 281. A: *τῶν ... συμπεπιλημένων.* Tim. 76. C: *ξυνεπιλήθη.*

συμπίνω, *combibo.* De lege 320. A: *μὴ συμπίνειν ἀλλήλοις εἰς μέθην.* Legg. IX. 881. D: *ἐὰν ... τις τῷ τοιούτῳ ... συμπίῃ.* Conv. 213. A: *συμπίεσθε* (fut.), *ἢ οὔ;*

συμπίπτω (*ξυμπ.*), *collabor* (vern. *zusammenfallen* vel *einstürzen* et *einfallen*). Legg. VII. 793. C: *συμπίπτειν εἰς ταὐτὸν ποιεῖ τὰ ξύμπαντα.* Phaed. 80. C: *ξυμπεσὸν* (sic Cl. pro *συμπ.*) ... *τὸ σῶμα* (*corpus collapsum*, h. e. *siccatum*). Phaedr. 245. E: *ἢ πάντα τε οὐρανὸν πᾶσάν τε γένεσιν συμπεσοῦσαν στῆναι.* **incido, incurro, incesso;* etiam *concurro* et *congruo, convenio*; in eo quoque ponitur quod *contingit* vel *evenit.* Polit. 270. D: *ἄλλα τε παθήματα ... ξυμπίπτει.* 271. C: *ὡς ἐν ἑκατέραις ξυμπίπτει ταῖς τροπαῖς γίγνεσθαι.* Phil. 47. D: *μίξις μία λύπης τε καὶ ἡδονῆς ξυμπίπτει γενομένη.* Conv. 184. E: *μοναχοῦ ἐνταῦθα ξυμπίπτει τὸ καλὸν εἶναι* cet. Legg. I. 645. D: *ποῖόν τι ξυμπίπτει γίγνεσθαι.* Pol. III. 402. D: *ὅτου ἂν ξυμπίπτῃ ἔν τε τῇ ψυχῇ καλὰ ἤθη ἐνόντα* cet. V. 461. E: *ἐὰν ὁ κλῆρος ταύτῃ ξυμπίπτῃ.* Tim. 75. B: *εἴπερ ἅμα συμπίπτειν ἠθελησάτην.* Phil. 39. A: *ἡ μνήμη ταῖς αἰσθήσεσι ξυμπίπτουσα εἰς ταὐτόν.* Legg. IV. 709. C: *τῶν ἄλλων ξυμπιπτόντων ὅσα δεῖ χώρᾳ ξυντυχεῖν.* Phil. 41. A: *μεγάλη ... ἄλλη καὶ πολλῇ συμπιπτούσας* (*λύπας τε καὶ ἡδονὰς*) *πονηρίᾳ.* Theaet. 160. D: *εἰς ταὐτὸν συμπέπτωκε.* Tim. 82. C: *τὰ δὲ μέγιστα τῶν νοσημάτων τῇδε χαλεπὰ ξυμπέπτωκεν.* Legg. X. 889. B: *ᾗ ξυμπέπτωκεν ἁρμόττοντα οἰκείως πως.* Euthyd. 289. B: *ἐν ᾗ συμ-*

πέπτωκεν ἅμα τό τε ποιεῖν καὶ τὸ ἐπίστασθαι χρῆσθαι τούτῳ ὃ ἂν ποιῇ. Theaet. 195. A: ἐὰν ... ἐπ' ἀλλήλων συμπεπτωκότα ᾖ ὑπὸ στενοχωρίας. Tim. 17. A: ἀσθένειά τις αὐτῷ συνέπεσεν. 45. C: πρὸς ὃ τὸ ἔξω ξυνέπεσεν. Legg. III. 698. C: διὰ πάντα ταῦθ' ἡμῖν ξυνέπεσε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς σφοδρὰ φιλία. XII. 944. A: οἷον δὴ μυρίοις συνέπεσε. Pol. V. 473. D: (ἐὰν μὴ) τοῦτο εἰς ταὐτὸν ξυμπέσῃ, δύναμίς τε πολιτικὴ καὶ φιλοσοφία. Legg. IV. 712. A: ὅταν εἰς ταὐτὸν τῷ φρονεῖν τε καὶ σωφρονεῖν ἡ μεγίστη δύναμις ἐν ἀνθρώπῳ ξυμπέσῃ. Pol. VI. 498. A: ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ὥσπερ νῦν, συμπεσόντα. Tim. 54. D: ἐξ ὧν συμπεσόντων ἀριθμῶν (εἶδος γέγονεν). Ep. I. 309. E: πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων.

συμπλάττω, *confingo*. Charm. 175. D: συμπλάττοντες.

συμπλεκτικός, ή, όν, *contexens*. Polit. 282. D: λέγωμεν ... αὐτῆς τὸ μὲν εἶναι στρεπτικόν, τὸ δὲ συμπλεκτικόν.

συμπλέκω (ξυμπλ.), *contexo; connecto*. Soph. 242. D: συμπλέκειν ... ἀμφότερα. Polit. 309. B: ξυνδεῖν καὶ ξυμπλέκειν. Soph. 262. D: συμπλέκων τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασι. Polit. 306. A: συμπλέκουσα. Soph. 268. C: τοὔνομα συμπλέξαντες. Pol. VII. 533. C: ᾧ ... τελευτὴ ... καὶ τὰ μεταξὺ ἐξ οὗ μὴ οἶδε συμπέπλεκται. Theaet. 202. B: οὕτω καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν συμπλακέντα λόγον γεγονέναι. Tim. 83. D: μετὰ πνεύματος ξυμπλακεῖσαν. Polit. 311. B: εὐθυπλοκίᾳ ξυμπλακέν. Tim. 80. C: τούτοις τοῖς παθήμασι πρὸς ἄλληλα συμπλεχθεῖσι. Med. *congredior, digladior* (verbis). Legg. XI. 935. C: ὁ ... συμπλεκόμενος. **complector*. Conv. 191. A: συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις (germ. *sich umschlingend*) ἐπιθυμοῦντες συμφῦναι. B: συνεπλέκετο. 192. A: συμπεπλεγμένοι τοῖς ἀνδράσι.

συμπλέω, *una navigo*. Gorg. 511. E: τῶν συμπλεόντων.

συμπλήρης (ξυμπλ.), ὁ ἡ, *refertus*. Epin. 985. A: ξυμπλήρους ... ζώων οὐρανοῦ γεγονότος.

συμπληρῶ (ξυμπλ.), *compleo, expleo*. Conv. 202. E: ἐν μέσῳ δὲ ὂν ἀμφοτέρων συμπληροῖ (nos: *füllt er sie aus*). Legg. VI. 770. B: τοῦτο ... δεήσει συμπληροῦν ὑμᾶς τὸ περιηγηθέν. Tim. 75. A: πάντα ταῦτα ξυμπεπλήρωται σαρξίν. Locr. 105: κόσμῳ συμπεπληρωμένῳ ἐκ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων cet. Tim. 92: ξυμπληρωθεὶς ὅδε ὁ κόσμος. Med. Tim. 35. C: συνεπληροῦτο (sic Par. A. c. al. Vulg. ξυνεπλήρωσε) τὰ ... διαστήματα ... ἀποτέμνων cet. 36. B: τῷ τοῦ ἐπογδόου διαστήματι τὰ ἐπίτριτα πάντα ξυνεπληροῦτο.

συμπλήρωμα, τό, *complementum*. Locr. 96. B: σὺν τοῖς συμπληρώμασι.

συμπλοκή (ξυμπλ.), ἡ, *contextus; comprehensio* et *coagmentatio*. Soph. 262. C: λόγος ἐγένετο εὐθὺς ἡ πρώτη συμπλοκή. Polit. 281. A: τῆς ὑφῆς συμπλοκή τις. Theaet. 202.

B: ὀνομάτων ... συμπλοκὴν εἶναι λόγου οὐσίαν. Soph. 240. C: κινδυνεύει τοιαύτην τινὰ πεπλέχθαι συμπλοκὴν τὸ μὴ ὂν τῷ ὄντι. Polit. 305. E: τὴν ... βασιλικὴν συμπλοκὴν ... λεκτέον cet. 308. E: πρὸς τὴν αὑτῆς ... ξυμπλοκήν. 309. E. Ep. VI. 323. B: εἰς μίαν ἀφικέσθαι φιλίας ξυμπλοκήν. Polit. 278. B: ἐν ἀμφοτέραις ... ταῖς συμπλοκαῖς. **complexus*. Conv. 191. C: ἐν τῇ συμπλοκῇ ... εἰ ἀνὴρ γυναικὶ ἐντύχοι cet. **conflictus*. Legg. VIII. 833. A: ἡ ... ἐν ταῖς συμπλοκαῖς μάχη καὶ σύστασις.

σύμπλους (ξύμπλ.), ὁ ἡ, *navigationis socius* vel *comes*. Pol. VIII. 556. C: ἢ ξύμπλοι γιγνόμενοι ἢ ξυστρατιῶται.

συμπνέω, *conspiro*, *concino*. Legg. IV. 708. D: τὸ ... συμπνεῦσαι.

συμποδηγῶ (ξυμπ.), *una duco* et simpl. *duco*. Polit. 269. C: τὸ ... πᾶν τόδε τοτὲ μὲν αὐτὸς ὁ θεὸς ξυμποδηγεῖ cet. 270. A: τοτὲ μὲν ὑπ᾽ ἄλλης συμποδηγεῖσθαι θείας αἰτίας.

συμποδίζω, *irretio*; *capio*; *vincio*; etiam trop., ut vern. *fesseln*. Pol. X. 615. E: τὸν ... Ἀρδιαῖον ... συμποδίσαντες χεῖράς τε καὶ πόδας καὶ κεφαλήν. VI. 488. C: μέθῃ ἤ τινι ἄλλῳ συμποδίσαντας. Theaet. 165. E: συνεποδίσθης ὑπ᾽ αὐτοῦ. Gorg. 482. E: ἐκ ταύτης ... τῆς ὁμολογίας αὐτὸς ὑπὸ σοῦ συμποδισθείς.

συμπολεμῶ, *belli socius sum*. Ep. VII. 350. D: συμπολεμεῖν. Pol. IV. 422. D: συμπολεμήσαντες ... μεθ᾽ ἡμῶν.

συμπολιτεύομαι, *civitatis* vel *administrationis socius sum*. Ep. I. 309. A: πάντες ... οἱ συμπολιτευόμενοι μεθ᾽ ὑμῶν.

σύμπολλοι (ξύμπ.), αι, α, *complures*, *plures*. Polit. 261. E: τὴν τῶν ξυμπόλλων κοινὴν τροφήν. Alc. I. 114. B: ἕνα τε ... πείθειν καὶ ξυμπόλλους. Crat. 424. E: ἓν ἐπὶ ἓν ... καὶ σύμπολλα. Legg. X. 903. E: μὴ ξύμπολλα ἐξ ἑνός.

συμπονῶ (ξυμπ.), *una labores subeo*. Pol. VII. 520. D: οὐκ ἐθελήσουσι ξυμπονεῖν ἐν τῇ πόλει ἕκαστοι ἐν μέρει.

συμπορεύομαι, *una proficiscor* vel *commeo*. Crat. 412. A: συμπορεύεσθαι ... τὴν ψυχὴν τοῖς πράγμασι. Phaedr. 249. C: ἡμῶν ἡ ψυχὴ συμπορευθεῖσα θεῷ.

συμπόσιον (ξυμπ.), τό, *compotatio*, *convivium*. Legg. I. 641. A: συμποσίου ... ὀρθῶς παιδαγωγηθέντος. Theag. 129. B: ὅτε ἀνίστατο ἐκ τοῦ συμποσίου. Pol. II. 363. C: συμπόσιον τῶν ὁσίων κατασκευάσαντες. Ax. 371. D: συμπόσια ... εὐμελῆ. De lege 320. A: συμποσίων. Prot. 347. C: τοῖς συμποσίοις τοῖς τῶν φαύλων ... ἀνθρώπων. Phaedr. 276. D: συμποσίοις ... ἄρδοντες αὑτούς. Gorg. 451. E. Legg. I. 637. A: οὔτ᾽ ἂν ἐπ᾽ ἀγρῶν ἴδοις οὔτ᾽ ἐν ἄστεσιν ... συμπόσια. 639. D: ξυμπόσια.

συμπότης (ξυμπ.), ὁ, *compotor*, *conviva*. Conv. 213. B: τίς ἡμῖν ὅδε τρίτος συμπότης; 212. E: δέξεσθε συμπό-

την —; De lege 319. E. Prot. 347. D: ὅπου ... καλοὶ κἀγαθοὶ συμπόται ... εἰσίν. Pol. VIII. 568. E: οἱ συμπόται τε καὶ ἑταῖροι καὶ ἑταῖραι. Legg. II. 671. E. Pol. VIII. 569. A: μετὰ ὀχληρῶν συμποτῶν. Legg. I. 648. D: μετὰ ξυμποτῶν πλειόνων γυμναζόμενος. 639. D: ξυμπότας. Conv. 216. D: ὦ ἄνδρες συμπόται.

συμποτικός, ή, όν, convivalis. Pol. III. 398. E: τίνες ... μαλακαί τε καὶ συμποτικαὶ τῶν ἁρμονιῶν; Legg. II. 671. C: νόμους ... συμποτικούς.

συμπράττω, communiter ago vel *efficio.* Ep. VII. 337. D: συμπρᾶξαι.

συμπροθυμοῦμαι (ξυμπρ.), *una studeo* vel *operam do, adiuvo aliquem ad aliquid assequendum.* Lach. 200. E: μὴ ἐθέλειν τῷ ξυμπροθυμεῖσθαι ὡς βελτίστῳ γενέσθαι. Euth. 11. E: αὐτός σοι ξυμπροθυμήσομαι δεῖξαι cet. Lach. 200. D: ξυμπροθυμήσει ὡς βελτίστοις γενέσθαι τοῖς μειρακίοις;

συμπροσμίγνυμι, convenio aliquem, sermonem cum aliquo confero. Theaet. 183. E: συμπροσέμιξα ... τῷ ἀνδρὶ πάνυ νέος πάνυ πρεσβύτῃ.

σύμπτωμα, τό, morbus. Ax. 364. C: συμπτώματος ἀνασφῆλαι.

συμφαγεῖν, cum aliquo edere. Legg. IX. 881. D: ἐὰν δέ τις τῷ τοιούτῳ ... συμφάγῃ.

συμφερόντως (ξυμφ.), *utiliter.* Legg. II. 662. A: μὴ ξυμφερόντως αὐτῷ.

συμφέρω (ξυμφ.), *confero, conduco, prosum* (unde part. τὸ συμφέρον est *commodum*). Conv. 182. C: οὐ γὰρ συμφέρει τοῖς ἄρχουσι φρονήματα μεγάλα ἐγγίγνεσθαι τῶν ἀρχομένων. Pol. I. 344. A. Legg. V. 746. C. Pol. I. 340. C: ἐάν τε ξυμφέρῃ ἐάν τε μή. Phaedr. 230. E: συμφέρειν ἡμῖν γενομένων τούτων. Pol. III. 412. D. Legg. XII. 952. A: ὁπόσ᾽ ἂν (μαθήματα) ἐν ταύτῃ τῇ σκέψει δοκῇ συμφέρειν. Gorg. 527. B: ὥσπερ (βίος) καὶ ἐκεῖσε φαίνεται συμφέρων. Crat. 419. A: ἀγαθὸν καὶ ξυμφέρον ... τὸ αὐτὸ φαίνεται. Pol. I. 338. C: τὸ τοῦ κρείττονος ξυμφέρον. Tim. 71. A: περὶ τοῦ πᾶσι κοινῇ ξυμφέροντος. Legg. VI. 754. A: πρὸς τὸ παρὸν ἀναγκαίου καὶ ξυμφέροντος λόγου. Pol. IV. 442. C: τοῦ ξυμφέροντος ἑκάστῳ τε καὶ ὅλῳ τῷ κοινῷ cet. Tim. 71. A. Legg. VI. 773. B: τὸν ... τῇ πόλει ... συμφέροντα ... γάμον. Ep. III. 318. B: οὔτε ξυμφέρουσαν (μηχανήν). Gorg. 483. B: (πρὸς) τὸ αὑτοῖς συμφέρον τούς τε νόμους τίθενται. Polit. 296. E: τὸ τῆς νεὼς καὶ ναυτῶν ἀεὶ ξυμφέρον παραφυλάττων. Pol. I. 338. E: πρὸς τὸ αὑτῇ ξυμφέρον. 342. B: ἐπὶ τὴν αὑτῆς πονηρίαν τὸ ξυμφέρον σκοπεῖν. Alc. I. 116. D: τὰ δίκαια ἄρα ... συμφέροντά ἐστιν. 118. A: ἀγαθῶν καὶ ξυμφερόντων. Theaet. 172. A: συμφέροντα τίθεσθαι. Pol. I. 339. C: τὰ ξυμφέροντα ... τίθεσθαι ἑαυτοῖς. Legg. IX. 875. A: ὥστε γνῶναι τὰ ... συμφέροντα ἀνθρώ-

ποις εἰς πολιτείαν. Legg. III. 701. E: οὐ συνήνεγκεν οὔτε τοῖς οὔτε τοῖς. IV. 706. B. Alc. I. 113. D: ὁπότερα συνοίσει πράξασιν. Dem. 382. C: ἴστε ὅτι ξυνοίσει τοῦτο ὑμῖν; Theaet. 172. B: ταῦτα καὶ συνοίσειν. Med. *concurro, convenio* (vern. *zusammentreffen*). Crat. 419. D: ἀπὸ τοῦ εὖ τοῖς πράγμασι τὴν ψυχὴν ξυμφέρεσθαι. Polit. 270. C: μεταβολὰς ... μεγάλας ... συμφερομένας. **concino, consentio* vel *assentior*. Prot. 317. A: ἐγὼ δὲ τούτοις ἅπασι κατὰ τοῦτο εἶναι οὐ ξυμφέρομαι. Charm. 164. D. Soph. 242. E: διαφερόμενον ... ἀεὶ ξυμφέρεται. Theaet. 152. E: περὶ τούτου πάντες ἑξῆς οἱ σοφοὶ ... ξυμφέρεσθον. Legg. VI. 778. D: περὶ δὲ τειχῶν ... ἔγωγ' ἂν τῇ Σπάρτῃ ξυμφεροίμην τὸ καθεύδειν ἐᾶν cet. XI. 929. E: ἐὰν ... ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηδαμῇ ξυμφέρωνται. Conv. 187. A: τὸ ἓν ... διαφερόμενον αὐτὸ αὑτῷ ξυμφέρεσθαι. Eryx. 396. C: ὑμεῖς ... τἄλλα συμφερομένω. Legg. I. 629. C: ξυμφερόμενοί σοι περὶ τούτου σφόδρα. Lach. 184. D: εἰ ... συνεφερέσθην τῶδε cet. Tim. 25. E: κατανοῶν ὡς δαιμονίως ... οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ξυνηνέχθης τὰ πολλὰ οἷς Σόλων εἶπεν.

συμφεύγω (ξυμφ.), *una fugio*. Phil. 43. A: καὶ σύ μοι ξύμφευγε. Apol. 21. A: ξυνέφυγε τὴν φυγὴν ταύτην.

σύμφημι (ξύμφ.), *assentior, consentio, concedo*. Pol. III. 403. C: ξύμφημι. X. 608. B: ξύμφημί σοι. Gorg. 500. E: σύμφης (v. συμφῇς, al. σύμφης); Soph. 236. D. 247. A: καὶ ταῦτα ξύμφασιν. Gorg. 500. E: σύμφαθι. Pol. VII. 523. A: ξύμφαθι ἢ ἄπειπε. Ep. IV. 320. C: ξυμφαίη τις ἂν cet. Legg. VIII. 831. B: ξυμφαῖμεν ἂν ἡμεῖς γε ... τὰ τοιαῦτα δεῖν καὶ νομοθετεῖν καὶ ἐπιτηδεύειν πόλιν ἅπασαν. Phaed. 64. B: ξυμφάναι ἂν (οἶμαι) τοὺς ... παρ' ἡμῖν ἀνθρώπους καὶ πάνυ ὅτι cet. Conv. 200. D. Prot. 330. D: καὶ τοῦτο συνέφη. Phaed. 102. D: ξυνέφη. Lys. 221. E: συνεφάτην. Conv. 177. E: ταῦτα ... καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ... ξυνέφασαν. Charm. 154. D. Pol. I. 342. E: ξυνέφησε μόγις. Phil. 28. E: βούλει ... καὶ ἡμεῖς ... ξυμφήσωμεν —; Soph. 236. D: πρὸς τὸ ταχὺ ξυμφῆσαι. Tim. 72. D: θεοῦ ξυμφήσαντος. Theaet. 199. C: ἴσως οὖν μοι συμφήσεις. Pol. IX. 589. D: ξυμφήσει, ἢ πῶς; Epin. 974. C: ξυμφήσομεν. Prot. 357. B: συμφήσουσιν. Gorg. 472. A.

συμφιλονεικῶ, *una* vel *in gratiam alicuius contendo*. Prot. 336. E: ἡμᾶς ... οὐδὲν δεῖ συμφιλονεικεῖν οὔτε Σωκράτει οὔτε Πρωταγόρᾳ.

συμφοιτητής (ξυμφ.), ὁ, *condiscipulus*. Euthyd. 272. C: οἱ συμφοιτηταί μου. Phaedr. 255. A: ὑπὸ ξυμφοιτητῶν.

συμφοιτῶ, *una ventito* (ad aliquem). Euthyd. 272. D: καὶ σὺ τί που συμφοίτα (καὶ οὐ δήπου συμφοιτᾷς?). 304. B: σκόπει οὖν ὅπως συμφοιτήσεις παρὰ τὼ ἄνδρε.

συμφορά (ξυμφ.), ἡ, *calamitas, clades* et in univ. *malum*. Prot. 344. C: ἀμήχανος συμφορά. Crat. 437. B. (explic.).

Phil. 64. E: ξυμπεφορημένη ἀληθῶς ἡ τοιαύτη γίγνεται ... ξυμφορά. Pol. III. 387. E: ὅταν τις αὐτὸν τοιαύτη ξυμφορὰ καταλάβῃ. Legg. IX. 873. A: εἰ δέ τινας οὕτως ἀθλία ξυμφορὰ καταλάβοι. Crit. 44. B: ὡς ἐμοὶ ... οὐ μία ξυμφορά ἐστιν cet. Phaed. 116. A: περὶ τῆς ξυμφορᾶς διεξιόντες ὅση ἡμῖν γεγονυῖα εἴη. Tim. 83. E: ἡμίσεια τῆς ξυμφορᾶς ἡ δύναμις. Crit. 43. B: ἐν τῇ νυνὶ παρεστώσῃ ξυμφορᾷ. Phaedr. 231. C: τοιαύτην ἔχοντι συμφοράν. 232. B: κοινὴν ἀμφοτέροις καταστῆναι τὴν συμφοράν. Phaed. 84. D: διὰ τὴν παροῦσαν ξυμφοράν. E: ὡς οὐ ξυμφορὰν ἡγοῦμαι τὴν παροῦσαν τύχην. Pol. III. 399. A: ἢ εἴς τινα ἄλλην ξυμφορὰν πεσόντος. Legg. IV. 709. A: τύχαι ... καὶ ξυμφοραὶ παντοῖαι πίπτουσαι. IX. 878. B. Pol. III. 395. D: ἐν ξυμφοραῖς ... ἐχομένην. X. 606. A: ἐν ταῖς οἰκείαις ξυμφοραῖς. Legg. IX. 877. C: ὅστις ἂν τοιαύταις ξυμφοραῖς περιπέσῃ. X. 887. E. XI. 925. E: τὰς ἰδίας ἑκάστῳ γιγνομένας ξυμφοράς. 926. B: ἢ δεινὰς ἄλλας σωμάτων ἢ ψυχῶν ξυμφοράς. Menex. 248. C: βαρέως φέροντες τὰς συμφοράς. **maleficium*. Legg. XI. 934. B: λωφῆσαι μέρη πολλὰ τῆς τοιαύτης ξυμφορᾶς. IX. 854. D: ἐν τῷ προσώπῳ καὶ ταῖς χερσὶ γραφεὶς τὴν συμφοράν.

σύμφορος (ξύμφ.), ὁ ἡ, *utilis*, *conveniens*. Legg. VII. 790. C: ὡς ἔστι ξύμφορος (ἡ κίνησις) ἅπασι. VI. 766. E: πρὸς τὸ φανερὰν γίγνεσθαι τὴν ἀμφισβήτησιν ξύμφορον. XI. 913. C: ὡς εἰς παίδων γενεὰν οὐ ξύμφορα τὰ τοιαῦτα. Polit. 296. E: δρᾷ τὰ ξύμφορα. Pol. II. 380. C: οὔτε ξύμφορα ἡμῖν. Phil. 64. C: τοῦτο ... εἰς τὴν κρίσιν ἡμῖν ἐστὶ ξυμφορώτατον. Pol. V. 458. B: ὅτι πάντων ξυμφορώτατ' ἂν εἴη πραχθέντα τῇ τε πόλει καὶ τοῖς φύλαξι.

συμφορῶ (ξυμφ.), *congero*, *coacervo*. Legg. VII. 805. E: εἴς τινα μίαν οἴκησιν ξυμφορήσαντες ... πάντα χρήματα. Phaedr. 253. E: εἰκῇ συμπεφορημένος. Phil. 64. E: ξυμπεφορημένη ... ξυμφορά. Legg. III. 693. A: διαπεφορημένα καὶ ξυμπεφορημένα.

συμφράττω (ξυμφρ.), *consepio*; *obduco*. Tim. 74. E: ὀλιγίσταις ξυνέφραττε σαρξίν. 74. A: λιθοειδεῖ περιβόλῳ ξυνέφραξεν. **obstruo*. Phaedr. 251. E: ἔλυσε ... τὰ τότε συμπεφραγμένα.

σύμφρων, ὁ ἡ, *consentiens*. Ep. VII. 324. B: εἴ τις θεῶν καὶ τοῦτον ... ἐκείνῳ γενέσθαι σύμφρονα (sic Par. A. c. al. Vulg. σύμφωνα) ποιήσειε.

συμφυή. Legg. V. 734. E. vitiose legebatur ξυμφυῆ pro ξυνυφήν (Par. A. c. al.).

συμφυής (ξυμφ.), ὁ ἡ, *congenitus*; *natura coniunctus*; *cognatus*; cum v. γίγνεσθαι verti potest *coalescere*. Soph. 247. D: τὸ ... ἐπί τε τούτοις ἅμα καὶ ἐπ' ἐκείνοις ὅσα ἔχει σῶμα ξυμφυὲς γεγονός. Tim. 45. D: συμφυὲς οὐκέτι τῷ πλησίον ἀέρι γιγνόμενον. 64. D. 88. A: σῶμα ... ὅταν μέγα ... σμι-

χρῷ ... ξυμφυὲς διανοίᾳ γένηται. Legg. VI. 721. C: γένος ... ἀνθρώπων ἐστί τι ξυμφυὲς τοῦ παντὸς χρόνου.

συμφύλαξ (ξυμφ.), ὁ, *custodiae socius*. Pol. V. 463. C: τῶν ξυμφυλάκων. B: ξυμφύλακας.

συμφυλάττω (ξυμφ.), *una custodio*. Pol. V. 451. D: ξυμφυλάττειν. 456. B. 466. C.

σύμφυλος, ὁ ἡ, *cognatus*. Ax. 366. A: σύμφυλον αἰθέρα.

συμφύρω (ξυμφ.), *commisceo*. Phil. 15. E: συμφύρων εἰς ἕν. Phaed. 66. C: ἕως ἂν ... ξυμπεφυρμένη ᾖ ἡμῶν ἡ ψυχὴ μετὰ τοῦ τοιούτου κακοῦ. Phil. 51. A: συμπεφυρμένας ὁμοῦ λύπαις cet.

σύμφυσις (ξύμφ.), ἡ, *concretio*. Tim. 77. D: ὑπὸ τὴν ξύμφυσιν τοῦ δέρματος καὶ τῆς σαρκός.

συμφυσῶ (ξυμφ.), *conspiro; consentio*. Legg. IV. 708. D: τὸ ... συμπνεῦσαι καὶ ... καθ' ἕνα εἰς ταὐτόν, τὸ λεγόμενον, ξυμφυσῆσαι.

σύμφυτος (ξύμφ.), ὁ ἡ, *congenitus*, *natura insitus* vel *coniunctus*; *proprius*; *concretus* (c. dat. et gen.). Polit. 272. E: εἱμαρμένη τε καὶ ξύμφυτος ἐπιθυμία. Legg. VIII. 844. A: ἀνυδρία ... τισὶ τόποις ξύμφυτος ἐκ γῆς cet. Def. 413. C: ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος. Pol. X. 609. A: τὸ ξύμφυτον ... κακὸν ἑκάστου καὶ ἡ πονηρία. Legg. IV. 710. A: ὅπερ εὐθὺς παισὶ καὶ θηρίοις ... ξύμφυτον ἐπανθεῖ. VI. 771. B. Phaedr. 246. A: ξυμφύτῳ δυνάμει ὑποπτέρου ζεύγους τε καὶ ἡνιόχου. Tim. 71. C: γλυκύτητι ... τῇ κατ' ἐκεῖνο ξυμφύτῳ πρὸς αὐτὸ χρωμένη. Theaet. 156. D: τὴν λευκότητά τε καὶ αἴσθησιν αὐτῇ ξύμφυτον. Polit. 258. D. Critia 116. B: ἡδονὴν αὐτοῖς ξύμφυτον ἀπονέμοντες. Phaed. 81. C: ὃ αὐτῇ ἡ ὁμιλία ... ἐνεποίησε ξύμφυτον. Phil. 16. C: πέρας ... καὶ ἀπειρίαν ἐν ἑαυτοῖς ξύμφυτον ἐχόντων. Pol. X. 609. A: σχεδὸν πᾶσι ξύμφυτον ἑκάστῳ κακόν τε καὶ νόσημα. Legg. X. 899. D: πρὸς τὸ ξύμφυτον ἄγει τιμᾶν. Phil. 51. D: τούτων ξυμφύτους ἡδονὰς ἑπομένας.

συμφύω (ξυμφ.), *concrescere facio*, *conflo*. Conv. 192. E: ἐθέλω ὑμᾶς συντῆξαι καὶ συμφῦσαι εἰς τὸ αὐτό. Ep. VI. 323. B: συμφῦσαι καὶ συνδῆσαι. Perf., aor. 2. et med. *concresco*, *copulor*. Pol. IX. 588. D: ὥστε πῃ ξυμπεφυκέναι ἀλλήλοις. C: ξυμπεφυκυῖαι ἰδέαι πολλαὶ εἰς ἕν. Tim. 76. E: ἐπειδὴ ... πάντ' ἦν τὰ τοῦ θνητοῦ ζώου ξυμπεφυκότα μέρη καὶ μέλη. Phaedr. 246. D: τὸν ἀεὶ ... χρόνον ταῦτα ξυμπεφυκότα. Conv. 191. A: ἐπιθυμοῦντες συμφῦναι. Pol. VI. 503. B: εἰς ταὐτὸ ξυμφύεσθαι αὐτῆς τὰ μέρη ὀλιγάκις ἐθέλει.

συμφωνία (ξυμφ.), ἡ, *concentus*, *consensus*. Crat. 405. D: περὶ τὴν ἐν τῇ ᾠδῇ ἁρμονίαν, ἣ δὴ συμφωνία καλεῖται. Conv. 187. B: ἡ γὰρ ἁρμονία συμφωνία ἐστί, συμφωνία δὲ ὁμολογία τις. Pol. IX. 591. D: τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἕνεκα ξυμ-

φωνίας. Legg. III. 689. D. Pol. IV. 430. E: ξυμφωνίᾳ τινὶ καὶ ἁρμονίᾳ προςέοικε cet. 442. C. III. 401. D: (εἰς) ξυμφωνίαν τῷ καλῷ λόγῳ ἄγουσα. IV. 432. A. IX. 591. D: τὴν ἐν τῇ τῶν χρημάτων κτήσει ξύνταξίν τε καὶ ξυμφωνίαν. Tim. 47. D: εἰς κατακόσμησιν καὶ συμφωνίαν ἑαυτῇ ξύμμαχος ὑπὸ Μουσῶν δέδοται. Legg. II. 659. E. III. 689. D: ἡ καλλίστη ... τῶν ξυμφωνιῶν μεγίστη δικαιότατ' ἂν λέγοιτο σοφία. Pol. VII. 531. C: ἐν ταύταις ταῖς συμφωνίαις ταῖς ἀκουομέναις. A: τὰς ... ἀκουομένας ... συμφωνίας καὶ φθόγγους. Tim. 67. C.

σύμφωνος (ξύμφ.), ὁ ἡ, *concinens; consentiens; consentaneus*. Crat. 395. E: θαυμαστὴ ὡς σύμφωνος τῷ ὀνόματι. Lach. 188. D: τὸν βίον σύμφωνον τοῖς λόγοις πρὸς τὰ ἔργα. Legg. VII. 812. D: ὀξύτητα βαρύτητι ξύμφωνον, καὶ ἀντίφωνον παρεχομένους. Epin. 991. B. Phil. 56. A: τὸ ξύμφωνον ἁρμόττουσα ... μελέτης στοχασμῷ. Pol. VII. 531. C: τίνες ξύμφωνοι ἀριθμοὶ καὶ τίνες οὔ. Tim. 80. A: ξύμφωνοι (φθόγγοι). Crat. 436. C: οὐ γὰρ ἄν ποτε οὕτω ξύμφωνα ἦν αὐτῷ ἅπαντα. Phil. 11. A: ὅσα τοῦ γένους ἐστὶ τούτου σύμφωνα. (Legg. IX. 864. C. pro ξυμφώνων sensus postulat ξυμφανῶν vel ἐμφανῶν). Ep. VII. 332. D: συμφώνους πρὸς ἀρετὴν (φίλους) κτήσασθαι. Legg. III. 696. C: τὸν τὰς ἡδονὰς καὶ λύπας κεκτημένον συμφώνους τοῖς ὀρθοῖς λόγοις καὶ ἑπομένας. Gorg. 457. E: οὐδὲ σύμφωνα (λέγειν) οἷς τὸ πρῶτον ἔλεγες περὶ τῆς ῥητορικῆς. Pol. II. 380. C: οὔτε ξύμφωνα αὐτὰ αὑτοῖς. Legg. V. 746. E.

συμφωνούντως (ξυμφ.), *ita ut concinat* vel *consentiat*. Legg. II. 662. E: ἄπορος ... τοῦ ξυμφωνούντως ἑαυτῷ λέγειν.

συμφωνῶ (ξυμφ.), *concino; consentio; convenio*. Phaedr. 270. C: εἰ συμφωνεῖ (ὁ λόγος). Phaed. 101. D: εἴ σοι ἀλλήλοις ξυμφωνεῖ ἢ διαφωνεῖ. Soph. 253. B: ποῖα ποίοις συμφωνεῖ τῶν γενῶν. Crat. 420. B: ἡ γοῦν οἴησις τούτῳ ξυμφωνεῖ. 436. E: εἰ καὶ τὰ ὀνόματα ξυμφωνεῖ αὐτὰ αὑτοῖς. Lach. 193. E: τὰ ... ἔργα οὐ ξυμφωνεῖ ἡμῖν τοῖς λόγοις. Phaedr. 263. B: ἐν μὲν ... τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὔ. Legg. II. 661. D. Crat. 413. B: οὐκέτι συμφωνοῦσιν. Phil. 28. C. Legg. IX. 860. E: τίνα ... τρόπον ἔγωγε ξυμφωνοίην ἂν τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις —; VIII. 836. C: (τάχ' ἂν) ταῖς ὑμετέραις πόλεσι οὐδαμῶς ξυμφωνοῖ. VI. 772. D: ἐὰν συμφωνῶσι πάντες. Gorg. 480. B: ταῦτα ἐκείνοις ... συμφωνεῖν. Soph. 240. C: ἡμῖν αὐτοῖς συμφωνεῖν. Legg. I. 634. E: μιᾷ ... φωνῇ καὶ ἐξ ἑνὸς στόματος πάντας συμφωνεῖν ὡς cet. Pol. X. 617. B. ἐκ πασῶν ... μίαν ἁρμονίαν ξυμφωνεῖν. Legg. V. 729. A: ξυμφωνοῦσα ... ἡμῖν. Pol. III. 402. D: ὁμολογοῦντα ἐκείνοις καὶ ξυμφωνοῦντα. Phil. 24. E: συμφωνοῦντας. Legg. III. 691. A: οὐ ξυνεφώνησαν αὑτοῖς. II. 653. B: (ἂν) συμφωνήσωσι τῷ λόγῳ. III. 686. B: ξυμφωνήσασα εἰς ἕν (ἡ τότε δύναμις). Soph. 245. D: τὸ δὲ

γε τοιοῦτον ... ὃν οὐ συμφωνήσει τῷ λόγῳ. Polit. 289. B. Pol. V. 463. E: ξυμφωνήσουσιν. III. 398. C: εἴπερ μέλλομεν τοῖς προειρημένοις συμφωνήσειν.

συμφώνως, constanter. Epin. 974. C: συμφώνως διὰ λόγων πάντων.

σύμψηφος, ὁ ἡ, assentiens, adstipulator. Gorg. 500. A: σύμψηφός ἡμῖν εἶ καὶ σὺ —; Crat. 398. C: τούτου ... σοι σύμψηφος. Pol. II. 380. C: σύμψηφός σοί εἰμι ... τούτου τοῦ νόμου. Lach. 184. D. Legg. XII. 947. D: ἐὰν καὶ τὸ τῆς Πυθίας οὕτω ... σύμψηφον ᾖ. Phaedr. 267. B: σύμψηφον αὐτῷ ... γενέσθαι. Legg. X. 907. B: καὶ σύμψηφοί γε τούτοις τοῖς λόγοις ἐσμέν. VII. 811. E: οὓς δ' ἂν τῷ ἐπαίνῳ συμψήφους ἔχῃ cet. XI. 929. B.

σύν et ξύν, cum. Gorg. 513. A: σὺν τοῖς φιλτάτοις (ubi est germ. *mittelst*, h. e. *mit Aufopferung*). Pol. VI. 492. B: ξὺν πολλῷ θορύβῳ. VII. 518. C: ξὺν ὅλῳ τῷ σώματι. Legg. III. 678. C: σὺν ταῖς τέχναις. 682. A: ξύν τισι Χάρισι καὶ Μούσαις. VII. 815. A. XI. 924. A: ξὺν νόμῳ (nos: *nach dem Gesetze*). Crit. 48. C: οὐδενὶ ξὺν νῷ. al.

συναγείρω (ξυναγ.), colligo, convoco. Critia 121. C: ξυνήγειρε θεοὺς πάντας εἰς τὴν ... οἴκησιν. Ib. ξυναγείρας. Prot. 328. D: μόγις πως ἐμαυτὸν ὡσπερεὶ συναγείρας εἶπον. Med. *me colligo.* Phaed. 67. C: ἐθίσαι αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) καθ' αὑτὴν πανταχόθεν ἐκ τοῦ σώματος συναγείρεσθαι. Charm. 156. D: καί μοι κατὰ σμικρὸν πάλιν ἡ θρασύτης ξυνηγείρετο.

συναγυρμός, ὁ, collectio. Polit. 272. C: εἰς συναγυρμὸν φρονήσεως.

συναγυρτός, ὁ ἡ, collectus. Legg. VIII. 845. E: εἴτε καὶ πηγαῖον εἴτε καὶ συναγυρτόν (ὕδωρ).

συνάγω (ξυνάγω), conduco, colligo, complector; coniungo, contraho vel *contexo.* Tim. 65. D: ξυνάγει τὰ φλέβια. Legg. IV. 707. E: οὐ γάρ που τὸν βουλόμενόν γε Ἑλλήνων συνάγετε. Ep. II. 311. A: συνάγουσι. Tim. 66. C: ὁπόταν ... τὰ μὲν ξυνάγῃ, τὰ δὲ χαλᾷ. Soph. 251. D: ἢ πάντα εἰς ταὐτὸν ξυνάγωμεν. Locr. 101. C: τὸ δὲ ψυχρὸν συνάγεν δύναται. Theaet. 194. B: τὰ οἰκεῖα συνάγουσα ἀποτυπώματα. Polit. 308. C: πάντ' εἰς ἓν αὐτὰ ξυνάγουσα. Tim. 55. B: εἰς τὸ κέντρον τὰς ὀρθὰς γωνίας συνάγον. Polit. 310. E: λεῖον ... ὕφασμα ξυνάγοντα ἐξ αὐτῶν. Soph. 230. B: συνάγοντες ... τοῖς λόγοις εἰς ταὐτόν. Legg. III. 700. E: πάντα εἰς πάντα ξυνάγοντες. Phil. 25. D: συνηγάγομεν εἰς ἕν. Tim. 85. D: ἃς ὅταν τις ... πρὸς ἀλλήλας ξυναγάγῃ. Soph. 224. C: ἴθι δὴ νῦν συναγάγωμεν αὐτό. 267. A: συναγαγεῖν ... εἰς ἕν. Polit. 267. B. Pol. VI. 488. A. Legg. I. 625. E. Tim. 36. E: ξυναγαγών (v. ξυνάγων). Legg. II. 658. A. Polit. 311. C: φιλίᾳ κοινὸν ξυναγαγοῦσα αὐτῶν τὸν βίον. Tim. 76. A: οἷον ἅμμα ξυναγαγοῦσα. Phaedr. 256. C: ξυν-

αγαγόντε εἰς ταὐτόν. Phil. 23. E: εἰς ἓν πάλιν ἑκάτερον συναγαγόντες. Legg. VII. 811. A: καί τινας ὅλας ῥήσεις εἰς ταὐτὸ ξυναγαγόντες. Pol. II. 365. D: ἑταιρείας συνάξομεν. V. 459. E: ἐν αἷς ξυνάξομεν τάς τε νύμφας καὶ τοὺς νυμφίους. Locr. 101. A: συνάγεσθαι καὶ διίστασθαι. Tim. 62. B: τὸ ... παρὰ φύσιν ξυναγόμενον. Phil. 25. D: τούτων ἀμφοτέρων συναγομένων. Phaed. 97. B: ὅτι ξυνήγετο πλησίον ἀλλήλων. Locr. 101. B: συναγμένα (*contracta*). Polit. 278. C: συναχθέν. Pol. VII. 537. C: συνακτέον. Med. *circumferor*. Locr. 98. E: συνάγεται ... τᾷ περιφορᾷ τῶ παντός.

συναγωγεύς, ὁ, *qui copulat*. Conv. 191. D: τῆς ἀρχαίας φύσεως συναγωγεύς.

συναγωγή (ξυναγ.), ἡ, *conductio; conciliatio; comprehensio*. Theaet. 150. A: διὰ τὴν ἄδικον ... ξυναγωγὴν ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ᾗ δὴ προαγωγεία ὄνομα. Phaedr. 266. B: τούτων ... τῶν διαιρέσεων καὶ συναγωγῶν. Pol. VII. 526. D: συναγωγὰς καὶ ἐκτάσεις στρατιᾶς.

συναγωγός (ξυναγ.), ὁ ἡ, *coniungens*. Tim. 31. C: δεσμὸν ... ἐν μέσῳ δεῖ τινὰ ἀμφοῖν ξυναγωγὸν γίγνεσθαι. Prot. 322. C: φιλίας συναγωγοί.

συναγωνίζομαι, *una pugno*. Alc. I. 119. E: (ὥστε ἀξιοῦν) συναγωνίζεσθαί σοι πρὸς τοὺς πολεμίους.

συναγωνιστής, ὁ, *certaminis socius*. Alc. I. 119. D: εἰς τοὺς συναγωνιστάς.

συναδικῶ (ξυναδ.), *una iniuste facio*. Pol. VI. 496. D: οὔτε ξυναδικεῖν ἐθέλων cet.

συνᾴδω (ξυνᾴδω), *concino*. Prot. 333. A: οὐ γὰρ συνᾴδουσιν οὐδὲ συναρμόττουσιν ἀλλήλοις. Gorg. 461. A: ἡγησάμενος οὐ συνᾴδειν τὰ λεγόμενα. Pol. IV. 432. A: ξυνᾴδοντας ... ταὐτόν. Phil. 92. C: οὗτος οὖν σοι ὁ λόγος ἐκείνῳ πῶς ξυνᾴσεται;

συναθροίζω (ξυναθρ.), *coacervo, colligo*. Tim. 44. D: ὑπηρεσίαν αὐτῷ (τῷ σώματι) ξυναθροίσαντες θεοί. Menex. 243. B: ξυναθροῖσαι ἐπὶ τὴν πόλιν πάντας Ἕλληνάς τε καὶ βαρβάρους. Phaed. 70. A: αὐτὴ καθ' αὑτὴν συνηθροισμένη. 80. E. Pol. VIII. 563. D: τὸ ... κεφάλαιον ... πάντων τούτων ξυνηθροισμένων. IV. 422. D: ἐὰν εἰς μίαν ... πόλιν συναθροισθῇ τὰ τῶν ἄλλων χρήματα. Tim. 25. B: αὕτη ... πᾶσα ξυναθροισθεῖσα εἰς ἓν ἡ δύναμις. 56. C: συναθροισθέντων ... πολλῶν.

συναινῶ, *approbo*. Pol. III. 393. E: ταῦτα ... εἰπόντος αὐτοῦ οἱ μὲν ἄλλοι ἐσέβοντο καὶ συνῄνουν.

συναιρῶ (ξυν.), *comprehendo*. Phaedr. 249. B: εἰς ἓν λογισμῷ ξυναιρούμενον.

συναίτιος (ξυναίτ.), ὁ ἡ et α, ον, *qui una causa* vel *auctor est*; neutr. *causa adiuvans* s. *proxima*. Legg. XI. 936. D: μὴ ξυναιτίου τοῦ βλαβέντος αὐτοῦ γενομένου. Ep. VII. 329. C: ὡς συναίτιον τῆς Δίωνος ἐπιβουλῆς. Polit. 281. D:

τὴν μὲν τῆς γενέσεως οὖσαν ξυναίτιον, τὴν δὲ αὐτὴν αἰτίαν. Polit. 289. C: ὡς συναίτιοι λεχθέντες. Tim. 46. D: δοξάζεται δὲ ὑπὸ τῶν πλείστων οὐ ξυναίτια, ἀλλ' αἴτια εἶναι τῶν πάντων. Gorg. 519. B: οὐκ αἰτίων ὄντων τῶν κακῶν, ἀλλ' ἴσως συναιτίων. Polit. 287. B: τῶν τε ξυναιτίων καὶ τῶν αἰτίων. Tim. 46. C. 76. D: τοῖς ... ξυναιτίοις τούτοις δημιουργηθέν. Polit. 281. C: συναιτίας εἶναι ... παντὸς ὑφάσματος. E: ταύτας ... ξυναιτίους. Ib. πάσας ξυναιτίους εἴπωμεν. 287. D. Locr. 93: τὰ ... ἑπόμενά τε καὶ συναίτια.

συναιώρησις (ξυν.) ἡ, *communis sublatio*. Tim. 80. D: τῇ ξυναιωρήσει.

συναιωρῶ (ξυν.), *una attollo*. Phaed. 112. B: ξυναιωρούμενον τῷ ὑγρῷ τὸ πνεῦμα.

συνακολουθῶ (ξυν.), *una sequor*, et in univ, *sequor, persequor, comitor*; etiam *assentior* vel *concedo*. Phil. 63. E: ὁπόσαι ... αὐτῇ ξυνακολουθοῦσι πάντῃ. Legg. XII. 963. A: καὶ τὰ λοιπὰ ... ξυνακολούθει. Soph. 224. E: τῷ γὰρ λόγῳ δεῖ συνακολουθεῖν. Pol. IV. 464. A: (c. praep. μετά). Legg. X. 890. E: ξυνακολουθεῖν (*persequi*) λόγοις οὕτω εἰς πλήθη λεγόμενα. XII. 966. B: τοῖς ἔργοις ξυνακολουθεῖν. VII. 795. E: ξυνακολουθούσης (κινήσεως) εἰς πᾶσαν τὴν ὄρχησιν ἱκανῶς. Polit. 274. A: ξυνακολουθοῦντα τῷ τοῦ παντὸς παθήματι. Legg. XII. 966. C: (τοῖς πλείστοις) τῇ φήμῃ μόνον τῶν νόμων συνακολουθοῦσι. Phil. 25. C: σὺ δέ μοι συνακολούθησον τῷ λόγῳ. Legg. I. 629. A: καί μοι τῷ λόγῳ ξυνακολουθήσατε. VII. 792. C: τοῦτ' οὐκέτ' ἂν ἐγὼ Κλεινίᾳ ξυνακολουθήσαιμ' ἄν. Phil. 56. E: συνακολουθήσειαν. Epin. 988. B: ὅτι διδάσκοντος αὐτοῦ ξυνακολουθήσει. Phil. 16. B: ἡμεῖς συνακολουθήσομεν. Legg. IV. 711. C: ξυνακολουθήσειν. 716. B: τῶν ξυνακολουθησόντων ... τῷ θεῷ.

συνακροῶμαι (ξυν.), *una audio*. Menex. 235. B: ξυνακροῶνται. Sis. 387. B: ὅπως ἂν ξυνηκροῷ ἡμῖν ἀνδρὸς σοφοῦ.

συναλγῶ (ξυν.), *una doleo*. Ax. 366. A: ἡ ψυχὴ συναλγοῦσα. Pol. V. 462. D: πᾶσα (ἡ κοινωνία) ἅμα ξυνήλγησε μέρους πονήσαντος ὅλη.

συνάλλαξις, ἡ, *permutatio, commercium*. Legg. VIII. 850. A: ὡς οὐκέτι δίκης οὔσης τῶν τοιούτων πέρι συναλλάξεων.

συναλλάττω (ξυν.), *reconcilio*. Legg. XI. 930. A: ἐὰν ... ξυναλλάττειν δύνωνται.

συναμφότερος (ξυν.), α, ον, *uterque simul* et simpl. *uterque*. Phil. 21. E: ὁ ξυναμφότερος (βίος). Soph. 250. C: οὐκ ἄρα κίνησις καὶ στάσις ἐστὶ ξυναμφότερον τὸ ὄν. Tim. 87. E: περὶ τοῦ ξυναμφοτέρου. Conv. 209. B: ἀσπάζεται τὸ ξυναμφότερον. Pol. IV. 400. C: ξυναμφότερόν τι. Alc. I. 130. A: ψυχὴν ἢ σῶμα, ἢ ξυναμφότερον. Phil. 46. C:

ἡδονὰς τὰ ξυναμφότερα ... ἐπικαλουμένας. Pol. VII. 534. A. Hipp. mai. 303. B: τὰ συναμφότερα.

συνάμφω, οἱ αἱ, ambo, utrumque. Polit. 278. C: ὡς συνάμφω μίαν ἀληθῆ δόξαν ἀποτελῇ.

συναναιρῶ (ξυν.), idem responsum do vel *responso confirmo.* Pol. VII. 540. C: ἐὰν καὶ ἡ Πυθία ξυναναιρῇ.

συνανακυκλῶ, una revolvo. Polit. 271. B: συνανακυκλουμένους εἰς τἀναντία τῆς γενέσεως.

συναναμιμνήσκομαι, una recordor. Legg. X. 897. E: ἣν συναναμνησθεὶς ὑμῖν ἐγὼ κοινῇ τὴν ἀπόκρισιν ποιήσομαι.

συναναχωρῶ, una recedo. Lach. 181. B: ἐν ... τῇ ἀπὸ Δηλίου φυγῇ μετ᾽ ἐμοῦ συνανεχώρει.

συνανταγωνίζομαι. Alc. I. 119. D. legebatur μὴ συνανταγωνίζεσθαι pro eo quod libri optimi praebuerunt μὴ ἀξιοῦν ἀνταγωνίζεσθαι.

συναορεῖν, comitari. Pol. I. 330. A. (Pind.).

συνάπας, vid. σύμπας.

συναπεργάζομαι (ξυν.), una efficio vel *conficio.* Pol. IV. 443. E: ἣ ἂν ταύτην τὴν ἕξιν σώζῃ τε καὶ συναπεργάζηται. Tim. 38. E: ὅσα ἔδει ξυναπεργάζεσθαι χρόνον.

συναποθνήσκω, una vel *simul morior.* Phaed. 88. D: ὡς τοῦ ἀποθανόντος οὐ συναποθνήσκει ἡ ψυχή.

συναπόλλυμαι (ξυν.), una pereo. Critia 121. A: (ὅτι) κἀκείνη ξυναπόλλυται τούτοις. Lys. 221. B: τί προσήκει τοῖς κακοῖς συναπόλλυσθαι;

συναποστερῶ, in spoliatione aliquem adiuvo. Legg. XII. 948. C: ὡς σμικρὰ δεχόμενοι (θεοὶ) θύματα ... πολλὰ συναποστεροῦσι χρήματα.

συναποτελῶ (ξυν.), una perficio s. *absolvo.* Polit. 258. E: συναποτελοῦσι τὰ γιγνόμενα ἀπ᾽ αὐτῶν σώματα. Epin. 986. C: ξυναποτελῶν κόσμον.

συναποτίκτω, una gigno. Theaet. 156. E: πρὸς τοῦ συναποτίκτοντος τὸ χρῶμα.

συνάπτω (ξυν.), connecto; annecto. Euthyd. 298. C: οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις (prov.). Ax. 365. D: συνάπτεις ... τῇ ἀναισθησίᾳ αἴσθησιν. 369. E. Pol. IX. 588. D: σύναπτε ... αὐτὰ εἰς ἓν τρία ὄντα. Pol. VIII. 546. A: ὅταν περιτροπαὶ ἑκάστοις κύκλων περιφορὰς ξυνάπτωσι βραχυβίοις ... βραχυπόρους cet. Soph. 252. C: συνάπτειν ἐν τοῖς λόγοις. Legg. VI. 758. A. Tim. 75. D: ξυνάπτων ἄρθρον ἄρθρῳ. Locr. 100. B: τοῖς νεύροις συνᾶψε τὰ ἄρθρα. Tim. 36. C: ξυνάψας αὐταῖς τε καὶ ἀλλήλαις. Legg. III. 698. D: συνάψαντες ... τὰς χεῖρας. (Id. Menex. 240. B.) X. 900. B: συνάψαντες τὸν ἑξῆς λόγον ᾧ ... διεπερανάμεθα. Soph. 245. E: συνάπτεται γὰρ ἕτερον ἐξ ἄλλου. Pol. IX. 588. D: συνῆπται. Tim. 78. E: τὸ πῦρ ἐντὸς ξυνημμένον. Soph. 253. D: μίαν ... δι᾽ ὅλων πολλῶν ἐν ἑνὶ ξυνημμένην. Tim. 70. E: ξυνημμένον. Phaed. 60. B: ὥσπερ ἐκ μιᾶς κορυφῆς συν-

ημμένω δύ' ὄντε. Intrans. *contingo*. Ep. VIII. 353. D: ξυνάπτει δὲ ἀεὶ παλαιὰ τελευτὴ δοκοῦσα ἀρχῇ φυομένῃ νέᾳ (v. ἀρχὴ φυομένη νέα).

συναριθμοῦμαι, *numero comprehendo*. Phil. 23. D: συναριθμούμενος.

συναρμογή, ἡ, *compages*. Locr. 95. B: μένει δ' ἐν συναρμογᾷ (codd. aliquot ξυναρμ.) ἀδιαλύτῳ.

συναρμοττόντως, *congruenter*. Legg. XII. 967. E.

συναρμόττω (ξυν.), *compono*, *concinno*; *copulo*; *concilio*, pass. *concino*. Tim. 32. B: τὰ δὲ στερεὰ ... δύο ... μεσότητες συναρμόττουσι. Pol. VII. 519. E: ξυναρμόττων τοὺς πολίτας πειθοῖ τε καὶ ἀνάγκῃ. Tim. 35. B. Legg. I. 628. A: ὁ τὴν πόλιν ξυναρμόττων. Crat. 414. B: συναρμόσας ἀπὸ τοῦ θεῖν καὶ ἅλλεσθαι τὸ ὄνομα. Polit. 269. C: φρόνησιν εἰληχὸς ἐκ τοῦ συναρμόσαντος αὐτὸ κατ' ἀρχάς. Pol. IV. 443. D: ξυναρμόσαντα τρία ὄντα. Tim. 56. C: ξυνηρμόσθαι ... ἀνὰ λόγον. Pol. III. 411. E: ὅπως ἂν ἀλλήλοιν ξυναρμοσθῆτον. Tim. 54. C: ἐκ τοῦ ἰσοσκελοῦς τριγώνου ξυναρμοσθέν. 81. D: οἱ ξυναρμοσθέντες ... δεσμοί. 56. D: συναρμοσθέντα. 18. C: ὡς τὰς φύσεις τοῖς ἀνδράσι παραπλησίας εἴη ξυναρμοστέον. Intrans. *concino*, *congruo*. Soph. 253. A: τὰ δὲ ξυναρμόττει. 261. D. Prot. 333. A: οὐδὲ συναρμόττουσιν ἀλλήλοις. Legg. V. 729. A: ξυμφωνοῦσα ... καὶ ξυναρμόττουσα. Theaet. 204. A: ἐξ ἑκάστων τῶν συναρμοττόντων στοιχείων. Med. Locr. 99. A: δυσὶν ὧν μέσοις δύο ἄκρα ξυναρμόξατο (v. προσαρμόξατο). Tim. 53. E: τὰ διαφέροντα κάλλει σωμάτων ... γένη συναρμόσασθαι. Polit. 309. C: τὸ ἀειγενὲς ὂν τῆς ψυχῆς αὐτῶν μέρος θείῳ ξυναρμοσαμένη δεσμῷ.

συνάρχω, *una rego*; partic. vern. *Mitherrscher*. Alc. I. 130. B: μὴ ... συνάρχοντος τοῦ ἑτέρου. Polit. 272. E: πάντες ... οἱ κατὰ τοὺς τόπους συνάρχοντες τῷ μεγίστῳ δαίμονι θεοί. Pol. IV. 463. B: τῶν ξυναρχόντων. Ib. ξυνάρχοντας.

συναυαίνομαι, *exaresco*. Phaedr. 251. D: συναυαινόμενα.

συναυλία, ἡ, *tibiarum* et in univ. *instrumentorum musicorum concentus*. Legg. VI. 765. B: μονῳδιῶν τε καὶ συναυλιῶν ἀρχέτω.

σύναψις, ἡ, *coniunctio*. Theaet. 195. C: ἐν τῇ συνάψει αἰσθήσεως πρὸς διάνοιαν. Tim. 40. C: ἐν ... ταῖς συνάψεσιν.

σύνδειπνον, τό, *convivium*. Conv. 172. B: τῶν τότε ἐν τῷ συνδείπνῳ παραγενομένων.

συνδειπνῶ, *coeno apud aliquem*. Conv. 217. C: προκαλοῦμαι δὴ αὐτὸν πρὸς τὸ συνδειπνεῖν. 174. E: ὅπως συνδειπνήσεις.

συνδέομαι, *una precor* et simpl. *oro*. Parm. 136. E:

ἐγὼ ... Σωκράτει συνδέομαι. Ep. III. 318. C: διότι μετὰ Θεοδότου ... συνεδεήθην σοῦ μὴ ποιεῖν ταῦτα.

σύνδεσις (ξύνδ.), ἡ, colligatio. Tim. 43. D: τὰς τῶν ἡμιολίων ... μεσότητας καὶ ξυνδέσεις.

σύνδεσμος (ξύνδ.), ὁ, colligatio; vinculum. Epin. 984. C: ξυνδέσμου χάριν. Legg. XI. 921. C: τῷ τῆς πόλεως ξυνδέσμῳ μετὰ θεῶν. Polit. 310. A: τοῦτον θειότερον εἶναι τὸν ξύνδεσμον. Pol. VII. 520. A: ἐπὶ τὸν ξύνδεσμον τῆς πόλεως. X. 616. C: ξύνδεσμον τοῦ οὐρανοῦ. Locr. 100. B: συνδέσμοις.

συνδεσμώτης (ξυνδ.), ὁ, una vinctus. Pol. VII. 516. C: τῶν τότε ξυνδεσμωτῶν.

συνδετός (ξυνδ.), ὁ ἡ, colligatus. Polit. 280. E: ξυνδετά. Ib. αὐτὰ αὐτοῖς συνδετά.

συνδέω (ξυνδ.), colligo, vincio; copulo. Theaet. 160. B: συνδεῖ ... οὐδενὶ τῶν ἄλλων. Pol. V. 462. B: οὐκοῦν ἡ ... ἡδονῆς τε καὶ λύπης κοινωνία ξυνδεῖ —; Legg. VI. 776. A: κολλᾷ καὶ συνδεῖ πάντα ἤθη. IX. 875. A: τὸ ... κοινὸν ξυνδεῖ ... τὰς πόλεις. Pol. V. 462. B: ὃ ἂν ξυνδῇ τε καὶ ποιῇ μίαν. Phaed. 99. C: ξυνδεῖν καὶ ξυνέχειν οὐδὲν οἴονται. Polit. 309. B: ξυνδεῖν καὶ ξυμπλέκειν. Legg. VII. 793. C: τὴν πόλιν ... ξυνδεῖν. Tim. 84. A: τὸ ... σάρκας ὀστοῖς συνδοῦν. 32. B: ξυνέδησε ... οὐρανόν. 75. D. Ep. VII. 332. E: εἰ τὰς ... πόλεις ... νόμοις ξυνδήσειε καὶ πολιτείαις. Soph. 268. C: οὐκοῦν συνδήσωμεν αὐτοῦ ... τοὔνομα —; Ep. VI. 323. B: συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προϋπάρχουσαν φιλότητά τε καὶ κοινωνίαν. Theaet. 165. E: ξυνδήσας. Euth. 4. C: συνδήσας τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Soph. 227. C: μόνον ἐχέτω ... πάντα ξυνδῆσαν ὅσα cet. Tim. 32. C: πλὴν ὑπὸ τοῦ ξυνδήσαντος. Pol. IV. 443. E: πάντα ταῦτα ξυνδήσαντα. Legg. IX. 882. A: συνδήσαντες. VII. 793. D: πᾶσι ... τοῖς τοιούτοις πόλις ξυνδεῖται. Polit. 310. B: οἱ ... πολλοὶ ... οὐκ ὀρθῶς ξυνδοῦνται πρὸς τὴν τῶν παίδων γέννησιν. Locr. 99. A: τὸ συνδεόμενον. Tim. 73. B: τῆς ψυχῆς τῷ σώματι ξυνδουμένης. Polit. 279. E: ἐκ τῶν ἑαυτοῖς συνδουμένων (v. αὐτῶν συνδουμένοις). Tim. 31. C: τὰ ξυνδούμενα. 41. B: οἷς ... συνεδεῖσθε. Conv. 202. E: ὥστε τὸ πᾶν αὐτὸ αὑτῷ ξυνδεδέσθαι. Euth. 9. A: ξυνδεθεὶς ὑπὸ τοῦ δεσπότου τοῦ ἀποθανόντος. Tim. 37. A: ξυνδεθεῖσα. Med. Locr. 99. A: συνεδήσατο δεσμῷ κρατίστῳ.

συνδημιουργός, ὁ et ἡ, una condens. Legg. II. 671. D: τούτων ... τῶν νόμων εἶναι νομοφύλακας καὶ συνδημιουργούς.

συνδιαβιβάζω, una traïcio. Legg. X. 892. E: συνδιαβιβάζειν ἐμπειρίᾳ.

συνδιαθέω (ξυνδ.), cum aliquo certatim curro. Polit. 266. C: μετὰ τῆς ἀγέλης ξυνδιαθέων.

συνδιαιτῶμαι (ξυνδ.), convivo; victu communi fruor.

Legg. XI. 929. D: πλὴν τῶν συνδιαιτωμένων. Tim. 18. B: ξυνδιαιτωμένους μετ' ἀλλήλων ζῆν.

σ υ ν δ ι α κ ι ν δ υ ν ε ύ ω, *una periculum suscipio.* Lach. 189. B: ἢ μετ' ἐμοῦ συνδιεκινδύνευσας.

σ υ ν δ ι α κ ο σ μ ῶ, *una dispono.* Legg. IV. 712. B: ἵλεως ... ἡμῖν ἔλθοι συνδιακοσμήσων τήν τε πόλιν καὶ τοὺς νόμους.

σ υ ν δ ι α κ ρ ί ν ω, *una diiudico.* Locr. 104. E: ἅπαντα ... ταῦτα ... ἁ Νέμεσις συνδιέκρινε σὺν δαίμοσι cet.

σ υ ν δ ι α κ υ β ε ρ ν ῶ (ξυνδ.), *una guberno.* Polit. 304. A: ὅση ... ξυνδιακυβερνᾷ τὰς ἐν ταῖς πόλεσι πράξεις.

σ υ ν δ ι α μ ά χ ο μ α ι (ξυνδ.), *una* (vel *pro aliquo*) *pugno.* Phil. 66. E: ὡς ... ὑπὲρ τῶν δευτερείων νῷ πρὸς ἡδονὴν ξυνδιαμαχοίμην.

σ υ ν δ ι α π ε ρ α ί ν ω, *una absolvo.* Gorg. 506. B: συνδιαπερᾶναι τὸν λόγον.

σ υ ν δ ι α π έ τ ο μ α ι, *una pervolo.* Theaet. 199. E: ἀνεπιστημοσύνας ... ὁμοῦ συνδιαπετομένας ἐν τῇ ψυχῇ.

σ υ ν δ ι α π ο ν ῶ, *una elaboro* (Legg. VIII. 842. E: ὅσοι περὶ αὐτὴν ταύτην συνδιαποιοῦσιν) et *exerceor.* Soph. 218. B: ᾧ συνδιαπονεῖν μέτ' ἐμοῦ ... οὐκ ἄηθες.

σ υ ν δ ι α σ κ έ π τ ο μ α ι, *una perpendo* vel *exploro.* Prot. 349. B: τὰ δὲ συνδιασκέψασθαι (ἐπιθυμῶ).

σ υ ν δ ι α σ κ ο π ῶ, *una perscrutor.* Prot. 361. D: μετὰ σοῦ ἂν ἥδιστα ταῦτα συνδιασκοποίην. Med. Pol. V. 458. B: πειράσομαί σοι πρότερα συνδιασκοπεῖσθαι. Eryx. 399. E: ἕτοιμος δ' ὑμῖν καὶ ἐγὼ ... συνδιασκοπεῖσθαι.

σ υ ν δ ι α σ ῴ ζ ω, *simul conservo.* Conv. 220. E: συνδιέσωζε καὶ τὰ ὅπλα καὶ αὐτὸν ἐμέ.

σ υ ν δ ι α τ α λ α ι π ω ρ ῶ (ξυνδ.), *aerumnas simul fero.* Crit. 45. D: ξυνδιαταλαιπωρεῖν καὶ τρέφοντα καὶ παιδεύοντα.

σ υ ν δ ι α τ ε λ ῶ (ξυνδ.), *una maneo* s. *duro.* Phaed. 91. B: ἡ δὲ ἄγνοιά μοι αὕτη οὐ ξυνδιατελεῖ ... ἀλλ' ὀλίγον ὕστερον ἀπολεῖται.

σ υ ν δ ι α τ ρ ί β ω, *consuetudine cum aliquo coniunctus sum, utor aliquo* (germ. *mit einem umgehen*). Conv. 172. C: ἀφ' οὗ δ' ἐγὼ Σωκράτει συνδιατρίβω cet. Theag. 128. B: ἐμοὶ συνδιατρίβειν. Lach. 180. D. 188. C. Theag. 129. E: τῶν μετ' ἐμοῦ συνδιατριβόντων. Lys. 204. C: ἐὰν δ' οὗτος καὶ σμικρὸν χρόνον συνδιατρίψῃ σοι cet.

σ υ ν δ ι α φ έ ρ ω. Tim. 71. A. legebatur ξυνδιαφέροντος pro ξυμφέροντος, quod vid.

σ υ ν δ ι η θ ῶ, *una transfundo.* Tim. 66. E: τότε γὰρ ὀσμὴ ... οὐδεμία συνδιηθεῖται.

σ υ ν δ ι κ ά ζ ω, *una iudico.* Legg. VI. 768. B: ὁ ... ἀκοινώνητος ὢν ἐξουσίας τοῦ συνδικάζειν.

σ υ ν δ ι κ ί α (ξυνδ.), ἡ, *causae defensio.* Legg. XI. 938. B: ξυνδικίας κακῆς.

σύνδικος (ξύνδ.), ὁ, *patronus* (causae). Legg. XI. 929. E: ξύνδικοι.

συνδικῶ (ξυνδ.), *causam alicuius defendo, patrocinor.* Legg. XI. 937. E: τὸ ξυνδικεῖν. Ib. ξυνδικεῖν ἄλλῳ. 938. B: ξυνδικῆσαι.

συνδοκεῖν (ξυνδ.), *communiter videri* vel *probari*, et simpl. *videri*; etiam *commodum esse.* Prot. 331. B: ἦ καὶ σοὶ συνδοκεῖ οὕτως. 340. B: εἰ σοὶ συνδοκεῖ ὅπερ ἐμοί. Soph. 235. B: κἀμοὶ τοῦτό γε οὕτω περὶ αὐτοῦ ξυνδοκεῖ. Crat. 393. C: ἦ οὐ ξυνδοκεῖ; Pol. V. 460. E: ἆρ' οὖν σοι ξυνδοκεῖ μέτριος χρόνος ἀκμῆς ... τὰ εἴκοσιν ἔτη —; Legg. II. 674. C: εἰ ξυνδοκεῖ. VI. 781. D: εἰ καὶ σφῶν ξυνδοκεῖ ἀκούειν. Hipp. mai. 283. B: πολλοῖς συνδοκεῖ ὅτι cet. Phaed. 64. C: σκέψαι δὴ ... ἐὰν ἄρα καὶ σοὶ ξυνδοκῇ ἅπερ καὶ ἐμοί. 100. C: ἐὰν σοὶ ξυνδοκῇ ὥσπερ ἐμοί. Pol. IV. 434. A. Polit. 277. A: δεῖ ... κἀμοὶ μετὰ σοῦ κοινῇ ξυνδοκεῖν. Legg. I. 626. C. Prot. 354. A: συνεδόκει ἡμῖν ἀμφοῖν. Epin. 986. A: ἆρ' οὐκ ἂν κακὸς ἑαυτῷ ... λεγόμενος ἐν δίκῃ ξυνεδόκει λέγεσθαί ποτ' ἂν (*nonne — videretur recte malus dici?*). Riv. 138. B: ξυνεδόκει (absol. in resp.). Euthyd. 289. B: συνεδόκει ἡμῖν πάντα ταῦτα. Tim. 75. C: ξυνέδοξε ... αἱρετέον. Phaed. 73. B: σκέψαι ἐὰν τῇδέ πῄ σοι σκοπουμένῳ συνδόξῃ. Legg. III. 689. A: σκοπεῖτε εἰ συνδόξει καὶ σφῷν λεγόμενον. IV. 719. C: τοῖς ἄλλοις πᾶσι ξυνδεδογμένος (μῦθος). Phaedr. 267. D: τὸ ... τέλος τῶν λόγων κοινῇ πᾶσιν ἔοικε συνδεδογμένον εἶναι. Legg. II. 659. D: τοῖς ἐπιεικεστάτοις ... δι' ἐμπειρίαν ξυνδεδογμένον ὡς ὄντως ὀρθός ἐστιν (λόγος).

συνδοκιμάζω (ξυνδ.), *una examino.* Theaet. 197. B: ἀκούσας συνδοκίμαζε. Tim. 20. D: ἵνα ξυνδοκιμάσῃ ... εἴτ' ἐπιτήδειος cet.

σύνδρομος (ξύνδρ.), ὁ ἡ, *concurrens, congruens.* Legg. VIII. 844. E: πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τὴν τοῦ τρυγᾶν ἀρκτούρῳ ξύνδρομον. Etiam *eundem cursum conficiens, comitans.* Epin. 990. B: τούτῳ (τῷ ἡλίῳ) ξυνδρόμους. Plur. ξύνδρομα adverbii instar (*una cum*) ponitur. Polit. 266. C: ξύνδρομα πεπορευμένος τῷ τῶν ἀνδρῶν ... ἄριστα γεγυμνασμένῳ.

συνδυάζω, *coniugo.* Legg. VIII. 840. D: συνδυασθέντες (germ. *sich paarend*) ἄῤῥην θηλείᾳ κατὰ χάριν καὶ θήλεια ἄῤῥενι.

σύνδυο (ξύνδ.), germ. *zwei zusammen* et simpl. *zusammen.* Parm. 143. D: τούτων ... ἐπείπερ σύνδυο (v. σὺν δύο) ἕκαστα συμβαίνει εἶναι. Conv. 174. D: σύν τε δύ' ... ἐρχομένω (ad Hom.). Legg. XII. 962. E: οἱ δὲ καὶ ξύνδυο νομοθετοῦνται. Tim. 54. D: ξύνδυο ... τοιούτων (v. τούτων) κατὰ διάμετρον ξυντιθεμένων. Hipp. mai. 282. E: ἢ ἄλλους σύνδυο ... τῶν σοφιστῶν.

συνέδριον, τὸ, *consessus.* Prot. 317. D: βούλει ... συνέδριον κατασκευάσωμεν —;

σ υ ν ε θ έ λ ω, *consentio.* Ep. I. 309. A: ἐμοῦ συνεθέλοντος.

σ υ ν ε θ ί ζ ω (ξυνεθ.), *assuefacio;* pass. perf. *assuetus sum.* Pol. IX. 589. A: ὥστε ... μηδὲν ἕτερον ἑτέρῳ ξυνεθίζειν μηδὲ φίλον ποιεῖν. VII. 520. C: ξυνεθιζόμενοι. Polit. 285. A: διὰ ... τὸ μὴ κατ' εἴδη συνειθίσθαι σκοπεῖν cet. Soph. 236. D: συνειθισμένον (*affirmando assuetum*). Verb. Pol. VII. 520. C: συνεθιστέον τὰ σκοτεινὰ θεάσασθαι.

σ υ ν ε ι δ έ ν α ι (ξυνειδ.), *conscium esse, una cum aliquo* et *de aliquo scire;* etiam simpl. *scire.* Phaed. 92. D: ἐγὼ ... τοῖς ... λόγοις ξύνοιδα οὖσιν ἀλαζόσι (ubi nos simpl. *ich weiss dass* cet.). Conv. 216. A: ξύνοιδ' ἐμαυτῷ ὅτι cet. B: ξύνοιδα ... ἐμαυτῷ ἀντιλέγειν ... οὐ δυναμένῳ. Apol. 21. B: ἐγὼ ... οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν ξύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὤν. Ion. 533. C: ἐκεῖνο ἐμαυτῷ σύνοιδα ὅτι cet. Phaedr. 257. D: σύνοισθά που καὶ αὐτὸς ὅτι cet. Theaet. 206. A: ἐξ ὧν αὐτὸς σύνοισθα σαυτῷ ἐν τῇ τῶν γραμμάτων μαθήσει. Soph. 232. C: ξύνισμεν ὡς αὐτοί τε ἀντειπεῖν δεινοὶ cet. Pol. X. 607. C: ὡς ξύνισμέν γε ἡμῖν αὐτοῖς κηλουμένοις ὑπ' αὐτῆς. Apol. 34. B: ὅτι (v. ὃν) ξυνίσασι Μελήτῳ ... ψευδομένῳ. Prot. 348. B: ἵνα τούτῳ ... ταῦτα συνειδῶμεν (nos: *um dieses von ihm zu wissen*). Legg. IX. 870. D: ἃ μηδένα βούλονταί σφισι ξυνειδέναι γιγνόμενα ἢ γεγονότα. Phaedr. 235. C: συνειδὼς ἐμαυτῷ ἀμαθίαν. Legg. V. 742. B: ὁ ξυνειδὼς καὶ μὴ φράζων. Euth. 4. C. Pol. I. 331. A: τῷ ... μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ξυνειδότι. Legg. VI. 773. B: τὸν αὑτῷ ξυνειδότα ἰταμώτερον ... πρὸς πάσας τὰς πράξεις φερόμενον. VI. 766. E: (εἰς) τοὺς φίλους τε καὶ ξυνειδότας ὅτι μάλιστα τὰς ἀμφισβητουμένας πράξεις. Conv. 193. E: εἰ μὴ ξυνῄδειν Σωκράτει τε καὶ Ἀγάθωνι δεινοῖς οὖσι περὶ τὰ ἐρωτικά. Apol. 22. C: ἐμαυτῷ γὰρ ξυνῄδειν (al. ξυνῄδη) οὐδὲν ἐπισταμένῳ.

σ ύ ν ε ι μ ι (ξύν.), *una sum; versor* (inter alios et in aliqua re; unde etiam *tracto aliquid, studeo alicui rei*); *convenio, colloquor,* et in univ. *utor aliquo* (germ. *umgehen*), praec. disciplinae causa (atque hoc sensu tam de discipulo quam de magistro usurpatur); etiam *consuesco.* Crat. 404. D: δι' ὅπερ καὶ σύνεστιν αὐτῇ ὁ Ἅιδης σοφὸς ὤν. Conv. 195. B: μετὰ δὲ νέων ἀεὶ ξύνεστί τε καὶ ἔστιν. Alc. I. 118. C: Δάμωνι ξύνεστι αὐτοῦ τούτου ἕνεκα (h. e. *disciplinae causa*). Pol. VIII. 568. A: ξύνεισιν οἱ νέοι πολῖται. I. 328. D: τοῖσδε ... τοῖς νεανίαις ξύνισθι. Lach. 181. C. Euth. 4. C: ἐὰν ξυνῇς τῷ τοιούτῳ ξυνειδώς. Gorg. 455. D: ἐάν σοι συνῶμεν. Pol. IX. 575. E: οἷς ἂν ξυνῶσιν. Apol. 25. B: ἐάνπερ ξυνῶσι καὶ χρῶνται ἵπποις. Prot. 336. B: τὸ συνεῖναι ... ἀλλήλοις διαλεγομένους. 347. C: διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀλλήλοις δι' ἑαυτῶν συνεῖναι ἐν τῷ πότῳ. Phaedr. 275. B: χαλεποὶ ξυνεῖναι. Theaet. 151. A: ἐνίοις μὲν τὸ γιγνόμενόν μοι δαιμόνιον ἀποκωλύει ξυνεῖναι (quippe discipulis). Conv. 176. E: διὰ

λόγων ἀλλήλοις συνεῖναι. Pol. III. 403. B: φιλεῖν ... καὶ ξυνεῖναι. IX. 586. B: ἡδοναῖς ξυνεῖναι. X. 602. A: διὰ τὸ ... συνεῖναι τῷ εἰδότι. Apol. 19. E: προῖκα ξυνεῖναι ᾧ ἂν βούλωνται. Phaedr. 240. C: νεωτέρῳ ... πρεσβύτερος συνὼν cet. 271. E: ὧν τότε ἤκουε λόγων ξυνών. Conv. 192. C: ὡς ... τούτου ἕνεκα ἕτερος ἑτέρῳ χαίρει ξυνὼν οὕτως ἐπὶ μεγάλης σπουδῆς. Phaed. 81. B: ἅτε τῷ σώματι ἀεὶ ξυνοῦσα καὶ τοῦτο θεραπεύουσα (ἡ ψυχή). Legg. VII. 791. B: δείμασι ξυνοῦσα (ἡ ψυχὴ) ἐκ νέων. Theaet. 149. D: ποίαν χρὴ ποίῳ ἀνδρὶ συνοῦσαν ὡς ἀρίστους παῖδας τίκτειν. Conv. 211. D: ξυνόντες ἀεὶ αὐτοῖς (τοῖς παιδικοῖς). Pol. II. 372. B: ἡδέως ξυνόντες ἀλλήλοις. VI. 495. C: οἱ ξυνόντες αὐτῇ (τῇ φιλοσοφίᾳ). IX. 586. A: εὐωχίαις ... ἀεὶ ξυνόντες. Legg. II. 656. B: πονηροῖς ἤθεσι ξυνών. Hipp. mai. 282. C: τοῖς νέοις συνὼν (i. q. *instituens*). Apol. 25. E: ἐάν τινα μοχθηρὸν ποιήσω τῶν ξυνόντων. Theaet. 210. C: ἧττον ἔσει βαρὺς τοῖς συνοῦσι. 168. A: τοὺς ξυνόντας ἀντὶ φιλοσόφων μισοῦντας τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἀποφανεῖς. Polit. 287. A: ὡς ... τοὺς συνόντας ἀπειργάζετο διαλεκτικωτέρους. Hipp. mai. 283. C: τοὺς συνόντας αὐτῇ (τῇ σοφίᾳ) καὶ μανθάνοντας. Crat. 396. D: ἕωθεν ... πολλὰ αὐτῷ συνῆν. Pol. X. 617. E: ᾧ (βίῳ) συνέσται ἐξ ἀνάγκης. Theag. 127. A: ὅς σοι προῖκα συνέσται. Pol. I. 328. A: ξυνεσόμεθα ... πολλοῖς τῶν νέων αὐτόθι καὶ διαλεξόμεθα. Conv. 181. D: ὡς τὸν βίον ἅπαντα ξυνεσόμενοι. Verb. Prot. 313. B: ὡς πάντως συνεστέον Πρωταγόρᾳ.

σύνειμι (ξύν.), *convenio*, *congredior* vel *congregor*; *coalesco*, *copulor*. Conv. 197. D: ξυνόδους ... ξυνιέναι. Tim. 58. A: πρὸς αὐτὴν πεφυκυῖα βούλεσθαι ξυνιέναι. Legg. V. 736. C. VI. 773. A: εἰς τὴν κοινωνίαν ξυνιέναι. XII. 962. C. Ep. II. 310. E: ξυνιέναι εἰς ταὐτό. Tim. 57. B: τῶν ἄλλων τινὶ ξυνιὸν γένει. 76. A: ξυνιὸν αὐτὸ πρὸς αὑτό. 49. C: ἀέρα ξυνιόντα καὶ πυκνούμενον. Pol. I. 329. A: ὀλοφύρονται ξυνιόντες (vern. *wenn sie zusammenkommen*). Conv. 184. E: τούτων ξυνιόντων εἰς ταὐτὸν τῶν νόμων. Pol. VI. 493. D: τὴν τῶν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ξυνιόντων ὀργὴν καὶ ἡδονάς. Soph. 248. A: ἀπὸ τῶν πρὸς ἄλληλα ξυνιόντων. Legg. VI. 773. A: ταῖς ... ξυνιούσαις ἑστίαις. Conv. 191. A: ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἥμισυ τὸ αὑτοῦ ξυνήει.

συνείργω, *copulo*. Tim. 34. C: συνέρξας. Pol. V. 461. B: μὴ συνέρξαντος (al. ξυνέρξαντος) ἄρχοντος.

συνείρω (ξυν.), *connecto*, *copulo*. Polit. 267. A: ξυνείρωμεν ... τὸν λόγον τοῦ ὀνόματος τῆς τοῦ πολιτικοῦ τέχνης. Crat. 425. B: συνείρειν. Legg. II. 654. A: ᾠδαῖς τε καὶ ὀρχήσεσιν ἀλλήλους ξυνείροντας.

συνεκπέμπω (ξυν.), *una emitto*. Tim. 91. A: ξυνεκπέμπει.

συνεκπίπτω (ξυν.), *una excido* vel *evellor*. Tim 84. B:

ἐκ τῶν ῥιζῶν ξυνεκπίπτουσαι. **prodeo*. Theaet. 156. B: ἀεὶ συνεκπίπτουσα (αἴσθησις) καὶ γεννωμένη μετὰ τοῦ αἰσθητοῦ.

συνεκπυρῶ, *concalefacio*. Tim. 65. E: συνεκπυρούμενα καὶ πάλιν αὐτὰ ἀντικάοντα τὸ διαθερμῆναν.

συνεκτίνω, *una mulctam solvo*. Legg. IX. 855. B: ἐὰν ... μή τινες ἐθέλωσιν αὐτὸν ... συνεκτίνοντες ἀπελευθεροῦν.

συνεκτρέφω, *una educo*. Conv. 209. C: τὸ γεννηθὲν συνεκτρέφει κοινῇ μετ' ἐκείνου. Menex. 249. A: τοὺς ... παῖδας συνεκτρέφει αὐτή.

συνέλκω, *contraho*. Conv. 190. E: συνέλκων πανταχόθεν τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην. **consocio*. Theaet. 181. A: συνέλξομεν μετ' αὐτῶν ἡμᾶς αὐτούς (antecedunt ὅταν ... ἕλκωνται εἰς τἀναντία).

συνέμπορος (ξυν.), ὁ, *itineris comes*. Phaed. 108. B: οὔτε ξυνέμπορος οὔτε ἡγεμὼν ἐθέλει γίγνεσθαι.

συνεξάγω (ξυν.), *una produco*. Theaet. 157. D: ἕως ἂν εἰς φῶς τὸ σὸν δόγμα ξυνεξαγάγω.

συνεξάρχω, *ducem me alicui praebeo*. Ax. 368. D: μαινομένῳ δήμῳ συνεξάρχειν.

συνεξερευνῶμαι, *una perscrutor* vel *opem fero in perscrutando*. Theaet. 155. E: ἐάν σοι ἀνδρὸς ... τῆς διανοίας τὴν ἀλήθειαν ... συνεξερευνήσωμαι.

συνεξετάζω, *una exploro*. Legg. X. 900. D: κοινῇ συνεξεταζόντων τίνα cet.

συνεξευρίσκω (ξυν.), *una invenio* vel *excogito*. Ep. V. 322. A: τοὺς ... τῆς μοναρχίας λόγους οὐχ ἥκιστ' αὐτὸν ξυνεξευρήσειν (sic codd. Vulg. συνεξ.) cet.

συνεορτάστης (ξυν.), ὁ, *celebritatis socius*. Legg. II. 653. D: Μούσας ... καὶ Διόνυσον ξυνεορταστὰς ἔδοσαν (θεοί).

συνεπαίνω (ξυν.), *collaudo*, *comprobo*. Hipp. min. 363. A: (τί) οὐχὶ ἢ συνεπαινεῖς τι τῶν εἰρημένων ἢ καὶ ἐλέγχεις —; Menex. 246. A: ξυνεπαινεῖν τε καὶ κοσμεῖν.

συνεπακολουθῶ (ξυν.), *una sequor, comitor*. Phaed. 81. B: τῇ τοῦ ξυνεπακολουθοῦντος τοῦ σωματοειδοῦς ἐπιθυμίᾳ.

συνεπιθυμήτης, ὁ, *contentionis socius*. Clit. 408. C: συνεπιθυμητῶν ἢ ἑταίρων σῶν.

συνεπικρίνω (ξυν.), *una diiudico*. Legg. VII. 792. C: ξυνεπίκρινε ... ἡμᾶς (i. q. *sententias nostras*).

συνεπιμελοῦμαι, *una* vel *simul curo*. Legg. VI. 754. C: τούτους ... δεῖν ... συνεπιμεληθῆναι ὅπως cet.

συνεπισκέπτομαι, *una exploro*, *perpendo*. Crat. 422. C: δεῦρο ... συνεπίσκεψαι μετ' ἐμοῦ. Hipp. mai. 296. B: ἀλλά μοι τόδε συνεπίσκεψαι. Apol. 27. A: συνεπισκέψασθε. Crat. 422. C: συνεπισκέψωμαι.

συνεπισπῶμαι (ξυν.), *mecum traho*. Soph. 236. D: ἤ σε οἷον ῥυμὴ ὑπὸ τοῦ λόγου ... συνεπεσπάσατο πρὸς τὸ ταχὺ ξυμφῆσαι; Tim. 44. A: ἂν δ' αὖ ἔξωθεν αἰσθήσεις τινὲς φερόμεναι ... ξυνεπισπάσωνται καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἅπαν

κύτος cet. Pol. V. 451. A: *τοὺς φίλους ξυνεπισπασάμενος κείσομαι* cet.

συνεπίσταμαι (ξυν.), *communiter scio* et simpl. *scio*. Legg. VII. 821. C: *τὸν ... ἥλιον που καὶ σελήνην δρῶντας ταῦθ' ἃ* (*ταῦτα?*) *ἀεὶ πάντες ξυνεπιστάμεθα*.

συνεπιστατῶ (ξυν.), *una praecipio*. Pol. VII. 528. C: *εἰ δὲ πόλις ὅλη ξυνεπιστατοῖ* cet.

συνεπιστρέφω (ξυν.), *una circumago*. Pol. X. 617. A: *τὴν ... Κλωθὼ ... συνεπιστρέφειν τοῦ ἀτράκτου τὴν ἔξω περιφοράν*. Tim. 84. D: *ξυνεπιστρέφον αὐτά*.

συνεπιτίθεμαι (ξυν.), *una invado*. Phil. 16. A: *μή σοι μετὰ Φιλήβου ξυνεπιθώμεθα*.

συνέπομαι (ξυν.), *una sequor; comitor*; simpl. *sequor, consequor*; etiam *assequor* vel *capio*. Soph. 238. E: *ξυνέπομαι*. Ib. *ξυνέπει*; Phaed. 112. B: *ξυνέπεται ... αὐτῷ* (*τὸ πνεῦμα*). Tim. 52. D: *καὶ ὅσα τούτοις ἄλλα πάθη ξυνέπεται*. Legg. III. 690. A: *τρίτον ... τούτοις ξυνέπεται τὸ* cet. Polit. 260. A: *ὁπόσαι ξυνέπονται τῇ λογιστικῇ*. Legg. VII. 798. C: *ξυνέπονται ὑπείκοντες*. Soph. 216. B: *τάχ' ... ἂν καὶ σοί τις οὗτος τῶν κρειττόνων συνέποιτο*. Legg. II. 659. C: (*ἵνα*) *ξυνέπηται ... τοῖς αὐτοῖς τούτοις* cet. Phil. 24. D: *ἔστι δ' ... οὐ ῥάδια ταῦτα ξυνέπεσθαι*. Tim. 63. C: *ξυνέπεσθαι τῇ βίᾳ*. Legg. XI. 916. D: *τῷ νόμῳ ξυνεπόμενος*. Polit. 270. D: *ξυνεπόμενον τῇ τοῦ παντὸς ἀνειλίξει*. Tim. 90. D: *ταύταις ... ξυνεπόμενον ἕκαστον δεῖ* cet. Polit. 274. D: *ᾧ ... ξυνεπόμενοι ... ζῶμεν* cet. Pol. IX. 575. C. Legg. III. 695. C: *ξυνεπόμενοι τῷ λόγῳ*. III. 679. E: *τὰ τούτοις ξυνεπόμενα*. Phil. 56. C: *μουσικῇ ξυνεπομένας* (*τέχνας*). Legg. IX. 858. E: *κατ' ἐκεῖνα ξυνεπόμενα*. X. 899. C: *ὁπόσα τούτων ξυνεπόμενα* (ut Lat. *consequentia* c. genit.) *εἴπομεν*. Polit. 274. A: *τὸ τῆς κυήσεως ... μίμημα συνείπετο τοῖς πᾶσιν ὑπ' ἀνάγκης*. Legg. IV. 706. A: *ὅτῳ ἂν ... καλόν τι ξυνέσπηται*. IV. 721. C: *ὃ διὰ τέλους αὐτῷ ξυνέπεται καὶ συνέψεται*. Tim. 53. C: *συνέψεσθε* (*me consequemini*).

συνερανίζω, *colligo*. Ax. 369. A: *ὡς ἂν συνηρανισμένων ἐκ ... ὄχλου*.

συνεργός (ξυν.), *ὁ ἡ*, *adiuvans*, subst. *adiutor*, *socius*. Def. 414. A: *χρόνος ἀγαθοῦ τινὸς συνεργός*. Conv. 180. E: *τὸν ... τῇ ἑτέρᾳ* (*Ἀφροδίτῃ*) *συνεργόν*. 212. B: *τούτου τοῦ κτήματος ... τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει συνεργὸν ἀμείνω Ἔρωτος οὐκ ἄν τις ῥᾳδίως λάβοι*. Charm. 173. D: *ἡ ... σωφροσύνη ... οὐκ ἂν ἐῴη ... τὴν ἀνεπιστημοσύνην ξυνεργὸν ἡμῖν εἶναι*. Polit. 280. B: *ὅτι τῶν ... ἐγγὺς ξυνεργῶν οὔπω διώρισται*. Legg. VII. 811. E: *μὴ χρῆσθαι τούτοις συνεργοῖς*. Ep. VII. 351. B: *τοῖς συνεργοῖς τε καὶ ἑταίροις*.

συνέριθος, *ὁ* et *ἡ*, *laboris socius* et *socia*, *administer* et *administra*. Legg. X. 889. D: *ὅσαι ταύταις εἰσὶ συνέριθοι*

τέχναι. Pol. VII. 533. D: συνερίθοις καὶ συμπεριαγωγοῖς χρωμένη αἷς διήλθομεν τέχναις.

σύνερξις, ἡ, *copulatio*, *coniugium*. Pol. V. 460. A: ἐφ' ἑκάστης συνέρξεως. Tim. 18. D: εἰς τὴν τῶν γάμων σύνερξιν.

συνέρχομαι (ξυν.), *coeo*, *convenio*; *congredior* (etiam de pugnantibus). Legg. II. 674. B: ὅστις βουλευσόμενος εἰς βουλὴν ... συνέρχεται. Pol. I. 329. A: πολλάκις ... συνερχόμεθά τινες εἰς ταὐτό. Legg. III. 680. E: εἰς τὸ κοινὸν ... πλείους συνέρχονται. Dem. 381. A: τὸ ... ξυνέρχεσθαι ἀκουσομένους μὴ εἰδότων cet. Legg. VI. 751. D: οἱ νεωστὶ ξυνεληλυθότες. Prot. 337. D: συνεληλυθότας. Theaet. 157. A: πρὶν ἂν τῷ πάσχοντι ξυνέλθῃ. Legg. VI. 794. A: ἐπειδὰν ξυνέλθωσιν. 767. C: συνελθεῖν εἰς ἓν ἱερόν. Conv. 192. E: συνελθὼν καὶ συντακεὶς τῷ ἐρωμένῳ. Legg. III. 699. C: οὐκ ἄν ποτε ξυνελθὼν ἠμύνατο cet. Epin. 981. A: ὅταν μία ξυνελθοῦσα σύστασις ψυχῆς καὶ σώματος ἀποτέκῃ μίαν μορφήν. Theaet. 157. A: τό τέ τινι ξυνελθὸν καὶ ποιοῦν. Soph. 266. C: εἰς ἓν συνελθόν. Tim. 68. C: λευκῷ ξυνελθόν. Tim. 32. C: εἰς ταὐτὸν αὑτῷ ξυνελθόν. Prot. 343. A: κοινῇ ξυνελθόντες. Theaet. 154. D: ξυνελθόντες σοφιστικῶς εἰς μάχην τοιαύτην. Charm. 137. E: δύο οἰκίαι συνελθοῦσαι εἰς ταὐτόν. Legg. VIII. 835. A: εἰς κοινὸν περὶ αὐτῶν τούτων συνελθόντων. Polit. 301. E: συνελθόντας. Legg. IX. 856. A: εἰς ταὐτὸν ξυνελθόντας. Dem. 381. E.

σύνεσις (ξύν.), ἡ, *intelligentia*; *cognitio*. Crat. 411. A: φρόνησίς τε καὶ σύνεσις cet. 412. A: σύνεσις ... οὕτω μὲν δόξειεν ἂν ὥσπερ συλλογισμὸς εἶναι. Soph. 228. D: παραφόρου ξυνέσεως γιγνομένης. Riv. 135. B: ὅσα ξυνέσεως ἔχεται. Phaedr. 232. C: μὴ συνέσει κρείττους γένωνται. Crat. 412. C: ἐπὶ τῇ τοῦ δικαίου συνέσει. 437. B: τῇ ξυνέσει ταύτῃ καὶ ἐπιστήμῃ cet. Pol. II. 376. B: συνέσει τε καὶ ἀγνοίᾳ ὁριζόμενον τό τε οἰκεῖον καὶ τὸ ἀλλότριον. Menex. 237. D: ὃ (ζῶον) συνέσει ... ὑπερέχει τῶν ἄλλων. Polit. 259. C: πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς σύνεσιν καὶ ῥώμην. Crat. 411. A. Phil. 19. D: νοῦν, ἐπιστήμην, σύνεσιν cet. Riv. 136. A: εἰς ξύνεσιν περὶ τὰς τέχνας.

συνέστιος (ξυν.), ὁ ἡ, *contubernalis*. Legg. IX. 868. E: τούτοις ... ξυνέστιος αὐτοῖς μηδέποτε γιγνέσθω. Euth. 4. B: ἐάνπερ ὁ κτείνας συνέστιός σοι καὶ ὁμοτράπεζος ᾖ. Legg. IX. 868. D: ξυνέστιον. Ep. VII. 350. C: σύσσιτον καὶ συνέστιον.

συνεύχομαι (ξυν.), *una* vel *idem precor*; etiam *alicui* (nos: *für einen*) *precor*. Phaedr. 257. B: συνεύχομαί σοι. Legg. XI. 931. E: ξυνεύχεται. Phaedr. 279. C: καὶ ἐμοὶ ταῦτα συνεύχου. Epin. 980. C. Legg. III. 687. D: καὶ μὴν τοῖς γε φίλοις που ξυνευχοίμεθ' ἂν ταῦτα ἅπερ ἐκεῖνοι ἑαυτοῖσι. X. 909. E: ὃς ἂν ἐθέλῃ μετ' αὐτοῦ ξυνεύχεσθαι. Ib. συνευξάσθω. III. 687. E: τότε ... παῖς πατρὶ συνεύξεται;

συνεφέλκω, *mecum traho.* Ep. VII. 335. B: ἦν ἀναγκαῖον τῷ ἀδικήσαντι συνεφέλκειν cet. Phaed. 80. E: μηδὲν τοῦ σώματος συνεφέλκουσα.

συνεφέπομαι (ξυν.), *una sequor, consequor.* Legg. III. 701. A: ξυνεφέσπετο δὲ ἐλευθερία. Critia 107. B: τῇδέ μοι συνεπισπέσθε. Soph. 254. C: ξυνεπισπώμεθα τῷ λόγῳ τῇδε σκοποῦντες. Tim. 42. C: τῇ ταὐτοῦ ... περιόδῳ τῇ ἐν αὐτῷ ξυνεπισπόμενος (v. ξυνεπισπώμενος). Ep. VII. 344. D: τούτῳ ... τῷ μύθῳ ὁ ξυνεπισπόμενος εὖ εἴσεται.

συνέχεια, ἡ, *cohaerentia, coniunctio.* Soph. 261. E: τὰ ... τῇ συνεχείᾳ (nos: *in der Verbindung*) μηδὲν σημαίνοντα. 262. C: κατὰ ταύτην ... τὴν συνέχειαν οὐδείς πω συνέστη λόγος.

συνεχής (ξυν.), ὁ ἡ, *continuus; cohaerens; perpetuus.* Legg. I. 625. E: ὅτι πόλεμος ἀεὶ πᾶσι διὰ βίου ξυνεχής ἐστι. Ep. III. 318. ὁ λόγος ... ξυνεχὴς τῷ νῦν δὴ γενομένῳ. Phaed. 110. D: ὥστε ἕν τι αὐτῆς εἶδος ξυνεχὲς ποικίλον φαντάζεσθαι. Pol. X. 616. E: νῶτον συνεχὲς ἑνὸς σφονδύλου. Ax. 367. A: συνεχεῖς ἀγῶνες. 365. A: αἱ συνεχεῖς εὐλογίαι τῶν ἀρετῶν. Legg. V. 738. A: ξυνεχεῖς (τομάς). Tim. 84. E: τὰ ξυνεχῆ νεῦρα. 86. A: ξυνεχῆ καύματα καὶ πυρετοὺς ἀπεργάζεται.

συνέχω (ξυν.), *contineo; complector; colligo, constringo;* pass. etiam *implicor, affligor, laboro.* Phaed. 98. D: ὃ συνέχει αὐτά. Hipp. min. 374. D: οὐκοῦν πάντα ... εἷς λόγος συνέχει —; Polit. 311. C: (ὁπόταν) συνέχῃ τούτῳ τῷ πλέγματι. Gorg. 508. A: θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν cet. Phaed. 99. C. Pol. X. 616. C: πᾶσαν συνέχον τὴν περιφοράν. Legg. XII. 945. D: λυθείσης τῆς τὰ πάντα πολιτεύματα ξυνεχούσης εἰς ἓν δίκης. Soph. 253. C: εἰ συνέχοντα τοιαῦτ᾽ (v. ταῦτα) ἐστίν. Pol. IV. 440. E: καθάπερ ἐν τῇ πόλει ξυνεῖχεν αὐτὴν τρία ὄντα γένη. Soph. 242. E: ὡς τὸ ὂν ... ἔχθρᾳ τε καὶ φιλίᾳ συνέχεται. Legg. VII. 791. E: τῷ κλαίειν ... συνέχεται. Soph. 236. E: ἐν ἀντιλογίᾳ μὴ συνέχεσθαι. Pol. IX. 574. A. Theaet. 479. A: τοῖς μεγίστοις νοσήμασι συνισχόμενος. 512. A: ἀνιάτοις νοσήμασι ... συνεχόμενος. Legg. IX. 863. C: ἀγνοίᾳ ξυνεχόμενος. XII. 944. E: ὀνείδει ξυνεχόμενος. Phaed. 86. B: ξυνεχομένου (τοῦ σώματος) ὑπὸ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ cet. Legg. IV. 714. A: ἀνηνύτῳ ... κακῷ νοσήματι (*tamquam morbo*) ξυνεχομένην. Tim. 43. E: μετ᾽ ἀλλήλων μόγις συνεχομένας. A: οἷς αὐτοὶ ξυνείχοντο δεσμοῖς. Soph. 250. D: πάσῃ συνεσχόμεθα (v. συνεχόμεθα) ἀπορίᾳ. Theaet. 165. B. ἐν φρέατι συσχόμενος (Cl. c. al. συνεχόμενος; v. *Matth.* Gr. Gr. p. 936.).

συνεχῶς (ξυν.), *continenter; perpetuo.* Soph. 262. A: ἐξ ὀνομάτων ... συνεχῶς λεγομένων. B. Pol. VII. 528. C: ξυνεχῶς ... ζητούμενα. Legg. IV. 706. A: ὅτῳ ἂν συνεχῶς ἀεὶ καλόν τι ξυνέσπηται μόνον. VII. 807. E: ἀεὶ ξυνεχῶς.

συνηγορῶ, *patrocinor*. Legg. XI. 937. A: *μαρτυρεῖν καὶ συνηγορεῖν*. B.

συνήδομαι (*ξυν.*), *una laetor*. Pol. V. 462. E: *ξυνησθήσεται*.

συνήθεια (*ξυν.*), *ἡ*, *consuetudo*, *usus* (etiam *usus loquendi*). Pol. VII. 516. A: *συνηθείας ... δέοιτ' ἄν, εἰ μέλλοι τὰ ἄνω ὄψεσθαι*. 517. A. Legg. II. 655. E. IX. 865. E: *ἐν τοῖς ἤθεσι τοῖς τῆς ἑαυτοῦ συνηθείας ἀναστρεφόμενον*. Theaet. 157. B: *ὑπὸ συνηθείας*. 168. B: *ἐκ συνηθείας ῥημάτων τε καὶ ὀνομάτων*. Soph. 248. B: *διὰ συνήθειαν*. Pol. X. 620. A: *κατὰ συνήθειαν ... τοῦ προτέρου βίου*. Legg. II. 655. E: *παρὰ φύσιν ... ἤ τινα ξυνήθειαν*. Ep. III. 315. B: *κατὰ τὴν ἐμὴν συνήθειαν*. Legg. II. 656. D: *ταῖς συνηθείαις*.

συνήθης (*ξυν.*), *ὁ ἡ*, *consuetus*, *assuetus*. Pol. VII. 518. D: *πρὶν ἱκανῶς συνήθης γενέσθαι τῷ παρόντι σκότῳ*. Tim. 21. B: *τὸ ... τῆς ἑορτῆς σύνηθες ἑκάστοτε καὶ τότε ξυνέβη τοῖς παισίν*. Polit. 297. D: *οὐ πάνυ ξύνηθες*. Legg. V. 739. A: *διὰ τὸ μὴ σύνηθες νομοθέτῃ* cet. II. 666. D: *ξυνήθεις ᾄδειν γενόμενοι*. VI. 752. C: *ἱκανῶς ξυνήθεις ... αὐτοῖς γενόμενοι*. VII. 797. E: *πᾶσι ... ποτοῖς καὶ πόνοις ξυνήθη γιγνόμενα* (*σώματα*). Ib. *φίλα τε καὶ συνήθη ... γενόμενα ἁπάσῃ ταύτῃ τῇ διαίτῃ*. 799. C: *ἀκούσας ὁτιοῦν τῶν ... μηδαμῇ πως ξυνήθων*. Charm. 153. A: *ᾖα ἐπὶ τὰς ξυνήθεις* (sic Cl. c. pluribus al. Vulg. *συνήθεις*) *διατριβάς*. **familiaris*, *notus* (germ. ein *Bekannter*). Lach. 188. A: *ἐγὼ ... συνήθης τέ εἰμι τῷδε* cet. Crit. 43. A: *ξυνήθης ἤδη μοί ἐστιν*. Lys. 206. D. Dem. 386: *οἰκείων καὶ συνήθων ... ὄντων*. Ib. *τοῖς οἰκείοις καὶ συνήθεσιν*. Pol. II. 375. E: *πρὸς ... τοὺς συνήθεις τε καὶ γνωρίμους*.

συνήκοος (*ξυν.*), *ὁ ἡ*, *qui una audivit* et simpl. *qui audivit*. Legg. IV. 711. E: *οἱ ξυνήκοοι τῶν ... λόγων*.

συνημερεύω, *totum diem cum aliquo transigo*. Phaedr. 240. C: *παιδικοῖς ... ἐραστὴς ... εἰς τὸ συνημερεύειν πάντων ἀηδέστατον*. Conv. 217. B: *συνημερεύσας*.

συνθαμβῶ, *una obstupesco*. Ion. 535. E: *συνθαμβοῦντας τοῖς λεγομένοις*.

συνθάπτω, *una sepelio* et simpl. *sepelio*. Legg. X. 909. C: *ἂν δέ τις ἐλεύθερος συνθάπτῃ* cet.

συνθεατής (*ξυνθ.*), *ὁ*, *spectationis consors*. Pol. VII. 523. A: *ξυνθεατὴς γενόμενος*. Lach. 179. E: *συνθεατάς*.

σύνθεσις, *ἡ*, *compositio*. Soph. 263. D: *ἡ τοιαύτη σύνθεσις ἔκ τε ῥημάτων γιγνομένη καὶ ὀνομάτων*. Crat. 431. B: *λόγοι ... ἡ τούτων σύνθεσίς ἐστιν*. Phaed. 92. E: *ἁρμονίᾳ ἢ ἄλλῃ τινὶ συνθέσει*. Pol. X. 611. B: *μὴ τῇ καλλίστῃ κεχρημένον συνθέσει*. Polit. 280. B: *τὴν τῶν στρωμάτων σύνθεσιν*. C. Pol. VII. 533. B: *πρὸς γενέσεις τε καὶ συνθέσεις*.

συνθέτης (ξυνθ.), ὁ, *qui componit*, h. e. *condit* vel *scribit*. Legg. IV. 722. E: οὐδεὶς οὔτ' εἶπέ τι προοίμιον οὔτε ξυνθέτης γενόμενος ἐξήνεγκεν εἰς τὸ φῶς.

συνθετικός, ή, όν, *componens*. Polit. 308. C: τῶν συνθετικῶν ἐπιστημῶν.

σύνθετος (ξύνθ.), ὁ ἡ, *compositus*. Phil. 29. E: σύνθετον ... ἐκ τῶν αὐτῶν. Phaed. 78. B: τῷ ... συντεθέντι τε καὶ συνθέτῳ ὄντι φύσει. Pol. III. 400. B: ἐνόπλιόν τέ τινα ... ξύνθετον (int. ῥυθμόν). Phaed. 92. A: τὸ ἁρμονίαν ... εἶναι σύνθετον πρᾶγμα. Soph. 219. A: περὶ τὸ σύνθετον καὶ πλαστόν. Pol. X. 611. B: σύνθετον ... ἐκ πολλῶν. Phaed. 86. A: σωματοειδῆ καὶ σύνθετα cet. Pol. II. 381. A: ξύνθετα πάντα σκεύη. Polit. 279. D: τῶν ... συνθέτων. Phaed. 78. C: ταῦτα ... εἶναι τὰ ξύνθετα. Polit. 288. E: σύνθετα ... εἴδη.

συνθεῶμαι, *una* (etiam cum aliquo) *specto* vel *contemplor*. Lach. 178. A: οὗ δ' ἕνεκα ὑμᾶς ἐκελεύσαμεν συνθεάσασθαι cet. Legg. XII. 967. E: τὰ ... κατὰ τὴν μοῦσαν ... συνθεασάμενος.

συνθήκη (ξυνθ.), ἡ, *pactio*, *conventum*. Crat. 384. D: συνθήκη καὶ ὁμολογία. 435. A. 434. E: διάφορον (τι) ... συνθήκης. 435. A: ἔθους τε καὶ συνθήκης τυχόντα. Legg. IX. 879. A: ἐκ συνθήκης (Lat. *ex composito*). Crat. 435. C: τῇ συνθήκῃ. Ep. VI. 323. C. Crat. 433. E: συνθήκην. Theaet. 183. C: κατὰ τὰς συνθήκας. Pol. II. 359. A: νόμους ... καὶ ξυνθήκας. Crit. 52. D: παρὰ τὰς ξυνθήκας τε καὶ ὁμολογίας. 54. C: ξυνθήκας τὰς πρὸς ἡμᾶς παραβάς.

σύνθημα, τὸ, *conventum*. Gorg. 492. C: τὰ παρὰ φύσιν συνθήματα. Crat. 433. E: τὸ συνθήματα εἶναι τὰ ὀνόματα.

συνθηρεύω (ξυνθ.), *una venor*. Pol. V. 451. D: ξυνθηρεύειν. 466. C.

συνθλίβω, *comprimo*, *constringo*. Tim. 91. E: ὅπῃ συνεθλίφθησαν ὑπ' ἀργίας ἑκάστων αἱ περιφοραί.

συνιδεῖν (ξυν.), *una spectare* et simpl. *videre*, *considerare*; etiam *cognoscere* et *cognitum habere*. Epin. 973. C: ξύνιδε ἂν σοι δοκῶ cet. Phil. 32. D: πρῶτον ... τόδε ξυνίδωμεν. Legg. XII. 963. C: ξυνιδεῖν. X. 904. B: ταῦτα πάντα ξυνιδών. VI. 779. C: ξυνιδόντες.

συνίζω (ξυν.), *consido*. Tim. 72. D: εἰς ταὐτὸν ξυνίζει.

συνίημι (ξυν.), *intelligo*, *perspicio*; *cognosco*, *novi*. Gorg. 453. A: εἴ τι ἐγὼ συνίημι. 463. D. Theaet. 208. E: ξυνίημι οὐδὲ σμικρόν. Pol. III. 394. C. Soph. 238. E: ξυνίης (Cl. c. al. ξυνιεῖς) τοι; 243. B. (ubi idem Cl. c. al. ξυνιεῖς). Pol. I. 347. A. Theaet. 147. B: οὐδ' ἄρα ἐπιστήμην ὑποδημάτων συνίησιν ὁ ἐπιστήμην μὴ εἰδώς. Soph. 223. E: ἐπεί τό γε ἕτερόν που ξυνίεμεν. Legg. II. 664. D. Alc. I. 132. C: εὖ λέγοντος ... τοῦ Δελφικοῦ γράμματος οὐ ξυνίεμεν (v.

ξύνισμεν); Prot. 325. C: ἐπειδὰν θᾶττον συνίῃ (Vat. συνιῇ) τις τὰ λεγόμενα. Theaet. 184. A: μὴ οὔτε τὰ λεγόμενα ξυνίωμεν cet. Prot. 339. A: τὰ ὑπὸ τῶν ποιητῶν λεγόμενα ... ξυνιέναι. Phaedr. 249. B. Crat. 412. A: συνιέναι ... ταὐτὸν παντάπασι τῷ ἐπίστασθαι. Euthyd. 278. A. Soph. 253. B: ὁ ... μὴ ξυνιείς. Theaet. 196. E: ὥς τι συνιέντες ἀλλήλων. Pol. VI. 505. C: ὡς αὖ ξυνιέντων ἡμῶν ὅ τι λέγουσιν. Legg. VII. 791. E: τὰ μήπω φωνῆς ξυνιέντα (παιδία). Pol. I. 347. A: οὐ ξυνῆκα. Parm. 128. A: καλῶς συνῆκας ὅλον τὸ γράμμα ὃ βούλεται. Euth. 14. D. Phaedr. 236. D: ἐκ δ' ἁπάντων τούτων ξύνες ὅ σοι λέγω. (Id. Men. 76. D. e Pind.). Ion. 530. C: εἰ μὴ συνείη τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. Crat. 414. D: συνεῖναι ὅ τι ποτὲ βούλεται τὸ ὄνομα. Legg. III. 683. B. Epin. 979. B: ξυνεῖναι τὰ λεγόμενα. Prot. 325. E: (ἐπειδὰν) μέλλωσι συνήσειν τὰ γεγραμμένα. Tim. 71. A: ξυνήσειν.

συνίστημι (ξυν.), *compono, construo; conflo, fingo;* perf. aor. 2. et pass. est *constare* (etiam *eodem loco stare*), *consistere* et *esse*, c. praep. ἐκ *exsistere*, c. praep. εἰς *transire*; pass. *componi*, praeter. *compositum, constitutum*, etiam *compactum* esse (velut τὸ ξυνεστός, *compactum*); hinc etiam i. q. intransit. *consistere* et *esse*, c. praep. ἐκ *exsistere*. Polit. 308. C: εἴ τις ... τῶν συνθετικῶν ἐπιστημῶν πρᾶγμα ὁτιοῦν ... ἐκ μοχθηρῶν καὶ χρηστῶν τινῶν ξυνίστησιν. Tim. 73. E: τὸ ... ὀστοῦν ξυνίστησιν ὧδε. (33. A. v. ξυνιστᾷ, codd. vero ξυνιστάς, ξυνιστᾶν cet.). 53. B: τὸν θεὸν αὐτὰ ξυνιστάναι. 29. D: ὁ ξυνιστάς. Pol. III. 412. A: τὸν τὰς χορδὰς ἀλλήλαις ξυνιστάντα. 401. C: ἕν τι ξυνιστάντες. Tim. 71. D: οἱ συνιστάντες ἡμᾶς. Polit. 274. A: δι' ἑτέρων συνιστάντων. Legg. IX. 858. B: τὰ δὲ ξυνιστάντας. Soph. 246. C: μάχη τις ... ἀεὶ ξυνέστηκε. Polit. 64. C: εἶθ' ἡδονῇ ... οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ συνέστηκεν. Pol. VI. 510. A: ὅσα πυκνὰ ... ξυνέστηκε. Legg. VII. 817. B: ἡ πολιτεία ξυνέστηκε μίμησις τοῦ καλλίστου ... βίου. Tim. 78. D: ἕωσπερ (v. ὥσπερ) ἂν ξυνεστήκῃ τὸ θνητὸν ζῶον. Phaedr. 264. C: δεῖν πάντα λόγον ὥσπερ ζῶον συνεστάναι. Pol. VII. 530. A: οὕτω ξυνεστάναι τῷ τοῦ οὐρανοῦ δημιουργῷ αὐτόν τε καὶ τὰ ἐν αὐτῷ. Tim. 56. B: ἐξ ὀλιγίστων ξυνεστὸς (sic Par. A. pro v. ξυνεστὼς) τῶν αὐτῶν μερῶν. 81. A: ξυνεστῶτος ... τοῦ ζώου. 83. A: τῷ ξυνεστῶτι ... τοῦ σώματος. Legg. I. 644. D: ξυνεστηκός. Tim. 61. A: ξυνεστηκυῖαν (γῆν). 82. B: ξυστάσεων ... ξυνεστηκυιῶν. Polit. 281. A: τὸ ... τῶν συνεστώτων. Lys. 203. A: ἀθρόοις συνεστῶσι (*eodem loco stantibus*). Tim. 66. C: τὰ ... παρὰ φύσιν ξυνεστῶτα. Conv. 186. E: συνέστησε τὴν ἡμετέραν τέχνην. Tim. 29. D: δι' ἣν αἰτίαν ... τὸ πᾶν τόδε ὁ ξυνιστὰς ξυνέστησεν. 30. C. al. Legg. III. 687. A: εἰ ξυνέστησαν ... ἀσφαλῶς αὐτό. Tim. 41. D: ξυστήσας τὸ πᾶν. 91. A: συστήσαντες ἔμψυχον.

Soph. 262. B: *οὐδείς πω συνέστη λόγος.* Tim. 25. A: *μεγάλη συνέστη ... δύναμις βασιλέων.* 45. C: *ἓν σῶμα ... ξυνέστη.* 66. D: *στενώτεραι ξυνέστησαν.* 56. C: *κραυρότερον ἐκείνου ξυστάν.* 55. C: *τὸ ... σχῆμα τοῦ ξυστάντος σώματος.* 61. A: *ἀέρα ξυστάντα.* Pol. VIII. 546. A: *πόλιν οὕτω ξυστᾶσαν.* Tim. 83. D: *πομφολύγων ξυστασῶν ἐκ τοῦ πάθους τούτου.* 55. A: *ξυστάντων.* Crat. 425. A: *ἐκ τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων μέγα ... τι ... καὶ ὅλον συστήσομεν.* Phaed. 92. C: *τελευταῖον ... πάντων ξυνίσταται ἡ ἁρμονία.* Soph. 265. C: *ὅσα ἄψυχα ἐν γῇ ξυνίσταται σώματα.* Polit. 278. D: *εἰ ἡ ψυχὴ ... περὶ ἓν ἕκαστον ἔν τισι συνίσταται* (*sibi constet*). Tim. 60. C: *ξυνίσταται πέτρα.* 78. A: *ὅσα ἐξ ἐλαττόνων συνίσταται.* Phaed. 77. B: *ξυνίστασθαι (αὐτὴν) ἄλλοθέν ποθεν.* Tim. 57. B: *ξυνίστασθαι ... ἐθέλοντα εἰς τὴν τοῦ κρατοῦντος ἰδέαν.* Legg. VI. 775. C. Tim. 55. B: *κατὰ τέτταρα ξυνιστάμενον.* Soph. 260. E: *ταύτης μὴ συνισταμένης τῆς κοινωνίας.* Tim. 83. D: *φλέγματος ... νέου ξυνισταμένου ὀρός.* 37. E: *ἅμα ἐκείνῳ ξυνισταμένῳ.* Phaedr. 269. C: *συνισταμένην (σύστασιν).* Polit. 271. B: *πάλιν ... ξυνισταμένους.* Soph. 265. E: *τὰ ... ἐκ τούτων ὑπ' ἀνθρώπων συνιστάμενα.* Tim. 48. A: *ξυνίστατο τόδε τὸ πᾶν.* 59. C: *χαλκὸς ξυσταθεὶς γέγονε.* Legg. III. 685. C: *τὴν συσταθεῖσαν σύνταξιν.* Tim. 54. C: *πολλὰ σμικρὰ ἐκ τῶν αὐτῶν ξυστήσεται* (*consistent* vel *exsistent*). Med. *compono; constituo, condo.* Phaedr. 269. C: *τὸ ὅλον συνίστασθαι.* Phil. 26. A: *ἆρ' οὐ ... μουσικὴν ξύμπασαν ... συνεστήσατο;* Tim. 32. B: *ξυνεστήσατο οὐρανὸν ὁρατόν.* 69. C: *πᾶν τόδε ξυνεστήσατο.* Epin. 979. A: *μῆνας πρὸς τὸν ἐνιαυτὸν ξυνεστήσατο.* Legg. VII. 796. A: *ἃ ... ἐν τέχναις ἑαυτῶν ξυνεστήσαντο.* Gorg. 504. A: *ἕως ἂν τὸ ἅπαν συστήσηται τεταγμένον ... πρᾶγμα.* Legg. III. 702. D: *συστησώμεθα πόλιν.* Pol. VII. 530. A: *τὰ τοιαῦτα ἔργα συστήσασθαι.* Legg. VII. 802. C. Pol. VI. 493. B: *ὡς τέχνην συστησάμενος.* Polit. 308. D: *οὐδ' ... μήποτε ἐκ χρηστῶν καὶ κακῶν ἀνθρώπων ... συστήσεται* (v. *συστήσηται*) *πόλιν τινά.* **concilio, commendo.* Lach. 200. D: *ἄλλους μοι ἑκάστοτε ξυνίστησιν.* Theag. 123. B: *ὅτι οὐκ ἐθέλει σε συνιστάναι παρ' ὧν ἂν σὺ σοφὸς γένοιο.* 122. A: *ἵνα τῳ τούτων τῶν σοφιστῶν δοκούντων εἶναι συστήσω τουτονί.* 123. A: *οὐκ ἐθέλει με οὐδενὶ συστῆσαι.* Charm. 155. B: *ἰατρῷ συστῆσαι περὶ τῆς ἀσθενείας* cet. Theag. 127. A: *ὅτῳ ἂν βούλῃ συστήσομέν σε.*

συνναύτης (*ξυν.*), *ὁ*, *navigationis socius.* Pol. III. 389. C: *ἤ τις τῶν ξυνναυτῶν.* Alc. I. 119. D. 135. A: *τοῖς ξυνναύταις.* Polit. 297. A: *σώζει τοὺς συνναύτας.*

σύννοια (*ξύν.*), *ἡ*, *reputatio, cogitatio.* Def. 415. A: *σύννοια* (*sollicitudo*) *διάνοια μετὰ λύπης ἄνευ λόγου* (i. e. *tacita*). Epin. 987. C: *τῷ καὶ σμικρὰ ξυννοίας ὀρθῆς θείας*

τε μετειληφότι. Pol. IX. 571. D: εἰς σύννοιαν αὐτὸς αὑτῷ ἀφικόμενος. Legg. VII. 790. A: εἰς σύννοιαν ἀφίκοιτ' ἂν τὴν ὀρθήν. Alc. II. 138. A: τὴν μεγίστην ... σύννοιαν.

συννομή, ἡ, *communis pastio.* Polit. 268. C: τῆς συννομῆς (v. συννομικῆς) αὑτῷ ἀντιποιουμένους. (Legg. V. 737. E. pro v. ξὺν νομῇ Par. A. ξυννομή, quod Bekk. recepit; fortasse scribendum ξύννομα).

συννομίζω, *consentio.* De lege 316. D: τοὺς εἰδότας αὐτοὺς αὑτοῖς συννομίζειν.

συννομικός, vid. συννομή.

συννομοθετῶ, *una lege sancio.* Legg. VIII. 833. E: συννομοθετεῖν.

σύννομος (ξύν.), ὁ ἡ, *item in pascendo versans.* Polit. 287. B: ὅσαι ξύννομοι (τέχναι). **gregalis, contubernalis,* subst. *sodalis.* Legg. XI. 925. C: οἷον ξύννομοι ἴτωσαν εἰς τὸν οἶκον. Critia 110. B: πάνθ' ὅσα ξύννομα ζῶα θήλεα καὶ ὅσα ἄῤῥενα. Legg. II. 666. E: παρὰ τῶν ξυννόμων σπάσας. XII. 943. B: εἰς τοὺς αὑτῶν ξυννόμους (εἰςάγειν). **par, respondens; cognatus.* Tim. 42. B: πάλιν εἰς τὴν τοῦ συννόμου πορευθεὶς οἴκησιν ἄστρου. Polit. 289. B: γένος ... ἐν αὐτοῖς ταῦτα οὐδὲν ἔχει μέγα ξύννομον. Legg. XI. 930. A: τρόπων ἤθη ξύννομα.

συννοῶ (ξυν.), *mecum reputo, perpendo, meditor;* etiam *existimo, intelligo* vel *perspicio.* Theaet. 164. A: οὐ μὴν ἱκανῶς γε συννοῶ. Soph. 226. D: ὡς ἐγὼ ξυννοῶ. Soph. 238. C. συννοεῖς οὖν ὡς οὔτε φθέγξασθαι δυνατὸν ὀρθῶς —; Polit. 280. B: εἰ ... ξυννοεῖς τὴν οἰκειότητα. Legg. I. 634. E: γέρων ... εἴ τίς τι ξυννοεῖ τῶν παρ' ἡμῖν. Epin. 976. B: ὅταν τινά τις ξυννοῇ ῥᾳδίως ... μανθάνοντα. Phaedr. 241. C: ταῦτα ... χρὴ ... ξυννοεῖν. Polit. 280. B: μὴ δυνάμενος ξυννοεῖν ὅτι cet. Phil. 31. E. Epin. 990. C: οὐ ῥᾴδιον ξυννοεῖν. Legg. IV. 712. D: ξυννοῶν ... τὴν ἐν Λακεδαίμονι πολιτείαν. III. 699. B: μίαν ... σωτηρίαν ξυνενόουν. Soph. 242. D: ξυνενόησαν ὅτι ... ἀσφαλέστερον cet. Phil. 44. E: πότερον ... οὕτως ἂν μᾶλλον συννοήσαιμεν —; Polit. 270. B: λογισάμενοι ... ξυννοήσωμεν τὸ πάθος ἐκ τῶν νῦν λεχθέντων. Tim. 71. E: ξυννοῆσαι ... ἔμφρονος cet. 82. C. Conv. 220. C: ξυννοήσας ... αὐτόθι ἕωθέν τι εἱστήκει σκοπῶν. Soph. 237. B: συννοήσαντα. Legg. VIII. 835. D: ξυννοήσαντα τί τις χρήσεται τῇ τοιαύτῃ πόλει. Med. Alc. II. 133. A: τί ἂν τις συννοοῖτο; Ib. ὥς τι συννοούμενος.

σύνοδος (ξύν.), ἡ, *congressus, conventus.* Dem. 380. A: τί ποτε δύναται ἡ ξύνοδος ὑμῶν. 381. A: περὶ ... τῆς ξυνόδου ὑμῶν ἀπορῶ ταύτῃ. Theaet. 173. D: σύνοδοι καὶ δεῖπνα cet. Phaedr. 268. A: ἐν ... πλήθους συνόδοις. Legg. I. 640. A: ἐν πάσαις τε ξυνόδοις καὶ κοινωνίαις. Conv. 197. D: ξυνόδους ... ξυνιέναι. Legg. VI. 771. D: ξυνόδους ...

ποιώμεθα δύο τοῦ μηνός. **coniunctio, concretio* vel *compactio*: etiam *id quod compactum est.* Phaed. 97. A: *ἡ ξύνοδος τοῦ πλησίον ἀλλήλων τεθῆναι.* Tim. 58. B: *ἡ ... τῆς πιλήσεως ξύνοδος.* 89. B. 61. A: *τὴν ... ὕδατος ξύνοδον.* 60. B: *μέχρι φύσεως τῶν περὶ τὸ στόμα ξυνόδων.*

συνοδύρομαι (*ξυν.*), *una lamentor* vel *deploro.* Menex. 247. C: *μὴ ξυνοδύρεσθαι.*

συνοίκησις (*ξυν.*), *ἡ*, *contubernium*; etiam *coniugium.* Legg. V. 739. B: *ἑκάστῳ τῷ τῆς συνοικήσεως κυρίῳ.* 735. B: *τῇ ξυνοικήσει.* Pol. VII. 520. C: *καταβατέον ... ἑκάστῳ εἰς τὴν τῶν ἄλλων ξυνοίκησιν.* Legg. VI. 752. E. XI. 930. A: *παίδων ἕνεκα τὴν συνοίκησιν ποιεῖσθαι.* IV. 713. A: *ὧν* (*πόλεων*) *ἔμπροσθεν τὰς ξυνοικήσεις διήλθομεν.*

συνοικία (*ξυν.*), *ἡ*, *domiciliorum communio, contubernium.* Legg. II. 664. A: *ἡ τοιαύτη ξυνοικία πᾶσα.* Pol. II. 369. C: *ταύτῃ τῇ ξυνοικίᾳ ἐθέμεθα πόλιν ὄνομα.* Legg. III. 679. B. 681. B: *ἥκειν ... εἰς τὴν μείζονα ξυνοικίαν.* V. 746. A.

συνοικίζω (*ξυν.*), *una habitare facio* et in univ. *copulo, coniugo.* Soph. 242. D: *συνοικίζει τε αὐτὰ καὶ ἐκδίδωσι.* Pol. VIII. 546. D: *ὅταν ... οἱ φύλακες συνοικίζωσι νύμφας νυμφίοις παρὰ καιρόν.* Legg. VIII. 848. E: *συνοικίζειν.* XI. 925. D.

σύνοικος (*ξύν.*), *ὁ ἡ*, *una habitans*; *incola*; *contubernalis*, et in univ. *alicui* vel *cum aliqua re coniunctus.* Conv. 203. D: *ἀεὶ ἐνδείᾳ ξύνοικος.* Pol. II. 367. A: *μὴ ἀδικῶν τῷ μεγίστῳ κακῷ ξύνοικος ᾖ.* Legg. IX. 880. C: *ξένος ... ὢν καὶ μὴ ξύνοικος.* XI. 920. A: *ὅπως ... ὡς ἥκιστα ὁ τοιοῦτος ἡμῖν ᾖ ξύνοικος ἐν τῇ πόλει.* Ep. IV. 321. C: (*ὅτι*) *ἡ ... αὐθάδεια ἐρημίᾳ ξύνοικος.* Tim. 57. B: *σύνοικον.* Legg. III. 696. B: *ξύνοικον ἢ γείτονα.* Critia 107. D: *διὰ τὴν ἀεὶ ξύνοικον κατανόησιν.* Legg. IV. 708. A: *τοὺς ἀπὸ Πελοποννήσου προσδέξασθαι ξυνοίκους.* VII. 791. D: *ἀνεπιτηδείους ξυνοίκους ἀποτελεῖ.* XI. 870. C. Phil. 63. D: *ἆρ᾽ ἔτι προσδεῖσθ᾽ ὑμῖν τὰς μεγίστας ἡδονὰς ξυνοίκους εἶναι —;*

συνοικῶ (*ξυν.*), *una habito* vel *vivo* (praec. in *matrimonio*); in univ. *una sum*, *in aliqua re versor* vel *habeo aliquid.* Pol. IX. 587. C: *δούλαις τισὶ δορυφόροις ἡδοναῖς ξυνοικεῖ.* Alc. I. 118. B: *ἀμαθίᾳ ... ξυνοικεῖς ... τῇ αἰσχίστῃ.* Menex. 245. D: *οὐδὲ ἄλλοι πολλοὶ ... συνοικοῦσιν ἡμῖν.* Pol. IX. 587. C: *οὐκοῦν καὶ ἡδονῆς τρίτῳ εἰδώλῳ ... ξυνοικοῖ ἄν;* Legg. III. 679. B: *ᾗ δ᾽ ἄν ... ξυνοικίᾳ μήτε πλοῦτος ξυνοικῇ μήτε πενία* cet. Gorg. 479. B: *μὴ ὑγιεῖ ψυχῇ συνοικεῖν.* Phil. 63. C: *πάντων ... γενῶν ἄριστον ... συνοικεῖν ἡμῖν.* Pol. V. 456. B: *γυναῖκες ... ἀνδράσιν ἐκλεκτέαι συνοικεῖν.* 457. D: *ἰδίᾳ ... μηδενὶ μηδεμίαν συνοικεῖν.* 461. E: *ἀδελφοὺς ... καὶ ἀδελφὰς δώσει ὁ νόμος συνοικεῖν.* Legg. V. 728. D: *κοινῇ ξυνοικεῖν.* Critia 113. D: *γυναικὶ ... συνοικῶν Λευκίππῃ.* Legg. VIII. 848. A: *οἵ ... τινες*

ἂν ... ὦσι ξυνοικοῦντες. Menex. 246. E: κακῷ ξυνοικοῦντα. Legg. V. 740. E: τῶν ξυνοικούντων. Pol. IX. 577. A: ξυνῳκηκότος ... ἐν τῷ αὐτῷ. Polit. 302. E: βαρυτάτη ξυνοικῆσαι (μοναρχία). Legg. XI. 930. A: οἵτινες ἑκατέρῳ ξυνοικήσουσιν. Critia 117. E: τοῦτο ... πᾶν συνῳκεῖτο (v. συνῴκει τὸ) ... ὑπὸ πολλῶν καὶ πυκνῶν οἰκήσεων.

συνοίομαι (ξυν.), *idem censeo, assentior.* Pol. VI. 500. A: ἐγὼ ... ξυνοίομαι. VII. 517. C. 500. B: οὐκοῦν καὶ αὐτὸ τοῦτο ξυνοίει cet. Theaet. 171. A: (εἰ) τὸ ... πλῆθος μὴ συνοίεται. Pol. VII. 517. C: καὶ τόδε ξυνοιήθητι.

σύνολος (ξύν.), η, ον, *universus, totus.* Soph. 220. B: τοῦ ... ἐνύδρου σχεδὸν τὸ σύνολον ἁλιευτική. Legg. I. 654. B: χορεία ... τὸ ξύνολόν ἐστιν. Polit. 299. D: ξυνόλης ὁποιασοῦν σκευουργίας. Ib. τῆς περὶ τὰ φυτὰ ξυνόλης τέχνης.

συνομολογία (ξυν.), ἡ, *conventio, concessio.* Soph. 252. A: ταύτῃ ... τῇ συνομολογίᾳ. Legg. XII. 966. A: πρῶτον βεβαιωσώμεθα τῇ ξυνομολογίᾳ πρὸς ἡμᾶς αὐτούς.

συνομολογῶ (ξυν.), *convenio, concedo; consentio* et *assentior.* Epin. 979. D: οὐδεὶς οὐδενὶ ... ξυνομολογεῖ τῶν πολλῶν. Legg. IX. 859. D: περὶ δικαιοσύνης ... πάντες πως ξυνομολογοῦμεν πάντα εἶναι ταῦτα καλά. VI. 768. A: ἃς (ἀρχὰς) ἂν ὅ τε φεύγων καὶ ὁ διώκων ξυνομολογῆτον. Gorg. 504. B: ἀνάγκη ... καὶ τοῦτο συνομολογεῖν. Soph. 249. E: ταῦτα ... ξυνομολογοῦντες. Euthyd. 286. B: καὶ τοῦτο συνωμολόγει. Phaed. 91. D: ξυνωμολογείτην ... ταῦτ' εἶναι ἄμφω. Soph. 221. A: συνωμολογήκαμεν οὐ μόνον τοὔνομα cet. Tim. 26. A: ὅθεν ταχὺ ξυνωμολόγησά σοι τὰ ἐπιταχθέντα χθές. Pol. I. 342. D: ξυνωμολόγησε ... καὶ ταῦτα. Prot. 314. C: ἕως συνωμολογήσαμεν ἀλλήλοις. Legg. X. 889. E: ὅπῃ ἕκαστοι ἑαυτοῖσι συνωμολόγησαν νομοθετούμενοι. Phaed. 91. C: ξυνομολογήσατε. Tim. 20. B. Theag. 122. B: συνομολογήσωμεν τί ποτε οἰόμεθα τοῦτ' εἶναι cet. Eryx. 399. E: συνομολογῆσαι. Ep. VII. 357. C: τούτοιν ... ξυνομολογησάντοιν. Legg. I. 648. B: καὶ τοῦτο ... ξυνομολογήσει πᾶς. Phil. 60. B: οὐκοῦν καὶ τόδε ... ἡμῖν ξυνομολογοῖτο; Phil. 41. D: συνωμολογημένον ἡμῖν κεῖται. Soph. 248. A: τοῦτο ἡμῖν ... μενέτω ξυνομολογηθέν. Polit. 284. C: τούτου μὴ ξυνομολογηθέντος. Med. Legg. VI. 770. E: ταῦτα ἡμεῖς ... ξυνωμολογησάμεθα. Euthyd. 280. A. Legg. II. 660. D: ξυνομολογησώμεθα τὰ νῦν. Ep. VIII. 356. B: ξυνομολογησάμενοι.

συνοπαδός (ξυν.), ὁ et ἡ, *comes.* Phaedr. 248. C: ἥτις ἂν ψυχὴ θεῷ ξυνοπαδὸς γενομένη κατίδῃ τι τῶν ἀληθῶν. Soph. 216. B: συνοπαδὸν γιγνόμενον (τὸν ξένιον θεόν).

συνοπτικός, ή, όν, *qui uno in conspectu res contemplatur.* Pol. VII. 537. C: ὁ μὲν γὰρ συνοπτικὸς διαλεκτικός.

συνορῶ (ξυν.), *collustro* (ap. Cicer.), *uno conspectu com-*

prehendo; etiam *perspicio*. Epin. 979. A: πάντα ἀριθμὸν πρὸς ἀριθμὸν ἤρξατο συνορᾶν. Dem. 381. E: ξυνορᾶν ποῖα πρακτέα ἐστὶν ὑμῖν. Ib. μὴ δυνάμενοί γε ξυνορᾶν cet. Phaedr. 265. D: εἰς μίαν ... ἰδέαν συνορῶντα ἄγειν τὰ πολλὰ διεσπαρμένα. Legg. XII. 965. B: πρὸς ἐκεῖνο συντάξασθαι πάντα ξυνορῶντα.

συνουσία (ξυν.), ἡ, *societas, consuetudo; usus* (germ. *Umgang*); *congressus; sermo* vel *disputatio*; etiam *tractatio, studium*. Prot. 335. C: ἵνα συνουσία ἐγίγνετο. 338. C: ἵνα ... συνουσία τε καὶ διάλογοι ἡμῖν γίγνωνται. Phaedr. 240. C: ἀλλ᾽ ὅμως κόρον γε καὶ ἡ τούτων συνουσία ἔχει. Phaed. 81. C: ἡ ὁμιλία τε καὶ ξυνουσία τοῦ σώματος. Conv. 173. A: τότε ἐγένετο ἡ συνουσία αὕτη. Legg. VI. 776. A: κατακορὴς ... ξυνουσία. Theag. 130. A: ἔστι ... τοιαύτη ἡ ἡμετέρα συνουσία (*haec est consuetudinis nostrae ratio*). Prot. 318. A: τυγχάνει ἐν ἐπιθυμίᾳ ὢν τῆς σῆς συνουσίας. Gorg. 461. A: ταῦτα ... ὅπῃ ποτὲ ἔχει ... οὐκ ὀλίγης συνουσίας ἐστὶν ὥστε ἱκανῶς διασκέψασθαι. Phaed. 83. D: τῆς τοῦ θείου ... συνουσίας. Theaet. 150. D: προϊούσης τῆς ξυνουσίας. Conv. 219. D: (ὅπως) ἀποστερηθείην τῆς τούτου συνουσίας. Legg. II. 652. A: ἐν τῇ κατ᾽ ὀρθὸν χρείᾳ τῆς ἐν οἴνῳ συνουσίας. VIII. 838. A: ὡς εὖ ... εἴργονται τῆς τῶν καλῶν συνουσίας. XII. 968. C: μετὰ ξυνουσίας πολλῆς γίγνοιτ᾽ ἂν (διδαχή). Hipp. mai. 286. D: ἀπιὼν ... ἐκ τῆς συνουσίας. Ep. VII. 341. C: ἐκ πολλῆς συνουσίας γιγνομένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτό. Gorg. 515. B: τίνα φήσεις βελτίω πεποιηκέναι ἄνθρωπον τῇ συνουσίᾳ τῇ σῇ; Conv. 173. B: παραγεγόνει ... ἐν τῇ συνουσίᾳ. Pol. VI. 493. B: ξυνουσίᾳ τε καὶ χρόνου τριβῇ. Theag. 125. B: τῶν τί σοφῶν συνουσίᾳ cet. 127. B: τῇ σῇ συνουσίᾳ. Prot. 310. A: τί οὖν οὐ διηγήσω ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν —; Theaet. 150. E: διὰ πονηρὰν ξυνουσίαν. Soph. 217. D: μὴ κατὰ σμικρὸν ἔπος πρὸς ἔπος ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν. Polit. 285. C: τὴν περὶ τὰ γράμματα συνουσίαν τῶν μανθανόντων. Conv. 172. C: εἰ νεωστὶ ἡγεῖ τὴν συνουσίαν γεγονέναι ταύτην. 176. E: μὴ διὰ μέθης ποιήσασθαι τὴν ἐν τῷ παρόντι συνουσίαν. Legg. II. 672. A: κατὰ νόμους ... πᾶσαν τὴν ξυνουσίαν ξυγγενόμενοι. Theag. 125. A: διὰ τὴν τίνος συνουσίαν σοφὸς ἂν γένοιτο τύραννος. Lach. 201. C: τὴν συνουσίαν διαλύσωμεν. Ep. VII. 330. A: κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἤθους συνουσίαν. Prot. 347. E: αἱ τοιαίδε συνουσίαι. Phaedr. 239. A: πολλῶν ... ἄλλων συνουσιῶν ἀπείργοντα καὶ ὠφελίμων. Legg. I. 640. D: γιγνομένων ... τούτων ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ξυνουσιῶν. Prot. 335. B: παρεῖναι ἐν ταῖς συνουσίαις. Pol. VI. 499. A: ἐν δίκαις καὶ ἐν ἰδίαις συνουσίαις. IX. 573. A: τῶν ἐν ταῖς τοιαύταις συνουσίαις ἡδονῶν ἀνειμένων. Legg. XII. 950. E: ἐν ἱεραῖς τε καὶ εἰρηνικαῖς συνουσίαις. Ep. II. 310. E: ἔν τε ἰδίαις ξυνουσίαις καὶ ἐν ταῖς ποιήσεσιν. Prot. 316. C: ἀπολείποντας τὰς τῶν ἄλλων συνουσίας. Phaedr.

232. C: τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους τῶν ἐρωμένων συνουσίας. Phaed. 111. B: τοιαύτας συνουσίας γίγνεσθαι αὐτοῖς πρὸς αὐτοὺς (τοὺς θεούς). Legg. IX. 854. B: ἴθι ἐπὶ τὰς τῶν λεγομένων ὑμῖν ἀγαθῶν ξυνουσίας. C: τὰς τῶν κακῶν ξυνουσίας φεῦγε ἀμεταστρεπτί. Apol. 19. E: τὰς ἐκείνων ξυνουσίας ἀπολιπόντας. **consuetudo* (amantium), *concubitus*. Conv. 192. C: ἡ τῶν ἀφροδισίων συνουσία. 206. C: ἡ ... ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνουσία τόκος ἐστίν. 191. C: (ἵνα) πλησμονὴ ... γίγνοιτο τῆς συνουσίας. Tim. 91. A: διὰ ταῦτα θεοὶ τὸν τῆς ξυνουσίας ἔρωτα ἐτεκτήναντο. Legg. VIII. 838. A: τοῦ κατὰ φύσιν χρῆσθαι τῇ τῆς παιδογονίας συνουσίᾳ.

συνουσιαστής, ὁ, *sodalis* (praec. *is qui sermonem cum aliquo confert*). De lege 319. E: ὀαριστὴς συνουσιαστής ἐστιν ἐν λόγοις. Ib. συνουσιαστὴν τοῦ Διός.

σύνοψις, ἡ, *conspectus; contemplatio*. Legg. IX. 858. C: γίγνοιτο ... ἂν ... κατὰ φύσιν μᾶλλον ἡμῖν ἡ σύνοψις τῶν νόμων. Pol. VII. 537. C: συνακτέον εἰς σύνοψιν οἰκειότητος ἀλλήλων τῶν μαθημάτων καὶ τῆς τοῦ ὄντος φύσεως.

σύνταξις (ξύντ.), ἡ, *compositio; descriptio, constitutio*. Legg. V. 747. A: τούτων μὴ ἀπολείπεσθαι τῆς συντάξεως. Pol. V. 462. C: εἰς μίαν σύνταξιν τὴν τοῦ ἄρχοντος ἐν αὐτῇ. IX. 591. D: τὴν ἐν τῇ τῶν χρημάτων κτήσει ξύνταξίν τε καὶ ξυμφωνίαν. Tim. 24. C: ξύμπασαν τὴν διακόσμησιν καὶ σύνταξιν. Legg. III. 685. C: ἐκείνην τὴν συσταθεῖσαν σύνταξιν (*vim coniunctam*) ἐδέδισαν οἱ τότε.

συνταράττω (ξυντ.), *perturbo, turbo*. Tim. 85. A: ξυνταράττον αὐτάς (τὰς περιφοράς). Legg. VII. 798. A: συνταραχθεὶς ὑπὸ νόσων.

σύντασις, ἡ, *contentio*. Conv. 206. B: ἐν τίνι πράξει ἡ σπουδὴ καὶ ἡ σύντασις ἔρως ἂν καλοῖτο; Phil. 46. D: σύντασιν (sic Cl. c. al. Vulgo σύστασιν) ἀγρίαν ποιεῖ.

συντάττω (ξυντ.), *compono, conflo; dispono; constituo* et *instituo; condo*. Gorg. 504. A: κοσμοῦσι ... τὸ σῶμα καὶ συντάττουσιν. Phil. 30. C: κοσμοῦσά τε καὶ συντάττουσα ἐνιαυτούς τε καὶ ὥρας cet. 28. D: φρόνησίν τινα θαυμαστὴν συντάττουσαν διακυβερνᾶν (τὰ ξύμπαντα). Legg. I. 625. C: κατὰ τί τὰ ξυσσίτια ... ὑμῖν συντέταχεν ὁ νόμος—; Critia 120. D: τοιαύτην δύναμιν ... ξυντάξας. Legg. X. 903. D: ψυχὴ συντεταγμένη σώματι. I. 634. B: ποῦ ... τοῦτ' ἐστὶ ταὐτὸν περὶ τὰς ἡδονὰς συντεταγμένον ἐν τοῖς νόμοις; XI. 930. E. (935. D. pro συντεταγμένῳ scrib. videtur συντεταμένῳ). VII. 817. E: ταῦτ' ... ἔστω ... συντεταγμένα νόμοις ἔθη. X. 906. E: ἡνιόχοισι ... ἐν ἁμίλλῃ συντεταγμένοις. Med. Legg. I. 625. E: πάνθ' ὁ νομοθέτης ... πρὸς τοῦτο βλέπων συνετάττετο. 626. A: ὡς ... τὰ νόμιμα ἡμῖν ... συνετάξατο. VI. 781. B: πάντα συντάξασθαι κοινῇ γυναιξί τε καὶ ἀνδράσιν ἐπιτηδεύματα. XII. 965. B. Phaedr. 263. E:

πρὸς τοῦτο ... συνταξάμενος τὸν ... λόγον διεπεράνατο. Legg. V. 745. D: *εἰς ἴσα ... μέρη συνταξάμενον.*

σύνταφος (*ξύντ.*), *ὁ ἡ*, *qui una sepelitur.* Legg. IX. 873. D: *μηδὲ μεθ' ἑνὸς ξυντάφου.*

συντείνω (*ξυντ.*), *contendo*, *intendo*; etiam *refero.* Phil. 47. A: *τὸ ... τῆς ἡδονῆς πολὺ πλέον ἐγκεχυμένον συντείνει τε καὶ ἐνίοτε πηδᾶν ποιεῖ.* Euthr. 12. A: *ξύντεινε σαυτόν.* Legg. VIII. 830. D: *χορούς τε εἰς ταῦτα ἅμα καὶ γυμναστικὴν πᾶσαν ξυντείνων.* Gorg. 507. D: *πάντα εἰς τοῦτο ... συντείνοντα* (*referentem*). Phaed. 98. D: *χαλῶντα καὶ συντείνοντα τὰ νεῦρα.* Polit. 308. A: *ἐπὶ πόλεμον ἀεί τινα τὰς αὑτῶν ξυντείνοντες πόλεις.* Legg. VII. 800. D: *ῥήμασί τε καὶ ῥυθμοῖς ... συντείνοντες τὰς τῶν ἀκροωμένων ψυχάς.* I. 641. E: *ἐπὶ τὸ δηλῶσαι ... ξυντεῖναι τὸν λόγον.* Pol. IX. 591. C: *οὐκοῦν ὅ γε νοῦν ἔχων πάντα τὰ αὑτοῦ εἰς τοῦτο ξυντείνας βιώσεται —;* 590. B: *ὅταν τὸ λεοντῶδες ... συντείνηται ἀναρμόστως.* Recipr., ut Lat. *contendere* et *intendere* (vern. *sich anstrengen* vel *bemühen*). Crat. 398. E: *οὐ συντείνω.* Legg. X. 887. C: *ἐπειδὴ προθύμως συντείνεις.* Ep. VII. 344. B: *συντείνων.* Soph. 239. B: *ὅ τι μάλιστα δύνασαι συντείνας.* Pol. VI. 504. E: *πᾶν ποιεῖν συντεινομένους.* Euthyd. 288. D: *συντεταμένον καὶ σπουδάζοντα.* (Legg. XI. 935. C. pro *συντεταγμένῳ* scrib. *συντεταμένῳ*, oppos. *παίζοντι*). Intrans. *tendo* (ad aliquid), *specto*; in re pos. etiam *pertineo.* Theaet. 184. D: (*εἰ*) *μὴ εἰς μίαν τινὰ ἰδέαν ... πάντα ταῦτα ξυντείνει.* Legg. V. 731. A: *ἧττον συντείνει πρὸς ἀρετὴν τὴν ἀληθῆ.* VII. 813. E: *ὅσα εἰς ἱππικὴν μαθήματα συντείνει.* X. 903. C: *ὧν ἓν καὶ τὸ σὸν ... μόριον εἰς τὸ πᾶν ξυντείνει βλέπον ἀεί.* Crat. 403. B: *τὰ δ' ἐμοὶ δοκεῖ πάντα ἐς* (v. *εἰς*) *ταὐτόν τι συντείνειν.* Legg. X. 903. C: *πρὸς τὸ κοινῇ ξυντείνων βέλτιστον.* Ep. III. 316. E: *τοῦτο αὐτὸ ξυντείνων.* Polit. 294. B: *τὸν ... νόμον ὁρῶμεν σχεδὸν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ξυντείνοντα.* Def. 415. D: *χρημάτων εἰς εὐδαιμονίαν συντεινόντων.* Polit. 309. B: *τὰς ... ἐπὶ τὴν ἀνδρείαν μᾶλλον ξυντεινούσας* (*φύσεις*). — Verb. Ep. VII. 340. C: *ξυντατέον ... εἶναι νῦν.*

συντεκταίνομαι (*ξυντ.*), *una fabricor* et simpl. *fabricor.* Tim. 30. B: *τὸ πᾶν ξυνετεκταίνετο.* 45. B: *φωσφόρα συνετεκτήναντο ὄμματα.*

συντέλεια, *ἡ*, in rebus ponitur communiter ad aliquid conferentibus. Legg. X. 905. B: *οὐκ εἰδὼς αὐτῶν τὴν συντέλειαν ὅπῃ ποτὲ τῷ παντὶ ξυμβάλλεται.*

συντελῶ, *perago*, *facio.* Ax. 371. D: *τὰς ... ἁγιστείας κἀκεῖσε συντελοῦσι.*

συντέμνω, *una divido* s. *distribuo.* Polit. 261. A: *ἀλλ' ἐπακολουθῶν σύντεμνε.* Soph. 227. D: *πειράσομαί σοι συντέμνειν.* *(brevi) *praecido*, *breviter complector.* Ep. III. 318. B:

διὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν συντέμνω. Prot. 334. D: σύντεμνέ μοι τὰς ἀποκρίσεις καὶ βραχυτέρας ποίει.

συντεταγμένως, vid. συντεταμένως.

συντεταμένως (ξυντ.), *contente*, h. e. *summo studio, maximo opere*. Phil. 59. A: τὰ περὶ δόξας ζητοῦσι ξυντεταμένως (sic Σ a corr. m. Vulgo ξυντεταγμένως). Pol. VI. 499. A: οἵων ζητεῖν ... τὸ ἀληθὲς ξυντεταμένως (codd. nonnulli ξυντεταγμένως) ἐκ παντὸς τρόπου. Apol. 23. E: ξυντεταμένως (sic ΞΥ pro v. ξυντεταγμένως) ... λέγοντες περὶ ἐμοῦ (Lat. *contente dicere*). Ep. VII. 338. B: συντεταμένως ἐδεῖτο ἡμῶν cet.

σύντεχνος, ὁ ἡ, *artis consors*. Polit. 274. C: παρ' Ἡφαίστου καὶ τῆς συντέχνου.

συντήκω (ξυντ.), *colliquefacio*; *conflo*. Tim. 43. A: πυκνοῖς γόμφοις ξυντήκοντες. Conv. 192. E: ἐθέλω ὑμᾶς συντῆξαι καὶ συμφῦσαι εἰς τὸ αὐτό. Tim. 83. B: ὅταν νέα ξυντακῇ σὰρξ ὑπὸ τοῦ περὶ τὴν φλόγα πυρός. Conv. 183. E: ἅτε μονίμῳ συντακείς. 192. E: συντακεὶς τῷ ἐρωμένῳ.

συντίθημι (ξυντ.), *compono*; *coniungo*; *condo* (etiam *conscribo* s. *scribo*). Phaedr. 278. C: εἴ τις ἄλλος συντίθησι λόγους. Soph. 252. A: ὅσοι ... συντιθέασι τὰ πάντα (opp. διαιροῦσιν). Crat. 427. C: ἐκ ... τούτων τὰ λοιπὰ ... συντιθέναι. Euthyd. 305. C: δεινοὺς λόγους συντιθέναι. Menex. 249. D. Phaedr. 260. B: συντιθεὶς λόγον ἔπαινον κατὰ τοῦ ὄνου. Phil. 30. B: ἐν ἄλλοις ἄλλα συντιθέν. Apol. 27. A: ὥσπερ αἴνιγμα ξυντιθέντι. Soph. 252. B: ἐκ τούτων συντιθέντες. Crat. 424. E: συλλαβὰς ... συντιθέντες. Pol. II. 377. D: μύθους τοῖς ἀνθρώποις ψευδεῖς συντιθέντες. Tim. 72. E: οἱ ξυντιθέντες ἡμῶν τὸ γένος. Menex. 236. B: ὅτε ... συνετίθει (Parr. EF et Ven. Ξ a pr. m. συνετίθη) τὸν ἐπιτάφιον λόγον. Phaedr. 278. C: εἴ τις ἄλλος ... ποίησιν ψιλὴν ἢ ἐν ᾠδῇ συντέθεικε. Phaedr. 228. A: ἃ Λυσίας ... κατὰ σχολὴν συνέθηκε. Crat. 434. A. Polit. 276. E: εἰς ταὐτὸν βασιλέα καὶ τύραννον ξυνέθεμεν. Crat. 425. A: συνέθεσαν (οἱ παλαιοί). Tim. 69. D: τὸ θνητὸν γένος ξυνέθεσαν. Legg. II. 669. D: πάντας ψόφους εἰς ταὐτὸ οὐκ ἄν ποτε ξυνθεῖεν. Phaed. 77. C: εἰ θέλετε συνθεῖναι τοῦτόν τε τὸν λόγον εἰς ταὐτὸν καὶ ὃν πρὸ τούτου ὡμολογήσαμεν. Prot. 356. B: συνθεὶς τὰ ἡδέα. Soph. 262. E: συνθεὶς πρᾶγμα πράξει δι' ὀνόματος καὶ ῥήματος. Tim. 33. D: ὁ συνθείς (*qui mundum condidit*). 74. C: ξυνθεὶς ζύμωμα. Polit. 273. B: παρὰ ... τοῦ συνθέντος πάντα τὰ καλὰ κέκτηται (ὁ κόσμος). Legg. VII. 812. D: τοῦ τὴν μελῳδίαν ξυνθέντος ποιητοῦ. 816. C: μετὰ τῆς ἄλλης μουσικῆς τὴν ὄρχησιν συνθέντα. Ep. VII. 341. B: συνθέντα ὡς αὐτοῦ τέχνην. Legg. II. 669. C: σχήματα ξυνθεῖσαι. Crat. 434. A: ἐξ ὧν τὰ πρῶτα ὀνόματά τις ξυνθήσει. Polit. 259. D: εἰς ταὐτὸν ... ξυνθήσομεν. Crat. 434. A: ἐξ ὧν ξυντίθεται τὰ ζωγρα-

φούμενα. 425. A: *συντίθενται.* 396. A: *συντιθέμενα ... εἰς ἕν.* Polit. 288. E: *ἐκ μὴ συντιθεμένων ... γενῶν.* Pol. VII. 533. B: *τῶν φυομένων τε καὶ συντιθεμένων.* X. 618. C: *ξυντιθέμενα ἀλλήλοις καὶ διαιρούμενα.* Phaed. 78. C: *ᾗπερ ξυνετέθη* (sic Cl. c. al. Vulgo *συνετέθη*). Euthyd. 306. A: *ἐξ ὧν συνετέθη.* Phaed. 93. A: *ἐξ ὧν ἂν ξυντεθῇ.* 92. B: *ἐξ ὧν ἔδει αὐτὴν ξυντεθῆναι.* Tim. 55. E: *τὸ ... ἐξ ἑκατέρου ξυντεθὲν ἐπίπεδον.* Parm. 143. D: *συντεθέντος ἑνὸς ὁποιουοῦν ἡτινιοῦν συζυγίᾳ.* Phaed. 78. B: *τῷ ... ξυντεθέντι τε καὶ ξυνθέτῳ ὄντι.* Euthyd. 306. A: *ἐκ δυοῖν κακοῖν συντεθέντα.* Theaet. 203. C: *συντεθέντων αὐτῶν.* Verb. Crat. 434. B: *ἐξ ὧν συνθετέον.* *Compono* est etiam *constituo.* Phaedr. 254. D: *ἐλθόντος ... τοῦ συντεθέντος χρόνου.* Hinc med. *συνθέσθαι* in eis ponitur qui inter se pacti sunt, inter quos aliquid convenit. Crat. 435. A: *αὐτὸς σαυτῷ συνέθου.* Crit. 52. D: *καθ' ἃς* (*ὁμολογίας*) *ἡμῖν ξυνέθου πολιτεύσεσθαι.* Ep. VII. 346. D: *ταῦτα ξυνεθέμεθα τότε.* Menex. 245. C: *ξυνέθεντο.* Crat. 433. E: *ἐάν τέ τις συνθῆται* cet. Pol. II. 359. A: *ξυνθέσθαι ἀλλήλοις μήτ' ἀδικεῖν μήτ' ἀδικεῖσθαι.* B. Legg. XI. 920. D. Gorg. 520. C: *μὴ συνθέμενος αὐτῷ μισθόν.* Crat. 383. A: *ξυνθέμενος καλεῖν.* 433. E: *δηλοῦν* (*τὰ ὀνόματα*) *τοῖς συνθεμένοις.*

συντιτρῶ (*ξυντ.*), *perforo; per canales* (alterum in alterum) *duco* et (utrumque) *coniungo.* Tim. 91. A: *τὴν τοῦ ποτοῦ διέξοδον ... ξυνέτρησαν εἰς τὸν ... μυελὸν ξυμπεπηγότα.* Critia 115. D: *διώρυχα ... ἐπὶ τὸν ἐξωτάτω τροχὸν ξυνέτρησαν.* Phaed. 111. D: *τούτους ... πάντας ὑπὸ γῆν εἰς ἀλλήλους συντετρῆσθαι ... πολλαχῇ.* Critia 115. E: *εἰς ὃν ἡ θάλαττα συνετέτρητο.*

συντομία, *ἡ*, *brevitas.* Phaedr. 267. B: *συντομίαν ... λόγων.*

συντόμως, *breviter.* Tim. 25. E: *ὡς συντόμως εἰπεῖν.*

συντονία (*ξυντ.*), *ἡ*, *intentio* (germ. *Spannung*). Tim. 84. E: *ἃ ... ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τῆς ξυντονίας τοῦ παθήματος τὰ νοσήματα τέτανοι ... προσεῤῥήθησαν.* **contentio, attentio.* Def. 413. D: *συντονία ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν.* 414. A: *ἔννοια συντονία διανοίας.*

συντονολυδιστί (*ἁρμονία*). Pol. III. 398. E.

σύντονος, *ὁ ἡ*, *intentus*, trop. *acer*, *vehemens.* Conv. 203. D: *ἀνδρεῖος ὢν ... καὶ σύντονος.* Locr. 102. E: *ὀργαί τε σύντονοι* cet. Legg. V. 734. A: *συντόνους ... ἐπιθυμίας τε καὶ ἔρωτας.* Locr. 104. C: *σύντονα ... δείματα.* Tim. 74. D: *συντονωτέραν* (*δύναμιν*) *... σαρκῶν.* Soph. 242. E: *φασὶν αἱ συντονώτεραι τῶν Μουσῶν, αἱ δὲ μαλακώτεραι* cet.

συντόνως (*ξυντ.*), *contente* (germ. *angestrengt* et *streng*). Phaedr. 253. A: *συντόνως ... πρὸς τὸν θεὸν βλέπειν.* Pol. VII. 539. D: *μεῖναι ἐνδελεχῶς καὶ ξυντόνως.* X. 619. B: *συν-*

τόνως ζῶντι. Tim. 88. A: ὅταν εἴς τινας μαθήσεις καὶ ζητήσεις συντόνως ἴῃ. Legg. VI. 752. D.

σύντρεις, *tres simul.* Tim. 54. E: κατὰ σύντρεις ... γωνίας.

συντρέφω (ξυντρ.), *una educo.* Legg. VI. 752. C: ξυντραφέντες (οἱ παῖδες). (pass.) *concresco, nascor.* Phaed. 96. B: (ἆρα) τότε ... τὰ ζῶα συντρέφεται. Tim. 75. A: ἡ ... γιγνομένη καὶ ξυντρεφομένη φύσις.

συντρέχω (ξυντρ.), *una curro.* Polit. 266. C: τἀνθρώπινον ἡμῶν ἅμα γένος ... ξυνδεδραμηκὸς γένει ... εὐχερεστάτῳ.

συντρίβω, *contero, comminuo.* Men. 77. A: τοὺς συντρίβοντάς τι. Hipp. mai. 290. E: συντρίψασα ... τὴν χύτραν. Pol. X. 611. D: τὰ δὲ συντετρίφθαι.

σύντροφος (ξύντρ.), ὁ ἡ, *una nutritus*, etiam *una natus; eisdem moribus assuefactus.* Polit. 273. B: τὸ τῆς πάλαι ποτὲ φύσεως ξύντροφον. Legg. XII. 949. C: οὐδ' ... τοιούτους ἄλλους κυρίους τῆς χώρας παρέξονται ξυντρόφους. Act. est *una nutriens.* Legg. VIII. 845. D: τοῖς ὕδασι ξύντροφα (πνεύματα) τῶν ἐκ γῆς ἀναβλαστανόντων, et *una pascens.* Polit. 267. E: εἴ τις τῶν ἄλλων ... κοινῇ τῆς ἀγέλης ξύντροφος εἶναι φησὶ καὶ προσποιεῖται.

συντυγχάνω (ξυντ.), *concurro; occurro, incido.* Tim. 56. D: γῆ ... ξυντυγχάνουσα πυρί. Legg. VI. 762. D: κολαζέσθω ... πληγαῖς ὑπὸ τοῦ συντυγχάνοντος. Lys. 203. A: συνέτυχον Ἱπποθάλει. Legg. IV. 709. C: ξυμπιπτόντων ὅσα δεῖ χώρᾳ ξυντυχεῖν. Tim. 56. D: ξυντυχόντα τὰ μέρη.

συντυχία, ἡ, *casus* (germ. *Unfall*). Phaedr. 248. C: καί τινι συντυχίᾳ χρησαμένη cet.

συνυπηρετῶ (ξυν.), *una servio* et simpl. *servio, adiuvo.* Legg. XI. 934. B: ταὐτὸν δ' ἔργον δρῶντα ξυνυπηρετεῖν δεῖ τῷ νομοθέτῃ τὸν δικαστήν.

συνυποτίθεμαι, *una* vel *simul sumo* et in univ. *pono.* Ax. 370. A: μὴ συνυποτιθέμενος ... μίαν αἴσθησιν.

συνυφαίνω (ξυν.), *contexo.* Polit. 305. E: τὴν ... πάντα ξυνυφαίνουσαν ὀρθότατα. Tim. 69. A: ἐξ ὧν τὸν ἐπίλοιπον λόγον δεῖ ξυνυφανθῆναι. Med. Tim. 78. B: πλέγμα ἐξ ἀέρος καὶ πυρὸς ... ξυνυφηνάμενος.

συνύφανσις (ξυν.), ἡ, *textura.* Polit. 310. E: βασιλικῆς ξυνυφάνσεως ἔργον.

συνυφή (ξυν.), ἡ, *textura*; etiam *structura.* Epin. 975. A: ἡ τῶν οἰκήσεων ... ξυνυφή. Legg. V. 734. E: ξυνυφὴν (v. ξυμφυὴν) ἢ καὶ πλέγμ' ἄλλ' ὁτιοῦν.

συνῳδία (ξυν.), ἡ, *assensio.* Legg. VIII. 837. E: ἔοικά γε ... τυχεῖν τῆς σῆς ... ξυνῳδίας.

συνῳδός (ξυν.), ὁ ἡ, *concinens.* Phaed. 92. C: πρέπει γε ... ξυνῳδῷ εἶναι καὶ τῷ περὶ ἁρμονίας (λόγῳ).

συνωθῶ (ξυν.), *contrudo, cogo.* Tim. 58. B: ἡ ... ξύνο-

δος τὰ σμικρὰ εἰς τὰ τῶν μεγάλων διάκενα ξυνωθεῖ. 53. A: πάλιν εἰς ταὐτὸν ξυνωθεῖν. 59. A: εἰς τὰς τοῦ πυρὸς ἕδρας συνωθῶν. 60. B: ξυνωθοῦντα ἡμῶν τὸ νοτερόν. 60. E: ξυνέωσε ... αὐτὸν εἰς τὰς ἕδρας cet. 59. A: συνωθούμενος. 59. E: ξυνέωσται ... ὑπὸ τῶν ἐξιόντων εἰς αὐτό. 60. E: ξυνωσθεῖσα. 85. E.

συνωμοσία (ξυν.), ἡ, coniuratio, conspiratio. Apol. 36. B: ξυνωμοσιῶν. Pol. II. 365. D: ξυνωμοσίας (v. ξυνομοσίας) τε καὶ ἑταιρείας συνάξομεν.

συνωμότης (ξυν.), ὁ, coniuratus. Ep. VII. 351. A: ξυνωμότας συναγαγών.

συνωνοῦμαι (ξυν.), coëmo. Soph. 224. B: τὸν μαθήματα ξυνωνούμενον.

συνωρίς (ξυν.), ἡ, bigae. Phaedr. 246. B: ἡμῶν ὁ ἄρχων ξυνωρίδος ἡνιοχεῖ. Crit. 36. D: ξυνωρίδι ἢ ζεύγει. Critia 119. B: ξυνωρίδα.

σύνωσις (ξύν.), ἡ, compressio. Tim. 62. B: (διὰ) τὴν ξύνωσιν.

σύριγξ, ἡ, fistula. Pol. III. 399. D: καὶ αὖ κατ' ἀγροὺς τοῖς νομεῦσι σύριγξ ἄν τις εἴη. 397. A: αὐλῶν καὶ συρίγγων. Conv. 215. B: σύριγγας. *sibilus (quo quis exploditur). Legg. III. 700. C: τὸ κῦρος τούτων γνῶναι ... ζημιοῦν τε αὖ τὸν μὴ πειθόμενον οὐ σύριγξ ἦν cet.

συρίττω, sibilo. Theaet. 203. B: ψόφος τις μόνον οἷον συριττούσης τῆς γλώττης. Etiam, ut Lat. sibilare aliquem, germ. auszischen. Ax. 368. D: δήμου παίγνιον ... συριττόμενον.

συρμός, tractus. Ax. 370. C: πρηστήρων ἐξαισίους συρμούς.

συῤῥάπτω (ξυῤῥ.), consuo. Euthyd. 303. E: ξυῤῥάπτετε τὰ στόματα τῶν ἀνθρώπων.

συῤῥέω (ξυῤῥ.), confluo. Ax. 367. B: εἰς ὃ πᾶν συῤῥεῖ τὸ τῆς φύσεως ἐπίκηρον. Phaed. 112. A: εἰς τοῦτο τὸ χάσμα συῤῥέουσι ... πάντες οἱ ποταμοί. 109. C: ξυῤῥεῖν ἀεὶ εἰς τὰ κοῖλα τῆς γῆς. Tim. 78. D. Legg. V. 736. B: τὸ συῤῥέον ὕδωρ. A: ξυῤῥεόντων ... εἰς μίαν λίμνην. Phaed. 109. B: εἰς ἃ ξυνεῤῥυηκέναι τό τε ὕδωρ cet. Legg. IV. 708. D: τὸ ... παντοδαπὸν ἐς ταὐτὸ ξυνεῤῥυηκὸς γένος. Phaed. 110. E: ὑπὸ τῶν δεῦρο ξυνεῤῥυηκότων.

σύῤῥοος, ὁ ἡ, confluens. Locr. 101. E: σύῤῥοον ... ζῶον. 104. A: τὸ πνεῦμα σύῤῥοον ἀπεργάζεται.

συρφετός, ὁ, colluvies, turba; etiam homo de turba. Gorg. 489. C: ἐὰν συρφετὸς συλλέγῃ δούλων cet. Hipp. mai. 288. D: τοιοῦτός τις ... οὐ κομψός, ἀλλὰ συρφετός. Theaet. 152. C: τοῦτο ἡμῖν ... ᾐνίξατο τῷ πολλῷ συρφετῷ.

σῦς, ὁ, sus. Locr. 104. E: ἐς συῶν ... μορφάς.

συσκέπτομαι, una quaero vel specto. Soph. 218. B: κοινῇ ... μετ' ἐμοῦ σοι συσκεπτέον.

συσκευάζομαι, *in fasciculum colligo.* Theaet. 175. E: οἷον στρωματόδεσμον μὴ ἐπιστάμενος συσκευάσασθαι.

συσκιάζω (ξυσκ.), *obumbro, obvolvo.* Tim. 75. E: ξυσκιασθεῖσαν (τὴν κεφαλήν).

σύσκιος? ὁ ἡ? *circumcirca opacus* et in univ. *opacus.* Phaedr. 230. B: τοῦ ... ἄγνου τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον

συσκοπῶ (ξυσκ.), *una perpendo, exquiro* vel *considero.* Lach. 197. E: συσκόπει τὰ λεγόμενα. Phaed. 89. A: (πρὸς τὸ) ξυσκοπεῖν τὸν λόγον. Lach. 189. C.

σύσπαστος, ὁ ἡ, *qui constringitur.* Conv. 190. E: ὥσπερ τὰ σύσπαστα βαλάντια.

συσπειρῶμαι, *in unum me contraho.* Conv. 206. D: λυπούμενον συσπειρᾶται.

συσπῶ (ξυσπῶ), *constringo.* Tim. 71. C: ξυσπῶσα.

συσσιτία (ξυσσ.), ἡ, *concoenatio.* Legg. VI. 781. A: τὸ τῆς ξυσσιτίας αὐτῶν ἐπιτήδευμα.

συσσίτιον (ξυσσ.), τό, *coena communis.* Legg. I. 636. A: τά τε ξυσσίτια καὶ τὰ γυμνάσια. B. VI. 781. C. 780. C: τὸ ἐπιτήδευμα ... τὸ τῶν ξυσσιτίων. VIII. 839. C. II. 666. B: ἐν τοῖς ξυσσιτίοις εὐωχηθέντα. VI. 780. B. Pol. III. 416. E: φοιτῶντες ... εἰς ξυσσίτια. V. 458. C: ἅτε οἰκίας τε καὶ ξυσσίτια κοινῇ (al. κοινὰ) ἔχοντες. VIII. 547. D. Legg. I. 625. C. al. Etiam *coenatio* (de loco) et in univ. *contubernium.* Critia 112. B: ξυσσίτια χειμερινὰ (i. e. *hibernacula*) κατεσκευασμένοι. C: γυμνάσια συσσίτιά τε ἀνέντες. Legg. VI. 762. C: ξυσσίτια, ἐν οἷς κοινῇ τὴν δίαιταν ποιητέον ἅπασιν.

σύσσιτος, ὁ ἡ, *una coenans, mensae socius.* Ep. VII. 350. C: σύσσιτον καὶ συνέστιον. Legg. VII. 806. E: τὴν διαγωγὴν τὴν τῶν ξυσσίτων.

συσσιτῶ, *una coeno.* Lach. 179. B: συσσιτοῦμεν ... ἐγώ τε καὶ Μελησίας ὅδε. Legg. I. 625. E: ξυσσιτεῖν. Conv. 219. E: συνεσιτοῦμεν ἐκεῖ.

συσσώζω (ξυσσ.), *una servo.* Legg. IV. 707. C: περὶ τῶν τότε ξυσσωσασῶν ἡμᾶς μαχῶν.

σύστασις (ξύστ.), ἡ, *compositio; structura; status; constitutio; dispositio;* etiam *restitutio.* Conv. 188. A: ἡ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ σύστασις. Pol. VIII. 546. A: οὐδ᾽ ἡ τοιαύτη ξύστασις (int. civitatis) ἅπαντα μενεῖ χρόνον. Tim. 32. E: ἡ τοῦ κόσμου σύστασις. 36. D: ἡ τῆς ψυχῆς ξύστασις. 75. B: ἡ περὶ τὴν κεφαλὴν ξύστασις. 81. B: νέα ... ξύστασις τοῦ παντὸς ζώου. 89. B: πᾶσα ... ξύστασις νόσων. Epin. 981. A: ὅταν μία ξυνελθοῦσα σύστασις ψυχῆς καὶ σώματος ἀποτέκῃ μίαν μορφήν. Tim. 48. A: ἐξ ἀνάγκης τε καὶ νοῦ συστάσεως ἐγεννήθη. 89. C: τῆς περὶ τὰ νοσήματα ξυστάσεως. Legg. IX. 858. B: ἢ καί τινος ἑτέρας ἀρχομένοις συστάσεως. Locr. 102. B: λυομένων ... τῶν ἁρμῶν τᾶς συστάσιος. Phil. 29. B: ἐνόντα ἐν τῇ συστάσει. Conv. 187. C: ἐν ... αὐτῇ τῇ συστάσει ἁρμονίας τε καὶ ῥυθμοῦ. Legg. II.

702. D: τάχ' ἂν χρησαίμην εἰς τὴν μέλλουσαν πόλιν ταύτῃ τῇ συστάσει. IX. 858. B. Phaedr. 268. D: τὴν τούτων σύστασιν. Pol. V. 457. E: λέγεις ... λόγων σύστασιν. Epin. 991. A: ἁρμονίας σύστασιν ἅπασαν. Locr. 99. D: μετὰ ... τὰν τῶ κόσμω σύστασιν. Tim. 82. B: δευτέρων ... ξυστάσεων κατὰ φύσιν ξυνεστηκυιῶν. 89. A: τῶν καθάρσεων καὶ ξυστάσεων (*restitutionum*) σώματος. Legg. VI. 782. A: πόλεων συστάσεις. VII. 812. C: τὰς τῶν ἁρμονιῶν συστάσεις. **conflictio* (cum hoste). Legg. VIII. 833. A: ἡ ... ἐν ταῖς συμπλοκαῖς μάχη καὶ σύστασις.

συστεγάζω (ξυστ.), *contego* vel *obtego*. Tim. 75. C: ὅθεν ..., σαρξὶ ... καὶ νεύροις κεφαλὴν ... οὐ ξυνεστέγασαν.

συστέλλω, *contraho*, *compesco*. Lys. 210. E: ταπεινοῦντα καὶ συστέλλοντα. Legg. III. 691. E: ὡς τὸ μέτριον μᾶλλον συνέστειλε.

σύστημα, τό, *compositio*. Epin. 991. E: ἀριθμοῦ ... σύστημα. Phil. 17. D: τὰ ἐκ τούτων ὅσα συστήματα γέγονεν. **vis coniuncta*. Legg. III. 686. B: τηλικοῦτον καὶ τοιοῦτον σύστημα ἥτις ποτὲ τύχη διέφθειρε.

συστρατεύομαι, *una milito*. Pol. V. 471. D: εἰ ... καὶ τὸ θῆλυ συστρατεύοιτο. 468. B: ὑπὸ τῶν συστρατευομένων μειρακίων cet.

συστρατιώτης (ξυστρ.), ὁ, *commilito*. Pol. VIII. 556. C: ξύμπλοι γιγνόμενοι ἢ ξυστρατιῶται.

συστρέφω, *contorqueo*; *contraho*, *colligo*. Pol. I. 336. B: συστρέψας ἑαυτόν. Prot. 343. E: ἐνέβαλε ῥῆμα ... βραχὺ καὶ συνεστραμμένον (Lat. *contortum*, v. Clav. Cicer.).

συστροφή, ἡ, *contortio*. Polit. 282. E: ὅσα ... τὴν ... συστροφὴν χαύνην λαμβάνει.

συσφαιριστής, ὁ, *socius pilae lusus*. Ep. XIII. 363. D: τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάζου ὑπὲρ ἐμοῦ.

συχνός, ή, όν, *multus*; *copiosus*, *amplus*; *magnus*; in tempore et oratt. pos. *longus*. Pol. VII. 539. A: εὐλάβεια ... συχνή. Polit. 287. E: μάλα γε συχνὸν εἶδος. Phaed. 57. A: χρόνου συχνοῦ. Theaet. 185. E: μάλα συχνοῦ λόγου. Id. Phil. 23. B. Pol. III. 414. C: πεῖσαι δὲ συχνῆς πειθοῦς. Gorg. 518. D: συχνῷ ὕστερον χρόνῳ. Polit. 268. D: συχνῷ ... μέρει δεῖ μεγάλου μύθου προςχρήσασθαι. Phaedr. 227. A: συχνὸν ... ἐκεῖ διέτριψα χρόνον. Phaed. 80. C. al. Gorg. 465. E: συχνὸν λόγον. Soph. 217. D. Ep. VI. 322. E: συχνὸν ... τοῦ βίου. Soph. 267. E: μάλα συχνήν (διπλόην). Legg. XII. 768. B: (διὰ τὴν) σκέψιν γεγονυῖάν μοι καὶ μάλα συχνήν. Pol. II. 370. D: συχνὸν αὐτὸ (τὸ πολίχνιον) ποιοῦσι. VI. 511. C: δοκεῖς γάρ μοι συχνὸν ἔργον λέγειν. Crat. 429. D: συχνοὶ γάρ τινες οἱ λέγοντες. Pol. IX. 588. C: ἄλλαι τινὲς συχναὶ λέγονται cet. Crat. 414. B: λοιπὰ ... ἡμῖν ἔτι συχνά ἐστι cet. Pol. II. 371. A: συχνῶν καὶ ἄλλων προςδεήσεται. VIII. 544. C: συχνῶν γέμουσα κακῶν πολι-

τεία. Soph. 246. B: ἤδη ... ἐγὼ τούτων συχνοῖς προςέτυχον. Legg. III. 698. D: μυριάσι συχναῖς. Gorg. 455. C: ὡς ἐγώ τινας σχεδὸν καὶ συχνοὺς αἰσθάνομαι οἳ cet. 519. D: συχνοὺς τείνω τῶν λόγων. Crat. 386. B: μάλα συχνούς (ἀνθρώπους). Pol. V. 459. A. Prot. 313. A: σκοπούμενος ἡμέρας συχνάς Phaedr. 264. E: συχνὰ ... παραδείγματα. Crat. 408. E: συχνὰ μέν μοι προςτάττεις cet. Pol. VI. 509. C: συχνὰ ... ἀπολείπω. Crit. 44. E: συχνὰ χρήματα. Adverbiorum instar ponuntur συχνῷ, *multo* (Legg. VI. 761. D: βελτίονα συχνῷ), συχνόν, *multum* (Phaedr. 257. C: συχνὸν διαμαρτάνεις. Polit. 276. C.) et συχνά (Phil. 59. B: συχνὰ χαίρειν ἐᾶν).

σφαγεύς, ὁ, *interfector.* Ep. VII. 336. C: τῶν Δίωνος σφαγέων.

σφαγή, ἡ, *caedes.* Pol. X. 610. B: μηδ' αὖ ὑπὸ σφαγῆς. Ep. VII. 331. D: ἄνευ ... σφαγῆς ἀνδρῶν. 327. D: ἄνευ ... σφαγῶν καὶ θανάτων. 336. E: σφαγαῖς. Pol. III. 391. B: τὰς τῶν ζωγρηθέντων σφαγὰς εἰς τὴν πυράν. Legg. III. 682. D: θανάτους τε καὶ σφαγὰς cet.

σφαδασμός, ὁ, *palpitatio.* Pol. IX. 579. E: σφαδασμῶν τε καὶ ὀδυνῶν πλήρης.

σφαῖρα, ἡ, *sphaera.* Locr. 95. D: ἁ σφαῖρα. Soph. 244. E: σφαίρης (Parm.). Phil. 62. A: σφαίρας ... τῆς θείας. Legg. X. 898. B: σφαίρας ἐντόρνου ... φοραῖς. Locr. 100. E: τὸ ... κέντρον τᾶς σφαίρας. Tim. 73. E: σφαῖραν περιετόρνευσεν ὀστεΐνην. **globus* (plumbeus vel ferreus). Legg. VIII. 830. B: ἀντὶ ἱμάντων σφαίρας ἂν περιεδούμεθα. **pila* (qua luditur). Euthyd. 277. B: ὥσπερ σφαῖραν ἐκδεξάμενος τὸν λόγον. Phaed. 110. B: ὥσπερ αἱ δωδεκάσκυτοι σφαῖραι.

σφαιρίζω, *pila ludo.* Theaet. 146. A: ὥσπερ φασὶν οἱ παῖδες οἱ σφαιρίζοντες.

σφαιρίον, τό, *globulus.* Ep. II. 312. D: τὸ ... σφαιρίον οὐκ ὀρθῶς ἔχει.

σφαιροειδής, ὁ ἡ, *globosus.* Tim. 62. D: τοῦ ... παντὸς οὐρανοῦ σφαιροειδοῦς ὄντος. Ax. 371. B. Tim. 33. B: διὸ καὶ σφαιροειδὲς ... καὶ κυκλοτερὲς αὐτὸ ἐτορνεύσατο. 44. D: εἰς σφαιροειδὲς σῶμα ἐνέδησαν. 63. A.

σφαιρομαχῶ, *globis* (plumbeis vel ferreis) *luctor.* Legg. VIII. 830. E: σφαιρομαχεῖν.

σφακελίζω, *carie exedor.* Tim. 84. B: σφακελίσαν (ὀστοῦν). 74. B: σφακελίσασαν (τὴν τῆς ὀστεΐνης φύσεως ἕξιν).

σφαλερός, ά, όν, *fallax.* Legg. VII. 810. B: σφαλερὰ γράμμαθ' ἡμῖν ἐστὶ ... καταλελειμμένα. **caducus, infirmus.* Pol. III. 404. A: σφαλερὰ (ἕξις) πρὸς ὑγίειαν. **dubius, periculosus.* Theag. 121. C: σφαλερά (ἐπιθυμία). Pol. V. 450. E: φοβερόν τε καὶ σφαλερόν. Legg. III. 688. B: εὐχῇ χρῆ-

σθαι σφαλερὸν εἶναι νοῦν μὴ κεκτημένον. I. 649. E: σφαλερώτερον (si locus sanus). VII. 797. D: πολὺ σφαλερώτατον.

σφάλλω, *fallo*, *in errorem induco*; etiam *perdo*; pass. *fallor*, *erro*, c. genit. *aberro*, *deflecto*; etiam *labor* et *affligor*. Theaet. 167. E: (ὅταν τις) παίζῃ τε καὶ σφάλλῃ. Ep. VII. 351. D: ταὐτὸν ... καὶ Δίωνα ἔσφηλε δι' ὀλιγίστων. Prot. 361. D: μὴ πολλάκις ἡμᾶς ... ἐν τῇ σκέψει σφήλῃ ἐξαπατήσας. Euthyd. 296. A: ὅπως μή τι ἡμᾶς σφαλεῖ (al. σφήλῃ. Vulgo σφάλῃ) τὸ ἀεὶ τοῦτο. Theaet. 196. B: μᾶλλον σφάλλεται. Gorg. 461. D: εἴ τι ... ἐν τοῖς λόγοις σφαλλόμεθα. Soph. 229. C: ὅσα διανοίᾳ σφαλλόμεθα. Theaet. 166. A: ἐὰν ... ὁ ἐρωτηθεὶς ... ἀποκρινάμενος σφάλληται. Pol. II. 361. B: ἐὰν ἄρα σφάλληταί τι. Legg. IX. 864. A: κἂν σφάλληταί τι. Gorg. 461. C: ἐπειδὰν ... σφαλλώμεθα (sq. ἵνα ... ἐπανορθῶτε ἡμῶν τὸν βίον). Pol. V. 451. A: περὶ ἃ ἥκιστα δεῖ σφάλλεσθαι. Legg. I. 648. E: μηδὲ ἓν σφάλλεσθαι μέγα. VI. 771. E. Hipp. min. 372. B: τῶν ... πραγμάτων ᾗ ἔχει ἔσφαλμαι. Crat. 436. C: ὅτι οὐκ ἔσφαλται τῆς ἀληθείας ὁ τιθέμενος. Prot. II. 361. A: ἐὰν ἄρα πῃ σφαλῇ. Theaet. 165. A: σφαλεὶς γὰρ ἧττον ἀσχημονήσει. Pol. V. 451. A: σφαλεὶς τῆς ἀληθείας. Tim. 42. B: σφαλεὶς τούτων. Ep. VII. 351. E. Alc. I. 132. B: τούτου σφαλέντες. **affligo*, *perdo*; pass. *affligor*; *detrimentum accipio*; *cado*. Ep. VII. 351. D: αὐτὸν ... οἱ σφήλαντες. Legg. VI. 769. C: ἐάν τι σφάλληται τὸ ζῶον (*pictura*) ὑπὸ χρόνων. Pol. III. 396. D: ὑπὸ νόσων ἢ ὑπὸ ἐρώτων ἐσφαλμένον. V. 467. B: κίνδυνος ... οὐ σμικρὸς σφαλεῖσιν.

σφάλμα, τό, *error*, *delictum* (germ. *Versehen*). Pol. VI. 487. B: μέγα τὸ σφάλμα ... ἀναφαίνεσθαι. Theaet. 167. E: ἐκεῖνα μόνα αὐτῷ ἐνδεικνύμενος τὰ σφάλματα ἃ cet. Polit. 298. B: σφάλματα ποιοῦντες ἐν τοῖς πελάγεσιν.

σφάττω, *macto*, *iugulo*. Gorg. 468. C: σφάττειν. Euthyd. 301. C: σφάττειν τε καὶ ἐκδέρειν. Critia 119. E: ὃν ... ἕλοιεν τῶν ταύρων ... ἔσφαττον. Euthyd. 301. D: σφάξας τὸν μάγειρον.

σφεῖς, σφῶν cet. (pron. tertiae personae).

σφενδόνη, ἡ, *funda*. Legg. VIII. 834. A: σφενδόναις ἁμιλλωμένων. **funda*, i. e. *pala annuli*. Pol. II. 359. E: τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου. 360. A: στρέψαι ἔξω τὴν σφενδόνην.

σφενδόνησις, ἡ, *ars funda emittendi*. Legg. VII. 794. C: σφενδονήσεως (διδασκάλους).

σφενδονήτης, ὁ, *funditor*. Critia 119. B: σφενδονήτας.

σφενδονητικός, ή, όν, *funda emittendi peritus*, fem. *ars funda emittendi*. Lach. 193. B: τὸν μετὰ σφενδονητικῆς ... καρτεροῦντα.

σφετερίζω, *vindico*, *usurpo*. Legg. VIII. 843. D: ἐὰν ὅρμους ἀλλοτρίους σφετερίζῃ τις. IV. 715. A: οἱ κινήσαντες

τά τε πράγματα ... ἐσφετέρισαν cet. Med. Ep. VII. 333. C: (ἵνα) σφετερίσαιτο (τὴν ἀρχήν).

σφέτερος, έρα, ερον, *suus, proprius.* Soph. 243. A: περαίνουσι τὸ σφέτερον αὐτῶν (v. αὐτοὶ) ἕκαστοι. al.

σφήξ, ὁ, *vespa.* Eryx. 392. B: οἱόνπερ οἱ σφῆκες. Phaed. 82. B: σφηκῶν.

σφίγγω, *constringo.* Tim. 58. A: σφίγγει πάντα.

σφόδρα, *admodum, vehementer* (μάλα σφ., πάνυ σφ.); in resp. σφόδρα γε, *admodum, vero.* Cum art., ut τὸ σφόδρα. Phil. 45. C. Conv. 210. B. al. Etiam verti potest *insignite* (Pol. II. 361. A: εἰ μέλλει σφόδρα ἄδικος εἶναι), *accurate* (Phaedr. 263. D: ὡς σφόδρα, int. ὡρίσω), *diligenter* (Phil. 58. D: σφόδρα διανοηθέντες) al.

σφοδρός, ά, όν (etiam ὁ ἡ), *vehemens; acer; nimius.* Legg. III. 698. E: νέος ... καὶ σφοδρὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ. VIII. 839. B: ἀνὴρ σφοδρὸς καὶ νέος. Apol. 21. A: ὡς σφοδρὸς ἐφ' ὅ τι ὁρμήσειε. Legg. VII. 791. D: ἡ ... σφοδρὰ καὶ ἀγρία δούλωσις. Tim. 61. E: σφοδρὸν ὂν cet. Polit. 306. E: ὀξὺ ... καὶ σφοδρόν (φαμέν). Phil. 52. C: τὸ μέγα καὶ τὸ σφοδρόν. Apol. 23. E: φιλότιμοι ὄντες καὶ σφοδροί. Legg. V. 733. C: μεγάλα καὶ σφοδρά. VIII. 835. D: πόνων τε σφοδρῶν καὶ ἀνελευθέρων. Charm. 160. C: τῶν σφοδρῶν τε καὶ ταχειῶν πράξεων. Phil. 52. C: ταῖς ... σφοδραῖς ἡδοναῖς. Pol. IX. 573. E: πυκνάς τε καὶ σφοδρὰς (τὰς ἐπιθυμίας). 586. C: ὥστε σφοδροὺς ἑκατέρας φαίνεσθαι. Polit. 308. A: διὰ τὴν ... σφοδροτέραν τοῦ δέοντος ἐπιθυμίαν. Phil. 24. C: σφοδρότερον ἡσυχαιτέρου ... ἐμποιοῦντε. Legg. VII. 816. A: σφοδροτέρας ... μεταβολάς. Phil. 60. D: εἴθ' ὡς σφοδροτάτην (ἡδονήν). 45. A: σφοδροτάτας.

σφοδρότης, ἡ, *vehementia.* Polit. 306. A: σφοδρότητα. Pol. IX. 580. E. Legg. V. 733. B: σφοδρότησιν.

σφοδρῶς, *vehementer.* Tim. 43. D. E. Apol. 23. E: σφοδρῶς διαβάλλοντες.

σφόνδυλος, ὁ, *vertebra.* Tim. 74. A: ἐξ αὐτοῦ σφονδύλους πλάσας. **verticillus.* Pol. X. 616. C: τὴν ... τοῦ σφονδύλου φύσιν. E. D: ἐν ἑνὶ μεγάλῳ σφονδύλῳ. C: τὸν σφόνδυλον. D: ὀκτὼ ... εἶναι τοὺς ξύμπαντας σφονδύλους.

σφραγίς, ἡ, *signum* (impressum). Theaet. 192. A: ὃ μὴ οἶδε μηδ' ἔχει αὐτοῦ σφραγῖδα. Polit. 289. B: σφραγίδων. **annulus sigillo ornatus.* Hipp. mai. 368. C: δακτύλιον ... καὶ ἄλλην σφραγῖδα σὸν ἔργον.

σφριγῶ (propr. *rigeo,* germ. *strotzen*), *valeo, vigeo, robustus sum.* Legg. VII. 840. B: τὰ ... σώματα πολὺ μᾶλλον σφριγῶντες.

σφυγματώδης, ὁ ἡ, *tanquam arteriarum pulsu agitatus.* Ax. 368. D: σφυγματώδη (χαράν).

σφύζω, *palpito.* Phaedr. 251. D: πηδῶσα οἷον τὰ σφύζοντα (i. e. *arteriae palpitantes*).

σφυρήλατος, ὁ ἡ, *malleo cusus*, *solidus* (germ. *gediegen*). Phaedr. 236. B: σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι.

σχεδία, ἡ, *ratis*. Phaed. 85. D: ὥσπερ ἐπὶ σχεδίας.

σχεδιάζω, *ex tempore facio*, *dico*. al. Sis. 387. E: σχεδιάζοντα λέγειν ὅ τι ἂν τύχῃ.

σχεδιασμός, ὁ, *extemporalis actio* vel *dictio*. Sis. 390. C: εἰκασία καὶ σχεδιασμός.

σχεδόν, *ferme*, *propemodum*; etiam *fere*, *quodammodo*. Phaedr. 228. D: τὴν ... διάνοιαν σχεδὸν ἁπάντων ... δίειμι. Soph. 237. C: σχεδὸν εἰπεῖν ... ἄπορον. Cum pron. τί. Phaed. 59. C: σχεδόν τι οἶμαι τούτους παραγενέσθαι. 60. B: σχεδόν τι ἀναγκάζεσθαι cet. Parm. 128. B: σχεδόν τι λέγοντας ταὐτά. Conv. 201. E: σχεδὸν γάρ τι ... ἕτερα τοιαῦτα ἔλεγον cet. Cum v. ἴσως. Soph. 253. C. Legg. II. 658. D. Etiam modo lenioris modo fortioris affirmationis vim habet. Prot. 348. C: τῶν ἄλλων σχεδόν τι τῶν παρόντων (i. q. *atque etiam ceteris praesentibus*, int. *rogantibus*). Phaedr. 236. D: σχεδὸν γὰρ (*etenim*) ἔχω ὃ εἰπὼν ἀναγκάσω σε λέγειν. Gorg. 455. C: ὡς ἐγώ τινας σχεδὸν καὶ συχνοὺς αἰσθάνομαι οἳ cet. 472. C: σχεδόν τι ταῦτα (nos: *gerade das*) cet. Phaed. 61. C: σχεδὸν ... οὐδ' ὁπωστιοῦν σοι ... πείσεται (ubi verti potest *wohl nicht im mindesten*). 63. E: ἀλλὰ σχεδὸν μέν τι (*wohl*) ᾔδειν. Conv. 221. B. al. Sic praec. in respons. Soph. 250. C: σχεδόν (*sane quidem*). 255. C. al.

σχέσις, ἡ, i. q. τὸ ἔχειν. Tim. 24. B: ἡ τῆς ὁπλίσεως αὐτῶν σχέσις. Def. 412. E: χάριτος σχέσις. Pol. V. 452. C: περὶ τὴν τῶν ὅπλων σχέσιν. **retentio*. Crat. 424. A: περὶ ῥοῆς τε καὶ ... καὶ σχέσεως.

σχετλιάζω, *conqueror*. Gorg. 519. B: σχετλιαζόντων.

σχέτλιος, α, ον, *pertinax* vel *contumax*. Hipp. mai. 289. E: ὡς σχέτλιός ἐστι καὶ οὐδὲν ῥᾳδίως ἀποδεχόμενος. Legg. X. 903. C: ὦ σχέτλιε verti potest *o miselle*. In re pos. valet *quod ferri nequit*, *indignum*. Gorg. 467. B: σχέτλια λέγεις καὶ ὑπερφυῆ.

σχῆμα, τό, *habitus*; *gestus*; *status*; *forma*, *figura* vel *species*; *ratio*, *modus*; etiam *persona* (germ. *Rolle*). Polit. 275. C: τὸ σχῆμα τὸ τοῦ θείου νομέως. 291. D: σχῆμα πολιτείας. 290. D: τὸ ... τῶν ἱερέων σχῆμα. Crat. 423. D: ἔστι τοῖς πράγμασι φωνὴ καὶ σχῆμα ἑκάστῳ. Critia 110. B: τὸ τῆς θεοῦ σχῆμα καὶ ἄγαλμα. Legg. II. 655. A: τὸ ... τοῦ δειλοῦ τε καὶ ἀνδρείου σχῆμα ἢ μέλος. III. 685. C: ἦν γὰρ ἔτι τὸ τῆς ἀρχῆς σχῆμα (*splendor*) τὸ σωζόμενον οὐ σμικρόν. Men. 75. B: ἔστω ... ἡμῖν τοῦτο σχῆμα ὃ μόνον τῶν ὄντων τυγχάνει χρώματι ἀεὶ ἑπόμενον. Parm. 145. B: σχήματος δή τινος ... τοιοῦτον ὂν μετέχοι ἂν τὸ ἕν. Legg. V. 737. D: σχήματος ἕνεκα καὶ ὑπογραφῆς. Ep. VII. 342. D: (περὶ) περιφεροῦς σχήματος. Gorg. 511. A: περιπατεῖ ἐν μετρίῳ σχήματι. Critia 112. D: τούτῳ ... κατῴκουν τῷ σχήματι

(*ratione*). Legg. IV. 718. B: ἐν ... σχήματι νόμου. V. 732. E: ὅτι τῷ σχήματι κρατεῖ πρὸς εὐδοξίαν. XI. 918. E: ἐν μητρὸς ἂν καὶ τροφοῦ σχήματι (*matris — loco*) τιμῷτο τὰ τοιαῦτα πάντα. Menex. 249. A: ἐν πατρὸς σχήματι καταστᾶσα αὐτοῖς αὐτή (ἡ πόλις). Ep. VII. 336. A: ἐλευθερίῳ ἐν σχήματι κατέστησε (τὴν πατρίδα). Phaedr. 249. B: εἰς τόδε ... τὸ σχῆμα (int. τοῦ ἀνθρώπου). Phaed. 72. B: οἶσθ' ὅτι πάντα τελευτῶντα τὸ αὐτὸ σχῆμα ἂν σχοίη. Theaet. 163. B: τὸ σχῆμά τε καὶ τὸ χρῶμα. Polit. 267. C: σχῆμα βασιλικόν. 277. A: οὔπω φαίνεται τέλεον ... σχῆμα ἔχειν. Pol. II. 365. C: πρόθυρα ... καὶ σχῆμα (*speciem*) ... περιγραπτέον. IV. 421. A: οὐδὲν ἔχων σχῆμα (*vitae genus*) ἐξ ὧν πόλις γίγνεται. Tim. 22. C: μυθοῦ σχῆμα ἔχον. 44. D: τὸ τοῦ παντὸς σχῆμα ... περιφερὲς ὄν. Legg. II. 654. E: σχῆμά τε καλὸν καὶ μέλος cet. 669. C: ὥστε ... τὸ σχῆμα γυναικῶν καὶ μέλος ἀποδοῦναι. Alc. I. 135. D: μεταβαλεῖν τὸ σχῆμα (*personam* vel *partes*). Men. 76. A: εἰς ὃ τὸ στερεὸν περαίνει, τοῦτ' εἶναι σχῆμα. Ep. VII. 335. E: σχῆμα ἀρχῆς. Legg. II. 655. A: ἐν ... μουσικῇ καὶ σχήματα ... καὶ μέλη ἔνεστι. Ion. 536. C: καὶ σχημάτων καὶ ῥημάτων εὐποροῦσι. Gorg. 465. B: σχήμασι καὶ χρώμασι ... ἀπατῶσα. Pol. VII. 529. D: (ἐν) πᾶσι τοῖς ἀληθέσι σχήμασι. Legg. II. 655. C: τοῖς τῆς μοχθηρίας σχήμασιν. IX. 859. A: ἐν πατρός τε καὶ μητρὸς σχήμασι φιλούντων. Epin. 939. D: οὐ σχήμασι τεχνάζοντας (*non specie utentes dolosa*). Gorg. 474. D: χρώματα καὶ σχήματα. Soph. 251. A. Phil. 47. A. Pol. V. 476. B. IX. 576. A: πάντα σχήματα (*personas*) τολμῶντες ποιεῖν ὡς οἰκεῖοι. Legg. II. 669. D: ῥυθμὸν ... καὶ σχήματα. VII. 803. A: τὰ τῶν βίων ... σχήματα διαστήσασθαι κατὰ τρόπους τοὺς τῶν ψυχῶν.

σχηματίζω, *formam* vel *figuram exhibeo*. Pol. VII. 526. D: ὅσα δὴ ἄλλα σχηματίζουσι τὰ στρατόπεδα ἐν αὐταῖς τε ταῖς μάχαις καὶ πορείαις. Cum v. σχήματα in gestibus agendis vel faciendis ponitur. Hipp. min. 374. B: τὰ αἰσχρὰ καὶ πονηρὰ σχήματα σχηματίζειν. Med. *speciem prae me fero* (germ. *sich stellen* vel *geberden*); *simulo*. Prot. 342. B: σχηματίζονται ἀμαθεῖς εἶναι. Pol. IX. 577. A. Phaedr. 255. A: οὐχ ὑπὸ σχηματιζομένου τοῦ ἐρῶντος, ἀλλ' ἀληθῶς τοῦτο πεπονθότος. Soph. 268. A: ὡς ἀγνοεῖ ταῦτα ἃ πρὸς τοὺς ἄλλους ὡς εἰδὼς ἐσχημάτισται. Gorg. 511. D: οὐ σεμνύνεται ἐσχηματισμένη ὡς ὑπερήφανόν τι διαπραττομένη.

σχηματισμός, ὁ, *habitus*, *ornatus*. Pol. IV. 425. B: ὅλον τὸν τοῦ σώματος σχηματισμόν. *fastus. Pol. VI. 494. D: σχηματισμοῦ καὶ φρονήματος κενοῦ ... ἐμπιπλάμενον.

σχίζω, *findo*, *divido*. Soph. 264. D: σχίζοντες διχῇ τὸ προτεθὲν γένος. Tim. 36. B: κατὰ μῆκος σχίσας. D. 77. D: σχίσαντες ... τὰς φλέβας. 21. E: περὶ ὃ ... σχίζεται τὸ τοῦ Νείλου ῥεῦμα. Soph. 229. D: σχίζεσθαι. Phil. 23.

E: *πολλὰ ἑκάτερον ἐσχισμένον.* Polit. 263. A: *ἑκάτερον τῶν σχισθέντων.*

σχίσις, ἡ, divisio, sectio. Phaed. 97. A: *ἡ σχίσις.* 101. C: *τὰς ... σχίσεις ταύτας καὶ προσθέσεις* cet. Etiam in via ponitur diversas in partes discedente. Phaed. 108. A: *νῦν δὲ ἔοικε σχίσεις τε καὶ περιόδους πολλὰς ἔχειν* (*ὁδός*).

σχιστός, ή, όν, ungulas fissas habens (*bisulcus*). Polit. 265. D: *τῷ σχιστῷ τε καὶ τῷ καλουμένῳ μώνυχι διαιρεῖν.*

σχοῖνος, ὁ, funis vel *funiculus.* Tim. 78. B: *διετείνατο οἷον σχοίνους* cet.

σχολάζω, in otio sum, vaco. Phaed. 58. D: *ἀλλὰ σχολάζω γε.* Ep. XIII. 360. D: *ἐὰν καὶ ὁπωστιοῦν σχολάζῃς.* Legg. III. 694. E: *διὰ τὸ μὴ σχολάζειν ὑπὸ πολέμων καὶ πολλῶν κινδύνων.* Theag. 121. A: *τυγχάνω σχολάζων.* Phaedr. 261. B: *ἃς ἐν Ἰλίῳ σχολάζοντες συνεγραψάτην.* Legg. VI. 763. D: *σχολάζοντας.* Men. 94. E: *εἰ αὐτὸς μὴ ἐσχόλαζε διὰ τὴν τῆς πόλεως ἐπιμέλειαν.* (Id. de virt. 378. C.).

σχολαίως, tarde. Theaet. 206. D: *θᾶττον ἢ σχολαίτερον.* Pol. X. 610. D.

σχολή, ἡ, otium, vacatio. Prot. 314. D: *οὐ σχολὴ αὐτῷ* (nos: *er hat keine Zeit*). Phaedr. 227. B: *εἴ σοι σχολὴ προϊόντι ἀκούειν.* 229. E: *ἐμοὶ ... πρὸς αὐτὰ οὐδαμῶς ἐστὶ σχολή.* Phaed. 66. D: *ἐάν τις ἡμῖν καὶ σχολὴ γένηται ἀπ' αὐτοῦ.* Pol. III. 406. C: (*ὅτι*) *οὐδενὶ σχολὴ διὰ βίου κάμνειν ἰατρευομένῳ.* Legg. XII. 961. B: *ἡνίκ' ἂν τῶν ἄλλων πράξεων ... καὶ μάλιστ' ᾖ τις σχολὴ παντί.* Phaedr. 229. E: *πολλῆς αὐτῷ σχολῆς δεήσει.* Theaet. 172. D: *τοὺς λόγους ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ σχολῆς ποιοῦνται.* Polit. 272. B: *παρούσης αὐτοῖς οὕτω πολλῆς σχολῆς.* Pol. II. 374. E: *τοσούτῳ σχολῆς ... τῶν ἄλλων πλείστης ἂν εἴη ... δεόμενον.* Critia 110. A: *μετὰ σχολῆς.* Legg. VI. 781. D: *σχολῆς γὰρ ἀπολαύομεν.* VIII. 828. D: *περὶ χρόνου σχολῆς.* Theaet. 175. D: *ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ σχολῇ τεθραμμένου.* Phaedr. 228. A: *ἃ ... κατὰ σχολὴν συνέθηκε.* (Id. Soph. 226. E. Tim. 38. E. al.). Theaet. 154. E: *ὡς πάνυ πολλὴν σχολὴν ἄγοντες.* Pol. II. 370. B: *οὐ γὰρ ... ἐθέλει τὸ πραττόμενον τὴν τοῦ πράττοντος σχολὴν περιμένειν.* C: *σχολὴν τῶν ἄλλων ἄγων.* Tim. 18. B: *τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἄγοντας σχολήν.* Legg. VII. 813. C: *οὐ πολλὴν ἕξει σχολήν.* XII. 951. A: *κατά τινα πλείω σχολήν.* Apol. 36. D: *δεομένῳ ἄγειν σχολὴν ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρακελεύσει.* Ion. 530. E: *ἐγὼ ἔτι ποιήσομαι σχολὴν ἀκροάσασθαί σου.* **schola*, i. q. *disputatio* (vern. *Vortrag*). Legg. VII. 820. C: *φιλονεικεῖν ἐν ταῖς τούτων ἀξίαισι σχολαῖς.*

σχολῇ, vix. Soph. 233. B: *σχολῇ ποτ' ... ἤθελεν ἂν τούτων αὐτῶν μαθητὴς γίγνεσθαι.* 241. E. Pol. III. 388. D. 394. E. X. 610. E. al. Etiam fortius est *vix aut ne vix quidem*, i. q. *nullo modo.* Prot. 330. E: *σχολῇ μέντ' ἄν τι*

ἄλλο ὅσιον εἴη, εἰ μὴ αὐτή γε ἡ ὁσιότης ὅσιον ἔσται. Phaed. 65. B: εἰ αὗται τῶν περὶ τὸ σῶμα αἰσθήσεων μὴ ἀκριβεῖς εἰσὶ ... σχολῇ αἵ γε ἄλλαι. 106. D. Soph. 261. B. Pol. I. 354. B. Legg. II. 668. C. Lach. 190. A. al.

σώζω, *servo, conservo; tueor; salvum praesto, salvum reduco* al.; pass. *salvus sum* vel *redeo;* etiam (med.) *me servo, salvum me praesto.* Gorg. 511. C: σώζει ... καὶ αὕτη ἐκ θανάτου τοὺς ἀνθρώπους. 512. B: πόλεις γάρ ἔστιν ὅτε ὅλας σώζει (ὁ μηχανοποιός). Phaed. 208. A: σώζει τὴν ἐπιστήμην. Gorg. 511. B: αἳ (τέχναι) ἡμᾶς ἀεὶ ἐκ τῶν κινδύνων σώζουσιν. Crat. 418. C: αἵπερ (int. mulieres) μάλιστα τὴν ἀρχαίαν φώνην σώζουσι. Legg. VIII. 847. A: τοῦτον ... τὸν νόμον ἀστυνόμοι ... σωζόντων. Pol. III. 417. A: οὕτω ... σώζοιεν (ἂν) τὴν πόλιν. Polit. 293. B: ἕωσπερ ἂν ... σώζωσιν οἱ θεραπεύοντες ἕκαστοι τὰ θεραπευόμενα. Gorg. 512. D: τὸ σώζειν αὑτὸν καὶ τὰ ἑαυτοῦ. Pol. VI. 486. C: εἰ μηδὲν ὧν μάθοι σώζειν δύναιτο. Legg. IX. 862. B: τὸ ... ἀπολόμενον σώζοντα. Pol. X. 608. E: τὸ ... σῶζον καὶ ὠφελοῦν τὸ ἀγαθὸν (εἶναι). Polit. 284. B: τὸ μέτρον σώζουσαι. Prot. 357. A: τί ἂν ἔσωζεν ἡμῖν τὸν βίον; Legg. VI. 776. D: πολλοὶ ... δοῦλοι ... σεσώκασι δεσπότας καὶ κτήματα cet. Prot. 356. E: ἔσωσεν ἂν τὸν βίον. Conv. 220. D. Crit. 46. A: οἵτινές σε οὐχὶ ἐσώσαμεν. Menex. 244. C: αἵ ποτ' ἐκείνους ἔσωσαν. Pol. X. 621. C: ἡμᾶς ἂν σώσειεν. Gorg. 511. D: ἐὰν ... ἐξ Αἰγίνης δεῦρο σώσῃ. Pol. VI. 493. A: σῶσαι. Euthyd. 293. A: σῶσαι ἡμᾶς ... ἐκ τῆς τρικυμίας τοῦ λόγου. Gorg. 511. E: σώσασ' ἃ νῦν δὴ ἔλεγον. Crit. 45. A: σώσαντές σε. Ep. VIII. 353. B: τοῖς σώσασι πάντας. Pol. IV. 429. B: ἣ διὰ παντὸς σώσει τὴν περὶ τῶν δεινῶν δόξαν. VI. 497. A: μετὰ τῶν ἰδίων τὰ κοινὰ σώσει. VII. 536. B: τήν τε πόλιν καὶ πολιτείαν σώσομεν. Theaet. 164. A: εἰ σώσοιμεν τὸν πρόσθεν λόγον. Lys. 219. E: εἴπερ τοῦτο ἡγοῖτο τὸν υἱὸν σώσειν. Theaet. 153. B: ἡ τῶν σωμάτων ἕξις οὐχ ... ὑπὸ γυμνασίων ... ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σώζεται; 167. D: σώζεται ... ἐν τούτοις ὁ λόγος οὗτος. Conv. 208. A: τούτῳ ... τῷ τρόπῳ πᾶν τὸ θνητὸν σώζεται. Phil. 14. A: (εἰ) αὐτοὶ ... σωζοίμεθα ἐπί τινος ἀλογίας. Pol. III. 417. A: οὕτω ... σώζοιντ' ἄν. Crat. 400. C: ἵνα σώζηται (*ut inclusus teneretur*, sc. *animus*). Legg. V. 728. C: ἵνα ἕτεροι πολλοὶ σώζωνται. Prot. 322. B: ἐζήτουν ... σώζεσθαι. Pol. III. 412. A: εἰ μέλλει ἡ πολιτεία σώζεσθαι. V. 453. D: σώζεσθαι ἐκ τοῦ λόγου. Legg. VI. 758. A: τὴν μέλλουσαν σώζεσθαι ... πόλιν. Pol. X. 621. A: τοὺς ... φρονήσει μὴ σωζομένους. Conv. 200. E: τὸ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτα εἶναι αὐτῷ σωζόμενα τὰ νῦν παρόντα. Critia 109. D: ὧν τὰ ... ὀνόματα σέσωται (sic Par. A. a pr. m. Vulgo σέσωσται). Legg. I. 645. B: οὕτω ... ὁ μῦθος ἀρετῆς σεσωσμένος ἂν εἴη. Tim. 23. A: σεσωσμένα.

Legg. II. 657. A: *τὰ τὸν πολὺν τοῦτον σεσωσμένα χρόνον.* Ep. VII. 338. E: *ἐπειδὴ ... οἴκαδε ἐσώθην.* Charm. 153. B: *πῶς ἐσώθης ἐκ τῆς μάχης;* Pol. X. 621. B: *μῦθος ἐσώθη.* Ep. VII. 332. C: *μόγις ἐσώθη.* Crit. 44. B: *σώθητι* (*serva te*). Pol. VI. 502. B: *οὐδ' ἂν εἷς σωθείη.* Phaed. 58. B: *εἰ σωθεῖεν.* Pol. VI. 492. E: *ὅ τιπερ ἂν σωθῇ.* III. 393. E: *ἑλόντας τὴν Τροίαν αὐτοὺς σωθῆναι.* Crit. 45. C: *ἐξὸν σωθῆναι.* Legg. III. 692. A: *σωθεῖσα αὐτὴ σωτηρίας τοῖς ἄλλοις γέγονεν αἰτία.* XII. 961. A: *σωθέντας οἴκαδε.* Apol. 31. E: *οὐ γάρ ἐστιν ὅστις ἀνθρώπων σωθήσεται οὔτε ὑμῖν ... ἐναντιούμενος* cet. Pol. V. 467. E: *ἀσφαλέστατα ... σωθήσονται.* Legg. III. 697. E: *σωθήσεσθαι.* Theaet. 176. D: *ἄνδρες οἵους δεῖ ἐν πόλει τοὺς σωθησομένους* (*qui in civitate salvi esse velint*). Med. *servo, teneo.* Theaet. 153. B: *κτᾶταί τε μαθήματα καὶ σώζεται.* Pol. V. 455. B: *ὁ δὲ ... μηδ' ἃ ἔμαθε σώζοιτο.* Theaet. 163. D: *σωζόμενον* (*μνήμην*). Gorg. 501. A: *μνήμην μόνον σωζομένη τοῦ εἰωθότος γίγνεσθαι.*

σῶμα, τό, corpus; totum; etiam *materia.* Phaedr. 245. E: *σῶμα* (*ἔμψυχον* et *ἄψυχον*). 246. C: *ψυχὴ καὶ σῶμα παγέν.* Gorg. 493. A: (*ὡς*) *τὸ ... σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα.* (Cf. Crat. 400. B.). Phaed. 91. D: *ἐπεὶ σῶμά γ' ἀεὶ ἀπολλύμενον οὐδὲν παύεται.* Theaet. 173. E: *τὸ σῶμα μόνον ἐν τῇ πόλει κεῖται αὐτοῦ.* Tim. 32. C: *τὸ τοῦ κόσμου σῶμα.* Prot. 232. E: *τοῦ σώματος ἐπεθύμησαν.* Phaedr. 250. C: *ἀσήμαντοι τούτου ὃ νῦν σῶμα περιφέροντες ὀνομάζομεν.* Phil. 29. D: *πάντα ... ταῦτα ... ἆρ' οὐκ εἰς ἓν συγκείμενα ἰδόντες ἐπωνομάσαμεν σῶμα;* Pol. I. 328. D: *αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.* V. 469. D: *τὸ πολέμιον νομίζειν τὸ σῶμα τοῦ τεθνεῶτος ἀποπταμένου τοῦ ἐχθροῦ.* Tim. 31. B: *τὸ τοῦ παντὸς ... σῶμα.* Hipp. mai. 301. B: *οὕτω μεγάλα ... καὶ διανεκῆ σώματα τῆς οὐσίας πεφυκότα.* Pol. V. 476. A: *τῇ ... τῶν πράξεων καὶ σωμάτων καὶ ἀλλήλων κοινωνίᾳ.* II. 376. E: *ἔστι δέ που ἡ μὲν ἐπὶ σώμασι* (*παιδεία*) *γυμναστική* cet. VIII. 564. A: *ἐν φυτοῖς καὶ ἐν σώμασι.* Phaed. 91. D: *πολλὰ δὴ σώματα καὶ πολλάκις κατατρίψασα* (*ἡ ψυχή*). Polit. 288. D: *τὸ ... πᾶσι τούτοις σώματα* (*materiam*) *παρέχον ἐξ ὧν καὶ ἐν οἷς δημιουργοῦσιν* cet. Epin. 990. C: *ἀριθμῶν αὐτῶν, ἀλλ' οὐ σώματα* (v. *σώματος*) *ἐχόντων.* Etiam homines cuiuslibet conditionis *σώματα* dicuntur. Legg. X. 908. A: *τοῖς πολλοῖς τῶν σωμάτων.*

σωμασκία, ἡ, corporis exercitatio. Legg. II. 674. B: *εἰ μὴ σωμασκίας ἢ νόσων ἕνεκα.* Phil. 30. B: *σωμασκίαν ἐμποιοῦν.* Legg. I. 646. D.

σωματικός, ή, όν, corporeus. Locr. 96. A: *τᾶς σωματικᾶς οὐσίας.*

σωματοειδής, ὁ ἡ, corporeus. Polit. 273. B: *τὸ σωματοειδὲς τῆς συγκράσεως.* Phaed. 81. C: *διειλημμένην* (*ψυχὴν*) ... *ὑπὸ τοῦ σωματοειδοῦς.* Pol. VII. 532. C: *ἐν τῷ*

σωματοειδεῖ τε καὶ ὁρατῷ τόπῳ. Phaed. 83. D: ποιεῖ σωματοειδῆ (τὴν ψυχήν). 81. B: τὸ σωματοειδές. Tim. 31. B. Phaed. 86. A: αὐτὴ δ' ἡ λύρα καὶ αἱ χορδαὶ σώματά τε καὶ σωματοειδῆ ... καὶ γεώδη ἐστὶ cet.

σῶς, ὁ ἡ, *salvus*. Phaed. 87. C: ὅτι παντὸς ... μᾶλλον ὅ γε ἄνθρωπος σῶς ἐστιν. Pol. III. 393. E: ἵνα σῶς οἴκαδε ἔλθοι. VIII. 566. B. Phaed. 106. A: ὑπεξήει ἂν ἡ χιὼν οὖσα σῶς. 87. B: ὅτι ἔστι σῶν (θοἰμάτιον) καὶ οὐκ ἀπόλωλε. 106. A. E. Pol. I. 333. C: σῶν εἶναι. Tim. 82. B: σῶν καὶ ὑγιὲς μένειν. Critia 111. C: στεγάσματ' ... ἔτι σᾶ (sic Par. A. Vulgo σῶα).

σωτήρ, ὁ, fem. σώτειρα, ἡ, *servator*. Conv. 197. E: σωτὴρ ἄριστος. Pol. VIII. 549. B: σωτὴρ ἀρετῆς. Tim. 22. D: ἡμῖν ... ὁ Νεῖλος εἴς τε τἆλλα σωτὴρ cet. Legg. III. 692. A: ὁ ... τρίτος σωτήρ. Crat. 392. E: τὸν τοῦ σωτῆρος υἱόν. Legg. IV. 704. D: μεγάλου τινὸς ἔδει σωτῆρος ... αὐτῇ. Ep. VII. 334. D: Διὸς τρίτου σωτῆρος χάριν. Phil. 66. D: τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι. Pol. VIII. 583. B. Charm. 167. A. Ep. VII. 340. A. Tim. 48. D: θεὸν ... σωτῆρα. Legg. XII. 961. D. 960. C: σώτειραν τῶν λεχθέντων (λαχόντων?). Pol. VI. 502. D: τίνα τρόπον ἡμῖν ... οἱ σωτῆρες ἐνέσονται τῆς πολιτείας. De virt. 379. B: σωτῆρές τε καὶ εὐεργέται. Theaet. 170. A: σωτῆρας σφῶν προςδοκῶντας. Conv. 209. D: σωτῆρας τῆς Λακεδαίμονος cet. Pol. V. 463. A. Legg. VI. 770. B: ὦ φίλοι σωτῆρες νόμων.

σωτηρία, ἡ, *conservatio; incolumitas; salus*. Prot. 356. D: τίς ἂν ἡμῖν σωτηρία ἐφάνη τοῦ βίου; Pol. IV. 433. C: δόξης ἐννόμου σωτηρία ἐν τοῖς στρατιώταις ἐγγενομένη. Tim. 88. B: μία ... σωτηρία πρὸς ἄμφω. Legg. XII. 961. D. Polit. 287. E: ἕνεκα τοῦ δημιουργηθέντος σωτηρίας. Legg. III. 692. A: σωτηρίας τοῖς ἄλλοις γέγονεν αἰτία. IV. 714. A: οὐκ ἔστι σωτηρίας μηχανή. Menex. 237. A: ἀντὶ τῆς τῶν ζώντων σωτηρίας. Ep. III. 317. A: (περὶ) τῆς πάλιν οἴκαδε σωτηρίας. Legg. VII. 793. B: ἃ ... πάσῃ σωτηρίᾳ περικαλύψαντα ἔχει τοὺς ... νόμους. X. 909. A: (ἐπὶ) τῇ τῆς ψυχῆς σωτηρίᾳ ὁμιλοῦντες. Ep. VIII. 356. C: ἐπὶ σωτηρίᾳ Σικελίας. Prot. 321. B: σωτηρίαν τῷ γένει πορίζων. Phil. 34. A: σωτηρίαν ... αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων cet. 35. E: περὶ σωτηρίαν ... τῶν ζώων καὶ τὴν φθοράν. Pol. I. 346. A: σωτηρίαν ἐν τῷ πλεῖν. IV. 425. E: ἐάν γε θεὸς αὐτοῖς διδῷ σωτηρίαν τῶν νόμων. V. 453. D: ἤ τινα ἄλλην ἄπορον σωτηρίαν. Tim. 45. D: σωτηρίαν ... τῆς ὄψεως. Legg. I. 647. B: τὴν ἐν τῷ πολέμῳ νίκην καὶ σωτηρίαν ... οὐδὲν οὕτω σφόδρα ἡμῖν ἀπεργάζεται. XI. 924. D: (πρὸς) τὴν τοῦ κλήρου σωτηρίαν. Menex. 240. D: ἀγαπῶντες τὴν ἐν τῷ παρόντι σωτηρίαν. Prot. 354. B: τῶν πόλεων σωτηρίαι. **custodia*, i. q. *carcer*. Legg. X. 908. A: σωτηρίας

ἕνεκα τοῖς πολλοῖς τῶν σωμάτων. XI. 914. E: ἀγέτω ... τὸν ἀφεστῶτα ἐπὶ σωτηρίᾳ.

σωτήριος, ὁ ἡ, *salutaris*. Ep. VIII. 354. B: τὸν τῶν ἐφόρων δασμὸν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτήριον. Polit. 311. A: τὰ ... σωφρόνων ἀρχόντων ... σωτήρια.

σωφρονίζω, *ad sanam mentem* (ad temperantiam, officium al.) *revoco, in ordinem cogo; castigo.* Gorg. 478. D: σωφρονίζει ... καὶ δικαιοτέρους ποιεῖ ... ἡ δίκη. Pol. V. 471. A: εὐμενῶς ... σωφρονιοῦσιν cet. Phaed. 69. A: δι' ἀκολασίαν αὐτοὺς σεσωφρονίσθαι. Legg. IX. 854. D: τάχα ... γένοιτ' ἂν βελτίων σωφρονισθείς. Critia 121. B: σωφρονισθέντες.

σωφρονικός, ἡ, όν, *temperatus*. Polit. 307. A: σωφρονικά (φαμέν).

σωφρονιστήριον, τό, custodia in quam homines correctionis causa includuntur. Legg. X. 908. A: σωφρονιστήριον ἐπονομαζόμενον (σωφρονιστηρίου ἐπονομαζομένου?). E: εἰς τὸ σωφρονιστήριον ὁ δικαστὴς τιθέμενος.

σωφρονιστής, ὁ, *castigator, modestiae magister*. Pol. V. 471. A: σωφρονισταὶ ὄντες, οὐ πολέμιοι. Ax. 367. A: πᾶς ὁ τοῦ μειρακίσκου πόνος ἐστὶν ὑπὸ σωφρονιστὰς cet.

σωφρονιστύς, ἡ, *correctio*. Legg. XI. 933. E: σωφρονιστύος ἕνεκα.

σωφρονῶ, *sanae mentis sum; sapio; temperans sum*. Charm. 176. B: ὅτι σωφρονεῖς. Phaedr. 244. A: διότι ... ὁ μὲν μαίνεται, ὁ δὲ σωφρονεῖ. Charm. 163. E. Pol. VI. 501. C: εἰ σωφρονοῦσι. Charm. 163. A. 164. E: σωφρόνει (imper.). Gorg. 507. A: σωφρονοῖ. Conv. 196. C: κρατῶν ... ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ὁ Ἔρως διαφερόντως ἂν σωφρονοῖ. Legg. I. 648. E. Men. 90. D: ὅτι παρὰ τούτους πέμποντες αὐτοὶ σωφρονοῖμεν ἂν cet. De lege 320. E: ἐὰν σωφρονῇς. Phaed. 61. B: ἂν σωφρονῇ. Pol. IX. 575. B: (ἂν) τὸ ἄλλο πλῆθος σωφρονῇ. Hipp. mai. 304. A: ἂν σωφρονῶμεν. Euthyd. 304. A: ἐὰν σωφρονῆτε. Phaedr. 231. D: νοσεῖν μᾶλλον ἢ σωφρονεῖν. Phil. 63. E: τὰς μεθ' ὑγιείας καὶ τοῦ σωφρονεῖν (ἡδονάς). Legg. III. 693. C: πρὸς τὸ σωφρονεῖν ... δεῖν βλέπειν. IV. 712. A: τῷ φρονεῖν τε καὶ σωφρονεῖν. Riv. 138. A: τὸ ἑαυτὸν ἄρα γιγνώσκειν ἐστὶ σωφρονεῖν; Legg. VI. 784. E: ὁ ... σωφρονῶν καὶ σωφρονοῦσα. Phaedr. 245. A: ἡ τοῦ σωφρονοῦντος (ποίησις). Pol. I. 331. C: παρὰ φίλου ἀνδρὸς σωφρονοῦντος. Legg. IV. 711. E. Phil. 12. D: ἥδεσθαι ... καὶ τὸν σωφρονοῦντα αὐτῷ τῷ σωφρονεῖν. Pol. III. 399. E: σωφρονοῦντές γε ἡμεῖς (in resp.). Phaedr. 244. B: σωφρονοῦσαι (opp. μανεῖσαι). Charm. 161. D: ἐσωφρονεῖτε. Phaedr. 241. B: σεσωφρονηκώς (*ad sanitatem reversus*). Alc. I. 134. B: ὁ σωφρονήσας. Pol. IX. 591. C: ἐὰν μὴ καὶ σωφρονήσειν μέλλῃ ἀπ' αὐτῶν.

σωφρόνως, *prudenter; temperanter* vel *moderate.* Pol. I. 332. A: ὁπότε τις μὴ σωφρόνως ἀπαιτοῖ. III. 399. B: σωφρόνως τε καὶ μετρίως ἐν πᾶσι τούτοις πράττοντα. 403. A: σωφρόνως τε καὶ μουσικῶς ἐρᾶν. IV. 423. A: ἕως ἂν ἡ πόλις σοι οἰκῇ σωφρόνως cet. IX. 571. D: ὅταν ... ὑγιεινῶς τις ἔχῃ αὐτὸς αὑτοῦ καὶ σωφρόνως. Legg. IX. 870. C: δικαίως πλουτεῖν καὶ σωφρόνως. Alc. I. 134. D: δικαίως ... πράττοντες καὶ σωφρόνως. Charm. 162. A. Men. 73. A.

σωφροσύνη, ἡ, *sanitas animi* (germ. *Besonnenheit*); *temperantia* vel *moderatio* (*Selbstbeherrschung*). Phaedr. 237. E: δόξης ... ἐπὶ τὸ ἄριστον λόγῳ ἀγούσης καὶ κρατούσης τῷ κρατεῖ σωφροσύνη ὄνομα. Phaed. 68. C: ἡ σωφροσύνη ... τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι, ἀλλ' ὀλιγώρως ἔχειν καὶ κοσμίως. Crat. 411. E: σωφροσύνη ... σωτηρία οὗ νῦν δὴ ἐσκέμμεθα, φρονήσεως. Conv. 196. C: εἶναι γὰρ ὁμολογεῖται σωφροσύνη τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. Pol. IV. 430. E: κόσμος πού τις ... ἡ σωφροσύνη ἐστὶ καὶ ἡδονῶν τινῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ἐγκράτεια. 431. E: ὡς ἁρμονίᾳ τινὶ ἡ σωφροσύνη ὡμοίωται. Alc. I. 131. B: εἰ ... σωφροσύνη ἐστὶ τὸ ἑαυτὸν γιγνώσκειν. Charm. 159. B: σωφροσύνη εἶναι τὸ κοσμίως πάντα πράττειν καὶ ἡσυχῇ. 161. B: ὅτι σωφροσύνη εἴη τὸ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. Prot. 323. A: διὰ δικαιοσύνης ... καὶ σωφροσύνης. Pol. III. 389. D: σωφροσύνης ... οὐ τὰ τοιάδε μέγιστα cet. 402. C: τὰ τῆς σωφροσύνης εἴδη καὶ ἀνδρείας cet. Locr. 104. B: οὗτος γὰρ ἐστιν ὅρος σωφροσύνας εὐπείθειά τε καὶ καρτερία. Prot. 323. B: ὃ ἐκεῖ σωφροσύνην ἡγοῦντο εἶναι, τἀληθῆ λέγειν, ἐνταῦθα μανίαν. Phaed. 68. E: τὸ πάθος τὸ περὶ ταύτην τὴν εὐήθη σωφροσύνην. 82. B: τὴν δημοτικήν τε καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν ... ἣν δὴ καλοῦσι σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην. Pol. III. 410. A: τῇ ἁπλῇ ἐκείνῃ μουσικῇ χρώμενοι ἣν δὴ ἔφαμεν σωφροσύνην ἐντίκτειν. IV. 432. A: ὥστε ὀρθότατ' ἂν φαῖμεν ταύτην τὴν ὁμόνοιαν σωφροσύνην εἶναι cet. Charm. 163. E: τὴν ... τῶν ἀγαθῶν πρᾶξιν σωφροσύνην εἶναι.

σώφρων, ὁ ἡ, *sobrius, prudens; temperans* et *moderatus.* Legg. IV. 716. D: ὁ μὲν σώφρων ἡμῶν θεῷ φίλος cet. Def. 415. D: σώφρων ὁ μετρίας ἐπιθυμίας ἔχων. Gorg. 506. E: ἡ ... κοσμία (ψυχὴ) σώφρων. Pol. III. 410. E: τοῦ ... ἡρμοσμένου σώφρων τε καὶ ἀνδρεία ἡ ψυχή; Legg. I. 631. C: σώφρων ψυχῆς ἕξις. Polit. 309. E: σῶφρον καὶ φρόνιμον. Def. 414. E: σῶφρον τὸ κόσμιον τῆς ψυχῆς. Pol. III. 401. A: σώφρονός τε καὶ ἀγαθοῦ ἤθους. Legg. VIII. 836. D: τὸ τῆς σώφρονος ἰδέας γένος. Phil. 45. D: ἐν τῷ σώφρονι βίῳ. Legg. VII. 802. C: σώφρονι μούσῃ καὶ τεταγμένῃ. Gorg. 491. D: σώφρονα ὄντα καὶ ἐγκρατῆ αὐτὸν ἑαυτοῦ. Legg. V. 733. E: σώφρονα βίον. Polit. 307. C: τὴν σώφρονα φύσιν. Conv. 188. A: ἁρμονίαν καὶ κρᾶσιν ... σώφρονα. Legg. XI. 936. D: ἤ τιν' ἑτέραν χρείαν μὴ σώφρονα. Ep.

VII. 336. C: *τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν.* Pol. IV. 431. B: *εἴπερ οὗ τὸ ἄμεινον τοῦ χείρονος ἄρχει σῶφρον κλητέον καὶ κρεῖττον αὑτοῦ.* Legg. VII. 802. E: *τὸ ... πρὸς τὸ κόσμιον καὶ σῶφρον μᾶλλον ἀποκλῖνον.* Phaed. 68. E: *ἀκολασίᾳ τινὶ σώφρονές εἰσι.* Pol. III. 416. D: *ἄνδρες ἀθληταὶ πολέμου σώφρονές τε καὶ ἀνδρεῖοι.* Polit. 311. A: *τὰ ... σωφρόνων ἀρχόντων ἤθη.* Tim. 18. B: *ὅσος (μισθὸς) σώφροσι μέτριος.* Legg. V. 737. D: *ὁπόση (γῆ) πόσους σώφρονας ὄντας ἱκανὴ τρέφειν.* Polit. 310. E: *σώφρονα ... ἤθη.* Legg. II. 665. E: *ὅσῳ ... σωφρονέστερος γίγνεται.* III. 679. E: *σωφρονέστεροι.* Soph. 230. D: *βελτίστη ... καὶ σωφρονεστάτη τῶν ἕξεων αὕτη.* Legg. IV. 717. D: *ταφὴ ... ἡ σωφρονεστάτη καλλίστη.* Conv. 214. B: *βελτίστου πατρὸς καὶ σωφρονεστάτου.* Pol. III. 391. C. Legg. V. 728. E: *σωφρονέστατα ἅμα τε καὶ ἀσφαλέστατα ... μακρῷ.*

T.

ταῦ, τό. Crat. 394. B: *πλὴν τοῦ ταῦ.* 427. A. Phaedr. 244. C: *τὸ ταῦ ἐπεμβάλλοντες.*

τάγμα, τό, *constitutio.* Def. 414. E: *νόμου τάγμα.*

ταινία, ἡ, *taenia.* Conv. 213. D: *λαβόντα τῶν ταινιῶν.* 212. E: *ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλάς.* Ib. *ἥκω ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχων τὰς ταινίας.*

τακτικός, ή, όν, *ad aciem instituendam pertinens.* Legg. VII. 813. E: *διεξόδων τακτικῶν.* Subst. *artis aciei instruendae magister.* Ax. 366. E: *γεωμέτραι, τακτικοί.*

τακτός, ή, όν, *constitutus, praescriptus.* Legg. X. 909. C: *τακτὴν ... ὑπὸ τῶν νομοφυλάκων αὐτοὺς τροφὴν παρὰ τῶν οἰκετῶν λαμβάνειν.* II. 674. C: *τακτὰ ... γεωργήματα.* I. 632. B: *τοῖς ... δυςπειθέσι δίκας τακτὰς ἐπιτιθέναι.* V. 746. A: *χρήματα ... ἔχοντες τακτά.*

ταλαίπωρος, ὁ ἡ, *miser.* Euthyd. 302. B: *ταλαίπωρος ἄρα τις σύ γε ἄνθρωπος εἶ* cet.

ταλαιπωροῦμαι, *misere vivo.* Pol. II. 372. D: *τοὺς μέλλοντας μὴ ταλαιπωρεῖσθαι.* Phaed. 95. D: *ταλαιπωρουμένη ... τοῦτον τὸν βίον ζώη.*

ταλαντεία, ἡ, *fluctuatio rei suspensae.* Crat. 395. D: *ἡ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τοῦ λίθου ταλαντεία* (v. *ταντταλεία*).

τάλαντον, τό, *talentum.* Euthyd. 299. E: *(χρυσίου) τάλαντον (εἰ ἔχοι) ἐν τῷ κρανίῳ.* Eryx. 393. B: *ὅτῳ ἀγρὸς ἄξιος δυοῖν ταλάντοιν.* Ib. *ὅτῳ δύο τυγχάνει τάλαντα ἀργυ-*

ρίου (libri aliquot ὅτῳ ὂν τ. τάλαντον). Ep. VII. 347. B: τάλαντα ... ἴσως ἐστὶν οὐκ ἔλαττον ... ἑκατὸν ἡ Δίωνος οὐσία. Euthyd. 299. E: εἰ ἔχοι χρυσίου ... τρία τάλαντα ἐν τῇ γαστρί. Eryx. 400. E: χίλια τάλαντα σταθμόν.

ταλαντοῦμαι, *fluctuo.* Tim. 52. E: ἀνωμάλως πάντη ταλαντουμένην.

τάλας, αινα, αν, *miser.* Ep. I. 310: ὦ τάλας (vers.). Crat. 395. E. iocose positum est ταλάντατον, quod refertur ad vocem ταλαντεία et Tantali nomen.

ταλασία, ἡ, *lanificium.* Legg. VII. 805. E: πάσης ταλασίας (ἄρχειν). 806. A.

ταλασιουργία, ἡ, *lanificium.* Polit. 282. C: ταλασιουργίας (μόριον). Alc. I. 126. E. Polit. 283. A: ἐν ταλασιουργίᾳ. 282. C: τὴν ταλασιουργίαν. Lys. 208. D: τῶν περὶ ταλασιουργίαν ὀργάνων.

ταλασιουργικός, ή, όν, *ad lanificium pertinens*, fem. *lanae tractandae ars.* Polit. 282. A: μία τίς ἐστι τέχνη ... ταλασιουργική. B: τῆς ... ταλασιουργικῆς. C: τὸ ... ταλασιουργικὸν ... μόριον.

ταλασιουργός, ὁ ἡ, *lanificus.* Ion. 540. C: γυναικὶ ... ταλασιουργῷ.

ταμίας, ὁ, *dispensator, procurator.* Pol. II. 379. E: ταμίας ... ἀγαθῶν τε κακῶν τε (ex Hom. vel alio poëta). Tim. 84. D: ὁ τῶν πνευμάτων τῷ σώματι ταμίας πλεύμων. Legg. VI. 774. B: ὁ ταμίας τῆς θεοῦ. D: πραττόντων ... οἱ ταμίαι τούτοιν τοῖν θεοῖν. 759. E: ταμίας ... τῶν τε ἱερῶν χρημάτων (αἱρεῖσθαι). 774. E.

ταμιεία, ἡ, *peni procuratio.* Legg. VII. 806. A: ταμιείας ... καὶ παιδοτροφίας εἴς τι μέσον ἀφικνεῖσθαι (γυναῖκας).

ταμιεῖον, τό, *cella penaria; arca.* Pol. VIII. 550. D: τὸ ταμιεῖον ... ἐκεῖνο ἑκάστῳ χρυσίου πληρούμενον ἀπόλλυσι τὴν τοιαύτην πολιτείαν. Prot. 315. D: ῳ πρὸ τοῦ ... ὡς ταμιείῳ ἐχρῆτο Ἱππόνικος. Pol. III. 416. D: οἴκησιν καὶ ταμιεῖον μηδενὶ εἶναι. VIII. 548. A: ἅτε κεκτημένοι ταμιεῖα καὶ οἰκείους θησαυρούς.

ταμιεύω, *repono.* Pol. V. 405. C: ταμιεύειν παραδόντες. **depromo, haurio.* Pol. VI. 508. B: οὐκοῦν καὶ τὴν δύναμιν ... ἐκ τούτου ταμιευομένην ... κέκτηται;

τάν, ὦ τάν, compellandi formula. Apol. 25. C: ὦ τὰν (v. ὦ 'τᾶν) ἀπόκριναι. Ep. III. 319. E.

ταντάλεία, vid. ταλαντεία.

ταξίαρχος et **ταξιάρχης, ὁ**, idem fere quod Lat. *centurio.* Legg. VI. 755. E: ταξίαρχον. IX. 880. D: ταξίαρχοι, φύλαρχοί τε cet. VI. 755. E: περὶ τῶν ταξιαρχῶν. 760. A. XII. 953. B: ταξιάρχοις. VI. 755. C: οἷον καὶ οἱ πολλοὶ ταξιάρχους αὐτοὺς ἐπονομάζουσι. E.

τάξις, ἡ, *constitutio, praescriptio.* Legg. VII. 802. E:

τάξις μὲν δή τις αὕτη. VIII. 834. A. IX. 875. C: *ἐπιστήμης ... οὔτε νόμος οὔτε τάξις οὐδεμία κρείττων.* Pol. IX. 587. A: *ὅπερ νόμου τε καὶ τάξεως (ἀφίσταται).* Legg. II. 673. E: *μετὰ νόμων καὶ τάξεως.* VI. 780. A: *μὴ πάντα διὰ τάξεως δεῖν γίγνεσθαι.* D: *ὅ τιπερ ἂν τάξεως καὶ νόμου μετέχον ἐν πόλει γίγνηται.* VIII. 844. C: *ὁ ... μὴ ἐμμένων ἐν τῇ τάξει.* Polit. 294. C: *μηδένα μηδὲν ἐῶντα ποιεῖν παρὰ τὴν ἑαυτοῦ τάξιν.* E: *τὴν τοῦ λυσιτελοῦντος τοῖς σώμασι ποιεῖσθαι τάξιν* (i. q. *praescribere*). 305. C: *παρὰ τὴν τοῦ νομοθέτου τάξιν.* Pol. IV. 424. B. Legg. IX. 875. D: *τάξιν τε καὶ νόμον.* XI. 925. B: *κατὰ τὴν τάξιν τοῦ νόμου.* IV. 721. A: *ταῖς τάξεσι.* III. 688. A: *τιθέναι τὰς τάξεις τῶν νόμων.* VII. 823. C: *τάξεις καὶ ζημίας ἐπιτιθέντα.* **modus* (certus). Legg. VIII. 844. B: *τάξιν τῆς ὑδρείας ταξάμενος παρὰ τοῖς ἀγρονόμοις.* Hinc *ἐν τάξει*, *moderate.* Legg. 637. E: *ἐν τάξει δὲ μᾶλλον τούτων.* **ordo* (germ. *Ordnung*, *Stellung* et *Rang* vel *Rangordnung*); *classis; locus*, praec. in acie; etiam ipsa *acies* vel *exercitus instructio.* Pol. VIII. 561. D: *οὔτε τις τάξις οὔτε ἀνάγκη ἔπεστιν αὐτοῦ τῷ βίῳ.* Legg. VIII. 843. C: *πᾶσα ἡ τοῦ δωδεκατημορίου τάξις.* Gorg. 504. A: *τάξεως ... καὶ κόσμου τυχοῦσα οἰκία.* Polit. 269. D: *σώματος ... φύσις οὐ ταύτης τῆς τάξεως.* Tim. 85. C. Legg. VII. 809. D: *ἡμερῶν τάξεως εἰς μηνῶν περιόδους* cet. VIII. 835. B: *τίνα τρόπον χρὴ τάξεως ἐννόμου λαγχάνειν.* XII. 966. E: *ὡς ἔχει τάξεως.* Gorg. 506. D: *τάξει καὶ ὀρθότητι καὶ τέχνῃ.* Theaet. 153. E: *ἐν τάξει μένοι (ἄν).* Pol. V. 471. D: *εἴτε καὶ ἐν τῇ αὐτῇ τάξει εἴτε καὶ ὄπισθεν ἐπιτεταγμένον.* X. 617. D: *ἐν τάξει διαστῆσαι.* 620. D: *ἐν τάξει προσιέναι πρὸς τὴν Λάχεσιν.* Critia 115. C: *τοιᾶδε ἐν τάξει διακοσμοῦντες.* Legg. II. 665. A: *τῇ ... τῆς κινήσεως τάξει ῥυθμὸς ὄνομα εἴη.* Epin. 982. A: *ἐν τάξει πάσῃ κινούμενον.* Lach. 182. A: *ὅταν ἐν τάξει δέῃ μάχεσθαι μετὰ πολλῶν ἄλλων.* Phaedr. 247. A: *κατὰ τάξιν ἣν ἕκαστος ἐτάχθη.* 254. D: *ὡς δειλίᾳ ... λιπόντε τὴν τάξιν καὶ ὁμολογίαν.* Gorg. 503. E: *ὡς εἰς τάξιν τινὰ ἕκαστος ἕκαστον τίθησιν ὃ ἂν τιθῇ.* Phil. 49. C: *τὴν τῶν γελοίων εἴληχε τάξιν τε καὶ φύσιν.* Conv. 179. A: *λιπὼν τάξιν.* Id. Pol. V. 468. A. Apol. 29. A: (*εἰ*) *λίποιμι τὴν τάξιν* (*stationem*). Crit. 51. B. Menex. 246. B. al. Pol. X. 618. B: *ψυχῆς ... τάξιν οὐκ ἐνεῖναι.* Tim. 30. A: *εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγεν ἐκ τῆς ἀταξίας.* 71. A: *ἐνταῦθα ἔδοσαν αὐτῷ τὴν τάξιν.* 88. E: (*ἐὰν*) *μέρη ... εἰς τάξιν κατακοσμῇ πρὸς ἄλληλα.* Critia 109. D: *τὴν τῆς πολιτείας τάξιν.* Legg. I. 632. D: *τάξιν τινὰ εἰληφότα.* Lach. 191. C: *ἐπειδὴ δ' ἐλύθησαν αἱ τάξεις τῶν Περσῶν.* Pol. VII. 522. D: *εἰ καὶ ὁτιοῦν μέλλει τάξεων ἐπαΐειν.* Legg. II. 653. E: *τῶν ἐν ταῖς κινήσεσι τάξεων.* VI. 755. C: *τῶν πεζῶν φυλῶν κοσμητὰς τῶν τάξεων* (ubi est Lat. *cohors*). Gorg. 504. D: *ταῖς ... τῆς*

ψυχῆς τάξεσί τε καὶ κοσμήσεσι νόμιμόν τε καὶ νόμος (int. ἔμοιγε δοκεῖ ὄνομα εἶναι). Pol. VII. 522. D: τὰς ... τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ. Legg. V. 746. D: πρός γε τὰς πολεμικὰς τάξεις τε καὶ ἀγωγάς. VII. 819. C: εἰς ... τὰς τῶν στρατοπέδων τάξεις. IX. 878. D. Lach. 182. B.

ταπεινός, ή, όν, *humilis*, *submissus*. Legg. VI. 774. C: δουλεία ταπεινὴ καὶ ἀνελεύθερος. VII. 791. D: ταπεινοὺς καὶ ἀνελευθέρους ... ποιοῦσα. V. 728. E: ταπεινὰς (τὰς ψυχὰς ποιεῖ). Etiam bono sensu, ut Lat. *submissus*. Legg. IV. 716. A: ξυνέπεται ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος. **vilis*. Phaedr. 257. C: μή μοι ὁ Λυσίας ταπεινὸς φανῇ. Legg. VI. 762. E: διαίτης ... τῆς ταπεινῆς καὶ ἀπόρου.

ταπεινότης, ἡ, *humilitas*. Polit. 309. A: τοὺς ... ἐν ἀμαθίᾳ ... καὶ ταπεινότητι πολλῇ κυλινδουμένους.

ταπεινῶ, *submitto*, *deprimo*. Lys. 210. E: ταπεινοῦντα καὶ συστέλλοντα. Tim. 72. D: ταπεινούμενος εἰς ταὐτὸν ξυνίζει. Phaedr. 254. E: ταπεινωθεὶς ἕπεται ἤδη τῇ τοῦ ἡνιόχου προνοίᾳ. Pol. VIII. 553. C: ταπεινωθεὶς ὑπὸ πενίας. Theaet. 191. A: ταπεινωθέντες.

ταπείνωσις, ἡ, *demissio*. Legg. VII. 815. A: ἐν ὕψει καὶ ... ταπεινώσει μιμουμένην.

ταράττω, *turbo*, *confundo*; *perturbo*, *consterno*; *scrupulum iniicio*, *offendo*. Phaed. 103. C: καίτοι οὔτι λέγω ὡς οὐ πολλά με ταράττει. Legg. IX. 865. E. Hipp. min. 373. B: Σωκράτης ... ἀεὶ ταράττει ἐν τοῖς λόγοις. Pol. VIII. 564. B: τούτω ... ταράττετον ἐν πάσῃ πολιτείᾳ ἐγγιγνομένω. Theaet. 206. A: ἵνα μὴ ἡ θέσις σε ταράττοι λεγομένων cet. Legg. IV. 716. B: ταράττων πάνθ' ἅμα. Phaed. 66. A: ὡς ταράττοντος (τὴν ψυχήν, int. τοῦ σώματος). Phil. 63. D: τὰς ψυχὰς ... ταράττουσαι διὰ μανικὰς ἡδονάς. Legg. VII. 812. E: ἄλληλα ταράττοντα (τὰ ἐναντία). Eryx. 401. E: ἐτάραττέ γε αὐτὸν σφόδρα τὸ λογίδιον. Pol. II. 381. A: ψυχὴν ... οὐ τὴν ἀνδρειοτάτην ... ἥκιστ' ἄν τι ἔξωθεν πάθος ταράξειε —; Phaed. 100. D: ταράττομαι ... ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι. 79. C: ταράττεται (ἡ ψυχή). Soph. 254. C: ἵνα μὴ ταραττώμεθα ἐν πολλοῖς. Legg. IX. 865. E: ταραττόμενος. Pol. IV. 445 A: τῆς ... αὐτοῦ τούτου ᾧ ζῶμεν φύσεως ταραττομένης καὶ διαφθειρομένης. Prot. 361. C: πάντα ταῦτα καθορῶν ἄνω κάτω ταραττόμενα δεινῶς. Soph. 242. C: μή πῃ τεταραγμένοι ... ὦμεν περὶ ταῦτα. Men. 96. B: τοὺς ... οὕτω τεταραγμένους. Phaed. 59. B: αὐτὸς ἔγωγε ἐτεταράγμην. Legg. VII. 797. E: ταραχθέντα ὑπ' αὐτῶν. Etiam *excito*. Pol. VIII. 567. A: πόλεμον ταράττειν.

ταραχή, ἡ, *perturbatio*; *turba*, *tumultus*. Pol. X. 602. C: πᾶσά τις ταραχὴ δήλη ἡμῖν ἐνοῦσα αὕτη ἐν τῇ ψυχῇ. Legg. IX. 861. A: ὅτι περὶ τὰ δίκαια εἴη παμπόλλη τις ἡμῶν ταραχή τε καὶ ἀξυμφωνία. Theaet. 168. A: ἑαυτοὺς αἰτιάσονται οἱ προςδιατρίβοντές σοι τῆς ἑαυτῶν ταραχῆς καὶ

ἀπορίας. Polit. 273. A: ταραχῆς ἤδη παυόμενος. Pol. III. 391. C: ὡς Ἀχιλλεὺς ... τοσαύτης ἦν ταραχῆς πλέως. IX. 577. E. Alc. II. 146. B: πολλῆς ταραχῆς τε καὶ ἀνομίας μεστὴν εἶναι τὴν τοιαύτην πολιτείαν. Phaed. 66. D: θόρυβον παρέχει καὶ ταραχήν. Phil. 16. A: εἴ τις ... μηχανὴ τὴν ... τοιαύτην ταραχὴν ἡμῖν ἔξω τοῦ λόγου ... ἀπελθεῖν. Pol. IV. 444. B: τὴν τούτων ταραχὴν καὶ πλάνην εἶναι τήν τε ἀδικίαν cet. Legg. I. 632. A: ὅσαι ... διὰ δυστυχίαν ταραχαὶ ταῖς ψυχαῖς γίγνονται.

ταριχεύω, *condio* (germ. *einmachen*). Conv. 190. E: μέλλοντες ταριχεύειν (τὰ ᾠά). Etiam, ut Lat. *condire*, est id quod nos dicimus *einbalsamiren*. Phaed. 80. C: ταριχευθέν (τὸ σῶμα), ὥσπερ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ταριχευθέντες (si genuina haec sunt).

ταριχοπωλῶ, *salsamenta vendo*. Charm. 163. B: ταριχοπωλοῦντι.

τάττω, *statuo*, *constituo*, *praescribo*; *instruo*, *pono*, *ordino* (unde part. perf. pass. saepenumero est vern. *geregelt*); *impono*, *iubeo*. Theaet. 165. C: οὐδὲν ἐγὼ ... τοῦτο οὐδὲ τάττω οὐδὲ ἠρόμην τὸ ὅπως Lach. 199. A: ὁ νόμος οὕτω τάττει. Polit. 289. E: ὅσοι ... εἰς ὑπηρετικὴν ἑκόντες αὑτοὺς τάττουσι. Pol. II. 371. C. Lys. 209. B: σὲ ... ἐπὶ τοῦτο τάττουσιν (*tibi hoc mandant*). Legg. V. 728. A: ὅσαπερ ἂν νομοθέτης αἰσχρὰ εἶναι καὶ κακὰ ... τάττῃ. Epin. 986. C: τοῖς δὲ μήτε τινὰ μοῖραν τάττωμεν μήτε τινὰ χρόνον. Pol. VI. 490. C: τί δεῖ πάλιν ... τάττειν; Legg. IX. 876. C: τάττειν τὰς ζημίας. Polit. 262. E: Λυδοὺς ... πρὸς ἅπαντας τάττων (*cunctis opponens*). Legg. III. 697. C: ἤ τι τῶν ὑστέρων εἰς τὸ πρόσθεν τιμαῖς τάττουσα. Polit. 261. B: τὸ μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν ἀψύχων γενέσεσιν αὐτοῦ τάσσοντες (codd. aliquot τάττοντες). Apol. 28. E: οὓ ἐκεῖνοι (οἱ ἄρχοντες) ἔταττον. Legg. VI. 772. C: οὓς (νόμους) ἔταξε κατ' ἀρχὰς ὁ θεὸς αὐτοῖς νομοθέτης. X. 905. A: ἔταξαν. Pol. VI. 511. E: τάξον αὐτὰ ἀνὰ λόγον. Legg. VIII. 828. B: ταῦτα ... ἐξηγηταὶ ... ταξάντων. 810. C: τί ποθ' ὑμῖν ὁ νομοθέτης ... ὀρθῶς ἂν τάξειε; Apol. 28. D: οὗ ἄν τις ἑαυτὸν τάξῃ. Legg. VI. 784. C: οἷς ... τάξωσι (οἵδε), τούτοις ἐμμένειν. VII. 794. B. Pol. III. 392. A: ἀδύνατον ... ἡμῖν τοῦτό γε ἐν τῷ παρόντι τάξαι. Legg. III. 687. A: τάξαι τὸ στρατόπεδον. IX. 873. C: μήτε πόλεως ταξάσης δίκην cet. VI. 783. B: τάξαντες αὐτὰ ἐπίπροσθεν. 762. C: μὴ τῶν ἀρχόντων ταξάντων. VII. 799. B: τάξαντας πρῶτον ... τὰς ἑορτάς. IX. 863. D: ὡς ἁμαρτάνουσι νόμους τάξει. 875. D: τάξομεν τί χρὴ cet. Euthyd. 279. C: τὴν ... σοφίαν ποῦ χοροῦ τάξομεν; Legg. IX. 878. C: τὰς ... πολεμικὰς ταττέσθω τάξεις. Pol. I. 345. D: ἐφ' ᾧ τέτακται. Tim. 47. C: λόγος ... ἐπ' αὐτὰ ταῦτα τέτακται. Legg. I. 631. D: ταῦτα ... πάντα ἐκείνων ἔμπροσθεν τέτακται φύσει. Pol. VIII. 561. E: τετάχθω

ἡμῖν ... ὁ τοιοῦτος ἀνήρ. 555. B: τετάχθαι. Legg. VII. 794. B. Critia 108. C: τῆς ὑστέρας τεταγμένος. Legg. IV. 719. E: ὁ τεταγμένος ἐπὶ τοῖς νόμοις. Pol. VII. 524. A: ἡ ἐπὶ τῷ σκληρῷ τεταγμένη αἴσθησις. Tim. 41. E: γένεσις ... τεταγμένη μία πᾶσιν. (Legg. VI. 770. E. pro τεταγμένη scrib. videtur τεταμένη.) Gorg. 506. D: τάξει ... τεταγμένον. Pol. X. 610. E: τό γε ἐπ' ἄλλου ὀλέθρῳ τεταγμένον κακόν. Critia 119. A: ἣν τεταγμένον (c. accus. et infin.). Pol. III. 404. A: τῆς τεταγμένης διαίτης. X. 619. C: ἐν τεταγμένῃ πολιτείᾳ ... βεβιωκότα. Legg. VII. 802. C. Pol. VIII. 550. C: ἄλλον ἄλλῃ πρὸς πόλει τεταγμένον. Phaedr. 256. A: εἰς τεταγμένην ... δίαιταν καὶ φιλοσοφίαν. Gorg. 504. A: τεταγμένον τε καὶ κεκοσμημένον (πρᾶγμα). Phaedr. 247. A: ἐν τῷ ... ἀριθμῷ τεταγμένοι θεοί. Crit. 50. D: οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι νόμοι. Legg. VII. 810. B: ἐν τοῖς τεταγμένοις ἔτεσι. Tim. 89. B: τεταγμένους τοῦ βίου ... χρόνους. Legg. XII. 952. E: τοὺς ἐπὶ τούτοις ἄρχοντας τεταγμένους. Pol. VI. 500. C: εἰς τεταγμένα ἄττα ... ὁρῶντας. Critia 118. E: πλῆθος ... τῶν ... χρησίμων πρὸς πόλεμον ἀνδρῶν ἐτέτακτο cet. Phaedr. 247. A: ἣν (τάξιν) ἕκαστος ἐτάχθη. Phaed. 114. B: αὕτη ... ἡ δίκη ὑπὸ τῶν δικαστῶν αὐτοῖς ἐτάχθη. Pol. IV. 423. A: ὡς ἄρτι ἐτάχθη (ἡ πόλις). Legg. X. 728. D: διὸ δεύτερον ἐτάχθη τιμῇ. VII. 799. B: ἃ δ' ἂν ταχθῇ. Apol. 28. D. Legg. VI. 772. B: ἐπὶ πάντα καὶ ἕκαστα ταχθείς (χρόνος). VIII. 844. D: ἔστω ... ὅδε νόμος ταχθείς. Locr. 104. A: σώματα ταχθεῖσα θεραπεῦεν. Pol. VIII. 551. B: ᾧ ἂν μὴ ᾖ οὐσία εἰς τὸ ταχθὲν τίμημα. Legg. VIII. 836. A: τὰ πρόσθεν νόμιμα ταχθέντα. VI. 780. D: τῶν κακῶς ταχθέντων. VIII. 835. A: ταχθέντας (τοὺς ἀγῶνας) ὑπό τε ἀθλοθετῶν cet. Polit. 305. B: τά τε δίκαια ταχθέντα εἶναι καὶ ἄδικα. Med. *constituo, pono;* praec. in eo dicitur qui aliquid ita constituit ut cum altero conveniat (vern. *etwas ausmachen, sich über etwas vergleichen* vel *übereinkommen*). Legg. V. 743. E: εἰ ... τὰς τιμὰς οὕτω τάττεται (ἡ πολιτεία). VI. 772. B: τοὺς ἐμπείρους ... τάττεσθαι (ἀναγκαῖον). II. 653. D: ἀναπαύλας ... αὐτοῖς τῶν πόνων ἐτάξαντο τὰς τῶν ἑορτῶν ἀμοιβάς. VIII. 844. C: ἀγρονόμον ἐπάγων ὁ βουλόμενος ταξάσθω τί χρὴ ποιεῖν ἑκάτερον. V. 733. E: τὸν ὑγιεινὸν βίον ἕνα ταξώμεθα. 737. C: τάξασθαι. VIII. 844. B: τάξιν τῆς ὑδρείας ταξάμενος παρὰ τοῖς ἀγρονόμοις. V. 373. E: εἰς νόμον ἑαυτῷ ταξάμενον. Pol. VIII. 551. B: ταξάμενοι πλῆθος χρημάτων. Legg. II. 656. D. Pol. III. 416. D: ταξαμένους μισθὸν τῆς φυλακῆς τοσοῦτον ὅσον cet. Men. 91. B: μισθὸν τούτου ταξαμένους. — Verb. Legg. I. 631. D: τῷ νομοθέτῃ τακτέον οὕτω.

ταυρηδόν, germ. *stier*, h. e. *starr*. Phaed. 117. B: ταυρηδὸν ὑποβλέψας πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

ταῦρος, ὁ, *taurus*. Critia 120. A: πάντα τοῦ ταύρου

τὰ μέλη. Lach. 196. E: ταῦρον. Critia 119. D: ἀφέτων ὄντων τῶν ταύρων ἐν τῷ ... ἱερῷ. Pol. III. 396. B: ταύρους μυκωμένους.

ταύτῃ, *hac ratione, eam in partem, sic.* Phaed. 78. C: διαιρεθῆναι ταύτῃ ᾗπερ συνετέθη. Soph. 232. A: ταύτῃ πῃ. al. Etiam *in eam partem* (Pol. I. 338. D: ταύτῃ ὑπολαμβάνεις ᾗ ἂν κακουργήσαις μάλιστα τὸν λόγον), *hactenus* (Phaed. 85. E: ταύτῃ ... ᾗ δὴ καὶ περὶ ἁρμονίας ἄν τις ... τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον εἴποι. Parm. 128. E: ταύτῃ ... σε λανθάνει ... ὅτι οἴει cet. 146. C. Apol. 22. D: καί μου ταύτῃ σοφώτεροι ἦσαν) et *idcirco* (Crat. 407. A: Παλλάδα μὲν τοίνυν ταύτῃ, int. καλοῦμεν. 418. D: ὅτι ... ἀσμένοις τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἱμείρουσιν ἐκ τοῦ σκότους τὸ φῶς ἐγίγνετο, ταύτῃ ὠνόμασαν ἱμέραν. Pol. II. 381. B.). In motu pos. est *huc* et *eo.* Phaedr. 238. B: ταύτῃ ἄγουσα. Phaed. 82. D: ταύτῃ τρέπονται cet. Pol. II. 365. D: ταύτῃ ἰτέον. III. 394. D. al.

ταὐτό et ταὐτόν, i. q. τὸ αὐτό. Vid. αὐτός I. 316.

ταὐτόματον, i. q. τὸ αὐτόματον (vid. I. 312.); unde ἀπὸ ταὐτομάτου, *sua sponte, per se.* Alc. I. 118. C. Euthyd. 282. C. al.

ταφή, ἡ, *sepultura.* Legg. IV. 717. D: ταφὴ ... ἡ σωφρονεστάτη καλλίστη. Pol. V. 466. E: ταφῆς ἀξίας μετέχουσι. Phaed. 115. E: ἐν τῇ ταφῇ. Legg. XII. 959. D: εἰς τὴν πᾶσαν ταφήν. 960. B: ταφαί. I. 632. C: τὰς ταφάς. IX. 873. D. Menex. 234. B: ταφὰς ... ποιεῖν.

τάφος, ὁ, *sepulcrum* et *sepultura.* Legg. XII. 947. E: ὅπως ἂν αὔξην ὁ τάφος ἔχῃ cet. 948. A: στερέσθω ... τοῦ τάφου. Ep. XIII. 361. E. εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τάφου. Legg. XII. 947. D: ἱερέας ... ὡς καθαρεύοντι τῷ τάφῳ ἕπεσθαι. IV. 719. D: τὸν ὑπερβάλλοντα ἂν τάφον ἐπαινοίην. Pol. III. 414. A: τάφων τε καὶ τῶν ἄλλων μνημείων. Legg. XII. 947. D. III. 699. C: ἱεροῖς τε καὶ τάφοις. Phaed. 81. D: περὶ τὰ μνήματά τε καὶ τοὺς τάφους κυλινδουμένη. Legg. IX. 873. D. X. 885. A.

τάφρευμα, τό, *fossa.* Legg. VI. 761. B: ταφρεύμασιν.

ταφρεύω, *fossam duco* vel *fossa munio.* Legg. VI. 760. E: ταφρεύοντας ... ὅσα ἂν τούτου δέῃ. 778. E: ταφρεύσοντας.

τάφρος, ἡ, *fossa; fovea.* Critia. 118. C: τάφρου κύκλῳ περιορυχθείσης. D: εἰς τὴν τάφρον. Euth. 4. C: κατα-βαλὼν εἰς τάφρον τινά.

τάχα, *statim* (germ. *sogleich, gleich*). Phaedr. 228. C: ὅπερ τάχα πάντως ποιήσει. 242. A: τάχα ἐπειδὰν (*so gleich wenn*, h. e. *sobald als*) ἀποψυχῇ, ἴμεν. Gorg. 450. C: τάχα δὲ εἴσομαι σαφέστερον. Soph. 247. D: λέγε καὶ τάχα εἰσόμεθα. Crat. 410. E: τάχα μᾶλλον φήσεις. Phil. 53. E. Pol. X. 596. C. Critia 108. C: αὐτό σοι τάχα δηλώσει. Euth. 9. C: τάχ' ... βέλτιον εἰσόμεθα. **fortasse* (germ. *vielleicht* et

lenius *wohl*). Gorg. 466. A: *τί τάχα δράσεις πρεσβύτης γενόμενος;* (si genuina sunt). Legg. IV. 711. A: *ὑμεῖς δὲ τάχα οὐδὲ τεθέασθε τυραννουμένην πόλιν.* Hipp. mai. 303. B. Sic praec. cum part. *ἄν* nectitur, Lat. *forsitan* (vern. *leicht möglich dass* et simpl. *leicht, vielleicht* et lenius *wohl*). Prot. 313. D: *τάχα δ' ἄν τινες ... καὶ τούτων ἀγνοοῖεν* cet. Phaedr. 257. C: *τάχ' οὖν ἄν ... ἐπίσχοι ἡμῖν ἂν τοῦ γράφειν.* 259. C: *τάχ' ἂν δοῖεν ἀγασθέντες.* 265. B: *ἴσως μὲν ἀληθοῦς τινὸς ἐφαπτόμενοι, τάχα δ' ἂν καὶ ἄλλοσε παραφερόμενοι.* Theaet. 179. C: *τάχα ἂν ὄντα (τὰ ὄντα?) λέγοιεν.* Soph. 216. B. Polit. 263. D. Pol. II. 372. E. Tim. 38. B. Legg. VIII. 841. C. al. Abs. Soph. 255. C: *τάχ' ἄν* (in resp. vern. *wohl möglich*). 257. D. Polit. 258. B. Phil. 23. D. Pol. II. 369. A. Legg. II. 658. A. Etiam cum indic. reperitur. Phaedr. 256. C: *τάχ' ἄν που ... διεπράξαντο.* Cum v. *ἴσως.* Soph. 243. C: *τάχα ... ἴσως ... φαμέν.* Cum part. *ἄν* et optat. Soph. 247. D: *τάχ' οὖν ἴσως ἂν ἀποροῖεν.* Polit. 264. C: *τάχ' ἂν ἴσως εἴης ᾐσθημένος.* 290. A. Phil. 13. D: *τάχ' ... ἴσως ἂν πως ἀλλήλοις συγχωρήσαιμεν.* 45. A: *τάχα γὰρ ἴσως φαῖμεν ἂν περὶ ὑγιαίνοντας.* Tim. 38. E: *ἴσως τάχ' ἂν ... τῆς ἀξίας τύχοι διηγήσεως.* Legg. VII. 799. E: *τάχα γὰρ ἴσως ... κἂν ἡ διέξοδος αὕτη ... ἱκανῶς ἂν μηνύσειε* cet. Euthyd. 272. C. al. Absol. Legg. I. 629. A: *τάχ' ἂν ἴσως.*

ταχέως, *celeriter, cito.* Prot. 332. B: *εἴ τι μετὰ τάχους (πράττεται), ταχέως.* Charm. 159. C: *ταχέως, ἢ βραδέως;* 160. C: *τὸ σφόδρα τε καὶ ταχέως (πράττειν).* Hipp. min. 373. D. Dem. 385. C: *ὅτι ταχέως καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀνθρώποις πιστεύοι.*

τάχος, τό, *celeritas.* Theaet. 156. C: (*ὡς*) *τάχος ... καὶ βραδυτὴς ἔνι τῇ κινήσει αὐτῶν.* Pol. VII. 529. D: *τὸ ὂν τάχος* (*vera cel.*). Prot. 320. E: *ἄνευ τάχους.* Gorg. 451. D: *πῶς ... τάχους ἔχει.* Legg. VII. 812. E: *διὰ τάχους.* XII. 944. C: *μετὰ τάχους μᾶλλον ἢ μετ' ἀνδρείας.* Tim. 36. D: *τάχει.* Ep. IV. 320. B. Polit. 306. C: *ὀξύτητα καὶ τάχος.* Tim. 61. E: *τῆς φορᾶς τὸ τάχος.* Legg. III. 689. C: *ὅσα πρὸς τάχος τῆς ψυχῆς πεφυκότα.* V. 728. D: *τάχος ἔχον (σῶμα).* Tim. 39. D: *τὰ πρὸς ἄλληλα ξυμπερανθέντα τάχη.* Legg. X. 893. D: *τάχη ὁμολογούμενα πορεύουσα (ἡ κίνησις).* Locr. 97. B: *ἔχοντι ἴδια τάχεα.* Adverbii instar usurpatur *ὅ τι τάχος.* Ep. VII. 345. E.

ταχύ, *celeriter, cito; subito; protinus.* Prot. 322. A: *ταχὺ διηρθρώσατο.* Phaedr. 255. E: *ποιεῖ τὸ μετὰ τοῦτο ταχὺ ταῦτα.* Phaed. 72. C: *ταχὺ ἂν τὸ τοῦ Ἀναξαγόρου γεγονὸς εἴη.* Gorg. 576. B: *εἰ σφόδρα τύπτει ἢ ταχὺ ὁ τύπτων.* Theaet. 162. D: *τοὐναντίον ταχὺ μεταπέπτωκεν.* Conv. 184. A: *τὸ ἁλίσκεσθαι ταχύ.* Pol. III. 411. B: *ταχὺ τοῦτο διεπράξατο.* Tim. 73. A. Legg. II. 658. A. Comp. *θᾶττον.* Phil. 17. A. Conv. 195. B. al. Superl. *τάχιστα.* Pol. VII. 541. A.

X. 596. D: *ταχὺ δημιουργούμενος, τάχιστα δὲ εἰ* cet. Legg. IV. 710. B. Cum partt. *ὅτι* et *ὡς*, *quam celerrime*, *quam primum*. Phaedr. 243. D: *ὅτι τάχιστα γράψαι*. Theaet. 176. A. Phil. 31. D. Pol. VIII. 564. C. Legg. VI. 758. D. Gorg. 480. A: *ὅπου ὡς τάχιστα δώσει δίκην*. Phaed. 98. B. Legg. I. 628. B. Hipp. mai. 291. D.

ταχύς, εῖα, ύ, *celer*, *velox*. Gorg. 520. C: *ταχὺς γενόμενος διὰ παιδοτρίβην*. Conv. 200. B. Crat. 414. A: *ταχεῖα (ἡ αὔξη τῶν νέων)*. Pol. VIII. 553. D: *οὕτω ταχεῖα (μεταβολή)*. Theaet. 156. D: *ὅσον δὲ αὖ ταχύ*. Conv. 195. B. 187. B: *ἐκ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος (γέγονε)*. Phil. 26. A: *(ἐν) ταχεῖ καὶ βραδεῖ*. Soph. 226. C: *ταχεῖαν ὡς ἐμοὶ σκέψιν ἐπιτάττεις*. Crat. 412. B: *τὴν ... ταχεῖαν ὁρμὴν ... τοῦτο καλοῦσι*. Tim. 80. B: *ὅσοι φθόγγοι ταχεῖς καὶ βραδεῖς*. Legg. XII. 948. B: *ταχεῖαι δίκαι*. Charm. 160. C. D: *τὰ ταχέα*. Ax. 370. B: *ταχείας ἀποκαταστάσεις*. Epin. 986. E: *οὔτε βραδυτέρα οὔτε θάττων ἐστί (ἡ φορά)*. Theaet. 156. D: *θάττω ἐστί*. Polit. 307. B: *θάττω (γιγνόμενα)*. Crat. 417. C: *τάχιστον ὂν τοῦ ὄντος*. Legg. VII. 822. A. Charm. 159. D: *τὸ τάχιστον καὶ ὀξύτατον*. Legg. VII. 822. B: *τὸν τάχιστον*. Crat. 412. D: *εἶναι δὲ τάχιστον τοῦτο καὶ λεπτότατον*. Adverbii instar ponitur *διὰ ταχέων*. Apol. 32. D.

ταχυτής, ἡ, *celeritas*. Charm. 159. D: *ἡ ταχυτής*. Lach. 192. B: *τὴν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ διαπραττομένην δύναμιν ταχυτῆτα ἔγωγε καλῶ* cet. (Polit. 284. E: pro *ταχυτῆτας* Cl. c. rel. optimis libris *παχύτητας*).

τέ, part. quae vocem et orationem cui subiecta est cum altera vel antec. vel seq. copulat. Phaedr. 239. B: *τά τε ἄλλα μηχανᾶσθαι ὅπως* cet. D: *ὅσα τε ἄλλα τούτους ἕπεται πάντα ἐπιτηδεύοντα*. 267. A: *Τισίαν ... Γοργίαν τε ἐάσομεν εὕδειν* —; Etiam orationes diversas copulat. Legg. X. 909. E. XII. 943. D. 959. A. al. Cum art. in orationis initio. Phaed. 89. D: *ἥ τε γὰρ* (*etenim*) *μισανθρωπία ἐνδύεται* cet. Polit. 289. B: *γένος τε γὰρ* cet. 298. B: *οἵ τ' αὖ κυβερνῆται μυρία ἕτερα τοιαῦτα ἐργάζονται*. Pol. I. 330. D. Tim. 20. A. C. Iteratur ubi plura copulantur. Phaedr. 242. E: *ταύτῃ τε ... ἔτι τε* cet. 248. B: *ἥ τε ... νομὴ ... ἥ τε τοῦ πτεροῦ φύσις* cet. 267. B. Phaed. 112. C: *ὅταν τε ... ὅταν τε αὖ* cet. Theaet. 144. A: *οἵ τε ὀξεῖς ... οἵ τε αὖ ἐμβριθέστεροι* cet. Pol. I. 343. D. VIII. 568. E: *αὐτός τε καὶ οἱ συμπόται τε καὶ ἑταῖροι καὶ ἑταῖραι*. — *τε καί*. Phaedr. 239. A: *γιγνομένων τε καὶ φύσει ἐνόντων*. D: *ἐν πολέμῳ τε καὶ ἄλλαις χρείαις*. 242. B: *τὸ δαιμονιόν τε καὶ τὸ εἰωθὸς σημεῖον*. 252. C: *αὑτούς τε καὶ τὰ παιδικά*. 258. D: *τοῦ καλῶς τε καὶ μὴ γράφειν*. Pol. I. 328. D: *αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί*. 330. B. Legg. VIII. 831. D: *πᾶσαν τέχνην καὶ μηχανήν, καλλίω τε καὶ εὐσχημονεστέραν*. Talibus locis etiam verti potest *sive* — *sive*,

vern. *sowohl* — *als auch*. Partt. *τε* — *καί* etiam divisim ponuntur (*τέ* alii voci, v. c. articulo vel praepositioni, subiecto), ita ut orationis partes in unam contrahantur. Prot. 325. B: *ἐφ' ᾧ ἥ τε ζημία θάνατος … καὶ φυγαί*. Phaedr. 241. C: *ταῦτά τε οὖν χρὴ … ξυννοεῖν καὶ εἰδέναι τὴν ἐραστοῦ φιλίαν ὅτι* cet. Phaed. 89. D: *παντάπασί τε* (v. *γε*) *ἀληθῆ εἶναι καὶ ὑγιᾶ καὶ πιστὸν τὸν ἄνθρωπον*. 94. D: *τά τε κατὰ τὴν γυμναστικὴν καὶ τὴν ἰατρικήν*. Pol. I. 330. B: *τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός*. 345. E: *ἔν τε πολιτικῇ καὶ ἰδιωτικῇ ἀρχῇ*. II. 382. E: *ἔν τε ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ*. VIII. 545. C: *ἥ τε θέα καὶ ἡ κρίσις*. Part. *τέ* etiam ponitur sequente *καί* in altera orationis parte. Soph. 243. B. Polit. 307. A. Ubi post partt. *τε* — *καί* sequitur aliquid quo antecedens accuratius definitur vel quod ex antec. sequitur, verti potest vern. *und zwar* et *also*. Euthyd. 282. A: *ἐκ τοῦ χρῆσθαί τε τοῖς πράγμασι καὶ ὀρθῶς χρῆσθαι*. Similiter scrib. videtur Gorg. 460. D: *ἐὰν ὁ πύκτης τῇ πυκτικῇ χρῆταί* (v. *μὴ καλῶς χρ.*, sed vv. *μὴ καλῶς* absunt a Cl. aliisque pluribus libris) *τε καὶ ἀδικῇ* (nos: *und zwar einen ungerechten Gebrauch davon macht*). Phaed. 69. B: *ἀνδραποδώδης τε καὶ* (i. q. vern. *also*) *οὐδὲν ὑγιὲς οὐδ' ἀληθὲς ἔχουσα*. — Etiam nectitur cum part. *δέ*, in qua eadem inest vis copulandi (v. I. p. 419 sq.). Polit. 310. D: *ἀνδρεία τε … ἡ δὲ αἰδοῦς γε αὖ λίαν πλήρης ψυχὴ* cet. Pol. III. 394. C: *ἔν τε τῇ τῶν ἐπῶν ποιήσει, πολλαχοῦ δὲ καὶ ἄλλοθι*. Legg. V. 746. A: *ἄνδρας τε … ἔτι δὲ* cet. XI. 927. D. X. init. Men. 93. D: *ἄλλους τέ τινας καλοὺς κἀγαθοὺς γενέσθαι, μάλιστα δέ που τὸν υἱὸν τὸν αὑτοῦ*. Hipp. mai. 282. B: *Γοργίας τε γὰρ … εἰ δὲ βούλει, ὁ ἡμέτερος ἑταῖρος Πρόδικος οὗτος* cet. Vid. I. p. 424. Part. *δέ* anteced. in altera oratione *τέ* infertur. Prot. 325. D: *οἱ δὲ διδάσκαλοι … οἵ τ' αὖ κιθαρισταί* cet. Nonnunquam voc. *ἤ* excipit part. *τέ*. Theaet. 143. C: *περὶ αὑτοῦ τε ὁπότε λέγοι ὁ Σωκράτης … ἢ αὖ περὶ τοῦ ἀποκρινομένου*. Legg. IX. 856. B. Ion. 535. D. Etiam simpliciter ponitur *καί* ita ut v. *τέ* omissa videri possit. Prot. 336. D: *Πρόδικε καὶ Ἱππία*. Soph. 218. C: *σὺ κἀγώ*. Tim. 19. D. Legg. III. 693. A. VI. 780. E. Lach. 180. E: *ἐγὼ καὶ ὁ σὸς πατήρ*.

τέγγω, *tingo*. Pol. IX. 866. D: *τέγγων τοὺς πόδας*. **emollio*, *flecto*. Pol. II. 361. C: *ὥστε μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας* cet. Legg. IX. 880. E: *μηδὲν τεγχθέντων*.

τέθριππον, τό, *quadrigae*. Lys. 205. C: *τεθρίπποις τε καὶ κέλησι*.

τείνω, *tendo*, *extendo*; *tendo ad aliquid*, *specto aliquo* vel *pertineo*; pass. etiam *porrigor*; *porrectus sum* et *pateo*. Gorg. 519. E: *συχνοὺς τείνω τῶν λόγων*. Prot. 345. C: *ὥστε καὶ τοῦτο τοῦ ᾄσματος πρὸς τοῦτο τείνει ὅτι* cet. Theaet. 186. C: *ὅσα διὰ τοῦ σώματος παθήματα ἐπὶ τὴν ψυχὴν τείνει*. Conv. 186. B: (*ὡς*) *ἐπὶ πᾶν ὁ θεὸς τείνει*. 188. D: *ὅσα τείνει*

πρὸς θέμιν καὶ ἀσέβειαν. Pol. V. 454. A. Crit. 47. C: ποῖ τείνει; Lys. 205. E: εἰς σὲ τείνουσιν αὗται αἱ ᾠδαί. Phaed. 63. A: καί μοι δοκεῖ ... εἰς σὲ τείνειν τὸν λόγον. Legg. XII. 962. C: δοκεῖ μοι τείνειν ὁ λόγος οὗτος εἰς τὸν σύλλογον cet. Crat. 419. B: ἡ πρὸς τὴν ὄνησιν ... τείνουσα πρᾶξις. Clit. 410. A. Men. 85. B: ἀπὸ τῆς ἐκ γωνίας εἰς γωνίαν τεινούσης τοῦ τετράποδος; Legg. I. 644. A: τὴν ... εἰς χρήματα τείνουσαν (παιδείαν). 641. D. Pol. V. 464. D: τὸ πρὸς αὑτὰ τεῖνον τὰ ἐπιτηδεύματα. Legg. IV. 705. E. VIII. 584. C: αἳ ... διὰ τοῦ σώματος ἐπὶ τὴν ψυχὴν τείνουσαι ... ἡδοναί. Polit. 308. E: ὅσα τε ἄλλα ἐστὶ τείνοντα πρὸς ἀρετήν. Crat. 439. B: εἰς ταὐτὸν τείνοντα (ὀνόματα). Conv. 222. B: ἐπὶ πλεῖστον τείνοντας (λόγους). Pol. VI. 492. D: ἐναντία τούτοις τείνοντας. Polit. 309. B: ἐναντία ... τεινούσας ἀλλήλαις. Ep. X. 358. C: τὰς ... εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας cet. Pol. VI. 499. A: τὰ ... μηδαμόσε ἄλλοσε τείνοντα ἢ πρὸς δόξαν καὶ ἔριν. Legg. VI. 771. A. Theaet. 163. A: εἰς ... τοῦτό που πᾶς ὁ λόγος ἡμῖν ἔτεινε. Tim. 34. B: ψυχὴν ... διὰ παντὸς ... ἔτεινε. 76. B: μακρὸν ἐτείνετο. Phaedr. 270. E: οὐκοῦν ἡ ἅμιλλα αὐτῷ τέταται πρὸς τοῦτο πᾶσα. Pol. IV. 432. A: δι' ὅλης ... τέταται. VIII. 581. B: ὅτι πρὸς τὸ εἰδέναι τὴν ἀλήθειαν ... πᾶν ἀεὶ τέταται. Parm. 150. A: οὐχὶ ... δι' ὅλου αὐτοῦ τεταμένη (ἂν) εἴη (σμικρότης). Pol. V. 462. C: ἡ κατὰ τὸ σῶμα πρὸς τὴν ψυχὴν τεταμένη (κοινωνία) εἰς μίαν σύνταξιν cet. Legg. VI. 770. D: εἰς ταὐτὸν τοῦτο ... τεταμένη (v. τεταγμένη) σπουδὴ πᾶσα. Tim. 40. B: περὶ τὸν διὰ παντὸς πόλον τεταμένον. Pol. X. 616. B: διὰ παντὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς τεταμένον φῶς. Legg. VI. 763. C: τῶν ἐκ τῆς χώρας λεωφόρων εἰς τὴν πόλιν ἀεὶ τεταμένων (v. τεταγμένων). Pol. X. 616. C: ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὰ ἄκρα αὐτοῦ τῶν δεσμῶν τεταμένα. Tim. 65. C. Intrans. cum praep. πρός vel ἐγγύς τι est *accedere ad aliquid, simile esse alicui.* Crat. 402. C: (ὅτι) πρὸς τὰ τοῦ Ἡρακλείτου πάντα τείνει. Phaed. 65. A: ἐγγύς τι τείνειν τοῦ θανάτου. (Id. Pol. VIII. 548. D.). Theaet. 169. A: σὺ δέ μοι δοκεῖς πρὸς τὸν Σκίῤῥωνα μᾶλλον τείνειν.

τειχίζομαι, *muros instruo.* Menex. 245. A: τειχισαμένη.

τειχίον, τό, *maceria, paries.* Pol. VI. 496. D: ὑπὸ τειχίον ἀποστάς. VII. 514. B: τειχίον ... ὥσπερ τοῖς θαυματοποιοῖς πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρόκειται τὰ παραφράγματα.

τειχομαχία, ἡ, *muri oppugnatio.* Ion. 539. B: οἷον καὶ ἐπὶ τειχομαχίᾳ.

τεῖχος, τό, *murus.* Legg. VI. 779. B: ὅπως ἂν ᾖ πᾶσα ἡ πόλις ἓν τεῖχος. Phaedr. 227. A: ἔξω τείχους. 228. B: ἐπορεύετο δ' ἐκτὸς τείχους. Gorg. 455. E: περὶ τοῦ διὰ μέσου τείχους. Parm. 127. B: ἐκτὸς τείχους ἐν Κεραμεικῷ. Pol. VIII. 560. C: τὰς τοῦ βασιλικοῦ τείχους ... πύλας. Lys. init. ἐπορευόμην ... τὴν ἔξω τείχους ὑπ' αὐτὸ τὸ τεῖχος.

Phaedr. 227. D: προςβὰς τῷ τείχει. Critia 116. A: λιθίνῳ περιεβάλλοντο τείχει. Theaet. 174. E: σηκὸν ἐν ὄρει τὸ τεῖχος περιβεβλημένον (*muro — cinctum*). Soph. 261. C: τό τοι μέγιστον ἡμῖν τεῖχος ᾑρημένον ἂν εἴη. Pol. IV. 439. E: ὑπὸ τὸ βόρειον τεῖχος ἐκτός. Polit. 288. B: τείχη. Gorg. 455. B: τειχῶν περὶ οἰκοδομήσεως. Legg. III. 681. A: τειχῶν ἐρύματα. Alc. I. 134. B. Legg. VI. 779. A: τείχεσι ... καὶ πύλαις. Gorg. 517. C: ναῦς ... καὶ τείχη cet. Legg. VI. 778. B: περί τε ἱερὰ καὶ τείχη. D: τὸ καθεύδειν ἐᾶν ἐν τῇ γῇ κατακείμενα τὰ τείχη καὶ μὴ ἐπανιστάναι. Ib. τὸ χαλκᾶ καὶ σιδηρᾶ δεῖν εἶναι τὰ τείχη μᾶλλον ἢ γήϊνα. Menex. 244. C: τείχη καθελόντες.

τεκμαίρομαι, *designo*. Legg. VIII. 849. E: τεκμηράμενοι ἕδρας πρεπούσας. *(e signo) *coniecturam facio, coniicio, colligo; suspicor, iudico*. Gorg. 484. B: τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος (Pind.). Conv. 222. D: τεκμαίρομαι δὲ καὶ ὡς κατεκλίνη ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ. Pol. II. 368. B: τεκμαίρομαι ... ἐκ τοῦ ἄλλου τοῦ ὑμετέρου τρόπου. IV. 433. B: οἶσθα ὅθεν τεκμαίρομαι; IX. 578. C: τεκμαίρομαί σε ... ἐκ τῶν προειρημένων ἀληθῆ λέγειν. Crit. 44. A: πόθεν τοῦτο τεκμαίρει; Legg. VII. 792. A: τούτοις αὐτοῖς ... τεκμαίρονται. Theaet. 206. B: εἰ δεῖ ἀπὸ τούτων τεκμαίρεσθαι καὶ εἰς τὰ ἄλλα. Pol. III. 409. A: ὥστε ὀξέως ἀφ' αὐτῆς τεκμαίρεσθαι τὰ τῶν ἄλλων ἀδικήματα. Legg. VII. 790. D. Euthyd. 289. B: εἴ τι δεῖ τοῖς πρόσθεν ὡμολογημένοις τεκμαίρεσθαι. Phaedr. 235. C: πόθεν δὴ τεκμαιρόμενος λέγω; Phaed. 108. A. Critia 110. A. Hipp. mai. 288. C: ἐκ τοῦ τρόπου τεκμαιρόμενος. Menex. 246. C. Conv. 204. C: ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τεκμαιρομένῃ ἐξ ὧν σὺ λέγεις. Pol. VI. 501. B: ἀπ' ἐκείνου τεκμαιρόμενοι ὃ cet. Phaedr. 230. B: ὥστε γε τῷ ποδὶ τεκμήρασθαι.

τεκμήριον, τό, *signum; indicium; argumentum*. Prot. 341. E: μέγα τεκμήριόν ἐστιν εὐθὺς τὸ μετὰ τοῦτο ῥῆμα. Gorg. 487. D: ἱκανόν μοι τεκμήριόν ἐστιν ὅτι cet. Phaed. 68. B. Theaet. 185. B: ἔτι ... καὶ τόδε τεκμήριον περὶ οὗ λέγομεν. Crat. 398. A: τεκμήριον δέ μοί ἐστιν ὅτι cet. 436. C: μέγιστον δέ σοι ἔστω τεκμήριον ὅτι cet. Conv. 196. A. Pol. III. 405. B: ἀπαιδευσίας μέγα τεκμήριον. Euth. 9. A. Hipp. min. 372. B: τί μεῖζον ἀμαθίας τεκμήριον ἢ —; Etiam simpl. ponitur. Legg. VII. 821. E: τεκμήριον δέ· ἐγὼ cet. Seq. part. γάρ. Conv. 178. B: τεκμήριον δὲ τούτου· γονῆς γὰρ Ἔρωτος οὔτ' εἰσὶν cet. 192. A. Critia 110. E: μέγα δὲ τεκμήριον ἀρετῆς· τὸ γὰρ νῦν αὐτῆς λείψανον cet. Apol. 40. C. Menex. 237. E. Prot. 359. B: γνώσεσθαι δέ μ' ἔφη τεκμηρίῳ τῷδε. Gorg. 487. B: τίνι τεκμηρίῳ χρῶμαι; Conv. 195. D. E. Prot. 323. A: τόδε αὖ λαβὲ τεκμήριον. Gorg. 456. B: μέγα δέ σοι τεκμήριον ἐρῶ. Phaed. 87. B: (ὥσπερ ἂν τις) τεκμήριον ... παρέχοιτο θοἰμάτιον ὃ cet.

96. C: *τεκμήριον δέ σοι ἐρῶ ἱκανόν.* Theaet. 158. B: *τί ἂν τις ἔχοι τεκμήριον ἀποδεῖξαι.* Conv. 195. A: *μέγα ... τεκμήριον τῷ λόγῳ αὐτὸς παρέχεται φεύγων* cet. Pol. II. 360. C. III. 405. A. Hipp. mai. 283. B: *τοῦτο ... μοι δοκεῖς καλὸν τεκμήριον ἀποφαίνειν περὶ σοφίας τῶν νῦν πρὸς τοὺς προτέρους.* Phaedr. 233. C: *ταῦτα γάρ ἐστι φιλίας πολὺν χρόνον ἐσομένης τεκμήρια.* Critia 111. C: *ἧς καὶ νῦν ἔτι φανερὰ τεκμήρια.* Crit. 52. B: *μεγάλα ἡμῖν τούτων τεκμήριά ἐστιν ὅτι* cet. Hipp. min. 369. C: *ἐπὶ πολλῶν τεκμηρίων ἀποδείξω σοι ἱκανῷ λόγον* cet. Prot. 350. E: *χρωμένῳ τοῖς αὐτοῖς τεκμηρίοις τούτοις.* Phaedr. 266. E: *τρίτον τεκμήρια.* Parm. 128. B: *τούτων τεκμήρια παρέχει καλῶς τε καὶ εὖ.* Legg. X. 885. D: *τεκμήρια λέγοντες ἱκανά.* 886. D: *ὅταν τεκμήρια λέγωμεν ὡς εἰσὶ θεοί.*

τέκνον, τό, *proles*, pl. *liberi.* Legg. VI. 776. A: *τὴν τροφὴν αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων.* VII. 814. B. XI. 931. B: *Οἰδίπους ... ἐπεύξατο τοῖς αὑτοῦ τέκνοις.* Sensu transl. Phil. 63. E: *(αἳ) τὰ ... γιγνόμενα ἡμῶν τέκνα ὡς τὸ πολὺ ... διαφθείρουσιν.*

τεκταίνομαι, *fabricor*; *fingo, formo;* etiam *gigno.* Phaedr. 252. D: *οἷον ἄγαλμα τεκταίνεταί τε καὶ κατακοσμεῖ.* Legg. VIII. 846. E: *μηδεὶς χαλκεύων ἅμα τεκταινέσθω.* Euthyd. 280. C: *τεκταίνοιτο.* Legg. XII. 945. E: *τεκταινώμεθα ... αὐτῶν τοιάνδε γένεσιν.* Pol. IV. 442. C: *τὸν ... τεκτονικὸν τεκταίνεσθαι.* Legg. X. 889. A: *πλάττειν καὶ τεκταίνεσθαι.* Soph. 224. D: *τὰ δὲ καὶ τεκταινόμενος αὐτὸς μαθήματα περὶ τὰ αὐτὰ ταῦτα* cet. Tim. 28. C: *ὁ τεκταινόμενος* (*huius operis fabricator*). 36. D: *πᾶν τὸ σωματοειδὲς ... ἐτεκταίνετο.* 33. A: *τέλεον ... αὐτὸν (τὸν κόσμον) ἐτεκτήνατο.* 91. A: *τὸν τῆς ξυνουσίας ἔρωτα ἐτεκτήναντο (θεοί).* 70. E: *οἷον φάτνην ... τεκτηνάμενοι.*

τεκτονικός, ή, όν, *artis fabrilis* vel *tignariae peritus* vel *ad eam pertinens*, subst. *architectus*, *faber*, fem. *ars fabrilis* vel *tignaria.* Gorg. 460. B: *τεκτονικός.* Prot. 324. E: *τοῦτό ἐστι τὸ ἓν οὐ τεκτονικὴ οὐδὲ χαλκεία* cet. Pol. IV. 428. C: *τεκτονική (ἡ πόλις προσρητέα).* Theag. 124. B: *αὕτη γὰρ οὐ τεκτονική;* Euthyd. 281. A: *ἐπιστήμη ἡ τεκτονική.* Clit. 409. C: *ἡ τεκτονική.* Crat. 416. D: *τὸ τεκτονικόν.* Prot. 322. D: *περὶ ἀρετῆς τεκτονικῆς.* Polit. 288. A: *τεκτονικῆς (ἔργον).* 299. D. Clit. 409. B: *τεκτονικῆς ... οἰκία (τὸ ἔργον).* Polit. 280. C: *ἐν οἰκοδομικῇ καὶ ὅλῃ τεκτονικῇ* cet. Phil. 56. C. Pol. III. 407. B. Riv. 135. B: *ὥσπερ ἐν τῇ τεκτονικῇ.* Pol. IV. 443. C: *τὸν δὲ τεκτονικὸν τεκταίνεσθαι.* V. 454. D. Theaet. 146. E: *ὅταν τεκτονικὴν (λέγῃς).* Polit. 258. D. Phil. 56. E: *ἡ κατὰ τεκτονικὴν (μετρητική).* Euthyd. 292. C. Epin. 975. B: *ἡ τῶν τεκτονικῶν ... ὀργάνων παρασκευή.* Gorg. 460. B: *ὁ τὰ τεκτονικὰ μεμαθηκώς.* Crat. 416. D.

τέκτων, ὁ, *faber* (tignarius), *architectus* et in univ. *opifex.*

Prot. 319. D: *τέκτων ... χαλκεύς* cet. Pol. X. 597. B: *ἣν (κλίνην) ὁ τέκτων* (int. *ἐργάζεται*). Crat. 388. C: *τῷ τοῦ τέκτονος (ἔργῳ).* 390. C. Pol. X. 597. D: *τί δὲ τὸν τέκτονα; ἆρ' οὐ δημιουργὸν κλίνης;* II. 370. D: *τέκτονες ... καὶ χαλκῆς* cet. Alc. II. 140. C. Pol. IV. 428. B: *διὰ τὴν τῶν τεκτόνων ἐπιστήμην.* Critia 114. E. Legg. VII. 793 C: *οἷον τεκτόνων ἐν οἰκοδομήμασιν ἐρείσματα.* Theag. 124. B. Tim. 69. A: *οἷα τέκτοσιν (ὕλη παράκειται).* Alc. II. 140. B: *τοὺς ... τέκτονας.*

τελέθω, *sum.* Pol. II. 381. D. (Hom.). V. 469. A. (Hes.).

τέλειος, ὁ ἡ, *perfectus; summus.* Pol. VIII. 546. B: *ἣν (περίοδον) ἀριθμὸς περιλαμβάνει τέλειος.* Legg. V. 730. D: *ὁ μέγας ἀνὴρ ἐν πόλει καὶ τέλειος οὗτος ἀναγορευέσθω νικηφόρος ἀρετῇ.* Hipp. mai. 281. B. Phaed. 110. A: *οὔτε τέλειον ... οὐδέν ἐστιν.* Legg. I. 643. D: *ἄνδρ' ... τέλειον ... τῆς τοῦ πράγματος ἀρετῆς.* Parm. 157. E: *ὃ καλοῦμεν ὅλον, ἐξ ἁπάντων ἓν τέλειον γεγονός.* Soph. 259. E: *τελεωτάτη πάντων λόγων ... ἀφάνισις.* **adultus.* Legg. XI. 929. C: *ὁπόσοιπερ ἂν ὦσι γυναικῶν εἴτε ἀνδρῶν τέλειοι.* VIII. 834. C: *τελείων τε καὶ ἀβόλων τοῖς μέσοις (πώλοις).*

τελειότης, ἡ, *perfectio.* Def. 412. B: *τελειότης κτήσεως ἀγαθῶν.* D: *τελειότης κατ' ἀρετήν.*

τελειῶ et *τελεῶ*, *perficio, exigo.* Polit. 272. D: *ἐπειδὴ ... πάντων τούτων χρόνος ἐτελεώθη* (sic Cl. c. al. Vulg. *ἐτελειώθη*). Pol. IX. 587. E: *τελειωθείσῃ* (al. *τελεωθείσῃ*) *τῇ πολλαπλασιώσει.* Pass. praec. ponitur in eo quod adultum est vel ad perfectionem (in aetate ad maturitatem) pervenit. Pol. VI. 498. B: *ἐν ᾗ (ἡλικίᾳ) ἡ ψυχὴ τελειοῦσθαι ἄρχεται.* II. 377. B: *ἐπειδὰν τελεωθῶσιν.* Legg. II. 672. C: *ὅσον αὐτῷ προσήκει νοῦν ἔχειν τελεωθέντι.* Conv. 192. A: *τελεωθέντες μόνοι ἀποβαίνουσιν εἰς τὰ πολιτικὰ ἄνδρες οἱ τοιοῦτοι.* Pol. VI. 487. A: *τελειωθεῖσι τοῖς τοιούτοις παιδείᾳ τε καὶ ἡλικίᾳ.* V. 466. E: *ἃ τελεωθέντας δεήσει δημιουργεῖν.*

τελείως, *perfecte.* Def. 411. D: *τελείως σπουδαῖον.*

τέλεος, α, ον et *ὁ ἡ*, *perfectus, absolutus; plenus* (in eo quod satis facit); etiam *ratus.* Phaedr. 249. C: *τέλεος ὄντως μόνος γίγνεται.* Crat. 403. E: *τέλεος σοφιστής.* Phil. 22. B: *ἱκανὸς καὶ τέλεος.* Pol. VI. 499. B. Tim. 39. D: *ὁ ... τέλεος ἀριθμός.* Legg. II. 653. A: *τέλεος ... ἄνθρωπος ταῦτα ... κεκτημένος ἀγαθά.* Locr. 99. D: *τέλεος ... ἀπειργασμένος (ὁ κόσμος).* Phaedr. 246. B: *τελέα ... οὖσα (ἡ ψυχή).* Pol. II. 371. E: *ὥστ' εἶναι τελέα (ἡ πόλις).* VIII. 545. A: *(ἵνα) ἡμῖν τελέα ἡ σκέψις ᾖ.* Legg. XII. 951. B: *οὔτε ... πόλις ... δύναιτ' ἄν ποτε ... ἥμερος ἱκανῶς εἶναι καὶ τέλεος.* Polit. 280. E: *οὐκ ἔστι πω τέλεον ... τοῦτο λελεγμένον.* Phil. 61. A: *τό γε τέλεον ... καὶ τὸ παντάπασιν ἀγαθόν.* Pol. IV. 443. B: *τέλεον ... ἡμῖν τὸ ἐνύπνιον ἀποτετέλεσται.* Tim. 32. D: *ζῶον τέλεον.* Epin. 982. C: *τὸ τέλεον ἐκβαίνει*

... κατὰ νοῦν. Pol. I. 348. B: τελέας οὔσης δικαιοσύνης. Phil. 67: τῆς τοῦ ἱκανοῦ καὶ τελέου δυνάμεως. Legg. VI. 757. E. Tim. 30. D: τῷ ... κατὰ πάντα τελέῳ. Phaedr. 269. D: ὥστε ἀγωνιστὴν τέλεον γενέσθαι. Tim. 39. D: τὸν τέλεον ἐνιαυτόν. Legg. I. 647. D: τέλεον ... πρὸς ἀνδρείαν. XII. 950. C: τόν γε τέλεον ἄνδρα ἐσόμενον. Pol. I. 341. D: ὅτι μάλιστα τελέαν εἶναι (τέχνην). 384. B: τὴν τελέαν ἀδικίαν. Clit. 407. C: παιδείαν ἀρετῆς ... τελέαν. Polit. 277. A: τέλεον ... σχῆμα ἔχειν. Phil. 66. B: (περὶ) τὸ τέλεον καὶ ἱκανὸν cet. Pol. IV. 425. C. Tim. 34. B: τέλεον ... σῶμα ἐποίησε. Legg. VII. 807. D: τὸ τέλεόν τε καὶ ἱκανὸν αὐτῶν ἐκλαμβάνειν. Conv. 208. C: ὥσπερ οἱ τέλειοι σοφισταί. Legg. VIII. 850. C: ταῦτα αὐτῷ τέλεα (*rata*) γιγνέσθω. Tim. 32. D: ἐκ τελέων τῶν μερῶν. Pol. IV. 428. D: τελέους φύλακας. Phaedr. 249. C: τελέους ἀεὶ τελετὰς τελούμενος. Legg. III. 678. B: τελέους πρὸς ἀρετὴν ἢ καὶ πρὸς κακίαν γεγονέναι. Conv. 209. E: τὰ ... τέλεα καὶ ἐποπτικά. Legg. XI. 931. B: ἃ ... πᾶς ὑμνεῖ τέλεα (vern. *erfüllt*) καὶ ἐπήκοα γενέσθαι παρὰ θεῶν. Pol. V. 465. D: ἥ τ' ἐκ τοῦ δημοσίου τροφὴ τελεωτέρα. Phaedr. 244. D: τελεώτερον καὶ ἐντιμότερον. Legg. X. 902. E: τόσῳ ἀκριβέστερα καὶ τελεώτερα ... σμικρὰ καὶ μεγάλα ἀπεργάζονται. Phaedr. 269. E: πάντων τελεώτατος εἰς τὴν ῥητορικήν. Tim. 92: τελεώτατος γέγονεν (ὁ κόσμος). 68. E: ἡνίκα τὸν αὐτάρκη τε καὶ τὸν τελεώτατον θεὸν ἐγέννα. Soph. 270. B: τελεωτάτην τροπήν. Pol. I. 344. A: ἐπὶ τὴν τελεωτάτην ἀδικίαν ἔλθῃς. Phil. 60. C: τὸ ... ἱκανὸν τελεώτατον ἔχειν. Critia 106. B: φάρμακον ... τελεώτατον.

τελεσιουργός, ὁ ἡ, *opus perficiens* et in univ. *efficax*. Phaedr. 270. A: τὸ πάντῃ τελεσιουργόν.

τελεστικός, ή, όν, *ad initia spectans*. Phaedr. 248. D: μαντικὸν βίον ἤ τινα τελεστικὸν ἕξουσαν. 265. B: τελεστικὴν (μανίαν).

τελετή, ἡ, *consecratio*, *initiatio*; *sacra*, *initia* s. *mysteria*. Phaedr. 253. C: τελετὴ ... οὕτω καλή τε καὶ εὐδαιμονικὴ ... τῷ φιληθέντι γίγνεται. Euthyd. 277. D: οἱ ἐν τῇ τελετῇ τῶν Κορυβάντων. Legg. II. 666. B: εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παιδιάν. Pol. II. 366. A: αἱ τελεταὶ αὖ μέγα δύνανται καὶ οἱ λύσιοι θεοί. Phaedr. 244. E: καθαρμῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα. 250. B: τῶν τελετῶν ... μακαριωτάτην. Conv. 215. C: τοὺς τῶν θεῶν τε καὶ τελετῶν δεομένους. Legg. V. 738. C: θυσίας τελεταῖς συμμίκτους. X. 908. D: τελεταῖς ... ἰδίαις. Prot. 316. D: τελετάς τε καὶ χρησμῳδίας. Phaedr. 249. C: τελέους ἀεὶ τελετὰς τελούμενος. Phaed. 69. C: οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες. Conv. 202. E: περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς τελετὰς cet. Pol. II. 365. A: λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων ... ἃς δὴ τελετὰς καλοῦσιν. Legg. VII. 815. C.

τελευταῖος, α, ον, *ultimus; extremus.* Pol. II. 517. B: ἐν τῷ γνωστῷ τελευταία ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα. Locr. 102. D: τελευταία ... νόσων. Legg. V. 743. E: τελευταῖον καὶ τρίτον ἐστὶν ἡ τῶν χρημάτων ... σπουδή. Phaed. 87. D: τοῦ ... τελευταίου (ἱματίου) ... πρότερος. Pol. X. 619. B: καὶ τελευταίῳ ἐπιόντι. Euthyd. 287. B: τούτῳ τῷ τελευταίῳ. Phaed. 87. E: τὸ τελευταῖον ὕφασμα ... ἔχουσαν. 118: ὃ δὴ τελευταῖον ἐφθέγξατο. Pol. X. 619. E: (εἰ) ὁ κλῆρος αὐτῷ τῆς αἱρέσεως μὴ ἐν τελευταίοις (sic Par. A. Vulg. τελευταῖος) πίπτοι. — Adverbiorum instar frequentantur τελευταῖον (Pol. VII. 516. B. 532. A. Legg. V. 743. E.) et τὰ τελευταῖα. Gorg. 515. E: ὅτε τὰ τελευταῖα ἔλεγεν. Hipp. mai. 282. C: τὰ τελευταῖα ... ἀφικόμενος.

τελευτή, ἡ, *finis; exitus; terminatio;* etiam *mors.* Phaedr. 264. B: ἔστι ... τελευτὴ περὶ οὗ τὸν λόγον ποιεῖται. Phaed. 118: ἥδε ἡ τελευτὴ ... τοῦ ἑταίρου ἡμῖν ἐγένετο. Parm. 137. D: τελευτὴ ... καὶ ἀρχὴ πέρας ἑκάστου. Pol. VII. 533. C. Phaedr. 264. A: ἀπὸ τελευτῆς ... ἀνάπαλιν διανεῖν ... τὸν λόγον. 267. D: ἐπὶ τελευτῆς. Soph. 268. C: ἀπὸ τελευτῆς ἐπ' ἀρχήν. Crat. 399. B: βαρυτέρας τῆς τελευτῆς γενομένης. Conv. 198. B: τὸ ... ἐπὶ τελευτῆς. 222. C: ἐπὶ τελευτῆς αὐτὸ ἔθηκας. Epin. 973. C: τελευτῆς τοιαύτης τυχεῖν. Phaedr. 256. D: ἐν ... τῇ τελευτῇ. Gorg. 516. A: ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου. Parm. 137. D: οὔτ' ἀρχὴν οὔτε τελευτὴν οὔτε μέσον ἔχει. (Cf. Legg. IV. 715. E.). Crat. 404. C: θεὶς τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὴν τελευτήν. Pol. VI. 511. B: (ἵνα) ἐπὶ τελευτὴν καταβαίνῃ. Tim. 69. A: τελευτὴν ἤδη κεφαλήν τε ... ἐπιθεῖναι τοῖς πρόσθεν. Legg. VI. 782. A: οὐδ' ἕξει ποτέ γε τελευτήν. Men. 75. D: τελευτὴν καλεῖς τι; ... πέρας καὶ ἔσχατον. Menex. 237. A: (οἵ) τὴν τελευτὴν ἀντὶ τῆς τῶν ζώντων σωτηρίας ἠλλάξαντο. Ax. 364. B: ἀνιαρῶς τε φέρει τὴν τελευτήν. Tim. 33. B: ἐκ μέσου πάντῃ πρὸς τὰς τελευτὰς ἴσον ἀπέχον.

τελευτῶ, *finio, ad finem* vel *exitum perduco;* intrans. *finem habeo, ad finem vergo, desino; exsisto, evado, pervenio; aliquo specto;* cum et sine v. βίον *morior, occumbo;* etiam *morte afficior.* Gorg. 453. A: (ὅτι) τὸ κεφάλαιον εἰς τοῦτο τελευτᾷ (nos: *dass ... darauf hinauslaufe*). Conv. 181. E: τὸ τῶν παίδων τέλος ἄδηλον οἷ τελευτᾷ κακίας καὶ ἀρετῆς cet. Pol. VI. 511. C: τελευτᾷ εἰς εἴδη. Critia 113. D: ἥ τε μήτηρ καὶ ὁ πατήρ. Legg. I. 630. C: ποῖ δὴ τελευτᾷ νῦν ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος —; Men. 88. C: οὐκοῦν ... πάντα τὰ τῆς ψυχῆς ἐπιχειρήματα ... εἰς εὐδαιμονίαν τελευτᾷ —; Clit. 408. A: τελευτᾷ ... καλῶς ὁ λόγος οὗτός σοι ὡς (*eo pervenit* vel *progreditur ut ponat* cet.). Theaet. 173. B: ὥσθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἔχοντες τῆς διανοίας εἰς ἄνδρας ἐκ μειρακίων τελευτῶσι. Pol. VI. 510. D: ἐκ τούτων δ' ἀρχόμενοι ... τελευτῶσιν ... ἐπὶ τοῦτο οὗ ἂν ἐπὶ σκέψιν ὁρμήσωσιν. VIII. 552. C: ἐκ ... τῶν

ἀκέντρων πτωχοὶ πρὸς τὸ γῆρας τελευτῶσιν. Lys. 220. B: εἰς ὃ πᾶσαι αὗται αἱ λεγόμεναι φιλίαι τελευτῶσιν. Legg. VII. 812. A: οὗτός μοι μῦθος ... οὕτω τελευτάτω. Gorg. 522. D: εἰ ... τελευτῴην ἔγωγε. Tim. 72. E: (ἵνα μὴ) ἀτελὲς τὸ γένος εὐθὺς τὸ θνητὸν τελευτῴη. Legg. IX. 865. B: ἂν ὁ θεραπευόμενος τελευτᾷ. Phil. 18. B: τελευτᾶν ἐκ πάντων εἰς ἕν. Pol. III. 403. C: δεῖ ... τελευτᾶν τὰ μουσικὰ εἰς τὰ τοῦ καλοῦ ἐρωτικά. VIII. 562. E: τελευτᾶν (absol.) μέχρι τῶν θηρίων τὴν ἀναρχίαν ἐμφυομένην. Crit. 43. D: τὸν βίον σε τελευτᾶν. Tim. 23. C: γράμμασι τελευτᾶν ἀφώνους. Polit. 273. D: τελευτῶντος ... τοῦ χρόνου. Tim. 27. A: τελευτῶντα ... εἰς ἀνθρώπων φύσιν. 67. B: τελευτῶσαν ... περὶ τὴν τοῦ ἥπατος ἕδραν. Pol. II. 372. D: γηραιοὶ τελευτῶντες. Polit. 270. E: τῶν ... βιαίως τελευτώντων. Pol. X. 618. A: εἰς πενίας τε καὶ φυγὰς ... τελευτώσας (τυραννίδας). Phaed. 57. A: πῶς ἐτελεύτα; Lys. 220. D: ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐτελεύτα πάντα τἆλλα. Pol. III. 403. C: οἷ γοῦν δεῖ τελευτᾶν, τετελεύτηκε (ὁ λόγος). Apol. 21. A: ἐπειδὴ ἐκεῖνος τετελεύτηκε. Phil. 24. B: γενομένης ... τελευτῆς καὶ αὐτὼ τετελευτήκατον. Apol. 28. C: ὅσοι ἐν Τροίᾳ τετελευτήκασιν. Menex. 246. A: ὅσοι ὑπὲρ τῆς πόλεως τετελευτήκασι. Men. 75. E: πεπεράνθαι τε καὶ τετελευτηκέναι (*finiri*). Theaet. 142. A: ζῶντι, ἢ τετελευτηκότι; Legg. XII. 958. E: τὰ τῶν τετελευτηκότων σώματα. Phaed. 63. C: τοῖς τετελευτηκόσι. Menex. 235. A: τοὺς τετελευτηκότας ἐν τῷ πολέμῳ. Legg. IX. 877. B: εἰ ἐτελεύτησεν ἐκ τῆς πληγῆς τοῦ τραύματος. Euthyd. 302. B: ὑποπτεύσας ἥξειν τὸν λόγον ἧπερ ἐτελεύτησεν. Alc. II. 142. A: οἱ δὲ τὸν βίον ἐτελεύτησαν. Prot. 351. B: εἰ ... τὸν βίον τελευτήσειεν. Pol. V. 453. A: ἆρ' οὐχ οὕτως ἂν κάλλιστά τις ἀρχόμενος ... καὶ κάλλιστα τελευτήσειε; Conv. 211. C: ἕστ' ἂν ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἐπ' ἐκεῖνο τὸ μάθημα τελευτήσῃ ὃ cet. Legg. XI. 923. E: ἐὰν ... υἱός τῳ τελευτήσῃ παῖς ὤν. Ep. II. 311. B: ἐπειδὰν ἡμεῖς τελευτήσωμεν. Phaedr. 249. A: ὅταν τὸν πρῶτον βίον τελευτήσωσι. Legg. IX. 869. A: πρὶν τελευτῆσαι. 870. E: ὑπ' ἄλλου ... τελευτῆσαι τὸν τότε βίον. 877. E: τελευτῆσαι φόνου ὄφλοντα ἑκουσίου. Pol. X. 614. B: ἐν πολέμῳ τελευτήσας. Legg. III. 687. E: πρὸς τὸν δυστυχῶς τελευτήσαντα Ἱππόλυτον. Pol. X. 614. A: ἃ τελευτήσαντα ἑκάτερον περιμένει. Phaedr. 229. C: οὕτω ... τελευτήσασαν. 256. B: τελευτήσαντες. Legg. XI. 927. A: αἱ τῶν τελευτησάντων ψυχαί. Conv. 180. B: καὶ ζῶσι καὶ τελευτήσασιν. Pol. X. 613. A: ὡς τούτῳ ταῦτα εἰς ἀγαθόν τι τελευτήσει ζῶντι ἢ καὶ ἀποθανόντι. Euthyd. 285. D: εἴ μοι ἡ δορὰ μὴ εἰς ἀσκὸν τελευτήσει ... ἀλλ' εἰς ἀρετήν. Conv. 179. E: (ὡς) γηραιὸς τελευτήσοι. Pol. I. 330. D: τοῦ οἴεσθαι τελευτήσειν. Epin. 978. B: τὸν μέλλοντα εὐδαίμονα τελευτήσειν. Partic. praes. ponitur ita ut adverbio (*postremo, ad extremum* vel *tandem*) ex-

primi possit. Phaedr. 228. B: *τελευτῶν ... ἐπεσκόπει.* Gorg. 496. A: *τελευτῶν ἅμα ἀμφοτέρων ἀπήλλακται.* Conv. 189. C. Pol. IV. 424. E: *ἕως ἂν τελευτῶσα (ἡ παρανομία) ... πάντα ἀνατρέψῃ.* Phaed. 88. A: *τελευτῶσάν γε ἔν τινι τῶν θανάτων παντάπασιν ἀπόλλυσθαι (τὴν ψυχήν).* Theaet. 150. E: *τελευτῶντες δ' αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔδοξαν ἀμαθεῖς εἶναι.* Pol. VI. 487. B. VIII. 560. B: *τελευτῶσαι ... κατέλαβον τὴν τοῦ νέου τῆς ψυχῆς ἀκρόπολιν.* Phaed. 72. B: *ὅτι πάντα τελευτῶντα τὸ αὐτὸ σχῆμα ἂν σχοίη.* Legg. IX. 878. E: *τοῖς νομοφύλαξι τελευτῶντας ἐπιτρέπειν.* Etiam praepositione exprimi potest. Alc. I. 104. A: *ἀπὸ τοῦ σώματος ἀρξάμενα τελευτῶντα εἰς τὴν ψυχήν* (*a corpore usque ad animum*).

τελεῶ, vid. *τελειῶ*.

τελέως, *perfecte*; *plane* (vern. *völlig*). Prot. 342. E: *τελέως πεπαιδευμένου ... ἀνθρώπου.* Phaedr. 272. A: *καλῶς τε καὶ τελέως ἐστὶν ἡ τέχνη ἀπειργασμένη.* Theaet. 182. C: *εἴπερ ... τελέως κινήσεται.* Polit. 267. C: *οὐ μὴν παντάπασί γε τελέως ἀπειργάσθαι.* Pol. I. 348. D: *οἵ γε τελέως ... οἷοί τε ἀδικεῖν.* al. Compar. Pol. VII. 520. B: *ἄμεινόν τε καὶ τελεώτερον πεπαιδευμένους.* Superl. Phil. 26. A: *μουσικὴν ξύμπασαν τελεώτατα συνεστήσατο.* Pol. I. 351. B: *τελεώτατα οὖσα ἄδικος.* VI. 492. B. Legg. X. 896. B.

τέλμα, τό, *palus.* Phaed. 109. B: *ὥσπερ περὶ τέλμα ... βατράχους.*

τέλος, τό, *finis* (vern. *Ende*, *Endzweck* et *das Höchste*); *exitus*, *eventus*; in orat. *conclusio*; etiam *terminus*, *meta.* Phaedr. 267. D: *τὸ ... τέλος τῶν λόγων.* Conv. 181. E: *τὸ ... τῶν παίδων τέλος ἄδηλον οἷ τελευτᾷ* cet. Dem. 382. E: *ἀπὸ ... τῆς ἐκείνων ξυμβουλίας τὸ τέλος* (nos: *das Resultat*) *εὐτυχία* cet. Soph. 237. A: *ἀρχόμενός τε καὶ διὰ τέλους* (*ab initio ad finem*). Conv. 211. B: *σχεδὸν ἄν τι ἅπτοιτο τοῦ τέλους.* Pol. X. 613. D: *ἐπὶ τέλους τοῦ δρόμου.* Legg. III. 701. B: *ἐγγὺς τοῦ τέλους οὖσι.* Cum praep. *διά* est *perpetuo.* Phil. 36. E: *διὰ τέλους ἀεί.* 60. C. Pol. VII. 519. C. Tim. 85. E. Polit. 268. D: *ἐπὶ τῷ τέλει.* Pol. VI. 506. D: *ὥσπερ ἐπὶ τέλει ὤν.* VII. 532. B: *ἐπ' αὐτῷ γίγνεται τῷ τοῦ νοητοῦ τέλει.* Legg. V. 730. C: *ἐπὶ τέλει τοῦ βίου.* VI. 768. C: *πρὸς ... τέλει τῆς νομοθεσίας.* Menex. 234. A: *ὅτι παιδεύσεως καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ τέλει ἡγεῖ εἶναι.* Prot. 347. C: *ἡδέως ἂν ἐπὶ τέλος ἔλθοιμι μετὰ σοῦ σκοπούμενος.* 348. A: *τούτοις τέλος ἐπιθεῖναι.* 354. B: *ἢ ἔχετέ τι ἄλλο τέλος λέγειν εἰς ὃ ἀποβλέψαντες αὐτὰ ἀγαθὰ καλεῖτε —;* Phaedr. 241. D: *ἤδη σοι τέλος ἐχέτω ὁ λόγος.* Gorg. 499. E: *τέλος εἶναι ἁπασῶν τῶν πράξεων τὸ ἀγαθόν.* Phaed. 77. C: *εἰ μέλλει τέλος ἡ ἀπόδειξις ἕξειν.* Soph. 237. E: *τέλος γοῦν ἂν ἀπορίας ἔχοι ὁ λόγος.* Crat. 417. C: *τέλος λαβοῦσαν ... τοῦ φέρεσθαι.* Conv. 186. A: *τέλος ἐπιθεῖναι* (germ. *vollenden*) *τῷ λόγῳ.* 210. E: *πρὸς τέλος ἤδη ἰὼν τῶν ἐρωτικῶν.* Pol. VI.

494. A: πρὸς τέλος ἐλθεῖν. X. 613. C: εἰς τέλος (*ad metam*) ἐλθόντες. Tim. 90. D: τέλος ἔχειν τοῦ προτεθέντος ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἀρίστου βίου. Legg. II. 661. B: τὸ ... τέλος ἁπάσης μακαριότητος εἶναι τὸ cet. IV. 717. E: τῶν ἤδη τέλος ἐχόντων (germ. *die schon vollendet haben*). Cf. V. 740. C. VI. 772. B. VII. 801. E: ὁπόσοι τέλος ἔχοιεν τοῦ βίου. Epin. 985. A: θεὸν ... τὸν τέλος ἔχοντα τῆς θείας μοίρας. 987. D: ὡς ... κάλλιον τοῦτο εἰς τέλος ἀπεργάζονται. Clit. 410. E: ἐμπόδιον τοῦ πρὸς τέλος ἀρετῆς ἐλθόντα εὐδαίμονα γενέσθαι. Abs. τὸ τέλος, *ad extremum, tandem.* Tim. 81. D. Legg. V. 740. E. VI. 768. B. Cum gen. Crat. 395. D: ὧν καὶ τέλος ἡ πατρὶς αὐτοῦ ὅλη ἀνετράπετο. *Summum* sensu naturali est *maturitas, aetas virilis ac senilis.* Phaedr. 276. B: ἀγαπῴη ἂν ἐν ὀγδόῳ μηνὶ ὅσα ἔσπειρε τέλος λαβόντα. Legg. VIII. 834. C: αὐτοῖς ... τοῖς τέλος ἔχουσι (i. q. τελείοις, *adultis*). X. 899. E: πρὸς τέλος ... ὁρῶν ἐλθόντας γηραιούς. Epin. 992: εἰς πρεσβύτου τέλος ἀφικομένοις. Menex. 249. A: ἐπειδὰν εἰς ἀνδρὸς τέλος ἴωσιν. **vectigal, tributum.* Legg. VIII. 847. B: τέλος ... ἐν τῇ πόλει μηδένα μηδὲν τελεῖν μήτε ἐξαγομένων χρημάτων μήτε εἰσαγομένων. 850. B. Pol. IV. 425. D: τελῶν τινὲς ἢ πράξεις ἢ θέσεις. Legg. VII. 805. B: ἐκ τῶν αὐτῶν τελῶν καὶ πόνων. **initia s. mysteria.* Pol. VIII. 560. E: τοῦ ... τελουμένου ... μεγάλοισι τέλεσι.

τελῶ, *perficio, absolvo; efficio, persequor.* Legg. XI. 926. A: ὡς τὰ τοῦ νομοθετοῦντος ... οὐ δύνανται προστάγματα τελεῖν. D: κύρια τελοῦντες τὰ τούτων δόγματα. (VII. 790. D: τελοῦσαι mendosum videtur). Polit. 288. C: ὅσα ... μιμήματα τελεῖται. Ep. VIII. 353. D: (ὅτι) πέρας οὐδέν ποτε τελεῖται. Pol. III. 389. D: ἐάν γε ... ἐπί γε λόγῳ ἔργα τελῆται. Legg. XII. 958. D: ὅσα προσήκει τελεῖσθαι. 967. A: ἀγαθῶν πέρι τελουμένων. Hipp. min. 365. B: τετελεσμένον ἔσται (Hom.). Ep. VIII. 357. D: (πρὶν ἂν) ἐναργῆ τε ἐξεργάσησθε τελεσθέντα καὶ εὐτυχῆ. **consecro, initio*; in univ. τελεῖσθαι ponitur *in sacris faciendis* (ut Legg. VI. 775. A.). Euthyd. 277. D: ὃν ἂν μέλλωσι τελεῖν. E: ὡς μετὰ τοῦτο τελοῦντε. Phaedr. 249. C: τελέους ἀεὶ τελετὰς τελούμενος. Pol. VIII. 560. E: τελουμένου ... μεγάλοισι τέλεσι. Phaedr. 250. B: (ὅτε) ἐτελοῦντο τῶν τελετῶν ... μακαριωτάτην. Euthyd. 277. D: εἰ ἄρα καὶ τετέλεσται. Phaed. 69. C: τετελεσμένος. **solvo, pendo*; etiam *impendo* et *offero.* Alc. I. 123. A: ὃν (φόρον) τελοῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς βασιλεῦσι. Lys. 208. A: ἀργύριον τελοῦσιν. Prot. 311. C: μισθὸν ὑπὲρ σαυτοῦ τελεῖν ἐκείνοις. D: χρήματα τελεῖν. Legg. VIII. 847. B: τέλος τελεῖν. Lach. 186. C: οὐκ ἔχω τελεῖν μισθούς. Alc. II. 149. E: δῶρα τελεῖν μάτην. 150. A. Legg. VIII. 850. B: μετοίκιον μηδὲ σμικρὸν τελοῦντι. Crat. 391. B: χρήματα ἐκείνοις τελοῦντα. Crit. 48. C: χρήματα τελοῦντες τούτοις. Alc. II. 148. E: οἳ ... ἐτελοῦμεν χρήματα ὅσα cet.

Apol. 20. A: ὃς τετέλεκε χρήματα σοφισταῖς πλείω ἢ cet. Theag. 121. D: χρήματα τελέσαι τινὶ τῶν σοφιστῶν. Alc. I. 119. A: ἑκατὸν μνᾶς τελέσας. Prot. 311. B: ἀργύριον τελῶν (futur.) ἐκείνῳ. E: ἐρχόμεθα τελοῦντες τὰ χρήματα. Legg. XII. 955. E: χωρὶς τῶν εἰς τὰ ξυσσίτια τελουμένων. Etiam in eo dicitur qui *censetur* vel *adscribitur* (in numerum, classem al.). Legg. XI. 923. E: πρὶν εἰς ἄνδρας δυνατὸς εἶναι τελεῖν.

τελωνικός, ή, όν, *ad vectigalia exigenda pertinens.* Legg. VIII. 842. D: τελωνικῶν (Steph. coni. τελωνειῶν).

τεμάχιον, τό, *fragmentum, membrum.* Conv. 191. E: ἅτε τεμάχια ὄντα τοῦ ἄῤῥενος.

τεμενίζω, *cōnsecro.* Legg. V. 738. C: τεμένη ... τούτων ἑκάστοις ἐτεμένισαν.

τέμενος, τό, *ager* et in univ. *locus consecratus.* Legg. VI. 761. C: ἄλσος ἢ τέμενος. XII. 946. D: ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνός τε καὶ Ἡλίου τεμένει. 945. D: εἰς Ἡλίου κοινὸν καὶ Ἀπόλλωνος τέμενος. VI. 758. E: τεμενῶν καὶ ἱερῶν. 759. E: τεμενῶν καὶ καρπῶν τούτων. V. 738. C: τεμένη ... ἐτεμένισαν.

τέμνω, *seco, scindo*; etiam *caedo, excido, amputo* (unde etiam *populor*); *divido, distinguo, distribuo.* Gorg. 476. C: εἰ τέμνει τις. Tim. 61. E. Pol. IV. 426. E: ὅτι τῷ ὄντι ὥσπερ Ὕδραν τέμνουσι. Soph. 265. E: τέμνε ... δίχα ἑκατέραν. Pol. VI. 509. D. Polit. 262. E: εἰ τὸν ... ἀριθμὸν ἀρτίῳ καὶ περιττῷ τις τέμνοι. Phil. 49. A: πῶς ... τέμνωμεν δίχα; Pol. V. 470. D: ἐὰν ἑκάτεροι ἑκατέρων τέμνωσιν ἀγρούς. Phaedr. 277. B: κατ᾽ εἴδη μέχρι τοῦ ἀτμήτου τέμνειν. Polit. 266. E: τὴν δίποδα ἀγέλην πάλιν τῷ ψιλῷ καὶ τῷ πτεροφυεῖ τέμνειν. Pol. VI. 471. C: μήτε γῆν τέμνειν. VII. 525. E: αὐτὸ τὸ ἓν ... τῷ λόγῳ τέμνειν. Legg. V. 745. E. Phaedr. 266. A: πάλιν τοῦτο τέμνων. Soph. 266. A: κατὰ πλάτος τέμνων. Polit. 288. D: ὅσα ... κουρὰ ξύμπασα τέμνουσα (*caedens*) παρέχει τεκτονική cet. Tim. 81. C. 80. D: τέμνοντος ... τὰ σιτία τοῦ πορός. Soph. 221. E: τὸ δὲ πεζοῦ τέμνοντες. Polit. 279. B. Conv. 190. D: ὥσπερ οἱ τὰ ὄα τέμνοντες. Tim. 65. E: τέμνοντα. Conv. 190. D: ἔτεμνε τοὺς ἀνθρώπους δίχα. Critia 116. A: τὸν ... λίθον ἔτεμνον ὑπὸ τῆς νήσου cet. Conv. 190. E: ὅντινα ... τέμοι. Polit. 287. B: ὅτι χαλεπὸν τεμεῖν αὐτὰς δίχα. Legg. XII. 944. B: τεμεῖν ... χρεὼν ... τὸ μεῖζον ... κακὸν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. Menex. 242. C: τεμόντων τὴν χώραν. Conv. 190. D: πάλιν αὖ ... τεμῶ δίχα. Polit. 261. B: τεμοῦμεν. Crat. 387. A. Gorg. 476. D: τοιοῦτον τμῆμα τέμνεται τὸ τεμνόμενον οἷον τὸ τέμνον τέμνει. Tim. 57. A: ὅταν ... τι γένος τῇ τῶν γωνιῶν ... ὀξύτητι τέμνηται. Gorg. 508. E: οὐδέ γε τὸ τέμνεσθαι οὔτε τὸ σῶμα τὸ ἐμὸν οὔτε τὸ βαλάντιον. Soph. 223. C: διχῇ τέμνεσθαι. Tim. 57. A: πέπαυται τεμνόμε-

τον. Polit. 264. E: *τεμνομένην δίχα.* Soph. 266. A: *τετμήσθω.* Conv. 191. D: *ἅτε τετμημένος ... ἐξ ἑνὸς δύο.* Pol. VI. 509. D: *ὥσπερ ... γραμμὴν δίχα τετμημένην.* Tim. 80. D: *τὰ τετμημένα.* Conv. 191. A: *ἐπειδὴ ... ἡ φύσις δίχα ἐτμήθη.* Polit. 266. E: *τμηθείσης ... αὐτῆς.* Soph. 264. E: *τοῦ τμηθέντος.* Legg. IX. 864. B. Pol. VI. 510. B: *τοῖς τότε τμηθεῖσιν.* Med. Phaedr. 246. A: *τὸ ἐπ' ἀριστερὰ τεμνόμενος μέρος.* Legg. III. 695. C: *ἑπτὰ μέρη τεμόμενος.* Praec. in medicis ponitur scalpellum adhibentibus. Gorg. 480. C: *παρέχειν ... ὥσπερ τέμνειν καὶ κάειν ἰατρῷ.* De iusto 375. A. Gorg. 521. E: *τέμνων τε καὶ κάων* cet. Polit. 293. B: *τέμνοντες ἢ κάοντες.* 298. A. Gorg. 456. B: *τεμεῖν ... παρασχεῖν τῷ ἰατρῷ.* 479. A: *φοβούμενος ... τὸ κάεσθαι καὶ τὸ τέμνεσθαι.* — De remedio ponitur (propr. de herbis vel radicibus medicis quae exciduntur vel fodiuntur), i. q. *remedium reperire* vel *adhibere.* Legg. XI. 919. B: *τούτων ... χρὴ φάρμακον ἀεὶ τέμνειν τὸν νομοθέτην.* Ep. VIII. 353. E. Legg. VIII. 836. B: *τί τεμὼν φάρμακον τούτοις ἑκάστοις τοῦ τοιούτου κινδύνου διαφυγὴν εὑρήσει;* — Etiam in via ponitur quae sternitur vel aperitur et in canalibus fodiendis vel ducendis. Critia 118. E: *διάπλους ... πρὸς τὴν πόλιν τεμόντες* (v. *τέμνοντες*). Legg. VII. 803. E: *καθάπερ ὁδοὶ τέμνηνται.* VII. 810. E: *τὴν νῦν ἐκ τῶν παρόντων λόγων τετμημένην ὁδὸν τῆς νομοθεσίας πορεύεσθαι.* Critia 118. D: *διώρυχες εὐθεῖαι τετμημέναι κατὰ τὸ πεδίον.* Hinc in univ. est *ducere* (tanquam canalem). Tim. 70. D: *διὰ ... τῆς ἀρτηρίας ὀχετοὺς ἐπὶ τὸν πλεύμονα ἔτεμον.* 77. D: *ὀχετοὺς κρυφαίους ... δύο φλέβας ἔτεμον νωτιαίας.* Denique, ut Lat. *secare*, in eo ponitur qui viam persequitur vel cursum tenet et in univ. qui aliquid sequitur. Legg. VII. 793. A: *μέσον δέ τινα (βίον) τέμνειν ἀεί.* Polit. 262. B: *διὰ μέσων ... ἀσφαλέστερον ἰέναι τέμνοντας.* Prot. 338. A: *μέσον τι ἀμφοτέρους τεμεῖν.* Ep. VIII. 355. D: *μέσον τεμεῖν.* — Verb. Soph. 219. D: *οὐ διχῇ τμητέον;* Crat. 387. A. Pol. VI. 510. B.

τέρας, τό, monstrum. Crat. 393. B: *ἐὰν ὥσπερ τέρας γένηται ἐξ ἵππου ἄλλο τι ἢ ἵππος.* 394. A. D: *τοῖς παρὰ φύσιν (γιγνομένοις) οἳ ἂν ἐν τέρατος εἴδει γένωνται.* **admirabile, pugnans* (ut Lat. *monstra dicere*). Theaet. 163. D: *τέρας γὰρ ἂν εἴη ὃ λέγεις.* 188. C: *τέρας γὰρ ἔσται.* Parm. 129. B: *τέρας ἂν ... ἦν.* Phaed. 101. B: *τοῦτο δὴ τέρας εἶναι τὸ σμικρῷ τινὶ μέγαν τινὰ εἶναι.* Theaet. 164. B: *ὃ τέρας ἔφαμεν ἂν εἶναι εἰ γίγνοιτο.* Men. 91. D: *τέρας λέγεις εἰ* cet. Hipp. mai. 283. C: *τέρας λέγεις καὶ θαυμαστόν.* Phil. 14. E: *ὅτι τέρατα διηνάγκασται φάναι.* Hipp. mai. 300. E: *τέρατα αὖ ἀποκρινομένῳ ἔοικας ... ἔτι μείζω ἢ ὀλίγον πρότερον ἀπεκρίνω.*

τερατολόγος, ὁ ἡ. monstrosus. Phaedr. 229. E: *ἄλλων ... τερατολόγων τινῶν φύσεων.*

τερατοσκόπος, ὁ, *portentorum interpres.* Legg. XI. 933. C: ἐὰν μὴ μάντις ἢ τερατοσκόπος ὢν τυγχάνῃ. E.

τερατώδης, ὁ ἡ, *monstrosus* (i. q. *admirabilis*). Euthyd. 296. E: οὕτως εἰς σοφίαν τερατώδεσιν ἀνθρώποις.

τέρμα, τό, *terminus, finis.* Ax. 371. E: οὐ τὰ τέρματα αὖθις ἄρχεται πόνων.

τερπνός, ή, όν, *iucundus.* Crat. 419. D: τὸ δὲ τερπνὸν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ψυχῆς ἑρψεως πνοῇ ἀπεικασθὲν κέκληται. Crat. 419. C: ἀπὸ τοῦ τερπνοῦ. Prot. 358. A: εἴτε ... ἡδὺ εἴτε τερπνὸν λέγεις εἴτε χαρτόν.

τέρπω, *delecto.* Legg. II. 658. E: ἥτις (μοῦσα) τοὺς βελτίστους ... τέρπει. Hipp. mai. 298. A. Legg. II. 656. C: ὅ τίπερ ἂν αὐτὸν τὸν ποιητὴν ἐν τῇ ποιήσει τέρπῃ. Phaedr. 240. C: ἥλικα ... τέρπειν τὸν ἥλικα. Legg. II. 658. A: ὃς δ' ἂν τέρψῃ τοὺς θεατὰς μάλιστα. Med. *delector.* Phaed. 85. B: τέρπονται (οἱ κύκνοι) ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Phil. 47. B: ταύταις ταῖς ἡδοναῖς τερπόμενος.

τέρψις, ἡ, *iucunditas.* Crat. 419. C: τέρψις ... ἀπὸ τοῦ τερπνοῦ. Legg. II. 669. C: ὅσους φησὶν Ὀρφεὺς λαχεῖν ὥραν τῆς τέρψιος. Phil. 11. B: τὴν ἡδονὴν καὶ τέρψιν. 19. C.

τεταγμένως, *ordine.* Legg. III. 700. C: ταῦτ' οὖν οὕτω τεταγμένως ἤθελεν ἄρχεσθαι τῶν πολιτῶν τὸ πλῆθος.

τετανόθριξ, ὁ ἡ, *comam habens promissam.* Euth. 2. B: τετανότριχα.

τέτανος, ὁ, *tetanus.* Tim. 84. E: τέτανοι.

τεταραγμένως, *perturbate.* Legg. II. 668. E: ἢ πάντα ταῦτα τεταραγμένως εἴργασται.

τεταρταῖος, α, ον, *quartanus.* Tim. 86. A: τεταρταίους πυρετούς. Etiam *quarto die.* Pol. X. 616. B: ἀφικνεῖσθαι τεταρταίους.

τέταρτος, η, ον, *quartus.* Pol. VIII. 544. C: τέταρτον ... πόλεως νόσημα. X. 616. E: τοῦ τετάρτου. II. 370. A: ἐν τετάρτῳ μέρει τοῦ χρόνου. X. 616. E: τέταρτον. Phaedr. 248. D: τετάρτην. Pol. II. 369. E: τέταρτον μέρος ποιεῖν. Phil. 66. C: ταῦτ' εἶναι τὰ πρὸς τοῖς τρισὶ τέταρτα. Adverbii partes agit τέταρτον. Phaedr. 266. E. Soph. 225. E. Legg. II. 659. C. Cum art. Pol. VIII. 545. C.

τετάρτως, *quadruplo.* Tim. 86. A: τετάρτως ὂν νωθέστατον τούτων.

τετραγωνίζω, *quadro.* Theaet. 148. A: ὅσαι ... γραμμαὶ τὸν ἰσόπλευρον καὶ ἐπίπεδον ἀριθμὸν τετραγωνίζουσι. Pol. VII. 527. A: τετραγωνίζειν.

τετράγωνος, ὁ ἡ, *quadratus*; neutr. *quadratum* (subst.). Tim. 55. E: τετράγωνον. Critia 118. C. Men. 82. B: τετράγωνον χωρίον. Locr. 98. B: τὸ ... τετράγωνον. Pol. VI. 510. D: τοῦ τετραγώνου αὐτοῦ ἕνεκα τοὺς λόγους ποιούμενοι. Theaet. 147. E: τῷ τετραγώνῳ ... ἀπεικάσαντες. Ib.

τετράγωνον (τὸν ἀριθμὸν) ... προςείπομεν. Tim. 55. B: ἰσόπλευρον τετράγωνον. Men. 82. B: τετράγωνον χωρίον. Tim. 62. C: τὸ ... ἐκ τετραγώνων ὂν βάσεων. 55. C: τετραγώνους ... βάσεις ἔχον. Transl. (vern. fere *gediegen* vel *tüchtig*). Prot. 339. B: ἄνδρα ... χερσί τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον (Sim.). 344. A.

τετράδραχμον, τό, *quatuor drachmarum numus.* Ax. 366. C: τὰ δὲ τετραδράχμου (ἐωνημένα).

τετραετής, ὁ ἡ, *quadriennis.* Legg. VII. 793. E: τετραετεῖ ... ἤθει ψυχῆς.

τετράκις, *quater.* Pol. I. 337. B: τετράκις τρία. Men. 83. B. C.

τετράπηχυς, ὁ ἡ, *quatuor cubita longus.* Pol. IV. 426. D: ὅτι τετράπηχύς ἐστιν.

τετραπλάσιος, α, ον, *quadruplex;* neutr. *quadruplum.* Men. 83. C: τετραπλάσιον γίγνεται χωρίον. 84. E. Legg. V. 744. E: μέχρι τετραπλασίου. VI. 756. E: τετραπλασίᾳ (τῆς πρώτης ζημίας). Pol. II. 369. E: τετραπλάσιον χρόνον τε καὶ πόνον (ἀναλίσκειν). Legg. IX. 878. C: τὴν τετραπλασίαν (τοῦ βλάβους, int. ἀξίαν) ἐκτίνειν. D: εἴτε καὶ τετραπλασίαν (τῆς βλάβης ἀξίαν). XI. 928. B. Tim. 86. A: ἐν τετραπλασίαις περιόδοις χρόνου.

τετράπους, ὁ ἡ, *quadrupes.* Tim. 92. A: τετράπουν ... τὸ γένος αὐτῶν (ἐφύετο). Phaedr. 250. E: τετράποδος νόμον βαίνειν ἐπιχειρεῖ. Polit. 266. E: πρὸς τετράπουν γένος. Legg. VII. 824: ἡ τῶν τετραπόδων ... θήρα. Etiam in figura (geometr.) dicitur. Men. 83. C: τετράπουν. D: τῆς τετράποδος (γραμμῆς). 85. B. 83. B: τῷ τετράποδι.

τέτραχα, *quadrifariam.* Gorg. 464. C: τέτραχα ἑαυτὴν διατείμασα.

τέττα, *blanda compellatio.* Pol. III. 389. E. (Hom.).

τετταράκοντα, *quadraginta.* Tim. 36. B. Legg. II. 666. B. al.

τετταρακονταέτης, fem. έτις, *quadragenarius.* Pol. V. 460. E: ἀρξαμένη ἀπὸ εἰκοσιέτιδος μέχρι τετταρακονταέτιδος (v. τετταρακονταετίδος. Est: *ad quadragesimum aetatis annum*) τίκτειν τῇ πόλει.

τετταρακονταкαιπεντακιςχιλιοστός, ή, όν, *quinquies millesimus* et *quadragesimus.* Legg. IX. 877. D: εἰς τὸν οἶκον ... τετταρακ.

τέτταρες, οἱ αἱ, *quatuor.* Phaed. 104. B: τὰ τέτταρα. Tim. 60. A: τέτταρα (εἴδη). Locr. 101. B: τέττορα. Phaedr. 265. B: τῆς ... θείας (μανίας) τεττάρων θεῶν τέτταρα μέρη διελόμενοι. Phil. 23. E: τῶν τεττάρων τὰ τρία διελόμενοι. Pol. II. 369. E: ἕνα ὄντα παρασκευάζειν σιτία τέτταρσι. Crat. 405. A: τέτταρσι δυνάμεσι ταῖς τοῦ θεοῦ. Pol. V. 449. A: ἐν τέτταρσι πονηρίας εἴδεσιν οὔσας. Tim. 36. D: τοὺς ... τέτταρας cet. Legg. V. 733. E. Conv. 189. E: χεῖ-

ρας ... τέτταρας εἶχε. Pol. VIII. 544. A: τὰς τέτταρας πολιτείας. Pol. VII. 539. E: ἕξ ... ἢ τέτταρα λέγεις;

τέττιξ, ὁ, *cicada.* Phaedr. 258. E: οἱ τέττιγες ᾄδοντες. (262. D: οἱ τῶν Μουσῶν προφῆται). Conv. 191. C: εἰς γῆν (ἔτικτον), ὥσπερ οἱ τέττιγες. Phaedr. 230. C: τῷ τῶν τεττίγων χόρῳ. 259. C: τὸ τεττίγων γένος.

τευτάζω, *omne studium ad aliquid confero; me dedo.* Phil. 59. E: τῶν περὶ ἀριθμὸν τευταζόντων. Pol. VII. 521. E: γυμναστικὴ ... περὶ γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον τετεύτακε (v. τέτευχε). Tim. 90. B: τῷ ... περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι.

τεύχω, unde Homeric. τέτυκται. Pol. II. 379. E. et Simon. τετυγμένον: Prot. 339. B. 344. A.

τέφρα, ἡ, *cinis.* Lys. 210. A: ἐμπάσαι τῆς τέφρας.

τεχνάζω, *dolose ago; simulo.* Hipp. min. 371. D: τῷ τεχνάζειν τε καὶ ψεύδεσθαι. Legg. IX. 879. A: τὸν τεχνάζοντα. XI. 921. B. Epin. 989. D: οὐ σχήμασι τεχνάζοντας, ἀλλὰ ἀληθείᾳ τιμῶντας ἀρετήν.

τέχνη, ἡ, *ars; peritia; cognitio;* etiam *ratio.* Crat. 414. B: τοῦτό γε (τέχνη, quasi ἐχονόη) ἕξιν νοῦ σημαίνει. Pol. I. 332. C. De lege 314. B: ἡ ... τέχνη ἡμῖν εὕρεσίς ἐστι τῶν πραγμάτων. Phaedr. 245. A: ὡς ... ἐκ τέχνης ἱκανὸς ποιητὴς ἐσόμενος. 270. B: τέχνης ῥητορικῆς. Phaed. 89. D: ἄνευ τέχνης. E: ἄνευ τέχνης τῆς περὶ τἀνθρώπεια. Ib. εἰ ... μετὰ τέχνης ἐχρῆτο (τοῖς ἀνθρώποις). 90. B: ἄνευ τῆς περὶ τοὺς λόγους τέχνης. Tim. 33. D: πάντα ἐν ἑαυτῷ καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ πάσχον καὶ δρῶν ἐκ τέχνης γέγονεν. Legg. I. 647. D: μετὰ λόγου καὶ ἔργου καὶ τέχνης. Ion. 533. E: οὐκ ἐκ τέχνης, ἀλλ' ἔνθεοι ὄντες ... πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιήματα. Prot. 312. B: οὐκ ἐπὶ τέχνῃ ἔμαθες. 319. C: περὶ ... ὧν οἴονται ἐν τέχνῃ εἶναι. Phaedr. 261. B: λέγεταί τε καὶ γράφεται τέχνῃ. C: ὁ τέχνῃ τοῦτο δρῶν. Polit. 278. E: τέχνῃ γνωρίζειν. 294. D: τὰς τῶν τέχνῃ γυμναζόντων ἐπιτάξεις. 310. A: τοῦτ' εἶναι τέχνῃ φάρμακον. Pol. I. 342. A: (ἆρα) δεῖ ἑκάστῃ τέχνῃ ἄλλης τέχνης, ἥτις αὐτῇ τὸ ξυμφέρον σκέψεται —; II. 381. B: ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἢ ἀμφοτέροις. Tim. 50. E: τέχνῃ μηχανῶνται cet. Legg. XI. 921. B: τέχνῃ, σαφεῖ τε καὶ ἀψευδεῖ φύσει πράγματι. Ion. 632. C: τέχνῃ καὶ ἐπιστήμῃ. 536. D: οὐ τέχνῃ, ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ. Phaedr. 260. D: τὴν τῶν λόγων τέχνην. Legg. II. 657. A: τὴν αὐτὴν ... τέχνην (*eadem arte*) ἀπειργασμένα. VII. 799. A: ἔχει τις ... βελτίω τινὰ τέχνην (*rationem*) τῆς τῶν Αἰγυπτίων; Ep. VII. 341. B: συνθέντα ὡς αὑτοῦ τέχνην (*tanquam a se inventa*). Pol. III. 411. E: δύο τέχνα. I. 343. C: ἄρχουσί γε αἱ τέχναι καὶ κρατοῦσιν ἐκείνου οὗπέρ εἰσι τέχναι. Soph. 219. A: τῶν ... τεχνῶν πασῶν σχεδὸν εἴδη δύο. Legg. XI. 920. E: τέχναισιν ἑτέραις ἀμυντηρίοις. XII. 967. A: ταῖς μετὰ ταύτης ἀναγκαίαις

ἄλλαις τέχναις. Phaedr. 261. B: τὰς Νέστορος καὶ Ὀδυσσέως τέχνας ... περὶ λόγων. *fraus, dolus. Legg. XI. 919. E: ὃς δ' ἂν καπηλείας τῆς ἀνελευθέρου τέχνῃ τινὶ μετάσχῃ. 936. D: κοινῇ τοῦ βλάψαντος τέχνῃ καὶ τοῦ βλαβέντος.

τέχνημα, τό, ars; inventum. Hipp. min. 369. A: νυνὶ γὰρ ἴσως οὐ χρῇ τῷ μνημονικῷ τεχνήματι. Prot. 319. A: ἦ καλὸν ... τέχνημα ἄρα κέκτησαι, εἴπερ κέκτησαι. Hipp. mai. 368. D: τὸ μνημονικὸν ... σου ... τέχνημα. Prot. 327. A: ὥσπερ τῶν ἄλλων τεχνημάτων. Phaedr. 269. A: τῶν παγκάλων τεχνημάτων. Legg. VIII. 846. D: μηδεὶς ... τῶν περὶ τὰ δημιουργικὰ τεχνήματα διαπονούντων.

τεχνικός, ή, όν, artificiosus, artis peritus et in univ. sciens. Phaedr. 273. E: (ὡς) οὔποτ' ἔσται τεχνικὸς λόγων πέρι. Gorg. 504. D: ὁ τεχνικός τε καὶ ἀγαθός (ῥήτωρ). Conv. 186. C: εἰ μέλλει τις τεχνικὸς εἶναι. Lach. 184. E. Pol. II. 374. B: ἡ περὶ τὸν πόλεμον ἀγωνία οὐ τεχνικὴ δοκεῖ εἶναι; Euth. 14. E: οὐ γάρ που τεχνικόν γ' ἂν εἴη (i. q. imprudentis foret) δωροφορεῖν cet. Gorg. 500. A: ἦ τεχνικοῦ δεῖ εἰς ἕκαστον; Pol. X. 620. C: εἰς τεχνικῆς γυναικὸς ἰοῦσαν φύσιν. Theaet. 207. C: τεχνικόν τε καὶ ἐπιστήμονα περὶ ἁμάξης οὐσίας. Crat. 426. A. Legg. III. 696. C. Ion. fin.: θεῖον εἶναι καὶ μὴ τεχνικὸν περὶ Ὁμήρου ἐπαινέτην. Phaedr. 273. B: τοῦτο ... σοφὸν εὑρὼν ἅμα καὶ τεχνικόν. Gorg. 463. A. Phaedr. 270. D: οὗ πέρι βουλησόμεθα εἶναι αὐτοὶ τεχνικοὶ καὶ ἄλλον δυνατοὶ ποιεῖν. 273. A: οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοὶ προσποιούμενοι εἶναι. Legg. XI. 921. D: ὅσοι περὶ ταῦτα τεχνικοί. Gorg. 501. B: αἱ μὲν (πραγματεῖαι) τεχνικαί. Legg. X. 889. A: ἃ δὴ τεχνικὰ πάντες προσαγορεύομεν. Euth. 15. B: αὐτὸς ὢν πολύ γε τεχνικώτερος τοῦ Δαιδάλου. Crat. 400. B: δοκεῖ γέ μοι τοῦτο ἐκείνου τεχνικώτερον εἶναι. Legg. XII. 942. C. Phil. 56. B: τεχνικωτέραν τῶν πολλῶν ἐπιστημῶν παρέχεται. Soph. 234. A: παιδιᾶς ... ἔχεις τι τεχνικώτερον ... εἶδος ἢ τὸ μιμητικόν; Lach. 185. E: τεχνικωτέρους. Phaedr. 263. D: ὅσῳ λέγεις τεχνικωτέρας νύμφας τὰς Ἀχελώου cet. Lach. 185. B: τίς ἡμῶν περὶ ἀγωνίαν τεχνικώτατος. Gorg. 455. B: τὸν τεχνικώτατον. Phaedr. 274. E: ὦ τεχνικώτατε Θεῦθ.

τεχνικῶς, artificiose, ex arte (germ. kunstgemäss). Phaedr. 271. C: εἰ μέλλει τεχνικῶς ἔχειν Crat. 425. A. Charm. 173. B: τεχνικῶς ... εἰργασμένα. Euthyd. 303. E: (ὅτι) τεχνικῶς ἐξεύρηται

τέχνιον, τό (diminut. v. τέχνη). Pol. VI. 495. D: οἳ ἂν κομψότατοι ὄντες τυγχάνωσι περὶ τὸ αὑτῶν τέχνιον (v. τεχνίον).

τεχνίτης, ὁ, artifex. Soph. 219. A: πότερον ὡς τεχνίτην αὐτὸν ἢ τινα ἄτεχνον ... θήσομεν; Alc. II. 145. E: ἀθλητῶν καὶ τῶν ἄλλων τεχνιτῶν.

τεχνοπωλικός, ή, όν, *artium mercaturam faciens*. Soph. 224. C: τεχνοπωλικὸν (ὄνομα) ... ἂν ἁρμόττοι.

τεχνύδριον, τό (dimin. v. τέχνη: *ars* vel *artificium pusillum*). Pol. V. 475. E: τοὺς τῶν τεχνυδρίων (μαθηματικούς).

τέως, *adhuc* (vern. *bisher*, *bis dahin*). Phaed. 117. C: τέως μὲν ἐπιεικῶς οἷοί τε ἦσαν κατέχειν τὸ μὴ δακρύειν, ὡς δὲ εἴδομεν cet. Conv. 191. B: τέως γὰρ καὶ ταῦτα ἐκτὸς εἶχον. Pol. I. 330. D: καταγελώμενοι τέως. Menex. 235. C: τέως δὲ (germ. *bis dahin*, h. e. *ehe ich wieder zu mir selbst komme*) οἶμαι μόνον οὐκ ἐν μακάρων νήσοις οἰκεῖν. Theag. 122. A. **aliquamdiu*. Pol. IV. 439. E: (ὡς) τέως (v. τέως μὲν) μάχοιτό τε καὶ παρακαλύπτοιτο, κρατούμενος δ' οὖν cet. Lys. 207. A: τέως μὲν οὖν ἠπόρει cet. De lucri cup. 229. D: τέως μὲν θαυμάζειν ... ἔπειτα cet. Lach. 183. E. Cum part. ἄν (i. q. ἕως ἄν, *quamdiu*) reperitur Conv. 191. E: καὶ τέως ἂν παῖδες ὦσι ... φιλοῦσι τοὺς ἄνδρας.

τῇδε, vid. II. p. 409.

τηκεδών, ἡ, *putredo*. Tim. 82. E: ὅταν ... τηκομένη σὰρξ ἀνάπαλιν εἰς τὰς φλέβας τὴν τηκεδόνα ἐξίῃ (al. ἐξιῇ). 83. D. Locr. 102. C: σαρκὸς τακεδόνες.

τηθή, ἡ, *avia*. Pol. V. 461. D: πάππους τε καὶ τηθάς (v. τίτθας).

τηκτός, ή, όν, in eo ponitur, quod *liquefieri potest*. Soph. 265. C: σώματα τηκτὰ καὶ ἄτηκτα. Critia 114. E.

τήκω, *liquefacio*. Pol. III. 411. B: τήκει καὶ λείβει. X. 609. C: τήκει καὶ διόλλυσι. Tim. 60. E. 84. D: τῆκον (τὸ σῶμα). 67. E: τήκουσαν. 83. A: διόλλυντα καὶ τήκοντα. Perf. *liquatum esse*. Tim. 85. E: πάλιν ἐκ τῶν σαρκῶν ἐς τοῦτο τετηκυῖα. Pass. *liquefio*, *liquesco*. Tim. 58. E: τήκεσθαι ... τὴν τῶν ὄγκων καθαίρεσιν. Legg. IX. 853. D: ὥστε μὴ τήκεσθαι. Tim. 82. E: τηκομένη σάρξ. 49. C: τηκόμενον. 66. D: τηκομένων. 61. B: τηχθέντι τῷ κοινῷ σώματι. Phaedr. 251. B: ἐτάκη τὰ περὶ τὴν ἔκφυσιν. Tim. 83. A: ὅσον ... ἂν παλαιότατον ὂν τῆς σαρκὸς τακῇ.

τηλικόςδε, ἥδε, όνδε, *qui hac est aetate* (vel *iuvenili* vel *senili*). Apol. 25. D: τηλικόςδε ὤν. Theaet. 177. C: τηλικῷδε ὄντι. Soph. 234. E: ἐμοὶ τηλικῷδε ὄντι. Parm. 136. D: πολὺ ἔργον ... προστάττεις ὡς τηλικῷδε. Apol. 37. D: τηλικῷδε ἀνθρώπῳ. Parm. 137. A: τηλικόνδε ὄντα (*aetate tam provectum*). Apol. 34. E. Euthyd. 293. B: τηλικόνδε ἄνδρα. Crit. 49. A: τηλικοίδε γέροντες ἄνδρες. Legg. I. 634. D: τηλικοῖςδε ἄνδρασι. Etiam *tantus* (hac magnitudine vel gravitate), Theaet. 155. B: ἐμὲ τηλικόνδε ὄντα. Ax. 370. C: δι' οὗ τὴν τῶν τηλικῶνδε περίνοιαν καὶ γνῶσιν ἔσχεν.

τηλικοῦτος, αύτη, οῦτο, i. q. τηλικόςδε. Prot. 318. B: καίπερ τηλικοῦτος ὤν (*tam grandis natu*). Gorg. 466. A: οὐ μνημονεύεις τηλικοῦτος ὤν (*tam iuvenis*); 489. B. Pol. II. 378. D: ἃ ἂν τηλικοῦτος ὢν (*hac aetate*, int. iuvenili) λάβῃ

ἐν ταῖς δόξαις. Alc. I. 118. C. Menex. 234. A: τηλικοῦτος ὤν (*tantula aetate*). Apol. 25. D: ἐμοῦ ... τηλικούτου ὄντος. Theaet. 144. B: τηλικοῦτον ὄντα (*quum id aetatis sit*, int. Theaetetus). Charm. 162. D. Crit. 43. B. C: ἄλλοι ... τηλικοῦτοι. Prot. 361. E: τῶν ... τηλικούτων καὶ πάνυ. Legg. VII. 789. B. II. 670. D: ἃ τοῖς τηλικούτοις τε καὶ τοιούτοις ᾄδειν πρέπον. VII. 794. A. 799. D: τηλικούτους ὄντας. Etiam *talis* et *tantus* (hac magnitudine). Pol. IV. 423. B: πολλαπλασίας τῆς τηλικαύτης (πόλεως). Legg. XI. 928. E. Ep. VII. 339. E: τηλικούτου ... ὀνείδους. Conv. 177. A: τῷ ... Ἔρωτι, τηλικούτῳ ὄντι καὶ τοσούτῳ θεῷ. Legg. VI. 755. B: τὴν τηλικαύτην ἀρχήν (ἄρξων). III. 686. B: τηλικοῦτον καὶ τοιοῦτον σύστημα. Epin. 983. A: οὐ γάρ, ὡς σμικρὰ φαντάζεται, τηλικαῦτα ὄντως ἐστίν. Euthyd. 273. D: τηλικαῦτα πράγματα. Men. 85. A. Theaet. 163. A: περὶ τηλικούτων λεγομένους λόγους. Legg. I. 635. E. Soph. 236. B: τὰ τηλικαῦτα ἱκανῶς ὁρᾶν.

τημελῶ, *curam adhibeo* (de aliqua re). Legg. XII. 953. A: χρὴ ... καὶ τῶν τοιούτων ἱερέας ... ἐπιμελεῖσθαι καὶ τημελεῖν.

τήμερον, *hodie*. Phaed. 61. C: ἄπειμι ... τήμερον. Crat. 399. A. Crit. 43. D. Hipp. mai. 293. C. Cum praep. εἰς: Conv. 174. A. Cum art. Conv. 176. E: ἀλλήλοις συνεῖναι τὸ τήμερον. Crat. 396. D: τὸ ... τήμερον εἶναι (germ. *für heute*).

τηνικάδε, *hoc tempore*. Phaed. 76. C: μὴ αὔριον τηνικάδε (nostrum *morgen um diese Zeit*) οὐκέτι ᾖ ἀνθρώπων οὐδεὶς ἀξίως οἷός τε τοῦτο ποιῆσαι. Praec. ponitur in tempore matutino, ut sit *tam mane*. Prot. 310. B: τοῦ ἕνεκα τηνικάδε ἀφίκου; Crit. 43. A.

τηνικαῦτα, *tum*. Legg. VII. 792. B: ἆρ' οὐκ οἰόμεθα εὔθυμον μᾶλλον ... ἀπεργάζεσθαι τηνικαῦτα τὴν ψυχὴν τοῦ τρεφομένου; Cum art. τό. Alc. II. 150. E: τὸ τηνικαῦτ' ἤδη προσφέρειν cet.

τήρησις, ἡ, *observatio*. Def. 413. E: τήρησις ἀξιώματος.

τηρῶ, *observo*. Legg. VIII. 836. A: τηρεῖν ... ἀεὶ τοὺς νέους. XII. 952. B: ἀποβλέποντας εἰς αὐτοὺς διαφερόντως τε τηροῦντας. Pol. III. 412. E: τηρητέον αὐτοὺς εἶναι ἐν ἁπάσαις ταῖς ἡλικίαις εἰ cet. 413. C. *servo, tueor*. Pol. VI. 484. C: τόδε δὴ ... δῆλον εἴτε τυφλὸν εἴτε ὀξὺ ὁρῶντα χρὴ φύλακα τηρεῖν ὁτιοῦν. Etiam *defendo*. Ax. 371. A: ὅπως τηρήσειε τὴν νῆσον ἐν ᾗ οἱ δύο θεοὶ ἐγένοντο. Sq. μή *cavendi* notio adiuncta est. Theaet. 169. C: καί μοι πάνυ τήρει τὸ τοιόνδε μὴ cet. Pol. IV. 442. A: ὃ τηρήσετον μὴ ... ἄρχειν ἐπιχειρήσῃ cet.

τητῶμαι, *careo*. Legg. VII. 810. B: τητώμενα ῥυθμοῦ τε καὶ ἁρμονίας.

τιάρα, ἡ, *tiara*. Pol. VIII. 553. C: τιάρας ... καὶ ἀκινάκας παραζωννύντα.

τιθασεία, ἡ, in animalibus dicitur cicurandis. Polit. 264. C: ταῖς ἐν τῷ Νείλῳ τιθασείαις (sic Cl. pro vulg. τιθασσείαις) τῶν ἰχθύων.

τιθασεύω, *mansuefacio*. Pol. IX. 589. B: τὰ ... ἥμερα τρέφων καὶ τιθασεύων (sic Par. A. c. al. Vulgo τιθασσεύων). Polit. 264. B: τὰ ... ἔχοντα τιθασεύεσθαι (Cl. c. al.) φύσιν ἥμερα προσείρηται cet.

τιθασός, ὁ ἡ, *cicur*. Polit. 264. A: τῷ τιθασῷ (sic libri optimi pro vulg. τιθασσῷ) καὶ ἀγρίῳ.

τιθασῶς cum v. ἔχειν *mansuefactum esse*. Tim. 77. A: ἃ ... νῦν ἥμερα δένδρα καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα ... τιθασῶς (sic libri optimi pro vulg. τιθασσῶς) πρὸς ἡμᾶς ἔσχε.

τίθημι, *pono*, *colloco*; *propono*; *appono* et *compono*; etiam *repono*, *refero* (in numero vel ad aliquid, c. genit. et praep. εἰς vel ἐν); *statuo*, *constituo*, *instituo*; *pono* etiam est i. q. *sumo*, *accipio*, *existimo*. Phaed. 100. A: τίθημι ὡς ἀληθῆ ὄντα. Phil. 51. E: τοῦτ' ἐκείνης τίθημι ἀντίστροφον ἅπαν. Pol. IX. 572. D. Theaet. 184. E: ἆρα οὐ τοῦ σώματος ἕκαστα τίθης (*ad corpus — refers*) —; 186. A: ποτέρων ... τίθης τὴν οὐσίαν; Pol. I. 348. E: εἰ ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας τίθης μέρει τὴν ἀδικίαν. VII. 540. A. Crat. 389. E: οὐδὲ γὰρ εἰς τὸν αὐτὸν σίδηρον ἅπας χαλκεὺς τίθησι. Theaet. 190. A: δόξαν ταύτην τίθεμεν αὐτῆς. Soph. 238. A: ἀριθμὸν ... τῶν ὄντων τίθεμεν. Polit. 306. C: εἰς δύο ... αὐτὰ τίθεμεν ἐναντία ἀλλήλων εἴδη. Critia 115. B: ὅσα ... μεταδόρπια ἀγαπητὰ κάμνοντι τίθεμεν. Soph. 230. B: τιθέασι παρ' ἀλλήλας. Pol. I. 339. C: τοὺς μὲν (νόμους) ὀρθῶς τιθέασι cet. Phil. 32. B: τίθει (imper.). 43. D. Pol. VI. 510. A. IX. 572. D. V. 450. A: καὶ ἐμὲ ... κοινωνὸν τῆς ψήφου ταύτης τίθετε. IX. 860. C: ὡς λέγοντά με τίθετε. VIII. 543. E: ὡς ἀγαθὴν ... τὴν τοιαύτην ... τιθείης πόλιν. V. 477. E: τιθείη. X. 605. A: τιθεῖμεν. Legg. VII. 801. A: ἢ ... τιθῶ ... τοῦτο οὕτως; Phaedr. 277. C: (πρὶν ἄν τις) οὕτω τιθῇ καὶ διακοσμῇ τὸν λόγον. Soph. 244. D: ἂν ταὐτόν γε αὐτῷ (τῷ πράγματι) τιθῇ τοὔνομα. 219. D: ἐν ποτέρᾳ τὴν ἀσπαλιευτικὴν ... τιθῶμεν; Polit. 281. C: ἐὰν ... αὐτὴν τῶν ἐπιμελειῶν ... εἰς τὴν καλλίστην ... τιθῶμεν. Pol. II. 360. E: τέλεον ἑκάτερον εἰς τὸ αὑτοῦ ἐπιτήδευμα τιθῶμεν. VII. 527. C: δεύτερον ... τοῦτο τιθῶμεν μάθημα τοῖς νέοις; IX. 587. D: ἐὰν εἰς ταὐτὸν ἀριστοκρατικὸν καὶ βασιλικὸν τιθῶμεν. Soph. 252. B: ἐὰν ἐν μέρει τοῦτο τιθῶσι γιγνόμενον. Crat. 398. C: εἰς τὸν σίδηρον ... τιθέναι. Phil. 25. A: ὡς εἰς ἓν δεῖ πάντα ταῦτα τιθέναι. Pol. I. 339. C: νόμους τιθέναι. V. 475. D: ἐν φιλοσόφοις τιθέναι. VI. 500. D: εἰς ἀνθρώπων ἤθη ... τιθέναι. Crat. 416. B: ὁ τὰ ὀνόματα τιθείς. Phil. 66. B: τὸ ... τρίτον ... νοῦν

καὶ φρόνησιν τιθείς. Legg. IX. 861. E: τὰς βλάβας πάσας ἀδικίας τιθείς. Menex. 249. B: ἀγῶνας ... τιθεῖσα. Soph. 245. D: τὸ ὅλον ἐν τοῖς οὖσι μὴ τιθέντα. Soph. 241. B: ἐν τῇ τῶν ψευδουργῶν ... τέχνῃ τιθέντες. 246. E: τιθέντες τι τῶν ὄντων ψυχήν. Phil. 54. D: εἰς ἄλλην ἢ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μοῖραν αὐτὴν τιθέντες. Legg. II. 669. D: λόγους ψιλοὺς εἰς μέτρα τιθέντες. Theaet. 207. E: τοτὲ δὲ εἰς ἄλλην τιθέντας συλλαβήν. Gorg. 500. B: ἐτίθην (v. ἐτίθουν) τῶν μὲν περὶ τὰς ἡδονὰς τὴν μαγειρικὴν ἐμπειρίαν cet. Pol. VI. 497. D: ὅνπερ (λόγον) καὶ σὺ ἔχων τοὺς νόμους ἐτίθεις (al. ἐτίθης). Pol. VII. 528. D: ἐτίθης (sic Par. A. al. Vulg. ἐτίθεις). Legg. I. 631. A: ὡς ἐτίθει (al. ἐτίθη) ταύτης ἕνεκα τοὺς νόμους. Id. 630. E. Phil. 25. C: ὁπόσα ... ἐτίθεμεν εἰς ἕν. Pol. V. 457. A: ἄριστον πόλει νόμιμον ἐτίθεμεν. VI. 507. B: ἃ τότε ὡς πολλὰ ἐτίθεμεν. Conv. 222. C: ἐπὶ τελευτῆς αὐτὸ ἔθηκας. Soph. 248. C: ἱκανὸν ἔθεμεν ὅρον ... τῶν ὄντων. Pol. VI. 491. E: ἣν ... ἔθεμεν τοῦ φιλοσόφου φύσιν. Tim. 21. B: ἆθλα ... ἔθεσαν ῥαψῳδίας. Prot. 322. D: νόμον ... θὲς παρ' ἐμοῦ τὸν μὴ δυνάμενον αἰδοῦς ... μετέχειν κτείνειν cet. Pol. IV. 424. C: καὶ ἐμὲ ... θὲς τῶν πεπεισμένων. Legg. XI. 917. E: θέντων ἐν στήλῃ. III. 689. C: ταύτας πάσας ἀμαθίας τὰς πλημμελεστάτας ἔγωγ' ἂν θείην πόλεως cet. Pol. II. 352. E: ἆρα ... τοῦτο ἂν θείης καὶ ἵππου καὶ ἄλλου ὁτουοῦν ἔργον ὃ ἂν —; IV. 437. B: ἆρ' οὖν ... πάντα τὰ τοιαῦτα τῶν ἐναντίων ἀλλήλοις θείης —; IX. 578. E: εἴ τις θεῶν ἄνδρα ἕνα ... θείη εἰς ἐρημίαν. Prot. 343. E: εἰ θείημεν αὐτὸν λέγοντα τὸν Πιττακόν. 322. C: καὶ δίκην ... οὕτω θῶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις —; Crat. 385. A: ὃ ἂν θῇ καλεῖν τις ὄνομα. Phaed. 79. A: θῶμεν ... δύο εἴδη τῶν ὄντων. Pol. VII. 527. D: τρίτον θῶμεν ἀστρονομίαν; Legg. VI. 762. C: ἐὰν ... γράψαντες θῶσιν ἐν ἀγορᾷ καταλελυκότα τὴν φρουράν. Pol. X. 618. A: εἰς τὸ πρόσθεν σφῶν θεῖναι ἐπὶ τὴν γῆν. Legg. IV. 719. A: βούλομαι ὑμῖν εἰς τὸ μέσον αὐτὸ θεῖναι. VI. 753. C: εἰς ἀγορὰν θεῖναι. Pol. V. 458. B: ὡς δυνατῶν ὄντων θείς. Tim. 34. B: ψυχὴν ... εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ θείς. Polit. 257. B: τῶν ἀνδρῶν ἕκαστον θέντος (v. θέντες) τῆς ἴσης ἀξίας (*eum — paris aestimasse*). Pol. II. 361. B: τοῦτον ... τοιοῦτον θέντες τὸν δίκαιον. V. 458. A: θέντες ὡς ὑπάρχον εἶναι ὃ βούλονται. Legg. VI. 767. A: θέντες ... καὶ τοὺς δικαστὰς ὡς ἄρχοντας. VII. 796. D: θέντες εἰς κοινόν. I. 634. E: θέντων θεῶν. Soph. 219. E: τὸ ... ἀναφανδὸν ὅλον ἀγωνιστικὸν θέντας. Legg. VII. 820. E: τοὺς θέντας ἡμᾶς (int. pignora). Theaet. 165. B: εἰ τὸ ὁρᾶν γε ἐπίστασθαι θήσεις. Pol. V. 479. C: ὅποι θήσεις καλλίω θέσιν —; Polit. 295. A: τὸν νόμον θήσει. Legg. V. 733. E: σώφρονα ... βίον ὁ γιγνώσκων θήσει πρᾶον ἐπὶ πάντα. Theaet. 198. C: τὸ ... ἀριθμεῖν οὐκ ἄλλο τι θήσομεν τοῦ

σκοπεῖσθαι cet. Soph. 264. C: εἰς ὁποτέραν θήσομεν. Pol. IV. 437. C: τὸ ἀβουλεῖν ... οὐκ εἰς τὸ ἀπωθεῖν καὶ ἀπελαύνειν ἀπ' αὐτῆς ... θήσομεν; Legg. X. 896. D: εἴπερ τῶν πάντων γε αὐτὴν θήσομεν αἰτίαν. V. 741. C: γράψαντες ... ἐν τοῖς ἱεροῖς θήσουσι κυπαριττίνας μνήμας cet. XII. 947. E: ἀγῶνα θήσουσι. Pass. Hipp. mai. 284. D: τίθεται (ὁ νόμος) ... ὠφελείας ἕνεκα. Legg. IX. 875. A: ἢν τὸ κοινὸν τιθῆται καλῶς. IV. 705. D: τοῦτον ... τίθεσθαι τὸν νόμον ὀρθῶς ... μόνον cet. V. 744. A: οὐκ ὀρθῶς ἀναφανεῖται τιθέμενος (ὁ νόμος). Tim. 88. E: ἐχθρὸν παρ' ἐχθρὸν τιθέμενον. Legg. IX. 873. E: τῶν δημοσίᾳ τιθεμένων (ἐν ἀγῶνι). Crat. 400. B: ὡς ἐτέθη (τὸ ὄνομα). Conv. 182. C: οὗ ... αἰσχρὸν ἐτέθη χαρίζεσθαι ἐρασταῖς. Tim. 62. B: τῇ ... μάχῃ καὶ τῷ σεισμῷ τούτῳ τρόμος καὶ ῥῖγος ἐτέθη (int. ὀνόματα). Legg. XII. 943. D: αἵπερ (τιμωρίαι) καὶ πρόσθεν ἐτέθησαν. III. 689. E: ταῦτα ... λελεγμένα τεθήτω ταύτῃ. Hipp. mai. 284. D: ἐὰν κακῶς τεθῇ (ὁ νόμος). De lege 315. E: ἐὰν ... κοινὸν τεθῇ τὸ σκέμμα. Phaedr. 264. B: ἦ φαίνεταί τὸ δεύτερον εἰρημένον ἔκ τινος ἀνάγκης δεύτερον δεῖν τεθῆναι —; Legg. IV. 721. A: γεγραμμένα τεθῆναι. Tim. 88. E: φίλον παρὰ φίλον τεθέν. Legg. IX. 861. D: τὸ ... πρεπόντως τεθέν. Crat. 414. C: τὰ πρῶτα ὀνόματα τεθέντα. Legg. XII. 957. C: εἴπερ ὀρθῶς εἴη τεθέντα. VII. 793. B: τῶν ἐν γράμμασι τεθέντων. III. 684. B: τοῖς τεθεῖσι νόμοις. VI. 763. D: κατὰ τοὺς τεθέντας αὐτοῖς νόμους. V. 730. B: τοῖς τεθήσεσθαι μέλλουσι νόμοις. VII. 793. B: (τῶν) ἔτι τεθησομένων. Collocari dicuntur etiam qui sepeliuntur. Legg. XII. 947. E: τοῖς τιθεμένοις. Menex. 242. C: ἐν τῷδε τῷ μνήματι ... πρῶτοι ἐτέθησαν. **facio*, *efficio*. Theaet. 169. E: νῦν δὲ τάχ' ἄν τις ἡμᾶς ἀκύρους τιθείη τῆς ὑπὲρ ἐκείνου ὁμολογίας. Conv. 197. D: τιθεὶς ξυνιέναι (ἡμᾶς) Prot. 324. B: οὐ γὰρ ἂν τό γε πραχθὲν ἀγένητον θείη. 344. D: γεωργὸν χαλεπὴ ὥρα ἐπελθοῦσα ἀμήχανον ἂν θείη. — Med. *pono*, *impono* (ut nomen), *constituo* (ut legem; medium proprie in populo dicitur qui leges a legislatore latas vel rogatas *sciscit* vel *iubet*; quamquam etiam in legislatore ponitur, ut Legg. I. 630. D. III. 695. C. 702. C. IV. 714. D. al.); *statuo*; *censeo* vel *existimo*. Crat. 433. B: οὕτω τίθεμαι. Phil. 14. B: ἃ 'γὼ τίθεμαι. Pol. IV. 430. B: τὴν ... τοιαύτην δύναμιν ... ἀνδρείαν ἔγωγε καλῶ καὶ τίθεμαι. Crat. 396. B: πῶς ... τοῦτο τίθεσαι; Phil. 47. E. Phaedr. 252. A: οὐσίας ... ἀπολλυμένης παρ' οὐδὲν τίθεται. Parm. 133. C: ὅστις αὐτήν τινα καθ' αὐτὴν αὐτοῦ ἑκάστου οὐσίαν τίθεται εἶναι. Pol. I. 338. E: τίθεται ... τοὺς νόμους ἑκάστη ἡ ἀρχὴ πρὸς τὸ αὐτῇ ξυμφέρον. Theaet. 178. A: τιθέμεθα (τοὺς νόμους). Phaedr. 267. D: ᾧ ... ἄλλοι ... ἄλλο τίθενται ὄνομα. Theaet. 157. B: ᾧ δὴ ἀθροίσματι ἄνθρωπον τίθενται (int. ὄνομα) cet.

Conv. 181. D: *οἱ ... ἀγαθοὶ τὸν νόμον τοῦτον αὐτοὶ αὑτοῖς ἑκόντες τίθενται.* Soph. 237. B: *τὸ μὲν ἐμὸν ὅπῃ βούλει τίθεσο.* Legg. X. 909. A: *εἰς τὸ σωφρονιστήριον ὁ δικαστὴς ... τιθέσθω* (*collocato*, h. e. *tradito*) cet. II. 674. A: *οὐκ ἂν τιθείμην ταύτην τὴν ψῆφον.* XI. 922. B: *πολλὰ γὰρ ἕκαστοι καὶ διάφορα ἀλλήλων καὶ ἐναντία τιθεῖντ'* (sic Par. A. Vulgo *τίθοιντ'*) *ἂν τοῖς τε νόμοις* cet. Phil. 55. A: *ἐάν τις τὴν ἡδονὴν ὡς ἀγαθὸν ἡμῖν τιθῆται.* 32. B: *τοῦτο ... ἓν εἶδος τιθώμεθα λύπης τε καὶ ἡδονῆς.* Theaet. 189. D: *ἕτερόν τι ὡς ἕτερον καὶ μὴ ὡς ἐκεῖνο τῇ διανοίᾳ τίθεσθαι.* Crat. 389. D: *πάντα τὰ ὀνόματα ποιεῖν τε καὶ τίθεσθαι.* Phil. 58. B: *οὔτε σοὶ οὔτε δὴ ἐκείνῳ βουλοίμην ἂν ἐναντία τίθεσθαι.* Pol. I. 339. C: *τὸ τὰ ξυμφέροντα ... τίθεσθαι ἑαυτοῖς.* X. 596. A: *εἶδος ... τι ἓν ἕκαστον εἰώθαμεν τίθεσθαι περὶ ἕκαστα τὰ πολλά.* 604. C: *πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὑτοῦ πράγματα.* Legg. VII. 803. D: *τὰ ... περὶ τὸν πόλεμον ... εὖ τίθεσθαι.* Phil. 60. D: *μνήμην καὶ ἐπιστήμην ... τῆς αὐτῆς ἰδέας τιθέμενος.* Tim. 50. B: *ἅ γε μεταξὺ τιθεμένου μεταπίπτει.* Theaet. 158. A: *τῷ τὴν αἴσθησιν ἐπιστήμην τιθεμένῳ.* Phil. 14. C: *τῷ τούτων ὁποτερονοῦν τιθεμένῳ.* Legg. IX. 860. D: *τῷ τὴν ἀδικίαν ἀκούσιον τιθεμένῳ.* Epin. 982. E: *ἐπὶ τὰ καλλίω ... τιθεμένῳ.* Phaedr. 244. B: *οἱ τὰ ὀνόματα τιθέμενοι.* Gorg. 483. B: *οἱ τιθέμενοι τοὺς νόμους.* Phil. 23. C: *τὴν ... ἀρχὴν αὐτοῦ διευλαβεῖσθαι πειρώμεθα τιθέμενοι.* Legg. X. 899. C: *τιθέμενοι ψυχὴν γένεσιν ἁπάντων εἶναι πρώτην.* Phaed. 93. C: *τῶν ... τιθεμένων ψυχὴν ἁρμονίαν εἶναι.* Tim. 49. D: *τιθεμένους ὧδε λέγειν.* Phil. 31. C: *ἐν ᾧ καὶ ὑγίειαν ... ἐτίθεσο.* Pol. I. 352. D: *ὡς σὺ τὸ πρῶτον ἐτίθεσο.* Phil. 66. D: *τἀγαθὸν ἐτίθετο ἡμῖν ἡδονὴν εἶναι πᾶσαν* cet. Pol. I. 340. B: *τὸ δίκαιον τοῦτο ἐτίθετο.* V. 454. C: *ὅτι τότε οὐ πάντως τὴν αὐτὴν καὶ τὴν ἑτέραν φύσιν ἐτιθέμεθα.* Crat. 385. D: *ὃ* (*ὄνομα*) *ἐγὼ ἐθέμην.* Legg. I. 626. B: *ὃν ... ὅρον ἔθου τῆς εὖ πολιτευομένης πόλεως.* Crat. 417. B: *ἔθετο τοὔνομα.* Phil. 26. B: *νόμον καὶ τάξιν ... ἔθετο.* Pol. I. 340. A: *δίκαιον εἶναι ἔθετο.* II. 369. C: *ταύτῃ τῇ ξυνοικίᾳ ἐθέμεθα πόλιν ὄνομα.* Phaed. 91. A: *ἃ αὐτοὶ ἔθεντο.* Theaet. 195. C: *τί γὰρ ἄν τις ἄλλο θεῖτο ὄνομα —;* Polit. 295. B. Theaet. 172. A: *οἷα ἂν ἑκάστη πόλις οἰηθεῖσα θῆται νόμιμα ἑαυτῇ.* Crat. 384. D: *ὅ τι ἄν τίς τῳ θῆται ὄνομα.* Pol. I. 339. C: *ἃ δ' ἂν θῶνται, ποιητέον τοῖς ἀρχομένοις.* Soph. 218. D: *παράδειγμα αὐτὸ θέσθαι τοῦ μείζονος.* Legg. IX. 858. E: *περὶ βίου ... κακῶς θέσθαι γράψαντας.* XI. 929. C: *υἱὸν ... θέσθαι* (*adoptare*). Theaet. 179. C: *αἴσθησιν καὶ ἐπιστήμην ταὐτὸν θέμενος.* Legg. V. 739. D: *ὅρον ἄλλον θέμενος.* Crat. 416. C: *τὸ τὰ ὀνόματα θέμενον.* Theaet. 177. D: *ταῦτα καὶ ἔστι δίκαια τῇ θεμένῃ.* Phil. 13. B: *θέμενον ἡδονὴν εἶναι τἀγα-*

θόν. Pol. IV. 443. D: τὰ οἰκεῖα εὖ θέμενον. Legg. I. 645. B: νόμον θεμένην (πόλιν). Prot. 355. B: θέμενοι ... οὕτω. Pol. V. 465. C: θέμενοι παρὰ γυναῖκας. VIII. 548. A: οἳ θέμενοι ἂν αὐτὰ κρύψειαν. Legg. I. 632. E: αὐτὸ παράδειγμα θέμενοι. Soph. 228. C: σκοπόν τινα θέμενα. Conv. 182. C: κακία τῶν θεμένων κεῖται. Polit. 298. D: τὰ δὲ καὶ ἄγραφα πάτρια θεμένους ἔθη. Phil. 16. D: ἀεὶ μίαν ἰδέαν περὶ παντὸς ἑκάστοτε θεμένους. Legg. VII. 820. E: τοὺς θεμένους ὑμᾶς (int. tanquam creditores pignora). Theaet. 208. C: ὧν ἕν γέ τι ἔφαμεν λόγον θήσεσθαι τὸν ... ὁριζόμενον cet. Crat. 390. D: εἰ μέλλει καλῶς ὀνόματα θήσεσθαι. Cum v. ὅπλα ponitur in armatis. Legg. VI. 753. B: ὁπόσοιπερ ἂν ὅπλα ἱππικὰ ἢ πεζικὰ τιθῶνται καὶ πολέμου κεκοινωνήκωσιν cet. 756. A: οἱ τὴν ἀσπίδα τιθέμενοι (i. q. ὁπλῖται). Cum v. πόλεμον est *bellum componere*. Menex. 245. E: ἄμεινον ἢ τότε ἐθέμεθα τὸν πόλεμον. 243. E: τόν τε πρὸς τοὺς ἐν Ἐλευσῖνι πόλεμον ὡς μετρίως ἔθεντο. — Verb. θετέον. Soph. 235. A: εἰς γόητα ... καὶ μιμητὴν ἄρα θετέον αὐτόν τινα. 236. C: ἐν ποτέρᾳ τὸν σοφιστὴν θετέον. Pol. III. 413. D. al.

τιθήνη, ἡ, *nutrix*. Tim. 49. A: οἷον τιθήνην. 52. D: τὴν ... γενέσεως τιθήνην cet. 88. D: ἣν τροφὸν καὶ τιθήνην τοῦ παντὸς προσείπομεν. Locr. 94. A.

τιθήνησις, ἡ, *educatio* (propr. *nutricatio*). Legg. VII. 790. C: τὴν τιθήνησιν καὶ κίνησιν γιγνομένην ὅτι μάλιστα διὰ πάσης νυκτός τε καὶ ἡμέρας.

τίκτω, *gigno*, *pario*; transl. *procreo*, *invenio*. Conv. 206. D: τίκτει τε καὶ γεννᾷ. Pol. VIII. 547. A: ἃ γενόμενα ... ἀεὶ τίκτει πόλεμον καὶ ἔχθραν. Conv. 210. D: (ἵνα) πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους ... τίκτῃ. Theaet. 149. B: αἱ ἤδη ἀδύνατοι τίκτειν. Conv. 206. C: τίκτειν ἐπιθυμεῖ ἡμῶν ἡ φύσις. 210. C: τίκτειν λόγους τοιούτους. 212. A: τίκτειν οὐκ εἴδωλα ἀρετῆς ... ἀλλ' ἀληθῆ. Pol. V. 454. D: τὸ ... θῆλυ τίκτειν. 460. E. Theaet. 149. B: τίκτουσα. Ep. III. 315. C: δυσμαθίαν καὶ λήθην ... τίκτουσα ἐν τῇ ψυχῇ. Polit. 291. D: δύο ἐξ ἑαυτῶν ἄλλα ... ὀνόματα τίκτουσαι. Legg. V. 744. D: τικτόντων. Theaet. 151. A: πάσχουσι ... τοῦτο ταὐτὸν ταῖς τικτούσαις. 150. B: τὰς ψυχὰς αὐτῶν τικτούσας. Charm. 158. B: μακάριόν σε ἡ μήτηρ ἔτικτεν. Conv. 191. B: ἐγέννων καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ἀλλήλους, ἀλλ' εἰς γῆν. Legg. II. 673. D: ἔτεκε. Ib. ἐτεκέτην. Crat. 393. C: ἐὰν βοὸς ἔκγονον φύσει ἵππος παρὰ φύσιν τέκῃ. Pol. V. 467. B: παρόντων ὧν ἂν τέκῃ. Menex. 237. E. Phaedr. 247. E: ἄλλος ... τεκεῖν δυνατὸς τὰ τῆς τέχνης. Pol. IX. 574. C: τὸ τυραννικὸν υἱὸν τεκεῖν. Legg. IX. 879. D. Pol. VII. 517. C: ἔν τε ὁρατῷ φῶς καὶ τὸν τούτου κύριον τεκοῦσα cet. Menex. 237. E: γυνὴ ... τεκοῦσα. Menex. 237. E: πᾶν ... τὸ τεκόν. C: τῆς τεκούσης καὶ θρεψάσης (χώρας). Conv. 212. A: τεκόντι ... ἀρετὴν ἀληθῆ.

τιμαλφής, ὁ ἡ, pretiosus. Tim. 59. B: *τιμαλφέστατον κτῆμα.*

τιμαρχία, ἡ, ea rei publicae constitutio in qua ambitio (*τὸ φιλότιμον*) dominatur. Pol. VIII. 550. D: *ὡς μεταβαίνει ... ἐκ τῆς τιμαρχίας εἰς τὴν ὀλιγαρχίαν.* 545. B: *ἢ τιμοκρατίαν ἢ τιμαρχίαν αὐτὴν (τὴν φιλότιμον πολιτείαν) κλητέον.*

τιμή, ἡ, honos, dignitas; etiam honos quo aliquem afficimus, *cultus, veneratio.* Pol. VIII. 568. D: *μᾶλλον ἀπαγορεύει αὐτῶν ἡ τιμή.* Legg. V. 727. A: *θεῖον γὰρ ἀγαθόν που τιμή.* Phaedr. 253. D: *τιμῆς ἐραστὴς μετὰ σωφροσύνης.* 259. D: *κατὰ τὸ εἶδος ἑκάστης τιμῆς* (*cultus cuiusque*). Conv. 216. C: *ἡττημένῳ τῆς τιμῆς τῆς ὑπὸ τῶν πολλῶν.* Pol. II. 365. A: *ὡς ἄνθρωποι καὶ θεοὶ περὶ αὐτὰ ἔχουσι τιμῆς.* V. 475. B: *ὡς ὅλως τιμῆς ἐπιθυμηταὶ ὄντες.* Legg. IV. 723. E: *τὰ ... περὶ θεῶν τιμῆς* cet. V. 738. E: *οὔτ' ἂν τιμῆς τῆς ἀξίας ... ὀρθῶς τυγχάνοι.* Euth. 15. A: *τιμή τε καὶ γέρα* cet. Men. 97. E: *οὐ πολλῆς τινὸς ἄξιόν ἐστι τιμῆς.* Def. 414. B: *τῆς θεοῦ τιμῆς κατὰ φύσιν θεραπεία.* Polit. 257. B: *οἳ τῇ τιμῇ πλέον ἀλλήλων ἀφεστᾶσιν ἢ* cet. Pol. VII. 538. E: *ἃ μάλιστα ἦγεν ἐν τιμῇ.* X. 608. B: *οὔτε τιμῇ ἐπαρθέντα οὔτε χρήμασιν* cet. Legg. I. 647. A: *ἆρ' οὖν οὐκ ἂν (οὐ καί?) νομοθέτης ... τοῦτον τὸν φόβον ἐν τιμῇ μεγίστῃ σέβει —;* Crat. 398. B: (*ὡς*) *μεγάλην μοῖραν καὶ τιμὴν ἔχει.* Conv. 216. E: *οὔτ' εἰ ἄλλην τινὰ τιμὴν ἔχων τῶν ὑπὸ πλήθους μακαριζομένων.* Pol. I. 347. A: *τιμὴν ἢ ζημίαν.* II. 359. C: *νόμῳ ... παράγεται ἐπὶ τὴν τοῦ ἴσου τιμήν.* III. 415. C: *τὴν τῇ φύσει προσήκουσαν τιμὴν ἀποδόντες.* Legg. VIII. 837. C: *τιμὴν οὐδεμίαν ἀπονέμων τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει τοῦ ἐρωμένου.* Ep. VIII. 356. A: *τιμὴν αὐτῷ καὶ γένει ἀείζωον ... κτώμενος.* Conv. 178. C: *οὔτε τιμαὶ οὔτε πλοῦτος* cet. 190. C: *αἱ τιμαὶ ... αὐτοῖς καὶ τὰ ἱερὰ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἠφανίζετο.* Pol. II. 361. C: *ἔσονται αὐτῷ τιμαὶ καὶ δωρεαί.* VII. 516. C: *τιμαὶ ... καὶ ἔπαινοι.* II. 361. C: *τῶν δωρεῶν τε καὶ τιμῶν ἕνεκα.* Legg. VII. 810. A: *ἄτιμος τῶν παιδείων ἔστω τιμῶν.* XII. 948. A: *στερέσθω ... τῶν ἄλλων τῶν δοθεισῶν αὐτῷ τιμῶν.* Menex. 247. B: *χρῆσθαι ... καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν θησαυρῷ.* Polit. 310. E: *τιμαῖς καὶ ἀτιμίαις.* Legg. I. 634. A: *ἐπειθε τιμαῖς ὥστε κρατεῖν αὐτῶν (τῶν λυπῶν).* IV. 716. A: *ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος ἢ τιμαῖς* cet. X. 900. A: *παῖδας παίδων καταλιπόντας ἐν τιμαῖς ταῖς μεγίσταις.* XII. 953. D: *δώροις καὶ τιμαῖς πρεπούσαις τιμηθείς.* Apol. 35. B: *ἔν τε ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις τιμαῖς.* Ep. VII. 351. A: (*ἐν*) *τιμαῖσι.* Gorg. 526. D: *χαίρειν ... ἐάσας τὰς τιμὰς τὰς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων.* Pol. II. 366. E: *δόξας τε καὶ τιμὰς καὶ δωρεάς.* VII. 537. B: *τιμάς τε μείζους τῶν ἄλλων οἴσονται* cet. VIII. 549. C: *φεύγοντος τάς τε τιμὰς καὶ ἀρχὰς* cet. Tim. 20. A: *τὰς μεγίστας ... ἀρχάς τε καὶ τιμὰς τῶν ἐν*

(sic Par. A. Vulgo ἐν sine art. τῶν) τῇ πόλει μετακεχείριοται. Legg. I. 632. B: τιμὰς ἀπονέμειν. III. 687. B: τιμὰς διαφερούσας γένους. VII. 809. D: (ἵνα) θεοῖς ... τὰς τιμὰς ἀποδιδῶσι. Epin. 985. D: τιμὰς μὴ δεχομένους (θεοὺς) τὰς προςηκούσας αὐτοῖς. Ep. VIII. 357. C: θεοῖς ... πᾶσι τιμὰς μετ' εὐχῶν δόντες. Etiam *munus* (honorarium). Phil. 61. C: εἴθ' ὅστις θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἴληχε τῆς ξυγκράσεως. **praemium*. Pol. II. 371. E: τὴν τιμὴν ταύτην μισθὸν καλοῦντες. Phaed. 113. D: τῶν ... εὐεργεσιῶν τιμὰς φέρονται κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστος. **pretium*. Legg. VIII. 845. A: τῆς ... γενναίας (ὀπώρας) ἁπτέσθω ... χωρὶς τιμῆς. XI. 914. B: σμικρᾶς τιμῆς ἄξιον. C: δεκαπλάσιον τῆς τιμῆς ... ἀποτινέτω. 917. D: ὁπόσης ἂν τιμῆς ἀξιωσῇ τὸ πωλούμενον. Prot. 314. B: καταθέντα τὴν τιμήν. Pol. III. 390. E: τιμὴν ... λαβόντα νεκροῦ ἀπολύειν. Legg. XI. 914. A: ἀποδιδούσης (τῆς πόλεως) τῷ δεσπότῃ τὴν τιμήν. 916. C: ὁ ... ὄφλων τὴν τιμὴν ἁπλῆν ἀποτινέτω. 921. A: τὴν τιμὴν τῶν ἔργων ὀφειλέτω cet. 932. D. XI. 917. C: ὁ πωλῶν ὁτιοῦν ἐν ἀγορᾷ μηδέποτε δύο εἴπῃ τιμὰς ὧν ἂν πωλῇ. **census*. Legg. V. 744. D: ἔστω ... πενίας μὲν ὅρος ἡ τοῦ κλήρου τιμή. Etiam i. q. τίμημα, *multa* vel *damnum*. Gorg. 497. B: πάντως οὐ σὴ αὕτη ἡ τιμή.

τίμημα, τό, *aestimatio* (litis, multae al.). Legg. XII. 941. A: τίμημα δὲ (ἔστω) ὅ τι χρὴ πάσχειν ἢ ἀποτίνειν. 956. C: τὸ πεμπτημόριον ἀποτινέτω τοῦ τιμήματος τῆς γραφείσης δίκης. Apol. 39. B: καὶ ἐγὼ ... τῷ τιμήματι ἐμμένω. Legg. X. 907. E: τιμάτω τὸ δικαστήριον ... τίμημα. **census*. Legg. VI. 756. D: ἐκ τοῦ τετάρτου καὶ σμικροτάτου τιμήματος. IX. 880. D: ὁ ... μεγίστου τιμήματος ὤν. XI. 915. B. V. 744. C: ὅταν ... μένωσιν ἐν τῷ αὐτῷ τιμήματι. D: εἰς τὸ προςῆκον ἕκαστοι ἑαυτοῖς τίμημα. 754. D: ὁ ... μέγιστον τίμημα ἔχων. Pol. VIII. 550. C: τὴν ἀπὸ τιμημάτων ... πολιτείαν. 551. C: εἰ νεῶν οὕτω τις ποιοῖτο κυβερνήτας ἀπὸ τιμημάτων. 553. A: ἐκ τιμημάτων ἔχουσα τοὺς ἄρχοντας. Legg. III. 698. B: ἐκ τιμημάτων ἀρχαί τινες τεττάρων. V. 744. B: δεῖ ... τιμήματα ἄνισα γενέσθαι. C. **multa*. Legg. VIII. 845. E: πρὸς τῷ τιμήματι. (Id. XI. 928. D.) XI. 928. B: ζημιούτω τῷ δόξαντι τιμήματι τῷ δικαστηρίῳ διπλῇ. XII. 946. E: τῶν ... ἄλλων τιμημάτων ... διπλασίαν τινέτω.

τίμησις, ἡ, *aestimatio*; *honos*. Legg. IX. 878. E: ἐὰν ἀμφισβητήσιμος ἡ τίμησις γίγνηται. V. 728. E: τιμήσεως. III. 696. C: τῶν ἐν ταῖς πόλεσι τιμήσεων ἕνεκα.

τιμητής, ὁ, *aestimator*. Legg. VIII. 843. D: τούτων ἁπάντων ... τιμηταὶ γιγνέσθων ἀγρονόμοι.

τίμιος, α, ον, *honoratus* et *honorandus*, (etiam *quod honori est*); *praestans*. Conv. 209. D: τίμιος ... παρ' ὑμῖν καὶ Σόλων cet. Legg. V. 730. D: τίμιος ... καὶ ὁ μηδὲν ἀδι-

κῶν. I. 630. D: τετάρτη ... δυνάμει τοῦ τιμία εἶναι λέγοιτ' ἂν ὀρθότατα. Polit. 288. B: τίμιον καὶ ἄτιμον (εἶδος). Conv. 178. B: τὸ ... ἐν τοῖς πρεσβύτατον εἶναι τὸν θεὸν τίμιον. Critia 114. C: Ἄτλαντος ... τίμιον γίγνεται γένος. Legg. V. 727. A: τῶν ... κακῶν οὐδὲν τίμιον. Phaedr. 257. A: παρὰ τοῖς καλοῖς τίμιον εἶναι (int. ἐμέ). Legg. V. 744. A: εἰ ... τις τῶν ... νόμων σωφροσύνης ἔμπροσθεν ὑγίειαν ἐν τῇ πόλει φανεῖται ποιῶν τιμίαν. V. 728. A: τὸ ... αὐτῆς (τῆς ψυχῆς) τίμιον ἅμα καὶ καλὸν ἀποδίδοται σμικροῦ χρυσίου. D: τίμιον εἶναι σῶμα οὐ τὸ καλὸν cet. Soph. 216. C: τοῖς μὲν δοκοῦσιν εἶναι τοῦ μηδενὸς τίμιοι cet. Legg. VII. 808. C: ἀγαστοὶ ... καὶ τίμιοι τοῖς δικαίοις τε καὶ σώφροσιν. VIII. 829. D: ὅσοι ... τίμιοι ἐν τῇ πόλει. Polit. 303. E: λείπεται τὰ ξυγγενῆ τοῦ χρυσοῦ τίμια. Legg. III. 698. A: τὰ λεγόμενα τίμια καὶ καλὰ κατὰ πόλιν. Pol. VII. 538. E: ὅταν ... μήτε ταῦτα ἡγῆται τίμια καὶ οἰκεῖα. Epin. 988. C: φορὰ κρείττων καὶ τιμιωτέρα. Phaedr. 241. C: ἧς οὔτε ἀνθρώποις οὔτε θεοῖς ... τιμιώτερον οὔτε ἔστιν οὔτε ποτὲ ἔσται. Phil. 65. B. Men. 98. A: διὰ ταῦτα ... τιμιώτερον ἐπιστήμη ὀρθῆς δόξης ἐστί. Pol. VI. 485. B: οὔτε τιμιωτέρου οὔτε ἀτιμοτέρου μέρους ... ἀφίενται. 508. A: τιμιωτέρῳ ζυγῷ. IX. 591. B: τιμιωτέραν ἕξιν λαμβάνει. Conv. 210. B: τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς κάλλος τιμιώτερον ἡγήσασθαι τοῦ ἐν τῷ σώματι. Pol. I. 336. E: πρᾶγμα πολλῶν χρυσίων τιμιώτερον. VII. 539. D: τὸ ἐπιτήδευμα τιμιώτερον ἀντὶ ἀτιμοτέρου ποιήσει. Legg. XI. 931. D: ὡς οὐδὲν πρὸς θεῶν τιμιώτερον ἄγαλμ' ἂν κτησαίμεθα πατρὸς cet. Phaedr. 258. D: τὸν μὴ ἔχοντα τιμιώτερα ὧν συνέθηκεν ἢ ἔγραψεν. Phil. 64. C: τί ... ἐν τῇ ξυμμίξει τιμιώτατον —; Hipp. mai. 284. A: ἐν δέ γε ταῖς εὐνόμοις πόλεσι τιμιώτατον ἡ ἀρετή. Conv. 180. B: τιμιώτατον (θεῶν). Critia 121. B: εἰς τὴν τιμιωτάτην αὐτῶν (τῶν θεῶν) οἴκησιν. Legg. IV. 707. D: οὐ τὸ σώζεσθαι ... τιμιώτατον ἡγούμενοι. Pol. III. 415. A: διὸ τιμιώτατοί εἰσιν. Phil. 30. B: τὴν τῶν καλλίστων καὶ τιμιωτάτων φύσιν. Polit. 285. E: τοῖς μεγίστοις οὖσι καὶ τιμιωτάτοις οὐκ ἔστιν εἴδωλον οὐδὲν cet. Legg. V. 731. C: ἐν τοῖς τῶν ἑαυτοῦ τιμιωτάτοις. Epin. 984. D: μεγίστους καὶ τιμιωτάτους (θεούς). Legg. III. 697. B: τιμιώτατα ... καὶ πρῶτα τὰ περὶ τὴν ψυχὴν ἀγαθὰ κεῖσθαι. Ut Lat. *carum* et germ. *theuer*, est etiam quod pretium habet vel magno constat. Euthyd. 304. B: τὸ γὰρ σπάνιον ... τίμιον. Prot. 347. C: τιμίας ποιοῦσι τὰς αὐλητρίδας.

τιμοκρατία, ἡ, ea res publica in qua ambitio dominatur. Pol. VIII. 545. C: τίνα τρόπον τιμοκρατία γένοιτ' ἂν ἐξ ἀριστοκρατίας. B: τιμοκρατίαν ἢ τιμαρχίαν.

τιμοκρατικός, ή, όν, rei publicae addictus in qua ambitio regnat. Pol. VIII. 549. B: ὁ τιμοκρατικὸς νεανίας. 553. A: ἐκ τοῦ τιμοκρατικοῦ ἐκείνου. IX. 580. B: τιμοκρατικόν.

τιμῶ, *honoro, honore afficio, in honore habeo; colo; veneror, aestimo; indulgeo, alicui aliquid tribuo.* Conv. 212. B: αὐτὸς τιμῶ τὰ ἐρωτικά. Gorg. 462. D: ἐπειδὴ τιμᾷς τὸ χαρίζεσθαι. Soph. 227. B: τιμᾷ ... ἐξ ἴσου πάσας (τέχνας). Apol. 32. A: ὃ ὑμεῖς τιμᾶτε, ἔργα. Conv. 179. D: οὕτω καὶ θεοὶ τὴν περὶ τὸν ἔρωτα σπουδήν τε καὶ ἀρετὴν μάλιστα τιμῶσιν. Pol. VII. 538. D: ἐκεῖνα τιμῶσι τὰ πάτρια. Ep. II. 312. B: ἐκεῖνα τίμα. Legg. XI. 932. A: πᾶς τιμάτω ... τοὺς αὑτοῦ γεννήτορας. Conv. 188. C: (ἐὰν) μηδὲ τιμᾷ αὐτόν. Theaet. 180. D: (ἵνα) τιμῶσιν αὐτούς. Legg. IV. 721. D: (τιμῶν) ὧν ἂν οἱ νεώτεροι ἐν τῇ πόλει τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν τιμῶσιν ἑκάστοτε. Phaed. 64. D: οἷον ἱματίων διαφερόντων κτήσεις ... πότερον τιμᾶν σοι δοκεῖ, ἢ ἀτιμάζειν —; Conv. 212. B: τὸν Ἔρωτα τιμᾶν. Pol. II. 366. C: δικαιοσύνην τιμᾶν. V. 468. C: τοῖς τοιοῖςδε (seq. νώτοισι) δίκαιον τιμᾶν τῶν νέων ὅσοι ἀγαθοί. VII. 538. B: τὸ τιμᾶν τε καὶ σπουδάζειν. Legg. VII. 802. A: τοὺς ... ἔτι ζῶντας ἐγκωμίοις τε καὶ ὕμνοις τιμᾶν οὐκ ἀσφαλές. Phaedr. 252. D: ἐκεῖνον (θεὸν) τιμῶν. Pol. IX. 591. C: μαθήματα τιμῶν. Legg. V. 729. C: τιμῶν ... καὶ σεβόμενος. Theaet. 149. C: τιμῶσα τὴν αὐτῆς ὁμοιότητα. Legg. VII. 792. E: τὸ ... ἵλεων καὶ εὐμενὲς ... τιμῶσα. Menex. 249. B: αὐτοὺς δὲ τοὺς τελευτήσαντας τιμῶσα οὐδέποτε ἐκλείπει (ἡ πόλις). Soph. 249. C: τῷ ... φιλοσόφῳ καὶ ταῦτα μάλιστα τιμῶντι. Pol. IX. 572. C: τὰς χρηματιστικὰς ἐπιθυμίας τιμῶντι μόνας. Legg. IV. 711. C: τὰ μὲν ἐπαινοῦντα καὶ τιμῶντα cet. Pol. VIII. 548. A: τιμῶντες ἀγρίως ὑπὸ σκότου χρυσόν τε καὶ ἄργυρον. Legg. X. 887. B: δίκην τιμῶντες (θεοὶ) διαφερόντως ἀνθρώπων. VII. 796. C: τὴν τῆς θεοῦ χάριν τιμῶντας. Pol. VIII. 548. C: (διὰ τὸ) πρεσβυτέρως γυμναστικὴν μουσικῆς τετιμηκέναι. Conv. 179. E: οὐχ ὥσπερ Ἀχιλλέα ... ἐτίμησαν. Phil. 59. D: ἅ γ' ἄν τις τιμήσειε μάλιστ' ὀνόματα. Hipp. mai. 303. E: δι' ὅ τι ναύτας πρὸ τῶν ἄλλων τιμήσαντες καλὰς ὠνομάσατε. Conv. 196. D: ἵν' αὖ καὶ ἐγὼ τὴν ἡμετέραν τέχνην τιμήσω. Pol. III. 415. C: τιμήσαντες. Ep. II. 312. C: τιμήσω σε. Pol. V. 468. D: ὕμνοις ... τιμήσομεν. Phaedr. 252. D: ὡς τιμήσων τε καὶ ὀργιάσων. Pol. III. 386. A: τοῖς θεοὺς ... τιμήσουσι. Pass. Theag. 127. E: τιμᾷ ... πολὺ μάλιστα cet. Pol. IX. 582. C: ὁ πλούσιος ὑπὸ πολλῶν τιμᾶται cet. VI. 489. A: ὅτι οἱ φιλόσοφοι οὐ τιμῶνται ἐν ταῖς πόλεσι. Legg. VI. 784. E: ὁ δὲ τοὐναντίον ἐναντίως τιμάσθω, μᾶλλον δὲ ἀτιμαζέσθω. III. 696. E: μάλιστ' ἂν τιμώμενον ὀρθότατα τιμῷτο. XI. 918. E. Pol. V. 475. E: κἂν μὴ ὑπὸ μειζόνων καὶ σεμνοτέρων τιμῶνται. IX. 581. D: τὴν τοῦ τιμᾶσθαι ἡδονήν. Legg. II. 657. E. Ep. II. 312. B: τιμώμενος ... ὑπὸ σοῦ. Menex. 242. A: τῆς πόλεως τιμωμένης. Hipp. mai. 291. D: τιμωμένῳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Pol. II. 359. B: ὡς ἀῤῥωστίᾳ

τοῦ ἀδικεῖν τιμώμενον. V. 475. B: ὑπὸ ... φαυλοτέρων τιμώμενοι. X. 600. C: ἐτιμᾶτο. VI. 489. B: εἰ ἐτιμῶντο. Menex. 238. D: οὐδὲ τοῖς ἐναντίοις τετίμηται. Alc. II. 150. A: κινδυνεύει ... δικαιοσύνη ... διαφερόντως τετιμῆσθαι. Leg. XII. 962. E: οὐδὲν διαφερόντως τετιμημένον ἔχοντες φράζειν cet. 953. D: δώροις καὶ τιμαῖς πρεπούσαις τιμηθείς. Menex. 242. C: τιμηθέντες ὑπὸ τῆς πόλεως. Pol. IV. 426. C: τιμήσεται ὑπὸ σφῶν. Hipp. mai. 284. B. Med. *aestimo.* Conv. 175. D: πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν. Verb. Pol. X. 595. C: οὐ ... πρό γε τῆς ἀληθείας τιμητέος ἀνήρ. VI. 509. A: ἔτι μειζόνως τιμητέον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἕξιν. Legg. IV. 722. B: οὔτε τὰ μήκη τιμητέον. Pol. VIII. 561. C: τιμητέας (ἡδονὰς) ἐξ ἴσου. Phaedr. 267. A: οἳ πρὸ τῶν ἀληθῶν τὰ εἰκότα εἶδον ὡς τιμητέα μᾶλλον. Etiam in *censu censendo* ponitur. Legg. XII. 955. D: τετιμῆσθαι ἕκαστον τὴν οὐσίαν ... χρεών. Praec. in litis ponitur aestimatione; atque τιμᾶν (c. gen. rei et dat. personae) dicitur qui multam statuit vel damnat, med. tam in actore ponitur qui in libello accusationis aestimationem litis addit quam in reo quid commeruerit ipso confitente. Legg. VIII. 843. B: τιμάτω τὸ δικαστήριον ὅ τι ἂν δέῃ πάσχειν ἢ ἀποτίνειν τὸν ἡττηθέντα. X. 907. E. VIII. 843. D: τὰς βλάβας ὁρῶντες κρινέντων καὶ τιμώντων. IX. 879. B: τιμώντων τὴν ἀξίαν τῆς βλάβης. Polit. 299. A: τιμᾶν ὅ τι χρὴ παθεῖν ... ἢ ἀποτίνειν. Legg. IX. 877. B: τιμᾶν ... τὸ δικαστήριον cet. XI. 928. C. IX. 877. E: τοὺς πρὸς ἀνδρῶν (ξυγγενεῖς) εἶναι τιμῶντας κυρίους. Gorg. 516. A: ὀλίγου δὲ καὶ θανάτου ἐτίμησαν. Apol. 37. C: ἴσως ... ἄν μοι τούτου τιμήσαιτε. Legg. XI. 936. E: (τῆς ἀξίας) ἧς ἂν τιμήσῃ τὸ δικαστήριον. IX. 880. D: ἐὰν μὴ τὸ δικαστήριον πλείονος αὐτῷ χρόνου τιμήσῃ τὴν δίκην. C: ἐὰν ... οἱ δικασταὶ τιμήσωσι πλείονος (χρόνου). Apol. 38. B: εἰ μὴ ... τοσούτου βούλεσθέ μοι τιμῆσαι. Legg. XII. 946. E: ἐὰν ... ἤ τῳ θανάτου τετιμημένον ὑπὸ τῶν εὐθύνων. IX. 880. C: ἔστω κύριος ὁ τιμηθεὶς αὐτῷ χρόνος. XII. 954. B: τὴν διπλασίαν τοῦ τιμηθέντος βλάβην ἐκτίνειν. Med. Apol. 37. A: τούτου τιμῶμαι, ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως. 36. B: τιμᾶται ... μοι ὁ ἀνὴρ θανάτου. Gorg. 486. B: εἰ βούλοιτο θανάτου σοι τιμᾶσθαι. Apol. 36. D: εἰ δεῖ γε κατὰ τὴν ἀξίαν ... τιμᾶσθαι. 38. A: ἐτιμησάμην ἂν χρημάτων ὅσα ἔμελλον ἐκτίσειν. Crit. 52. C: ἔτι ... ἐν αὐτῇ τῇ δίκῃ ἐξῆν σοι φυγῆς τιμήσασθαι. Apol. 37. B: τούτου τιμησάμενος. Legg. XII. 954. A: τιμησάμενον τὸ (v. τὸν) ἐρευνώμενον. C: ἀλλὰ δὴ φυγῆς τιμήσομαι; Apol. 37. B: (πολλοῦ δέω) τιμήσεσθαι τοιούτου τινὸς ἐμαυτῷ. Etiam venditor τιμᾶν dicitur si pretium merci constituit idque ab emtore exigit. Legg. XI. 921. B: μὴ πλείονος τιμᾶν. 917. C: ταύτης τῆς ἡμέρας μὴ τιμήσῃ πλέονος μηδὲ ἐλάττονος.

τιμώρημα, τό, poena. Legg. IX. 866. B: *διπλᾶ ... ἔστω τὰ τιμωρήματα τῷ ὄφλοντι.* Pol. II. 363. E: *ἅπερ .... διῆλθε τιμωρήματα.*

τιμώρησις, ἡ, poena. Legg. IX. 874. D: *ὧν ἂν τυγχάνουσαι τιμωρήσεων τὸ πρόσφορον ἔχοιεν ἂν ἕκασται (αἱ βίαιοι πράξεις).*

τιμωρία, ἡ, ultio; poena, supplicium. Legg. V. 728. C: *τιμωρία ..., ἀδικίας ἀκόλουθος πάθη.* XII. 944. E. Gorg. 472. D: *ἂν τυγχάνῃ δίκης τε καὶ τιμωρίας.* Legg. V. 735. E. Gorg. 525. A: *πάντι τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι.* Legg. II. 672. D: *ἐπὶ τιμωρίᾳ τῇ τῶν ἀνθρώπων δεδόσθαι (τὸν οἶνον).* V. 735. E. Phaed. 62. C: *εἴ τινα ἔχοις τιμωρίαν.* Legg. IV. 716. B: *ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ.* IX. 866. E: *μεταδιώκοντες τὴν τιμωρίαν (ultionem).* X. 905. A. XII. 943. D: *τὸ μήτε ἐπενεγκεῖν ψευδῆ τιμωρίαν* cet. Apol. 39. C: *τιμωρίαν ὑμῖν ἥξειν ... πολὺ χαλεπωτέραν* cet. Legg. XII. 943. D: *ὄφλουσι ... τιμωρίαι ἐπέστωσαν αἵπερ καὶ πρόσθεν ἐτέθησαν.* IX. 876. E: *τοὺς τύπους τῶν τιμωριῶν εἰπόντας.* 880. E: *μήτε τῶν ὑπὸ γῆς τιμωριῶν λεγομένων (μῆνιν δείσας).* Pol. IX. 579. A: *ταῖς ἐσχάταις τιμωροῖντο τιμωρίαις.* Ax. 372: *ἔνθα ... ἀϊδίοις τιμωρίαις τρύχονται.* Pol. X. 616. B: *τὰς ... τιμωρίας τοιαύτας τινὰς εἶναι.* Legg. IX. 856. C: *τιμωρίας παίδων.* Ep. VII. 335. A: *τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας.* 336. E: *(πρὶν ἂν) ἐπὶ τιμωρίας παύσωνται τρεπόμενοι τῶν ἐχθρῶν.*

τιμωρός, ὁ ἡ, vindex. Legg. IV. 716. A: *δίκη ... τοῦ θείου νόμου τιμωρός.* IX. 872. E: *ἡ τῶν ξυγγενῶν αἱμάτων τιμωρὸς δίκη.* V. 729. E: *εἰς θεὸν ἀνηρτημένα (τὰ ἁμαρτήματα) τιμωρόν.* Epin. 988. E: *κατὰ τὴν τῶν ἀνοσίων τιμωρὸν δίκην.*

τιμωρῶ, ulciscor; punio vel *supplicium sumo;* pass. *poenas luo.* Legg. V. 729. E: *ὁ δυνάμενος ... τιμωρεῖν μᾶλλον βοηθεῖ προθυμότερον.* X. 907. E: *τῷ ἐθέλοντι τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν νόμων.* Apol. 28. D: *τοῖς φίλοις μὴ τιμωρεῖν.* Conv. 179. E: *βοηθήσας τῷ ἐραστῇ Πατρόκλῳ καὶ τιμωρήσας.* Apol. 28. C: *εἰ τιμωρήσεις Πατρόκλῳ τῷ ἑταίρῳ τὸν φόνον.* Gorg. 525. B: *ὑπ' ἄλλου ὀρθῶς τιμωρουμένῳ.* D: *τοὺς ἐν Ἅιδου ... τιμωρουμένους.* Legg. IX. 867. D: *μεγέθει θυμοῦ πλείω τιμωρηθεὶς χρόνον.* Verb. Legg. IX. 867. C. Med. *iniuriam mihi illatam ulciscor, poenas ab aliquo* (graec. *τινὰ*) *peto, persequor.* Prot. 324. B: *ὅστις μὴ ... ἀλογίστως τιμωρεῖται.* De lege 321. A: *ἐν ᾗ (τραγῳδίᾳ) ... ἐντείνοντες ἡμεῖς τὸν Μίνων τιμωρούμεθα ἀνθ' ὧν* cet. Legg. VIII. 846. B: *τιμωρείσθω τὸν ἀδικοῦντα.* Phaed. 62. C: *τιμωροῖο ἄν.* Ep. VII. 329. C: *μή τινα ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο* cet. Pol. IX. 579. A: *ταῖς ἐσχάταις τιμωροῖντο τιμωρίαις.* Phil. 49. B: *ἀδύνατοι καταγελώμενοι τιμωρεῖσθαι.* Pol. II. 359. A. Legg. II. 672. B: *τιμωρούμενος.* IX. 856. C: *δειλίᾳ ...*

ὑπὲρ πατρίδος αὑτοῦ μὴ τιμωρούμενον. Pol. II. 377. E: ὡς ἐτιμωρήσατο αὐτόν. Apol. 41. E: τοὺς υἱεῖς μου ... τιμωρήσασθε ... ἐὰν ὑμῖν δοκῶσιν ἢ χρημάτων ἢ ἄλλου του πρότερον ἐπιμελεῖσθαι ἢ ἀρετῆς. Conv. 214. E: ἐπιθῶμαι τῷ ἀνδρὶ καὶ τιμωρήσωμαι ὑμῶν ἐναντίον; 213. D: τούτων ... εἰς αὖθίς σε τιμωρήσομαι. Pol. VIII. 549. E: ὅπως ... τιμωρήσεται πάντας τοὺς τοιούτους.

τίνω, *persolvo*, *luo* (ut poenas); *rependo* (ut damnum). Theaet. 177. A: οὐ δὴ τίνουσι δίκην cet. Legg. VIII. 843. E: τινέτω τὴν βλάβην. IX. 915. A. XI. 933. E: μείζονα τὴν ἔκτισιν τῷ πημανθέντι τινέτω. VI. 767. E: τοῦ βλάβους τῷ βλαφθέντι τὸ ἥμισυ τίνειν. IX. 878. C. XI. 928. C: ὅ τι χρὴ τίνειν αὐτὸν τῷ παιδί. Ep. VII. 335. A: τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας. Phaed. 81. D: δίκην τίνουσαι τῆς προτέρας τροφῆς κακῆς οὔσης. Legg. IX. 873. A: πρὶν (πρὶν ἂν?) φόνον φόνῳ ὁμοίῳ ὅμοιον ἡ δράσασα ψυχὴ τίσῃ. XII. 946. E: ὧν (τιμημάτων) ἂν δίκαιον ᾖ διπλῆν τῖσαι. X. 905. A: τίσεις ... τὴν προςήκουσαν τιμωρίαν.

τίς, *quis*. Prot. 311. E: ὡς τίς (sic Cl. al. Vulgo τί) γενησόμενος ἔρχει παρὰ τὸν Πρωταγόραν; Phaed. 58. A: τί οὖν ἦν τοῦτο; Conv. 213. C: τουτὶ τί ἦν; Seq. plur. Phaed. 57. A: τί οὖν δή ἐστιν ἅττα εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρὸ τοῦ θανάτου; Gorg. 508. B: σκεπτέον τί τὰ συμβαίνοντα. Theaet. 154. E. 155. C. Euth. 15. A. Genit. τίνος. (Conv. 203. A: πατρὸς δὲ ... τίνος ἐστὶ καὶ μητρός; Prot. 354. E: τίνος ... ἕνεκα πολλὰ περὶ τούτου λέγεις; Pol. I. 336. A: τίνος; ἔφη.) et τοῦ (Prot. 310. B: τοῦ ἕνεκα τηνικάδε ἀφίκου; 312. B: τοῦ πέρι; Gorg. 453. C. al.); dat. τίνι (Polit. 302. D: τίνι διαιροῦντες ταύτην;) et τῷ (Phaedr. 276. A: τῷ τρόπῳ ... γίγνεται. 237. D: τῷ δὴ τὸν ἐρῶντά τε καὶ μὴ κρινοῦμεν; Pol. VI. 507. C: τῷ οὖν ὁρῶμεν ἡμῶν αὐτῶν τὰ ὁρώμενα;). Phaedr. 278. E: τίν' αὐτὸν φήσομεν εἶναι; Phaed. 58. C: τίνες οἱ παραγενόμενοι τῶν ἐπιτηδείων τῷ ἀνδρί; 59. C: τίνες φὴς ἦσαν οἱ λόγοι; 58. C: τίνα (sic Cl. c. al. Vulg. τί) ἦν τὰ λεχθέντα; 102. A. — Est i. q. πότερος. Phil. 52. D: τί ποτε χρὴ φάναι πρὸς ἀλήθειαν εἶναι, τὸ καθαρόν τε καὶ εἰλικρινές, ἢ τὸ σφόδρα τε καὶ τὸ πολύ —; — Interponitur. Prot. 312. C: τῶν τί σοφῶν εἰσὶν οἱ ζωγράφοι ἐπιστήμονες; Gorg. 449. A: τίνα σε χρὴ καλεῖν ὡς τίνος ἐπιστήμονα τέχνης; 454. D: ποίας δὴ πειθοῦς καὶ τῆς περὶ τί πειθοῦς ἡ ῥητορική ἐστι τέχνη; Conv. 206. B: τῶν τίνα τρόπον διωκόντων αὐτὸ ... ἡ σπουδὴ ... ἔρως ἂν καλοῖτο; Ita duae interrogationes in unam coguntur. Phaed. 105. B: ᾧ ἂν τί ποτε σώματι (sic Vat. al.) ἐγγένηται θερμὸν ἔσται; C: ᾧ ἂν σώματι τί ἐγγένηται νοσήσει; Similiter Pol. I. 332. D: ἡ ... τίσι τί ἀποδιδοῦσα τέχνη δικαιοσύνη ἂν καλοῖτο; Phil. 58. A: σὺ δὲ τί πῶς τοῦτο (sic Cl. c. al.) διακρίνοις ἄν; — Abs. τί est *quorsum* (Prot. 318. C: τί δὴ φὴς βελτίω ἔσεσθαι;

Conv. 204. D: ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν τί ἐρᾷ; Men. 77. C: τί ἐπιθυμεῖν λέγεις;) et cur. Gorg. 469. A: τί δή; germ. warum denn? Theaet. 173. C: τί γὰρ ἄν τις τούς γε φαύλως διατρίβοντας ἐν φιλοσοφίᾳ λέγοι; Conv. 213. C: νῦν τί ἥκεις; Gorg. 468. C: τί οὐκ ἀποκρίνει; Hoc τί οὐκ etiam ita interrogat ut imperativi nostri vim habeat. Prot. 310. A: τί οὖν οὐ διηγήσω ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν (nos: so erzähle uns doch cet.); Phaed. 86. D: τί οὐκ ἀπεκρίνατο; Conv. 173. B: τί οὖν ... οὐ διηγήσω μοι; Phil. 54. B. — Cum particc. τί γάρ; quidni? (Phaedr. 258. D. Theaet. 209. B. Soph. 232. C. al.), τί δαί (v. I. p. 415.), τί δέ; (Lat. quid?), τί δὲ δή, τί δή, τί δὴ οὖν, τί μήν (v. II. p. 341.), τί οὖν, τί οὖν δή (v. Annott. in Gorg. p. 335.) al. — Enclit. τὶς est pron. infinit. (germ. einer, man et mancher), pl. neutr. ἄττα, ut τοιαῦτ' ἄττα. Verti potest auch antecedente part. ἤ. Phaedr. 248. D: ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινὸς καὶ ἐρωτικοῦ. 251. A: ὅταν θεοειδὲς πρόσωπον ἴδῃ ... ἤ τινα σώματος ἰδέαν. 255. C: οἷον πνεῦμα ἤ τις ἠχὼ ... φέρεται. 261. C. Theaet. 174. D: ἕνα τῶν νομέων, οἷον συβώτην ἢ ποιμένα ἤ τινα βουκόλον. Polit. 261. D: οἷον βοηλάτην ἤ τινα ἱπποκόμον. 296. B: παῖδα ἤ τιν' ἄνδρα ἢ καὶ γυναῖκα. Legg. XII. 950. D: δημοσίᾳ δ' ἔστω κήρυξιν ἢ πρεσβείαις ἢ καί τισι θεωροῖς (int. ἀποδημεῖν). — Neutr., ut Lat. quid (si quid, ne quid al.) est vern. etwa vel vielleicht. Phaedr. 258. D: δεόμεθά τι (v. τοι) ... Λυσίαν τε περὶ τούτων ἐξετάσαι cet. (ubi verti potest: sollen wir vielleicht cet.). Soph. 218. A: ἂν δ' ἄρα τι τῷ μήκει πονῶν ἄχθῃ. Ion. 530. A: ἠγωνίζου τι ἡμῖν (ecquid nobis certavisti?). — Orationem amplificat. Prot. 314. D: ἔα ... σοφισταί τινες. Gorg. 455. C: ὡς ἐγὼ τινας σχεδὸν καὶ συχνοὺς αἰσθάνομαι οἳ cet. 499. C: ὅτι ἡδοναί τινές εἰσιν αἳ μὲν ἀγαθαί, αἳ δὲ κακαί. 522. D: αὕτη γάρ τις βοήθεια ἑαυτῷ ... ὡμολόγηται κρατίστη εἶναι. Phaed. 58. D: ἀλλὰ παρῆσάν τινες καὶ πολλοί γε. Phil. 13. C: τὰς δέ τινας ἑτέρας αὐτῶν (int. ἡδονὰς) κακάς. 34. D. Conv. 175. B: ἔθος γάρ τι τοῦτ' ἔχει. 221. E: χαλκέας τινὰς καὶ σκυτοτόμους (λέγει). — Ut Lat. quidam, leniter et urbane intendit. Prot. 334. C: ἐγὼ τυγχάνω ἐπιλήσμων τις ὢν ἄνθρωπος. 340. D: εἰμί τις γελοῖος ἰατρός. 342. E: εὑρήσει αὐτὸν φαῦλόν τινα φαινόμενον. Phaedr. 230. C: σὺ δέ γε ... ἀτοπώτατός τις φαίνει. Phaed. 69. C: κινδυνεύουσι ... οὐ φαῦλοί τινες εἶναι cet. Conv. 175. E: ἡ μὲν γὰρ ἐμὴ (σοφία) φαύλη τις ἂν εἴη καὶ ἀμφισβητήσιμος. Pol. II. 358. A: ἀλλ' ἐγώ τις ... δυσμαθής. Sic πάλαι τι, πάνυ τι, σφόδρα τι cet. Eius quod eminet significationem habet in dictt. εἶναί τι (Phaedr. 242. E: σεμνύνεσθαι ὥς τι ὄντε. Gorg. 472. A: ὑπὸ πολλῶν καὶ δοκούντων εἶναί τι. Phaedr. 63. C: εἶναί τι τοῖς τετελευτηκόσι. al.) et λέγειν τι (fere vern. Recht haben). Prot. 339. C: ἐφοβούμην μή τι λέγοι. Phaedr. 260. A: σκοπεῖν μή τι

λέγωσι. Pol. I. 329. E. Similiter Phaed. 72. B: ἀλλ' ἴσως ἔχει τινὰ λόγον (nos: *seinen guten Grund*). — Subiicitur. Phaedr. 272. C: ὃν τῶν περὶ ταῦτά τινων ἀκήκοα. Pol. IX. 583. B: ὡς ἐγὼ δοκῶ μοι τῶν σοφῶν τινὸς ἀκηκοέναι. Legg. I. 645. B: παρὰ θεῶν τινός. — Accentum retinet. Phil. 53. D: τὸ τινὸς ἕνεκα γιγνόμενον. 54. C: ἄλλης οὐσίας τινὸς ἑκάστης ἕνεκα γίγνεσθαι. Conv. 199. D: οἷος εἶναι τινὸς ... ἢ οὐδενός. E: ἔστι τινὸς ἀδελφός, ἢ οὔ; Soph. 237. D: τὸ τὶ τοῦτο ῥῆμα. C: ἐπὶ τὸ τὶ φέρων. D: ὡς ἀνάγκη τὸν τὶ λέγοντα ἕν γέ τι λέγειν. Ib. τὸ δὲ τινὲ δυοῖν, τὸ δὲ τινὲς πολλῶν (σημεῖον εἶναι). — Omissum videri possit. Soph. 247. E: ἐπείπερ αὐτοί γε οὐκ ἔχουσιν ... τούτου βέλτιον λέγειν (pariter nos *besseres*, i. q. *etwas besseres*). Crat. 425. D. Pol. II. 368. A: πάνυ γὰρ θεῖον πεπόνθατε (i. q. θεῖόν ἐστι τὸ πάθος ὃ πεπόνθατε). VII. 520. E: ὡς ἐπ' ἀναγκαῖον ... εἶσι τὸ ἄρχειν. Cum part. δή v. I. p. 448.

τίσις, ἡ, *poena*. Gorg. 523. B: εἰς τὸ τῆς τίσεώς τε καὶ δίκης δεσμωτήριον. Legg. IX. 870. D: τὸ τῶν τοιούτων τίσιν ἐν Αΐδου γίγνεσθαι.

τίτθη, ἡ, *nutrix*. Pol. I. 343. A: τίτθη (v. τιθή) σοι ἔστι; II. 373. C: τιτθῶν, τροφῶν cet. V. 460. D: τίτθαις.

τιτρώσκω, *vulnero*; etiam *pungo*. Phil. 13. C: τὰ παραδείγματα ἡμᾶς τὰ νῦν δὴ λεχθέντα οὐδὲν τιτρώσκει. Pol. VIII. 555. E: ἐνιέντες ἀργύριον τιτρώσκοντες. Legg. IX. 876. E: ἐάν τις ... τρώσῃ. 877. B. 878. C: τρώσας τινά. 877. B: γυνὴ ... ἄνδρα ἑαυτῆς ... τρώσασα. 875. D: τὸν τρώσαντα ἤ τι βλάψαντα. 876. E. Conv. 219. C: τετρῶσθαι αὐτὸν ὤμην. Hipp. mai. 301. A: τετρωμένος ἢ πεπληγμένος cet. Pol. III. 405. E: Εὐρυπύλῳ τετρωμένῳ. Conv. 220. D: οὐκ ἐθέλων τετρωμένον ἀπολιπεῖν. Legg. IX. 878. C: τῷ τρωθέντι. 877. A: τὸν τρωθέντα. 862. C: τὸ θανατωθὲν ἢ τρωθέν. Crit. 51. B: ἐάν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τρωθησόμενον ἢ ἀποθανούμενον.

τίω, *luo*, med. *punio*, *ulciscor* (nos: *sich rächen*). Pol. III. 394. A: τῖσαι (Hom.). 391. A: τισαίμην (Hom.).

τλῆναι, *sustinere*, *pati*. Phaed. 94. D. et Pol. III. 390. D: τέτλαθι (Hom.). Ib. ἔτλης (Hom.). Conv. 220. C: ἔτλη (Hom.).

τμῆμα, τό, *incisio*, *sectio*. Gorg. 476. C: εἰ μέγα γε ἢ βαθὺ τὸ τμῆμα ἢ ἀλγεινόν. Etiam *distinctio* et *segmentum* vel *particula*. Soph. 221. B: τὸ κάτωθεν τμῆμα. Polit. 267. B: τὸ ... ἀπὸ τούτου τμῆμα. 302. E: τότε ... τοῦτο τὸ τμῆμα οὐκ ἦν χρήσιμον. Conv. 191. D: ὅσοι τῶν ἀνδρῶν τοῦ κοινοῦ τμῆμά εἰσιν. E. Pol. VI. 509. D: καί σοι ἔσται ... τὸ ... ἕτερον τμῆμα εἰκόνες. Ib. πάλιν τέμνε ἑκάτερον τὸ τμῆμα. 511. B. Soph. 266. D: κατὰ θάτερον τμῆμα. Polit. 280. D. 284. E. 282. B: τῆς ... ταλασιουργικῆς δύο τμήματά ἐστον. Tim. 56. D: τὰ ... ἀέρος τμήματα. Legg. VII.

810. B: *ἄνευ ῥυθμῶν τμημάτων.* Pol. IV. 511. D: *ἐπὶ τοῖς τέτταρσι τμήμασι.* Legg. V. 745. D: *ἐν τοῖς δίχα τμήμασι.* Phil. 61. E: *τἀληθέστατα τμήματα ἑκατέρας.* Pol. VI. 509. D: *ἄνισα τμήματα.* Legg. V. 745. C: *ξυγκληρῶσαι δύο τμήματα.* E.

τμῆσις, ἡ, sectio. Conv. 190. E: *θεώμενος τὴν αὑτοῦ τμῆσιν.* Etiam *distributio.* Polit. 276. D: *οὐ γὰρ σμικρὰς ἂν ἔχοι τμήσεις ἔτι.* In terra pos. est *depopulatio.* Pol. V. 470. A: *γῆς ... τμήσεως τῆς Ἑλληνικῆς.*

τμητικός, ή, όν, secandi vim habens. Tim. 56. A: *εὐκινητότατον ... τμητικώτατόν τε (εἶδος).*

τοί, part. affirmans. Theaet. 142. B: *ἐπεί τοι καὶ νῦν ἤκουόν τινων* cet. Pol. I. 330. B: *οὔ τοι ἕνεκα ἠρόμην ... ὅτι μοι ἔδοξας οὐ σφόδρα ἀγαπᾶν τὰ χρήματα.* 343. A: *ὅτι τοί σε ... κορυζῶντα περιορᾷ.* Similiter *ἀεί τοι, γάρ τοι* (v. I. 369.), *δή τοι* et *ὡς δή τοι* (quod fortiter est affirmantis), *πάλαι τοι, πολλά τοι* al. — Pronominibus ita subiicitur ut efferantur. Prot. 316. B: *πρὸς σέ τοι ἤλθομεν* cet. Gorg. 447. B: *ἐπ' αὐτό γέ τοι τοῦτο πάρεσμεν.* — In sententiis interponitur. Conv. 219. C: *ἥ τοι τῆς διανοίας ὄψις ἄρχεται ὀξὺ βλέπειν ὅταν* cet. Prot. 346. C. al.

τοιγαροῦν, iccirco. Soph. 234. E. 239. C. 246. B. Legg. III. 695. D. VII. 790. B. al. Idem est *τοιγάρτοι.* Gorg. 471. C. 494. D. Phaed. 82. C. Conv. 179. D. Pol. III. 409. B. al.

τοίνυν, igitur; iam. Prot. 354. E: *πάλιν τοίνυν ... εἴ με ἀνέροισθε* cet. Phaedr. 228. C: *οὑτωσὶ τοίνυν ποιήσω.* Gorg. 454. B: *ταύτης τοίνυν τῆς πειθοῦς λέγω* cet. Phaed. 72. A: *ἰδὲ τοίνυν ... ὅτι οὐδ' ἀδίκως ὡμολογήκαμεν.* Theaet. 148. C. Conv. 173. E. al. Saepius est *vero* vel *autem* (ubi ad aliud quid oratio transgreditur). Gorg. 459. A: *ἔλεγες τοίνυν δὴ ὅτι* cet. Pol. III. 413. B: *τοὺς τοίνυν βιασθέντας λέγω οὓς* cet. X. 614. A: *ταῦτα τοίνυν ... οὐδέν ἐστι πλήθει οὐδὲ μεγέθει πρὸς ἐκεῖνα ἃ* cet.

τοῖος, α, ον, talis. Pol. IV. 437. E: *τοῦ δὲ τοίου (πώματος) τὰ προσγιγνόμενα.* 429. B: (*οἵ*) *κύριοι ἂν εἶεν ἢ τοίαν αὐτὴν (τὴν πόλιν) εἶναι ἢ τοίαν.* Phaedr. 271. D: *τοῖα καὶ τοῖα (εἴδη).*

τοιόςδε, άδε, όνδε, talis; hic. Prot. 358. B: *τί δὲ δὴ ... τὸ τοιόνδε;* Parm. 131. E: *οἶμαί σε ἐκ τοῦ τοιοῦδε ἓν ἕκαστον εἶδος οἴεσθαι εἶναι.* Tim. 91. A: *τοιῷδε τρόπῳ ποιήσαντες ἑκάτερον.* Soph. 224. E: *εἴ τινι τοιῷδε προσέοικεν ... τὸ νῦν μεταδιωκόμενον γένος.* Menex. 238. B: *ὧν τὰ ... ὀνόματα πρέπει ἐν τῷ τοιῷδε* (in re tam luctuosa) *ἐᾶν.* Euthyd. 277. E: *ἐπὶ τῷ τοιῷδε ὅταν* cet. Conv. 204. D: *ἀλλ' ἔτι ποθεῖ ... ἡ ἀπόκρισις ἐρώτησιν τοιάνδε, Τί* cet. Gorg. 476. B: *λέγω δὲ τὸ τοιόνδε.* Phaed. 65. A: *οἷον τὸ τοιόνδε λέγω.* Polit. 297. B: *τοιόνδε, οἷον εἰ* cet. Phil. 54. B: *τοι-*

όνδε τι λέγω. Legg. VII. 800. B: ἴδωμεν ... τὸ τοιόνδε τι (Bekk. τὸ τοιόνδ' ἔτι) περὶ αὐτά. Conv. 173. E: ἦσαν (οἱ λόγοι) ... τοιοίδε τινές. Crat. 432. B: ἂν δύο πράγματα εἴη τὰ τοιάδε οἷον Κρατύλος καὶ Κρατύλου εἰκών. Phil. 46. A: σκόπει δὴ τὰς τῶν τοιῶνδε νοσημάτων ἡδονάς cet. Crat. 426. E: ἐν τοῖς τοιοῖςδε ῥήμασιν οἷον cet. Menex. 244. A: ἐν τοῖς τοιοῖςδε (*in hisce iustis funebribus*). Phaed. 64. D: περὶ τὰς ἡδονὰς ... τὰς τοιάςδε οἷον σιτίων τε καὶ ποτῶν.

τοιοῦτος, αὕτη, οῦτον, *talis, huiusmodi* vel *eiusmodi; hic*. Prot. 313. C: φαίνεται ... ἔμοιγε τοιοῦτός τις. Theaet. 142. B: εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν. Conv. 199. D: πότερόν ἐστι τοιοῦτος οἷος εἶναι τινὸς ... ἔρως, ἢ οὐδενός; Gorg. 456. C: ἡ ... δύναμις τοσαύτη ἐστὶ καὶ τοιαύτη τῆς τέχνης. Conv. 175. D: εἰ τοιοῦτον εἴη ἡ σοφία ὥστε cet. Crat. 417. A: τὰ ὑπὸ τοῦ τοιούτου πραττόμενα. Conv. 203. C: ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκε. Theaet. 167. E: ἐν τῷ τοιούτῳ (*tum*) ὅταν cet. 209. B. Pol. III. 393. C. V. 470. C. al. Gorg. 502. D: πρὸς δῆμον τοιοῦτον οἷον παίδων cet. Conv. 180. C: τοιοῦτόν τινα λόγον ... εἰπεῖν. Pol. VI. 488. A: νόσημα ... τοιουτονὶ γενόμενον cet. Critia 112. E: καί τινα τοιοῦτον ἀεὶ τρόπον ... διοικοῦντες. Pol. IV. 430. B: τὴν ... τοιαύτην δύναμιν καὶ σωτηρίαν cet. Legg. V. 739. A: τὴν ὅτι μάλιστα τοιαύτην ζητεῖν. Phaedr. 261. E: πῶς δὴ τὸ τοιοῦτον λέγεις; Gorg. 511. C: ὅταν εἰς τοιοῦτον (*in eiusmodi periculum*) ἐμπέσωσιν. Theaet. 151. D: οὐδ' ἐγὼ δυςνοίᾳ τοιοῦτον οὐδὲν δρῶ. Parm. 142. C: τοιοῦτον ὂν τὸ ἓν σημαίνειν οἷον μέρη ἔχειν. Pol. II. 361. D: ὄντοιν ... τοιούτοιν. Theaet. 173. B: καὶ οὗτοι μὲν δὴ τοιοῦτοι. Conv. 179. A: οἱ τοιοῦτοι νικῷεν ἂν ... πάντας ἀνθρώπους. Pol. II. 365. A: ταῦτα πάντα ... τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα λεγόμενα ἀρετῆς πέρι καὶ κακίας. Theaet. 163. E: τοιουτωνί τινων. Crat. 405. B: ἀπολύων τῶν τοιούτων κακῶν. Prot. 327. D: ἐν τοιούτοις ἀνθρώποις γενόμενος. Crat. 405. B: τὰ λουτρὰ τὰ ἐν τοῖς τοιούτοις. Soph. 216. B: πάντας ... ἐγὼ τοὺς φιλοσόφους τοιούτους προςαγορεύω. Pol. I. 336. D: ἐὰν ὕθλους τοιούτους λέγῃς. Crat. 427. A: πάντα τὰ τοιαῦτα μεμίμηται. Conv. 174. D: τοιαῦτ' ἄττα ... διαλεχθέντας. Pol. IX. 589. C: οὐ ... διὰ τὰ τοιαῦτ' ἂν φαῖμεν γεγονέναι;

τοιουτότροπος, ὁ ἡ, *talis, huiusmodi*. Legg. V. 735. E: ὅσα τῶν φαρμάκων τοιουτότροπα. Phaedr. 240. B: τῶν τοιουτοτρόπων θρεμμάτων τε καὶ ἐπιτηδευμάτων. Eryx. 394. E: τῶν τοιουτοτρόπων τεχνῶν.

τοῖχος, ὁ, *paries*. Pol. IX. 574. C: οὐ πρῶτον ... οἰκίας τινὸς ἐφάψεται τοίχου —; Legg. VI. 785. A: παραγεγράφθω δ' ἐν τοίχῳ λελευκωμένῳ cet. Critia 116. D: τῶν τοίχων. Legg. IX. 859. A: γράψαντα ἐν τοίχοις.

τοιχωρύχος, ὁ, *parietum perfossor*. Pol. I. 344. B: τοιχωρύχοι. Legg. VIII. 831. E: τοιχωρύχοις καὶ ἱεροσύλοις cet.

τοιχωρυχῶ, *parietem perfodio.* Pol. IX. 575. B: κλέπτουσι, τοιχωρυχοῦσι cet. Gorg. 508. E: τοιχωρυχεῖν.

τοκεύς, ὁ, *parens.* Pol. III. 390. C: τοκῆας (ex Hom.).

τοκιστής, ὁ, *fenerator.* Alc. II. 149. E: οἷον κακὸν τοκιστήν.

τόκος, ὁ, *partus.* Conv. 206. C: ἡ ... ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνουσία τόκος ἐστίν. E: τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ τόκου ἐν τῷ καλῷ. Theaet. 160. E: μετὰ ... τὸν τόκον. Pol. V. 451. D. Tim. 86. C: ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα τόκοις. Soph. 242. D: γάμους τε καὶ τόκους. Polit. 268. A. **fenus, usura.* Pol. VI. 507. A: κίβδηλον ἀποδιδοὺς τὸν λόγον τοῦ τόκου. Legg. V. 742. C: μηδὲ δανείζειν ἐπὶ τόκῳ. Polit. 267. A: προςθεὶς τὴν ἐκτροπὴν οἷον τόκον. Pol. VI. 507. A: τοῦτον ... τὸν τόκον τε καὶ ἔκγονον αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ. Legg. V. 743. D: διὰ βαναυσίας καὶ τόκων. VIII. 842. D: ἐπιτόκων τόκων. Pol. VI. 507. A: μὴ ὥσπερ νῦν τοὺς τόκους μόνον. VIII. 555. E: τοῦ πατρὸς (i. e. *sortis*) ἐκγόνους τόκους πολλαπλασίους κομιζόμενοι.

τόλμα, ἡ, *audacia.* Lach. 193. D: ἡ ἄφρων τόλμα τε καὶ καρτέρησις. Def. 412. A. Polit. 310. D: ἀκέραστος τόλμης ἀνδρείας. Apol. 38. D: ἀπορίᾳ ... τόλμης καὶ ἀναισχυντίας. Lach. 197. B: θρασύτητος ... καὶ τόλμης. Pol. III. 414. D: ὁποίᾳ τόλμῃ ... χρώμενος ἐρῶ. Ep. VII. 328. C. Pol. IX. 575. A: ἄξει ἐπὶ πᾶσαν τόλμαν. Legg. III. 700. E. IX. 881. A: ἀνόσιοι πληγῶν τόλμαι. Ep. VII. 336. B: τόλμαις ἀμαθίας. D: ξενοφόνων ... ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας.

τόλμημα, τό, *ausum.* Legg. I. 636. C: τῶν πρώτων τὸ τόλμημα εἶναι δι' ἀκράτειαν ἡδονῆς.

τολμηρός, ά, όν, *audax.* Legg. VIII. 835. C: νῦν δὲ ἀνθρώπου τολμηροῦ κινδυνεύει δεῖσθαί τινος. Soph. 267. D: κἂν εἰ (v. ᾖ) τολμηρότερον εἰρῆσθαι.

τόλμησις, ἡ, *audacia.* Def. 412. C: τολμήσεως ὑποχώρησις ἑκουσία.

τολμῶ, *audeo, sustineo* (i. q. *patior, suscipio* et germ. *über sich gewinnen*); etiam *non vereor* vel *non dubito; conor* et *volo;* nonnunquam etiam *possum.* Apol. 31. C: (ὅτι) δημοσίᾳ ... οὐ τολμῶ ... ξυμβουλεύειν τῇ πόλει. Lach. 197. A: ἢ ... τολμᾷς μηδὲ ἀνδρεῖα αὐτὰ καλεῖν; Phaedr. 241. A: οὔτε εἰπεῖν τολμᾷ ὅτι ἄλλος γέγονεν. Gorg. 487. B: ὥστε διὰ τὸ αἰσχύνεσθαι τολμᾷ ἑκάτερος αὐτῶν αὐτὸς αὑτῷ ἐναντία λέγειν cet. Pol. X. 571. C: οἶσθ' ὅτι πάντα ἐν τῷ τοιούτῳ τολμᾷ ποιεῖν. V. 474. B: τίνας λέγοντες τολμῶμεν φάναι δεῖν ἄρχειν. Legg. X. 895. A: καθάπερ οἱ πλεῖστοι τῶν τοιούτων τολμῶσι λέγειν. De lucri cup. 227. D: ἀφ' ὧν οἱ χρηστοὶ οὐ τολμῶσι κερδαίνειν. Legg. IX. 879. D: τολμάτω. De lucri cup. 229. B: ἐγὼ ... οὐ δήπου τολμῴην ἂν ἐξαπατᾶν. Conv. 182. E: ἃ εἴ τις τολμῴη ποιεῖν cet. Gorg. 482.

E: (ἐάν τις) μὴ τολμᾷ λέγειν ἅπερ νοεῖ. Pol. X. 610. C. Soph. 237. C: τὸ μηδαμῶς ὂν τολμῶμέν που φθέγγεσθαι. Phil. 14. B. (seq. ἄν πῃ ... μηνύσωσι: *experiamur an — declarent*). Theaet. 177. D: ὥστε τολμᾶν διαμάχεσθαι ὅτι cet. Soph. 247. B: αἰσχύνονται τὸ τολμᾶν ... ὁμολογεῖν. Legg. III. 700. D. De lucri cup. 225. B: ὅμως τολμᾶν φιλοκερδεῖν δι' ἀναισχυντίαν. Polit. 300. B: ὁ παρὰ ταῦτα τολμῶν δρᾶν. Pol. IX. 576. A: πάντα σχήματα τολμῶντες ποιεῖν ὡς οἰκεῖοι. Legg. IV. 706. C: μὴ τολμῶντας ἀποθνήσκειν. Conv. 218. A: εἰ πᾶν ἐτόλμα δρᾶν τε καὶ λέγειν ὑπὸ ἡδονῆς. Legg. VIII. 830. B: ἆρ' ... οὐκ ἂν ἐτολμῶμεν ... γυμνάζεσθαι πρὸς αὐτό; Pol. V. 470. D: οὐ γὰρ ἄν ποτε ἐτόλμων τὴν τροφόν τε καὶ μητέρα κείρειν. Phaed. 102. E: ἐκεῖνο δὲ οὐ τετόλμηκε μέγα ὂν σμικρὸν εἶναι. Soph. 237. A. Conv. 177. C: τετολμηκέναι. Theaet. 190. B: οὐδ' ἂν ὕπνῳ πώποτε ἐτόλμησας εἰπεῖν πρὸς σεαυτὸν ὡς cet. Pol. I. 349. A. Menex. 245. A: βασιλεῖ ... οὐκ ἐτόλμησε βοηθεῖν. Soph. 258. E: ἐτολμήσαμεν εἰπεῖν cet. Legg. VIII. 840. B: οἱ μὲν ... ἐτόλμησαν ἀπέχεσθαι cet. Conv. 202. C: ἦ τολμήσαις ἄν τινα μὴ φάναι καλόν τε καὶ εὐδαίμονα θεῶν εἶναι; Theaet. 172. A: οὐκ ἂν πάνυ τολμήσειε φῆσαι cet. Pol. II. 360. B: (ὃς ἂν) τολμήσειεν ἀπέχεσθαι τῶν ἀλλοτρίων καὶ μὴ ἅπτεσθαι. Theaet. 197. A: βούλει τολμήσω εἰπεῖν —; Legg. X. 888. D: μὴ τολμήσῃς περὶ θεοὺς μηδὲν ἀσεβῆσαι. Theaet. 190. C: τολμῆσαι. Pol. III. 391. D. Legg. IX. 872. E: αὐτὸ (v. αὐτὸν) τοῦτο ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι (*pati*) βίᾳ πάσχοντα ἔν τισι χρόνοις. 880. B: ὁ τὸν πρεσβύτερον ... τολμήσας τύπτειν. Soph. 241. A: τολμήσαντας. Gorg. 494. E: ἦ τούτους τολμήσεις λέγειν εὐδαίμονας εἶναι —; Pol. VIII. 569. B: τολμήσει τὸν πατέρα βιάζεσθαι ... ὁ τύραννος. X. 604. A. IV. 425. D: τούτων τολμήσομέν τι νομοθετεῖν; Phaed. 103. B: οὐ ... ποτὲ τολμήσειν ... ἔτι εἶναι ὅπερ ἦν. Pol. VI. 503. B: νῦν δὲ τοῦτο ... τετολμήσθω εἰπεῖν ὅτι cet. Phaedr. 247. C: τολμητέον ... τό γε ἀληθὲς εἰπεῖν. Theaet. 196. D: πάντα γὰρ τολμητέον. Legg. X. 888. A: τολμητέον δέ. Alc. I. 104. E.

τομεύς, ὁ, *scalprum*. Alc. I. 129. C: ὥσπερ σκυτοτόμος τέμνει που τομεῖ καὶ σμίλῃ καὶ ἄλλοις ὀργάνοις.

τομή, ἡ, *incisio; sectio*; etiam *divisio*. Tim. 80. E: τῆς τοῦ πυρὸς τομῆς ... φύσις. Charm. 173. D: σκυτῶν τομῆς. Pol. III. 406. D: ἢ καύσει ἢ τομῇ χρησάμενος. Polit. 261. A: εἴ τινα τομὴν ἔτι ἔχομεν ὑπείκουσαν ἐν τούτῳ. Conv. 190. E: τὸ τοῦ αὐχένος ἥμισυ πρὸς τὴν τομὴν (μεταστρέφειν). Pol. VI. 510. B: σκόπει ... καὶ τὴν τοῦ νοητοῦ τομὴν ᾗ τμητέον. Tim. 61. D: τὴν διάκρισιν καὶ τομὴν αὐτοῦ (τοῦ πυρὸς) περὶ τὸ σῶμα ἡμῶν γιγνομένην. Legg. XII. 944. B. Pol. IV. 426. B: οὔτε καύσεις οὔτε τομαί. Tim. 64. D. Prot. 354. A: τὰς ὑπὸ τῶν ἰατρῶν θεραπείας τὰς διὰ

καύσεών τε καὶ τομῶν cet. Pol. III. 407. D: *φαρμάκοις τε καὶ τομαῖς τὰ νοσήματα ἐκβάλλοντα.* Tim. 65. B: *περὶ τὰς καύσεις καὶ τομὰς τοῦ σώματος.* Legg. V. 738. A: *ὁ* (*οὐ*?) ... *πᾶς* (*ἀριθμὸς*) *εἰς πάντα πάσας τομὰς εἴληχεν.* VI. 771. A.

τόμια, τά, *iusiurandum solemne* (?). Legg. VI. 753. D: *διὰ τομίων* (sic codd. pro vulg. *διὰ τῶν αὐτῶν*) *πορευόμενος.*

τομός, ή, όν, *secandi vim habens.* Tim. 61. E: *σφοδρὸν ὂν καὶ τόμον.*

τόνος, ὁ, *funis.* Legg. XII. 945. C: *οὓς τόνους τε καὶ ὑποζώματα ... προςαγορεύομεν.* Etiam *tonus.* Pol. X. 617. D: *φωνὴν μίαν ἱεῖσαν, ἕνα τόνον* (v. *ἀνάτονον*).

τονῶ, *intendo, roboro.* Locr. 103. E: *τρέφοισαι καὶ τονοῖσαι καὶ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς* (*ταὶ δυνάμιες*).

τόξευμα, τό, *sagitta.* Legg. I. 625. D: *τῶν ... τόξων καὶ τοξευμάτων ἡ κουφότης.*

τοξεύω, *sagitto.* Alc. II. 145. C: *εἴ τις ἱππεύειν ἢ τοξεύειν οἶδεν.* Sis. 391. A: *ἐπὶ σκοποῦ τινὸς τοξεύειν.* Ib. *τὸν εὖ ἢ κακῶς τοξεύοντα.*

τοξικός, ή, όν, *sagittario conveniens,* fem. *sagittandi ars.* Legg. VII. 804. C: *τοξικῆς τε καὶ τῶν ἄλλων ἀκροβολισμῶν ἕνεκα διακεκοσμημένα.* 813. D. Lach. 198. B: (*μετὰ*) *τοξικῆς ἢ ἄλλης τινὸς τέχνης καρτεροῦντα.* Crat. 405. C: *τοξική.* Hipp. min. 375. B. Crat. 405. A: *ἰατρικὴν καὶ τοξικήν.* Conv. 197. A. Legg. VIII. 833. B: *πᾶσαν τοξικὴν ἔχοντα στολήν.*

τόξον, τό, *arcus.* Hipp. min. 374. E: *τόξον ... καὶ λύρα* cet. Crat. 420. B: *τῇ ἀπὸ τοῦ τόξου βολῇ.* Conv. 187. A: *ὥσπερ ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας.* Pol. IV. 439. B: *ὅτι ... αἱ χεῖρες τὸ τόξον ἀπωθοῦνταί τε καὶ προςέλκονται.* Legg. VII. 795. A. Riv. 135. A: *ὅστις ἐντενεῖ τὸ τόξον.* Legg. VII. 794. C: *ἐφ' ἵππων διδασκάλους καὶ τόξων* cet. 806. A. 795. B: *τόξοις καὶ ἀκοντίοις.* VIII. 834. A. Etiam *sagitta.* Legg. VII. 815. A: *ἐν ... ταῖς τῶν τόξων βολαῖς καὶ ἀκοντίων.*

τοξότης, ὁ, *sagittarius.* Legg. VIII. 834. D: *τοξότης ... Κρής.* De lucri cup. 226. C. Pol. IV. 439. B: *τοῦ τοξότου.* Legg. IV. 705. E: *ὃς ἂν δίκην τοξότου ἑκάστοτε στοχάζηται τούτου* cet. Id. XI. 934. B. Hipp. min. 375. A: *ἀνθρώπου ... τοξότου.* Theaet. 194. A: *οἷον τοξότην φαῦλον.* Legg. VIII. 833. B. VI. 756. A: *τοξοτῶν.* Alc. II. 145. E: *τοξοτῶν ἀγαθῶν.* Critia 119. B: *τοξότας σφενδονήτας τε.*

τοπάζω, *suspicor, coniicio.* Phaedr. 228. D: *τοπάζω γάρ σε ἔχειν τὸν λόγον αὐτόν.* Gorg. 489. D. Theaet. 151. B. Legg. II. 653. A: *ὥς γ' ἐγὼ τοπάζω τὰ νῦν.* De virt. 379. C. Riv. 135. A: *ποῖα δὲ μάλιστ' ἄττα τοπάζομεν εἶναι τῶν μαθημάτων ἃ δεῖ τὸν φιλοσοφοῦντα μανθάνειν —;* Theaet. 155. E: *φαίνεται οὐ κακῶς τοπάζειν περὶ τῆς φύσεώς σου.* Legg. XII. 962. C: *εἰ δ' οὖν τοπάζειν δεῖ.* VIII. 837. E:

ὅπερ καὶ ἐτόπαζον. III. 691. D: ὡς ... τὸ τότε γενόμενον νῦν ἐστι μετριώτατα τοπάσαι. Epin. 976. A: ἄμετρα γὰρ δόξαις φορεῖται τοπαζόμενα.

τόπος, *locus; regio; spatium.* Phaedr. 238. C: θεῖος ἔοικεν ὁ τόπος εἶναι. Conv. 196. B: οὗ δ' ἂν εὐανθής τε καὶ εὐώδης τόπος ᾖ cet. Pol. IV. 431. C: δύςβατός γέ τις ὁ τόπος cet. Critia 118. A: ὁ ... τόπος οὗτος ὅλης τῆς νήσου πρὸς νότον ἐτέτραπτο. Legg. IV. 705. C: ὁ τόπος ... τῆς χώρας. Phaedr. 274. D: τοῦ ἄνω τόπου. Soph. 254. A: διὰ τὸ σκοτεινὸν τοῦ τόπου. Pol. VI. 509. D: νοητοῦ γένους τε καὶ τόπου. III. 401. C: ὥσπερ ἐν ὑγιεινῷ τόπῳ οἰκοῦντες. VI. 499. C: ἔν τινι βαρβαρικῷ τόπῳ. 508. C: ἐν τῷ νοητῷ τόπῳ. VII. 516. B: ἐν τῷ ὁρωμένῳ τόπῳ. 532. D: ἐν τῷ σωματοειδεῖ τε καὶ ὁρατῷ τόπῳ. Legg. IV. 704. A: τῶν (θεῶν) ἐν τῷ τόπῳ. Phaedr. 247. C: τὸν ... ὑπερουράνιον τόπον. D: τοῦτον ἔχει τὸν τόπον. Gorg. 496. E: κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον. Theaet. 176. A: τὴν ... θνητὴν φύσιν καὶ τόνδε τὸν τόπον περιπολεῖ ἐξ ἀνάγκης (τὰ κακά). Pol. IV. 435. E: περὶ τὸν ἄνω (i. e. *septentrionalem*) τόπον. VII. 517. B: τὴν εἰς τὸν νοητὸν τόπον τῆς ψυχῆς ἄνοδον τιθείς. X. 614. C: εἰς τόπον τινὰ δαιμόνιον. Critia 174. A: τόπον (sic Par. A.) πολλῆς χώρας ἔδωκεν. Locr. 94. B: ποταγορεύοντι ... τὰν ὕλαν τόπον καὶ χώραν. Legg. V. 747. E: τόποι χώρας. Pol. III. 401. C: ὥσπερ αὔρα φέρουσα ἀπὸ χρηστῶν τόπων ὑγίειαν. Tim. 44. E: διὰ πάντων τόπων πορεύεσθαι. 45. E: ἐν οἵοις ἂν τόποις λείπωνται. Legg. VII. 805. A: ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν τόποις. Critia 119. A: κατὰ ... τόπους καὶ κώμας. Legg. VI. 760. C: τοὺς τῆς χώρας τόπους μεταλλάττοντας.

τορνεύω, *torno; fingo.* Critia 113. D: θαλάττης ... τρεῖς (τροχοὺς) οἷον τορνεύων ἐκ μέσης τῆς νήσου. Theag. 124. B: ξεόντων καὶ τορνευόντων ξυμπάντων. Ep. VII. 342. C: τὸ ... τορνευόμενον. 343. A: τῶν ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ τορνευθέντων. Med. Tim. 33. B: διὸ καὶ σφαιροειδὲς ... αὐτὸ ἐτορνεύσατο.

τόρνος, ὁ, *tornus.* Phil. 56. B: κανόνι ... καὶ τόρνῳ χρῆται (τεκτονική). 51. C: τὰ ... τοῖς τόρνοις γιγνόμενα ἐπίπεδα cet.

τορύνη, ἡ, *tudicula.* Hipp. mai. 290. D: χρυσῆ τορύνη ... ἢ συκίνη. E: ταῖν τορύναιν.

τορῶς, *scite* (germ. *geschickt*; alii interpret. *alacriter*). Theaet. 175. E: τὰ ... τοιαῦτα πάντα δυναμένου τορῶς τε καὶ ὀξέως διακονεῖν.

τοσαυτάκις, *toties.* Pol. VIII. 546. C: ἑκατὸν τοσαυτάκις.

τόσος, η, ον, *tantus,* plur. *tot.* Conv. 191. C: ἐκ τόσου (*tam longo ex tempore*). Legg. II. 642. E. 665. E: ὅσῳ πρεσβύτερος ... γίγνεται, τόσῳ μᾶλλον. Id. X. 902. E. IV. 721. D:

ζημιούσθω ... τόσῳ καὶ τόσῳ. Ax. 370. B: οὐ γὰρ ... θνητή γε φύσις τόσον διῄρατο μεγεθουργίας. Phaedr. 271. D: ἔστιν οὖν τόσα καὶ τόσα. Legg. IV. 721. B: χρήμασι ... τόσοις καὶ τόσοις.

τοσόςδε, ἥδε, όνδε, *tantus; tam multus* (in aetate pos. *tam grandis*); neutr. *tantum* et *hoc*. Ax. 365. B: ἀνὴρ τοσόςδε τῷ χρόνῳ. Men. 83. D: ἀπὸ ἐλάττονος δὲ ἢ τοσῆςδί (γραμμῆς); Phaedr. 260. B: (εἰ) τοσόνδε ... τυγχάνοιμι εἰδὼς περὶ σοῦ ὅτι cet. Parm. 154. B: ἐγὼ τοσόνδε γε (ἔχω λέγειν) ὅτι cet. Pol. I. 330. D: ἀλλά μοι ἔτι τοσόνδε εἰπέ. V. 457. E: τοσόνδε μέντοι χάρισαί μοι. Legg. II. 672. B: τὸ δὲ τοσόνδε οἶδα ὅτι cet. III. 683. A: τοσόνδε πλεονεκτοῦμεν τῇ πλάνῃ τοῦ λόγου. Pol. I. 345. A: ὅ τι ἂν ἡμᾶς τοσούςδε ὄντας εὐεργετήσῃς. Legg. VII. 819. A: τοσάδε τοίνυν ἑκάστων (v. ἕκαστα) χρὴ φάναι μανθάνειν δεῖν τοὺς ἐλευθέρους. Apol. 32. E: ἆρ᾽ οὖν ἄν με οἴεσθε τοσάδε ἔτη διαγενέσθαι —;

τοσοῦτος, αὕτη, οῦτον, *tantus; tam multus* et *longus*; etiam *hic*. Prot. 318. A: τοσοῦτος ὅ γε ἡμέτερος λόγος. Conv. 177. C: τοσοῦτος θεός. Gorg. 456. C: ἡ ... δύναμις τοσαύτη ἐστὶ καὶ τοιαύτη τῆς τέχνης. Prot. 309. B: τί ἂν γεγονὸς εἴη ... τοσοῦτον πρᾶγμα; Theaet. 150. A: τὸ ... τῶν μαιῶν τοσοῦτον. Crat. 391. A: τοσοῦτον μὲν ἤδη φαίνεται παρὰ τὰ πρότερα. Phaedr. 248. E: οὐ γὰρ πτεροῦται πρὸ τοσούτου χρόνου. Pol. X. 615. B: ὡς βίου ὄντος τοσούτου τοῦ ἀνθρωπίνου. Alc. I. 105. E. Legg. II. 667. D: ἡ ἰσότης ... τοῦ τε τοσούτου καὶ τοῦ τοιούτου (i. e. *quantitatis et qualitatis*). Conv. 177. A: τηλικούτῳ καὶ τοσούτῳ θεῷ. Pol. II. 374. D: ὅσῳ μέγιστον τὸ τῶν φυλάκων ἔργον, τοσούτῳ σχολῆς ... τῶν ἄλλων πλείστης ἂν εἴη cet. IX. 576. B: ὅσῳ ἂν πλείω χρόνον ἐν τυραννίδι βιῷ, τοσούτῳ μᾶλλον τοιοῦτος. 591. B: τοσούτῳ ὅσῳπερ cet. Legg. I. 647. E. Euthyd. 11. D. Legg. IV. 707. D: τοσοῦτον χρόνον ὅσον ἂν ὦσιν. Hipp. mai. 292. C: διθύραμβον τοσουτονὶ ᾄσας. Pol. I. 330. B: ὅσην ἐγὼ νῦν οὐσίαν κέκτημαι παραλαβὼν πολλάκις τοσαύτην ἐποίησε. VII. 535. C: τοσαύτην μάθησιν cet. Prot. 314. B: ὥστε τοσοῦτο πρᾶγμα διελέσθαι. (Alc. I. 120. D: ἓν ... τοῦτο τοσοῦτο κακὸν ἔχει ἡ οἴησις αὕτη.) Theaet. 152. E: πρὸς τοσοῦτον στρατόπεδον. Soph. 245. D: ὁπόσον ἂν ᾖ, τοσοῦτον ὅλον ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι. Parm. 129. A: κατὰ τοσοῦτον ὅσον cet. Conv. 214. A: ὁπόσον γὰρ ἂν κελεύῃ τις, τοσοῦτον ἐκπιὼν cet. Pol. VIII. 551. D: ἓν ... τοῦτο τοσοῦτον ὀλιγαρχία ἂν ἔχοι ἁμάρτημα. Legg. IX. 869. A: ἐάν τις εἰς τοσοῦτον ἀκρατὴς θυμοῦ γένηται, sq. ὥστε cet. Apol. 25. E: ἐγὼ ... εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἥκω ὥστε cet. Ib. ὥστε τοῦτο τὸ τοσοῦτον κακὸν ἑκὼν ποιῶ. Polit. 292. E: ἄκροι πεττευταὶ τοσοῦτοι. Pol. IV. 445. C: ὅσοι ... πολιτειῶν τρόποι εἰσὶν ... τοσοῦτοι cet. Parm. 140.

D: τοσαῦτα, ὅσαπερ καὶ τὰ μέτρα. C: ὅσωνπερ μέτρων, τοσούτων ἂν μερῶν ἂν εἴη. Pol. VII. 533. E: οἷς τοσούτων πέρι σκέψις ὅσων ἡμῖν πρόκειται. Legg. VI. 775. A: τοσούτους ἄλλους ἑκατέρων (συγκαλεῖν). Soph. 257. B: ὅσαπέρ ἐστι τὰ ἄλλα, κατὰ τοσαῦτα οὐκ ἔστιν. Parm. 144. D: εἶναι τοσαῦτα ὅσαπερ μέρη. Tim. 73. C: τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα σχήματα. Legg. I. 642. D: λέγοις ἂν τοσαῦτα ὁπόσα σοι φίλον. — Neutr. τοσοῦτον (tanquam adv.) est Lat. *tantum* et *tantopere*. Prot. 339. A: τοσοῦτον μόνον διοίσει. Theaet. 187. A: ὅμως ... τοσοῦτόν γε προβεβήκαμεν ὥστε cet. Soph. 257. B: τοσοῦτον ... μόνον ὅτι cet. Polit. 285. A: ταῦτα ... τοσοῦτον διαφέροντα. Conv. 215. C: σὺ δ' ἐκείνου τοσοῦτον μόνον διαφέρεις ὅτι cet. 219. C: τοσοῦτον περιεγένετο cet.

τότε, *tum* et *tunc* (oppos. *nunc*), germ. *damals* et *dann*; in condit. Lat. *ita*. Prot. 310. C: ἐπειδὴ ... ἐμέλλομεν ἀναπαύεσθαι, τότε cet. 351. E: τότε ἤδη ἀμφισβητήσομεν. Phil. 60. B: καὶ τότε καὶ νῦν. Conv. 184. E: τότε δὴ τούτων ξυνιόντων εἰς ταὐτὸν cet. 192. B: ὅταν ... τότε καὶ cet. Phil. 17. D: ὅταν ... ταῦτα λάβῃς οὕτω, τότε ἐγένου σοφός. Pol. I. 329. A: τότε μὲν εὖ ζῶντες, νῦν δὲ οὐδὲ ζῶντες. C. VI. 498. C: τότε ἤδη ἀφέτους νέμεσθαι. Tim. 44. B. al. — Cum praepos., ut εἰς τότε. Polit. 262. A. Legg. VIII. 830. B. 845. D. X. 888. B. Alc. II. 151. A: εἰς τότε ... τὴν θυσίαν ἀναβάλλεσθαι. Plene Legg. V. 740. C: εἰς τὸν τότε χρόνον. — Cum artic. Phaedr. 240. E: τὴν ἐν τῷ τότε ξυνουσίαν. Critia 110. D. (Polit. 270. E: ἐν τῷ τότε χρόνῳ. Phil. 31. D. 32. E. Critia 111. E.). Pol. II. 359. D: παρὰ τῷ τότε Λυδίας ἄρχοντι. Polit. 271. E: ἐν τῇ τότε φύσει. 272. E: ὅτι τῶν νῦν οἱ τότε μυρίῳ πρὸς εὐδαιμονίαν διέφερον. D. Pol. VI. 504. B: οὕτω δὴ ἐῤῥήθη τὰ τότε cet. Phaed. 118. A: τῶν τότε (i. e. *hominum suae aetatis*) ... ἀρίστου. Phaedr. 241. A: χάριν ἀπαιτεῖ τῶν τότε. 275. B: τοῖς τότε. Legg. III. 680. A. VI. 782. C: ἡμῶν τοῖς τότε. (Prot. 343. C: ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις). Pol. II. 373. D: ἡ τότε ἱκανὴ τρέφειν τοὺς τότε. Legg. III. 677. D. Critia 111. B: πρὸς τὰ τότε. — Etiam sonat *ante*, *antea* (vern. *vorher*, *zuvor* et *vormals*). Prot. 325. E: ὥσπερ τότε τὴν φωνήν. Phaedr. 251. E: ἔλυσε ... τὰ τότε συμπεφραγμένα. 271. E: ὧν τότε ἤκουε λόγων ξυνών. Gorg. 488. C: οἷόν μοι δοκεῖς καὶ τότε ἐνδείκνυσθαι ὡς cet. Theaet. 156. E: ὃ δὴ καὶ τότε ἐλέγομεν. Phil. 38. E: ὃ τότε δόξαν ἐκαλοῦμεν. — Accentu mutato ποτέ (*aliquando*) bis plerumque ponitur: ποτὲ μὲν — ποτὲ δέ, *modo* — *modo* vel *alias* — *alias*. Prot. 352. B: ποτὲ μὲν θυμόν, ποτὲ δὲ ἡδονήν. Phaedr. 248. A: ποτὲ μὲν ἦρε, ποτὲ δὲ ἔδυ. Gorg. 499. C. Phaed. 74. B. Theaet. 191. E. Conv. 203. E. Tim. 66. B. Legg. III. 676. C. al. Pro altero autem ποτὲ δέ etiam aliae inferuntur particulae, velut ἄλλοτε

δέ (Phaedr. 237. E: τοτὲ μὲν ἡ ἑτέρα, ἄλλοτε δὲ ἡ ἑτέρα κρατεῖ. Epin. 985. B.), αὖθις δέ (Gorg. 491. C. Polit. 269. B.), ἔστι δὲ ὅτε (Phaedr. 237. E.) et simplic. δέ (Phaedr. 261. C: φανῆναι τὸ αὐτὸ τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν δίκαιον, ὅταν δὲ βούλεται, ἄδικον. Gorg. 518. A.). Etiam τοτὲ δέ ita ponitur ac si τοτὲ μέν praecesserit. Phaed. 116. A. Theaet. 192. D. Phil. 35. E. τοτὲ δέ ... ἐνίοτε Phil. 46. C.

τραγέλαφος, ὁ, animal (fictum) ex hirco et cervo compositum. Pol. VI. 488. A: οἷον οἱ γραφεῖς τραγελάφους καὶ τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφουσι.

τραγήματα, τά, *bellaria*. Pol. II. 372. C: καὶ τραγήματά που παραθήσομεν αὐτοῖς τῶν τε σύκων cet. E: ὄψα ... καὶ τραγήματα.

τραγικός, ή, όν, *hircinus* vel *caprinus*. Crat. 408. C: τὸ ... ψεῦδος ... τραχὺ καὶ τραγικόν. **tragicus* (etiam poëta trag.). Phaed. 115. A: φαίη ἂν ἀνὴρ τραγικός (nos: *ein Tragiker*). Pol. IX. 577. B: γυμνὸς ... τῆς τραγικῆς σκευῆς. X. 602. B: τοὺς ... τῆς τραγικῆς ποιήσεως ἁπτομένους. Clit. 407. A: ὥσπερ ἐπὶ μηχανῆς τραγικῆς θεός. Legg. VIII. 838. C: ἐν γελοίοις τε ἅμα ἐν πάσῃ τε σπουδῇ τραγικῇ λεγομένῃ (λεγομένων?). Crat. 408. C: περὶ τὸν τραγικὸν βίον. De lege 318. E: Ἀττικὸν ... λέγεις μῦθον καὶ τραγικόν. Pol. X. 595. C: τῶν καλῶν ἁπάντων τούτων τῶν τραγικῶν πρῶτος διδάσκαλός τε καὶ ἡγεμών. Phil. 48. A: τὰς ... τραγικὰς θεωρήσεις. Phaedr. 269. A: ἀλλ' οὐ τὰ τραγικά (ἐπίστασθαι). Etiam *sublimis, grandis*. Men. 76. E: τραγικὴ γάρ ἐστιν ... ἡ ἀπόκρισις.

τραγικῶς, *tragice, tragicorum more* (h. e. ita ut oratione utare grandi). Pol. III. 413. B: τραγικῶς ... κινδυνεύω λέγειν. VIII. 545. E: αὐτὰς (τὰς Μούσας) τραγικῶς ... ὑψηλολογουμένας λέγειν.

τραγοειδής, ὁ ἡ, *caprinus, capripes*. Crat. 408. D: τὰ δὲ κάτωθεν τραχὺς καὶ τραγοειδής (Πάν).

τραγῳδία, ἡ, *tragoedia*. Pol. III. 394. C: τραγῳδία τε καὶ κωμῳδία. VIII. 568. A: οὐκ ἐτὸς ... ἥ τε τραγῳδία ὅλως σοφὸν δοκεῖ εἶναι cet. De lege 320. E: ἡ ... τραγῳδία ἐστὶ παλαιὸν ἐνθάδε. 321. A: ἔστι ... τῆς ποιήσεως δημοτερπέστατον ... ἡ τραγῳδία. Phaedr. 268. D: τραγῳδίας ποίησιν. Gorg. 502. B: ἡ σεμνὴ αὕτη καὶ θαυμαστὴ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις. Pol. VIII. 568. B: ἅτε σοφοὶ ὄντες οἱ τῆς τραγῳδίας ποιηταί. X. 595. B. Legg. VII. 817. B: ἡμεῖς ἐσμὲν τραγῳδίας αὐτοὶ ποιηταὶ ... ὅτι καλλίστης ἅμα καὶ ἀρίστης. De lege 320. E. Phil. 50. B: τῇ τοῦ βίου ξυμπάσῃ τραγῳδίᾳ καὶ κωμῳδίᾳ. Conv. 173. A: ὅτε τῇ πρώτῃ τραγῳδίᾳ ἐνίκησεν Ἀγάθων. Pol. II. 379. A. Phaedr. 268. D: τραγῳδίαν ἄλλο τι εἶναι ἢ τὴν τούτων σύστασιν cet. Conv. 223. D: τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν. Pol. III. 395. A. Legg. VII. 817.

B: ὃ δή φαμεν ἡμεῖς γε ὄντως εἶναι τραγῳδίαν τὴν ἀληθεστάτην. Apol. 22. A: τοὺς ... τῶν τραγῳδιῶν (ποιητάς). Phil. 50. B: ἐν θρήνοις τε καὶ ἐν τραγῳδίαις. Pol. II. 381. D. III. 394. B: τὸ περὶ τὰς τραγῳδίας. Hipp. min. 368. C: ἔπη καὶ τραγῳδίας καὶ διθυράμβους.

τραγῳδοποιός (etiam τραγῳδιοποιός), ὁ, *tragicus* (poëta). Pol. X. 597. E: ὁ τραγῳδοποιός (sic Par. A. c. al. Vulgo τραγῳδιοποιός). Conv. 223. D: τὸν τέχνῃ τραγῳδοποιὸν ὄντα. Crat. 425. D: ὥσπερ οἱ τραγῳδοποιοί. Pol. III. 408. B. X. 605. C: ἢ καὶ ἄλλου τινὸς τῶν τραγῳδιοποιῶν (codd. nonnulli τραγῳδοποιῶν). 607. A. Ep. I. 309. E. (Vaticani duo et Par. f. a pr. m. τραγῳδοποιῶν).

τραγῳδός, ὁ, *tragicus* (actor). Pol. III. 395. A: οὐδέ τοι ὑποκριταὶ κωμῳδοῖς τε καὶ τραγῳδοῖς οἱ αὐτοί (sensus: *ne actores quidem comici et tragici iidem sunt*).

τραγῳδῶ, *grandius aliquid reddo.* Crat. 414. C: ὑπὸ τῶν βουλομένων τραγῳδεῖν αὐτά. 418. D: τετραγῳδημένον.

τράπεζα, ἡ, *mensa.* Pol. X. 596. B: μία (ἰδέα) δὲ τραπέζης. III. 404. D: Συρακοσίαν ... τράπεζαν. II. 373. A: κλῖναί τε ... καὶ τράπεζαι. III. 390. A. II. 372. D: ἀπὸ τραπεζῶν δειπνεῖν. IX. 586. A: κεκυφότες εἰς γῆν καὶ εἰς τραπέζας. X. 596. B. **argentaria s. mensa numularii.* Apol. 17. C: ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ τῶν τραπεζῶν. Hipp. min. 368. B: ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ ταῖς τραπέζαις.

τραῦμα, τό, *vulnus.* Legg. IX. 878. C: ἂν τὸ τραῦμα ἰάσιμον ἀποβῇ. Pol. III. 408. A: ἐκ τοῦ τραύματος. Legg. IX. 877. B: ἐκ τῆς πληγῆς τοῦ τραύματος. Gorg. 524. C: ὑπὸ μαστίγων ἢ ἄλλων τραυμάτων. Theaet. 142. B. Pol. III. 405. C: τραυμάτων ἕνεκα. Tim. 81. E. Legg. VIII. 845. C: τυπτέσθω ... ἄνευ τραυμάτων. IX. 878. B. Pol. III. 399. A: εἰς τραύματα ἢ εἰς θανάτους ἰόντος. Legg. IX. 874. E: Alc. I. 115. B: τραύματα ... ἔλαβον.

τραχέως, *aspere.* Clit. 406: ὥστε φαίνει πρὸς ἐμὲ ἔχειν τραχυτέρως τοῦ δέοντος.

τραχηλίζομαι, *cervice* vel *collo aliquem prehendo* et in univ. *luctor.* Riv. 132. C: ὅτι τραχηλιζόμενος ... πάντα τὸν βίον διατετέλεκεν.

τράχηλος, ὁ, *collum.* Tim. 75. D: περὶ τὸν τράχηλον ἐκόλλησεν. Riv. 134. B.

τραχύνω, *exaspero.* Tim. 67. A: τὸ μὲν τραχῦνόν τε καὶ βιαζόμενον τὸ κύτος ἅπαν. 65. D: ἧττον δὲ τραχύνοντα αὐστηρὰ φαίνεται. 66. C: ἐπαλείφουσα τὰ τραχυνθέντα. Ad animum transfertur. Prot. 333. E: καί μοι ἐδόκει ὁ Πρωταγόρας ἤδη τετραχύνθαι τε καὶ ἀγωνιᾶν cet.

τραχύς, εῖα, ύ, *asper; horridus.* Crat. 408. D: τὰ ... κάτωθεν τραχὺς καὶ τραγοειδής (Πάν). Pol. I. 328. E: τραχεῖα καὶ χαλεπή (ὁδός). Legg. IV. 705. B: τραχεῖα (ἡ χώρα). Crat. 408. C: τραχὺ καὶ τραγικόν (τὸ ψεῦδος). Tim. 84. A.

Pol. VII. 515. E: *διὰ τραχείας τῆς ἀναβάσεως.* Tim. 65. E. Legg. III. 695. A. Tim. 63. E: *λείου ... καὶ τραχέος παθήματος.* Crat. 426. E: *ἐν τῷ τραχεῖ.* Pol. X. 619. E: *πορείαν οὐκ ἂν ... τραχεῖαν πορεύεσθαι.* Tim. 67. C: *τραχεῖαν (φωνήν).* Theaet. 194. E: *οἱ ... λάσιον καὶ τραχὺ (τὸ κῆρ) ... ἔχοντες.* Crat. 406. A: *πρὸς τὸ μὴ τραχὺ τοῦ ἤθους, ἀλλ' ἥμερόν τε καὶ λεῖον.* Pol. V. 452. C: *πορευτέον πρὸς τὸ τραχὺ τοῦ νόμου.* Tim. 71. C. Crat. 420. E: *τραχέα καὶ λάσια ὄντα.* Soph. 229. E: *ἡ μὲν τραχυτέρα τις ἔοικεν ὁδὸς εἶναι.* Legg. IV. 704. D: *τραχυτέραν (τὴν χώραν).* Tim. 65. D: *τραχύτερα ... ὄντα.* 84. C: *(ὅταν) τραχύτερα πάντα τῶν πρόσθεν τὰ νοσήματα ἀπεργάζηται.* Legg. IX. 864. C: *ὧν δὴ καὶ νόμοι τραχύτατοι γίγνοιντο ἄν.*

τραχύτης, ἡ, asperitas. Locr. 100. D: *τραχύτατα.* Tim. 65. C: *τραχύτησί τε καὶ λειότησιν.*

τρεῖς, τρία, tres, tria. Pol. VII. 523. C: *οὗτοι ... τρεῖς ἂν εἶεν δάκτυλοι.* Phaedr. 229. C: *τρία στάδια.* Phaed. 106. B: *ὥσπερ τὰ τρία οὐκ ἔσται ... ἄρτιον.* Theaet. 147. E. Pol. I. 337. B: *τετράκις τρία.* Legg. X. 894. A: *μέχρι τριῶν ἐλθοῦσα.* Phil. 66. C: *πρὸς τοῖς τρισί.* Legg. XII. 968. E: *τρεῖς κύβους βάλλοντας.* VIII. 848 E: *δημιουργῶν τρία καὶ δέκα (v. τριακαίδεκα) μέρη διελομένους.*

τρέμω, timeo, extimesco. Phaed. 81. B: *τοῦτο ... εἰθισμένη μισεῖν τε καὶ τρέμειν* cet. Pol. VIII. 554. D: *περὶ τῆς ἄλλης οὐσίας τρέμων.* Parm. 137. A: *δι' ἐμπειρίαν τρέμοντι τὸ μέλλον.* Phaed. 117. B: *οὐδὲν τρέσας.*

τρέπω, verto, converto; adverto (mentem); *flecto; adduco.* Pol. VI. 508. C: *ὅταν μηκέτι ἐπ' ἐκεῖνά τις αὐτοὺς (τοὺς ὀφθαλμοὺς) τρέπῃ.* Soph. 250. C: *τὴν διάνοιαν ... τρέπειν.* Pol. III. 393. A: *οὐδ' ἐπιχειρεῖ ἡμῶν τὴν διάνοιαν ἄλλοσε τρέπειν.* VIII. 556. A: *ὅπῃ τις βούλεται τρέπειν.* Legg. I. 643. C: *ἐκεῖσε τρέπειν τὰς ἡδονὰς καὶ ἐπιθυμίας τῶν παίδων.* XI. 938. B: *ἐπὶ τἀναντία τρέπειν.* Ep. III. 315. E: *πᾶν (ἁμάρτημα) εἰς ἐμὲ τρέπειν.* Legg. VII. 809. A: *ἀεὶ τρέπων πρὸς τἀγαθὸν κατὰ νόμους.* VI. 783. A: *τρέποντα εἰς τὸ βέλτιστον.* VIII. 841. A: *(τὴν) τροφὴν αὐτῆς ἄλλοσε τρέποντα τοῦ σώματος.* Menex. 248. C: *ἐνταῦθα τὸν νοῦν τρέποντες.* Phaed. 257. B: *ἐπὶ φιλοσοφίαν ... τρέψον.* Legg. X. 887. A: *(εἰ) τὰ δὲ εἰς φόβον τρέψαιμεν.* Epin. 985. D: *ἐπὶ θεοσέβειαν ... τρέψαι πόλιν ἑαυτοῦ.* Euthyd. 275. B: *ἐπ' ἄλλο τι ἐπιτήδευμα τρέψας αὐτοῦ τὴν διάνοιαν.* Parm. 135. B: *οὐδὲ ὅποι τρέψει τὴν διάνοιαν ἕξει.* Ep. VII. 355. B: *οἵτινες ἂν ὑμῖν φαίνωνται μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ πλοῦτον τρέψοντες τὰς γνώμας ὑμῶν.* Legg. X. 885. D: *οὐκ ἐπὶ τὸ μὴ δρᾶν τὰ ἄδικα τρεπόμεθα οἱ πλεῖστοι.* Pol. VII. 519. A: *ἐφ' ἃ τέτραπται.* B. 533. B: *ἢ πρὸς θεραπείαν τῶν φυομένων ... ἅπασαι τετράφαται.* Phaed. 64. E: *πρὸς ... τὴν ψυχὴν τετράφθαι.* Conv. 210.

D: ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαγος τετραμμένος τοῦ καλοῦ. Pol. VII. 515. D. IX. 591. C. VII. 518. D: οὐκ ὀρθῶς ... τετραμμένω. Conv. 191. E: μᾶλλον πρὸς τὰς γυναῖκας τετραμμέναι εἰσί. Alc. I. 123. A: τὰ ἴχνη τὰ ἐκεῖσε τετραμμένα δῆλα. Legg. VII. 816. D: τῶν ἐπὶ τὰ τοῦ γέλωτος κωμῳδήματα τετραμμένων (διανοημάτων). Critia 118. B: ὁ ... τόπος οὗτος ὅλης τῆς νήσου πρὸς νότον ἐτέτραπτο. Med. *me verto* vel *converto* (*convertor*); in animo pos. *adverto; aggredior* vel *pergo ad aliquid.* Prot. 339. E: τρέπομαι πρὸς τὸν Πρόδικον. Legg. XI. 915. D: ἐν ᾧ τρέπεται θερινὸς ἥλιος εἰς τὰ χειμερινά. Phaed. 82. D: ταύτῃ τρέπονται. Conv. 181. C: ἐπὶ τὸ ἄῤῥεν τρέπονται οἱ ἐκ τούτου τοῦ ἔρωτος ἔπιπνοι. Legg. III. 680. E: ἐπὶ γεωργίας ... τρέπονται. Conv. 175. E: νῦν δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον πρῶτον τρέπου. Tim. 41. C: τρέπεσθε ... ἐπὶ τὴν τῶν ζώων δημιουργίαν. Pol. VI. 493. B: (εἰ) ἐπὶ διδασκαλίαν τρέποιτο. Legg. IV. 720. A. Conv. 191. C: (ἵνα) ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποιντο. Pol. V. 469. E: μᾶλλόν γ' ἂν ... οὕτω πρὸς τοὺς βαρβάρους τρέποιντο. Charm. 158. E: μήτ' αὖ ἐγὼ ἀσκέπτως ἐπὶ τὴν ἰατρικὴν τρέπωμαι. Legg. X. 887. A: ἐπὶ τοὺς νόμους τρεπώμεθα πάλιν. Prot. 361. E: νῦν δ' ὥρα ἤδη καὶ ἐπ' ἄλλο τι τρέπεσθαι. Soph. 242. B: τήνδ' ... τὴν ὁδὸν ... τρέπεσθαι (*hanc viam ... ingredi*). Conv. 176. A: τρέπεσθαι πρὸς τὸν πότον. Legg. VI. 782. B: ἐπὶ τὴν ἀλλήλων ἐδωδὴν τρέπεσθαι. VII. 794. C: πρὸς ... τὰ μαθήματα τρέπεσθαι χρεὼν ἑκατέρους. Menex. 234. A: ἐπὶ τὰ μείζω ἐπινοεῖς τρέπεσθαι. Legg. III. 683. C: ἡ (ἡμέρα) ἐκ θερινῶν εἰς τὰ χειμερινὰ τοῦ θεοῦ τρεπομένου. Theaet. 173. A: ἐπὶ τὸ ψεῦδος ... τρεπόμενοι. Conv. 205. D. Tim. 40. B: τὰ ... τρεπόμενα καὶ πλάνην τοιαύτην ἴσχοντα. Legg. IX. 874. E: καὶ ὁ φαυλότατος ... τῶν ἐπὶ νόμον τρεπομένων. Lys. 213. E: ἡ δὲ ἐτράπημεν, δοκεῖ μοι χρῆναι ἰέναι. Apol. 21. B: ἐπὶ ζήτησιν αὐτοῦ τοιαύτην τινὰ ἐτραπόμην. Ep. VII. 335. E: ἐτράπετο. Euthyd. 290. A: ποῖ οὖν ... τραποίμεθ' ἂν ἔτι (v. ὅτι); Hipp. mai. 297. D: οὐκ ἔτι ἔχω ... ὅποι τράπωμαι. Phaed. 66. E: (ἐὰν) τραπώμεθα πρὸς τὸ σκοπεῖν τι. 115. A: σχεδόν τί μοι ὥρα τραπέσθαι πρὸς τὸ λουτρόν. Pol. VIII. 553. C: πρὸς χρηματισμὸν τραπόμενος γλίσχρως. Apol. 39. A: ἐφ' ἱκετείαν τραπόμενος τῶν διωκόντων. Ep. VII. 332. D. Phaedr. 250. A: ἐπὶ τὸ ἄδικον τραπόμεναι. Parm. 135. C: ποῖ τρέψει ἀγνοουμένων τούτων; Etiam *aliquem converto* et *aliquid adduco* vel *adhibeo.* Charm. 156. C: ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα τρεπόμενοι (διαίτας). Euthyd. 303. C: ἐπὶ τὸ ἐπαινεῖν ... αὐτὼ ἐτραπόμην. — Verb. Pol. II. 365. C: ἐπὶ τοῦτο δὴ τρεπτέον ὅλως. Legg. V. 747. E.

τρέφω, *nutrio, alo, victum praebeo* (pass. *vivo*); *educo, instituo.* Pol. VII. 534. D: οὓς τῷ λόγῳ τρέφεις τε καὶ παιδεύεις. X. 605. B: τρέφει. Critia 115. A. Lys. 208. E: δι' ἡμέρας

ὅλης τρέφουσί σε. Pol. VII. 537. A: παίζοντας τρέφε. 534. D: εἴ ποτε ἔργῳ τρέφοις. Theaet. 197. C: εἴ τις ὄρνιθας ἀγρίας ... τρέφοι. Polit. 274. A: γεννᾶν καὶ τρέφειν. Pol. VIII. 565. C: τοῦτον τρέφειν τε καὶ αὔξειν μέγαν. Critia 110. E: τρέφειν ... στρατόπεδον πολύ. Polit. 273. C: τὰ ζῶα τρέφων. Pol. IX. 589. B: τὰ ... ἥμερα τρέφων. IV. 442. A: τρέφουσα λόγοις τε καλοῖς καὶ μαθήμασι. Tim. 81. C: τρέφουσα ἐκ πολλῶν ὁμοίων. 82. D: τὸ περὶ τὸν μυελὸν ὀστοῦν τρέφον αὔξει. Theaet. 150. E: τὰ ὑπ' ἐμοῦ μαιευθέντα κακῶς τρέφοντες. Pol. III. 414. D: ἃ ἡμεῖς αὐτοὺς ἐτρέφομέν τε καὶ ἐπαιδεύομεν. Critia 109. B: θρέμματα ἑαυτῶν ἡμᾶς ἔτρεφον. Legg. III. 694. D. Tim. 23. D: ἡ τήν τε ὑμετέραν (πόλιν) ... ἔθρεψε καὶ ἐπαίδευσε. Legg. III. 694. D: ἔθρεψαν. Menex. 237. C: τῆς τεκούσης καὶ θρεψάσης. Pol. X. 606. B: θρέψαντα ... ἰσχυρὸν τὸ ἐλεεινόν. Legg. III. 681. B: τῶν γεννητόρων τε καὶ θρεψάντων. Crit. 54. A: θρέψεις τε καὶ παιδεύσεις (αὐτούς). Pol. IX. 575. A: ὅθεν αὐτὸν ... θρέψει. D. III. 399. D: τριγώνων ... δημιουργοὺς οὐ θρέψομεν. V. 449. D: γενομένους πῶς θρέψουσι. Prot. 313. C: ἀφ' ὧν ψυχὴ τρέφεται. Phaedr. 246. D: τούτοις ... τρέφεται ... τὸ τῆς ψυχῆς πτέρωμα. Soph. 223. E: ὅσοις τὸ σῶμα τρέφεται. Menex. 238. A: ᾧ κάλλιστα καὶ ἄριστα τρέφεται τὸ ἀνθρώπειον γένος. Pol. III. 401. E: τρέφοιτ' ἂν ἀπ' αὐτῶν. VI. 492. A: ἐὰν ... μὴ ... τρέφηται. VIII. 568. E: ὅτι οὔτε δίκαιον τρέφεσθαι ὑπὸ πατρὸς υἱὸν ἡβῶντα. Epin. 973. D: τὸ τρέφεσθαι καὶ παιδεύεσθαι. Phaedr. 247. D: ἅτ' οὖν θεοῦ διάνοια νῷ τε καὶ ἐπιστήμῃ ἀκηράτῳ τρεφομένη. Phaed. 84. A: ὑπ' ἐκείνου τρεφομένη. Pol. VI. 493. A: θρέμματος μεγάλου ... τρεφομένου. VIII. 561. A. III. 401. B: ἐν κακίας εἰκόσι τρεφόμενοι. 414. D: ἦσαν ... ὑπὸ τῆς γῆς ἐντὸς πλαττόμενοι καὶ τρεφόμενοι. Legg. X. 887. D: ἐν γάλαξι τρεφόμενοι. VII. 813. D: εὖ ... τρεφομένων. IX. 872. D: ἐν κακῶς οἰκούσαις καὶ τρεφομέναις ... πόλεσι. VII. 809. B: τοὺς ὑπὸ σοῦ τρεφομένους. Men. 85. E: ἐπειδὴ ἐν τῇ σῇ οἰκίᾳ γέγονε καὶ τέθραπται. Legg. I. 625. A: ἐπειδὴ ... ἐν τοιούτοις ἤθεσι τέθραφθε νομικοῖς. Gorg. 525. A: διὰ τὸ ἄνευ ἀληθείας τεθράφθαι (v. τετράφθαι). Theaet. 172. D: Pol. III. 405. A. al. Prot. 341. C: ἐν φωνῇ βαρβάρῳ τεθραμμένος. Phaedr. 247. B. Pol. III. 391. C: ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος. Legg. III. 695. C: παιδείᾳ ... οὐ διατρυφώσῃ τεθραμμένος. Pol. VI. 496. B: εὖ τεθραμμένον ἦθος. Legg. XI. 918. C: ἄκρᾳ τροφῇ τεθραμμένον. Theaet. 175. D: ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ σχολῇ τεθραμμένου. Tim. 81. C: τεθραμμένης ... ἐν γάλακτι. Pol. IX. 572. D: νέον υἱὸν ἐν τοῖς τούτου ... ἤθεσι τεθραμμένον. Menex. 239. A: ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ τεθραμμένοι. Prot. 327. C: τῶν ἐν νόμοις καὶ ἀνθρώποις τεθραμμένων. Phaedr. 243. C:

ἐν ναύταις ... τεθραμμένων. Legg. II. 653. C: τούτων ... τῶν ὀρθῶς τεθραμμένων ἡδονῶν καὶ λυπῶν. Theaet. 172. C: πρὸς τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ ... τεθραμμένους. Legg. VII. 814. B: οὕτως αἰσχρῶς τὰς γυναῖκας εἶναι τεθραμμένας ὥς cet. Apol. 18. A: ἐν οἷσπερ ἐτεθράμμην. Polit. 310. A: τοῖς ... θρεφθεῖσι ... κατὰ φύσιν. Menex. 238. C: ὡς ... ἐν καλῇ πολιτείᾳ ἐτράφησαν οἱ πρόσθεν ἡμῶν. Pol. VII. 538. A: εἴ τις ὑποβολιμαῖος τραφείη ἐν πολλοῖς ... χρήμασι cet. III. 401. D: πολὺ γὰρ ἂν ... κάλλιστα οὕτω τραφεῖεν. Ib. ἐάν τις ὀρθῶς τραφῇ. Alc. I. 120. E: ἐὰν καὶ εὖ τραφῶσιν. Pol. III. 401. E: ὁ ἐκεῖ τραφεὶς ὡς ἔδει. Legg. VII. 802. D: τραφεὶς ... ἐν τῇ κοινῇ καὶ γλυκείᾳ (μούσῃ). Pol. III. 410. D: ὀρθῶς ... τραφέν. E: καλῶς ... τραφέντος. Legg. VII. 81Ջ. D: εὖ τραφέντων. Theaet. 175. D: τοῖς ... τραφεῖσιν. Tim. 18. B: τοὺς ... οὕτω τραφέντας. Legg. III. 695. B: τροφῇ ἀνεπιπλήκτῳ τραφέντας. Pol. VIII. 568. D: πόθεν θρέψεται. E. II. 372. B: θρέψονται ... ἐκ τῶν κριθῶν ἄλφιτα σκευαζόμενοι. 376. C. Crit. 54. A: βέλτιον θρέψονται καὶ παιδεύσονται; Med. Legg. III. 695. E: ἐθρέψω ... Ξέρξην ἐν τοῖς αὐτοῖς ἤθεσιν cet. Critia 113. E: γενέσεις διδύμους γεννησάμενον ἐθρέψατο. Pol. VII. 541. A: (ὅταν) τοὺς παῖδας αὐτῶν ... θρέψωνται (v. θρέψονται) ἐν τοῖς σφετέροις τρόποις καὶ νόμοις. Conv. 212. A: τεκόντι ... ἀρετὴν ἀληθῆ καὶ θρεψαμένῳ. Legg. IV. 717. B: τῶν γεννησάντων καὶ θρεψαμένων. — Verb. Tim. 19. A: τὰ ... τῶν ἀγαθῶν θρεπτέον. Pol. III. 403. C: γυμναστικῇ θρεπτέοι οἱ νεανίαι.

τρέχω, *curro*. Soph. 262. B: βαδίζει, τρέχει cet. Gorg. 468. A: βαδίζειν καὶ τρέχειν. Pol. VII. 536. D. Lach. 192. A: ἐν τῷ τρέχειν. Pol. I. 327. B: ἐκέλευσε δραμόντα τὸν παῖδα περιμεῖναί ἑ κελεῦσαι.

τρῆμα, τό, *foramen*. Gorg. 494. B: μεγάλ' ἄττα τὰ τρήματα εἶναι ταῖς ἐκροαῖς.

τρῆσις, ἡ, *perforatio*. Polit. 279. E: τὰ δὲ ἄνευ τρήσεως ξυνδετά.

τρητός, ή, όν, *perforatus*. Polit. 279. E: τῶν δὲ συνθέτων τὰ μὲν τρητά.

τρισκαιδεκέτης, fem. έτις, *annum agens tertium decimum*. Legg. VIII. 833. D: ταῖς ... τρισκαιδεκέτεσι.

τριάκοντα, *triginta*. Apol. 32. C: οἱ τριάκοντα (triginta qui dicuntur tyranni). Pol. V. 460. E: τὰ τριάκοντα (ἔτη). Parm. 127. D: τὸν τῶν τριάκοντα γενόμενον. Apol. 38. B: τριάκοντα μνῶν. Legg. VI. 774. A: τριάκοντα (δραχμαῖς). Men. 91. D: τριάκονθ' ἡμέρας. Pol. VII. 537. D: ἐπειδὰν τὰ τριάκοντα ἔτη ἐκβαίνωσιν. Legg. II. 665. B.

τριακονταέτης et τριακοντούτης, ὁ, *triginta annos natus*. Legg. XI. 914. B: ὑπὸ τοῦ προστυγχάνοντος μὴ ἔλαττον τριακονταέτους (sic Par. A. pro vulg. τριακονταετοῦς).

XII. 961. B: *μὴ ἔλαττον ἢ τριακονταέτη* (v. *τριακονταετῆ*, ΑΩ a pr. m. *τριακοντετῆ*). Pol. VII. 539. A: *περὶ τοὺς τριακοντούτας* (sic Par. A. c. al. Vulgo *τριακοντούτεις*). Legg. II. 670. A: *τοὺς ἤδη τριακοντούτας* (ita Par. A. c. plur. al. Vulgo *τριακοντούτεις*).

τριακόντορος dicitur navis triginta remorum. Ep. VII. 350. B: *πέμπουσι τριακόντορον*.

τριακόσιοι, αι, α, *trecenti*. De lege 318. C: *ἔτη τριακόσια*. Legg. VI. 753. C: *μέχρι τριακοσίων*. VIII. 828. B. Menex. 240. A: *ναῦς ... τριακοσίας*.

τριάς, ἡ, *numerus ternarius*. Phaed. 104. A: *ἡ τριάς*. Ib. *περὶ τῆς τριάδος*. Pol. VIII. 546. C. Legg. VI. 759. D. Phaed. 104. C: *τριάδι*.

τριβή, ἡ, *exercitatio*, *usus* (*Uebung*). Phaedr. 260. E: (*ὅτι*) *οὐκ ἔστι τέχνη, ἀλλ' ἄτεχνος τριβή* (nos: *ein kunstloses Treiben*; etenim gr. *τρίβειν*, *τριβή* et vern. *treiben*, *Trieb* inter se cognata sunt). Gorg. 463. B: *ἐμπειρία καὶ τριβή*. 501. A. Legg. XI. 938. A. Ep. VII. 344. B: *μετὰ τριβῆς πάσης καὶ χρόνου πολλοῦ*. Phaedr. 270. B: *τριβῇ ... καὶ ἐμπειρίᾳ* (oppos. *τέχνῃ*). Soph. 254. A. Phil. 55. E: *ἐμπειρίᾳ καί τινι τριβῇ*. Epin. 976. B: *μνήμῃ καὶ τριβῇ*. In tempore pos. designat *moram* (vern. *Länge der Zeit*). Pol. VI. 493. B: *καταμαθὼν ... ταῦτα πάντα ξυνουσίᾳ τε καὶ χρόνου τριβῇ*.

τρίβω, *tero*, *contero*; *altero*. Phaed. 117. B: *τοσοῦτον ... τρίβομεν ὅσον οἰόμεθα μέτριον εἶναι πιεῖν*. Pol. IV. 435. A: *παρ' ἄλληλα σκοποῦντες καὶ τρίβοντες*. Euthyd. 299. B: *τρίψας* (*φάρμακον*). Locr. 98. E: *τρίβεται ... ἀμοιβαδόν*. Ep. VII. 344. B: *τριβόμενα πρὸς ἄλληλα*. Phaed. 116. D: *εἰ τέτριπται* (*τὸ φάρμακον*). 117. A: *τετριμμένον*. **frico*. Phil. 46. A: *οἷον τὰς τῆς ψώρας ἰάσεις τῷ τρίβειν*. Phaed. 60. B: *τρίβων* (*τὸ σκέλος*). Ib. *ἔτριψε τῇ χειρί* (*τὸ σκέλος*).

τρίβων, ὁ, *pallium* (propr. longo usu detritum, quale philosophi gestare solebant). Prot. 335. D: *τῇ δ' ἀριστερᾷ ἀντελάβετο τοῦ τρίβωνος τουτουΐ*. Conv. 219. B: *ὑπὸ τὸν τρίβωνα κατακλινεὶς τὸν τουτουΐ* (Socratis).

τρίγωνος, ὁ ἡ, *triangulus*, neutr. (subst.) *triangulum*. Locr. 98. B: *τοῦτο ... τὸ τρίγωνον* al. C: *τρίγωνον ... ἰσόπλευρον*. Ib. *ἰσοπλεύρῳ τριγώνῳ*. C. Men. 87. A: *τόδε τὸ χωρίον τρίγωνον*. Tim. 50. B: *τὸ τρίγωνον*. 53. C: *τὰ τρίγωνα ἅπαντα ἐκ δυεῖν ἄρχεται τριγώνοιν*. 54. A. 53. C: *ἐκ τριγώνων ξυνέστηκε*. 55. B: *ὑπὸ πέντε ἐπιπέδων τριγώνων*. Ib. *βάσεις ... τριγώνους*. 81. B: *καινὰ τὰ τρίγωνα ... ἔτι ἔχουσα*. C. Etiam instrumentum musicum. Pol. III. 399. C: *τριγώνων ... δημιουργούς*.

τριετηρίς, ἡ (*ἑορτή*), dies festi tertio quoque anno celebrari soliti. Legg. VIII. 834. E: *τριετηρίδες*.

τριετής, ὁ, *trimus.* Legg. VII. 789. E: ἕως ἂν τριετὲς (Steph. τρίετες) ἀποτελεσθῇ τὸ γενόμενον. 794. A: ἀπὸ τριετοῦς μέχρι τῶν ἓξ ἐτῶν (*a tertio ad sextum aetatis annum*). 793. E: τριετεῖ. D: εἰς ... τὴν τριετῆ (sic Par. A. c. plurimis al.; vulgo τριετοῦς, al. τρί' ἔτη) ... ἡλικίαν. XII. 954. D: τριετῆ τὴν προθεσμίαν εἶναι. IX. 868. E: τριετεῖς ... ἀπενιαυτήσεις.

τρίζω, *strido.* Pol. III. 387. A: τρίζουσαι et τετριγυῖα (ex Hom.).

τριήρης, ἡ (ναῦς), *triremis.* Ep. III. 317. B: τριήρης ἀφίκετο. Lach. 184. A: οἱ ἐκ τῆς τριήρους. Critia 115. E: μιᾷ τριήρει. Alc. I. 119. D: τριήρη ... κυβερνᾶν. Ep. VII. 339. A: ἔπεμψε ... ἐπ' ἐμὲ τριήρη. Gorg. 469. E: τριήρεις. Pol. X. 616. C: οἷον τὰ ὑποζώματα τῶν τριήρων. Critia 117. D: τριήρεσι. Hipp. mai. 295. D: τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πλοῖά τε καὶ τριήρεις.

τρικυμία, ἡ, *fluctus decumanus* s. *maximus.* Pol. V. 472. A: τὸ μέγιστον καὶ χαλεπώτατον τῆς τρικυμίας ἐπάγεις. Euthyd. 293. A: σῶσαι ἡμᾶς ... ἐκ τῆς τρικυμίας τοῦ λόγου.

τρίμετρος, ὁ ἡ, *trimeter.* Legg. VII. 810. E: ποιηταὶ ... ἐπῶν ἑξαμέτρων ... καὶ τριμέτρων.

τριοδοντία, ἡ, piscatus qui tridente peragitur. Soph. 220. E: τριοδοντία τις ... κέκληται.

τρίοδος, ἡ, *trivium.* Gorg. 524. A: ἐν τῇ τριόδῳ ἐξ ἧς φέρετον τὼ ὁδὼ cet. Legg. VII. 799. C: καθάπερ ἐν τριόδῳ γενόμενος. IX. 873. B: εἰς τεταγμένην τρίοδον ἔξω τῆς πόλεως ἐκβαλλόντων γυμνόν. XI. 933. B: εἴτ' ἐπὶ τριόδοις cet.

τριόδους, ὁ, *tridens* (piscatorum). Soph. 220. C: ἀγκίστροις καὶ τριόδουσι. E. 221. A.

τριπλάσιος, α, ον, *triplus;* neutr. *triplum* (vern. *dreimal so viel* vel *so gross*). Locr. 98. A: τριπλασία (γωνία) ... τᾶς ἐλαχίστας. Pol. IX. 587. D: τριπλασίου ... τριπλάσιον ἀριθμῷ ἀληθοῦς ἡδονῆς ἀφέστηκε τύραννος. Tim. 36. D: κατὰ τὴν τοῦ διπλασίου καὶ τριπλασίου διάστασιν. 43. D: Legg. VI. 756. D: τριπλασίᾳ τῆς πρώτης ζημίας (ζημιοῦσθαι). Polit. 257. A: τάχα ... ὀφειλήσεις ταύτης τριπλασίαν (χάριν). Tim. 35. B: τριπλασίαν (μοῖραν) ... τῆς πρώτης. Legg. IX. 879. A: τριπλασίαν ἐκτισάτω τὴν βλάβην. Locr. 96. B. Legg. V. 744. E: διπλάσιον ἐάσει τοῦτον κτᾶσθαι καὶ τριπλάσιον. VIII. 846. A: τριπλάσιον ... κέρδος τῆς τοῦ γείτονος ζημίας. XI. 916. D: τῆς τιμῆς ... τριπλάσιον. Pol. IV. 422. C: τριπλασίοις αὐτῶν μαχοῦνται. Tim. 36. A: τριπλάσια διαστήματα.

τρίπλεθρος, ὁ ἡ, in eo dicitur quod trium est iugerum. Critia 115. D: διώρυγα ... τρίπλεθρον τὸ πλάτος ... ξυνέτρησαν. (116. D. pro τρισὶ πλέθροις Steph. coni. τρίπλεθρος).

τριπλοῦς, ῆ, οῦν, triplus. Polit. 267. B: οὐκ ἔλαττον τριπλοῦ. Tim. 35. B: τριπλῆν (μοῖραν) τῆς τρίτης. 54. B. Legg. IX. 878. D.

τρίπους, ὁ ἡ, tripedalis. Men. 83. E: ἄνπερ τρίπους ᾖ (ἡ γραμμή). Theaet. 147. D: τῆς ... τρίποδος (δυνάμεως) πέρι. Men. 83. E: ἀπὸ τῆς τρίποδος (γραμμῆς). Ib. τρίποδα. Subst. τρίπους, ὁ, *tripus.* Legg. IV. 719. C: ὅταν ἐν τῷ τρίποδι τῆς Μούσης καθίζηται (ποιητής). Gorg. 472. A: ὧν οἱ τρίποδες ... εἰσὶν ἐν τῷ Διονυσίῳ.

τρίς, ter. Phaedr. 235. A: δὶς καὶ τρίς. Pol. I. 337. B. Legg. VI. 777. A. al.

τρισμύριοι, αι, α, triginta millia. Ax. 369. A: τρισμυρίων ἐκκλησιαζόντων. Conv. 175. E: ἐν μάρτυσι ... πλέον ἢ τρισμυρίοις.

τριστάδιος, ὁ ἡ, tria stadia continens. Critia 115. E: ἦν ... ὁ μέγιστος τῶν τροχῶν ... τριστάδιος τὸ πλάτος.

τρισχίλιοι, αι, α, ter mille. Critia 118. A: τρισχιλίων σταδίων.

τρισχιλιοστός, ή, όν, ter millesimus. Phaedr. 249. A: τρισχιλιοστῷ ἔτει.

τριταῖος, α, ον, tertio die. Legg. XII. 959. A: τριταία πρὸς τὸ μνῆμα ἐκφορά. Etiam in febri ponitur *tertiana.* Tim. 86. A: τριταίους (πυρετούς).

τριτεῖα, τά, tertiae partes vel *tertia palma.* Phil. 22. E: πορρωτέρω δέ ἐστι τῶν τριτείων.

τριτημόριον, τό, tertia pars. Phaed. 105. B: τριτημόριον ... καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.

τρίτος, η, ον, tertius. Phil. 66. D: τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι. Id. Pol. IX. 583. B. III. 391. C: τρίτου ἀπὸ Διός. Phil. 53. E: πάνθ' ὅσα λέγομεν εἶναι τὸ τρίτον ἑτέρῳ. Euthyd. 277. C: ἐπὶ τὸ τρίτον καταβαλῶν ὥσπερ πάλαισμα. Gorg. 500. A: σύμψηφος ἡμῖν εἶ καὶ σὺ ἐκ τριτων (*tertius.* Tim. 54. B. pro ἐκ τρίτων cum codd. scribendum ἐκ τρίτου). Legg. XII. 943. C: (τῶν) τρίτων (i. q. τριτείων). — Adverbiorum partes agunt (Lat. *tertio* et *tertium*, germ. *drittens* et *zum dritten Mal*) τρίτον (Prot. 351. D: καὶ τρίτον ἃ οὐδέτερα. Phaedr. 266. E. Soph. 224. D. Pol. II. 358. C. al.) et τὸ τρίτον (Parm. 135. E. 155. E: ἔτι δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. Legg. VI. 753. D. XI. 920. A. Ep. VII. 336. C.)

τριττός, ή, όν, trinus, triplex; plur. *terni* et simpl. *tres.* Legg. VI. 782. D: ἐκ τριττῆς χρείας καὶ ἐπιθυμίας ἠρτημένα. Pol. IX. 580. D: τριτταὶ ... ἡδοναί. X. 597. B. IV. 435. B: ἐν αὐτῇ τριττὰ γένη φύσεως ἐνόντα. Legg. III. 684. A: πόλεσι τριτταῖς. Phil. 43. C: τριττοὺς ... βίους. Gorg. 477. B: τριττὰς ... πονηρίας. Pol. VI. 504. A: τριττὰ εἴδη ψυχῆς διαστησάμενοι. IX. 581. C. X. 599. A. Tim. 50. C. Legg. VIII. 833. C.

τριττυαρχῶ, *tertiae parti tribus impero.* Pol. V. 475. A: ὅτι, ἂν μὴ στρατηγῆσαι δύνωνται, τριττυαρχοῦσι.

τρίτως, *tertio loco.* Tim. 56. B: τὸ δὲ δεύτερον δευτέρως τὰ αὐτὰ ταὔτ' ἔχειν, τρίτως δὲ τὸ τρίτον.

τριχῇ, *trifariam.* Phaedr. 253. C: καθάπερ ... τριχῇ διειλόμην ψυχὴν ἑκάστην. Phil. 23. C. Pol. VIII. 564. C: τριχῇ διαστησώμεθα τῷ λόγῳ δημοκρατουμένην πόλιν. IX. 580. D. Tim. 84. C: τρίτον ... νοσημάτων εἶδος τριχῇ δεῖ διανοεῖσθαι γιγνόμενον. Legg. III. 683. D: τριχῇ τὸ στράτευμα διανείμαντας. VIII. 848. A. Crit. 51. E: τὸν μὴ πειθόμενον τριχῇ φαμὲν ἀδικεῖν.

τρίχινος, η, ον, *e pilis confectus.* Polit. 279. E: τὰ μὲν νεύρινα ... τὰ δὲ τρίχινα.

τρίψις, ἡ, *frictio.* Theaet. 153. A: αὐτὸ (τὸ θερμόν τε καὶ πῦρ) γεννᾶται ἐκ φορᾶς καὶ τρίψεως. 156. A: ἐκ ... τῆς τούτων ὁμιλίας τε καὶ τρίψεως πρὸς ἄλληλα γίγνεται ἔκγονα cet. Phil. 46. D: τῇ τρίψει ... καὶ τῇ κνήσει.

τρόμος, ὁ, *tremor.* Tim. 62. B: τρόμος καὶ ῥῖγος. Crat. 426. E: ἐν τῷ τρόμῳ. Tim. 85. E: χειμῶνα καὶ τρόμον ἐντὸς παρέχει.

τρόπαιον, τό, *tropaeum.* Critia 108. C: ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὔπω τρόπαιον ἔστησαν. Tim. 25. C: τρόπαια ἀνέστησε. Menex. 240. D: πρῶτοι στήσαντες τρόπαια τῶν βαρβάρων. 242. E. 245. A: αἰσχυνομένη τὰ τρόπαια τά τε Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι cet.

τροπή, ἡ, *conversio.* Polit. 270. D: ὅταν ἡ τῆς νῦν καθεστηκυίας ἐναντία γίγνηται τροπή. 271. B: ἕπεσθαι τῇ τροπῇ. 270. B: μεγίστην ... τροπήν. Ib. τῶν περὶ τὸν οὐρανὸν γιγνομένων τροπῶν πασῶν. 271. C: ἐν ἐκείναις ... ταῖς τροπαῖς. Tim. 39. D: ὅσα (τῶν ἄστρων) δι' οὐρανοῦ πορευόμενα ἔσχε τροπάς. Praec. ponitur in solstitio et bruma. Legg. VI. 767. C: μετὰ θερινὰς τροπάς. XII. 945. D: μετὰ τροπὰς ἡλίου τὰς ἐκ θέρους εἰς χειμῶνα. Epin. 990. B: τροπὰς ἄγοντα (τὸν ἥλιον) διὰ πάσης τῆς αὐτοῦ περιόδου. Ax. 370. C: τροπὰς διττάς. **commutatio.* Locr. 102. C: αἱ τῶ αἵματος τροπαὶ καὶ ἀλλοιώσιες.

τροπιδεῖον, τό, *carina.* Legg. VII. 803. A: τὴν τῆς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος τὰ τροπιδεῖα (sic Par. A. c. al. Vulgo τροπίδια). Ib. αὐτῶν τὰ τροπιδεῖα καταβάλλεσθαι.

τρόπος, ὁ, *modus, ratio* (etiam vern. *Verhältniss*); *mos, ritus; mores, indoles, ingenium* vel *animus.* Prot. 336. A: τίς ὁ τρόπος ἔσται τῶν διαλόγων; 343. A: ὅτι οὗτος ὁ τρόπος ἦν τῶν παλαιῶν τῆς φιλοσοφίας. Phaedr. 270. B: ὁ αὐτός που τρόπος τέχνης ῥητορικῆς, ὅσπερ καὶ ἰατρικῆς. Theaet. 175. D: οὗτος δὴ ἑκατέρου τρόπος. Soph. 216. B: οὐχ οὗτος ὁ τρόπος ... τοῦ ξένου. Phil. 16. A: εἴ τις τρόπος ἔστι καὶ μηχανὴ cet. Pol. I. 329. D: ὁ τρόπος τῶν ἀνθρώπων. IV.

400. D: ὁ τρόπος τῆς λέξεως. 439. C: οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος; VIII. 562. A: τίς τρόπος τυραννίδος ... γίγνεται; Tim. 87. B: ταῦτα μὲν οὖν δὴ τρόπος ἄλλος λόγων. Phaedr. 278. D: καὶ οὐδέν γε ἀπὸ τρόπου (v. I. 227. sq.). Phaed. 58. E: εὐδαίμων γάρ μοι ἀνὴρ ἐφαίνετο ... καὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν λόγων. (Cf. Crit. 43. B.) Pol. V. 449. B: περὶ ἰδιωτῶν ψυχῆς τρόπου κατασκευήν. III. 398. C: τὸ περὶ ᾠδῆς τρόπου καὶ μελῶν. VI. 499. A: ἐκ παντὸς τρόπου. Id. Legg. XI. 938. C. Euthyd. 282. A. al. Phaedr. 252. D: τὸν ... ἔρωτα τῶν καλῶν πρὸς τρόπου (*pro suo ingenio et moribus*) ἐκλέγεται ἕκαστος. Legg. IV. 721. E: πρὸς ... τοῦ Λακωνικοῦ τρόπου ... τὸ τὰ βραχύτερα ἀεὶ προτιμᾶν. Etiam *convenienter, recte*. Pol. V. 470. C: εἰ καὶ τόδε πρὸς τρόπου λέγω. Phaedr. 232. B: ἄλλῳ ... τρόπῳ (*alio — pacto*). Gorg. 492. D: μηδενὶ τρόπῳ. Pol. III. 415. B. Theaet. 148. D: παντὶ τρόπῳ. Pol. II. 368. C. al. Polit. 284. A: τούτῳ τῷ τρόπῳ. Crat. 426. A: ὅτῳ τις τρόπῳ (*quocunque quis modo*) τῶν πρώτων ὀνομάτων τὴν ὀρθότητα μὴ οἶδεν cet. Conv. 176. B: τίνι τρόπῳ. Pol. V. 469. B: ἤ τινι ἄλλῳ τρόπῳ. Tim. 60. B: τοιῷδε τρόπῳ. Legg. VII. 807. A: ἐν τρόπῳ βοσκήματος. IX. 862. B: ἤθει καὶ δικαίῳ τρόπῳ χρώμενος. Ep. VI. 323. A: παντὶ ... δικαίῳ τρόπῳ. VII. 331. B: ἔν τινι τρόπῳ (ζῆν). Prot. 322. C: τίνα ... τρόπον δοίη δίκην καὶ αἰδῶ ἀνθρώποις. Phaedr. 232. E: (πρότερον) ... ἢ τὸν τρόπον (*ingenium* vel *animum*) ἔγνωσαν. Phaed. 59. A: οἶσθα γάρ που τὸν ἄνδρα καὶ τὸν τρόπον αὐτοῦ. Pol. V. 473. B: εἰς τοῦτον τὸν τρόπον τῆς πολιτείας. Abs. *in modum*. Phaedr. 241. C: σιτίου τρόπον. 250. C: ὀστρέου τρόπον δεδεσμευμένοι. Legg. IV. 708. B: ὅταν μὴ τὸν τῶν ἐσμῶν γίγνηται τρόπον. Ep. VIII. 354. A: διαιτητοῦ τινὰ τρόπον διαλεγόμενος. Crat. 430. B: τρόπον τινὰ ἄλλον. Conv. 199. A: τοῦτον τὸν τρόπον (*hoc modo, ita*). Pol. III. 416. D: εἰ τοιόνδε τινὰ τρόπον δεῖ αὐτοὺς ζῆν. IV. 432. E: τρόπον τινά (*quodammodo*). V. 466. E: δῆλον ὃν τρόπον πολεμήσουσι. VII. 517. C: ξυνοίομαι καὶ ἐγώ ... ὅν γε δὴ τρόπον δύναμαι. X. 600. B: Πυθαγόρειον τρόπον ... τοῦ βίου. Legg I. 632. B: ὅντινα ἂν γίγνηται τρόπον. VI. 751. A: τρόπον ὅντινα καθισταμένας. Cum praepos. κατά est *rite*; etiam *satis*. Polit. 310. C: εἴ τι μὴ κατὰ τρόπον πράττουσιν. Crat. 425. B. Phil. 33. C. Pol. IX. 581. B. Tim. 42. E: ἔμενεν ἐν τῷ ἑαυτοῦ κατὰ τρόπον ἤθει (*in solito suo statu*). Soph. 251. A: καθ' ὅντινά ποτε τρόπον πολλοῖς ὀνόμασι ταὐτὸν τοῦτο ἑκάστοτε προσαγορεύομεν. Crat. 417. B: κατ' ἄλλον τρόπον. Phil. 20. A: καθ' ἕτερόν τινα τρόπον. Pol. IX. 589. B: κατὰ πάντα τρόπον. Tim. 48. C: κατὰ τὸν παρόντα τρόπον τῆς διεξόδου. Legg. VII. 804. B: κατὰ τὸν τρόπον τῆς φύσεως (*e naturae ratione*). Dem. 380. E: κατ' οὐδένα τρόπον. Legg. II. 655. E: παρὰ φύσιν ἢ τρόπον. Pol.

IX. 572. D: κατέστη εἰς μέσον ἀμφοῖν τοῖν τρόποιν. Conv. 207. E: οἱ τρόποι, τὰ ἤθη, δόξαι cet. Legg. X. 896. C. Pol. IV. 424. C: μουσικῆς τρόποι. 445. C: ὅσοι ... πολιτειῶν τρόποι εἰσὶν εἴδη ἔχοντες, τοσοῦτοι ... καὶ ψυχῆς τρόποι. VIII. 561. E: παραδείγματα πολιτειῶν τε καὶ τρόπων πλεῖστα ἐν αὐτῷ ἔχοντα. Legg. II. 655. D: μιμήματα τρόπων. XI. 929. D: τρόπων χαλεπότης. E: τρόπων δυστυχίᾳ χρώμενοι (propter *infelicem morum discrepantiam*). XII. 968. D: τρόπων ἤθεσι καὶ ἔθεσι. Pol. VII. 541. A: (ὅσοι ἂν) τοὺς παῖδας ... θρέψωνται ἐν τοῖς σφετέροις τρόποις καὶ νόμοις. Legg. VII. 797. D: ἐν τρόποις ψυχῶν. XII. 950. B: τρόποις αὐθάδεσι καὶ χαλεποῖς. Phaed. 94. D: δεσπόζουσα πάντας τρόπους. Menex. 235. A: κατὰ πάντας τρόπους. Legg. VII. 803. A: κατὰ τρόπους τοὺς τῶν ψυχῶν. XI. 924. D: βλέπων εἰς ἤθη τε καὶ τρόπους. 934. D: μαίνονται ... πολλοὶ πολλοὺς τρόπους. Lys. 222. A: κατά τι τῆς ψυχῆς ἦθος ἢ τρόπους ἢ εἶδος.

τροφεῖον, τό, *educationis merces* (ap. Cicer. *alimenta*). Pol. VII. 520. B: μηδ᾽ ἐκτίνειν τῳ προθυμεῖσθαι τὰ τροφεῖα

τροφεύς, ὁ, *nutritor, educator*. Legg. V. 735. B: βουκόλος τροφεύς τε ἵππων. VII. 809. B: ἵνα οὗτος τοῖς ἄλλοις μηνυτής τε ἅμα καὶ τροφεὺς γίγνηται. VIII. 834. B: ἅρματος ... τροφεύς. Pol. IX. 580. A: πάσης κακίας πανδοκεῖ τε καὶ τροφεῖ. Polit. 308. E: πᾶσι τοῖς κατὰ νόμον παιδευταῖς καὶ τροφεῦσι. Crit. 51. E. 54. B: πειθόμενος ἡμῖν τοῖς σοῖς τροφεῦσι. Pol. V. 463. A: τροφέας. VIII. 547. C: φίλους τε καὶ τροφέας.

τροφή, ἡ, *alimentum, pastus, victus; educatio* et *cultus* (germ. *Pflege*); etiam *institutio*. Polit. 262. A: τῶν ... θηρίων ἄλλη τροφή. Pol. III. 401. D: κυριωτάτη ἐν μουσικῇ τροφή. IV. 424. A: τροφὴ ... καὶ παίδευσις χρηστὴ σωζομένη φύσεις ἀγαθὰς ἐμποιεῖ. V. 465. D: ἡ ... ἐκ τοῦ δημοσίου τροφὴ τελεωτέρα. Tim. 44. B: ἂν ... καὶ ξυνεπιλαμβάνηταί τις ὀρθὴ τροφὴ παιδεύσεως. Legg. III. 678. E: οὐ περιμάχητος ἦν αὐτοῖς ἡ τροφή. V. 735. B: φύσις καὶ πονηρὰ τροφή. Euth. 14. A: ἡ ἐκ τῆς γῆς τροφή. Menex. 238. C: πολιτεία ... τροφὴ ἀνθρώπων ἐστί, καλὴ μὲν ἀγαθῶν, ἡ δὲ ἐναντία κακῶν. Phaedr. 259. C: μηδὲν τροφῆς δεῖσθαι γενόμενον. Theaet. 160. E: οὐκ ἄξιον ὂν τροφῆς. Polit. 264. D: τῆς τῶν ἀγελαίων τροφῆς. 275. C: παιδείας ... καὶ τρόφης. Id. Pol. III. 412. D. IV. 430. A: ὑπὸ τροφῆς κακῆς. VI. 491. D: τὸ μὴ τυχὸν τροφῆς ἧς προσήκει ἑκάστῳ. Tim. 19. D: τὸ ... ἐκτὸς τῆς τροφῆς (*extra institutionem*) ἑκάστῳ (v. ἑκάστης) γιγνόμενον. 85. D: τὰ τῆς τροφῆς νάματα. Critia 110. D: πέρα ... ἱκανῆς τροφῆς. Legg. IX. 854. E: οἵας παιδείας τε καὶ τροφῆς ἐκ παιδὸς τυγχάνων οὐκ ἀπέσχετο τῶν μεγίστων κακῶν. Alc. I. 122. B. Ep. VII. 343. C: ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς. Phaedr. 248. B: τροφῇ δοξαστῇ χρῶνται.

272. D: φύσει ... ἢ τροφῇ. Id. Gorg. 524. C. Pol. IV. 455. E: τροφῇ τε καὶ παιδείᾳ χρησάμενος ἢ διήλθομεν. VI. 491. D: ἐν ἀλλοτριωτέρᾳ οὖσαν τροφῇ. 495. A: ὅταν ἐν κακῇ τροφῇ γένηται. Tim. 20. A: ἅμα ἀμφοτέρων φύσει καὶ τροφῇ μετέχον. Legg. II. 667. B: ἐδωδῇ ... καὶ πόσει καὶ ξυμπάσῃ τροφῇ. XI. 918. C: ἄκρᾳ τροφῇ τεθραμμένον. Prot. 313. C: ὥσπερ οἱ περὶ τὴν τοῦ σώματος τροφήν. Phaed. 66. B: διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν. Polit. 261. D: τὴν ... τῶν ζώων γένεσιν καὶ τροφήν. Phil. 55. D: περὶ παιδείαν καὶ τροφήν. Id. Pol. IV. 423. E. 430. A: διὰ τὸ τήν τε φύσιν καὶ τὴν τροφὴν ἐπιτηδείαν ἐσχηκέναι. V. 453. D: διὰ τὴν τῶν γυναικῶν καὶ παίδων κτῆσιν καὶ τροφ[ήν]. VIII. 543. C: τὴν εἰς ταῦτα τροφὴν (*victum ad custodiae officia exsequenda necessarium*). 552. E: δι' ἀπαιδευσίαν καὶ κακὴν τροφήν. Tim. 33. C: αὐτὸ ... ἑαυτῷ τροφὴν τὴν ἑαυτοῦ φθίσιν παρέχον. 75. E: πᾶν ὅσον εἰσέρχεται τροφὴν διδὸν τῷ σώματι. Critia 110. C: (περὶ) τὴν ἐκ τῆς γῆς τροφήν. 113. E: τροφὴν ... παντοίαν καὶ ἱκανὴν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδούς. Legg. VI. 783. B: τροφὴν καὶ παιδείαν. IX. 874. D: τὰ ... περὶ τροφήν τε ζώσης ψυχῆς καὶ παιδείαν. XI. 914. D: τὴν τροφὴν ἐκτίνειν τοῖς ἄρχουσι. 934. D: διὰ θυμοῦ κακὴν φύσιν ἅμα καὶ τροφὴν γενομένην. Crit. 50. D. Men. 237. A. Legg. XI. 926. E: τροφαὶ καὶ παιδεύσεις. I. 631. D: ἐν ταῖς τῶν παίδων γεννήσεσι καὶ τροφαῖς. VII. 795. D: ἐν παιδιαῖς τε καὶ τροφαῖς. XI. 920. A: ὅσοι γενέσει καὶ τροφαῖς εὖ πεπαίδευνται. Prot. 321. B: τοὐντεῦθεν τροφὰς ἄλλοις ἄλλας ἐξεπόριζε. 322. A: τὰς ἐκ γῆς τροφὰς εὕρετο. Soph. 242. D: τροφὰς τῶν ἐκγόνων. Tim. 90. C: τὰς οἰκείας ἑκάστῳ τροφὰς καὶ κινήσεις ἀποδιδόναι. Legg. II. 653. A. VIII. 842. E. Etiam *vivendi ratio* vel simpl. *vita*. Phaed. 81. D: δίκην τίνουσαι τῆς προτέρας τροφῆς κακῆς οὔσης. 84. B. Ep. VII. 336. C: τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν. 340. D.

τρόφιμος, η, ον, *nutriens*. Legg. VIII. 845. D: ὕδωρ ... πάντων ... τὸ περὶ τὰς κηπείας διαφερόντως τρόφιμον. Subst. *alumnus*. Polit. 272. B: οἱ τρόφιμοι τοῦ Κρόνου. Pol. VII. 520. D. Legg. VII. 804. A: τοὺς ἡμετέρους τροφίμους.

τροφός, ὁ et ἡ, *nutritor* et *nutrix*; *educator*; neutr. *nutriens*. Polit. 268. A: αὐτὸς τῆς ἀγέλης τροφὸς ὁ βουφορβός. Prot. 325. C: καὶ τροφὸς καὶ μήτηρ καὶ παιδαγωγὸς cet. Pol. III. 414. E: ὡς περὶ μητρὸς καὶ τροφοῦ τῆς χώρας. Legg. XI. 918. E: ἐν μητρὸς ... καὶ τροφοῦ σχήματι. Alc. I. 121. D: τρέφεται ὁ παῖς οὐχ ὑπὸ γυναικὸς τροφοῦ ὀλίγου ἀξίας cet. Polit. 268. B: νομέα καὶ τροφὸν ἀγέλης ἀνθρωπίνης. 267. D: ταύτην ... οὐχ ἵππων εἶναι τροφὸν cet. Pol. V. 470. D: τὴν τροφόν τε καὶ μητέρα κείρειν. Tim. 40. B: τροφὸν ... ἡμετέραν (γῆν). 88. D: ἣν τροφὸν καὶ τιθήνην τοῦ παντὸς προσείπομεν. Polit. 289. A: ὀνομάσαντας αὐτὸ ξύμπαν ἡμῶν εἶναι τροφόν. Legg. VII. 790. D: αἱ ... τροφοὶ τῶν

σμικρῶν. 791. E. Pol. II. 373. C: τιτθῶν, τροφῶν cet. Legg. VII. 790. A: γυναικεῖά τε καὶ δούλεια ἤθη τροφῶν. 794. E: ἀνοίᾳ τροφῶν καὶ μητέρων. X. 887. D. Pol. V. 460. D: τίτθαις τε καὶ τροφοῖς. Pol. II. 377. C: τὰς τροφούς τε καὶ μητέρας. V. 460. C. Legg. VII. 789. E. 794. A.

τροχαῖος, ὁ (ποῦς), *trochaeus.* Pol. III. 400. B: ἴαμβον καί τιν' ἄλλον τροχαῖον ὠνόμαζε.

τροχίλιον, τό, i. q. τροχιλία, ἡ, *trochlea.* Pol. III. 397. A: ψόφους ... ἀξόνων καὶ τροχιλίων (τροχιλιῶν?).

τροχός, ὁ, *rota* (etiam *rota figularis*). Tim. 79. B: οἷον τροχοῦ περιαγομένου. Euthyd. 294. E: ἐπὶ τροχοῦ δινεῖσθαι. Pol. IV. 420. E: τὸν τροχὸν (int. *figularem*) παραθεμένους. Theaet. 207. A: τροχοί, ἄξων cet. **orbis, circuitus.* Critia 117. E: πεντήκοντα σταδίους τοῦ μεγίστου τροχοῦ τε καὶ λιμένος ἀπέχον (τεῖχος). D: ἐν τῷ σμικροτέρῳ τροχῷ. 115. D: ἐπὶ τὸν ἐξωτάτω τροχόν. E: ὁ ... μέγιστος τῶν τροχῶν. 117. C: ἐν ἑκατέρᾳ τῇ τῶν τροχῶν νήσῳ. 113. D: θαλάττης γῆς τε ἐναλλὰξ ἐλάττους μείζους τε περὶ ἀλλήλους ποιῶν τροχούς. 115. C. 116. A.

τρυγῶ, *vindemio.* Legg. VIII. 844. D: πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τὴν τοῦ τρυγᾶν cet. Theag. 124. A: τῶν τρυγώντων.

τρύπανον, τό, *terebra.* Crat. 388. A: τρύπανον. B: περὶ τρυπάνου. D: ὅταν τῷ τρυπάνῳ χρῆται. 389. C: τὸ ... φύσει ἑκάστῳ τρύπανον πεφυκός.

τρυπητής, ὁ, *qui terebrat.* Crat. 388. D: ὁ τρυπητής.

τρυπῶ, *terebro.* Crat. 327. E: ὃ ἔδει τρυπᾶν. 388. A. Theag. 124. B: τρυπώντων.

τρυφή, ἡ, *luxuria*, in re pos. *deliciae.* Gorg. 492. C: τρυφὴ καὶ ἀκολασία cet. Pol. IX. 590. B: τρυφὴ ... καὶ μαλθακία. Legg. VII. 791. D. Gorg. 525. A: τρυφῆς καὶ ὕβρεως cet. Conv. 197. D. Critia 121. A: οὐ μεθύοντες ὑπὸ τρυφῆς. Legg. X. 901. E: ἀργίας καὶ τρυφῆς. Ep. VII. 327. E: ἡδονῆς τῆς τε ἄλλης τρυφῆς. Legg. X. 901. C: ῥαθυμίᾳ καὶ τρυφῇ. E. XI. 919. C. Pol. IV. 422. A: ὡς τοῦ μὲν τρυφήν τε καὶ ἀργίαν ... ποιοῦντος. Legg. X. 900. D. I. 637. E: Πέρσαι ... χρῶνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς cet. III. 691. A: ὑπερηφάνως ζώντων διὰ τρυφάς. Alc. I. 122. B: εἰ δ' αὖ ἐθέλεις εἰς πλούτους ἀποβλέψαι καὶ τρυφὰς καὶ ἐσθῆτας cet.

τρυφῶ, *delicate vivo, luxuriosus sum; copiis affluo;* etiam *delicatus*, h. e. *fastidiosus sum* vel *fastidio.* Prot. 327. E: νῦν δὲ τρυφᾷς (*fastidis*) ... διότι πάντες διδάσκαλοί εἰσιν ἀρετῆς. Alc. I. 114. A: ἐπειδὴ ... τρυφᾷς cet. Pol. III. 399. E: ἣν ἄρτι τρυφᾶν ἔφαμεν πόλιν. Legg. VII. 806. C. X. 901. A: τρυφῶν καὶ ἀμελὴς cet. XI. 926. B. III. 695. D: τῇ βασιλικῇ καὶ τρυφώσῃ ... παιδευθεὶς παιδείᾳ. Pol. II. 372. E: τρυφῶσαν πόλιν. Men. 76. B: ὅπερ ποιοῦσιν οἱ τρυφῶντες. Ep. VIII. 354. D. Pol. VIII. 556. B: τρυφῶντας ... τοὺς

νέους. Ut Lat. *fastidire*, est etiam *recusare, remittere* vel *remissum esse*. Euth. 11. E: ἐπειδὴ δέ μοι δοκεῖς σὺ τρυφᾶν cet. Lach. 179. D: ὅτι ἡμᾶς ... εἴων τρυφᾶν (*segnitiae nos dedere*). Ep. VII. 341. A: πρὸς τοὺς τρυφῶντάς τε καὶ ἀδυνάτους διαπονεῖν.

τρύχω, *altero*, pass. *conflictor*. Ax. 372. A: ἀϊδίοις τιμωρίαις τρύχονται. (Legg. VII. 807. B. pro τετρυμένων nunc e codd. legitur τετρυχωμένων. Sensus vero τετριμμένων, *exercitatorum*, vel τῶν τετριμμένων videtur postulare.) A forma τρύω ductum est perf. pass. τέτρυμαι, *afflictus* vel *defessus sum*. Legg. VI. 761. D: πόνοις τετρυμένα γεωργικοῖς σώματα.

τυγχάνω est Lat. *attingere* et *contingere* (germ. *treffen*, cum accus. i. q. *etwas erlangen*, neutr. *es trifft sich*). Hinc in persona pos. est i. q. *assequi, consequi, obtinere* al., neutr. *accidere, fortuito esse* et simpl. *esse*. 1. *assequor* vel *consequor, impetro, obtineo, accipio, habeo*; etiam (forte) *invenio, nanciscor* al. (cum genit. et absol.). Theaet. 178. A: ἢ ... καὶ τυγχάνει ἀεί, ἢ πολλὰ καὶ διαμαρτάνει ἑκάστη (πόλις); Menex. 234. C: ταφῆς καλῆς ... τυγχάνει. Hipp. mai. 291. E: τοῦ ἀνδρὸς οὐ τυγχάνομεν (*viri sententiam non assequimur*). Legg. XI. 916. C: μὴ τυγχανέτω ἀναγωγῆς τοῦ τοιούτου τῆς πράσεως. Ep. III. init. ἆρ᾽ ὀρθῶς ἂν τυγχάνοιμι τῆς βελτίστης προσρήσεως; Legg. IV. 717. A: ὀρθότατα τοῦ τῆς εὐσεβείας σκοποῦ τυγχάνοι. V. 738. E: οὔτ᾽ ἂν τιμῆς τῆς ἀξίας οὔτ᾽ ἀρχῶν ... ὀρθῶς τυγχάνοι. VI. 757. A: εἰ μὴ τυγχάνοι τοῦ μέτρου. Men. 97. C: (ὅτι) ἡ δὲ τὴν ὀρθὴν δόξαν (ἔχων) τοτὲ μὲν ἂν τυγχάνοι, τοτὲ δ᾽ οὔ. Crat. 394. E: ἐάνπερ τῆς ὀρθότητος τυγχάνῃ τὰ ὀνόματα. Phaed. 103. E: τὸ ... περιττὸν ἀεί που δεῖ τούτου τοῦ ὀνόματος τυγχάνειν ὅπερ νῦν λέγομεν. Soph. 228. C: πειρώμενα τούτου (τοῦ σκοποῦ) τυγχάνειν. Legg. VI. 779. A: τῆς σωτηρίας τυγχάνειν. VII. 801. E: ἐγκωμίων ... τυγχάνειν. Euthyd. 280. A: ὀρθῶς πράττειν καὶ τυγχάνειν. Pol. V. 473. B: ἢ οὐκ ἀγαπήσεις τούτων τυγχάνων; Ep. III. 318. A: τούτων οὐδενὸς τυγχάνων ἠξίουν ἀπιέναι. Conv. 202. A: τὸ ... τοῦ ὄντος τυγχάνον. Polit. 309. A: παιδείας τυγχάνουσαι. Tim. 84. D: τὰ ... οὐ τυγχάνοντα ἀναψυχῆς. Pol. III. 392. E: ἐπειδὴ οὐκ ἐτύγχανε. VII. 523. B: οὐ πάνυ ... ἔτυχες οὗ λέγω. Lys. 205. E: ὅτι τοιούτων παιδικῶν ἔτυχες. Soph. 225. C: ἐπωνυμίας οὐδ᾽ ὑπὸ τῶν ἔμπροσθεν ἔτυχεν cet. Legg. V. 730. A: ἔτυχεν ὁμολογιῶν VI. 781. A: εἰ νόμων ἔτυχεν. Phaedr. 252. D: ὅσοι ... μὴ ἐρῶντες ἔτυχον ... ὧν ἐδέοντο. Legg. III. 687. A: τοῦ καιροῦ πῶς ἂν ἔτυχον; Conv. 193. C: (εἰ) τῶν παιδικῶν τῶν αὐτοῦ ἕκαστος τύχοι. Tim. 38. E: τῆς ἀξίας τύχοι διηγήσεως. Conv. 192. E: ἂν τούτου τύχητε. Theaet. 172. D: ἂν μόνον τύχωσι τοῦ ὄντος. Phaedr. 256. A: εἰ δεηθείη τυχεῖν. Theaet. 186. C: ἀληθείας τυχεῖν. Conv. 193. C: παιδικῶν τυχεῖν cet. Pol. III. 416. C: τῆς

ὀρθῆς τυχεῖν παιδείας. Epin. 980. B: *τῆς ἅμα τελευτῆς ἀρίστης τε καὶ καλλίστης τυχεῖν.* Alc.-II. 148. A: *τοῦ καιροῦ τυχεῖν.* Gorg. 486. B: *κατηγόρου τυχὼν πάνυ φαύλου καὶ μοχθηροῦ.* Pol. V. 455. B: *πολλῆς μαθήσεως τυχὼν καὶ μελέτης.* VI. 497. A: *μὴ τυχὸν πολιτείας προσηκούσης.* Phaedr. 244. E: *καθαρμῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα.* Gorg. 504. A: *τάξεως ... καὶ κόσμου τυχοῦσα οἰκία.* Pol. VI. 491. D: *τὸ μὴ τυχὸν τροφῆς ἧς προσήκει ἑκάστῳ.* Crat. 420. C: *ὡς οὐ βαλόντος οὐδὲ τυχόντος οὗ ἔβαλλε* cet. Tim. 53. E: *τούτου ... τυχόντες.* Menex. 243. C: *ἀνεξίου τύχης τυχόντες.* Epin. 989. C: *τροφῆς καὶ παιδείας τυχόντα ἧς δεῖ.* Phaed. 107. E: *τυχόντας ... ἐκεῖ ὧν δεῖ τυχεῖν.* Pol. VI. 491. E: *κακῆς παιδαγωγίας τυχούσας (τὰς ψυχάς).* Crat. 435. A: *ἔθους τε καὶ ξυνθήκης τυχόντα.* Phaedr. 238. B: *δῆλον οὗ τεύξεται προσρήματος.* Tim. 41. B: *οὐδὲ τεύξεσθε θανάτου μοίρας.* Crit. 45. D: *τεύξονται ... τοιούτων οἵαπερ* cet. Phil. 36. B: *τεύξεσθαι πληρώσεως.* 50. D: *οἶμαί σου τεύξεσθαι* (*fore ut a te impetrem*) *μεθεῖναί με.* Alc. II. 142. C: *μέλλων δι' εὐχῆς τεύξεσθαι.* Phaed. 66. A: *τευξόμενος τοῦ ὄντος.* — *Τυγχάνειν* is quoque dicitur cui aliquid impertitur (ut Pol. V. 454. B: *ὅτι οὐ τῶν αὐτῶν δεῖ ἐπιτηδευμάτων τυγχάνειν*) et in malam partem qui alicui rei subiicitur. Sic *κρίσεως τυγχάνειν* in eo dicitur qui in iudicium vocatur (Phaedr. 249. A.), *δίκης* et *τιμωρίας τυγχ.* in eo qui poena afficitur vel ad supplicium ducitur (Gorg. 472. D. Legg. VI. 762. D. IX. 880. A. X. 908. D. Similiter IX. 869. B: *θανάτων πολλῶν τυγχάνειν*, *mortibus multis affici*). — II. *contingere, accidere*, cum partic. proprie: *accidit ut* —, quod Graeci usurpant ubi nos simplex ponimus verbum, notione eius quod casu accidit suppressa vel leniter significata partt. *eben* vel *gerade*. Tim. 19. A: *οἷόν τι πρὸς αὐτὴν πεπονθὼς τυγχάνω* (h. e. *quomodo in eam*, int. civitatem, *animatus sim*). Theaet. 165. C: *ὡμολογηκὼς ... τυγχάνεις* (nos: *du hast zugegeben*) cet. Prot. 313. C: *ἆρ' οὖν ... ὁ σοφιστὴς τυγχάνει ὢν ἔμπορός τις* —; (ubi nos: *ist etwa* —). Phil. 12. E: *ὡς ... ἐναντιώτατον ὂν τυγχάνει.* Phaedr. 473. D: *ὅτι ... πάλαι ἡμεῖς ... τυγχάνομεν λέγοντες ὡς* cet. Conv. 175. C: *τυγχάνειν ... ἔσχατον κατακείμενον μόνον.* Ib. init. *ἐτύγχανον πρῴην εἰς ἄστυ ἀνιὼν* cet. Pol. I. 328. C: *τεθυκὼς γὰρ ἐτύγχανεν ἐν τῇ αὐλῇ.* Legg. III. 677. E: *εἴ τί που αἰγῶν περιλειφθὲν ἐτύγχανε γένος.* Riv. 132. A: *ἐτυγχανέτην ... δύο τῶν μειρακίων ἐρίζοντε.* Eryx. 396. B: *ἐπειδὴ τετυχήκατε περὶ τοιούτου πράγματος διαφερομένω.* Conv. 221. A: *ἔτυχον ... παραγενόμενος ἵππον ἔχων.* Euthyd. 272. E: *κατὰ θεὸν γάρ τινα ἔτυχον* (*divinitus enim accidit ut*) *καθήμενος ἐνταῦθα.* Apol. 32. B: *ἔτυχεν ἡμῶν ἡ φυλὴ Ἀντιοχὶς πρυτανεύουσα.* Eryx. 392. D: *μεταξὺ ... ἡμῶν διαλεγομένων ἐτυχέτην οἱ ... πρέσβεις παριόντες.* Alc. I. 110. B: *εἰ τύχοις ἀγνοῶν* cet.

Pol. III. 408. B: κἂν εἰ τύχοιεν ... κυκεῶνα πιόντες. I. 332. B: ὅ τι ἂν τύχῃ ὀφειλόμενον. VI. 494. C: ἐὰν τύχῃ μεγάλης πόλεως ὤν. Phaed. 81. C: ὁποῖ' ἄττ' ἂν (ἤθη) καὶ μεμελετηκυῖαι τύχωσιν ἐν τῷ βίῳ. Pol. VI. 495. B: οἳ ἂν ταύτῃ τύχωσι ῥυέντες. Phaed. 75. B: τυχεῖν ἔδει που εἰληφότας (ἡμᾶς) ἐπιστήμην αὐτοῦ τοῦ ἴσου (nos: *mussten wir — empfangen haben*). Etiam ubi adiectivum appositum est, sine participio ita ponitur ut simpl. sit *esse*. Prot. 313. E: εἰ ... σὺ τυγχάνεις ἐπιστήμων τούτων τί χρηστὸν καὶ πονηρόν. Phaedr. 263. D: ὡς μέγιστον τῶν ἀγαθῶν τυγχάνει. Gorg. 502. B: εἰ δέ τι τυγχάνει ἀηδὲς καὶ ὠφέλιμον. Pol. II. 369. B: ἐπειδὴ τυγχάνει ἡμῶν ἕκαστος οὐκ αὐτάρκης, ἀλλὰ πολλῶν ἐνδεής. Tim. 61. D: τυγχάνει δὲ οὔτε ταῦτα ... οὔτε ἐκεῖνα ἄνευ τούτων δυνατὰ ἱκανῶς λεχθῆναι. Alc. I. 129. A: πότερον ... ῥᾴδιον τυγχάνει τὸ γνῶναι ἑαυτόν —; 133. A: ᾧ τοῦτο τυγχάνει ὅμοιον. Hipp. mai. 300. E: οὐδέ γ' αὖ ἡ δι' ἀκοῆς ἡδονὴ ... διὰ ταῦτα τυγχάνει καλή. (Apol. 38. A. part. ὂν post v. ἀγαθὸν addit Cl. c. al.) Soph. 234. C: ἢ δυνατὸν ... τυγχάνειν τοὺς νέους ... τοῖς λόγοις γοητεύειν. Sine adiect. et part. Legg. XI. 918. C: τί τὸ διαβεβλημένος τυγχάνει, ἴδωμεν. Contra X. 886. B: νῦν δὲ ὅτε παμπολλοι τυγχάνουσιν e Par. A. al. interponendum videtur ὄντες. — Absolute ponitur cum pronomm. relat. et particc. (εἰ, ἄν, ὅπῃ al.) ita ut sit *casu contingere, forte evenire* (vern. *sich treffen, zufällig* vel *gerade seyn*). Graeci autem verbum ad orationis subiectum accommodant, velut κινδυνεύω, *ich scheine*, dicunt, nos: *es scheint dass ich*, δῆλός εἰμι al. Atque his in loquutionibus nihil definiti indicantibus tempus infinitum, aoristus, regnat. Cum pronomm. Prot. 353. A: οἳ ὅ τι ἂν τύχωσι (propr. *was es gerade ist*, h. e. *was ihnen nur in den Sinn kommt*) τοῦτο λέγουσι. Gorg. 522. C: ὥστε ἴσως ὅ τι ἂν τύχω τοῦτο πείσομαι (nos: *so dass ich wohl alles mögliche werde leiden müssen*). Conv. 181. B: ὅ τι ἂν τύχωσι τοῦτο πράττειν. Pol. VIII. 561. D: ὅ τι ἂν τύχῃ λέγει τε καὶ πράττει. Crit. 44. D: ποιοῦσι δὲ τοῦτο ὅ τι ἂν τύχωσι (nos: *was ihnen der Zufall eingibt*). 45. D: ὅ τι ἂν τύχωσι τοῦτο πράξουσι (i. q. *sie werden ganz dem Zufall überlassen seyn*). Cum part. ἂν et ὅταν verti potest *si forte* (vern. *vielleicht, wohl, etwa*). Crat. 430. E: δεῖξαι αὐτῷ, ἂν μὲν τύχῃ, ἐκείνου εἰκόνα, ἂν δὲ τύχῃ (nos: *wohl auch*), γυναικός. Alc. II. 150. C: ἂν οὕτω τύχῃ (*vielleicht, etwa*). Theag. 129. B: ἥξω δὲ ὀλίγον ὕστερον, ἐὰν τύχω (nos: *wenn es seyn kann* s. *wo möglich*). Similiter ὅταν τύχωσιν Gorg. 518. C. 520. A. exprimi potest partt. *wohl* vel *vielleicht*. Cum conj. εἰ. Theaet. 179. C: ἀνάλωτοι γάρ, εἰ ἔτυχον, εἰσί. Crat. 439. C: τὸ δ', εἰ ἔτυχεν, οὐχ οὕτως ἔχει. Hipp. min. 367. A: εἰ τύχοι (nos: *zufälliger Weise*). Cum coni. ὁπότε verti potest *quandoque* (propr *wenn es sich so traf*, i. e. *so zuweilen*). Phaed. 89. B: εἰώθει γάρ, ὁπότε τύχοι, παίζειν μου

εἰς τὰς τρίχας. Cum coni. ὅπῃ (*wie, wo* vel *wohin nur immer*, h. e. *überall*). Phil. 28. D: τὸ ὅπῃ ἔτυχεν (nos: *der blinde Zufall*). Conv. 173. A: περιτρέχων ὅπῃ τύχοιμι. Theaet. 179. D: διὰ πασῶν ὅπῃ ἂν τύχωσι πετομένας. Pol. VI. 503. C: φέρονται ὅπῃ ἂν τύχωσι (nos: *überall hin*). Cum ὅπου (Prot. 342. E.), ὅπως (Gorg. 514. E: πρὸς πολλὰ μὲν ὅπως ἐτύχομεν ποιῆσαι. Phil. 17. A: ἓν ... ὅπως ἂν τύχωσι ... ποιοῦσι) et ὡς (Euthyd. 273. B: ὡς ἕκαστος ἐτύγχανεν). — Part. ὁ τυχών (propr. *der uns gerade vorkommt, jeder ohne Unterschied*), Lat. *quivis, primus quisque*. Pol. VIII. 539. D: ὡς νῦν ὁ τυχὼν καὶ οὐδὲν προσήκων ἔρχεται ἐπ' αὐτό. Legg. IV. 723. E: οὐ τὸν τυχόντα λόγον περαίνοντες. Tim. 46. E: ὅσαι ... τὸ τυχὸν ἄτακτον ἑκάστοτε ἐξεργάζονται. D: τὸν ταχὺ καὶ τοῦ τυχόντος ἂν αἰσθανόμενον. Dem. 385. C: ὅτι ... τοῖς τυχοῦσιν ἀνθρώποις λέγουσι πιστεύοι. D. 385. E. — Absolute τυχὸν ponitur ita ut verti possit *fortasse*. Alc. II. 140. A: σύν τε δύο σκεπτομένω τυχὸν εὕροιμεν. 150. C: (ἵνα μὴ) τυχὸν ... καὶ ἕτερόν τι προσαπολαύσῃς. Eryx. 399. B: (ὅτι) τυχὸν καὶ τἀναντία ποιήσειαν.

τύμβος, ὁ, *tumulus*. Phaedr. 264. D: ἐπὶ τύμβου (epigr.). Legg. IX. 872. B: ὅθεν ἂν ὁρᾷ τὸν τύμβον.

τύπος, ὁ, *forma impressa*, (propr. germ. *Gepraege*); *forma et species*; *formula* vel *exemplar ad imitandum propositum*. Crat. 432. E: ἕως ἂν ὁ τύπος ἐνῇ τοῦ πράγματος. Pol. II. 377. B: τύπος ὃν ἄν τις βούληται ἐνσημήνασθαι ἑκάστῳ. III. 402. D: τοῦ αὐτοῦ μετέχοντα τύπου. 397. C: τύπῳ τῆς λέξεως. Theaet. 192. A: ἔχοντα καὶ ἐκείνου τύπον. Pol. II. 377. C: δεῖ γὰρ δὴ τὸν αὐτὸν τύπον εἶναι. III. 396. E: οἷόν γε ἀνάγκη τὸν τύπον εἶναι τοῦ τοιούτου ῥήτορος. IV. 443. C: εἰς ἀρχήν τε καὶ τύπον τινὰ τῆς δικαιοσύνης κινδυνεύομεν ἐμβεβηκέναι. II. 379. A: οἱ τύποι περὶ θεολογίας τίνες ἂν εἶεν; IV. 412. B: οἱ ... τύποι τῆς παιδείας τε καὶ τροφῆς. II. 380. C: τῶν περὶ θεοὺς νόμων τε καὶ τύπων. III. 398. B: ἐν ἐκείνοις τοῖς τύποις οἷς ... ἐνομοθετησάμεθα. D. II. 379. A: τοὺς τύπους ... ἐν οἷς δεῖ μυθολογεῖν τοὺς ποιητάς. 383. C: τοὺς τύπους τούτους συγχωρῶ καὶ ὡς νόμοις ἂν χρῴμην. III. 396. E: αὐτὸν ἐκμάττειν τε καὶ ἐνιστάναι εἰς τοὺς τῶν κακιόνων τύπους. IV. 403. E: ἡμεῖς δὲ ὅσον τοὺς τύπους ὑφηγησαίμεθα. Legg. IX. 876. E: περιγραφήν τε καὶ τοὺς τύπους τῶν τιμωριῶν εἰπόντας. **nota* (ut litterarum notae). Phaedr. 275. A: ὑπ' ἀλλοτρίων τύπων ... ἀναμιμνησκομένους. Ep. VII. 343. A: ὃ δὴ πάσχει τὰ γεγραμμένα τύποις. **forma* vel *notio generalis*; hinc etiam *generalis* (non exacta vel accurata) *rei designatio* vel *adumbratio*, et in univ. *summa* (*unde ἐν τύπῳ, summatim*). Pol. III. 414. A: ὡς ἐν τύπῳ, μὴ δι' ἀκριβείας, εἰρῆσθαι. VIII. 559. A: ἵνα τύπῳ λάβωμεν αὐτάς. Legg. IV. 718. C: οὐ πάνυ ῥᾴδιον ἐν ἑνὶ περιλαβόντα εἰπεῖν αὐτὰ οἷόν τινι τύπῳ. Prot. 344.

B: τὸν τύπον αὐτοῦ τὸν ὅλον διεξέλθωμεν καὶ τὴν βούλησιν. Phil. 32. B: δοκεῖ γάρ μοι τύπον γέ τινα ἔχειν (*rem quodammodo designare*). 61. A: ἤτοι σαφῶς ἢ καί τινα τύπον αὐτοῦ ληπτέον. Pol. VI. 491. C: ἔχεις γὰρ τὸν τύπον ὧν λέγω. Legg. VII. 803. E: τὸ μὲν τῶν τύπων εἴρηται. 816. C: ἐξηγεῖσθαι τύποις. Simpliciter v. *genus* reddi potest. Theaet. 171. E: ὅσα τοῦ τύπου τούτου. Id. Pol. III. 387. C. Phil. 51. D: χρώματα ... τοῦτον τὸν τύπον ἔχοντα.

τύπτω, *pulso, verbero.* Euthyd. 298. E: τύπτεις τὸν κύνα τοῦτον; Gorg. 476. B: εἴ τις τύπτει. Legg. XI. 917. C: ἀνατεὶ τυπτέτω. Euthyd. 299. A: τύπτοιμι. Legg. IX. 880. B: ἐάν τις τύπτῃ τὸν πρεσβύτερον cet. C. 882. B. Gorg. 456. D: τοὺς φίλους ... τύπτειν. Legg. IX. 879. E: τύπτειν τῇ μάστιγι. Lys. 208. B. Hipp. mai. 292. B: ἀδίκως γέ σε τύπτων. Legg. IX. 879. D: τύπτοντα. Hipp. mai. 292. B: ἦ καὶ σύ με ἄκριτον τυπτήσεις; Legg. VIII. 845. C: τυπτέσθω ... ἄνευ τραυμάτων. IX. 881. C. Lys. 208. E: τυπτοίμην. Gorg. 476. B: ἀνάγκη τι τύπτεσθαι. Crit. 51. B. Pol. II. 378. D: μέλλοντος τῇ μητρὶ τυπτομένῃ ἀμύνειν. Crit. 50. E: οὔτε τυπτόμενον ἀντιτύπτειν.

τυπῶ, *formo, fingo.* Prot. 320. D: τυποῦσιν αὐτὰ θεοὶ γῆς ἔνδον. Theaet. 194. B: τυποῦσα. Soph. 239. D: τὰ γεγραμμένα καὶ τὰ τετυπωμένα. Id. Legg. II. 656. E. Tim. 50. C: τυπωθέντα.

τυραννεύω, vid. τυραννῶ.

τυραννικός, ή, όν, *tyrannicus,* ἡ, *tyrannis.* Phaedr. 248. E: τυραννικός (βίος). Pol. IX. init. ὁ τυραννικὸς ἀνήρ. 573. C. IX. 576. A: τυραννικὴ φύσις. Riv. 138. C: τυραννική (τέχνη). Legg. IV. 712. D: τὸ ... τῶν ἐφόρων θαυμαστὸν ὡς τυραννικὸν ἐν αὐτῇ γέγονε. 722. E: τυραννικὸν ἐπίταγμα. Ep. VIII. 353. D: τὸ τυραννικὸν ... γένος. Pol. IX. 573. B: τυραννικοῦ ἀνδρὸς ... γένεσιν. 587. D: ἡδονῆς τυραννικῆς. Theag. 124. E: τυραννικῆς (ἀρχῆς). Pol. IX. 578. A: (ἐν) τούτῳ τῷ τυραννικῷ (ἀνδρί). Riv. 138. B: οὐκοῦν βασιλικῇ τε καὶ τυραννικῇ τέχνῃ διοικεῖ; Pol. VIII. 545. A: τὸν τυραννικόν. Soph. 222. C: τὴν ... τυραννικὴν καὶ ξύμπασαν τὴν πολεμικήν. Polit. 276. E: τὴν ... τῶν βιαίων (ἐπιμελητικὴν) τυραννικήν (προςειπόντες). Pol. IX. 577. E: ψυχὴν τυραννικήν. VIII. 566. B: τὸ ... τυραννικὸν αἴτημα. IX. 573. B: τυραννικόν τι φρόνημα. 587. A: αἱ ἐρωτικαί τε καὶ τυραννικαὶ ἐπιθυμίαι. 577. A: ὑπὸ τῆς τῶν τυραννικῶν προστάσεως. 754. B: (ἆρ' ἂν) φείσαιτο μή τι δρᾶσαι τῶν τυραννικῶν; I. 338. E: τυραννικούς (νόμους). Legg. VIII. 832. A: τοὺς ... ἀνδρείους ... πολεμικοὺς καὶ τυραννικοὺς ποιοῦσα. Theag. 125. E: (ὅστις) ἐπίσταται τυραννικά. Ep. VII. 327. B: τοῖς περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν. Pol. IX. 575. D: τυραννικώτατος γὰρ ἂν εἴη.

576. B: τυραννικώτατος φύσει ὤν. 580. C: ὃς ἂν τυραννικώτατος ὢν ἑαυτοῦ τε ὅτι μάλιστα τυραννῇ καὶ τῆς πόλεως.

τυραννικῶς, *tyrannice*. Pol. IX. 575. A: τυραννικῶς (v. τυραννικὸς) ἐν αὐτῷ ὁ ἔρως ἐν πάσῃ ἀναρχίᾳ καὶ ἀνομίᾳ ζῶν. Ep. VII. 349. B: ἐμβλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς.

τυραννίς, ἡ, *tyrannis*. Gorg. 469. D: δύναμίς τις καὶ τυραννὶς θαυμασία. Pol. I. 344. A: ἔστι δὲ τοῦτο (ἡ τελεωτάτη ἀδικία) τυραννίς cet. VIII. 544. C: ἡ γενναία δὴ τυραννίς. 564. A: οὐκ ἐξ ἄλλης πολιτείας τυραννὶς καθίσταται ἢ ἐκ δημοκρατίας. 562. C: τυραννίδος δεηθῆναι. Legg. IV. 710. D. Alc. II. 141. D: τυραννίδος ἐπιθυμήσαντες. Ib. ἐρασθέντα τῆς τυραννίδος. Ep. VIII. 352. C: λελυμένης τῆς τυραννίδος. 356. A: τιμὴν ... ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου καὶ ἀδίκου κτώμενος. Gorg. 473. B: τυραννίδι ἐπιβουλεύων. Polit. 291. E: τυραννίδι, τὸ δὲ βασιλικῇ. Legg. IV. 711. A: καθάπερ ἐν τυραννίδι. Gorg. 492. B: τυραννίδα ἢ δυναστείαν. Pol. VIII. 568. B: ὡς ἰσόθεον ... τὴν τυραννίδα ἐγκωμιάζει. X. 619. B: τὴν μεγίστην τυραννίδα ἑλέσθαι. Legg. II. 661. D: κεκτημένον ... τυραννίδα. IX. 863. E: τὴν ... τοῦ θυμοῦ ... καὶ ἐπιθυμιῶν ἐν ψυχῇ τυραννίδα. Alc. II. 141. E: κατασχὼν ... τὴν τυραννίδα. Menex. 238. E: τυραννίδες τε καὶ ὀλιγαρχίαι. Ep. VIII. 354. E: ὅθεν αἱ τυραννίδες ἐγένοντο αὐτοῖς. Phaed. 82. A: τοὺς ... τυραννίδας καὶ ἁρπαγὰς προτετιμηκότας. Pol. VIII. 568. C: εἰς τυραννίδας τε καὶ δημοκρατίας ἕλκουσι τὰς πολιτείας (οἱ τῆς τραγῳδίας ποιηταί). X. 619. A: μὴ ἐμπεσὼν εἰς τυραννίδας καὶ ἄλλας τοιαύτας πράξεις. Legg. X. 900. A: ἐκ σμικρῶν εἰς τυραννίδας τε καὶ τὰ μέγιστα ἀφικομένους.

τυραννοδιδάσκαλος, ὁ, *tyrannidis magister*. Theag. 125. A: ὅτι σε οὐκ ἔπεμπεν εἰς διδασκάλου, τυραννοδιδασκάλου τινός (*ad magistrum eumque tyr. magistrum*).

τυραννοποιός, ὁ ἡ, *tyranni effector*. Pol. IX. 572. E: οἱ δεινοὶ μάγοι τε καὶ τυραννοποιοὶ οὗτοι.

τύραννος, ὁ, *tyrannus*. Gorg. 510. B: ὅπου τύραννός ἐστιν ἄρχων ἄγριος καὶ ἀπαίδευτος. Pol. VIII. 566. D: τύραννος ἀντὶ προστάτου ἀποτετελεσμένος. IX. 573. B: ἆρ' οὖν ... καὶ τὸ πάλαι διὰ τὸ τοιοῦτον τύραννος ὁ Ἔρως λέγεται; 587. B: ἀηδέστατα ... ὁ τύραννος βιώσεται, ὁ δὲ βασιλεὺς ἥδιστα. VIII. 567. E: ἦ μακάριον ... λέγεις τυράννου χρῆμα εἰ cet. Legg. IV. 710. D: (μετὰ) τυράννου κοσμίου. Pol. VIII. 567. A: τούτων ... ἕνεκα τυράννῳ ἀεὶ ἀνάγκη πόλεμον ταράττειν. Polit. 301. C: ὅταν μήτε κατὰ νόμους μήτε κατὰ ἔθη πράττῃ τις εἷς ἄρχων ... μῶν οὐ τότε τὸν τοιοῦτον τύραννον κλητέον; Pol. VIII. 569. B: πατραλοίαν ... λέγεις τύραννον καὶ χαλεπὸν γηροτρόφον. Ep. VII. 329. D: τὰς ... τῶν τυράννων δεήσεις ἴσμεν ὅτι μεμιγμέναι ἀνάγκαις εἰσίν. Gorg. 466. D: καὶ τοὺς ῥήτο-

ρας καὶ τοὺς τυράννους δύνασθαι ... ἐν ταῖς πόλεσι σμικρότατον.

τυραννῶ et τυραννεύω, *dominor, tyrannidem exerceo.* Legg. III. 693. A: ὧν Πέρσαι τυραννοῦσι τὰ νῦν. Pol. IX. 580. C: (ὃς ἂν) ὅτι μάλιστα τυραννῇ καὶ τῆς πόλεως. Gorg. 469. C: σὺ ἄρα τυραννεῖν οὐκ ἂν δέξαιο; Pol. VIII. 566. A: τυραννεῖν καὶ λύκῳ ἐξ ἀνθρώπου γενέσθαι. Legg. V. 739. A: νομοθέτῃ μὴ τυραννοῦντι. II. 661. B: τὸ ποιεῖν τυραννοῦντα ὅ τι ἂν ἐπιθυμῇ. Pol. IX. 576. C: ὃς ἂν πλεῖστον χρόνον καὶ μάλιστα τυραννεύσῃ. 579. C: τυραννεῦσαι. Gorg. 473. D: ἀθλιώτερος ... (ὁ) τυραννεύσας. Phaedr. 238. B: περὶ ... μέθας τυραννεύσασα (ἐπιθυμία). Ep. VIII. 354. A: τυραννεύσαντι. Pol. I. 338. D: ὅτι τῶν πόλεων αἱ μὲν τυραννοῦνται cet. IX. 576. D: ἡ τυραννουμένη πόλις. 577. D: ἡ τυραννουμένη ... ψυχή. 576. E: ὅτι τυραννουμένης (πόλεως) ... οὐκ ἔστιν ἀθλιωτέρα. Legg. IV. 710. A: τῇ τυραννουμένῃ ψυχῇ. Pol. VIII. 545. C: εἰς τυραννουμένην πόλιν ἐλθόντες. IX. 577. C: ἐλευθέραν, ἢ δούλην τὴν τυραννουμένην (πόλιν) ἐρεῖς; Legg. IV. 709. E. De lucri cup. 229. B: οὐ καὶ ἀποθανόντος ... ἐτυραννεύθησαν Ἀθηναῖοι ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἱππίου. Pol. IX. 574. E: τυραννευθεὶς ... ὑπὸ ἔρωτος. Ep. VIII. 354. A: τυραννευθέντι. **pro tyranno me gero.* Alc. I. 135. A: τυραννοῦντι (νοσοῦντι). Men. 76. B: τυραννεύοντες. Ax. 366. E: παιδαγωγοὶ ... καὶ παιδοτρίβαι τυραννοῦντες (i. q. *ceriberibus castigantes*).

τυρός, ὁ, *caseus.* Pol. II. 372. C: τυρόν. III. 405. E. (Legg. I. 638. C. pro πυροὺς scrib. videtur τυρούς).

τυφλός, ή, όν, *caecus.* Legg. I. 631. C: πλοῦτος, οὐ τυφλός, ἀλλ' ὀξὺ βλέπων. Ep. VII. 335. B: τυφλὸς ὤν. Pol. III. 411. D: κωφὸν καὶ τυφλόν. Tim. 72. B. Phaedr. 270. E: ἔοικοι ἂν ὥσπερ τυφλοῦ πορεία. Theaet. 209. E: τυφλοῦ ... παρακέλευσις. Phaedr. 270. E: τυφλῷ. Pol. III. 465. D: δῆλα γὰρ ... καὶ τυφλῷ. VIII. 550. D: καὶ τυφλῷ γε δῆλον ὡς μεταβαίνει. VI. 484. C: εἴτε τυφλὸν εἴτε ὀξὺ ὁρῶντα (φύλακα). VIII. 554. B: οὐ γὰρ ἂν τυφλὸν ἡγεμόνα τοῦ χοροῦ ἐστήσατο. Crit. 53. A: οἱ χωλοί τε καὶ τυφλοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάπηροι. Pol. VI. 506. C: τυφλαὶ (δόξαι). 484. C: ἢ ... δοκοῦσί τι τυφλῶν διαφέρειν οἱ cet. Id. 506. C. VII. 518. C: οἷον τυφλοῖς ὀφθαλμοῖς ὄψιν ἐντιθέντες. VI. 506. C: τυφλά τε καὶ σκολιά.

τυφλότης, ἡ, *caecitas.* Alc. I. 126. B: τυφλότητος ... ἀπογιγνομένης. Theaet. 199. D: τυφλότητα (ποιῆσαι) ἰδεῖν. Pol. I. 353. C: τυφλότητα ... ἴσως λέγεις ἀντὶ τῆς ὄψεως.

τυφλῶ, *occaeco*, pass. *occaecor* et *caecus sum* (trop., ut germ. *blind seyn*). Legg. V. 731. E: τυφλοῦται ... περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν. Pol. VII. 527. E: τυφλούμενον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων. Phaed. 96. C: τότε ὑπὸ ταύτης

τῆς σκέψεως οὕτω σφόδρα ἐτυφλώθην ὥστε cet. 99. E: *μὴ παντάπασι τὴν ψυχὴν τυφλωθείην βλέπων πρὸς τὰ πράγματα τοῖς ὄμμασι.* Tim. 47. B: *ὧν … τυφλωθεὶς* cet. (Eurip.).

τυφλῶς, cum v. *ἔχειν*, *caecum esse.* Gorg. 479. B: *πρὸς … τὸ ὠφέλιμον τυφλῶς ἔχειν.*

τυφῶ, *stupore opprimo*, pass. *stupidus sum.* Hipp. mai. 290. A: *ὦ τετυφωμένε σύ.*

τύχη, *ἡ*, *casus*, *fortuna; sors.* Phaed. 58. A: *τύχη τις αὐτῷ … συνέβη.* Crat. 394. E: *εἴτε τις τύχη ἔθετο αὐτῷ τὸ ὄνομα* cet. 395. E: *ἡ τύχη τῆς φήμης.* Pol. IX. 592. A: *ἐὰν μὴ θεία τις ξυμβῇ τύχη.* (Id. Ep. VII. 336. E.). Legg. VI. 774. E: *ἐὰν … τύχη τις ἀήθης συμβαίνῃ.* VII. 806. A: *εἴ τις … ἀναγκαία τύχη γίγνοιτο.* Hipp. mai. 304. B: *ἐμὲ δὲ δαιμονία τις τύχη … κατέχει.* Phaedr. 265. C: *ἐκ τύχης* (*fortuito*). Polit. 300. A: *λαχόντα ἐκ τύχης.* Pol. IX. 579. C: (*ὃς ἂν*) *ἀναγκασθῇ ὑπό τινος τύχης τυραννεῦσαι.* Tim. 25. E: *ἔκ τινος τύχης.* Legg. V. 732. D: *μετ' ἀγαθῆς τύχης.* VII. 813. A: *μετὰ τύχης εὐμενοῦς.* IX. 881. E: *νομίζων κεκοινωνηκέναι ἀλιτηριώδους τύχης.* XI. 920. D: *ἐὰν ἀπὸ τύχης ἀπροσδοκήτου τις ἄκων κωλυθῇ.* Menex. 243. C: *ἀναξίου τύχης τυχόντες.* Prot. 323. D: *φύσει ἢ τύχῃ* (*forte fortuna*). Id. Legg. X. 889. B. Phil. 57. E: *τύχῃ ἀγαθῇ* (*quod bene vertat*). Id. Conv. 177. E. Tim. 26. E. Legg. I. 625. C. XII. 946. B: *τῇ ἀγαθῇ μοίρᾳ καὶ τύχῃ ἐπιτρέψαντες.* Conv. 203. C: *ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκε.* Legg. I. 640. D: *πολλῇ χρῷτ' ἂν ἀγαθῇ τύχῃ.* VI. 759. C: *τῇ θείᾳ τύχῃ ἀποδιδόντα.* IX. 856. E: *τύχῃ ἀμείνονι.* X. 889. B: *τύχῃ … φερόμενα τῇ τῆς δυνάμεως.* Ep. VII. 327. E: *θείᾳ τινὶ τύχῃ.* Phaedr. 262. C: *κατὰ τύχην γέ τινα.* Pol. X. 620. C. Legg. III. 702. B. Phaed. 84. E: *ὡς οὐ ξυμφορὰν ἡγοῦμαι τὴν παροῦσαν τύχην.* 117. C: *τὴν ἐμαυτοῦ τύχην* (*ἀπέκλαιον*). Pol. III. 399. B: *καρτερούντως ἀμυνομένου τὴν τύχην.* V. 460. A: *ὥστε τὸν φαῦλον ἐκεῖνον αἰτιᾶσθαι … τύχην.* Legg. VI. 757. E: *θεὸν καὶ ἀγαθὴν τύχην … ἐν εὐχαῖς ἐπικαλουμένους.* IX. 877. A: *τὴν … οὐ παντάπασι κακὴν τύχην αὐτοῦ σεβόμενον καὶ τὸν δαίμονα.* IV. 709. A: *τύχαι … καὶ ξυμφοραὶ παντοῖαι πίπτουσαι.* X. 899. D. II. 655. D: *ἐν πράξεσί τε παντοδαπαῖς γιγνόμενα καὶ τύχαις* cet. IX. 878. A: *ἐπ' ἀμείνοσι τύχαις … τοῦ πατρός.* Pol. X. 604. D: *ὀρθότατα … ἄν τις … πρὸς τὰς τύχας οὕτω προσφέροιτο.* Critia 120. E: *πραότητι … πρὸς τὰς ἀεὶ ξυμβαινούσας τύχας καὶ πρὸς ἀλλήλους χρώμενοι.* Legg. IV. 709. B: *τύχας δ' εἶναι σχεδὸν ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα.* V. 732. C: *κατὰ τύχας.*

τωθάζω, *irrideo.* Pol. V. 474. A: *τῷ ὄντι τωθαζόμενος δώσεις δίκην.* Med. Hipp. mai. 290. A: *πάνυ με καὶ τωθάσεται.*

Υ.

ὖ, τό. Crat. 393. D: (πλὴν) τοῦ ὖ.

ὕαλος, ἡ, *vitrum.* Tim. 61. B: τὸ … περὶ τὴν ὕαλον γένος ἅπαν.

ὑβρίζω, *contumelia afficio* vel *vexo; violo; vim affero.* Legg. X. 885. B: ὅσα … λόγῳ καὶ ὅσα ἔργῳ περὶ θεοὺς ὑβρίζει τις λέγων ἢ πράττων. A: εἰς … γονέας … ὅταν ὑβρίζῃ τις. VI. 761. E: ἐὰν ὑβρίζωσί τι περὶ τοὺς ὧν ἐπιμελοῦνται. 777. D: μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. XI. 927. C: αὐτοῖς (αὖ τοῖς?) εἰς ὀρφανὰ καὶ ἔρημα ὑβρίζουσι. Conv. 219. C: τοσοῦτον … κατεγέλασε τῆς ἐμῆς ὥρας καὶ ὕβρισε. 222. A: ἅ με ὕβρισε. Phaed. 114. A: οὓς ὕβρισαν. Conv. 174. B: Ὅμηρος … κινδυνεύει … ὑβρίσαι εἰς ταύτην τὴν παροιμίαν. Legg. XI. 927. D: μηδὲν εἰς ὀρφανὸν ὑβρίσας. X. 885. A: πεμπτὸν … τὸ πολιτικὸν ἂν εἴη ἑκάστου τῶν πολιτῶν ὑβρισθὲν δίκην ἐπικαλούμενον (*contumelia actionem civilem provocans*, h. e. *postulans*). IX. 874. C: νηποινεὶ τεθνάτω ὑπό τε τοῦ ὑβρισθέντος βίᾳ cet.

ὕβρις, ἡ. *insolentia, protervitas; lascivia; contumelia.* Phaedr. 238. A: ἐπιθυμίας … ἀρξάσης ἐν ἡμῖν τῇ ἀρχῇ ὕβρις ἐπωνομάσθη· ὕβρις δὲ δὴ πολυώνυμον. Legg. I. 649. D: ἔρως, ὕβρις cet. III. 679. C. X. 906. A: ἀδικία καὶ ὕβρις μετὰ ἀφροσύνης. Def. 415. E: ὕβρις ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα. Phaedr. 253. E: ὕβρεως καὶ ἀλαζονείας ἑταῖρος. 254. E: ὅταν … τῆς ὕβρεως λήξῃ. Gorg. 525. A: (ὑπὸ) τρυφῆς καὶ ὕβρεως cet. Conv. 188. E: ὅταν … ὁ μετὰ τῆς ὕβρεως ἔρως ἐγκρατέστερος … γένηται. Legg. III. 691. C: εἰς ἔκγονον ὕβρεως ἀδικίαν. Phaedr. 250. E: ὕβρει προσομιλῶν. Pol. III. 403. A: ὕβρει τε καὶ ἀκολασίᾳ. Tim. 24. E: δύναμιν ὕβρει πορευομένην … ἐπὶ πᾶσαν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν. Legg. VI. 783. A: ὁ περὶ τὴν τοῦ γένους σπορὰν ὕβρει πλείστῃ καόμενος. Apol. 26. E. Soph. 229. A: περὶ … ὕβριν καὶ ἀδικίαν cet. Id. Polit. 309. A. Pol. VIII. 560. E: ὕβριν καὶ ἀναρχίαν cet. Ib. ὕβριν … εὐπαιδευσίαν καλοῦντες. IX. 572. C: ὁρμήσας εἰς ὕβριν … πᾶσαν. Legg. X. 884: αἱ τῶν νέων ἀκολασίαι τε καὶ ὕβρεις. I. 637. A: οὗ (ὑφ' οὗ?) … μάλιστ' ἄνθρωποι καὶ μεγίσταις προσπίπτουσιν ἡδοναῖς καὶ ὕβρεσι cet. Phaed. 81. E: τοὺς … γαστριμαργίας τε καὶ ὕβρεις καὶ φιλοποσίας μεμελετηκότας. Soph. 216. B: ὕβρεις τε καὶ εὐνομίας τῶν ἀνθρώπων.

ὕβρισμα, τό, *contumelia.* Ep. III. 319. B: τὸ τότε … ὕβρισμα.

ὑβριστής, ὁ, *protervus; lascivus;* etiam *irrisor.* Prot. 355. C: ἂν … τύχῃ ὁ ἐρόμενος ἡμᾶς ὑβριστὴς ὤν, γελάσεται cet. Conv. 175. E: ὑβριστὴς εἶ … ὦ Σώκρατες. Id. 215. B. Alc.

I. 114. D. Legg. II. 662. A: εἴπερ ἄδικος εἴη καὶ ὑβριστής. Apol. 26. E: ὑβριστὴς καὶ ἀκόλαστος. Euthyd. 273. A. Phaedr. 254. E: τοῦ ὑβριστοῦ ἵππου. Conv. 221. E: Σατύρου ... ὑβριστοῦ. Phaedr. 254. C: τὸν ... ὑβριστήν (*lascivum*, int. equum). Legg. I. 630. B: ἄδικοι καὶ ὑβρισταί. Phil. 45. E: τῶν ἀφρόνων τε καὶ ὑβριστῶν. Legg. I. 641. C: ὑβριστότεροι. VII. 808. D: ὑβριστότατον θηρίων γίγνεται.

ὑβριστικός, ή, όν, *insolens; lascivus.* Phaedr. 252. B: ὧν (ἐπῶν) τὸ ἕτερον ὑβριστικὸν πάνυ καὶ οὐ σφόδρα τι ἔμμετρον. Crat. 396. B: Κρόνου υἱὸν ... ὑβριστικόν. 426. B: πάνυ μοι δοκεῖ ὑβριστικὰ εἶναι καὶ γελοῖα. Polit. 307. B: ὑβριστικὰ καὶ μανικὰ λέγοντες.

ὑβριστικῶς, *insolenter, petulanter.* Charm. 175. D: τοῦθ' ἡμῖν πάνυ ὑβριστικῶς ἀνωφελὲς ἂν ἀπέφαινε. Hipp. mai. 285. C: οὕτω πω ἐρόμενος καὶ μάλα ὑβρ. Ep. III. 319. B: ὑβριστικῶς εἰς ἐμέ.

ὑγιάζω, *sano.* Locr. 104. D: ὡς ... τὰ σώματα νοσώδεσί ποκα ὑγιάζομες cet.

ὑγιαίνω, *sanus sum* (quod etiam in mente pon.), *bene valeo.* Gorg. 495. E: οὐ γὰρ ἅμα ... ὑγιαίνει τε καὶ νοσεῖ ὁ ἄνθρωπος. Pol. V. 476. E. Lys. 205. A: οὐχ ὑγιαίνει ... ἀλλὰ ληρεῖ τε καὶ μαίνεται. Gorg. 449. E: ὡς ἂν διαιτώμενοι ὑγιαίνοιεν. Alc. I. 107. C. Gorg. 451. E: ὅτι ὑγιαίνειν ... ἄριστόν ἐστι. 467. C. Conv. 200. C. Phil. 29. D: τίς ... ἀποκρινόμενος ἄλλως ὑγιαίνων ἄν ποτε φανείη; Id. Alc. II. 138. C. Legg. XI. 930. C: πρὸς τὸ ζῆν ... ὑγιαίνουσα ἄνανδρος. Lys. 217. A: τὸ ὑγιαῖνον σῶμα. Theaet. 166. E: τῷ ... ὑγιαίνοντι. Gorg. 505. A: ὑγιαίνοντα (oppos. κάμνοντα). Theaet. 190. C: ὑγιαίνοντα (*qui sanae sit mentis*). Hipp. mai. 301. A: ὑγιαίνοντες.

ὑγίεια, ἡ, *valetudo* (prospera). Gorg. 504. C: ἐξ οὗ ... ἡ ὑγίεια γίγνεται cet. Tim. 82. B: ὑγίεια (v. ὑγιαίνειν) ξυμβαίνει τὰ πολλά. Legg. I. 631. C: ὧν ἡγεῖται (*principatum tenet*) ὑγίεια. Lys. 219. A: ἡ δὲ ὑγίεια ἀγαθόν. Men. 72. D. Eryx. 393. C: εἴπερ ἡ ὑγίεια πλείονος ἄξιον κτῆμα, ἢ τὰ τοῦ κάμνοντος χρήματα. Prot. 341. B: δεινῆς ὑγιείας. Gorg. 452. B: τί δ' ἐστὶ μεῖζον ἀγαθὸν ἀνθρώποις ὑγιείας; Phil. 63. E: τὰς μεθ' ὑγιείας καὶ τοῦ σωφρονεῖν (ἡδονάς). Pol. VIII. 559. A: ἡ τοῦ φαγεῖν μέχρι ὑγιείας τε καὶ εὐεξίας (ἐπιθυμία). Euth. 13. D. (ubi plurimi et optimi codd. ὑγείας). Legg. V. 734. B: ἐν ὑγιείᾳ (sic Par. Ω et Monac. Vulgo ὑγείᾳ). Phaedr. 270. B: εἰ μέλλεις ... ὑγίειαν καὶ ῥώμην ἐμποιήσειν. Gorg. 499. D. Conv. 200. C. Pol. I. 332. D: πρὸς νόσον καὶ ὑγίειαν. Tim. 88. E. Legg. IV. 720. D: εἰς τὴν ὑγίειαν ἄγων. XII. 960. D: (ἃ δεῖ) μὴ μόνον ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν τοῖς σώμασι παρασκευάζειν cet. Charm. 175. A. Locr. 103. C: ὑγείαν. Prot. 354. B: ὑγίειαί (v. ὑγεῖαί)

τε ... καὶ εὐεξίαι τῶν σωμάτων. Pol. IX. 618. B: τὰ δὲ ὑγιείαις μεμῖχθαι. Tim. 87. C: πρὸς ... ὑγιείας καὶ νόσους.

ὑγιεινός, ή, όν, *saluber*. Phil. 61. C: ὑγιεινοῦ τινὸς ὕδατος. Crit. 47. D. Charm. 165. C: οὐκοῦν καὶ ἰατρικὴ ... ἐπιστήμη ἐστὶ τοῦ ὑγιεινοῦ; 171. A. Pol. III. 401. C: ὥσπερ ἐν ὑγιεινῷ τόπῳ οἰκοῦντες. Gorg. 504. C: ὑγιεινόν. Polit. 299. B: τό τε ἰατρικὸν καὶ τὸ ὑγιεινόν. Legg. II. 667. C. Charm. 170. B. Lach. 195. C. Polit. 295. D: ὡς ταῦτα ὄντα ἰατρικὰ καὶ ὑγιεινά. Pol. IV. 444. C: τὰ ... ὑγιεινὰ ὑγίειαν ἐμποιεῖ. De lege 314. B. Gorg. 465. D: τῶν τε ἰατρικῶν καὶ ὑγιεινῶν cet. Alc. I. 112. A. Ion. 531. C: περὶ ὑγιεινῶν σιτίων. Charm. 171. B: ἐν τοῖς ὑγιεινοῖς. Theaet. 171. E: περὶ τὰ ὑγιεινὰ καὶ νοσώδη. Alc. I. 108. E: τὸ ὑγιεινότερον. **sanus*. Pol. II. 373. B: ἐκείνη ... ἡ ὑγιεινὴ (πόλις) οὐκέτι ἱκανή. IV. 438. E. Gorg. 459. A: περὶ τοῦ ὑγιεινοῦ τοῦ ἰατροῦ. Legg. V. 734. B: (περὶ) ὑγιεινοῦ βίου. Conv. 186. B: ὁ ἐπὶ τῷ ὑγιεινῷ ἔρως cet. Legg. V. 733. E: τὸν ὑγιεινὸν βίον ἕνα ταξώμεθα. 728. E: οὐδὲ ... τὸ ὑγιεινόν (σῶμα). Pol. III. 408. E: (εἰ) εἶεν μὴ πάνυ ὑγιεινοὶ φύσει. Alc. I. 111. E. Pol. IV. 438. E: τῶν ὑγιεινῶν καὶ νοσωδῶν. 444. C. Conv. 186. C: τοῖς ... ἀγαθοῖς ἑκάστου τοῦ σώματος καὶ ὑγιεινοῖς καλὸν χαρίζεσθαι cet. Pol. III. 408. A: ἄνδρας πρὸ τῶν τραυμάτων ὑγιεινούς τε καὶ κοσμίους ἐν διαίτῃ. C. Tim. 75. B: ὑγιεινότερον (βίον) ... τοῦ νῦν κατεκτήσατο.

ὑγιεινῶς, *salubriter*. Gorg. 522. A: ταῦτα πάντα ἐγὼ ἐποίουν ... ὑγιεινῶς (*sanitatis causa*). **sane*, cum v. ἔχειν, *sanum esse*. Pol. III. 407. C: τοὺς ... φύσει τε καὶ διαίτῃ ὑγιεινῶς ἔχοντας τὰ σώματα. IX. 571. D: (ὅταν) ὑγιεινῶς τις ἔχῃ αὐτὸς αὑτοῦ καὶ σωφρόνως cet.

ὑγιής, ὁ ἡ, *sanus; integer, incolumis* vel *salvus*. Soph. 267. E: εἴτε ὑγιὴς εἴτε διπλόην ἔτ᾽ ἔχων τινά ἐστιν ἐν ἑαυτῷ. Conv. 200. B: ὑγιὴς ὤν. Pol. I. 346. B: ἐάν τις κυβερνῶν ὑγιὴς γίγνηται cet. X. 614. B. Tim. 44. C: ὁλόκληρος ὑγιής τε παντελῶς. Pol. II. 372. E: ὥσπερ ὑγιής τις (πόλις). Legg. VI. 771. C: ὑγιὴς γίγνεται (*sanatur*, int. ἡ διανομή). Conv. 186. B: τὸ ... ὑγιὲς (*sanitas*) τοῦ σώματος καὶ τὸ νοσοῦν. Gorg. 479. B: μὴ ὑγιοῦς σώματος. Ib. μὴ ὑγιεῖ ψυχῇ συνοικεῖν. 478. C: ὑγιῆ (sic codd. c. vulg., Flor. ὑγιᾶ, quod recentiores sequuti sunt) εἶναι. Legg. IX. 857. E. Charm. 155. E: ὑγιᾶ. 164. B. 156. B: τὴν κεφαλὴν ... ὑγιᾶ ποιεῖν. Men. 77. A: ἐάσας ὅλην καὶ ὑγιᾶ. Theaet. 179. D: εἴτε ὑγιὲς εἴτε σαθρὸν φθέγγεται. Tim. 82. B: σῶν καὶ ὑγιὲς μένειν. Legg. IX. 862. B: τὸ ... βλαβὲν ὑγιὲς τοῖς νόμοις εἰς τὸ δυνατὸν ποιητέον. C. Tim. 88. B: ἰσοῤῥόπω καὶ ὑγιῆ. Gorg. 493. D: ὑγιοῦς καὶ πλήρεις (πίθοι). Pol. IV. 426. A. Alc. I. 115. B: ὑγιεῖς ἀπῆλθον. Legg. V. 735. C: τὸ τῶν ὑγιῶν καὶ ἀκηράτων ἠθῶν τε καὶ

σωμάτων γένος. Pol. X. 599. C: τίνας ὑγιεῖς ποιητής τις ... λέγεται πεποιηκέναι. Legg. III. 684. C: εὐεκτικά τε καὶ ὑγιῆ σώματα ἀπεργάζεσθαι. V. 735. B: διαλέξας ... τά τε ὑγιῆ καὶ τὰ μή. Pol. II. 380. E: τὸ ὑγιέστατον καὶ ἰσχυρότατον. *probus, sincerus; verus. Prot. 346. C: ὑγιὴς ἀνὴρ (Sim.). Legg. I. 630. B: πιστὸς ... καὶ ὑγιής. Phaed. 90. C: ὅτι οὔτε τῶν πραγμάτων οὐδενὸς οὐδὲν ὑγιὲς οὐδὲ βέβαιον οὔτε τῶν λόγων. Soph. 232. A: τὸ φάντασμα τοῦτο ὡς οὐκ ἔσθ' ὑγιές. Crat. 440. C: ὡς οὐδὲν ὑγιὲς οὐδενός. Pol. IX. 584. A. Legg. VI. 776. E: ὡς ὑγιὲς οὐδὲν ψυχῆς δούλης. Menex. 245. C: οὕτω ... τό γε τῆς πόλεως ... βέβαιόν τε καὶ ὑγιές ἐστι. Ep. VIII. 355. E: ἀδόλῳ γνώμῃ καὶ ὑγιεῖ. Pol. X. 603. B: ἐπ' οὐδενὶ ὑγιεῖ οὐδ' ἀληθεῖ. Phaed. 89. D: ὑγιῆ (sic libri; al. ὑγιᾶ) καὶ πιστὸν τὸν ἄνθρωπον. Phaedr. 242. E: μηδὲν ὑγιὲς λέγοντε μηδὲ ἀληθές. Gorg. 524. E: κατεῖδεν οὐδὲν ὑγιὲς ὂν τῆς ψυχῆς. Phaed. 69. B: οὐδὲν ὑγιὲς οὐδ' ἀληθὲς ἔχουσα (ἀρετή). Theaet. 194. B: εἴ τι νῦν ἡμεῖς ὑγιὲς λέγομεν. Pol. III. 409. D: ἀγνοῶν ὑγιὲς ἦθος. VI. 496. C: ὅτι οὐδεὶς οὐδὲν ὑγιὲς ... περὶ τὰ τῶν πόλεων πράττει. VII. 523. B. Legg. I. 639. A: ὑγιὲς ... ψέξαι καὶ ὁτιοῦν. Ep. II. 310. C: ὡς οὐχ ὑγιές τι ... πρός σε εἰρηκότων. X. 358. C: τὸ ... βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές, τοῦτο ἐγώ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν. Pol. IX. 584. E: (εἰ) περὶ πολλῶν τε ἄλλων μὴ ὑγιεῖς δόξας ἔχουσι cet. Gorg. 526. D: ὅπως ἀποφανοῦμαι τῷ κριτῇ ὡς ὑγιεστάτην τὴν ψυχήν (v. ἔχων τὴν ψυχήν).

ὑγιῶς, *vere, recte*. Pol. III. 409. A: εἰ μέλλει ... κρινεῖν ὑγιῶς τὰ δίκαια. X. 619. D: εἴ τις ἀεὶ ... ὑγιῶς φιλοσοφοῖ.

ὑγραίνω, *madefacio*, neutr. *liquidus sum*. Pol. I. 335. D: οὐδὲ ξηρότητος ὑγραίνειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου. Tim. 86. D: διὰ τὴν ἑνὸς γένους ἕξιν ... ὑγραίνουσαν. 88. D: ὑγραινομένου (τοῦ σώματος). 52. D: τὴν ... γενέσεως τιθήνην ὑγραινομένην. 51. B: τὸ δὲ ὑγρανθὲν (φαίνεσθαι) ὕδωρ.

ὑγρός, ά, όν, *humidus; fluidus;* etiam *mollis* et *lentus*. Conv. 196. A: ὑγρὸς τὸ εἶδος. Critia 115. E: ὁ ... ὑγρός (τροχός). Tim. 85. D: θερμὴ καὶ ὑγρά. Critia 112. A: νὺξ ὑγρὰ (*nox pluvia*) διαφερόντως. Phaed. 112. B: τὸ ὑγρὸν τοῦτο (ubi est *aquarum colluvies*). Theaet. 194. E: ὧν ... ὑγρόν (int. κῆρ). Tim. 58. D. Legg. VII. 789. E: ἕως ὑγρόν (τὸ γενόμενον). Locr. 99. C: ὑγρόν τε τὸ μὲν ῥυτόν ... τὸ δὲ πακτόν. Phaed. 86. B: (ὑπὸ) ξηροῦ καὶ ὑγροῦ. Phil. 31. E. Lys. 215. E. De lucr. cup. 230. E: τῇ τοῦ σώματος ὑγρᾷ τροφῇ. Theaet. 147. C: γῆ ὑγρῷ φυραθεῖσα. Conv. 186. D. Tim. 59. A: εὐκίνητον ὄντα ἔτι τὸν ὑγρὸν ὄγκον. Soph. 242. D: ὑγρὸν καὶ ξηρόν. Tim. 68. B: πρὸς τὸ τῶν ὀμμάτων ὑγρὸν ἀφικνούμενον. Conv. 188. A: καὶ ξηρὰ καὶ ὑγρά. Tim. 62. A: τῶν περὶ τὸ σῶμα ὑγρῶν.

Legg. VIII. 849. B: τὴν τῶν ὑγρῶν ... πρᾶσιν cet. Polit. 287. E: ξηροῖς καὶ ὑγροῖς. Tim. 43. C: ὑγροῖς ... ὀλισθήμασιν ὑδάτων. Epin. 975. D: ἐν πολλοῖς ὑγροῖς καὶ ξηροῖς γένεσιν. Legg. V. 746. D: μέτρα ξηρά τε καὶ ὑγρά. X. 889. B. Theaet. 191. C: ὑγροτέρου (κηροῦ). 162. B: τῷ ... νεωτέρῳ τε καὶ ὑγροτέρῳ ὄντι προςπαλαίειν. Tim. 74. D: ὑγροτέραν ... δύναμιν. Phil. 25. C: ὑγρότερον.

ὑγρότης, ἡ, *humor*. Locr. 102. C: ὑγρότας. Phil. 32. A: ἡ ... τῆς ὑγρότητος πῆξις. Tim. 83. D. Locr. 100. D: ὑγρότατα.

ὑγροτροφικός, ή, όν, *ad animalia in humido degentia pertinens*, neutr. *animalium in humido degentium pastus*. Polit. 264. D: τὸ μὲν ἕτερον ὑγροτροφικὸν ὀνομάζοντας cet.

ὑδάτιον, τό, *aquula*. Phaedr. 229. A: κατὰ τὸ ὑδάτιον ... ἰέναι. B: καθαρὰ καὶ διαφανῆ τὰ ὑδάτια φαίνεται.

ὕδρα (rectius Ὕδρα). Pol. IV. 426. E. Euthyd. 297. C.

ὑδραγωγία, ἡ, *aquae ductus*. Tim. 77. D: τὸ δ' ἐντεῦθεν ... τὴν ὑδραγωγίαν κατεσκεύασαν τρόπῳ τινὶ τοιῷδε.

ὑδρεία, ἡ, *aquatio*. Legg. VIII. 844. B: τάξιν τῆς ὑδρείας ταξάμενος παρὰ τοῖς ἀγρονόμοις. Ax. 371. E: Δαναΐδων ὑδρεῖαι ἀτελεῖς. * *humoris deductio, irrigatio*. Tim. 77. D: (ἵνα) ἡ ἐπίχυσις ... παρέχοι τὴν ὑδρείαν ὁμαλήν. 78. B: εἰς τὴν ἐκ τῆς κοιλίας ἐπὶ τὰς φλέβας ὑδρείαν. Legg. VI. 761. C: ὑδρείας.

ὑδρεύομαι, *aquor, aquam peto* et in univ. *haurio* (ut humorem). Legg. VIII. 844. B: παρὰ τῶν γειτόνων ὑδρευέσθω. Tim. 81. A: ὅθεν ὑδρευόμενα ἕκαστα πληροῖ τὴν τοῦ κενουμένου βάσιν.

ὑδροποσία, ἡ, *aquae potio*. Legg. II. 674. A: ὑδροποσίαις ξυγγίγνεσθαι τοῦτον τὸν χρόνον ἅπαντα.

ὑδροποτῶ, *aquam bibo*. Pol. VIII. 561. C: ὑδροποτῶν.

ὕδωρ, τό, *aqua*. Theaet. 172. D: κατεπείγει γὰρ ὕδωρ ῥέον (*clepsydra*). Legg. V. 736. B: τὸ ξυῤῥέον ὕδωρ. Euthyd. 304. B: τὸ δὲ ὕδωρ εὐωνότατον. Phaedr. 230. B: ῥεῖ μάλα ψυχροῦ ὕδατος (ἡ πηγή). Crat. 408. E: πυρὸς καὶ ὕδατος cet. Phaedr. 276. C: οὐκ ἄρα σπουδῇ αὐτὰ ἐν ὕδατι γράψει. Theaet. 201. B: πρὸς ὕδωρ σμικρὸν (quod refertur ad clepsydram) διδάξαι ... τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. 206. D. Pol. II. 363. D: ὕδωρ ... φέρειν. Critia 111. C: τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ὕδωρ ἐκαρποῦτο ἐκ Διός. Legg. X. 891. C: πῦρ καὶ ὕδωρ cet. Pol. III. 404. B: πολλὰς μεταβολὰς ἐν ταῖς στρατείαις μεταβάλλοντας ὑδάτων cet. Legg. VI. 761. A: τῶν ἐκ Διὸς ὑδάτων (*pluviarum*). 779. C: ὑδάτων τῶν ἐκ Διὸς εὐροίας. Soph. 239. D: τὰ ... ἐν τοῖς ὕδασι καὶ κατόπτροις εἴδωλα. Pol. III. 401. B. VI. 510. A: τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα. VII. 532. C. Tim. 22. D: τὴν γῆν ὕδασι καθαίροντες. Critia 118. E: τοῖς Διὸς ὕδασι (*aqua pluvia*) χρώμενοι. 113. B: ὕδατα ... διττὰ ὑπὸ γῆς ἄνω πη-

γαῖα κομίσας. Legg. VI. 761. B: *τὰ παρὰ τοῦ Διὸς ὕδατα καταδεχόμεναι καὶ πίνουσαι.*

ὕειος, α, ον, suillus. Pol. VII. 535. E: *ὥσπερ θηρίον ὕειον.*

ὑετός, ὁ, pluvia. Epin. 979. A: *ἀνέμων τε καὶ ὑετῶν γιγνομένων.*

ὑηνός, ή, όν, suillus. Legg. VII. 819. D: *ὑηνῶν τινῶν ... θρεμμάτων (πάθος).*

ὑηνῶ, suis instar sum. Theaet. 166. C: *αὐτὸς ὑηνεῖς.*

ὕθλος, ὁ, nugae. Theaet. 176. B: *γραῶν ὕθλος.* Lys. 221. C: *ὃ ... τὸ πρότερον ἐλέγομεν φίλον εἶναι, ὕθλος τις ἦν.* Pol. I. 336. D: *ἐὰν ὕθλους τοιούτους λέγῃς.*

υἱδοῦς, ὁ, nepos. Legg. XI. 925. A: *μέχρι ... ἀδελφοῦ υἱδῶν.*

υἱός, ὁ, filius. Pol. II. 363. C: *ὁ υἱὸς αὐτοῦ.* Legg. III. 687. D: *φίλος μὲν υἱὸς πατρί* cet. Lys. 204. E. Gorg. 508. B: *καὶ αὐτοῦ καὶ υἱέος καὶ ἑταίρου.* Conv. 199. D: *υἱέος ... ἢ θυγατρός.* Pol. II. 378. A. (ubi v. *υἱέως*, ut 378. D. al.). 387. E. III. 403. B. Legg. III. 687. D. Pol. V. 461. C: *πλὴν υἱεῖ καὶ πατρί* cet. Alc. I. 123. C. Theag. 122. D. Lys. 210. A. Pol. VIII. 568. E: *υἱὸν ἡβῶντα.* Lys. 208. B. Men. 93. D. Apol. 20. A: *ἐστὸν γὰρ αὐτῷ δύο υἱέε.* Alc. I. 118. D. E. Lach. 186. A: *περὶ τοῖν υἱέοιν.* Pol. III. 405. D: *αὐτοῦ οἱ υἱεῖς.* 415. D. Legg. I. 627. C. VI. 765. D: *υἱέων καὶ θυγατέρων.* 776. D. XI. 923. C. Apol. 20. B: *διὰ τὴν τῶν υἱέων κτῆσιν.* Pol. II. 362. E: *υἱέσι.* VI. 499. B. Lach. 187. B. Phaedr. 278. A: *οἷον υἱεῖς γνησίους εἶναι.* Gorg. 523. E: *υἱεῖς ἐμαυτοῦ.* Pol. IV. 421. E. VIII. 549. E. Legg. I. 650. A. Crit. 45. C: *καὶ τοὺς υἱεῖς τοὺς σαυτοῦ ἔμοιγε δοκεῖς προδιδόναι.* Omitt. Prot. 315. A: *ὁ Γλαύκωνος.* Men. 93. E. al.

ὑλακή, ἡ, latratus. Legg. XII. 967. D: *ματαίαις ... χρωμέναισιν ὑλακαῖς* (e poët.).

ὕλη, ἡ, silva. Critia 114. A: *ὅσα ὕλη πρὸς τὰ τῶν τεκτόνων διαπονήματα παρέχεται.* Polit. 272. A: *ἀπό τε δένδρων* (sic codd. pro vulg. *δρυῶν*) *καὶ πολλῆς ὕλης ἄλλης.* Critia 107. C: *ποταμοὺς καὶ ὕλην.* Legg. VIII. 843. E. **lignum* et in univ. id ex quo quid conficitur, h. e. *materia.* Tim. 69. B: *ὅτ' οὖν δὴ τὰ νῦν οἷα τέκτοσιν ἡμῖν ὕλη παράκειται τὰ τῶν αἰτίων γένη* cet. Legg. IV. 705. C: *ναυπηγησίμης ὕλης.* Phil. 54. C: *πάντα ὄργανα καὶ πᾶσαν ὕλην παρατίθεσθαι πᾶσιν.* Critia 118. D: *ᾗ ... τήν τ' ἐκ τῶν ὀρῶν ὕλην κατῆγον εἰς τὸ ἄστυ* cet. Legg. VI. 761. C: *ὕλην παρατιθέντας αὐτὴν καὶ ξηρὰν ἄφθονον.* VIII. 849. D: *πᾶσαν ... ὕλην καύσιμον.* — Sensu philosopho est materia, ex qua omnia expressa atque efficta sunt. Locr. 97. E: *ὡς ... ὑποκείμενον ἁ ὕλα.* 97. E: *πῦρ ... ἔρημον ὑγρῶ καὶ*

ὕλας. 94. B: τὰν ... ὕλαν ἐκμαγεῖον καὶ ματέρα ... εἶμεν τᾶς τρίτας οὐσίας ... ἀΐδιον ... δεχομέναν πᾶσαν μορφάν.

ὑμέτερος, ρα, ρον, *vester*. Pol. II. 368. B: ἐκ τοῦ ἄλλου τοῦ ὑμετέρου τρόπου. Gorg. 522. C: πράττω τὸ ὑμέτερον δὴ τοῦτο. (Id. Apol. 31. B.). Legg. VIII. 836. C: ταῖς ὑμετέραις πόλεσι. Gorg. 484. E: ἐπειδὰν ... εἰς τὰς ὑμετέρας διατριβὰς ἔλθωσι. al.

ὑμνητής, ὁ, *laudator*. Pol. VIII. 568. B: ἅτε τυραννίδος ὑμνητάς.

ὕμνος, ὁ, *hymnus*. Phaedr. 265. C: μυθικόν τινα ὕμνον. Legg. XII. 947. B: οἷον ὕμνον πεποιημένον ἔπαινον εἰς τοὺς ἱερέας ... ἑκατέρους ᾄδειν. Pol. V. 459. E: ὕμνοι ποιητέοι τοῖς ἡμετέροις ποιηταῖς πρέποντες τοῖς γιγνομένοις γάμοις. Legg. III. 700. B: καί τι ἦν εἶδος ᾠδῆς εὐχαὶ πρὸς θεούς, ὄνομα δὲ ὕμνοι ἐπεκαλοῦντο. VII. 801. D: ὕμνοι θεῶν καὶ ἐγκώμια. II. 665. C: ὥστε ἀπληστίαν εἶναί τινα τῶν ὕμνων τοῖς ᾄδουσι. VIII. 829. E: τῶν Θαμύρου τε καὶ Ὀρφείων ὕμνων. Pol. V. 468. D: ὕμνοις ... τιμήσομεν. Legg. III. 700. D: κεραννύντες ... θρήνους τε ὕμνοις cet. VII. 802. A: ἐγκωμίοις τε καὶ ὕμνοις τιμᾶν. Epin. 980. A: ὕμνοις τε καὶ εὐδαιμονίᾳ γεραίροντι. Conv. 177. A: ὕμνους καὶ παίωνας εἶναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιημένους. Pol. X. 607. A: ὕμνους θεοῖς καὶ ἐγκώμια τοῖς ἀγαθοῖς. Legg. VII. 799. B.

ὑμνῶ, *cantu celebro* et in univ. *celebro*, *praedico*. Pol. II. 364. A: πάντες ... ἐξ ἑνὸς στόματος ὑμνοῦσιν ὡς cet. X. 617. C: ὑμνεῖν ... τὰ γεγονότα. Critia 108. C. Conv. 193. D: οὗ δὴ τὸν αἴτιον θεὸν ὑμνοῦντες δικαίως ἂν ὑμνοῖμεν Ἔρωτα. Tim. 74. B: τἄλλα ... τί ἂν ὑμνοῖμεν; Legg. VII. 812. C: (ἵνα) τὰ δὲ προφέρων εἰς μέσον ὑμνῇ καὶ ἐπᾴδῃ ταῖς τῶν νέων ψυχαῖς. Pol. II. 372. B: ὑμνοῦντες τοὺς θεούς. Theaet. 174. E: τὰ ... γένη ὑμνούντων. Phaedr. 247. C: τὸν δὲ ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ὕμνησέ πω τῶν τῇδε ποιητὴς οὔτε ποθ' ὑμνήσει κατ' ἀξίαν. Theaet. 176. A: ὑμνῆσαι θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν εὐδαιμόνων βίον ἀληθῆ. Conv. 177. C. Menex. 239. B: τὴν ἀρετὴν ἐν μουσικῇ ὑμνήσαντες. Legg. X. 899. E: ἔν τε μούσαις οὐκ ὀρθῶς ὑμνούμεναι ἅμα καὶ ἐν παντοίοις λόγοις. Critia 118. B: τὰ ... περὶ αὐτὸν ὄρη τότε ὑμνεῖτο (v. ὕμνει τὸ) πλῆθος καὶ μέγεθος καὶ κάλλος παρὰ πάντα τὰ νῦν ὄντα γεγονέναι. Etiam absolute est Lat. *canere*, germ. *ertönen*, *sich hören lassen*. Pol. V. 463. D: αὗταί σοι, ἢ ἄλλαι φῆμαι ἐξ ἁπάντων τῶν πολιτῶν ὑμνήσουσιν εὐθὺς περὶ τὰ τῶν παίδων ὦτα καὶ περὶ τῶν πατέρων ... καὶ περὶ τῶν ἄλλων ξυγγενῶν; **decanto*, *in ore habeo*; *recito*; *profero*; etiam *crepo*. Legg. XI. 931. B: ἃ ... πᾶς ὑμνεῖ τέλεα καὶ ἐπήκοα γενέσθαι παρὰ θεῶν. Prot. 317. A: ἅττ' ἂν οὗτοι διαγγέλλωσι, ταῦτα ὑμνοῦσι. 343. A: ἃ δὴ πάντες ὑμνοῦσι. Pol. VIII. 549. E: ὅσα καὶ οἷα φιλοῦσιν αἱ γυναῖκες περὶ τῶν τοιούτων ὑμνεῖν. Legg.

IX. 870. E: τὸν ... νόμον ὑμνεῖν (*recitare s. proferre*). Ep. VII. 334. A: πολλοῖς ... καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα ἐπιμελὲς cet. Legg. VII. 822. C: ψευδῆ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνούντων. II. 653. D: πότερον ἀληθὴς ἡμῖν ... ὁ λόγος ὑμνεῖται τὰ νῦν, ἢ cet. 669. B. VI. 778. D: καλῶς ... καὶ ὁ ποιητικὸς ὑπὲρ αὐτῶν λόγος ὑμνεῖται τὸ cet. Clit. 407. A: ὁπότε ἐπιτιμῶν ἀνθρώποις ... ὕμνεις (v. ὑμνεῖς) λέγων cet. Legg. XII. 960. C: πολλὰ τῶν ἔμπροσθεν καλῶς ὕμνηται (v. εἴρηται). Euthyd. 297. D: ὁπότε σοι ταῦτα ὕμνηται. Etiam est *increpare*. Pol. I. 329. B: ἐπὶ τούτῳ δὴ τὸ γῆρας ὑμνοῦσιν cet. — Verb. Epin. 983. E: ἢ ... θεοὺς αὐτοὺς ταῦτα ὑμνητέον ὀρθότατα ἢ cet.

ὑμνῳδῶ, *cano*. Legg. III. 682. A: τὸ ποιητικὸν ... γένος ὑμνῳδοῦν.

ὑπάγω, *induco*. Euth. 14. C: ἀνάγκη ... τὸν ἐρωτῶντα τῷ ἐρωτωμένῳ ἀκολουθεῖν, ὅπῃ ἂν ἐκεῖνος ὑπάγῃ. Apol. 32. B. pro v. ὑπάγειν nunc e codd. scribitur ἀπάγειν.

ὑπαίθριος, ὁ ἡ, *subdialis* (sub divo). Conv. 203. D: ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος. Critia 117. A: τὰς μὲν ὑπαιθρίους, τὰς δὲ χειμερινάς (δεξαμένας).

ὑπαισχύνομαι, *aliquantulum me pudet* (alicuius). Lach. 179. C: ταῦτα δὴ ὑπαισχυνόμεθα ... τούσδε.

ὑπακούω, *ausculto* (quod in ianitore al. pos. est i. q. *fores aperio, intromitto*). Phaed. 59. E: ὁ θυρωρός, ὅσπερ εἰώθει ὑπακούειν. Crit. 43. A: θαυμάζω ὅπως ἠθέλησέ σοι ὁ τοῦ δεσμωτηρίου φύλαξ ὑπακοῦσαι. **ausculto, attendo* vel *attente audio* (germ. *aufmerken*). Theaet. 162. D: τῆς δημηγορίας ὀξέως ὑπακούεις καὶ πείθει. A: πάντως καὶ νῦν δὴ μάλ' ἐμμελῶς σοι ἐφαίνετο ὑπακούειν. Legg. X. 898. C: κάλλιστα ... ὑπήκουσας τοῖς λόγοις. Ep. VII. 327. A: οὕτως ὀξέως ὑπήκουσε καὶ σφόδρα ὡς οὐδεὶς πώποτε cet. (Gorg. 487. C. pro v. ὑπήκουσα codd. scribi iubent ἐπήκουσα, quod vid.). **accipio, intelligo*. Phil. 31. C: κοινὸν τοίνυν ὑπακούωμεν (nos: *unter dem gemeinsamen — wollen wir das verstehen*) ὃ δὴ τῶν τεττάρων τρίτον ἐλέγομεν. Soph. 261. D: τὸ ποῖον ... περὶ τῶν ὀνομάτων ὑπακουστέον; **audio*, h. e. *dicto sum audiens, obsequor, obtempero*. Legg. VI. 774. B: μηδεὶς ὑπακουέτω μηδὲν αὐτῷ ἑκὼν τῶν νέων. Lach. 200. D: εἴ τι σοῦ ἂν μᾶλλον ὑπακούοι Σωκράτης. Prot. 325. A: ὃς δ' ἂν μὴ ὑπακούῃ κολαζόμενος καὶ διδασκόμενος cet. Pol. V. 459. C: διαίτῃ ἐθελόντων ὑπακούειν. Ep. IX. 358. A: ἄτοπον ... τὸ μὴ ὑπακούειν. Conv. 217. C: καί μοι οὐδὲ ταχὺ ὑπήκουσεν. Legg. III. 692. E. Ep. VII. 348. D: ἂν ... ὑπακούσῃ μοι. Legg. IV. 708. D: ὑπακοῦσαι μέν τινων νόμων καινῶν τάχα ἂν ἐθελήσειε μᾶλλον. Ep. III. 317. B: ᾤετο ... εἶναι βέλτιον ... ὑπακοῦσαί σοι. Lys. 200. D: ὑπακούσει τι —; Soph. 217. D: πάντες γὰρ ὑπακούσονταί σοι πράως. Ep. VII. 328. B: πότερον εἴη πορευτέον καὶ ὑπακουστέον, ἢ πῶς.

ὕπακρος, ὁ ἡ, *paene summus*. Riv. 136. A: ὕπακρόν τινα ἄνδρα τὸν πεφιλοσοφηκότα (antec. τὰ δευτερεῖα ἔχοντας). C. 138. E. 136. C: ποῦ καὶ χρήσιμοι ἡμῖν εἰσὶν οἱ ὕπακροι οὗτοι;

ὑπαλείφομαι, *illino*. Lach. 185. C: εἴτε χρὴ αὐτὸ (τὸ φάρμακον) ὑπαλείφεσθαι εἴτε μή.

ὑπανάστασις, ἡ, Lat. *assurgere* (substantive). Pol. IV. 425. B: ὑπαναστάσεις.

ὕπαρ, *vigilando* (nos: *wachend* vel *im wachenden Zustande*). Theaet. 158. B: περὶ τοῦ ὄναρ τε καὶ ὕπαρ. Ib. ἡ ἐγρηγόραμέν τε καὶ ὕπαρ ἀλλήλοις διαλεγόμεθα. Polit. 277. D: κινδυνεύει ... ἡμῶν ἕκαστος οἷον ὄναρ εἰδὼς ἅπαντα πάντ' αὖ πάλιν ὥσπερ ὕπαρ ἀγνοεῖν. Pol. V. 476. C: ὄναρ ἢ ὕπαρ δοκεῖ σοι ζῆν; D. Hinc est *verum* et adv. *vere, reapse*. Theaet. 158. C: ὅτε καὶ πότερόν ἐστιν ὕπαρ ἢ ὄναρ ἀμφισβητεῖται. Polit. 278. E: ἵνα ὕπαρ ἀντ' ὀνείρατος ἡμῖν γίγνηται. (Id. Ep. III. 319. B.). Pol. VII. 520. C: οὕτως ὕπαρ ἡμῖν καὶ ὑμῖν ἡ πόλις οἰκήσεται. 533. C: ὕπαρ ... ἀδύνατον αὐταῖς ἰδεῖν. IX. 574. E: ὕπαρ τοιοῦτος ἀεὶ γενόμενος. 576. B: ὃς ἂν ὕπαρ τοιοῦτος ᾖ. Legg. VII. 800. A: ὕπαρ ἐγρηγορώς. XII. 969. B: ὄντως ... ἔσται σχεδὸν ὕπαρ ἀποτετελεσμένον. Voci ὄναρ oppos. vel coniunct. est *vigilando*. Hinc οὔτε ὄναρ οὔτε ὕπαρ, *nec specie nec vere*, i. q. *omnino non* vel *nunquam*. Phil. 36. E. 65. E. Pol. II. 382. E.

ὑπάργυρος, ὁ ἡ, *argenti quid in se habens*. Pol. III. 415. C: ἂν ... ἐκ τούτων τις ὑπόχρυσος ἢ ὑπάργυρος φυῇ.

ὑπάρχω, *incipio* (ut germ. *anfangen*), i. q. *prior iniuriam infero*. Legg. IX. 879. D: μήτε ... ὑπάρχων μήτε ἀμυνόμενος. Gorg. 456. E: ἀμυνομένους, μὴ ὑπάρχοντας. Intrans. *prius* vel *ante omnia esse, subesse* (quasi fundamenti loco), *praesto, paratum* vel *constitutum esse, per se esse*, et in univ. *esse, inesse*, etiam *fieri, evenire, obtingere*. Prot. 345. A: ᾧ πρῶτον μὲν ὑπάρχει ἰατρῷ εἶναι, ἔπειτα ἀγαθῷ ἰατρῷ. Phaedr. 240. B: οἷς τό γε καθ' ἡμέραν ἡδίστοισιν εἶναι ὑπάρχει. 269. D: εἰ ... σοι ὑπάρχει φύσει ῥητορικῷ εἶναι. Phaed. 81. A: οἷ ἀφικομένῃ ὑπάρχει αὐτῇ εὐδαίμονι εἶναι. 86. C: τὴν ... ψυχὴν ἀνάγκη εὐθὺς ὑπάρχει ἀπολωλέναι. Theaet. 150. B: τῇ ... ἐμῇ τέχνῃ ... τὰ μὲν ἄλλα ὑπάρχει ὅσα ἐκείναις cet. C: τόδε γε καὶ ἐμοὶ ὑπάρχει, ὅπερ ταῖς μαίαις. Crat. 409. B: ἐνὸν ... ὑπάρχει τὸ τοῦ προτέρου μηνός. Pol. VI. 486. A: ᾗ ... ὑπάρχει διανοίᾳ μεγαλοπρέπεια cet. Legg. V. 740. E: τὸ παλαιὸν ... ὑπάρχει μηχάνημα. VIII. 830. A: οἷς ἀνταγωνισταὶ μυρίοι ὑπάρχουσι. Hipp. mai. 292. D: ὃ παντὶ ᾧ ἂν προσγένηται ὑπάρχει ἐκείνῳ καλῷ εἶναι. Ep. I. 309. A: πάντες ... ὑπάρχουσί μοι μάρτυρες. Tim. 53. B: ὡς ἀεὶ τοῦτο λεγόμενον ὑπαρχέτω. Legg. VII. 801. A. X. 908. A. δεσμὸς ... ὑπαρχέτω πᾶσι. Prot. 321. A: ὅπως ὑπάρχοι τὰ αὐτὰ ταῦτα στρωμνὴ οἰκεία cet. Phil. 33. B: οὐκοῦν οὕτως

ἂν ἐκείνῳ γε ὑπάρχοι. Pol. II. 376. C: οὗτος μὲν δὴ ἂν οὕτως ὑπάρχοι (*hic ... ita comparatus erit*). Legg. X. 908. C: ἀμφοῖν ἂν ἓν ὑπάρχοι κοινὸν πάθος. Eryx. 404. A: εἰ ὑπάρχοι τῷ ἀνθρώπῳ οὐσία cet. Legg. V. 740. B: ὅπως ... ἂν ταῦτα εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον οὕτως ἔχοντα ὑπάρχῃ. Phaedr. 259. E: ἆρ' οὖν οὐχ ὑπάρχειν δεῖ τοῖς εὖ ... ῥηθησομένοις τὴν τοῦ λέγοντος διάνοιαν εἰδυῖαν τἀληθὲς cet. Phil. 58. C: τῇ ... ἐκείνου ὑπάρχειν τέχνῃ διδοὺς (*eius arti facultatem tribuens*) cet. Conv. 198. D: τοῦτο ... ὑπάρχειν δεῖν (*hoc debere subiectum esse*). Pol. I. 347. A: μισθὸν δεῖν ὑπάρχειν τοῖς μέλλουσιν ἐθελήσειν ἄρχειν. Legg. VI. 754. C: ὑπάρχειν ἑτοίμως γεγονότα. Alc. I. 104. B: ξυμπάντων δὲ ὧν εἶπον μείζω οἴει σοι δύναμιν ὑπάρχειν Περικλέα cet. 119. D: ταῦτα ... ὧν ἂν δεῖν ὑπάρχειν. Legg. XI. 923. D: ὅτῳ δ' ἂν τῶν υἱέων ὑπάρχων οἶκος ᾖ. X. 903. C: ὅπως ᾖ ἡ τῷ τοῦ παντὸς βίῳ ὑπάρχουσα εὐδαίμων οὐσία. Ep. IV. 320. D: τὸ ... νῦν ὑπάρχον περὶ σὲ τοιοῦτόν ἐστιν ὥστε cet. Gorg. 510. A: τῆς ὑπαρχούσης πολιτείας ἑταῖρον εἶναι. Critia 108. B: ὡς ὑπαρχούσης αὐτῷ συγγνώμης ἴστω. Polit. 310. A: ὑπάρχοντος τούτου τοῦ θείου. Tim. 30. C: τούτου ... ὑπάρχοντος (*hoc posito*). Phaed. 76. E: ὑπάρχουσαν πρότερον ἀνευρίσκοντες ἡμετέραν οὖσαν. Pol. IX. 592. A: τὴν ὑπάρχουσαν ἕξιν. Conv. 217. A: ὡς ὑπάρχον μοι χαρισαμένῳ Σωκράτει πάντ' ἀκοῦσαι cet. Pol. V. 458. A: θέντες ὡς ὑπάρχον εἶναι ὃ βούλονται. Legg. VIII. 846. E: τοῦτ' οὖν ἐν πόλει ὑπάρχον δεῖ πρῶτον γίγνεσθαι. VI. 774. C: τὰ ... ἀναγκαῖα ὑπάρχοντά ἐστι πᾶσι τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει. Alc. I. 121. B: ὡς μεγάλα τὰ ὑπάρχοντα. Tim. 29. A: τούτων ... ὑπαρχόντων (*quae quum ita sint*). Legg. IV. 710. A: τῶν ἄλλων ὑπαρχόντων. Alc. I. 119. C: τῶν ἄλλων τῶν σοι ὑπαρχόντων. Ep. VIII. 353. C: τίνες ... δίκαι ἀναγκαίως ὀρθαὶ γίγνοιντ' ἂν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς (*in hoc rerum statu*); Alc. II. 138. C: ἕτερα πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι κατηρᾶτο. Ep. VII. 325. D: οὓς οὐθ' ὑπάρχοντας ἦν εὑρεῖν εὐπετὲς cet. Legg. V. 735. C: ἄν τις τὰ ὑπάρχοντα μὴ διακαθαίρηται. Alc. I. 104. A: τὰ ... ὑπάρχοντά σοι μεγάλα εἶναι. 124. A: εἰς τὰ παρὰ σφίσιν ὑπάρχοντα. Crat. 434. A: εἰ μὴ φύσει ὑπῆρχε φαρμακεῖα ὅμοια ὄντα. Pol. X. 613. A: εἰ μή τι ἀναγκαῖον αὐτῷ κακὸν ἐκ προτέρας ἁμαρτίας ὑπῆρχε. Tim. 60. C: κενὸν δ' ὑπῆρχεν αὐτῶν οὐδέν. Legg. III. 684. B. Gorg. 492. B: οἷς ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρξεν ἢ βασιλέων υἱέσιν εἶναι cet. Eryx. 405. A: ὅτῳ μὴ ἀμαθία πρότερον ὑπάρξαι. Polit. 310. A: ὑπάρξαντος τοῦ (*si evenisset ut*) περὶ τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ μίαν ἔχειν ἀμφότερα τὰ γένη δόξαν. Gorg. 511. A: οὐκοῦν τὸ μέγιστον αὐτῷ κακὸν ὑπάρξει cet. Phaed. 78. A: ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ ... ὑπάρξει. Crat. 434. B: εἰ μὴ ὑπάρξει ἐκεῖνα πρῶτον ὁμοιότητά τινα ἔχοντα. Lach. 181. A: ὅτι οἰκεῖά τά τε σὰ ἡμῖν

ὑπάρξει καὶ σοὶ τὰ ἡμέτερα (*quod tu nobis familiaris eris et nos tibi*). Epin. 981. A: τό γε πρῶτον ἡμῖν τοῦ πρώτου τῆς γενέσεως πιθανώτερον ἂν εἴη σχεδὸν ὑπηργμένον. Med. *principium pono*. Tim. 41. C: σπείρας καὶ ὑπαρξάμενος ἐγὼ παραδώσω. Verb. Pol. V. 467. C: τοῦτο μὲν ἄρα ὑπαρκτέον, θεωροὺς πολέμου τοὺς παῖδας ποιεῖν cet.

ὕπατος, η, ον, *supremus*. Locr. 100. A: καθάπερ ὑπάτω (sic v. ἐπ' αὐτῷ correx. Valcken.) τῶ σκάνεος ἅπαντος. Fem. ὑπάτη (χορδή) est *ima* s. *extrema chorda*. Pol. IV. 443. D: ὑπάτης (ὅρου).

ὑπεικάθω, *cedo*. Apol. 32. A: ὅτι οὐδ' ἂν ἑνὶ ὑπεικάθοιμι (sic codd. pro v. ὑπείκοιμι) παρὰ τὸ δίκαιον δείσας θάνατον.

ὑπείκω, *cedo; locum do; succumbo;* etiam *obtempero*. Tim. 62. B: ὑπείκει ... ὅσον ἐπὶ σμικροῦ βαίνει. Legg. V. 727. D. Menex. 240. D. Euthyd. 295. D: ὅταν αὐτῷ μὴ ὑπείκω. Tim. 62. B: ὅσοις ἂν ἡμῶν ἡ σὰρξ ὑπείκῃ. Legg. V. 727. C. Pol. IX. 575. D: ἐὰν ... ἑκόντες ὑπείκωσιν. I. 336. E: ὑπείκειν ἀλλήλοις. Tim. 59. D. Legg. IV. 717. D: θυμουμένοις ... ὑπείκειν δεῖ. Menex. 239. A: μηδενὶ ἄλλῳ ὑπείκειν ἀλλήλοις ἢ ἀρετῆς δόξῃ καὶ φρονήσεως. Phaedr. 253. E: μάστιγι μετὰ κέντρων μόγις ὑπείκων. Legg. V. 727. C. Apol. 32. A: μὴ ὑπείκων. Legg. VIII. 836. D: τοῦ ... ταῖς ἡδοναῖς ὑπείκοντος. Pol. VIII. 555. E: τὸν ἀεὶ ὑπείκοντα ... τιτρώσκοντες. Polit. 261. A: εἴ τινα τομὴν ἔτι ἔχομεν ὑπείκουσαν ἐν τούτῳ. Tim. 74. C. 70. D: πηδῶσα εἰς ὑπεῖκον. Legg. VI. 762. A: ταῖς ... θωπείας ὑπείκοντες. VII. 798. C. Menex. 247. C. Legg. IV. 718. B: τὰ ... μὴ ὑπείκοντα πειθοῖ τῶν ἠθῶν βίᾳ καὶ δίκῃ κολάζουσα. Tim. 56. C: ὅπῃπερ ἡ τῆς ἀνάγκης ... φύσις ὑπεῖξε. Crit. 51. B: οὐχὶ ὑπεικτέον οὐδὲ ἀναχωρητέον.

ὕπειμι, *insum, adsum* (trop. de cogitatione). Ep. VII. 339. E: αὐτῷ δέ μοι ὑπῆν ὡς οὐδὲν θαυμαστὸν νέον ἄνθρωπον ... πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου.

ὕπειξις, ἡ, in eo dicitur qui cedit. Legg. VII. 815. A: ἐκνεύσεσι καὶ ὑπείξει πάσῃ. **obsequium*. Def. 412. D: ὕπειξις ἑκουσία πρὸς τὸ φανὲν βέλτιστον. Legg. V. 727. A: δώροις ... ἤ τισιν ὑπείξεσι.

ὑπειπεῖν, *subiicere* et in univ. *proferre* vel *memorare*. De virt. 377. D: οὗτος μὲν δή σοι τοιοῦτος διδάσκαλος ἀρετῆς ὃν ὑπεῖπες. Etiam *sententiam subiicere* (sub voce aliqua) et in univ. *intelligere, accipere*. Prot. 343. E: οὑτωσί πως ὑπειπόντα τὸ τοῦ Πιττάκου, ὥσπερ ἂν εἰ θείημεν cet.

ὑπεισέρχομαι, *obrepo*. Ax. 367. B: εἶτα λαθὸν ὑπεισῆλθε τὸ γῆρας.

ὑπεκπνέω, *evanesco*. Ax. 365. C: οὐκ οἶδ' ὅπως ... περιττοὶ λόγοι ὑπεκπνέουσι λεληθότως καὶ ἀτιμάζονται.

ὑπεκρέω, *effluo*. Conv. 203. E: τὸ δὲ ποριζόμενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ.

ὑπεκτρέπομαι, *aversor*. Phaed. 108. B: ταύτην ... ἅπας φεύγει τε καὶ ὑπεκτρέπεται.

ὑπεκφεύγω, *elabor*. Euthyd. 291. B: αἱ δ' (ἐπιστῆμαι) ἀεὶ ὑπεξέφυγον.

ὑπεκχωρῶ, *me subtraho*. Phaed. 102. D: φεύγειν καὶ ὑπεκχωρεῖν. 104. C: ὑπεκχωροῦντα. 106. E: ὑπεκχωρῆσαν τῷ θανάτῳ. 103. D: ὑπεκχωρήσειν αὐτῷ. * *discedo*. Legg. VI. 785. B: τοὺς ... ὑπεκχωροῦντας τοῦ βίου.

ὑπεναντίος, α, ον, *contrarius*. Alc. II. 138. C: τὸ μαίνεσθαι ἆρά γε ὑπεναντίον σοι δοκεῖ τῷ φρονεῖν; Theaet. 176. A: ὑπεναντίον γάρ τι τῷ ἀγαθῷ αἰεὶ εἶναι ἀνάγκη. Alc. II. 139. B: ὑπεναντίον εἶναι μανίαν φρονήσει. Legg. VII. 810. D: τοῖς πολλοῖς ὑπεναντία. Alc. II. 139. B: καὶ μὴν δύο γε ὑπεναντία ἑνὶ πράγματι πῶς ἂν εἴη; Polit. 306. E: ἐν τοῖς ὑπεναντίοις γένεσι. Ax. 365. D: σεαυτῷ ὑπεναντία καὶ ποιεῖς καὶ λέγεις.

ὑπένερθε et ὑπένερθεν, *infra*, c. art. *inferus*. Ax. 371. B: οἱ ὑπένερθεν (oppos. οἱ οὐράνιοι). Theaet. 173. E: τὰ ... γᾶς ὑπένερθε (e Pind.).

ὑπεξαιρῶ, *de medio tollo*. Pol. VIII. 567: ὑπεξαιρεῖν δὴ τούτους πάντας δεῖ τὸν τύραννον. Med. *clam eximo* et *exstinguo*. Theaet. 151. C: (ἐὰν) ὑπεξαιρῶμαι (sic Bekk. corr. v. ὑπεξαίρωμαι) καὶ ἀποβάλλω.

ὑπέξειμι, *me subduco*. Phaed. 103. D: ὑπεξιέναι. Crat. 439. D. Phaed. 106. A: ὑπεξήει ἂν ἡ χιὼν οὖσα σῶς καὶ ἄτηκτος.

ὑπεξέρχομαι, *elabor*, *me subduco*. Theaet. 182. D: εἴπερ ἀεὶ λέγοντος ὑπεξέρχεται. Crat. 439. D. Legg. IX. 865. E: διὸ ... χρεών ἐστιν ἄρα ὑπεξελθεῖν τῷ παθόντι τὸν δράσαντα cet. Pol. VIII. 557. A: ὑπεξελθόντων τῶν ἑτέρων.

ὑπεξίσταμαι, (aor. 2. et perf. act.) *cedo*, c. accus. *declino*. Phil. 43. A: ὑπεκστῆναι τὸν λόγον ἐπιφερόμενον τοῦτον βούλομαι.

ὑπέρ. I. cum genit. *super*, *supra*. Phaedr. 258. E: ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν. 262. D: οἱ ὑπὲρ κεφαλῆς ᾠδοί. Crat. 395. D. Pol. VII. 514. B: ὑπὲρ ὧν τὰ θαύματα δεικνύασιν. Tim. 38. D: εἰς τὸν δεύτερον ὑπὲρ γῆς. Critia 111. E. al. **pro*, (i. q. germ. *zum Besten* vel *zu Gunsten*). Prot. 309. B: καὶ γὰρ πολλὰ ὑπὲρ ἐμοῦ εἶπε βοηθῶν ἐμοί. Phil. 22. C: τῶν ... νικητηρίων πρὸς τὸν κοινὸν βίον οὐκ ἀμφισβητῶ πω ὑπὲρ νοῦ. Conv. 207. B: ἕτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων καὶ διαμάχεσθαι τὰ ἀσθενέστατα τοῖς ἰσχυροτάτοις. Pol. II. 359. C: τὸν ... ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης λόγον. Legg. I. 642. C. Apol. 32. A: τὸν τῷ ὄντι μαχούμενον ὑπὲρ τοῦ δικαίου. Crit. 50. B. al. I. q. *nomine* vel *loco*. Prot. 310. E: ἵνα ὑπὲρ ἐμοῦ διαλεχθῇς αὐτῷ. Gorg. 515. C: ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ ἀπο-

κρινουμαι. Theaet. 162. D: ἐρεῖ ... ὑπὲρ αὐτοῦ. Conv. 179. B: ἐθελήσασα μόνη ὑπὲρ τοῦ αὑτῆς ἀνδρὸς ἀποθανεῖν. 185. D: δίκαιος εἶ ... λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ. Pol. V. 453. A: βούλει οὖν ... ἡμεῖς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀμφισβητήσωμεν —; *propter, causa. Phaed. 107. C: οὐχ ὑπὲρ χρόνου τούτου μόνον ... ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ παντός. 115. E: μὴ ... ἀγανακτῇ ὑπὲρ ἐμοῦ. Phil. 66. E: ὡς ... ὑπὲρ τῶν δευτερείων νῷ πρὸς ἡδονὴν ξυνδιαμαχοίμην. Conv. 208. C: (ὡς) ὑπὲρ τούτου κινδύνους ... κινδυνεύειν ἕτοιμοί εἰσι πάντας. Pol. III. 387. C: ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ τῶν φυλάκων φοβούμεθα μὴ cet. *de. Legg. VI. 776. E: ὑπὲρ τοῦ Διὸς ἀγορεύων ὡς cet. Apol. 39. E: ἡδέως ἂν διαλεχθείην ὑπὲρ τοῦ γεγονότος τουτουῒ πράγματος. Menex. 238. A. Pro simpl. genit. Menex. 238. B: πρὸς τὴν ὑπὲρ τῆς χώρας φυλακήν. II. Cum accus. *supra, ultra, plus quam.* Parm. 128. B: ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους (i. e. *ultra intelligentiae nostrae modum*) φαίνεται ὑμῖν τὰ εἰρημένα εἰρῆσθαι. Pol. II. 372. B: οὐχ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν ποιούμενοι τοὺς παῖδας. VI. 488. A: ναύκληρον μεγέθει ... καὶ ῥώμῃ ὑπὲρ τοὺς ἐν τῇ νηῒ πάντας. 509. A: (εἰ) αὐτὸ ... ὑπὲρ ταῦτα κάλλει ἐστίν. Critia 120. D: ὃν ἂν (v. ἂν) μὴ τῶν δέκα τοῖς ὑπὲρ ἥμισυ δοκῇ. Legg. II. 664. D: τοὺς ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη ... γεγονότας. 665. B. VIII. 839. D: ὡς ... οὐκ ἔστιν ὑπὲρ ἄνθρωπον. Cum genit. Legg. IX. 857. A: (ἐὰν) ἱκανὴν ἔχῃ τὴν ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν ὑπὲρ τοῦ κλήρου (nisi forte scrib. ὑπὲρ τὸν κλῆρον). In tempore et loco pos. est *supra*, germ. *über* vel *darüber hinaus.* Tim. 23. C: ἦν ... ὑπὲρ τὴν μεγίστην φθορὰν ὕδασιν ἡ νῦν 'Αθηναίων οὖσα πόλις ἀρίστη cet. Critia 108. E: τοῖς θ' ὑπὲρ Ἡρακλείας στήλας ἔξω κατοικοῦσι καὶ τοῖς ἐντὸς πᾶσιν.

ὑπεράγαμαι, *mire oblector.* Conv. 180. A: ὑπεραγασθέντες.

ὑπεραγανακτῶ, *admodum indignor.* Pol. VII. 535. E: ἢ ἂν (ψυχὴ) ... ἑτέρων ψευδομένων ὑπεραγανακτῇ.

ὑπεραγωνιῶ, *vehementer trepido* vel *aestuo.* Euthyd. 300. C: καί μοι ἐδόκει ὑπεραγωνιᾶν ὁ Κτήσιππος διὰ τὰ παιδικά.

ὑπεραίρω, *extollo.* Phaedr. 248. A: ὑπερῆρεν εἰς τὸν ἔξω τόπον τὴν τοῦ ἡνιόχου κεφαλήν. Intrans. *excedo.* Legg. IV. 717. D: μήθ' ὑπεραίροντα τῶν εἰθισμένων ὄγκων (Stob. τὸν εἰθισμένον ὄγκον) μήτ' ἐλλείποντα cet.

ὑπεραποθνήσκω, *pro altero morior.* Conv. 179. B: ὑπεραποθνήσκειν. 208. D. 180. A: ὑπεραποθανεῖν.

ὑπερβαίνω, *transgredior; transilio; migro; supero.* Tim. 44. E: τὰ μὲν ὑπερβαίνειν, ἔνθεν δὲ ἐκβαίνειν. Legg. VIII. 483. C: ὑπερβαίνων τοὺς ὅρους. Pol. V. 478. C: ὑπερβαίνουσα ἢ γνῶσιν σαφηνείᾳ ἢ ἄγνοιαν ἀσαφείᾳ. II. 366. A: ὑπερβαίνοντες καὶ ἁμαρτάνοντες. Tim. 24. D: πάσῃ ... πάντας ἀνθρώπους ὑπερβεβηκότες ἀρετῇ. Pol. IX. 587. C:

τῶν νόθων (ἡδονῶν) εἰς τὸ ἐπέκεινα ὑπερβὰς ὁ τύραννος. Legg. VI. 755. A: ὅπως ἄν τις πλέον ὑπερβὰς ἑβδομήκοντα ζῇ. Pol. II. 373. D: ὑπερβάντες τὸν τῶν ἀναγκαίων ὅρον. IX. 586. A. Parm. 152. B: οὐ γάρ που πορευόμενόν γε ἐκ τοῦ ποτὲ εἰς τὸ ἔπειτα ὑπερβήσεται τὸ νῦν. *praetermitto, omitto. Ax. 368. C: πολλὰ γὰρ ὑπερβαίνω. Crat. 415. C: δοκοῦμεν δέ μοι καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπερβεβηκέναι. B: ὃ οὔπω διήλθομεν, ἀλλ' ὑπερέβημεν. Pol. VII. 528. D: ὑπερβὰς αὐτὴν (τὴν βάθους αὔξης μέθοδον). Tim. 54. A: ὑπερβάντες τἄλλα.

ὑπερβαλλόντως, *supra modum*. Pol. VI. 492. B: ὑπερβ. ἑκάτερα. Legg. II. 667. A: πολιτικὸν ὑπερβ. VIII. 836. A: τὸ ... μὴ πλουτεῖν ... ἐξεῖναι ὑπερβ.

ὑπερβάλλω, *supero, vinco;* etiam *supero*, i. e. *antecello* vel *emineo*, et *modum excedo* vel *nimius sum*. Gorg. 475. A: ἆρα λύπῃ ὑπερβάλλει τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι; Theaet. 180. A: μᾶλλον ... ὑπερβάλλει τὸ οὐδ' οὐδὲν πρὸς τὸ μηδὲ σμικρὸν ἐνεῖναι τοῖς ἀνδράσιν ἡσυχίας. 192. C. Legg. V. 733. C. Phil. 45. B: οὐχ αὗται τῶν ἡδονῶν ὑπερβάλλουσιν —; Legg. V. 734. B: ὑπερβάλλουσι ἡδοναὶ ... λύπας ἐν ὑγιείᾳ. Pol. II. 358. E: πλέονι ... κακῷ ὑπερβάλλειν τὸ ἀδικεῖσθαι ἢ ἀγαθῷ τὸ ἀδικεῖν. X. 616. A. Gorg. 477. D: ὑπερβάλλουσα τἄλλα. Legg. V. 740. E: ἐπίχυσις ... ὑπερβάλλουσα ... πολιτῶν. Def. 415. E: ὑπερβάλλουσα τὸ μέτριον. Gorg. 475. A: ἢ ἀμφοτέροις ὑπερβάλλον κάλλιόν ἐστιν. Polit. 283. E: τὸ τὴν τοῦ μετρίου φύσιν ὑπερβάλλον. Pol. III. 452. E: ἡδονῇ ὑπερβαλλούσῃ. Legg. IV. 719. D: τὸν ὑπερβάλλοντα ἂν τάφον ἐπαινοίην. XII. 945. E: ἄρχοντα ὑπερβάλλοντα πρὸς ἀρετήν. Phaedr. 240. E: ἀκαίρους τε ἐπαίνους καὶ ὑπερβάλλοντας ἀκούοντι. Tim. 86. B: ἡδονὰς ... καὶ λύπας ὑπερβαλλούσας. Legg. X. 899. A: δυνάμεις ἄλλας τινὰς ὑπερβαλλούσας θαύματι. Pol. X. 619. A: φεύγειν τὰ ὑπερβάλλοντα ἑκατέρωσε. Legg. V. 734. C: ὅπου δ' ὑπερβάλλεται (τὸ λυπηρόν). Prot. 356. B: ἐὰν ... τὰ ἀνιαρὰ ὑπερβάλληται ὑπὸ τῶν ἡδέων. Critia 110. E: ἀρετῇ ... πᾶσαν γῆν ὑπὸ (v. ὑπὲρ) τῆς ἐνθάδε ὑπερβάλλεσθαι. Polit. 283. E: (τὸ) ὑπερβαλλόμενον ὑπ' αὐτῆς ἐν λόγοις cet. Alc. I. 103. B: οὐδεὶς ὃς οὐχ ὑπερβληθεὶς τῷ φρονήματι ὑπὸ σοῦ πέφευγε. Med. *antecello; eximius* vel *nimius sum*. Critia 115. E: ὑπερεβάλλετο εἰς δύναμιν ἀεὶ τὸν ἔμπροσθεν. Legg. IV. 719. D: οὔσης ... ταφῆς τῆς μὲν ὑπερβεβλημένης, τῆς δὲ ἐλλειπούσης. Pol. VIII. 558. B: εἰ μή τις ὑπερβεβλημένην (*eximiam*) φύσιν ἔχοι. Conv. 179. C: οὓς ἐκείνη τοσοῦτον ὑπερεβάλετο τῇ φιλίᾳ διὰ τὸν ἔρωτα ὥστε cet. Phaedr. 232. C: μὴ χρήμασιν αὐτοὺς ὑπερβάλωνται. Menex. 247. A: ὅπως μάλιστα ... ὑπερβαλεῖσθε καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς πρόσθεν εὐκλείᾳ. *differo. Phaedr. 254. D: δεομένων εἰς αὖθις ὑπερβαλέσθαι.

ὑπερβατός, ή, όν, *traiectus*. Prot. 343. E: ὑπερβατὸν δεῖ θεῖναι ἐν τῷ ᾄσματι τὸ ἀλαθέως.

ὑπερβολή, ἡ, *redundantia, nimia copia; exsuperantia;* etiam in eo ponitur quod nimium est vel modum transit. Prot. 356. A: ὑπερβολὴ ἀλλήλων καὶ ἔλλειψις. Def. 416: ὑπερβολὴ θράσους πρὸς φόβους οὓς μὴ δεῖ. Prot. 357. B: ὑπερβολῆς τε καὶ ἐνδείας οὖσα ... σκέψις. Pol. VI. 509. C: δαιμονίας ὑπερβολῆς! Tim. 86. A: ἐκ πυρὸς ὑπερβολῆς. Def. 415. A: τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως. Legg. V. 739. D: τούτων (τῶν νόμων) ὑπερβολῇ (*praestantiae*) πρὸς ἀρετὴν cet. Prot. 283. C: πᾶσαν τήν τε ὑπερβολὴν καὶ τὴν ἔλλειψιν. Tim. 75. E: διὰ τὴν ἐν ταῖς ὥραις ἐφ' ἑκάτερον ὑπερβολήν. De lege 319. D: οὐκ ἔχει ὑπερβολὴν ἐπαίνου (*laus est quam alia nulla exsuperat*). Polit. 285. B: περὶ τῶν ἐλλείψεων καὶ ὑπερβολῶν. Legg. VI. 776. A: ὑπερβολαῖς πλησμονῆς. Ep. VII. 326. C: ἀναλίσκειν ... δεῖν πάντα ἐς ὑπερβολάς.

ὑπερδικῶ, *defendo*. Phaed. 86. E: ὑπερδικεῖν τοῦ λόγου.

ὑπερείδω, *aliquid tanquam fulcimentum subiicio*. Phaed. 99. B: ὁ δὲ ὥσπερ καρδόπῳ πλατείᾳ βάθρον τὸν ἀέρα ὑπερείδει (int. τῇ γῇ).

ὑπερεπαινῶ, *miris laudibus orno* vel *extollo*. Clit. 406: (ὅτι) τὴν Θρασυμάχου ... ξυνουσίαν ὑπερεπαινοῖ. Legg. I. 629. D: πρὸς πότερον ἐπαινῶν τὸν πόλεμον οὕτως ὑπερεπήνεσας. Euthyd. 303. B: οὐδεὶς ὅστις οὐ τῶν παρόντων ὑπερεπήνεσε τὸν λόγον καὶ τὼ ἄνδρε.

ὑπέρευ, *egregie*. Theaet. 185. D: ὑπέρευ ... ἀκολουθεῖς.

ὑπερέχω, *exsto, emineo; supero, praesto*. Gorg. 475. C: οὐκ ἄρα λύπῃ γε ὑπερέχει (τὸ ἀδικεῖσθαι). Tim. 24. D: πάντων ... ἓν ὑπερέχει μεγέθει καὶ ἀρετῇ. Menex. 237. D: ὃ (ζῷον) συνέσει ... ὑπερέχει τῶν ἄλλων. Parm. 150. E: οὔτ' ἂν ὑπερέχοι ἑαυτοῦ. Phaed. 96. E: διὰ τὸ ἡμίσει αὐτοῦ ὑπερέχειν. Parm. 150. C. Legg. V. 731. A: τῇ τῶν ἄλλων διαβολῇ δεῖν οἰόμενος ὑπερέχειν. Phaed. 102. D: τοῦ μὲν τῷ μεγέθει ὑπερέχων τὴν σμικρότητα (sic locus scrib. videtur) cet. Epin. 991. A: τῷ αὐτῷ μέρει τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχον τε καὶ ὑπερεχόμενον. Pol. VI. 509. B: πρεσβείᾳ καὶ δυνάμει ὑπερέχοντος. Tim. 36. A: ὑπερέχουσαν. Phaed. 102. D: τῆς σμικρότητος ... ὑπερέχον. Parm. 150. D: τὸ ... μήτε ὑπερέχον μήθ' ὑπερεχόμενον. Critia 115. E: βάθος ... ὑπερέχον (sic Par. A. c. al. Vulg. ὑπερέχοντα) τῆς θαλάττης. Phil. 45. D: τῷ σφόδρα ... ὑπερεχούσας (ἡδονάς). Legg. III. 696. B: τὰς τιμὰς ὑπερεχούσας. Pol. VII. 514. B: σκεύη ... παντοδαπὰ ὑπερέχοντα τοῦ τειχίου. Parm. 150. E: οὔτ' ἂν ὑπερέχοιτο. Phaed. 102. C: οὐδὲ ... ὑπὸ Φαίδωνος ὑπερέχεσθαι. D. Parm. 150. D: τὴν τοῦ ὑπερέχειν τε καὶ ὑπερέχεσθαι (δύναμιν). Tim. 36. A: ὑπερεχομένην.

ὑπερηφανία, ἡ, superbia cum contemtione coniuncta. Conv. 219. C: δικασταὶ γάρ ἐστε τῆς Σωκράτους ὑπερηφανίας. Pol. III. 391. C: ὑπερηφανίαν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. Menex. 240. D: κολασάμενοι τὴν ὑπερηφανίαν ὅλης τῆς Ἀσίας.

ὑπερήφανος, ὁ ἡ, superbus. Men. 90. A: οὐχ ὑπερήφανος δοκῶν εἶναι πολίτης cet. Sensu bono est *magnificus, eximius.* Phaed. 96. A: ὑπερήφανος γάρ μοι ἐδόκει εἶναι (ἡ σοφία). Gorg. 511. D: οὐ σεμνύνεται ἐσχηματισμένη ὡς ὑπερήφανόν τι διαπραττομένη. Conv. 217. E: Σωκράτους ἔργον ὑπερήφανον.

ὑπερηφάνως, superbe, elate, cum v. ἔχειν *superbe* vel *elatius se gerere.* Theaet. 175. B: τὰ μὲν ὑπερηφάνως ἔχω, τὰ δὲ cet. Pol. III. 399. B: μὴ ὑπερηφάνως ἔχοντα. Legg. III. 691. A: βασιλέων ... ὑπερηφάνως ζώντων διὰ τρυφάς.

ὕπερθεν, superne, c. art. *supernus.* Men. 81. B. (Pind.).

ὑπερθέω, supero vel *exsupero.* Legg. I. 648. D: τὴν ... δύναμιν ὑπερθέων καὶ κρατῶν.

ὑπεριδεῖν, despicere, contemnere. Pol. VI. 496. B: ὅταν μεγάλη ψυχὴ φυῇ καὶ ἀτιμάσασα τὰ τῆς πόλεως ὑπερίδῃ. Phaedr. 249. C: ὑπεριδοῦσα ἃ νῦν εἶναί φαμεν. Soph. 243. A: ὅτι λίαν τῶν πολλῶν ἡμῶν ὑπεριδόντες ὠλιγώρησαν.

ὑπερκύπτω, me erigens prospecto. Euthyd. 271. A: ὑπερκύψας ... κατεῖδον.

ὑπέρμετρος, ὁ ἡ, nimius et in univ. *ingens.* Legg. IX. 864. D: νόσοις ἢ γήρᾳ ὑπερμέτρῳ ξυνεχόμενος.

ὑπέρογκος, ὁ ἡ, immodicus. Legg. V. 728. E: τὰ ... ὑπέρογκα ἑκάστων τούτων ἔχθρας καὶ στάσεις ἀπεργάζεται. Ep. III. 317. C: τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγκους.

ὑπεροπτικός, ἡ, όν, contemnens. Def. 416: ἀδικία ἕξις ὑπεροπτικὴ νόμων.

ὑπερορία, (γῆ s. χώρα), ἡ, terra s. regio externa. Phaedr. 230. D: ἐκ τοῦ ἄστεος οὔτ' εἰς τὴν ὑπερορίαν ἀποδημεῖς cet. Legg. IX. 866. D: εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐκπεμπέτω. XI. 936. C. Idem IX. 855. C. pro ὑπερορίαν rep. videtur.

ὑπερορίζω, extermino. Pol. VII. 560. D: μετριότητα ... ὑπερορίζουσι.

ὑπερορῶ, despicio, contemno. Pol. II. 364. A: τοὺς δὲ ἀτιμάζειν τε καὶ ὑπερορᾶν. Critia 120. E: πλὴν ἀρετῆς πάντα ὑπερορῶντες. Phaedr. 232. D: ἡγούμενοι ὑπ' ἐκείνων ... ὑπερορᾶσθαι.

ὕπερος, ὁ, pistillum. Theaet. 209. D: ὑπέρου ... περιτροπή (prov.)

ὑπερουράνιος, ὁ ἡ, supercoelestis. Phaedr. 247. C: τὸν ... ὑπερουράνιον τόπον.

ὑπεροχή, ἡ, exsuperantia. Def. 416: ὑπεροχὴ ἐν πράξει ἢ ἐν λόγῳ. Legg. IV. 711. D: κατὰ πλούτων ὑπεροχάς. In dicendo est Lat. *anfractus.* Polit. 283. C: (περὶ) πάσης ὑπεροχῆς τε καὶ ἐλλείψεως.

ὑπερπηδῶ, *supero, antecello.* Legg. III. 677. E: πολὺ ... ὑμῖν ὑπερεπήδησε τῷ μηχανήματι τοὺς ξύμπαντας cet.

ὑπέρπλουτος, ὁ ἡ, *praedives.* Pol. VIII. 552. B: οὐ γὰρ ἂν οἱ μὲν ὑπέρπλουτοι ἦσαν, οἱ δὲ παντάπασι πένητες. Ib. 562. B. pro v. ὑπέρπλουτος e codd. aliquot πλοῦτος scrib. videtur.

ὑπερπονῶ, *pro altero laboro* vel *conficior.* Legg. IV. 717. C: ὑπερπονούντων ὠδῖνας παλαιὰς ἐπὶ νέοις δανεισθείσας.

ὑπερσκελής, ὁ ἡ, *grandiora* vel *inaequalia crura habens.* Tim. 87. E: ὑπερσκελὲς ... σῶμα.

ὑπέρσοφος, ὁ ἡ, *mirum quam sapiens.* Euthyd. 289. E: ὑπέρσοφοι.

ὑπερτερία, ἡ, *sirpea* (*Wagenkorb*). Theaet. 207. A.

ὑπέρτερος, α, ον, *superior.* Phaedr. 227. B: καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον πρᾶγμα ποιήσασθαι (e Pind.). Gorg. 484. B: ὑπερτάτᾳ χερί (Pind.).

ὑπέρυθρος, ὁ ἡ, *subruber.* Pol. X. 617. A: ὑπέρυθρον (χρῶμα ἔχειν).

ὑπερφρονῶ, *despicio, contemno.* Phaedr. 258. B: οὐχ ὡς ὑπερφρονοῦντες τοῦ ἐπιτηδεύματος. Alc. I. 104. A: τὸν δὲ λόγον ᾧ (*causam cur*) ὑπερπεφρόνηκας ἐθέλω διελθεῖν.

ὑπερφυής, ὁ ἡ, *mirus.* Gorg. 477. D: ὑπερφυεῖ τινὶ ... ὡς μεγάλῃ βλάβῃ cet. Etiam *mirum quam absurdus.* Gorg. 467. B: σχέτλια (Stob. σχέτλιά γε) λέγεις καὶ ὑπερφυῆ.

ὑπερφυῶς, *mire, mirum in modum,* cum coni. ὡς *mirum quam.* Prot. 358. A: ὑπερφυῶς ἐδόκει ἅπασιν ἀληθῆ εἶναι τὰ εἰρημένα. Phaedr. 234. C: οὐχ ὑπερφυῶς τά τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν εἰρῆσθαι; Gorg. 481. B: ὑπερφυῶς σπουδάζειν. 496. C: ὑπερφυῶς ὡς (sic Cl. al. Vulgo ὡς deest) ὁμολογῶ. Phaed. 66. A: ὑπερφυῶς ... ὡς ἀληθῆ λέγεις. 76. E. Theaet. 155. C: ὑπερφυῶς ὡς θαυμάζω τί ποτ' ἐστὶ ταῦτα. Conv. 173. C: ὑπερφυῶς ὡς χαίρω. Pol. VII. 525. B: ὑπερφυῶς μὲν οὖν (respons.). 539. B. al.

ὑπέρχομαι, *subeo.* Phaedr. 251. A: καί τι τῶν τότε ὑπῆλθεν αὐτὸν δειμάτων. **me insinuo, adulor.* Crit. 53. E: ὑπερχόμενος ... βιώσει πάντας ἀνθρώπους καὶ δουλεύων.

ὑπέρψυχος, ὁ ἡ, *animo superior* vel *valentior.* Tim. 88. A: σῶμα ... μέγα καὶ ὑπέρψυχον (sic Par. A. c. al. Vulgo ὑπέρψυχρον).

ὑπερωτῶ, interrogo, ita ut aliud quid subiiciam. Gorg. 483. A: κακουργεῖς ἐν τοῖς λόγοις, ἐὰν ... τις κατὰ νόμον λέγῃ, κατὰ φύσιν ὑπερωτῶν cet.

ὑπεύθυνος, ὁ ἡ, *obnoxius, lege adstrictus.* Ep. VIII. 355. E: τοῖς δὲ ἀρχὴ ὑπεύθυνος βασιλική.

ὑπέχω, *suppono, subiicio.* Theaet. 191. D: ὑπέχοντες αὐτὸ ταῖς αἰσθήσεσι καὶ ἐννοίαις. **subeo, sustineo.* Legg. VI. 754. E: δίκην ὑπεχέτω τῷ βουλομένῳ μετιέναι cet. 767. E. VIII. 844. C. IX. 865. C. VI. 762. A: ὑπεχέτωσαν ... δί-

κας. Apol. 33. A: τούτων ἐγὼ ... οὐκ ἂν δικαίως τὴν αἰτίαν ὑπέχοιμι. Phaed. 98. E: ὑπέχειν τὴν δίκην. 99. A: ὑπέχειν τῇ πόλει δίκην. Legg. VI. 762. B. IX. 872. C: καθάπερ ἂν εἰ πολίτην κτείνας ὑπεῖχε φόνου δίκας. VI. 762. B: (τὸν) μὴ ἐθελήσαντα ὑποσχεῖν ἑκόντα τιμωρίαν. IX. 861. D: μὴ θελήσας κρίσιν ὑποσχεῖν. IV. 716. B: ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ. XI. 921. A: δίκην τῷ θεῷ ὑφέξει. Pol. III. 403. C: ψόγον ἀμουσίας ... ὑφέξοντα. V. 457. E: ὑφεκτέον ... δίκην. Cum v. λόγον est *rationem reddere*. Legg. VI. 774. B: ἐν ταῖς εὐθύναις τοῦ τοιούτου λόγον ὑπεχέτω πᾶς. Charm. 162. C: βουλόμενος μὴ αὐτὸς ὑπέχειν λόγον. Prot. 338. D: πάλιν οὗτος ἐμοὶ λόγον ὑποσχέτω ὁμοίως. Euthyd. 285. E: ἦ καὶ ὑπόσχοις ἂν τούτου λόγον; Gorg. 465. A: ὑποσχεῖν λόγον. **permitto*. Gorg. 497. B: ὑπόσχες Σωκράτει ἐλέγξαι ὅπως ἂν βούληται.

ὑπήκοος, ὁ ἡ, *dicto audiens, subiectus*. Pol. VIII. 549. A: ἀρχόντων ... σφόδρα ὑπήκοος. Def. 411. E: ἕξις ἐν βίῳ νόμου ὑπήκοος. Pol. IV. 441. E: τῷ θυμοειδεῖ (προσήκει) ὑπηκόῳ εἶναι καὶ ξυμμάχῳ τούτου (τοῦ λογιστικοῦ). V. 463. D: (περὶ) τοῦ ὑπήκοον δεῖν εἶναι τῶν γονέων. Legg. IX. 875. C: νοῦν οὐδενὸς ὑπήκοον οὐδὲ δοῦλον. 856. B: (ὃς ἂν) ἑταιρείαις ... τὴν πόλιν ὑπήκοον ποιῇ. 864. A. Locr. 103. C. Lys. 210. C: ἐσόμεθα ἄλλων ὑπήκοοι. Legg. III. 701. B: νόμων ζητεῖν μὴ ὑπηκόοις εἶναι. Pol. III. 389. D: ἀρχόντων ὑπηκόους εἶναι. IV. 440. D.

ὑπηνήτης, ὁ, *barbatus*. Prot. 309. B: ἥβην ... τοῦ ὑπηνήτου.

ὑπηρεσία, ἡ, *ministerium, adminiculum*; etiam *obsequium*. plur. *ministri*. Legg. XII. 961. E: ἰατρικὴ ὑπηρεσία πᾶσα. Euth. 14. D: τίς αὕτη ἡ ὑπηρεσία ἐστὶ τοῖς θεοῖς; Tim. 33. D: οὐδὲ ποδῶν οὐδὲ ὅλως τῆς περὶ τὴν βάσιν ὑπηρεσίας (τὴν ... ὑπηρεσίαν?). Legg. V. 729. D: ὅστις ... νικᾶν δέξαιτ' ἂν δόξῃ ὑπηρεσίας τῶν οἴκοι νόμων. Ep. VII. 333. E: ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας (*per ministeria in reditu praestita*). Pol. VI. 498. B: ὑπηρεσίαν φιλοσοφίᾳ κτωμένους. Tim. 44. D. Legg. IV. 717. C: πρὸς τὸ παρέχειν αὐτὰ εἰς ὑπηρεσίαν ἐκείνοις. Apol. 30. A: τὴν ἐμὴν τῷ θεῷ ὑπηρεσίαν. De lege 320. C: ὑπηρεσίαν τῇ βασιλικῇ (ἐπεπαίδευτο: *ad ministeria regiae facienda institutus erat*). Legg. XII. 956. E: ὑπηρεσιῶν (*ministrorum*) ἑκάσταις τῶν ἀρχῶν καταστάσεις. Ep. VII. 350. A: οἱ τῶν ὑπηρεσιῶν ὄντες Ἀθήνηθεν. Legg. V. 729. D: σεμνοτέρας τὰς ἐκείνων ὑπηρεσίας εἰς αὑτὸν ἡγούμενος ἢ 'κεῖνοι.

ὑπηρέτημα, τό, *ministerium, officium*. Alc. I. 106. B: εἰ ... μὴ χαλεπόν τι λέγεις τὸ ὑπηρέτημα, ἐθέλω. Euthyd. 282. B: ὁτιοῦν ἐθέλοντα ὑπηρετεῖν τῶν καλῶν ὑπηρετημάτων. Legg. VI. 763. A: ἐπὶ τὰ ἴδια ... ὑπηρετήματα.

ὑπηρέτης, ὁ, *minister*, fem. ὑπηρέτις, *ministra*. Phaed.

116. B: ὁ τῶν ἕνδεκα ὑπηρέτης. Pol. VIII. 552. B: οὔτε ἄρχων οὔτε ὑπηρέτης ἦν αὐτῆς (τῆς πόλεως). Legg. XII. 968. A: ὑπηρέτης ... ἄλλοις ἄρχουσιν. Polit. 305. C: νόμων φύλακα καὶ ὑπηρέτιν ἐκείνης. Theaet. 173. C: ὅτι οὐχ ἡμεῖς ... τῶν λόγων ὑπηρέται cet. Pol. II. 373. B: ποιηταί τε καὶ τούτων ὑπηρέται. Legg. IV. 720. A: ὑπηρέται τῶν ἰατρῶν. IX. 873. B: οἱ τῶν δικαστῶν ὑπηρέται. Polit. 289. C: τὸ ... δούλων καὶ πάντων ὑπηρετῶν λοιπόν. Legg. I. 645. A. XII. 965. A: ὑπηρέταις χρωμένους μετὰ ξυμβουλίας τοῖς νέοις. Euth. 13. E: ἡμῖν ὑπηρέταις χρώμενοι (οἱ θεοί). Ion. 534. C. Polit. 290. B: ὑπηρέτας, ἀλλ' οὐκ αὐτοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν ἄρχοντας. Legg. IV. 715. C: τοὺς δ' ἄρχοντας λεγομένους νῦν ὑπηρέτας τοῖς νόμοις ἐκάλεσα cet. VI. 755. B. 773. E: τῷ θεῷ ὑπηρέτας.

ὑπηρετικός, ή, όν, *ministrans, serviens, servilis;* fem. etiam *ministerium.* Euth. 13. D: ὑπηρετική τις ἂν ... εἴη θεοῖς. Ib. ἡ ἰατροῖς ὑπηρετικὴ εἰς τίνος ἔργου ἀπεργασίαν τυγχάνει οὖσα ὑπηρετική cet. E: ἡ ... θεοῖς ὑπηρετική cet. Def. 411. E: ἕξις ὑπηρετικὴ ὀρθῶν νόμων. 412. A: τόλμα ὑπηρετικὴ φρονήσεως. Polit. 290. C: ἐν ὑπηρετικῇ μοίρᾳ τινί. 289. E: ὅσοι τοῖς νῦν δὴ ῥηθεῖσιν εἰς ὑπηρετικὴν ἑκόντες αὑτοὺς τάττουσι. 305. A. Legg. XII. 942. E: τὸ μὲν ὑπηρετικώτατον ἅπαντι τῷ σώματι, τὸ δὲ ἀρχικώτατον.

ὑπηρετῶ, *ministro, servio, officia praesto;* etiam *aliquid exsequor, administro* vel *procuro.* Conv. 196. C: πᾶς ... ἑκὼν Ἔρωτι πᾶν ὑπηρετεῖ. 185. A: ὅτι ἕνεκα χρημάτων ὁτιοῦν ἂν ὁτῳοῦν ὑπηρετοῖ. Pol. V. 455. C. Alc. I. 104. B: οἵ εἴ τι δέοι ὑπηρετοῖεν ἄν σοι. Prot. 326. B: ἵνα τὰ σώματα βελτίω ἔχοντες ὑπηρετῶσι τῇ διανοίᾳ χρηστῇ οὔσῃ. Pol. X. 601. D. Phaedr. 240. D: ὥστε μεθ' ἡδονῆς ... αὐτῷ ὑπηρετεῖν. Gorg. 492. A. Conv. 184. D: ὑπηρετῶν ὁτιοῦν δικαίως ἂν ὑπηρετεῖν. Pol. I. 343. E: ὅταν μηδὲν ἐθέλῃ αὐτοῖς ὑπηρετεῖν παρὰ τὸ δίκαιον. V. 467. A: διακονεῖν καὶ ὑπηρετεῖν τὰ περὶ τὸν πόλεμον. Legg. II. 654. C. Polit. 304. E: ὑπηρετοῦν (εἶδος) ταύτῃ. Tim. 75. E. Pol. I. 343. C: οἰκεία ... τοῦ πειθομένου τε καὶ ὑπηρετοῦντος βλάβη. VII. 540. E: τούτῳ ὑπηρετοῦντες. Tim. 68. E: χρώμενος ταῖς περὶ ταῦτα αἰτίαις ὑπηρετούσαις. 46. E: οἷς (ξυναιτίοις) θεὸς ὑπηρετοῦσι χρῆται cet. Polit. 290. A: θῆτας πᾶσιν ἑτοιμότατα (v. ἑτοίμους) ὑπηρετοῦντας. Pol. IV. 427. B. Alc. I. 106. B: ἂν ἓν μόνον μοι ἐθέλῃς βραχὺ ὑπηρετῆσαι. Polit. 290. B: ὑπηρετήσαντες. Pol. X. 601. E: ὁ δ' ὑπηρετήσει (*imperata faciet.* Vulg. ὑπηρέτης οὗ). **obsequor, obtempero.* Tim. 70. D: ἵνα ... τῷ λόγῳ μετὰ θυμοῦ δύναιτο ὑπηρετεῖν. Legg. XI. 914. A: τοῦτο ἡ πόλις ὑπηρετοῦσα ταῖς μαντείαις δράτω τοῦ θεοῦ. Ep. VII. 331. A: ταῖς ... βουλήσεσι καὶ ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦντα. Legg. V. 729. D: ὡς ὑπηρετηκὼς πάντων κάλλιστ' ἀνθρώπων αὐ-

τοῖς (τοῖς νόμοις) ἐν τῷ βίῳ. VII. 822. E: τὸν ὑπηρετήσαντα τοῖς νόμοις ἄριστα καὶ πειθόμενον μάλιστα.

ὑπηχῶ, *succino*. Phaedr. 230. C: θερινὸν ... ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων χορῷ.

ὑπισχνοῦμαι, *polliceor*. Phaedr. 235. D: καί σοι ἐγὼ ... ὑπισχνοῦμαι χρυσῆν εἰκόνα ... ἀναθήσειν. Gorg. 449. B: ὅπερ ὑπισχνεῖ. Pol. VIII. 566. E: ὑπισχνεῖται ... πολλὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. Prot. 319. A: (δοκεῖς μοι) ὑπισχνεῖσθαι ποιεῖν ἄνδρας ἀγαθοὺς πολίτας. Pol. IX. 579. A: ὑπισχνεῖσθαι πολλά. Legg. X. 909. E: ἱδρύσεις ὑπισχνεῖσθαι θεοῖς. Phaedr. 240. E: πολλὰ καὶ μετὰ πολλῶν ὅρκων τε καὶ δεήσεων ὑπισχνούμενος. Legg. X. 909. B: θεοὺς ὑπισχνούμενοι πείθειν. Apol. 33. B: ὧν μήτε ὑπεσχόμην μηδενὶ μηδὲν πώποτε μάθημα μήτε ἐδίδαξα. Phil. 20. A: ὑπέσχου γάρ. Pol. IV. 427. D: σὺ γὰρ ὑπέσχου ζητήσειν. Euth. 9. D. Gorg. 448. D: ὃ ὑπέσχετο Χαιρεφῶντι οὐ ποιεῖ. Conv. 199. A: ἡ γλῶττα ... ὑπέσχετο. Legg. III. 695. D. Ep. II. 314. E. Euthyd. 278. C: ἵνα μοι ὃ ὑπέσχοντο ἀποδῶσιν (v. ἀποδώσειν). Phaedr. 235. D: ἕτερα ὑποσχέθητι (ὑπόσχου? Vid. Annot. p. 293.) εἰπεῖν. Legg. III. 683. B: εἴ ... τις ἡμῖν ὑπόσχοιτο θεὸς ὡς cet. Ion. 542. A: περὶ Ὁμήρου ὑποσχόμενος ἐπιδείξειν. Ep. III. 318. B: ὧν ὑποσχόμενος οὐδὲν ἐποίησας. Legg. IX. 856. A: ὑποσχόμενον ... εἰς δύναμιν τὰ δίκαια καὶ ἀληθῆ κρίνειν. **profiteor*. Soph. 232. D: ἆρ' οὐχ ὑπισχνοῦνται ποιεῖν ἀμφισβητητικούς; Men. 95. C: ὅτι οὐκ ἄν ποτε αὐτοῦ τοῦτο ἀκούσαις ὑπισχνουμένου. Soph. 234. C: τὸν ... ὑπισχνούμενον δυνατὸν εἶναι μιᾷ τέχνῃ πάντα ποιεῖν. Lach. 182. E: ἐξαπατῶσιν οἱ ὑπισχνούμενοι. Men. 95. C: ὅταν ἀκούσῃ ὑπισχνουμένων. Soph. 232. D: μὴ τοῦτο ὑπισχνουμένοις. Men. 90. E: παρὰ ... τοὺς ὑπισχνουμένους διδάξειν τὴν τέχνην. 91. B. Theaet. 178. E: τοῦτό γε σφόδρα ὑπισχνεῖτο πάντων διαφέρειν αὐτός.

ὕπνος, ὁ, *somnus*. Prot. 310. D: ἐπειδὴ δὲ τάχιστά με ... ὁ ὕπνος ἀνῆκεν. Legg. VII. 808. B: ὕπνος ... πολὺς οὔτε τοῖς σώμασιν οὔτε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ... ἁρμόττων ἐστὶ κατὰ φύσιν. Pol. VI. 503. D: ὕπνου τε καὶ χάσμης ἐμπίπλανται. Tim. 45. D: ἔτι δὲ ἐπαγωγὸν γίγνεται ὕπνου. Legg. VII. 791. A. Lys. 204. D: ἐξ ὕπνου ἐγρομένοις. Theaet. 190. B: οὐδ' ἐν ὕπνῳ πώποτε ἐτόλμησας εἰπεῖν πρὸς σεαυτὸν ὡς cet. Pol. V. 476. C. IX. 574. D. Conv. 223. B: ἓ δὲ ὕπνον λαβεῖν. Pol. IX. 571. C: τὰς περὶ τὸν ὕπνον ... ἐγειρομένας (ἐπιθυμίας). D: ὅταν ... τις ... εἰς τὸν ὕπνον ἴῃ. Tim. 71. C: καθ' ὕπνον. Legg. VII. 800. A. Pol. VII. 537. B: κόποι γὰρ καὶ ὕπνοι μαθήμασι πολέμιοι. I. 330. E: ἐκ τῶν ὕπνων ... ἐγειρόμενος. Soph. 266. B: τὰ ... ἐν τοῖς ὕπνοις ... φαντάσματα. Pol. IX. 572. B.

ὑπνώδης, ὁ ἡ, *somniculosus*. Pol. III. 404. A: ὑπνώδης αὕτη γέ τις (ἡ ἕξις).

ὑπνώττω, dormito. Pol. VII. 534. C: ὀνειροπολοῦντα καὶ ὑπνώττοντα.

ὑπό. I. Cum gen. *sub.* Phaedr. 230. B: ἡ ... πηγὴ χαριεστάτη ὑπὸ τῆς πλατάνου ῥεῖ. 249. A: εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαστήρια. Gorg. 469. D: λαβὼν ὑπὸ μάλης ἐγχειρίδιον. Phaed. 113. D: περιελιχθεὶς ... πολλάκις ὑπὸ γῆς. Pol. III. 414. D: ἦσαν δὲ τότε ... ὑπὸ γῆς. Legg. VII. 789. C: λαβόντες ὑπὸ μάλης. Apol. 18. B. 19. B. Cum verbo pass. iunctum est *a.* Phaedr. 234. E: ὑπ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τὸν λόγον ἐπαινεθῆναι. Gorg. 525. B: ὑπ' ἄλλου ὀρθῶς τιμωρουμένῳ. Ib. δίκην διδόντες (i. q. *puniti*) ὑπὸ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. Conv. 222. E: οἷα αὖ πάσχω ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου! al. **per, a, e.* Prot. 345. B: ὑπὸ χρόνου ἢ ὑπὸ πόνου ἢ ὑπὸ νόσου cet. Phaedr. 275. A: αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν. Phaed. 66. C: ὑπ' αὐτοῦ. Theaet. 176. E: ὑφ' ἑαυτοῦ. Pol. I. 354. A: ὑπὸ σοῦ (*tuo beneficio*). Phaed. 99. B: δίνην ... ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ (*verticem quem coelum efficiat*). Theaet. 142. B: χαλεπῶς ἔχει καὶ ὑπὸ τραυμάτων τινῶν. Soph. 242. E: τοτὲ μὲν ἓν εἶναί φασι τὸ πᾶν καὶ φίλον ὑπ' Ἀφροδίτης. Phil. 66. A: ὑπό τε ἀγγέλων πέμπων καὶ παροῦσι φράζων. Pol. II. 378. D: Ἥρας ... δεσμοὺς ὑπὸ υἱέος καὶ Ἡφαίστου ῥίψεις ὑπὸ πατρός. VI. 509. B: τὸ εἶναι ὑπ' ἐκείνου αὐτοῖς προσεῖναι. **propter, ob.* Prot. 310. C: ὑπό τινος ἄλλου ἐπελαθόμην. 315. D: ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν καταλυόντων. Phaed. 107. A: ὑπὸ ... τοῦ μεγέθους περὶ ὧν οἱ λόγοι εἰσί cet. Soph. 251. C: ὑπὸ πενίας τῆς περὶ φρόνησιν κτήσεως. Conv. 184. A: ὑπὸ ταύτης τῆς αἰτίας. Pol. VII. 514. B: τὰς κεφαλὰς ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἀδυνάτους περιάγειν. X. 611. D: ὑπὸ τοῦ ... ἐκκεκλάσθαι cet. **prae* vel *per* (germ. *aus* et *vor*). Phaedr. 237. A: ὑπ' αἰσχύνης. 275. B: ὑπ' εὐηθείας. Phaed. 101. E: ὑπὸ σοφίας. 113. E: ὑπ' ὀργῆς. Theaet. 146. A: ἐγὼ ὑπὸ φιλολογίας ἀγροικίζομαι. 167. B: ὑπὸ ἀπειρίας. Conv. 192. A: οὐ γὰρ ὑπ' ἀναισχυντίας τοῦτο δρῶσιν, ἀλλ' cet. 218. B: ὑπὸ τῆς ὀδύνης. Pol. III. 405. B: ὑπὸ ἀπειροκαλίας. — In comitatu pos. est germ. *bei, unter.* Pol. V. 461. A: οὐχ ὑπὸ θυσιῶν οὐδ' ὑπὸ εὐχῶν φύς. Legg. XI. 917. E: τυπτέσθω πληγάς, ὑπὸ κήρυκος ἐν ἀγορᾷ κηρύξαντος (nos: *wobei* cet.). 928. D. XII. 958. B. II. Cum dat. est *sub.* Phaedr. 228. D: τί ... ἔχεις ὑπὸ τῷ ἱματίῳ. Phil. 38. D: ὑπό τινι δένδρῳ. Praecipue ponitur in *ductu, imperio* al., ita ut sit subiectum, iunctum vel tale quid. Gorg. 456. A: ὅτι ... ἁπάσας τὰς δυνάμεις συλλαβοῦσα ὑφ' αὑτῇ ἔχει. Parm. 137. A: ὑφ' ἅρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖσθαι. Pol. I. 351. B: πολλὰς (πόλεις) ... καὶ ὑφ' ἑαυτῇ ἔχειν δουλωσαμένην. VIII. 558. D: ὑπὸ τῷ πατρὶ τεθραμμένος ἐν τοῖς ἐκείνου ἤθεσι. 563. C: τὸ ... τῶν θηρίων τῶν ὑπὸ τοῖς ἀνθρώποις cet. IX. 574. C: καταδουλώσασθαι ἂν αὐτοὺς ὑπ' ἐκείνοις. E: ὅτε ἦν αὐτὸς ἔτι ὑπὸ νόμοις τε καὶ πατρί. Lach. 184. E: ὑπὸ

παιδοτρίβῃ ἀγαθῷ πεπαιδευμένος. Etiam *infra*. Conv. 222. E: ἐὰν ... ὑπὸ σοὶ κατακλίνῃ Ἀγάθων cet. Pol. VIII. 553. D. Saepius substantivi appositi amplificatio est. Conv. 205. B: αἱ ὑπὸ πάσαις ταῖς τέχναις ἐργασίαι. Pol. VI. 511. A: μανθάνω ... ὅτι τὸ ὑπὸ ταῖς γεωμετρίαις ... λέγεις. Hipp. mai. 295. D: τά τε ὑπὸ τῇ μουσικῇ καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς ἄλλαις τέχναις (ὄργανα). III. Cum accus. est *sub* et *infra*. Phaedr. 251. B: ὥρμησε φύεσθαι ... ὑπὸ πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος. Phaed. 111. D: τούτους ... πάντας ὑπὸ γῆν εἰς ἀλλήλους συντετρῆσθαι. Pol. VI. 496. D: ὑπὸ τειχίον ἀποστάς. Legg. II. 789. C: ὑπὸ τὴν ἀγκάλην ἐντός (λαβόντες). Id quod ὑπό cum genit. Tim. 23. D: ὁπόσων ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἡμεῖς ἀκοὴν παρεδεξάμεθα. (Ep. VII. 326. C: τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων.) 77. C: ὑπὸ τὴν ξύμφυσιν τοῦ δέρματος καὶ τῆς σαρκὸς δύο φλέβας ἔτεμον νωτιαίας. Legg. II. 670. A. **ad*. Phaedr. 247. B: ἄκραν ὑπὸ (v. ἐπὶ) τὴν οὐράνιον ἁψῖδα. 268. A: ταῦτα ... ὑπ' αὐγὰς ... μᾶλλον ἴδωμεν. Pol. X. 620. E: ἄγειν αὐτὴν πρὸς τὴν Κλωθώ, ὑπὸ τὴν ἐκείνης χεῖρα cet. Etiam *iuxta*. Pol. IV. 439. E: ὑπὸ τὸ βόρειον τεῖχος ἐκτός. Lys. 203. A: ὑπ' αὐτὸ τὸ τεῖχος. — Ὑπό τι, germ. *einigermassen, etwas*. Phaedr. 242. D: εὐήθη καὶ ὑπό τι ἀσεβῆ. Gorg. 493. C: ταῦτ' ἐπιεικῶς μέν ἐστιν ὑπό τι ἄτοπα.

ὑποάμουσος, ὁ ἡ, *a literis aliquantulum alienus*. Pol. VIII. 548. E: ὑποαμουσότερον (δεῖ αὐτὸν εἶναι).

ὑποβαίνω, *decresco*. Legg. VI. 775. B: καθάπερ ὑποβέβηκεν ἑκάστῳ τὸ τίμημα.

ὑποβάλλω, *subiicio, interpono*. Gorg. 491. A: ἢ οὔτε ἐμοῦ ὑποβάλλοντος ἀνέξει οὔτ' αὐτὸς ἐρεῖς; Med. *suppono* (ut liberos). Menex. 237. E: ὑποβαλλομένη (γυνή). Pol. VII. 538. A: πρὸς τοὺς ὑποβαλομένους (codd. plures ὑποβαλλομένους).

ὑποβαρβαρίζω, *aliquantulum barbare loquor*. Lys. 223. A: ὑποβαρβαρίζοντες.

ὑποβλέπω, *limis oculis adspicio*. Conv. 220. B: οἱ ... στρατιῶται ὑπέβλεπον αὐτὸν ὡς καταφρονοῦντα σφῶν. Eryx. 395. A: ὑποβλέψας ... ὥσπερ τι ἀδικούμενος. Med. Crit. 53. B: ὑποβλέψονταί σε διαφθορέα ἡγούμενοι τῶν νόμων. **intueor*. Phaed. 117. B: ταυρηδὸν ὑποβλέψας πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

ὑποβολή, ἡ, *suppositio* (liberorum). Pol. VII. 538. A: ἐν ἐκείνῳ ... τῷ χρόνῳ ᾧ οὐκ ᾔδει τὰ περὶ τῆς ὑποβολῆς.

ὑποβολιμαῖος, α, ον, *subditicius*. Pol. VII. 537. E: εἴ τις ὑποβολιμαῖος τραφείη ἐν πολλοῖς ... χρήμασι.

ὑποβρύχιος, α, ον, *submersus*. Phaedr. 248. A: ὑποβρύχιαι ξυμφέρονται (αἱ ψυχαί).

ὑπόγειος, ὁ ἡ, *subterraneus*. Ax. 371. A: κατὰ τὴν ὑπόγειον οἴκησιν (v. κίνησιν).

ὑπογελῶ, *subrideo*. Charm. 162. B: καὶ ἅμα ταῦτα λέγων ὑπεγέλασε.

ὑπογίγνομαι, *suborior*. Locr. 104. A: εἰ καί τι νοσῶδες ὑπογένοιτο.

ὑπογραφή, ἡ, *libellus* s. *actio*. Theaet. 172. E: ὑπογραφὴν παραναγιγνωσκομένην (ὁ ἀντίδικος ἔχων). **adumbratio, delineatio*. Pol. VIII. 548. D: διὰ τὸ ἐξαρκεῖν ... ἰδεῖν καὶ ἐκ τῆς ὑπογραφῆς τόν τε δικαιότατον καὶ τὸν ἀδικώτατον. Legg. V. 737. D: σχήματος ἕνεκα καὶ ὑπογραφῆς. Pol. VI. 504. D: οὐχ ὑπογραφὴν ... ἀλλὰ τὴν τελεωτάτην ἀπεργασίαν.

ὑπογράφω, *literarum lineamenta* vel *ductus praescribo*. Prot. 236. D: ὥσπερ οἱ γραμματισταὶ τοῖς μήπω δεινοῖς γράφειν τῶν παίδων ὑπογράψαντες γραμμὰς τῇ γραφῖδι. In univ. *praescribo*. Legg. V. 734. E: νόμους πολιτείας ὑπογράφειν. IV. 711. B: αὐτὸν πρῶτον πάντα ὑπογράφοντα τῷ πράττειν. Prot. 326. D: ἡ πόλις νόμους ὑπογράψασα. **adumbro, delineo*. Legg. XI. 934. C: καθάπερ ζωγράφου ὑπογράφειν ἔργα ἑπόμενα τῇ γραφῇ. Theaet. 171. D: ἣ ἡμεῖς ὑπεγράψαμεν (nos: *wie wir es dargestellt haben*). Pol. VIII. 548. D: ὡς λόγῳ σχῆμα πολιτείας ὑπογράψαντα μὴ ἀκριβῶς ἀπεργάσασθαι. Med. Legg. VII. 803. A: εἷον δή τις ναυπηγὸς ... τὰ τροπιδία ὑπογράφεται τῶν πλοίων σχήματα. Pol. VI. 501. A: οὐκοῦν μετὰ ταῦτα οἴει ὑπογράψασθαι ἂν τὸ σχῆμα τῆς πολιτείας;

ὑπόγυιος, unde ἐξ ὑπογυίου, *subito*. Menex. 235. C: ἐξ ὑπογυίου ... παντάπασιν ἡ αἵρεσις γέγονεν.

ὑποδεέστερος (ὑποδεής), α, ον, *egentior*; *inferior*, *cedens*. Charm. 158. A: σύμπασα ... αὕτη ἡ οἰκία οὐδὲν τῆς ἑτέρας ὑποδεεστέρα. Euthyd. 289. E: μικρῷ ... ἐκείνης ὑποδεεστέρα. Phaedr. 239. A: ἥττω ... καὶ ὑποδεέστερον ἀεὶ ἀπεργάζεται. Legg. VI. 773. A: τὸν ὑποδεέστερον (*egentiorem*) ἀεὶ τιμῶντα εἰς τὴν κοινωνίαν ξυνιέναι. Alc. I. 104. C: ἐκεῖνο ... ὑποδεέστερον ὄντες ἐκρατήθησαν. Tim. 65. E: τὰ ... ὑποδεέστερα (*debiliora*) τῆς λιτρώδους ἕξεως cet.

ὑπόδεσις, ἡ, *calceamentum*. Charm. 173. B: τὴν ἀμπεχόνην καὶ ὑπόδεσιν πᾶσαν. Prot. 322. A: ὑποδέσεις. Pol. IV. 425. B.

ὑποδέχομαι, *suscipio*, *recipio*; etiam *excipio* (familiariter, hospitio al.). Legg. XII. 955. B: ἐάν τις κλεμμάδιον ὁτιοῦν ὑποδέχηται γιγνώσκων. 952. E: ὃν ἀγοραῖς καὶ λιμέσι ... ὑποδέχεσθαι χρὴ τοὺς ἐπὶ τούτοις ἄρχοντας τεταγμένους. 953. B. Critia 118. D: τὰ ... ἐκ τῶν ὀρῶν καταβαίνοντα ὑποδεχομένη ῥεύματα. Soph. 235. C: διαιροῦντας ἀεὶ τὴν ὑποδεχομένην αὐτὸν μοῖραν. Eryx. 396. E: ὥσπερ ὑπεδέξω (nos: *wie du dich anheischig gemacht hast*. Vulgo ὑπεδείξω). Theag. 129. A: ὃς Τίμαρχον ὑπεδέξατο φεύγοντα. Legg. III. 682. D: οἳ καὶ ἀφικομένους τοὺς στρατιώτας εἰς τὰς αὐτῶν

πόλεις τε καὶ οἰκίας οὐ καλῶς ... ὑπεδέξαντο. Lys. 205. C: *ὡς ... ὁ πρόγονος αὐτῶν ὑποδέξαιτο τὸν Ἡρακλέα.* Men. 91. A: *(ἡ) πολίτας καὶ ξένους ὑποδέξασθαι ... ἐπίστανται.* Menex. 247. C: *ἀμελήσαντας δὲ ὑμᾶς ... οὐδεὶς εὐμενῶς ὑποδέξεται.* Crit. 54. C: *οὐκ εὐμενῶς σε ὑποδέξονται.* Legg. XII. 953. B: *ὃν στρατηγοῖς ... ὑποδεκτέον ἐστὶ μόνοις.* Ut Lat. *suscipere aliquem*, est etiam *tueri* vel *tutari*. Menex. 237. C: *τῆς τεκούσης καὶ θρεψάσης καὶ ὑποδεξαμένης.* Sensu hostili, ut Lat. *excipere*, est *adoriri, corripere*. Legg. XII. 944. B: *χειμώνων ἐν τόποις ὑποδεξαμένης αὐτοὺς ἐξαίφνης πολλῆς ῥύσεως ὕδατος.*

ὑποδέω, *subligo;* unde *ὑποδέομαι*, *calceos mihi induo*, perf. part. *calceis indutus* vel *calceatus*. Theaet. 193. C: *ὥσπερ οἱ ἔμπαλιν ὑποδούμενοι* (*qui calceos permutatos sibi induunt*). Charm. 174. C: *ὑποδεδέσθαι.* Hipp. mai. 291. A: *καλῶς ... ὑποδεδεμένῳ.* Gorg. 490. E: *μέγιστα ... ὑποδήματα καὶ πλεῖστα ὑποδεδεμένον περιπατεῖν.* Conv. 174. A: *τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον.* Conv. 220. B: *οἱ ἄλλοι ὑποδεδεμένοι.* Pol. II. 372. B. Conv. 220. B: *ὑποδεδεμένων.*

ὑποδήλωσις, *ἡ*, *declaratio alteri subiecta* vel *subseciva*. Phaedr. 267. A: *ὑποδήλωσιν ... καὶ παρεπαίνους* (inventa rhetor.).

ὑπόδημα, *τό*, *calceus*. Alc. I. 128. A: *ποδὸς ὑπόδημα.* E: *μὴ εἰδότες ὑπόδημα.* Phaed. 64. D: *ἱματίων ... καὶ ὑποδημάτων.* Theaet. 146. D: *ὑποδημάτων ἐργασίας.* Legg. XII. 942. E: *πίλων τε καὶ ὑποδημάτων γένεσιν καὶ φύσιν.* Gorg. 490. D: *εἰς ὑποδήματα ... πλεονεκτεῖν.* Pol. II. 372. A: *ἱμάτια καὶ ὑποδήματα (ποιοῦντες).* Alc. I. 128. B: *τίς οὖν τέχνη ὑποδήματα βελτίω ποιεῖ;* Charm. 161. E: *ὑποδήματα σκυτοδομεῖν.* Men. 91. D: *οἱ ... τὰ ὑποδήματα ἐργαζόμενοι* (*reficientes*) *τὰ παλαιά.* Hipp. mai. 294. A: *ὑποδήματα ἁρμόττοντα.*

ὑποδιδάσκαλος, *ὁ*, germ. *Unterlehrer*. Ion. 536. A: *διδασκάλων καὶ ὑποδιδασκάλων.*

ὑπόδικος, *ὁ ἡ*, *reus, obnoxius* (poenae); cum vv. *εἶναι* et *γίγνεσθαι*, *reum agi*. Legg. VIII. 846. B: *τῶν διπλασίων ὑπόδικος ἔστω τῷ βλαφθέντι.* 868. D: *ὑπόδικος ἀσεβείας γιγνέσθω τῷ ἐθέλοντι.* E. 869. A. IX. 871. B. XI. 932. D: *κακὸς ἔστω καὶ ὑπόδικος τῷ ἐθέλοντι βλάβης.* XII. 954. A: *ὑπόδικος δ' ἔστω καὶ ὁ προπωλῶν.* 955. B. IX. 879. A: *ἀνδραποδισμοῦ ὑπόδικον ἐχέτω τὸν τεχνάζοντα μετὰ τοῦ δούλου.* XII. 955. A.

ὑποδοχή, *ἡ*, *receptio*. Legg. XII. 949. E: *(περὶ) ξένων ὑποδοχῆς ἄλλοθεν.* 950. D. 955. B: *φυγάδος ... ὑποδοχῆς.* XI. 919. A: *ξένια ἑπόμενα ὑποδοχαῖς.* **receptaculum*. Phil. 62. D: *εἰς τὴν τῆς ... μισγαγκείας ὑποδοχήν.* Tim. 49. A: *πάσης εἶναι γενέσεως ὑποδοχὴν αὐτό, οἷον τιθήνην.* 51. A: *τὴν τοῦ γεγονότος ὁρατοῦ ... μητέρα καὶ ὑποδοχήν.* 73. A.

Legg. VIII. 848. E: τοῖς φρουροῖς ὑποδοχὴν ὅτι μάλιστα εὐερκῆ.

ὑποδυςφορῶ, *aliquanto aegrius fero.* Ep. IX. 357. E: ὑποδυςφορεῖν σε ὅτι cet.

ὑποδύω, *subeo.* Ax. 367. C: ὑποδύντες αὐτοί (int. iugum). Sensu transl. Ax. 347. A: φροντίδες ἄντικρυς ὑπέδυσαν. Med. Legg. XII. 967. A: θαύματα ... καὶ τότε ὑπεδύετο περὶ αὐτά. **subrepo.* Gorg. 464. C: ὑποδῦσα (ἡ κολακευτική) ὑπὸ ἕκαστον τῶν μορίων.

ὑποζεύγνυμι, *subiungo.* Phil. 309. A: τοὺς δ' ἐν ἀμαθίᾳ ... κυλινδουμένους εἰς τὸ δουλικὸν ὑποζεύγνυσι γένος.

ὑποζύγιον, τό, *iumentum.* Legg. IX. 873. D: ἐὰν ... ὑποζύγιον ἢ ζῶον ἄλλο τι φονεύσῃ τινά. XI. 936. E: ὑποζύγιον ἢ ἵππος cet. Pol. II. 370. E: πρὸς τὰς ἀγωγὰς ... χρῆσθαι ὑποζυγίοις. Critia 117. B: ἵπποις καὶ ἄλλοις ὑποζυγίοις. Legg. VI. 760. E. 761. A: ὑποζυγίοις καὶ βοσκήμασιν. Equi (animi) dicuntur ὑποζυγίω Phaedr. 256. C.

ὑπόζωμα, τό, id quod cingit, velut navis latera. Pol. X. 616. C: οἷον τὰ ὑποζώματα τῶν τριήρων, οὕτω πᾶσαν ξυνέχων τὴν περιφοράν. Legg. XII. 945. C: τόνους τε καὶ ὑποζώματα cet.

ὑπόθεσις, *sumtio, positio, ratio.* Phaed. 94. B: εἰ ὀρθὴ ἡ ὑπόθεσις ἦν τὸ ψυχὴν ἁρμονίαν εἶναι. Parm. 128. D: ἡ ὑπόθεσις ἡ εἰ πολλά ἐστι (nos: *die A ahme der Vielheit*). 161. B: οὐδ' ἂν ἡ ὑπόθεσις εἴη περὶ ἑνός cet. Men. 87. D: καὶ αὕτη ἡ ὑπόθεσις μένει ἡμῖν, ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι; Def. 415. B: ὑπόθεσις ἀρχὴ ἀναπόδεικτος. Phaed. 92. D: δι' ὑποθέσεως ἀξίας ἀποδέξασθαι. 101. D: ἐχόμενος ἐκείνου τοῦ ἀσφαλοῦς τῆς ὑποθέσεως. Parm. 136. A: τὰ συμβαίνοντα ἐκ τῆς ὑποθέσεως. Pol. VI. 510. B: ἐπ' ἀρχὴν ἀνυπόθετον ἐξ ὑποθέσεως ἰοῦσα. Men. 86. E: ἐξ ὑποθέσεως ... σκοπεῖσθαι εἴτε διδακτόν ἐστιν εἴτε ὁπωςοῦν. Riv. 134. C: βοηθῆσαι τῇ ὑποθέσει ἣν ὑπεθέμην. Theaet. 183. B: ὡς νῦν γε πρὸς τὴν αὐτῶν ὑπόθεσιν οὐκ ἔχουσι ῥήματα. Soph. 244. C: τῷ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ὑποθεμένῳ. Parm. 127. D: κελεῦσαι τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι. Men. 87. A. Pol. VI. 511. A: αἷς (τέχναις) αἱ ὑποθέσεις ἀρχαί. Euth. 11. C: νῦν δὲ σαὶ γὰρ αἱ ὑποθέσεις εἰσίν. Pol. VI. 510. B: ἐξ ὑποθέσεων οὐκ ἐπ' ἀρχὴν πορευομένη, ἀλλ' ἐπὶ τελευτήν. 511. A: ὑποθέσεσι ... ἀναγκαζομένην ψυχὴν χρῆσθαι περὶ τὴν ζήτησιν αὐτοῦ. VII. 533. C. Phaed. 107. B: τὰς ὑποθέσεις τὰς πρώτας. Pol. VI. 511. B: τὰς ὑποθέσεις ποιούμενος οὐκ ἀρχάς, ἀλλὰ τῷ ὄντι ὑποθέσεις. VII. 538. C. **propositum.* Legg. V. 743. C: ἡμῶν ... ἡ τῶν νόμων ὑπόθεσις ἐνταῦθα ἔβλεπεν ὅπως cet. Gorg. 454. C: σὺ τὰ σαυτοῦ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ὅπως ἂν βούλῃ περαίνῃς. Legg. VII. 812. A: κατὰ ... τὴν ὑπόθεσιν ... ἔμοιγε οὐ φαινόμεθα ἐκτὸς πορεύεσθαι τῶν ὑποτε-

θέντων λόγων. Locr. 103. D: *ἐναρμόνιον ταῖς τῶν βίων ὑποθέσεσι.*

ὑποκατακλίνομαι, cedo. Pol. I. 336. E: *ὑποκατακλίνεσθαι ἀλλήλοις.* C: *ὑποκατακλινόμενοι ἡμῖν αὐτοῖς.*

ὑποκάτω, infra. Phaed. 112. D: *πάντα ... ὑποκάτω εἰσρεῖ τῆς ἐκροῆς.* Conv. 222. E: *δεῦρο ὑποκάτω ἐμοῦ κατακλίνου.* Legg. VIII. 844. C: *(ἐὰν) τὸν ἐπάνω γεωργοῦντα ἢ καὶ ὁμότοιχον οἰκοῦντα τῶν ὑποκάτω βλάπτῃ τις.*

ὑποκάτωθεν, c. artic. inferior. Legg. VI. 761. B: *τοῖς ὑποκάτωθεν ἀγροῖς.*

ὑπόκειμαι, subiectus sum; positus et suppositus sum. Prot. 349. B: *ἢ ἑκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ὑπόκειταί τις ἴδιος οὐσία καὶ πρᾶγμα* cet. Gorg. 465. B: *τῇ ... ἰατρικῇ ... ἡ ὀψοποιικὴ κολακεία ὑπόκειται.* Parm. 161. A: *εἰ ... τὸ ἓν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο ὑπόκειται μὴ εἶναι.* Crat. 422. D: *τὰ ... πρῶτα (ὀνόματα), οἷς οὔπω ἕτερα ὑπόκειται* cet. 436. D: *εἴτε ὀρθῶς εἴτε μὴ ὑπόκειται (ἡ ἀρχή).* Tim. 28. B. Gorg. 510. C: *ὑποκεῖσθαι* (subiectum esse, h. e. parere) *τῷ ἄρχοντι.* Pol. IX. 581. C: *ὑποκείμενον ἓν ἑκάστῳ τούτων.* Locr. 97. E: *ὡς ... ὑποκείμενον ἁ ὕλα.* Polit. 301. E: *τοιαύτης τῆς κρηπῖδος ὑποκειμένης αὐταῖς* cet. Prot. 359. A: *οὕτω ... τούτων ὑποκειμένων* (his ita positis). Pol. V. 478. E. Eryx. 404. E: *ὑπέκειτο γὰρ* (i. q. sumsimus enim) *μὴ οἷόν τε εἶναι* cet. Ut germ. anliegen, etiam in eo dicitur qui precibus al. aliquem fatigat. Pol. VI. 494. B: *ὑποκείσονται ἄρα δεόμενοι καὶ τιμῶντες.*

ὑποκηρύττομαι, quasi praeconis voce me denuntio. Prot. 348. E: *σύ γ' ἀναφανδὸν σεαυτὸν ὑποκηρυξάμενος εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας, σοφιστὴν ἐπονομάσας.*

ὑποκίνδυνος, ὁ ἡ, aliquantulum periculosus. Legg. VIII. 830. E: *βολαῖς ... χρωμένους ὑποκινδύνοις βέλεσιν.*

ὑποκινῶ, moveo, excito. Charm. 162. D: *ὑπεκίνει αὐτὸν ἐκεῖνον* (int. ad dicendum). Intrans. mente permotus vel vesanus sum. Pol. IX. 573. C: *ὁ ... μαινόμενος καὶ ὑποκεκινηκώς.*

ὑποκορίζομαι, rem verbo lenio. Pol. V. 474. E: *ἐραστοῦ ὑποκοριζομένου τε καὶ εὐχερῶς φέροντος τὴν ὠχρότητα.* III. 400. E: *οὐχ ἣν ἄνοιαν οὖσαν ὑποκοριζόμενοι καλοῦμεν ὡς εὐήθειαν.* VIII. 560. E.

ὑποκριτής, ὁ, actor, histrio. Ion. 535. E: *ὁ ῥαψῳδὸς καὶ ὑποκριτής.* Charm. 162. D: *ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτῇ κακῶς διατιθέντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα* (int. ὀργίζεται). Pol. II. 373. B: *ῥαψῳδοί, ὑποκριταί* cet. III. 395. A. Conv. 194. B: *ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν.* Legg. VII. 817. C: *καλλιφώνους ὑποκριτὰς εἰσαγαγομένους.* *interpres. Tim. 72. B: *τῆς δι' αἰνιγμῶν ... φήμης καὶ φαντάσεως ὑποκριταί.*

ὑποκρούω, interpello. Eryx. 395. E: *ὑποκρούσας.*

ὑπόκωφος, ὁ ἡ, *surdaster*. Prot. 334. D: ὥσπερ ... εἰ ἐτύγχανον ὑπόκωφος ὤν. Pol. VI. 488. B: ὑπόκωφον.

ὑπολαμβάνω, *sustento* (casurum). Pol. V. 453. D: ἤτοι δελφῖνά τιν' ἐλπίζοντας ὑπολαβεῖν (v. ἀπολαβεῖν) ἄν. Conv. 212. D: τὴν ... αὐλητρίδα ὑπολαβοῦσαν. **suscipio. repono*. Pol. X. 598. D: ὑπολαμβάνειν δεῖ τῷ τοιούτῳ ὅτι cet. Legg. VI. 782. D: ὀρθῶς ὑπέλαβες. VII. 810. C. Pol. VIII. 544. B: ἐν τούτῳ ὑπέλαβε Πολέμαρχος cet. Men. 74. C: (εἰ) μετὰ ταῦτα ὑπέλαβεν ὁ ἐρωτῶν, πότερον cet. Prot. 320. C: πολλοὶ ... αὐτῷ ὑπέλαβον ... ὁποτέρως βούλοιτο, οὕτω διεξιέναι. Gorg. 450. E: ὑπολάβοι ἄν τις. Apol. 20. C. Legg. IX. 875. D: πρόχειρον ... παντὶ περὶ παντὸς ὑπολαβεῖν ὀρθῶς cet. Prot. 318. A: ὑπολαβὼν ... εἶπεν. 336. A. Phaed. 60. C. 64. C: ἔφη ὑπολαβὼν ὁ Σιμμίας. Pol. I. 331. D. al. Conv. 176. D: φάναι ὑπολαβόντα Φαῖδρον cet. 194. D. Pol. V. 466. D: ἔφθης ... εἰπὼν ἢ ἔμελλον ὑπολήψεσθαι. **sententiam sub voce subiicio*, h. e. *accipio, intelligo*. Gorg. 458. E: ἴσως γάρ τοι σοῦ ὀρθῶς λέγοντος ἐγὼ οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνω. 477. A: ἆρα ἥνπερ ἐγὼ ὑπολαμβάνω τὴν ὠφέλειαν; Prot. 341. A: ὥσπερ σὺ ὑπολαμβάνεις (int. τὸ χαλεπόν). Pol. I. 338. D: ταύτῃ ὑπολαμβάνεις ᾗ ἂν cet. Euthyd. 295. B: ὑπολαμβάνεις γάρ δή πού τι ... ὃ λέγω; Men. 78. C. Prot. 341. B: ἴσως ... καὶ τὸ χαλεπὸν οἱ Κεῖοι ... ἢ κακὸν ὑπολαμβάνουσιν ἢ ἄλλο τι. Euthyd. 295. C: οὐκ ἀποκρίνει (v. ἀποκρίνῃ, al. ἀποκρινεῖ) ... πρὸς ἃ ἂν ἀεὶ ὑπολαμβάνῃς. Pol. IV. 424. C: ὑπολαμβάνειν. Prot. 341. A: ὅτι καὶ τὸ χαλεπὸν τοῦτο ἴσως οὐχ οὕτω Σιμωνίδης ὑπελάμβανεν. Theaet. 159. B: κάλλιστα ὑπέλαβες· αὐτὸ τοῦτο λέγω. Soph. 243. D. Phil. 24. B. Pol. III. 393. B. Theaet. 153. D: ὑπόλαβε ... οὑτωσί. Phil. 33. E: τὸ ... λεληθέναι μηδαμῶς ὑπολάβῃς ὡς λέγω. Soph. 243. E: τί τὸ εἶναι τοῦτο ὑπολάβωμεν ὑμῶν; Phaedr. 263. D: καὶ ὁ Λυσίας ... ἠνάγκασεν ἡμᾶς ὑπολαβεῖν τὸν Ἔρωτα ἕν τι τῶν ὄντων. Crat. 411. D. Legg. I. 625. C: οἶμαι ... καὶ παντὶ ῥάδιον ὑπολαβεῖν εἶναι τά γε ἡμέτερα. II. 672. B. Riv. 136. A. Soph. 261. E: ὅπερ ᾤηθην ὑπολαβόντα σε προσομολογεῖν. Polit. 305. A: εἴπερ τοῖς ἔμπροσθέν γε ὑποληψόμεθα ὁμοίως. **arbitror, existimo, statuo; sumo* vel *pono*. Crat. 410. B: τὸν ... αἰθέρα τῇδέ πῃ ὑπολαμβάνω. Apol. 40. B: τί οὖν αἴτιον εἶναι ὑπολαμβάνω; Euthyd. 278. D: οἷον αὐτὸ ὑπολαμβάνω. Phil. 43. D: τί τόθ' ὑπολαμβάνεις λέγειν τὸν τοιοῦτον; Alc. II. 140. E: ἆρ' οὖν τούτους φρονίμους ὑπολαμβάνεις οἳ —; Ep. VIII. 353. B: ἔστω ταύτῃ ὅπῃ τις ὑπολαμβάνει. Phaed. 86. B: ὅτι τοιοῦτόν τι μάλιστα ὑπολαμβάνομεν τὴν ψυχὴν εἶναι. Parm. 134. C: καὶ πάντα ἃ δὴ ὡς ἰδέας αὐτὰς οὔσας ὑπολαμβάνομεν. Apol. 40. B. Alc. II. 139. D. Dem. 382. C: τῶν ἀνθρώπων δὲ τίνα ὑπολαμβάνετε εἰδέναι τι

τούτων; Crat. 412. D: τὸ μὲν πολὺ αὐτοῦ ὑπολαμβάνουσι τοιοῦτόν τι εἶναι οἷον cet. Legg. I. 641. E. Lys. 210. A: ἡμᾶς εἰ ... ὑπολαμβάνοι ἰατρικοὺς εἶναι. Pol. I. 349. A: ἕως ἂν σε ὑπολαμβάνω λέγειν ἅπερ διανοεῖ. Theag. 122. B. Crat. 403. A: οἱ πολλοὶ μέν μοι δοκοῦμεν ὑπολαμβάνειν τὸ ἀειδὲς προςειρῆσθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ. Pol. V. 456. D: (περὶ) τοῦ ὑπολαμβάνειν παρὰ σεαυτῷ τὸν μὲν ἀμείνω ἄνδρα, τὸν δὲ χείρω. Soph. 265. D: ὑπολαμβάνων οἴεσθαί σε κατά γε θεὸν αὐτὰ γίγνεσθαι. De lege 320. A: οἱ οὕτως ὑπολαμβάνοντες. Phil. 14. D: παιδαριώδη ... ὑπολαμβανόντων γίγνεσθαι. Phaed. 60. E: τοῦτο ὑπελάμβανον αὐτό μοι παρακελεύεσθαι cet. Dem. 383. B: εἰ μὴ ὑπελάμβανεν ὁ νομοθέτης cet. Phil. 36. E: πάνθ' οὕτω ταῦτ' ... ἔχειν πάντες ὑπειλήφαμεν. Gorg. 460. E: ἐγὼ ... ὑπέλαβον ὡς οὐδέποτ' ἂν εἴη ἡ ῥητορικὴ ἄδικον πρᾶγμα. Apol. 28. E: ὡς ἐγὼ ᾠήθην τε καὶ ὑπέλαβον. Charm. 162. C. Alc. I. 132. D: πῶς ἂν ὑπελάβομεν τί (v. ὑπελάβομέν τι) παραινεῖν; Theaet. 198. A: ταύτην ... ὑπόλαβε θήραν ἐπιστημῶν ἀρτίου τε καὶ περιττοῦ παντός. Pol. I. 340. E. Gorg. 480. B: εἰ μὴ εἴ τις ὑπολάβοι ἐπὶ τοὐναντίον (int. χρήσιμον εἶναι τὴν ῥητορικήν). Phaed. 87. C: πᾶς γὰρ ἂν ὑπολάβοι ὅτι cet. Epin. 974. A: ὃν (χρόνον) πᾶς ἂν ὑπολάβοι μέτριον. De lege 314. B: τί οὖν ἂν τούτων ὑπολάβοιμεν μάλιστα τὸν νόμον εἶναι; Phil. 51. C: ὅπερ ἂν ὑπολάβοιεν οἱ πολλοί. Gorg. 457. E: μή με ὑπολάβῃς οὐ πρὸς τὸ πρᾶγμα φιλονεικοῦντα λέγειν cet. Soph. 241. D: μή με οἷον πατραλοίαν ὑπολάβῃς γίγνεσθαί τινα. Riv. 135. C: μὴ οὕτω μου ... ὑπολάβῃς ... ὡς λέγοντος ὅτι cet. Prot. 343. D: ἐὰν μή τις ὑπολάβῃ ... ὥσπερ ἐρίζοντα λέγειν τὸν Σιμωνίδην. Conv. 193. B. Theaet. 158. E: μὴ ὑπολάβωμεν τῇ μὲν ταὐτὸν εἶναι cet. Polit. 304. E: ταύτης ἑτέραν ὑπολάβωμεν, ἢ τὴν αὐτὴν ταύτῃ; Legg. II. 669. E: ὑπολαβεῖν ἀναγκαῖον ὅτι cet. Epin. 983. E: ἢ θεῶν εἰκόνας ὡς ἀγάλματα ὑπολαβεῖν γεγονέναι. Apol. 35. A. Soph. 261. E: ὅπερ ᾠήθην ὑπολαβόντα σε προςομολογεῖν. Pol. VII. 517. E: ὅπῃ ποτὲ ὑπολαμβάνεται ταῦτα ὑπὸ τῶν αὐτὴν δικαιοσύνην μὴ πώποτε ἰδόντων. Verb. Theaet. 156. E: καὶ τἄλλα ... τὸν αὐτὸν τρόπον ὑποληπτέον (*idem statuendum de* —). 157. D. Pol. X. 613. A: οὕτως ἄρα ὑποληπτέον περὶ τοῦ δικαίου ἀνδρὸς ... ὡς cet. Tim. 49. A: τίνα ... ἔχον δύναμιν ... αὐτὸ ὑποληπτέον;

ὑπολείπω, *relinquo, reliquum facio*, pass. *relinquor*, praeter. *relictus* et *reliquus sum, resto*. Soph. 232. E: φαίνεται ... σχεδὸν οὐδὲν ὑπολιπεῖν. Tim. 32. C: μέρος οὐδὲν οὐδενὸς ὑπολιπών (v. ὑπολείπων). Phaedr. 231. B: οὐδὲν ὑπολείπεται ἀλλ' ἢ ποιεῖν cet. Parm. 144. A: οἴει τινὰ ἀριθμὸν ὑπολείπεσθαι ὃν οὐκ ἀνάγκη εἶναι; 165. B: ἑτέρα ὑπολειπομένη τελευτή. Menex. 246. A: πολλὰ ... τὰ ὑπολει-

πόμενα. Tim. 33. C: ὁρατὸν ... οὐδὲν ὑπελείπετο ἔξωθεν. A: ἅτε οὐχ ὑπολελειμμένων ἐξ ὧν ἄλλο τοιοῦτον γένοιτ' ἄν. Pol. IV. 428. A: τὸ ὑπολειφθέν. Ax. 365. E. Tim. 60. D: νοτίδος ὑπολειφθείσης. Pol. IV. 433. C: ἔφαμεν δικαιοσύνην ἔσεσθαι τὸ ὑπολειφθὲν ἐκείνων. *remaneo. Conv. 174. D: κατὰ τὴν ὁδὸν πορεύεσθαι ὑπολειπόμενον.

ὑπόλημμα, τό, opinio. Def. 413. B: συμφωνία νοημάτων καὶ ὑπολημμάτων.

ὑποληπτικός, ή, όν, comprehendens, percipiens. Def. 414. C: δύναμις ὑποληπτική τινος ἤ τινων.

ὑπόληψις, ἡ, continuatio; unde ἐξ ὑπολ., ita ut alius alium excipiat. De lucri cup. 228. B: ἠνάγκασε τοὺς ῥαψῳδοὺς ... ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ διιέναι. *comprehensio, persuasio. Def. 413. A: περὶ θεῶν τιμῆς ὑπόληψις ὀρθή; C. 414. B: ὑπόληψις ψυχῆς ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου. C. 416: ἕξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως.

ὑπολογίζομαι, rationem habeo vel duco, reputo; cum negat. nihil pensi habeo, non curo. Phaedr. 231. B: οὔτε τοὺς παρεληλυθότας πόνους ὑπολογίζεσθαι. Apol. 28. B: εἰ οἴει δεῖν κίνδυνον ὑπολογίζεσθαι τοῦ ζῆν ἢ τεθνάναι ἄνδρα. Crit. 48. D. Phil. 28. D: μηδὲν μῆκος ... ὑπολογιζόμενος. Gorg. 480. C: μὴ ὑπολογιζόμενον τὸ ἀλγεινόν. Legg. III. 702. C: μηδὲν ὑπολογιζομένους τὸ ξενικὸν αὐτῶν. Verb. Polit. 293. C: τούτων ὑπολογιστέον οὐδὲν οὐδαμῶς εἶναι καθ' οὐδεμίαν ὀρθότητα. Pol. I. 341. D: οὐδὲν ... τοῦτο ὑπολογιστέον ὅτι πλεῖ ἐν τῇ νηΐ.

ὑπόλογος, ὁ, ratio, cum verb. ποιεῖσθαι, rationem habere, curare. Lach. 189. B: μηδὲν τὴν ἡμετέραν ἡλικίαν ὑπόλογον ποιούμενος.

ὑπόλοιπος, ὁ ἡ, reliquus. Pol. IV. 427. E: τὸ ὑπόλοιπον ἔσται τὸ οὐχ εὑρημένον. 433. B: τὸ ὑπόλοιπον ... ὧν ἐσκέμμεθα. Eryx. 399. E: κἂν οὕτως ὑπόλοιπον εἴη σκέψασθαι cet. Legg. VII. 813. B: μουσικῆς τὸ διδασκαλικὸν ὑπόλοιπον ὄν. Soph. 266. A: τὼ ... ὑπολοίπω. Tim. 41. D: τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα κατεχεῖτο.

ὑπολύω, calceos solvo. Conv. 213. B: ὑπολύετε, παῖδες, Ἀλκιβιάδην.

ὑπομαντεύομαι, quodammodo divino. Sis. 388. B: ὥσπερ γὰρ ἂν καὶ αὐτὸς ὑπομαντεύεσθαί μοι δοκῶ τὴν διάνοιάν σου περὶ τοῦ εὖ βουλεύεσθαι.

ὑπομενητικός, ή, όν, sustinens. Def. 412. B: δύναμις ὑπομενητικὴ (v. ὑπομονητικὴ) λύπης. 416: ἕξις ψυχῆς ὑπομενητικὴ (v. ὑπομον.) ἀδοξίας.

ὑπομένω, sustineo, perfero vel fero; suscipio; maneo; etiam patior, admitto. Alc. I. 104. C: ἥντιν' ἔχων ἐλπίδα ὑπομένω τῶν ἄλλων πεφευγότων. Gorg. 505. C: οὐχ ὑπομένει ὠφελούμενος. Phaed. 104. C: οὐχ ὑπομένει ἐπιόντα ἄλληλα. Parm. 160. A: εἰ γάρ τι τοιοῦτον πεπονθέναι ὑπο-

μένει τἆλλα cet. Pol. X. 616. A: σημαίνοντες ὧν ἕνεκα ... ταῦτα ὑπομένοιεν. Phil. 21. C: τῆς ... ἡδονῆς προσπιπτούσης μνήμην μηδ' ἥντινοῦν ὑπομένειν. Legg. II. 671. C: οὐκ ἐθέλοντα τάξιν ... ὑπομένειν. Lach. 193. B: ὑπομένειν τε καὶ καρτερεῖν. Pol. IV. 440. D: ὑπομένων νικᾷ. Phaed. 106. A: οὐδ' αὖ ὑπομένουσα ἐδέξατ' ἂν τὴν θερμότητα. Tim. 49. E: φεύγει ... οὐχ ὑπομένον τὴν τοῦ τόδε (φάσιν). Gorg. 507. B: ὑπομένοντα καρτερεῖν ὅπου δεῖ. Ep. VII. 330. D. Phaed. 102. E: ὑπομένον ... καὶ δεξάμενον τὴν σμικρότητα. Ep. I. 309. A: τὰς διαβολὰς δυσχερεῖς οὔσας ὑπέμενον. VII. 330. B: ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον. Menex. 241. A: οἷα ἐπιόντα ὑπέμειναν κατά γε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Pol. III. 402. D: ὑπομείνειεν ἂν ὥστ' ἐθέλειν ἀσπάζεσθαι. Legg. VI. 781. C. D. Soph. 235. B: ἐὰν ... ἡμᾶς ... ὁ σοφιστὴς ὑπομείνῃ. Hipp. mai. 298. D: ὑπομείνωμεν τοῦτον τὸν λόγον. Gorg. 478. C: ὑπομεῖναι τὴν ἀλγηδόνα. Phaed. 104. C: πρὶν ὑπομεῖναι ἔτι τρία ὄντα ἄρτια γενέσθαι. Theaet. 177. B: (ἂν) ἐθελήσωσιν ἀνδρικῶς ... ὑπομεῖναι καὶ μὴ ἀνάνδρως φεύγειν. Pol. I. 344. D: ἠνάγκασαν ὑπομεῖναι (*manere*, h. e. *non discedere*). Apol. 28. C: παρὰ τὸ αἰσχρόν τι ὑπομεῖναι. Clit. 410. B: πολὺν ... ὑπομείνας χρόνον. Legg. VI. 770. E: δούλειον ὑπομείνασα (ὑπομείνας?) ζυγόν. IX. 869. C: ὑπομείναντα τὰ πάντα πάσχειν. X. 890. E: οὐχ ὑπομενοῦμεν (ἡμᾶς αὐτοὺς μακρὰ λέγοντας); V. 746. A: οἳ μὴ δυσχερανοῦσι τὴν τοιαύτην ξυνοικίαν, ἀλλ' ὑπομενοῦσι. (Etiam X. 899. B. pro ὑπομένει scrib. videtur ὑπομενεῖ). Verb. Legg. VI. 770. E: ὡς πάντα τὰ τοιαῦτ' ἄρ' ἔσθ' ὑπομενετέον πάσχοντας. Ut lat. *manere*, etiam in malis dicitur imminentibus. Phaedr. 250. C: ὅσα ἡμᾶς ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ ὑπέμενεν.

ὑπομίγνυμι, *admisceo* vel *immisceo*. Tim. 71. B: κατὰ πᾶν ὑπομιγνῦσα τὸ ἧπαρ. 74. D: ὑπομίξας αὐτοῖς. Phil. 47. A: τὸ ... ὑπομεμιγμένον τῆς λύπης γαργαλίζει.

ὑπομιμνήσκω, *commonefacio*, *admoneo*. Pol. IV. 427. E: ἀληθῆ ... ὑπομιμνήσκεις. Phil. 31. C: ὑπομίμνησκε ἡμᾶς τί ... βούλει δηλοῦν. Ep. XIII. 363. D: ὑπομιμνήσκειν σε ἵνα ἐπιμελῇ τῶν ἐπισταλέντων. Phaedr. 241. A: ὑπομιμνήσκων τὰ πραχθέντα καὶ λεχθέντα. Pol. III. 394. A. Legg. II. 673. D: τοῦ ... μέλους ὑπομιμνήσκοντος καὶ ἐγείροντος τὸν ῥυθμόν (τὸ ... μέλος ... τοῦ ῥυθμοῦ?). Lach. 188. A: οὐδὲν οἶμαι κακὸν εἶναι τὸ ὑπομιμνήσκεσθαι ὅ τι (εἴ τι?) μὴ καλῶς ἢ πεποιήκαμεν ἢ ποιοῦμεν. Med. *memini*. Phil. 47. E: ἦ δεόμεθα ὑπομιμνήσκεσθαι τὸ —; — A forma ὑπομνάω ducta sunt aor. I. ὑπέμνησα et fut. ὑπομνήσω. Phaedr. 266. D: καὶ καλῶς γε ὑπέμνησας. Theaet. 187. E: ὀρθῶς ὑπέμνησας. Legg. VIII. 832. A. Phaed. 88. D: ὥσπερ ὑπέμνησέ με ῥηθεὶς (ὁ λόγος) ὅτι cet. Phaedr. 277. B: πάλιν δὲ ὑπόμνησόν με πῶς. Gorg. 473. D. Hipp.

mai. 301. E. De lege 318. B: *ἐγὼ βούλει σε ὑπομνήσω;* Phaedr. 267. D: *τὸ ἐν κεφαλαίῳ ἕκαστα λέγεις ὑπομνῆσαι.* 275. D: *τὸν εἰδότα ὑπομνῆσαι περὶ ὧν ἂν ᾖ τὰ γεγραμμένα.* Pol. VII. 530. C. Critia 107. E: *ταῦτα ... βουλόμενος ὑμᾶς ὑπομνῆσαι.* Pol. V. 452. C: *ὑπομνήσασιν ὅτι* cet. Phil. fin. *ὑπομνήσω δέ σε τὰ λειπόμενα.* Hipp. min. 369. A. Lach. 181. C: *ἡμεῖς σὲ καὶ αὖθις ὑπομνήσομεν.* 179. B: *ὑπομνήσοντες ὅτι οὐ χρὴ αὐτοῦ ἀμελεῖν.*

ὑπόμνημα, τό, *recordatio, memoria.* Ep. VII. 344. D: *οὔτε γὰρ ὑπομνημάτων χάριν αὐτὰ ἔγραψεν.* Phaedr. 249. C: *τοῖς ... τοιούτοις ... ὑπομνήμασιν ὀρθῶς χρώμενος.* **commentarii.* Ep. XII. 359. D: *τὰ ... παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα ... ἱκανῶς ... οὔπω ἔχει.* Phaedr. 276. D: *ἑαυτῷ ... ὑπομνήματα θησαυριζόμενος.* Theaet. 143. A: *ἐγραψάμην ... ὑπομνήματα.* Polit. 295. C. Epin. 980. D. Ep. XII. 359. C. Etiam est *exemplar* (vern. *Abschrift*). Ep. XIII. 363. E: *εἰ ὑπόμνημα αὐτῆς (τῆς ἐπιστολῆς) σώζεται.*

ὑπόμνησις, ἡ, *recordatio.* Phaedr. 275. A: *οὔκουν μνήμης, ἀλλ' ὑπομνήσεως φάρμακον εὗρες.* 278. A: *αὐτῶν (τῶν γεγραμμένων λόγων) τοὺς βελτίστους εἰδότων ὑπόμνησιν γεγονέναι.* Legg. V. 732. D: *ταῖς ὑπομνήσεσι πάντων τῶν τοιούτων (χρὴ ζῆν).*

ὑπομονή, ἡ, *perpessio.* Def. 412. C: *ὑπομονὴ λύπης.*

ὑπομονητικός, vid. *ὑπομενητικός.*

ὑπόνοια, ἡ, *sententiae tectae significatio* vel simpl. *significatio* (*Cic.* de nat. Deor. 1, 14: *per quandam significationem,* germ. *symbolisch*). Pol. II. 378. D: *ὁ ... νέος οὐχ οἷός τε κρίνειν ὅ τί τε ὑπόνοια καὶ ὃ μή.* Ib. *οὔτ' ἐν ὑπονοίαις πεποιημένας (θεομαχίας) οὔτ' ἄνευ ὑπονοιῶν.*

ὑπονοῶ, *suspicor, coniicio.* Legg. III. 679. C: *ψεῦδος ... ὑπονοεῖν οὐδεὶς ἠπίστατο διὰ σοφίαν.* Gorg. 454. C: *ἵνα μὴ ἐθιζώμεθα ὑπονοοῦντες προαρπάζειν ἀλλήλων τὰ λεγόμενα.*

ὑποπέτασμα, τό, *stragulum.* Polit. 279. D: *ὑποπετάσματα.*

ὑποπίμπλημι, *sensim oppleo.* Prot. init. *πώγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος.*

ὑποπίνω, *aliquanto largius bibo.* Lys. 204. D: *ἂν μὲν δὴ καὶ ὑποπίῃ.* 223. B: *ὑποπεπωκότες ἐν τοῖς Ἑρμαίοις.* Simpl. *bibo* (propr. vern. *dazu trinken*). Pol. II. 372. D: *μετρίως ὑποπίνοντες.*

ὑποπίπτω, *me submitto.* Pol. IX. 576. A: *ἐάν τού τι δέωνται, αὐτοὶ ὑποπεσόντες* cet. **dilabor.* Legg. VII. 793. C: *τῶν ἀρχαίων ὑποπεσόντων.*

ὑποπλήθω, *impleo.* Phaedr. 253. E: *(ὅταν) γαργαλισμοῦ ὑποπλησθῇ.*

ὑπόπλους, *navigatio.* Critia 115. E: *ὥστε τὸν ὑπέπλουν κάτωθεν εἶναι.*

ὑπόπτερος, ὁ ἡ, *pennatus* vel *alatus*. Phaedr. 246. A: ὑποπτέρου ζεύγους τε καὶ ἡνιόχου. Pol. IX. 573. A: ὑπόπτερον ... κηφῆνά τινα. Alc. I. 135. E: ἔρωτα ὑπόπτερον. Phaedr. 256. B: ὑπόπτεροι καὶ ἐλαφροὶ γεγονότες. Critia 116. D: ἐξ ὑποπτέρων ἵππων ἡνίοχον.

ὑποπτεύω, *suspicor*. Gorg. 453. B: ὑποπτεύω γε ἣν οἶμαί σε λέγειν. Theaet. 164. A. Crat. 409. D: ὃ ἐγὼ ὑποπτεύω περὶ αὐτοῦ. Pol. III. 398. C. Men. 87. D: (οὐκοῦν) ἐπιστήμην ἄν τιν' αὐτὸ ὑποπτεύοντες εἶναι ὀρθῶς ὑποπτεύοιμεν; Pol. VIII. 567. A: ἄν γέ τινας ... ὑποπτεύῃ ... μὴ ἐπιτρέψειν αὐτῷ ἄρχειν. Theaet. 151. B: ὑποπτεύων σε ... ὠδίνειν. Crat. 405. E: ὅπερ καὶ νῦν ὑποπτεύοντές τινες ... φοβοῦνται cet. Gorg. 454. B: ἐγώ τοι ὑπώπτευον ταύτην σε λέγειν τὴν πειθὼ καὶ περὶ τούτων. Theaet. 191. B: ὃ καὶ ἐγὼ τότε ὑπώπτευσα. Polit. 289. D: ὑπωπτεύσαμεν. Pol. IV. 443. B: ὃ (ἐνύπνιον) ἔφαμεν ὑποπτεῦσαι. Euthyd. 302. B: ὑποπτεύσας ἥξειν τὸν λόγον ἧπερ ἐτελεύτησεν. Polit. 268. C: ὑποπτεύσαντες. Legg. XII. 967. B: ὑπωπτεύετο τὸ νῦν ὄντως δεδογμένον.

ὑποῤῥέω, *sensim influo*. Pol. IV. 424. D: ἠρέμα ὑποῤῥεῖ πρὸς τὰ ἤθη τε καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. Legg. II. 672. B: λόγος τις ἅμα καὶ φήμη ὑποῤῥεῖ πως. **corruo*. Legg. VII. 793. C: ἐρείσματα ἐκ μέσου ὑποῤῥέοντα.

ὑπόρχημα, τό, *carmen cum saltatione mimica coniunctum*. Ion. 534. C: ὑπορχήματα.

ὑποσημαίνω, *significo*, *tecte indico* et *promitto*. Pol. VIII. 566. A: (ὃς ἂν) ὑποσημαίνῃ χρεῶν τε ἀποκοπὰς καὶ γῆς ἀναδασμόν.

ὑποσίδηρος, ὁ ἡ, *ferrum in se habens*. Pol. III. 415. B: ἐάν τε σφέτερος ἔκγονος ὑπόχαλκος ἢ ὑποσίδηρος γένηται.

ὑποσκελίζω, *supplanto*. Euthyd. 278. B: ὑποσκελίζων καὶ ἀνατρέπων.

ὑποσπῶ, *subtraho*. Euthyd. 278. C: ὥσπερ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθιζήσεσθαι ὑποσπῶντες χαίρουσι cet.

ὑποστάθμη, ἡ, *sedimentum*, *faex*. Phaed. 109. B: οὐ ... ὑποστάθμην ταῦτα εἶναι.

ὑπόστεγος, ὁ ἡ, *tectus*. Critia 117. B: ὑποστέγους (δεξαμενάς. Cf. I. p. 445.).

ὑποστέλλομαι, *prae metu dissimulo*. Apol. 24. A: οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν ἀποκρυψάμενος ἐγὼ λέγω οὐδ' ὑποστειλάμενος.

ὑπόσχεσις, ἡ, *promissio* vel *promissum*. Phaedr. 235. D: ἑτέρᾳ ὑποσχέσει (sed v. ὑπισχνοῦμαι). Men. 77. A: πειρῶ καὶ σὺ ἐμοὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἀποδοῦναι. Ax. 368. A: παρὰ τὴν ὑπόσχεσιν. Ep. III. 318. B: τὸν κολοφῶνα ... ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁπάσαις νεανικώτατον ἐπέθηκας. Phaedr. 241. A: τὰ τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὁρκωμόσιά τε καὶ ὑποσχέσεις. Conv. 183. E: πολλοὺς λόγους καὶ ὑποσχέσεις καταισχύνας.

ὑποτείνω, *subtendo, subdo.* Tim. 74. A: ὑπέτεινεν οἷον στρόφιγγας. Intrans. ἡ ὑποτείνουσα, Lat. *linea subtendens.* Tim. 54. D. **suggero, propono, praemonstro.* Clit. 408. D: κατὰ σὲ τρόπον τινὰ ὑποτείνων αὐτοῖς. Med. Theaet. 179. D: ὥσπερ αὐτοὶ ὑποτείνονται. Gorg. 448. E: ὥσπερ τὰ ἔμπροσθέν σοι ὑπετείνατο Χαιρεφῶν.

ὑποτέμνω, *intercludo.* Legg. VIII. 844. A: μὴ ὑποτέμνων πηγὰς φανερὰς ἰδιώτου μηδενός.

ὑποτίθημι, *suppono, subiicio.* Soph. 243. B: διακρίσεις ... ὑποτιθείς. Tim. 92: θεοῦ βάσεις ὑποτιθέντος πλείους τοῖς μᾶλλον ἄφροσιν. Polit. 289. A: γεωργικῇ ... πᾶν ὑποτιθέντες ὀρθότερον ἀποδώσομεν ἢ τῇ πολιτικῇ. 308. A: (ἆρ' οὐχ) ὑποχειρίους τοῖς ἐχθροῖς ὑπέθεσαν τὰς αὑτῶν πατρίδας; Tim. 45. A: ὑποθέντες αὐτόσε τὸ πρόσωπον. Legg. II. 669. C: ῥυθμοὺς καὶ σχῆμα ἐλευθέριον ὑποθεῖσαι. **pono.* Charm. 160. D: ἐπειδὴ ἐν τῷ λόγῳ τῶν καλῶν τι ἡμῖν ἡ σωφροσύνη ὑπετέθη. Tim. 48. E: ἓν μὲν ὡς παραδείγματος εἶδος ὑποτεθὲν cet. 55. E: τῶν κατ' ἀρχὰς τριγώνων ὑποτεθέντων. 61. D: τὰ ... ὕστερα ὑποτεθέντα ἐπάνιμεν αὖθις. Etiam *condo.* Legg. III. 682. C: ὅθ' οὕτως ὑπὸ ποταμοὺς πολλοὺς ... πόλιν ὑπέθεσαν. Med. *pono, sumo; statuo.* Tim. 53. D: ταύτην ... πυρὸς ἀρχὴν ... ὑποτιθέμεθα (sic Par. A. pro v. ὑποτιθώμεθα). Phaedr. 236. B: δώσω σοι ὑποτίθεσθαι. Polit. 284. C. Parm. 136. A. Epin. 977. D: οὕτως ἀριθμὸν ... ἀνάγκη πᾶσα ὑποτίθεσθαι. Soph. 246. D: ὑποτιθέμενοι νομιμώτερον αὐτοὺς ἢ νῦν ἐθέλοντας ἂν ἀποκρίνασθαι. Parm. 136. C: ὃ ὑποτίθεσο (ὑπέθεσο?). Charm. 171. D: ὃ ἐξ ἀρχῆς ὑπετιθέμεθα. Theaet. 165. D: ὅτι τἀναντία οἷς ὑπεθέμην. Riv. 134. C. Prot. 339. D: ὅς γε τὸ μὲν πρῶτον αὐτὸς ὑπέθετο χαλεπὸν εἶναι cet. Parm. 142. D: ὑπεθέμεθα. Legg. II. 671. A. Parm. 136. B: περὶ ὅτου ἂν ἀεὶ ὑποθῇ ὡς ὄντος καὶ οὐκ ὄντος. C. Soph. 237. A: ὑποθέσθαι τὸ μὴ ὂν εἶναι. Prot. 361. B: διδακτὸν (τὴν ἀρετὴν) τότε ὑποθέμενος. Phaed. 100. A: ὑποθέμενος ... λόγον. B: ὑποθέμενος εἶναί τι καλὸν αὐτὸ καθ' αὑτό. 101. D: ἄλλην αὖ ὑπόθεσιν ὑποθέμενος. Soph. 238. D. 244. C: τῷ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ὑποθεμένῳ. Parm. 136. A: εἰ ἔστιν ἕκαστον, ὑποθέμενον. Soph. 251. B: ἓν ἕκαστον ὑποθέμενοι. Pol. IV. 407. A: ὑποθέμενοι ὡς τούτου οὕτως ἔχοντος. VI. 510. C: ὑποθέμενοι τό τε περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον cet. Tim. 63. B: ταῦτα διομολογητέον ὑποθεμένοις τάδ' ἡμῖν. Parm. 137. B: τί πρῶτον ὑποθησόμεθα; Verb. Tim. 61. D: ὑποθετέον ... πρότερον θάτερα. **propono.* Legg. VII. 812. A: ἔμοιγε οὐ φαινόμεθα ἐκτὸς πορεύεσθαι τῶν ὑποτεθέντων λόγων. Hipp. mai. 286. B: ὑποτιθέμενος αὐτῷ πάμπολλα νόμιμα καὶ πάγκαλα. Pol. I. 346. B: ὥσπερ ὑπέθου. Hipp. mai. 299. B: ἐροῦμεν δὴ ... ὅπερ ὑπεθέμεθα ὅτι cet. Polit.

295. C: ἆρ' οὐκ ἂν παρ' ἐκεῖνα τὰ γράμματα τολμήσειεν ἄλλα ὑποθέσθαι —; Tim. 26. A: λόγον τινὰ πρέποντα τοῖς βουλήμασιν ὑποθέσθαι. Legg. X. 885. B: τὸ παραμύθιον ὑποθεμένῳ. Etiam est *admoneo* vel *moneo*. Charm. 155. D: ἄλλῳ ὑποτιθέμενος. Legg. VII. 804. A: ὑποθήσεται (Hom.).

ὑποτρέμω, *paululum tremo.* Pol. I. 336. E: εἶπον ὑποτρέμων.

ὑποτρέφομαι, *subnascor.* Pol. VIII. 560. A: ἄλλαι (ἐπιθυμίαι) ὑποτρεφόμεναι ξυγγενεῖς.

ὑποτρέχω, *subrepo, me insinuo* vel *blandior.* Pol. IV. 426. C: (ὃς ἂν) χαρίζηται ὑποτρέχων. Legg. XI. 923. C: θωπείαις ὑποδραμών.

ὑποτυποῦμαι, *formo.* Tim. 76. E: ὅθεν ... ὑπετυπώσαντο τὴν τῶν ὀνύχων γένεσιν.

ὕπουλος, ὁ ἡ, *purulentus.* Tim. 72. D: μέγας καὶ ὕπουλος αὐξάνεται (ὁ σπλήν). Sensu transl., ut Lat. *exulceratus.* Gorg. 518. E: ὅτι ... οἰδεῖ καὶ ὕπουλός ἐστι (ἡ πόλις). 480. B: ὅπως μὴ ἐγχρονισθὲν τὸ νόσημα τῆς ἀδικίας ὕπουλον τὴν ψυχὴν ποιήσῃ καὶ ἀνίατον.

ὑπουράνιος, ὁ ἡ, *qui sub coelo est.* Locr. 104. D: δείματα ... ὑπουράνια (v. ἐπουράνια). (Phaedr. 247. B. pro οὐράνιον codd. plures scrib. ὑπουράνιον.)

ὑπουργία, ἡ, *ministerium.* Def. 413. E: ὑπουργία ἐν καιρῷ.

ὑπουργῶ, *servio, operam navo.* Conv. 184. D: ὁτιοῦν ... ὑπουργεῖν.

ὑποφαίνω, *eluceo.* Soph. 245. E: δηλοῖ σχεδὸν καὶ τὰ νῦν ὑποφαίνοντα. Ep. VII. 347. B: ἂν ... γίγνηται τὰ νῦν ὑποφαίνοντα. Etiam *illucesco.* Prot. 312. A: ἤδη γὰρ ὑπέφαινέ τι ἡμέρας.

ὑποφέρω, *sustineo, fero.* Theaet. 173. A: οὓς (κινδύνους καὶ φόβους) οὐ δυνάμενοι μετὰ τοῦ δικαίου καὶ ἀληθοῦς ὑποφέρειν. Legg. IX. 879. C: ἔοικε ... νέῳ παντὶ ὑπὸ γέροντος πληγέντι ῥαθύμως ὀργὴν ὑποφέρειν. (VIII. 845. C. pro ὑποφέρων codd. dant ἀποφέρων.)

ὑποφεύγω, *subterfugio.* Pol. IV. 422. C: ὑποφεύγοντι τὸν πρότερον ἀεὶ προσφερόμενον. Legg. VI. 762. B: τὸν ὑποφεύγοντα καὶ μὴ ἐθελήσαντα ὑποσχεῖν ἑκόντα τιμωρίαν.

ὑποφθέγγομαι, *voce submissa loquor.* Soph. 252. C: ἐντὸς ὑποφθεγγόμενον.

ὑπόχαλκος, ὁ ἡ, *aes in se habens.* Pol. III. 415. B: ἐὰν ... ἔκγονος ὑπόχαλκος ... γένηται.

ὑποχείριος, ὁ ἡ et α, ον, *imperio alicuius subiectus*, cum v. ποιεῖσθαι, *subiicere.* Eryx. 392. C: οὐκ ἔστιν ὅπως ἐκείνη ἡ πόλις ἔσται ποτὲ ἡμῖν ὑποχειρία. Legg. III. 683 C: ὅτε Λακεδαίμων ... καὶ Ἄργος ... καὶ τὰ μετὰ τούτων ὑποχείρια τοῖς προγόνοις ὑμῶν ... ἱκανῶς ἐγεγόνει. Theaet.

197. C: *ἐπειδὴ ἐν οἰκείῳ περιβόλῳ ὑποχειρίους (ὄρνιθας ἀγρίας) ἐποιήσατο.* 198. A: *ὑποχειρίους τὰς ἐπιστήμας τῶν ἀριθμῶν ἔχει.* Polit. 308. A: (*ἆρ' οὐ*) *δούλας ... καὶ ὑποχειρίους τοῖς ἐχθροῖς ὑπέθεσαν τὰς αὐτῶν πατρίδας;*

ὑπόχρυσος, ὁ ἡ, *aurum in se habens.* Pol. III. 415. C: *ἂν ... ἐκ τούτων τις ὑπόχρυσος ... φυῇ.*

ὑποχώρησις, ἡ, *cessio.* Def. 412. C: *τολμήσεως ὑποχώρησις ἑκουσία δικαίως.*

ὑποχωρῶ, *cedo.* Legg. XII. 942. B: *μηθ' ὑποχωρεῖν ἄλλῳ ἄνευ τῆς τῶν ἀρχόντων δηλώσεως.* Soph. 240. A: *μηδὲν ὑποχωρῶν.* Pol. VIII. 560. A: *ποτὲ μὲν ... τὸ δημοκρατικὸν ὑπεχώρησε τῷ ὀλιγαρχικῷ.*

ὑποψία, ἡ, *suspicio, dubitatio.* Lys. 218. C: *οὐκ οἶδ' ὁπόθεν μοι ἀτοπωτάτη τις ὑποψία εἰσῆλθεν.* Pol. I. 330. E: *ὑποψίας ... καὶ δείματος μεστὸς γίγνεται.* Soph. 268. A: *ἔχει πολλὴν ὑποψίαν καὶ φόβον.* Legg. X. 887. E: *οὐδαμῇ ὑποψίαν ἐνδιδόντων ὡς οὐκ εἰσὶ θεοί.* Alc. I. 121. C: *ὥστε οὐδεὶς ὑποψίαν ἔχει ὡς* cet. Menex. 247. E: *ὑποψίαν παρέξουσιν ἢ μὴ ἡμέτεροι εἶναι ἢ* cet. Phaed. 84. C: *πολλὰς ... ἔτι ἔχει ὑποψίας καὶ ἀντιλαβάς.*

ὕπτιος, α, ον, *resupinus.* Phaed. 117. E: *κατεκλίθη ὕπτιος.* Tim. 43. E: *ὕπτιος ἐρείσας τὴν κεφαλὴν ... ἐπὶ γῆς.* Phaedr. 254. B: *σεφθεῖσα ἀνέπεσεν ὑπτία.* Pol. III. 388. A: *ὕπτιον* (*ἀνακείμενον*). Euthyd. 278. C: *ὕπτιον ἀνατετραμμένον.* Tim. 46. C: *ταὐτὸν τοῦτο ὕπτιον ἐποίησε πᾶν φαίνεσθαι.* 43. E: *ὑπτίας* (*φέρεσθαι*). Cum praep. Phaedr. 264. A: *ἐξ ὑπτίας ἀνάπαλιν διανεῖν ἐπιχειρεῖ τὸν λόγον.* Pol. VII. 529. C: *κἂν ἐξ ὑπτίας νέων ἐν γῇ ἢ ἐν θαλάττῃ μανθάνῃ.*

ὑπώρεια, ἡ, *latus montis.* Legg. III. 680. E: *ἐπὶ γεωργίας τὰς ἐν ταῖς ὑπωρείαις τρέπονται πρώτας.* 702. A: *τὰς τοῦ Δαρδάνου ὑπωρείαις.* (Id. 681. E. ex Hom.).

ὗς, ὁ, ἡ, *sus.* Theaet. 161. C: *ὗς ἢ κυνοκέφαλος* cet. 166. C. Lach. 196. D: *οὐκ ἂν πᾶσα ὗς γνοίη* (prov.). E: *ὅτι οὐδὲ τὴν Κρομμυωνίαν ὗν πιστεύεις σύ γε ἀνδρείαν γεγονέναι.* Pol. II. 372. D: *εἰ ... ὑῶν πόλιν ... κατεσκεύαζες* cet.

ὕσπληξ, ἡ, *carceres* (germ. *die Schranken*). Phaedr. 254. E: *ὥσπερ ἀπὸ ὕσπληγος ἀναπεσών.*

ὕστατον, *postremo*, vern. *zuletzt* (Parm. 153. C: *πλευτὴ ... ὕστατον γίγνεται.* D.) et *postremum*, germ. *zum letztenmal.* Phaed. 60. A: *ὕστατον δή σε προσεροῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι.* Menex. 247. A.

ὕστατος, vid. **ὕστερος**.

ὑστέρα, ἡ, *uterus.* Tim. 91. B: *αἱ ... ἐν ταῖς γυναιξὶν ... μῆτραί τε καὶ ὑστέραι λεγόμεναι.*

ὑστεραῖος, α, ον, *posterus;* unde *τῇ ὑστεραίᾳ* et *ἐν τῇ ὑστ.* (*ἡμέρᾳ*), *postridie.* Prot. 318. A: *ἐν τῇ ὑστεραίᾳ.*

Legg. VI. 756. C: τῇ ... ὑστεραίᾳ. Ax. 368. D. Sq. ἡ (Conv. 173. A: τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ἧ cet. Crit. 44. A.) vel genit. Menex. 240. C: τῇ ὑστεραίᾳ τῆς μάχης. Similiter εἰς τὴν ὑστεραίαν. Ep. VII. 346. D. 347. B.

ὕστερος, α, ον, *posterus*, *posterior*; etiam *inferior* vel *cedens*, *minor natu*; *reliquus*; pro adverb. positum valet *post* et *pone*. Phaed. 87. C: ἐκείνων ... ὕστερος ἀπόλωλε. Tim. 20. A: οὐσίᾳ καὶ γένει οὐδενὸς ὕστερος ὢν τῶν ἐκεῖ. Pol. II. 382. C: ὕστερον γεγονὸς εἴδωλον. Menex. 242. B: διέκρινε τὸ ὕστερον ἔργον. Critia 108. C: τῆς ὑστέρας (v. ὑστεραίας) τεταγμένος (*in posteriore ordine collocatus*). Phaedr. 250. C: ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ. Tim. 25. C: ὑστέρῳ χρόνῳ. Apol. 32. B: ἐν τῷ ὑστέρῳ χρόνῳ. Gorg. 503. C: ἐν τῷ ὑστέρῳ λόγῳ. Hipp. mai. 292. E: ὑστέρῳ τῶν προγόνων ταφῆναι. Prot. 353. D: εἰς τὸν ὕστερον χρόνον. Phaedr. 263. E: πάντα τὸν ὕστερον λόγον διεπεράνατο. Legg. I. 631. A. Critia 114. C: Μέστορα ... τὸν ὕστερον (ἐκάλεσε). Tim. 23. E: τήνδε (πόλιν) ... ὑστέραν (ἔλαχε cet.). 34. B: ὡς νῦν ὑστέραν ἐπιχειροῦμεν λέγειν (τὴν ψυχήν). Legg. X. 889. C: τέχνην ... ὕστερον ἐκ τούτων ὑστέραν γενομένην. 896. C: σῶμα δὲ δεύτερόν τε καὶ ὕστερον ψυχῆς (γεγονέναι). III. 698. E: ὕστεροι ... ἀφίκοντο τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης γενομένης μιᾷ ἡμέρᾳ. Lys. 206 E: οἱ δ' ἄλλοι ὕστεροι ἡμῶν (*pone nos*) ᾖεσαν. Parm. 155. B: ὅτι ὕστερα γέγονε. Crat. 425. B: εἴτε κατὰ τρόπον τά τε πρῶτα ὀνόματα κεῖται καὶ τὰ ὕστερα. Pol. VII. 516. D: ὅσα τε πρότερα αὐτῶν καὶ ὕστερα εἰώθει καὶ ἅμα πορεύεσθαι. Crat. 426. A: τῶν ... ὑστέρων (ὀνομάτων τὴν ὀρθότητα εἰδέναι). Legg. III. 697. C: ἤ τι τῶν ὑστέρων εἰς τὸ πρόσθεν τιμαῖς τάττουσα. XII. 956. E. Pol. X. 600. A: οἳ ... τοῖς ὑστέροις ὁδόν τινα παρέδοσαν βίου Ὁμηρικοῦ. Legg. IX. 865. A: ἐν ὑστέροις χρόνοις. III. 681. C: τοὺς δὲ τῶν ἄλλων (νόμους) ὑστέρους. X. 894. D: τὰς δὲ ἄλλας πάσας (κινήσεις) ὑστέρας. Menex. 240. E: τὰς ὑστέρας μάχας. Crat. 422. D: καὶ τὰ πρῶτα ... καὶ τὰ ὕστερα. Tim. 61. D: τὰ ... ὕστερα ὑποτεθέντα. Adverbiorum et partt. munere fungitur neutrum ὕστερον, *post*, *posthac* et *posterius*. Prot. 332. A: Προμηθέα ... ὕστερον ... κλοπῆς δίκη μετῆλθεν. Parm. 153. B: τὰ δὲ ἄλλα ὕστερον (γέγονε). Crat. 397. D. Legg. IX. 867. A: ὕστερον χρόνῳ. Cum genit. Soph. 257. C: τὰ ἐπιφθεγγόμενα ὕστερον τῆς ἀποφάσεως ὀνόματα. Praec. ὀλίγον ὕστερον, *paulo post* (*non ita multo post*). Gorg. 471. B. 518. A. Critia 108. A. Similiter οὐ πολὺ ὕστερον (Conv. 212. D.). Etiam ὀλίγῳ ὕστερον (Pol. I. 327. B. Euthyd. 272. E.) et πολλῷ ὕστερον (Phaed. 58. A.). Cum part. ἔπειτα. Conv. 187. B. Pol. III. 406. B. Etiam εἰς vel ἐς ὕστερον. Tim. 82. B. Ep. VII. 336. B. Cum art. Pol. III. 415. D: οἱ ὕστερον (ἄνθρωποι). Charm. 165. A: οἱ τὰ ὕστερον γράμματα ἀναθέντες. Hipp. mai.

281. C: *καὶ ἔτι τῶν ὕστερον μέχρι Ἀναξαγόρου.* Menex. 241. D: *ὑπὸ τῶν ὕστερον.* Superl. *ὕστατος*, *postremus, ultimus*; adverb. *postremo, ultimo loco*; etiam *serissime*. Legg. VI. 783. A: *ὕστατος (ἔρως) ... ὁρμᾶται.* Crat. 422. C: *καὶ πρώτου καὶ ὑστάτου (ὀνόματος).* Pol. IX. 583. A: *ὑστάτην ... τὴν τοῦ φιλοκερδοῦς (ἡδονήν).* X. 620. C: *λαχοῦσαν πασῶν ὑστάτην.* Ep. VIII. 355. B. Phaedr. 264. D: *ὅτι ... οὐδὲν διαφέρει αὐτοῦ πρῶτον ἢ ὕστατόν τι λέγεσθαι.* Conv. 177. E: *ἡμῖν τοῖς ὑστάτοις κατακειμένοις.* Pol. X. 620. C: *ἐν ὑστάτοις.* Polit. 266. C: *οὐκ εἰκὸς ὕστατα ἀφικνεῖσθαι τὰ βραδύτατα;*

ὑστερῶ, *sero venio*. Gorg. 447. A: *ἀλλ' ἢ ... ὑστεροῦμεν;* Etiam *moror*. Ax. 367. C: *τοῦ ζεύγους ὑστερήσαντος.* Hinc etiam est *alicui cedere* (germ. *hinter einem zurückbleiben*), h. e. *superari* vel *non assequi*. Epin. 983. D: *πότερον ἔχει λόγον ὁ λόγος, ἢ πάντως ὑστερεῖ* (*a vero deficiat*). Pol. VII. 539. E: *ἵνα μηδ' ἐμπειρίᾳ ὑστερῶσι τῶν ἄλλων.* Epin. 987. D: *ἡ ... ὑστεροῦσα ἡμῖν εἰς τὸ θερινὸν φύσις τοῦ περὶ τὸν ἐκεῖ τόπον.* Pol. VI. 484. D: *μηδ' ἐν ἄλλῳ μηδενὶ μέρει ἀρετῆς ὑστεροῦντας.*

ὑστέρως Phaedr. 260. E. adhuc legebatur pro eo quod codd. praestant *ὕστερον.*

ὕφαιμος, ὁ ἡ, *sanguineus*. Phaedr. 253. E.

ὑφαίνω, *texo*. Lys. 208. D: *ὅταν ὑφαίνῃ (ἡ μήτηρ).* Charm. 161. E: *τὸ ἑαυτοῦ ἱμάτιον ἕκαστον ὑφαίνειν.* Hipp. min. 368. C: *τὸ ἱμάτιον ὑφῆναι καὶ τὸν χιτωνίσκον.* Med. Phaed. 87. B: *ὃ (ἱμάτιον) ἠμπείχετο αὐτὸς ὑφηνάμενος.* C. **contexo* (Tim. 72. C: *ἅτε κοίλου καὶ ἀναίμου ὑφανθέντος*, int. *τοῦ σπληνός*) et *construo* s. *aedifico*. Critia 116. B: *τὰ δέ (οἰκοδομήματα) ... ποικίλα ὕφαινον.*

ὑφαιρῶ, *subtraho*. Theaet. 161. A: *ἐάν τις σοῦ ὡς πρωτοτόκου αὐτὸ ὑφαιρῇ.* Med. *surripio*. Legg. IX. 857. B: *μέγα ἢ σμικρὸν ὑφελομένῳ καὶ ἐξ ἱερῶν ἢ ὁσίων* cet.

ὑφάντης, ὁ, *textor*. Phaed. 87. B: *ὁ ... ὑφάντης οὗτος* cet. Crat. 388. C. Pol. II. 369. D. Phaed. 87. B: *περὶ ἀνθρώπου ὑφάντου.* Gorg. 517. E: *ὑφάντην ἢ σκυτοτόμον.* Pol. II. 374. B. 370. E: *ὑφάνται.*

ὑφαντικός, ή, όν, *texendi peritus* et (subst.) *textor*; fem. *texendi ars*. Crat. 388. C: *ὑφαντικός.* Gorg. 449. D: *ἡ ὑφαντική.* Polit. 308. D. Pol. III. 401. A: *πλήρης ... ὑφαντικὴ καὶ ποικιλία* cet. Charm. 174. C. Crat. 388. C: *ὑφαντικὸν ... ἡ κερκίς;* Polit. 283. A: *τὸ ... τῆς ὑφαντικῆς μέρος.* 285. D. Alc. I. C: *ὑφαντικῇ.* Polit. 280. A: *τὴν τῶν ἱματίων ὑφαντικὴν οὕτω ῥηθεῖσαν.* E. 283. A: *τὴν ... ἐπὶ τούτῳ τέχνην οὖσαν προσαγορεύομεν ὑφαντικήν.* Pol. V. 455. C. Polit. 281. B: *ἢ καὶ ταύτας πάσας ὡς ὑφαντικὰς λέξομεν;* Gorg. 490. D: *τὸν ὑφαντικώτατον.*

ὑφαντικῶς, *ex arte texendi*. Crat. 388. C: καλῶς (χρῆσθαι) δ' ἐστὶν ὑφαντικῶς.

ὑφαρπάζω, *arripio* (ut sermonem). Euthyd. 300. C: ἔφη ὑφαρπάσας ὁ Διονυσόδωρος.

ὕφασμα, τό, *textum*; etiam *texendi actio* (germ. *das Weben*). Polit. 281. C: συναιτίας εἶναι ... παντὸς ὑφάσματος. 311. B. Crat. 388. C: ὥσπερ κερκὶς ὑφάσματος (ὄργανόν ἐστιν). D. Phaed. 87. E: τὸ τελευταῖον ὕφασμα τυχεῖν αὐτὴν (τὴν ψυχὴν) ἔχουσαν. Polit. 306. A: ποῖον ἡμῖν ὕφασμα ἀποδίδωσιν (ἡ βασιλικὴ συμπλοκή). 310. E: λεῖον καὶ τὸ λεγόμενον εὐήτριον ὕφασμα ξυνάγοντα ἐξ αὐτῶν. 311. C: πάντων μεγαλοπρεπέστατον ὑφασμάτων. 279. B: ἡ περὶ τὰ ἐκ τῶν ἐρίων ὑφάσματα (ὑφαντική).

ὑφή, ἡ, *textura*. Polit. 281. A: τὸ ... τῆς ὑφῆς συμπλοκή τίς ἐστί που. C: τὰ τῆς ὑφῆς ἔργα. A: τοὐναντίον ὑφῇ δρᾶν φαίνεται. Legg. XII. 956. A: ἐν ὑφῇ. Ib. ὑφήν.

ὑφήγησις, ἡ, *praescriptio*. Prot. 326. E: κατὰ τὴν ὑφήγησιν τῶν γραμμῶν.

ὑφηγοῦμαι, *praeeo, duco, monstro; doceo, praescribo*. Gorg. 458. B: τοιοῦτος ... οἷον σὺ ὑφηγεῖ. Phaed. 82. D: ἐκείνῃ ἑπόμενοι ᾗ ἐκείνη (ἡ φιλοσοφία) ὑφηγεῖται. Crat. 392. D: ᾗ αὐτὸς ἡμῖν κάλλιστα ὑφηγεῖται τὸ διότι; Crit. fin. ἐπειδὴ ταύτῃ ὁ θεὸς ὑφηγεῖται. Lys. 217. A: ἆρ' οὖν καὶ καλῶς ... ὑφηγεῖται ἡμῖν τὸ νῦν λεγόμενον; Epin. 989. D: εἰ μὴ θεὸς ὑφηγοῖτο. Soph. 227. D: καθ' ὁποῖ (v. ὅποι) ἂν ὑφηγῇ, πειράσομαί σοι συντέμνειν. Epin. 980. C: ἂν αὐτὸς ὁ θεὸς ἡμῖν ὑφηγῆται. Gorg. 455. D: αὐτὸς γὰρ καλῶς ὑφηγήσω. Theaet. 148. D: καλῶς γὰρ ἄρτι ὑφηγήσω. Pol. III. 403. E: (εἰ) ὅσον τοὺς τύπους ὑφηγησαίμεθα, ἵνα μὴ μακρολογῶμεν. Legg. X. 890. C: ὅπῃπερ ἂν ὁ νομοθέτης ὑφηγήσηται γράφων. Euthyd. 288. C: ὑφηγήσασθαι. 278. C: ἐγὼ ὑφηγήσομαι αὐτοῖν.

ὑφίημι, *suborno*. Ax. 368. E: προέδρους ἐγκαθέτους ὑφέντες.

ὑφίστημι, *substituo*, aor. 2. *substitutus sum* (ut alter succedam). Phil. 19. A: τὸ ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα ... σοὶ πάλιν τοῦτο προστάττειν. Etiam *suscipio, promitto*. Legg. VI. 751. D: ἐπείπερ σὺ ... τὴν πόλιν ὑπέστης τῷ Κρητῶν ἔθνει προθύμως κατοικιεῖν. Alc. II. 141. B: εἰ μὴ καὶ πάσης Εὐρώπης (τύραννον γενέσθαι) ὑποσταίη σοι. Ib. καὶ τοῦτο μὴ μόνον ὑποσταίη cet. (Pol. VI. 496. D. pro ὑποστάς nunc legitur ἀποστάς).

ὑψαύχην, ὁ ἡ, *erectam et celsam habens cervicem*. Phaedr. 253. D.

ὑψηλολογοῦμαι, *excelsius loquor*. Pol. VIII. 545. E: ὑψηλολογουμένας (τὰς Μούσας) λέγειν

ὑψηλόνους, ὁ ἡ, *animo excelso praeditus*, neutr. *excelsi*

tas. Phaedr. 270. A: τὸ ... ὑψηλονοῦν τοῦτο ... ἔοικεν ἐντεῦθέν ποθεν εἰσιέναι.

ὑψηλός, ή, όν, *editus; celsus, sublimis.* Critia 118. A: ὁ τόπος ἅπας ἐλέγετο σφόδρα ... ὑψηλός. Legg. X. 905. A: ὑψηλὸς γενόμενος. Phaedr. 230. B: ὑψηλή (ἡ πλάτανος). Euthyd. 289. E: αὐτὴ ἡ τέχνη αὐτῶν θεσπεσία τις καὶ ὑψηλή. Ep. VII. 341. E: τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος (ἐμπλήσειεν ἄν). Theaet. 175. D: ἀπὸ ὑψηλοῦ κρεμασθείς. Pol. VI. 494. D: ἐπὶ τούτοις ὑψηλὸν ἐξαίρειν αὐτόν. Legg. III. 602. B: ἐπὶ λόφον τινὰ οὐχ ὑψηλόν. Pol. X. 617. D: ἀναβάντα ἐπί τι βῆμα ὑψηλόν. Critia 111. C: πολλὰ δ' ἦν ... ὑψηλὰ δένδρα. B: ἐκ τῶν ὑψηλῶν ἀποῤῥέον. D. Legg. III. 678. C. 682. B. C. Tim. 22. D: ἐν ὑψηλοῖς τόποις. Legg. I. 625. B: ἐν τοῖς ὑψηλοῖς δένδρεσιν. VI. 778. C: πρὸς τοῖς ὑψηλοῖς τῶν τόπων. Critia 111. B: γηλόφους ὑψηλοὺς εἶχε. Legg. V. 732. C: οἷον πρὸς ὑψηλὰ καὶ ἀνάντη. Phaed. 89. B: ἐπὶ πολὺ ὑψηλοτέρου (int. δίφρου ἔτυγε καθήμενος) ἢ ἐγώ. Legg. XII. 958. E: χῶμα ... μὴ χοῦν ὑψηλότερον πέντε ἀνδρῶν ἔργον. VIII. 848. D: ὅπῃ ἂν ὁ τόπος ὑψηλότατος ᾖ. Phaedr. 229. A: ὁρᾷς ... ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον;

ὑψηλόφρων, ὁ ἡ, *qui excelso est animo*, etiam *qui alta petit, superbus.* Pol. VIII. 550. B: ἐγένετο ὑψηλόφρων τε καὶ φιλότιμος ἀνήρ.

ὕψι, unde ὕψιον Pol. II. 365. B. (Pind.).

ὑψιπέτης, ὁ ἡ, *altivolans.* Ion. 539. B. (Hom.).

ὑψόθεν, *desuper.* Soph. 216. C: καθορῶντες ὑψόθεν τὸν τῶν κάτω βίον.

ὕψος, τό, *altitudo; proceritas; summitas* (sensu transl.). Phaedr. 230. B: τοῦ ... ἄγνου τὸ ὕψος. Legg. VII. 815. A: ἐν ὕψει. Critia 116. D: ὕψος ... σύμμετρον ἰδεῖν. 117. B: δένδρα ... κάλλος ὕψος τε δαιμόνιον ... ἔχοντα. Legg. V. 741. B: τὸ τῆς οὐσίας ὕψος τε καὶ μέγεθος. Ep. VII. 351. E: ὅσον ... ὕψος ἀμαθίας εἶχον καὶ τῆς ἄλλης μοχθηρίας (*quo ... progressi essent*) ... ἔλαθον. Legg. I. 625. B: κυπαρίττων ... ὕψη καὶ κάλλη θαυμάσια. Tim. 44. D: ἐπὶ γῆς ὕψη τε καὶ βάθη παντοδαπὰ ἐχούσης. 46. C.

Φ.

φῖ, τό, Crat. 427. A: διὰ τοῦ φῖ.

φαγεῖν, *edere.* Phaed. 81. B: πίοι καὶ φάγοι. Gorg. 503. A: πεινῶντα φαγεῖν. Pol. III. 408. A. VIII. 558. A: ἡ τοῦ φαγεῖν (ἐπιθυμία). Legg. VIII. 831. E: τοῦ φαγεῖν

παντοδαπὰ καὶ πιεῖν (δύναμιν). Lach. 192. E. Legg. VIII. 845. C: φαγὼν αὐτοῦ. Prot. 314. A: πιόντα ἢ φαγόντα.

φαιδρύνω, *exhilaro; exorno*. Legg. VI. 769. C: φαιδρύνων. Ep. VII. 336. A: (ἐπεὶ) φαιδρύνας ἐλευθερίῳ ἐν σχήματι κατέστησε (τὴν πατρίδα). Med. Legg. IV. 718. B: τὸν ἑαυτοῦ βίον φαιδρυνάμενον ... κοσμεῖν δεῖ.

φαίνω, *in lucem edo*. Epin. 978. D: ἄλλην ἀεὶ φαίνουσα ἡμέραν (σελήνη). Intrans. *luceo*. Tim. 39. B: ἵνα ὅτι μάλιστα εἰς ἅπαντα φαίνοι τὸν οὐρανόν. **ostendo*. Pol. X. 616. E: κύκλους ἄνωθεν τὰ χείλη φαίνοντας. Theaet. 200. E: τάχ' ἂν ἐμπόδιον γενόμενον αὐτὸ φήνειε τὸ ζητούμενον. Pol. VII. 533. A. **indico*. Legg. V. 745. A: φανεῖ ... ὁ βουλόμενος. Med. *in lucem prodeo, appareo; pateo; reperior; videor* (etiam *mihi videor*); *me offero* (praec. in rebus quae nobis necopinantibus se offerunt); *venio; adsum*. Soph. 235. D: καὶ νῦν φαίνομαι δύο καθορᾶν εἴδη τῆς μιμητικῆς. Crat. 399. A: ὡς καὶ νῦν γέ μοι φαίνομαι κομψῶς ἐννενοηκέναι. Alc. I. 116. D: φαίνομαι (int. ὁ λέγων, in resp.). Hipp. min. 372. B: φαίνομαι οὐδὲν εἰδώς. Prot. init. πόθεν ... φαίνει; B: ἢ παρ' ἐκείνου φαίνει; 313. C: τὸν ... σοφιστὴν ὅ τί ποτέ ἐστι φαίνει ἀγνοῶν. Legg. IV. 710. D: ὡς φαίνει. Prot. 324. D: ὥς γ' ἐμοὶ (v. γέ μοι) φαίνεται. 333. B: (εἴπερ) τῇ ... ἀφροσύνῃ ... σοφία ἐναντία καὶ σωφροσύνη αὖ φαίνεται. Phaedr. 234. C: τί σοι φαίνεται ... ὁ λόγος; Phaed. 58. A: ὅτι ... πολλῷ ὕστερον φαίνεται ἀποθανών (nos: *dass er so spät nachher gestorben ist*). 60. C: ἥκειν δὴ φαίνεται ἐπακολουθοῦν τὸ ἡδύ. Theaet. 174. C: γελοῖος φαίνεται. Polit. 265. A: ἐπ' ἐκεῖνο δύο τινὲ καθορᾶν ὁδὼ τεταμένα φαίνεται (i. q. *mihi videor*). Pol. I. 383. A: οὕτως ... ἔμοιγε καὶ αὐτῷ φαίνεται σοῦ λέγοντος. Phil. 31. C: φαίνεσθον ἅμα λύπη τε καὶ ἡδονὴ γίγνεσθαι κατὰ φύσιν. Pol. I. 399. E: οὔ μοι φαινόμεθα. Legg. VII. 811. C: ὡς μὲν ἐμοὶ φαινόμεθα. Conv. 215. B: οἳ ... φαίνονται ἔνδοθεν ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν. Pol. VI. 508. C: (ὅτι) ἐγγὺς φαίνονται τυφλῶν (ὀφθαλμοί). Tim. 41. A: ὅσοι φαίνονται (*in lucem prodeunt*). Lach. 186. B: καὶ ἡμᾶς διδάξαντες φαίνονται. Ep. IV. 320. E: σὺ φαίνου ἰατρεύων. III. 318. D: κακὸς ... ἂν ἔχοντί γε νοῦν ἀνδρὶ φαινοίμην cet. Phaed. 72. C: (ὅτι) οὐδαμοῦ ἂν φαίνοιτο. Phil. 23. A. 45. C: ὀρθῶς ἂν φαινοίμεθα λέγοντες ὡς —; Pol. VII. 537. A: ὃς ἂν ἐντρεχέστατος ἀεὶ φαίνηται. Theaet. 181. A: ἐὰν ... τι φαίνωνται λέγοντες. Prot. 338. A: ἵνα μεγαλοπρεπέστεροι (οἱ λόγοι) ... ὑμῖν φαίνωνται. Pol. V. 468. D: καθ' ὅσον ἂν ἀγαθοὶ φαίνωνται. Soph. 267. A: (ὅταν) προσόμοιον ... φαίνεσθαι ποιῇ. Parm. 147. B: κινδυνεύει φαίνεσθαι ἔκ γε τοῦ λόγου. Pol. II. 359. D: ἰδεῖν ἐνόντα νεκρόν, ὡς φαίνεσθαι. Prot. 356. D: ἡ τοῦ φαινομένου δύναμις (*externa visio*). 342. E: ἐν τοῖς λόγοις εὑρήσει αὐτὸν φαῦλόν

τινα φαινόμενον. Pol. VII. 517. B: τὰ δ' οὖν ἐμοὶ φαινόμενα οὕτω φαίνεται. Menex. 247. E: παρέχοντας αὐτοὺς φαινομένους τῷ ὄντι πατέρας ὄντας ἄνδρας ἀνδρῶν. Pol. VII. 523. B: τὰ πόῤῥωθεν ... φαινόμενα δῆλον ὅτι λέγεις. X. 596. E: φαινόμενα, οὐ μέντοι ὄντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ. Prot. 335. A: οὐδενὸς ἂν βελτίων ἐφαινόμην. Alc. II. 146. E. Ep. VII. 341. D: εἰ δέ μοι ἐφαίνετο γραπτέα θ' ἱκανῶς εἶναι cet. II. 312. A: ἐφαίνου. Riv. 132. A: ἐφαινέσθην ... ἐρίζειν. Prot. 315. C: ἐφαίνοντο ... ἀστρονομικὰ ἄττα διερωτᾶν τὸν Ἱππίαν. E: καὶ ἄλλοι τινὲς ἐφαίνοντο (i. q. *aderant*). Euthyd. 304. E: τί οὖν ἐφαίνοντό σοι; Soph. 231. D: ὁπόσα ἡμῖν ὁ σοφιστὴς πέφανται. 264. B: ἐπειδὴ ... πέφανται ταῦτα. D. Pol. III. 410. A. V. 464. B. Charm. 160. D. al. Soph. 231. B: διὰ τὸ πολλὰ πεφάνθαι (*quia tam multa nobis se obtulerunt*). Euthyd. 294. A: ὡς θαυμαστὸν λέγεις καὶ ἀγαθὸν μέγα πεφάνθαι. Phaedr. 245. E: ἀθανάτου ... πεφασμένου τοῦ ὑφ' ἑαυτοῦ κινουμένου. Prot. 333. B: τὸ δὲ πρότερον αὖ ἐφάνη ἡμῖν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ὁσιότης σχεδόν τι ταὐτὸν ὄν. Gorg. 475. D: νῦν δέ γε κάκιον ἐφάνη. 481. B: ὡς ἔν γε τοῖς πρόσθεν οὐδαμῇ ἐφάνη οὖσα (χρεία). Phaed. 76. A: δυνατὸν ... τοῦτό γ' ἐφάνη. Pol. I. 335. E: οὐδαμοῦ γὰρ δίκαιον οὐδένα ἡμῖν ἐφάνη ὂν βλάπτειν. II. 368. D: ἕρμαιον ἂν ἐφάνη cet. Clit. 410. B: ἐφάνη βλάπτειν ... ὁ δίκαιος οὐδένα. Euthyd 282. A: ἐφάνημεν. Pol. III. 408. A: ὡς ... ἀγαθοὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐφάνησαν. IX. 587. A. Legg X. 899. B. Prot. 361. B: ᾧ τρόπῳ μάλιστ' ἂν διδακτὸν φανείη ἡ ἀρετή. Pol. V. 478. D. Legg. X. 896. C: εἰ ψυχὴ φανείη πρεσβυτέρα σώματος οὖσα. 898. B: φανεῖμεν. Conv. 221. E: φανεῖεν ἂν πάνυ γελοῖοι τὸ πρῶτον (οἱ λόγοι). Legg. VII. 806. B. Euthyd. 298. A: δέδοικα ... μὴ φανῶ ὑπὸ σοῦ ὁ αὐτός (τῷ λίθῳ). Men. 71. D: ἂν φανῇς ... εἰδώς. Gorg. 452. C: ἐάν σοι πλούτου φανῇ τι μεῖζον ἀγαθὸν ὂν cet. Polit. 272. D: ἕως ἂν ἡμῖν μηνυτής τις ἱκανὸς φανῇ. Legg. IX. 874. B: ἂν φανῇ καὶ γνωσθῇ. Eryx. 399. E: ἵνα μὴ ... περὶ τούτου αὖ πάλιν φανῆσθον διαφερομένω. Theaet. 181. B: ἂν φανῶσι μηδὲν μέτριον λέγοντες. Prot. 309. C: ὥστε ... καλλίων σοι φανῆναι. 328. A: οὐ ῥᾴδιον οἶμαι εἶναι ... τούτων διδάσκαλον φανῆναι. Gorg. 456. C: οὐδαμοῦ ἂν φανῆναι τὸν ἰατρόν. Phaed. 90. B: πάνυ ἂν ὀλίγους καὶ ἐνταῦθα τοὺς πρώτους φανῆναι. Epin. 976. C: δεῖ φανῆναί γέ τινα ἐπιστήμην. Soph. 256. D: τοῦ νῦν φανέντος (ἀριθμοῦ). Phaedr. 259. B: φανείσης ᾠδῆς. Legg. X. 910: τὸν ... φανέντα κεκτημένον ἕτερα. Polit. 267. D: πολλῶν φανεισῶν ἄρτι τεχνῶν. Tim. 72. A: τὰ φανέντα ... κρίνειν. Apol. 33. A: ἐγὼ ... τοιοῦτος φανοῦμαι. Theaet. 153. E: ἡμῖν οὕτω μέλαν ... χρῶμα ... φανεῖται γεγενημένον. Parm. 163. B: εἰ ταὐτὰ ἡμῖν φανεῖται, ἅπερ καὶ νῦν. Pol. V. 537. B: τίς ἕκαστος

ἐν τοῖς γυμνασίοις φανεῖται. X. 610. D: *οὐκ ἄρα πάνδεινον φανεῖται ἡ ἀδικία, εἰ* cet. Legg. IX. 871. A: *ἀπαγορεύων (ὁ νόμος) ... ἀεὶ φαίνεταί τε καὶ φανεῖται.* Phil. 13. D: *φανούμεθα ... νεώτεροι τοῦ δέοντος.* Theaet. 206. D: *πάντες αὐτὸ φανοῦνται μετὰ λόγου ἔχοντες.* Crat. 425. D: *γελοῖα ... οἶμαι φανεῖσθαι.* Crit. 53. C. Euthyd. 288. C. Prot. 361. B. ... *φανήσεται ἐπιστήμη ὄν (ἡ ἀρετή).* Pol. I. 351. A: *ῥᾳδίως ... φανήσεται καὶ ἰσχυρότερον ἀδικίας (δικαιοσύνη).* V. 479. C. Legg. X. 892. C: *εἰ ... φανήσεται ψυχὴ πρῶτον* (i. q. sequens *ἐν πρώτοις γεγενημένη*). Euthyd. 297. A. Polit. 290. B: *ταύτῃ πῃ φανήσεσθαι τοὺς διαφερόντως ἀμφισβητοῦντας τῆς πολιτικῆς.* Pol. X. 610. D. Euthyd. 289. D: *καίτοι ἐγὼ ᾤμην ἐνταῦθά που φανήσεσθαι τὴν ἐπιστήμην* cet. Saepius simpl. valet *esse* vel verbi appositi amplificationem efficit. Phaedr. 269. D: *οὐχ ᾗ Τισίας ... πορεύεται δοκεῖ μοι φαίνεσθαι ἡ μέθοδος* (*non ea mihi videtur esse ratio qua* cet.). Legg. XII. 960. D: *ἡμῖν δ' ἔτι μοι φαίνεσθαι δοκεῖ τοῦτ' ἐλλεῖπον τοῖς νόμοις εἶναι.* Eryx. 399. C: *φαίνεσθαι ἔμοιγε δοκεῖ ὁ Κριτίας λέγων τι.* Theaet. 172. C: *φαινόμεθα* (int. *σχολὴν ἄγοντες*: nos simpl. *so ist es.*) Sic *φαίνεται* in respons. Prot. 333. E. Pol. I. 333. C. D. VIII. 551. D. al.

φαιός, ά, όν, fuscus. Tim. 68. D: *φαιὸν (γίγνεται) λευκοῦ τε καὶ μέλανος (κράσει).* Ib. *ξανθοῦ τε καὶ φαιοῦ.* Pol. IX. 585. A: *πρὸς μέλαν φαιὸν ἀποσκοποῦντες.*

φαλάγγιον, τό, aranea. Euthyd. 290. A: *φαλαγγίων καὶ σκορπίων.*

φαλακρός, ά, όν, calvus. Pol. VI. 495. E: *χαλκέως φαλακροῦ καὶ σμικροῦ.* V. 454. C: *ἐὰν φαλακροὶ σκυτοτομῶσι.* Ib. *φαλακρῶν καὶ κομητῶν.*

φανερός, ά, όν, conspicuus; dilucidus, prospicuus; manifestus, apertus. Soph. 239. D: *φανερὸς ... εἶ σοφιστὴν οὐχ ἑωρακώς.* Polit. 304. A: *φανερὸς ... ἔσται.* Pol. I. 388. A: *φανερὸς ... ἦν ἐπιθυμῶν εἰπεῖν.* Legg. IX. 855. D: *ἔστω ... φανερὰ ... ἡ ψῆφος τιθεμένη.* Men. 91. C: *φανερά ἐστι λώβη τε καὶ διαφθορὰ τῶν συγγιγνομένων.* Phaed. 70. D: *εἰ τῷ ὄντι φανερὸν γένοιτο ὅτι* cet. Soph. 237. D: *καὶ τοῦτο ἡμῖν που φανερὸν ὡς* cet. Prot. 360. E: *τούτου φανεροῦ γενομένου.* Id. Pol. VI. 497. E. Phil. 36. A: *ἐν ἐλπίδι φανερᾷ τοῦ πληρωθήσεσθαι.* Legg. V. 745. A: *ἡ κτῆσις ... πᾶσα ἐν τῷ φανερῷ* (*publice*) *γεγράφθω παρὰ φύλαξιν ἄρχουσιν.* Pol. II. 360. A: *φανερὸν γενέσθαι* (*conspicuum evasisse*). Legg. I. 638. A: *φανερὸν ὅρον.* VII. 816. E: *μηδέποτε μανθάνοντα αὐτὰ γίγνεσθαι φανερὸν τῶν ἐλευθέρων.* Pol. IV. 435. A: *φανερὰν γενομένην* (*τὴν δικαιοσύνην*). Legg. VI. 767. D: *τὴν ... ψῆφον φανερὰν εἶναι.* Ep. IV. 320. A. Prot. 353. B: *ᾗ οἶμαι ἂν ἔγωγε κάλλιστα φανερὸν γενέσθαι.* Gorg. 480. C: *εἰς τὸ*

φανερὸν ἄγειν τὸ ἀδίκημα. Legg. I. 630. B: *τί φανερόν ποτε ποιῆσαι βουληθεὶς λέγει ταῦτα;* XII. 960. A: *τὸν νεκρὸν εἰς τὸ φανερὸν προάγειν τῶν ὁδῶν κωλύειν.* Crat. 410. A: *φανεροί τ᾽ εἰσὶν οὕτως αὐτὸ καλοῦντες Φρύγες.* Soph. 232. C: *ὅσα φανερὰ γῆς τε καὶ οὐρανοῦ* cet. Phil. 16. C: *διὰ ταύτης φανερὰ γέγονε.* Critia 111. C: *ἧς καὶ νῦν ἔτι φανερὰ τεκμήρια.* Epin. 984. C: *ἀπὸ θεῶν τῶν φανερῶν ἀρξάμενα γενέσεως* cet. Pol. VI. 510. C: *ὡς παντὶ φανερῶν (αὐτῶν).* Epin. 985. D: *τοὺς ... ὄντως ἡμῖν φανεροὺς ὄντας θεοὺς* cet. Ib. *φανεροὺς ποιεῖν.* Pol. II. 365. B: *ζημίας φανεράς.* Legg. VIII. 844. A: *πηγὰς φανεράς.* Parm. 159. B: *ταῦτα ... ἤδη ἐῶμεν ὡς φανερά.* Crat. 422. D: *τίνι τρόπῳ ... ὅτι μάλιστα φανερὰ ἡμῖν ποιήσει τὰ ὄντα —;* Legg. III. 681. D: *φανερὰ δείξαντες.* Phil. 61. B: *ἔσεσθαι φανερώτερον* cet. Legg. VI. 769. B: *εἰς τὸ καλλίω τε καὶ φανερώτερα γίγνεσθαι τὰ γεγραμμένα.*

φανερῶς, *palam*, *manifesto*, *aperte.* Conv. 182. D: *ὅτι λέγεται κάλλιον τὸ φανερῶς ἐρᾶν τοῦ λάθρᾳ.* Pol. I. 345. B: *φανερῶς μετατίθεσο καὶ ἡμᾶς μὴ ἐξαπάτα.* 347. B: *φανερῶς πραττόμενοι ... μισθόν.* VIII. 548. B: *οὐ φανερῶς κτώμενοι.* Tim. 41. A: *πάντες ὅσοι ... περιπολοῦσι φανερῶς.* Legg. VIII. 838. B: *μήτε φανερῶς μήτε λάθρᾳ συγκαθεύδοντα.* XI. 922. D. Hipp. mai. 304. D: *οὕτω φανερῶς ἐξελεγχόμενος περὶ τοῦ καλοῦ.* Ep. XIII. 363. B: *οὓς οὐ ῥᾴδιον φανερῶς διωθεῖσθαι.*

φανός, ή, όν, *lucidus; illustris.* Conv. 197. A: *(ὅτι) ἐλλόγιμος καὶ φανὸς ἀπέβη.* Phaedr. 256. D: *φανὸν βίον διάγοντας.* Pol. VII. 518. C: *στρέφειν πρὸς τὸ φανὸν ἐκ τοῦ σκοτώδους.* VI. 506. D: *ἀκούειν φανά τε καὶ καλά.* 510. A: *λεῖα καὶ φανά.* V. 478. C: *ἀγνοίας ... φανότερον* (v. *φανερώτερον*). VII. 518. A: *ἐκ φανοτέρου βίου.* Ib. *ἐξ ἀμαθίας πλείονος εἰς φανότερον (βίον) ἰοῦσα.* V. 479. D: *οὔτε φανότερα ὄντος (φανήσεται).* VII. 532. C: *πρὸς τὴν τοῦ φανοτάτου (θέαν).* Phil. 16. C: *ἅμα φανοτάτῳ* (v. *φανωτάτῳ*) *τινὶ πυρί.* Pol. VII. 518. C: *ἕως ἂν εἰς τὸ ὂν καὶ τοῦ ὄντος τὸ φανότατον* (v. *φανώτατον*) *δυνατὴ γένηται ἀνασχέσθαι θεωμένη.*

φαντάζομαι, *oculis obiicior*, *videor*, *appareo*, *me exhibeo.* Tim. 43. E: *τὰ ἀριστερὰ δεξιὰ ἑκατέροις τὰ ἑκατέρων φαντάζεται.* 65. E: *φίλα μᾶλλον ἡμῖν φαντάζεται.* Epin. 983. B: *ὡς σμικρὰ φαντάζεται.* Hipp. mai. 300. C: *ὅτι σοὶ μὲν οὐ φαντάζεται* cet. Soph. 216. C: *τοτὲ μὲν πολιτικοὶ φαντάζονται.* Pol. IX. 572. B: *ἥκιστα παράνομοι τότε αἱ ὄψεις φαντάζονται τῶν ἐνυπνίων.* Phaed. 110. D: *ὥστε ἕν τι αὐτῆς εἶδος ξυνεχὲς ποικίλον φαντάζεσθαι.* Pol. II. 380. D: *φαντάζεσθαι ἄλλοτε ἐν ἄλλαις ἰδέαις.* Phil. 38. C: *τὸ παρὰ τὴν πέτραν τοῦθ᾽ ἑστάναι φανταζόμενον ὑπό τινι δένδρῳ.* Tim. 60. A. Ep. III. 313. B: *ἄττεις τοτὲ μὲν οὕτω, τοτὲ*

δὲ ἄλλως περὶ τὸ φανταζόμενον. Soph. 216. C: παντοῖοι φανταζόμενοι. Tim. 49. D: οὐδέποτε τῶν αὐτῶν ἑκάστων φανταζομένων. Pol. IV. 476. A: πανταχοῦ φανταζόμενα. Tim. 54. B: οὐκ ὀρθῶς φανταζόμενα. Soph. 265. A: καί τισιν ἐν τοιούτοις εἴδεσιν ἐφαντάζετο ἡμῖν. Phil. 51. A: πολλὰς φαντασθείσας (ἡδονάς). 38. D: τοιαῦτ' ἄττα κατιδὼν φαντασθέντα ἑαυτῷ ποτέ. Conv. 211. A: οὐδ' αὖ φαντασθήσεται αὐτὸ τὸ καλὸν οἷον πρόσωπόν τι cet.

φαντασία, ἡ, visio, visum. Theaet. 152. C: φαντασία ... καὶ αἴσθησις ταὐτὸν ἔν τε θερμοῖς καὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις. Soph. 263. D: δόξα καὶ φαντασία. 260. D: εἰκόνων ... καὶ φαντασίας πάντα ἀνάγκη μεστὰ εἶναι. 264. A: φαντασίαν. Theaet. 161. E: ἐλέγχειν τὰς ἀλλήλων φαντασίας τε καὶ δόξας. Pol. II. 382. E: οὔτε κατὰ φαντασίας οὔτε κατὰ λόγους cet.

φάντασις, ἡ, visum. Tim. 72. B: ὅτι τῆς δι' αἰνιγμῶν οὗτοι φήμης καὶ φαντάσεως ὑποκριταί.

φάντασμα, τό, visum; simulacrum, species; etiam *visio* (germ. *Vorstellung*). Soph. 232. A: τὸ φάντασμα τοῦτο ὡς οὐκ ἔσθ' ὑγιές. Parm. 165. A: τοῦτο δ' εἴη ἂν φάντασμα ἰσότητος. 166. A: οὐδ' ἄρα δόξα τοῦ μὴ ὄντος παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐστὶν οὐδέ τι φάντασμα. Tim. 52. C: ἑτέρου δέ τινος ἀεὶ φέρεται φάντασμα. Pol. X. 598. B: φαντάσματος, ἢ ἀληθείας οὖσα μίμησις. Parm. 165. D: τῷ τοῦ ἑτέρου φαντάσματι. Crat. 386. E: ἑλκόμενα ἄνω καὶ κάτω τῷ ἡμετέρῳ φαντάσματι. Soph. 223. C: φάντασμα παρέχεται. 236. B: ἆρ' οὐκ, ἐπείπερ φαίνεται μέν, ἔοικε δὲ οὔ, φάντασμα (καλοῦμεν); C: τὴν ... φάντασμα, ἀλλ οὐκ εἰκόνα ἀπεργαζομένην τέχνην. 240. D. Pol. II. 382. A: ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ φάντασμα προτείνων. Phaed. 81. D: ψυχῶν σκιοειδῆ φαντάσματα (al. σκοτοειδῆ φάσματα. Vid. Annott. p. 636 sq.). Soph. 266. B: ὅσα μεθ' ἡμέραν φαντάσματα αὐτοφυῆ λέγεται. Phil. 40. A: τὰ φαντάσματα ἐζωγραφημένα. Pol. IX. 584. A: οὐδὲν ὑγιὲς τούτων τῶν φαντασμάτων πρὸς ἡδονῆς ἀλήθειαν, ἀλλὰ γοητεία τις. Tim. 71. A: ὑπὸ ... εἰδώλων καὶ φαντασμάτων νυκτός τε καὶ μεθ' ἡμέραν μάλιστα ψυχαγωγήσοιτο. Soph. 234. E: τὰ ἐν τοῖς λόγοις φαντάσματα. Pol. VI. 510. A: τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα. Id. VII. 532. C. X. 599. A: φαντ σματα γάρ, ἀλλ' οὐκ ὄντα ποιοῦσιν. Tim. 46. A.

φανταστικός, ή, όν, ad visa effingenda pertinens; fem. *visorum effingendorum ars.* Soph. 267. A: μίμησις τοῦτο τῆς φανταστικῆς μάλιστα κέκληταί που. 268. C: τοῦ φανταστικοῦ γένους. 236. C: ἆρ' οὐ φανταστικὴν ὀρθότατ' ἂν προσαγορεύοιμεν; Ib. εἰκαστικὴν καὶ φανταστικήν. 239. C: εἴ τινα φήσομεν αὐτὸν ἔχειν φανταστικὴν τέχνην. 260. D. 266. D: τὸ δὲ φανταστικὸν ἔμελλεν εἶναι γένος. E.

φάος, τό, lux. Crat. 407. C: τὸν φάεος ἵστορα.

φαρέτρα, ἡ, pharetra. Theaet. 180. A: *ὥσπερ ἐκ φαρέτρας ῥηματίσκια ... ἀνασπῶντες ἀποτοξεύουσι.*

φαρμακεία, ἡ, medicamentum; etiam *venenum.* Legg. XI. 933. B: *τὸν τῆς φαρμακείας πέρι νόμον.* D. 932. E: *διτταὶ ... φαρμακεῖαι κατὰ τὸ τῶν ἀνθρώπων οὖσαι γένος* cet. Prot. 354. A: (*διὰ*) *τομῶν καὶ φαρμακειῶν.* Legg. XI. 933. D. Locr. 103. E: *διὰ φαρμακειᾶν.* Tim. 89. B: *τὰ ... νοσήματα ... οὐκ ἐρεθιστέον φαρμακείαις.* C. Legg. VIII. 845. E: *ἄν τις διαφθείρῃ ἑκὼν ὕδωρ ἀλλότριον ... φαρμακείαις* cet. Ib. *ἂν δέ τις ἔφλῃ φαρμακείαις τισὶ βλάπτων.*

φαρμακεῖον, vid. *φαρμάκιον* et *φάρμακον.*

φαρμακεύς, ὁ, veneficus. Conv. 203. D: *δεινὸς γόης καὶ φαρμακεύς.*

φαρμάκευσις, ἡ, venenum. Legg. VIII. 845. D: *οὔτε γὰρ γῆν οὔτε ἥλιον ... ῥάδιον φθείρειν φαρμακεύσεσιν* cet.

φαρμακευτικός, ή, όν, medicus (adiect.). Tim. 89. B: *τὸ τῆς φαρμακευτικῆς καθάρσεως γιγνόμενον ἰατρικόν.*

φαρμακεύω, medicamenta adhibeo. Pol. V. 459. C: *ὅταν ... καὶ φαρμακεύειν δέῃ.* Tim. 89. D: *οὐ φαρμακεύοντα* (v. *φαρμακεύοντας*) *κακὸν δύσκολον ἐρεθιστέον.* Cum accus. *veneno aliquem inficio.* Legg. XI. 933. D: *ὃς ἂν φαρμακεύῃ τινὰ ἐπὶ βλάβῃ μὴ θανασίμῳ* cet.

φαρμάκιον, τό, remedium vel *medela.* Phaedr. 268. C: *περιτυχὼν φαρμακίοις* (v. *φαρμακείοις*). Theaet. 149. C: *διδοῦσαί γε αἱ μαῖαι φαρμάκια.*

φάρμακον, τό, medicamentum. Pol. II. 382. C: *τότε ἀποτροπῆς ἕνεκα ὡς φάρμακον χρήσιμον γίγνεται.* Tim. 84. E: *ὧν* (*νοσημάτων*) *καὶ τὸ φάρμακον χαλεπόν.* Pol. III. 389. B: *ὡς ἐν φαρμάκου εἴδει.* Id. V. 459. D. Charm. 158. C: *πρὸ τῆς τοῦ φαρμάκου δόσεως.* Lys. 220. D. Charm. 157. B: *τούτῳ τῷ φαρμάκῳ μηδείς σε πείσει τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν θεραπεύειν.* Gorg. 456. B: *φάρμακον πιεῖν.* Pol. III. 406. D: *παρὰ τοῦ ἰατροῦ φάρμακον πιών.* Charm. 155. B: *ἐπίστασθαί τι κεφαλῆς φάρμακον.* 157. C: *προσοίσω τὸ φάρμακον τῇ κεφαλῇ.* Crat. 394. A: *τὰ τῶν ἰατρῶν φάρμακα.* Pol. III. 426. B: *οὔτε φάρμακα οὔτε καύσεις* cet. Crat. 394. B: *ἅτε τὴν δύναμιν τῶν φαρμάκων σκοπουμένῳ.* Pol. III. 408. A. Theaet. 167. A: *ὁ ... ἰατρὸς φαρμάκοις μεταβάλλει.* Crat. 405. A: *αἱ τοῖς ἰατρικοῖς φαρμάκοις ... περιθειώσεις.* Pol. III. 407. D: *φαρμάκοις τε καὶ τομαῖς τὰ νοσήματα ἐκβάλλοντα αὐτῶν.* V. 459. C. Phaedr. 270. B: *φάρμακα καὶ τροφὴν προσφέρων.* Gorg. 467. C: *οἱ τὰ φάρμακα πίνοντες παρὰ τῶν ἰατρῶν.* Pol. I. 332. C: *ἡ σώμασι φάρμακα* (*ἀποδιδοῦσα τέχνη*). In univ., ut Lat. *medicina,* est *remedium* et *subsidium.* Phaedr. 274. E: *μνήμης ... καὶ σοφίας φάρμακον εὑρέθη.* 230. D: *σὺ ... δοκεῖς μοι τῆς ἐμῆς ἐξόδου τὸ φάρμακον εὑρηκέναι.* 275. A: *ὑπομνήσεως φάρμακον εὗρες.* Polit. 310. A: *ἐπὶ τούτοις ... τοῦτ᾽ εἶναι*

τέχνῃ φάρμακον. Pol. X. 595. B: *ὅσοι μὴ ἔχουσι φάρμακον εἰδέναι αὐτὰ οἷα τυγχάνει ὄντα.* Critia 106. D: *φάρμακον ἡμῖν αὐτὸν τελεώτατον καὶ ἄριστον φαρμάκων, ἐπιστήμην, εὐχόμεθα διδόναι.* Legg. I. 647. E: *φόβου φάρμακον.* XI. 919. B. Ep. VIII. 354. B: (*ὃς*) *φάρμακον ἐπήνεγκε τὴν τῶν γερόντων ἀρχήν.* Phil. 54. B: *γενέσεως … ἕνεκα φάρμακά τε καὶ πάντα ὄργανα … παρατίθεσθαι πᾶσιν.* Ut Lat. *medicamentum,* est quoque *venenum* (Phaed. init. *ἢ τὸ φάρμακον ἔπιεν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.* 57. B. 63. D: *ὁ μέλλων σοι δώσειν τὸ φάρμακον.* 115. A. D.) et *color* vel *pigmentum.* Crat. 424. E: *ὡς ἂν … δοκῇ ἑκάστη ἡ εἰκὼν δεῖσθαι ἑκάστου φαρμάκου.* Ib. *ὁτιοῦν ἄλλο τῶν φαρμάκων.* (434. A. pro *φάρμακα* codd. *φαρμακεῖα* scribunt, Cl. c. al. *φαρμακείαι*). Polit. 277. C: *τὴν δὲ οἷον τοῖς φαρμάκοις καὶ τῇ συγκράσει τῶν χρωμάτων ἐνάργειαν οὐκ ἀπειληφέναι πω.* Pol. IV. 420. C: *ὅτι οὐ τοῖς καλλίστοις τοῦ ζώου τὰ κάλλιστα φάρμακα προστίθεμεν.*

φαρμακοποσία, ἡ, medicamenti potio. Soph. 227. A: *φαρμακοποσίας.* Legg. I. 646. C: *τοὺς εἰς τὰ ἰατρεῖα αὐτοὺς βαδίζοντας ἐπὶ φαρμακοποσίᾳ.*

φάρμαξις, ἡ, curatio. Phil. 46. A: *οὐκ ἄλλης δεόμενα φαρμάξεως.*

φαρμάττω, medicamentum adhibeo. Legg. XI. 933. B: *ὁποτέρως ἂν τις ἐπιχειρῇ φαρμάττειν.* C. **fascino.* Men. 80. A: *γοητεύεις με καὶ φαρμάττεις* cet. Conv. 194. A: *φαρμάττειν βούλει με.*

φάσις, ἡ, (*φαίνομαι*), in stellis dicitur apparentibus. Locr. 97. B: *φάσιάς τε καὶ κρυψίας καὶ ἐκλείψιας.* Ib. *φάσιας φανερὰς ἑώας ἢ ἑσπερίας ἐκτελέοντι ποτὶ τὸν ἅλιον.*

φάσις, ἡ, (*φημί*), *affirmatio.* Soph. 263. E: *φάσιν τε καὶ ἀπόφασιν.*

φάσκω, dico, aio; pono, statuo; etiam *prae me fero, profiteor, simulo; promitto.* Phaed. 113. C: *φάσκουσι;* sed Cl. cum plurimis al. libris *λέγουσι.* Gorg. 482. E: *φάσκων τὴν ἀλήθειαν διώκειν.* 486. A: *φάσκων ἀδικεῖν μηδὲν ἀδικοῦντα.* Theaet. 169. A. Phil. 49. B: *γελοίους τούτους φάσκων εἶναι τἀληθῆ φθέγξει.* Pol. I. 337. E: *μὴ εἰδὼς μηδὲ φάσκων εἰδέναι.* Ion. 541. E: *φάσκων ἐπιδείξειν.* Ep. III. 318. A: *φάσκων … ἀποπέμψειν.* B. Theaet. 190. A: *καὶ φάσκουσα καὶ οὐ φάσκουσα* (*negans*). Charm. 165. B: *ὡς φάσκοντος ἐμοῦ εἰδέναι περὶ ὧν ἐρωτῶ.* Gorg. 519. E: *ἀγαθὸν φάσκοντα πεποιηκέναι τινά.* Phaed. 98. A: *φάσκοντά γε ὑπὸ νοῦ αὐτὰ κεκοσμῆσθαι.* Theaet. 167. E. Crat. 426. A: *τὸν φάσκοντα περὶ αὐτῶν τεχνικὸν εἶναι.* Legg. XII. 964. C: *παιδευτὴν νέων φάσκοντ' εἶναι.* Gorg. 519. C: *φάσκοντες … ἀρετῆς διδάσκαλοι εἶναι.* Theaet. 194. C: *οὐ φάσκοντες ἀγωνισταί, ἀλλὰ φιλόσοφοι εἶναι.* Crat. 416. D: *ἃ δὴ καλὰ φάσκοντες εἶναι ἀσπαζόμεθα.* Pol. V. 453. C. Alc. I. 111. C: *αἱ μὲν*

(πόλεις) ταῦθ', αἱ δ' ἄλλα φάσκουσαι. Pol. VII. 538. A: ὅτι οὐ τούτων ἐστὶ τῶν φασκόντων γονέων. Legg. VI. 761. D: τῶν φίλων φασκόντων εἶναι. Apol. 41. A. Euthyd. 306. E. Theaet. 181. D: τοῖς τὰ πάντα φάσκουσι κινεῖσθαι. Tim. 40. E: ὡς οἰκεῖα φάσκουσιν ἀπαγγέλλειν ... πιστευτέον. Pol. VI. 489. D: διὰ τοὺς τὰ τοιαῦτα φάσκοντας ἐπιτηδεύειν. Legg. XI. 901. A: ὃν ὁ ποιητὴς κηφῆσι κοθούροισι μάλιστα εἴκελον ἔφασκεν εἶναι.

φάσμα, τό, *visum; simulacrum;* etiam *ostentum* s. *prodigium.* Polit. 268. E: τὸ περὶ τὴν Ἀτρέως τε καὶ Θυέστου λεχθεῖσαν ἔριν φάσμα. Conv. 179. D: φάσμα δείξαντες τῆς γυναικός. Theaet. 155. A: ἅττα ποτ' ἐστὶ ταῦτα τὰ φάσματα ἐν ἡμῖν. Tim. 71. E: ὅσα ἂν φάσματα ὀφθῇ cet. Legg. V. 738. C: φασμάτων γενομένων. X. 910: ἔν τε φάσμασιν ἐγρηγορότας διὰ φόβους καὶ ἐν ὀνείροις. Phaedr. 250. C: εὐδαίμονα φάσματα μυούμενοί τε καὶ ἐποπτεύοντες ἐν αὐγῇ καθαρᾷ. Tim. 71. C: ὅτ' αὖ τὰ ἐναντία φάσματα ἀποζωγραφοῖ πραότητός τις ἐκ διανοίας ἐπίπνοια.

φάττα, ἡ, *palumbes.* Theaet. 199. B: τὴν ἐν ἑαυτῷ οἷον φάτταν ἀντὶ περιστερᾶς (λαβών).

φάτνη, ἡ, *praesepe.* Tim. 70. E: ἀεὶ νεμόμενον πρὸς φάτνῃ. Phaedr. 247. E: πρὸς τὴν φάτνην τοὺς ἵππους στήσας. Tim. 70. E: οἷον φάτνην ἐν ἅπαντι τούτῳ τῷ τρόπῳ τῇ τοῦ σώματος τροφῇ τεκτηνάμενοι.

φαυλίζω, *detraho* (de aliquo). Legg. II. 667. A: οὐκ οἶδα ἡμῶν ... ὅπῃ πάλιν αὖ τοὺς νομοθέτας φαυλίζεις.

φαῦλος, η, ον, *malus* (etiam *imperitus*); *pro nihilo putandus, vilis; mediocris* (c. neg., ut Lat. *non mediocris*). Prot. 327. C: πολλάκις μὲν ἀγαθοῦ αὐλητοῦ φαῦλος ἂν ἀπέβη, πολλάκις δ' ἂν φαύλου ἀγαθός. Gorg. 485. A: ὅπου δ' ἂν φαῦλος ᾖ, ἐντεῦθεν φεύγει cet. Conv. 174. C: ἴσως ... κινδυνεύσω καὶ ἐγὼ ... φαῦλος ὢν ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἰέναι θοίνην ἄκλητος. Phil. 30. C: αἰτία οὐ φαύλη. Conv. 175. E: ἡ μὲν γὰρ ἐμὴ (σοφία) φαύλη τις ἂν εἴη καὶ ἀμφισβητήσιμος. 215. C: φαύλη αὐλητρίς. Crat. 425. B: ἄλλως δὲ συνείρειν μὴ φαῦλον ᾖ καὶ οὐ καθ' ὁδόν. Apol. 41. A: ἆρα φαύλη ἂν εἴη ἡ ἀποδημία; Hipp. mai. 286. E: φαῦλον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐμὸν πρᾶγμα καὶ ἰδιωτικόν. (Id. Ion. 532. E.). Gorg. 486. B: κατηγόρου τυχὼν πάνυ φαύλου καὶ μοχθηροῦ. 521. C: ὑπὸ πάνυ ἴσως μοχθηροῦ ἀνθρώπου καὶ φαύλου. Soph. 223. B: οὐ γάρ τι φαύλης μέτοχόν ἐστι τέχνης τὸ νῦν ζητούμενον. Theaet. 151. E: κινδυνεύεις μέντοι λόγον οὐ φαῦλον εἰρηκέναι περὶ ἐπιστήμης. 152. D: ἐρῶ καὶ μάλ' οὐ φαῦλον λόγον. 194. A: τοξότην φαῦλον. Conv. 211. E: φαῦλον βίον. Phaedr. 276. E: παγκάλην λέγεις παρὰ φαύλην παιδιὰν ... τοῦ ἐν λόγοις δυναμένου παίζειν. Pol. VII. 519. A: ὡς οὐ φαύλην ἔχον τὴν ὄψιν. Prot. 340. E: εἰ οὕτω φαῦλόν τί φησιν εἶναι τὴν ἀρετὴν ἐκτῆσθαι. Crat. 392. A:

φαῦλον ἡγεῖ τὸ μάθημα —; Tim. 71. D: κατορθοῦντες καὶ τὸ φαῦλον ἡμῶν. Alc. II. 141. A: εἰ δὲ τοῦτο φαῦλον ἡγήσαιο καὶ μὴ μέγα τι cet Prot. 326. E: διὰ τί οὖν τῶν ἀγαθῶν πατέρων πολλοὶ υἱεῖς φαῦλοι γίγνονται; Phaedr. 242. C: ὥσπερ οἱ τὰ γράμματα φαῦλοι. Phaed. 69. C: κινδυνεύουσι ... οὐ φαῦλοί τινες εἶναι cet. (Id. Crat. 401. B.). Conv. 181. B: οὗτός ἐστιν (ὁ Ἔρως) ὃν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων ἐρῶσιν. Legg. XI. 922. D: ὁπόσοι περὶ ἐμὲ φαῦλοι καὶ ὅσοι ἀγαθοὶ γεγόνασι φανερῶς. Euthyd. 279. C: πάντες ... καὶ οἱ πάνυ φαῦλοι. Men. 96. D: κινδυνεύομεν ... ἐγώ τε καὶ σὺ φαῦλοί τινες εἶναι ἄνδρες. Soph. 227. A: τὰ περὶ τὰ ἐκτός, ἃ εἰπεῖν μὲν φαῦλα, ὅσα βαλανευτικὴ παρέχεται. Legg. IX. 876. A: δικαστήρια φαῦλα καὶ ἄφωνα. Prot. 327. B: τῶν ἀγαθῶν αὐλητῶν ... ἢ τῶν φαύλων (τοὺς υἱεῖς). Crat. 390. D: οὐδὲ φαύλων ἀνδρῶν οὐδὲ τῶν ἐπιτυχόντων (κινδυνεύει εἶναι). Theaet. 147. A: εἴ τις ἡμᾶς τῶν φαύλων τι καὶ προχείρων ἔροιτο cet. Pol. IV. 431. C: ἐν τοῖς πολλοῖς τε καὶ φαύλοις. Theaet. 181. B: ἡμᾶς ... τι λέγειν φαύλους ὄντας. Pol. III. 405. A: μὴ μόνον τοὺς φαύλους τε καὶ χειροτέχνας cet. Phaedr. 261. B: οὐδὲν ἐντιμότερον τό γε ὀρθὸν περὶ σπουδαῖα ἢ περὶ φαῦλα γιγνόμενον. 278. C: (εἰ) λέγων αὐτὸς δυνατὸς τὰ γεγραμμένα φαῦλα ἀποδεῖξαι. Pol. VI. 496. A: οὐ νόθα καὶ φαῦλα (εἰκὸς γεννᾶν); X. 603. B: φαύλη ἄρα φαύλῳ ξυγγιγνομένη φαῦλα γεννᾷ ἡ μιμητική. Hipp. mai. 288. D: ὃς οὕτω φαῦλα ὀνόματα ὀνομάζειν τολμᾷ ἐν σεμνῷ πράγματι. Prot. 336. C: εἰ ... Πρωταγόρας ὁμολογεῖ φαυλότερος εἶναι Σωκράτους διαλεχθῆναι. Pol. V. 459. C: ἰατρὸν ... καὶ φαυλότερον ἐξαρκεῖν ἡγούμεθα εἶναι. Gorg. 483. C: ἀγαπῶσι γὰρ ... αὐτοὶ ἂν τὸ ἴσον ἔχωσι φαυλότεροι ὄντες. Phaed. 65. B: πᾶσαι (αἰσθήσεις) γάρ που τούτων φαυλότεραί εἰσιν. Pol. V. 475. B: (ὅτι) ὑπὸ σμικροτέρων καὶ φαυλοτέρων τιμώμενοι ἀγαπῶσιν. Polit. 271. E: καθάπερ νῦν ἄνθρωποι ... ἄλλα γένη φαυλότερα αὐτῶν νομεύουσι. Crat. 429. A: φαυλότερα (ἔργα; oppos. καλλίω). Legg. IX. 874. E: καὶ ὁ φαυλότατος ... τῶν ἐπὶ νόμιον τρεπομένων. Crit. 52. D: δοῦλος ὁ φαυλότατος. Legg. V. 746. D: τὸν τοῦ φαυλοτάτου δημιουργόν. Prot. 342. D: εἰ γὰρ ἐθέλει τις Λακεδαιμονίων τῷ φαυλοτάτῳ συγγενέσθαι cet. Phaedr. 235. E: τοῦτο δὲ οἶμαι οὐδ' ἂν τὸν φαυλότατον παθεῖν συγγραφέα. Ep. VII. 329. A: ἢ πάντων ἂν φαυλότατον ἡγοῦ σαυτόν. Legg. X. 902. A: καθάπερ οἱ φαυλότατοι τῶν ἀνθρώπων λέγονται ποιεῖν. Prot. 337. E: ὥσπερ τοὺς φαυλοτάτους τῶν ἀνθρώπων διαφέρεσθαι ἀλλήλοις. Pol. V. 459. D: τοὺς δὲ φαυλοτάτους ταῖς φαυλοτάταις τοὐναντίον (δεῖ συγγίγνεσθαι). **levis, facilis*. Theaet. 179. D: μάχη ... περὶ αὐτῆς οὐ φαύλη cet. Theaet. 147. C: φαῦλόν που καὶ ἁπλοῦν εἰπεῖν ὅτι cet. Crat. 390. D: κινδυνεύει ... εἶναι οὐ φαῦλον ... ἡ τοῦ ὀνόματος

θέσις. Conv. 213. C: ὡς ἐμοὶ ὁ τούτου ἔρως τοῦ ἀνθρώπου οὐ φαῦλον πρᾶγμα γέγονεν. Pol. II. 368. C: ὅτι τὸ ζήτημα ... οὐ φαῦλον, ἀλλ' ὀξὺ βλέποντος. VII. 527. D: τὸ δ' ἔστιν οὐ πάνυ φαῦλον, ἀλλὰ χαλεπὸν πιστεῦσαι ὅτι cet. Phaed. 95. E: οὐ φαῦλον πρᾶγμα ... ζητεῖς. Polit. 263. A: οὐ φαῦλον προςτάττεις. Crat. 411. A: ἐγείρεις ... οὐ φαῦλον γένος ὀνομάτων. Pol. II. 374. E: οὐκ ἄρα φαῦλον πρᾶγμα ἠράμεθα. IV. 435. C: εἰς φαῦλόν γε αὖ ... σκέμμα ἐμπεπτώκαμεν περὶ ψυχῆς cet. Soph. 218. E: περί τινος τῶν φαύλων μετιόντες.

φαυλότης, ἡ, *pravitas.* Legg. I. 646. B: εἰ δεῖ ἑκόντα ποτὲ ἄνθρωπον εἰς ἅπασαν φαυλότητα ἑαυτὸν ἐμβάλλειν. **tenuitas.* Legg. V. 745. D: τὸ νῦν δὴ λεγόμενον φαυλότητός (περὶ φ ?) τε καὶ ἀρετῆς χώρας. **inscientia, imperitia.* Theag. 130. C: οὕτως αἰσχύνομαι ἐπὶ τῇ ἐμαυτοῦ φαυλότητι. Hipp. mai. 286. D: καὶ ἐγὼ διὰ τὴν ἐμὴν φαυλότητα ἠπορούμην cet.

φαύλως, *male, perperam, haud probe.* Phaed. 86. D: καὶ γὰρ οὐ φαύλως ἔοικεν ἁπτομένῳ τοῦ λόγου. Theaet. 173. C: τούς γε φαύλως διατρίβοντας ἐν φιλοσοφίᾳ. Phil. 43. A: καὶ δοκοῦσί γε οὐ φαύλως λέγειν. Legg. VII. 820. A: φαύλως (διακεῖσθαι). VIII. 839. E: εὖ τὸ σῶμα ἔχων καὶ μὴ ἰδιωτικῶς ἢ φαύλως. XII. 966. E: ὁ ... ἰδὼν ταῦτα μὴ φαύλως μηδ' ἰδιωτικῶς. Lys. 214. A: οὐ φαύλως ἀποφαινόμενοι περὶ τῶν φίλων οἳ τυγχάνουσιν ὄντες. Ep. VII. 343. D: ἡ τῶν τεττάρων φύσις ἑκάστου πεφυκυῖα φαύλως. Legg. IX. 876. D: ἃ καὶ φαυλοτέρως ἂν πεπαιδευμένοι δικασταὶ δύναιντο κατιδεῖν. Eryx. 405. D: ὅταν ἄρα αὐτοὶ αὑτῶν τυγχάνωμεν φαυλότατα διακείμενοι, τότε cet. **simpliciter.* Theaet. 147. C: ἐξὸν φαύλως καὶ βραχέως ἀποκρίνασθαι. Pol. V. 449. C: εἰπὼν αὐτὸ φαύλως ὡς ἄρα cet. Legg. XI. 929. A: μὴ φαύλως οὕτως ἐξέστω μηδ' εὐθὺς τοῦτο δρᾶν.

φέβεσθαι, *fugere.* Lach. 191. B. (Hom.).

φέγγος, τό, *splendor; lumen.* Phaedr. 250. B: οὐκ ἔνεστι φέγγος οὐδὲν ἐν τοῖς τῇδε ὁμοιώμασιν. Pol. VI. 508. C: ὧν (τὰς χρόας) νυκτερινὰ φέγγη (ἐπέχει).

φείδομαι, *parco; abstineo.* Pol. V. 469. B: τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους φείδεσθαι. Phaed. 117. A: γλιχόμενος τοῦ ζῆν καὶ φειδόμενος οὐδενὸς ἔτι ὄντος. Phil. 15. E: φειδόμενος οὔτε πατρὸς οὔτε μητρὸς cet. Pol. VIII. 553. C: κατὰ σμικρὸν φειδόμενος. (Gorg. 485. D. μὴ φειδόμενον ex interpretatione videtur fluxisse). Phil. 55. C: (μὴ) νοῦ ... καὶ ἐπιστήμης οἷον φειδόμενοι σφόδρα φανῶμεν. Phaed. 78. A: μήτε χρημάτων φειδομένους μήτε πόνων. Id. Lach. 201. A. Menex. 242. C: ἐφείσαντο καὶ ἀπέδοσαν (τοὺς ἡγεμόνας Λακεδαιμονίους). Phil. 16. A: ἐπεὶ βαρβάρων γε οὐδενὸς ἂν φείσαιτο cet. Apol. 31. A: φείσεσθέ μου. **caveo.* Pol.

VIII. 574. B: ἆρ' εὐλαβηθείη ἂν καὶ φείσαιτο μή τι δρᾶσαι τῶν τυραννικῶν; *cesso. Legg. V. 732. D: μηδὲν φειδόμενον, ἀλλ' ἀεὶ ... ἀναμιμνήσκοντα ἕτερόν τε καὶ ἑαυτὸν σαφῶς.

φειδωλία, ἡ, *parsimonia.* Pol. IX. 572. C: μίσει τῆς τοῦ πατρὸς φειδωλίας.

φειδωλός, ή, όν, *parcus.* Pol. VIII. 554. A: τῷ γε φειδωλὸς εἶναι καὶ ἐργάτης. 554. E. Legg. IV. 719. E: φειδωλός ... τις καὶ πένης ἀνήρ. V. 743. B. Pol. VIII. 558. D: τοῦ φειδωλοῦ ἐκείνου καὶ ὀλιγαρχικοῦ cet. IX. 572. C: ὑπὸ φειδωλῷ πατρὶ τεθραμμένος. VIII. 560. C: τῷ φειδωλῷ αὐτοῦ τῆς ψυχῆς. 555. A: τὸν φειδωλόν τε καὶ χρηματιστήν. 559. C. 548. E: φειδωλοὶ χρημάτων. Phaedr. 256. E: θνητά τε καὶ φειδωλὰ οἰκονομοῦσα.

φειδωλῶς, *parce.* Pol. VIII. 559. D: τεθραμμένος ... ἀπαιδεύτως τε καὶ φειδωλῶς.

φελλός, ὁ, *cortex* (suberis). Polit. 288. E: φελλῶν καὶ βίβλων καὶ δεσμῶν ἐργαστικαί.

φέρβω, *alo.* Critia 115. A: ἔφερβεν εὖ.

φέριστος, η, ον, *optimus.* Phaedr. 238. D: εἶεν, ὦ φέριστε, ὃ μὲν cet.

φέρω, *fero, porto.* Legg. XI. 914. B: ἂν ... τις ... ἀναιρούμενος οἴκαδε φέρῃ. Phaedr. 279. C: ὅσον (πλῆθος) μήτε φέρειν μήτε ἄγειν δύναιτ' ἄλλος ἢ ὁ σώφρων. (Pol. II. 359. E. χρυσοῦν δακτύλιον φέρειν vulgo legitur, sed v. φέρειν a libris fere omnibus abest). Pol. II. 363. D: κοσκίνῳ ὕδωρ ἀναγκάζουσι φέρειν. V. 470. A: πρὸς ἱερὸν τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τῶν οἰκείων φέρειν. 469. E: οὐδὲ ... πρὸς τὰ ἱερὰ τὰ ὅπλα οἴσομεν ὡς ἀναθήσοντες. 460. C: οἴσουσι παρά τινας τροφοὺς cet. Theaet. 142. A: Θεαιτήτῳ ἐνέτυχον φερομένῳ ἐκ Κορίνθου ἀπὸ στρατοπέδου Ἀθήναζε. **fero,* i. q. *perfero, tolero* (c. adv., ut Lat. *graviter ferre*); *sustineo.* Phaed. 63. A: ὅτι οὕτω ῥαδίως φέρεις καὶ ἡμᾶς ἀπολείπων καὶ ἄρχοντας ἀγαθούς. Tim. 91. C: χαλεπῶς ἀγανακτοῦν φέρει. Legg. VI. 768. A: χαλεπῶς ἂν ἐν δίκῃ φέροιεν ἄμοιροι γενόμενοι τῶν τοιούτων διακρίσεων. Phaed. 115. E: ἵνα Κρίτων ῥᾷον φέρῃ. Phaedr. 241. A: τὴν ... ξυνουσίαν ἐπίπονον οὖσαν φέρειν δι' ἐλπίδα ἀγαθῶν. 252. C: φέρειν τὸ ... ἄχθος. Phaed. 116. C: πειρῶ ὡς ῥᾷστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα. Pol. I. 329. E: ἡγεῖσθαί σε ῥᾳδίως τὸ γῆρας φέρειν. Critia 121. B: τὰ παρόντα φέρειν ἀδυνατοῦντες. Legg. III. 691. C: ἥτις ποτὲ δυνήσεται τὴν μεγίστην ἐν ἀνθρώποις ἀρχὴν φέρειν. Menex. 247. C: ὡς ῥᾷστα φέρειν τὴν ξυμφοράν. Pol. V. 474. E: εὐχερῶς φέροντος τὴν ὠχρότητα. Gorg. 522. E: εὖ οἶδα ὅτι ῥᾳδίως ἴδοις ἄν με φέροντα τὸν θάνατον. Menex. 247. D: φέροντες ... ἀνδρείως τὰς συμφοράς. Pol. I. 330. A: (τοῖς) χαλεπῶς ... τὸ γῆρας φέρουσιν. Critia 120. E: ῥᾳδίως ἔφερον οἷον ἄχθος τὸν τοῦ χρυσοῦ ... ὄγκον. Crit. 43. C: ἣν ἐγὼ ... ἐν τοῖς βαρύτατ' ἂν ἐνέγκαιμι. Pol.

I. 330. A: ὅτι οὔτ᾽ ἂν ὁ ἐπιεικὴς πάνυ τι ῥᾳδίως γῆρας μετὰ
πενίας ἐνέγκοι cet. VI. 503. E: εἰ καὶ τὰ μέγιστα μαθή-
ματα δυνατὴ ἔσται ἐνεγκεῖν. Apol. 37. C: ὅτι ὑμεῖς ...
οὐχ οἷοί τε ἐγένεσθε ἐνεγκεῖν τὰς ἐμὰς διατριβὰς καὶ τοὺς
λόγους. Pol. X. 603. E: ὅτι ῥᾷστα οἴσει τῶν ἄλλων. Polit.
257. C: ῥᾷον οἴσετον πάντα πόνον. Apol. 37. C: ἄλλοι ...
αὐτὰς (τὰς ἐμὰς διατριβὰς) οἴσουσι ῥᾳδίως. **fero*, i. e. *duco*
(de via al.); etiam *moveo*; unde pass. Lat. *ferri*, i. q. *agitari*,
volvi, *ruere*, *abripi*, *deferri* al. Pol. II. 365. D: ταύτῃ ἰτέον,
ὡς τὰ ἴχνη τῶν λόγων φέρει. IV. 444. E: ἆρ᾽ οὖν οὐ καὶ
τὰ μὲν καλὰ ἐπιτηδεύματα εἰς ἀρετῆς κτῆσιν φέρει —; Legg.
III. 694. C: φέρει ... ἡμῖν σκέψιν τοῦτο ἐφ᾽ ὅπερ ὡρμήκα-
μεν. VIII. 831. C: ὅ τι ... πρὸς τοῦτο φέρει μάθημα cet.
Gorg. 524. A: ἐξ ἧς φέρετον τὼ ὁδώ, ἡ μὲν εἰς μακάρων
νήσους, ἡ δ᾽ εἰς Τάρταρον. Pol. III. 394. D: ὅπῃ ἂν ὁ
λόγος ὥσπερ πνεῦμα φέρῃ, ταύτῃ ἰτέον. VIII. 553. D: ἐὰν
τι ἄλλο εἰς τοῦτο φέρῃ. Alc. II. 142. B: πόνοι φέροντες
εἰς ὠφέλειαν. Menex. 247. E: πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν
φέροντα. Phaedr. 250. E: οὐκ ὀξέως ἐνθένδε ἐκεῖσε φέρεται
πρὸς αὐτὸ τὸ κάλλος. 254. B: βίᾳ φέρεται. 263. A: οὐκ
ἄλλος ἄλλῃ φέρεται —; Pol. VII. 529. D: ἃς τὸ ὂν τάχος
καὶ ἡ οὖσα βραδυτὴς ... φοράς τε πρὸς ἄλληλα φέρεται καὶ
τὰ ἐνόντα φέρει. Tim. 80. A: ὅσα ἐπὶ γῆς φέρεται. Phil.
13. E: πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν φερόμεθα λόγον. Phaed. 114.
B: φέρονται αὖθις εἰς τὸν Τάρταρον. Theaet. 144. A: ἄτ-
τοντες φέρονται ὥσπερ τὰ ἀνερμάτιστα πλοῖα. Pol. VI. 503.
C. IX. 586. A: μέχρι πάλιν πρὸς τὸ μεταξὺ φέρονται. Dem.
382. B: αἱ ... ψῆφοι φέρονται ὡς οὐ ξυμβούλων δεομένων.
Parm. 138. C: εἰ φέροιτο τὸ ἕν. Pol. IX. 584. E: ὅταν ...
ἐπὶ τὸ λυπηρὸν φέρωνται. Crat. 411. B: πάντως φέρεσθαι
(τὰ πράγματα). C: ῥεῖν καὶ φέρεσθαι. Pol. IX. 584. D:
ἄνω φέρεσθαι. Phaed. 98. B: ἀπὸ δὴ θαυμαστῆς ... ἐλπί-
δος ᾠχόμην φερόμενος. Phaedr. 255. C: πολλὴ φερομένη
(πηγὴ) πρὸς τὸν ἐραστήν. Pol. VI. 496. D: οἷον ἐν χει-
μῶνι κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου. IX.
584. D: ἐκ τοῦ κάτω φερόμενον πρὸς μέσον. Theaet. 177.
C: τοὺς τὴν φερομένην οὐσίαν λέγοντας. Pol. VI. 492. C:
ἣν (παιδείαν) οὐ ... οἰχήσεσθαι φερομένην κατὰ ῥοῦν ᾗ ἂν
οὗτος φέρῃ. Tim. 44. A: ἔξωθεν αἰσθήσεις τινὲς φερόμε-
ναι. Ep. VII. 328. B: πολλάκις ἑαυταῖς ἐναντίαι φερόμε-
ναι (ἐπιθυμίαι). Phaed. 99. A: ὑπὸ δόξης φερόμενα τοῦ
βελτίστου. Epin. 983. A: πάντα ... τὰ φερόμενα ἄστρα.
Polit. 310. A: ἐπὶ τἀναντία φερομένων (ἀρετῆς μερῶν). Crat.
404. D: φερομένων τῶν πραγμάτων. Tim. 38. A: τοῖς ἐν
αἰσθήσει φερομένοις. 36. D: ἐν λόγῳ ... φερομένους (κύ-
κλους). Epin. 986. B: εἴτε αὐτοὺς ἰόντας εἴτε φερομένους
ἐν ὀχήμασι. Legg. VII. 814. B: εὐθὺς πρὸς ἱερὰ φερομένας.
Soph. 249. B: ἐὰν αὖ φερόμενα καὶ κινούμενα πάντ᾽ εἶναι

συγχωρῶμεν. Legg. XII. 967. C: τὰ κατ᾽ οὐρανὸν φερόμενα. Conv. 190. A: ταχὺ ἐφέροντο κύκλῳ. Tim. 43. A: βίᾳ δ᾽ ἐφέροντο καὶ ἔφερον. Ep. VII. 348. B: οἱ δ᾽ ἐφέροντο εὐθὺς πρὸς τὰ τείχη. Pol. IX. 584. D: ὅθεν ἐνήνεκται. Phaedr. 254. B: τοῦ ἡνιόχου ἡ μνήμη πρὸς τὴν τοῦ κάλλους φύσιν ἠνέχθη. Pol. IX. 586. A: πρὸς τὸ ἀληθῶς ἄνω ... οὔτε ἠνέχθησαν. Tim. 63. A: εἰς οὐδὲν ἄν ποτε τῶν ἐσχάτων ἐνεχθείη. Parm. 138. D: τίς μηχανὴ τοῦτο κύκλῳ ποτὲ ἐπὶ τοῦ μέσου ἐνεχθῆναι; Tim. 87. A: πρὸς ... τοὺς τρεῖς τόπους ἐνεχθέντα τῆς ψυχῆς. — Pass., ut Lat. *ferri* et *circumferri*, etiam in eo dicitur quod celebratur (aut laudatur aut vituperatur). Ep. VII. 328. E: ἣν (φιλοσοφίαν) ἀτίμως γῆς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι. — Med. Eryx. 395. B: οὓς (πεττοὺς) εἴ τις φέροιτο cet. — Celeritatis notio, quae in pass. φέρεσθαι eminet, etiam in imperativo φέρε conspicitur, qui, ut Lat. *age*, exhortandi vim habet (germ. *wohlan*). Prot. 330. B: φέρε δὴ ... κοινῇ σκεψώμεθα cet. Gorg. 455. A: φέρε δὴ ἴδωμεν (v. φέρε δή, ἴδωμεν) cet. 514. D: φέρε πρὸς θεῶν αὐτὸς δὲ ὁ Σωκράτης πῶς ἔχει τὸ σῶμα πρὸς ὑγίειαν; Phaed. 63. B: φέρε δὴ ... πειραθῶ cet. Theaet. 151. E: ἀλλὰ φέρε δὴ αὐτὸ κοινῇ σκεψώμεθα cet. Soph. 229. A: φέρε δὴ διδασκαλικῆς δὲ ἆρα ἓν μόνον γένος φατέον εἶναι, ἢ πλείω —; Crat. 385. B: φέρε δή μοι τόδε εἰπέ. Polit. 294. D: φέρε νῦν ἀναλάβωμεν πάλιν μνήμῃ τὰς ... ἐπιτάξεις cet. Pol. I. 347. C: φέρε δὴ τὸ τοιόνδε περὶ αὐτῶν πῶς λέγεις; V. 453. E: φέρε δὴ ... ἐάν πῃ εὕρωμεν τὴν ἔξοδον. Legg. I. 633. C: τὴν ἀνδρείαν δὲ φέρε τί θῶμεν; VII. 805. D: φέρε ... μῶν οὐκ ἀνάγκη γενέσθαι γέ τινα τάξιν ἑτέραν αὐταῖς; De lege 315. E: φέρε δὴ σὺ πότερα νομίζεις τὰ δίκαια ἄδικα εἶναι —; al. Similiter part. φέρων ponitur ita ut verti possit *protinus*, *statim*. Pol. I. 345. B: ἢ εἰς τὴν ψυχὴν φέρων ἐνθῶ τὸν λόγον; Hipp. mai. 282. E: καὶ τοῦτο ἐλθὼν οἴκαδε φέρων τῷ πατρὶ ἔδωκα. — Est etiam *calculum movere* vel *ducere*, *suffragia ferre* et *suffragiis creare*. Legg. VI. 766. B: φερόντων ψῆφον κρύβδην. Pol. VI. 486. C: οὐκ ἔχουσιν ὅ τι φέρωσιν (*quem calculum moveant*). Legg. VI. 767. D: τὴν ... ψῆφον φανερὰν φέρειν. Dem. 380. A: ἣν (ψῆφον) φέρειν ἕκαστος ὑμῶν διανοεῖται. 381. C. Legg. IX. 856. A: ψῆφον ἱερὰν ἕκαστον φέροντα. Hinc φέρειν abs. est *creare*. Legg. VI. 753. D: τὴν δὲ πόλιν ὡσαύτως ἐκ τούτων φέρειν πάλιν ὃν ἂν ἕκαστος βούληται. 756. C. D. E. 753. D: φερέτω. 759. D: φερέτωσαν. XII. 949. A: ἀφ᾽ ἱερῶν φέροντα. XII. 946. A: τῶν ... προκριθέντων οὓς ἂν πλεῖστοι ἐνέγκωσι. VI. 756. D: ἐὰν ἐνεγκεῖν μὴ βούληται. 755. A: φερέσθω ... εἰς τὴν ἀρχὴν cet. 756. C: ἐπειδὰν δ᾽ ἐνεχθῶσι cet. **fero*, h. e. *edo*, *produco*. Critia 118. E: ὅσα γῆ φέρει. Legg. V. 743. D: ὅσα γεωργία δίδωσι καὶ φέρει. Critia 115. B: πώματα καὶ βρώματα ...

φέρων. 114. E: πάντα φέρουσα ἄφθονα. Polit. 266. E: φέροντα τὸν πολιτικὸν καὶ βασιλικὸν ... παραδοῦναι τὰς τῆς πόλεως ἡνίας. Critia 111. A: τότε ... παμπληθῆ ταῦτα ἔφερε. C: νομὴν ... βοσκήμασιν ἀμήχανον ἔφερε. Tim. 24. C: ὅτι φρονιμωτάτους ἄνδρας οἴσοι. D: τὸν προςφερεστάτους αὐτῇ μέλλοντα οἴσειν τόπον ἄνδρας. Etiam *profero*. Epin. 973. C: πολλοὶ ... τὸν αὐτὸν λόγον φέρουσιν ὡς cet. Ep. VIII. 353. E: ἐνεγκὼν εἰς τὸ μέσον. *(act. et med.) *fero*, h. e. *accipio*, *consequor*. Pol. V. 468. C: πρὸς τὸ τἀριστεῖα φέρειν. Legg. II. 657. E: τὰ νικητήρια φέρειν. 671. E: ἴσην καὶ μείζω τὴν αἰσχύνην φέρειν. Hipp. mai. 304. B: οἴχεσθαι φέροντα οὐ τὰ σμικρότατα, ἀλλὰ τὰ μέγιστα τῶν ἄθλων. Phaedr. 256. D: ὥστε οὐ σμικρὸν ἆθλον τῆς ἐρωτικῆς μανίας φέρονται. Phaed. 113. D: τῶν ... εὐεργεσιῶν τιμὰς φέρονται cet. Pol. X. 613. C: τὰ ἆθλα παρὰ τῶν ἀνθρώπων φέρονται. Phaedr. 245. B: φερέσθω τὰ νικητήρια. Legg. XI. 917. D: ὁ ... δοῦλος φερέσθω τὸ κιβδηλευθέν. VI. 762. A: ὀνείδη φερέσθωσαν ἐν πάσῃ τῇ πόλει. Pol. III. 406. B: καλὸν ... τὸ γέρας ... τῆς τέχνης ἠνέγκατο. Ion. 530. A: τὰ πρῶτα τῶν ἄθλων ἠνεγκάμεθα. Ep. II. 312. C: πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοι οἴσει ὡς φιλοσόφῳ ὄντι. Pol. VII. 537. B: τιμὰς ... μείζους τῶν ἄλλων οἴσονται. Phaed. 64. A: ἐκεῖ μέγιστα οἴσεσθαι ἀγαθά. Euthyd. 305. D: παρὰ πᾶσι τὰ νικητήρια εἰς δόξαν οἴσεσθαι σοφίας πέρι (ἡγοῦνται). **affero*, *apporto*. Phaed. 88. B: ἢ τῇ ψυχῇ φέρει ὄλεθρον. Conv. 184. E: ἐπὶ ... τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ ἐξαπατωμένῳ αἰσχύνην φέρει καὶ μή. Pol. IX. 581. D: ὅ τι μὴ μάθημα τιμὴν φέρει. Menex. 246. E: οὔτε γὰρ πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ μετ' ἀνανδρίας cet. Ion. 534. B: ὅτι ... τὰ μέλη ἡμῖν φέρουσιν ὥσπερ αἱ μέλιτται. Conv. 213. E: φέρε ... τὸν ψυκτῆρα ἐκεῖνον. Ib. φερέτω. Legg. VIII. 835. B: οὐδ' αὖ μετατιθέμενα ... μέγα τῇ πόλει κέρδος ἢ ζημίαν ἂν φέροι. VII. 817. A: τὴν ποίησιν φέρωμέν τε καὶ ἄγωμεν —; IV. 721. D: κέρδος καὶ ῥαστώνην φέρειν. Crit. 43. C: ἀγγελίαν ... φέρων χαλεπήν. Soph. 245. E: μείζω ... φέρον ... πλάνην. Legg. VII. 811. B: κίνδυνόν φημι εἶναι φέρουσαν τοῖς παισὶ τὴν πολυμαθίαν. Conv. 188. A: ἥκει φέροντα εὐετηρίαν τε καὶ ὑγίειαν ἀνθρώποις cet. Phaed. 116. B: (ἐπειδὴ) ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδία. Tim. 21. C: ὃν (λόγον) ἀπ' Αἰγύπτου δεῦρο ἠνέγκατο. **aufero*, *arripio*. Pol. IX. 574. A: ἀναγκαῖον ... πανταχόθεν φέρειν. Legg. VI. 762. A: ἐπιχειροῦντες λαμβάνειν τε καὶ φέρειν τῶν ἐν ταῖς γεωργίαις μὴ πείσαντες. X. 884: τῶν ἀλλοτρίων μηδένα μηδὲν φέρειν μηδὲ ἄγειν. 885. A: ὅταν ... τις τῶν ἀρχόντων ἄγῃ ἢ φέρῃ ἢ χρῆται τινι τῶν ἐκείνων μὴ πείσας αὐτούς. **refero*, ut gratiam, et in univ. *persolvo*, *pendo*. Polit. 298. A: προστάττοντες ἀναλώματα φέρειν παρ' ἑαυτοὺς οἷον φόρους. Tim. 21. C: εἴτε

καὶ χάριν τινὰ τῷ Κριτίᾳ φέρων. *specto, pertineo, convenio. Pol. VII. 538. C: πῇ πρὸς τοὺς ἁπτομένους τῶν λόγων αὕτη φέρει ἡ εἰκών; Legg. II. 670. E: τῆς ἐπὶ τὸ πλῆθος φερούσης (παιδείας). Etiam conduco. Pol. V. 449. D: μέγα γάρ τι οἰόμεθα φέρειν καὶ ὅλον εἰς πολιτείαν ὀρθῶς ἢ μὴ ὀρθῶς γιγνόμενον. — Cum praep. εἰς est inferre, cum praep. ἐπί referre (germ. beziehen), conferre, transferre al. Pol. V. 478. B: οὐχ ὁ δοξάζων ἐπὶ τὶ φέρει τὴν δόξαν; Soph. 237. C: οὐκοῦν ... οὐδ' ἐπὶ τὸ τὶ φέρων ὀρθῶς ἄν τις φέροι; Charm. 163. D: δῆλον ... μόνον ἐφ' ὅ τι φέροις τοὔνομα ὅ τι ἂν λέγῃς. Soph. 250. D: ἐφ' ὅ τί ποτε δεῖ φέρειν. Tim. 37. E: ἃ δὴ φέροντες λανθάνομεν ἐπὶ τὴν ἀΐδιον οὐσίαν οὐκ ὀρθῶς. Critia 120. A: τὰ δ' ἄλλα εἰς τὸ πῦρ ἔφερον. Pol. V. 477. E: δόξαν εἰς δύναμιν ἢ εἰς ἄλλο εἶδος οἴσομεν; Critia 120. C: μήτε ποτὲ ὅπλα ἐπ' ἀλλήλους οἴσειν. Verb. Soph. 237. C: ὅτι τῶν ὄντων ἐπί τι τὸ μὴ ὂν οὐκ οἰστέον.

φεῦ, *hem* (admirantis exclamatio). Phaedr. 263. D: φεῦ ὅσῳ λέγεις τεχνικωτέρας νύμφας τὰς Ἀχελῴου ... Λυσίου ... πρὸς λόγους εἶναι. 273. C: φεῦ δεινῶς γ' ἔοικεν ἀποκεκρυμμένην τέχνην ἀνευρεῖν ὁ Τισίας cet. Hipp. mai. 287. B: φεῦ ὡς εὖ λέγεις.

φεύγω, *fugio, effugio; vito, aversor; recuso.* Gorg. 485. A: ἐντεῦθεν φεύγει καὶ λοιδορεῖ τοῦτο. Phaed. 65. D: φεύγει ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ σώματος). Epin. 974. B: φυγῇ φεύγει. Prot. 354. C: τὴν ... λύπην φεύγετε ὡς κακόν. Pol. VIII. 568. A: οἱ δ' ἐπιεικεῖς μισοῦσί τε καὶ φεύγουσι. Legg. IV. 706. C: φεύγουσι δή τινας οὐκ αἰσχρὰς ... φυγάς. IX. 854. C: τὰς ... τῶν κακῶν ξυνουσίας φεῦγε ἀμεταστρεπτί. Phaed. 62. E: διὸ ἀλογίστως ἂν φεύγοι. 63. A: τί γὰρ ἂν βουλόμενοι ... δεσπότας ἀμείνους αὑτῶν φεύγοιεν —; Prot. 338. A: φεύγειν εἰς τὸ πέλαγος τῶν λόγων. Theaet. 176. A: ἐνθένδε ἐκεῖσε φεύγειν. Pol. X. 619. A: φεύγειν τὰ ὑπερβάλλοντα ἑκατέρωσε. Legg. I. 636. E: τὰς ἡδονὰς φεύγειν. Ep. VIII. 354. A: φεύγειν ... τοὔνομά τε καὶ τοὖργον τοῦτο. C: φεύγειν φυγῇ ἀπλήστως πεινώντων εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων. Conv. 195. B: φεύγων φυγῇ τὸ γῆρας. 216. A: βίᾳ ... οἴχομαι φεύγων. Hipp. mai. 292. A: ἂν μὴ ἐκφύγω φεύγων αὐτόν. Legg. IX. 875. B: φεύγουσα ... ἀλόγως τὴν λύπην. Pol. VIII. 549. C: φεύγοντος τάς τε τιμὰς καὶ ἀρχὰς cet. X. 620. B: φεύγουσαν (ψυχὴν) ἄνθρωπον γενέσθαι. Gorg. 479. B: οἱ τὴν δίκην φεύγοντες (*effugere studentes*). Legg. VI. 762. B: εἰς ἕτερον ἀεὶ τόπον φεύγοντες. Legg. X. 886. E: (ἐν ἀνθρώποις) φεύγουσι (*nos aversantibus*) περὶ τῆς νομοθεσίας. Ep. VIII. 354. D: φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγὸν ὡς ὂν κακόν. Conv. 221. C: τοὺς προτροπάδην φεύγοντας διώκουσι. Euthyd. 302. B: ἄπορόν τινα στροφὴν ἔφευγόν τε καὶ ἐστρεφόμην ἤδη. Hipp. mai. 283. D: ἆρ' οὖν χρημάτων ἐνδείᾳ ἔφευγον τὴν σὴν ὁμιλίαν; Alc. I.

103. B: οὐδεὶς ὅς οὐχ ... πέφευγε. 104. C: τῶν ἄλλων πεφευγότων. Prot. 318. E: τὰς ... τέχνας αὐτοὺς πεφευγότας πάλιν αὖ ἄγοντες ἐμβάλλουσιν εἰς τέχνας. Ep. III. 316. B: ὡς εἰκότως σοι ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Apol. 26. A: διδάξαι ἔφυγες καὶ οὐκ ἠθέλησας. Legg. IV. 708. B: ἤδη δέ ποτε καὶ ξυνάπασα πόλις τινῶν ἔφυγεν. Hipp. min. 363. D: νῦν δὲ τὴν Σωκράτους ἐρώτησιν φύγοιμι. Lach. 184. C: οὐκ ἔσθ' ὅπως ἄν τις φύγοι τὸ καταγέλαστος γενέσθαι. Legg. IX. 855. A: ἐὰν φύγωσι τὰ πατρῷα ἤθη. Tim. 86. C: σπεύδων τὸ μὲν ἑλεῖν ἀκαίρως, τὸ δὲ φυγεῖν. 87. B: φυγεῖν ... κακίαν. Legg. VIII. 832. E: φυγεῖν ... καὶ ἑλεῖν. Pol. IX. 587. C: φυγὼν νόμον τε καὶ λόγον. Legg. VI. 767. D: τοῖς τἄλλα δικαστήρια φυγοῦσι. Apol. 29. B: οὐδὲ φεύξομαι. Clit. 407. A. Crit. 53. C: πότερον ... φεύξει τὰς ... εὐνομουμένας πόλεις —; Euthyd. 307. B. Pol. IX. 592. A: φεύξεται. Legg. I. 635. B: εἴ τις ἐκ παίδων φευξεῖται διὰ τέλους. Theaet. 181. A: φευξόμεθα παρ' αὐτοὺς ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰ ἀκίνητα κινούντων. 168. A: φεύξονται ἀφ' ἑαυτῶν εἰς φιλοσοφίαν. Legg. I. 635. C: φευξεῖσθαι τοὺς ἐν ἐκείνοις γεγυμνασμένους. Gorg. 507. D: ἀκολασίαν ... φευκτέον. Phaed. 62. D: φευκτέον εἶναι ἀπὸ τοῦ δεσπότου. Theaet. 167. D. Pol. II. 358. A. — Cum v. γραφὴν vel δίκην et absolute est *accusari, reum agi* et *accusatum esse*. Euth. 6. A: οὗ ἕνεκα τὴν γραφὴν φεύγω. 3. E: φεύγεις αὐτὴν (τὴν δίκην), ἢ διώκεις; Pol. III. 405. B: φεύγων τε καὶ διώκων. Legg. VI. 754. E: ἐὰν δ' ὁ φεύγων ὄφλῃ cet. 768. A. XII. 948. A. 956. B. IX. 855. D: κατὰ τὸ στόμα τοῦ διώκοντός τε καὶ φεύγοντος. XI. 929. B. IX. 855. E: τὸν ... φεύγοντα. Apol. 35. D: ἀσεβείας φεύγοντα ὑπὸ Μελίτου τουτουΐ. Euth. 8. C: φεύγοντες τὴν δίκην. Apol. 19. C: μήπως ἐγὼ ὑπὸ Μελίτου τοσαύτας δίκας φύγοιμι. **exsulo* s. *exsilio multor* vel *multatus sum*. Legg. IX. 867. C: δύο ... ἔτη φευγέτω. D. 871. D: φευγέτω ἀειφυγίαν. Id. 877. C. E: (ὅταν) ἐν ἀειφυγίᾳ τις φεύγῃ. C: τὸν φεύγοντα. Euthyd. 271. C: φεύγοντες ... ἐκεῖθεν. Legg. IX. 867. E: τὰς τῶν φευγόντων πράξεις. Ep. VII. 325. C: τῶν τότε φευγόντων φίλων. Menex. 242. B: τοὺς ἀδίκως φεύγοντας δικαίως κατήγαγον. Legg. IX. 867. D: καθάπερ ἅτερος ἔφευγε τὰ δύο (ἔτη). 868. A: φυγὼν μηκέτι κατέλθῃ. 871. D.

φευκτός, ή, όν, *fugiendus*. Ax. 369. B: οὐ φευκτὰς (τὰς λοιπὰς ἐπιτηδεύσεις ἐννοήσομεν);

φηγός, ἡ, *glans*. Pol. II. 372. C: μύρτα καὶ φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ.

φήμη, ἡ, *fama, rumor; effatum* vel *narratio antiquitus tradita*. Tim. 27. B: ἡ τῶν ἱερῶν γραμμάτων φήμη. Pol. III. 415. D: τοῦτο ... ἕξει, ὅπῃ ἂν αὐτὸ ἡ φήμη ἀγάγῃ. Legg. II. 672. B: λόγος τις ἅμα καὶ φήμη ὑποῤῥεῖ πως ὡς cet.

XI. 932. A: εἰ ... τινὰ κατέχοι φήμη κωφὴ τῶν τοιούτων προοιμίων. Apol. 20. C: οὐ γὰρ δήπου σοῦ γε ... τοσαύτη φήμη τε καὶ λόγος γέγονεν, εἰ μή τι ἔπραττες ἀλλοῖον ἢ οἱ πολλοί. De lege 320. D: διὰ τί ... ποτε ... αὕτη ἡ φήμη κατεσκέδαται τοῦ Μίνω ὡς ἀπαιδεύτου τινὸς ... ὄντος; Crat. 359. E: ἡ τύχη τῆς φήμης. Legg. VIII. 838. C: ὅτι τὸ τῆς φήμης θαυμαστήν τινα δύναμιν εἴληχεν. Epin. 988. A: δικαιότερον ... τῆς ἐκ τῶν βαρβάρων ἐλθούσης φήμης τε ἅμα καὶ θεραπείας πάντων τούτων τῶν θεῶν ἐπιμελήσεσθαι τοὺς Ἕλληνας. 992. A. Legg. VI. 771. C: πιστεύσαντες ... τῇ παρούσῃ φήμῃ καὶ λόγῳ. Polit. 309. E: (ἆρ' οὐκ) ἐπονείδιστόν τινα εὐηθείας δικαιότατα λαμβάνει φήμην; Phil. 16. C: οἱ ... παλαιοὶ ... ταύτην φήμην παρέδοσαν. Legg. IV. 713. C: φήμην ... παραδεδέγμεθα τῆς τῶν τότε μακαρίας ζωῆς, ὡς ἄφθονα ... πάντα εἶχεν. VII. 822. C: ψευδῆ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνούντων. XII. 952. B: εἴ τινα φήμην τινῶν περὶ θέσεως νόμων ... εὗρέ τινας ἔχοντας, φράζειν cet. Apol. 18. C: ταύτην τὴν φήμην κατασκεδάσαντες. Pol. V. 463. D: αὗταί σοι, ἢ ἄλλαι φῆμαι ἐξ ἁπάντων τῶν πολιτῶν ὑμνήσουσιν εὐθὺς περὶ τὰ τῶν παίδων ὦτα —; Legg. X. 906. B: ὡς αἱ φῆμαί φασιν αἱ τῶν κακῶν. XI. 927. A: πιστεύειν ... ταῖς ἄλλαις φήμαις χρεὼν περὶ τὰ τοιαῦτα οὕτω πολλαῖσι καὶ σφόδρα παλαιαῖς οὔσαις. V. 738. C: καθιέρωσαν ... τοῖς τοιούτοις λόγοις φήμας τε καὶ ἀγάλματα cet. Etiam est fama ex opinione vulgari profecta. Legg. IX. 870. A: τῆς ἀπαιδευσίας τοῦ κακῶς ἐπαινεῖσθαι πλοῦτον αἰτία φήμη πρὸς τῶν Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων. IX. 871. B: ὡς ἡ τοῦ νόμου ἀρὰ τὴν φήμην προτρέπεται. *vox divina s. divinitus missa; responsum, oraculum. Tim. 72. B: ὅτι τῆς δι' αἰνιγμῶν οὗτοι φήμης καὶ φαντάσεως ὑποκριταί. Legg. II. 664. D: διὰ θείας φήμης καταλελεῖφθαι. VII. 792. D: κατά τινα μαντείας φήμην. Phaed. 111. B: φήμας τε καὶ μαντείας καὶ αἰσθήσεις τῶν θεῶν ... γίγνεσθαι αὐτοῖς. Legg. I. 624. B: κατὰ τὰς παρ' ἐκείνου φήμας ταῖς πόλεσι ὑμῖν θέντος τοὺς νόμους. Epin. 985. C: ἢ κατὰ φήμας τε καὶ μαντείας λεχθέν τισιν (v. λεχθεῖσιν). — Simpl. vox (Legg. XI. 935. A: δι' αἰσχρῶν ὀνομάτων ἐπιφέρειν γυναικείους ἑαυτοῖς φήμας), *verbum* (Legg. XII. 966. C: τῇ φήμῃ μόνον τῶν νόμων συνακολουθοῦσι) et *nomen*. Legg. IV. 704. A: τοῦτο τάχ' ἂν ἴσως ... ἡ θεῶν ἐπωνυμία τῶν ἐν τῷ τόπῳ προσθείη τὴν αὐτῶν φήμην καίνῃ γενομένῃ τῇ πόλει. **omen*. Legg. IX. 878. A: φήμης ἕνεκα ἐπονομάζοντας. X. 908. A: τιμωρίας ἔχων ἐπωνυμίαν φήμην τινά. Ep. VI. 323. C: φήμην γὰρ ἀγαθὴν μαντεύομαι.

φημὶ, *dico*, *aio*, *affirmo*, cum neg. *nego*; *nomino*; *profiteor*; *narro*. Pol. I. 338. C: φημὶ γὰρ ἐγὼ εἶναι τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλο τι ἢ cet. Gorg. 489. C: ὅτι ταὐτόν φημι εἶναι τὸ βέλτιον καὶ τὸ κρεῖττον. Abs. interpos. ἔγωγέ φημι Gorg.

526. C. In respons. affirmandi vi ponitur. Phaedr. 270. C: *φημί* (i. q. *vero*). Prot. 309. C: *τί φῄς* (v. *φής*); 312. C: *ἀνδρί, ὡς φῄς, σοφιστῇ*. Euthyd. 304. C: *ὡς ἐκείνω φατὸν οἵω τ' εἶναι διδάξαι* cet. Crat. 434. C: *ὅτι ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἡμεῖς μέν φαμεν σκληρότης, Ἐρετριεῖς δὲ σκληρότηρ*. Prot. 330. D: *οὐκοῦν καὶ ὁσιότητά τινά φατε εἶναι;* Pol. II. 366. E: *ὅσοι ἐπαινέται φατὲ δικαιοσύνης εἶναι*. I. 329. E: *τοῖς γὰρ πλουσίοις πολλὰ παραμύθιά φασιν εἶναι*. Plur. *φασί* (vern. *sagt man*) Gorg. init. al. innum. Prot. 349. C: *ταῦτα εἰ μέν σοι δοκεῖ ἔτι ὥσπερ τότε, φαθί* (v. *φάθι*). Gorg. 475. E: *ἢ φαθὶ ἢ μὴ* (*nega*) *ἃ ἐρωτῶ*. Pol. V. 475. B. Legg. X. 902. B: *φάτω*. Prot. 330. C: *φαίην ἂν ἔγωγε ἀποκρινόμενος*. D: *φαῖμεν ἄν*. Phil. 63. C: *φαῖμεν ἂν αὖ τὸν νοῦν ... ἀνερωτῶντες*. Ib. *ποίων, φαῖεν ἂν ἴσως, ἡδονῶν;* Euthyd. 296. E: *πῶς φῶ ἐπίστασθαι —;* Crat. 434. E: *ἐπειδάν τις φῇ σκληρόν*. Phil. 35. E: *φῶμεν ἢ μὴ φῶμεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν παθημάτων εἶναι;* Pol. V. 474. C: *ὃν ἂν φῶμεν φιλεῖν τι*. Absol. interpositum *φῶμεν* Legg. X. 897. C. Phaedr. 273. B: *μὴ ὑπὸ μόνου φάναι τοῦ ἀνδρικοῦ συγκεκόφθαι*. Theaet. 165. A: *φάναι τε καὶ ἀπαρνεῖσθαι*. Crat. 429. D: *πότερον λέγειν μὲν οὐ δοκεῖ σοι εἶναι ψευδῆ, φάναι δέ; Οὔ μοι δοκεῖ οὐδὲ φάναι*. Prot. 317. D: *ἔφην ἐγώ*. Gorg. 466. E: *ἐπεὶ τὸ μέγα δύνασθαι ἔφης ἀγαθὸν εἶναι τῷ δυναμένῳ*. Crat. 438. A: *ἔφησθα*. Pol. VI. 501. C. VIII. 544. A. al. Prot. 310. B: *Πρωταγόρας, ἔφη, ἥκει, στὰς παρ' ἐμοί* (ubi *ἔφη* et *στὰς* cet. cohaerent). 330. B: *οὐκ ἔφη*. Phaed. 117. E: *ὁ δ' οὐκ ἔφη*. Prot. 317. D: *ὁ Καλλίας ἔφη* (nomine praepos.). 354. E: *ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις, ὁ Πρωταγόρας*. Conv. 174. B: *κἀγώ, ἔφη* (*narravit*), *εἶπον ὅτι* cet. C: *εἰπεῖν ἔφη*. 180. C. al. Euthyd. 278. C: *ἐφάτην ... ἐπιδείξασθαι* (v. *ἐπιδείξεσθαι*) *τὴν προτρεπτικὴν σοφίαν*. 294. E: *ἐφάτην ἅμα ἀμφοτέρω*. Pol. V. 459. D: *ἔφαμεν δέ που ... πάντα τὰ τοιαῦτα χρήσιμα εἶναι*. Ep. III. 318. E: *οὐδὲν γὰρ ἂν ἕτερον ἔφησεν αἴτιον τίς εἶναι τῆς ἐμῆς μεταβολῆς*. Polit. 297. E: *ὃ δὴ δεύτερον ἐφήσαμεν*. Prot. 349. C: *ἐάν πῃ ἄλλῃ νῦν φήσῃς*. Pol. V. 479. B: *ἃ ἂν φήσωμεν*. Dem. 382. C: *οὐκ οἴομαι ἂν φῆσαι ὑμᾶς*. Theaet. 195. D: *φήσω ... ἐγώ*. Gorg. 449. C: *οὐδενὸς φήσεις βραχυλογωτέρου ἀκοῦσαι*. Theaet. 195. E: *τί οὖν, φήσει, τὰ ἕνδεκα —;* Phil. 13. A: *ὅτι προσαγορεύεις αὐτὰ ἀνόμοια ὄντα ἑτέρῳ, φήσομεν, ὀνόματι*. Soph. 244. B: *φαμὲν γάρ; φήσουσιν*. Med. Alc. II. 142. D: *ἐξ ἐκείνων φάμενοι κακά σφισιν εἶναι*. Praegresso verbo dicendi *φησί, φασί, ἔφη* al. subiiciuntur. Phaed. 115. C. Crat. 408. A. 412. B. al. **puto, existimo, censeo; statuo, sumo*; etiam *iubeo*. Prot. 338. D: *ὡς ἐγώ φημι χρῆναι τὸν ἀποκρινόμενον ἀποκρίνεσθαι*. Crat. 413. C: *ὁ δὲ τούτων ... πάντων καταγελᾶν φησίν*. 433. C: *οὕτω φαμέν, ἢ ἄλλως;* Polit. 286. C: *τούτων ἕνεκα ... τὰ πρόσθεν νῷν*

εἰρῆσθαι φαθί. Phil. 26. D: ἀλλὰ τρίτον φαθί με λέγειν. Phaed. 82. A: ἢ ποῖ ἂν ἄλλοσε φαῖμεν τὰς τοιαύτας ἰέναι; 83. D: ταῦτα ἀληθῆ εἶναι ἅπερ ἂν καὶ τὸ σῶμα φῇ. Gorg. 489. C: ἐὰν οὗτοι φῶσιν. Parm. 130. C: πότερα χρὴ φάναι ὥσπερ περὶ ἐκείνων, ἢ ἄλλως. Pol. VI. 508. B: τοῦτον ... φάναι (i. q. φαθί) με λέγειν τὸν τοῦ ἀγαθοῦ ἔκγονον. Theaet. 197. A: (εἰ) τούτων ... ἂν ἔφη ἀπέχεσθαι. Pol. I. 353. D: ψυχῆς φήσομεν ἔργον εἶναι; Tim. 72. B: πεφάσθω (*sumtum esto*). — Verb. φατέον. Phil. 40. B. 56. D. Legg. IX. 864. A.

φθάνω, *anteverto*; cum partic. i. q. *prius* vel *ante*. Ep. VII. 349. C: φθάνει ... Ἡρακλείδης εἰς τὴν Καρχηδονίων ἐπικράτειαν ἐκφυγὼν (*ante effugerat*) cet. Phaedr. 243. E: (ἵνα) μὴ ἀνήκοος ὢν φθάσῃ χαρισάμενος τῷ μὴ ἐρῶντι (*ne amoris experti prius gratificetur quam audiverit*). Euth. 9. A: ὃς ἂν ... φθάσῃ τελευτήσας διὰ τὰ δεσμά. Polit. 293. E: σμικρόν γε ἔφθης με ἐρόμενος. Pol. V. 466. D: ἔφθης ... εἰπὼν ἢ ἔμελλον ὑπολήψεσθαι. Alc. I. 104. C: καὶ ἴσως γε ... οὐκ οἶσθ' ὅτι σμικρόν με ἔφθης. Polit. 266. D: ἵνα μή με φθῇς (v. μὴ μεμφῇς) ἐρωτήσας τὴν βραχυτέραν ὁδὸν cet. Euthyd. 275. B: μή τις φθῇ ἡμᾶς ἐπ' ἄλλο τι ἐπιτήδευμα τρέψας αὐτοῦ τὴν διάνοιαν καὶ διαφθείρῃ. Alc. I. 131. E: οὐκοῦν ἔφησθα σμικρὸν φθῆναί με προσελθόντα σοι —; Pol. II. 375. C: αὐτοὶ φθήσονται αὐτὸ δράσαντες. Etiam est *ante omnia*, igitur *statim* aliquid facio; unde οὐκ ἂν φθάνοις λέγων proprie est: *nonne statim dicis* vel *dices?* h. e. *statim* vel *iamiam dic*. Etenim Graeci interrogationem imperandi sensu ponunt. Huiusmodi autem interrogandi formis etiam extra interrogationem soliti sunt uti; quocirca etiam prima et secunda verbi persona dicebant οὐκ ἂν φθάνοιμι et φθάνοις, v. c. λέγων: *iamiam dicam*, germ. *so will ich es sagen*. Conv. 214. E: οὐκ ἂν φθάνοιμι (intell. τἀληθῆ λέγων). Phaed. 100. C: ἀλλὰ μὴν ... ὡς διδόντος σοι οὐκ ἂν φθάνοις περαίνων (nos: *so führe es nur aus*). Conv. 185. E: οὐκ ἂν φθάνοις λέγων (nos: *so rede nur*). Euthyd. 272. D: οὐκ ἂν φθάνοις ἀκούων (*das sollst du gleich hören*).

φθαρτικός, ή, όν, *corrumpens*. Def. 416: μανία ἕξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως.

φθέγγομαι, *dico, vocem mitto, loquor; pronuntio; significo; profero; sono*. Phaedr. 238. D: τὰ νῦν γὰρ οὐκέτι πόῤῥω διθυράμβων φθέγγομαι. 241. E: ὅτι ἤδη ἔπη φθέγγομαι. Crat. 435. A: ὃ διανοούμενος φθέγγομαι. Theaet. 179. D: εἴτε ὑγιὲς εἴτε σαθρὸν φθέγγεται. Ion. 534. D: (ὅτι) ὁ θεὸς αὐτός ἐστιν ὁ λέγων, διὰ τούτων δὲ φθέγγεται πρὸς ἡμᾶς. Soph. 257. D: ὃ ... μὴ καλὸν ἑκάστοτε φθεγγόμεθα. Polit. 307. A. Soph. 243. D: τί ποτε ἄρα τοῦτ' ἐπ' ἀμφοῖν φθέγγεσθε λέγοντες ἄμφω καὶ ἑκάτερον εἶναι; Legg. VII. 800. A: φθεγγέσθω. II. 664. A: ὅντινά ποτε τρόπον ἡ τοιαύτη ξυνοικία πᾶσα περὶ τούτων ἓν καὶ ταὐτὸν ὅτι μάλιστα

φθέγγοιτ' ἀεὶ cet. E. VII. 800. C. Pol. V. 463. E: *εἰ ἄνευ ἔργων οἰκεῖα ὀνόματα διὰ τῶν στομάτων μόνον φθέγγοιντο.* Crat. 434. E: *ὅταν τοῦτο φθέγγωμαι.* Ep. V. 321. E: *ἥτις ... τῶν πολιτειῶν τὴν αὐτῆς φθέγγηται φωνὴν πρός τε θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους.* Legg. II. 664. C: *ἐὰν ἄλλως πως φθεγγώμεθα λέγοντες.* Soph. 244. A: *ὁπόταν ὂν φθέγγησθε.* Theaet. 163. B: *ὅταν φθέγγωνται (οἱ βάρβαροι).* Pol. V. 462. C: *ὅταν μὴ ἅμα φθέγγωνται ἐν τῇ πόλει τὰ τοιάδε ῥήματα, τό τε ἐμὸν καὶ τὸ οὐκ ἐμόν.* Prot. 334. D: *ὥσπερ ... ᾤου ἂν χρῆναι ... μεῖζον φθέγγεσθαι ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους.* 342. E: *τοιαῦτα οἷόν τ' εἶναι ῥήματα φθέγγεσθαι.* Soph. 237. B: *τὸ μηδαμῶς ὂν τολμῶμέν που φθέγγεσθαι.* Parm. 161. A: *οὐδὲ φθέγγεσθαι δεῖ οὐδέν.* Pol. II. 368. C: *ἔτι ἐμπνέοντα καὶ δυνάμενον φθέγγεσθαι.* Legg. II. 655. D: *οὔτε ὅσιον τὸ παράπαν φθέγγεσθαι.* VII. 791. E: *φθέγγεσθαί που μετὰ βοῆς εὐθὺς πᾶν εἴωθε τὸ γιγνόμενον.* XI. 938. A: *μὴ ἐναντία δίκῃ φθέγγεσθαι.* Euthyd. 305. B: *φθεγγόμενα καὶ βοῶντα μέγιστον τὰ σιδήρια λέγεται.* Legg. VII. 817. C: *μεῖζον φθεγγομένους ἡμῶν (ὑποκριτάς).* Crat. 394. C: *ταῖς μὲν συλλαβαῖς καὶ τοῖς γράμμασι διαφωνοῦντα, τῇ δὲ δυνάμει ταὐτὸν φθεγγόμενα.* Legg. II. 683. E: *τὰ δὲ φθεγγόμενα πάσας φωνάς.* Ep. VII. 347. E: *πρὸς ἐμὲ δὲ οὐδὲν ὅλως ἐφθέγγετο περὶ αὐτῶν.* Legg. VIII. 830. C: *ὃ σὺ νῦν ἔφθεγξαι.* Ep. VII. 342. B: *ὃ (ὄνομα) νῦν ἐφθέγμεθα.* Phil. 24. C: *ὃ σὺ νῦν ἐφθέγξω.* Phaed. 118. A: *ὃ δὴ τελευταῖον ἐφθέγξατο.* Theaet. 162. A. Pol. VIII. 568. A: *ὅτι καὶ τοῦτο ... ἐφθέγξατο ὡς* cet. Charm. 161. D: *ἢ τὰ ῥήματα ἐφθέγξατο.* Crat. 399. B: *ἀντὶ ὀξείας ... βαρεῖαν ἐφθεγξάμεθα.* Soph. 238. B: *πῶς οὖν ἂν ἢ διὰ τοῦ στόματος φθέγξαιτ' ἄν τις ... τὰ μὴ ὄντα —;* Parm. 147. D: *ἐάν τε ἅπαξ ἐάν τε πολλάκις ταὐτὸν ὄνομα φθέγξῃ.* Soph. 243. B: *ὅταν τις αὐτῶν φθέγξηται λέγων ὡς* cet. C. Legg. XI. 935. B. Ion. 536. B: *ἐπειδὰν δὲ τούτου τοῦ ποιήτου φθέγξηταί τις μέλος.* Phil. 28. B: *ἵνα μηδὲν ἡμεῖς ... παρὰ μέλος φθεγξώμεθά τι.* Pol. VI. 505. C: *ἐπειδὰν τὸ τοῦ ἀγαθοῦ φθέγξωνται ὄνομα.* Gorg. 485. D: *ἐλεύθερον ... καὶ μέγα ... μηδέποτε φθέγξασθαι.* Phaed. 93. A: *πολλοῦ ἄρα δεῖ ἐναντία γε ἁρμονίαν κινηθῆναι ἢ φθέγξασθαι ... τοῖς αὐτῆς μέρεσιν.* Soph. 238. C. Crat. 429. E. Legg. III. 696. D. Phil. 57. B: *ἆρ' οὔ τινα τέχνην ὡς ὁμώνυμον φθεγξάμενος ... ἐπανερωτᾷ —;* Soph. 236. E: *τοῦτο φθεγξάμενον.* Phil. 49. B: *γελοίους τοιούτους φάσκων εἶναι τἀληθῆ φθέγξει.* Soph. 227. D: *καθαρμὸν αὐτὸν λέγοντες ἐν μέλει φθεγξόμεθα.* Etiam *clamo; eiulo.* Legg. XII. 960. A: *ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενον φθέγγεσθαι.* Pol. I. 336. C: *εἰς τὸ μέσον φθεγξάμενος ... ἔφη.* **nomino, appello.* Epin. 987. C: *Κρόνου δ' αὐτόν τινες ἐπωνυμίαν φθέγγονται.* Phil. 34. A: *ταύτην ... τὴν κίνησιν ὀνομάζων αἴσθησιν οὐκ ἀπὸ*

τρόπον φθέγγοι' ἄν. Legg. VII. 814. E: ἧς τὸ πλεῖστον μέρος ὄρχησίν τινά τις προσαγορεύων ὀρθῶς ἂν φθέγγοιτο. Theaet. 157. B: ἀλλὰ καὶ φύσιν φθέγγεσθαι (δεῖ) γιγνόμενα καὶ ποιούμενα cet. Pol. VII. 527. A: πάντα οὕτω φθεγγόμενοι. Phil. 25. C: θερμότερον ἐφθεγγόμεθα νῦν δή που τι καὶ ψυχρότερον. Soph. 262. D: τῷ πλέγματι τούτῳ τὸ ὄνομα ἐφθεγξάμεθα λόγον. 240. A: φθεγξάμενος εἴδωλον ἐπὶ πᾶσιν ὡς ἓν ὄν.

φθέγμα, τό, *vox*, *sonus*; etiam *fremitus*. Pol. X. 616. A: (τὸν φόβον) μὴ γένοιτο ἑκάστῳ τὸ φθέγμα, ὅτε ἀναβαίνοι. 615. E: καταμανθάνοντες τὸ φθέγμα (quod refertur ad v. ἐμυκᾶτο, int. τὸ στόμιον). Legg. II. 655. A: ἆρ' ὅμοια τά τε σχήματα καὶ τὰ φθέγματα ξυμβαίνει γίγνεσθαι; VII. 812. D: ἀποδιδόντας πρόςχορδα τὰ φθέγματα τοῖς φθέγμασι.

φθειριστικός, ή, όν, *pedicularis*, fem. *peritia pedic.* Soph. 227. B: σεμνότερον δέ τι τὸν διὰ στρατηγικῆς ἢ φθειριστικῆς δηλοῦντα θηρευτικὴν οὐδὲν νενόμικεν.

φθείρω, *perdo*, *corrumpo*. Pol. VI. 491. C: ἔτι ... τὰ λεγόμενα ἀγαθὰ πάντα φθείρει καὶ ἀποσπᾷ. X. 609. D. Legg. X. 906. A: φθείρει ... ἡμᾶς ἀδικία καὶ ὕβρις μετὰ ἀφροσύνης. III. 683. A: ποῖοι (νόμοι) φθείρουσι τὰ φθειρόμενα. Pol. X. 605. B: (ὅταν τις) τοὺς ... χαριεστέρους φθείρῃ. Tim. 89. C: ἣν ὅταν τις ... φθείρῃ φαρμακείαις. Legg. VIII. 845. D: οὔτε γὰρ γῆν ... ῥάδιον φθείρειν φαρμακεύσεσιν cet. XII. 958. C: ὡς ὅλην τὴν πόλιν καὶ νόμους φθείρων θανάτῳ ζημιούσθω. Phil. 32. B: ὅταν ... τοῦτο φθείρηται. Legg. IV. 708. C: δι' ἃ καὶ πρότερον ἐφθάρη. III. 697. D: τούτου ... φθαρέντος. Pass. et med. *pereo* vel *intereo*. Ep. V. 321. E: μιμουμένη δ' ἄλλην (πολιτείαν) φθείρεται. Phil. 55. A: οὐκοῦν τῷ γίγνεσθαί γε τοὐναντίον ἅπαντες τὸ φθείρεσθαι φαῖμεν ἄν; Def. 411. A: καὶ πρότερον ὂν καὶ νῦν μὴ ἐφθαρμένον (sic codd. pro vulg. διεφθαρμένον). Legg. III. 676. B: οὐκ ἐλάττους ἐφθαρμέναι (πόλεις). IX. 873. D: τοῖς οὕτω φθαρεῖσι. Locr. 94. D: οὔποκα φθαρησούμενον (v. φθαρησόμενον) ὑπ' ἄλλω αἰτίω cet.

φθίνω, *decresco*; *dilabor*, *intereo*. Phaedr. 246. E: τοῖς ἐναντίοις φθίνει τε καὶ διόλλυται. Tim. 81. B: φθίνει πᾶν (opp. αὐξάνεται). D. Critia 121. A. Legg. X. 893. E. Phaed. 71. B: καὶ καλοῦμεν οὕτω τὸ μὲν αὐξάνεσθαι, τὸ δὲ φθίνειν. Theaet. 155. A: μήτε αὐξάνεσθαί ποτε μήτε φθίνειν. Id. Parm. 156. B. Tim. 33. A: (ὡς) φθίνειν ποιεῖ. Parm. 157. B: οὔτε αὐξανόμενον οὔτε φθῖνον. Id. Conv. 211. A. Epin. 979. A: αὐξανομένην καὶ φθίνουσαν ἐμποιήσας. Pol. VIII. 546. B: καὶ αὐξόντων καὶ φθινόντων. Tim. 81. D: φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. 77. A: διὰ ταῦτα ὑπὸ τούτων τηκόμενον κενούμενόν τε ἔφθινε.

φθίσις, ἡ, *deminutio*, *decessio*; *defectio*. Phaed. 71. B:

μείζονος ... πράγματος καὶ ἐλάττονος μεταξὺ αὔξησις καὶ φθίσις. Def. 411. B: γῆρας φθίσις ἐμψύχου ὑπὸ χρόνου γιγνομένη. Pol. VII. 521. E: σώματος ... αὔξης καὶ φθίσεως ἐπιστατεῖ (γυμναστική). Tim. 33. C: αὐτὸ γὰρ ἑαυτῷ τροφὴν τὴν ἑαυτοῦ φθίσιν παρέχον ... ἐκ τέχνης γέγονεν. Legg. X. 897. A: ὅσαι ... ἄγουσι πάντα εἰς αὔξησιν καὶ φθίσιν cet. Phil. 42. D: καί τισιν αὔξαις καὶ φθίσεσι.

φθόγγος, ὁ, *sonus.* Menex. 235. B: οὕτως ἔναυλος ὁ λόγος τε καὶ ὁ φθόγγος παρὰ τοῦ λέγοντος ἐνδύεται εἰς τὰ ὦτα. Soph. 263. E: τὸ ... ῥεῦμα διὰ τοῦ στόματος ἰὸν μετὰ φθόγγου. Phil. 18. B: φωνῆς μὲν οὔ, φθόγγου δὲ μετέχοντά τινος. Tim. 37. B: φερόμενος ἄνευ φθόγγου καὶ ἠχῆς (λόγος). Theaet. 206. A: τὸ τῷ φθόγγῳ ἑκάστῳ δύνασθαι ἐπακολουθεῖν. Tim. 80. A: ὅσοι φθόγγοι ταχεῖς καὶ βραδεῖς ὀξεῖς τε καὶ βαρεῖς φαίνονται. Hipp. mai. 298. A: οἱ φθόγγοι οἱ καλοί. Phil. 51. B: τὰς τῶν φθόγγων (ἡδονάς). D. Epin. 978. A. Phaed. 86. C: αἱ (ἁρμονίαι) ... ἐν τοῖς φθόγγοις. Pol. III. 400. A. Legg. VII. 812. D: τοῖς φθόγγοις τῆς λύρας. E. Soph. 253. B: περὶ τοὺς τῶν ὀξέων καὶ βαρέων φθόγγους. Crat. 389. D: εἰς τοὺς φθόγγους καὶ τὰς συλλαβὰς ... τιθέναι. Pol. III. 397. A: κυνῶν ... καὶ ὀρνέων φθόγγους. 399. A. C. VII. 531. A: τὰς ... συμφωνίας καὶ φθόγγους.

φθόη, ἡ, *tabes.* Legg. XI. 916. A: ἀνδράποδον ... κάμνον φθόῃ.

φθονερός, ά, όν, *invidus.* Prot. 361. E: φθονερός τε ἥκιστ' ἀνθρώπων. Legg. V. 731. A. Phil. 49. D: οὔτ' ἄδικον οὔτε φθονερόν ἐστι τὸ χαίρειν. Legg. III. 694. B: οὐ φθονεροῦ τοῦ βασιλέως ὄντος. Alc. II. 147. C: ὅταν λάβηται ἀνδρὸς φθονεροῦ. Pol. VI. 500. A: φθονεῖν τῷ μὴ φθονερῷ. IX. 580. A. Phaedr. 239. A: φθονερὸν δὴ ἀνάγκη εἶναι.

φθονερῶς, cum v. ἔχειν *invidere.* Phaedr. 243. C: (ὡς) ἔχουσι πρὸς τὰ παιδικὰ φθονερῶς τε καὶ βλαβερῶς.

φθόνος, ὁ, *invidia.* Phaedr. 247. A: φθόνος γὰρ ἔξω θείου χοροῦ ἵσταται. Pol. V. 476. E: ὡς, εἴ τι οἶδεν, οὐδεὶς αὐτῷ φθόνος, ἀλλ' ἄσμενοι ἂν ἴδοιμεν εἰδότα τι. Tim. 29. E: ἀγαθῷ ... οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγγίγνεται φθόνος. Apol. 28. A: ἡ τῶν πολλῶν διαβολή τε καὶ φθόνος. Def. 416: φθόνος λύπη ἐπὶ φίλων ἀγαθοῖς. Forma φθόνος οὐδείς in eo ponitur qui non gravatur vel recusat, sed libenter aliquid facit, dicit, dicturus est al. Phaed. 61. D: ἃ ... τυγχάνω ἀκηκοώς, φθόνος οὐδεὶς λέγειν. Soph. 217. B: ἀλλ' οὐδεὶς ... φθόνος αὐτῷ διελθεῖν αὐτά. B. Tim. 23. D. Legg. I. 641. D. Etiam pass. *non recusatur,* h. e. *licet.* Legg. II. 664. A: εἰ ... ἄλλῃ πῃ δοκεῖ ἢ ταύτῃ, πρὸς ταῦτα οὐδεὶς φθόνος ἀμφισβητῆσαι τῷ λόγῳ. VII. 802. A. Phil. 48. B: τὸ ... ὄνομα φθόνου. Pol. VI. 500. C: φθόνου τε καὶ

δυςμενείας ἐμπίπλασθαι. (Id. Lys. 215. D.) Legg. VIII. 844. C: *φθόνου θ' ἅμα καὶ δυςκόλου ψυχῆς ὑπεχέτω δίκην.* Epin. 988. B: *ἄνευ φθόνου.* Phaedr. 253. B: *φθόνῳ ... χρώμενοι.* Phil. 50. A: *κεραννύντες ἡδονὴν φθόνῳ.* Pol. IX. 586. C: *ἢ φθόνῳ διὰ φιλοτιμίαν ἢ βίᾳ* cet. Legg. I. 635. B: *τῷ μὴ φθόνῳ τὰ λεγόμενα, ἀλλ' εὐνοίᾳ δεχομένῳ.* Apol. D: *φθόνῳ καὶ διαβολῇ χρώμενοι.* Prot. 316. D: *φοβηθέντες τὸν φθόνον.* Gorg. 457. D: *κατὰ φθόνον οἴονται τὸν ἑαυτῶν* (*ad invidiam sibi faciendam*) *λέγειν.* Phil. 47. E: *ζῆλον καὶ φθόνον.* 49. A: *τὸν παιδικὸν ἰδόντες φθόνον.* 50. A: *ἡδονὴν ... ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων κακοῖς οὐ φθόνον ἔφαμεν εἶναι τὸν τοῦτο ἀπεργαζόμενον;* Legg. IX. 870. C: *αὐτῷ τῷ κεκτημένῳ τὸν φθόνον.* Hipp. mai. 282. A: *εὐλαβούμενος ... φθόνον τῶν ζώντων.* Ep. VII. 344. C. Prot. 316. D: *οὐ γὰρ σμικροὶ περὶ αὐτὰ φθόνοι ... γίγνονται.* Legg. III. 679. C: *ζῆλοί τε ... καὶ φθόνοι οὐκ ἐγγίγνονται.* VII. 801. E: *νόμος ἄνευ φθόνων εὐθὺς γίγνοιτ' ἂν ὅδε.* IX. 863. E: *τὴν ... φθόνων καὶ ἐπιθυμιῶν ἐν ψυχῇ τυραννίδα.* Ep. III. 316. E: *εὐλαβούμενον τὰς ἐκ τῶν φθόνων διαβολάς.* VII. 344. B: *ἄνευ φθόνων ἐρωτήσεσι καὶ ἀποκρίσεσι χρωμένων.* Legg. XI. 934. A: (*ἐν*) *φθόνοις ἢ θυμοῖς* (*ὁ κακουργήσας*). IX. 870. C: *φθόνους ἐντίκτουσα.*

φθονῶ, *invideo* et (propter invidiam) *recuso*, *denego*. Theag. 125. A: *ἔπειτα φθονεῖς ... αὐτῷ —;* Prot. 327. A: *ὥσπερ νῦν τῶν δικαίων ... οὐδεὶς φθονεῖ.* De virt. 377. A: *οὐδεὶς ἄρα φθονεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄλλῳ, ὥστε ἀγαθὸν καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ ποιῆσαι.* Euth. 3. B: *ἀλλ' ὅμως φθονοῦσιν ἡμῖν πᾶσι τοῖς τοιούτοις.* Gorg. 489. A: *μὴ φθόνει μοι ἀποκρίνασθαι τοῦτο.* Pol. VII. 528. A: *φθονοῖς μὴν οὐδ' ἂν ἄλλῳ, εἴ τίς τι δύναιτο ἀπ' αὐτῶν ὄνασθαι.* Phaedr. 232. D: *οὐκ ἂν τοῖς συνοῦσι φθονοῖεν.* 240. A: *ἐραστὴν παιδικοῖς φθονεῖν ... οὐσίαν κεκτημένοις.* Men. 93. C. De lucri cup. 228. C: *οὐκ οἰόμενος δεῖν οὐδενὶ σοφίας φθονεῖν.* Phil. 48. B: *ὁ φθονῶν ... ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας ἡδόμενος ἀναφανήσεται.* Pol. IX. 579. B: *φθονῶν καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἐάν τις ἔξω ἀποδημῇ καί τι ἀγαθὸν ὁρᾷ.* Euthyd. 279. D: *φθονῶν καὶ διακωλύων.* Legg. V. 730. E: *τὸν ... φθονοῦντα.* Hipp. mai. 283. E: *οὐ γάρ που ἐφθόνουν γε τοῖς ἑαυτῶν παισὶν ὡς βελτίστοις γενέσθαι.* De virt. 376. D. Apol. 33. A: *οὐδενὶ πώποτε ἐφθόνησα.* Menex. 238. A: *τούτου ... τοῦ καρποῦ οὐκ ἐφθόνησεν, ἀλλ' ἔνειμε καὶ τοῖς ἄλλοις.* Prot. 320. C: *μὴ φθονήσῃς* (*ne gravere*), *ἀλλ' ἐπίδειξον.* Theaet. 169. C. Conv. 222. C: *ἀλλ' ἔασον ... καὶ μὴ φθονήσῃς.* Pol. I. 338. A: *μὴ φθονήσῃς καὶ Γλαύκωνα τόνδε διδάξαι καὶ τοὺς ἄλλους.* Euthyd. 297. B: *καὶ μή μοι φθονήσῃς τοῦ μαθήματος.* Hipp. min 372. E: *μὴ φθονήσῃς ἰάσασθαι τὴν ψυχήν μου.* Prot. 320. C: *ἀλλ' ... οὐ φθονήσω.* Lach. 200. B. Ion. [illegible]. D: *δῆλον ...*

ὅτι οὐ φθονήσεις μοι ἐπιδεῖξαι. Hipp. min. 363. C: δῆλον ὅτι οὐ φθονήσει Ἱππίας.

φθορά, ἡ, interitus; pernicies. Phil. 31. E: δίψος δ' αὖ φθορὰ καὶ λύπη καὶ λύσις cet. Pol. VIII. 546. A: ἐπεὶ γενομένῳ παντὶ φθορά ἐστιν cet. Tim. 22. D: διὰ μακρῶν χρόνων γιγνομένη τῶν ἐπὶ γῆς πυρὶ πολλῷ φθορά. 72. E: ἵν' οὖν μὴ φθορὰ διὰ νόσους ὀξεῖα γίγνοιτο cet. Legg. III. 677. E: ὅτε ἐγένετο ἡ φθορά. V. 741. E: νόσων ἢ πολέμων φθορά. Phaed. 95. E: περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τὴν αἰτίαν διαπραγματεύσασθαι. Parm. 136. B. Pol. VI. 485. A. Tim. 20. E: ὑπὸ χρόνου καὶ φθορᾶς ἀνθρώπων ἐφανισμένα (ἔργα). Critia 112. A: πρὸ τῆς ἐπὶ Δευκαλίωνος φθορᾶς. Legg. III. 702. A: τοὺς περιλιπεῖς γενομένους τῆς φθορᾶς. Menex. 241. E: ἀλλὰ μὴ τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐπιβουλεύειν φθορᾷ. Phaed. 106. D: εἰ τό γε ἀθάνατον ... φθορὰν δέξεται. Polit. 270. A: ἄλλην αὖ φθορὰν ζώων παντοίων ἀπειργάσατο. Phil. 32. B: τὴν ... φθορὰν λύπην εἶναι. 35. E: ὅσα περὶ σωτηρίαν τ' ἐστὶ τῶν ζώων καὶ τὴν φθοράν. 55. A: τὴν ... φθορὰν καὶ γένεσιν. Tim. 21. D: διὰ ... χρόνον καὶ φθορὰν τῶν ἐργασαμένων. 23. C: ὑπὲρ τὴν μεγίστην φθορὰν ὕδασιν. 52. A: φθορὰν οὐ προςδεχόμενον. Legg. IV. 715. D: φθορὰν ὁρῶ τῇ τοιαύτῃ (πόλει) ἑτοίμην οὖσαν. Polit. 270. C: φθοραὶ ... τότε μέγισται ξυμβαίνουσι τῶν τε ἄλλων ζώων cet. Tim. 22. C: πολλαὶ καὶ κατὰ πολλὰ φθοραὶ γεγόνασιν ἀνθρώπων καὶ ἔσονται. Legg. III. 680. D: ὑπὸ ἀπορίας τῆς ἐν ταῖς φθοραῖς. X. 894. B: γενέσεσι καὶ φθοραῖς. Phaed. 96. B: τούτων τὰς φθορὰς σκοπῶν. Pol. VI. 490. E: ταύτης ... τῆς φύσεως δεῖ θεάσασθαι τὰς φθοράς. Tim. 82. B: φθορὰς ... ἀπείρους παρέξεται. Critia 109. D. Legg. III. 677. A: τὸ πολλὰς ἀνθρώπων φθορὰς γεγονέναι κατακλυσμοῖς τε καὶ νόσοις cet.

φθόρος, ὁ, pernicies. Euthyd. 285. B: εἴτε καὶ παρ' ἄλλου του ἐμαθέτην φθόρον τινὰ καὶ ὄλεθρον τοιοῦτον ὥστε cet.

φιάλη, ἡ, phiala. Conv. 223. C: πίνειν ἐκ φιάλης μεγάλης ἐπὶ δεξιά. Critia 120. B: πιὼν καὶ ἀναθεὶς τὴν φιάλην εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ. A: χρυσαῖς φιάλαις ἐκ τοῦ κρατῆρος ἀρυτόμενοι. Legg. VII. 819. B: φιάλας ἅμα χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ ... κεραννύντες.

φιλαθήναιος, ὁ ἡ, Atheniensibus amicus. Tim. 21. E: μάλα ... φιλαθήναιοι ... εἶναί φασιν.

φιλαίτιος, ὁ ἡ, obiurgandi cupidus. Legg. X. 903. A: τῷ φιλαιτίῳ τῆς ἀμελείας πέρι θεῶν.

φιλαναλωτής, ὁ, prodigus. Pol. VIII. 548. B: φιλαναλωταὶ (al. φιλαναλῶται) ... ἀλλοτρίων δι' ἐπιθυμίαν.

φίλανδρος, ὁ ἡ, virosus. Conv. 191. E: ὅσαι ... γυναῖκες φίλανδροί τε καὶ μοιχεύτριαι.

φιλανθρωπία, amor hominum. Def. 412. E: φιλ. ἕξις

εὐάγωγος ἤθους πρὸς ἀνθρώπου φιλίαν. Euth. 3. D: *ὑπὸ φιλανθρωπίας.*

φιλάνθρωπος, ὁ ἡ, hominum amans. Legg. IV. 713. D: *ὁ θεὸς φιλάνθρωπος ὤν.* Conv. 189. D: *ἔστι ... θεῶν φιλανθρωπότατος.*

φιλαπεχθημόνως, cum v. *ἔχειν libenter inimicitias gerere.* Pol. VI. 500. B: *λοιδορουμένους τε αὑτοῖς (inter se obtrectantes) καὶ φιλαπεχθημόνως ἔχοντας.*

φιλάργυρος, ὁ ἡ, pecuniae cupidus. Pol. I. 347. B: *ὅτι τὸ φιλότιμόν τε καὶ φιλάργυρον εἶναι ὄνειδος λέγεταί τε καὶ ἔστιν.* Gorg. 515. E: *φιλαργύρους.*

φίλαρχος, ὁ ἡ, imperii vel *imperandi cupidus.* Pol. VIII. 549. A: *φίλαρχος ... καὶ φιλότιμος.* Phaed. 82. C: *ὥσπερ οἱ φίλαρχοί τε καὶ φιλότιμοι.*

φιλέλλην, ὁ ἡ, Graecorum amans vel *studiosus.* Ep. VIII. 354. A: *ὀρθότατα φιλέλλην ἂν λεχθείη.* Pol. V. 470. E: *ἀλλ' οὐ φιλέλληνες;*

φιλεραστής, ὁ ἡ, amatoris studiosus, amatori deditus. Conv. 192. B: *πάντως ... ὁ τοιοῦτος παιδεραστής τε καὶ φιλεραστὴς γίγνεται.*

φιλεραστία, ἡ, amor quo quis amatorem amplectitur. Conv. 213. D: *ὡς ἐγὼ τὴν τούτου μανίαν τε καὶ φιλεραστίαν πάνυ ὀῤῥωδῶ.*

φιλέταιρος, ὁ ἡ, amicorum studiosus. Lys. 211. E: *οὕτως ἐγὼ φιλέταιρός τίς εἰμι.*

φιλήκοος, ὁ ἡ, audiendi cupidus. Pol. VII. 535. D: *μηδὲ φιλήκοος μηδὲ ζητητικός.* Lys. 206. C. Euthyd. 274. C. 304. C. Pol. VIII. 548. E: *φιλόμουσον ... καὶ φιλήκοον μέν, ῥητορικὸν δ' οὐδαμῶς.* V. 475. D: *οἵ τε ... φιλοθεάμονες ... οἵ τε φιλήκοοι* cet. 476. B.

φιλία, ἡ, amicitia. Conv. 182. C: *ὁ ... Ἀριστογείτονος ἔρως καὶ ἡ Ἁρμοδίου φιλία βέβαιος γενομένη.* 195. C: *φιλία καὶ εἰρήνη.* Pol. X. 595. A: *καίτοι φιλία γέ τίς με καὶ αἰδὼς ἐκ παιδὸς ἔχουσα περὶ Ὁμήρου ἀποκωλύει λέγειν.* Legg. III. 698. C: *καὶ διὰ ταῦτα πάνθ' ἡμῖν ξυνέπεσε πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς σφοδρὰ φιλία.* VIII. 837. B: *φιλία ... ἡ μὲν ἀπὸ ἐναντίων δεινὴ καὶ ἀγρία ... ἡ δ' ἐκ τῶν ὁμοίων ἥμερός τε καὶ κοινὴ διὰ βίου.* Phaedr. 231. E: *τὸν ἄξιον, τῆς σῆς φιλίας.* Polit. 304. E: *εἴτε πολεμητέον εἴτε διὰ φιλίας ἀπαλλακτέον.* Conv. 188. C: *φιλίας θεῶν καὶ ἀνθρώπων δημιουργός.* Pol. IX. 576. A: *φιλίας ἀληθοῦς τυραννικὴ φύσις ἀεὶ ἄγευστος.* Soph. 242. E: (*ὡς τὸ ὄν*) *ἔχθρᾳ ... καὶ φιλίᾳ συνέχεται.* Conv. 179. C: *οὓς ἐκείνη τοσοῦτον ὑπερεβάλετο τῇ φιλίᾳ διὰ τὸν ἔρωτα ὥστε* cet. 192. C: *ἐκπλήττονται φιλίᾳ τε καὶ οἰκειότητι καὶ ἔρωτι.* Pol. IV. 442. C: *τῇ φιλίᾳ καὶ ξυμφωνίᾳ.* Phaedr. 237. C: *πότερον ἐρῶντι ἢ μὴ μᾶλλον εἰς φιλίαν ἰτέον.* 255. E: *καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ ἴεται οὐκ ἔρωτα, ἀλλὰ φιλίαν εἶναι.* Gorg. 508. A: *καὶ*

θεοὺς καὶ ἀνθρώπους τὴν κοινωνίαν συνέχειν καὶ φιλίαν cet. Conv. 184. B: *γενναίαν φιλίαν.* 185. A: *ὡς ἀμείνων ἐσόμενος διὰ τὴν φιλίαν τοῦ ἐραστοῦ.* 209. C: *φιλίαν βεβαιοτέραν.* Pol. I. 351. D: *ἡ … δικαιοσύνη ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν (παρέχει).* III. 401. D: *εἰς ὁμοιότητά τε καὶ φιλίαν καὶ ξυμφωνίαν τῷ καλῷ λόγῳ ἄγουσα.* Legg. III. 699. C: *ταῦτ᾽ οὖν αὐτοῖς πάντα φιλίαν ἀλλήλων ἐνεποίει.* VI. 759. B: *μιγνύντας πρὸς φιλίαν ἀλλήλοις δῆμον* cet. VII. 823. B: *πολλὴ … καὶ ἡ κατὰ φιλίαν θηρεύουσα (θήρα).* IX. 862. D: *ἐκ διαφορᾶς εἰς φιλίαν … καθιστάναι τοὺς νόμους.* Epin. 976. B: *οὐδὲ γὰρ ἂν εἰδείη τις πνεύματος ὀργὴν οὐδὲ φιλίαν.* Lys. 214. D: *ὁ … κακὸς οὔτ᾽ ἀγαθῷ οὔτε κακῷ οὐδέποτε εἰς ἀληθῆ φιλίαν ἔρχεται.* Clit. 409. E: *τὴν … ὄντως καὶ ἀληθῶς φιλίαν εἶναι σαφέστατα ὁμόνοιαν.* Ep. VII. 328. D: *εἰς φιλίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἀλλήλοις καθιστάναι.* Lys. 220. B: *εἰς ὃ πᾶσαι αὗται αἱ λεγόμεναι φιλίαι τελευτῶσιν.* Legg. VI. 776. A: *ἐν … ταῖς φιλίαις ἐὰν … πόθος ἐνῇ τις, κολλᾷ καὶ συνδεῖ πάντα ἤθη.* Conv. 182. C: *οὐδὲ φιλίας ἰσχυρὰς καὶ κοινωνίας (ἐγγίγνεσθαι).* Clit. 409. D: *τὰς … τῶν παίδων φιλίας καὶ τὰς τῶν θηρίων … οὐκ ἀπεδέχετο εἶναι φιλίας.* *cupiditas.* Pol. IX. 581. A: *τὴν ἡδονὴν αὐτοῦ καὶ φιλίαν εἰ φαῖμεν εἶναι τοῦ κέρδους.*

φιλικός, ή, όν, amicum decens. Legg. XI. 919. A: *(ὁπόταν) φιλικὰ παράσχῃ ξένια* cet.

φιλικῶς, amice. Gorg. 485. E: *ἐγὼ … πρὸς σὲ ἐπιεικῶς ἔχω φιλικῶς.* Lys. 211. A: *μάλα παιδικῶς καὶ φιλικῶς … σμικρὸν πρός με λέγων ἔφη* cet.

φίλιος, α, ον, amicus; socius; φίλιος etiam dicitur Iupiter amicitiae praeses. Phaedr. 234. E: *εἰπὲ πρὸς Διὸς φιλίου.* Gorg. 500. B: *πρὸς φιλίου.* 519. E: *εἰπὲ πρὸς φιλίου.* Id. Euth. 6. B. De lege 321. C: *φέρε δὴ πρὸς Διὸς φιλίου* cet. Legg. IX. 876. E: *διανοηθεὶς … κτεῖναί τινα φίλιον.* Alc. I. 109. D: *μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν.* Polit. 306. C: *πάντα … ἀλλήλοις τά γε τῆς ἀρετῆς μόρια λέγεταί που φίλια.* Pol. III. 414. B: *τῶν τε ἔξωθεν πολεμίων τῶν τε ἐντὸς φιλίων* (v. *φίλων*). Ion. 535. D: *πλέον ἢ ἐν δυσμυρίοις ἀνθρώποις ἑστηκὼς φιλίοις.* Conv. 221. B: *ἠρέμα παρασκοπῶν καὶ τοὺς φιλίους καὶ τοὺς πολεμίους.* Menex. 243. C: *λυσάμενοι … τοὺς φιλίους.* Phaedr. 279. B: *ἔξωθεν … ὅσα ἔχω τοῖς ἐντὸς εἶναί μοι φίλια.* Legg. III. 698. D: *ἀνάστατα … ἔθνη φίλια πυρὶ καταφθείραντες.*

φιλίως, amice. Legg. VI. 768. E: *ταῦτα ἔτι μᾶλλον ἐκείνων εἴρηκας φιλίως.*

φίλιππος, ὁ ἡ, equos amans. Lys. 212. D: *οὐδ᾽ ἄρα φίλιπποί εἰσιν, οὓς ἂν οἱ ἵπποι μὴ ἀντιφιλῶσιν.*

φιλόγελως, ὁ ἡ, libenter ridens. Pol. III. 388. E: *οὐδὲ φιλογέλωτάς γε δεῖ εἶναι.*

φιλογυμναστία, ἡ, exercitationum vel *palaestrae studium.*

Conv. 182. B: ἥ γε φιλοσοφία καὶ ἡ φιλογυμναστία. 205. D: ἢ κατὰ φιλογυμναστίαν ἢ κατὰ φιλοσοφίαν. Riv. 133. D: οἷον φιλογυμναστίαν οὐ μόνον ἡγεῖ καλὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀγαθόν. E: ἆρ' οὖν καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις τὴν πολυπονίαν φιλογυμναστίαν ἡγεῖ εἶναι;

φιλογυμναστής, ὁ, *palaestrae studiosus.* Pol. VII. 535. D: ὅταν τις φιλογυμναστὴς … καὶ φιλόθηρος ᾖ. VIII. 549. A. Riv. 134. A. Lys. 212. D: φιλογυμνασταί.

φιλογυμναστικός, ή, όν, *ad palaestrae studium propensus* vel *idoneus.* Pol. V. 456. A: ἡ δὲ ἀπόλεμος καὶ οὐ φιλογυμναστική (al. γυμναστική).

φιλογυμναστῶ, *exercitationibus* s. *palaestrae studeo.* Prot. 342. C: φιλογυμναστοῦσι. Pol. V. 452. B: ὅταν ῥυσοὶ καὶ μὴ ἡδεῖς τὴν ὄψιν ὅμως φιλογυμναστῶσι. Prot. 342. E: φιλογυμναστεῖν. Riv. 133. E: τοὺς φιλογυμναστοῦντας.

φιλογύναικες, οἱ, *mulierosi.* Conv. 191. D: φιλογύναικές τ' εἰσι cet.

φιλόδοξος, ὁ ἡ, *gloriae cupidus.* Pol. V. 480: φιλοδόξους καλοῦντες αὐτοὺς μᾶλλον ἢ φιλοσόφους. Ib. φιλοσόφους, ἀλλ' οὐ φιλοδόξους κλητέον.

φιλόδωρος, ὁ ἡ, *libenter largiens.* Conv. 197. D: φιλόδωρος εὐμενείας.

φιλοδώρως, *liberaliter.* Theaet. 146. D: γενναίως γε καὶ φιλοδώρως … ἓν αἰτηθεὶς πολλὰ δίδως cet.

φιλοθεάμων, ὁ ἡ, *spectandi cupidus.* Pol. V. 475. D: οἱ … φιλοθεάμονες. 476. B: οἱ … φιλήκοοι καὶ φιλοθεάμονες. 475. E: τοὺς τῆς ἀληθείας … φιλοθεάμονας. 476. A.

φιλόθηρος, ὁ ἡ, *venationis studiosus.* Pol. VII. 535. D. VIII. 549. A.

φιλοικτίρμων, ὁ ἡ, *misericors.* Menex. 244. E: ὡς ἀεὶ λίαν φιλοικτίρμων ἐστί (ἡ πόλις).

φίλοινος, ὁ ἡ, *vinosus.* Lys. 212. D: φίλοινοι. Pol. V. 475. A: τοὺς φιλοίνους οὐ τὰ αὐτὰ ταῦτα ποιοῦντας ὁρᾷς, πάντα οἶνον ἐπὶ πάσης προφάσεως ἀσπαζομένους;

φιλόκαλος, ὁ ἡ, *pulchri* et *honesti amans.* Phaedr. 248. D: φιλοσόφου ἢ φιλοκάλου. Critia 111. E: φιλοκάλων … καὶ εὐφυῶν (γεωργῶν).

φιλοκέρδεια, ἡ, *lucri cupiditas.* Legg. I. 649. D.

φιλοκερδής, ὁ ἡ, *lucri cupidus.* Pol. IX. 582. A: ὁ φιλοκερδής. E. D: τοῦ φιλοκερδοῦς. 583. A. 582. B: τῷ … φιλοκερδεῖ. De lucri cup. 225. B: τὸν φιλοκερδῆ. C. Pol. IX. 581. A: καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον καὶ φιλοκερδὲς ὀρθῶς ἂν καλοῦμεν. C. 586. D. De lucri cup. init. τίνες οἱ φιλοκερδεῖς; 226. E: ἄλλο τι οὖν οἵ γε φιλοκερδεῖς φιλοῦσι τὸ κέρδος; 225. A: ἀνοήτους λέγεις τοὺς φιλοκερδεῖς. 227. B.

φιλοκερδῶ, *lucrum facere cupio.* De lucri cup. 226. E: οἳ … φιλοκερδοῦσιν. 225. B: φιλοκερδεῖν.

φιλοκύων, ὁ ἡ, *canes amans.* Lys. 212. D: *φιλόκυνες.*

φιλολογία, ἡ, *colloquendi* vel *disputandi cupiditas.* Theaet. 146. A: *ἐγὼ ὑπὸ φιλολογίας ἀγροικίζομαι.*

φιλόλογος, ὁ ἡ, *dicendi cupidus, disputandi studiosus.* Theaet. 161. A: *φιλόλογός* (al. *φιλολόγος*) *γ' εἶ ἀτεχνῶς καὶ χρηστός.* Pol. IX. 582. E: *ἀνάγκη ... ἃ ὁ φιλόσοφός τε καὶ ὁ φιλόλογος ἐπαινεῖ, ἀληθέστατα εἶναι.* Legg. I. 641. E: *ὡς φιλόλογός* (v. *φιλολόγος*) *τέ ἐστι καὶ πολυλόγος* (*ἡ πόλις*). Lach. 188. C: *καὶ γὰρ ἂν δόξαιμί τῳ φιλόλογος εἶναι καὶ αὖ μισόλογος* (v. *φιλολόγος — μισολόγος*). Phaedr. 236. E: *ἀνδρὶ φιλολόγῳ.* Lach. 188. E: *φιλόλογον* (v. *φιλολόγον*).

φιλομάθεια, ἡ, *discendi amor.* Pol. VI. 499. E: *ἀπολυόμενος τὴν τῆς φιλομαθείας διαβολήν.* Tim. 90. B: *τῷ ... περὶ φιλομάθειαν ... ἐσπουδακότι.*

φιλομαθής, ὁ ἡ, *discendi cupidus; cognitionis appetens.* Phaedr. 230. D: *φιλομαθὴς γάρ εἰμι.* Pol. VI. 490. A: *ὄγε ὄντως φιλομαθής.* VII. 535. D. Epin. 989. C. Pol. II. 376. B: *τό γε φιλομαθὲς καὶ φιλόσοφον ταὐτόν.* 411. D: *εἴ τι καὶ ἐνῆν αὐτοῦ φιλομαθὲς ἐν τῇ ψυχῇ.* 376. C: *φιλόσοφον καὶ φιλομαθῆ αὐτὸν δεῖν εἶναι.* V. 475. C. VI. 485. D: *τὸν ... τῷ ὄντι φιλομαθῆ πάσης ἀληθείας δεῖ εὐθὺς ἐκ νέου ὅτι μάλιστα ὀρέγεσθαι.* IV. 435. E: *τὸ φιλομαθές.* IX. 581. B. Phaed. 82. D: *γιγνώσκουσι ... οἱ φιλομαθεῖς ὅτι* cet. 83. E: *οἱ δικαίως φιλομαθεῖς.* 67. B: *τοὺς ὀρθῶς φιλομαθεῖς.*

φιλομαθῶ, *discere cupio.* Legg. VII. 810. A: *μηδ' αὐτῷ φιλομαθοῦντι μηδὲ μισοῦντι.*

φιλομαντευτής, ὁ, *vaticinationum amans.* Legg. VII. 813. D: *τοὺς σφόδρα φιλομαντευτὰς σεβόμενοι.*

φιλόμουσος, ὁ ἡ, *Musarum* (h. e. artium liberalium s. humanitatis) *studiosus.* Phaedr. 259. B: *φιλόμουσον ἄνδρα.* Pol. VIII. 548. E: *φιλόμουσον ... καὶ φιλήκοον.*

φιλόμωμος, ὁ ἡ, *vituperandi cupidus.* Prot. 346. C. (Simon.).

φιλονεικία, ἡ, *certandi* vel *contentionis studium; contentio, aemulatio.* Legg. VIII. 834. C: *ἔστω ... τούτων ... αὐτῶν ... ἅμιλλά τε καὶ φιλονεικία.* Lach. 194. A: *ἀλλά τίς με καὶ φιλονεικία εἴληφε πρὸς τὰ εἰρημένα.* Polit. 294. D: *φιλονεικίας ἕνεκα.* Parm. 128. E. Pol. VIII. 548. D: *ἕνεκα γε φιλονεικίας.* Tim. 88. A: *δι' ἐρίδων καὶ φιλονεικίας* (sic Par. A. c. al. Vulg. *φιλονεικιῶν*) *γιγνομένων.* Legg. VII. 796. A: *φιλονεικίας ἀχρήστου χάριν.* IX. 860. D: *φιλονεικίας ἢ φιλοτιμίας ἕνεκα.* Menex. 243. B: *τὸ εἰς τοσοῦτον φιλονεικίας ἐλθεῖν πρὸς τὴν πόλιν τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ὥστε* cet. Lys. 215. D: *φθόνου τε καὶ φιλονεικίας καὶ ἔχθρας ἐμπίπλασθαι.* Gorg. 515. B: *ἀλλ' οὐ φιλονεικίᾳ γε ἐρωτῶ.* Legg. XI. 938. C: *ἐάν τις φιλονεικίᾳ κριθῇ δὶς τὸ τοιοῦτον δρᾶν, τεθνάτω.* Parm. 128. D: *διὰ τοιαύτην ... φιλονεικίαν*

ὑπὸ νέου ὄντος ἐμοῦ ἐγράφη. Pol. VIII. 555. A: ξυμπαρακαλεῖν ἐπὶ ξυμμαχίαν τε καὶ φιλονεικίαν. IX. 586. C: βίᾳ διὰ φιλονεικίαν. Legg. X. 907. B: διὰ φιλονεικίαν τῶν κακῶν ἀνθρώπων. Alc. I. 122. C: (εἰς) φιλονεικίαν καὶ φιλοτιμίας τὰς Λακεδαιμονίων. Pol. VIII. 548. C: φιλονεικίαι καὶ φιλοτιμίαι. Tim. 90. B: τῷ ... περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι. Legg. III. 677. B.

φιλόνεικος, ὁ ἡ, promtus ad contendendum vel *certandum.* Prot. 336. E: Ἀλκιβιάδης δὲ ἀεὶ φιλόνεικός ἐστι πρὸς ὃ ἂν ὁρμήσῃ. Gorg. 515. B: φιλόνεικος εἶ. C. Pol. IX. 582. E: ὁ φιλότιμός τε καὶ ὁ φιλόνεικος (v. φιλ.). VIII. 550. B: τὴν ἐν αὑτῷ ἀρχὴν παρέδωκε τῷ ... φιλονείκῳ καὶ θυμοειδεῖ. 545. A: τὸν φιλόνεικόν τε καὶ φιλότιμον. IX. 581. C: εἰ ... φιλόνεικον αὐτὸ καὶ φιλότιμον προσαγορεύομεν, ἢ ἐμμελῶς ἂν ἔχοι; 586. D. Tim. 70. A: τὸ μετέχον ... τῆς ψυχῆς ἀνδρείας καὶ θυμοῦ, φιλόνεικον ὄν. Pol. VIII. 551. A: ἀντὶ ... φιλονείκων καὶ φιλοτίμων ἀνδρῶν ... φιλοχρήματοι τελευτῶντες ἐγένοντο.

φιλονεικῶ, ambitiose contendo et simpl. *contendo; contente dico.* Phil. 14. B: νῦν γὰρ οὐ δήπου πρός γε αὐτὸ τοῦτο φιλονεικοῦμεν ὅπως cet. Legg. V. 731. A: φιλονεικείτω ... ἡμῖν πᾶς πρὸς ἀρετὴν ἀφθόνως. Phil. 50. B: εἰ καί τις φιλονεικοῖ πάνυ πρὸς τἀναντία. Prot. 360. E: φιλονεικεῖν μοι ... δοκεῖς ... τὸ ἐμὲ εἶναι τὸν ἀποκρινόμενον. Pol. I. 338. A: προσεποιεῖτο ... φιλονεικεῖν πρὸς τὸ ἐμὲ εἶναι τὸν ἀποκρινόμενον. Legg. VII. 820. C: φιλονεικεῖν ἐν ταῖς τούτων ἀξίαισι σχολαῖς. Riv. 134. C. Pol. VI. 499. E: ἐὰν αὐτοῖς μὴ φιλονεικῶν, ἀλλὰ παραμυθούμενος ... ἐνδεικνύῃ cet. Gorg. 457. E: οὐ πρὸς τὸ πρᾶγμα φιλονεικοῦντα λέγειν τοῦ καταφανὲς γενέσθαι, ἀλλὰ πρὸς σέ. D: φιλονεικοῦντας, ἀλλ' οὐ ζητοῦντας τὸ προκείμενον ἐν τῷ λόγῳ. Ep. VII. 330. A: θαυμαστῶς ἐφιλονείκει πρὸς τὸ τοιοῦτον. Legg. XI. 933. C: ἢ μηδέποτ' ἀριστείων πέρι φιλονεικήσῃ. X. 907. E: τούτου γε μὴν ἕνεκα ... πεφιλονείκηνται (οἱ λόγοι), μὴ cet.

φιλονείκως, cum v. *ἔχειν contendere.* Gorg. 505. E: χρῆναι πάντας ἡμᾶς φιλονείκως ἔχειν πρὸς τὸ εἰδέναι τὸ ἀληθὲς cet. Phaed. 91. A: οὐ φιλοσόφως ἔχειν, ἀλλ' ὥσπερ οἱ πάνυ ἀπαίδευτοι φιλονείκως (ubi est vern. *rechthaberisch*).

φιλοξενία, ἡ, hospitalitas. Legg. XII. 953. A: καταλύσεις ... φιλοξενίαις ἀνθρώπων παρεσκευασμένας.

φιλοπαίγμων, vid. seq.

φιλοπαίσμων, ὁ ἡ, ioci amans. Pol. V. 452. E: εἴτε τις φιλοπαίσμων (v. φιλοπαίγμων) εἴτε σπουδαστικὸς ἐθέλει ἀμφισβητῆσαι. Crat. 406. C: φιλοπαίσμονες (v. φιλοπαίγμονες) γὰρ καὶ οἱ θεοί.

φιλόπαις, ὁ, puerorum amator. Pol. V. 474. D: τὸν φιλόπαιδα καὶ ἐρωτικόν.

φιλοποιητής, ὁ, poëtarum amicus. Pol. X. 607. D: ὅσοι μὴ ποιητικοί, φιλοποιηταὶ δέ.

φιλοπόλεμος, ὁ ἡ, belli amans. Tim. 24. D: ἅτ' οὖν φιλοπόλεμός τε καὶ φιλόσοφος ἡ θεὸς οὖσα.

φιλόπολις, ὁ ἡ, civitatis amans vel *studiosus.* Legg. III. 694. C: στρατηγόν τε ἀγαθὸν ... καὶ φιλόπολιν. Apol. 24. B: τὸν ἀγαθόν τε καὶ φιλόπολιν. Pol. V. 470. D: οὐδέτεροι αὐτῶν φιλοπόλιδες. VI. 502. E: δεῖν αὐτοὺς φιλοπόλιδας ... φαίνεσθαι.

φιλοπονία, ἡ, laborum toleratio. Def. 412. C: φιλ. ἕξις ἀποτελεστικὴ οὗ ἂν προέληται. Pol. VII. 535. C: φιλοπονίᾳ οὐ χωλὸν δεῖ εἶναι τὸν ἁψόμενον. D: χωλὸς δὲ καὶ ὁ τἀναντία τούτου μεταβεβληκὼς τὴν φιλοπονίαν. Alc. I. 122. C: (εἰς) καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν.

φιλόπονος, ὁ ἡ, laborum amans vel *patiens.* Phaedr. 248. D: εἰς φιλοπόνου γυμναστικοῦ (γονὴν φυτεῦσαι). Legg. VII. 824: ἀλλ' οὐ φιλοπόνου ψυχῆς νίκῃ χειρουμένων τὴν ἄγριον τῶν θηρίων ῥώμην. Pol. VII. 535. C: ἄῤῥατον καὶ πάντῃ φιλόπονον ζητητέον. D: τὰ μὲν ἡμίσεα φιλόπονον, τὰ δὲ ἡμίσεα ἄπονον.

φιλοπονῶ, libenter laboro vel *tolero.* Phil. VII. 535. D: ὅταν τις ... πάντα τὰ διὰ τοῦ σώματος φιλοπονῇ.

φιλοποσία, ἡ, vinolentia. Phaed. 81. E: τοὺς ... ὕβρεις καὶ φιλοποσίας (v. φιλοτησίας) μεμελετηκότας.

φιλοπραγμοσύνη, ἡ, negotiorum cupiditas. Pol. VIII. 549. C: φεύγοντος τάς τε τιμὰς καὶ ἀρχὰς καὶ δίκας καὶ τὴν τοιαύτην πᾶσαν φιλοπραγμοσύνην.

φιλόρτυξ, ὁ ἡ, coturnicum amans. Lys. 212. D: οὐδὲ φιλόρτυγες.

φίλος, η, ον, amicus; carus; etiam *cupidus;* neutr. *amicum,* h. e. *commodum, placet.* Gorg. 447. B: φίλος γάρ μοι Γοργίας. 510. B: φίλος ... ὁ ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ. Phil. 25. B: δοκεῖ τις ... αὐτῶν φίλος ἡμῖν νῦν δὴ γεγονέναι. Pol. VI. 487. A: φίλος τε καὶ ξυγγενὴς ἀληθείας cet. Tim. 20. E: ἦν ... οἰκεῖος καὶ σφόδρα φίλος ἡμῖν Δρωπίδου τοῦ προπάππου. 53. D: ὃς ἂν ἐκείνῳ (τῷ θεῷ) φίλος ᾖ. Lys. 212. A: πότερος ποτέρου φίλος γίγνεται, ὁ φιλῶν τοῦ φιλουμένου, ἢ ὁ φιλούμενος τοῦ φιλοῦντος; Legg. III. 701. D; ἑαυτῇ φίλη (ἡ πόλις). IV. 716. C: τίς ... πρᾶξις φίλη καὶ ἀκόλουθος θεῷ; Prot. 353. B: εἴ σοι φίλον. Phaedr. 246. D: ὅπῃ τῷ θεῷ φίλον. Phaed. 116. A: ὅπως ἄν σοι φίλον ᾖ. Theaet. 162. B: εἰ οὕτως ... σοὶ φίλον, οὐδ' ἐμοὶ ἐχθρόν. Phil. 12. C: ὅπῃ ἐκείνῃ φίλον. Pol. VI. 506. E: εἰ καὶ ὑμῖν φίλον. Legg. I. 642. D: τοσαῦτα ὁπόσα σοι φίλον (λέγειν). X. 886. D: ὅπῃ θεοῖσι φίλον. Apol. 19. A. al. Tim. 88. E: φίλον παρὰ φίλον τεθὲν ὑγίειαν ἀπεργαζόμενον παρέξει. Legg. II. 669. E: πᾶν ὁπόσον ... φωνῆς θηριώδους σφόδρα φίλον. V. 730. C: ὁ δὲ ἄπιστος, ᾧ φίλον ψεῦδος ἑκούσιον.

Pol. IX. 574. B: *ἕνεκα νεωστὶ φίλης καὶ οὐκ ἀναγκαίας ἑταίρας γεγονυίας.* Phaedr. 255. B: *κακὸν κακῷ φίλον (εἶναι).* Ib. *ἀγαθὸν μὴ φίλον ἀγαθῷ εἶναι.* Pol. II. 376. B: *ἣ ... ὄψιν οὐδενὶ ἄλλῳ φίλην καὶ ἐχθρὰν διακρίνει, ἢ τῷ* cet. III. 404. D: *Κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσι μέλλουσιν εὖ σώματος ἕξειν.* IX. 575. D: *τὴν πάλαι φίλην μητρίδα τε ... καὶ πατρίδα.* Legg. III. 693. B: *ἑαυτῇ φίλην (τὴν πόλιν).* Soph. 242. E: *τοτὲ μὲν ἓν εἶναί φασι τὸ πᾶν καὶ φίλον ὑπ' Ἀφροδίτης* cet. Pol. X. 604. D: *δειλίας φίλον.* Legg. III. 697. D: *ὅτι ... τὸ φίλον ἀπώλεσαν καὶ τὸ κοινὸν ἐν τῇ πόλει.* V. 739. B: *εἴ τις ἄλλος ἂν ... ἐθελήσειεν ... ἀπονείμασθαι τὸ φίλον αὑτῷ τῆς αὑτοῦ πατρίδος.* Pol. I. 336. E: *οἴου γε σύ, ὦ φίλε.* V. 473. D: *ὦ φίλε Γλαύκων.* al. Lys. 207. C: *φίλω γάρ ἐστον.* Conv. 193. B: *φίλοι ... γενόμενοι ... τῷ θεῷ.* Pol. X. 621. C: *ἵνα καὶ ἡμῖν αὐτοῖς φίλοι ὦμεν καὶ τοῖς θεοῖς.* Menex. 247. B: *φίλοι παρὰ φίλους ἡμᾶς ἀφίξεσθε.* Soph. 242. D: *φίλα γιγνόμενα.* Tim. 65. E: *φίλα μᾶλλον ἡμῖν φαντάζεται.* Phaedr. ad fin. *κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.* Pol. IV. 424. A: *κοινὰ τὰ φίλων ποιεῖσθαι.* V. 449. C: *ὅτι κοινὰ τὰ φίλων ἔσται.* Legg. V. 739. C. Lys. 207. C. Pol. I. 332. A: *τοῖς ... φίλοις οἴεται ὀφείλειν τοὺς φίλους ἀγαθὸν ... τι δρᾶν.* D: *ἡ τοῖς φίλοις τε καὶ ἐχθροῖς ὠφελείας τε καὶ βλάβας ἀποδιδοῦσα.* Prot. 313. A: *εἰς συμβουλὴν τούς τε φίλους ἂν παρεκάλεις καὶ τοὺς οἰκείους.* Soph. 248. A: *τοὺς τῶν εἰδῶν φίλους.* Pol. I. 328. D: *ὡς παρὰ φίλους τε καὶ πάνυ οἰκείους.* IX. 589. B: *φίλα ποιησάμενος ἀλλήλοις τε καὶ αὑτῷ.* Legg. IX. 873. C: *τὸν ... πάντων οἰκειότατον καὶ λεγόμενον φίλτατον ὃς ἂν ἀποκτείνῃ, τί χρὴ πάσχειν; λέγω δὲ ὃς ἂν ἑαυτὸν κτείνῃ* cet. Crat. 434. E: *ὦ φίλτατε.* Conv. 173. D. Plur. *τὰ φίλτατα* designat eos qui nobis carissimi sunt (ut parentes, ut liberi al.), et id quod plurimi facimus vel quod praestantissimum est (ut virtus). Prot. 313. E: *μὴ περὶ τοῖς φιλτάτοις κυβεύῃς τε καὶ κινδυνεύῃς.* Gorg. 513. A: *σὺν τοῖς φιλτάτοις* (i. e. cum damno virtutis) *ἡ αἵρεσις ἡμῖν ἔσται ταύτης τῆς δυνάμεως τῆς ἐν τῇ πόλει.* Legg. I. 650. A: *οὕτως ἐν τοῖς φιλτάτοις κινδυνεύσαντα.*

φιλόσιτος, ὁ ἡ, cibi appetens. Pol. V. 475. C: *οὔτ' ἐπιθυμεῖν σιτίων οὐδὲ φιλόσιτον, ἀλλὰ κακόσιτον εἶναι.*

φιλοσοφία, ἡ, philosophia; etiam *discendi studium* vel *cupiditas.* Phaedr. 239. B: *τοῦτο δὲ ἡ θεία φιλοσοφία τυγχάνει ὄν.* Gorg. 484. C: *φιλοσοφία γάρ τοί ἐστιν ... χαρίεν, ἄν τις αὐτῆς μετρίως ἅψηται ἐν τῇ ἡλικίᾳ.* Pol. V. 473. D: *(ἐὰν) τοῦτο εἰς ταὐτὸν ξυμπέσῃ, δύναμίς τε πολιτικὴ καὶ φιλοσοφία.* Euthyd. 288. D: *ἡ ... φιλοσοφία κτῆσις ἐπιστήμης.* Locr. 104. A: *μωσικὰ ... καὶ ἁ ταύτας ἁγεμὼν φιλοσοφία, ἐπὶ τᾷ τᾶς ψυχᾶς ἐπανορθώσει ταχθεῖσαι ὑπὸ θεῶν τε καὶ νόμων* cet. Def. 414. B: *φιλ. τῆς τῶν ὄντων ἀεὶ*

ἐπιστήμης ὄρεξις. Phaed. 61. A: ὡς φιλοσοφίας ... οὔσης μεγίστης μουσικῆς. Pol. VII. 521. B: τὸν (βίον) τῆς ἀληθινῆς φιλοσοφίας. Tim. 47. A: ἐξ ὧν ἐπορισάμεθα φιλοσοφίας γένος, οὗ μεῖζον ἀγαθὸν οὔτ' ἦλθεν οὔθ' ἥξει ποτὲ τῷ θνητῷ γένει δωρηθὲν ἐκ θεῶν. Phaed. 68. C: (τοῖς) ἐν φιλοσοφίᾳ ζῶσιν. Tim. 88. C: μουσικῇ καὶ πάσῃ φιλοσοφίᾳ προσχρώμενον. Lys. 213. D: ἐκείνου ἥσθεὶς τῇ φιλοσοφίᾳ. Prot. 335. D: ἀεὶ ... ἔγωγέ σου τὴν φιλοσοφίαν ἄγαμαι. Gorg. 482. A: τὴν φιλοσοφίαν, τὰ ἐμὰ παιδικά. Pol. VII. 521. C: ψυχῆς περιαγωγὴ ... εἰς ἀληθινὴν τοῦ ὄντος οὖσαν ἐπάνοδον, ἣν δὴ φιλοσοφίαν ἀληθῆ φήσομεν εἶναι. Ep. VII. 326. A: ἐπαινῶν τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν. X. 358. C: τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές, τοῦτο ἐγώ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν. Theaet. 172. C: οἱ ἐν ταῖς φιλοσοφίαις πολὺν χρόνον διατρίψαντες.

φιλόσοφος, ὁ ἡ, *philosophus*, h. e. *sapientiae studiosus* s. *appetens*; adiect. (ut Lat. *philosophus*) absol. et c. art. etiam substantivi partes agit. Phaed. 64. E: ὅ γε ὡς ἀληθῶς φιλόσοφος. 68. B: ὅτι οὐκ ἄρ' ἦν φιλόσοφος. Pol. II. 375. E: πρὸς τῷ θυμοειδεῖ ἔτι προσγενέσθαι φιλόσοφος τὴν φύσιν. III. 410. E: τὸ ἥμερον οὐχ ἡ φιλόσοφος ἂν ἔχοι φύσις —; Tim. 24. D: φιλόσοφος ἡ θεὸς οὖσα. Pol. II. 376. B: ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον (τὸ πάθος αὐτοῦ τῆς φύσεως). Ib. τό γε φιλομαθὲς καὶ φιλόσοφον ταὐτόν. VI. 501. E: πρὶν ἂν πόλεως τὸ φιλόσοφον γένος ἐγκρατὲς γένηται. Phaed. 64. D: φαίνεταί σοι φιλοσόφου ἀνδρὸς (nos: *eines Philosophen*) εἶναι ἐσπουδακέναι cet. 65. C: ἡ τοῦ φιλοσόφου ψυχή. Euthyd. 305. C: μεθόρια φιλοσόφου τε ἀνδρὸς καὶ πολιτικοῦ. Conv. 218. B: πάντες γὰρ κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου μανίας τε καὶ βακχείας. Pol. VI. 490. C: τὸν ἄλλον τῆς φιλοσόφου φύσεως χορόν. 495. A: αὐτὰ τὰ τῆς φιλοσόφου φύσεως μέρη. VII. 527. B: φιλοσόφου διανοίας. Ep. VII. 329. B: τῆς φιλοσόφου ἀνέγκλητον μοίρας παρέσχον (ἐμαυτόν). 330. B: τῆς φιλοσόφου ζωῆς. Phil. 67: τῶν ἐν μούσῃ φιλοσόφῳ μεμαντευμένων ... λόγων. Pol. VI. 494. A: τίνα ὁρᾷς σωτηρίαν φιλοσόφῳ φύσει —; IX. 586. E: τῷ φιλοσόφῳ ... ἑπομένης ἁπάσης τῆς ψυχῆς cet. Phaedr. 278. D: τὸ δὲ ἢ φιλόσοφον ἢ τοιοῦτόν τι (καλεῖν) μᾶλλόν τε ἂν αὐτῷ ἁρμόττοι cet. Conv. 204. B: φιλόσοφον δὲ ὄντα μεταξὺ εἶναι σοφοῦ καὶ ἀμαθοῦς. Pol. V. 475. B: οὐκοῦν καὶ τὸν φιλόσοφον σοφίας φήσομεν ἐπιθυμητὴν εἶναι ... πάσης; VI. 486. A: φύσιν φιλόσοφον. B: ψυχὴν φιλόσοφον. Tim. 18. A. Pol. III. 411. E: ἐπὶ τὸ θυμοειδὲς καὶ τὸ φιλόσοφον. VI. 494. A: φιλόσοφον μὲν ἄρα ... πλῆθος ἀδύνατον εἶναι. IX. 581. B: φιλομαθὲς ... καὶ φιλόσοφον καλοῦντες αὐτὸ κατὰ τρόπον ἂν καλοῖμεν. Phaed. 64. B: οἱ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφοι. Pol. V. 473. C: ἐὰν μὴ ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν cet. VI. 484. B: ἐπειδὴ φιλόσοφοι

... *οἱ τοῦ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὡσαύτως ἔχοντος* **δυνάμενοι ἐφάπτεσθαι** cet. Phaedr. 257. B: *(ἵνα) ἁπλῶς πρὸς Ἔρωτα μετὰ φιλοσόφων λόγων τὸν βίον ποιῆται.* **Pol. VI. 485. A:** *τοῦτο ... τῶν φιλοσόφων φύσεων πέρι ὡμολογήσθω ἡμῖν.* V. 475. E: *ὁμοίους ... φιλοσόφοις.* VI. 486. D: *ἐπιλήσμονα ἄρα ψυχὴν ἐν ταῖς ἱκανῶς φιλοσόφοις μή ποτε ἐγκρίνωμεν.* V. 475. E: *τοὺς δὲ ἀληθινοὺς (φιλοσόφους) ... τίνας λέγεις; Τοὺς τῆς ἀληθείας ... φιλοθεάμονας.* 480: *τοὺς αὐτὸ ἄρα ἕκαστον τὸ ὂν ἀσπαζομένους φιλοσόφους, ἀλλ' οὐ φιλοδόξους κλητέον.* **VI. 498. A:** *οἱ φιλοσοφώτατοι ποιούμενοι.*

φιλοσοφῶ, *philosophor.* Conv. 203. E: *θεῶν οὐδεὶς φιλοσοφεῖ οὐδ' ἐπιθυμεῖ σοφὸς γενέσθαι· ἔστι γάρ.* 204. A: *οὐδ' αὖ οἱ ἀμαθεῖς φιλοσοφοῦσιν οὐδ' ἐπιθυμοῦσι σοφοὶ γενέσθαι.* Lys. 218. B. Ep. XIII. 360. E: *μάνθανε παρ' αὐτοῦ καὶ τἄλλα φιλοσόφει.* Pol. X. 619. D: *εἴ τις ἀεὶ ... ὑγιῶς φιλοσοφοῖ.* Gorg. 484. C: *(ἐὰν) πόῤῥω τῆς ἡλικίας φιλοσοφῇ.* Conv. 173. A: *οἰόμενος δεῖν πάντα μᾶλλον πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν.* **Riv. 137. A. Lys. 218. A:** *κακὸν γὰρ καὶ ἀμαθῆ οὐδένα φιλοσοφεῖν.* 203. D: *φιλοσοφῶν διὰ παντὸς τοῦ βίου.* Soph. 253. E: *τῷ καθαρῶς τε καὶ δικαίως φιλοσοφοῦντι.* Apol. 28. E: *φιλοσοφοῦντά με δεῖν ζῆν καὶ ἐξετάζοντα ἐμαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους.* Phaed. 64. B: *ὅτι τῷ ὄντι οἱ φιλοσοφοῦντες θανατῶσι.* 67. E: *τῷ ὄντι ἄρα ... οἱ ὀρθῶς φιλοσοφοῦντες ἀποθνήσκειν μελετῶσι.* Phil. 56. D: *ἄλλην δ' αὖ (ἀριθμητικὴν) τὴν τῶν φιλοσοφούντων* (oppos. *τῶν πολλῶν*). 57. D: *τὴν τῶν ὄντως φιλοσοφούντων ὁρμήν.* Ep. VII. 326. A: *τὸ τῶν φιλοσοφούντων ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γένος.* Riv. 136. A: *τὸν πεφιλοσοφηκότα.* Ep. VII. 326. B: *(πρὶν ἂν) τὸ τῶν δυναστευόντων ἐν ταῖς πόλεσιν (γένος) ... ὄντως φιλοσοφήσῃ.* Pol. V. 473. D: *(ἐὰν μὴ) δυνάσται φιλοσοφήσωσι γνησίως τε καὶ ἱκανῶς.* Phaedr. 249. A: *πλὴν ἡ τοῦ φιλοσοφήσαντος ἀδόλως (ψυχή).* Pol. VI. 495. A: *ἔστιν οὖν ὅπως ὁ τοιοῦτος φιλοσοφήσει;* Riv. 133. C: *τὸν μέλλοντα φιλοσοφήσειν.* Euthyd. 288. D: *φιλοσοφητέον ὡμολογήσαμεν τελευτῶντες.*

φιλοστοργῶ, *tenero amore aliquem amplector.* Legg. XI. 927. B: *τούτοις οἱ παῖδες παίδων φιλοστοργοῦντες ζῶσι μεθ' ἡδονῆς.*

φιλοσώματος, ὁ ἡ, *corpori indulgens.* Phaed. 68. B: *ὅτι οὐκ ἄρ' ἦν φιλόσοφος, ἀλλά τις φιλοσώματος.*

φιλοτεχνία, ἡ, *artium studium.* Critia 109. C: *ἅμα δὲ φιλοσοφίᾳ φιλοτεχνίᾳ τε ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἐλθόντες.*

φιλότεχνος, ὁ ἡ, *artium studiosus.* Pol. V. 476. A: *φιλοτέχνους καὶ πρακτικούς.*

φιλοτεχνῶ, *in artes incumbo.* Prot. 321. E: *ἐν ᾧ ἐφιλοτεχνείτην* (Minerva et Vulcanus).

φιλότης, ἡ, *amicitia.* Legg. VI. 757. A: *ὡς ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται.* Ep. VI. 323. B: *εἰς τὴν προϋπάρχου-*

σαν φιλότητά τε καὶ κοινωνίαν. Voc. ὦ φιλότης, i. q. ὦ φίλε. Phaedr. 228. D.

φιλοτησία, vid. φιλοποσία.

φιλοτιμία, ἡ, *ambitio*, *ambitiosa contentio* vel *appetitio*. Legg. VIII. 834. B: οὔτε τις φιλοτιμία πρὸς ταῦτα οὐδενὶ γίγνοιτ' ἂν λόγον ἔχουσα. Ep. VII. 338. E: ἅμα δ' ἡ φιλοτιμία κατήπειγεν αὐτόν. Phaedr. 257. C: τάχ' οὖν ἂν ὑπὸ φιλοτιμίας ἐπίσχοι ἡμῖν ἂν τοῦ γράφειν. Parm. 128. E. Pol. VIII. 555. A: ἤ τινος νίκης ἢ ἄλλης φιλοτιμίας τῶν καλῶν. X. 620. C: φιλοτιμίας λελωφηκυῖαν. Legg. IX. 860. E. Ep. III. 320. A: οὐκ ἄλλου τινὸς ἕνεκα μᾶλλον ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίας. VII. 344. E: φιλοτιμίας ... αἰσχρᾶς ... εἴπερ ἕνεκα. Legg. I. 632. C: ἀλλὰ μὴ πλούτῳ μηδὲ φιλοτιμίᾳ (πάντα ταῦτα ξυνδήσας). Conv. 178. D: ἐπὶ ... τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν. Pol. VIII. 553. C. IX. 586. A: φθόνῳ διὰ φιλοτιμίαν. VIII. 548. C: φιλονεικίαι καὶ φιλοτιμίαι. Alc. I. 122. C: φιλοτιμίας τὰς Λακεδαιμονίων.

φιλότιμος, ὁ ἡ, *honoris cupidus*, *ambitiosus*. Prot. 343. C: ἅτε φιλότιμος ὢν ἐπὶ σοφίᾳ. Phaed. 68. C: φιλοχρήματος καὶ φιλότιμος. Pol. VIII. 549. A: φίλαρχος ... καὶ φιλότιμος. 550. B: ἐγένετο ὑψηλόφρων τε καὶ φιλότιμος ἀνήρ. Legg. V. 744. E: φιλότιμος ἐπ' ἀρετῇ. Ep. VII. 338. D: φιλότιμός τε θαυμαστῶς. Legg. VIII. 841. C: τό τε θεοσεβὲς ἅμα καὶ φιλότιμον. Pol. VIII. 553. D: ἐκ φιλοτίμου νέου εἰς φιλοχρήματον (μεταβολή). IX. 582. D. Legg. IX. 870. C: φιλοτίμου ψυχῆς ἕξις. Phaedr. 256. A: φιλοτίμῳ (διαίτῃ). Pol. I. 347. B: τὸ φιλότιμόν τε καὶ φιλάργυρον εἶναι. VIII. 545. A. B: τὴν φιλότιμον σκεπτέον πολιτείαν. Critia 107. A: παραίτησιν εὖ μάλα φιλότιμον. Pol. IX. 581. B: εἰ ... φιλόνεικον αὐτὸ καὶ φιλότιμον προσαγορεύοιμεν, ἦ ἐμμελῶς ἂν ἔχοι; Phaed. 82. C: ὥσπερ οἱ φίλαρχοί τε καὶ φιλότιμοι. Apol. 23. D. Pol. VIII. 551. A: ἀντὶ ... φιλονείκων καὶ φιλοτίμων ἀνδρῶν φιλοχρηματισταὶ ... τελευτῶντες ἐγένοντο. V. 475. A: φιλοτίμους.

φιλοτιμοῦμαι, *ambitiose appeto* et in univ. *aliquid facio, contendo* al.; etiam *glorior*. Pol. I. 336. C: μηδὲ φιλοτιμοῦ ἐλέγχων (*nec ambitiose redargue*). VIII. 553. D: φιλοτιμεῖσθαι μηδ' ἐφ' ἑνὶ ἄλλῳ, ἢ ἐπὶ χρημάτων κτήσει. Phaedr. 232. A: φιλοτιμούμενος ἐνδείκνυσθαι πρὸς ἅπαντας ὅτι cet. Alc. II. 146. A: φιλοτιμούμενον. Conv. 178. E: φιλοτιμούμενοι πρὸς ἀλλήλους. Ep. VII. 338. E: δοκεῖ μοι ... παντάπασι φιλοτιμηθῆναι μή ποτε cet. Lach. 182. B: ταῦτα λαβὼν καὶ φιλοτιμηθεὶς ἐν αὐτοῖς. Phaedr. 234. A: οὐδὲ οἱ διαπραξάμενοι πρὸς τοὺς ἄλλους φιλοτιμήσονται.

φιλοτίμως, *ambitiose*. Riv. 133. A: ἀπεκρίνατό γέ μοι καὶ μάλα φιλοτίμως. Charm. 162. C: φιλοτίμως ... πρὸς τοὺς παρόντας ἔχων.

φιλοφρονοῦμαι, *amice* vel *comiter accipio*, *excipio*, *pro-*

sequor al. Legg. V. 738. D: (ὅπως ἂν) φιλοφρονῶνται … ἀλλήλους μετὰ θυσιῶν. XII. 952. D: τὸν δ' εἰσεπιδημήσαντα … χρὴ φιλοφρονεῖσθαι. Ep. XIII. 360. A: φιλοφρονούμενος εἶπες εὖ τι ῥῆμα ἔχον. Legg. III. 678. E: ἐφιλοφρονοῦντο ἀλλήλους δι' ἐρημίαν. **amplector*. Legg. II. 669. B: ἤθη κακὰ φιλοφρονούμενος. **blandior*, *indulgeo*. Legg. XI. 935. C: πληγαῖς ἐξείργων τοὺς θυμῷ, ἑτέρῳ κακῷ, φιλοφρονουμένους. Etiam res dicitur φιλοφρονεῖσθαι quae *blanditur*, h. e. quae *probatur* vel *placet*. Legg. VII. 820. E: καθάπερ ἐνέχυρα λύσιμα ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας, ἐὰν ἢ τοὺς θέντας ἡμᾶς ἢ καὶ τοὺς θεμένους ὑμᾶς μηδαμῶς φιλοφρονῆται.

φιλοφρόνως, *comiter*. Critia 120. E: πρὸς τὸ ξυγγενὲς θεῖον φιλοφρόνως εἶχον. Legg. VI. 765. A. 771. A: φιλοφρόνως δεχόμενοι. VIII. 835. E: ὁμιλοῦντας φιλοφρόνως ἀλλήλοις. IX. 880. E.

φιλοφροσύνη, ἡ, *benevolentia*. Legg. I. 628. C: εἰρήνη … πρὸς ἀλλήλους ἅμα καὶ φιλοφροσύνῃ. 640. B: φίλων … ἐν εἰρήνῃ πρὸς φίλους κοινωνησόντων φιλοφροσύνης. V. 740. E: διὰ φιλοφροσύνην τὴν τῶν ξυνοικούντων ἀλλήλοις.

φιλοχρηματία, ἡ, *pecuniae cupiditas*. Pol. III. 391. C: ἀνελευθερίαν μετὰ φιλοχρηματίας. Legg. XI. 938. B: εἴτε φιλοχρηματίᾳ δοκεῖ δρᾶν τὸ τοιοῦτον εἴτε φιλονεικίᾳ. V. 747. B: ἐὰν … ἀφαιρῆταί τις τὴν ἀνελευθερίαν καὶ φιλοχρηματίαν ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν μελλόντων αὐτὰ … ὀνησίμως κτήσεσθαι.

φιλοχρηματιστής, ὁ, *pecuniae faciendae studiosus*. Pol. VIII. 551. A: ἀντὶ … φιλονείκων καὶ φιλοτίμων ἀνδρῶν φιλοχρηματισταὶ καὶ φιλοχρήματοι τελευτῶντες ἐγένοντο.

φιλοχρήματος, ὁ ἡ, *pecuniae cupidus*, *avidus*; *avarus*. Phaed. 68. C: φιλοχρήματος καὶ φιλότιμος. Pol. VI. 485. E. 486. B: ὁ κόσμιος καὶ μὴ φιλοχρήματος μηδ' ἀνελεύθερος cet. Ep. VII. 335. A: ὧν ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν ψυχὴν οὔτε ἀκούει cet. Pol. V. 469. D: ἀνελεύθερον δὲ οὐ δοκεῖ καὶ φιλοχρήματον νεκρὸν συλᾶν —; VIII. 549. B: τῷ … μετέχειν τῆς τοῦ φιλοχρημάτου φύσεως. Pol. III. 390. E: οὕτω φιλοχρήματον εἶναι ὥστε cet. IV. 436. A: τὸ φιλοχρήματον. VIII. 553. C: τὸ ἐπιθυμητικόν τε καὶ φιλοχρήματον. IX. 580. E. 581. A. Phaed. 82. C: ὥσπερ οἱ πολλοὶ καὶ φιλοχρήματοι. Pol. VIII. 551. A. Legg. VIII. 832. D. Pol. III. 390. D: οὐδὲ φιλοχρημάτους (ἐατέον εἶναι τοὺς ἄνδρας). VIII. 551. E.

φιλοχρηματῶ, *pecuniae cupidus sum*. Legg. V. 737. A: διὰ τοῦ μὴ φιλοχρηματεῖν.

φιλοχρημονῶ, *pecuniae cupiditate teneor*. Legg. V. 729. A: μὴ δή τις φιλοχρημονείτω παίδων γ' ἕνεκα.

φιλοχρημοσύνη, ἡ, *pecuniae cupiditas*. Legg. XI. 938.

C: φιλοχρηματίας ἕνεκα τῆς ἐκ παντὸς τρόπου παρ' αὐτῷ τιμωμένης.

φιλοψευδής, ὁ ἡ, *mendacii amans*. Pol. VI. 485. D: ἦ οὖν δυνατὸν εἶναι τὴν αὐτὴν φύσιν φιλόσοφόν τε καὶ φιλοψευδῆ;

φιλόψογος, ὁ ἡ, *libenter vituperans*. Prot. 346. C: ἐγὼ ... οὐ διὰ ταῦτά σε ψέγω, ὅτι εἰμὶ φιλόψογος.

φιλοψυχία, ἡ, *vitae amor*. Apol. 37. C: πολλὴ μέντ' ἄν με φιλοψυχία ἔχοι, εἰ cet. Legg. XII. 944 E: φιλοψυχίας ἕνεκα, ἵνα τὸν ἐπίλοιπον βίον μὴ κινδυνεύῃ.

φιλοψυχῶ, *vitae amore teneor*. Gorg. 512. E: οὐ φιλοψυχητέον.

φιλῶ, *diligo*. Prot. 335. D: νῦν ἐπαινῶ καὶ φιλῶ. Phaedr. 228. D: ὡς ἐγώ σε πάνυ μὲν φιλῶ cet. Pol. III. 412. D: τοῦτό γ' ἂν μάλιστα φιλοῖ, ᾧ ξυμφέρειν ἡγοῖτο τὰ αὐτὰ καὶ ἑαυτῷ. Lys. 212. A: ἐπειδάν τίς τινα φιλῇ. Phaedr. 231. C: ὅτι τούτους μάλιστά φασι φιλεῖν ὧν ἂν ἐρῶσι. Pol. I. 334. C: εἰκὸς ... οὓς ἄν τις ἡγῆται χρηστούς, φιλεῖν, οὓς δ' ἂν πονηρούς, μισεῖν. V. 479. E: ἀσπάζεσθαί τε καὶ φιλεῖν. 480. X. 607. A. III. 412. D: κήδοιτο δέ γ' ἄν τις μάλιστα τούτου ὃ τυγχάνοι φιλῶν. V. 474. C: οὐ τὸ μὲν φιλοῦντα ἐκείνου, τὸ δὲ μή, ἀλλὰ πᾶν στέργοντα. Lys. 212. B: φιλοῦντες. Legg. IX. 859. B: ἐν πατρός τε καὶ μητρὸς σχήμασι φιλούντων ... φαίνεσθαι τὰ γεγραμμένα, ἢ κατὰ τύραννον καὶ δεσπότην. Lys. 210. C: ἆρ' οὖν ... τις ἡμᾶς φιλήσει ἐν τούτοις ἐν οἷς ἂν ὦμεν ἀνωφελεῖς; Theaet. 168. A: σὲ μὲν διώξονται καὶ φιλήσουσιν, αὑτοὺς δὲ μισήσουσι cet. Pol. X. 600. D: ἐπὶ ταύτῃ τῇ σοφίᾳ οὕτω σφόδρα φιλοῦνται ὥστε cet. Lys. 212. B: ὁ φιλούμενος. Ib. τοῦ φιλουμένου. Legg. V. 731. E: τυφλοῦται γὰρ περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν. Conv. 201. C: ὦ φιλούμενε Ἀγάθων. Phaedr. 253. C: τῷ φιληθέντι. Etiam *concupisco*. De lucri cup. 226. E: ἄλλο τι οὖν οἵ γε φιλοκερδεῖς φιλοῦσι τὸ κέρδος; **osculor*. Phaedr. 256. A: περιβάλλει τὸν ἐραστὴν καὶ φιλεῖ. 255. E: ἅπτεσθαι, φιλεῖν, συγκατακεῖσθαι. Pol. V. 468. C: ὃν ἂν βούληται φιλεῖν. B: τὸ φιλῆσαί τε καὶ φιληθῆναι ὑπὸ ἑκάστου. **amo*, i. e. *soleo*. Phil. 37. B: τῷ ... τρόπῳ δόξα ψευδής τε καὶ ἀληθὴς ἡμῖν φιλεῖ γίγνεσθαι; Conv. 188. C: πᾶσα γὰρ ἡ ἀσέβεια φιλεῖ γίγνεσθαι ἐὰν cet. Pol. V. 467. B: οἷα δὴ ἐν πολέμῳ φιλεῖ. VI. 494. C: φιλεῖ γοῦν ... οὕτω γίγνεσθαι. VI. 497. B. Tim. 89. C: μεγάλα ... νοσήματα φιλεῖ γίγνεσθαι. Legg. IV. 711. A. Menex. 242. A: ὃ δὴ φιλεῖ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὖ πράττουσι προσπίπτειν. Conv. 188. B: οἵ τε γὰρ λοιμοὶ φιλοῦσι γίγνεσθαι ἐκ τῶν τοιούτων cet. Pol. VIII. 549. E: ὅσα καὶ οἷα φιλοῦσιν αἱ γυναῖκες περὶ τῶν τοιούτων ὑμνεῖν. 565. E: οἷα δὴ φιλοῦσιν. Legg. VI. 778. A. Lach. 181. E: ἐν οἷς δὴ φιλοῦσιν οἱ νέοι τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι ὅταν σχολὴν ἄγωσιν. Legg.

III. 680. A: *οὔτε πω ἐφίλει κατὰ τούτους τοὺς χρόνους γίγνεσθαι τὸ τοιοῦτον.*

φίλως, adv. Epin. 988. C: *μὴ κατὰ νοῦν τοῖς σώφροσι λέγεσθαι μηδὲ φίλως.*

φίξ, i. q. *σφίγξ.* Crat. 414. D: *ὥσπερ καὶ τὴν σφίγγα ἀντὶ φιγγὸς* (v. *σφιγὸς*) *σφίγγα καλοῦσι.*

φιτύω, *procreo.* Pol. V. 461. A: *ὡς παῖδα φιτύοντος τῇ πόλει ὃς* cet. Critia 116. C: *ἐφίτυσαν ... τὸ τῶν δέκα βασιλειδῶν γένος.* IX. 879. D: *φιτῦσαι καὶ τεκεῖν.*

φλαῦρος, α, ον, (i. q. *φαῦλος*), *malus.* Soph. 227. D: *ὅσον ἂν ᾖ πού τι φλαῦρον.* Tim. 30. A: *φλαῦρον ... μηδὲν εἶναι κατὰ δύναμιν.* Men. 92. C: *εἴτε τι ἀγαθὸν ἔχει ἐν ἑαυτῷ εἴτε φλαῦρον.* De virt. 379. B: *ἵνα μή τι φλαῦρον ἡμῖν πάθοιεν* cet. Ep. VII. 348. D: *μηδὲν ἄλλο αὐτῷ φλαῦρον γίγνεσθαι.* E. XIII. 360. D: *οὐδεὶς οὐδὲν φλαῦρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα.* Legg. X. 900. D: *ὁπόσα φλαῦρα.* Epin. 988. D: *τῶν ... φλαύρων* (oppos. *τῶν ἀγαθῶν*). Legg. XII. 955. C: *ἐπὶ ... φλαύροις.* Polit. 273. C: *σμικρὰ μὲν φλαῦρα, μεγάλα δὲ ἐνέκτικεν ἀγαθά.*

φλαύρως, cum v. *ἔχειν*, *male habere* vel *affectum esse.* Soph. 228. B: *τῶν φλαύρως ἐχόντων.*

φλέβιον, τό, *vena.* Tim. 65. C: *εἰσιόντα περὶ τὰ φλέβια.* D. 84. E.

φλέγμα, τό, *pituita.* Pol. VIII. 564. B: *οἷον περὶ σῶμα φλέγμα τε καὶ χολή.* Tim. 83. C: *καλεῖται δὲ ὀξὺ φλέγμα τὸ τοιοῦτον.* 85. A: *τὸ ... λευκὸν φλέγμα.* B: *φλέγμα ... ὀξὺ καὶ ἁλμυρὸν πηγὴ πάντων νοσημάτων ὅσα γίγνεται καταῤῥοϊκά.* Locr. 102. D. Tim. 83. D: *φλέγματος ... νέου ξυνισταμένου.* 84. D. 83. D: *λευκὸν εἶναι φλέγμα φαμέν.* 86. E: *οἱ τῶν ὀξέων καὶ τῶν ἁλυκῶν φλεγμάτων* (*χυμοί*). 82. E: *χολὰς ... καὶ φλέγματα ἴσχει παντοῖα.*

φλεγμαίνω, *inflammatus sum;* in univ. in eo dicitur in quo omnia fervent, dissoluta ac perturbata sunt. Tim. 85. B: *ὅσα δὲ φλεγμαίνειν λέγεται τοῦ σώματος, ἀπὸ τοῦ κάεσθαί τε καὶ φλέγεσθαι διὰ χολὴν γέγονε πάντα.* Phil. 46. D: *ὁπόταν ἐντὸς τὸ ζέον ᾖ καὶ τὸ φλεγμαῖνον.* Pol. II. 372. E: *καὶ φλεγμαίνουσαν πόλιν* (antec. *ὑγιής τις*) *θεωρήσωμεν.* Legg. III. 691. E: *κατιδοῦσα ὑμῶν τὴν ἀρχὴν φλεγμαίνουσαν ἔτι.* Locr. 103. B: *μορφὰς φλεγμαινόντων σωμάτων μᾶλλον ἢ ὑγιαινόντων.*

φλεγματώδης, ὁ, ἡ, *inflammans.* Pol. III. 406. A: *ἃ δὴ δοκεῖ φλεγματώδη εἶναι.*

φλεγμονή, ἡ, *inflammatio.* Ax. 366. A: *νόσους ... καὶ φλεγμονὰς τῶν αἰσθητηρίων.* **furunculus.* 368. C: *τὴν ... χαρὰν ἔχουσα φλεγμονῆς δίκην ἁλλομένην καὶ σφυγματώδη.*

φλέγομαι, *exardesco, flagro* (ut cupiditate). Legg. IV. 716. A: *φλέγεται τὴν ψυχὴν μεθ' ὕβρεως.* Tim. 85. B: *ἀπὸ*

τοῦ κάεσθαί τε καὶ φλέγεσθαι. Charm. 155. D: εἶδόν τε τὰ ἐντὸς τοῦ ἱματίου καὶ ἐφλεγόμην.

φλέψ, *vena*. Tim. 66. D: αἱ περὶ ταῦτα φλέβες. 79. A: τὰ τῶν φλεβῶν ... ῥεύματα. 85. E. Locr. 101. C. Tim. 85. D: ἐν ταῖς φλεψί. 66. A: εἰς ... τὰς στενὰς φλέβας ἐνδυομένων. 77. D. 78. B.

φλοιστικός, ή, όν, *ad decorticandum aptus, pertinens* al., fem. *decorticandi ars*. Polit. 288. D: καὶ ἔτι φλοιστική φυτῶν cet.

φλόξ, ἡ, *flamma*. Tim. 58. C: οἷον φλόξ. Ib. φλογὸς ἀποσβεσθείσης. 67. C: φλόγα τῶν σωμάτων ἑκάστων ἀπορρέουσαν. 83. B: ὑπὸ τοῦ περὶ τὴν φλόγα πυρός. Locr. 99. B.

φλυαρία, ἡ, *nugae, vanitas*; etiam *res nihili* (germ. *Tand*). Gorg. 492. C: ἀνθρώπων φλυαρία καὶ οὐδενὸς ἄξια. Theaet. 162. A: οὐ μακρὰ ... καὶ διωλύγιος φλυαρία —; Pol. I. 336. C: τίς ... ὑμᾶς πάλαι φλυαρία ἔχει; Crit. 46. D: ἦν δὲ παιδιὰ καὶ φλυαρία ὡς ἀληθῶς. Gorg. 470. C: (ἐάν με) ἀπαλλάξῃς φλυαρίας. Phaed. 66. C: εἰδώλων παντοδαπῶν καὶ φλυαρίας ἐμπίπλησιν ἡμᾶς πολλῆς. Conv. 211. E: χρωμάτων καὶ ἄλλης πολλῆς φλυαρίας θνητῆς. Dem. 382. E: ἀπὸ ... τῆς τούτων φλυαρίας ἀτυχία ἐστὶν (τὸ τέλος). Parm. 130. D: εἴς τιν' ἄβυθον φλυαρίαν ἐμπεσών. Pol. IX. 581. D: κενὸν καὶ φλυαρίαν (ἡγεῖται). Apol. 19. C: καὶ ἄλλην πολλὴν φλυαρίαν φλυαροῦντα. Gorg. 519. A: λιμένων ... καὶ φόρων καὶ τοιούτων φλυαριῶν ἐμπεπλήκασι τὴν πόλιν. 486. C: εἴτε ληρήματα χρὴ φάναι εἶναι εἴτε φλυαρίας. 490. C: περὶ σιτία σὺ λέγεις ... καὶ ποτοὺς καὶ φλυαρίας. Pol. VI. 515. D: ὅτι τότε μὲν ἑώρα φλυαρίας cet. Hipp. mai. 304. B: ἵνα μὴ δοκῇ λίαν ἀνόητος εἶναι λήρους καὶ φλυαρίας ὥσπερ νῦν μεταχειριζόμενος.

φλυαρολογία, ἡ, *garrulitas, argutiae*. Ax. 369. D: ἐκεῖθεν γάρ ἐστιν ἥδε ἡ φλυαρολογία πρὸς τὰ μειράκια διακεκοσμημένη.

φλύαρος, ὁ ἡ, *nugatorius, vanus* vel *stultus*. Ax. 369. B: ἐκ συγκλύδων ὄχλου καὶ βιαίων φλυάρων. Subst. φλύαρος, ὁ, *nugae, vanitas*. Ax. 365. E: πάντα ... τὸν τοιόνδε φλύαρον ἀποσκέδασαι.

φλυαρῶ, *nugor, nugas ago, dico quae vana et falsa sunt*. Gorg. 490. E: φλυαρεῖς ἔχων (vid. I. 876.). Euthyd. 295. C: ὅτι ἔχων φλυαρεῖς. Conv. 180. A: Αἰσχύλος ... φλυαρεῖ φάσκων cet. Riv. 132. B: φλυαροῦσι φιλοσοφοῦντες. Pol. I. 337. B: ὡς οὐκ ἀποδέξομαί σου ἐὰν τοιαῦτα φλυαρῇς. Eryx. 397. D: Πρόδικος ... ἐδόκει τοῖς παροῦσι φλυαρεῖν οὕτως ὥστε cet. Gorg. 489. B: οὑτοσὶ ἀνὴρ οὐ παύσεται φλυαρῶν. Apol. 19. C: καὶ ἄλλην πολλὴν φλυαρίαν φλυαροῦντα. Crat. 426. B: ἢ εὖ εἰδέναι ὅτι τά γε ὕστερα ἤδη φλυαρήσει.

φοβερός, ά, όν, *terribilis, horribilis*; *timendus*. Phaed. 67

E: *τὸ τεθνάναι ἥκιστ' αὐτοῖς ἀνθρώπων φοβερόν.* Pol. V. 450. E: *φοβερόν τε καὶ σφαλερόν.* Legg. VI. 780. C: *ὅτι ... τοῦτό ποτε φοβερὸν ἐπιτάξαι τισί.* Ax. 369. C: *τὸ γὰρ φοβερὸν τοῖς οὖσιν ἐστι.* Legg. XI. 922. C: *μεστὸν λόγου τοῖς νομοθέταις εὖ μάλα φοβεροῦ καὶ δυςχεροῦς.* III. 698. D: *καί τινα λόγον εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἀφῆκε φοβερόν, ὡς* cet. XII. 959. B: *τῷ ... κακῷ μάλα φοβερόν (λόγον, rationem).* III. 677. E: *μυρίαν μέν τινα φοβερὰν ἐρημίαν* cet. Ion. 535. C: *ὅταν δὲ φοβερὸν ἢ δεινόν (τι λέγω).* Legg. VII. 808. C: *φοβεροὶ ... κακοῖς πολεμίοις τε ἅμα καὶ πολίταις.* XI. 932. A. Prot. 321. D: *πρὸς δὲ καὶ αἱ Διὸς φυλακαὶ φοβεραὶ ἦσαν.* Pol. III. 387. B: *πάντα τὰ δεινά τε καὶ φοβερά.* Phil. 49. B: *φοβεροὺς καὶ ἰσχυρούς (προςαγορεύων).* Phaedr. 268. C: *φοβερὰς καὶ ἀπειλητικάς (ῥήσεις).* Conv. 194. B: *ὅτι νοῦν ἔχοντι ὀλίγοι ἔμφρονες πολλῶν ἀφρόνων φοβερώτεροι.* Gorg. 525. C: *φοβερώτατα πάθη πάσχοντας.* **timidus.* Phil. 32. C: *τὸ ... πρὸ τῶν λυπηρῶν (προςδόκημα) φοβερὸν καὶ ἀλγεινόν.* Legg. I. 647. B: *ἄφοβον ἡμῶν ἄρα δεῖ γίγνεσθαι καὶ φοβερὸν ἕκαστον.* C: *ὅταν ἐπιχειρῶμέν τινα φοβερὸν ποιεῖν μετὰ δίκης.* VII. 791. A: *τὴν ἐντὸς φοβερὰν οὖσαν καὶ μανικὴν κίνησιν.* Pol. III. 413. D: *σκοποῦσιν εἰ φοβεροί (οἱ πῶλοι).* Legg. I. 649. D: *φοβεροὺς ... εἰς τό τι τολμᾶν ἑκάστοτε λέγειν ἢ πάσχειν ἢ καὶ δρᾶν αἰσχρὸν ὁτιοῦν.* **sollicitus.* Theag. 127. B: *καί με πολλῶν καὶ φοβερῶν ἀπαλλάξετε φροντίδων.*

φόβητρον, τό, formido. Ax. 367. A: *τοῖς ὕστερον χαλεποῖς ἐφάνη τὰ πρῶτα παιδικὰ καὶ νηπίων ὡς ἀληθῶς φόβητρα.*

φόβος, ὁ, timor, metus; etiam *terror.* Conv. 193. A: *φόβος οὖν ἔστιν ... ὅπως μὴ καὶ αὖθις διασχισθησόμεθα.* Pol. IV. 430. B: *λύπη τε καὶ φόβος* cet. Legg. I. 644. C: *φόβος ... ἡ πρὸ λύπης ἐλπίς.* 647. B: *θάῤῥος μὲν πολεμίων, φίλων δὲ φόβος αἰσχύνης πέρι κακῆς.* II. 678. C: *πᾶσι φόβος ἔναυλος ἐγεγόνει.* Phil. 12. C: *πέρα τοῦ μεγίστου φόβου.* Pol. IX. 578. A: *φόβου γέμειν.* Ion. 535. C: *ὀρθαὶ αἱ τρίχες ἵστανται ὑπὸ φόβου.* Phaedr. 254. E: *φόβῳ διόλλυται.* Conv. 197. D: *ἐν φόβῳ, ἐν πόθῳ ... κυβερνήτης.* 221. A: *αὐτὸς ... ἧττον ἐν φόβῳ ᾖ.* Pol. VI. 497. D: *φόβῳ ὧν ὑμεῖς ἀντιλαμβανόμενοι δεδηλώκατε μακρὰν ... τὴν ἀπόδειξιν.* VIII. 554. D: *ἀνάγκη καὶ φόβῳ.* IX. 578. E: *ἐν ποίῳ ἄν τινι καὶ ὁπόσῳ φόβῳ οἴει γενέσθαι αὐτὸν περί τε αὐτοῦ καὶ παίδων* cet. Legg. VI. 783. A. Prot. 358. D: *προςδοκίαν τινὰ λέγω κακοῦ τοῦτο, εἴτε φόβον εἴτε δέος καλεῖτε.* Phil. 20. B: *λύει πάντα φόβον ἑκάστων πέρι.* 50. B: *καὶ φόβον καὶ ἔρωτα* cet. Pol. II. 360. D: *διὰ τὸν τοῦ ἀδικεῖσθαι φόβον.* Tim. 69. D: *θάῤῥος καὶ φόβον, ἄφρονε ξυμβούλω.* Legg. I. 647. A: *ὃν ... καλοῦμεν τὸν φόβον ἡμεῖς γε ... αἰσχύνην.* (Cf. II. 671. D.). Menex. 241. B:

ὅτι τὸν ἐχόμενον φόβον διέλυσαν τῶν Ἑλλήνων. Phil. 36. C: φόβοι ... ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς. Conv. 207. E: οἱ τρόποι ... λῦπαι, φόβοι cet. Legg. IX. 870. C: οἱ δειλοὶ καὶ ἄδικοι φόβοι. Polit. 305. D: μήθ' ὑπὸ φόβων. Pol. IX. 579. B: πολλῶν καὶ παντοδαπῶν φόβων καὶ ἐρώτων μέστος. X. 616. A. Legg. I. 635. B: τὸ ... τῶν λυπῶν καὶ φόβων. C: ταὐτὸν πείσονται τοῖς ἡττωμένοις τῶν φόβων. 646. D: δύο φόβων εἴδη. VII. 791. B: ὡς ἅπασα ψυχὴ ... ἐκ νέων μᾶλλον ἂν διὰ φόβων ἐθίζοιτο γίγνεσθαι. X. 906. A: γεωργοῖς περὶ φυτῶν γένεσιν εἰωθυίας ὥρας χαλεπὰς διὰ φόβων προσδεχομένοις. Alc. II. 142. A: διὰ πολλῶν κινδύνων ἐλθόντες καὶ φόβων. Phil. 50. C: τήν γε ἐν τοῖς φόβοις καὶ ἔρωσι ... κρᾶσιν. Pol. IV. 429. D. Legg. I. 632. A. Prot. 360. B: οὐκοῦν ὅλως οἱ ἀνδρεῖοι οὐκ αἰσχροὺς φόβους φοβοῦνται —; Theaet. 173. E: μεγάλους κινδύνους καὶ φόβους ἔτι ἁπαλαῖς ψυχαῖς ἐπιβάλλουσα. Pol. VI. 504. D: ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς τοὺς φόβους δυσκίνητα ὄντα (ἤθη). Legg. I. 635. C: ὁπόταν εἰς ἀναγκαίους ἔλθῃ πόνους καὶ φόβους καὶ λύπας. V. 727. D. Charm. 168. A: ὃς (φόβος) ἑαυτὸν μὲν καὶ τοὺς ἄλλους φόβους φοβεῖται cet. Lach. 191. D: μὴ μόνον ὅσοι πρὸς λύπας ἀνδρεῖοί εἰσιν ἢ φόβους, ἀλλὰ καὶ cet. Lenius est *dubitatio*. Phaed. 101. B: ὁ αὐτὸς γάρ που φόβος (nos: *eben so bedenklich*). Soph. 268. A: τὸ ... θατέρου σχῆμα ... ἔχει πολλὴν ὑποψίαν καὶ φόβον, ὡς ἀγνοεῖ ταῦτα ἃ cet.

φοβῶ, *terreo*, *territo*. Theag. 121. C: ἡ δὲ νῦν παροῦσα ἐπιθυμία τούτῳ πάνυ με φοβεῖ. Tim. 71. B: ἵν' ... ἡ ἐκ τοῦ νοῦ φερομένη δύναμις ... φοβοῖ ... αὐτό. Legg. XI. 933. C: μηδέ, καθάπερ παῖδας, τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων δειμαίνοντας φοβεῖν (δεῖν). Pol. VIII. 551. B: ἢ καὶ πρὸ τούτου φοβήσαντες (*territando*) κατεστήσαντο τὴν τοιαύτην πολιτείαν. Med. *in timore sum*, *timeo*, *reformido*; etiam *vereor*, *dubito*. Gorg. 457. E: φοβοῦμαι οὖν διελέγχειν σε, μή με ὑπολάβῃς ... λέγειν. Soph. 230. E: ἐγὼ ... φοβοῦμαι σοφιστὰς φάναι. 242. A: φοβοῦμαι ... τὰ εἰρημένα μή ποτε cet. Tim. 19. E. Legg. X. 886. A: φοβοῦμαί γε ... τοὺς μοχθηροὺς ... μή πως cet. Theag. 127. C: ὡς νῦν πάνυ φοβοῦμαι ὑπὲρ τούτου μὴ cet. Phil. 16. A: οὐ φοβεῖ μή σοι ... ξυνεπιθώμεθα —; Legg. VII. 818. E. Euth. 4. E. Gorg. 522. E: αὐτὸ ... τὸ ἀποθνήσκειν οὐδεὶς φοβεῖται. Pol. II. 382. A: πάντων μάλιστα φοβεῖται ἐκεῖ αὐτὸ κεκτῆσθαι. Legg. VII. 798. B: σέβεται καὶ φοβεῖται πᾶσα ἡ ψυχὴ τό τι κινεῖν τῶν τότε καθεστώτων. Pol. III. 387. C: ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ τῶν φυλάκων φοβούμεθα μὴ cet. Legg. III. 685. C: καθάπερ νῦν τὸν μέγαν βασιλέα φοβούμεθα ἡμεῖς. Euthyd. 275. B: φοβούμεθα ... περὶ αὐτῷ (sic Cl. c. al. Vulgo αὐτοῦ). Prot. 349. E: ἐφ' ἃ οἱ πολλοὶ φοβοῦνται ἰέναι. 360. B: οὐκ αἰσχροὺς φόβους φοβοῦνται. Phaedr. 239. D: τὸ ... τοιοῦτον σῶμα οἱ φίλοι ... φοβοῦνται (*de*

eo solliciti sunt). Crat. 404. C: *πολλοὶ μὲν καὶ τοῦτο φοβοῦνται τὸ ὄνομα* cet. Pol. III. 414. C: *μὴ φοβοῦ.* Legg. XI. 927. A: *τοὺς ἄνω θεοὺς φοβείσθων.* Charm. 172. E: *ὅτι φοβοίμην μὴ* cet. Phaedr. 232. C: *εἰκότως ἂν τοὺς ἐρῶντας μᾶλλον ἂν φοβοῖο.* Conv. 194. A. Gorg. 510. B: *φοβοῖτο ... ἂν αὐτὸν ὁ τύραννος.* Ion. 535. D: *ὃς ἂν ... φοβῆται* cet. Phaedr. 245. B: *ὥστε τοῦτό γε αὐτὸ μὴ φοβώμεθα.* Prot. 360. B: *ὅταν φοβῶνται.* Parm. 137. A: *κἀγώ μοι δοκῶ ... μάλα φοβεῖσθαι.* Pol. VIII. 562. E: *φοβεῖσθαι τοὺς υἱεῖς.* Crit. 47. B. Gorg. 479. A: *φοβούμενος ... τὸ κάεσθαι καὶ τὸ τέμνεσθαι, ὅτι ἀλγεινόν.* Pol. X. 606. C: *φοβούμενος δόξαν βωμολοχίας.* Phaedr. 232. C: *φοβούμενοι τοὺς ... οὐσίαν κεκτημένους μὴ* cet. 257. D: *δόξαν φοβούμενοι τοῦ ἔπειτα χρόνου, μὴ σοφισταὶ καλῶνται.* Pol. I. 344. C: *τὸ πάσχειν φοβούμενοι.* Prot. 316. D: *φοβουμένους τὸ ἐπαχθὲς αὐτῆς* (*τ. σοφιστικῆς τέχνης*). Theaet. 143. E: *ἐφοβούμην ἂν σφόδρα λέγειν, μὴ* cet. Conv. 198. C: *ἐφοβούμην μὴ* cet. Alc. I. 132. B: *ἐφοβούμεθα δὲ μὴ* cet. Euth. 12. B: *ἐπεὶ ἔστιν ὅστις ... οὐ πεφόβηταί τε καὶ δέδοικεν ἅμα δόξαν πονηρίας.* Crat. 403. E: *καὶ τοῦτο πεφόβηνται.* 404. E: *πολλοὶ πεφόβηνται περὶ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ.* Ep. VII. 349. A. Pol. VI. 503. B: *πεφοβημένου* (*τοῦ λόγου*) *κινεῖν τὸ νῦν παρόν.* III. 387. B: *δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους.* Polit. 268. C: *οὐκοῦν ὀρθῶς ... ἐφοβήθημεν ὑποπτεύσαντες μὴ* cet. Soph. 264. B. Epin. 988. A: *τόδε δὲ μηδείς ποτε φοβηθῇ τῶν Ἑλλήνων ὡς οὐ χρὴ* cet. Legg. VIII. 835. D: *εἰσῆλθε δή με ... φοβηθῆναι* cet. Phil. 14. A: *φοβηθεὶς τοῦτ᾽ αὐτό.* Conv. 174. A: *φοβηθεὶς τὸν ὄχλον.* Legg. VII. 804. E: *καὶ οὐδὲν φοβηθεὶς εἴποιμ᾽ ἂν τοῦτον τὸν λόγον οὔτε ἱππικῆς οὔτε γυμναστικῆς.* Apol. 32. C: *φοβηθέντα δεσμὸν ἢ θάνατον.* Prot. 316. E: *φοβηθέντες τὸν φθόνον.* Apol. 29. B: *πρὸ τῶν κακῶν ὧν οἶδα ὅτι κακά ἐστιν, ἃ μὴ οἶδα, εἰ ἀγαθὰ ὄντα τυγχάνει, οὐδέποτε φοβήσομαι* (libri aliquot *φοβηθήσομαι*) *οὐδὲ φεύξομαι.* Pol. V. 470. A: *μᾶλλον δὲ καὶ φοβησόμεθα* (sic Par. A. c. al. Vulg. *φοβηθησόμεθα*) *μή τι μίασμα ᾖ* cet. Legg. I. 649. C: *τὸ δὲ τοὐναντίον ὅτι μάλιστα φοβησόμεθα.* Pol. V. 452. B: *οὐκοῦν ... οὐ φοβητέον τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα.* Legg. X. 891. A. V. 746. E: *οὐδ᾽ ἐκεῖνα φοβητέα δείσαντα τὴν δόξασαν ἂν γίγνεσθαι σμικρολογίαν.*

φοινήεις, *cruentatus.* Ion. 539. C. (Hom.).

φοινικοῦς, ῆ, οῦν, *puniceus.* Locr. 101. C: *φοινικοῦν* (*χρῶμα*).

φοίτησις, ἡ, *itio, accessus frequens.* Legg. VI. 764. D: *τῶν φοιτήσεών τε πέρι καὶ οἰκήσεων ἀῤῥένων καὶ θηλειῶν κορῶν.* 784. D: *τῶν εἰς τοὺς γάμους ... φοιτήσεων μὴ μετεχέτω.* XII. 949. C: *περὶ ... χορείας τινῶν φοιτήσεων ἢ*

πομπεύσεων cet. 952. D: *ὁ ... διὰ τέλους ἀεὶ θερινὸς ὡς τὰ πολλὰ διατελῶν ταῖς φοιτήσεσι* (*ξένος*).

φοιτητής, ὁ, discipulus. Alc. I. 109. D: *ἵν' αὐτῷ φοιτητὴν προξενήσῃς καὶ ἐμέ.* Euthyd. 295. D: *μή με σκαιὸν ἡγησάμενος φοιτητὴν μὴ προσδέχοιτο.* Pol. VIII. 563. A: *φοιτηταί τε διδασκάλων ὀλιγωροῦσιν.* Ib. *διδάσκαλός τε τῷ τοιούτῳ φοιτητὰς φοβεῖται καὶ θωπεύει.* Legg. VI. 779. D.

φοιτῶ, ito, ventito (praec. de discipulis); etiam simpl. *eo* et *venio.* Alc. I. 121. E: *ἐπὶ τοὺς ἵππους καὶ ἐπὶ τοὺς τούτων διδασκάλους φοιτῶσι.* Pol. I. 328. D: *δεῦρο παρ' ἡμᾶς φοίτα.* Gorg. 523. B: *ὅτι φοιτῷέν σφιν ἄνθρωποι ἑκατέρωσε ἀνάξιοι.* De lucri cup. 228. E. Legg. VII. 817. A: *πότερον φοιτῶμεν ὑμῖν εἰς τὴν πόλιν ... ἢ μή;* Prot. 326. C: *εἰς διδασκάλων ... φοιτᾶν.* Phaed. 59. D: *εἰώθειμεν φοιτᾶν ... παρὰ τὸν Σωκράτη.* Legg. XI. 915. A. Crit. 43. A: *διὰ τὸ πολλάκις δεῦρο φοιτᾶν.* Lach. 181. C. Euthyd. 295. D. Alc. I. 109. D: *φοιτῶν εἰς διδασκάλου.* Eryx. 398. E: *πρὸς τὰς τοῦ γραμματιστοῦ φοιτῶν θύρας.* Legg. VII. 794. B: *φοιτῶσα εἰς τὸ ἱερὸν ἑκάστης ἡμέρας.* Phaed. 60. E: *πολλάκις μοι φοιτῶν τὸ αὐτὸ ἐνύπνιον* cet. Legg. I. 624. A: *ὡς τοῦ Μίνω φοιτῶντος πρὸς τὴν τοῦ πατρὸς ... συνουσίαν δι' ἐνάτου ἔτους.* Prot. 314. D: *ἄχθεσθαι τοῖς φοιτῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν.* Pol. III. 416. E: *φοιτῶντας ... εἰς ξυσσίτια.* Legg. VII. 804. D. Conv. 206. B: *οὐ μέντ' ἂν ... ἐφοίτων παρὰ σὲ αὐτὰ ταῦτα μαθησόμενος.* De lege 319. E: *ἐφοίτα ... εἰς τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον ὁ Μίνως.* Pol. III. 390. C: *ὅτε τὸ πρῶτον ἐφοίτων πρὸς ἀλλήλους* (ex Hom.). Legg. III. 698. A: *ἀπειλαὶ ἐφοίτων παρὰ βασιλέως μυρίαι.* Ep. VII. 339. D: *ἐπιστολαὶ ... ἐφοίτων παρά τε Ἀρχύτου* cet. Alc. I. 106. E: *ἀλλ' οὐ πεφοίτηκα εἰς ἄλλου ἢ τούτου.* Gorg. 456. D: *εἰς παλαίστραν φοιτήσας.* Theaet. 161. E: *φοιτητέον ἡμῖν ἦν παρ' ἐκεῖνον.*

φονεύς, ὁ, interfector. Legg. IX. 872. C: *ἐάνπερ βίᾳ παιόμενος ὁ φονεύς.* Pol. V. 451. A: *ἀκουσίως τινὸς φονέα γενέσθαι.* Legg. IX. 865. E. Ep. VII. 334. A: *τοῖς φονεῦσι παρεστῶτες ἐπίκουροι.*

φονεύω, interficio. Legg. IX. 873. E: *ἐὰν ... ὑποζύγιον ἢ ζῷον ἄλλο τι φονεύσῃ τινά.* 871. D: *τοῦ φονευθέντος.*

φονικός, ή, όν, truculentus. Phaedr. 252. C: *φονικοὶ καὶ ἕτοιμοι καθιερεύειν αὑτούς τε καὶ τὰ παιδικά.*

φόνος, ὁ, caedes. Crat. 395. B: *ὁ ... τοῦ Χρυσίππου αὐτῷ φόνος.* Pol. V. 450. B: *ὥσπερ φόνου καθαρόν.* VIII. 565. E: *γενόμενος φόνου ξυγγενοῦς.* IX. 574. E. Legg. VI. 759. C: *φόνου ... ἁγνόν.* VIII. 831. A: *ὡς ἀκουσίου τοῦ φόνου γενομένου.* IX. 877. E. 873. A: *φόνῳ ὁμοίῳ.* 867. B: *τὰ περὶ τὸν φόνον ἀγριωτέρως ἂν πράξειεν.* 869. A: *οἱ τὸν ἀκούσιον ἐξεργασάμενοι φόνον.* 867. B: *οἱ τῷ θυμῷ*

πραχθέντες φόνοι. 870. C. VI. 778. C: αἱ ... τῶν φόνων πρέπουσαι δίκαι. IX. 870. C: φόνοις δεόμενοι καθαίρεσθαι. Phaed. 113. E: φόνους ἀδίκους ... ἐξειργασμένοι. Legg. IX. 866. E: διττοὺς ... τοὺς φόνους ... θετέον. 871. C. 872. C: ξυγγενῶν αὐτόχειρας φόνους. Euth. 5. D.

φορά, ἡ, dicitur in rebus quae feruntur, ut leges (Legg. V. 739. A: ἡ ... μετὰ τοῦτο φορά, καθάπερ πεττῶν ἀφ' ἱεροῦ) et suffragia (Legg. XII. 948. E: διὰ φορᾶς ψήφων), vel penduntur ut tributum (Legg. IV. 706. B: παρεστήσατο εἰς χαλεπήν τινα φορὰν δασμοῦ). Dein in univ. est *agitatio* (etiam *incitatio*), *motus* vel *cursus* (etiam *circuitus*). Crat. 421. B: ἡ ... θεία τοῦ ὄντος φορά. Pol. VII. 530. C: πλείω ... εἴδη παρέχεται ἡ φορά. Tim. 81. A: καθάπερ ἐν τῷ παντὶ παντὸς ἡ φορὰ γέγονεν. Legg. X. 897. C: ἡ ξύμπασα οὐρανοῦ ὁδὸς ἅμα καὶ φορά. Def. 411. B: τύχη φορὰ ἐξ ἀδήλου εἰς ἄδηλον. 414. C: λογιστικὴ φορά (δόξα). Theaet. 152. D: ἐκ ... φορᾶς τε καὶ κινήσεως cet. 153. A: ἐκ φορᾶς καὶ τρίψεως. Crat. 411. C: μεστὰ εἶναι πάσης φορᾶς καὶ γενέσεως ἀεί. Tim. 39. A: διὰ τῆς ταὐτοῦ φορᾶς. Legg. V. 747. A: κατὰ τὴν εὐθυπορίαν τῆς ἄνω καὶ κάτω φορᾶς. Epin. 988. D: τῆς ... φορᾶς πάσης καὶ κινήσεως ψυχὴν αἰτίαν εἶναι θαῦμα οὐδέν. Crat. 426. D: πρὸς τὸ ἀφομοιοῦν τῇ φορᾷ. 434. C: τῇ φορᾷ καὶ κινήσει cet. 440. B. Pol. X. 617. B: φορᾷ ἰέναι. Tim. 39. A: τῇ ... ταὐτοῦ φορᾷ. 87. A: τῇ τῆς ψυχῆς φορᾷ. Legg. X. 893. C: ὅσα φορᾷ κινεῖται. Gorg. 451. C: περὶ τὴν τῶν ἄστρων φορὰν καὶ ἡλίου cet. Theaet. 153. C: πρὸς τὴν προσήκουσαν φοράν. Polit. 269. E: μίαν φορὰν κινεῖται. 270. B: τὴν τοῦ παντὸς φορὰν ... φέρεσθαι. 306. D: κατὰ φωνῆς φοράν. Crat. 417. A: τὴν ἅμα φορὰν τῆς ψυχῆς μετὰ τῶν πραγμάτων. Pol. X. 617. A: κυκλεῖσθαι ... τὴν αὐτὴν φοράν. Tim. 36. C: τὴν ... ἔξω φοράν. 84. B: πάλιν εἰς τὴν αἵματος φορὰν ἐμπεσοῦσαι. Legg. X. 898. B: σφαίρας ἐντόρνου ἀπεικασμένα φοραῖς. Epin. 982. D: ὡς μένον ἐν ταῖς αὐταῖς φοραῖς. Conv. 188. B: περὶ ἄστρων ... φοράς. Pol. VII. 529. D: ἃς τὸ ὂν τάχος καὶ ἡ οὖσα βραδύτης ... φοράς τε πρὸς ἄλληλα φέρεται καὶ τὰ ἐνόντα φέρει. 530. A: εἰς τὰς τῶν ἄστρων φορὰς ἀποβλέποντα. Tim. 39. B: (ἵνα) περὶ τὰς ὀκτὼ φορὰς πορεύοιτο. 47. D: ξυγγενεῖς ἔχουσα (ἡ ἁρμονία) φορὰς ταῖς ἐν ἡμῖν τῆς ψυχῆς περιόδοις. **fertilitas*. Pol. VIII. 546. B: φορὰ καὶ ἀφορία ψυχῆς τε καὶ σωμάτων.

φορβάς, ὁ ἡ, *gregalis*. Legg. II. 666. E: οἷον ἀθρόους πώλους ἐν ἀγέλῃ νεμομένους φορβάδας τοὺς νέους κέκτησθε.

φορμίσκος, ὁ, *corbula*. Lys. 206. E: ἐκ φορμίσκων τινῶν προαιρούμενοι (ἀστραγάλους).

φόρος, ὁ, *tributum*, *vectigal*. Alc. I. 123. A: ὁ βασιλικὸς φόρος οὐκ ὀλίγος γίγνεται. Ep. VII. 333. A: οὐχ ὥσπερ νῦν ... ὁ πατὴρ αὐτοῦ φόρον ἐτάξατο φέρειν τοῖς βαρβά-

ροις. Gorg. 519. A: τειχῶν καὶ φόρων cet. Polit. 298. A: προςτάττοντες ἀναλώματα φέρειν παρ' ἑαυτοὺς οἷον φόρους.

φορτικός, ή, όν, *molestus; odiosus.* Gorg. 482. E: σὺ ... εἰς τοιαῦτα ἄγεις φορτικὰ καὶ δημηγορικά. Apol. 32. A: ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ μὲν καὶ δικανικά, ἀληθῆ δέ. **putidus, pinguis; insulsus;* etiam *vulgaris* et *vilis* (vern. *gemein* et *unedel*). Euthyd. 287. A: τοῦτό ἐστιν ἤδη ... τὸ φορτικὸν ἐρώτημα. Crat. 435. C: (μὴ) ἀναγκαῖον ... ἦ καὶ τῷ φορτικῷ τούτῳ προςχρῆσθαι, τῇ ξυνθήκῃ, εἰς ὀνομάτων ὀρθότητα. Pol. IX. 581. D: οὐ τὴν ... ἀπὸ τῶν χρημάτων ἡδονὴν φορτικήν τινα ἡγεῖται —; Phaedr. 236. C: ἵνα ... μὴ τὸ τῶν κωμῳδῶν φορτικὸν πρᾶγμα ἀναγκαζώμεθα ποιεῖν. Crat. 400. A: τούτου ... καταφρονήσαιεν ἂν καὶ ἡγήσαιντο φορτικὸν εἶναι. Theaet. 176. C: αἱ δ' ἄλλαι ... σοφίαι ἐν μὲν πολιτικαῖς δυναστείαις γιγνόμεναι φορτικαί, ἐν δὲ τέχναις βάναυσοι. Pol. IV. 442. E: τὰ φορτικὰ αὐτῷ προςφέροντες. Phaedr. 256. B: ἐὰν ... διαίτῃ φορτικωτέρᾳ τε καὶ ἀφιλοσόφῳ ... χρήσωνται. Euthyd. 286. E: ἴσως ... φορτικώτερόν τι ἐρήσομαι.

φορτικῶς, *importune, inficete* (vern. *ungebührlich*). Theaet. 183. E: αἰσχυνόμενος μὴ φορτικῶς σκοπῶμεν. Pol. II. 367. A: μεταστρέφοντες αὐτοῖν τὴν δύναμιν φορτικῶς. VII. 528. E: ὡς φορτικῶς ἐπαινοῦντι.

φορῶ, *gesto, gero.* Prot. 342. C: βραχείας ἀναβολὰς φοροῦσιν. Theaet. 197. B: οἷον εἰ ἱμάτιον πριάμενός τις ... μὴ φοροῖ. Gorg. 493. B: (ὡς) φοροῖεν εἰς τὸν τετρημένον πίθον ὕδωρ ... κοσκίνῳ. Pol. III. 390. B: φορέησι (Hom.). Phaed. 87. C: ἱματίου ἐν χρείᾳ τε ὄντος καὶ φορουμένου. Pass. etiam est *ferri* vel *agitari.* Epin. 976. A: ἄμειρα γὰρ δόξαις φορεῖται τοπαζόμενα. Tim. 52. A: γεννητόν, πεφορημένον ἀεί.

φράγμα, τό, *sepimentum.* Polit. 279. B: τὰ μὲν ... ὁπλίσματα, τὰ δὲ φράγματα. Ib. τῶν φραγμάτων. 280. D: τέχναι φραγμάτων.

φράζω, *dico, memoro; declaro; doceo;* etiam *significo* et *intelligo.* Legg. X. 895. E: τὸ τοιοῦτον φράζω μῶν οὖν οὐ cet. Polit. 262. C: ποῖον ... φράζεις διαιρουμένους ἡμᾶς οὐκ ὀρθῶς ἄρτι δρᾶν; 268. E. Legg. III. 677. D: μῶν φράζεις Ἐπιμενίδην; I. 630. B: φράζει Τύρταιος. XI. 923. A: ὥσπερ καὶ τὸ τῆς Πυθίας γράμμα φράζει τὰ νῦν. Theaet. 180. B: τὰ τοιαῦτα τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ σχολῆς φράζουσιν. Phaedr. 278. B: φράζε Λυσίᾳ ὅτι cet. Phaed. 61. B: ταῦτα ... Εὐήνῳ φράζε. Polit. 259. D: φράζε ποίαν. Legg. I. 626. B: τόδε δέ μοι φράζε ἔτι σαφέστερον. Apol. 19. D: φράζετε ... ἀλλήλοις. Legg. VIII. 842. A: αὐτὸς φραζέτω τί ποτε περὶ αὐτῶν διανοεῖται. VI. 784. C: φραζόντων. 776. D: σύ με εἰκότως τί ποτε φράζοιμι ἠρώτησας. X. 888. B. Phil. 23. C: καθ' ὅ τι, φράζοις ἄν. Legg. I. 631. B: βούλει

σοι φράζω; Prot. 310. D: μέλλων σοι φράζειν ὅτι διώξοίμην αὐτόν. Phaed. 57. B: τῶν δὲ ἄλλων οὐδὲν εἶχε φράζειν. Polit. 282. B: ὡς ἓν φράζειν. Legg. V. 735. C: φράζειν τὸ προσῆκον ἑκάστοις καθαρμοῦ τε πέρι cet. VII. 814. C: τῷ λόγῳ φράζειν. Epin. 986. E: ὡς μὲν ὀνόματι φράζειν οὐκ ἔστι. Phil. 66. A: παροῦσι φράζων. Legg. I. 649. A: τὸν οἶνον φράζων. 640. A: ἐμοῦ φράζοντος πειρῶ μανθάνειν; XII. 961. C: ὀρθῶς φράζοντας μηδὲν ἀπολείπειν προθυμίας. X. 887. A: ὧν ἔφραζον δεῖν πέρι λέγειν. Epin. 985. E: (εἰ) μὴ ἔφραζεν. Men. 92. D: τί δὲ αὐτῷ οὐ οὐ ἔφρασας; Polit. 263. C: φράσον δή μοι τὸ μετὰ τοῦτο. Euth. 14. E. Eryx. 399. E: φρασάτω οὖν ἡμῖν ὁ φάσκων τὸ πλουτεῖν ἀγαθὸν εἶναι cet. Phaed. 97. D: ἐπειδὴ ... φράσειεν. Alc. I. 117. B: ἢ ἐγὼ φράσω; Charm. 167. B. Pol. IV. 432. C: (ἐάν πως) μοι φράσῃς. Phaedr. 255. D: οὐδ' ἔχει φράσαι. Gorg. 463. E: ἀλλ' ἐγὼ πειράσομαι φράσαι ὅ γέ μοι φαίνεται εἶναι ἡ ῥητορική. Id. Crat. 404. E. Euth. 10. A: σαφέστερον φράσαι. Men. 92. D: φράσας αὐτῷ cet. Charm. 155. C: φράσαντος τοῦ Κριτίου ὅτι cet. Theaet. 146. D: ὃ μέντοι οἶμαι φράσω. Phil. 19. C. Pol. III. 393. D: φράσω ... ἄνευ μέτρου. Menex. 246. C. Phil. 25. B: σὺ καὶ ἐμοὶ φράσεις. Phaedr. 267. C: τὰ ... Πώλου πῶς φράσομεν αὖ μουσεῖα λόγων —; Legg. VII. 818. C. Phaed. 97. D: φράσειν. Ep. II. 312. D: φραστέον δή σοι δι' αἰνιγμῶν.

φραστικός, ή, όν, *dicens, indicans.* Def. 414. D: φραστικὴ (φωνὴ) ἑκάστου τῶν ὄντων.

φρατρία, ἡ, idem fere quod Lat. *curia.* Legg. VI. 785. A: τῆς ... φρατρίας ἀεὶ τοὺς ζῶντας ... γεγράφθαι πλησίον. Ib. ἐν πάσῃ φρατρίᾳ. V. 746. D: φρατρίας καὶ δήμους καὶ κώμας.

φράτριος, α, ον, *curialis*, de Iove est *curialium praeses.* Euthyd. 302. D: Ζεὺς ... ἕρκειος ... καὶ φράτριος (καλεῖται).

φράττω, *sepio.* Legg. VI. 779. A: τείχεσι ... καὶ πύλαις ... φραχθέντας. *obstruo. Tim. 84. D: ὑπὸ ῥευμάτων φραχθεὶς (πλεύμων).

φράτωρ, ὁ, *curialis.* Tim. 21. B: εἶπεν οὖν δή τις τῶν φρατόρων.

φρέαρ, τό, *puteus.* Theaet. 165. B: ἐν φρέατι συσχόμενος. Gorg. 471. C: εἰς φρέαρ ἐμβαλών. Theaet. 174. A: πεσόντα εἰς φρέαρ. Lach. 193. C: εἰς φρέαρ καταβαίνοντες καὶ κολυμβῶντες. Prot. 350. E: οἶσθα ... τίνες εἰς τὰ φρέατα κολυμβῶσι θαῤῥαλέως; Theaet. 174. C: εἰς φρέατά τε καὶ πᾶσαν ἀπορίαν ἐμπίπτων ὑπὸ ἀπειρίας.

φρήν, ἡ, pl. *praecordia.* Tim. 87. A: μεταξὺ τῶν φρενῶν τε καὶ αὐχένος. D. 77. B. 70. A: τὰς φρένας διάφραγμα εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τιθέντες. *mens. Theaet. 154. D: ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνέλεγκτος. Conv. 199. A: ἡ δὲ φρὴν

οὔ (ὑπίσχετο). Pol. III. 362. A: *διὰ φρενός* (Aeschyl.). 386. D: *φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν* (Hom.). Theaet. 154. D: *πάντα τὰ τῶν φρενῶν ἐξητακότες.* Ep. VII. 344. D: *βροτοὶ ... φρένας ὤλεσαν αὐτοί* (Hom.).

φρίκη, ἡ, horror. Phaedr. 251. A: *οἷον ἐκ τῆς φρίκης.* Pol. III. 387. D.

φρίττω, horrore perfundor. Pol. III. 387. C: *ὅσα .. φρίττειν δὴ ποιεῖ ὡς οἷόν τε πάντας τοὺς ἀκούοντας.* Phaedr. 251. A: *πρῶτον μὲν ἔφριξε* cet.

φρόνημα, τό, animus. Legg. IX. 865. D: *ἐν ἐλευθέρῳ φρονήματι βεβιωκώς.* Pol. IX. 573. B: *οὐκοῦν ... καὶ μεθυσθεὶς ἀνὴρ τυραννικόν τι φρόνημα ἴσχει;* Conv. 182. C: *οὐ γάρ ... συμφέρει τοῖς ἄρχουσι φρονήματα μεγάλα ἐγγίγνεσθαι τῶν ἀρχομένων.* 190. B: *καὶ τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον.* Critia 120. E: *τὰ ... φρονήματα ἀληθινὰ καὶ πάντῃ μεγάλα ἐκέκτηντο.* Praec. *animus magnus* vel *fortis.* Menex. 239. E: *ἐλευθερώσας Πέρσας τοὺς αὑτοῦ πολίτας τῷ αὑτοῦ φρονήματι.* Etiam *animi elatio, superbia.* Polit. 290. D: *τὸ τῶν μάντεων (σχῆμα) εὖ μάλα φρονήματος πληροῦται.* Pol. III. 411. C: *οὐ ... φρονήματός τε καὶ θυμοῦ ἐμπίπλαται —;* VI. 494. D: *σχηματισμοῦ καὶ φρονήματος κενοῦ ἄνευ νοῦ ἐμπιπλάμενον.* Lys. 206. A: *φρονήματος ἐμπίπλανται καὶ μεγαλαυχίας.* Alc. I. 103. B: *ὑπερβληθεὶς τῷ φρονήματι.*

φρόνησις, mens, intelligentia; prudentia et *sapientia.* Phaedr. 250. D: *ἡ (ὄψει) φρόνησις οὐχ ὁρᾶται.* Phaed. 79. D: *καὶ τοῦτο αὐτῆς (τ. ψυχῆς) τὸ πάθημα φρόνησις κέκληται.* Crat. 411. D: *φορᾶς γάρ ἐστι καὶ ῥοῦ νόησις (ἡ φρόνησις).* Phil. 13. E: *φρόνησις ... καὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς* cet. Pol. IV. 433. C: *ἡ ἐν τοῖς ἄρχουσι φρόνησίς τε καὶ φυλακὴ ἐνοῦσα.* Legg. I. 631. C: *ὃ δὴ πρῶτον ... τῶν θείων ἡγεμονοῦν ἐστὶν ἀγαθόν, ἡ φρόνησις.* Men. 98. C: *εἰ φρόνησις ἡ ἀρετή.* Def. 411. D. Prot. 337. C: *φρονήσεως μεταλαμβάνοντα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ.* Phaed. 65. A: *τί δὲ δὴ περὶ αὐτὴν τὴν τῆς φρονήσεως κτῆσιν —;* Theaet. 176. B: *ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι.* Phil. 21. B: *κενόν γε ὄντα πάσης φρονήσεως.* Conv. 202. A: *μεταξὺ ἀμαθίας καὶ φρονήσεως.* 203. D: *φρονήσεως ἐπιθυμητής.* 209. A: *πολὺ ... μεγίστη ... καὶ καλλίστη τῆς φρονήσεως ἡ περὶ τὰς τῶν πόλεών τε καὶ οἰκήσεων διακοσμήσεις.* Pol. V. 461. A: *ἀμφοτέρων ... αὕτη ἀκμὴ σώματός τε καὶ φρονήσεως.* VI. 496. A: *οὐδὲν γνήσιον οὐδὲ φρονήσεως ἄξιον ἀληθινῆς ἐχόμενον.* Legg. V. 732. B: *ἀνάμνησις δ' ἐστὶν ἐπιῤῥοὴ φρονήσεως ἀπολειπούσης.* X. 906. B: *σωφροσύνη μετὰ φρονήσεως.* Hipp. min. 365. E: *ὑπὸ πανουργίας καὶ φρονήσεώς τινος.* Phil. 12. A: *φρονήσει.* Pol. IV. 432. A. X. 621. B: *τοὺς ... φρονήσει μὴ σωζομένους.* Prot. 352. C: *ἱκανὴν εἶναι τὴν φρόνησιν βοηθεῖν τῷ ἀνθρώπῳ.* Phaed. 76. C: *ἦσαν ἄρα ... αἱ ψυχαὶ*

καὶ πρότερον ... καὶ φρόνησιν εἶχον. Polit. 269. C: φρόνησιν εἰληχὸς ἐκ τοῦ συναρμόσαντος αὐτὸ κατ' ἀρχάς. Conv. 184. D: εἰς φρόνησιν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ξυμβάλλεσθαι. 209. A: φρόνησίν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν (κυεῖν). Tim. 34. A: τὴν περὶ νοῦν καὶ φρόνησιν μάλιστα οὖσαν (κίνησιν). Epin. 974. B: φρονήσεων ἤ τινων ἄλλων τοιούτων ... ἐπιστημῶν. Legg. II. 665. D: ἡλικίαις τε καὶ ἅμα φρονήσεσι πιθανώτατον ὂν τῶν ἐν τῇ πόλει. Phil. 63. A: τὰς ἡδονὰς ... αὐτὰς καὶ τὰς φρονήσεις. Tim. 90. B: τῷ ... περὶ φιλομάθειαν καὶ περὶ τὰς τῆς ἀληθείας φρονήσεις ἐσπουδακότι. Legg. I. 645. E.

φρόνιμος, ὁ ἡ, *intelligens; prudens.* Pol. I. 349. D: φρόνιμός τε καὶ ἀγαθὸς ὁ ἄδικος. Alc. I. 125. A: οὐκοῦν ὃ ἕκαστος φρόνιμος, τοῦτο ἀγαθός; Ib. φρόνιμος εἰς ὑποδημάτων ἐργασίαν. Legg. XII. 963. E: ψυχὴ φρόνιμός τε καὶ νοῦν ἔχουσα. Polit. 263. D: εἴ που φρόνιμόν ἐστί τι ζῶον ἕτερον. 309. E: ὄντως σῶφρον καὶ φρόνιμον ... γίγνεται. Pol. IX. 586. D: ὡς ἂν τὸ φρόνιμον ἐξηγῆται. 583. B: πλὴν τῆς τοῦ φρονίμου (ἡδονῆς). I. 349. E: οὐκοῦν καὶ ἅπερ φρόνιμον, ἀγαθόν (λέγεις) —; Legg. V. 733. E: φρόνιμον (βίον). Soph. 247. A: τὴν μὲν (ψυχὴν) φρόνιμον, τὴν δὲ ἄφρονα (εἶναι). Phaedr. 236. A: παρέντα τοῦ μὲν τὸ φρόνιμον ἐγκωμιάζειν cet. Pol. VII. 530. C: τὸ φύσει φρόνιμον. Tim. 64. B: ἐπὶ τὸ φρόνιμον ἐλθόντα. Legg. VIII. 837. C: τὸ σῶφρον ... καὶ τὸ φρόνιμον αἰδούμενος cet. Gorg. 498. B: οἱ ἄφρονες καὶ οἱ φρόνιμοι. Crat. 398. B: ὅτι φρόνιμοι καὶ δαήμονες ἦσαν. Alc. II. 138. D. Lys. 210. A: εἰς ... ταῦτα ἃ ἂν φρόνιμοι γενώμεθα, ἅπαντες ἡμῖν ἐπιτρέψουσιν. Pol. V. 450. E: ἐν ... φρονίμοις τε καὶ φίλοις. Gorg. 497. E: τοὺς ἀνδρείους καὶ φρονίμους ἔλεγες. Crat. 386. C. Pol. III. 412. C: οὐκοῦν φρονίμους ... εἰς τοῦτο δεῖ ὑπάρχειν —; Hipp. min. 366. A: φρονίμους καὶ ἐπιστήμονας cet. Gorg. 490. B: (ἐὰν) εἷς ... ἡμῶν ᾖ φρονιμώτερος περὶ ταῦτα ἰατρὸς ὤν. Tim. 75. C: φρονιμώτερα. Phaedr. 239. B: ὅθεν ἂν φρονιμώτατος εἴη. Pol. VII. 521. B: οἱ περὶ τούτων ... φρονιμώτατοι ... ἔχουσι ... βίον ἀμείνω τοῦ πολιτικοῦ. Phaed. 107. D: πλὴν τοῦ ὡς βελτίστην τε καὶ φρονιμωτάτην γενέσθαι. Pol. II. 381. A.

φρονίμως, *prudenter.* Epin. 974. C: φρονίμως αὐτοὺς ἄλλους τε ἐξετάσαι. 982. B: τοῦ φρονίμως ζῆν. Lach. 192. E: ἀναλίσκων ἀργύριον φρονίμως. 193. A: φρονίμως λογιζόμενον.

φροντίζω, *cogito, meditor; rationem habeo; curo.* Apol. 29. E: τῆς ψυχῆς ὅπως ὡς βελτίστη ἔσται οὐκ ἐπιμελεῖ οὐδὲ φροντίζεις. Gorg. 464. D: τοῦ βελτίστου οὐδὲν φροντίζει. Phil. 20. D. Pol. VIII. 558. B. Soph. 246. D: ἡμεῖς δὲ οὐ τούτων φροντίζομεν, ἀλλὰ τἀληθὲς ζητοῦμεν. Gorg. 502. E: εἰ δέ γε βελτίους ἔσονται ἢ χείρους διὰ ταῦτα, οὐδὲν

φροντίζουσιν. Pol. VIII. 563. D: *οἶσθ' ὅτι οὐδὲ τῶν νόμων φροντίζουσι γεγραμμένων ἢ ἀγράφων.* Conv. 194. C: (*ὅτι*) *μᾶλλον ἂν αὐτῶν φροντίζοις ἢ τῶν πολλῶν.* Gorg. 493. E: (*εἰ*) *μήτε τι φροντίζοι.* Polit. 301. A: *ὁπόταν ... τῶν νόμων μὴ φροντίζωσιν.* Gorg. 501. E: *ἄλλο δ' οὐδὲν φροντίζειν.* Pol. I. 344. E: *ἡμῶν ... οὐδὲν κήδεσθαι οὐδέ τι φροντίζειν* (*ἔοικας*). Legg. III. 701. C: *θεῶν μὴ φροντίζειν.* X. 885. C: *μηδὲν ἡμῶν φροντίζειν* (*θεούς*). 888. C: *φροντίζειν ... οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων* (*τοὺς θεούς*). 899. D. Euth. 4. D: *οὐ δεῖν φροντίζειν ὑπὲρ τοῦ τοιούτου.* Clit. 406: *προςποιούμενος ... μηδὲν φροντίζειν.* Phaed. 65. A: *ὁ μηδὲν φροντίζων τῶν ἡδονῶν.* Polit. 300. A. Conv. 220. C: *ὅτι Σωκράτης ἐξ ἑωθινοῦ φροντίζων τι ἕστηκε.* Legg. IX. 880. A: *μηδὲν προοιμίου φροντίζων.* Hipp. mai. 288. D: *οὐδὲν ἄλλο φροντίζων ἢ τὸ ἀληθές.* Pol. VIII. 558. A: *ὡς οὐδὲ φροντίζοντος οὔτε ὁρῶντος οὐδενός.* Polit. 300. C: *τῶν γραμμάτων οὐδὲν φροντίζοντα.* Crat. 414. D: *οἱ τῆς ... ἀληθείας οὐδὲν φροντίζοντες.* Ep. II. 311. C. Lys. 223. A: *ἐπειδὴ ... οὐδὲν ἐφρόντιζον ἡμῶν* cet. Apol. 25. C: *ὅτι οὐδεπώποτε ἐφρόντισας τῶν νέων.* 28. D: *μὴ αὐτὸν οἴει φροντίσαι θανάτου καὶ κινδύνου.* Phaed. 91. C: *σμικρὸν φροντίσαντες Σωκράτους.* Soph. 243. A. Crit. 48. A: *οὐκ ἄρα ... πάνυ ἡμῖν οὕτω φροντιστέον ὅ τι ἐροῦσιν οἱ πολλοὶ ἡμᾶς* cet.

φροντίς, ἡ, *cogitatio; sollicitudo.* Phaed. 101. E: *ἐκείνοις ... ἴσως οὐδὲ εἷς περὶ τούτου λόγος οὐδὲ φροντίς.* Pol. I. 330. D: *εἰςέρχεται αὐτῷ δέος καὶ φροντὶς περὶ ὧν ἔμπροσθεν οὐκ εἰςῄει.* Ax. 367. A: *φροντίδες ἄντικρυς ὑπέδυσαν καὶ διαλογισμοί* cet. Theag. 127. C: *καί με πολλῶν καὶ φοβερῶν ἀπαλλάξετε φροντίδων.*

φροντιστής, ὁ, *indagator.* Apol. 18. B: *τά τε μετέωρα φροντιστὴς καὶ τὰ ὑπὸ γῆς ἅπαντα ἀνεζητηκώς.* Ax. 366. B: *καὶ ταῦτα φροντιστὴς ὤν.*

φρονῶ, *cogito, sentio; intelligo, calleo; sapio.* Phaed. 96. B: *πότερον τὸ αἷμά ἐστιν ᾧ φρονοῦμεν* cet. Phaedr. 231. D: *ὅτι κακῶς φρονοῦσιν.* 232. D: *ἐὰν ... ἄμεινον ἐκείνων φρονῇς.* Prot. 333. C: *τὸ δὲ σωφρονεῖν λέγεις εὖ φρονεῖν;* Ib. *τὸ δ' εὖ φρονεῖν εὖ βουλεύεσθαι, ὅτι* (*siquidem*) *ἀδικοῦσιν;* Phaedr. 266. B: *ἵν' οἷός τε ὦ λέγειν τε καὶ φρονεῖν.* Soph. 249. A: *μηδὲ ζῆν αὐτὸ μηδὲ φρονεῖν.* Phil. 11. B: *τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν* cet. 33. A: *τῷ τὸν τοῦ φρονεῖν ἑλομένῳ βίον.* 55. A: *φρονεῖν ... ὡς οἷόν τε καθαρώτατα.* Pol. VI. 505. B: *καλὸν δὲ καὶ ἀγαθὸν μηδὲν φρονεῖν.* IX. 572. A: *τὸ τρίτον* (*εἶδος*) *... κινήσας, ἐν ᾧ τὸ φρονεῖν ἐγγίγνεται.* Tim. 90. C: *φρονεῖν ... ἀθάνατα καὶ θεῖα.* Legg. III. 694. B: *κοινὴν τὴν τοῦ φρονεῖν ... δύναμιν.* IV. 712. A: *τῷ φρονεῖν τε καὶ σωφρονεῖν.* VII. 808. D: *πηγὴν τοῦ φρονεῖν.* Alc. I. 133. C: *τοῦτο περὶ ὃ τὸ εἰδέναι τε καὶ φρονεῖν ἐστίν.* Lys. 209. D: *ὅταν σε ἡγήσηται βέλτιον περὶ*

οἰκονομίας ἑαυτοῦ φρονεῖν. Hipp. min. 371. A: *φρονεῖν πλέον* (*callidiorem esse*). Gorg. 489. E: *πολλάκις … εἷς φρονῶν μυρίων μὴ φρονούντων κρείττων ἐστί* cet. Phil. 62. A: *ἔστω δή τις ἡμῖν φρονῶν ἄνθρωπος αὐτῆς περὶ δικαιοσύνης ὅ τι ἔστι.* Phil. 12. D: *ἥδεσθαι … τὸν φρονοῦντα αὐτῷ τῷ φρονεῖν.* Locr. 100. B: *εἰς τὸν φρονέοντα τόπον.* Polit. 270. A: *φρονοῦντι ἑαυτοῖς ἐναντία* (*θεῷ*). Ep. VII. 337. D: *εὖ φρονοῦντες* (*bene volentes*). Soph. 241. A: *τινὰ τῶν εὖ φρονούντων.* Phaedr. 275. D: *δόξαις μὲν ἂν ὥς τι φρονοῦντας αὐτοὺς* (*τοὺς λόγους*) *λέγειν.* Phaed. 66. C: *ὥστε … ὑπ' αὐτοῦ οὐδὲ φρονῆσαι ἡμῖν ἐγγίγνεται οὐδέποτε οὐδέν.* Pol. VII. 518. E: *ἡ τοῦ φρονῆσαι* (*ἀρετή*). Legg. XI. 930. E. Cum v. *μέγα* est *me iacto, glorior*; etiam *confido.* Theaet. 149. D: *ὅτι ἐπὶ τούτῳ μεῖζον φρονοῦσιν ἢ ἐπὶ τῇ ὀμφαλητομίᾳ.* Legg. VI. 753. A: *μέγα … μὲν … φρονοῦσιν αἱ Ἀθῆναι, μέγα δὲ καὶ ἡ Σπάρτη.* Alc. I. 104. C: *δοκεῖς δέ μοι ἐπὶ τούτῳ ἥκιστα μέγα φρονεῖν.* Lys. 210. D. Prot. 342. D: *ἐπὶ παιδεύσει μέγα φρονοῦντες.* Phaedr. 257. E: *οἱ μέγιστον φρονοῦντες τῶν πολιτικῶν.* Conv. 198. D: *καὶ πάνυ δὴ μέγα ἐφρόνουν ὡς εὖ ἐρῶν.* 217. A: *ἐφρόνουν … ἐπὶ τῇ ὥρᾳ θαυμάσιον ὅσον.* De lucri cup. 229. C: *μέγα δ' ἐφρόνει ἄρα καὶ ὁ Ἀριστογείτων ἐπὶ τῷ παιδεῦσαι ἄνθρωπον.*

φρουρά, ἡ, custodia. Legg. VI. 760. C: *τὴν φρουρὰν γίγνεσθαι φρουροῖς.* 762. C: *καταλελοιπότα τὴν φρουράν.* 760. A: *πόλεως … αἱ φρουραὶ πέρι ταύτῃ γιγνέσθωσαν.* Etiam, ut Lat. *custodia*, est *carcer* (Phaed. 62. B: *ὡς ἔν τινι φρουρᾷ ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι.*) et *statio.* Critia 117. C: *τοῖς … πιστοτέροις … διετέτακτο ἡ φρουρά.*

φρούραρχος, ὁ, praesidiorum vel *custodum praefectus.* Legg. VIII. 843. D: *οἱ φρούραρχοι τούτων.* VI. 760. D: *τοὺς φρουράρχους.* E.

φρούριον, τό, castellum. Pol. VIII. 561. B: *οὐδὲ παριεὶς* (*λόγον ἀληθῆ*) *εἰς τὸ φρούριον.* Etiam *carcer.* Ax. 365. E: *ζῷον ἀθάνατον ἐν θνητῷ καθειργμένον φρουρίῳ.*

φρουρός, ὁ, custos. Pol. VIII. 560. B: *οἳ … ἄριστοι φρουροί τε καὶ φύλακες ἐν ἀνδρῶν θεοφιλῶν εἰσὶ διανοίαις.* Legg. VI. 760. D: *ἵνα ὡς πλεῖστοι τῶν φρουρῶν μὴ μόνον ἔμπειροι τῆς χώρας γίγνωνται* cet. C: *φρουροῖς τε καὶ ἄρχουσιν.* VIII. 848. D.

φρουρῶ, custodio, excubo. Legg. VI. 779. A: *μηδὲ τῷ φρουρεῖν ἀεί τινας ἐν αὐτῇ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν* cet. Pol. IV. 420. A: *ὥσπερ ἐπίκουροι μισθωτοὶ ἐν τῇ πόλει φαίνονται καθῆσθαι οὐδὲν ἄλλο ἢ φρουροῦντες.* Legg. VI. 763. D: *οἱ φρουροῦντες.* 758. B: *φρουροῦντάς τε φρουροῦσι διαδεχομένους ἀεὶ καὶ παραδιδόντας μηδέποτε λήγειν.* XII. 964. E. Pol. IX. 579. B: *κύκλῳ φρουρούμενος ὑπὸ πάντων πολεμίων.*

φρυγιστί, i. q. *phrygia harmonia.* Pol. III. 399. A: *ἀλλὰ κινδυνεύει σοι δωριστὶ λείπεσθαι καὶ φρυγιστί.*

φυγάς, ὁ ἡ, *profugus, transfuga;* etiam *exsul.* Phaedr. 241. B: *φυγὰς δὴ γίγνεται ἐκ τούτων.* Tim. 85. E: *οἷον φυγὰς ἐκ πόλεως στασιασάσης ἐκ τοῦ σώματος ἐκπίπτουσα.* Legg. V. 733. A: (*ἂν*) *μὴ νέος ὢν φυγὰς ἀπ' αὐτοῦ γίγνηται.* Ep. VII. 328. D: *ἥκω σοι φυγὰς* cet. Legg. XII. 955. B: *φυγάδος δὲ ὑποδοχῆς θάνατος ἔστω ζημία.* Pol. VIII. 560. D: *ὠθοῦσιν ἔξω ἀτίμως φυγάδα.* Legg. IX. 855. C. Alc. II. 145. B: *φυγάδα ποιεῖν τῆς πατρίδος.* Ep. VII. 346. B. Alc. II. 142. A: *οἱ μὲν ἔτι καὶ νῦν φυγάδες τῆσδε τῆς πόλεώς εἰσιν.* Menex. 245. A: *φυγάδας ... ἐάσασα μόνον βοηθῆσαι.*

φυγή, ἡ, *fuga.* Theaet. 176. A: *φυγὴ ... ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν.* Def. 416: *ὄκνος φυγὴ πόνων.* Phaedr. 241. B: *ἵεται φυγῇ μεταβαλών.* Conv. 195. B: *φεύγων φυγῇ τὸ γῆρας* (Id. Ep. VIII. 354. C.) 221. A: *ὅτε ἀπὸ Δηλίου φυγῇ ἀνεχώρει τὸ στρατόπεδον.* Legg. VI. 770. E: *ἢ λείπειν φυγῇ τὴν πόλιν.* Lach. 182. B: *ἐν φυγῇ.* Prot. 320. E: *πτηνὸν φυγὴν ... ἔνεμεν.* Legg. V. 737. A: *ὅπῃ ποτ' ἂν ἐποιούμεθα αὐτῆς τὴν φυγήν.* I. 638. A: *πολλαὶ ... δὴ φυγαὶ καὶ διώξεις ἀτέκμαρτοι γεγόνασί τε καὶ ἔσονται.* Tim. 69. D: *λύπας, ἀγαθῶν φυγάς.* Legg. IV. 706. C: *φεύγουσι δή τινας οὐκ αἰσχρὰς ... φυγάς.* **exsilium.* Pol. VI. 496. B: *ὑπὸ φυγῆς καταληφθέν.* VIII. 558. Legg. VIII. 867. E. Apol. 37. C: *ἀλλὰ δὴ φυγῆς τιμήσομαι;* Crit. 52. C: *ἐξῆν σοι φυγῆς τιμήσασθαι.* Ep. VII. 350. C: *ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς.* VIII. 356. D. Gorg. 516. D: *φυγῇ προσεζημίωσαν.* Legg. V. 735. E: *θάνατον ἢ φυγὴν τῇ τιμωρίᾳ τὸ τέλος ἐπιτιθείς.* Apol. 21. A: *ξυνέφυγε τὴν φυγὴν ταύτην.* Ep. VII. 338. A: *μὴ φυγὴν αὐτῷ γεγονέναι τότε, μετάστασιν δέ.* 351. C. Prot. 325. B: *ἐφ' ᾧ δὲ ἥ τε ζημία θάνατος ... καὶ φυγαί.* Ep. VII. 331. D: *ἄνευ φυγῶν καὶ σφαγῆς ἀνδρῶν.* Polit. 309. A: *θανάτοις τε ἐκβάλλει καὶ φυγαῖς* cet. Legg. X. 890. C. Pol. X. 618. A: *εἰς πενίας τε καὶ φυγὰς ... τελευτώσας* (*τυραννίδας*). Legg. III. 682. E: *ὥστε θανάτους τε καὶ σφαγὰς καὶ φυγὰς γενέσθαι παμπόλλας.* **exsules.* Legg. III. 682. E: *διὰ τὸ τὸν συλλέξαντα εἶναι τὰς τότε φυγὰς* (sic libri optimi; vulgo *τοὺς τότε φυγάδας*) *Δωριᾶ.*

φυκίον, τό, *alga.* Pol. X. 611. D: *ὄστρεά τε καὶ φυκία* (v. *φύκια*).

φυλακή, ἡ, *custodia; excubiae;* etiam *conservatio.* Pol. IV. 433. C: *ἡ ἐν τοῖς ἄρχουσι φρόνησίς τε καὶ φυλακὴ ἐνοῦσα.* Legg. II. 654. D: *εἴ τις παιδείας ἐστὶ φυλακή.* VI. 784. B: (*ἡ*) *φυλακὴ τῶν παιδοποιουμένων.* Pol. VIII. 547. C: *πολέμου τε καὶ φυλακῆς αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι.* 543. B: *μισθὸν τῆς φυλακῆς δεχομένους.* Id. Tim. 18. B. Legg. I. 625. E: *φυλακῆς αὐτῶν ἕνεκα.* VI. 758. A: *ἐπειδὴ ... ναῦς ἐν θα-*

λάττη πλίουσα φυλακῆς ... δεῖται ἀεί. 779. B: εἰς ... τὴν τῆς φυλακῆς ῥαστώνην. Pol. III. 388. A: ἐπὶ φυλακῇ τῆς χώρας. Legg. X. 907. A. Conv. 188. C: περὶ Ἔρωτος φυλακήν τε καὶ ἴασιν. Pol. II. 374. E: εἰς πόλεως φυλακήν. III. 415. C: ἀνάξουσι τοὺς μὲν εἰς φυλακήν, τοὺς δὲ εἰς ἐπικουρίαν. X. 606. A: ἀνίησι τὴν φυλακὴν τοῦ θρηνώδους τούτου. Tim. 38. C: εἰς διορισμὸν καὶ φυλακὴν ἀριθμῶν χρόνου γέγονε. Legg. XII. 964. D: ὡς τοιαύτην τινὰ φυλακὴν κεκτημένη ἐν αὑτῇ (ἡ πόλις). 968. A: ὡς φυλακὴν ἐσόμενον κατὰ νόμον χάριν σωτηρίας (τὴν νυκτερινὸν σύλλογον). Menex. 238. B: πρὸς τὴν ὑπὲρ τῆς χώρας φυλακήν. Legg. VI. 758. D: κοινῇ ... δεῖ τὰς φυλακὰς ταύτας φυλάττειν. XII. 942. B: εἴς τε φυλακὰς καὶ παραγγέλσεις. Etiam *excubitores* et *custodes* dicuntur φυλακαί. Prot. 321. D: αἱ Διὸς φυλακαὶ (Κράτος et Βία) φοβεραὶ ἦσαν. Phaedr. 240. E: φυλακάς (v. φύλακας) τε δὴ καχυποτόπους φυλαττομένῳ cet. **cautio*. Ep. II. 314. B: μεγίστη ... φυλακὴ τὸ μὴ γράφειν, ἀλλ' ἐκμανθάνειν. Pol. VII. 537. D: καὶ ἐνταῦθα δὴ πολλῆς φυλακῆς ἔργον. Legg. X. 906. A: φυλακῆς θαυμαστῆς δεομένη (μάχη). Alc. II. 148. B: ὡς ἀληθῶς πολλῆς φυλακῆς (μοι δοκεῖ εἶναι). 149. C: ἀλλὰ δοκεῖ μοι πολλῆς φυλακῆς δεῖσθαι καὶ σκέψεως. Soph. 231. A: τὸν δὲ ἀσφαλῆ δεῖ πάντων μάλιστα περὶ τὰς ὁμοιότητας ἀεὶ ποιεῖσθαι τὴν φυλακήν. *Cautio*, i. q. *evitatio* est Def. 413. C: εὐλάβεια φυλακὴ κακοῦ.

φυλακικός, ή, όν, *ad custodiendum aptus; custodiens.* Pol. II. 375. E: ὁ φυλακικὸς ἐσόμενος. IV. 428. D: αὕτη ... ἡ φυλακικὴ (ἐπιστήμη). V. 456. A: ἔστιν ἄρα καὶ φυλακικὴ γυνή, ἡ δ' οὔ. IV. 434. C: φυλακικοῦ γένους. III. 412. E: εἰ φυλακικοί εἰσι τούτου τοῦ δόγματος. VIII. 546. D: ἄρχοντες οὐ πάνυ φυλακικοί. V. 456. A: τῶν ἀνδρῶν τῶν φυλακικῶν. III. 412. C: ἆρ' οὐ φυλακικωτάτους πόλεως (αὐτοὺς δεῖ εἶναι);

φυλακτήριον, τό, *praesidium, vigiliae, custodia.* Legg. XII. 962. C: ἐν τίνι ποτὲ τῶν τῆς πόλεως μερῶν ... ἔστιν ἱκανὸν κατεσκευασμένον ὁτιοῦν τοιοῦτον φυλακτήριον; Pol. IV. 424. C: τὸ ... φυλακτήριον ... ἐνταῦθά που οἰκοδομητέον τοῖς φύλαξιν, ἐν μουσικῇ. Legg. V. 741. C: πρὸς τούτοις δ' ἔτι φυλακτήρια τούτων ... καταστήσουσιν ἐν ταύτῃ τῶν ἀρχῶν cet. *Cautiones* verti potest Legg. XI. 917. B: ἐν τοῖς τῶν ἀγορανόμων νόμοισί τε καὶ φυλακτηρίοις.

φυλακτήριος, α, ον, *custodiens*, subst. *custos.* Legg. VIII. 842. D: τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα φυλακτηρίοις τε καὶ ἐπιστάταις ὀργάνων.

φυλακτικός, ή, όν, *conservandi vim habens.* Def. 414. A: μνήμη διάθεσις ψυχῆς φυλακτικὴ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσης ἀληθείας. **cautus*. Ep. VI. 322. D: προσδεῖν σοφίας τῆς περὶ τοὺς πονηροὺς καὶ ἀδίκους φυλακτικῆς.

φύλαξ, ὁ et ἡ (etiam φυλακίς, ἡ) *custos, conservator.* Pol. I. 334. A: στρατοπέδου ... ὁ αὐτὸς φύλαξ ἀγαθὸς ὥσπερ cet. Ib. ὅτου τις ... δεινὸς φύλαξ, τούτου καὶ φὼρ δεινός. II. 367. A: αὐτὸς αὑτοῦ ἦν ἕκαστος φύλαξ. 376. C: ὁ μέλλων καλὸς κἀγαθὸς ἔσεσθαι φύλαξ πόλεως. Legg. I. 640. C: γίγνεται ... φύλαξ τῆς τε ὑπαρχούσης φιλίας αὐτοῖς cet. V. 730. A: φύλαξ ... διαφέρων οὗτος τοῦ παθόντος γίγνεται. XI. 928. A: ὃς ἂν ἐπιτρόπου φύλαξ τῶν νομοφυλάκων καταστὰς ἐπιμελῆται. Crit. 43. A: ὁ τοῦ δεσμωτηρίου φύλαξ. Pol. VI. 504. D: φύλακι πόλεώς τε καὶ νόμων. Conv. 189. A: φύλακά με τοῦ λόγου ἀναγκάζεις γίγνεσθαι τοῦ σεαυτοῦ. Polit. 305. C: νόμων φύλακα καὶ ὑπηρέτιν ἐκείνης (οὖσαν). Pol. III. 403. E: γελοῖον γὰρ ... τόν γε φύλακα φύλακος δεῖσθαι. X. 620. D: τοῦτον φύλακα ξυμπέμπειν τοῦ βίου. Tim. 40. C: γῆν ... φύλακα καὶ δημιουργὸν νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐμηχανήσατο. Legg. XII. 954. B: ὃν ἂν ἐθέλῃ φύλακα καταστησάτω πέντε ἡμέρας ὁ φωρῶν. 965. B: τόν γε πρὸς ἕκαστα ἄκρον δημιουργόν τε καὶ φύλακα. Pol. V. 465. A: ἱκανὼ γὰρ τὼ φύλακε κωλύοντε. Crat. 398. A: φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων (Hes.). Pol. II. 383. C: εἰ μέλλουσιν ἡμῖν οἱ φύλακες ... θεῖοι γίγνεσθαι. III. 413. C: τίνες ἄριστοι φύλακες τοῦ παρ' αὐτοῖς δόγματος. IV. 421. A: φύλακες ... νόμων τε καὶ πόλεως μὴ ὄντες, ἀλλὰ δοκοῦντες cet. Critia 112. D: τῶν ... αὐτῶν πολιτῶν φύλακες. Legg. VI. 754. D: φύλακες ἔστωσαν τῶν νόμων. Pol. II. 374. D: τὸ τῶν φυλάκων ἔργον. V. 451. D: τὰς θηλείας τῶν φυλάκων κυνῶν. Id. Legg. X. 906. B. 907. A: ἀλλ' οὐ πάντων φυλάκων εἰσὶ μέγιστοι καὶ περὶ τὰ μέγιστα ἡμῖν οἱ πάντες θεοί; V. 745. A: παρὰ φύλαξιν ἀρχουσιν. Pol. III. 395. B: τοὺς φύλακας ἡμῖν ... δεῖν εἶναι δημιουργοὺς ἐλευθερίας τῆς πόλεως πάνυ ἀκριβεῖς. 414. B. V. 457. C: τούς τε φύλακας καὶ τὰς φυλακίδας. VIII. 566. B: αἰτεῖν τὸν δῆμον φύλακάς τινας τοῦ σώματος. Legg. I. 626. A. XII. 965. C: τοὺς τῆς θείας πολιτείας ἡμῖν φύλακας. 966. B: τοὺς ὄντως φύλακας ἐσομένους τῶν νόμων.

φύλαρχος, ὁ, *equitibus unius tribus praefectus.* Legg. IX. 880. D: φύλαρχοί τε καὶ ἵππαρχοι. VI. 760. A: φυλάρχων. VIII. 834. C: φυλάρχοις τε καὶ ἱππάρχοις. VI. 755. C: ἱππάρχους καὶ φυλάρχους. 756. A. 760. B.

φυλάττω, *custodio; conservo, servo, reservo; teneo, tueor; observo, curo; caveo, evitare* vel *avertere studeo; declino.* Legg. VIII. 838. B: ὁ αὐτὸς νόμος ... ἱκανώτατα φυλάττει μήτε φανερῶς μήτε λάθρα συγκαθεύδοντα ... ἅπτεσθαι τούτων. Theaet. 203. E: οὐ γὰρ καλῶς αὐτὸν φυλάττομεν. 180. A: εὖ πάνυ φυλάττουσι τὸ μηδὲν βέβαιον ἐᾶν εἶναι. Crat. 393. C: φύλαττε γάρ με μή πῃ παρακρούσωμαί σε. Conv. 189. B: μή με φύλαττε. Legg. IV. 705. D. XI. 934. C: κατὰ τὰς οἰκίας φυλαττόντων αὐτούς. Pol. II. 442. B: ἆρ' οὖν ...

καὶ τοὺς ἔξωθεν πολεμίους τούτω ἂν κάλλιστα φυλαττοίτην —; Gorg. 461. D: ἐάν μοι ἓν μόνον φυλάττῃς. Theaet. 182. C: τοῦτο μόνον φυλάττωμεν (*teneamus*). Polit. 285. B. Legg. X. 892. D: φυλάττωμεν δὴ παντάπασιν ἀπατηλὸν λόγον μή πῃ cet. Soph. 231. B: ὁπόταν ἱκανῶς φυλάττωσιν. Polit. 297. A: μέχριπερ ἂν ἓν μέγα φυλάττωσι τὸ ... σώζειν cet. Pol. IV. 423. E: ἐὰν τὸ λεγόμενον ἓν μέγα φυλάττωσι. V. 451. D: ἅπερ ἂν οἱ ἄῤῥενες φυλάττωσι. Gorg. 480. A: δεῖ ... αὐτὸν ἑαυτὸν μάλιστα φυλάττειν ὅπως μὴ ἀδικήσῃ. Crat. 414. E: τὸ μέτριον ... δεῖ φυλάττειν. Pol. I. 333. D: ὅταν ... δρέπανον δέῃ φυλάττειν. Ib. λύραν ὅταν δέῃ φυλάττειν καὶ μηδὲν χρῆσθαι. 334. A: ἀργύριον ... φυλάττειν. VII. 536. A: πρὸς σωφροσύνην ... οὐχ ἥκιστα δεῖ φυλάττειν (*observare*) τὸν νόθον τε καὶ τὸν γνήσιον. Legg. VI. 758. D: δεῖ τὰς φυλακὰς ταύτας φυλάττειν. 760. B: τὴν δὲ ἄλλην χώραν φυλάττειν πᾶσαν κατὰ τάδε. D: τὸν αὑτῶν τόπον φυλάττειν. XI. 937. A. Euth. 4. B. Theaet. 154. D: φυλάττων μὴ ἐναντία εἴπω. Pol. IX. 591. E. Legg. VII. 808. C: τὸ πρὸς ὑγίειαν αὐτοῦ μόνον φυλάττων χρήσιμον. IX. 867. A: ὁ τὸν θυμὸν φυλάττων. De lege 320. C: φυλάττων τοὺς νόμους ἐν αὐταῖς. Charm. 173. D: ἡ ... σωφροσύνη φυλάττουσα οὐκ ἂν ἐῴη cet. Polit. 292. A: τοὺς νόμους ἀκριβῶς φυλάττον. Pol. VI. 484. D: τὰ κείμενα (νόμιμα) φυλάττοντες σώζειν. Legg. VII. 795. E: τό τε μεγαλοπρεπὲς φυλάττοντες ἅμα καὶ ἐλεύθερον. X. 907. A: τοὺς ... κάλλιστά τε πράγματα φυλάττοντας cet. Conv. 220. D: ἅμα δὲ ἐφύλαττον αὐτὸν εἰ καὶ τὴν νύκτα ἑστήξοι. Pol. II. 367. A: οὐκ ἂν ἀλλήλους ἐφυλάττομεν μὴ ἀδικεῖν. V. 454. D: ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῆς ἀλλοιώσεώς τε καὶ ὁμοιώσεως μόνον ἐφυλάττομεν, τὸ cet. Men. 89. B: οὓς ἡμεῖς ἂν παραλαβόντες ... ἐφυλάττομεν ἐν ἀκροπόλει. Conv. 200. A: τοῦτο ... φύλαξον παρὰ σαυτῷ μεμνημένος ὅτου. Legg. V. 741. B: τὸν ἀριθμὸν ... διὰ βίου παντὸς φυλάξατε τὸν εἰρημένον. Pol. III. 415. C: ὅταν αὐτὴν ὁ σιδηροῦς ἢ ὁ χαλκοῦς φυλάξῃ. Legg. VI. 783. C: φυλάξωμεν ... τῇ μνήμῃ τὰ νῦν δὴ λεχθέντα. Pol. I. 334. C: τὸν ὡς ἀληθῶς ποιμένα οὐκέτι ᾤου δεῖν ὕστερον ἀκριβῶς φυλάξαι. VI. 484. B: φυλάξαι νόμους τε καὶ ἐπιτηδεύματα πόλεων. Prot. 338. B: ὃς ὑμῖν φυλάξει τὸ μέτριον μῆκος τῶν λόγων ἑκατέρου. Pol. VII. 530. E: ἡμεῖς δὲ ... φυλάξομεν τὸ ἡμέτερον. III. 415. B: (ὅπως) μηδ' οὕτω σφόδρα φυλάξουσι μηδὲν ὡς τοὺς ἐκγόνους. II. 378. C: τοὺς μέλλοντας τὴν πόλιν φυλάξειν. Legg. VII. 807. E. 814. A: τοὺς φυλάξοντας παῖδάς τε καὶ τὴν ἄλλην πόλιν. Alc. I. 121. B: ὧν αἱ γυναῖκες δημοσίᾳ φυλάττονται ὑπὸ τῶν ἐφόρων. Lach. 184. B: φυλαττόμενος ἂν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Pol. III. 416. C: τοῖς φυλαττομένοις ὑπ' αὐτῶν. VIII. 547. C: τοὺς ... πρὶν φυλαττομένους ὑπ' αὐτῶν ὡς ἐλευθέρους. Conv. 187. E: φυλακτέον

ἑκάτερον τὸν ἔρωτα. Pol. IV. 421. E: ἃ παντὶ τρόπῳ φυλακτέον ὅπως μήποτε αὐτοὺς λήσει εἰς τὴν πόλιν παραδύντα. Tim. 89. E: διὸ φυλακτέον ὅπως ἂν ἔχωσι τὰς κινήσεις πρὸς ἄλληλα συμμέτρους. Med. *caveo; avertere, declinare studeo* vel *declino*. Phaedr. 232. D: τῶν δ' ἄλλο τι κεκτημένων ἀγαθὸν τὴν δύναμιν ἑκάστου φυλάττονται. 240. E: φυλακάς τε δὴ καχυποτόπους φυλαττομένῳ διὰ παντὸς καὶ πρὸς ἅπαντας. Phaed. 92. D: ἄν τις αὐτοὺς (τοὺς λόγους) μὴ φυλάττηται. Polit. 263. B: τοῦτό γε ... φύλαξαι μή ποτε ... δόξῃς cet. Pol. I. 333. E: ἆρ' οὐχ ὁ πατάξαι δεινότατος ... οὗτος καὶ φυλάξασθαι; Ib. νόσον ὅστις δεινὸς φυλάξασθαι. Eryx. 395. D: τὸ λοιπὸν δὴ φυλαξόμεθα. Pol. III. 416. A: οὐκοῦν φυλακτέον παντὶ τρόπῳ μὴ τοιοῦτον ἡμῖν οἱ ἐπίκουροι ποιήσωσι πρὸς τοὺς πολίτας.

φυλέτης, ὁ, *tribulis*. Legg. XII. 956. C: κωμῆταί τε καὶ φυλέται. X. 884: κατὰ μέρη κοινὰ φυλετῶν. XII. 955. D: φυλέταις.

φυλετικός, ή, όν, *e tribulibus constans*. Legg. XI. 915. C: ἐν ταῖς φυλετικαῖσι δίκαις. 920. D. VI. 768. C: ἐν τοις φυλετικοῖς δικαστηρίοις.

φυλή, ἡ, *tribus*. Gorg. 473. E: ἐπειδὴ ἡ φυλὴ ἐπρυτάνευε. (Id. Apol. 32. B.). Legg. VI. 760. B. VIII. 828. C: ὧν (θεῶν) ἂν ἡ φυλὴ ἑκάστη ἐπώνυμος ᾖ. VI. 753. C: τοὔνομα ... φυλῆς καὶ δήμου. 760. B. V. 745. E: φυλὴν αὐτὴν ἐπονομάσαι. VI. 759. D: αἱ τέτταρες φυλαί. E. 768. B: κατὰ φυλὰς ἀναγκαῖον δικαστήρια ... γίγνεσθαι. 771. B. XI. 921. D: ἐν τοῖς κατὰ φυλὰς δικαστηρίοις. Etiam *cohors militum e tribulibus constans*. Legg. VI. 755. D: ἑκάστῃ φυλῇ ταξίαρχον. C: τῶν πεζῶν φυλῶν κοσμητὰς τῶν τάξεων.

φύλλον, τό, *folium*. Charm. 155. E: ὅτι αὐτὸ ... εἴη φύλλον τι. Ib. (ὅτι) οὐδὲν ὄφελος εἴη τοῦ φύλλου. Pol. II. 372. B: φύλλα καθαρά.

φῦλον, τό, *genus, stirps*; trop. *familia*. Soph. 218. C: τὸ δὲ φῦλον ... οὐ πάντων ῥᾷστον συλλαβεῖν τί ποτ' ἐστίν, ὁ σοφιστής. Polit. 260. D: τὸ κηρυκικὸν φῦλον. Crat. 398. E: τὸ ἡρωικὸν φῦλον. Tim. 91. D: τὸ ... τῶν ὀρνέων φῦλον. Theaet. 160. D: κατὰ μὲν Ὅμηρον καὶ Ἡράκλειτον καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον φῦλον. Soph. 220. A: τὸ ... πτηνὸν φῦλον ὁρῶμεν.

φῦμα, τό, *vomica*. Tim. 85. C: παντοῖ' ἀναπέμπει φύματα (sic Par. A. c. al. Vulg. φυσήματα) ζέουσα (ἡ χολή).

φύρω, *commisceo, concinno*. Phaed. 97. B: ἀλλά τιν' ἄλλον τρόπον (τῆς μεθόδου) αὐτὸς εἰκῇ φύρω. Gorg. 465. C: ἅτε δ' ἐγγὺς ὄντων φύρονται ἐν τῷ αὐτῷ καὶ περὶ ταὐτὰ σοφισταὶ καὶ ῥήτορες. E: ὁμοῦ ἂν πάντα χρήματα ἐφύρετο ἐν τῷ αὐτῷ. Etiam homines dicuntur φύρεσθαι qui cum aliis commiscentur, congrediuntur al. Legg. XII. 950. A: οὐδὲν

διαφέρει φύρεσθαι δεχομένους τε αὐτοῖς ξένους καὶ αὐτοὺς εἰς τὰς ἄλλας ἐπικωμιάζοντας πόλεις. Hipp. mai. 291. A: *ἐμοὶ οὐδὲν πρᾶγμα φύρεσθαι πρὸς τὸν ἄνθρωπον.* Med. *confundo, conturbo* (abs.). Phaed. 101. D: *ἅμα δὲ οὐκ ἂν φύροιο ... περί τε τῆς ἀρχῆς διαλεγόμενος καὶ τῶν ἐξ ἐκείνης ὡρμημένων.*

φυρῶ, commisceo, subigo. Tim. 73. E: *γῆν ... ἐφύρασε* (v. *ἀνεφύρασε*) *καὶ ἔδευσε μυελῷ.* Theaet. 147. C: *ὅτι γῆ ὑγρῷ φυραθεῖσα πηλὸς ἂν εἴη.*

φῦσα, ἡ, inflatio. Pol. III. 405. D: *φύσας τε καὶ κατάῤῥους νοσήμασιν ὀνόματα τίθεσθαι* cet.

φυσέχη, (i. q. *ψυχή*). Crat. 400. B: *τῇ δυνάμει ... ἣν φύσιν ὀχεῖ καὶ ἔχει, φυσέχην ἐπονομάζειν.*

φύσημα, τό, spiritus. Alc. II. 145. E: *ἀνδρῶν ῥητορικῶν πολιτικὸν φύσημα φυσώντων.*

φυσικός, ή, όν, naturalis. Locr. 101. D: *τινὸς δὲ καὶ ὑπὸ τᾶς φυσικᾶς θερμότατος ἀπαναλουμένω.*

φύσις, ἡ, natura; rerum natura; in univ. *quod per se* vel *revera est,* unde *φύσει, τῇ φύσει* et *τὴν φύσιν* non solum est *naturâ* et *naturae convenienter,* verum etiam *per se, vere* et *revera.* Pol. V. 456. A: *γυναικὸς ... καὶ ἀνδρὸς ἡ αὐτὴ φύσις εἰς φυλακὴν πόλεως.* Prot. 315. C: *ἐφαίνοντο ... περὶ φύσεώς τε καὶ τῶν μετεώρων ἀστρονομικὰ ἄττα διερωτᾶν τὸν Ἱππίαν.* Gorg. 483. E: *κατὰ νόμον ... τὸν τῆς φύσεως.* B: *τὸ τῆς φύσεως δίκαιον.* Phaed. 245. E: *ὡς ταύτης οὔσης φύσεως ψυχῆς.* Phil. 31. D: *λύσιν τῆς φύσεως.* Prot. 323. C: *ὅτι δὲ αὐτὴν οὐ φύσει ἡγοῦνται εἶναι οὐδ' ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ἀλλὰ διδακτὸν* cet. 337. C: *φύσει, οὐ νόμῳ.* Phaedr. 249. E: *πᾶσα ... ἀνθρώπου ψυχὴ φύσει τεθέαται τὰ ὄντα.* Gorg. 482. E: *ἃ φύσει μὲν οὐκ ἔστι καλά, νόμῳ δέ.* Phaed. 88. A: *οὕτω ... αὐτὸ φύσει ἰσχυρὸν εἶναι* cet. 103. B: *οὔτε τὸ ἐν ἡμῖν οὔτε τὸ ἐν τῇ φύσει (ἐναντίον).* Theaet. 172. B: *ὡς οὐκ ἔστι φύσει αὐτῶν οὐδὲν οὐσίαν ἑαυτοῦ ἔχον.* Parm. 132. D: *τὰ ... εἴδη ταῦτα ὥσπερ παραδείγματα ἑστάναι ἐν τῇ φύσει* (sic libri optimi, v. *τῇ φύσει*). Crat. 389. C: *τὸ φύσει ἑκάστῳ πεφυκὸς ὄργανον.* 390. E: *εἰς τὸ τῇ φύσει ὄνομα ὂν ἑκάστῳ.* 391. A: *ἥντινα φὴς εἶναι τὴν φύσει ὀρθότητα ὀνόματος.* Phil. 14. C: *(τὸν) φύσει πως πεφυκότα θαυμαστὸν (λόγον).* Pol. II. 375. E: *ὅτι τοῦτο φύσει αὐτῶν τὸ ἦθος.* 381. A: *ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἢ ἀμφοτέροις.* III. 407. C: *τοὺς ... φύσει τε καὶ διαίτῃ ὑγιεινῶς ἔχοντας τὰ σώματα.* IV. 428. E: *τοῦτο ... φύσει ὀλίγιστον γίγνεται γένος.* VI. 487. A: *εἰ μὴ φύσει εἴη μνήμων.* 501. B: *πρὸς ... τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν* cet. VII. 515. C: *εἰ φύσει τοιάδε ξυμβαίνοι αὐτοῖς* (*si ita res ferret ut haec eis contingerent*). X. 598. A: *αὐτὸ τὸ ἐν τῇ φύσει ἕκαστον.* 611. B: *μήτε ... τῇ ἀληθεστάτῃ φύσει τοιοῦτον εἶναι ψυχὴν ὥστε* cet. Legg. IV. 714. C: *τὸν φύσει ὅρον*

τοῦ δικαίου λέγεσθαι κάλλισθ' οὕτως. VI. 777. D: *ὁ φύσει, καὶ μὴ πλαστῶς σέβων τὴν δίκην.* VII. 820. C: *τὰ τῶν μετρητῶν τε καὶ ἀμέτρων πρὸς ἄλληλα ᾗτινι φύσει γέγονε.* XI. 927. B: *αἷς ἐστὶν ἐν τῇ φύσει τῶν αὑτῶν ἐκγόνων κήδεσθαι διαφερόντως.* 931. E: *τούτων ... οὕτω φύσει διατεταγμένων* cet. Apol. 22. C: *ὅτι οὐ σοφίᾳ ποιοῖεν ἃ ποιοῖεν, ἀλλὰ φύσει τινὶ* cet. Phaedr. 254. B: *πρὸς τὴν τοῦ κάλλους φύσιν ἠνέχθη.* 271. A: *φύσιν ... δεικνύναι.* Soph. 245. C: *χωρὶς ἰδίαν ἑκατέρου φύσιν εἰληφότος.* 265. C: *τὴν φύσιν αὐτὰ γεννᾶν ἀπό τινος αἰτίας αὐτομάτης.* 256. C: *ὡς ἔστι κατὰ φύσιν ταύτῃ.* Polit. 264. A: *τὰ ... ἔχοντα τιθασεύεσθαι φύσιν ἥμερα προσείρηται.* 310. A: *θρεφθεῖσι ... κατὰ φύσιν.* 308. C: *ἡ κατὰ φύσιν ἀληθῶς οὖσα ... πολιτική.* Parm. 139. E: *τοῦ ... ἑνὸς χωρὶς ἐφάνη τὴν φύσιν τὸ ταὐτόν.* Crat. 393. B: *ὃ ἂν ᾖ τοῦ γένους ἔκγονον τὴν φύσιν.* 394. B: *τοῖς ... κατὰ φύσιν γιγνομένοις.* 395. D: *τοὔνομα ὀρθῶς καὶ κατὰ φύσιν τεθῆναι.* Phil. 44. E: *ὁτουοῦν εἴδους τὴν φύσιν ἰδεῖν.* Pol. IV. 428. E: *κατὰ φύσιν οἰκισθεῖσα πόλις.* 444. D: *κατὰ φύσιν ... κρατεῖν τε καὶ κρατεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων.* Ib. *παρὰ φύσιν ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι ἄλλο ὑπ' ἄλλου.* V. 473. A: *ἢ φύσιν ἔχει* (*consentaneum est*) *πρᾶξιν λέξεως ἧττον ἀληθείας ἐφάπτεσθαι.* VI. 489. B: *οὐ γὰρ ἔχει φύσιν κυβερνήτην ναυτῶν δεῖσθαι ἄρχεσθαι ὑφ' αὑτοῦ.* Tim. 30. B: *τῶν κατὰ φύσιν ὁρατῶν οὐδὲν* cet. 45. B: *τὸ κατὰ φύσιν πρόσθεν.* 62. B: *τὸ ... παρὰ φύσιν ξυναγόμενον μάχεται παρὰ φύσιν αὐτὸ ἑαυτὸ εἰς τοὐναντίον ἀπωθοῦν.* Legg. I. 642. A: *ἡ κατὰ φύσιν αὐτοῦ διόρθωσις.* III. 682. A: *κατὰ θεόν πως εἰρημένα καὶ κατὰ φύσιν.* IX. 870. E: *ἀναγκαῖον εἶναι τὴν κατὰ φύσιν δίκην ἐκτῖσαι τὴν τοῦ παθόντος.* X. 892. C: (*ὅτι?*) *φύσιν βούλονται λέγειν γένεσιν τὴν περὶ τὰ πρῶτα.* XI. 918. E: *καπηλεία ... πᾶσα γέγονεν οὐ βλάβης ἕνεκα τό γε κατὰ φύσιν.* 927. A: *εἰ ταῦτ' ἐστὶ κατὰ φύσιν.* 942. E: *τὴν τῶν οἰκείων ἀπολλύντας πίλων τε καὶ ὑποδημάτων γένεσιν καὶ φύσιν.* Epin. 974. B: *ὡς οὔσης αὐτῇ κατά τινα φύσιν ταύτης.* Ut Lat. *natura* (germ. *Wesen*, i. q. *Geschöpf*) etiam singulare quid quod est designat. Pol. II. 359. C: *ὃ πᾶσα φύσις διώκειν πέφυκεν ὡς ἀγαθόν.* Polit. 267. B: *τέχνη τῆς ἀκεράτου φύσεως θρεπτική.* 272. C: *πυνθανόμενοι παρὰ πάσης φύσεως εἰ* cet. Pol. IX. 588. C: *οἷαι μυθολογοῦνται παλαιαὶ γενέσθαι φύσεις.* Polit. 306. E: *πάντως ἐπιφέροντες τοὔνομα ὃ λέγω κοινὸν πάσαις ταῖς φύσεσι ταύταις ἐπαινοῦμεν αὐτάς.* Saepius reddi potest *genus* vel *vis* (germ. *Wesen* vel *Begriff*). Pol. VII. 525. C: *ἕως ἂν ἐπὶ θέαν τῆς τῶν ἀριθμῶν φύσεως ἀφίκωνται τῇ νοήσει αὐτῇ.* Phil. 25. A: *ὅσα διέσπασται ... ξυναγαγόντας χρῆναι ... μίαν ἐνσημαίνεσθαί τινα φύσιν.* Pol. IV. 429. D: *ἐκλέγονται ἐκ τοσούτων χρημάτων μίαν φύσιν τὴν τῶν λευκῶν.* VI. 493. C: *τὴν ... τοῦ ἀναγκαίου*

καὶ ἀγαθοῦ φύσιν. — Ad animum transl. est *indoles, ingenium* et *virtus* (germ. *Eigenschaft*); etiam in univ. *animus* (germ. *Geist* et *Gemüth* vel *Gesinnung*). Pol. III. 410. E: *ἡ φιλόσοφος … φύσις.* IX. 576. A: *τυραννικὴ φύσις.* Legg. VII. 810. B: *οἷς μὴ φύσις ἐπέσπευσεν.* IX. 875. A: *ὅτι φύσις ἀνθρώπων οὐδενὸς ἱκανὴ φύεται ὥστε γνῶναί* cet. Phaedr. 279. A: *δοκεῖ μοι ἀμείνων … τὰ τῆς φύσεως.* Pol. III. 409. D: *φύσεως παιδευομένης.* VI. 495. A: *αὐτὰ τὰ τῆς φιλοσόφου φύσεως μέρη.* VIII. 549. B: *τῷ … μετέχειν τῆς τοῦ φιλοχρημάτου φύσεως.* VI. 486. B: *δειλῇ … καὶ ἀνελευθέρῳ φύσει.* 494. A: *φιλοσόφῳ φύσει.* VII. 538. C: *εἰ μὴ πάνυ εἴη φύσει ἐπιεικής.* VIII. 562. C: *ὅστις φύσει ἐλεύθερος.* IX. 573. C: *ὅταν ἢ φύσει ἢ ἐπιτηδεύμασιν ἢ ἀμφοτέροις … μελαγχολικὸς γένηται.* Tim. 20. A: *ἅμα ἀμφοτέρων φύσει καὶ τροφῇ μετέχον.* Legg. XII. 961. B: *φύσει καὶ τροφῇ.* Alc. I. 119. C: *ἐγὼ … εὖ οἶδα ὅτι τούτων τῇ γε φύσει πάνυ πολὺ περιέσομαι.* 135. E: *οὔτι τῇ σῇ φύσει ἀπιστῶν* cet. Prot. 315. D: *μειράκιον … καλόν τε κἀγαθὸν τὴν φύσιν.* Theaet. 142. C: *δοκεῖ γάρ μοι … πάνυ ἀγασθῆναι αὐτοῦ τὴν φύσιν.* Polit. 307. C: *τὴν σώφρονα φύσιν.* Conv. 219. D: *ἀγάμενον … τὴν τούτου φύσιν τε καὶ σωφροσύνην* cet. Pol. II. 370. B: *διαφέρων τὴν φύσιν.* V. 456. B: *ξυγγενεῖς αὐτοῖς τὴν φύσιν.* VI. 492. A: *ἣν … ἔθεμεν τοῦ φιλοσόφου φύσιν* cet. Legg. XI. 934. D: *διὰ θυμοῦ κακὴν φύσιν ἅμα καὶ τροφὴν γενομένην.* Pol. III. 410. E: *δεῖν … τοὺς φύλακας ἀμφότερα ἔχειν τούτω τὼ φύση* (sic Par. A. Vulg. *φύσεε.* Al. *φύσει*). IV. 424. A: *φύσεις χρησταί.* VI. 491. A: *οἷαι οὖσαι φύσεις ψυχῶν* cet. 485. A: *τῶν φιλοσόφων φύσεων πέρι.* III. 408. D: *οἱ παντοδαπαῖς φύσεσιν ὡμιληκότες.* V. 456. B: *τὰ δ' ἐπιτηδεύματα οὐ τὰ αὐτὰ ἀποδοτέα ταῖς αὐταῖς φύσεσι.* Legg. IV. 710. B: *ταύτην … ὁ τύραννος τὴν φύσιν ἐχέτω πρὸς ἐκείναις ταῖς φύσεσιν* cet. Polit. 274. B: *ὅσα (θηρία) χαλεπὰ τὰς φύσεις ἦν.* Pol. II. 375. B: *ὄντες τοιοῦτοι τὰς φύσεις.* IV. 424. A: *φύσεις ἀγαθὰς ἐμποιεῖ.* VII. 526. C: *οἱ ἄριστοι τὰς φύσεις.* (Id. Tim. 18. D.). VII. 519. C: *τὰς … βελτίστας φύσεις ἀναγκάσαι ἀφίκεσθαι πρὸς τὸ μάθημα.* 540. C: *ὅσαι ἂν αὐτῶν ἱκαναὶ τὰς φύσεις ἐγγίγνωνται.* Legg. VII. 798. A: *ταὐτὸν … δεῖ νομίζειν τοῦτο γίγνεσθαι καὶ περὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων διανοίας τε ἅμα καὶ τὰς τῶν ψυχῶν φύσεις.* Alc. I. 120. D: *πότερον εἰκὸς ἀμείνους γίγνεσθαι φύσεις ἐν γενναίοις γένεσιν, ἢ μή;* — Saepissime orationis amplificationem efficit vel ita ponitur ut adiectivo (*naturalis*) exprimi possit. Phaedr. 248. C: *ἥ τε τοῦ πτεροῦ φύσις … τούτῳ τρέφεται.* Phaed. 109. E: *ἡ φύσις* (int. *αὐτοῦ*, i. q. germ. *er*). Soph. 257. A: *ἡ τῶν γενῶν φύσις.* C: *ἡ θατέρου … φύσις.* Conv. 186. B: *ἡ … φύσις τῶν σωμάτων.* 191. A: *ἡ φύσις* (int. *αὐτῶν*, germ. *sie*). 192. E. 286. C: *τίκτειν ἐπιθυμεῖ ἡμῶν ἡ φύσις.* Tim.

84. C: ἡ τοῦ μυελοῦ φύσις. Legg. III. 691. E: φύσις τις ἀνθρωπίνη μεμιγμένη θείᾳ τινὶ δυνάμει, κατιδοῦσα cet. VI. 770. D: εἴτε ἄῤῥην τις τῶν ξυνοικούντων οὖσα ἡ φύσις εἴτε θήλεια. Soph. 257. D: τὰ τῆς θατέρου φύσεως μόρια. Tim. 60. B: ὅσον ... διαχυτικὸν μέχρι φύσεως τῶν περὶ τὸ στόμα ξυνόδων cet. Epin. 987. D: ὅτι μέσος ἂν εἴη χειμώνων τε καὶ τῆς θερινῆς φύσεως. Phaed. 87. E: τότ' ἤδη τὴν φύσιν τῆς ἀσθενείας (*naturalem* s. *natura ei insitam imbecillitatem*) ἐπιδεικνύοι τὸ σῶμα. Polit. 257. D: κατὰ τὴν τοῦ προσώπου φύσιν. (Id. Tim. 75. D.). Phil. 25. E: ἆρ' οὐκ ἐν μὲν νόσοις ἡ τούτων ὀρθὴ κοινωνία τὴν ὑγιείας φύσιν ἐγέννησεν; 30. B: τὴν τῶν καλλίστων καὶ τιμιωτάτων φύσιν. Tim. 45. B: τὴν τῶν βλεφάρων φύσιν. 74. D: τὴν ... τῶν νεύρων φύσιν. Legg. V. 729. C: ταὐτοῦ φύσιν αἵματος ἔχουσαν (ξυγγένειαν). VIII. 845. D: περὶ ... τὴν ὕδατος φύσιν ἐστὶ τὰ τοιαῦτα ξύμπαντα δυνατὰ γίγνεσθαι. IX. 862. D: στέρξαι ... τὴν τοῦ δικαίου φύσιν. 869. C: τὸν πατέρα ἢ μητέρα, τοὺς εἰς φῶς τὴν ἐκείνου φύσιν ἀγαγόντας. XII. 944. D: ἐκ γυναικὸς μεταβαλόντα εἰς ἀνδρὸς φύσιν. Epin. 984. D: τὴν τῶν ἄστρων φύσιν.

φυσῶ, *spiro*. Alc. II. 145. E: ἀνδρῶν ῥητορικῶν πολιτικὸν φύσημα φυσώντων.

φυσώδης, ὁ ἡ, *inflatus*. Crat. 427. A: ὅταν που τὸ φυσῶδες μιμῆται.

φυτεία, ἡ, *satio*. Theag. 121. C: εἴτε φυτείαν εἴτε παιδοποιίαν δεῖ αὐτὴν ὀνομάζειν.

φύτευμα, τό, *satum*, i. e. *arbor* cet. Legg. VI. 761. B: κοσμοῦντες φυτεύμασί τε καὶ οἰκοδομήμασιν.

φυτευτός, ή, όν, *satus*. Pol. VI. 510. A: πᾶν τὸ φυτευτὸν καὶ τὸ σκευαστὸν ὅλον γένος.

φυτεύω, *planto* vel *sero*, in univ. *procreo*, *genero*. De lucri cup. 226. A: ὅτι οὐδενὸς ἄξιον φυτεύει τὸ φυτόν. Tim. 77. A: φύσιν ... φυτεύουσιν. Phaedr. 276. E: ὅταν τις ... φυτεύῃ τε καὶ σπείρῃ μετ' ἐπιστήμης λόγους. Pol. III. 407. D: ἔκγονα αὐτῶν ... ἕτερα τοιαῦτα φυτεύειν. Theag. 121. B. Tim. 73. D: φυτεύων ἐν αὐτῷ κατέδει τὰ τῶν ψυχῶν γένη. Legg. VIII. 843. E. De lucri cup. 225. D: φυτεύων γεωργικὸς ἀνήρ. Tim. 87. B: τοὺς φυτεύοντας. 80. E: ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸ τοῦθ' ἡμῖν ἐφύτευσεν. Euth. 12. A: ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν (e poët.). Crit. 50. D: ἐφύτευσέ σε (ὁ πατήρ). Phaedr. 248. D: ταύτην μὴ φυτεῦσαι εἰς μηδεμίαν θηρείαν φύσιν. Tim. 57. D. Legg. III. 691. D: δ.δυμον ὑμῖν φυτεύσας τὴν τῶν βασιλέων γένεσιν ἐκ μονογενοῦς. Phaedr. 276. E: τῷ ... φυτεύσαντι. Tim. 87. B: τῶν φυτευομένων. Pol. X. 597. C: πλείους οὔτε ἐφυτεύθησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ οὔτε μὴ φυῶσι. De lucri cup. 225. C: ἐν ὁποίᾳ ἄξια φυτευθῆναι καὶ ὥρᾳ καὶ χώρᾳ. Pol. VI. 492. A: ἐὰν ... μὴ ἐν προσηκούσῃ σπαρεῖσά τε καὶ φυτευθεῖσα τρέφηται.

Theag. 121. B: τὸ φυτευθέν. (Tim. 77. A. pro v. φυτευθέντα Par. A. Tub. et Fl. x. habent παιδευθέντα.)

φυτόν, τό, *planta*, in univ. *terra editum*, *natum* vel *natura* (germ. *Wesen* vel *Geschöpf*). Pol. II. 380. E: πᾶν φυτὸν ... τὸ ὑγιέστατον καὶ ἰσχυρότατον ἥκιστα ἀλλοιοῦται; De lucri cup. 225. B: ὅτι οὐδενὸς ἄξιον τὸ φυτόν. Pol. VI. 491. D: παντὸς ... σπέρματος πέρι ἢ φυτοῦ εἴτε ἐγγείων εἴτε τῶν ζώων. Legg. VI. 765. E: παντὸς ... φυτοῦ ἡ πρώτη βλάστη ... κυριωτάτη τέλος ἐπιθεῖναι τὸ πρόςφορον. Theaet. 149. E: εἰς ποίαν γῆν ποῖον φυτόν τε καὶ σπέρμα καταβλητέον. Tim. 90. A: ὡς ὄντας (ἡμᾶς) φυτὸν οὐκ ἔγγειον, ἀλλ' οὐράνιον. Polit. 274. D: σπέρματα ... καὶ φυτά. Tim. 77. A: ἥμερα δένδρα καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα. Theag. 121. B: πάντα τὰ φυτὰ ... καὶ τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα καὶ τὰ ζῶα. Prot. 334. B: πάντων τῶν φυτῶν ταῖς ... ῥίζαις. Phaed. 70. D: κατὰ ζώων πάντων καὶ φυτῶν. Polit. 280. C: ὁπόσα φυτῶν ... νεῦρα ... εἴπομεν. Pol. III. 401. A: ἡ τῶν σωμάτων φύσις καὶ ἡ τῶν ἄλλων φυτῶν. Tim. 59. E διὰ τῶν ἐκ γῆς φυτῶν ἠθημένα. Legg. X. 905. E: περὶ φυτῶν γένεσιν. Euth. 2. D: τῶν νέων φυτῶν. Phil. 22. D: πᾶσι φυτοῖς καὶ ζώοις αἱρετός (βίος). Conv. 188. A: ἀνθρώποις καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις τε καὶ φυτοῖς. B: καὶ τοῖς θηρίοις καὶ τοῖς φυτοῖς. Pol. VIII. 546. A: οὐ μόνον φυτοῖς ἐγγείοις, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπιγείοις ζώοις cet. 564. A: ἐν ὥραις τε καὶ ἐν φυτοῖς καὶ ἐν σώμασι. Theag. 121. B. Theaet. 167. B: κατὰ ... φυτὰ γεωργούς (λέγω τοὺς σοφούς). Soph. 233. E: εἴ τις ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τἄλλα φυτὰ πάντα ποιήσειν φαίη. Pol. VII. 532. B: πρὸς ... τὰ ζῶά τε καὶ φυτά. X. 596. E. Legg. X. 889. C: ζῶα ... καὶ φυτὰ ξύμπαντα.

φυτουργός, ὁ, *opifex*. Pol. X. 597. D: βούλει ... τοῦτον ... φυτουργὸν τούτου προςαγορεύωμεν ἤ τι τοιοῦτον;

φύω, *gigno*, *edo*, *procreo*; neutr. et pass. *nascor*, *exsisto*, *vigeo*; perf. *natus sum*, *natura sum* vel *comparatus sum*, *is sum qui*, *me habeo*, *soleo*, et in univ. *sum*. Pol. II. 380. A: ὅτι ... θεὸς αἰτίαν φύει βροτοῖς (Aesch.). X. 621. A: ὅσα γῆ φύει. Id. Legg. VI. 766. A. Polit. 274. A: φύειν τε καὶ γεννᾶν cet. Pol. IX. 588. C: φύειν ἐξ αὑτοῦ πάντα ταῦτα. Legg. VIII. 848. B: χείρω που καὶ βελτίω τούτων ἕκαστα ἀνάγκη φύειν καὶ ἐκτρέφειν τὴν γῆν. Phaedr. 251. C: φύουσα τὰ πτερά. Tim. 91. D: ἀντὶ τριχῶν πτερὰ φύον. Soph. 265. C: ἄνευ διανοίας φυούσης (αἰτίας). Menex. 237. D: ἐν ᾧ ἡ πᾶσα γῆ ... ἔφυε ζῶα παντοδαπά. Apol. 34. D: οὐδ' ἐγὼ ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης (Hom.) πέφυκα. Charm. 158. B: εἰ ... καὶ πρὸς τἄλλα κατὰ τὸν τοῦδε λόγον ἱκανῶς πέφυκας. Phaedr. 246. D: πέφυκεν ἡ πτεροῦ δύναμις τὸ ἔμβριθες ἄγειν ἄνω. 255. C: ᾗ πέφυκεν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἰέναι. 265. E: κατ' ἄρθρα, ᾗ πέφυκε. 270. D: τίνα (δύναμιν) πρὸς τί πέφυκεν εἰς τὸ δρᾶν ἔχον (*naturâ habeat*). 271. A: πότε-

ρον ἓν καὶ ὅμοιον πέφυκεν ᾗ cet. 277. C: καθ' ὅσον πέφυκε. Gorg. 479. D: τὸ ... μὴ διδόναι δίκην πάντων μέγιστόν τε καὶ πρῶτον κακῶν πέφυκεν. Phaed. 60. B: ὡς θαυμασίως πέφυκε πρὸς τὸ δοκοῦν ἐναντίον εἶναι. Parm. 153. E: εἰ μὴ παρὰ φύσιν πέφυκεν αὐτὸ τὸ ἕν. Crat. 387. A: ᾧ πέφυκε (τέμνεσθαι). Conv. 195. C: ὃ δὴ πέφυκεν Ἔρως μισεῖν. Pol. I. 341. B: οὐ γὰρ ἡ τέχνη ... ἐπὶ τούτῳ πέφυκεν ἐπὶ τῷ cet. IV. 423. D: πρὸς ὅ τις πέφυκε. VI. 508. A: ἆρ' οὖν ὧδε πέφυκεν ὄψις πρὸς τοῦτον τὸν θεόν; Tim. 81. E: τὸ δ' ᾗ πέφυκε γιγνόμενον ἡδύ. Legg. IV. 723. D: καίτοι πέφυκέ γε εἶναι πᾶσιν. IX. 870. B: ὧν ἕνεκα ὁ πλοῦτος εἶναι πέφυκε. Polit. 282. B: τούτοιν ἑκάτερον ἅμα δυοῖν πεφύκατον τέχναιν μέρη. Legg. XII. 961. D: ὡς ἐν ζώῳ ψυχὴ καὶ κεφαλὴ τό γε μέγιστον πεφύκατον. I. 649. C: ἃ παθόντες ... πεφύκαμεν διαφερόντως θαῤῥαλέοι ... εἶναι. Pol. V. 475. C: εἴθ' οὕτως εἴτ' ἐκείνως πεφύκασιν. Legg. VII. 819. B: ὡς πεφύκασι γίγνεσθαι. VIII. 829. D: ἐὰν καὶ μὴ μουσικὰ πεφύκῃ. Prot. 330. C: τοιοῦτον πεφυκέναι οἷον ἀνόσιον εἶναι. Phaed. 80. A: ἢ οὐ δοκεῖ σοι τὸ ... θεῖον οἷον ἄρχειν ... πεφυκέναι —; Soph. 232. A: κινδυνεύει τοῦτο ταύτῃ πῃ μάλιστα πεφυκέναι. Crat. 384. D: οὐ γὰρ φύσει ἑκάστῳ πεφυκέναι ὄνομα οὐδὲν οὐδενί cet. Phil. 51. C: ἀεὶ καλὰ καθ' αὑτὰ πεφυκέναι. Conv. 184. B: χωρὶς τοῦ μηδὲ πεφυκέναι ἀπ' αὐτῶν γενναίαν φιλίαν. Pol. VI. 494. D: διὰ τὸ εὖ πεφυκέναι. 490. A: ὅτι πρὸς τὸ ὂν πεφυκὼς εἴη ἁμιλλᾶσθαι ὅ γε ὄντως φιλομαθής. X. 597. E: τρίτος τις ἀπὸ βασιλέως καὶ τῆς ἀληθείας πεφυκώς. Charm. 154. E: εἰ τὴν ψυχὴν ... τυγχάνει εὖ πεφυκώς. Pol. IV. 433. A: εἰς ὃ αὐτοῦ ἡ φύσις ἐπιτηδειοτάτη πεφυκυῖα εἴη. Legg. VII. 803. D. Ep. VII. 343. D: πεφυκυῖα φαύλως. Soph. 266. E: εἰ ... τῶν ὄντων ἕν τι φανείη πεφυκός. Parm. 153. D: ὥστ' ... ἅμα τῇ τελευτῇ ἂν γεγονὸς ὕστατον ἂν τῶν ἄλλων πεφυκὸς εἴη γίγνεσθαι. Pol. VI. 507. E: ἰδίᾳ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο πεφυκός (γένος). X. 601. D: πρὸς ἣν (χρείαν) ἂν ἕκαστον ᾖ πεποιημένον ἢ πεφυκός. IV. 442. E: (περὶ) τοῦ ἐκείνῃ ὁμοίως πεφυκότος τε καὶ τεθραμμένου ἀνδρός. Tim. 62. D: τοῦ ... κόσμου ταύτῃ πεφυκότος. Prot. 325. B: οὕτω δ' αὐτοῦ πεφυκότος. Pol. X. 609. B: ὅτι τοῦ πεφυκότος οὕτως ὄλεθρος οὐκ ἦν. Ep. VII. 343. E: εὖ πεφυκότι. Theaet. 144. A: οὐδένα πω ᾐσθόμην οὕτω θαυμαστῶς εὖ πεφυκότα. Legg. VI. 773. B: τὸν ... ἐναντίως πεφυκότα. Crat. 383. A: ὀνόματος ὀρθότητα εἶναι ἑκάστῳ τῶν ὄντων φύσει πεφυκυῖαν. Critia 109. C. Parm. 145. E: οὕτω δὴ πεφυκὸς τὸ ἓν cet. Crat. 389. C: τὸ φύσει ἑκάστῳ πεφυκὸς ὄργανον ἐξευρόντα cet. D. 398. A: οὐκ ἐκ χρυσοῦ πεφυκός (τὸ χρυσοῦν γένος). Phil. 58. A: περὶ τὸ ὂν καὶ τὸ ὄντως καὶ τὸ κατὰ ταὐτὸν ἀεὶ πεφυκός. Soph. 266. B: ἐξ ὧν τὰ πεφυκότ' ἐστί. Tim. 54. C: ἐκ γὰρ ἑνὸς ἅπαντα

πεφυκότα (abs.) cet. Hipp. mai. 301. B: *οὕτω μεγάλα ... καὶ διανεκῆ σώματα τῆς οὐσίας πεφυκότα.* Conv. 193. C: *παιδικῶν τυχεῖν κατὰ νοῦν αὐτῷ πεφυκότων.* Legg. VII. 807. D: *οὕτω ... τούτων πεφυκότων.* Pol. VIII. 547. E: *τοὺς πρὸς πόλεμον μᾶλλον πεφυκότας.* Tim. 55. D: *πότερον ... ἕνα ἢ πέντε αὐτοὺς ἀληθείᾳ πεφυκότας λέγειν προσήκει.* Phaedr. 266. B: *δυνατὸν εἰς ἓν καὶ ἐπὶ πολλὰ πεφυκόθ'* (v. *πεφυκότα*) *ὁρᾶν.* Crat. 397. B: *περὶ τὰ ἀεὶ ὄντα καὶ πεφυκότα.* Tim. 68. E: *ταῦτα ... πάντα τότε ταύτῃ πεφυκότα ἐξ ἀνάγκης.* Crat. 389. B: *οἷα ... ἑκάστῳ καλλίστη πεφύκει* (sic Cl. c. al. Vulgo *ἐπεφύκει*). Pol. II. 374. B: *πρὸς ὃ πεφύκει* (al. *ἐπεφύκει*) *ἕκαστος.* Tim. 69. E: *ἐπειδὴ τὸ μὲν ἄμεινον αὐτῆς, τὸ δὲ χεῖρον πεφύκει.* Pol. X. 597. D: *μίαν φύσει αὐτὴν (κλίνην) ἔφυσεν.* Tim. 44. E. 74. E: *βραχεῖαν σάρκα ἔφυσεν.* Euthyd. 299. A: *ὅτι ... μαθὼν σοφοὺς υἱεῖς οὕτως ἔφυσεν.* Tim. 76. E: *τρίχας ... ἔφυσαν.* Legg. VII. 797. E: *ἐξ αὐτῶν τούτων ... σάρκας φύσαντα οἰκείας τούτοις.* Tim. 90. A: *ὅθεν ἡ πρώτη τῆς ψυχῆς γένεσις ἔφυ.* Legg. V. 746. C: *ὅ τι ... ξυγγενέστατον ἔφυ τῶν προσηκόντων πράττειν.* Pol. III. 415. C: *ἂν αὖ ἐκ τούτων τις ὑπόχρυσος φυῇ.* V. 473. D. VI. 494. B: *ἐὰν τὸ σῶμα φυῇ προσφερὲς τῇ ψυχῇ.* 496. B. Ep. VII. 343. E: *κακῶς ἂν φυῇ.* Phaedr. 251. C: *ὅταν ἄρτι φυῶσι* (v. *φύωσι*). Pol. X. 597. C: *οὔτε μὴ φυῶσι.* VI. 489. E: *οἷον ἀνάγκη φῦναι τὸν καλόν τε ἀγαθὸν ἐσόμενον.* Tim. 41. E. Legg. II. 663. E: *ὁπλίτας ἐξ αὐτῶν φῦναι.* XI. 92? A. Menex. 237. A: *διὰ τὸ φῦναι ἐξ ἀγαθῶν.* Pol. III. 396. C: *ὁ ἐναντίως ἐκείνῳ φύς τε καὶ τραφείς.* V. 461. A: *οὐδ' ὑπὸ εὐχῶν φύς.* Legg. VI. 771. B: *ἓν ... ὀρθότατα φύν.* Theag. 121. B: *θεραπεία τοῦ φύντος.* Legg. VI. 772. E: *ἀγαθῶν πατέρων φύντι.* Menex. 239. A: *μιᾶς μητρὸς πάντες ἀδελφοὶ φύντες.* Polit. 273. E: *τὰ ... ἐκ γῆς νεογενῆ σώματα πολιὰ φύντα.* Pol. III. 401. E: *(τῶν) μὴ καλῶς φύντων.* IV. 431. C: *(ἐν) τοῖς βέλτιστα μὲν φῦσι, βέλτιστα δὲ παιδευθεῖσιν.* V. 451. C. Alc. I. 120. E: *τοὺς εὖ φύντας.* Phaedr. 259. C: *ἐξ ὧν τὸ τεττίγων γένος μετ' ἐκεῖνο φύεται.* 276. A: *ὅσῳ ἀμείνων ... τούτου φύεται.* Phaed. 110. A: *οὔτε φύεται ἄξιον λόγου οὐδὲν ἐν τῇ θαλάττῃ* cet. Soph. 265. C: *ὅσα τ' ἐπὶ γῆς ἐκ σπερμάτων καὶ ῥιζῶν φύεται.* Conv. 197. A: *ᾗ γίγνεταί τε καὶ φύεται πάντα τὰ ζῶα.* Pol. VI. 503. B: *τὰ πολλὰ δὲ διεσπασμένη φύεται* (*φύσις*). Tim. 89. B. Legg. IV. 712. A: *τότε πολιτείας τῆς ἀρίστης ... φύεται γένεσις.* VII. 788. D: *ὡς ἡ πρώτη βλάστη παντὸς ζώου πολὺ μεγίστη καὶ πλείστη φύεται.* IX. 875. A: *ὅτι φύσις ἀνθρώπου οὐδενὸς ἱκανὴ φύεται ὥστε γνῶναι* cet. Polit. 274. D: *ἐκείνως ζῶμέν τε καὶ φυόμεθα.* Theaet. 144. B: *μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι φύονται.* Pol. IV. 424. A. De virt. 378. C: *ἆρα φύσει φύονται οἱ ἀγαθοί:*

Pol. VIII. 556. B: ἐλάττω δ' ἐν αὐτῷ φύοιτο (v. φύοιντο) τῶν τοιούτων κακῶν (int. ἄν). Legg. VII. 795. C: εἴ τις ... φύοιτο. Pol. VIII. 565. D: ὅταν περ φύηται τύραννος. Phaedr. 251. B: ὥρμησε φύεσθαι ἀπὸ τῆς ῥίζης ὁ τοῦ πτεροῦ καυλός. Phaed. 110. D: ἀνὰ λόγον τὰ φυόμενα φύεσθαι. Polit. 310. E: νωθεστέρα φύεσθαι τοῦ καιροῦ (int. ἀνάγκη). Pol. IX. 589. B: τὰ δὲ ἄγρια ἀποκωλύων φύεσθαι. Legg. VII. 788. D. Epin. 989. C: ταῦτα οὔτε ῥᾴδια φύεσθαι. Pol. VIII. 564. B: ποῖον νόσημα ἐν ὀλιγαρχίᾳ τε φυόμενον ταὐτὸν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ δουλοῦται αὐτήν. Ep. VIII. 353. D: ἀρχῇ φυομένῃ νέᾳ. Legg. VI. 757. D: τὴν νῦν φυομένην κατοικίζειν πόλιν. Ep. III. 316. B: (πρὸς) τὴν νῦν (διαβολὴν) μείζω φυομένην καὶ σφοδροτέραν. VII. 336. E: αἱ τῶν στάσεων πολλαὶ ... φυόμεναι ... διαφοραί. Pol. VII. 533. B: πρὸς θεραπείαν τῶν φυομένων τε καὶ συντιθεμένων. Conv. 186. A: (ἐν) τοῖς ἐν τῇ γῇ φυομένοις. Phaedr. 276. D: ἡσθήσεται ... αὐτοὺς θεωρῶν φυομένους ἁπαλούς. Polit. 272. A: οὐχ ὑπὸ γεωργίας φυομένους. Crat. 410. D: τὰ φυόμενα καὶ τὰ γιγνόμενα. Pol. X. 596. C: τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα ἅπαντα ποιεῖ. Lach. 198. E. Euthyd. 296. D: ὅτ' ἐγίγνου καὶ ὅτ' ἐφύου. Polit. 270. D: οἷον νεώτερον καὶ ἁπαλώτερον ἐφύετο. 271. B: οἳ ... τῆςδε (περιφορᾶς) κατ' ἀρχὰς ἐφύοντο. Legg. VIII. 831. A: ἑτέρους πάλιν οὐ χείρους φύσεσθαι.

φωνασκῶ, vocem exerceo. Legg. II. 665. E: οἱ περὶ νίκης χοροὶ ἀγωνιζόμενοι πεφωνασκηκότες.

φωνή, ἡ, sonus, vox; lingua, sermo; etiam *dialectus.* Theaet. 203. B: τοῦ ... βῆτα οὔτε φωνὴ οὔτε ψόφος. Crat. 418. B: ἡ ... νέα φωνὴ ἡμῖν ἡ καλὴ αὕτη. 421. D: ἡ παλαιὰ φωνή. Phil. 17. B: φωνὴ ... ἡμῖν ἐστί που μία διὰ τοῦ στόματος ἰοῦσα. Legg. I. 642. C: καί μοι νῦν ἡ ... φωνὴ προςφιλὴς ὑμῶν. XI. 938. A: ἀπειθοῦσι δὲ φωνὴ νόμου ἥδε. Apol. 31. D: φωνή τις γιγνομένη. Theag. 128. D: ἐὰν ... γένηται ἡ φωνή. Ax. 364. A: διῆξε φωνὴ βοῶντός του. Ep. VII. 321. D: ἔστι γάρ δή τις φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἑκάστης, καθαπερεί τινων ζῴων. Def. 414. C. D: φωνὴ ἀνθρώπου ἐγγράμματος. Locr. 101. A. Prot. 316. A: διὰ τὴν βαρύτητα τῆς φωνῆς. Theaet. 206. D: ἐμφανῆ ποιεῖν διὰ φωνῆς. Soph. 262. A: τὸ ... σημεῖον τῆς φωνῆς ... ὄνομα. Polit. 306. C: εἴτε κατὰ φωνῆς φοράν. Crat. 383. A: τῆς αὐτῶν φωνῆς μόριον ἐπιφθεγγόμενοι. Tim. 47. C. D: ὅσον τ' αὖ μουσικῆς φωνῆς χρήσιμον. Legg. II. 669. E: φωνῆς θηριώδους σφόδρα φίλον. VI. 777. B: περί γε τὰς τῶν ἐκ μιᾶς φωνῆς πολλοὺς οἰκέτας (*multos eiusdem linguae servos*) κτωμένων πόλεις. Ep. VIII. 353. E: τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς. Prot. 310. B: τῇ φωνῇ μέγα λέγων. 341. C: ἐν φωνῇ βαρβάρῳ τεθραμμένος. 346. D: τῇ φωνῇ ἐνταῦθα κέχρηται τῇ τῶν Μυτιληναίων. Phaed. 62. A: τῇ αὐτοῦ

φωνῇ εἰπών. Theaet. 190. A: οὐδὲ φωνῇ, ἀλλὰ σιγῇ πρὸς αὑτόν. Soph. 261. E: τῶν τῇ φωνῇ περὶ τὴν οὐσίαν δηλωμάτων. Crat. 398. B: ἔν γε τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ. D: ἐν τῇ Ἀττικῇ φωνῇ. 410. A. Legg. I. 634. E: μιᾷ ... φωνῇ καὶ ἐξ ἑνὸς στόματος πάντας συμφωνεῖν cet. II. 654. C. Lys. 204. D: ὅτι καὶ ᾄδει εἰς τὰ παιδικὰ φωνῇ θαυμασίᾳ. Apol. 17. D: εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ φωνῇ τε καὶ τῷ τρόπῳ ἔλεγον ἐν οἷσπερ ἐτεθράμμην. Prot. 310. B: τὴν φωνὴν γνοὺς αὐτοῦ. 322. A: φωνὴν καὶ ὀνόματα ταχὺ διηρθρώσατο τῇ τέχνῃ. 341. B: δίκαιον γὰρ τὴν Σιμωνίδου φωνὴν τοῦτον ἐρωτᾶν. Phaedr. 242. C: καί τινα φωνὴν ἔδοξα αὐτόθεν ἀκοῦσαι. 259. D: αἳ ... ἱᾶσι καλλίστην φωνήν. Theaet. 163. B: τῶν βαρβάρων πρὶν μαθεῖν τὴν φωνήν. 183. B: ἀλλά τιν' ἄλλην φωνὴν θετέον τοῖς τὸν λόγον τοῦτον λέγουσιν. 203. B: φωνὴν μόνον ἔχει. Crat. 398. D: κατὰ τὴν Ἀττικὴν τὴν παλαιὰν φωνήν. 409. E: κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν φωνήν. Phil. 18. B: φωνὴν ἄπειρον. Conv. 212. D: Ἀλκιβιάδου τὴν φωνὴν ἀκούειν. Pol. X. 617. B: φωνὴν μίαν ἱεῖσαν. Tim. 67. B: φωνὴν θῶμεν τὴν δι' ὤτων ὑπ' ἀέρος ἐγκεφάλου τε καὶ αἵματος μέχρι ψυχῆς πληγὴν διαδιδομένην. Critia 113. A. B. Legg. II. 666. D. X. 890. D: πᾶσαν, τὸ λεγόμενον, φωνὴν ἱέντα. (Cf. Euthyd. 293. A. Sis. 389. C.). XI. 934. D: πολλὴν φωνὴν ἱέντες. XII. 960. A: ἔξω τῆς οἰκίας φωνὴν ἐξαγγέλλειν. Ax. 366. D: ταύτην τῆς δυσαρεστήσεως μίαν ἔχον φωνήν. Ep. V. 321. E: ἥτις ... ἂν τῶν πολιτειῶν τὴν αὑτῆς φθέγγηται φωνήν. Prot. 356. C: αἱ φωναὶ αἱ ἴσαι. Pol. III. 397. B: φωναῖς τε καὶ σχήμασιν. Legg. II. 653. D. Gorg. 474. E: τὰς φωνὰς καὶ τὰ κατὰ τὴν μουσικὴν πάντα. Phaed. 98. D. Pol. III. 397. A: πάντων ὀργάνων φωνάς. V. 475. A: πάσας φωνὰς ἀφίετε. 476. B: τὰς ... καλὰς φωνὰς ἀσπάζονται. VIII. 568. C: καλὰς φωνὰς καὶ μεγάλας καὶ πιθανὰς μισθωσάμενοι. Legg. II. 669. C: θηρίων φωνὰς καὶ ἀνθρώπων cet.

φωνήεις, εσσα, εν, *vocalis*. Legg. III. 700. E: ὅθεν ... τὰ θέατρα ἐξ ἀφώνων φωνήεντα ἐγένοντο. Praec. φωνήεντα (γράμματα) dicuntur *vocales* (litterae). Soph. 253. A: τὰ ... φωνήεντα διαφερόντως τῶν ἄλλων οἷον δεσμὸς διὰ πάντων κεχώρηκεν. Crat. 393. D: τοῖς ἄλλοις φωνήεσί τε καὶ ἀφώνοις cet. 424. C: τὰ φωνήεντα διελέσθαι. Phil. 18. B. C.

φωνῶ, *loquor; pronuntio*. Ax. 366. C: ἔθος ἐστὶν αὐτῷ φωνεῖν τὸ Ἐπιχάρμειον. Soph. 262. C: οὐδὲ οὐσίαν ὄντος οὐδὲ μὴ ὄντος δηλοῖ τὰ φωνηθέντα. Tim. 72. A: τοῦ ... μανέντος ... οὐκ ἔργον τὰ φανέντα καὶ φωνηθέντα ὑφ' ἑαυτοῦ κρίνειν.

φώρ, ὁ, *fur*. Pol. I. 334. A: ὅτου τις ἄρα δεινὸς φύλαξ, τούτου καὶ φὼρ δεινός. Legg. IX. 874. B: νύκτωρ φῶρα εἰς οἰκίαν εἰσιόντα ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων.

φωρῶ, *scrutor* (furti detegendi causa). Legg. XII. 954. B: *οὕτω φωράτω.* A: *φωρᾶν ... ἂν ἐθέλῃ τίς τι παρ' ὁτῳοῦν.* Ib. *ἐὰν δέ τις ἐρευνᾶν βουλομένῳ φωρᾶν μὴ διδῷ.* B: *ὁ φωρῶν.* Verti potest *coarguo.* Tim. 63. C: *ταὐτὸν ... τοῦτο δεῖ φωρᾶσαι δρῶντας ἡμᾶς περὶ τόνδε τὸν τόπον.*

φώς, ὁ, vir. Prot. 339. C: *σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρημένον* (Simon.). Gorg. 486. B: *εἴ τις ... φῶτα ἔθηκε χείρονα* (Eurip.).

φῶς, τό, lux, dies. Prot. 311. A: *ἕως ἂν φῶς γένηται.* Phaed. 89. C: *ἕως ἔτι φῶς ἐστίν.* 109. E: *τὸ ἀληθῶς φῶς.* Soph. 266. C: *φῶς οἰκεῖόν τε καὶ ἀλλότριον.* Crat. 409. B: *τὸ ... σέλας καὶ τὸ φῶς ταὐτόν.* Ib. *νέον ... καὶ ἕνον ἀεί ἐστι περὶ τὴν σελήνην τοῦτο τὸ φῶς.* Pol. VI. 508. A: *εἴπερ μὴ ἄτιμον τὸ φῶς.* C: *τὸ ἡμερινὸν φῶς.* Critia 120. C: *ἐπειδὴ φῶς γένοιτο.* Legg. V. 738. E: *ὅπου ... μὴ φῶς ἀλλήλοις ἐστὶν ἀλλήλων ἐν τοῖς τρόποις, ἀλλὰ σκότος.* VI. 775. C: *ἄδηλον ὁποία νὺξ ἢ φῶς αὐτὸ γεννήσει μετὰ θεοῦ.* Ep. VII. 341. D: *οἷον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς.* Pol. VII. 518. A: *ἐκ ... φωτὸς εἰς σκότος μεθισταμένων.* B. 532. C. Ax. 365. C: *εἰ στερήσομαι τοῦδε τοῦ φωτός.* Prot. 320. D: *ἐπειδὴ ... ἄγειν αὐτὰ πρὸς φῶς ἔμελλον.* (Id. Phaedr. 261. E. Theaet. 157. D. Tim. 91. D. Legg. VI. 781. A. C. IX. 869. C.) Crat. 410. D: *τὸ ... προάγον εἰς φῶς.* Parm. 128. E: *εἴτ' ἐξοιστέον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς εἴτε μή.* (Id. Legg. IV. 722. E. VII. 788. C.) Phil. 66. A: *ὡς φῶς οὐ δέον ὁρᾶν αὐτά.* Soph. 220. D: *πρὸς πυρὸς φῶς γιγνόμενον.* Pol. IV. 427. D: *φῶς ποθὲν πορισάμενος ἱκανόν.* V. 461. C: *μηδ' εἰς φῶς ἐκφέρειν κύημα μηδέ γε ἕν, ἐὰν γένηται.* 473. E: (*μή ποτε πρότερον*) *φῶς ἡλίου ἴδῃ.* VII. 514. A: *πρὸς τὸ φῶς τὴν εἴσοδον ἐχούσῃ* (*οἰκήσει*). 515. C: *πρὸς τὸ φῶς ἀναβλέπειν.* D: *εἰ πρὸς αὐτὸ τὸ φῶς ἀναγκάζοι αὐτὸν βλέπειν.* E: *εἰς τὸ τοῦ ἡλίου φῶς.* 516. B: *προσβλέπων τὸ τῶν ἄστρων τε καὶ σελήνης φῶς.* 540. A: *εἰς αὐτὸ ἀποβλέψαι τὸ πᾶσι φῶς παρέχον.* X. 616. B: *διὰ παντὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς τεταμένον φῶς εὐθύ.* Tim. 39. B: *φῶς ὁ θεὸς ἀνῆψεν.* 58. C: *ὃ ... φῶς ... τοῖς ὄμμασι παρέχει.* Legg. IV. 724. A: *πρὸς τὸ φῶς ἐπανάγειν.* X. 899. A: *εἴτε ἐν ἅρμασιν ἔχουσα ἡμῖν* (*ἡ ψυχὴ*) *ἥλιον ἄγει φῶς τοῖς ἅπασιν* cet. Locr. 99. B: *πῦρ ... φλόγα καὶ φῶς καὶ αὐγὰν* (*ἴσχει*).

φωσφόρος, ὁ ἡ, lucifer. Tim. 45. B: *φωσφόρα ... ὄμματα.* *Lucifer* (stella). Locr. 97. A: *φωσφόρος ... πολλάκις μὲν γίγνεται ὁ τᾶς Ἀφροδίτας.* 96. E: *τὸν Ἀφροδίτας καὶ φωσφόρον τοὶ πολλοὶ καλέοντι.*

X.

Χῖ, τό. Crat. 414. B: μεταξὺ τοῦ χῖ cet. Tim. 36. B: μέσην πρὸς μέσην ἑκατέραν ἀλλήλαις οἷον χῖ προςβαλὼν κατέκαμψεν εἰς κύκλον.

χαίνω, v. χάσκω.

χαίρω, *gaudeo, laetor, delector*; etiam *mihi lubet* vel *lubenter aliquid facio*, *amo*; cum part. pass. verti potest germ. *gern haben* vel *hören* (v. c. ὀνομαζόμενος), ut Lat. *gaudere* c. infin. pass. Prot. 318. D: ἐγὼ τοῖς καλῶς ἐρωτῶσι χαίρω ἀποκρινόμενος. Conv. 173. C: ὑπερφυῶς ὡς χαίρω. Pol. I. 328. D. Prot. 358. A: εἴτε ὁπόθεν καὶ ὅπως χαίρεις τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. Conv. 212. C: ὅ τι καὶ ὅπῃ χαίρεις ὀνομάζων. Hipp. min. 369. A. Prot. 346. C: εἴ τις χαίρει ψέγων. Phaedr. 273. C: ὁπόθεν χαίρει ὀνομαζόμενος. Soph. 259. C: χαίρει ... τοὺς λόγους ἕλκων. Phil. 36. B: τότε ... λυπεῖταί τε ἅμα καὶ χαίρει. Conv. 192. C: ὡς ... τούτου ἕνεκα ἕτερος ἑτέρῳ χαίρει ξυνὼν cet. Legg. VI. 763. B: εἴθ' ὅ τι καλῶν χαίρει. Euthyd. 288. B: εἴθ' ὁπόθεν καὶ ὅπῃ χαίρετον ὀνομαζόμενοι. Pol. X. 605. D: οἶσθ' ὅτι χαίρομεν cet. Gorg. 498. A: πότεροι ... μᾶλλον χαίρουσι καὶ λυποῦνται, οἱ φρόνιμοι ἢ οἱ ἄφρονες; Crat. 400. E: οἵτινες τε καὶ ὁπόθεν χαίρουσιν ὀνομαζόμενοι. Conv. 191. E: χαίρουσι συγκατακείμενοι. Pol. V. 458. A: χαίρουσι διεξιόντες οἷα δράσουσι γενομένου. Apol. 23. C. 33. C: ὅτι ἀκούοντες χαίρουσιν ἐξεταζομένοις τοῖς οἰομένοις ... εἶναι σοφοῖς. Hipp. mai. 285. E: ὅτι εἰκότως σοι χαίρουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἅτε πολλὰ εἰδότι. Phil. 11. B: οὐκοῦν ... ταῖς μεγίσταις ἡδοναῖς χαίροις ἄν; Pol. II. 358. E: περὶ γὰρ τίνος ἂν μᾶλλον πολλάκις τις νοῦν ἔχων χαίροι λέγων καὶ ἀκούων; Menex. 238. C: ὁ δὲ ἄλλο (καλεῖ) ὃ (v. ᾧ) ἂν χαίρῃ. Gorg. 494. E: οὕτω ... ὅπως ἂν χαίρωσιν. Pol. V. 462. B: ὅταν ... πάντες οἱ πολῖται ... παραπλησίως χαίρωσι καὶ λυπῶνται. Gorg. 497. A: οὐκ ἄρα τὸ χαίρειν ἐστὶν εὖ πράττειν cet. Soph. 259. D: χαίρειν οὕτω τἀναντία ἀεὶ προςφέροντα ἐν τοῖς λόγοις. Phil. 11. B: τὸ χαίρειν ... καὶ τὴν ἡδονὴν cet. 21. B: τὸ χαίρειν ἔχων. Legg. V. 733. A: τῷ χαίρειν πλείω (κρατεῖ). Hipp. mai. 297. E: ὃ ἂν χαίρειν ἡμᾶς ποιῇ. Legg. XII. 941. B: οὐδεὶς ... χαίρων ἐπιτετήδευκε τούτοιν οὐδέτερον. Menex. 248. A. Pol. X. 606. A: τὸ ... χαῖρον. Gorg. 494. B: μήτε χαίροντα ἔτι μήτε λυπούμενον. C: χαίροντα εὐδαιμόνως ζῆν. 497. E: παῖδα ἀνόητον χαίροντα ἤδη εἶδες; Euthyd. 303. B: χαίροντε. Pol. V. 475. D: τῷ καταμανθάνειν χαίροντες. VII. 539. B: χαίροντες ... τῷ ἕλκειν cet. X. 603. C: ἐν τούτοις δὴ πᾶσιν ἢ λυπουμένους ἢ χαίροντας. Legg. V. 739. D: ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς χαίροντας

καὶ λυπουμένους. — Participium absolute ita ponitur ut verti possit *impune*. Gorg. 510. D: τοῦτον οὐδεὶς χαίρων ἀδικήσει. Alc. II. 139. C: οἴει ἂν οὖν χαίροντας ἡμᾶς εἶναι μετὰ τοσούτων μαινομένων πολιτευομένους —; — Pol. V. 450. A: ἣν (πολιτείαν) ὡς ἤδη διεληλυθὼς ἔγωγε ἔχαιρον. Phil. 21. C: ὅτι ποτὲ ἔχαιρες. Ib. ὡς χαιρήσεις. Pol. X. 606. C: (ἂν?) ἀκούων σφόδρα χαρῇς. — In salutando ponuntur imperat. χαῖρε, *salve* (Parm. 126. A. Crat. 429. E. Conv. 214. B. Ep. III. 315. B. Conv. 212. B: ἄνδρες, χαίρετε. Epin. 975. A: πρῶτοι χαιρέτωσαν.) et infinit. χαίρειν (int. λέγω vel tale quid). Charm. 164. E: τοῦ προςρήματος, τοῦ χαίρειν. Ion. init. τὸν Ἴωνα χαίρειν. Ep. III. init. Πλάτων Διονυσίῳ χαίρειν ἐπιστείλας. Etiam discedentes hoc verbo utuntur (ut χαῖρε, Lat. *vale*. Phaed. 116. C. D.). Hinc in eo quoque ponitur quem dimittimus vel in eo quod *missum facimus, valere iubemus, non iam curamus* (Lat. *valeat*). Conv. 199. A: χαιρέτω δή. Legg. I. 636. D: τὸ ... τοῦ μύθου χαιρέτω. X. 886. D: τὰ ... τῶν ἀρχαίων πέρι μεθείσθω καὶ χαιρέτω. — Cum v. ἐᾶν est *dimittere*, etiam *missum facere, sinere, non curare*. Prot. 347. E. Phaedr. 230. A. Gorg. 458. B. 461. A. Phaed. 63. E. Soph. 220. A. Polit. 260. B. Conv. 176. E: τὴν ... αὐλητρίδα χαίρειν ἐᾶν. Pol. II. 358. B. X. 618. E: τὰ δὲ ἄλλα πάντα χαίρειν ἐάσει. Legg. VII. 810. B. al. Similiter χαίρειν εἰπεῖν (Phaedr. 272. E: πολλὰ εἰπόντα χαίρειν τῷ ἀληθεῖ. Phaed. 64. C: χαίρειν εἰπόντες ἐκείνοις. 82. D. Pol. III. 406. D: χαίρειν εἰπὼν τῷ τοιούτῳ ἰατρῷ. Legg. VIII. 842. D.), λέγειν (Theaet. 188. A: χαίρειν λέγω ἐν τῷ παρόντι. Soph. 258. A. Phil. 36. D.) et προςαγορεύειν (Legg. VI. 771. A: τὰ δ' ἄλλα ἐπιτηδεύματα ... χαίρειν χρὴ προςαγορεύειν).

χάλαζα, ἡ, *grando*. Tim. 59. E: παγὲν ... οὕτω τὸ μὲν ὑπὲρ γῆς μάλιστα τοῦτο παθὸν ταῦτα χάλαζα (λέγεται). Locr. 99. C: πάχνα χάλαζά τε καὶ κρύσταλλος. Conv. 188. B: πάχναι καὶ χάλαζαι. Pol. III. 397. A: ψόφους ἀνέμων τε καὶ χαλαζῶν.

χαλαρός, ά, όν, *remissus*. Pol. III. 398. E: αἵτινες χαλαραὶ (ἁρμονίαι) καλοῦνται.

χάλασις, ἡ, *remissio*. Pol. IX. 590. B: ἐπὶ τῇ αὑτοῦ τούτου χαλάσει τε καὶ ἀνέσει.

χαλαστραῖον, vid. χαλεστραῖον.

χαλεπαίνω, *succenseo, irascor, indignor*. Apol. 41. D: ἔγωγε τοῖς καταψηφισαμένοις μου ... οὐ πάνυ χαλεπαίνω. Euthyd. 285. D. Hipp. mai. 301. E: ὅτι μοι χαλεπαίνεις. Pol. II. 376. A: ὅτι, ὃν μὲν ἂν (i. q. *si quem*) ἴδῃ ἀγνῶτα, χαλεπαίνει. IV. 440. C. Legg. IV. 706. D. Prot. 323. B: ἢ καταγελῶσιν ἢ χαλεπαίνουσι. Phaed. 116. C: ὅτι μοι χαλεπαίνουσι. Soph. 230. B: ἑαυτοῖς ... χαλεπαίνουσι. Pol. V. 469. E: αἱ (κύνες) τοῖς λίθοις, οἷς ἂν βληθῶσι, χαλε-

παίνουσι. Euth. 6. A. Pol. IV. 426. E: *μὴ τοίνυν χαλέπαινε.* Phaed. 62. C: *χαλεπαίνοις ἂν αὐτῷ.* Euthyd. 295. D: *ὅτι μοι χαλεπαίνοι διαστέλλοντι τὰ λεγόμενα.* Pol. V. 476. D: *ἐὰν ἡμῖν χαλεπαίνῃ οὗτος* cet. Phaedr. 269. B: *οὐ χρὴ χαλεπαίνειν, ἀλλὰ συγγιγνώσκειν.* Pol. IV. 426. B: *τὸ γὰρ τῷ εὖ λέγοντι χαλεπαίνειν οὐκ ἔχει χάριν.* V. 480: *τῷ γὰρ ἀληθεῖ χαλεπαίνειν οὐ θέμις.* VI. 500. A: *ἢ οἴει τινὰ χαλεπαίνειν τῷ μὴ χαλεπῷ —;* Euthyd. 306. C: *συγγιγνώσκειν ... αὐτοῖς χρὴ τῆς ἐπιθυμίας, καὶ μὴ χαλεπαίνειν.* Pol. I. 354. A: (*ἐπειδὴ*) *χαλεπαίνων ἐπαύσω.* Epin. 988. B: *χαλεπαῖνον τῷ δυναμένῳ μανθάνειν.* Crit. 51. B: *θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσαν.* Soph. 229. E: *τὰ μὲν χαλεπαίνοντες, τὰ δὲ μαλθακωτέρως παραμυθούμενοι.* Pol. VI. 501. C: *δι' ὃν ἐκεῖνοι ἐχαλέπαινον.* Phil. 47. E: *χαλεπῆναι* (Hom.). Phaed. 116. C: *ὅτι οὐκ ἐμοὶ χαλεπανεῖς.* Theaet. 161. A: *οὐ σφόδρα χαλεπανεῖς —;* Menex. 236. C: *ὅπως μή μοι χαλεπανεῖ ἡ διδάσκαλος, ἂν* cet. Ax. 368. B. Pol. II. 383. C: *χαλεπανοῦμεν.* Crit. 54. C. Pol. V. 480: *καὶ ἆρα ἡμῖν σφόδρα χαλεπανοῦσιν, ἂν οὕτω λέγωμεν;* VI. 500. E: *χαλεπανοῦσι ... τοῖς φιλοσόφοις.* I. 337. A: *ἐλεεῖσθαι ... ἡμᾶς πολὺ μᾶλλον εἰκός ἐστί που ὑπὸ ὑμῶν ... ἢ χαλεπαίνεσθαι.*

χαλεπός, ή, όν, *gravis, acerbus, severus*; etiam *ferox* vel *immitis* (etiam *periculosus*); *molestus*; *adversus*; *difficilis.* Polit. 299. E: *ὢν καὶ νῦν χαλεπός* (*ὁ βίος*). Pol. I. 336. E: *μὴ χαλεπὸς ἡμῖν ἴσθι.* Men. 92. B: *τί οὕτως αὐτοῖς χαλεπὸς εἶ;* Prot. 344. D: *γεωργὸν χαλεπὴ ὥρα ἐπελθοῦσα ἀμήχανον ἂν θείη.* Phaedr. 246. B: *χαλεπὴ ... καὶ δύσκολος ... ἡ περὶ ἡμᾶς ἡνιόχησις.* Polit. 302. B: *τίς ... τῶν οὐκ ὀρθῶν πολιτειῶν τούτων ἥκιστα χαλεπὴ συζῆν —;* Pol. I. 328. E: *τραχεῖα καὶ χαλεπή* (*ὁδός*). 329. D. VI. 502. D: (*ὡς*) *χαλεπὴ γίγνεσθαι ἡ παντελῶς ἀληθὴς* (*ἡ τῶν ἀρχόντων κατάστασις*). Gorg. 470. C: *χαλεπόν γέ σε ἐλέγξαι.* Soph. 237. A: *παντάπασιν ... χαλεπόν* (*difficile perspectu*). 243. A. Parm. 126. C: *ἀλλ' οὐ χαλεπόν* (*nihil negotii*). Phil. 37. C: *οὐδὲν τοῦτό γε χαλεπὸν ἰδεῖν ὅτι* cet. Conv. 176. D: *ὅτι χαλεπὸν τοῖς ἀνθρώποις ἡ μέθη ἐστί.* 201. C: *ἐπεὶ Σωκράτει γε* (*ἀντιλέγειν*) *οὐδὲν χαλεπόν.* 204. A: *αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία τὸ* cet. Pol. II. 364. A: *χαλεπὸν ... καὶ ἐπίπονον.* X. 608. D: *οὐδὲν γὰρ χαλεπόν.* Tim. 17. B: *εἰ μή τί σοι χαλεπόν.* Legg. XI. 922. C: *χαλεπόν ἐστ' ... μέλλων ἄνθρωπος τελευτήσειν.* Epin. 973. D: *ὡς ἐξ ἀρχῆς τὸ γενέσθαι χαλεπὸν ἅπαντι ζώῳ.* De lege 320. E: *ὡς ἀπαιδεύτου τινὸς καὶ χαλεποῦ ὄντος.* Tim. 25. C: *μιᾶς ἡμέρας καὶ νυκτὸς χαλεπῆς ἐλθούσης.* Pol. VI. 500. A: *χαλεπαίνειν τῷ μὴ χαλεπῷ.* Soph. 236. D: *ὄντως ... ἐσμὲν ἐν παντάπασι χαλεπῇ σκέψει.* Crat. 405. E: *τῷ χαλεπῷ ὀνόματι.* De lege 318. D: *τὸν ... Μίνων ἀγριόν τινα καὶ χαλεπὸν καὶ ἄδικον* (*φασίν*). Pol. VI. 500. A: *οὐκ ἐν τῷ πλή-*

θει χαλεπὴν οὕτω φύσιν γίγνεσθαι (ἡγοῦμαι). Legg. V. 744. D: πενίαν τὴν χαλεπήν. Soph. 237. C: χαλεπὸν ἤρου καὶ ... παντάπασιν ἄπορον. Polit. 284. A: ὡς ὂν χαλεπὸν περὶ τὰς πράξεις. 308. A: χαλεπὸν εἶπες καὶ δεινὸν πάθος. Pol. I. 328. E: πότερον χαλεπὸν τοῦ βίου (int. τοῦτο), ἢ πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις. Legg. XI. 922. B: βλέψας αὐτῶν πέρι πρός τε τὸ δύσκολον καὶ χαλεπόν. Phaedr. 275. B: χαλεποὶ ξυνεῖναι. Pol. I. 330. C: χαλεποὶ ... ξυγγενέσθαι εἰσίν. Critia 107. D: χαλεποὶ κριταὶ γιγνόμεθα τῷ μὴ πάσας πάντως τὰς ὁμοιότητας ἀποδιδόντι. Gorg. 493. E: νάματα ... σπάνια καὶ χαλεπὰ (*difficilia paratu*) ἑκάστου τούτων εἴη. Ib. χαλεπά (πορίζεσθαι). Polit. 273. B: ὅσα χαλεπὰ καὶ ἄδικα ἐν οὐρανῷ γίγνεται. 274. B: ὅσα (θηρία) χαλεπὰ τὰς φύσεις ἦν. Pol. III. 412. B: οὐκέτι χαλεπὰ εὑρεῖν. VI. 502. C: χαλεπὰ ... γενέσθαι, οὐ μέντοι ἀδύνατά γε. Tim. 82. C: τὰ ... μέγιστα τῶν νοσημάτων τῇδε χαλεπὰ ξυμπέπτωκεν. Pol. VI. 497. D: τὰ καλὰ τῷ ὄντι χαλεπά. Legg. I. 636. B: πρὸς ... τὰς στάσεις χαλεπά (τὰ γυμνάσια). Gorg. 493. E: μετὰ πολλῶν πόνων καὶ χαλεπῶν ἐκποριζόμενα. Polit. 302. B: πασῶν (πολιτειῶν) χαλεπῶν (int. συζῆν) οὐσῶν. Legg. XII. 950. B: τρόποις αὐθάδεσι καὶ χαλεποῖς. Ib. ὀνόμασι ... χαλεποῖς ... χρωμένους. Ax. 367. A: τοῖς ὕστερον χαλεποῖς (*molestiis*). Pol. II. 375. C: πρὸς ... τοὺς πολεμίους χαλεπούς (oppos. πράους). Tim. 18. A: χαλεποὺς ... ἐν ταῖς μάχαις τοῖς ἐντυγχάνουσι τῶν ἐχθρῶν γιγνομένους. Legg. X. 906. A: ὥρας χαλεπάς. Hipp. mai. 292. C: χαλεπά τε καὶ ἀλλόκοτα (ῥήματα). Gorg. 473. B: ἀλλ' ἔτι τοῦτ' ἐκείνου χαλεπώτερόν ἐστιν ... ἐξελέγξαι. Theaet. 179. C: χαλεπώτερον ἑλεῖν ὡς οὐκ ἀληθεῖς. Polit. 293. E: χαλεπώτερον ἀκούειν. Pol. IV. 422. A. Tim. 19. E. Ax. 369. A: χαλεπώτερον οὐδὲν ἐφάνη μοι πολιτείας. Soph. 245. E: μείζω καὶ χαλεπωτέραν φέρων ... πλάνην. Apol. 39. C: τιμωρίαν ὑμῖν ἥξειν ... πολὺ χαλεπωτέραν cet. Hipp. min. 372. A: οἱ νόμοι ... πολὺ χαλεπώτεροί εἰσι τοῖς ἑκοῦσι κακὰ ἐργαζομένοις ... ἢ τοῖς ἄκουσιν. Polit. 298. E: ταῦτ' ἔτι χαλεπώτερα. Crit. 49. B: εἴτε δεῖ ἡμᾶς ἔτι τῶνδε χαλεπώτερα πάσχειν εἴτε καὶ πραότερα. Crat. 428. D: τὸ ... ἐξαπατᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' αὑτοῦ πάντων χαλεπώτατον. Pol. VI. 493. B: ὁπότε χαλεπώτατον ἢ πραότατον καὶ ἐκ τίνων γίγνεται (τὸ θρέμμα). 498. A: πλησιάσαντες αὐτοῦ (τοῦ ἐπιτηδεύματος) τῷ χαλεπωτάτῳ. V. 472. A: (ὅτι) νῦν τὸ μέγιστον καὶ χαλεπώτατον τῆς τρικυμίας ἐπάγεις. VI. 498. A: λέγω ... τὸ χαλεπώτατον τὸ περὶ τοὺς λόγους. Eryx. 392. C: οὕτως ὡς ἂν μάλιστα χαλεπώτατοι εἴησαν.

χαλεπότης, ἡ, *asperitas*. Legg. XI. 929. D: τρόπων χαλεπότης. **difficultas*. Soph. 254. A: ἡ ... τοῦ σοφιστοῦ χαλεπότης. Critia 107. B: ῥαστώνης τε πέρι καὶ χαλεπότητος (v. λεπτότητος). Legg. X. 902. C: πρὸς ῥαστώνην καὶ

χαλεπότητα. Ep. VIII. 355. D: *τοῖς ... φεύγουσι τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητα.*

χαλεπῶς, *aspere, acerbe; graviter.* Phaedr. 269. A: *χαλεπῶς ἂν αὐτοὺς ... ῥῆμά τι εἰπεῖν ἀπαίδευτον* cet. Pol. VI. 500. B: *τοῦ χαλεπῶς πρὸς φιλοσοφίαν τοὺς πολλοὺς διακεῖσθαι.* Legg. I. 634. C: *μὴ χαλεπῶς, ἀλλὰ πράως ἀποδεχώμεθα ἀλλήλων.* Riv. 132. C: *ἢ τί οὕτω χαλεπῶς λέγεις;* Euthyd. 302. C: *μὴ χαλεπῶς με προδίδασκε.* Phaed. 94. D: *τὰ μὲν χαλεπώτερον κολάζουσα καὶ μετ' ἀλγηδόνων.* Cum v. *ἔχειν*, *graviter* s. *male se habere.* Theaet. 142. B: *χαλεπῶς ... ἔχει καὶ ὑπὸ τραυμάτων τινῶν.* Conv. 176. A: *ὅτι τῷ ὄντι πάνυ χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου.* Cum v. *φέρειν* al. *graviter, aegre* vel *moleste ferre.* Polit. 270. C: *ὅτι χαλεπῶς ἀνέχεται.* Conv. 206. D: *ἴσχον τὸ κύημα χαλεπῶς φέρει.* Pol. I. 330. A: *(τοῖς) χαλεπῶς ... τὸ γῆρας φέρουσιν.* VII. 535. E. Legg. VI. 768. A. Tim. 91. C: *χαλεπῶς ἀγανακτοῦν φέρει.* Eryx. 402. E: *οὕτω χαλεπῶς ἀπεδεχόμεθα τὸν λόγον.* — In univ. *aegre, difficulter.* Phaed. 84. D: *ἤ που χαλεπῶς ἂν τοὺς ἄλλους πείσαιμι ἀνθρώπους ὡς* cet. Pol. VII. 535. D: *μὴ χαλεπῶς μανθάνειν.* VIII. 544. C: *οὐ χαλεπῶς ... ἀκούσει.* Alc. II. 147. E. Ep. IX. 357. E: *τὰ ... πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο.* Epin. 989. B: *ἄρισται δ' εἰσὶν αἱ χαλεπώτατα ... ἂν γενόμεναι (φύσεις).* Etiam *moleste* et *misere.* Legg. XI. 925. D: *ὡς χαλεπῶς ἔστιν ὅτε προστάττει* cet. Pol. IX. 579. D: *(οὐκοῦν) τοῦ ὑπὸ σοῦ κριθέντος χαλεπώτατα ζῆν χαλεπώτερον ἔτι ζῇ ὁ τυραννῶν.*

χαλεστραῖον, τό, *nitri genus.* Pol. IV. 430. A: *παντὸς χαλεστραίου* (sic Par. A. c. al. Vulgo *χαλαστραίου*) *δεινοτέρα οὖσα (ἡ ἡδονὴ) τοῦτο δρᾶν καὶ κονίας.*

χαλινός, ὁ, *frenum.* Pol. VI. 496. B: *ὁ ... Θεάγους χαλινὸς οἷος κατασχεῖν.* Phaedr. 254. C: *ὑπὸ τοῦ χαλινοῦ.* Lach. 185. D. Phaedr. 254. D: *ἐνδακὼν τὸν χαλινόν.* E. Parm. 127. A. Pol. X. 601. C: *ἡνίας τε ... καὶ χαλινόν.* Legg. VII. 808. D: *διὸ ... πολλοῖς ... οἷον χαλινοῖς τισὶ δεῖ δεσμεύειν.*

χαλκεία, ἡ, *ars ferraria.* Prot. 324. E: *οὐ τεκτονικὴ οὐδὲ χαλκεία.* Epin. 975. B. Conv. 197. B: *χαλκείας.*

χαλκεῖον, τό, *officina fabri.* Euthyd. 300. B: *ἐν τοῖς χαλκείοις.* **vas aeneum.* Crat. 430. A: *ὥσπερ ἂν εἴ τι* (v. *εἴ τις*) *χαλκεῖον* (codd. plures *χαλκίον*) *κινήσειε κρούσας.* Prot. 329. A: *ὥσπερ τὰ χαλκεῖα πληγέντα μακρὸν ἠχεῖ καὶ ἀποτείνει.*

χάλκειος, α, ον, *aeneus.* Ion. 538. C: *κνῆστι χαλκείῃ* (Hom.). Conv. 219. A: *χρύσεα χαλκείων διαμείβεσθαι.*

χάλκεος, vid. *χαλκοῦς.*

χαλκεύς, ὁ, *faber aerarius* vel *ferrarius.* Prot. 319. D: *τέκτων ... χαλκεὺς* cet. Crat. 388. D. 389. E. Pol. X. 601.

C. Prot. 324. C: χαλκέως. Crat. 388. D. Pol. IV. 495. E: χαλκέως φαλακροῦ καὶ σμικροῦ. Parm. 127. A: χαλκεῖ. Euthyd. 301. E: ἐὰν τὸν χαλκέα τις αὐτὸν χαλκεύῃ. Pol. II. 370. D: τέκτονες ... καὶ χαλκῆς (sic Par. A. et Π a pr. m. Vulgo χαλκεῖς). Conv. 221. E: χαλκέας τινὰς (λέγει) καὶ σκυτοτόμους cet. Pol. IV. 428. D.

χαλκεύω, *artem ferrariam factito; malleo cudo* (germ. *schmieden*). Euthyd. 301. D: ἐὰν τὸν χαλκέα τις αὐτὸν χαλκεύῃ. C: τίνα χαλκεύειν προσήκει; Legg. VIII. 846. E: μηδεὶς χαλκεύων ἅμα τεκταινέσθω. Ib. χαλκευόντων ἄλλων. Pol. III. 396. A: χαλκεύοντας ἤ τι ἄλλο δημιουργοῦντας.

χαλκίς, ἡ, *avis*. Crat. 392. A. (Hom.).

χαλκός, ὁ, *aes*. Polit. 303. E: χαλκὸς καὶ ἄργυρος. Tim. 59. C. Legg. III. 678. C: σίδηρος ... καὶ χαλκὸς cet. XII. 956. A: σίδηρος ... καὶ χαλκὸς πολέμων ὄργανα. Pol. IV. 428. C: ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ χαλκοῦ. VIII. 547. A: χαλκοῦ χρυσῷ (μιγέντος). Legg. III. 678. E. Charm. 173. E: χαλκοῦ ἐργασίας. Pol. X. 609. A: χαλκῷ ... καὶ σιδήρῳ ἰόν. Critia 116. B. Pol. III. 415. A: σίδηρον ... καὶ χαλκόν. Etiam, ut Lat *ferrum*, est *gladius*. Alc. II. 138. B: χαλκῷ (ap. Eurip. σιδήρῳ) διελέσθαι τὰ πατρῷα τοὺς υἱεῖς.

χαλκοτυπική, ἡ, *malleo cudendi ars*. Polit. 288. A: χαλκοτυπικῆς.

χαλκοῦς, ῆ, οῦν (i. q. χάλκεος), *aeneus*. Pol. III. 415. C: ὅταν αὐτὴν ... ὁ χαλκοῦς (sic Par. A. c. al. pro vulg. ὁ χαλκὸς) φυλάξῃ. De lege 320. C: ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη (ὁ Τάλως). Phaedr. 264. D: χαλκῆ παρθένος εἰμί (epigr.). Pol. VIII. 547. A: χαλκοῦν (γένος). B. II. 359. D: ἵππον χαλκοῦν. Eryx. 402. A: ἀνδριάντα χαλκοῦν ἐργάσασθαι. Ax. 371. A: ἔκ τινων χαλκέων δέλτων. De lege 320. C: ἐν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους. Legg. VI. 778. D: χαλκᾶ (τὰ τείχη).

χαλῶ, *laxo, relaxo, remitto*. Tim. 66. C: (ὁπόταν) τὰ μὲν ξυνάγῃ, τὰ δὲ χαλᾷ. Phaed. 98. D: χαλῶντα καὶ ξυντείνοντα (τὰ νεῦρα). Soph. 242. E: αἱ δὲ μαλακώτεραι (τῶν Μουσῶν) τὸ μὲν ἀεὶ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐχάλασαν. Men. 86. E: ἀλλὰ σμικρόν γέ μοι τῆς ἀρχῆς χάλασον. Prot. 338. A: χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις. Conv. 210. B: ἑνὸς ... τὸ σφόδρα τοῦτο (int. ἐρᾶν) χαλάσαι. Locr. 104. C: χαλάσασαι ἐς ὄψιν τῶν θείων (τὸν νόον). Legg. II. 653. C: τούτων ... τῶν ἡδονῶν καὶ λυπῶν παιδειῶν οὐσῶν χαλᾶται τοῖς ἀνθρώποις καὶ διαφθείρεται τὰ πολλὰ ἐν τῷ βίῳ. Phaed. 94. C: οἷς ἐπιτείνοιτο καὶ χαλῷτο cet. 86. C: ὅταν χαλασθῇ τὸ σῶμα ἡμῶν ἀμέτρως cet. Intrans., ut Lat. *remitto*, est i. q. *laxor, cesso*. Tim. 81. C: ὅταν δ' ἡ ῥίζα τῶν τριγώνων χαλᾷ. Pol. I. 329. C: ἐπειδὰν ... αἱ ἐπιθυμίαι ... χαλάσωσι.

χαμᾶζε, *humi* s. *in terram*. Ion. 539. C. (Hom.).

χαμαί, humi. Pol. III. 390. C: *αὐτοῦ βουλόμενον χαμαὶ ξυγγίγνεσθαι.* VIII. 553. D: *χαμαὶ ... παρακαθίσας ὑπ' ἐκείνῳ.* Critia 120. B: *χαμαὶ καθίζοντες.* Euth. 14. D: *ὥστε οὐ χαμαί ποτε πεσεῖται ὅ τι ἂν εἴπῃς.*

χαμαίζηλος (δίφρος), ὁ, subsellium. Phaed. 89. B: *καθήμενος παρὰ τὴν κλίνην ἐπὶ χαμαιζήλου τινός.*

χαμαιπετής, ὁ ἡ, humi stratus. Conv. 203. D: *χαμαιπετὴς ἀεὶ ὢν καὶ ἄστρωτος.*

χαμεύνιον, τό, stratum, stragulum. Conv. 220. D: *χαμεύνια ἐξενεγκάμενοι ... ἐν τῷ ψύχει καθηῦδον* cet.

χάος, τό, chaos. Conv. 178. B: *Ἡσίοδος πρῶτον ... χάος φησὶ γενέσθαι.* Ax. 371. E: *ἐπ' ἔρεβος καὶ χάος (ἄγονται).*

χαρά, ἡ, laetitia. Crat. 419. C: *χαρὰ ... τῇ διαχύσει καὶ εὐπορίᾳ τῆς ῥοῆς τῆς ψυχῆς ἔοικε κεκλημένη.* Def. 413. E: *ἐπὶ τοῖς τοῦ σώφρονος ἔργοις χαρά.* Legg. II. 654. A: *τὸ παρὰ τῆς χαρᾶς ἔμφυτον ὄνομα.* Phil. 19. C: *ἡδονὴν καὶ τέρψιν καὶ χαράν.* Ax. 368. C: *τὴν ... χαρὰν ἔχουσα φλεγμονῆς δίκην παλλομένην.*

χαρακτήρ, ὁ, nota insculpta vel *impressa* (germ. *Gepräge*), et in univ. *forma.* Polit. 289. B: *οἷον ἡ τοῦ νομίσματος ἰδέα καὶ σφραγίδων καὶ παντὸς χαρακτῆρος.* Phaedr. 263. B: *εἰληφέναι τινὰ χαρακτῆρα ἑκατέρου τοῦ εἴδους.*

χαρίεις, ίεσσα, χαρίεν, venustus, amoenus; lepidus; etiam *scitus, festivus* (*witzig*). Pol. X. 602. A: *χαρίεις ἂν εἴη ὁ ἐν τῇ ποιήσει μιμητικὸς πρὸς σοφίαν περὶ ὧν ἂν ποιῇ.* Legg. III. 680. C: *ἔοικέ γε ὁ ποιητὴς ὑμῖν οὗτος γεγονέναι χαρίεις.* Ep. XIII. 363. C: *τὰ ἄλλα καὶ περὶ φιλοσοφίαν χαρίεις.* Theaet. 174. A: *Θρᾷττά τις ἐμμελὴς καὶ χαρίεσσα θεράπαινις.* Gorg. 484. C: *φιλοσοφία γάρ τοί ἐστιν ... χαρίεν, ἄν τις* cet. Pol. IV. 426. A: *τόδε αὐτῶν οὐ χαρίεν* (v. *χάριεν*) —; B: *οὐ πάνυ χαρίεν* (v. *χάριεν*). Euthyd. 303. E: *τοῦτο πάνυ χαρίεν* (v. *χάριεν*) *τέ ἐστι* cet. 304. E. Ib. *ποῖον ... χαρίεν —;* Parm. 127. B: *χαρίεντα ἰδεῖν* (*Ζήνωνα*). Phaedr. 229. B: *χαρίεντα ... τὰ ὑδάτια φαίνεται.* Pol. V. 452. B: *τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα.* Phaedr. 229. D: *ἄλλως μὲν τὰ τοιαῦτα χαρίεντα ἡγοῦμαι* cet. Prot. 320. C: *δοκεῖ τοίνυν μοι ... χαριέστερον εἶναι μῦθον ὑμῖν λέγειν.* Legg. VII. 820. C: *διατριβὴν τῆς πεττείας πολὺ χαριεστέραν πρεσβυτῶν διατρίβοντα.* Soph. 234. B: *παιδιᾶς ... ἔχεις τι ... χαριέστερον εἶδος ἢ τὸ μιμητικόν;* De lucri cup. 229. B: *λέγεται ... ὑπὸ τῶν χαριεστέρων ἀνθρώπων.* Pol. X. 605. B: (*ὅταν τις*) *τοὺς ... χαριεστέρους φθείρῃ.* Phaedr. 230. B: *ἡ ... πηγὴ χαριεστάτη ... ῥεῖ μάλα ψυχροῦ ὕδατος.* Riv. 135. D: *ὥστε δοκεῖν χαριέστατον εἶναι καὶ σοφώτατον τῶν ἀεὶ παρόντων ἐν τοῖς λεγομένοις τε καὶ πραττομένοις περὶ τὰς τέχνας.* Lach. 180. D: *ἀνδρῶν χαριέστατον οὐ μόνον τὴν μουσικήν, ἀλλὰ καὶ* cet. Prot. 309. B: *ὃς ἔφη χαριεστά-*

την ἥβην εἶναι τοῦ ὑπηνήτου. Pol. IV. 426. E: καὶ γάρ πού, εἰσι πάντων χαριέστατοι οἱ τοιοῦτοι. X. 602. D: ἆρ' οὖν οὐ τὸ μετρεῖν καὶ ἀριθμεῖν ... βοήθειαι χαριέσταται πρὸς αὐτὰ ἐφάνησαν —; Theag. 130. C: τὰς συνουσίας τῶν χαριεστάτων ἀνθρώπων.

χαριεντίζομαι, *festive loquor, cavillor* et in univ. *iocor* s. *ludo*. Apol. 24. C: ὅτι σπουδῇ χαριεντίζεται. Pol. IV. 436. D: καὶ εἰ ἔτι μᾶλλον χαριεντίζοιτο ὁ ταῦτα λέγων. Apol. 27. D: ὃ ἐγώ φημί σε αἰνίττεσθαι καὶ χαριεντίζεσθαι. A: ἐμοῦ χαριεντιζομένου καὶ ἐναντί' ἐμαυτῷ λέγοντος.

χαριεντισμός, ὁ, *festivitas, cavillatio*. Pol. VIII. 563. A: οἱ δὲ γέροντες ξυγκαθιέντες τοῖς νέοις εὐτραπελίας τε καὶ χαριεντισμοῦ ἐμπίπλανται. Theaet. 168. D: χαριεντισμόν τινα ἀποκαλῶν.

χαριέντως, *venuste*. Prot. 344. B: πάνυ γὰρ χαριέντως καὶ μεμελημένως ἔχει (τὰ ἐν τῷ ᾄσματι εἰρημένα). Phaed. 80. C: ἐὰν μέν τις καὶ χαριέντως ἔχων τὸ σῶμα τελευτήσῃ καὶ ἐν τοιαύτῃ (i. e. χαριέσσῃ) ὥρᾳ. Pol. I. 331. A: χαριέντως γάρ τοι ... τοῦτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι cet. Verti potest *scite, lepide*. Phaed. 87. A: οὐκ ἀνατίθεμαι μὴ οὐχὶ πάνυ χαριέντως ... ἀποδεδεῖχθαι. Polit. 300. B: καί τινων ξυμβούλων ἕκαστα χαριέντως ξυμβουλευσάντων. Pol. IV. 426. A: οὗτοί γε χαριέντως διατελοῦσιν. Ep. XIII. 360. C: περὶ πάντα τὰ ἐκείνου πάνυ χαριέντως ἔχων.

χαρίζομαι, *gratificor; gratum alicui facio; obsequor* (etiam in amore); *indulgeo, me dedo*. Pol. I. 351. C: σοὶ γὰρ ... χαρίζομαι. 338. A: ἐμοί τε χαρίζου ἀποκρινόμενος cet. Conv. 188. C: ἐὰν μή τις τῷ κοσμίῳ Ἔρωτι χαρίζηται. Pol. IV. 426. C: ὃς ἂν σφᾶς ... ἥδιστα θεραπεύῃ καὶ χαρίζηται. Legg. V. 727. C: ὁπόταν ἡδοναῖς ... χαρίζηται. Phaedr. 231. C: τοῖς ἐρωμένοις χαρίζεσθαι. 233. D. E. 274. A: ὁμοδούλοις ... χαρίζεσθαι. Gorg. 462. C: χαρίζεσθαι οἷόν τ' εἶναι ἀνθρώποις. Soph. 217. E. Parm. 137. A. Conv. 182. A: ὡς αἰσχρὸν χαρίζεσθαι ἐρασταῖς. C. 218. C: καὶ τοῦτο χαρίζεσθαι cet. Pol. IV. 430. D: εἰ ἔμοιγε βούλει χαρίζεσθαι. Prot. 362: Καλλίᾳ τῷ καλῷ χαριζόμενος (germ. *zu Gefallen*) παρέμεινα. Polit. 257. B. Pol. VIII. 561. C: χαριζόμενος τῇ προσπιπτούσῃ ἐπιθυμίᾳ. Legg. XI. 935. A. Pol. X. 605. B: τῷ ἀνοήτῳ αὐτῆς (τῆς ψυχῆς) χαριζόμενον. Tim. 20. B: ὑμῶν δεομένων ... προθύμως ἐχαριζόμην. Prot. 335. D: χάρισαι ἡμῖν πᾶσιν. Pol. I. 351. C: καὶ τόδε μοι χάρισαι. V. 457. E. Men. 76. C. Euthyd. 274. D: τούτοις χαρίσασθον cet. Menex. 236. D: χαρισαίμην ἄν. Hipp. min. 364. C: ἆρ' ἄν τί μοι χαρίσαιο τοιόνδε μή μου καταγελᾶν —; Men. 75. B: βούλει σοι χαρίσωμαι; Theag. 123. A: ἵνα σοὶ χαρισώμεθα. Prot. 335. E: ὥστε βουλοίμην ἂν χαρίσασθαί σοι. Phaedr. 256. A: χαρίσασθαι τῷ ἐρῶντι. Theaet. 173. A: λόγῳ τε θωπεῦσαι καὶ ἔργῳ χαρίσασθαι. Conv. 177. C.

184. D. 217. A: *χαρισαμένῳ (μοι)*-*Σωκράτει.* 184. D: *ὁ μὲν χαρισαμένοις παιδικοῖς ὑπηρετῶν ὁτιοῦν δικαίως ἂν ὑπηρετεῖν* cet. Prot. 360. E: *χαριοῦμαι οὖν σοι.* Men. 76. C. Crat. 408. E: *καὶ μὴν χαριεῖ.* Theag. 127. B: *καὶ ἅμα μὲν ἐμοὶ χαριεῖ.* Euthyd. 275. A: *χαριεῖσθον ἐμοί τε καὶ τουτοισὶ πᾶσι.* Gorg. 458. D: *ὥστ' ἔμοιγε, κἂν τὴν ἡμέραν ὅλην ἐθέλητε διαλέγεσθαι, χαριεῖσθε.* Menex. 248. B: *ὅτι οὐ θρηνοῦντες ... ἡμᾶς ἡμῖν μάλιστα χαριοῦνται.* Phaedr. 231. B: *ὅ τι ἂν αὐτοῖς οἴωνται πράξαντες χαριεῖσθαι.* Conv. 184. B: *εἰ μέλλει καλῶς χαριεῖσθαι ἐραστῇ παιδικά.* Apol. 35. C: *ὀμώμοκεν (ὁ δικαστὴς) οὐ χαριεῖσθαι οἷς ἂν δοκῇ αὐτῷ* cet. Phaedr. 227. C: *ὡς χαριστέον μὴ ἐρῶντι μᾶλλον ἢ ἐρῶντι.* Pass. Phaedr. 250. C: *ταῦτα μὲν οὖν μνήμῃ κεχαρίσθω* (*memoriae gratia dicta sunto*). Part. *κεχαρισμένος, acceptus, gratus.* Soph. 218. A: *πᾶσι κεχαρισμένος ἔσει* (*ab omnibus gratiam inibis*). Gorg. 502. B: *ἐάν τι αὐτοῖς ἡδὺ μὲν ᾖ καὶ κεχαρισμένον.* Crat. 408. E: *εἴπερ σοι κεχαρισμένον ἔσται.* Legg. VII. 805. C: *ὅ τί σοι κεχαρισμένον ἐστίν.* Euth. 15. A. Pol. III. 394. A: *εἴ τι πώποτε ... κεχαρισμένον δωρήσαιτο.* Critia 119. D: *τὸ κεχαρισμένον αὐτῷ θῦμα ἑλεῖν.* Legg. VI. 759. B. Euth. 14. B: *τὰ δ' ἐναντία τῶν κεχαρισμένων ἀσεβῆ.* Phaedr. 273. E: *τοῦ θεοῖς κεχαρισμένα ... λέγειν δύνασθαι* (int. *ἕνεκα*). Euth. 14. B: *ἐὰν ... κεχαρισμένα τις ἐπίστηται τοῖς θεοῖς λέγειν τε καὶ πράττειν.*

χάρις, ἡ, gratia: 1) *venustas; suavitas, voluptas* (germ. *Anmuth, Reiz,* etiam *Annehmlichkeit, Vergnügen*). Legg. II. 667. B: *πᾶσιν ὅσοις συμπαρέπεταί τις χάρις.* Gorg. 462. C: *χάριτός τινος καὶ ἡδονῆς ἀπεργασίας.* D. Soph. 222. E: *διὰ χάριτος καὶ καὶ παντάπασι δι' ἡδονῆς.* Polit. 300. A: *χάριτος ἰδίας (ἕνεκα).* Pol. VII. 528. C: *ὅμως πρὸς ἅπαντα ταῦτα βίᾳ ὑπὸ χάριτος αὐξάνεται.* Legg. II. 667. C: *παρακολουθεῖν ..., τό γε τῆς χάριτος, τὴν ἡδονήν.* Gorg. 521. D: *οὐ πρὸς χάριν λέγων.* Legg. II. 667. B: *παρέπεσθαι ... τὴν χάριν, ἣν ἡδονὴν ἂν προσείποιμεν.* D. Conv. 197. D: *χαρίτων, ἱμέρου ... πατήρ.* Tim. 47. D: *διὰ τὴν ἄμετρον ἐν ἡμῖν καὶ χαρίτων ἐπιδεᾶ γιγνομένην ἐν τοῖς πλείστοις ἕξιν.* Gorg. 465. D: *(εἰ) αὐτὸ τὸ σῶμα ἔκρινε σταθμώμενον ταῖς χάρισι ταῖς πρὸς αὐτό.* 2) *gratia* (germ. *Huld;* etiam *Beifall*). Conv. 183. B: *τῷ δ' ἐρῶντι πάντα ταῦτα ποιοῦντι χάρις ἔπεστι* (*gratiam init*). Legg. VI. 771. D: *χάριτος ἕνεκα.* VII. 796. C: *τὴν τῆς θεοῦ χάριν τιμῶντας.* Verti potest *Huldigung.* Euth. 15. A: *τιμή τε καὶ γέρα καὶ ... χάρις.* Lach. 187. A: *(ἵνα) πείθωμεν ἢ δώροις ἢ χάρισιν* cet. Etiam in amore et concubitu dicitur. Phaedr. 254. A: *μνείαν ποιεῖσθαι τῆς τῶν ἀφροδισίων χάριτος.* Legg. VIII. 840. D: *συνδυασθέντες ἄῤῥην θηλείᾳ κατὰ χάριν καὶ θήλεια ἄῤῥενι.* 3) *gratia,* h. e. *favor* (germ. *Gunst;* etiam *Gefallen* et *Gefälligkeit*). Legg. VIII. 844. D: *διττὰς ... δωρεὰς ἡ θεὸς ἔχει χάριτος αὐτη* cet.

Phaed. 115. B: *ὅ τι ἂν σοι ποιοῦντες ἡμεῖς ἐν χάριτι μάλιστα ποιοῖμεν.* Soph. 217. C: *μὴ ... ἡμῶν ... τήν γε πρώτην αἰτησάντων χάριν ἀπαρνηθεὶς γένῃ.* Legg. V. 740. C: *κατὰ χάριν ... μάλιστα.* 740. C: *ἐὰν δέ τισιν ἐλλείπωσι χάριτες* cet. Ep. VIII. 355. E: *χαρίτων ἕνεκα διττῶν, τῆς τε παρ' ἐμοῦ καὶ τῆς παρὰ τοῦ ἐμοῦ πατρός.* — Acc. *χάριν* (pr. *zu Gunsten* vel *zu Gefallen*), ut Lat. *gratia*, praepositionis instar ita ponitur ut verti possit *causa* et *propter*. Prot. 324. B: *τοῦ μέλλοντος χάριν.* Phaedr. 241. C: *χάριν πλησμονῆς.* 276. D: *παιδιᾶς χάριν σπερεῖ.* 278. A: (*ἐν τοῖς*) *μαθήσεως χάριν λεγομένοις.* Gorg. 485. A: *ὅσον παιδείας χάριν.* Theaet. 176. B: *τούτων χάριν.* 208. D: *οὗ χάριν εἴρηται.* Crat. 398. D: *ὀνόματος χάριν.* Conv. 208. B: *ἀθανασίας ... χάριν.* Pol. II. 357. C: *ὃ αὐτό τε αὑτοῦ χάριν ἀγαπῶμεν* cet. III. 396. E: *ὅτι μὴ παιδιᾶς χάριν.* V. 451. A: *χάριν οὗ μέλλω λέγειν.* 475. A: *συγχωρῶ τοῦ λόγου χάριν.* VI. 499. A: *τοῦ γνῶναι χάριν.* Tim. 23. D: *μάλιστα ... τῆς θεοῦ χάριν.* 72. B: *χάριν μαντικῆς.* 75. E: *τῶν ἀναγκαίων μηχανώμενοι χάριν.* Critia 115. A: *ὅσοις χάριν τοῦ σίτου προσχρώμεθα.* Legg. VI. 776. A: *ὧν δὴ χάριν* cet. VII. 812. D: *τούτων τοίνυν δεῖ χάριν* cet. IX. 879. D: *θεῶν γενεθλίων χάριν.* XII. 952. C: *χάριν γοῦν τῆς σφόδρα ἐπιθυμίας αἰνείσθω.* Menex. 249. B: *οἰωνοῦ χάριν.* (Ep. VII. 336. C: *χάριν οἰωνοῦ*). Cum praep. *ἕνεκα* v. I. p. 715. Cum pronomm. Phaedr. 234. E: *συγχωρητέον χάριν σήν* (nos: *deinetwegen*). Soph. 242. B: *σὴν ... χάριν ἐλέγχειν τὸν λόγον ἐπιθησόμεθα.* Pol. V. 472. E. 4) *gratia* (germ. *Dank*). Prot. 310. A: *διπλῆ ἂν εἴη ἡ χάρις.* Phaedr. 234. C: *χάριτος ἴσης ἄξιον.* Hipp. min. 372. C: *οὐδένα πώποτε ἀπεστέρησα χάριτος.* Legg. XI. 935. A: *πικρὰν τοῦ θυμοῦ χάριν ἀποδεχόμενος.* VII. 796. B: *τοῖς μὲν* (*διδάξουσιν*) *πάντα τὰ τοιαῦτα εὐμενῶς δωρεῖσθαι, τοῖς δὲ* (*μαθηταῖς*) *παραλαμβάνειν ἐν χάρισιν* (*animo grato*). V. 729. D: *ἐλάττους ... τὰς αὑτοῦ διανοούμενος εἰς τοὺς φίλους χάριτας αὐτῶν τῶν φίλων τε καὶ ἑταίρων.* Crit. 48. D: *καὶ χρήματα τελοῦντες τούτοις τοῖς ἐμὲ ἐνθένδε ἐξάξουσι καὶ χάριτας.* Cum v. *διδόναι* (Legg. III. 702. C: *ταύτην δῶμεν χάριν.* IX. 877. A: *τούτῳ ... χάριν τῷ δαίμονι διδόντα*), *ἀποδιδόναι* (Phaedr. 231. B: *ἡγοῦνται πάλαι τὴν ἀξίαν ἀποδεδωκέναι χάριν τοῖς ἐρωμένοις.* Tim. 21. A: *σοί τε ἀποδοῦναι χάριν* cet. Menex. 244. C: *ὡς εὖ παθόντες ὑπ' αὐτῆς οἵαν χάριν ἀπέδοσαν*), *εἰδέναι* (Prot. 310. A: *καὶ χάριν γε εἴσομαι.* Phaedr. 233. D: *πλείστην χάριν αὐτοῖς εἴσονται.* E. Theaet. 155. E: *χάριν ... μοι εἴσει ἐὰν* cet. Apol. 20. A: *χάριν προσειδέναι.* Theag. 128. A: *χάριν πρὸς τούτοις εἰδέναι.* Euthyd. 304. A. al.), *ἐκτίνειν* (Menex. 242. C: *ἀναξίαν χάριν ἐκτινόντων τῇ πόλει*), *ἔχειν* (Prot. 328. D: *ὡς χάριν σοι ἔχω ὅτι* cet. 357. A: *τῶνδε χάριν ἔχων.* Gorg. 470. C. Theaet.

165. A. Phil. 54. D: *χάριν ἔχειν δεῖν*. Legg. XI. 931. A: *πολλὴν ... εὔνοιαν καὶ χάριν ἔχειν*. Menex. 249. E: *καὶ πολλήν γε ... ἐγὼ χάριν ἔχω τούτου τοῦ λόγου ἐκείνῃ ἢ ἐκείνῳ*) et *ὀφείλειν* (Polit. init. *ἦ πολλὴν χάριν ὀφείλω σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως*). 5) *merces*. Phaedr. 241. A: *χάριν ἀπαιτεῖ τῶν τότε*. Gorg. 520. C: *ἴσως ἂν ἀποστερήσειε τὴν χάριν* (*mercedem institutionis*). Pol. I. 338. B: *τούτων μηδὲ χάριν ἀποδιδόναι*. Ib. *ὅτι οὔ με φῂς χάριν ἐκτίνειν, ψεύδει*.

χάρμη, *pugna*. Legg. IV. 706. E. et Ion. 539. C. (Hom.).

χαρμονή, *ἡ*, *gaudium, voluptas*. Phil. 43. C: *ὃν* (*βίον*) *ἄλυπόν τε καὶ ἄνευ χαρμονῶν ἔφαμεν εἶναι*.

χαρτός, *ή*, *όν*, *laetabilis*. Prot. 358. A: *εἴτε ... ἡδὺ εἴτε τερπνὸν λέγεις εἴτε χαρτὸν* cet.

χάσκω (*χαίνω*), *hio*; part. pf. *κεχηνώς*, *ore aperto*. Pol. VII. 529. B: *ἄνω κεχηνὼς ἢ κάτω συμμεμυκώς*.

χάσμα, *τό*, *hiatus*. Phaed. 111. C: *τὸ χάσμα αὐτοὺς* (al. *αὐτῶν*) *ἔλαττον ἔχειν τοῦ παρ' ἡμῖν τόπου*. Pol. II. 359. D: *ῥαγῆναί τι τῆς γῆς καὶ γενέσθαι χάσμα κατὰ τὸν τόπον ᾗ ἔνεμεν*. X. 614. D: *τὸ χάσμα τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς*. Phaed. 111. E: *ἕν τι τῶν χασμάτων τῆς γῆς* cet. Pol. X. 614. C: *ἐν ᾧ τῆς τε γῆς δύο εἶναι χάσματα ... καὶ τοῦ οὐρανοῦ*.

χάσμη, *ἡ*, *oscitatio*. Pol. VI. 503. D: *ὕπνου τε καὶ χάσμης ἐμπίπλανται*.

χασμῶμαι, *oscito*. Gorg. 486. B: *ἰλιγγιῴης ἂν καὶ χασμῷο οὐκ ἔχων ὅ τι εἴποις*. Charm. 169. C: *ὥσπερ οἱ τοὺς χασμωμένους καταντικρὺ ὁρῶντες*. Gorg. 527. A: *χασμήσει καὶ ἰλιγγιάσεις*.

χαῦνος, *η*, *ον*, et *ὁ ἡ*, *laxus*. Polit. 282. E: *ὅσα ... τὴν ... συστροφὴν χαύνην λαμβάνει*. **vanus*. Ep. VII. 341. E: *τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος* (*ἐμπλήσειεν ἄν*). Soph. 227. B: *ὡς τὸ πολὺ χαυνότερον* (*γεγόνηκεν*). Ut germ. *eitel*, est etiam *inflatus*. Legg. V. 728. E: *τὰ μὲν ... χαύνους τὰς ψυχὰς καὶ θρασείας ποιεῖ* cet. (oppos. *ταπεινάς*).

χαυνότης, *ἡ*, *vanitas*, *ostentatio*. Theaet. 175. B: *οὐ δυνάμενον ... χαυνότητα ἀνοήτου ψυχῆς ἀπαλλάττειν*.

χαυνῶ, *vanitate inflo*. Lys. 210. E: *ταπεινοῦντα καὶ συστέλλοντα, ἀλλὰ μὴ ὥσπερ σὺ χαυνοῦντα καὶ διαθρύπτοντα*.

χεῖλος, *τό*, *labrum*. Tim. 75. D: *ὀδοῦσι καὶ γλώττῃ καὶ χείλεσιν*. Etiam i. q. *margo*. Pol. X. 616. E: *πλατύτατον τὸν τοῦ χείλους κύκλον ἔχειν*. Critia 115. E: *τὰ ... τῶν τῆς γῆς τροχῶν χείλη*. Pol. X. 616. D: *κύκλους ἄνωθεν τὰ χείλη φαίνοντας*.

χεῖμα, *τό*, *hiems*. Ax. 371. D: *οὔτε γὰρ χεῖμα σφοδρὸν οὔτε θάλπος ἐγγίγνεται*.

χειμάζομαι (pass.), *tempestate affligor*, *fluctibus iactor*. Ion. 540. B: *ἐν θαλάττῃ χειμαζομένου πλοίου*. Riv. 136. D: *ἐν νηῒ χειμαζομένῃ*. Phil. 29. A: *καθάπερ οἱ χειμαζόμενοι*.

Trop. *fluctuo, aestuo.* Phil. 29. B: χειμαζόμεθα γὰρ ὄντως ὑπ' ἀπορίας ἐν τοῖς νῦν λόγοις. Theaet. 170. A: ὅταν ἐν στρατείαις ἢ νόσοις ἢ ἐν θαλάττῃ χειμάζωνται. Lach. 194. C: ἀνδράσι φίλοις χειμαζομένοις ἐν λόγῳ καὶ ἀποροῦσι βοήθησον. Polit. 273. D: χειμασθ ὶς ὑπὸ ταραχῆς.

χείμαῤῥος, ὁ, *torrens.* Legg. V. 736. A: οἷον δέ τινων ξυῤῥεόντων ἐκ πολλῶν τὰ μὲν πηγῶν τὰ δὲ χειμάῤῥων εἰς μίαν λίμνην cet.

χειμερινός, ή, όν, *hibernus.* Critia 117. B: τὰς ... χειμερινὰς (δεξαμενάς). 112. B: ξυσσίτια χειμερινὰ κατεσκευασμένοι. Abs. χειμερινά, τά, *bruma.* Legg. III. 683. C: ἡ ἐκ θερινῶν εἰς τὰ χειμερινὰ τοῦ θεοῦ τρεπομένου (ἡμέρα). XI. 915. D: ὁ μὴν ἐν ᾧ τρέπεται θερινὸς ἥλιος εἰς τὰ χειμερινά.

χειμών, ὁ, *hiems.* Conv. 219. B: καὶ γὰρ ἦν χειμών. 220. A: πρὸς ... τὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις. Pol. II. 372. A: τοῦ δὲ χειμῶνος ἠμφιεσμένοι cet. III. 415. E: χειμῶνος (sq. θέρους). Tim. 74. C: διὰ χειμῶνος. 76. D: θέρους χειμῶνός τε. Critia 118. E. Legg. VI. 763. A. Ax. 370. C. Critia 112. D: πρὸς χειμῶνά τε καὶ θέρος. Legg. XII. 945. D: μετὰ τροπὰς ἡλίου τὰς ἐκ θέρους εἰς χειμῶνα. Conv. 220. A: δεινοὶ γὰρ αὐτόθι χειμῶνες. Epin. 987. D: ὅτι μέσος ἂν εἴη χειμώνων τε καὶ τῆς θερινῆς φύσεως. Crat. 410. C: χειμῶνάς τε καὶ θέρη. **frigus.* Tim. 22. E: ὅπου μὴ χειμὼν ἐξαίσιος ἢ καῦμα ἀπείργει. Legg. IX. 865. B: ἢ πυρὸς ἢ χειμῶνος προσβολῇ. Prot. 321. E: ἱκανοῖς μὲν ἀμῦναι χειμῶνα, δυνατοῖς δὲ καὶ καύματα. Polit. 280. E: τὴν ... ἀμυντικὴν χειμώνων. Pol. III. 404. B: εἱλήσεων καὶ χειμώνων. Tim. 74. B: πρόβλημα ... χειμώνων. Legg. I. 633. B. Phil. 26. A: ἐν ... χειμῶσι καὶ πνίγεσιν ἐγγενομένη (ἡ ὀρθὴ κοινωνία). Polit. 279. D: πρὸς χειμῶνας καὶ καύματα ἀλεξητήρια. Legg. VIII. 829. B: μηδὲν χειμῶνας ἢ καύματα διευλαβουμένους. **tempestas, procellae.* Prot. 344. D: τὸν κυβερνήτην μέγας χειμὼν ἐπιπεσὼν ἀμήχανον ἂν ποιήσειε. Ep. VII. 351. D: ὃν (κυβερνήτην) χειμὼν ... ἐσόμενος οὐκ ἂν πάνυ λάθοι. Legg. IV. 709. C: καιρῷ ... χειμῶνος. Pol. VI. 496. D: ἐν χειμῶνι κονιορτοῦ καὶ ζάλης. Alc. II. 147. A. Legg. XI. 919. A: ὑπὸ χειμώνων ἀγρίων βίᾳ ἐλαυνομένους (ἐλαυνομένοις?). XII. 944. B. Ep. VII. 351. D: χειμώνων ... ἐξαίσιον καὶ ἀπροσδόκητον μέγεθος. Legg. XII. 961. E: ἔν γε χειμῶσι καὶ ἐν εὐδίαις.

χείρ, ἡ, *manus.* Pol. IV. 439. B: ὅτι ἄλλη μὲν ἡ ἀπωθοῦσα χείρ, ἑτέρα δὲ ἡ προςαγομένη. Alc. I. 128. A: καλεῖς δέ τι χειρός (AII χερός); Theaet. 172. E: ἐν χειρὶ τὴν δίκην ἔχοντα. Pol. II. 359. E: περὶ δὲ χειρὶ χρυσοῦν δακτύλιον (ἔχειν). V. 449. B: ἐκτείνας τὴν χεῖρα. Ep. XIII. 363. B: ὃς τότε τὴν χεῖρα ἠσθένει. Ax. 366. C: ἁ δὲ χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει (Epicharm.). Prot. 314. D: ἀμφοῖν τοῖν χε-

ροῖν τὴν θύραν ... ἐπήραξε. Theaet. 155. E: οὗ ἂν δύνωνται ἀπρὶξ τοῖν χεροῖν λαβέσθαι. Riv. 132. B. Conv. 213. D: τὼ χεῖρε μόγις ἀπέχεται. 214. D. 219. B: περιβαλὼν τὼ χεῖρε τῷ δαιμονίῳ cet. 211. A: οὐδὲ χεῖρες cet. Pol. IV. 439. B. Tim. 45. A: σκέλη ... χεῖρές τε. Tim. 33. D: χειρῶν. Legg. VII. 796. A. IX. 869. C: ἀμυνόμενος ἄρχοντα χειρῶν πρότερον. Prot. 339. B: χερσί τε καὶ ποσὶ ... τετράγωνον (Sim.). Theaet. 198. D: ἔχειν ἐν ταῖς χερσίν. Crat. 422. E: σημαίνειν ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ cet. Pol. IV. 432. D: ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντες ζητοῦσιν ἐνίοτε ὃ ἔχουσι. VII. 517. B: εἴ πως ἐν ταῖς χερσὶ δύναιντο λαβεῖν. Legg. I. 633. B: ἐν ... ταῖς πρὸς ἀλλήλους ταῖς χερσὶ μάχαις. VII. 796. B: κεναῖς χερσὶν οὐκ ᾠήθη δεῖν ἀθύρειν. IX. 880. A: ἀμυνέσθω ... ἄνευ βέλους ψιλαῖς ταῖς χερσίν. Prot. 352. A: ἰδὼν τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας ἄκρας. Conv. 189. E: χεῖρας ... τέτταρας εἶχε. 205. E. Pol. IV. 436. C: κινοῦντα ... τὰς χεῖράς τε καὶ τὴν κεφαλήν. Legg. VIII. 831. A: καθαρὸν εἶναι χεῖρας.

χειρόκμητος, ὁ ἡ, *manu factus.* Locr. 94. E: ἀφορῶντος οὐκ ἐς χειρόκματα παραδείγματα.

χεῖρον, v. χείρων.

χειρονομῶ, *manus iacto* (tanquam pugnans). Legg. VIII. 830. C: ἢ τί ποτε ἄλλο τὴν τοῦ χειρονομεῖν μελέτην ἄν τις φαίη γεγονέναι (praec. σκιαμαχεῖν);

χειροποίητος, ὁ ἡ, *manu factus.* Critia 118. C: ὡς χειροποίητον ἔργον.

χειροτέχνης, *opifex.* Pol. X. 597. A: τὸ τοῦ κλινουργοῦ ἔργον ἢ ἄλλου τινὸς χειροτέχνου. Prot. 328. A: τῶν χειροτεχνῶν. Pol. X. 596. C. III. 405. A: τοὺς φαύλους τε καὶ χειροτέχνας. Apol. 22. C.

χειροτεχνία, ἡ, *ars quae manu exercetur* (germ. *Handwerk*). Pol. IX. 590. C: βαναυσία δὲ καὶ χειροτεχνία διὰ τί ... ὄνειδος φέρει; VIII. 547. D: χειροτεχνιῶν. Polit. 304. B: τῶν περὶ χειροτεχνίας ἐπιστημῶν.

χειροτεχνικός, ή, όν, *ad opifices pertinens* vel *spectans,* fem. *opificis ars.* Polit. 259. C: τῆς χειροτεχνικῆς καὶ ὅλως πρακτικῆς. Pol. IV. 425. D: χειροτεχνικῶν ... ξυμβολαίων. Phil. 55. D: ἐν ... ταῖς χειροτεχνικαῖς.

χειροτονία, ἡ, *suffragia.* Legg. VI. 755. D: οἷς ἂν ἡ πλείστη χειροτονία γίγνηται. Id. 756. B. II. 659. B: τὸν νικῶντα διακρίνων χειροτονίαις.

χειροτονῶ, *suffragiis creo.* Legg. VI. 756. A: χειροτονείτω ... τὸ ἱππικὸν αὐτούς. 763. E. 755. E: χειροτονούντων ... στρατηγοὺς μὲν καὶ ἱππάρχους πάντες. Polit. 300. A: χειροτονηθέντα ἢ λαχόντα ἐκ τύχης. Legg. VI. 763. E: δέκα ἐκ τῶν ἄλλων χειροτονηθέντας.

χειροῦμαι, *in potestatem redigo; domo, capio* vel *potior.* Soph. 219. C: τὰ μὲν χειροῦται λόγοις καὶ πράξεσι. Ep.

VII. 336. A: τοὺς δὲ χειρούμενος. Legg. VII. 824: ἀλλ' οὐ φιλοπόνου ψυχῆς νίκη χειρουμένων τὴν ἄγριον τῶν θηρίων ῥώμην. Soph. 219. C: τοῖς χειρουμένοις. Legg. XI. 919. A: αἰχμαλώτους κεχειρωμένους (*captos*). Menex. 240. B: τούτους ἐχειρώσατο ... ἐν τρισὶν ἡμέραις. Pol. IV. 422. C: ἆρά γε οὐ καὶ πλείους χειρώσαιτ' ἂν τοιούτους ὁ τοιοῦτος; Legg. VIII. 838. D. Euthyd. 290. B: ἐπειδὰν ... χειρώσωνται τοῦτο ὃ ἂν θηρεύωνται. Ib. ὅσον θηρεῦσαι καὶ χειρώσασθαι. Theaet. 165. E: χειρωσάμενος. Menex. 242. E: τοὺς προεστῶτας τῶν ἄλλων Ἑλλήνων χειρωσάμενοι. Hipp. mai. 287. A: εἰ χειρωσόμεθα τὸν ἄνδρα. Soph. 222. A: τἀν τούτοις θρέμματα χειρωσόμενος.

χειρούργημα, τό, *opus* (nos *Händearbeit*). Gorg. 450. B: τῆς δὲ ῥητορικῆς οὐδέν ἐστι τοιοῦτον χειρούργημα (quae Gorgiae verba sunt).

χειρουργία, ἡ, *operatio quae manu fit*. Polit. 277. C: γραφῆς ... καὶ συμπάσης χειρουργίας. Riv. 135. B: ὅσα ξυνέσεως ἔχεται, μὴ ὅσα χειρουργίας. Polit. 258. D: περὶ τεκτονικὴν ... καὶ σύμπασαν χειρουργίαν. 259. E: παρεχόμενός γέ που γνῶσιν, ἀλλ' οὐ χειρουργίαν. 277. C: διὰ χειρουργιῶν (opp. λέξει καὶ λόγῳ). Gorg. 450. B: περὶ χειρουργίας τε καὶ τοιαύτας πράξεις. Conv. 203. A: ὁ δὲ ἄλλο τι σοφὸς ὢν ἢ περὶ τέχνας ἤ χειρουργίας τινὰς βάναυσος.

χειρουργῶ, *facio* (manu), *exstruo*. Critia 117. C: πολλοὶ δὲ κῆποι καὶ πολλὰ γυμνάσια ἐκεχειρούργητο.

χείρων, ὁ ἡ, *peior, deterior, vilior, inferior* (*cedens*); etiam *gravior* (*ärger* vel *schlimmer*). Prot. 338. B: εἴτε γὰρ χείρων ἔσται ἡμῶν ὁ αἱρεθεὶς cet. Theaet. 162. C: μηδὲν χείρων εἰς σοφίαν ὁτουοῦν ἀνθρώπων ἢ καὶ θεῶν. Ax. 366. E: φόβος χείρων. Tim. 89. A: ἡ δὲ ὑπ' ἄλλου (κίνησις) χείρων. Crat. 429. B: οὐδὲ δὴ ὄνομα ... δοκεῖ σοι κεῖσθαι τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ ἄμεινον; Cum neg. οὐ χεῖρον, propr. *nicht so schlecht*, h. e. *gut, zweckdienlich*. Phaed. 185. A: οὐ γὰρ χεῖρον πολλάκις ἀκούειν. Phaedr. 248. E: χείρονος (μοίρας μεταλαμβάνει). Pol. III. 396. D: τῷ χείρονι. Prot. 338. B: οὐκ ὀρθῶς ἂν ἔχοι τὸν χείρω τῶν βελτιόνων ἐπιστατεῖν. Gorg. 486. B: χείρονα (Eurip.). Crat. 390. A: οὐδὲν χείρω νομοθέτην εἶναι τὸν ἐνθάδε ἢ τὸν ὁπουοῦν ἄλλοθι. Conv. 174. C. Pol. X. 618. D: τόν τε χείρω καὶ τὸν ἀμείνω βίον. Ax. 368. D: θανάτων μυρίων χείρω (τὴν ἀπότευξιν). Pol. II. 381. B: ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον καὶ τὸ αἴσχιον ἑαυτοῦ (μεταβάλλει ἑαυτόν); V. 459. B. Tim. 75. B. Legg. IV. 720. E: κατὰ τὸ χεῖρον ... καὶ ἀγριώτερον. Crat. 429. A: ζωγράφοι εἰσί που οἱ μὲν χείρους, οἱ δὲ ἀμείνους; Pol. I. 334. B: βλαπτόμενοι δ' ἵπποι βελτίους, ἢ χείρους γίγνονται; Legg. VIII. 840. C: τούτων ὄντες χείρονες. Soph. 246. D: τὸ παρὰ χειρόνων (ὁμολογηθέν). Pol. V. 460. C. I. 335. D: εἰς τὴν ἀνθρωπείαν ἀρετὴν χείρους γίγνεσθαι. IV. 421. E: τοὺς

υἱεῖς ... χείρους δημιουργοὺς διδάξεται. VIII. 545. A. Legg. VIII. 840. D. Men. 94. B: *ἱππέας ... ἐδίδαξεν οὐδενὸς χείρους Ἀθηναίων.* Legg. V. 747. D: *ἀναδιδοῦσαν (τὴν τροφὴν) ... ἀμείνω καὶ χείρω.* Polit. 303. A: *πασῶν ... τῶν πολιτειῶν ... χειρίστη.* Tim. 89. A: *χειρίστη ... ἡ κειμένου τοῦ σώματος (κίνησις).* Pol. VIII. 567. C: *οἱ μὲν γὰρ τὸ χείριστον ἀφαιροῦντες λείπουσι τὸ βέλτιστον* cet. — Neutr. *χεῖρον*, adverbii partes agens, est *minus.* Phaed. 85. B: *οὐ χεῖρον ἐκείνων τὴν μαντικὴν ἔχειν* [illegible] *τοῦ δεσπότου.* Legg. X. 909. D: *καὶ τούτων ... ἐπιμελ*[illegible]*ων μηδὲν χεῖρον τῶν ἄλλων.* XI. 928. A. Lach. 186. C: *τοῦτο ... κἂν ἐγὼ ἔχοιμι εἰπεῖν οὐ χεῖρον Λάχητος.* Etiam *deterius*, h. e. *miserius.* Pol. I. 344. E: *εἴτε χεῖρον εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα ἀγνοοῦντες ὃ σὺ φῂς εἰδέναι.* VII. 519. D: *χεῖρον ζῆν.*

χειρωνακτικός, i. q. *χειρῶναξ*, *opifex.* Ax. 368. B: *τοὺς χειρωνακτικοὺς ἐπέλθωμεν καὶ βαναύσους.*

χείρωσις, ἡ, *subigendi actio.* Ep. VII. 332. A: *τῆς τοῦ Μήδου τε καὶ εὐνούχου χειρώσεως.*

χειρωτικός, ή, όν, *potiundi peritus;* fem. et neutr. *potiundi facultas* vel *peritia.* Soph. 219. D: *τὸ δὲ λοιπὸν ἢ κατ' ἔργα ἢ κατὰ λόγους χειρούμενον ξύμπαν χειρωτικὸν ἂν εἴη.* 221. B: *κτητικοῦ (μέρος) ... χειρωτικόν.* 223. B: *(τέχνης) χειρωτικῆς.*

χελιδών, ἡ, *hirundo.* Phaed. 85. A: *ἡ χελιδών.*

χερσαῖος, α, ον, *terrester.* Tim. 40. A: *πεζὸν ... καὶ χερσαῖον τέταρτον (εἶδος).* Soph. 223. B: *χερσαίας (ζωοθηρίας).* Etiam *mediterraneus.* Legg. IV. 704. B: *πότερον ἐπιθαλαττίδιος ἔσται τις, ἢ χερσαία (ἡ πόλις).*

χέω, *fundo.* Med. Tim. 83. E: *ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα σῶμα τὸ καθ' ἡμέραν χεῖται καθαιρόμενον.* Pol. III. 388. B: *χευάμενον* (Hom.). Intrans. est Lat. *fundi* vel *diffundi.* Ax. 371. D: *εὔκρατος ἀὴρ χεῖται.* Pass. Locr. 101. B: *ἃ ... πολλὰ καὶ κεχυμένα (φωνὰ) μεγάλα.* Tim. 66. C: *τὰ ... παρὰ φύσιν ξυνεστῶτα ἢ κεχυμένα.*

χήν, ὁ et *ἡ*, *anser.* Gorg. 471. C: *χῆνα ... διώκοντα ἐμπεσεῖν (εἰς φρέαρ).*

χηνοβωτία, ἡ, *anserum pastus.* Polit. 264. C: *χηνοβωτίας* (sic Cl. c. plurimis al. Vulgo *χηνοβοτίας*) *γε καὶ γερανοβωτίας ... πέπυσαι.*

χῆτις, ἡ, et *χῆτος, τό*, *inopia;* unde dat. *χήτει*, vern. *aus Mangel.* Phaedr. 239. D: *ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ κόσμοις χήτει οἰκείων κοσμούμενον.*

χθές, *heri.* Conv. 174. A: *χθὲς ... αὐτὸν διέφυγον τοῖς ἐπινικίοις.* Pol. I. init. *κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ.* Tim. 17. A: *τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δ' ἑστιατόρων.* Euthyd. 271. A. Menex. 236. A. al. Cum art. et subst. Soph. init. *κατὰ τὴν χθὲς ὁμολογίαν ... ἥκομεν* cet. Tim. 26. E: *ἀντὶ τῶν χθὲς λόγων.* Cum v. *πρώην* coni. est Lat. *non ita*

pridem. Gorg. 470. D: τὰ ... ἐχθὲς (Paris. Fl χθὲς) καὶ πρώην γεγονότα. Legg. III. 677. D: χθὲς καὶ πρώην γεγονότα.

χθιζά, i. q. χθές. Alc. II. 141. D: ἔνιά γε χθιζά τε καὶ πρωΐζα (v. πρωϊζὰ) γεγενημένα (quod ex Hom. ductum).

χθόνιος, α, ον, *subterraneus, infernus.* Pol. X. 619. E: πορείαν οὐκ ἂν χθονίαν καὶ τραχεῖαν πορεύεσθαι, ἀλλὰ λείαν τε καὶ οὐρανίαν. Praec. ponitur in *diis inferis.* Legg. VIII. 828. C: τὸ τῶν χθονίων (seq. θεοὺς οὐρανίους). XII. 959. C: ὡς εἰς ἄψυχον χθονίων βωμόν. IV. 717. A: τοῖς χθονίοις ... θεοῖς. Locr. 105: σὺν δαίμοσι παλαμναίοις χθονίοις τε.

χθών, ἡ, *terra.* Pol. II. 379. D. et III. 386. D. (Hom.).

χιλίανδρος, ὁ ἡ, *mille viris constans.* Polit. 292. E: ἐν χιλιάνδρῳ πόλει.

χιλιάς, ἡ, *mille* (subst.). Phaedr. 256. E: ἐννέα χιλιάδας ἐτῶν περὶ γῆν κυλινδουμένην.

χιλιετής, ὁ ἡ, *mille annos complens.* Phaedr. 249. A: τρίτῃ περιόδῳ τῇ χιλιετεῖ. Pol. X. 621. D: ἐν τῇ χιλιετεῖ (Par. A. ex corr. χιλιέτι; Schneid. χιλιέτει) πορείᾳ. 615. A: εἶναι δὲ τὴν πορείαν χιλιετῆ (Par. A. χιλίετιν; an χιλιέτιν? Schneid. dedit χιλιέτη).

χίλιοι, αι, α, *mille.* Legg. III. 677. D: χίλια ... ἔτη. X. 894. E: (ὅταν) οὕτω δὴ χίλια ἐπὶ μυρίοις γίγνηται τὰ κινηθέντα. Polit. 292. E: χιλίων ἀνδρῶν. Pol. IV. 423. A. Critia 119. B: διακοσίων καὶ χιλίων νεῶν. Legg. III. 699. B. Tim. 23. D: προτέραν ... ἔτεσι χιλίοις. Legg. XII. 945. A: χιλίας (μνᾶς). XII. 953. E. Apol. 36. A: κἂν ὦφλε χιλίας δραχμάς.

χιλιοστός, ή, όν, *millesimus.* Phaedr. 249. B: τῷ ... χιλιοστῷ (ἔτει). Pol. X. 615. C: ἤδη χιλιοστὸν ἔτος εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον.

χιτώνιον, τό (χιτών), *tunicula.* Ep. XIII. 363. A: χιτώνια τρία ἐπταπήχη.

χιτωνίσκος, ὁ, *tunica.* Hipp. min. 368. C: τὴν ζώνην ... τοῦ χιτωνίσκου. Legg. XII. 954. A: γυμνὸς ἢ χιτωνίσκον ἔχων. Hipp. min. 368. C: τὸ ἱμάτιον (αὐτὸς) ὑφῆναι καὶ τὸν χιτωνίσκον.

χιών, ἡ, *nix.* Phaed. 106. A: ἡ χιών. Tim. 59. E: τὸ ... ὑπὲρ γῆς ... χιών. Locr. 99. C. Phaed. 110. C: γύψου ἢ χιόνος λευκοτέραν. 103. C: χιόνα. D.

χλευάζω, *illudo* (aliquem). Eryx. 397. D: κατεγέλα τε καὶ ἐχλεύαζε.

χλιδή, ἡ, *deliciae.* Conv. 197. D: ἁβρότητος, χλιδῆς ... πατήρ.

χλόη, ἡ, *gramen.* Tim. 80. E: τὰ μὲν καρπῶν, τὰ δὲ χλόης. Critia 115. A: ῥιζῶν ἢ χλόης cet.

χοιρίδιον, τό, *porculus.* Euthyd. 298. D: καὶ σὺ ἄρα ἀδελφὸς εἶ τῶν ... χοιριδίων.

χοῖρος, ὁ, *porcus*. Pol. II. 378. A: θυσαμένους οὐ χοῖρον, ἀλλά τι μέγα καὶ ἄπορον θῦμα.

χολή, ἡ, *bilis*. Pol. VIII. 564. B: οἷον περὶ σῶμα φλέγμα τε καὶ χολή. Locr. 102. D. Tim. 83. C: ὅσα χολῆς εἴδη λέγεται. Ib. μελαίνης χολῆς ὀξείας τε. 84. D. 85. A. 83. C: χολήν. 85. B. 82. E: χολὰς ... καὶ φλέγματα ἴσχει παντοῖα.

χολώδης, ὁ ἡ, *biliosus*. Tim. 83. B: χολῶδες (χρῶμα). 86. E: χολώδεις χυμοί. 71. B: χολώδη χρώματα.

χορδή, ἡ, *chorda*. Theaet. 206. B: ποίας χορδῆς εἴη (ἡ φθόγγος). Phaedr. 268. D: ἐπιστάμενος ὡς οἷόν τε ὀξυτάτην καὶ βαρυτάτην χορδὴν ποιεῖν. Phaed. 86. A: ἡ λύρα καὶ αἱ χορδαί. 85. E: χορδῶν. Pol. I. 349. E: ἐν τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει τῶν χορδῶν. VII. 531. B. Legg. VII. 812. D: σαφηνείας ἕνεκα τῶν χορδῶν. Lys. 209. B. Pol. VII. 531. B: τοὺς ταῖς χορδαῖς πράγματα παρέχοντας. Legg. II. 670. D: ταῖς χορδαῖς ταῖς τῶν μελῶν. Phaed. 86. A: τὰς χορδὰς θνητοειδεῖς οὔσας. B. Pol. III. 412. A: τὸν τὰς χορδὰς ἀλλήλαις ξυνιστάντα.

χορεία, ἡ, *saltatio*, *chorea* vel *chorus*. Legg. II. 654. B: χορεία ... ὄρχησίς τε καὶ ᾠδὴ τὸ ξύνολόν ἐστιν. 665. A. 672. E: ὅλη ... χορεία ὅλη παίδευσις ἦν ἡμῖν. VIII. 831. B. VII. 796. B: εὐφρανθεῖσα τῇ τῆς χορείας παιδιᾷ. Ax. 366. A: τῆς ἐκεῖσε διαίτης καὶ χορείας ὀριγνωμένη. Legg. VII. 790. E: ταύτῃ τῇ τῆς κινήσεως ἅμα χορείᾳ καὶ μούσῃ χρώμεναι. Epin. 991. B: χορείᾳ Μουσῶν εὐδαίμονι δεδομένη. Legg. II. 654. C: τὴν χορείαν (sic Par. A. Vulgo χορηγίαν) τε καὶ μουσικήν. 672. B: πᾶσαν τὴν μανικὴν ... χορείαν. 673. D. Epin. 982. E: πορείαν ... καὶ χορείαν πάντων χορῶν καλλίστην cet. Legg. VI. 772. B: θυσιῶν τε καὶ χορειῶν. II. 655. B: πότερον ἅπαντες πάσαις χορείαις ὁμοίως χαίρομεν —; VII. 799. A: χορείαις ποίαισι γεραίρειν τὴν τότε θυσίαν. Pol. III. 412. B: χορείας ... καὶ θήρας cet. Tim. 40. C: χορείας ... τούτων αὐτῶν (τῶν θεῶν) cet. Legg. II. 655. D: ἐπειδὴ μιμήματα τρόπων ἐστὶ τὰ περὶ τὰς χορείας cet. VIII. 835. A.

χόρευμα, τό, *saltatio mores imitans*. Legg. II. 655. C: οὐ γάρ που ἐρεῖ γέ τις ὥς ποτε τὰ τῆς κακίας ἢ ἀρετῆς καλλίονα χορεύματα.

χορευτής, ὁ, *qui in choro est* vel *chorum sequitur*, pl. *saltatores e quibus chorus constat*. Phaedr. 252. D: οὗ (θεοῦ) ἕκαστος ἦν χορευτής. Conv. 173. A: ᾗ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν αὐτός τε καὶ οἱ χορευταί. Pol. II. 373. B: ποιηταί τε καὶ τούτων ὑπηρέται, ῥαψῳδοί, ὑποκριταί, χορευταί cet. Ion. 536. A: ὁρμαθὸς πάμπολυς ... χορευτῶν τε καὶ διδασκάλων cet. Alc. I. 125. D: χρωμένων χορευταῖς.

χορεύω, *salto* et *saltatione exprimo*; *in choro sum*, *in choreis versor* (pf. *versatus sum*). Euthyd. 277. E: τούτω οὐδὲν

ἄλλο ἢ χορεύετον περὶ σέ. Legg. II. 665. B: εἰ ἄρα οἱ ὑπὲρ τριάκοντα καὶ πεντήκοντα ... γεγονότες ἔτη ... χορεύουσιν. 657. D: ἆρ' οὖν οὐχ ἡμῖν οἱ ... νέοι αὐτοὶ χορεύειν ἕτοιμοι —; XII. 942. E: χορείας πάσας ... χορεύειν. Theaet. 173. D: ὅτι οὐχ ἡμεῖς ἐν τῷ τοιῷδε χορεύοντες (cf. 173. B: τοὺς τοῦ ἡμετέρου χοροῦ) τῶν λόγων ὑπηρέται cet. Legg. VI. 771. E: χορεύοντάς τε καὶ χορευούσας κόρους καὶ κόρας. Epin. 982. E: πορείαν ... καὶ χορείαν πάντων χορῶν καλλίστην ... χορεύοντα (τὰ ἄστρα). Legg. II. 654. B: τὸν δὲ πεπαιδευμένον ἱκανῶς κεχορευκότα θετέον. 655. D: τὰ ῥηθέντα ... ἢ καὶ ὁπωσοῦν χορευθέντα.

χορηγία, ἡ, *chori instructio.* Ep. XIII. 362. A: ἐάν τι δέῃ ἐμὲ ἀναλίσκειν εἰς χορηγίαν ἤ τι τοιοῦτον. Etiam Euthyd. 277. D. pro χορείᾳ Cl. Θr scribunt χορηγίᾳ (v. χορηγῶ). Legg. II. 654. C. pro χορηγίαν Par. A. c. al. dat χορείαν.

χορηγός, ὁ, *chori dux.* Legg. II. 665. A: θεοὺς ... συγχορευτάς τε καὶ χορηγοὺς ἡμῖν δεδωκέναι τόν τε Ἀπόλλωνα καὶ Μούσας.

χορηγῶ, *choro praesum, chorum duco* vel *rego*; met. *praeeo, duco* et *primus instituo.* Theaet. 179. D: οἱ ... τοῦ Ἡρακλείτου ἑταῖροι χορηγοῦσι (i. q. ἡγοῦνται) τούτου τοῦ λόγου μάλα ἐρρωμένως. Gorg. 482. B: χορὸν ᾧ χορηγοίην. Legg. II. 654. A: ἢ δὴ κινεῖν τε ἡμᾶς καὶ χορηγεῖν ἡμῶν (sic Par. A. c. al. Vulgo ἡμῖν) τούτους (τοὺς θεούς).

χορικός, ή, όν, *choricus.* Legg. II. 670. A: τῆς ... χορικῆς μούσης.

χοροδιδασκαλία, ἡ, *chori docendi* vel *moderandi ars.* Alc. I. 125. E: ἡ χοροδιδασκαλία (ποιεῖ ἄρχειν κοινωνούντων ᾠδῆς). Eadem D. dicitur χοροδιδασκαλική.

χοροδιδάσκαλος, ὁ, *chori magister.* Legg. II. 655. A: ὥσπερ οἱ χοροδιδάσκαλοι ἀπεικάζουσιν. VII. 812. E: οἷα τοὺς χοροδιδασκάλους καὶ ἃ δεῖ διδάσκειν.

χορός, ὁ, *chorus.* Legg. II. 664. C: ὁ Μουσῶν χορὸς ὁ παιδικός. 665. A: ὁ ... τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Μουσῶν χορός. B: Διονύσου πρεσβυτῶν χορός. VII. 800. C: χορὸς οὐχ εἷς, ἀλλὰ πλῆθος χορῶν ἥκει. Euthyd. 276. B: ὥσπερ ὑπὸ διδασκάλου χορὸς ἀποσημήναντος. Pol. VIII. 560. E: ὕβριν καὶ ἀναρχίαν ... λαμπρὰς μετὰ πολλοῦ χοροῦ κατάγουσιν ἐστεφανωμένας. Prot. 327. D: ὥσπερ οἱ ἐν ἐκείνῳ τῷ χορῷ μισάνθρωποι. Phaedr. 230. C: θερινόν τε καὶ λιγυρὸν ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων χορῷ. Legg. II. 671. A: τῷ τοῦ Διονύσου χορῷ. Gorg. 482. B: χορὸν ᾧ χορηγοίην. Pol. II. 383. C: καὶ χορὸν οὐ δώσομεν (*nec fabulae docendae potestatem faciemus.* Legg. VII. 817. D: δώσομεν ὑμῖν χορόν. II. 665. E: οἱ περὶ νίκης χοροὶ ἀγωνιζόμενοι. VIII. 835. E: θυσίαι ... καὶ ἑορταὶ καὶ χοροί. Ax. 371. B: κύκλιοι χοροί.] Gorg. 501. E: ἡ τῶν χορῶν διδασκαλία. Pol. V. 475. D: ὥσπερ ... ἀπομεμισθωκότες τὰ ὦτα ἐπακοῦσαι πάντων τῶν

χορῶν. Legg. VI. 764. E: περὶ τὴν τῶν χορῶν παιδίαν. 765. A: τὸν ... χορῶν ἄρχοντα καὶ διαθετῆρα αἱρεῖσθαι χρὴ cet. B: τῶν χορῶν ἀρχέτω. VIII. 834. E: ἅμιλλαι χορῶν. Epin. 982. E. Conv. 197. D: ἐν ἑορταῖς, ἐν χοροῖς cet. Legg. II. 656. C. Theag. 123. E: ᾗ τῶν ᾀδόντων ἐπιστάμεθα ἐν τοῖς χοροῖς ἄρχειν. Pol. IX. 580. B: καθάπερ ... εἰςῆλθον, ἔγωγε ὥσπερ χοροὺς κρίνω, ἀρετῇ cet. Legg. II. 654. C: χορούς τε ὠνομακέναι παρὰ (v. τὸ παρὰ) τῆς χαρᾶς ἔμφυτον ὄνομα. VII. 800. E: χορούς τινας ἔξωθεν μεμισθωμένους ᾠδούς. VIII. 828. C: χορούς τε καὶ ἀγῶνας μουσικούς. *ut Lat. *chorus*, est *agmen*, *turba* vel *numerus* (germ. *Kreis* et *Schaar*). Phaedr. 247. A: φθόνος γὰρ ἔξω θείου χοροῦ ἵσταται. Theaet. 173. B: τοὺς ... τοῦ ἡμετέρου χοροῦ ... διελθόντες cet. Euthyd. 279. C: τὴν δὲ σοφίαν ποῦ χοροῦ τάξομεν (*quonam in numero reponemus*); ἐν τοῖς ἀγαθοῖς, ἢ πῶς λέγεις; Legg. I. 641. B: παιδὸς ἑνὸς ἢ καὶ χοροῦ παιδαγωγηθέντος κατὰ τρόπον ἑνός. Prot. 315. B: ἦσαν δέ τινες καὶ τῶν ἐπιχωρίων ἐν τῷ χορῷ. Phaedr. 250. B: ὅτε σὺν εὐδαίμονι χορῷ μακαρίαν ὄψιν τε καὶ θέαν ... εἶδον cet. Polit. 291. C: κατιδὼν τὸν περὶ τὰ τῶν πόλεων πράγματα χορόν. Pol. VI. 490. C: αὐτῇ χορὸν κακῶν ἀκολουθῆσαι. Ib. τὸν ἄλλον τῆς φιλοσόφου φύσεως χορὸν τί δεῖ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἀναγκάζοντα τάττειν;

χορτάζω, *sagino*. Pol. II. 372. D: τί ἂν αὐτὰς (int. ὗς) ἄλλο ἢ ταῦτα ἐχόρταζες; IX. 586. A: εἰς τραπέζας (κεκυφότες) βόσκονται χορταζόμενοι καὶ ὀχεύοντες cet.

χορῳδία, ἡ, *chori cantus*. Legg. VI. 764. E: τῶν ... περὶ χορῳδίαν ἄλλους (ἀθλοθέτας πρέπον ἂν εἴη γίγνεσθαι).

χοῦς, ὁ, *congius*. Theaet. 173. D: οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες (i. e. *congiorum in mari numerus*). Hipp. mai. 288. D: τῶν ἓξ χόας χωρουσῶν (χυτρῶν).

χόω, vid. χώννυμι.

χραίνω, *coloro*. Legg. VI. 769. A: τοῦ χραίνειν ἢ ἀποχραίνειν. *polluo*. Legg. XI. 917. B: θεῶν ὀνόματα μὴ χραίνειν ῥᾳδίως.

χρεία, ἡ, *indigentia; necessitas* (*Bedürfniss*). Polit. 311. A: οὗ ... ἂν ἑνὸς ἄρχοντος χρεία ξυμβαίνῃ. Pol. II. 369. C: ποιήσει δὲ αὐτὴν (τὴν πόλιν) ... ἡ ἡμετέρα χρεία. 371. A: ὧν ἂν αὐτοῖς χρεία. Tim. 33. D: αἷς (χερσὶ) οὔτε λαβεῖν ... χρεία τις ἦν. Legg. VI. 783. A: τρίτη ... ἡμῖν καὶ μεγίστη χρεία cet. VIII. 834. B: ἵππων ... ἡμῖν χρεία ... οὔτε τις πολλῶν οὔτε πολλή (οὔτε πολλῶν οὔτε τις πολλή?). 849. E: σκευῶν ὁπόσων ἑκάστοισι χρεία. Ion. 541. C: ἡ ῥαψῳδοῦ ... δοκεῖ σοι ... πολλὴ χρεία εἶναι τοῖς Ἕλλησι —; Dem. 382. A: τίς χρεία τῶν ψήφων ἐστὶν ὑμῖν; Tim. 92: ὡς οὐδὲν ἔτι ποδῶν χρείας οὔσης. Legg. VI. 782. D: ὁρῶ πάντα τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τριττῆς χρείας καὶ ἐπιθυμίας ἠρτημένα. VIII. 849. A: μή τις ἀδικῇ τι τῆς τῶν ἀνθρώπων

χρείας. Pol. VIII. 566. E: ἵν' ἐν χρείᾳ ἡγεμόνος ὁ δῆμος ᾖ. Legg. I. 630. E: οὗ ... ἂν ἕκαστος ἐν χρείᾳ γίγνηται, τοῦτο ζητεῖ νῦν παραθέμενος. VIII. 848. A: ὅσοι χρείᾳ τινὶ πόλεως ... εἰσαφικνοῦνται ἑκάστοτε. De lege 318. B: τοὺς τῶν θεῶν ἐν χρείᾳ ὄντας. Polit. 274. C: διὰ τὸ μηδεμίαν αὐτοὺς χρείαν πρότερον ἀναγκάζειν. Phil. 52. B: ὅταν τις στερηθεὶς λυπηθῇ διὰ τὴν χρείαν. Pol. III. 410. B: δικαστικῆς εἰς χρείαν ἰέναι. Legg. III. 697. D: ὅταν ... εἰς χρείαν τοῦ μάχεσθαι περὶ ἑαυτῶν τοὺς δήμους ἀφικνῶνται. 702. B: σχεδὸν γὰρ εἰς χρείαν αὐτῶν ἔγωγ' ἐλήλυθα τὰ νῦν. VI. 783. C: ἴσως ... χρείαν ποτ' αὐτων πάντων ἕξομεν. XII. 965. B: ἧς χρείαν ἔχομεν. Menex. 244. D: ὡς ... ἀφίκοντο εἰς χρείαν τῆς πόλεως τῶν τε Ἑλλήνων οἱ πρῶτοι cet. Ep. VI. 322. C: οἰκεῖτε ... γείτονές τε ὑμῖν αὐτοῖς καὶ χρείαν ἔχοντες cet. Pol. II. 369. D: πρώτη ... καὶ μεγίστη τῶν χρειῶν ἡ τῆς τροφῆς παρασκευὴ τοῦ εἶναί τε καὶ ζῆν ἕνεκα. Phaedr. 239. D: ἐν πολέμῳ τε καὶ ἄλλαις χρείαις, ὅσαι μεγάλαι. Pol. II. 373. D: οὐκοῦν καὶ ἰατρῶν ἐν χρείαις ἐσόμεθα πολὺ μᾶλλον οὕτω διαιτώμενοι —; Legg. XI. 918. C: πᾶσιν ἐπικουρίαν ταῖς χρείαις ἐξευπορεῖν. Ib. ὅταν εἰς χρείας τε καὶ ἐπιθυμίας τινῶν ἐμπίπτῃ. * *usus et utendi ratio.* Crat. 408. A: τὸ εἴρειν λόγου χρεία ἐστί. Pol. V. 451. C: οὐκ ἔστ' ἄλλη ὀρθὴ παίδων τε καὶ γυναικῶν κτῆσίς τε καὶ χρεία ἢ cet. Soph. 239. D: ἐκ ταύτης τῆς χρείας τῶν λόγων (*ex hac disputandi ratione*). Polit. 272. D: περί τε ἐπιστημῶν καὶ τῆς τῶν λόγων χρείας. Tim. 76. E: τῆς τῶν ὀνύχων χρείας. Legg. IV. 722. B: εἰς ἀρετὴν τῆς χρειας. VI. 772. B: ἀπὸ τῆς χρείας μανθάνοντας. VIII. 846. C: τῆς ἀναγκαίας αὐτῶν χρείας ἐμπείρως ἴσχοντες. Gorg. 457. D: ἐκεῖνος ... ἐπὶ δικαίᾳ χρείᾳ παρέδωκεν, ὁ δ' ἐναντίως χρῆται. Phaed. 87. C: ἱματίου ἐν χρείᾳ τε ὄντος καὶ φορουμένου. Pol. II. 372. A: εἰ μή που ἐν αὐτῶν τούτων χρείᾳ τινὶ τῇ πρὸς ἀλλήλους. Legg. II. 652. E: ἐν τῇ κατ' ὀρθὸν χρείᾳ τῆς ἐν οἴνῳ συνουσίας. VII. 796. C: πολέμου τ' ἐν χρείᾳ cet. Phaed. 111. A: ὅπερ ἡμῖν τὸ ὕδωρ καὶ ἡ θάλαττά ἐστι πρὸς τὴν ἡμετέραν χρείαν, τοῦτο cet. Polit. 298. D: τοῖς ναυτικοῖς ὀργάνοις εἰς τὴν τῶν πλοίων χρείαν. Pol. I. 330. C: κατὰ τὴν χρείαν (*propter usum*). 333. A: τὴν δικαιοσύνην πρὸς τίνος χρείαν ἢ κτῆσιν ἐν εἰρήνῃ φαίης ἂν χρήσιμον εἶναι; II. 371. E: πωλοῦντες τὴν τῆς ἰσχύος χρείαν. X. 601. D: (πρὸς) τὴν χρείαν ... πρὸς ἣν ἂν ἕκαστον ᾖ πεποιημένον ἢ πεφυκός. Legg. II. 657. C: τὴν τῇ μουσικῇ καὶ τῇ παιδιᾷ μετὰ χορείας χρείαν ὀρθὴν εἶναι τοιῷδέ τινι τρόπῳ. VI. 785. B: ἣν ἂν δοκῇ χρείαν δεῖν χρῆσθαι πρὸς τὰ πολεμικά (cf. IX. 868. B.). VII. 794. D: πρὸς τὴν τῶν ὅπλων χρείαν. XI. 917. E: τοῖς περὶ τὴν τῆς ἀγορᾶς χρείαν. Euthyd. 281. A: περὶ τὴν χρείαν ... τῶν ἀγαθῶν. Eryx. 401. B: τὰ πρὸς τίνα χρείαν χρήσιμα χρη-

σθαι χρήματά ἐστι. 404. B: πρὸς τὴν τοῦ σώματος χρείαν. Clit. 407. E: μήτ' ἄλλην χρείαν μηδεμίαν χρῆσθαι τῷ σώματι. Legg. VI. 776. C: ἐναντία ... ταῖς χρείαις καὶ κατὰ τὰς χρείας. V. 738. D: ὅπως ἂν ... εἰς ... τὰς χρείας ἑκάστας εὐμάρειαν παρασκευάζωσι. — Ut Lat. *usus*, etiam est *utilitas*. Gorg. 480. A: τίς ἡ μεγάλη χρεία ἐστὶ τῆς ῥητορικῆς; 481. B. Eryx. 394. D: τῆς δὲ σοφίας ἥ τε χρεία ὀλίγου ἀξία cet. 400. E: ὅτι οὐδεμία αὐτοῖς χρεία οἰκίας ἐστίν. Gorg. 474. D: πρὸς τὴν χρείαν ... πρὸς ὃ ἂν ἕκαστον χρήσιμον ᾖ. Conv. 204. C: τοιούτων ὢν ὁ Ἔρως τίνα χρείαν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις; Legg. VIII. 833. A: οὐδετέρα τὴν μεγίστην ἔχει χρείαν. Epin. 975. E: εὐδοκιμωτάτη πρὸς χρείαν. Lys. 215. B: (οἱ) μήτε παρόντες χρείαν αὐτῶν (v. αὑτῶν) ἔχουσι. 220. D: αὐτὸ δὲ ἑαυτοῦ ἕνεκα οὐδεμίαν χρείαν ἔχει. Pol. I. 331. B: ἔχει δὲ καὶ ἄλλας χρείας πολλάς.

χρεμετίζω, *hinnio*. Phaedr. 254. D: βιαζόμενος, χρεμετίζων cet. Pol. III. 396. B: ἵππους χρεμετίζοντας.

χρέος (att. χρέως), τό, *debitum, aes alienum*. Polit. 267. A: καθαπερεὶ χρέος (χρέως? v. Fisch. not. ad Polit. p. 120. et Lob. ad Phryn. p. 391.) ἀπέδωκάς μοι τὸν λόγον. Legg. XII. 958. B: πρὶν ἂν ἐκπληρώσῃ τὸ χρέος ἅπαν τῷ νικήσαντι. Ax. 367. B: κἂν μή τις θᾶττον ὡς χρέος ἀποδιδῷ τὸ ζῆν. Legg. III. 684. E: χρέα μεγάλα καὶ παλαιὰ οὐκ ἦν. Pol. VIII. 566. A: χρεῶν ... ἀποκοπάς (Id. Legg. III. 684. E. V. 736. C.). E: χρεῶν ... ἠλευθέρωσε. Legg. III. 684. D: χρεῶν διάλυσιν. IV. 717. B: χρεῶν πάντων πρεσβύτατα. Pol. VIII. 555. D: οἱ μὲν ὀφείλοντες χρέα cet.

χρεών, τό, *necessitas; fatum*. Phaedr. 255. A: ἥ τε ἡλικία καὶ τὸ χρεὼν ἤγαγεν εἰς τὸ προέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν. Ax. 364. C: ὅπως ἀστενακτὶ ἐς τὸ χρεὼν ἴῃ. 365. B: εἰς τὸ χρεὼν ἀπιέναι. Cum v. εἶναι et absol. *necesse est, oportet*. Soph. 220. C: πληκτικὴν ... θήραν ἡμᾶς προςειπεῖν ... νῦν χρεών. Tim. 26. A: ὅτι χρεὼν εἴη με πρὸς ἐμαυτὸν ... ἀναλαβόντα λέγειν οὕτως. 55. D: ὧν ἔμπειρον χρεὼν εἶναι. Critias 107. B: μίμησιν ... τὰ παρὰ πάντων ἡμῶν ῥηθέντα χρεὼν που γενέσθαι. E. Legg. I. 633. A: ἅττ' αὐτὰ καλεῖν χρεών ἐστι. II. 661. E: τί οὖν τὸ μετὰ τοῦτ' εἰπεῖν ἡμᾶς χρεών; III. 688. A: ὡς χρεὼν εἴη τὸν ἀγαθὸν νομοθέτην πάντα πολέμου χάριν τὰ νόμιμα τιθέναι. 698. A: διεξελθεῖν ἡμᾶς χρεών. VI. 779. A: εἰ τεῖχός γέ τι χρεὼν ἀνθρώποις εἶναι. VII. 808. A: εἴτ' οὖν νόμον εἴτ' ἐπιτήδευμα τὸ τοιοῦτον καλεῖν ἐστὶ χρεών. IX. 861. C: δ' οἶν ... θάτερον ἡμᾶς χρεών, ἢ μὴ λέγειν cet. 877. E: τούτων ... καθήρασθαι ... τὸν οἶκον χρεὼν ἔστω. XI. 928. D: μείζους (διαφοραὶ) ἢ χρεών. Epin. 990. B: ὅπῃ δεῖ τε καὶ ὅπως χρεὼν μανθάνειν. al.

χρή, *oportet; par est, convenit*. Prot. 312. A: εἴπερ γε ὃ διανοοῦμαι χρὴ λέγειν. Soph. 236. E: ὅπως ... εἰπόντα

... ἐναντιολογία μὴ συνέχεσθαι, παντάπασιν ... χαλεπόν. Conv. 190. C: ἐβουλεύοντο ὅ τι χρὴ αὐτοὺς ποιῆσαι. Pol. I. 327. C: ὡς χρὴ ἡμᾶς ἀφεῖναι. III. 415. E: θύσαντες οἷς χρή. Alc. I. 110. B: τότε λέγοις τί σε χρὴ ποιεῖν; Euth. 4. C: πέμπει δεῦρο ἄνδρα πευσόμενον ὅ τι χρὴ ποιεῖν. Pol. III. 394. D: ὃ ἔλεγον ὅτι χρείη διομολογήσασθαι, πότερον cet. Ep. VII. 347. D. Gorg. 458. B: εἰ ... δοκεῖ χρῆναι ἐᾶν, ἐῶμεν ἤδη χαίρειν. Conv. 214. E. 218. C: ἔδοξέ μοι χρῆναί μηδὲν ποικίλλειν πρὸς αὐτόν, ἀλλ' cet. Pol. I. 328. E. II. 369. B. al. Impf. ἐχρῆν et χρῆν, *oportebat* (germ. *es sollte*) et *oportet*. Prot. 335. C: ἀλλὰ σὲ ἐχρῆν ἡμῖν συγχωρεῖν τὸν ἀμφότερα δυνάμενον. Legg. I. 631. B: ἐχρῆν εἰπεῖν cet. Epin. 982. C. Apol. 34. A. Gorg. 458. B: ἴσως μέντοι χρῆν ἐννοεῖν καὶ τὸ τῶν παρόντων. Polit. 257. C: περὶ Θεαιτήτου τοῦδε τί χρῆν δρᾶν με; 307. E: ἀκαιρότερον ὄντα (τὸν ἔρωτα) ἢ χρῆν. Conv. 181. D: χρῆν ... καὶ νόμον εἶναι cet. E. Pol. I. 328. C: χρῆν μέντοι. 343. A. Legg. I. 630. D: πῶς χρῆν ἡμᾶς λέγειν; Apol. 17. A: ὡς χρῆν ὑμᾶς εὐλαβεῖσθαι μὴ cet. 33. D. Lach. 181. B. Ep. III. 316. D: ἐν οἷς τί χρῆν ποιεῖν ἐμέ;

χρήζω, *indigeo*. Locr. 99. A: (τὸ συνδέομενον) δύο (int. *media*) χρήσει (v. χρήζει).

χρῆμα, τό, pl. *opes*; *pecunia*. Prot. 311. D: ἂν ... ἐξικνῆται τὰ ἡμέτερα χρήματα. Pol. IV. 422. D: τὰ τῶν ἄλλων χρήματα. VIII. 568. D: ἐὰν ... ἱερὰ χρήματα ᾖ ἐν τῇ πόλει. Eryx. 400. E: ὅσα ... τυγχάνει χρήσιμα ὄντα ἡμῖν, ταῦτα χρήματα cet. 401. A: ὅτι ... ἀνάγκη χρήσιμα εἶναι, ἐάνπερ μέλλῃ χρήματα ἔσεσθαι cet. 406. Prot. 325. C: χρημάτων ... δημεύσεις. Gorg. 477. A: ἐν χρημάτων κατασκευῇ. B: χρημάτων καὶ σώματος καὶ ψυχῆς. Phaed. 78. A: μήτε χρημάτων φειδομένους μήτε πόνων. Theaet. 144. D: πρὸς τὴν τῶν χρημάτων ἐλευθεριότητα θαυμαστός. 167. C: ἄξιος πολλῶν χρημάτων τοῖς παιδευθεῖσι. Pol. I. 331. A: τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν. II. 366. C: ᾧ τις δύναμις ὑπάρχει ψυχῆς ἢ χρημάτων ἢ σώματος ἢ γένους. IV. 442. A: χρημάτων ... ἀπληστότατον. VIII. 548. B: φειδωλοὶ χρημάτων. Legg. XII. 855. D: χρημάτων εἰσφορᾶς πέρι τῷ κοινῷ. Lach. 195. E: ἀποβολὴ χρημάτων. Conv. 219. E: ὅτι χρήμασι ... πολὺ μᾶλλον ἄτρωτος ἦν πανταχῇ ἢ σιδήρῳ ὁ Αἴας. Pol. I. 344. B: πρὸς τῶν πολιτῶν χρήμασι. VI. 492. D: ὅτι τὸν μὴ πειθόμενον ἀτιμίαις τε καὶ χρήμασι καὶ θανάτοις κολάζουσιν. Legg. III. 695. D: χρήμασι καὶ δωρεαῖς τὸν Περσῶν δῆμον προσαγόμενος. IV. 721. B: ζημιοῦσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμίᾳ. Prot. 311. D: τελοῦντες τὰ χρήματα. Gorg. 466. C: ἀφαιροῦνται χρήματα. 479. C: χρήματα παρασκευαζόμενοι. 511. E: καὶ αὐτὸν καὶ παῖδας καὶ χρήματα καὶ γυναῖκας. Soph. 233. B: αὐτοῖς ... χρήματα διδούς. Polit. 298. B: χρήματα μισθὸν λαμβάνοντες.

Conv. 183. A: χρήματα βουλόμενος παρά του λαβεῖν. 208. C: χρήματα ἀναλίσκειν. Pol. I. 330. C: περὶ τὰ χρήματα σπουδάζουσιν. 338. B: χρήματα γὰρ οὐκ ἔχω. VIII. 551. E: χρήματα μὴ ἐθέλειν εἰςφέρειν. 553. C: χρήματα ξυλλέγεται. Legg. V. 739. C: κοινὰ ... χρήματα ξύμπαντα. Apol. 19. D: (ὡς ἐγὼ) χρήματα πράττομαι. Crit. 44. E: συχνὰ χρήματα (ἀποβαλεῖν). Menex. 245. C: εἰ μέλλοι χρήματα παρέξειν. Eryx. 401. B: τῶν ... χρησίμων γένος τι ὃ καλοῦμεν χρήματα. *res. Theaet. 161. D: πάντων χρημάτων ἄνθρωπον μέτρον εἶναι. 161. C. Legg. VIII. 847. B: μήτε ἐξαγομένων χρημάτων μήτε εἰςαγομένων. 849. E: τῶν ... ἄλλων χρημάτων πάντων καὶ σκευῶν cet. Pol. III. 398. A: μιμεῖσθαι πάντα χρήματα. Legg. VIII. 849. E: χρήματα νομίσματος (ἀλλάττεσθαι). Saepius amplificatio est orationis. Gorg. 485. B: πικρόν τί μοι δοκεῖ χρῆμα εἶναι. Theaet. 209. E: ἡδὺ χρῆμ' ἂν εἴη τοῦ καλλίστου τῶν περὶ ἐπιστήμης λόγου. Alc. II. 147. C: ὑπερφυῶς ... τὸ χρῆμα ὡς δυςγνωστον φαίνεται. Men. 97. E: αἱ δόξαι ... καλὸν τὸ χρῆμα. Ion. 534. B: κοῦφον γὰρ χρῆμα ποιητής ἐστι cet. Pol. VIII. 567. E: ἦ μακάριον ... λέγεις τυράννου χρῆμα, εἰ cet. Prot. 361. B: ὡς πάντα χρήματά ἐστιν ἐπιστήμη.

χρηματίζομαι, *quaestui deditus sum, mercaturam facio* al. Pol. VIII. 556. B: χρηματίζοιντο ... ἂν ἧττον ἀναιδῶς ἐν τῇ πόλει. Legg. XII. 949. E: ἥτις (πόλις) ἂν μήτε χρηματίζηται πλὴν τὸν ἐκ γῆς χρηματισμὸν cet. Pol. VIII. 550. E: προϊόντες εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ χρηματίζεσθαι. Legg. V. 741. E. Euthyd. 304. C. Gorg. 452. E: ἄλλῳ ἀναφανήσεται χρηματιζόμενος καὶ οὐχ αὑτῷ. Soph. 225. E: ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἐρίδων χρηματιζόμενον. Gorg. 467. D: (οἱ) τὸν ἄλλον χρηματισμὸν χρηματιζόμενοι. Pol. VIII. 551. E: χρηματιζομένους. Legg. V. 744. E: χρηματισάμενος. Pol. I. 330. C: οἱ χρηματισάμενοι.

χρηματισμός, ὁ, *quaestus* vel *pecuniae conficiendae studium; mercatura*. Pol. II. 357. C: ἰάτρευσίς τε καὶ ὁ ἄλλος χρηματισμός. Legg. V. 741. B: χρηματισμὸς γὰρ οὔτ' ἔνεστι σφόδρα ἐν τῇ τοιαύτῃ κατασκευῇ. Pol. VI. 498. A: τὸ μεταξὺ οἰκονομίας καὶ χρηματισμοῦ. VIII. 547. C. Legg. VI. 705. A: ἐμπορίας ... καὶ χρηματισμοῦ διὰ καπηλείας ἐμπιπλᾶσα αὐτήν. VIII. 847. D: καπηλείαν ... ἕνεκα χρηματισμοῦ. XII. 952. E: χρηματισμοῦ χάριν ἐμπορευόμενοι. Apol. 36. B: ἀμελήσας ... χρηματισμοῦ τε καὶ οἰκονομίας cet. Gorg. 467. D: (οἱ) τὸν ἄλλον χρηματισμὸν χρηματιζόμενοι. Conv. 205. D: κατὰ χρηματισμόν. Pol. VII. 562. B: ἡ τῶν ἄλλων ἀμέλεια διὰ χρηματισμόν. Legg. V. 743. D: μήτ' αὖ χρηματισμὸν πολὺν διὰ βαναυσίας καὶ τόκων cet. XII. 949. E: πλὴν τὸν ἐκ γῆς χρηματισμόν. Ep. VIII. 355. A: μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ πλοῦτον τρέψοντες τὰς γνώμας ὑμῶν cet. Legg. V. 741. E: μηδ' ἐξεῖναι χρηματίζεσθαι τῶν ἀνελευθέ-

ζων χρηματισμῶν μηδενὶ μηδένα. Pol. V. 465. C: ὅσας (ἀλγηδόνας) ἐν παιδοτροφίᾳ καὶ χρηματισμοῖς διὰ τροφὴν οἰκετῶν ἀναγκαίαν ἴσχουσι.

χρηματιστής, ὁ, *quaestus faciendi studiosus* et *peritus.* Gorg. 452. A: ἰατρός τε καὶ παιδοτρίβης καὶ χρηματιστής. B. E. Pol. I. 330. B: μέσος τις γέγονα χρηματιστὴς τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός. IV. 434. A: δημιουργὸς ὢν ἤ τις ἄλλος χρηματιστὴς φύσει. Alc. I. 131. C: οὐ τὰ αὑτοῦ ἄρ' ἔτι πράττει ὁ χρηματιστής. Pol. IX. 583. A: ἡ τοῦ χρηματιστοῦ (ἡδονή). I. 345. C: πρὸς τὸ ἀποδόσθαι (βλέποντα), ὥσπερ χρηματιστήν. VIII. 555. A: τὸν φειδωλόν τε καὶ χρηματιστήν. E: οἱ ... χρηματισταί.

χρηματιστικός, ή, όν, *quaestus studiosus;* in re pos. *ad negotiatorem pertinens* vel *eius proprius;* fem. et neutr. *quaestus faciendi peritia.* Pol. IX. 581. C: ὁ χρηματιστικός. Gorg. 477. E: οὐ χρηματιστική (τέχνη); 478. A: χρηματιστικὴ ... πενίας ἀπαλλάττει. Euthyd. 307. A: χρηματιστικὴ καὶ ῥητορικὴ cet. Soph. 219. C: τὸ ... χρηματιστικόν. 225. D. E: τὸ χρηματιστικὸν γένος. Id. Pol. IV. 441. A. Phaedr. 248. D: ἤ τινος οἰκονομικοῦ ἢ χρηματιστικοῦ. Gorg. 478. B: χρηματιστικῆς, ἰατρικῆς, δίκης. Euthyd. 289. A: οὔτε χρηματιστικῆς οὔτε ἰατρικῆς (ἐπιστήμης). Pol. IV. 434. C: χρηματιστικοῦ ... γένους. Conv. 173. C: τοὺς τῶν πλουσίων καὶ χρηματιστικῶν (λόγους). Pol. VIII. 558. D: ὅσαι (ἡδοναὶ) ἀναλωτικαὶ μέν, χρηματιστικαὶ δὲ μή. 561. D: χρηματιστικοὺς (ἄν ποτε ζηλώσῃ). III. 415. E: στρατιωτικάς γε, ἀλλ' οὐ χρηματιστικάς (οἰκήσεις). VIII. 559. C: ἐκείνας (ἐπιθυμίας) ... χρηματιστικὰς διὰ τὸ χρησίμους πρὸς τὰ ἔργα εἶναι. IX. 572. C: τὰς χρηματιστικὰς ἐπιθυμίας τιμῶντι μόνας.

χρηματοφθορικός, ή, όν, *rei conficiendae* vel *consumendae peritus;* neutr. *rei conficiendae peritia.* Soph. 225. D: τοῦ ... ἐριστικοῦ τὸ μὲν χρηματοφθορικόν, τὸ δὲ χρηματιστικὸν ὂν τυγχάνει.

χρήσιμος, ὁ ἡ et *η, ον,* *utilis; accommodatus, idoneus.* Pol. I. 333. B: χρήσιμος κοινωνὸς εἰς πεττῶν θέσιν. Gorg. 480. B: ἐπὶ ... τὸ ἀπολογεῖσθαι ... οὐ χρήσιμος οὐδὲν ἡ ῥητορικὴ ἡμῖν. 481. B. Pol. I. 333. C: τότε χρήσιμος ἐπ' αὐτῷ ἡ δικαιοσύνη. D. Charm. 165. C: τί ἡμῖν χρησίμη ἐστὶ (ἰατρικὴ ἐπιστήμη) καὶ τί ἀπεργάζεται; Gorg. 474. D: πρὸς ὃ ἂν ἕκαστον χρήσιμον ᾖ. Phaed. 96. A. Pol. II. 382. C: πότε καὶ τῷ (v. τί) χρήσιμον —; III. 389. B: χρήσιμον (ψεῦδος) ὡς ἐν φαρμάκου εἴδει. Legg. I. 648. A: ἔσθ' ὅ τι (v. ὅτε) πρὸς ἀνδρείαν ἦν ἂν γυμνασθὲν χρήσιμον; Hipp. mai. 295. E: ὅτι τυγχάνει πάντων ὂν μάλιστα καλὸν τὸ χρήσιμον. Polit. 274. C: χρήσιμον ... αὐτὸν (τὸν μῦθον) ποιησόμεθα πρὸς τὸ κατιδεῖν ὅσον ἡμάρτομεν cet. Prot. 321. D: ἀμήχανον ... ἦν ἄνευ πυρὸς αὐτὴν (τὴν σο-

φίαν) κτητήν τῳ ἢ χρησίμην γενέσθαι. Crat. 427. B: *τὴν δύναμιν χρήσιμον φαίνεται ἡγήσασθαι πρὸς τὴν μίμησιν τοῦ δεσμοῦ* cet. Pol. I. 333. A: *τὴν δικαιοσύνην πρὸς τίνος χρείαν ... φαίης ἂν χρήσιμον εἶναι;* Legg. IV. 722. D: *ἔχουσαί τινα ἔντεχνον ἐπιχείρησιν χρήσιμον πρὸς τὸ μέλλον περαίνεσθαι.* Polit. 279. C: *πάλιν ἤλθομεν ἐπὶ τὸ νῦν χρήσιμον.* Pol. III. 411. B: *χρήσιμον ἐξ ἀχρήστου ... ἐποίησεν.* Id. VII. 530. C. Prot. 326. B: *(ἵνα) χρήσιμοι ὦσιν εἰς τὸ λέγειν τε καὶ πράττειν.* Legg. VII. 796. D. Hipp. mai. 295. C: *οἳ (ὀφθαλμοὶ) ἂν ... χρήσιμοι πρὸς τὸ ἰδεῖν.* Men. 89. B: *(ἵνα) χρήσιμοι γίγνοιντο ταῖς πόλεσιν.* Pol. III. 399. D: *κατὰ πόλιν χρήσιμα (λύρα καὶ κιθάρα).* VII. 528. C: *καθ' ὅ τι χρήσιμα.* Eryx. 401. B. Critia 118. E: *πλῆθος ... τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χρησίμων πρὸς πόλεμον ἀνδρῶν.* Riv. 136. B: *χρησίμους.* Pol. VIII. 559. C: *διὰ τὸ χρησίμους (ἐπιθυμίας) πρὸς τὰ ἔργα εἶναι.* Legg. V. 747. A. Charm. 165. A: *συμβουλὰς χρησίμους.* Legg. VII. 796. A: *οὐδὲν χρήσιμα ἐπὶ πολέμου κοινωνίαν ὄντα.* Ib. *εἰς πάντα ὄντα χρήσιμα.* Euthyd. 291. D: *πάντα χρήσιμα ποιεῖν.* Pol. I. 333. C: *ὁ δίκαιος χρησιμώτερος τῶν ἄλλων.* Conv. 190. D: *ἅμα ... χρησιμώτεροι ἡμῖν (ἔσονται).* Legg. VII. 819. C: *χρησιμωτέρους αὐτοὺς αὑτοῖς ... ἀπεργάζονται.* Pol. III. 413. E: *οἷος ... ἂν ὢν καὶ ἑαυτῷ καὶ πόλει χρησιμώτατος εἴη.* I. 331. B: *πλοῦτον χρησιμώτατον εἶναι.* Legg. I. 650. B: *τοῦτο ... ἄρ' ἂν τῶν χρησιμωτάτων ἓν εἴη* cet. Riv. 136. C: *χρησιμωτάτους.*

χρῆσις, ἡ, usus. Men. 88. A: *ὅταν ... ὀρθὴ χρῆσις.* Eryx. 394. D: *τῆς ... οἰκίας ἡ ... χρῆσις πολλὴ τυγχάνει οὖσα καὶ ἀναγκαία.* Legg. II. 670. A: *θαυματουργία γίγνοιτ' ἂν τῆς χρήσεως.* Pol. I. 333. D: *ἡ δικαιοσύνη ... ἐν μὲν χρήσει ἄχρηστος, ἐν δὲ ἀχρηστίᾳ χρήσιμος.* Legg. VIII. 843. A: *τῇ τῶν ἀφροδισίων χρήσει.* Def. 412. D: *ἀφειδία ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει οὐσίας.* Menex. 238. B: *ὅπλων κτῆσίν τε καὶ χρῆσιν διδαξάμενοι.* Clit. 407. E. Legg. VII. 819. C: *εἰς παιδιὰν ἐναρμόττοντες τὰς τῶν ἀναγκαίων ἀριθμῶν χρήσεις.*

χρησμολόγος, ὁ, qui oracula fundit. De virt. 379. C: *ὥσπερ οἱ θεῖοι τῶν μάντεων καὶ οἱ χρησμολόγοι.*

χρησμός, ὁ, oraculum. Pol. III. 415. C: *ὡς χρησμοῦ ὄντος τότε τὴν πόλιν διαφθαρῆναι.* Apol. 22. E. 21. C: *ἀποφανῶν τῷ χρησμῷ ὅτι* cet. 23. A: *ἐν τῷ χρησμῷ τούτῳ τοῦτο λέγειν (κινδυνεύει ὁ θεός).* Hipp. mai. 288. B. Pol. VIII. 566. C: *κατὰ τὸν Κροίσῳ γενόμενον χρησμόν.* Apol. 21. E: *σκοποῦντι τὸν χρησμὸν τί λέγει.*

χρησμῳδία, ἡ, cantus oracula fundens. Prot. 316. D: *τελετάς τε καὶ χρησμῳδίας.*

χρησμῳδός, ὁ, oracula canens vel *fundens.* Apol. 22. *ὥσπερ οἱ θεομάντεις καὶ οἱ χρησμῳδοί.* Theag. 124. D.

Men. 99. C. De virt. 379. D. Ion. 534. C: τοῖς χρησμῳδοῖς καὶ τοῖς μάντεσι τοῖς θείοις. Men. 99. D: χρησμῳδοὺς καὶ μάντεις.

χρησμῳδῶ, *vaticinor*. Pol. IX. 586. B: παντελῶς ... τὸν τῶν πολλῶν ... χρησμῳδεῖς (*velut oraculo canis*) βίον. Apol. 39. C: ἐν ᾧ μάλιστ' ἄνθρωποι χρησμῳδοῦσιν. Crat. 396. D: ἀτεχνῶς γέ μοι δοκεῖς ὥσπερ οἱ ἐνθουσιῶντες ἐξαίφνης χρησμῳδεῖν. 428. C. Ion. 534. B: ποιεῖν (*carmina fundere*) ... καὶ χρησμῳδεῖν. Apol. 39. B: ἐπιθυμῶ ὑμῖν χρησμῳδῆσαι. Legg. IV. 712. A: ταῦτα ... καθαπερεὶ μῦθός τις λεχθεὶς κεχρησμῳδήσθω. Ep. VI. 323. C: κύρια τὰ νῦν κεχρησμῳδημένα ἔσται.

χρηστός, ή, όν, *utilis*; *bonus*, *rectus* et *verus* (etiam *saluber*); *probus* (etiam iron., ut vern. *gut* et *brav*). Phaedr. 264. B: χρηστὸς εἶ, ὅτι με ἡγεῖ ἱκανὸν εἶναι τὰ ἐκείνου οὕτως ἀκριβῶς διιδεῖν. Theaet. 161. A: φιλόλογός γ' εἶ ἀτεχνῶς καὶ χρηστός, ὅτι με οἴει cet. 166. A: οὗτος ... ὁ Σωκράτης ὁ χρηστός. Conv. 178. C: ἐραστὴς χρηστός. Pol. V. 479. A: ὁ χρηστός (iron.) ὃς cet. Gorg. 504. B: οἰκία χρηστὴ ἂν εἴη (oppos. μοχθηρά). Theaet. 167. B: χρηστή (ἕξις ψυχῆς). Pol. IV. 424. A: τροφὴ ... καὶ παίδευσις χρηστὴ σωζομένη cet. Prot. 313. D: ὅ τι χρηστὸν ἢ πονηρὸν περὶ τὸ σῶμα. Pol. III. 403. D: ὃ ἂν χρηστὸν ᾖ σῶμα. X. 602. B: ὅπῃ πονηρὸν ἢ χρηστόν. IV. 438. A: χρηστοῦ ποτοῦ. Ib. χρηστοῦ σίτου. Conv. 183. D: χρηστῷ (χαρίζεσθαι). Prot. 326. B: τῇ διανοίᾳ χρηστῇ οὔσῃ. Phaedr. 266. E: τὸν χρηστὸν λέγεις Θεόδωρον; Pol. I. 334. E: τὸν δοκοῦντα χρηστὸν τοῦτον φίλον εἶναι. Ib. τὸν ὄντα χρηστὸν φίλον. Phil. 37. E: ὀρθὴν ἢ χρηστὴν (λύπην ἢ ἡδονήν). Prot. 313. A: ἢ χρηστὸν αὐτὸ γενέσθαι ἢ πονηρόν. Pol. III. 396. D: ὅταν τι χρηστὸν ποιῇ. Legg. I. 639. C. Charm. 172. C: ἴσως ... ἡμεῖς οὐδὲν χρηστὸν ἐζητήσαμεν. Gorg. 499. E: οὐκοῦν καὶ λῦπαι ὡσαύτως αἱ μὲν χρησταί εἰσιν, αἱ δὲ πονηραί; Pol. IV. 424. A: φύσεις χρησταί. Crit. 47. A: χρησταὶ ... οὐχ αἱ τῶν φρονίμων (δόξαι) —; Pol. III. 401. C: ὥσπερ αὔρα φέρουσα ἀπὸ χρηστῶν τόπων ὑγίειαν. Gorg. 464. D: περὶ τῶν χρηστῶν σιτίων καὶ πονηρῶν. Polit. 308. C: ἐκ μοχθηρῶν καὶ χρηστῶν τινῶν. Pol. III. 409. D: πλεονάκις ... πονηροῖς, ἢ χρηστοῖς ἐντυγχάνων. Conv. 177. B: τοὺς χρηστοὺς σοφιστάς. Pol. I. 334. C: τοὺς δοκοῦντας ἑκάστῳ χρηστοὺς εἶναι. VII. 531. B: σὺ ... τοὺς χρηστοὺς λέγεις τοὺς ταῖς χορδαῖς πράγματα παρέχοντας cet. Legg. I. 627. E. Theaet. 167. B: χρηστὰς καὶ ὑγιεινὰς αἰσθήσεις ἐμποιεῖν. Phil. 40. E: πονηρὰς δόξας καὶ χρηστάς. Pol. IX. 573. B: ἐπιθυμίας ... ποιουμένας χρηστάς. Crit. 47. A: τὰς ... χρηστὰς (δόξας) τιμᾶν cet. Theaet. 167. C: τὰ χρηστὰ ἀντὶ τῶν πονηρῶν δίκαια δοκεῖν ... ποιεῖν. Polit. 308. C: τὰ ... ἐπιτήδεια καὶ τὰ χρηστὰ ἔλαβεν.

χρηστότης, ἡ, probitas. Def. 412. E: *χρηστότης ἤθους ἀπλαστία μετ' εὐλογιστίας* cet.

χρόα, ἡ, color. Tim. 80. E: *ἡ δ' ἐρυθρὰ πλείστη περὶ αὐτὸ χρόα διαθεῖ.* Men. 76. D: *ἔστι γὰρ χρόα ἀποῤῥοὴ σχημάτων ὄψει σύμμετρος καὶ αἰσθητός.* Conv. 196. A: *χρόας ... κάλλος.* Pol. VI. 507. D: *παρούσης ... χρόας ἐν αὐτοῖς (τοῖς ὄμμασι).* Ep. VII. 342. D. Men. 75. C: *(σχῆμα) ὃ ἀεὶ χρόᾳ ἕπεται.* Theaet. 182. D: *μεταβολὴν εἰς ἄλλην χρόαν.* Pol. V. 477. C: *δυνάμεως ... ἐγὼ οὔτε τινὰ χρόαν ὁρῶ οὔτε σχῆμα.* Tim. 83. C: *κατὰ τὴν χρόαν.* Lys. 217. C. Men. 75. C. Pol. V. 476. B: *τάς τε καλὰς φωνὰς ἀσπάζονται καὶ χρόας καὶ σχήματα.* 480: *χρόας καλάς.* VI. 508. C. Tim. 67. C.

χρονίζω, persevero. Phaedr. 255. B: *ὅταν ... χρονίζῃ τοῦτο δρῶν.*

χρόνιος, α, ον, diutinus. Legg. IX. 855. B: *δεσμοῖς ... χρονίοις.*

χρόνος, ὁ, tempus; spatium; temporis longinquitas. Prot. 339. E: *ἵνα μοι χρόνος ἐγγένηται τῇ σκέψει τί λέγοι* (v. *λέγει*) *ὁ ποιητής.* Id. Conv. 184. A. Soph. 265. E: *χρόνος γὰρ ἐκ περιττοῦ γίγνοιτ' ἄν.* Pol. V. 452. C: *ὅτι οὐ πολὺς χρόνος ἐξ οὗ* cet. Alc. I. 106. E: *ἦν χρόνος ὅτε οὐχ ἡγοῦ εἰδέναι.* Def. 411. B: *χρόνος ἡλίου κίνησις μέτρον φορᾶς.* 415. A: *χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμους.* Prot. 345. B: *ἢ ὑπὸ χρόνου ἢ ὑπὸ πόνου.* Phaed. 73. E: *ἃ ὑπὸ χρόνου ... ἤδη ἐπιλέληστο.* Id. Crat. 414. C. 419. D. Parm. 141. D: *χρόνου ... τοῦ ποτὲ γεγονότος.* E: *τοῦ ἔπειτα μέλλοντος (χρόνου).* Ib. *τοῦ νῦν παρόντος.* Pol. VI. 486. A: *θεωρία παντὸς μὲν χρόνου, πάσης δὲ οὐσίας.* 493. B: *χρόνου τριβῇ.* IX. 615. A: *πολλοῦ χρόνου διηγήσασθαι.* Tim. 26. A: *διὰ χρόνου γὰρ οὐχ ἱκανῶς ἐμεμνήμην.* (Cum praep. *διά* vid. I. 459 sq.) Legg. VI. 758. B: *ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου.* 769. C: *τοῦ ἐπιόντος ἀεὶ χρόνου.* VII. 797. E: *ὑπὸ χρόνου* (*tempore procedente*). Menex. 234 E: *ἐκ πολλοῦ χρόνου λόγους παρεσκευασμένων.* Gorg. 517. C: *ἐν πάντι τῷ χρόνῳ ὃν διελεγόμεθα.* Phaedr. 228. A: *ἐν πολλῷ χρόνῳ.* (Critia 118. C.). 278. D: *ἄνω κάτω στρέφων ἐν χρόνῳ* (Lat. *multum diuque*). Theaet. 186. C: *μόγις καὶ ἐν χρόνῳ* (*multo post*). Parm. 141. D: *οὐδ' ἔστιν ἔν τινι χρόνῳ.* Phil. 35. A: *ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.* 39. B: *ἐν τῷ τότε χρόνῳ.* Conv. 219. A: *ἐν ... τῷ ἐπιόντι χρόνῳ.* Pol. VIII. 566. D: *ταῖς ... πρώταις ἡμέραις τε καὶ χρόνῳ.* Legg. III. 698. C: *ἔν τινι βραχεῖ χρόνῳ.* IV. 711. D: *ἐν τῷ πολλῷ χρόνῳ.* Ax. 365. B: *τοσόσδε τῷ χρόνῳ* (*tam grandis aetate*). Abs. *χρόνῳ, tandem.* Conv. 217. B. Pol. III. 409. D. Prot. 353. D: *εἰς τὸν ὕστερον χρόνον.* Phaedr. 233. A: *τοῖς ὀλίγον χρόνον σπουδάζουσιν.* C: *φιλίας πολὺν χρόνον ἐσομένης.* Gorg. 496. E: *κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον.* 525. C: *τὸν ἀεὶ χρόνον.* Phaed. 86. C: *πολὺν χρόνον παραμένειν.* Theaet. 172. B: *ὅσον ἂν δοκῇ χρόνον* (*quam-*

diu). 177. D: ἔστι τοσοῦτον χρόνον ὅσον ἂν κέηται ὠφέλιμα. Polit. 294. B: ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον. 298. E: πάντα τὸν ἔπειτα χρόνον. 302. A: χρόνον ἀπέραντον. Parm. 146. E: ἐκεῖνον ἂν τὸν χρόνον ἐν ταὐτῷ εἴη τὸ ἕτερον. Phil. 38. E: πλείω χρόνον (*diutius*). 60. E: μηδ' ὁντινοῦν χρόνον. 65. C: πολὺν ἐπισχὼν χρόνον. Id. Conv. 185. D. 192. C: οὐδὲ σμικρὸν χρόνον. 208. C: κλέος εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι. E: εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον πάντα. Pol. II. 363. D: ποιοῦσι τὸν ἅπαντα χρόνον ... διάγειν μεθύοντας. VI. 606. B: τοσοῦτον χρόνον περὶ ταῦτα πραγματευόμενον. IX. 576. B: ὅσῳ ἂν πλείω χρόνον ἐν τυραννίδι βιῷ, τοσούτῳ μᾶλλον τοιοῦτος. C: ὃς ἂν πλεῖστον χρόνον καὶ μάλιστα τυραννεύσῃ. Tim. 21. D: διὰ ... χρόνον καὶ φθοράν. 26. B: ἃ πάμπολυν χρόνον (int. *ante*) διακήκοα. 36. E: πρὸς τὸν ξύμπαντα χρόνον. 37. D: μένοντος αἰῶνος ... αἰώνιον εἰκόνα, τοῦτον ὃν δὴ χρόνον ὠνομάκαμεν. Legg. X. 891. A: ὡς δώσοντα εἰς πάντα χρόνον ἔλεγχον. Epin. 974. D: κατὰ χρόνον. Legg. VIII. 850. B: ὅταν δ' ἐξήκωσιν οἱ χρόνοι. Tim. 22. D: διὰ μακρῶν χρόνων γιγνομένη ... φθορά. Legg. VII. 798. B: μακρῶν καὶ πολλῶν χρόνων (*longum per temporis spatium*). Phil. 36. B: ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις (*tum*). 50. B. Legg. IX. 872. E: ἔν τισι χρόνοις. III. 680. A: κατὰ τούτους τοὺς χρόνους. V. 738. D: κατὰ χρόνους ... τοὺς προσταχθέντας.

χρυσίον, τό, *aurum*. Alc. I. 122. E: χρυσίον ... καὶ ἀργύριον οὐκ ἔστιν ἐν πᾶσιν Ἕλλησιν, ὅσον ἐν Λακεδαίμονι ἰδίᾳ. Euthyd. 288. E: ὅπου τῆς γῆς χρυσίον πλεῖστον κατορώρυκται. Pol. IV. 442. E: παρακαταθήκην χρυσίου ἢ ἀργυρίου δεξάμενος. VII. 521. A: οὐ χρυσίου (πλούσιοι). VIII. 550. D: χρυσίου πληρούμενον. Legg. V. 728. A: ἀποδίδοται σμικροῦ χρυσίου. De lucri cup. 231. C: χρυσίου σταθμὸν ἥμισυν. Euthyd. 299. E: στατῆρα ... χρυσοῦ. Pol. IV. 422. D: ὅτι ἡμεῖς ... οὐδὲν χρυσίῳ οὐδ' ἀργυρίῳ χρώμεθα. Gorg. 481. A: ἐάν τε χρυσίον ἡρπακὼς ᾖ πολὺ cet. Theaet. 175. C: κεκτημένος ... πολὺ χρυσίον. Conv. 211. D. οὐ κατὰ χρυσίον ... δόξει σοι εἶναι. Pol. I. 306. E: εἰ ... χρυσίον ἐζητοῦμεν. III. 416. E: χρυσίον ... καὶ ἀργύριον ... ὅτι θεῖον παρὰ θεῶν ἀεὶ ἐν τῇ ψυχῇ ἔχουσι. IX. 589. D. Euthyd. 299. D. Men. 78. C: χρυσίον ... καὶ ἀργύριον κτᾶσθαι. Ep. I. 309. B: τὸ ... χρυσίον τὸ λαμπρὸν ... ἄγει σοι cet. Pol. I. 336. E: πρᾶγμα πολλῶν χρυσίων τιμιώτερον. Legg. V. 742. D: κεκτημένην ... χρυσία καὶ ἀργύρια (τὴν πόλιν).

χρυσοειδής, ὁ ἡ, *auro similis*. Phaed. 110. C: τὴν δὲ (γῆν) χρυσοειδῆ.

χρυσόκερως, ὁ ἡ, *cornua aurata habens*. Alc. II. 149. C: οἱ μὲν χρυσόκερως βοῦς παραστησάμενοι.

χρυσός, ὁ, *aurum*. Tim. 59. B: τιμαλφέστατον κτῆμα

χρυσὸς ἠθημένος διὰ πέτρας ἐπάγῃ. Legg. V. 728. A: *πᾶς γάρ ὅ τ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χρυσὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος.* XII. 955. E. Hipp. mai. 290. E: *ὅτι χρυσὸς ἄρ' ἐστὶν ὁ πάντα καλὰ ποιῶν, ὅπου ἂν προσγένηται.* D. Ep. I. 310. A: *χρυσὸς ἀγλαός* (poët.). II. 314. A: *ὥσπερ χρυσός, ἐκκαθαίρεται.* Prot. 329. D: *ὥσπερ τὰ τοῦ χρυσοῦ μόρια.* Phaedr. 240. A: *οὐσίαν ... ἔχοντα χρυσοῦ* cet. 279. C: *τὸ ... χρυσοῦ πλῆθος εἴη μοι ὅσον* cet. Crat. 398. A. Pol. III. 408. B: *ὑπὸ ... χρυσοῦ πεισθῆναι.* 416. E: *τῇ τοῦ θνητοῦ χρυσοῦ κτήσει.* X. 600. D. Tim. 50. A: *πάντα ... σχήματα πλάσας ἐκ χρυσοῦ.* Critia 121. A: *τὸν τοῦ χρυσοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων ὄγκον.* Legg. VII. 819. B: *φιάλας ... χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ ... κεραννύντες.* Phaed. 110. E: *χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ.* Critia 116. D. Alc. I. 123. A: *ὅτι καὶ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ οἱ ἐκεῖ πλουσιώτατοί εἰσι τῶν Ἑλλήνων.* Hipp. mai. 289. E: *χρυσῷ ... κοσμηθέν.* Gorg. 486. D: *ᾗ* (*αἷς?*) *βασανίζουσι τὸν χρυσόν.* Polit. 303. D: *τοῖς τὸν χρυσὸν καθαίρουσι.* Pol. III. 413. E: *βασανίζοντες πολὺ μᾶλλον, ἢ χρυσὸν ἐν πυρί.* (VI. 503. A.). 415. A: *χρυσὸν ἐν τῇ γενέσει συνέμιξεν αὐτοῖς.* IV. 419: *χρυσόν τε καὶ ἄργυρον κεκτημένοι.* 420. E: *χρυσὸν περιθέντες.* Tim. 18. B. Legg. III. 698. A: *ὅτι λῆρος πρὸς χρυσόν τε καὶ ἄργυρόν ἐστιν* cet. V. 741. E. Ep. VII. 324. D: *χρυσὸν* (sic Par. A. Vulgo *χρυσῆν*) *ἀποδείξαντες τὴν ἔμπροσθεν πολιτείαν.*

χρυσοῦς, ῆ, οῦν, *aureus* (etiam trop., ut Lat. *aureus*). Phaedr. 235. E: *φίλτατος εἶ καὶ ὡς ἀληθῶς χρυσοῦς.* Hipp. mai. 290. D: *χρυσῆ τορύνη.* E. Pol. III. 415. B: *χρυσοῦν ἔκγονον.* VIII. 547. B: *τὸ χρυσοῦν* (*γένος*). Legg. I. 645. A. Polit. 268. E: *περὶ τῆς χρυσῆς ἀρχῆς.* Hipp. mai. 291. B. Pol. V. 468. E: *τοῦ χρυσοῦ γένους εἶναι.* Legg. IV. 705. B: *νομίσματος ἀργυροῦ καὶ χρυσοῦ.* Critia 116. C: *περιβόλῳ χρυσῷ περιβεβλημένον.* 120. C: *ἐν χρυσῷ πίνακι γράψαντες.* Ion. 530. D: *χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι.* 541. B. Pol. II. 359. E: *χρυσοῦν δακτύλιον.* Legg. VII. 801. B: *χρυσοῦν* (*πλοῦτον*). Phaedr. 235. D: *χρυσῆν εἰκόνα ... ἀναθήσειν.* Gorg. 486. D: *εἰ χρυσῆν ἔχων ἐτύγχανον τὴν ψυχήν.* Legg. I. 645. A: *τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγὴν χρυσῆν.* Hipp. mai. 291. A. Crat. 397. E: *χρυσοῦν γένος ... τῶν ἀνθρώπων* (398. A: *ἀγαθόν τε καὶ καλόν*). Pol. VIII. 546. E. De lege 319. D: *χρυσοῦν σκῆπτρον ἔχοντα.* Hipp. mai. 301. A: *εἰ χρυσοῖ ἢ ἀργυροῖ ... τύχοιμεν ὄντες.* Conv. 216. E: *καί μοι ἔδοξεν οὕτω θεῖα καὶ χρυσᾶ εἶναι* (*τὰ ἐντὸς ἀγάλματα*). Ion. 535. D: *χρυσοῖσι στεφάνοις.* Critia 120. A: *χρυσαῖς φιάλαις.* Hipp. mai. 290. B: *ὅτι ... τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐ χρυσοῦς ἐποίησεν.* Euthyd. 289. A: *οὐδ' εἰ τὰς πέτρας χρυσᾶς ἐπισταίμεθα ποιεῖν.* Conv. 219. A: *χρύσεα χαλκείων* (ex Hom.) *διαμείβεσθαι.* Critia 116. D: *χρυσᾶ ... ἀγάλματα ἐνέστησαν.*

χρυσοχοῶ, *aurum fundo* (prov. in eo dici solitum qui, quum magna sperasset, nihil assequitur). Pol. V. 450. B: *χρυσοχοήσοντας οἴει τούσδε νῦν ἐνθάδε ἀφῖχθαι, ἀλλ' οὐ λόγων ἀκουσομένους;*

χρυσῶ, *inauro*. Euthyd. 299. E: *ἐκ τῶν ἑαυτῶν κρανίων κεχρυσωμένων*.

- *χρῶ*, vid. *χρῶμαι*.

χρῶμα, *τό*, *color* (etiam in musica). Crat. 423. D: *καὶ χρῶμά γε πολλοῖς* (*ἐστί*). Phil. 12. E. Tim. 68. C. Men. 74. C. Phil. 53. A: *ἐν ᾧ χρώματος μηδεμία μοῖρα ἄλλη μηδενὸς ἂν εἴη*. Tim. 74. D: *ξανθῷ χρώματι προσχρώμενος*. Lys. 217. C: *εἰ ἐθέλοι τις χρώματί τῳ ὁτιοῦν ἀλεῖψαι*. Men. 75. B. Phaed. 113. B: *χρῶμα ... ἔχοντα ὅλον οἷον ὁ κυανός*. Theaet. 153. D: *ὃ ... καλεῖς χρῶμα λευκόν*. 163. B: *τὸ σχῆμά τε καὶ τὸ χρῶμα ὁρᾶν* cet. Crat. 432. B. Theaet. 156. B: *χρώματα ... παντοδαπά*. Pol. VI. 507. E: (*ὅτι*) *τὰ ... χρώματα ἔσται ἀόρατα*. Legg. VIII. 847. C: *ὅσα βαπτὰ χρώματα*. XII. 956. A: *χρώματα ... λευκά*. Polit. 277. C: *τῇ συγκράσει τῶν χρωμάτων*. Conv. 211. E. Pol. X. 601. A: (*τοῖς*) *ἐκ τῶν χρωμάτων ... καὶ σχημάτων θεωροῦσι*. B: *γυμνωθέντα ... τῶν τῆς μουσικῆς χρωμάτων τὰ τῶν ποιητῶν*. Phaedr. 239. D: *ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ κόσμοις ... κοσμούμενον*. Gorg. 465. B: *σχήμασι καὶ χρώμασι*. Phaed. 110. B: *χρώμασι διειλημμένη*. Crat. 394. A: *χρώμασιν ἢ ὀσμαῖς πεποικιλμένα* (*φάρμακα*). Tim. 82. E. Gorg. 474. D: *χρώματα καὶ σχήματα*. E. Soph. 235. D: *χρώματα ἀποδιδοὺς τὰ προσήκοντα*. 251. A: *τά τε χρώματα ἐπιφέροντες αὐτῷ καὶ σχήματα* cet. Phil. 47. A: *παντοῖα ... χρώματα ... ἀπεργαζόμενον*. 51. B: *περί τε τὰ καλὰ λεγόμενα χρώματα* cet. Pol. II. 373. B: *πολλοὶ ... οἱ περὶ τὰ σχήματά τε καὶ χρώματα* (*μιμηταί*). IV. 429. E: *ἐάν τέ τις ἄλλα χρώματα βάπτῃ* cet. X. 601. A: *οὕτω ... καὶ τὸν ποιητικὸν φήσομεν χρώματα ἄττα ἑκάστων τῶν τεχνῶν τοῖς ὀνόμασι καὶ ῥήμασιν ἐπιχρωματίζειν*. 602. C: *διὰ τὴν περὶ τὰ χρώματα αὖ πλάνην τῆς ὄψεως*. Tim. 71. B. Legg. II. 668. E: *χρώματά τε καὶ σχήματα*. Id. 669. A. Lys. 222. B: *παντοδαπὰ ἠφίει χρώματα*. Ep. VII. 349. A: *παντοδαπὰ χρώματα ἧκεν*.

χρῶμαι. Act. *mutuum do*. Demod. 384. B: *ὅτι αὐτῷ ἀργύριον χρῆσαι οὐκ ἠθέλησεν*. C. Ib. *χρήσας*. Ep. II. 314. E: *Σπευσίππῳ χρῆσον* (act. pro medio videtur positum esse). Med. *mutuum accipio*. Demod. 384. C: *χρήσασθαι ἐθέλων*. **indigeo*; unde *κεχρημένος*, *indigens, egens*. Charm. 161. A. et Lach. 201. B: *κεχρημένῳ ἀνδρί* ex Hom. Legg. IV. 717. C: *παλαιοῖς ἐν τῷ γήρᾳ σφόδρα κεχρημένοις*. **utor*, *adhibeo*; etiam *habeo* (etiam *experior*) vel *exerceo*. Hipp. min. 369. A: *νυνὶ γὰρ ἴσως οὐ χρῇ τῷ μνημονικῷ τεχνήματι*. Ep. II. 314. D. Theag. 123. D: *ᾗ* (*σοφίᾳ*) *τί χρώμεθα*. De iusto

372: ᾧ τί χρώμεθα. Eryx. 401. B: τί ποτ' ἐστὶν ὃ χρώμεθα χρήμασι —; Lach. 194. C: τούτῳ νῦν χρῆσθε. Crat. 417. B: καθάπερ οἱ κάπηλοι αὐτῷ χρῶνται. Eryx. 400. B: λίθοις ἐγγεγλυμμένοις χρῶνται. Prot. 335. A: τῷ ἑτέρῳ χρῶ τρόπῳ πρός με, τῇ βραχυλογίᾳ. Ep. II. 314. D. Pol. II. 385. C: ὡς νόμοις ἂν χρῴμην (τοῖς τύποις). Legg. I. 648. B: χρῷο δ' ἂν cet. 640. D: πολλῇ χρῷτ' ἂν ἀγαθῇ τύχῃ. 648. C. VIII. 836. C: τάχ' ἂν χρῷτο πιθανῷ λόγῳ. Pol. IV. 432. C: ἐάν μοι ἑπομένῳ χρῇ. Gorg. 460. D: ἐὰν ὁ ῥήτωρ τῇ ῥητορικῇ ἀδίκως χρῆται. Pol. I. 333. B: πρὸς τὸ χρῆσθαι ἀργυρίῳ. C: ὅταν μηδὲν δέῃ αὐτῷ χρῆσθαι. VI. 494. B: βουλήσονται ... αὐτῷ χρῆσθαι ... ἐπὶ τὰ αὑτῶν πράγματα. Legg. VI. 785. B: ἣν ἂν δοκῇ χρείαν δεῖν χρῆσθαι. Tim. 71. C: γλυκύτητι ... πρὸς αὐτὸ χρωμένη. Phaedr. 244. B: μαντικῇ χρώμενοι ἐνθέῳ. 253. B: οὐ φθόνῳ ... χρώμενοι πρὸς τὰ παιδικά. Critia 120. E: πρᾳότητι ... πρὸς ἀλλήλους χρώμενοι. Legg. XI. 929. E: τρόπων δυστυχίᾳ χρώμενοι. Ep. VIII. 354. D: ἀμέτρῳ ἐλευθερίας χρώμενοι ἔρωτι. Legg. IX. 880. E: ἀτεράμονι χρωμένων τινὶ φύσει. XII. 967. D: ματαίαις ... χρωμέναισιν ὑλακαῖς (e poët.). Pol. VI. 489. B: τοὺς μὴ χρωμένους (int. αὐτοῖς) κέλευε αἰτιᾶσθαι. Prot. 315. D: ᾧ ... ὡς ταμιείῳ ἐχρῆτο Ἱππόνικος. Pol. III. 406. A: ὅτι τῇ παιδαγωγικῇ ... τῇ νῦν ἰατρικῇ ... οὐκ ἐχρῶντο. VIII. 550. B: ὁμιλίαις ... ταῖς τῶν ἄλλων κακαῖς κεχρῆσθαι. Tim. 65. C. Men. 72. A: πολλῇ γέ τινι εὐτυχίᾳ ἔοικα κεχρῆσθαι ... εἰ cet. Ep. II. 314. D. Pol. III. 409. C: ἐπιστήμῃ, οὐκ ἐμπειρίᾳ οἰκείᾳ κεχρημένον. X. 611. B: μὴ τῇ καλλίστῃ κεχρημένον συνθέσει. Legg. III. 686. A: πολλοῖς μάντεσι κεχρημένους εἶναι cet. Alc. II. 141. A: οὐκ ὀργῇ κεχρημένους. Prot. 216. E: ταῖς τέχναις ταύταις παραπετάσμασιν ἐχρήσαντο. Ep. VII. 325. B: πολλῇ γε ἐχρήσαντο ... ἐπιεικείᾳ. Phil. 36. C: ταύτῃ δὴ τῇ σκέψει τούτων τῶν παθημάτων τόδε χρησώμεθα. Legg. VI. 769. B. Pol. VI. 505. E: οὐδὲ πίστει χρήσασθαι μονίμῳ. Dem. 400. B: οἷς (λίθοις) οὐδὲν ἂν ἔχοι χρήσασθαι Λακωνικὸς ἀνήρ. Pol. III. 406. D: ἢ τομῇ χρησάμενος. Alc. II. 142. E: φίλοις ἀνοήτοις τισὶ χρησάμενος. Phaedr. 248. C: καί τινι συντυχίᾳ χρησαμένη cet. Alc. II. 142. B: συμφοραῖς ... χρησαμένων ὥστε στερηθῆναι. Menex. 245. E: τῶν τε ἐν Κορίνθῳ χρησαμένων δυσχωρίᾳ. Pol. III. 399. A: ταύταις ... ἐπὶ πολεμικῶν ἀνδρῶν ἔσθ' ὅ τι χρήσει; IV. 432. C: πάνυ μοι (sic Par. A. al. Vulgo deest) μετρίως χρήσῃ (Par. K. χρήσει). IV. 423. A: ξυμμάχοις μὲν ἀεὶ πολλοῖς χρήσει (libri χρήσῃ). V. 479. C: ἔχεις οὖν αὐτοῖς ὅ τι χρήσει (libri χρήσῃ) —; Legg. II. 673. E: χρήσεται. Pol. V. 451. E: εἰ ἄρα ταῖς γυναιξὶν ἐπὶ ταὐτὰ χρησόμεθα καὶ τοῖς ἀνδράσι cet. X. 601. D: χρησομένην (τέχνην). Gorg. 508. B: (ὅτι) τῇ ῥητορικῇ ἐπὶ τοῦτο χρηστέον. Legg. II. 673. E. **tracto* vel

accipio aliquem; in re pos., *accipio aliquid* (germ. *etwas nehmen*, i. q. *verstehen*), etiam *facio* (aliquo vel alicui, germ. *mit einem — machen* vel *anfangen*). Gorg. 499. C: *καί μοι ὥσπερ παιδὶ χρῇ*. 466. A: *εἴ τι ἔχεις χρῆσθαι, χρῶ*. Theag. 126. E: *ἔχοις ἂν αὐτῷ ὅ τι χρῷο —;* Euthyd. 287. B: *οὐκ ἔχω ὅ τι χρῶμαι*. Ib. *τοῖς ... λεγομένοις οὐχ ἕξεις ὅ τι χρῇ*. 300. D: *ὅτι τῇ ἀποκρίσει οὐχ ἕξεις ὅ τι χρῇ*. Gorg. 465. E: *οὐδὲ χρῆσθαι τῇ ἀποκρίσει ... οὐδὲν οἷός τ' ᾖσθα*. Theaet. 191. D: *παρίξομεν ... χρῆσθαι ὅ τι ἂν βούληται*. Pol. V. 468. A: *ἆρ' οὐ δωρεὰν διδόναι* (int. *δεῖ*) *τοῖς θέλουσι χρῆσθαι τῇ ἄγρᾳ ὅ τι ἂν βούλωνται;* Legg. V. 740. D: *τί χρὴ χρῆσθαι τοῖς περιγενομένοις* cet. IX. 879. A: *παραδότω τὸν δοῦλον ὁ κεκτημένος τῷ τρωθέντι χρῆσθαι ὅ τι ἂν ἐθέλῃ*. Euthyd. 303. A. Hipp. mai. 299. B: *ἀλλὰ ἔχεις τι χρῆσθαι τῷ λόγῳ;* Dem. 385. A: *ἤτοι δυνατός ἐστι χρῆσθαι αὐτῷ καλ[illegible];* cet. Legg. IX. 868. B: *χρωμένους τῷ κτείναντι χρείαν ἣν ἂν ἐθέλωσι*. Prot. 320. A: *οὐκ ἔχων ὅ τι χρήσαιτο αὐτῷ*. Lys. 222. D: *τί οὖν ἂν ἔτι χρησαίμεθα τῷ λόγῳ;* Phaed. 95. A. *ὅ τι ἕξει τις χρήσασθαι τῷ λόγῳ αὐτοῦ*. Euthyd. 287. B. 306. D: *ἐν ἀπορίᾳ εἰμὶ τί δεῖ αὐτοῖς χρήσασθαι*. Gorg. 465. E: *ἐὰν ... καὶ ἐγὼ σοῦ ἀποκρινομένου μὴ ἔχω ὅ τι χρήσομαι* (al. *χρήσωμαι*). Conv. 216. C: *ὥστε οὐκ ἔχω ὅ τι χρήσομαι* (sic libri omnes. Bekk. *χρήσωμαι*) *τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ*. Euthyd. 287. C: *οὐκ ἔχω ὅ τι χρήσομαι* (sic libri omnes pro v. *χρήσωμαι*) *τοῖς λόγοις*. Theaet. 165. B: *τί γὰρ χρήσει ἀφύκτῳ ἐρωτήματι —;* Gorg. 521. B: *οὐχ ἕξει ὅ τι χρήσεται αὐτοῖς*. Theaet. 159. C: *ὡς ἑτέρῳ μοι χρήσεται*. Legg. VIII. 835. D: *τί τις χρήσεται τῇ τοιαύτῃ πόλει* cet. Theag. 127. A: *εἰ ἀπορεῖ ὅ τι σοι χρήσεται* (Cl. c. al. *χρήσηται*). Theaet. 170. C: *τί ... χρησόμεθα τῷ λόγῳ;* 180. E: *τούτοις ... πᾶσι τί χρησόμεθα;* Legg. IX. 861. A. Ib. *πρῶτον ... αὐτοῖς τόδε χρησόμεθα* (Par. A. *χρησώμεθα*). Euthyd. 292. D: *ᾗ* (*ἐπιστήμῃ*) *τί χρησόμεθα;* Legg. VII. 810. C: *οἷς ... τί χρήσεσθε;* Gorg. 465. C: *οὐκ ἔχουσιν ὅ τι χρήσονται* (nos: *was sie machen sollen*. Libri duo, I et Vind. 6., *χρήσωνται*) *οὔτε αὐτοὶ ἑαυτοῖς οὔτε οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τούτοις*. Dem. 385. B: *βέλτιον ... χρήσεσθαι* cet. Legg. XI. 914. E: *χρησόμενος ὅ τι ἂν ἐθέλῃ τῶν ὁπόσα ὅσια*. Soph. 267. E: *θατέρῳ τοίνυν χρηστέον* (*tractandum* vel *agendum*). — Absol. et cum pronomin. (*ἐμαυτῷ, σαυτῷ*) est *ago* vel *facio*. Crit. 45. B: *ὅτι οὐκ ἔχοις ἐξελθὼν ὅ τι χρῷο σαυτῷ* (nos: *was du anfangen solltest*). Soph. 217. C: *οἷόν ποτε καὶ Παρμενίδῃ χρωμένῳ .. παρεγενόμην ἐγὼ* cet. Critia 106. B: *ᾧ ... καὶ σὺ κατ' ἀρχὰς ἐχρήσω*. Gorg. 486. B: *οἶσθ' ὅτι οὐκ ἂν ἔχοις ὅ τι χρήσαιο σαυτῷ*. Prot. 321. C: *ἠπόρει ὅ τι χρήσαιτο*. Pol. II. 368. B: *τοσούτῳ μᾶλλον ἀπορῶ ὅ τι χρήσωμαι* (libri aliquot *χρήσομαι*). Lys. 213. C: *τί οὖν δὴ χρησώμεθα ... εἰ* cet. Ep. VII. 347. B: *ἀπορῶ ... ὅ τι χρή-*

σομαι ἐμαυτῷ. — Etiam, ut Lat. *uti*, est vern. *umgehen.* Legg. XI. 931. E: *ἂν ὀρθῶς τις χρῆται πατρὶ ... καὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις.* Phaed. 89. E: *ὅτι ἄνευ τέχνης τῆς περὶ τἀνθρώπεια ὁ τοιοῦτος χρῆσθαι ἐπιχειρεῖ τοῖς ἀνθρώποις.* Ep. II. 314. D: *καὶ δοκεῖς μέντοι πάνυ μετρίως κεχρῆσθαί τε αὐτοῖς* cet. — Ut germ. *brauchen*, est etiam *consulere, sciscitari.* Theaet. 171. D: *ἀλλ' ἡμῖν ἀνάγκη ... χρῆσθαι ἡμῖν αὐτοῖς, ὁποῖοί τινές ἐσμεν.* Pol. IV. 427. C: *οὐδὲ χρησόμεθα ἐξηγητῇ ἀλλ' ἢ τῷ πατρίῳ.*

χύδην, *sine ordine* vel *delectu.* Phaedr. 264. B: *οὐ δοκεῖ χύδην βεβλῆσθαι τὰ τοῦ λόγου;* Pol. VII. 537. C: *τά τε χύδην μαθήματα παισὶν ἐν τῇ παιδείᾳ γενόμενα* cet. Legg. IX. 858. B: *παραφορῆσασθαι χύδην.* Etiam *soluta oratione.* Legg. VII. 811. D: *οὓς (λόγους) ἐν ποιήμασιν ἢ χύδην οὕτως εἰρημένους μεμάθηκα.*

χυλός, ὁ, succus. Critia 115. A: *χυλῶν στακτῶν* (v. *ἢ χυλῶν ἢ στακτῶν*).

χυλῶ, liquo, pass. *liquesco.* Locr. 101. A: *τὰ δ' ἐναντία λεῖά τε καὶ γλυκέα κεχύλωται.*

χυμός, ὁ, succus. Tim. 59. E: *χυμοὶ λεγόμενοι.* 86. E: *ὅσοι πικροὶ καὶ χολώδεις χυμοί.* Locr. 102. C: *χυμοὶ νοσώδεες.* Tim. 60. B: *ἐκ πάντων ἀφορισθὲν τῶν χυμῶν.* 65. C.

χυτός, ὁ ἡ, qui funditur vel *fundi potest; fusus.* Tim. 60. D: *χυτὴ γῆ γενομένη διὰ πυρός.* 58. D: *τὸ μὲν ὑγρόν, τὸ δὲ χυτὸν γένος αὐτοῦ* (*τοῦ ὕδατος*). Locr. 99. C: *τὸ ... χυτὸν χρυσός, ἄργυρος* cet. Tim. 61. B: *ὅσα ... λίθων χυτὰ εἴδη καλεῖται.* 59. B: *ὅσα χυτὰ προσείπομεν ὕδατα.*

χύτρα, ἡ, olla. Hipp. mai. 288. C: *χύτρα καλὴ οὐ καλὸν ἄρα;* D. 293. C. 290. E: *τῇ χύτρᾳ.* D: *τὴν χύτραν ... τὴν καλήν.* E. 288. D: *τῶν καλῶν χυτρῶν.* 289. A: *χυτρῶν ἡ καλλίστη.*

χυτρεύς, ὁ, figulus. Pol. IV. 421. D: *πλουτήσας χυτρεὺς* cet. Theaet. 147. A: *πηλὸς ὁ τῶν χυτρέων.*

χωλαίνω, claudico. Legg. VII. 795. B: *χωλαίνει.* Hipp. min. 374. C: *πόδας ... ἑκουσίως χωλαίνοντας.*

χωλεία, ἡ, claudicatio. Hipp. min. 374. C: *χωλεία ... ποδῶν.*

χωλεύω; pass. *claudus*, h. e. *debilis fio.* Phaedr. 248. B: *πολλαὶ (ψυχαὶ) ... χωλεύονται.*

χωλός, ἡ, όν, claudus. Legg. VII. 794. E: *τὰ δὲ κατὰ χεῖρας ἀνοίᾳ τροφῶν καὶ μητέρων οἷον χωλοὶ γεγόναμεν ἕκαστοι.* Crit. 53. A: *οἱ χωλοί τε καὶ τυφλοί.* Trop., ut Lat. *claudus*, est i. q. *mancus, imperfectus.* Pol. VII. 535. D: *χωλὸς ... καὶ ὁ τἀναντία τούτου μεταβεβληκὼς τὴν φιλοπονίαν.* Ib. *φιλοπονίᾳ οὐ χωλὸν δεῖ εἶναι τὸν ἁψόμενον.* Tim. 44. C: *χωλὴν τοῦ βίου διαπορευθεὶς ζωήν.* Legg. I. 634. A: *οὐ ... χωλὴν τὴν ἀνδρείαν νενομοθετήκατον.* Pol.

VII. 536. A: λανθάνουσι χωλοῖς τε καὶ νόθοις χρώμενοι ... οἱ μὲν φίλοις, οἱ δὲ ἄρχουσι.

χῶμα, τό, *agger, tumulus.* Legg. XII. 947. E: ὅπως ἂν αὔξην ὁ τάφος ἔχῃ ... τὴν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἀνεπιδεῆ χώματος τοῖς τιθεμένοις. Critia 111. B: οὔτε χῶμα ... προχοῖ λόγου ἄξιον cet. Legg. XII. 958. E: χῶμα ... μὴ χοῦν ὑψηλότερον πέντε ἀνδρῶν ἔργον.

χώνη, ἡ, *infundibulum.* Pol. III. 411. A: ὥσπερ διὰ χώνης.

χώννυμι (χόω), *terram aggero, exaggero.* Legg. XII. 958. E: χῶμα ... μὴ χοῦν (sic Par. A. cum al. Vulgo χωννύναι) ὑψηλότερον cet. 947. E: κύκλῳ χώσαντες.

χώρα, ἡ, *locus, spatium;* etiam *regio.* Soph. 254. A: διὰ τὸ λαμπρὸν ... τῆς χώρας. Phil. 24. D: ἐκ τῆς αὐτῶν χώρας ἐν ᾗ ἐνῆν. Tim. 52. A: τὸ τῆς χώρας (γένος). 82. A: τῆς χώρας μετάστασις ἐξ οἰκείας ἐπ᾽ ἀλλοτρίαν γιγνομένη. 83. A: (τῷ) μένοντι κατὰ χώραν. Pol. VII. 516. B: ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ. Legg. X. 893. C: μῶν ... οὐκ ἐν χώρᾳ τινὶ τά τε ἑστῶτα ἕστηκε καὶ τὰ κινούμενα κινεῖται; XI. 915. D: ἐν χώρᾳ τῇ τεταγμένῃ. Ep. VII. 344. C: κεῖται δέ που ἐν χώρᾳ τῇ καλλίστῃ τῶν τούτου. Theaet. 153. D: μηδέ τιν᾽ αὐτῷ χώραν ἀποτάξῃς. 180. E: οὐκ ἔχον χώραν ἐν ᾗ κινεῖται. 181. C: ὅταν τι χώραν ἐκ χώρας μεταβάλλῃ. Parm. 138. C: ἢ μεταλλάττοι χώραν ἑτέραν ἐξ ἑτέρας. D: χώραν ἀμεῖβον. Pol. VI. 495. C: καθορῶντες ... κενὴν τὴν χώραν ταύτην γιγνομένην; Tim. 52. B: κατέχον χώραν τινά. D: ὄν τε καὶ χώραν καὶ γένεσιν εἶναι. (Locr. 94. B: τόπον καὶ χώραν). 58. A: κενὴν (v. καινὴν) χώραν οὐδεμίαν ἐᾷ λείπεσθαι. Epin. 985. E: εἰς ἔντιμον χώραν ... ἄγων. Parm. 149. A: (οὐκοῦν) ἐν δυοῖν χώραιν ἅμα γένοιτο —; Tim. 57. C: διαμείβεται τὰς χώρας ἅπαντα. * *regio, terra.* Pol. II. 373. D: ἡ χώρα ... ἡ τότε ἱκανὴ τρέφειν τοὺς τότε σμικρὰ δὴ ἐξ ἱκανῆς ἔσται. Legg. IV. 704. C: τί δὲ περὶ αὐτὴν ἡ χώρα; VI. 760. B. Menex. 237. C. Pol. III. 414. E: ὡς περὶ μητρὸς καὶ τροφοῦ τῆς χώρας. Polit. 259. A: βασιλεύοντι χώρας ἀνδρί. Pol. II. 373. D: τῆς τῶν πλησίον χώρας ἡμῖν ἀποτμητέον. Legg. I. 625. C: τὴν ... τῆς χώρας πάσης Κρήτης φύσιν. III. 695. A: τραχείας χώρας ἐκγόνων. IV. 705. C: ὁ τόπος ... τῆς χώρας. V. 740. A: πατρίδος ... οὔσης τῆς χώρας. 747. E: τόποι χώρας. VI. 760. C. VIII. 834. C: κατὰ φύσιν τῆς χώρας. Menex. 237. B: ὑπὸ μητρὸς τῆς χώρας ἐν ᾗ ᾤκουν (τρεφομένους). Tim. 23. B: ἐν τῇ χώρᾳ τῇ παρ᾽ ὑμῖν. Critia 110. C: ᾤκει ... ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ cet. Legg. VI. 759. B: ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ καὶ πόλει. Id. VII. 823. E. Ep. VII. 327. D: ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ. Pol. III. 423. B: ὅσην χώραν ἀφορισαμένους τὴν ἄλλην χαίρειν ἐᾶν. Legg. V. 737. D: τὴν χώραν καὶ τοὺς γείτονας. V. 745. C: τήν τε πόλιν αὐτὴν καὶ πᾶσαν τὴν χώραν. VII. 817. A: εἰς τὴν πόλιν τε καὶ χώραν. Alc. I. 123. B: ὅς ἔφη

παρελθεῖν χώραν πάνυ πολλὴν καὶ ἀγαθήν. Alc. II. 141. C: *τὴν πάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων χώραν τε καὶ τυραννίδα.* Menex. 240. B: *διηρευνήσατο ... αὐτῶν πᾶσαν τὴν χώραν.* 242. C: *τεμόντων τὴν χώραν.* Critia 109. B: *κατῴκιζον τὰς χώρας.* Etiam *civitas* (Legg. XII. 962. B: *ὁ κατοικισμὸς τῆς χώρας.*) et *terra* vel *ager.* Epin. 975. B: *οὐδὲ ἡ χώρας ξυμπάσης γεωργία.* De lucri cup. 225. C: *ἐν ὁποίᾳ ... καὶ ὥρᾳ καὶ χώρᾳ.*

χωρίζω, *separo, secerno.* Phil. 55. E: *πασῶν ... τεχνῶν ἄν τις ἀριθμητικὴν χωρίζῃ.* Phaed. 67. C: *τὸ χωρίζειν ὅτι μάλιστα ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχήν.* Legg. II. 663. A: *ὁ ... μὴ χωρίζων λόγος ἡδύ τε καὶ δίκαιον* cet. Pol. X. 609. D: *ἕως ἂν ... τοῦ σώματος χωρίσῃ (τὴν ψυχήν).* Legg. VII. 802. D: *θηλείαις τε πρεπούσας ᾠδὰς ἄῤῥεσί τε χωρίσαι που δέον ἂν εἴη.* Polit. 268. C: *χωρίσαντες ἀπ' ἐκείνων.* Phaed. 97. B: (*ὅτι*) *χωρίζεται ἕτερον ἀφ' ἑτέρου.* Conv. 192. C: *οὐκ ἐθέλοντες ... χωρίζεσθαι ἀλλήλων οὐδὲ σμικρὸν χρόνον.* Polit. 273. C: *χωριζόμενος ... ἐκείνου.* Menex. 246. E: *πᾶσα ... ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης* cet. Legg. II. 663. A: *χωριζόμενον ἡδονῆς.* Men. 87. D: *ἄλλο χωριζόμενον ἐπιστήμης.* Phaed. 69. B: *χωριζόμενα ... φρονήσεως.* Tim. 76. A: *τῆς ... σαρκοειδοῦς φύσεως ... λέμμα ... ἐχωρίζετο* Polit. 304. E: *τοῦτο ... ἔοικε ταχὺ κεχωρίσθαι πολιτικῆς τὸ ῥητορικόν.* Legg. VII. 820. D: *ἔοικε ... τὰ μαθήματα πάμπολυ* (v. *οὐ πάμπολυ.* Fl. o. in marg. *καὶ πάμπολυ*) *κεχωρίσθαι* (*diversa esse* s. *differre*). Pol. VII. 522. B: *μουσικῆς ... κεχωρισμένον* (*μάθημα*). Ep. VII. 335. A: *κεχωρισμένη* (*ψυχῇ*). Legg. X. 895. C: (*ἐν*) *κεχωρισμένῳ ἢ καὶ ξυμμιγεῖ.* Pol. V. 453. C: *πλεῖστον κεχωρισμένην φύσιν ἔχοντας.* VII. 524. C: *οὐ κεχωρισμένον, ἀλλὰ συγκεχυμένον τι* (*ἑώρα*). Tim. 24. B: *ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν κεχωρισμένον.* Pol. VII. 524. B: *τά γε δύο κεχωρισμένα νοήσει.* Polit. 303. D: *πάνυ μόγις ἐχωρίσθη.* Tim. 31. B: *χωρισθὲν ... πυρὸς οὐδὲν ἄν ποτε ὁρατὸν γένοιτο.* Legg. VI. 676. A: *χωρισθέντα ἀπὸ πατρὸς καὶ μητρός.* Polit. 303. D: *ὃν ... χωριστέον ἀπὸ πολιτικῆς εἴη τέχνης.* Legg. VIII. 828. C.

χωρίον, τό, *locus;* etiam *ager* vel *fundus.* Ax. 372. A: *ἡ ... ἐκ τοῦδε τοῦ χωρίου μεταστᾶσα* (*ψυχή*). Legg. VIII. 844. B: *ὀρυττέτω ... ἐν τῷ αὑτοῦ χωρίῳ.* VI. 755. E: *συλλέξαντας εἰς χωρίον ὡς ἱερώτατον* cet. Phaedr. 230. D: *τὰ ... χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν.* Legg. VIII. 843. E: *τὸ μέτρον τῶν τοῦ γείτονος χωρίων.* 845. A: *τὸν δεσπότην τῶν χωρίων.* XII. 954. C: *χωρίων μὲν οἰκήσεών τε τῇδε οὐκ ἔστ' ἀμφισβήτησις* cet. XII. 958. D. I. 639. A: *ἐν ἐργασίμοις χωρίοις.* VIII. 844. E: *εἴτ' ἐν τοῖς αὑτοῦ χωρίοις εἴτε καὶ ἐν ἄλλων.* 849. D: *παρὰ τῶν ἐν τοῖς χωρίοις ἐπιτρόπων.* Lach. 193. A: (*ὅτι*) *χωρία ἔχει κρείττω.* Praec. *locus munitus* s. *castellum.* Gorg. 455. B: *χωρίων κατα-*

λήψεως (πέρι). Pol. VII. 526. D: καταλήψεις χωρίων. Legg. VIII. 830. E: ἐπὶ κατάληψιν χωρίων ἁμιλλωμένους. Etiam *oppidum*. Hipp. mai. 282. E: ἐξ ἑνός γε χωρίου πάνυ σμικροῦ ... πλέον ἢ εἴκοσι μνᾶς (εἰργασάμην). **spatium*, h. e. *figura geometrica*. Men. 82. B: τετράγωνον χωρίον (i. q. *quadratum*). C: τοιοῦτον χωρίον. E: τὸ ὀκτώπουν χωρίον. 83. A. C: τετραπλάσιον ... χωρίον. 84. D. 82. D: οὐκοῦν γένοιτ' ἂν τούτου τοῦ χωρίου ἕτερον διπλάσιον —; 83. D: τὴν τοῦ ὀκτώποδος χωρίου γραμμήν. 86. E. 82. B: γιγνώσκεις τετράγωνον χωρίον ὅτι τοιοῦτόν ἐστιν. 86. E: τόδε τὸ χωρίον τρίγωνον. 84. D: ἄλλο τι οὖν γένοιτ' ἂν τέτταρα ἴσα χωρία τάδε; 85. A: τέμνουσα δίχα ἕκαστον τούτων τῶν χωρίων. Sis. 388. E: πρὸς τὰς πλευρὰς τῶν χωρίων.

χωρίς, *seorsum*, *separatim*. Phaedr. 251. D: ὅταν ... χωρὶς γίγνηται. Phaed. 64. C: χωρὶς μὲν ... αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ σῶμα γεγονέναι, χωρὶς δὲ τὴν ψυχὴν ... αὐτὴν καθ' αὑτὴν εἶναι. 98. C: (ὅτι) διαφυὰς ἔχει χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων. Soph. 245. C: τοῦ τε ὄντος καὶ τοῦ ὅλου χωρὶς ἰδίαν ἑκατέρου φύσιν εἰληφότος. 253. D: ἑνὸς ἑκάστου κειμένου χωρίς. Ib. πολλὰς χωρὶς πάντη διωρισμένας. Polit. 258. C: χωρὶς ἀφελόντας ἀπὸ τῶν ἄλλων. 269. B: χωρὶς ἕκαστα ἀπ' ἀλλήλων (διεσπαρμένα). Parm. 130. B: χωρὶς μὲν εἴδη αὐτὰ ἄττα cet. 131. B: ἐν πολλοῖς καὶ χωρὶς οὖσιν. 166. B: οὐδὲ ἁπτόμενα οὐδὲ χωρίς. Conv. 222. E: ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ. Pol. V. 460. C: χωρὶς οἰκούσας ἔν τινι μέρει τῆς πόλεως. 473. D: τῶν ... πορευομένων χωρὶς ἐφ' ἑκάτερον αἱ πολλαὶ φύσεις. 476. A: χωρὶς μὲν (διαιρῶ) cet. X. 595. B: ἐπειδὴ χωρὶς ἕκαστα διῄρηται τὰ τῆς ψυχῆς εἴδη. Tim. 24. A: ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρὶς ἀφωρισμένον (γένος). 51. E: διότι χωρὶς γεγόνατον. 69. E: ἵνα εἴη χωρίς. 72. D: δι' ἃ χωρὶς ᾠκίσθη. 73. B: χωρὶς ἀποκρίνων. Critia 117. B. Legg. VII. 815. C: πῇ δεῖ χωρὶς τέμνειν ἑκατέραν; IX. 867. B. Lys. 215. B: ἱκανοὶ γὰρ ἑαυτοῖς καὶ χωρὶς ὄντες. Hipp. min. 368. E: χωρὶς καὶ οὐχ ὁ αὐτός. *Praepos. c. genit., *sine*, *seiunctum* vel *seorsum a* — et simpl. *a*. Phaed. 66. E: τότε ... αὐτὴν καθ' αὑτὴν ἔσται ἡ ψυχὴ χωρὶς τοῦ σώματος. 76. C: χωρὶς σωμάτων. 97. A: ὅτε ... ἑκάτερον αὐτῶν χωρὶς ἀλλήλων ἦν. Theaet. 197. D: τὰς μὲν κατ' ἀγέλας οὔσας χωρὶς τῶν ἄλλων. 202. D: χωρὶς λόγου cet. Soph. 238. B: (πῶς ἄν τις λάβοι) τὸ μὴ ὂν χωρὶς ἀριθμοῦ; Polit. 290. D: ὥστε ... οὐδ' ἔξεστι βασιλέα χωρὶς ἱερατικῆς ἄρχειν. Parm. 159. B: χωρὶς μὲν τὸ ἓν τῶν ἄλλων, χωρὶς δὲ τἆλλα τοῦ ἑνός. Phil. 31. B: λύπης ... χωρὶς τὴν ἡδονὴν οὐκ ἄν ποτε δυναίμεθα ἱκανῶς βασανίσαι. 60. C: χωρὶς ἑκάτερον ἑκατέρου θέντες. Pol. V. 464. C: χωρὶς τῶν ἄλλων κτήσασθαι. Tim. 28. A: χωρὶς αἰτίου. 31. B: τρίτου χωρίς. Legg. I. 639. A: αἶγας χωρὶς νεμομένας αἰπόλου. 640. E: δεσπότου ... χωρὶς πραττόμενον. II. 669. D: διασπῶσιν οἱ

ποιηταὶ ῥυθμὸν ... μέλους χωρίς. VII. 788. D: ὅταν ἐπιῤῥέῃ πόνων χωρὶς πολλῶν cet. 815. B: τὴν ... ἀμφισβητουμένην ὄρχησιν δεῖ πρῶτον χωρὶς τῆς ἀναμφισβητήτου διατεμεῖν. *praeter, c. genit. artic. et verbo praeterquam quod; etiam quum discesseris a —. Parm. 131. A: ἢ ἄλλη τις ἂν μετάληψις χωρὶς τούτων γένοιτο; 140. A: εἴ τι πέπονθε χωρὶς τοῦ ἓν εἶναι τὸ ἕν. 151. A: ἐπειδὴ ... οὐδὲν ἕτερόν ἐστι χωρὶς τῶν ἄλλων καὶ τοῦ ἑνός cet. Conv. 173. C: χωρὶς τοῦ οἴεσθαι ὠφελεῖσθαι ὑπερφυῶς ὡς χαίρω. 184. B: χωρὶς τοῦ μηδὲ πεφυκέναι ἀπ' αὐτῶν γενναίαν φιλίαν. Pol. VIII. 564. E: χωρίς τινων ὀλίγων. Critia 119. B: ξυνωρίδα χωρὶς δίφρου καταβάτην ... ἔχουσαν. Legg. VII. 814. C: οὐδαμῶς εὐσχημον γίγνοιτ' ἂν τοῦ κακοῦ χωρίς cet. X. 885. A: χωρὶς τῶν ἔμπροσθεν εἰρημένων. Apol. 35. B: χωρὶς δὲ τῆς δόξης ... οὐδὲ δίκαιόν μοι δοκεῖ εἶναι δεῖσθαι τοῦ δικαστοῦ. Crit. 44. B: χωρὶς ... τοῦ ἐστερῆσθαι τοιούτου ἐπιτηδείου cet. Abs. (germ. ausserdem). Legg. XII. 950. C: χωρὶς δὲ μηδαμῶς. Etiam in eo ponitur quod aliud vel diversum est. Prot. 336. B: χωρὶς γὰρ ἔγωγ' ᾤμην εἶναι τὸ συνεῖναί τε ἀλλήλοις διαλεγομένους καὶ τὸ δημηγορεῖν. Soph. 227. C: τοῦ περὶ τὸ σῶμα χωρὶς ὄν. Phil. 44. A: εἴπερ χωρὶς τοῦ μὴ λυπεῖσθαι καὶ τοῦ χαίρειν ἡ φύσις ἑκατέρου. Lach. 195. A: χωρὶς δήπου σοφία ἐστὶν ἀνδρείας. Euthyd. 284. A: ἓν μὴν κἀκεῖνό γ' ἐστὶ τῶν ὄντων ... χωρὶς τῶν ἄλλων. 289. C: ἐνταῦθα ... χωρὶς μὲν ἡ ποιοῦσα τέχνη, χωρὶς δὲ ἡ χρωμένη. D: ὅτι ... χωρὶς ἡ τοῦ ποιεῖν τέχνη καὶ ἡ τοῦ χρῆσθαι.

χωρισμός, ὁ, separatio. Phaed. 67. D: λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος.

χῶρος, ὁ, locus, domicilium. Ax. 371. E: ἔνθα χῶρος ἀσεβῶν. C: εἰς τὸν εὐσεβῶν χῶρον οἰκίζονται.

χωρῶ, meo et permeo; fluo; cedo, procedo et succedo. Phaed. 113. A: ἐντεῦθεν ... χωρεῖ (ὁ ποταμὸς) κύκλῳ θολερὸς cet. Crat. 402. A: ὅτι πάντα χωρεῖ καὶ οὐδὲν μένει. Conv. 202. E: διὰ τοῦτο καὶ ἡ μαντικὴ πᾶσα χωρεῖ cet. Ax. 371. A: τὴν ψυχὴν εἰς τὸν ἄδηλον χωρεῖν τόπον. Locr. 101. A: ἄχρις ἥπατος χωρέοντες (τοὶ πόροι). Phaed. 109. D: ὡς διὰ τούτου οὐρανοῦ ὄντος τὰ ἄστρα χωροῦντα. 117. C: ἐμοῦ γε αὐτοῦ βίᾳ καὶ ἀστακτὶ ἐχώρει τὰ δάκρυα. Ep. VII. 338. B: λόγος ἐχώρει πολὺς ἐκ Σικελίας ὡς cet. 333. A: ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοιοῦτοι λόγοι. Soph. 253. A: τὰ ... φωνήεντα διαφερόντως τῶν ἄλλων οἷον δεσμὸς διὰ πάντων κεχώρηκεν. Legg. III. 684. E: πῇ δή ποτε οὖν ... κακῶς οὕτως αὐτοῖς ἐχώρησεν ἡ κατοίκισίς τε καὶ νομοθεσία: Med. Eryx. 398. B: ᾗ ἔμελλεν ὁ λόγος χωρήσεσθαι αὐτῶν (v. αὐτῷ). *capio. Conv. 214. A: πλέον ἢ ὀκτὼ κοτύλας χωροῦντα (ψυκτῆρα). Hipp. mai. 288. D: τῶν ἓξ χόας χωρουσῶν (χυτρῶν).

Ψ.

ψῖ, τό. Crat. 421. B: *τὸ ψῖ ... προςγενόμενον* cet. 427. A: (*διὰ*) *τοῦ ψῖ.*

ψαλίον, τό, frenum. Legg. III. 692. A: *οἷον ψαλίον* (sic Par. A. et Vat. Ω. Alii *ψάλιον.* Vulgo *ψάλλιον*) *ἐνέβαλεν αὐτῇ.*

ψαλίς, ἡ, camera (Gewölbe). Legg. XII. 947. D: *ψαλίδα προμήκη λίθων προτίμων* cet.

ψάλλω, psallo. Lys. 209. B: *ψῆλαι καὶ κρούειν τῷ πλήκτρῳ.*

ψαλτήρ, ὁ, fidicen, ψάλτρια, ἡ, fidicina. Prot. 347. D: *οὔτε ψαλτρίας* (*ἴδοις ἄν*).

ψέγω, vitupero, reprehendo. Prot. 346. C: *οὐ διὰ ταῦτά σε ψέγω.* Gorg. 517. B. Pol. IV. 404. D: *ψέγεις ... καὶ Κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσι* cet. Crat. 417. E: *τοῦτο δὲ πανταχοῦ ψέγει.* Pol. II. 366. D. IX. 589. C: *οὐδ' εἰδὼς ψέγει ὅ τι ψέγει.* Phaedr. 243. C: *ἃ ψέγομεν τὸν Ἔρωτα.* Polit. 307. E. Legg. VI. 770. E: *ψέγετε τοὺς νόμους.* Gorg. 483. B: *τοὺς ψόγους ψέγουσιν.* 492. A. Theaet. 177. B: *περὶ ὧν ψέγουσι.* Pol. II. 362. E. III. 402. A: *τὰ δ' αἰσχρὰ ψέγοι τ' ἂν ὀρθῶς καὶ μισοῖ* cet. Legg. I. 638. C. Clit. 410. E: *ἵνα μὴ ... τὰ μὲν ἐπαινῶ σε ... τὰ δέ τι καὶ ψέγω.* De lege 319. A: *ὅταν τις ψέγῃ τὸν ἑαυτῷ ὅμοιον.* Polit. 283. C: (*ἵνα*) *ψέγωμεν* cet. Legg. II. 672. A. Pol. VI. 492. B: *ψέγωσι.* Phaedr. 236. A: *τοῦ δὲ τὸ ἄφρον ψέγειν.* Pol. III. 400. C: *ψέγειν τε καὶ ἐπαινεῖν.* IV. 431. A: *τοῦτο ... ὡς ἐν ὀνείδει ψέγειν.* Legg. I. 632. A. Prot. 346. C: *εἴ τις χαίρει ψέγων.* Gorg. 510. C: *ταῦτα ψέγων καὶ ἐπαινῶν.* 448. E: *ὥσπερ τινὸς ψέγοντος.* Legg. VIII. 829. E: *ψέγοντα ἢ ἐπαινοῦντά τινας.* IX. 876. B: *ψέγοντα* (*δικαστήρια*). Pol. VI. 488. D: *τὸν ... μὴ τοιοῦτον ψέγοντας ὡς ἄχρηστον.* Alc. II. 143. B: *οὕτως εἰκῇ ψέγοντας ἄγνοιαν.* Phaedr. 247. D: *τὸ μὲν ἔψεγε, τὸ δ' ἐπῄνει.* Pol. IX. 582. E. Legg. I. 629. D: *ἔψεξας.* Pol. II. 366. E: *οὐδεὶς πώποτε ἔψεξεν ἀδικίαν.* Phaedr. 240. B: *καί τις ἑταίραν ὡς βλαβερὸν ψέξειεν ἄν.* Legg. I. 634. C: *ἄν ... τις ἡμῶν περὶ τοὺς ἑκάστων οἴκοι νόμους ψέξῃ τι.* 639. A: *ἡμεῖς ἄν ποτε ψέξαι καὶ ὁτιοῦν* (*ἡγούμεθα*); VII. 823. C. Polit. 286. E: *ψέξαντα μόνον ὡς μακρὰ τὰ λεχθέντα.* Legg. VIII. 836. E: *ψέξει πᾶς τὴν μαλακίαν.* Gorg. 518. D: *τούτους αἰτιάσονται καὶ ψέξουσι* cet. Legg. I. 639. C: *χρηστόν τι ψέξειν.* De lege 318. E: *ὅταν μέλλῃς ἄνδρα ψέξειν ἢ ἐπαινέσεσθαι.* Pol. II. 358. A: (*ὅτι*) *πάλαι ὑπὸ Θρασυμάχου ὡς τοιοῦτον ὂν ψέγεται.* VI. 494. A: *τοὺς φιλοσοφοῦντας ... ἀνάγκη ψέγεσθαι ὑπ' αὐτῶν.* IX. 590. A. Legg. V.

731. A: τῷ ἀδίκως ψέγεσθαι. Crat. 419. A: τὸ δὲ ἴσχον καὶ δοῦν ψεγόμενον.

ψέκτης, ὁ, *vituperator*. Pol. IX. 589. C: ὁ δὲ ψέκτης οὐδὲν ὑγιὲς ... ψέγει. Legg. I. 639. C: ἐπαινέτην ἢ ψέκτην κοινωνίας ἡστινοσοῦν.

ψεκτός, ή, όν, *vituperandus*. Crat. 416. D: οὐκοῦν ... ταῦτά ἐστι τὰ ἐπαινετά, ἃ δὲ μή, ψεκτά;

ψελλίζομαι, *balbutio*. Gorg. 485. C: ὅταν ... ἀνδρὸς ἀκούσῃ τις ψελλιζομένου. B: ψελλιζόμενον καὶ παῖζον (παιδίον). Ib. πρὸς τοὺς ψελλιζομένους.

ψευδής, ὁ ἡ, *mendax*; in re pos. *falsus*. Theaet. 148. B: ὥστε πάλιν αὖ φαίνεται ψευδὴς ὁ Θεόδωρος. Soph. 240. E: λόγος ... ψευδής. Crat. 385. B: οὐκοῦν εἴη ἂν λόγος ἀληθής, ὁ δὲ ψευδής; Pol. II. 382. D: ποιητὴς ... ψευδὴς ἐν θεῷ οὐκ ἔνι. Legg. X. 888. B: ἔν τι μέγα σοι μηνύων οὐκ ἄν ποτε φανείην ψευδής. Hipp. min. 365. B: πολύτροπός τε καὶ ψευδής. 367. A: ὁ ψευδής. Theaet. 161. D: ὀρθὴ ἢ ψευδής (δόξα). Phil. 37. B. 38. B. Pol. III. 412. E. Alc. I. 120. D: ὅτι καὶ ψευδής ἐστιν (ἡ οἴησις). Crat. 385. C: τοῦ ψευδοῦς (λόγου) μόριον. Phil. 38. B: ἀληθεῖ καὶ ψευδεῖ δόξῃ. Charm. 158. D: ἅμα δὲ καὶ Κριτίαν τόνδε ψευδῆ ἐπιδείξω cet. Hipp. min. 365. B: τὸν πολύτροπον ψευδῆ λέγεις. Prot. 358. C: τὸ ψευδῆ ἔχειν δόξαν καὶ ἐψεῦσθαι περὶ τῶν πραγμάτων cet. Soph. 240. D: τὴν ψευδῆ δόξαν. Phil. 38. A. Legg. VII. 822. C: ψευδῆ φήμην ... ὑμνούντων. XII. 943. D: φοβεῖσθαι τὸ μήτε ἐπενεγκεῖν ψευδῆ τιμωρίαν cet. Phil. 36. C: φόβοι ... ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς. Pol. VIII. 560. C: ψευδεῖς ... καὶ ἀλαζόνες ... λόγοι τε καὶ δόξαι. Tim. 44. A: τότε ... ψευδεῖς καὶ ἀνόητοι γεγόνασιν. Epin. 986. D: οὐ γὰρ μή ποτε φανῶμεν ψευδεῖς. Phil. 36. C: δόξαι ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς. E: ψευδεῖς, αἱ δ' ἀληθεῖς οὐκ εἰσὶν ἡδοναί; 40. E: ὡς ἔστι καὶ ψευδῆ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐνίοτε. Lys. 218. D: ψευδέσιν (λόγοις). Phil. 40. C: ψευδέσιν ... ἡδοναῖς. Pol. II. 378. D: μύθους ... ψευδεῖς συντιθέντες. Legg. XI. 917. A: ὅρκους ὀμνὺς ψευδεῖς. Hipp. min. 365. D: τοὺς ψευδεῖς. Phil. 36. C: πότερον ἀληθεῖς ταύτας τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἢ ψευδεῖς εἶναι λέξομεν; 40. E. Theaet. 167. D: οὐδεὶς ψευδῆ δοξάζει. Soph. 240. D. Crat. 429. C: ψευδῆ λέγειν. D. Phil. 39. A: ψευδῆ δ' ὅταν ... γράψῃ. Pol. II. 366. C: εἴ τις ἔχει ψευδῆ ἀποφῆναι ἃ εἰρήκαμεν. Legg. XI. 937. C: ψευδῆ ... μαρτυρεῖν. Apol. 18. A: πρὸς τὰ πρῶτά μου ψευδῆ κατηγορημένα. Euthyd. 284. C: ὥστε ... οὐδεὶς ψευδῆ λέγει. Hipp. min. 366. E. 367. C: ψευδῆ καὶ ἀληθῆ λέγειν περὶ λογισμῶν. De iusto 374. B: εἴτε ψευδῆ εἴτε ἀληθῆ λέγει.

ψεύδομαι, *mentior, falsum dico*; etiam *fidem fallo* vel *violo*. Gorg. 467. C: ἐπίδειξον ὅτι ψεύδομαι. Conv. 214. E: ὅτι τοῦτο ψεύδομαι. 217. B. Pol. I. 338. B: ψεύδει. Apol.

26. A: *ὥστε σύ γε κατ᾽ ἀμφότερα ψεύδει.* Alc. I. 104. A. Phaedr. 260. E: *ὅτι ψεύδεται.* Lys. 212. E: *ἀλλὰ ψεύδεθ᾽ ὁ ποιητής —;* Euthyd. 284. A: *οὐδὲν κατὰ σοῦ ψεύδεται.* Hipp. min. 366. B: *ἅπερ ψεύδονται.* De iusto 374. A: *ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.* Pol. II. 381. E: *καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ μὴ ἡμῖν ψευδέσθωσαν.* Hipp. min. 366. E: *πότερον οὐ ἂν μάλιστα ψεύδοιο —;* Pol. II. 382. D: *πότερον ... ἂν ψεύδοιτο;* IX. 589. C. II. 377. D: *ἐάν τις μὴ καλῶς ψεύδηται.* Legg. XI. 917. A. Phaedr. 273. C: *ἀλλά τι ἄλλο ψεύδεσθαι ἐπιχειρῶν* cet. Theaet. 171. E. Crat. 431. B. (ubi oppon. *ἀληθεύειν*). Pol. III. 389. B. Legg. XI. 920. E: *οἷς δὴ περὶ τὰ τοιαῦτα οὐ πρέπον ἂν εἴη ψεύδεσθαι.* Prot. 347. A: *περὶ τῶν μεγίστων ψευδόμενος.* Legg. V. 727. D: *φησὶν ... ψευδόμενος.* Conv. 192. A: *φασὶ ... ψευδόμενοι.* Prot. 337. B: *παρὰ δόξαν ψευδομένων.* Pol. III. 414. B: *γενναῖόν τι ἓν* (v. *εἶναι*) *ψευδομένους.* Men. 71. D: *ἵνα εὐτυχέστατον ψεῦσμα ἐψευσμένος ὦ.* Soph. 238. C: *ἆρ᾽ οὖν ἐψευσάμην ἄρτι λέγων* cet. Pol. II. 377. E: *οὐ καλῶς ἐψεύσατο.* VI. 489. B. Legg. II. 663. D: *ἔστιν ὅ τι τούτου ψεῦδος λυσιτελέστερον ἂν ἐψεύσατό ποτε —;* Apol. 17. A: *μάλιστα ... αὐτῶν ἓν ἐθαύμασα τῶν πολλῶν ὧν ἐψεύσαντο.* Hipp. min. 367. A: *οὐδὲ ἀριθμῶν ἂν ψεύσαιτο;* Gorg. 449. B: *μὴ ψεύσῃ.* Legg. XI. 921. A: *τὴν τιμὴν τῶν ἔργων ὀφειλέτω ὧν τὸν ἐκδόντα ψεύσηται.* Pol. I. 331. B: *ψεύσασθαι.* III. 389. C. Ax. 371. C: *ψεύσασθαι μὲν οὖν ἀμήχανον.* Hipp. min. 370. A: *ὅτι ... οὐδαμοῦ φαίνεται ψευσάμενος.* Conv. 215. A: *ἑκὼν γὰρ εἶναι οὐδὲν ψεύσομαι.* Tim. 51. B: *δυςαλωτότατον αὐτὸ λέγοντες οὐ ψευσόμεθα.* **fallor, erro* (germ. *sich täuschen*, c. genit. *in etwas*). Theaet. 194. A: *πάντῃ ταύτῃ ψεύδεται ἡ διάνοια.* Parm. 133. B: *ὅτι ψεύδεται.* Polit. 278. A: *δόξῃ τε ψεύδονται καὶ λόγῳ.* Theaet. 194. C: *τὸ μὲν γὰρ τἀληθὲς δοξάζειν καλόν, τὸ δὲ ψεύδεσθαι αἰσχρόν.* Pol. II. 382. B: *τῇ ψυχῇ περὶ τὰ ὄντα ψεύδεσθαί τε καὶ ἐψεῦσθαι καὶ ἀμαθῆ εἶναι.* Euthyd. 286. D: *ἢ οὐ τοῦτ᾽ ἂν εἴη ἀμαθία ... τὸ ψεύδεσθαι τῶν πραγμάτων;* Theaet. 200. A: *ὡς εἰδὼς διακείσεται περὶ ὧν ἔψευσται.* Prot. 358. C: *ἐψεῦσθαι περὶ τῶν πραγμάτων.* Pol. II. 382. B. III. 413. A: *τὸ ... ἐψεῦσθαι τῆς ἀληθείας.* Theaet. 195. A: *καλοῦνται ... οὗτοι ἐψευσμένοι ... τῶν ὄντων καὶ ἀμαθεῖς.* Gorg. 499. C: *νῦν δὲ ἐψεύσθην.* Apol. 22. D: *καὶ τούτου μὲν οὐκ ἐψεύσθην.* Menex. 245. C: *τῶν ... ἄλλων ξυμμάχων ἐψεύσθη.* Theaet. 191. B: *ψευσθῆναι.* 199. C: *οὔτε ψευσθεῖσί τινος οὔτε μή.* Soph. 240. E: *εἴπερ ψεύσεταί ποτέ τίς τι καὶ κατὰ βραχύ.*

ψευδομάρτυρ, ὁ, falsus testis. Gorg. 472. B: *ψευδομάρτυρας κατ᾽ ἐμοῦ πολλοὺς παρασχόμενος.*

ψευδομαρτυρία, ἡ, falsum testimonium. Legg. XI. 937. B: *εἰς τὴν τῶν ψευδομαρτυριῶν διάκρισιν.* Idem est *ψευ-*

δομαρτύριον; unde ψευδομαρτυρίου al. Theaet. 148. B: ὥστε μοι δοκεῖ ὁ Θεόδωρος οὐκ ἔνοχος τοῖς ψευδομαρτυρίοις ἔσεσθαι.

ψευδομαρτυρῶ, *falsum do testimonium.* Pol. IX. 575. B: ψευδομαρτυροῦσι. Legg. XI. 937. C: ἐὰν ... τις ἁλῷ δὶς ψευδομαρτυρῶν.

ψεῦδος, τό, *mendacium, falsum* (subst.). Gorg. 519. B: τὸ δὲ ὅλον ψεῦδός ἐστι. Soph. 260. C: τὸ γὰρ τὰ μὴ ὄντα δοξάζειν ἢ λέγειν, τοῦτ' ἐστί που τὸ ψεῦδος ἐν διανοίᾳ τε καὶ λόγοις γιγνόμενον. 261. B: ψεῦδος ὡς ἔστι καὶ περὶ λόγον καὶ περὶ δόξαν. 266. E: εἰ τὸ ψεῦδος ὄντως ὂν ψεῦδος (φανείη). Crat. 421. B: τὸ δὲ ψεῦδος τοὐναντίον τῇ φορᾷ. Pol. II. 382. C: οὐ πάνυ ἄκρατον ψεῦδος. 389. B: (εἰ) ἀνθρώποις χρήσιμον (ψεῦδος) ὡς ἐν φαρμάκου εἴδει. Legg. V. 730. C: ἄπιστος, ᾧ φίλον ψεῦδος ἑκούσιον. XII. 943. E: ψεῦδος ... αἰδοῖ καὶ δίκῃ νεμεσητὸν κατὰ φύσιν. Gorg. 525. A: πάντα σκολιὰ ὑπὸ ψεύδους καὶ ἀλαζονείας. Soph. 260. C: ὄντος δέ γε ψεύδους ἔστιν ἀπάτη. Phil. 38. A: μετὰ τοῦ ψεύδους καὶ ἀγνοίας. Hipp. min. 370. E: περὶ ψεύδους καὶ ἀληθείας. Pol. V. 459. C: συχνῷ τῷ ψεύδει καὶ τῇ ἀπάτῃ κινδυνεύει ἡμῖν δεήσειν χρῆσθαι τοὺς ἄρχοντας ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀρχομένων. Theaet. 150. C: πότερον εἴδωλον καὶ ψεῦδος ἀποτίκτει τοῦ νέου ἡ διάνοια. 173. A: ἐπὶ τὸ ψεῦδος ... τρεπόμενοι. Pol. II. 382. A: τό γε ὡς ἀληθῶς ψεῦδος. 382. D: ἀφομοιοῦντες τῷ ἀληθεῖ τὸ ψεῦδος ὅτι μάλιστα. III. 414. E: τὸ ψεῦδος λέγειν. VI. 485. C: τὸ ... μηδαμῇ προσδέχεσθαι τὸ ψεῦδος. VII. 535. E: ἣ (ψυχὴ) ἂν τὸ μὲν ἑκούσιον ψεῦδος μισῇ cet. Legg. XI. 916. E: ψεῦδος καὶ ἀπάτην. Pol. III. 414. B: τίς ... μηχανὴ γένοιτο τῶν ἐν δέοντι γιγνομένων —; II. 383. A: μήτε ἡμᾶς ψεύδεσι παράγειν ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ. Adiectivi instar ponitur. Gorg. 505. E: τὸ ἀληθὲς τί ἐστι περὶ ὧν λέγομεν καὶ τί ψεῦδος. Crat. 385. C: οὐ ψεῦδος (opp. ἀληθές); Phil. 37. B: ὅτι δόξῃ ... ἐπιγίγνεσθον ψεῦδός τε καὶ ἀληθές. Pol. II. 376. E: τὸ μὲν ἀληθές (λόγων εἶδος), ψεῦδος δ' ἕτερον. Apol. 34. E: εἴτ' οὖν ἀληθὲς εἴτ' οὖν ψεῦδος. Euthyd. 272. A: ὁμοίως ἐάν τε ψεῦδος ἐάν τε ἀληθὲς ᾖ. Theaet. 161. A: ἀνεμιαῖόν τε καὶ ψεῦδος. Soph. 261. C: ἢ παντάπασιν ἀληθῆ μέν ἐστιν ἀμφότερα ταῦτα, ψεῦδος δὲ οὐδέποτε οὐδέτερον. Theaet. 151. D: ψεῦδός τε ξυγχωρῆσαι καὶ ἀληθὲς ἀφανίσαι. Polit. 281. A: παράδοξόν τε καὶ ψεῦδος ὄνομα λέγει. Crat. 385. C: ὄνομα ψεῦδος (sic codd. pro ψευδὲς) καὶ ἀληθὲς λέγειν. Ep. VII. 344. B: τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὅλης οὐσίας. Def. 414. C.

ψευδουργός, ὁ ἡ, *mendacia confingens.* Soph. 241. B: ἐν τῇ τῶν ψευδουργῶν καὶ γοήτων τέχνῃ.

ψευδῶς, *falso.* Phil. 40. D: τὸ ψευδῶς δοξάζειν. Clit. 409. E: ψευδῶς ... ὀνομάζειν αὐτὰς τοὺς οὕτως ὀνομάζοντας.

ψεῦσμα, τό, *mendacium*. Men. 71. D: ἵνα ἐντυχέστατον ψεῦσμα ἐψευσμένος ὦ.

ψηλαφῶ, *contrecto* et *contrectando quaero* (germ. *herumtappen*). Phaed. 99. B: ψηλαφῶντες ... ὥσπερ ἐν σκότει.

ψῆττα, ἡ, *rhombus* (piscium genus quod os al. in una tantum capitis parte habet). Conv. 191. D: ἅτε τετμημένος ὥσπερ αἱ ψῆτται.

ψηφίζομαι, *suffragium fero, suffragiis decerno*. Dem. 381. E: οἴεσθαι δεῖν ψηφίζεσθαι ὡς κρίνειν ἱκανοὺς ὄντας. 382. D: οἱ ... ψηφιζόμενοι. Apol. 32. B: ἐναντία ἐψηφισάμην. Dem. 382. C: ἃ ἐψηφίσασθε. Gorg. 516. E: Μιλτιάδην ... εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν ἐψηφίσαντο. Dem. 382. D: περὶ ὧν ἂν ψηφίζωνται. B: τοὺς ψηφισαμένους. Conv. 177. D: οὐδείς σοι ... ἐναντία ψηφιεῖται.

ψήφισμα, τό, *plebis scitum, decretum*. Legg. XI. 920. D: πλὴν ὧν νόμοι ἀπείργωσιν ἢ ψήφισμα. Def. 415. B: ψήφ. δόγμα πολιτικὸν εἴς τινα χρόνον ἀφωρισμένον. Ep. VII. 351. B: τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων. Theaet. 173. D: νόμους ... καὶ ψηφίσματα λεγόμενα ἢ γεγραμμένα οὔτε ὁρῶσιν οὔτε ἀκούουσι. De lege 314. B: τὰ δόγματα ταῦτα καὶ ψηφίσματα.

ψῆφος, ἡ, *lapis*. Eryx. 400. A: εἰ ψήφους πολλὰς τῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἔχοι. Praec. *calculus quo suffragia feruntur*. Legg. VI. 759. D: οἷς ἂν πλείστη γένηται ψῆφος. 765. C: οὓς ἂν καὶ ψῆφος ἡ τῶν δοκιμαζόντων δοκιμάσῃ. IX. 855. D: ἔστω ... φανερὰ ... ἡ ψῆφος τιθεμένη. Dem. 380. A. 318. C: τὸ ... περὶ τῆς ψήφου ἧς φέρειν διανοεῖσθε. Legg. VI. 766. B: φερόντων ψῆφον κρύβδην. 767. D: τὴν ... ψῆφον φανερὰν φέρειν. IX. 856. A: ψῆφον ἱερὰν ἕκαστον φέροντα. C: τὴν ψῆφον ... θάνατον φέρειν τὴν πλήθει νικῶσαν. Apol. 34. C: (τάχ' ἂν ... τις) θεῖτο ἂν μετ' ὀργῆς τὴν ψῆφον. Legg. VI. 753. D: οἷς ἂν πλεῖσται γένωνται ψῆφοι. 766. B: ᾧ δ' ἂν πλεῖσται ψῆφοι ξυμβῶσι cet. Dem. 381. D. Legg. XII. 946. A: πλήθει τῶν ψήφων ἀποκρίναντας. 948. A: ἐὰν ... ὁ διώκων μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. E: διὰ φορᾶς ψήφων. Apol. 36. A. B: οὐ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. Legg. VII. 801. A: νικᾷ γὰρ πάσαισι ταῖς ψήφοις οὗτος ὁ νόμος. Crat. 437. D: ὥσπερ ψήφους διαριθμησόμεθα τὰ ὀνόματα —; Omiss. Legg. XII. 946. A: ᾧ ἂν ἐλάχισται γένωνται. In univ. *iudicium* vel *sententia*. Pol. V. 450. A: καὶ ἐμὲ ... κοινωνὸν τῆς ψήφου ταύτης τίθετε. Tim. 52. D: παρὰ τῆς ἐμῆς ψήφου λογισθεὶς (λόγος). Prot. 330. C: σὺ δὲ τίν' ἂν ψῆφον θεῖο; Phil. 57. A: κατὰ τὴν ἐμὴν ψῆφον. Tim. 51. D: ὧδε οὖν τήν γ' ἐμὴν αὐτὸς τίθεμαι ψῆφον. Legg. II. 674. A: οὐκ ἂν τιθείμην ταύτην τὴν ψῆφον. — Etiam *calculus lusorius*, i. e. *latrunculus*. Pol. VI. 487. C: οὐκ ἔχειν ὅ τι λέγω-

σιν ὑπὸ πεττείας αὖ ταύτης τινὸς ἑτέρας, οὐκ ἐν ψήφοις ἀλλ' ἐν λόγοις.

ψήχω, *stringo, demulceo.* Legg. II. 666. E: ψήχων τε καὶ ἡμερῶν. Tim. 84. C. pro v. ψυχόμενον pr. Θ et γρ. A. dant ψηχόμενον, unus Vat. et Flor. x. τηκόμενον.

ψιθυρίζω, *susurro.* Gorg. 485. D: βιῶναι μετὰ μειρακίων ἐν γωνίᾳ τριῶν ἢ τεττάρων ψιθυρίζοντα, ἐλεύθερον δὲ ... μηδέποτε φθέγξασθαι. Euthyd. 276. D: μικρὸν πρός με ψιθυρίσας.

ψιλός, ή, όν, *nudus,* h. e. *non tectus* vel *armatus* et *leviter armatus* (plur. Lat. *velites*), in univ. *nudus* (germ. *bloss, ohne,* v. c. *Werkzeug*), h. e. carens eo quocum coniunctus vel instructus esse solet, et in univ. simplex vel non ornatus (ut oratio prosa al.). Legg. X. 899. A: αὐτὴ ψιλὴ σώματος οὖσα (ἡ ψυχή). Critia 111. D: ῥέον ἀπὸ ψιλῆς τῆς γῆς εἰς θάλατταν. Legg. VIII. 833. A: ψιλῷ (opp. ὅπλα ἔχων) ... ἆθλα οὐ θήσομεν. Menex. 239. C: ἐὰν ... ἡμεῖς ἐπιχειρῶμεν τὰ αὐτὰ λόγῳ ψιλῷ (h. e. *oratione prosa*) κοσμεῖν. Legg. II. 669. E: ψιλῇ (i. q. praec. ἄνευ ῥημάτων) κιθαρίσει τε καὶ αὐλήσει προςχρώμενοι. Polit. 266. E: τὴν δίποδα αγέλην πάλιν τῷ ψιλῷ καὶ τῷ πτεροφυεῖ τέμνειν. 268. B: μετά τε ὀργάνων καὶ ψιλῷ τῷ στόματι. Legg. II. 670. A: ψιλῷ ... ἑκατέρῳ (χρῆσθαι). IX. 865. B: εἴτε τῷ ἑαυτοῦ σώματι ψιλῷ εἴτε ὀργάνῳ ἢ βέλει. Phaedr. 278. C: ποίησιν ψιλὴν (h. e. *modis carentem musicis*). Polit. 299. E: ψιλὴν (ἀριθμητικήν). Tim. 75. E: ψιλὴν (τὴν κεφαλήν). Critia 112. A: γῆς (v. γῆν) αὐτὴν ψιλὴν πεποίηκε. Polit. 258. D: τέχναι ψιλαὶ τῶν πράξεων. Theaet. 165. A: ἐκ τῶν ψιλῶν λόγων (*ab orationibus,* h. e. *disputandi arte a rebus seiuncta*) πρὸς τὴν γεωμετρίαν ἀπενεύσαμεν. Legg. VI. 756. A: ψιλῶν ... ἢ τοξοτῶν ... ἡγεμόνας. Conv. 215. C: ὅτι ἄνευ ὀργάνων ψιλοῖς λόγοις ταὐτὸν τοῦτο ποιεῖς. Legg. VIII. 834. C: ψιλοῖς ... ὅπλων. IX. 880. A: ἀμυνέσθω ... ἄνευ βέλους ψιλαῖς ταῖς χερσίν. 865. A: ψιλοῖς σώμασιν ἢ μετά τινων ὅπλων ἀπομιμουμένων τὴν πολεμικὴν πρᾶξιν. II. 669. D: λόγους ψιλοὺς (*ornatu poëtico carentes,* i. e. *prosos*) εἰς μέτρα τιθέντες.

ψιλῶς, *simpliciter.* Phaedr. 262. C: ὡς νῦν γε ψιλῶς πως λέγομεν, οὐκ ἔχοντες ἱκανὰ παραδείγματα. Legg. VII. 811. E: ψιλῶς οὕτως ἄνευ τοῦ γεγράφθαι λεγόμενα.

ψιμύθιον, τό, *cerussa.* Lys. 217. D: εἴ τίς σου ξανθὰς οὔσας τὰς τρίχας ψιμυθίῳ (v. ψιμμυθίῳ) ἀλείψειε cet.

ψόγος, ὁ, *vituperatio.* Gorg. 512. D: καταγέλαστός σοι ὁ ψόγος γίγνεται. Legg. V. 730. B. XI. 926. D: τῷ ... ἡττηθέντι παρὰ τοῦ νομοθέτου ψόγος καὶ ὄνειδος κείσθω. Prot. 339. B: ἄνευ ψόγου τετυγμένον (Simon.). Phil. 29. A: μετέχωμεν τοῦ ψόγου. Pol. VI. 492. C: τοῦ ψόγου καὶ ἐπαίνου (θόρυβον). Ib. ὑπὸ τοῦ τοιούτου ψόγου cet. Legg. VII. 798. D. Def. 412. C: εὐλάβεια ὀρθοῦ ψόγου. Legg. XI.

917. C: *ἔνοχος ἔστω ψόγῳ προδοσίας τῶν νόμων.* Crit. 47. B: *ἐπαίνῳ καὶ ψόγῳ* cet. Gorg. 492. B: *τὸν τῶν πολλῶν ἀνθρώπων νόμον τε καὶ λόγον καὶ ψόγον.* Polit. 286. C: *τόν τε ψόγον ἑκάστοτε καὶ ἔπαινον ποιεῖσθαι βραχύτητος* cet. 296. D: *τὸν τῶν τοιούτων ... ψόγων περὶ τῆς τοιαύτης βίας.* Conv. 182. A: *ἐπεὶ οὐ δήπου κοσμίως ... ὁτιοῦν πρᾶγμα πραττόμενον ψόγον ἂν δικαίως φέροι.* Pol. III. 403. C: *ψόγον ἀμουσίας ... ὑφέξοντα.* Legg. I. 639. A. 642. C: *πρὸς τοὺς τὴν πόλιν εἰς ψόγον ἄγοντας.* IV. 411. C: *τὰ δ' αὖ πρὸς ψόγον ἄγοντα.* VII. 823. B: *ἡ μὲν ἔπαινον, ἡ δὲ ψόγον ἔχει.* XII. 957. C: *ὅσοι ... ἐν ποιήμασιν ἔπαινοι καὶ ψόγοι περί τινων λέγονται* cet. Polit. 287. A: *ψόγων καὶ ἐπαίνων μηδὲν φροντίζειν.* Gorg. 483. C: *τοὺς ψόγους ψέγουσιν.* Legg. VIII. 829. C: *ἐγκώμιά τε καὶ ψόγους ποιεῖν ἀλλήλοις.* Crit. 47. B.

ψοφοδεής, ὁ ἡ, timidus. Phaedr. 257. D: *εἰ αὐτὸν οὕτως ἡγεῖ τινὰ ψοφοδεᾶ.*

ψόφος, ὁ, strepitus. Theaet. 203. B: *ψόφος τις μόνον (τὸ σίγμα).* Ib. *τοῦ ... βῆτα οὔτε φωνὴ οὔτε ψόφος.* Conv. 212. C: *τὴν αὔλειον θύραν κρουομένην πολὺν ψόφον παρασχεῖν ὡς κωμαστῶν.* 189. A: *εἰ τὸ κόσμιον τοῦ σώματος ἐπιθυμεῖ τοιούτων ψόφων καὶ γαργαλισμῶν.* Pol. III. 397. A: *ψόφους ἀνέμων* cet. 413. D: *ὥσπερ τοὺς πώλους ἐπὶ τοὺς ψόφους τε καὶ θορύβους ἄγοντες σκοποῦσιν εἰ φοβεροί.* Legg. II. 669. D.

ψοφῶ, strepo. Crat. 430. A: *ψοφεῖν ἔγωγ' ἂν φαίην τὸν τοιοῦτον.* Pol. III. 396. D: *ποταμοὺς ψοφοῦντας.*

ψυκτήρ, ὁ, vas vinum refrigeratum continens. Conv. 213. E: *φέρε ... τὸν ψυκτῆρα ἐκεῖνον.*

ψῦξις, ἡ, refrigeratio. Phil. 32. A: *(ἡ) κατὰ φύσιν ... πάλιν ἀπόδοσίς τε καὶ ψῦξις (v. ψύξις) ἡδονή.* Tim. 76. C: *τῇ πιλώσει τῆς ψύξεως.* 85. D: *ἐν ψύξει ... ὄντος (αἵματος).* 59. A: *τὴν ... τοῦ πυρὸς ἀπαλλαγὴν ψῦξιν (εἶναι προσερρήθη).* Theaet. 156. B: *ψύξεις.* Epin. 988. C: *θερμότητι καὶ ψύξεσι.* Legg. X. 897. A: *(εἰς) θερμότητας, ψύξεις* cet.

ψυχαγωγία, ἡ, animi ductus vel commotio. Phaedr. 261. A: *ἆρ' οὖν οὐ τὸ μὲν ὅλον ἡ ῥητορικὴ ἂν εἴη τέχνη ψυχαγωγία τις διὰ λόγων —;* 271. C: *ἐπειδὴ λόγου δύναμις τυγχάνει ψυχαγωγία οὖσα.*

ψυχαγωγικός, ή, όν, animum flectens vel commovens. De lege 321. A: *ἔστι δὲ τῆς ποιήσεως δημοτερπέστατόν τε καὶ ψυχαγωγικώτατον ἡ τραγῳδία.*

ψυχαγωγῶ, animum allicio, evoco. Legg. X. 909. B: *τοὺς ... τεθνεῶτας φάσκοντας ψυχαγωγεῖν.* In univ. allicio vel pellicio. Legg. X. 909. B: *(ὅσοι ἂν) καταφρονοῦντες ... τῶν ἀνθρώπων ψυχαγωγῶσι μὲν πολλοὺς τῶν ζώντων* cet.

Tim. 71. A: (εἰ) ὑπὸ ... εἰδώλων καὶ φαντασμάτων νυκτός τε καὶ μεθ' ἡμέραν μάλιστα ψυχαγωγήσοιτο.

ψυχάριον, τό, *animula*. Theaet. 195. A: ἐάν που σμικρὸν ᾖ τὸ ψυχάριον. Pol. VII. 519. A: ὡς δριμὺ ... βλέπει τὸ ψυχάριον cet.

ψυχεμπορικός, ή, όν, fem. ψυχεμπορική (τέχνη), *rerum ad animum pertinentium mercatus*. Soph. 224. B: τῆς ... ψυχεμπορικῆς ταύτης cet.

ψυχή, ἡ, *anima* (vitae fons ac principium; unde ψυχή etiam *vita*) et *animus* tam intelligens (unde ψυχή est *intelligentia, ratio, mens*) quam cupiens (hinc ψυχή etiam *cupiditas* vel *desiderium*); *ingenium*. Prot. 313. A: τῶν ἀγωγίμων ἀφ' ὧν ψυχὴ τρέφεται. Phaedr. 245. C: ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος. 246. A: ἐξ ἀνάγκης ἀγένητόν τε καὶ ἀθάνατον ψυχὴ ἂν εἴη. B: πᾶσα ἡ ψυχὴ παντὸς ἐπιμελεῖται τοῦ ἀψύχου. 249. B: ἔνθα καὶ εἰς θηρίου βίον ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἀφικνεῖται. E: πᾶσα ... ἀνθρώπου ψυχὴ φύσει τεθέαται τὰ ὄντα. Phaed. 65. C: ἡ τοῦ φιλοσόφου ψυχή. 70. B: ὡς ἔστι ... ἡ ψυχὴ ἀποθανόντος τοῦ ἀνθρώπου. Crat. 399. D: ὡς τοῦτο (ἡ ψυχή) ... ὅταν παρῇ τῷ σώματι αἴτιόν ἐστι τοῦ ζῆν αὐτῷ, τὴν τοῦ ἀναπνεῖν δύναμιν παρέχον καὶ ἀναψῦχον. Pol. VI. 496. B: ἐν σμικρᾷ πόλει ὅταν μεγάλη ψυχὴ φυῇ. Legg. V. 726. A: πάντων ... τῶν αὐτοῦ κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θειότατον. X. 896. A: ἐπειδή γε ἀνεφάνη (ψυχὴ) μεταβολῆς τε καὶ κινήσεως ἁπάσης αἰτία ἅπασιν. Hipp. min. 375. B: ἡ κιθαριστικωτέρα (ψυχὴ) cet. Ax. 365. E: ἡμεῖς μὲν γάρ ἐσμεν ψυχή, ζῷον ἀθάνατον cet. Phaedr. 245. E: ψυχῆς οὐσίαν τε καὶ λόγον. 246. E: τὸ τῆς ψυχῆς πτέρωμα. 247. C: ψυχῆς κυβερνήτῃ μόνῳ θεατὴ νῷ. 248. B: ἡ ... προσήκουσα ψυχῆς τῷ ἀρίστῳ νομή. Pol. II. 366. C: ᾧ τις δύναμις ὑπάρχει ψυχῆς ἢ χρημάτων cet. III. 400. D: οὐ τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει ἕπεται (ὁ λόγος); VII. 519. B: τὴν τῆς ψυχῆς ὄψιν. 533. D: τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα. Legg. IX. 873. E: ἐὰν ... ἄψυχόν τι ψυχῆς ἄνθρωπον στερήσῃ. Hipp. mai. 300. C: πολλά γέ μοι προφαίνεται τοιαῦτα πρὸ τῆς ψυχῆς. Parm. 132. A: ἐὰν ὡςαύτως τῇ ψυχῇ ἐπὶ πάντα ἴδῃς. Pol. I. 353. E: ἀνάγκη ἄρα κακῇ ψυχῇ κακῶς ἄρχειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, τῇ δὲ ἀγαθῇ cet. VI. 484. C: μηδὲν ἐναργὲς ἐν τῇ ψυχῇ ἔχοντες παράδειγμα. VIII. 553. B: εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν ὠθεῖ ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ φιλοτιμίαν cet. IX. 590. A: ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς ψυχῇ τὸν ὅρμον δεξαμένη. Prot. 312. B: ὅτι μέλλεις τὴν ψυχὴν τὴν σαυτοῦ παρασχεῖν θεραπεῦσαι ἀνδρὶ ... σοφιστῇ. Phaed. 94. B: ἔσθ' ὅ τι ἄλλο λέγεις ἄρχειν ἢ ψυχήν, ἄλλως τε καὶ φρόνιμον; Crat. 400. A: νοῦν τε καὶ ψυχὴν εἶναι τὴν διακοσμοῦσαν καὶ ἔχουσαν (τὴν τῶν ἄλλων ἁπάντων φύσιν; unde B: φυσέχην, i. e. ψυχήν). Pol. I. 345. B: ἢ εἰς τὴν ψυχὴν φέρων ἐνθῶ τὸν λόγον; V. 454. D: ἰατρικὸν τὴν ψυχὴν ὄντα.

VI. 486. B: *ψυχὴν σκοπῶν φιλόσοφον καὶ μή.* D: *ἐπιλήσμονα ... ψυχήν.* VII. 535. D: *οὐκοῦν καὶ πρὸς ἀλήθειαν ... ἀνάπηρον ψυχὴν θήσομεν —;* VIII. 545. C: *πάλιν εἰς τυραννικὴν ψυχὴν βλέποντες.* Legg. IX. 869. B: *τὴν τοῦ γεννήτου ψυχὴν συλήσας.* XII. 959. A: *ψυχὴν σώματος εἶναι τὸ πᾶν διαφέρουσαν, ἐν αὐτῷ τε τῷ βίῳ τὸ παρεχόμενον ἡμῶν ἕκαστον τοῦτ' εἶναι μηδὲν ἀλλ' ἢ τὴν ψυχήν.* B: *τὸν δὲ ὄντα ἡμῶν ἕκαστον ὄντως ἀθάνατον εἶναι, ψυχὴν ἐπονομαζόμενον.* Hipp. min. 375. A: *ψυχὴν κεκτῆσθαι ἵππου.* Phaed. 70. C: *εἴτε ... ἐν Αἴδου εἰσὶν αἱ ψυχαὶ τελευτησάντων τῶν ἀνθρώπων.* Phaedr. 250. B: *ὅσα ἄλλα τίμια ψυχαῖς.* Pol. VI. 491. B: *οὐκοῦν ... καὶ τὰς ψυχὰς οὕτω φῶμεν τὰς εὐφυεστάτας κακῆς παιδαγωγίας τυχούσας διαφερόντως κακὰς γίγνεσθαι;* Tim. 22. B: *νέοι ἐστὲ ... τὰς ψυχὰς πάντες.* Orationem fere amplificat. Conv. 192. C: *ἄλλο τι βουλομένη ἑκατέρου ἡ ψυχὴ δήλη ἐστίν, ὃ οὐ δύναται εἰπεῖν.* Hipp. mai. 296. D: *ἀλλ' ἄρα τοῦτ' ἦν ἐκεῖνο ... ὃ ἐβούλετο ἡμῶν ἡ ψυχὴ εἰπεῖν* cet. Legg. II. 672. B: *ὡς ... διεφορήθη τῆς ψυχῆς τὴν γνώμην.* Hipp. min. 364. A: *οὕτως εὔελπις ὢν περὶ τῆς ψυχῆς εἰς σοφίαν.* Legg. IX. 873. A: *ὥστε πατρὸς ἢ μητρὸς ... ψυχὴν τολμῆσαι ἀποστερεῖν σώματος.* Pol. II. 365. A: *τί οἰόμεθα ἀκουούσας νέων ψυχὰς ποιεῖν —;*

ψῦχος, τό, frigus (germ. *Kälte* et *Kühle*). Tim. 85. D: *μετὰ τοῦ περιεστῶτος αὐτὸ ψύχους.* Eryx. 401. E. Conv. 220. D: *ἅμα μὲν ἐν τῷ ψύχει καθηῦδον.* Epin. 976. A: *ψύχει καὶ καύματι ἀκαίρῳ.* Tim. 94. C: *ψῦχος* (v. *ψύχος*) *κατὰ πᾶν τὸ σῶμα παρέξειν οἰκεῖον.*

ψυχρός, ά, όν, frigidus. Phaed. 96. B: *τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν.* Conv. 186. D. Tim. 62. B: *ψυχρὸν ... τὸ πάθος.* Locr. 100. E: *τὸ ... ψυχρὸν παχυμερέστερον* cet. Phaedr. 230. B: *μάλα ψυχροῦ ὕδατος (πηγή).* Phaed. 86. B: *ὑπὸ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ.* Pol. IV. 437. D: *θερμοῦ ποτοῦ ἢ ψυχροῦ.* E. Critia 117. A: *τοῦ ψυχροῦ ... νάματος.* Soph. 243. B: *θερμὸν ... ψυχρῷ συγκεραννύμενον.* Phil. 32. D. Theaet. 152. B: *τὸ πνεῦμα ψυχρόν.* Soph. 242. D: *θερμὸν καὶ ψυχρόν.* Critia 113. E: *ψυχρόν (ὕδωρ).* Lys. 215. E: *τὸ ... ψυχρὸν θερμοῦ (ἐπιθυμεῖν).* Conv. 188. A: *τά τε θερμὰ καὶ τὰ ψυχρά.* Tim. 33. A. 67. D: *τοῖς περὶ τὴν σάρκα θερμοῖς καὶ ψυχροῖς.* Legg. X. 889. B. Pol. IV. 438. C: *τὰ θερμὰ πρὸς τὰ ψυχρὰ ... ἆρ' οὐχ οὕτως ἔχει;* Phil. 24. D: *τὸ ψυχρότερον.* B: *θερμοτέρου καὶ ψυχροτέρου πέρι.* Ib. *(ἐν) τῷ ψυχροτέρῳ.* — Trop., ut Lat. *frigidus.* Legg. VII. 802. D: *ψυχρὰν καὶ ἀηδῆ τὴν ταύτῃ ἐναντίαν (μοῦσαν) εἶναί φησιν.* Euthyd. 284. E: *τοὺς γοῦν ψυχροὺς ψυχρῶς λέγουσί τε καί φασι διαλέγεσθαι.*

ψυχρότης, ἡ, frigus. Pol. IV. 437. E: *ἐὰν ... ψυχρότης (τῷ δίψει προσῇ).* Locr. 102. C. 100. D: *ψυχρότατα.*

ψυχρῶς, frigide. Euthyd. 284. E.

ψύχω, refrigero. Phaedr. 268. B: *ψύχειν* (opp. *θερμαίνειν*). Pol. I. 335. D: *οὐ γὰρ θερμότητος ... ἔργον ψύχειν.* Tim. 70. C: *ψύχουσα.* 46. D: *ψύχοντα καὶ θερμαίνοντα.* Pass. *refrigeror, frigesco;* etiam *exstinguor.* Tim. 79. E: *τὸ δ' ἐξιὸν ψύχεται.* Phaed. 118: *ὅτι ψύχοιτό τε καὶ πήγνυτο.* Phil. 46. C: (*ὁπόταν τις*) *θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχηται.* Tim. 82. A. Phaed. 71. B: *ψύχεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι.* Theaet. 186. D. Tim. 88. D: *ψυχομένου (τοῦ σώματος).* 74. B: *πάλιν ψυχομένην.* Phaed. 118: *ἤδη οὖν σχεδόν τι αὐτοῦ ἦν τὰ περὶ τὸ ἦτρον ψυχόμενα.* Critia 120. B: (*ἐπεὶ*) *τὸ πῦρ ἐψυγμένον τὸ περὶ τὰ θύματα εἴη.* Tim. 60. D: *ὅταν ψυχθῇ (γῆ).* 76. C: *θρὶξ ψυχθεῖσα.*

ψώρα, ἡ, scabies. Phil. 46. A: *τὰς τῆς ψώρας ἰάσεις τῷ τρίβειν.* D.

ψωρῶ, scabie laboro. Gorg. 494. C: *ψωρῶντα* (v. *ψωριῶντα*) *καὶ κνησιῶντα.*

Ω.

ὦ, τό. Crat. 393. D: (*τοῦ*) *ὦ.* 420. B: *τῷ γὰρ οὖ* (v. ο) *ἀντὶ τοῦ ὦ ἐχρώμεθα.* Ib. *διὰ τὴν τοῦ ὦ ἀντὶ τοῦ οὖ μεταλλαγήν.* Theaet. 203. C: *ἐπὶ δυοῖν, σῖγμα καὶ ὦ.* Phaedr. 244. D: *τὸ* (al. *τῷ*) *ὦ σεμνύνοντες.* *ὦ* in appellatione ponitur (ut Phaedr. init. *ὦ φίλε Φαῖδρε, ποῖ* cet. Prot. 314. D: *ὦ ἄνθρωποι.* al. Similiter *ὦ Ζεῦ καὶ θεοί* Prot. 310. D. *ὦ πρὸς θεῶν* Soph. 221. D. Pol. IV. 425. C. *ὦ πρὸς Διός* V. 459. A. al.), etiam interponitur. Euthyd. 271. E: *θαύμασι' ὦ* (al. *θαυμάσι', ὦ*) *Κρίτων.* Etiam simpliciter nomina ponuntur. Prot. 358. A: *ὑμᾶς ... ἐρωτῶ, Ἱππία τε καὶ Πρόδικε.* Phaedr. 261. A: *πάριτε δή, θρέμματα γενναῖα.* 264. A. Gorg. 489. A: *μὴ φθόνει μοι ἀποκρίνασθαι τοῦτο, Καλλίκλεις.* 518. C: *ἄνθρωπε, ἐπαΐεις οὐδὲν* cet. Soph. 220. D: *τί τις ἄν, Θεαίτητε* (v. *ὦ Θεαιτ.*), *εἴποι κάλλιον;* Phil. 21. A: *δέξαιο ἄν, Πρώταγχε, σὺ* (v. *σύ, Πρωτ.*) *ζῆν ἡδόμενος ἡδονὰς τὰς μεγίστας;* Conv. 218. C: *Σώκρατες, καθεύδεις;* Euthyd. 293. D. 294. B. al. Contra *ὦ* mirantis et irridentis est. Prot. 309. D: *ὢ τί λέγεις;* Phaedr. 227. C: *ὢ* (v. *ὦ*) *γενναῖος, εἴθε γράψειεν.*

ὧδε, sic, ita. Prot. 322. C: *νενέμηνται δὲ ὧδε εἷς ἔχων* cet. Theaet. 172. B: *ὧδέ πως τὴν σοφίαν ἄγουσι.* Crat. 391. A: *ἀλλὰ δοκῶ μοι ὧδε ἂν μᾶλλον πεισθήσεσθαί σοι, εἴ μοι δείξειας* cet. Pol. I. 349. C: *ὧδε δὴ λέγωμεν.* III. 393. D: *εἶχε δ' ἂν ὧδέ πως.* VI. 507. A: *ἀλλ' ὧδε σκόπει· ἔστιν ὅτι* cet. VII. 523. C: *ὧδε δὲ ἃ λέγω σαφέστερον*

εἴσει. VIII. 564. C: ὧδε τοίνυν ... λάβωμεν. Tim. 51. D: ὧδε οὖν τήν γ' ἐμὴν αὐτὸς τίθεμαι ψῆφον. Legg. V. 742. C. al. Etiam est *hinc* vel *inde* (Prot. 342. D: γνοίητε δ' ἂν ὅτι ἐγὼ ταῦτα ἀληθῆ λέγω ... ὧδε.) et *huc*. Prot. 328. D: ὅτι προὔτρεψάς με ὧδε ἀφικέσθαι. Att. ὡδί. Prot. 353. C: εἴποιμ' ἂν ἔγωγε πρὸς αὐτοὺς ὡδί. Gorg. 477. C. Alc. II. 142. E. Lys. 214. A. al.

ᾠδή, *cantus; carmen* (praec. lyricum). Legg. II. 654. B: χορεία γε μὴν ὄρχησίς τε καὶ ᾠδὴ τὸ ξύνολόν ἐστιν. Conv. 197. E: καλῆς ᾠδῆς μετέχοντα, ἣν ᾄδει cet. Pol. III. 398. C: τὸ περὶ ᾠδῆς τρόπου καὶ μελῶν. 411. A: γεγανωμένος ὑπὸ τῆς ᾠδῆς. IV. 424. C: τρόπον ᾠδῆς νέον. Legg. III. 700. B: εἶδος ᾠδῆς. IV. 722. D: κιθαρῳδικῆς ᾠδῆς. Phaedr. 278. C: ἐν ᾠδῇ. Crat. 405. D: περὶ τὴν ἐν τῇ ᾠδῇ ἁρμονίαν ἣ δὴ συμφωνία καλεῖται. Pol. III. 404. D: τῇ μελοποιίᾳ τε καὶ ᾠδῇ τῇ ἐν τῷ παναρμονίῳ καὶ ἐν πᾶσι ῥυθμοῖς πεποιημένῃ. Legg. XII. 947. C: εὐδαιμονίζοντας ᾠδῇ. Pol. II. 670. A: πλὴν ὅσον ὑπὸ ὀρχησίν τε καὶ ᾠδήν. Legg. VII. 799. A: ἐπὶ τοῖς τῶν θεῶν θύμασιν ἑκάστοις ἣν ᾠδὴν δεῖ ἐφυμνεῖσθαι. 816. D: κατὰ λέξιν τε καὶ ᾠδήν. Alc. I. 108. A: κιθαρίζειν ... πρὸς τὴν ᾠδήν. Legg. II. 659. E: παιδιαί τε καὶ ᾠδαὶ καλεῖσθαι καὶ πράττεσθαι. Pol. III. 399. C: ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε καὶ μέλεσιν. Legg. II. 654. A: ᾠδαῖς τε καὶ ὀρχήσεσιν ἀλλήλους ξυνείροντας. 664. A: ἔν τε ᾠδαῖς καὶ μύθοις καὶ λόγοις. VII. 800. E: ταῖς ἐπικηδείοις ᾠδαῖς. 816. A: εἴτ' ἐν ᾠδαῖς εἴτ' ἐν λόγοις. Lys. 206. B. Phaedr. 245. A: κατά τε ᾠδὰς καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ποίησιν. Legg. II. 665. D: πᾶς ... γιγνόμενος πρεσβύτερος ὄκνου πρὸς τὰς ᾠδὰς μεστός. VII. 799. E: νόμους τὰς ᾠδὰς ἡμῖν γεγονέναι. VIII. 835. A: κατὰ λόγον καὶ κατ' ᾠδὰς καὶ καθ' ἁρμονίας cet. Menex. 239. C: ἐς ᾠδάς τε καὶ τὴν ἄλλην ποίησιν αὐτὰ θεῖναι πρεπόντως τῶν πραξάντων.

ὡδί, vid. ὧδε.

ὠδίνω, *parturio;* etiam trop., ut Lat. Theaet. 148. E: ὠδίνεις γὰρ ... διὰ τὸ μὴ κενός, ἀλλ' ἐγκύμων εἶναι. 210. B: ἦ οὖν ἔτι κυοῦμέν τι καὶ ὠδίνομεν ... περὶ ἐπιστήμης —; 151. A: ὠδίνουσι. B: ὠδίνειν τι κυοῦντα ἔνδον. Pol. III. 395. E: κάμνουσαν ... ἢ ἐρῶσαν ἢ ὠδίνουσαν (γυναῖκα).

ὠδίς, ἡ, *dolor parturientis* et in univ. *dolor vehemens.* Ep. II. 313. A: ἡ περὶ τούτου ὠδὶς ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνομένη. Conv. 206. E: διὰ τὸ μεγάλης ὠδῖνος ἀπολύειν τὸν ἔχοντα (τὸ καλόν). Pol. VI. 490. B: καὶ οὕτω λήγοι ὠδῖνος. Theaet. 151. A: ταύτην ... τὴν ὠδῖνα ἐγείρειν τε καὶ ἀποπαύειν ἡ ἐμὴ τέχνη δύναται. Pol. IX. 574. A: μεγάλαις ὠδῖσί τε καὶ ὀδύναις ξυνέχεσθαι. Theaet. 149. C: ἐγείρειν ... τὰς ὠδῖνας καὶ μαλθακωτέρας ... ποιεῖν. Tim. 84. E: τὰς αὐτὰς ... ὠδῖνας (v. ὀδύνας) παρέσχε. 86. C: πολλὰς μὲν ... ὠδῖνας (v. ὀδύνας), πολλὰς δ' ἡδονὰς κτώμενος ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις

καὶ τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα τόκοις. Legg. IV. 717. C: ὠδῖνας παλαιὰς ἐπὶ νέοις δανεισθείσας ἀποδιδόντα παλαιοῖς cet.

ᾠδός, ὁ, *cantor*. Phaedr. 262. D: οἱ ὑπὲρ κεφαλῆς ᾠδοί. Legg. II. 670. C: τοῖς ᾠδοῖς. VII. 800. E: χορούς τινας ἔξωθεν μεμισθωμένους ᾠδούς. 812. B: τοὺς τοῦ Διονύσου ... ᾠδούς.

ὠθῶ, *pello, trudo; deturbo* vel *deiicio*. Pol. VIII. 553. B: εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν ὠθεῖ (*praecipitem deiicit*, h. e. *praecipitat*) ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ φιλοτιμίαν cet. Tim. 79. B: τὸ πλησίον ἐκ τῆς ἕδρας ὠθεῖ. Legg. X. 899. A: (ὡς) ὠθεῖ βίᾳ σώματι σῶμα. Pol. VIII. 560. D: τὴν ... αἰδῶ ... ὠθοῦσιν ἔξω ἀτίμως φυγάδα. Crat. 401. D: τὸ ... αἴτιον καὶ τὸ ἀρχηγὸν αὐτῶν εἶναι τὸ ὠθοῦν. Charm. 155. C: ἕκαστος ... ἡμῶν τῶν καθημένων ξυγχωρῶν τὸν πλησίον ὤθει σπουδῇ cet. Tim. 60. C: τὸν ... πλησίον ἔωσεν ἀέρα. 92: εἰς ὕδατος θολερὰν καὶ βαθεῖαν ἔωσαν ἀνάπνευσιν. Phaedr. 229. C: αὐτὴν πνεῦμα Βορέου κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν ... ὦσαι. Pol. III. 415. C: ὤσουσιν εἰς δημιουργούς. Phil. 62. C: ὥσπερ θυρωρὸς ὑπ' ὄχλου τινὸς ὠθούμενος καὶ βιαζόμενος. Tim. 59. A: ὠθούμενος ὁ πλησίον ἀήρ. 58. E: ὑπὸ τοῦ πλησίον ἀέρος ὠθούμενον. Euthyd. 294. D: ὥσπερ οἱ κάπροι οἱ πρὸς τὴν πληγὴν ὁμόσε ὠθούμενοι. Tim. 57. B. παντάπασιν ὠθούμενα. 60. C: ὠσθείς.

ὠκύτης, ἡ, *festinatio*. Ax. 364. C: ὠκύτητος δεῖ.

ὤμοι, *heu mihi!* Pol. III. 388. C. (Hom.).

ὠμηστής, ὁ, *cruda comedens*. Ion. 538. D. (Hom.).

ὦμος, ὁ, *humerus*. Pol. V. 449. B: λαβόμενος τοῦ ἱματίου ἄνωθεν αὐτοῦ παρὰ τὸν ὦμον. X. 613. C: τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες.

ὠμός, ή, όν, *rudis; crudelis, immanis*. Ax. 369. A: δῆμος γὰρ ... ὠμόν, βάσκανον, ἀπαίδευτον. Legg. IV. 718. D: μὴ παντάπασιν ὠμῆς ψυχῆς λαβόμενα. VII. 823. E: θηρευτὰς ὠμοὺς καὶ ἀνόμους. Crat. 395. B: ἃ πρὸς τὸν Θυέστην ὡς ὠμὰ διεπράττετο. Ep. I. 309. A: ἤδη γὰρ ὅτι τῶν ὠμοτέρων οὐδὲν ἐμοῦ συνεθέλοντος ὑμῖν δόξει πεπρᾶχθαι.

ὠνή, ἡ, *emtio*. Pol. VII. 525. C: οὐκ ὠνῆς οὐδὲ πράσεως χάριν ὡς ἐμπόρους ἢ καπήλους μελετῶντας. Legg. VIII. 850. B. XI. 915. D. Prot. 314. A: ἐν τῇ τῶν μαθημάτων ὠνῇ. Ib. ὥστε ἐν τῇ ὠνῇ οὐ μέγας ὁ κίνδυνος. Soph. 223. D: ὠνῇ καὶ πράσει. Pol. II. 371. D: τοὺς πρὸς ὠνήν τε καὶ πρᾶσιν διακονοῦντας. Legg. VIII. 849. B: ὠνὴν ποιείσθωσαν ... ἱκανήν. XI. 915. E.

ὠνητής, ὁ, *emtor*. Eryx. 394. E: τούτου ... μὴ εἶναι ὠνητάς.

ὠνητός, ή, όν, *emtus*. Pol. VIII. 544. D: ὠνηταὶ βασιλεῖαι. Legg. VIII. 841. D: ὠνηταῖς εἴτε ἄλλῳ ὁτῳοῦν τρόπῳ κτηταῖς (γυναιξί). Polit. 289. D: τοὺς ὠνητούς (ὑπηρέτας).

ὤνιος, α, ον, *venalis*. Legg. VIII. 848. A: ὤνιον ... ἔστω. 849. A: τῶν ὠνίων. E.

ὠνοῦμαι, *emo*. Legg. VIII. 849. C: *μήτε τις πωλείτω μήτε ὠνείσθω παρὰ τοιούτου μηδεὶς μηδενός*. D. Prot. 313. E: *ἀσφαλές σοι ὠνεῖσθαι μαθήματα καὶ παρὰ Πρωταγόρου καὶ παρ' ἄλλου ὁτουοῦν*. Legg. V. 741. B: *μὴ ἀτιμάσητε τῷ ὠνεῖσθαι καὶ τῷ πωλεῖν πρὸς ἀλλήλους*. VIII. 849. B. C. Soph. 224. D: *τὰ μὲν ὠνούμενος* cet. Legg. VIII. 845. A. Prot. 313. D: *οἱ ὠνούμενοι παρ' αὐτῶν*. Pol. II. 371. B: *πωλοῦντες καὶ ὠνούμενοι*. VIII. 555. C. Pass. Phaed. 69. B: (*μὴ*) *τούτου ... πάντα καὶ μετὰ τούτου ὠνούμενά τε καὶ πιπρασκόμενα τῷ ὄντι ᾖ*. Pol. VIII. 563. B: *ὅταν δὴ οἱ ἐωνημένοι μηδὲν ἧττον ἐλεύθεροι ὦσι τῶν πριαμένων*. Ax. 366. C: *τὰ μὲν ... δημοίρου ἐωνημένα*. Legg. VIII. 850. A: *τὸ ... ὠνηθὲν ἢ πραθέν* cet. Soph. 224. A: *ἔνθεν μὲν ὠνηθεῖσαν, ἑτέρωσε δὲ ἀγομένην καὶ πιπρασκομένην* (*μουσικήν*). — Verb. Legg. VIII. 849. C: *ὅσα πρατέα ἑκάστοις ἢ ὠνητέα αὐτοῖς* (*αὖ τοῖς?*) *δεομένοις*.

ὠόν, τό, *ovum*. Conv. 190. E: *ὥσπερ οἱ τὰ ᾠὰ ταῖς θριξὶν* (*τέμνοντες*).

ὥρα, ἡ, *tempus definitum*, praec. *anni tempus; tempestas et coelum* (nos: *Clima*). Prot. 344. D: *χαλεπὴ ὥρα ἐπελθοῦσα*. Pol. VI. 491. D: *μηδ' ὥρας μηδὲ τόπου* (*τυχόν*). Legg. VI. 760. D. XII. 952. E: *ἔτους ὥρα* (*aestate*). Phaedr. 229. A: *τήνδε τὴν ὥραν τοῦ ἔτους τε καὶ τῆς ἡμέρας*. Legg. VI. 760. D: *κατὰ μίαν ὥραν τοῦ ἐνιαυτοῦ*. Crat. 410. C: *αἱ ὧραι ... ὅραι ... εἰσὶ διὰ τὸ ὁρίζειν χειμῶνάς τε καὶ θέρη* cet. Ib. *ὁρίζουσαι δὲ δικαίως ἂν ὅραι καλοῖντο*. Phil. 26. A: *ὧραί τε καὶ ὅσα καλὰ πάντα ἡμῖν γέγονε*. Legg. VII. 809. D. Epin. 976. A. Ax. 371. C: *ἔνθα ἄφθονοι ... ὧραι παγκάρπου γονῆς βρύουσι*. Polit. 272. A: *τὸ ... τῶν ὡρῶν αὐτοῖς ἄλυπον ἐκέκρατο*. Crat. 408. E: *ὡρῶν καὶ ἐνιαυτοῦ*. Conv. 188. A: *ἡ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ σύστασις*. Pol. VI. 488. D: *ἐνιαυτοῦ καὶ ὡρῶν*. Tim. 24. C: *τὴν εὐκρασίαν τῶν ὡρῶν ἐν αὐτῷ κατιδοῦσα*. Legg. VI. 782. A: *στροφὰς ὡρῶν παντοίας*. X. 886. A: *τὰ τῶν ὡρῶν διακεκοσμημένα καλῶς οὕτως*. 899. B. Locr. 97. C: *ὡρᾶν περίοδοι*. Pol. VIII. 563. E: *ἐν ὥραις τε καὶ ἐν φυτοῖς καὶ ἐν σώμασι*. Tim. 75. E: *διὰ τὴν ἐν ταῖς ὥραις ἐφ' ἑκάτερον ὑπερβολήν*. Legg. VII. 797. D: *ἐν ὥραις πάσαις*. X. 906. C: *ἐν ... ὥραις ἐτῶν καὶ ἐνιαυτῶν λοιμόν*. Prot. 321. A: *πρὸς τὰς ἐκ Διὸς ὥρας εὐμάρειαν ἐμηχανᾶτο*. Phaed. 111. B: *τὰς ... ὥρας αὐτοῖς κρᾶσιν ἔχειν τοιαύτην ὥστε* cet. Phil. 30. C: *ἐνιαυτούς τε καὶ ὥρας καὶ μῆνας*. Conv. 188. A: *περὶ τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας*. B. Pol. VI. 516. B: *ὁ τάς τε ὥρας παρέχων καὶ ἐνιαυτούς*. VII. 527. D: *τὸ ... περὶ ὥρας εὐαισθητοτέρως ἔχειν καὶ μηνῶν καὶ ἐνιαυτῶν*. Critia 111. E: *ὥρας μετριώτατα κεκραμένας*. Legg. VI. 761. C: *καθ' ἑκάστας τὰς ὥρας*. IX. 865. E: *ὑπεξελθεῖν ... τὰς ὥρας πάσας τοῦ ἐνιαυτοῦ*. 906. A: *γεωργοῖς περὶ φυτῶν γένεσιν εὐωθυίας ὥρας χαλε-*

πὰς διὰ φόβον προσδεχομένοις. Epin. 977. B: ὅπῃ ... ὥρας τε καὶ τροφὴν πᾶσι παρέχεται. 985. E: ἐνιαυτῶν ὥρας. Etiam *dies* (Legg. VI. 784. A: ἑκάστης ἡμέρας ξυλλεγόμεναι μέχρι τρίτου μέρους ὥρας.) et *annus*. Ep. VII. 346. C: εἰς δὲ ὥρας (*ad annum*, nos: *übers Jahr*) ἄπιθι λαβὼν τὰ χρήματα ταῦτα. *tempus* in univ. Prot. 361. E: νῦν δ' ὥρα ἤδη καὶ ἐπ' ἄλλο τι τρέπεσθαι. 362: καὶ γὰρ ἐμοὶ ... ἰέναι πάλαι ὥρα. Theaet. 145. B. Soph. 241. B. Phil. 62. E. Pol. V. 462. E: ὥρα ἂν εἴη .. ἐπανιέναι ἡμῖν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν. Euth. 15. E: καί μοι ὥρα ἀπιέναι. Apol. 42. A. Crit. 46. A: οὐδὲ βουλεύεσθαι ἔτι ὥρα, ἀλλὰ βεβουλεῦσθαι. Men. 100. B. Epin. 987. A: διὰ τὸ κάλλος τῆς θερινῆς ὥρας. De lucri cup. 225. C: ἐν ὁποίᾳ ἄξια φυτευθῆναι καὶ ὥρᾳ καὶ χώρᾳ. Legg. II. 669. D: ὥραν τῆς τέρψιος (ex Orph.). VIII. 844. D: πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τὴν τοῦ τρυγᾶν cet. Etiam *tempus* vel *opportunum*, h. e. *opportunitas, commodum*: Def. 484. C: (αἴσθησις) ψυχῆς διὰ σώματος εἰσάγγελσις εἰς ὥρας ἀνθρώπων. vel *importunum*, ut Lat. *tempestas*, h. e. *malum*, *morbus* al. Ax. 364. B: ἔκ τινος ὥρας αἰφνιδίου ἀδυνάτως ἔχει. * *tempus florens, flos aetatis, pulchritudo.* Phaedr. 234. A: οἳ τῆς σῆς ὥρας ἀπολαύσονται. Ib. παυσάμενοι (si sanum) τῆς ὥρας. Conv. 219. C: κατεγέλασε τῆς ἐμῆς ὥρας. Legg. VIII. 837. B: τοῦ μὲν κελεύοντος τῆς ὥρας ἅπτεσθαι cet. C: (ὁ) τῆς ὥρας καθάπερ ὀπώρας πεινῶν. Alc. I. 131. E: τὰ ... σὰ λήγει ὥρας, σὺ δ' ἄρχει ἀνθεῖν. Phaedr. 240. D: ὄψιν πρεσβυτέραν καὶ οὐκ ἐν ὥρᾳ. Phaed. 80. C: ἐὰν μέν τις καὶ χαριέντως ἔχων τὸ σῶμα τελευτήσῃ καὶ ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ cet. Conv. 217. A: ἡγούμενος ... αὐτὸν ἐσπουδακέναι ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὥρᾳ cet. Pol. V. 474. D: πάντες οἱ ἐν ὥρᾳ. E: ἐὰν ἐπὶ ὥρᾳ ᾖ. 475. A: τῶν ἀνθούντων ἐν ὥρᾳ. Men. 76. B: ἅτε τυραννεύοντες ἕως ἂν ἐν ὥρᾳ ὦσι. Polit. 270. E: πάλιν ἐπὶ τὴν παρελθοῦσαν ὥραν ἕκαστον καθίστασαν. Etiam *matura aetas* vel *pubertas*. Tim. 91. C: ὅταν ἄκαρπον παρὰ τὴν ὥραν χρόνον πολὺν γίγνηται. Critia 113. D: ἤδη ... εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκούσης τῆς κόρης.

ὡραῖος, α, ον, *tempestivus*, *maturus*, praec. de fructibus. Legg. VIII. 847. E: οἷον πυρῶν καὶ κριθῶν, οἷσι δὴ καὶ τὰ ἅπαντα ἀκολουθείτω τὰ ἄλλα ὡραῖα νεμόμενα. 845. E: περὶ ... ξυγκομιδῆς τῶν ὡραίων ἁπάντων. Critia 118. E: ᾗ ... καὶ τἄλλα ... ὡραῖα πλοίοις κατεκομίζοντο. * *aetate florens.* Pol. IX. 574. C: ἕνεκα ὡραίου νεωστὶ φίλου γεγονότος. X. 601. B: τοῖς τῶν ὡραίων προσώποις, καλῶν δὲ μή. *lustus* verti potest Critia 116. C: ἔνθα ... ὡραῖα ἀπετέλουν ἱερὰ ἐκείνων ἑκάστῳ.

ὡς, Lat. est *ut*, *quam* et *quod*, germ. *wie*, *dass* et *weil*. 1. *ut*, *quomodo*, *quemadmodum*. Prot. 312. B: ὡς τὸν ἰδιώτην καὶ τὸν ἐλεύθερον πρέπει. Phaedr. 274. A: οὐχ ὡς σὺ δοκεῖς. Ib. ὡς ὁ λόγος φησίν. Phaed. 63. B: ὡς αὐτὸς ὁμο-

λογεῖς. 92. E: ὡς ἐμαυτὸν πείθω. Phil. 15. C: ὡς γοῦν ἐγὼ φαίην ἄν. Conv. 198. D: οὐδὲν εἰδὼς ἄρα τοῦ πράγματος ὡς ἔδει ἐγκωμιάζειν ὁτιοῦν. Pol. I. 331. A: ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει. IV. 423. D: ὡς δόξειεν ἄν τις. V. 464. B: πρὸς μέρος αὐτοῦ ... ὡς ἔχει. X. 619. E: τὴν θέαν ἀξίαν εἶναι ἰδεῖν, ὡς ἕκασται αἱ ψυχαὶ ᾑροῦντο τοὺς βίους. VII. 530. C: ὡς νῦν ἀστρονομεῖται. Legg. III. 691. D. Sic ὡς ἔοικε, ὡς τὸ εἰκός et ὥς γε τὸ εἰκός, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ al. Cum genit. Gorg. 507. D: ἀκολασίαν δὲ φευκτέον, ὡς ἔχει ποδῶν ἕκαστος ἡμῶν. Pol. II. 365. A: ὡς ἄνθρωποι καὶ θεοὶ περὶ αὐτὰ ἔχουσι τιμῆς. Legg. XI. 917. B. XII. 966. E: ὡς ἔχει τάξεως. Cum part. ἄν et coni. *prout.* Crat. 424. E: ὡς ἂν ... δοκῇ ἑκάστη ἡ εἰκὼν δεῖσθαι ἑκάστου φαρμάκου. Conv. 181. A: ἐν τῇ πράξει, ὡς ἂν πραχθῇ, τοιοῦτον ἀπέβη. Legg. IX. 881. D: πάντως ὡς ἂν ἐθέλωσι. Cum part. ἄν et opt. est *quomodo, qua ratione.* Phaedr. 251. A: ὡς ἂν ἄριστα περὶ τῶν οἰκείων βουλεύσαιντο. 262. D: ἔχοντέ τι παράδειγμα, ὡς ἂν ὁ εἰδὼς τὸ ἀληθὲς ... παράγοι τοὺς ἀκούοντας. Pol. III. 428. C: βουλευομένη, ὡς ἂν ἔχοι βέλτιστα. V. 473. A: εὑρεῖν, ὡς ἂν ἐγγύτατα τῶν εἰρημένων πόλις οἰκήσειε. VII. 541. B: ὡς ἂν γένοιτο ... δοκεῖς μοι ... εὖ εἰρηκέναι. Quod etiam ita ponitur ut in eo ὅτι lateat (sicut ὡς pro ὅτι οὕτως, οἷος pro ὅτι τοιοῦτος al. ponuntur). Phaedr. 230. B: ὡς (i. e. ὅτι οὕτως) ἀκμὴν ἔχει τῆς ἄνθης, ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον (*ut quam maximo possit locum odore perfundat*). Gorg. 453. C: ἵνα οὕτω προίῃ (ὁ λόγος), ὡς μάλιστ' ἂν ἡμῖν καταφανὲς ποιοῖ περὶ ὅτου λέγεται (*ut quam possit maxime perspicuum reddat* cet.). Phaed. 82. E: ὅτι δι' ἐπιθυμίας ἐστίν, ὡς ἂν μάλιστα αὐτὸς ὁ δεδεμένος ξυλλήπτωρ εἴη τῷ (τοῦ?) δεδέσθαι. Polit. 286. D: ὡς ἂν ῥᾷστα καὶ τάχιστα εὕροιμεν. Conv. 187. D: ὡς ἂν κοσμιώτεροι γίγνοιντο οἱ μήπω ὄντες, δεῖ χαρίζεσθαι. Eryx. 392. C: ὑπὸ δὲ τῶν σμικρῶν τούτων ἂν μᾶλλον ὀργίζοιντο, οὕτως ὡς ἂν μάλιστα χαλεπώτατοι εἴησαν. **ut, quam* (propr. in exclamatione mirantis. Vern. *wie* et *wie sehr*). Prot. 328. D: ὡς χάριν σοι ἔχω ὅτι cet. Gorg. 491. E: ὡς ἡδὺς εἶ. 505. D. Crat. 399. D: ὡς εἰκότως τούτου τοῦ ὀνόματος τυγχάνει (ψυχή). Pol. III. 414. C: ὡς ἔοικας ... ὀκνοῦντι λέγειν. V. 459. B: ὡς ἄρα σφόδρα ἡμῖν δεῖ ἄκρων εἶναι τῶν ἀρχόντων. 467. A: ὡς πολὺν χρόνον διακονοῦντες θεωροῦσι. VI. 496. C: γευσάμενοι, ὡς ἡδὺ καὶ μακάριον τὸ κτῆμα. Hipp. mai. init. ὡς διὰ χρόνου ἡμῖν κατῆρας εἰς τὰς Ἀθήνας. Menex. 243. E: ὡς ἀσμένως καὶ οἰκείως ἀλλήλοις συνέμιξαν οἱ πολῖται. Alc. I. 119. E. Charm. 154. C. Etiam *quantum* vel *quantopere.* Pol. III. 415. B: (ὅπως) μηδ' οὕτω σφόδρα φυλάξουσι μηδέν, ὡς τοὺς ἐκγόνους. Apol. 30. B: οὕτω σφόδρα, ὡς τῆς ψυχῆς. 36. D. Alc. I. 105. B: ὅτι ἄξιος εἶ τιμᾶσθαι, ὡς οὔτε Περικλῆς cet. Sic praec. cum adverb.

Phaed. 92. A: *θαυμαστῶς ὡς ἐπείσθην ὑπ' αὐτοῦ.* 95. A: *θαυμαστῶς μοι εἶπες ὡς παρὰ δόξαν.* Pol. I. 331. A: *θαυμαστῶς ὡς σφόδρα.* Gorg. 496. C: *ἀλλ' ὑπερφυῶς ὡς ὁμολογῶ.* Conv. 173. C: *ὑπερφυῶς ὡς χαίρω.* Alc. II. 147. C. Etiam sine exclamatione est *quam*, i. q. *perquam*, *admodum*, *valde.* Phaedr. 230. C: *τὸ εὔπνουν τοῦ τόπου ὡς ἀγαπητὸν καὶ σφόδρα ἡδύ.* Phaed. 60. B: *ὡς ἄτοπον* (nos: *gar seltsam*) ... *ἔοικέ τι εἶναι τοῦτο ὃ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἡδύ· ὡς θαυμασίως πέφυκε πρὸς τὸ δοκοῦν ἐναντίον εἶναι* cet. Parm. 130. A: *ὡς ἄξιος εἶ ἄγασθαι τῆς ὁρμῆς* cet. Crat. 395. B: *ἃ πρὸς τὸν Θυέστην ὡς ὠμὰ διεπράττετο.* Legg. III. 676. B: *τὸ δέ γε ὡς ἄπλετόν* (v. *ἄπειρόν*) *τι καὶ ἀμήχανον ἂν εἴη.* VII. 816. B: *τούτων δὲ ἐν* ... *ὡς ὀρθῶς ἅμα καὶ μουσικῶς ὠνόμασεν, ὅστις ποτ' ἦν.* Ion. 535. C: *ὡς ἐναργές μοι τοῦτο ... τεκμήριον εἶπες.* Hinc etiam c. adverb. ita coniungitur ut proprie leniter intendat (vern. *sehr* vel *ganz*), velut *ὡς ἀληθῶς* (Phaedr. 234. E. Theaet. 158. A. al. Etiam c. compar. Pol. I. 347. E: *πότερον ὡς ἀληθεστέρως δοκεῖ σοι λέγεσθαι;*) et *ὡς ἑτέρως* (proprie *ganz anders* et omnino *anders*). Phaedr. 276. C: *τὰ δὲ ὡς ἑτέρως ἂν ... ποιοῖ.* Soph. 266. A: *τὰ δέ γ' ὡς ἑτέρως αὖ διῃρημένα* cet. Tim. 63. E. Etiam verti potest *quod tam.* Prot. 315. B: (*ἰδὼν ἥσθην*) *ὡς καλῶς εὐλαβοῦντο* cet. 334. C: *ἀνεθορύβησαν, ὡς εὖ λέγοι.* (Cf. Conv. 198. A.) Phaedr. 230. B: (*πάγκαλον*) *ὡς ἀκμὴν ἔχει τῆς ἄνθης, ὡς ἂν* cet. Phaed. 58. E: *εὐδαίμων γάρ μοι ἀνὴρ ἐφαίνετο ... ὡς ἀδεῶς καὶ γενναίως ἐτελεύτα.* 89. A: (*ἐθαύμασα*) *ὡς ἡδέως ... τὸν λόγον ἀπεδέξατο.* Ib. *ὡς ὀξέως ᾔσθετο* cet. Theaet. 142. C: *ἐθαύμασα ... ὡς μαντικῶς ἄλλα τε δὴ εἶπε καὶ περὶ τούτου.* Crit. 43. B: (*θαυμάζω*) *ὡς ἡδέως καθεύδεις.* Ut Lat. *quam*, c. superl. nectitur. Prot. 325. D: *ὅπως ὡς βέλτιστος ἔσται ὁ παῖς.* Gorg. 490. E: *ὡς πλείστῳ σπέρματι χρῆσθαι.* 513. E: *ὅπως ὡς βέλτιστον ἔσται τοῦτο.* Conv. 198. D: *ὡς εὐπρεπέστατα τιθέναι.* Pol. III. 408. D. V. 466. A: (*ὅτι*) *τὴν ... πόλιν ὡς οἷοί τ' εἶμεν εὐδαιμονεστάτην ποιοῖμεν* (Par. A. al. *ποιοῦμεν*). VII. 527. B: *ὡς οἷόν τε μάλιστα.* (III. 387. C: *ὡς οἷόν τε* sine v. *μάλιστα*). VIII. 576. A. Addita coni. *ὅτι.* Conv. 218. D: *τοῦ ὡς ὅτι βέλτιστον ἐμὲ γενέσθαι.* Legg. X. 908. A: *ὅπηπερ ἂν ... ὡς ὅτι μάλιστα ἀγριώτατος ᾖ τόπος.* — In comparatione ponitur. Prot. 327. C: *ὡς πρὸς τοὺς ἰδιώτας.* Polit. 303. A: *ὡς πρὸς τὰς ἄλλας.* Parm. 146. B. Pol. VI. 498. D: *ὥς γε πρὸς τὸν ἅπαντα* (*χρόνον*). VII. 525. C: *ὡς ἐμπόρους ἢ καπήλους.* VIII. 545. E: *ὡς πρὸς παῖδας ἡμᾶς* (i. e. *πρὸς ἡμᾶς ὡς πρὸς παῖδας*). Tim. 91. D: *ὡς εἰς ἄρουραν τὴν μήτραν ἀόρατα ... ζῶα κατασπείραντες.* Legg. VI. 770. A: *ὡς πρὸς ἡμᾶς.* 778. A. Alc. I. 123. A. Post comparat. Pol. III. 410. D: *μαλακώτεροι αὖ γίγνονται ἢ ὡς κάλλιον αὐτοῖς.* VII. 526. C. In ratione

(relatione) c. dat., velut ὡς ἐμοί, germ. *für mich* (Soph. 226. C: ταχεῖαν ὡς ἐμοὶ σκέψιν ἐπιτάττεις. Legg. II. 665. B: ὥς γ' ἐξαίφνης ἀκούσαντι. X. 892. E: εἰ δὲ ἄβατος ἦν ὡς ὑμῖν), et *nach meinem Dafürhalten.* Pol. VII. 536. C: οὔκουν ὥς γ' ἐμοὶ ἀκροατῇ. Ἀλλ' ὡς ἐμοὶ ... ῥήτορι. Infinito apposito Soph. 234. E: ὡς γοῦν ἐμοὶ τηλικῷδε ὄντι κρῖναι. — II. *ut* (*dass* et *damit*; etiam ellipt. i. q. *um zu beweisen dass* cet.). Prot. 328. C: τοιοῦτόν σοι ... λόγον εἴρηκα, ὡς διδακτὸν ἀρετή. Gorg. 460. E: ἐγὼ ... ὑπέλαβον ὡς οὐδέποτ' ἂν εἴη ἡ ῥητορικὴ ἄδικον πρᾶγμα cet. Phaed. 61. E: ἤδη δὲ καὶ ἄλλων τινῶν (ἤκουσα) ὡς οὐ δέοι τοῦτο ποιεῖν. 69. D: ταῦτ' ἐγὼ ... ἀπολογοῦμαι, ὡς εἰκότως ... οὐ χαλεπῶς φέρω cet. 108. D: ὡς μέντοι ἀληθῆ, χαλεπώτερόν μοι φαίνεται ἢ cet. Theaet. 152. A: τῶν μὲν ὄντων, ὡς ἔστι, τῶν δὲ μὴ ὄντων, ὡς οὐκ ἔστιν. D: (λόγον) ὡς ἄρα ἓν μὲν αὐτὸ καθ' αὑτὸ οὐδέν ἐστιν cet. Pol. I. 327. C: τὸ ἢν πείσωμεν ὑμᾶς, ὡς χρὴ ἡμᾶς ἀφεῖναι. 330. D: οἱ ... λεγόμενοι μῦθοι ... ὡς τὸν ἐνθάδε ἀδικήσαντα δεῖ ἐκεῖ διδόναι δίκην cet. 338. B: ὡς δὲ προθύμως τοῦτο δρῶ ... εὖ εἴσει αὐτίκα δὴ μάλα cet. V. 461. E: ὡς δὲ ... μακρῷ βελτίστη, δεῖ ... βεβαιώσασθαι παρὰ τοῦ λόγου. 472. D: (ὃς ἂν) μὴ ἔχῃ ἀποδεῖξαι, ὡς καὶ δυνατὸν γενέσθαι τοιοῦτον ἄνδρα. Tim. 52. C: ὁ ... ἀληθὴς λόγος, ὡς cet. Post ὅτι infertur. Pol. V. 470. D. Hipp. mai. 281. C. Ep. VII. 335. E. — Cum coni. Pol. I. 349. C: ἁμιλλήσεται, ὡς ἁπάντων (libri nonnulli ως ἂν πάντων) πλεῖστον αὐτὸς λάβῃ. Cum opt. Tim. 92: ὡς μᾶλλον ἐπὶ γῆν ἕλκοιντο. Alc. I. 135. A: τυραννοῦντι ... ὡς μηδὲ ἐπιπλήττοι τις αὐτῷ. Cum infin. (*dass* et *um*). Phaed. 108. E: πέπεισμαι ... ὡς πρῶτον μὲν ... μηδὲν αὐτῇ δεῖν μήτε ἀέρος cet. Pol. II. 365. D: τὰ δὲ βιασόμεθα, ὡς πλεονεκτοῦντες δίκην μὴ διδόναι. Alc. II. 141. B: αὐθημερόν σοι βουλομένου ὡς πάντας αἰσθέσθαι ὅτι cet. Cum vv. dicendi (velut ὡς εἰπεῖν, ὡς ἔπος εἰπεῖν al. (v. V. I. p. 631 sq.) est germ. *um* vel *so zu sagen.* Similiter Pol. V. 475. D: ἀτοπώτατοί τινές εἰσιν, ὥς γ' ἐν φιλοσόφοις τιθέναι (nos: *um sie — zu setzen*). In univ. ὡς c. infinit. ponitur ubi nos infinit. vel particip. usurpamus. Pol. IV. 430. E: ὥς γε ἐντεῦθεν ἰδεῖν (nos: *von hieraus betrachtet*). 432. B: ὥς γε οὑτωσὶ δόξαι. Legg. X. 894. A: ὡς ἐν εἴδεσι λαβεῖν μετ' ἀριθμοῦ. al. Sq. partic. est i. q. accus. c. infinit. vel *ut* c. modo finito (si οὕτω vel tale quid antecedit). Prot. 352. B: οὐδὲ ὡς περὶ τοιούτου αὐτοῦ ὄντος (i. e. περὶ αὐτοῦ ὡς τοιούτου ὄντος) διανοοῦνται. Phaed. 94. E: διανοούμενον ὡς ἁρμονίας αὐτῆς οὔσης. Phaedr. 235. A: ἐνδεικνύμενος ὡς οἷός τε ὢν ... ἀμφοτέρως εἰπεῖν ἄριστα. 242. E: εἰπέτην ὡς τοιούτου ὄντος. Gorg. 472. D: ἄλλο τι ὡς οὕτω σου νομίζοντος διανοώμεθα; 513. E: οὕτως ἡμῖν ἐπιχειρητέον ἐστὶ τῇ πόλει ... ὡς βελτίστους αὐτοὺς τοὺς πολίτας ποιοῦντας. Theaet.

152. D: ξύμπαντά τε οὕτως (φανεῖται), ὡς μηδενὸς ὄντος ἑνός, μήτε τινὸς μήτε ὁποιουοῦν. 158. B: (ὅταν) οἱ δὲ πτηνοί τε καὶ ὡς πετόμενοι ἐν τῷ ὕπνῳ διανοῶνται. Soph. 263. B: τὰ μὴ ὄντ' ἄρα ὡς ὄντα λέγει. Polit. 258. C: ἁπάσας τὰς ἐπιστήμας ὡς οὔσας δύο εἴδη διανοηθῆναι τὴν ψυχὴν ἡμῶν ποιῆσαι (δεῖ). Parm. 134. C: πάντα ἃ δὴ ὡς ἰδέας αὐτὰς οὔσας ὑπολαμβάνομεν. 156. D: τοιόνδε τι ἔοικε σημαίνειν, ὡς ἐξ ἐκείνου μεταβάλλον εἰς ἑκάτερον. Pol. II. 383. A: ὡς μήτε αὐτοὺς γόητας ὄντας (i. q. *ut statuamus neque ipsos praestigiatores esse* cet.). IV. 437. A: βεβαιούμενοι ὡς οὐκ ἀληθεῖς οὔσας. Ib. ὑποθέμενοι ὡς τούτου οὕτως ἔχοντος. V. 461. C: οὕτω τιθέναι, ὡς οὐκ οὔσης τροφῆς τῷ τοιούτῳ. VII. 524. A: παραγγέλλει τῇ ψυχῇ ὡς ταὐτὸν σκληρόν τε καὶ μαλακὸν αἰσθανομένη. VIII. 560. D: κοσμίαν δαπάνην ὡς ἀγροικίαν καὶ ἀνελευθερίαν οὖσαν πείθοντες. Tim. 29. B: ὧδε ... διοριστέον, ὡς ἄρα τοὺς λόγους ... τούτων αὐτῶν καὶ ξυγγενεῖς ὄντας. Critia 108. B: ὡς ὑπαρχούσης αὐτῷ συγγνώμης ἴστω. Legg. I. 624. A: μῶν ... λέγεις ὡς τοῦ Μίνω φοιτῶντος πρὸς τὴν τοῦ πατρὸς ... συνουσίαν; 643. D: λέγομεν ὡς τὸν μὲν πεπαιδευμένον ἡμῶν ὄντα τινά, τὸν δὲ ἀπαίδευτον. VII. 816. B: πολλὰ ... τῶν παλαιῶν ὀνομάτων ὡς εὖ καὶ κατὰ φύσιν κείμενα δει διανοούμενον επαινειν. Sine part. Phil. 57. B: εἰς δόξαν καταστήσας ὡς μιᾶς (int. οὔσης). Pol. V. 449. C: ὡς ἄρα ... παντὶ δῆλον ὅτι cet. Cum part. futuri praec. in consilio ponitur (germ. *um*) et in univ. in cogitatione. Prot. 312. A: ὡς τίς γενησόμενος ἔρχει παρὰ τὸν Πρωταγόραν; B: οὐκ ἐπὶ τέχνῃ ἔμαθες, ὡς δημιουργὸς ἐσόμενος. 335. D: ἤδη ... ἀνέστηκη ὡς ἐξιών. Conv. 185. A: ὡς ἀμείνων ἐσόμενος διὰ τὴν φιλίαν τοῦ ἐράστου. 198. D: καὶ πάνυ δὴ μέγα ἐφρονοῦν ὡς εὖ ἐρῶν. 213. A: περιαιρούμενον ἅμα τὰς ταινίας ὡς ἀναδήσοντα. 217. C: συνεγυμναζόμην ὥς τι ἐνταῦθα περανῶν (int. *cogitans* vel *sperans*). Pol. I. 327. C: δοκεῖτέ μοι πρὸς ἄστυ ὡρμῆσθαι ὡς ἀπιόντες. V. 470. E: διανοεῖσθαι ὡς διαλλαγησομένων καὶ οὐκ ἀεὶ πολεμησόντων. 471. A: ὡς διαλλαγησόμενοι ... διοίσονται. Saepius in coni. ὡς c. part. latet *ponens, sumens. arbitrans* vel tale quid. Prot. 328. D: ἔτι πρὸς αὐτὸν ἔβλεπον ὡς ἐροῦντά τι. Phaed. 77. E: ὡς δεδιότων (int. ἡμῶν) ... πειρῶ ἀναπείθειν. 96. A: ἄκουε τοίνυν ὡς ἐροῦντος (int. ἐμοῦ). Phaedr. 375. C: ὁ παραδεχόμενος, ὥς τι σαφὲς καὶ βέβαιον ἐκ γραμμάτων ἐσόμενον (εἰσόμενος?). Theaet. 178. A: ὡς ἐσομένους ὠφελίμους τοὺς νόμους τιθέμεθα εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον. — III. in ratione causaque positum valet *quia, quippe, utpote.* Gorg. 509. E: ὡς, ἐὰν μὴ μάθῃ αὐτὰ καὶ ἀσκήσῃ, ἀδικήσει. 512. C: παρακαλῶν ἐπὶ τὸ δεῖν γίγνεσθαι μηχανοποιούς, ὡς οὐδὲν τἆλλα ἐστιν. Crat. 418. D: ὡς δὴ ἡ ἡμέρα ἥμερα ποιεῖ, διὰ ταῦτα ὠνομάσθαι αὐτὴν οὕτως. Tim. 58. B: ὡς

λεπτότητι δεύτερος ἔφυ. Legg. XI. 926. A. Sic etiam c. subst. Phaedr. 258. E: ὡς ἐν πνίγει (quippe *in calore*, int. in quo solent canere). Pol. I. 327. C: ὡς ἀπὸ πομπῆς. 330. C: περὶ τὰ χρήματα σπουδάζουσιν, ὡς ἔργον ἑαυτῶν. V. 471. B: οὔτε τὴν γῆν ἐθελήσουσι κείρειν αὐτῶν, ὡς φίλων τῶν πολλῶν cet. Euth. 4. D: ἠμέλει, ὡς ἀνδροφόνου cet. Cum particip. est *quia* vel *quum* c. verbo fin., *quippe*, *utpote*; etiam i. q. *licet* c. modo finito. Prot. 323. A: ὡς παντὶ προσῆκον ταύτης γε μετέχειν τῆς ἀρετῆς. 341. B: ὡς τοῦ δεινοῦ κακοῦ ὄντος. Phaed. 58. E: οὔτε γὰρ ὡς θανάτῳ παρόντα με ἀνδρὸς ἐπιτηδείου ἔλεος εἰσήει cet. 59. B: οὔτε αὖ ἡδονή (int. μοι εἰσήει), ὡς ἐν φιλοσοφίᾳ ἡμῶν ὄντων. Soph. 226. C: ὡς περὶ ταῦτα μίαν οὖσαν ἐν ἅπασι τέχνην ἑνὸς ὀνόματος ἀξιώσομεν αὐτήν. Phil. 65. C: ὡς ... τῶν ἡδονῶν νοῦν οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον κεκτημένων. 66. A: ὡς φῶς οὐ δέον ὁρᾶν αὐτά. Pol. I. 345. E: μισθὸν αἰτοῦσιν, ὡς οὐχὶ αὐτοῖσιν ὠφέλειαν ἐσομένην ἐκ τοῦ ἄρχειν, ἀλλὰ τοῖς ἀρχομένοις. IV. 424. E: ὡς ... ἀδύνατον ὄν (*quia fieri non potest* cet.). 426. C: ὡς ἀποθανουμένους (v. ἀποθανούμενον) ὃς ἂν τοῦτο δρᾷ. X. 604. B: ὡς οὔτε δήλου ὄντος τοῦ ἀγαθοῦ τε καὶ κακοῦ τῶν τοιούτων (seq. nominat. absol.). Tim. 40. E: ὡς οἰκεῖα φάσκουσιν ἀπαγγέλλειν ... πιστευτέον. 78. D: ὡς ὄντος τοῦ σώματος μανοῦ. Legg. VI. 778. E: ὡς δὴ τῶν ὅρων τῆς χώρας οὐκ ἐάσοντας ἐπιβαίνειν. Crit. 44. C: ἔτι δὲ καὶ πολλοῖς δόξω, ὡς οἷός τ' ὢν (*quippe qui*, i. q. *licet* — *potuerim*) σε σώζειν ... ἀμελῆσαι. Etiam sine partic. Prot. 323. B: ὡς ἀναγκαῖον οὐδένα ὅντιν' οὐχὶ ἁμωσγέπως μετέχειν αὐτῆς. Phaedr. 239. D: τοῦτο ... ὡς δῆλον ἐατέον. Gorg. 495. C: ἄλλο τι οὖν ὡς ἕτερον τὴν ἀνδρείαν τῆς ἐπιστήμης δύο ταῦτα ἔλεγες; Theaet. 162. E. Pol. II. 358. C. V. 457. D. al. **etenim, nam.* Prot. 310. E: ὡς οὔτ' ἂν τῶν ἐμῶν ἐπιλίποιμι οὐδὲν οὔτε φίλων. 335. D: ὡς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἑνὸς ἥδιον ἀκούσαιμι ἢ σοῦ cet. Phaedr. 228. C: ὥς μοι δοκεῖς σὺ οὐδαμῶς με ἀφήσειν. 262. C: ὡς νῦν γε ψιλῶς πως λέγομεν. Gorg. 455. C: ὡς ἐγώ τινας σχεδὸν καὶ συχνοὺς αἰσθάνομαι οἳ cet. 481. B: ὡς ἔν γε τοῖς πρόσθεν οὐδαμῇ ἐφάνη οὖσα. Phaed. 91. A: ὡς κινδυνεύω ἔγωγε ... οὐ φιλοσόφως ἔχειν cet. 107. A: ὡς οὐκ οἶδα cet. Conv. 189. B: ὡς ἐγὼ φοβοῦμαι ... οὔ τι μὴ γελοῖα εἴπω cet. Pol. I. 336. D: ὡς ἐγὼ οὐκ ἀποδέξομαι ἐὰν ὕθλους τοιούτους λέγῃς. IV. 420. E. al. **tanquam, instar* (germ. *als* vel *wie*). Prot. 315. D: ᾧ πρὸ τοῦ ὡς ταμιείῳ ἐχρῆτο Ἱππόνικος. 323. B: νουθετοῦσιν ὡς μαινόμενον. Phaedr. 251. A: ὡς θεὸν σέβεται. 260. C: μὴ περὶ ὄνου σκιᾶς ὡς ἵππου τὸν ἔπαινον ποιούμενος. 279. B: ταῦτα ... ἐγὼ ... ὡς ἐμοῖς παιδικοῖς Ἰσοκράτει ἐξαγγελῶ. Crat. 404. B: Δημήτηρ ... φαίνεται ... ὡς μήτηρ κεκλῆσθαι. Phil. 55. A: ἐάν τις τὴν ἡδονὴν ὡς ἀγαθὸν ἡμῖν τιθῆται. D: τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν.

Conv. 203. D: οὔτε ὡς ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός. 212. C: τοῦτον ... τὸν λόγον ... ὡς ἐγκώμιον εἰς Ἔρωτα νόμισον εἰρῆσθαι cet. Pol. I. 328. D: δεῦρο παρ' ἡμᾶς φοίτα ὡς παρὰ φίλους τε καὶ πάνυ οἰκείους. III. 389. A: προσκυνοῖμεν ἂν αὐτὸν ὡς ἱερὸν καὶ θαυμαστὸν καὶ ἡδύν. B: ὡς ἐν φαρμάκου εἴδει. IV. 431. A: ὡς ἐν ὀνείδει ψέγειν. V. 469. A: ὡς δαιμόνων, οὕτω θεραπεύσομεν ... αὐτῶν τὰς θήκας. VI. 493. B: ὡς τέχνην συστησάμενος (τὴν σοφίαν). VII. 525. A: ἅμα γὰρ ταὐτὸν ὡς ἕν τε ὁρῶμεν καὶ ὡς ἄπειρα τὸ πλῆθος. Tim. 27. B: εἰσαγαγόντα αὐτοὺς ὡς εἰς δικαστὰς ἡμᾶς. Legg. VI. 767. A: θέντες ... τοὺς δικαστὰς ὡς ἄρχοντας. Hoc sensu part. ὡς etiam omittitur. Legg. VIII. 836. A: τῶν ἐρώτων ... γυναικῶν ἀνδρῶν (i. e. *pro viris*) καὶ ἀνδρῶν γυναικῶν (*instar mulierum*). IX. 854. E: παράδειγμα (*als Beispiel*) ὀνήσει. X. 903. B: ἐπῳδῶν (*tanquam cantionibus*) γε μὴν προςδεῖσθαί μοι δοκεῖ μύθων ἔτι τινῶν. Similiter ὡς antec. omittitur. Theaet. 167. E. Pol. IX. 576. A. — Etiam *quasi* (*so als* vel *als wenn*). Prot. 313. B: ὡς ἤδη διεγνωκώς, ὅτι πάντως συνεστέον Πρωταγόρᾳ. Phaedr. 242. E: τὸ σεμνύνεσθαι ὥς τι ὄντε. Gorg. 518. A: ὁμολογεῖς ὡς εἰδὼς ὅ τι λέγω. Theaet. 195. D: καλλωπιζόμενος ὥς τι εὑρηκότων ἡμῶν καλόν. Soph. 242. C: μῦθόν τινα ... φαίνεταί μοι διηγεῖσθαι παισὶν ὡς οὖσιν ἡμῖν. Cum irrisione quadam plerumque ponitur ὡς δή. Prot. 342. D: ὡς δὴ τούτοις κρατοῦντας τῶν Ἑλλήνων τοὺς Λακεδαιμονίους. Phaedr. 228. C: ἐθρύπτετο, ὡς δὴ οὐκ ἐπιθυμῶν λέγειν. Gorg. 468. E: ὡς δὴ σὺ ... οὐκ ἂν δέξαιο ἐξεῖναί σοι ποιεῖν ὅ τι δοκεῖ σοι cet. 499. B: ὡς δὴ σὺ οἴει ἐμὲ ... οὐχ ἡγεῖσθαι τὰς μὲν βελτίους ἡδονάς, τὰς δὲ χείρους; (sic enim videtur interpung.). Conv. 222. D: ὡς ἐν παρέργῳ δὴ λέγων. Pol. I. 337. C: εἶεν ... ὡς δὴ ὅμοιον τοῦτο ἐκείνῳ. Theag. 123. A. Euthyd. 293. D. Accedente part. τοί fortis est affirmatio (*nimirum enim*). Phaedr. 242. C: ὡς δή τοι ... μαντικόν γέ τι καὶ ἡ ψυχή. Pol. II. 366. C: ὡς δή τοι ... πολλήν που συγγνώμην ἔχει cet. Tim. 26. B: ὡς δή τοι ... τὰ παίδων μαθήματα θαυμαστὸν ἔχει τι μνημεῖον. — Etiam ponitur ita ut verti possit *velut* vel *nempe*. Phaedr. 267. C: ὡς διπλασιολογίαν cet. Phil. 44. D: οἶμαι γὰρ τοιόνδε τι λέγειν αὐτοὺς ... ὡς cet. Legg. I. 642. C: εἴ τι μέμφοιντο ἢ καὶ ἐπαινοῖεν Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίους, ὡς ἡ πόλις ὑμῶν ... ἔφασαν, ἡμᾶς οὐ καλῶς ἢ καλῶς ἔρρεξε. Etiam Phaed. 60. E. Cl. et Tub. scribunt ὡς ὅτι pro simpl. ὅτι. — Etiam redundat. Pol. VIII. 561. D: ἔστι δ' ὅτε ἀργῶν ... τοτὲ δ' ὡς ἐν φιλοσοφίᾳ διατρίβων. Similiter III. 415. A: ἐστὲ ... πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει ἀδελφοί, ὡς φήσομεν (i. q. simpl. φήσομεν) πρὸς αὐτοὺς μυθολογοῦντες. V. 452. B: ὥς γε ἐν τῷ παρόντι. Alc. I. 127. D: ὡς ἐκ τοῦ σοῦ λόγου. — Verbis appellandi adiungitur. Phaed. 99. B: ὡς αἴτιον αὐτὸ

προςαγορεύειν. Pol. V. 463. B: *εἴ τίς τινα ἔχοι προςειπεῖν τῶν ξυναρχόντων τὸν μὲν ὡς οἰκεῖον, τὸν δὲ ὡς ἀλλότριον.* — In tempore positum sonat *quum, postquam* (Prot. 316. A: *ἡμεῖς ... ὡς εἰςήλθομεν* cet. Phaed. 117. C: *ὡς δὲ εἴδομεν πίνοντά τε καὶ πεπωκότα* cet. Pol. I. 336. B.), in numero est *admodum, fere.* Gorg. 471. C: *παῖδα ὡς ἑπταετῆ (ἑπτέτη?).* Critia 113. C: *σταδίους ὡς πεντήκοντα ἀφεστός.* Similiter reddi potest *fere* (germ. *fast*) in loquutionibus *ὡς τὸ πολύ* (Pol. I. 330. C.), *ὡς ἐπὶ τὸ πολύ* (Theaet. 153. B. Polit. 294. E. 295. A. Pol. II. 377. B. Legg. VII. 792. B.), *ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος* (Phaedr. 275. B. Pol. I. 364. A.) et *ὡς πλήθει* (Pol. III. 389. D.). — Pro praep. *πρός.* Eryx. 392. C: *πεπόμφασι δὲ καὶ νῦν ὡς ἡμᾶς πρέσβεις. ὡς ἂν εἰ, perinde ac si.* Prot. 344. B: *ὡς ἂν εἰ λέγοι.* — *ὡς δ' αὔτως*, i. q. *ὡςαύτως δέ.* Prot. 313. D. Phaedr. 240. E. 275. E. Phaed. 102. E. Polit. 310. D. Legg. V. 728. E. al.

ὥς, i. q. *οὕτως.* Prot. 326. D: *ὥσπερ οἱ γραμματισταὶ ... ἀναγκάζουσι γράφειν κατὰ τὴν ὑφήγησιν τῶν γραμμῶν, ὣς δὲ καὶ ἡ πόλις ... ἀναγκάζει* cet. 338. A: *ὣς οὖν ποιήσετε* (quae verba sunt Hippiae grandiloqui). Praec. *ὡς — ὥς.* Phaedr. 241. D. (vers.). Pol. VII. 530. D: *ὡς πρὸς ἀστρονομίαν ὄμματα πέπηγεν, ὣς πρὸς ἐναρμόνιον φορὰν ὦτα παγῆναι.*

ὡςαύτως, eodem modo, itidem. Prot. 351. C: *τὰ ἀνιαρὰ ὡςαύτως οὕτως οὐ καθ' ὅσον ἀνιαρὰ κακά:* Gorg. 460. D: *ὡςαύτως δὲ οὕτως* (sic Cl. c. al. Vulgo *οὕτω*) *καὶ ἐὰν* cet. 474. E: *οὐ καὶ τὰς φωνὰς ... ὡςαύτως;* Phaed. 72. D: *οἷον* anteced. 78. D: *πότερον ὡςαύτως ἀεὶ ἔχει κατὰ ταὐτά, ἢ ἄλλοτ' ἄλλως;* Ib. *ὡςαύτως καὶ κατὰ ταὐτὰ ἔχει.* 110. D: *καὶ αὖ τὰ ὄρη ὡςαύτως ... ἔχειν.* Theaet. 156. C: *ἀκοαῖς δὲ ὡςαύτως φωναί.* Soph. 248. B: *ἣν (οὐσίαν) ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὡςαύτως ἔχειν φατέ.* Phil. 56. B: *ὡςαύτως εὑρήσομεν ἐχούσας.* Conv. 186. E: *ὡςαύτως δὲ καὶ γυμναστικὴ καὶ γεωργία.* Pol. III. 398. D: *πρὸς τὸ ἐν τοῖς αὐτοῖς δεῖν τύποις λέγεσθαι ... καὶ ὡςαύτως.* Tim. 41. D: *οὐκέτι κατὰ ταὐτὰ ὡςαύτως (μίσγων).* 82. B: *μόνον ... ταὐτὸ ταὐτῷ κατὰ ταὐτὸ καὶ ὡςαύτως καὶ ἀνὰ λόγον προςγιγνόμενον καὶ ἀπογιγνόμενον* cet. Legg. IX. 868. D: *(ἐὰν) γυνὴ ἑαυτῆς ἄνδρα ταὐτὸν τοῦτο ὡςαύτως ἐργάσηται.* 872. A. al.

ὠσία. Crat. 401. C: *ὃ ἡμεῖς οὐσίαν καλοῦμεν, εἰσὶν οἳ ἐσίαν καλοῦσιν, οἳ δ' αὖ ὠσίαν.* D.

ὥσπερ, sicut, quemadmodum. Prot. 311. E: *τί ὄνομα ἄλλο γε λεγόμενον περὶ Πρωταγόρου ἀκούομεν, ὥσπερ περὶ Φειδίου ἀγαλματοποιόν —;* 316. E: *ὥσπερ λέγω.* 327. D: *ἐν τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις ... ὥσπερ οἱ* cet. 352. B: *πότερον καὶ τοῦτό σοι δοκεῖ ὥσπερ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις —;* Phaed. 86. A: *εἴ τις διισχυρίζοιτο τῷ αὐτῷ λόγῳ ὥσπερ σύ.* (Sic Legg. II. 671. C: *τοῦτον εἶναι τὸν πλάστην τὸν αὐτὸν ὥσπερ τότε.* Lys. 209. C: *τῷ γείτονι ἆρ' οὐχ ὁ αὐτὸς ὅρος*

ὥσπερ τῷ πατρὶ περὶ σοῦ;) Phaed. 86. B: ὅτι τοιοῦτόν τι μάλιστα ὑπολαμβάνομεν τὴν ψυχὴν εἶναι, ὥσπερ ἐντεταμένου τοῦ σώματος ἡμῶν ... ὑπὸ θερμοῦ cet. Conv. 187. A: ξυμφέρεσθαι, ὥσπερ ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας. B: ὥσπερ γε καὶ ὁ ῥυθμὸς ... γέγονε. 205. B: ὥσπερ τί; — ὥσπερ τόδε (respons.). Pol. I. 330. C: ὥσπερ γὰρ οἱ ποιηταὶ τὰ αὑτῶν ποιήματα ... ἀγαπῶσι, ταύτῃ τε δὴ καὶ cet. 343. B: ἄλλως πως ... ἢ ὥσπερ cet. Lys. 218. C: ἔχαιρον, ὥσπερ θηρευτής τις. Cum genit. Pol. X. 612. D: ὥσπερ ἔχει δόξης καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων, καὶ ἡμᾶς ὁμολογεῖν περὶ αὐτῆς δοκεῖσθαι οὕτω. De dict. οὐχ ὥσπερ v. II. p. 487. Est *velut, exempli causa* (apodosi non subsequente). Gorg. 451. A. Pol. IV. 420. C. sq. Etiam *tanquam* et *quasi*. Gorg. 448. E: ὥσπερ τινὸς ψέγοντος. Phaed. 60. B: ὥσπερ ἐκ μιᾶς κορυφῆς συνημμένω δύ' ὄντε. Crat. 418. E: ὥσπερ ἀδελφὸν ὂν τοῦ βλαβεροῦ. Pol. I. 329. C: ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών. II. 376. D: ὥσπερ ἐν μύθῳ μυθολογοῦντές τε καὶ σχολὴν ἄγοντες. III. 393. A: ὥσπερ αὐτὸς ὤν V. 451. B: ἀφιέμέν σε ὥσπερ φόνου καθαρὸν εἶναι. VII. 532. E: ὥσπερ ὁδοῦ ἀνάπαυλα. Apol. 24. B: ὥσπερ ἑτέρων τούτων ὄντων κατηγόρων. Etiam verti potest *quippe*. Pol. I. 330. E: ὥσπερ ἤδη ἐγγυτέρω ὢν τῶν ἐκεῖ. Leniore sensu positum verti potest *fere, quodammodo* vel tali modo. Prot. 346. A: τοὺς ... πονηροὺς ... ὥσπερ ἀσμένους ὁρᾶν cet. Phaedr. 260. E: ὥσπερ γὰρ ἀκούειν δοκῶ τινῶν προσιόντων ... λόγων, ὅτι ψεύδεται cet. 270. D: ἡ γοῦν ἄνευ τούτων μέθοδος ἔοικοι ἂν ὥσπερ τυφλοῦ πορείᾳ. Phaed. 67. C: ὃς ἡγεῖταί οἱ παρεσκευάσθαι τὴν διάνοιαν ὥσπερ κεκαθαρμένην. 88. D: ὥσπερ ὑπέμνησέ με ῥηθεὶς (ὁ λόγος) ὅτι cet. Crat. 384. C: ὥσπερ ὑποπτεύω αὐτὸν σκώπτειν. 399. D: ὥσπερ τοίνυν μοι δοκεῖ τούτοις ἑξῆς εἶναί τι χρῆμα. 412. A: σύνεσις ... οὕτω μὲν δόξειεν ἂν ὥσπερ συλλογισμὸς εἶναι. Menex. 235. C: ὥστε ἴσως ἀναγκασθήσεται ὁ λέγων ὥσπερ αὐτοσχεδιάζειν. Sis. 388. B: ὥσπερ γὰρ ἂν καὶ αὐτὸς ὑπομαντεύεσθαί μοι δοκῶ τὴν διάνοιάν σου περὶ τοῦ εὖ βουλεύεσθαι. — Cum part. ἄν. Phaedr. 268. D: ὥσπερ ἂν μουσικὸς ... οὐκ ἀγρίως εἴποι ἂν cet. Apol. 15. D: ὥσπερ οὖν ἂν ... ξυνεγιγνώσκετε δήπου ἄν μοι ... καὶ δὴ καὶ νῦν cet. — ὥσπερ ἂν εἰ. Prot. 311. B: ὥσπερ ἂν εἰ ἐπενόεις ... εἴ τίς σε ἤρετο cet. 341. C. Gorg. 453. C: ὥσπερ ἂν εἰ ἐτύγχανόν σε ἐρωτῶν ... εἴ μοι εἶπες cet. Conv. 199. D: ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸ τοῦτο, πατέρα, ἠρώτων cet. Sq. optat. Prot. 318. B. 327. E: ὥσπερ ἂν εἰ ζητοῖς cet. 335. E. Gorg. 451. A. 479. A. Crat. 395. E. 430. A. Conv. 404. E. Pol. VII. 529. D. De ὥσπερ οὖν v. II. p. 490.

ὡσπερανεί, *velut, instar*. Gorg. 479. A: ὡσπερανεὶ (v. ὥσπερ ἂν εἰ) παῖς.

ὡσπερεί, *quasi*. Prot. 328. D: ἐμαυτὸν ὡσπερεὶ συν-

αγείρας. 339. E. Phaed. 72. B: ὡσπερεὶ κύκλῳ περιόντα. Crat. 407. B: ὡσπερεὶ λέγει ὅτι cet. 408. A: τοῦτον τὸν θεὸν ὡσπερεὶ ἐπιτάττει ἡμῖν ὁ νομοθέτης. 422. A: ἃ ὡσπερεὶ στοιχεῖα τῶν ἄλλων ἐστὶ καὶ λόγων καὶ ὀνομάτων. Lys. 216. D.

ὥστε, *ut* (in consequutione), i. q. *ita ut, quocirca, itaque* (in orat. init.). Prot. 311. A: ὥστε ... καταληψόμεθα αὐτὸν ... ἔνδον. 335. D: ὥστε βουλοίμην ἂν χαρίσασθαί σοι, εἴ μου δυνατὰ δέοιο. 345. B: ὥστε καὶ τοῦτο τοῦ ᾄσματος πρὸς τοῦτο τείνει ὅτι cet. Gorg. 464. D: ὥστε δοκεῖ πλείστου ἀξία εἶναι. 478. C: ὥστε λυσιτελεῖ ὑπομεῖναι τὴν ἀλγηδόνα. Phaed. 67. B. Polit. 299. E: ὥστε ὁ βίος ... ἀβίωτος γίγνοιτ' ἂν τὸ παράπαν. Conv. 190. D: ὥστ' ἐφ' ἑνὸς πορεύσονται σκέλους ἀσκωλιάζοντες. Pol. I. 340. E: ὥστε κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον ... οὐδεὶς τῶν δημιουργῶν ἁμαρτάνει. 341. A: ὥστε ... δίκαιον λέγω cet. 354. B: ὥστε μοι νυνὶ γέγονεν ἐκ τοῦ διαλόγου μηδὲν εἰδέναι. II. 358. E. IX. 582. C. Tim. 20. C. Legg. II. 664. A: ὥστε οὐδὲν ἄλλο αὐτὸν δεῖ σκοποῦντα ἀνευρίσκειν ἢ cet. V. 743. C: ὥστε ὁ λόγος ἡμῖν ὀρθὸς ὡς cet. Alc. II. 149. E: ὥστε οὐδὲν αὐτοῖς ἦν προὔργου θύειν cet. Simpl. *ut*. Phaedr. 257. E: οὕτως ἀγαπῶσι τοὺς ἐπαινέτας, ὥστε προςπαραγράφουσι πρώτους οἳ ἂν cet. Gorg. 478. E. Phaed. 103. E. 104. A. al. Sq. infin. Prot. 312. A: ἤδη γὰρ ὑπέφαινέ τι ἡμέρας, ὥστε καταφανῆ αὐτὸν γενέσθαι. 317. B: ὥστε ... μηδὲν δεινὸν πάσχειν διὰ τὸ ὁμολογεῖν σοφιστὴς εἶναι. Phaedr. 250. A: οὔθ' αἳ ... ἐδυστύχησαν, ὥστε ... λήθην ... ἔχειν. Gorg. 458. C: ἐμοὶ ... καὶ αὐτῷ μὴ γένοιτο τοσαύτη ἀσχολία ὥστε ... προὐργιαίτερόν τι γενέσθαι ἄλλο πράττειν. Polit. 270. A. 301. C. Crat. 393. E: οὐδὲν ἐλύπησεν, ὥστε μὴ οὐχὶ τὴν ἐκείνου τοῦ στοιχείου φύσιν δηλῶσαι cet. Conv. 210. B. Pol. X. 608. B. Legg. IX. 880. B: ὥστε μὴ οὐκ ἐπὶ πᾶσαν ἰέναι κάκην. Hipp. min. 372. E: (αἰτίους) ὥστε φαίνεσθαι cet. — I. q. Lat. *ad* c. gerund. Prot. 314. B: ἡμεῖς ἔτι νέοι ὥστε τοσοῦτο πρᾶγμα διελέσθαι. Plerumque vero simplex ponitur infinitivus. Prot. 329. B: σμικροῦ τινὸς ἐνδεὴς εἰμι πάντ' ἔχειν. (Cf. Ep. VIII. 353. D.). Phaedr. 228. E: ἐμαυτόν σοι ἐμμελετᾶν παρέχειν (nos: *mich dir zum Einüben herzugeben*). 229. B: πόα καθίζεσθαι. Ib. ἐπιτήδεια (τὰ ὑδάτια) κόραις παίζειν παρ' αὐτά. Pol. VII. 531. C: οὐκ εἰς προβλήματα ἀνίασιν ἐπισκοπεῖν (nos: *um zu erforschen*), τίνες ξύμφωνοι ἀριθμοὶ καὶ τίνες οὔ. Tim. 80. E: ἃ θεὸς ἐπ' αὐτὸ τοῦθ' ἡμῖν ἐφύτευσεν, εἶναι τροφήν. Legg. II. 663. E. IX. 857. A. Menex. 239. B. — Cum nominat. Polit. 295. A: ὥστε ... παρακαθήμενος ... προςτάττειν. Pol. I. 345. D: ἐπεὶ τά γε αὐτῆς, ὥστε εἶναι βελτίστη, ἱκανῶς δήπου ἐκπεπόρισται. Legg. VII. 806. A: ὥστ' ... οὔτ' ἂν τόξων ... οὔτ' ἄλλης κοινωνῆσαί ποτε βολῆς ... δυνάμεναι, οὐδὲ ἀσπίδα καὶ δόρυ λαβοῦσαι μιμήσασθαι τὴν θεόν. —

Pro simpl. infinitivo. Prot. 338. C: *ἀδύνατον ὑμῖν ὥστε ... σοφώτερόν τινα ἑλέσθαι.* Phaedr. 269. D: *τὸ ... δύνασθαι ... ὥστε ἀγωνιστὴν τέλεον γενέσθαι* cet. Similiter Gorg. 461. B: *οὐκ ὀλίγης συνουσίας ἐστὶν ὥστε ἱκανῶς διασκέψασθαι.* Polit. 295. A: *πῶς ... ἄν τις ἱκανὸς γένοιτ' ἄν ποτε ... ὥστε ... ἑκάστῳ ... προστάττειν τὸ προσῆκον;* Pol. IV. 433. B: *ὃ πᾶσιν ἐκείνοις τὴν δύναμιν παρέσχεν ὥστε ἐγγενέσθαι.* (Cf. Ion. 533. D.). IX. 578. C. Legg. IV. 709. E: *ὁ λαβὼν ἕξεις ὥστ' ἐκ τῶν λοιπῶν αὐτὸν τὴν πόλιν ἱκανῶς διοικῆσαι.* Crit. 51. A: *ἐξέσται σοι ὥστε ... καὶ σὺ ... ἐπιχειρήσεις ἀνταπολλύναι.* — I. q. *ὡς, sicut.* Phaedr. 266. B: *ὥστε θεοῖο* (ad Homeric. versum fictum). Pol. II. 363. B. (Hom.).

ὠφέλεια (etiam *ὠφελία* codd. scribunt: Lys. 214. E. 217. A. Charm. 165. C. Euthyd. 275. E. al.), *ἡ, utilitas, commodum.* Pol. I. 346. D: *οὐκ ἄρα ἀπὸ τῆς αὑτοῦ τέχνης ἑκάστῳ αὕτη ἡ ὠφέλειά ἐστιν, ἡ τοῦ μισθοῦ λῆψις* cet. Legg. VI. 761. D: *ταῦτα ... καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα κόσμος τε καὶ ὠφέλεια τοῖς τόποις γίγνοιτ' ἂν* cet. Charm. 167. B: *τίς ἂν εἴη ἡμῖν ὠφέλεια* (Cl. c. al. *ὠφελία*) *εἰδόσιν αὐτό.* Phaedr. 274. E: *τίν' ἔχει μοῖραν βλάβης τε καὶ ὠφελείας.* Pol. III. 398. B: *ὠφελείας ἕνεκα.* Theag. 130. E: *τῆς ὠφελείας ἣν ὠφελοῦσι τοὺς ἀνθρώπους.* Charm. 175. A: *οὐδεμιᾶς ὠφελείας* (Cl. c. al. *ὠφελίας*) *οὖσα δημιουργός.* Lys. 217. A: *οὐδ' ὠφελείας* (*δεῖται*). Phaedr. 245. B: *οὐκ ἐπ' ὠφελείᾳ.* Pol. I. 334. B: *ἐπ' ὠφελείᾳ ... τῶν φίλων.* III. 389. B: *ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς πόλεως.* Phaedr. 233. B: *τὴν μέλλουσαν ὠφέλειαν ἔσεσθαι.* 234. C: *ὠφέλειαν ... ἀμφοῖν γίγνεσθαι* (*δεῖ*). 237. D: *εἴτε ὠφέλειαν εἴτε βλάβην παρέχει.* 247. D: *ἥντινα ἑκάστη ἔχοι ὠφέλειαν.* Pol. I. 346. C: *ἥντινα ... ὠφέλειαν κοινῇ ὠφελοῦνται πάντες οἱ δημιουργοί.* VII. 527. E: *ἄλλην γὰρ ἀπ' αὐτῶν οὐχ ὁρῶσιν ἀξίαν λόγου ὠφέλειαν.* VIII. 559. B: *εἴ πῄ τινα ὠφέλειαν πρὸς εὐεξίαν παρέχεται.* Tim. 46. E: *τὸ ... μέγιστον αὐτῶν εἰς ὠφέλειαν ἔργον.* Euthyd. 275. E: *ἴσως ... ὠφελεῖ τὴν μεγίστην ὠφέλειαν* (Cl. c. al. *ὠφελίαν*). Hipp. mai. 284. D. Gorg. 509. C: *ὥστε ἀμφοτέρας τὰς ὠφελείας ταύτας ἔχειν.* 522. B: *ἃς οὗτοι εὐεργεσίας καὶ ὠφελείας νομίζουσιν.* Pol. I. 332. D: *ἡ τοῖς φίλοις τε καὶ ἐχθροῖς ὠφελείας τε καὶ βλάβας ἀποδιδοῦσα.* Lach. 184. B: *εἴτε οὕτω σμικρᾶς ὠφελείας* (Cl. *ὠφελίας*) *ἔχει μάθημα ὄν.*

ὠφέλιμος, ὁ ἡ (etiam *η, ον*), *utilis, commodus.* Men. 98. C: *ὅ γε ἀγαθὸς ἀνὴρ ὠφέλιμος ἡμῖν ὡμολόγηται εἶναι.* Pol. VIII. 559. B: *ἥ τε ὠφέλιμος* (*ἡ τοῦ φαγεῖν ἐπιθυμία*) cet. X. 607. D: *ὡς οὐ μόνον ἡδεῖα, ἀλλὰ καὶ ὠφελίμη πρὸς τὰς πολιτείας ... ἐστί.* E. Charm. 174. D. Men. 96. C. Prot. 358. B: *καὶ τὸ καλὸν ἔργον ἀγαθόν τε καὶ ὠφέλιμον.* Phaedr. 260. C: *ἄλλα πολλὰ ὠφέλιμον.* Crat. 417. C: *ὠφέλιμον ... ξενικὸν τοὔνομα* cet. 419. A: *ὠφέλιμον καὶ λυσιτελοῦν καὶ*

κερδαλέον ... τὸ αὐτὸ φαίνεται. Pol. I. 336. D. II. 379. B: *ὠφέλιμον τὸ ἀγαθόν;* V. 457. B: *ὅτι τὸ μὲν ὠφέλιμον καλόν, τὸ δὲ βλαβερὸν αἰσχρόν.* Hipp. mai. 296. E: *τό γε ὠφέλιμον τὸ ποιοῦν ἀγαθόν ἐστιν.* 303. E. Def. 414. E: (*ὠφ.*) *τὸ αἴτιον τοῦ ἀγαθοῦ.* Pol. V. 457. D: *τοῦ ὠφελίμου* (*πέρι*). Alc. II. 145. C: *ἡ τοῦ ὠφελίμου* (*ἐπιστήμη*). Men. 88. C: (*εἰ*) *ἀναγκαῖον αὐτῷ ὠφελίμῳ εἶναι.* Hipp. mai. 303. E: *ἡδονὴν ὠφέλιμον.* Men. 88. D: *ὠφέλιμόν γε οὖσαν τὴν ἀρετήν.* Pol. I. 346. E: *ὅτι οὐδεμία τέχνη οὐδὲ ἀρχὴ τὸ αὐτῇ ὠφέλιμον παρασκευάζει.* Charm. 169. B: *ὠφέλιμόν τι κἀγαθὸν ... εἶναι.* Men. 98. E. 99. A: *δυοῖν ... ὄντοιν ἀγαθοῖν καὶ ὠφελίμοιν* cet. 87. E: *εἰ δὲ ἀγαθοί, ὠφέλιμοι.* 98. C: *ὠφέλιμοι ταῖς πόλεσιν.* Gorg. 499. C: *ἆρ' οὖν ἀγαθαὶ ... αἱ ὠφέλιμοι* (*ἡδοναί*) —; Prot. 333. E: *κἂν μὴ τοῖς ἀνθρώποις ὠφέλιμα ᾖ.* Crat. 417. A: *ὠφέλιμα καὶ κερδαλέα.* Men. 87. E: *πάντα γὰρ ἀγαθὰ ὠφέλιμα.* 96. E: *ὅτι ... τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας δεῖ ὠφελίμους εἶναι* cet. Pol. III. 386. B: *ὡς οὔτ' ἀληθῆ λέγοντας οὔτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι.* Charm. 164. B: *ὠφέλιμα ... ποιεῖν.* Hipp. mai. 284. E: *τὸ ὠφελιμώτερον νομιμώτερον ἡγοῦνται* cet. 285. A: *ὅτι τὰ ὠφελιμώτερα νομιμώτερά ἐστι.* Pol. V. 461. A: *ἐξ ὠφελίμων ὠφελιμωτέρους ἀεὶ τοὺς ἐκγόνους γίγνεσθαι.* Theaet. 179. A: *τοῦ ὠφελιμωτάτου ἀποτυγχάνειν.* Phil. 11. C: *ὠφελιμώτατον ἁπάντων εἶναι πασι τοῖς οὖσί τε καὶ ἐσομένοις.* Pol. V. 458. E: *εἶεν δ' ἂν ἱεροὶ* (*γάμοι*) *οἱ ὠφελιμώτατοι.* 459. A. Clit. 408. C: *προτρεπτικωτάτους τε γὰρ ἡγοῦμαι καὶ ὠφελιμωτάτους* (*τούτους τοὺς λόγους*).

ὠφελίμως, *utiliter, commode.* Prot. 332. A: *ὅταν πράττωσιν ἄνθρωποι ὀρθῶς τε καὶ ὠφελίμως.* Gorg. 470. A: *τὸ ὠφελίμως πράττειν.* Pol. VII. 529. D: *εἰ μέλλομεν ὠφελίμως πρὸς ἃ λέγομεν μαθήσεσθαι.* Alc. II. 146. C: *ὠφελίμως καὶ λυσιτελούντως.* Charm. 163. C: *τὰ ... καλῶς τε καὶ ὠφελίμως ποιούμενα ἔργα.* 164. B: *ὅταν τε ὠφελίμως ἰᾶται καὶ ὅταν μή.* Ib. *ὠφελίμως πράξας ἢ βλαβερῶς.* C. Lys. 221. B.

ὠφελῶ, *iuvo, adiuvo, prosum;* pass. verti potest germ. *gewinnen.* Soph. 227. A: *εἰ τὸ μὲν σμικρά, τὸ δὲ μεγάλα ἡμᾶς ὠφελεῖ καθαῖρον.* Pol. I. 346. D: *ὠφελεῖ ἐκεῖνο ἐφ' ᾧ τέτακται.* Men. 87. E. Pol. VIII. 558. E: *ὅσαι ἀποτελούμεναι ὠφελοῦσιν ἡμᾶς.* Legg. VII. 819. C. Theag. 130. E. Legg. XI. 920. E: *ὠφελοῖ.* Charm. 169. B. Legg. IX. 862. E: (*ὡς*) *τούς τε ἄλλους ἂν διπλῇ ὠφελοῖεν ἀπαλλαττόμενοι τοῦ βίου.* VI. 763. D: (*ὅπως*) *κοσμῇ τε ἅμα καὶ ὠφελῇ τὴν πόλιν.* Phaed. 107. D: *ἃ ... λέγεται μέγιστα ὠφελεῖν ἢ βλάπτειν τὸν τελευτήσαντα.* Pol. I. 332. E: *φίλους ὠφελεῖν καὶ ἐχθροὺς βλάπτειν.* 334. C. VII. 520. A: *ἣν* (*ὠφέλειαν*) *ἂν ἕκαστοι τὸ κοινὸν δυνατοὶ ὦσιν ὠφελεῖν.* Hipp. mai. 281. B: *ἔτι πλείω ὠφελεῖν ὧν λαμβάνεις.* Pol. I. 347. D: *ἄλλον ὠφελῶν.* Phil. 58. C: *πλεῖστα ὠφελοῦσα ἡμᾶς.*

Euthyd. 292. B: *εἴπερ ἔμελλεν αὕτη εἶναι ἡ ὠφελοῦσά τε καὶ εὐδαίμονας ποιοῦσα.* Legg. III. 696. E: *τὸ … ἄλλων πλεῖστα ἡμᾶς ὠφελοῦν.* Pol. X. 608. E: *τὸ δὲ σῶζον καὶ ὠφελοῦν τὸ ἀγαθὸν (εἶναι).* Apol. 24. E: *πολλὴν ἀφθονίαν τῶν ὠφελούντων.* Gorg. 511. E: *οὕστινάς τε ὠφέληκε τῶν συμπλεόντων.* 520. B: *ὅτι οὐδὲν ὠφελήκασιν οὓς φασιν ὠφελεῖν.* Pol. X. 599. E: *ὠφεληκέναι.* Apol. 31. D: *ὠφελήκη* (sic Cl. a pr. m. Vulgo *ὠφελήκειν*). Theag. 126. D: *ὠφελῆσαι.* 127. D. Ep. V. 322. A: *ἐκεῖνον πλεῖστα ὠφελήσεις.* Legg. VII. 820. D: *ὠφελήσει.* Charm. 175. E. Theag. 127. D: *ὠφελήσειν.* Pass. Ep. III. 315. E: *εἰ μέν τι διὰ τοὺς λόγους τούτους ὠφελῇ* (al. *ὠφελεῖ*). XIII. 360. B: *ἤ που πολλὰ … εἰς σοφίαν ὠφελῇ* (Par. Z. *ὠφελεῖ*) *ὑπὸ Πλάτωνος.* Pol. I. 346. D: *ἔσθ᾽ ὅ τι ὠφελεῖται ὁ δημιουργὸς ἀπὸ τῆς τέχνης;* Men. 88. B. Pol. I. 346. C: *ἥντινα … ὠφέλειαν κοινῇ ὠφελοῦνται πάντες οἱ δημιουργοί.* Euth. 13. B: *ὅτι οἱ ἵπποι … ὠφελοῦνται καὶ βελτίους γίγνονται.* 15. A: *τί ὠφελοῦνται;* Theag. 129. E: *ὠφελοῦνται … οὐδὲν συνόντες.* Hipp. mai. 304. B: *οὐδὲν γὰρ ἄτοπον εἰ ὠφελοίμην.* Euthyd. 280. C: *ἔσθ᾽ ὅ τι ὠφελοίμεθ᾽ ἄν;* Pol. III. 401. C: *ἵν᾽ … οἱ νέοι ἀπὸ παντὸς ὠφελῶνται.* Phaedr. 232. D: *ὑπὸ τῶν συνόντων … ὠφελεῖσθαι (ἡγούμενοι).* Conv. 173. C. Pol. I. 347. D: *τὸ ὠφελεῖσθαι … ὑπ᾽ ἄλλου.* II. 362. B. Apol. 25. D. Gorg. 505. C: *οὐχ ὑπομένει ὠφελούμενος.* 525. D: *ὠφελούμενοι.* Pol. II. 380. B: *(ὡς) διδόντες … δίκην ὠφελοῖντο ὑπὸ τοῦ θεοῦ.* Gorg. 512. A: *οὐδὲν ὑπ᾽ αὐτοῦ ὠφέληται.* Hipp. mai. 304. E: *ἐγὼ οὖν μοι δοκῶ … ὠφελῆσθαι ἀπὸ τῆς ἀμφοτέρων ὑμῶν ὁμιλίας.* Prot. 314. B: *ἢ βεβλαμμένον ἢ ὠφελημένον.* Ep. XIII. 360. B: *δι᾽ αὐτὸ τοῦτο εὐθὺς ὠφελήθην.* Legg. XI. 913. B: *οὐ γάρ ποτε τοσοῦτον εἰς χρημάτων ὠφεληθείην ἂν κτῆσιν ἀνελών, ὅσον* cet. Riv. 132. D: *ἵνα καὶ εἴ τι δυναίμην παρ᾽ αὐτοῦ ὠφεληθείην.* Eryx. 395. D: *μήτ᾽ ἂν ὠφεληθείη μηδὲν ἀπ᾽ αὐτῶν.* Hipp. min. 369. E: *ἵνα μαθών τι ὠφεληθῶ.* Pol. VII. 526. B: *κἂν μηδὲν ἄλλο ὠφεληθῶσιν.* Theag. 127. D: *εἴπερ οἴει ὑπ᾽ ἐμοῦ μάλιστ᾽ ἄν σοι τοῦτον ὠφεληθῆναι.* 129. E. Legg. II. 671. E: *ὠφεληθέντες.* Pol. I. 343. B: *ὅθεν αὐτοὶ ὠφελήσονται* (ita Par. A. c. al. Vulgo *ὠφεληθήσονται*). Theag. 128. E: *γυμνασάμενός γε τοῦτον τὸν χρόνον ὠφεληθήσομαι.* Hipp. mai. 285. B: *εἴπερ τῷ ὄντι ὑπὸ σοῦ πλείω ὠφεληθήσονται.*

ὠχρός, ά, όν, *pallidus.* Tim. 68. C: *τὸ δὲ ὠχρὸν (γίγνεται) λευκοῦ ξανθῷ μεμιγμένου.*

ὠχρότης, ἡ, *pallor.* Pol. V. 474. E: *ἐραστοῦ … εὐχερῶς φέροντος τὴν ὠχρότητα.*

ὤψ, ὁ, *visus, oculus.* Crat. 409. C: *ὅτι τοὺς ὦπας* (Cl. c. al. *τὰ ὦπα*) *ἀναστρέφει.*

ADDENDA ET CORRIGENDA.

V. I. F. I. p. 105. v. 12. post v. πρὸς ἀλλήλους adde: „Legg. XII. 947. D: παρ' ἀλλήλας (v. παραλλήλας) ... κειμένας."
p. 112. — 4. Adde post v. μάλαγμα „vel ἅμμα, quod vid."
— 124. — 14. a f. post v. Tim. adde „70. D: ἅμμα (v. ἅλμα) μαλακόν."
— 146. — 3. a f. scrib. 337. pro 357. et σαρδάνιον pro σαρδόνιον.
— 150. — 16. a f. post respondens adde „Pol. VI. 508. C: ἀνάλογον ἑαυτῷ."
— 165. — 4. post Legg. adde: „VI. 773. C: θυμὸν ἀνεγείρω (ἂν ἐγείραι?) πολλοῖς."
— 167. — 12. delenda „Conv. — ἀνελευθερίας."
F. 2. p. 322. — 14. a f. post κληΐζεται adde „Ax. 365. A: τὰς ἀφάς (*viribus?*)."
— 326. — 26. leg. ἀφεστὸς pro ἀφεστῶς.
— 376. — 18. leg. γενεαῖοιν pro γεννίαιοιν.
— 383. — 17. leg. γεραίτερον pro γεραίτερον.
F. 3. p. 427. — 9. a f. pro ἑτοιμάζειν scrib. ἑτοιμάζειν.
— 476. — 4. a f. post διηκριβωμένους interpone „(Steph. coni. διηκριβωμένως)."
— 486. — 19. a f. post κατακείσει adde „Pol. VII. 518. D: τοῦτο μηχανήσασθαι."
— — — 15. a f. scrib. δι' ὁδοῦ.
— 500. — 19. pro πέρι scrib. περί.
— 543. — 8. pro ὁρισμὸς scrib. διορισμός.
— — — 12. interpon. διορῶ (p. 541 sq.).
F. 4. p. 590. — 11. post ἐγκεκλεισμένης adde: „Cf. *Schneid.* ad Civ. VIII. p. 70."
— 616. — 21. a f. pro 38 scrib. 37.
— 744. — 3. interpone „ἐξοίχομαι, *evanesco.* Pol. VI. 503. C: τὸ βέβαιον ἅπαν αὐτῶν ἐξοίχεται (v. ἐξ αὐτῶν οἴχεται)."
— 855. — 4. adde „εὐπαιδευσία, ἡ, *bona institutio.* Pol. VIII. 560. E: ὕβριν ... εὐπαιδευσίαν (v. παίδευσιν) καλοῦντες."
V. II.
— 236. — 13. a f. pro *imperf.* scrib. *imperson.*
— 273. — 8. pro σαρδόνιον scrib. σαρδάνιον.
— 371. — 8. pro μυριῶν scrib. μυρίων.
— 422. — 12. pro οἶομαι scrib. οἴομαι.
— 501. — 1. *re* scrib. *rei.*
V. III.
— 125. — 21. a f. scrib. ἐμοὶ pro ἐμοι.
— 202. — 6. post v. interp. „Annott."
— 221. — 3. adde „πρώην (Cl. πρώιην), *nuper.* Prot. 309. A. Phaed. 60. D. Parm. 135. D. Conv. 172. A. al. Cum v. χθὲς et ἐχθές, vid. hoc."

GOTTINGAE
TYPIS EXPRESSIT OFFICINA DIETERICHIANA.

3 1144 00196365 0

184 304689
P718Z
A852l Ast, Friedrich.
vol.2-3 Lexicon Platonicum.

184 304689
P718Z
A852l Ast, Friedrich.
vol.2-3 Lexicon Platonicum.

JAN 6 69 C 2935
FEB 17 69 RENEWAL
MAR 17 69 RENEWAL
APR 21 69 RENEWAL
MAY 19 69 RENEWAL
JUN 16 69 RENEWAL
JAN 18 71 C 572
MAY 26 71 RENEWAL
NOV 15 71 C 3165

WITHDRAWN

DREW UNIVERSITY LIBRARY
MADISON, NEW JERSEY